

PAIDA'ISH

1 Khudá ne ibtidá men zamin o ásmán ko paidá kiyá. **2** Aur zamin wirán aur sunsán thí; aur gahráo ke úpar andherá thá; aur Khudá kí ruh pání kí sath par jum-bish kartí thí. **3** Aur Khudá ne kahá, kí Raushní ho já: aur raushní ho gayí. **4** Aur Khudá ne dekhá kí raushní achchhí hai; aur Khudá ne raushní ko táríki se judá kiyá. **5** Aur Khudá ne raushní ko to Din kahá, aur táríki ko Rát. Aur shám hui aur subh hui. So pahlá din hua.

6 Aur Khudá ne kahá, kí Pániyon ke darmiyán fazá ho, táki pání pání se judá ho jáe. **7** Pas Khudá ne fazá ko banáyá, aur fazá ke niche ke pání ko fazá ke úpar ke pání se judá kiyá: aur aisá hí hua. **8** Aur Khudá ne fazá ko A'smán kahá. Aur shám hui aur subh hui. So dúsrá din hua.

9 Aur Khudá ne kahá, kí A'smán ke niche ká pání ek jagah jama' ho, kí khushkí nazar áe: aur aisá hí hua. **10** Aur Khudá ne khushkí ko Zamin kahá; aur jo pání jama' ho gayá thá us ko Samundar. Aur Khudá ne dekhá kí achchhá hai. **11** Aur Khudá ne kahá, kí Zamin ghás, aur bíjdár bútiyon ko, aur phaldár darakhton ko, jo apní apní jins ke muwáfiq phalen, aur jo zamin par apne ap hí men bíj rakkhen, ugáe: aur aisá hí hua. **12** Tab zamin ne ghás, aur bútiyon ko, jo apní apní jins ke muwáfiq bíj rakkhen, aur phaldár darakhton ko, jin ke bíj un kí jins ke muwáfiq un men hain, ugáyá: aur Khudá ne dekhá kí achchhá hai. **13** Aur shám hui aur subh hui. So tísrá din hua.

14 Aur Khudá ne kahá, kí Falak par naiyir hon, kí din ko rát se alag karen; aur wuh nishanon, aur zamanon, aur dinon, aur barason kí imtiyáz ke liye hon; **15** aur wuh falak par anwár ke liye hon, kí zamin par raushní dále: aur aisá hí hua. **16** So Khudá ne do bare naiyir banáe; ek naiyir i akbar, kí

din par hukm kare, aur ek naiyir i asgar, kí rát par hukm kare: aur us ne sitaron ko bhi banáyá. **17** Aur Khudá ne un ko falak par rakkhá kí zamin par raushní dále, **18** aur din par aur rát par hukm karen, aur ujále ko andhere se judá karen: aur Khudá ne dekhá kí achchhá hai. **19** Aur shám hui aur subh hui. So chauthá din hua.

20 Aur Khudá ne kahá, kí Pání jándaron ko kasrat se paidá kare, aur parande zamin ke úpar fazá men uen. **21** Aur Khudá ne bare bare daryái jánwaron ko, aur har qism ke jándár ko, jo pání se ba-kasrat paidá hue the, un kí jins ke muwáfiq, aur har qism ke parandon ko, un kí jins ke muwáfiq, paidá kiyá: aur Khudá ne dekhá kí achchhá hai. **22** Aur Khudá ne un ko yih kahkar barakat dí, kí Phalo, aur barho, aur in samundaron ke pání ko bhar do, aur parande zamin par bahut barh jáen. **23** Aur shám hui aur subh hui. So pánchwán din hua.

24 Aur Khudá ne kahá, kí Zamin jándaron ko, un kí jins ke muwáfiq, chaupáye, aur rengnewále jándár, aur janglí jánwar, un kí jins ke muwáfiq, paidá kare: aur aisá hí hua. **25** Aur Khudá ne janglí jánwaron aur chaupáyon ko un kí jins ke muwáfiq, aur zamin ke rengnewále jándaron ko, un kí jins ke muwáfiq banáyá: aur Khudá ne dekhá kí achchhá hai. **26** Phir Khudá ne kahá, kí Ham insán ko apní súrat par apní shabíh kí mánind banáen; aur wuh samundar kí machh-liyon, aur ásmán ke parandon, aur chaupáyon, aur tamám zamin, aur sab jándaron par jo zamin par rengte hain, ikhtiyár rakkhen. **27** Aur Khudá ne insán ko apní súrat par paidá kiyá, Khudá kí súrat par us ko paidá kiyá; nar o nári un ko paidá kiyá. **28** Aur Khudá ne un ko barakat dí, aur kahá, kí Phalo, aur barho, aur zamin ko ma'múr o mahkúm karo: aur samundar kí machhliyon, aur

hawá ke parandon, aur kull jánwaron par jo zamín par chalte hain, ikhtiyár rakkho. 29 Aur Khudá ne kahá, ki Dekho, main tamám rú e zamín ki kull bíjdár sabzí aur har darakht, jis men us ká bíjdár phal ho, tum ko detá hún; yih tumháre kháne ko hon: 30 aur zamín ke kull jánwaron ke liye, aur hawá ke kull parandon ke liye, aur un sab ke liye, jo zamín par rengnewále hain, jin men zindagí ká dam hai, kull harí bútiyán kháne ko detá hún. Aur aisá hi húa. 31 Aur Khudá ne sab par, jo us ne banáyá thá, nazar kí, aur dekhá, ki bahut achchhá hai. Aur shám hui aur subh hui. So chhatá din húa.

2 So ásmán aur zamín aur un ke kull lashkar ká banána khatm húa. 2 Aur Khudá ne apne kám ko, jise wuh kartá thá sátwen din khatm kiyá, aur apne sáre kám se jise wuh kar rahá thá sátwen din fárig húa. 3 Aur Khudá ne sátwen din ko barakat dí, aur use muqaddas thahráya; kyúнки us men Khudá sárl káinat se jise us ne paidá kiyá aur banáyá fárig húa.

4 Yih hai ásmán aur zamín ki paidáish, jab wuh khalq hue, jis din KHUDÁWAND Khudá ne zamín aur ásmán ko banáyá. 5 Aur zamín par ab tak khet ká koí paudá na thá, aur na maidán ki koí sabzí ab tak ugí thí, kyúнки KHUDÁWAND Khudá ne zamín par páni nahin barsáyá thá, aur na zamín jotne ko koí insán thá, 6 balki zamín se kuhar uthtí thí, aur tamám rú e zamín ko seráb kartí thí. 7 Aur KHUDÁWAND Khudá ne zamín ki mittí se insán ko banáyá, aur us ke nathnon men zindagí ká dam phunká; to insán jiti ján húa. 8 Aur KHUDÁWAND Khudá ne mashriq ki taraf 'Adan men ek bág lagáyá; aur insán ko, jise us ne banáyá thá, wahán rakkhá. 9 Aur KHUDÁWAND Khudá ne har darakht ko, jo dekhne men khushnumá, aur kháne ke liye achchhá thá zamín se ugáyá, aur bág ke bích men hayát ká darakht, aur nek o bad ki pahchán ká darakht bhi lagáyá. 10 Aur 'Adan se ek daryá bág ke seráb karne ko niklá; aur wahán se char nadiyon men taqsim húa. 11 Pahlí ká nám Fai-sún hai, jo Hawilah ki sári zamín ko

jahán soná hotá hai, ghere hue hai. 12 Aur us zamín ká soná chokhá hai; aur wahán motí aur sang i sulaimáni bhi hain. 13 Aur dúsrí nadí ká nám Jaihún hai, jo Kúsh ki sári zamín ko ghere hue hai. 14 Aur tísrí nadí ká nám Dijlah hai, jo Asúr ke mashriq ko játi. Aur chauthí nadí ká nám Furát hai. 15 Aur KHUDÁWAND Khudá ne A'dam ko lekar bág i 'Adan men rakkhá, ki us ki bágbaní aur nigahbaní kare. 16 Aur KHUDÁWAND Khudá ne A'dam ko hukm diyá aur kahá, ki Tú bág ke har darakht ká phal be rok tok khá saktá hai: 17 lekin nek o bad ki pahchán ke darakht ká kabhi na khána: kyúнки jis roz tú ne us men se kháyá, tú mará.

18 Aur KHUDÁWAND Khudá ne kahá, ki A'dam ká akelá rahná achchhá nahin; main us ke liye ek madadgár us ki mánind banáungá. 19 Aur KHUDÁWAND Khudá ne kull dashtí jánwar aur hawá ke kull parande mittí se banáe aur un ko A'dam ke pás láya ki dekhe, ki wuh un ke kyá nám rakhtá hai; aur A'dam ne jis jánwar ko kahá, wuh us ká nám thahrá. 20 Aur A'dam ne kull chaupáyon, aur hawá ke parandon, aur kull dashtí jánwaron ke nám rakkhe; par A'dam ke liye koí madadgár us ki mánind na milá. 21 Aur KHUDÁWAND Khudá ne A'dam par gahrí nind bhejí, aur wuh so gayá: aur us ne us ki pasliyon men se ek ko nikál liya, aur us ki jagah gosht bhar diyá; 22 aur KHUDÁWAND Khudá us paslí se, jo us ne A'dam men se nikáli thí, ek 'aurat banákar use A'dam ke pás láya. 23 Aur A'dam ne kahá, ki Yih to ab merí haddiyon men se haddí, aur mere gosht men se gosht hai: is liye wuh Nárl kahláegi, kyúнки wuh Nar se nikáli gayí. 24 Is wáste mard apne mán báp ko chhoregá, aur apní biwi se milá rahegá: aur wuh ek tan honge. 25 Aur A'dam aur us ki biwi, donon nange the, aur sharmáte na the.

3 Aur sánp kull dashtí jánwaron se, jin ko KHUDÁWAND Khudá ne banáyá thá, chálák thá. Aur us ne 'aurat se kahá, Kyá wáqa'í Khudá ne kahá hai, ki Bág ke kisí darakht ká phal tum na khána? 2 'Aurat ne sánp se kahá, ki Bág ke darakhton ká phal

to ham kháte hain : 3 par jo darakht bag ke bich mein hai, us ke phal ki babat Khuda ne kaha hai, ki Tum na to use khana, aur na chhuna, warna mar jaoge. 4 Tab saanp ne 'aurat se kaha, ki Tum hargiz na maroge : 5 balki Khuda janta hai, ki jis din tum use khaoge, tumhari ankhen khul jaengi, aur tum Khuda ki manind nek o bad ke jannewale ban jaoge. 6 'Aurat ne jo dekhá, ki wuh darakht khane ke liye achchha, aur ankhen ko khushnuma ma'lum hota hai, aur 'aql bakhshne ke liye khub hai, to us ke phal mein se liya, aur khaya; aur apne shauhar ko bhi diya, aur us ne khaya. 7 Tab dono ki ankhen khul gayin, aur un ko ma'lum hua ki wuh nange hain; aur unhon ne anjir ke patton ko sikar apne liye lungiyaan banaai. 8 Aur unhon ne KHUDAWAND Khuda ki awaz, jo thande waqt bag mein phirta tha, suni : aur A'dam aur us ki biwi ne ap ko KHUDAWAND Khuda ke huzur se bag ke darakhton mein chhipaya. 9 Tab KHUDAWAND Khuda ne A'dam ko pukara, aur us se kaha, ki Tu kahan hai? 10 Us ne kaha, Main ne bag mein teri awaz suni, aur main dara, kyunki main nanga tha; aur main ne apne ap ko chhipaya. 11 Us ne kaha, Tujhe kis ne bataya ki tu nanga hai? Kyá tu ne us darakht ka phal khaya, jis ki babat main ne tujh ko hukm diya tha, ki use na khana? 12 A'dam ne kaha, ki Jis 'aurat ko tu ne mere saath kiya hai, us ne mujhe us darakht ka phal diya, aur main ne khaya. 13 Tab KHUDAWAND Khuda ne 'aurat se kaha, ki Tu ne yeh kyá kiya? 'Aurat ne kaha, ki Saanp ne mujh ko bahkaya, to main ne khaya. 14 Aur KHUDAWAND Khuda ne saanp se kaha, Is liye ki tu ne yeh kiya, tu sab chaupayon aur dashti janwaron mein mal'un thahra; tu apne pe ke bal chalega, aur apni 'umr bhar khak chatega : 15 aur main tere aur 'aurat ke darmiyaan aur teri nasl aur 'aurat ki nasl ke darmiyaan 'adawat dalunga; wuh tere sir ko kuchlega, aur tu us ki eeri par katega. 16 Phir us ne 'aurat se kaha, ki Main tere dard i hami ko bahut barhainga; tu dard ke saath bachche janegi; aur teri ragbat apne shauhar ki taraf hogi, aur wuh tujh par hukumat karega. 17 Aur A'dam se us ne kaha, Chunki tu ne

apni biwi ki bat mani, aur us darakht ka phal khaya, jis ki babat main ne tujhe hukm diya tha, ki Use na khana : is liye zamin tere sabab se la'nati hui; mashaqqat ke saath tu apni 'umr bhar us ki paidawar khaega; 18 aur wubtere liye kanthe aur untkatare ugaegi; aur tu khet kisabzi khaega; 19 tu apne munh ke pasine ki roti khaega, jab tak ki zamin mein tu phir laut na jae; is liye ki tu us se nikala gaya hai : kyunki tu khak hai, aur khak mein phir laut jaege. 20 Aur A'dam ne apni biwi ka nam Hawwa rakhá; is liye ki wuh sab zindon ki man hai. 21 Aur KHUDAWAND Khuda ne A'dam aur us ki biwi ke waste chamre ke kurte banakar un ko pahinae.

22 Aur KHUDAWAND Khuda ne kaha, Dekho, insaan nek o bad ki pahchan mein ham mein se ek ki manind ho gaya : ab kahin aisa na ho, ki wuh apna hath barhae, aur hayat ke darakht se bhi kuchh lekar khae, aur hamesha jita rahe, 23 is liye KHUDAWAND Khuda ne us ko bag i 'Adan se bahar kar diya, taki wuh us zamin ki, jis mein se wuh liya gaya tha, khet kare. 24 Chunanchi us ne A'dam ko nikal diya; aur bag i 'Adan ke mashriq ki taraf karubion ko aur chaugird ghumnawali shu'la-zan talwar ko rakhá, ki wuh zindagi ke darakht ki rah ki hifazat karen.

4 Aur A'dam apni biwi Hawwa ke pas gaya; aur wuh hamil hui, aur us ke Qain paida hua. Tab us ne kaha, Mujhe KHUDAWAND se ek mard milá. 2 Phir Qain ka bhai Habil paida hua. Aur Habil bhe bakriyon ka charwaha, aur Qain kisan tha. 3 Chand roz ke ba'd yun hua, ki Qain apne khet ke phal ka hadiya KHUDAWAND ke waste laya. 4 Aur Habil bhi apni bhe bakriyon ke kuchh pahlauthe bachchon ka aur kuchh in ki charbi ka hadiya laya. Aur KHUDAWAND ne Habil ko, aur us ke hadiya ko, manzur kiya : 5 par Qain ko, aur us ke hadiya ko, manzur na kiya. Is liye Qain nihayat gazabnak hua aur us ka munh bigra. 6 Aur KHUDAWAND ne Qain se kaha, Tu kyun gazabnak hua? aur tera munh kyun bigra hua hai? 7 Agar tu bhalá kare, to kyá tu maqbul na hoga? aur agar tu bhalá na kare, to gunah

darwāze par dabkā baiṭhā hai, aur terā mushtāq hai, par tū us par gālib ā. 8 Aur Qāin ne apne bhāī Hābil ko kuchh kahā: aur jab wuh donon khet men the, to yūn huā, ki Qāin ne apne bhāī Hābil par hamla kiya, aur use qatl kar dālā. 9 Tab KHUDĀWAND ne Qāin se kahā, ki Terā bhāī Hābil kahān hai? Us ne kahā, Mujhe ma'lūm nahīn: kyā main apne bhāī kā muhāfiz hūn? 10 Phir us ne kahā, ki Tū ne yih kyā kiya? tere bhāī kā khūn zamīn se mujh ko pukārtā hai. 11 Aur ab tū zamīn kī taraf se la'natī huā, jis ne apnā munh pasārā, ki tere hāth se tere bhāī kā khūn le; 12 jab tū zamīn ko jotegā, to wuh ab tujhe apnī paidāwār na degī; aur zamīn par tū khānakharāb aur āwāra hogā. 13 Tab Qāin ne KHUDĀWAND se kahā, ki Merī saza bardāshṭ se bāhar hai. 14 Dekh, āj tū ne mujhe rū e zamīn se nikāl diya hai, aur main tere huzūr se rūposh ho jāūngā; aur zamīn par khānakharāb aur āwāra rahūngā; aur aisā hogā, ki jo koī mujhe pāegā qatl kar dālegā. 15 Tab KHUDĀWAND ne us se kahā, Nahīn, balki jo Qāin ko qatl kare us se sāt gunā badla liyā jāegā. Aur KHUDĀWAND ne Qāin ke liye ek nishān ṭhahrayā, ki koī use pākar mār na dāle.

16 So Qāin KHUDĀWAND ke huzūr se nikal gayā, aur 'Adan ke mashriq kī taraf, Nūd ke 'ilāqe men, jā basā. 17 Aur Qāin apnī biwi ke pās gayā, aur wuh hāmila hūi, aur us ke Hanūk paidā huā; aur us ne ek shahr basāyā, aur us kā nām, apne beṭe ke nām par Hanūk rakkhā. 18 Aur Hanūk se 'Irad paidā huā: aur 'Irad se Mahūyāel paidā huā: aur Mahūyāel se Matūsāel paidā huā: aur Matūsāel se Lamak paidā huā. 19 Aur Lamak do 'auraten biyāh lāyā: ek kā nām 'Adah, aur dūsri kā nām Zillah thā. 20 Aur 'Adah se Yābal paidā huā: wuh un kā bāp thā jo khaimon men rahte aur jānwar pālṭe haiṅ. 21 Aur us ke bhāī kā nām Yūbal thā: wuh bīn aur bānslī bajānewālon kā bāp thā. 22 Aur Zillah ke bhī Tūbalqāin paidā huā, jo pīṭal aur lohe ke sab tez hathyāron kā banānewālā thā: aur Na'mah Tūbalqāin kī bahin thī. 23 Aur Lamak ne apnī biwiyon se kahā, ki

Ai 'Adah aur Zillah, merī bāt suno;

Ai Lamak kī biwiyo, mere sukhan par kān lagāo:

Main ne ek mard ko jis ne mujhe zaḥmī kiya mār dālā

Aur ek jawān ko jis ne mere choṭ lagāi qatl kar dālā.

24 Agar Qāin kā badla sāt gunā liyā jāegā,

To Lamak kā sattu aur sāt gunā.

25 Aur A'dam phir apnī biwi ke pās gayā aur us ke ek āur beṭā huā aur us kā nām Set rakkhā: aur kahne lagi, ki Khudā ne Hābil ke 'iwaz, jis ko Qāin ne qatl kiya, mujhe dūsra farzand diya. 26 Aur Set ke hān bhī ek beṭā paidā huā, jis kā nām us ne Anūs rakkhā: us waqt se log YAHOWĀH kā nām lekar du'ā karne lage.

5 Yih A'dam kā naṣabnāma hai. Jis din Khudā ne A'dam ko paidā kiya, to use apnī shabīh par banāyā; 2 nar aur nārī un ko paidā kiya; aur un ko barakat di, aur jis roz wuh khalq hue un kā nām A'dam rakkhā. 3 Aur A'dam ek sau tīs baras kā thā, jab us kī sūrat o shabīh kā ek beṭā us ke hān paidā huā; aur us ne us kā nām Set rakkhā: 4 aur Set kī paidāish ke ba'd A'dam āṭh sau baras jītā rahā: aur us se beṭe aur beṭiyān paidā hūiṅ: 5 aur A'dam kī kull 'umr nau sau tīs baras kī hūi: tab wuh marā.

6 Aur Set ek sau pānch baras kā thā, jab us se Anūs paidā huā. 7 Aur Anūs kī paidāish ke ba'd Set āṭh sau sāt baras jītā rahā, aur us se beṭe aur beṭiyān paidā hūiṅ: 8 aur Set kī kull 'umr nau sau bārah baras kī hūi: tab wuh marā.

9 Aur Anūs nawwe baras kā thā, jab us se Qīnān paidā huā: 10 aur Qīnān kī paidāish ke ba'd Anūs āṭh sau pandrah baras jītā rahā, aur us se beṭe aur beṭiyān paidā hūiṅ: 11 aur Anūs kī kull 'umr nau sau pānch baras kī hūi: tab wuh marā.

12 Aur Qīnān sattu baras kā thā, jab us se Mahalalel paidā huā: 13 aur Mahalalel kī paidāish ke ba'd Qīnān āṭh sau chālīs baras jītā rahā, aur us se beṭe aur beṭiyān paidā hūiṅ: 14 aur Qīnān kī kull 'umr nau sau das baras kī hūi: tab wuh marā.

15 Aur Mahalalel pāinsāṭh baras

ká thá, jab us se Yárid paidá huá : 16 aur Yárid kí paidáish ke ba'd Mahalalel áth sau tís baras jítá rahá, aur us se beṭe aur beṭiyān paidá huín : 17 aur Mahalalel kí kull 'umr áth sau pachánawe baras kí huí : tab wuh mará.

18 Aur Yárid ek sau básath baras ká thá, jab us se Hanúk paidá huá : 19 aur Hanúk kí paidáish ke ba'd Yárid áth sau baras jítá rahá, aur us se beṭe aur beṭiyān paidá huín : 20 aur Yárid kí kull 'umr nau sau básath baras kí huí : tab wuh mará.

21 Aur Hanúk painsath baras ká thá, jab us se Matúsilah paidá huá : 22 aur Matúsilah kí paidáish ke ba'd Hanúk tén sau baras tak Khudá ke sáth sáth chaltá rahá, aur us se beṭe aur beṭiyān paidá huín : 23 aur Hanúk kí kull 'umr tén sau painsath baras kí huí : 24 aur Hanúk Khudá ke sáth sáth chaltá rahá : aur wuh gáib ho gayá : kyúñkí Khudá ne use uthá liyá.

25 Aur Matúsilah ek sau satási baras ká thá, jab us se Lamak paidá huá : 26 aur Lamak kí paidáish ke ba'd Matúsilah sát sau byási baras jítá rahá, aur us se beṭe aur beṭiyān paidá huín : 27 aur Matúsilah kí kull 'umr nau sau unhattar baras kí huí ; tab wuh mará.

28 Aur Lamak ek sau byási baras ká thá, jab us se ek beṭá paidá huá : 29 aur us ne us ká nám Núh rakkhá, aur kahá, kí Yih hamáre háthon kí mihnát aur mashaqqat se, jo zamín ke sabab se hai, jis par Khudá ne la'nat kí hai, hamen áram degá. 30 Aur Núh kí paidáish ke ba'd Lamak páñch sau pachánawe baras jítá rahá, aur us se beṭe aur beṭiyān paidá huín : 31 aur Lamak kí kull 'umr sát sau sathattar baras kí huí : tab wuh mará.

32 Aur Núh páñch sau baras ká thá, jab us se Sim, Hám, aur Yáfat paidá hué.

6 Jab rú e zamín par ádmí bahut barhne lage, aur un ke beṭiyān paidá huín, 2 to Khudá ke beṭon ne ádmí kí beṭiyon ko dekhá, kí wuh khúbsúrat haiñ ; aur jin ko unhon ne chuná un se biyáh kar liyá. 3 Tab KHUDÁWAND ne kahá, kí Merí rúh insán ke sáth hamesha muzáhamat na kartí rahegi, kyúñkí wuh bhí to bashar hai ; taubhí us

kí 'umr ek sau bís baras kí hogí. 4 Un dinon men zamín par jabbár the ; aur ba'd men jab Khudá ke beṭe ádmí kí beṭiyon ke pás gaye, to un ke liye un se aulád huí. Yihí qadím zamáne ke súrmá haiñ, jo bare námwar hué haiñ. 5 Aur KHUDÁWAND ne dekhá kí zamín par insán kí badí bahut barh gayí, aur us ke dil ke tasawwur aur khayál sadá bure hí hote haiñ. 6 Tab KHUDÁWAND zamín par insán ke paidá karne se malúl huá aur dil men gam kíyá. 7 Aur KHUDÁWAND ne kahá, kí Main insán ko, jise main ne paidá kíyá, rú e zamín par se miṭá dálúngá ; insán se lekar haiwán aur rengnewálejándár aur hawá ke parandon tak ; kyúñkí main un ke banáne se malúl huín. 8 Magar Núh KHUDÁWAND kí nazar men maqbúl huá.

9 Núh ká nasabnáma yih hai : Núh mard í rástbáz aur apne zamáne ke logon men be'aib thá, aur Núh Khudá ke sáth sáth chaltá rahá. 10 Aur us se tén beṭe, Sim, Hám, aur Yáfat paidá hué. 11 Par zamín Khudá ke áge nárást ho gayí thí, aur wuh zulm se bharí thí. 12 Aur Khudá ne zamín par nazar kí, aur dekhá, kí wuh nárást ho gayí hai ; kyúñkí har bashar ne zamín par apná tariqa bigár liyá thá.

13 Aur Khudá ne Núh se kahá, kí Tamám bashar ká khátima mere sámnne á pahunchá hai ; kyúñkí un ke sabab se zamín zulm se bhar gayí ; so dekh, main zamín samet un ko halák karúngá. 14 Tú gophar kí lakrí kí ek kishtí apne liye baná ; us kishtí men koṭhriyān taiyár karná, aur us ke andar aur báhar rál lagáná. 15 Aur aisá karná kí kishtí kí lambái tén sau háth, us kí chaurái pachás háth, aur us kí úpcháí tís háth ho. 16 Aur us kishtí men ek rausbandán banáná, aur úpar se háth bhar chhoṭkar use khatm kar dená ; aur us kishtí ká darwáza us ke pahlú men rakhná, aur us men tén darje banáná, nichlá, dúsrá, aur tísrá. 17 Aur dekh, main khud zamín par páñí ká túfán lánewálá huín, táki har bashar ko, jis men zindagi ká dam hai, dunyá se halák kar dálúñ : aur sab jo zamín par haiñ mar jáenge. 18 Par tere sáth main apná 'ahd qáim karúngá ; aur tú kishtí men jáná, tú,

aur tere sáth tere beṭe, aur terí bíwí, aur tere beṭon kí biwiyán. 19 Aur jánwaron kí har qism men se do do apne sáth kishtí men le lená, kí wuh tere sáth jíte bachen; wuh nar o máda hon. 20 Aur parandon kí har qism men se, aur charandon kí har qism men se, aur zamín ke reñgnewálon kí har qism men se do do tere pás áen, táki wuh jíte bachen. 21 Aur tú har tarah ke kháne kí chfz lekar apne pás jama' kar lená, kyúñki yihí tere aur un ke kháne ko hogá. 22 Aur Núh ne yún hí kiyá; jaisá Khudá ne use hukm diyá thá, waisá hí 'amal kiyá.

7 Aur KHUDÁWAND ne Núh se kahá, kí Tú apne püre khándán ke sáth kishtí men á; kyúñki main ne tujhí ko apne sámne is zamáne men rástbáz dekhá hai. 2 Kull pák jánwaron men se sát sát, nar aur un kí máda: aur un men se jo pák nahín hai, do do, nar aur un kí máda, apne sáth le lená. 3 Aur hawá ke parandon men se bhí, sát sát, nar o máda, lená; táki tamám zamín par un kí nasl báqí rahe. 4 Kyúñki sát din ke ba'd main zamín par chálís din aur chálís rát páni barsáungá, aur har jándár shai ko, jise main ne banáyá, zamín par se miṭá dálungá. 5 Aur Núh ne wuh sab, jaisá KHUDÁWAND ne use hukm diyá thá, kiyá.

6 Aur Núh chha sau baras ká thá, jab páni ká tufán zamín par áyá. 7 Tab Núh aur us ke beṭe, aur us kí bíwí, aur us ke beṭon kí biwiyán, us ke sáth, tufán ke páni se bachne ke liye kishtí men gaye. 8 Aur pák jánwaron men se, aur un jánwaron men se jo pák nahín, aur parandon men se, aur zamín par ke har reñgnewále jándár men se, 9 do do, nar aur máda, kishtí men Núh ke pás gaye, jaisá Khudá ne Núh ko hukm diyá thá. 10 Aur sát din ke ba'd aisá huá kí tufán ká páni zamín par á gayá. 11 Núh kí 'umr ká chha sauwán sál thá, kí us ke dúsre mahíne kí thík sattrahwín táríkh ko, bare samundar ke sab sote phúṭ nikle, aur ásmán kí khirkíyán khul gayín. 12 Aur chálís din aur chálís rát zamín par bārish hotí rahí. 13 Usí roz Núh aur Núh ke beṭe Sim, aur Hám, aur Yáfat, aur Núh kí bíwí, aur us ke beṭon kí tinoñ biwiyán; 14 aur har qism ká jánwar aur har qism

ká chaupáya aur har qism ká zamín par reñgnewála jándár aur har qism ká paranda aur har qism kí chiriyá, yih sab kishtí men dákhil hue. 15 Aur jo zindagí ká dam rakhte hai, un men se do do kishtí men Núh ke pás áe. 16 Aur jo andar áe, wuh jaisá Khudá ne use hukm diyá thá, sab jánwaron ke nar o máda the. Tab KHUDÁWAND ne us ko báhar se band kar diyá. 17 Aur chálís din tak zamín par tufán rahá; aur páni barhá, aur us ne kishtí ko úpar uthá diyá: so kishtí zamín par se uth gayí. 18 Aur páni zamín par chaṛhtá hí gayá, aur bahut barhá; aur kishtí páni ke úpar tairtí rahí. 19 Aur páni zamín par bahut hí ziyáda chaṛhá; aur sab únche pahár, jo dunyá men hai, chhip gaye. 20 Páni un se pandrah háth áur úpar chaṛhá; aur pahár dúb gaye. 21 Aur sab jánwar, jo zamín par chalte the, parande, aur chaupáye, aur janglí jánwar, aur zamín par ke sab reñgnewále jándár, aur sab ádmí, mar gaye: 22 aur khushkí ke sab jándár, jin ke nathnon men zindagí ká dam thá, mar gaye. 23 Balki har jándár shai jo rú e zamín par thí mar miṭí, kyá insán, kyá haiwán, kyá reñgnewála jándár, kyá hawá ká paranda, yih sab ke sab zamín par se mar miṭe. Faqat ek Núh báqí bachá, yá wuh jo us ke sáth kishtí men the. 24 Aur páni zamín par ek sau pachás din tak chaṛhtá rahá.

8 Phir Khudá ne Núh ko, aur kull jándáron aur kull chaupáyon ko, jo us ke sáth kishtí men the, yád kiyá: aur Khudá ne zamín par ek hawá chaláí, aur páni ruk gayá. 2 Aur samundar ke sote, aur ásmán ke daríche, band kiye gaye, aur ásmán se jo bārish ho rahí thí tham gayí; 3 aur páni zamín par se ghaṭte ghaṭte ek sau pachás din ke ba'd kam huá. 4 Aur sátweñ mahíne kí sattrahwín táríkh ko kishtí Arárat ke paháron par tik gayí. 5 Aur páni dasweñ mahíne tak barábar ghaṭtá rahá: aur dasweñ mahíne kí pahlí táríkh ko paháron kí choṭiyán nazar áín. 6 Aur chálís din ke ba'd yún huá, kí Núh ne kishtí kí khirkí, jo us ne banáí thí, kholí. 7 Aur us ne ek kawwe ko urá diyá; so wuh niklá, aur jab tak kí zamín par se páni súkh na gayá, idhar udhar phirtá rahá.

8 Phir us ne ek kabutarí apne pás se urá dí, táki dekhe, ki zamín par pání ghaṭá yá nahín; 9 par kabutarí ne panja ṭekne kí jagah na pái, aur us ke pás kishtí ko lauṭ áí; kyúñki tamám rū e zamín par pání thá: tab us ne háth barhákar use le liyá, aur apne pás kishtí meñ rakkhá. 10 Aur sāt din ṭahrkar us ne us kabutarí ko phir kishtí se urá diyá; 11 aur wuh kabutarí shám ke waqt us ke pás lauṭ áí; aur dekhá to zaitún kí ek táza pattí us kí chopch meñ thí. Tab Nuh ne ma'lúm kiyá, kí pání zamín par se kam ho gayá. 12 Tab wuh sāt din áur ṭahrá; is ke ba'd phir us kabutarí ko uráyá, par wuh us ke pás phir kabhí na lauṭí. 13 Aur chha sau pahle baras ke pahle mahíne kí pahlí táríkh ko yún húá, ki zamín par se pání súkh gayá: aur Nuh ne kishtí kí chhat kholí, aur dekhá, ki zamín kí sath súkh gayí hai. 14 Aur dúsre mahíne kí sattáís-wín táríkh ko zamín bi'l'kull súkh gayí.

15 Tab Khudá ne Nuh se kahá, ki 16 Kishtise báhar nikalá; tú, aur tere sáth teri bíwí, aur tere beṭe, aur tere beṭon kí bíwiyán. 17 Aur un jándáron ko bhí báhar nikál lá jo tere sáth haiñ, kyá parande, kyá chaupáye, kyá zamín ke rengnewále jándár, táki wuh zamín par kasrat se bachche deñ aur bárwar hoñ aur zamín par barh jáeñ. 18 Tab Nuh apní bíwí aur apne beṭon aur apne beṭon kí bíwiyon ke sáth báhar niklá. 19 Aur sab jánwar, sab rengnewále jándár, sab parande, aur sab jo zamín par chalte haiñ, apní apní jins ke sáth, kishtí se nikál gaye. 20 Tab Nuh ne KHUDÁWAND ke liye ek mazbah banáyá; aur sab pák chaupáyon aur pák parandon meñ se thore se lekar us mazbah par sokhtání qurbánián charháñ. 21 Aur KHUDÁWAND ne un kí ráhatangez khushbulí; aur KHUDÁWAND ne apne dil meñ kahá, kí Insán ke sabab se main phir kabhí zamín ko la'nat nahín bhejúngá; kyúñki insán ke dil ka khayál larakpan se burá hai; aur na phir sab jándáron ko jaisá ab kiyá hai, márúngá. 22 Balki jab tak zamín qálm hai, bíj boná aur fasl káṭná, sardí aur tapish, garmí aur járá, din aur rát mauqúf na hongé.

9 Aur Khudá ne Nuh aur us ke beṭon ko barakat dí, aur un ko kahá, kí Bárwar ho, aur barho, aur zamín ko ma'múr karo. 2 Aur zamín ke kull jándáron aur hawá ke kull parandon partumhári dahshat aur tumhárá ru'b hogá; yih aur tamám kíre jin se zamín bharí parí hai aur samundar kí kull machhliyán tumháre háth meñ kí gayín. 3 Har chaltá phirtá jándár tumháre kháne ko hogá, harí sabzí kí tarah main ne sab ká sab tum ko de diyá. 4 Magar tum gosht ke sáth khún ko, jo us kí ján hai, na khána. 5 Main tumháre khún ká badla zarúr lúngá; har jánwar se, us ká badla lúngá; ádmí kí ján ká badla ádmí se aur us ke bhái band se lúngá. 6 Jo ádmí ká khún kare, us ká khún ádmí se hogá, kyúñki Khudá ne insán ko apní súrat par banáyá hai. 7 Aur tum bárwar ho, aur barho, aur zamín par khúb apní nasl barháó, aur bahut ziyáda ho jáó.

8 Aur Khudá ne Nuh aur us ke beṭon se kahá, 9 Dekho, main khud tum se aur tumháre ba'd tumhári nasl se, 10 aur sab jándáron se, jo tumháre sáth haiñ, kyá parande kyá chaupáye aur zamín ke jánwar, ya'ní zamín ke un sab jánwaron ke báre meñ, jo kishtí se utre 'ahd kartá hún. 11 Main is 'ahd ko tumháre sáth qáim rakkhúngá; kí sab jándár túfán ke pání se phir halák na hongé, aur na kabhí zamín ko tabáh karne ke liye phir túfán áegá. 12 Aur Khudá ne kahá, kí Jo 'ahd main apne aur tumháre darmiyán, aur sab jándáron ke darmiyán, jo tumháre sáth haiñ, pusht dar pusht hamesha ke liye kartá hún, us ká nishán yih hai, kí 13 main apní kamán ko bádál meñ rakhtá hún; wuh mere aur zamín ke darmiyán 'ahd ká nishán hogí. 14 Aur aísá hogá, kí jab main zamín par bádál láúngá, to merí kamán bádál meñ díkhái degí: 15 aur main apne 'ahd ko, jo mere aur tumháre aur har tarah ke jándár ke darmiyán hai, yád karúngá; aur tamám jándáron kí halákat ke liye pání ká túfán phir na hogá. 16 Aur kamán bádál meñ hogí; aur main us par nigáh karúngá, táki us abadí 'ahd ko yád karún jo Khudá ke aur zamín ke sab tarah ke jándár ke

darmiyān hai. 17 Pas, Khudā ne Nūh se kahā, ki Yih us 'ahd kā nishān hai, jo main apne aur zamīn ke kull jāndāron ke darmiyān, qāim kartā hūn.

18 Nūh ke betē, jo kishtī se nikle, Sim, Hām, aur Yāfat the: aur Hām Kan'ān kā bāp thā. 19 Yihī tīnon Nūh ke betē the: aur in hī kī nasl sārī zamīn par phailī.

20 Aur Nūh kāshṭkāri karne lagā; aur us ne ek angūr kā bāg lagāyā. 21 Aur us ne us kī mai pi aur use nasha āyā, aur wuh apne dēre men barahna ho gayā. 22 Aur Kan'ān ke bāp Hām ne apne bāp ko barahna dekhā, aur apne donoṃ bhāiyōn ko bāhar ākar khabar dī. 23 Tab Sim aur Yāfat ne ek kaprā liyā aur use apne kandhon par dharā, aur pīchhe ko ultē chalkar gaye, aur apne bāp kī barahnagi dhānkī. So un ke munh ultī taraf the, aur unhon ne apne bāp kī barahnagi na dekhī. 24 Jab Nūh apnī mai ke nashe se hosh men āyā, to jo us ke chhoṭe betē ne us ke sāth kiya thā use ma'lūm huā: 25 aur us ne kahā, ki

Kan'ān mal'ūn ho;

Wuh apne bhāiyōn ke gulāmōn kā gulām hogā.

26 Phir kahā,

Khudāwān, Sim kā Khudā, mubārak ho;

Aur Kan'ān Sim kā gulām ho.

27 Khudā Yāfat ko phailāe,

Ki wuh Sim ke deron men base;

Aur Kan'ān us kā gulām ho.

28 Aur tūfān ke ba'd Nūh sārhe tīn sau baras āur jītā rahā. 29 Aur Nūh kī kull 'umr sārhe nau sau baras kī hū. Tab us ne wafāt pāi.

10 Nūh ke betōn, Sim, Hām, aur Yāfat kī aulād yih hai. Tūfān ke ba'd un ke hān betē paidā hue.

2 Bani Yāfat yih hai; Jumar, aur Mājūj, aur Mādī, aur Yāwān, aur Tūbal, aur Masak, aur Tīrás.

3 Aur Jumar ke betē; Ashkanāz, aur Rīfat, aur Tujarmāh. 4 Aur Yāwān ke betē; Ilisah, aur Tarsis, Kittī, aur Dodānī. 5 Qaumōn ke jazīre in hī kī nasl men baṭkar, har ek kī zabān aur qābīle ke mutābiq mukhtalif mulk aur guroh ho gaye.

6 Aur banī Hām yih hai: Kūsh, aur Mīsr, aur Fūt, aur Kan'ān.

7 Aur banī Kūsh yih hai: Sabā, aur Hawīlah, aur Sabtah, aur Ra'māh, aur Sabṭika: aur banī Ra'māh yih hai; Sabā, aur Dadān. 8 Aur Kūsh se Namrūd paidā huā; wuh rū e zamīn par ek sūrmā huā hai.

9 Khudāwān ke sāmne wuh ek shikārī sūrmā huā hai, is liye yih masalchali, ki Khudāwān ke sāmne Namrūd sā shikārī sūrmā. 10 Aur us kī bādshāhī kī ibtidā mulk i Sin'ār men Bābul, aur Arak, aur Akkād, aur Kalnah se hū. 11 Usī mulk se nikalkar wuh Asūr men āyā aur Nīnawah, aur Rahobot 'Er, aur Kalah ko, 12 aur Nīnawah aur Kalah ke darmiyān Rasan ko, jo barā shahr hai, banāyā. 13 Aur Mīsr se Lūdī, aur 'Anāmī, aur Lihābī, aur Naftūhī, 14 aur Fatrūsī, aur Kaslūhī, (jin se Filistī nikle,) aur Kaftūrī, paidā hue.

15 Aur Kan'ān se Saidā, jo us kā pahlauthā thā, aur Hitt, 16 aur Yabūsī, aur Amorī, aur Jirjāshī, 17 aur Hawwī, aur 'Arqī, aur Sīnī, 18 aur Arwādī, aur Samārī, aur Hamātī paidā hue: aur ba'd men Kan'ānī qābīle phail gaye. 19 Aur Kan'ānīon kī haḍd yih hai: Saidā se Gazzah tak jo Jirār ke rāste par hai, phir wahān se Lasa' tak, jo Sadūm aur 'Amūrah aur Adamah aur Ziblān kī rāh par hai. 20 So banī Hām yih hai, jo apne apne mulkon aur gurohon men apne apne qābīlon aur zabānon ke mutābiq, ābād hai.

21 Aur Sim ke hān bhī, jo tamām banī 'Ibr kā bāp aur Yāfat kā barā bhāī thā, aulād hū. 22 Banī Sim yih hai: 'Ailām, aur Asūr, aur Arfaksad, aur Lūd, aur Arām. 23 Aur banī Arām yih hai: 'U'z, aur Hūl, aur Jatar, aur Mas. 24 Aur Arfaksad se Silah paidā huā; aur Silah se 'Ibr. 25 Aur 'Ibr ke hān do betē paidā hue; ek kā nām Falaj thā; kyūnki zamīn us ke aiyām men baṭī; aur us ke bhāī kā nām Yuqtān thā. 26 Aur Yuqtān se Almūdād, aur Salaf, aur Hasārmāwat, aur Irākh, 27 aur Hadūrām, aur U'zāl, aur Diqlah, 28 aur 'Ubal, aur Abīmāel, aur Sibā, 29 aur Ofīr, aur Hawīlah, aur Yūbāb, paidā hue: yih sab banī Yuqtān the. 30 Aur in kī ābādī Mesā se mashriq ke ek pahār Safār kī taraf thī. 31 So banī Sim yih hai, jo apne

apne mulkon aur gurohon men apne apne qabilon aur zabanon ke mutabiq, abad hain.

32 Nuh ke beton ke khandaan un ke gurohon aur naslon ke itibar se yih hain; aur tufan ke ba'd jo qaumen zamin par ja ba ja munqasam hain, wuh in hi men se thin.

11 Aur tamam zamin par ek hi zabān aur ek hi bolī thī. 2 Aur aisā huā ki mashriq ki taraf safar karte karte un ko mulk i Sin'ār men ek maidān milā, aur wuh wahān bas gaye. 3 Aur unhon ne āpas men kahā, A'o, ham inṭen banāen aur un ko āg men khub pakāen. So unhon ne patthar ki jagah inṭ se aur chūne ki jagah gāre se kām liyā. 4 Phir wuh kahne lage, ki A'o, ham apne wāste ek shahr aur ek burj, jis ki choṭī āsmān tak pahunche banāen, aur yahān apnā nām karen, aisā na ho, ki ham tamam rū e zamin par paragānda ho jāen. 5 Aur KHUDĀWAND is shahr aur burj ko, jise banī A'dam banāne lage, dekhne ko utrā. 6 Aur KHUDĀWAND ne kahā, Dekho, yih log sab ek hain aur in sabhon ki ek hi zabān hai. Wuh jo yih karne lage hain, to ab kuchh bhī jis kā wuh irāda karen, un se bāqī na chhūṭegā. 7 So āo, ham wahān jākar un ki zabān men ikhtilāf dālen, tāki wuh ek dūse ki bāt samajh na saken. 8 Pas KHUDĀWAND ne un ko wahān se tamam rū e zamin men parāganda kiya: so wuh us shahr ke banāne se bāz āe. 9 Is liye us kā nām Bābul huā; kyūnki KHUDĀWAND ne wahān sārī zamin ki zabān men ikhtilāf dālā: aur wahān se KHUDĀWAND ne un ko tamam rū e zamin par parāganda kiya.

10 Yih Sim kā nasabnāma hai: Sim ek sau baras kā thā jab us se, tufan ke do baras ba'd, Arfaksad paidā huā: 11 aur Arfaksad ki paidāish ke ba'd Sim pānch sau baras jītā rahā, aur us se beṭe aur beṭiyān paidā hūn.

12 Jab Arfaksad paintīs baras kā huā, to us se Silah paidā huā: 13 aur Silah ki paidāish ke ba'd Arfaksad chār sau tīn baras āur jītā rahā, aur us se beṭe aur beṭiyān paidā hūn.

14 Silah jab tīs baras kā huā, to us se 'Ibr paidā huā: 15 aur 'Ibr ki

paidāish ke ba'd Silah chār sau tīn baras āur jītā rahā, aur us se beṭe aur beṭiyān paidā hūn.

16 Jab 'Ibr chauntīs baras kā thā, to us se Falaj paidā huā: 17 aur Falaj ki paidāish ke ba'd 'Ibr chār sau tīs baras āur jītā rahā, aur us se beṭe aur beṭiyān paidā hūn.

18 Falaj tīs baras kā thā jab us se Ra'ū paidā huā: 19 aur Ra'ū ki paidāish ke ba'd Falaj do sau nau baras āur jītā rahā, aur us se beṭe aur beṭiyān paidā hūn.

20 Aur Ra'ū battīs baras kā thā jab us se Sarūj paidā huā: 21 aur Sarūj ki paidāish ke ba'd Ra'ū do sau sāt baras āur jītā rahā, aur us se beṭe aur beṭiyān paidā hūn.

22 Aur Sarūj tīs baras kā thā, jab us se Nahūr paidā huā: 23 aur Nahūr ki paidāish ke ba'd Sarūj do sau baras āur jītā rahā, aur us se beṭe aur beṭiyān paidā hūn.

24 Nahūr untīs baras kā thā jab us se Tārah paidā huā: 25 aur Tārah ki paidāish ke ba'd Nahūr ek sau unnīs baras āur jītā rahā, aur us se beṭe aur beṭiyān paidā hūn.

26 Aur Tārah sattar baras kā thā, jab us se Abrām, aur Nahūr, aur Hārān paidā hūe.

27 Aur yih Tārah kā nasabnāma hai: Tārah se Abrām, aur Nahūr, aur Hārān paidā hūe; aur Hārān se Lūt paidā huā. 28 Aur Hārān apne bāp Tārah ke āge apnī zādbūm, ya'nī Kasdion ke U'r men, marā. 29 Aur Abrām aur Nahūr ne apnā apnā biyāh kar liyā: Abrām ki bīwī kā nām Sārāi, aur Nahūr ki bīwī kā nām Milkah thā, jo Hārān ki beṭī thī, wuhī Milkah kā bāp aur Iskah kā bāp thā. 30 Aur Sārāi bānjh thī; us ke koī bāl bāchcha na thā. 31 Aur Tārah ne apne beṭe Abrām ko, aur apne pote Lūt ko jo Hārān kā beṭā thā, aur apnī bahū Sārāi ko, jo us ke beṭe Abrām ki bīwī thī, sāth liyā; aur wuh sab Kasdion ke U'r se rawāna hūe, ki Kan'ān ke mulk men jāen; aur wuh Hārān tak āe, aur wahin rahne lage. 32 Aur Tārah ki 'umr do sau pānch baras ki hūi: aur us ne Hārān men wafāt pāi.

12 Aur KHUDĀWAND ne Abrām se kahā, ki Tū apne watan aur apne nātedaron ke bich se, aur apne bāp ke ghar se nikal-

kar us mulk men jā jo main tujhe dikhāūngā. 2 Aur main tujhe ek barī qaum banāūngā, aur barakat dūngā, aur terā nām sarfarāz karūngā, so tū bā'is i barakat ho; 3 Jo tujhe mubārak kahen, un ko main barakat dūngā; aur jo tujh par la'nat kare, us par main la'nat karūngā; aur zamīn ke sab qabīle tere wasīle se barakat pāenge. 4 So Abrām, KHUDĀWAND ke kahne ke mutābiq, chal parā; aur Lūt us ke sāth gayā; aur Abrām pachhattar baras kā thā, jab wuh Hārān se rawāna hūā. 5 Aur Abrām ne apnī bīwī Sārāi aur apne bhatīje Lūt ko aur sab māl ko, jo unhon ne jama' kiyā thā, aur un ādmīon ko, jo un ko Hārān men mil gaye the, sāth liyā; aur wuh mulk i Kan'ān ko rawāna hūe aur mulk i Kan'ān men āe. 6 Aur Abrām us mulk men se guzartā hūā maqām i Sikm men Morih ke balūt tak pahunchā. Us waqt mulk men Kan'ānī rahte the. 7 Tab KHUDĀWAND ne Abrām ko dikhāi dekar kahā, ki Yihī mulk main terī nāsī ko dūngā: aur us ne wahān KHUDĀWAND ke liye, jo use dikhāi diyā thā, ek qurbāngāh banāi. 8 Aur wahān se kūch karke us pahār kī taraf gayā, jo Baitel ke mashriq men hai, aur apnā dērā aise lagāyā kī Baitel magrib men aur 'Al mashriq men parā, aur wahān us ne KHUDĀWAND ke liye ek qurbāngāh banāi aur KHUDĀWAND se du'ā kī. 9 Aur Abrām safar kartā kartā junūb kī taraf barh gayā. 10 Aur us mulk men kāl parā: aur Abrām Misr ko gayā, kī wahān tīkā rahe; kyūnki mulk men saḥt kāl thā. 11 Aur aisā hūā kī jab wuh Misr men dākhil hone ko thā, to us ne apnī bīwī Sārāi se kahā, kī Dekh, main jāntā hūn kī tū dekhne men khūbsūrat 'aurat hai: 12 aur yūn hogā, kī Misrī tujhe dekhkar kahenge, kī Yih us kī bīwī hai: so wuh mujhe to mār dālenge, magar tujhe zinda rakh lenge. 13 So tū yih kah denā, kī Main is kī bahin hūn; tākī tere sabab se merī khair ho; aur merī jān terī badaulat bachī rahe. 14 Aur yūn hūā kī jab Abrām Misr men āyā, to Misrīon ne us 'aurat ko dekhā kī wuh nihāyat khūbsūrat hai. 15 Aur Fir'aun ke umarā ne use dekhkar Fir'aun ke huzūr men us kī ta'rīf kī: aur wuh 'aurat Fir'aun ke ghar

men pahunchāi gayī. 16 Aur us ne us kī khātir Abrām par ihsān kiyā: aur bheḥ bakriyān aur gāe bail, aur gadhe, aur gulām, aur laundhiyān, aur gadhiyān, aur ūṭṭ us ke pās ho gaye. 17 Par KHUDĀWAND ne Fir'aun aur us ke khāndān par, Abrām kī bīwī Sārāi ke sabab se barī barī balāen nāzil kīn. 18 Tab Fir'aun ne Abrām ko bulākar us se kahā, kī Tū ne mujh se yih kyā kiyā? Tū ne mujhe kyūn na batāyā kī yih terī bīwī hai? 19 Tū ne yih kyūn kahā, kī Wuh merī bahin hai? Isī liye main ne use liyā kī wuh merī bīwī bane. So dekh, terī bīwī hāzir hai; us ko le aur chalā jā. 20 Aur Fir'aun ne us ke haqq men apne ādmīon ko hidāyat kī, aur unhon ne use, aur us kī bīwī ko us ke sab māl ke sāth rawāna kar diyā.

13 Aur Abrām Misr se apnī bīwī, aur apnā sab māl, aur Lūt ko, sāth lekar Kan'ān ke junūb kī taraf chalā. 2 Aur Abrām ke pās chaupāye, aur sonā chāndī bakasrat thā. 3 Aur wuh Kan'ān ke junūb se safar kartā hūā, Baitel men, us jagah pahunchā, jahān pahle, Baitel aur 'Al ke darmiyān, us kā dērā thā; 4 ya'nī wuh maqām, jahān us ne shurū' men qurbāngāh banāi thī, aur wahān Abrām ne KHUDĀWAND se du'ā kī. 5 Aur Lūt ke pās bhī, jo Abrām kā hamsafar thā, bheḥ bakriyān, gāe bail, aur dēre the. 6 Aur us mulk men itnī gunjāish na thī, kī wuh ikatṭhe rahen: kyūnki un ke pās itnā māl thā, kī wuh ikatṭhe nahīn rah sakte the. 7 Aur Abrām ke charwāhon aur Lūt ke charwāhon men jhagrā hūā: aur Kan'ānī aur Farizzī us waqt mulk men rahte the. 8 Tab Abrām ne Lūt se kahā, kī Mere aur tere darmiyān aur mere charwāhon aur tere charwāhon ke darmiyān jhagrā na hūā kare, kyūnki ham bhāī hai. 9 Kyā yih sārā mulk tere sāmne nahīn? so tū mujh se alag ho jā: agar tū bāen jāe, to main dahine jāūngā: aur agar tū dahine jāe, to main bāen jāūngā. 10 Tab Lūt ne ānkh uthākar Yardan kī sārī tarāi par, jo Zugr kī taraf hai, nazar daurāi, kyūnki wuh is se peshtar kī KHUDĀWAND ne Sadūm aur 'Amūrah ko tabāh kiyā, KHUDĀWAND ke bāg aur Misr ke mulk kī mānind khūb serāb thī. 11 So Lūt ne Yardan kī

sári taráí ko apne liye chun liyá; aur wuh mashriq kí taraf chalá: aur wuh ek dúsre se judá ho gaye. 12 Abrám to mulk i Kan'án men rahá, aur Lút ne taráí ke shahron men sukúnat ikhtiyár kí, aur Sadúm kí taraf apná derá lagáyá. 13 Aur Sadúm ke log KHUDÁWAND kí nazar men niháyat badkár aur gunahgár the. 14 Aur Lút ke judá ho jáne ke ba'd KHUDÁWAND ne Abrám se kahá, ki Apní áñkh uthá, aur jis jagah tú hai wahán se shimál aur junúb aur mashriq aur magrib kí taraf nazar daurá: 15 kyúñki yih tamám mulk, jo tú dekh rahá hai, main tujh ko, aur terí nasl ko, hamesha ke liye dúngá. 16 Aur main terí nasl ko khák ke zaron kí mánind banáúngá: aísá ki agar koí shakhs khák ke zaron ko gin sake, to terí nasl bhí gin lí jáegí. 17 Uth, aur is mulk ke túl aur 'arz men sair kar, kyúñki main ise tujh ko dúngá. 18 Aur Abrám ne apná derá utháyá, aur Mamre ke balúton men, jo Habrún men hai, jákar rahne lagá, aur wahán KHUDÁWAND ke liye ek qurbángáh banáí.

14 Aur Sin'ár ke bádsháh Amráfil, aur Illásar ke bádsháh Aryúk, aur 'Ailám ke bádsháh Kidarlá'umr, aur Joím ke bádsháh Tid'ál ke aiyám men 2 yún huá, ki unhon ne Sadúm ke bádsháh Bara', aur 'Amúrah ke bádsháh Birsha', aur Adamah ke bádsháh Sinniab, aur Ziboím ke bádsháh Shimebar, aur Bála'ya'ní Zugr ke bádsháh se jang kí. 3 Yih sab Siddím, ya'ní daryá e shor kí wadí men, ikatthe hue. 4 Barah baras tak wuh Kidarlá'umr ke mutí' rahe, par terahwen baras unhon ne sarkashí kí. 5 Aur chaudahwen baras Kidarlá'umr, aur us ke sáth ke bádsháh, áe, aur Rifáion ko 'Istárát Qarnaim men, aur Zúzion ko Hám men, aur Aimím ko Sawiqaryataim men, 6 aur Horion ko un ke Koh i Sha'ir men márté márté El Fárán tak, jo biyábán se lagá huá hai áe. 7 Phir wuh lautkar 'Ain i Misfat, ya'ní Qádis, pahunché, aur 'Amáliqion ke tamám mulk ko aur Amorion ko, jo Hasesún Tamar men rahte the, mára. 8 Tab Sadúm ka bádsháh, aur 'Amúrah ka bádsháh, aur Adamah ka bádsháh, aur Ziboím ka bádsháh, aur Bála'ya'ní Zugr ka bádsháh, nikle: aur

unhon ne Siddím kí wadí men ma'rika áráí kí; 9 táki 'Ailám ke bádsháh Kidarlá'umr, aur Joím ke bádsháh Tid'ál, aur Sin'ár ke bádsháh Amráfil, aur Illásar ke bádsháh Aryúk se jang karen: yih char bádsháh un pánchon ke muqábale men the. 10 Aur Siddím kí wadí men já ba já naft ke garhe the; aur Sadúm aur 'Amúrah ke bádsháh bhágte bhágte wahán gire; aur jo bache pahar par bhág gaye. 11 Tab wuh Sadúm aur 'Amúrah ka sab mál, aur wahán ka sab anáj lekar chale gaye; 12 aur Abrám ke bhatíje Lút ko aur us ke mál ko bhí le gaye, kyúñki wuh Sadúm men rahtá thá. 13 Tab ek ne, jo bach gayá thá, jákar Abrám 'Ibrání ko khabar dí, jo Iskál aur 'A'ner ke bhái Mamre Amorí ke balúton men rahtá thá; aur yih Abrám ke ham'ahd the. 14 Jab Abrám ne suná ki us ka bhái giriftár huá, to us ne apne tén sau atharah mashsháq kánazádon ko lekar Dán tak un ka ta'aqqub kiyá. 15 Aur rát ko us ne aur us ke khádimon ne gol gol hokar un par dháwá kiyá aur un ko mára, aur Khúbah tak, jo Damishq ke báen háth hai, un ka pichhá kiyá. 16 Aur wuh sáre mál ko, aur apne bhái Lút ko aur us ke mál, aur 'auraton ko bhí aur aur logon ko wápas pher láyá. 17 Aur jab wuh Kidarlá'umr aur us ke sáth ke bádsháhon ko márkar phirá, to Sadúm ka bádsháh us ke istiqbál ko Sawí kí wadí tak, jo bádsháhí wadí hai, áyá. 18 Aur Malík i Sidq, Sálím ka bádsháh, rotí aur mai láyá; aur wuh Khudá Ta'álá ka káhin thá; 19 aur us ne us ko barakat dekar kahá, ki Khudá Ta'álá kí taraf se, jo ásmán aur zamín ka málik hai, Abrám mubáarak ho; 20 aur mubáarak hai Khudá Ta'álá, jis ne tere dushmanon ko tere háth men kar diyá. Tab Abrám ne sab ka daswán hissa us ko diyá. 21 Aur Sadúm ke bádsháh ne Abrám se kahá, ki A'dmion ko mujhe de de, aur mál apne liye rakh le. 22 Par Abrám ne Sadúm ke bádsháh se kahá, ki Main ne KHUDÁWAND Khudá Ta'álá, ásmán aur zamín ke málik kí qasam kháí hai, 23 ki main na to koí dhágá, na jútí ka tasma, na terí aur koí chíz lún, táki tú yih na kah sake, ki Main ne Abrám ko daulatmand baná

diya : 24 siwá us ke jo jawānon ne kháliyá, aur un ádmīon ke hisse ke, jo mere sáth gaye : so 'A'ner aur Iskál aur Mamre apná apná hissa le leñ.

15 In báton ke ba'd KHUDÁWAND ká kalám royá men Abrám par názil huá aur us ne farmáyá, Ai Abrám, tú mat dar : main terí sipar aur terá bahut bará ajr hūñ. 2 Abrám ne kahá, ki Ai Khudáwand KHUDÁ, tú mujhe kyá degá? kyūnki main to beaulád jātá hūñ, aur mere ghar ká mukhtár Damishqí Ilí'azar hai. 3 Phir Abrám ne kahá, ki Dekh, tú ne mujhe koí aulád nahīn dí : aur dekh, merá khánazád merá wáris hogá. 4 Tab KHUDÁWAND ká kalám us par názil huá aur us ne farmáyá : Yih terá wáris na hogá, balki wuh jo tere sulb se paidá hogá, wuhí terá wáris hogá. 5 Aur wuh us ko báhar le gayá, aur kahá, ki Ab ásmán kí taraf nigáh kar, aur agar tú sitáron ko gín saktá hai, to gín : aur us se kahá, ki Terí aulád aisi hí hogí. 6 Aur wuh KHUDÁWAND par ímān láyá : aur ise us ne us ke haqq men rástbází shumár kiyá. 7 Aur us ne us se kahá, ki Main KHUDÁWAND hūñ, jo tujhe Kasdion ke U'r se nikál láyá, ki tujh ko yih mulk mírás men dūñ. 8 Aur us ne kahá, ki Ai Khudáwand KHUDÁ, main kyūnkar jánūñ kí main us ká wáris hūngá? 9 Us ne us se kahá, ki Mere liye tīn baras kí ek bachhiyá, aur tīn baras kí ek bakrí, aur tīn baras ká ek menđhá, aur ek qumrí, aur ek kabútar ká bachcha le. 10 Aur us ne in sabhon ko liyá, aur un ko bích se do tukre kiyá, aur har tukre ko us ke sáth ke dúsre tukre ke muqábil rakkhá : magar parandon ke tukre na kiye. 11 Tab shikárfí parandē un tukron par jhapat-ne lage, par Abrám un ko hankátá rahá. 12 Súra j dubte waqt Abrám par gahrí nīnd gálib hūí ; aur dekho, ek barí haulnák tárikí us par chhá gayí. 13 Aur us ne Abrám se kahá, ki Yaqīn jān kí terí nasl ke log aise mulk men, jo un ká nahīn, pardesí hōnge, aur wahāñ ke logon kí gulámí karenge, aur wuh chār sau baras tak un ko dukh denge ; 14 lekin main us qaum kí 'adálat karūngá, jis kí wuh gulámí karenge, aur ba'd men wuh barí daulat lekar wahāñ se níkal áenge. 15 Aur tú sahīh salámat apne bāpdádá se já milegá,

aur niháyat pírfí men dāfn hogá. 16 Aur wuh chauthí pusht men, yahāñ laut áenge ; kyūnki Amorion ke gunáh ab tak pūre nahīn hūe. 17 Aur jab súraj dúbá, aur andherá chhá gayá, to ek tanúr, jis men se dhuwāñ uthtá thá dikhái diyá aur ek jaltí mash'al un tukron ke bích men se hokar guzrí. 18 Usí roz KHUDÁWAND ne Abrám se 'ahd kiyá aur farmáyá, ki Yih mulk daryá e Misr se lekar us bare daryá, ya'ní daryá e Furát tak, 19 Qainion aur Qanizion aur Qadmunion, 20 aur Hittion aur Farizzion aur Rifáson, 21 aur Amorion aur Kan'anion aur Jirjasion aur Yabusion samet main ne terí aulád ko diyá hai.

16 Aur Abrám kí biwí Sáraí ke koí aulád na hūí. Us kí ek Misrí laundí thí, jis ká nám Hájirah thá. 2 Aur Sáraí ne Abrám se kahá, ki Dekh, KHUDÁWAND ne mujhe to aulád se mahrum rakkhá hai, so tú merí laundí ke pás já ; sháyad us se merá ghar ábád ho. Aur Abrám ne Sáraí kí bát mání. 3 Aur Abrám ko mulk i Kan'an men rahte das baras ho gaye the jab us kí biwí Sáraí ne apní Misrí laundí use dí, ki us kí biwí bane. 4 Aur wuh Hájirah ke pás gayá, aur wuh hāmila hūí : aur jab use ma'lūm huá, ki wuh hāmila ho gayí, to apní bíbí ko haqír jánne lagí. 5 Tab Sáraí ne Abrám se kahá, ki Jo zulm mujh par huá wuh terí gardan par hai : main ne apní laundí tere ágosh men dí ; aur ab jo us neáp ko hāmila dekhá, to main us kí nazaron men haqír ho gayí : so KHUDÁWAND mere aur tere darmiyán insáf karē. 6 Abrám ne Sáraí se kahá, ki Terí laundí tere háth men hai : jo tujhe bhalá dikhái de, so us ke sáth kar. Tab Sáraí us par sahtí karne lagí aur wuh us ke pás se bhág gayí.

7 Aur wuh KHUDÁWAND ke firishte ko biyábán men pání ke ek chashme ke pás milí : yih wuhí chashma hai jo Shor kí ráh par hai. 8 Aur us ne kahá, Ai Sáraí kí laundí Hájirah, tú kahāñ se áí aur kidhar jātí hai? Us ne kahá, ki Main apní bíbí Sáraí ke pás se bhág áí hūñ. 9 KHUDÁWAND ke firishte ne us se kahá, ki Tú apní bíbí ke pás laut já, aur apne ko us ke qabze men kar de. 10 Aur KHUDÁWAND ke firishte ne us se kahá, ki Main terí aulád ko bahut

barháungá, yahán tak ki kasrat ke sabab se us ká shumár na ho sakegá.

11 Aur KHUDÁWAND ke frishte ne us se kahá, ki Tú hámila hai aur tere betá hogá; us ká nám Ismá'íl rakhná, is liye ki KHUDÁWAND ne terá dukh sun liyá. 12 Wuh gor-khar kí tarah ázád mard hogá; us ká háth sab ke khlíf aur sab ke háth us ke khlíf honge; aur wuh apne sab bháiyon ke sámné basá rahegá. 13 Aur Hájirah ne KHUDÁWAND ká, jis ne us se báten kfi Attá El Roi nám rakhá, ya'ní Aí Khudá, tú basír hai, kyúñki us ne kahá, Kyá main ne yahán bhí apne dekhnewále ko játe hue dekhá? 14 Isí sabab se us kúñ ká nám Baír la Hai Roi par gayá; wuh Qádis aur Barid ke darmiyán hai. 15 Aur Abrám se Hájirah ke ek betá huá; aur Abrám ne apne us beté ká nám, jo Hájirah se paidá huá Ismá'íl rakhá. 16 Aur jab Abrám se Hájirah ke Ismá'íl paidá huá, tab Abrám chhiyási baras ká thá.

17 Jab Abrám ninánawe baras ká huá, tab KHUDÁWAND Abrám ko nazar áyá, aur us se kahá, ki Main Khudá e Qádir hún; tú mere huzúr men chal, aur kámil ho. 2 Aur main apne aur tere darmiyán 'ahd bándhúngá, aur tujhe bahut ziyáda barháungá. 3 Tab Abrám sarnigún ho gayá, aur Khudá ne us se hámkalám hokar farmáyá, 4 ki Dekh, merá 'ahd tere sáth hai; aur tú bahut qaumon ká báp hogá. 5 Aur terá nám phir Abrám nahín kahláegá, balki terá nám Abrahám hogá; kyúñki main ne tujhe bahut qaumon ká báp thahrá diyá hai. 6 Aur main tujhe bahut baromand karúngá, aur qaumen terí nasl se hongí, aur bádsháh terí aulád men se barpá honge. 7 Aur main apne aur tere darmiyán, aur tere ba'd terí nasl ke darmiyán un kí sab push-ton ke liye, apná 'ahd, jo abadí 'ahd hogá, bándhúngá, táki main terá aur tere ba'd terí nasl ká Khudá rahún. 8 Aur main tujh ko, aur tere ba'd terí nasl ko, Kan'án ká tamám mulk, jis men tú pardesí hai aisá dúngá, ki wuh dáimí milkiyat ho jáe; aur main un ká Khudá húngá. 9 Phir Khudá ne Abrahám se kahá, ki Tú mere 'ahd ko mánná, aur tere ba'd terí nasl pusht dar pusht use

máne. 10 Aur merá 'ahd, jo mere aur tere darmiyán, aur tere ba'd terí nasl ke darmiyán hai, aur jise tum mánoge, so yih hai, ki tum men se har ek farzand i narína ká khatna kiyá jáe. 11 Aur tum apne badan kí khalí ká khatna kiyá karná; aur yih us 'ahd ká nishán hogá, jo mere aur tumháre darmiyán hai. 12 Tumháre hán pusht dar pusht har larke ká khatna, jab wuh áth roz ká ho, kiyá jáe, khwáh wuh ghar men paidá ho, khwáh use kisi pardesí se kharídá ho, jo terí nasl se nahín. 13 Lázim hai, ki tere kánazád aur tere zarkharíd ká khatna kiyá jáe, aur merá 'ahd tumháre jism men abadí 'ahd hogá. 14 Aur wuh farzand i narína, jis ká khatna na húa ho, apne logon men se kát dálá jáe, kyúñki us ne merá 'ahd torá

15 Aur Khudá ne Abrahám se kahá, ki Sáraí jo terí bíwí hai, so us ko Sáraí na pukárná; us ká nám Sáraí hogá. 16 Aur main use barakat dúngá, aur us se bhí tujhe ek betá bakhshúngá; yaqínan main use barakat dúngá, ki qaumen us kí nasl se hongí aur 'álam ke bádsháh us se paidá honge. 17 Tab Abrahám sarnigún huá, aur hanskar díl men kahne lagá, ki Kyá sau baras ke buddhe se betá hogá; aur kyá Sáraí ke jo nawwe baras kí hai, aulád hogí? 18 Aur Abrahám ne Khudá se kahá, ki Kásh Ismá'íl tere huzúr jítá rahe! 19 Tab Khudá ne farmáyá, ki Beshakk terí bíwí Sáraí ke tujh se betá hogá; tú us ká nám Izháq rakhná; aur main us se, aur phir us kí aulád se, apná 'ahd, jo abadí 'ahd hai, bándhúngá. 20 Aur Ismá'íl ke haqq men bhí main ne terí du'á suní: dekh, main use barakat dúngá, aur use baromand karúngá, aur use bahut barháungá; aur us se bárah sardár paidá honge, aur main use barí qaum banáúngá. 21 Lekin main apná 'ahd Izháq se bándhúngá, jo agle sál isí waqt i mu'aiyan par, Sáraí se paidá hogá. 22 Aur jab Khudá Abrahám se báten kar chuká, to us ke pás se úpar chalá gayá. 23 Tab Abrahám ne apne beté Ismá'íl ko aur sab kánazádon, aur apne sab zarkharídon ko, ya'ní apne ghar ke sab mardon ko liyá aur usí roz Khudá ke hukm ke mutábíq un ká khatna kiyá. 24 Abrahám ninánawe baras

ká thá jab us ká khatna húa. 25 Aur jab us ke beté Ismá'il ká khatna húa to wuh terah baras ká thá. 26 Abrahám aur us ke bete Ismá'il ká khatna ek hí din húa. 27 Aur us ke ghar ke sab mardon ká khatna, khánazádon aur un ká bhí jo pardesion se kharíde gaye the, us ke sáth húa.

18 Phir KHUDÁWAND Mamre ke balúton men use nazar áyá : aur wuh din ko garmí ke waqt apne khaime ke darwáze par baithá thá ; 2 aur us ne apní ánkhen uthákar nazar kí, aur kyá dekhtá hai : ki tén mard us ke sámne kharé haiñ : wuh un ko dekhkar khaime ke darwáze se un se milne ko daurá, aur zamín tak jhuká, 3 aur kahne lagá, ki Ai mere Khudáwand, agar mujh paráp ne karam kí nazar kí hai, to apne khádim ke pás se chale na jáen ; 4 balki thorá sá páni láyá jáe ; auráp apne pánw dhokar us daraht ke niche áram karen. 5 Main kuchh rotí látá hún ;áp tazadam ho jáen, tab áge barhen, kyünkiáp isí liye apne khádim ke hán áe haiñ. Unhon ne kahá, Jaisá tú ne kahá hai, waisá hí kar. 6 Aur Abrahám dere men Sárahe ke pás daurá gayá, aur kahá, ki Tén páimána bárík átá jald le aur use gúndhkar phulke baná. 7 Aur Abrahám galle kí taraf daurá, aur ek motá táza bachhrá lákar ek jawán ko diyá, aur us ne jaldí jaldí use taiyár kiyá. 8 Phir us ne makkhan aur dúdh aur us bachhre ko, jo us ne pakwáyá thá, lekar un ke sámne rakkhá, auráp un ke pás daraht ke niche khará rahá ; aur unhon ne kháyá. 9 Phir unhon ne us se púchhá, ki Terí bíwí Sárahe kahán hai? Us ne kahá, Wuh dere men hai. 10 Tab us ne kahá. Main phir mausim í bahár men tere pás áungá, aur dekh, terí bíwí Sárahe ke betá hogá. Us ke píchhe dere ká darwáza thá, Sárahe wahán se sun rahí thí. 11 Aur Abrahám aur Sárahe za'íf aur barí 'umr ke the ; aur Sárahe kí wuh hálát nahín rahtí thí jo 'auraton kí hotí hai. 12 Tab Sárahe ne apne dil men hanskar kahá, Kyá is qadr 'umr rasída hone par bhí mere liye shádmání ho saktí hai, hálánki merá khudáwand bhí za'íf hai? 13 Phir KHUDÁWAND ne Abrahám se kahá, ki Sárahe kyün yih kahkar hansí, ki Kyá mere, jo aísí burhiyá ho gayí hún,

wáqa'í betá hogá? 14 Kyá KHUDÁWAND ke nazdík koí bát mushkil hai? Mausim í bahár men mu'aiyan waqt par main tere pás phir áungá, aur Sárahe ke betá hogá. 15 Tab Sárahe inkár kar gayí, ki Main nahín hansí : kyünki wuh dartí thí. Par us ne kahá, Nahín, tú zarúr hansí thí.

16 Tab wuh mard wahán se uthé aur unhon ne Sadúm ká rukh kiyá ; aur Abrahám un ko rukhsat karne ko un ke sáth ho liyá. 17 Aur KHUDÁWAND ne kahá, ki Jo kuchh main karne ko hún, kyá use Abrahám se poshída rakkhún? 18 Abrahám se to yaqínan ek barí aur zabardast qaum paidá hogí, aur zamín kí sab qaumen us ke wasíle se barakat páengí. 19 Kyünki main jántá hún, ki wuh apne beton aur gharáne ko jo us ke píchhe rah jáenge wasíyat karegá, ki wuh KHUDÁWAND kí rah men qáim rahkar 'adl aur insáf karen, táki jo kuchh KHUDÁWAND ne Abrahám ke haqq men farmáyá hai use púra kare. 20 Phir KHUDÁWAND ne farmáyá, Chünki Sadúm aur 'Amúrah ká shor barh gayá, aur un ká jurm niháyat sangín ho gayá hai ; 21 is liye main ab jákar dekhungá, ki kyá unhon ne sarásar waisá hí kiyá hai jaisá shor mere kán tak pahunchá hai ; aur agar nahín kiyá to main ma'lúm kar lungá. 22 So wuh mard wahán se muře aur Sadúm kí taraf chale ; par Abrahám KHUDÁWAND ke huzúr khará hí rahá. 23 Tab Abrahám ne nazdík jákar kahá, Kyá tú nek ko bad ke sáth halák karegá? 24 Sháyad us shahr men pachás rástbáz hon : kyá tú use halák karegá, aur un pachás rástbázon kí khátir, jo us men hon, us maqám ko na chhorégá? 25 Aísá karná tujh se ba'id hai, ki nek ko bad ke sáth már dále, aur nek bad ke barábar ho jáe ; yih tujh se ba'id hai. Kyá tamám dunyá ká insáf karnewálá insáf na karegá? 26 Aur KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Agar mujhe Sadúm men, shahr ke andar, pachás rástbáz milén, to main un kí khátir us maqám ko chhor dungá. 27 Tab Abrahám ne jawáb diyá aur kahá, ki Dekhiye, main ne Khudáwand se bát karne kí jur'at kí, agarchi main khák aur rákh hún : 28 sháyad pachás rástbázon men páñch kam hon ; kyá un páñch kí kamí ke sabab se tú tamám shahr ko

nest karegá? Us ne kahá, Agar mujhe wahan paintális milén, to main use nest nahín karúngá. 29 Phir us ne us se kahá, ki Sháyad wahan chális milén. Tab us ne kahá, ki Main un chális ki khátir bhí yih nahín karúngá. 30 Phir us ne kahá, Khudáwand náráz na ho, to main kuchh áur 'arz karún. Sháyad wahan tís milén. Us ne kahá, Agar mujhe wahan tís bhí milén, taubhí aisá nahín karúngá. 31 Phir us ne kahá, Dekhiye! main ne Khudáwand se bát karne kí jur'at kí: sháyad wahan bís milén. Us ne kahá, Main bís kí khátir bhí use nest nahín karúngá. 32 Tab us ne kahá, Khudáwand náráz na ho, to main ek bár áur kuchh 'arz karún. Sháyad wahan das milén. Us ne kahá, Main das kí khátir bhí use nest nahín karúngá. 33 Jab KHUDÁWAND Abrahám se báten kar chuká, to chala gayá: aur Abrahám apne makán ko lautá.

19 Aur wuh donon fríshte shám ko Sadúm men áe; aur Lút Sadúm ke pháṭak par baithá thá: aur Lút un ko dekhkar un ke istiqbál ke liye uthá; aur zamín tak jhuká; 2 aur kahá, Ai mere khudáwando, apne khádím ke ghar tashrif le chaliye, aur rát bhar áram kijiye, aur apne páñw dhoiye, aur subh uthkar apní ráh líjiye. Aur unhon ne kahá, Nahín, ham chauk hí men rát kat lenge. 3 Lekin jab wuh bahut bajidd huá to wuh us ke sáth chalkar us ke ghar men áe; aur us ne un ke liye ziyáfat taiyár kí, aur bekhamírí rotí pakái aur unhon ne kháyá. 4 Aur is se peshtar kí wuh áram karne ke liye leṭen, Sadúm shahr ke mardon ne, jawán se lekar buddhe tak, sab logon ne har taraf se us ghar ko gher liyá. 5 Aur unhon ne Lút ko pukárkar us se kahá, ki Wuh mard, jo áj rát tere han áe, kahán hain? Un ko hamare pás báhar le á, táki ham un se suhbat karen. 6 Tab Lút nikalkar un ke pás darwáze par gayá, aur apne píchhe kiwár band kar diyá. 7 Aur kahá, ki Ai bháiyó, aisí badí to na karo. 8 Dekho, merí do beṭiyán hain, jo mard se wáqif nahín; marzí ho, to main un ko tumhare pás le áún, aur jo tum ko bhalá ma'lúm ho, un se karo: magar in mardon se kuchh

na karná; kyúñki wuh isí wáste merí panáh men áe hain. 9 Unhon ne kahá, Yahan se hat já. Phir kahne lage, ki Yih shakhs hamare darmiyán qiyám karne áyá thá aur ab hukúmat jatátá hai, so ham tere sáth un se ziyáda badsulúki karenge. Tab wuh us mard, ya'ní Lút par pil pare, aur nazdík áe táki kiwár tor dālen. 10 Lekin un mardon ne apne háth barhakar Lút ko apne pás ghar men khénch liyá, aur darwáza band kar diyá. 11 Aur un mardon ko, jo ghar ke darwáze par the, kyá chhoṭe, kyá bare, andhá kar diyá: so wuh darwáza dhúndhte dhúndhte thak gaye. 12 Tab un mardon ne Lút se kahá, Kyá yahan terá áur koí hai? dāmád, aur apne beṭon aur beṭiyon aur jo koí terá is shahr men ho, sab ko is maqám se báhar nikál le já: 13 kyúñki ham is maqám ko nest karenge, is liye ki un ká shor KHUDÁWAND ke huzúr bahut baland huá hai, aur KHUDÁWAND ne use nest karne ko hamen bhejá hai. 14 Tab Lút ne báhar jákar apne dāmádon se, jinhon ne us kí beṭiyán biyáhi thin, báten kí aur kahá, ki Uṭho, aur is maqám se niklo; kyúñki KHUDÁWAND is shahr ko nest karegá. Lekin wuh apne dāmádon kí nazar men muzhik sá ma'lúm huá. 15 Jab subh hui to frishton ne Lút se jaldí karái aur kahá, ki Uṭh, apní bíwi, aur apní donon beṭiyon ko jo yahan hain le já, aisá na ho ki tú bhí is shahr kí badí men giriftár hokar halák ho jáe. 16 Magar us ne derí lagái, to un mardon ne us ká, aur us kí bíwi, aur us kí donon beṭiyon ká háth pakrá; kyúñki KHUDÁWAND kí mihrbání us par hui: aur use nikalkar shahr se báhar kar diyá. 17 Aur yún huá ki jab wuh un ko báhar nikál láe, to us ne kahá, Apní ján bacháne ko bhág; na to píchhe murkar dekhná; na kahín maidán men thahrná. Us pahár ko chalá já, tá na ho ki tú halák ho jáe. 18 Aur Lút ne un se kahá, ki Ai mere Khudáwand, aisá na kar. 19 Dekh, tú ne apne khádím par karam kí nazar kí hai, aur aisá bará fazl kiyá, ki merí ján bachái; main pahár tak já nahín saktá, kahín aisá na ho ki mujh par musibat á pare aur main mar jáún. 20 Dekh, yih shahr aisá nazdík hai, ki wahan bhág

saktá hūn, aur yih chhoṭá bhí hai. Ijāzat ho to main wahān chalā jāūn. Wuh chhoṭá sá bhí hai, aur merí ján bach jāegí. 21 Us ne us se kahá, ki Dekh, main is bát men bhí terá lihāz kartá hūn ki is shahr ko, jis ká tú ne zikr kiyá, gárat nahín karūngá. 22 Jaldí kar, aur wahān chalá já, kyūnki main kuchh nahín kar saktá jab tak ki tú wahān pahunch na jāe. Isí liye us shahr ká nám Zugr kahláya. 23 Aur zamin par dhūp nikal chuki thí jab Lút Zugr men dākhil húa. 24 Tab KHUDÁWAND ne apní taraf se Sadúm aur 'Amúrah par gandhak aur ág ásmán se barsáí. 25 Aur us ne un shahron ko, aur us sári tarái ko, aur un shahron ke sab rahnewálon ko, aur sab kuchh jo zamin se ugá thá, gárat kiyá. 26 Magar us kí biwí ne us ke pichhe se murkar dekhá, aur wuh namak ká sutún ban gayí. 27 Aur Abrahám subh sawere uṭhkar us jagah gayá, jahān wuh KHUDÁWAND ke huzúr khará húa thá: 28 aur us ne Sadúm aur 'Amúrah, aur us tarái kí sári zamin kí taraf nazar kí, aur kyá dekhtá hai, ki zamin par se dhuwān aisá uṭh rahá hai, jaise bhaṭṭí ká dhuwān.

29 Aur yūn húa ki jab Khudá ne us taráí ke shahron ko nest kiyá, to Khudá ne Abrahám ko yád kiyá, aur un shahron ko, jahān Lút rahtá thá, gárat karte waqt Lút ko us balá se bacháya.

30 Aur Lút Zugr se nikalkar pahār par já basá, aur us kí donoṅ betiyān us ke sáth thin, kyūnki use Zugr men baste dar lagá, aur wuh aur us kí donoṅ betiyān ek gár men rahne lage. 31 Tab pahlauṭhí ne chhoṭí se kahá, ki Hamará báp buḍdhá hai, aur zamin par koí mard nahín, jo dunyá ke dastúr ke mutábíq hamáre pás áe. 32 A'ó, ham apne báp ko mai piláen, aur us se hamágosh hon táki apne báp se nasl báqí rakkhen. 33 So unhon ne usí ráť apne báp ko mai pilái: aur pahlauṭhí andar gayí, aur apne báp se hamágosh hui; par us ne na jáná kí wuh kab leṭí aur kab uṭh gayí. 34 Aur dúsre roz yūn húa, ki pahlauṭhí ne chhoṭí se kahá, ki Dekh, kal ráť ko main apne báp se hamágosh hui: áo, áj ráť bhí us ko mai piláen; aur tú bhí jákar us se hamágosh ho, táki ham apne báp se nasl báqí rakkhen. 35 So

us ráť bhí unhon ne apne báp ko mai pilái: aur chhoṭí gayí aur us se hamágosh hui; par us ne na jáná kí wuh kab leṭí aur kab uṭh gayí. 36 So Lút kí donoṅ betiyān apne báp se hámila hui. 37 Aur baṛí ke ek beṭá húa, aur us ne us ká nám Moáb rakkhá: wuhí Moábíon ká báp hai, jo ab tak maujūd hai. 38 Aur chhoṭí ke bhí ek beṭá húa, aur us ne us ká nám Bin 'Ammí rakkhá: wuhí Bani 'Ammon ká báp hai jo ab tak maujūd hai.

20 Aur Abrahám wahān se junúb ke mulk kí taraf chalá, aur Qádis aur Shor ke darmiyān thahrá, aur Jirár men qiyám kiyá. 2 Aur Abrahám ne apní biwí Sáraḥ ke haqq men kahá, ki Wuh meri bahin hai; aur Jirár ke bádsháh Abímálik ne Sáraḥ ko bulwá liyá. 3 Lekin ráť ko Khudá Abímálik ke pás kḥwáb men áyá, aur use kahá, ki Dekh, tú us 'aurat ke sabab se jise tú ne liyá hai halák hogá, kyūnki wuh shauharwáí hai. 4 Par Abímálik ne us se suhbat nahín kí thí: so us ne kahá, Aí KHUDÁWAND, kyá tú sádiq qaum ko bhí máregá? 5 Kyá us ne kḥud mujh se nahín kahá, ki Yih meri bahin hai? aur wuh ap bhí yihí kahtí thí, ki Wuh merá bñái hai: main ne to apne sachche dil aur pákiza háthon se yih kiyá. 6 Aur Khudá ne use kḥwáb men kahá, Hān, main jántá hūn, ki tú ne apne sachche dil se yih kiyá; aur main ne bhí tujhe roká, ki tú merá gunáh na kare: isí liye main ne tujhe us ko chhúne na diyá. 7 Ab tú us mard kí biwí ko wápas kar de, kyūnki wuh nabí hai, aur wuh tere liye du'á karegá, aur tú jítá rahégá: par agar tú use wápas na kare, to ján le kí tú bhí aur jítne tere haiṅ sab zarúr halák hongé. 8 Tab Abímálik ne subh sawere uṭhkar apne sab naukaron ko buláya, aur un ko yih sab báten kah sunáen: tab wuh log bahut dar gaye. 9 Aur Abímálik ne Abrahám ko bulákar us se kahá, ki Tú ne ham se yih kyá kiyá? aur mujh se terá kyá qusúr húa, kí tú mujh par aur merí bádsháhí par ek gunáh i 'azím láyá? Tú ne mujh se wuh kám kiye, jin ká karná munásib na thá. 10 Abímálik ne Abrahám se yih bhí kahá, ki Tú ne kyá samajhkar yih bát kí? 11 Abrahám ne kahá, ki Merá kḥayál thá kí Khudá ká kḥauf

to is jagah hargiz na hogá, aur wuh mujhe merí biwí ke sabab se már dālenge. 12 Aur f'ilhaqíqat wuh merí bahin bhí hai, kyūnki wuh mere báp kī betí hai, agarchi merí mán kī betí nahín. Phir wuh merí biwí hūí. 13 Aur jab Khudá ne mere báp ke ghar se mujhe áwára kiyá, to main ne is se kahá, ki Mujh par yih terí mihrbání hogí, ki jahán kahín ham jáen, tú mere haqq men yihí kahná, ki Yih merá bhái hai. 14 Tab Abímalik ne bheṛ bakriyān aur gāe bail, aur gulām aur laundiyān Abrahám ko dīn, aur us kī biwí Sārah ko bhí use wápas kar diyá. 15 Aur Abímalik ne kahá, ki Dekh, merá mulk tere sāmne hai; jahán jī chāhe rah. 16 Aur us ne Sārah se kahá, ki Dekh, main ne tere bhái ko chāndí ke hazár sikke diye hain, wuh un sab ke sāmne jo tere sáth hain, tere liye ánkḥ ká parda hai, aur sab ke sāmne terí dádrasí ho gayí. 17 Tab Abrahám ne Khudá se du'á kī; aur Khudá ne Abímalik, aur us kī biwí, aur us kī laundiyon ko, shifá baḥshí, aur un ke aulād hone lagí; 18 kyūnki KHUDÁWAND ne Abrahám kī biwí Sārah ke sabab se Abímalik ke khāndān ke sab rihm band kar diye the.

21 Aur KHUDÁWAND ne, jaisá us ne farináyá thá, Sārah par nazar kī: aur us ne apne wa'de ke mutábíq Sārah se kiyá. 2 So Sārah hāmila hūí, aur Abrahám ke liye us ke burhāpe men, usí mu'aíyan waqt par jis ká zikr Khudá ne us se kiyá thá, us ke betá húa. 3 Aur Abrahám ne apne bete ká nám, jo us se Sārah ke paidá húa, Izháq rakkhá. 4 Aur Abrahám ne, Khudá ke hukm ke mutábíq, apne bete Izháq ká khatna us waqt kiyá jab wuh áth dīn ká húa. 5 Aur jab us ká betá Izháq us se paidá húa, to Abrahám sau baras ká thá. 6 Aur Sārah ne kahá, ki Khudá ne mujhe hansáyá, aur sab sunnewále mere sáth hansenge. 7 Aur yih bhí kahá, ki Bhalá, koi Abrahám se kah sakta thá, ki Sārah laṛkon ko dúdh pilāegí? kyūnki us se us ke burhāpe men mere ek betá húa. 8 Aur wuh laṛká barhá, aur us ká dúdh chhuráyá gayá: aur Izháq ke dúdh chhurāne ke dīn Abrahám ne barí ziyáfat kī. 9 Aur Sārah ne dekhá, ki Hájirah Misrí ká

betá, jo us ke Abrahám se húa thá, tháṭṭhe mártá hai. 10 Tab us ne Abrahám se kahá, ki Is laundí ko aur us ke bete ko níkal de: kyūnki is laundí ká betá mere bete Izháq ke sáth wáris na hogá. 11 Par Abrahám ko us ke bete ke bá'is yih bát niháyat burí ma'lúm hūí. 12 Aur Khudá ne Abrahám se kahá, ki Tujhe is laṛke aur apní laundí ke bá'is burá na lage; jo kuchh Sārah tujh se kahtí hai, tú us kī bát mán, kyūnki Izháq se terí nasl ká nám chalegá. 13 Aur is laundí ke bete se bhí main ek qaum paidá karúngá, is liye ki wuh terí nasl hai. 14 Tab Abrahám ne subh sawere uthkar roṭí aur pání kī ek mashk lí, aur use Hájirah ko diyá, balki use us ke kandhe par dhar diyá, aur laṛke ko bhí us ke hawāle karke use rukhsat kar diyá; so wuh chālí gayí aur Baírsaba' ke biyábán men áwára phirne lagí. 15 Aur jab mashk ká pání khatm ho gayá, to us ne laṛke ko ek jhári ke niche dāl diyá, 16 aur ap us ke muqábil ek tír ke tappe par dūr já baithí: aur kahne lagí, ki Main is laṛke ká marná to na dekhūn. So wuh us ke muqábil baith gayí aur chillá chillákar rone lagí. 17 Aur Khudá ne us laṛke kī áwáz suní; aur Khudá ke firishte ne ásmán se Hájirah ko pukará, aur us se kahá, Ai Hájirah, tujh ko kyá húa? mat dar, kyūnki Khudá ne us jagah se jahán laṛká paṛá hai us kī áwáz sun lí hai. 18 Uṭh, aur laṛke ko uthá, aur use apne háth se sambhál: kyūnki main us ko ek barí qaum banáúngá. 19 Phir Khudá ne us kī ánkhen kholín, aur us ne pání ká ek kuān dekhá; aur jákar mashk ko pání se bhar líyá, aur laṛke ko piláyá. 20 Aur Khudá us laṛke ke sáth thá; aur wuh bará húa, aur biyábán men rahne lagá, aur tīrandáz baná. 21 Aur wuh Fārán ke biyábán men rahtá thá: aur us kī mán ne mulk í Misr se us ke liye biwí lí.

22 Phir us waqt yūn húa, ki Abímalik aur us ke lashkar ke sardár Fíkul ne Abrahám se kahá, ki Har kām men, jo tú kartá hai, Khudá tere sáth hai; 23 is liye tú ab mujh se Khudá kī qasam khá, ki tú na mujh se, na mere bete se, aur na mere pote se, dagá karegá; balki jo mihrbání main ne tujh par kī hai waisí

hi tú bhi mujh par, aur is mulk par, jis men tú ne qiyám kiyá hai, karegá. 24 Tab Abrahám ne kahá, Main qasam khaúngá. 25 Aur Abrahám ne páni ke ek kúen kí wajh se, jise Abímálik ke naukaron ne zabardastí chhín liyá thá, Abímálik ko jhirká. 26 Abímálik ne kahá, Mujhe khabar nahín, ki kis ne yih kám kiyá : aur tú ne bhi mujhe nahín batáyá aur na main ne áj se pahle is kí bábat kuchh suná. 27 Phir Abrahám ne bhej bakriyán, aur gáe bail lekar Abímálik ko diye ; aur donon ne ápas men 'ahd kiyá. 28 Aur Abrahám ne bhej ke sát máda bachchon ko lekar alag rakkhá. 29 Aur Abímálik ne Abrahám se kahá, ki Bhej ke in sát máda bachchon ko alag rakhne se terá matlab kyá hai? 30 Us ne kahá, ki Bhej ke in sáton máda bachchon ko tú mere háth se le, táki wuh mere gawáh hon, ki main ne yih kúan khodá. 31 Isi liye us ne us maqám ká nám Baír Saba' rakkhá ; kyúinki wahín un donon ne qasam khái. 32 So unhon ne Baír Saba' men 'ahd kiyá ; tab Abímálik aur us ke lashkar ká sardár Fíkul donon uth khare hue aur Filistion ke mulk ko laut gaye. 33 Tab Abrahám ne Baír Saba' men jháú ká ek darakht lagáyá, aur wahán us ne KHUDÁWAND se, jo abadí Khudá hai, dú'á kí. 34 Aur Abrahám bahut dinon tak Filistion ke mulk men rahá.

22 In báton ke ba'd yun húa, ki Khudá ne Abrahám ko ázmáyá, aur use kahá, Ai Abrahám : us ne kahá, Main házir hún. 2 Tab us ne kahá, ki Tú apne bete Izháq ko, jo terá iklautá hai, aur jise tú piyár kartá hai, sáth lekar Moriyáh ke mulk men já, aur wahán use paharon men se ek pahár par, jo main tujhe batáúngá, sokhtání qurbání ke taur par chahá. 3 Tab Abrahám ne subh sawere uthkar, apne gadhe par charjáma kasá, aur apne sáth do jawánon aur apne bete Izháq ko liyá, aur sokhtání qurbání ke liye lakriyán chirín, aur uthkar us jagah ko, jo Khudá ne use batái thí, rawána húa. 4 Tisre din Abrahám ne nigáh kí aur us jagah ko dúr se dekhá. 5 Tab Abrahám ne apne jawánon se kahá, Tum yahín gadhe ke pás thahro ; main aur yih lafka donon zará wahán tak játe hain, aur sijda karke phir tumhare pás laut áenge. 6 Aur

Abrahám ne sokhtání qurbání kí lakriyán lekar apne bete Izháq par rakkhín, aur ág aur chhurí apne háth men lí ; aur donon ikatthe rawána hue. 7 Tab Izháq ne apne báp Abrahám se kahá, Ai báp ! Us ne jawáb diyá, ki Ai mere bete, main házir hún. Us ne kahá, Dekh, ág aur lakriyán to hain ; par sokhtání qurbání ke liye barra kahán hai? 8 Abrahám ne kahá, Ai mere bete, Khudá ap hi apne wáste sokhtání qurbání ke liye barra muhaiyá kar legá. So wuh donon áge chalte gaye, 9 aur us jagah pahunché jo Khudá ne batái thí. Wahán Abrahám ne qurbángáh banái, aur us par lakriyán chunín, aur apne bete Izháq ko bándhá, aur use qurbángáh par lakriyon ke upar rakkhá. 10 Aur Abrahám ne háth barhákar chhurí lí, ki apne bete ko zabh kare. 11 Tab KHUDÁWAND ke firishte ne use ásmán se pukará, ki Ai Abrahám, ai Abrahám : us ne kahá, Main házir hún. 12 Phir us ne kahá, ki Tú apná háth lafke par na chalá, aur na us se kuchh kar, kyúinki main ab ján gayá ki tú Khudá se dartá hai, is liye ki tú ne apne bete ko bhi, jo terá iklautá hai, mujh se dareg na kiyá. 13 Aur Abrahám ne nigáh kí, aur apne píchhe ek mendhá dekhá, jis ke síng jhári men atke the. Tab Abrahám ne jákar us mendhe ko pakrá, aur apne bete ke badle sokhtání qurbání ke taur par chaháyá. 14 Aur Abrahám ne us maqám ká nám YAHOWÁH YARI rakkhá : chunán-chi áj tak yih kaháwat hai, ki KHUDÁWAND ke pahár par muhaiyá kiyá jáegá. 15 Aur KHUDÁWAND ke firishte ne ásmán se dobára Abrahám ko pukará, aur kahá, ki 16 KHUDÁWAND farmátá hai, Chúnki tú ne yih kám kiyá, ki apne bete ko bhi, jo terá iklautá hai, dareg na rakkhá, is liye main ne bhi apni zát kí qasam khái hai, ki 17 main tujhe barakat par barakat dúngá, aur terí nasl ko barháte barháte ásmán ke táron, aur samundar ke kanáre kí ret kí mánind kar dúngá ; aur terí aulád apne dushmanon ke phátak kí málík hogí. 18 Aur terí nasl ke wasíle se zamín kí sab qaumen barakat páengi ; kyúinki tú ne merí bát mání. 19 Tab Abrahám apne jawánon ke pás laut gayá, aur wuh uthé, aur ikatthe Baírsaba'

ko gaye; aur Abrahám Baírsaba' men rahá.

20 In báton ke ba'd yún huá, ki Abrahám ko yih khabar mili, ki Milkáh ke bhí tere bhái Nahúr se bete hue hain; 21 ya'ni 'U'z jo us ka pahlauthá hai, aur us ka bhái Búz, aur Qamúel, Arám ka báp, 22 aur Kasad, aur Hazú, aur Fildás, aur Idláf, aur Baitúel. 23 Aur Baitúel se Ribqah paidá hui: yih áthon Abrahám ke bhái Nahúr se Milkáh ke paidá hue. 24 Aur us ki haram se bhí, jis ka nám Rúmah thá, Tibakh, aur Jáham, aur Takhas, aur Ma'kah paidá hue.

23 Aur Sárahi ki 'umr ek sau sattaís baras ki hui; Sárahi ki zindagi ke itne hi sal the. 2 Aur Sárahi ne Qaryatarba' men wafat pái. Yih Kan'an men hai, aur Habrún bhí kahlátá hai; aur Abrahám Sárahi ke liye mátam aur nauha karne ko wahán gayá. 3 Phir Abrahám maiyit ke pás se uthkar Baní Hitt se báten karne lagá aur kahá, ki 4 Main tumhare darmiyán par-desi aur garibu'l watan hun. Tum apne han goristan ke liye koi milkiyat mujhe do, taki main apne murde ko ankhe ke samne se hatakar dafn kar dun. 5 Tab Baní Hitt ne Abrahám ko jawab diya, ki 6 Ai khudawand, hamari sun; tu hamare darmiyán zabardastsardar hai. Hamari qabron men, jo sab se achchi ho, us men tu apne murde ko dafn kar. Ham men aisa koi nahin jo tujh se apni qabr ka inkar kare taki tu apna murda dafn na kar sake. 7 Abrahám ne uthkar aur Baní Hitt ke age, jo us mulk ke log hain, adab baja lakar 8 un se yun guftogu ki, ki Agar tumhari marzi ho, ki main apne murde ko ankhe ke samne se hatakar dafn kar dun, to meri 'arz suno, aur Suhr ke bete 'Ifron se meri sifarish karo, 9 ki wuh Makfilah ke gar ko, jo us ka hai, aur us ke khet ke kanare par hai, us ki puri qimat lekar mujhe de de, taki wuh goristan ke liye tumhare darmiyán meri milkiyat ho jae. 10 Aur 'Ifron Baní Hitt ke darmiyán baitha tha. Tab 'Ifron Hitti ne, Baní Hitt ke samne, un sab logon ke rubaru, jo us ke shahr ke darwaze se dakhil hote the, Abrahám ko jawab diya, 11 Ai mere khudawand! yun na hoga, balki meri

sun. Main yih khet tujhe deta hun, aur wuh gar bhí, jo us men hai, tujhe diye deta hun. Yih main apni qaumi ke logon ke samne tujhe deta hun. Tu apne murde ko dafn kar. 12 Tab Abrahám us mulk ke logon ke samne jhuka. 13 Phir us ne us mulk ke logon ke sunte hue 'Ifron se kahá, ki Agar tu dena hichahita hai, to meri sun. Main tujhe us khet ka dam dunga; yih tu mujh se le le, to main apne murde ko wahán dafn karunga. 14 'Ifron ne Abrahám ko jawab diya, 15 Ai mere khudawand, meri bat sun; yih zamin chandi ki char sau misqal ki hai. So mere aur tere darmiyán yih hai kya? Pas apna murda dafn kar. 16 Abrahám ne 'Ifron ki bat man li, so Abrahám ne 'Ifron ko utni hi chandi tolkar di, jitni ka zikr us ne Baní Hitt ke samne kiya tha, ya'ni chandi ke char sau misqal jo saudagaron men raji thi. 17 So 'Ifron ka wuh khet, jo Makfilah men Mamre ke samne tha, aur wuh gar, jo us men tha, aur sab darakht, jo us khet men aur us ki charon taraf ki hudud men the, 18 yih sab Baní Hitt ke, aur un sab ke rubaru, jo us ke shahr ke darwaze se dakhil hote the, Abrahám ki khas milkiyat qarar diye gaye. 19 Is ke ba'd Abrahám ne apni biwi Sárahi ko Makfilah ke khet ke gar men, jo mulk i Kan'an men Mamre, ya'ni Habrún, ke samne hai, dafn kiya. 20 Chunanchi wuh khet, aur wuh gar, jo us men tha, Baní Hitt ki taraf se goristan ke liye Abrahám ki milkiyat qarar diye gaye.

24 Aur Abrahám za'if aur 'umr rasida huá, aur Khudawand ne sab baton men Abrahám ko barakat bakhshi thi. 2 Aur Abrahám ne apne ghar ke sal khurda naukari se, jo us ki sab chizon ka mukhtar tha, kahá, Tu apna hath zara meri ran ke niche rakh, ki 3 main tujh se Khudawand ki, jo zamin o asman ka Khuda hai, qasam lun, ki tu Kan'anon ki betiyon men se, jin men main rahta hun kisi ko mere bete se nahin biyáhega. 4 Balki tu mere watan men mere rishtadaron ke pás jakar mere bete Izháq ke liye biwi laega. 5 Us naukari ne us se kahá, Shayaad wuh aurat is mulk men mere sath ana na chahé: to kya main tere bete ko us mulk

men, jahān se tú áyá, phír le jáun? 6 Tab Abrahám ne us se kahá, Khabardár; tú mere beṭe ko wahān hargiz na le jáná. 7 KHUDÁWAND, ásmán ká Kḥudá, jo mujhe mere báp ke ghar aur mere zádbúm se nikál láyá, aur jis ne mujh se báten kīn aur qasam khákar mujh se kahá, ki Main terí nasl ko yih mulk dúngá; wuhí tere áge áge apná firishta bhejega, ki tú wahān se mere beṭe ke liye bíwí láe. 8 Aur agar wuh 'aurat tere sáth aná na cháhe, to tú merí is qasam se chhúṭá; par mere beṭe ko hargiz wahān na le jáná. 9 Us naukar ne apná háth apne áqá Abrahám kī rán ke níche rakhkar us se is bát kī qasam khál. 10 Tab wuh naukar apne áqá ke únton men se das únt lekar rawána húa, aur us ke áqá kī achchhí achchhí chízen us ke pás thín; aur wuh uthkar Masopatámiya men Nahúr ke shahr ko gayá. 11 Aur shám ko, jis waqt 'auraten pání bharne áti hain, us ne us shahr ke báhar báolí ke pás únton ko bíṭháyá, 12 aur kahá, Aí KHUDÁWAND, mere áqá Abrahám ke Kḥudá, main terí minnat kartá hún, ki áj tú merá kám baná de, aur mere áqá Abrahám par karam kar. 13 Dekh, main pání ke chashme par khará hún; aur is shahr ke logon kī beṭiyān pání bharne ko áti hain. 14 So aisá ho ki jis laṭkí se main kahún, ki Tú zará apná ghará jhuká de to main pání pí lún, aur wuh kahe, ki Le, pí, aur main tere únton ko bhí pí lá dúngí, to wuh wuhí ho, jise tú ne apne bande Izháq ke liye thahráyá hai; aur isí se main samajh lúngá, ki tú ne mere áqá par karam kiya hai. 15 Wuh yih kah hí rahá thá, ki Ribqah, jo Abrahám ke bhái Nahúr kī bíwí Milkáh ke beṭe Baitúel se paidá hui thí, apná ghará kandhe par liye hús niklí. 16 Wuh laṭkí níháyat khúbsúrat, aur kunwárí thí, aur mard se náwáqlí thí. Wuh níche pání ke chashme ke pás gayí aur apná ghará bharkar úpar áí. 17 Tab wuh naukar us se milne ko daurá aur kahá, ki Zará apne ghar se thorá sá pání mujhe pí lá de. 18 Us ne kahá, Píjiye, sáhib; aur fauran ghar ko háth par utár use pání pí láyá. 19 Jab use pí lá chuki, to kahne lagi, ki Main tere

únton ke liye bhí pání bhar bhar láúngí, jab tak wuh pí na chuken. 20 Aur fauran apne ghar ko hauz men khálí karke phír báolí kī taraf pání bharne daurí gayí, aur us ke sab únton ke liye bhará. 21 Wuh ádmí chup cháp use gaur se dekhtá rahá taki ma'lúm kare, ki KHUDÁWAND ne us ká safar mubáarak kiya hai, yá nahín. 22 Aur jab únt pí chuke, to us shakhs ne nísf misqál sone kī ek nath, aur das misqál sone ke do kare us ke háthon ke liye nikále, 23 aur kahá, ki Zará mujhe batá ki tú kis kī beṭí hai? aur kyá tere báp ke ghar men hamáre ṭikne kī jagah hai? 24 Us ne us se kahá, ki Main Baitúel kī beṭí hún; wuh Milkáh ká beṭá hai, jo Nahúr se us ke húa. 25 Aur yih bhí us se kahá, ki Hamáre pás bhúsá aur chárá bahut hai, aur ṭikne kī jagah bhí hai. 26 Tab us ádmí ne jhukkar KHUDÁWAND ko sijda kiya, 27 aur kahá, KHUDÁWAND, mere áqá Abrahám ká Kḥudá, mubáarak ho, jis ne mere áqá ko apne karam aur rástí se mahrúm nahín rakkhá. Aur mujhe to KHUDÁWAND ṭhík ráh par chalákar mere áqá ke bháiyon ke ghar láyá. 28 Tab us laṭkí ne daurkar apní mán ke ghar men yih sab hál kah sunáyá. 29 Aur Ribqah ká ek bhái thá, jis ká nám Lában thá: wuh báhar pání ke chashme par us ádmí ke pás daurá gayá. 30 Aur yún húa, ki jab us ne wuh nath dekhi, aur wuh kare bhí jo us kī bahin ke háthon men the, aur apní bahin Ribqah ká bayán bhí sun líyá, ki Us shakhs ne mujh se aisí aisí báten kahín, to wuh us ádmí ke pás áyá aur dekhá, ki wuh chashme ke nazdík únton ke pás khará hai. 31 Tab us se kahá, Aí tú jo KHUDÁWAND kī taraf se mubáarak hai, andar chal, báhar kyún khará hai? Main ne ghar ko aur únton ke liye bhí jagah ko taiyár kar líyá hai. 32 Pas wuh ádmí ghar men áyá; aur us ne us ke únton ko kholá, aur únton ke liye bhúsá aur chárá, aur us ke aur us ke sáth ke ádmíon ke pánw dhone ko pání diya. 33 Aur kháná us ke áge rakkhá gayá; par us ne kahá, ki Main jab tak apná matlab bayán na kar lún, nahín kháúngá. Us ne kahá, Achchhá, kah. 34 Tab us ne kahá, ki Main Abrahám ká naukar

hūn. 35 Aur KHUDÁWAND ne mere áqá ko barí barakat dí hai aur wuh bahut bará ádmí ho gayá hai; aur us ne use bher bakriyán, aur gáe bail, aur soná chándí, aur laundiyán, aur gulám, aur úñt, aur gadhe bakhshé haiñ. 36 Aur mere áqá kí bíwí Sára ke, jab wuh búrhiyá ho gayí, us se ek betá huá. Usí ko us ne apná sab kuchh de diyá hai. 37 Aur mere áqá ne mujhe qasam dekar kahá hai, ki Tú Kan'áníon kí betiyon men se, jin ke mulk men main rahtá hūn, kisi ko mere bete se na biyáhná. 38 Balki tú mere báp ke ghar, aur mere rishtadáron men jáná aur mere bete ke liye bíwí láná. 39 Tab main ne apne áqá se kahá, Sháyad wuh 'aurat mere sáth áná na cháhe. 40 Tab us ne mujh se kahá, ki KHUDÁWAND, jis ke huzúr main chaltá rahá hūn, apná firishta tere sáth bhejega, aur terá safar mubáarak karega: tú mere rishtadáron aur mere báp ke khándán men se mere bete ke liye bíwí láná. 41 Aur jab tú mere khándán men já pahunchéga, tab merí qasam se chhútega; aur agar wuh koí larí na den, taubhi tú merí qasam se chhúta. 42 So main áj pání ke us chashme par ákar kahne lagá, Ai KHUDÁWAND, mere áqá Abrahám ke Khudá, agar tú mere safar ko, jo main kar rahá hūn, mubáarak kartá hai, 43 to dekh, main pání ke chashme ke pás khará hotá hūn, aur aisá ho, ki jo larí pání bharne nikle, aur main us se kahūn, ki Zará apne ghare se thorá pání mujhe píla de; 44 aur wuh mujhe kahe, ki Tú bhi pí, aur main tere úñton ke liye bhi bhar dúngí: to wuh wuhí 'aurat ho, jise KHUDÁWAND ne mere áqá ke bete ke liye thahráyá hai. 45 Main dil men yih kah hí rahá thá, ki Ribqah apná ghará kandhe par liye húbáhar niklí, aur niche chashme ke pás gayí, aur pání bhará: tab main ne us se kahá, Zará mujhe pání píla de. 46 Us ne fauran apná ghará kandhe par se utará aur kahá, ki Le, pí aur main tere úñton ko bhi píla dúngí. So main ne piyá, aur us ne mere úñton ko bhi pílayá. 47 Phir main ne us se púchá, ki Tú kis kí betí hai? Us ne kahá, Main Baitúel kí betí hūn. Wuh Nahúr ká betá hai, jo Milkáh se paidá huá. Phir

main ne us kí náak men nath, aur us ke háthon men kare pahiná diye. 48 Aur main ne jhukkar KHUDÁWAND ko sijda kiya, aur KHUDÁWAND apne áqá Abrahám ke Khudá ko mubáarak kahá, jis ne mujhe thikráh par chaláyá, ki apne áqá ke bhái kí betí us ke bete ke wáste le jáun. 49 So ab agar tum karam aur rásti se mere áqá ke sáth pesh áná cháhte ho, to mujhe batáo; aur agar nahín, to kah do, táki main dahiní yá baín taraf phir jáun. 50 Tab Lában aur Baitúel ne jawáb diyá, ki Yih bát KHUDÁWAND kí taraf se huí hai; ham tujhe kuchh burá yá bhalá nahín kah sakte. 51 Dekh, Ribqah tere sámne maujúd hai, use le, aur já, aur KHUDÁWAND ke qaul ke mutábíq apne áqá ke bete se use biyáh de. 52 Jab Abrahám ke naukar ne un kí báten sunín, to zamín tak jhukkar KHUDÁWAND ko sijda kiya. 53 Aur naukar ne chándí aur sone ke zewar, aur libás nikálkar Ribqah ko diye, aur us ke bhái, aur us kí mán ko bhi, qímatí chízen dín. 54 Aur us ne, aur us ke sáth ke ádmíon ne kháyá piyá, aur rat bhar wahín rahe; subh ko wuh uthe, aur us ne kahá, ki Mujhe mere áqá ke pás rawána kar do. 55 Ribqah ke bhái aur mán ne kahá, ki Larí ko kuchh roz, kam se kam das roz, hamáre pás rahne de; is ke ba'd wuh chalí jáegi. 56 Us ne un se kahá, ki Mujhe na roko, kyúñki KHUDÁWAND ne merá safar mubáarak kiya hai; mujhe rukhsat karo, táki main apne áqá ke pás jáun. 57 Unhon ne kahá, Ham larí ko bulákar púchhte haiñ ki wuh kyá kahtí hai. 58 Tab unhon ne Ribqah ko bulákar us se púchá, ki Kyá tú is ádmí ke sáth jáegi? Us ne kahá, Jáungi. 59 Tab unhon ne apní bahín Ribqah, aur us kí dáya, aur Abrahám ke naukar, aur us ke ádmíon ko rukhsat kiya. 60 Aur unhon ne Ribqah ko du'á dí, aur us se kahá, Ai hamári bahín, tú lákhon kí mán ho, aur terí nasl apne kína rakhne-wálon ke phátak kí málík ho. 61 Aur Ribqah aur us kí saheliyán uthkar úñton par sawár hūñ, aur us ádmí ke píchhe ho líñ: so wuh ádmí Ribqah ko sáth lekar rawána huá. 62 Aur Izháq Baír Lahai Roí se hokar chalá já rahá thá, kyúñki wuh junúb

ke mulk men rahtá thá. 63 Aur shám ke waqt Izháq sochne ko maidán men gayá; aur us ne jo apní ánkhen utháin, aur nazar kí, to kyá dekhtá hai, kí únt chale á rahe hain. 64 Aur Ribqah ne nigáh kí aur Izháq ko dekhkar únt par se utar parí. 65 Aur us ne naukar se púchhá, kí Yih shakhs kaun hai, jo ham se milne ko maidán men chalá á rahá hai? Us naukar ne kahá, Yih merá áqá hai. Tab us ne burqa lekar apne úpar dállíyá. 66 Naukar ne jo jo kiyá thá sab Izháq ko batáyá. 67 Aur Izháq Ribqah ko apní mán Sáráh ke dere men le gayá. Tab us ne Ribqah se biyáh kar liyá, aur us se mahabbat kí; aur Izháq ne apní mán ke marne ke ba'd tasallí pái.

25 Aur Abrahám ne phir ek áur bíwí kí, jis ká nám Qatúrah thá. 2 Aur us se Zimrán, aur Yuqsán, aur Midán, aur Midyán, aur Isbáq, aur Súkh paidá hue. 3 Aur Yuqsán se Sibá, aur Dadán, paidá hue. Aur Dadán kí aulád se Asúrí, aur Latúsí, aur Lumí the. 4 Aur Midyán ke beté 'Aifah, aur 'Ifir, aur Hanúk, aur Abídá, aur Ildu'á the. Yih sab Baní Qatúrah the. 5 Aur Abrahám ne apná sab kuchh Izháq ko diyá; 6 aur apní haramon ke beton ko, Abrahám ne bahut kuchh in'am dekar apne jíte jí un ko apne beté Izháq ke pás se mashriq kí taraf, ya'ní mashriq ke mulk men, bhej diyá. 7 Aur Abrahám kí kull 'umr jab tak wuh jítá rahá, ek sau pachhattar baras kí hui. 8 Tab Abrahám ne dam chhoṛ diyá aur khúb burhápe men, niháyat za'íf aur púrí 'umr ká hokar, wafát pái, aur apne logon men já milá. 9 Aur us ke beté Izháq aur Ismá'il ne Makfíláh ke gár men, jo Mamre ke sámne Hittí Suhr ke beté 'Ifron ke khet men hai, use dafn kiyá. 10 Yih wuhí khet hai jise Abrahám ne Baní Hitt se kharídá thá; wahín Abrahám aur us kí bíwí Sáráh dafn hue. 11 Aur Abrahám kí wafát ke ba'd Khudá ne us ke beté Izháq ko barakat bakshí; aur Izháq Baír Lahai Roí ke nazdík rahtá thá.

12 Yih nasabnáma Abrahám ke beté Ismá'il ká hai, jo Abrahám se Sáráh kí laundí Hájirah Misrí ke batn se paidá huá. 13 Aur Ismá'il ke beton ke nám yih hain, yih nám tartibwár

un kí paidáish ke mutábíq hain: Ismá'il ká pahlauthá Nabáyot thá, phir Qídár, aur Adbiel, aur Mibsám, 14 aur Mishmá', aur Dúmah, aur Massá, 15 Hadad, aur Taimá, aur Itúr, aur Nafís, aur Qidmah. 16 Yih Ismá'il ke beté hain, aur in hí ke námon se in kí bastiyan aur cháoniyan námzad hún; aur yihí bárah apne apne qabíle ke sardár hue. 17 Aur Ismá'il kí kull 'umr ek sau saintís baras kí hui; tab us ne dam chhoṛ diyá aur wafát pái, aur apne logon men já milá. 18 Aur us kí aulád Hawíláh se Shor tak, jo Misr ke sámne us ráste par hai, jis se Asúr ko játe hain, ábád thí. Yih log apne sab bháiyon ke sámne base hue the.

19 Aur Abrahám ke beté Izháq ká nasabnáma yih hai: Abrahám se Izháq paidá huá: 20 Izháq chális baras ká thá, jab us ne Ribqah se biyáh kiyá jo Faddán Arám ke báhinda Baitúel Arámí kí betí, aur Lában Arámí kí bahin thí. 21 Aur Izháq ne apní bíwí ke liye KHUDÁWAND se du'á kí, kyúnkí wuh bánjh thí: aur KHUDÁWAND ne us kí du'á qubúl kí; aur us kí bíwí Ribqah hámila hui. 22 Aur us ke peṭ men do larke ápas men muzáhamat karne lage: tab us ne kahá, Agar aisá hí hai to main jítí kyün hún? Aur wuh KHUDÁWAND se púchhne gayí. 23 KHUDÁWAND ne us se kahá,

Do qaumen tere peṭ men hain,
Aur do qabíle tere batn se nikalte
hí alag alag ho jáenge,
Aur ek qabíla दूसरे qabíle se
zoráwar hogá;
Aur bará chhoṛe kí khidmat
karegá.

24 Aur jab us ke waza' i haml ke din púre hue, to kyá dekhte hain, kí us ke peṭ men tauam hain. 25 Aur pahlá jo paidá huá to surkh thá aur úpar se aisá jaise pashmína, aur unhon ne us ká nám 'Esau rakkhá. 26 Us ke ba'd us ká bhái paidá huá, aur us ká háth 'Esau kí eṛí ko pakṛe hue thá; aur us ká nám Ya'qúb rakkhá gayá: jab wuh Ribqah se paidá hue, to Izháq sáth baras ká thá. 27 Aur wuh larke barhe: aur 'Esau shikár men máhir ho gayá, aur jangal men rahne lagá, aur Ya'qúb sáda mizáj deron men rahne-wálá ádmí thá. 28 Aur Izháq 'Esau

ko piyār kartā thā, kyūnki wuh us ke shikār kā gosht khātā thā: aur Ribqah Ya'qūb ko piyār kartī thī. 29 Aur Ya'qūb ne dāl pakāī: aur 'Esau jangal se āyā, aur bedam ho rahā thā. 30 Aur 'Esau ne Ya'qūb se kahā, ki Yih jo lāl lāl hai mujhe khilā de, kyūnki main bedam ho rahā hūn. Isī liye us kā nām Adom bhī ho gayā. 31 Tab Ya'qūb ne kahā, Tū āj apne pahlauthe kā haqq mere hāth bech de. 32 'Esau ne kahā, Dekh, main to marā jātā hūn: pahlauthe kā haqq mere kis kām āegā? 33 Tab Ya'qūb ne kahā, ki A'j hī mujh se qasam khā: us ne us se qasam khāī: aur us ne apnā pahlauthe kā haqq Ya'qūb ke hāth bech diyā. 34 Tab Ya'qūb ne 'Esau ko rotī aur masūr kī dāl dī; wuh khā pīkar ūthā aur chalā gayā. Yūn 'Esau ne apne pahlauthe ke haqq ko nāchiz jānā.

26 Aur us mulk men, us pahle kāl ke 'alāwa, jo Abrahām ke aiyām men parā thā, phir kāl parā. Tab Izhāq Jirār ko Filistion ke bādshāh Abīmalik ke pās gayā. 2 Aur KHUDĀWAND ne us par zāhir hokar kahā, ki Mīsr ko na jā; balki jo mulk main tujhe batāūn us men rah. 3 Tū isī mulk men qiyām rakh, aur main tere sāth rahūngā, aur tujhe barakat bakhshūngā; kyūnki main tujhe, aur terī nasl ko, yih sab mulk dūngā, aur main us qasam ko, jo main ne tere bāp Abrahām se khāī, pūrā karūngā. 4 Aur main terī aulād ko barhākar āsmān ke tāron kī mānind kar dūngā, aur yih sab mulk terī nasl ko dūngā; aur zamīn kī sab qaumen terī nasl ke wasile se barakat pāengī; 5 is liye kī Abrahām ne merī bāt mānī, aur merī nasihat aur mere hukmon aur qawānīn o āīn par 'amal kiyā. 6 Pas Izhāq Jirār men rahne lagā. 7 Aur wahān ke bāshindon ne us se us kī bīwī kī bābat pūchhā. Us ne kahā, Wuh merī bahin hai: kyūnki wuh use apnī bīwī batāte darā, yih sochkar kī kahīn Ribqah ke sabab se wahān ke log use qatl na kar dālen, kyūnki wuh khūbsūrat thī. 8 Jab use wahān rahte bahut din ho gaye, to Filistion ke bādshāh Abīmalik ne khīrkī men se jhānkkar nazar kī aur dekhā, kī Izhāq apnī bīwī Ribqah se haṁsī khel kar rahā hai. 9 Tab

Abīmalik ne Izhāq ko bulākar kahā, kī Wuh to haqīqat men terī bīwī hai; phir tū ne kyūnkar use apnī bahin batāyā? Izhāq ne us se kahā, Is liye kī mujhe khayāl hūā kī kahīn main us ke sabab se marā na jāūn. 10 Abīmalik ne kahā, Tū ne ham se kyā kiyā? Yūn to āsānī se un logon men se koi terī bīwī ke sāth mubāsharat kar letā aur tū ham par ilzām lātā. 11 Tab Abīmalik ne sab logon ko yih hukm kiyā, kī Jo koi is mard ko, yā is kī bīwī ko chhūegā, so mar dālā jāegā. 12 Aur Izhāq ne us mulk men kheti kī, aur usī sāl use sau gunā phal milā: aur KHUDĀWAND ne use barakat bakhshī: 13 aur wuh barh gayā, aur us kī taraqqī hotī gayī, yahān tak kī wuh bahut barā ādmī ho gayā; 14 aur us ke pās bher bakriyān aur gāe bail, aur bahut se naukār chākar the, aur Filistion ko us par rashk āne lagā. 15 Aur unhon ne sab kūen, jo us ke bāp ke naukaron ne us ke bāp Abrahām ke waqt men khode the, band kar diye, aur un ko mittī se bhar diyā. 16 Aur Abīmalik ne Izhāq se kahā, kī Tū hamāre pās se chalā jā, kyūnki tū ham se ziyāda zorāwar ho gayā hai. 17 Tab Izhāq ne wahān se Jirār kī wādī men jākar apnā derā lagāyā, aur wahān rahne lagā. 18 Aur Izhāq ne pānī ke un kūon ko, jo us ke bāp Abrahām ke aiyām men khode gaye the, phir khudwāyā; kyūnki Filistion ne Abrahām ke marne ke ba'd un ko band kar diyā thā; aur us ne un ke phir wuhī nām rakkhe, jo us ke bāp ne rakkhe the. 19 Aur Izhāq ke naukaron ko wādī men khodte khodte bahte pānī kā ek sotā mil gayā. 20 Tab Jirār ke charwāhon ne Izhāq ke charwāhon se jhagrā kiyā, aur kahne lage, kī Yih pānī hamārā hai. Aur us ne us kūen kā nām 'Isq rakkhā; kyūnki unhon ne us se jhagrā kiyā. 21 Aur unhon ne dūsrā kūān khodā, aur us ke liye bhī wuh jhagaṛne lage, aur us ne us kā nām Sītnah rakkhā. 22 So wuh wahān se dūsrī jagah chalā gayā aur ek āur kūān khodā, jis ke liye unhon ne jhagrā na kiyā; aur us ne us kā nām Rahobot rakkhā, aur kahā, kī Ab KHUDĀWAND ne hamāre liye jagah nikālī, aur ham is mulk men baromand honge. 23 Wahān se wuh Baīrsaba' ko gayā. 24 Aur KHUDĀ-

WAND usí rāt us par zāhir húa, aur kahá, ki Main tere bāp Abrahām ká Khudá hūn; mat dar, kyūnki main tere sáth hūn, aur tujhe barakat dūngá, aur apne bande Abrahām kī khātir terí nasí baháūngá. 25 Aur us ne wahān mazbah banáyá, aur KHUDÁWAND se du'á kī, aur apná derá wahīn lagá liyá; aur wahān Izháq ke naukaron ne ek kúān khodá. 26 Tab Abímalik, apne dost Akhúzat aur apne sipahsálár Fíkul ko sáth lekar jírār se us ke pás gayá. 27 Izháq ne un se kahá, ki Tum mere pás kyūnkar áe, hálānki mujh se kína rakhte ho, aur mujh ko apne pás se nikál diyá? 28 Unhon ne kahá, Ham ne khúb safái se dekhá, ki KHUDÁWAND tere sáth hai: so ham ne kahá, ki Hamáre aur tere darmiyān qasam ho jae, aur ham tere sáth 'ahd karen, 29 ki jaise ham ne tujhe chhúa tak nahīn, aur siwá neki ke tujh se aur kuchh nahīn kiyá, aur tujh ko salámat rukhsat kiyá, tú bhī ham se koí badí na karegá; kyūnki tú ab KHUDÁWAND kī taraf se mubáarak hai. 30 Tab us ne un ke liye ziyáfat taiyār kī, aur unhon ne kháyá piyá. 31 Aur wuh subh sawere uṭhe, aur āpas men qasam khái: aur Izháq ne unhen rukhsat kiyá, aur wuh us ke pás se salámat chale gaye. 32 Usí roz Izháq ke naukaron ne ákar us se us kúen ká zikr kiyá, jise unhon ne khodá thá, aur kahá, ki Ham ko pání mil gayá. 33 So us ne us ká nám Saba' rakkhá: isí liye wuh shahr áj tak Bairsaba' kahlátá hai.

34 Jab 'Esau chálís baras ká húa, to us ne Bairí Hittí kī betí Yahúdíth, aur Ailon Hittí kī betí Bashámath se biyāh kiyá, 35 aur wuh Izháq aur Ribqah ke liye wabál i ján hūn.

27 Jab Izháq za'íf ho gayá, aur us kī ánkhen aisí dhundhlá gayīn kī use dikhái na detá thá, to us ne apne bare beté 'Esau ko buláyá, aur kahá, Ai mere beté: us ne kahá, Main házir hūn. 2 Tab us ne kahá, Dekh, main to za'íf ho gayá, aur mujhe apní maut ká din ma'lūm nahīn. 3 So ab tú zará apná hathyār, apná tarkash aur apní kamān lekar jangal ko nikal já, aur mere liye shikár már lá; 4 aur merí hasb pasand lazíz kháná mere liye taiyār karke mere áge le á, táki

main kháūn aur apne marne se pahle dil se tujhe du'á dūn. 5 Aur jab Izháq apne beté 'Esau se bāten kar rahá thá, to Ribqah sun rahí thí. Aur 'Esau jangal ko nikal gayá, kī shikár márkar láe.

6 Tab Ribqah ne apne beté Ya'qúb se kahá, ki Dekh, main ne tere bāp ko tere bhái 'Esau se yih kahte suná, ki 7 Mere liye shikár márkar lazíz kháná mere wáste taiyār kar; táki main kháūn, aur apne marne se peshtar KHUDÁWAND ke áge tujhe du'á dūn. 8 So ab, ai mere beté, is hukm ke mutábíq jo main tujhe detí hūn, merí bát ko mán; 9 aur jákar rewar men se bakrí ke do achchhe achchhe bachche mujhe lá de, aur main un ko lekar tere bāp ke liye us kī hasb pasand lazíz kháná taiyār kar dūngí, 10 aur tú use apne bāp ke áge le jáná, táki wuh kháe, aur apne marne se peshtar tujhe du'á de. 11 Tab Ya'qúb ne apní mán Ribqah se kahá, Dekh, mere bhái 'Esau ke jism par bál hai, aur merá jism sáf hai: 12 sháyad merá bāp mujhe ṭaṭole, to main us kī nazar men dagábáz thahrūngá, aur barakat nahīn balki la'nat kamáūngá. 13 Us kī mán ne use kahá, Ai mere beté, terí la'nat mujh par áe; tú sirf merí bát mán, aur jákar wuh bachche mujhe lá de. 14 Tab wuh gayá, aur un ko lákar apní mán ko diyá. Aur us kī mán ne us ke bāp kī hasb pasand lazíz kháná taiyār kiyá. 15 Aur Ribqah ne apne bare beté 'Esau ke nafís libás, jo us ke pás ghar men the, lekar un ko apne chhóte beté Ya'qúb ko pahináyá. 16 Aur bakrí ke bachchon kī khálen us ke háthon aur us kī gardan par, jahán bál na the, lapet din. 17 Aur wuh lazíz kháná aur rotí, jo us ne taiyār kī thí, apne beté Ya'qúb ke háth men de dí. 18 Tab us ne bāp ke pás ákar kahá, Ai mere bāp: us ne kahá, Main házir hūn: tú kaun hai, mere beté? 19 Ya'qúb ne apne bāp se kahá, Main terá pahlauṭhá betá 'Esau hūn. Main ne tere kahne ke mutábíq kiyá hai; so zará uṭh aur baiṭkar mere shikár ká gosht khá, táki tú dil se mujhe du'á de. 20 Tab Izháq ne apne beté se kahá, Betá, tujhe yih is qadr jald kaise mil gayá? Us ne kahá, Is liye kī KHUDÁWAND tere

Khudá ne merá kám baná diyá. 21 Tab Izháq ne Ya'qúb se kahá, Ai mere beté, zará nazdik á, ki main tujhe tātōlūn, ki tū merá wuhí betá 'Esau hai, yá nahīn. 22 Aur Ya'qúb apne báp Izháq ke nazdik gayá, aur us ne use tātōlkar kahá, ki A'wáz to Ya'qúb kī hai, par háth 'Esau ke hai. 23 Aur us ne use na pah-cháná, is liye ki us ke háthon par us ke bhái 'Esau ke háthon kī tarah bál the; so us ne use du'á dí. 24 Aur us ne pūchhá, ki Kyá tū merá betá 'Esau hī hai? Us ne kahá, Main wuhí hūn. 25 Tab us ne kahá, Kháná mere áge le á aur main apne beté ke shikár ká gosht kháungá, táki dí se tujhe du'á dūn. So wuh use us ke nazdik le áyá, aur us ne kháyá; aur wuh us ke liye mai láyá, aur us ne pí. 26 Phir us ke báp Izháq ne us se kahá, Ai mere beté, ab pás ákar mujhe chūm. 27 Us ne pás jákar use chūmá. Tab us ne us ke libás kī khushbū pái, aur use du'á dekar kahá,

Dekho, mere beté kī mahak us khet kī mahak kī mánind hai, Jise KHUDÁWAND ne barakat dí ho.

28 Khudá ásmán kī os, aur zamín kī farbíhí, Aur bahut sá anáj aur mai tujhe bakhshé.

29 Qaumen terí khidmat karen; Aur qabíle tere sámné jhuken. Tū apne bháiyon ká sardár ho, Aur terí mán ke beté tere áge jhuken.

Jo tujh par la'nat kare wuh khud la'natí ho,

Aur jo tujhe du'á de wuh barakat páe.

30 Jab Izháq Ya'qúb ko du'á de chuká, aur Ya'qúb apne báp Izháq ke pás se niklá hī thá, ki us ká bhái 'Esau apne shikár se lautá. 31 Wuh bhí laziz kháná pakákar apne báp ke pás láyá, aur us ne apne báp se kahá, Merá báp ūthkar apne beté ke shikár ká gosht kháe, táki dí se mujhe du'á de. 32 Us ke báp Izháq ne us se pūchhá, ki Tū kaun hai? Us ne kahá, Main terá pahlauthá betá 'Esau hūn. 33 Tab to Izháq ba-shiddat kánpne lagá, aur us ne kahá, Phir wuh kaun thá, jo shikár márkar mere pás le áyá, aur main ne tere áne se pahle sab men se thorá thorá kháyá,

aur use du'á dí; aur mubáarak bhí wuhí hogá. 34 'Esau apne báp kī bāten sunte hī barí baland aur hasratnák áwáz se chillá ūthá, aur apne báp se kahá, Mujh ko bhí du'á de, ai mere báp! Mujh ko bhí! 35 Us ne kahá, Terá bhái dagá se áyá, aur terí barakat le gayá. 36 Tab us ne kahá, Kyá us ká nám Ya'qúb thík nahīn rakkhá gayá? kyūnki us ne do-bára mujhe arangá mára: us ne merá pahlauthe ká haqq to le hī liyá thá, aur dekh, ab wuh merí barakat bhí le gayá. Phir us ne kahá, Kyá tū ne mere liye koí barakat nahīn rakh chhoṛi hai? 37 Izháq ne 'Esau ko jawáb diyá, ki Dekh, main ne use terá sardár thahráyá, aur us ke sab bháiyon ko us ke supurd kiyá kī khádím hon, aur anáj aur mai us kī parwarish ke liye batái; ab, ai mere beté, tere liye main kyá karūn? 38 Tab 'Esau ne apne báp se kahá, Kyá tere pás ek hī barakat hai, ai mere báp? mujhe bhí du'á de, ai mere báp, mujhe bhí. Aur 'Esau chillá chillákar royá. 39 Tab us ke báp Izháq ne us se kahá,

Dekh, zarkhez zamín men terá maskan ho,

Aur úpar se ásmán kī shabnam us par pāre.

40 Terí auqát basarí terí talwár se ho, aur tū apne bhái kī khidmat kare.

Aur jab tū ázád ho,

To apne bhái ká júá apní gardan par se utár phenke.

41 Aur 'Esau ne Ya'qúb se, us barakat ke sabab se jo us ke báp ne use bakhshí, kína rakkhá: aur 'Esau ne apne díl men kahá, ki Mere báp ke mátam ke díin nazdik hai, phir main apne bhái Ya'qúb ko már dālūngá.

42 Aur Ribqah ko us ke bare beté 'Esau kī yih bāten batái gayīn. Tab us ne apne chhoṛe beté Ya'qúb ko bulwákar us se kahá, ki Dekh, terá bhái 'Esau tujhe már dálne par hai, aur yihí soch sochkar apne ko tasallí de rahá hai. 43 So ab, ai mere beté, tū merí bát mán, aur ūthkar Hárán ko mere bhái Lában ke pás bhág já; 44 aur thore díin us ke sáth rah, jab tak ki tere bhái kī khafagí utar na jáe, 45 ya'ní jab tak tere bhái ká qahr terí taraf se thandá na ho, aur wuh us bát ko jo tū ne us se kī hai bhúl na jáe; tab main tujhe wahán se

bulwá bhejungi : main ek hí din men tum donon ko kyun kho baithun?

46 Aur Ribqah ne Izháq se kahá, Main Hittí larkeyon ke sabab se apní zindagi se tang hun ; so agar Ya'qub Hittí larkeyon men se, jaisí is mulk kí larkeyan hain, kisi se biyah kar le to meri zindagi men kyá, lutf rahega?

28 Tab Izháq ne Ya'qub ko bulaya, aur use dua di, aur use takid ki, ki Tú Kan'ani larkeyon men se kisi se biyah na karna. 2 Tú uthkar Faddan Aram ko apne nana Baituel ke ghar ja ; aur wahan se apne mamun Laban ki betiyon men se ek ko biyah la. 3 Aur Qadir i mutlaq Khudá tujhe barakat bahshe, aur tujhe baromand kare, aur barhae, ki tujh se qaumon ke jathe paida hon. 4 Aur wuh Abraham ki barakat tujhe aur tere sath teri nasl ko de, ki teri musafarat ki yih sarzamin, jo Khudá ne Abraham ko di, teri miras ho jae. 5 So Izháq ne Ya'qub ko rukhsat kiya, aur wuh Faddan Aram men Laban ke pas, jo Arami Baituel ka beta, aur Ya'qub aur 'Esau ki man Ribqah ka bhai tha, gaya. 6 Pas jab 'Esau ne dekha ki Izháq ne Ya'qub ko dua dekar use Faddan Aram ko bheja hai taki wuh wahan se biwi biyah kar lae, aur use dua dete waqt yih takid bhi ki hai, ki Tú Kan'ani larkeyon men se kisi se biyah na karna, 7 aur Ya'qub apne man bap ki bat mankar Faddan Aram ko chala gaya ; 8 aur 'Esau ne yih bhi dekha, ki Kan'ani larkeyan us ke bap Izháq ko buri lagti hain, 9 to 'Esau Isma'il ke pas gaya, aur Mahalat ko, jo Isma'il bin Abraham ki beti, aur Nabayot ki bahin thi, biyahkar use apni aur biwiyon men shamil kiya.

10 Aur Ya'qub Bairsaba se nikal kar Haran ki taraf chala, 11 aur ek jagah pahunchkar sari rat wahi raha ; kyunki suraj dub gaya tha : aur us ne us jagah ke pattharon men se ek uthakar apne sarhane dhar liya, aur usi jagah sone ko let gaya. 12 Aur khwab men kyá dekhta hai, ki ek sirhi zamin par kharí hai, aur us ka sir asman tak pahuncha hua hai ; aur Khudá ke firishte us par se charhte utarte hain. 13 Aur KHUDAWAND us ke upar khará kah

raha hai, ki Main KHUDAWAND, tere bap Abraham ka Khudá, aur Izháq ka Khudá hun : main yih zamin, jis par tu leta hai, tujhe aur teri nasl ko dunga : 14 aur teri nasl zamin ki gard ke zarron ki manind hogi, aur tu mashriq aur magrib aur shimál aur junub men phail jaege, aur zamin ke sab qabile tere aur teri nasl ke wasile se barakat paenge. 15 Aur dekh, main tere sath hun, aur har jagah, jahan kahi tu jae, teri hifazat karunga, aur tujh ko is mulk men phir launga ; aur jo main ne tujh se kahá hai, jab tak use pura na kar lun, tujhe nahin chhorunga. 16 Tab Ya'qub jag utha aur kahne laga, ki Yaqinan KHUDAWAND is jagah hai, aur mujhe ma'lum na tha. 17 Aur us ne darkar kahá, Yih kaisi bhayanak jagah hai ; so yih Khudá ke ghar aur asman ke astane ke siwa aur kuchh na hoga. 18 Aur Ya'qub subh sawere utha, aur us patthar ko, jise us ne apne sarhane dhará tha, lekar sutun ki tarah khará kiya, aur us ke sire par tel dala. 19 Aur us jagah ka nam Baitel rakha ; lekin pahle us basti ka nam Luz tha. 20 Aur Ya'qub ne mannat mani, aur kahá, ki Agar Khudá mere sath rahe, aur jo safar main kar raha hun us men meri hifazat kare, aur mujhe khane ko roti, aur pahinne ko kapra deta rahe, 21 aur main apne bap ke ghar salamat laut aun, to KHUDAWAND mera Khudá hoga : 22 aur yih patthar, jo main ne sutun sa khará kiya hai Khudá ka ghar hoga ; aur jo kuchh tu mujhe de us ka daswan hissa zarur hi tujhe diya karunga.

29 Aur Ya'qub age chalkar mashriqi logon ke mulk men pahuncha. 2 Aur us ne dekha, ki maidan men ek kuan hai, aur kuen ke nazdik bheer bakriyon ke tin rewar baithe hain ; kyunki charwahe isi kuen se rewaron ko pani pilate the ; aur kuen ke munh par ek bara patthar dhará rahta tha. 3 Aur jab sab rewar wahan ikatthe hote the, tab wuh us patthar ko kuen ke munh par se chalkate aur bheeron ko pani pilakar us patthar ko phir usi jagah kuen ke munh par rakh dete the. 4 Tab Ya'qub ne un se kahá, Ai mere bhaiyo, tum kahan ke ho? Unhon ne kahá, Ham Haran ke

hain. 5 Phir us ne pūchhā, ki Tum Nahūr ke betē Lāban se wāqif ho? Unhon ne kahā, Ham wāqif hain. 6 Us ne pūchhā, Kyā wuh khairiyat se hai? Unhon ne kahā, Khairiyat se hai. aur dekh, us kī betī Rākhil bheṛ bakriyon ke sāth chālī ātī hai. 7 Aur us ne kahā, Dekho, abhī to dīn bahut hai aur chaupāyon ke jama' hone kā waqt nahīn. Tum bheṛ bakriyon ko pānī pilākar phir charāne ko le jāo. 8 Unhon ne kahā, Ham aisā nahīn kar sakte, jab tak ki sab rewar jama' na ho jāen; tab ham us patthar ko kūen ke munh par se dhalkāte hain, aur bheṛ bakriyon ko pānī pilāte hain. 9 Wuh un se bāteṅ kar hī rahā thā, ki Rākhil apne bāp kī bheṛ bakriyon ke sāth āī, kyūnki wuh un ko charāyā kartī thī. 10 Jab Ya'qūb ne apne māmūn Lāban kī betī Rākhil ko, aur apne māmūn Lāban ke rewar ko dekhā, to wuh nazdīk gayā, aur patthar ko kūen ke munh par se dhalkākar apne māmūn Lāban ke rewar ko pānī pilāyā. 11 Aur Ya'qūb ne Rākhil ko chūmā, aur chillā chillākar royā. 12 Aur Ya'qūb ne Rākhil se kahā, ki Main tere bāp kā rishtadār, aur Ribqah kā betā hūn. Tab us ne daurkar apne bāp ko khabar dī. 13 Lāban apne bhānje kī khabar pāte hī us se milne ko daurā, aur us ko gale lagāyā, aur chūmā, aur use apne ghar lāyā. Tab us ne Lāban ko apnā sārā hāl batāyā. 14 Lāban ne use kahā, ki Tū wāqa'ī merī haḍdī aur merā gosht hai. So wuh ek mahīna us ke sāth rahā. 15 Tab Lāban ne Ya'qūb se kahā, Chūnki tū merā rishtadār hai, to kyā is liye lāzim hai ki tū merī khidmat muft kare? So mujhe batā, ki terī ujrāt kyā hogī? 16 Aur Lāban kī do betiyān thīn; bārī kā nām Leāh, aur chhoṭī kā nām Rākhil thā. 17 Leāh kī ānkheṅ chundhī thīn, par Rākhil hasīn aur khūbsūrat thī. 18 Aur Ya'qūb Rākhil par faresta thā so us ne kahā, ki Terī chhoṭī betī Rākhil kī khātir main sāt baras terī khidmat kar dūngā. 19 Lāban ne kahā, Use gair ādmī ko dene kī jagah to tujhī ko denā bihtar hai. Tū mere pās rah. 20 Chunānchi Ya'qūb sāt barastak Rākhil kī khātir khidmat kartā rahā; par wuh use Rākhil kī mahabbat ke sabab se chand dīnon ke barābar ma'lūm hūe.

21 Aur Ya'qūb ne Lāban se kahā, k Merī muddat pūrī ho gayī, so merī bīwī mujhe de, tāki main us ke pās jāūn. 22 Tab Lāban ne us jagah ke sab logon ko bulākar jama' kiyā, aur un kī ziyāfat kī. 23 Aur jab shām hūī to apnī betī Leāh ko us ke pās le āyā, aur Ya'qūb us se hamāgosh hūā. 24 Aur Lāban ne apnī laundī Zilfah apnī betī Leāh ke sāth kar dī, ki us kī laundī ho. 25 Jab subh ko ma'lūm hūā ki Yih to Leāh hai, tab us ne Lāban se kahā, ki Tū ne mujh se yih kyā kiyā? Kyā main ne jo terī khidmat kī, wuh Rākhil kī khātir na thī? Phir tū ne kyūn mujhe dhokā diyā? 26 Lāban ne kahā, Hamāre mulk men yih dastūr nahīn, ki pahlaūthī se pahle chhoṭī ko biyāh deṅ. 27 Tū is kā hafta pūrā kar de, phir ham dūsri bhī tujhe de deṅge, jis kī khātir tujhe sāt baras āur merī khidmat karnī hogī. 28 Ya'qūb ne aisā hī kiyā, ki Leāh kā hafta pūrā kiyā; tab Lāban ne apnī betī Rākhil bhī use biyāh dī, 29 aur apnī laundī Bilhah apnī betī Rākhil ke sāth kar dī, ki us kī laundī ho. 30 So wuh Rākhil se bhī hamāgosh hūā, aur wuh Leāh se ziyāda Rākhil ko chāhtā thā, aur sāt baras āur sāth rahkar Lāban kī khidmat kī.

31 Aur jab KHUDĀWAND ne dekhā, ki Leāh se nafrat kī gayī, to us ne us kā rihm kholā, magar Rākhil bānjh rahī. 32 Aur Leāh hāmila hūī, aur us ke betā hūā, aur us ne us kā nām Rūbin rakkhā; kyūnki us ne kahā, ki KHUDĀWAND ne merā dukh dekh liyā, so merā shauhar ab mujhe piyār karegā. 33 Wuh phir hāmila hūī, aur us ke betā hūā. Tab us ne kahā, ki KHUDĀWAND ne sunā, ki mujh se nafrat kī gayī, is liye us ne mujhe yih bhī bakhshā. So us ne us kā nām Shama'un rakkhā. 34 Aur wuh phir hāmila hūī aur us ke betā hūā. Tab us ne kahā, ki Ab is bār mere shauhar ko mujh se lagan hogī, kyūnki us se mere tīn betē hūe. Is liye us kā nām Lāwī rakkhā gayā. 35 Aur wuh phir hāmila hūī, aur us ke betā hūā. Tab us ne kahā, ki Ab main KHUDĀWAND kī sitāish karūngī: is liye us kā nām Yahūdāh rakkhā. Phir us ke aulād hone men tawaqquf hūā.

30 Aur jab Rákhil ne dekhá, ki Ya'qúb se us ke aulád nahín hotí, to Rákhil ko apní bahin par rashk áyá : so wuh Ya'qúb se kahne lagí, ki Mujhe bhí aulád de, nahín to main mar jáúngí. 2 Tab Ya'qúb ká qahr Rákhil par bhará, aur us ne kahá, Kyá main Khudá kí jagah hún, jis ne tujh ko aulád se mahrum rakkhá hai? 3 Us ne kahá, Dekh, merí laundí Bilháh házir hai : us ke pás já; táki mere liye us se aulád ho, aur wuh aulád merí thahre. 4 Aur us ne apní laundí Bilháh ko use diyá, ki us kí bíví bane, aur Ya'qúb us ke pás gayá. 5 Aur Bilháh hámila húi, aur Ya'qúb se us ke betá huá. 6 Tab Rákhil ne kahá, ki Khudá ne merá insáf kiyá, aur merí faryád bhí suní, aur mujh ko betá bakhshá. Is liye us ne us ká nám Dán rakkhá. 7 Aur Rákhil kí laundí Bilháh phir hámila húi, aur Ya'qúb se us ke दूसरा betá huá. 8 Tab Rákhil ne kahá, Main apní bahin ke sáth niháyat zor már márkar kushtí larí aur main ne fath páí : so us ne us ká nám Naftálí rakkhá. 9 Jab Leáh ne dekhá, ki wuh janne se rah gayí, to us ne apní laundí Zilfah ko lekar Ya'qúb ko diyá, ki us kí bíví bane. 10 Aur Leáh kí laundí Zilfah ke bhí Ya'qúb se ek betá huá. 11 Tab Leáh ne kahá, Zahe qismat! so us ne us ká nám Jadd rakkhá. 12 Leáh kí laundí Zilfah ke Ya'qúb se phir ek betá huá. 13 Tab Leáh ne kahá, Main khushqismat hún; 'auraten mujhe khushqismat kahengí : aur us ne us ká nám Á'shar rakkhá. 14 Aur Rúbin gehún káthe ke mausim men ghar se niklá, aur use khet men mardum giyáh mil gaye, aur wuh apní man Leáh ke pás le áyá. Tab Rákhil ne Leáh se kahá, ki Apne bete ke mardum giyáh men se mujhe bhí kuchh de de. 15 Us ne kahá, Kyá yih chhotí bát hai, kí tú ne mere shauhar ko le liyá, aur ab, kyá mere bete ke mardum giyáh bhí lená cháhtí hai? Rákhil ne kahá, Bas to, áj ráat wuh tere bete ke mardum giyáh kí khátir tere sáth soegá. 16 Jab Ya'qúb sham ko khet se á rahá thá, to Leáh áge se us se milne ko gayí, aur kahne lagí, ki Tujhe mere pás áná hogá, kyúnci main ne apne bete ke mardum giyáh

ke badle tujhe ujrát par liyá hai. So wuh us ráat usí ke sáth soyá. 17 Aur Khudá ne Leáh kí suní, aur wuh hámila húi, aur Ya'qúb se us ke páncwán betá huá. 18 Tab Leáh ne kahá, ki Khudá ne merí ujrát mujhe dí, kyúnci main ne apne shauhar ko apní laundí dí : aur us ne us ká nám Ishkár rakkhá. 19 Aur Leáh phir hámila húi, aur Ya'qúb se us ke chhatá betá huá. 20 Tab Leáh ne kahá, ki Khudá ne achchhá mahr mujhe bakhshá; ab merá shauhar mere sáth rahegá, kyúnci mere us se chha bete ho chuke hain : so us ne us ká nám Zabúlún rakkhá. 21 Is ke ba'd us ke ek betí húi, aur us ne us ká nám Dínah rakkhá. 22 Aur Khudá ne Rákhil ko yád kiyá, aur Khudá ne us kí sunkar us ke rihm ko kholá. 23 Aur wuh hámila húi, aur us ke betá huá. Tab us ne kahá, ki Khudá ne mujh se ruswáí dúr kí. 24 Aur us ne us ká nám Yúsuf yih kahkar rakkhá, ki KHUDÁWAND mujh ko ek áur betá bakhshé. 25 Aur jab Rákhil se Yúsuf paidá huá, to Ya'qúb ne Lában se kahá, Mujhe rukhsat kar, ki main apne ghar, aur apne watan ko jáún. 26 Merí bívíyan, aur mere bál bachche, jin kí khátir main ne terí khidmat kí hai, mere hawále kar, aur mujhe jáne de; kyúnci túáp jántá hai, kí main ne terí kaisí khidmat kí hai. 27 Tab Lában ne use kahá, Agar mujh par tere karam kí nazar hai, to yahín rah, kyúnci main ján gayá hún, kí KHUDÁWAND ne tere sabab se mujh ko barakat bakhshí hai. 28 Aur yih bhí kahá, ki Mujh se tú apní ujrát thahrá le aur main tujhe diyá karúngá. 29 Us ne use kahá, kí Túáp jántá hai, kí main ne terí kaisí khidmat kí, aur tere jánwar mere sáth kaise rahe. 30 Kyúnci mere áne se pahle yih thore the, aur ab barhkar bahut se ho gaye hain, aur KHUDÁWAND ne jáhán jáhán mere qadam páre tujhe barakat bakhshí. Ab main apne ghar ká bandobast kab karún? 31 Us ne kahá, Tujhe main kyá dún? Ya'qúb ne kahá, Tú mujhe kuchh na dená, par agar tú mere liye ek kám kar de, to main terí bher bakriyon ko phir charáúngá, aur un kí nigahbání karúngá. 32 Main áj terí sárl bher bakriyon men chakkar lagáúngá, aur

jitni bheren chitli aur ablaq aur salt hon, aur jitni bakriyan ablaq aur chitli hon un sab ko alag ek taraf kar dunga; in hi ko main apni ujrathahrata hun. 33 Aur ayanda jab kabhi meri ujrathahrata ka hisab tere samne ho to meri sadaqat ap meri taraf se is tarah bol uthegi, ki jo bakriyan chitli aur ablaq nahin, aur jo bheren kali nahin, agar wuh mere pas hon to churai hui samjhi jaengi. 34 Laban ne kaha, Main razi hun; jo tu kahe wuhi sahi. 35 Aur us ne usi roz dharidar aur ablaq bakriyon ko aur sab chitli aur ablaq bakriyon ko jin men kuchh safedi thi, aur tamam kali bheren ko alag karke un ko apne beton ke hawale kiya. 36 Aur us ne apne aur Ya'qub ke darmiyan tin din ke safar ka fasila thahraya: aur Ya'qub Laban ke baqi rewaron ko charane laga. 37 Aur Ya'qub ne safeda, aur badam, aur chanar ki hari hari chhariyan lin, aur un ko chhil chhilkar is tarah gandidar bana liya ki un chhariyon ki safedi dikhai dene lagi. 38 Aur us ne wuh gandidar chhariyan bher bakriyon ke samne hauzon aur naliyon men jahan wuh pani pine ati thin khar kar din; aur jab wuh pani pine ain aur gabhan ho gayin. 39 Aur un chhariyon ke age gabhan hone ki wajh se unhon ne dharidar, chitle aur ablaq bachche diye. 40 Aur Ya'qub ne bher bakriyon ke un bachchon ko alag kiya, aur Laban ki bher bakriyon ke mugh dharidar aur kale bachchon ki taraf pher diye; aur us ne apne rewaron ko juda kiya, aur Laban ki bher bakriyon men milne na diya. 41 Aur jab mazbut bher bakriyan gabhan hoti thin, to Ya'qub chhariyon ko naliyon men un ki ankhone ke samne rakh deta tha, taki wuh un chhariyon ke age gabhan hon. 42 Par jab bher bakriyan dubli hoti, to wuh un ko wahan nahin rakhta tha. So dubli to Laban ki rahi, aur mazbut Ya'qub ki ho gayin. 43 Chunanchi wuh nihayat barhta gaya, aur us ke pas bahut se rewar aur laundiyon aur naukar chakar aur unt aur gadhe ho gaye.

31 Aur us ne Laban ke beton ki yih batun suni, ki Ya'qub ne hamare bap ka sab kuchh le liya, aur hamare bap ke mal ki badaulat us ki yih sari shan o shau-

kat hai. 2 Aur Ya'qub ne Laban ke chihre ko dekhkar tar liya ki us ka rukh pahle se badla hua hai. 3 Aur KHUDAWAND ne Ya'qub se kaha, ki Tu apne bapdada ke mulk ko aur apne rishtadaron ke pas laut ja, aur main tere sath rahunga. 4 Tab Ya'qub ne Rakhil aur Leah ko, maidan men, jahan us ki bher bakriyan thin, bulwaya, 5 aur un se kaha, Main dekhta hun, ki tumhare bap ka rukh pahle se badla hua hai, par mere bap ka Khuda mere sath raha. 6 Tum to janti ho, ki main ne apne maqdur bhar tumhare bap ki khidmat ki hai. 7 Lekin tumhare bap ne mujhe dhoka de dekar das bar meri mazduri badli; par Khuda ne us ko mujhe nuqsan pahunchane na diya. 8 Jab us ne yih kaha, ki Chitle bachche teri ujrathahrata honge, to bher bakriyan chitle bachche dene lagi. Aur jab kaha, ki Dharidar bachche tere honge, to bher bakriyon ne dharidar bachche diye. 9 Khuda ne tumhare bap ke janwar lekar mujhe de diye. 10 Aur jab bher bakriyan gabhan hui, to main ne khwab men dekha, ki jo bakre bakriyon par charh rahe hain, so dharidar, chitle aur chitkabre hain. 11 Aur Khuda ke frishte ne khwab men mujh se kaha, Ai Ya'qub. Main ne kaha, Main hazir hun. 12 Tab us ne kaha, ki Ab tu apni ankhi uthakar dekh, ki sab bakre jo bakriyon par charh rahe hain dharidar, chitle aur chitkabre hain; kyunki jo kuchh Laban tujh se karta hai, main ne dekha. 13 Main Baitel ka Khuda hun, jahan tu ne sutun par tel dala, aur meri mannat mani; pas ab uth aur is mulk se nikalkar apni zadbun ko laut ja. 14 Tab Rakhil aur Leah ne use jawab diya, Kyu ab bhi hamare bap ke ghar men kuchh hamara bakhra ya miras hai? 15 Kyu wuh ham ko ajnabi ke barabar nahin samajhta? kyunki us ne ham ko bhi bech dala aur hamare रुपये bhi kha baita. 16 Is liye ab jo daulat Khuda ne hamare bap se li, wuh hamari aur hamare farzandon ki hai. Pas jo kuchh Khuda ne tujh se kaha hai, wuhi kar. 17 Tab Ya'qub ne uthkar apne bal bachchon aur biwiyon ko unton par bithaya; 18 aur apne sab janwaron aur mal o asbab ko, jo us ne ikattha kiya tha,

ya'ni wuh jánwar jo use Faddán-Arám men ujrat men mile the lekar chalá, táki mulk i Kan'án men apne báp Izháq ke pás jae. 19 Aur Lában apní bheṛon kí pashm katarne ko gayá huá thá: so Rákhil apne báp ke buton ko churá le gayí. 20 Aur Ya'qúb Lában Arámí ke pás se chorí se chalá gayá, kyúñki use us ne apne bhágne kí khabar na dí. 21 So wuh apná sab kuchh lekar bhágá; aur daryá pár hokar apná rukh koh i Jili'ád kí taraf kiyá.

22 Aur tísre din Lában ko khabar hui, ki Ya'qúb bhág gayá. 23 Tab us ne apne bháiyon ko hamráh lekar sát manzil tak us ká ta'áqqub kiyá, aur Jili'ád ke pahár par use já pakrá. 24 Aur rát ko Khudá Lában Arámí ke pás khwáb men áyá, aur us se kahá, ki Khabardár, tú Ya'qúb ko burá yá bhalá, kuchh na kahná. 25 Aur Lában Ya'qúb ke barábar já pahunchá. Aur Ya'qúb ne apná khauma pahár par khará kar rakkhá thá; so Lában ne bhí apne bháiyon ke sáth Jili'ád ke pahár par derá lagá liyá. 26 Tab Lában ne Ya'qúb se kahá, ki Tú ne yih kyá kiyá, ki mere pás se chorí se chalá áyá, aur merí beṛiyon ko bhí is tarah le áyá goyá wuh talwár se asír ki gayí haiñ? 27 Tú chhipkar kyün bhágá, aur mere pás se chorí se kyün chalá áyá, aur mujhe kuchh kahá bhí nahín; warna main tujhe khushí khushí table aur barbat ke sáth gáte bajáte rawána kartá? 28 Aur mujhe apne beṛon aur beṛiyon ko chümne bhí na diyá? yih tú ne behúda kám kiyá. 29 Mujh men itná maqdúr hai, ki tum ko dukh dún; lekin tere báp ke Khudá ne kal rát mujhe yün kahá, ki Khabardár, tú Ya'qúb ko burá yá bhalá, kuchh na kahná. 30 Khair, ab tú chalá áyá to chalá áyá, kyünki tú apne báp ke ghar ká bahut mushtáq hai; lekin mere buton ko kyün churá láyá? 31 Tab Ya'qúb ne Lában se kahá, Is liye ki main dará: kyünki main ne sochá, ki kahín tú apní beṛiyon ko jabran mujh se chhín na le. 32 Ab jis ke pás tujhe tere but milén, wuh jíta nahín bachegá. Terá jo kuchh mere pás nikle, use in bháiyon ke áge pahchánkar le le. Kyünki Ya'qúb ko ma'lúm na thá ki Rákhil un buton ko churá láí hai. 33 Chunáñchi Lában Ya'qúb aur Leáh aur

donon laundiyon ke khaimon men gayá; par un ko wahán na páyá. Tab wuh Leáh ke khaima se nikalkar Rákhil ke khaima men dákhil huá. 34 Aur Rákhil un buton kolekar aur un ko úñt ke kajáwe men rakhkar un par baith gayí thí. Aur Lában ne sáre khaima men ṭaṭol ṭaṭolkar dekh liyá, par un ko na páyá. 35 Tab wuh apne báp se kahne lagi, ki Ai mere buzurg, tú is bát se naráz na honá, ki main tere áge uñ nahín saktí; kyünki main aise hál men hün jo 'auraton ká huá kartá hai. So us ne dhúndhá, par wuh but us ko na mile. 36 Tab Ya'qúb ne gazabnak hokar Lában ko malámat kí, aur Ya'qúb Lában se kahne lagá, ki Merá kyá jurm aur kyá qusúr hai, ki tú ne aisí tundi se merá ta'áqqub kiyá? 37 Tú ne jo merá sára asbáb ṭaṭol ṭaṭolkar dekh liyá, to mujhe tere ghar ke asbáb men se kyá chíz milí? Agar kuchh hai, to use mere aur apne in bháiyon ke áge rakh, ki wuh ham donon ke darmiyán insáf karen. 38 Main püre bis baras tere sáth rahá; na to kabhí terí bheṛon, aur bakriyon ká gábh girá, aur na terí rewar ke menḍhe main ne kháe. 39 Jise darandon ne phára, main use tere pás na láyá; us ká nuqsán main ne sahá; jo din ko yá rát ko chorí gayá, use tú ne mujh se talab kiyá. 40 Merá hál yih rahá, ki main din ko garmí, aur rát ko sardí men mará; aur merí áñkhon se nínd dūr rahtí thí. 41 Main bis baras tak tere ghar men rahá; chaudah baras tak to main ne terí donon beṛiyon kí khátir, aur chha baras tak terí bheṛ bakriyon kí khátir terí khidmat kí; aur tú ne das bār merí mazdúri badal dālí. 42 Agar mere báp ká Khudá, Abrahám ká Ma'búd, jis ká ru'b Izháq mántá thá, merí taraf na hotá, to zarúr hí tú ab mujhe khálí háth jáne detá. Khudá ne merí musibat, aur mere háthon kí mihnát dekhí hai, aur kal rát tujhe dántá bhí. 43 Tab Lában ne Ya'qúb ko jawáb diyá, ki Yih beṛiyán merí aur yih larke bhí mere aur yih bheṛ bakriyán bhí merí haiñ, balki jo kuchh tujhe dikháí detá hai, wuh sab merá hí hai. So main áj ke din apní hí beṛiyon se, yá un ke larcon se, jo un ke hue, kyá kar saktá hün? 44 Pas, ab á, ki main aur tú donon milkar ápas

men ek 'ahd bāndhen, aur wuhí mere aur tere darmiyān gawāh rahe. 45 Tab Ya'qúb ne ek patthar lekar use sutūn kī tarah khará kiyá. 46 Aur Ya'qúb ne apne bháiyon se kahá, ki Patthar jama' karo: unhon ne patthar jama' karke dher lagá diyá, aur wahín us dher ke pás unhon ne kháná kháyá. 47 Aur Lában ne us ká nám Yajr Sháhádúthá, aur Ya'qúb ne Jili'ád rakkhá. 48 Aur Lában ne kahá, ki Yih dher áj ke din mere aur tere darmiyān gawāh ho. Isí liye us ká nám Jili'ád rakkhá gayá, 49 aur Misfáh bhí, kyúñki Lában ne kahá, ki Jab ham ek dúsre se gairházir hon, to KHUDÁWAND mere aur tere bích nigrání kartá rahe. 50 Agar tú merí beṭiyon ko dukh de, aur un ke siwá aur biwiyan kare, to koí ádmí hamáre sáth nahín hai; par dekh, Khudá mere aur tere bích men gawāh hai. 51 Lában ne Ya'qúb se yih bhí kahá, ki Is dher ko dekh, aur is sutūn ko dekh, jo main ne apne aur tere bích men khará kiyá hai: 52 yih dher gawāh ho, aur yih sutūn gawāh ho: zarar pahunchāne ke liye na to main is dher se udhar terí taraf tajáwuz karūn, aur na tú is dher aur sutūn se idhar merí taraf tajáwuz kare. 53 Abrahám ká Khudá, aur Nahúr ká Khudá, aur un ke báp ká Khudá, hamáre bích men insáf kare. Aur Ya'qúb ne us Zát kī qasam kháí, jis ká ru'b us ká báp Izháq mántá thá. 54 Tab Ya'qúb ne wahín pahár par qurbání chaháí, aur apne bháiyon ko kháne par buláyá: aur unhon ne kháná kháyá aur rát pahár par káṭí. 55 Aur Lában subh sawere uṭhá, aur apne beṭon aur apní beṭiyon ko chumá, aur un ko du'á dekar rawána ho gayá, aur apne makán ko lauṭá.

32 Aur Ya'qúb ne bhí apní ráh lí, aur Khudá ke fríshte use mile. 2 Aur Ya'qúb ne un ko dekhkar kahá, ki Yih Khudá ká lashkar hai, aur us jagah ká nám Mahanáyim rakkhá.

3 Aur Ya'qúb ne apne áge áge qásidon ko Adom ke mulk ko jo Sha'ir kī sarzamín men hai, apne bhái 'Esau ke pás bhejá. 4 Aur un ko hukm diyá, ki Tum mere khudáwand 'Esau se yih kahná, ki A'p ká banda Ya'qúb kahtá hai, ki

Main Lában ke hán muqím thá, aur ab tak wahín rahá: 5 aur mere pás gáe bail, aur gadhe, aur bher bakriyan aur naukar chákar aur laundiyán hain, aur main apne khudáwand ke pás is liye khabar bhejtá hún, ki mujh par áp ke karam kī nazar ho. 6 Pas qásid Ya'qúb ke pás lauṭkar áe aur kahne lage, ki Hamtere bhái 'Esau ke pás gaye the: wuh chár sau ádmion ko sáth lekar terí muláqát ko á rahá hai. 7 Tab Ya'qúb niháyat darg gayá aur pareshán húa: aur us ne apne sáth ke logon, aur bher bakriyon aur gáe bailon, aur unton ke do gol kiye; 8 aur sochá, ki Agar 'Esau ek gol par á päre aur use máre, to dúsrá gol bachkar bhág jáegá. 9 Aur Ya'qúb ne kahá, Ai mere báp Abrahám ke Khudá, aur mere báp Izháq ke Khudá; Ai KHUDÁWAND, jis ne mujhe yih farmáyá, ki Tú apne mulk ko apne rishtadaron ke pás lauṭ já, aur main tere sáth bhalái karúngá. 10 Main terí sab rahmaton aur wafádári ke muqábale men jo tú ne apne bande ke sáth bartí hai bi'lkull hech hún, kyúñki main sirf apní láṭhí lekar is Yardan ke pár gayá thá, aur ab aisá hún ki mere do gol hain. 11 Main terí minnat kartá hún, ki mujhe mere bhái 'Esau ke háth se bachá le; kyúñki main us se dartá hún, ki kahín wuh ákar mujhe aur bachchon ko mán samet már na dále. 12 Yih terá hí farmán hai, ki Main tere sáth zarúr bhalái karúngá, aur terí nasl ko daryá kī ret kī mánind banáúngá, jo kasrat ke sabab se gíní nahín já saktí. 13 Aur wuh us rát wahín rahá; aur jo us ke pás thá us men se apne bhái 'Esau ke liye yih nazrána liyá: 14 do sau bakriyan, aur bís bakre, do sau bheren, aur bís meqdhe, 15 aur tís dúdh dene-wálí untniyan bachchon samet, aur chális gáen, aur das bail, bís gadhiyan, aur das gadhe. 16 Aur un ko judá judá gol karke naukaron ko saunpá, aur un se kahá, ki Tum mere áge áge pár jao, aur golon ko zará dúr, dúr rakhná. 17 Aur us ne sab se agle gol ke rakhwále ko hukm diyá, ki Jab merá bhái 'Esau tujhe mile, aur tujh se púchhe, ki Tú kis ká naukar hai, aur kahán játá hai, aur yih jánwar jo tere áge áge hain, kis ke hain? 18 to kahná, ki Yih tere

khádīm Ya'qúb ke hañ; yih nazrána hai jo mere khudáwand 'Esau ke liye bhejá gayá hai, aur wuh khud bhí hamáre píchhe píchhe á rahá hai. 19 Aur us ne dúsre aur tísre ko, aur golon ke sab rakhwálon ko hukm diyá, ki Jab 'Esau tum ko mile to tum yihí bát kahná. 20 Aur yih bhí kahná, ki Terá khádīm Ya'qúb khud bhí hamáre píchhe píchhe á rahá hai. Us ne yih sochá, ki Main is nazráne se, jo mujh se pahle wahán jáegá, use rázī kar lūn, tab us ká munh dekhūngá, sháyad yūn wuh mujh ko qubūl kare. 21 Chunāñchi wuh nazrána us ke áge áge pár gayá; par wuh khud us rát apne dere meñ rahá.

22 Aur wuh usí rát uṭhá, aur apní donon bíwiyon, donon launḍiyon aur gyárah beṭon ko lekar un ko Yabboq ke gháṭ se pár utará. 23 Aur un ko lekar nadi pár karáyá, aur apná sab kuchh pár bhej diyá. 24 Aur Ya'qúb akelá rah gayá; aur pau phaṭne ke waqt tak ek shaḵhs wahán us se kushtí laṭtá rahá. 25 Jab us ne dekhá, ki wuh us par gálib nahín hotá, to us kí rán ko andar kí taraf se chhúá; aur Ya'qúb kí rán kí nas us ke sáth kushtí karne meñ chaḥ gayí. 26 Aur us ne kahá, Mujhe jáne de, kyūñki pau phaṭ chali. Ya'qúb ne kahá, ki Jab tak tú mujhe barakat na de, main tujhe jáne nahín dūngá. 27 Tab us ne us se pūchhá, ki Terá kyá nám hai? Us ne jawáb diyá, Ya'qúb. 28 Us ne kahá, ki Terá nám áge ko Ya'qúb nahín, balki Isráil hogá; kyūñki tú ne Khudá aur ádmīon ke sáth zorázmái kí, aur gálib huá. 29 Tab Ya'qúb ne us se kahá, ki Main terí minnat kartá hūn, tú mujhe apná nám batá de. Us ne kahá, ki Tú merá nám kyūn pūchhtá hai? Aur us ne use wahán barakat dí. 30 Aur Ya'qúb ne us jagah ká nám Faniel rakkhá; aur kahá, ki Main ne Khudá ko rúbarú dekhá, taubhí meri ján bachí रही. 31 Aur jab wuh Faniel se guzar rahá thá, to áftáb tulú' huá, aur wuh apní rán se langrátá thá. 32 Isí sabab se baní Isráil us nas ko, jo rán meñ andar kí taraf hai, áj tak nahín kháte, kyūñki us shaḵhs ne Ya'qúb kí rán kí nas ko, jo andar kí taraf se chaḥ gayí thí, chhú diyá thá.

33

Aur Ya'qúb ne apní áñkheñ uṭhakar nazar kí, aur kyá dekhtá hai, ki 'Esau chár sau ádmī sáth liye chalá á rahá hai. Tab us ne Leáh, aur Rákhil aur donon launḍiyon ko bachche bāñṭ diye: 2 aur launḍiyon aur un ke bachchon ko sab se áge, aur Leáh aur us ke bachchon ko píchhe, aur Rákhil aur Yúsuf ko sab se píchhe rakkhá. 3 Aur wuh khud un ke áge áge chalá, aur apne bhái ke pás pahunchte pahunchte sáṭ bár zamin tak jhuká. 4 Aur 'Esau us se milne ko daurá aur us se bagalgir huá aur use gale lagáyá aur chūmá; aur wuh donon roe. 5 Phir us ne áñkheñ uṭháñ, aur 'auraton aur bachchon ko dekhá, aur kahá, ki Yih tere sáth kaun hañ? Us ne kahá, Yih wuh bachche hañ, jo Khudá ne tere khádīm ko 'ináyat kiye hañ. 6 Tab launḍiyāñ aur un ke bachche nazdík áe, aur apne áp ko jhukáyá. 7 Phir Leáh apne bachchon ke sáth nazdík áí, aur wuh jhuke: áññir ko Yúsuf aur Rákhil pás áe, aur unhon ne apne áp ko jhukáyá. 8 Phir us ne kahá, ki Us bare gol se, jo mujhe milá, terá kyá matlab hai? Us ne kahá, Yih ki main apne khudá-wand kí nazar meñ maqbūl ṭhaurūn. 9 Tab 'Esau ne kahá, Mere pás bahut hai, so, ai mere bhái, jo terá hai wuh terá hí rahe. 10 Ya'qúb ne kahá, Nahín, agar mujh par tere karam kí nazar hui hai, to merá nazrána mere háth se qubūl kar, kyūñki main ne to terá munh aisá dekhá, jaisá koí Khudá ká munh dekhtá hai, aur tú mujh se rázī huá. 11 So merá nazrána jo tere huzúr pesh huá use qubūl kar le; kyūñki Khudá ne mujh par bará fazl kiyá hai, aur mere pás sab kuchh hai. Garaz, us ne use majbūr kiyá; tab us ne use le liyá. 12 Aur us ne kahá, ki Ab ham kúch karen aur chal paṛen, aur main tere áge áge ho lūngá. 13 Us ne use jawáb diyá, Merá khudáwand jántá hai, ki mere sáth názuk bachche aur dúdh pilānewáli bheṛ bakriyāñ, aur gáeñ hañ: agar unheñ ek din bhí hadd se ziyáda hankáeñ, to sab bheṛ bakriyāñ mar jáeñgi. 14 So merá khudáwand apne khádīm se peshtar rawána ho jáe, aur main chaupáyon aur bachchon kí raftár ke mutábiq áhista áhista chaltá huá apne khudá-

wand ke pás Sha'ir men á jáungá. 15 Tab 'Esau ne kahá, ki Marzi ho, to main jo log mere hamrah hain un men se thore tere sáth chhortá jáun. Us ne kahá, Is kí kyá zarúrat hai? Mere khudáwand kí nazar i karam mere liye káfi hai. 16 Tab 'Esau usí roz ulte pánw Sha'ir ko lautá. 17 Aur Ya'qúb safar kartá huá Sukkát men áyá, aur apne liye ek ghar banáyá, aur apne chaupáyon ke liye jhonpre khare kiye. Isí sabab se is jagah ká nám Sukkát par gayá.

18 Aur Ya'qúb jab Faddán Arám se chalá to mulk i Kan'an ke ek shahr Sikm ke nazdik sahih o salámat pahunchá, aur us shahr ke sámne apne dere lagáe. 19 Aur zamín ke jis qit'a par us ne apná khaima khará kiyá thá, use us ne Sikm ke báp Hamor ke larcon se chándi ke sau sikke dekar kharid liyá. 20 Aur us ne wahán ek mazbah banáyá, aur us ká nám El Iláh i Isráil rakkhá.

34 Aur Leáh kí betí Dínah, jo Ya'qúb se us ke paidá hui thi, us mulk kí larkeyon ke dekhne ko báhar gayi. 2 Tab us mulk ke amir Hawwí Hamor ke bete Sikm ne use dekhá, aur use le jakar us ke sáth mubásharat kí aur use zalil kiyá. 3 Aur us ká dil Ya'qúb kí betí Dínah se lag gayá, aur us ne us larke se 'ishq men mithi mithi báten kin. 4 Aur Sikm ne apne báp Hamor se kahá, ki Is larke ko mere liye biyáh lá de. 5 Aur Ya'qúb ko ma'lúm huá ki us ne us kí betí Dínah ko behurmat kiyá hai. Par us ke bete chaupáyon ke sáth jangal men the; so Ya'qúb un ke áne tak chupká rahá. 6 Tab Sikm ká báp Hamor nikalkar Ya'qúb se bát chit karne ko us ke pás gayá. 7 Aur Ya'qúb ke bete yih bát sunte hí jangal se áe. Yih mard bare ranjida aur gazabnak the, kyunki us ne jo Ya'qúb kí betí se mubásharat kí to baní Isráil men aisá makrúh fi'l kiyá, jo hargiz munásib na thá. 8 Tab Hamor un se kahne lagá, ki Merá betá Sikm tumhári betí ko dil se cháhtá hai. Use us ke sáth biyáh do. 9 Ham se samdhiyána kar lo; apní betiyán ham ko do, aur hamári betiyán ap lo; 10 to tum hamáre sáth base rahoge, aur yih mulk tumháre

sámne hai; is men búdobásh aur tijarat karná aur apni apní jáedáden kharí kar leá. 11 Aur Sikm ne is larke ke báp aur bháiyon se kahá, ki Mujh par bas tumháre karam kí nazar ho jáe, phir jo kuchh tum mujh se kahoge, main dúngá; 12 main tumháre kahne ke mutábíq jítná mahr aur jahez tum mujh se talab karo dúngá; lekin larke ko mujh se biyáh do. 13 Tab Ya'qúb ke beton ne is sabab se, ki us ne un kí bahin Dínah ko behurmat kiyá thá, riyá se Sikm aur us ke báp Hamor ko jawáb diyá, 14 aur kahne lage, ki Ham yih nahin kar sakte, ki námakhtún mard ko apní bahin den, kyunki is men hamári barí ruswái hai. 15 Lekin jaise ham hain agar tum waise hí ho jáo, ki tumháre har mard ká khatna kar diyá jáe, to ham rázi ho jáenge. 16 Aur ham apní betiyán tumhen denge, aur tumhári betiyán lenge, aur tumháre sáth rahenge, aur ham sab ek qaum ho jáenge. 17 Aur agar tum khatna karáne ke liye hamári bát na máno, to ham apni larke lekar chale jáenge. 18 Un kí báten Hamor aur us ke bete Sikm ko pasand áin. 19 Aur us jawán ne is kám men tákhír na kí; kyunki use Ya'qúb kí betí ká ishtiyáq thá: aur wuh apne báp ke sáre gharáne men sabse mu'azzaz thá. 20 Phir Hamor aur us ká betá Sikm, apne shahr ke phátak par gaye, aur apne shahr ke logon se yún guftogu karne lage, ki 21 Yih log ham se mel jol rakhte hain; pas wuh is mulk men rahkar saudágarí karen; kyunki is mulk men un ke liye bahut gunjáish hai, aur ham un kí betiyán biyáh len, aur apní betiyán un ko den. 22 Aur wuh bhi hamáre sáth rahne aur ek qaum ban jáne ko rázi hain, magar faqat is shart par ki ham men se har mard ká khatna kiyá jáe, jaise un ká huá hai. 23 Kyá un ke chaupáye aur mál aur sab jánwar hamáre na ho jáenge? Ham faqat un kí mán len aur wuh hamáre sáth rahne lagenge. 24 Tab un sabhon ne, jo us ke shahr ke phátak se áyá jáyá karte the, Hamor aur us ke bete Sikm kí bát máni, aur jitne us ke shahr ke phátak se ámad o raft karte the, un men se har mard ne khatna karáyá. 25 Aur tisre din, jab wuh dard men mubtalá the, to yún huá, ki Ya'qúb

ke beṭon men se Dínah ke do bhái, Shama'ún aur Láwí, apní apní talwáreṅ lekar nágháñ shahr par ápare, aur sab mardon ko qatl kiyá. 26 Aur Hamor aur us ke beṭe Sikm ko bhí talwár se qatl kar dálá, aur Sikm ke ghar se Dínah ko nikál le gaye. 27 Aur Ya'qúb ke beṭe maqtúlon par áe, aur shahr kolúṭá, is liye ki unhon ne un kí bahin ko behurmat kiyá thá. 28 Unhon ne un kí bher bakriyáñ, aur gáe bail, aur gadhe, aur jo kuchh shahr aur khet men thá le liyá. 29 Aur un kí sab daulat lúṭí aur un ke bachchon aur b́wiyon ko asír kar liyá, aur jo kuchh ghar men thá sab lúṭ ghasúṭkar le gaye. 30 Tab Ya'qúb ne Shama'ún aur Láwí se kahá, ki Tum ne mujhe kurháyá, kyúñki tum ne mujhe is mulk ke báshindon, ya'ní Kan'áníon aur Farizzíon men nafratangez baná diyá, kyúñki mere sáth to thoṛe hí ádmí haiñ, so wuh milkar mere muqábale ko áenge aur mujhe qatl kar denge, aur main apne gharáne samet barbád ho jáungá. 31 Unhon ne kahá, To kyá, use munásib thá ki wuh hamáří bahin ke sáth kasbí kí tarah bartáo kartá?

35 Aur Khudá ne Ya'qúb se kahá, ki Uṭh, Baitel ko já, aur wahín rah; aur wahán Khudá ke liye, jo tujhe us waqt dikhái diyá, jab tú apne bhái 'Esau ke pás se bhágá já rahá thá, ek mazbah baná. 2 Tab Ya'qúb ne apne gharáne aur apne sab sáthíon se kahá, ki Begána deotáon ko, jo tumháre darmiyán haiñ, dúr karo, aur tihárat karke apne kapre badal dáo. 3 Aur áo, ham rawána hon, aur Baitel ko jáen; wahán main Khudá ke liye, jis ne merí tangí ke dín merí du'á qubúl kí, aur jis ráh men main chalá, mere sáth rahá, mazbah banáungá. 4 Tab unhon ne sab begána deotáon ko, jo un ke pás the, aur mundryon ko, jo un ke kánon men the, Ya'qúb ko de diyá; aur Ya'qúb ne un ko us balút ke darakht ke niche, jo Sikm ke nazdík thá, dabá diyá. 5 Aur unhon ne kúch kiyá: aur un ke ás pás ke shahron par aisá bará khauf chháyá huá thá ki unhon ne Ya'qúb ke beṭon ká píchhá na kiyá. 6 Aur Ya'qúb un sab logon samet jo us ke sáth the, Lúz pahunchá. Baitel yihí hai, aur mulk i Kan'án men hai.

7 Aur us ne wahán mazbah banáyá, aur us maqám ká nám El Baitel rakkhá; kyúñki jab wuh apne bhái ke pás se bhágá já rahá thá to Khudá wahín us par záhir huá thá. 8 Aur Ribqah kí dáya Daborah mar gayí, aur wuh Baitel kí utarái men balút ke darakht ke niche dafn hui: aur us balút ká nám Allon Bakút rakkhá gayá.

9 Aur Ya'qúb ke Faddán Arám se áne ke ba'd Khudá use phir dikhái diyá, aur use barakat bakhshí. 10 Aur Khudá ne use kahá, ki Terá nám Ya'qúb hai: terá nám áge ko Ya'qúb na kahláegá, balki terá nám Isráíl hogá: so us ne us ká nám Isráíl rakkhá. 11 Phir Khudá ne use kahá, ki Main Khudá e Qádir i mutlaq húp: tú baromand ho, aur bahut ho já; tujh se ek qaum, balki qaumon ke jathe, paidá hongé, aur bádsháh terí sulb se niklenge; 12 aur yih mulk, jo main ne Abrahám aur Izháq ko diyá hai, so tujh ko dúngá, aur tere ba'd terí nasl ko bhí yihí mulk dúngá. 13 Aur Khudá jis jagah us se hamkalám huá, wahín se us ke pás se úpar chalá gayá. 14 Tab Ya'qúb ne us jagah, jahán wuh us se hamkalám huá, patthar ká ek sutún khará kiyá, aur us par tapáwan kiyá, aur tel dálá. 15 Aur Ya'qúb ne us maqám ká nám, jahán Khudá us se hamkalám huá, Baitel rakkhá. 16 Aur wuh Baitel se chale aur Ifrát thoṛí hí dúr rah gayá thá ki Rákhil ke dard i zih lagá; aur waza' e haml men niháyat diqqat hui. 17 Aur jab wuh sakht dard men mubtalá thí to dáí ne us se kahá, Dar mat; ab ke bhí tere beṭá hí hogá. 18 Aur yún huá, ki us ne marte marte us ká nám Bin-úní rakkhá; aur mar gayí; par us ke báp ne us ká nám Binyámín rakkhá. 19 Aur Rákhil mar gayí, aur Ifrát ya'ní Baitlahm ke ráste men dafn hui. 20 Aur Ya'qúb ne us kí qabr par ek sutún khará kar diyá: Rákhil kí qabr ká yih sutún áj tak maujúd hai. 21 Aur Isráíl áge barhá aur 'Adr ke burj kí parlí taraf apná derá lagáyá. 22 Aur Isráíl ke us mulk men rahte hue yún huá, ki Rúbin ne jákar apne báp kí haram Bilháh se mubásharat kí, aur Isráíl ko yih ma'lúm ho gayá.

Us waqt Ya'qúb ke bárah beṭe the. 23 Leáh ke beṭe yih the; Rúbin,

Ya'qúb ká pahlauthá, aur Shama'un, aur Láwí, aur Yahúdáh, aur Ishkár, aur Zabúlún. 24 Aur Rákhil ke beté Yúsuf aur Binyamín the. 25 Aur Rákhil kí laundí Bilháh ke beté Dán aur Naftálí the. 26 Aur Leáh kí laundí Zilfah ke beté Jadd aur A'shar the. Yih sab Ya'qúb ke beté hain, jo Faddán Arám men paidá hue. 27 Aur Ya'qúb Mamre men, jo Qaryat Arba', ya'ní Habrún hai, jahán Abrahám aur Izháq ne qerá kiyá thá, apne báp Izháq ke pás áyá. 28 Aur Izháq ek sau assí baras ká huá. 29 Tab Izháq ne dam chhor diyá aur wafát pái aur búrhá aur púrí 'umr ká hokar apne logon men já milá : aur us ke beton 'Esau aur Ya'qúb ne use dafn kiyá.

36

Aur 'Esau, ya'ní Adom ká nasabnáma yih hai. 2 'Esau Kan'ání larkeyon men se Hittí Ailún kí betí 'Adah ko, aur Hawwí Saba'on kí nawásí aur 'Anah kí betí Uhlíbámah ko, 3 aur Ismá'íl kí betí aur Nabáyot kí bahin Bashámah ko biyáh láyá. 4 Aur 'Esau se 'Adah ke Ilífaz paidá huá, aur Bashámah ke Ra'úel paidá huá. 5 Aur Uhlíbámah ke Ya'os, aur Ya'lám aur Qorah paidá hue. Yih 'Esau ke beté hain, jo mulk i Kan'án men paidá hue. 6 Aur 'Esau apní bīwiyon aur beté betiyon, aur apne ghar ke sab naukhar chakarón aur apne chaupáyon aur tamám jánwaron aur apne sab mál asbáb ko jo us ne mulk i Kan'án men jama' kiyá thá lekar apne bhái Ya'qúb ke pás se ek dūstre mulk ko chalá gayá. 7 Kyúñki un ke pás is qadr sáman ho gayá thá kí wuh ek jagah rah nahín sakte the, aur un ke chaupáyon kí kasrat ke sabab se us zamín men jahán un ká qiyám thá gunjaish na thí. 8 Pas 'Esau jise Adom bhí kahte hain, koh i Sha'ír men rahne lagá. 9 Aur 'Esau ká, jo koh i Sha'ír ke Adomíon ká báp hai, yih nasabnáma hai : 10 'Esau ke beton ke nám yih hain ; Ilífaz, 'Esau kí bīwí 'Adah ká betá ; aur Ra'úel, 'Esau kí bīwí Bashámah ká betá. 11 Ilífaz ke beté Temán, aur A'mír, aur Safo, aur Ja'tám, aur Qanaz the. 12 Aur Timna' 'Esau ke beté Ilífaz kí haram thí ; aur Ilífaz se us ke 'Amáliq paidá huá. So 'Esau kí bīwí 'Adah ke beté yih the. 13 Ra'úel ke beté yih hain ; Nahat, aur

Zárah, aur Sammah, aur Mizzah yih 'Esau kí bīwí Bashámah ke beté the. 14 Aur Uhlíbámah ke beté jo 'Anah kí betí Saba'on kí nawásí aur 'Esau kí bīwí thí yih hain. 'Esau se us ke Ya'os aur Ya'lám aur Qorah paidá hue. 15 Aur 'Esau kí aulád men jo raís the, so yih hain : 'Esau ke pahlauthé beté Ilífaz kí aulád men ; raís Temán, raís A'mír, raís Safo, raís Qanaz, 16 raís Qorah, raís Ja'tám, raís 'Amáliq ; yih wuh raís hain, jo Ilífaz se mulk i Adom men paidá hue, aur 'Adah ke farzand the. 17 Aur Ra'úel bin 'Esau ke beté yih hain : raís Nahat, raís Zárah, raís Sammah, raís Mizzah : yih wuh raís hain, jo Ra'úel se mulk i Adom men paidá hue, aur 'Esau kí bīwí Bashámah ke farzand the. 18 Aur 'Esau kí bīwí Uhlíbámah kí aulád yih hain ; raís Ya'os, raís Ya'lám, raís Qorah ; yih wuh raís hain, jo 'Esau kí bīwí Uhlíbámah bint 'Anah ke farzand the. 19 So 'Esau, ya'ní Adom kí aulád, aur un ke raís, yih hain.

20 Aur Sha'ír Horí ke beté jo us mulk ke báshinde the, yih hain ; Lotán, aur Sobal, aur Saba'on, aur 'Anah, 21 aur Díson, aur Asar, aur Dísán : baní Sha'ír men se jo Horí raís mulk i Adom men hue yih hain : 22 Horí aur Hemám Lotán ke beté, aur Timna' Lotán kí bahin thí. 23 Aur yih Sobal ke beté hain ; 'Alwán, aur Mánahat, aur 'Ebál, aur Safo, aur Onám. 24 Aur Saba'on ke beté yih hain ; A'yah aur 'Anah ; yih wuh 'Anah hai jise apne báp ke gadhon ko biyábán men charáte waqt garm chashme mile. 25 Aur 'Anah kí aulád yih hai ; Díson, aur Uhlíbámah bint 'Anah. 26 Aur Díson ke beté yih hain ; Hamdán, aur Ishbán, aur Yitrán, aur Kirán. 27 Yih Asar ke beté hain : Bihán, aur Za'wán, aur 'Aqán. 28 Dísán ke beté yih hain : 'U'z, aur Irán. 29 Jo Horíon men se raís hue wuh yih hain : raís Lotán, raís Sobal, raís Saba'on, raís 'Anah, 30 raís Díson, raís Asar, raís Dísán : yih un Horíon ke raís hain, jo mulk i Sha'ír men the.

31 Yihí wuh bádsháh hain, jo mulk i Adom par peshtar us se kí Isráíl ká kol bádsháh ho, musallit the. 32 Bála' bin Ba'or Adom men ek

bádsháh thá, aur us ke shahr ká nám Dinhabáthá. 33 Bála' mar gayá, aur Yúbáb, bin Zarah, jo Busráhí thá, us kí jagah bádsháh húa. 34 Phir Yúbáb mar gayá, aur Hushim, jo Temáníon ke mulk ká báhinda thá us ká jánishín húa. 35 Aur Hushim mar gayá, aur Hadad bin Bidad, jis ne Moáb ke maidán men Midiyá-níon ko mára, us ká jánishín húa; aur us ke shahr ká nám 'Awít thá. 36 Aur Hadad mar gayá, aur Shamlah, jo Musriqa ká thá, us ká jánishín húa. 37 Aur Shamlah mar gayá, aur Sául us ká jánishín húa. Yih Rahobot ká thá jo daryá i Furát ke barábar hai. 38 Aur Sául mar gayá, aur Ba'ghanán bin 'Akbór us ká jánishín húa. 39 Aur Ba'ghanán bin 'Akbór mar gayá, aur Hadar us ká jánishín húa; aur us ke shahr ká nám Pául aur us kí bíwí ká nám Mahetabel thá, jo Matrid kí betí aur Mezáháb kí nawásí thí. 40 Pas 'Esau ke raíson ke nám, un ke khándánon, aur maqámon, aur námon ke muwáfiq, yih hai: raís Timná', raís 'Alwah, raís Yatet, 41 raís Uhlíbámah, raís Ailah, raís Fínon, 42 raís Qanaz, raís Temán, raís Míbsár, 43 raís Majdel, raís 'Irám: Adóm ke raís yihí hai, jin ke nám un ke maqbúza mulk men un ke maskan ke mutábíq diye gaye hai. Yih hál Adómíon ke báp 'Esau ká hai.

37 Aur Ya'qúb mulk i Kan'an men, rahtá thá jahán us ká báp musáfir kí tarah rahá thá.

2 Ya'qúb kí nasl ká hál yih hai: kí Yúsuf sattrah baras kí 'umr men apne bháiyon ke sáth bher bakriyán chará, yá kartá thá. Yih larká apne báp kí bíwíyon Bínháh aur Zílfah ke beton ke sáth rahtá thá, aur wuh un ke bure kámon kí khabar báp tak pahunchá detá thá. 3 Aur Isráíl Yúsuf ko apne sab beton se ziyáda piyár kartá thá, kyunki wuh us ke burhápe ká betá thá; aur us ne use ek búqalamún qabá bhí banwá dí. 4 Aur us ke bháiyon ne dekhá ki un ká báp us ke sab bháiyon se ziyáda usí ko piyár kartá hai, so wuh us se bugz rakhne lage, aur thík taur se bát bhí nahín karte the. 5 Aur Yúsuf ne ek khwáb dekhá, jise us ne apne bháiyon ko batáyá, to wuh us se áur bhí bugz rakhne lage. 6 Aur us ne

un se kahá, Zará wuh khwáb to suno, jo main ne dekhá hai: 7 Ham khet men púle bándhte the; aur kyá dekhtá hún kí merá púlá uthá aur sídhá khará ho gayá, aur tumhare púlon ne mere púle ko charon taraf se gher liyá aur use sijda kiya. 8 Tab us ke bháiyon ne us se kahá, kí Kyá tú sach much ham par saltanat karega, yá ham par terá tasallut hogá? Aur unhon ne us ke khwábon aur us kí báton ke sabab se us se áur bhí ziyáda bugz rakkhá. 9 Phir us ne dúsrá khwáb dekhá, aur apne bháiyon ko batáyá. Us ne kahá, Dekho, mujhe ek áur khwáb díkháí diya hai, kí súraj aur chánd, aur gyarán sitaron ne mujhe sijda kiya. 10 Aur us ne ise apne báp aur bháiyon donon ko batáyá. Tab us ke báp ne use dántá, aur kahá, kí Yih khwáb kyá hai, jo tú ne dekhá hai? Kyá main, aur terí mán aur tere bhái sach much tere áge zamin par jhukkar tujhe sijda karenge? 11 Aur us ke bháiyon ko us se hasad ho gayá, lekin us ke báp ne yih bát yád rakkhí. 12 Aur us ke bhái apne báp kí bher bakriyán charáne Síkm ko gaye. 13 Tab Isráíl ne Yúsuf se kahá, Tere bhái Síkm men bher bakriyon ko chará rahe hongé: so á kí main tujhe un ke pás bhejún. Us ne us se kahá, Main taiyár hún. 14 Tab us ne kahá, Tú jákar dekh, kí tere bháiyon ká aur bher bakriyon ká kyá hál hai, aur ákar mujhe khabar de. So us ne use Habrún kí wadí se bhejá, aur wuh Síkm men áya. 15 Aur ek shakhs ne use maidán men idhar udhar áwára phirte páyá. Yih dekhkar us shakhs ne us se púchhá, kí Tú kyá dhúndhtá hai? 16 Us ne kahá, Main apne bháiyon ko dhúndhtá hún; zará mujhe batá de, kí wuh bher bakriyon ko kahán chará rahe hai. 17 Us shakhs ne kahá, Wuh yahán se chale gaye, kyunki main ne un ko yih kahte suná, kí Chalo, ham Dútáin ko jáen. Chunán-chí Yúsuf apne bháiyon kí talásh men chalá, aur un ko Dútáin men páyá. 18 Aur júnhi unhon ne use dúr se dekhá, to peshtar is se kí wuh nazdík pahunché, us ke qatl ká mansúba bándhá; 19 aur ápas men kahne lage, Dekho, khwábon ká dekhnewálá á rahá hai. 20 A'o, ab ham use már dálen, aur kisi garhe

men dāl den, aur yih kah denge, ki Koi burā daranda use khā gaya; phir dekhenge, ki us ke khwābon kā anjām kyā hotā hai. 21 Tab Rūbīn ne yih sunkar use un ke hāthon se bachāyā, aur kahā, Ham us kī jān na len. 22 Aur Rūbīn ne un se yih bhī kahā, ki Khūn na bahāo, balki use is garhe men, jo biyābān men hai, dāl do, lekin us par hāth na uthāo. Wuh chāhtā thā ki use un ke hāth se bachākar us ke bāp ke pās salāmat pahunchā de. 23 Aur yūn hūā, ki jab Yūsuf apne bhāiyon ke pās pahunchā, to unhon ne us kī būqalamūn qabā ko, jo wuh pahine thā, utār liyā, 24 aur use uthākar garhe men dāl diyā: wuh garhā sūkhā thā; us men zarā bhī pānī na thā. 25 Aur wuh khānā khāne baithe, aur ānkh uthāī, to dekhā, ki Isma'īlīon kā ek qāfila Jilī'ād se ā rahā hai, aur garm masālih, aur raugan i balsān, aur murr, unton par lāde hūe Misr ko liye jā rahā hai. 26 Tab Yahūdāh ne apne bhāiyon se kahā, ki Agar ham apne bhāī ko mār dālen, aur us kā khūn chhipāen, to kyā nafa' hogā? 27 A'o, use Isma'īlīon ke hāth bech dālen, ki hamārā hāth us par na uthē, kyūnki wuh hamārā bhāī aur hamārā khūn hai. Us ke bhāiyon ne us kī bāt mān lī. 28 Phir wuh Midiyānī saudāgar udhar se guzre: tab unhon ne Yūsuf ko khenchkar garhe se bāhar nikālā, aur use Isma'īlīon ke hāth bīs rūpaye ko bech dālā: aur wuh Yūsuf ko Misr men le gaye. 29 Jab Rūbīn garhe par lautkar āyā aur dekhā, ki Yūsuf us men nahīn hai, to apnā pairāhan chāk kiya. 30 Aur apne bhāiyon ke pās ultā phirā aur kahne lagā, ki Larkā to wahān nahīn hai, ab main kahānjāūn? 31 Phir unhon ne Yūsuf kī qabā lekar, aur ek bakrā zabh karke use us ke khūn men tar kiya; 32 aur unhon ne us būqalamūn qabā ko bhejwā diyā; so wuh use un ke bāp ke pās le āe, aur kahā, ki Ham ko yih chīz pari milī, ab tū pahchān ki yih tere betē kī qabā hai yā nahīn? 33 Us ne use pahchān liyā aur kahā, ki Yih to mere betē kī qabā hai: koi burā daranda use khā gayā hai. Yūsuf beshakk pharā gayā. 34 Tab Ya'qūb ne apnā pairāhan chāk kiya, aur tāṭ apnī kamar se lapetā, aur bahut dinon

tak apne betē ke liye matām kartā rahā. 35 Aur us ke betē betiyān use tasalli dene jāte the, par use tasalli na hotī thī. Wuh yihī kahtā rahā, ki Main to matām nī kartā hūā qabr men apne betē se jā milūngā. So us kā bāp us ke liye rotā rahā. 36 Aur Midiyānīon ne use Misr men Fūtifār ke hāth, jo Fir'aun kā ek hākīm aur jilaudāron kā sardār thā, bechā.

38

Un hī dinon men aisā hūā, ki Yahūdāh apne bhāiyon se judā hokar ek Adūllāmī admi ke pās jis kā nām Hīrah thā, gaya. 2 Aur Yahūdāh ne wahān Sūa' nām kisī Kan'ānī kī betī ko dekhā, aur us se biyāh karke us ke pās gayā. 3 Wuh hāmila hūī, aur us ke ek betā hūā jis kā nām us ne 'Er rakkhā. 4 Aur wuh phir hāmila hūī aur ek betā hūā, aur us kā nām Onān rakkhā. 5 Phir us ke ek aur betā hūā, aur us kā nām Selah rakkhā; aur Yahūdāh Kazīb men thā jab is 'aurat ke yih larkā hūā. 6 Aur Yahūdāh apne pahlauthā betē 'Er ke liye ek 'aurat biyāh lāyā, jis kā nām Tamar thā. 7 Aur Yahūdāh kā pahlauthā betā 'Er KHUDĀWAND kī nigāh men sharīr thā: so KHUDĀWAND ne use halāk kar diyā. 8 Tab Yahūdāh ne Onān se kahā, ki Apne bhāī kī biwi ke pās jā, aur dewar kā haqq adā kar, tāki tere bhāī ke nām se nasl chale. 9 Aur Onān jāntā thā ki Yih nasl merī na kahlāegī: so yūn hūā, ki jab wuh apne bhāī kī biwi ke pās jāta to nutte ko zamīn par girā detā thā ki mabādā us ke bhāī ke nām se nasl chale. 10 Aur us kā yih kām KHUDĀWAND kī nazar men bahut burā thā; is liye us ne use bhī halāk kiya. 11 Tab Yahūdāh ne apnī bahū Tamar se kahā, ki Mere bete Selah ke bālig hone tak tū apne bāp ke ghar bewa baithī rah, kyūnki us ne sochā ki Kahīn yih bhī apne bhāiyon kī tarah halāk na ho jāe. So Tamar apne bāp ke ghar men jākar rahne lagi. 12 Aur ek 'arse ke ba'd aisā hūā ki Sūa' kī betī, jo Yahūdāh kī biwi thī, mar gayī; aur jab Yahūdāh ko us kā gam bhūlā, to wuh apne Adūllāmī dost Hīrah ke sāth apnī bheron kī pashm ke katarnewālon ke pās Timnat ko gayā. 13 Aur Tamar ko yih khabar milī, ki Terā khusar apnī bheron kī

pashm katarne ke liye Timnat ko já rahá hai. 14 Tab us ne apne randápe ke kapron ko utár phenká, aur burqa' orhá, aur apne ko dháńká, aur 'Ainain ke pháţak ke barábar, jo Timnat kí ráh par hai, já baithí: kyúńki us ne dekhá ki Selah bálíg ho gayá, magar yih us se biyáhi nahín gayí. 15 Yahúdáh use dekhkar samjhá, ki koi kasbí hai; kyúńki us ne apná munh dháńk rakkhá thá. 16 So wuh ráste se us kí taraf ko phirá, aur us se kahne lagá, ki Zará mujhe apne sáth mubásharat kar lene de; kyúńki ise bi'lkull nahín ma'lúm thá ki wuh is kí bahú hai. Us ne kahá, Tú mujhe kyá degá táki mere sáth mubásharat kare? 17 Us ne kahá, Main rewar men se bakrí ká ek bachcha tujhe bhej dúngá. Us ne kahá, ki Us ke bhejne tak tú mere pás kuchh rihn kar degá? 18 Us ne kahá, Tujhe rihn kyá dúń? Us ne kahá, Apní muhr, aur apná bázuband, aur apní láthí, jo tere háth men hai. Us ne yih chízen use díń, aur us ke sáth mubásharat kí, aur wuh us se hámila ho gayí. 19 Phir wuh uthkar chalí gayí, aur burqa' utárkar randápe ká jorá pahín liyá. 20 Aur Yahúdáh ne apne Adúllámi dost ke háth bakrí ká bachcha bhejá, táki us 'aurat ke pás se apná rihn wápas mangáe, par wuh 'aurat use na milí. 21 Tab us ne us jagah ke logon se púchhá, ki Wuh kasbí, jo 'Ainain men ráste ke barábar baithí thí kahán hai? Unhon ne kahá, Yahán koi kasbí na thí. 22 Tab us ne Yuhúdáh ke pás lautkar use batáyá, ki Wuh mujhe nahín milí, aur wahán ke log bhí kahte the ki wahán koi kasbí nahín thí. 23 Yahúdáh ne kahá, Khair, us rihn ko wuhí rakkhe, ham to badnám na hon; main ne to bakrí ká bachcha bhejá, par wuh tujhe nahín milí. 24 Aur taqríban tén mahíne ke ba'd Yahúdáh ko yih khabar milí, ki Terí bahú Tamar ne ziná kiyá; aur use chhinále ke haml bhí hai. Yahúdáh ne kahá, ki Use báhar níkal láo, ki wuh jalál jáe. 25 Jab use báhar níkalá, to us ne apne khusar ko kahlá bhejá, ki Mere usí shakhs ká haml hai, jis kí yih chízen haiń: so tú pahchán to sahí, ki yih muhr, aur bázuband, aur láthí, kis kí hai? 26 Tab Yahúdáh ne iqrár kiyá, aur

kahá, ki Wuh mujh se ziyáda sádíq hai; kyúńki main ne use apne beşe Selah se nahín biyáhá. Aur wuh phir kabhí us ke pás na gayá. 27 Aur us ke waza' e haml ke waqt ma'lúm huá, ki us ke peţ men tauam haiń. 28 Aur jab wuh janne lagí, to ek bachche ká háth báhar áyá, aur dái ne pakarkar us ke háth men lál dorá bándh diyá, aur kahne lagí, ki Yih pahle paidá huá. 29 Aur yún huá, ki us ne apná háth phir khench liyá; itne men us ká bhái paidá ho gayá. Tab wuh dái bol uthí, ki Tú kaise zabardastí nikal pará. So us ká nám Fáras rakkhá gayá. 30 Phir us ká bhái, jis ke háth men lál dorá bándhá thá, paidá huá, aur us ká nám Zárah rakkhá gayá.

39 Aur Yúsuf ko Misr men lée, aur Fútífár Misrí ne, jo Fir'aun ká ek hákim aur jilaudáron ká sardár thá, us ko Ismá'ílon ke háth se, jo use wahán le gaye the, kharíd liyá. 2 Aur KHUDÁWAND Yúsuf ke sáth thá, aur wuh íqbálmánd huá aur apne Misrí áqá ke ghar men rahtá thá. 3 Aur us ke áqá ne dekhá, ki KHUDÁWAND us ke sáth hai, aur jis kám ko wuh háth lagátá hai KHUDÁWAND us men use íqbálmánd kartá hai. 4 Chunnáńchi Yúsuf us kí nazar men maqbúl thahrá, aur wuhí us kí khidmat kartá thá; aur us ne use apne ghar ká mukhtár banákar apná sab kuchh use saup diyá. 5 Aur jab us ne use ghar ká aur sáre mál ká mukhtár banáyá, to KHUDÁWAND ne us Misrí ke ghar men Yúsuf kí khátir barakat bakhshí; aur us kí sab chízon par, jo ghar men aur khet men thín, KHUDÁWAND kí barakat hone lagí. 6 Aur us ne apná sab kuchh Yúsuf ke háth men chhor diyá, aur siwá rotí ke, jise wuh khá letá thá, use apní kisi chíz ká hosh na thá. Aur Yúsuf khúbsúrat aur hasín thá. 7 In báton ke ba'd yún huá, ki us ke áqá kí bíwí kí áńkh Yúsuf par lagí, aur us ne us se kahá, ki Mere sáth hambistar ho. 8 Lekin us ne inkár kiyá, aur apne áqá kí bíwí se kahá, ki Dekh, mere áqá ko khabar bhí nahín, ki is ghar men mere pás kyá kyá hai, aur us ne apná sab kuchh mere háth men chhor diyá hai. 9 Is ghar men mujh se bará

koī nahīn : aur us ne, tere siwā, koī chīz mujh se bāz nahīn rakkhī, kyūnki tū us kī biwī hai ; so bhalā, main kyūn aisī barī badī karūn, aur Khudā kā gunahgār banūn? 10 Aur wuh harchand roz Yūsuf ke sir hotī rahī, par us ne us kī bāt na mānī ki us se hambistar hone ke liye us ke sāth lete. 11 Aur ek dīn yūn hūā, ki wuh apnā kām karne ke liye ghar men gayā ; aur ghar ke ādmīon men se koī bhī andar na thā. 12 Tab us 'aurat ne us kā pairāhan pakarkar kahā, ki Mere sāth hambistar ho. Wuh apnā pairāhan us ke hāth men chhoṛkar bhāgā, aur bāhar nikal gayā. 13 Jab us ne dekhā, ki wuh apnā pairāhan us ke hāth men chhoṛkar bhāg gayā, 14 to us ne apne ghar ke ādmīon ko bulākar un se kahā, ki Dekho, wuh ek 'ibrī ko ham se mazzāq karne ke liye hamāre pās le āyā hai. Yih mujh se hambistar hone ko andar ghūs āyā, aur main baland āwāz se chillāne lagī. 15 Jab us ne dekhā, ki main zor zor se chillā rahī hūn, to apnā pairāhan mere pās chhoṛkar bhāgā, aur bāhar nikal gayā. 16 Aur wuh us kā pairāhan us ke āqā ke ghar lautne tak apne pās rakkhe rahī. 17 Tab us ne yih bāten us se kahīn, ki Yih 'ibrī gulām, jo tū lāyā hai, mere pās andar ghūs āyā, ki mujh se mazzāq kare. 18 Jab main zor zor se chillāne lagī, to wuh apnā pairāhan mere hī pās chhoṛkar bāhar bhāg gayā. 19 Jab us ke āqā ne apnī biwī kī wuh bāten, jo us ne us se kahīn, sun līn, ki Tere gulām ne mujh se aisā aisā kiya, to us kā gazab bharkā. 20 Aur Yūsuf ke āqā ne us ko lekar qaidkhāne men, jahān bādshāh ke qaidī band the, dāl diya ; so wuh wahān qaidkhāne men rahā. 21 Lekin KHUDĀWAND Yūsuf ke sāth thā ; us ne us par rahm kiya, aur qaidkhāne ke dāroge kī nazar men use maqbūl banāyā. 22 Aur qaidkhāne ke dāroge ne sab qaidīon ko, jo qaid men the, Yūsuf ke hāth men saunpā ; aur jo kuchh wuh karte usī ke hukm se karte the. 23 Aur qaidkhāne kā dāroga sab kāmōn kī taraf se, jo us ke hāth men the, befikr thā, is liye ki KHUDĀWAND us ke sāth thā ; aur jo kuchh wuh kartā KHUDĀWAND us men iqbalmandī bakhshtā thā.

40

In bāton ke ba'd yūn hūā, ki shāh i Misr kā sāqī aur nānpaz apne khudāwandshāh i Misr ke mujrim hūe. 2 Aur Fir'aun apne in donon hākimon se, jin men ek sāqīon, aur dūsrā nānpazon kā sardār thā, nārāz ho gayā. 3 Aur us ne in ko, jilaudāron ke sardār ke ghar men, usī jagah, jahān Yūsuf hirāsāt men thā, qaidkhāne men nazarband karā diya. 4 Jilaudāron ke sardār ne un ko Yūsuf ke hawāle kiya, aur wuh un kī khidmat karne lagā ; aur wuh ek muddat tak nazarband rahe. 5 Aur shāh i Misr ke sāqī aur nānpaz donon ne, jo qaidkhāne men nazarband the, ek hī rāt men apne apne honhār ke mutābiq ek ek khwāb dekhā. 6 Aur Yūsuf subh ko un ke pās andar āyā, aur dekhā, ki wuh udās hain ; 7 aur us ne Fir'aun ke hākimon se, jo us ke sāth us ke āqā ke ghar men nazarband the, pūchhā, ki A'ī tūn kyūn aise udās nazar āte ho? 8 Unhon ne us se kahā, Ham ne ek khwāb dekhā hai, jis kī ta'bīr karnewālā koī nahīn. Yūsuf ne un se kahā, Kyā ta'bīr kī qudrat Khudā ko nahīn? Mujhe zarā wuh khwāb batāo. 9 Tab sardār sāqī ne apnā khwāb Yūsuf se bayān kiya. Us ne kahā, Main ne khwāb men dekhā, ki angūr kī bel mere sāmne hai. 10 Aur us bel men tīn shākhēn hain, aur zisā dikhāl diya ki us men kaliyān lagīn, aur phūl āe, aur us ke sab guchchhon men pakke pakke angūr lage. 11 Aur Fir'aun kā piyāla mere hāth men hai ; aur main ne un angūron ko lekar Fir'aun ke piyāle men nichorā ; aur wuh piyāla main ne Fir'aun ke hāth men diya. 12 Yūsuf ne us se kahā, Is kī ta'bīr yih hai, ki wuh tīn shākhēn tīn dīn hain. 13 So ab se tīn dīn ke andar Fir'aun tujhe sarfarāz farmāegā, aur tujhe phir tere mansab par bahāl kar degā, aur pahle kī tarah, jab tū us kā sāqī thā, piyāla Fir'aun ke hāth men diya karegā. 14 Lekin jab tū khushhāl ho jāe, to mujhe yād karnā, aur zarā mujh se mihrbānī se pesh ānā, aur Fir'aun se merā zikr karnā, aur mujhe is ghar se chhutkārā dilwānā. 15 Kyūnki 'ibrānion ke mulk se mujhe churākar le āe hain, aur yahān bhī main ne aisā koī kām nahīn kiya, jis ke sabab se qaidkhāne men dālā

jáun. 16 Jab sardár nán paz ne dekhá ki ta'bír achchhí niklī, to Yūsuf se kahá, ki Main ne bhī khwáb men dekhá, ki mere sir par safed rotī kí tīn tokriyān haiñ. 17 Aur úpar kí tokrí men har qism ká paká húa kháná Fir'aun ke liye hai, aur parande mere sir par kí tokrí men se khá rahe haiñ. 18 Yūsuf ne use kahá, Is kí ta'bír yih hai, ki wuh tīn tokriyān tīn dīn haiñ. 19 So ab se tīn dīn ke andar Fir'aun terá sir tere tan se judá karáke tujhe ek darakhī par tangwá degá, aur parande terá gosht noch nochkar kháenge. 20 Aur tísre dīn, jo Fir'aun kí sál girah ká dīn thá, yūn húa, ki us ne apne sab naukaron kí ziyáfat kí, aur us ne sardár sáqí aur nán paz ko apne naukaron ke sáth yád farmáyá. 21 Aur us ne sardár sáqí ko phir us kí khidmat par bahál kiya, aur wuh Fir'aun ke háth men piyála dene lagá. 22 Par us ne sardár nán paz ko phánsí dílwái, jaisá Yūsuf ne ta'bír karke un ko batáyá thá. 23 Lekín sardár sáqí ne Yūsuf ko yád na kiya, balki use bhúl gayá.

41 Púre do baras ke ba'd Fir'aun ne khwáb men dekhá, ki wuh lab í daryá khará hai, 2 aur us daryá men se sáť khúbsúrat aur motí motí gáen nikalkar naistán men charne lagín. 3 Un ke ba'd áur sáť badshakl aur dublí dublí gáen daryá se niklín, aur dúsrí gáeon ke barábar daryá ke kanáre já kharí hún. 4 Aur yih badshakl aur dublí dublí gáen un sáton khúbsúrat aur motí motí gáeon ko khá gayín. Tab Fir'aun jág úthá. 5 Aur wuh phir so gayá, aur us ne dúsrá khwáb dekhá, ki ek dānthí men anáj kí sáť motí aur achchhí achchhí bálen niklín. 6 Un ke ba'd áur sáť patlí aur púrabí hawá kí mārí murjhái húi bálen niklín. 7 Yih patlí bálen un sáton motí aur bharí húi bálon ko nigal gayín. Aur Fir'aun jág gayá, aur use ma'lúm húa ki yih khwáb thá. 8 Aur subh ko yūn húa ki us ká jí ghabráyá; tab us ne Misr ke sab jádúgaron aur sab dānishmandon ko bulwá bhejá, aur apná khwáb un ko batáyá; par un men se koí Fir'aun ke áge un kí ta'bír na kar saká. 9 Us waqt sardár sáqí ne Fir'aun se kahá, ki Merí khata'ed áj mujhe yád áin: 10 jab

Fir'aun apne khádimon se náráz thá, aur us ne mujhe aur sardár nán paz ko jilaudaron ke sardár ke ghar men nazarband karwá diyá. 11 to main ne aur us ne, ek hí ráť men, ek ek khwáb dekhá; yih khwáb ham ne apne apne honhár ke mutábíq dekhe. 12 Wahán ek 'Ibrí jawán, jilaudaron ke sardár ká naukar, hamáre sáth thá; ham ne use apne khwáb batáe aur us ne un kí ta'bír kí, aur ham men se har ek ko hamáre khwáb ke mutábíq us ne ta'bír batái. 13 Aur jo ta'bír us ne batái thí waisá hí húa; kyúñki mujhe to us ne mere mansab par bahál kiya thá, aur use phánsí dí thí. 14 Tab Fir'aun ne Yūsuf ko bulwá bhejá. So unhon ne jald use qaidkháne se báhar níkalá; aur us ne hajámat banwái aur kapre badalkar Fir'aun ke sámné áyá. 15 Fir'aun ne Yūsuf se kahá, Main ne ek khwáb dekhá hai jis kí ta'bír koí nahín kar saktá; aur mujh se tere báre men kahte haiñ, ki tú khwáb ko sunkar us kí ta'bír kartá hai. 16 Yūsuf ne Fir'aun ko jawáb diyá, Main kuchh nahín jántá. Khudá hí Fir'aun ko salámatibakhsh jawáb degá. 17 Tab Fir'aun ne Yūsuf se kahá, Main ne khwáb men dekhá, ki main daryá ke kanáre khará hún: 18 aur us daryá men se sáť motí aur khúbsúrat gáen nikalkar naistán men charne lagín: 19 un ke ba'd áur sáť kharáb aur niháyat badshakl aur dublí gáen niklín, aur wuh is qadr burí thín ki main ne sáre mulk í Misr men aisí kabhí nahín dekhín. 20 Aur wuh dublí aur badshakl gáen un pahlí sáton motí gáeon ko khá gayín; 21 aur un ke khá jáne ke ba'd yih ma'lúm bhí nahín hotá thá ki unhon ne un ko khá liya hai, balki wuh pahle kí tarah jaisí kí taisí badshakl rahín. Tab main jág gayá. 22 Aur phir khwáb men dekhá, ki ek dānthí men sáť bharí aur achchhí achchhí bálen niklín. 23 Aur un ke ba'd áur sáť súkhí aur patlí aur púrabí hawá kí mārí murjhái húi bálen niklín. 24 Aur yih patlí bálen un sáton achchhí achchhí bálon ko nigal gayín: aur main ne in jádúgaron se is ká bayán kiya, par aisá koí na niklá jo mujhe is ká matlab batátá. 25 Tab Yūsuf ne Fir'aun se kahá, ki Fir'aun ká khwáb ek hí hai. Jo

kuchh Khudá karne ko hai, use us ne Fir'aun par zahir kiya hai. 26 Wuh sāt achchhi achchhi gaen sāt baras hai; aur wuh sāt achchhi achchhi bālen bhi sāt baras hai; khwāb ek hi hai. 27 Aur wuh sāt badshakl aur dublī gaen jo un ke ba'd niklīn, aur wuh sāt khālī aur pūrābī hawā ki marī murjhāī hūī bālen bhi sāt baras hi hai, magar kāl ke sāt baras. 28 Yih wuhī bāt hai, jo main Fir'aun se kah chukā hūn, ki jo kuchh Khudá karne ko hai, use us ne Fir'aun par zahir kiya hai. 29 Dekh, sāre mulk i Misr men sāt baras to paidāwār i kasir ke hongē. 30 Un ke ba'd sāt baras kāl ke āenge. Aur tamām mulk i Misr men log is sārī paidāwār ko bhūl jāenge, aur yih kāl mulk ko tabāh kar degā. 31 Aur arzānī mulk men yād bhi nahīn rahegi; kyūnki jo kāl ba'd men paregā wuh nihāyat hī sakht hogā. 32 Aur Fir'aun ne jo yih khwāb do daf'a dekhā, to is kā sabab yih hai, ki yih bāt Khudā ki taraf se muqarrar ho chukī hai, aur Khudā ise jald pūrā karegā. 33 Is liye Fir'aun ko chāhiye, ki ek dānishwar aur 'aqlmand ādmī ko talāsh kar le, aur use mulk i Misr par mukhtār banāe. 34 Fir'aun yih kare, tāki us ādmī ko ikhtiyār ho, ki wuh mulk men nāziron ko muqarrar kar de, aur arzānī ke sāt barason men sāre mulk i Misr ki paidāwār kā pānchwān hissa le le. 35 Aur wuh un achchhe barason men jo āte hai, sab khāne ki chīzen jama' karen, aur shahr shahr men gallā jo Fir'aun ke ikhtiyār men ho, khurish ke liye farāham karke us ki hifāzat karen. 36 Yih galla mulk ke liye zakhīra hogā, aur sāton baras ke liye, jab tak mulk men kāl rahegā, kāfi hogā, tāki kāl ki wajh se mulk barbad na hojāe. 37 Yih bāt Fir'aun aur us ke sab khādīmon ko pasand āī. 38 So Fir'aun ne apne khādīmon se kahā, ki Kyā ham ko aisā ādmī jaisā yih hai, jis men Khudā ki rūh hai, mil saktā hai? 39 Aur Fir'aun ne Yūsuf se kahā, Chūnki Khudā ne tujhe yih sab kuchh samjhā diya hai, is liye terī mānind dānishwar aur 'aqlmand koī nahīn. 40 So tū mere ghar kā mukhtār hogā, aur merī sārī ra'āyā tere hukm par chalegi. Faqat takht kā mālik hone ke sabab se main buzurgtar hūngā. 41 Aur Fir'aun

ne Yūsuf se kahā, ki Dekh, main tujhe sāre mulk i Misr kā hākīm banātā hūn. 42 Aur Fir'aun ne apnī angushtarī apne hāth se nikālkar Yūsuf ke hāth men pahinā di; aur use bārīk katān ke libās men ārāsta karwākar sone kā tauq us ke gale men pahināyā. 43 Aur us ne use apne dūse rath men sawār karākar us ke āge āge yih manādī karwā di, ki Ghutne teko. Aur us ne use sāre mulk i Misr kā hākīm banā diya. 44 Aur Fir'aun ne Yūsuf se kahā, Main Fir'aun hūn, aur tere hukm ke bagair koī ādmī is sāre mulk i Misr men apnā hāth yā pānw hilāne na pāegā. 45 Aur Fir'aun ne Yūsuf kā nām Sifnāt Fa'neh rakkhā; aur us ne On ke pujārī Fotīfira' ki beṭī A'sināth ko us se biyāh diya. Aur Yūsuf mulk i Misr men daura karne lagā. 46 Aur Yūsuf tīs baras kā thā jab wuh Misr ke bādshāh Fir'aun ke sāmne gayā. Aur us ne Fir'aun ke pās se rukhsat hokar sāre mulk i Misr kā daura kiya. 47 Aur arzānī ke sāt barason men ifrāt se fasl hūī. 48 Aur wuh lagātār sāton baras har qism ki khurish, jo mulk i Misr men paidā hotī thī, jama' kar karke shahron men us kā zakhīra kartā gayā. Har shahr ki chāron atrāf ki khurish wuh usī shahr men rakhtā gayā. 49 Aur Yūsuf ne galla samundar ki ret ki mānind nihāyat kasrat se zakhīra kiya, yahan tak ki hisāb rakhnā bhi chhoṛ diya, kyūnki wuh behisāb thā. 50 Aur kāl se pahle On ke pujārī Fotīfira' ki beṭī A'sināth ke Yūsuf se do beṭe paidā hue. 51 Aur Yūsuf ne pahlauthe kā nām Munassī yih kahkar rakkhā, ki Khudā ne merī aur mere bāp ke ghar ki sab mashaqqat mujh se bhulā di. 52 Aur dūse kā nām Ifrāīm yih kahkar rakkhā, ki Khudā ne mujhe merī musibat ke mulk men phaldār kiya. 53 Aur arzānī ke wuh sāt baras jo mulk i Misr men hue tamām ho gaye, aur Yūsuf ke kahne ke mutābiq kāl ke sāt baras shurū' hue. 54 Aur aur sab mulkon men to kāl thā, par mulk i Misr men har jagah khurish maujūd thī. 55 Aur jab mulk i Misr men log bhūkon marne lage, to rotī ke liye Fir'aun ke āge chillāe. Fir'aun ne Misron se kahā, ki Yūsuf ke pās jāo; jo kuchh wuh tum se kahe, so karo.

56 Aur tamám rú e zamín par kál thá, aur Yúsuf anáj ke khatton ko khulwákar Misrion ke háth bechne lagá; aur mulk i Misr men sakht kál ho gayá. 57 Aur sab mulkon ke log anáj mol lene ke liye Yúsuf ke pás Misr men áne lage, kyúñki sári zamín par sakht kál pará thá.

42 Aur Ya'qúb ko ma'lúm húa ki Misr men galla hai: tab us ne apne beton se kahá, ki Tum kyún ek दूसरे का मुंह ताँते हो? 2 Dekho, main ne suná hai, ki Misr men galla hai; tum wahán jáo, aur wahán se hamáre liye anáj mol le áo, táki ham zinda raheñ aur halák na hon. 3 So Yúsuf ke das bhái galla mol lene ko Misr men áe. 4 Par Ya'qúb ne Yúsuf ke bhái Binyamin ko us ke bháiyon ke sáth na bhejá, kyúñki us ne kahá, ki Kahín us par koi áfat na á jáe. 5 So jo log galla kharídne áe, un ke sáth Isráil ke bete bhí áe, kyúñki Kan'án ke mulk men kál thá. 6 Aur Yúsuf mulk i Misr ká hákim thá, aur wuhí mulk ke sab logon ke háth galla bechtá thá. So Yúsuf ke bhái áe, aur apne sir zamín par tekkar us ke huzúr ádáb bajá láe. 7 Yúsuf apne bháiyon ko dekhkar un ko pahcháñ. gayá; par us ne un ke sámne apne áp ko anján baná liyá, aur un se sakht lahje men púchhá, Tum kahán se áe ho? Unhon ne kahá, Kan'án ke mulk se anáj mol lene ko. 8 Yúsuf ne to apne bháiyon ko pahcháñ liyá thá, par unhon ne use na pahcháñ. 9 Aur Yúsuf un khwábion ko, jo us ne un ki bábat dekhe the, yád karke un se kahne lagá, ki Tum jáśús ho: tum áe ho ki is mulk ki burí hálát daryáft karó. 10 Unhon ne us se kahá, Nahín, khudáwánd; tere gulám anáj mol lene áe hain. 11 Ham sab ek hí shakhs ke bete hain; ham sachche hain, tere gulám jáśús nahín hain. 12 Us ne kahá, Nahín, balki tum is mulk ki burí hálát daryáft karne ko áe ho. 13 Tab unhon ne kahá, Tere gulám bárah bhái, ek hí shakhs ke bete hain, jo mulk i Kan'án men hai: sab se chhoṭá is waqt hamáre báp ke pás hai, aur ek ká kuchh patá nahín. 14 Tab Yúsuf ne un se kahá, Main to tum se kah chuká, ki tum jáśús ho; 15 so tumhári ázmáish is tarah kí jáegi, ki Fir'aun kí hayát kí qasam, ki tum yahán se jáne na

páoge, jab tak tumhárá sab se chhoṭá bhái yahán na á jáe. 16 So apne men se kisi ek ko bhejo, ki wuh tumháre bhái ko le áe: aur tum qaid raho, táki tumhári báton kí tasdíq ho, ki tum sachche ho yá nahín; warna Fir'aun kí hayát kí qasam, tum zarúr hí jáśús ho. 17 Aur us ne un sab ko tín dín tak ikatṭhe nazarband rakkhá. 18 Aur tísre dín Yúsuf ne un se kahá, Ek kám karo to zinda rahoge, kyúñki mujhe Khudá ká khauf hai. 19 Agar tum sachche ho, to apne bháiyon men se ek ko qaidkhá-ne men band rahne do: aur tum apne gharwálon ke kháne ke liye anáj le jáo. 20 Aur apne sab se chhoṭe bhái ko mere pás le áo; yún tumhári báton kí tasdíq ho jáegi, aur tum halák na hoge. So unhon ne aisá hí kiyá. 21 Aur wuh ápas men kahne lage, ki Ham dar asl apne bhái ke sabab se mujrim thahre hain; kyúñki jab us ne ham se minnat kí, to ham ne yih dekhkar bhí, ki us kí jáñ kaisí musíbat men hai, us kí na suní; isí liye yih musíbat ham par á parí hai. 22 Tab Rúbin bol uthá, Kyá main ne tum se na kahá thá, ki Is bachche par zulm na karo; aur tum ne na suná. So dekh lo, ab us ke khún ká badla liyá játa hai. 23 Aur un ko ma'lúm na thá, ki Yúsuf un kí báton samajhtá hai, is liye ki un ke darmiyán ek tarjamán thá. 24 Tab wuh un ke pás se haṭ gayá, aur royá; aur phir un ke pás ákar un se báton kíñ, aur un men se Shama'ún ko lekar un kí ánkhoñ ke sámne use bandhwá diyá. 25 Phir Yúsuf ne hukm kiyá, ki un ke boron men anáj bhareñ, aur har shakhs kí naqdí usí ke bore men rakh deñ, aur un ko zád i ráh bhí de deñ. Chunánchi un ke liye aisá hí kiyá gayá. 26 Aur unhon ne apne gadhon par galla lád liyá, aur wahán se rawána húa. 27 Jab un men se ek ne manzil par apne gadhe ko chára dene ke liye apná borá kholá, to apní naqdí bore ke munh men rakkhí dekhí. 28 Tab us ne apne bháiyon se kahá, ki Merí naqdí pher dí gayí hai, wuh mere bore men hai. Dekh lo! Phir to wuh hawásbákh-ta ho gaye, aur hakká bakká hokar ek दूसरे को dekhne aur kahne lage, Khudá ne ham se yih kyá kiyá? 29 Aur wuh mulk i Kan'án men apne

báp Ya'qúb ke pás áe, aur sáriwáridát use batái; aur kahne lage, 30 ki Us shakhs ne, jo us mulk ká málík hai, ham se saht lahje men báten kín, aur ham ko us mulk ke jásús samjhá. 31 Ham ne us se kahá, ki Ham sachche ádmí hai; ham jásús nahín. 32 Ham bárah bhái ek hí báp ke bete hai; ham men se ek ká kuchh patá nahín, aur sab se chhotá is waqt hamáre báp ke pás mulk i Kan'án men hai. 33 Tab us shakhs ne, jo mulk ká málík hai, ham se kahá, Main isí se ján lúngá ki tum sachche ho, ki apne bháiyon men se kisi ko mere pás chho do, aur apne gharwálon ke kháne ke liye anáj lekar chale jáo, 34 aur apne sab se chhote bhái ko mere pás le áo: tab main ján lúngá, ki tum jásús nahín, balki sachche ádmí ho; aur main tumháre bhái ko tumháre hawále kar dúngá; phir tum mulk men saudágarí karná. 35 Aur yún huá, ki jab unhon ne apne apne bore kháli kiye, to har shakhs kí naqdí kí thailí usí ke bore men rakhi dekhí; aur wuh aur un ká báp naqdí kí thailiyán dekhkar dard gaye. 36 Aur un ke báp Ya'qúb ne un se kahá, Tum ne mujhe beaulád kar diya. Yúsuf nahín rahá, aur Shama'un bhi nahín hai, aur ab Binyamín ko bhi le jáná cháhte ho. Yih sab báten mere khiláf hai. 37 Tab Rúbin ne apne báp se kahá, Agar main use tere pás na le áun, to mere donon beton ko qatl kar dálná. Use mere háth men saunp de, aur main use phir tere pás pahunchá dúngá. 38 Us ne kahá, Merá betá tumháre sáth nahín jáegá; kyúnci us ká bhái mar gayá, aur wuh akelé rah gayá hai; agar ráste men játe játe us par koi áfat á pare, to tum mere safed bálon ko gam ke sáth gor men utároge.

43 Aur kál mulk men aur bhi saht ho gayá. 2 Aur yún huá, ki jab us galle ko, jise Misr se láe the, khá chuke, to un ke báp ne un se kahá, ki Jákar hamáre liye phir kuchh anáj mol le áo. 3 Tab Yahúdáh ne use kahá, ki Us shakhs ne ham ko niháyat tákid se kah diya thá, ki Tum merá munh na dekhoge, jab tak tumhárá bhái tumháre sáth na ho. 4 So agar tú hamáre bhái ko hamáre sáth bhej de, to ham jáenge, aur tere liye anáj mol láenge. 5 Aur agar tú use na

bheje, to ham nahín jáenge, kyúnci us shakhs ne kah diya hai, ki Tum merá munh na dekhoge, jab tak tumhárá bhái tumháre sáth na ho. 6 Tab Isráíl ne kahá, ki Tum ne mujh se kyún yih badsulúki kí, ki us shakhs ko batá diya ki Hamará ek bhái aur bhi hai? 7 Unhon ne kahá, Us shakhs ne bajidd hokar hamará aur hamáre khándán ká hál púchhá, ki Kyá tumhárá báp ab tak jítá hai? aur kyá tumhárá koi aur bhái hai? to ham ne in suwálon ke mutábiq use batá diya. Ham kyá jánte the, ki wuh kahegá, ki Apne bhái ko le áo? 8 Tab Yahúdáh ne apne báp Isráíl se kahá, ki Us larke ko mere sáth kar de, to ham chale jáenge, táki ham, aur tú, aur hamáre bál bachche zinda rahen aur halák na hon. 9 Aur main us ká zámin hotá hun; tú us ko mere háth se wápas mángná. Agar main use tere pás pahunchákar sámne khará na kar dun, to main hamesha ke liye gunahgár thahrúngá. 10 Agar ham der na lagáte, to ab tak dúsrí dáfa lautkar á bhíjáte. 11 Tab un ke báp Isráíl ne un se kahá, Agar yihí bát hai, to aisá karo, ki apne bartanon men is mulk kí mashhúr paidáwar men se kuchh us shakhs ke liye nazrána lete jáo, jaise thorá sá raugan i balsán, thorá sá shahd, kuchh garm masáli, aur murr, aur pista, aur bádam: 12 aur dúná dām apne háth men le lo; aur wuh naqdí, jo pher dí gayí aur tumháre boron ke munh men rakhi milí, apne sáth wápas le jáo, kyúnci sháyad bhul ho gayí hogí. 13 Aur apne bhái ko bhi sáth lo, aur uthkar phir us shakhs ke pás jáo. 14 Aur Khudá e Qádir us shakhs ko tum par mihrbán kare, táki wuh tumháre dústre bhái ko aur Binyamín ko tumháre sáth bhej de. Main agar beaulád huá, to huá.

15 Tab unhon ne nazrána liya, aur dúná dām bhi háth men le liya, aur Binyamín ko lekar chal pare, aur Misr pahunchkar Yúsuf ke sámne já kharé hús. 16 Jab Yúsuf ne Binyamín ko un ke sáth dekhá, to us ne apne ghar ke muntazim se kahá, In ádmion ko ghar men le já, aur koi jánwar zabh karke khána taiyár karwá; kyúnci yih ádmí do pahar ko mere sáth khána kháenge 17 Us shakhs ne, jaisá Yúsuf

ne farmáyá thá, kiyá; aur in ádmíon ko Yúsuf ke ghar men le gayá. 18 Jab in ko Yúsuf ke ghar men pahunchá diyá, to dar ke máre kahne lage, ki Wuh naqdí jo pahíl daf'a hamáre boron men rakhkar wápas kar dí gayí thí, usí ke sabab se ham ko andar karwá diyá hai, táki use hamáre khiláf bahána mil jáe, aur wuh ham par hamla karke ham ko gulám baná le, aur hamáre gadhon ko chhín le. 19 Aur wuh Yúsuf ke ghar ke muntazim ke pás gaye, aur darwáze par khare hokar us se kahne lage, 20 Janáb, ham pahle bhí yahán anáj mol lene áe the; 21 aur yún húa, ki jab ham ne manzil par utarkar apne boron ko kholá, to apní apní púrí tulí hui naqdí apne apne bore ke munh men rakkhí dekhi, so ham use apne sáth wápas lete áe hain. 22 Aur ham anáj mol lene ko áur bhí naqdí sáth láe hain. Yih ham nahín jánte ki ham-árlí naqdí kis ne hamáre boron men rakh dí. 23 Us ne kahá, ki Tumhárlí salámatí ho; mat daro; tumháre Khudá aur tumháre báp ke Khudá ne tumháre boron men tum ko khazána diyá hogá; mujhe to tumhárlí naqdí mil chukí. Phir wuh Shama'un ko nikálkar un ke pás le áyá. 24 Aur us shakhs ne un ko Yúsuf ke ghar men lákar pání diyá, aur unhon ne apne pánw dhoe; aur un ke gadhon ko chára diyá. 25 Phir unhon ne Yúsuf ke intizár men, ki wuh do pahar ko áegá, nazrána taiyár karke rakkhá; kyúinki unhon ne suná thá, ki un ko wahín rotí khání hai. 26 Jab Yúsuf ghar áyá, to wuh us nazráne ko, jo un ke pás thá, us ke sámne le gaye, aur zamín par jhukkar us ke huzúr ádáb bajá láe. 27 Us ne un se khair o 'áfiyat púchhi, aur kahá, ki Tumhárá búrhá báp, jis ká tum ne zikr kiyá thá, achchhá to hai? Kyá, wuh ab tak jítá hai? 28 Unhon ne jawáb diyá, Terá khádím hamárá báp khairiyat se hai; aur ab tak jítá hai. Phir wuh sir jhuká jhukákar us ke huzúr ádáb bajá láe. 29 Phir us ne ánkhi uthákar apne bhái Binyamín ko jo us kí mán ká beṭá thá dekhá, aur kahá, ki Tumhárá sab se chhotá bhái, jis ká zikr tum ne mujh se kiyá thá, yihí hai? Phir kahá, ki Ai mere beṭe! Khudá tujh par míhrbán rahe.

30 Tab Yúsuf ne jaldí kí; kyúinki bhái ko dekhkar us ká jí bhar áyá, aur wuh cháhtá thá ki kahín jákar roe. So wuh apní kothrí men jákar wahán rone lagá. 31 Phir wuh apná munh dhokar báhar niklá, aur apne ko zabt karke hukm diyá, ki Kháná chuno. 32 Aur unhon ne us ke liye alag, aur un ke liye judá, aur Misríon ke liye, jo us ke sáth kháthe the, judá kháná chuná; kyúinki Misr ke log 'Ibráníon ke sáth kháná nahín khá sakte the, kyúinki Misríon ko is se karáhiyat hai. 33 Aur Yúsuf ke bhái us ke sámne tartíbwár apní 'umr kí baráí aur chhotái ke mutábíq baithé aur ápas men hairán the. 34 Phir wuh apne sámne se kháná uthákar hisse kar karke un ko dene lagá, aur Binyamín ká hissa un ke hisson se páñch guná ziyáda thá. Aur unhon ne mai pí aur us ke sáth khushí manái.

44 Phir us ne apne ghar ke muntazim ko yih hukm kiyá, ki In ádmíon ke boron men jítná anáj wuh le já sake bhar de, aur har shakhs kí naqdí usí ke bore ke munh men rakh de. 2 Aur merá chándí ká piyála sab se chhote ke bore ke munh men us kí naqdí ke sáth rakhná. Chunáñchi us ne Yúsuf ke farmáne ke mutábíq 'amal kiyá. 3 Subh raushní hote hí yih ádmí apne gadhon ke sáth rukhsat kar diye gaye. 4 Wuh shahr se nikal- kar abhí dúr bhí nahín gaye the, ki Yúsuf ne apne ghar ke muntazim se kahá, Já, un logon ká píchhá kar; aur jab tú un ko já le, to un se kahná, ki Nekí ke 'iwaz tum ne badí kyün kí? 5 Kyá yih wuhí chíz nahín, jis se merá áqá pítá aur isí se thík fál bhí kholá kartá hai? Tum ne jo yih kiyá so burá kiyá. 6 Aur us ne un ko já liyá, aur yihí báten un se kahín. 7 Tab unhon ne us se kahá, ki Hamárá khudáwand aísí báten kyün kahtá hai? Khudá na kare, ki tere khádím aísá kám karen. 8 Bhalá, jo naqdí ham ko apne boron ke munh men milí, use to ham mulk i Kan'an se tere pás wápas le áe; phir tere áqá ke ghar se chándí yá soná kyünkar churá sakte hain? 9 So tere khádímon men se jis kisi ke pás wuh nikle, wuh már diyá jáe, aur ham bhí apne khudáwand ke gulám ho jáenge. 10 Us ne kahá, ki

Tumhārā hī kahānā sahī. Jis ke pās wuh nikal āe, wuh merā gulām hogā, aur tum begunāh thahroge. 11 Tab unhoṅ ne jaldī kī, aur ek ek ne apnā borā zamīn par utār liyā, aur har shakhs ne apnā borā khol diyā. 12 So wuh dhūndhne lagā; aur sab se bare se shurū' karke sab se chhoṭe par talāshī khatm kī, aur piyāla Bināmīn ke bore men milā. 13 Tab unhoṅ ne apne pairāhan chāk kiye, aur har ek apne gadhe ko lādkar ultā shahr ko phirā. 14 Aur Yahūdāh aur us ke bhāī Yūsuf ke ghar āe; wuh ab tak wahīn thā; so wuh us ke āge zamīn par gire. 15 Tab Yūsuf ne un se kahā, Tum ne yih kaisā kām kiya? Kyā tum ko mā'lūm nahīn, kī mujh sā ādmī thik fāl kholtā hai? 16 Yahūdāh ne kahā, kī Ham apne khudāwand se kyā kahē? ham kyā bāt karen? yā kyūnkar apne ko barī thahrāē? Khudā ne tere khādīmōn kī badī pakar lī. So dekh, ham bhī aur wuh bhī, jis ke pās piyāla niklā, donoṅ apne khudāwand ke gulām haiṅ. 17 Us ne kahā, Khudā na kare kī main aisā karūṅ; jis shakhs ke pās yih piyāla niklā, wuhī merā gulām hogā; aur tum apne bāp ke pās salāmat chale jāo.

18 Tab Yahūdāh us ke nazdīk jākar kahne lagā, Ai mere khudāwand, zarā apne khādīm ko ijāzat de, kī apne khudāwand ke kān men ek bāt kahe; aur terā gazab tere khādīm par na bharke, kyūnki tū Fir'aun kī mānind hai. 19 Mere khudāwand ne apne khādīmōn se suwāl kiya thā, kī Tumhārā bāp yā tumhārā bhāī hai? 20 Aur ham ne apne khudāwand se kahā thā, kī Hamārā ek burhā bāp hai; aur us ke burhāpe kā ek chhoṭā laṛkā bhī hai; aur us kā bhāī mar gayā hai, aur wuh apnī mān kā ek hī rah gayā hai, so us kā bāp us par jān detā hai. 21 Tab tū ne apne khādīmōn se kahā, kī Use mere pās le āo, kī main use dekhūṅ. 22 Ham ne apne khudāwand ko batāyā, kī Wuh laṛkā apne bāp ko chhor nahīn saktā; kyūnki agar wuh apne bāp ko chhore, to us kā bāp mar jāegā. 23 Phir tū ne apne khādīmōn se kahā, kī Jab tak tumhārā chhoṭā bhāī tumhāre sāth na āe, tum phir merā munh na dekhoge. 24 Aur yūn hūā, kī jab ham apne bāp ke pās, jo

terā khādīm hai, pahunchē, to ham ne apne khudāwand kī bāteṅ us se kahīṅ. 25 Hamāre bāp ne kahā, Phir jākar hamāre liye kuchh anāj mol lāo. 26 Ham ne kahā, Ham nahīn jā sakte; agar hamārā sab se chhoṭā bhāī hamāre sāth ho, to ham jāenge; kyūnki jab tak hamārā sab se chhoṭā bhāī hamāre sāth na ho, ham us shakhs kā munh na dekhenge. 27 Aur tere khādīm mere bāp ne ham se kahā, Tum jānte ho kī merī biwi ke mujh se do betē hūe. 28 Ek to mujhe chhor hī gayā, aur main ne khayāl kiya kī wuh zarūr phar dālā gayā hogā, aur main ne use us waqt se phir nahīn dekhā. 29 Ab, agar tum is ko bhī mere pās se le jāo, aur is par ko'āfat ā pare, to tum mere safed bālon ko gam ke sāth qabr men utāroge. 30 So ab agar main tere khādīm apne bāp ke pās jāūṅ, aur yih laṛkā hamāre sāth na ho, to chūnki us kī jān is laṛke kī jān ke sāth wābasta hai, 31 wuh, yih dekhkar kī laṛkā nahīn āyā, mar jāegā; aur tere khādīm apne bāp ke, jo terā khādīm hai, safed bālon ko gam ke sāth qabr men utārenge. 32 Aur terā khādīm apne bāp ke sāmne is laṛke kā zamīn bhī ho chukā hai, aur yih kahā hai, kī Agar main ise tere pās wāpas na pahunchā dūṅ, to main hamesha ke liye apne bāp kā gunahgār thahrūngā. 33 Is liye ab tere khādīm ko ijāzat ho, kī wuh is laṛke ke badle apne khudāwand kā gulām hokar rah jāe, aur yih laṛkā apne bhāiyōn ke sāth chalā jāe. 34 Kyūnki laṛke ke bagair main kyā munh lekar apne bāp ke pās jāūṅ? Kahīṅ aisā na ho kī mujhe wuh musibat dekhni pare, jo aise hāl men mere bāp par āegī.

45 Tab Yūsuf un ke āge, jo us ke ās pās khare the, apne ko zabt na kar sakā; aur chillākar kahā, Har ek ādmī ko mere pās se bāhar kar do. Chunānchi jab Yūsuf ne apne āp ko apne bhāiyōn par zāhir kiya, us waqt āur ko' us ke sāth na thā. 2 Aur wuh chillā chillākar rone lagā; aur Misrōn ne sunā, aur Fir'aun ke mahāl men bhī āwāz gayī. 3 Aur Yūsuf ne apne bhāiyōn se kahā, Main Yūsuf hūṅ; kyā merā bāp ab tak jītā hai? Aur us ke bhāī use kuchh jawāb na de sake; kyūnki wuh us ke sāmne

ghabrá gaye. 4 Aur Yūsuf ne apne bháiyon se kahá, Zará nazdík á jáo. Aur wuh nazdik áe. Tab us ne kahá, Main tumhárá bhái Yūsuf hūn, jis ko tum ne bechkar Misr pahunch-wáyá. 5 Aur is bát se ki tum ne mujhe bechkar yahán pahunchwáyá, na to gangín ho, aur na apne apne dil men pareshán ho: kyúñki Khudá ne, jánon ko bacháne ke liye, mujhe tum se áge bhejá. 6 Is liye ki ab do baras se mulk men kál hai; aur abhi pánch baras áur aise hain jin men na to hal chalegá aur na fasl kategí. 7 Aur Khudá ne mujh ko tumháre áge bhejá, táki tumhárá baqiya zamín par salámat rakkhe, aur tum ko bári rihái ke wasíle se zinda rakkhe. 8 Pas tum ne nahín, balki Khudá ne, mujhe yahán bhejá; aur us ne mujhe goyá Fir'aun ká báp, aur us ke sáre ghar ká khudáwand, aur sáre mulk i Misr ká hákim banáyá. 9 So tum jald mere báp ke pás jákar us se kaho, Terá betá Yūsuf yūn kahtá hai, ki Khudá ne mujh ko sáre Misr ká málík kar diyá hai. Tú mere pás chalá á; der na kar: 10 tú Jashan ke 'iláqe men rahná, aur tú, aur tere bete, aur tere pote, aur terí bher bakriyán aur gáe bail aur terá mál o matá', yih sab mere nazdík hongé. 11 Aur wahin main terí parwarish karúngá; tá na ho ki tujh ko aur tere gharáne aur tere mál o matá' ko muflisí á dabáe, kyúñki kál ke abhi pánch baras áur hain. 12 Aur dekho, tumhári áñkhen, aur mere bhái Binyamín kí áñkhen, dekhti hain, ki khud mere munh se yih báten tum se ho rahi hain. 13 Aur tum mere báp se merí sári shán o shaukat ká, jo mujhe Misr men hásil hai, aur jo kuchh tum ne dekhá hai, sab ká zikr karná; aur tum bahut jald mere báp ko yahán le áná. 14 Aur wuh apne bhái Binyamín ke gale lagkar royá; aur Binyamín bhí us ke gale lagkar royá. 15 Aur us ne apne sab bháiyon ko chumá, aur un se milkar royá: is ke ba'd us ke bhái us se báten karne lage.

16 Aur Fir'aun ke mahal men is bát ká zikr huá, ki Yūsuf ke bhái áe hain, aur is se Fir'aun aur us ke naukár chákar bahut khush hue. 17 Aur Fir'aun ne Yūsuf se kahá, ki Apne bháiyon se kah, Tum yih

kám karo, ki apne jánwaron ko ládkar mulk i Kan'án ko chale jáo. 18 Aur apne báp ko aur apne apne gharáne ko lekar mere pás á jáo; aur jo kuchh mulk i Misr men achchhe se achchhá hai wuh main tum ko dúngá, aur tum is mulk kí 'umda 'umda chízen khána. 19 Tujhe hukm mil gayá hai ki un se kahe, Tum yih karo, ki apne bálbachchon, aur apní bíwiyon ke liye mulk i Misr se apne sáth gáriyán le jáo, aur apne báp ko bhí sáth lekar chale áo. 20 Aur apne asbáb ká kuchh afsos na karná; kyúñki mulk i Misr kí sab achchhí chízen tumháre liye hain. 21 Aur Isráil ke beton ne aisá hí kiyá; aur Yūsuf ne Fir'aun ke hukm ke mutábíq un ko gáriyán diñ, aur zád i ráh bhí diyá. 22 Aur us ne un men se har ek ko ek ek jo rá kaprá diyá; lekin Binyamín ko chándí ke tñ sau sikke aur pánch jo re kapre diye. 23 Aur apne báp ke liye us ne yih chízen bhejin, ya'ní das gadhe, jo Misr kí achchhí chízon se lade hue the, aur das gadhiyán, jo us ke báp ke ráste ke liye galla, aur roti, aur zád i ráh se ladí hui thín. 24 Chunánchi us ne apne bháiyon ko rawána kiyá, aur wuh chal pafe. Aur us ne un se kahá, Dekhná, kahín ráste men tum jhagrá na karná. 25 Aur wuh Misr se rawána hue, aur mulk i Kan'án men apne báp Ya'qúb ke pás pahunché; 26 aur us se kahá, Yūsuf ab tak jítá hai, aur wuhí sáre mulk i Misr ká hákim hai. Aur Ya'qúb ká dil dhak se rah gayá; kyúñki us ne un ká yaqín na kiyá. 27 Tab unhon ne use wuh sab báten, jo Yūsuf ne un se kahi thín, batáin: aur jab un ke báp Ya'qúb ne wuh gáriyán dekhín, jo Yūsuf ne us ke láne ko bhejí thín, tab us kí ján men ján áí. 28 Aur Isráil kahne lagá, Yih bas hai, ki merá betá Yūsuf ab tak jítá hai. Main apne marne se peshtar jákar use dekh to lúngá.

46 Aur Isráil apná sab kuchh lekar chalá, aur Baírsaba' men ákar apne báp Izháq ke Khudá ke liye qurbáníñ guzráñ. 2 Aur Khudá ne rát ko royá men Isráil se báten kíñ, aur kahá, Ai Ya'qúb, ai Ya'qúb! Us ne jawáb diyá, Main házir hūn. 3 Us ne kahá, Main Khudá, tere báp ká Khudá hūn; Misr men jáne se na dar,

kyūnki main wahān tujh se ek barī qaum paidā karūngā. 4 Main tere sāth Misr ko jāūngā; aur phir tujhe zarūr lauṭā bhī lauṅgā, aur Yūsuf apnā hāth terī ānkhon par lagāegā. 5 Tab Ya'qūb Bārsaba' se rawāna huā, aur Isrāil ke betē apne bāp Ya'qūb ko, aur apne bāl bachchon, aur apnī biwiyon ko un gariyon par le gaye jo Fir'aun ne un ke lāne ko bhejī thī. 6 Aur wuh apne chau-pāyon aur sārē māl o asbāb ko jo unhon ne mulk i Kan'an men jama' kiya thā lekar Misr men āe; aur Ya'qūb ke sāth us kī sārī aulād thī. 7 Wuh apne beṭon aur beṭiyon aur poton aur potiyon, garaz apnī kull nasl ko, apne sāth Misr men le āyā.

8 Aur Ya'qūb ke sāth jo Isrāilī, ya'nī us ke betē wagaira, Misr men āe, un ke nām yih hain: Rūbin, Ya'qūb kā pahlauṭhā. 9 Aur banī Rūbin yih hain: Hanūk, aur Fallū, aur Hasron, aur Karmi. 10 Aur banī Shama'un yih hain: Yamuel, aur Yamin, aur Ahad, aur Yakin, aur Suhr, aur Sāul jo ek Kan'ani 'aurat se paidā huā thā. 11 Aur banī Lāwī yih hain: Jairson, aur Qihāt, aur Mirārī. 12 Aur banī Yahūdāh yih hain: 'Er, aur Onān, aur Selah, aur Fāras, aur Zārah. In men se 'Er aur Onān mulk i Kan'an men mar chuke the. Aur Fāras ke betē yih hain: Hasron, aur Hamūl. 13 Aur banī Ishkār yih hain: Tola', aur Fuwah, aur Yob, aur Simron. 14 Aur banī Zabūlūn yih hain: Sarad, aur Ailon, aur Yahaliel. 15 Yih sab Ya'qūb ke un beṭon kī aulād hain, jo Faddān Arām men Leāh se paidā hue. Isī ke batn se us kī betī Dīnah thī. Yahān tak to us ke sārē betē beṭiyon kā shumār tentīs huā. 16 Banī Jadd yih hain: Safiyan, aur Hajī, aur Sūnī, aur Asbān, aur 'Erī, aur Arūdī, aur Arellī. 17 Aur banī A'shar yih hain: Yimnah, aur Iswāh, aur Iswī, aur Barī'āh, aur Sirah un kī bahin. Aur banī Barī'āh yih hain: Hibr, aur Malkiel. 18 Yih sab Ya'qūb ke un beṭon kī aulād hain jo Zilfah laundī se paidā hue, jise Lāban ne apnī betī Leāh ko diya thā. Un kā shumār solah thā. 19 Aur Ya'qūb ke betē Yūsuf aur Binyamīn Rākhlī se paidā hue the. 20 Aur Yūsuf se mulk i Misr men On ke pujārī

Fotīfira' kī betī A'sināth ke Munnassī aur Ifrāim paidā hue. 21 Aur banī Binyamīn yih hain: Bāla', aur Bakr, aur Ashbel, aur Jirā, aur Na'mān, Akhī, aur Ros, Muffim, aur Huffim, aur Arad. 22 Yih sab Ya'qūb ke un beṭon kī aulād hain, jo Rākhlī se paidā hue. Yih sab shumār men chaudah the. 23 Aur Dān ke betē kā nām Hashīm thā. 24 Aur banī Naftālī yih hain: Yahasiel, aur Junī, aur Yisr, aur Salīm. 25 Yih sab Ya'qūb ke un beṭon kī aulād hain, jo Bilhāh laundī se paidā hue, jise Lāban ne apnī betī Rākhlī ko diya thā. In kā shumār sāt thā. 26 Ya'qūb ke sulb se, jo log paidā hue aur us ke sāth Misr men āe, wuh us kī bahūon ko chhorkar shumār men chhiyāsāth the. 27 Aur Yūsuf ke do betē the, jo Misr men paidā hue: so Ya'qūb ke gharāne ke jo log Misr men āe wuh sab milkar sattar hue.

28 Aur us ne Yahūdāh ko apne se āge Yūsuf ke pās bhejā, tākī wuh use Jashan kā rāsta dīkhāe; aur wuh Jashan ke 'ilāqe men āe. 29 Aur Yūsuf apnā rath tāiyār karwāke apne bāp Isrāil ke istiqbāl ke liye Jashan ko gayā, aur us ke pās jākar us ke gale se lipaṭ gayā aur wahin liptā huā der tak rotā rahā. 30 Tab Isrāil ne Yūsuf se kahā, Ab chāhe main mar jāūn, kyūnki terā munh dekh chukā kī tū abhī jitā hai. 31 Aur Yūsuf ne apne bhāiyon se aur apne bāp ke gharāne se kahā, Main abhī jākar Fir'aun ko khabar kar dūngā aur us se kahā dūngā, kī Mere bhāī aur mere bāp ke gharāne ke log, jo mulk i Kan'an men the, mere pās ā gaye hain. 32 Aur wuh chaupān hain; kyūnki barābar chau-pāyon ko pālṭe āe hain, aur wuh apnī bheṛ bakriyan aur gāe bail aur jo kuchh un kā hai sab le āe hain. 33 Pas jab Fir'aun tum ko bulākar pūchhe, kī Tumhārā pesha kyā hai? 34 to tum yih kahnā, kī Tere khādīm, ham bhī aur hamāre bāpdādā bhī, larakpan se lekar āj tak chaupāye pālṭe āe hain. Tab tum Jashan ke 'ilāqe men rah sakoge; is liye kī Misrion ko chaupānon se nafāt hai.

47 Tab Yūsuf ne ākar Fir'aun ko khabar dī, kī Merā bāp, aur mere bhāī, aur un kī bheṛ bakriyan, aurgāe bail, aur un kā

sará mál o matá' mulk i Kan'án se á gayá hai, aur abhí to wuh sab Jashan ke 'iláqe men hain. 2 Phir us ne apne bháiyon men se pánch ko apne sáth liyá, aur un ko Fir'aun ke sámnne házir kiyá. 3 Aur Fir'aun ne us ke bháiyon se púchhá, Tumhárá pesha kyá hai? Unhon ne Fir'aun se kahá, Tere khádim chaupán hain; jaise hamáre báp dá dá the. 4 Phir unhon ne Fir'aun se kahá, ki Ham is mulk men musáfirána taur par rahne áe hain, kyünki mulk i Kan'án men sakht kál hone kí wajh se wahán tere khádimon ke chaupáyon ke liye charáí nahín rahi. So karam karke apne khádimon ko Jashan ke 'iláqe men rahne de. 5 Tab Fir'aun ne Yúsuf se kahá, ki Terá báp aur tere bhái tere pás á gaye hain: 6 Misr ká mulk tere áge pará hai; yahán ke achchhe se achchhe 'iláqe men apne báp aur bháiyon ko basá de, ya'ní Jashan hí 'ke 'iláqe men un ko rahne de: aur agar terí dánist men un men hoshyár ádmí bhí hon, to un ko mere chaupáyon par muqarrar kar de. 7 Aur Yúsuf apne báp Ya'qúb ko andar láyá, aur use Fir'aun ke sámnne házir kiyá; aur Ya'qúb ne Fir'aun ko du'á dí. 8 Aur Fir'aun ne Ya'qúb se púchhá, ki Terí 'umr kitne sál kí hai? 9 Ya'qúb ne Fir'aun se kahá, ki Merí musáfirat ke baras ek sau tís hain; merí zindagí ke aiyám thore, aur dukh se bhare hue rahe, aur abhí yih itne hue bhí nahín hain jitne mere báp dá dá kí zindagí ke aiyám un ke daur i musáfirat men hue. 10 Aur Ya'qúb Fir'aun ko du'á dekar us ke pás se chalá gayá. 11 Aur Yúsuf ne apne báp aur bháiyon ko basá diyá, aur Fir'aun ke hukm ke mutábíq Ra'msís ke 'iláqe ko, jo mulk i Misr ká niháyat zarkhez khitta hai, un kí jágir thahráyá. 12 Aur Yúsuf apne báp, aur apne bháiyon, aur apne báp ke ghar ke sab ádmíon kí parwarish, ek ek ke khándán kí zarúrat ke mutábíq, anáj se karne lagá.

13 Aur us sáre mulk men kháne ko kuchh na rahá, kyünki kál aisá sakht thá, kí mulk i Misr aur mulk i Kan'án donon kál ke sabab se tabáh ho gaye the. 14 Aur jitná rupaya mulk i Misr aur mulk i Kan'án men thá, wuh sab Yúsuf ne us galle ke badle, jise log kharídte the, le le

kar jama' kar liyá; aur sab rupaye ko us ne Fir'aun ke mahal men pahunchá diyá. 15 Aur jab wuh sára rupaya, jo Misr aur Kan'án ke mulkon men thá, kharch ho gayá, to Misr Yúsuf ke pás ákar kahne lage, Ham ko anáj de, kyünki rupaya to hamáre pás rahá nahín. Ham tere hote hue kyün mareñ? 16 Yúsuf ne kahá, ki Agar rupaya nahín hai, to apne chaupáye do, aur main tumháre chaupáyon ke badle tum ko anáj dúngá. 17 So wuh apne chaupáye Yúsuf ke pás láne lage, aur Yúsuf ghoron, aur bhej bakriyon aur gáe bailon, aur gadhon ke badle un ko anáj देने lagá; aur pure sál bhar un ko un ke sab chaupáyon ke badle anáj khiláyá. 18 Jab yih sál guzar gayá, to wuh दूसरे sál us ke pás ákar kahne lage, ki Is men ham apne khudáwand se kuchh nahín chhipáte, ki hamará sára rupaya kharch ho chuká, aur hamáre chaupáyon ke gallon ká málik bhí hamará khudáwand ho gayá hai; aur hamará khudáwand dekh chuká hai ki ab hamáre jism aur hamári zamín ke siwá kuchh báqí nahín. 19 Pas aisá kyün ho ki tere dekhte dekhte ham bhí mareñ, aur hamári zamín bhí ujañ jae? So tú ham ko aur hamári zamín ko anáj ke badle kharíd le, ki ham Fir'aun ke gulám ban jáen, aur hamári zamín ká málik bhí wuhí ho jae; aur ham ko bij de táki ham halák na hon, balki zinda rahen, aur mulk bhí wirán na ho. 20 Aur Yúsuf ne Misr kí sári zamín Fir'aun ke nám par kharíd lí; kyünki kál se tang ákar Misrion men se har shakhs ne apná khet bech dá lá. So sári zamín Fir'aun kí ho gayí. 21 Aur Misr ke ek sire se lekar दूसरे sire tak jo log rahte the un ko us ne shahron men basáyá. 22 Lekin pujáriyon kí zamín us ne na kharídí, kyünki Fir'aun kí taraf se pujáriyon ko rasad milí thí. So wuh apní apní rasad, jo Fir'aun un ko detá thá kháte the, is liye unhon ne apní zamín na bechí. 23 Tab Yúsuf ne wahán ke logon se kahá, ki Dekho, main ne áj ke din tum ko, aur tumhári zamín ko, Fir'aun ke nám par kharíd liyá hai. So tum apne liye yahán se bij lo aur khet bo dá lo. 24 Aur fasi par páñchwán hissa Fir'aun ko de dená, aur báqí char tumháre rabe, táki

khetí ke liye bñj ke bhí kám áen, aur tumháre aur tumháre ghar ke ádmíon aur tumháre bál bachchon ke liye kháne ko bhí hon. 25 Unhon ne kaha, ki Tú ne hamári ján bacháí hai; ham par hamáre khudáwand ke karam kí nazar rahe aur ham Fir'aun ke gulám bane rahenge. 26 Aur Yúsuf ne yih áín, jo áj tak hai, Misr kí zamín ke liye thahráyá, ki Fir'aun paidáwár ká pánchwán hissa liyá kare: so faqat pujáriyon kí zamín aisi thí jo Fir'aun kí na hui. 27 Aur Isráílí mulk í Misr men Jashan ke 'iláqe men rahte the, aur unhon ne apní jáedáden kharí kar lín, aur wuh barhe aur bahut ziyáda ho gaye.

28 Aur Ya'qúb mulk í Misr men sattrañ baras áur jiyá: so Ya'qúb kí kull 'umr ek sau saíntáís baras kí hui. 29 Aur Isráíl ke marne ká waqt nazdík áyá: tab us ne apne beté Yúsuf ko bulákar us se kahá, Agar mujh par tere karam kí nazar hai, to apná háth merí rán ke niche rakh, aur dekh, mihrbání aur sadáqat se mere sáth pesh áná; mujh ko Misr men dafn na karná. 30 Balki jab main apne bápádá ke sáth so jáún, to mujhe Misr se le jákar un ke qabristán men dafn karná. Us ne jawáb diyá, Jaisá tú ne kahá hai, main waisá hí karúngá. 31 Aur us ne kahá, ki Tú mujh se qasam khá, aur us ne us se qasam kháí. Tab Isráíl apne bistar par sirháne kí taraf sijde men ho gayá.

48 In báton ke ba'd yún húa, ki kisi ne Yúsuf se kahá, Terá báp bímár hai; so wuh apne donon beton Munassí aur Ifráím ko sáth lekar chalá. 2 Aur Ya'qúb se kahá gayá, ki Terá betá Yúsuf tere pás á rahá hai. Aur Isráíl apne ko sambháلكar palang par baith gayá. 3 Aur Ya'qúb ne Yúsuf se kahá, ki Khudá e Qádir í mutlaq mujhe Lúz men, jo mulk í Kan'án men hai, dikháí diyá, aur mujhe barakat dí; 4 aur us ne mujh se kahá, Main tujhe baromand karúngá, aur barháúngá, aur tujh se qaumon ká ek zumrah paidá karúngá; aur tere ba'd yih zamín terí nasl ko dúngá, táki yih un kí dáimí milkiyat ho jáe. 5 So tere donon beté, jo mulk í Misr men mere áne se pahle paidá hue, mere hain, ya'ní Rúbin aur Shama'ún kí tarah Ifráím aur Munassí bhí mere hí

honge. 6 Aur jo aulád ab un ke ba'd tujh se hogí, wuh terí thahregí, par apní mírás men apne bháiyon ke nám se wuh log námzad honge. 7 Aur main jab Faddán se átá thá, to Rákhil ne ráste hí men, jab Ifrát thorí dúr rah gayá thá, mere sámne mulk í Kan'án men wafát páí. Aur main ne use wahín Ifrát ke ráste men dafn kiyá. Baitlahm wuhí hai. 8 Phir Isráíl ne Yúsuf ke beton ko dekhkar púchhá, Yih kaun hain? 9 Yúsuf ne apne báp se kahá, Yih mere beté hain, jo Khudá ne mujhe yahán diye hain. Us ne kahá, Un ko zará mere pás lá; main un ko barakat dúngá. 10 Lekin Isráíl kí ánkhen burhápe ke sábab se dhundlá gayí thín, aur use dikháí nahín detá thá; so Yúsuf un ko us ke nazdík le áyá. Tab us ne un ko chumkar gale lagá liyá. 11 Aur Isráíl ne Yúsuf se kahá, Mujhe to khayál bhí na thá ki main terá munh dekhúngá; lekin Khudá ne terí aulád bhí mujhe dikháí. 12 Aur Yúsuf un ko apne ghuṭnon ke niche se haṭákar munh ke bál zamín tak jhuká. 13 Aur Yúsuf un donon ko lekar, ya'ní Ifráím ko apne dahine háth se Isráíl ke báen háth ke muqábil, aur Munassí ko apne báen háth se Isráíl ke dahine háth ke muqábil karke un ko us ke nazdík láyá. 14 Aur Isráíl ne apná dahiná háth barhákar Ifráím ke sir par, jo chhotá thá, aur báyan háth Munassí ke sir par rakh diyá; us ne ján bújhkar apne háth yún rakkhe; kyúñki pahlauṭhá to Munassí hí thá. 15 Aur us ne Yúsuf ko barakat dí, aur kahá, Khudá, jis ke sámne mere báp Abrahám aur Izháq ne apná daur púrá kiyá, wuh Khudá, jis ne sári 'umr. áj ke dín tak merí pásbání kí, 16 aur wuh frishta, jis ne mujhe sab baláon se bacháyá, in laṭkon ko barakat de; aur jo merá aur mere bápádá Abrahám aur Izháq ká nám hai, usí se yih námzad hon, aur zamín par niháyat kasrat se barh jáen. 17 Aur Yúsuf yih dekhkar kí us ke báp ne apná dahiná háth Ifráím ke sir par rakkhá, nákhush húa: aur us ne apne báp ká háth thám liyá, táki use Ifráím ke sir par se haṭákar Munassí ke sir par rakkhe. 18 Aur Yúsuf ne apne báp se kahá, ki Ai mere báp, aisá na kar; kyúñki pahlauṭhá yih hai; apná dahiná

hāth is ke sir par rakh. 19 Us ke bāp ne na máná, aur kahá, Ai mere betē, mujhe khūb ma'lūm hai. Is se bhī ek guroh paidā hogī, aur yih bhī buzurg hogá: par is ká chhotá bhái is se bahut bará hogá, aur us kī nasl se bahut sī qaumen hongī. 20 Aur us ne un ko us dīn barakat bakhsī aur kahá, kī Isráilī terá nám le lekar yūn du'á diyá karenge, kī Khudá tujh ko Ifráim aur Munassī kī mánind iqbálmānd kare! So us ne Ifráim ko Munassī par fazilat dī. 21 Aur Isráil ne Yūsuf se kahá, Main to martá hūn: lekin Khudá tumháre sáth hogá, aur tum ko phir tumháre bāpdādā ke mulk men le jáegá. 22 Aur main tujhe, tere bháiyon se ziyáda, ek hissa, jo main ne Amoriyon ke hāth se apnī talwār aur kamán se liyá, detá hūn.

49 Aur Ya'qūb ne apne beton ko yih kahkar bulwáyá, kī Tum sab jama' ho jáo, táki main tum ko batáun kī ákhiri dinon men tum par kyá kyá guzregá.

2 Ai Ya'qūb ke beto! jama' hokar suno

Aur apne bāp Isráil kī taraf kán lagáo.

3 Ai Rúbin, tú merá pahlauhá thá, merī quwwat aur merī shahzorī ká pahlá phal hai, Tú mere ru'b kī aur merī táqat kī shán hai.

4 Tú pání kī tarah besabát hai, is liye tujhe fazilat nahīn milegī, Kyūnki tú apne bāp ke bīstar par charhá;

Tú ne use najis kiyá; Rúbin mere bichhaune par charh gayá.

5 Shama'un aur Láwi to bhái bhái hain;

Un kī talwāren zūlm ke hathiyār hain.

6 Ai merī ján, un ke mashware men sharik na ho;

Ai merī buzurgī, un kī majlis men shāmil na ho:

Kyūnki unhon 'ne apne gazab men ek mard ko qatl kiyá, Aur apnī khudrái se bailon kī kūnchen kátin.

7 La'nāt un ke gazab par, kyūnki wuh tund thá;

Aur un ke qahr par, kyūnki wuh sakht thá.

Main unhen Ya'qūb men alag alag

Aur Isráil men paráganda kar dūngá.

8 Ai Yahúdáh, tere bhái terī madh karenge;

Terá hāth tere dushmanon kī gardan par hogá;

Tere bāp kī aulād tere áge sarnigūn hogī.

9 Yahúdáh sher i babar ká bachcha hai:

Ai mere betē! tú shikār mārkar chal diyá hai;

Wuh sher i babar, balki shernī kī tarah dabakkar baiṭh gayá.

Kaun use chheṛe?

10 Yahúdáh se saltanat nahīn chhūṭegī,

Aur na us kī nasl se hukumat ká 'asá mauqūf hogá,

Jab tak Shíloh na áe;

Aur qaumen us kī mutī' hongī.

11 Wuh apná jawán gadhá angūr ke darakht se,

Aur apnī gadhī ká bachcha a'lá darje ke angūr ke darakht se bāndhá karegá.

Wuh apná libás mai men,

Aur apnī poshák áb i angūr men, dhoyá karegá.

12 Us kī ankhen mai ke sabab se lál Aur us ke dānt dúdh kī wajh se safed rahá karenge.

13 Zabúlūn samundar ke kanāre basegá,

Aur jahāzon ke liye bandar ká kām degá,

Aur us kī hadd Saidá tak phaili hogī.

14 Ishkār mazbūt gadhá hai, Jo do bheṛsalon ke darmiyan baiṭhá hai;

15 Us ne ek achchhī arāmgāh Aur khushnumá zamin ko dekhkar

Apná kandhá bojhi uṭhāne ko jhukáyá,

Aur begār men gulām kī tarah kām karne lagá.

16 Dān Isráil ke qabílon men se ek kī mánind

Apne logon ká insáf karegá.

17 Dān ráste ká sánp hai, Wuh ráhguzar ká afa'í hai,

Jo ghore ke 'aqab ko aisá dastá hai

Ki us ká sawār pichhār khákar gir partá hai.

18 Ai KHUDÁWAND, main terī naját kī ráh dekhtá áyá hūn.

- 19 Jadd par ek fauj hamla karegi,
Par wuh us ke dumbale par
chhapá máregá.
- 20 A'shar nafis anáj paidá kiyá
karegá,
Aur bádsháhon ke láiq laziz
ashyá muhaiyá karegá.
- 21 Naftáii aisé hai jaise chhutí hui
harní.
Wuh mithí mithí báten kartá hai.
- 22 Yúsuf ek phaldár paudá hai;
Aisé phaldár paudá jo pání ke
chashme ke pás lagá huá ho,
Aur us kí shákhen díwār par phail
gayi hon.
- 23 Tírandázon ne use bahut chherá,
Aur mára aur satáyá hai;
- 24 Lekin us kí kamán mazbút rahí,
Aur us ke háthon aur bázuon ne
Ya'qúb ke Qádir ke háth se
quwwat pái;
Wahín se wuh chaupán uthá hai
jo Isráil kí chatán hai:
- 25 Yih tere báp ke Khudá ká kám
hai, jo terí madád karegá,
Usí Qádir i mutlaq ká kám,
Jo úpar se ásmán kí barakaten,
Aur niche se gahre samundar kí
barakaten,
Aur chhátíyon aur rihmon kí
barakaten atá karegá.
- 26 Tere báp kí barakaten
Mere bápádá kí barakaton se
kahín ziyáda hain,
Aur qadím paháron kí intihá tak
pahunchi hain:
Wuh Yúsuf ke sir, balki us ke
sir kí chándí par,
Jo apne bháiyon se judá huá,
názil hongí.
- 27 Binyamin pharnewálá bhejiyá
hai;
Wuh subh ko shikár kháegá,
Aur shám ko lút ká mál
báñtegá.
- 28 Isráil ke bárah qabile yihí hain:
aur un ke báp ne jo jo báten kahkar
un ko barakat di, wuh bhi yihí hain;
har ek ko, us kí barakat ke muwáfiq,
us ne barakat di. 29 Phir us ne
un ko hukm kiyá, aur kahá, ki Main
apne logon men shámil hone par hun;
mujhe mere bápádá ke pás us
magáre men, jo 'Ifron Hittí ke khet
men hai, dafn karná. 30 Ya'ní us
magáre men, jo mulk i Kan'an men
Mamre ke sámne Makfilah ke khet
men hai, jise Abrahám ne khet samet

'Ifron Hittí se mol liyá thá, taki
goristán ke liye wuh us kí milkiyat
ban jae. 31. Wahán unhon ne Abra-
hám ko, aur us kí biwi Sára ko, dafn
kiyá; wahín unhon ne Izháq aur us
kí biwi Ribqah ko dafn kiyá; aur
wahín main ne bhi Leáh ko dafn kiyá,
32 ya'ní usí khet ke magáre men, jo
baní Hitt se kharídá thá. 33 Aur jab
Ya'qúb apne beton ko wasiyat kar
chuká, to us ne apne pánwon bich-
haune par samet liye, aur dam chhor
diyá, aur apne logon men já milá.

50 Tab Yúsuf apne báp ke
munh se lipatkar us par royá,
aur us ko chumá. 2 Aur
Yúsuf ne un tabíbon ko, jo us ke
naukar the, apne báp kí lách men
khushbú bharne ká hukm diyá. So
tabíbon ne Isráil kí lách men khushbú
bharí. 3 Aur us ke chálís din pure
hue, kyunki khushbú bharne men itne
hi din lagte hain. Aur Misrí us ke
liye sattaar din tak mátam karte rahe.

4 Aur jab mátam ke din guzar gaye,
to Yúsuf ne Fir'aun ke ghar ke
logon se kahá, Agar mujh par tum-
háre karam kí nazar hai, to Fir'aun
se zará 'arz kar do, 5 kí Mere báp
ne yih mujh se qasam lekar kahá hai,
ki Main to martá hun: tú mujh ko
meri gor men, jo main ne mulk i
Kan'an men apne liye khudwái hai,
dafn karná. Is liye zará mujhe
ijázat de, ki main wahán jákar apne
báp ko dafn karun; aur main lautkar
á jáungá. 6 Fir'aun ne kahá, kí Já,
aur apne báp ko, jaise us ne tujh se
qasam li hai, dafn kar. 7 So Yúsuf
apne báp ko dafn karne chalá, aur
Fir'aun ke sab khádim, aur us ke
ghar ke masháikh, aur mulk i Misr
ke sab masháikh, 8 aur Yúsuf
ke ghar ke sab log aur us ke bhái,
aur us ke báp ke ghar ke ádmí us
ke sáth gaye; wuh sirf apne bál
bachche aur bher bakriyan aur gáe
bail Jashan ke 'iláqe men chhor gaye.
9 Aur us ke sáth rath aur sawár bhi
gaye; so ek bará ambóh us ke
sáth thá. 10 Aur wuh Atad ke
khalíhán par, jo Yardan ke pár hai,
pahunché, aur wahán unhon ne
baland aur dílsoz áwáz se nauha kiyá.
Aur Yúsuf ne apne báp ke liye
sát din tak mátam karáyá. 11 Aur
jab us mulk ke báshindon, ya'ní
Kan'ánion ne, Atad men, khalíhán
par is tarah ká mátam dekhá, to kahne

lage, ki Misrion ká yih bará dardnák mátam hai. So wuh jagah Abíl-Mis-rayim kahlái; aur wuh Yardan ke pár hai. 12 Aur Ya'qúb ke beṭon ne, jaisá us ne un ko hukm kiyá thá, waisá hí us ke liye kiyá. 13 Kyün-ki unhoṅ ne use mulk i Kan'an meṅ le jákar Mamre ke sámne Makfíláh ke khet ke magáre meṅ, jise Abrahám ne 'Ifron Hitti se kharídkar goristán ke liye apní milkíyat baná liyá thá, dafn kiyá.

14 Aur Yúsuf apne báp ko dafn karke apne bháiyon aur un ke sáth, jo us ke báp ko dafn karne ke liye us ke sáth gaye the, Misr ko lautá. 15 Aur Yúsuf ke bhái yih dekhkar kí un ká báp mar gayá, kahne lage, kí Yúsuf sháyad ham se dushmaní kare, aur sári badí ká, jo ham ne us se kí hai, púrā badla le. 16 So unhoṅ ne Yúsuf ko yih kahlá bhejá, kí Tere báp ne apne marne se áge yih hukm kiyá thá, 17 kí Tum Yúsuf se kahná, kí Apne bháiyon kí khatá, aur un ká gunáh ab bakhsh de; kyünki unhoṅ ne tujh se badí kí: so ab tú apne báp ke Khudá ke bandon kí khatá bakhsh de. Aur Yúsuf, un kí yih báten sunkar royá. 18 Aur us ke bháiyon ne khud bhí us ke sámne jákar apne sir ṭek diye, aur kahá, Dekh, ham tere

khádim haiṅ. 19 Yúsuf ne un se kahá, Mat daro; kyá main Khudá kí jagah par hún? 20 Tum ne to mujh se badí karne ká iráda kiyá thá, lekin Khudá ne usí se neki ká qasd kiyá, táki bahut se logon kí ján bacháe; chunánchí áj ke din aisá hí ho rahá hai. 21 Is liye tum mat daro; main tumhári aur tumháre bál bachchon kí parwarish kartá rahúngá. Yün us ne apní muláim báton se un kí khátirjama' kí.

22 Aur Yúsuf aur us ke báp ke ghar ke log Misr meṅ rahe: aur Yúsuf ek sau das baras tak jítá rahá. 23 Aur Yúsuf ne Ifráim kí aulád tísri pusht tak dekhí, aur Munassí ke beṭe Makír kí aulád ko bhí Yúsuf ne apne ghuṭnon par khiláya. 24 Aur Yúsuf ne apne bháiyon se kahá, Main martá hún: aur Khudá yaqínan tum ko yád karegá, aur tum ko is mulk se nikálkar us mulk meṅ pahuncháegá, jis ke dene kí qasam us ne Abrahám aur Izháq aur Ya'qúb se khái thí. 25 Aur Yúsuf ne baní Isráil se qasam lekar kahá, Khudá yaqínan tum ko yád karegá, so tum zarúr hí merí haḍḍiyon ko yahán se le jánā. 26 Aur Yúsuf ne ek sau das baras ká hokar wafát pái: aur unhoṅ ne us kí lāsh meṅ khushbú bharí aur use Misr hí meṅ tábút meṅ rakkhá.

KHURU'J

1 Isráil ke beṭon ke nám, jo apne apne gharáne ko lekar Ya'qúb ke sáth Misr meṅ áe, yih haiṅ. 2 Rúbin, Shama'un, Láwí, Yahúdáh, 3 Ishkár, Zabúlún, Binyamín, 4 Dán, Naftálí, Jadd, A'shar. 5 Aursabjánen, jo Ya'qúb ke sulb se paidá hún, sattar thín; aur Yúsuf to Misr meṅ pahle hí se thá. 6 Aur Yúsuf, aur us ke sab bhái, aur us pusht ke sab log, mar mite. 7 Aur Isráil kí aulád baromand, aur kasíru't ti'dád aur firáwán, aur niháyat zoráwar ho gaye; aur wuh mulk un se bhar gayá.

8 Tab Misr meṅ ek nayá bádsháh huá, jo Yúsuf ko nahín jántá thá.

9 Aur us ne apní qaum ke logon se kahá, Dekho, Isráilí ham se ziyáda aur qawí ho gaye haiṅ. 10 So áo, ham un ke sáth hikmat se pesh áen, tá na ho, kí jab wuh áur ziyáda ho jáen, aur us waqt jang chhiṛ jáe, to wuh hamáre dushmanon se milkar ham se laṛen, aur mulk se nikal jáen. 11 Is liye unhoṅ ne un par begár lenewále muqarrar kiye, jo un se saḡht kám le lekar un ko satáen. So unhoṅ ne Fir'aun ke liye zaḡhíra ke shahr Pitom aur Ra'msís banáe. 12 Par unhoṅ ne jítná un ko satáyá, wuh utná hí ziyáda baṛhte aur phailte gaye; is liye wuh log baní Isráil kí taraf se fikrmand ho gaye. 13 Aur

Misrion ne baní Isráíl par tashaddud kar karke un se kám karáyá. 14 Aur unhon ne un se sakht mihnát se gárá aur inṭ banwá banwákar, aur khet men har qism kí khidmat le lekar un kí zindagí talkh kí; un kí sab khidmaten, jo wuh un se karáthe, tashaddud kí thin.

15 Tab Misr ke bádsháh ne 'Ibrání dáiyon se, jin men ek ká nám Sifrah, aur dúsrí ká Fú'ah thá, baten kí, 16 aur kahá, kí Jab 'Ibrání 'auraton ke tum bachche janáo, aur un ko patthar kí baithakon par baithí dekho, to agar betá ho, to use már dálná, aur agar betí ho, to wuh jítí rahe. 17 Lekin wuh dáiyán Khudá se dartí thin: so unhon ne Misr ke bádsháh ká hukm na máná, balki larcon ko jítá chhor detí thin. 18 Phir Misr ke bádsháh ne dáiyon ko bulwákar un se kahá, Tum ne aisá kyün kiya, kí larcon ko jítá rahne diyá? 19 Dáiyon ne Fir'aun se kahá, 'Ibrání 'auraton Misr 'auraton kí tarah nahin hain; wuh aisí mazbút hotí hain, kí dáiyon ke pahunchne se pahle hí jankar fárig ho játí hain. 20 Pas Khudá ne dáiyon ká bhalá kiya: aur log barhe, aur bahut zabardast ho gaye. 21 Aur is sabab se, kí dáiyán Khudá se darín, us ne un ke ghar ábád kar diye. 22 Aur Fir'aun ne apní qaum ke sab logon ko takídan kahá, kí Un men jo betá paidá ho, tum use daryá men dál dená; aur jo betí ho, use jítá chhorná.

2 Aur Láví ke gharáne ke ek shakhs ne jákar Láví kí nasl kí ek 'aurat se biyáh kiya. 2 Wuh 'aurat hámila hui, aur us ke betá húa; aur us ne yih dekhkar kí bachcha khúbsúrat hai tén mahíne tak use chhipákar rakkhá. 3 Aur jab use áur ziyáda chhipá na sakí, to us ne sarkandon ká ek tokrá liya, aur us par chikní mittí aur rál lagákar larke ko us men rakkhá; aur use daryá ke kanáre jháú men chhor áí. 4 Aur us kí bahín dúr kharí rahí, táki dekhe kí us ke sáth kyá hotá hai. 5 Aur Fir'aun kí betí daryá par gusl karne áí, aur us kí sahelíyán daryá ke kanáre kanáre tahlne lagín. Tab us ne jháú men wuh tokrá dekhkar apní sahelí ko bhejá, kí use uthá láe. 6 Jab us ne use kholá, to larke ko dekhá, aur wuh

bachcha ro rahá thá. Use us par rahm áya, aur kahne lagí, Yih kisi 'Ibrání ká bachcha hai. 7 Tab us kí bahín ne Fir'aun kí betí se kahá, Kyá main jákar 'Ibrání 'auraton men se ek dál tere pás bulá láün, jo tere liye is bachche ko dúdh piláyá kare? 8 Fir'aun kí betí ne us se kahá, Já. Wuh larke jákar bachche kí mán ko bulá láí. 9 Fir'aun kí betí ne us se kahá, kí Tú is bachche ko le jákar mere liye dúdh pilá; main tujhe terí ujrát diyá karúngí. Wuh 'aurat us bachche ko le jákar dúdh piláne lagí. 10 Jab bachcha kuchh bará húa to wuh use Fir'aun kí betí ke pás le gayí, aur wuh us ká betá thahrá: aur us ne us ká nám Músá yih kahkar rakkhá, kí Main ne use pání se nikálá.

11 Itne men jab Músá bará húa, to báhar apne bháiyon ke pás gayá, aur un kí mashaqqaton par us kí nazar parí aur us ne dekhá, kí ek Misr us ke ek 'Ibrání bhái ko már rahá hai. 12 Phir us ne idhar udhar nigáh kí, aur jab dekhá kí wahán koí dúsrá ádmí nahin hai, to us Misr ko ján se márkar use ret men chhipá diyá. 13 Phir dústre din wuh báhar gayá, aur dekhá kí do 'Ibrání ápas men márpít kar rahe hain; tab us ne use jis ká qusúr thá kahá, kí Tú apne sáthí ko kyün mártá hai? 14 Us ne kahá, Tujhe kis ne ham par hákim yá munsif muqarrar kiya? Kyá jis tarah tú ne us Misr ko már dálá, mujhe bhí már dálná cháhtá hai? Tab Músá yih sochkar dará, kí Bilá shakk yih bhed fásh ho gayá. 15 Jab Fir'aun ne yih suná, to cháhá, kí Músá ko qatl kare; par Músá Fir'aun ke huzúr se bhágkar mulk i Midyán men já basá. Wahán wuh ek kúen ke nazdík baithá thá. 16 Aur Midyán ke káhn kí sát betíyán thin; wuh áín, aur pání bhar bharkar káthron men dálne lagín, táki apne báp kí bhej bakriyon ko piláen. 17 Aur gadariye ákar un ko bhagáne lage; lekin Músá khará ho gayá, aur us ne un kí madad kí, aur un kí bhej bakriyon ko pání piláyá. 18 Aur jab wuh apne báp Ra'úel ke pás lautín, to us ne púchhá, kí A'j tum is qadr jald kaise á gayín? 19 Unhon ne kahá, Ek Misr ne ham ko gadariyon ke háth se bacháyá, aur hamáre badle pání bhar bharkar

bher bakriyon ko piláya. 20 Us ne apní betiyon se kahá, ki Wuh-ádmí kahán hai? tum use kyūn chhor áin; use bulá láo, ki roṭi kháe. 21 Aur Músá us shakhs ke sath rahne ko rázī ho gayá. Tab us ne apní betí Saffúrah Músá ko biyáh dí. 22 Aur us ke ek betá húa; aur Músá ne us ká nám Jak̄som rakkhá, yih kahkar, ki Main ajnabí mulk meṃ musáfir hūn.

23 Aur ek muddat ke ba'd yūn húa, ki Misr ká bádsháh mar gayá: aur baní Isráíl apní gulámí ke sabab se áh bharne lage, aur roe; aur un ká roná, jo un kī gulámí ke bá'is thá, Khudá tak pahunchá. 24 Aur Khudá ne un ká karáhná suná; aur Khudá ne apne 'ahd ko, jo Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb ke sáth thá, yád kiyá. 25 Aur Khudá ne baní Isráíl par nazar kī, aur un ke hál ko ma'lūm kiyá.

3 Aur Músá apne khusar Yitro kī, jo Midyán ká káhin thá, bher bakriyān charátáthá, aur wuh bher bakriyon ko hanakáta húa un ko biyábán kī parlitaraṭ se Khudá ke pahār Horib ke nazdík le áyá. 2 Aur KHUDÁWAND ká firishta ek jhári meṃ se ág ke shu'le meṃ us par záhír húa: us ne nigáh kī, aur kyá dekhtá hai, ki ek jhári meṃ ág lagí hui hai, par wuh jhári bhasam nahín hui. 3 Tab Músá ne kahá, Main ab zará udhar katrákar is bare manzar ko dekhūn, ki yih jhári kyūn nahín jal játi. 4 Jab KHUDÁWAND ne dekhá, ki wuh dekhne ko katrákar á rahá hai, to Khudá ne use jhári meṃ se pukará, aur kahá, Ai Músá, ai Músá! Us ne kahá, Main házir hūn. 5 Tab us ne kahá, Idhar pás mat á; apne pánwon se jútá utár; kyūnki jis jagah tú khará hai wuh muqaddas zamín hai. 6 Phir us ne kahá, ki Main tere báp ká Khudá, ya'ní Abrahám ká Khudá, aur Izháq ká Khudá, aur Ya'qúb ká Khudá hūn. Músá ne apná munh chhipáyá, kyūnki wuh Khudá par nazar karne se darta thá. 7 Aur KHUDÁWAND ne kahá, Main ne apne logon kī taklíf, jo Misr meṃ hai, khúb dekhí, aur un kī faryád, jo begár lenewálon ke sabab se hai, suní; aur main un ke dukhon ko jántá hūn: 8 aur main utrá hūn, ki un ko Misríon ke háth se

chhuráun, aur us mulk se nikálkar un ko ek achchhe aur wasí' mulk meṃ, jahán dúdh aur shahd bahtá hai, ya'ní Kan'áníon, aur Hittíon, aur Amoríon, aur Farizzíon, aur Hawwíon, aur Yabúsíon ke mulk meṃ, pahuncháun. 9 Dekh, baní Isráíl kī faryád mujh tak pahunchí hai, aur main ne wuh zulm bhí, jo Misrí un par karte hai, dekhá hai. 10 So ab á; main tujhe Fir'aun ke pás bhejtá hūn, ki tú merí qaum baní Isráíl ko Misr se nikál láe. 11 Músá ne Khudá se kahá, Main kaun hūn, jo Fir'aun ke pás jáun, aur baní Isráíl ko Misr se nikál láun? 12 Us ne kahá, Main zarúr tere sáth rahúngá, aur is ká, ki main ne tujhe bhejá hai, tere liye yih nishán hogá, ki jab tú un logon ko Misr se nikál láegá, to tum is pahār par Khudá kī 'ibádat karoge. 13 Tab Músá ne Khudá se kahá, Jab main baní Isráíl ke pás jákar un ko kahūn, ki Tumháre báp dáda ke Khudá ne mujhe tumháre pás bhejá hai; aur wuh mujhe kahen, ki Us ká nám kyá hai? to main un ko kyá batáun? 14 Khudá ne Músá se kahá, MAIN JO HÚN, SO MAIN HÚN. So tú baní Isráíl se yūn kahná, ki MAIN JO HÚN ne mujhe tumháre pás bhejá hai. 15 Phir Khudá ne Músá se yih bhí kahá, ki Tú baní Isráíl se yūn kahná, ki KHUDÁWAND, tumháre báp dáda ke Khudá, Abrahám ke Khudá, aur Izháq ke Khudá, aur Ya'qúb ke Khudá ne mujhe tumháre pás bhejá hai; abad tak merá yihí nám hai, aur sab naslon meṃ isí se merá zikr hogá. 16 Jákar Isráíli buzurgon ko ek jagah jama' kar, aur un ko kah, ki KHUDÁWAND, tumháre báp dáda ke Khudá, Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb ke Khudá ne mujhe díkhá dekar yih kahá hai, ki Main ne tum ko bhí, aur jo kuchh bartáo tumháre sáth Misr meṃ kiyá já rahá hai, use bhí khúb dekhá hai. 17 Aur main ne kahá hai, ki Main tum ko Misr ke dukh meṃ se nikálkar Kan'áníon, aur Hittíon, aur Amoríon, aur Farizzíon, aur Hawwíon, aur Yabúsíon ke mulk meṃ le chalúngá, jahán dúdh aur shahd bahtá hai. 18 Aur wuh terí bát mánenge, aur tú Isráíli buzurgon ko sáth lekar Misr ke bádsháh ke pás jáná aur us se kahná, ki KHUDÁWAND 'Ibráníon ke Khudá kī ham se muláqát hui, ab

tú ham ko tīn dīn kī manzil tak biyā-bān men jāne de, tāki ham KHUDĀWAND apne Khudā ke liye qurbānī karen. 19 Aur main jāntā hūn, ki Misr kā bādshāh tum ko na yūn jāne degā, na bare zor se. 20 So main apnā hāth barhāungā aur Misr ko un sab 'ajāib se, jo main us men karūngā, musibat men dāl dūngā. Is ke ba'd wuh tum ko jāne degā. 21 Aur main un logon ko Misron kī nazar men 'izzat bakhshūngā; aur yūn hogā, ki jab tum nikloge, to khālī hāth na nikloge. 22 Balki tumhārī ek ek 'aurat apnī apnī parausin se, aur apne apne ghar kī mihmān se sone chāndī ke zewar aur libās māng legī; in ko tum apne beṭon aur beṭiyon ko pahināoge, aur Misron

4 ko luṭ loge. 1 Tab Mūsā ne jawāb diyā, Lekin wuh to merā yaqīn hī nahīn karenge, na merī bāt sunenge; wuh kahenge ki KHUDĀWAND tujhe dikhāī nahīn diyā. 2 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Yih tere hāth men kyā hai? Us ne kahā, Lāthī. 3 Phir us ne kahā, ki Use zamīn par dāl de. Us ne use zamīn par dālā, aur wuh sānp ban gayī; aur Mūsā us ke sāmne se bhāgā. 4 Tab KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, Hāth barhākar us kī dum pakar le. (Us ne hāth barhāyā, aur use pakar liyā: wuh us ke hāth men lāthī ban gayā.) 5 Tāki wuh yaqīn karen, ki KHUDĀWAND, un ke bāpdādā kā Khudā, Abrahām kā Khudā, Izhāq kā Khudā, aur Ya'qūb kā Khudā, tujh ko dikhāī diyā. 6 Phir KHUDĀWAND ne use yih bhī kahā, ki Tū apnā hāth apne sīne par rakhkar dhānk le. Us ne apnā hāth apne sīne par rakhkar use dhānk liyā: aur jab us ne use nikālkar dekhā, to us kā hāth koṭh se barf kī mānind safed thā. 7 Us ne kahā, ki Tū apnā hāth phir apne sīne par rakhkar dhānk le. (Us ne phir use sīne par rakhkar dhānk liyā: jab us ne use sīne par se bāhar nikālkar dekhā, to wuh phir us ke bāqī jism kī mānind ho gayā.) 8 Aur yūn hogā, ki agar wuh terā yaqīn na karen aur pahle mu'jize ko bhī na mānen, to wuh dūsre mu'jize ke sabab se yaqīn karenge. 9 Aur agar wuh in donon mu'jizon ke sabab se bhī yaqīn na karen, aur terī bāt na sunen, to tū daryā kā pānī lekar khushk zamīn par chhīrak

denā; aur wuh pānī, jo tū daryā se legā, khushk zamīn par khūn ho jāegā. 10 Tab Mūsā ne KHUDĀWAND se kahā, Ai Khudāwand, main fasīh nahīn, na to pahle hī thā, aur na jab se tū ne apne bande se kalām kiyā; balki main ruk rukkar boltā hūn, aur merī zabān kund hai. 11 Tab KHUDĀWAND ne use kahā, ki A'dmī kā munh kis ne banāyā hai? aur kaun guṅgā, yā bahrā, yā bīnā, yā andhā kartā hai? kyā main hī, jo KHUDĀWAND hūn, yih nahīn kartā? 12 So, ab tū jā, aur main terī zabān kā zimma letā hūn, aur tujhe sikhātā rahūngā ki tū kyā kyā kahe. 13 Tab us ne kahā, ki Ai KHUDĀWAND, main terī minnat kartā hūn, kisī aur ke hāth se, jise tū chāhe yih paigām bhej. 14 Tab KHUDĀWAND kā qahr Mūsā par bharkā, aur us ne kahā, Kyā Lāwīon men se Hārūn terā bhāī nahīn hai? Main jāntā hūn ki wuh fasīh hai. Aur wuh terī mulāqāt ko ā bhī rahā hai, aur tujhe dekhkar dil men khush hogā. 15 So tū use sab kuchh batānā, aur yih sab bāten use sikhānā; aur main terī aur us kī zabān kā zimma letā hūn, aur tum ko sikhātā rahūngā ki tum kyā kyā karo. 16 Aur wuh terī taraf se logon se bāten karenge: aur wuh terā munh banegā, aur tū us ke liye goyā Khudā hogā. 17 Aur tū is lāthī ko apne hāth men liye jā aur isī se in mu'jizon ko dikhānā.

18 Tab Mūsā lautkar apne khusar Yitro ke pās gayā aur use kahā, ki Mujhe zarā ijāzat de, ki apne bhāiyon ke pās, jo Misr men hain, jāūn, aur dekhūn, ki wuh ab tak jīte hain ki nahīn. Yitro ne Mūsā se kahā, Salāmat jā. 19 Aur KHUDĀWAND ne Midyān men Mūsā se kahā, ki Misr ko laut jā; kyūnki wuh sab, jo terī jān ke khwāhān the, mar gaye. 20 Tab Mūsā apnī bīwī aur apne beṭon ko lekar aur un ko ek gadhe par chārhākar Misr ko lautā; aur Mūsā ne Khudā kī lāthī apne hāth men le lī. 21 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Jab tū Misr men pahunchē, to dekh, wuh sab karāmāt jo main ne tere hāth men rakkhī hain, Fir'aun ke āge dikhānā; lekin main us ke dil ko saṅht karūngā, aur wuh un logon ko jāne nahīn degā. 22 Aur tū Fir'aun se kahnā, ki KHUDĀWAND yūn farmātā hai, ki

Isráíl merá beṭá, balki merá pahlauṭhá hai: 23 aur main tujhe kah chuká hun, ki Mere beṭe ko jáne de, táki wuh merí 'ibádat kare: aur tú ne ab tak use jane dene se inkár kiyá hai. So dekh, main tere beṭe ko, balki tere pahlauṭhe ko, már dālūngá. 24 Aur ráste men manzil par KHUDÁWAND use milá, aur cháhá ki use már dále. 25 Tab Saffúrah ne chaqmaq ká ek patthar lekar apne beṭe kí khalí káṭ dāli, aur use Músá ke panwon par phenkar kahá, Tú beshakk mere liye khúni dulhá thahrá. 26 Tab us ne use chhor diya. Pas us ne kahá, ki Khatna ke sabab se tú khúni dulhá hai.

27 Aur KHUDÁWAND ne Hárún se kahá, ki Biyábán men jákar Músá se muláqát kar. Wuh gayá, aur Khudá ke pahár par us se milá, aur use bosa diya. 28 Aur Músá ne Hárún ko batáyá ki Khudá ne kyá kyá báten kahkar use bhejá, aur kaun kaun mu'jize dikháne ká use hukm diya hai. 29 Tab Músá aur Hárún ne jákar baní Isráíl ke sab buzurgon ko ek jagah jama' kiyá. 30 Aur Hárún ne sab báten, jo KHUDÁWAND ne Músá se kahí thin, un ko batáin; aur logon ke sámne mu'jize kiye. 31 Tab logon ne un ká yaqín kiyá. Aur yih sunkar ki KHUDÁWAND ne baní Isráíl kí khabar lí, aur un ke dukhon par nazar kí, unhon ne apne sir jhukákar sijda kiyá.

5 Is ke ba'd Músá aur Hárún ne jákar, Fir'aun se kahá, ki KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá yún farmatá hai, ki Mere logon ko jáne de, táki wuh biyábán men mere liye 'id karen. 2 Fir'aun ne kahá, ki KHUDÁWAND kaun hai, ki main us kí bát ko mánkár baní Isráíl ko jáne dún? Main KHUDÁWAND ko nahín jántá, aur main baní Isráíl ko jáne bhí nahín dūngá. 3 Tab unhon ne kahá, ki 'Ibránicon ká Khudá ham se milá hai: so ham ko ijázat de, ki ham tén din kí manzil biyábán men jákar KHUDÁWAND apne Khudá ke liye qurbání karen; tá na ho, ki wuh ham men wabá bhej de yá ham ko talwár se marwá de. 4 Tab Misr ke bádsháh ne un ko kahá, Ai Músá, aur ai Hárún, tum kyún in logon ko in ke kám se chhurwáte ho? Tum jákar apne apne bojh ko uṭháó.

5 Aur Fir'aun ne yih bhí kahá, Dekho, Yih log is mulk men bahut ho gaye hain, aur tum in ko in ke kám se bitháte ho. 6 Aur usí din Fir'aun ne begár lenewálon aur sardáron ko, jo logon par the, hukm kiyá: 7 ki Ab áge ko tum in logon ko inten banáne ke liye bhus na dená, jaise ab tak dete rahe; wuh khud hí jákar apne liye bhus batoren. 8 Aur in se utní hí inten banwáná, jitní wuh ab tak banáte áe hain. Tum us mén se kuchh na ghatáná, kyunki wuh káhil ho gaye hain, isí liye chillá chillákar kahte hain, ki Ham ko jáne do, ki ham apne Khudá ke liye qurbání karen. 9 So in se ziyáda saṭht mihnát lí jáe, táki kám men mashgúl rahen, aur jhúṭhí báton se dil na lagáen. 10 Tab begár lenewálon aur sardáron ne, jo logon par the, jákar un se kahá, ki Fir'aun kahtá hai, Main tum ko bhus nahín dene ká. 11 Tum khud hí jáo, aur jáhán kahín tum ko bhus mile wahán se láo, kyunki tumhárá kám kuchh bhí ghatáyá nahín jáegá. 12 Chunán-chi wuh log tamám mulk i Misr men máre máre phirne lage, ki bhus ke 'iwaz khúntí jama' karen. 13 Aur begár lenewále yih kahkar jaldí karáte the, ki Tum apná roz ká kám jaise bhus pákar karte the, ab bhí karo. 14 Aur baní Isráíl men se, jo jo Fir'aun ke begár lenewálon kí taraf se in logon par sardár muqarrar hue the, un par már parí, aur un se púchhá gayá, ki Kyá sabab hai, ki tum ne pahle kí tarah áj aur kal púrí púrí inten nahín banwáin? 15 Tab un sardáron ne, jo baní Isráíl men se muqarrar hue the, Fir'aun ke áge jákar faryád kí aur kahá, ki Tú apne khádimon se aisá sulúk kyún kartá hai? 16 Tere khádimon ko bhus to diya nahín játá, aur wuh ham se kahte rahte hain, ki Inten banáo: aur dekh, tere khádím már bhí kháte hain, par qusúr tere logon ká hai. 17 Us ne kahá, Tum sab káhil ho, káhil, isí liye tum kahte ho, ki Ham ko jáne de, ki KHUDÁWAND ke liye qurbání karen. 18 So ab tum jáo, kám karo; kyunki bhus tum ko nahín mílegá, aur inton ko tumhen usí hisáb se dená paregá. 19 Jab baní Isráíl ke sardáron se yih kahá gayá, ki Tum apní inton aur roz marra ke kám men

kuchh bhí kamí nahín karne páoge, to wuh ján gaye kí wuh kaise wabál men phanse hue hain. 20 Jab wuh Fir'aun ke pás se nikle á rahe the, to un ko Músá aur Hárún muláqát ke liye ráste par khare mile. 21 Tab unhon ne un se kahá, kí KHUDÁWAND hí dekhe, aur tumhárá insáf kare; kyúнки tum ne ham ko Fir'aun aur us ke khádimon kí nigáh men aisá ghinauná kiya hai kí hamáre qatl ke liye un ke háth men talwár de dí hai. 22 Tab Músá KHUDÁWAND ke pás lautkar gayá, aur kahá, kí Aí KHUDÁWAND, tú ne in logon ko kyún dukh men dálá, aur mujhe kyún bhejá? 23 Kyúнки jab se main Fir'aun ke pás tere nám se báten karne gayá, us ne in logon se burái hí burái kí; aur tú ne apne logon ko zará bhí rihái na bakhshí.

6 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Ab tú dekhegá kí main Fir'aun ke sáth kyá kartá hún: tab wuh zoráwar háth ke sabab se un ko jáne degá, aur zoráwar háth hí ke sabab se wuh un ko apne mulk se níkal degá.

2 Phir Khudá ne Músá se kahá, Main KHUDÁWAND hún; 3 aur main Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb ko Khudá e Qádir i Mutlaq ke taur par dikhái diyá, lekin apne YAHOWÁH nám se un par záhír na húa. 4 Aur main ne un ke sáth apná 'ahd bhí bándhá hai, kí mulk i Kan'án, jo un kí musáfirat ká mulk thá aur jis men wuh pardesí the, un ko dúngá. 5 Aur main ne baní Isráíl ke karáhne ko bhi sunkar, jin ko Misrion ne gulámí men rakh chhorá hai, apne us 'ahd ko yád kiya hai. 6 So tú baní Isráíl se kah, kí Main KHUDÁWAND hún, aur main tum ko Misrion ke bojhon ke níche se níkal lúngá, aur main tum ko un kí gulámí se ázád karúngá, aur main apná háth bahákar, aur un ko barí barí sazáen dekar tum ko rihái dúngá. 7 Aur main tum ko le lúngá kí merí qaum ban jáo, aur main tumhárá khudá húngá, aur tum ján loge kí main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún, jo tum ko Misrion ke bojhon ke níche se níkalta hún. 8 Aur jis mulk ko Abrahám aur Izháq aur Ya'qúb ko dene kí qasam main ne khái thí, us men tum ko pahunchákar use tumhárá mírás kar dúngá: KHUDÁWAND main hún. 9 Aur

Músá ne baní Isráíl ko yih báten suná dín, par unhon ne dí kí kurhan aur gulámí kí sakhtí ke sabab se Músá kí bát na suní.

10 Phir KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, 11 kí Jákar Misr ke bádsháh Fir'aun se kah, kí Baní Isráíl ko apne mulk men se jáne de. 12 Músá ne KHUDÁWAND se kahá, kí Dekh, baní Isráíl ne to merí suní nahín; pas main jo námahtún honth rakhtá hún, Fir'aun merí kyúнкаr sunegá? 13 Tab KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko baní Isráíl aur Misr ke bádsháh Fir'aun ke haqq men is mazmún ká hukm diyá, kí wuh baní Isráíl ko mulk i Misr se níkal le jáen.

14 Un ke ábái khándanon ke sardár yih the: Rúbin, jo Isráíl ká pah-lauthá thá; us ke bete, Hanúk, aur Fallú, aur Hasron, aur Karmí the. Yih Rúbin ke gharáne the. 15 Baní Shama'un yih the: Yamúel, aur Yamin, aur Ahad, aur Yakín, aur Suhr, aur Sául, jo ek Kan'ání 'aurat se paidá húa thá: yih Shama'un ke gharáne the. 16 Aur baní Láwí jin se un kí nasl chalí, un ke nám yih hain: Jairson, aur Qihát, aur Mirárí: aur Láwí kí 'umr ek sau saintís baras kí húl. 17 Baní Jairson, Libní, aur Sima'í the, in hí se in ke khándán chale. 18 Aur baní Qihát; 'Amráam, aur Izhár, aur Habrún, aur 'Uzzíel the: aur Qihát kí 'umr ek sau tentís baras kí húl. 19 Aur baní Mirárí, Mahlí, aur Múshí the: Láwion ke gharáne jin se un kí nasl chalí, yihí the. 20 Aur 'Amráam ne apne báp kí bahin Yúkabid se biyáh kiya; us 'aurat ke us se Hárún aur Músá paidá hue: aur 'Amráam kí 'umr ek sau saintís baras kí húl. 21 Baní Izhár, Qorah, aur Nafaj, aur Zikrí the. 22 Aur baní 'Uzzíel; Mísáel, aur Ilsafan, aur Sitrí the. 23 Aur Hárún ne Nahson kí bahin 'Amminádáb kí betí Ilísiba' se biyáh kiya; us se Nadab, aur Abihú, aur Ilí'azar, aur Itamar paidá hue. 24 Aur baní Qorah; Assir, aur Ilqanah, aur Ablásaf the; aur yih Qorahion ke gharáne the. 25 Aur Hárún ke bete Ilí'azar ne Fútlél kí betiyon men se ek ke sáth biyáh kiya; us se Fínihás paidá húa: Láwion ke báp dáda ke gharanon ke sardár, jin se un ke khándán

chale, yihí the. 26 Yih wuh Hárún aur Músá hain, jin ko KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Baní Isráíl ko un ke jathon ke mutábíq mulk i Misr se nikál le jáo. 27 Yih wuh hain, jinhon ne Misr ke bádsháh Fir'aun se kahá, ki Ham baní Isráíl ko Misr se nikál le jáenge: yih wuhí Músá aur Hárún hain.

28 Jab KHUDÁWAND ne mulk i Misr men Músá se báten kín, to yún huá, 29 ki KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Main KHUDÁWAND hún: jo kuchh main tujhe kahún, tú use Misr ke bádsháh Fir'aun se kahná. 30 Músá ne KHUDÁWAND se kahá, Dekh, mere to honthon ká khatna nahin huá: Fir'aun kyúnkar **7** merí sunegá? 1 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Dekh, main ne tujhe Fir'aun ke liye gová Khudá thahráyá: aur terá bhái Hárún terá paigambar hogá. 2 Jo jo hukm main tujhe dún, so tú kahná, aur terá bhái Hárún use Fir'aun se kahe, ki wuh baní Isráíl ko apne mulk se jáne de. 3 Aur main Fir'aun ke dil ko sakht karúngá, aur apne nishán aur 'ajáib mulk i Misr men kasrat se dikháúngá. 4 Taubhi Fir'aun tumhári na sunegá, tab main Misr ko háth lagáúngá, aur use barí barí sazáen dekar apne logon baní Isráíl ke jathon ko mulk i Misr se nikál láúngá. 5 Aur main jab Misr par háth chaláúngá, aur baní Isráíl ko un men se nikál láúngá, tab Misri jánenge ki main KHUDÁWAND hún. 6 Músá aur Hárún ne, jaisá KHUDÁWAND ne un ko hukm diyá, waisá hí kiyá. 7 Aur Músá assí baras, aur Hárún tirásí baras ká thá jab wuh Fir'aun se hamkalám hue.

8 Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá, 9 ki Jab Fir'aun tum ko kahe, ki Apná mu'jiza dikháo, to Hárún se kahná, ki Apní láthí ko lekar Fir'aun ke sámne dál de, táki wuh sánp ban jáe. 10 Aur Músá aur Hárún Fir'aun ke pás gaye, aur unhon ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq kiyá: aur Hárún ne apní láthí Fir'aun aur us ke khádimon ke sámne dál di aur wuh sánp ban gayí. 11 Tab Fir'aun ne bhí dánaon aur jádúgaron ko bulwáyá, aur Misr ke jádúgaron ne bhí apne

jádú se aisá hí kiyá. 12 Kyúnki unhon ne bhí apní apní láthi sámne dálí, aur wuh sánp ban gayín, lekin Hárún kí láthí un kí láthiyon ko nigal gayí. 13 Aur Fir'aun ká dil sakht ho gayá, aur jaisá KHUDÁWAND ne kah diyá thá, us ne un kí na suní.

14 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Fir'aun ká dil muta'assib hai, wuh in logon ko jáne nahin detá. 15 Ab tú subh ko Fir'aun ke pás já. Wuh daryá par jáegá, so tú lab i daryá us kí muláqát ke liye khará rahná, aur jo láthí sánp ban gayí thí use háth men le lená. 16 Aur us se kahná, ki KHUDÁWAND 'Ibráníon ke Khudá ne mujhe tere pás yih kahne ko bhejá hai, ki Mere logon ko jáne de, táki wuh biyábán men merí 'ibádat karen: aur ab tak tú ne kuchh samá'at nahin kí. 17 Pas KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú isí se ján legá, ki main KHUDÁWAND hún: dekh, main apne háth kí láthí ko daryá ke pání par márúngá, aur wuh khún ho jáegá. 18 Aur jo machhliyan daryá men hain, mar jáengi, aur daryá se ta'affun uthégá, aur Misríon ko daryá ká pání píne se karáhiyat hogí. 19 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Hárún se kah, Apní láthí le, aur Misr men jitná pání hai, ya'ni daryaon aur nahron aur jhílon aur talábon par apná háth bahá, táki wuh khún ban jáen; aur sáre mulk i Misr men patthar aur lakrí ke bartanon men bhí khún hí khún hogá. 20 Aur Músá aur Hárún ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq kiyá; us ne láthí uthákar use Fir'aun aur us ke khádimon ke sámne daryá ke pání par mára; aur daryá ká pání sab khún ho gayá. 21 Aur daryá kí machhliyan mar gayín, aur daryá se ta'affun uthne lagá, aur Misrí daryá ká pání pí na sake, aur tamán mulk i Misr men khún hí khún ho gayá. 22 Tab Misr ke jádúgaron ne bhí, apne jádú se, aisá hí kiyá; par Fir'aun ká dil sakht ho gayá, aur jaisá KHUDÁWAND ne kah diyá thá, us ne un kí na suní. 23 Aur Fir'aun lautkar apne ghar chalá gayá, aur us ke dil par kuchh asar nahuá. 24 Aur sab Misríon ne daryá ke ás pás píne ke pání ke liye kúen khod dále; kyúnki wuh daryá ká pání nahin pí sakte the.

25 Aur jab se KHUDAWAND ne daryá ko mārā, us ke ba'd sāt din guzre.

8 Phir KHUDAWAND ne Músá se kahá, ki Fir'aun ke pás já, aur us se kah, KHUDAWAND yún farmatá hai, ki Mere logon ko jáne de, táki wuh merí 'ibádat karen. 2 Aur agar tú un ko jáne na degá, to dekh, main tere mulk ko mendakon se mārúngá. 3 Aur daryá beshumar mendakon se bhar jáegá, aur wuh ákar tere ghar men, aur terí áramgáh men, aur tere palang par, aur tere mulázimon ke gharon men, aur terí ra'iyat par, aur tere tanuron, aur áta gúndhne ke laganon men ghuste phirenge, 4 aur tujh par, aur terí ra'iyat, aur tere naukaron par charh jáenge. 5 Aur KHUDAWAND ne Músá ko farmáyá, ki Hárún se kah, Apní láthí lekar apná háth daryáon aur nahron aur jhilon par barhá, aur mendakon ko mulk i Misr par charhá lá. 6 Chunánchi jitná pání Misr men thá us par Hárún ne apná háth barháya; aur mendak charh áe, aur Misr ke mulk ko dháñk liyá. 7 Aur jádúgaron ne bhí apne jádú se aisá hí kiyá, aur Misr ke mulk par mendak charhá láe. 8 Tab Fir'aun ne Músá aur Hárún ko bulwákar kahá, ki KHUDAWAND se shafá'at karo ki mendakon ko mujh se, aur merí ra'iyat se, dafa' kare; aur main in logon ko jáne dúngá, táki wuh KHUDAWAND ke liye qurbání karen. 9 Músá ne Fir'aun se kahá, Tujhe mujh par yihí fakhr rahe! Main tere aur tere naukaron aur terí ra'iyat ke wáste kab ke liye shafá'at karún, ki mendak tujh se aur tere gharon se dafa' hon aur daryá hí men rahen. 10 Us ne kahá, Kal ke liye Tab us ne kahá, Tere hí kahne ke mutábiq hogá, táki tú jáne ki KHUDAWAND hamáre Khudá kí mánind koí nahín. 11 Aur mendak tujh se, aur tere gharon se, aur tere naukaron se, aur terí ra'iyat se, dúr hokar daryá hí men rahá karenge. 12 Phir Músá aur Hárún Fir'aun ke pás se nikalkar chale gaye, aur Músá ne KHUDAWAND se mendakon ke báre men, jo us ne Fir'aun par bheje the, faryád kí. 13 Aur KHUDAWAND ne Músá kí dar-khwást ke muwáfiq kiyá; aur sab gharon aur sahnon, aur kheton ke

mendak mar gaye. 14 Aur logon ne un ko jama' kar karke un ke dher lagá diye, aur zamín se badbú áne lagi. 15 Par jab Fir'aun ne dekhá, ki chhutkára mil gayá, to us ne apná díl sakht kar liyá, aur jaisá KHUDAWAND ne kah diyá thá, un kí na suní. 16 Tab KHUDAWAND ne Músá se kahá, Hárún se kah, Apní láthí barhákar zamín kí gard ko mār, táki wuh tamám mulk i Misr men júen ban jáe. 17 Unhon ne aisá hí kiyá: aur Hárún ne apní láthí lekar apná háth barháya, aur zamín kí gard ko mārā, aur insán aur haiwán par júen ho gayín, aur tamám mulk i Misr men zamín kí sári gard júen ho gayí. 18 Aur jádúgaron ne koshish kí ki apne jádú se júen paidá karen, par na kar sake. Aur insán aur haiwán donon par júen charhí rahín. 19 Tab jádúgaron ne Fir'aun se kahá, ki Yih Khudá ká kám hai. Par Fir'aun ká díl sakht ho gayá, aur jaisá KHUDAWAND ne kah diyá thá, us ne un kí na suní.

20 Tab KHUDAWAND ne Músá se kahá, Subh sawere uthkar Fir'aun ke áge já khará honá. Wuh daryá par áegá; so tú us se kahná, KHUDAWAND yún farmatá hai, ki Mere logon ko jáne de, ki wuh merí 'ibádat karen: 21 warna agar tú un ko jáne na degá, to dekh, main tujh par, aur tere naukaron, aur terí ra'iyat par, aur tere gharon men machchharon ke gol ke gol bhejúngá; aur Misron ke ghar, aur tamám zamín, jahán jahán wuh haín, machchharon ke golon se bhar jáegí. 22 Aur main us díni Jashan ke 'iláqe ko, jis men mere log rahte haín judá karúngá, aur us men machchharon ke gol na hongé; táki tú ján le kí dunyá men KHUDAWAND main hí hún. 23 Aur main apne logon aur tere logon men farq karúngá: aur kal tak yih nishán zuhúr men áegá. 24 Chunánchi KHUDAWAND ne aisá hí kiyá; aur Fir'aun ke ghar, aur us ke naukaron ke gharon, aur sáre mulk i Misr men machchharon ke gol ke gol bhar gaye; aur in machchharon ke golon ke sabab se mulk ká nás ho gayá. 25 Tab Fir'aun ne Músá aur Hárún ko bulwákar kahá, ki Tum jáo, aur apne Khudá ke liye isí mulk men qurbání karo. 26 Músá ne kahá, Aisá karná munásib nahín;

kyunki ham KHUDAWAND apne Khuda ke liye us chiz ki qurbani karenge, jis se Misri nafrat rakhte hain; so agar ham Misriyon ki ankho ke age us chiz ki qurbani karen, jis se wuh nafrat rakhte hain, to kya wuh ham ko sangsar na kar dalenge? 27 Pas, ham tin din ki rah biyaban mein jakar KHUDAWAND apne Khuda ke liye, jaisa wuh ham ko hukm dega, qurbani karenge. 28 Fir'aun ne kaha, Main tum ko jane dunga, taki tum KHUDAWAND apne Khuda ke liye biyaban mein qurbani karo, lekin tum bahut dur mat jana, aur mere liye shafa'at karna. 29 Musa ne kaha, Dekh, main tere pas se jakar KHUDAWAND se shafa'at karunga, ki machchharon ke gol Fir'aun aur us ke naukaron, aur us ki ra'iyat ke pas se kal hi dur ho jayen; faqat itna ho ki Fir'aun age ko daga karke logon ko KHUDAWAND ke liye qurbani karne ko jane dene se inkar na kar de. 30 Aur Musa ne Fir'aun ke pas se jakar KHUDAWAND se shafa'at ki. 31 KHUDAWAND ne Musa ki dard-khwast ke muwafiq kiyi; aur us ne machchharon ke golon ko Fir'aun, aur us ke naukaron, aur us ki ra'iyat ke pas se dur kar diya, yahan tak ki ek bhi baqi na raha. 32 Phir Fir'aun ne is bar bhi apni dil sakht kar liya; aur un logon ko jane na diya.

9 Tab KHUDAWAND ne Musa se kaha, Fir'aun ke pas jakar us se kah, ki KHUDAWAND, 'Ibraniyon ka Khuda, yun farmata hai, ki Mere logon ko jane de, taki wuh meri 'ibadat karen. 2 Kyunki agar tu inkar kare aur un ko jane na de aur ab bhi un ko roke rakkhe, 3 to dekh, KHUDAWAND ka hath tere chaupayon par, jo kheton mein hain, ya'ni ghoron, gadhon, unton, gae bailon aur bhej bakriyon par aisa parega, ki un mein bari bhari mari phail jayegi. 4 Aur KHUDAWAND Israil ke chaupayon ko Misriyon ke chaupayon se juda karega, aur jo bani Israil ke hain, un mein se ek bhi nahin marega. 5 Aur KHUDAWAND ne ek waqt muqarrar kar diya, aur bata diya, ki Kal KHUDAWAND is mulk mein yahi kam karega. 6 Aur KHUDAWAND ne dusre din aisa hi kiyi; aur Misriyon ke sab chaupaye

mar gaye, lekin bani Israil ke chaupayon mein se ek bhi na mara. 7 Chunanchi Fir'aun ne admi bheje, to ma'lum hua, ki Israiliyan ke chaupayon mein se ek bhi nahin mara hai. Lekin Fir'aun ka dil muta'assib tha, aur us ne logon ko jane na diya.

8 Aur KHUDAWAND ne Musa aur Harun se kaha, ki Tum dono bhatthi ki rakh apni mutthiyon mein le lo, aur Musa use Fir'aun ke samne asman ki taraf ura de. 9 Aur wuh sare mulk i Misr mein barik gard hokar Misr ke admiyon aur janwaron ke jism par phore aur phaphole ban jayegi. 10 So wuh bhatthi ki rakh lekar Fir'aun ke age ja khar hui; aur Musa ne use asman ki taraf ura diya; aur wuh admiyon aur janwaron ke jism par phore aur phaphole ban gayi. 11 Aur jadugar phoron ke sabab se Musa ke age khar na rah sake; kyunki jadugaron aur sab Misriyon ke phore nikle hue the. 12 Aur KHUDAWAND ne Fir'aun ke dil ko sakht kar diya, aur us ne, jaisa KHUDAWAND ne Musa se kah diya tha, un ki na suni.

13 Phir KHUDAWAND ne Musa se kaha, ki Subh sawere uthkar Fir'aun ke age ja khar ho, aur use kah, ki KHUDAWAND, 'Ibraniyon ka Khuda, yun farmata hai, ki Mere logon ko jane de, taki wuh meri 'ibadat karen. 14 Kyunki main ab ki bar apni sab balayen tere dil, aur tere naukaron, aur teri ra'iyat par nازل karunga; taki tu jan le ki tamam dunya mein meri manind ko nahin hai. 15 Aur main ne to abhi hath barhakar tujhe aur teri ra'iyat ko waba se mara hota, aur tu zamin par se halak ho jata. 16 Par main ne tujhe fi'lhaqiqat is liye qaim rakkha hai, ki apni quwwat tujhe dikhaun, taki meri nam sari dunya mein mashhur ho jae. 17 Kyi tu ab bhi mere logon ke muqabale mein takabbur karti hai, ki un ko jane nahin deti? 18 Dekh, main kal isi waqt aise bare bare ole barsaunga, jo Misr mein jab se us ki bunyad dali gayi a tak nahin pare. 19 Pas admi bhejkar apne chaupayon ko aur jo kuchh tera mal kheton mein hai, us ko andar kar le, kyunki jitne admi aur janwar maidan mein hongey aur ghar mein nahin pahunchae jayenge, un par ole parenge,

aur wuh halák ho jáenge. 20 So Fir'aun ke khádimon men, jo jo KHUDÁWAND ke kalám se dartá thá, wuh apne naukaron aur chaupáyon ko ghar men bhagá le áyá. 21 Aur inhon ne KHUDÁWAND ke kalám ká liház na kiyá, unhon ne apne naukaron aur chaupáyon ko maidán men rahne diyá.

22 Aur KHUDÁWAND ne Musá se kahá, ki Apná háth ásmán kí taraf barhá, táki sab mulk i Misr men insán aur haiwán aur khet kí sabzi par, jo mulk i Misr men hai, ole giren.

23 Aur Musá ne apní láthi ásmán kí taraf utháí, aur KHUDÁWAND ne ra'd aur ole bheje, aur ág zamín tak áne lagi, aur KHUDÁWAND ne Misr i mulk par ole barsáe. 24 Pas ole gire, aur oлон ke sáth ág mili hui thi; aur wuh ole aise bhári the, ki jab se Misri qaum ábád hui aise ole mulk men kabhi nahin pare the.

25 Aur oлон ne sáre mulk i Misr men un ko jo maidán men the, kyá insán kyá haiwán, sab ko mará; aur kheton kí sári sabzi ko bhi ole mar gaye; aur maidán ke sab darakhton ko tor dála. 26 Magar Jashan ke 'iláqe men, jahan bani Isráil rahte the, ole nahin gire. 27 Tab Fir'aun ne Musá aur Hárún ko bulwákar un se kahá, ki Main ne is daf'a gunáh kiyá. KHUDÁWAND sádiq hai, aur main aur meri qaum ham donon badkár hain.

28 KHUDÁWAND se shafá'at karo, kyunki yih zor ká garajná aur oлон ká barasná bahut ho chuká: aur main tum ko jáne dúngá, aur tum ab ruke nahin rahoge. 29 Tab Musá ne use kahá, ki Main shahr se báhar nikalte hí KHUDÁWAND ke áge háth phailáungá, aur ra'd mauqúf ho jáegá, aur ole bhi phir na parenge: táki tú ján le ki dunyá KHUDÁWAND hí kí hai.

30 Lekin main jántá hun, ki tú aur tere naukar ab bhi KHUDÁWAND Khudá se nahin daroge. 31 Pas san aur jau ko to ole mar gaye; kyunki jau kí bálen nikal chuki thin, aur san men phul lage hue the. 32 Par gehun aur kathyá gehun mare na gaye, kyunki wuh barhe na the. 33 Aur Musá ne Fir'aun ke pás se shahr ke báhar jákar KHUDÁWAND ke áge háth phailáe. So ra'd aur ole mauqúf ho gaye, aur zamin par bárish tham gayi. 34 Jab

Fir'aun ne dekhá, ki menh aur ole aur ra'd mauqúf ho gaye, to us ne aur us ke khádimon ne aur ziyáda gunáh kiyá ki apná dil sakht kar liyá. 35 Aur Fir'aun ká dil sakht ho gayá; aur us ne baní Isráil ko, jaisá KHUDÁWAND ne Musá kí ma'rifat kah diyá thá, jáne na diyá.

10 Aur KHUDÁWAND ne Musá se kahá, ki Fir'aun ke pás já: kyunki main hí ne us ke dil, aur us ke naukaron ke dil ko sakht kar diyá hai, táki main apne yih nishán un ke bích dikhaun; 2 aur tú apne beté, aur apne pote ko mere nishán, aur wuh kám jo main ne Misr men un ke darmiyan kiye, sunáe; aur tum ján lo ki KHUDÁWAND main hí hun. 3 Aur Musá aur Hárún ne Fir'aun ke pás jákar us se kahá, ki KHUDÁWAND, 'Ibránion ká Khudá, yun farmatá hai, ki Tú kab tak mere samne níchá banne se inkár karegá? Mere logon ko jáne de, ki wuh meri 'ibádat karen. 4 Warna, agar tú mere logon ko jáne na degá, to dekh, kal main tere mulk men tidáiyán le áungá. 5 Aur wuh zamin kí sath ko aisá dhánk lengi ki koi zamin ko dekh bhi na sakegá; aur terá jo kuchh oлон se bach rahá hai, wuh use khá jáengi, aur tumhare jitne darakht maidán men lage hain un ko bhi chat kar jáengi. 6 aur wuh tere aur tere naukaron, balki sab Misrion ke gharon men bhar jáengi: aur aisá tere ábá o ajdád ne, jab se wuh paidá hue us waqt se áj tak nahin dekhá hogá. Aur wuh lautkar Fir'aun ke pás se chalá gayá. 7 Tab Fir'aun ke naukar Fir'aun se kahne lage, ki Yih shakhs kab tak hamare liye phandá baná rahegá? In logon ko jáne de, táki wuh KHUDÁWAND apne Khudá kí 'ibádat karen. Kyá, tujhe khabar nahin, ki Misr barbád ho gayá? 8 Tab Musá aur Hárún Fir'aun ke pás phir bulá liye gaye; aur us ne un ko kahá, ki Jáo, aur KHUDÁWAND apne Khudá kí 'ibádat karo: par wuh kaun kaun hain, jo jáenge? 9 Musá ne kahá, ki Ham apne jawanon, aur buddhon, aur apne beton, aur betiyon, aur apni bher bakriyon, aur apne gáe bailon samet jáenge; kyunki ham ko apne Khudá kí 'id karni hai. 10 Tab us ne un ko kahá, ki KHUDÁWAND

hi tumhāre sāth rahe ; main to zarūr hī tum ko bachchoṅ samet jāne dūngā. Khabardār ho jāo ; is men tumhārī kharābī hai. 11 Nahīn. Aisā nahīn hone pāegā. So tum mard hī mard jākar KHUDĀWAND kī 'ibādat karo, kyūnki tum yihī chāhte the. Aur wuh Fir'aun ke pās se nikāl diye gaye.

12 Tab KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Mulk i Misr par apnā hāth barhā, tāki tiddiyān mulk i Misr par āen, aur har qism kī sabzī ko, jo is mulk men oloṅ se bach rahī hai, chaṭ kar jāen. 13 Pas Mūsā ne mulk i Misr par apnī lāthī barhāī, aur KHUDĀWAND ne us sārē din aur sārī rāt purwā āndhī chalāī ; aur subh hote hote purwā āndhī tiddiyān le āī. 14 Aur tiddiyān sārē mulk i Misr par chhā gayīn aur wahīn Misr kī hudūd men baserā kiyā, aur un kā dal aisā bhārī thā, ki na to un se pahle aisī tiddiyān kabhī āīn, na un ke ba'd phir āengī. 15 Kyūnki unhoṅ ne tamām rū e zamīn ko dhānk liyā, aisā ki mulk men andherā ho gayā ; aur unhoṅ ne us mulk kī ek ek sabzī ko aur darakhton ke mewoṅ ko, jo oloṅ se bach gaye the, chaṭ kar liyā : aur mulk i Misr men na to kisī darakht kī, na khet kī kisī sabzī kī hariyālī bāqī rahī. 16 Tab Fir'aun ne jald Mūsā aur Hārūn ko bulwākar kahā, ki Main KHUDĀWAND tumhāre Khudā kā, aur tumhārā gunahgār hūn. 17 So faqat is bār merā gunāh bakhsho, aur KHUDĀWAND apne Khudā se shafā'at karo, ki wuh sirf is maut ko mujh se dūr kar de. 18 So us ne Fir'aun ke pās se nikalkar KHUDĀWAND se shafā'at kī. 19 Aur KHUDĀWAND ne pachhwā āndhī bhejī, jo tiddiyōṅ ko urākar le gayī, aur un ko Bahr i Qulzum men dāl diyā ; aur Misr kī hudūd men ek tiddī bhī bāqī na rahī. 20 Par KHUDĀWAND ne Fir'aun ke dil ko sakht kar diyā, aur us ne banī Isrāīl ko jāne na diyā.

21 Phir KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Apnā hāth āsmān kī taraf barhā, tāki mulk i Misr men tārīkī chhā jāe ; aisī tārīkī jise ṭatol sakeṅ. 22 Aur Mūsā ne apnā hāth āsmān kī taraf barhāyā ; aur tīn din tak sārē mulk i Misr men gahrī tārīkī rahī. 23 Tīn din tak na to kisī ne kisī ko dekhā, aur na koī apnī jagah se hilā : par

sab banī Isrāīl ke makānoṅ men ujālā rahā. 24 Tab Fir'aun ne Mūsā ko bulwākar kahā, ki Tum jāo, aur KHUDĀWAND kī 'ibādat karo ; faqat apnī bheṭ bakriyōṅ aur gāe bailōṅ ko yahīn chhor jāo, aur jo tumhāre bāl bachche haiṅ, un ko bhī sāth lete jāo. 25 Mūsā ne kahā, ki Tujhe ham ko qurbānīōṅ aur sokhtanī qurbānīōṅ ke liye jānwar dene pareṅge, tāki ham KHUDĀWAND apne Khudā ke āge qurbānī karen. 26 So hamāre chaupāye bhī hamāre sāth jāenge ; aur un kā ek khur tak bhī pīchhe nahīn chhorā jāegā ; kyūnki un hī men se ham ko KHUDĀWAND apne Khudā kī 'ibādat kā sāmān lenā paregā ; aur jab tak ham wahān pahunch na jāen, ham nahīn jānte, ki kyā kyā lekar ham ko KHUDĀWAND kī 'ibādat karnī hogī. 27 Ekin KHUDĀWAND ne Fir'aun ke dil ko sakht kar diyā : aur us ne un ko jāne hī na diyā. 28 Aur Fir'aun ne use kahā, Mere sāmne se chalā jā ; aur hoshyār rah ; phir merā muṅh dekhne ko mat ānā ; kyūnki jis din tū ne merā muṅh dekhā, tū mārā jāegā. 29 Tab Mūsā ne kahā, ki Tū ne thīk kahā hai ; main phir terā muṅh kabhī nahīn dekhūngā.

11 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Main Fir'aun aur Misrīōṅ par ek balā aur lāūngā ; us ke ba'd wuh tum ko yahān se jāne degā : aur jab wuh tum ko jāne degā, to yaqīnan tum sab ko yahān se bi'lkull nikāl degā. 2 So ab tū logōṅ ke kān men yih bāt dāl de, ki un men se har shakhs apne parausī, aur har aurat apnī parausin se, sone chāndī ke zewar le. 3 Aur KHUDĀWAND ne un logōṅ par Misrīōṅ ko mihrbān kar diyā. Aur yih ādmī Mūsā bhī mulk i Misr men Fir'aun ke khādimoṅ ke nazdīk, aur un logōṅ kī nigāh men barā buzurg thā.

4 Aur Mūsā ne kahā, ki KHUDĀWAND yūn farmātā hai, ki Main ādhī rāt ko nikalkar Misr ke bīch men jāūngā : 5 aur mulk i Misr ke sab pahlauthe, Fir'aun, jo takht par baithā hai, us ke pahlauthe se lekar, wuh laundī, jo chakkī pīstī hai, us ke pahlauthe tak, aur sab chaupāyōṅ ke pahlauthe mar jāenge. 6 Aur sārē mulk i

Misr men aísá bará mátam hogá, jaisá na kabhí pahle huá, aur na phir kabhí hogá. 7 Lekin Isráíliyon men se kisi par khwáh insán ho khwáh haiwánekkuttá bhí nahín bhaunkegá : táki tum ján lo, ki KHUDÁWAND Misríon aur Isráíliyon men kaisá farq kartá hai. 8 Aur tere yih sab naukar mere pás ákar mere áge sarnigún hongé aur kahenge, ki Tú bhí nikal aur tere sab pairau bhí niklen. Is ke ba'd main nikal jáungá. Yih kahkar wuh bare taish men Fir'aun ke pás se nikalkar chalá gayá.

9 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Fir'aun tumhári isí sabab se nahín sunegá, táki 'ajáib mulk i Misr men bahut ziyáda ho jáen. 10 Aur Músá aur Hárún ne yih karámat Fir'aun ko dikháin, aur KHUDÁWAND ne Fir'aun ke dil ko sakht kar diyá, ki us ne apne mulk se baní Isráíl ko jáne na diyá.

12 Phir KHUDÁWAND ne mulk i Misr men Músá aur Hárún se kahá, ki 2 Yih mahína tumháre liye mahínon ká shurú' aur sál ká pahlá mahína ho. 3 Pas Isráíliyon kí sári jamá'at se yih kah do, ki Isí mahíne ke daswen din, har shakhs apne ábái khándán ke mutábiq, ghar píchhe ek barra, le. 4 Aur agar kisi ke gharáne men barre ko kháne ke liye ádmí kam hon, to wuh aur us ká hamsáya, jo us ke ghar ke barábar rahtá ho, donon milkar, nafarí ke shumár ke muwáfiq ek barra le rakkhen; tum har ek ádmí ke kháne ki miqdár ke mutábiq barre ká hisáb lagáná. 5 Tumhárá barra be'aib, aur yaksála nar ho : aur aísá bachcha yá to bheron men se chunkar lená, yá bakriyon men se. 6 Aur tum use is mahíne kí chaudahwín tak rakh chhoóná : aur Isráíliyon ke qabílon kí sári jamá'at shám ko use zabh kare. 7 Aur thorá sá khún lekar jin gharon men wuh use kháen un ke darwázon ke donon bázuon aur úpar kí chaukhat par lagá den. 8 Aur wuh us ke gosht ko usí rát ág men bhúnkar karwe ság pát ke sáth khá len. 9 Use kachchá yá pání men ubálkar hargiz na khána, balki us ko sir aur páe aur andarúni 'azá samet ág par bhúnkar khána. 10 Aur us men se kuchh bhí subh tak báqí na chhoóná,

aur agar kuchh us men se subh tak báqí rah jáe to use ág men jalá dená. 11 Aur tum use is tarah khána : apní kamar bándhe, aur apní jutiyan pánwon men pahine aur apní láthí háth men liye hue; tum use jaldí jaldí khána, kyúnkí yih fasah KHUDÁWAND kí hai. 12 Is liye ki main us rát mulk i Misr men se hokar guzrúngá, aur insán aur haiwán ke sab pahlauthon ko jo mulk i Misr men hain, marúngá; aur Misr ke sáre deotáon ko bhí sazá dúngá. Main KHUDÁWAND hún. 13 Aur jin gharon men tum ho, un par wuh khún tumhári taraf se nishán thahregá : aur main us khún ko dekhkar tum ko chhortá jáungá; aur jab main Misríon ko marúngá, to wabá tumháre pás phatakne kí bhí nahín, ki tum ko halák kare. 14 Aur wuh din tumháre liye ek yádgár hogá; aur tum us ko KHUDÁWAND kí 'íd ká din samajhkarmánná. Tum use hamesha kí rasm karke us din ko nasl dar nasl 'íd ká din mánná. 15 Sát din tak tum bekhamíri rotí khána; aur pahle hí din se khamír apne apne ghar se báhar kar dená : is liye kí jo koí, pahle din se sátwen din tak, khamíri rotí kháe, wuh shakhs Isráíl men se kát dálá jáegá. 16 Aur pahle din tumhárá muqaddas majma' ho; aur sátwen din bhí muqaddas majma' ho : un donon dinon men koí kám na kiyá jáe, siwá us kháne ke jise har ek ádmí kháe; faqat yihí kiyá jáe. 17 Aur tum bekhamíri rotí kí yih 'íd manáná; kyúnkí main usí din tumháre jathon ko mulk i Misr se nikálúngá; is liye tum us din ko, hamesha kí rasm karke nasl dar nasl mánná. 18 Pahle mahíne kí chaudahwín tárikh kí shám se, ikkíswín tárikh kí shám tak, tum bekhamíri rotí khána. 19 Sát din tak tumháre gharon men kuchh bhí khamír na ho; kyúnkí jo koí kisi khamíri chíz ko kháe, wuh khwáh musáfir ho, khwáh us kí paidáish usí mulk kí ho, Isráíl kí jamá'at se kát dálá jáegá. 20 Tum koí khamíri chíz na khána, balki apní sab bastiyon men bekhamíri rotí khána.

21 Tab Músá ne Isráíl ke sab buzurgon ko bulwákar un ko kahá, ki Apne apne khándán ke mutábiq ek ek barra nikál rakkho, aur yih fasah ká barra zabh karná. 22 Aur

tum zúfe ká ek guchchhá lekar, us khún men, jo bāsan men hogá duboná, aur usí bāsan ke khún men se kuchh úpar kí chaukhaṭ aur darwāze ke donon bázúon par lagá dená; aur tum men se koí subh tak apne ghar ke darwāze se báhar najáe. 23 Kyúnki KHUDÁWAND Misrion ko mártá húa guzregá; aur jab KHUDÁWAND úpar kí chaukhaṭ aur darwāze ke donon bázúon par khún dekhegá, to wuh us darwāze ko chhor jáegá, aur halák karnewále ko tum ko márne ke liye ghar ke andar áne na degá. 24 Aur tum is bát ko apne aur apní aulád ke liye hamesha kí rasm karke mánná. 25 Aur jab tum us mulk men, jo KHUDÁWAND tum ko apne wa'de ke muwáfiq degá, dákhil ho jáo, to is 'ibádat ko barábar járí rakhná. 26 Aur jab tumhári aulád tum se púchhe, kí Is 'ibádat se tumhárá maqsad kyá hai? 27 To tum yih kahná, kí Yih KHUDÁWAND kí fasah kí qurbání hai jo Misr men Misrion ko márte waqt baní Isráíl ke gharon ko chhor gayá aur yún hamáre gharon ko bachá liyá. Tab logon ne sir jhukákar sijda kiyá. 28 Aur baní Isráíl ne jákar, jaisá KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko farmáyá thá, waisá hí kiyá.

29 Aur ádhí rát ko KHUDÁWAND ne mulk i Misr ke sab pahlauthon ko, Fir'aun, jo apne takht par baithá thá, us ke pahlauthé se lekar, wuh qaidí jo qaidkháne men thá, us ke pahlauthé tak, balki chaupáyon ke pahlauthon ko bhí halák kar diyá. 30 Aur Fir'aun aur us ke sab naukar, aur sab Misrí rát hí ko uth baithé, aur Misr men bará kuhrám machá; kyúnki ek bhí aisá ghar na thá, jis men koí na mará ho. 31 Tab us ne rát hí rát men Músá aur Hárún ko bulwákar kahá, kí Tum baní Isráíl ko lekar merí qaum ke logon men se nikal jáo, aur jaisá kahte ho jákar KHUDÁWAND kí 'ibádat karo. 32 Aur apne kahne ke mutábíq apní bher bakriyán aur gáe bail bhí lete jáo, aur mere liye bhí du'á karná. 33 Aur Misrí un logon se bajidd hone lage, táki un ko mulk i Misr se jald báhar chaltá karen, kyúnki wuh samjhe, kí Ham sab mar jáenge. 34 So in logon ne apne gundhe gundháe áte ko bagair khamír diye, laganon samet, kapron men bándhkar

apne kandhon par dhar liyá. 35 Aur baní Isráíl ne Músá ke kahne ke muwáfiq yih bhí kiyá, kí Misrion se sone chándí ke zewar aur kapre máng liye. 36 Aur KHUDÁWAND ne un logon ko Misrion kí nigáh men aisi 'izzat bakhsí, kí jo kuchh unhon ne mángá unhon ne de diyá. So unhon ne Misrion ko lúṭ liyá.

37 Aur baní Isráíl ne Ra'msis se Sukkát tak paidal safar kiyá, aur bál bachchon ko chhorkar wuh koí chha lákh mard the. 38 Aur un ke sáth ek milá julá guroh bhí gayá, aur bher bakriyán aur gáe bail aur bahut chaupáye un ke sáth the. 39 Aur unhon ne us gundhe húa áte kí, jise wuh Misr se láe the, bekhamírí rotíyán pakáin; kyúnki wuh us men khamír dene na páe the, is liye kí wuh Misr se aise jabran nikál diye gaye, kí wahán thahar na sake, aur na kuchh kháná apne liye taiyár karne páe. 40 Aur baní Isráíl ko, Misr men búdobásh karte húa, chár sau tís baras húa the. 41 Aur un chár sau tís barason ke guzar jáne par, thík usí roz KHUDÁWAND ká sárá lashkar mulk i Misr se nikal gayá. 42 Yih wuh rát hai jise KHUDÁWAND kí khátir mánná bahut munásib hai, kyúnki is men wuh un ko mulk i Misr se nikál láyá. KHUDÁWAND kí yih wuhí rát hai, jise lázim hai kí sab baní Isráíl nasl dar nasl khúb manen.

43 Phir KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá, kí Fasah kí rasm yih hai, kí koí begána use kháne na páe. 44 Lekin agar koí shakhs kisí ká zarkharíd gulám ho, aur tum logon ne us ká khatna kar diyá ho, to wuh use kháe. 45 Par ajnabí aur mazdúr use kháne na páe. 46 Aur use ek hí ghar men kháen, ya'ní us ká zará bhí gosht tum ghar se báhar na le jáná, aur na us kí koí haddí toṛná. 47 Isráíl kí sári jamá'at is par 'amal kare. 48 Aur agar koí ajnabí tumháre sáth muqím ho, aur KHUDÁWAND kí fasah ko mánná cháhtá ho, to us ke han ke sab mard apná khatna karáen; tab wuh pás ákar fasah kare, yún wuh aisá samjhá jáegá goyá usí mulk kí us kí paidáish hai. Par koí námaḥtún admí use kháne na páe. 49 Wataní aur us ajnabí ke liye, jo tumháre bích muqím ho, ek hí sharí'at hogí.

50 Pas sab baní Isráíl ne, jaisá KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko farmáyá, waisá hí kiyá. 51 Aur thík usí roz KHUDÁWAND baní Isráíl ke sab jathon ko mulk i Misr se nikál le gayá.

13 Aur KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, ki 2 Sab pahlau-thon ko, ya'ní jo baní Isráíl men, khwáh insán ho khwáh haiwán, pahlau-thí ke bachche hon, un ko mere liye muqaddas thahrá, kyúñki wuh mere hain.

3 Aur Músá ne logon se kahá, ki Tum is dín ko yád rakhná, jis men tum Misr se jo gulámi ká ghar hai nikle; kyúñki KHUDÁWAND apne zor i bázú se tum ko wahán se nikál láyá: is men khamírí rotí khái na jáe. 4 Tum Abíb ke mahíne men, áj ke dín, nikle ho. 5 Sojab KHUDÁWAND tum ko Kan'ánion, aur Hittion, aur Amorion, aur Hawwion, aur Yabú-sion ke mulk men pahunchá de, jise tum ko dene kí qasam us ne tumháre bápádá se khái thí, aur jis men dúdh aur shahd bahtá hai, to tum isí mahíne men yih 'ibádat kiyá karná. 6 Sát dín tak to tum be-khamírí rotí kháná, aur sátwen dín KHUDÁWAND kí 'íd manáná. 7 Be-khamírí rotí sáton dín khái jáe, aur khamírí rotí tumháre pás dikhái bhí na de, aur na tumháre mulk kí hudúd men kahin kuchh khamír nazar áe. 8 Aur tum us roz apne beṭe ko yih batáná, ki Is dín ko ham us kám ke sabab se mánte hain, jo KHUDÁWAND ne hamáre liye us waqt kiyá jab ham mulk i Misr se nikle. 9 Aur yihí tumháre pás goyá tumháre háth men ek nishán, aur tumhári donon ánkhoñ ke sámnne ek yádgár thahre, táki KHUDÁWAND kí sha-rí'at tumhári zabán par ho, kyúñki KHUDÁWAND ne tum ko apne zor i bázú se mulk i Misr se nikálá. 10 Pas tum is rasm ko isí waqt i mu'aiyan men sál ba sál maná karná.

11 Aur jab KHUDÁWAND us qasam ke mutábíq jo us ne tum se aur tumháre bápádá se khái, tum ko Kan'ánion ke mulk men pahunchákar wuh mulk tum ko de de; 12 to tum pahlau-thí ke bachchoñ ko aur jánwaron ke pahlau-thon ko KHUDÁWAND ke liye alag kar dená. Sab nar bachche KHUDÁWAND ke hongé. 13 Aur

gadhe ke pahle bachche ke fidiye men barra dená; aur agar tum us ká fidiya na do, to us kí gardan tor-dálná: aur tumháre beṭon men jitne pahlau-the hon, un sab ká fidiya tum ko dená hogá. 14 Aur jab áyanda zamáne men terá beṭá tujh se suwál kare, ki Yih kyá hai? To tú use yih jawáb dená, ki KHUDÁWAND ham ko Misr se, jo gulámi ká ghar hai, ba zor i bázú nikál láyá. 15 Aur jab Fir'aun ne ham ko jáne dená na cháhá, to KHUDÁWAND ne mulk i Misr men insán aur haiwán donon ke pahlau-the már diye: is liye ham jánwaron ke sab nar bachchoñ ko, jo apní apní mán ke rihm ko kholte hain, KHUDÁWAND ke áge qurbání karte hain; lekin apne beṭon ke sab pahlau-thon ká fidiya dete hain. 16 Aur yih tumháre háth par ek nishán aur tumhári peshání par tikon kí mánind hon; kyúñki KHUDÁWAND apne zor i bázú se ham ko Misr se nikál láyá.

17 Aur jab Fir'aun ne un logon ko jáne kí ijázat de dí, to Khudá in ke Filistion ke mulk ke ráste se nahin le gayá, agarchi udhar se nazdík partá; kyúñki Khudá ne kahá, Aisá na ho kí yih log larái bharái dekhkar pachhtáne lagen aur Misr ko laut jáen. 18 Bal-kí Khudá in ko chakkar khilákar bahr i Qulzum ke biyábán ke ráste se le gayá, aur baní Isráíl mulk i Misr se musallah nikle the. 19 Aur Músá Yúsuf kí haḍḍiyon ko sath lete gayá, kyúñki us ne baní Isráíl se yih kahkar, ki Khudá zarúr tumhári khabar legá, is bát kí saḥt qasam le lí thí, kí tum yahán se merí haḍḍiyán apne sáth lete jáná. 20 Aur unhoñ ne Sukkát se kúch karke biyábán ke kanáre Etám men derá kiyá. 21 Aur KHUDÁWAND un ko dín ko rásta dikháne ke liye bádál ke sutún men, aur rát ko raushní dene ke liye ág ke sutún men hokar un ke áge áge chalá kartá thá, táki wuh dín aur rát donon men chal saken. 22 Wuh bádál ká sutún dín ko, aur ág ká sutún rát ko, un logon ke áge se hattá na thá.

14 Aur KHUDÁWAND ne Músá se farmáyá, ki 2 Baní Isráíl ko hukm de kí wuh lautkar Mijdál aur samundar ke bích Fí Hakhírot ke muqábil Ba'l Safon ke áge dere lagáen, usí ke áge

samundar ke kanāre kanāre dere lagānā. 3 Fir'aun bani Isráíl ke haqq men kahegá, ki Wuh zamín kí uljhanon men ákar biyábán men ghir gaye haiñ. 4 Aur main Fir'aun ke dil ko sakht karúngá, aur wuh un ká pichhá karegá; aur main Fir'aun aur us ke sárelashkar par mumtáz húngá; aur Misrí ján lenge ki KHUDÁWAND main hún. Aur unhon ne aisá hí kiya. 5 Jab Misr ke bádsháh ko khabar mili ki wuh log chal diye, to Fir'aun aur us ke khádimon ká dil un logon kí taraf se phir gaya, aur wuh kahne lage, ki Ham ne yih kyá kiya, ki Isráílion ko apní khidmat se chhutí dekar un ko jáne diya? 6 Tab us ne apná rath taiyár karwáyá aur apní qaum ke logon ko sáth liya: 7 aur us ne chha sau chune hue rath, balki Misr ke sab rath liye, aur un sabhon men sardaron ko bihaya. 8 Aur KHUDÁWAND ne Misr ke bádsháh Fir'aun ke dil ko sakht kar diya, aur us ne baní Isráíl ká pichhá kiya; kyúñki baní Isráíl bare fakhr se nikle the. 9 Aur Misrí fauj ne Fir'aun ke sab ghoron, aur rathon, aur sawaron samet un ká pichhá kiya, aur un ko jab wuh samundar ke kanāre Fí Hakhírot ke pás Ba'l Safon ke sámnne derá lagá rahe the já liya. 10 Aur jab Fir'aun nazdík á gavá, tab baní Isráíl ne áñkh uthákar dekhá, ki Misrí un ká pichhá kiye chale áte haiñ, aur wuh niháyat khaufzada ho gaye. Tab baní Isráíl ne KHUDÁWAND se faryád kí: 11 aur Músá se kahne lage, Kyá Misr men qabren na thín, jo tú ham ko wahán se marne ke liye biyábán men le áya hai? Tú ne ham se yih kyá kiya, kí ham ko Misr se nikál láya? 12 Kyá ham tujh se Misr men yih bát na kahte the, kí Ham ko rahne de, kí ham Misríon kí khidmat karen? kyúñki hamāre liye Misríon kí khidmat karná biyábán men marne se bihtar hotá. 13 Tab Músá ne logon se kahá, Daro mat; chup cháp kharé hokar KHUDÁWAND kí naját ke kám ko dekho, jo wuh áj tumháre liye karegá. Kyúñki jin Misríon ko tum áj dekhte ho, un ko phir kabhí abad tak na dekhoge. 14 KHUDÁWAND tumhári taraf se jang karegá, aur tum khámosh rahoge.

15 Aur KHUDÁWAND ne Músá se

kahá, ki Tú kyúñ mujh se faryád kar rahá hai? Baní Isráíl se kah, ki wuh áge barhen. 16 Aur tú apní láthi uthákar apná háth samundar ke úpar barhá, aur use do hisse kar: aur baní Isráíl samundar ke bích men se khushk zamín par chalkar nikal jáenge. 17 Aur dekh, main Misríon ke dil sakht kar dúngá, aur wuh un ká pichhá karenge: aur main Fir'aun, aur us kí sipáh, aur us ke rathon, aur sawaron par mumtáz húngá. 18 Aur jab main Fir'aun, aur us ke rathon, aur sawaron par mumtáz ho jáúngá, to Misrí ján lenge, ki main hí KHUDÁWAND hún. 19 Aur Khudá ká firish-ta, jo Isráíli lashkar ke áge áge chalá kartá thá, jákar un ke pichhe ho gaya, aur bádál ká wuh sutún un ke sámnne se hañkar un ke pichhe já thahrá. 20 Yún wuh Misríon ke lashkar aur Isráíli lashkar ke bích men ho gaya; so wahán bádál bhí thá aur andherá bhí; taubhí rát ko us se raushní rahí. Pas wuh rát bhar ek dústre ke pás nahin áe. 21 Phir Músá ne apná háth samundar ke úpar barháya: aur KHUDÁWAND ne rát bhar tund púrabi áñdhí chalákar aur samundar ko pichhe hañkar use khushk zamín baná diya, aur pání do hisse ho gaya. 22 Aur baní Isráíl samundar ke bích men se khushk zamín par chalkar nikal gaye: aur un ke dahine aur báen háth pání díwār kí tarah thá. 23 Aur Misríon ne ta'áqqub kiya, aur Fir'aun ke sab ghore, aur rath, aur sawar un ke pichhe pichhe samundar ke bích men chale gaye. 24 Aur rát ke pichhle pahar KHUDÁWAND ne ág aur bádál ke sutún men se Misríon ke lashkar par nazar kí, aur un ke lashkar ko ghabrá diya. 25 Aur us ne un ke rathon ke pahiyon ko nikál dálá, so un ká chaláná mushkil ho gaya: tab Misrí kahne lage, A'ó, ham Isráílion ke sámnne se bhágen; kyúñki KHUDÁWAND un kí taraf se Misríon ke sáth jang kartá hai.

26 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Apná háth samundar ke úpar barhá, táki pání Misríon, aur un ke rathon aur sawaron par phir bahne lage. 27 Aur Músá ne apná háth samundar ke úpar barháya, aur subh hote hote samundar phir apní aslí quwwat par á gaya, aur Misrí ulte

bhagne lage: aur KHUDAWAND ne samundar ke bich hi men Misrion ko tah o bala kar diya. 28 Aur pani palatkar aya, aur us ne rathon aur sawaron, aur Fir'aun ke sare lashkar ko, jo Israilion ka pichha karti hui samundar men gayi thi, garq kar diya, aur ek bhi un men se baqi na chhuta. 29 Par bani Israil samundar ke bich men se khushk zamin par chalkar nikal gaye, aur pani un ke dahine aur baen hath diwar ki tarah raha. 30 So KHUDAWAND ne us din Israilion ko Misrion ke hath se is tarah bachaya, aur Israilion ne Misrion ko samundar ke kanare mare hue pare dekha. 31 Aur Israilion ne wuh bari qudrat, jo KHUDAWAND ne Misrion par zahir ki, dekhi, aur wuh log KHUDAWAND se dare, aur KHUDAWAND par, aur us ke bande Musa par iman lae.

- 15** Tab Musa aur bani Israil ne KHUDAWAND ke liye yeh git gayi, aur yeh kahne lage,
Main KHUDAWAND ki sana gaunga.
Kyunki wuh jalal ke sath fathmand hui.
Us ne ghore ko sawar samet samundar men dal diya.
2 KHUDAWAND mera zor aur rag hai, wuh meri najat bhi thahra.
Wuh mera Khuda hai, main us ki bari karunga;
Wuh mere bap ka Khuda hai, main us ki buzurgi karunga.
3 KHUDAWAND sahib i jang hai:
YAHWAH us ka nam hai.
4 Fir'aun ke rathon aur lashkar ko us ne samundar men dal diya,
Aur us ke chida sardar Bahr i Qulzum men garq hue.
5 Gahre pani ne un ko chhipa liya:
Wuh patthar ki manind tah men chale gaye.
6 Ai KHUDAWAND, tera dahina hath qudrat ke sabab se jalali hai.
Ai KHUDAWAND, tera dahina hath dushman ko chaknachur kar deta hai.
7 Tu apni 'azmat ke zor se apne mukhalifon ko tah o bala karti hai:
Tu apni qahr bhejti hai, aur

- wuh un ko khunti ki manind bhasam kar dalti hai.
8 Tere nathon ke dam se pani ka dher lag gaya,
Sailab tude ki tarah sidhe khare ho gaye,
Aur gahra pani samundar ke bich men jam gaya.
9 Dushman ne to yeh kahi thi,
Main pichha karunga:
Main ja pakunga, main lut ka mal taqsim karunga:
Un ki tabahi se mera kaleja thandi hogi.
Main apni talwar khenchkar apne hi hath se un ko halak karunga.
10 Tu ne apni andhi ki phunk mari, to samundar ne un ko chhipa liya.
Wuh zor ke pani men sise ki tarah dub gaye.
11 Ma'budo men, ai KHUDAWAND, teri manind kaun hai?
Kaun hai, jo teri manind apne taqaddus ke ba'is jalali
Aur apni madh ke sabab se ru'bwala aur sahib i karamat hai?
12 Tu ne apni dahina hath barchayi,
To zamin un ko nigal gayi.
13 Apni rahmat se tu ne un logon ki, jin ko tu ne khalasi bakhshi, rahnuma ki:
Aur apne zor se tu un ko apne muqaddas makan ko le chali hai.
14 Qaumen sunkar tharra gayi hain,
Aur Filistin ke bashindon ki jan par a bani hai.
15 Adom ke rais hairan hain,
Moab ke pahlawanon ko kapkap lag gayi hai:
Kan'an ke sab bashindon ke dil pighle jate hain.
16 Khauf o hiras un par tari hai;
Tere bazu ki 'azmat ke sabab se wuh patthar ki tarah behiss o harakat hain;
Jab tak, ai KHUDAWAND, tere log nikal na jayen,
Jab tak tere log jin ko tu ne kharida hai par na ho jayen.
17 Tu un ko wahan le jakar apni miras ke pahar par darakht ki tarah lagaega,
Tu un ko usi jagah le jagega jise tu ne apni sukunat ke liye banaya hai.

Ai KHUDÁWAND! Wuh terí já e muqaddas hai, jise tere háth-on ne qáim kiya hai.

18 KHUDÁWAND abadu'l ábád saltanat karegá.

19 Is gít ká sabab yih thá, ki Fir'aun ke sawár ghoron aur rathon samet samundar men gaye, aur KHUDÁWAND samundar ke pání ko un par lautá liya, lekin baní Isráíl samundar ke báb men se khushk zamín par chálkar nikal gaye. 20 Tab Hárún kí bahín Maryam nabíya ne daf háth men liya; aur sab 'auraten daf liye náchtí hui us ke pichhe chalin. 21 Aur Maryam un ke gáne ke jawáb men yih gátí thí,

KHUDÁWAND kí hamd o saná gáo, Kyunki wuh jalál ke sáth fathmand huá hai.

Us ne ghore ko us ke sawár samet samundar men dál diya hai.

22 Phir Músá baní Isráíl ko Bahr i Qulzum se áge le gayá, aur wuh Shor ke biyábán men áe, aur biyábán men chalte hue tñ din tak un ko koi pání ká chashma na milá. 23 Aur jab wuh Márah men áe, to Márah ká pání pí na sake, kyunki wuh karwá thá. Isí liye us jagah ká nám Márah par gayá. 24 Tab wuh log Músá par burburakar kahne lage, ki Ham kyá pien? 25 Us ne KHUDÁWAND se faryád kí: KHUDÁWAND ne use ek per dikháya, jise jab us ne pání men dálá to pání mithá ho gayá; wuh KHUDÁWAND ne un ke liye ek áin aur shari'at baná, aur wahin yih kahkar un kí ázmaish kí, 26 ki Agar tú dil lagákar KHUDÁWAND apne Khudá kí bát sune, aur wuhí kám kare jo us kí nazar men bhalá hai, aur us ke hukmon ko máne, aur us ke áin par 'amal kare, to main un bámarion men se, jo main ne Misrion par bhejin, tujh par koi na bhejunga; kyunki main KHUDÁWAND terá sháfi hún.

27 Phir wuh Elím men áe, jahan pání ke bárah chashme aur khajúr ke sattar darakht the: aur wahin pání ke qarib unhon ne apne dere lagáe.

16

Phir wuh Elím se rawána hue, aur baní Isráíl kí sári jamá'at mulk i Misr se nikalne ke ba'd dúsre mahíne ke pandrahwín táríkh ko Sín ke biyábán men, jo

Elim aur Síná ke darmiyan hai, pahunchí. 2 Aur us biyábán men baní Isráíl kí sári jamá'at, Músá aur Hárún par burburáne lagi; 3 aur baní Isráíl kahne lage, Kásh ki ham KHUDÁWAND ke háth se mulk i Misr men jab hí már diye játe, jab ham gosht kí hándiyon ke pás baithkar dil bharkar roti kháthe the; kyunki-tum to ham ko is biyábán men isí liye le áe ho ki sáre majma' ko bhúká máro. 4 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Main ásmán se tum logon ke liye rotíyan barsáunga; so yih log nikal nikalkar faqat ek ek din ká hissa har roz bañor liya karen, ki is se main in kí ázmaish karunga, ki wuh merí shari'at par chalenge ya nahin. 5 Aur chhate din aisá hogá, ki jitná wuh lákar pakaenge, wuh us se, jitná roz jama' karte hain, dúná hogá. 6 Tab Músá aur Hárún ne sab baní Isráíl se kahá, ki Shám ko tum ján loge ki jo tum ko mulk i Misr se nikalkar láya hai wuh KHUDÁWAND hai. 7 Aur subh ko tum KHUDÁWAND ká jalál dekhoge: kyunki tum jo KHUDÁWAND par burburáne lagte ho, use wuh suntá hai: aur ham kaun hain, jo tum ham par burburáte ho? 8 Aur Músá ne yih bhi kahá, ki Shám ko KHUDÁWAND tum ko kháne ko gosht, aur subh ko roti peñ bharke degá; kyunki tum jo KHUDÁWAND par burburáte ho use wuh suntá hai, aur hamárá kyá haqíqat hai? Tumhárá burburána ham par nahin, balki KHUDÁWAND par hai. 9 Phir Músá ne Hárún se kahá, ki Baní Isráíl kí sári jamá'at se kah, ki tum KHUDÁWAND ke nazdik áo, kyunki us ne tumhárá burburána sun liya hai. 10 Aur jab Hárún baní Isráíl kí jamá'at se yih báten kah rahá thá, to unhon ne biyábán kí taraf nazar kí, aur un ko KHUDÁWAND ká jalál bádal men dikhái diya. 11 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 12 Main ne baní Isráíl ká burburána sun liya hai: so tú un se kah de, ki Shám ko tum gosht kháoge, aur subh ko tum roti se ser hoge; aur tum ján loge, ki main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún. 13 Aur yun huá, ki shám ko itní bañeren áin, ki un kí khaimagáh ko dhánk liya: aur subh ko khaimagáh ke ás pás os pari hui thí. 14 Aur jab wuh os jo pari thí súkh gayi, to kyá dekhte

hai, ki biyábán men ek chhoti chhoti gol gol chiz, aisi chhoti jaise pále ke dāne hote hai, zamin par pari hai. 15 Baní Isráíl use dekhkar āpas men kahne lage, Mann? kyunki wuh nahin jānte the, ki wuh kyā hai. Tab Músá ne un se kahá, Yih wuhí rotí hai, jo KHUDÁWAND ne khāne ke tum ko di hai. 16 So KHUDÁWAND ká hukm yih hai, ki tum use apne apne khāne kī miqdār ke muwāfiq, ya'ní apne apne ádmīon ke shumār ke mutābiq fī kas ek omar jama' karná, aur har shakhs itne hī ádmīon ke liye jama' kare jitne us ke dere men hon. 17 Chunānchi baní Isráíl ne aisá hī kiya, aur kisí ne ziyāda, aur kisí ne kam jama' kiya. 18 Aur jab unhon ne use omar se nápa, to jis ne ziyāda jama' kiya thá, kuchh ziyāda na páya; aur us ká, jis ne kam jama' kiya thá, kam na huá. Un men se har ek ne apne khāne kī miqdār ke mutābiq jama' kiya thá. 19 Aur Músá ne un se kah diya thá, ki Koi us men se kuchh subh tak báqí na chhore. 20 Taubhí unhon ne Músá kī bát na mání; balki ba'zón ne subh tak kuchh rahne diya, so us men kīre par gaye, aur wuh sar gayá; so Músá un se náráz huá. 21 Aur wuh har subh ko apne apne khāne kī miqdār ke mutābiq jama' kar lete the, aur dhūp tez hote hī wuh pighal jātá thá. 22 Aur chhate din aisá huá ki jitní rotí wuh roz jama' karte the us se dúni jama' kī, ya'ní fī kas do omar. Aur jamá'at ke sab sardáron ne ákar yih Músá ko batáyá. 23 Us ne un ko kahá, ki KHUDÁWAND ká hukm yih hai, ki Kal kháss áram ká din, ya'ní KHUDÁWAND ká muqaddas sabt hai. Jo tum ko pakáná ho paká lo, aur jo ubálná ho ubál lo, aur wuh jo bach rahe use apne liye subh tak mahfúz rakkho. 24 Chunānchi unhon ne, jaisá Músá ne kahá thá, use subh tak rahne diya, aur wuh na to sará, aur na us men kīre pare. 25 Aur Músá ne kahá, ki A'j usí ko kháo, kyunki áj KHUDÁWAND ká sabt hai, is liye wuh áj tum ko maidán men nahin milegá. 26 Chha din tak tum use jama' karná; par sātweñ din sabt hai, us men wuh nahin milegá. 27 Aur sātweñ din aisá huá ki un men se ba'z ádmī mann bañorne gaye, par un ko kuchh

nahin milá. 28 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Tum log, kab tak mere hukmon aur shariaton ke mánne se inkar karte rahoge? 29 Dekho, chūnki KHUDÁWAND ne tum ko sabt ká din diya hai, is liye wuh tum ko chhate din do din ká khāná detá hai. So tum apní apní jagah raho, aur sātweñ din koi apní jagah se báhar na jāe. 30 Chunānchi logon ne sātweñ din áram kiya. 31 Aur baní Isráíl ne us ká nám Mann rakkhá; aur wuh dhaniye ke bīj kī tarah safed, aur us ká maza shahd ke bane hue pūe kī tarah thá. 32 Aur Músá ne kahá, KHUDÁWAND yih hukm detá hai, ki Is ká ek omar bharkar apní nasl ke liye rakh lo; táki wuh us rotí ko dekhe, jo main ne tum ko biyábán men khiláí, jab main tum ko mulk i Misr se nikálkar láya. 33 Aur Músá ne Hárún se kahá, Ek martabán le, aur ek omar mann us men bharkar use KHUDÁWAND ke áge rakh de, táki wuh tumbhári nasl ke liye rakkhá rahe. 34 Aur jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diya thá, usí ke mutābiq Hárún ne use shahádat ke sandúq ke áge rakh diya, táki wuh rakkhá rahe. 35 Aur baní Isráíl, jab tak ábád mulk men na áe, ya'ní chálís baras tak mann kháte rahe; algaraz jab tak wuh mulk i Kan'án kī hudúd tak na áe, mann kháte rahe. 36 Aur ek omar ek aifah ká daswán hissa hai.

17 Phir baní Isráíl kī sári jamá'at Sín ke biyábán se chali aur KHUDÁWAND ke hukm ke mutābiq safar kartí hui Rafidím men ákar derá kiya: wahán un logon ke pine ko pání na milá. 2 Wahán wuh log Músá se jhagrá karke kahne lage, ki Ham ko pine ko pání de. Músá ne un se kahá, ki Tum mujh se kyūñ jhagarte ho, aur KHUDÁWAND ko kyūñ ázmáte ho? 3 Wahán un logon ko barí piyás lagi; so wuh Músá par burburāne lage aur kahá, ki Tú ham ko aur hamāre bachchon aur chaupáyon ko piyásá mārne ke liye ham logon ko kyūñ mulk i Misr se nikál láya? 4 Músá ne KHUDÁWAND se faryád karke kahá, ki Main in logon se kyā karún? wuh sab to abhí mujhe sangsār karne ko taiyār hai. 5 KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Logon ke áge hokar chal, aur baní Isráíl ke

buzurgon men se chand ko apne sáth le le, aur jis láthi se tú ne daryá par márá thá, use apne háth men letá já. 6 Dekh, main tere áge jákar wahán Horib kí ek chatán par khará rahúnga: aur tú us chatán par márná, to us men se pání niklegá, kí yih log píen. Chunánchi Músá ne baní Isráil ke buzurgon ke sámne yihí kiyá. 7 Aur us ne us jagah ká nám Massah aur Maribah rakkhá; kyúнки baní Isráil ne wahán jhagrá kiyá aur yih kahkar KHUDÁWAND ká imtihán kiyá, kí KHUDÁWAND hamáre bích men hai yá nahín?

8 Tab 'Amáliqí ákar Rafídím men baní Isráil se larne lage. 9 Aur Músá ne Yashú' se kahá, kí Hamári taraf ke kuchh ádmí chunkar le já, aur 'Amáliqíon se lar: aur main kal Khudá kí láthi apne háth men liye hue pahár kí choṭi par khará rahúnga. 10 So Músá ke hukm ke mutábíq Yashú' 'Amáliqíon se larne lagá: aur Músá, aur Hárún, aur Húr pahár kí choṭi par charh gaye. 11 Aur jab tak Músá apná háth utháe rahtá thá, baní Isráil gálib rahte the; aur jab wuh háth laṭká detá thá, tab 'Amáliqí gálib hote the. 12 Aur jab Músá ke háth bhar gaye, to unhon ne ek patthar lekar Músá ke niche rakh diyá, aur wuh us par baith gayá; aur Hárún aur Húr, ek idhar se, दूसrá udhar se, us ke háthon ko sambhále rahe. Tab us ke háth áftáb ke gurúb hone tak mazbúti se uthe rahe. 13 Aur Yashú' ne 'Amáliq aur us ke logon ko talwár kí dhár se shikast dí. 14 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Is bát kí yádgári ke liye kitáb men likh de, aur Yashú' ko suná de; kí main 'Amáliq ká nám o nishán dunyá se bí'kull miṭá dūnga. 15 Aur Músá ne ek qurbángah banáí, aur us ká nám YAHOWÁH Nissí rakkhá: 16 Aur us ne kahá, KHUDÁWAND ne qasam kháí hai; so KHUDÁWAND 'Amáliqíon se nasl dar nasl jang kartá rahegá.

18

Aur jo kuchh KHUDÁWAND ne Músá aur apní qaum Isráil ke liye kiyá, aur jis tarah se KHUDÁWAND ne Isráil ko Misr se nikálá, sab Músá ke khusar Yitro ne, jo Midyán ká káhin thá, suná. 2 Aur Músá ke khusar Yitro

ne Músá kí bíwi Saffúrah ko, jo maike bhej dí gayí thí, 3 aur us ke donon beṭon ko sáth liyá: in men se ek ká nám Músá ne yih kahkar Jairsom rakkhá thá, kí Main pardes men musáfir hún; 4 aur दूसरे ká nám yih kahkar Ilí'azar rakkhá thá, kí Mere báp ká Khudá merá madadgár huá, aur us ne mujhe Fir'aun kí talwár se bacháyá. 5 Aur Músá ká khusar Yitro us ke beṭon aur bíwi ko lekar Músá ke pás us biyábán men áyá, jahan Khudá ke pahár ke pás us ká derá lagá thá, 6 aur Músá se kahá, kí Main terá khusar Yitro terí bíwi ko, aur us ke sáth us ke donon beṭon ko lekar tere pás áyá hún. 7 Tab Músá apne khusar se milne ko báhar niklá, aur kornish bajá lákar us ko chumá, aur wuh ek दूसरे kí khair o 'áfiyat púchhte hue khaime men áe. 8 Aur Músá ne apne khusar ko batáyá kí KHUDÁWAND ne Isráil kí khatir Fir'aun aur Misrion se kyá kyá kiyá, aur in logon par ráste men kyá kyá musíbaten parín, aur KHUDÁWAND un ko kis kis tarah bachátá áyá. 9 Aur Yitro in sab íhsanon ke sabab se, jo KHUDÁWAND ne Isráil par kiye, kí un ko Misrion ke háth se naját bakhshí, bág bág huá. 10 Aur Yitro ne kahá, KHUDÁWAND mubárah ho, jis ne tum ko Misrion ke háth aur Fir'aun ke háth se naját bakhshí, aur jis ne is qaum ko Misrion ke panje se chhuáráyá. 11 Ab main ján gayá, kí KHUDÁWAND sab ma'búdon se bará hai, kyúнки wuh un kámon men, jo unhon ne gurúr se kiye, un par gálib huá. 12 Aur Músá ke khusar Yitro ne Khudá ke liye sokhtaní qurbání aur zabíhe charháe: aur Hárún aur Isráil ke sab buzurg Músá ke khusar ke sáth Khudá ke huzúr khána kháne áe. 13 Aur दूसरे dín Músá logon kí 'adálat karne baithá: aur log Músá ke ás pás subh se shám tak khare rahe. 14 Aur jab Músá ke khusar ne sab kuchh, jo wuh logon ke liye kartá thá, dekh liyá, to us se kahá, Yih kyá kám hai jo tú logon ke liye kartá hai? Tú kyün ap akelá baithá hai, aur sab log subh se shám tak tere ás pás khare rahte hai? 15 Músá ne apne khusar se kahá, Is ká sabab yih hai, kí log mere pás

Khudá se daryáft karne ke liye áte hain. 16 Jab un men kuchh jhagrá hotá hai, to wuh mere pás áte hain; aur main un ke darmiyán insáf kartá aur Khudá ke ahkám aur shari'at un ko batátá hūn. 17 Tab Músá ke khusar ne us se kahá, ki Tú achchhá kám nahin kartá. 18 Is se tú kyá, balki yih log bhí jo tere sáth hain, qata'í ghul jáenge; kyūnki yih kám tere liye bahut bhári hai; tú akelá ise nahin kar saktá. 19 So ab tú merí bát sun. Main tujhe saláh detá hūn, aur Khudá tere sáth rahe. Tú in logon ke liye Khudá ke sámne jáyá kar, aur in ke sab mu'ámale Khudá ke pás pahunchá diyá kar. 20 Aur tú rusūm aur shari'at kí báten in ko sikháýá kar; aur jis ráste in ko chalná aur jo kám un ko karná ho, wuh in ko batáyá kar. 21 Aur tú in logon men se aise láiq ashkhás chun le, jo khudátars aur sachche aur rishwat ke dushman hon; aur un ko hazár hazár, aur sau sau, aur pachás pachás, aur das das ádmion par hákim baná de, 22 ki wuh har waqt logon ká insáf kiyá karen; aur aisá ho ki bare bare muqaddame to wuh tere pas láen, aur chhotí chhotí báton ká faisala khud hí kar diyá karen. Yūn terá bojh halká ho jáegá, aur wuh bhí us ke uṭhāne men tere sharík hongē. 23 Agar tú yih kám kare, aur Khudá bhí tujhe aisá hí hukm de, to tú sab kuchh jhel sakegá, aur yih log bhí apnī jagah itminán se jáenge. 24 Aur Músá ne apne khusar kí bát mánkar, jaisá us ne batáyá thá, waisá hí kiyá. 25 Chunānchi Músá ne sab Isráílion men se láiq ashkhás chune; aur un ko hazár hazár, aur sau sau, aur pachás pachás, aur das das ádmion ke upar hákim muqarrar kiyá. 26 So yihí har waqt logon ká insáf karne lage. Mushkil muqaddamat to wuh Músá ke pás le áte the, par chhotí chhotí báton ká faisala khud hí kar dete the. 27 Phir Músá ne apne khusar ko rukhsat kiyá, aur wuh apne watan ko rawána ho gayá.

19 Aur baní Isráíl ko jis din mulk í Misr se nikle tīn mahīne hue, usí din wuh Síná ke biyábān men áe. 2 Aur jab wuh Rafidīm se rawána hokar Síná ke biyábān men áe, to biyábān

hí men dere lagá liye. So wahin pahār ke sámne Isráílion ke dere lage. 3 Aur Músá us par chāhkar Khudá ke pás gayá, aur KHUDÁWAND ne use pahār par se pukārkar kahá, ki Tú Ya'qúb ke khándān se yūn kah, aur baní Isráíl ko yih suná de, 4 ki Tum ne dekhá, ki main ne Misrion se kyá kyá kiyá, aur tum ko goyá 'uqáb ke paron par biṭhakar apne pás le áyá. 5 So ab agar tum merí bát máno, aur mere 'ahd par chalo, to sab qaumon men se tum hí merí kháss milkiyat thahroge; kyūnki sári zamín merí hai: 6 aur tum mere liye káhinon kí ek mamlukat, aur ek muqaddas qaum hoge. In hí báton ko tú baní Isráíl ko suná dená. 7 Tab Músá ne ákar aur un logon ke buzurgon ko bulákar un ke rūbarū wuh sab báten, jo KHUDÁWAND ne use farmái thīn, bayán kīn. 8 Aur sab logon ne milkar jawáb diyá, ki Jo kuchh KHUDÁWAND ne farmáyá hai, wuh sab ham karenge. Aur Músá ne logon ká jawáb KHUDÁWAND ko jákar sunáyá. 9 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Dekh, main kále bādāl men is liye tere pás átá hūn, ki jab main tujh se báten karūn, to yih log sunen aur sadá terá yaqín karen. Aur Músá ne logon kí báten KHUDÁWAND se bayán kīn. 10 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Logon ke pás já, aur áj aur kal un ko pák kar, aur wuh apne kapre dho len, 11 aur tísre dintaiyār rahen; kyūnki KHUDÁWAND tísre din sab logon ke dekhte dekhte koh í Síná par utregá. 12 Aur tú logon ke liye chāron taraf hadd bāndhkar un se kah dená, ki Khabardār, tum na to is pahār par chāhná, aur na is ke dāman ko chhūná. Jo koí pahār ko chhūe zarūr jān se már dālá jáe: 13 magar use koí háth na lagáe; balki wuh lákalām sangsár kiyá jáe, yá tīr se chhedá jáe, khwáh wuh insán ho, khwáh haiwán, wuh jítá na chhorá jáe; aur jab narsingá der tak phūnká jáe, to wuh sab pahār ke pás á jáen. 14 Tab Músá pahār par se utarkar logon ke pás gayá, aur us ne logon ko pák sáf kiyá; aur unhon ne apne kapre dho liye. 15 Aur us ne logon se kahá, ki Tísre din taiyār rahná; aur 'aurat ke nazdík na jánā. 16 Jab tísrá din áy to subh hote

hi bādāl garajne, aur bijlī chamakne lagī, aur pahār par kālī ghaṭā chhā gayī, aur qarnā kī āwāz bahut baland hūī; aur sab log deron men kānp gaye. 17 Aur Mūsā logon ko khaimagāh se bāhar lāyā, kī Khudā se milāe; aur wuh pahār se niche ā khare hūe. 18 Aur koh ī Sīnā ūpar se niche tak dhuwen se bhar gayā, kyūnki KHUDĀWAND shu'le men hokar us par utrā; aur dhuwān tanūr ke dhuwen kī tarah ūpar ko ūth rahā thā aur wuh sārā pahār zor se hīl rahā thā. 19 Aur jab qarnā kī āwāz nihāyat hī baland hotī gayī, to Mūsā bolne lagā, aur Khudā ne āwāz ke zarī'e se use jawāb diyā. 20 Aur KHUDĀWAND koh ī Sīnā kī choṭī par utrā, aur KHUDĀWAND ne pahār kī choṭī par Mūsā ko bulāyā; so Mūsā ūpar chaṛh gayā. 21 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, kī Niche utarkar logon ko tākīdan samjhā de, tā aisā na ho kī wuh dekhne ke liye haddon ko torkar KHUDĀWAND ke pās ā jāen, aur un men se bahutere halāk ho jāen. 22 Aur kāhin bhī, jo KHUDĀWAND ke nazdīk āyā karte hain, apne taīn pāk karen, kahiñ aisā na ho, kī KHUDĀWAND un par tūt parē. 23 Tab Mūsā ne KHUDĀWAND se kahā, kī Log koh ī Sīnā par nahīn chaṛh sakte, kyūnki tū ne to ham ko tākīdan kahā hai, kī Pahār ke chaugird haddbandī karke use pāk rakkho. 24 KHUDĀWAND ne use kahā, Niche utar jā, aur Hārūn ko apne sāth lekar ūpar ā: par kāhin aur 'awām hadden torkar KHUDĀWAND ke pās ūpar na āen, tā na ho kī wuh un par tūt parē. 25 Chunānchī Mūsā niche utarkar logon ke pās gayā, aur yih bāten un ko batāīn.

20 Aur Khudā ne yih sab bāten farmāīn, kī

2 KHUDĀWAND terā Khudā, jo tujhe mulk ī Mīsr se, aur gulāmī ke ghar se nikāl lāyā, main hūn.

3 Mere huzūr tū gairma'būdon ko na mānnā.

4 Tū apne liye koī tarāshī hūī mūrāt na banānā; na kisī chīz kī sūrāt banānā, jo ūpar āsmān men, yā niche zamīn par, yā zamīn ke niche pānī men hai. 5 Tū un ke āge sijda na karnā, aur na un kī 'ibādat karnā; kyūnki main KHUDĀWAND terā Khudā gaiyūr Khudā hūn, aur

jo mujh se 'adāwat rakhte hain, un kī aulād ko tīsri aur chauthī pusht tak bāpdādā kī badkāri kī sazā detā hūn, 6 aur hazāron par, jo mujh se mahabbat rakhte, aur mere hukmon ko mānte hain, rahnī kartā hūn.

7 Tū KHUDĀWAND apne Khudā kā nām befāida na lenā; kyūnki jo us kā nām befāida letā hai, KHUDĀWAND use begunāh na thahrāegā.

8 Yād karke tū sabt kā dīn pāk mānnā. 9 Chha dīn tak tū mīhnat karke apnā sārā kām kāj karnā; 10 lekin sātwān dīn KHUDĀWAND tere Khudā kā sabt hai. Us men na tū koī kām karnā, na terā beṭā, na terī beṭī, na terā gulām, na terī laundī, na tere chaupāye, na koī musāfir jo tere hān tere phāṭakon ke andar ho; 11 kyūnki KHUDĀWAND ne chha dīn men āsmān, aur zamīn, aur samundar, aur jo kuchh un men hai, wuh sab banāyā, aur sātwen dīn ārām kiyā: is liye KHUDĀWAND ne sabt ke dīn ko barakat dī, aur use muqaddas thahrāyā.

12 Tū apne bāp aur apnī mān kī 'izzat karnā, tākī terī 'umr us mulk men, jo KHUDĀWAND terā Khudā tujhe detā hai, darāz ho.

13 Tū khūn na karnā.

14 Tū zinā na karnā.

15 Tū chorī na karnā.

16 Tū apne paṛausī ke khilāf jhūṭhī gawāhī na denā.

17 Tū apne paṛausī ke ghar kā lālāch na karnā, tū apne paṛausī kī bīwī kā lālāch na karnā, aur na us ke gulām, aur us kī laundī, aur us ke bail, aur us ke gadhe kā, aur na apne paṛausī kī kisī aur chīz kā lālāch karnā.

18 Aur sab logon ne bādāl garajte aur bijlī chamakte, aur qarnā kī āwāz hote, aur pahār se dhuwān ūthte dekhā, aur jab logon ne yih dekhā, to kānp ūthe, aur dūr khare ho gaye, 19 aur Mūsā se kahne lage, Tū hī ham se bāten kiyā kar, aur ham sun liyā karenge, lekin Khudā ham se bāten na kare, tā na ho kī ham mar jāen. 20 Mūsā ne logon se kahā, kī Tum ḍaro mat, kyūnki Khudā is liye āyā hai, kī tumhārā imtīhān kare, aur tum ko us kā khauf ho, tākī tum gunāh na karo. 21 Aur wuh log dūr hī khare rahe, aur Mūsā us gahrī tarīkī ke nazdīk gayā, jāhān Khudā thā.

22 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Tú baní Isráíl se yih kahná, ki Tum ne khud dekhá, ki main ne ásmán par se tumháre sáth báten kíñ. 23 Tum mere sáth kisi ko sharík na karná, ya'ní chándí yá sone ke deotá apne liye na ghar lená. 24 Aur mittí kí ek qurbángáh mere liye banáyá karná, aur us par apní bhej bakriyon aur gáe bailon kí sokhtaní qurbánián aur salámátí kí qurbánián charhána; aur jahán jahán main apne nám kí yádgári karáungá, wahán main tere pás ákar tujhe barakat dúngá. 25 Aur agar tú mere liye patthar kí qurbángáh banáe, to taráshe hue patthar se na banána: kyúñki agar tú us par apne auzár lagáe, to tú use nápak kar degá. 26 Aur tú merí qurbángáh par sírhiyon se hargiz na charhna, tá na ko kí terí barhanagí us par záhír ho.

21 Wuh ahkám, jo tujhe un ko batáne haiñ, yih haiñ.

2 Agar tú koí 'Ibrání gulám kharíde, to wuh chha baras khidmat kare, aur sátwen baras muft ázád hokar chalá jae. 3 Agar wuh akelá áyá ho to akelá hí chalá jae: aur agar wuh biyáhá ho, to us kí bíwí bhí us ke sáth jae. 4 Agar us ke áqá ne us ká biyáh karáyá ho, aur us 'aurat ke us se beṭe aur beṭiyán hui hon, to wuh 'aurat aur us ke bachche us áqá ke hokar rahen, aur wuh akelá chalá jae. 5 Par agar wuh gulám sáf kah de, ki Main apne áqá se aur apní bíwí aur bachchon se mahabbat rakhtá hún, main ázád hokar nahín jáungá, 6 to us ká áqá use KHudá ke pás le jae; aur use darwáze par, yá darwáze kí chaukhat par lákar sutári se us ká kán chhede; tab wuh hamesha us kí khidmat kartá rahe.

7 Aur agar koí shakhs apní beṭí ko laundí hone ke liye bech dále, to wuh gulámon kí tarah chalí na jae. 8 Agar us ká áqá, jis ne us se nisbat kí hai, us se khush na ho, to wuh us ká fidiya manzúr kare, par use yih ikhtiyár na hogá ki us ko kisi ajnabí qaum ke háth beche, kyúñki us ne us se dagábází kí. 9 Aur agar wuh us kí nisbat apne beṭe se kar de, to wuh us se beṭiyon ká sá sulúk kare. 10 Agar wuh dúsrí 'aurat kar le, taubhí wuh us ke kháne kapre aur shádí ke farz men qásir na ho. 11 Aur agar wuh us

se yih tinoñ báten na kare, to wuh muft, be rupaye diye, chali jae.

12 Agar koí kisi ádmí ko aisá máre ki wuh mar jae, to wuh qata'í ján se mará jae. 13 Par agar wuh shakhs ghát lagákar na baiṭhá ho, balki KHudá hí ne use us ke hawále kar diyá ho, to main aise hál men ek jagah batá dúngá, jahán wuh bhág jae. 14 Aur agar koí dída o dánista apne hamsáye par charh áe, táki use makr se már dále to tú use merí qurbángáh se judá kar dená, táki wuh mará jae.

15 Aur jo koí apne báp yá apní mán ko máre, wuh qata'í ján se mará jae.

16 Aur jo koí kisi ádmí ko churáe, khwáh wuh use bech dále, khwáh wuh us ke hán mile, wuh qata'í már dálá jae.

17 Aur jo apne báp yá apní mán par la'nat kare, wuh qata'í már dálá jae.

18 Aur agar do shakhs jhagren, aur ek dústre ko patthar yá mukká máre, aur wuh mare to nahín par bistar par pará rahe, 19 to jab wuh uthkar apní láṭhí ke saháre báhar chalne phirne lage, tab wuh jis ne mará thá, barí ho jae aur faqat us ká harjána bhar de, aur us ká púra 'iláj kará de.

20 Aur agar koí apne gulám yá laundí ko láṭhí se aisá máre kí wuh us ke háth se mar jae, to use zarúr sazá dí jae. 21 Lekin agar wuh ek do din jítá rahe, to áqá ko sazá na dí jae; is liye kí wuh gulám us ká mál hai.

22 Agar log ápas men márpít karen, aur kisi hámila ko aisí choṭ pahuncháen kí use isqát ho jae, par áur koí nuqsán na ho, to us se jitná jurmána us ká shauhar tajwíz kar liyá jae, aur wuh jis tarah qází faisala karen, jurmána bhar de. 23 Lekin agar nuqsán ho jae, to tú ján ke badle ján le, 24 aur áñkh ke badle áñkh, dánt ke badle dánt, aur háth ke badle háth, pánw ke badle pánw, 25 jaláne ke badle jalána, zakhm ke badle zakhm aur choṭ ke badle choṭ.

26 Aur agar koí apne gulám yá apní laundí kí áñkh par aisá máre, kí wuh phúṭ jae, to wuh us kí áñkh ke badle use ázád kar de. 27 Agar koí apne gulám yá apní laundí ká

dānt mārkar toṛ de, to wuh us ke dānt ke badle use āzād kar de.

28 Agar bail kisī mard yā 'aurat ko aisā sīng māre ki wuh mar jāe, to wuh bail zarūr sangsār kiyā jāe, aur us kā gosht khāyā na jāe; lekin bail kā mālik begunāh thahre. 29 Par agar us bail kī pahle se sīng mārne kī 'ādat thī, aur us ke mālik ko batā bhī diyā gayā thā, taubhī us ne use bāndhkar nahīn rakkhā, aur us ne kisī mard yā 'aurat ko mār diyā ho, to bail sangsār kiyā jāe, aur us kā mālik bhī mārā jāe. 30 Aur agar us se khūnbahā māngā jāe, to use apnī jān ke fidiye men jītnā us ke liye thahrāyā jāe utnā hī denā paṛegā. 31 Khwah us ne kisī ke beṭe ko mārā ho, yā beṭī ko, isī hukm ke muwāfiq us ke sāth 'amal kiyā jāe. 32 Agar bail kisī ke gulām yā laundī ko sīng se māre, to mālik us gulām yā laundī ke mālik ko tīs misqāl rupaye de, aur bail sangsār kiyā jāe.

33 Aur agar koī ādmī garhā khole yā khode, aur us kā munh na dhānpe, aur koī bail yā gadhā us men gir jāe, 34 to garhe kā mālik is kā nuqsān bhar de, aur un ke mālik ko qīmat de; aur mare hūe jānwar ko khud le le.

35 Aur agar kisī kā bail dūsre ke bail ko aisā choṭ pahunchāe ki wuh mar jāe, to wuh jīte bail ko becheṇ, aur us kā dām ādhā ādhā āpasmen bānt leṇ; aur is mare hūe bail ko bhī aise hī bānt leṇ. 36 Aur agar ma'lūm ho jāe, ki us bail kī pahle se sīng mārne kī 'ādat thī, aur us ke mālik ne use bāndhkar nahīn rakkhā, to use qatā'ī bail ke badle bail denā hogā, aur wuh marā hūā jānwar us kā hogā.

22 Agar koī ādmī bail yā bheṛ churā le, aur use zabh kar de, yā bech dāle, to wuh ek bail ke badle pānch bail, aur ek bheṛ ke badle chār bheṛen bhare. 2 Agar chor sendh mārte hūe pakṛā jāe, aur us par aisī mār paṛe kī wuh mar jāe, to us ke khūn kā koī jurm nahīn. 3 Agar sūraj nikal chuke, to us kā khūn jurm hogā, balki use nuqsān bharnā paṛegā; aur agar us ke pās kuchh na ho, to wuh chorī ke liye bechā jāe. 4 Agar chorī kā māl us ke pās jītā mile, khwāh wuh bāil ho yā gadhā yā bheṛ, to wuh us kā dūnā bhar de.

5 Agar koī ādmī kisī khet yā tākistān ko khilwā de, aur apne jānwar ko chhor de ki wuh dūsre ke khet ko char le, to apne khet yā tākistān kī achchhī se achchhī paidāwār men se us kā mu'āwaza de.

6 Agar āg bharke aur kānton men lag jāe, aur anāj ke dher yā kharī fasl yā khet ko jalākar bhasam kar de, to jis ne āg jalāī ho, wuh zarūr mu'āwaza de.

7 Agar koī apne hamsāye ko naqd yā jins rakhne ko de aur wuh us shakhs ke ghar se chorī ho jāe, to agar wuh chor pakṛā jāe to dūnā usī ko bharnā paṛegā. 8 Par agar chor pakṛā na jāe, to us ghar kā mālik Khudā ke āgelāyā jāe, tāki ma'lūm ho jāe, ki us ne apne hamsāye ke māl ko hāth nahīn lagāyā. 9 Har qism kī khiyānat ke mu'āmale men, khwāh bail kā khwāh gadhe, yā bheṛ, yā kapṛe, yā kisī āur khoī hūī chīz kā ho, jis kī nisbat koī bol uṭhe ki wuh chīz yih hai, to farīqain kā muqaddama Khudā ke huzūr lāyā jāe, aur jise Khudā mujrim thahrāe wuh apne hamsāye ko dūnā bhar de.

10 Agar koī apne hamsāye ke pās gadhā, yā bail, yā bheṛ, yā koī āur jānwar amānat rakkhe, aur wuh bagair kisī ke dekhe mar jāe, yā choṭ khāe, yā haṅkā diyā jāe, 11 to un donoṃ ke darmiyān KHUDĀWAND kī qasam ho ki us ne apne hamsāye ke māl ko hāth nahīn lagāyā; aur mālik use sach māne, aur dūsra us kā mu'āwaza na de. 12 Par agar wuh us ke pās se chorī ho jāe, to wuh us ke mālik ko mu'āwaza de. 13 Aur agar us ko kisī darande ne phār dālā ho, to wuh us ko gawāhī ke taur par pesh kar de, aur phāre hūe kā nuqsān na bhare.

14 Agar koī shakhs apne hamsāye se koī jānwar 'āriyat le, aur wuh zakhmī ho jāe, yā mar jāe, aur mālik wahān maujūd na ho, to wuh zarūr us kā mu'āwaza de. 15 Par agar mālik sāth ho, to us kā nuqsān na bhare; aur agar kirāya kī hūī chīz ho to us kā nuqsān us ke kirāya men ā gayā.

16 Agar koī ādmī kisī kunwārī ko, jis kī nisbat na hūī ho, phuslākar us se mubāsharat kare, to wuh zarūr hī use mahr dekar us se biyāh kare. 17 Lekin agar us kā bāp hargiz rāzī na ho ki us laṛkī ko use de, to wuh

kunwariyon ke mahr ke muwafiq use naqdí de.

18 Tú jádúgarní ko jíne na dená.

19 Jo koí kisi jánwar se mubásharat kare, wuh qata'í ján se mará jáe.

20 Jo koí wáhid KHUDÁWAND ko chhoṛkar kisi áur ma'būd ke áge qurbání chaṛhāe, wuh bi'lkull nábud ká diyá jáe. 21 Aur musáfir ko na satána, aur na us par sitam karná, is liye ki tum bhí mulk i Misr men musáfir the. 22 Tum kisi bewa yá yatím larke ko dukh na dená. 23 Agar tú un ko kisi tarah se dukh de, aur wuh mujh se faryád karen, to main zarúr un ki faryád sunúngá; 24 aur merá qahr bharkegá; aur main tum ko talwár se mar dālúngá, aur tumhári biwiyaṅ bewa, aur tumháre bachche yatím ho jáenge.

25 Agar tú mere logon men se kisi muhtáj ko, jo tere pás rahtá ho, kuchh qarz de, to us se qarzkhwáh ki tarah sulúk na karná, aur na us se súd lená. 26 Agar tú kisi waqt apne hamsáye ke kapre girau rakh bhí le, to súraj ke dúbne tak us ko wápas kar dená. 27 Kyúнки faqat wuhí us ká ek orhná hai, us ke jism ká wuhí libás hai, phir wuh kyá orhkar soegá? Pas jab wuh faryád karegá, main us ki sunúngá; kyúнки main mihrbán hún.

28 Tú Khudá ko na kosná, aur na apní qaum ke sardár par la'nat bhejná. 29 Tú apní kasír paidáwár aur apne kolhú ke ras men se mujhe nazr o niyáz dene men der na karná, aur apne beton men se pahlauṛthe ko mujhe dená. 30 Apní gaeon aur bheon se bhí aisá hí karná: sāt dīn tak to bachcha man ke sáth rahe; áthwen dīn tú use mujh ko dená. 31 Aur tum mere liye pák ádmí honá. Isí sabab se darandon ke pháre hue jánwar ká gosht, jo maidán men pará huá mile, mat khána; tum use kutton ke áge phenk dená.

23 Tú jhúthí bát na phailána, aur nárást gawáh hone ke liye sharíron ká sáth na dená.

2 Buráí karne ke liye kisi bhí ki pairawí na karná, aur na kisi muqaddame men insáf ká khún karáne ke liye bhí ká munh dekhkar kuchh kahná. 3 Aur na muqaddame men kangál ki tarafdári karná.

4 Agar tere dushman ká bail yá gadhá tujhe bhaṛaktá huá mile, to tú zarúr use us ke pás pherkar le áná.

5 Agar tú apne dushman ke gadhe ko bojh ke níche dabá huá dekhe, aur us ki madad karne ko jí bhí na cháhtá ho, taubhí zarúr use madad dená.

6 Tú apne kangál logon ke muqaddame men insáf ká khún na karná. 7 Jhúṛthe mu'ámale se dúr rahná, aur begunáhon aur sádiqon ko qatl na karná; kyúнки main sharir ko rást nahín ṭhahráungá. 8 Tú rishwat na lená, kyúнки rishwat bínaon ko andhá kar detí hai, aur sádiqon ki báton ko palat detí hai. 9 Aur pardesí par zulm na karná, kyúнки tum pardesí ke dil ko jánte ho; is liye ki tum khud bhí mulk i Misr men pardesí the.

10 Aur chha baras tak tú apní zamín men boná, aur us ká gallajama' karná. 11 Par sātwen baras use yún hí chhoṛ dená, ki partí rahe; táki terí qaum ke miskín use kháen, aur jo un se bache use jangal ke jánwar char len. Apne angúr aur zaitún ke bág se bhí aisá hí karná. 12 Chha dīn tak apná kám káj karná, aur sātwen dīn áram karná, táki tere bail, aur gadhe ko áram mile, aur terí laundí ká betá aur pardesí tázadam ho jáen. 13 Aur sab báton men, jo main ne tujh se kahí hai, hoshyár rahná, aur dústre ma'búdon ká nám tak na lená, balki wuh tere munh se sunáí bhí na de.

14 Tú sál bhar men tīn bār mere liye 'íd mánná. 15 'Íd i Fatír ko mánná. Us men mere hukm ke mutábíq Abíb mahíne ke muqarrara waqt par sāt dīn tak bekhamíri roṭiyaṅ khána, kyúнки usí mahíne men tú Misr se niklá thá; aur koí mere áge khálí háth na áe: 16 aur jab tere khet men, jise tú ne mihnát se boyá, pahlá phal áe, to fasl káṛne ki 'íd mánná, aur sál ke ákhir men, jab tú apní mihnát ká phal khet se jama' kare, to jama' karne ki 'íd mánná. 17 Aur sál men tīnon martaba tumháre hán ke sab mard KHUDÁWAND Khudá ke áge házir huá karen.

18 Tú khamíri roṭí ke sáth mere zabíhe ká khún na chaṛháná, aur merí 'íd ki charbí subh tak báqí na rahne dená. 19 Tú apní zamín ke pahle phalon ká pahlá hissa KHUDÁWAND apne Khudá ke ghar men láná. Tú halwán ko us ki man ke dúdh men na pakána.

20 Dekh, main ek firishta tere áge áge bhejtá hún, ki ráste men terá nigabbán ho, aur tujhe us jagah pahunchá de jise main ne taiyár kiyá hai. 21 Us ke áge hoshyár rahná aur us kí bát mánná; use náráz na karná; kyúunki wuh terí khatá nahín bakhshegá; is liye ki merá nám us men rahtá hai. 22 Par agar tú sach much us kí bát máne, aur jo main kahtá hún, wuh sab kare; to main tere dushmanon ká dushman, aur tere mukhálifon ká mukhálif banúngá. 23 Is liye ki merá firishta tere áge áge chalegá, aur tujhe Amoríon, aur Hittíon, aur Farizzíon, aur Kan'áníon, aur Hawwíon, aur Yabúsíon men pahunchá degá, aur main un ko halák kar dálúngá. 24 Tú un ke ma'búdon ko síjda na karná, na un kí 'ibádat karná, na un ke se kám karná: balki tú un ko bi'l'kull ulat dená aur un ke sutúnon ko fúkre fúkre kar dálná. 25 Aur tum KHUDÁWAND apne Khudá kí 'ibádat karná, tab wuh tumhári rofí aur pání par barakat degá; aur main tumháre bích se bímári ko dúr kar dúngá. 26 Aur tere mulk men na to kisi ke isqát hogá, aur na koí bánjh rahegi: aur main terí 'umr purí karúngá. 27 Main apní haibat ko tere áge áge bhejúngá; aur main un sab logon ko, jin ke pás tú jáegá, shikast dúngá; aur main aísá karúngá, ki tere sab dushman tere áge apní pusht pher denge. 28 Main tere áge zambúron ko bhejúngá, jo Hawwí, aur Kan'ání, aur Hittí ko tere sámné se bhagá denge. 29 Main un ko ek hí sál men tere áge se dúr nahín karúngá, tá na ho ki zamín wírán ho jáe, aur janglí darande ziyáda hokar tujhe satáne lagen. 30 Balki main thorá thorá karke un ko tere sámné se dúr kartá rahúngá; jab tak tú shumár men barhkar mulk ká wáris na ho jáe. 31 Main daryá e Qulzum se lekar Filistíon ke samundar tak aur biyábán se lekar nahr i Furát tak, terí haddey bándhúngá; kyúunki main us mulk ke báshindon ko tere háth men kar dúngá, aur tú un ko apne áge se nikál degá. 32 Tú un se yá un ke ma'búdon se koí 'ahd na bándhná. 33 Wuh tere mulk men rahne na páen, tá na ho ki wuh tujh se mere khiláf gunáh karáen; kyúunki

agar tú un ke ma'búdon kí 'ibádat kare, to yih tere liye zarúr phandá ho jáegá.

24 Aur us ne Músá se kahá, ki Tú, Hárún, aur Nadab, aur Abíhú, aur baní Isráíl ke sattar buzurgon ko lekar KHUDÁWAND ke pás úpar á, aur tum dúr hí se síjda karná: 2 aur Músá akélá KHUDÁWAND ke nazdik áe; par wuh nazdik na áen: aur áur log us ke sáth úpar na charhen. 3 Aur Músá ne logon ke pás jákar KHUDÁWAND kí sab báten aur ahkám un ko batá diye: aur sab logon ne hamáwáz hokar jawáb diyá, ki Jitní báten KHUDÁWAND ne farmái hain, ham un sab ko mánenge. 4 Aur Músá ne KHUDÁWAND kí sab báten likh lín, aur subh ko sawere uthkar pahár ke niche ek qurbángáh, aur baní Isráíl ke bárah qabilon ke hisáb se bárah sutún, banáe. 5 Aur us ne baní Isráíl ke jawánon ko bhejá, jinhon ne sokhtaní qurbáníen charháin, aur bailon ko zabh karke salámatí ke zabíhe KHUDÁWAND ke liye guzráne. 6 Aur Músá ne ádhá khún lekar básanon men rakkhá, aur ádhá qurbángáh par chhirak diyá. 7 Phir us ne 'ahdnáma líyá, aur logon ko parhkar sunáyá. Unhon ne kahá, ki Jo kuchh KHUDÁWAND ne farmáyá hai, us sab ko ham karenge aur tábi' rahenge. 8 Tab Músá ne us khún ko lekar logon par chhirká, aur kahá, Dekho, yih us 'ahd ká khún hai, jo KHUDÁWAND ne in sab báton ke báre men tumháre sáth bándhá hai. 9 Tab Músá, aur Hárún, aur Nadab, aur Abíhú, aur baní Isráíl ke sattar buzurg úpar gaye. 10 Aur unhon ne Isráíl ke Khudá ko dekhá; aur us ke pánwon ke niche nílam ke patthar ká chabútará sá thá, jo ásmán kí mánind shaffáf thá. 11 Aur us ne baní Isráíl ke shurafá par apná háth na barháyá: so unhon ne Khudá ko dekhá, aur kháyá aur piyá.

12 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Pahár par mere pás á, aur wahín thahrá rah; aur main tujhe patthar kí lauhen, aur sharí'at aur ahkám, jo main ne likhe hain, dúngá, táki tú un ko síkháe. 13 Aur Músá aur us ká khádim Yashú' uthé: aur Músá Khudá ke pahár ke úpar gayá, 14 aur buzurgon se kah

gayá ki, Jab tak ham lautkar tumhāre pās na á jāen, tum hamāre liye yahīn thāhro : aur dekho, Hārūn aur Mūr tumhāre sāth haiñ ; jis kisī kā koī muqaddama ho wuh un ke pās jāe. 15 Tab Musā pahār ke ūpar gayā, aur pahār par ghaṭā chhā gayī. 16 Aur KHUDĀWAND kā jalāl koh i Sīnā par ākar thāhrā, aur chha dīn tak ghaṭā us par chhāī rahī : aur sātweñ dīn us ne ghaṭā meñ se Musā ko bulāyā. 17 Aur banī Isrāīl kī nigāh meñ pahār kī choṭī par, KHUDĀWAND ke jalāl kā manẓar bhasam karnewālī āg kī mānīnd thā. 18 Aur Musā ghaṭā ke bīch meñ hokar pahār par chāṛh gayā : aur wuh pahār par chālīs dīn aur chālīs rāt rahā.

25 Aur KHUDĀWAND ne Musā ko farmāyā : 2 Banī Isrāīl se yih kahñā, ki mere liye nazr lāen, aur tum un hī se merī nazr lenā jo apne dīl kī khushī se deñ. 3 Aur jin chīzon kī nazr tum ko un se lenī hai, wuh yih haiñ : sonā, aur chāndī, aur pītal, 4 aur āsmānī, aur argawānī, aur surkh rang kā kaprā aur bārīk kātān aur bakrī kī pashm, 5 aur menḍhon kī surkh rangī hūī khālen, aur tukhas kī khālen, aur kīkar kī lakṛī, 6 aur chirāg ke liye tel, aur masah karne ke tel ke liye, aur khushbūdār bakhūr ke liye masālih, 7 aur sang i sulaimānī, aur afod, aur sīnaband meñ jāne ke nagīne. 8 Aur wuh mere liye ek maqdis banāen, tākī main un ke darmiyān sukūnat karūñ. 9 Aur maskan aur us ke sāre sāmān kā, jo namūna main tujhe dikhāūñ, thīk usī ke mutābiq tum use banānā. 10 Aur wuh kīkar kī lakṛī kā ek sandūq banāen, jis kī lambāī dhāī hāth, aur chaurāī deṛh hāth, aur ūnchāī deṛh hāth ho. 11 Aur us ke andar aur bāhar khālis sonā mandhnā, aur us ke ūpar girdāgird ek zarrīn tāj banānā. 12 Aur us ke liye sone ke chār kaṛe dhāṅkar us ke chāron pāyon meñ lagānā. Do kaṛe ek taraf hon aur do hī dūsri taraf. 13 Aur kīkar kī lakṛī kī choben banākar un par sonā mandhnā. 14 Aur in choben ko sandūq kī atrāf ke kaṛon meñ dālnā, ki un ke sahāre sandūq ūth jāe. 15 Choben sandūq ke kaṛon ke andar lagī rahen, aur us se alag na kī jāen. 16 Aur tū

us shahādātname ko, jo main tujhe dūngā, usī sandūq meñ rakhñā. 17 Aur tū kaffāre kā sarposh khālis sone kā banānā, jis kā tūl dhāī hāth, aur 'arz deṛh hāth ho. 18 Aur sone ke do karūbī sarposh ke donon siron par ghāṅkar banānā. 19 Ek karūbī ko ek sire par, aur dūsre karūbī ko dūsre sire par lagānā ; aur sarposh ko aur donon siron ke karūbīon ko ek hī tukṛe se banānā. 20 Aur wuh karūbī is tarah ūpar ko apne par phailāe hūe hon, ki sarposh ko apne paron se dhānk len ; aur un ke munh āmne sāmne sarposh kī taraf hon. 21 Aur tū us sarposh ko us sandūq ke ūpar lagānā, aur wuh 'ahdnāma jo main tujhe dūngā, use us sandūq ke andar rakhñā. 22 Wahāñ main tujh se milā karūngā, aur us sarposh ke ūpar se aur karūbīon ke bīch meñ se, jo 'ahdnāma ke sandūq ke ūpar hongē, un sab ahkām ke bāre meñ, jo main banī Isrāīl ke liye tujhe dūngā, tujh se bātchīt kiya karūngā.

23 Aur tū do hāth lambī, aur ek hāth chaurī, aur deṛh hāth ūnchī, kīkar kī lakṛī kī ek mez bhī banānā. 24 Aur us ko khālis sone se mandhnā, aur us ke girdāgird ek zarrīn tāj banānā. 25 Aur us ke chaugird chār ungal chaurī ek kangnī lagānā, aur us kangnī ke girdāgird ek zarrīn tāj banānā. 26 Aur sone ke chār kaṛe us ke liye banākar un kaṛon ko un chāron konon meñ lagānā jo chāron pāyon ke muqābil hongē. 27 Wuh kaṛe kangnī ke pās hī hon, tākī chobon ke wāste jin ke sahāre mez ūthāī jāe, gharon kā kām deñ. 28 Aur kīkar kī lakṛī kī choben banākar un ko sone se mandhnā, tākī mez un hī se ūthāī jāe. 29 Aur tū us ke tabāq, aur chamche, aur āftābe, aur undelne ke bāre bāre katore sab khālis sone ke banānā. 30 Aur tū us mez par nazr kī roṭiyāñ hamesha mere rūbarū rakhñā.

31 Aur khālis sone kā ek sham'adān banānā. Wuh sham'adān aur us kā pāya aur dandī sab ghāṅkar banāe jāen, aur us kī piyāliyāñ aur laṭṭū aur us ke phūl sab ek hī tukṛe ke bane hon. 32 Aur us ke donon pahlūon se chha shākhēñ bāhar ko nikaltī hon. Tīn shākhēñ sham'adān ke ek pahlū se niklen aur tīn dūsre pahlū se. 33 Ek shākh meñ

bádám ke phúl ki sūrat kí tīn piyá-
liyán, ek laṭṭú aur ek phúl ho, aur
dúsrí shákh men bhí bádám ke phúl
kí sūrat kí tīn piyáliyán, ek laṭṭú aur
ek phúl ho. Isí tarah sham'adán
ki chhaon shákhon men yih sab lagá
huá ho. 34 Aur khud sham'adán
men bádám ke phúl kí sūrat kí chār
piyáliyán apne apne laṭṭú aur phúl
samet hon. 35 Aur do shákhon
ke niche ek laṭṭú, sab ek hí tukre ke
hon, aur phir do shákhon ke niche
ek laṭṭú, sab ek hí tukre ke hon, aur
phir do shákhon ke niche ek laṭṭú;
sab ek hí tukre ke hon. Sham'adán
kí chhaon báhar ko nikli hui shákhon
aisí hí hon. 36 Ya'ni laṭṭú aur
shákhon aur sham'adán, sab ek hí
tukre ke bane hon. Yih sab ká
sab khális sone ke ek hí tukre
se ghaṛkar banáyá jae. 37 Aur tú
us ke liye sāt chirág banáná: yih
chirág jalái jaen táki sham'adán ke
sámne raushní ho. 38 Aur us ke
gulgir aur guldán khális sone ke hon.
39 Sham'adán aur yih sab zuruf ek
qintár khális sone ke banáe hue hon.
40 Aur dekh, tú in ko thik in ke
namune ke mutábíq, jo tujhe pahar
par dikhaya gaya hai, banána.

26 Aur tú maskan ke liye das
parde banána. Yih bate hue
barík katán aur ásmání, qirmi-
zí, aur surkh rang ke kapron ke hon;
aur in men kisi máhir ustád se
karúbíon kí sūrat karhwána. 2 Har
parde kí lambái atháís háth, aur
chaurái chār háth ho: aur sab parde ek
hí nāp ke hon. 3 Aur pānch parde
ek dūse se joṛe jaen, aur báqí pānch
parde bhí ek dūse se joṛe jaen.
4 Aur tú ek bare parde ke háshiye
men bate hue kanāre kí taraf, jo
joṛá jaegá, ásmání rang ke tukme
banána; aur aise hí dūse bare parde
ke háshiye men, jo is ke sáth miláyá
jaegá, tukme banána. 5 Pachás tuk-
me ek bare parde men banána, aur
pachás hí dūse bare parde ke
háshiye men, jo is ke sáth miláyá
jaegá, banána; aur sab tukme ek
dūse ke ágne sámne hon. 6 Aur
sone kí pachás ghunḍiyán banákar
in pardon ko in hí ghunḍiyon se ek
dūse ke sáth joṛ dená: tab wuh
maskan ek ho jaegá. 7 Aur tú
bakrí ke bāl ke parde banána, táki
maskan ke úpar khaime ká kām den:
aise parde gyarah hon. 8 Aur har

parde kí lambái tís háth, aur chaurái
chār háth ho: wuh gyarah hon:
parde ek hí nāp ke hon. 9 Aur tú
pānch parde ek jagah, aur chha parde
ek jagah, ápas men joṛ dená, aur
chhaṭe parde ko khaime ke sámne
moṛkar duhrá kar dená. 10 Aur
tú pachás tukme us parde ke háshiye
men, jo bahar se miláyá jaegá, aur
pachás hí tukme dúsrí taraf ke
parde ke háshiye men, jo báhar se
miláyá jaegá, banána. 11 Aur pital kí
pachás ghunḍiyán banákar in ghun-
ḍiyon ko tukmon men pahiná dená, aur
khaime ko joṛ dená, táki wuh ek ho
jae. 12 Aur khaime ke pardon ká
laṭká huá hissa, ya'ni ádhá parda, jo
bach rahegá, wuh maskan kí pichhlí
taraf laṭká rahe. 13 Aur khaime ke
pardon kí lambái ke báqí hisse men
se ek háth parda idhar se aur ek
háth parda udhar se maskan kí
donon taraf idhar aur udhar laṭká
rahe, táki use dhānk le. 14 Aur
tú is khaime ke liye menḍhon kí
surkh rangi hui khálon ká giláf, aur
us ke úpar tukhson kí khálon ká
giláf banána.

15 Aur maskan ke liye kíkár kí
lakrí ke takhte banána, kí khaṛe
kiye jaen. 16 Har takhte kí lambái
das háth, aur chaurái derh háth
ho. 17 Aur har takhte men do do
chúlen hon, ek dúsrí se milí hui hon.
Maskan ke sab takhte isí tarah ke
banána. 18 Aur maskan ke liye jo
takhte tú banáegá, un men se bís
takhte junúbí simt ke liye hon.
19 Aur in bís takhton ke niche chándí
ke chális kháne banána, ya'ni har ek
takhte ke niche us kí donon chúlon
ke liye do do kháne. 20 Aur maskan
kí dúsrí taraf, ya'ni shimáli simt ke
liye, bís takhte hon. 21 Aur un ke
liye bhí chándí ke chális hí kháne
hon, ya'ni ek ek takhte ke niche
do do kháne. 22 Aur maskan ke
pichhle hisse ke liye magribí simt
men chha takhte banána. 23 Aur usí
pichhle hisse men maskan ke konon
ke liye do takhte banána. 24 Yih
niche se duhre hon, aur isí tarah
úpar ke sire tak ákar ek halqe men
miláe jaen. Donon takhte isí dhab
ke hon. Yih takhte donon konon ke
liye hongé. 25 Pas áth takhte, aur
chándí ke solah kháne hongé;
ya'ni ek ek takhte ke liye do do kháne.
26 Aur tú kíkár kí lakrí ke bande

banāná; pānch bende maskan ke ek pahlú ke takhton ke liye, 27 aur pānch bende maskan ke dūsre pahlú ke takhton ke liye, aur pānch bende maskan ke pichhle hisse, ya'ni magribí simt ke takhton ke liye; 28 aur wasati bendá, jo takhton ke bích men ho, wuh khaime kí ek hadd se dúsrí hadd tak pahunchhe. 29 Aur tú takhton ko sone se mandhná, aur bendon ke gharon ke liye sone ke kare banāná; aur bendon ko bhí sone se mandhná. 30 Aur tú maskan ko usí namúne ke mutábiq banāná jo pahār par tujhe dikháya gayá hai.

31 Aur ásmānī, argawānī, aur surkh rang ke kapron, aur bārik bate hue katán ká ek parda banāná, aur us men kisi máhir ustád se karúbion kí surat karhwāná: 32 aur use sone se mandhe hue kikar ke chār sutūnon par latkāná. In ke kunde sone ke hon, aur chāndí ke chār khānon par kharē kiye jāen. 33 Aur parde ko ghundiyon ke niche se latkāná aur shahádat ke sandūq ko wañin parde ke andar le jāná; aur yih parda tumhare liye pák maqām ko páktarín maqām se alag karegá. 34 Aur tú sarposh ko páktarín maqām men shahádat ke sandūq par rakhná. 35 Aur mez parde ke bahar dharkar sham'adán ko us ke muqābil maskan kí junúbí simt men rakhná, ya'ni mez shimáli simt men rakhná. 36 Aur tú ek parda khaime ke darwāze ke liye ásmānī, argawānī, aur surkh rang ke kapron aur bārik bate hue katán ká banāná, aur us par bel bñte karhe hue hon. 37 Aur is parde ke liye kikar kí lakrī ke pānch sutūn banāná, aur un ko sone se mandhná aur un ke kunde sone ke hon, jin ke liye tú pítal ke pānch khāne dhākar banāná.

27 Aur tú kikar kí lakrī kí qurbāngáh pānch háth lambí aur pānch háth chauri banāná; wuh qurbāngáh chaukhunti aur us kí únchái tñ háth ho. 2 Aur tú us ke liye us ke chāron konon par sing banāná; aur wuh sing aur qurbāngáh sab ek hí tukre ke hon; aur tú un ko pítal se mandhná. 3 Aur tú us kí rákh uthāne ke liye degen, aur belche, aur katore, aur síkhen, aur angthiyān banāná. Us ke sab zuruf pítal ke banāná. 4 Aur us ke liye pítal kí jálí kí jhanjarí

banāná; aur us jálí ke chāron konon par pítal ke chār kare lagāná. 5 Aur us jhanjarí ko qurbāngáh kí chāron taraf ke kanāre ke niche is tarah lagāná, kí wuh únchái men qurbāngáh kí ádhi dúr tak pahunchhe. 6 Aur tú qurbāngáh ke liye kikar kí lakrī kí choben banākar un ko pítal se mandhná. 7 Aur tú un choben ko karon men pahinā dená, kí jab kabhi qurbāngáh uthái jāe, wuh choben us kí donon taraf rahen. 8 Takhton se wuh qurbāngáh banāná aur wuh khokhli ho. Wuh use aisí banāen jaisi tujhe pahār par dikhái gayí hai.

9 Phir maskan ke liye sahn banāná. Us sahn kí junúbí simt ke liye bārik bate hue katán ke parde hon, jo milákar sau háth lambe hon. Yih sab ek hí simt men hon. 10 Aur un ke liye bís sutūn banen; aur sutūnon ke liye pítal ke bís hí khāne banen; aur in sutūnon ke kunde aur patthiyān chāndí kí hon. 11 Isi tarah shimáli simt ke liye parde sab milákar lambái men sau háth hon. Un ke liye bhí bís hí sutūn, aur sutūnon ke liye bís hí pítal ke khāne banen, aur sutūnon ke kunde aur patthiyān chāndí kí hon. 12 Aur sahn kí magribí simt kí chaurái men pachás háth ke parde hon. Un ke liye das sutūn aur sutūnon ke liye das hí khāne banen. 13 Aur mashriqí simt men sahn ho. 14 Aur sahn ke darwāze ke ek pahlú ke liye pandrah háth ke parde hon, jin ke liye tñ sutūn aur sutūnon ke liye tñ hí khāne banen. 15 Aur dūsre pahlú ke liye bhí pandrah háth ke parde aur tñ sutūn aur tñ hí khāne banen. 16 Aur sahn ke darwāze ke liye bís háth ká ek parda ho, jo ásmānī, argawānī, aur surkh rang ke kapron aur bārik bate hue katán ká buná húa ho, aur us par bel bñte karhe hon. Us ke sutūn chār aur sutūnon ke khāne bhí chār hí hon. 17 Aur sahn ke áspās sab sutūn chāndí kí patthiyon se jare hue hon, aur un ke kunde chāndí ke, aur un ke khāne pítal ke hon. 18 Sahn kí lambái sau háth aur chaurái har jagah pachás háth: aur qanat kí únchái pānch háth ho, parde bārik bate hue katán ke, aur sutūnon ke khāne pítal ke hon. 19 Maskan ke qism qism ke kām ke sab sāmān, aur wahān kí mekhen.

aur sahn ki mekhen, yih sab pital ke hon.

20 Aur tú bani Isráíl ko hukm dená, ki wuh tere pás kútkar nikálá húa zaitún ká khalis tel raushní ke liye laen, táki chirág hamesha jaltá rahe. 21 Khamma e ʔtima' men us parde ke báhar, jo shahádat ke sandúq ke sámne hogá, Hárún aur us ke beṭe shám se subh tak sham'adán ko KHUDÁWAND ke rúbarú árasta rakkhen: yih dastíru'l 'amal baní Isráíl ke liye nasl dar nasl sadá qáim rahegá.

28 Aur tú baní Isráíl men se Hárún ko, jo terá bhái hai, aur us ke sáth us ke beṭon ko apne nazdik kar lená, táki Hárún aur us ke beṭe Nadab aur Abihú aur Il'azar aur Itamar kahánat ke 'uhde par hokar meri khidmat karen. 2 Aur tú apne bhái Hárún ke liye 'izzat aur zinat ke wáste muqaddas libás baná dená. 3 Aur tú un sab raushanzamíron se, jin ko main ne hikmat ki rúh se bhará hai, kah, ki wuh Hárún ke liye libás banaen, táki wuh muqaddas hokar mere liye káhin ki khidmat ko anjám de. 4 Aur jo libás wuh banaenge, yih hain: ya'ni sinaband aur afod, aur jubba, aur char khaane ká kurta, aur 'amama, aur kamarband. Wuh tere bhái Hárún aur us ke beṭon ke wáste yih pak libas banaen, táki wuh mere liye káhin ki khidmat ko anjám de. 5 Aur wuh soná, aur ásmání, aur argawání, aur surkh rang ke kapre, aur mihin katán len.

6 Aur afod sone, aur ásmání, aur argawání, aur surkh rang ke kapron, aur báriki baṭe hue katán ká banaen, jo kisi máhir ustád ke háth ká kám ho. 7 Aur wuh is tarah se joṛá jae ki us ke donon monthon ke sire ápas men milá diye jae. 8 Aur us ke úpar jo kárigarí se buná húa patká us ke bándhne ke liye hogá, us par afod ki tarah kám ho, aur wuh usi kapre ká ho; aur sone, aur ásmání, aur argawání, aur surkh rang ke kapron, aur báriki baṭe hue katán ká buná húa ho. 9 Aur tú do sulaimání patthar lekar un par Isráíl ke beṭon ke nám kanda karána. 10 Un men se chha ke nám to ek patthar par, aur baqíon ke chha nám dústre patthar par; un ki paidáish ki tartib ke muwáfíq hon. 11 Tú

patthar ke kandakár ko lagákar angushtarí ke naqsh ki tarah Isráíl ke beṭon ke nám, un donon pattharon par kanda karáke un ko sone ke khaanon men jarwána. 12 Aur donon pattharon ko afod ke donon monthon par lagána, táki yih patthar Isráíl ke beṭon ki yádgarí ke liye hon; aur Hárún un ke nám KHUDÁWAND ke rúbarú apne donon kandhon par yádgarí ke liye lagáe rahe.

13 Aur tú sone ke khaane banána. 14 Aur khalis sone ki do zanjíren dorí ki tarah gundhi hui banána; aur in gundhi hui zanjíron ko khaanon men jar dená. 15 Aur 'adl ká sinaband kisi máhir ustád se banwána, aur afod ki tarah sone, aur ásmání, aur argawání, aur surkh rang ke kapron, aur báriki baṭe hue katán ká banwána. 16 Wuh chaukhunṭá aur duhrá ho; us ki lambái ek bálisht, aur chaurái bhi ek hi bálisht ho. 17 Aur char qatáron men us par jawáhir jar ná. Pahlí qatár men yáqút i surkh, aur pukhráj, aur gauhar i shabchirág ho. 18 Dúsrí qatár men zumurrud, aur nilam, aur hírá. 19 Tísrí qatár men lasham, aur yashm, aur yáqút. 20 Chauthí qatár men firoza, aur sang i sulaimání, aur zabarjad. Yih sab sone ke khaanon men jare jae. 21 Yih jawáhir Isráíl ke beṭon ke námon ke mutábíq shumár men bárah hon; aur angushtarí ke naqsh ki tarah yih nám, jo bárah qabílon ke nám hongé, un par kanda kiye jae. 22 Aur tú sinaband par dorí ki tarah gundhi hui khalis sone ki do zanjíren lagána. 23 Aur sinaband ke liye sone ke do halqe banákar un ko sinaband ke donon siron par lagána. 24 Aur sone ki donon gundhi hui zanjíron ko un donon halqon men, jo sinaband ke donon siron par hongé, lagá dená. 25 Aur donon gundhi hui zanjíron ke baqí donon siron ko donon pattharon ke khaanon men jar kar un ko afod ke donon monthon par sámne ki taraf lagá dená. 26 Aur sone ke áur do halqe banákar un ko sinaband ke donon siron ke, us háshiye men lagána, jo afod ke andar ki taraf hai. 27 Phir sone ke do halqe áur banákar un ko afod ke donon monthon ke niche, us ke agle hisse men lagána, jahan afod joṛá jae gá, táki wuh afod ke

kārigarī se bune hūe paṭke ke ūpar rahe. 28 Aur wuh sīnaband ko lekar us ke haḷqon ko ek nīle fīte se bāndh den, tāki yih sīnaband afod ke kārigarī se bune hūe paṭke ke ūpar bhī rahe, aur afod se bhī alag na hone pāe. 29 Aur Hārūn Isrāīl ke beṭon ke nām 'adl ke sīnaband par apne sīne par pāk maqām men dākhl hone ke waqt, KHUDĀWAND ke rūbarū lagāe rahe, tāki hamesha un kī yādgārī huā kare. 30 Aur tū 'adl ke sīnaband men Urīm aur Tummīm ko rakhnā, aur jab Hārūn KHUDĀWAND ke huzūr jāe, to yih us ke dil ke ūpar hon. Yūn Hārūn banī Isrāīl ke faisale ko apne dil ke ūpar KHUDĀWAND ke rūbarū hamesha liye rahegā.

31 Aur afod kā jubba bi'l-kull āsmānī rang kā banānā. 32 Aur us kā girebān bīch men ho, aur zirah ke girebān kī tarah us ke girebān ke girdāgird bunī hūi goṭ ho, tāki wuh phaṭne na pāe. 33 Aur us ke dāman ke gher men chāron taraf āsmānī, argawānī, aur surkh rang ke anār banānā, aur un ke darmiyān chāron taraf sone kī ghanṭiyān lagānā. 34 Ya'nī jubbe ke dāman ke pūre gher men ek sone kī ghanṭī ho, aur us ke ba'd anār; phir ek sone kī ghanṭī ho, aur us ke ba'd anār. 35 Is jubbe ko Hārūn khidmat ke waqt pahinā kare, tāki jab jab wuh pāk maqām ke andar KHUDĀWAND ke huzūr jāe, yā wahān se nikle, to us kī āwāz sunāi de, tā aīsā na ho ki wuh mar jāe.

36 Aur khālis sone kā ek patthar banākar us par angushtarī ke naqsh kī tarah yih kanda karnā, KHUDĀWAND KE LIYE MUQADDAS. 37 Aur use nīle fīte se bāndhnā, tāki wuh 'amāme par, ya'nī 'amāme ke sāmne ke hisse par ho. 38 Aur yih Hārūn kī peshānī par rahe, tāki jo kuchh banī Isrāīl apne pāk hadyon ke zarī'e se muqaddas thahraen, un muqaddas thahrāi hūi chizon kī badī Hārūn ūthāe, aur yih us kī peshānī par hamesha rahe, tāki wuh KHUDĀWAND ke huzūr maqbūl hon. 39 Aur kurta bārīk katān kā bunā huā aur chār khāne kā ho; aur 'amāma bhī bārīk katān hī kā banānā; aur ek kamarband banānā, jis par bel būṭe kaṛhe hon. 40 Aur Hārūn ke beṭon ke liye kurte banānā; aur 'izzat aur zīnat ke wāste un ke liye kamarband

aur pagriyān banānā. 41 Aur tū yih sab apne bhāi Hārūn aur us ke sāth us ke beṭon ko pahinānā; aur un ko masah aur maḥsūs aur muqaddas karnā, tāki wuh sab mere liye kāhin kī khidmat ko anjām den. 42 Aur tū un ke liye katān ke pājāme banā denā, tāki un kā badan dhakā rahe; yih kamar se rān tak ke hon. 43 Aur Hārūn aur us ke beṭe jab jab khāima e ijtimā' men dākhl hon, yā khidmat karne ko pāk makān ke andar qurbāngāh ke nazdīk jāen, un ko pahinā karen, tā aīsā na ho ki gunahgār thahren aur mar jāen. Yih dastūru'l 'amal us ke aur us kī nasl ke liye hamesha rahegā.

29 Aur un ko pāk karne kī khātir, tāki wuh mere liye kāhin kī khidmat ko anjām den, tū un ke wāste yih karnā, kī ek bachhrā aur do be'aib menḍhe lenā. 2 Aur beḥamīrī rotī, aur beḥamīr ke kulche, jin ke sāth tel milā ho, aur tel kī chuprī hūi beḥamīrī chapātiyān lenā. Yih sab gehūn ke maide kī banānā. 3 Aur in ko ek tokrī men rakhkar us tokrī ko bachhre aur donon menḍhon samet āge le ānā. 4 Phir Hārūn aur us ke beṭon ko khāima e ijtimā' ke darwāze par lākar un ko pānī se nahlānā. 5 Aur wuh libās lekar Hārūn ko kurta, aur afod kā jubba, aur afod, aur sīnaband pahinānā, aur afod kā kārigarī se bunā huā kamarband us ke bāndh denā. 6 Aur 'amāme ko us ke sir par rakhkar us 'amāme ke ūpar muqaddas tāj lagā denā. 7 Aur masah karne kā tel lekar us ke sir par dālnā, aur us ko masah karnā. 8 Phir us ke beṭon ko āge lākar un ko kurte pahinānā. 9 Aur Hārūn aur us ke beṭon ke kamarband lapetkar un ke pagriyān bāndhnā, tāki kāhānat ke mansab par hamesha ke liye un kā haqq rahe: aur Hārūn aur us ke beṭon ko maḥsūs karnā. 10 Phir tū us bachhre ko khāima e ijtimā' ke sāmne lānā, aur Hārūn aur us ke beṭe apne hāth us bachhre ke sir par rakkhen. 11 Phir us bachhre ko KHUDĀWAND ke āge khāima e ijtimā' ke darwāze par zabh karnā. 12 Aur us bachhre ke khūn men se kuchh lekar use apnī unglī se qurbāngāh ke sīngon par lagānā, aur bāqī sārā khūn qurbāngāh ke pāye par unḍel denā.

13 Phir us charbī ko, jis se anṭriyān dhakī rahtī haiṇ, aur jigar par kī jhillī ko, aur donon gurdon ko, aur un ke ūpar kī charbī ko lekar sab qurbāngāh par jalānā. 14 Lekin us bachhṛe ke gosht aur khāl aur gobar ko khaimagāh ke bāhar āg se jalā denā, is liye kī yih khatā kī qurbānī hai. 15 Phir tū ek menḍhe ko lenā, aur Hārūn aur us ke beṭe apne hāth us menḍhe ke sir par rakkheṇ. 16 Aur tū us menḍhe ko zabh karnā, aur us kā khūn lekar qurbāngāh par chārōn taraf chhīrak-nā. 17 Aur tū menḍhe ko ṭukṛe ṭukṛe kātnā, aur us kī anṭriyon aur pāyon ko dhokar us ke ṭukṛon aur us ke sir ke sāth milā denā. 18 Phir is pūre menḍhe ko qurbāngāh par jalānā. Yih KHUDĀWAND ke liye sokhtanī qurbānī hai. Yih rāhat-angez khushbū, ya'nī KHUDĀWAND ke liye ātashīn qurbānī hai. 19 Phir dūsre menḍhe ko lenā, aur Hārūn aur us ke beṭe apne hāth us menḍhe ke sir par rakkheṇ. 20 Aur tū is menḍhe ko zabh karnā, aur us ke khūn men se kuchh lekar Hārūn aur us ke beṭon ke dahine kán kī lau par, aur dahine hāth, aur dahine pānw ke angūthon par lagānā, aur khūn ko qurbāngāh par chārōn taraf chhīrak denā. 21 Aur qurbāngāh par ke khūn aur masah karne ke tel men se kuchh kuchh lekar Hārūn, aur us ke libās par, aur us ke sāth us ke beṭon aur un ke libās par chhīraknā. Tab wuh apne libās samet, aur us ke sāth hī us ke beṭe apne apne libās samet muqaddas hongē. 22 Aur tū menḍhe kī charbī, aur moṭī dum ko, aur jis charbī se anṭriyān dhakī rahtī haiṇ, us ko aur jigar par kī jhillī ko, aur donon gurdon ko, aur un ke ūpar kī charbī ko, aur dahinī rān ko lenā: is liye kī yih takhsīsī menḍhā hai. 23 Aur bekhamīrī roṭī kī ṭokṛī men se, jo KHUDĀWAND ke āge dharī hogī, roṭī kā ek girda aur ek kulcha, jis men tel milā huā ho, aur ek chapāṭī lenā. 24 Aur in sabhon ko Hārūn aur us ke beṭon ke hāthon par rakkhar in ko KHUDĀWAND ke rūbarū hilānā, tākī yih hilāne kā hadya ho. 25 Phir in ko un ke hāthon se lekar qurbāngāh par sokhtanī qurbānī ke ūpar jalā denā, tākī wuh KHUDĀWAND ke āge rāhat-

angez khushbū ho; yih KHUDĀWAND ke liye ātashīn qurbānī hai. 26 Aur tū Hārūn ke takhsīsī menḍhe kā sīna lekar us ko KHUDĀWAND ke rūbarū hilānā, tākī wuh hilāne kā hadya ho: yih terā hissa ṭhahregā. 27 Aur tū Hārūn aur us ke beṭon ke takhsīsī menḍhe ke hilāne ke hadye ke sīne ko, jo hilāyā jā chukā hai, aur uṭhāe jāne ke hadye kī rān ko, jo uṭhāī jā chukī hai, lekar un donon ko pāk ṭahranā, 28 tākī yih sab banī Isrāīl kī taraf se hamesha ke liye Hārūn aur us ke beṭon kā haqq ho: kyūnki yih uṭhāe jāne kā hadya hai. So yih banī Isrāīl kī taraf se un kī salāmatī ke zabīhon men se uṭhāe jāne kā hadya hogā, jo un kī taraf se KHUDĀWAND ke liye uṭhāyā gayā hai. 29 Aur Hārūn ke ba'd us ke pāk libās us kī aulād ke liyē hongē, tākī un hī men wuh masah o makhsūs kiye jāen. 30 Us kā jo beṭā us kī jagah kāhin ho, wuh jab pāk maqām men khidmat karne ko khaima e ijtīmā' men dākhl ho, to un ko sāt dīn tak pahine rahe. 31 Aur tū takhsīsī menḍhe ko lekar, us ke gosht ko kisī pāk jagah men ubālnā. 32 Aur Hārūn aur us ke beṭe menḍhe kā gosht, aur ṭokṛī kī roṭiyān khaima e ijtīmā' ke darwāze par khāen. 33 Aur jin chīzon se un ko makhsūs aur pāk karne ke liye kaffāra diyā jāe, wuh un ko bhī khāen: lekin ajnabī shakhs un men se kuchh na khāne pāe, kyūnki yih chīzen pāk haiṇ. 34 Aur agar makhsūs karne ke gosht yā roṭī men se kuchh subh tak bachā rah jāe, to us bache hue ko āg se jalā denā. Wuh hargiz na khāyā jāe, is liye kī wuh pāk hai. 35 Aur tū Hārūn aur us ke beṭon ke sāth, jo kuchh main ne hukm diyā hai, wuh sab 'amal men lānā, aur sāt dīn tak un kī takhsīs karte rahnā. 36 Aur tū har roz khatā kī qurbānī ke bachhṛe ko kaffāre ke wāste zabh karnā: aur tū qurbāngāh ko us ke kaffāra dene ke waqt sáf karnā aur use masah karnā, tākī wuh pāk ho jāe. 37 Tū sāt dīn tak qurbāngāh ke liye kaffāra denā, aur use pāk karnā, to qurbāngāh nihāyat pāk ho jāegī; aur jo kuchh us se chhū jāegā, wuh bhī pāk ṭhahregā.

38 Aur tū har roz sadā ek ek baras ke do do barre qurbāngāh par

charháyá karná. 39 Ek barra subh ko aur दूसरी barra zawál aur gurúb ke darmiyán charháná. 40 Aur ek barre ke sáth aifah ke daswen hisse ke barábar maida dená, jis men hín ke chauthé hisse kí miqdár men kútkar nikálá huá tel milá huá ho; aur hín ke chauthé hisse kí miqdár men tapáwan ke liye mai bhí dená. 41 Aur tú दूसरे barre ko zawál aur gurúb ke darmiyán charháná, aur us ke sáth subh kí tarah nazr kí qurbání, aur waisá hí tapáwan dená, jis se wuh KHUDÁWAND ke liye ráhatangez khushbú aur átashín qurbání tháhre. 42 Aisi hí sokhtaní qurbání tumhári pusht dar pusht khaima e ijtimá' ke darwáze par KHUDÁWAND ke áge hamesha huá kare. Wahán main tum se milúngá aur tujh se báten karúngá. 43 Aur wahín main baní Isráíl se muláqát karúngá, aur wuh maqám mere jalál se muqaddas hogá. 44 Aur main khaima e ijtimá' ko aur qurbángáh ko muqaddas karúngá; aur main Hárún aur us ke beṭon ko muqaddas karúngá, táki wuh mere liye káhin kí khidmat ko anjám den. 45 Aur main baní Isráíl ke darmiyán sukúnat karúngá, aur un ká Khudá húngá; 46 tab wuh ján lenge, kí main KHUDÁWAND un ká Khudá hún, jo un ko Misr ke mulk se is liye nikálkar láya, kí main un ke darmiyán sukúnat karún. Main hí KHUDÁWAND un ká Khudá hún.

30 Aur tú bakhúr jaláne ke liye kákar kí lakrí kí ek qurbángáh banáná. 2 Us kí lambái ek háth, aur chaurái ek háth ho; wuh chaukhúntí rahe, aur us kí úrchái do háth ho, aur us ke sing usí tukre se banáe jáen. 3 Aur tú us ke úpar kí sáth aur cháron pahlúon ko, jo us ke girdágird hai, aur us ke singon ko khális sone se mandhná, aur us ke liye girdágird ek zarrin táj banáná. 4 Aur tú us táj ke niche us ke donon pahlúon men sone ke do kape us kí donon taraf banáná. Wuh us ke útháne kí chobon ke liye khánon ká kám denge. 5 Aur choben kákar kí lakrí kí banákar un ko sone se mandhná. 6 Aur tú us ko us parde ke áge rakhná, jo shahádat ke sandúq ke sámne hai; wuh sarposh ke sámne rahe, jo shahádat ke sandúq ke úpar hai, jahán main tujh

se milá karúngá. 7 Isí par Hárún khushbúdar bakhúr jaláyá kare; har subh chirágon ko thík karte waqt bakhúr jaláe. 8 Aur zawál o gurúb ke darmiyán bhí jab Hárún chirágon ko raushan kare, tab bakhúr jaláe. Yih bakhúr KHUDÁWAND ke huzúr tumhári pusht dar pusht hamesha jaláyá jáe. 9 Aur tum us par áur tarah ká bakhúr na jaláná, na us par sokhtaní qurbání aur nazr kí qurbání charháná, aur koi tapáwan bhí us par na tapáná. 10 Aur Hárún sál men ek bár us ke singon par kaffára de. Tumhári pusht dar pusht sál men ek bár is khatá kí qurbání ke khún se, jo kaffáre ke liye ho, us ke wáste kaffára diyá jáe. Yih KHUDÁWAND ke liye sab se ziyáda pák hai.

11 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá: 12 Jab tú baní Isráíl ká shumár kare, to jitnon ká shumár huá ho, wuh fí mard shumár ke waqt apní ján ká fidya KHUDÁWAND ke liye den, táki jab tú un ká shumár kar rahá ho, us waqt koi wabá un men phailne na páe. 13 Har ek jo nikal nikalkar shumár kiye hún men miltá jáe, wuh maqdis kí misqál ke hisáb se ním misqál de. Misqál bis jirah kí hotí hai. Yih ním misqál KHUDÁWAND ke liye nazr hai. 14 Jitne bís baras ke, yá is se ziyáda 'umr ke nikal nikalkar shumár kiye hún men milte jáen, un men se har ek KHUDÁWAND kí nazr de. 15 Jab tumhári jánon ke kaffáre ke liye KHUDÁWAND kí nazr dí jáe, to daulatmand ním misqál se ziyáda na de, aur na garíb us se kam de. 16 Aur tú baní Isráíl se kaffáre kí naqdí lekar use khaima e ijtimá' ke kám men lagáná; táki wuh baní Isráíl kí taraf se tumhári jánon ke kaffáre ke liye KHUDÁWAND ke huzúr yádgár ho.

17 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá. 18 Tú dhone ke liye pítal ká ek hauz aur pítal hí kí us kí kursí banáná, aur use khaima e ijtimá' aur qurbángáh ke bích men rakhkar us men pání bhar dená. 19 Aur Hárún aur us ke beṭe apne háth pánw us se dhoyá karen: 20 khaima e ijtimá' men dákhil hote waqt pání se dho liyá karen, táki halák na hon, yá jab wuh qurbángáh ke nazdík khidmat ke wáste, ya'ní KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbání charháne

ko áen, 21 to apne apne háth pánw dho len, táki mar na jáen. Yih us ke aur us kí aulád ke liye nasl dar nasl dáimí rasm ho.

22 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 23 kí Tú maqdis kí misqál ke hisáb se kháss kháss khushbúdar masálih lená; ya'ní apne áp niklá huá murr páñch sau misqál, aur us ká ádhá, ya'ní dhái sau misqál dárchí-ní, aur khushbúdar agar dhái sau misqál. 24 Aur taj páñch sau misqál, aur zaitún ká tel ek hín; 25 aur tú un se masah karne ká pák tel banána, ya'ní un ko gandhí kí hikmat ke mutábíq milákar ek khushbúdar raugan taiyár karná. Yihí masah karne ká pák tel hogá. 26 Isí se tú khaima e ijtimá' ko, aur shahádat ke sandúq ko, 27 aur mez ko us ke zurúf samet, aur sham'adán ko, us ke zurúf samet, aur bakhúr jaláne kí qurbángáh ko, 28 aur sokhtaní qurbání chapháne ke mazbah ko, us ke sab zurúf samet, aur hauz ko aur us kí kursí ko, masah karná; 29 aur tú un ko muqaddas karná, táki wuh niháyat pák ho jáen: jo kuchh un se chhú jáegá, wuh pák thahregá. 30 Aur tú Hárún aur us ke beṭon ko masah karná, aur un ko muqaddas karná, táki wuh mere liye káhin kí khidmat ko anjám den. 31 Aur tú baní Isráíl se kah dená, kí Yih tel mere liye tumhári pusht dar pusht masah karne ká pák tel hogá. 32 Yih kisi ádmí ke jism par na dálá jáe, aur na tum koí aur raugan is kí tarkíb se banána; is liye kí yih muqaddas hai, aur tumháre nazdíq muqaddas thahre. 33 Jo koí is kí tarah kuchh banáe, yá is men se kuchh kisi ajnabí par lagáe, wuh apní qaum men se kát dálá jáe.

34 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Tú khushbúdar masálih murr, aur mastakí, aur laun, aur khushbúdar masálih ke sáth khális lubán wazn men barábar barábar lená, 35 aur namak milákar un se gandhí kí hikmat ke mutábíq khushbúdar raugan kí tarah sáf aur pák bakhúr banána. 36 Aur is men se kuchh khúb bárík pískar khaima e ijtimá' men shahádat ke sandúq ke sámne, jahán main tujh se milá karúngá, rakhná. Yih tumháre liye niháyat pák thahre. 37 Aur jo bakhúr tú banáe, us kí tarkíb ke mutábíq tú

apne liye kuchh na banána. Wuh bakhúr tumháre nazdíq KHUDÁWAND ke liye pák ho. 38 Jo koí sunghne ke liye bhí us kí tarah kuchh banáe, wuh apní qaum men se kát dálá jáe.

31 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Dekh, main ne Bazaliel bin U'rí, bin Húr ko Yahúdáh ke qabíle men se nám lekár buláyá hai: 3 aur main ne us ko hikmat, aur fahm, aur 'ilm, aur har tarah kí san'at men, rúhu'lláh se ma'múr kiyá hai; 4 táki hunarman-dí ke kámon ko íjád kare, aur sone, aur chándí, aur pítal kí chízen banáe, 5 aur patthar ko jarne ke liye káṭe, aur lakrí ko taráshe, jis se sab tarah kí kárigarí ká kám ho. 6 Aur dekh, Main ne Ahliáb ko, jo Akhísamak ká beṭá, aur Dán ke qabíle men se hai, us ká sáthí muqarrar kiyá hai, aur main ne sab raushanzamíron ke díl men aísí samajh rakkhí hai: kí jin jin chízon ká main ne tujh ko hukm diyá hai, un sabhon ko wuh baná saken; 7 ya'ní khaima e ijti-má' aur shahádat ká sandúq, aur sarposh, jo us ke úpar rahégá, aur khaima ká sab sáman, 8 aur mez, aur us ke zurúf, aur khális sone ká sham'adán, aur us ke sab zurúf, aur bakhúr jaláne kí qurbángáh, 9 aur sokhtaní qurbání kí qurbángáh, aur us ke sab zurúf, aur hauz, aur us kí kursí, 10 aur bel búṭe karhe húe jáme, aur Hárún káhin ke muqaddas libás, aur us ke beṭon ke libás, táki káhin kí khidmat ko anjám den. 11 Aur masah karne ká tel, aur maqdis ke liye khushbúdar masálah ká bakhúr: in sabhon ko wuh, jaisá main ne tujhe hukm diyá hai, waisá hí banáen.

12 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 13 Tú baní Isráíl se yih bhí kah dená, kí Tum mere sabton ko zarúr mánná; is liye kí yih mere aur tumháre darmiyán tumhári pusht dar pusht ek níshán rahégá, táki tum jáno kí main KHUDÁWAND tumhárá pák karnewálá hún. 14 Pas, tum sabt ko mánná, is liye kí wuh tumháre liye muqaddas hai; jo koí us kí behurmatí kare, wuh zarúr már dálá jáe. Jo us men kuchh kám kare, wuh apní qaum men se kát dálá jáe. 15 Chha díń kám káj kiyá jáe; lekin sátwán díń árám ká sabt hai, jo KHUDÁWAND ke liye muqaddas hai.

Jo kol sabt ke din kám kare, wuh zarúr már dálá jáe. 16 Pas, baní Isráíl sabt ko mánen, aur pusht dar pusht use dáimí 'ahd jánkar us ká liház rakkhen. 17 Mere aur baní Isráíl ke darmiyán yih hamesha ke liye ek nishán rahegá; is liye ki chha din meñ KHUDÁWAND ne ásmán aur zamín ko paidá kiyá, aur sátwen dín áram karke tázadam húa.

18 Aur jab KHUDÁWAND koh í Síná par Músá se báten kar chuká, to us ne use shahádat kí do lauhén dín. Wuh lauhén patthar kí, aur Kḥudá ke háth kí likhí húi thín.

32 Aur jab logon ne dekhá, ki Músá ne pahár se utarne men der lagáí, to wuh Hárún ke pás jama' hokar us se kahne lage, ki Úth, hamáre liye deotá baná de, jo hamáre áge áge chale; kyúнки ham nahín jánte kí is mard Músá ko, jo ham ko mulk í Misr se nikálkar láyá, kyá ho gayá. 2 Hárún ne un se kahá, Tumhári bíwiyon aurlarkon, aur larkiyon ke kánon meñ jo sone kí báliyán hain, un ko utárkar mere pás le áo. 3 Chunánchi sab log un ke kánon se sone kí báliyán utár utárkar un ko Hárún ke pás le áe. 4 Aur us ne un ko un ke háthon se lekár ek dhálá húa bachhrá banáyá, jis kí súrat chhení se thák kí. Tab wuh kahne lage, Ai Isráíl, yihí tumhárá wuh deotá hai, jo tum ko mulk í Misr se nikálkar láyá. 5 Yih dekhkar Hárún ne us ke áge ek qurbángáh banáí; aur us ne í'lán kar diyá, ki Kal KHUDÁWAND ke liye 'Íd hogí. 6 Aur dústre dín subh sawere úthkar unhon ne qurbánián charháín, aur salámatí kí qurbánián guzránín. Phir un logon ne baithkar kháyá piyá, aur úthkar khel kúd meñ lag gaye.

7 Tab KHUDÁWAND ne Músá ko kahá, Níche já; kyúнки tere log, jin ko tú mulk í Misr se nikál láyá, bigar gaye hain. 8 Wuh us rah se, jis ká main ne un ko hukm diyá thá, bahut jald phir gaye hain; unhon ne apne liye dhálá húa bachhrá banáyá, aur use pújá, aur us ke liye qurbáni charhákar yih bhí kahá, ki Ai Isráíl, yih tumhárá wuh deotá hai, jo tum ko Misr ke mulk se nikálkar láyá. 9 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Main is qaum ko dekhtá hun, ki yih gardankash qaum hai. 10 Is liye tú mujhe ab chhor de,

ki merá gazab un par bharke, aur main un ko bhasam kar dún; aur main tujhe ek barí qaum banáungá. 11 Tab Músá ne KHUDÁWAND apne Kḥudá ke áge minnat karke kahá, Ai KHUDÁWAND, kyúń terá gazab apne logon par bharaktá hai, jin ko tú quwwát í 'azím aur dast í qawí se mulk í Misr se nikálkar láyá hai? 12 Misrí log yih kyúń kahne páen, ki Wuh un ko burái ke liye nikál le gayá, táki un ko paháron meñ már dále, aur un ko rú e zamín par se faná kar de? So tú apne qahr o gazab se báz rah, aur apne logon se is burái karne ke khayál ko chhor de. 13 Tú apne bandon Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb ko yád kar, jin se tú ne apní hí qasam khákar yih kahá thá, ki Main tumhári nasl ko ásmán ke táron kí mánind barháungá; aur yih sára mulk, jis ká main ne zikr kiyá hai, tumhári nasl ko bakhshúngá, ki wuh sadá us ke málik rahen. 14 Tab KHUDÁWAND ne us burái ke khayál ko chhor diyá, jo us ne kahá thá ki apne logon se karegá.

15 Aur Músá shahádat kí donon lauhén háth meñ liye húe ultá phirá, aur pahár se níche utrá; aur wuh lauhén idhar se aur udhar se donon taraf se likhí húi thín. 16 Aur wuh lauhén Kḥudá hí kí banáí húi thín, aur jo likhá húa thá, wuh bhí Kḥudá hí ká likhá, aur un par kanda kiyá húa thá. 17 Aur jab Yashú' ne logon kí lalkár kí áwáz suní, to Músá se kahá, ki Lashkargáh meñ larái ká shor ho rahá hai. 18 Músá ne kahá, Yih áwáz na to fathmandon ká na'ra hai, na maglúbon kí faryád; balki mujhe to gánewálon kí áwáz sunái detí hai. 19 Aur lashkargáh ke nazdík ákar us ne wuh bachhrá aur un ká náchná dekhá. Tab Músá ká gazab bharke, aur us ne un lauhon ko apne háthon meñ se patak diyá, aur un ko pahár ke níche tor dálá. 20 Aur us ne us bachhre ko, jise unhon ne banáyá thá, liyá, aur us ko ág meñ jaláyá, aur use bárík pískar pání par chhirká, aur usí meñ se baní Isráíl ko pilwáyá. 21 Aur Músá ne Hárún se kahá, ki In logon ne tere sáth kyá kiyá thá, jo tú ne in ko itne bare gunáh meñ phansá diyá? 22 Hárún ne kahá, ki Mere málik ká gazab na bharke; tú in logon ko jántá hai ki badi par tule

rahte hain. 23 Chunānchi in hī ne mujh se kahā, ki Hamāre liye deotā banā de, jo hamāre āge āge chale, kyūnki ham nahīn jānte ki is ādmī Mūsā ko, jo ham ko Misr ke mulk se nikālkar lāyā, kyā ho gayā. 24 Tab main ne in se kahā, ki Jis jis ke hān sonā ho, wuh use utār lāe. Pas inhon ne use mujh ko diyā, aur main ne use āg men dālā, to yih bachhrā nikal parā. 25 Jab Mūsā ne dekhā, ki log beqābū ho gaye, kyūnki Hārūn ne un ko belagām chhorakar un ko un ke dushmanon ke darmiyān zalīl kar diyā, 26 to Mūsā ne lashkargāh ke darwāze par khare hokar kahā, Jo jo KHUDĀWAND kī taraf hai, wuh mere pās ā jāe. Tab sab banī Lāwī us ke pās jama' ho gaye. 27 Aur us ne un se kahā, ki KHUDĀWAND Isrāīl kā Khudā yūn farmātā hai, ki Tum apnī apnī rān se talwār latkākar phātak phātak ghūm ghūmkar sārī lashkargāh men apne apne bhāiyon, aur apne apne sāthion, aur apne apne parausiyon ko qatl karte phiro. 28 Aur banī Lāwī ne Mūsā ke kahne ke muwāfiq 'amal kiya. Chunānchi us din logon men se qariban tīn hazār mard khet āe. 29 Aur Mūsā ne kahā, ki A'j KHUDĀWAND ke liye apne āp ko makhsūs karo; balki har shakhs apne hī betē aur apne hī bhāī ke khilāf ho, tāki wuh tum ko āj hī barakat de. 30 Aur dūsre din Mūsā ne logon se kahā, ki Tum ne barā gunāh kiya: aur ab main KHUDĀWAND ke pās ūpar jātā hūn. Shāyad main tumhāre gunāh kā kaffāra de sakūn. 31 Aur Mūsā KHUDĀWAND ke pās lautkar gayā, aur kahne lagā, Hāe, in logon ne barā gunāh kiya, ki apne liye sone kā deotā banāyā. 32 Aur ab agar tū in kā gunāh mu'āf kar de, to khair; warna merā nām us kitāb men se, jo tū ne likhī hai, mitā de. 33 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Jis ne merā gunāh kiya hai, main usī ke nām ko apnī kitāb men se mitāūngā. 34 Ab tū rawāna ho aur logon ko us jagah le jā, jo main ne tujhe batāī hai. Dekh, merā firishta tere āge āge chalegā; lekin main apne mutālaba ke din un ko un ke gunāh kī sazā dūngā. 35 Aur KHUDĀWAND ne un logon men marī bhejī, kyūnki jo bachhrā Hārūn ne banāyā, wuh un hī kā banwāyā huā thā.

33 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Un logon ko apne sāth lekar, jin ko tū mulk i Misr se nikālkar lāyā: yahan se us mulk kī taraf rawāna ho, jis ke bare men Abrahām, aur Izhāq, aur Ya'qūb se main ne qasam khākar kahā thā, ki Ise main terī nasl ko dūngā. 2 Aur main tere āge āge ek firishte ko bhejūngā; aur main Kan'ānion, aur Amorion, aur Hittion, aur Fariz-ion, aur Hawwion, aur Yabusion ko nikāl dūngā: 3 us mulk men dūdh aur shahd bahtā hai: aur chūnki tum gardankash log ho, is liye main tumhāre bīch men hokar na chalūngā, tā aisā na ho ki main tum ko rāh men fanā kar dālūn. 4 Log is dahshat-nāk khabar ko sunkar gamgīn hue, aur kisī ne apne zewar na pahīne. 5 Kyūnki KHUDĀWAND ne Mūsā se kah diyā thā, ki banī Isrāīl se kahnā, ki Tum gardankash log ho: agar main ek lamha bhī tumhāre bīch men hokar chalūn, to tum ko fanā kar dūngā. So tum apne apne zewar utār dālo, tāki mujhe ma'lūm ho ki tumhāre sāth kyā karnā chāhiye. 6 Chunānchi banī Isrāīl Horib pahār se lekar āge āge apne zewaron ko utāre rahe. 7 Aur Mūsā khāime ko lekar use lashkargāh se bāhar, balki lashkargāh se dūr lagā liyā kartā thā; aur us kā nām khāima e ijtīmā' rakkhā. Aur jo koi KHUDĀWAND kā tālib hotā, wuh lashkargāh ke bāhar usī khāime kī taraf chalā jātā thā. 8 Aur jab Mūsā bāhar khāime kī taraf jātā, to sab log ūthkar apne apne dere ke darwāze par khare ho jāte, aur Mūsā ke pīchhe dekhte rahte the, jab tak wuh khāime ke andar dākhil na ho jātā. 9 Aur jab Mūsā khāime ke andar chalā jātā, to abr kā sutūn utarkar khāime ke darwāze par thahrā rahtā, aur KHUDĀWAND Mūsā se bāten karne lagtā. 10 Aur sab log abr ke sutūn ko khāime ke darwāze par thahrā huā dekhte the, aur sab log ūth ūthkar apne apne dere ke darwāze par se use sijda karte the. 11 Aur jaise koi shakhs apne dost se bāt kartā hai, waise hī KHUDĀWAND rūbarū hokar Mūsā se bāten kartā thā: aur Mūsā lashkargāh ko laut ātā thā: par us kā khādim Yashū', jo Nūn kā betā aur jawān ādmī thā, khāime se bāhar nahīn nikaltā thā.

12 Aur Músá ne KHUDÁWAND se kahá, Dekh, tú mujh se kahtá hai, ki In logon ko le chal: par mujhe yih nahín batáyá, ki tú kis ko mere pás bhejega; hálánki tú ne yih bhí kahá hai, Main tujh ko banám jántá hún, aur tujh par mere karam kí nazar hai. 13 Pas agar mujh par tere karam kí nazar hai, to mujh ko apní ráh batá, jis se main tujhe pahchán lún, táki mujh par tere karam kí nazar rahe: aur yih khayál rakh, ki yih qaum terí hí ummat hai. 14 Tab us ne kahá, Main sáth chalúngá, aur tujhe árám dúngá. 15 Músá ne kahá, Agar tú sáth na chale, to ham ko yahán se áge na le já. 16 Kyúñki yih kyúñkar ma'lúm hogá, ki mujh par aur tere logon par tere karam kí nazar hai? Kyá isí taríq se nahín kí tú hamáre sáth sáth chale, táki main aur tere log rú e zamín kí sab qaumon se nirále thahren?

17 KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Main yih kám bhí, jis ká tú ne zikr kiyá hai, karúngá; kyúñki tujh par mere karam kí nazar hai, aur main tujh ko banám pahchántá hún. 18 Tab wuh bol úthá, ki Main terí minnat kartá hún, mujhe apná jalál díkhá de. 19 Us ne kahá, Main apní sári neki tere sámné záhir karúngá, aur tere hí sámné KHUDÁWAND ke nám ká i'lán karúngá; aur main jis par míhrbán honá cháhún, míhrbán húngá; aur jis par rahm karná cháhún, rahm karúngá. 20 Aur yih bhí kahá, Tú merá chihra nahín dekh saktá; kyúñki insán mujhe dekhkar zinda nahín rahega. 21 Phír KHUDÁWAND ne kahá, Dekh, mere qaríb hí ek jagah hai, so tú us chatán par khará ho. 22 Aur jab tak merá jalál guzartá rahega, main tujhe us chatán ke shigáf men rakkhúngá; aur jab tak main nikal na jáún, tujhe apné háth se dhánke rahúngá: 23 is ke ba'd main apná háth úthá lúngá, aur tú merá píchhá dekhéga, lekin merá chihra díkhá nahín degá.

34 Phír KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Pahlí lauhon kí mánind patthar kí do lauhon apne liye tarásh lená: aur main un lauhon par wuhí báten likh dúngá, jo pahlí lauhon par, jin ko tú ne tor dala, marqum thín. 2 Aur subh tak taiyár ho jáná, aur sawere hí koh i Síná par ákar wahán pahár kí choṭí par

mere sámné házir honá. 3 Par tere sáth koí áur ádmí na áe; aur na pahár par kahín koí दूसरा shakhs díkhá de. Bhej bakriyán aur gáe bail bhí pahár ke sámné charne na páen. 4 Aur Músá ne pahlí lauhon kí mánind patthar kí do lauhon taráshín; aur subh sawere úthkar patthar kí donon lauhon háth men liye hue KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq koh i Síná par chadh gayá. 5 Tab KHUDÁWAND abr men hokar utrá, aur us ke sáth wahán khare hokar KHUDÁWAND ke nám ká i'lán kiyá. 6 Aur KHUDÁWAND us ke áge se yih pukártá húa guzrá: KHUDÁWAND, KHUDÁWAND Khudá e rahím aur míhrbán, qahr karne men dhíma aur shafaqat aur wafá men ganí; 7 hazáron par fazl karnewálá, gunáh aur taqsír aur khatá ká bakhshnewálá: lekin wuh mujrim ko hargiz barí nahín karega, balki báp-dádá ke gunáh kí sazá un ke beton aur poton ko tísrí aur chaúthí pusht tak detá hai. 8 Tab Musá ne jaldí se sir jhukákar sijda kiyá, 9 aur kahá, Ai Khudáwand, agar mujh par tere karam kí nazar hai, to, ai Khudáwand, main terí minnat kartá hún, ki hamáre bích men hokar chal; go yih qaum gardankash hai: aur tú hamáre gunáh aur khatá ko mu'áf kar, aur ham ko apní mírás kar le. 10 Us ne kahá, Dekh, main 'ahd bándhtá hún, ki tere sab logon ke sámné aisí karámát karúngá, jo dunyá bhar men áur kisé qaum men kabhí kí nahín gayín; aur wuh sab log, jin ke bích tú rahtá hai, KHUDÁWAND ke kám ko dekhege, kyúñki jo main tum logon se karne ko hún, wuh haibatnák kám hogá. 11 Áj ke dín jo hukm main tujhe detá hún, tú use yád rakhná. Dekh, main Amoríon, aur Kan'áníon, aur Hittíon, aur Farizzíon, aur Hawwíon, aur Yabúsíon ko tere áge se níkáltá hún. 12 So khabardár rahná, ki jis mulk ko tum játe ho, us ke báshindon se koí 'ahd na bándhná, aisá na ho ki wuh tum logon ke liye phandá thahre. 13 Balki tum un kí qurbángahon ko dhá dená, aur un ke sutúnon ke tukre tukre kar dená, aur un kí Yasíraton ko káṭ dálná. 14 Kyúñki tum ko kisé दूसरे ma'búd kí parastish nahín karní hogí; is liye kí KHUDÁWAND, jis ká nám Gaíyúr

hai, wuh Khudá e gaiyúr hai bhí. 15 So aisá na ho ki tum us mulk ke bāshindon se koí 'ahd bāndh lo, aur jab wuh apne ma'būdōn kī pairawī meñ zinākār thahreñ, aur apne ma'būdōn ke liye qurbānī karen, aur koí tum ko da'wat de, aur tum us kī qurbānī meñ se kuchh khá lo, 16 aur tum un kī betiyāñ apne beṭon se biyáho, aur un kī betiyāñ apne ma'būdōn kī pairawī meñ zinākār thahreñ, aur tumháre beṭon ko bhí apne ma'būdōn kī pairawī meñ zinākār baná den. 17 Tum apne liye dhále hue deotá na baná lená. 18 Tum bekhamírí roṭí kī 'id máná karná. Mere hukm ke mutábíq sāt din tak Abíb ke mahíne meñ waqt i mu'aiyana par bekhamírí roṭiyāñ kháná : kyūñki máh i Abíb meñ tum Misr se nikle the. 19 Sab pahlauthe mere haiñ ; aur tere chaupáyon meñ jo nar pahlauthe hon, kyá bachhre, kyá barre, sab mere hongé. 20 Lekin gadhe ke pahle bachche ká fidya barra dekar hogá ; aur agar fidya dená na cháho, to us kī gardan tor dálná. Par apne sab pahlauthe beṭon ká fidya zarúr dená : aur koí mere sāmne kháílí háth díkháíl na de. 21 Chha din kám káj karná, lekin sātweñ din áram karná ; hal jotne aur fasl káñe ke mausim meñ bhí áram karná. 22 Aur tum gehún ke pahle phal ke káñe ke waqt haṭon kī 'id, aur sál ke ákhir meñ fasl jama' karne kī 'id máná karná. 23 Tumháre sab mard sál meñ tīn bár KHUDÁWAND Khudá ke áge, jo Isráíl ká Khudá hai, házir hon. 24 Kyūñki main qaumon ko tumháre áge se níkalke tumháre sarhaddon ko baṛhá dūngá : aur jab sál meñ tīn bár tum KHUDÁWAND apne Khudá ke áge házir hoge, to koí shakhs tumháre zamín ká lálach na karegá. 25 Tum merí qurbānī ká khún khamírí roṭí ke sáth na guzránná ; aur 'id i fasañ kī qurbānī meñ se kuchh subh tak báqí na rahne dená. 26 Apní zamín kī pahlí paidáwar ká pahlá phal KHUDÁWAND apne Khudá ke ghar meñ láná. Halwán ko usí kī māñ ke dúdh meñ na pakáná. 27 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Tú yih báteñ likh ; kyūñki in hí báton ke mafhúm ke mutábíq main tujh se aur Isráíl se 'ahd bāndhtá hūñ. 28 So wuh chálís

din aur chálís rát wahín KHUDÁWAND ke pás rahá, aur na roṭí kháíl, na pání piyá ; aur us ne un lauhon par us 'ahd kī báton ko, ya'ní das ahkám ko likhá.

29 Aur jab Músá shahádat kī donon lauhon apne háth meñ liye hue koh i Síná se utr áta thá, to pahár se níche utarte waqt use khabar na thí, ki KHUDÁWAND ke sáth báteñ karne kī wajh se us ká chihra chamak rahá hai. 30 Aur jab Hárún aur baní Isráíl ne Músá par nazar kī, aur us ke chihre ko chamakte dekhá, to us ke nazdík áne se dare. 31 Tab Músá ne un ko buláyá, aur Hárún aur jamá'at ke sab sardár us ke pás laut áe ; aur Músá un se báteñ karne lagá. 32 Aur ba'd meñ sab baní Isráíl nazdík áe : aur us ne wuh sab ahkám, jo KHUDÁWAND ne koh i Síná par báteñ karte waqt use diye the, un ko batáe. 33 Aur jab Músá un se báteñ kar chuká, to us ne apne munh par niqáb dál liyá. 34 Aur jab Músá KHUDÁWAND se báteñ karne ke liye us ke sāmne játá, to báhar níkalne ke waqt tak niqáb ko utáre rahtá thá : aur jo hukm use miltá thá, wuh use báhar ákar baní Isráíl ko batá detá thá. 35 Aur baní Isráíl Músá ke chihre ko dekhte the, ki us ke chihra kī jild chamak rahí hai ; aur jab tak Músá KHUDÁWAND se báteñ karne na játá, tab tak apne munh par niqáb dále rahtá thá.

35 Aur Músá ne baní Isráíl kī sári jamá'at ko jama' karke kahá, Jīn báton par 'amal karne ká hukm KHUDÁWAND ne tum ko diyá hai, wuh yih haiñ. 2 Chha din kám káj kiyá jáe, lekin sātweñ din tumháre liye roz i muqaddas, ya'ní KHUDÁWAND ke áram ká sabt ho ; jo koí us meñ kuchh kám kare, wuh már dálá jáe. 3 Tum sabt ke din apne apne gharon meñ kahín bhí ág na jaláná.

4 Aur Músá ne baní Isráíl kī sári jamá'at se kahá, Jis bát ká hukm KHUDÁWAND ne diyá hai, wuh yih hai, ki 5 tum apne pás se KHUDÁWAND ke liye hadya láyá karo. Jis kisi ke dil kī khushí ho, wuh KHUDÁWAND ká hadya láe ; soná, aur chándí, aur pítal, 6 aur ásmání rang, aur argawání rang, aur surkh rang ke kapre, aur mihín katán, aur

bakriyon kī pashm, 7 aur menḍhon kī surkh rangī hūī khālen, aur tukhas kī khālen, aur kīkar kī lakrī, 8 aur jalāne kā tel, aur masah karne ke tel ke liye aur khushbūdār baḥhūr ke liye masālih, 9 aur afod aur sīnaband ke liye sulaimānī patthar, aur āur jarāū patthar. 10 Aur tum-hārē darmiyān jo raushanzamīr haīn, wuh ākar wuh chīzen banāen, jin kā hukm KHUDĀWAND ne diyā hai; 11 ya'nī maskan aur us kā khaima aur gilāf aur us kī ghunḍiyān; aur takhte, aur beṇḍe, aur us ke sutūn, aur khāne; 12 sandūq aur us kī choben; sarposh, aur bīch kā parda; 13 mez aur us kī choben, aur us ke sab zurūf; aur nazr kī roṭiyān; 14 aur raushnī ke liye sham'a-dān, aur us ke bartan, aur chirāg, aur jalāne kā tel; 15 aur baḥhūr jalāne kī qurbāngāh, aur us kī choben, aur masah karne kā tel, aur khushbūdār baḥhūr; aur maskan ke darwāze ke liye darwāze kā parda; 16 aur soḳhtanī qurbānī kā mazbah, aur us ke liye pītal kī jhanjī aur us kī choben, aur us ke sab zurūf; aur hauz, aur us kī kursī; 17 aur sahn ke parde sutūnon samet, aur un ke khāne; aur sahn ke darwāze kā parda; 18 aur maskan kī meḳhen, aur sahn kī meḳhen, aur un donon kī rassiyān; 19 aur maqdis kī khidmat ke liye bel būte karhe hūe libās; aur Hārūn kāhin ke liye muqaddas libās, aur us ke beṭon ke libās, tāki wuh kāhin kī khidmat ko anjām den.

20 Tab banī Isrāīl kī sārī jamā'at Mūsā ke pās se ruḳhsat hūī. 21 Aur jis jis kā jī chāhā, aur jis jis ke dil men ragbat hūī, wuh khaima e ijtīmā' ke kām aur wahān kī 'ibādat aur muqaddas libās ke liye KHUDĀWAND kā hadya lāyā. 22 Aur kyā mard, kyā 'aurat, jitnon kā dil chāhā, wuh sab jugnūn bāliyān, angushtariyān, aur bāzūband, jo sab sone ke zewar the, lāne lage. Is tarīqe se logon ne KHUDĀWAND ko sone kā hadya diyā. 23 Aur jis jis ke pās āsmānī rang, aur argawānī rang, aur surkh rang ke kapre, aur mihīn katān, aur bakriyon kī pashm, aur menḍhon kī surkh rangī hūī khālen, aur tukhas kī khālen thīn, wuh un ko le āe. 24 Jis ne chāndī yā pītal kā hadya denā chāhā, wuh waisā hī hadya KHUDĀWAND ke liye lāyā; aur

jis kisī ke pās kīkar kī lakrī thī, wuh usī ko le āyā. 25 Aur jitnī 'aurateḡ hoshyār thīn, unhon ne apne hāthon se kāt kātkar āsmānī, aur argawānī, aur surkh rang ke, aur mihīn katān ke tār lākar diye. 26 Aur jitnī 'auraton ke dil hikmat kī taraf māil the, unhon ne bakriyon kī pashm kātī. 27 Aur jo sardār the, wuh afod aur sīnaband ke liye sulaimānī patthar, aur āur jarāū patthar, 28 aur raushnī aur masah karne ke tel, aur khushbūdār baḥhūr ke liye masālih aur tel lāe. 29 Yūn banī Isrāīl apnī hī khushī se KHUDĀWAND ke liye hadye lāe; ya'nī jis jis mard yā 'aurat kā jī chāhā, kī in kāmōn ke liye jin ke banne kā hukm KHUDĀWAND ne Mūsā kī ma'rīfat diyā thā, kuchh de, wuh unhon ne diyā.

30 Aur Mūsā ne banī Isrāīl se kahā : Dekho, KHUDĀWAND ne Bazaliel bin U'rī bin Hūr ko, jo Yahūdāh ke qabīle men se hai, nām lekar bulāyā hai. 31 Aur us ne use hikmat, aur fahm, aur dānish, aur har tarah kī san'at ke liye rūhu'llāh se ma'mūr kiyā hai. 32 Aur san'atkārī men, aur sone, aur chāndī aur pītal ke kām men, 33 aur jarāū patthar aur lakrī ke tarāshne men, garaz har ek nādīr kām ke banāne men, māhir kiyā hai. 34 Aur us ne use, aur Akhīsamak ke bete Ahliāb ko bhī, jo Dān ke qabīle kā hai, hunar sikhāne kī qābiliyat baḥhshī hai; 35 aur un ke dilon men aīsī hikmat bhar dī hai, jis se wuh har tarah kī san'at men māhir hon, aur kandakār kā, aur māhir ustād kā, aur zardozi kā, jo āsmānī, argawānī, aur surkh rang ke kapron, aur mihīn katān par gulkārī kartā hai, aur julāhe kā, aur har tarah ke dastkār kā kām kar sakeḡ, aur 'ajīb aur nādīr chīzen ijād karen.

36 Pas Bazaliel, aur Ahliāb, aur sab raushanzamīr ādmī kām karen, jin ko KHUDĀWAND ne hikmat aur fahm se mālāmāl kiyā hai, tāki wuh maqdis kī 'ibādat ke sab kām ko KHUDĀWAND ke hukm ke mutābiq anjām den.

2 Tab Mūsā ne Bazaliel aur Ahliāb, aur sab raushanzamīr ādmīon ko bulāyā, jin ke dil men KHUDĀWAND ne hikmat bhar dī thī, ya'nī jin ke dil men tahrīk hūī kī jākar kām karen. 3 Aur jo jo hadye banī Isrāīl lāe the, kī un se maqdis kī

'ibadat ki chízen banái jáen, wuh sab unhon ne Músá se le liye ; aur log phir bhí apní khushí se har subh us ke pás hadya láte rahe. 4 Tab wuh sab 'aqlmand kárigar, jo maqdis ke sab kám baná rahe the, apne apne kám ko chhorakar Músá ke pás áe. 5 Aur wuh Músá se kahne lage, ki Log is kám ke saranjám ke liye, jis ke banáne ká hukm KHUDÁWAND ne diyá hai, zarúrat se bahut ziyáda le áe hain. 6 Tab Músá ne jo hukm diyá, us ká i'lán unhon ne tamám lash-kargáh men kará diyá ; ki koí mard yá 'aurat ab se maqdis ke liye hadya dene kí garaz se kuchh áur kám na banáe. Yún wuh log áur láne se rok diye gaye. 7 Kyúнки jo sámán un ke pás pahunch chuká thá, wuh sáre kám ko taiyár karne ke liye, na faqat káfi, balkí ziyáda thá.

8 Aur kám karnewálon men jitne raushanzamír the, unhon ne maqdis ke wáste bárík bate hue katán ke, aur ásmání, aur argawání, aur surkh rang ke kapron ke das parde banáe, jin par máhir ustád ke háth ke karhe hue karúbí the. 9 Har parde kí lambái atháís háth, aur chaurái char háth thí ; aur wuh sab parde ek hí náp ke the. 10 Aur us ne páñch parde ek dúsre ke sáth joṛ diye, aur dúsre páñch parde bhí ek dúsre ke sáth joṛ diye. 11 Aur us ne ek bare parde ke háshiye men us ke miláne ke rukh par ásmání rang ke tukme banáe. Aise hí tukme us ne dúsre bare parde kí us taraf ke háshiye men banáe, jidhar miláne ká rukh thá. 12 Pachás tukme us ne ek parde men, aur pachás hí dúsre parde ke háshiye men us ke miláne ke rukh par banáe. Yih tukme ápas men ek dúsre ke muqábil the. 13 Aur us ne sone kí pachás ghundiyan banáin, aur un hí ghundiyon se pardon ko ápas men aisá joṛ diyá, ki maskan milkar ek ho gayá. 14 Aur bakrí ke bálon se gyárah parde maskan ke úpar ke khaime ke liye banáe. 15 Har parde kí lambái tis háth, aur chaurái char háth thí ; aur wuh gyárah parde ek hí náp ke the. 16 Aur us ne páñch parde to ek sáth joṛe aur chha ek sáth. 17 Aur pachás tukme, un juṛe hue pardon men se kanáre ke parde ke háshiye men banáe, aur pachás hí tukme un dúsre juṛe hue pardon

men se kanáre ke parde ke háshiye men banáe. 18 Aur us ne pítal kí pachás ghundiyan bhí banáin, táki un se us khaime ko aisá joṛ de, ki wuh ek ho jáe. 19 Aur khaime ke liye ek giláf menhon kí surkh rangí hui khálon ká, aur us ke liye giláf tukhas kí khálon ká banáyá.

20 Aur maskan ke wáste kákar kí lakrí ke takhte banáe kí khare kiye jáen. 21 Har takhte kí lambái das háth, aur chaurái derh háth thí. 22 Aur us ne ek ek takhte ke liye do do juṛi hui chülen banáin. Maskan ke sab takhton kí chülen aisí hí banáin. 23 Aur maskan ke liye jo takhte bane the, un men se bís takhte junúbi simt men lagáe. 24 Aur us ne un bison takhton ke niche chándí ke chálís kháne banáe, ya'ní har takhte kí donon chülen ke liye do do kháne. 25 Aur maskan kí dúsri taraf, ya'ní shimáli simt ke liye bís takhte banáe. 26 Aur un ke liye bhí chándí ke chálís hí kháne banáe, ya'ní ek ek takhte ke niche do do kháne. 27 Aur maskan ke pichhle hisse, ya'ní magribí simt ke liye, chha takhte banáe. 28 Aur do takhte maskan ke donon konon ke liye pichhle hisse men banáe. 29 Yih niche se duhre the, aur isí tarah úpar ke sire tak ákar ek hí halqe men milá diye gaye the. Us ne donon konon ke donon takhte isí dhab ke banáe. 30 Pas áth takhte the, aur un ke liye chándí ke soláh kháne, ya'ní ek ek takhte ke liye do do kháne. 31 Aur us ne kákar kí lakrí ke benḍe banáe, páñch benḍe maskan kí ek taraf ke takhton ke liye, 32 aur páñch benḍe maskan kí dúsri taraf ke takhton ke liye ; aur páñch benḍe maskan ke pichhle hisse men magribí taraf ke takhton ke liye banáe. 33 Aur us ne wasatí benḍe ko aisá banáyá, ki takhton ke bích men se hokar ek sire se dúsre sire tak pahunchen. 34 Aur takhton ko sone se mandhá aur sone ke karhe banáe, táki benḍon ke liye khánon ká kám den ; aur benḍon ko sone se mandhá.

35 Aur bích ká parda ásmání, argawání, aur surkh rang ke kapron aur bárík bate hue katán ká banáyá, jis par máhir ustád ke háth ke karúbí karhe hue the. 36 Aur us ke liye kákar ke char sutún banáe, aur

un ko sone se mandhá. Un ke künde sone ke the, aur us ne un ke hīe chāndī ke chār khāne dhālkār banāe. 37 Aur us ne khaime ke darwāze ke liye ek parda āsmānī, argawānī, aur surkh rang ke kapṛon aur bārīk baṭe hūe katān kā banāyā; wuh bel būtedār thā. 38 Aur us ke liye pāñch sutūn kuṇḍon samet banāe, aur un ke siron aur paṭṭiyon ko sone se mandhá. Un ke liye jo pāñch khāne the, wuh pītal ke bane hūe the.

37 Aur Bazaliel ne wuh sandūq kīkar kī lakṛī kā banāyā.

Us kī lambāī dhāī hāth aur chaurāī deṛh hāth, aur ūnchāī deṛh hāth thī. 2 Aur us ne us ke andar aur bāhar khālis sonā mandhá, aur us ke liye girdāgird ek sone kā tāj banāyā. 3 Aur us ne us ke chāron pāyon par lagāne ko sone ke chār kaṛe dhāle. Do kaṛe to us kī ek taraf, aur do dūsri taraf the. 4 Aur us ne kīkar kī lakṛī kī choben banākar un ko sone se mandhá. 5 Aur un chobon ko sandūq kī donon taraf ke kaṛon men dālā, tāki sandūq ūthāyā jāe. 6 Aur us ne sarposh khālis sone kā banāyā. Us kī lambāī dhāī hāth aur chaurāī deṛh hāth thī. 7 Aur us ne sarposh ke donon siron par sone ke do karūbī ghaṛkar banāe; 8 ek karūbī ko us ne ek sire par rakkhā, aur dūsre ko dūsre sire par. Donon siron ke karūbī aur sarposh ek hī tūkre se bane the. 9 Aur karūbīon ke bāzū ūpar se phaile hūe the, aur un ke bāzūon se sarposh dhakā huā thā; aur un karūbīon ke chihre sarposh kī taraf aur ek dūsre ke muqābil the.

10 Aur us ne wuh mez kīkar kī lakṛī kī banāī. Us kī lambāī do hāth, aur chaurāī ek hāth, aur ūnchāī deṛh hāth thī. 11 Aur us ko khālis sone se mandhá, aur us ke liye girdāgird sone kā ek tāj banāyā. 12 Aur us ne ek kangnī chār ungal chaurī us ke chāron taraf rakkhī, aur us kangnī par girdāgird sone kā ek tāj banāyā. 13 Aur us ne us ke liye sone ke chār kaṛe dhālkār un ko us ke chāron pāyon ke chāron konon men lagāyā: 14 yih kaṛe kangnī ke pās the, tāki mez ūthāne kī chobon ke khānon kā kām den. 15 Aur us ne mez ūthāne kī wuh choben kīkar kī lakṛī kī banāī, aur un ko sone se mandhá. 16 Aur us

ne mez par ke sab zurūf, ya'nī us ke tabāq, aur chamche, aur baṛe baṛe piyāle, aur unḍelne ke āftābe khālis sone ke banāe.

17 Aur us ne sham'adān khālis sone kā banāyā. Wuh sham'adān aur us kā pāya aur us kī dandī ghaṛe hūe the. Yih sab aur us kī piyāliyan, aur laṭṭū, aur phūl ek hī tūkre ke bane hūe the. 18 Aur chha shākhen us kī donon taraf se niklī hūī thin. Sham'adān kī tīn shākhen to us kī ek taraf se, aur tīn shākhen us kī dūsri taraf se. 19 Aur ek shākh men bādām ke phūl kī shakl kī tīn piyāliyan aur ek laṭṭū aur ek phūl thā, aur dūsri shākh men bhī bādām ke phūl kī shakl kī tīn piyāliyan aur ek laṭṭū aur ek phūl thā. Garaz, us sham'adān kī chhaon shākhen men sab kuchh aisā hī thā. 20 Aur khud sham'adān men bādām ke phūl kī shakl kī chār piyāliyan apne apne laṭṭū aur phūl samet banī thin. 21 Aur sham'adān kī chhaon niklī hūī shākhen men se har do do shākhen aur ek ek laṭṭū ek hī tūkre ke the. 22 Un ke laṭṭū aur un kī shākhen sab ek hī tūkre ke the. Sārā sham'adān khālis sone kā aur ek hī tūkre kā ghaṛā huā thā. 23 Aur us ke liye sāt chirāg banāe, aur us ke gulgir aur guldān khālis sone ke the. 24 Aur us ne us ko, aur us ke sab zurūf ko, ek qintār khālis sone se banāyā.

25 Aur us ne bakhūr jalāne kī qurbāngāh kīkar kī lakṛī kī banāī. Us kī lambāī ek hāth, aur chaurāī ek hāth thī. Wuh chaukhūṇṭī thī, aur us kī ūnchāī do hāth thī, aur wuh aur us ke sīng ek hī tūkre ke the. 26 Aur us ne us ke ūpar kī sath, aur girdāgird kī atrāf aur sīngon ko khālis sone se mandhá, aur us ke liye sone kā ek tāj girdāgird banāyā. 27 Aur us ne us kī donon taraf ke donon pahlūon men tāj ke nīche sone ke do kaṛe banāe, jo us ke ūthāne kī chobon ke liye khānon kā kām den. 28 Aur choben kīkar kī lakṛī kī banāī, aur un ko sone se mandhá. 29 Aur us ne masah karne kā pāk tel, aur khushbūdār masālih kā khālis bakhūr gandhī kī hikmat ke mutābiq taiyār kiya;

38 aur sokhtanī qurbānī kā mazbah kīkar kī lakṛī kī banāyā. Us kī lambāī pāñch hāth, aur chaurāī pāñch hāth thī.

Wuh chaukhuntá thá, aur us kí unchái tín háth thí. 2 Aur us ne us ke chāron konon par síng banáe. Síng aur wuh mazbah donon ek hí tukre ke the, aur us ne us ko pítal se mandhá. 3 Aur us ne mazbah ke sab zurúf, ya'ní degen, aur belche, aur kaṭore, aur síkhen, aur angí-thiyán banáin. Us ke sab zurúf pítal ke the. 4 Aur us ne mazbah ke liye us kí chāron taraf kanāre ke niche pítal kí jálí kí jhanjarí is tarah lagáí, kí wuh us kí ádhí dūr tak pahunchtí thí. 5 Aur us ne pítal kí jhanjarí ke chāron konon men lagāne ke liye chār karē dhāle, táki chobon ke liye khānon ká kām den. 6 Aur choben kíkár kí lakrí kí banákar un ko pítal se mandhá. 7 Aur us ne wuh choben mazbah kí donon taraf ke karon men us ke uthāne ke liye dái dín. Wuh khokhlá takhton ká baná huá thá.

8 Aur jo khidmatguzár 'auraten khaima e ijtimá' ke darwāze par khidmat kartí thín, un ke áínon ke pítal se us ne pítal ká hauz aur pítal hí kí us kí kursí banáí.

9 Phir us ne sahn banáyá, aur junúbí simt ke liye us sahn ke parde bārík baṭe hūe katán ke the; aur sab milákar sau háth lambe the. 10 Un ke liye bís sutún, aur un ke wāste pítal ke bís khāne the; aur sutúnon ke künde aur paṭṭiyán chándí kí thín. 11 Aur shimáí simt men bhí wuh sau háth lambe, aur un ke liye bís sutún aur un ke wāste bís hí pítal ke khāne the; aur sutúnon ke künde aur paṭṭiyán chándí kí thín. 12 Aur magribí simt ke liye sab parde milákar pachás háth ke the. Un ke liye das sutún aur das hí un ke khāne the; aur sutúnon ke künde aur paṭṭiyán chándí kí thín. 13 Aur mash-ríqí simt men bhí wuh pachás hí háth ke the. 14 Us ke darwāze kí ek taraf pandrah háth ke parde, aur un ke liye tín sutún aur tín khāne the. 15 Aur dūsrí taraf bhí waisá hí thá. Pas sahn ke darwāze ke ídhar aur udhar pandrah pandrah háth ke parde the. Un ke liye tín tín sutún aur tín hí tín khāne the. 16 Sahn ke girdágird ke sab parde bārík baṭe hūe katán ke bane hūe the. 17 Aur sutúnon ke khāne pítal ke, aur un ke künde aur paṭṭiyán chándí kí thín. Un ke síre chándí se mandhe

hūe; aur sahn ke kull sutún chándí kí paṭṭiyon se jāre hūe the. 18 Aur sahn ke darwāze ke parde par bel būte ká kām thá; aur wuh ásmání, aur argawání, aur surkh rang ke kapron aur bārík baṭe hūe katán ká buná huá thá. Us kí lambái bís háth, aur unchái sahn ke pardon kí chaurái ke mutábíq pānch háth thí. 19 Un ke liye chār sutún aur chār hí un ke wāste pítal ke khāne the. Un ke künde chándí ke the, aur un ke síron par chándí mandhí hūí thí, aur un kí paṭṭiyán bhí chándí kí thín. 20 Aur maskan kí aur sahn ke girdágird kí sab mekhen pítal kí thín.

21 Aur maskan, ya'ní maskan í shahádat ke jo sámán Lāwíon kí khidmat ke liye bane, aur jin ko Músá ke hukm ke mutábíq Hārún káhin ke bēte Ítamar ne giná, un ká hisáb yih hai. 22 Bazáíel bin U'rí bin Hūr ne, jo Yahúdáh ke qabíle ká thá, sab kuchh, jo KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, banáyá. 23 Aur us ke sáth Dán ke qabíle ká Ahlíáb bin Akhísamak thá, jo kandakár aur máhir kárigar thá, aur ásmání, aur argawání, aur surkh rang ke kapron, aur bārík katán par bel būte káhtá thá.

24 Sab soná, jo maqdis kí chizon ke kām men lagá, ya'ní hadye ká soná, untís qintár, aur maqdis kí misqál ke hisáb se sát sau tís misqál thá. 25 Aur jamá'at men se gine hūe logon ke hadye kí chándí ek sau qintár, aur maqdis kí misqál ke hisáb se ek hazár sát sau pachhattar misqál thí. 26 Maqdis kí misqál ke hisáb se fí ádmí jo nikalkar shumár kiye hūon men mil gayá, ek bíká, ya'ní ním misqál, bís baras aur us se ziyáda 'umr ke logon se liyá gayá thá. Yih chha lákh tín hazár sárhe pānch sau mard the. 27 Is sau qintár chándí se maqdis ke aur bích ke parde ke khāne dhāle gaye; sau qintár se sau hí khāne bane, ya'ní ek ek qintár ek ek khāne men lagá. 28 Aur un ke ek hazár sát sau pachhattar misqál chándí se sutúnon ke künde bane, aur un ke síre mandhe gaye, aur un ke liye paṭṭiyán taiyár hūín. 29 Aur hadye ká pítal sáttar qintár aur do hazár chār sau misqál thá. 30 Is se us ne khaima e ijtimá' ke darwāze ke

khāne aur pital kā mazbah, aur us ke liye pital kī jhanjarī aur mazbah ke sārē zurūf, 31 aur sahn ke girdāgird ke khāne, aur sahn ke darwāze ke khāne, aur maskan kī mekhen, aur sahn ke chāron taraf kī mekhen banāin.

39 Aur unhon ne maqdis men khidmat karne ke liye āsmānī aur argawānī, aur surkh bel būte karhe hue libās, aur Hārūn ke wāste muqaddas libās, jaisā KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm diyā thā, banāe.

2 Aur us ne sone, aur āsmānī, aur argawānī, aur surkh rang ke kapron aur bārīk baṭe hue katān kā afod banāyā. 3 Aur unhon ne sonā pīt pīt kar patle patle pattar, aur pattaron ko kāt kāt kar tār banāe, tākī āsmānī, aur argawānī, aur surkh rang ke kapron, aur bārīk baṭe hue katān par māhīr ustād kī tarah un se zardozi karen. 4 Aur afod ko joṛne ke liye unhon ne do monḍhe banāe, aur un ke donon siron ko milākar bāndh diyā. 5 Aur us ke kasne ke liye kārigarī se bunā huā kamar-band, jo us ke ūpar thā, wuh bhī usī ṭukre aur banāwaṭ kā thā; ya'nī sone, aur āsmānī, aur argawānī, aur surkh rang ke kapron, aur bārīk baṭe hue katān kā banā huā thā, jaisā KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm kiyā thā.

6 Aur unhon ne sulaimānī patthar kāt kar sāf kiye, jo sone ke khānon men jāre gaye, aur un par angushtarī ke naqsh kī tarah banī Isrāīl ke nām kanda the, 7 aur un ko afod ke monḍhon par lagāyā, tākī wuh banī Isrāīl kī yādgārī ke patthar hon, jaisā KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm kiyā thā.

8 Aur us ne afod kī banāwaṭ kā sinaband taiyār kiyā, jo māhīr ustād ke hāth kā kām thā; ya'nī wuh sone, aur āsmānī, aur argawānī, aur surkh rang ke kapron, aur bārīk baṭe hue katān kā banā huā thā. 9 Wuh chaukhūntā thā; unhon ne us sinaband ko duhrā banāyā, aur duhre hone par us kī lambāī ek bālisht, aur chaurāī ek bālisht thī. 10 Is par chār qatāron men unhon ne jawāhīr jāre. Yāqūt ī surkh, aur pukhrāj, aur zumurrud kī qatār to pahlī qatār thī. 11 Aur dūsri qatār men gohar ī shab chirāg, aur nīlam. aur hīrā;

12 tīsri qatār men lashm, aur yashm, aur yāqūt. 13 Chauthī qatār men firoza, aur sang ī sulaimānī, aur zabarjad. Yih sab alag alag sone ke khānon men jāre hue the. 14 Aur yih patthar Isrāīl ke beṭon ke nāmōn ke shumār ke mutābiq bārah the; aur angushtarī ke naqsh kī tarah bārah qabilon men se ek ek kā nām alag alag ek ek patthar par kanda thā. 15 Aur unhon ne sinaband par dorī kī tarah gundhī hūī khālis sone kī zanjīren banāin. 16 Aur unhon ne sone ke do khāne aur sone ke do kāre banāe, aur donon karon ko sinaband ke donon siron par lagāyā. 17 Aur sone kī donon gundhī hūī zanjīren un karon men pahināin, jo sinaband ke siron par the. 18 Aur donon gundhī hūī zanjiron ke bāqī donon siron ko donon khānon men jākar un ko afod ke donon monḍhon par sāmne ke ruḅh lagāyā. 19 Aur unhon ne sone ke do kāre aur banākar un ko sinaband ke donon siron ke us hāshiye men lagāyā, jis kā ruḅh andar afod kī taraf thā. 20 Aur unhon ne sone ke do kāre aur banākar un ko afod ke donon monḍhon ke sāmne ke hisse men andar ke ruḅh, jahān afod jurā thā, lagāyā, tākī wuh afod ke kārigarī se bune hue paṭke ke ūpar rahe. 21 Aur unhon ne sinaband ko lekar us ke karon ko afod ke karon ke sāth ek nīle fīte se is tarah bāndhā, kī wuh afod ke kārigarī se bune hue paṭke ke ūpar rahe, aur sinaband dhīlā hokar afod se alag na hone pāe, jaisā KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm diyā thā.

22 Aur afod kā jubba bunkar bi'l'kull āsmānī rang kā banāyā. 23 Aur us kā girebān zirah ke girebān kī tarah bīch men thā, aur us ke girdāgird goṭ lagī hūī thī, tākī wuh phar na jāe. 24 Aur us ke dāman ke gher men, āsmānī, aur argawānī, aur surkh rang ke baṭe hue tār se anār banāe. 25 Aur khālis sone kī ghanṭiyān banākar un ko jubbe ke dāman ke gher men chāron taraf anāron ke darmiyān lagāyā. 26 Pas, jubbe ke dāman ke sārē gher men khidmat karne ke liye ek ek ghanṭī thī aur phīr ek ek anār, jaisā KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm diyā thā.

27 Aur unhon ne bārīk katān ke bune hue kurte Hārūn aur us ke beṭon ke liye banāe. 28 Aur bārīk

katán ká 'amáma aur bārík katán kī khūbsūrat pagriyān, aur bārík bate hūe katán ke pājāme, 29 aur bārík bate hūe katán, aur āsmānī, argawānī, aur surkh rang ke kapṛon ká bel būtedār kamarband bhi banāyā, jaisā KHUDÁWAND ne Mūsá ko hukm kiyá thá.

30 Aur muqaddas táj ká pattar khális sone ká banákar us par angushtarī ke naqsh kī tarah yih kanda kiyá, KHUDÁWAND KE LIYE MUQADDAS. 31 Aur use 'amāme ke sáth úpar bāndhne ke liye us meṇ ek nilá fita lagāyá, jaisā KHUDÁWAND ne Mūsá ko hukm kiyá thá.

32 Is tarah kháima e ijtimá' ke maskan ká sab kám khatm hūá aur banī Isráíl ne sab kuchh, jaisā KHUDÁWAND ne Mūsá ko hukm diyá thá, waisá hī kiyá.

33 Aur wuh maskan ko Mūsá ke pás lāe, ya'nī kháima, aur us ká sārā sāmān, us kī ghundiyan, aur takhte, aur beṇḍe, aur sutún, aur khāne; 34 aur ghaṭāṭop, menḍhon kī surkh rangī hūí khálon ká giláf, aur tukhas kī khálon ká giláf, aur bích ká parda; 35 shahádat ká sandūq, aur us kī choben, aur sarposh; 36 aur mez aur us ke sab zurúf, aur nazr kī roṭī; 37 aur pák sham'adán, aur us kī sajawāṭ ke chirág; aur us ke sab zurúf, aur jalāne ká tel; 38 aur zarrín qurbángáh, aur masah karne ká tel, aur khushbūdār baḥhūr, aur kháime ke darwāze ká parda; 39 aur pítal mandhá hūá mazbah, aur pítal kī jhanjarī, aur us kī choben, aur us ke sab zurúf, aur hauz aur us kī kursī; 40 sahn ke parde aur un ke sutún aur khāne, aur sahn ke darwāze ká parda aur us kī rassiyān, aur mekhen, aur kháima e ijtimá' ke kám ke liye maskan kī 'ibádat ke sab sāmān; 41 aur pák maqām kī khidmat ke liye kaṛhe hūe libás, aur Hárún káhin ke muqaddas libás, aur us ke beṭon ke libás, jin ko pahinkar un ko káhin kī khidmat ko anjám dená thá. 42 Jo kuchh KHUDÁWAND ne Mūsá ko hukm kiyá thá, usí ke mutábīq banī Isráíl ne sab kám banāyá. 43 Aur Mūsá ne sab kám ká muláhaza kiyá, aur dekhá, kī unhon ne use kar liyá hai. Jaisā KHUDÁWAND ne hukm diyá thá, unhon ne sab kuchh waisá hī kiyá: aur Mūsá ne un ko barákat dí

40

Aur KHUDÁWAND ne Mūsá se kahá, 2 Pahle mahíne kī pahlí tárīkh ko tú kháima e ijtimá' ke maskan ko khaṛá kar dená. 3 Aur us meṇ shahádat ká sandūq rakhkar sandūq par bích ká parda khench dená. 4 Aur mez ko andar le jákar us par kī sab chízen tartīb se sajá dená; aur sham'adán ko andar karke us ke chirág raushan kar dená. 5 Aur baḥhūr jalāne kī zarrín qurbángáh ko shahádat ke sandūq ke sāmne rakhná, aur maskan ke darwāze ká parda lagá dená, 6 aur sokhtanī qurbānī ká mazbah kháima e ijtimá' ke maskan ke darwāze ke sāmne rakhná. 7 Aur hauz ko kháima e ijtimá' aur mazbah ke bích meṇ rakhkar us meṇ pání bhar dená. 8 Aur sahn ko chāron taraf se gherkar sahn ke darwāze meṇ parda laṭká dená. 9 Aur masah karne ká tel lekar maskan ko aur us ke andar kī sab chízon ko masah karná; aur yún use aur us ke sab zurúf ko muqaddas karná: tab wuh muqaddas thahregá. 10 Aur tú sokhtanī qurbānī ke mazbah aur us ke sab zurúf ko masah karke mazbah ko muqaddas karná: aur mazbah niháyat hī muqaddas thahregá. 11 Aur tú hauz aur us kī kursī ko bhi masah karke muqaddas karná. 12 Aur Hárún aur us ke beṭon ko kháima e ijtimá' ke darwāze par lákar un ko pání se gusl diláná; 13 aur Hárún ko muqaddas libás pahináná, aur use masah aur muqaddas karná, táki wuh mere liye káhin kī khidmat ko anjám de. 14 Aur us ke beṭon ko lákar un ko kurte pahináná. 15 Aur jaise un ke báp ko masah kare, waise hī un ko bhi masah karná, táki wuh mere liye káhin kī khidmat ko anjám deṇ: aur un ká masah honá un ke liye nasl dar nasl abadī kahánat ká nishán hogá. 16 Aur Mūsá ne sab kuchh, jaisā KHUDÁWAND ne us ko hukm kiyá thá, usí ke mutábīq kiyá.

17 Aur dūsre sál ke pahle mahíne kī pahlí tárīkh ko maskan khaṛá kiyá gayá. 18 Aur Mūsá ne maskan ko khaṛá kiyá, aur khānon ko dhar un meṇ takhte iagá un ke beṇḍe khench diye, aur us ke sutunon ko khaṛá kar diyá; 19 aur maskan ke úpar kháime ko tán diyá, aur kháime par us ká giláf chaṛhá

diya, jaisa KHUDAWAND ne Musa ko hukm kiyá thá; 20 aur shahádat-náme ko lekar sandúq men rakkhá, aur chobon ko sandúq men lagákar sarposh ko sandúq ke úpar dhará; 21 phir us sandúq ko maskan ke andar láya, aur bích ká parda lagákar shahádat ke sandúq ko parde ke andar kiyá, jaisa KHUDAWAND ne Musa ko hukm kiyá thá; 22 aur mez ko us parde ke báhar maskan kí shimálí simt men khaima e ijtimá' ke andar rakkhá; 23 aur us par KHUDAWAND ke rúbarú rotí sajákar rakkhi, jaisa KHUDAWAND ne Musa ko hukm kiyá thá; 24 aur khaima e ijtimá' ke andar hí mez ke sámne maskan kí junúbí simt men sham'adán ko rakkhá; 25 aur chirág KHUDAWAND ke rúbarú raushan kar diye, jaisa KHUDAWAND ne Musa ko hukm kiyá thá; 26 aur zarrín qurbán-gáh ko, khaima e ijtimá' ke andar parde ke sámne rakkhá; 27 aur us par khushbúdar masálah ká bakhúr jaláyá, jaisa KHUDAWAND ne Musa ko hukm kiyá thá. 28 Aur us ne maskan ke darwáze men parda lagáyá; 29 aur khaima e ijtimá' ke maskan ke darwáze par soḡhtaní qurbání ká mazbah rakhkar us par soḡhtaní qurbání aur nazr kí qurbání charhá, jaisa KHUDAWAND ne Musa

ko hukm kiyá thá. 30 Aur us ne hauz ko khaima e ijtimá' aur mazbah ke bích men rakhkar us men dhone ke liye pání bhar diya. 31 Aur Musa aur Hárún aur us ke beṭon ne apne apne háth pánw us men dhoe. 32 Jab jab wuh khaima e ijtimá' ke andar dákhil hote, aur jab jab wuh mazbah ke nazdík játe, to apneáp ko dhokar játe the, jaisa KHUDAWAND ne Musa ko hukm kiyá thá. 33 Aur us ne maskan aur mazbah ke girdá-gird sahn ko gherkar sahn ke darwáze ká parda dál diya. Yún Musa ne us kám ko khatm kiyá.

34 Tab khaima e ijtimá' par abr chhá gaya, aur maskan KHUDAWAND ke jalál se ma'múr ho gaya. 35 Aur Musa khaima e ijtimá' men dákhil na ho saká, kyúñki wuh abr us par ṭahrá huá thá, aur maskan KHUDAWAND ke jalál se ma'múr thá. 36 Aur baní Isráíl ke sáre safar men yih hotá rahá, kí jab wuh abr maskan ke úpar se uṭh játá, to wuh áge barhte; 37 par agar wuh abr na uṭhtá, to wuh us din tak safar nahín karte the, jab tak wuh uṭh na játá. 38 Kyúñki KHUDAWAND ká abr Isráíl ke sáre gharáne ke sámne, aur un ke sáre safar men din ke waqt to maskan ke úpar ṭahrá rahtá, aur rát ko us men ág rahtí thí.

AHBA'R

1 Aur KHUDAWAND ne khaima e ijtimá' men se Musa ko bulákar us se kahá, 2 Baní Isráíl se kah, kí jab tum men se koí KHUDAWAND ke liye charháwá charháe, to tum chaupáyon, ya'ní gáe bail aur bheṛ bakrí ká charháwá charhána.

3 Agar us ká charháwá gáe bail kí soḡhtaní qurbání ho, to wuh be'aib nar ko lákar use khaima e ijtimá' ke darwáze par charháe, táki wuh khud KHUDAWAND ke huzúr maqbúl ṭahre. 4 Aur wuh soḡhtaní qurbání ke jánwar ke sir par apná háth rakkhe, tab wuh us kí taraf se maqbúl hogá, táki us ke liye kaffára ho.

5 Aur wuh us bachhre ko KHUDAWAND ke huzúr zabh kare; aur Hárún ke beṭe, jo káhin hain, khún ko lákar use us mazbah par girdágird chhiṛken, jo khaima e ijtimá' ke darwáze par hai. 6 Tab wuh us soḡhtaní qurbání ke jánwar kí khál khenche, aur us ke 'uzw 'uzw ko káṭkar judá judá kare. 7 Phir Hárún káhin ke beṭe mazbah par ág rakkhen, aur ág par lakriyán tartib se chun den: 8 aur Hárún ke beṭe, jo káhin hain, us ke a'zá ko aur sir aur charbí ko un lakriyon par, jo mazbah kí ág par hongí, tartib se rakh den: 9 lekin wuh us kí antriyon aur páyon ko pání

se dho le; tab káhin sab ko mazbah par jaláe, ki wuh soḡhtani qurbáni, ya'ní KHUDÁWAND ke liye ráhatangez ḡhushbú kí átašin qurbáni ho.

10 Aur agar us ká chaḡháwá rewar men se bheḡ yá bakrí kí soḡhtani qurbáni ho, to wuh be'aib nar ko láe. 11 Aur wuh use mazbah kí shimáli simt men KHUDÁWAND ke áge zabli kare, aur Hárún ke beṡe, jo káhin haiṡ, us ke ḡhún ko mazbah par girdágird chhiṡken. 12 Phir wuh us ke 'uzw 'uzw ko aur sir aur charbí ko káṡkar judá judá kare, aur káhin un ko tartib se un lakṡiyon par, jo mazbah kí ág par hongí, chun de; 13 lekin wuh anṡriyon aur páyon ko páni se dho le; tab káhin sab ko lekar mazbah par jalá de. Wuh soḡhtani qurbáni, ya'ní KHUDÁWAND ke liye ráhatangez ḡhushbú kí átašin qurbáni hai.

14 Aur agar us ká chaḡháwá KHUDÁWAND ke liye parandon kí soḡhtani qurbáni ho, to wuh qumrion yá kabútar ke bachchon ká chaḡháwá chaḡháe. 15 Aur káhin us ko mazbah par lákar us ká sir maroḡ dále, aur use mazbah par jalá de, aur us ká ḡhún mazbah ke pahlú par gir jáne de: 16 aur us ke poṡe ko áláishí samet le jákar mazbah kí mashriquí simt men rákh kí jagah men dál de: 17 aur wuh us ke donon bázuon ko pakáṡkar use chire, par alag alag na kare. Tab káhin use mazbah par un lakṡiyon ke úpar rakḡkar jo ág par hongí jalá de. Wuh soḡhtani qurbáni, ya'ní KHUDÁWAND ke liye ráhatangez ḡhushbú kí átašin qurbáni hai.

2 Aur agar koí KHUDÁWAND ke liye nazr kí qurbáni ká chaḡháwá láe, to apne chaḡháwe ke liye maida le, aur us men tel dálkar us ke úpar lubán rakkhe; 2 aur wuh use Hárún ke beṡon ke pás, jo káhin haiṡ, láe, aur tel mile hue maide men se is tarah apní muṡṡhí bharkar nikále ki sab lubán us men á jáe; tab káhin use nazr kí qurbáni kí yádgáří ke taur par mazbah ke úpar jaláe. Yih KHUDÁWAND ke liye ráhatangez ḡhushbú kí átašin qurbáni hogí. 3 Aur jo kuchh us nazr kí qurbáni men se báqí rah jáe, wuh Hárún aur us ke beṡon ká hogá. Yih KHUDÁ-

WAND kí átašin qurbánion men páktarín chiz hai.

4 Aur jab tú tanúr ká paká huá nazr kí qurbáni ká chaḡháwá láe, to wuh tel mile hue maide ke beḡhamíri girde, yá tel chupṡi hui beḡhamíri chapátiyán hon. 5 Aur agar teri nazr kí qurbáni ká chaḡháwá tawe ká paká huá ho, to wuh tel mile hue beḡhamíri maide ká ho. 6 Us ko ṡukṡe ṡukṡe karke us par tel dálná, to wuh nazr kí qurbáni hogí. 7 Aur agar teri nazr kí qurbáni ká chaḡháwá kaṡáhi ká talá huá ho, to wuh maide se tel men banáyá jáe. 8 Tú in chizon kí nazr kí qurbáni ká chaḡháwá KHUDÁWAND ke pás láná; wuh káhin ko diyá jáe, aur wuh use mazbah ke pás láe. 9 Aur káhin us nazr kí qurbáni men se us kí yádgáří ká hissa uṡhákar mazbah par jaláe. Yih KHUDÁWAND ke liye ráhatangez ḡhushbú kí átašin qurbáni hogí. 10 Aur jo kuchh us nazr kí qurbáni men se bach rahe, wuh Hárún aur us ke beṡon ká hogá. Yih KHUDÁWAND kí átašin qurbánion men páktarín chiz hai. 11 Koí nazr kí qurbáni, jo tum KHUDÁWAND ke huzúr chaḡháe, wuh ḡhamír milákar na banái jáe; tum kabhí átašin qurbáni ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr ḡhamír yá shahd na jaláná. 12 Tum in ko pahle phalon ke chaḡháwe ke taur par Khudáwánd ke huzúr láná; par ráhatangez ḡhushbú ke liye wuh mazbah par ná chaḡháe jáen. 13 Aur tú apní nazr kí qurbáni ke har chaḡháwe ko namkín banáná; aur apní kisi nazr kí qurbáni ko apne Khudá ke 'ahd ke namak bagáir na rahne dená: apne sab chaḡháwon ke sáth namak bhí chaḡhána.

14 Aur agar tú pahle phalon kí nazr ká chaḡháwá KHUDÁWAND ke huzúr chaḡháe, to apne pahle phalon kí nazr ke chaḡháwe ke liye anáj kí bhuní hui bálen, ya'ní harí harí bálon men se háth se malkar nikále hue anáj ko chaḡhána, 15 aur us men tel dálná, aur us ke úpar lubán rakhná, to wuh nazr kí qurbáni hogí. 16 Aur káhin us kí yádgáří ke hisse ko, ya'ní thoṡe se malkar nikále hue dánon ko, aur thoṡe se tel ko, aur sáre lubán ko jalá de. Yih KHUDÁWAND ke liye átašin qurbáni hogí.

3 Aur agar us ká chaṛhává salámatí ká zabíha ho, aur wuh gáe bail men se kisé ko chaṛháe, to khwáh wuh nar ho yá máda, par jo be'aib ho, usí ko wuh KHUDÁWAND ke huzúr chaṛháe. **2** Aur wuh apná háth apne chaṛháwe ke jánwar ke sir par rakkhe, aur khaima e ijtimá' ke darwáze par use zabh kare, aur Hárún ke beṭe, jo káhin hain, us ke khún ko mazbah par girdágird chhiṛken. **3** Aur wuh salámatí ke zabíhe men se KHUDÁWAND ke liye ádashín qurbání guzráne, ya'ní jis charbí se anṭriyán dhakí rahtí hain, **4** aur wuh sárí charbí jo anṭriyon par líptí rahtí hai, aur donon gurde aur un ke úpar kí charbí jo kamar ke pás rahtí hai, aur jigar par kí jhillí gurdon samet, in sabhon ko wuh judá kare, **5** aur Hárún ke beṭe unhen mazbah par sokhtaní qurbání ke úpar jaláen, jo un lakriyon par hogí jo ág ke úpar hain. Yih KHUDÁWAND ke liye ráhatangez khushbú kí ádashín qurbání hai.

6 Aur agar us ká salámatí ke zabíhe ká chaṛhává KHUDÁWAND ke liye bheṛ bakrí men se ho, to khwáh wuh nar ho yá máda, par jo be'aib ho, usí ko wuh chaṛháe. **7** Agar wuh barra chaṛhátá ho, to use KHUDÁWAND ke huzúr chaṛháe; **8** aur apná háth apne chaṛháwe ke jánwar ke sir par rakkhe, aur use khaima e ijtimá' ke sámne zabh kare; aur Hárún ke beṭe us ke khún ko mazbah par girdágird chhiṛken. **9** Aur wuh salámatí ke zabíhe men se KHUDÁWAND ke liye ádashín qurbání guzráne; ya'ní us kí púrí charbí bhari dum ko wuh ríṛh ke pás se alag kare, aur jis charbí se anṭriyán dhakí rahtí hain, aur wuh sárí charbí jo anṭriyon par líptí rahtí hai, **10** aur donon gurde, aur un ke úpar kí charbí jo kamar ke pás rahtí hai, aur jigar par kí jhillí gurdon samet, in sabhon ko wuh alag kare; **11** aur káhin inhen mazbah par jaláe. Yih us ádashín qurbání kí gizá hai, jo KHUDÁWAND ko guzrání játí hai.

12 Aur agar wuh bakrá yá bakrí chaṛhátá ho, to use KHUDÁWAND ke huzúr chaṛháe: **13** aur wuh apná háth us ke sir par rakkhe, aur use khaima e ijtimá' ke sámne zabh kare; aur Hárún ke beṭe us ke khún ko mazbah par girdágird chhiṛken: **14** aur wuh us men se apná chaṛhává

ádashín qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzráne; ya'ní jis charbí se anṭriyán dhakí rahtí hain, aur wuh sab charbí jo anṭriyon par líptí rahtí hai, **15** aur donon gurde, aur un ke úpar kí charbí jo kamar ke pás rahtí hai, aur jigar par kí jhillí gurdon samet, in sabhon ko wuh alag kare, **16** aur káhin inhen mazbah par jaláe; yih us ádashín qurbání kí gizá hai, jo ráhatangez khushbú ke liye hotí hai. Sárí charbí KHUDÁWAND kí hai. **17** Yih tumhári sab sukúnatgáhon men nasl dar nasl ek dáimí qánún rahegá, kí tum charbí yá khún mutlaq na kháo.

4 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí **2** Baní Isráíl se kah, kí Agar koí un kámon men se, jin ko KHUDÁWAND ne mana' kiyá hai, kisé kám ko kare, aur us se nádánista khatá ho jáe: **3** agar káhin i mamsúh aisé khatá kare, jis se qaum mujrim ṭahartí ho; to wuh apní us khatá ke wáste, jo us ne kí hai, ek be'aib bachhṛá khatá kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzráne. **4** Wuh us bachhṛe ko khaima e ijtimá' ke darwáze par KHUDÁWAND ke áge láe, aur bachhṛe ke sir par apná háth rakkhe, aur us ko KHUDÁWAND ke áge zabh kare. **5** Aur wuh káhin i mamsúh us bachhṛe ke khún men se kuchh lekar use khaima e ijtimá' men le jáe. **6** Aur káhin apní unglí khún men dubo dubokar, aur khún men se le lekar use maqdis ke parde ke sámne sáṭ bár KHUDÁWAND ke áge chhiṛke. **7** Aur káhin usí khún men se khushbúdar bakhúr jaláne kí qurbángáh ke síngon par, jo khaima e ijtimá' men hai, KHUDÁWAND ke áge lagáe, aur us bachhṛe ke báqí sab khún ko sokhtaní qurbání ke mazbah ke páye par, jo khaima e ijtimá' ke darwáze par hai, unḍel de. **8** Phir wuh khatá kí qurbání ke bachhṛe kí sab charbí ko us se alag kare; ya'ní jis charbí se anṭriyán dhakí rahtí hain, aur wuh sab charbí jo anṭriyon par líptí rahtí hai, **9** aur donon gurde aur un ke úpar kí charbí, jo kamar ke pás rahtí hai, aur jigar par kí jhillí gurdon samet, in sabhon ko wuh waise hí alag kare, **10** jaise salámatí ke zabíhe ke bachhṛe se wuh alag kiye játe hain; aur

kāhin un ko sokhtanī qurbānī ke mazbah par jalāe. 11 Aur us bachhre kī khāl, aur us kā sab gosht, aur sir aur pāye, aur anṭriyān aur gobar, 12 ya'nī pūre bachhre ko lashkargāh kī sāf jagah meṇ, jahān rākh partī hai, le jāe, aur sab kuchh lakriyon par rakhkar āg se jalāe; wuh wahī jalāyā jāe, jahān rākh dālī jāti hai.

13 Agar banī Isrāil kī sarī jamā'at se anjāne chūk ho jāe, aur yih bāt jamā'at kī ānkhon se chhipī to ho, taubhī wuh un kāmōṇ meṇ se, jinheṇ KHUDĀWAND ne mana' kiyā hai, kisī kām ko karke mujrim ho gayī ho; 14 to us khatā ke jis ke wuh qusūrwar hoṇ, ma'lūm ho jāne par jamā'at ek bachchrā khatā kī qurbānī ke taur par charhāne ke liye khaima e ijtīmā' ke sāmnelāe; 15 aur jamā'at ke buzurg apne apne hāth KHUDĀWAND ke āge us bachhre ke sir par rakkheṇ, aur bachchrā KHUDĀWAND ke āge zabh kiyā jāe. 16 Aur kāhin i mamsūh us bachhre ke khūn meṇ se kuchh khaima e ijtīmā' meṇ le jāe; 17 aur kāhin apnī unglī us khūn meṇ dubo dubokar use parde ke sāmne sāt bār KHUDĀWAND ke āge chhīrke, 18 aur usī khūn meṇ se mazbah ke sīngon par, jo KHUDĀWAND ke āge khaima e ijtīmā' meṇ hai, lagāe, aur bāqī sārā khūn sokhtanī qurbānī ke mazbah ke pāye par, jo khaima e ijtīmā' ke darwāze par hai, undel de; 19 aur us kī sab charbī us se alag karke use mazbah par jalāe. 20 Wuh bachhre se yihī kare; ya'nī jo kuchh khatā kī qurbānī ke bachhre se kiyā thā, wuhī is bachhre se kare. Yūn kāhin un ke liye kaffāra de, to unheṇ mu'āfi milegi. 21 Aur wuh us bachhre ko lashkargāh ke bāhar le jākar jalāe, jaise pahle bachhre ko jalāyā thā. Yih jamā'at kī khatā kī qurbānī hai.

22 Aur jab kisī sardār se khatā sarzad ho, aur wuh un kāmōṇ meṇ se, jinheṇ KHUDĀWAND ne mana' kiyā hai, kisī kām ko nādānista kar baithe, aur mujrim ho jāe; 23 to jab wuh khatā jo us se sarzad hūī hai use batā di jāe, to wuh ek be'aib bakrā apnī qurbānī ke wāste lāe; 24 aur apnā hāth us bakre ke sir par rakkhe, aur use us jagah zabh kare jahān sokhtanī qurbānī ke jānwar KHUDĀWAND ke āge zabh

karte haiṇ; yih khatā kī qurbānī hai. 25 Aur kāhin khatā kī qurbānī kā kuchh khūn apnī unglī par lekar use sokhtanī qurbānī ke mazbah ke sīngon par lagāe, aur us kā bāqī sab khūn sokhtanī qurbānī ke mazbah ke pāye par undel de, 26 aur salāmatī ke zabīhe kī charbī kī tarah us kī sab charbī mazbah par jalāe. Yūn kāhin us kī khatā kā kaffāra de, to use mu'āfi milegi.

27 Aur agar koī 'āmmādmion meṇ se nādānista khatā kare, aur un kāmōṇ meṇ se, jinheṇ KHUDĀWAND ne mana' kiyā hai, kisī kām ko karke mujrim ho jāe; 28 to jab wuh khatā jo us ne kī hai, use batā di jāe, to wuh apnī us khatā ke wāste, jo us se sarzad hūī hai ek be'aib bakrī lāe; 29 aur wuh apnā hāth khatā kī qurbānī ke jānwar ke sir par rakkhe, aur khatā kī qurbānī ke us jānwar ko sokhtanī qurbānī kī jagah par zabh kare. 30 Aur kāhin us kā kuchh khūn apnī unglī par lekar use sokhtanī qurbānī ke mazbah ke sīngon par lagāe, aur us kā bāqī sab khūn mazbah ke pāye par undel de; 31 aur wuh us kī sarī charbī ko alag kare, jaise salāmatī ke zabīhe kī charbī alag kī jāti hai; aur kāhin use mazbah par rāhatangez khushbū ke taur par KHUDĀWAND ke liye jalāe. Yūn kāhin us ke liye kaffāra de, to use mu'āfi milegi.

32 Aur agar khatā kī qurbānī ke liye us kā charhāwā barrā ho, to wuh be'aib māda lāe; 33 aur apnā hāth khatā kī qurbānī ke jānwar ke sir par rakkhe, aur use khatā kī qurbānī ke taur par us jagah zabh kare, jahān sokhtanī qurbānī zabh karte haiṇ. 34 Aur kāhin khatā kī qurbānī kā kuchh khūn apnī unglī par lekar use sokhtanī qurbānī ke mazbah ke sīngon par lagāe, aur us kā bāqī sab khūn mazbah ke pāye par undel de; 35 aur us kī sab charbī ko alag kare, jaise salāmatī ke zabīhe ke barre kī charbī alag kī jāti hai; aur kāhin us ko mazbah par KHUDĀWAND kī ātashīn qurbānion ke ūpar jalāe. Yūn kāhin us ke liye us kī khatā kā, jo us se hūī hai, kaffāra de, to use mu'āfi milegi.

5 Aur agar koī is tarah khatā kare, ki wuh gawāh ho, aur use qasam di jāe, ki āyā us ne kuchh dekhā yā use kuchh ma'lūm hai, aur wuh

na batāe, to us ká gunáh usí ke sir lagegá. 2 Yá agar koí shakhs kisi nápak chíz ko chhú le, khwáh wuh nápak jánwar, yá nápak chaupáye, yá nápak rengnewále jándár kí lách ho, to cháhe use ma'lúm bhí na ho kí wuh nápak ho gayá hai, taubhí wuh mujrim thahregá. 3 Yá agar wuh insán kí un najásaton men se, jin se wuh najis ho játá hai, kisi najásat ko chhú le, aur use ma'lúm na ho, to wuh us waqt mujrim thahregá jab use ma'lúm ho jáegá. 4 Yá agar koí bagair soche apní zabán se burái yá bhalái karne kí qasam khá le; to qasam khákar wuh ádmí cháhe kaisí hí bát bagair soche kah de, basharte kí use ma'lúm na ho, to aisi bát men mujrim us waqt thahregá, jab use ma'lúm ho jáegá. 5 Aur jab wuh in báton men se kisi men mujrim ho, to jis amr men us se khatá hui hai, wuh us ká iqrár kare; 6 aur KHUDÁWAND ke huzúr apne jurm kí qurbání láe, ya'ní jo khatá us se hui hai, us ke liye rewar men se ek máda, ya'ní ek bher yá bakrí, khatá kí qurbání ke taur par guzráne; aur káhin us kí khatá ká kaffára de. 7 Aur agar use bher dene ká maqdúr na ho, to wuh apní khatá ke liye jurm kí qurbání ke taur par do qumríán yá kabútar ke do bachche KHUDÁWAND ke huzúr guzráne: ek khatá kí qurbání ke liye aur dúsrá sokhtání qurbání ke liye. 8 Wuh unhen káhin ke pás le áe, jo pahle use, jo khatá kí qurbání ke liye hai, guzráne, aur us ká sir gardan ke pás se maroṛ dále, par use alag na kare: 9 aur khatá kí qurbání ká kuchh khún mazbah ke pahlú par chhirke, aur báqí khún ko mazbah ke páye par gir jáne de; yih khatá kí qurbání hai. 10 Aur dústre parande ko hukm ke muwáfiq sokhtaní qurbání ke taur par charháe; yún káhin us kí khatá ká, jo us ne kí hai, kaffára de, to use mu'áfí milegí.

11 Aur agar use do qumríán yá kabútar ke do bachche láne ká bhí maqdúr na ho, to apní khatá ke wáste apne charháwe ke taur par aifah ke daswen hisse ke barábar maida khatá kí qurbání ke liye láe. Us par na to wuh tel dále, na lubán rakkhe, kyúnci yih khatá kí qurbání hai. 12 Wuh use káhin ke pás láe, aur káhin us men se apní mutthí

bharkar us kí yaḡarí ká hissa mazbah par KHUDÁWAND kí átashín qurbání ke úpar jaláe. Yih khatá kí qurbání hai. 13 Yún káhin us ke liye in báton men se, jis kisi men us se khatá hui hai, us khatá ká kaffára de, to use mu'áfí milegí; aur jo kuchh báqí rah jáegá, wuh nazr kí qurbání kí tarah káhin ká kogá.

14 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 15 Agar KHUDÁWAND kí pák chízon men kisi se taqsír ho, aur wuh nádánista khatá kare, to wuh apne jurm kí qurbání ke taur par rewar men se be'aib menḡhá KHUDÁWAND ke huzúr charháe. Jurm kí qurbání ke liye us kí qímat maqdis kí misqál ke hisáb se chándí kí utní hí misqálen hon, jitní tú muqarrar kar de. 16 Aur jis pák chíz men us se taqsír hui hai, wuh us ká mu'áwaza de, aur us men páncḡwán hissa áur barhákar use káhin ke hawále kare. Yún káhin jurm kí qurbání ká menḡhá charhákar us ká kaffára de, to use mu'áfí milegí.

17 Aur agar koí khatá kare, aur un kámon men se, jinhen KHUDÁWAND ne mana' kiyá hai, kisi kám ko kare, to cháhe wuh yih bát jántá bhí na ho, taubhí mujrim thahregá, aur us ká gunáh usí ke sir lagegá. 18 Pas wuh rewar men se ek be'aib menḡhá utne hí dām ká, jo tú muqarrar kar de, jurm kí qurbání ke taur par káhin ke pás láe. Yún káhin us kí us bát ká, jis men us se nádánista chuk ho gayí, kaffára de, to use mu'áfí milegí. 19 Yih jurm kí qurbání hai, kyúnci wuh yaqínan KHUDÁWAND ke áge mujrim hai.

6 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Agar kisi se yih khatá ho, ki wuh KHUDÁWAND ká qusúr kare, aur amánat, yá len den, yá lút ke mu'ámale men apne hamsáye ko fareb de, yá apne hamsáye par zulm kare, 3 yá kisi khoí hui chíz ko pákar fareb de, aur jhúthí qasam bhí khá le; pas in men se khwáh koí bát ho, jis men kisi shakhs se khatá ho gayí hai; 4 so agar us se khatá hui hai, aur wuh mujrim thahrá hai, to jo chíz us ne lúti, yá jo chíz us ne zulm karke chhíni, ya jo chíz us ke pás amánat thí, yá jo khoí hui chíz use milí, 5 yá jis chíz ke báre men us ne jhúthí qasam kháí, us chíz ko wuh zarúr purá purá

wápas kare, aur asl ke sáth pánchwán hissa bhí barhákar de. Jis din yih ma'lúm ho-ki wuh mujrim hai, usí din wuh use us ke málik ko wápas de; 6 aur apne jurm kí qurbání KHUDÁWAND ke huzúr charháe, aur jitná dām tú muqarrar kare, utne dām ká ek be'aib mendhá rewar men se jurm kí qurbání ke taur par káhin ke pás láe. 7 Yún káhin us ke liye KHUDÁWAND ke huzúr kaffára de, to jis kám ko karke wuh mujrim thahrá hai, us kí use mu'áfí milegí.

8 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 9 Hárún aur us ke betón ko yún hukm de, kí sokhtaní qurbání ke báre men shara' yih hai, kí sokhtaní qurbání mazbah ke úpar ádashdán par tamám rát subh tak rahe, aur mazbah kí ág us par jaltí rahe. 10 Aur káhin apná katán ká libás pahine, aur katán ke pájáme ko apne tan par dále; aur ág ne jo sokhtaní qurbání ko mazbah par bhasam karke rákh kar diyá hai, us rákh ko úthákar use mazbah kí ek taraf rakkhe. 11 Phir wuh apne libás ko utárkar dúsre kapre pahine, aur us rákh ko úthákar lashkargáh ke báhar kisé sáf jagah men le jae. 12 Aur nazbah par ág jaltí rahe, aur kabhí oujhne na páe; aur káhin har subh ko us par lakriyán jalákar sokhtaní qurbání ko us ke úpar chun de, aur salámatí ke zabíhon kí charbí ko us ke úpar jaláyá kare. 13 Mazbah par ág hamesha jaltí rakkhí jae; wuh kabhí bujhne na páe.

14 Aur nazr kí qurbání ke báre men shara' yih hai, kí Hárún ke beté use mazbah ke áge KHUDÁWAND ke huzúr guzráne. 15 Aur wuh nazr kí qurbání men se apní mutthi bhar is tarah nikále, kí us men thorá sá maida aur kuchh tel jo us men pará hogá, aur nazr kí qurbání ká sab lubán á jae, aur is yádgári ke hisse ko mazbah par KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú ke taur par jaláe. 16 Aur jo báqí bache use Hárún aur us ke beté kháen. Wuh bagair khamir ke pák jagah men kháya jae, ya'ní wuh khaima e ijtimá' ke sahn men use kháen. 17 Wuh khamir ke sáth pakáyá na jae. Main ne yih apní ádashin qurbánion men se un ká hissa diyá hai; aur yih khata kí qurbání aur jurm

kí qurbání kí tarah niháyat pák hai 18 Hárún kí aulád ke sab mard us men se kháen. Tumhári pusht dar pusht KHUDÁWAND kí ádashin qurbánion men se yih un ká haqq hogá. Jo ko unhen chhúe, wuh pák thahregá.

19 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 20 Jis din Hárún ko masah kiyá jae, us din wuh aur us ke beté KHUDÁWAND ke huzúr yih charháwa charháen, kí aifah ke daswen hisse ke barábar maida, ádhá subh ko aur ádhá shám ko, hamesha nazr kí qurbání ke liye láen. 21 Wuh tawe par tel men pakáyá jae: jab wuh tar ho jae, to use le áná. Is nazr kí qurbání ko pakwán ke tukron kí súrat men guzránná, táki wuh KHUDÁWAND ke liye ráhatangez khushbú bhí ho. 22 Aur jo us ke betón men se us kí jagah káhin mamsúh ho, wuh bhí use guzráne. Yih dáimí qánún hogá kí wuh KHUDÁWAND ke huzúr bi'lkull jaláyá jae. 23 Káhin kí har ek nazr kí qurbání bi'lkull jalái jae: wuh kabhí khái na jae.

24 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 25 Hárún aur us ke betón se kah, kí Khatá kí qurbání be báre men shara' yih hai, kí jis jagah sokhtaní qurbání ká jánwar zabh kiyá jata hai, wahín khatá kí qurbání ká jánwar bhí KHUDÁWAND ke áge zabh kiyá jae: wuh niháyat pák hai. 26 Jo káhin use khatá ke liye guzráne, wuh use kháe: wuh pák jagah men, ya'ní khaima e ijtimá' ke sahn men kháya jae. 27 Jo kuchh us ke gosht se chhú jae, wuh pák thahregá; aur agar kisé kapre par us ke khún kí chhint par jae, to jis kapre par us kí chhint parí hai, use kisé pák jagah men dhoná. 28 Aur mitti ká wuh bartan, jis men wuh pakáyá jae, to diyá jae; par agar wuh pítal ke bartan men pakáyá jae, to us bartan ko mánjkar pání se dho liya jae. 29 Aur káhinon men se har ek mard use kháe: wuh niháyat pák hai. 30 Par jis khatá kí qurbání ká kuchh khún khaima e ijtimá' ke andar pák makán men kaffáre ke liye pahuncháyá gaya hai, us ká gosht kabhí na kháya jae, balki wuh ág se jalá diyá jae.

7 Aur jurm kí qurbání ke báre men shara' yih hai: wuh niháyat muqaddas hai. 2 Jis jagah sokhtaní qurbání ke jánwar ko zabh

karte hain, wahin wuh jurm ki qurbani ke janwar ko bhi zabh karen; aur wuh us ke khun ko mazbah ke girdagird chhirke; 3 aur wuh us ki sab charbi ko charhaye, ya'ni us ki moti dum ko aur us charbi ko jis se antriyani dhaki rahti hain; 4 aur donon gurde aur un ke upar ki charbi jo kamar ke pas rahti hai, aur jigar par ki jhilli gardon samet in sab ko wuh alag kare: 5 aur kahin un ko mazbah par KHUDAWAND ke huzur atashin qurbani ke taur par jalaye. Yih jurm ki qurbani hai. 6 Aur kahinon men se har mard use khaye: aur kisi pak jagah men use khaye: wuh nihayat pak hai. 7 Jurm ki qurbani waisi hi hai jaisi khata ki qurbani hai, aur un ke liye ek hi shara' hai; aur unhen wuhi kahin le jo in se kaffara deta hai. 8 Aur jo kahin kisi shaks ki taraf se sokhtani qurbani guzranti hai, wuhi kahin us sokhtani qurbani ki khal ko, jo us ne guzrani, apne waste le le. 9 Aur har ek nazr ki qurbani jo tanur men pakai jaye, aur wuh bhi jo karahi men taiyar ki jaye, aur tawe ki paki hui bhi usi kahin ki hai jo use guzrane. 10 Aur har ek nazr ki qurbani, khwah us men tel mila hua ho, ya wuh khushk ho, barabar barabar Harun ke sab beton ke liye ho.

11 Aur salamat ki zabihe ke bare men, jise koi KHUDAWAND ke huzur charhaye, shara' yih hai: 12 ki wuh agar shukrane ke taur par use charhaye, to wuh shukrane ke zabihe ke sath tel mile hue bekhamiri kulche, aur tel chupri hui bekhamiri chapatyan aur tel mile hue maide ke tar kulche bhi guzrane. 13 Aur salamat ki zabihe ki qurbani ke sath, jo shukrane ke liye hogi, wuh khamiri roti ke girde apne charhawe par guzrane. 14 Aur har charhawe men se wuh ek ko lekar use KHUDAWAND ke rubaru hilane ki qurbani ke taur par charhaye; aur yih us kahin ka ho, jo salamat ki zabihe ka khun chhirkta hai. 15 Aur salamat ki zabiheon ki us qurbani ka gosht, jo us ki taraf se shukrane ke taur par ho, qurbani charhane ke din hi kha liya jaye: wuh us men se kuchh subh tak baqi na chhore. 16 Par agar us ke charhawe ki qurbani mannat ka ya razi ka hadya

ho, to wuh us din khal jaye, jis din wuh apni qurbani guzrane; aur jo kuchh us men se bach rahe, wuh dusre din khayi jaye. 17 Par jo kuchh us qurbani ke gosht men se tisre din tak rah jaye, wuh ag men jala diya jaye. 18 Aur us ke salamat ki zabiheon ki qurbani ke gosht men se agar kuchh tisre din khayi jaye, to wuh manzur na hoga, aur na us ka sawab qurbani denewale ki taraf mansub hoga, balki yih makruh bat hogi; aur jo us men se khaye, us ka gunah usi ke sir lagega. 19 Aur jo gosht kisi napak chiz se chhu jaye, khayi na jaye: wuh ag men jalaya jaye; aur zabihe ke gosht ko, jo pak hai, wuh to khaye; 20 lekin jo shaks najasat ki halat men KHUDAWAND ki salamat ki zabihe ka gosht khaye, wuh apne logon men se kat dala jaye. 21 Aur jo koi kisi napak chiz ko chhue, khwah wuh insan ki najasat ho, ya napak janwar ho, ya koi najis makruh shai ho, aur phir KHUDAWAND ke salamat ki zabihe ke gosht men se khaye, wuh bhi apne logon men se kat dala jaye.

22 Aur KHUDAWAND ne Musa se kaha, 23 Bani Israil se kaha, ki Tum log na to bail ki, na bher ki, aur na bakri ki kuchh charbi khana. 24 Jo janwar khud ba khud mar gaya ho, aur jis ko darandon ne phara ho, un ki charbi aur aur kam men lao to lao, par use tum kisi hal men na khana. 25 Kyunki jo koi aise chaupaye ki charbi khaye, jise log atashin qurbani ke taur par KHUDAWAND ke huzur charhate hain, wuh khanewala admi apne logon men se kat dala jaye. 26 Aur tum apni sukunatgahon men kahin bhi kisi tarah ka khun, khwah parande ka ho, ya chaupaye ka, hargiz na khana. 27 Jo koi kisi tarah ka khun khaye, wuh shaks apne logon men se kat dala jaye.

28 Aur KHUDAWAND ne Musa se kaha, 29 Bani Israil se kaha, ki Jo koi apni salamat ka zabiha KHUDAWAND ke huzur guzrane, wuh khud hi apne salamat ki zabihe ki qurbani men se apni charhawa KHUDAWAND ke huzur lae. 30 Wuh apne hi hathon men KHUDAWAND ki atashin qurbani ko lae; ya'ni charbi ko sine samet lae, ki sine hilane ki qurbani ke taur par hilaya jaye.

31 Aur káhin charbí ko mazbah par jaláe, par sína Hárún aur us ke beṭon ká ho. 32 Aur tum salámatí ke zabíhon kí dahini rán utháne kí qurbáni ke taur par káhin ko dená. 33 Hárún ke beṭon men se jo salámatí ke zabíhon ká khún aur charbí guzráne, wuhí wuh dahini rán apná hissa le. 34 Kyünki baní Isráíl ke salámatí ke zabíhon men se hiláne kí qurbáni ká sína aur utháne kí qurbáni kí rán ko lekar main ne Hárún káhin aur us ke beṭon ko diyá hai, ki yih hamesha baní Isráíl ki taraf se un ká haqq ko.

35 Yih KHUDÁWAND kí átashín qurbánion men se Hárún ke mamsúh hone ká, aur us ke beṭon ke mamsúh hone ká hissa hai, jo us din muqarrar húa, jab wuh KHUDÁWAND ke huzúr káhin kí khidmat ko anjám dene ke liye házir kiye gaye; 36 ya'ní jis din KHUDÁWAND ne unhen masah kiyá, us din us ne yih hukm diyá, ki baní Isráíl kí taraf se unhen yih milá kare; so un kí nasl dar nasl yih un ká haqq rahega. 37 Sokhtaní qurbáni aur nazr kí qurbáni, aur khatá kí qurbáni, aur jurm kí qurbáni, aur takhsis, aur salámatí ke zabíhe ke báre men shara' yih hai, 38 jis ká hukm KHUDÁWAND ne Músá ko us din koh i Síná par diyá, jis din us ne baní Isráíl ko farmáyá, ki Síná ke biyábán men KHUDÁWAND ke huzúr apní qurbáni guzráne.

8 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Hárún, aur us ke sáth us ke beṭon ko, aur libás ko, aur masah karne ke tel ko, aur khatá kí qurbáni ke bachhre aur donon men dhon, aur bekhamíri rotíyon kí tokrí ko le; 3 aur sárf jamá'at ko khaíma e ijtimá' ke darwáze par jama' kar. 4 Chunáñchi Músá ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq 'amal kiyá; aur sárf jamá'at khaíma e ijtimá' ke darwáze par jama' hui. 5 Tab Músá ne jamá'at se kahá, Yih wuh kám hai, jis ke karne ká hukm KHUDÁWAND ne diyá hai. 6 Phir Músá Hárún aur us ke beṭon ko áge láyá, aur un ko pání se gusl diláyá. 7 Aur us ko kurtá pahínákar us par kamarband lapetá, aur us ko jubba pahínákar us par afod lagáyá, aur afod ke kárfarí se bune húa kamarband ko us par lapetá, aur

usí se us ko us ke úpar kas diyá. 8 Aur sínaband ko us ke úpar lagákar sínaband men U'rím aur Tummím lagá diye. 9 Aur us ke sir par 'amáma rakkhá, aur 'amáme par sámne sone ká pattar, ya'ní muqaddas táj ko lagáyá, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá. 10 Aur Músá ne masah karne ká tel liyá, aur maskan ko, aur jo kuchh us men thá, sab ko masah karke muqaddas kiyá; 11 aur us men se thoṛá sá lekar mazbah par sáť bār chhirká; aur mazbah, aur us ke sab zurúf ko, aur hauz, aur us kí kursí ko masah kiyá, táki unhen muqaddas kare. 12 Aur masah karne ke tel men se thoṛá sá Hárún ke sir par dälá, aur use masah kiyá, táki wuh muqaddas ho. 13 Phir Músá Hárún ke beṭon ko áge láyá, aur un ko kurte pahínáe, aur un par kamarband lapetá, aur un ko pagriyán pahínáe, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá. 14 Aur wuh khatá kí qurbáni ke bachhre ko áge láyá, aur Hárún aur us ke beṭon ne apne apne háth khatá kí qurbáni ke bachhre ke sir par rakkhe. 15 Phir us ne us ko zabh kiyá, aur Músá ne khún ko lekar mazbah ke girdágird us ke síngon par apní unglí se lagáyá, aur mazbah ko pák kiyá; aur baqí khún mazbah ke páye par undelkar us ká kaffára diyá, táki wuh muqaddas ho. 16 Aur Músá ne anṭriyon ke úpar kí sárf charbí aur jigar par kí jhillí, aur donon gurdon aur un kí charbí ko liyá, aur unhen mazbah par jaláyá; 17 lekin bachhre ko, us kí khál aur gosht aur gobar samet, lashkargáh ke báhar ág men jaláyá jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá. 18 Phir us ne sokhtaní qurbáni ke men dhe ko házir kiyá; aur Hárún aur us ke beṭon ne apne apne háth us men dhe ke sir par rakkhe. 19 Aur us ne us ko zabh kiyá: aur Músá ne khún ko mazbah ke úpar girdágird chhirká. 20 Phir us ne men dhe ke 'uzw 'uzw ko káṭkar alag kiyá, aur Músá ne sir aur a'zá aur charbí ko jaláyá. 21 Aur us ne anṭriyon aur páyon ko pání se dhoyá, aur Músá ne púre men dhe ko mazbah par jaláyá. Yih sokhtaní qurbáni ráhatangez khushbú ke liye thí. Yih KHUDÁWAND kí átashín qurbáni thí, jaisá KHUDÁWAND ne Músá

ko hukm kiyá thá. 22 Aur us ne dūsre menḍhe ko, jo takhsísí menḍhá thá, házir kiyá; aur Hárūn aur us ke beṭon ne apne apne háth us menḍhe ke sir par rakkhe; 23 aur us ne us ko zabh kiyá, aur Músá ne us ká kuchh khūn lekar use Hárūn ke dahine kán kí lau par, aur dahine háth ke angúṭhe, aur dahine pánw ke angúṭhe par lagáya. 24 Phir wuh Hárūn ke beṭon ko áge láya, aur usí khūn men se kuchh un ke dahine kán kí lau par, aur dahine háth ke angúṭhe, aur dahine pánw ke angúṭhe par lagáya; aur báqí khūn ko us ne mazbah ke úpar girdágird chhirká. 25 Aur us ne charbí, aur moṭí dum, aur anṭriyon ke úpar kí charbí, aur jigar par kí jhillí, aur donon gurde, aur un kí charbí, aur dahini rán, in sabhon ko liya; 26 aur beḱhamírí roṭiyon kí tokrí men se, jo KHUDÁWAND ke huzúr rahtí thí, beḱhamírí roṭí ká ek girda, aur tel chuprí húi roṭí ká ek girda, aur ek chapátí nikálkar unheṅ charbí aur dahini rán par rakkhá; 27 aur in sabhon ko Hárūn aur us ke beṭon ke háthon par rakhkar unheṅ hiláne kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr hiláya. 28 Phir Músá ne unheṅ un ke háthon se le liya, aur unheṅ mazbah par sokhtaní qurbání ke úpar jaláya. Yih ráhatangez khushbú ke liye takhsísí qurbání thí. Yih KHUDÁWAND kí átashín qurbání thí. 29 Phir Músá ne síne ko liya, aur us ko hiláne kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr hiláya. Us takhsísí menḍhe men se yihí Músá ká hissa thá, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá. 30 Aur Músá ne masah karne ke tel aur mazbah ke úpar ke khūn men se kuchh kuchh lekar use Hárūn aur us ke libás par, aur sáth hí us ke beṭon par, aur un ke libás par chhirká; aur Hárūn aur us ke libás ko, aur us ke beṭon ko, aur un ke libás ko muqaddas kiyá. 31 Aur Músá ne Hárūn aur us ke beṭon se kahá, kí Yih gosht khaima e ijtimá' ke darwáze par pakáo: aur is ko wahín us roṭí ke sáth, jo takhsísí tokrí men hai, kháo, jaisá main ne hukm kiyá hai, kí Hárūn aur us ke beṭe use khāen. 32 Aur is gosht aur roṭí men se, jo kuchh bach rahe, use ág men jalá dená. 33 Aur jab tak tumhári takhsís ke

aiyám pūre na hon, tab tak, ya'ní sāt din tak, tum khaima e ijtimá' ke darwáze se báhar na jāná; kyūnki sāt din tak wuh tumhári takhsís kartá rahegá. 34 Jaisá áj kiyá gayá hai, waisá hí karne ká hukm KHUDÁWAND ne diya hai, táki tumháre liye kaffára ho. 35 So tum khaima e ijtimá' ke darwáze par sāt roz tak din rát thahre rahná, aur KHUDÁWAND ke hukm ko mánná, táki tum mar na jáo; kyūnki aisá hí hukm mujh ko milá hai. 36 Pas Hárūn aur us ke beṭon ne sab kám KHUDÁWAND ke hukm ke mutábiq kiyá, jo us ne Músá kí ma'rifat diya thá.

9 A'thwen din Músá ne Hárūn aur us ke beṭon ko, aur baní Isráíl ke buzurgon ko buláya, aur Hárūn se kahá, kí 2 Khatá kí qurbání ke liye ek be'aib bachhrá, aur sokhtaní qurbání ke liye ek be'aib menḍhá tú apne wáste le, aur un ko KHUDÁWAND ke huzúr guzrán. 3 Aur baní Isráíl se kah, kí Tum khatá kí qurbání ke liye ek bakrá, aur sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, aur ek barra, jo yaksála aur be'aib hon, lo. 4 Aur salámatí ke zabíhe ke liye KHUDÁWAND ke huzúr chaḱháne ke wáste ek bail aur ek menḍhá; aur tel milí húi nazr kí qurbání bhí lo; kyūnki áj KHUDÁWAND tum par záhir hogá. 5 Aur wuh jo kuchh Músá ne hukm kiyá thá, sab khaima e ijtimá' ke sámne le áe; aur sári jamá'at nazdík ákar KHUDÁWAND ke huzúr kharí húi. 6 Músá ne kahá, Yih wuh kám hai, jis kí bábat KHUDÁWAND ne hukm diya hai, kí tum use karo, aur KHUDÁWAND ká jalál tum par záhir hogá. 7 Aur Músá ne Hárūn se kahá, kí Mazbah ke nazdík já, aur apní khatá kí qurbání aur apní sokhtaní qurbání guzrán; aur apne liye aur qaum ke liye kaffára de; aur jamá'at ke chaḱhawe ko guzrán, aur un ke liye kaffára de, jaisá KHUDÁWAND ne hukm kiyá hai. 8 So Hárūn ne mazbah ke pás jákar us bachhre ko, jo us kí khatá kí qurbání ke liye thá, zabh kiyá. 9 Aur Hárūn ke beṭe khūn ko us ke pás le gaye; aur us ne apní ungli us men ḍubo ḍubokar use mazbah ke síngon par lagáya, aur báqí khūn mazbah ke páye par unḍel diya. 10 Lekin khatá kí qurbání kí charbí, aur gurdon, aur

jigar par kí jhillí ko us ne mazbah par jaláyá, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá. 11 Aur gosht aur khál ko lashkargáh ke báhar ág men jaláyá. 12 Phir us ne sokhtaní qurbání ke jánwar ko zabh kiyá; aur Hárún ke beṭon ne khún use diyá, aur us ne us ko mazbah ke girdágird chhirká. 13 Aur sokhtaní qurbání ko ek ek ṭukrá karke, sir samet us ko diyá; aur us ne unhen mazbah par jaláyá. 14 Aur us ne anṭriyon aur páyon ko dhoyá, aur un ko mazbah par sokhtaní qurbání ke úpar jaláyá. 15 Phir jamá'at ke charháwe ko áge lákar, aur us bakre ko, jo jamá'at kí khatá kí qurbání ke liye thá, lekar us ko zabh kiyá, aur pahle kí tarah use bhí khatá ke liye guzráná. 16 Aur sokhtaní qurbání ke jánwar ko áge lákar us ne use hukm ke mutábíq guzráná. 17 Phir nazr kí qurbání ko áge láyá, aur us men se ek mutthí lekar subh kí sokhtaní qurbání ke 'aláwa use jaláyá. 18 Aur us ne bail aur menḍhe ko, jo logon kí taraf se salámatí ke zabihe the, zabh kiyá; aur Hárún ke beṭon ne khún use diyá, aur us ne us ko mazbah par girdágird chhirká. 19 Aur unhon ne bail lí charbí ko, aur menḍhe kí motí dum ko, aur us charbí ko jis se anṭriyáñ dhaki rahtí haiñ, aur donon gurdon, aur jigar par kí jhillí ko bhí use diyá; 20 aur charbí sínon par dhar dí: so us ne wuh charbí mazbah par jalái: 21 aur sína aur dahíní rán ko Hárún ne Músá ke hukm ke mutábíq hiláne kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr hiláyá. 22 Aur Hárún ne jamá'at kí taraf apne háth barhákar unko barakat dí; aur khatá kí qurbání, aur sokhtaní qurbání, aur salámatí kí qurbání guzrákar níche utar áyá. 23 Aur Músá aur Hárún khaíma e ijtimá' men dákhil hue, aur báhar níkkar logon ko barakat dí. Tab sab logon par KHUDÁWAND ká jalál namú-dár huá, 24 aur KHUDÁWAND ke huzúr se ág níklí, aur sokhtaní qurbání aur charbí ko mazbah ke úpar bhasam kar diyá; logon ne yih dekhkar na're máre aur sarnigún ho gaye.

10 Aur Nadab aur Abíhú ne, jo Hárún ke beṭe the, apne apne bakhúrdán ko lekar un men ág bharí, aur us par áur úparí ág,

jis ká hukm KHUDÁWAND ne un ko nahín diyá thá, KHUDÁWAND ke huzúr guzrání. 2 Aur KHUDÁWAND ke huzúr se ág níklí, aur un donon ko khá gayí, aur wuh KHUDÁWAND ke huzúr mar gaye. 3 Tab Músá ne Hárún se kahá, Yih wuhí bát hai, jo KHUDÁWAND ne kahí thí, kí jo mere nazdík áen, zarúr hai kí wuh mujhe muqaddas jánen, aur sab logon ke áge merí tamjíd karen. Aur Hárún chup rahá. 4 Phir Músá ne Misáel aur Ilsafan ko, jo Hárún ke chachá 'Uzzíel ke beṭe the, bulákar un se kahá, Nazdík áo, aur apne bháiyon ko maqdis ke sámne se uṭhákar lashkargáh ke báhar le jáo. 5 Pas wuh nazdík gaye, aur unhen un ke kurton samet uṭhákar, Músá ke hukm ke mutábíq, lashkargáh ke báhar le gaye. 6 Aur Músá ne Hárún aur us ke beṭon Ilí'azar aur Itamar se kahá, kí Na tumháre sir ke bál bikharne páen, aur na tum apne kapre phárná, táki na tum hí maro, aur na sárl jamá'at par us ká gazab názil ho; par Isráíl ke sab gharáne ke log, jo tumháre bhái haiñ, us ág par, jo KHUDÁWAND ne lagái hai, nauha karen. 7 Aur tum khaíma e ijtimá' ke darwáze se báhar na jáná, tá aísá na ho kí tum mar jáo: kyúñkí KHUDÁWAND ká masah karne ká tel tum par lagá huá hai. So unhon ne Músá ke kahne ke mutábíq 'amal kiyá.

8 Aur KHUDÁWAND ne Hárún se kahá, kí 9 Tú yá tere beṭe mai yá sharáb píkar kabhí khaíma e ijtimá' ke andar dákhil na honá, táki tum mar na jáo. Yih tumháre liye nasl dar nasl hamesha tak ek qánún rahegá: 10 táki tum muqaddas aur 'ámm ashyá men, aur pák aur nápák men tamíz kar sako; 11 aur baní Isráíl ko wuh sab áin síkhá sako, jo KHUDÁWAND ne Músá kí ma'rífat un ko farmáe haiñ.

12 Phir Músá ne Hárún aur us ke beṭon Ilí'azar aur Itamar se, jo baqí rah gaye the, kahá, kí KHUDÁWAND kí átashín qurbáníon men se, jo naz kí qurbání bach rahí hai, use le lo; aur bagair khamír ke us ko mazbah ke pás khaó: kyúñkí yih niháyat muqaddas hai: 13 aur tum use kisi pák jagah men káná, is liye! KHUDÁWAND kí átashín qurbání

men se tera aur tere beton ka yih haqq hai : kyunki mujhe aisa hi hukm mila hai. 14 Aur hilane ki qurbani ke sine ko, aur uthane ki qurbani ki ran ko tum log, ya'ni tere sath tere bete aur betiyon bhi kisi saf jagah men khana ; kyunki bani Israil ke salamat ke zabihon men se yih tera aur tere beton ka haqq hai, jo diya gaya hai. 15 Aur uthane ki qurbani ki ran aur hilane ki qurbani ka sina, jise wuh charbi ki atashin qurbanon ke sath laenge, taki wuh KHUDAWAND ke huzur hilane ki qurbani ke taur par hilaejaen : yih donon hamesha ke liye KHUDAWAND ke hukm ke mutabiq tera aur tere beton ka haqq hogi.

16 Phir Musa ne khat ki qurbani ke bakre ko, jo bahut talash kiya, to kyā dekhta hai, ki wuh jal chuka hai. Tab wuh Harun ke beton Ili'azar aur Itamar par, jo bach rahe the, nara hua, aur kahne laga, ki 17 Khat ki qurbani, jo nihayat muqaddas hai, aur jise KHUDAWAND ne tum ko is liye diya hai, ki tum jama'at ke gunah ko apne upar uthakar KHUDAWAND ke huzur un ke liye kaffara do, tum ne us ka gosht maqdis men kyun na khaya? 18 Dekho, us ka khun maqdis men to laya hi nahin gaya tha. Pas tumhen lazim tha, ki mere hukm ke mutabiq tum use maqdis men kha lete. 19 Tab Harun ne Musa se kaha, Dekh, a'j hi unhon ne apni khat ki qurbani aur apni sokhtani qurbani KHUDAWAND ke huzur guzrani, aur mujh par aise aise hadise guzar gaye. Pas agar main a'j khat ki qurbani ka gosht khata, to kyā yih bat KHUDAWAND ki nazar men bhal hoti? 20 Jab Musa ne yih suna, to use pasand aya.

11 Phir KHUDAWAND ne Musa aur Harun se kaha, 2 Tum bani Israil se kaho, ki Zamin ke sab haiwanat men se jin janwaron ko tum kha sakte ho, wuh yih hain. 3 Janwaron men jin ke panw alag aur chire hue hain, aur wuh jugali karte hain ; tum unhen khaao. 4 Magar jo jugali karte hain, ya jin ke panw alag hain, un men se tum in janwaron ko na khana : ya'ni unt ko, kyunki wuh jugali karti hai, par us ke panw alag nahin ; so wuh tumhare liye napak hai. 5 Aur

safan ko, kyunki wuh jugali karti hai, par us ke panw alag nahin. Wuh bhi tumhare liye napak hai. 6 Aur khargosh ko, kyunki wuh jugali to karti hai, par us ke panw alag nahin. Wuh bhi tumhare liye napak hai. 7 Aur suar ko, kyunki us ke panw alag aur chire hue hain, par wuh jugali nahin karti. Wuh bhi tumhare liye napak hai. 8 Tum un ka gosht na khana, aur un ki lashon ko na chhuna. Wuh tumhare liye napak hain.

9 Jo janwar pani men rahte hain, un men se tum inhen khana : ya'ni samundaron aur daryon wagaira ke janwaron men, jin ke par aur chhilke hon, tum unhen khaao. 10 Lekin wuh sab jandar jo pani men, ya'ni samundaron aur daryon wagaira men chalte phirte aur rahte hain, lekin un ke par aur chhilke nahin hote, wuh tumhare liye makruh hain, 11 aur wuh tumhare liye makruh hi rahen. Tum un ka gosht na khana, aur un ki lashon se karahiya karna. 12 Pani ke jis kisi jandar ke na par hon aur na chhilke, wuh tumhare liye makruh hai.

13 Aur parandon men, jo makruh hone ke sabab se kabhi khae na jaen, aur jin se tumhen karahiya karni hai, so yih hain : 'uqab aur ustukhan'hor aur laga, 14 aur chil, aur har qism ka baz, 15 aur har qism ke kauwe, 16 aur shuturmurg, aur chugad, aur kokil, aur har qism ke shahin, 17 aur bum, aur hargila, aur ullu, 18 aur qaz, aur hawasil, aur giddh, 19 aur laqlaq, aur sab qism ke bagle aur hudhud, aur chamgadar.

20 Aur sab pardar rengnewale jandar, jitne char panw ke bal chalte hain, wuh tumhare liye makruh hain. 21 Magar pardar rengnewale jandaron men se, jo char panw ke bal chalte hain, tum un jandaron ko kha sakte ho, jin ke zamin ke upar kudne phandne ko paon ke upar tangen hoti hain : 22 wuh jinhen tum kha sakte ho, yih hain : har qism ki tiddi aur har qism ka suliam aur har qism ka jingar, aur har qism ka tidda. 23 Par sab pardar rengnewale jandar, jin ke char panw hain, wuh tumhare liye makruh hain. 24 Aur in se tum napak thahroge :

jo koī in men se kisī kī lāsh ko chhūe, wuh shām tak nāpāk rahegā; 25 aur jo koī in kī lāsh men se kuchh bhī uthāe, wuh apne kapre dho dāle, aur wuh shām tak nāpāk rahegā. 26 Aur sab chārpāye, jin ke pānw alag hain, par wuh chire hūe nahīn, aur na wuh jugālī karte hain, wuh tumhāre liye nāpāk hain. Jo koī un ko chhūe, wuh nāpāk thahregā. 27 Aur chār pānwon par chalne wāle jānwaron men se, jitne apne panjon ke bal chalte hain, wuh bhī tumhāre liye nāpāk hain. Jo koī un kī lāsh ko chhūe, wuh shām tak nāpāk rahegā. 28 Aur jo koī un kī lāsh ko uthāe, wuh apne kapre dho dāle, aur wuh shām tak nāpāk rahegā. Yih sab tumhāre liye nāpāk hain.

29 Aur zamīn par ke rengnewāle jānwaron men se, jo tumhāre liye nāpāk hain, wuh yih hain: ya'nī neolā, aur chūhā, aur har qism kī baṛī chhipkalī, 30 aur hirzūn aur goh, aur chhipkalī, aur sāndā, aur girgiṭ. 31 Sab rengnewāle jāndāron men se yih tumhāre liye nāpāk hain. Jo koī un ke mare pīchhe un ko chhūe, wuh shām tak nāpāk rahegā. 32 Aur jis chīz par wuh mare pīchhe giren, wuh chīz nāpāk hogī, khwāh wuh lakṛī kā bartan ho, yā kapṛā, yā chamṛā yā borā ho; khwāh kisī kā kaisā hī bartan ho, zarūr hai ki wuh pānī men dālā jāe, aur wuh shām tak nāpāk rahegā; is ke ba'd wuh pāk thahregā. 33 Aur agar in men se koī kisī mittī ke bartan men gir jāe, to jo kuchh us men hai wuh nāpāk hogā; aur bartan ko tum toṛ dālnā. 34 Us ke andar agar khāne kī koī chīz ho jis men pānī paṛā huā ho, to wuh bhī nāpāk thahregī; aur agar aise bartan men pīne ke liye kuchh ho, to wuh nāpāk hogā. 35 Aur jis chīz par un kī lāsh kā koī hissa gire, khwāh wuh tanūr ho, yā chūlhā, wuh nāpāk hogī, aur toṛ dālī jāe. Aisī chīzen nāpāk hotī hain, aur wuh tumhāre liye bhī nāpāk hon. 36 Magar chashma, yā tālāb, jis men bahut pānī ho, wuh pāk rahegā; par jo kuchh un kī lāsh se chhū jāe, wuh nāpāk hogā. 37 Aur agar un kī lāsh kā kuchh hissa kisī bone ke bīj par gire, to wuh bīj pāk rahegā; 38 par agar bīj par pānī dālā gayā ho. aur is ke ba'd un kī

lāsh men se kuchh us par girā ho, to wuh tumhāre liye nāpāk hogā.

39 Aur jin jānwaron ko tum khā sakte ho, agar un men se koī mar jāe, to jo koī us kī lāsh ko chhūe, wuh shām tak nāpāk rahegā. 40 Aur jo koī un kī lāsh men se kuchh khāe, wuh apne kapre dho dāle, aur wuh shām tak nāpāk rahegā; aur jo koī un kī lāsh ko uthāe, wuh apne kapre dho dāle, aur wuh shām tak nāpāk rahegā.

41 Aur sab rengnewāle jāndār, jo zamīn par rengte hain, makrūh hain, aur kabhī khāe na jāen. 42 Aur zamīn par ke sab rengnewāle jāndāron men se, jitne peṭ yā chār pānwon ke bal chalte hain, yā jin ke bahut se pānw hote hain, unhen tum na khānā, kyūnki wuh makrūh hain. 43 Aur tum kisī rengnewāle jāndār ke sabab se, jo zamīn par rengtā hai, apne āp ko makrūh na banā lenā, aur na un se apne āp ko nāpāk karnā, kī najis ho jāo; 44 kyūnki main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūn. Is liye apne āp ko muqaddas karnā aur pāk honā, kyūnki main quddūs hūn; so tum kisī tarah ke rengnewāle jāndār se, jo zamīn par chaltā hai, apne āp ko nāpāk na karnā; 45 kyūnki main KHUDĀWAND hūn; aur tumhen mulk i Misr se isī liye nikālkar lāyā hūn, ki main tumhārā Khudā thahrūn. Is liye tum muqaddas honā, kyūnki main quddūs hūn.

46 Haiwānāt, aur parandon, aur ābī jānwaron, aur zamīn par ke sab rengnewāle jāndāron ke bāre men shara' yihī hai; 47 tāki pāk aur nāpāk men, aur jo jānwar khāe jā sakte hain, aur jo nahīn khāe jā sakte, un ke darmiyan imtiyāz kiya jāe.

12 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, 2 Banī Isrāīl se kah, ki Agar koī 'aurat hāmila ho, aur us ke larṛā ho, to wuh sāt dīn nāpāk rahegī, jaise haiz ke aiyām men rahtī hai. 3 Aur āthwen dīn larṛe kā khatna kiya jāe. 4 Is ke ba'd tentīs dīn tak wuh tahārat ke khūn men rahe, aur jab tak us kī tahārat ke aiyām pūre na hon, tab tak na to kisī muqaddas chīz ko chhūe, aur na maqdis men dākhil ho. 5 Aur agar us ke larṛī ho, to wuh do hafte nāpāk rahegī, jaise haiz ke aiyām men rahtī hai. Is ke

ba'd wuh chhiyāsath din tak tahárat ke khún men rahe; 6 aur jab us ki tahárat ke aiyám púre ho jáen, to khwáh us ke betá huá ho, yá betí, wuh sokhtani qurbáni ke liye ek yaksála barra, aur khatá kí qurbáni ke liye kabútar ká ek bachcha, yá ek qumrí khaima e ijtimá' ke darwáze par káhin ke pás lée: 7 aur káhin use KHUDÁWAND ke húzúr guzráne, aur us ke liye kaffára de. Tab wuh apne jiryán i khún se pák thahregí. Jis 'aurat ke larhá yá larí ho, us ke báre men shara' yih hai. 8 Aur agar us ko barra láne ká maqdúr na ho, to wuh do qumríán, yá kabútar ke do bachche, ek sokhtani qurbáni ke liye, aur dúsrá khatá kí qurbáni ke liye, lée. Yún káhin us ke liye kaffára de, to wuh pák thahregí.

13 Phir KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá, . 2 Agar kisi ke jism kí jild men warm, yá paprí, yá safed chamaktá huá dág ho, aur us ke jism kí jild men kofh sí balá ho, to use Hárún káhin ke pás, yá us ke beton men se jo káhin hain, kisi ke pás le jáen, 3 aur káhin us ke jism kí jild kí balá ko dekhe. Agar us balá kí jagah ke bál safed ho gaye hon, aur wuh balá dekhne men khál se gahrí ho, to wuh kofh ká marz hai: aur káhin us shakhs ko dekhkar use nápak qarár de 4 Aur agar us ke jism kí jild ká chamaktá huá dág safed to ho, par khál se gahrá na díkhái de, aur na us ke úpar ke bál safed ho gaye hon, to káhin us shakhs ko sát din tak band rakkhe; 5 aur sátwen din káhin use muláhaza kare, aur agar wuh balá use wahín kí wahín díkhái de, aur jild par phail na gayí ho, to káhin use sát din áur band rakkhe; 6 aur sátwen din káhin use phir muláhaza kare, aur agar dekhe ki us balá kí chamak kam hai, aur wuh jild ke úpar phailí bhí nahín hai, to káhin use pák qarár de, kyúнки wuh paprí hai. So wuh apne kapre dho dále, aur sáf ho jáe. 7 Lekin agar káhin ke us muláhaze ke ba'd, jis men wuh sáf qarár diyá gayá thá, wuh paprí us kí jild par bahut phail jáe, to wuh shakhs káhin ko phir díkháya jáe; 8 aur káhin use muláhaza kare, aur agar dekhe, ki wuh paprí jild par phail gayí hai, to wuh use

nápak qarár de, kyúнки wuh kofh hai.

9 Agar kisi shakhs ko kofh ká marz ho, to use káhin ke pás le jáen; 10 aur káhin use muláhaza kare, aur agar dekhe kí jild par safed warm hai, aur us ne bálon ko safed kar diyá hai, aur us warm kí jagah ká gosht jítá aur kachchá hai; 11 to yih us ke jism kí jild men purána kofh hai, so káhin use nápak qarár de, par use band na kare, kyúнки wuh nápak hai. 12 Aur agar kofh jild men cháron taraf phút áe, aur jahán tak káhin ko díkhái detá hai, yihí ma'lúm ho, ki us kí jild sir se págwon tak kofh se dhak gayí hai; 13 to káhin gaur se dekhe, aur agar us shakhs ká sará jism kofh se dhaká huá nikle, to káhin us maríz ko pák qarár de, kyúнки wuh sab safed ho gayá hai, aur wuh pák hai. 14 Par jis din jítá aur kachchá gosht us par díkhái de, wuh nápak hogá; 15 aur káhin us kachche gosht ko, dekhkar us shakhs ko nápak qarár de: kachchá gosht nápak hotá hai: wuh kofh hai. 16 Aur agar wuh kachchá gosht phirkar safed ho jáe, to wuh káhin ke pás jáe; 17 aur káhin use muláhaza kare, aur agar dekhe kí marz kí jagah sab safed ho gayí hai, to káhin maríz ko pák qarár de: wuh pák hai.

18 Aur agar kisi ke jism kí jild par phorá hokar achchhá ho jáe, 19 aur phore kí jagah safed warm, yá surkhi-máil chamaktá huá safed dág ho, to wuh káhin ko díkháya jáe; 20 aur káhin use muláhaza kare, aur agar dekhe ki wuh khál se gahrá nazar átá hai, aur us par ke bál bhí safed ho gaye hain, to káhin us shakhs ko nápak qarár de, kyúнки wuh kofh hai, jo phore men se phútkar niklá hai. 21 Par agar káhin dekhe, ki us par safed bál nahín, aur wuh khál se gahrá bhí nahín hai, aur us kí chamak kam hai, to káhin use sát din tak band rakkhe. 22 Aur agar wuh jild par cháron taraf phail jáe, to káhin use nápak qarár de, kyúнки wuh kofh kí balá hai. 23 Par agar wuh chamaktá huá dág apní jagah par wahín ká wahín rahe, aur phail na jáe, to wuh phore ká dág hai: pas káhin us shakhs ko pák qarár de.

24 Yá agar jism kí khál káhin se

jal jāe, aur us jalī hūī jagah kā jītā gosht ek surkhimāil chamaktā hūā safed dāg, yā bi'lkull hī safed dāg ban jāe; 25 to kāhin use mulāhaza kare, aur agar dekhe ki us chamakte hūe dāg ke bāl safed ho gaye hain, aur wuh khāl se gahrā dikhāī detā hai, to wuh koṛh hai, jo us jal jāne se paidā hūā hai; aur kāhin us shakhs ko nāpāk qarār de, kyūnki use koṛh kī bimārī hai. 26 Lekin agar kāhin dekhe, ki us chamakte hūe dāg par safed bāl nahīn, aur na wuh khāl se gahrā hai, balki us kī chamak bhī kam hai, to wuh use sāt din tak band rakkhe: 27 aur sātweṇ din kāhin use dekhe. Agar wuh jild par bahut phail gayā ho, to kāhin us shakhs ko nāpāk qarār de, kyūnki use koṛh kī bimārī hai. 28 Aur agar wuh chamaktā hūā dāg apnī jagah par wahīn kā wahīn rahe, aur jild par phailā hūā na ho, balki us kī chamak bhī kam ho, to wuh faqat jal jāne ke bā'is phūlā hūā hai: aur kāhin us shakhs ko pāk qarār de, kyūnki wuh dāg jal jāne ke sabab se hai.

29 Agar kisī mard yā 'aurat ke sir yā thoṛī meṇ dāg ho, 30 to kāhin us dāg ko mulāhaza kare; aur agar dekhe ki wuh khāl se gahrā ma'lūm hotā hai, aur us par zard zard bārik rūngte hain, to kāhin us shakhs ko nāpāk qarār de, kyūnki wuh sa'fa hai, jo sir yā thoṛī kā koṛh hai. 31 Aur agar kāhin dekhe ki wuh sa'fa kī balā khāl se gahrī nahīn ma'lūm hotī, aur us par siyāh bāl nahīn hain, to kāhin us shakhs ko, jise sa'fa kā marz hai, sāt din tak band rakkhe; 32 aur sātweṇ din kāhin us balā kā mulāhaza kare, aur agar dekhe ki sa'fa phailā nahīn, aur us par koi zard bāl bhī nahīn, aur sa'fa khāl se gahrā nahīn ma'lūm hotā; 33 to us shakhs ke bāl munde jāen, lekin jahān sa'fa ho, wuh jagah na mūndī jāe; aur kāhin us shakhs ko, jise sa'fa kā marz hai, sāt din āur band rakkhe. 34 Phir sātweṇ roz kāhin sa'fe kā mulāhaza kare, aur agar dekhe ki sa'fa jild meṇ phailā nahīn, aur na wuh khāl se gahrā dikhāī detā hai, to kāhin us shakhs ko pāk qarār de, aur wuh apne kapre dhoe aur sáf ho jāe. 35 Par agar us kī safāī ke ba'd sa'fa us kī jild par bahut phail jāe, to kāhin

use dekhe; 36 aur agar sa'fa us kī jild par phailā hūā nazar āe, to kāhin zard bāl ko na dhūndhe, kyūnki wuh shakhs nāpāk hai. 37 Par agar us ko sa'fa apnī jagah par wahīn kā wahīn dikhāī de, aur us par siyāh bāl nikle hūe hon, to sa'fa achchhā ho gayā: wuh shakhs pāk hai; aur kāhin use pāk qarār de.

38 Aur agar kisī mard yā 'aurat ke jism kī jild meṇ chamakte hūe dāg, yā safed chamakte hūe dāg hon; 39 to kāhin dekhe, aur agar un ke jism kī jild ke dāg siyāhimāil safed rang ke hon, to wuh chhīp hai, jo jild meṇ phūṭ niklī hai: wuh shakhs pāk hai.

40 Aur jis shakhs ke sir ke bāl gir gaye hon, wuh ganjā to hai, magar pāk hai. 41 Aur jis shakhs ke sir ke bāl peshānī kī taraf se gir gaye hon, wuh chandlā to hai, magar pāk hai. 42 Lekin us ganje yā chandle sir par surkhimāil safed dāg ho, to yih koṛh hai, jo us ke ganje yā chandle sir par niklā hai: 43 so kāhin use mulāhaza kare, aur agar wuh dekhe ki us ke ganje yā chandle sir par wuh dāg aisā surkhimāil safed rang liye hūe hai, jaisā jild ke koṛh meṇ hotā hai, 44 to wuh ādmī koṛhī hai: wuh nāpāk hai, aur kāhin use zarūr hī nāpāk qarār de, kyūnki wuh marz us ke sir par hai.

45 Aur jo koṛhī is balā meṇ muṭtalā ho, us ke kapre phate aur us ke sir ke bāl bikhre rahen; aur wuh apne upar ke honṭh ko dhānke, aur chil-lā chillākar kahe, Nāpāk, nāpāk. 46 Jitne dinon tak wuh is balā meṇ muṭtalā rahe, wuh nāpakrahegā; aur wuh hai bhī nāpāk. Pas wuh akelā rahā kare: us kā makān lashkargāh ke bāhar ho.

47 Aur wuh kaprā bhī, jis meṇ koṛh kī balā ho, khwāh wuh ūn kā ho, yā katān kā; 48 aur wuh balā bhī khwāh katān yā ūn ke kapre ke tāne meṇ, yā us ke bāne meṇ ho, yā wuh chamre meṇ ho yā chamre kī banī hūī kisī chiz meṇ ho; 49 agar wuh balā kapre meṇ yā chamre meṇ, kapre ke tāne meṇ yā bāne meṇ, yā chamre kī kisī chiz meṇ sabzimāil yā surkhimāil rang kī ho, to wuh koṛh kī balā hai, aur kāhin ko dikhāī jāe. 50 Aur kāhin us balā ko dekhe, aur us chiz ko, jis meṇ wuh balā hai, sāt din tak band

rakkhe; 51 aur sātwen din us ko dekhe. Agar wuh balā kapre ke tane men yā bāne men, yā chamre par, yā chamre kī banī hūi kisi chīz par phail gayī ho, to wuh khā jānewālā koṛh hai aur nāpāk hai. 52 Aur us ūn yā katān ke kapre ko, jis ke tane men yā bāne men wuh balā hai, yā chamre kī us chīz ko jis men wuh hai, jalā de; kyūnki yih khā jānewālā koṛh hai. Wuh āg men jalāyā jāe. 53 Aur agar kāhin dekhe, ki wuh balā kapre ke tane men, yā bāne men, yā chamre kī kisi chīz men phailī hūi nazar nahīn ātī, 54 to kāhin hukm kare ki us chīz ko, jis men wuh balā hai, dhoen, aur wuh phir use āur sāt din tak band rakkhe; 55 aur us balā ke dhoe jāne ke ba'd kāhin phir use mulāhaza kare, aur agar dekhe ki us balā kā rang nahīn badlā, aur wuh phailī bhī nahīn hai, to wuh nāpāk hai. Tū us kapre ko āg men jalā denā; kyūnki wuh khā jānewālī balā hai, khwāh us kā fasād andarūnī ho, yā berūnī. 56 Aur agar kāhin dekhe kī dhone ke ba'd us balā kī chamak kam ho gayī hai, to wuh use us kapre se, yā chamre se, tane yā bāne se, phāṛkar nikāl phenke. 57 Aur agar wuh balā phir bhī kapre ke tane yā bāne men, yā chamre kī chīz men dikhāī de, to wuh phūṭkar nikāl rahī hai. Pas tū us chīz ko jis men wuh balā hai, āg men jalā denā. 58 Aur agar us kapre ke tane yā bāne men se, yā chamre kī chīz men se, jise tū ne dhoyā hai, wuh balā jātī rahe, to wuh chīz dobāra dhoī jāe, aur wuh pāk ṭhahregī. 59 U'n yā katān ke tane yā bāne men, yā chamre kī kisi chīz men, agar koṛh kī balā ho, to use pāk yā nāpāk qarār dene ke liye shara' yihī hai.

14 Phir KHUDĀWAND ne Musā se kahā, 2 ki Koṛhī ke liye, jis din wuh pāk qarār diyā jāe, yih shara' hai: ki use kāhin ke pās le jāen; 3 aur kāhin lashkargāh ke bāhar jāe, aur kāhin khud koṛhī ko mulāhaza kare; aur agar dekhe ki us kā koṛh achchhā ho gayā hai, 4 to kāhin hukm de, ki wuh jo pāk qarār diye jāne ko hai, us ke liye do zinda pāk parande, aur deodār kī lakṛī, aur surkh kapṛā, aur zūfā

leṇ. 5 Aur kāhin hukm de, ki un men se ek paranda kisi mittī ke bartan men bahte hūe pānī ke ūpar zabh kiya jāe. 6 Phir wuh zinda parande ko aur deodār kī lakṛī, aur surkh kapre, aur zūfe ko le, aur in ko aur us zinda parande ko, us parande ke khūn men gotā de, jo bahte pānī par zabh ho chukā hai. 7 Aur us shakhs par, jo koṛh se pāk qarār diyā jāne ko hai, sāt bār chhīṛkar use pāk qarār de; aur zinda parande ko khule maidān men chhoṛ de. 8 Aur wuh jo pāk qarār diyā jāegā, apne kapre dhoe, aur sāre bāl mundāe, aur pānī men gusl kare; tab wuh pāk ṭhahregā. Is ke ba'd wuh lashkargāh men āe, par sāt din tak apne khāime ke bāhar hī rahe; 9 aur sātwen roz apne sir ke sab bāl, aur apnī dāṛhī, aur apne abrū, garaz apne sāre bāl mundāe, aur apne kapre dhoe, aur pānī men nahāe; tab wuh pāk ṭhahregā. 10 Aur wuh āṭhwen din do be'aib nar barre, aur ek be'aib yaksāla māda barra aur nazr kī qurbānī ke liye aīfah ke tīn dahāī hisse ke barābar tel milā hūā maida aur loj bhar tel le. 11 Tab wuh kāhin, jo use pāk qarār degā, us shakhs ko, jo pāk qarār diyā jāegā, aur in chīzon ko KHUDĀWAND ke huzūr khāima e ijtīmā' ke darwāze par hāzir kare. 12 Aur kāhin nar barron men se ek ko lekar jurm kī qurbānī ke liye use aur us loj bhar tel ko nazdīk lāe, aur unhen hilāne kī qurbānī ke taur par KHUDĀWAND ke huzūr hilāe; 13 aur us barre ko maqdis men us jagah zabh kare, jahān khata kī qurbānī aur sokhtanī qurbānī ke jānwar zabh kiye jāte hain; kyūnki jurm kī qurbānī khata kī qurbānī kī tarah kāhin kā hissa ṭhahregī: wuh nihāyat muqaddas hai. 14 Aur kāhin jurm kī qurbānī kā kuchh khūn le, aur jo shakhs pāk qarār diyā jāegā, us ke dahine kān kī lau par, aur dahine hāth ke angūṭhe par, aur dahine pānw ke angūṭhe par use lagāe; 15 aur kāhin us loj bhar tel men se kuchh lekar apne bāen hāth kī hathellī men dāle; 16 aur kāhin apnī dahinī ungḷī ko apne bāen hāth ke tel men duboe, aur KHUDĀWAND ke huzūr kuchh tel sāt bār apnī ungḷī se chhīṛke. 17 Aur kāhin apne hāth ke bāqī tel men se kuchh le, aur jo shakhs pāk

qarār diyā jāegā, us ke dahine kán kī lau par, aur us ke dahine háth ke angúthe, aur dahine pánw ke angúthe par, jurm kī qurbání ke khún ke úpar lagáe. 18 Aur jo tel káhin ke háth men báqí bache, use wuh us shakhs ke sir men dāl de jo pák qarār diyā jāegā; yūn káhin us ke liye KHUDÁWAND ke huzúr kaffára de. 19 Aur káhin khatá kī qurbání bhī guzráne, aur us ke liye jo apní nápakī se pák qarār diyā jāegā, kaffára de: is ke ba'd wuh sokhtaní qurbání ke jánwar ko zabh kare. 20 Phir káhin sokhtaní qurbání, aur nazr kī qurbání ko mazbah par charháe. Yūn káhin us ke liye kaffára de, to wuh pák thahregā.

21 Aur agar wuh garīb ho, aur itná use maqdúr na ho, to wuh hiláne ke wáste jurm kī qurbání ke liye, ek nar barra le, táki us ke liye kaffára diyā jáe, aur nazr kī qurbání ke liye aifah ke daswán hisse ke barábar tel milá huá maida, aur loj bhar tel; 22 aur apne maqdúr ke mutábíq do qumríān, yá kabútar ke do bachche bhī le, jin men se ek to khatá kī qurbání ke liye, aur dúsrá sokhtaní qurbání ke liye ho. 23 Inhen wuh áthwen din apne pák qarār diye jáne ke liye káhin ke pás khaima e ijtímá' ke darwáze par KHUDÁWAND ke huzúr láe. 24 Aur káhin jurm kī qurbání ke barre ko aur us loj bhar-tel ko lekar un ko KHUDÁWAND ke huzúr hiláne kī qurbání ke taur par hiláe. 25 Phir káhin jurm kī qurbání ke barre ko zabh kare, aur wuh jurm kī qurbání ká kuchh khún lekar jo shakhs pák qarār diyā jāegā, us ke dahine kán kī lau par, aur dahine háth ke angúthe, aur dahine pánw ke angúthe par use lagáe. 26 Phir káhin us tel men se kuchh apne báen háth kī hathelī men dále, 27 aur wuh apne báen háth ke tel men se kuchh apní dahiní unglí se KHUDÁWAND ke huzúr sát bár chhírke. 28 Phir káhin kuchh apne háth ke tel men se le, aur jo shakhs pák qarār diyā jāegā, us ke dahine kán kī lau par, aur us ke dahine háth ke angúthe, aur dahine pánw ke angúthe par, jurm kī qurbání ke khún kī jagah use lagáe; 29 aur jo tel káhin ke háth men báqí bache, wuh use us shakhs ke sir men dāl de, jo pák qarār diyā jāegā, táki us

ke liye KHUDÁWAND ke huzúr kaffára diyā jáe. 30 Phir wuh qumríān, yá kabútar ke bachchon men se, jinhen wuh lá saká ho, ek ko charháe; 31 ya'ní jo kuchh use muyassir huá ho; us men se ek ko khatá kī qurbání ke taur par, aur dúsré ko sokhtaní qurbání ke taur par, nazr kī qurbání ke sáth guzráne. Yūn káhin us shakhs ke liye, jo pák qarār diyā jāegā, KHUDÁWAND ke huzúr kaffára de. 32 Us korhí ke liye, jo apne pák qarār diye jáne ke sámán ko láne ká maqdúr na rakhtá ho, shara' yih hai.

33 Phir KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá, ki 34 Jab tum mulk i Kan'án men, jise main tumhári milkiyat kiye detá hūn, dákhil ho, aur main tumháre mírásí mulk ke kisi ghar men korh kī balá bhejūn; 35 to us ghar ká málík jákar káhin ko khabar de, ki Mujhe aisá ma'lúm hotá hai, ki us ghar men kuchh balá sí hai. 36 Tab káhin hukm kare, ki is se peshtar ki us balá ko dekhne ke liye káhin wahán jáe, log us ghar ko kháálí karen, táki jo kuchh ghar men ho, wuh nápak na thahráyá jáe. Is ke ba'd káhin ghar dekhne ko andar jáe, 37 aur us balá ko muláhaza kare; aur agar dekhe ki wuh balá us ghar kī díwáron men sabzí yá surkhímáil gahrí lakíron kī súrat men hai, aur díwár men sath ke andar nazar áti hai, 38 to káhin ghar se báhar nikalkar ghar ke darwáze par jáe, aur ghar ko sát din ke liye band kar de: 39 aur wuh sátwen din phir ákar use dekhe. Agar wuh balá ghar kī díwáron men phailí huí nazar áe, 40 to káhin hukm de, ki un pattharon ko, jin men wuh balá hai, nikálkar unhen shahr ke báhar kisi nápak jagah men phenk den. 41 Phir wuh us ghar ko andar hí andar cháron taraf se khurchwáe, aur us khurchí huí mittí ko shahr ke báhar kisi nápak jagah men dālen. 42 Aur wuh un pattharon kī jagah aur patthar lekar lagāen, aur káhin táza gáre se us ghar kī astarkári karáe. 43 Aur agar pattharon ke níkále jáne, aur us ghar ke khurche aur astarkári karáe jáne ke ba'd bhī wuh balá phir á jáe, aur us ghar men phūṭ nikle; 44 to káhin andar jákar muláhaza kare, aur agar dekhe ki wuh balá ghar men phail gayí hai,

to us ghar men khá jánewálá koṛh hai: wuh nápak hai. 45 Tab wuh us ghar ko, us ke pattharon, aur lakriyon, aur us kí sarí mittí ko girá de; aur wuh un ko shahr ke báhar nikálkar kisi nápak jagah men le jáe. 46 Má siwá is ke, agar koí us ghar ke band kar diye jáne ke dinon men us ke andar dákhil ho, to wuh shám tak nápak rahégá; 47 aur jo koí us ghar men soe, wuh apne kapre dho dále: aur jo koí us ghar men kuchh kháe, wuh bhí apne kapre dhoe. 48 Aur agar káhin andar jákar muláhaza kare, aur dekhe kí ghar kí astarkári ke ba'd wuh balá us ghar men nahín phailí, to wuh us ghar ko pák qarár de, kyúñki wuh balá dúr ho gayí. 49 Aur wuh us ghar ko pák qarár dene ke liye do parande, aur deodár kí lakrí, aur surkh kaprá aur zúfá le: 50 aur wuh un parandon men se ek ko mittí ke kisi bartan men bahte hue pání par zabh kare: 51 phir wuh deodár kí lakrí, aur zúfe, aur surkh kapre, aur us zinda parande ko lekar un ko us zabh kiye hue parande ke khún men aur us bahte hue pání men gotá de, aur sát bár us ghar par chhíre. 52 Aur wuh us parande ke khún se, aur bahte hue pání, aur zinda parande, aur deodár kí lakrí, aur zúfe, aur surkh kapre se us ghar ko pák kare: 53 aur us zinda parande ko shahr ke báhar khule maidán men chhoṛ de: yún wuh ghar ke liye kaffára de: to wuh pák thahregá.

54 Koṛh kí har qism kí balá ke, aur sa'fa ke liye, 55 aur kapre aur ghar ke koṛh ke liye, 56 aur warm, aur paprí, aur chamakte hue dag ke liye shara' yih hai; 57 táki batáyá jáe, kí kab wuh nápak aur kab pák qarár diye jáen. Koṛh ke liye shara' yihí hai.

15 Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá, kí 2 Baní Isráíl se kaho, Agar kisi shakhs ko jiryán ká marz ho, to wuh jiryán ke sabab se nápak hai; 3 aur jiryán ke sabab se us kí nápakí yún hogí, kí khwáh dhát bahtí ho, yá dhát ká bahná mauqúf ho gaya ko, wuh nápak hai. 4 Jis bistar par jiryán ká maríz soe, wuh bistar nápak hogá; aur jis chíz par wuh baithé,

wuh chíz nápak hogí. 5 Aur jo koí us ke bistar ko chhúe, wuh apne kapre dhoe, and pání se gusl kare, aur shám tak nápak rahe. 6 Aur jo koí us chíz par baithé, jis par jiryán ká maríz baithá ho, wuh apne kapre dhoe, aur pání se gusl kare, aur shám tak nápak rahe. 7 Aur jo koí jiryán ke maríz ke jism ko chhúe, wuh bhí apne kapre dhoe, aur pání se gusl kare, aur shám tak nápak rahe. 8 Aur agar jiryán ká maríz kisi shakhs par, jo pák hai, thúk de, to wuh shakhs apne kapre dhoe, aur pání se gusl kare, aur shám tak nápak rahe. 9 Aur jis zín par jiryán ká maríz sawár ho, wuh zín nápak hogá. 10 Aur jo koí kisi chíz ko jo us maríz ke niche rahí ho, chhúe, wuh shám tak nápak rahe; aur jo koí un chizon ko uṭháe, wuh apne kapre dhoe, aur pání se gusl kare, aur shám tak nápak rahe. 11 Aur jis shakhs ko jiryán ká maríz bagair háth dhoe chhúe, wuh apne kapre dhoe, aur pání se gusl kare, aur shám tak nápak rahe. 12 Aur mittí ke jis bartan ko jiryán ká maríz chhúe, wuh toṛ dálá jáe; par chobí bartan pání se dhoyá jáe. 13 Aur jab jiryán ke maríz ko shifá ho jáe, to wuh apne pák thahrne ke liye sát din gine; is ke ba'd wuh apne kapre dhoe, aur bahte hue pání men naháe, tab wuh pák hogá. 14 Aur áthwen din do qumríán, yá kabútar ke do bachche lekar wuh KHUDÁWAND ke huzúr khaima e ijtimá' ke darwáze par jáe, aur un ko káhin ke hawále kare: 15 aur káhin ek ko khatá kí qurbání ke liye, aur dúsre ko sokhtani qurbání ke liye guzráne. Yún káhin us ke liye us ke jiryán ke sabab se KHUDÁWAND ke huzúr kaffára de.

16 Aur agar kisi mard kí dhát bahtí ho, to wuh pání men naháe, aur shám tak nápak rahe. 17 Aur jis kapre yá chamre par nutfa lag jáe, wuh kaprá yá chamrá pání se dhoyá jáe, aur shám tak nápak rahe. 18 Aur wuh 'aurat bhí, jis ke sáth mard suhbat kare, aur munzil ho, to wuh donon pání se gusl karen, aur shám tak nápak rahen.

19 Aur agar kisi 'aurat ko aisá jiryán ho, kí use haiz ká khún áe, to wuh sát din tak nápak rahégí, aur jo koí use chhúe, wuh shám tak

nápák rahegá. 20 Aur jis chíz par wuh apní nápákí ki hálat men soe, wuh chíz nápák hogí, aur jis chíz par baithé, wuh bhi nápák ho jáegí.

21 Aur jo koi us ke bistar ko chhúe, wuh apne kapre dhoe, aur páni se gusl kare, aur shám tak nápák rahe.

22 Aur jo koi us chíz ko, jis par wuh baithí ho, chhúe, wuh apne kapre dhoe, aur páni se naháe, aur shám tak nápák rahe. 23 Aur agar us ká khún us ke bistar par, yá jis chíz par wuh baithí ho, us par lagá huá ho, aur us waqt koi us chíz ko chhúe, to wuh shám tak nápák rahe. 24 Aur agar mard us ke sáth subhat kare, aur us ke haiz ká khún use lag jáe, to wuh sáť dín tak nápák rahegá; aur har ek bistar, jis par wuh mard soegá, nápák hogá.

25 Aur agar kisi 'aurat ko aiyám i haiz ko chhořkar yún bahut dinon tak khún áe, yá haiz ki muddat ke guzar jáne par bhi khún jári rahe, to jab tak us ko yih mailá khún áta rahegá, tab tak wuh aisi hí rahegí, jaisí haiz ke dinon men rahtí hai; wuh nápák hai. 26 Aur is jiryán i khún ke kull aiyám men, jis jis bistar par wuh soegi, wuh haiz ke bistar kí tarah nápák hogá; aur jis jis chíz par wuh baithé, wuh chíz haiz kí najásat kí tarah nápák hogí. 27 Aur jo koi un chizon ko chhúe, wuh nápák hogá. Wuh apne kapre dhoe, aur páni se gusl kare, aur shám tak nápák rahe. 28 Aur jab wuh apne jiryán se shifá pá jáe, to sáť dín gine; tab is ke ba'd wuh pák thahregí. 29 Aur áthwen dín wuh do qumrían, yá kabútar ke do bachche lekar un ko khaima e ijtimá' ke darwáze par káhin ke pás láe. 30 Aur káhin ek ko khatá kí qurbáni ke liye, aur dúsre ko sokhtani qurbáni ke liye guzráne: yún káhin us ke nápák khún ke jiryán ke liye KHUDÁWAND ke huzúr us kí taraf se kaffára de.

31 Is taríq se tum baní Isráíl ko un kí najásat se alag rakhná; táki wuh mere maqdis ko, jo un ke darmiyán hai, nápák karne kí wajh se apní najásat men halák na hon.

32 Us ke liye jise jiryán ká marz ho, aur us ke liye, jis kí dhát bahtí ho, aur wuh us ke bá'is nápák ho jáe, 33 aur us ke liye jo haiz se ho, aur us mard aur 'aurat ke liye jin ko

jiryán ká marz ho, aur us mard ke liye jo nápák 'aurat ke sáth subhat kare, shara' yihí hai.

16

Aur Hárún ke do beton kí wafát ke ba'd, jab wuh KHUDÁWAND ke nazdik áe, aur mar gaye, 2 KHUDÁWAND Músá se hamkalám huá; aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Apne bhái Hárún se kah, ki wuh har waqt parde ke andar ke páktarín maqám men sarposh ke pás, jo sandúq ke úpar hai, na áyá kare, táki wuh mar na jáe; kyúńki main sarposh par abr men dikháí dúngá. 3 Aur Hárún páktarín maqám men is tarah áe, kí khatá kí qurbáni ke liye ek bachhrá, aur sokhtani qurbáni ke liye ek menđhá láe. 4 Aur wuh katán ká muqaddas kurta pahine, aur us ke tan par katán ká pájama ho, aur katán ke kamarband se us kí kamar kasí hui ho, aur katán hí ká 'amáma us ke sir par bandhá ho. Yih muqaddas libás hai aur wuh in ko páni se nahákar pahine. 5 Aur baní Isráíl kí jamá'at se khatá kí qurbáni ke liye do bakre aur sokhtani qurbáni ke liye ek menđhá le. 6 Aur Hárún khatá kí qurbáni ke bachhre ko, jo us kí taraf se hai, guzráńkar apne aur apne ghar ke liye kaffára de. 7 Phir un donon bakron ko lekar un ko khaima e ijtimá' ke darwáze par KHUDÁWAND ke huzúr khará kare. 8 Aur Hárún un donon bakron par chitthiyán dále; ek chitthí KHUDÁWAND ke liye, aur dúsri 'Azázel ke liye ho. 9 Aur jis bakre par KHUDÁWAND ke nám kí chitthí nikle, use Hárún lekar khatá kí qurbáni ke liye charháe. 10 Lekin jis bakre par 'Azázel ke nám kí chitthí nikle, wuh KHUDÁWAND ke huzúr zinda khará kiyá jáe, táki us se kaffára diyá jáe, aur wuh 'Azázel ke liye biyábán men chhoř diyá jáe. 11 Aur Hárún khatá kí qurbáni ke bachhre ko, jo us kí taraf se hai, áge lákar apne, aur apne ghar ke liye, kaffára de; aur us bachhre ko, jo us kí taraf se khatá kí qurbáni ke liye hai, zabh kare. 12 Aur wuh ek bakhúrdán ko le, jis men KHUDÁWAND ke mazbah par kí ág ke angáre bhare hon; aur apní mutthiyán bárić khush-búdar bakhúr bhar le, aur use parde ke andar láe. 13 Aur us

bakhūr ko KHUDĀWAND ke huzūr āg men dāle, tāki bakhūr kā dhuwān sārposh ko, jo shahādat ke sandūq ke ūpar hai, chhipā le, ki wuh halāk na ho. 14 Phir wuh us bachhre kā kuchh khūn lekar, use apnī unglī se mashriq kī taraf sarposh ke ūpar chhīrke, aur sarposh ke āge bhī kuchh khūn apnī unglī se sāt bār chhīrke. 15 Phir wuh khata kī qurbānī ke us bakre ko zabh kare, jo jamā'at kī taraf se hai, aur us ke khūn ko parde ke andar lākar, jo kuchh us ne bachhre ke khūn se kiyā thā, wuhī is se bhī kare; aur use sarposh ke ūpar, aur us ke sāmne chhīrke. 16 Aur banī Isrāil kī sārī najāsaton, aur gunāhon, aur khataon ke sabab se paktarin maqām ke liye kaffāra de; aur aisā hī wuh khaima e ijtimā' ke liye bhī kare, jo un ke sāth un kī najāsaton ke darmiyān rahtā hai. 17 Aur jab wuh kaffāre dene ko paktarin maqām ke andar jāe, to jab tak wuh apne, aur apne gharāne, aur banī Isrāil kī sārī jamā'at ke liye kaffāra dekar bāhar na ā jāe, us waqt tak koī ādmī khaima e ijtimā' ke andar na rahe. 18 Phir wuh nikalkar us mazbah ke pās, jo KHUDĀWAND ke huzūr haijāe, aur us ke liye kaffāra de; aur us bachhre aur bakre kā thorā thorā sā khūn lekar mazbah ke singon par girdāgird lagāe; 19 aur kuchh khūn us ke ūpar sāt bār apnī unglī se chhīrke, aur use banī Isrāil kī najāsaton se pāk aur muqaddas kare. 20 Aur jab wuh paktarin maqām, aur khaima e ijtimā', aur mazbah ke liye kaffāra de chuke, to us zinda bakre ko āge lāe; 21 aur Hārūn apne donon hāth us zinda bakre ke sir par rakhkar us ke ūpar banī Isrāil kī sārī badkārion, aur un ke sāre gunāhon aur khataon kā iqrār kare, aur un ko us bakre ke sir par dharkar use kisi shakhs ke hāth, jo is kām ke liye taiyār ho, biyābān bhijwā de. 22 Aur wuh bakrā un kī sārī badkārīān apne ūpar lāde hue kisi wirāne men le jāegā; so wuh us bakre ko biyābān men chhor de. 23 Phir Hārūn khaima e ijtimā' men ākar katān ke sāre libās ko, jise us ne paktarin maqām men jāte waqt pahinā thā utāre, aur us ko wahīn rahne de. 24 Phir wuh kisi pāk jagah men pānī se gusl

karke apne kapre pahin le, aur bāhar ākar apnī sokhtanī qurbānī aur jamā'at kī sokhtanī qurbānī guzrāne, aur apne liye aur jamā'at ke liye kaffāra de, 25 aur khata kī qurbānī kī charbī ko mazbah par jalāe. 26 Aur jo ādmī bakre ko 'Azāzel ke liye chhorkar āe, wuh apne kapre dhoe, aur pānī se nahāe: is ke ba'd wuh lashkargāh men dākhil ho. 27 Aur khata kī qurbānī ke bachhre ko, aur khata kī qurbānī ke bakre ko, jin kā khūn paktarin maqām men kaffāre ke liye pahunchāyā jāe, un ko wuh lashkargāh se bāhar le jāen, aur un kī khāl, aur gosht, aur fuzalāt ko āg men jalā den; 28 aur jo un ko jalāe, wuh apne kapre dhoe, aur pānī se gusl kare; is ke ba'd wuh lashkargāh men dākhil ho.

29 Aur yih tumhāre liye ek dāimī qānūn ho, ki sātwen mahīne kī daswīn tarīkh ko, tum apnī apnī jān ko dukh denā; aur us dīn koī, khwāh wuh desī ho yā pardesī jo tumhāre bich būdobāsh rakhtā ho, kisi tarah kā kām na kare; 30 kyūnki us roz tumhāre wāste tum ko pāk karne ke liye kaffāra diyā jāegā; so tum apne sāre gunāhon se KHUDĀWAND ke huzūr pāk tnahroge. 31 Yih tumhāre liye khāss ārām kā sabt hogā. Tum us dīn apnī apnī jān ko dukh denā; yih dāimī qānūn hai. 32 Aur jo apne bāp kī jagah kāhin hone ke liye masah aur makhsūs kiyā jāe, wuh kāhin kaffāra diyā kare; yā'nī katān ke muqaddas libās ko pahinkar 33 wuh maqdis ke liye kaffāra de, aur khaima e ijtimā' aur mazbah ke liye kaffāra de, aur kāhinon aur jamā'at ke sab logon ke liye kaffāra de. 34 So yih tumhāre liye ek dāimī qānūn ho, ki tum banī Isrāil ke wāste sāl men ek daf'a un ke sab gunāhon kā kaffāra do. Aur us ne, jaisā KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm diyā thā, waisā hī kiyā.

17 Phir KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, 2 Hārūn aur us ke beton se, aur sāre banī Isrāil se kah, ki KHUDĀWAND ne yih hukm diyā hai, ki 3 Isrāil ke gharāne kā jo koī shakhs bail, yā barre, yā bakre ko, khwāh lashkargāh men, yā lashkargāh ke bāhar zabh karke 4 use khaima e ijtimā' ke darwāze par, KHUDĀWAND ke

maskan ke áge, KHUDÁWAND ke huzúr charháne ko na le jáe, us shakhs par khún ká ilzám hogá, ki us ne khún kiyá hai; aur wuh shakhs apne logon men se kát dálá jáe. 5 Is se maqsúd yih hai, ki baní Isráíl apní qurbánín, jin ko wuh khule maidán men zabh karte hain, unhen KHUDÁWAND ke huzúr khaíma e ijtimá' ke darwáze par káhin ke pás láen; aur un ko KHUDÁWAND ke huzúr salámat' ke zabíhon ke taur par guzránen. 6 Aur káhin us khún ko khaíma e ijtimá' ke darwáze par KHUDÁWAND ke mazbah ke úpar chhírke, aur charbí ko jaláe, táki KHUDÁWAND ke liye ráhatangez khushbú ho. 7 Aur áyanda kabhí wuh un bakron ke liye, jin ke pairau hokar wuh zinákár thahre hain, apní qurbánín na guzránen. Un ke liye nasl dar nasl yih dáimí qánún hogá.

8 So tú un se kah de, ki Isráíl ke gharáne ká, yá un pardesíon men se jo un men búdobásh karte hain, jo koí sokhtaní qurbání, yá koí zabíha guzránkár 9 use khaíma e ijtimá' ke darwáze par KHUDÁWAND ke huzúr charháne ko na láe, wuh apne logon men se kát dálá jáe.

10 Aur Isráíl ke gharáne ká, yá un pardesíon men se jo un men búdobásh karte hain, jo koí kisí tarah ká khún kháe, main us khún khánewále ke khiláf húngá, aur use us ke logon men se kát dálúngá; 11 kyúunki jism kí ján khún men hai, aur main ne mazbah par tumhári jánon ke kaffáre ke liye use tum ko diyá hai, ki us se tumhári jánon ke liye kaffára ho; kyúunki ján rakhne hí ke sabab se khún kaffára detá hai. 12 Isí liye main ne baní Isráíl se kahá hai, ki Tum men se koí shakhs khún kabhí na kháe, aur na koí pardesí jo tum men búdobásh kartá ho, kabhí khún ko kháe.

13 Aur baní Isráíl men se, yá un pardesíon men se jo un men búdobásh karte hain, jo koí shikár men aise jánwar yá parande ko pakre, jis ká khána thík hai, to wuh us ke khún ko nikálkar use mittí se dhánk de. 14 Kyúunki jism kí ján jo hai, wuh us ká khún hai, jo us kí ján ke sáth ek hai. Isí liye main ne baní Isráíl ko hukm kiyá hai, ki Tum kisí qism ke jánwar ká khún na khána, kyúunki har jánwar kí ján us

ká khún hí hai; jo koí use kháe, wuh kát dálá jáegá. 15 Aur jo shakhs murdár ko, yá darande ke pháre hue jánwar ko kháe, wuh khwáh desí ho, yá pardesí, apne kapre dhoe, aur pání se gusl kare, aur shám tak nápak rahe; tab wuh pák hogá. 16 Lekin agar wuh un ko na dhoe, aur na gusl kare, to us ká gunáh usí ke sir lagegá.

18 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Baní Isráíl se kah, ki Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún. 3 Tum mulk i Mísr ke se kám, jis men tum rahte the, na karná, aur mulk i Kan'án ke se kám bhí, jahán main tumhen liye játá hún, na karná, aur na un kí rasmon par chalná. 4 Tum mere hukmon par 'amal karná, aur mere áin ko mánkár un par chalná. Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún. 5 So tum mere áin aur ahkám mánná, jin par agar koí 'amal kare, to wuh un hí kí badaulat jítá rahegá. Main KHUDÁWAND hún.

6 Tum men se koí apní kisí qaríbí rishtadár ke pás, us ke badan ko beparda karne ke liye, na jáe. Main KHUDÁWAND hún. 7 Tú apní mán ke badan ko, jo tere báp ká badan hai, beparda na karná, kyúunki wuh terí mán hai. Tú us ke badan ko beparda na karná. 8 Tú apne báp kí bíwí ke badan ko beparda na karná, kyúunki wuh tere báp ká badan hai. 9 Tú apní bahin ke badan ko, cháhe wuh tere báp kí betí ho, cháhe terí mán kí, aur khwáh wuh ghar men paidá húi ho, khwáh áur kahín, beparda na karná. 10 Tú apní potí, yá nawásí ke badan ko beparda na karná, kyúunki un ká badan to terá hí badan hai. 11 Tere báp kí bíwí kí betí, jo tere báp se paidá húi hai, terí bahin hai, tú us ke badan ko beparda na karná. 12 Tú apní phúphí ke badan ko beparda na karná, kyúunki wuh tere báp kí qaríbí rishtadár hai. 13 Tú apní khále ke badan ko beparda na karná, kyúunki wuh terí mán kí qaríbí rishtadár hai. 14 Tú apne báp ke bhái ke badan ko beparda na karná, ya 'ní us kí bíwí ke pás na jána; wuh terí chachí hai. 15 Tú apní bahú ke badan ko beparda na karná, kyúunki wuh tere bete kí bíwí

hai, so tū us ke badan ko beparda na karnā. 16 Tū apnī bhāwaj ke badan ko beparda na karnā, kyūnki wuh tere bhāī kā badan hai. 17 Tū kisī 'aurat aur us kī beṭī donoṃ ke badan ko beparda na karnā; aur na tū us 'aurat kī potī yā nawāsī se biyāh karke un men se kisī ke badan ko beparda karnā, kyūnki wuh donoṃ us 'aurat kī qarībī rishtadār haiṃ; yih barī khabāsat hai. 18 Tū apnī sāṃ se biyāh karke use apnī bīwī kī saukan na banānā, kī dūsarī ke jīte jī us ke badan ko bhī beparda kare. 19 Aur tū 'aurat ke pās, jab tak wuh haiz ke sabab se nāpāk hai, us ke badan ko beparda karne ke liye na jānā. 20 Aur tū apne ko najis karne ke liye apne hamsāye kī bīwī se suhbat na karnā. 21 Tū apnī aulād men se kisī ko Molak kī khatīr āg men se guzārne ke liye na denā, aur na apne Khudā ke nām ko nāpāk thahrānā. Main KHUDĀWAND hūṃ. 22 Tū mard ke sāth suhbat na karnā jaise 'aurat se kartā hai; yih nihāyat makrūh kām hai. 23 Tū apne ko najis karne ke liye kisī jānwar se suhbat na karnā, aur na koī 'aurat kisī jānwar se hamsuhbat hone ke liye us ke āge kharī ho; kyūnki yih aundhī bāt hai.

24 Tum in kāmōṃ men se kisī men phanskar ālūda na ho jānā; kyūnki jin qaumōṃ ko main tumhāre āge se nikāltā hūṃ, wuh in sāre kāmōṃ ke sabab se ālūda haiṃ; 25 aur un kā mulk bhī ālūda ho gayā hai; is liye main us kī badkārī kī saza use detā hūṃ, aisā kī wuh apne bāshindōṃ ko ugale detā hai. 26 Lihāzā tum mere āīn aur ahkām ko mānnā, aur tum men se koī, khwāh wuh desī ho yā pardesī jo tum men būdobāsh rakhtā ho, in makrūhāt men se kisī kām ko na kare; 27 kyūnki us mulk ke bāshindōṃ ne, jo tum se pahle the, yih sab makrūh kām kiye haiṃ, aur mulk ālūda ho gayā hai. 28 So aisā na ho, kī jis tarah us mulk ne us qaum ko, jo tum se pahle wahān thī, ugal diya, usī tarah tum ko bhī, jab tum use ālūda karo, to ugal de. 29 Kyūnki jo in makrūh kāmōṃ men se kisī ko karegā, wuh apne logōṃ men se kāt dālā jāegā. Is liye merī sharī'at ko mānnā, aur yih makrūh rasmen, jo

tum se pahle adā kī jāti thīṃ, in men se kisī ko 'amal men na lānā, aur in men phanskar ālūda na ho jānā. Main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūṃ.

19

Phir KHUDĀWAND ne Musā se kahā, 2 Banī Isrāīl kī sārī jamā'at se kah, kī Tum pāk raho; kyūnki main jo KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūṃ pāk hūṃ. 3 Tum men se har ek apnī māṃ, aur apne bāp se dārtā rahe, aur tum mere sabtōṃ ko mānnā. Main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūṃ. 4 Tum butōṃ kī taraf rujū' na honā, aur na apne liye dhāle hue deotā banānā. Main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūṃ. 5 Aur jab tum KHUDĀWAND ke huzūr salāmatī ke zabīhe guzrānō, to un ko is tarah guzrānnā kī tum maqbūl ho. 6 Aur jis din use guzrānō, us din aur dūsre din wuh khāyā jāe; aur agar tīsre din tak kuchh bachā rah jāe, to wuh āg men jalā diyā jāe. 7 Aur agar wuh zarā bhī tīsre din khāyā jāe, to makrūh thahregā, aur maqbūl na hogā; 8 balki jo koī use khāe, us kā gunāh usī ke sir lagegā, kyūnki us ne KHUDĀWAND kī pāk chīz ko najis kiya; so wuh shakhs apne logōṃ men se kāt dālā jāegā.

9 Aur jab tum apnī zamīn kī paidāwār kī fasil kāto, to apne khet ke kone kone tak purā purā na kātnā, aur na kaṭāl kī girī parī bāloṃ ko chun lenā. 10 Aur apne angūristān kā dāna dāna na tor lenā, aur na apne angūristān ke gire hue dānōṃ ko ama' karnā; un ko garībōṃ aur musāfirōṃ ke liye chhor denā. Main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūṃ. 11 Tum chorī na karnā, aur na dagā denā, aur na ek dūsre se jhūṭh bolnā. 12 Aur tum merā nām lekar jhūṭhī qasam na khānā, jis se apne Khudā ke nām ko nāpāk thahrāo. Main KHUDĀWAND hūṃ. 13 Apne paṛausī par na zulm karnā, na use lūṭnā. Mazdūr kī mazdūrī tere pās sārī rāt subh tak rahne na pāe. 14 Bahre ko na kosnā, aur na andhe ke āge thokar khilāne kī chīz ko dharnā, balki apne Khudā se dārnā. Main KHUDĀWAND hūṃ. 15 Tum faisale men nārāstī na karnā, na to garīb kī ri'āyat karnā, aur na bare ādmī kā lihāz; balki rāstī ke sāth apne

hamsáye ká insáf karná. 16 Tum apní qaum men idhar udhar lutrápan na karte phirná, aur na apne hamsáye ká khún karne par ámáda honá. Main KHUDÁWAND hún. 17 Tum apne dil meḡ apne bhái se bugz na rakhná, aur apne hamsáye ko zarúr dāntte bhí rahná, táki us ke sabab se tumháre sir gunáh na lage. 18 Tum intiḡám na lená, aur na apní qaum kí nāsi se kína rakhná; balki apne hamsáye se apní mánind mahabbat karná. Main KHUDÁWAND hún. 19 Tum merí sharí'aton ko mánná. Tum apne chaupáyon ko gairjins se bharwáne na dená, aur apne khet meḡ do qism ke bñj ek sáth na boná, aur na tum par do qism ke mile jule tár ká kaprá ho. 20 Agar koí aisi 'aurat se suhbat kare, jo laundí aur kisi shakhs kí mangetar ho, aur na to us ká fidya hí diyá gayá ho, aur na wuh ázád kí gayí ho, to un donon ko sazá mile; lekin wuh ján se máre na jáen, is liye kí wuh 'aurat ázád na thí. 21 Aur wuh ádmí apne jurm kí qurbání ke liye khalma e ijtímá' ke darwáze par KHUDÁWAND ke huzúr ek menḡhá láe, kí wuh us ke jurm kí qurbání ho. 22 Aur káhin us ke jurm kí qurbání ke menḡhe se, us ke liye KHUDÁWAND ke huzúr kaffára de; tab jo khatá us ne kí hai, wuh use mu'áf kí jáegí. 23 Aur jab tum us mulk meḡ pahunchkar qism qism ke phal ke darakht lagáo, to tum un ke phal ko goyá námakhtún samajhná: wuh tumháre liye tñ baras tak námakhtún ke barábar hon, aur kháe na jáen. 24 Aur chauthé sál un ká sára phal KHUDÁWAND kí tamjíd karne ke liye muqaddas hogá. 25 Tab pānchwen sál se un ká phal khána, táki wuh tumháre liye ifráat ke sáth paidá hon. Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún. 26 Tum kisi chíz ko khún samet na khána, aur na jádú-mantar karná, na shugún nikálná. 27 Tum apne apne sir ke goshon ko bál kátkar gol na banána, aur na apní dárhí ke konon ko bigárná. 28 Tum murdon ke sabab se apne jism ko zakhmí na karná, aur na apne úpar kuchh gudwána. Main KHUDÁWAND hún. 29 Tum apní beṡi ko kasbí banákar nápák na hone dená, tá aisé na ho kí mulk meḡ randíbázi phail jáe aur sára mulk

badkárí se bhar jáe. 30 Tum mere sabton ko mánná, aur mere maqdis kí ta'zím karná. Main KHUDÁWAND hún. 31 Jo jinnát ke yár hain, aur jo jádúgar hain, tum un ke pás na jáná, aur na un ke talib honá, kí wuh tum ko najis baná deg. Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún. 32 Jin ke sir ke bál safed hain, tum un ke sámne uṡh khare honá, aur bare búrhe ká adab karná, aur apne Khudá se dārná. Main KHUDÁWAND hún. 33 Aur agar koí pardesí tumháre sáth tumháre mulk meḡ búdobásh kartá ho, to use ázár na pahunchána; 34 balki jo pardesí tumháre sáth rahtá ho, use desí kí mánind samajhná; balki tum us se apní mánind mahabbat karná, is liye kí tum Misr ke mulk meḡ pardesí the. Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún. 35 Tum insáf, aur paimáish, aur wazn, aur paimáne meḡ nárāstí na karná. 36 Thík tarázú, thík bát, púra aifah, aur púra hín rakhná. Jo tum ko mulk í Misr se nikálkar láyá, main hí hún, KHUDÁWAND tumhárá Khudá. 37 So tum mere sáre áln aur sáre ahkám mánná, aur un par 'amal karná. Main KHUDÁWAND hún.

20 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Tú baní Isráíl se yih bhí kah de, kí Baní Isráíl meḡ se, yá un pardeslon meḡ se jo Isráílon ke darmiyán búdobásh karte hain, jo koí shakhs apní aulád meḡ se kisi ko Molak kí nazr kare, wuh zarúr ján se mára jáe; ahl í mulk use sangsár karen. 3 Aur main bhí us shakhs ká mukhálif húngá, aur use us ke logon meḡ se kát dálúngá, is liye kí us ne apní aulád ko Molak kí nazr karke mere maqdis aur mere pák nám ko nápák thahráyá. 4 Aur agar us waqt, jab wuh apní aulád meḡ se kisi ko Molak kí nazr kare, ahl í mulk us shakhs kí taraf se chashmposhi karke use ján se na máren, 5 to main khud us shakhs ká, aur us ke gharáne ká mukhálif hokar us ko aur un sabhon ko, jo us kí pairawí meḡ zinákár banen aur Molak ke sáth ziná karen, un kí qaum meḡ se kát dálúngá. 6 Aur jo shakhs jinnát ke yáron aur jádúgaron ke pás jáe, kí un kí pairawí meḡ ziná kare, main us ká mukhálif húngá, aur use us

ki qaum men se kát dálungá. 7 Is liye tum apne ap ko muqaddas karo, aur pák raho. Main KHUDÁWAND tumhará Khudá hún. 8 Aur tum mere áin ko mánná, aur us par 'amal karná. Main KHUDÁWAND hún, jo tum ko muqaddas kartá hún. 9 Aur jo koi apne báp yá apni mán par la'nat kare, wuh zarúr ján se mará jáe; us ne apne báp yá mán par la'nat ki hai; so us ká khún usí ki gardan par hogá. 10 Aur jo shakhs dústre ki biwi se, ya'ni apne hamsaye ki biwi se, ziná kare, wuh zání aur záníya, donon zarúr ján se mar diye jáen. 11 Aur jo shakhs apni sauteli mán se suhbat kare, us ne apne báp ke badan ko beparda kiyá; wuh donon zarúr ján se maré jáen; un ká khún un hí ki gardan par hogá. 12 Aur agar koi shakhs apni bahú se suhbat kare, to wuh donon zarúr ján se maré jáen; unhon ne aundhi bát ki hai; un ká khún un hí ki gardan par hogá. 13 Aur agar koi mard se suhbat kare, jaise 'aurat se karte hain, to un donon ne nihayat makruh kám kiyá hai, so wuh donon zarúr ján se maré jáen; un ká khún un hí ki gardan par hogá. 14 Aur agar koi shakhs apni biwi aur apni sás donon ko rakkhe, to yih barí khabásat hai; so wuh ádmi aur wuh 'auraten, tinon ke tinon, jalá diye jáen, taki tumhare darmiyan khabásat na rahe. 15 Aur agar koi mard kisi jánwar se jimá kare, to wuh zarúr ján se mará jáe, aur tum us jánwar ko bhi mar dálná. 16 Aur agar koi 'aurat kisi jánwar ke pás jáe, aur us se hamsuhbat ho, to tum us 'aurat aur jánwar donon ko mar dálná; wuh zarúr ján se maré jáen; un ká khún un hí ki gardan par hogá. 17 Aur agar koi mard apni bahin ko, jo us ke báp ki, yá us ki mán ki beti ho lekar, us ká badan dekhe, aur us ki bahin us ká badan dekhe, to yih sharin ki bát hai; wuh donon apni qaum ke logon ki ánkhon ke samne qatl kiye jáen; us ne apni bahin ke badan ko beparda kiyá; us ká gunáh usí ke sir lagegá. 18 Aur agar mard us 'aurat se jo kapron se ho, suhbat karke us ke badan ko beparda kare, to us ne us ká chashma kholá, aur us 'aurat ne apne khún ká chashma khulwáya; so wuh donon apni qaum men se kát

dále jáen. 19 Aur tú apni khála, yá phuphi ke badan ko beparda na karná; kyunki jo aisa kare, us ne apni qaribi rishtadar ko beparda kiyá; so un donon ká gunáh un hí ke sir lagegá. 20 Aur agar koi apni chachi yá tai se suhbat kare, to us ne apne chachi yá tai ke badan ko beparda kiyá; so un ká gunáh un ke sir lagegá; wuh láwalad marenge. 21 Agar koi shakhs apne bhai ki biwi ko rakkhe, to yih najásat hai; us ne apne bhai ke badan ko beparda kiyá hai; wuh láwalad rahenge.

22 So tum mere sab áin aur álikám mánná, aur un par 'amal karná, taki wuh mulk, jis men main tum ko basane ko liye játa hún, tum ko ugal na de. 23 Tum un qaumon ke dasturon par, jin ko main tumhare áge se nikálta hún, mat chalná; kyunki unhon ne yih sare kám kiye, isi liye mujhe un se nafrat ho gayi. 24 Par main ne tum se kahá hai, ki Tum un ke mulk ke waris hoge, aur main tum ko wuh mulk, jis men dúdh aur shahd bahta hai, tumhari milkiyat hone ke liye dúngá. Main KHUDÁWAND tumhará Khudá hún, jis ne tum ko aur qaumon se alag kiyá hai; 25 so tum pák aur nápak chaupayon men, aur pák aur nápak parandon men, farq karná; aur tum kisi jánwar, yá parande, yá zamin par ke rengne-wale jándar se, jin ko main ne tumhare liye nápak thaharakar alag kiyá hai, apne ap ko makruh na baná lená. 26 Aur tum mere liye pák bane rahná, kyunki main jo KHUDÁWAND hún, pák hún; aur main ne tum ko aur qaumon se alag kiyá hai, taki tum mere hí raho.

27 Aur wuh mard yá 'aurat jis men jinn ho, yá wuh jadugar ho, to wuh zarúr ján se mará jáe; aison ko log sangsar karen; un ká khún un hí ki gardan par hogá.

21

Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Harún ke beton se, jo káhin hain kah, ki Apne qabile ke murde ke sabab se koi apne ap ko najis na kar le. 2 Apne qaribi rishtadaron ke sabab se, jaise apni man ke sabab se, aur apne báp ke sabab se, aur apne bete beti ke sabab se, aur apne bhai ke sabab se, 3 aur apni sagi kunwari bahin ke sabab se, jis ne shaular na

kiyá ho, in kí khátir wuh apne ko najís kar saktá hai. 4 Chũnki wuh apne logon men sardár hai, is liye wuh apne ap ko aisá álúda na kare, kí nápak ho jáe. 5 Wuh na apne sir un kí khátir bích se ghutwaen, aur na apní dárhi ke kone mund-waen, aur na apne ko zakhmí karen. 6 Wuh apne Khudá ke liye pák bane raheñ, aur apne Khudá ke nám ko behurmat na karen; kyũnki wuh KHUDÁWAND kí ádashín qurbanían, jo un ke Khudá kí gizá haiñ, guzránte haiñ; is liye wuh pák raheñ. 7 Wuh kisi fáhisha yá nápak 'aurat se biyáh na karen; aur na us 'aurat se biyáh karen, jise us ke shauhar ne taláq dí ho; kyũnki káhin apne Khudá ke liye muqaddas hai. 8 Pas tum káhin ko muqaddas jánná, kyũnki wuh tumháre Khudá kí gizá guzrántá hai; so wuh tumhári nazar men muqaddas thahre; kyũnki main KHUDÁWAND jo tum ko muqaddas kartá hũñ, quddús hũñ. 9 Aur agar káhin kí betí fáhisha bankar apne ap ko nápak kare, to wuh apne báp ko nápak thahrátí hai; wuh 'aurat ág men jalái jáe.

10 Aur wuh jo apne bháiyon ke darmiyán sardár káhin ho, jis ke sir par masah karne ká tel dálá gayá, aur jo pák libás pahinne ke liye makhsús kiyá gayá, wuh apne sir ke bál bikhárne na de, aur apne kapre na pháre. 11 Wuh kisi murde ke pás na jáe, aur na apne báp yá mán kí khátir apne ap ko najís kare. 12 Aur wuh maqdis ke báhar bhí na níkle, aur na apne Khudá ke maqdis ko behurmat kare; kyũnki us ke Khudá ke masah karne ke tel ká táj us par hai. Main KHUDÁWAND hũñ. 13 Aur wuh kunwári 'aurat se biyáh kare; 14 jo bewa, yá mutallaqa, yá nápak 'aurat, yá fáhisha ho, un se wuh biyáh na kare, balki wuh apní hí qaum kí kunwári ko biyáh le. 15 Aur wuh apne tukhm ko apní qaum men nápak na thahráe; kyũnki main KHUDÁWAND hũñ, jo use muqaddas kartá hũñ.

16 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 17 Hárũn se kah de, kí Terí nasl men pusht dar pusht agar koí kisi tarah ká 'aib rakhtá ho, to wuh apne Khudá kí gizá guzráne ko nazdík na áe; 18 khwáh koí ho jis men 'aib ho, wuh nazdík na áe;

khwáh wuh andhá ho, yá langrá, yá nakchaptá ho, yá záidu'l a'zá, 19 yá us ká pánw tũtá ho, yá háth tũtá ho, 20 yá wuh kubrá, yá bauná ho, yá us kí ánkhi men kuchh nuqs ho, yá khujlí bhará ho, yá us ke papriyán hon, yá us ke khusye pichke hon. 21 Hárũn káhin kí nasl men se koí jo 'aibdár ho KHUDÁWAND kí ádashín qurbanían guzráne ko nazdík na áe; wuh 'aibdár hai; wuh hargiz apne Khudá kí gizá guzráne ko pás na áe. 22 Wuh apne Khudá kí niháyat hí muqaddas aur pák, donon tarah kí rotí kháe; 23 lekin parde ke andar dákhil na ho, na mazbah ke pás áe, is liye kí wuh 'aibdár hai; tá aisá na ho kí wuh mere muqaddas maqámon ko behurmat kare; kyũnki main KHUDÁWAND un ká muqaddas karnewálá hũñ. 24 So Músá ne Hárũn, aur us ke beñon, aur sáre baní Isráíl se yih báten káhin.

22 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Hárũn aur us ke beñon se kah, kí wuh baní Isráíl kí pák chízon se, jin ko wuh mere liye muqaddas karte haiñ, apne ap ko bacháe rakkheñ, aur mere pák nám ko behurmat na karen. Main KHUDÁWAND hũñ. 3 Un ko kah de, kí Tumhári pusht dar pusht, jo koí tumhári nasl men se apní nápakí kí hálat men un pák chízon ke pás jáe, jin ko baní Isráíl KHUDÁWAND ke liye muqaddas karte haiñ, wuh shakhs mere huzúr se kát dálá jáegá. Main KHUDÁWAND hũñ. 4 Hárũn kí nasl men jo korhí, yá jiryán ká maríz ho, wuh, jab tak pák na ho jáe, pák chízon men se kuchh na kháe; aur jo koí aisí chíz ko, jo murde ke sabab se nápak ho gayí hai, yá us shakhs ko jis kí dhát bahtí ho, chhúe; 5 yá jo koí kisi rengnewále jándár ko, jis ke chhúne se wuh nápak ho saktá hai, chhúe, yá kisi aise shakhs ko chhúe, jis se us kí nápakí, khwáh wuh kisi qism kí ho, us ko bhí lag saktí ho; 6 to wuh ádmí, jo in men se kisi ko chhúe shám tak nápak rahegá; aur jab tak pání se gusi na kar le, pák chízon men se kuchh na kháe; 7 aur wuh us waqt pák thahregá, jab áftáb gurúb ho jáe; is ke ba'd wuh pák chízon men se kháe, kyũnki yih us kí khurák hai. 8 Aur murdár yá da-

rande ke phāre hue jānwar ko khāne se wuh apne āp ko najis na kar le : main KHUDĀWAND hūn. 9 Is liye wuh merī shara' ko mānen, tā na ho ki us ke sabab se un ke sir gunāh lage, aur us kī behurmatī karne kī wajh se wuh mar bhī jāen. Main KHUDĀWAND un kā muqaddas karnewālā hūn. 10 Koī ajnabi pāk chīz ko na khāne pāe, khwāh wuh kāhin hī ke hān ṭahra ho, yā us kā naukār ho, taubhī wuh koī pāk chīz na khāe ; 11 lekin wuh, jise kāhin ne apne zar se kharīdā ho, use khā saktā hai ; aur wuh jo us ke ghar men paidā hue hon, wuh bhī us ke khāne men se khāen. 12 Agar kāhin kī betī kisī ajnabī se biyāhī gayī ho, to wuh pāk chīzon kī qurbānī men se kuchh na khāe. 13 Par agar kāhin kī betī bewa ho jāe, yā mutallaqa ho aur beaulād ho, aur laṛakpan ke dinon kī tarah apne bāp ke ghar men phīr ākar rahe, to wuh apne bāp ke khāne men se khāe ; lekin koī ajnabī use na khāe. 14 Aur agar koī nādānista pāk chīz ko khā jāe, to wuh us ke pānchwen hisse ke barābar apne pās se us men milākar wuh pāk chīz kāhin ko de. 15 Aur wuh banī Isrāīl kī pāk chīzon ko, jin ko wuh KHUDĀWAND kī nazr karte hon, behurmat karke, 16 un ke sir us gunāh kā jurm na lāden, jo un kī pāk chīzon ke khāne se hogā ; kyūnki main KHUDĀWAND un kā muqaddas karnewālā hūn.

17 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, 18 Hārūn aur us ke beton aur sāre banī Isrāīl se kah, ki Isrāīl ke gharāne kā, yā un pardesion men se jo Isrāīlion ke darmiyān rahte hain, jo koī shakhs apnī qurbānī lāe, khwāh wuh koī mannāt kī qurbānī ho yā razā kī qurbānī, jise wuh sokhtanī qurbānī ke taur par KHUDĀWAND ke huzūr guzranā karte hain, 19 to apne maqbūl hone ke liye tum bailon, yā barron, yā bakron men se be'aib nar charhānā. 20 Aur jis men 'aib ho, use na charhānā, kyūnki wuh tumhārī taraf se maqbūl na hogā. 21 Aur jo koī apnī mannāt pūrī karne ke liye, yā razā kī qurbānī ke taur par gāe bail yā bher bakrī men se salāmatī kā zabiha KHUDĀWAND ke huzūr guzranē, to wuh jānwar maqbūl ṭahrne ke liye be'aib ho ; us men koī nuqs na ho. 22 Jo andhā,

yā shikasta e 'uzw, yā lūlā ho, yā jis ke rasaulī, yā khujlī, yā papriyān hon, aison ko KHUDĀWAND ke huzūr na charhānā, aur na mazbah par un kī ātashin qurbānī KHUDĀWAND ke huzūr guzranā. 23 Jis bachhre yā barre kā koī 'uzw ziyāda yā kam ho, use tum razā kī qurbānī ke taur par guzran sakte ho ; par mannāt pūrī karne ke liye wuh maqbūl na hogā. 24 Jis jānwar ke khusye kuchle hue, yā chūr kiye hue, yā ṭūṭe, yā kaṭe hue hon, use tum KHUDĀWAND ke huzūr na charhānā, aur na apne mulk men aisā kām karnā, 25 aur na in men se kisī ko lekar tum apne Khudā kī gizā pardesī yā ajnabī ke hāth se charhwānā, kyūnki un kā bigār un men maujūd hotā hai ; un men 'aib hai : so wuh tumhārī taraf se maqbūl na hongē.

26 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, 27 Jis waqt bachhrā, yā bher, yā bakrī kā bachchā paidā ho, to sāt din tak wuh apnī mān ke sāth rahe, aur āṭhwen din se, aur us ke ba'd se, wuh KHUDĀWAND kī ātashin qurbānī ke liye maqbūl hogā. 28 Aur khwāh gāe ho, yā bher bakrī, tum use aur us ke bachche donon ko ek hī din zabh na karnā. 29 Aur jab tum KHUDĀWAND ke shukranē kā zabiha qurbānī karo, to use is tarah qurbānī karnā ki tum maqbūl ṭahro ; 30 aur wuh usī din khā bhī liyā jāe ; tum us men se kuchh bhī dūsre din kī subh tak bāqī na chhornā ; main KHUDĀWAND hūn. 31 So tum mere hukmon ko mānnā, aur un par 'amal karnā. Main KHUDĀWAND hūn. 32 Tum mere pāk nām ko nāpāk na ṭahrānā, kyūnki main banī Isrāīl ke darmiyān zarūr hī pāk mānā jāūngā. Main KHUDĀWAND tumhārā muqaddas karnewālā hūn, 33 jo tum ko mulk i Misr se nikāl lāyā hūn, tāki tumhārā Khudā banā rahūn. Main KHUDĀWAND hūn.

23

Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki 2 Banī Isrāīl se kah, ki KHUDĀWAND kī 'īden, jin kā tum ko muqaddas majma'on ke liye i'lān denā hogā, merī wuh 'īden yih hain. 3 Chha din kām kāj kiya jāe, par sātwan din khāss āram kā aur muqaddas majma' kā sabt hai ; us roz kisī tarah kā kām na karnā ; wuh tumhārī sārī sukūnat-

gáhon men KHUDÁWAND ká sabt hai.

4 KHUDÁWAND kī 'īden, jin ká i'lán tum ko muqaddas majma'ón ke liye waqt i mu'aiyan par karná hogá, so yih hain. 5 Pahle mahíne kī chaudahwīn tārīkh ko shám ke waqt KHUDÁWAND kī fasah huá kare. 6 Aur usī mahíne kī pandrahwīn tārīkh ko KHUDÁWAND ke liye 'īd i Fatīr ho. Us men tum sāt din tak bekhamīri rotī kháná. 7 Pahle din tumhárá muqaddas majma' ho; us men tum koī khádimána kám na karná. 8 Aur sáton din tum KHUDÁWAND ke huzúr ádashín qurbání guzránná, aur sātweñ din phir muqaddas majma' ho; us roz tum koī khádimána kám na karná.

9 Aur KHUDÁWAND ne Musá se kahá, 10 Baní Isráíl se kah, kī Jab tum us mulk men, jo main tum ko detá hun, dákhil ho jáo, aur us kī fasil káto, to tum apní fasil ke pahle phalon ká ek pulá káhin ke pás láná; 11 aur wuh use KHUDÁWAND ke huzúr hiláe, táki wuh tumhári taraf se qubúl ho, aur káhin use sabt ke dúsre din subh ko hiláe. 12 Aur jis din tum púle ko hilwáo, usí din ek nar be'aib yaksála barra sokhtaní qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzránná. 13 Aur us ke sáth nazr kī qurbání ke liye tel milá huá maida aifah ke do dahái hisse ke barábar ho, táki wuh ádashín qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú ke liye jalái jáe; aur us ke sáth mai ká tapáwan hín ke chauthé hisse ke barábar mai lekar karná. 14 Aur jab tak tum apne Khudá ke liye yih charháwá na le áo, us din tak nayí fasil kī rotī, yá bhuná huá anáj, yá harí bálen hargiz na kháná. Tumhári sári sukúnatgáhon men pusht dar pusht hamesha yihí áin rahegá.

15 Aur tum sabt ke dúsre din se, jis din hiláne kī qurbání ke liye pulá láoge ginná shurú' karná jab tak sāt sabt púre na ho jáen. 16 Aur sātweñ sabt ke dúsre din tak pachás din gín lená; tab tum KHUDÁWAND ke liye nazr kī nayí qurbání guzránná. 17 Tum apne gharon men se aifah ke do dahái hisse ke wazn ke mai'le ke do girde hiláne kī qurbání ke liye le áná; wuh khamír ke sáth pakáe jáen, táki KHUDÁWAND ke

liye pahle phal thahren. 18 Aur un girdon ke sáth hí tum sāt yaksála be'aib barre, aur ek bachhrá, aur do mendhe láná, táki wuh apní apní nazr kī qurbání aur tapáwan ke sáth KHUDÁWAND ke huzúr sokhtaní qurbání ke taur par guzráne jáen, aur KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú kī ádashín qurbání thahren. 19 Aur tum khatá kī qurbání ke liye ek bakrá, aur salámatí ke zabíhe ke liye do yaksála nar barre charhánná. 20 Aur káhinin ko pahle phal ke donon girdon ke sáth lekar un donon barron samet hiláne kī qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr hiláe; wuh KHUDÁWAND ke liye muqaddas aur káhin ká hissa thahren. 21 Aur tum 'ain usí din i'lán kar dená. Us roz tumhárá muqaddas majma' ho; tum us din koī khádimána kám na karná; tumhári sári sukúnatgáhon men pusht dar pusht sadá yihí áin rahegá.

22 Aur jab tum apní zamín kī paidáwar kī fasil káto, to apne khet ko kone kone tak púra na kátná, aur na apní fasil kī girí parí bálon ko jama' karná, balki un ko garíbon aur musáfiroñ ke liye chhoñ dená. Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hun.

23 Aur KHUDÁWAND ne Musá se kahá, 24 Baní Isráíl se kah, kī Sātweñ mahíne kī pahlí tārīkh tumháre liye kháss áram ká din ho; us men yádgári ke liye narsingé phúnke jáen, aur muqaddas majma' ho. 25 Tum us roz koī khádimána kám na karná: aur KHUDÁWAND ke huzúr ádashín qurbání guzránná.

26 Aur KHUDÁWAND ne Musá se kahá, 27 Usí sātweñ mahíne kī daswīn tārīkh ko kaffáre ká din hai; us roz tumhárá muqaddas majma' ho, aur tum apní jánon ko dukh dená, aur KHUDÁWAND ke huzúr ádashín qurbání guzránná. 28 Tum us din kisi tarah ká kám na karná, kyúñki wuh kaffáre ká din hai, jis men KHUDÁWAND tumháre Khudá ke huzúr tumháre liye kaffára diyá jáegá. 29 Jo shakhs us din apní ján ko dukh na de, wuh apne logon men se kát dálá jáegá. 30 Aur jo shakhs us din kisi tarah ká kám kare, use main us ke logon men se faná kar dúngá. 31 Tum kisi tarah ká kám mat karná; tumhári sári

sukúnatgáhon men pusht dar pusht sadá yihí áin rahegá. 32 Yih tumháre liye kháss áram ká sabbt ho; is men tum apní jánon ko dukh dená: tum us mahíne kí nauwín táríkh kí shám se dúsrí shám tak apná sabbt mánná.

33 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 34 Baní Isráíl se kah, kí Usi sátwen mahíne kí pandrahwín táríkh se lekar sátt dín tak KHUDÁWAND ke liye 'Id í Khíyám hogí. 35 Pahle dín muqaddás majma' ho; tum us dín koí khádimána kám na karná. 36 Tum sáton dín barábar KHUDÁWAND ke huzúr átashín qurbání guzránná. Áthwen dín tumhárá muqaddas majma' ho, aur phir KHUDÁWAND ke huzúr átashín qurbání guzránná: wuh kháss majma' hai; us men koí khádimána kám na karná.

37 Yih KHUDÁWAND kí muqarrara 'iden hain, jin men tum muqaddas majma'on ká i'lán karná, táki KHUDÁWAND ke huzúr átashín qurbání, aur sokhtaní qurbání, aur nazr kí qurbání, aur zabiha, aur tapáwan har ek apne apne mu'aiyan dín men guzráná jae. 38 Má síwá in ke KHUDÁWAND ke sabton ko mánná, aur apne hadyon aur mannaton, aur razá kí qurbáníon ko, jo tum KHUDÁWAND ke huzúr láte ho, guzránná.

39 Aur sátwen mahíne kí pandrahwín táríkh se, jab tum zamín kí paidáwar jama' kar chuko, to sátt dín tak KHUDÁWAND kí 'id mánná. Pahlá dín kháss áram ká ho, aur áthwán dín bhí kháss áram hí ká ho. 40 So tum pahle dín khushnumá darakhton ke phal aur khajúr kí dáliyán aur ghane darakhton kí shákhen, aur nadiyon kí bed í majnún lená; aur tum KHUDÁWAND apne Khudá ke áge sátt dín tak khushí manána. 41 Aurtum harsál KHUDÁWAND ke liye sátt roz tak yih 'id maná karná. Tumhári nasl dar nasl sadá yihí áin rahegá, kí tum sátwen mahíne is 'id ko máno. 42 Sátt roz tak barábar tum sáyabánon men rahná; jitne Isráíl kí nasl ke hain, sab ke sab sáyabánon men rahen; 43 táki tumhári nasl ko ma'lúm ho, kí jab main baní Isráíl ko mulk í Mísr se nikálkar lá rahá thá, to main ne un ko sáyabánon men tikáyá thá. Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá

hún. 44 So Músá ne baní Isráíl ko KHUDÁWAND kí muqarrara 'iden batá dín.

24 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Baní Isráíl ko hukm kar, kí wuh tere pás zaitún ká kútkar nikálá huá khális tel raushní ke liye láen, táki chirág hamesha jaltá rahe. 3 Hárún use shahádat ke parde ke báhar khaíma e ijtímá' men shám se subh tak KHUDÁWAND ke huzúr qaríne se rakkhá kare: tumhári nasl dar nasl sadá yihí áin rahegá. 4 Wuh hamesha un chirágon ko tartíb se pák sham'adán par KHUDÁWAND ke huzúr rakkhá kare.

5 Aur tú maida lekar bárah girde pakáná; har ek girde men aifah ke do dahál hisse ke barábar maida ho. 6 Aur tú un ko do qatáren karke, har qatár men chha chha roṭiyán pák mez par KHUDÁWAND ke huzúr rakhná. 7 Aur tú har ek qatár par khális lubán rakhná, táki wuh roṭí par yádgári, ya'ní KHUDÁWAND ke huzúr átashín qurbání ke taur par ho. 8 Wuh sadá har sabbt ke roz un ko KHUDÁWAND ke huzúr tartíb diyá kare, kyúinki yih baní Isráíl kí jánib se ek dáimí 'ahd hai. 9 Aur yih roṭiyán Hárún aur us ke beton kí hongí; wuh in ko kisi pák jagah men khaen, kyúinki wuh ek jáwidání áin ke mutábíq KHUDÁWAND kí átashín qurbáníon men se Hárún ke liye niháyat pák hain.

10 Aur ek Isráíli 'aurat ká betá, jis ká báp Mísrí thá, Isráíliyon ke bích chalá gayá: aur wuh Isráíli 'aurat ká betá aur ek Isráíli lashkargáh men ápas men már píṭ karne lage; 11 aur Isráíli 'aurat ke bete ne pák nám par kufr baká, aur la'nat kí. Tab log use Músá ke pás le gaye. Us kí man ká nám Salomít thá, jo Dibrí kí betí thí, jo Dán ke qabile ká thá. 12 Aur unhon ne use hawálát men dál diyá, táki KHUDÁWAND kí jánib se is bát ká faisala un par zahir kíyá jae.

13 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 14 Us la'nat karnewále ko lashkargáh ke báhar nikálkar le já; aur jitnon ne use la'nat karte suná, wuh sab apne apne háth us ke

sir par rakkhen, aur sārī jamā'at use sangsār kare. 15 Aur tū banī Isrāīl se kah de, ki Jo koī apne Kḥudā par la'nat kare, us kā gunāh usī ke sir lagegā. 16 Aur wuh jo KḤUDĀWAND ke nām par kufr bake, zarūr jān se mārā jāe; sārī jamā'at use qata'ī sangsār kare, kḥwāh wuh desī ho, yā pardesī; jab wuh pāk nām par kufr bake, to wuh zarūr jān se mārā jāe. 17 Aur jo koī kisī ādmī ko mār dāle, wuh zarūr jān se mārā jāe. 18 Aur jo koī kisī chaupāye ko mār dāle, wuh us kā mu'āwaza jān ke badle jān de. 19 Aur agar koī shakhs apne hamsāye ko 'aibdār banā de, to jaisā us ne kiyā waisā hī us se kiyā jāe; 20 ya'nī 'uzw toṛne ke badle 'uzw toṛnā ho, aur āṅkh ke badle āṅkh, aur dānt ke badle dānt. Jaisā 'aib us ne dūsre ādmī meṁ paidā kar diyā hai, waisā hī us meṁ bhī kar diyā jāe. 21 Algaraz, jo koī kisī chaupāye ko mār dāle, wuh us kā mu'āwaza de; par insān kā qātil jān se mārā jāe. 22 Tum ek hī tarah kā qānūn desī aur pardesī donon ke liye rakhnā, kyūṅki main KḤUDĀWAND tumhārā Kḥudā hūṅ. 23 Aur Mūsā ne yih banī Isrāīl ko batāyā. Pas wuh us la'nat karnewāle ko nikālkar lashkargāh ke bāhar le gaye, aur use sangsār kar diyā. So banī Isrāīl ne, jaisā KḤUDĀWAND ne Mūsā ko hukm diyā thā, waisā hī kiyā.

25 Aur KḤUDĀWAND ne koh i Sinā par Mūsā se kahā, ki 2 Banī Isrāīl se kah, ki Jab tum us mulk meṁ, jo main tum ko detā hūṅ, dākhil ho jāo, to us kī zamīn bhi KḤUDĀWAND ke liye sabt ko māne. 3 Tum apne khet ko chha baras bonā, aur apne angūristān ko chha baras chhāṭnā, aur us kā phal jama' karnā; 4 lekin sātweṅ sāl zamīn ke liye khāss āram kā sabt ho. Yih sabt KḤUDĀWAND ke liye ho. Is meṁ na to apne khet ko bonā, aur na apne angūristān ko chhāṭnā, 5 aur na apnī kḥudrau fasl ko kāṭnā, aur na apnī bechhuṭī tākon ke angūron ko toṛnā: yih zamīn ke liye khāss āram kā sāl ho. 6 Aur zamīn kā yih sabt tumhāre, aur tumhāre gulāmōṅ, aur tumhārī laundiyōṅ, aur mazdūron, aur un pardesiōṅ ke liye, jo tumhāre sāth

rahte haiṅ, kḥurāk kā bā'is hogā; 7 aur us kī sārī paidāwār tumhāre chaupāyon aur mulk ke āur jānwaron ke liye kḥurish thahregī.

8 Aur tum barason ke sāt sabton ko, ya'nī sāt gunā sāt sāl gin lenā; aur tumhāre hisāb se barason ke sāt sabton kī muddat kull unchās sāl hongē. 9 Tab tum sātweṅ mahīne kī daswiṅ tārīkh ko barā narsingā zor se phunḳwānā; tū kaffāre ke roz, apne sāre mulk meṁ yih narsingā phunḳwānā. 10 Aur tum pachāsweṅ baras ko muqaddas jānnā, aur tamām mulk meṁ sāre bāshindon ke liye āzādī kī manādī karānā; yih tumhāre liye yobalī ho; is meṁ tum meṁ se har ek apnī milkīyat kā mālik ho, aur har shakhs apne kḥāndān meṁ phir shāmil ho jāe. 11 Wuh pachāsweṅ baras tumhāre liye yobalī ho; tum us meṁ kuchh na bonā, aur na use jo apne āp paidā ho jāe kāṭnā, aur na bechhuṭī tākon kā angūr jama' karnā; 12 kyūṅki wuh sāl i yobalī hogā; -so wuh tumhāre liye muqaddas thāhre: tum us kī paidāwār ko khet se le lekar khānā. 13 Us sāl i yobalī meṁ tum meṁ se har ek apnī milkīyat kā phir mālik ko jāe. 14 Aur agar tum apne hamsāye ke hāth kuchh becho, yā apne hamsāye se kuchh kharīdo, to tum ek dūsre par andher na karnā. 15 Yobalī ke ba'd jitne baras guzre hon, un ke shumār ke muwāfiq tum apne hamsāye se use kharīdnā, aur wuh use fasl ke barason ke shumār ke mutābiq tumhāre hāth beche. 16 Jitne ziyāda baras hon, utnā hī dām ziyāda karnā; aur jitne kam baras hon, utnī hī us kī qīmat ghaṭānā, kyūṅki barason ke shumār ke muwāfiq wuh un kī fasl tumhāre hāth bechtā hai. 17 Aur tum ek dūsre par andher na karnā; balki apne Kḥudā se darte rahnā: kyūṅki main KḤUDĀWAND tumhārā Kḥudā hūṅ. 18 So tum merī shari'at par 'amal karnā, aur mere hukmon ko mānnā, aur un par chalnā, to tum us mulk meṁ amn ke sāth base rahoge. 19 Aur zamīn phalegī, aur tum peṭ bharkar khāoge, aur wahāṅ amn ke sāth rahā karoge. 20 Aur agar tum ko khayāl ho, ki Ham sātweṅ baras kyā khāenge? kyūṅki dekho, ham ko na to bonā hai, aur na apnī paidāwār ko jama' karnā hai: 21 to

main chhate hi baras aisi barakat tum par nazil karunga, ki tino sal ke liye kafi galla paida ho jage; 22 aur athwen baras phir jotna bona, aur pichhla galla khate rahnai; balki jab tak nauwen sal ke boe hue ki fasl na kat lo, us waqt tak wuh pichhla galla khate rahoge. 23 Aur zamin hamesha ke liye bechi na jae, kyunki zamin meri hai, aur tum mere musafir aur mihman ho; 24 balki tum apni milkiyat ke mulk mein har jagah zamin ko chhura lene dena.

25 Aur agar tumhara bhai muslis ho jae, aur apni milkiyat ka kuchh hissa bech daale, to jo us ka sab se qaribi rishtadar hai, wuh akar us ko, jise us ke bhai ne bech dala hai, chhura le. 26 Aur agar us admi ka koi na ho, jo use chhurae, aur wuh khud maldar ho jae, aur us ke chhuraane ke liye us ke pas kafi ho, 27 to wuh farokht ke ba'd ke barason ko ginkar baqi dam us ko, jis ke hath zamin bechi hai, pher de; tab wuh phir apni milkiyat ka malik ho jae. 28 Lekin agar us mein itna maqdur na ho ki apni zamin wapas kara le, to jo kuchh us ne bech dala hai, wuh sal i yobali tak kharidar ke hath mein rahe, aur sal i yobali mein chhut jae; tab yeh admi apni milkiyat ka phir malik ho jae.

29 Aur agar koi shakhs rahne ke aise makan ko beche, jo kisi fasildar shahr mein ho, to wuh us ke bik jane ke ba'd sal bhar ke andar andar use chhura sakega; ya'ni pure ek sal tak wuh use chhuraane ka haqqdar rah-ega. 30 Aur agar wuh pure ek sal ki m'ad ke andar chhuraaya na jae, to us fasildar shahr ke makan par kharidar ka nasl dar nasl daimi qabza ho jae, aur wuh sal i yobali mein bhi na chhute. 31 Lekin jin dihat ke gird koi fasl nahin, un ke makanon ka hisab mulk ke kheton ki tarah hoga; wuh chhurae bhi ja sakege, aur sal i yobali mein wuh chhut bhi jenge. 32 Taubhi Lawion ke jo shahr hain, Lawi apni milkiyat ke shahron ke makanon ko chahne kisi waqt chhura len. 33 Aur agar koi dusra Lawi un ko chhura le, to wuh makan jo becha gaya, aur us ki milkiyat ka shahr donon sal i yobali mein chhut jain; kyunki jo makan Lawion ke shahron mein hain wuh bani Israil ke darmiyan

Lawion ki milkiyat hain. 34 Par un ke shahron ki nawahi ke khet nahin bik sakte hain, kyunki wuh un ki daimi milkiyat hain.

35 Aur agar tumhara koi bhai muslis ho jae, aur wuh tumhare samne tangdast ho, to tum use sambhalna. Wuh pardesi aur musafir ki tarah tumhare saath rahe. 36 Tum us se sud ya nafa mat lena; balki apne Khuda ka khauf rakhnai, taki tumhara bhai tumhare saath zindagi basar kar sake. 37 Tum apna rupaya use sud par mat dena, aur apna khana bhi use nafa ke khayal se na dena. 38 Main KHUDAWAND tumhara Khuda hun, jo tum ko isi liye mulk i Misr se nikalkar laya, ki mulk i Kan'an tum ko dun, aur tumhara Khuda thahrin.

39 Aur agar tumhara koi bhai tumhare samne aisa muslis ho jae, ki apne ko tumhare hath bech daale, to tum us se gulam ki manind khidmat na lena; 40 balki wuh mazdur aur musafir ki manind tumhare saath rahe, aur sal i yobali tak tumhari khidmat kare. 41 Us ke ba'd wuh bal bachchon samet tumhare pas se chala jae; aur apne gharane ke pas, aur apne bapdada ki milkiyat ki jagah ko laut jae. 42 Is liye ki wuh mere khadim hain, jin ko main mulk i Misr se nikalkar laya hun; wuh gulamon ki tarah beche na jain. 43 Tum un par sakhti se hukmani na karna, balki apne Khuda se darte rahnai. 44 Aur tumhare jo gulam, aur tumhari jo laundiyain hon, wuh un qaumon mein se hon, jo tumhare chaugird rahti hain; un hi mein se tum gulam aur laundiyain kharida karna. 45 Ma siwa in ke un pardesiyon ke larke balon mein se bhi, jo tum mein budobasth karte hain, aur un ke gharanon mein se, jo tumhare mulk mein paida hue aur tumhare saath hain, tum kharida karna: aur wuh tumhari hi milkiyat honge. 46 Aur tum un ko miras ke taur par apni aulad ke nam kar dena, ki wuh un ki maurusi milkiyat hon. In mein se tum hamesha apne liye gulam liya karna; lekin bani Israil, jo tumhare bhai hain, un mein se kisi par tum sakhti se hukmani na karna.

47 Aur agar koi pardesi ya musafir, jo tumhare saath ho, daulatmand ho

jāe, aur tumhārā bhāī us ke sāmne muflis hokar apne ap ko us pardesī, yā musāfir, yā pardesī ke khāndān ke kisī ādmī ke hāth bech dāle, 48 to bik jāne ke ba'd wuh chhurāyā jā saktā hai; us ke bhāiyan men se koi use chhurā saktā hai; 49 yā us kā chachā, yā tāu, yā us ke chachā yā tāu kā betā, yā us ke khāndān kā koi āur ādmī, jo us kā qarībī rishtadār ho, wuh us ko chhurā saktā hai; yā agar wuh maldār ho jāe, to wuh apnā fidya dekar chhut saktā hai. 50 Wuh apne kharīdār ke sāth apne ko farokht kar dene ke sāl se lekar sāl i yobalī tak hisāb kare, aur us ke bikne kī qīmat barason kī ta'dād ke mutābiq ho; yā'nī us kā hisāb mazdūr ke aiyām kī tarah us ke sāth hogā. 51 Agar yobalī ke abhī bahut se baras bāqī hon, to jitne rupayon men wuh kharīdā gayā thā, un men se apne chhutne kī qīmat utne hī barason ke hisāb ke mutābiq pher de. 52 Aur agar sāl i yobalī ke thore se baras rah gaye hon, to wuh us ke sāth hisāb kare, aur apne chhutne kī qīmat utne hī barason ke mutābiq use pher de; 53 aur wuh us mazdūr kī tarah apne āqā ke sāth rahe, jis kī ujrat sāl ba sāl thahrāī jāti ho; aur us kā āqā us par tumhāre sāmne sakhtī se hukūmat na karne pāe. 54 Aur agar wuh in tarīqon se chhurāyā na jāe, to sāl i yobalī men bāl bachchon samet chhut jāe. 55 Kyūnki banī Isrāīl mere liye khādīm hai; wuh mere khādīm hai, jin ko main mulk i Misr se nikālkar lāyā hūn. Main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūn.

26 Tum apne liye but na banānā, aur na koi tarāshī hui mūrat, yā lāt apne liye kharī karnā, aur na apne mulk men koi shabīhdār patthar rakhnā, kī use sijda karo; is liye kī main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūn. 2 Tum mere sabton ko mānnā, aur mere maqdis kī ta'zim karnā. Main KHUDĀWAND hūn.

3 Agar tum shari'at par chalo aur mere hukmon ko māno, aur un par 'amal karo, 4 to main tumhāre liye bar waqt men barsāūngā; aur zamīn se anāj paidā hogā, aur maidān ke darakht phalenge; 5 yahān tak kī angūr jama' karne ke waqt tak tum dāote rahoge, aur jotne bone ke waqt tak angūr jama' karoge, aur pet

bhar apnī roti khāyā karoge, aur chain se apne mulk men base rahoge. 6 Aur main mulk men amn bakhshūngā, aur tum sooge, aur tum ko koi nahīn darāegā; aur main bure darandon ko mulk se nest kar dūngā, aur talwār tumhāre mulk men nahīn chalegi. 7 Aur tum apne dushmanon kā pīchhā karoge, aur wuh tumhāre āge āge talwār se māre jāenge. 8 Aur tumhāre pānch ādmī sau ko ragedenge, aur tumhāre sau ādmī das hazār ko khader denge; aur tumhāre dushman talwār se tumhāre āge āge māre jāenge; 9 aur main tum par nazar i 'ināyat rakkhūngā, aur tum ko baromand karūngā, aur barhāūngā; aur jo merā 'ahd tumhāre sāth hai, use purā karūngā; 10 aur tum 'arse kā zakhīra kiyā hūā purānā anāj khāoge, aur naye ke sabab se purāne ko nikāl bāhar karoge. 11 Aur main apnā maskan tumhāre darmiyān qāim rakkhūngā; aur merī rūh tum se nafrat na karegi. 12 Aur main tumhāre darmiyān chalā phirā karūngā, aur tumhārā Khudā hūngā, aur tum merī qaum hoge. 13 Main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūn, jo tum ko mulk i Misr se isī liye nikālkar le āyā, kī tum un ke gulām na bane raho; aur main ne tumhāre jūe kī choben tor dālī hai, aur tum ko sīdhā kharā karke chalāyā.

14 Lekin agar tum merī na suno, aur in sab hukmon par 'amal na karo; 15 aur merī shari'at ko tark karo, aur tumhārī rūhon ko mere faisalon se nafrat ho, aur tum mere sare hukmon par 'amal na karo, balkī mere 'ahd ko toro; 16 to main bhī tumhāre sāth is tarah pesh āūngā, kī dahshat aur tap i diqq aur bukhār ko tum par muqarrar kar dūngā, jo tumhārī ānkhon ko chaupaṭ kar denge, aur tumhārī jān ko ghulā dālenge; aur tumhārā bij bonā fuzūl hogā, kyūnki tumhāre dushman us kī fasl khāenge. 17 Aur main khud bhī tumhārā mukhālīf ho jāūngā, aur tum apne dushmanon ke āge shikast khāoge; aur jin ko tum se 'adawat hai, wuhī tum par hukmrānī karenge; aur jab koi tum ko ragedtā bhī na hogā, tab bhī tum bhāgo. 18 Aur agar itni bāton par bhī tum merī na suno, to main tumhāre gunāh-

on ke bā'is tum ko sāt gunī sazā aur dūngā. 19 Aur main tumhārī shāhzorī ke fakhr ko tor dālūngā; aur tumhāre liye āsmān ko lohe kī tarah aur zamīn ko pītal kī mānind kar dūngā. 20 Aur tumhārī quwwat be-fāida sarf hogī, kyūnki tumhārī zamīn se kuchh paidā na hogā, aur maidān ke darakht phalne hī ke nahīn. 21 Aur agar tumhārā chalan mere khilāf hī rahe, aur tum merā kahā na māno, to main tumhāre gunāhon ke muwāfiq tumhāre upar aur sāt gunī balāen lāūngā: 22 janglī darande tumhāre darmiyān chhor dūngā, jo tum ko beaulād kar denge, aur tumhāre chaupāyon ko nest karenge, aur tumhārā shumār ghatā denge; aur tumhārī saraken sūnī par jāengi. 23 Aur agar in bāton par bhī tum mere liye na sudharo, balki mere khilāf hī chalte raho, 24 to main bhī tumhāre khilāf chalūngā, aur main ap hī tumhāre gunāhon ke liye tum ko aur sāt gunā mārūngā. 25 Aur tum par ek aisī talwār chalwāūngā, jo 'ahdshikanī kā purā purā intiqām le legī; aur jab tum apne shahron ke andar jā jakar ikatthe ho jāo, to main wabā ko tumhāre darmiyān bhejūngā, aur tum ganīm ke hāth men saunp diye jāoge. 26 Aur jab main tumhārī roṭī kā silsila tor dūngā, to das 'auraten ek hī tanūr men tumhārī roṭī pakāengi, aur tumhārī un roṭiyon ko tol tolkar detī jāengi; aur tum khāte jāoge, par ser na hoge.

27 Aur agar tum in sārī bāton par bhī merī na suno, aur mere khilāf hī chalte raho, 28 to main apne gazab men tumhāre barkhilāf chalūngā, aur tumhāre gunāhon ke bā'is tum ko sāt gunī sazā bhī dūngā. 29 Aur tum ko apne beton kā gosht, aur apnī betiyon kā gosht khānā paregā. 30 Aur main tumhārī parastish ke baland maqāmon ko dhā dūngā, aur tumhārī sūraj kī mūraton ko kāt dālūngā, aur tumhārī lāshen tumhāre shikasta buton par dāl dūngā, aur merī rūh ko tum se nafrat ho jāegi. 31 Aur main tumhāre shahron ko wirān kar dālūngā, aur tumhāre maqdison ko ujār banā dūngā, aur tumhārī khushbū e shīrīn kī lapaṭ ko main sūnghne kā bhī nahīn. 32 Aur main mulk ko sūnā kar dūngā, aur tumhāre dushman,

jo wahān rahte hain, is bāt se hairān hongē. 33 Aur main tum ko gairqaumon men parāganda kar dūngā, aur tumhāre pīchhe pīchhe talwār khenche rahūngā, aur tumhārā mulk sūnā ho jāegā, aur tumhāre shahr wirāna ban jāenge. 34 Aur yih zamīn jab tak wirān rahegi, aur tum dushmanon ke mulk men hoge, tab tak wuh apne sabt manāegi; tab hī is zamīn ko ārām bhī milegā, aur wuh apne sabt bhī manāne pāegi. 35 Yih jab tak wirān rahegi, tab hī tak ārām bhī karegi, jo ise kabhī tumhāre sabton men, jab tum us men rahte the, nasib nahīn huā thā. 36 Aur jo tum men se bach jāenge, aur apne dushmanon ke mulkon men hongē, un ke dīl ke andar main behimmatī paidā kar dūngā, aur urṭī hūī pattī kī āwāz un ko khaderegi, aur wuh aise bhāgenge, jaise koī talwār se bhāgtā ho, aur hālānki koī pīchhā bhī na kartā hogā, taubhī wuh gir gir parenge. 37 Aur wuh talwār ke khauf se ek dūsre se takrā takrā jāenge, bāwujūde ki koī khaderṭā na hogā, aur tum ko apne dushmanon ke muqābale kī tab na hogī. 38 Aur tum gairqaumon ke darmiyān parāganda hokar halāk ho jāoge, aur tumhāre dushmanon kī zamīn tum ko khā jāegi. 39 Aur tum men se jo bāqī bachenge, wuh apnī badkārī ke sabab se tumhāre dushmanon ke mulkon men ghulte rahenge, aur apne bāpdādā kī badkārī ke sabab se bhī wuh un hī kī tarah ghulte jāenge. 40 Tab wuh apnī aur apne bāpdādā kī is badkārī kā iqrār karenge, ki unhon ne mujh se khilāfwarzī karke merī hukm-udūlī kī; aur yih bhī mān lenge, ki chūnki wuh mere khilāf chale the. 41 is liye main bhī un kā mukhālīf huā, aur un ko un ke dushmanon ke mulk men lā chhorā. Agar us waqt un kā nāmākhtūn dīl 'ājiz ban jāe, aur wuh apnī badkārī kī sazā ko manzūr karen, 42 tab main apnā 'ahd jo Ya'qūb ke sāth thā yād karūngā; aur jo 'ahd main ne Izhāq ke sāth, aur jo 'ahd main ne Abrahām ke sāth bāndhā thā, un ko bhī yād karūngā; aur is mulk ko yād karūngā. 43 Aur wuh zamīn bhī un se chhūtkar, jab tak un kī gairhāzīrī men sūnī parī rahegi, tab tak apne sabton ko manāegi; aur wuh apnī

badkārī kī sazā ko manzūr kar lenge, isi sabab se, ki unhon ne mere hukmon ko tark kiyā thā, aur un kī rūhon ko merī shari'at se nafrat ho gayī thi. 44 Is par bhī jab wuh apne dushmanon ke mulk men hongē, to main un ko aisā tark nahīn karūngā, aur na mujhe un se aisi nafrat hogī, ki main un ko bi'l'kull fanā kar dūn, aur merā jo 'ahd un ke sāth hai, use toṛ dūn: kyūnki main KHUDĀWAND un kā Khudā hūn. 45 Balki main un kī khātir un ke bāp'dādā ke 'ahd ko yād karūngā, jin ko main gairqaumon kī ānkhon ke sāmne mulk i Misr se nikālkar lāyā, tāki main un kā Khudā thahrūn. Main KHUDĀWAND hūn.

46 Yih wuh shari'at, aur ahkām, aur qawānīn hain, jo KHUDĀWAND ne koh i Sīnā par apne aur banī Isrāīl ke darmiyān Mūsā kī ma'rifat muqarrar kiye.

27 Phir KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki 2 Banī Isrāīl se kah, ki Jab koi shakhs apnī mannat purī karne lage, to mannat ke ādmi tere qīmat thahrāne ke muwāfiq KHUDĀWAND ke hongē. 3 So bis baras kī 'umr se lekar sāth baras kī 'umr tak ke mard ke liye terī thahrāī hūī qīmat maqdīs kī misqāl ke hisāb se chāndī kī pachās misqāl hon. 4 Aur agar wuh 'aurat ho, to terī thahrāī hūī qīmat tīs misqāl hon. 5 Aur agar pānch baras se lekar bis baras tak kī 'umr ho, to terī thahrāī hūī qīmat mard ke liye bīs misqāl, aur 'aurat ke liye das misqāl hon. 6 Par agar 'umr ek mahīne se lekar pānch baras tak kī ho, to larke ke liye chāndī kī pānch misqāl, aur larke ke liye chāndī kī tīn misqāl thahrāī jāen. 7 Aur agar sāth baras se lekar ūpar ūpar kī 'umr ho, to mard ke liye pandrah misqāl, aur 'aurat ke liye das misqāl muqarrar hon. 8 Par agar koi tere andāze kī nisbat kam maqdūr rakhtā ho, to wuh kāhin ke sāmne hāzir kiyā jāe, aur kāhin us kī qīmat thahrāe; ya'nī jis shakhs ne mannat mānī hai, us kī jaisī haisiyat ho waisī hī qīmat kāhin us ke liye thahrāe.

9 Aur agar wuh mannat kisī aise jānwar kī hai, jis kī qurbānī log KHUDĀWAND ke huzūr chāhāyā

karte hain, to jo jānwar koi KHUDĀWAND kī nazr kare wuh pāk thahregā. 10 Wuh use phir kisī tarah na badle, na to achchhe ke 'iwaz burā de, aur na bure ke 'iwaz achchhā de: aur agar wuh kisī hāl men ek jānwar ke badle dūsrā jānwar de, to wuh aur us kā badal donon pāk thahrengē. 11 Aur agar wuh koi nāpāk jānwar ho, jis kī qurbānī KHUDĀWAND ke huzūr nahīn guzrānte, to wuh use kāhin ke sāmne kharā kare, 12 aur khwāh wuh achchhā ho yā burā, kāhin us kī qīmat thahrāe; aur ai kāhin, jo kuchh tū us kā dām thahrāegā, wuhī rahegā. 13 Aur agar wuh chāhe ki us kā fidya dekar use chhurāe, to jo qīmat tū ne thahrāī hai, us men us kā pānchwān hissa wuh āur milākar de.

14 Aur agar koi apne ghar ko muqaddas qarār de, tāki wuh KHUDĀWAND ke liye pāk ho, to khwāh wuh achchhā ho yā burā, kāhin us kī qīmat thahrāe, aur jo kuchh wuh thahrāe, wuhī us kī qīmat rahegī. 15 Aur jis ne us ghar ko muqaddas qarār diyā hai, agar wuh chāhe ki ghar kā fidya dekar use chhurāe, to terī thahrāī hūī qīmat men us kā pānchwān hissa āur milākar de, tab wuh ghar usī kā rahegā.

16 Aur agar koi shakhs apne mau-rūsī khet kā koi hissa KHUDĀWAND ke liye muqaddas qarār de, to tū qīmat kā andāza karte waqt yih dekhna kī us men kitnā bīj boyā jāegā. Jitnī zamīn men ek khomar ke wazn ke barābar jau bo saken, us kī qīmat chāndī kī pachās misqāl ho. 17 Agar koi sāl i yobālī se apnā khet muqaddas qarār de, to us kī qīmat, jo tū thahrāe, wuhī rahegī. 18 Par agar wuh sāl i yobālī ke ba'd apne khet ko muqaddas qarār de, to jitne baras dūsrē sāl i yobālī ke bāqī hon, un hī ke mutābiq kāhin us ke liye rupaye kā hisāb kare; aur jitnā hisāb men āe, utnā terī thahrāī hūī qīmat se kam kiyā jāe. 19 Aur agar wuh, jis ne us khet ko muqaddas qarār diyā hai, yih chāhe ki us kā fidya dekar use chhurāe, to wuh terī thahrāī hūī qīmat kā pānchwān hissa us ke sāth āur milākar de, to wuh khet usī kā rahegā. 20 Aur agar wuh us khet kā fidya dekar use na chhurāe, yā kisī dūsrē shakhs ke hāth use bech de, to phir wuh khet kabhī na chhurāyā jāe;

21 balki wuh khet jab sál i yobalí men chhúte, to waqf kiye húe khet kí tarah wuh KHUDÁWAND ke liye muqaddas hogá, aur káhin kí milkiyat thahregá. 22 Aur agar koí shakhs kisi kharíde húe khet ko jo us ká maurúsi nahín KHUDÁWAND ke liye muqaddas qarár de; 23 to káhin jitne baras dúsre sál i yobalí ke báqí hon, un ke mutábíq terí thahrái húi qímat ká hisáb us ke liye kare, aur wuh usí din terí thahrái húi qímat ko KHUDÁWAND ke liye muqaddas jánkar de de. 24 Aur sál i yobalí men wuh khet usí ko wápas ho jáe jis se wuh kharídá gayá thá aur jis kí wuh milkiyat hai. 25 Aur tere sáre qímat ke andáze maqdis kí misqál ke hisáb se hon; aur ek misqál bís jíráh ká ho.

26 Par faqat chaupáyon ke pahlauthon ko, jo pahlauthé hone kí wajh se KHUDÁWAND ke thahar chuke hain, koí shakhs muqaddas qarár na de, khwáh wuh bail ho yá bher bakrí: wuh to KHUDÁWAND hí ká hai. 27 Par agar wuh kisi nápak jánwar ká pahlauthá ho, to wuh shakhs terí thahrái húi qímat ká páñchwán hissa qímat men áur milákar us ká fidya de, aur use chhuráe; aur agar us ká fidya na diyá jáe, to wuh terí thahrái húi qímat par bechá jáe.

28 Taubhí koí makhsús kí húi chíz, jise koí shakhs apne sáre mál men se KHUDÁWAND ke liye makhsús kare, khwáh wuh us ká ádmí yá jánwar, yá maurúsi zamín ho, bechí na jáe, aur na us ká fidya diyá jáe; har ek makhsús kí húi chíz KHUDÁWAND ke liye niháyat pák hai. 29 Agar ádmíon men se koí makhsús kiyá jáe, to us ká fidya na diyá jáe; wuh zarúr ján se mára jáe.

30 Aur zamín kí paidáwar kí sári dahyakí, khwáh wuh zamín ke bíj kí yá darakht ke phal kí ho, KHUDÁWAND kí hai, aur wuh KHUDÁWAND ke liye pák hai. 31 Aur agar koí apní dahyakí men se kuchh chhurána cháhe, to wuh us ká páñchwán hissa us men áur milákar use chhuráe. 32 Aur gáe bail, aur bher bakrí, yá jo jánwar charwáhe kí láthí ke niche se guzartá ho, un kí dahyakí, ya'ní das píchhe ek ek jánwar, KHUDÁWAND ke liye pák thahre. 33 Koí us kí dekh bhál na kare kí wuh achchhá hai yá burá hai, aur na use badle; aur agar káhin koí use badle, to wuh asl aur badal donon ke donon muqaddas thahren, aur us ká fidya bhí na diyá jáe.

34 Jo ahkám KHUDÁWAND ne koh i Síná par baní Isráíl ke live Músá ko diye, wuh yihí hain

GINTI'

1 Baní Isráíl ke mulk i Misr se nikal áne ke dúsre baras ke dúsre mahíne kí pahlí táríkh ko Síná ke biyábán men KHUDÁWAND ne khaima e ijtímá' men Músá se kahá, kí 2 Tum ek ek mard ká nám le lekar gino, aur un ke námon kí ta'dád se baní Isráíl kí sári jamá'at kí mardumshumári ká hisáb un ke qabilon aur ábái khándanon ke mutábíq karo. 3 Bís baras aur us se úpar úpar kí 'umr ke jitne Isráílí jang karne ke qabil hon, un sabhon ke alág alág dalon ko, tú aur Hárún donon milkar gin dálo. 4 Aur har

qabile se ek ek ádmí jo apne ábái khándán ká sardár hai tumháre sáth ho. 5 Aur jo ádmí tumháre sáth hongé, un ke nám yih hain:—Rúbin ke qabile se Ilísúr bin Shadiúr; 6 Shama'un ke qabile se Salúmíel bin Súrishaddái; 7 Yahúdáh ke qabile se Nahson bin 'Ammínadáb; 8 Ishkár ke qabile se Nataníel bin Zugr; 9 Zabúlún ke qabile se Ilíáb bin Helon; 10 Yúsuf kí nasl men se Ifráím ke qabile ká Ilísama' bin 'Ammíhúd, aur Munassí ke qabile ká Jamléel bin Fadáhsúr; 11 Binyamín ke qabile se

Abidán bín Jida'úní; 12 Dán ke qabíle se Akhí'azar bín 'Ammíshaddái; 13 A'shar ke qabíle se Faja'el bín 'Akrán; 14 Jadd ke qabíle se Ilyásaf bín Da'úel; 15 Naftálí ke qabíle se Akhíra' bín 'Enán. 16 Yihí ashkhás jo apne ábái qabílon ke raís aur baní Isráíl men hazáron ke sardár the, jamá'at men se buláe gaye. 17 Aur Músá aur Hárún ne in ashkhás ko jín ke nám mazkúr haiñ apne sáth líyá. 18 Aur unhon ne dústre mahíne kí pahlí táríkh ko sárí jamá'at ko jama' kiyá: aur in logon ne bís baras aur us se úpar úpar kí 'umr ke sab ádmíon ká shumár karwáke apne apne qabíle, aur ábái khándán ke mutábíq apná apná hasb o nasb líkhwayá. 19 So jáisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm díyá thá, usí ke mutábíq us ne un ko dasht í Síná men gíná.

20 Aur Isráíl ke pahlauthe Rúbín kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq apne nám se gíná gayá. 21 So Rúbín ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye, wuh chhiyálís hazár pánch sau the.

22 Aur Shama'ún kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq apne nám se gíná gayá. 23 So Shama'ún ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh unsáth hazár tén sau the.

24 Aur Jadd kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq gíná gayá. 25 So Jadd ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh paíntálís hazár chha sau pachás the.

26 Aur Yahúdáh kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq gíná gayá. 27 So Yahúdáh ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh chauhattar hazár chha sau the.

28 Aur Ishkár kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne

aur ábái khándán ke mutábíq gíná gayá. 29 So Ishkár ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh chauwan hazár chár sau the.

30 Aur Zabúlún kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq gíná gayá. 31 So Zabúlún ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh sattáwan hazár chár sau the.

32 Aur Yúsuf kí aulád ya'ní Ifráím kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq gíná gayá. 33 So Ifráím ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh chálís hazár pánch sau the.

34 Aur Munassí kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq gíná gayá. 35 So Munassí ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh battís hazár do sau the.

36 Aur Binyamín kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq gíná gayá. 37 So Binyamín ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh paíntís hazár char sau the.

38 Aur Dán kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq gíná gayá. 39 So Dán ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh básáth hazár sáth sau the.

40 A'shar kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq gíná gayá. 41 So A'shar ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh íktálís hazár pánch sau the.

42 Aur Naftálí kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq gíná

gayá. 43 So Naftálí ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh tirpan hazár chár sau the.

44 Yihí wuh log hain, jo gine gaye. In hí ko Músá aur Hárún aur baní Isráíl ke bárah raison ne jo apne apne ábái khándán ke sardár the giná. 45 So baní Isráíl men se jitne ádmí bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ke aur jang ke qábil the, wuh sab gine gaye. 46 Aur un sabhon ká shumár chha lách tén hazár páñch sau pachás thá.

47 Par Láwí apne ábái qabíle ke mutábíq un ke sáth gine nahín gaye. 48 Kyúñki KHUDÁWAND ne Músá se kahá thá, kí 49 Tú Láwíon ke qabíle ko na ginná, aur na baní Isráíl ke shumár men un ká shumár dákhil karná; 50 balki tú Láwíon ko shahádat ke maskan, aur us ke sab zurúf, aur us ke sab lawázim ke mutawallí muqarrar karná. Wuhí maskan aur us ke sab zurúf ko utháyá karen, aur wuhí us men khidmat bhí karen, aur maskan ke áspás wuhí apne dere lagáyá karen. 51 Aur jab maskan ko áge rawána karne ká waqt ho, to Láwí use utáren; aur jab maskan ko lagáne ká waqt ho to Láwí use khará karen; aur agar koí ajnabí shakhs us ke nazdík áe to wuh ján se mára jáe. 52 Aur baní Isráíl apne apne dalon ke mutábíq apní apní chháoní aur apne apne jhande ke pás apne apne dere dālen. 53 Lekin Láwí shahádat ke maskan ke girdágird dere lagāen, táki baní Isráíl kí jamá'at par gazab na ho; aur Láwí hí shahádat ke maskan kí nigahbání karen. 54 Chunánchi baní Isráíl ne, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, waisá hí kiya.

2 Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá, kí 2 Baní Isráíl apne apne dere apne apne jhande ke pás, aur apne apne ábái khándán ke 'alam ke sáth khaima e ijtimá' ke muqábil aur us ke girdágird lagāen. 3 Aur jo mashriq kí taraf jidhar se súraj níkalta hai apne dere apne dalon ke mutábíq lagāen, wuh Yahúdáh kí chháoní ke jhande ke log hon; aur 'Ammínadáb ká betá Nahson baní Yahúdáh ká sardár ho. 4 Aur us ke dal ke log jo shumár kiye gaye the wuh sab chauhattar hazár chha sau the. 5 Aur in ke

qaríb Ishkár ke qabíle ke log dere dālen; aur Zugr ká betá Nataníel baní Ishkár ká sardár ho. 6 Aur us ke dal ke log jo shumár kiye gaye the chauwan hazár chár sau the. 7 Phir Zabúlún ká qabíla ho, aur Helon ká betá Ilfáb baní Zabúlún ká sardár ho. 8 Aur us ke dal ke log jo shumár kiye gaye the wuh sattāwan hazár chár sau the. 9 So jitne Yahúdáh kí chháoní men apne apne dalon ke mutábíq gine gaye, wuh ek lách chhiyási hazár chár sau the. Pahle yihí kúch kiya karen.

10 Aur junúb kí taraf apne dalon ke mutábíq, Rúbin kí chháoní ke jhande ke log hon, aur Shadíúr ká betá Ilísúr baní Rúbin ká sardár ho. 11 Aur us ke dal ke log jo shumár kiye gaye the wuh chhiyálís hazár páñch sau the. 12 Aur in ke qaríb Shama'un ke qabíle ke log dere dālen; aur Súrishaddai ká betá Salúmiel baní Shama'un ká sardár ho. 13 Aur us ke dal ke log jo shumár kiye gaye the wuh unsáth hazár tén sau the. 14 Phir Jadd ká qabíla ho; aur Ra'úel ká betá Ilyásaf baní Jadd ká sardár ho. 15 Aur us ke dal ke log jo shumár kiye gaye the wuh paintálís hazár chha sau pachás the. 16 So jitne Rúbin kí chháoní men, apne apne dalon ke mutábíq gine gaye wuh ek lách ikkáwan hazár chár sau pachás the. Kúch ke waqt dúsrí naubat in logon kí ho.

17 Phir khaima e ijtimá' ma' Láwíon kí chháoní ke, jo aur chháoniyon ke bích men hogí, áge jáe aur jis tarah se Láwí dere lagāen usí tarah se wuh apní apní jagah aur apne apne jhandon ke pás pás chalen.

18 Aur magrib kí taraf apne dalon ke mutábíq Ifráím kí chháoní ke jhande ke log hon. Aur 'Ammíhúd ká betá Ilísama' baní Ifráím ká sardár ho. 19 Aur us ke dal ke log, jo shumár kiye gaye the, wuh chálís hazár páñch sau the. 20 Aur in ke qaríb Munassí ká qabíla ho; aur Fadáhsúr ká betá Jamléel baní Munassí ká sardár ho. 21 Us ke dal ke log, jo shumár kiye gaye the, battís hazár do sau the. 22 Phir Binyamín ká qabíla ho; aur Jida'uní ká betá Abidán baní Binyamín ká sardár ho. 23 Aur us ke dal ke log, jo shumár kiye gaye the, wuh paintís hazár chár sau the. 24 So jitne

Ifráim kí chháoní men apne apne dalon ke mutábiq gine gaye, wuh ek lákh áth hazár ek sau the. Kúch ke waqt tisri naubat in logon kí ho.

25 Aur shimál kí taraf apne dalon ke mutábiq Dán kí chháoní ke jhande ke log hon; aur 'Ammíshaddai ká beṭá Akhí'azar baní Dán ká sardár ho. 26 Aur us ke dal ke log jo shumár kiye gaye the wuh básath hazár sáṭ sau the. 27 In ke qarib A'shar ke qabíle ke log dere lagáen; aur 'Akrán ká beṭá Faja'iel baní A'shar ká sardár ho. 28 Aur us ke dal ke log jo shumár kiye gaye the wuh iktális hazár páñch sau the. 29 Phir Naftáli ká qabíla ho; aur 'Enán ká beṭá Akhíra' baní Naftáli ká sardár ho. 30 Aur us ke dal ke log, jo shumár kiye gaye, wuh tirpan hazár chár sau the. 31 So jitne Dán kí chháoní men gine gaye, wuh ek lákh sattáwan hazár chha sau the. Yih log apne apne jhande ke pás pás hokar sab se píchhe kúch kiya karen.

32 Baní Isráíl men se jo log apne ábái khándán ke mutábiq gine gaye wuh yihí hain; aur sab chháoniyon ke jitne log apne apne dalon ke mutábiq gine gaye wuh chha lákh tén hazár páñch sau pachás the. 33 Lekin Láwí, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiya thá, baní Isráíl ke sáth gine nahin gaye. 34 So baní Isráíl ne aisá hí kiya, aur jo jo hukm KHUDÁWAND ne Músá ko diya thá, usí ke mutábiq wuh apne apne jhande ke pás, aur apne ábái khándánon ke mutábiq, apne apne gharáne ke sáth dere lagáte, aur kúch karte the.

3 Aur jis roz KHUDÁWAND ne koh i Síná par Músá se báteg kíp, tab Hárún aur Músá ke pás yih aulád thí. 2 Aur Hárún ke beṭon ke nám yih hain: Nadab, jo pahlauṭhá thá, aur Abihú, aur Ilí'azar, aur Itamar. 3 Hárún ke beṭe jo kahánat ke liye mamsúh hue aur jin ko us ne kahánat kí khidmat ke liye makhsús kiya thá, un ke nám yihí hain. 4 Aur Nadab aur Abihú to, jab unhon ne dasht i Síná men KHUDÁWAND ke huzúr uparí ág guzraní, tab hí KHUDÁWAND ke sámne mar gaye; aur wuh beaulád bhí the; aur Ilí'azar aur Itamar apne báp Hárún ke sámne kahánat kí khidmat ko anjám dete the.

5 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 6 Láwí ke qabíle ko nazdík lákar Hárún káhin ke áge házir kar, táki wuh us kí khidmat karen. 7 Aur jo kuchh us kí taraf se aur jamá'at kí taraf se, un ko saunpá jáe, wuh sab kí khaíma e ijtimá' ke áge nigahbáni karen, táki maskan kí khidmat baja láen. 8 Aur wuh khaíma e ijtimá' ke sab sámán kí, aur baní Isráíl kí sári amánat kí hifázat karen, táki maskan kí khidmat baja láen. 9 Aur tú Láwíon ko Hárún aur us ke beṭon ke háth men supurd kar. Baní Isráíl kí taraf se wuh bi'lkull use de diye gaye hain. 10 Aur Hárún aur us ke beṭon ko muqarrar kar, aur wuh apní kahánat ko mahfúz rakkhen; aur agar koi ajnabí nazdík áe, to wuh ján se mára jáe.

11 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 12 Dekh, main ne baní Isráíl men se Láwíon ko un sabhon ke badle le liya hai, jo Isráílíon men pahlauṭhí ke bachche hain; so Láwí mere hon; 13 kyunki sab pahlauṭhe mere hain, is liye kí jis dín main ne mulk i Mísr men sab pahlauṭhon ko mára, usí dín main ne baní Isráíl ke sab pahlauṭhon ko, kyá insán aur kyá haiwán, apne liye muqaddas kiya; so wuh zarúr mere hon. Main KHUDÁWAND hún.

14 Phir KHUDÁWAND ne dasht i Síná men Músá se kahá, 15 Baní Láwí ko un ke ábái khándánon aur gharánon ke mutábiq shumár kar, ya'ní ek mahíne aur us se úpar úpar ke har larke ko ginná. 16 Chunán-chi Músá ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábiq, jo us ne use diya, un ko giná. 17 Aur Láwí ke beṭon ke nám yih hain: Jairson, aur Qihát, aur Mirárí. 18 Jairson ke beṭon ke nám, jin se un ke khándán chale, yih hain: Libní, aur Sima'í. 19 Aur Qihát ke beṭon ke nám, jin se un ke khándán chale, 'Amráam, aur Iz-hár, aur Habrún, aur 'Uzzíel hain. 20 Aur Mirárí ke beṭe, jin se un ke khándán chale, Mahlí, aur Múshí hain; Láwíon ke gharáne, un ke ábái khándánon ke muwáfiq yihí hain.

21 Aur Jairson se Libníon aur Sima'íon ke khándán chale. Yih Jairsoníon ke khándán hain. 22 In men jitne farzand i narína ek ma-

híne aur us se úpar úpar ke the, wuh sab gíne gaye, aur un ká shumár sáth hazár pānch sauthá. 23 Jaisóníon ke khándānon ke ádmí maskan ke píchhe, magrib kī taraf apne dere dālā karen. 24 Aur Láel ká betá Ilyásaf, Jaisóníon ke ábái khándānon ká sardár ho. 25 Aur khaíma e ijtimá' ke jo sāmān baní Jaisón kī hifāzat men saunpe jāen, wuh yih haín : maskan, aur khaíma, aur us ká gilāf, aur khaíma e ijtimá' ke darwāze ká parda, 26 aur maskan aur mazbah ke gird ke sahn ke parde, aur sahn ke darwāze ká parda, aur wuh sab rassiyān, jo us men kām átí haín.

27 Aur Qihát se 'Amrámníon, aur Izháríon, aur Habrúníon aur 'Uzzíelíon ke khándān chale. Yih Qihátíon ke khándān haín. 28 Un ke farzand i narína ek mahíne aur us se úpar úpar ke áth hazár chha sau the. Maqdis kī nigahbaní in ke zimme thí. 29 Baní Qihát ke khándānon ke ádmí maskan kī junúbí simt men apne dere dālā karen. 30 Aur 'Uzzíel ká betá Ilísafan Qihátíon ke gharānon ke ábái khándān ká sardár ho. 31 Aur sandúq, aur mez, aur sham'adán, aur dono mazbahe aur maqdis ke zurúf, jo 'ibádat ke kām men áte haín, aur parde, aur maqdis men baratne ká sárá sāmān, yih sab un ke zimme hon. 32 Aur Hárún káhin ká betá Ilí'azar Lávíon ke sardáron ká sardár aur maqdis ke mutawallíon ká názir ho.

33 Mirárí se Mahlíon aur Múshíon ke khándān chale. Yih Miráríon ke khándān haín. 34 In men jitne farzand i narína ek mahíne aur us se úpar úpar ke the, wuh chha hazár do sau the. 35 Aur Abíkhail ká betá Súríel Miráríon ke gharānon ke ábái khándān ká sardár ho. Yih log maskan kī shimálí simt men apne dere dālā karen. 36 Aur maskan ke takhton, aur us ke beñdon, aur sutúnon, aur khānon, aur us ke sab álát, aur us kī khidmat ke sab lawázim kī muháfazat, 37 aur sahn ke girdágird ke sutúnon, aur un ke khānon, aur mekhon, aur rassiyon kī nigrání baní Mirárí ke zimme ho. 38 Aur maskan ke áge, mashriq kī taraf, jidhar se sūraj nikaltá hai, ya'ní khaíma e ijtimá' ke áge, Músá aur Hárún aur us ke beñe apne dere

dālā karen, aur baní Isráíl ke badle maqdis kī hifāzat kiyá karen; aur jo ajnabí shakhs us ke nazdík áe, wuh jān se mará jāe. 39 So Lávíon men se, jitne ek mahíne aur us se úpar úpar kī 'umr ke the, un ko Músá aur Hárún ne KHUDÁWAND ke hukm ke muwáfíq un ke gharānon ke mutábíq gíná. Wuh shumár men báis hazár the.

40 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kī Baní Isráíl ke sáre narína pahlauṭhe, ek mahíne aur us se úpar úpar ke gín le, aur un ke námón ká shumár lagá. 41 Aur baní Isráíl ke sab pahlauṭhon ke 'iwaz Lávíon ko, aur baní Isráíl ke chaupáyon ke sab pahlauṭhon ke 'iwaz Lávíon ke chaupáyon ko mere liye le. Main KHUDÁWAND hún. 42 Chunáñchí Músá ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq baní Isráíl ke sab pahlauṭhon ko gíná. 43 So jitne narína pahlauṭhe ek mahíne aur us se úpar úpar kī 'umr ke gíne gaye, wuh námón ke shumár ke mutábíq báis hazár do sau tihattar the.

44 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kī 45 Baní Isráíl ke sab pahlauṭhon ke badle Lávíon ko, aur un ke chaupáyon ke badle Lávíon ke chaupáyon ko le : aur Láví mere hon. Main KHUDÁWAND hún. 46 Aur baní Isráíl ke pahlauṭhon men, jo do sau tihattar Lávíon ke shumár se ziyáda haín, un ke fídye ke liye 47 tú maqdis kī misqál ke hisáb se fí kas pānch misqál lená (ek misqál bís jiráh ká hotá hai). 48 Aur in ke fídye ká rupaya jo shumár men ziyáda haín tú Hárún aur us ke beñon ko dená. 49 So jo un se, jin ko Lávíon ne chhuráyá thá, shumár men ziyáda nikle the, un ke fídye ká rupaya Músá ne un se liyá. 50 Yih rupaya us ne baní Isráíl ke pahlauṭhon se liyá : so maqdis kī misqál ke hisáb se ek hazár tín sau painsaṭh misqálen wusúl hún. 51 Aur Músá ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq fídye ká rupaya, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, Hárún aur us ke beñon ko diyá.

4 Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá, kī 2 Baní Láví men se Qihátíon ko, un ke gharānon aur ábái khándānon ke mutábíq, 3 tís baras se lekar

pachás baras kí 'umr tak ke, jitne khaíma e ijtímá' men kám karne ke liye maqdis kí khidmat men shámil hain, un sabhon ko gino. 4 Aur khaíma e ijtímá' men páktarín chizon kí nisbat baní Qihát ká yih kám hogá, 5 kí jab lashkar kúch kare, to Hárún aur us ke beté áen, aur bích ke parde ko utáren, aur us se shahádat ke sandúq ko dhánken; 6 aur us par tukhas kí khálon ká ek giláf dálen, aur us ke úpar bi'lkull ásmání rang ká kaprá bichháen, aur us men us kí choben lagáen. 7 Aur nazr kí rotí kí mez par ásmání rang ká kaprá bichhákar us ke úpar tabáq aur chamche, aur undelne ke kaṭore aur piyále rakkhen; aur dáimí rotí bhí us par ho. 8 Phir wuh un par surkh rang ká kaprá bichháen, aur use tukhas kí khálon ke ek giláf se dhánken, aur mez men us kí choben lagá den. 9 Phir ásmání rang ká kaprá lekar us se raushní denewále sham'adán ko, aur us ke chirágon, aur gulgíron, aur guldánon, aur tel ke sab zurúf ko, jo sham'adán ke liye kám men áte hain, dhánken. 10 Aur us ko aur us ke sab zurúf ko tukhas kí khálon ke ek giláf ke andar rakkhar us giláf ko chaukhaṭe par dhar den. 11 Aur zartín mazbah par ásmání rang ká kaprá bichháen, aur use tukhas kí khálon ke ek giláf se dhánken, aur us kí choben us men lagáen. 12 Aur sab zurúf ko, jo maqdis kí khidmat ke kám men áte hain lekar un ko ásmání rang ke kapre men lapeten, aur un ko tukhas kí khálon ke ek giláf se dhánkkar chaukhaṭe par dharen. 13 Phir wuh mazbah par se sab rákh ko uṭhákar us ke úpar argawání rang ká kaprá bichháen. 14 Us ke sab bartan, jin se us kí khidmat karte hain, jaise angithiyán, aur síkhen, aur belche, aur kaṭore, garaz mazbah ke sab bartan us par rakkhen; aur us par tukhas kí khálon ká ek giláf bichháen, aur mazbah men choben lagá den. 15 Aur jab Hárún aur us ke beté maqdis ko, aur maqdis ke sab asbáb ko dhánk chuken, tab khaíma-gáh ke kúch ke waqt baní Qihát us ke uṭháne ke liye áen; lekin wuh maqdis ko na chhúen, tá na ho kí wuh mar jáen: khaíma e ijtímá' kí yihí chízen baní Qihát ke uṭháne kí hain. 16 Aur raushní ke tel, aur

khushbúdar baṭhúr, aur dáimí nazr kí qurbání, aur masah karne ke tel, aur sáre maskan, aur us ke lawázim kí, aur maqdis aur us ke sámán kí nigahbání Hárún káhin ke beté Ili'azar ke zimme ho.

17 Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá, kí 18 Tum Lávion men se Qihátíon ke qabile ke khándánon ko munqata hone na dená: 19 balki is maqsúd se, kí jab wuh páktarín chizon ke pás áen, to jíte rahen, aur mar na jáen, tum un ke liye aisá karná kí Hárún aur us ke beté andar ákar un men se ek ek ká kám aur bojh muqarrar kar den. 20 Lekin wuh maqdis ko dekhne kí khátir dam bhar ke liye bhí andar na áne páen, tá na ho kí wuh mar jáen.

21 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 22 Baní Jairson men se bhí, un ke ábái khándánon aur gharánon ke mutábiq, 23 tís baras se lekar pachás baras tak kí 'umr ke jitne khaíma e ijtímá' men kám karne ke liye maqdis kí khidmat ke waqt házir rahte hain, un sabhon ko gin. 24 Jairsoníon ke khándánon ká kám khidmat karne aur bojh uṭháne ká hai. 25 Wuh maskan ke pardon ko, aur khaíma e ijtímá' aur us ke giláf ko, aur us ke úpar ke giláf ko, jo tukhas kí khálon ká hai, aur khaíma e ijtímá' ke darwáze ke parde ko, 26 aur maskan aur mazbah ke girdágird ke sahn ke pardon ko, aur sahn ke darwáze ke parde ko, aur un kí rassiyon ko, aur khidmat ke sab zurúf ko uṭháya karen, aur in chízon se, jo jo kám liyá játá hai, wuh bhí yihí log kiyá karen. 27 Jairsoníon kí aulád ká khidmat karne, aur bojh uṭháne ká sára kám Hárún aur us ke beton ke hukm ke mutábiq ho, aur tum un men se har ek ká bojh muqarrar karke un ke supurd karná. 28 Khaíma e ijtímá' men baní Jairson ke khándánon ká yihí kám rahe, aur wuh Hárún káhin ke beté Itamar ke mátaht hokar khidmat karen.

29 Aur baní Miráí men se un ke ábái khándánon aur gharánon ke mutábiq 30 tís baras se lekar pachás baras tak kí 'umr ke jitne khaíma e ijtímá' men kám karne ke liye maqdis kí khidmat ke waqt házir rahte hain, un sabhon ko gin. 31 Aur khaíma e ijtímá' men jin chízon

ke uṭhāne kī khidmat un ke zimme ho, wuh yih hain : maskan ke takhte aur us ke benḍe, aur sutūn, aur sutūnon ke khāne; 32 aur girdā-gird ke sahn ke sutūn, aur un ke khāne, aur un kī mekhen, aur rassiyān, aur un ke sab ālāt aur sārē sāmān, aur jo chizen un ke uṭhāne ke liye tum muqarrar karo, un men se ekek kā nām lekar use un ke supurd karo. 33 Banī Mirārī ke khāndānon ko, jo kuchh khidmat khāima e ijtimā' men Hārūn kānin ke beṭe Itamar ke mātāht karnī hai, wuh yihī hai.

34 Chunānchi Mūsā aur Hārūn aur jamā'at ke sardāron ne Qihātion kī aulād men se un ke gharānon aur ābāi khāndānon ke mutābiq 35 tīs baras kī 'umr se lekar pachās baras kī 'umr tak ke, jitne khāima e ijtimā' men kām karne ke liye maqdis kī khidmat men shāmil the, un sabhon ko gin liyā, 36 aur un men se jitne apne gharānon ke muwāfiq gine gaye, wuh do hazār sāt sau pachās the. 37 Qihātion ke khāndānon men se, jitne khāima e ijtimā' men khidmat karte the, un sabhon kā shumār itnā hī hai; jo hukm KHUDĀWAND ne Mūsā kī ma'rifat diyā thā, us ke mutābiq Mūsā aur Hārūn ne un ko ginā.

38 Aur banī Jairson men se apne gharānon aur ābāi khāndānon ke mutābiq 39 tīs baras se lekar pachās baras kī 'umr tak ke, jitne khāima e ijtimā' men kām karne ke liye maqdis kī khidmat men shāmil the, wuh sab gine gaye, 40 aur jitne apne gharānon aur ābāi khāndānon ke mutābiq gine gaye, wuh do hazār chha sau tīs the. 41 So banī Jairson ke khāndānon men se, jitne khāima e ijtimā' men khidmat karte the, aur jin ko Mūsā aur Hārūn ne KHUDĀWAND ke hukm ke mutābiq shumār kiyā, wuh itne hī the.

42 Aur banī Mirārī ke gharānon men se, apne gharānon aur ābāi khāndānon ke mutābiq, 43 tīs baras se lekar pachās baras kī 'umr tak ke, jitne khāima e ijtimā' men kām karne ke liye maqdis kī khidmat men shāmil the, 44 wuh sab gine gaye, aur jitne un men se apne gharānon ke muwāfiq gine gaye, wuh tīn hazār do sau the. 45 So KHUDĀWAND ke us hukm ke mutābiq, jo us ne Mūsā kī ma'rifat diyā thā, jitnon ko

Mūsā aur Hārūn ne banī Mirārī ke khāndānon men se ginā, wuh yihī hain.

46 Algaraz Lāwion men se, jin ko Mūsā aur Hārūn aur Isrāīl ke sardāron ne, un ke gharānon aur ābāi khāndānon ke mutābiq ginā, 47 ya'nī tīs baras se lekar pachās baras kī 'umr tak ke jitne khāima e ijtimā' men khidmat karne aur bojh uṭhāne ke kām ke liye hāzir hote the, 48 un sabhon kā shumār āṭh hazār pānch sau assī thā. 49 Wuh KHUDĀWAND ke hukm ke mutābiq Mūsā kī ma'rifat apnī apnī khidmat, aur bojh uṭhāne ke kām ke mutābiq gine gaye. Yūn wuh Mūsā kī ma'rifat, jaisā KHUDĀWAND ne us ko hukm diyā thā, gine gaye.

5 Phir KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki 2 Banī Isrāīl ko hukm de, ki wuh har koṛhī ko, aur jiryān ke mariz ko, aur jo murde ke sabab se nāpāk ho, us ko lashkargāh se bāhar kar den; 3 aison ko, khwāh wuh mard hon, yā 'aurat, tum nikālkar un ko lashkargāh ke bāhar rakkho, tāki wuh un kī lashkargāh ko, jis ke darmiyān main rahtā hūn, nāpāk na karen. 4 Chunānchi banī Isrāīl ne aisā hī kiyā, aur un ko nikālkar lashkargāh ke bāhar rakkhā, jaisā KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm diyā thā, waisā hī banī Isrāīl ne kiyā.

5 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki 6 Banī Isrāīl se kah, ki Agar koī mard yā 'aurat KHUDĀWAND kī hukm'udūli karke koī aisā gunāh kare jo ādmī karte hain, aur qusūr-wār ho jāe; 7 to jo gunāh us ne kiyā hai, wuh us kā iqrār kare, aur apnī taqsīr ke mu'āwaze men pūrā dām, aur us men us kā pānchwān hissa āur milākar us shakhs ko de, jis kā us ne qusūr kiyā hai. 8 Lekin agar us shakhs kā koī rishtadār na ho, jise us taqsīr kā mu'āwaza diyā jāe, to taqsīr kā, jo mu'āwaza KHUDĀWAND ko diyā jāe, wuh kāhin kā ho, 'alāwa kafiāre ke us menḍhe ke jis se us kā kaffāra diyā jāe. 9 Aur jitnī muqaddas chizen banī Isrāīl uṭhāne kī qurbānī ke taur par kāhin ke pās lāen, wuh usī kī hon. 10 Aur har shakhs kī muqaddas kī hūf chizen us kī hon; aur jo chiz koī shakhs kāhin ko de, wuh bhī usī kī ho.

11 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Banī Isrāīl se kah, ki

12 Agar kisi kī bīwī gumrah hokar us se bewafāi kare; 13 aur koi dūsrā admī us 'aurat ke sāth mu-bāsharat kare, aur us ke shauhar ko ma'lūm na ho, balki yih us se poshida rahe, aur wuh nāpāk ho gayī ho, par na to koi shāhid ho, aur na wuh 'ain fi'l ke waqt pakrī gayī ho; 14 aur us ke shauhar ke dil men gairat āe, aur wuh apnī bīwī se gairat khāne lage, hālānki wuh nāpāk hūi ho, yā us ke shauhar ke dil men gairat āe, aur wuh apnī bīwī se gairat khāne lage, hālānki wuh nāpāk nahīn hūi; 15 to wuh shakhs apnī bīwī ko kāhin ke pās hāzir kare, aur us 'aurat ke charhāwe ke liye aifah ke daswen hisse ke barābar jau kā ātā lāe, par us par na tel dāle, na lubān rakkhe; kyūnki yih nazr kī qurbānī gairat kī hai, yā'nī yih yādgārī kī nazr kī qurbānī hai, jis se gunāh yād dilāyā jātā hai. 16 Tab kāhin us 'aurat ko nazdīk lākar KHUDĀWAND ke huzūr kharī kare. 17 Aur kāhin mittī ke ek bāsan men muqaddas pānī le, aur maskan ke farsh kī gard lekar us pānī men dāle. 18 Phir kāhin us 'aurat ko KHUDĀWAND ke huzūr kharī karke us ke sir ke bāl khulwā de, aur yādgārī kī nazr kī qurbānī ko, jo gairat kī nazr kī qurbānī hai, us ke hāthon par dhare, aur kāhin apne hāth men us karwe pānī ko le, jo la'nat ko lātā hai. 19 Phir kāhin us 'aurat ko qasam khilākar kahe, ki Agar kisi shakhs ne tujh se suhbat nahīn kī hai, aur tū apne shauhar kī hotī hūi nāpākī kī taraf māil nahīn hūi, to tū is karwe pānī kī tāsīr se, jo la'nat lātā hai, bachī rah. 20 Lekin agar tū apne shauhar kī hotī hūi gumrah hokar nāpāk ho gayī hai, aur tere shauhar ke siwā kisi dūstre shakhs ne tujh se suhbat kī hai, 21 to kāhin us 'aurat ko la'nat kī qasam khilākar us se kahe, ki KHUDĀWAND tujhe terī qaum men terī rān ko sarākar, aur tere peṭ ko phulākar la'nat aur phitkār kā nishāna banāe. 22 Aur yih pānī, jo la'nat lātā hai terī anṭriyon men jākar tere peṭ ko phulāe aur terī rān ko sarāe; aur 'aurat A'mīn, A'mīn, kahe. 23 Phir kāhin un la'naton ko kisi kitāb men likhkar un ko usī karwe pānī men dho dāle. 24 Aur wuh karwā pānī jo la'nat ko

lātā hai, us 'aurat ko pilāe; aur wuh pānī, jo la'nat ko lātā hai, us 'aurat ke peṭ men jākar karwā ho jāegā. 25 Aur kāhin us 'aurat ke hāth se gairat kī nazr kī qurbānī ko lekar KHUDĀWAND ke huzūr us ko hilāe, aur use mazbah ke pās lāe. 26 Phir kāhin us nazr kī qurbānī men se, us kī yādgārī ke taur par, ek mutṭhī lekar use mazbah par jalāe; ba'd us ke wuh pānī us 'aurat ko pilāe. 27 Aur jab wuh use wuh pānī pilā chukeyā, to aisā hogā, ki agar wuh nāpāk hūi, aur us ne apne shauhar se bewafāi kī, to wuh pānī, jo la'nat ko lātā hai, us ke peṭ men jākar karwā ho jāegā, aur us kā peṭ phul jāegā, aur us kī rān sar jāegī, aur wuh 'aurat apnī qaum men la'nat kā nishāna banegī. 28 Par agar wuh nāpāk nahīn hūi, balki pāk hai, to beilzām ṭhahregī, aur us se aulād hogī. 29 Gairat ke bāre men yihī shara' hai, khwāh 'aurat apne shauhar kī hotī hūi gumrah hokar nāpāk ho jāe, yā mard par gairat sawār ho, 30 aur wuh apnī bīwī se gairat khāne lage; aise hāl men wuh us 'aurat ko KHUDĀWAND ke āge kharī kare, aur kāhin us par yih sārī shari'at 'amal men lāe. 31 Tab mard gunāh se barī ṭhahregā, aur us 'aurat kā gunāh usī ke sir lagegā.

6 Phir KHUDĀWAND ne Mūsā se kabā, ki 2 Banī Isrāil se kah, ki Jab koi mard yā 'aurat nazir kī mannat, yā'nī apne āp ko KHUDĀWAND ke liye alag rakhne kī khāss mannat māne, 3 to wuh mai aur sharāb se parhez kare, aur mai kā yā sharāb kā sirka na pīe, aur na angūr kā ras pīe, aur na tāza yā khushk angūr khāe. 4 Aur apnī nazārat ke tamām aiyām men, bij se lekar chhilke tak, jo kuchh angūr ke darakht men paidā ho use na khāe. 5 Aur us kī nazārat kī mannat ke dinon men us ke sir par ustura na pherā jāe: jab tak wuh muddat, jis ke liye wuh KHUDĀWAND kā nazir banā hai purī na ho, tab tak wuh muqaddas rahe aur apne sir ke bālon kī laṭon ko barhne de. 6 Un tamām aiyām men jab wuh KHUDĀWAND kā nazir ho wuh kisi lāsh ke nazdīk na jāe. 7 Wuh apne bāp, yā mān, yā bhāi, yā bahīn kī khātir bhī jab wuli mare, apne āp ko

najis na kare; kyūnki us kī nazárat, jo Khudá ke liye hai, us ke sir par hai. 8 Wuh apní nazárat kī pūrī muddat tak KHUDÁWAND ke liye muqaddas hai. 9 Aur agar koi ádmī nágahán us ke pás hī mar jae, aur us kī nazárat ke sir ko nápák kar de; to wuh apne pák hone ke din apná sir mundwáe, ya'nī sátwen dīn sir mundwáe. 10 Aur áthwen roz do qumríān, yá kabūtar ke do bachche, khaima e ijtimá' ke darwáze par káhin ke pás láe. 11 Aur káhin ek ko khata kī qurbání ke liye, aur dūse ko sokhtaní qurbání ke liye guzráne aur us ke liye kaffára de, kyūnki wuh murde ke sabab se gunahgár thahrá hai; aur us ke sir ko usī dīn muqaddas kare. 12 Phir wuh apní nazárat kī muddat ko KHUDÁWAND ke liye muqaddas kare, aur ek yaksála nar barra jurm kī qurbání ke liye láe; lekin jo dīn guzar gaye hain, wuh gine nahīn jāenge, kyūnki us kī nazárat nápák ho gayi thī.

13 Aur nazír ke liye shara' yih hai, ki jab us kī nazárat ke dīn pūre ho jāen, to wuh khaima e ijtimá' ke darwáze par házir kiyá jae. 14 Aur wuh KHUDÁWAND ke huzúr apná charháwá charháe, ya'nī sokhtaní qurbání ke liye ek be'aib yaksála nar barra, aur khata kī qurbání ke liye ek be'aib yaksála máda barra, aur salámatī kī qurbání ke liye ek be'aib menđhá; 15 aur bekhamírī roṭiyon kī ek ṭokrí, aur tel mile hūe maide ke kulche, aur tel chupṭī hūi bekhamírī roṭiyān, aur un kī nazr kī qurbání aur un ke tapáwan láe. 16 Aur káhin un ko KHUDÁWAND ke huzúr lákar us kī taraf se khata kī qurbání aur sokhtaní qurbání guzráne. 17 Aur us menđhe ko, bekhamírī roṭiyon kī ṭokrí ke sáth, KHUDÁWAND ke huzúr salámatī kī qurbání ke taur par guzráne, aur káhin us kī nazr kī qurbání aur us ká tapáwan bhī charháe. 18 Phir wuh nazír khaima e ijtimá' ke darwáze par apní nazárat ke bál mundwáe, aur nazárat ke bálon ko, us ág men dāl de, jo salámatī kī qurbání ke niche hogí. 19 Aur jab nazír apní nazárat ke bál mundwá chuke, to káhin us menđhe ká ubálá húa shána, aur ek bekhamírī roṭī tokrí men se aur ek bekhamírī kulcha lekar us nazír ke háthon par un ko

dhare. 20 Phir káhin un ko hiláne kī qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr hiláe. Hiláne kī qurbání ke síne aur uṭháne kī qurbání ke sháne ke sáth yih bhī káhin ke liye muqaddas hain. Is ke ba'd nazír mai pí sakegá. 21 Nazír jo mannat máne, aur jo charháwá apní nazárat ke liye KHUDÁWAND ke huzúr láe, 'aláwa us ke jis ká use maqdūr ho, un sabhon ke báre men shara' yih hai. Jaisí mannat us ne mání ho, waisá hī us ko nazárat kī shara' ke mutábiq 'amal karná paṛegá.

22 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 23 Hárún aur us ke beṭon se kah, ki Tum baní Isráíl ko is tarah du'á diyá karná. Tum un se kahná,

24 KHUDÁWAND tujhe barakat de, aur tujhe mahfúz rakkhe.

25 KHUDÁWAND apná chihra tujh par jalwagar farmáe, aur tujh par mihrbán rahe.

26 KHUDÁWAND apná chihra terí taraf mutawajjih kare, aur tujhe salámatī bakhshhe.

27 Is tarah wuh mere nám ko baní Isráíl par rakkhe, aur main un ko barakat bakhshúngá.

7 Aur jis dīn Músá maskan ke khará karne se fārig húa, aur us ko aur us ke sab sáman ko masah aur muqaddas kiyá, aur mazbah aur us ke sab zurúf ko bhī masah aur muqaddas kiyá; 2 to Isráílí raís, jo apne ábál khándánon ke sardár aur qabílōn ke raís, aur shumár kiye hūon ke úpar muqarrar the, nazrána láe. 3 Wuh apná hadya chha pardadár gáriyān aur bárah baíl KHUDÁWAND ke huzúr láe. Do do raísōn kī taraf se ek ek gári, aur har raís kī taraf se ek baíl thá. In ko unhon ne maskan ke sámnē házir kiyá. 4 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 5 Tú in ko un se le, táki wuh khaima e ijtimá' ke kám men áen, aur tú Láwlōn men har shakhs kī khidmat ke mutábiq un ko taqsim kar de. 6 So Músá ne wuh gáriyān aur baíl lekar un ko Láwlōn ko de diyá. 7 Baní Jairson ko us ne un kī khidmat ke liház se do gáriyān aur chár baíl diye: 8 aur chár gáriyān aur áth baíl us ne baní Mirári ko un kī khidmat ke liház se Hárún káhin ke beṭe Itamar ke mátaht karke diye. 9 Lekin baní Qihát ko us

ne koí gáří nahín dí, kyúñki un ke zimme maqdis kí khidmat thí. Wuh use apne kandhon par utháthe the. 10 Aur jis din mazbah masah kiyá gayá, us din wuh raís us kí taqdis ke liye hadye láe, aur apne hadyon ko wuh raís mazbah ke áge le jáne lage. 11 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Maqdis kí taqdis ke liye ek ek raís ek ek din apná hadya guzráne.

12 So pahle din Yahúdáh ke qabíle men se 'Amminadáb ke bete Nahson ne apná hadya guzráná. 13 Aur us ká hadya yih thá: maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tís misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thá; 14 das misqál sone ká ek chammach, jo bakhúr se bhará thá; 15 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḍhá, ek nar yaksála barra; 16 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá; 17 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch menḍhe, páñch bakre, páñch nar yaksála barre. Yih 'Amminadáb ke bete Nahson ká hadya thá.

18 Dústre din Zugr ke bete Nataniél ne, jo Ishkár ke qabíle ká sardár thá, apná hadya guzráná. 19 Aur us ká hadya yih thá: maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tís misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thá; 20 das misqál sone ká ek chammach jo bakhúr se bhará thá; 21 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḍhá, ek nar yaksála barra; 22 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá; 23 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch menḍhe, páñch bakre, páñch nar yaksála barre. Yih Zugr ke bete Nataniél ká hadya thá.

24 Aur tísre din Helon ke bete Illáb ne, jo Zabúlún ke qabíle ká sardár thá, apná hadya guzráná. 25 Aur us ká hadya yih thá: maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tís misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thá; 26 das misqál sone ká ek chammach jo bakhúr se bhará thá; 27 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḍhá, ek nar

yaksála barra; 28 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá; 29 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch menḍhe, páñch bakre, páñch nar yaksála barre. Yih Helon ke bete Illáb ká hadya thá.

30 Chauthe din Shadíúr ke bete Illísúr ne, jo Rúbin ke qabíle ká sardár thá, apná hadya guzráná. 31 Aur us ká hadya yih thá: maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tís misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thá; 32 das misqál sone ká ek chammach jo bakhúr se bhará thá; 33 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḍhá, ek nar yaksála barra; 34 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá; 35 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch menḍhe, páñch bakre, páñch nar yaksála barre. Yih Shadíúr ke bete Illísúr ká hadya thá.

36 Aur páñchwen din Súrishaddái ke bete Salúmiel ne, jo Shama'un ke qabíle ká sardár thá, apná hadya guzráná. 37 Aur us ká hadya yih thá: maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tís misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thá; 38 das misqál sone ká ek chammach jo bakhúr se bhará thá; 39 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḍhá, ek nar yaksála barra; 40 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá; 41 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch menḍhe, páñch bakre, páñch nar yaksála barre. Yih Súrishaddái ke bete Salúmiel ká hadya thá.

42 Aur chhaṭe din Da'úel ke bete Ilyásaf ne, jo Jadd ke qabíle ká sardár thá, apná hadya guzráná. 43 Aur us ká hadya yih thá: maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tís misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thá; 44 das misqál sone ká ek chammach jo bakhúr se bhará thá; 45 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḍhá, ek nar yaksála barra; 46 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá; 47 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch

menḏhe, pānch bakre, pānch nar yaksāla barre. Yih Da'uel ke beṭe Ilyāsaf kā hadya thā.

48 Aur sātwen din 'Ammihūd ke beṭe Ilisama' ne, jo Ifrálm ke qabíle kā sardār thā, apnā hadya guzranā.

49 Aur us kā hadya yih thā : maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tis misqál chándí kā ek tabáq, aur sattar misqál chándí kā ek kaṭorá ; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thā ; 50 das misqál sone kā ek chammach jo bakhúr se bhará thā ; 51 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḏhá, ek nar yaksāla barra ; 52 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá ; 53 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, pānch menḏhe, pānch bakre, pānch nar yaksāla barre. Yih 'Ammihūd ke beṭe Ilisama' kā hadya thā

54 Aur áthwen din Fadāhsúr ke beṭe Jamliel ne, jo Munassí ke qabíle kā sardār thā, apnā hadya guzranā. 55 Aur us kā hadya yih thā : maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tis misqál chándí kā ek tabáq, aur sattar misqál chándí kā ek kaṭorá ; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thā ; 56 das misqál sone kā ek chammach jo bakhúr se bhará thā ; 57 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḏhá, ek nar yaksāla barra ; 58 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá ; 59 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, pānch menḏhe, pānch bakre, pānch nar yaksāla barre. Yih Fadāhsúr ke beṭe Jamliel kā hadya thā.

60 Aur nawen din Jida'úní ke beṭe Abidán ne, jo Binyamín ke qabíle kā sardār thā, apnā hadya guzranā. 61 Aur us kā hadya yih thā : maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tis misqál chándí kā ek tabáq, aur sattar misqál chándí kā ek kaṭorá ; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thā ; 62 das misqál sone kā ek chammach jo bakhúr se bhará thā ; 63 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḏhá, ek nar yaksāla barra ; 64 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá ; 65 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, pānch menḏhe, pānch bakre, pānch nar yaksāla barre. Yih Jida'úní ke beṭe Abidán kā hadya thā.

66 Aur daswen din 'Ammishaddai ke beṭe Akhí'azar ne, jo Dán ke qabíle kā sardār thā, apnā hadya guzranā. 67 Aur us kā hadya yih thā : maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tis misqál chándí kā ek tabáq, aur sattar misqál chándí kā ek kaṭorá ; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thā ; 68 das misqál sone kā ek chammach jo bakhúr se bhará thā ; 69 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḏhá, ek nar yaksāla barra ; 70 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá ; 71 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, pānch menḏhe, pānch bakre, pānch nar yaksāla barre. Yih 'Ammishaddai ke beṭe Akhí'azar kā hadya thā.

72 Aur gyarahwen din 'Akrán ke beṭe Faja'iel ne, jo A'shar ke qabíle kā sardār thā, apnā hadya guzranā. 73 Aur us kā hadya yih thā : maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tis misqál chándí kā ek tabáq, aur sattar misqál chándí kā ek kaṭorá ; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thā ; 74 das misqál sone kā ek chammach jo bakhúr se bhará thā ; 75 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḏhá, ek nar yaksāla barra ; 76 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá ; 77 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, pānch menḏhe, pānch bakre, pānch nar yaksāla barre. Yih 'Akrán ke beṭe Faja'iel kā hadya thā.

78 Aur bárahwen din 'Enán ke beṭe Akhíra' ne, jo bani Naftálí ke qabíle kā sardār thā, apnā hadya guzranā. 79 Aur us kā hadya yih thā : maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tis misqál chándí kā ek tabáq, aur sattar misqál chándí kā ek kaṭorá ; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thā ; 80 das misqál sone kā ek chammach jo bakhúr se bhará thā ; 81 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḏhá, ek nar yaksāla barra ; 82 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá ; 83 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, pānch menḏhe, pānch bakre, pānch nar yaksāla barre. Yih 'Enán ke beṭe Akhíra' kā hadya thā.

84 Mazbah ke mamsúh hone ke din, jo hadye us kí taqdis ke liye Isráíli

raison ki taraf se guzráne gaye, wuh yihí the: ya'ní chándí ke bárah tabáq, chándí ke bárah kaṭore, sone ke bárah chammach. 85 Chándí ká har tabáq wazn meṇ ek sau tís misqál, aur har ek kaṭorá sattar misqál thá. In bartanon ki sárí chándí maqdis ki misqál ke hisáb se do hazár chár sau misqál thí. 86 Bakhúr se bhare hue sone ke bárah chammach, jo maqdis ki misqál ki tol ke mutábíq, wazn meṇ das das misqál ke the; in chamchon ká sára soná ek sau bís misqál thá. 87 Sokhtaní qurbání ke liye kull bárah bachhre, bárah mendhe, bárah nar yaksála barre apní apní nazr ki qurbání samet the; aur khatá ki qurbání ke liye bárah bakre the; 88 aur salámatí ki qurbání ke liye kull chaubís bail, sáth mendhe, sáth bakre, sáth nar yaksála barre the. Mazbah ki taqdis ke liye, jab wuh mamsúh húá, itná hadya guzráná gayá. 89 Aur jab Músá Khudá se báten karne ko khaima e ijtimá' meṇ gayá, to us ne sarposh par se, jo shahádat ke sandúq ke úpar thá, donon karúbíon ke darmiyán se wuh áwáz suní, jo us se mukhátib thí, aur us ne us se báten kín.

8 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 2 Hárún se kah, jab tú chirágon ko raushan kare, to sátan chirágon ki raushní sham'adán ke sámne ho. 3 Chunánchi Hárún ne aisá hí kiya; us ne chirágon ko is tarah jaláyá ki sham'adán ke sámne raushní pare, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diya thá. 4 Aur sham'adán ki banáwaṭ aisi thí ki wuh páye se lekar phulon tak ghare hue sone ká baná húa thá. Jo namúna KHUDÁWAND ne Músá ko dikháya, usí ke muwáfíq us ne sham'adán ko banáya.

5 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 6 Láwíon ko baní Isráíl se alag karke un ko pák kar. 7 Aur un ko pák karne ke liye un ke sáth yih karná, ki khatá ká pání lekar un par chhirakná; phir wuh apne sáre jism par ustara phirwáen, aur apne kapre dhoen, aur apne ko sáf karen. 8 Tab wuh ek bachhrá, aur us ke sáth kí nazr ki qurbání ke liye tel milá húa maida len, aur tú khatá ki qurbání ke liye ek dúsrá bachhrá bhí lená. 9 Aur tú Láwíon ko

khaima e ijtimá' ke áge házir karná, aur baní Isráíl ki sárí jamá'at ko jama' karná. 10 Phir Láwíon ko KHUDÁWAND ke áge láná; tab baní Isráíl apne apne háth Láwíon par rakkhen. 11 Aur Hárún Láwíon ko baní Isráíl ki taraf se, hiláne ki qurbání ke liye, KHUDÁWAND ke huzúr guzráne, táki wuh KHUDÁWAND ki khidmat karne par rahen. 12 Phir Láwí apne apne háth bachhron ke síron par rakkhen, aur tú ek ko khatá ki qurbání aur dústre ko sokhtaní qurbání ke liye KHUDÁWAND ke huzúr guzránná, táki Láwíon ke wáste kaffára diya jáe. 13 Phir tú Láwíon ko Hárún aur us ke beṭon ke áge khará karná, aur un ko hiláne ki qurbání ke liye KHUDÁWAND ke huzúr guzránná. 14 Yún tú Láwíon ko baní Isráíl se alag karná, aur Láwí mere hí thahrege. 15 Is ke ba'd Láwí khaima e ijtimá' ki khidmat ke liye andar áya karen: so tú un ko pák kar, aur hiláne ki qurbání ke liye un ko guzrán. 16 Is liye ki wuh sab ke sab baní Isráíl meṇ se mujhe bil'kull de diye gaye hain; kyunki main ne in hí ko un sabhon ke badle, jo Isráílíon meṇ pahlauṭhí ke bachche hain, apne wáste le liya hai. 17 Is liye ki baní Isráíl ke sáre pahlauṭhe, kyá insán, kyá haiwán, mere hain; main ne, jis dín mulk i Misr ke pahlauṭhon ko mará, usí dín un ko apne liye muqaddas kiya. 18 Aur baní Isráíl ke sáre pahlauṭhon ke badle main ne Láwíon ko le liya hai. 19 Aur main ne baní Isráíl meṇ se Láwíon ko lekar un ko Hárún aur us ke beṭon ko 'atá kiya hai, táki wuh khaima e ijtimá' meṇ baní Isráíl ki jagah khidmat karen, aur baní Isráíl ke liye kaffára diya karen; táki, jab baní Isráíl maqdis ke nazdik áen, to un meṇ koí wabá na phaile. 20 Chunánchi Músá aur Hárún aur baní Isráíl ki sárí jamá'at ne Láwíon se aisá hí kiya: jo kuchh KHUDÁWAND ne Láwíon ke báre meṇ Músá ko hukm diya thá, waisá hí baní Isráíl ne un ke sáth kiya. 21 Aur Láwíon ne apne ap ko gunáh se pák karke apne kapre dhoe, aur Hárún ne un ko hiláne ki qurbání ke liye KHUDÁWAND ke huzúr guzráná, aur Hárún ne un ki taraf se kaffára diya, táki wuh pák ho jáen. 22 Is ke ba'd

Láwí apní khidmat bajá lāne ko Hárún aur us ke beṭon ke sāmne khaíma e ijtimá' men jāne lage. So jaisá KHUDÁWAND ne Láwíon ki bábat Músá ko hukm diyá thá, unhon ne waisá hí un ke sáth kiyá.

23 Phír KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 24 Láwíon ke muta'alliq jo bát hai, wuh yih hai, ki pachchís baras se lekar us se úpar úpar kí 'umr men wuh khaíma e ijtimá' kí khidmat ke kám ke liye andar házir húa karen. 25 Aur jab pachás baras ke hon, to phír us kám ke liye na áen, aur na khidmat karen, 26 balki khaíma e ijtimá' men apne bháiyon ke sáth nigahbání ke kám men mashgúl hon, aur koí khidmat na karen. Láwíon ko jo jo kám saunpe jāen, un ke muta'alliq tú un se aisá hí karná.

9 Baní Isráíl ke mulk i Misr se nikalne ke dúsre baras ke pahle mahíne men KHUDÁWAND ne dasht i Síná men Músá se kahá, ki 2 Baní Isráíl 'id i fasah us ke mu'aiyan waqt par manáen. 3 Isí mahíne kí chaudahwín táríkh kí shám ko tum waqt i mu'aiyan par yih 'id manána, aur jítne us ke áin aur rusúm hain, un sabhon ke mutábíq use manána. 4 So Músá ne baní Isráíl ko hukm kiyá, ki 'id i fasah karen. 5 Aur unhon ne pahle mahíne kí chaudahwín táríkh kí shám ko dasht i Síná men 'id i fasah kí; aur baní Isráíl ne sab par, jo KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, 'amal kiyá. 6 Aur kal ádmí aise the jo kisé lách ke sabab se nápak ho gaye the, wuh us roz fasah na kar sake; so wuh usí dín Músá aur Hárún ke pás áe, 7 aur Músá se kahne lage, ki Ham ek lách ke sabab se nápak ho rahe hain, phír bhí ham áur Isráílíon ke sáth waqt i mu'aiyan par KHUDÁWAND kí qurbání guzránne se kyún roke jāen? 8 Músá ne un se kahá, Thahar jáo: main zará sun lún, kí KHUDÁWAND tumháre haqq men kyá hukm kartá hai.

9 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 10 Baní Isráíl se kah, ki Agar koí tum men se, yá tumhári nasl men se, kisé lách ke sabab se nápak ho jáe, yá wuh kahín dúr safar men ho, taubhí wuh KHUDÁWAND ke liye 'id i fasah kare. 11 Wuh dúsre

mahíne kí chaudahwín táríkh kí shám ko yih 'id manáen aur qurbání ke gosht ko bekhamírí rotíyon aur karwí tarkáron ke sáth kháen. 12 Wuh us men se kuchh bhí subh ke liye báqí na chhoen, aur na us kí koí haqqí toren, aur fasah ko us ke sáre áin ke mutábíq manen. 13 Lekin jo ádmí pák ho, aur safar men bhí na ho, agar wuh fasah karne se báz rahe, to wuh ádmí apní qaum men se káṭ dálá jáegá; kyúnki us ne mu'aiyan waqt par KHUDÁWAND kí qurbání nahín guzrání; so us ádmí ká gunáh usí ke sir lagegá. 14 Aur agar koí pardesí tum men búd e bash kartá ho, aur wuh KHUDÁWAND ke liye fasah karná cháhe, to wuh fasah ke áin aur rusúm ke mutábíq use máne: tum desí aur pardesí donon ke liye ek hí áin rakhná.

15 Aur jis dín maskan, ya'ní khaíma e shahádat, nasb húa, usí dín abr us par chhá gayá, aur shám ko wuh maskan par ág sá dikháí diyá, aur subh tak waisá hí rahá. 16 Aur hamesha aisá hí húa kartá thá, ki abr us par chháýá rahtá aur rát ko ág dikháí detí thí. 17 Aur jab maskan par se wuh abr uṭh játá, to baní Isráíl kúch karte the, aur jis jagah wuh abr jákar thahar játá, wahín baní Isráíl khaíme lagáte the. 18 KHUDÁWAND ke hukm se baní Isráíl kúch karte, aur KHUDÁWAND hí ke hukm se wuh khaíme lagáte the; aur jab tak abr maskan par thahrá rahtá, wuh apne dère dále páre rahte the. 19 Aur jab abr maskan par bahut dinon tak thahrá rahtá, to baní Isráíl KHUDÁWAND ke hukm ko mánte, aur kúch nahín karte the. 20 Aur kabhí kabhí wuh abr chand dinon tak maskan par rahtá, aur tab bhí wuh KHUDÁWAND ke hukm se dère dále rahte, aur KHUDÁWAND hí ke hukm se wuh kúch karte the. 21 Phír kabhí kabhí wuh abr shám se subh tak hí rahtá, to jab wuh subh ko uṭh játá, tab wuh kúch karte the: aur agar wuh rát dín barábar rahtá, to jab wuh uṭh játá, tab hí wuh kúch karte the. 22 Aur jab tak wuh abr maskan par thahrá rahtá, khwáh do dín, yá ek mahína, yá ek baras ho, tab tak baní Isráíl apne khaimon men muqím rahte, aur kúch nahín karte the: par jab wuh uṭh játá, to wuh kúch karte the. 23 Garaz

wuh KHUDÁWAND ke hukm se maqám karte, aur KHUDÁWAND hí ke hukm se kúch karte the: aur jo hukm KHUDÁWAND Músá kí ma'rifat detá, wuh KHUDÁWAND ke us hukm ko máná karte the.

10 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 2 Apne liye chándi ke do narsinge banwá: wuh donon gharke banáe jáen: tú un ko jamá'at ke buláne aur lashkaron ke kúch ke liye, kám men láná. 3 Aur jab wuh donon narsinge phúnken, to sárf jamá'at khaima e ijtimá' ke darwáze par tere pás ikatthí ho jáe. 4 Aur agar ek hí phúnken, to wuh raís jo hazáron Isráílíon ke sardár hain tere pás jama' hon. 5 Aur jab tum sáns bándhkar zor se phúnko to wuh lashkar jo mashriq kí taraf hain kúch karen. 6 Jab tum do-bára sáns bándhkar zor se phúnko, to un lashkaron ká, jo junúb kí taraf hain, kúch ho: so kúch ke liye sáns bándhkar zor se narsingá phúnká karen. 7 Lekin jab jamá'at ko jama' karná ho, tab bhí phúnkná, par sáns bándhkar zor se na phúnkná. 8 Aur Hárún ke beté jo káhin hain wuh narsinge phúnká karen: yihí áin sadá tumhárf nasl dar nasl qáim rahe. 9 Aur jab tum apne mulk men aise dushman se jo tum ko satátá ho larne ko niklo, to tum narsingon ko sáns bándhkar zor se phúnkná; is hál men KHUDÁWAND tumháre KHUDÁ ke huzúr tumhárf yád hogí, aur tum apne dushmanon se naját páoge. 10 Aur tum apní khushi ke din, aur apní muqarrara 'idon ke din, aur apne mahínon ke shurú' men, apní sokhtaní qurbáníon aur salámatí kí qurbáníon ke waqt narsinge phúnkná, táki un se tumháre KHUDÁ ke huzúr tumhárf yádgárf ho. Main KHUDÁWAND tumhárá KHUDÁ hún.

11 Aur dúsre sál ke dúsre mahíne kí bíswein tárikh ko wuh abr shahádat ke maskan par se uñh gayá. 12 Tab baní Isráíl dasht í Síná se kúch karke nikle, aur wuh abr dasht í Fárán men thahar gayá. 13 So KHUDÁWAND ke us hukm ke mutábíq, jo us ne Músá kí ma'rifat diyá thá, un ká pahlá kúch huá. 14 Aur sab se pahle baní Yahúdáh ke lashkar ká handá rawána huá, aur wuh apne

dalon ke mutábíq chale: un ke lashkar ká sardár 'Ammínadáb ká betá Nahson thá. 15 Aur Ishkár ke qabíle ke lashkar ká sardár Zugr ká betá Nataniél thá. 16 Aur Zabúlún ke qabíle ke lashkar ká sardár Helon ká betá Iliáb thá. 17 Phir maskan utará gayá, aur baní Jairson aur baní Mirárf, jo maskan ko uñháte the, rawána hue. 18 Phir Rúbin ke lashkar ká jhandá áge barhá, aur wuh apne dalon ke mutábíq chale: Shadíúr ká betá Ilisúr un ke lashkar ká sardár thá. 19 Aur Shama'un ke qabíle ke lashkar ká sardár Súrishaddái ká betá Salúmíel thá. 20 Aur Jadd ke qabíle ke lashkar ká sardár Da'úel ká betá Ilyásaf thá. 21 Phir Qibátíon ne jo maqdis ko uñháte the kúch kiyá: aur un ke pahunchne tak maskan khará kar diyá játá thá. 22 Phir baní Ifráím ke lashkar ká jhandá niklá, aur wuh apne dalon ke mutábíq chale: un ke lashkar ká sardár 'Ammíhúd ká betá Ilisamá' thá. 23 Aur Munassí ke qabíle ke lashkar ká sardár Fadáhsúr ká betá Jamlíel thá. 24 Aur Binyamín ke qabíle ke lashkar ká sardár Jida'uní ká betá Abidán thá. 25 Aur baní Dán ke lashkar ká jhandá un ke sab lashkaron ke píchhe píchhe rawána huá, aur wuh apne dalon ke mutábíq chale: un ke lashkar ká sardár 'Ammíshaddái ká betá Akhí'azar thá. 26 Aur A'shar ke qabíle ke lashkar ká sardár 'Akrán ká betá Faja'iel thá. 27 Aur Naftálí ke qabíle ke lashkar ká sardár 'Enán ká betá Akhíra' thá. 28 So baní Isráíl isi tarah apne dalon ke mutábíq kúch karte aur áge rawána hote the.

29 So Músá ne apne khusar Ra'uel Midyání ke beté Hobáb se kahá, kí Ham us jagah já rahe hain, jis kí bábat KHUDÁWAND ne kahá hai, kí Main use tum ko dúngá: so tú bhí sáth chal, aur ham tere sáth neki karenge; kyúнки KHUDÁWAND ne baní Isráíl se neki ká wa'da kiyá hai. 30 Us ne use jawáb diyá, kí Main nahín chaltá, balki main apne watan ko aur apne rishtadáron men lautkar jáúngá. 31 Tab Músá ne kahá, kí Ham ko chhor mat, kyúнки yih tujh ko ma'lúm hai, kí ham ko biyábán men kis tarah khálmazan honá cháhiye; so tú hamáre liye

ānkhon ká kám degá, 32 aur agar tú hamáre sáth chále, to itní bāt zarúr hogí, kí jo neki KHUDÁWAND ham se kare, wuhí ham tujh se karenge.

33 Phir wuh KHUDÁWAND ke pahār se safar karke tīn dīn kí ráh chále, aur tīnon dīn ke safar men KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandūq un ke liye áramgáh talásh kartá huá un ke áge áge chaltá rahá. 34 Aur jab wuh lashkargáh se kúch karte, to KHUDÁWAND ká abr dīn bhar un ke úpar chháya rahtá thá.

35 Aur sandūq ke kúch ke waqt Músá yih kahá kartá, Uth, ai KHUDÁWAND, tere dushman paráganda ho jáen, aur jo tujh se kína rakhte hain, wuh tere áge se bhágen; 36 aur jab wuh thahar játá, to wuh yih kahtá thá, kí Ai KHUDÁWAND, hazáron hazár Isráílon men lautkar á já.

11 Phir wuh log kurkúráne aur KHUDÁWAND ke sunte burá kahnelage: chunānchi KHUDÁWAND ne suná, aur us ká gazab bharká, aur KHUDÁWAND kí ág un ke darmiyān jal úthí, aur lashkargáh ko ek kanāre se bhasam karne lagi. 2 Tab logon ne Músá se faryād kí; aur Músá ne KHUDÁWAND se du'á mángí, to ág bujh gayí. 3 Aur us jagah ká nám Tab'erah pará, kyúnci KHUDÁWAND kí ág un men jal úthí thí.

4 Aur jo milí julí bhír in logon men thí, wuh tarah tarah kí hirs karne lagi, aur baní Isráíl bhí phir rone aur kahne lage, kí Ham ko kaun gosht khāne ko degá? 5 Ham ko wuh machhlí yád áti hai, jo ham Misr men muft khāte the: aur hāe! wuh khíre, aur wuh kharbúze, aur wuh gandane, aur piyáz, aur lahsan: 6 lekin ab to hamārí ján khushk ho gayí; yahān koí chíz muyassar nahín, aur mann ke siwá ham ko aur kuchh dikháí nahín detá. 7 Aur mann dhaniye kí mánind thá, aur aísá nazar áta thá, jaise motí. 8 Log idhar udhar jákar use jama' karte, aur use chakki men píste, yá ukhlí men kút lete the, phir use hāndiyon men ubáلكar rotíyān banāte the: us ká maza táza tel ká sá thá. 9 Aur rát ko, jab lashkargáh men os partí, to us ke sáth mann bhí girtá thá. 10 Aur Músá ne sab gharānon ke

ādmon ko apne apne dere ke darwāze par rote suná, aur KHUDÁWAND ká qahr niháyat bharká, aur Músá ne bhí burá máná. 11 Tab Músá ne KHUDÁWAND se kahá, kí Tú ne apne khādim se yih sakht bartáo kyūn kiyá? aur mujh par tere karam kí nazar kyūn nahín hūí jo tú in sab logon ká bojh mujh par dāltá hai? 12 Kyá yih sab log mere peṭ men pare the? kyá yih mujh hí se paidá hue the jo tú kahtá hai, kí jis tarah se bāp dūdh píte bachche ko uthāe uthāe phirtá hai, usí tarah main in logon ko apní god men uthākar us mulk men le jáūn, jis ke dene kí qasam tú ne un ke bāpdādá se kháí hai? 13 Main in sab logon ko kahān se gosht lákar dūn? kyūnci wuh yih kah kahkar mere sāmne rote hain, kí Ham ko gosht khāne ko de. 14 Main akelá in sab logon ko nahín sambháí saktá, kyūnci yih merí táqat se báhar hai. 15 Aur jo tujhe mere sáth yihí bartáo karná hai, to mere úpar agar tere karam kí nazar hūí hai, to mujhe yaklakht ján se már de, táki main apní burí gat dekhne na páūn.

16 KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Baní Isráíl ke buzurgon men se sattar mard, jin ko tú jántá hai kí qaum ke buzurg aur un ke sardār hain, mere huzúr jama' kar, aur un ko khāima e ijtimá' ke pás le á, táki wuh tere sáth wahān khare hon. 17 Aur main utarkar tere sáth wahān bāten karūngá; aur main us rúh men se, jo tujh men hai, kuchh lekar un men dāl dūngá, kí wuh tere sáth qaum ká bojh uthāen, táki tú use akelá na uthāe. 18 Aur logon se kah, kí Kal ke liye apne ko pák kar rakkho, to tum gosht khāoge, kyūnci tum KHUDÁWAND ke sunte hue yih kah kahkar roe ho, kí Ham ko kaun gosht khāne ko degá? ham to Misr hí men mauj se the: so KHUDÁWAND tum ko gosht degá, aur tum khāná. 19 Aur tum ek yá do dīn nahín, aur ná páncḥ, yá das, yá bís dīn, 20 balki ek mahína kāmíl use khāte rahoge, jab tak wuh tumháre nathnon se níkalne na lage, aur tum us se ghin na khāne lago; kyūnci tum ne KHUDÁWAND ko, jo tumháre darmiyān hai, tark kiyá, aur us ke sāmne yih kah kahkar roe ho, kí Ham Misr se kyūn níkal áe? 21 Phir Músá

kahne lagá, ki jin logon meñ main hūñ, un meñ chha lākh to piyāde hī haiñ; aur tú ne kahá hai, ki Main un ko itnā gosht dūngá, ki wuh mahina bhar use khāte rahenge. 22 So kyá bher bakriyon ke yih rewar aur gāe bailon ke jhund un ki khātir zabh hon, ki un ke liye bas ho? yá samundar ki sārī machhliyan un ki khātir ikatthī ki jāen, ki un sab ke liye káfi ho?

23 KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Kyá KHUDÁWAND ká háth chhotá ho gayá hai? ab tú dekh legá, ki jo main ne tujh se kahá hai, wuh purá hotá hai, yá nahīn. 24 Tab Músá ne báhar jákar KHUDÁWAND ki báten un logon ko kah sunáin, aur qaum ke buzurgon meñ se sattar shakhs ikatthe karke un ko khaime ke girdágird khará kar diya. 25 Tab KHUDÁWAND abr meñ hokar utrá, aur us ne Músá se báten kī, aur us rúh meñ se, jo us meñ thī, kuchh iekar use un sattar buzurgon meñ dálá: chunānchī jab rúh un meñ áí, to wuh nubuwwat karne lage, lekin ba'd meñ phir kabhī na kī. 26 Par un meñ se do shakhs lashkargáh hī meñ rah gaye, ek ká nám Ildád, aur dúsre ká Medád thá: un meñ bhī rúh áí; yih bhī un hī meñ se the, jin ke nám likh liye gaye the, par yih khaime ke pás na gaye, aur lashkargáh hī meñ nubuwwat karne lage. 27 Tab kisi jawán ne daukar Músá ko khabar di, aur kahne lagá, ki Ildád aur Medád lashkargáh meñ nubuwwat kar rahe haiñ. 28 So Músá ke khádim Núñ ke betē Yashú' ne, jo us ke chune hūe jawánon meñ se thá, Músá se kahá, Ai mere málík Músá, tú un ko rok de. 29 Músá ne us se kahá, Kyá tujhe meri khātir rashk átá hai? kásh KHUDÁWAND ke sab log nabí hote, aur KHUDÁWAND apnī rúh un sab meñ dálta! 30 Phir Músá aur wuh Isráilī buzurg lashkargáh meñ gaye. 31 Aur KHUDÁWAND ki taraf se ek ándhī chali, aur samundar se báterē upá lál, aur un ko lashkargáh ke barábar aur us ke girdágird ek dīn ki ráh tak is taraf, aur ek hī dīn ki ráh tak dusrí taraf zamín se koī do do háth úpar dál diya. 32 Aur logon ne úthkar us sáre dīn, aur us sārī rát, aur us ke dúsre dīn bhī báterē jama' kī, aur jis ne kam se kam

jama' kī thī, us ke pás bhī das khomar ke barábar jama' ho gayī; aur unhon ne apne liye lashkargáh ki chāron taraf un ko phailá diya. 33 Aur un ká gosht unhon ne dānton se kátá hī thá aur use chabāne bhī nahīn páe the, ki KHUDÁWAND ká qahr un logon par bharak úthá, aur KHUDÁWAND ne un logon ko barī saht wabá se mārā. 34 So us maqám ká nám Qabrot Hattáwah rakkhá gaya, kyūñki unhon ne un logon ko, jinhon ne hirs kī thī, wahīn dafn kiya. 35 Aur wuh log Qabrot Hattáwah se safar karke Haserát ko gaye, aur wahīn Haserát meñ rahne lage.

12 Aur Músá ne ek Kúshī 'aurat se biyáh kar liya: so us Kúshī 'aurat ke sabab se, jise Músá ne biyáh liya thá, Maryam aur Hárún us ki badgoī karne lage. 2 Wuh kahne lage, ki Kyá KHUDÁWAND ne faqat Músá hī se báten kī haiñ? kyá us ne ham se bhī báten nahīn kī? Aur KHUDÁWAND ne yih suná. 3 Aur Músá rú e zamín ke sab ádmion se ziyáda halīm thá. 4 So KHUDÁWAND ne nága-hán Músá, aur Hárún aur Maryam se kahá, ki Tum tīnon nikalkar khaime e ijtimá' ke pás házir ho. So wuh tīnon wahāñ áe. 5 Aur KHUDÁWAND abr ke sutūn meñ hokar utrá, aur khaime ke darwáze par kharē hokar Hárún aur Maryam ko buláya: wuh donon pás gaye. 6 Tab us ne kahá, Meri báten suno: agar tum meñ koī nabí ho, to main, jo KHUDÁWAND hūñ, use royá meñ dikháí dūngá, aur khwáb meñ us se báten karūngá. 7 Par merá khádim Músá aisá nahīn hai: wuh mere sáre khándán meñ amánatdár hai; 8 main us se mu'ammon meñ nahīn, balki rúbarrú, aur sarīh taur par báten kartá hūñ; aur use KHUDÁWAND ká didár bhī nasīb hotá hai: so tum ko mere khádim Músá ki badgoī karte khauf kyūñ na áya? 9 Aur KHUDÁWAND ká gazab un par bhará aur wuh chálá gaya. 10 Aur abr khaime ke úpar se hat gaya, aur Maryam koñ se barī ki manind safed ho gayi: aur Hárún ne jo Maryam ki taraf nazar kī, to dekhá ki wuh koñhī ho gayi hai. 11 Tab Hárún Músá se kahne lagá, Hāe, mere málík, is gunah ko hamāre sir na lagá, kyūñki ham

se nádání húi, aur ham ne khatá kí. 12 Aur Maryam ko us mare húa kí tarah na rahne de, jis ká jism us kí paidáish hí ke waqt ádhá galá húa hotá hai. 13 Tab Músá KHUDÁWAND se faryád karne lagá, kí Ai Khudá, main terí minnat kartá hún use shifá de. 14 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Agar us ke báp ne us ke munh par faqat thúká hí hotá, to kyá sát dín tak wuh sharminda na rahtí? so wuh sát dín tak lashkar-gáh ke báhar band rahe, is ke ba'd wuh phir andar áne páe. 15 Chunáñchí Maryam sát dín tak lashkar-gáh ke báhar band rahí; aur logon ne, jab tak wuh andar áne na pái, kúch na kiyá. 16 Is ke ba'd wuh log Haserát se rawána húa, aur dasht i Fárán men pahunchkar unhon ne dere dále.

13 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 2 Tú ádmíon ko bhej, kí wuh mulk i Kan'án ká, jo main baní Isráíl ko detá hún, hál daryáft karen: un ke báp-dádá ke har qabíle se ek ádmí bhejná, jo un ke hán ká rais ho. 3 Chunáñchí Músá ne KHUDÁWAND ke irshád ke muwáfiq dasht i Fárán se aise ádmí rawána kiye, jo baní Isráíl ke sardár the. 4 Un ke yih nám the: Rúbin ke qabíle se Zakúr ká betá Sammú'a. 5 Aur Shama'un ke qabíle se Horí ká betá Sáfát. 6 Aur Yahúdáh ke qabíle se Yafunnah ká betá Kálíb. 7 Aur Ishkár ke qabíle se Yúsuf ká betá Ijál. 8 Aur Ifráím ke qabíle se Nún ká betá Húsi'a. 9 Aur Binyamín ke qabíle se Rafú ká betá Faltí. 10 Aur Zabúlún ke qabíle se Sodí ká betá Jaddíel. 11 Aur Yúsuf ke qabíle, ya'ní Munassí ke qabíle se, Súsí ká betá Jaddí. 12 Aur Dán ke qabíle se Jamallí ká betá 'Ammíel. 13 Aur A'shar ke qabíle se Míkáel ká betá Satúr. 14 Aur Naftálí ke qabíle se Wufsí ká betá Nakhbí. 15 Aur Jadd ke qabíle se Máki ká betá Jyúel. 16 Yihí un logon ke nám hain, jin ko Músá ne mulk ká hál daryáft karne ko bhejá thá. Aur Nún ke beté Húsi'a ká nám Músá ne Yashú' rakkhá. 17 Aur Músá ne un ko rawána kiyá, táki mulk i Kan'án ká hál daryáft karen; aur un se kahá, kí Tum idhar junúb kí taraf se jákar paharon men

chále jáná, 18 aur dekhna, kí wuh mulk kaisá hai, aur jo log wahán base húa hain, wuh kaise hain, zoráwar hain, yá kamzor, aur thore se hain, yá bahut. 19 Aur jis mulk men wuh ábád hain, wuh kaisá hai, achchhá hai, yá burá; aur jin shahron men wuh rahte hain, wuh kaise hain; áyá wuh khaimon men rahte hain, yá qil'aon men; 20 aur wahán kí zamín kaisí hai? zarkhez hai, yá banjar; aur us men darakht hain, yá nahin? Tumhári himmat bandhí rahe, aur tum us mulk ká kuchh phal lete áná. Aur wuh mausim angúr kí pahlí fasl ká thá. 21 So wuh rawána húa, aur dasht i Sín se Rahob tak, jo Hamát ke ráste men hai, mulk ko khúb dekhá bhálá. 22 Aur wuh junúb kítarf se hote húa Habrún tak gaye, jahán 'Anáq ke beté Akhímán, aur Sísí, aur Talmí rahte the. (Aur Habrún Zu'an se, jo Mísr men hai, sát ba'as áge basá thá.) 23 Aur wuh wadí e Iskál men pahunche: wahán se unhon ne angúr kí ek dáli ká lí, jis men ek hí guchchhá thá, aur jise do ádmí ek láthí par latkáe húa lekar gaye; aur wuh kuchh anár aur anjír bhí láe. 24 Usí guchchhe ke sabab se, jise Isráílion ne wahán se káta thá, us jagah ká nám wadí e Iskál par gayá. 25 Aur chálís dín ke ba'd wuh us mulk ká hál daryáft karke laute. 26 Aur wuh chale, aur Músá aur Hárún aur baní Isráíl kí sári jamá'at ke pás dasht i Fárán ke Qádis men áe; aur un ko aur sári jamá'at ko sab kaifiyat sunái, aur us mulk ká phal un ko díkháya. 27 Aur Músá se kahne lage, kí Jis mulk men tú ne ham ko bhejá thá, ham wahán gaye, aur wáqa'í dúdh aur shahd us men bahtá hai, aur yih wahán ká phal hai. 28 Lekin jo log wahán base húa hain, wuh zoráwar hain, aur un ke shahr bare bare aur fasíldár hain, aur ham ne baní 'Anáq ko bhí wahán dekhá. 29 Us mulk ke junúbí hisse men to 'Amáliqí ábád hain, aur Hittí, aur Yabúsí, aur Amorí paharon par rahte hain, aur samundar ke sahí par aur Yordan ke kanáre kanáre Kan'ání base húa hain. 30 Tab Kálíb ne Músá ke sámne logon ko chup karáya, aur kahá, kí Chalo, ham ek dam jákar us par qabza karen, kyúñki ham is qabíl hain

ki us par tasarruf kar len. 31 Lekin jo aur admī us ke sāth gaye the, wuh kahne lage, ki Ham is lāiq nahīn hai, ki un logon par hamla karen, kyūnki wuh ham se ziyāda zorāwar hai. 32 In admīon ne banī Isrāil ko us mulk ki, jise wuh dekhne gaye the, buri khabar di, aur yih kahā, ki Wuh mulk, jis kā hāl daryāft karne ko ham us men se guzre, ek aisā mulk hai, jo apne bāshindon ko khā jāta hai, aur wahān jitne admī ham ne dekhe, wuh sab bare qaddāwar hai. 33 Aur ham ne wahān banī 'Anāq ko bhī dekhā, jo jabbār hai aur jabbāron ki nasl se hai, aur ham to apnī hī nigāh men aise the jaise tidde hote hai, aur aise hī un ki nigāh men the.

14 Tab sārī jamā'at zor zor se chīkne lagi, aur wuh log us rāt rote hī rahe. 2 Aur kull banī Isrāil Mūsā aur Hārūn ki shikāyat karne lage, aur sārī jamā'at un se kahne lagi, Hāe, kash ham Misr hī men mar jāte, yā kash is biyābān hī men marte. 3 KHUDĀWAND kyūn ham ko us mulk men le jākar talwār se qatl karānā chāhtā hai? Phir to hamārī biwiyan aur bāl bachche lūṭ kā māl ṭhahenge; kyā hamāre liye bihtar na hogā, ki ham Misr ko wāpas chale jāen? 4 Phir wuh āpas men kahne lage, A'o, ham kisi ko apnā sardār banā len aur Misr ko lauṭ chalen. 5 Tab Mūsā aur Hārūn banī Isrāil ki sārī jamā'at ke sāmne aundhe munh ho gaye. 6 Aur Nūn kā betā Yashū' aur Yafunnah kā betā Kālīb, jo us mulk kā hāl daryāft karnewālon men se the, apne apne kapre phāṅkar 7 banī Isrāil ki sārī jamā'at se kahne lage, ki Wuh mulk, jis kā hāl daryāft karne ko ham us men se guzre, nihāyat achchhā mulk hai. 8 Agar Khudā ham se rāzī rahe, to wuh ham ko us mulk men pahunchāegā, aur usī mulk ko, jis men dūdh aur shahd bahtā hai, ham ko degā. 9 Faqat itnā ho, ki tum KHUDĀWAND se bagāwat na karo, aur na us mulk ke logon se dāro; wuh to hamārī khurāk hai; un ki panāh un ke sir par se jāti rahī hai, aur hamāre sāth KHUDĀWAND hai; so un kā khauf na karo. 10 Tab sārī jamā'at bol uṭhī, ki In ko sangsār karo. Us waqt khāima e ijtimā' men sāre banī Isrāil ke sāmne

KHUDĀWAND kā jalāl numāyān huā.

11 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Yih log kab tak merī tauhīn karte rahenge? aur bāwujūd un sab mu'jizon ke, jo main ne in ke darmiyan kiye hai, kab tak mujh par imān nahīn lāenge? 12 Main in ko wabā se mārūngā, aur mirās se khārij karūngā, aur tujhe ek aisī qaum banāūngā, jo in se kahīn barī aur ziyāda zorāwar ho. 13 Mūsā ne KHUDĀWAND se kahā, Tab to Misrī, jin ke bich se tū in logon ko apne zor i bāzū se nikāl le āyā, yih sunenge, 14 aur use is mulk ke bāshindon ko batāenge; unhon ne sunā hai ki tū jo KHUDĀWAND hai in logon ke darmiyan rahtā hai, kyūnki tū, ai KHUDĀWAND, sarīh taur par dikhā detā hai, aur terā abr in par sāya kiye rahtā hai, aur tū dīn ko abr ke sutūn men, aur rāt ko āg ke sutūn men hokar in ke āge āge chaltā hai. 15 Pas, agar tū is qaum ko, ek akele admī ki tarah jān se mār de, to wuh qaumen, jinhon ne terī shuhrat sunī hai, kahengī, 16 ki Chūnki KHUDĀWAND is qaum ko us mulk men, jise us ne in ko dene ki qasam khāi thī, pahunchā na sakā, is liye us ne in ko biyābān men halāk kar diyā. 17 So KHUDĀWAND ki qudrat ki 'azmat tere hī is qaul ke mutābiq zāhir ho, 18 ki KHUDĀWAND qahr karne men dhimā aur shafaqat men ganī hai; wuh gunāh aur khatā ko bakhsh detā hai, lekin mujrīm ko hargiz barī nahīn karegā, kyūnki wuh bāpdādā ke gunāh ki sazā un ki aulād ko tīsri aur chauthī pusht tak detā hai. 19 So tū apnī rahmat ki firāwānī se is ummat kā gunāh, jaise tū Misr se lekar yahān tak in logon ko mu'āf kartā rahā hai, ab bhī mu'āf kar de. 20 KHUDĀWAND ne kahā, Main ne terī dakhwāst ke mutābiq mu'āf kiya; 21 lekin mujhe apnī hayāt ki qasam, aur KHUDĀWAND ke jalāl ki qasam, jis se sārī zamīn ma'mūr hogī, 22 chūnki un sab logon ne, jinhon ne bāwujūd mere jalāl ke dekhne ke, aur bāwujūd un mu'jizon ke, jo main ne Misr men aur is biyābān men dikhāe, phir bhī das bār mujhe āzmāyā, aur merī bāt nahīn mānī; 23 is liye wuh us mulk ko, jis ke dene ki qasam main ne un ke bāpdā-

dā se khālī thī, dekhne bhī na pāenge, aur jinhon ne merī tauhīn kī hai, un men se bhī koī use dekhne nahīn pāegā. 24 Par is liye ki mere bande Kālīb kī kuchh aur hī tabī'at thī, aur us ne merī pūrī pairawī kī hai, main us ko us mulk men, jahān wuh ho āyā hai, pahunchāūngā, aur us kī aulād us kī wāris hogī. 25 (Aur wādī men to 'Amālīqī aur Kan'ānī base hue hai.) So kal tum ghūmkar us rāste se, jo Bahr i Qulzum ko jātā hai, biyābān men dākhil ho jāo.

26 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā aur Hārūn se kahā, 27 Main kab tak is khabīs guroh kī, jo merī shikāyat kartī rahtī hai, bardāsht karūn? Banī Isrāīl, jo mere barkhilāf shikāyaten karte rahte hai, main ne wuh sab shikāyaten sunī hai. 28 So tum un se kah do, KHUDĀWAND kahtā hai, Mujhe apnī hayāt kī qasam hai, ki jaisā tum ne mere sunte kahā hai, main tum se zarūr waisā hī karūngā; 29 tumhārī lāshen isī biyābān men parī rahengī, aur tumhārī sārī ta'dād men se, ya'nī bīs baras se lekar us se ūpar ūpar kī 'umr ke tum sab, jitne gine gaye, aur mujh par shikāyat karte rahe, 30 in men se koī us mulk men, jis kī bābat main ne qasam khālī thī, ki tum ko wahān basāūngā, jāne na pāegā, siwā Yafunnah ke beṭe Kālīb, aur Nūn ke beṭe Yashū' ke. 31 Aur tumhāre bāl bachche, jin kī bābat tum ne yih kahā, ki Wuh to lūṭ kā māl thahenge, un ko main wahān pahunchāūngā, aur jis mulk ko tum ne haqīr jānā, wuh us kī haqīqat pahchanenge. 32 Aur tumhārā yih hāl hogā, ki tumhārī lāshen isī biyābān men parī rahengī. 33 Aur tumhāre larke bāle chālīs baras tak biyābān men āwāra phirte, aur tumhārī zinākārīon kā phal pāte rahenge, jab tak ki tumhārī lāshen biyābān men gal na jāen, 34 un chālīs dinon ke hisāb se, jin men tum us mulk kā hāl daryāft karte rahe the: ab din pīchhe ek ek baras, ya'nī chālīs baras tak, tum apne gunāhon kā phal pāte rahoge; tab tum mere mukhālīf ho jāne ko samjhoge. 35 Main KHUDĀWAND yih kah chukā hūn, ki Main is pūre khabīs guroh se, jo merī mukhālafat par muttāfiq hai, qata'ī aisā hī karūngā: in kā khā-

tima isī biyābān men hogā, aur wuh yahīn marege. 36 Aur jin ādmīon ko Mūsā ne mulk kā hāl daryāft karne ko bhejā thā, jinhon ne laṭkar us mulk kī aisī burī khabar sunāī thī, jis se sārī jamā'at Mūsā par kuf-kurāne lagī, 37 so wuh ādmī, jinhon ne mulk kī burī khabar dī thī, KHUDĀWAND ke sāmne wabā se mar gaye. 38 Par jo ādmī us mulk kā hāl daryāft karne gaye the, un men se Nūn kā beṭā Yashū' aur Yafunnah kā beṭā Kālīb, donon jīte bache rahe. 39 Aur Mūsā ne yih bāten sāre banī Isrāīl se kahīn; tab wuh log zār zār roe. 40 Aur wuh dūsre dīn subh sawere ṭhkar yih kahte hue pahār kī choṭī par chaṛhne lage, ki Ham hāzir hai, aur jis jagah kā wa'da KHUDĀWAND ne kiyā hai, wahān jāenge kyūnki ham se khatā hūī hai. 41 Mūsā ne kahā, Tum kyūn ab KHUDĀWAND kī hukm'udulī karte ho? is se koī fāida na hogā. 42 U'par mat chaṛho, kyūnki KHUDĀWAND tumhāre darmiyan nahīn hai, aisā na ho ki apne dushmanon ke muqābale men shikast khāo. 43 Kyūnki wahān tum se āge 'Amālīqī aur Kan'ānī log hai, so tum talwār se māre jāoge, kyūnki KHUDĀWAND se tum bargashta ho gaye ho, is liye KHUDĀWAND tumhāre sāth nahīn rahegā. 44 Lekin wuh shokhī karke pahār kī choṭī tak chaṛhe chale gaye; par KHUDĀWAND ke 'ahd kā sandūq, aur Mūsā, lashkargāh se bāhar na nikle. 45 Tab 'Amālīqī aur Kan'ānī, jo us pahār par rahte the, un par ā paṛe, aur un ko qatl kiyā, aur Hurmah tak un ko mārte chale āe.

15 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, 2 Banī Isrāīl se kah, Jab tum apne rahne ke mulk men, jo main tum ko detā hūn, pahuncho, 3 aur KHUDĀWAND ke huzūr ātashīn qurbānī, ya'nī sokhtanī qurbānī, yā khāss mannat kā zabīha, yā razā kī qurbānī guzrāno, yā apnī mu'aiyan 'idon men rāhatangez khushbū ke taur par KHUDĀWAND ke huzūr gāe bail yā bheṛ bakrī chaṛhāo, 4 to jo shakhs apnā chaṛhāwā lāe, wuh KHUDĀWAND ke huzūr nazr kī qurbānī ke taur par aifah ke daswen hisse ke barābar maida, jis men chauthāī hīn ke barābar tel milā hūā ho, 5 aur tapāwan ke taur par chauthāī hīn ke

barábar mai bhí láe; tum apní sokhtaní qurbání yá apne zabíhe ke har barre ke sáth itná hí taiyár kiyá karná; 6 aur har menḍhe ke sáth aifah ke pánchwen hisse ke barábar maída, jis men tihái hín ke barábar tel milá huá ho, nazr kí qurbání ke taur par láná. 7 Aur tapáwan ke taur par tihái hín ke barábar mai dená, táki wuh KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú ṭhahre. 8 Aur jab tum KHUDÁWAND ke huzúr sokhtaní qurbání yá kháss mannát ke zabíhe, yá salámatí ke zabíhe ke taur par bachhrá guzráno, 9 to us bachhre ke sáth nazr kí qurbání ke taur par aifah ke tén dahái hisse ke barábar maída, jis men nisf hín ke barábar tel milá huá ho chaṛháná. 10 Aur tapáwan ke taur par nisf hín ke barábar mai guzránná, táki wuh KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú kí átaśhín qurbání ṭhahre. 11 Har bachhre, aur har menḍhe, aur har nar barre yá bakrí ke bachche ke liye aisá hí kiyá jáe. 12 Tum jitne jánwar láo, un ke shumár ke mutábíq, ek ek ke sáth aisá hí karná. 13 Jitne desí KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú kí átaśhín qurbání guzránen, wuh us waqt yih sáre kám isí taríqe se karen. 14 Aur agar koí pardesí tumháre sáth búdobásh kartá ho, yá jo koí pushton se tumháre sáth rahtá áyá ho, aur wuh KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú kí átaśhín qurbání guzránná cháhe, to jaisá tum karte ho, wuh bhí waisá hí kare. 15 Majma' ke liye, ya'ní tumháre liye, aur us pardesí ke liye, jo tum men rahtá ho, nasl dar nasl sadá ek hí áin rahegá: KHUDÁWAND ke áge pardesí bhí waise hí hon jaise tum ho. 16 Tumháre liye aur pardesiyon ke liye, jo tumháre sáth rahte hain, ek hí shara' aur ek hí qánún ho.

17 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí. 18 Baní Isráíl se kah, jab tum us mulk men pahuncho, jahán main tum ko liye játa hún, 19 aur us mulk kí roṭí kháo, to KHUDÁWAND ke huzúr uṭháne kí qurbání guzránná. 20 Tum apne pahle gúndhe húe áte ká ek girda uṭháne kí qurbání ke taur par chaṛháná, jaise khalihán kí uṭháne kí qurbání ko lekar uṭháte ho, waise hí ise bhí uṭháná. 21 Tum

apní pusht dar pusht apne pahle hí gúndhe húe áte men se kuchh lekar use KHUDÁWAND ke huzúr uṭháne kí qurbání ke taur par guzránná.

22 Aur agar tum se bhúl ho jáe, aur tum ne un sab hukmon par, jo KHUDÁWAND ne Músá ko diye, 'amal ná kiyá ho, 23 ya'ní jis din se KHUDÁWAND ne hukm dená shurú' kiyá, us din se lekar áge áge, jo kuchh hukm KHUDÁWAND ne tumhári nasl dar nasl Músá kí ma'rifat tum ko diyá hai, 24 us men agar sahwan koí khatá ho gayí ho, aur jamá'at us se wáqif ná ho, to sári jamá'at ek bachhrá sokhtaní qurbání ke liye guzráne, táki wuh KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú ho, aur us ke sáth shara' ke mutábíq us kí nazr kí qurbání aur us ká tapáwan bhí chaṛháe, aur khatá kí qurbání ke liye ek bakrá guzráne. 25 Yún káhin baní Isráíl kí sári jamá'at ke liye kaffára de, to un ko mu'áfi milegí, kyúinki yih mahz bhúl thí, aur unhon ne us bhúl ke badle wuh qurbání bhí chaṛhá, jo KHUDÁWAND ke huzúr átaśhín qurbání ṭhahartí hai, aur khatá kí qurbání bhí KHUDÁWAND ke huzúr guzráni. 26 Tab baní Isráíl kí sári jamá'at ko, aur un pardesiyon ko bhí, jo un men rahte hain, mu'áfi milegí, kyúinki jamá'at ke i'tibár se yih sahwan huá. 27 Aur agar ek hí shakhs sahwan khatá kare, to wuh yaksála bakrí khatá kí qurbání ke liye chaṛháe. 28 Yún káhin us shakhs kí taraf se, jis ne sahwan khatá kí, us kí khatá ke liye KHUDÁWAND ke huzúr kaffára de, to use mu'áfi milegí. 29 Jis shakhs ne sahwan khatá kí ho, us ke liye tum ek hí shara' rakhná, khwáh wuh baní Isráíl men se desí ho, yá pardesí jo un men rahtá ho. 30 Lekin jo shakhs bebák hokar gunáh kare, khwáh wuh desí ho, yá pardesí, wuh KHUDÁWAND kí ihánat kartá hai; wuh shakhs apne logon men se káṭ dálá jáegá, 31 kyúinki us ne KHUDÁWAND ke kalám kí hiqárat kí, aur us ke hukm ko tor dálá; wuh shakhs bi'l'kull káṭ dálá jáegá, us ká gunáh usí ke sir lagegá.

32 Aur jab baní Isráíl biyábán men rahte the, un dinon ek ádmí un ko sabt ke din lakriyán jama' kartá huá milá. 33 Aur jin ko wuh lakriyán jama' kartá huá milá, wuh use Músá

aur Hárún aur sárí jamá'at ke pás le gaye. 34 Unhon ne use hawalát men rakkhá, kyunki un ko yih nahin batáyá gayá thá, ki us ke sáth kyá karná cháhiye. 35 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Yih shakhs zarúr ján se mará jáe; sárí jamá'at lashkargáh ke báhar use sangsár kare. 36 Chunánchi jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, us ke mutábiq sárí jamá'at ne use lashkargáh ke báhar le jákar sangsár kiyá, aur wuh mar gayá.

37 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 38 Baní Isráíl se kah, ki wuh nasl dar nasl apne pairáhanon ke kanaron par jhálar lagáen, aur har kanare kí jhálar ke upar ásmání rang ká dorá tánken. 39 Yih jhálar tumbhare liye aisí ho, ki jab tum use dekho, to KHUDÁWAND ke sáre hukmon ko yád karke un par 'amal karo, aur apne dil aur ánkhon kí khwáhishon kí pairawí men zinákári na karte phiro, jaisá karte áe ho; 40 balki mere sab hukmon ko yád karke un ko 'amal men láo, aur apne Khudá ke liye muqaddas ho. 41 Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún, jo tum ko mulk i Mísr se níkákar láyá, táki tumhárá Khudá thahrún. Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún.

16 Aur Qorah bin Izhár bin Qihát bin Láwí ne baní Rúbin men se Iláb ke beton Dátan aur Abírám, aur Palat ke bete On ke sáth milkar áur ádmíon ko sáth liyá; 2 aur wuh aur baní Isráíl men se dhái sau áur ashkhás jo jamá'at ke sardár aur chída aur mashhúr ádmí the, Músá ke muqábale men uthé; 3 aur wuh Músá aur Hárún ke khiláf ikatthe hokar un se kahne lage, Tumhare to bare da'we ho chale, kyunki jamá'at ká ek ek ádmí muqaddas hai, aur KHUDÁWAND un ke bích rahtá hai: so tum apne ap ko KHUDÁWAND kí jamá'at se bará kyunkar thahráte ho? 4 Músá yih sunkar munh ke bal girá. 5 Phir us ne Qorah aur us ke kull fariq se kahá, ki Kal subh KHUDÁWAND dikhá degá, ki kaun us ká hai aur kaun muqaddas hai; aur wuh usí ko apne nazdík áne degá: kyunki jise wuh khud chunegá, use wuh apní qurbat bhí degá.

6 So, ai Qorah, aur us ke fariq ke logo, tum yún karo, ki apná apná bakhúrdán lo, 7 aur un men ág bháro, aur KHUDÁWAND ke huzúr kal un men bakhúr jaláo; tab jis shakhs ko KHUDÁWAND chun le, wuhí muqaddas thahregá. Ai Láwí ke beto, bare bare da'we to tumhare hain. 8 Phir Músá ne Qorah kí taraf mukhátib hokar kahá, Ai baní Láwí, suno. 9 Kyá yih tum ko chhotí bát dikhái detí hai, ki Isráíl ke Khudá ne tum ko baní Isráíl kí jamá'at men se chunkar alag kiyá, táki tum ko wuh apní qurbat bakhshé, aur tum KHUDÁWAND ke maskan kí khidmat karo, aur jamá'at ke áge khare hokar us kí bhí khidmat bajá láo. 10 Aur tujhe aur tere sab bháiyon ko, jo baní Láwí hain, apne nazdík áne diyá? so kyá ab tum kahánat ko bhí cháhte ho? 11 Isí liye tú aur tere fariq ke log, yih sab ke sab KHUDÁWAND ke khiláf ikatthe hue hain, aur Hárún kaun hai, jo tum us kí shikáyat karte ho? 12 Phir Músá ne Dátan aur Abírám ko, jo Iláb ke bete the, bulwá bhejá: unhon ne kahá, Ham nahin áte; 13 kyá yih chhotí bát hai ki tú ham ko ek aise mulk se, jis men dúdh aur shahd bahtá hai, níkal láyá hai, ki ham ko biyábán men halák kare, aur us par bhí yih turra hai, ki ab tú sardár bankar ham par hukumat jatátá hai? 14 Másiwá is ke, tú ne ham ko us mulk men bhí nahin pahuncháyá, jahan dúdh aur shahd bahtá hai, aur na ham ko kheton aur takistánon ká wáris banáyá: kyá tú in logon kí ánkhen níkal dálegá? ham to nahin áne ke. 15 Tab Músá niháyat taish men ákar KHUDÁWAND se kahne lagá, Tú un ke hadye kí taraf tawajjuh mat kar. Main ne un se ek gadhá bhí nahin liyá, na un men se kisi ko koi nuqsán pahuncháyá hai. 16 Phir Músá ne Qorah se kahá, Kal tú apne sáre fariq ke logon ko lekar KHUDÁWAND ke áge házir ho; tú bhí ho, aur wuh bhí hon, aur Hárún bhí ho. 17 Aur tum men se har shakhs apná bakhúrdán lekar us men bakhúr dále, aur tum apne apne bakhúrdán ko, jo shumár men dhái sau hongé, KHUDÁWAND ke huzúr láo, aur tú bhí apná bakhúrdán láná aur Hárún bhí lée. 18 So unhon ne apná apná bakhúrdán

lekar, aur un men āg rakhkar, us par baḥūr dālā, aur ḵhaima e ijtimā' ke darwāze par, Mūsā aur Hārūn ke sāth ākar ḵhaṛe hue. 19 Aur Qorah ne sārī jamā'at ko un ke ḵhilāf ḵhaima e ijtimā' ke darwāze par jamā' kar liyā thā; tab ḴHUDĀWAND kā jalāl sārī jamā'at ke sāmne numāyān huā.

20 Aur ḴHUDĀWAND ne Mūsā aur Hārūn se kahā, 21 ki Tum apne āp ko is jamā'at se bi'lkull alag kar lo, tāki main un ko ek pal men bhasam kar dūn. 22 Tab wuh munh ke bal girke kahne lage, Ai Ḵhudā, sāre bashar ki rūhon ke Ḵhudā! Kyā ek ādmī ke gunah ke sabab se terā qahr sārī jamā'at par hogā? 23 Tab ḴHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, 24 Tū jamā'at se kah, ki Tum Qorah, aur Dātan, aur Abīrām ke ḵhaimon ke ās pās se dūr haṭ jāo. 25 Aur Mūsā uṭhkar Dātan aur Abīrām ki taraf gayā, aur banī Isrāīl ke buzurg us ke pīchhe pīchhe gaye. 26 Aur us ne jamā'at se kahā, In sharīr ādmion ke ḵhaimon se nikal jāo, aur un ki kisī chīz ko hāth na lagāo, tā na ho, ki tum bhī un ke sāre gunāhon ke sabab se nest ho jāo. 27 So wuh log Qorah, aur Dātan, aur Abīrām ke ḵhaimon ke ās pās se dūr haṭ gaye; aur Dātan, aur Abīrām apnī bīwiyon aur beṭon, aur bāl bachchon samet nikalkar apne ḵhaimon ke darwāzon par ḵhaṛe hue. 28 Tab Mūsā ne kahā, Is se tum jān loge, ki ḴHUDĀWAND ne mujhe bhejā hai, ki yih sab kām karūn; kyūnki main ne apnī marzī se kuchh nahīn kiyā. 29 Agar yih ādmī waisī hī maut se maren, jo sab logon ko ātī hai, yā in par waise hī hādise guzren, jo sab par guzarte hain, to main ḴHUDĀWAND kā bhejā huā nahīn hūn. 30 Par agar ḴHUDĀWAND koī nayā karashma dikhāe, aur zamīn apnā munh khol de, aur in ko in ke ghar bār samet nigal jāe, aur yih jīte jī pātāl men samā jāen, to tum jānnā, ki in logon ne ḴHUDĀWAND ki tahqīr ki hai. 31 Us ne yih bāten khatm hī ki thin, ki zamīn un ke pānwon tale phaṭ gayī. 32 Aur zamīn ne apnā munh khol diyā, aur un ko aur un ke ghar bār ko, aur Qorah ke hān ke sab ādmion ko, aur un ke sāre māl o asbāb ko, nigal gayī. 33 So wuh aur un kā sārā ghar bār jīte jī pātāl men samā gaye, aur zamīn un ke ūpar barābar

ho gayī, aur wuh jamā'at men se nābud ho gaye. 34 Aur sāre Isrāīlī, jo un ke ās pās the, un kā chillānā sunkar yih kahte hue bhāge, ki Kahīn zamīn ham ko bhī nigal na le. 35 Aur ḴHUDĀWAND ke huzūr se āg niklī, aur un dhāī sau ādmion ko, jinhon ne baḥūr guzranā thā, bhasam kar dālā.

36 Aur ḴHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki 37 Hārūn kāhin ke beṭe Ilf'azar se kah, ki Wuh baḥūrdānon ko shu'lon men se uṭhā le, aur āg ke angāron ko udhar hī bakher de, kyūnki wuh pāk hain. 38 Jo ḵhatā-kār apnī hī jān ke dushman hue, un ke baḥūrdānon ke pīṭ pīṭkar pattar banāe jāen, tāki wuh mazbah par manḍhe jāen, kyūnki unhon ne in ko ḴHUDĀWAND ke huzūr rakkhā thā, is liye wuh pāk hain, aur wuh banī Isrāīl ke liye ek nishān bhī ṭhahrenge. 39 Tab Ilf'azar kāhin ne pītāl ke un baḥūrdānon ko uṭhā liyā, jin men unhon ne, jo bhasam kar diye gaye the, baḥūr guzranā thā, aur mazbah par manḍhe ke liye un ke pattar banwāe; 40 tāki banī Isrāīl ke liye ek yādgār ho, ki koī gair shakhs, jo Hārūn ki nasl se nahīn, ḴHUDĀWAND ke huzūr baḥūr jalāne ko nazdīk na jāe, tā na ho, ki wuh Qorah aur us ke farīq ki tarah halāk ho, jaisā ḴHUDĀWAND ne us ko Mūsā ki ma'rifat batā diyā thā.

41 Lekin dūse hī din banī Isrāīl ki sārī jamā'at ne Mūsā aur Hārūn ki shikāyat ki, aur kahne lage, ki Tum ne ḴHUDĀWAND ke logon ko mār dālā hai. 42 Aur jab wuh jamā'at Mūsā aur Hārūn ke ḵhilāf ikatṭhī ho rahi thī, to unhon ne ḵhaima e ijtimā' ki taraf nigāh ki, aur dekhā ki abr us par chhāyā huā hai, aur ḴHUDĀWAND kā jalāl numāyān hai. 43 Tab Mūsā aur Hārūn ḵhaima e ijtimā' ke sāmne āe, 44 aur ḴHUDĀWAND ne Mūsā aur Hārūn se kahā, ki 45 Tum is jamā'at ke bīch se haṭ jāo, tāki main in ko ek pal men bhasam kar dālūn. Tab wuh munh ke bal gire. 46 Aur Mūsā ne Hārūn se kahā, Apnā baḥūrdān le, aur mazbah par se āg lekar us men dāl, aur us par baḥūr jalā, aur jald jamā'at ke pās jākar un ke liye kaffāra de, kyūnki ḴHUDĀWAND kā qahr nāzil huā hai, aur wabā shurū'

ho gayí. 47 Músá ke kahne ke mutábíq, Hárún bakhúrdán lekar jamá'at ke bích men daurtá huá gayá, aur dekhá, ki wabá logon men phailne lagí hai : so us ne bakhúr jaláya, aur un logon ke liye kaffára diyá. 48 Aur wuh murdon aur zindon ke bích men khará huá ; tab wabá mauqúf hui. 49 So 'aláwa un ke, jo Qorah ke mu'ámale ke sabab se halák hue the, chaudah hazár sáť sau ádmí wabá se chñej gaye. 50 Phir Hárún lautkar khaima e ijtimá' ke darwáze par Músá ke pás áya : aur wabá mauqúf ho gayí.

17 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 2 Baní Isráíl se guftogú karke un ke sab sardáron se, un ke ábái khándánon ke mutábíq, fí khándán ek ek láthí ke hisáb se bárah láthiyán le, aur har sardár ká nám usí kí láthí par likh. 3 Aur Láwí kí láthí par Hárún ká nám likhná, kyúñki un ke ábái khándánon ke har sardár ke liye ek láthí hogí. 4 Aur un ko lekar khaima e ijtimá' men shahádat ke sandúq ke sámne, jahán main tum se muláqát kartá hún, rakh dená. 5 Aur jis shakhs ko main chunúngá, us kí láthí se kaliyán phúť niklengí ; aur baní Isráíl, jo tum par kurkurate rahte hain, wuh kurkuráná main apne pás se dafa' karúngá. 6 So Músá ne baní Isráíl se guftogú kí, aur un ke sab sardáron ne apne ábái khándánon ke mutábíq fí sardár ek láthí ke hisáb se bárah láthiyán us ko diñ : aur Hárún kí láthí bhí un kí láthiyon men thí. 7 Aur Músá ne un láthiyon ko shahádat ke khaime men KHUDÁWAND ke huzúr rakh diyá. 8 Aur dúsre dín, jab Músá shahádat ke khaime men gayá, to dekhá, ki Hárún kí láthí men, jo Láwí ke khándán ke nám kí thí, kaliyán phúť hui, aur shagúfe khile hue, aur pakke bádám lage hain. 9 Aur Músá un sab láthiyon ko KHUDÁWAND ke huzúr se nikálkar sáre baní Isráíl ke pás le gayá, aur unhon ne dekhá, aur har shakhs ne apní láthí le lí. 10 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Hárún kí láthí shahádat ke sandúq ke áge dhar de, táki wuh fitna angezon ke liye ek nishán ke taur par rakkhí rahe ; aur is tarah tú un kí shikáyaten,

jo mere khiláf hotí rahtí hain, band kar de, táki wuh halák na hon. 11 Aur Músá ne, jaisá KHUDÁWAND ne use hukm diyá thá, waisá hi kiya. 12 Aur baní Isráíl ne Músá se kahá, Dekh, ham nest hue játe ; ham halák hue játe ; ham sab ke sab halák hue játe hain. 13 Jo koi KHUDÁWAND ke maskan ke nazdik játá hai, mar játá hai : to kyá ham sab ke sab nest hí ho jáenge?

18 Aur KHUDÁWAND ne Hárún se kahá, ki Maqdis ká bár í gunáh tujh par, aur tere beṭon, aur tere ábái khándán par hogá, aur tumhári kahánat ká bár í gunáh bhí tujh par, aur tere beṭon par hogá. 2 Aur tú Láwí ke qabile, ya'ní apne báp ke qabile ke logon ko bhí, jo tere bhái hain, apne sáth le áya kar, táki wuh tere sáth hokar terí khidmat karen ; par shahádat ke khaime ke áge tú aur tere beṭe hí áya karen. 3 Wuh terí khidmat aur sáre khaime kí muháfazat karen : faqat wuh maqdis ke zurúf aur mazbah ke nazdik na jáen, tá na ho, ki wuh bhí aur tum bhí halák ho jáo. 4 So wuh tere sáth hokar khaima e ijtimá' aur khaime ke isti'mál kí sári chizon kí muháfazat karen, aur koi gair shakhs tumháre nazdik na áne páe. 5 Aur tum maqdis aur mazbah kí muháfazat karo, táki áge ko phir baní Isráíl par qahr názil na ho. 6 Aur dekho, main ne baní Láwí ko, jo tumháre bhái hain, baní Isráíl se alag karke KHUDÁWAND kí khátir bakhshish ke taur par tum ko supurd kiya, táki wuh khaima e ijtimá' kí khidmat karen. 7 Par mazbah kí aur parda ke andar kí khidmat tere aur tere beṭon ke zimma hai ; so us ke liye tum apní kahánat kí hifázat karná : wahán tum hí khidmat kiya karná : kahánat kí khidmat ká sharf main tum ko bakhshítá hún : aur jo gair shakhs nazdik áe, wuh ján se mará jáe.

8 Phir KHUDÁWAND ne Hárún se kahá, Dekh, main ne baní Isráíl kí sab pák chizon men se uṭhane kí qurbánián tujhe de diñ ; main ne un ko tere mamsúh hone ká haqq thahrákar tujhe aur tere beṭon ko hamesha ke liye diyá. 9 Sab se pák chizon men se, jo kuchh ág se

bacháyá jáe, wuh terá hogá : un ke sáre chaṭháwe, ya'ní nazr kí qurbání, aur khatá kí qurbání, aur jurm kí qurbání, jin ko wuh mere huzúr guzránén, wuh tere aur tere beṭon ke liye niháyat muqaddas ṭhahren. 10 Aur tú un ko niháyat muqaddas jánkar kháná : mard hí mard un ko kháen ; wuh tere liye pák hain. 11 Aur apne hadye men se, jo kuchh baní Isráíl uṭháne kí qurbání aur hiláne kí qurbání ke taur par guzránén, wuh bhí terá hí ho : in ko main tujh ko aur tere beṭe beṭiyon ko hamesha ke haqq ke taur par detá hún ; tere gharáne men jitne pák hain, wuh un ko kháen. 12 Achchhe se achchhá tel, aur achchhí se achchhí mai, aur achchhe se achchhá gehún, ya'ní in chízon men se, jo kuchh wuh pahle phal ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzránén, wuh sab main ne tujhe diya. 13 Un ke mulk kí sárfí paidáwár ke pahle pakke phal, jin ko wuh KHUDÁWAND ke huzúr láen, tere hongé ; tere gharáne men jitne pák hain, wuh un ko kháen. 14 Baní Isráíl kí har ek makhsús kí húi chíz terí hogí. 15 Un jándáron men se, jin ko wuh KHUDÁWAND ke huzúr guzránte hain, jitne pahlauthí ke bachche hain, khwáh wuh insán ke hon khwáh haiwán ke, wuh sab tere hongé : par insán ke pahlauthon ká fídyá lekar un ko zarúr chhor dená ; aur nápak jánwaron ke pahlauthé bhí fídye se chhor diye jáen. 16 Aur jin ká fídyá diya jáe, wuh jab ek mahíne ke hon, to un ko apní ṭhahráí húi qímat ke mutábíq maqdis kí misqál ke hisáb se, jo bís jíre kí hotí hai, chándí kí páñch misqál lekar chhor dená. 17 Lekin gáe aur bheṛ bakrí ke pahlauthon ká fídyá na liya jáe ; wuh muqaddas hain : tú un ká khún mazbah par chhirákná, aur un kí charbí átashín qurbání ke taur par jalá dená, táki wuh KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú ṭhahre. 18 Aur un ká gosht terá hogá, jis tarah hilái húi qurbání ká sína aur dahíní rán tere hain. 19 Jitní muqaddas chízen baní Isráíl uṭháne kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzránén, un sabhon ko main ne tujhe aur tere beṭe beṭiyon ko hamesha ke haqq ke taur par diya : yih KHUDÁWAND ke huzúr tere aur

terí nasl ke liye namak ká dáimí 'ahd hai. 20 Aur KHUDÁWAND ne Hárún se kahá, kí Un ke mulk men tujhe koí mírás nahín milegí, aur na un ke darmiyán terá koí hissa hogá, kyúñki baní Isráíl men terá hissa aur terí mírás main hún.

21 Aur baní Láwí ko us khidmat ke mu'áwaze men, jo wuh khalma e ijtimá' men karte hain, main ne baní Isráíl kí sárfí dahyakí maurúsí hisse ke taur par dí. 22 Aur áge ko baní Isráíl khalma e ijtimá' ke nazdík hargiz na áen, tá na ho, kí gunáh un ke sir lage aur wuh mar jáen. 23 Balki baní Láwí khalma e ijtimá' kí khidmat karen, aur wuhí un ká bár i gunáh uṭháen : tumhárfí pusht dar pusht yih ek dáimí áfn ho, aur baní Isráíl ke darmiyán un ko koí mírás na mile. 24 Kyúñki main ne baní Isráíl kí dahyakí ko, jise wuh uṭháne kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzránenge, un ká maurúsí hissa kar diya hai : isí sabab se main ne un ke haqq men kahá hai, kí Baní Isráíl ke darmiyán un ko koí mírás na mile.

25 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 26 Tú Láwíon se itná kah dená, kí Jab tum baní Isráíl se us dahyakí ko lo, jise main ne un kí taraf se tumhárfí maurúsí hissa kar diya hai, to tum us dahyakí kí dahyakí KHUDÁWAND ke huzúr uṭháne kí qurbání ke liye guzránná. 27 Aur yih tumhárfí uṭháí húi qurbání tumhárfí taraf se aisí hí samjhí jáegí, jaise khalíhán ká galla, aur kolhú kí mai samjhí játfí hai. 28 Is taríqe se tum bhí apní sab dahyakíon men se, jo tum ko baní Isráíl kí taraf se milengí, KHUDÁWAND ke huzúr uṭháne kí qurbání guzránná, aur KHUDÁWAND kí yih uṭháí húi qurbání Hárún káhin ko dená. 29 Jitne nazráne tum ko milen, un men se un ká achchhe se achchhá hissa, jo muqaddas kiyá gayá hai, aur KHUDÁWAND ká hai, tum uṭháne kí qurbání ke taur par guzránná. 30 So tú un se kah dená, kí Jab tum in men se un ká achchhe se achchhá hissa uṭháne kí qurbání ke taur par guzránoge, to wuh Láwíon ke haqq men khalíhán ke bhare galle aur kolhú kí bharí mai ke barábar mahsúb hogá. 31 Aur in ko tum apne gharánon samet har jagah khá sakte ho, kyúñki

yih us khidmat ke badle tumhárá ajr hai, jo tum khaíma e ijtímá' men karoge. 32 Aur jab tum us men se achchhe se achchhá hissa uṭhāne kí qurbání ke taur par guzránoge, to tum us ke sabab se gunahgár na ṭhahroge: aur khabardár, baní Isráíl kí muqaddas chízon ko nápák na karná, táki tum halák na ho.

19 Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá, 2 kí Shara' ke jis áin ká hukm KHUDÁWAND ne diyá hai, wuh yih hai, kí tú baní Isráíl se kah, kí wuh tere pás ek bedág aur be'aib surkh rang kí bachhiyá láen, jis par kabhí júá na rakkhá gayá ho. 3 Aur tum use lekar Ilí'azar káhin ko dená, kí wuh use lashkargáh ke báhar le jáe, aur koí use usí ke sámnne zabh kar de. 4 Aur Ilí'azar káhin apní unglí se us ká kuchh khún lekar use khaíma e ijtímá' ke áge kí taraf sáṭ bār chhírke. 5 Phir koí us kí ánkhoṅ ke sámnne us gáe ko jalá de; ya'ní us ká chamrá, aur gosht, aur khún, aur gobar, in sab ko, wuh jaláe. 6 Phir káhin deodár kí lakrī aur zúfá aur surkh kaprá lekar us ág men, jis men gáe jaltí ho, dāl de. 7 Tab káhin apne kapre dhoe, aur pání se gusl kare; is ke ba'd wuh lashkargáh ke andar áe, phir bhí káhin shám tak nápák rahegá. 8 Aur jo us gáe ko jaláe wuh bhí apne kapre pání se dhoe, aur pání se gusl kare, aur wuh bhí shám tak nápák rahegá. 9 Aur koí pák shakhs us gáe kí rákh ko baṭore, aur use lashkargáh ke báhar kíśi pák jagah men dhar de; yih baní Isráíl kí jamá'at ke liye nápákí dúr karne ke pání ke liye rakkhí rahe; kyúñki yih khatá kí qurbání hai. 10 Aur jo us gáe kí rákh ko baṭore, wuh bhí apne kapre dhoe, aur wuh bhí shám tak nápák rahegá; aur yih baní Isráíl ke, aur un pardesiyon ke liye, jo un men búdobásh karte hain, ek dáimí áin hogá. 11 Jo koí kíśi ádmí kí lách ko chhúe, wuh sáṭ dín tak nápák rahegá. 12 Aisá ádmí tísre dín us rákh se apne ko sáf kare, to wuh sáṭwen dín pák ṭhahregá; par agar wuh tísre dín apne ko sáf na kare, to wuh sáṭwen dín pák nahín ṭhahregá. 13 Jo koí ádmí kí lách ko chhúkar apne ko sáf na kare, wuh KHUDÁWAND ke maskan ko

nápák kartá hai: wuh shakhs baní Isráíl men se káṭ dálá jáegá, kyúñki nápákí dúr karne ká pání us par chhírká nahín gayá, is liye wuh nápák hai: us kí nápákí ab tak us par hai. 14 Agar koí ádmí kíśi dere men mar jáe, to us ke báre men shara' yih hai, kí jitne us dere men áen, aur jitne us dere men rahte hoṅ, wuh sáṭ dín tak nápák rahenge. 15 Aur har ek khulá bartan, jis ká dhakná us par bandhá na ho, nápák ṭhahregá. 16 Aur jo koí maidán men talwár ke maqtúl ko, yá murde ko, yá ádmí kí haddí ko, yá kíśi qabr ko chhúe, wuh sáṭ dín tak nápák rahegá. 17 Aur nápák ádmí ke liye us jalí húí khatá kí qurbání kí rákh ko kíśi bartan men lekar us par bahtá pání dālen. 18 Phir koí pák ádmí zúfá lekar aur use pání men dubo dubokar us dere par aur jitne bartan, aur ádmí wahán hoṅ, un par, aur jis shakhs ne haddí ko, yá maqtúl ko, yá murde ko, yá qabr ko chhúá hai, us par chhírke. 19 Wuh pák ádmí tísre dín aur sáṭwen dín us nápák ádmí par is pání ko chhírke, aur sáṭwen dín use sáf kare, phir wuh apne kapre dhoe, aur pání se naháe, to wuh shám ko pák hogá. 20 Lekin jo koí nápák ho, aur apní safái na kare, wuh shakhs jamá'at men se káṭ dálá jáegá; kyúñki us ne KHUDÁWAND ke maqdis ko nápák kiyá: nápákí dúr karne ká pání us par chhírká nahín gayá, is liye wuh nápák hai. 21 Aur yih un ke liye ek dáimí áin ho: jo nápákí dúr karne ke pání ko lekar chhírke, wuh apne kapre dhoe; aur jo koí nápákí dúr karne ke pání ko chhúe, wuh bhí shám tak nápák rahegá. 22 Aur jis kíśi chíz ko wuh nápák ádmí chhúe, wuh chíz nápák ṭhahregí, aur jo koí us chíz ko chhú le, wuh bhí shám tak nápák rahegá.

20 Aur pahle mahíne men baní Isráíl kí sárí jamá'at dasht í Síná men á gayí: aur wuh log Qádis men rahne lage; aur Maryam ne wahán wafát pái, aur wahín dafn húí. 2 Aur jamá'at ke logon ke liye wahán pání na milá: so wuh Músá and Hárún ke barkhiláf ikatṭhe húe. 3 Aur log Músá se jhagarne aur yih kahne lage, Háe, kásh ham bhí usí waqt mar játe, jab

hamáre bhái KHUDÁWAND ke huzúr mare. 4 Tum KHUDÁWAND kí jamá'at ko is dasht men kyūn le áe ho, kí ham bhí aur hamáre jánwar bhí yahán maren? 5 Aur tum ne kyūn ham ko Misr se nikálkar is burí jagah pahuncháyá hai? yih to bone kí, aur anjiron, aur tákon, aur anáron kí jagah nahín hai; balki yahán to pine ke liye pání tak muyassar nahín. 6 Aur Músá and Hárún jamá'at ke pás se jákar khaima e ijtimá' ke darwáze par aundhe munh gire: tab KHUDÁWAND ká jalál un par záhír huá. 7 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 8 Us láthí ko le, aur tú aur terá bhái Hárún, tum donon jamá'at ko ikatthá karo, aur un kí ánkhoñ ke sámnne us chaṭán se kaho, kí wuh apná pání de; aur tú un ke liye chaṭán hí se pání nikálná; yūn jamá'at ko aur un ke chaupáyon ko piláná. 9 Chunánchí Músá ne KHUDÁWAND ke huzúr se, usí ke hukm ke mutábiq wuh láthí lí. 10 Aur Músá aur Hárún ne jamá'at ko us chaṭán ke sámnne ikatthá kiyá, aur us ne un se kahá, Suno, ai bágío, kyá ham tumháre liye isí chaṭán se pání nikálen? 11 Tab Músá ne apná háth utháyá, aur us chaṭán par do bár láthí mári: aur kasrat se pání bah niklá, aur jamá'at ne aur un ke chaupáyon ne piyá. 12 Par Músá aur Hárún se KHUDÁWAND ne kahá, Chúnki tum ne merá yaqín nahín kiyá, kí baní Isráíl ke sámnne merí taqdís karte, is liye tum is jamá'at ko, us mulk men, jo main ne un ko diyá hai, nahín pahuncháne páoge. 13 Maríbah ká chashma yihí hai; kyúnki baní Isráíl ne KHUDÁWAND se jhagrá kiyá, aur wuh un ke darmiyán quddús sábit huá.

14 Aur Músá ne Qádis se Adom ke bádsháh ke pás elchí rawána kiye, aur kahlá bhejá, kí Terá bhái Isráíl yih 'arz kartá hai, kí Tú hamáre sárf musíbaton se, jo ham par áin, wáqif hai: 15 kí hamáre bápádádá Misr men gaye, aur ham bahut muddat tak Misr men rahe, aur Misrion ne ham se aur hamáre bápádádá se burá bartáo kiyá. 16 Aur jab ham ne KHUDÁWAND se faryád kí, to us ne hamári suní, aur ek frishite ko bhejkar ham ko Misr se nikál le áyá hai, aur ab ham Qádis shahr men hain, jo terí sarhadd ke akhír men wáqí 'hai:

17 so ham ko apne mulk men se hokar jáne kí ijázat de: ham kheton aur tákistanon men se hokar nahín guzrenge, aur na kúon ká pání plenge: ham sháhráh par chalkar jáenge, aur dahine yá báen háth nahín murenge, jab tak terí sarhadd se báhar nikal na jáen. 18 Par Sháh i Adom ne kahlá bhejá, kí Tú mere mulk se hokar jáne nahín páegá, warna main talwár lekar terá muqábala karúngá. 19 Baní Isráíl ne use phir kahlá bhejá, kí Ham sarak hí sarak jáenge; aur agar ham yá hamáre chaupáye terá pání bhí pien, to us ká dām denge: ham ko áur kuchh nahín cháhiye, siwá is ke kí ham ko pánw pánw chalkar nikal jáne de. 20 Par us ne kahá, Tú hargiz nikalne nahín páegá. Aur Adom us ke muqábale ke liye bahut se ádmí aur hathyár lekar nikal áyá. 21 Yūn Adom ne Isráíl ko apní hudūd se guzarne kárásta denese inkár kiyá; is liye Isráíl us kí taraf se muṛ gayá. 22 Aur baní Isráíl kí sárf jamá'at Qádis se rawána hokar koh i Hor pahunchí. 23 Aur KHUDÁWAND ne koh i Hor par, jo Adom kí sarhadd se milá huá thá, Músá aur Hárún se kahá, 24 Hárún apne logon men já milegá, kyúnki wuh us mulk men, jo main ne baní Isráíl ko diyá hai, jáne nahín páegá, is liye kí Maríbah ke chashme par tum ne mere kalám ke khiláf 'amal kiyá. 25 So tú Hárún aur us ke beṭe Ilí'azar ko apne sáth lekar koh i Hor ke úpar á já. 26 Aur Hárún ke libás ko utárkar us ke beṭe Ilí'azar ko pahiná dená, kyúnki Hárún wahín wafát pákar apne logon men já milegá. 27 Aur Músá ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábiq 'amal kiyá, aur wuh sárf jamá'at kí ánkhoñ ke sámnne koh i Hor par chaṛh gaye. 28 Aur Músá ne Hárún ke libás ko utárkar us ke beṭe Ilí'azar ko pahiná diyá, aur Hárún ne wahín pahár kí choṭí par rihlat kí: tab Músá aur Ilí'azar pahár par se utar áe. 29 Jab jamá'at ne dekhá, kí Hárún ne wafát páí, to Isráíl ke sáre gharáne ke log Hárún par tís dín tak mátam karte rahe.

21 Aur jab 'Arád ke Kan'ání bádsháh ne, jo junúb kí taraf rahtá thá, suná kí Isráílí Athárim kí ráh se á rahe hain, to wuh Isráílion se lará, aur un men se ká ek

ko asir kar liya. 2 Tab Isráilíon ne **KHUDÁWAND** ke huzúr mannat máni, aur kahá, ki Agar tú sach much un logon ko hamáre hawále kar de, to ham un ke shahron ko nest kar denge. 3 Aur **KHUDÁWAND** ne Isráil kí faryád suni, aur Kan'áníon ko un ke hawále kar diya, aur unhon ne un ko aur un ke shahron ko nest kar diya, chunánchi us jagah ka nám bhí Hurmah par gaya.

4 Phir unhon ne koh i Hor se rawána hokar, bahr i Qulzum ká rásta liya, táki mulk i Adom ke báhar báhar ghúmkar jáen : lekin un logon kí ján us ráste se 'ájiz á gayi. 5 Aur log Khudá kí aur Músá kí shikáyat karke kahne lage, ki Tum kyún ham ko Misr se biyábán men marne ke liye le áe? yahán to na roṭí hai, na pání ; aur hamará jí is nikammí khurák se karáhiyat kartá hai. 6 Tab **KHUDÁWAND** ne un logon men jaláne-wále sánp bheje ; unhon ne logon ko kátá, aur bahut se Isráilí mar gaye. 7 Tab wuh log Músá ke pás ákar kahne lage, ki Ham ne gunáh kiyá, kyúnki ham ne **KHUDÁWAND** kí aur terí shikáyat kí : so tú **KHUDÁWAND** se du'á kar, ki wuh in sánpon ko ham se dúr kare. Chunánchi Músá ne logon ke liye du'á kí. 8 Tab **KHUDÁWAND** ne Músá se kahá, ki Ekjalánewálá sánp baná le, aur use ek ballí par latká de : aur jo sánp ká dasá húa us par nazar karegá, wuh jítá bachegá. 9 Chunánchi Músá ne pítal ká ek sánp banwákar use ballí par latká diya : aur aisá húa, ki jis jis sánp ke dase húa admí ne us pítal ke sánp par nigáh kí, wuh jítá bach gaya. 10 Aur baní Isráil ne wahán se kúch kiyá, aur Obát men ákar dere dále. 11 Phir Obát se kúch kiyá, aur 'Aiye 'Abárim men, jo mashriq kí taraf Moáb ke sámne ke biyábán men wáqi' hai, dere dále. 12 Aur wahán se kúch karke wadí e Zarad men dere dále. 13 Jab wahán se chale, to Arnon se pár hokar, jo Amoríon kí sarhadd se nikalkar biyábán men bahtí hai, dere dále : kyúnki Moáb aur Amoríon ke darmi-yán Arnon Moáb kí sarhadd hai. 14 Isí sabab se **KHUDÁWAND** ke jangnáme men yún likhá hai :

Wáheb jo Súfa men hai,
Aur Arnon ke nále,

15 Aur un nálon ká dhalán,

Jo 'A'r shahr tak játá hai,
Aur Moáb kí sarhadd se muttasil hai.

16 Phir is jagah se wuh Baír ko gaye : wahán wuhí kúán hai, jis ke báre men **KHUDÁWAND** ne Músá se kahá thá, ki In logon ko ek jagah jama' kar, aur main in ko pání dúngá.

17 Tab Isráil ne yih gít gáyá :

Ai kúen, tú ubal á ! Tum is kúen kí ta'ríf gáo.

18 Yih wuhí kúán hai, jise raíson ne banáyá,

Aur qaum ke amíron ne

Apne 'asá aur láthiyon se khodá.

Tab wuh us dasht se Mattanah ko gaye ; 19 aur Mattanah se Nahalíel ko ; aur Nahalíel se Bámát ko ; 20 aur Bámát se us wadí men pahunchkar, jo Moáb ke maidán men hai, Pisgah kí us choṭí tak nikal gaye, jahán se Yashímon nazar átá hai.

21 Aur Isráilíon ne Amoríon ke bádsháh Síhon ke pás elchí rawána kiye, aur yih kahlá bhejá, ki 22 Ham ko apne mulk se guzar jáne de : ham kheton aur angúr ke bágon men nahín ghusenge, aur na kúnwon ká pání píenge, balki sháhráh se sídhe chale jáenge, jab tak terí hadd ke báhar na ho jáen. 23 Par Síhon ne Isráilíon ko apní hadd men se guzarne na diya : balki Síhon apne sab logon ko ikatṭhá karke Isráilíon ke muqábale ke liye biyábán men pahunchá : aur us ne Yahaz men ákar Isráilíon se jang kí. 24 Aur Isráil ne use talwár kí dhár se mará, aur us ke mulk par, Arnon se lekar Yabboq tak, jahán baní 'Ammon kí sarhadd hai, qabza kar liya : kyúnki baní 'Ammon kí sarhadd mazbút thí. 25 So baní Isráil ne yahán ke sab shahron ko le liya, aur Amoríon ke sab shahron men, ya'ní Hasbon aur us ke ás pás ke qasbon men, baní Isráil bas gaye. 26 Hasbon Amoríon ke bádsháh Síhon ká shahr thá, is ne Moáb ke agle bádsháh se larkar us ke sáre mulk ko Arnon tak us se chhín liya thá. 27 Isí sabab se masal kahnewálon kí yih kaháwat hai, ki

Hasbon men áo,

Táki Síhon ká shahr banáyá aur mazbút kiyá jáe :

28 Kyúnki Hásbon se ág niklí,
Síhon ke shahr se shu'la bará-mad húa :

Is ne Moab ke 'A'r shahr ko
 Aur Arnon ke únche maqámát ke
 sardáron ko bhasam kar diyá.
 29 Ai Moáb ! Tujh par nauha hai.
 Ai Kamos ke mánnewálo ! Tum
 halák hue :
 Us ne apne beton ko jo bháge the
 Aur apní betiyon ko asíron kí
 mánind
 Amoríon ke bádsháh Síhon ke
 hawále kiyá.
 30 Ham ne un par tír chaláe ; so
 Hasbon Díbon tak tabáh ho
 gayá,
 Balki ham ne Nufah tak sab
 kuchh ujár diyá.
 Wuh Nufah jo Mídbá se muttasíl
 hai.
 31 Pas baní Isráíl Amoríon ke mulk
 men rahne lage. 32 Aur Músá ne
 Ya'zer kí jásúsí karáí, phir unhon
 ne us ke gánw le liye, aur Amoríon
 ko, jo wahán the nikál diyá. 33 Aur
 wuh ghúmkar Basan ke ráste se
 áge ko barhe, aur Basan ká bádsháh
 'Oj apne sáre lashkar ko lekar
 niklá, táki Adra'í men un se jang kare.
 34 Aur KHUDÁWAND ne Músá se
 kahá, Us se mat dar, kyúinki main
 ne use aur us ke sáre lashkar ko,
 aur us ke mulk ko tere hawále kar
 diyá hai ; so jaisá tú ne Amoríon ke
 bádsháh Síhon ke sáth, jo Hasbon
 men rahtá thá, kiyá hai, waisá hí is
 ke sáth bhí karná. 35 Chunáñchi
 unhon ne us ko, aur us ke beton aur
 sáre logon ko yahán tak mára, ki us
 ká koí báqí na rahá ; aur us ke
 mulk ko apne qabze men kar liyá.
22 Phir baní Isráíl ne kúch kiyá,
 aur daryá e Yordan ke pár
 Moáb ke maidánon men Yari-
 hú ke muqábil khaime kharé kiye.
 2 Aur jo kuchh baní Isráíl ne
 Amoríon ke sáth kiyá thá, wuh sab
 Balaq bin Safor ne dekhá thá.
 3 Is liye Moábíon ko in logon se
 bará khauf áyá, kyúinki yih bahut
 se the : garaz, Moábí baní Isráíl
 ke sabab se pareshán hue. 4 So
 Moábíon ne Midyání buzurgon se
 kahá, kí Jo kuchh hamáre ás pás hai,
 use yih amboh aisá chať kar jáegá,
 jaise bail maidán kí ghás ko chať
 kar játá hai. Us waqt Balaq bin
 Safor Moábíon ká bádsháh thá.
 5 So us ne Ba'or ke bete Bal'am ke
 pás Fator ko, jo bare daryá ke kanáre
 us kí qaum ke logon ká mulk thá,

qásid rawána kiye, kí use bulá láen,
 aur yih kahlá bhejá, Dekh, ek qaum
 Misr se nikalkar áí hai ; un se zamín
 kí sath chhip gayí hai ; ab wuh mere
 muqábil hí ákar jam gaye hain :
 6 So ab tú ákar merí khatír in logon
 par la'nat bhej, kyúinki yih mujh se
 bahut qawí hain : phir mumkin hai
 kí main gálib áún, aur ham sab in ko
 márkar is mulk se nikál den, kyúinki
 yih main jántá hún kí jise tú barakat
 detá hai, use barakat míltí hai, aur
 jis par tú la'nat kartá hai, wuh
 mal'ún hotá hai. 7 So Moáb ke
 buzurg aur Midyán ke buzurg fál
 kholne ká in'am sáth lekar rawána
 hue, aur Bal'am ke pás pahunché, aur
 Balaq ká paigám use diyá. 8 Us ne
 un se kahá, kí A'j rát tum yahín thahro,
 aur jo kuchh KHUDÁWAND mujh se
 kahegá, us ke mutábíq main tum ko
 jawáb dúngá : chunáñchi Moáb ke
 umará Bal'am ke sáth thahar gaye.
 9 Aur KHUDÁ ne Bal'am ke pás
 ákar kahá, Tere hán yih kaun
 ádmí hain ? 10 Bal'am ne KHUDÁ
 se kahá, kí Moáb ke bádsháh Balaq
 bin Safor ne mere pás kahlá bhejá
 hai, kí 11 Jo qaum Misr se nikalkar
 áí hai, us se zamín kí sath chhip gayí
 hai : so tú ab ákar merí khatír un
 par la'nat bhej ; phir mumkin hai kí
 main un se lar sakún, aur un ko nikál
 dún. 12 KHUDÁ ne Bal'am se kahá,
 Tú in ke sáth mat jáná ; tú un logon
 par la'nat na karná, is liye kí wuh
 mubáarak hain. 13 Bal'am ne subh
 ko uthkar Balaq ke umará se kahá,
 Tum apne mulk ko laut jáo, kyúinki
 KHUDÁWAND mujhe tumháre sáth
 jáne kí 'ijázat nahín detá. 14 Aur
 Moáb ke umará chale gaye, aur
 jákar Balaq se kahá, kí Bal'am hamáre
 sáth áne se inkár kartá hai. 15 Tab
 dúsrí daf'a Balaq ne áur umará ko
 bhejá, jo pahlon se barhkar mu'azzaz
 aur shumár men bhí ziyáda the.
 16 Unhon ne Bal'am ke pás jákar us
 se kahá, kí Balaq bin Safor ne yún
 kahá hai, kí Mere pás áne men
 tere liye koí rukáwať na ho ; 17 kyún-
 kí main niháyat 'álá mansab par
 tujhe mumtáz karúngá, aur jo kuchh
 tú mujh se kahe, main wuhí karúngá ;
 so tú á já, aur merí khatír in logon
 par la'nat kar. 18 Bal'am ne Balaq
 ke khadímon ko jawáb diyá, Agar
 Balaq apná ghar bhí chándí aur sone
 se bharkar mujhe de, taubhí main

KHUDÁWAND apne Khudá ke hukm se tajáwuz nahín kar saktá, ki use ghaṭákar yá baṭhákár mánún. 19 So ab tum bhí áj rát yahín ṭhahro, táki main dekhún ki KHUDÁWAND mujh se áur kyá kahtá hai. 20 Aur Khudá ne rát ko Bal'am ke pás ákar us se kahá, Agar yih ádmí tujhe buláne ko áe húe hai, to tú uṭhkar un ke sáth já; magar jo bát main tujh se kahún, usí par 'amal karná. 21 So Bal'am subh ko uṭhá, aur apní gadhí par zín rakhkar Moáb ke umará ke hamráh chalá. 22 Aur us ke jáne ke sabab se Khudá ká gazab bháṭká, aur KHUDÁWAND ká firishta us se muzáhamat karne ke liye rásta rokkar khará ho gayá. Wuh to apní gadhí par sawár thá, aur us ke sáth us ke do mulázim the. 23 Aur us gadhí ne KHUDÁWAND ke firishte ko dekhá, ki wuh apne háth meṃ nangí talwár liye húe rásta roke khará hai: tab gadhí rásta chhoṛkar ek taraf ho gayí aur khet meṃ chali gayí; so Bal'am ne gadhí ko mára, táki use ráste par le áe. 24 Tab KHUDÁWAND ká firishta ek níchí ráh meṃ já khará húa, jo tákistánon ke bích se hokar nikaltí thí, aur us ki donon taraf díwáren thín. 25 Gadhí KHUDÁWAND ke firishte ko dekhkar díwár se já lagí, aur Bal'am ká páñw díwár se pichá diyá: so us ne phir use mára. 26 Tab KHUDÁWAND ká firishta áge baṭhkar ek aise tang maqám meṃ khará ho gayá, jahán dahiní yá báiṇ taraf muṛne kí jagah na thí. 27 Phir jo gadhí ne KHUDÁWAND ke firishte ko dekhá, to Bal'am ko liye húe baíṭh gayí: phir to Bal'am jhallá uṭhá aur us ne gadhí ko apní láthí se mára. 28 Tab KHUDÁWAND ne gadhí kí zabán khol dí, aur us ne Bal'am se kahá, Main ne tere sáth kyá kiyá hai, ki tú ne mujhe tén bár mára? 29 Bal'am ne gadhí se kahá, Is liye ki tú ne mujhe chiráyá: kash mere háth meṃ talwár hotí, to main tujhe abhímár dáltá! 30 Gadhí ne Bal'am se kahá, Kyá main terí wuhí gadhí nahín hún, jis par tú apní sárí 'umr áj tak sawár hotá áyá hai? kyá main tere sáth pahle kabhí aisá kartí thí? Us ne kahá, Nahín. 31 Tab KHUDÁWAND ne Bal'am kí áñkhen kholín, aur us ne KHUDÁWAND ke firishte ko dekhá, ki wuh apne háth meṃ nangí talwár

liye húe rásta roke khará hai: so us ne apná sir jhuká liyá, aur aupdhá ho gayá. 32 KHUDÁWAND ke firishte ne use kahá, ki Tú ne apní gadhí ko tén bár kyún mára? dekh, main tujh se muzáhamat karne ko áyá hún, is liye ki terí chál merí nazar meṃ ṭerhí hai: 33 aur gadhí ne mujh ko dekhá, aur wuh tén bár mere sámnne se muṛ gayí: agar wuh mere sámnne se na haṭtí, to main zarúr tujh ko már hí dáltá, aur us ko jítí chhoṛ detá. 34 Bal'am ne KHUDÁWAND ke firishte se kahá, Mujh se khatá húi, kyúnki mujhe ma'lúm na thá, ki tú merá rásta roke khará hai: so agar ab tujhe burá lagtá hai, to main lautjátá hún. 35 KHUDÁWAND ke firishte ne Bal'am se kahá, Tú in ádmíon ke sáth chalá hí já: lekin faqat wuhí bát kahná, jo main tujh se kahún. So Bal'am Balaq ke umará ke sáth gayá. 36 Jab Balaq ne suná, ki Bal'am á rahá hai, to wuh us ke istiqbál ke liye Moáb ke us shahr tak gayá, jo Arnon kí sarhadd par us kí hudúd ke intihái hisse meṃ wáqí' thá. 37 Tab Balaq ne Bal'am se kahá, Kyá main ne baṛí ummed ke sáth tujhe nahín bulwá bhejá thá? phir tú mere pás kyún na chalá áyá? kyá main is qábil nahín ki tujhe 'allí mansab par mumtáz karún? 38 Bal'am ne Balaq ko jawáb diyá, Dekh, main tere pás á to gayá hún, par kyá merí itní majál hai, ki main kuchh bolún? jo bát Khudá mere munh meṃ dálegá, wuhí main kahúngá. 39 Aur Bal'am Balaq ke sáth sáth chalá, aur wuh Qaryat Husát meṃ pahúnche. 40 Balaq ne baíl aur bheṛon kí qurbání guzrání, aur Bal'am aur un umará ke pás, jo us ke sáth the, qurbání ká gosht bhejá. 41 Dúsré dín subh ko Balaq Bal'am ko sáth lekar use Ba'l ke baland maqámon par le gayá: wahán se us ne dúr dúr ke Isráíliyon ko dekhá.

23

Aur Bal'am ne Balaq se kahá, ki Mere liye yahán sát mazbahe banwá de, aur sát bachhre aur sát menḍhe mere liye yahán taiyár kar rakh. 2 Balaq ne Bal'am ke kahne ke mutábíq kiyá, aur Balaq aur Bal'am ne har mazbah par ek bachhra aur ek menḍhá chaṛháya. 3 Phir Bal'am ne Balaq se kahá, Tú apní sokhtaní qurbání ke pás khará rah, aur main játá hún: mumkin hai

ki KHUDÁWAND mujh se muláqat karne ko áe : so jo kuchh wuh mujh par zahirkaregá, main tujhe bataunga. Aur wuh ek barahna pahári par chala gaya. 4 Aur Khudá Balám se milá : us ne us se kahá, Main ne sá mazbahe taiyár kiye hain, aur un par ek ek bachhrá, aur ek ek mendhá charháya hai. 5 Tab KHUDÁWAND ne ek bát Balám ke munh men dáli, aur kahá, ki Balaq ke pás laut já, aur yun kahná. 6 So wuh us ke pás lautkar áya, aur kyá dekhtá hai, ki wuh apní sokhtaní qurbáni ke pás Moáb ke sab umará samet khará hai. 7 Tab us ne apní masal shurú' kí, aur kahne lagá :

Balaq ne mujhe Arám se,
Ya'ní sháh i Moáb ne mashriq
ke paharon se bulwáyá,
Ki A' já aur merí khátir Ya'qúb
par la'nat kar,
A', Isráil ko phitkár.

8 Main us par la'nat kaise karun,
jis par Khudá ne la'nat nahin
kí?

Main use kaise phitkarun, jise
Khudá ne nahin phitkará?

9 Chatanon kí choṭi par se wuh
mujhe nazar áte hain,
Aur paharon par se main un ko
dekhtá hun.

Dekh, yih wuh qaum hai, jo
akeli basi rahegi,

Aur dúsrí qaumon ke sáth milkar
is ka shumar na hogá.

10 Ya'qúb kí gard ke zaron ko
kaun gin saktá hai,

Aur baní Isráil kí chauthái ko
kaun shumar kar saktá hai?

Kásh, main sádiqon kí maut
marun,

Aur merí 'aqibat bhí un hí kí
mánind ho.

11 Tab Balaq ne Balám se kahá, Yih
tú ne mujh se kyá kiyá? Main ne
tujhe bulwáyá táki tú mere dushman-
on par la'nat kare, aur tú ne un
ko barakat hí barakat di. 12 Us
ne jawáb diyá aur kahá, Kyá main
usí bát ka khayál na karun, jo
KHUDÁWAND mere munh men dále?

13 Phir Balaq ne us se kahá, Ab
mere sáth dúsrí jagah chal, jahán
se tú un ko dekh bhí sakegá ; wuh
sab ke sab to tujhe nahin dikhá
denge, par jo dúr dúr pare hain, un
ko dekh legá : phir tú wahán se
merí khátir un par la'nat karná.

14 So wuh use Pisgah kí choṭi par,
jahán Zofim ka maidán hai le gaya :
wahin us ne sá mazbahe banáe, aur
har mazbah par ek bachhrá aur ek
mendhá charháya. 15 Tab us ne
Balaq se kahá, ki Tú yahán apní
sokhtaní qurbáni ke pás thahrá rali,
jab ki main udhar jákar KHUDÁWAND
se milkar áun. 16 Aur KHUDÁWAND
Balám se milá, aur us ne us ke munh
men ek bát dáli, aur kahá, Balaq ke
pás laut já, aur yun kahná. 17 Aur
jab wuh us ke pás lautá, to kyá
dekhtá hai, ki wuh apní sokhtaní
qurbáni ke pás Moáb ke umará samet
khará hai. Tab Balaq ne us se
puchhá, KHUDÁWAND ne kyá kahá
hai? 18 Tab us ne apní masal
shurú' kí, aur kahne lagá :

Uth, ai Balaq, aur sun,
Ai Safor ke betel merí báton par
kan lagá.

19 Khudá insán nahin kí jhúth bole ;
Aur na wuh ádamzád hai kí apná
iráda badle :

Kyá, jo kuchh us ne kahá, use
na kare?

Yá jo farmáyá hai, use purá na
kare?

20 Dekh, mujhe to barakat dene
ka hukm milá hai,

Us ne barakat di hai, aur main
use palat nahin saktá.

21 Wuh Ya'qúb men badi nahin
pátá,

Aur na Isráil men koi kharábi
dekhtá hai :

KHUDÁWAND us ka Khudá us ke
sáth hai,

Aur bádsháh kí sí lalkar un
logon ke bich men hai.

22 Khudá un ko Misr se nikalkar
liye á rahá hai ;

Un men jangli sand kí sí táqat
hai.

23 Ya'qúb par koi afsun nahin
chaltá,

Aur na Isráil ke khiláf fál koi
chiz hai :

Balki Ya'qúb aur Isráil ke haqq
men ab yih kahá jaegá,

Ki Khudá ne kaise kaise kám kiye.

24 Dekh, yih guroh sherní kí tarah
uthti hai,

Aur sher kí mánind tankar
kharí hoti hai :

Wuh ab nahin letne kí, jab tak
shikar na khá le,

Aur maqtulon ka khun na pi le.

25 Tab Balaq ne Bal'am se kahá, Na to tú un par la'nat hí kar, aur na un ko barakat hí de. 26 Bal'am ne jawáb diyá, aur Balaq se kahá, Kyá, main ne tujh se nahín kahá, ki Jo kuchh KHUDÁWAND kahe, wuhi mujhe karná paregá? 27 Tab Balaq ne Bal'am se kahá, Achchhá, á, main tujh ko ek áur jagah le jáun; sháyad KHUDÁ ko pasand áe ki tú merí khatír wahán se un par la'nat kare. 28 Tab Balaq Bal'am ko Fagúr kí choṭí par, jahán se Yashímon nazar átá hai, le gayá. 29 Aur Bal'am ne Balaq se kahá, ki Mere liye yahán sáṭ mazbahe banwá, aur sáṭ bail aur sáṭ hí mendhe mere liye taiyár kar rakh. 30 Chunánchi Balaq ne, jaisá Bal'am ne kahá, waisá hí kiyá; aur har mazbah par ek bail aur ek mendhá charháya.

24 Jab Bal'am ne dekhá, ki KHUDÁWAND ko yihí manzúr hai, ki Isráíl ko barakat de, to wuh pahle kí tarah shugún dekhne ko idhar udhar na gayá, balki biyábán kí taraf apná munh kar liyá. 2 Aur Bal'am ne nigáh kí aur dekhá, ki baní Isráíl apne apne qabíle kí tartíb se muqím hain, aur KHUDÁ kí ruh us par názil hui. 3 Aur us ne apní masal shurú' kí, aur kahne lagá:

Ba'or ká beṭá Bal'am kahtá hai,
Ya'ní wuhí shakhs, jis kí ánkhen
band thín, yih kahtá hai,

4 Balki yih usí ká kahná hai, jo
KHUDÁ kí báṭen suntá hai,
Aur sijde men pará huá khulí
áñkhon se

Qádir i Mutlaq kí royá dekhtá hai.

5 Ai Ya'qúb, tere dere,
Ai Isráíl, tere khaime kaise
khushnumá hain!

6 Wuh aise phailé hue hain jaise
wádáan

Aur daryá ke kanáre bág,
Aur KHUDÁWAND ke lagáe hue
'úd ke darakht

Aur nadiyon ke kanáre deodár
ke darakht.

7 Us ke charson se pání bahegá,
Aur seráb kheton men us ká bíf
paregá.

Us ká bádsháh Ajáj se barhkar
hogá,

Aur us kí saltanat ko 'urúj hásil
hogá.

8 KHUDÁ use Misr se nikálkar liye
á rahá hai,

Us men janghísáñd kí sí táqat hai.

Wuh un qaumon ko, jo us kí
dushman hain, chat kar jáegá,
Aur un kí haddiyon ko tor dálegá,
Aur un ko apne tiron se chhed
chhedkar máregá.

9 Wuh dabakkar baithá hai. Wuh
sher kí tarah,

Balki sherní kí manind let gayá
hai; ab kaun use chhere?

Jo tujhe barakat de, wuh mu-
bárák,

Aur jo tujh par la'nat kare, wuh
mal'un ho.

10 Tab Balaq ko Bal'am par bará
taish áyá, aur wuh apne háth píṭne
lagá. Phir us ne Bal'am se kahá,
Main ne tujhe buláyá, ki tú mere
dushmanon par la'nat kare; lekin tú
ne tiron bár un ko barakat hí barakat
dí.

11 So ab tú apne mulk ko
bhág já. Main ne to sochá thá, ki
tujhe 'álá mansab par mumtáz karún,
par KHUDÁWAND ne tujhe aise
i'záz se mahrúm rakkhá.

12 Bal'am
ne Balaq ko jawáb diyá, Kyá main
ne tere un elchíon se bhí, jin ko tú
ne mere pás bhejá thá, yih nahín
kah diyá thá, ki

13 Agar Balaq
apná ghar chándí aur sone se bharkar
mujhe de, taubhí main apní marzí se
bhalá yá burá karne kí khatír KHUDÁ-

WAND ke hukm se tajáwuz nahín kar
saktá; balki jo kuchh KHUDÁWAND
kahe, main wuhi kahungá?

14 Aur
ab main apní qaum ke pás lautkar
játá hun: so tú á, main tujhe ágáh
kar dun, ki yih log terí qaum ke
sáth ákhíri dinon men kyá kyá
karengé.

15 Chunánchi us ne apní
masal shurú' kí, aur kahne lagá:

Ba'or ká beṭá Bal'am kahtá hai,
Ya'ní wuhí shakhs, jis kí ánkhen
band thín, yih kahtá hai,

16 Balki yih usí ká kahná hai, jo
KHUDÁ kí báṭen suntá hai,

Aur Haqq Ta'álá ká 'irfán rakhtá
hai,

Aur sijde men pará huá khulí
áñkhon se

Qádir i Mutlaq kí royá dekhtá
hai.

17 Main use dekhungá to sahí. par
abhi nahín:

Wuh mujhe nazar bhí áegá, par
nazdík se nahín:

Ya'qúb men se ek sitára niklegá,
Aur Isráíl men se ek 'asá uthégá,

Aur Moáb kí nawáhi ko már
márkar sáf kar degá.

Aur sab hangáma karnewálon ko halák kar dálegá.

18 Aur us ke dushman Adom aur Sha'ir

Donon us ke qabze men hongé ; Aur Isráíl diláwarí karegá.

19 Aur Ya'qúb hí ki nasl se wuh farmánrawá uthégá,

Jo shahr ke bācīmānda logon ko nábūd kar dálegá.

20 Phir us ne 'Amáliq par nazar karke apní yih masal shurú' kí, aur kahne lagá :

Qaumon men pahlí qaum 'Amáliq kí thí,

Par us ká anjām halákat hai.

21 Aur Qínlon kí taraf nígáh karke yih masal shurú' kí, aur kahne lagá :

Terá maskan mazbút hai,

Aur terá áshiyána bhí chaṭān par baná huá hai.

22 Taubhí Qín khánaḡharáb hogá, Yahán tak kí Asúr tujhe asír karke le jáegá.

23 Aur us ne yih masal bhí shurú' kí, aur kahne lagá :

Háe, afsos! Jab Khudá yih karegá, to kaun jítá bachegá?

24 Par Kittim ke sáhil se jaház áenge,

Aur wuh Asúr aur 'Ibr donon ko dukh denge.

Phir wuh bhí halák ho jáegá.

25 Is ke ba'd Bal'am uthkar rawána huá, aur apne mulk ko lautá, aur Balaq ne bhí apní ráh lí.

25 Aur Isráílí Shittim men rahte the, aur logon ne Moábí 'auraton ke sáth harámkarí shurú' kar dí ; 2 kyúñki wuh 'auraten in logon ko apne deotāon kí qurbānion men áne kí da'wat detí thín, aur yih log jákar kháte aur un ke deotāon ko sijda karte the. 3 Yún Isráílí Ba'l Fagúr ko pújne lage ; tab KHUDÁWAND ká qahr baní Isráíl par bhaṡká. 4 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Qaum ke sab sardāron ko pakarkar KHUDÁWAND ke huzúr dhúp men ṭāng de, táki KHUDÁWAND ká shadíd qahr Isráíl par se ṭal jáe. 5 So Músá ne baní Isráíl ke hákimon se kahá, kí Tumháre jo jo ádmí Ba'l Fagúr kí pújá karne lage hain, un ko qatl kar dálo. 6 Aur jab baní Isráíl kí jamá'at khaime e ijtímá' ke darwáze par ro rahí thí, to ek Isráílí Músá aur

tamám logon kí áñkhon ke sāmne ek Midyání 'aurat ko apne sáth apne bháiyon ke pás le áyá. 7 Jab Fínihas bin Il'azar bin Hárún káhin ne yih dekhá, to us ne jamá'at men se uth háth men ek barchhí lí, 8 aur us mard ke píchhe jákar khaime ke andar ghusá, aur us Isráílí mard aur us 'aurat donon ká peṭ chhed diyá. Tab baní Isráíl men se wabá játí rahí. 9 Aur jitne is wabá se mare, un ká shumár chaubís hazár thá.

10 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 11 Fínihas bin Il'azar bin Hárún káhin ne mere qahr ko baní Isráíl par se haṭáyá, kyúñki un ke bích use mere liye gairat áí ; isí liye main ne baní Isráíl ko apní gairat ke josh men nábūd nahín kiyá. 12 So tú kah de, kí main ne us se apná sulh ká 'ahd bāndhá : 13 aur wuh us ke liye, aur us ke ba'd us kí nasl ke liye kahánat ká dáimí 'ahd hogá ; kyúñki wuh apne Khudá ke liye gairatmand huá, aur us ne baní Isráíl ke liye kaffára diyá. 14 Us Isráílí mard ká nám, jo us Midyání 'aurat ke sáth mārā gayá, Zimrí thá, jo Salú ká betá, aur Shama'un ke qabíle ke ek ábái khándān ká sardár thá. 15 Aur jo Midyání 'aurat mārí gayí, us ká nám Kazbí thá ; wuh Súr kí betí thí, jo Midyān men ek ábái khándān ke logon ká sardár thá.

16 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 17 Midyānion ko satáná, aur un ko márná, 18 kyúñki wuh tum ko apne makr ke dām men phānsákar satáte hain, jaisá Fagúr ke mu'ámale men huá, aur Kazbí ke mu'ámale men bhí huá, jo Midyān ke sardár kí betí, aur Midyānion kí bahin thí, aur Fagúr hi ke mu'ámale men wabá ke din mārí gayí.

26 Aur wabá ke ba'd KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún káhin ke bete Il'azar se kahá, kí 2 Baní Isráíl kí sári jamá'at men bís baras aur us se úpar úpar kí 'umr ke jitne Isráílí jang karne ke qábil hain, un sabhon ko un ke ábái khándānon ke mutábíq gino. 3 Chunāñchi Músá aur Il'azar káhin ne Moáb ke maidānon men, jo Yardan ke kanāre kanāre Yaríhú ke muqábil hain, un logon se kahá, 4 kí Bís baras aur us se úpar úpar kí 'umr

re ádmíon ko walse hí gin lo, jaise KHUDÁWAND ne Músá aur baní Isráíl ko, jab wuh Misr ke mulk se nikal áe the, hukm kiyá thá.

5 Rúbin, jo Isráíl ká pahlauthá thá us ke betē yih hain, ya'ní Hanúk, jis se Hanúkiōn ká khándán chalá: aur Fallú, jis se Falwíon ká khándán chalá: 6 aur Hasron, jis se Hasroníon ká khándán chalá: aur Karmí, jis se Karmíon ká khándán chalá.

7 Yih baní Rúbin ke khándán hain: aur in men se, jo gine gaye, wuh tentáls hazár sát sau tís the.

8 Aur Fallú ká betā Illáb thá. 9 Aur Illáb ke betē Namúel, aur Dátan, aur Abírám the. Yih wuhí Dátan aur Abírám hain, jo jamá'at ke chune hue the, aur jab Qorah ke faríq ne KHUDÁWAND se jhagrá kiyá, to yih bhí us faríq ke sáth milkar Músá aur Hárún se jhagre: 10 aur jab un dhái sau ádmíon ke ág men bhasam ho jáne se wuh faríq nábud ho gayá, usí mauqa' par zamín ne munh kholkar Qorah samet un ko bhí nigal liyá thá, aur wuh sab 'ibrat ká nishán thahre. 11 Lekin Qorah ke betē nahín mare the.

12 Aur Shama'un ke betē, jin se un ke khándán chale, yih hain, ya'ní Namúel, jis se Namúeliōn ká khándán chalá: aur Yamín, jis se Yamíníon ká khándán chalá: aur Yakín, jis se Yakíníon ká khándán chalá. 13 Aur Zarah, jis se Zárahíon ká khándán chalá: aur Sául, jis se Sáuliōn ká khándán chalá. 14 So baní Shama'un ke khándánon men se báis hazár do sau ádmí gine gaye.

15 Aur Jadd ke betē, jin se un ke khándán chale, yih hain, ya'ní Safon, jis se Safoníon ká khándán chalá: aur Hajjí, jis se Hajjíon ká khándán chalá: aur Súní, jis se Súníon ká khándán chalá: 16 aur Uzní, jis se Uzníon ká khándán chalá; aur 'Erí, jis se 'Eríon ká khándán chalá: 17 aur Arúd, jis se Arúdiōn ká khándán chalá: aur Arelí, jis se Arelíon ká khándán chalá. 18 Baní Jadd ke yihí gharáne hain. Jo in men se gine gaye, wuh chálís hazár páñch sau the.

19 Yahúdáh ke betōn men se 'Er aur Onán to mulk i Kan'án hí men mar gaye. 20 Aur Yahúdáh ke áur betē, jin se un ke khándán chale, yih hain, ya'ní Sílah, jis se Síláníon ká

khándán chalá: aur Fáras, jis se Fárasíon ká khándán chalá: aur Zárah, jis se Zárahíon ká khándán chalá. 21 Fáras ke betē yih hain, ya'ní Hasron jis se Hasroníon ká khándán chalá: aur Hamúl, jis se Hamúliōn ká khándán chalá. 22 Yih baní Yahúdáh ke gharáne hain. In men se chhahattar hazár páñch sau ádmí gine gaye.

23 Aur Ishkár ke betē, jin se un ke khándán chale, yih hain, ya'ní, Tola' jis se Tola'íon ká khándán chalá: aur Fuwwah, jis se Fuwwíon ká khándán chalá. 24 Yasúb, jis se Yasúbíon ká khándán chalá: Simron, jis se Simroníon ká khándán chalá. 25 Yih baní Ishkár ke gharáne hain. In men se jo gine gaye, wuh chaunsath hazár tín sau the.

26 Aur Zabúlún ke betē, jin se un ke khándán chale, yih hain, ya'ní Sarad, jis se Saradíon ká khándán chalá; Ailon, jis se Ailoníon ká khándán chalá; Yahaliel, jis se Yahalieliōn ká khándán chalá. 27 Yih baní Zabúlún ke gharáne hain. In men se sáth hazár páñch sau ádmí gine gaye.

28 Aur Yúsuf ke betē, jin se un ke khándán chale, yih hain, ya'ní Munassí aur Ifráím. 29 Aur Munassí ká betā Makír thá, jis se Makíríon ká khándán chalá: aur Makír se Jili'ád paidá huá, jis se Jili'ádiōn ká khándán chalá. 30 Aur Jili'ád ke betē yih hain, ya'ní I'azar, jis se I'azaríon ká khándán chalá: aur Khalaq, jis se Khalaqiōn ká khándán chalá: 31 aur Asríel, jis se Asríeliōn ká khándán chalá: aur Síkm, jis se Síkmiōn ká khándán chalá: 32 aur Samída', jis se Samída'íon ká khándán chalá: and Hífr, jis se Hífriōn ká khándán chalá: 33 aur Hífr ke betē Siláfihád ke hán kof betā nahín, balki betiyán hí huín, aur Siláfihád kí betiyon ke nám yih hain: Mahláh, aur Nú'áh, aur Hujláh, aur Milkáh, aur Tírzáh. 34 Yih baní Munassí ke gharáne hain. In men se jo gine gaye, wuh báwan hazár sát sau the.

35 Aur Ifráím ke betē, jin se un ke khándán chale, yih hain, ya'ní Sútalah, jis se Sútalahíon ká khándán chalá: aur Bakar, jis se Bakaríon ká khándán chalá: aur Tahan, jis se Tahaníon ká khándán chalá.

36 Aur Sūtalāh kā beṭā 'I'rān thā, jis se 'I'rānion kā khāndān chālā. 37 Yih banī Ifrāīm ke gharāne hain. In men se, jo gine gaye, wuh battis hazār pānch sau the. Yūsuf ke beṭon ke khāndān yihi hain.

38 Aur Binyāmīn ke beṭe, jin se un ke khāndān chale, yih hain, ya'nī Bāla' jis se Bāla'ion kā khāndān chālā: aur Ashbīl, jis se Ashbīlion kā khāndān chālā: aur Akhīrām, jis se Akhīrāmion kā khāndān chālā: 39 aur Sūfām, jis se Sūfāmion kā khāndān chālā: aur Hūfām, jis se Hūfāmion kā khāndān chālā. 40 Bāla' ke do beṭe the, ek Ard, jis se Ardion kā khāndān chālā: dūsrā Na'mān, jis se Na'mānion kā khāndān chālā. 41 Yih banī Binyāmīn ke gharāne hain. In men se, jo gine gaye, wuh paintālīs hazār chha sau the.

42 Aur Dān kā beṭā, jis se us kā khāndān chālā, Sūhām thā. Us se Sūhāmion kā khāndān chālā. Dānion kā khāndān yihi thā. 43 Sūhāmion ke khāndān ke, jo ādmī gine gaye, wuh chaunsaṭh hazār chār sau the.

44 Aur A'shar ke beṭe, jin se un ke khāndān chale, yih hain, ya'nī Yimnah, jis se Yimnion kā khāndān chālā: aur Iswī, jis se Iswion kā khāndān chālā: aur Barī'āh, jis se Barī'āhion kā khāndān chālā. 45 Banī Barī'āh yih hain, ya'nī Hibr, jis se Hibrion kā khāndān chālā; aur Malkīel, jis se Malkīelion kā khāndān chālā. 46 Aur A'shar kī beṭī kā nām Sārah thā. 47 Yih banī A'shar ke gharāne hain, aur jo in men se gine gaye, wuh tirpan hazār chār sau the.

48 Aur Naftāli ke beṭe, jin se un ke khāndān chale, yih hain, ya'nī Yahasiel, jis se Yahasielion kā khāndān chālā: aur Jūnī, jis se Jūnion kā khāndān chālā: 49 aur Yisr, jis se Yisrion kā khāndān chālā: aur Salīm, jis se Salīmion kā khāndān chālā. 50 Yih banī Naftāli ke gharāne hain, aur jitne in men se gine gaye, wuh paintālīs hazār chār sau the.

51 So banī Isrāīl men se jitne gine gaye, wuh sab milākar chha lākh ek hazār sāt sau tīs the.

52 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, 53 In hi ko, in ke nāmōn ke

shumār ke muwāfiq, wuh zamin mīrās ke taur par bānt dī jāe. 54 Jis qabile men ziyāda ādmī hon, use ziyāda hissa mile, aur jis men kam hon, use kam hissa mile. Har qabile kī mīrās us ke gine hue ādmion ke shumār par mauqūf ho. 55 Lekin zamin qur'a se taqsim kī jāe. Wuh apne ābāi qabilon ke nāmōn ke mutābiq mīrās pāen. 56 Aur khwāh ziyāda ādmion kā qabila ho, yā thoron kā, qur'a se un kī mīrās taqsim kī jāe.

57 Aur jo Lāwion men se apne apne khāndānon ke mutābiq gine gaye, wuh yih hain, ya'nī Jairson se Jairsonion kā gharānā; Qihāt se Qihātion kā gharānā; Mirārī se Mirārion kā gharānā. 58 Aur yih bhī Lāwion ke gharāne hain, ya'nī Libnī kā gharānā, Habrūn kā gharānā, Mahlī kā gharānā, aur Mūshī kā gharānā, aur Qorah kā gharānā. Aur Qihāt se 'Amrām paidā huā. 59 Aur 'Amrām kī bīwi kā nām Yūkabid thā, jo Lāwī kī beṭī thī, aur Misr men Lāwī ke hān paidā hūi: isī ke Hārūn aur Mūsā aur un kī bahin Maryam 'Amrām se paidā hue. 60 Aur Hārūn ke beṭe yih the: Nadab, aur Abihū, aur Ilī'azar, aur Itamar. 61 Aur Nadab aur Abihū to usī waqt mar gaye, jab unhon ne KHUDĀWAND ke huzūr uparī āg guzrāni thī. 62 So un men se jitne ek mahīne aur us se upar upar ke narīna farzand gine gaye wuh teis hazār the. Yih banī Isrāīl ke sāth nahin gine gaye, kyūnki in ko banī Isrāīl ke sāth mīrās nahin mili.

63 So Mūsā aur Ilī'azar kāhin ne jin banī Isrāīl ko Moāb ke maidānon men, jo Yardan ke kanāre kanāre Yarhū ke muqābil hain shumār kiya, wuh yih hain. 64 Par jin Isrāīlion ko Mūsā aur Hārūn kāhin ne dasht ī Sīnā men ginā thā, un men se ek shakhs bhī in men na thā, 65 kyūnki KHUDĀWAND ne un ke haqq men kah diyā thā, ki Wuh yaqīnan biyābān men mar jāenge. Chunānchi un men se, siwā Yufannah ke beṭe Kālīb, aur Nūn ke beṭe Yashū' ke, ek bhī bāqī nahin bachā thā.

27 Tab Yūsuf ke beṭe Munassī kī aulād ke gharānon men se Silāfhād bin Hifr bin Jilī'ād bin Makīr bin Munassī kī beṭiyān, jin ke nām Mahlāh, aur

Nu'áh, aur Hujláh, aur Milkáh, aur Tirzáh hain pás ákar 2 khaima e ijtimá' ke darwáze par Músá, aur Ilí'azar káhin, aur amíron, aur sab jamá'at ke sámne kharí hūn, aur kahne lagín, ki 3 Hamará báp bi-yábán men mará, par wuh un logon men shámil na thá jinhon ne. Qorah ke faríq se milkar KHUDÁWAND ke khiláf sir utháyá thá : balki wuh apne gunáh men mará, aur us ke koi betá na thá. 4 So betá na hone ke sabab se hamáre báp ká nám us ke gharáne se kyún miñne páe? Is liye ham ko bhí hamáre báp ke bháiyon ke sáth hissa do. 5 Músá un ke mu'amale ko KHUDÁWAND ke huzúr le gayá. 6 KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 7 Siláfihád kí beṭiyán thík kahtí hain. Tú un ko un ke báp ke bháiyon ke sáth zarúr hí mírás ká hissa dená, ya'ní un ko un ke báp kí mírás mile. 8 Aur baní Isráíl se kah, ki Agar koi shakhs mar jáe, aur us ká koi betá na ho, to us kí mírás us kí beṭi ko dená. 9 Agar us kí koi beṭi bhí na ho, to us ke bháiyon ko us kí mírás dená. 10 Agar us ke bhái bhí na hon, to tum us kí mírás us ke báp ke bháiyon ko dená. 11 Agar us ke báp ká bhí koi bhái na ho, to jo shakhs us ke gharáne men us ká sab se qaríbí rishtadár ho, use us kí mírás dená : wuh us ká wáris hogá. Aur yih hukm baní Isráíl ke liye, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá wájibí farz hogá.

12 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Tú 'Abárim ke is pahár par chaṛhkar us mulk ko, jo main ne baní Isráíl ko 'ináyat kiyá hai, dekh le. 13 Aur jab tú use dekh legá, to tú bhí apne logon men apne bhái Hárún kí tarah já milegá. 14 Kyunki dasht i Sín men jab jamá'at ne mujh se jhagrá kiyá, to bar'aks is ke ki wahán pání ke chashme par tum donon un kí ánkhoṅ ke sámne meri taqdis karte, tum ne mere hukm se sarkashí kí. Yih wuhí Maríbah ká chashma hai, jo dasht i Sín ke Qádis men hai. 15 Músá ne KHUDÁWAND se kahá, ki 16 KHUDÁWAND, sare bashar kí rúhon ká Kḥudá, kisi ádmí ko is jamá'at par muqarrar kare, 17 jis kí ámad o raft un ke rúbarú ho, aur wuh un ko báhar le jáne aur andar le áne men un ká rahbar ho, táki KHUDÁWAND

ki jamá'at un bheṛon kí mánind na rahe, jin ká koi charwáhá nahín. 18 KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Tú Nūn ke beṭe Yashú' ko lekar us par apná háth rakb, kyunki us shakhs men rúh hai; 19 aur use Ilí'azar káhin, aur sári jamá'at ke áge khará karke un kí ánkhoṅ ke sámne use wasíyat kar. 20 Aur apne ru'bdáb se use bahrawar kar de, táki baní Isráíl kí sári jamá'at us kí farmánbardári kare. 21 Wuh Ilí'azar káhin ke áge khará huá kare, jo us kí jánib se KHUDÁWAND ke huzúr U'rím ká hukm daryáft kiyá karegá : usí ke kahne se wuh, aur baní Isráíl kí sári jamá'at ke log, niklá karen, aur usí ke kahne se lautá bhí karen. 22 So Músá ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq 'amal kiyá, aur us ne Yashú' ko lekar use Ilí'azar káhin aur sári jamá'at ke sámne khará kiyá : 23 aur us ne apne háth us par rakkhe, aur jaisá KHUDÁWAND ne us ko hukm diyá thá, use wasíyat kí.

28 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 2 Baní Isráíl se kah, ki Merá chaṛhawá, ya'ní meri wuh gízá jo ráhatangez khushbú kí átashín qurbání hai, tum yád karke mere huzúr waqt i mu-'aiyan par guzráná karná. 3 Tú un se kah de, ki Jo átashín qurbání tum ko KHUDÁWAND ke huzúr guzránní hai, wuh yih hai ; ki do be'aib yaksála nar barre har roz dáimí sokhtaní qurbání ke liye chaṛháya karo. 4 Ek barra subh, aur दूसरा barra shám ko chaṛháná ; 5 aur sáth hí aifah ke dasweṅ hisse ke barábar maida, jis men kúṭkar níkalá huá tel chauthái hín ke barábar milá ho, nazr kí qurbání ke taur par guzránná. 6 Yih wuhí dáimí sokhtaní qurbání hai, jo koh i Síná par muqarrar kí gayí, táki KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú kí átashín qurbání thahre. 7 Aur hín kí chauthái ke barábar mai fí barra tapáwan ke liye láná. Maqdis hí men KHUDÁWAND ke huzúr mai ká yih tapáwan chaṛháná. 8 Aur दूसरे barre ko shám ke waqt chaṛháná, aur us ke sáth bhí subh kí tarah waisi hí nazr kí qurbání aur tapáwan ko, táki yih KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú kí átashín qurbání thahre. 9 Aur sabt ke roz do be'aib yaksála

nar barre, aur nazr kí qurbání ke taur par aifah ke pánchwen hisse ke barábar maida, jis men tel milá ho, tapáwan ke sáth guzránná. 10 Dáimí sokhtaní qurbání aur us ke tapáwan ke 'aláwa yih har sabt kí sokhtaní qurbání hai.

11 Aur apne mahínon ke shurú' men har máh do bachhre aur ek menđhá, aur sát be'aib yaksála nar barre sokhtaní qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr chařháya karná. 12 Aur aifah ke tén dahái hisse ke barábar maida, jis men tel milá ho, har bachhre ke sáth, aur aifah ke pánchwen hisse ke barábar maida, jis men tel milá ho, har menđhe ke sáth, aur aifah ke daswen hisse ke barábar maida, jis men tel milá ho, 13 har barre ke sáth nazr kí qurbání ke taur par láná; táki yih ráhatangez khushbú kí sokhtaní qurbání, ya'ní KHUDÁWAND ke huzúr átashín qurbání thahre. 14 Aur in ke sáth tapáwan ke liye mai fí bachhrá nisf hín ke barábar, aur fí menđhá tihái hín ke barábar, aur fí barra chauthái hín ke barábar ho. Yih sál bhar ke har mahíne kí sokhtaní qurbání hai. 15 Aur us dáimí sokhtaní qurbání aur us ke tapáwan ke 'aláwa ek bakrá khatá kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzráná jáe.

16 Aur pahle mahíne kí chaudahwín táríkh ko KHUDÁWAND kí fasah húa karé. 17 Aur usí mahíne kí pandrahwín táríkh ko 'íd ho, aur sát dín tak bekhamíri roṭí khái jáe. 18 Pahle roz logon ká muqaddas majma' ho. Tum us dín koí khádimána kám na karná, 19 balki tum átashín qurbání, ya'ní KHUDÁWAND ke huzúr sokhtaní qurbání ke taur par do bachhre aur ek menđhá aur sát yaksála nar barre chařháná. Yih sab ke sab be'aib hon. 20 Aur un ke sáth nazr kí qurbání ke taur par tel milá húa maida fí bachhrá aifah ke tén dahái hisse ke barábar, aur fí menđhá pánchwen hisse ke barábar; 21 aur sátón barron men se har barra píchhe aifah ke daswen hisse ke barábar guzráná karná. 22 Aur khatá kí qurbání ke liye ek bakrá ho, táki us se tumháre liye kaffára diyá jáe. 23 Tum subh kí sokhtaní qurbání ke 'aláwa, jo dáimí sokhtaní qurbání hai, in ko bhi guzránná. 24 Isí tarah tum roz sát dín tak

átashín qurbání kí yih gízá chařháná, táki wuh KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú thahre. Roz-marra kí dáimí sokhtaní qurbání aur tapáwan ke 'aláwa yih bhi guzráná jáe. 25 Aur sátwen dín phir tumhárá muqaddas majma' ho; us men koí khádimána kám na karná.

26 Aur pahle phalon ke dín, jab tum nayí nazr kí qurbání hafton kí 'íd men KHUDÁWAND ke huzúr guzráno, tab bhi tumhárá muqaddas majma' ho; us roz koí khádimána kám na karná: 27 balki tum sokhtaní qurbání ke taur par do bachhre, ek menđhá aur sát yaksála nar barre guzránná, táki yih KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú ho. 28 Aur in ke sáth nazr kí qurbání ke taur par tel milá húa maida fí bachhrá aifah ke tén dahái hisse ke barábar, aur fí menđhá pánchwen hisse ke barábar. 29 Aur sátón barron men se har barre píchhe aifah ke daswen hisse ke barábar ho. 30 Aur ek bakrá ho táki tumháre liye kaffára diyá jáe. 31 Dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání ke 'aláwa tum in ko bhi guzránná. Yih sab be'aib hon, aur in ke tapáwan sáth hon.

29 Aur sátwen mahíne kí pahli táríkh ko tumhárá muqaddas majma' ho; us men koí khádimána kám na karná. Yih tumháre liye narsinge phúnkne ká dín hai. 2 Tum sokhtaní qurbání ke taur par ek bachhrá, ek menđhá, aur sát be'aib yaksála nar barre chařháná, táki yih KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú thahre. 3 Aur in ke sáth nazr kí qurbání ke taur par tel milá húa maida fí bachhrá aifah ke tén dahái hisse ke barábar, aur fí menđhá pánchwen hisse ke barábar, 4 aur sátón barron men se har barre píchhe aifah ke daswen hisse ke barábar ho. 5 Aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho, táki tumháre wáste kaffára diyá jáe. 6 Naye chánd kí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání, aur dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání, aur un ke tapáwanon ke 'aláwa, jo apne apne áin ke mutábíq guzráne jáenge, yih bhi ráhatangez khushbú kí átashín qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr chařháe jáen. 7 Phir usí sátwen mahíne kí daswín

tárikh ko tumhárá muqaddas majma' ho; tum apní apní ján ko dukh dená, aur kisi tarah ká kám na karná; 8 balki sokhtaní qurbání ke taur par ek bachhrá, ek menhá, aur sáť yak-sála nar barre KHUDÁWAND ke huzúr charháná, táki yih ráhatangez khushbú thahre; yih sab ke sab be'aib hon. 9 aur in ke sáth nazr kí qurbání ke taur par tel milá huá maida fí bachhrá aifah ke tín dahái hisse ke barábar, aur fí menhá pánchwen hisse ke barábar; 10 aur sáton barron men se har barre píchhe aifah ke daswen hisse ke barábar ho: 11 aur khatá kí qurbání ke liye ek bakrá ho; yih bhi us khatá kí qurbání ke 'aláwa, jo kaffáre ke liye hai, aur dáimí sokhtaní qurbání, aur us kí nazr kí qurbání, aur tapáwanon ke 'aláwa charháe jáen.

12 Aur sáťwen mahine kí pandrahwín tárikh ko phir tumhárá muqaddas majma' ho; us din tum koí khádímána kám na karná; aur sáť din tak KHUDÁWAND kí khatír 'id manáná. 13 Aur tum sokhtaní qurbání ke taur par terah bachhre, do menhe, aur chaudah yaksála nar barre charháná, táki yih ráhatangez khushbú kí áťashín qurbání thahre; yih sab ke sab be'aib hon. 14 Aur in ke sáth nazr kí qurbání ke taur par terah bachhron men se har bachhre píchhe, tel milá huá maida aifah ke tín dahái hisse ke barábar, aur donon menhon men se har menhe píchhe pánchwen hisse ke barábar; 15 aur chaudah barron men se har barre píchhe aifah ke daswen hisse ke barábar ho; 16 aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho. Yih sab dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání aur tapáwan ke 'aláwa charháe jáen.

17 Aur dúsre din bárah bachhre, do menhe, aur chaudah be'aib yaksála nar barre charháná. 18 Aur bachhron, aur menhon, aur barron ke sáth, un ke shumár aur áin ke mutábíq, un kí nazr kí qurbání aur tapáwan hon: 19 aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho. Yih sab dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání aur tapáwanon ke 'aláwa charháe jáen.

20 Aur tísre din gyárah bachhre, do menhe, aur chaudah yaksála be'aib nar barre hon. 21 Aur bachhron, aur menhon aur barron ke

sáth, un ke shumár aur áin ke mutábíq, un kí nazr kí qurbání aur tapáwan hon: 22 aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho. Yih sab dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání aur tapáwan ke 'aláwa charháe jáen.

23 Aur chauthé din das bachhre, do menhe aur chaudah yaksála be'aib nar barre hon. 24 Aur bachhron, aur menhon, aur barron ke sáth, un ke shumár aur áin ke mutábíq, un kí nazr kí qurbání aur tapáwan hon; 25 aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho; yih sab dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání aur tapáwan ke 'aláwa charháe jáen.

26 Aur pánchwen din nau bachhre, do menhe, aur chaudah yaksála be'aib nar barre hon. 27 Aur bachhron, aur menhon, aur barron ke sáth, un ke shumár aur áin ke mutábíq, un kí nazr kí qurbání aur tapáwan hon; 28 aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho; yih sab dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání aur tapáwan ke 'aláwa charháe jáen.

29 Aur chhate din áth bachhre, do menhe, aur chaudah yaksála be'aib nar barre hon. 30 Aur bachhron aur menhon, aur barron ke sáth, un ke shumár aur áin ke mutábíq, un kí nazr kí qurbání aur tapáwan hon; 31 aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho; yih sab dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání aur tapáwan ke 'aláwa charháe jáen.

32 Aur sáťwen din sáť bachhre, do menhe aur chaudah yaksála be'aib nar barre hon; 33 aur bachhron aur menhon aur barron ke sáth, un ke shumár aur áin ke mutábíq, un kí nazr kí qurbání aur tapáwan hon; 34 aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho; yih sab dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání aur tapáwan ke 'aláwa charháe jáen.

35 Aur áthwen din tumhárá muqaddas majma' ho; tum us din koí khádímána kám na karná; 36 balki tum ek bachhrá, ek menhá aur sáť yaksála be'aib nar barre sokhtaní qurbání ke taur par charháná, táki wuh KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú kí áťashín qurbání thahre. 37 Aur bachhre aur

menḍhe aur barron ke sáth, un ke shumár aur áin ke mutábíq, un kí nazr kí qurbání aur tapáwan hon; 38 aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho; yih sab dáimí sokhtání qurbání aur us kí nazr kí qurbání aur tapáwan ke 'aláwa charháe jáen.

39 Tum apní muqarrara 'idon men apní mannaton aur razá kí qurbáníon ke 'aláwa yihí sokhtání qurbánían aur nazr kí qurbánían aur tapáwan aur salámati kí qurbánían guzránná. 40 Aur jo kuchh KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá, wuh sab Músá ne baní Isráil ko batá diyá.

30

Aur Músá ne baní Isráil ke qabílon ke sardáron se kahá, kí Jis bát ká KHUDÁWAND ne hukm diyá hai, wuh yih hai, kí 2 Jab koí mard KHUDÁWAND kí mannat máne, yá qasam khákar apne úpar koí kháss farz thahráe, to wuh apne 'ahd ko na tore; balki jo kuchh us ke munh se niklá hai, use purá kare. 3 Aur agar koí 'aurat KHUDÁWAND kí mannat máne, aur apní naujawání ke dinon men, apne báp ke ghar hote hue, apne úpar koí farz thahráe, 4 aur us ká báp us kí mannat aur us ke farz ká hál, jo us ne apne úpar thahráyá hai, sunkar chup ho rahe; to wuh sári mannaton, aur sáre farz, jo us 'aurat ne apne úpar thahráe hai, qáim rahenge. 5 Lekin agar us ká báp, jis dín yih sune, usí dín use mana' kare; to us kí koí mannat, yá koí farz, jo us ne apne úpar thahráyá hai, qáim nahín rahegá: aur KHUDÁWAND us 'aurat ko ma'zúr rakkhegá, kyünki us ke báp ne use ijázat nahín dí. 6 Aur agar kisí ádmí se us kí nisbat ho jáe, hálánki us kí mannaton, yá munh kí niklí hui bát, jo us ne apne úpar farz thahrái hai, ab tak purí na hui ho; 7 aur us ká ádmí yih hál sunkar us dín us se kuchh na kahe, to us kí mannaton qáim rahengí, aur jo báten us ne apne úpar farz thahrái hai, wuh bhí qáim rahengí. 8 Lekin agar us ká ádmí, jis dín yih sab sune, usí dín use mana' kare, to us ne goyá us 'aurat kí mannat ko aur us ke munh kí niklí hui bát ko, jo us ne apne úpar farz thahrái thí, toṛ diyá; aur KHUDÁWAND us 'aurat ko ma'zúr rakkhegá. 9 Par bewa aur mutalaqqa kí mannaton aur farz thahrái hui báten qáim

rahengí. 10 Aur agar us ne apne shauhar ke ghar hote hue kuchh mannat máni, yá qasam khákar apne úpar koí farz thahráyá ho, 11 aur us ká shauhar yih hál sunkar khámosh rahá ho, aur use mana' na kiyá ho, to us kí mannaton aur sáre farz, jo us ne apne úpar thahráe, qáim rahenge. 12 Par agar us ke shauhar ne, jis dín yih sab suná, usí dín use bátíl thahráyá ho, to jo kuchh us 'aurat ke munh se us kí mannaton aur thahráe hue farz ke बारे में niklá hai, wuh qáim nahín rahegá: us ke shauhar ne un ko toṛ dala hai; aur KHUDÁWAND us 'aurat ko ma'zúr rakkhegá. 13 Us kí har mannat ko aur apní jan ko dukh dene ki har qasam ko us ká shauhar cháhe to qáim rakkhe, yá agar cháhe to bátíl thahráe. 14 Par agar us ká shauhar roz ba roz khámosh hi rahe, to wuh goyá us kí sári mannaton, aur thahráe hue farzon ko qáim kar detá hai: us ne un ko qáim yun kiyá, kí jis dín se sab suná wuh khámosh hi rahá. 15 Par agar wuh un ko sunkar ba'd में un ko bátíl thahráe to wuh us 'aurat ká gunáh utháegá. 16 Shauhar aur bíwi ke darmiyan, aur báp betí ke darmiyan, jab betí naujawání ke aiyám में báp ke ghar ho, in hi áin ká hukm KHUDÁWAND ne Músá ko diyá.

31

Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Midyáníon se baní Isráil ká intiqám le: is ke ba'd tú apne logon में já milegá. 3 Tab Músá ne logon se kahá, Apne में se jang ke liye ádmíon ko musallah karo, táki wuh Midyáníon par hamlá karen aur, Midyáníon se KHUDÁWAND ká intiqám len, 4 aur Isráil ke sáre qabílon में se fí qabíla ek hazár ádmí lekar jang ke liye bhejná. 5 So hazáron hazár baní Isráil में se fí qabíla ek hazár ke hisáb se bárah hazár musallah ádmí jang ke liye chune gaye. 6 Yün Músá ne har qabíle se ek hazár ádmíon ko jang ke liye bhejá, aur Ilí'azar káhin ke beṭe Fínihas ko bhí jang par rawána kiyá, aur maqdis ke zuruf aur baland áwáz ke narsinge us ke sáth kar diye. 7 Aur jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, us ke mutábíq unhon ne Midyáníon se jang kí, aur sáre mardon ko qatl kiyá. 8 Aur unhon ne un maqtulon ke síwá, Awwí, aur

Raqam, aur Sūr, aur Hor, aur Raba' ko bhī jo Midyān ke pānch bādshāh the, jān se mārā, aur Ba'or ke bete Bal'am ko bhī talwār se qatl kiya. 9 Aur banī Isrāīl ne Midyān kī 'auraton aur un ke bachchon ko asīr kiya, aur un ke chaupāye aur bheṛ bakriyān aur māl o asbāb sab kuchh lūṭ liya. 10 Aur un kī sukūnatgāhon ke sārē shahron ko, jin men wuh rahte the, aur un kī sab chhāoniyon ko āg se phūnk diya. 11 Aur unhon ne sārā māl i ganīmat aur sārē asīr, kyā insān aur kyā haiwān, sāth liye, 12 aur un asīron aur māl i ganīmat ko Mūsā aur Ilī'azar kāhin aur banī Isrāīl kī sārī jamā'at ke pās us lashkargāh men le āe, jo Yarīhū ke muqābil Yardan ke kanāre kanāre Moāb ke maidānon men thī.

13 Tab Mūsā aur Ilī'azar kāhin, aur jamā'at ke sārē sardār un ke istiqbāl ke liye lashkargāh ke bāhar gaye. 14 Aur Mūsā un faujī sardāron par, jo hazāron aur saikron ke sardār the, aur jang se laṭe the jhallāyā; 15 aur un se kahne lagā, Kyā tum ne sab 'auraten jītī bachā rakhi hain? 16 Dekho, in hī ne Bal'am kī salāh se Fagūr ke mu'āmale men banī Isrāīl se KHUDĀWAND kī hukm'udūlī karāī, aur yūn KHUDĀWAND kī jamā'at men wabā phailī. 17 Is liye in bachchon men, jitne laṛke hain, sab ko mār dālo, aur jitnī 'auraten mard kā munh dekh chukī hain, un ko qatl kar dālo. 18 Lekin un laṛkiyon ko jo mard se wāqif nahīn aur achhūtī hain, apne liye zinda rakkho. 19 Aur tum sāt dīn tak lashkargāh ke bāhar hī dēre dāle paṛe raho, aur tum men se jitnon ne kisī ādmī ko jān so mārā ho, aur jitnon ne kisī maqtūl ko chhūā ho, wuh sab apne āp ko aur apne qaidīon ko tīsre dīn aur sātwen dīn pāk karen. 20 Tum apne sab kapron aur chamṛe kī sab chīzon ko, aur bakrī ke bālon kī bunī hūī chīzon ko, aur lakrī ke sab bartanon ko pāk karnā. 21 Aur Ilī'azar kāhin ne un sipāhīon se jo jang par gaye the, kahā, kī Sharī'at kā wuh āīn, jis kā hukm KHUDĀWAND ne Mūsā ko diya, yihī hai, kī 22 sonā aur chāndī, aur pītal, aur lohā, aur rāngā, aur sīsā; 23 garaz, jo kuchh āg men ṭahar sake, wuh sab tum āg men dālnā; tab wuh sāf hogā; taubhī nāpākī dūr karne ke pānī

se use pāk karnā paṛegā; aur jo kuchh āg men na ṭahar sake, use tum pānī men dālnā. 24 Aur tum sātwen dīn apne kapre dhonā; tab tum pāk ṭahroge; is ke ba'd lashkargāh men dākhīl honā.

25 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, kī 26 Ilī'azar kāhin, aur jamā'at ke ābāī khāndānon ke sardāron ko sāth lekar tū un ādmīon aur jānwaron ko shumār kar, jo lūṭ men āe hain. 27 Aur lūṭ ke is māl ko do hisson men taqsīm karke, ek hissa un jāngī mardon ko de, jo laṛāī men gaye the, aur dūsrā hissa jamā'at ko de. 28 Aur un jāngī mardon se, jo laṛāī men gaye the, KHUDĀWAND ke liye khwāh ādmī hon, yā gāe bail, yā gadhe, yā bheṛ bakriyān, har pānch sau pīchhe ek ko hisse ke taur par le: 29 in hī ke nisf men se is hisse ko lekar Ilī'azar kāhin ko denā, tākī yih KHUDĀWAND ke huzūr uṭhāne kī qurbānī ṭahre. 30 Aur banī Isrāīl ke nisf men se khwāh ādmī hon yā gāe bail, yā gadhe, yā bheṛ bakriyān, ya'nī sab qism ke chaupāyon men se pachās pachās pīchhe ek ek ko lekar Lāwīon ko denā, jo KHUDĀWAND ke maskan kī muhāfazat karte hain. 31 Chunānchī Mūsā aur Ilī'azar kāhin ne, jaisā KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā thā, waisā hī kiya. 32 Aur jo kuchh māl i ganīmat jāngī mardon ke hāth āyā thā, use chhoṛkar lūṭ ke māl men chha lākh pachhattar hazār bheṛ bakriyān thīn; 33 aur bahattar hazār gāe bail; 34 aur iksāth hazār gadhe; 35 aur nufūs i insānī men se battīs hazār, aīsī 'auraten jo mard se nāwāqif aur achhūtī thīn. 36 Aur lūṭ ke māl ke us nisf men jo jāngī mardon kā hissa thā, tīn lākh saintīs hazār pānch sau bheṛ bakriyān thīn; 37 jin men se chha sau pachhattar bheṛ bakriyān KHUDĀWAND ke hisse ke liye thīn. 38 Aur chhattīs hazār gāe bail the, jin men se bahattar KHUDĀWAND ke hisse ke the. 39 Aur tīs hazār pānch sau gadhe the, jin men se iksāth gadhe KHUDĀWAND ke hisse ke the. 40 Aur nufūs i insānī kā shumār solah hazār thā jin men se battīs jānen KHUDĀWAND ke hisse kī thīn. 41 So Mūsā ne KHUDĀWAND ke hukm ke muwāfiq us hisse ko, jo KHUDĀWAND kī uṭhāne kī qurbānī thī, Ilī'azar kāhin ko diya. 42 Ab rahā banī Isrāīl kā nisf hissa,

jise Mūsā ne jangī mardon ke hisse se alag rakkhā thā, 43 so is nisf men bhī, jo jamā'at ko diyā gayā, tin lākh saintīs hazār pāñch sau bheṛ bakriyān thīn, 44 aur chhattīs hazār gāe bail, 45 aur tīs hazār pāñch sau gadhe, 46 aur solah hazār nufūs i insānī. 47 Aur banī Isrā'īl ke is nisf men se Mūsā ne KHUDĀWAND ke hukm ke muwāfiq, kyā insān aur kyā haiwān, har pachās pīchhe, ek ko lekar Lāwīon ko diyā jo KHUDĀWAND ke maskan kī muhāfazat karte the. 48 Tab wuh faujī sardār, jo hazāron aur saikron sipāhion ke sardār the, Mūsā ke pās ākar 49 us se kahne lage, ki Tere khādimon ne un sab jangī mardon ko, jo hamāre mātāht hain, ginā, aur un men se ek jawān bhī kam na hūā. 50 So ham men se jo kuchh jis ke hāth lagā, ya'nī sone ke zewar aur pāzeb aur kangan, aur angūthiyān, aur mundre aur bāzūband, yih sab ham KHUDĀWAND ke hadye ke taur par le āe hain, tāki hamārī jānon ke liye KHUDĀWAND ke huzūr kaffāra diyā jāe. 51 Chunānchi Mūsā aur Ilī'azar kāhin ne un se yih sab sone ke ghare hūe zewar le liye. 52 Aur us hadye kā sārā sonā, jo hazāron aur saikron ke sardāron ne KHUDĀWAND ke huzūr guzrānā, wuh solah hazār sāt sau pachās misqāl thā. 53 Kyūnki jangī mardon men se har ek kuchh na kuchh lūtkar le āyā thā. 54 So Mūsā aur Ilī'azar kāhin us sone ko, jo unhon ne hazāron aur saikron ke sardāron se liyā thā, khaima e ijtīmā' men lāe, tāki wuh KHUDĀWAND ke huzūr banī Isrā'īl kī yādgār thahre.

32 Aur banī Rūbin aur banī Jadd ke pās chaupāyon ke bahut bare bare gol the. So jab unhon ne Ya'zer, aur Jilī'ād ke mulkon ko dekhā, ki yih maqām chaupāyon ke liye nihāyat achchhe hain; 2 to unhon ne jākar Mūsā aur Ilī'azar kāhin aur jamā'at ke sardāron se kahā, ki 3 'Atārāt, aur Dībōn, aur Ya'zer, aur Nimrah, aur Hasbon, aur Ilī'ālī, aur Shabām, aur Nabū, aur Ba'ūn, 4 ya'nī wuh mulk jis par KHUDĀWAND ne Isrā'īl kī jamā'at ko fath dilāī hai, chaupāyon ke liye nihāyat achchhā hai, aur tere khādimon ke pās chaupāye hain. 5 So agar ham par tere karam kī nazar hai,

to isī mulk ko apne khādimon kī mīrās kar de, aur ham ko Yordan pār na le jā. 6 Mūsā ne banī Rūbin aur banī Jadd se kahā, Kyā tumhare bhāl larāl men jāen, aur tum yahin baithe raho? 7 Tum kyūn banī Isrā'īl ko pār utarkar us mulk men jāne se, jo KHUDĀWAND ne un ko diyā hai, bedil karte ho? 8 Tumhare bāpdādā ne bhī, jab main ne un ko Qādis Barnī'a se bhejā, ki mulk kā hāl daryāft karen, to aisā hī kiyā thā. 9 Kyūnki jab wuh wādī e Iskāl men pahunchē, aur us mulk ko dekhā, to unhon ne banī Isrā'īl ko bedil kar diyā, tāki wuh us mulk men jo KHUDĀWAND ne un ko 'ināyat kiyā na jāen. 10 Aur usī din KHUDĀWAND kā gazab bharkā, aur us ne qasam khākar kahā, kī 11 Un logon men se, jo Misr se nikalkar āe hain, bīs baras aur us se ūpar ūpar kī 'umr kā koī shakhs us mulk ko nahin dekhne pāegā, jis ke dene kī qasam main ne Abrahām, aur Izhāq, aur Ya'qūb se khāl; kyūnki unhon ne merī pūrī pairawī nahin kī. 12 Magar Yufannah Qinzī kā beṭā Kālīb, aur Nūn kā beṭā Yashū use dekhenge, kyūnki unhon ne KHUDĀWAND kī pūrī pairawī kī hai. 13 So KHUDĀWAND kā qahr Isrā'īl par bharkā, aur us ne un ko biyābān men chālīs baras tak āwāra phirāyā, jab tak ki us pusht ke sab log, jinhon ne KHUDĀWAND ke rūbarū gunāh kiyā thā, nābūd na ho gaye. 14 Aur dekho, tum jo gunahgāron kī nasl ho, ab apne bāpdādā kī jagah uthe ho, tāki KHUDĀWAND ke qahr i shadīd ko Isrā'īlon par ziyāda karāo. 15 Kyūnki agar tum us kī pairawī se phir jāo, to wuh un ko phir biyābān men chhor degā; aur tum in sab logon ko halāk karāoge. 16 Tab wuh us ke nazdīk ākar kahne lage, ki Ham apne chaupāyon ke liye yahān bheṛsāle, aur apne bāl bachchon ke liye shahr banāenge: 17 par ham khud hathyār bāndhe hūe taiyār rahenge, ki banī Isrā'īl ke āge āge chalen, jab tak ki un ko un kī jagah tak na pahunchā den: aur hamāre bāl bachche is mulk ke bēshindon ke sabab se fasīldār shahron men rahenge. 18 Aur ham apne gharon ko phir wāpas nahin āenge, jab tak banī Isrā'īl kā ek ek ādmi apnī mīrās kā mālīk na ho jāe. 19 Aur ham un

men shānīl hokar Yardan ke us pār, yā us se āge, mīrás na lenge, kyūnki hamārī mīrás Yardan ke is pār mashriq kī taraf ham ko mīl gayī. 20 Mūsā ne un se kahā, Agar tum yih kām karo, aur KHUDĀWAND ke huzūr musallah hokar laṛne jāo, 21 aur tumhāre hathyārband jawān KHUDĀWAND ke huzūr Yardan pār jāen jab tak ki KHUDĀWAND apne dushmanon ko apne sāmne se dafa' na kare; 22 aur wuh mulk KHUDĀWAND ke huzūr qabze men na ā jāe, to is ke ba'd tum wāpas āo: phir tum KHUDĀWAND ke huzūr aur Isrāīl ke āge begunāh ṭhahroge, aur yih mulk KHUDĀWAND ke huzūr tumhārī milkīyat ho jāegā. 23 Lekin agar tum aisā na karo, to tum KHUDĀWAND ke gunahgār ṭhahroge: aur yih jān lo ki tumhārā gunāh tum ko pakregā. 24 So tum apne bāl bachchon ke liye shahr, aur apnī bheṛ bakriyon ke liye bheṛsāle banāo; jo tumhāre munh se niklā hai, wuhī karo. 25 Tab banī Jadd aur banī Rūbin ne Mūsā se kahā, ki Tere khādīm, jaisā hamāre mālīk kā hukm hai, waisā hī karenge. 26 Hamāre bāl bachche, hamārī bīwiyan, hamārī bheṛ bakriyan, aur hamāre sab chau-pāye Jilī'ād ke shahron men rahenge; 27 par ham jo tere khādīm hain, so hamārā ek ek musallah jawān KHUDĀWAND ke huzūr laṛne ko pār jāegā, jaisā hamārā mālīk kahtā hai.

28 Tab Mūsā ne un ke bāre men Ilī'azar kāhin, aur Nūn ke betē Yashū', aur Isrāīlī qabāil ke ābāi khāndānon ke sardāron ko wasīyat kī, 29 aur un se yih kahā, ki Agar banī Jadd aur banī Rūbin kā ek ek mard KHUDĀWAND ke huzūr tumhāre sāth Yardan ke pār musallah hokar laṛāi men jāe, aur us mulk par tumhārā qabza ho jāe, to tum Jilī'ād kā mulk un kī mīrás kar denā. 30 Par agar wuh hathyār bāndhkar tumhāre sāth pār najāen, to un ko bhī mulk i Kan'ān hī men tumhāre bīch mīrás mile. 31 Tab banī Jadd aur banī Rūbin ne jawāb diyā, ki Jaisā KHUDĀWAND ne tere khādīmon ko hukm diyā hai, ham waisā hī karenge. 32 Ham hathyār bāndhkar KHUDĀWAND ke huzūr us pār mulk i Kan'ān ko jāenge, par Yardan ke is pār hī hamārī mīrás rahe. 33 Tab Mūsā ne Amorion ke bādshāh Sīhon kī

milkīyat, aur Basan ke bādshāh 'Oj kī mamlukat ko, yā'nī un ke mulkon ko aur shahron ko jo un atrāf men the, aur us sārī nawāhī ke shahron ko banī Jadd aur banī Rūbin aur Munassī bin Yūsuf ke ādhe qabīle ko de diyā. 34 Tab banī Jadd ne Dībon, aur 'Atārāt, aur 'Aro'ir, 35 aur 'Atrāt Shofān, aur Ya'zer, aur Yagbihā, 36 aur Bait Nimrah, aur Bait Hāran fasīldār shahr aur bheṛsāle banāe. 37 Aur banī Rūbin ne Hasbon, aur Ilī'ālī, aur Qaryatāim ko, 38 aur Nabo, aur Ba'l Ma'ūn ke nām badalkar un ko aur Shībmāh ko banāyā, aur unhon ne apne banāe hue shahron ke dūsre nām rakkhe. 39 Aur Munassī ke betē Makīr kī nasl ke logon ne jākar Jilī'ād ko le liyā, aur Amorion ko, jo wahān base hue the, nikāl diyā. 40 Tab Mūsā ne Jilī'ād Makīr bin Munassī ko de diyā. So us kī nasl ke log wahān sukūnat karne lage. 41 Aur Munassī ke betē Yāir ne us nawāhī kī bastiyon ko jākar le liyā, aur un kā nām Hawwot Yāir rakkhā. 42 Aur Nūbah ne Qanāt aur us ke dīhāt ko apne tasarruf men kar liyā, aur apne hī nām par us kā bhī nām Nūbah rakkhā.

33 Jab banī Isrāīl Mūsā aur Hārūn ke mātāht dal bāndhe hue mulk i Misr se nikalkar chale, to zail kī manzilon par unhon ne qiyām kiya. 2 Aur Mūsā ne un ke safar kā hāl un kī manzilon ke mutābiq KHUDĀWAND ke hukm se qalamband kiya: so un ke safar kī manzilon yih hain. 3 Pahle mahīne kī pandrahwīn tārīkh ko unhon ne Ra'msis se kūch kiya. Fasah ke dūsre din sārē banī Isrāīl ke log sab Misrion kī ānkhon ke sāmne bare fakhr se rawāna hue. 4 Us waqt Misrī apne pahlauthon ko, jin ko KHUDĀWAND ne mārā thā, dafn kar rahe the. KHUDĀWAND ne un ke deotāon ko bhī saza dī thī. 5 So banī Isrāīl ne Ra'msis se kūch karke Sukkāt men dere dāle. 6 Aur Sukkāt se kūch karke Etām men, jo biyābān se mīlā huā hai, muqīm hue. 7 Phir Etām se kūch karke Fī Hakhīrot ko, jo Ba'l Safon ke muqābil hai, muṛ gaye, aur Mijdāl ke sāmne dere dāle. 8 Phir unhon ne Fī Hakhīrot ke sāmne se kūch kiya, aur

samundar ke bích se guzarkar biyá-bán men dákhlil hue, aur dasht i Etám men tin din kí ráh chalkar Márah men paráo kiya. 9 Aur Márah se kúch karke Elím men ae; aur Elím men pání ke bárah chashme aur knajúr ke sattar darakht the; so unhon ne yahín dere dálliye. 10 Aur Elím se kúch karke unhon ne daryá e Qulzum ke kanáre dere khare kiye. 11 Aur daryá e Qulzum se chalkar dasht i Sín men khaimazan hue. 12 Aur dasht i Sín se kúch karke Dafqah men thahre. 13 Aur Dafqah se rawána hokar Alús men muqím hue. 14 Aur Alús se chalkar Rafídím men dere dále. Yahán in logon ko pine ke liye pání na milá. 15 Aur Rafídím se kúch karke dasht i Síná men thahre. 16 Aur dasht i Síná se chalkar Qabrot Hattáwah men khaime khare kiye. 17 Aur Qabrot Hattáwah se kúch karke Hasírat men dere dále. 18 Aur Hasírat se kúch karke Ritmah men dere dále. 19 Aur Ritmah se rawána hokar Rimmon Fáras men khaime khare kiye. 20 Aur Rimmon Fáras se jo chale, to Libnah men jákar muqím hue. 21 Aur Libnah se kúch karke Raissah men dere dále. 22 Aur Raissah se chalkar Qahílátah men dere khare kiye. 23 Aur Qahílátah se chalkar koh i Sáfar ke pás derá kiya. 24 Koh i Sáfar se kúch karke Harádah men khaimazan hue. 25 Aur Harádah se safar karke Maqhílot men qiyám kiya. 26 Aur Maqhílot se rawána hokar Tahat men khaime khare kiye. 27 Tahat se jo chale, to Tárah men ákar dere dále. 28 Aur Tárah se kúch karke Mitqah men qiyám kiya. 29 Aur Mitqah se rawána hokar Hashmúnah men dere dále. 30 Aur Hashmúnah se chalkar Mausírot men dere khare kiye. 31 Aur Mausírot se rawána hokar baní Ya'qán men dere dále. 32 Aur baní Ya'qán se chalkar Hor Hajjidjád men khaimazan hue. 33 Aur Hor Hajjidjád se rawána hokar Yútbátah men khaime khare kiye. 34 Aur Yútbátah se chalkar 'Abrúnah men dere dále. 35 Aur 'Abrúnah se chalkar 'Asyún Jábar men derá kiya. 36 Aur 'Asyún Jábar se rawána hokar dasht i Sín men, jo Qádis hai, qiyám kiya. 37 Aur Qádis se

chalkar koh i Hor ke pás, jo mulk i Adom kí sarhadd hai, khaimazan hue. 38 Yahán Hárún káhin KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq koh i Hor par charh gaya, aur us ne baní Isráíl ke mulk i Misr se nikalne ke cháliswen baras ke pánchwen mahine kí pahlí tárikh ko wahín wafát pái. 39 Aur jab Hárún ne koh i Hor par wafát pái, to wuh ek sau teís baras ká thá. 40 Aur 'Arád ke Kan'áni bádsháh ko, jo mulk i Kan'an ke junúb men rahtá thá, baní Isráíl kí ámad kí khabar milí; 41 aur Isráílí koh i Hor se kúch karke Zalmúnah men thahre. 42 Aur Zalmúnah se kúch karke Fúnón men dere dále. 43 Aur Fúnón se kúch karke Óbát men qiyám kiya. 44 Aur Óbát se kúch karke 'Aiye 'Abárim men, jo mulk i Moáb kí sarhadd par hai, dere dále. 45 Aur 'Aiyim se kúch karke Díbon Jadd men khaimazan hue. 46 Aur Díbon Jadd se kúch karke 'Almún 'Almún Blatáyim men khaime khare kiye. 47 Aur 'Almún Blatáyim se kúch karke 'Abárim ke kohistán men, jo Nabo ke muqábil hai, derá kiya. 48 Aur 'Abárim ke kohistán se chalkar Moáb kemaídánón men, jo Yaráhú ke muqábil Yardan ke kanáre wáqí' hai, khaimazan hue. 49 Aur Yardan ke kanáre Bait Yasímot se lekar Abíl Sittím tak Moáb ke maídánón men unhon ne dere dále.

50 Aur KHUDÁWAND ne Moáb ke maídánón men jo Yaráhú ke muqábil Yardan ke kanáre wáqí' hai, Músá se kahá ki, 51 Baní Isráíl se yih kah de, ki Jab tum Yardan ko 'ubúr karke mulk i Kan'an men dákhlil ho, 52 to tum us mulk ke sáre báshindón ko wahán se níkal dená, aur un ke shabíhdár pattharon ko, aur un ke dhále hue buton ko tor dálná, aur un ke sab únche maqámon ko mismár kar dená: 53 aur tum us mulk par qabza karke us men basná, kyúinki main ne wuh mulk tum ko diyá hai, kí tum us ke málík bano. 54 Aur tum qur'a dálkar us mulk ko apne gharánon men mírás ke taur par bánt lená. Jis khándán men ziyáda ádmi hon, us ko ziyáda, aur jis men thóre hon, us ko thóri mírás dená: aur jis ádmi ká qur'a jis jagah ke liye níkle, wuhí us ko hisse men míle. Tum apne ábái qabáil ke

mutábiq apní apní mírás lená. 55 Lekin agar tum us mulk ke báshindon ko apne áge se dúr na karo, to jin ko tum baqí rahne doge, wuh tumhári ánkhoñ men khar, aur tumháre pahlúon men kánte hongé, aur us mulk men jahán tum basoge, tum ko diqq karenge. 56 Aur ákhir ko yún hogá, ki jaisá main ne un ke sáth karne ká iráda kiyá, waisá hi tum se karúngá.

34 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 2 Baní Isráíl ko hukm kar, aur un ko kah de, ki Jab tum mulk i Kan'án men dákhil ho; (yih wuhí mulk hai, jo tumhári mírás hogá, ya'ní Kan'án ká mulk ma' apní hudúd i arb'a ke,) 3 to tumhári junúbí simt dasht i Sín se lekar mulk i Adom ke kanáre kanáre ho, aur tumhári junúbí sarhadd daryá e Shor ke ákhir se shurú' hokar mashriq ko jáe. 4 Wahán se tumhári sarhadd 'Aqrábbím kí charháí ke junúb tak pahunchkar muqe, aur Sín se hotí hui Qádis Barní'a ke junúb men jákar nikle, aur Hasar Addár se hokar 'Azmún tak pahunché. 5 Phir yihí sarhadd 'Azmún se hokar ghúmtí hui Misr kí nahr tak jáe, aur samundar ke sáhil par khatm ho. 6 Aur magribí simt men bará samundar aur us ká sáhil ho. So yihí tumhári magribí sarhadd thahre. 7 Aur shimálí simt men tum bare samundar se koh i Hor tak apní hadd rakhná. 8 Phir koh i Hor se Hammát ke madkhal tak tum is tarah apní hadd muqarrar karná ki wuh Sidád se já mile. 9 Aur wahán se hotí hui Zifrún ko nikal jáe, aur Hasar 'Enán par jákar khatm ho. Yih tumhári shimálí sarhadd ho. 10 Aur tum apní mashriqí sarhadd Hasar 'Enán se lekar Safám tak bándhná. 11 Aur yih sarhadd Safám se Riblah tak jo 'Ain ke mashriq men hai jáe; aur wahán se niche ko utartí hui Kinnarat kí jhil ke mashriqí kanáre tak pahunché: 12 aur phir Yordan ke kanáre kanáre niche ko jákar daryá e Shor par khatm ho. In hudúd ke andar ká mulk tumhárá hogá. 13 So Músá ne baní Isráíl ko hukm diyá, ki Yihí wuh zamín hai, jise tum qur'a dalkar mírás men loge, aur isi kí bábat KHUDÁWAND ne hukm diyá hai, ki wuh sáthe nau qabílon ko dí jáe. 14 Kyúñki baní Rúbin

ke qabíle ne apne ábái khándánon ke muwáfiq, aur baní Jadd ke qabíle ne bhí apne ábái khándánon ke mutábiq mírás pá lí, aur baní Munassí ke ádhe qabíle ne bhí apní mírás pá lí; 15 ya'ní in dhái qabílon ko Yordan ke isi pár Yarihú ke muqábil mashriq kí taraf jidhar se súraj nikaltá hai, mírás mil chuki hai.

16 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 17 Jo ashkhás is mulk ko mírás ke taur par tum ko bánt denge un ke nám yih hain, ya'ní Ilí'azar káhin, aur Nún ká betá Yashú'. 18 Aur zamín ko mírás ke taur par bántne ke liye har qabíle se ek sardár ko lená. 19 Aur un ádmíon ke nám yih hain: Yahúdáh ke qabíle se Yufannah ká betá Kálib; 20 aur baní Shama'un ke qabíle se 'Ammíhúd ká betá Samúel; 21 aur Binyamín ke qabíle se Kislún ká betá Ilídád; 22 aur baní Dán ke qabíle se ek sardár Búqqí bin Yuglí; 23 aur baní Yúsuf men se, ya'ní baní Munassí ke qabíle se ek sardár Hanníel bin Afúd; 24 aur baní Ifráím ke qabíle se ek sardár Qamúel bin Siftán; 25 aur baní Zabúlún ke qabíle se ek sardár Ilisafan bin Farnák; 26 aur baní Ishkár ke qabíle se ek sardár Faltíel bin 'Azzán; 27 aur baní A'shar ke qabíle se ek sardár Akhíhúd bin Shalúmi. 28 Aur baní Naftálí ke qabíle se ek sardár Fidáhel bin 'Ammíhúd. 29 Yih wuh log hain, jin ko KHUDÁWAND ne hukm diyá ki mulk i Kan'án men baní Isráíl ko mírás taqsím kar den.

35 Phir KHUDÁWAND ne Moáb ke maidánon men, jo Yarihú ke muqábil Yordan ke kanáre wáqi' hain, Músá se kahá, ki 2 Baní Isráíl ko hukm kar, ki apní mírás men se jo un ke tasarruf men áe Lávíon ko rahne ke liye shahr den, aur un shahron kí nawáhi bhí tum Lávíon ko de dená. 3 Yih shahr un ke rahne ke liye hon; un kí nawáhi un ke chau-páyon, aur mál aur sáre jánwaron ke liye hon. 4 Aur shahron kí nawáhi, jo tum Lávíon ko do, wuh har shahr kí díwár se shurú' karke báhar chároñ taraf hazár hazár háth ke pher men hon. 5 Aur tum shahr ke báhar mashriq kí taraf do hazár háth, aur junúb kí taraf do hazár háth, aur

magrib kí taraf do hazár háth, aur shimál kí taraf do hazár háth, is tarah paimáish karná kí shahr un ke bích men á jae. Un ke shahron kí itní hí nawáhi hon. 6 Aur Láwíon ke un shahron men se, jo tum un ko do, chha panáh ke shahr thahrá dená, jin men khúní bhág jae. In shahron ke 'aláwa biyálís shahr aur un ko dená; 7 ya'ní sab milákar artálís shahr Láwíon ko dená, aur in shahron ke sáth in kí nawáhi bhí hon. 8 Aur wuh shahr baní Isráil kí mirás men se yún diye jae. Jin ke qabze men bahut se shahr hon un se bahut, aur jin ke pás thore hon un se thore shahr lená. Har qabíla apní mirás ke mutábíq jis ká wuh wáris ho Láwíon ke liye shahr de.

9 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 10 Bani Isráil se kah de, ki Jab tum Yardan ko 'ubúr karke mulk i Kan'an men pahunch jáo, 11 to tum káí aise shahr muqarrar karná, jo tumháre liye panáh ke shahr hon, táki wuh khúní, jis se sahwan khún ho jae, wahán bhág já sake. 12 In shahron men tum ko intiqám lenewále se panáh milegi, táki khúní jab tak wuh faisale ke liye jamá'at ke áge házir na ho, tab tak mára na jae. 13 Aur panáh ke jo shahr tum doge, wuh chha hon. 14 Tíin shahr to Yardan ke pár, aur tíin mulk i Kan'an men dená. Yih panáh ke shahr hongé. 15 In chhaon shahron men baní Isráil ko aur un musáfiyon aur pardesíon ko, jo tum men búdobásh karte hain, panáh milegi; táki jis kisi se sahwan khún ho jae, wuh wahán bhág já sake. 16 Aur agar koi kisi ko lohe ke hath-yár se aisá máre, ki wuh mar jae, to wuh khúní thahregá, aur wuh khúní zarúr mára jae. 17 Yá agar koi aisá patthar háth men lekar jis se ádmí mar saktá ho, kisi ko máre, aur wuh mar jae, to wuh khúní thahregá, aur wuh khúní zarúr mára jae. 18 Yá agar koi chobí ála háth men lekar jis se ádmí mar saktá ho, kisi ko máre aur wuh mar jae, to wuh khúní thahregá, aur wuh khúní zarúr mára jae. 19 Khún ká intiqám lenewálá khúní ko áp hí qatl kare: jab wuh use mile tab hí use már dále. 20 Aur agar koi kisi ko 'adawat se dhakel de, yá ghát lagákar kuchh us par phenk de, aur wuh mar jae;

21 yá dushmaní se use apne háth se aisá máre, ki wuh mar jae; to wuh jis ne mára ho zarúr qatl kiyá jae, kyünki wuh khúní hai. Khún ká intiqám lenewálá is khúní ko, jab wuh use mile, már dále. 22 Phir agar koi kisi ko bagair 'adawat ke ná-gahán dhakel de, yá bagair ghát lagáe us par koi chíz dál de, 23 yá use bagair dekhe koi aisá patthar us par phenke, jis se ádmí mar saktá ho, aur wuh mar jae, par yih na to us ká dushman, aur na us ke nuqsán ká khwáhán thá; 24 to jamá'at aise qátil aur khún ke intiqám lenewále ke darmiyan in hí ahkám ke muwáfíq faisala kare; 25 aur jamá'at us qátil ko khún ke intiqám lenewále ke háth se chhuráe, aur jamá'at hí use panáh ke us shahr men, jahán wuh bhag gayá thá, wápas pahunchwá de, aur jab tak sardár káhin, jo muqaddas tel se mamsúh húa thá, mar na jae, tab tak wuh wahin rahe. 26 Lekin agar wuh khúní apne panáh ke shahr kí sarhadd se, jahán wuh bhágkar gayá ho, kisi waqt báhar nikle, 27 aur khún ke intiqám lenewále ko wuh panáh ke shahr kí sarhadd ke báhar mil jae, aur intiqám lenewálá qátil ko qatl kar dále, to wuh khún karne ká mujrim na hogá; 28 kyünki khúní ko lázim thá, ki sardár káhin kí wafát tak usí panáh ke shahr men rahtá, par sardár káhin ke marne ke ba'd khúní apní maurúsi jagah ko laut jae. 29 So tumhári sab sukúnatgáhon men nasl dar nasl yih báten faisale ke liye qánun thahrengí. 30 Agar koi kisi ko már dále, to qátil gawáhon kí shahádat par qatl kiyá jae, par ek gawáh kí shahádat se koi mára na jae. 31 Aur tum us qátil se, jo wájibu'l qatl ho, diyat na lená, balki wuh zarúr hí mára jae. 32 Aur tum us se bhí, jo kisi panáh ke shahr ko bhág gayá ho, is garaz se diyat na lená, ki wuh sardár káhin kí maut se pahle phir mulk men rahne ko lautne páe. 33 So tum us mulk ko, jahán tum rahoge, nápak na karná; kyünki khún mulk ko nápak kar detá hai; aur us mulk ke liye, jis men khún baháyá jae siwá qátil ke khún ke, aur kisi chíz ká kaffára nahín liyá já saktá. 34 Aur tum apní búdobásh ke mulk ko, jis ke andar main rahúngá, gandá bhí na

karná; kyúñki main jo KHUDÁWAND hūñ, so baní Isráíl ke darmiyan rahtá hūñ.

36 Aur baní Yūsuf ke gharāñon men se Jilí'ád bin Makír bin Munassí ke ábái khándāñon ke sardár Músá aur un amíron ke pás jákar, jo baní Isráíl ke ábái khándāñon ke sardár the, kahne lage, ki 2 KHUDÁWAND ne hamáre málik ko hukm diyá thá, ki Qur'a dálkar yih mulk mírás ke taur par baní Isráíl ko dená: aur hamáre málik ko KHUDÁWAND kí taraf se hukm milá thá, ki hamáre bhái Siláfihád kí mírás us kí betiyon ko díjāe. 3 Lekin agar wuh baní Isráíl ke áur qabílon ke ádmílon se biyáhi jáen, to un kí mírás hamáre báp-dádá kí mírás se nikalkar us qabíle kí mírás men shámil kí jáegí jis men wuh biyáhi jáengí: yūñ wuh hamáre qur'a kí mírás se alag ho jáegí. 4 Aur jab baní Isráíl ká sál i yúbálí áegá, to un kí mírás usí qabíle kí mírás se mulhiqq kí jáegí jis men yih biyáhi jáengí. Yūñ hamáre báp-dádá ke qabíle kí mírás se un ká hissa nikal jáegá. 5 Tab Músá ne KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq baní Isráíl ko hukm diyá, aur kahá, ki Baní Yūsuf ke qabíle ke log thík kahte hain. 6 So Siláfihád kí betiyon ke haqq men KHUDÁWAND ká hukm yih hai, ki wuh jin ko pasand karen

un hí se biyáh karen, lekin apne báp-dádá ke qabíle hí ke khándāñon men biyáhi jáen. 7 Yūñ baní Isráíl kí mírás ek qabíle se dústre qabíle men nahín jáne páegí; kyúñki har Isráílí ko apne báp-dádá ke qabíle kí mírás ko apne qabze men rakhná hogá. 8 Aur agar baní Isráíl ke kisi qabíle men koi laṛkí ho jo mírás kí málik ho, to wuh apne báp ke qabíle ke kisi khándāñ men biyáh kare, táki har Isráílí apne báp-dádá kí mírás par qáim rahe. 9 Yūñ kisi kí mírás ek qabíle se dústre qabíle men nahín jáne páegí; kyúñki baní Isráíl ke qabílon ko lázim hai, ki apní apní mírás apne apne qabze men rakkhen. 10 Aur Siláfihád kí betiyon ne, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, waisá hí kíyá. 11 Kyúñki Mahláh, aur Tirzáh, aur Hujláh, aur Milkáh, aur Nú'áh, jo Siláfihád kí betiyāñ thín, wuh apne chachere bháiyon ke sáth biyáhi gayín; 12 ya'ní wuh Yūsuf ke bete Munassí kí nasl ke khándāñon men biyáhi gayín, aur un kí mírás un ke ábái khándāñ ke qabíle men qáim rahí.

13 Jo ahkám aur faisale KHUDÁWAND ne Músá kí ma'rifat Moáb ke maidāñon men, jo Yaráhú ke muqábil Yardan ke kanáre wáqi' hain, baní Isráíl ko diye, wuh yihí hain.

ISTISNA'

1 Yih wuhí báten hain, jo Músá ne Yardan ke us pár, biyábán men, ya'ní us maidán men jo Súf ke muqábil aur Fárán aur Tofal aur Lában aur Hasirát aur Dízahab ke darmiyan hai, sab Isráílíon se kahín. 2 Koh i Sha'ír kí ráh se Horib se Qádis Barní'a tak gyárah din kí manzil hai. 3 Aur cháliswen baras ke gyárahwen mahine kí pahlí táríkh ko Músá ne un sab ahkám ke mutábíq, jo KHUDÁWAND ne use baní Isráíl ke liye diye the, un se yih báten kahín; 4 ya'ní jab us ne

Amoríon ke bádsháh Síhon ko, jo Hasbon men rahtá thá, mará, aur Basan ke bádsháh 'Oj ko, jo 'Astárat men rahtá thá, Adrá'í men qatl kíyá; 5 to is ke ba'd Yardan ke pár Moáb ke maidán men Músá is sharí'at ko yūñ bayán karne lagá, ki 6 KHUDÁWAND hamáre Khudá ne Horib men ham se yih kahá thá, ki Tum is pahár par bahut rah chuke ho; 7 so ab phiro, aur kúch karo, aur Amoríon ke kohistání mulk, aur us ke ás pás ke maidán, aur paháří qat'a, aur nasheb kí

zamín, aur junúbí atráf men, aur samundar ke sáhil tak, jo Kan'áníon ká mulk hai, balki koh i Lubnán aur daryá e Furát tak, jo ek bará daryá hai, chale jáo. 8 Dekho, main ne is mulk ko tumháre sámnne kar diyá hai. Pas jáo, aur us mulk ko apne qabze men kar lo, jis kí bábat KHUDÁWAND ne tumháre bápádádá Abrahám aur Izháq aur Ya'qúb se qasam khákar yih kahá thá, ki wuh use un ko, aur un ke ba'd un kí nasl ko degá. 9 Us waqt main ne tum se kahá thá, ki Main akelá tumhárá bojh nahín uthá saktá. 10 KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko barháyá hai, aur áj ke din ásmán ke táron kí mán-ind tumhári kasrat hai. 11 KHUDÁWAND tumháre bápádádá ká Khudá tum ko is se bhí hazár chand barháe, aur jo wa'da us ne tum se kiyá hai, us ke mutábíq tum ko barakat bakhshé. 12 Main akelá tumháre janjál, aur bojh, aur jhanjat ká kaise mutahammil ho saktá hún? 13 So tum apne apne qabíle se áise ádmíon ko chuno, jo dánishwar aur 'aqlmand aur mashhúr hon, aur main un ko tum par sardár baná düngá. 14 Is ke jawáb men tum ne mujh se kahá thá, ki Jo kuchh tú ne farmáyá hai, us ká karná bihtar hai. 15 So main ne tumháre qabílon ke sardáron ko, jo dánishwar aur mashhúr the, lekar un ko tum par muqarrar kiyá, táki wuh tumháre qabílon ke mutábíq, hazáron ke sardár, aur saikron ke sardár, aur pachás pachás ke sardár, aur das das ke sardár hákim hon. 16 Aur usí mauqa' par main ne tumháre qázíon se takídán yih kahá, ki Tum apne bháiyon ke muqaddamon ko sunná, par khwáh bhái bhái ká mu'ámala ho, yá pardesí ká, tum un ká faisala insáf ke sáth karná. 17 Tumháre faisale men kisi kí rú ri'áyat na ho; jaise bare ádmí kí bát sunoge, waise hí chhote kí sunná; aur kisi ádmí ká munh dekhkar dar na jáná; kyúnki yih 'adálat Khudá kí hai: aur jo muqaddama tumháre liye mushkil ho, use mere pás le áná, main use sunúngá. 18 Aur main ne usí waqt sab kuchh jo tum ko karná hai, batá diyá.

19 Aur ham KHUDÁWAND apne Khudá ke hukm ke mutábíq Horib se kúch karke us bare aur haulnák biyábán men se hokar guzre, jise

tum ne Amoríon ke kohistání mulk ke ráste men dekhá. Phir ham Qádis Barní'a men pahunché. 20 Wahán main ne tum ko kahá, ki Tum Amoríon ke kohistání mulk tak á gaye ho, jise KHUDÁWAND hamára Khudá ham ko detá hai. 21 Dekho us mulk ko KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumháre sámnne kar diyá hai. So tum jáo, aur jaisá KHUDÁWAND tumháre bápádádá ke Khudá ne tum se kahá hai, tum us par qabza karo aur na khauf khaó, na hirásán ho. 22 Tab tum sab mere pás ákar mujh se kahne lage, ki Ham apne jáne se pahle wahán ádmí bhejen, jo jákar hamári khátir us mulk ká hál daryáft karen aur ákar ham ko batáen ki ham ko kis ráh se wahán jáná hogá, aur kaun kaun se shahr hamáre ráste men parenge. 23 Yih bát mujhe bahut pasand ái: chunánchi main ne qabíle píchhe ek ek ádmí ke hisáb se bárah ádmí chune. 24 Aur wuh rawána hue, aur pahár par charh gaye, aur wadí e Iskál men pahunchkar us mulk ká hál daryáft kiyá. 25 Aur us mulk ká kuchh phal háth men lekar use hamáre pás láe, aur ham ko yih khabar di, ki Jo mulk KHUDÁWAND hamára Khudá ham ko detá hai, wuh achchhá hai. 26 Taubhí tum wahán jáne par rází na hue, balki tum ne KHUDÁWAND apne Khudá ke hukm se sarkashí kí, 27 aur apne khaimon men kurkúráne aur kahne lage, ki KHUDÁWAND ko ham se nafrat hai, isí liye wuh ham ko mulk i Misr se nikál láyá, táki wuh ham ko Amoríon ke háth men giriftár kará de, aur wuh ham ko halák kar dálen. 28 Ham kidhar já rahe hain? Hamáre bháiyon ne to yih batákar hamára hausala tor diyá hai, ki Wahán ke log bare bare aur lambe hain; aur un ke shahr bare bare, aur un kí faslen ásmán se báten kartí hain. Másiwá is ke ham ne wahán 'Anáqím kí aulád ko bhi dekhá. 29 Tab main ne tum ko kahá, ki Khaufzada mat ho, aur na un se daro. 30 KHUDÁWAND tumhárá Khudá, jo tumháre áge áge chaltá hai, wuhí tumhári taraf se jang karegá, jaise us ne tumhári khátir mulk i Misr men tumhári ánkho ke sámnne sab kuchh kiyá; 31 aur biyábán men bhí tum ne yihí dekhá, ki jis tarah insán

apne bete ko uṭhāe hue chaltā hai, usī tarah KHUDĀWAND tumhārā Khudā tumhāre is jagah pahunchne tak sare rāste jāhān jāhān tum gaye, tum ko uṭhāe rahā. 32 Taubhī is bāt men tum ne KHUDĀWAND apne Khudā kā yaqīn na kiya, 33 jo rāh men tum se āge āge tumhāre wāste dere dālne kī jagah talāsh karne ke liye, rāt ko āg men aur dīn ko abr men hokar chalā, tākī tum ko wuh rāsta dikhāe jis se tum chalo. 34 Aur KHUDĀWAND tumhārī bāteṅ sunkar gazabnāk huā, aur us ne qasam khākar kahā, kī 35 Is burī pusht ke logon men se ek bhī us achchhe mulk ko dekhne nahīn pāegā, jise un ke bāpdādā ko dene kī qasam main ne khāī hai, 36 siwā Yufannah ke bete Kālīb ke, wuh use dekhegā; aur jis zamīn par us ne qadam marā hai, use main us ko aur us kī nāsl ko dūngā; is liye kī us ne KHUDĀWAND kī pairawī pūre taur par kī. 37 Aur tumhāre hī sabab se KHUDĀWAND mujh par bhī gussa huā, aur yih kahā, Tū bhī wahān jāne na pāegā. 38 Nūn kā betā Yashū' jo tere sāmne kharā rahtā hai, wahān jāegā. So tū us kī hausalaafzāī kar; kyūnki wuhī banī Isrāīl ko us mulk kā mālīk banāegā. 39 Aur tumhāre bāl bachche, jin ke bāre men tum ne kahā thā kī lūt men jāenge, aur tumhāre larke bāle, jin ko āj bhale aur bure kī bhī tamīz nahīn, yih wahān jāenge; aur yih mulk main in hī ko dūngā, aur yih us par qabza karenge. 40 Par tumhāre liye yih hai, kī tum laṭo, aur bahr ī Qulzum kī rāh se biyābān men jāo. 41 Tab tum ne mujhe jawāb diya, kī Ham ne KHUDĀWAND kā gunāh kiya hai, aur ab jo kuchh KHUDĀWAND hamāre Khudā ne ham ko hukm diya hai, us ke mutābiq ham jāenge, aur jang karenge. So tum sab apne apne jangī hathiyār bāndhkar pahār par chaṛh jāne ko āmāda ho gaye. 42 Tab KHUDĀWAND ne mujh se kahā, kī Un se kah de, kī U'par mat chaṛho, aur na jang karo; kyūnki main tumhāre darmiyān nahīn hūn; tā aīsā na ho kī tum apne dushmanon se shikast khāo. 43 Aur main ne tum se kah bhī diya, par tum ne merī na sunī; balki tum ne KHUDĀWAND ke hukm se sarkashī kī, aur shokhī se pahār par chaṛh gaye. 44 Tab Amorī, jo us pahār par rahte

the, tumhāre muqābale ko nikle; aur unhon ne shahīd kī makkhiyon kī mānind tumhārā pīchhā kiya, aur Sha'ir men mārte mārte tum ko Hurmah tak pahunchā diya. 45 Tab tum laṭkar KHUDĀWAND ke āge rone lage, par KHUDĀWAND ne tumhārī faryād na sunī, aur na tumhārī bāton par kān lagāya. 46 So tum Qādīs men bahut dīnon tak paṛe rahe, yahān tak kī ek muddat ho gayī.

2 Aur jaisā KHUDĀWAND ne mujhe hukm diya thā, us ke mutābiq ham laṭe, aur bahr ī Qulzum kī rāh se biyābān men āe: aur bahut dīnon tak koh ī Sha'ir ke bāhar bāhar chalte rahe. 2 Tab KHUDĀWAND ne mujh se kahā, kī 3 Tum is pahār ke bāhar bāhar bahut chal chuke: shimāl kī taraf muṛ jāo. 4 Aur tū in logon ko tākīd kar de, kī Tum ko banī 'Esau tumhāre bhāī, jo Sha'ir men rahte haiṅ, un kī sarhadd ke pās se hokar jānā hai, aur wuh tum se hīrāsān hongē: so tum khūb ihtiyāt rakhnā: 5 aur un ko mat chheṛnā; kyūnki main un kī zamīn men se pānw dharne tak kī jagah bhī tum ko nahīn dūngā: is liye kī main ne koh ī Sha'ir 'Esau ko mīrās men diya hai. 6 Tum rupaye dekar apne khāne ke liye un se khurish kharīdnā, aur pīne ke liye pānī bhī rupaye dekar un se mol lenā. 7 Kyūnki KHUDĀWAND tumhārā Khudā tumhāre hāth kī kamāī men barakat detā rahā hai, aur is bare biyābān men jo tumhārā chalnā phīrnā hai, wuh use jāntā hai. In chālīs barason men KHUDĀWAND tumhārā Khudā barābar tumhāre sāth rahā, aur tum ko kisī chīz kī kamī nahīn hūī. 8 So ham apne bhāīyon banī 'Esau ke pās se, jo Sha'ir men rahte haiṅ katrākar maidān kī rāh se Ailāt aur 'Asyūn Jābar hote hue guzre.

Phīr ham muṛe, aur Moāb ke biyābān ke rāste se chale. 9 Phīr KHUDĀWAND ne mujh se kahā, kī Moābīon ko na to satānā, aur na un se jang karnā; is liye kī main tum ko un kī zamīn kā koī hissa milkiyat ke taur par nahīn dūngā; kyūnki main ne 'A'ir ko banī Lūt kī mīrās har diya hai. 10 (Wahān pahle Aīmīm base hue the, jo 'Anāqīm kī mānind bare bare aur lambe lambe aur shumār men bahut the. 11 Aur 'Anāqīm hī kī tarah wuh bhī Rafāīm men gīne

jāte the, lekin Moábī un ko Aimīm kahte hain. 12 Aur pahle Sha'ir men Horī qaum ke log base hue the, lekin banī 'Esau ne un ko nikāl diyā, aur un ko apne sāmne se nest o nábūd karke āp un kī jagah bas gaye; jaise Isráilne apnī mirās ke mulk men kiya, jise KHUDÁWAND ne un ko diyā.) 13 Ab uṭho, aur wādī e Zarad ke pár jāo. Chunānchi ham wādī e Zarad se pár hue. 14 Aur hamāre Qádis Barnī'a ke chhoṛne se lekar wādī e Zarad ke pár hone tak artīs baras kā 'arsa guzrá. Is asná men KHUDÁWAND kī qasam ke mutábiq us pusht ke sab jangī mard lashkar men se mar khap gaye; 15 aur jab tak wuh nábūd na ho gaye, tab tak KHUDÁWAND kā háth un ko lashkar men se halák karne ko un ke khilāf barhá hī rahá.

16 Jab sab jangī mard mar gaye, aur qaum men se faná ho gaye, 17 to KHUDÁWAND ne mujh se kahá, 18 A'j tujhe 'A'r shahr se hokar, jo Moáb kī sarhadd hai, guzarná hai. 19 Aur jab tú banī 'Ammon ke qarīb jā pahunchē, to un ko mat satáná, aur na un ko chheṛná; kyūnki main banī 'Ammon kī zamín kā koī hissa tujhe mirās ke taur par nahīn dūngá; is liye kī use main ne banī Lūt ko mirās men diyā hai. 20 (Wuh mulk bhi Rafáim kā giná játá thá; kyūnki pahle Rafáim, jin ko 'Ammonī log Zamzumīm kahte the, wahān base hue the. 21 Yih log bhi 'Anáqim kī tarah baṛe baṛe aur lambe lambe aur shumār men bahut the, lekin KHUDÁWAND ne un ko 'Ammonīon ke samne se halák kiya, aur wuh un ko nikálkar un kī jagah āp bas gaye. 22 Thik waise hī jaise us ne banī 'Esau ke sāmne se jo Sha'ir men rahte the Horīon ko halák kiya, aur wuh un ko nikálkar āj tak un hī kī jagah base hue hain: 23 aise hī 'Awwīon ko jo apnī bastiyon men Gazzah tak base hue the, Kaftūrīon ne jo Kaftūra se nikle the, halák kiya, aur un kī jagah āp bas gaye.) 24 So uṭho, aur wādī e Arnon ke pár jāo. Dekho, main ne Hasbon ke bádsháh Sihon ko, jo Amorī hai, us ke mulk samet, tumháre háth men kar diyā hai; so us par qabza karná shurú' karo, aur us se jang chheṛ do. 25 Main āj hī se tumhárá khauf aur ru'b un qaumon ke dil men dálná

shurú' karūngá jo rú e zamín par rahtī hain: wuh tumhári khabar sunengí, aur kánpengí, aur tumháre sabab se betáb ho jáengí.

26 Aur main ne dasht i Qadímát se Hasbon ke bádsháh Sihon ke pás sulh ke paigám ke sáth elchī rawána kiye, aur kahlá bhejá, kī 27 Mujhe apne mulk se guzar jāne de. Main sháhráh se hokar chalūngá, aur dahine aur báen háth nahīn muṛūngá. 28 Tú rupaye lekar mere háth mere kháne ke liye khurish bechná, aur mere píne ke liye pání bhi mujhe rupaye lekar dená: faqat mujhe pánw pánw nikal jāne de, 29 jaise banī 'Esau ne, jo Sha'ir men rahte hain, aur Moábīon ne, jo 'A'r shahr men baste hain, mere sáth kiya; jab tak kī main Yardan ko 'ubúr karke us mulk men pahunch na jāun jo KHUDÁWAND hamárá Khudá ham ko detá hai. 30 Lekin Hasbon ke bádsháh Sihon ne ham ko apne hán se guzarne na diyá; kyūnki KHUDÁWAND tumháre Khudá ne us kā mizáj kará aur us kā dil sakht kar diyá, táki use tumháre háth men hawále kar de, jaisá áj zahir hai. 31 Aur KHUDÁWAND ne mujh se kahá, Dekh, main Sihon aur us ke mulk ko tere háth men hawále karne ko hūn: so tú us par qabza karná shurú' kar, táki wuh tum logon kī mirās thahre. 32 Tab Sihon apne sab ádmīon ko lekar hamáre muqábale men niklá, aur jang karne ke liye Yahaz men áyá. 33 Aur KHUDÁWAND hamáre Khudá ne use hamáre hawále kar diyá; aur ham ne use, aur us ke beṭon ko, aur us ke sab ádmīon ko mār liya. 34 Aur ham ne usí waqt us ke sab shahron ko le liya, aur har ábád shahr ko, 'auraton aur bachchon samet, bi'lkull nábūd kar diyá, aur kisi ko báqí na chhorá: 35 lekin chaupáyon ko, aur shahron ke mál ko jo hamáre háth lagá lútkar ham ne apne liye rakh liya. 36 Aur 'Aro'ir se, jo wādī e Arnon ke kanáre hai, aur us shahr se, jo wādī men hai, Jilí'ád tak, aisá koī shahr na thá, jis ko sar karná hamáre liye mushkil húa. KHUDÁWAND hamáre Khudá ne sab ko hamáre qabze men kar diyá. 37 Lekin banī 'Ammon ke mulk ke nazdík aur daryá e Yabboq kī nawáhi, aur kohistán ke shahron men, aur jabān jahān KHUDÁWAND hamáre

Khudá ne ham ko mana' kiyá thá, ham nahín gaye.

3 Phir ham ne murkar Basan ká rásta liyá, aur Basan ká bádsháh 'Oj Adra'í men apne sab ádmíon ko lekar, hamáre muqábale men jang karne ko áyá. **2** Aur KHUDÁWAND ne mujh se kahá, Us se mat dar; kyünki main ne us ko aur us ke sab ádmíon aur mulk ko tere qabze men kar diyá hai; jaisá tú ne Amoríon ke bádsháh Síhon se, jo Hasbon men rahtá thá, kiyá, waisá hí tú is se bhí karegá. **3** Chunáñchi KHUDÁWAND hamáre Khudá ne Basan ke bádsháh 'Oj ko bhí, us ke sab ádmíon samet, hamáre qábú men kar diyá, aur ham ne un ko yahán tak mará, kí un men se koí báqí na rahá. **4** Aur ham ne usí waqt us ke sab shahr le liye; aur ek shahr bhí aisá na rahá, jo ham ne us se le na liyá ho. Yün Arjúb ká sára mulk, jo Basan men 'Oj kí saltanat men shámil thá, aur us men sáth shahr the, hamáre qabze men áyá. **5** Yih sab shahr fasíldár the, aur in kí únchí únchí díwáren, aur pháñak aur benðe the. In ke 'aláwa bahut se aise qasbe bhí ham ne le liye jo fasíldár na the. **6** Aur jaisá ham ne Hasbon ke bádsháh Síhon ke hán kiyá, waisá hí in sab ábád shahron ko ma' 'auraton, aur bachchon ke, bi'lkull nábud kar dálá. **7** Lekin sab chau-páyon, aur shahron ke mál ko lútkar ham ne apne liye rakh liyá. **8** Yün ham ne us waqt Amoríon ke donon bádsháhon ke háth se, jo Yardan pár rahte the, un ká mulk, wadí e Arnon se koh i Harmún tak, le liyá. **9** (Is Harmún ko Saidání Siryün, aur Amorí Sanír kahte hain.) **10** Aur Salkah aur Adra'í tak maidán ke sab shahr aur sára Jili'ád aur sára Basan, ya'ní 'Oj kí saltanat ke sab shahr, jo Basan men shámil the, ham ne le liye. **11** (Kyünki Rafáim kí nasl men se faqat Basan ká bádsháh 'Oj báqí rahá thá. Us ká palang lohe ká baná huá thá; aur wuh baní 'Ammon ke shahr Rabbah men maujud hai, aur ádmí ke háth ke náp ke mutábíq, nau háth lambá, aur char háth chaurá hai.) **12** So is mulk par ham ne us waqt qabza kar liyá, aur 'Aro'ír jo wadí e Arnon ke kanáre hai, aur Jili'ád ke kohistání mulk ká ádhá hissa, aur us ke shahr,

main ne Rúbíníon aur Jaddíon ko diye. **13** Aur Jili'ád ká báqí hissa aur sára Basan, ya'ní Arjúb ká sára mulk jo 'Oj kí qalamrau men thá, main ne Munassí ke qabíle ko diyá. (Basan Rafáim ká mulk kahlátá thá. **14** Aur Munassí ke beté Yáír ne, Jasuríon aur Ma'ká-tíon kí sarhadd tak Arjúb ke sáre mulk ko le liyá, aur apne nám nar Basan ke shahron ko Hawwot Yáír ká nám diyá, jo áj tak chalá átá hai.) **15** Aur Jili'ád main ne Makír ko diyá. **16** Aur Rúbíníon aur Jaddíon ko main ne Jili'ád se wadí e Arnon tak ká mulk, ya'ní us wadí ke bích ke hisse ko un kí ek hadd thahrákar daryá e Yabboq tak, jo 'Ammoníon kí sarhadd hai, un ko diyá. **17** Aur maidán ko, aur Kinnarat se lekar maidán ke daryá, ya'ní daryá e Shor tak, jo mashríq men Pisgah ke dhál tak phailá huá hai, aur Yardan aur us kí sári nawáhí ko bhí main ne in hí ko de diyá.

18 Aur main ne us waqt tum ko hukm diyá, kí KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko yih mulk diyá hai, kí tum us par qabza karo. So tum sab jangí mard musallah hokar apne bháiyon baní Isráíl ke áge áge pár chalo; **19** magar tumhári biwiyan, aur tumháre bál bachche, aur chau-páye, (kyünki mujhe ma'lúm hai kí tumháre pás chaupáye bahut hain,) so yih sab tumháre un hí shahron men rah jáen jo main ne tum ko diye hain; **20** táwaqte kí KHUDÁWAND tumháre bháiyon ko chain na bakhshé, jaise tum ko bakhshá, aur wuh bhí us mulk par jo KHUDÁWAND tumhárá Khudá Yardan ke us pár tum ko detá hai, qabza na kar len. Tab tum sab apní milkíyat men jo main ne tum ko dí hai lautkar áne páoge. **21** Aur usí mauqa' par main ne Yashú' ko hukm diyá, kí Jo kuchh KHUDÁWAND tumháre Khudá ne in do bádsháhon se kiyá wuh sab tú ne apní áñkhon se dekhá: KHUDÁWAND aisá hí us pár un sab saltanaton ká hál karegá jahan tú já rahá hai. **22** Tum un se na darná, kyünki KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumhári taraf se áp jang kar rahá hai.

23 Us waqt main ne KHUDÁWAND se 'ájizí ke sáth dakhwást kí, kí **24** Al KHUDÁWAND Khudá, tú ne

apne bande ko apní 'azmat aur apná zoráwar háth dikhána shurú' kiyá hai: kyúñki ásmán meñ yá zamín par aisá kaun ma'búd hai jo tere se kám yá karámát kar sake. 25 So main terí minnat kartá hūñ, ki mujhe pár jáne de, ki main bhí us achchhe mulk ko, jo Yardan ke pár hai, aur us khushnumá pahār aur Lubnáñko dekhūñ. 26 Lekin KHUDÁWAND tumháre sabab se mujh se náráz thá, aur us ne meri na suní: balki KHUDÁWAND ne mujh se kahá, kí Bas kar; is mazmún par mujh se phir kabhi kuchh na kahná. 27 Tú koh i Pisgah kí chotí par chah já, aur magrib aur shímál aur junúb aur mashriq kí taraf nazar daurákar use apni áñkhon se dekh le; kyúñki tú is Yardan ke pár nahín jáne páegá. 28 Par Yashú' ko wasíyat kar, aur us kí hausalaafzái karke use mazbút kar: kyúñki wuh in logon ke áge pár jáegá; aur wuhi in ko us mulk ká, jise tú dekh legá, málik banáegá. 29 Chunánchi ham us wádi meñ, jo Bait Fagúr hai, thahre rahe.

4 Aur ab, ai Isráílió, jo áín aur ahkám main tum ko sikhátá hūñ, tum un par 'amal karne ke liye un ko sun lo, táki tum zinda raho, aur us mulk meñ, jise KHUDÁWAND tumháre bápádá ká Khudá tum ko detá hai, dákhil hokar us par qabza kar lo. 2 Jis bát ká main tum ko hukm detá hūñ, us meñ na to kuchh bañháná, aur na kuchh ghañá-ná, táki tum KHUDÁWAND apne Khudá ke ahkám ko, jo main tum ko batátá hūñ, mán sako. 3 Jo kuchh KHUDÁWAND ne Ba'l Fagúr ke sabab se kiyá, wuh tum ne apní áñkhon se dekhá hai; kyúñki un sab ádmion ko, jinhon ne Ba'l Fagúr kí pairawí ki, KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumháre bích se nabúd kar diyá. 4 Par tum jo KHUDÁWAND apne Khudá se lipte rahe ho, sab ke sab áj tak zinda ho. 5 Dekho, jaisá KHUDÁWAND mere Khudá ne mujhe hukm diyá, us ke mutábíq main ne tum ko áín aur ahkám sikhá diye haiñ, táki us mulk meñ un par 'amal karo jis par qabza karne ke liye já rahe ho. 6 So tum in ko mánná, aur 'amal meñ láná; kyúñki áur qaumon ke sámne yihí tumhári 'aql aur dánish thahreñge. Wuh in áín ko sunkar kahenái. ki Ya'qínan

yih buzurg qaum niháyat 'aqlmand aur dánishwar hai. (7 Kyúñki aisí barí qaum kaun hai, jis ká ma'búd is qadr us ke nazdík ho, jaisá KHUDÁWAND hamára Khudá, ki jab kabhi ham us se du'á karen, hamare nazdik hai? 8 Aur kaun aisí buzurg qaum hai, jis ke áín aur ahkám aise rást haiñ, jaisí yih sarí sharí'at hai, jise main áj tumháre sámne rakhtá hūñ. 9 So tum zarúr hí apní ihtiyát rakhná, aur barí hifázat karná, tá na ho ki tum wuh báten, jo tum ne apní áñkh se dekhí haiñ, bhúl jáo, aur wuh zindagí bhar ke liye tumháre dil se játí rahen; balki tum un ko apne beton aur poton ko sikhána. 10 Khúsusan us din kí báten, jab tum KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr Horib meñ khare hue; kyúñki KHUDÁWAND ne mujh se kahá thá, kí Qaum ko mere huzúr jama' kar, aur main un ko apní báten sunáungá, táki wuh yih síkhen, ki zindagí bhar, jab tak zamín par jíte rahen, merá khauf mánen, aur apne bál bachchon ko bhí yihí síkháen. 11 Chunánchi tum nazdík jákar us pahār ke niche khare hue, aur wuh pahār ág se dahak rahá thá, aur us kí lau ásmán tak pahunchtí thí, aur girdágird tárikí aur ghañá aur zulmat thí. 12 Aur KHUDÁWAND ne us ág meñ se hokar tum se kalám kiyá; tum ne báten to sunín, lekin koi súrat na dekhí; faqat áwáz hí áwáz suni. 13 Aur us ne tum ko apne 'ahd ke dason ahkám batákar un ke mánne ká hukm diyá; aur un ko patthar kí do lauhon par likh bhí diyá. 14 Us waqt KHUDÁWAND ne mujhe hukm diyá ki tum ko yih áín aur ahkám síkháun, táki tum us mulk meñ, jis par qabza karne ke liye já rahe ho, un par 'amal karo. 15 So tum apní khúb hí ihtiyát rakhná; kyúñki tum ne us din, jab KHUDÁWAND ne ág meñ se hokar Horib meñ tum se kalám kiyá, kisi tarah kí koi súrat nahín dekhí. 16 Tá na ho, ki tum bigarkar kisi shakl yá súrat kí khodí hui múrat apne liye baná lo, jis kí shabíh kisi mard yá 'aurat, 17 yá zamín ke kisi haiwán, yá hawá meñ urnewále parande, 18 yá zamín ke reñnewále jándár, yá machhlí se, jo zamín ke niche pání meñ rahtí hai, miltí ho: 19 yá jab ásmán kí taraf nazar karo, aur tamám ajram i falak, ya'ní súraj aur chánd aur táron ko

dekho, to gumrah hokar un hi ko sijda aur un ki 'ibadat karne lago, jin ko KHUDAWAND tumhare Khuda ne ru e zamin ki sab qaumon ke liye rakkha hai. 20 Lekin KHUDAWAND ne tum ko chuna, aur tum ko goya lohe ki bhatti, ya'ni Misr se, nikal le aya hai, taki tum us ki miras ke log thahro, jaisa aj zahir hai. 21 Aur tumhare hi sabab se KHUDAWAND ne mujh se narak hokar qasam khai, ki main Yarden par na jau, aur na us achche mulk mein pahunchne paun, jise KHUDAWAND tumhara Khuda miras ke taur par tum ko deta hai: 22 balki mujhe isi mulk mein marna hai: main Yarden par nahin ja sakti; lekin tum par jakar us achche mulk par qabza karoge. 23 So tum ihtiyat rakkho, ta na ho ki tum KHUDAWAND apne Khuda ke us 'ahd ko, jo us ne tum se bandha hai, bhul jao, aur apne liye kisi chiz ki shabih ki khodi hui murat bana lo, jis se KHUDAWAND tumhare Khuda ne tum ko mana' kiyi hai. 24 Kyunki KHUDAWAND tumhara Khuda bhasam karnewali ag hai; wuh gaiyur Khuda hai.

25 Aur jab tum se bete aur pote paida hon, aur tum ko us mulk mein rahte hue ek muddat ho jae, aur tum bigarkar kisi chiz ki shabih ki khodi hui murat bana lo, aur KHUDAWAND apne Khuda ke huzur shararat karke use gussa dilao: 26 to main aj ke din tumhare bar-khilaf asman aur zamin ko gawah banata hun, ki tum us mulk se, jis par qabza karne ko Yarden par jane par ho, jald bilkul fana ho jao; tum wahin bahut din rahne na paoge, balki bilkul nabud kar diye jao. 27 Aur KHUDAWAND tum ko qaumon mein tittar bittar karega: aur jin qaumon ke darmiyan KHUDAWAND tum ko pahunchaega, un mein tum thore se rah jao. 28 Aur wahin tum admion ke hath ke bane hue lakri aur patthar ke deotaon ki 'ibadat karoge, jo na dekhte, na sunte, na khate, na sunghte hain. 29 Lekin wahin bhi agar tum KHUDAWAND apne Khuda ke talib ho, to wuh tum ko mil jae, basharte ki tum apne pure dil se, aur apni sari jan se use dhundho. 30 Jab tum musibat mein paroge, aur yih sari baton tum par guzrenge to akhiri dinon mein tum KHUDAWAND

apne Khuda ki taraf phiroge, aur us ki manoge: 31 Kyunki KHUDAWAND tumhara Khuda rahim Khuda hai; wuh tum ko na to chhodega, aur na halak karega, aur na us 'ahd ko bhulega, jis ki qasam us ne tumhare bapdad se kahi. 32 Aur jab se Khuda ne insan ko zamin par paida kiyi, tab se shuru karke tum un guzre aiyam ka hal, jo tum se pahle ho chuke puchho, aur asman ke ek sire se dusre sire tak daryaft karo, ki itni bari waridat ki tarah kabhi koi bat hui, ya sunne mein bhi ai? 33 Kyi kabhi koi qaum Khuda ki awaz, jaise tum ne suni, ag mein se ati hui sunkar, zinda bachi hai? 34 Ya kabhi Khuda ne ek qaum ko kisi dusri qaum ke bich se nikalne ka irada karke imtihanon, aur nishanon, aur mu'jizon, aur jang, aur zorawar hath aur baland bazu, aur haulnak majaron ke wasile se un ko apni khafir barguzida karne ke liye wuh kam kiye, jo KHUDAWAND tumhare Khuda ne tumhari ankho ke samne Misr mein tumhare liye kiye? 35 Yih sab kuchh tum ko dikhaya gaya, taki tum jano, ki KHUDAWAND hi Khuda hai, aur us ke siwa aur koi hai hi nahin. 36 Us ne apni awaz asman mein se tum ko sunai, taki tum ko tarbiyat kare; aur zamin par us ne tum ko apni bari ag dikhai; aur tum ne us ki baton ag ke bich mein se ati hui suni. 37 Aur chunke use tumhare bapdad se mahabbat thi, isi liye us ne un ke ba'd un ki nati ko chun liya, aur tumhare sath hokar apni bari qudrat se tum ko Misr se nikal laya; 38 taki tumhare samne se un qaumon ko, jo tum se bari aur zorawar hain, dafa kare, aur tum ko un ke mulk mein pahunchae, aur use tum ko miras ke taur par de, jaisa aj ke din zahir hai. 39 Pas, aj ke din tum jan lo, aur is bat ko apne dil mein jama lo, ki upar asman mein, aur niche zamin par KHUDAWAND hi Khuda hai, aur koi dusr nahin. 40 So tum us ke ainaur ahkam ko, jo main tum ko aj batata hun manna, taki tumhara aur tumhare ba'd tumhari aulad ka bhal ho, aur hamesha us mulk mein, jo KHUDAWAND tumhara Khuda tum ko deta hai, tumhari 'umr daraz ho.

41 Phir Musa ne Yarden ke par mashriq ki taraf tin shahr alag kiye.

42 táki aisá khúní, jo anjáne bagair qadimí 'adawat ke, apne parausi ko már dāle, wuh wahān bhāg jāe, aur in shahron men se kisi men jākar jītā bach rahe. 43 Ya'ní Rúbíníon ke liye to shahr i Basar ho, jo tarāi men biyābān ke bīch wāqī' hai; aur Jaddíon ke liye shahr i Rāmāt, jo Jilī'ād men hai; aur Munassíon ke liye Basan kā shahr i Jaulān.

44 Yih wuh sharī'at hai, jo Músā ne baní Isráíl ke āge pesh kī. 45 Yihí wuh shahādāten aur áin aur ahkām hain, jin ko Músā ne baní Isráíl ko, un ke Misr se nikalne ke ba'd 46 Yardan ke pár us wādī men, jo Bait Fagūr ke muqābil hai, kah sunā-yā; ya'ní Amoríon ke bādshāh Síhon ke mulk men, jo Hasbon men rahtā thā, jise Músā aur baní Isráíl ne mulk i Misr se nikalne ke ba'd mārā: 47 aur phir us ke mulk ko, aur Basan ke bādshāh 'Oj ke mulk ko apne qabze men kar liyā. Amoríon ke in donon bādshāhon kā yih mulk Yardan pár mashriq kī taraf; 48 'Aro'ír se jo wādī e Arnon ke kanāre wāqī' hai, koh i Siyyún tak, jise Harmún bhī kahte hain, phailā huā hai. 49 Isí men Yardan pár mashriq kī taraf maidān ke daryā tak, jo Pisgah ke dhāl ke niche bahtā hai, wahān kā sārā maidān shāmil hai.

5 Phir Músā ne sab Isráílíon ko bulwākar un ko kahā, Ai Isráíl-íó! Tum un áin aur ahkām ko sun lo, jin ko main āj tum ko sunātā hūn, táki tum un ko síkhkar un par 'amal karo. 2 KHUDÁWAND hamāre Khudá ne Horib men ham se ek 'ahd bāndhā. 3 KHUDÁWAND ne yih 'ahd hamāre bāpdādā se nahín, balki khud ham se, jo yahān āj ke din jíte hain bāndhā. 4 KHUDÁWAND ne tum se us pahār par rúbarú āg ke bīch men se bāten kīn. 5 (Us waqt main tumhāre aur KHUDÁWAND ke darmiyān kharā huā, táki KHUDÁWAND kā kalām tum par zāhir karūn; kyūnki tum āg ke sabab se dare hue the, aur pahār par na charhe.)

6 Tab us ne kahā, KHUDÁWAND terā Khudá, jo tujh ko Misr ke mulk, ya'ní gulāmí ke ghar se, nikál láyā, main hūn.

7 Mere āge tú āur ma'būdōn ko na mánā.

8 Tú apne liye koí tarāshí hūi mūrāt

na banānā, na kisi chíz kī sūrāt banānā, jo upar ásmān men, yā niche zamin par, yā zamin ke niche pānī men hai. 9 Tú un ke āge sijda na karnā, aur na un kī 'ibādat karnā; kyūnki main KHUDÁWAND terā Khudá gaiyūr Khudá hūn; aur jo mujh se 'adawat rakhte hain, un kī aulād ko tísri aur chauthí pusht tak bāpdādā kī badkārī kī sazā detā hūn; 10 aur hazāron par jo mujh se mahabbat rakhte aur mere hukmon ko mánate hain, rahm kartā hūn.

11 Tú KHUDÁWAND apne Khudá kā nám befāida na lenā; kyūnki KHUDÁWAND us ko, jo us kā nám befāida letā hai, begunāh na ṭhahráegā.

12 Tú KHUDÁWAND apne Khudá ke hukm ke mutābiq sabb ke dīn ko yād karke pák mánā. 13 Chha dīn tak tú mihnāt karke apnā sārā kām káj karnā; 14 lekin sāt wān dīn KHUDÁWAND tere Khudá kā sabb hai: us men na tú koí kām karnā, na terā betā, na terí betí, na terā gulām, na terí laundí, na terā bail, na terā gadhā, na terā āur koí jānwar, aur na koí musáfir, jo tere phāṭakon ke andar ho; táki terā gulām aur terí laundí bhī terí tarāh áram karen. 15 Aur yād rakhnā, kī tú mulk i Misr men gulām thā, aur wahān se KHUDÁWAND terā Khudá apne zorāwar háth aur baland bázú se tujh ko nikál láyā; is liye KHUDÁWAND tere Khudá ne tujh ko sabb ke dīn ko mánne kā hukm diyā.

16 Apne bāp aur apnī mām kī 'izzat karnā, jaisā KHUDÁWAND tere Khudá ne tujhe hukm diyā hai; táki terí 'umr darāz ho, aur jo mulk KHUDÁWAND terā Khudá tujhe detā hai, us men terā bhalā ho.

17 Tú khūn na karnā.

18 Tú zinā na karnā.

19 Tú chorí na karnā.

20 Tú apne parausi ke khilāf jhūṭhí gawāhí na denā.

21 Tú apne parausi kī bīwí kā lālāch na karnā, aur na apne parausi ke ghar, yā us ke khet, yā gulām, yā laundí, yā bail, yā gadhe, yā us kī kisi āur chíz kā khwahān honā.

22 Yihí bāten KHUDÁWAND ne us pahār par āg, aur ghaṭā, aur zulmat men se tumhārī sārī jamā'at ko baland áwāz se kahín, aur is se ziyāda āur kuchh na kahā, aur in hī ko us ne patthar kī do lauhon par likhā,

aur un ko mere supurd kiyá. 23 Aur jab wuh pahár ág se dahak rahá thá, aur tum ne wuh áwáz andhere men se áti suní, to tum aur tumháre qabílon ke sardár aur buzurg mere pás áe. 24 Aur tum kahne lage, ki KHUDÁWAND hamáre Khudá ne apní shaukat aur 'azmat ham ko dikhái, aur ham ne us kí áwáz ág men se áti suní; áj ham ne dekh líyá kí KHUDÁWAND insán se báten kartá hai, taubhí insán zinda rahtá hai. 25 So ab ham kyün apní ján den; kyünki aisí barí ág ham ko bhasam kar degí. Agar ham KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz phir sunen, to mar hí jáenge. 26 Kyünki aisá kaun sá bashar hai, jis ne zinda Khudá kí áwáz hamáre tarah ág men se áti suní ho aur phir bhí jítá rahá? 27 So tú hí nazdik jákar jo kuchh KHUDÁWAND hamára Khudá kahe, use sun le aur tú hí wuh báten jo Khudá tujh se kahe, ham ko batána, aur ham use sunenge, aur us par 'amal karenge. 28 Aur jab tum mujh se guftogú kar rahe the, to KHUDÁWAND ne tumháre báten suní. Tab KHUDÁWAND ne mujh se kahá, ki Main ne in logon kí báten, jo unhon ne tujh se kahín, suní hai: jo kuchh unhon ne kahá, thík kahá. 29 Kásh un men aisá hí dil hotá, ki wuh merá khauf máncar hamesha mere sab hukmon par 'amalkarte, táki sadá un ká aur un kí aulád ká bhalá hotá! 30 So tú jákar un se kah de, ki Tum apne deron ko lauť jáo. 31 Par tú yahín mere pás khará rah, aur main wuh sab farmán aur sab áin aur ahkám, jo tujhe un ko sikháne hai, tujh ko batáungá; táki wuh un par us mulk men jo main un ko qabza karne ke liye detá hún, 'amal karen. 32 So tum ihtiyát rakhná, aur jaisá KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko hukm diyá hai, waisá hí karná, aur dahíne yá báen háth ko na muřná. 33 Tum us sáre taríq par, jis ká hukm KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko diyá hai, chalná, táki tum jíte raho, aur tumhárá bhalá ho, aur tumháre 'umr us mulk men jis par tum qabza karoge, daráz ho.

6 Yih wuh farmán aur áin aur ahkám hai, jin ko KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko sikháne ká hukm diyá hai, táki tum un par us mulk men 'amal karo, jis par qabza karne ke liye pár jáne ko

ho. 2 Aur tum apne beton aur poton samet KHUDÁWAND apne Khudá ká khauf máncar us ke tamám áin aur ahkám par, jo main tum ko batátá hún, zindagí bhar 'amal karo, táki tumháre 'umr daráz ho. 3 Is liye, ai Isráílió, suno, aur ihtiyát karke un par 'amal karo, táki tumhárá bhalá ho, aur tum KHUDÁWAND apne bápádádá ke Khudá ke wa'de ke mutábíq us mulk men, jis men dúdh aur shahd bahtá hai, niháyat barh jáo.

4 Sun, ai Isráíl, KHUDÁWAND hamára Khudá, ek hí KHUDÁWAND hai. 5 Tú apne sáre dil, aur apní sári ján, aur apní sári táqat se, KHUDÁWAND apne Khudá se mahabbat rakh. 6 Aur yih báten, jin ká hukm áj main tujhe detá hún, tere dil par naqsh rahen. 7 Aur tú in ko apní aulád ke zihnnishín karná; aur ghar baiťhe, aur ráh chalte, aur leťte aur uťhte waqt in ká zikr kiyá karná. 8 Aur tú nishán ke taur par in ko apne háth par bándhná, aur wuh terí peshání par tikon kí mánind hon. 9 Aur tú un ko apne ghar kí chaukhaton, aur apne phátakon par likhná.

10 Aur jab KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko us mulk men pahuncháe, jise tum ko dene kí qasam us ne tumháre bápádádá, Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb se khái; aur jab wuh tum ko bare bare aur achchhe shahr, jin ko tum ne nahín banáyá, 11 aur achchhí achchhí chizon se bhare hue ghar, jin ko tum ne nahín bhará, aur khode khudáe hauz, jo tum ne nahín khode, aur angúr ke bág, aur zaitún ke darakht, jo tum ne nahín lagáe, tum ko 'ináyat kare, aur tum khaó, aur ser ho; 12 to tum hoshyár rahná, tá aisá na ho ki tum KHUDÁWAND ko, jo tum ko Misr ke mulk, ya'ní gulámí ke ghar se níkal láyá, bhúl jáo. 13 Tum KHUDÁWAND apne Khudá ká khauf mánná, aur usí kí 'ibádat karná, aur usí ke nám kí qasam kháná. 14 Tum aur ma'búdon kí, ya'ní un qaumon ke ma'búdon kí, jo tumháre ás pásrahti hai, páirawí na karná. 15 Kyünki KHUDÁWAND tumhárá Khudá, jo tumháre darmiyán hai, gaiyúr Khudá hai. So aisá na ho, ki KHUDÁWAND tumháre Khudá ká gazab tum par bharke, aur wuh tum ko rú e zamin par se faná kar de.

16 Tum KHUDÁWAND apne Khudá ko mat ázmáná, jaisá tum ne use Massah men ázmáyá thá. 17 Tum jánfishání se KHUDÁWAND apne Khudá ke hukmon, aur shahádaton, aur áin ko, jo us ne tum ko farmáe hain, mánná. 18 Aur tum wuhí karná jo KHUDÁWAND kí nazar men durust aur achchhá hai, táki tumhárá bhalá ho, aur jis achchhe mulk kí bábat KHUDÁWAND ne tumháre báp-dádá se qasam kháí, tum us men dákhil hokar us par qabza kar sako, 19 aur KHUDÁWAND tumháre sab dushmanon ko tumháre áge se dafa' kare, jaisá us ne kahá hai.

20 Aur jab áyanda zamáne men tumháre bete tum se suwál karen, ki Jin shahádaton, aur áin, aur farmán ke mánne ká hukm KHUDÁWAND ham-áre Khudá ne tum ko diyá hai, un ká matlab kyá hai? 21 To tum tum apne beton ko yih jawáb dená, ki Jab ham Misr men Fir'aun ke gulám the, to KHUDÁWAND apne zoráwar háth se ham ko Misr se nikál láyá. 22 Aur KHUDÁWAND ne bare bare aur haulnák 'ajáib o nishán hamáre sámné ahl i Misr, aur Fir'aun, aur us ke sab gharáne par karke dikháe; 23 aur ham ko wahán se nikál láyá, táki ham ko is mulk men, jise ham ko dene kí qasam us ne hamáre báp-dádá se kháí pahuncháe. 24 So KHUDÁWAND ne ham ko in sab ahkám par 'amal karne, aur hamesha apní bhalái ke liye KHUDÁWAND apne Khudá ká khauf mánne ká hukm diyá hai, táki wuh ham ko zinda rakkhe, jaisá áj ke din záhir hai. 25 Aur agar ham ihtiyát rakkhen kí KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr in sab hukmon ko mánen, jaisá us ne ham se kahá hai, to isí men hamárá sadáqat hogí.

7 Jab KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko us mulk men, jis par qabza karne ke liye tum já rahe ho, pahunchá de, aur tumháre áge se un bahut sí qaumon ko, ya'ní Hittion, aur Jirjásion, aur Amorion, aur Kan'ánion, aur Farizzion, aur Hawwion, aur Yabúsion ko, jo sátion qaumen tum se barí aur zoráwar hain, nikál de, 2 aur jab KHUDÁWAND tumhárá Khudá un ko tumháre áge shikast diláe, aur tum un ko már lo, to tum un ko bi'lkull nábud kar dálná; tum un se koi 'ahd na

bándhná, aur na un par rahm karná. 3 Tum un se biyáh shádí bhí na karná, na un ke beton ko apní betiyán dená, aur na apne beton ke liye un kí betiyán lená. 4 Kyúнки wuh tumháre beton ko merí páirawí se bargashta kar denge, táki wuh áur ma'búdon kí 'ibádat karen. Yún KHUDÁWAND ká gazab tum par bharkegá, aur wuh tum ko jald halák kar degá. 5 Balki tum un se yih sulúk karná, ki un ke mazbahon ko dhá dená, un ke sutunon ko tukre tukre kar dená, aur un kí Yasíraton ko káñ dálná, aur un kí taráshí hui múraten ág men jalá dená. 6 Kyúнки tum KHUDÁWAND apne Khudá ke liye ek muqaddas qaum ho. KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko rú e zamín kí áur sab qaumon men se chun liyá hai, táki us kí kháss ummat thahro. 7 KHUDÁWAND ne jo tum se mahabbat kí aur tum ko chun liyá, to is ká sabab yih na thá ki tum shumár men áur qaumon se ziyáda the; kyúнки tum sab qaumon se shumár men kam the. 8 balki chúnki KHUDÁWAND ko tum se mahabbat hai, aur wuh us qasam ko, jo us ne tumháre báp-dádá se kháí púra karná cháhtá thá, is liye KHUDÁWAND tum ko apne zoráwar háth se nikál láyá, aur gulámí ke ghar, ya'ní Misr ke bád-sháh Fir'aun ke háth se, tum ko makhlási bakhshí. 9 So ján lo, kí KHUDÁWAND tumhárá Khudá wuhí Khudá hai. Wuh wafádár Khudá hai, aur jo us se mahabbat rakhte aur us ke hukmon ko mánte hain, un ke sáth hazár pusht tak wuh apne 'ahd ko qáim rakhtá, aur un par rahm kartá hai. 10 Aur jo us se 'adáwat rakhte hain, un ko un ke dekhte hí dekhte badla dekar halák kar dáltá hai. Wuh us ke bare men, jo us se 'adáwat rakhtá hai, der na karegá; balki usí ke dekhte dekhte use badla degá. 11 Is liye jo farmán aur áin aur ahkám main áj ke din tum ko batátá hún, tum un ko mánná aur un par 'amal karná.

12 Aur tumháre in hukmon ko sunne, aur mánne, aur un par 'amal karne ke sabab se KHUDÁWAND tumhárá Khudá bhí tumháre sáth us áhd aur rahmat ko qáim rakkhegá, jis kí qasam us ne tumháre báp-dádá se kháí; 13 aur tum se mahabbat rakkhegá aur tum ko barakat degá,

aur barháegá; aur us mulk men jise tum ko dene kí qasam us ne tumháre bápádádá se kháí, wuh tumhári aulád par, aur tumhári zamín kí paidáwár, ya'ní tumháre galle aur mai aur tel par, aur tumháre gáe bail ke aur bher bakriyon ke bachchon par barakat názil karegá. 14 Tum ko sab qaumon se ziyáda barakat dí jáegi, aur tum men yá tumháre chaupáyon men na to koi 'aqím hogá, na bánjh. 15 Aur KHUDÁWAND har qism kí bímári tum se dúr karegá, aur Misr ke un bure rogon ko, jin se tum wáqif ho, tum ko lagne na degá, balki un ko un par jo tum se 'adáwat rakhte hain, názil karegá. 16 Aur tum un sab qaumon ko, jin ko KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre qábú men kar degá, nábúd kar dálná. Tum un par tars na khána, aur na un ke deotáon kí 'ibádat karná, warna yih tumháre liye ek jál hogá. 17 Aur agar tumhárá dil bhí yih kahe, ki Yih qaumen to ham se ziyáda hain, ham un ko kyúñkar nikálen? 18 Tau-bhí tum un se na dárná, balki jo kuchh KHUDÁWAND tumháre Khudá ne Fir'aun aur sáre Misr se kiyá, use khúb yád rakhná; 19 ya'ní un bare bare tajribon ko, jin ko tumhári áñkhon ne dekhá, aur un nishánon, aur mu'jizon aur zoráwar háth, aur baland bázu ko jin se KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko nikál láyá; kyúñki KHUDÁWAND tumhárá Khudá aisá hí un sab qaumon se karegá, jin se tum darte ho. 20 Balki KHUDÁWAND tumhárá Khudá un men zambúron ko bhej degá, yahan tak ki jo un men se báqí bachkar chhip jáenge, wuh bhí tumháre áge se halák ho jáenge. 21 So tum un se dahshat na khána; kyúñki KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre bích men hai, aur wuh Khudá e 'azím aur muhíb hai. 22 Aur KHUDÁWAND tumhárá Khudá un qaumon ko tumháre áge se thorá thorá karke dafa' karegá. Tum ek hí dam un ko halák na karná, aisá na ho ki janglí darande barhkar tum par hamla karne lagen. 23 Balki KHUDÁWAND tumhárá Khudá un ko tumháre hawále karegá, aur un ko aisí shikast í fash degá, ki wuh nábúd ho jáenge. 24 Aur wuh un ke bádsháhon ko tumháre qábú men kar degá, aur tum un ká nám safha e rozgár se

mitá dáloge; aur koi mard tumhárá samná na kar sakegá, yahan tak ki tum un ko nábúd kar doge. 25 Tum un ke deotáon kí taráshí hui múraton ko ág se jalá dená, aur jo chándi yá soná un par ho us ká lálach na karná aur na use lená, tá na ho ki tum us ke phande men phans jáo; kyúñki aisí bát KHUDÁWAND tumháre Khudá ke áge makrúh hai. 26 So tum aisí makrúh chíz apne ghar men lákar us kí tarah nest kar diye jáne ke lálq na bánjáná, balki tum us se azhadd ghín khána, aur us se bi'kull nafrat rakhná; kyúñki wuh mal'ün chíz hai.

8 Sab hukmon par, jo áj ke din main tum ko detá hün, tum ihtiyát karke 'amal karná, táki tum jíte aur barhte raho, aur jis mulk kí bábat KHUDÁWAND ne tumháre bápádádá se qasam kháí hai, tum us men jákar us par qabza karo: 2 aur us sáre taríq ko yád rakhná, jis par in chálís barason men KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko is biyábán men chaláya, taki wuh tum ko 'ájiz karke ázmáe, aur tumháre dil kí bát daryáft kare, ki tum us ke hukmon ko mánoge yá nahín. 3 Aur us ne tum ko 'ájiz kiyá bhí aur tum ko bhúká hone diyá; aur wuh mann, jise na tum na tumháre bápádádá jánte the, tum ko khiláya, táki tum ko síkháe ki insán sirf rotí hí se jítá nahín rahtá, balki har bát se, jo KHUDÁWAND ke munh se nikaltí hai wuh jítá rahtá hai. 4 In chálís barason men na to tumháre tan par tumháre kapre puráne hue, aur na tumháre pápw súje. 5 Aur tum apne dil men khayál rakhná, ki jis tarah ádmí apne beté ko tambíh kartá hai, waise hí KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko tambíh kartá hai. 6 So tum KHUDÁWAND apne Khudá kí ráhon par chalne aur us ká khauf mánne ke liye us ke hukmon par 'amal karná. 7 Kyúñki KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko ek achchhe mulk men liye játá hai. Wuh pání kí nadiyon aur aise chashmon aur soton ká mulk hai, jo wádíon aur paháron se phútkar nikalte hain. 8 Wuh aisá mulk hai, jahan gehún, aur jau aur angúr, aur anjir ke darakht aur anár hote hain. Wuh aisá mulk hai, jahan raugandár zaitún aur shahd bhí hai. 9 Us mulk men tum ko rotí báífrát milegi

aur tum ko kisi chiz ki kami na hogi, kyunki us mulk ke patthar bhi loha hai, aur wahān ke paharon se tum tāmbā khodkar nikāl sakoge. 10 Aur tum khaoge aur ser hoge, aur us achchhe mulk ke liye jise KHUDAWAND tumhara Khuda tum ko deta hai, us ka shukr baja laoge. 11 So khabardar rahnā, ki kahin aisa na ho, ki tum KHUDAWAND apne Khuda ko bhulkar us ke farmanon aur hukmon aur ain ko, jin ko aj main tum ko sunata hun, manna chho do; 12 aisa na ho, ki jab tum khakar ser ho, aur khushnuma ghar banakar un mein rahne lago, 13 aur tumhare gaee bail ke galle aur bher bakriyan barh jaen, aur tumhare pas chandi, aur sona aur mal bakasrat ho jae, 14 to tumhare dil mein gurur samae aur tum KHUDAWAND apne Khuda ko bhul jao, jo tum ko mulk i Misr ya'ni gulami ke ghar se nikal laya hai, 15 aur aise wasi' aur haulnak biyaban mein tumhara rahbar hua, jahan jalane-wale sang aur bichchhu the; aur jahan ki zamin bagair pani ke sukhi pari thi, wahān us ne tumhare liye chaqmaq ki chatan se pani nikala; 16 aur tum ko biyaban mein wuh mann khilaya, jise tumhare bapdadā jante bhi na the, taki tum ko 'ajiz kare, aur tumhari azmaish karke akhīr mein tumhara bhalā kare; 17 kabhi aisa na ho ki tum apne dil mein kahne lago, ki Hamari hi taqat aur hath ke zor se ham ko yih daulat nasib hui hai. 18 Balki tum KHUDAWAND apne Khuda ko yad rakhnā, kyunki wuh tum ko daulat hasil karne ki quwwat is liye deta hai, ki apne us 'ahd ko, jis ki qasam us ne tumhare bapdadā se khai thi, qaim rakkhe, jaisa aj ke dinzahir hai. 19 Aur agar tum kabhi KHUDAWAND apne Khuda ko bhulo, aur aur ma'budoon ke pairau bankar un ki 'ibadat aur parastish karo, to main aj ke din tum ko agah kiye deta hun, ki tum zarur hi nest ho jaoge. 20 Jin qaumon ko KHUDAWAND tumhare samne halak karne ko hai, un hi ki tarah tum bhi KHUDAWAND apne Khuda ki bat na manne ke sabab se halak ho jaoge.

9 Sun le, ai Israil: aj tujhe Yordan par is liye jana hai, ki tu aisi qaumon par, jo tujh se bari aur zorawar hain, aur aise bare shahron

par jin ki fasilen asman se batein karti hain, qabza kare. 2 Wahān 'Anaqim ki aulad hai, jo bare bare aur qaddawar log hain. Tujhe un ka hai ma'lum hai, aur tu ne un ki babat yih kahte suna hai, ki bani 'Anaq ka muqabala kaun kar sakti hai? 3 Pas tu aj ke din jan le, ki KHUDAWAND tera Khuda tere age age bhasam karnewali ag ki tarah par ja raha hai. Wuh un ko fana karega, aur wuh un ko tere age past karega, aisa ki tu un ko nikalkar jald halak kar dalega, jaisa KHUDAWAND ne tujh se kaha hai. 4 Aur jab KHUDAWAND tera Khuda un ko tere age se nikal chuke, to tu apne dil mein yih na kahnā, ki Meri sadaqat ke sabab se KHUDAWAND mujhe is mulk par qabza karne ko yahān laya, kyunki fi'l waqi' in ki shararat ke sabab se KHUDAWAND in qaumon ko tere age se nikalta hai. 5 Tu apni sadaqat ya apne dil ki rasti ke sabab se us mulk par qabza karne ko nahin ja raha hai; balki KHUDAWAND tera Khuda in qaumon ki shararat ke ba'is in ko tere age se kharij karti hai, taki yun wuh us wa'de ko, jis ki qasam us ne tere bapdadā Abraham aur Ishaq aur Ya'qub se khai pura kare. 6 Garaz, tu samajh le, ki KHUDAWAND tera Khuda teri sadaqat ke sabab se yih achchha mulk tujhe qabza karne ke liye nahin de raha hai, kyunki tu ek gardankash qaum hai. 7 Is bat ko yad rakh aur kabhi na bhul, ki tu ne KHUDAWAND apne Khuda ko biyaban mein kis kis tarah gussa dilaya; balki jab se tum mulk i Misr se nikle ho, tab se is jagah pahunchne tak, tum barabar KHUDAWAND se bagawat hi karte rahe. 8 Aur Horib mein bhi tum ne KHUDAWAND ko gussa dilaya; chunanchi KHUDAWAND naraaz hokar tum ko nest o nabud karna chahti thi. 9 Jab main patthar ki donon lauhon ko, ya'ni us 'ahd ki lauhon ko jo KHUDAWAND ne tum se bandha tha, lena ko pahar par chadh gaya, to main chalis din aur chalis rat wahin pahar par raha, aur na roti khai, na pani piya. 10 Aur KHUDAWAND ne apne hath ki likhi hui patthar ki donon lauhon mere supurd kin, aur un par wuh batein likhi thin, jo KHUDAWAND ne pahar par ag ke bich mein se majma' ke din tum se kahi thin. 11 Aur

chálís din aur chálís rát ke ba'd KHUDÁWAND ne patthar kí wuh donon lauhon, ya'ní 'ahd kí lauhon, mujh ko dín. 12 Aur KHUDÁWAND ne mujh se kahá, Uthkar jald yahan se niche já, kyunki tere log, jin ko tú Misr se nikál láyá hai, bigar gaye hain. Wuh us ráh se jis ká main ne un ko hukm diyá jald bargashta ho gaye, aur apne liye ek múrat dhálkar baná lí hai. 13 Aur KHUDÁWAND ne mujh se yih bhí kahá, kí Main ne in logon ko dekh liyá : yih gardankash log hain. 14 So ab, tú mujhe in ko halák karne de, táki main in ká nám safha e rozgár se mitá dálun, aur main tujh se ek qaum, jo in se zoráwar aur barí ho, banáungá. 15 Tab main ultá phirá aur pahár se niche utrá, aur pahár ág se dahak rahá thá : aur 'ahd kí wuh donon lauhon mere donon háthon men thin. 16 Aur main ne dekhá kí tum ne KHUDÁWAND apne Khudá ká gunáh kiya, aur apne liye ek bachhrá dhálkar baná liyá hai, aur bahut jald us ráh se, jis ká hukm KHUDÁWAND ne tum ko diyá thá, bargashta ho gaye. 17 Tab main ne un donon lauhon ko apne donon háthon se lekar phenk diyá, aur tumhári ánkhone ke sámne un ko tor dálá. 18 Aur main pahle kí tarah chálís din aur chálís rát KHUDÁWAND ke áge aundhá pará rahá : main ne na rotí khái, na pání piyá, kyunki tum se bará gunáh sarzad húa thá, aur KHUDÁWAND ko gussa diláne ke liye tum ne wuh kám kiya jo us kí nazar men burá thá. 19 Aur main KHUDÁWAND ke qahr aur gazab se dar rahá thá, kyunki wuh tum se sakht náráz hokar tum ko nest o nábud karne ko thá, lekin KHUDÁWAND ne us bár bhí merí sun lí. 20 Aur KHUDÁWAND Hárún se aisá gussa thá, kí use halák karná cháhá, par main ne us waqt Hárún ke liye bhí du'á kí. 21 Aur main ne tumháre gunáh ko, ya'ní us bachhre ko, jo tum ne banáyá thá, lekar ág men jaláyá ; phir use kút kútkar aisá písá kí wuh gard kí mánind bárík ho gayá ; aur us kí us rákh ko us nadí men jo pahár se nikalkar niche bahtí thí dál diyá. 22 Aur Tab'erah, aur Massah, aur Qabrot Hattáwah men bhí tum ne KHUDÁWAND ko gussa diláyá. 23 Aur jab KHUDÁWAND ne tum ko Qádis Barní'a se

yih kahkar rawána kiya, kí Jáo, aur us mulk par, jo main ne tum ko diyá hai, qabza karo, to us waqt bhí tum ne KHUDÁWAND apne Khudá ke hukm ko 'udúl kiya, aur us par imán na láe, aur us kí bát na mání. 24 Jis din se merí tum se wáqifiyat hui hai, tum barábar KHUDÁWAND se sarkashí karte rahe ho. 25 So wuh chálís din aur chálís rát jo main KHUDÁWAND ke áge aundhá pará rahá, isí liye pará rahá kyunki KHUDÁWAND ne kah diyá thá, kí wuh tum ko halák karega. 26 Aur main ne KHUDÁWAND se yih du'á kí, kí Al KHUDÁWAND Khudá, tú apní qaum, aur apní mírás ke logon ko jin ko tú ne apní qudrat se naját bakhshí, aur jin ko tú zoráwar háth se Misr se nikál láyá, halák na kar. 27 Apne khádimon Abrahám, aur Izháq aur Ya'qúb ko yád farmá, aur is qaum kí khudsarí, aur sharárat, aur gunáh par nazar na kar, 28 tá aisá na ho kí jis mulk se tú ham ko nikál láyá hai, wahan ke log kahne lagen, kí Chünki KHUDÁWAND us mulk men, jis ká wa'da us ne un se kiya thá, pahunchá na saká, aur chünki use un se nafrat bhí thí, is liye wuh un ko nikál le gayá, táki un ko biyábán men halák kar de. 29 A'khir yih log terí qaum, aur terí mírás hain, jin ko tú apne bare zor aur baland bázú se nikál láyá hai.

10 Us waqt KHUDÁWAND ne mujh se kahá, kí Pahlí lauhon kí mánind patthar kí do áur lauhon tarásh le, aur mere pás pahár par á já, aur ek chobí sandúq bhí baná le. 2 Aur jo báten pahlí lauhon par, jin ko tú ne tor dálá, likhí thin, wuhí main in lauhon par bhí likh dúngá ; phir tú in ko us sandúq men dhar dená. 3 So main ne kíkár kí lakrí ká ek sandúq banáyá, aur pahlí lauhon kí mánind patthar kí do lauhon tarásh lín, aur un donon lauhon ko apne háth men liye hue pahár par charh gayá. 4 Aur jo das hukm KHUDÁWAND ne majma' ke din pahár par ág ke bích men se tum ko diye the, un hí ko pahlí tahrír ke mutábíq us ne in lauhon par likh diyá ; phir in ko KHUDÁWAND ne mere supurd kiya. 5 Tab main pahár se lautkar niche áyá aur in lauhon ko us sandúq men, jo main ne banáyá thá, dhar diyá, aur KHUDÁ-

WAND ke hukm ke mutábíq, jo us ne mujhe diyá thá, wuh wahín rakkhí hui hain. 6 Phir baní Isráíl Baíráat i baní Ya'qán se rawána hokar Mausírah men áe. Wahín Hárún ne rihlat kí aur dafn bhí huá, aur us ká betá Ilí'azar kahánat ke mansab par muqarrar hokar us kí jagah khidmat karne lagá. 7 Wahán se wuh Judjúdah ko aur Judjúdah se Yútbát ko chale. Is mulk men pání kí nadiyán hain. 8 Usí mauqe' par KHUDÁWAND ne Láwí ke qabíle ko is garaz se alag kiyá, ki wuh KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko utháyá kare aur KHUDÁWAND ke huzúr khará hokar us kí khidmat ko anjám de, aur us ke nám se barakat diyá kare, jaisá áj tak hotá hai. 9 Isí liye Láwí ko koí hissa yá mírás us ke bháiyon ke sáth nahín millí, kyúnci KHUDÁWAND us kí mírás hai, jaisá khud KHUDÁWAND tumháre Khudá ne us se kahá hai. 10 Aur main pahle kí tarah chálís din aur chálís rát pahar par thahrá rahá, aur is daf'a bhi KHUDÁWAND ne merí suní, aur na cháhá ki tum ko halák kare. 11 Phir KHUDÁWAND ne mujh se kahá, Uth, aur in logon ke áge rawána ho, táki yih us mulk par jákar qabza kar len jise un ko dene kí qasam main ne un ke bápádádá se kháí thí.

12 Pas ai Isráíl, KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum se is ke siwá aur kyá cháhtá hai, ki tum KHUDÁWAND apne Khudá ká khauf máno, aur us kí sab ráhon par chalo, aur us se mahabbat rakkho, aur apne sáre dil aur apní sári ján se KHUDÁWAND apne Khudá kí bandagí karo, 13 aur KHUDÁWAND ke jo ahkám aur áin main tum ko áj batátá hún un par 'amal karo táki tumhári khaír ho? 14 Dekho, ásmán aur ásmánon ká ásmán, aur zamín aur jo kuchh zamín men hai, yih sab KHUDÁWAND tumháre Khudá hí ká hai. 15 Taubhí KHUDÁWAND ne tumháre bápádádá se khush hokar un se mahabbat kí aur un ke ba'd un kí aulád ko, ya'ní tum ko sab qaumon men se barguzída kiyá, jaisá áj ke din zahir hai. 16 Is liye apne dílon ká khatna karo, aur áge ko gardankash na raho. 17 Kyúnci KHUDÁWAND tumhárá Khudá, iláhon ká iláh, khudá-wandon ká Khudáwánd hai; wuh

buzurgwár, aur qádir, aur muhíb Khudá hai, jo rú ri'ayat nahín kartá, aur na rishwat letá hai. 18 Wuh yatimon aur bewáon ká insáf kartá hai, aur pardesí se aisí mahabbat rakhtá hai ki use kháná aur kaprá detá hai. 19 So tum pardesiyon se mahabbat rakhná, kyúnci tum bhí mulk i Misr men pardesí the. 20 Tum KHUDÁWAND apne Khudá ká khauf mánná, us kí bandagí karná, aur us se lípte rahná, aur usí ke nám kí qasam kháná. 21 Wuhí tumhári hamd ká sazawár hai, aur wuhí tumhárá Khudá hai, jis ne tumháre liye wuh bare aur haulnák kám kiye, jin ko tum ne apní ánkhoñ se dekhá. 22 Tumháre bápádádá, jab Misr men gaye, to sattar ádmí the; par ab KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko barhákar ásmán ke sitáron kí máinind kar diyá hai.

11 So tum KHUDÁWAND apne Khudá se mahabbat rakhná, aur us kí shara' aur áin aur ahkám aur farmánon par sadá 'amal karná. 2 Aur tum áj ke din khúb samajh lo, kyúnci main tumháre bál bachchon se kalám nahín kar rahá hún jin ko na to ma'lúm hai, aur na unhoñ ne dekhá ki KHUDÁWAND tumháre Khudá kí tambíh, aur us kí 'azmat, aur zoráwar háth, aur baland bázú se kyá kyá huá, 3 aur Misr ke bích Misr ke bádsháh Fir'aun aur us ke mulk ke logon ko kaise kaise nishán aur kaisí karámát díkháin. 4 Aur us ne Misr ke lashkar aur un ke ghoron aur rathon ká kyá hál kiyá, aur kaise us ne bahr i Qulzum ke pání men un ko garq kiyá, jab wuh tumhárá píchhá kar rahe the, aur KHUDÁWAND ne un ko kaisá halák kiyá, kí áj ke din tak wuh ná-búd hain; 5 aur tumháre is jagah pahunchne tak us ne biyábán men tum se kyá kyá kiyá; 6 aur Dátan aur Abírám ká, jo Ilíáb bin Rúbin ke bete the, kyá hál banáyá, kí sab baní Isráíl ke sámne zamín ne apná munh pasárkar un ko aur un ke gharánon, aur khaimon aur har zí nafs ko jo un ke sáth thá nigal liyá. 7 Par KHUDÁWAND ke in sab bare bare kámon ko tum ne apní ánkhoñ se dekhá hai. 8 Is liye in sab hukmon ko, jo áj main tum ko detá hún, tum mánná, táki tum mazbút hokar us mulk men jis par qabza karne ke liye tum par

jā rahe ho, pahunch jāo, aur us par qabza bhī kar lo. 9 Aur us mulk men tumhārī 'umr darāz ho, jis men dūdh aur shahd bahtā hai, aur jise tumhāre bāpdādā aur un kī aulād ko dene kī qasam KHUDĀWAND ne un se khāī thī. 10 Kyūnki jis mulk par tum qabza karne ko jā rahe ho, wuh mulk Misr kī mānind nahīn hai, jahān se tum nikal āe ho. Wahān to tum bij bokar use sabzī ke bāg kī tarah pānw se nāliyān banākar sīnchte the. 11 Lekin jis mulk par qabza karne ke liye tum pār jāne ko ho, wuh pahārōn aur wādīōn kā mulk hai, aur bārish ke pānī se serāb huā kartā hai. 12 Us mulk par KHUDĀWAND tumhāre Khudā kī tawajjuh rahtī hai, aur sāl ke shurū' se sāl ke ākhir tak, KHUDĀWAND tumhāre Khudā kī ānkhen us par lagī rahtī hain.

13 Aur agar tum mere hukmon ko, jo āj main tum ko detā hūn, dil lagākar suno, aur KHUDĀWAND apne Khudā se mahabbat rakkho, aur apne sāre dil aur apnī sārī jān se us kī bandagī karo, 14 to main tumhāre mulk men 'ain waqt par pahlā aur pichhlā menh barsāūngā, tāki tum apnā galla, aur mai, aur tel jama' kar sako. 15 Aur main tumhāre chau-pāyon ke liye maidān men ghās paidā karūngā, aur tum khāoge aur ser hoge. 16 So tum khabardār rahnā tā aisā na ho ki tumhāre dil dhokā khāen, aur tum bahakkar āur ma'būdōn kī 'ibādat aur parastish karne lāgo, 17 aur KHUDĀWAND kā gazab tum par bharke, aur wuh āsmān ko band kar de, tāki menh na barse, aur zamīn men kuchh paidāwār na ho, aur tum is achche mulk se, jo KHUDĀWAND tum ko detā hai, jald fanā ho jāo. 18 Is liye merī in bāton ko tum apne dil aur apnī jān men mahfūz rakhnā, aur nishān ke taur par in ko apne hāthon par bāndhnā, aur wuh tumhārī peshānī par tikon kī mānind hon. 19 Aur tum in ko apne larkon ko sikhānā, aur ghar baithe aur rāh chalte aur lette aur uṭhte waqt in hī kā zikr kiyā karnā. 20 Aur tum in ko apne ghar kī chauhāton par, aur apne phāṭakon par likhā karnā, 21 tāki jab tak zamīn par āsmān kā sāya hai, tumhārī aur tumhārī aulād kī 'umr us mulk

men darāz ho, jis ko KHUDĀWAND ne tumhāre bāpdādā ko dene kī qasam un se khāī thī. 22 Kyūnki agar tum un sab hukmon ko jo main tum ko detā hūn jānfishānī se māno, aur un par 'amal karo, aur KHUDĀWAND apne Khudā se mahabbat rakkho, aur us kī sab rāhon par chalo, aur us se lipṭe raho; 23 to KHUDĀWAND in sab qaumon ko tumhāre āge se nikāl dālegā; aur tum un qaumon par, jo tum se barī aur zorāwar hain, qābiz hoge. 24 Jahān jahān tumhāre pānw kā talwā tike, wuh jagah tumhārī ho jāegī, ya'nī biyābān, aur Lubnān se aur daryā e Furāt se magrib ke samundar tak tumhārī sarhadd hogī. 25 Aur koī shakhs wahān tumhārā muqābala na kar sakegā, kyūnki KHUDĀWAND tumhārā Khudā tumhārā ru'b aur khauf us tamām mulk men jahān kahīn tumhāre qadam parēn paidā kar degā, jaisā us ne tum se kahā hai.

26 Dekho, main āj ke din tumhāre āge barakat aur la'nat donon rakkhe detā hūn; 27 barakat us hāl men jab tum KHUDĀWAND apne Khudā ke hukmon ko, jo āj main tum ko detā hūn, māno: 28 aur la'nat us waqt jab tum KHUDĀWAND apne Khudā kī farmānbardārī na karo, aur us rāh ko jis kī bābat main āj tum ko hukm detā hūn chhoṛkar āur ma'būdōn kī pairawī karo, jin se tum ab tak wāqif nahīn.

29 Aur jab KHUDĀWAND tumhārā Khudā tum ko us mulk men, jis par qabza karne ko tum jā rahe ho, pahunchā de, to koh i Garizim par se barakat, aur koh i 'Aibāl par se la'nat sunānā. 30 Wuh donon pahār Yārdan pār magrib kī taraf un Kan'ānion ke mulk men wāqī hain, jo Jiljāl ke muqābil Morih ke balūton ke qarib maidān men rahte hain. 31 Aur tum Yārdan pār isī liye jāne ko ho, ki us mulk par, jo KHUDĀWAND tumhārā Khudā tum ko detā hai, qabza karo, aur tum us par qabza karoge bhī, aur usī men basoge. 32 So tum ihtiyāt karke un sab āin aur ahkām par 'amal karnā, jin ko main āj tumhāre sāmne pesh kartā hūn.

12 Jab tak tum dunyā men zinda raho tum ihtiyāt karke in hī āin aur ahkām par us mulk men 'amal karnā jise KHUDĀWAND tumhāre bāpdādā ke Khudā

ne tum ko diyá hai, táki tum us par qabza karo. 2 Wahán tum zarúr un sab jagahon ko nest o nábud kar dená jahán jahán wuh qaumen, jin ke tum wáris hoge, únche únche paháron par, aur tilon par, aur har ek hare darakht ke niche apne deotáon kí pújá kartí thin. 3 Tum un ke mazbahon ko dhá dená, aur un ke sutunon ko tor dálná, aur un kí Yasíraton ko ág lagá dená, aur un ke deotáon kí khudí hui múraton ko kát kar girá dená, aur us jagah se un ke nám tak ko mitá dálná. 4 Par KHUDÁWAND apne Khudá se aisá na karná. 5 Balki jis jagah ko KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre sab qabilon men se chun le, táki wahán apná nám qáim kare, tum us ke usí maskan ke talib hokar wahán jáyá karná. 6 Aur wahín tum apní sokhtaní qurbánion, aur zabíhon, aur dahyakion, aur utháne kí qurbánion aur apní mannaton kí chízon, aur apní razá kí qurbánion, aur gáe bailon aur bher bakriyon ke pahlauthon ko guzránná. 7 Aur wahín KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr khána, aur apne gharanon samet apne háth kí kamái kí khushí bhí karná, jis men KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko barakat bakhshí ho. 8 Aur jaise ham yahán jo kám jis ko thík dikhái detá hai wuhí karte hain, aise tum wahán na karná. 9 Kyúnkí tum ab tak us áramgáh aur mírás kí jagah tak, jo KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko detá hai, nahín pahunché ho. 10 Lekín jab tum Yardan pár jákar, us mulk men, jis ká málik KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko banátá hai, bas jáo, aur wuh tumháre sab dushmanon kí taraf se jo girdágird hain, tum ko ráhat de, aur tum amn se rahne lago, 11 to wahán, jis jagah ko KHUDÁWAND tumhárá Khudá apne nám ke maskan ke liye chun le, wahín tum yih sab kuchh jis ká main tum ko hukm detá hun le jáyá karná, ya'ní apní sokhtaní qurbánian, aur apne zabíhe, aur apní dahyakian, aur apne háth ke utháe hue hadye, aur apní kháss nazar kí chízen jin kí mannat tum ne KHUDÁWAND ke liye mání ho. 12 Aur wahín tum aur tumháre beté betiyán aur tumháre naukar chákar aur laundiyán, aur wuh Láwí bhí, jo tumháre phátacon ke andar rahtá ho, aur jis ká koi

hissa yá mírás tumháre sáth nahín, sab ke sab milkar KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr khushí manána. 13 Aur khabardár rahná, tá aisá na ho ki jis jagah ko dekh lo wahín apní sokhtaní qurbáni chaháo. 14 Balki faqat usí jagah, jise KHUDÁWAND tumháre kisi qabile men chun le tum apní sokhtaní qurbánian guzránná; aur wahín sab kuchh, jis ká main tum ko hukm detá hun, karná. 15 Par gosht ko tum apne sab phátacon ke andar apne dil kí ragbat aur KHUDÁWAND apne Khudá kí dí hui barakat ke muwáfiq zabh karke khá sakoge. Pák aur nápak donon tarah ke admí use khá sakege, jaise chikáre aur hiran ko kháte hain. 16 Lekín khun ko bi'lkull na khána, balki use pání kí tarah zamín par undel dená. 17 Aur tum apne phátacon ke andar apne galle, aur mai, aur tel kí dahyakian, aur gáe bailon, aur bher bakriyon ke pahlauthé, aur apní mannat mání hui chízen, aur razá kí qurbánian aur apne háth kí uthái hui qurbánian kabhí na khána. 18 Balki tum aur tumháre beté betiyán, aur tumháre naukar chákar aur laundiyán, aur wuh Láwí bhí jo tumháre phátacon ke andar ho, un chízon ko KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr us jagah khána jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá chun le, aur tum KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr apne háth kí kamái kí khushí manána. 19 Aur khabardár, jab tak tum apne mulk men jíte raho, Láwion ko chhor na dená.

20 Jab KHUDÁWAND tumhárá Khudá us wa'de ke mutábíq jo us ne tum se kiyá hai tumhári sarhadd ko barháe, aur tumhárá jí gosht kháne ko kare, aur tum kahne lago, ki Ham to gosht kháenge, to tum jaisá tumhárá jí cháhe gosht khá sakte ho. 21 Aur agar wuh jagah, jise KHUDÁWAND tumháre Khudá ne apne nám ko wahán qáim karne ke liye chuná ho, tumháre makán se bahut dúr ho, to tum apne gáe bail aur bher bakrí men se, jin ko KHUDÁWAND ne tum ko diyá hai, kisi ko zabh kar lená, aur jaisá main ne tum ko hukm diyá hai, tum us ke gosht ko apne dil kí ragbat ke mutábíq apne phátacon ke andar khána: 22 jaise chikáre aur hiran ko kháte hain waise hí tum use khána. Pák aur nápak

donon tarah ke ádmí use yaksán khá sakege. 23 Faqat itní ihtiyát zarúr rakhná, ki tum khún ko na kháo, kyünki khún hí to ján hai: so tum gosht ke sáth ján ko hargiz na khána; 24 tum us ko khána mat, balki use pání kí tarah zamín par undel dená: 25 tum use na khána; táki tumháre us kám ke karne se jo KHUDÁWAND kí nazar men thík hai tumhárá aur tumháre sáth tumhári auládi ká bhí bhalá ho. 26 Par apní muqaddas ashyá ko jo tumháre pás hon, aur apní mannaton kí chizon ko usí jagah le jána jise KHUDÁWAND chun le. 27 Aur wahín apní sokhtaní qurbáníon ká gosht aur khún donon KHUDÁWAND apne Khudá ke mazbah par charhána; aur KHUDÁWAND tumháre Khudá hí ke mazbah par tumháre zabíhon ká khún undelá jáe, magar un ká gosht tum khána. 28 In sab báton ko, jin ká main tum ko hukm detá hún, gaur se sun lo, táki tumháre us kám ke karne se, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá kí nazar men achchhá aur thík hai, tumhárá aur tumháre ba'd tumhári aulád ká bhalá ho.

29 Jab KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre sámné se un qaumon ko, jahán tum un ke wáris hone ko já rahe ho, kát dále, aur tum un ke wáris hokar un ke mulk men bas jáo, 30 to tum khabardár rahná, tá aísá na ho, ki jab wuh tumháre áge se nábud ho jáen, to tum is phande men phans jáo kí un kí pairawi karo, aur un ke deotáon ke báre men yih dáryáft karo, ki Yih qaumen kis tarah se apne deotáon kí pújá kartí hain? ham bhí wáísá hí karenge. 31 Tum KHUDÁWAND apne Khudá ke liye aísá na karná, kyünki jin jin kámon se KHUDÁWAND ko nafrat aur 'adawat hai, wuh sab unhon ne apne deotáon ke liye kiye hain, balki apne beton aur betiyon ko bhí wuh apne deotáon ke nám par ág men dálkar jalá dete hain.

32 Jis jis bát ká main hukm kartá hún tum ihtiyát karke us par 'amal karná, aur us men na to kuchh barhána, aur na us men se kuchh ghatána.

13 Agar tumháre darmiyán koi nabí yá khwáb dekhnewálá zahir ho, aur tum ko kisi nishán yá 'ajíb bát kí khabar de, 2 aur wuh nishán yá 'ajíb bát jis kí us ne

tum ko khabar dí wuqú' men ae, aur wuh tum se kahe, ki A'ó, ham aur ma'búdon kí, jin se tum wáqif nahín, pairawi karke un kí pújá karen: 3 to tum hargiz us nabí yá khwáb dekhnewále kí bát ko na sunná; kyünki KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko ázmáegá, táki ján le ki tum KHUDÁWAND apne Khudá se apne sáre dil aur apní sári ján se mahabbat rakhte ho, yá nahín. 4 Tum KHUDÁWAND apne Khudá kí pairawi karná, aur us ká khauf mánná, aur us ke hukmon par chalná, aur us kí bát sunná: tum usí kí bandagí karná aur usí se lipte rahná. 5 Wuh nabí yá khwáb dekhnewálá qatl kiyá jáe, kyünki us ne tum ko KHUDÁWAND tumháre Khudá se, jis ne tum ko mulk i Misr se nikálá, aur gulámí ke ghar se rihái bakhshí, bagawat karne kí targib dí, táki tum ko us ráh se, jis par KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko chalne ká hukm diyá hai, bahkáe. Yün tum apne bích men se aísí badí ko dúr kar dená.

6 Agar tumhárá bhái yá tumhári mán ká betá, yá tumhárá betá, yá betí, yá tumhári hamágosh bíwi, yá tumhárá dost, jis ko tum apní ján ke barábar 'aziz rakhte ho, tum ko chupke chupke phuslákar kahe, ki Chalo, ham aur deotáon kí pújá karen, jin se tum aur tumháre bápádá wáqif bhí nahín, 7 ya'ni un logon ke deotá, jo tumháre girdá-gird tumháre nazdíkrahte hain, yá tum se dúr zamín ke is sire se us sire tak base hue hain; 8 to tum is par us ke sáth razámánd na honá, aur na us kí bát sunná. Tum us par tars bhí na khána, aur na us kí ri'áyat karná, aur na use chhipána. 9 Balki tum us ko zarúr qatl karná, aur us ko qatl karte waqt pahle tumhárá háth us par pare, is ke ba'd sab qaum ká háth. 10 Aur tum use sangsár karná, táki wuh mar jáe; kyünki us ne tum ko KHUDÁWAND tumháre Khudá se, jo tum ko mulk i Misr se ya'ni gulámí ke ghar se, nikál láyá, bargashta karná cháhá. 11 Tab sab baní Isráíl sunkar darenge, aur tumháre darmiyán phir aísí sharárat nahín karenge.

12 Aur tum jo shahr KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko rahne ko diye hain, agar un men se kisi ke

bāre men tum yih afwāh suno, ki 13 chand khabīs ādmīon ne tumhāre hī bīch men se nikalkar apne shahr ke logon ko yih kahkar gumrah kar diya hai, ki Chalo, ham aur ma'būdōn kī jin se tum wāqif nahīn pūjā karen; 14 to tum daryāft aur khūb taftish karke patā lagānā, aur dekho agar yih sach ho, aur qata'ī yihī bāt nikle, ki aisā makruh kām tumhāre darmi-yān kiya gayā; 15 to tum us shahr ke bāshindōn ko talwār se zarūr qatl kar dālnā, aur wahān kā sab kuchh, aur chaupāye wagaira talwār hī se nest o nābūd kar denā. 16 Aur wahān kī sārī lūt ko chauk ke bīch jama' karke us shahr ko aur wahān kī lūt ko, tinkā tinkā, KHUDĀWAND apne Khudā ke huzūr āg se jalā denā: aur wuh hamesha ko ek dher sā parā rahe, aur phir kabhī banāyā na jāe. 17 Aur un makhsūs kī hūī chizon men se kuchh bhī tumhāre hāth men na rahe: tāki KHUDĀWAND apne qahr i shadīd se bāz āe, aur jaisā us ne tumhāre bāpdādā se qasam khāī hai, us ke mutābiq tum par rahm kare aur tars khāe aur tum ko barhāe. 18 Yih tab hī hogā jab tum KHUDĀWAND apne Khudā kī bāt mānkar us ke hukmon par, jo āj main tum ko detā hūn, chalo, aur jo kuchh KHUDĀWAND tumhāre Khudā kī nazar men thīk hai, usī ko karo.

14 Tum KHUDĀWAND apne Khudā ke farzand ho. Tum murdōn ke sabab se apne āp ko zakhmī na karnā, aur na apne abrū ke bāl mundwānā. 2 Kyūnki tum KHUDĀWAND apne Khudā ke muqaddas log ho, aur KHUDĀWAND ne tum ko rū e zamīn kī aur sab qaumon men se chun liyā hai, tāki tum us kī khāss qaum thāhro.

3 Tum kisī ghinaunī chīz ko mat khānā. 4 Jin chaupāyon ko tum khā sakte ho, wuh yih hain, ya'nī Gāe bail, aur bher, aur bakrī; 5 aur hiran, aur chikārā, aur chhotā hiran, aur buzkohī, aur sāmbar, aur nīlgāe aur janglī bher. 6 Aur chaupāyon men se jis jis ke pānw alag aur chire hue hain aur wuh jugālī bhī kartā ho, tum use khā sakte ho. 7 Lekin un men se, jo jugālī karte hain, yā un ke pānw chire hue hain, tum un ko, ya'nī ūnt, aur khargosh, aur sāfān ko na khānā, kyūnki yih jugālī karte

hain, lekin un ke pānw chire hue nahīn hain; so yih tumhāre liye nāpāk hain. 8 Aur sūar tumhāre liye is sabab se nāpāk hai, ki us ke pānw chire hue hain par wuh jugālī nahīn kartā. Tum na to un kā gosht khānā aur na un kī lāsh ko hāth lagānā.

9 A'bi jānwaron men se tum un hī ko khānā jin ke par aur chhilke hon. 10 Lekin jis ke par aur chhilke na hon, tum use mat khānā; wuh tumhāre liye nāpāk hai.

11 Pāk parandon men se tum jise chāho khā sakte ho. 12 Lekin in men se tum kisī ko na khānā, ya'nī 'uqāb, aur ustukhwānkhwar, aur bahrī 'uqāb, 13 aur chīl, aur bāz, aur giddh, aur un kī aqsām; 14 har qism kā kauwā; 15 aur shutrmurg, aur chugad, aur kokil, aur qism qism ke shāhīn; 16 aur būm, aur ullu, aur qāz, 17 aur hawāsīl, aur rakham, aur hargīlā, 18 aur laq-laq aur har qism kā baglā, aur hudhud, aur chamgādar. 19 Aur sab pardār rengnewāle jāndār tumhāre liye nāpāk hain; wuh khāe na jāen. 20 Aur pāk parandon men se jise chāho khāo.

21 Jo jānwar āp hī mar jāe, tum use mat khānā; tum use kisī pardesī ko, jo tumhāre phātakon ke andar ho, khāne ko de sakte ho, yā use kisī ajnabī ādmī ke hāth bech sakte ho; kyūnki tum KHUDĀWAND apne Khudā kī muqaddas qaum ho. Tum halwān ko us kī mān ke dūdh men na ubālnā.

22 Tum apne galle men se, jo sāl bā sāl tumhāre kheton men paidā ho, dahyakī denā. 23 Aur tum KHUDĀWAND apne Khudā ke huzūr usī maqām men, jise wuh apne nām ke maskan ke liye chune, apne galle, aur mai, aur tel kī dahyakī ko, aur apne gāe bail, aur bher bakriyon ke pah-lauthon ko khānā, tāki tum KHUDĀWAND apne Khudā kā khauf mānnā sīkho. 24 Aur agar wuh jagah jis ko KHUDĀWAND tumhārā Khudā apne nām ko wahān qāim karne ke liye chune tumhāre ghar se bahut dūr ho, aur rāsta bhī is qadr lambā ho ki tum apnī dahyakī ko us hāl men, jab KHUDĀWAND tumhārā Khudā tum ko barakat bakhshē wahān tak na le jā sako, 25 to tum use bechkar rupaye ko bāpdh hāth men

liye hūe us jagah chale jānā, jise **KHUDĀWAND** tumhārā **Khudā** chune. 26 Aur is rupaye se, jo kuchh tumhārā jī chāhe, khwāh gāe bail, yā bheṛ bakri, yā mai, yā sharāb mol lekar use apne gharāne samet wahān **KHUDĀWAND** apne **Khudā** ke huzūr khānā, aur khushī manānā. 27 Aur **Lāwī** ko, jo tumhāre phāṭakon ke andar hai, chhoṛ na denā; kyūnki us kā tumhāre sāth koī hissa yā mirās nahīn hai.

28 Tīn tīn baras ke ba'd tum tīsre baras ke māl kī sārī dahyakī nikālkar use apne phāṭakon ke andar ikatthā karnā. 29 Tab **Lāwī**, jis kā tumhāre sāth koī hissa yā mirās nahīn, aur pardesī, aur yatīm, aur bewa 'auraten jo tumhāre phāṭakon ke andar hon āen, aur khākar ser hon; tākī **KHUDĀWAND** tumhārā **Khudā** tumhāre sab kāmōn men jin ko tum hāth lagāo tum ko barakat bakhshē.

15 Har sāt sāl ke ba'd tum chhutkārā diyā karnā. 2 Aur chhutkārā dene kā tarīqa yih ho, ki Agar kisī ne apne pārausī ko kuchh qarz diyā ho, to wuh use chhoṛ de, aur apne pārausī se, yā bhāī se, us kā mutālaba na kare; kyūnki **KHUDĀWAND** ke nām se is chhutkāre kā i'lān huā hai. 3 Par-desī se tum us kā mutālaba kar sakte ho, par jo kuchh tumhārā tumhāre bhāī par ātā ho, us kī taraf se dāstbardār ho jānā. 4 Tumhāre darmiyān koī kangāl na rahe; kyūnki **KHUDĀWAND** tum ko is mulk men zarūr barakat bakhshegā, jise khud **KHUDĀWAND** tumhārā **Khudā** mirās ke taur par tum ko qabza karne ko detā hai. 5 Besharte ki tum **KHUDĀWAND** apne **Khudā** kī bāt mānkar in sab ahkām par chalne kī ihtiyātrakkho, jo main āj tum ko detā hūn. 6 Kyūnki **KHUDĀWAND** tumhārā **Khudā**, jaisā us ne tum se wa'da kiya hai, tum ko barakat bakhshegā; aur tum bahut sī qaumōn ko qarz doge, par tum ko un se qarz lenā na paregā; aur tum bahut sī qaumōn par hukmrānī karoge, par wuh tum par hukmrānī karne na pāengī.

7 Jo mulk **KHUDĀWAND** tumhārā **Khudā** tum ko detā hai, agar us men kahīn tumhāre phāṭakon ke andar tumhāre bhāiyōn men se koī mufliś ho, to tum apne us mufliś bhāī kī taraf se na apnā dil saṅht karnā, aur na

apnī mutthī band kar lenā: 8 balki us kī ihtiyāj rafa' karne ko jo chiz use darkār ho us ke liye tum zarūr farākh-dasti se use qarz denā. 9 **Khabardār** rahnā, ki tumhāre dil men yih burā khayāl na guzarne pāe, ki **Sātwan** sāl, jo chhutkāre kā sāl hai, nazdīk hai; aur tumhāre mufliś bhāī kī taraf se tumhārī nazar bad ho jāe, aur tum use kuchh na do, aur wuh tumhāre khilāf **KHUDĀWAND** se faryād kare, aur yih tumhāre liye gunāh ṭhahre. 10 Balki tum ko use zarūr denā hogā; aur us ko dete waqt tumhāre dil ko burā bhī na lage, is liye ki aisī bāt ke sabab se **KHUDĀWAND** tumhārā **Khudā** tumhāre sab kāmōn men, aur sab mu'āmalon men jin ko tum apne hāth men loge tum ko barakat bakhshegā. 11 Aur chūnki mulk men kangāl sadā pāe jāenge, is liye main tum ko hukm kartā hūn, ki Tum apne mulk men apne bhāī, ya'nī kangālōn aur muhtājōn ke liye apnī mutthī khulī rakhnā.

12 Agar tumhārā koī bhāī, khwāh wuh 'Ibrānī mard ho, khwāh 'Ibrānī 'aurat, tumhāre hāth bike, aur wuh chha baras tak tumhārī khidmat kare, to tum sātwen sāl us ko āzād hokar jāne denā. 13 Aur jab tum use āzād karke apne pās se rukhsat karo, to use khālī hāth na jāne denā. 14 Balki tum apnī bheṛ bakri, aur khatte, aur kolhū men se dil kholkar use denā, ya'nī **KHUDĀWAND** tumhāre **Khudā** ne jaisī barakat tum ko dī ho, us ke mutābiq use denā. 15 Aur yād rakhnā ki mulk i Mīsr men tum bhī gulām the, aur **KHUDĀWAND** tumhāre **Khudā** ne tum ko chhuṛāyā; isī liye main tum ko is bāt kā hukm āj detā hūn. 16 Aur agar wuh is sabab se ki use tum se aur tumhāre gharāne se mahabbat ho, aur wuh tumhāre sāth khushhāl ho, tum se kahne lage, ki Main tumhāre pās se nahīn jātā, 17 to tum ek sutārī lekar us kā kām darwāze se lagākar chhed denā, to wuh sadā tumhārā gulām banā rehēgā. Aur apnī laundī se bhī aisā hī karnā. 18 Aur agar tum use āzād karke apne pās se rukhsat karo, to use mushkil na gardānnā; kyūnki us ne do mazdūron ke barābar chha barastak tumhārī khidmat kī; aur **KHUDĀWAND** tumhārā **Khudā** tumhāre sab kārobār men tum ko barakat bakhshegā.

19 Tumhāre gāe bail, aur bheṛ bakriyon men jitne pahlaūthe nar paidā hon, un sab ko KHUDĀWAND apne Khudā ke liye muqaddas karnā. Apne gāe bail ke pahlaūthe se kuchh kām na lenā, aur na apnī bheṛ bakrī ke pahlaūthe ke bāl katarnā. 20 Tum use apne gharāne samet KHUDĀWAND apne Khudā ke huzūr usī jagah jise KHUDĀWAND chun le, sāl ba sāl khāyā karnā. 21 Aur agar us men koī nuqs ho, masalan wuh langṛā yā andhā ho, yā us men āur koī burā 'aib ho, to KHUDĀWAND apne Khudā ke liye us kī qurbānī na guzrānnā. 22 Tum use apne phāṭakon ke andar khānā. Pāk aur nāpāk, donoṅ tarah ke ādmī, jaise chikāre aur hīran ko khāte haiṅ, waise hī use khāen. 23 Par us ke khūn ko hargiz na khānā; balkī tum us ko pānī kī tarah zamīn par unḍel denā.

16 Abīb ke mahīne ko yād rakhnā, aur us men KHUDĀWAND apne Khudā kī fasah karnā: kyūnki KHUDĀWAND tumhārā Khudā Abīb ke mahīne men rāt ke waqt tum ko Misr se nikāl lāyā. 2 Aur jis jagah ko KHUDĀWAND apne nām ke maskan ke liye chune, wahīn tum KHUDĀWAND apne Khudā ke liye apne gāe bail aur bheṛ bakrī men se fasah kī qurbānī charhānā. 3 Tum us ke sāth khamīrī roṭī na khānā; balkī sāt din tak us ke sāth bekhamīrī roṭī, jo dukh kī roṭī hai, khānā; kyūnki tum mulk ī Misr se harbarī men nikle the. Yūn tum 'umr bhar us din ko jab tum mulk ī Misr se nikle yād rakh sakoge. 4 Aur tumhārī hudūd ke andar sāt din tak kahīn khamīr nazar na āe; aur us qurbānī men se jis ko tum pahle din kī shām ko charhāo, kuchh gosht subh tak bāqī na rahne pāe. 5 Tum fasah kī qurbānī ko apne phāṭakon ke andar, jin ko KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne tum ko diyā ho, kahīn na charhānā; 6 balkī jis jagah ko KHUDĀWAND tumhārā Khudā apne nām ke maskan ke liye chunegā, wahīn tum fasah kī qurbānī ko us waqt, jab tum Misr se nikle the, ya'nī shām ko sūraj dūbte waqt guzrānnā. 7 Aur jis jagah ko KHUDĀWAND tumhārā Khudā chune, wahīn use bhūnkar khānā: aur phir subh ko apne apne dere ko laut jānā. 8 Chha din tak bekhamīrī roṭī khānā, aur

sātwen din KHUDĀWAND tumhāre Khudā kī khātir muqaddas majma' ho; us men tum koī kām na karnā.

9 Phir tum sāt hafte yūn ginnā, kī jab se hansuā lekar fasl kātī shurū' karo, tab se sāt hafte gin lenā. 10 Tab jaisī barakat KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne dī ho, us ke mutābiq apne hāth kī razā kī qurbānī kā hadya lākar KHUDĀWAND apne Khudā ke liye hafton kī 'īd manānā. 11 Aur usī jagah, jise KHUDĀWAND tumhārā Khudā apne nām ke maskan ke liye chunegā, tum aur tumhāre bete betiyān, aur tumhāre gulām aur laundiyān, aur wuh Lāwī jo tumhāre phāṭakon ke andar ho, aur musāfir, aur yatīm, aur bewa 'auraten jo tumhāre darmiyān hon, sab milkar KHUDĀWAND apne Khudā ke huzūr khushī manānā. 12 Aur yād rakhnā kī tum Misr men gulām the; aur in hukmon par ihtiyāt karke 'amal karnā.

13 Jab tum apne khalīhān aur kolhū kā māl jama' kar chuko, to sāt din tak 'īd ī khiyām karnā. 14 Aur tum aur tumhāre bete betiyān aur gulām, aur laundiyān aur Lāwī, aur musāfir, aur yatīm, aur bewa 'auraten, jo tumhāre phāṭakon ke andar hon, sab tumhārī is 'īd men khushī manāen. 15 Sāt din tak tum KHUDĀWAND apne Khudā ke liye usī jagah jise KHUDĀWAND chune 'īd karnā, is liye kī KHUDĀWAND tumhārā Khudā tumhāre sāre māl men, aur sab kāmōn men jin ko tum hāth lagāo tum ko barakat bakhshegā, so tum pūrī pūrī khushī karnā. 16 Aur sāl men tīn bār, ya'nī bekhamīrī roṭī kī 'īd, aur hafton kī 'īd, aur 'īd ī khiyām ke mauqa' par tumhāre hān ke sab mard, KHUDĀWAND apne Khudā ke āge, usī jagah, hāzir huā karen, jise wuh chunegā: aur jab āen to KHUDĀWAND ke huzūr khālī hāth na āen; 17 balkī har mard jaisī barakat KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne tum ko bakhshī ho, apnī tawfīq ke mutābiq de.

18 Tum apne qabilon kī sab bastiyon men, jin ko KHUDĀWAND tumhārā Khudā tum ko de qāzī aur hākīm muqarrar karnā, jo sadāqat se logon kī 'adālat karen. 19 Tum insāf kā khūn na karnā. Tum na to kisī kī rū ri'āyat karnā aur na rishwat lenā; kyūnki rishwat dānishmand kī ānkhon ko andhā kar detī hai, aur sādīq

ki báton ko palat detí hai. 20 Jo kuchh bi'ikull haqq hai, tum usí kí pairawí karná táki tum jíte raho aur us mulk ke málík ban jáo, jo KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko detá hai.

21 Jo mazbah tum KHUDÁWAND apne Khudá ke liye banáo, us ke qarib kisi qism ke darakht kí Yasírat na lagána, 22 aur na koi sutún apne liye knará kar lená, jis se KHUDÁWAND tumháre Khudá ko nafrat hai.

17 Tum KHUDÁWAND apne Khudá ke liye koi bail, yá bhej bakrí, jis men koi 'aib yá burái ho, zabh mat karná, kyúnci yih KHUDÁWAND tumháre Khudá ke nazdik makrúh hai.

2 Agar tumháre darmiyán tumhári bastiyon men, jin ko KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko de, kahín koi mard yá 'aurat mile, jis ne KHUDÁWAND tumháre Khudá ke huzúr yih badkári kí ho kí us ke 'ahd ko torá ho, 3 aur jákar áur ma'búdon kí, yá súraj yá chánd, yá ajráam i falak men se kisi kí, jis ká hukm main ne tum ko nahín diyá, pújá aur parastish kí ho, 4 aur yih bát tum ko batái jáe, aur tumháre sunne men áe, to tum jánfishání se tahqíqat karná aur agar yih thik ho aur qata'í taur par sábit ho jáe, kí Isráíl men aísá makrúh kám huá, 5 to tum us mard, yá us 'aurat ko, jis ne yih burá kám kiyá ho, báhar apne phátakon par nikál le jáná, aur un ko aísá sangsár karná, kí wuh mar jáen. 6 Jo wájibu'l qatl thahre, wuh do yá tñ admion kí gawáhi se mára jáe; faqat ek hí admí kí gawáhi se wuh mára na jáe. 7 Us ko qatl karte waqt gawáhon ke háth pahle us par uthen, us ke ba'd baqísab logon ke háth. Yún tum apne bích se sharárat ko dúr kiyá karná.

8 Agar tumhári bastiyon men kahín ápas ke khún, yá ápas ke da'we, yá ápas kí már píť kí bábat koi jhagre kí bát uthé, aur us ká faisala karná tumháre liye niháyat hí mushkil ho, to tum uthkar us jagah, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá chunegá, jáná. 9 Aur Láwí káhinon aur un dinon ke qázion ke pás pahunchkar un se daryáft karná, aur wuh tum ko faisale kí bát batáenge; 10 aur hum usí faisale ke mutábíq, jo wuh tum ko us jagah se jise KHUDÁWAND chunegá batáen, 'amal karná. Jaisá

wuh tum ko síkháen, usí ke mutábíq sab kuchh ihtiyát karke manná. 11 Sharí'at kí jo bát wuh tum ko síkháen, aur jaisá faisala tum ko batáen, usí ke mutábíq karné, aur jo kuchh fatwá wuh den, us se dahine yá báen na murná. 12 Aur agar koi shakhs gustákhí se pesh áe, kí us káhin kí bát, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá ke huzúr khidmat ke liye khará rahtá hai, yá us qází ká kahá na sune, to wuh shakhs már dálá jáe, aur tum Isráíl men se aísí burái ko dúr kar dená. 13 Aur sab log sunkar dar jáenge, aur phir gustákhí se pesh nahín áenge.

14 Jab tum us mulk men, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko detá hai, pahunch jáo, aur us par qabza karke wahán rahne aur kahne lago, kí Un qaumon kí tarah jo hamáre girdágird hain, ham bhí kisi ko apná bádsháh banáen; 15 to tum ba har hál faqat usí ko apná bádsháh banána, jis ko KHUDÁWAND tumhárá Khudá chun le. Tum apne bháiyon men se hí kisi ko apná bádsháh banána, aur pardesí ko, jo tumhárá bhái nahín, apne úpar hákim na kar lená. 16 Itná zarúr hai, kí wuh apne liye bahut ghoré na barháe, aur na logon ko Misr men bheje, táki us ke pás bahut se ghoré ho jáen; is liye kí KHUDÁWAND ne tum se kahá hai, kí Tum us ráh se phir kabhi udhar na lauñá. 17 Aur wuh bahut sí bíwiyan bhí na rakkhe, tá na ho kí us ká dil phir jáe: aur na wuh apne liye soná chándí zakhíra kare. 18 Aur jab wuh takht i saltanat par julús kare, to us sharí'at kí jo Láwí káhinon ke pás rahegi, ek naql apne liye ek kitáb men utár le. 19 Aur wuh use apne pás rakkhe, aur apní sári 'umr us ko parhá kare, táki wuh KHUDÁWAND apne Khudá ká khauf mánná, aur us sharí'at aur áin kí sab báton par 'amal karná síkhe; 20 jis se us ke dil men gurur na ho, kí wuh apne bháiyon ko haqír jáne, aur in ahkám se na to dahine na báen muře, táki Isráíllon ke darmiyán us kí aur us kí aulád kí saltanat muddat tak rahe.

18 Láwí káhinon ya'ní Láwí ke qabíle ká koi hissa aur mirás Isráíl ke sáth na ho: wuh KHUDÁWAND kí átashín qurbánián, aur usí kí mirás, kháya karen. 2 Is

liye un ke bháiyon ke sáth un ko mírás na mile : KHUDÁWAND un kí mírás hai, jaisá us ne khud un se kahá hai. 3 Aur jo log gáe bail yá bhej yá bakrí kí qurbání guzránte hain, un ki taraf se káhinon ká yih haqq hogá, ki wuh káhin ko shána, aur kanpatiyán, aur jhojh, den. 4 Aur tum apne anáj aur mai aur tel ke pahle phal men se, aur apní bhejon ke bál men se, jo pahlí daf'a katre jáen, use dená. 5 Kyúñki KHUDÁWAND tumháre Khudá ne us ko tumháre sab qabílon men se chun liyá hai, táki wuh aur us kí aulád hamesha KHUDÁWAND ke nám se khidmat ke liye házir rahen.

6 Aur tumhári jo bastiyán sab Isráílon men hain, un men se agar koi Láwí kisi bastí se, jahán wuh búdobásh kartá thá áe, aur apne dil kí sárfi ragbat se us jagah házir ho, jis ko KHUDÁWAND chunegá; 7 to apne sab Láwí bháiyon kí tarah jo wahán KHUDÁWAND ke huzúr khare rahte hain, wuh bhí KHUDÁWAND apne Khudá ke nám se khidmat kare. 8 Aur un sab ko kháne ko barábar hissa mile, siwá us dám ke jo us ke báp-dádá kí mírás bechne se use hásil ho.

9 Jab tum us mulk men, jo KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko detá hai, pahunch jáo, to wahán kí qaumon kí tarah makrúh kám karne na síkhná. 10 Tum men hargiz koi aisá na ho, jo apne beté yá betí ko ág men chálwáe, yá fálgir yá shugún nikálnewálá, yá afsúngar, yá jádúgar, 11 yá mantarí yá jinnát ká áshná, yá rammál, yá sáhir ho. 12 Kyúñki wuh sab jo aise kám karte hain, KHUDÁWAND ke nazdik makrúh hain; aur in hí makrúhát ke sabab se KHUDÁWAND tumhárá Khudá un ko tumháre sámne se nikálne par hai. 13 Tum KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr kámil rahná. 14 Kyúñki wuh qaumen, jin ke tum wáris hoge, shugún nikálnewálon aur fálgiyon kí suntí hain; par tum ko KHUDÁWAND tumháre Khudá ne aisá karne na diyá. 15 KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre liye, tumháre hí bích se, ya'ni tumháre hí bháiyon men se, merí mánind, ek nabí barpá karegá; tum us kí sunná; 16 yih tumhári us dar-khwást ke mutábíq hogá jo tum ne KHUDÁWAND apne Khudá se majma'

ke din Horib men kí thí, ki Ham ko na to KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz phir sunní pare, aur na aisí barí ág hí ká nazzára ho, táki ham mar na jáen. 17 Aur KHUDÁWAND ne mujh se kahá, ki Wuh jo kuchh kahte hain, so thík kahte hain. 18 Main un ke liye, un hí ke bháiyon men se, terí mánind ek nabí barpá karúngá, aur apná kalám us ke munh men dálúngá, aur jo kuchh main use hukm dúngá, wuhí wuh un se kahegá. 19 Aur jo koi merí un báton ko, jin ko wuh merá nám lekar kahegá, na sune, to main un ká hisáb us se lúngá. 20 Lekin jo nabí gustákh bankar koi aisí bát mere nám se kahe, jis ke kahne ká main ne us ko hukm nahín diyá, yá aur ma'búdon ke nám se kuchh kahe, to wuh nabí qatl kiyá jáe. 21 Aur agar tum apne dil men kaho, ki Jo bát KHUDÁWAND ne nahín kahí hai, use ham kyúñkar pahchánen? 22 To pahchán yih hai, ki jab wuh nabí KHUDÁWAND ke nám se kuchh kahe, aur us ke kahe ke mutábíq kuchh wáqi' yá púrâ na ho, to wuh bát KHUDÁWAND kí kahí hui nahín; balki us nabí ne wuh bát khud gustákh bankar kahí hai; tum us se khauf na karná.

19 Jab KHUDÁWAND tumhárá Khudá un qaumon ko, jin ká mulk KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko detá hai, káţ dále, aur tum un kí jagah un ke shahron aur tumhárá gharon men rahne lago, 2 to tum us mulk men, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko qabza karne ko detá hai, tín shahr apne liye alag kar dená. 3 Aur tum rásta bhí apne liye taiyár karná, aur apne us mulk kí zamín ko, jis par KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko qabza dilátá hai, tín hisse karná, táki har ek khúñí wahín bhág jáe. 4 Aur us khúñí ká, jo wahán bhágkar apní ján bacháe, hál yih ho, ki us ne apne hamsáye ko nadánista aur bagair us se qadími 'adáwat rakkhe már dálá ho. 5 Masalan, koi shakhs apne hamsáye ke sáth lakriyán káthe ko jangal men jáe, aur kulhárá háth men utháe, táki darakht káthe, aur kulhárá daste se nikalkar us ke hamsáye ke já lage, aur wuh mar jáe; to wuh in shahron men se kisi men bhágkar jítá bache, 6 tá aisá

na ho ki ráste kí lambái ke sabab se khún ká intiqám lenewálá apne josh i gazab men khúní ká píchhá karke us ko já pakre, aur use qatl kare, hálánki wuh wájibu'l qatl nahín, kyúnci use maqtúl se qadímí 'adawat na thí. 7 Is liye main tum ko hukm detá hún, ki Tum apne liye tin shahr alag kar dená. 8 Aur agar KHUDÁWAND tumhárá Khudá us qasam ke mutábíq, jo us ne tumháre bápádádá se khái, tumhári sarhadd ko barhákar wuh sab mulk, jis ke dene ká wa'da us ne tumháre bápádádá se kiyá thá, tum ko de; 9 aur tum in sab hukmon par, jo áj ke din main tum ko detá hún, dhyán karke 'amal karo, aur KHUDÁWAND apne Khudá se mahabbat rakkho, aur hamesha us kí ráhon par chalo; to in tin shahron ke 'aláwa tin shahr aur apne liye alag kar dená: 10 táki tumháre mulk ke bích, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko mírás men detá hai, begunáh ká khún baháyá na jáe, aur wuh khún yún tumhári gardan par ho. 11 Lekin agar koi shakhs apne hamsáye se 'adawat rakhtá huá us kí ghát men lage, aur us par hamla karke use aisá máre, ki wuh mar jáe, aur wuh khud un shahron men se kisi men bhág jáe: 12 to us ke shahr ke buzurg logon ko bhejkar use wahán se pakarwá mangwáen, aur us ko khún ke intiqám lenewále ke háth men hawále karen, táki wuh qatl ho. 13 Tum ko us par zará tars na áe, balki tum is tarah begunáh ke khún ko Isráíl se dafa' karná, táki tumhárá bhalá ho.

14 Tum us mulk men, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko qabza karne ko detá hai, apne hamsáye kí hadd ká nishán, jis ko agle logon ne tumhári mírás ke hisse men thahráyá ho, mat hatána.

15 Kisi shakhs ke khiláf us kí kisi badkari yá gunáh ke बारे men, jo us se sarzad ho, ek hí gawáh bas nahín; balki do gawáhon, yá tin gawáhon ke kahne se bát pakki samjhí jáe. 16 Agar koi jhúthá gawáh úthkar kisi ádmí kí badí kí nisbat gawáhí de; 17 to wuh donon ádmí, jin ke bích yih jhagrá ho, KHUDÁWAND ke huzúr káhinon aur un dinon ke qázíon ke áge khare hon; 18 aur qází khúb tahqíqát karen: aur agar wuh gawáh jhúthá nikle, aur us ne apne bhái

ke khiláf jhúthí gawáhí dí ho; 19 to jo hál us ne apne bhái ká karná cháhá thá, wuhí tum us ká karná: aur yún aisi burái ko apne darmiyán se dafa' kar dená. 20 Aur दूसरे log sunkar darenge, aur tumháre bích phir aisi burái nahín karenge. 21 Aur tum ko zará tars na áe; ján ká badla ján, ánkhi ká badla ánkhi, dánt ká badla dánt, háth ká badla háth, aur pánw ká badla pánw ho.

20 Jab tum apne dushmanon se jang karne ko jáo, aur ghoron aur rathon, aur apne se barí fauj ko dekho, to un se dar na jáná: kyúnci KHUDÁWAND tumhárá Khudá, jo tum ko mulk i Misr se nikál láyá, tumháre sáth hai. 2 Aur jab ma'raka e jang men tumhári mu'tbher hone ko ho, to káhin fauj ke ádmíon ke pás jákar un kí taraf mu'khátib ho, 3 aur un se kahe, Suno, ai Isráíli, tum áj ke din apne dushmanon ke muqábale ke liye ma'raka e jang men áe ho, so tumhárá dil hirásán na ho; tum na khauf karo, na kámpo, na un se dahshat kháo; 4 kyúnci KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre sáth chaltá hai táki tum ko bacháne ko tumhári taraf se tumháre dushmanon se jang kare. 5 Phir fauji hukkám logon se yún kahen, ki Tum men se jis kisi ne nayá ghar banáyá ho, aur use makhsús na kiyá ho, to wuh apne ghar ko laut jáe, tá na ho ki wuh jang men qatl ho, aur दूसरा shakhs use makhsús kare. 6 Aur jis kisi ne takistán lagáyá ho, par ab tak us ká phal isti'mál na kiyá ho, wuh bhi apne ghar ko laut jáe, tá na ho ki wuh jang men mará jáe, aur दूसरा ádmí us ká phal kháe. 7 Aur jis ne kisi 'aurat se apní mang-ní to kar lí ho, par use biyáhkár nahín láyá hai, wuh bhi apne ghar ko laut jáe, tá na ho ki wuh larái men mará jáe, aur दूसरा mard us se biyáh kare. 8 Aur fauji hukkám logon kí taraf mu'khátib hokar un se yih bhi kahen, ki Jo shakhs darpok aur kachche dil ká ho, wuh bhi apne ghar ko laut jáe, tá na ho ki us kí tarah us ke bháiyon ká hausala bhi tút jáe. 9 Aur jab fauji hukkám yih sab kuchh logon se kah chukén, to lashkar ke sardáron ko un par muqarrar kar den.

10 Jab tum kisí shahr se jang karne ko us ke nazdík pahuncho, to pahle use sulh ká paigám do; 11 aur agar wuh tum ko sulh ká jawáb de, aur apne phátak tumháre liye khol de, to wahán ke sab báshinde tumháre bájguzár bankar tumhári khidmat karen. 12 Aur agar wuh tum se sulh na kare, balki tum se lañá cháhe, to tum us ká muhásara karná; 13 aur jab KHUDÁWAND tumhárá Khudá use tumháre qabze men kar de, to wahán ke har mard ko talwár se qatl kar dálná; 14 lekin 'auraton, aur bál bachchon, aur chaupáyon, aur us shahr ke sab mál aur lút ko apne liye rakh lená, aur tum apne dushmanon kí us lút ko, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko dí ho, khána. 15 Un sab shahron ká yihí hál karná, jo tum se bahut dúr hain, aur in qaumon ke shahr nahín hain. 16 Par in qaumon ke shahron men, jin ko KHUDÁWAND tumhárá Khudá mirás ke taur par tum ko detá hai, kisí zí nafs ko jíta na bachá rakhná. 17 Balki tum in ko ya'ní Hittí, aur Amorí, aur Kan'ání, aur Farizzí, aur Hawwi, aur Yabúsí qaumon ko, jaisá KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko hukm diyá hai, bi'lkull nest kar dená, 18 táki wuh tum ko apne se makruh kám karne na sikháen, jo unhon ne apne deotáon ke liye kiye hain, aur yún tum KHUDÁWAND apne Khudá ke khiláf gunáh karne lago.

19 Jab tum kisí shahr ko fath karne ke liye us se jang karo, aur muddat tak us ká muhásara kiye raho, to us ke darakhthon ko kulhári se na kát dálná, kyünki un ká phal tumháre kháne ke kám men áegá, so tum un ko mat kátná: kyünki kyá maidán ká darakhht insán hai, kí tum us ká muhásara karo? 20 So faqat un hí darakhthon ko kátkar urá dená, jo tumhári dánist men kháne ke matlab ke na hon, aur tum us shahr ke muqábil, jo tum se jang kartá ho, burjon ko baná lená, jab tak wuh sar na ho jáe.

21 Agar us mulk men, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko qabza karne ko detá hai, kisí maqtúl kí lách maidán men parí hui mile, aur yih ma'lúm na ho, kí us ká qátíl kaun hai; 2 to tumháre buzurg, aur qází nikalkar us maqtúl ke girdágird ke shahron ke fásile ko

nápen; 3 aur jo shahr us maqtúl ke sab se nazdík ho, us shahr ke buzurg ek bachhiyá len, jis se kabhí koi kám na liyá gayá ho, aur na wuh jüe men jotí gayí ho; 4 aur us shahr ke buzurg us bachhiye ko bahte pání kí wadí men, jis men na hál chálá ho, aur na us men kuchh boyá gayá ho, le jáen, aur wahán us wadí men us bachhiye kí gardan tor den; 5 tab baní Láwí jo káhin hain nazdík áen, kyünki KHUDÁWAND tumháre Khudá ne un ko chun liyá hai kí KHUDÁWAND kí khidmat karen, aur us ke nám se barakat diyá karen, aur un hí ke kahne ke mutábíq har jhagre aur már pí ke muqaddame ká faisala huá kare; 6 phir is shahr ke sab buzurg, jo us maqtúl ke sab se nazdík rahnewále hon, us bachhiye ke úpar jis kí gardan us wadí men torí gayí, apne apne háth dhoen; 7 aur yún kahen, kí Hamáre háth se yih khún nahín huá, aur na yih hamári ánkho ká dekhá huá hai. 8 So ai KHUDÁWAND, apní qaum Isráíl ko, jise tú ne chhuráyá hai, mu'áf kar, aur begunáh ke khún ko apní qaum Isráíl ke zimme na lagá. Tab wuh khún un ko mu'áf kar diyá jáegá. 9 Yún tum us kám ko karke, jo KHUDÁWAND ke nazdík durust hai, begunáh ke khún kí jawábdihí ko apne úpar se dúr o dafa' karná.

10 Jab tum apne dushmanon se jang karne ko níklo, aur KHUDÁWAND tumhárá Khudá un ko tumháre háth men kar de, aur tum un ko asír kar láo, 11 aur un asíron men kisí khúbsúrat 'aurat ko dekhkar tum us par farefta ho jáo, aur us ko bi-yáh lená cháho, 12 to tum use apne ghar le áná, aur wuh apná sir mundwáe aur apne nákhun tarashwáe, 13 aur apní asíri ká libás utárkar tumháre ghar men rahe, aur ek mahíne tak apne mán báp ke liye mátam kare; is ke ba'd tum us ke pás jákar us ke shauhar honá, aur wuh tumhári bíwí bane. 14 Aur agar wuh tum ko na bháe, to jahán wuh cháhe us ko jáne dená, lekin rupaye kí khátir us ko hargíz na bechná, aur us se laundí ká sá sulúk na karná, is liye kí tum ne us kí hurmat le lí hai.

15 Agar kisí mard kí do bíwiyán hon, aur ek mahbúba aur dúsrí gair-mahbúba ho, aur mahbúba aur

gairmahbūba donon se laṛke hon, aur pahlauṭhā beṭā gairmahbūba se ho, 16 to jab wuh apne beṭon ko apne māl kā wāris kare, to wuh mahbūba ke beṭe ko gairmahbūba ke beṭe par, jo fi'lhaqīqat pahlauṭhā hai, fauqīyat dekar pahlauṭhā na ṭhahrāe: 17 balki wuh gairmahbūba ke beṭe ko apne sab māl kā dūnā hissa dekar use pahlauṭhā māne; kyūnki wuh us kī quwwat kī ibtidā hai, aur pahlauṭhe kā haqq usī kā hai.

18 Agar kisī ādmī kā ziddī aur gardankash beṭā ho, jo apne bāp yā mān kī bāt na māntā ho, aur un ke tambīh karne par bhī un kī na suntā ho, 19 to us ke mān bāp use pakaṛkar aur nikālkar us shahr ke buzurgon ke pās us jagah ke phāṭak par le jāen; 20 aur wuh us ke shahr ke buzurgon se 'arz karen, ki Yih hamārā beṭā ziddī aur gardankash hai, yih hamārī bāt nahīn māntā, aur 'urāū aur sharābī hai. 21 Tab us ke shahr ke sab log use sangsār karen, ki wuh mar jāe. Yūn tum aisī burāī ko apne darmiyān se dūr karnā. Tab sab Isrāīlī sunkar darjāenge.

22 Aur agar kisī ne koī aisā gunāh kiyā ho, jis se us kā qatl wājib ho, aur tum use mārkār darakht se ṭāng do; 23 to us kī lāsh rāt bhar darakht par laṭkī na rahe, balki tum usī dīn use dafn kar denā; kyūnki jise phānsī miltī hai wuh Khudā kī taraf se mal'ūn hai, tā na ho ki tum us mulk ko nāpāk kar do jise Khudāwānd tumhārā Khudā tum ko mīrās ke taur par detā hai.

22 Tum apne bhāī ke bail yā bheṛ ko bhāṭaktī dekhkar us se rūposhī na karnā, balki zarūr tum us ko apne bhāī ke pās pahunṇchā denā. 2 Aur agar tumhārā bhāī tumhāre nazdīk na rahtā ho, yā tum us se wāqif na ho, to tum us jānwar ko apne ghar le ānā aur wuh tumhāre pās rahe, jab tak tumhārā bhāī us kī talāsh na kare, tab tum use us ko de denā. 3 Tum us ke gadhe aur us ke kapṛe se bhī aisā hī karnā; garaz, jo kuchh tumhāre bhāī se khoyā jāe, aur tum ko mile, tum us se aisā hī karnā, aur rūposhī na karnā.

4 Tum apne bhāī kā gadhā yā bail rāste meṅ girā huā dekhkar us se rūposhī na karnā, balki zarūr us ke uṭhāne meṅ us kī madad karnā.

5 'Aurat mard kā libās na pahine, aur na mard 'aurat kī poshāk pahine; kyūnki jo aisā kām kartā hai, wuh Khudāwānd tumhāre Khudā ke nazdīk makrūh hai.

6 Agar rāh chalte ittifaqan kisī parande kā ghonslā darakht yā zamīn par bachchon yā andon samet tum ko mil jāe, aur mān bachchon yā andon par baiṭhī hūī ho, to tum bachchon ko mān samet na pakaṛ lenā; 7 bachchon ko tum lo, to lo, par mān ko zarūr chhoṛ denā, tākī tumhārā bhalā ho, aur tumhārī 'umr darāz ho.

8 Jab tum koī nayā ghar banāo, to apnī chhat par munder zarūr lagānā, tā na ho ki koī ādmī wahān se gire, aur tumhāre sabab se wuh khūn tumhāre hī gharwālon par ho. 9 Tum apne tākistān meṅ do qism ke bīj na bonā, tā na ho ki sārā phal ya'nī jo bīj tum ne boyā, aur tākistān kī paidāwār donon zabt kar liye jāen.

10 Tum bail aur gadhe donon ko ek sāth jotkar hal na chalānā. 11 Tum ūn aur ṣan donon kī milāwat kā binā huā kapṛā na pahinnā.

12 Tum apne oṛhne kī chādar ke chāron kanaron par jhālar lagāyē karnā.

13 Agar koī mard kisī 'aurat ko biyāhe, aur us ke pās jāe, aur ba'd us ke us se nafrat karke 14 sharmnāk bāteṅ us ke haqq meṅ kahe, aur use badnām karne ke liye yih da'wā kare, ki Maīn ne is 'aurat se biyāh kiyā, aur jab maīn us ke pās gayā, to maīn ne kunwārepan ke nishān us meṅ nahīn pāe: 15 tab us laṛkī kā bāp aur us kī mān us laṛkī ke kunwārepan ke nishānon ko us shahr ke phāṭak par buzurgon ke pās le jāen, 16 aur us laṛkī kā bāp buzurgon se kahe, ki Maīn ne apnī beṭī is shakhs ko biyāh dī, par yih us se nafrat rakhtā hai, 17 aur sharmnāk bāteṅ us ke haqq meṅ kahtā, aur yih da'wā kartā hai, ki Maīn ne terī beṭī meṅ kunwārepan ke nishān nahīn pāe, hālānki merī beṭī ke kunwārepan ke nishān yih maujūd haiṅ. Phir wuh us chādar ko shahr ke buzurgon ke āge phailā den. 18 Tab shahr ke buzurg us shakhs ko pakaṛkar use koṛe lagāen, 19 aur us se chāndī kī sau misqāl jurmāna lekar us laṛkī ke bāp ko den; is liye

ki us ne ek Isráilí kunwárf ko badnám kiyá; aur wuh us kí bífí baní rahe, aur wuh zindagí bhar us ko taláq na dene páe. 20 Par agar yih bát sach ho, kí larí men kunwárepan ke nishán nahín páe gaye, 21 to wuh us larí ko us ke báp ke ghar ke darwáze par níkal láen, aur us ke shahr ke log use sangsár karen, kí wuh mar jae; kyúntí us ne Isráil ke darmi-yán sharárat kí, kí apne báp ke ghar men fáhishapan kiyá. Yún tum aísí burái ko apne darmi-yán se dafa' karná.

22 Agar koí mard kisé shauharwálf 'aurat se ziná karte pakrá jae, to wuh donon már dále jae, ya'ní wuh mard bhi jis ne us 'aurat se suhbat kí, aur wuh 'aurat bhi. Yún tum Isráil men se aísí burái ko dafa' karná.

23 Agar koí kunwárf larí kisé shakhs se mansúb ho gayí ho, aur koí dúsrá ádmí use shahr men pákar us se suhbat kare; 24 to tum un donon ko us shahr ke phátak par níkal lána, aur un ko tum sangsár kar dená, kí wuh mar jae; larí ko, is liye kí wuh shahr men hote hue na chilláí, aur mard ko, is liye kí us ne apne hamsáye kí bífí ko be-hurmat kiyá. Yún tum aísí burái ko apne darmi-yán se dafa' karná.

25 Par agar us ádmí ko wuhí larí, jis kí nisbat ho chuki ho, kisé maidán ya khet men mil jae, aur wuh ádmí jabran us se suhbat kare, to faqat wuh ádmí hí, jis ne suhbat kí, már dále jae; 26 par us larí se kuchh na karná, kyúntí larí ká aísá gunáh nahín jis se wuh qatl ke láiq thahre, is liye kí yih bát aísí hai jaise koí apne hamsáye par hamla kare aur use már dále; 27 kyúntí wuh larí use maidán men milí, aur wuh mansúba larí chilláí bhi, par wahán koí aísá na thá jo use chhurátá.

28 Agar kisé ádmí ko koí kunwárf larí mil jae, jis kí nisbat na hui ho, aur wuh use pakarkar us se suhbat kare aur donon pakre jae; 29 to wuh mard jis ne us se suhbat kí ho, larí ke báp ko chándí kí pachás misqál de, aur wuh larí us kí bífí bane, kyúntí us ne use behurmat kiyá, aur wuh use apní zindagí bhar taláq na dene páe.

30 Koí shakhs apne báp kí bífí se biyáh na kare, aur apne báp ke dáman ko na khole.

23 Jis ke khushiye kuchle gaye hon, ya alat kát dáli gayí ho, wuh KHUDÁWAND kí jamá'at men áne na páe.

2 Koí harámzáda KHUDÁWAND kí jamá'at men dákhil na ho. Daswín pusht tak us kí nasl men se koí KHUDÁWAND kí jamá'at men áne na páe.

3 Koí 'Ammoní ya Moábí KHUDÁWAND kí jamá'at men dákhil na ho. Daswín pusht tak un kí nasl men se koí KHUDÁWAND kí jamá'at men kabhi áne na páe; 4 is liye kí jab tum Misr se nikalkar á rahe the, to unhon ne rotí aur pání lekar ráste men tumhára istiqbál nahín kiyá, balki Ba'or ke beṭe Ba'am ko Masopatániya ke Fator se ujrát par bulwayá, táki wuh tum par la'nat kare. 5 Lekin KHUDÁWAND tumháre Khudá ne Ba'am kí na suní, balki KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumháre liye us la'nat ko barakat se badal diya, is liye kí KHUDÁWAND tumháre Khudá ko tum se muhabbat thá. 6 Tum apní zindagí bhar kabhi un kí salámatí ya sa'adat ke khwahán na honá.

7 Tum kisé Adomí se nafrat na rakhná, kyúntí wuh tumhára bhái hai. Tum kisé Misrí se bhi nafrat na rakhná, kyúntí tum us ke mulk men pardesí hokar rahe the. 8 Un kí tisrí pusht ke jo larke paidá hon, wuh KHUDÁWAND kí jamá'at men áne páen.

9 Jab tum apne dushmanon se larne ke liye dal bándhkar niklo, to apne ko har burí chíz se bacháe rakhná. 10 Agar tumháre darmi-yán koí aísá ádmí ho, jo rát ko ihtilám ke sabab se nápak ho gayá ho, to wuh khaimagáh se báhar níkal jae, aur khaimagáh ke andar ná ae; 11 lekin jab sham hone lage, to wuh pání se gusl kare, aur jab áftáb gurúb ho jae to khaimagáh men ae. 12 Aur khaimagáh ke báhar tum koí jagah aísí thahrá dená, jahan tum apní hájat ke liye já sako; 13 aur apne sáth apne hathyáron men ek mekh bhi rakhná, táki jab báhar tum ko hájat ke liye baithná ho, to us se jagah khod liya karo, aur lautte waqt apne fuzle ko dhámk diya karo: 14 is liye kí KHUDÁWAND tumhára Khudá terí khaimagáh men phirá kartá hai, táki tum ko bacháe, aur

tumhāre dushmanon ko tumhāre hāth men kar de; so tumhāri khaimagāh pak rahe, tā na ho ki wuh tum men najāsat ko dekhkar tum se phir jāe.

15 Agar kisī kā gulām apne āqā ke pās se bhāgkar tumhāre pās panāh le; to tum us ke āqā ke hawāle na kar denā; 16 balki wuh tumhāre sath tumhāre hī bīch tumhāri bastiyon men se jo use achchhī lage use chhunkar usī jagah rahe: so tum use hargiz na satānā.

17 Isrāīlī larkeyon men koī fāhisha na ho, aur na Isrāīlī larkeyon men koī lūti ho. 18 Tum kisī fāhisha kī kharchī, yā kutte kī ujrāt, kisī mannāt ke liye, KHUDĀWAND apne Khudā ke ghar men na lānā, kyūnki yih donon KHUDĀWAND tumhāre Khudā ke nazdik makrūh hain.

19 Tum apne bhāī ko sūd par qarz na denā, khwāh wuh rupaye kā sūd ho, yā anāj kā sūd, yā kisī aisi chīz kā sūd ho jo biyāj par dī jāyā kartī hai. 20 Tum pardesī ko sūd par qarz do to do; par apne bhāī ko sūd par qarz na denā; tāki KHUDĀWAND tumhārā Khudā us mulk men, jis par tum qabza karne jā rahe ho, tumhāre sab kāmōn men, jin ko tum hāth lagāo, tum ko barakat de.

21 Jab tum KHUDĀWAND apne Khudā kī khātir mannāt māno, to us ke purā karne men der na karnā, is liye ki KHUDĀWAND tumhārā Khudā zarūr us ko tum se talab karegā, tab tum gunahgār thahroge. 22 Lekin agar tum mannāt na māno, to tumhārā koī gunāh nahīn. 23 Jo kuchh tumhāre munh se nikle, use dhyān karke purā karnā, aur jaisī mannāt tum ne KHUDĀWAND apne Khudā ke liye mānī ho, us ke mutābiq razā kī qurbānī jis kā wa'da tumhāri zabān se huā guzrānā.

24 Jab tum apne hamsāye ke tākistān men jāo, to jitne angūr chāho peṭ bharkar khāo, par apne bartan men na rakh lenā.

25 Jab tum apne hamsāye ke khare khet men jāo, to apne hath se bālen tor sakte ho, par apne hamsāye ke khare khet ko hansūā na lagānā.

24 Agar koī mard kisī 'aurat se biyāh kare, aur pīchhe us men koī aisi behūda bāt pāe, jis se us 'aurat kī taraf us kī iltifāt na rahe, to wuh us kā talāqnāma likhkar us ke hawāle kare aur use

apne ghar se nikāl de. 2 Aur jab wuh us ke ghar se nikāl jāe, to wuh dūsre mard kī ho saktī hai. 3 Par agar dūsra shauhar bhī us se nākhush rahe, aur us kā talāqnāma likhkar us ke hawāle kare, aur use apne ghar se nikāl de, yā wuh dūsra shauhar jis ne us se biyāh kiya ho mar jāe, 4 to us kā pahlā shauhar, jis ne use nikāl diya thā, us 'aurat ke nāpāk ho jāne ke ba'd phir us se biyāh na karne pāe, kyūnki aisi kām KHUDĀWAND ke nazdik makrūh hai. So tum us mulk ko, jise KHUDĀWAND tumhārā Khudā mirās ke taur par tum ko detā hai, gunahgār na banānā.

5 Jab kisī ne koī nayī 'aurat biyāhi ho, to wuh jang ke liye na jāe, aur na koī kām us ke supurd ho. Wuh sāl bhar tak apne hī ghar men āzād rahkar apnī biyāhi hūī bīwi ko khush rakkhe. 6 Koī shakhs chakkī ko yā us ke upar ke pāt ko girau na rakkhe, kyūnki yih to goyā ādmī kī jān ko girau rakhnā hai.

7 Agar koī shakhs apne Isrāīlī bhāiyon men se kisī ko gulām banāe yā bechne kī niyat se churātā huā pakrā jāe, to wuh chor mār dālā jāe. Yūn tum aisi burāī apne darmiyan se dafa' karnā.

8 Korh kī bīmāri kī taraf se hoshyār rahnā, aur Lāwī kāhinon kī sab bāton ko jo wuh tum ko batāen jānfishānī se mānnā, aur un ke mutābiq 'amal karnā; jaisā main ne un ko hukm kiya hai, waisā hī dhyān dekar karnā. 9 Yād rakhnā ki KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne, jab tum Misr se nikalkar ā rahe the, to rāste men Maryam se kyā kiya.

10 Jab tum apne bhāī ko kuchh qarz do, to girau kī chīz lenne ko us ke ghar men na ghusnā. 11 Tum bāhar hī khare rahnā, aur wuh shakhs jise tum qarz do khud girau kī chīz bāhar tumhāre pās lāe. 12 Aur agar wuh shakhs miskin ho, to us kī girau kī chīz ko pās rakhkar so na jānā; 13 balki jab āftāb gurūb hone lage, to us kī chīz use pher denā, tāki wuh apnā orhnā orhkar soe, aur tum ko du'ā de, aur yih bāt tumhāre liye KHUDĀWAND tumhāre Khudā ke huzūr rāstbāzī thahregī.

14 Tum apne garīb aur muhtāj khādīm par zulm na karnā, khwāh wuh tumhāre bhāiyon men se ho, khwāh un pardesiyan men se, jo

tumhāre mulk ke andar tumhārī bastiyon meṁ rahte hon. 15 Tum usī dīn is se pahle kī āftāb gurūb ho us kī mazdūrī use denā, kyūṅkī wuh garīb hai, aur us kā dil mazdūrī meṁ lagā rahtā hai; tā na ho kī wuh KHUDĀWAND se tumhāre khilāf far-yād kare, aur yih tumhāre haqq meṁ gunāh ṭhahre.

16 Beṭon ke badle bāp māre na jāen, na bāp ke badle beṭe māre jāen. Har ek apne hī gunāh ke sabab se mārā jāe.

17 Tum pardesī yā yatīm ke muqad-dame ko na bigāṛnā, aur na bewa ke kapṛe ko girau rakhnā: 18 balkī yād rakhnā, kī tum Misr meṁ gulām the, aur KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne tum ko wahān se chhurāyā; isī liye main tum ko is kām ke karne kā hukm detā hūn.

19 Jab tum apne khet kī fasl kāṭo, aur koī pulā khet meṁ bhūl se rah jāe, to us ke lena ko wāpas na jānā. Wun pardesī, aur yatīm, aur bewa ke liye rahe, tākī KHUDĀWAND tumhārā Khudā tumhāre sab kāmōṁ meṁ jin ko tum hāth lagāo, tum ko barakat bakhshē.

20 Jab tum apne zaitūn ke darakht ko jhāro, to us ke ba'd us kī shākhon ko dobāra na jhāṛnā, balkī wuh pardesī, aur yatīm, aur bewa ke liye rahe. 21 Jab tum apne tākistān ke angūron ko jama' karo, to us ke ba'd us kā dāna dāna na toṛ lenā. Wuh pardesī, aur yatīm, aur bewa ke liye rahe. 22 Aur yād rakhnā, kī tum Misr ke mulk meṁ gulām the; isī liye main tum ko is kām ke karne kā hukm detā hūn.

25 Agar logon meṁ kisī tarah kā jhagṛā ho, aur wuh 'adālat meṁ āen, tākī qāzī un kā insāf karen, to wuh sādīq ko begunāh ṭhahraen aur sharīr par fatwā den. 2 Aur agar wuh sharīr pītne ke lāiq nikle, to qāzī use zamīn par liṭwākar apnī āṅkhon ke sāmne us kī sharārat ke mutābiq use gīn gīnkar koṛe lagwāe. 3 Wuh use chālīs koṛe lagāe: is se ziyāda na māre, tā na ho, kī is se ziyāda koṛe lagāne se tumhārā bhāī tum ko haqīr ma'lūm dene lage.

4 Dāen meṁ chalte hue bail kā munh na bāndhnā.

5 Agar kāī bhāī milkar sāth rahte hon, aur ek un meṁ se beaulād mar

jāe, to us marhūm kī bīwī kisī ajnabī se biyāh na kare, balkī us ke shauhar kā bhāī us ke pās jākar use apnī bīwī banā le, aur shauhar ke bhāī kā jo haqq hai, wuh us ke sāth adā kare; 6 aur us 'aurat ke jo pahlā bachcha ho, wuh is ādmī ke marhūm bhāī ke nām kā kahlāe, tākī us kā nām Isrāīl meṁ se miṭ na jāe. 7 Aur agar wuh ādmī apnī bhāwaj se biyāh karnā na chāhe, to us kī bhāwaj phāṭak par buzurgon ke pās jāe aur kahe, Merā dewar Isrāīl meṁ apne bhāī kā nām bahāl rakhne se inkār kartā hai, aur mere sāth dewar kā haqq adā karnā nahīn chāhtā. 8 Tab us ke shahr ke buzurg us ādmī ko balwākar use samjhāen, aur agar wuh apnī bāt par qāim rahe, aur kahe kī Mujh ko us se biyāh karnā manzūr nahīn, 9 to us kī bhāwaj buzurgon ke sāmne us ke pās jākar us ke pānw se jūtī utāre, aur us ke munh par thūk de, aur yih kahe, kī Jo ādmī apne bhāī kā ghar ābād na kare, us se aisā hī kiyā jāegā. 10 Tab Isrāīlīon meṁ us kā nām yih par jāegā, kī Yih us shakhs kā ghar hai, jis kī jūtī utārī gayī thī.

11 Jab do shakhs āpas meṁ laṛte hon, aur ek kī bīwī pās jākar apne shauhar ko us ādmī ke hāth se chhurane ke liye jo use mārta ho, apnā hāth baṛhāe aur us kī sharmgāh ko pakar le, 12 to tum us kā hāth kāṭ dālnā, aur zarā tars na khānā.

13 Tum apne thaile meṁ tarah tarah ke chhoṭe aur baṛe bāt na rakhnā. 14 Tum apne ghar meṁ tarah tarah ke chhoṭe aur baṛe paimāne bhī na rakhnā. 15 Tumhārā bāt pūrā aur ṭhīk aur tumhārā paimāna bhī pūrā aur ṭhīk ho, tākī us mulk meṁ, jise KHUDĀWAND tumhārā Khudā tum ko detā hai, tumhārī 'umr darāz ho. 16 Is liye kī wuh sab, jo aise aise fareb ke kām karte hain, KHUDĀWAND tumhāre Khudā ke nazdīk makrūh hain.

17 Yād rakhnā kī jab tum Misr se nikalkar ā rahe the, to rāste meṁ 'Amālīqīon ne tumhāre sāth kyā kiyā; 18 kyūṅkī wuh rāste meṁ tumhāre muqābil āe, aur go tum thake mānde the taubhī unhon ne un ko jo kamzor aur sab se pīchhe the mārā; aur un ko Khudā kā khauf na āyā. 19 Is liye jab KHUDĀWAND tumhārā Khudā us mulk meṁ, jise KHUDĀWAND tum-

Khudá mīrás ke taur par tum ko qabza karne ko detá hai, tumháre sab dushmanon se, jo áas pás hain, tum ko ráhat bakhshé, to tum 'Amáliqion ke nám o nishán ko safhá e rozgár se miṭá dená; tum is bát ko na bhúlná.

26 Aur jab tum us mulk men, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko mīrás ke taur par detá hai, pahuncho, aur us par qabza karke us men bas jáo; 2 tab jo mulk KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko detá hai, us kí zamín men jo qism qism kí chízen tum lagáo, un sab ke pahle phal ko ek ṭokre men rakhkar us jagah le jáná, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá apne nám ke maskan ke liye chune. 3 Aur un dinon ke káhin ke pás jákar us se kahná, kí A'j ke din main KHUDÁWAND tere Khudá ke huzúr iqrár kartá hún, kí main us mulk men, jise ham ko dene kí qasam KHUDÁWAND ne hamáre bápádádá se khái thá, á gayá hún. 4 Tab káhin tumháre háth se us ṭokre ko lekar KHUDÁWAND tumháre Khudá ke mazbah ke áge rakkhe. 5 Phir tum KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr yún kahná, kí Merá báp ek Arámí thá, jo marne par thá; wuh Mīsr men jákar wahán rahá, aur us ke log thore se the, aur wahín wuh ek barí aur zoráwar aur kasru't ta'dád qaum ban gayá. 6 Phir Mīsrion ne sam se burá sulúk kiyá, aur ham ko dukh diyá, aur ham se saṭht khidmat lí. 7 Aur ham ne KHUDÁWAND apne bápádádá ke Khudá ke huzúr faryád kí, to KHUDÁWAND ne hamárá faryád suní, aur hamárá musíbat, aur mihnat, aur mazlúmi dekhí; 8 aur KHUDÁWAND qawí háth, aur baland bázu se barí haibat aur nishánon aur mu'jizon ke sáth ham ko Mīsr se nikál láyá; 9 aur ham ko is jagah lákar us ne yih mulk, jis men dúdh aur shahd bahtá hai, ham ko diyá hai. 10 So ab ai KHUDÁWAND, dekh, jo zamín tú ne mujh ko di hai, us ká pahlá phal main tere pás le áyá hún. Phir tum use KHUDÁWAND apne Khudá ke áge rakh dená aur KHUDÁWAND apne Khudá ko sijda karná. 11 Aur tum aur Láwí, aur jo musáfir tumháre bích rahte hon, sab ke sab milkar un sab ni'maton ke liye jin ko KHUDÁWAND tumháre Khudá ne

tum ko aur tumháre gharáne ko bakhshá ho, khushi karná.

12 Aur jab tum tíare sál, jo dahyaki ká sál hai, apne sáre mál kí dahyaki nikál chuko, to use Láwí, aur musáfir, aur yatím, aur bewa ko dená, táki wuh use tumhárá bastiyon men kháen aur ser hon. 13 Phir tum KHUDÁWAND apne Khudá ke áge yún kahná, kí Main ne tere ahkám ke mutábíq, jo tú ne mujhe diyé, muqaddas chízon ko apne ghar se nikálá, aur un ko Láwíon aur musáfiron aur yatímon aur bewáon ko de bhí diyá; aur main ne tere kísi hukm ko nahín ṭálá, aur na un ko bhúlá: 14 aur main ne apne má-tam ke waqt un chízon men se kuchh nahín kháýá, aur nápak hálat men un ko alag nahín kiyá, aur na un men se kuchh murdon ke liye diyá. Main ne KHUDÁWAND apne Khudá kí bát máni hai, aur jo kuchh tú ne hukm diyá, usí ke mutábíq 'amal kiyá. 15 A'smán par se, jo terá muqaddas maskan hai, nazar kar, aur apní qaum Isráíl ko, aur us mulk ko barakat de, jis mulk men dúdh aur shahd bahtá hai, aur jis ko tú ne us qasam ke mutábíq jo tú ne hamáre bápádádá se khái, ham ko 'atá kiyá hai.

16 KHUDÁWAND tumhárá Khudá áj tum ko in áin aur ahkám ke mánne ká hukm detá hai: so tum apne sáre dil aur sári ján se in ko mánná, aur in par 'amal karná. 17 Tum ne áj ke din iqrár kiyá hai, kí KHUDÁWAND tumhárá Khudá hai, aur tum us kí ráhon par chaloge, aur us ke áin aur farmán aur ahkám ko mánoge, aur us kí bát sunoge; 18 aur KHUDÁWAND ne bhí áj ke din tum ko, jaisá us ne wa'da kiyá thá, apní kháss qaum qarár diyá hai, táki tum us ke sab hukmon ko máno; 19 aur wuh sab qaumon se, jin ko us ne paidá kiyá hai, ta'ríf aur nám aur 'izzat men tum ko mumtáz kare; aur tum us ke kahne ke mutábíq KHUDÁWAND apne Khudá kí muqaddas qaum ban jáo.

27 Phir Músa ne baní Isráíl ke buzurgon ke sáth hokar logon se kahná, kí Jitne hukm áj ke din main tum ko detá hún, un sab ko mánná. 2 Aur jis din tum Yardan pár hokar us mulk men, jise

KHUDÁWAND tumhárá **Khudá** tum ko detá hai, pahuncho, to tum bare bare patthar khare karke un par chüne kí astarkáí karná; 3 aur pár ho jáne ke ba'd is sharí'at kí sab báten un par likhná; táki us wa'de ke mutá-biq jo **KHUDÁWAND** tumháre báp dáda ke **Khudá** ne tum se kiyá, us mulk men, jise **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá** tum ko detá hai, ya'ní us mulk men jahán dúdh aur shahd bahtá hai tum pahunch jáo. 4 So tum Yardan ke pár hokar un pattharon ko, jin kí bábat main tum ko áj ke dín hukm detá hún, koh i 'Aibál par nasb karke un par chüne kí astarkáí karná. 5 Aur wahín **KHUDÁWAND** apne **Khudá** ke liye pattharon ká ek mazbah banána; aur lohe ká kol auzár un par na lagána. 6 Aur tum **KHUDÁWAND** apne **Khudá** ká mazbah betaráshe pattharon se banána; aur us par **KHUDÁWAND** apne **Khudá** ke liye sokhtaní qurbánín guzránná. 7 Aur wahín salámatí kí qurbánín chaḥáná, aur un ko kháná, aur **KHUDÁWAND** apne **Khudá** ke huzúr khushí manána. 8 Aur un pattharon par is sharí'at kí sab báten sáf sáf likhná.

9 Phir **Musá** aur **Láwí** káhinon ne sab baní Isráíl se kahá, Ai Isráílo: khámosh ho jáo, aur suno. Tum áj ke dín **KHUDÁWAND** apne **Khudá** kí qaum ban gaye ho. 10 So tum **KHUDÁWAND** apne **Khudá** kí bát sunná, aur us ke sab áin aur ahkám par, jo áj ke dín main tum ko detá hún, 'amal karná.

11 Aur **Musá** ne usí dín logon se tákid karke kahá, ki 12 Jab tum Yardan pár ho jáo, to koh i Garizím par Shama'un, aur **Láwí**, aur Yahúdáh, aur Ishkár, aur Yúsuf, aur Binyamín khare hon, aur logon ko barakat sunáen. 13 Aur **Rúbin** aur **Jadd**, aur **A'shar**, aur **Zabúlún**, aur **Dán**, aur **Naf-tálí** koh i 'Aibál par khare hokar la'nat sunáen. 14 Aur **Láwí** baland áwáz se sab Isráíli ádmion se kahen, ki

15 La'nat us ádmí par, jo kárlgarí kí san'at kí tarah khodí hui yá dháli hui murat banákar, jo **KHUDÁWAND** ke nazdíq makruh hai, us ko kisí poshída jagah men nasb kare: aur sab log jawáb den aur kahen, A'mín.

16 La'nat us par jo apne báp yá mán ko haqír jáne: aur sab log kahen, A'mín.

17 La'nat us par jo apne parausí kí hadd ke nishán ko haḥae: aur sab log kahen, A'mín.

18 La'nat us par jo andhe ko ráste se gunráh kare: aur sab log kahen, A'mín.

19 La'nat us par jo pardsí, aur yatím, aur bewa ke muqaddame ko bigáre: aur sab log kahen, A'mín.

20 La'nat us par jo apne báp kí bíwí se mubásharat kare, kyúñki wuh apne báp ke dáman ko beparda kartá hai: aur sab log kahen, A'mín.

21 La'nat us par jo kisí chaupáye ke sáth jimá' kare: aur sab log kahen, A'mín.

22 La'nat us par jo apní bahin se mubásharat kare, khwáh wuh us ke báp kí betí ho, khwáh mán kí: aur sab log kahen, A'mín.

23 La'nat us par jo apní sás se mubásharat kare: aur sab log kahen, A'mín.

24 La'nat us par jo apne hamsáye ko poshídaḡí men máre: aur sab log kahen, A'mín.

25 La'nat us par jo begunáh ko qatl karne ke liye in'am le: aur sab log kahen, A'mín.

26 La'nat us par jo is sharí'at kí báton par 'amal karne ke liye un par qáim na rahe: aur sab log kahen, A'mín.

28

Aur agar tum **KHUDÁWAND** apne **Khudá** kí bát ko jánfishání se máñkar us ke in sab hukmon par, jo áj ke dín main tum ko detá hún, ihtiyát se 'amal karo, to **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá** dunyá kí sab qaumon se ziyáda tum ko sarfaráz kareḡá; 2 aur agar tum **KHUDÁWAND** apne **Khudá** kí bát suno, to yih sab barakaten tum par názil hongí, aur tum ko milengí. 3 Shahr men bhí tum mubáarak hoge, aur khet men bhí mubáarak hoge. 4 Tumhári aulád aur tumhári zamín kí paidáwár, aur tumháre chaupáyon ke bachche, ya'ní gáe bail kí barhti, aur tumhári bher bakriyon ke bachche mubáarak hongé. 5 Tumhárá tokrá aur tumhári kaḥautí donon mubáarak hongé. 6 Aur tum andar áte waqt mubáarak hoge, aur báhar játe waqt bhí mubáarak hoge. 7 **KHUDÁWAND** tumháre dushmanon ko jo tum par hamla karen, tumháre rúbarú shikast dílaegá. Wuh tumháre muqábale ko to ek hí ráste se áenge, par sát sát

rāston se hokar tumhāre āge se bhāge. 8 KHUDĀWAND tumhāre ambārkhānon men, aur sab kāmōn men, jin men tum hāth lagāo, barakat kā hukm degā, aur KHUDĀWAND tumhārā Khudā us mulk men, jise wuh tum ko detā hai, tum ko barakat bakhshegā. 9 Agar tum KHUDĀWAND apne Khudā ke hukmōn ko māno, aur us kī rāhōn par chalo, to KHUDĀWAND apnī us qasam ke mutābiq, jo us ne tum se khāi, tum ko apnī pāk qaum banākar qāim rakkhegā. 10 Aur dunyā kī sab qaumen yih dekhkar ki tum KHUDĀWAND ke nām se kahlāte ho, tum se dar jāengī. 11 Aur jis mulk ko tum ko dene kī qasam KHUDĀWAND ne tumhāre bāpdādā se khāi thī, us men KHUDĀWAND tumhārī aulād ko aur tumhāre chaupāyon ke bachchon ko aur tumhārī zamīn kī paidāwār ko khūb barhākar tum ko baromand karegā. 12 KHUDĀWAND āsmān ko, jo us kā achchhā khazāna hai, tumhāre liye khol degā ki tumhāre mulk men waqt par menh barsāe, aur wuh tumhāre sab kāmōn men jin men tum hāth lagāo, barakat degā: aur tum bahut sī qaumōn ko qarz doge, par khud qarz nahīn loge. 13 Aur KHUDĀWAND tum ko dum nahīn, balki sir ṭahhrāegā, aur tum past nahīn, balki sārfarāz hī rahoge, basharte ki tum KHUDĀWAND apne Khudā ke hukmōn ko, jo main tum ko āj ke dīn detā hūn, suno, aur ihtiyāt se un par ‘amal karo; 14 aur jin bāton kā main āj ke dīn tum ko hukm detā hūn, un men se kisī se dahine yā bāen hāth murkar aur ma‘būdōn kī pairawī aur ‘ibādat na karo.

15 Lekin agar tum aisā na karo, ki KHUDĀWAND apne Khudā kī bāt sunkar us ke sab ahkām aur āin par, jo āj ke dīn main tum ko detā hūn, ihtiyāt se ‘amal karo, to yih sab la‘naten tum par nāzil hongī, aur tum ko lagengī. 16 Shahr men bhī tum la‘natī hoge, aur khet men bhī la‘natī hoge. 17 Tumhārā ṭokrā aur tumhārī kathautī donon la‘natī ṭahhrege. 18 Tumhārī aulād aur tumhārī zamīn kī paidāwār, aur tumhāre gāe bail kī barhtī, aur tumhārī bher bakriyon ke bachche la‘natī hongē. 19 Tum andar āte la‘natī ṭahroge, aur bāhar jāte bhī la‘natī ṭahroge. 20 KHUDĀWAND

un sab kāmōn men, jin ko tum irāth lagāo, la‘nat aur izzirāb aur phitkār ko tum par nāzil karegā, jab tak ki tum halāk hokar jald nest o nābūd na ho jāo; yih tumhārī un bada‘mālīon ke sabab se hogā, jin ko karne kī wajh se tum mujh ko chhor doge. 21 KHUDĀWAND aisā karegā, ki wabā tum se liptī rahegi, jab tak ki wuh tum ko us mulk se, jis par qabza karne ko tum wahān jā rahe ho, fanā na kar de. 22 KHUDĀWAND tum ko tap ī dīqq aur bukhār aur sozish aur shadīd harārat aur talwār aur bād ī samūm aur gerū se māregā, aur yih tumhāre pīchhe parē rahenge, jab tak ki tum fanā na ho jāo. 23 Aur āsmān, jo tumhāre sir par hai, pītal kā, aur zamīn, jo tumhāre nīche hai, lohe kī ho jāegī. 24 KHUDĀWAND menh ke badle tumhārī zamīn par khāk aur dhūl barsāegā: yih āsmān se tum par partī hī rahegi, jab tak ki tum halāk na ho jāo. 25 KHUDĀWAND tum ko tumhāre dushmanon ke āge shikast dilāegā: tum un ke muqābale ke liye to ek hī rāste se jāoge, aur un ke sāmne se sāt sāt rāston se hokar bhāgoge, aur dunyā kī tamām saltanaton men tum māre māre phiroge. 26 Aur tumhārī lāshen hawā ke parandon aur zamīn ke darandon kī khurāk hongī, aur koī un ko hanākār bhagāne ko bhī na hogā. 27 KHUDĀWAND tum ko Mīsr ke phorōn aur bawāsīr, aur khujlī, aur khārīsh men aisā mubtalā karegā, ki tum kabhī achchhe bhī nahīn hone ke. 28 KHUDĀWAND tum ko junūn aur nābīnāī, aur dīl kī ghabrāhat men bhī mubtalā kar degā. 29 Aur jaisā andhā andhere men ṭaṭoltā hai, waise hī tum do pahar dīn ko ṭaṭolte phiroge, aur tum apne sab dhandon men nākām rahoge; aur tum par hame-sha zulm hī hogā, aur tum lūṭte hī rahoge, aur koī na hogā jo tum ko bachāe. 30 Aurat se mangnī to tum karoge lekin dūsrā us se mubesharat karegā: tum ghar banāoge, par us men basne na pāoge: tum tākistān lagāoge, par us kā phai isti-māl na karoge. 31 Tumhārā bail tumhārī ānkhoṅ ke sāmne zabh kiya jāegā, par tum us kā gosht khāne na pāoge: tumhārā gadhā tum se jabran chhīn liya jāegā, aur tum ko phir na milegā: tumhārī bheren tumhāre dushmanon ke hāth lagengī,

aur koī na hogā, jo tum ko bachāe. 32 Tumhāre beṭe aur beṭiyān dūsrī qaum ko dī jāengī, aur tumhārī ānkhen dekhengī, aur sāre dīn un ke liye taraste taraste rah jāengī: aur tumhārā kuchh bas nahīn chalegā. 33 Tumhārī zamīn kī paidāwār aur tumhārī sārī kamāl ko ek aīsī qaum khāegī, jis se tum wāqif nahīn; aur tum sadā mazlūm aur dabe hī rahoge, 34 yahān tak kī in bāton ko apnī ānkhen se dekh dekhkar dīwāne ho jāoge. 35 KHUDĀWAND tumhāre ghuṭnon aur ṭāngon meṅ aise bure phore paidā karegā, kī un se tum pānw ke talwe se lekar sir kī chāndī tak shifā na pā sakoge. 36 KHUDĀWAND tum ko aur tumhāre bādshāh ko, jise tum apne ūpar muqarrar karoge, ek aīsī qaum ke bīch le jāegā, jise tum aur tumhāre bāpdādā jānte bhī nahīn, aur wahān tum āur ma'būdōn kī, jo mahz lakrī aur patthar haiṅ 'ibādat karoge. 37 Aur un sab qaumon meṅ, jahān jahān KHUDĀWAND tum ko pahunchāegā, tum bā'is i hairat, aur zarbu'l masal, aur angushtnumā banoge. 38 Tum khet meṅ bahut sā bīj le jāoge, lekin thorā sā jama' karoge, kyūnki ṭiddī use chāt legī. 39 Tum tākistān lagāoge, aur un par mīhnat karoge, lekin na to mai pīne aur na angūr jama' karne pāoge, kyūnki un ko kīre khā jāenge. 40 Tumhārī sab hudūd meṅ zaitūn ke darakht lage hongē, par tum un kā tel nahīn lagāne pāoge, kyūnki tumhāre zaitūn ke darakhton kā phal jhar jāyā karegā. 41 Tumhāre beṭe aur beṭiyān paidā hongī, par wuh sab tumhāre na rahenge, kyūnki wuh asīr hokar chale jāenge. 42 Tumhāre sab darakhton, aur tumhārī zamīn kī paidāwār par ṭiddiyān qabza kar lengī. 43 Pardesī, jo tumhāre bīch meṅ hogā, wuh tum se baṛhtā aur sarfarāz hotā jāegā, par tum past hī past hote jāoge. 44 Wuh tum ko qarz degā, aur tum use qarz na de sakoge: wuh sir hogā, aur tum dum ṭhahroge. 45 Aur chūnki tum KHUDĀWAND apne Khudā ke un hukmon aur āin par, jin ko us ne tum ko diyā hai, 'amal karne ke liye us kī bāt nahīn sunoge, is liye yih sab la'naten tum par āengī, aur tumhāre pīchhe parī rahengī, aur tum ko lagengī, jab tak tumhārā nās na ho jāe: 46 aur

wuh tum par aur tumhārī aulād par sadā nishān aur achambhe ke taur par rahengī; 47 aur chūnki tum bāwujūd sab chizon kī firāwānī ke farhat aur khushdilī se KHUDĀWAND apne Khudā kī 'ibādat nahīn karoge, 48 is liye bhūke aur piyāse aur nange, aur sab chizon ke muhtāj hokar tum apne un dushmanon kī khidmat karoge, jin ko KHUDĀWAND tumhāre barkhilāf bhejegā: aur gānīm tumhārī gardan par lohe kā jūā rakkhe rahegā, jab tak wuh tumhārā nās na kar de. 49 KHUDĀWAND dūr se, balki zamīn ke kanāre se, ek qaum ko tum par charhā lāegā jaise 'uqāb ṭūtkar ātā hai. Us qaum kī zabān ko tum nahīn samjhoge. 50 Us qaum ke log turshrā hongē, jo na buḍḍhon kā lihāz karenge, na jawānon par tars khāenge. 51 Aur wuh tumhāre chaupāyon ke bachchon aur tumhārī zamīn kī paidāwār ko khāte rahenge, jab tak tumhārā nās na ho jāe: aur wuh tumhāre liye anāj, yā mai, yā tel yā gāe baīl kī baṛhtī, yā tumhārī bheṛ bakriyon ke bachche kuchh nahīn chhorenge, jab tak wuh tum ko fanā na kar den. 52 Aur wuh tumhāre tamām mulk meṅ tumhārā muhāsara tumhārī hī bastiyon meṅ kiye rahenge, jab tak tumhārī ūnchī ūnchī fasīlen, jin par tumhārā bharosā hogā, gir na jāen. Tumhārā muhāsara wuh tumhāre hī us mulk kī sab bastiyon meṅ karenge, jise KHUDĀWAND tumhārā Khudā tum ko detā hai. 53 Tab us muhāsare ke mauqa' par, aur us āre waqt meṅ tum apne dushmanon se tang ākar apne hī jism ke phal ko, ya'nī apne hī beṭon aur beṭiyon kā gosht, jin ko KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne tum ko 'atā kiya hogā, khāoge. 54 Wuh shakhs, jo tum meṅ nāz-parwarda aur nāzukbadan hogā, us kī bhī apne bhāī, aur apnī ham-āgosh bīwī, aur apne bāqīmānda bachchon kī taraf, burī nazar hogī; 55 yahān tak kī wuh in meṅ se kisī ko bhī apne hī bachchon ke gosht meṅ se, jin ko wuh khud khāegā, kuchh nahīn degā; kyūnki us muhāsare ke mauqa' par, aur us āre waqt meṅ, jab tumhāre dushman tum ko tumhārī hī sārī bastiyon meṅ tang kar mārenge, to us ke pās āur kuchh bāqī na rahegā. 56 Wuh

'aurat bhí, jo tumháre darmiyán aisi nāzparwarda aur nāzukbadan hogí, ki narmí o nazákat ke sabab se apne pānw ká talwá bhí zamin se lagāne ki jur'at na kartí ho, us kí bhí apne pahlú ke shauhar aur apne hí beté aur betí, 57 aur apne hí nauzād bachche kí taraf, jo us kí ránon ke bích se niklá ho, balki apne sab larke bálon kí taraf, jin ko wuh janegí, buri nāzar hogí, kyūnki wuh tamām chizon kí qillat ke sabab se un hí ko chhip chhipkar khāegí, jab us muhāsare ke mauqa' par, aur us āre waqt men tumháre dushman tumhári hí bastiyon men tum ko tang kar māenge. 58 Agar tum is shari'at kí un sab báton par, jo is kitāb men likhí hain, ihtiyát rakhkar is tarah 'amal na karo ki tum ko KHUDÁWAND apne Khudá ke jalálí aur muhib nám ká khauf ho; 59 to KHUDÁWAND tum par 'ajíb áfaten nāzil karegá, aur tumhári aulād kí áfaton ko barhākar barí aur derpá áfaten, aur saht aur derpá bímárlān kar degá. 60 Aur Misr ke sab rog, jin se tum darte the, tum ko lagāegá, aur wuh tum ko lage rahenge. 61 Aur un sab bímárlon aur áfaton ko bhí, jo is shari'at kí kitāb men mazkúr nahín hain, KHUDÁWAND tum ko lagāegá jab tak tumhárá nás na ho jae. 62 Aur chūnki tum KHUDÁWAND apne Khudá kí bát nahín sunoge, is liye kahān to tum kasrat men āsmān ke taron kí mánind ho, aur kahān shumār men thore hí se rah jāoge. 63 Tab yih hogá, ki jaise tumháre sáth bhalái karne aur tum ko barhāne se KHUDÁWAND khushnūd huá, aise hí tum ko faná karāne aur halák kar dālne se KHUDÁWAND khushnūd hogá; aur tum us mulk se ukhār diye jāoge jahān tum us par qabza karne ko já rahe ho. 64 Aur KHUDÁWAND tum ko zamín ke ek sire se dūse sire tak tamām qaumon men paráganda karegá. Wahān tum lakrí aur patthar ke āur ma'būdon kí, jin ko tum yá tumháre bāpdádá jānte bhí nahín, parastish karoge. 65 Un qaumon ke bích tum ko chain nasīb na hogá, aur na tumháre pānw ke talwe ko áram milegá; balki KHUDÁWAND tum ko wahān dil i larzān, aur ānkhon kí dhundhlāhat, aur jí kí kurhan degá. 66 Aur tumhári jān dubdhe men

atki rahegi, aur tum rát dín darte rahoge, aur tumhári zindagi ká kol thikānā na hogá: 67 aur tum apne dilí khauf ke aur un nazzáron ke sabab se, jin ko tum apní ānkhon se dekhoge, subh ko kahoge, kí Ai kásh kí shām hotí! aur shām ko kahoge, Ai kásh kí subh hotí! 68 Aur KHUDÁWAND tum ko kfshtiyon men charhākar us ráste se Misr men lautá le jāegá jis kí bábat main ne tum se kahá, ki Tum use phir kabhí na dekhna, aur wahān tum apne dushmanon ke gulām aur laundí hone ke liye apne ko bechoge, par kol kharidār na hogá.

29 Isráílion ke sáth jis 'ahd ke bāndhne ká hukm KHUDÁWAND ne Músá ko Moáb ke mulk men diyá, usí kí yih báten hain. Yih us 'ahd se alag hai, jo us ne un ke sáth Horib men bāndhá thá.

2 So Músá ne sab Isráílion ko bulwākar un se kahá, Tum ne sab kuchh, jo KHUDÁWAND ne tumhári ānkhon ke sāmne Misr ke mulk men Fir'aun aur us ke sab khádimon, aur us ke sáre mulk se, kiyá, dekhá hai. 3 Imtihan ke wuh bare bare kām aur nishān aur bare bare karashme tum ne apní ānkhon se dekhe. 4 Lekin KHUDÁWAND ne tum ko áj tak na to aisá dil diyá jo samjhe, aur na dekhne kí āpkhen aur sunne ke kán diye. 5 Aur main chālís baras biyābān men tum ko liye phirá, aur na tumháre tan ke kapre purāne hue, aur na tumháre pānw kí jútí purání hui. 6 Aur tum isí liye rotí khāne aur mai yá sharáb píne nahín páe, táki tum ján lo, ki main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hūn. 7 Aur jab tum is jagah áe, to Hasbon ká bādsháh Sihon, aur Basan ká bādsháh 'Oj hamará muqábala karne ko nikle, aur ham ne un ko mārkar 8 un ká mulk le liyá, aur use Rúbinion ko aur Jaddion ko aur Munassion ke ádhe qabíle ko mīrás ke taur par de diyá. 9 Pas, tum is 'ahd kí báton ko mánna aur un par 'amal karná, táki jo kuchh tum karo us men tum kāmýáb ho.

10 A'j ke dín tum aur tumháre sardár, tumháre qabíle aur tumháre buzurg, aur tumháre mansabdár, aur sab Isráílí mard, 11 aur tumháre bachche, aur tumhári biwiyan, aur wuh pardesí bhí, jo tumhári khaimagāh

men rahtá hai, khwáh wuh tumhárá lakaḥará ho, khwáh saqqá sab ke sab KHUDÁWAND apne Khudá ke sámne khaḥe ho, 12 táki tum KHUDÁWAND apne Khudá ke 'ahd men, jise wuh tumháre sáth áj bándhtá, aur us kí qasam men, jise wuh áj tum se khátá hai, shámil ho; 13 aur wuh tum ko áj ke dín apní qaum qarár de, aur wuh tumhárá Khudá ho, jaisá us ne tum se kahá, jaisí us ne tumháre bápádádá Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb se qasam khái. 14 Aur main is 'ahd aur qasam men faqat tum hí ko nahín, 15 par us ko bhí, jo áj ke dín KHUDÁWAND hamáre Khudá ke huzúr yahán hamáre sáth khaḥá hai, aur us ko bhí jo áj ke dín yahán hamáre sáth nahín, un men shámil kartá hún. 16 (Tum khud jánte ho, ki Misr men ham kaise rahe, aur kyúñkar un qaumon ke bích se hokar áe jin ke darmiyán se tum guzre; 17 aur tum ne khud un kí makrúh chizen, aur lakṛí aur patthar, aur chándí, aur sone kí múraten dekhín, jo un ke hán thín.) 18 So aisá na ho ki tum men koí mard, yá 'aurat, yá khándán, yá qabíla aisá ho, jis ká dil áj ke dín KHUDÁWAND hamáre Khudá se bargashta ho, aur wuh jákar un qaumon ke deotáon kí parastish kare, yá aisá na ho ki tum men koí aísí jaḥ ho, jo indráyan aur náгдаuná paidá kare; 19 aur aisá ádmí la'nát kí yih báten sunkar dil hí dil men apne ko mubárakbád de, aur kahe, kí Khwáh main kaisá hí haṭṭí hokar tar ke sáth khushk ko faná kar dálún, taubhí mere liye salámatí hai. 20 Par KHUDÁWAND use mu'áf nahín karegá, balki us waqt KHUDÁWAND ká qahr aur us hí gairat us ádmí par barangekhta hogí, aur sab la'naten, jo is kitáb men likhí hain, us par parengí, aur KHUDÁWAND us ke nám ko safha e rozgár se miṭá degá. 21 Aur KHUDÁWAND is 'ahd kí un sab la'naton ke mutábiq jo is shari'at kí kitáb men likhí hain, use baní Isráíl ke sab qabílon men se burí sazá ke liye judá karegá. 22 aur ánewálí pushton men tumhári nasl ke log jo tumháre ba'd paidá hongé, aur pardesí bhí jo dúr ke mulk se áenge, wuh is mulk kí baláon aur KHUDÁWAND kí lagái húi bímáron ko dekhenge, 23 aur yih bhí dekhenge kí sára mulk goyá

gandhak aur namak baná pará hai, aur aisá jal gayá hai, kí is men na to kuchh boyá játá, na paidá hotá, aur na kisé qism kí ghás ugtí hai, aur wuh Sadúm, aur 'Amúrah, aur Adamah, aur Ziboim kí tarah ujaḥ gayá, jin ko KHUDÁWAND ne apne gazab aur qahr men tabáh kar dálá. 24 Tab wuh sab qaumen púchhengí, kí KHUDÁWAND ne is mulk se aisá kyún kiyá? aur aise baḥe qahr ke bhaḥakne ká sabab kyá hai? 25 Us waqt log jawáb denge, kí KHUDÁWAND in ke bápádádá ke Khudá ne jo 'ahd in ke sáth in ko mulk i Misr se nikálte waqt bándhá thá, use in logon ne chhoḥ diyá: 26 aur jákar aur ma'búdon kí 'ibádat aur parastish kí jin se wuh wáqíf na the, aur jin ko KHUDÁWAND ne in ko diyá bhí na thá. 27 Isí liye is kitáb kí likhí húi sab la'naton ko is mulk par názil karne ke liye KHUDÁWAND ká gazab is par bhaḥká, 28 aur KHUDÁWAND ne qahr, aur gusse, aur baḥe gazab men in ko in ke mulk se ukhaḥkar dústre mulk men phenká, jaisá áj ke dín záhir hai. 29 Gaib ká málík to KHUDÁWAND hamárá Khudá hí hai, par jo báten záhir kí gayí hain, wuh hamesha tak hamáre aur hamári aulád ke liye hain, táki ham is shari'at kí sab báton par 'amaḥ karen.

30 Aur jab yih sab báten, ya'ní barakat aur la'nát, jin ko main ne áj tumháre áge rakkhá hai, tum par áen, aur tum un qaumon ke bích jin men KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko hanakákar pahunchá diya ho un ko yád karo; 2 aur tum aur tumhári aulád donon KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf phiro, aur us kí bát in sab ahkám ke mutábiq, jo main áj tum ko detá hún, apne sáre dil aur apní sári ján se máno; 3 to KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumhári asíri ko palatkar tum par rahm karegá, aur phirkar tum ko sab qaumon men, jin men KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko paráganda kiyá ho, jama' karegá. 4 Agar tumháre áwáragard dunyá ke intihái hisson men bhí hon, to wahán se bhí KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko jama' karke le áegá. 5 Aur KHUDÁWAND tumhárá Khudá usí mulk men tum ko láegá jis par tumháre bápádádá ne qabza kiyá thá, aur tum us ko apne qabze men láoge:

phir wuh tum se bhalái karegá, aur tumháre bápádá se ziyáda tum ko barháegá. 6 Aur KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre aur tumhári aulád ke dil ká khatna karegá, táki tum KHUDÁWAND apne Khudá se apne sáre dil aur apní sári ján se mahabbat rakkho, aur jíte raho. 7 Aur KHUDÁWAND tumhárá Khudá yih sab la'naten tumháre dushmanon aur kína rakhnewálon par, jinhon ne tum ko satáyá, názil karegá. 8 Aur tum lautoge aur KHUDÁWAND kí bát sunoge, aur us ke sab hukmon par, jin ko main áj tum ko detá hún, 'amal karoge. 9 Aur KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko tumháre károbár aur ásaúlád aur chaupáyon ke bachchon aur zamín kí paidáwar ke liház se tumhári bhalái kí khátir tum ko baromand karegá: kyúнки KHUDÁWAND tumhári hí bhalái kí khátir phir tum se khush hogá, jaise wuh tumháre bápádá se khush thá; 10 basharte ki tum KHUDÁWAND apne Khudá kí bát ko sunkar us ke ahkám aur áin ko máno, jo shari'at kí is kitáb men likhe hain, aur apne sáre dil aur apní sári ján se KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf phiro.

11 Kyúнки wuh hukm, jo áj ke din main tum ko detá hún, tumháre liye bahut mushkil nahín, aur na wuh dúr hai. 12 Wuh ásmán par to hai nahín, ki tum kaho, ki A'smán par kaun hamári khátir charhe, aur us ko hamáre pas lákar sunáe, táki ham us par 'amal karen? 13 Aur na wuh samundar pár hai, ki tum kaho, ki Samundar pár kaun hamári khátir jáe, aur us ko hamáre pás lákar sunáe, táki ham us par 'amal karen? 14 Balki wuh kalám tumháre bahut nazdik hai; wuh tumháre munh men aur tumháre dil men hai, táki tum us par 'amal karo.

15 Dekho, main ne áj ke din zindagi aur bhalái ko, aur maut aur burái ko, tumháre áge rakkhá hai. 16 Kyúнки main áj ke din tum ko hukm kartá hún, ki tum KHUDÁWAND apne Khudá se mahabbat rakkho, aur us kí ráhon par chalo, aur us ke farmán aur áin aur ahkám ko máno, táki tum jíte raho aur barho, aur KHUDÁWAND tumhárá Khudá us mulk men tum ko barakat bakhshe, jis par qabza karne ko tum wahán já rahe ho. 17 Par agar tumhárá dil bargashta

ho jáe aur tum na suno balki gumrah hokar áur ma'búdon kí parástish aur 'ibádat karne lago, 18 to áj ke din main tum ko jatá detá hún, ki tum zarúr faná ho jáoge aur us mulk men, jis par qabza karne ko tum Yardan pár já rahe ho, tumhári 'umr daráz na hogí. 19 Main áj ke din ásmán aur zamín ko tumháre barkhiláf gawáh banátá hún, ki main ne zindagi aur maut ko, aur barakat aur la'nat ko, tumháre áge rakkhá hai: pas tum zindagi ko iktiyár karo, ki tum bhí jíte raho aur tumhári aulád bhí: 20 táki tum KHUDÁWAND apne Khudá se mahabbat rakkho, aur us kí bát suno, aur usí se lipte raho; kyúнки wuhí tumhári zindagi, aur tumhári 'umr kí darází hai; táki tum us mulk men base raho, jis ko tumháre bápádá Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb ko dene kí qasam KHUDÁWAND ne un se khái thí.

31 Aur Musá ne jákar yih báten sab Isráílion ko sunáin, 2 aur un ko kahá, ki Main to áj ke din ek sau bís baras ká hún. Main ab chal phir nahín saktá: aur KHUDÁWAND ne mujh se kahá hai, ki Tú is Yardan pár nahín jáegá. 3 So KHUDÁWAND tumhárá Khudá hí tumháre áge áge pár jáegá, aur wuhí un qaumon ko tumháre áge se faná karegá, aur tum un ke wáris hoge: aur jaisá KHUDÁWAND ne kahá hai, Yashú' tumháre áge áge pár jáegá. 4 Aur KHUDÁWAND un se wuhí karegá, jo us ne Amoríon ke bádsháh Síhon aur 'Oj aur un ke mulk se kiyá, ki un ko faná kar dálá. 5 Aur KHUDÁWAND un ko tum se shikast diláegá, aur tum un se un sab hukmon ke mutábíq pesh áná jo main ne tum ko diye hain. 6 Tum mazbút ho jáo, aur hausala rakkho; daro mat, aur na un se khauf kháo; kyúнки KHUDÁWAND tumhárá Khudá khud hí tumháre sáth játá hai; wuh tum se dastbardár nahín hogá, aur na tum ko chhoregá. 7 Phir Musá ne Yashú' ko bulákar sab Isráílion ke sámnne us se kahá, ki Tú mazbút ho já aur hausala rakh, kyúнки tú is qaum ke sáth us mulk men jáegá, jis ko KHUDÁWAND ne un ke bápádá se qasam khákar dene ko kahá thá, aur tú un ko us ká wáris banáegá

8 Aur KHUDÁWAND hí tere áge áge chalegá; wuh tere sáth rahegá, wuh tujh se na dastbardár hogá, na tujhe chhoregá; so tú khauf na kar, aur bedil na ho.

9 Aur Músá ne is shari'at ko likhkar use káhinon ke, jo baní Láwí aur KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke uthánewále the, aur Isráil ke sab buzurgon ke supurd kiyá. 10 Phir Músá ne un ko yih hukm diyá, ki Har sát baras ke ákhir men, chhutkäre ke sál ke mu'aiyan waqt par, 'id i khayám men, 11 jab sab Isráilí KHUDÁWAND tumháre Khudá ke huzúr, us jagah ákar házir hon, jise wuh khud chunegá, to tum is shari'at ko parhkar sab Isráilíon ko sunána. 12 Tum sáre logon ko, ya'ní mardon aur 'auraton, aur bachchon, aur apní bastiyon ke musáfiyon ko jama' karná, táki wuh sunen, aur síkhen aur KHUDÁWAND tumháre Khudá ká khauf mánen, aur is shari'at kí sab báton par ihtiyát rakhkar 'amal karen; 13 aur un ke larke, jin ko kuchh ma'lúm nahín, wuh bhí sunen, aur jab tak tum us mulk men jíte raho, jis par qabza karne ko tum Yardan par játe ho, tab tak wuh barábar KHUDÁWAND tumháre Khudá ká khauf mánná síkhen.

14 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Dekh, tere marne ke din á pahunché. So tú Yashú' ko bulá le aur tum donon khaima e ijtimá' men házir ho jáo, táki main use hidáyat karún. Chunáñchi Músá aur Yashú' rawána hokar khaima e ijtimá' men házir hue. 15 Aur KHUDÁWAND, abr ke sutún men hokar khaima men namúdár huá, aur abr ká sutún khaima ke darwáze par thahr gaya. 16 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Dekh, tú apne bápádádá ke sáth so jáegá, aur yih log uthkar us mulk ke ajnabí deotáon kí pairawí men, jin ke bích wuh jákar rahenge, zinákár ho jáenge, aur mujh ko chhor denge, aur us 'ahd ko, jo main ne un ke sáth bándhá hai, tor dälenge. 17 Tab us waqt merá qahr un par bharkegá, aur main un ko chhor lúngá, aur un se apná munh chhipá lúngá, aur wuh nigal liye jáenge, aur bahut sí baláen aur musíbaten un par áengí, chunáñchi wuh us din kahenge, Kyá ham par yih baláen isí sahab se nahín áin, ki hamára

Khudá hamáre darmiyán nahín? 18 Us waqt un sab bádion ke sabab se, jo áur ma'búdon kí taraf máil hokar unhon ne kí hongí, main zarúr apná munh chhipá lúngá. 19 So tum yih git apne liye likh lo, aur use baní Isráil ko síkháo, aur un ko hifz kará do, táki yih git baní Isráil ke khiláf merá gawáh rahe. 20 Is liye ki jab main un ko us mulk men jis kí qasam main ne un ke bápádádá se kháí, aur jahán dúdh aur shahd bahtá hai pahunchá dúngá, aur wuh khúb khá khákar mote ho jáenge; tab wuh áur ma'búdon kí taraf phir jáenge aur un kí 'ibádat karenge, aur mujhe haqír jánenge, aur mere 'ahd ko tor dälenge. 21 Aur yún hogá, ki jab bahut sí baláen aur musíbaten un par áengí, to yih git gawáh kí tarah un par shahádat degá; is liye ki ise un kí aulád kabhí nahín bhúlegí, kyunki is waqt bhí un ko us mulk men pahuncháne se peshtar, jis kí qasam main ne kháí hai, main un ke khayál ko jis men wuh hain jántá hún. 22 So Músá ne usí din is git ko likh liyá, aur use baní Isráil ko síkháiyá. 23 Aur us ne Nún ke bete Yashú' ko hidáyat kí, aur kahá, Mazbút ho já, aur hausala rakh: kyunki tú baní Isráil ko us mulk men le jáegá, jis kí qasam main ne un se kháí thí, aur main tere sáth rahúngá.

24 Aur aisá huá, ki jab Músá is shari'at kí báton ko ek kitáb men likh chuká, aur wuh khatm ho gayín, 25 to Músá ne Láwíon se, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko utháiyá karte the, kahá, ki 26 Is shari'at kí kitáb ko lekar KHUDÁWAND apne Khudá ke 'ahd ke sandúq ke pás rakh do, táki wuh tumháre barkhiláf gawáh rahe. 27 Kyunki main tumhári bagáwat aur gardankáshi ko jántá hún. Dekho, abhí to mere jíte jí tun KHUDÁWAND se bagáwat karte rahe ho, to mere marne ke ba'd kitná ziyáda na karoge? 28 Tum apne qabílon ke sab buzurgon aur mansab-dáron ko mere pás jama' karo, táki main yih báten un ke kánon men dál dún, aur ásmán aur zamín ko un ke barkhiláf gawáh banáun. 29 Kyunki main jántá hún, ki mere marne ke ba'd tum apne ko bigár loge, aur us taríq se jis ká main ne tum ko hukm diyá hai, phir jáoge;

tab ákhiri aiyám men tum par áfát tūtegi, kyūnki tum apní karníon se KHUDÁWAND ko gussa diláne ke liye wuh kám karoge, jo us kí nazar men burá hai.

30 So Musá ne is gít kí báten Isráíl kí sári jamá'at ko ákhir tak kah sunáin.

32 Kán lagáo, ai ásmáno, aur main bolúngá;

Aur zamín mere munh kí báten sune.

2 Merí ta'lim menh kí tarah bars-egí,

Merí taqrír shabnam kí mánind tapkegi;

Jaise narm ghás par phuár partí ho,

Aur sabzí par jhariyán.

3 Kyūnki main KHUDÁWAND ke nám ká ishtihár dúngá:

Tum hamáre Khudá kí ta'zim karo.

4 Wuh wuhí Chatán hai: us kí san'at kámil hai;

Kyūnki us kí sab ráhen insáf kí hai:

Wuh wafádár Khudá, aur badí se mubarrá hai,

Wuh munsif aur barhaqq hai.

5 Yih log us ke sáth burí tarah se pesh áe.

Yih us ke farzand nahín. Yih un ká 'aib hai;

Yih sab kajrau aur terhí nasl hai.

6 Kyá tum, ai bewuqúf aur kam'aql logo,

Is tarah KHUDÁWAND ko badla doge?

Kyá wuh tumhárá báp nahín, jis ne tum ko kharídá hai?

Us hí ne tum ko banáyá aur qiyám bakhshá.

7 Qadím aiyám ko yád karo, Nasl dar nasl ke barson par gaur karo:

Apne báp se púchho, wuh tum ko batáega;

Buzurgon se suwál karo, wuh tum se bayán karenge.

8 Jab Haqq Ta'álá ne qaumon ko mirás bántí

Aur baní Ádam ko judá judá kiya

To us ne qaumon kí sarhadden Baní Isráíl ke shumár ke mutá-biq thahráin.

9 Kyūnki KHUDÁWAND ká hissa usí ke log hai;

Ya'qúb us kí mirás ká qur'a hai.

10 Wuh KHUDÁWAND ko wíráne Aur sūne haulnák biyábán men milá;

KHUDÁWAND us ke chaugirdrahá, us ne us kí khabar lí,

Aur use apní ákh kí putlí kí tarah rakkhá.

11 Jaise 'uqáb apne ghonsle ko hilá hilákar

Apne bachchon par mandlátá hai,

Waise hí us ne apne bázuon ko phailáyá,

Aur un ko lekar apne paron par uthá liyá.

12 Faqat KHUDÁWAND hí ne un kí rahbarí kí,

Aur us ke sáth koi ajnabí ma'búd na thá.

13 Us ne use zamín kí únchí únchí jagahon par sawár karáyá,

Aur us ne khet kí paidáwár khál;

Us ne use chatán men se shahd

Aur sang i khárá men se tel chusáyá,

14 Aur gáeon ká makkhan aur bher bakriyon ká dúdh

Aur barron kí charbí

Aur Basaní nasl ke menðhe aur bakre

Aur khális gehún ká átá bhí;

Aur tú angúr ke khális ras kí mai piyá kartá thá.

15 Lekin Yasúrún motá hokar láten márne lagá:

Tú motá hokar laddhar ho gayá hai, aur tujh par charbí chhá gayí hai:

Tab us ne Khudá ko jis ne use banáyá chhor diyá,

Aur apní naját kí Chatán kí hiqá-rat kí.

16 Unhon ne ajnabí ma'búdon ke bá'is use galrat

Aur makrúhát se use gussa diláyá.

17 Unhon ne jinnát ke liye, jo Khudá na the,

Balki aise deotáon ke liye, jin se wuh wáqif na the,

Ya'ní naye naye deotáon ke liye, jo hál hí men záhír húe the,

Jin se un ke bápádá kabhí dare nahín, qurbání kí.

- 18 Tú us Chatán se gáfil ho gayá,
jis ne tujhe paidá kiyá thá;
Tú Khudá ko bhúl gayá, jis ne
tujhe khalq kiyá.
- 19 KHUDÁWAND ne yih dekhkar un
se nafrat kí,
Kyúñki us ke beton aur beṭiyon
ne use gussa diláya.
- 20 Tab us ne kahá, Main apná munh
un se chhipá lúngá,
Aur dekhúngá ki un ká anjám
kaisá hogá;
Kyúñki wuh gardankash nasl
Aur bewafá aulád hain.
- 21 Unhon ne us chiz ke bá'is, jo
khudá nahín, mujhe gairat,
Aur apní bátíl báton se mujhe
gussa dilayá;
So main bhí un ke zarí'e se, jo koí
ummat nahín, un ko gairat
Aur ek nádán qaum ke zarí'e se
un ko gussa diláúngá.
- 22 Is liye ki mere gusse ke máre
ág bharak uṭhí hai,
Jo pátál kí tah tak jaltí jáegí,
Aur zamín ko us kí paidáwar
samet bhasam kar degí,
Aur paharon kí bunyádon men
ág lagá degí.
- 23 Main un par áfaton ká dher
lagáúngá,
Aur apne tíron ko un par khatm
karúngá.
- 24 Wuh bhúk ke máre ghul jáenge,
aur shadíd harárat
Aur saḡht halákat ká luqma ho
jáenge;
Aur main un par darandon ke
dánt
Aur zamín par ke saraknewále
kíron ká zahr chhor dúngá.
- 25 Báhar wuh talwár se marenge,
Aur kothriyon ke andar khauf se;
Jawán mard aur kunwariyán
Dúdh píte bachche aur pakke
bálwale sab yún hí halák
honge.
- 26 Main ne kahá, Main un ko dúr
dúr paráganda karúngá,
Aur un ká tazkira nau' i bashar
men se miṭá dólúngá.
- 27 Par mujhe dushman kí chher
chhar ká andesha thá,
Ki kahín mukhálif ultá samajh-
kar,
Yún na kahne lagen, ki Ham-
áre hí háth bálá hain,
Aur yih sab KHUDÁWAND se
nahín huá.
- 28 Wuh ek aísí qaum hain, jo
maslahat se khálí ho;
Un men kuchh samajh nahín.
- 29 Kásh wuh 'aqlmand hote kí is
ko samajhte,
Aur apní 'aqibat par gaur karte.
- 30 Kyúñkar ek ádmí hazár ká
píchhá kartá,
Aur do ádmí das hazár ko bhágá
dete,
Agar un kí Chatán hí un ko
bech na detí,
Aur KHUDÁWAND hí un ko ha-
wale na kar detá?
- 31 Kyúñki un kí chatán aísí nahín
jaísí hamárá Chatán hai,
Khwáh hamáre dushman hí
kyún na munsif hon.
- 32 Kyúñki un kí ták Sadúm kí
tákon men se
Aur 'Amúrah ke kheton kí hai:
Un ke angúr haláhal ke bane hue
hain,
Aur un ke guchchhe karwe hain.
- 33 Un kí mai azhdahon ká bis,
Aur kále nágon ká zahr i qátíl
hai.
- 34 Kyá yih mere khazánon men
Sarbamuhr hokar bhara nahín
para hai?
- 35 Us waqt jab un ke páñw phisal-
en,
To intiqám lená aur badla dená
merá kám hogá:
Kyúñki un kí áfat ká din nazdík
hai,
Aur jo hádisé un par guzarne-
wale hain wuh jald áenge.
- 36 Kyúñki KHUDÁWAND apne logon
ká insáf karegá,
Aur apne bandon par tars khá-
egá;
Jab wuh dekhegá ki un kí
quwwat játi rahí,
Aur koí bhí, na qaidí aur na
ázád, baqí bachá.
- 37 Aur wuh kahegá, Un ke deotá
kahán hain?
Wuh chatán kahán, jis par un
ká bharosá thá;
- 38 Jo un ke zabíhon kí charbí kháte,
Aur un ke tapáwan kí mai píte
the?
Wuhí uṭhkar tumhári madad
karen;
Wuhí tumhári panáh hon.
- 39 So ab tum dekh lo, ki main hí
wuh hún,
Aur mere sáth koí deotá nahín.

Main hi már daltá aur main hi jilátá hún.

Main hi zakhmí kartá aur main hi changá kartá hún :

Aur koí nahín jo mere háth se chhuráe.

40 Kyúñki main apná háth ásmán kí taraf uthákar

Kahtá hún, kí Chúnki main abadu'l ábád zinda hún,

41 Is liye agar main apní jhalaktí talwár ko tez karún,

Aur 'adálat ko apne háth men le lún,

To apne mukhálifon se intiqám lúngá,

Aur apne kína rakhnewálon ko badla dúngá.

42 Main apne tíron ko khún pilá pilákar mast kar dúngá,

Aur merí talwár gosht kháegí : Wuh khún maqtúlon aur asíron

ká,

Aur wuh gosht dushman ke sardáron ke sir ká hogá.

43 Ai qaumo, us ke logon ke sáth khushí manáo :

Kyúñki wuh apne bandon ke khún ká intiqám legá,

Aur apne mukhálifon ko badla degá,

Aur apne mulk aur logon ke liye kaffára degá.

44 Tab Músá, aur Nún ke beté Húsí'a ne ákar is gít kí sárí báten logon ko kah sunáin. 45 Aur jab Músá yih sárí báten sab baní Isráílíon ko suná chuká, 46 to us ne un se kahá, kí Jo báten main ne tum se áj ke dín bayán kí hain un sab se tum díl lagáná, aur apne larcon ko hukm dená kí wuh ihtiyát rakhkar is sharí'at kí sab báton par 'amal karen. 47 Kyúñki yih tumháre liye koí besúð bát nahín, balkí yih tumhári zindagání hai, aur isí se us mulk men, jahán tum Yardan pár já rahe ho kí us par qabza karo, tumhári 'umr daráz hogí.

48 Aur usí dín KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 49 Tú is koh í 'Abárim par charhkar Nabú kí choṭí ko já, jo Yarihú ke muqábíl mulk í Moáb men hai, aur Kan'án ke mulk ko jise main mirás ke taur par baní Isráíl ko detá hún dekh le. 50 Aur usí pahár par, jahán tú jáe wafát pákar apne logon men shámil ho, jaise terá bhái Hárún Hor ke pahár par mará,

aur apne logon men já milá : 51 is liye kí tum donon ne baní Isráíl ke darmiyán dasht í Sín ke Qádís men Maribah ke chashme par merá gunáh kiya, kyúñki tum ne baní Isráíl ke darmiyán merí taqdís na kí. 52 So tú us mulk ko apne áge dekh legá, lekin tú wahán us mulk men, jo main baní Isráíl ko detá hún, jáne na páegá.

33 Aur mard í Khudá Músá ne, jo du'á e khair dekar apní wafát se pahle baní Isráíl ko barakat dí, wuh yih hai. 2 Aur us ne kahá :

KHUDÁWAND Síná se áyá

Aur Sha'ir se un par áshkárá huá ;

Wuh koh í Fárán se jalwagar huá,

Aur lákhon qudsíon men se áyá :

Us ke dahine háth par un ke liye átashí sharí'at thí.

3 Wuh beshakk qaumon se mahabbat rakhtá hai ;

Us ke sáre muqaddas log tere háth men hain :

Aur wuh tere qadamon men baithé ;

Ek ek terí báton se mustafíz hogá.

4 Músá ne ham ko sharí'at

Aur Ya'qúb kí jamá'at ke liye mirás dí.

5 Aur wuh us waqt Yasúrún men bádsháh thá

Jab qaum ke sardár ikatthe

Aur Isráíl ke qabíle jamá' hue.

6 Rúbín jítá rahe, aur mar na jáe,

Taubhí us ke admí thore hí hon ;

7 Aur Yahúdáh ke liye yih hai jo Músá ne kahá,

Ai KHUDÁWAND, tú Yahúdáh kí sun,

Aur use us ke logon ke pás pahunchá :

Wuh apne liye ap apne háthon se lará ;

Aur tú hí us ke dushmanon ke muqábale men us ká madadgár hogá.

8 Aur Láwí ke haqq men us ne kahá,

Tere Tummím aur U'rím us mard í Khudá ke pás hain,

Jise tú ne Massah par ázmá liya,

Aur jis ke sáth Maribah ke chashme par terá tanažu' huá ;

9 Jís ne apne mán báp ke báre men kahá, kí Main ne in ko dekhá nahín ;

- Aur na us ne apne bháiyon ko
apná máná,
Aur na apne beton ko pahcháaná :
Kyúñki unhon ne tere kalám kí
ihtiyát kí,
Aur wuh tere 'ahd ko mánte haiñ.
- 10 Wuh Ya'qúb ko tere ahkám
Aur Isráíl ko terí shari'at síkh-
áenge.
Aur tere áge bañhúr
Aur tere mazbah par purí sokhtaní
qurbání rakkheñge.
- 11 Ai KHUDÁWAND, tú us ke mál
men barakat de
Aur us ke háthon kí khidmat ko
qubúl kar :
Jo us ke khiláf uñhen un kí kamar
ko toñ de,
Aur un kí kamar ko bhí, jin ko
us se 'adáwat hai, táki wuh phir
na uñhen.
- 12 Aur Binyamín ke haqq men
us ne kahá,
KHUDÁWAND ká piyará salámatí
ke sáth us ke pás rahegá ;
Wuh sáre din use dhánke rahtá
hai,
Aur wuh us ke kandhon ke bích
sukúnat kartá hai.
- 13 Aur Yúsuf ke haqq men us ne
kahá,
Us kí zamín KHUDÁWAND kí
taraf se mubáarak ho,
A'smán kí beshqímat ashíyá aur
shabnam
Aur wuh gahrá pání jo níche hai,
- 14 Aur súraj ke pakáe hue besh-
bahá phal,
Aur chánd kí ugáí hui besh-
qímat chízen,
- 15 Aur qádím paháron kí beshqímat
chízen,
Aur abadí paháron kí besh-
qímat chízen,
- 16 Aur zamín aur us kí ma'murí kí
beshqímat chízen,
Aur us kí khushnúdí jo jháñ men
rahtá thá,
In sab ke i'tibár se Yúsuf ke sir par
Ya'ní usí ke sir ke chánd par, jo
apne bháiyon se judá rahá,
barakat názil ho !
- 17 Us ke bail ke pahlauthe kí sí us
kí shaukat hai ;
Aur us ke síng janglí sánq ke se
haiñ :
Un hí se wuh sab qaumon ko,
balki zamín kí intihá ke logon
'ko dhakelegá.

- Wuh Irráím ke lákhon lákh,
Aur Munassí ke hazáron hazár
haiñ.
- 18 Aur Zabúlún ke báre men us
ne kahá,
Ai Zabúlún, tú apne báhar játe
waqt
Aur ai Ishkár, tú apne khaim-
on men khush rah.
- 19 Wuh logon ko paháron par bulá-
enge ;
Aur wahán sadáqat kí qurbáníñ
guzránenge :
Kyúñki wuh samundaron ke
faiz,
Aur ret ke chhipe hue khazánon
se bahrawar hongé.
- 20 Aur Jadd ke haqq men us
ne kahá,
Jo koi Jadd ko bañháe, wuh mu-
báarak ho :
Wuh sherní kí tarah rahtá hai,
Aur bázu, balki sir ke chánd
tak ko, phár dáltá hai.
- 21 Aur us ne pahle hisse ko apne
liye chun líyá,
Kyúñki shara' denewále ká bañh-
ra wahán alag kiyá huá thá ;
Aur us ne logon ke sardáron ke
sáth ákar
KHUDÁWAND ke insáf ko,
Aur us ke ahkám ko, jo Isráíl ke
liye the, purá kiyá.
- 22 Aur Dán ke haqq men us ne
kahá,
Dán us sher i babar ká bachcha
hai,
Jo Basan se kúdkar átá hai.
- 23 Aur Naftálí ke haqq men us
ne kahá,
Ai Naftálí, jo lutf o karam se
ásúda,
Aur KHUDÁWAND kí barakat se
ma'múr hai :
Tú magrib aur junúb ká málík
ho.
- 24 Aur A'shar ke haqq men us
ne kahá,
A'shar ás aulád se málámál ho ;
Wuh apne bháiyon ká maqbúl ho,
Aur apná páñw tel men duboe.
- 25 Tere benqe lohe aur pítal ke
hongé,
Aur jaise tere dín waisí hí terí
quwwat ho.
- 26 Ai Yasúrún, Khudá kí má-
nind áur koi nahín
Jo terí madad ke liye ásmán
par

Aur apne jáh o jalál men falak
par sawār hai.

27 Abadī Khudá terī sukúnatgáh hai,
Aur niche dáimī bázú haiṅ :

Us ne ganīm ko tere sāmne se
nikál diyá,

Aur kahá, Un ko halák kar de.

28 Aur Isráíl salámatī ke sáth,

Ya'qúb ká sotá akelá,

Anáj aur mai ke mulk men basá
húá hai,

Balki ásmán se us par os partí
rahtí hai.

29 Mubáarak hai tú, ai Isráíl ;

Tú KHUDÁWAND kí bacháí húi
qaum hai, so kaun terí mánind
hai ?

Wuhí terí madad kí sipar,

Aur tere jáh o jalál kí talwár
hai.

Tere dushman tere mutí' hongé,
Aur tú un ke únche maqámon ko
pámál karegá.

34 Aur Músá Moáb ke maidánon
se koh i Nabú ke úpar
Pisgah kí choṭí par, jo Yari-
hú ke muqábil hai, charḥ gayá ; aur
KHUDÁWAND ne Jili'ád ká sára mulk
Dán tak aur Naftálí ká sára mulk,
2 aur Ifráím aur Munassí ká mulk aur
Yahúdáh ká sára mulk pichhle sa-
mundar tak, 3 aur junúb ká mulk,
aur wádí e Yarihú, jo khurmon ká
shahr hai, us kí wádí ká maidán
Zugr tak us ko dikháya. 4 Aur
KHUDÁWAND ne us se kahá, Yihí
wuh mulk hai, jis kí bábat main ne

Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb se
qasam khákar kahá thá, ki ise main
tumhári nati ko dúngá : so main
2. aísá kiyá ki tú ise apní ápkhon
se dekh le, par tú us par wahán jáne
na páegá. 5 Par KHUDÁWAND ke
bande Músá ne KHUDÁWAND ke kahe
ke muwáfíq, wahín Moáb ke mulk
men wafát páí. 6 Aur us ne use
Moáb kí ek wádí men Bait Fagúr ke
muqábil dafn kiyá, par áj tak kisi
ádmí ko us kí qabr ma'lúm nahín.
7 Aur Músá apní wafát ke waqt ek
sau bís baras ká thá, aur na to us
kí ápkh dhundhláne páí aur na us kí
taba'í quwwat kam húi. 8 Aur baní
Isráíl Músá ke liye Moáb ke maidánon
men tís din tak rote rahe : phir Músá
ke liye mátam karne aur rone pítne ke
din khatm hue. 9 Aur Nún ká beṭá
Yashú' dánái kí rúh se ma'múr thá :
kyúnki Músá ne apne háth us par
rakkhe the ; aur baní Isráíl us kí bát
mánte rahe, aur jaisá KHUDÁWAND ne
Músá ko hukm diyá thá, unhon ne
waisá hí kiyá. 10 Aur us waqt se ab
tak baní Isráíl men koí nabi Músá
kí mánind, jis se KHUDÁWAND ne
rúbarú báten kí, nahín uthá. 11 Aur
us ko KHUDÁWAND ne mulk i Mísir
men Fir'aun, aur us ke sab khádim-
on, aur us ke sáre mulk ke sāmne
sab nishánon aur 'ajíb kámon ke
dikháne ko bhejá thá. 12 Yún Músá
ne sab Isráíliyon ke sāmne zoráwar
háth aur barí haibat ke kám kar
dikháe.

YASHÚ'

1 Aur KHUDÁWAND ke bande Músá
kí wafát ke ba'd aísá húá, ki
KHUDÁWAND ne us ke khádim
Nún ke beṭe Yashú' se kahá, 2 Merá
banda Músá mar gayá hai ; so ab tú
uth aur in sab logon ko sáth lekar
is Yardan ke pár us mulk men já
jise main un ko, ya'ní baní Isráíl ko,
detá hún. 3 Jis jis jagah tumháre
págw ká talwá tike, us ko, jaisá
main ne Músá se kahá, main ne tum
ko diyá hai. 4 Biyábán aur us
'Lubnán se lekar bare daryá ya'ní

daryá i Furát tak, Hittíon ká sára
mulk, aur magrib kí taraf bare sa-
mundar tak tumhári hadd hogí.
5 Terí zindagí bhar koí shakhs tere
sāmne khará na rah sakegá : jaise
main Músá ke sáth thá waise hí tere
sáth rahúngá. Main na tujh se
dastbardár húngá, aur na tujhe
chhorúngá. 6 So mazbút ho já,
aur hausala rakh, kyúnki tú is qaum
ko us mulk ká wáris karáegá, jise
main ne un ko dene kí qasam un ke
bápdádá se kháí. 7 Tú faqat maz-

bút aur niháyat diler ho já, ki ihtiyát rakhkar us sári shari'at par 'amal kare jis ká hukm mere bande Músá ne tujh ko diyá : us se na dahine háth murná aur na báen, táki jahán kahín tú jáe, tujhe khúb kámyábí hasil ho. 8 Shari'at kí yih kitáb tere munh se na hate, balki tujhe din aur rát usí ká dhyán ho, táki jo kuchh is men likhá hai, us sab par tú ihtiyát karke 'amal kar sake, kyúnci tab hí tujhe iqbalmandí kí rah nasib hogí aur tú khúb kámyáb hogá. 9 Kyá main ne tujh ko hukm nahín diyá? So mazbút ho já aur hausala rakh : khauf na khá, aur bedil na ho ; kyúnci KHUDÁWAND terá Khudá, jahán jahán tú jáe, tere sáth rahegá.

10 Tab Yashú' ne logon ke mansabdaron ko hukm diyá, ki 11 Tum lasnkar ke bích se hokar guzro, aur logon ko yih hukm do, ki Tum apne apne liye zád i ráh taiyár kar lo, kyúnci tén din ke andar tum ko is Yardan ke pár hokar us mulk par qabza karne ko jáná hai, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko detá hai, táki tum us ke málik ho jáo.

12 Aur baní Rúbin aur baní Jadd aur Munassí ke nisf qabíle se Yashú' ne yih kahá, ki 13 Us bát ko, jis ká hukm KHUDÁWAND ke bande Músá ne tum ko diyá, yád rakhná, ki KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko áram bakhshatá hai, aur wuh yih mulk tum ko degá. 14 Tumhári bi-wiyán, aur tumháre bál bachche, aur chaupáye isí mulk men jise Músá ne Yardan ke is pár tum ko diyá hai, rahen ; par tum sab, jitne bahádúr súrmá ho masallah hokar apne bháiyon ke áge áge pár jáo, aur un kí madad karo ; 15 jab tak KHUDÁWAND tumháre bháiyon ko tumhári tarah áram na bakhshé, aur wuh us mulk par jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá un ko detá hai, qabza na kar len. Ba'd men tum apní milkíyat ke mulk men lautná, jise KHUDÁWAND ke bande Músá ne Yardan ke is pár, mashriq kí taraf, tum ko diyá hai, aur us ke málik honá. 16 Aur unhon ne Yashú' ko jawáb diyá, ki Jis jis bát ká tú ne ham ko hukm diyá hai, ham wuh sab karenge ; aur jahán jahán tú ham ko bheje wahán ham jáenge. 17 Jaise ham sáre umúr men Músá kí bát sunte the, waise

hí terí sunenge. Faqat itná ho, ki KHUDÁWAND terá Khudá, jis tarah Músá ke sáth rahtá thá, tere sáth bhí rahe. 18 Jo koi tere hukm kí mukhálafat kare, aur sáre mu'amalon men jin kí tú tákid kare, terí bát na máne, wuh ján se mará jáe : tú faqat mazbút ho já ; aur hausala rakh.

2 Tab Nún ke bete Yashú' ne Shittím se do mardon ko chupke se jásús ke taur par bhejá, aur un se kahá, ki Jákar us mulk ko, aur Yarihú ko dekho bhálo. Chunánchi wuh rawána hue, aur ek kasbí ke ghar men, jis ká nám Ráhab thá, áe, aur wahín soe. 2 Aur Yarihú ke bádsháh ko khabar milí, ki Dekh, áj kí rát baní Isráil men se chand ádmí is mulk kí jásúsí karne ko yahán áe hain. 3 Aur Yarihú ke bádsháh ne Ráhab ko kahlá bhejá, ki Un logon ko, jo tere pás áe, aur tere ghar men dákhil hue hain, nikál lá ; is liye ki wuh is sáre mulk kí jásúsí karne ko áe hain. 4 Tab us 'aurat ne un donon mardon ko lekar aur un ko chhipákar yún kah diyá, ki Wuh mard mere pás áe to the, par mujhe ma'lúm na huá ki wuh kahán ke the, 5 aur phátak band hone ke waqt ke qarib jab andherá ho gayá, wuh mard chal diye, aur main nahín jántí hún, ki wuh kahán gaye : so jald un ká pichhá karo, kyúnci tum zarúr un ko já loge. 6 Lekin us ne un ko apní chhat par charhákar san kí lakriyon ke niche, jo chhat par tartib se dharí thin, chhipá diyá thá. 7 Aur yih log Yardan ke ráste par páyábon tak un ke pichhe gaye ; aur júnhi un ká pichhá karnewále phátak se nikle, unhon ne phátak band kar liyá. 8 Tab Ráhab chhat par un mardon ke let jáne se pahle un ke pás gayí, 9 aur un se kahne lagí, ki Mujhe yaqín hai, ki KHUDÁWAND ne yih mulk tum ko diyá hai, aur tumhárá ru'b ham logon par chhá gayá hai, aur is mulk ke sab báshinde tumháre áge ghule já rahe hain : 10 kyúnci ham ne sun liyá hai, ki jab tum Misr se nikle to KHUDÁWAND ne tumháre áge bahr i Qulzum ke pání ko sukhá diyá ; aur tum ne Amorion ke donon bádsháhon Síhon aur 'Oj se, jo Yardan ke us pár the, aur jin ko tum ne bi'lkull halák kar dálá kyá kyá kiya. 11 Yih sab kuchh sunte hí hamáre dil pighal gaye, aur

tumhare bá'is phir kisi shakhs men ján báqí na rahí; kyúñki KHUDÁWAND tumhará Khudá hí úpar ásmán ká, aur niche zamín ká Khudá hai. 12 So ab main tumharí minnat kartí hún, ki mujh se KHUDÁWAND kí qasam khaó ki chúnki main ne tum par mihrbání kí hai, tum bhí mere báp ke gharáne par mihrbání karoge aur mujhe koí sachchá nishán do, 13 ki tum mere báp aur mán, aur bháiyon aur bahinon ko, aur jo kuchh un ká hai, sab ko salámat bachá loge aur hamárá jánon ko maut se mahfúz rakkhoge. 14 Un mardon ne us se kahá, ki Hamárá ján tumharí ján ki kafíl hogí, basharte ki tum hamáre is kám ká zikr na kar do; aur aisá hogá, ki jab KHUDÁWAND is mulk ko hamáre qabze men kar degá, to ham tere sáth mihrbání aur wafádárá se pesh áenge. 15 Tab us 'aurat ne un ko khiṛkí ke ráste rassí se niche utár diya; kyúñki us ká ghar shahr kí díwár par baná thá, aur wuh díwár par rahtí thí. 16 Aur us ne un se kahá, ki Pahár ko chal do, tá na ho ki píchhá karnewále tum ko mil jáen; aur tén dín tak wahín chhipe rahná, jab tak píchhá karnewále laut na áen; is ke ba'd apná rásta lená. 17 Tab un mardon ne us se kahá, ki Ham to us qasam kí taraf se jo tú ne ham ko khiláí hai beilzám rahenge. 18 So dekh, jab ham is mulk men áen, to tú surkh rang ke sūt kí is dorí ko us khiṛkí men jis se tú ne ham ko niche utará thá bándh dená, aur apne báp, aur mán aur bháiyon, balki apne báp ke sáre gharáne ko, apne pás ghar men jama' kar rakhná; 19 phir jo koí tere ghar ke darwázon se nikalkar galí men jáe us ká khún usí ke sir par hogá, aur ham begunáh thahrengé; aur jo koí tere sáth ghar men hogá, us par agar kisi ká háth chale, to us ká khún hamáre sir par hogá. 20 Aur agar tú hamáre is kám ká zikr kar de, to ham us qasam kí taraf se, jo tú ne ham ko khiláí hai, beilzám ho jáenge. 21 Us ne kahá, Jaisá tum kahte ho, waisá hí ho. So us ne un ko rawána kiyá, aur wuh chal diye. Tab us ne surkh rang kí wuh dorí khiṛkí men bándh dí. 22 Aur wuh jákar pahár par pahunché, aur tén dín tak wahín thahre rahe, jab tak un ká píchhá karnewále laut na áe; aur un

píchhá karnewálon ne un ko sáre ráste dhúndhá, par kahín na páya. 23 Phir yih donon mard laute, aur pahár se utarkar pár gaye, aur Nún ke beté Yashú' ke pás jákar sab kuchh, jo un par guzrá thá, use batáyá. 24 Aur unhon ne Yashú' se kahá, ki Yaqínan KHUDÁWAND ne wuh sára mulk hamáre qabze men kar diya hai, kyúñki us mulk ke sab báshinde hamáre áge ghule já rahe hai.

3 Tab Yashú' subh sawere uṭhá; aur wuh aur sab baní Isráíl Shittím se kúch karke Yardan par áe, aur pár utarne se pahle wahín tike. 2 Aur tén dín ke ba'd mansabdár lashkar ke bích se hokar guzre: 3 aur unhon ne logon ko hukm diya, ki Jab tum KHUDÁWAND apne Khudá ke 'ahd ke sandúq ko dekho, aur kahín aur Láwí use uṭháe hue hon, to tum apní jagah se uṭkar us ke píchhe píchhe chalná. 4 Lekin tumhare aur us ke darmiyán paimáish karke qaríb do hazár háth ká fásila rahe; us ke nazdík na jáná, táki tum ko ma'lúm ho, ki kisi ráste tum ko chalná hai, kyúñki tum ab tak is ráh se kabhí nahín guzre. 5 Aur Yashú' ne logon se kahá, Tum apne ap ko muqaddas karo, kyúñki kal ke dín KHUDÁWAND tumhare darmiyán 'ajíb o garíb kám karegá. 6 Phir Yashú' ne kahinon se kahá, ki Tum 'ahd ke sandúq ko lekar logon ke áge áge pár utro. Chunáñchi wuh 'ahd ke sandúq ko lekar logon ke áge áge chale. 7 Aur KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, A'j ke dín se main tujhe sab Isráílon ke sámne sarfaráz karná shurú' karúngá, táki wuh ján len kí jaise main Músá ke sáth rahá, waise hí tere sáth rahúngá. 8 Aur tú un kahinon ko, jo 'ahd ke sandúq ko uṭháen yih hukm dená, ki Jab tum Yardan ke pání ke kanáre pahuncho, to Yardan men khare rahná.

9 Aur Yashú' ne baní Isráíl se kahá, ki Pás ákar KHUDÁWAND apne Khudá kí báten suno. 10 Aur Yashú' kahne lagá, ki Is se tum ján loge, ki zinda Khudá tumhare darmiyán hai, aur wuhí zarúr Kan'ánion aur Hittion, aur Hawwion, aur Farizzion, aur Jirjasion, aur Amorion, aur Yabusion ko tumhare áge se dafa' karegá. 11 Dekho, sári zamín ke

Málik ke 'ahd ká sandúq tumháre áge áge Yardan men jáne ko hai. 12 So ab tum har qabíle píchhe ek ádmí ke hisáb se bárah ádmí Isráíl ke qabílon men se chun lo. 13 Aur jab Yardan ke pání men un káhinon ke pánwon ke talwe tik jáenge, jo KHUDÁWAND ya'ní sári dunyá ke Málik ke 'ahd ká sandúq uṭháte hain, to Yardan ká pání, ya'ní wuh pání, jo úpar se bahtá huá niche átá hai, tham jáegá aur us ká dher lag jáegá. 14 Aur jab logon ne Yardan ke pár jáne ko apne deron se kúch kiya, aur wuh káhin jo 'ahd ká sandúq uṭháte hue the, logon ke áge áge ho liye, 15 aur jab 'ahd ke sandúq ke uṭhánewále Yardan par pahunché aur un káhinon ke pánw, jo sandúq ko uṭháte hue the, kanáre ke pání men dúb gaye, (kyünki fasl ke tamám aiyám men Yardan ká pání cháron taraf apne kanáron se úpar chaṭkar bahá kartá hai.) 16 to jo pání úpar se átá thá, wuh khúb dúr Adam ke pás, jo Zartán ke barábar ek shahr hai, rukkar ek dher ho gayá, aur wuh pání jo maidán ke daryá, ya'ní daryá e Shor kí taraf, bahkar gayá thá, bi'lkull alag ho gayá, aur log 'ain Yaríhú ke muqábil pár utre. 17 Aur wuh káhin, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq uṭháte hue the, Yardan ke bích men súkhí zamín par khare rahe, aur sab Isráíli khushk zamín par hokar guzre, yahán tak ki sári qaum sáf Yardan ke pár ho gayí.

4 Aur jab sári qaum Yardan ke pár ho gayí, to KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, ki 2 Qabíle píchhe ek ádmí ke hisáb se bárah ádmí logon men se chun lo; 3 aur un ko hukm do, ki Tum Yardan ke bích men se, jahán káhinon ke pánw jame hue the, bárah patthar lo, aur un ko apne sáth le jákar us manzil par, jahán tum áj kí rát tikoge, rakh dená. 4 Tab Yashú' ne un bárah ádmíon ko, jin ko us ne baní Isráíl men se, qabíle píchhe ek ádmí ke hisáb se taiyár kar rakkhá thá, buláya. 5 Aur Yashú' ne un se kahá, Tum KHUDÁWAND apne Khudá ke 'ahd ke sandúq ke áge áge Yardan ke bích men jáo, aur tum men se har shakhs baní Isráíl ke qabílon ke shumár ke mutábíq ek ek patthar apne apne kandhe par uṭhá le, 6 táki yih

tumháre darmiyán ek nishán ho, aur jab tumhári aulád áyanda zamáne men tum se púchhe, ki In pattharon se tumhárá matlab kyá hai? 7 To tum un ko jawáb dená ki Yardan ká pání KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke áge do hisse ho gayá thá; kyünki jab wuh Yardan pár á rahá thá, tab Yardan ká pání do hisse ho gayá. Yün yih patthar hamesha ke liye baní Isráíl ke wáste yádgárhahenge. 8 Chunánchi baní Isráíl ne Yashú' ke hukm ke mutábíq kiya, aur jaisá KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá thá, unhon ne baní Isráíl ke qabílon ke shumár ke mutábíq Yardan ke bích men se bárah patthar uṭhá liye, aur un ko uṭhakar apne sáth us jagah le gaye, jahán wuh tike, aur wahín un ko rakh diya. 9 Aur Yashú' ne Yardan ke bích men us jagah jahán 'ahd ke sandúq ke uṭhánewále káhinon ne pánw jamáe the, bárah patthar nasb kiye. Chunánchi wuh áj ke din tak wahín hain. 10 Kyünki wuh káhin jo sandúq ko uṭháte hue the, Yardan ke bích hí men khare rahe, jab tak un sab báton ke mutábíq, jin ká hukm Músá ne Yashú' ko diya thá, har ek bát purí na ho chukí, jise logon ko batáne ká hukm KHUDÁWAND ne Yashú' ko kiya thá; aur logon ne jaldí kí, aur pár utre. 11 Aur aisá huá, ki jab sab log sáf pár ho gaye, to KHUDÁWAND ká sandúq aur káhin bhí logon ke rúbarú pár hue. 12 Aur baní Rúbin, aur baní Jadd, aur Munassí ke ádhe qabíle ke log Músá ke kahne ke mutábíq hathiyár bándhe hue baní Isráíl ke áge pár gaye; 13 ya'ní qaríb chálís hazár ádmí larái ke liye taiyár, aur musallah KHUDÁWAND ke huzúr pár hokar, Yaríhú ke maidánon men pahunché táki jang karen. 14 Us din KHUDÁWAND ne sab Isráíliyon ke sámne Yashú' ko sarfaráz kiya; aur jaise wuh Músá se darte the, waise hí us se us kí zindagí bhar darte rahe.

15 Aur KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, 16 ki Un káhinon ko, jo 'ahd ká sandúq uṭháte hue hain, hukm de, ki wuh Yardan men se nikal áen. 17 Chunánchi Yashú' ne káhinon ko hukm diya, ki Yardan men se nikal áo. 18 Aur jab wuh káhin, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq uṭháte hue the, Yardan ke bích men se nikal áe, aur un ke pánwon ke

talwe khushkī par ā tike, to Yordan kā pānī phir apnī jagah par ā gaya, aur pahle kī tarah apne sab kanārōn par bahne lagā. 19 Aur log pahle mahīne kī daswīn tārīkh ko Yordan men se nikalkar Yarihū kī mashriqī sarhadd par Jiljāl men khaimazan hue. 20 Aur Yashū' ne un bārāh pattharōn ko, jin ko unhon ne Yordan men se liyā thā, Jiljāl men nās̄b kiya. 21 Aur us ne banī Isrāīl se kahā, ki Jab tumhāre larke āyanda zamāne men apne apne bāpdādā se pūchhen, ki In pattharōn kā matlab kyā hai? 22 to tum apne larke ko yihī batānā, ki Isrāīlī khushkī khushkī hokar is Yordan ke pār āe the; 23 kyūnki KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne jab tak tum pār na ho gaye, Yordan ke pānī ko tumhāre sāmne se hatākar sukhā diya, jaisā KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne bahr i Qulzum se kiya, ki use hamāre sāmne se hatākar sukhā diya, jab tak ham pār na ho gaye; 24 tāki zamin kī sab qaunien jān len, ki KHUDĀWAND kā hātī qawī hai; aur wuh KHUDĀWAND tumhāre Khudā se hamesha dartī ralen.

5 Aur jab un Amorīōn ke sab bādshāhōn ne, jo Yordan ke pār magrib kī taraf the, aur un Kan'ānīōn ke tamām bādshāhōn ne, jo samundar ke nazdīk the, sunā ki KHUDĀWAND ne banī Isrāīl ke sāmne se Yordan ke pānī ko hatākar sukhā diya, jab tak ham pār na ā gaye, to un ke dil pighal gaye, aur un men banī Isrāīl ke sabab se jān bāqī na rahī.

2 Us waqt KHUDĀWAND ne Yashū' se kahā, ki Chaqmaq kī chhuriyān banākar banī Isrāīl kā khatna phir dūsrī bār karde. 3 Aur Yashū' ne chaqmaq kī chhuriyān banāī, aur khalīyōn kī pahārī par banī Isrāīl kā khatna kiya. 4 Aur Yashū' ne jo khatna kiya, us kā sabab yih hai, ki wuh log, jo Misr se nikle, un men jitne jangī mard the, wuh sab biyābān men Misr se nikalne ke ba'd rāste hī men mar gaye. 5 Pas wuh sab log, jo nikle the, un kā khatna ho chukā thā: par wuh sab log jo biyābān men Misr se nikalne ke ba'd rāste hī men paidā hue the, un kā khatna nahīn huā thā: 6 kyūnki banī Isrāīl chālīs baras tak biyābān men phirte rahe, jab tak sārī qaum,

ya'nī sab jangī mard, jo Misr se nikle the, fanā na ho gaye, is liye ki unhon ne KHUDĀWAND kī bāt nahīn mānī thī: un hī se KHUDĀWAND ne qasam khākar kahā thā, ki wuh un ko us mulk ko dekhne bhī na degā, jise ham ko dene kī qasam us ne un ke bāpdādā se khāī aur jāhān dūdh aur shahd bahtā hai. 7 So un hī ke larke kā, jin ko us ne un kī jagah barpā kiya thā Yashū' ne khatna kiya, kyūnki wuh nāmakhutn the, is liye kī rāste men un kā khatna nahīn huā thā. 8 Aur jab sab logon kā khatna kar chuke, to yih log khaimagāh men apnī apnī jagah rahe, jab tak achchhe na ho gaye. 9 Phir KHUDĀWAND ne Yashū' se kahā, ki Āj ke dīn main ne Misr kī malāmat ko tum par se dhulkā diya. Isī sabab se āj ke dīn tak us jagah kā nām Jiljāl hai.

10 Aur banī Isrāīl ne Jiljāl men dere dāl liye, aur unhon ne Yarihū ke maidānōn men usī mahīne kī chaudiwīn tārīkh ko shām ke waqt 'Id i fasah manāī: 11 aur 'Id i fasah ke dūsrē dīn us mulk ke purāne anāj kī bekhamīrī rotīyān, aur usī roz bhunī hūī bālen bhī khāī. 12 Aur dūsrē hī dīn se un ke us mulk ke purāne anāj ke khāne ke ba'd mann mauqūf ho gaya, aur āge phir banī Isrāīl ko mann kabhī na milā; lekin us sāl unhon ne mulk i Kan'ān kī paidāwār khāī.

13 Aur jab Yashū' Yarihū ke nazdīk thā to us ne apnī ānkhen uthāī, aur kyā dekhā, ki us ke muqābil ek shakhs hāth men apnī nangī talwār liye khārā hai. Aur Yashū' ne us ke pās jākar us se kahā, Tū hamārī taraf hai, yā hamāre dushmanōn kī taraf? 14 Us ne kahā, Nahīn, balki main is waqt KHUDĀWAND ke lashkar kā sardār hokar āyā hūn. Tab Yashū' ne zamin par sarnigūn hokar sījda kiya, aur us se kahā, ki Mere Mālik kā apne khādīm se kyā irshād hai? 15 Aur KHUDĀWAND ke lashkar ke sardār ne Yashū' se kahā, ki Tū apne pānwōn se apnī jūtī utār de, kyūnki yih jagah jāhān tū khārā hai, muqaddas hai: so Yashū' ne aisā hī kiya. 1 Aur Yarihū banī Isrāīl ke sabab se nihāyat mazbūtī se band thā, aur na tō koī bāhar jātā, aur na koī andar ātā thā.

6 2 Aur KHUDĀWAND ne Yashū' se

kahá, ki Dekh, main ne Yashú ko, aur us ke bádsháh, aur zabardast surmáon ko tere háth men kar diyá hai. 3 So tum sab jangí mard shahr ko gher lo, aur ek daf'a us ke chau-gird gasht karo. Chha din tak tum aisá hí karná. 4 Aur sát káhin sandúq ke áge áge menhon ke sington ke sát narsinge liye hue chalen, aur sátwen din tum shahr kí cháron taraf sát bár ghumná, aur káhin narsinge phúnken. 5 Aur yún hogá, ki jab wuh menhe ke sing ko zor se phúnken, aur tum narsinge kí áwáz suno, to sab log niháyat zor se lalkáren; tab shahr kí diwár bi'lkull gir jáegi, aur log apne apne sámnne sídhe chah jáen. 6 Aur Nún ke bete Yashú' ne káhinon ko bulákar un se kahá, ki 'Ahd ke sandúq ko utháo, aur sát káhin menhon ke sington ke sát narsinge liye hue KHUDÁWAND ke sandúq ke áge áge chalen. 7 Aur unhon ne logon se kahá Barhkar shahr ko gher lo, aur jo ádmí musallah hain, wuh KHUDÁWAND ke sandúq ke áge áge chalen. 8 Aur jab Yashú' logon se yih báten kah chuká, to sát káhin menhon ke sington ke sát narsinge liye hue KHUDÁWAND ke áge áge chale; aur wuh narsinge phúnkte gaye, aur KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq un ke píchhe píchhe chalá. 9 Aur wuh musallah ádmí un káhinon ke áge áge chale jo narsinge phúnk rahe the, aur dumbála sandúq ke píchhe píchhe chalá, aur káhin chalte chalte narsinge phúnkte játe the. 10 Aur Yashú' ne logon ko yih hukm diyá, ki Na to tum lalkárná, aur na tumhári áwáz suná de, aur na tumháre munh se koi bát nikle. Jab main tum ko lalkárne ko kahún, tab tum lalkárná. 11 So us ne KHUDÁWAND ke sandúq ko shahr ke gird ek bár phirwáyá. Tab wuh khaimagáh men áe, aur wahín rát káti.

12 Aur Yashú' subh sawere uthá, aur káhinon ne KHUDÁWAND ká sandúq uthá liyá. 13 Aur wuh sát káhin menhon ke sington ke sát narsinge liye hue KHUDÁWAND ke sandúq ke áge áge barábar chalte aur narsinge phúnkte játe the: aur wuh musallah ádmí áge áge ho liye; aur dumbála KHUDÁWAND ke sandúq ke píchhe píchhe chalá, aur káhin chalte chalte

narsinge phúnkte játe the. 14 Aur dúsre din bhí wuh ek bár shahr ke gird ghumkar khaimagáh men phir áe. Unhon ne chha din tak aisá hí kiya. 15 Aur sátwen din yún huá, ki wuh subh ko pau phatne ke waqt uthe, aur usí tarah shahr ke gird sát bár phire: sát bár shahr ke gird faqat usí din phire. 16 Aur sátwín bár aisá huá, ki jab káhinon ne narsinge phúnke, to Yashú' ne logon se kahá, Lalkáro, kyunki KHUDÁWAND ne yih shahr tum ko de diyá hai. 17 Aur wuh shahr aur jo kuchh us men hai, sab KHUDÁWAND kí khátir nest hogá; faqat Ráhab kasbí, aur jitne us ke sáth us ke ghar men hon, wuh sab jíte bachenge; is liye ki us ne un qásidon ko, jin ko ham ne bhejá, chhipá rakkhá thá. 18 Aur tum ba har hál apne ap ko makhsús kí hui chizon se bacháe rakhná; aisá na ho ki un ko makhsús karne ke ba'd tum kisi makhsús kí hui chiz ko lo, aur yún Isráil kí khaimagáh ko la'natí kar dálo, aur use dukh do. 19 Lekin sab chándí aur soná, aur wuh bartan jo pítal aur lohe ke hon KHUDÁWAND ke liye muqaddas hain; so wuh KHUDÁWAND ke khazáne men dákhil kiye jáen. 20 Pas logon ne lalkará, aur káhinon ne narsinge phúnke. Aur aisá huá, ki jab logon ne narsinge kí áwáz suní, to unhon ne baland áwáz se lalkará, aur diwár bi'lkull gir parí, aur logon men se har ek ádmí apne sámnne se chahkar shahr men ghusá, aur unhon ne us ko le liyá. 21 Aur unhon ne un sab ko, jo shahr men the, kyá mard, kyá 'aurat, kyá jawán, kyá buddhe, kyá bail, kyá bher, kyá gadhe, sab ko talwár kí dhár se bi'lkull nest kar diyá. 22 Aur Yashú' ne un donon ádmíon se jinhon ne us mulk kí jásusi kí thi kahá, ki Us kasbí ke ghar jáo, aur wahán se jaisí tum ne us se qasam khái hai, us ke mutábliq us 'aurat ko aur jo kuchh us ke pás hai, sab ko nikál láo. 23 Tab wuh donon jawán jásús andar gaye, aur Ráhab ko, aur us ke báp, aur us kí mán, aur us ke bháiyon ko, aur us ke asbáb, balki us ke sáre khándán ko nikál láe, aur un ko baní Isráil kí khaimagáh ke báhar bithá diyá. 24 Phir unhon ne us shahr ko, aur jo kuchh us men thá, sab ko ág se phúnk diyá; aur faqat chándí,

aur sone ko aur pítal aur lohe ke bartanon ko KHUDÁWAND ke ghar ke khazāne men dākhil kiyā. 25 Lekin Yashú' ne Rāhab kasbī, aur us ke bāp ke gharāne ko, aur jo kuchh us kā thā, sab ko salāmat bachā liyā. Us kī būdobāsh āj ke din tak Isráil men hai, kyūnki us ne un qāsidoṅ ko, jin ko Yashú' ne Yarihū men jāsusī ke liye bhejā thā, chhipā rakkhā thā. 26 Aur Yashú' ne us waqt un ko qasam dekar tākīd kī, aur kahā, ki Jo shakhs ūthkar is Yarihū shahr ko phir banāe, wuh KHUDÁWAND ke huzūr mal'ūn ho. Wuh apne pahlaūthe ko us kī neo dālte waqt, aur apne sab se chhōṭe beṭe ko us ke phātak lagwāte waqt kho baithegā. 27 So KHUDÁWAND Yashú' ke sāth thā, aur us sāre mulk men us kī shuhrat phail gayī.

7 Lekin banī Isráil ne makhsūs kī hūi chīz men khyānat kī; kyūnki 'Akan bin Karmī bin Zabdi bin Zarah ne, jo Yahūdāh ke qabīle kā thā, un makhsūs kī hūi chīzon men se kuchh le liyā: so KHUDÁWAND kā qahr banī Isráil par bharkā.

2 Aur Yashú' ne Yarihū se 'Ai ko, jo Baitel kī mashriqī simt men Baitāwan ke qarīb wāqī' hai, kuchh log yih kahkar bheje, ki Jākar mulk kā hāl daryāft karo. Aur in logon ne jākar 'Ai kā hāl daryāft kiyā. 3 Aur wuh Yashú' ke pās laṭe, aur us se kahā, Sab log na jāen; faqat do tīn hazār mard charh jāen, aur 'Ai ko mār len; sab logon ko wahān jāne kī taklīf na de; kyūnki wuh thore se haiṅ. 4 Chunānchī logon men se tīn hazār mard ke qarīb wahān charh gaye, aur 'Ai ke logon ke sāmne se bhāg āe. 5 Aur 'Ai ke logon ne un men se koī chhattīs ādmī mār liye, aur phātak ke sāmne se lekar Shabarīm tak un ko kha-derṭe āe, aur utār par un ko mārā: so un logon ke dīl pighalkar pānī kī tarah ho gaye. 6 Tab Yashú' aur sāre Isráilī buzurgon ne apne apne kapre phāre, aur KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandūq ke āge shām tak zamīn par aundhe pare rahe, aur apne apne sir par khāk dālī. 7 Aur Yashú' ne kahā, Hāe, ai Mālik KHUDÁWAND, tū ham ko Amorīon ke hāth men hawāle karke hamārā nās karāne kī khātir is qaum ko

Yardan ke is pār kyūn lāyā? kash ki ham qanā'at karte, aur Yardan ke us pār hī būdobāsh karte. 8 Ai Mālik, Isráilīon ke apne dushmanon ke āge pīth pher dene ke ba'd main kyā kahūn! 9 Kyūnki Kan'ānī aur is mulk ke sab bāshinde yih sunkar ham ko gher lenge, aur hamārā nām zamin par se mitā dālenge: phir tū apne buzurg nām ke liye kyā karegā? 10 Aur KHUDÁWAND ne Yashú' se kahā, Ūth, kharā ho; tū kyūn is tarah aundhā parā hai? 11 Isráilīon ne gunāh kiyā, aur unhon ne us 'ahd ko, jis kā main ne un ko hukm diyā, torā hai; unhon ne makhsūs kī hūi chīzon men se kuchh le bhī liyā, aur chori bhī kī, aur riyākārī bhī kī, aur apne asbāb men use milā bhī liyā hai. 12 Is liye banī Isráil apne dushmanon ke āge thahr nahīn sakte, wuh apne dushmanon ke āge pīth pherte haiṅ, kyūnki wuh mal'ūn ho gaye; main āge ko tumhāre sāth nahīn rahūngā, jab tak tum makhsūs kī hūi chīz ko apne darmiyān se nest na kar do. 13 Ūth, logon ko pāk kar, aur kah, ki Tum apne ko kal ke liye pāk karo: kyūnki KHUDÁWAND Isráil kā Khudā yūn farmātā hai, ki Ai Isráilīo, tumhāre darmiyān makhsūs kī hūi chīz mau-jūd hai: tum apne dushmanon ke āge thahr nahīn sakte, jab tak tum us makhsūs kī hūi chīz ko apne darmiyān se dūr na kar do. 14 So tum kal subh ko apne apne qabīle ke mutābiq hāzīr kiye jāoge; aur jis qabīle ko KHUDÁWAND pakre, wuh ek ek khāndān karke pās āe, aur jis khāndān ko KHUDÁWAND pakre, wuh ek ek ghar karke pās āe, aur jis ghar ko KHUDÁWAND pakre, wuh ek ek ādmī karke pās āe. 15 Tab jo koī makhsūs kī hūi chīz rakhtā huā pakrā jāe, wuh aur jo kuchh us kā ho, sab āg se jalā diyā jāe; is liye ki us ne KHUDÁWAND ke 'ahd ko tor dālā, aur banī Isráil ke darmiyān sharārat kā kām kiyā.

16 Pas Yashú' ne subh sawere ūthkar Isráilīon ko qabīla ba qabīla hāzīr kiyā; aur Yahūdāh kā qabīla pakrā gayā. 17 Phir wuh Yahūdāh ke khāndānon ko nazdīk lāyā, aur Zarah kā khāndān pakrā gayā. Phir wuh Zarah ke khāndān ke ek ek ādmī ko nazdīk lāyā, aur Zabdi pakrā gayā. 18 Phir wuh us ke

gharáne ke ek ke mard ko nazdík láyá, aur 'Akan bin Karmí bin Zabdí bin Zárah, jo Yahúdáh ke qabíle ká thá, pakrá gayá. 19 Tab Yashú' ne 'Akan se kahá, 'Ai mere farzand, main terí minnat kartá hún, kí KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá kí tamjíd kar, aur us ke áge iqrár kar: ab tú mujhe batá de, kí tú ne kyá kiyá hai, aur mujh se mat chhipá. 20 Aur 'Akan ne Yashú' ko jawáb diyá, Fí'lhaqíqat main ne KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ká gunáh kiyá hai, aur yih yih mujh se sarzad húa hai, 21 kí jab main ne lút ke mál men Bábul kí ek nafs chádar, aur do sau misqál chándí, aur pachás misqál sone kí ek ínt dekhí, to main ne lalchákar un ko le liyá; aur dekh, wuh mere dere men zamin men chhipái hui hai, aur chándí un ke níche hai. 22 Pas Yashú' ne qásid bheje; wuh us dere ko daure gaye, aur kyá dekhá, kí wuh us ke dere men chhipái hui hai, aur chándí un ke níche hai. 23 Wuh un ko dere men se nikálkar Yashú' aur sab baní Isráíl ke pás láe, aur un ko KHUDÁWAND ke huzúr rakh diyá. 24 Tab Yashú' aur sab Isráíllon ne Zárah ke bete 'Akan ko, aur us chándí aur chádar, aur sone kí ínt ko, aur us ke beton, aur betiyon ko, aur us ke bailon, aur gadhon, aur bher bakriyon, aur dere ko, aur jo kuchh us ká thá, sab ko liyá, aur wádí e 'Akúr men un ko le gaye. 25 Aur Yashú' ne kahá, kí Tú ne ham ko kyün dukh diyá? KHUDÁWAND áj ke din tujhe dukh degá. Tab sab Isráíllon ne use sangsár kiyá, aur unhon ne un ko ág men jaláya, aur un ko pattharon se mará. 26 Aur unhon ne us ke úpar pattharon ká ek bará dher lagá diyá, jo áj tak hai; tab KHUDÁWAND apne qahr i shadíd se báz áyá. Is liye us jagah ká nám áj tak Wádí e 'Akúr hai.

8 Aur KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, Khauf na khá, aur na hirásán ho. Sare jangí mardon ko sáth le, aur uthkar 'Ai par charháí kar. Dekh, main ne 'Ai ke bádsháh, aur us kí ra'iyat, aur us ke shahr, aur us ke 'iláqe ko, tere qabze men kar diyá hai. 2 Aur tú 'Ai aur us ke bádsháh se wuhí karná, jo tú ne Yashú' aur us ke bádsháh se kiyá; faqat wahán ke mál i

ganímat, aur chaupáyon ko tum apne liye lút ke taur par le lená: so us shahr ke liye usí ke píchhe apne admí ghát men lagá de. 3 Pas Yashú' aur sab jangí mard 'Ai par charháí karne ko uthhe. Aur Yashú' ne tis hazár mard, jo zabardast súrmá the, chunkar rát hí ko un ko rawána kiyá; 4 aur un ko yih hukm diyá, kí Dekho, tum us shahr ke muqábil shahr hí ke píchhe ghát men baithná. Shahr se bahut dúr na jáná, balki tum sab taiyár rahná; 5 aur main un sab admíon ko lekar jo mere sáth hai shahr ke nazdík áungá; aur aisá hogá, kí jab wuh hamará sámna karne ko pahle kí tarah nikal áenge, so ham un ke sámne se bháenge, 6 aur wuh hamare píchhe píchhe nikle chale áenge, yahan tak kí ham un ko shahr se dúr nikál le jáenge; kyünki wuh kahenge, kí Yih to pahle kí tarah hamare sámne se bháge játe hai; so ham un ke áge se bháenge. 7 Aur tum ghát men se uthkar shahr par qabza kar lená, kyünki KHUDÁWAND tumhárá Khudá use tumháre qabze men kar degá. 8 Aur jab tum us shahr ko le lo, to use ág lagá dená; KHUDÁWAND ke kahne ke muwáfíq kám karná; dekho, main ne tum ko hukm diyá. 9 Aur Yashú' ne un ko rawána kiyá: aur wuh kamingáh men gaye, aur Baitel aur 'Ai ke darmiyán, 'Ai ke magrib kí taraf, já baithhe: lekin Yashú' us rát ko logon ke bích tiká rahá.

10 Aur Yashú' ne subh sawere uthkar logon kí maujudát lí, aur wuh baní Isráíl ke buzurgon ko sáth lekar logon ke áge áge, 'Ai kí taraf chalá. 11 Aur sab jangí mard, jo us ke sáth the, chale, aur nazdík pahunchkar shahr ke sámne áe, aur 'Ai ke shimál men dere dále: aur Yashú' aur 'Ai ke bích ek wádí thí. 12 Tab us ne kol páñch hazár mardon ko lekar Baitel aur 'Ai ke darmiyán shahr ke magrib kí taraf un ko kamingáh men bitháya. 13 So unhon ne logon ko, ya'ní sab fauj ko jo shahr ke shimál men thí, aur un ko jo shahr kí magribí taraf ghát men the, thikáne par kar diyá; aur Yashú' usí rát us wádí men gayá. 14 Aur jab 'Ai ke bádsháh ne yih dekhá, to unhon ne jaldí kí, aur sawere uthhe, aur shahr ke admí, ya'ní wuh aur us

ke sab log níkalakar mu'aiyan waqt par larái ke liye baní Isráíl ke muqábil maidán ke sámne áe, aur use khabar na thí, kí shahr ke píchhe us kí ghát men log baithe hue hain. 15 Tab Yashú' aur sab Isráílíon ne aisá dikháyá goyá unhon ne un se shikast khái, aur biyábán ke ráste hokar bháge. 16 Aur jitne log shahr men the, wuh in ká píchhá karne ke liye buláe gaye; aur unhon ne Yashú' ká píchhá kiyá, aur shahr se dúr nikle chale gaye. 17 Aur 'Ai aur Baitel men Loí mard báqí na rahá, jo Isráílíon ke píchhe na gayá ho, aur unhon ne shahr ko khulá chhoṛkar Isráílíon ká píchhá kiyá. 18 Tab KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, kí jo barchhá tere háth men hai, use 'Ai kí taraf barhá de, kyúñki main use tere qabze men kar dúngá. Aur Yashú' ne us barchhe ko, jo us ke háth men thá, shahr kí taraf barháyá. 19 Tab us ke háth barháte hí jo ghát men the apní jagah se nikle, aur daṛkar shahr men dákhil hue, aur use sar kar liyá, aur jald shahr men ág lagá dí. 20 Aur jab 'Ai ke logon ne píchhe murkar nazar kí, to dekhá kí shahr ká dhuwán ásmán kí taraf uth rahá hai, aur un ká bas na chalá, kí wuh idhar yá udhar bhágen: aur jo log biyábán kí taraf bháge the, wuh píchhá karnewálon par ulaṭ paṛe. 21 Aur jab Yashú' aur sab Isráílíon ne dekhá, kí ghátwálon ne shahr le liyá, aur shahr ká dhuwán uth rahá hai, to unhon ne palaṭkar 'Ai ke logon ko qatl kiyá. 22 Aur wuh दूसरे भी un ke muqábale ko shahr se nikle; so wuh sab ke sab Isráílíon ke bích men jo kuchh to idhar aur kuchh udhar the paṛ gaye, aur unhon ne un ko mára, yahán tak kí kisi ko na báqí chhoṛá, na bhágne diyá. 23 Aur wuh 'Ai ke bádsháh ko zinda giriftár karke Yashú' ke pas láe. 24 Aur jab Isráílí 'Ai ke sab báhindon ko maidán men us biyábán ke darmiyan, jahán unhon ne in ká píchhá kiyá thá, qatl kar chuke, aur wuh sab talwár se máre gaye, yahán tak kí bi'lkull faná ho gaye, to sab Isráílí 'Ai ko phire aur use tah i teg kar diyá. 25 Chunánchí wuh jo us din máre gaye mard aur 'aurat milákar bárah hazár, ya'ní 'Ai ke sab log the. 26 Kyúñki Yashú' ne apná háth jis

se wuh barchhe ko barháe hue thá, nahín khenchá, jab tak kí us ne 'Ai ke sab rahnewálon ko bi'lkull halák na kar dála. 27 Aur Isráílíon ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq jo us ne Yashú' ko diyá thá, apne liye faqat shahr ke chaupayon aur mál i ganímat ko lúṭ men liyá. 28 Pas Yashú' ne 'Ai ko jalákar hamesha ke liye use ek dher aur wírána baná diyá, jo áj ke din tak hai. 29 Aur us ne 'Ai ke bádsháh ko shám tak daraḳht par tángkar rakkhá; aur jún hí súraj dúbne lagá, unhon ne Yashú' ke hukm se us kí lách ko daraḳht se utárkar shahr ke pháṭak ke sámne dáal diyá, aur us par pattharon ká ek bará dher lagá diyá, jo áj ke din tak hai.

30 Tab Yashú' ne koh i 'Aibál par KHUDÁWAND Isráíl ke KHUDÁ ke liye ek mazbah banáyá, 31 jaisá KHUDÁWAND ke bande Músá ne baní Isráíl ko hukm diyá thá: aur jaisá Músá kí sharí'at kí kitáb men likhá hai, yih mazbah be ghíṛe pattharon ká thá jis par kisi ne lohá nahín lagáyá thá: aur unhon ne us par KHUDÁWAND ke huzúr sokhtaní qurbáníán, aur salámatí ke zabihe guzráne. 32 Aur us ne wahán un pattharon par Músá kí sharí'at kí, jo us ne likhí thí, sab baní Isráíl ke sámne ek naql kanda kí. 33 Aur sab Isráílí aur un ke buzurg, aur mansabdár, aur qázi, ya'ní desí aur pardesí donon Láwí káhinon ke áge, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke uthánewále the, sandúq ke idhar aur udhar kháre hue. In men se ádhe to koh i Garizím ke muqábil aur ádhe koh i 'Aibál ke muqábil the, jaisá KHUDÁWAND ke bande Músá ne pahle hukm diyá thá, kí wuh Isráíl logon ko barakat den. 34 Is ke ba'd us ne sharí'at kí sab báten, ya'ní barakat aur la'nat, jaisí wuh sharí'at kí kitáb men likhí hui hain, paṛkar sunáin; 35 chunánchí jo kuchh Músá ne hukm diyá thá, us men se ek bát aisí na thí jise Yashú' ne baní Isráíl kí sárf jamá'at, aur 'auraton, aur bálbachchon aur un musáfiyon ke sámne, jo un ke sáth milkar rahte the, na paṛhá ho.

9 Aur jab un sab Hittí, Amori, Kan'ání, Farizzí, Hawwí, aur Yabúsí bádsháhon ne jo Yardan ke us pár kohistání mulk aur nasheb kí zamín aur bare samundar ke us

sáhil par, jo Lubnán ke sámnē hai, rahte the, yih suná, 2 to wuh sab ke sab faráham hue, táki muttafiq hokar Yashú' aur baní Isráíl se jang karen.

3 Aur jab Jiba'ún ke báshindon ne suná, ki Yashú' ne Yarihú aur 'Ai se kyá kyá kiyá hai, 4 to unhon ne bhí hílábází kí, aur jákar safíron ká bhes bhará, aur puráne bore, aur puráne phate hue aur marammat kiye hue sharáb ke mashkíze apne gadh-on par láde; 5 aur pánwon men puráne palwand lage hue júte, aur tan par puráne kapre dále, aur un ke safar ká tosha súkhí phaphúndí lagí hui rotíyán thín. 6 Aur wuh Jiljál men khaimagáh ko Yashú' ke pás jákar us se aur Isráíli mardon se kahne lage, Ham ek dūr mulk se áe hai: so ab tum ham se 'ahd bāndho. 7 Tab Isráíli mardon ne un Hawwlon se kahá, ki Sháyad tum hamáre darmiyán hí rahte ho; pas, ham tum se kyúnkar 'ahd bāndhen? 8 Unhon ne Yashú' se kahá, Ham tere khádím hai. Tab Yashú' ne un se púchhá, Tum kaun ho, aur kahán se áe ho? 9 Unhon ne us se kahá, Tere khádím ek bahut dūr mulk se KHUDÁWAND tere Khudá ke nám ke bá'is áe hai; kyúnki ham ne us kí shuhrat aur jo kuchh us ne Mísr men kiyá, 10 aur jo kuchh us ne Amoríon ke donon bádsháhon se, jo Yardan ke us pár the, ya'ní Hasbon ke bádsháh Síhon, aur Basan ke bádsháh 'Oj se jo 'Istárát men thá, kiyá sab suná hai. 11 So hamáre buzurgon aur hamáre mulk ke sab báshindon ne ham se yih kahá, ki Tum safar ke liye apne háth men tosha le lo aur un se milne ko jáo, aur un se kaho, ki Ham tumháre khádím hai: so tum ab hamáre sáth 'ahd bāndho. 12 Jis dín ham tumháre pás áne ko nikle ham ne apne apne ghar se apne tosha kí rotí garm garm lí aur ab dekho, wuh súkhí hai, aur use phaphúndí lag gayí. 13 Aur mai ke yih mashkíze, jo ham ne bhar liye the naye the, aur dekho, yih to phat gaye; aur yih hamáre kapre aur júte dūr o daráz safar kí wajh se puráne ho gaye. 14 Tab in logon ne un ke toshe men se kuchh líyá, aur KHUDÁWAND se mashwarat na kí. 15 Aur Yashú' ne un se sulh

kí, aur un kí jánbakhshí karne ke liye un se 'ahd bāndhá: aur jamá'at ke amíron ne un se qasam khái. 16 Aur un ke sáth 'ahd bāndhne se tén dín ke ba'd un ke sunne men áyá, ki yih un ke parausí hai, aur un ke darmiyán hí rahte hai. 17 Aur baní Isráílkúch karke tísre dín un ke shahr-on men pahunché. Jiba'ún, aur Kafírah, aur Baírat, aur Qaryat Ya'rim un ke shahr the. 18 Aur baní Isráíl ne un ko qatl na kiyá, is liye ki jamá'at ke amíron ne un se KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá kí qasam khái thí. Aur sári jamá'at un amíron par kurkúráne lagí. 19 Par un sab amíron ne sári jamá'at se kahá, ki Ham ne un se KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá kí qasam khái hai; is liye ham unhen chhú nahín sakte. 20 Ham un se yihí karenge, aur un ko jítá chhorenge, tá na ho ki us qasam ke bá'is, jo ham ne un se khái hai ham par gazab túte. 21 So amíron ne un se yihí kahá, ki Un ko jítá chho. Pas wuh sári jamá'at ke liye lakařháre, aur páni bharnewále bane, jaisá amíron ne un se kahá thá. 22 Tab Yashú' ne un ko bulwákar un se kahá, Jis hál kí tum hamáre darmiyán rahte ho, tum ne yih kahkar ham ko kyún fareb diyá, ki Ham tum se bahut dūr rahte hai? 23 Is liye ab tum la'natí thahre, aur tum men se koi aísá na rahegá jo gulám ya'ní mere Khudá ke ghar ke liye lakařhárá aur páni bharnewála na ho. 24 Unhon ne Yashú' ko jawáb diyá, ki Tere khádímon ko tahqíq yih khabar milí thí, ki KHUDÁWAND tere Khudá ne apne bande Músá ko farmáyá kí sára mulk tum ko de, aur is mulk ke sab báshindon ko tumháre sámnē se nest o nábúd kare. So ham ko tumháre sabab se apní jánon ke lále par gaye; is liye ham ne yih kám kiyá. 25 Aur ab dekh, ham tere háth men hai: jo kuchh tú ham se karná bhalá aur thík jáne, so kar. 26 Pas us ne un se waisá hí kiyá, aur baní Isráíl ke háth se un ko aísá bacháyá, ki unhon ne un ko qatl na kiyá. 27 Aur Yashú' ne usí dín un ko jamá'at ke liye aur us maqám par jise KHUDÁWAND khud chune us ke mazbah ke liye lakařháre aur páni bharnewále muqarrar kiyá, jaisá áj tak hai.

10 Aur jab Yarúshalem ke bádsháh Adúní Sidq ne suná, ki Yashú' ne 'Al ko sar karke use nest o nábúd kar diyá, aur jaisá us ne Yaríhú aur wahán ke bádsháh se kiya, waisá hi 'Al aur us ke bádsháh se kiya, aur Jiba'ún ke báhindo? ne baní Isráíl se sulh kar lí, aur un ke darmiyán rahne lage hain, 2 to wuh sab bahut hí dare, kyúncí Jiba'ún ek bará shahr, balki bádsháhí shahron men se ek kí mánind, aur 'Al se bará thá, aur us ke sab mard bare bahádur the. 3 Is liye Yarúshalem ke bádsháh Adúní Sidq ne Habrún ke bádsháh Húhám, aur Yarmot ke bádsháh Pírám, aur Lakís ke bádsháh Yáfi'a, aur 'Ijlún ke bádsháh Dabír ko, yún kahlá bhejá, ki 4 Mere pás áo, aur merí kumak karo, aur chalo, ham Jiba'ún ko máren; kyúncí us ne Yashú' aur baní Isráíl se sulh kar lí hai. 5 Is liye Amoríon ke pánch bádsháh, ya'ní Yarúshalem ke bádsháh, aur Habrún ke bádsháh, aur Yarmot ke bádsháh, aur Lakís ke bádsháh, aur 'Ijlún ke bádsháh ikatthe hue aur unhon ne apní sab faujon ke sáth chaphái kí, aur Jiba'ún ke muqábil dere dalkar us se jang shurú' kí. 6 Tab Jiba'ún ke logon ne Yashú' ko, jo Jiljál men khaimazan thá, kahlá bhejá, ki Apne khádimon kí taraf se apná háth mat khénch; jald hamáre pás pahunchkar ham ko bachá, aur hamári madad kar; is liye kí sab Amorí bádsháh, jo kohistání mulk men rahte hain, hamáre khiláf ikatthe hue hain. 7 Tab Yashú' sab jangí mardon aur sab zabardast sūrmáon ko hamráh lekar Jiljál se chal pará. 8 Aur KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, Un se na dar: is liye kí main ne un ko tere háth men kar diyá hai; un men se ek mard bhí tere sámné khará na rah sakegá. 9 Pas Yashú' ráton rát Jiljál se chalkar nágahan un par á pará. 10 Aur KHUDÁWAND ne un ko baní Isráíl ke sámné shikast dí, aur us ne un ko Jiba'ún men barí khúnrezí ke sáth qatl kiya, aur Bait Haurún kí chaphái ke ráste par un ko ragedá, aur 'Azíqáh aur Muqqaidah tak un ko mártá gayá. 11 Aur jab wuh Isráílíon ke sámné se bháge, aur Bait Haurún ke utár par the, to KHUDÁWAND ne 'Azíqáh tak ásmán

se un par bare bare patthar barsáe, aur wuh mar gaye, aur jo oлон se mare, wuh un se, jin ko baní Isráíl ne tah í teg kiya, kahín ziyáda the.

12 Aur us din jab KHUDÁWAND ne Amoríon ko baní Isráíl ke qábú men kar diyá, Yashú' ne KHUDÁWAND ke huzúr baní Isráíl ke sámné yih kahá,

Al sūraj, tú Jiba'ún par aur

Al chánd, tú wádí e Aiyálon men thahrá rah.

13 Aur sūraj thahr gayá, aur chánd thamá rahá,

Jab tak qaum ne apne dushmanon se apná intiqám na le liya.

Kyá yih A'shar kí kitáb men nahín likhá hai? Aur sūraj ásmán ke bíchon bích thahrá rahá, aur taqríban sáre din dúbne men jaldí na kí. 14 Aur aisé din na kabhí us se pahle húá, aur na us ke ba'd, jis men KHUDÁWAND ne kisé admí kí bát suní ho; kyúncí KHUDÁWAND Isráílíon kí khátir lará.

15 Phir Yashú', aur us ke sáth sáre Isráílí Jiljál ko khaimagáh men laute.

16 Aur wuh pánchon bádsháh bhágkar Muqqaidah ke gár men já chhipe. 17 Aur Yashú' ko yih khabar mili, kí Wuh pánchon bádsháh Muqqaidah ke gár men chhipe hue mile hain. 18 Yashú' ne hukm kiya, kí Bare bare patthar us gár ke munh par luhká do, aur admíon ko us ke pás un kí nigahbání ke liye biþhá do. 19 Par tum na ruko; tum apne dushmanon ká píchhá karo, aur un men ke jo jo picchar gaye hain, un ko már dalo: un ko muhlat na do, kí wuh apne apne shahr men dákhil hon: is liye kí KHUDÁWAND tumháre Khudá ne un ko tumháre qabze men kar diyá hai. 20 Aur jab Yashú' aur baní Isráíl barí khúnrezí ke sáth un ko qatl kar chuke, yahán tak kí wuh nest o nábúd ho gaye, aur wuh jo un men se báqí bache fasídár shahron men dákhil ho gaye; 21 to sab log Muqqaidah men, Yashú' ke pás lashkargáh ko laute, aur kisé ne baní Isráíl men se kisé ke barkhíláf zabán na hiláí. 22 Phir Yashú' ne hukm diyá, kí Gár ká munh kholo, aur un pánchon bádsháhon ko gár se báhar nikálkar mere pás láo.

23 Unhon ne aisá hí kiyá, aur wuh un pānchon bādsháhon ko, ya'ní sháh í Yarúshalem aur sháh í Habrún aur sháh í Yarmot aur sháh í Lakís aur sháh í 'Ijlún ko gár se nikálkar us ke pás láe. 24 Aur jab wuh un ko Yashú' ke samne láe, to Yashú' ne sáre Isráílíon ko bulwáyá aur un jangí mardon ke sardáron se, jo us ke sáth gaye the, yih kahá, kí Nazdík ákar apne apne pānw in bādsháhon kí gardanon par rakkho. Unhon ne nazdík ákar un kí gardanon par apne apne pānw rakkhe. 25 Aur Yashú' ne un se kahá, Khauf na karo, aur hirásán mat ho: mazbút ho jáo, aur hausala rakkho; is liye kí KHUDÁWAND tumháre sab dushmanon se, jin ká muqábala tum karoge, aisá hí karegá. 26 Is ke ba'd Yashú' ne un ko mára, aur qatl kiyá, aur pānch darakhthon par un ko táng diyá: so wuh shám tak darakhthon par tange rahe. 27 Aur súraj dúbte waqt unhon ne Yashú' ke hukm se un ko darakhthon par se utárkar usí gár men, jis men wuh já chhipe the, dál diyá, aur gár ke munh par bare bare patthar dhar diye, jo áj tak haiñ.

28 Aur usí din Yashú' ne Muqqaidah ko sar karke use tah í teg kiyá, aur us ke bādsháh ko aur us ke sab logon ko bi'lkull halák kar dälá aur ek ko bhí báqí na chhorá: aur Maqqaidah ke bādsháh se us ne wuhí kiyá jo Yaráhú ke bādsháh se kiyá thá.

29 Phir Yashú' aur us ke sáth sab Isráílí Muqqaidah se Libnáh ko gaye aur wuh Libnáh se lará. 30 Aur KHUDÁWAND ne us ko bhí aur us ke bādsháh ko bhí baní Isráíl ke háth men kar diyá; aur us ne use aur us ke sab logon ko tah í teg kiyá, aur ek ko bhí báqí na chhorá, aur wahán ke bādsháh se waisá hí kiyá jo Yaráhú ke bādsháh se kiyá thá.

31 Phir Libnáh se Yashú' aur us ke sáth sáre Isráílí Lakís ko gaye, aur us ke muqábil dere däl diye, aur wuh us se lará. 32 Aur KHUDÁWAND ne Lakís ko Isráíl ke qabze men kar diyá. Us ne dúsre din us par fath pái aur use tah í teg kiyá, aur sab logon ko jo us men the qatl kiyá, jis tarah us ne Libnáh se kiyá thá.

33 Us waqt Jazar ká bādsháh Húram Lakís kí kumak ko charh

áyá; so Yashú' ne us ko aur us ke ádmíon ko mára, yahán tak kí us ká ek bhí jítá na chhorá.

34 Aur Yashú' aur us ke sáth sab Isráílí Lakís se 'Ijlún ko gaye, aur us ke muqábil dere dälkar us se jang shurú' kí; 35 aur usí din use sar kar liyá, aur use tah í teg kiyá, aur un sab logon ko jo us men the us ne usí din bi'lkull halák kar dälá jaisá us ne Lakís se kiyá thá.

36 Phir 'Ijlún se Yashú' aur us ke sáth sab Isráílí Habrún ko gaye aur us se lare. 37 Aur unhon ne use sar karke use aur us ke bādsháh aur us kí sárí bastiyon aur wahán ke sáre logon ko tah í teg kiyá, aur jaisá us ne 'Ijlún se kiyá thá ek ko bhí jítá na chhorá, balki use aur wahán ke sáre logon ko bi'lkull halák kar dälá.

38 Phir Yashú' aur us ke sáth sáre Isráílí Dabír ko laute aur us se lare; 39 aur us ne use aur us ke bādsháh aur us kí sárí bastiyon ko fath kar liyá, aur unhon ne un ko tah í teg kiyá aur sab logon ko, jo us men the, bi'lkull halák kar diyá. Us ne ek ko bhí báqí na chhorá; jaisá us ne Habrún aur us ke bādsháh se kiyá thá waisá hí Dabír aur us ke bādsháh se kiyá; aisá hí us ne Libnáh aur, us ke bādsháh se bhí kiyá thá.

40 So Yashú' ne sáre mulk ko, ya'ní kohistání mulk aur junúbí qit'a aur nasheb kí zamín aur qhalánon aur wahán ke sab bādsháhon ko mára; us ne ek ko bhí jítá na chhorá, balki wahán ke har mutanaffis ko, jaisá KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ne hukm kiyá thá, bi'lkull halák kar dälá. 41 Aur Yashú' ne un ko Qádis Barní'a se lekar Gazzah tak, aur Jashan ke sáre mulk ke logon ko Jiba'un tak mára. 42 Aur Yashú' ne un sab bādsháhon par aur un ke mulk par ek hí waqt men tasallut hásil kiyá; is liye kí KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá Isráíl kí khátir lará. 43 Phir Yashú' aur sab Isráílí us ke sáth Jiljál ko khaimagáh men laute.

11 Jab Hasúr ke bādsháh Yábin ne yih suná, to us ne Madún ke bādsháh Yúbáb, aur Simron ke bādsháh, aur Iksháf ke bādsháh ko, 2 aur un bādsháhon ko, jo shimál kí taraf kohistání mulk aur

Kinnarat ke junúb ke maidán aur nasheb kí zamín aur magrib kí taraf Dor kí murtafa' zamín men rahte the, 3 aur mashriq aur magrib ke Kan'án-ion, aur Amoríon, aur Hittíon, aur Farizzíon aur kohistání mulk ke Yabúsíon, aur Hawwíon ko, jo Harmún ke niche Misfáh ke mulk men rahte the bulwá bhejá. 4 Tab wuh aur un ke sáth un ke lashkar, ya'ní ek amboh i kasír jo ta'dád men samundar ke kanáre kí ret kí mánind thá, bahut se ghoron aur rathon ko sáth lekar nikle. 5 Aur yih sab bádsháh milkar áe aur unhon ne Merúm kí jhíl par ikatthe dere dále, táki Isráílíon selaren. 6 Tab KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, ki Un se na dar, kyúncí kal is waqt main in sab ko Isráílíon ke sámne márkar daldungá. Tú un ke ghoron kí kunchen kát dálna, aur un ke rath ág se jalá dená. 7 Chunánchi Yashú', aur sab jangí mard us ke sáth Merúm kí jhíl par nágahán un ke muqábale ko áe aur un par fút paré. 8 Aur KHUDÁWAND ne un ko Isráílíon ke qabze men kar diyá: so unhon ne un ko mára, aur bare Saidá, aur Misrafátu'l Máim, aur mashriq men Misfáh kí wadí tak un ko ragedá, aur qatl kiyá, yahan tak ki un men se ek bhí baqí na chhorá. 9 Aur Yashú' ne KHUDÁWAND ke hukm ke muwáfiq un se kiyá, ki un ke ghoron kí kunchen kát dáln, aur un ke rath ág se jalá diye.

10 Phir Yashú' usí waqt lautá aur us ne Hasúr ko sar karke us ke bádsháh ko talwár se mára; kyúncí agle waqt men Hasúr un sári saltanatón ká sardár thá. 11 Aur unhon ne un sab logon ko, jo wahán the, tah i teg karke un ko bi'lkull halák kar diyá; wahán koí mutanaffis baqí na rahá: phir us ne Hasúr ko ág se jalá diyá. 12 Aur Yashú' ne un bádsháhon ke sáre shahron ko, aur un shahron ke sáre bádsháhon ko lekar, aur un ko tah i teg karke bi'lkull halák kar diyá, jaisá ki KHUDÁWAND ke bande Músá ne hukm kiyá thá. 13 Lekin jo shahr apne tlon par bane hue the, un men se kisi ko Isráílíon ne nahín jaláyá, siwá Hasúr ke, jise Yashú' ne phúnk diyá thá. 14 Aur un shahron ke tamám mál i ganímat aur chaupayon ko baní Isráíl ne apne wáste lút men le liyá;

lekin har ek ádmí ko talwár kí dhár se qatl kiyá, yahan tak ki un ko nábud kar diyá aur ek mutanaffis ko bhí baqí na chhorá. 15 Jaisá KHUDÁWAND ne apne bande Músá ko hukm diyá thá, waisá hí Músá ne Yashú' ko hukm diyá, aur Yashú' ne waisá hí kiyá; aur jo jo hukm KHUDÁWAND ne Músá ko diyá thá, un men se kisi ko us ne bagair purá kiye na chhorá.

16 So Yashú' ne us sáre mulk ko, ya'ní kohistání mulk aur sab junúbí qit'a aur Jashan ke sab mulk, aur nasheb kí zamín, aur maidán, aur Isráílíon ke kohistání mulk aur usí ke nasheb kí zamín 17 koh i Khalaq se lekar jo Sha'ír kí taraf játá hai, Ba'l Jadd tak, jo wadí e Lubnán men koh i Harmún ke niche hai, sab ko le liyá, aur un ke sab bádsháhon par fath hásil karke us ne un ko mára, aur qatl kiyá. 18 Aur Yashú' muddat tak un sab bádsháhon se lartá rahá. 19 Siwá Hawwíon ke, jo Jiba'un ke báshinde the, aur kisi shahr ne baní Isráíl se sulh nahín kí, balki sab ko unhon ne lar kar fath kiyá. 20 Kyúncí yih KHUDÁWAND hí kí taraf se thá, ki wuh un ke dilon ko aisá sakht kar de, ki wuh jang men Isráíl ká muqábala karen, táki wuh un ko bi'lkull halák kar dále, aur un par kuchh mihrbání na ho, balki wuh un ko nest o nábud kar de, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá.

21 Phir us waqt Yashú' ne ákar 'Anáqím ko kohistání mulk, ya'ní Habrún, aur Dabír, aur 'Anáb se, balki Yahúdáh ke sáre kohistání mulk, aur Isráíl ke sáre kohistání mulk se kát dálá. Yashú' ne un ko un ke shahron samet bi'lkull halák kar diyá. 22 So 'Anáqím men se koí baní Isráíl ke mulk men baqí na rahá; faqat Gazzah, aur Ját, aur Ashdúd men thore se baqí rahe. 23 Pas jaisá KHUDÁWAND ne Músá se kahá thá, us ke mutábíq Yashú' ne sáre mulk ko le liyá; aur Yashú' ne use Isráílíon ko un ke qabílon kí taqsim ke muwáfiq mírás ke taur par de diyá, aur mulk ko jang se farágot milí.

12

Us mulk ke wuh bádsháh, jin ko baní Isráíl ne qatl karke un ke mulk par Yardan ke us pár mashriq kí taraf Arnon kí wadí

se lekar koh i Harmūn tak, aur tamām mashriqī maidān par qabza kar liyā, yih haiṅ: 2 Amorion ká bādsháh Síhon, jo Hasbon men rahtá thá, aur 'Aro'ír se lekar jo wādí e Arnon ke kanāre hai, aur us wādí ke bích ke shahr se, wādí e Yabboq tak jo baní 'Ammon kí sarhadd hai ádhe Jili'ád par; 3 aur maidān se bahr i Kinnarat tak, jo mashriq kí taraf hai, balki mashriq hí kí taraf Bait Yashimot se hokar maidān ke daryá tak, jo daryá e Shor hai, aur junūb men Pisgah ke dāman ke niche niche hukumat kartá thá: 4 aur Basan ke bādsháh 'Oj kí sarhadd, jo Rafáim kí baqiya nasl se thá, aur 'Istarát aur Adra'í men rahtá thá; 5 aur wuh koh i Harmūn aur Salkah, aur sáre Basan men, Jasurion, aur Ma'kátion kí sarhadd tak, aur ádhe Jili'ád men, jo Hasbon ke bādsháh Síhon kí sarhadd thí, hukumat kartá thá. 6 Un ko KHUDÁWAND ke bande Músá aur baní Isráil ne mārā; aur KHUDÁWAND ke bande Músá ne baní Rúbin aur baní Jadd aur Munassí ke ádhe qabíle ko un ká mulk mírás ke taur par de diyá.

7 Aur Yardan ke is pár magrib kí taraf Ba'l Jadd se, jo wādí e Lubnán men hai, koh i Khalaq tak, jo Sha'ír ko nikal gayá hai, jin bādsháhon ko Yashu' aur baní Isráil ne mārā, aur jin ke mulk ko Yashu' ne Isráilion ke qabílon ko, un kí taqsim ke mutábíq, mírás ke taur par de diyá, wuh yih haiṅ: 8 kohistání mulk aur nasheb kí zamín aur maidān, aur dhalanon men, aur biyábán, aur junūbí qit'e men, Hittí, aur Amori, aur Kan'áni, aur Farizzí, aur Hawwí, aur Yabúsí qaumon men se: 9 ek Yaríhú ká bādsháh; ek 'Ai ká bādsháh, jo Baitel ke nazdík wáqí hai; 10 ek Yarúshalem ká bādsháh; ek Hab-rún ká bādsháh; 11 ek Yarmot ká bádsháh; ek Lakís ká bádsháh; 12 ek 'Ijlún ká bádsháh; ek Jazar ká bádsháh; 13 ek Dabír ká bádsháh; ek Jadar ká bádsháh; 14 ek Hurmah ká bádsháh; ek 'Arád ká bádsháh; 15 ek Libnáh ká bádsháh; ek 'Adulám ká bádsháh; 16 ek Muqqaidah ká bádsháh; ek Baitel ká bádsháh; 17 ek Taffúah ká bádsháh; ek Hifar ká bádsháh; 18 ek Afíq ká bádsháh; ek Lasharún ká bádsháh; 19 ek Madún ká bádsháh; ek Hasúr

ká bádsháh; 20 ek Simron Mirún ká bádsháh; ek Iksháf ká bádsháh; 21 ek Ta'nak ká bádsháh; ek Majiddo ká bádsháh; 22 ek Qádis ká bádsháh; ek Karmil ke Yuqni'am ká bádsháh: 23 ek Dor kí murtafa' zamín ke Dor ká bádsháh; ek Goim ká bádsháh jo Jiljál men thá; 24 ek Tirzah ká bádsháh. Yih sab iktis bádsháh the.

13

Aur Yashu' buddhá aur 'umrrasída huá; aur KHUDÁWAND ne us se kahá, ki Tú buddhá aur 'umrrasída hai, aur qabza karne ko abhí bahut sá mulk báqí hai. 2 Aur wuh mulk jo báqí hai, so yih hai: Filistion ke sáre aqlím, aur sáre Jasúri, 3 Saihúr se, jo Mísr ke sámne hai, shimál kí taraf 'Aqrún kí hadd tak jo Kan'ánion ká giná jātá hai; Filistion ke pānch sardár, ya'ní Gazí, aur Ashdúdí, aur Asqalúní, aur Játí, aur 'Aqrúní; aur 'Awwím bhí, 4 jo junūb kí taraf haiṅ, aur Kan'ánion ká sárá mulk, aur Magárah, jo Saidánion ká hai; Afíq ya'ní Amorion kí sarhadd tak; 5 aur Jabalíon ká mulk, aur mashriq kí taraf Ba'l Jadd se, jo koh i Harmūn ke niche hai, Hamát ke madkhal tak sárá Lubnán. 6 Phir Lubnán se Misrafátu'l Máim tak kohistání mulk ke sab báshinde, ya'ní sab Saidání, un ko main baní Isráil ke sámne se nikál dálungá. Tú faqat, jaisá main ne tujhe hukm diyá hai, mírás ke taur par use Isráilion ko taqsim kar de. 7 So tú is mulk ko un nau qabílon aur Munassí ke ádhe qabíle ko mírás ke taur par bānt de. 8 Munassí ke sáth baní Rúbin aur baní Jadd ne apní apní mírás pá lí thí, jise Músá ne Yardan ke us pár mashriq kí taraf un ko diyá thá, kyūnki KHUDÁWAND ke bande Músá ne use un hí ko diyá thá, ya'ní 9 'Aro'ír se, jo wādí e Arnon ke kanāre wáqí hai, shurú' karke wuh shahr, jo wādí ke bích men hai, aur Mídbá ká sárá maidān Díbon tak; 10 aur Amorion ke bádsháh Síhon ke sáre shahr, jo Hasbon men saltanat kartá thá, baní 'Ammon kí sarhadd tak; 11 aur Jili'ád, aur Jasurion, aur Ma'kátion kí nawáhí, aur sárá koh i Harmūn, aur sárá Basan Salkah tak; 12 aur 'Oj jo Rafáim kí baqiya nasl se thá, aur 'Istarát aur Adra'í men hukmrán thá, us ká sárá 'iláqa jo Basan men thá; kyūnki Músá ne un ko márkar

khárij kar diyá thá. 13 Taubhí baní Isráíl ne Jasúríon aur Ma'kátion ko nahín nikálá; chunánchi Jasúrí aur Ma'kátí áj tak Isráílion ke darmi-yán base hue hain. 14 Faqat Láwí ke qabile ko us ne koí mirás nahín dí, kyúñki KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá kí átashín qurbánián us kí mirás hain, jaisá us ne us se kahá thá.

15 Aur Musá ne baní Rúbin ke qabile ko un ke gharánon ke mutábiq mirás dí. 16 Aur un kí sarhadd yih thí : ya'ní 'Aro'ír se, jo wadí e Arnon ke kanáre wáqí' hai, aur wuh shahr, jo wadí ke bích men hai, aur Midbá ke pás ká sára maidán; 17 Hasbon aur us ke sáre shahr jo maidán men hain; Díbon, aur Bámát Ba'l, aur Bait Ba'l Ma'un; 18 aur Yahsáh, aur Qadímát, aur Mafa't; 19 aur Qarya-táim, aur Sibmáh, aur Zaratu'l Sahar jo wadí ke koh men hai; 20 aur Bait Fagúr aur Pisgah ke dáman kí zamín, aur Bait Yashímor; 21 aur maidán ke sáre shahr, aur Amoríon ke bádsháh Síhon ká sára mulk, jo Hasbon men saltanat kartá thá, jise Musá ne Midyán ke raíson, 'Awwí aur Raqam, aur Súr, aur Húr, aur Raba', Síhon ke raíson samet, jo us mulk men baste the, qatl kiyá thá. 22 Aur Ba'or ke beté Balám ko bhí, jo nujúmí thá, baní Isráíl ne talwár se qatl karke un ke maqtúlon ke sáth milá diyá thá. 23 Aur Yardan aur us kí nawáhi baní Rúbin kí sarhadd thí. Yihí shahr aur un ke gánw baní Rúbin ke gharánon ke mutábiq un kí mirás thahre.

24 Aur Musá ne Jadd ke qabile ya'ní baní Jadd ko, un ke gharánon ke mutábiq mirás dí. 25 Aur un kí sarhadd yih thí : Ya'zer, aur Jili'ád ke sáre shahr, aur baní 'Ammon ká ádhá mulk 'Aro'ír tak, jo Rabbah ke sámne hai; 26 aur Hasbon se Rámatu'l Misfáh aur Batúnim tak, aur Mahanáyim se Dabír kí sarhadd tak; 27 aur wadí men, Bait Háram, aur Bait Nimrah, aur Sukkát, aur Safon, ya'ní Hasbon ke bádsháh Síhon kí aqlím ká báqí hissa, aur Yardan ke us pár mashriq kí taraf Kinnarat kí jhíl ke us sire tak Yardan aur us kí sári nawáhi. 28 Yihí shahr aur in ke gánw baní Jadd ke gharánon ke mutábiq, un kí mirás thahre.

29 Aur Musá ne Munassí ke ádhe qabile ko bhí mirás dí. Yih baní Munassí ke gharánon ke mutábiq un

ke ádhe qabile ke liye thí. 30 Aur un kí sarhadd yih thí : Mahanáyim se lekar sára Basan, aur Basan ke bádsháh 'Oj kí tamám aqlím aur Yáír ke sáre qasbe jo Basan men hain, wuh sáth shahr hain. 31 Aur ádhá Jili'ád, aur 'Istarát, aur Adra'í, jo Basan ke bádsháh 'Oj ke shahr the, yih Munassí ke beté Makír kí aulád ko mile, ya'ní Makír kí aulád ke ádhe ádmíon ko un ke gharánon ke mutábiq yih mile.

32 Yihí wuh hisse hain, jin ko Musá ne Yarihú ke pás Yardan ke us pár mashriq kí taraf mirás ke taur par taqsím kiyá. 33 Lekin Láwí ke qabile ko Musá ne koí mirás nahín dí; kyúñki KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá un kí mirás hai, jaisá us ne un se khud kahá.

14

Aur wuh hisse jin ko Kan-'án ke mulk men baní Isráíl ne mirás ke taur par páyá, aur jin ko Il'azar káhin, aur Nún ke beté Yashú, aur baní Isráíl ke qabílon ke ábái khándánon ke sardáron ne un ko taqsím kiyá, yih hain: 2 in kí mirás qur'e se dí gayí, jaisá KHUDÁWAND ne sáthe nau qabílon ke haqq men Musá ko hukm diyá thá. 3 Kyúñki Musá ne Yardan ke us pár dháí qabílon kí mirás un ko de dí thí; par us ne Láwíon ko un ke darmiyan kuchh mirás nahín dí. 4 Kyúñki baní Yúsuf ke do qabile the, Munassí aur Ifráim: so Láwíon ko us mulk men kuchh hissa na milá, siwá shahron ke jo un ke rahne ke liye the, aur un kí nawáhi ke jo un ke chaupáyon aur mál ke liye thí. 5 Jaisá KHUDÁWAND ne Musá ko hukm diyá thá, waisá hí baní Isráíl ne kiyá, aur mulk ko bánt liyá.

6 Tab baní Yahúdáh Jiljál men Yashú' ke pás áe: aur Qínzí Yufannah ke beté Kálíb ne us se kahá, Tujhe ma'lúm hai kí KHUDÁWAND ne mard i Khudá Musá se merí aur terí bábat Qádis Barní'a men kyá kahá thá. 7 Jab KHUDÁWAND ke bande Musá ne Qádis Barní'a se mujh ko is mulk ká hál daryáft karne ko bhejá, us waqt main chálís baras ká thá, aur main ne us ko wuhí khabar lákar dí jo mere dil men thí. 8 Taubhí mere bháiyon ne, jo mere sáth gaye the, logon ke dílon ko pighlá diyá; lekin main ne KHUDÁWAND apne Khudá kí purí pairawí kí. 9 Tab Musá ne us din qasam khákar

kahá, ki Jis zamín par terá qadam pará hai, wuh hamesha ke liye terí aur tere beton kí mirás thahregí, kyúñki tú ne KHUDÁWAND mere Khudá kí purí pairawí kí hai. 10 Aur ab dekh, jab se KHUDÁWAND ne yih bát Músá se kahí, tab se in pañtálís barason tak jin men baní Isráíl biyábán men áwára phirte rahe, KHUDÁWAND ne mujhe apne qaul ke mutábíq jítá rakkhá; aur ab dekh, main áj ke din pachásí baras ká hún. 11 Aur áj ke din bhí main waisá hí hún jaisá us din thá jab Músá ne mujhe bhejá thá; aur jang ke liye aur báhar jáne aur lautne ke liye jaisí quwwat mujh men us waqt thí waisí hí ab bhí hai. 12 So yih pahárf, jis ká zikr KHUDÁWAND ne us roz kiyá thá, mujh ko de de; kyúñki tú ne us din sun liyá thá, ki 'Anáqím wahán baste hain, aur wahán ke shahr bare aur fasildár hain: yih mumkin hai, ki KHUDÁWAND mere sáth ho, aur main un ko KHUDÁWAND ke qaul ke mutábíq nikál dún. 13 Tab Yashú' ne Yufannah ke bete Kálíb ko du'á dí, aur us ko Habrún mirás ke taur par de diyá. 14 So Habrún us waqt se áj tak Qinzí Yufannah ke bete Kálíb kí mirás hai, is liye ki us ne KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá kí purí pairawí kí. 15 Aur agle waqt men Habrún ká nám Qaryat Arba' thá; aur wuh Arba' 'Anáqím men sab se bará admí thá. Aur us mulk ko jang se faráगत mili.

15 Aur baní Yahúdáh ke qabíle ká hissa un ke gharánon kemutábíq qur'a dálkar Adom kí sarhadd tak, aur junúb men dasht i Sín tak, jo junúb ke intihái hisse men wáqi' hai, thahrá. 2 Aur un kí junúbí hadd daryá e Shor ke intihái hisse kí us khárf se, jis ká rukh junúb kí taraf hai, shurú' hui. 3 Aur wuh 'Aqrábbím kí charhái kí junúbí simt se nikal Sín hotí hui Qádis Barní'a ke junúb ko gayí. Phir Hasron ke pás se Adár ko jákar Qarqa' ko muñí; 4 aur wahán se 'Azmún hotí hui Misr ke nále ko já niklí, aur us hadd ká khátima samundar par húa. Yihí tumhárfi junúbí sarhadd hogí. 5 Aur mashriqí sarhadd Yardan ke daháne tak daryá e Shor hí thahrá, aur us kí shimálfí hadd us daryá kí us khárf se, jo Yardan ke daháne

par hai, shurú' hui. 6 Aur yih hadd Bait Hajlah ko jákar aur Baitu'l 'Ará-bah ke shimál se guzarkar Rúbin ke bete Bohan ke patthar ko pahunchí. 7 Phir wahán se wuh hadd 'Akúr kí wádfí hotí hui Dabír ko gayí, aur wahán se shimál kí simt ko chal-kar Jiljál ke sámne, jo Adummím kí charhái ke muqábíl hai, já niklí; yih charhái nadí ke junúb men hai. Phir wuh hadd 'Ain Shams ke chashmon ke pás hokar 'Ain Rájil pahunchí. 8 Phir wuhí hadd Hinnúm ke bete kí wádfí men se hokar Yabúsíon kí bastí ke junúb ko gayí, (Yarúshalem wuhí hai.) aur wahán se us pahár kí choñí ko já niklí, jo wádfí e Hinnúm ke muqábíl magrib kí taraf, aur Rifálm kí wádfí ke shimálfí intihái hisse men wáqi' hai. 9 Phir wuhí hadd pahár kí choñí se áb i Naftúah ke chashme ko gayí, aur wahán se koh i 'Ifron ke shahron ke pás já niklí; aur udhar se Ba'lah tak, jo Qaryat Ya'rim hai, pahunchí: 10 aur Ba'lah se hokar magrib kí simt koh i Sha'ir ko phirí, aur koh i Ya'rim, ke, jo Kaslún bhí kahlátá hai, shimálfí dáman ke pás se guzarkar Bait Shams kí taraf utartí hui Tímnah ko gayí. 11 Aur wahán se wuh hadd 'Aqrún ke shimál ko já niklí. Phir wuh Sikrún se hokar koh i Ba'lah ke pás se guzartí hui Yabniel par já niklí, aur is hadd ká khátima samundar par húa. 12 Aur magribí sarhadd bará samundar aur us ká sáhil thá. Baní Yahúdáh kí cháron taraf kí hadd un ke gharánon ke mutábíq yihí hai.

13 Aur Yashú' ne us hukm ke mutábíq jo KHUDÁWAND ne use diyá thá, Yufannah ke bete Kálíb ko baní Yahúdáh ke darmiyán 'Anáq ke báp Arba' ká shahr Qaryat Arba' jo Habrún hai hissa diyá. 14 So Kálíb ne wahán se 'Anáq ke tñon beton, ya'ní Síslí, aur Akhínán, aur Talmí ko, jo baní 'Anáq hain, nikál diyá. 15 Aur wuh wahán se Dabír ke báshindon par charh gayá. Dabír ká qadímí nám Qaryat Sifar thá. 16 Aur Kálíb ne kahá, Jo koi Qaryat Sifar ko márkar us ko sar kar le, use main apní betí 'Aksah biyáh dúngá. 17 Tab Kálíb ke bhái Qanaz ke bete Gutniel ne us ko sar kar liyá; so us ne apní betí 'Aksah use biyáh dí

18 Jab wuh us ke pás áí, to us ne us ádmí ko ubhárá, ki wuh us ke báp se ek khet mánge. So wuh apne gadhe par se utar parí. Tab Kálíb ne us se kahá, Tú kyá cháhti hai? 19 Us ne kahá, Mujhe barakat de, kyúinki tú ne junúb ke mulk men kuchh zamín mujhe 'ináyat kí hai, so mujhe pání ke chashme bhí de. Tab us ne use úpar ke chashme aur niche ke chashme 'ináyat kiye.

20 Baní Yahúdáh ke qabíle kí mírás, un ke gharánon ke mutábiq, yih hai.

21 Aur Adóm kí sarhadd kí taraf junúb men baní Yahúdáh ke intihái shahr yih hain: Qabziél, aur 'Edar, aur Yajúr; 22 aur Qainah, aur Daimúnah, aur 'Ad'adah; 23 aur Qádis, aur Hasúr, aur Itnán; 24 Zíf, aur Talam, aur Ba'lot; 25 aur Hasúr, aur Hadatah, aur Qaryat Hasron, jo Hasúr hai; 26 aur Amám, aur Sama', aur Moládah; 27 aur Hasár Jaddah, aur Hishmon, aur Bait Falat; 28 aur Hasar Su'al, aur Baírsaba', aur Bizyotyáh; 29 Ba'lah, aur 'Aiyím, aur 'Azam; 30 aur Itolád, aur Kasíl, aur Hurmah; 31 aur Siqláj, aur Madmannah, aur Sansannáh; 32 aur Labáot, aur Silhím, aur 'Ain, aur Rimmon. Yih sab untís shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

33 Aur nasheb kí zamín men; Istál, aur Sur'áh aur Asnáh; 34 aur Zanúh, aur 'Ain Janním, Taffúah, aur 'Ainám; 35 Yarmot, aur 'Adullám, Shokah, aur 'Azíqah; 36 aur Sha'rím, aur 'Adítím, aur Jadírah, aur Jadíratím. Yih chaudah shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

37 Zinán, aur Hadásha, aur Mijdal Jadd; 38 aur Dil'án, aur Misfáh, aur Yuqtíel; 39 Lakís, aur Busqat, aur 'Ijlún; 40 aur Kabbún, aur Lahmám, aur Kitlís; 41 aur Jadírot, aur Bait Dajún, aur Na'mah, aur Muqqaidah. Yih solah shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

42 Libnáh, aur 'Atr, aur 'Asan; 43 aur Yaftáh, aur Asnah, aur Nasíb; 44 aur Qa'llah, aur Akzíb, aur Maresah. Yih nau shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

45 'Aqrún aur us ke qasbe aur gánw; 46 'Aqrún se samundar tak Ashdúd ke pás ke sáre shahr, aur un ke gánw.

47 Ashdúd apne shahron aur gánwon

samet; aur Gazzah apne shahron aur gánwon samet Misr kí nadí aur baq samundar aur us ke sáhil tak.

48 Aur kohistání mulk men Samír, aur Yatír, aur Shokah; 49 aur Dannáh, aur Qaryat Sannah, jo Dabír hai; 50 aur 'Anáb, aur Istímoh, aur 'Aním; 51 aur Jashan, aur Haulún, aur Jiloh. Yih gyárah shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

52 Aráb, aur Domáh, aur Ish'án; 53 aur Yaním, aur Bait Taffúah, aur Afíqah; 54 aur Humtah, aur Qaryat Arba', jo Habrún hai, aur Sí'úr. Yih nau shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

55 Ma'un, Karmil, aur Zíf, aur Yúttah; 56 aur Yazra'el, aur Yaqdi'am, aur Zanúah; 57 Qain Jibi'ah, aur Timnáh. Yih das shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

58 Halhúl, aur Bait Súr aur Jadúr; 59 aur Ma'rát, aur Bait 'Anot; aur Itiqún. Yih chha shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

60 Qaryat Ba'l, jo Qaryat Ya'rím hai, aur Rabbah. Yih do shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

61 Aur biyábán men: Bait 'Arábah, aur Maddín, aur Sakákah; 62 aur Nabsán, aur namak ká shahr aur 'Ain Jaddí. Yih chha shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

63 Aur Yabúsíon ko jo Yarúshalem ke báshinde the, baní Yahúdáh nikál na sake; so Yabúsí baní Yahúdáh ke sáth áj ke dín tak Yarúshalem men base hue hain.

16 Aur baní Yúsuf ká hissa qur'a dalkar Yarihú ke pás ke Yardan se shurú' húa, ya'ní mashríq kí taraf Yarihú ke chashme balkí biyábán pará. Phir us kí hadd Yarihú se kohistání mulk hotí hui Baitel ko gayí. 2 Phir Baitel se nikalkar Lúz ko gayí, aur Arkíon kí sarhadd ke pás se guzartí hui 'Atárot pahunchí, 3 aur wahán se magrib kí taraf Yafítíon kí sarhadd se hotí hui niche ke Bait Haurún balkí Jazar ko nikal gayí, aur us ká khátima samundar par húa. 4 Pas baní Yúsuf ya'ní Munassí aur Ifráím ne apní apní mírás par qabza kiyá. 5 Aur baní Ifráím kí sarhadd, un ke gharánon ke mutábiq, yih thí: mashríq kí taraf úpar ke Bait Haurún tak 'Atárot Adár un kí hadd thahrí. 6 Aur shimál kí taraf wuh hadd

magrib ke Mikmatáh hotí hui mash-riq kí taraf Tánat Sallá ko muqí, aur wahán se Yanüháh ke mashriq ko gayí. 7 Aur Yanüháh se 'Atárot aur Na'rátah hotí hui Yarihu pahunchí aur phir Yardan ko já niklí. 8 Aur wuh hadd Taffúah se nikalkar magrib kí taraf Qánáh ke nále ko gayí, aur us ká khátima samundar par huá. Baní Ifráim ke qabíle kí mírás, un ke gharánon ke mutábiq, yihí hai. 9 Aur is ke sáth baní Ifráim ke liye baní Munassí kí mírás men bhí shahr alag kiye gaye, aur un sab shahron ke sáth un ke gánw bhí the. 10 Aur unhon ne Kan'áníon ko, jo Jazar men rahte the, na nikálá, balki wuh Kan'ání áj ke din tak Ifráimíon men base hue hai aur khádim bankar begár ká kám karte hai.

17 Aur Munassí ke qabíle ká hissa qur'a dálkar yih thahrá, kyünki wuh Yüsuf ká pahlauhá thá, aur chünki Munassí ká pahlauhá betá Makír jo Jili'ád ká báp thá jangí mard thá, is liye us ko Jili'ád aur Basan mile. 2 So yih hissa baní Munassí ke báqi logon ke liye un ke gharánon ke mutábiq thá, ya'ní baní Abí'azar, aur baní Khalaq, aur baní Isríel, aur baní Sikm, aur baní Hifr, aur baní Samida' ke liye : Yüsuf ke bete Munassí ke farzand i narina apne apne gharáne ke mutábiq yihí the. 3 Aur Siláfíhád bin Hifr bin Jili'ád bin Makír bin Munassí ke bete nahin, balki betiyán thin : aur us kí betiyon ke nám yih hai ; Mahláh, aur Nu'áh, aur Hujlah, aur Milkáh, aur Tírzáh. 4 So wuh Ilí'azar káhin aur Nún ke bete Yashú' aur sardáron ke áge ákar kahne lagin, ki KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, ki wuh ham ko hamáre bháiyon ke darmiyán mírás de : chünánchi KHUDÁWAND ke hukm ke mutábiq us ne un ke báp ke bháiyon ke darmiyán un ko mírás dí. 5 So Munassí ko Jili'ád aur Basan ke mulk ko chhorkar, jo Yardan ke us pár hai, das hisse aur mile, 6 kyünki Munassí kí betiyon ne bhí beton ke sáth mírás pái, aur Munassí ke báqi beton ko Jili'ád ká mulk milá. 7 Aur A'shar se lekar Mikmatáh tak, jo Sikm ke muqábil hai, Munassí kí hadd thí ; aur wuhí hadd dahine háth par 'Ain Taffúah ke báshindon

tak chali gayí. 8 Yün Taffúah kí zamín to Munassí kí hui, par Taffúah shahr, jo Munassí kí sarhadd par thá, baní Ifráim ká hissa thahrá. 9 Phir wahán se wuh hadd Qánáh ke nále ko utarkar us ke junúb kí taraf pahunchí. Yih shahr jo Munassí ke shahron ke darmiyán hai, Ifráim ke thahre, aur Munassí kí hadd us nále ke shimál kí taraf se hokar samundar par khatm hui. 10 So junúb kí taraf Ifráim kí, aur shimál kí taraf Munassí kí mírás parí, aur us kí sarhadd samundar thí. Yün wuh donon shimál kí taraf A'shar se, aur mashriq kí taraf Ishkár se já milin. 11 Aur Ishkár aur A'shar kí hadd men Bait Shán aur us ke qasbe, aur Iblí'ám aur us ke qasbe, aur ahl i Dor aur us ke qasbe, aur ahl i 'Ain Dor aur us ke qasbe, aur ahl i Ta'nák aur us ke qasbe, aur ahl i Majiddo aur us ke qasbe, balki tinon murtafa' maqámát Munassí ko mile. 12 Taubhi baní Munassí un shahron ke rahnewálon ko nikál na sake, balki us mulk men Kan'ání base hí rahe. 13 Aur jab baní Isráil zoráwar ho gaye, to unhon ne Kan'áníon se begár ká kám liyá aur un ko bi'lkull nikál báhar na kiya.

14 Aur baní Yüsuf ne Yashú' se kahá, ki Tú ne kyün qur'a dálkar ham ko faqat ek hí hissa mírás ke liye diyá, agarchi ham barí qaum hai, kyünki KHUDÁWAND ne ham ko barakat dí hai? 15 Yashú' ne un ko jawab diyá, ki Agar tum barí qaum ho, to jangal men jáo, aur wahán Farizzíon aur Rifáim ke mulk ko apne liye kátkar sáf kar lo, kyünki Ifráim ká kohistání mulk tumháre liye bahut tang hai. 16 Baní Yüsuf ne kahá, ki Yih kohistání mulk hamáre liye káfi nahin hai ; aur sáre Kan'áníon ke pás, jo nasheb ke mulk men rahte hai, ya'ní wuh jo Bait Shán aur us ke qasbon men, aur wuh jo Yazra'el kí wadí men rahte hai, donon ke pás lohe ke rath hai. 17 Yashú' ne baní Yüsuf ya'ní Ifráim aur Munassí se kahá, ki Tum barí qaum ho, aur bará zor rakhte ho, so tumháre liye faqat ek hí hissa na hogá ; 18 balki yih kohistání mulk bhí tumhára hogá ; kyünki agarchi wuh jangal hai, tum use kátkar sáf kar dálná, aur us ke maqhárij bhí tumháre hí thahr-

enge, kyunki tum Kan'anion ko nikal doge, agarchi un ke pas lohe ke rath hain aur wuh zorawar bhi hain.

18 Aur bani Israil ki sari jama'at ne Saila men jama' hokar khamma e ijtimai' ko wahan kharid kiya, aur wuh mulk un ke age maglub ho chuka tha. 2 Aur bani Israil men sat qabile aise rah gaye the jin ki miras un ko taqsim hone na pai thi. 3 Aur Yashu' ne bani Israil se kaha, ki Tum kab tak us mulk par qabza karne men, jo KHUDAWAND tumhare bapdada ke Khuda ne tum ko diya hai, susti karoge? 4 So tum apne liye har qabile men se tin shakhs chun lo; main un ko bhejunga, aur wuh jakar us mulk men sair karenge, aur apni apni miras ke muwafiq us ka hal likhkar mere pas aenge. 5 Wuh us ke sat hisse karenge: Yahudah apni sarhadd men junub ki taraf aur Yusuf ka khandaan apni sarhadd men shimai ki taraf rahega. 6 So tum us mulk ke sat hisse likhkar mere pas yahan lao, taki main KHUDAWAND ke age, jo hamara Khuda hai, tumhare liye qur'a dalun. 7 Kyunki tumhare darmiyan Lawion ka hissa nahin; is liye ki KHUDAWAND ki kahanat un ki miras hai: aur Jadd, aur Rubin, aur Munassi ke adhe qabile ko Yarden ke us par mashriq ki taraf miras mil chuki hai, jise KHUDAWAND ke bande Musa ne un ko diya. 8 Pas wuh mard uthkar rawana hue; aur Yashu' ne un ko, jo us mulk ka hal likhne ke liye gaye, takid ki, ki Tum jakar us mulk men sair karo, aur us ka hal likhkar phir mere pas ao, aur main Saila men KHUDAWAND ke age tumhare liye qur'a dalunga. 9 Chunanchi unhon ne jakar us mulk men sair ki, aur shahron ke sat hisse karke un ka hal kitab men likha, aur Saila ki khamagah men Yashu' ke pas laute. 10 Tab Yashu' ne Saila men un ke liye KHUDAWAND ke huzur qur'a dala, aur wahan Yashu' ne us mulk ko bani Israil ki taqsimon ke mutabiq un ko ban diya.

11 Aur bani Binyamin ke qabile ka qur'a un ke gharanon ke mutabiq nikla, aur un ke hisse ki hadd bani Yahudah aur bani Yusuf ke darmiyan pari. 12 So un ki shimai hadd Yarden se shuru' hui; aur yih hadd

Yarhu ke pas se shimai ki taraf guzarkar kohistani mulk se hoti hui magrib ki taraf Baitawan ke biyaban tak pahunchi. 13 Aur wuh hadd wahan se Luz ko, jo Baitel hai gayi, aur Luz ke junub se us pahar ke barabar hoti hui jo niche ke Bait Haurun ke junub men hai, 'Atarot Adar ko ja nikli. 14 Aur wuh magrib ki taraf se murkar junub ko jhuki, aur Bait Haurun ke samne ke pahar se hoti hui junub ki taraf bani Yahudah ke ek shahr Qaryat Ba'itak, jo Qaryat Ya'rim hai, chali gayi. Yih magribi hissa tha. 15 Aur junubi hadd Qaryat Ya'rim ki intihai se shuru' hui, aur wuh hadd magrib ki taraf, Naftuah ke chashme tak chali gayi. 16 Aur wahan se wuh hadd us pahar ke sire tak, jo bani Hinnum ke bete ki wadi ke samne hai, gayi. Yih Rifaim ki wadi ke shimai men hai, aur phir wahan se junub ki taraf Hinnum ki wadi aur Yabusion ke barabar se guzarti hui 'Ain Rajil pahunchi; 17 wahan se wuh shimai ki taraf murkar 'Ain Shams se guzarti hui Jalilot ko gayi, jo Adummim ki chahai ke muqabil hai, aur wahan se Rubin ke bete Bohan ke patthar tak pahunchi; 18 aur phir shimai ko jakar maidan ke muqabil ke rukh se nikalti hui maidan hi men ja utri; 19 phir wuh hadd wahan se Bait Hujlah ke shimai pahlu tak pahunchi, aur us hadd ka khatima darya e Shor ki shimai khar par hua jo Yarden ke junubi sire par hai. Yih junub ki hadd thi. 20 Aur us ki mashriqi simt ki hadd Yarden thahra. Bani Binyamin ki miras, un ki chaugird ki haddon ke tibar se, aur un ke gharanon ke muwafiq, yih thi. 21 Aur bani Binyamin ke qabile ke shahr, un ke gharanon ke muwafiq, yih the: Yarhu, aur Bait Hujlah, aur 'Imaq Qasis; 22 aur Bait 'Arabah, aur Samarim, aur Baitel; 23 aur 'Awwim, aur Farah, aur 'Ufrah; 24 aur Kafaru' Ammoni, aur 'Ufni, aur Jab'a. Yih barah shahr the aur un ke gapw bhi the. 25 Aur Itba'un, aur Ramah, aur Baifot; 26 Misfah, aur Kafirah, aur Mozah; 27 aur Raqam, aur Irfail, aur Taralah; 28 aur Zila', Alif, aur Yabusion ka shahr jo Yarushalem hai, aur Jiba't, aur Qaryat. Yih chaudah shahr hain.

aur in ke gānw bhī haiṅ. Banī Binyamīn kī mirās, un ke gharāṇon ke muwāfiq, yih hai.

19 Aur dūsrā qur'a Shama'un ke nām par, banī Shama'un ke qabile ke wāste, un ke gharāṇon ke muwāfiq, niklā; aur un kī mirās banī Yahūdāh kī mirās ke darmiyān thī. 2 Aur un kī mirās meṅ Baīrsaba' yā Saba' thā, aur Molādah; 3 aur Hasār Sa'ul, aur Bālāh, aur 'Azam; 4 aur Itolad, aur Batul, aur Hurmah; 5 aur Siqlāj, aur Bait Markabot, aur Hasār Sūsah; 6 aur Bait Libāwot aur Sārohan. Yih terah shahr the, aur in ke gānw bhī the. 7 'Ain, aur Rimmon, aur 'Atar, aur 'Asan. Yih chār shahr the, aur in ke gānw bhī the. 8 Aur wuh sab gānw bhī in ke the, jo in shahron ke ās pās Ba'lāt Baīr ya'nī junūb ke Rāmāh tak haiṅ. Banī Shama'un ke qabile kī mirās, un ke gharāṇon ke muwāfiq, yih ṭhahri. 9 Banī Yahūdāh kī milkiyat meṅ se banī Shama'un kī mirās lī gayī, kyūṅki banī Yahūdāh kā hissa un ke wāste bahut ziyāda thā; is liye banī Shama'un ko un kī mirās ke darmiyān mirās milī.

10 Aur tīsrā qur'a banī Zabulūn kā, un ke gharāṇon ke muwāfiq, niklā. Aur un kī mirās kī hadd Sārid tak thī. 11 Aur un kī hadd magrib kī taraf, Mar'alah hotī hūī Dabbāsāt tak gayī, aur us nadī se, jo Yuqni'ām ke āge hai, jā milī; 12 aur Sārid se mashriq kī taraf muṛkar wuh Kislot Tabūr kī sarhadd ko gayī, aur wahān se Dabrat hotī hūī Yaffī' ko jā niklī; 13 aur wahān se mashriq kī taraf Jittah Hīfr aur 'Ittah Qāzīn se guzartī hūī Rimmon ko gayī, jo Nī'ah tak phailā hūā hai; 14 aur wuh hadd us ke shimāl se muṛkar Hannāton ko gayī, aur us kā khātima Iftāhel kī wādī par hūā; 15 aur Qattāt, aur Nahalāl, aur Simron, aur Idālah, aur Baitlahm. Yih bārah shahr aur un ke gānw in logon ke ṭhahre. 16 Yih sab shahr aur in ke gānw banī Zabulūn ke gharāṇon ke muwāfiq un kī mirās hai.

17 Aur chauthā qur'a Ishkār ke nām par banī Ishkār ke liye, un ke gharāṇon ke muwāfiq, niklā. 18 Aur un kī hadd Yazra'el, aur Kasolot, aur Shūnīm; 19 aur Ha-

fārim, aur Shiyūn, aur Anāḥharāt; 20 aur Rabbīt, aur Qaison, aur Abiz; 21 aur Rīmat, aur 'Ain Jannīm, aur 'Ain Haddah, aur Bait Fasis tak thī; 22 aur wuh hadd Tabūr, aur Shakh-simāh, aur Bait Shams se jā milī; aur un kī hadd kā khātima Yarden par hūā. Yih solah shahr the, aur in ke gānw bhī the. 23 Yih shahr aur in ke gānw banī Ishkār ke gharāṇon ke muwāfiq un kī mirās hai.

24 Aur pānchwān qur'a banī A'shar ke qabile ke liye un ke gharāṇon ke muwāfiq niklā. 25 Aur Khilqat, aur Halī, aur Batan, aur Ikshāf; 26 aur Alammalik, aur 'Amād, aur Misāl un kī hadd ṭhahre, aur magrib kī taraf wuh Karmil aur Saihūr Libnāt tak pahunchī; 27 aur wuh mashriq kī taraf muṛkar Bait Dajūn ko gayī, aur phir Zabulūn tak, aur wādī e Iftāel ke shimāl se hokar Baitu'l'Imaq, aur Nagiel tak pahunchī, aur phir Kabul ke bāen ko gayī; 28 aur 'Abrūn, aur Rahob, aur Hammūn, aur Qānāh balki bare Saidā tak pahunchī; 29 phir wuh hadd Rāmāh Zūr ke fasildār shahr kī taraf ko jhukī, aur wahān se muṛkar Hūsah tak gayī, aur us kā khātima Akzīb kī nawāhī ke samundar par hūā; 30 aur 'Ummah, aur Afiq, aur Rahob bhī in ko mile. Yih bāis shahr the, aur in ke gānw bhī the. 31 Banī A'shar ke qabile kī mirās, un ke gharāṇon ke muwāfiq, yih shahr aur in ke gānw the.

32 Chhaṭā qur'a banī Naftālī ke nām par, banī Naftālī ke qabile ke liye, un ke gharāṇon ke muwāfiq, niklā. 33 Aur un kī sarhadd Halaf se, aur Za'nanīm ke balūt se Adāmī Naqab, aur Yabniel hotī hūī Laqūm tak thī, aur us kā khātima Yarden par hūā; 34 aur wuh hadd magrib kī taraf muṛkar Aznūt Tabūr se guzartī hūī Huqqoq ko gayī, aur junūb meṅ Zabulūn tak aur magrib meṅ A'shar tak aur mashriq meṅ Yahūdāh ke hisse ke Yarden tak pahunchī. 35 Aur fasildār shahr yih haiṅ; ya'nī Siddīm, aur Sair, aur Hammāt, aur Raqqat, aur Kinnarat; 36 aur Adāmāh, aur Rāmāh, aur Hasūr; 37 aur Qādis, aur Adra'ī, aur 'Ain Hasūr; 38 aur Irūn, aur Mijdalel, aur Hurīm, aur Bait 'Anāt, aur Bait Shams. Yih unnīs

shahr the, aur in ke gánw bhí the. 39 Yih shahr aur in ke gánw baní Naftálí ke qabíle ke gharánon ke muwáfiq un kí mírás hai.

40 Aur sátwán qur'a baní Dán ke qabíle ke liye un ke gharánon ke muwáfiq niklá. 41 Aur un kí mírás kí hadd yih hai: Sur'áh, aur Istál, aur 'I'r Shams; 42 aur Sha'labín, aur Aiyálon, aur Itláh; 43 aur Ailon, aur Timnáta, aur 'Aqrún; 44 aur Iltaqíh, aur Jibbatún, aur Ba'lát; 45 aur Yahúd, aur Baní Baraq, aur Ját Rimmon; 46 aur Me Yarqún, aur Raqqún ma' us sarhadd ke jo Yáfíh ke muqábil hai. 47 Aur baní Dán kí hadd un kí is hadd ke 'aláwa bhí thí, kyúнки baní Dán ne jákar Lasham se jang kí aur use sar karke us ko talwár kí dhár se mára, aur us par qabza karke wahán base, aur apne báp Dán ke nám par Lasham ka nám Dan rakkhá. 48 Yih sab shahr aur in ke gánw baní Dán ke qabíle ke gharánon ke muwáfiq un kí mírás hai.

49 Pas wuh us mulk ko mírás ke liye us kí sarhaddon ke mutábíq taqسیم karne se fárig hue, aur baní Isráíl ne Nún ke beté Yashú' ko apne darmiyán mírás dí. 50 Unhon ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq wuhí shahr, jise us ne mángá thá, ya'ní Ifráím ke kohistání mulk ka Timmat Sirah use diyá; aur wuh us shahr kota mír karke usmen bas gayá.

51 Yih wuh mírásí hisse hai, jin ko Ilí'azar káhin aur Nún ke beté Yashú', aur baní Isráíl ke qabílon ke ábái khándánon ke sardáron ne Sailá men khaima e ijtímá' ke darwáze par KHUDÁWAND ke huzúr qur'a dalkar mírás ke liye taqسیم kiyá. Yún wuh us mulk kí taqسیم se fárig hue.

20 Aur KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, kí 2 Baní Isráíl se kah, kí Apne liye panáh ke shahr, jin kí bábat main ne Músá kí ma'rifat tum ko hukm kiyá, muqarrar karo; 3 táki wuh khúní, jo bhúl se aur nádánista kisi ko mar dále, wahán bhág jae; aur wuh khún ke intiqám lenewále se tumhári panáh thahren. 4 Wuh un shahron men se kisi men bhág jae, aur us shahr ke darwáze par khará hokar us shahr ke buzurgon ko apná hál kah sunáe. Tab wuh use shahr men apne hán le jákar koi jagah den,

táki wuh un ke darmiyán rahe. 5 Aur agar khún ka intiqám lenewála us ka pichhá kare, to wuh us khúni ko us ke hawále na kare, kyúнки us ne apne parausi ko nádánista mára, aur pahle se us kí us se 'adawat na thí. 6 Aur wuh jab tak faisale ke liye jamá'at ke áge khará na ho, aur un dinon ka sardár káhin mar na jae, tab tak usí shahr men rahe; is ke ba'd wuh khúni lautkar apne shahr aur apne ghar men, ya'ní usí shahr men áe jahán se wuh bhágá thá. 7 Pas unhon ne Naftálí ke kohistání mulk men Jalíl ke Qádis ko, aur Ifráím ke kohistání mulk men Sikm ko, aur Yahúdáh ke kohistání mulk men Qaryat Arba' ko jo Habrún hai, alag kiyá. 8 Aur Yarihú ke pás ke Yarden ke mashriq kí taraf Rúbin ke qabíle ke maidán men Basar ko, jo biyábán men hai, aur Jadd ke qabíle ke hisse men Rámah ko, jo Jili'ád men hai, aur Munassí ke qabíle ke hisse men Jaulán ko, jo Basan men hai, muqarrar kiyá. 9 Yihí wuh shahr hai, jo sab baní Isráíl aur un musáfiyon ke liye, jo un ke darmiyán baste hai, is liye thahráe gaye, kí jo koi nádánista kisi ko qatl kare, wuh wahán bhág jae, aur jab tak wuh jamá'at ke áge khará na ho, tab tak khún ke intiqám lenewále ke háth se mára na jae.

21 Tab Lávion ke ábái khándánon ke sardár Ilí'azar káhin, aur Nún ke beté Yashú', aur baní Isráíl ke qabílon ke ábái khándánon ke sardáron ke pás áe; 2 aur mulk i Kan'an ke Sailá men un se kahne lage, kí KHUDÁWAND ne Músá kí ma'rifat hamáre rahne ke liye shahr, aur hamáre chaupáyon ke liye un kí nawáhi ke dene ka hukm kiyá thá. 3 So baní Isráíl ne apni apni mírás men se KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq yih shahr aur un kí nawáhi Lávion ko di.

4 Aur qur'a Qihátion ke gharánon ke nám par niklá; aur Hárún káhin kí aulád ko, jo Lávion men se thí, qur'e se Yahúdáh ke qabíle, aur Shama'un ke qabíle, aur Binyamín ke qabíle men se terah shahr mile.

5 Aur báqí baní Qihát ko Ifráím ke qabíle ke gharánon aur Dán ke qabíle aur Munassí ke ádhe qabíle men se das shahr qur'e se mile

6 Aur baní Jairson ko Ishkár ke qabile ke gharánon, aur A'shar ke qabile, aur Naftáli ke qabile, aur Munassí ke ádhe qabile men se, jo Basan men hai, terah shahr qur'e se mile.

7 Aur baní Mirárl ko un ke gharánon ke mutábiq Rúbin ke qabíle aur Jadd ke qabíle aur Zabúlún ke qabíle men se bárah shahr mile.

8 Aur baní Isráil ne qur'a dálkar in shahron aur in kí nawáhlí ko jáisá KHUDÁWAND ne Músá kí ma'rifat farmáyá thá, Lávion ko diyá. 9 Unhon ne baní Yahúdáh ke qabile, aur baní Shama'un ke qabíle men se, yih shahr diye, jin ke nám yahán mazkúr hai, 10 aur yih Qihátion ke khándánon men se jo Láwi kí nasl se the, baní Hárún ko mile, kyúnkí pahlá qur'a un ke nám ká thá. 11 So unhon ne Yahúdáh ke kohistání mulk men 'Anáq ke báp Arba' ká shahr Qaryat Arba', jo Habrún kahlátá hai, ma' us kí nawáhlí ke un ko diyá. 12 Lekin us shahr ke kheton aur gánwon ko unhon ne Yufannah ke beté Kálíb ko mirás ke taur par diyá.

13 So unhon ne Hárún káhin kí aulád ko Habrún jo khúnlí kí panáh ká shahr thá, aur us kí nawáhlí, aur Libnáh aur us kí nawáhlí, 14 aur Yatír aur us kí nawáhlí, aur Istímú', aur us kí nawáhlí; 15 aur Haulán, aur us kí nawáhlí; aur Dabír, aur us kí nawáhlí; 16 aur 'Ain, aur us kí nawáhlí, aur Yútah, aur us kí nawáhlí, aur Bait Shams, aur us kí nawáhlí, ya'ní yih nau shahr un donon qabílon se lekar diye. 17 Aur Binyamín ke qabíle se Jiba'un, aur us kí nawáhlí; aur Jiba', aur us kí nawáhlí; 18 aur 'Anatot, aur us kí nawáhlí; aur 'Almon, aur us kí nawáhlí. Yih chár shahr diye gaye. 19 So baní Hárún ke, jo káhin hai, sab shahr terah the, jin ke sáth un kí nawáhlí bhí thí.

20 Aur baní Qihát ke gharánon ko, jo Láwi the, ya'ní báql baní Qihát ko Ifráim ke qabíle se yih shahr qur'e se mile. 21 Aur unhon ne Ifráim ke kohistání mulk men un ko Sikm shahr, aur us kí nawáhlí to khúnlí kí panáh ke liye, aur Jazar aur us kí nawáhlí, 22 aur Qibzáim, aur us kí nawáhlí, aur Bait Haurún, aur us kí nawáhlí, yih chár shahr diye.

23 Aur Dán ke qabíle se Iltaqíh, aur us kí nawáhlí, aur Jibbatún, aur us kí nawáhlí, 24 aur Aiyálon, aur us kí nawáhlí, aur Ját Rimmon, aur us kí nawáhlí. Yih chár shahr diye. 25 Aur Munassí ke ádhe qabíle se, Ta'nák, aur us kí nawáhlí, aur Ját Rimmon, aur us kí nawáhlí. Yih do shahr diye. 26 Báql baní Qihát ke gharánon ke sab shahr apní apní nawáhlí samet das the.

27 Aur baní Jairson ko, jo Lávion ke gharánon men se hai, Munassí ke dúsre ádhe qabíle men se, unhon ne Basan men Jaulán, aur us kí nawáhlí to khúnlí kí panáh ke liye, aur Ba'istárah aur us kí nawáhlí. Yih do shahr diye. 28 Aur Ishkár ke qabíle se Qaison, aur us kí nawáhlí; aur Dabrat, aur us kí nawáhlí; 29 Yarmot, aur us kí nawáhlí, aur 'Ain Janním, aur us kí nawáhlí. Yih chár shahr diye. 30 Aur A'shar ke qabíle se Masál, aur us kí nawáhlí, aur 'Abdon, aur us kí nawáhlí; 31 Khilqat, aur us kí nawáhlí, aur Rahob, aur us kí nawáhlí. Yih chár shahr diye. 32 Aur Naftáli ke qabíle se Jalíl men Qádis, aur us kí nawáhlí to khúnlí kí panáh ke liye, aur Hammát Dor, aur us kí nawáhlí, aur Qartán, aur us kí nawáhlí. Yih tén shahr diye. 33 So Jairsonion ke gharánon ke mutábiq un ke sab shahr apní apní nawáhlí samet terah the.

34 Aur baní Mirárl ke gharánon ko jo báql Láwi the, Zabúlún ke qabíle se Yuqni'am, aur us kí nawáhlí, Qartáh, aur us kí nawáhlí; 35 Dimnah, aur us kí nawáhlí, Na-halál, aur us kí nawáhlí. Yih chár shahr diye. 36 Aur Rúbin ke qabíle se Basar, aur us kí nawáhlí, Yáhsah, aur us kí nawáhlí; 37 Qadímát, aur us kí nawáhlí; aur Mifa't, aur us kí nawáhlí. Yih chár shahr diye. 38 Aur Jadd ke qabíle se Jili'ád men Rámah, aur us kí nawáhlí to khúnlí kí panáh ke liye, aur Mahanáyim, aur us kí nawáhlí; 39 Hasbon, aur us kí nawáhlí, Ya'zer, aur us kí nawáhlí. Kull chár shahr diye. 40 So yih sab shahr un ke gharánon ke mutábiq baní Mirárl ke the. Jo Lávion ke gharánon ke báql log the, un ko qur'e se bárah shahr mile.

41 Pas, baní Isráil kí milkiyat ke darmiyan Lávion ke sab shahr apní apní nawáhlí samet artállis the.

42 Un shahron men se har ek shahr apne gird ki nawahi samet tha: sab shahr aise hi the.

43 Yun KHUDAWAND ne Isra'ilon ko wuh sara mulk diya, jise un ke bapdada ko dene ki qasam us ne kahi thi; aur wuh us par qabiz hokar us men bas gaye. 44 Aur KHUDAWAND ne un sab baton ke mutabiq, jin ki qasam us ne un ke bapdada se kahi thi: charon taraf se un ko aram diya, aur un ke sab dushmanon men se ek admi bhi un ke samne kharana raha; KHUDAWAND ne un ke sab dushmanon ko un ke qabze men kar diya. 45 Aur jitni achchi baton KHUDAWAND ne Isra'il ke gharane se kahi thin, un men se ek bhi na chhuti; sab ki sab puri hui.

22 Us waqt Yashu' ne Rubinon, aur Jaddon, aur Munassi ke adhe qabile ko bulakar 2 un se kaha, ki Sab kuchh jo KHUDAWAND ke bande Musa ne tum ko farmaya, tum ne mana, aur jo kuchh main ne tum ko hukm diya, us men tum ne meri bat mani. 3 Tum ne apne bhaiyon ko is muddat men aj ke din tak nahin chhori, balki KHUDAWAND apne Khuda ke hukm ki takid par 'amal kiya. 4 Aur ab KHUDAWAND tumhare Khuda ne tumhare bhaiyon ko, jaisa us ne un se kaha tha aram bakhsha hai, so tum ab lautkar apne apne deron ko apni mirasi sarzamin men, jo KHUDAWAND ke bande Musa ne Yarden ke us par tum ko di hai, chale jao. 5 Faqat us farman aur shara' par 'amal karne ki nihayat ihtiyat rakhna, jis ka hukm KHUDAWAND ke bande Musa ne tum ko diya, ki tum KHUDAWAND apne Khuda se mahabbat rakkho, aur us ki sab rahon par chalo, aur us ke hukmon ko mano, aur us se lipte raho, aur apne sare dil aur apni sari jan se us ki bandagi karo. 6 Aur Yashu' ne barakat dekar unko rukhsat kiya; aur wuh apne apne dere ko chale gaye.

7 Munassi ke adhe qabile ko to Musa ne Basan men miras di thi, lekin us ke dusre adhe ko Yashu' ne un ke bhaiyon ke darmiyan Yarden ke is par magrib ki taraf hissa diya. Aur jab Yashu' ne un ko rukhsat kiya, ki apne apne dere ko jao, to un ko bhi barakat dekar unse kaha, ki Bari daulat, aur bahut

se chaupaye, aur chandi, aur sona, aur pital, aur loha, aur bahut si poshak lekar tum apne apne deron ko lauto, aur apne dushmanon ke mal i ganimat ko apne bhaiyon ke sath bant lo.

8 Tab bani Rubin, aur bani Jadd, aur Munassi ka adha qabila laute, aur wuh bani Isra'il ke pas se Saila se, jo mulk i Kan'an men hai, rawana hue, taki wuh apne mirasi mulk Jili'ad ko laut jao, jis ke malik wuh KHUDAWAND ke us hukm ke mutabiq hue the, jo us ne Musa ki marifat diya tha. 10 Aur jab wuh Yarden ke pas ke us maqam men pahuncha, jo mulk i Kan'an men hai, to bani Rubin, aur bani Jadd, aur Munassi ke adhe qabile ne wahan Yarden ke pas ek mazbah jo dekhne men bara mazbah tha banaya. 11 Aur bani Isra'il ke sunne men aya, ki Dekho, bani Rubin, aur bani Jadd, aur Munassi ke adhe qabile ne mulk i Kan'an ke samne, Yarden ke gird ke maqam men us rukh par, jo bani Isra'il ka hai, ek mazbah banaya hai. 12 Jab bani Isra'il ne yih suna, to bani Isra'il ki sari jamat Saila men faraham hui, taki un par chah jae, aur lae.

13 Aur bani Isra'il ne Il'azar kahn ke bete Finihás ko bani Rubin, aur bani Jadd, aur Munassi ke adhe qabile ke pas, jo mulk i Jili'ad men the, bheja; 14 aur bani Isra'il ke qablon se har ek ke abai khandan se ek amir ke hisab se das amir us ke sath kiye. Un men se har ek hazar dar hazar Isra'ilon men apne abai khandan ka sardar tha. 15 So wuh bani Rubin, aur bani Jadd, aur Munassi ke adhe qabile ke pas mulk i Jili'ad men aye, aur un se kaha, ki 16 KHUDAWAND ki sari jamat yih kahti hai, ki Tum ne Isra'il ke Khuda se yih kya sarkashi ki, ki aj ke din KHUDAWAND ki pairawi se bargashta hokar apne liye ek mazbah banaya, aur aj ke din tum KHUDAWAND se bage ho gaye? 17 Kyahamare liye Fagur ki badkari kuchh kam thi, jis se ham aj ke din tak pak nahin hue, agarchi KHUDAWAND ki jamat men waba bhi ai, ki 18 tum aj ke din KHUDAWAND ki pairawi se bargashta hote ho? aur chunki tum aj KHUDAWAND se bage hote ho, is liye kal yih hoga, ki

Isráíl kí sárl jamá'at par us ká qahr názil hogá. 19 Aur agar tumhárá mírásí mulk nápák hai, to tum KHUDÁWAND ke mírásí mulk men pár á jáo, jáhán KHUDÁWAND ká maskan hai, aur hamáre darmiyán mírás lo : lekin KHUDÁWAND hamáre Khudá ke mazbah ke siwá apne liye koi áur mazbah banákar na to KHUDÁWAND se bági ho, aur na ham se bagáwat karo. 20 Kyá Zarah ke beté 'Akan kí khiyánat ke sabab se, jo us ne makhsús kí hui chíz men kí, Isráíl kí sárl jamá'at par gazab názil na húa? Wuh shakhs akelá hí apní badkárí men halák nahín húa.

21 Tab baní Rúbin, aur baní Jadd, aur Munassí ke ádhe qabíle ne hazár dar hazár Isráíllon ke sardáron ko jawáb diyá, ki 22 KHUDÁWAND khudáon ká Khudá, KHUDÁWAND khudáon ká Khudá jántá hai, aur Isráíli bhí ján lenge, agar is men bagáwat, yá KHUDÁWAND kí mukhálafat hai, (to tú ham ko áj jítá na chhor,) 23 agar ham ne áj ke din is liye yih mazbah banáyá ho, ki KHUDÁWAND se bargashta ho jáen, yá us par sokhtaní qurbání, yá nazr kí qurbání, yá salámatí ke zabíhe charháen, to KHUDÁWAND hí is ká hisáb le; 24 balki ham ne is khayál aur garaz se yih kiyá, ki kahín áyanda zamáne men tumhárl aulád hamárl aulád se yih na kahne lage, ki Tum ko KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá se kyá lená hai? 25 kyünki KHUDÁWAND ne to hamáre aur tumháre darmiyán, ai baní Rúbin aur baní Jadd, Yardan ko hadd thahráyá hai; so KHUDÁWAND men tumhárá koi hissa nahín hai: yün tumhárl aulád hamárl aulád se KHUDÁWAND ká khauf chhurá degí. 26 Is liye ham ne kahá, ki A'o, ham apne liye ek mazbah banána shurú' karen, jo na sokhtaní qurbání ke liye ho, aur na zabíhe ke liye, 27 balki wuh hamáre aur tumháre, aur hamáre ba'd hamárl naslon ke darmiyán gawáh thahre, táki ham KHUDÁWAND ke huzúr us kí 'ibádat apní sokhtaní qurbáníon aur apne zabíhon, aur salámatí ke hadyon se karen, aur áyanda zamáne men tumhárl aulád hamárl aulád se kahne na páe, ki KHUDÁWAND men tumhárá koi hissa nahín. 28 Is liye ham ne kahá, ki Jab wuh

ham se, yá hamárl aulád se áyanda zamáne men yün kahenge, to ham un ko jawáb denge, ki Dekho, KHUDÁWAND ke mazbah ká namúna, jise hamáre bápádá ne banáyá; yih na sokhtaní qurbání ke liye hai, na zabíhe ke liye, balki yih hamáre aur tumháre darmiyán gawáh hai. 29 Khudá na kare, ki ham KHUDÁWAND se bági hon, aur áj KHUDÁWAND kí pairawí se bargashta hokar KHUDÁWAND apne Khudá ke mazbah ke siwá, jo us ke khaime ke sámne hai, sokhtaní qurbání aur nazr kí qurbání aur zabíhe ke liye koi mazbah banáen.

30 Jab Fínihas káhin aur jamá'at ke amíron, ya'ní hazár dar hazár Isráíllon ke sardáron ne, jo us ke sáth áe the, yih báten sunín, jo baní Rúbin, aur baní Jadd, aur baní Munassí ne kahín, to wuh bahut khush hue. 31 Tab Il'azar ke beté Fínihas káhin ne baní Rúbin, aur baní Jadd, aur baní Munassí se kahá, A'j ham ne ján liyá, ki KHUDÁWAND hamáre darmiyán hai; kyünki tum se KHUDÁWAND kí yih khatá nahín hui. So tum ne baní Isráíl ko KHUDÁWAND ke háth se chhurá liyá hai. 32 Aur Il'azar káhin ká betá Fínihas, aur wuh sardár Jilí'ád se, baní Rúbin aur baní Jadd ke pás se, mulk i Kan'an men baní Isráíl ke pás laut áe, aur un ko yih májará sunáyá. 33 Tab baní Isráíl is bát se khush hue, aur baní Isráíl ne Khudá kí hamd kí, aur phir jang ke liye un par charháí karne, aur us mulk ko tabáh karne ká nám na liyá jis men baní Rúbin aur baní Jadd rahte the. 34 Tab baní Rúbin aur baní Jadd ne us mazbah ká nám 'I'd yih kahkar rakkhá, ki Wuh hamáre darmiyán gawáh hai ki YAHOWÁH Khudá hai.

23 Is ke bahut dinon ke ba'd jab KHUDÁWAND ne baní Isráíl ko un ke sab girdágird ke dushmanon se áram diyá, aur Yashú' buddhá aur 'umrrasída húa, 2 to Yashú' ne sab Isráíllon aur un ke buzurgon, aur sardáron, aur qázíon, aur mansabdáron ko bulwákar un se kahá, ki Main buddhá, aur 'umrrasída hún. 3 aur jo kuchh KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumháre sabab se in sab qaumon ke sáth kiyá, wuh sab tum dekh chuke

ho, kyūnki KHUDÁWAND tumháre Khudá ne ap tumháre liye jang kí. 4 Dekho, main ne qur'a dalkar in baqi qaumon ko tum men taqsim kiya, ki yih un sab qaumon samet, jin ko main ne kat dala, Yardan se lekar magrib ki taraf bare samundar tak tumháre qabilon ki miras thahren. 5 Aur KHUDÁWAND tumhára Khudá hi un ko tumháre samne se nikalega, aur tumhari nazar se un ko dur kar dega, aur tum un ke mulk par qabiz hoge, jaisa KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum se kaha hai. 6 So tum khub himmat bandhkar jo kuchh Musá ki shari'at ki kitab men likha hai, us par chalna aur 'amal karna, taki tum us se dahine ya baen hath ko na muo; 7 aur un qaumon men, jo tumháre darmiyan hanoz baqi hain, na jao, aur na un ke deotaon ke nam ka zikr karo, aur na un ki qasam khilao, aur na un ki parastish karo, aur na un ko sijda karo; 8 balki KHUDÁWAND apne Khudá se lipte raho, jaisa tum ne aj tak kiya hai. 9 Kyunki KHUDÁWAND ne barf barf aur zoravar qaumon ko tumháre samne se dafa' kiya; balki tumhára yih hal raha, ki aj tak ko admi tumháre samne thahr na saka. 10 Tumhára ek ek mard ek ek hazar ko ragedega, kyunki KHUDÁWAND tumhára Khudá hi tumháre liye lafta hai, jaisa us ne tum se kaha. 11 Pas, tum khub chaukas kar, ki KHUDÁWAND apne Khudá se mahabbat rakkho; 12 warna agar tum kisi tarah bargashta hokar in qaumon ke baqiye se, ya'ni un se jo tumháre darmiyan baqi hain, shir o shakar ho jao, aur un ke sath biyah shadi karo, aur un se milo, aur wuh tum se milen; 13 to yaqin jano, ki KHUDÁWAND tumhára Khudá phir in qaumon ko tumháre samne se dafa' nahin karega; balki yih tumháre liye jal aur phanda, aur tumháre pahluon ke liye kore, aur tumhari ankho men kanton ki tarah hongí, yahan tak ki tum is achchhe mulk se, jise KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko diya hai, nabud ho joge. 14 Aur dekho, main aj usi raste janewala hun, jo sare jahan ka hai, aur tum khub jante ho, ki un sab achchhi baton men se, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumháre haqq men kaha, ek bat bhi na chhuti; sab

tumháre haqq men puri hun, aur ek bhi un men se rah na gayi. 15 So aisa hoga, ki jis tarah wuh sab bhalaiyan, jin ka KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum se zikr kiya tha, tumháre age ain, usi tarah KHUDÁWAND sab buraiyan tum par laega, jab tak ki is achchhe mulk se, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko diya hai, wuh tum ko nest o nabud na kar daile. 16 Jab tum KHUDÁWAND apne Khudá ke us 'ahd ko, jis ka hukm us ne tum ko diya to daalo, aur jakar aur ma'budoon ki parastish karne aur un ko sijda karne lago, to KHUDÁWAND ka qahr tum par bharkega, aur tum is achchhe mulk se, jo us ne tum ko diya hai, jald halak ho joge.

24

Is ke ba'd Yashu' ne Israil ke sab qabilon ko Sikm men jama' kiya, aur Israil ke buzurgon aur sardaron, aur qazlon, aur mansabdaron ko bulwaya, aur wuh Khudá ke huzur hazir hue. 2 Tab Yashu' ne un sab logon se kaha, ki KHUDÁWAND Israil ka Khudá yun farmata hai, ki Tumháre aba, ya'ni Abrahám, aur Nahur ka bap, Tarah wagaira, qadim zamane men bare darya ke par rahte aur dusre ma'budoon ki parastish karte the. 3 Aur main ne tumháre bap Abrahám ko bare darya ke par se lekar Kan'an ke sare mulk men us ki rahbari ki, aur us ki nasl ko barhaya, aur use Izhag inayat kiya. 4 Aur main ne Izhag ko Ya'qub aur 'Esau bakhshhe: aur 'Esau ko koh i Sha'ir diya, ki wuh us ka malik ho: aur Ya'qub apni aulad samet Misr men gaya. 5 Aur main ne Musá aur Harun ko bheja, aur Misr par jo jo main ne us men kiya, us ke mutabiq meri mar pari, aur us ke ba'd main tum ko nikal laya. 6 Tumháre bapdadá ko main ne Misr se nikala: aur tum samundar par ae; tab Misron ne rathon aur sawaron ko lekar bahr i Qulzum tak tumháre bapdadá ka pichha kiya. 7 Aur jab unhon ne KHUDÁWAND se faryad ki, to us ne tumháre aur Misron ke darmiyan andhera kar diya, aur samundar ko un par chahha laya, aur un ko chhipa diya; aur tum ne jo kuchh main ne Misr men kiya apni ankho se dekhá: aur tum bahut dinon tak biyaban men rahe. 8 Phir main tum ko Amorion

ke mulk men, jo Yardan ke us pár rahte the, le áyá; wuh tum se lafe, aur main ne un ko tumhare háth men kar diyá, aur tum ne un ke mulk par qabza kar liyá, aur main ne un ko tumhare áge se halák kiyá. 9 Phir Safor ká beṭá Balaq Moáb ká bádsháh uṭhkar Isráilón se lafá, aur tum par la'nat karne ko Ba'or ke beṭe Bal'am ko bulwá bhejá. 10 Par main ne na cháhá kí Bal'am kí sunún; is liye wuh tum ko barakat hí detá gayá: so main ne tum ko us ke háth se chhuráyá. 11 Phir tum Yardan pár hokar Yarihú ko áe, aur Yarihú ke log, ya'ní Amorí, aur Farizzí, aur Kan'ání, aur Hittí, aur Jirjásí, aur Hawwí, aur Yabúsí tum se lafe, aur main ne un ko tumhare háth men kar diyá. 12 Aur main ne tumhare áge zambúron ko bhejá, jinhon ne donon Amorí bádsháhon ko tumhare sámne se bhagá diyá; yih na tumharí talwár aur na tumharí kamán se huá. 13 Aur main ne tum ko wuh inulk, jis par tum ne mihnát na kí, aur wuh shahr, jin ko tum ne banáyá na thá, 'ináyat kiye, aur tum un men base ho, aur tum aise tákistánon aur zaitún ke bágon ká phal kháte ho, jin ko tum ne nahín lagáyá. 14 Pas, ab tum KHUDÁWAND ká khauf rakkho, aur nekníyatí se aur sadáqat se us kí parastish karo; aur un deotáon ko dúr kar do, jin kí parastish tumhare báp-dádá bare daryá ke pár aur Misr men karte the, aur KHUDÁWAND kí parastish karo. 15 Aur agar KHUDÁWAND kí parastish tum ko burí ma'lúm hotí ho, to áj hí tum use, jis kí parastish karoge, chun lo; khwáh wuh wuhí deotá hon, jin kí parastish tumhare báp-dádá bare daryá ke us pár karte the, yá Amoríon ke deotá hon, jin ke mulk men tum base ho. Ab rahí merí aur mere gharáne kí bát, so ham to KHUDÁWAND kí parastish karenge. 16 Tab logon ne jawáb diyá, kí Khudá na kare kí ham KHUDÁWAND ko chhoṭkar áur ma'búdon kí parastish karen, 17 kyúnci KHUDÁWAND hamará Khudá wuhí hai jis ne ham ko aur hamare báp-dádá ko mulk i Misr ya'ní gulámí ke ghar se nikálá, aur wuh bare bare nishán hamare sámne díkháe, aur sáre ráste jis men ham chale, aur un sab qaumon ke darmiyán, jin men

se ham guzre, ham ko mahfúz rakkhá: 18 Aur KHUDÁWAND ne sab qaumon ya'ní Amoríon ko, jo is mulk men baste the, hamare sámne se nikál diyá. So ham bhí KHUDÁWAND kí parastish karenge; kyúnci wuh ham-ára Khudá hai. 19 Yashú' ne logon se kahá, Tum KHUDÁWAND kí parastish nahín kar sakte; kyúnci wuh pák Khudá hai; wuh gaiyúr Khudá hai; wuh tumharí khátáen aur tumhare gunáh nahín bakhshégá. 20 Agar tum KHUDÁWAND ko chhoṭkar ajnabí ma'búdon kí parastish karo, to agarchi wuh tum se neki kartá rahá hai, taubhí wuh phirkar tum se burái karegá, aur tum ko faná kar dálegá. 21 Logon ne Yashú' se kahá, Nahín, balkí ham KHUDÁWAND hí kí parastish karenge. 22 Yashú' ne logon se kahá, Tum áp hí apne gawáh ho, kí tum ne KHUDÁWAND ko chuná hai, kí us kí parastish karo. Unhon ne kahá, Ham gawáh hai. 23 Tab us ne kahá, Pas, ab tum ajnabí ma'búdon ko, jo tumhare darmiyán hai, dúr kar do, aur apne dilon ko KHUDÁWAND Isráil ke Khudá kí taraf máil karo. 24 Logon ne Yashú' se kahá, Ham KHUDÁWAND apne Khudá kí parastish karenge, aur usí kí bát mánenge. 25 So Yashú' ne usí roz logon ke sáth 'ahd bándhá, aur un ke liye Sikm men áln aur qánún ṭhahráyá.

26 Aur Yashú' ne yih báten Khudá kí sharí'at kí kitáb men líkh di, aur ek bará patthar lekar use wahín us balút ke darakht ke niche, jo KHUDÁWAND ke maqdis ke pás thá, nasb kiyá. 27 Aur Yashú' ne sab logon se kahá, kí Dekho, yih patthar hamará gawáh rahe, kyúnci us ne KHUDÁWAND kí sab báten jo us ne ham se kahín, suní hai; is liye yihí tum par gawáh rahe, tá na ho kí tum apne Khudá ká inkár kar jáo. 28 Phir Yashú' ne logon ko un kí apní apní mírás kí taraf rukhsat kar diyá.

29 Aur in báton ke ba'd yún huá, kí Nún ká beṭá Yashú', KHUDÁWAND ká banda, ek sau das baras ká hokar rihlat kar gayá. 30 Aur unhon ne usí kí mírás kí hadd par Timnat Sirah men, jo Ifráim ke kohistání mulk men koh i Ja's ke shimál kí taraf ko hai, use dafn kiyá. 31 Aur

Isráílí KHUDÁWAND kí parastish Yashú' ke jíte jí aur un buzurgon ke jíte jí karte rahe jo Yashú' ke ba'd zinda rahe, aur KHUDÁWAND ke sab kámon se, jo us ne Isráílíon ke liye kiye, wáqif the. 32 Aur unhon ne Yúsuf kí haddiyon ko, jin ko baní Isráíl Misr se le áe the, Sikm men us zamín ke qit'e men dafn kiva.

jise Ya'qúb ne Sikm ke báp H'mor ke beton se chándí ke sau sikkon men kharidá thá, aur wuh zamín baní Yúsuf kí mirás thahír. 33 Aur Hárún ke bete Ili'azar ne riflat kí, aur unhon ne use us ke bete Fíniás kí paháři par dafn kiyá, jo Ifráím ke kohistání mulk men use dí gayí thí.

QUZA'T

1 Aur Yashú' kí maut ke ba'd yún húa, kí baní Isráíl ne KHUDÁWAND se púchhá, kí Ham-áři taraf se Kan'áníon se jang karne ko pahle kaun charháí kare? 2 KHUDÁWAND ne kahá, kí Yahúdáh charháí kare: aur dekho, main ne yih mulk us ke háth men kar diyá hai. 3 Tab Yahúdáh ne apne bhái Shama'un se kahá, kí Tú mere sáth mere qur'e ke hisse men chal, táki ham Kan'áníon se laen; aur isí tarah main bhí tere qur'e ke hisse men tere sáth chalúngá. So Shama'un us ke sáth gayá. 4 Aur Yahúdáh ne charháí kí, aur KHUDÁWAND ne Kan'áníon aur Farizzíon ko un ke háth men kar diyá: aur unhon ne Bazaq men un men se das hazár mard qatí kiye. 5 Aur Adúní Bazaq ko Bazaq men pákar wuh us se lae, aur Kan'áníon aur Farizzíon ko mára. 6 Par Adúní Bazaq bhágá, aur unhon ne us ka píchhá karke use pakar liyá, aur us ke háth aur pánwon ke angúthe kát dále. 7 Tab Adúní Bazaq ne kahá, kí Háth aur pánwon ke angúthe káte húe sattar bádsháh merí mez ke niche rezachíní karte the; so jaisá main ne kiyá, waisá hí Khudá ne mujhe badla diyá. Phir wuh use Yarúshalem men láe, aur wuh wahán mar gayá.

8 Aur baní Yahúdáh ne Yarúshalem se laekar use le liyá, aur use tah i teg karke shahr ko ág se phúnk diyá. 9 Is ke ba'd baní Yahúdáh un Kan'áníon se jo kohistání mulk aur junúbí hissa aur nasheb kí zamín men rahte the laene ko gaye. 10 Aur Yahúdáh ne un Kan'áníon par jo Habrún men rahte the charháí kí,

aur Habrún ka nám pahle Qaryat Arba' thá. Wahán unhon ne Sísí, aur Akhímán, aur Talmí ko mára. 11 Wahán se wuh Dabír ke bándhíon par charháí karne ko gayá. Dabír ka nám pahle Qaryat Sifar thá. 12 Tab Kálíb ne kahá Jo kí Qaryat Sifar ko mákar use le le main use apní betí 'Aksah biyáh dúngá. 13 Aur Kálíb ke chhóte bhái Qanaz ke bete Gutniel ne use le liyá. Pas us ne apní betí 'Aksah use biyáh dí. 14 Aur jab wuh us ke pás gayí, to us ne use targíb dí, kí wuh us ke báp se ek khet mánge: phir wuh apne gadhe par se utar pari; tab Kálíb ne us se kahá, Tú kyá cháhtí hai? 15 Us ne us se kahá, Mujhe barakat de; chúnki tú ne mujhe junúb ke mulk men rakhá hai, is liye pání ke chashme bhí mujhe de. Tab Kálíb ne úpar ke chashme aur niche ke chashme use diye.

16 Aur Músá ke sále Qíní kí aulád khajúron ke shahr se baní Yahúdáh ke sáth Yahúdáh ke biyábán ko jo 'Arád ke junúb men hai chalí gayí; aur jákar logon ke sáth rahne lagi. 17 Aur Yahúdáh apne bhái Shama'un ke sáth gayá; aur unhon ne un Kan'áníon ko jo Safat men rahte the mára, aur shahr ko nest o nábúd kar diyá. So us shahr ka nám Hurmah kahláya. 18 Aur Yahúdáh ne Gazzah aur us kí nawáhi, aur 'Asqalon aur us kí nawáhi, aur 'Aqrún aur us kí nawáhi ko bhí le liyá. 19 Aur KHUDÁWAND Yahúdáh ke sáth thá; so us ne kohistáníon ko níkal diyá, par wadí ke bándhíon ko níkal na saká, kyúnki un ke

pás lohe ke rath the. 20 Tab unhoṇ ne Mūsá ke kahne ke mutábiq Habrún Kálib ko diyá: aur us ne wahán se 'Anáq ke tinoṇ beṭoṇ ko nikál diyá. 21 Aur baní Binyamín ne un Yabúsioṇ ko jo Yarúshalem meṇ rahte the nahín nikálá. So Yabúsí baní Binyamín ke sáth áj tak Yarúshalem meṇ rahte haiṇ.

22 Aur Yúsuf ke gharáne ne bhí Baitel par chaṛhái kí, aur KHUDÁWAND un ke sáth thá. 23 Aur Yúsuf ke gharáne ne Baitel ká hál daryáft karne ko jásús bheje, aur us shahr ká nám pahle Lúz thá. 24 Aur jásúsoṇ ne ek shaḵhs ko us shahr se nikálte dekhá; aur us se kahá, kí Shahr meṇ dáḵhil hone kí ráh ham ko díkhá de, to ham tujh se mihrbání se pesh áenge. 25 So us ne shahr meṇ dáḵhil hone kí ráh un ko díkhá dí. Unhoṇ ne shahr ko tah i teg kiyá, par us shaḵhs aur us ke sáre gharáne ko chhoṛ diyá. 26 Aur wuh shaḵhs Hittioṇ ke mulk meṇ gayá, aur us ne wahán ek shahr banáyá, aur us ká nám Lúz rakkhá: chunáñchí áj tak us ká yihí nám hai.

27 Aur Munassí ne bhí Bait Shán aur us ke qasboṇ, aur Ta'nák aur us ke qasboṇ, aur Dor aur us ke qasboṇ ke báshindon aur Iblí'ám aur us ke qasboṇ ke báshindon, aur Majiddo aur us ke qasboṇ ke báshindon ko na nikálá, balkí Kan'ání us mulk meṇ base hí rahe. 28 Par jab Isráilíon ne zor pakrá, to wuh Kan'áníon se begár ká kám lene lage, par un ko bi'l'kull nikál na diyá.

29 Aur Ifráím ne un Kan'áníon ko jo Jazar meṇ rahte the na nikálá; so Kan'ání un ke darmiyán Jazar meṇ base rahe.

30 Aur Zabúlún ne Qitron aur Nahalál ke logon ko na nikálá; so Kan'ání un meṇ búdobásh karte rahe, aur un ke mutí' ho gaye.

31 Aur A'shar ne 'Akko, aur Saidá, aur Ahlab, aur Akzib, aur Hilbah, aur Afiq, aur Rahob ke báshindon ko na nikálá. 32 Balki A'sharí un Kan'áníon ke darmiyán jo us mulk ke báshinde the bas gaye, kyúñki unhoṇ ne un ko nikálá na thá.

33 Aur Naftáli ne Bait Shams aur Bait 'Anát ke báshindon ko na nikálá, balki wuh un Kan'áníon meṇ jo wahán rahte the bas gayá, taubhi

Bait Shams aur Bait 'Anát ke báshinde un ke mutí' ho gaye.

34 Aur Amoríon ne baní Dán ko kohistání mulk meṇ bhagá diyá, kyúñki unhoṇ ne un ko wadí meṇ áne na diyá. 35 Balki Amori koh i Haris par Aiyálon aur Sa'labim meṇ base hí rahe; taubhi baní Yúsuf ká háth gálib húa, aisá ki yih mutí' ho gaye. 36 Aur Amoríon kí sarhadd 'Aqrábbim kí chaṛhái se, ya'ní chaṭán se, shurú' karke úpar úpar thí.

2 Aur KHUDÁWAND ká fírishta Jiljál se Bokím ko áyá, aur kahne lagá, Main tum ko Misr se nikálkar us mulk meṇ jis kí bábat main ne tumhare bápádádá se qasam khái thí, le áyá; aur main ne kahá, kí Main hargiz tum se 'ahdshikaní nahín karúngá: 2 aur tum us mulk ke báshindon ke sáth 'ahd na bándhná, balki tum un ke mazbahon ko dhá dená: par tum ne merí bát nahín máni: tum ne kyúñ aisá kiyá? 3 Isí liye main ne bhí kahá kí Main un ko tumhare áge se dafa' na karúngá; balki wuh tumhare pahlúon ke káñte, aur un ke deotá tumhare liye phandá honge. 4 Jab KHUDÁWAND ke fírishte ne sab baní Isráil se yih báten kahín, to wuh chillá chillákar rone lage. 5 Aur unhoṇ ne us jagah ká nám Bokím rakkhá, aur wahán unhoṇ ne KHUDÁWAND ke liye qurbání chaṛhái.

6 Aur jis waqt Yashú' ne jamá'at ko rukhsat kiyá thá, tab baní Isráil meṇ se har ek apní mírás ko lauṛ gayá thá, táki us mulk par qabza kare. 7 Aur wuh log KHUDÁWAND kí parastish Yashú' ke jíte jí, aur un buzurgon ke jíte jí karte rahe jo Yashú' ke ba'd zinda rahe aur jinhoṇ ne KHUDÁWAND ke sab bare kám jo us ne Isráil ke liye kiye dekhe the. 8 Aur Nún ká beṭá Yashú', KHUDÁWAND ká banda, ek sau das baras ká hokar riḥlat kar gayá. 9 Aur unhoṇ ne usí kí mírás kí hadd par Timnat Haris meṇ, Ifráím ke kohistání mulk meṇ jo koh i Ja's ke shimál kí taraf hai us ko dafn kiyá. 10 Aur wuh sárí pusht bhí apne bápádádá se já milí, aur un ke ba'd ek áur pusht paidá hui jo na KHUDÁWAND ko, aur na us kám ko jo us ne Isráil ke liye kiyá jántí thí.

11 Aur baní Isráil ne KHUDÁWAND

ke áge badí kí, aur Ba'ím kí parastish karne lage. 12 Aur unhon ne KHUDÁWAND apne bápádádá ke KHudá ko jo un ko mulk í Misr se nikál láya thá chhor diyá, aur दूसरे ma'búdon kí jo un ke chaugird kí qaumon ke deotáon men se the pairawí karne aur un ko sijda karne lage, aur KHUDÁWAND ko gussa diláya. 13 Aur wuh KHUDÁWAND ko chhor kar Ba'l aur 'Istárát kí parastish karnelage. 14 Aur KHUDÁWAND ká qahr Isráíl par bharká, aur us ne un ko gáratgaron ke háth men kar diyá jo un ko lútné lage, aur us ne un ko un ke dushmanon ke háth jo ás pás the bechá; so wuh phir apne dushmanon ke sámne khare na ho sake. 15 Aur wuh jahán kahín játe, KHUDÁWAND ká háth un kí aziyat hí par tulá rahtá thá, jaisá KHUDÁWAND ne kah diyá thá, aur un se qasam kháí thí. Sowuh niháyattang á gaye. 16 Phir KHUDÁWAND ne un ke liye aise qází barpá kiye jinhon ne un ko un ke gáratgaron ke háth se chhuráya. 17 Lekin unhon ne apne qázíon kí bhí na suní, balkí áur ma'búdon kí pairawí men ziná karte, aur un ko sijda karte the: aur wuh us ráh se, jis par un ke bápádádá chalte aur KHUDÁWAND kí farmánbardarí karte the, bahut jald phir gaye, aur unhon ne un ke se kám na kiye. 18 Aur jab KHUDÁWAND un ke liye qázíon ko barpá kartá, to KHUDÁWAND us qází ke sáth hotá aur us qází ke jíte jí un ko un ke dushmanon ke háth se chhuráya kartá thá: is liye kí jab wuh apne satánewálon aur dukh denewálon ke bá'is kúhte the, to KHUDÁWAND malúl hotá thá. 19 Lekin jab wuh qází mar játá, to wuh bargashta hokar áur ma'búdon kí pairawí men apne bápádádá se bhí ziyáda bigar játe aur un kí parastish karte aur un ko sijda karte the. Wuh na to apne kámon se aur na apní khudsarí kí rawish se báz áe. 20 So KHUDÁWAND ká gazab Isráíl par bharká; aur us ne kahá, Chúnki in logon ne mere us 'ahd ko, jis ká hukm main ne un ke bápádádá ko diyá thá, tor dala, aur merí bát nahín suní, 21 is liye main bhí ab un qaumon men se jin ko Yashú' chhor kar mará hai kisi ko bhí in ke áge se dafa' nahín karúngá: 22 táki main

Isráíl ko un hí ke zarí'e se ázmáun, kí wuh KHUDÁWAND kí ráh par chalne ke liye apne bápádádá kí tarah qáim rahenge yá nahín. 23 So KHUDÁWAND ne un qaumon ko rahne diyá, aur un ko jald na nikál diyá, aur Yashú' ke háth men bhí un ko hawála na kiyá.

3 Aur yih wuh qaumen hai jin ko KHUDÁWAND ne rahne diyá, táki un ke wasíle se Isráíliyon men se un sab ko jo Kan'án kí sab laráiyon se wáqif na the ázmáe. 2 Faqat maqsúd yih thá, kí baní Isráíl kí nasl ko khásskar un logon ko jo pahle larná nahín jánte the larái sikhái jáe, táki wuh wáqif ho jáen; 3 ya'ní Filistíon ke pánchon sardár, aur sab Kan'ání, aur Saidání, aur koh í Ba'l Harmún se Hamát ke madkhal tak ke sab Hawwí jo koh í Lubnán men baste the. 4 Yih is liye the kí in ke wasíle se Isráíli ázmáe jáen, táki ma'lúm ho jáe kí wuh KHUDÁWAND ke hukmon ke jo us ne Músá kí ma'rifat un ke bápádádá ko diye the sunenge, yá nahín. 5 So baní Isráíl Kan'áníon, aur Hittíon, aur Amoríon, aur Farizíon, aur Hawwíon, aur Yabúsíon ke darmiyan bas gaye. 6 aur un kí betíyon se ap nikáh karne, aur apní betíyan un ke beton ko dene, aur un ke deotáon kí parastish karne lage.

7 Aur baní Isráíl ne KHUDÁWAND ke áge badí kí, aur KHUDÁWAND apne Khudá ko bhúlkar Ba'ím aur Yasíraton kí parastish karne lage. 8 Is liye KHUDÁWAND ká qahr Isráíliyon par bharká, aur us ne un ko Masopatámiya ke bádsháh Kúshan Risa'tím ke háth bech dala. So wuh áth baras tak Kúshan Risa'tím ke mutí' rahe. 9 Aur jab baní Isráíl ne KHUDÁWAND se faryád kí, to KHUDÁWAND ne baní Isráíl ke liye ek rihái denewále ko barpá kiyá: aur Kálíb ke chhoटे bhái Qanaz ke bete Gutniel ne un ko chhuráya. 10 Aur KHUDÁWAND kí ruh us par utrí, aur wuh Isráíl ká qází huá, aur jang ke liye niklá. Tab KHUDÁWAND ne Masopatámiya ke bádsháh Kúshan Risa'tím ko us ke háth men kar diyá. Souská háth Kúshan Risa'tím par gálib huá. 11 Aur us mulk men chális baras tak chain rahá, aur Qanaz ke bete Gutniel ne wafát pái.

12 Aur baní Isráíl ne phir KHUDÁ-

WAND ke áge badí kí. Tab KHUDÁWAND ne Moáb ke bádsháh 'Ijlún ko Isráílíon ke khiláf zor bakhshá, is liye kí unhon ne KHUDÁWAND ke áge badí kí thí. 13 Aur us ne baní 'Ammon aur baní 'Amáliq ko apne hán jama' kiyá, aur jákar Isráíl ko mára; aur unhon ne khajúron ká shahr le liyá. 14 So baní Isráíl athárah baras tak Moáb ke bádsháh 'Ijlún ke mutí' rahe. 15 Lekin jab baní Isráíl ne KHUDÁWAND se faryád kí, to KHUDÁWAND ne Binyamíní, Jirá ke beté Ahúd ko jo báenhatthá thá un ká chhufánewalá muqarrar kiyá; aur baní Isráíl ne us kí ma'rifat Moáb ke bádsháh 'Ijlún ke liye hadya bhejá. 16 Aur Ahúd ne apne liye ek dodhári talwár ek háth lambí banwái, aur use apne jáme ke niche dahiní rán par bándh liyá. 17 Phir us ne Moáb ke bádsháh 'Ijlún ke huzúr wuh hadya pesh kiyá: aur 'Ijlún bará motá admí thá. 18 Aur jab wuh hadya pesh kar chuká, to un logon ko jo hadya láe the rukhsat kiyá. 19 Aur wuh ap us patthar kí kán ke pás se jo Jiljál men hai lautkar kahne lagá, kí Ai bádsháh, mere pás tere liye ek khufiya paigám hai. Us ne kahá, Khámosh rah. Tab wuh sab jo us ke gird khafe the us ke pás se báhar chale gaye. 20 Phir Ahúd us ke pás áyá. Us waqt wuh apne hawádár bálákháne men akelá baithá thá. Tab Ahúd ne kahá, Tere liye mere pás KHUDÁWAND kí taraf se ek paigám hai. Tab wuh kursí par se uth khará húa. 21 Aur Ahúd ne apná báyan háth barhákar apní dahiní rán par se wuh talwár lí, aur us kí tond men ghuse di; 22 aur phal qabze samet dákhil ho gayá; aur charbí phal ke úpar lipat gayí, kyúnci us ne talwár ko us kí tond se na nikálá balki wuh pár ho gayí. 23 Tab Ahúd ne barámade men ákar aur bálákháne ke darwázon ke andar use band karke qufí lagá diyá. 24 Aur jab wuh chaltá baná, to us ke khádím áe; aur unhon ne dekhá, kí bálákháne ke darwázon men qufí lagá hai, wuh kahne lage, kí Wuh zarúr hawádár kamre men farágat kar rahá hai. 25 Aur wuh thahre thahre sharmá bhí gaye, aur jab dekhá, kí wuh bálákháne ke darwáze nahin kholá, to unhon ne kun-

jí lí, aur darwáze khole, aur dekhá, kí un ká áqá zamín par mará pará hai. 26 Aur wuh thahre hí hue the, kí Ahúd itne men bhág niklá, aur patthar kí kán se áge barhkar Sa'írat men já panáh lí. 27 Aur wahán pahunchkar, us ne Ifráím ke kohistání mulk men narsingá phúnká. Tab baní Isráíl us ke sáth kohistání mulk se utre, aur wuh un ke áge áge ho liyá. 28 Us ne un ko kahá, Mere píchhe píchhe chale chalo; kyúnci KHUDÁWAND ne tumbáre dushmanon ya'ní Moábíon ko tumháre háth men kar diyá hai. So unhon ne us ke píchhe píchhe jákar Yardan ke gháton ko jo Moáb kí taraf the apne qabze men kar liyá, aur ek ko bhí pár utarne na diyá. 29 Us waqt unhon ne Moáb ke das hazár mard ke qaríb jo sab ke sab mote táza aur bahádur the qatl kiye; aur un men se ek bhí na bachá. 30 So Moáb us dín Isráílíon ke háth ke niche dab gayá. Aur us mulk men assí baras chain rahá.

31 Is ke ba'd 'Anát ká betá Shamjar khará húa, aur us ne Filístíon men se chha sau mard bail ke paine se máre: aur us ne bhí Isráíl ko rihái dí.

4 Aur Ahúd kí wafát ke ba'd, baní Isráíl ne phir KHUDÁWAND ke huzúr badí kí. 2 So KHUDÁWAND ne un ko Kan'án ke bádsháh Yábin ke háth jo Hasúr men saltanat kartá thá bechá; aur us ke lashkar ke sardár ká nám Sísará thá. Wuh dígar aqwám ke shahr Harúsat men rahtá thá. 3 Tab baní Isráíl ne KHUDÁWAND se faryád kí, kyúnci us ke pás lohe ke nau sau rath the: aur us ne bís baras tak baní Isráíl ko shiddat se satáyá.

4 Us waqt Lafidot kí biwí Daborah nabíya baní Isráíl ká insáf kiyá kartí thí. 5 Aur wuh Ifráím ke kohistání mulk men Rámah aur Baitel ke darmiyán Daborah ke khajúr ke daráht ke niche rahtí thí: aur baní Isráíl us ke pás insáf ke liye áte the. 6 Aur us ne Qádis Naftálí se Abínú'am ke beté Baraq ko bulá bhejá, aur us se kahá, kí Kyá KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ne hukm nahin kiyá, kí Tú Tabúr ke pahár par charhjá, aur baní Naftálí aur baní Zabúlún men se das hazár admí apne sáth le le? 7 Aur main nahr í Qáison par Yábin

ke lashkar ke sardár Sísarâ ko, aur us ke rathon, aur fauj ko tere pás khench láungá; aur use tere háth men kar dúngá. 8 Aur Baraq ne us se kahá, Agar tú mere sáth chalegi, to main jáungá; par agar tú mere sáth nahín chalegi, to main nahín jáungá. 9 Us ne kahá, Main zarúr teré sáth chalúngi; lekin is safar se jo tú kartá hai tujhe kuchh 'izzat hásil na hogi; kyúnci KHUDÁWAND Sísarâ ko ek 'aurat ke háth bech dálegá. Aur Daborah uthkar Baraq ke sáth Qádis ko gayi. 10 Aur Baraq ne Zabúlún aur Naftálí ko Qádis men buláyá; aur das hazár mard apne hamrah lekar chahá, aur Daborah bhi us ke sáth chahi. 11 Aur Hibr Qíni ne jo Músá ke sále Hubáb kí nati se thá Qínlon se alag hokar Qádis ke qarib Za'nannim men balút ke darakht ke pás apná derá dál liyá thá. 12 Tab unhon ne Sísarâ ko khabar pahunchái, ki Baraq bin Abínú'am koh i Tabúr par chah gayá hai. 13 Aur Sísarâ ne apne sab rathon ko, ya'ni lohe ke nau sau rathon aur apne sáth ke sab logon ko dígar aqwám ke shahr Hasúrat se Qáison kí nadi par jama' kiyá. 14 Tab Daborah ne Baraq se kahá, ki Uth, kyúnci yihí wuh din hai, jis men KHUDÁWAND ne Sísarâ ko tere háth men kar diyá hai: kyá KHUDÁWAND tere áge nahín gaya hai? Tab Baraq aur wuh das hazár mard us ke píchhe píchhe koh i Tabúr se utre. 15 Aur KHUDÁWAND ne Sísarâ ko, aur us ke sab rathon aur sab lashkar ko talwár kí dhár se Baraq ke sámne shikast di, aur Sísarâ rath par se utarkar paidal bhágá. 16 Aur Baraq rathon aur lashkar ko qaumon ke Harúsat shahr tak ragedtá gayá; chunánci Sísarâ ká sárá lashkar talwár se nábud húa; aur ek bhi na bachá.

17 Par Sísarâ Hibr Qíni kí bíwi Yá'el ke dere ko paidal bhág gaya; is liye ki Hasúr ke bádsháh Yábin aur Hibr Qíni ke gharáne men sulh thi. 18 Tab Yá'el Sísarâ se milne ko nikli, aur us se kahne lagi, Ai mere khudáwand, á, mere pás á; aur hirasán na ho. So wuh us ke pás dere men chala gaya, aur us ne us ko kammal uthá diyá. 19 Tab Sísarâ ne us se kahá, ki Zará mujhe thorá sá páni píne ko de, kyúnci main

piyasá hún. So us ne dúdh ká mashkiza kholkar use piláyá aur phir use uthá diyá. 20 Tab us ne us se kahá, ki Tú dere ke darwáze par kharí rahná, aur agar koi shakhs ákar tujh se púchhe, ki Yahán koi mard hai? to tú kah dená, ki Nahín. 21 Tab Hibr kí bíwi Yá'el dere kí ek mekh, aur ek mekhchú ko háth men le, dabe pánw us ke pás gayi, aur mekh us kí kanpatiyon par rakhkar aisí thonki, ki wuh pár hokar zamín men já dhasi; kyúnci wuh gahrí nind men thá; pas wuh behosh hokar mar gayá. 22 Aur jab Baraq Sísarâ ko ragedtá áyá, to Yá'el us se milne ko nikli, aur us se kahá, A' já, aur main tujhe wuhí shakhs jise tú dhúndhtá hai dikhá dúngi. Pas us ne us ke pás ákar dekhá, ki Sísarâ mará pará hai, aur mekh us kí kanpatiyon men hai. 23 So Khudá ne us din Kan'an ke bádsháh Yábin ko baní Isráil ke sámne níchá dikháya. 24 Aur baní Isráil ká háth Kan'an ke bádsháh Yábin par ziyáda gálib hí hotá gayá, yahán tak kí unhon ne sháh i Kan'an Yábin ko nest kar dálá.

5 Usí din Daborah aur Abínú'am ke beṭe Baraq ne yih git gáyá, ki

2 Peshwáon ne jo Isráil kí pesh-wái kí

Aur log khushi khushi bharti hue;

Is ke liye KHUDÁWAND ko mu-bárak kaho.

3 Ai bádsháho, suno, ai sháhzádo, kán lagáo.

Main khud KHUDÁWAND kí sitáish karúngi;

Main KHUDÁWAND Isráil ke Khudá kí madh gaúngi.

4 Ai KHUDÁWAND, jab tú Sha'ir se chalá,

Jab tú Adom ke maidán se báhar niklá,

To zamín kánp uthi aur ásmán tút pará,

Hán, bádal barse.

5 Pahár KHUDÁWAND kí huzúri ke sabab se,

Aur wuh Síná bhi KHUDÁWAND Isráil ke Khudá kí huzúri ke sabab se kánp gaye.

6 'Anát ke beṭe Shamjar ke dinon men

Aur Yá'el ke aiyám men sháhráhe-n súní parí thin,

- Aur musáfir pagdanđiyon se áte játe the.
- 7 Isráil men hákim mauqúf rahe, wuh mauqúf rahe,
Jab tak ki main Daborah barpá na hui,
Jab tak ki main Isráil men mán hokar na uñhí.
- 8 Unhon ne naye naye deotá chun liye :
Tab jang phátaakon hí par hone lagí.
Kyá chálís hazár Isráílon men bhi
Koi dhál yá barchhí dikhái detí thí?
- 9 Merá dil Isráil ke hákimon kí taraf lagá hai,
Jo logon ke bích khushí khushí bhartí hue.
Tum KHUDÁWAND ko mubáarak kaho.
- 10 Ai tum sab jo safed gadhon par sawár huá karte ho,
Aur tum jo nafís gálíchon par baithte ho,
Aur tum log jo ráste chalte ho, sab is ká charchá karo.
- 11 Tírandázon ke shor se dúr panghañon men
Wuh KHUDÁWAND ke sádiq kámon ká,
Ya'ni us kí hukúmat ke un sádiq kámon ká jo Isráil men hue zikr karenge.
Us waqt KHUDÁWAND ke log utar utarkar phátaakon par gaye.
- 12 Jág, jág, ai Daborah :
Jág, jág, aur gít gá !
Uñhí, ai Baraq ; aur apne asíron ko bándh le já, ai Abínú'am ke beñe !
- 13 Us waqt thore se raís aur log utar áe ;
KHUDÁWAND merí taraf se zabardaston ke muqábale ke liye áyá.
- 14 Ifráim men se wuh log áe jin kí jar 'Amáliq men hai ;
Tere pichhe píchhe, ai Binyamin, tere logon ke darmiyán ;
Makir men se hákim utarkar áe, Aur Zabúlún men se wuh log áe jo sipahsálár ká 'asá liye rahte hain.
- 15 Aur Ishkár ke sardár Daborah ke sáth sáth the ;
Jaisá Ishkár waisá hí Baraq thá ;

- Wuh log us ke hamráh jhapatkar wadí men gaye.
Rúbin kí nadiyon ke pás
Baré baré iráde dil men tháne gaye.
- 16 Tú un sítiyon ko sunne ke liye jo bher bakriyon ke liye bajáte hain,
Bhersálon ke bích kyün baithá rahá?
Rúbin kí nadiyon ke pás
Dilon men bará taraddud thá.
- 17 Jili'ád Yardan ke pár rahá :
Aur Dán kishtíon men kyün rah gayá?
A'shar samundar ke bandar ke pás baithá hí rahá,
Aur apní kharíyon ke ás pás jam gayá.
- 18 Zabúlún apni ján par khelne-wále log the,
Aur Naftáli bhi mulk ke únche únche maqámon par aisá hí niklá.
- 19 Bádsháh ákar lañe ;
Tab Kan'an ke bádsháh Ta'nák men
Majiddo ke chashmon ke pás lañe ;
Par un ko kuchh rupaye hásil na hue.
- 20 A'smán kí taraf se bhi larái hui,
Balki sitáre bhi apní apní manzil men Sísará se lañe.
- 21 Qaison nadí un ko bahá le gayí,
Ya'ni wuhi puráni nadí jo Qaison nadí hai.
Ai merí ján, tú zoron men chal.
- 22 Un ke kúдне, un zabardast ghoron ke kúдне ke sabab se,
Sumon kí táp kí áwáz hone lagí.
- 23 KHUDÁWAND ke fríshte ne kahá,
ki Tum Míroz par la'nat karo ;
Us ke báshindon par sakht la'nat karo,
Kyünki wuh KHUDÁWAND kí kumak ko
Zoráwaron ke muqábil KHUDÁWAND kí kumak ko ná áe.
- 24 Hibr Qíní kí bíwí Yá'el
Sab 'auraton se mubáarak thá hr-egí ;
Jo 'auraten deron men hain un se wuh mubáarak hogí.
- 25 Sísará ne pání mángá, is ne use dúdh diyá ;
Amíron kí qáb men yih us ke liye makkhan láí.
- 26 Is ne apná háth mekh ko

Aur apná dahiná háth barhaiyon ke mekhchú ko lagáya;
 Aur mekhchú se us ne Sísarā ko mārā, us ne us ke sir ko phor dālā,
 Aur us kī kanpaṭiyon ko wār pār chhed diyā.
 27 Us ke pānwōn par wuh jhukā, wuh girā aur paṛā rahā;
 Us ke pānwōn par wuh jhukā aur girā;
 Jahān wuh jhukā thā, wahīn wuh markar girā.
 28 Sísarā kī mān khiṛkī se jhānkī aur chillāi,
 Us ne jhilmili kī oṭ se pukārā,
 Ki us ke rath ke āne meṇ itnī der kyūn lagī?
 Us ke rathon ke pahiye kyūn aṭak gaye?
 29 Us kī dānishmand 'auraton ne jawāb diyā,
 Balki us ne apne ko āp hī jawāb diyā.
 30 Kyā unhoṇ ne lūṭ ko pākār use bānt nahīn liyā hai?
 Kyā har mard ko ek ek balki do do kunwāriyān;
 Aur Sísarā ko rangārang kapṛon kī lūṭ,
 Balki bel būṭe karhe hūe rangārang kapṛon kī lūṭ,
 Aur donon taraf bel būṭe karhe hūe rangārang kapṛon kī lūṭ,
 Jo asīron kī gardanon par ladī ho, nahīn milī?
 31 Ai KHUDĀWAND, tere sāre dushman aise hī halāk ho jāen;
 Lekin us ke piyār karnewāle āftāb kī mānind hoṇ jab wuh āb o táb ke sāth tulū' hotā hai.
 Aur mulk meṇ chālīs baras amn rahā.
 6 Aur banī Isráil ne KHUDĀWAND ke āge badī kī, aur KHUDĀWAND ne un ko sāt baras tak Midyānion ke háth meṇ rakkhā. 2 Aur Midyānion ká háth Isráilion par gálib hūā;
 aur Midyānion ke sabab se banī Isráil ne apne liye pahāron meṇ khoh, aur gār, aur qil'e banā liye.
 3 Aur aisā hotā thā, kī jab banī Isráil kuchh bote the, to Midyānī, aur 'Amālīqī, aur ahl i mashriq un par charh áte the; 4 aur un ke muqābil ḍere lagākar Gazzah tak kheton kī paidāwār ko barbād kar dālte, aur banī Isráil ke liye na to kuchh ma'āsh, na bheṛ bakrī, na gāe bail, na gadhā chhoṛte the. 5 Kyūn-

ki wuh apne chaupāyon aur deron ko sāth lekar áte aur ṭiddiyon ke dāl kī mānind áte, aur wuh aur un ke ūṇṭ beshumār hote the; yih log mulk ko tabāh karne ke liye á jāte the.
 6 So Isráilī Midyānion ke sabab se nihāyat khastahāl ho gaye, aur banī Isráil KHUDĀWAND se faryād karne lage.

7 Aur jab banī Isráil Midyānion ke sabab se KHUDĀWAND se faryād karne lage, 8 to KHUDĀWAND ne banī Isráil ke pás ek nabī ko bhejá: us ne un se kahā, kī KHUDĀWAND Isráil ká Khudā yūn farmátā hai, kī Main tum ko Misr se láyā, aur main ne tum ko gulāmī ke ghar se bāhar nikálā. 9 Main ne Mísron ke háth se, aur un sabhon ke háth se jo tum ko satáte the tum ko chhuṛáyā, aur tumhāre sāmne se un ko dafa' kiyā, aur un ká mulk tum ko diyā; 10 aur main ne tum se kahā thā, kī KHUDĀWAND tumhārā Khudā main hūn; so tum un Amorion ke deotāon se, jin ke mulk meṇ baste ho, mat ḍarnā; par tum ne merī bát na mání.

11 Phir KHUDĀWAND ká firishta ákar 'Ufrah meṇ balūt ke ek darakht ke nīche jo Yúas Abí'azrí ká thā baiṭhā; aur us ká betā Jida'un mai ke ek kolhú meṇ gehūn jhāṛ rahā thā, tākī us ko Midyānion se chhipá rakkhe. 12 Aur KHUDĀWAND ká firishta use dikhái dekar us se kahne lagá, kī Ai zabardast sūrmā, KHUDĀWAND tere sāth hai. 13 Jida'un ne us se kahā, Ai mere Málík, agar KHUDĀWAND hī hamāre sāth hai, to ham par yih sab hādise kyūn guzre, aur us ke wuh sab 'ajīb kām kahān gaye, jin ká zikr hamāre bāpdádā ham se yūn karte the, kī Kyā KHUDĀWAND hī ham ko Misr se nahīn nikál láyā? par ab to KHUDĀWAND ne ham ko chhoṛ diyā, aur ham ko Midyānion ke háth meṇ kar diyā. 14 Tab KHUDĀWAND ne us par nigáh kī, aur kahā, kī Tú apne isī zor meṇ já, aur banī Isráil ko Midyānion ke háth se chhuṛá: kyā main ne tujhe nahīn bhejá? 15 Us ne us se kahā, Ai málík, main kis tarah banī Isráil ko bachāūn? Merā gharānā Munassī meṇ sab se garīb hai, aur main apne bāp ke ghar meṇ sab se chhoṭā hūn. 16 KHUDĀWAND ne us se kahā, Main zarūr tere sāth hūngā, aur tú Midyānion ko aisā mār

legá, jaise ek ádmí ko. 17 Tab us ne us se kahá, ki Ab agar mujh par tere karam kí nazar húi hai, to is ká mujhe koi nishán dikhá, ki mujh se tú hí báten kartá hai. 18 Aur main terí minnat kartá hún, ki Tú yahán se na já, jab tak main tere pás phir na áún, aur apná hadya nikálkar tere áge na rakkhún. Us ne kahá, ki Jab tak tú phir á na jáe, main thahirá rahúngá. 19 Tab Jida'un ne jákar bakrí ká ek bachcha, aur ek aifah áte kí fatíri roṭiyān taiyár kí; aur gosht ko ek ṭokrí men, aur shorbá ek hāndí men dālkar us ke pás balút ke darakht ke niche lákar guzrána. 20 Tab Khudá ke frishte ne use kahá, Is gosht aur fatíri roṭiyon ko le jákar us chatán par rakh, aur shorbe ko undel de. Us ne waisá hí kiyá. 21 Tab KHUDÁWAND ke frishte ne us 'asá kí nok se jo us ke háth men thá gosht aur fatíri roṭiyon ko chhúa, aur us patthar se ág niklí, aur us ne gosht aur fatíri roṭiyon ko bhasam kar diyá. Tab KHUDÁWAND ká frishta us kí nazar se gáib ho gayá. 22 Aur Jida'un ne ján liyá, ki wuh KHUDÁWAND ká frishta thá. So Jida'un kahne lagá, Afsos hai, ai málik KHUDÁWAND, ki main ne KHUDÁWAND ke frishte korúbarúdekhá. 23 KHUDÁWAND ne us se kahá, Terí salámatí ho; khauf na kar: tú maregá nahín. 24 Tab Jida'un ne wahán KHUDÁWAND ke liye mazbah banáyá, aur us ká nám Yahowáh Salom rakkhá: aur wuh Abí'azríon ke 'Ufrah men áj tak maujúd hai.

25 Aur usí rát KHUDÁWAND ne use kahá, ki Apne báp ká jawán bail, ya'ní wuh dúsrá bail jo sát baras ká hai le, aur Ba'l ke mazbah ko jo tere báp ká hai dhá de, aur us ke pás kí Yasírat ko kát dāl: 26 aur KHUDÁWAND apne Khudá ke liye is garhí kí choṭí par qái'de ke mutábiq ek mazbah baná, aur us dústre bail ko lekar us Yasírat kí lakrí se jise tú kát dálegá sokhtaní qurbání guzrán. 27 Tab Jida'un ne apne naukaron men se das ádmíon ko sáth lekar jaisá KHUDÁWAND ne use farmáyá thá kiyá; aur chúnki wuh yih kám apne báp ke khándán aur us shahr ke báshindon ke dar se din ko na kar saká, is liye use rát ko kiyá. 28 Jab us shahr ke log subh sawere

uthé, to kyá dekhte hain, ki Ba'l ká mazbah dháyá huá, aur us ke pás kí Yasírat kátí húi, aur us mazbah par jo banáyá gayá thá wuh dúsrá bail chaháyá huá hai. 29 Aur wuh ápas men kahne lage, Kis ne yih kám kiyá? Aur jab unhon ne tahqíqát aur pursish kí, to logon ne kahá, ki Yúás ke beté Jida'un ne yih kám kiyá hai. 30 Tab us shahr ke logon ne Yúás se kahá, ki Apne beté ko nikál lá, táki qatl kiyá jáe, is liye ki us ne Ba'l ká mazbah dhá diyá, aur us ke pás kí Yasírat kát dālí hai. 31 Yúás ne un sabhon ko jo us ke sámne khare the kahá, Kyá tum Ba'l ke wáste jhagrá karoge, yá tum use bachá loge? jo koi is kí taraf se jhagrá kare, wuh isí subh mará jáe: agar wuh khudá hai, to ap hí apne liye jhagre, kyúnki kisi ne us ká mazbah dhá diyá hai. 32 Is liye us ne us din Jida'un ká nám yih kahkar Yarubba'l rakkhá, ki Ba'l ap is se jhagar le, is liye ki is ne us ká mazbah dhá diyá hai.

33 Tab sab Midyání, aur 'Amáliqí, aur ahl i mashriq ikatthe hue; aur pár hokar Yazra'el kí wadí men unhon ne derá kiyá. 34 Tab KHUDÁWAND kí rúh Jida'un par názil húi; so us ne narsingá phúnká, aur Abí'azar ke log us kí pairawí men ikatthe hue. 35 Phir us ne sáre Munassí ke pás qásid bheje; so wuh bhí us kí pairawí men faráham hue: aur us ne A'shar, aur Zabúlún, aur Naftálí ke pás bhí qásid rawána kiye; so wuh un ke istiqbál ko áe. 36 Tab Jida'un ne Khudá se kahá, ki Agar tú apne qaul ke mutábiq mere háth ke wasíle se baní Isráíl ko rihái dení cháhtá hai, 37 to dekh, main bhej kí ún khalíhán men rakh dúngá, so agar os faqat ún hí par pare, aur ás pás kí zamín sab súkhí rahe, to main ján lúngá, kí tú apne qaul ke mutábiq baní Isráíl ko mere háthon ke wasíle se rihái bakhshegá. 38 Aur aisá hí huá: kyúnki wuh subh ko jo sawere uthá, aur us ún ko dabáyá, aur ún men se os nichorí to piyála bhar pání niklá. 39 Tab Jida'un ne Khudá se kahá, ki Terá gussa mujh par na bharke, main faqat ek bár áur 'arz kartá hún; main terí minnat kartá hún, kí faqat ek bár áur is ún se ázmáish kar lún. Ab sírf ún hí ún khushk rahe, aur ás

pás ki sab zamín par os pare. 40 So Khudá ne us rát'aisá hí kiya. kyúñki isqat ún hí khushk rahí, aur sári zamín par os parí.

7 Tab Yarubba'l, ya'ní Jida'un, aur sab log jo us ke sáth the sawere hí uthe, aur Harod ke chashme ke pás derá kiya; aur Midyáñon ki lashkargáh un ke shimál ki taraf koh i Morih ke muttasíl wádí men thí.

2 Tab KHUDÁWAND ne Jida'un se kahá, Tere sáth ke log itne ziyáda hain, ki main Midyáñon ko un ke háth men nahín kar saktá, aisá na ho, ki Isráíli mere sámne apne úpar fakhr karke kahne lagen, ki Hamáre háth ne ham ko bacháya. 3 So tú ab logon men suná sunákar manadí kar de, ki Jo koi tarsán aur hirásán ho, wuh lautkar koh i Jili'ád se chalá jáe: chunáñchi un logon men se báis hazár to laut gaye, aur das bazár báqí rah gaye.

4 Tab KHUDÁWAND ne Jida'un se kahá, ki Log ab bhí ziyáda hain; so tú un ko chashme ke pás niche le á, aur wahán main terí khátir un ko ázmaúngá; aur aisá hogá, ki jis ki bábat main tujh se kahún, ki Yih tere sáth jáe, wuhí tere sáth jáe; aur jis ke haqq men main kahún, ki Yih tere sáth na jáe, wuh na jáe.

5 So wuh un logon ko chashme ke pás niche le gayá, aur KHUDÁWAND ne Jida'un se kahá, ki Jo jo apní zabán se pání chapar chapar karke kutte ki tarah piye, us ko alag rakh, aur waise hí har aise shakhs ko jo ghuñne tekkar piye. 6 So jinhon ne apná háth apne munh se lagákar chapar chapar karke piya, wuh gintí men tín sau mard the; aur báqí sab logon ne ghuñne tekkar pání piya.

7 Tab KHUDÁWAND ne Jida'un se kahá, ki Main in tín sau ádmíon ke wasíle se, jinhon ne chapar chapar karke piya, tum ko bacháúngá, aur Midyáñon ko tere háth men kar dúngá; aur báqí sab log apní apní jagah ko laut jáen. 8 Tab un logon ne apná apná tosha aur narsingá apne apne háth men liya, aur us ne sab Isráíli mardon ko un ke deron ki taraf rawána kar diya, par un tín sau mardon ko rakhliya; aur Midyáñon ki lashkargáh us ke niche wádí men thí.

9 Aur usí rát KHUDÁWAND ne us

se kahá, ki Uth, aur niche lashkargáh men utar já; kyúñki main ne use tere háth men kar diya hai.

10 Lekin agar tú niche játe dartá hai, to tú apne naukar Fúrah ko sáth lashkargáh men utar já. 11 Aur tú sun legá, ki wuh kyá kah rahe hain.

Is ke ba'd tujh ko himmat hogí, ki tú us lashkargáh men utar jáe. Chunanáñchi wuh apne naukar Fúrah ko sáth lekar un sipáhíon ke pás jo us lashkargáh ke kanáre the gayá.

12 Aur Midyáni, aur 'Amáliqi, aur ahl i mashriq kasrat se wádí ke bích tiddiyon ki manind phailé pare the; aur un ke unt kasrat ke sabab se samundar ke kanáre ki ret ki manind beshumar the. 13 Aur jab Jida'un pahunchá, to dekho, wahán ek shakhs apná khwáb apne sáthí se bayán kartá huá kah rahá thá,

Dekh, main ne ek khwáb dekhá hai, ki jau ki ek rotí Midyáni lashkargáh men giri aur luhaktí hui dere ke pás pahunchí, aur us se aisí takrái ki wuh gir gayá, aur us ko aisá ulat diya, ki wuh derá farsh ho gayá.

14 Tab us ke sáthí ne jawáb diya, ki Yih Yúás ke beté Jida'un Isráíli mard ki talwár ke siwá aur kuchh nahín: Khudá ne Midyán ko aur sare lashkar ko us ke háth men kar diya hai

15 Jab Jida'un ne khwáb ká mazmún aur us ki ta'bír suní to sijda kiya, aur Isráíli lashkar men lautkar kahne lagá, Utho, kyúñki KHUDÁWAND ne Midyáni lashkar ko tumháre háth men kar diya hai. 16 Aur us ne un tín sau ádmíon ke tín gol kiye, aur un sabhon ke háth men ek ek narsingá aur us ke sáth ek ek khálí ghará diya, aur har ghare ke andar ek mash'al thí. 17 Aur us ne un se kahá, ki Mujhe dekhte rahná, aur waisá hí karná; aur dekho, jab main lashkargáh ke kanáre já pahunchún, to jo kuchh main karún, tum bhí waisá hí karná.

18 Jab main aur wuh sab jo mere sáth hain narsingá phúnken, to tum bhí lashkargáh ki har taraf narsinge phúnkná, aur lalkárná ki Yahowáh ki jai aur Jida'un ki jai.

19 So bích ke pahar ke shurú' men jab naye pahrewále badle gaye, to Jida'un aur wuh sau ádmí jo us ke sáth the lashkargáh ke kanáre áe; aur unhon ne narsinge phúnke, aur un

gharōṇ ko jo un ke hāth meṇ the torā. 20 Aur un tīnoṇ golōṇ ne narsinge phūṅke aur ghaṛe torē, aur mash'aloṇ ko apne bāeṇ hāth meṇ, aur narsingoṇ ko phūṅkne ke liye apne dahine hāth meṇ le liyā, aur chillā uṭhe, ki Yahowāh kī aur Jida'ūn kī talwār. 21 Aur yih sab ke sab lashkargāh ke chaugird apnī apnī jagah khare ho gaye. Tab sārā lashkar dauṛne lagā, aur unhoṇ ne chillā chillākar un ko bhagāyā. 22 Aur unhoṇ ne tīn sau narsingoṇ ko phūṅkā, aur KHUDĀWAND ne har shakhs kī talwār us ke sāthī aur sab lashkar par chal-wāī, aur sārā lashkar Sarīrāt kī taraf Bait Sittah tak aur Tabbāt ke qarīb Abīl Mahūlah kī sarhadd tak bhāgā. 23 Tab Isrāīlī mard Naftālī, aur A'shar, aur Munassī kī hudūd se jama' hokar nikle, aur Midyānōṇ kā pīchhā kiya. 24 Aur Jida'ūn ne Ifrāīm ke tamām kohistānī mulk meṇ qāsīd rawāna kiye aur kahā bhejā, ki Midyānōṇ ke muqābale ko utar āo, aur un se pahle pahle daryā e Yardan ke ghāṭoṇ par Bait Barah tak qābiz ho jāo. Tab sārē Ifrāīmī jama' hokar daryā e Yardan ke ghāṭoṇ par Bait Barah tak qābiz ho gaye. 25 Aur unhoṇ ne Midyān ke do sardāroṇ 'Oreb aur Zaeb ko pakar liyā aur 'Oreb ko 'Oreb kī chaṭān par, aur Zaeb ko Zaeb ke kolhū ke pās qatl kiya; aur Midyānōṇ ko ragedā; aur 'Oreb aur Zaeb ke sir Yardan pār Jida'ūn ke pās le āe.

8 Aur Ifrāīm ke logōṇ ne us se kahā, ki Tū ne ham se yih sulūk kyūṇ kiya, ki jab tū Midyānōṇ se laṛne ko chalā to ham ko na bulwāyā? So unhoṇ ne us ke sāth barā jhagrā kiya. 2 Us ne un se kahā, Maīṇ ne tumhārī tarah bhalā kyā hī kiya hai? Kyā Ifrāīm ke chhoṛe hūe angūr bhī Abī'azar kī fasl se bihtar nahīṇ haiṇ? 3 Khudā ne Midyān ke sardār 'Oreb aur Zaeb ko tumhāre hāth meṇ kar diya. Pas, tumhārī tarah maīṇ kar hī kyā sakā hūṇ? Jab us ne yih kahā, to un kā gussa us kī taraf se dhīmā ho gayā. 4 Tab Jida'ūn aur us ke sāth ke tīn sau ādmī, jo bāwujūd thake mānde hone ke phir bhī pīchhā karte hī rahe the, Yardan par ākar pār utre. 5 Tab us ne Sukkāt ke bāshindōṇ se kahā, ki In logōṇ ko jo mere pairau haiṇ

roṭī ke girde do, kyūṅki yih thak gaye haiṇ, aur maīṇ Midyān ke donōṇ bādshāhoṇ Zibah aur Zilmana' kā pīchhā kar rahā hūṇ. 6 Sukkāt ke sardāroṇ ne kahā, Kyā Zibah aur Zilmana' ke hāth ab tere qabze meṇ ā gaye haiṇ jo ham tere lashkar ko roṭiyāṇ deṇ? 7 Jida'ūn ne kahā, Jab KHUDĀWAND Zibah aur Zilmana' ko mere hāth meṇ kar degā, to maīṇ tumhāre gosht ko babūl aur sadā gulāb ke kāṇṭoṇ se auchwāṅgā. 8 Phir wahāṇ se wuh Fanūel ko gayā, aur wahāṇ ke logōṇ se bhī aisi hī bāt kahī, aur Fanūel ke logōṇ ne bhī use waisā hī jawāb diya jaisā Sukkātōṇ ne diya thā. 9 So us ne Fanūel ke bāshindōṇ se bhī kahā, ki Jab maīṇ salāmat lauṭūṅgā, to is burj ko dhā dūṅgā.

10 Aur Zibah aur Zilmana' apne pandrah hazār ādmīoṇ ke lashkar samet Qarqūr meṇ the, kyūṅki raqat itne hī ahlī mashriq ke lashkar meṇ se bach rahe the, is liye ki ek lākḥ bīs hazār shamsherzan mard qatl ho gaye the. 11 So Jida'ūn un logōṇ ke rāste se jo Nubah aur Yugbihāh ke mashriq kī taraf ḍeroṇ meṇ rahte the gayā, aur us lashkar ko mārā; kyūṅki wuh lashkar befikr parā thā. 12 Aur Zibah aur Zilmana' bhāge, aur us ne un kā pīchhā karke un donōṇ Midyānī bādshāhoṇ Zibah aur Zilmana' ko pakar liyā, aur sārē lashkar ko bhagā diya. 13 Aur Yuās kā beṭā Jida'ūn Hars kī chaṛhāl ke pās se jang se lauṭā. 14 Aur us ne Sukkātōṇ meṇ se ek jawān ko pakar kar us se daryāft kiya; so us ne use Sukkāt ke sardāroṇ aur buzurgoṇ kā hāl batā diya jo shumār meṇ sathattar the. 15 Tab wuh Sukkātōṇ ke pās ākar kahne lagā, ki Zibah aur Zilmana' ko dekh lo, jin kī bābat tum ne tanzan mujh se kahā thā, Kyā Zibah aur Zilmana' ke hāth tere qabze meṇ ā gaye haiṇ, ki ham tere ādmīoṇ ko jo thak gaye haiṇ roṭiyāṇ deṇ? 16 Tab us ne shahr ke buzurgoṇ ko pakrā, aur babūl aur sadā gulāb ke kāṇṭe lekar un se Sukkātōṇ kī tādīb kī. 17 Aur us ne Fanūel kā burj dhākar us shahr ke logōṇ ko qatl kiya. 18 Phir us ne Zibah aur Zilmana' se kahā, ki Wuh log jin ko tum ne Tabūr meṇ qatl kiya kaise the? Unhoṇ ne jawāb diya, Jaisā tū hai, waise hī

wuh the. Un men se har ek sháh-zádon kí mánind thá. 19 Tab us ne kahá, ki Wuh mere bhái, meri mán ke beṭe the: so KHUDÁWAND kí hayát kí qasam agar tum un ko jita chhorté, to main bhí tum ko na mártá. 20 Phir us ne apne bare beṭe Yatar ko hukm kiyá, ki Uṭh, un ko qatl kar. Par us larke ne apni talwár na khenchí, kyúnci use dár lagá, is liye ki wuh abhí larhá hí thá. 21 Tab Zibah aur Zilmana' ne kahá, Tú ap uṭhkar ham par wár kar; kyúnci jaisá ádmí hotá hai, waisí hí us kí táqat hotí hai. So Jida'un ne uṭhkar Zibah aur Zilmana' ko qatl kiyá, aur un ke únton ke gale ke chandan hár le liye.

22 Tab baní Isráíl ne Jida'un se kahá, ki Tú ham par hukúmat kar, tú, aur terá beṭá, aur terá potá bhí; kyúnci tú ne ham ko Midyánon ke háth se chhuráyá. 23 Tab Jida'un ne un se kahá, ki Na main tum par hukúmat karún, aur na merá beṭá, balki KHUDÁWAND hí tum par hukúmat karegá. 24 Aur Jida'un ne un se kahá, ki Main tum se yih 'arz kartá hún, ki tum men se har shakhs apni lút kí báliyán mujhe dede. (Yih log Ismá'ílí the, is liye un ke pás sone kí báliyán thín.) 25 Unhon ne jawáb diyá, ki Ham in ko barí khushí se denge. Pas unhon ne ek chádár bíchhái, aur har ek ne apni lút kí báliyán us par dál dín. 26 So wuh sone kí báliyán jo us ne mángí thín waṛn men ek hazár sáṭ sau misqál thín, 'áláwa un chandan háron aur jhumkon aur Midyáni bádsháhon kí argawáni poshák ke jo wuh pahine the, aur un zanjíron ke jo un ke únton ke gale men parí thín. 27 Aur Jida'un ne un se ek afod banwáyá, aur use apne shahr 'Ufrah men rakkhá; aur wahán sab Isráílí us kí pairawí men zinákárl karne lage, aur wuh Jida'un aur us ke gharáne ke liye phandá ṭhahrá. 28 Yún Midyáni baní Isráíl ke áge maglúb hue, aur unhon ne phir kabhí sir na uṭháya. Aur Jida'un ke dinon men chálís baras tak us mulk men amn rahá.

29 Aur Yúás ká beṭá Yarubba'l jákar apne ghar men rahne lagá. 30 Aur Jida'un ke sattu beṭe the jo us hí ke sulb se paidá hue the; kyúnci us kí bahut sí bíwiyán thín. 31 Aur us kí ek haram ke bhí jo

Sikm men thí us se ek beṭá huá, aur us ne us ká nám Abímalik rakkhá. 32 Aur Yúás ke beṭe Jida'un ne khúb 'umrrasída hokar wafát pái, aur Abí'azríon ke 'Ufrah men apne báp Yúás kí qabr men dafn huá.

33 Aur Jida'un ke marte hí baní Isráíl bargashta hokar Ba'ím kí pairawí men zinákárl karne lage, aur Ba'l Barít ko apná ma'búd baná liyá. 34 Aur baní Isráíl ne KHUDÁWAND apne Khudá ko, jis ne un ko har taraf un ke dushmanon ke háth se rihál di thí, yád na rakkhá, 35 aur na wuh Yarubba'l ya'ní Jida'un ke khándán ke sáth un sab nekion ke 'iwaz men jo us ne baní Isráíl se kí thín, mihr se pesh áe.

9 Tab Yarubba'l ká beṭá Abímalik Sikm men apne mámúon ke pás gayá, aur un se aur apne sab nanihál ke logon se kahá, ki 2 Sikm ke sab ádmíon se púchh dekho, ki Tumháre liye kyá bihtar hai, yih kí Yarubba'l ke sab beṭe jo sattu ádmí hain, wuh tum par saltanat karen, yá yih kí ek hí kí tum par hukúmat ho? aur yih bhí yád rakkho, ki main tumhárl hí haddí aur tumhárá hí gosht hún. 3 Aur us ke mámúon ne us ke báre men Sikm ke sab logon ke kánon men yih báten dáln, aur un ke dil Abímalik kí pairawí par máil hue; kyúnci wuh kahne lage, kí Yih hamárá bhái hai. 4 Aur unhon ne Ba'l Barít ke ghar men se chándí ke sattu sikke us ko diye, jin ke wasle se Abímalik ne shuhde aur badma'ásh logon ko apne hán lagá liyá, jo us kí pairawí karne lage. 5 Aur wuh 'Ufrah men apne báp ke ghar gayá, aur us ne apne bháiyon Yarubba'l ke beṭon ko jo sattu ádmí the ek hí patthar par qatl kiyá; par Yarubba'l ká chhoṭá beṭá Yotám bachá rahá, kyúnci wuh chhip gayá thá.

6 Tab Sikm ke sab ádmí, aur sab ahl i Millo jama' hue, aur jákar us sutún ke balút ke pás jo Sikm men thá Abímalik ko bádsháh banáyá. 7 Jab Yotám ko is kí khabar huí, to wuh jákar koh i Garizím kí choṭí par khará huá, aur apni áwáz baland kí aur pukár pukárkar un se kahne lagá, Ai Sikm ke logo, meri suno táki Khudá tumhárl sune. 8 Ek zamáne men darakht chale, táki kisi ko masah karke apná bádsháh banáen.

So unhon ne zaitun ke darakht se kahá, ki Tú ham par saltanat kar. 9 Tab zaitun ke darakht ne un se kahá, Kyá main apní chiknáhat ko, jis ke bá'is mere wasíle se log Kḥudá aur insán kí ta'zím karte hain, chhoṛkar darakhton par hukmrání karne jáun? 10 Tab darakhton ne anjír ke darakht se kahá, ki Tú á, aur ham par saltanat kar. 11 Par anjír ke darakht ne un se kahá, Kyá main apní mīthás aur achchhe achchhe phalon ko chhoṛkar darakhton par hukmrání karne jáun? 12 Tab darakhton ne angúr kí bel se kahá, ki Tú á aur ham par saltanat kar. 13 Angúr kí bel ne un se kahá, Kyá main apní mai ko jo Kḥudá aur insán donon ko khush kartí hai chhoṛkar darakhton par hukmrání karne jáun? 14 Tab un sab darakhton ne untkāṛe se kahá, Chal, tú hí ham par saltanat kar. 15 Untkāṛe ne darakhton se kahá, Agar tum sach much mujhe apná bádsháh masah karke banáo, to áo, mere sáye men panáh lo; aur agar nahín, to untkāṛe se ág nikalkar Lubnán ke deodáron ko khá jáe. 16 So bát yih hai, ki tum ne jo Abímalik ko bádsháh banáyá hai, is men agar tum ne rástí o sadáqat bartí hai, aur Yarubba'l aur us ke gharáne se achchhá sulúk kiyá, aur us ke sáth us ke ihsán ke haqq ke mutábiq bartáo kiyá hai; 17 (kyúunki merá báp tumhári khátir lará, aur us ne apní ján jokhon men dālí, aur tum ko Midyán ke háth se chhuráyá; 18 aur tum ne áj mere báp ke gharáne se bagáwat kí, aur us ke sattar beṛe ek hí patthar par qatl kiye, aur us kí laundí ke beṛe Abímalik ko Sikm ke logon ká bádsháh banáyá, is liye kí wuh tumhárá bhái hai;) 19 so agar tum ne Yarubba'l aur us ke gharáne ke sáth áj ke din rástí aur sadáqat bartí hai, to tum Abímalik se khush raho, aur wuh tum se khush rahe; 20 aur agar nahín, to Abímalik se ág nikalkar Sikm ke logon ko, aur ahl i Millo ko khá jáe, aur Sikm ke logon aur ahl i Millo ke bích se ág nikalkar Abímalik ko khá jáe. 21 Phir Yotám daurtá huá bhágá, aur Baír ko chaltá baná, aur apne bhái Abímalik ke khauf se wahín rahne lagá.

22 Aur Abímalik Isráílion par tñ

baras hákim rahá. 23 Tab Kḥudá ne Abímalik aur Sikm ke logon ke darmiyán ek burí ruh bhejí, aur ahl i Sikm Abímalik se dagábází karne lage: 24 táki jo zulm unhon ne Yarubba'l ke sattar beṛon par kiyá thá, wuh un hi par áe, aur un ká khún un ke bhái Abímalik ke sir par jis ne in ko qatl kiyá, aur Sikm ke logon ke sir par ho jinhon ne us ke bháiyon ke qatl men us kí madad kí thí. 25 Tab Sikm ke logon ne paháron kí choṛiyon par us kí ghát men log bitháe, aur wuh un ko jo us ráste pás se guzarte lūṭ lete the, aur Abímalik ko is kí khabar hui.

26 Tab Ja'l bin 'Abad apne bháiyon samet Sikm men áyá, aur ahl i Sikm ne us par i'timád kiyá. 27 Aur wuh kheton men gaye aur apne apne tákistánon ká phal torá, aur angúron ká ras níkalá, aur khúb khushi manái, aur apne deotá ke mandir men jákar kháyá piyá, aur Abímalik par la'naten barsáin. 28 Aur Ja'l bin 'Abad kahne lagá, Abímalik kaun hai, aur Sikm kaun hai, kí ham un kí itá'at karen? kyá wuh Yarubba'l ká beṛá nahín? aur kyá Zabúl us ká mansábdár nahín? tum hí Sikm ke báp Hamor ke logon kí itá'at karo: ham us kí itá'at kyún karen? 29 Kásh kí yih log mere háth ke níche hote, to main Abímalik ko kanáre kar detá! Aur us ne Abímalik se kahá, ki Tú apne lashkar ko barhá, aur níkal á. 30 Jab us shahr ke hákim Zabúl ne Ja'l bin 'Abad kí yih báten sunín, to us ká gussa bharká. 31 Aur us ne chálákí se Abímalik ke pás qásid rawána kiye, aur kahlá bhejá, kí Dekh, Ja'l bin 'Abad aur us ke bhái Sikm men áe hain, aur shahr ko tujh se bagáwat karne kí tahrík kar rahe hain. 32 Pas, tú apne sáth ke logon ko lekar rát ko uth, aur maldán men ghát lagákar baith já, 33 aur subh ko, súraj nikalte hí, sawere uthkar shahr par hamla kar; aur jab wuh aur us ke sáth ke log terá sámná karne ko níkle, to jo kuchh tujh se ban áe tú un se kar.

34 So Abímalik aur us ke sáth ke log rát hí ko uth char gol ko Sikm ke muqábil ghát men baith gaye. 35 Aur Ja'l bin 'Abad báhar nikalkar us shahr ke pháṭak ke pás já khará huá. Tab Abímalik aur us ke sáth

ke ádmí kamíngáh se uthe ; 36 aur jab Ja'l ne fauj ko dekhá, to wuh Zabúl se kahne lagá, Dekh, paháron ki chotiyoñ se log utar rahe haiñ. Zabúl ne us se kahá, ki Tujhe paháron ká sá-ya aisá dikhá detá hai jaise ádmí.

37 Ja'l phir kahne lagá, Dekh, maidán ke bíchon bích se log utre áte haiñ, aur ek gol Ma'onaním ke balút ke ráste á rahá hai. 38 Tab Zabúl ne use kahá, Ab terá wuh muñ kahán hai jo tú kahá kartá thá ki Abímálik kaun hai, ki ham us kí itá'at karen?

kyá yih wuhí log nahín haiñ, jin kí tú ne hiqárat kí hai? so ab zará nikalkar un se lar to sahí. 39 Tab Ja'l Sikm ke logon ke sámne báhar niklá, aur Abímálik se lará. 40 Aur Abímálik ne us ko ragedá, aur wuh us ke sámne se bhágá, aur shahr ke phátak tak bahutere zakhmí ho hokar gire. 41 Aur Abímálik ne Aromah men qiyám kiyá, aur Zabúl ne Ja'l, aur us ke bháiyon ko níkal diyá, táki wuh Sikm men rahne na páen.

42 Aur dúsre din subh ko aisá huá, ki log nikalkar maidán ko jáne lage ; aur Abímálik ko khabar huí. 43 So Abímálik ne fauj lekar us ke tín gol kiye, aur maidán men ghát lagá ; aur jab dekhá ki log shahr se níkle áte haiñ, to wuh un ká sámna karne ko uthá, aur un ko már liyá. . 44 Aur Abímálik us gol samet jo us ke sáth thá áge lapká, aur shahr ke phátak ke pás ákar khará ho gayá : aur wuh do gol un sabhon par jo maidán men the jhapte aur un ko kát dálá. 45 Aur Abímálik us din shám tak shahr se lartá rahá, aur shahr ko sar karke un logon ko jo wahán the qatl kiyá, aur shahr ko mismár karke us men namak chhirakwá diyá.

46 Aur jab Sikm ke burj ke sab logon ne yih suná, to wuh Albarit ke mandir ke qil'e men já ghuse. 47 Aur Abímálik ko yih khabar huí, ki Sikm ke burj ke sab log ikatthe haiñ. 48 Tab Abímálik apní fauj samet Zalmon ke pahár par charhá ; aur Abímálik ne kulhárá apne háth men le darakhthon men se ek dálí kátí, aur use uthákar apne kandhe par rakh liyá, aur apne sáth ke logon se kahá, Jo kuchh tum ne mujhe karte dekhá hai tum bhí jald waisá hí karo. 49 Tab un sab logon men se har ek ne isí tarah

ek dálí kát lí, aur wuh Abímálik ke píchhe ho liye, aur un ko qil'e par dálkar qil'emen ág lagá dí. Chunán-chi Sikm ke burj ke sab ádmí bhí jo mard aur 'aurat milákar qarib ek hazár the mar gaye.

50 Phir Abímálik Taibiz ko já Taibiz ke muqábil khaimazan huá, aur use le liyá. 51 Lekin wahán shahr ke andar ek bará muhkam burj thá ; so sab mard, aur 'auraten, aur shahr ke sab báshinde bhágkar us men já ghuse, aur darwáza band kar liyá, aur burj kí chhat par charh gaye. 52 Aur Abímálik burj ke pás ákar us ke muqábil lartá rahá, aur burj ke darwáze ke nazdik gayá, táki use jalá de. 53 Tab kisi 'aurat ne chakkí ke úpar ká páť Abímálik ke sir par phenká, aur us kí khoñrí ko tor dálá. 54 Tab Abímálik ne fauran ek jawán ko jo us ká siláh-bardár thá bulákar us se kahá, ki Apní talwár khenchkar mujhe qatl kar dál, táki mere haqq men log yih na kahne páen, ki Ek 'aurat ne use mar dálá. So us jawán ne use chhed diyá, aur wuh mar gayá.

55 Jab Isráílíon ne dekhá ki Abímálik mar gayá, to har shakhs apní jagah chalá gayá. 56 Yün Khudá ne Abímálik kí us sharárat ká badla jo us ne apne sattar bháiyon ko márkar apne báp se kí thí, us ko diyá ; 57 aur Sikm ke logon kí sárf sharárat Khudá ne un hí ke sir par dáli ; aur Yarubba'l ke beṭe Yotám kí la'nat un ko lagí.

10 Aur Abímálik ke ba'd Tola' bin Fuáh bin Dodo, jo Ish-kár ke qabíle ká thá, Isráílíon kí himáyat karne ko uthá. Wuh Ifráím ke kohistáni mulk men Samír men rahtá thá. 2 Wuh teís baras Isráílíon ká qází rahá, aur mar gayá, aur Samír men dafn huá.

3 Is ke ba'd Jili'adí Yáir uthá, aur wuh báis baras Isráílíon ká qází rahá. 4 Us ke tis beṭe the jo tis jawán gadhon par sawár huá karte the, aur un ke tis shahr the, jo áj tak Hawwot Yáir kahláte haiñ, aur Jili'ád ke mulk men haiñ. 5 Aur Yáir mar gayá, aur Qámon men dafn huá.

6 Aur baní Isráíl Khudáwánd ke huzúr phir badí karne, aur Ba'lim, aur 'Istarát, aur Arám ke deotáon, aur Saidá ke deotáon, aur Moáb ke

deotāon, aur banī 'Ammon ke deotāon, aur Filistion ke deotāon kī parastish karne lage, aur KHUDĀWAND ko chhor diyā, aur us kī parastish na kī. 7 Tab KHUDĀWAND kā qahr Isráil par bharkā, aur us ne un ko Filistion ke háth, aur banī 'Ammon ke háth bech dālā. 8 Aur unhon ne us sál banī Isráil ko tang kiyā, aur satáyā, balki athárah baras tak wuh sab banī Isráil par zulm karte rahe jo Yardan pár Amorion ke mulk men jo Jili'ád men hai rahte the. 9 Aur banī 'Ammon Yardan pár hokar Yahūdāh aur Binyamín aur Ifráim ke khándān se larne ko bhí á jate the; pas Isráilí bahut tang á gaye. 10 Aur banī Isráil KHUDĀWAND se faryād karke kahne lage, Ham ne terā gunāh kiyā, ki apne Khudā ko chhorā, aur Ba'lim kī parastish kī. 11 Aur KHUDĀWAND ne banī Isráil se kahā, Kyā main ne tum ko Misrion, aur Amorion aur banī 'Ammon, aur Filistion ke háth se rihái nahín di? 12 Aur Saidánion, aur 'Amáliqion, aur Má'onion ne bhí tum ko satáyā; aur tum ne mujh se faryād kī aur main ne tum ko un ke háth se chhuráyā. 13 Taubhí tum ne mujhe chhorkar áur ma'búdon kī parastish kī: so ab main tum ko rihái nahín dūngā. 14 Tum jákar un deotāon se jin ko tum ne ikhtiyār kiyā hai faryād karo, wuhí tumhárí musibat ke waqt tum ko chhuraen. 15 Banī Isráil ne KHUDĀWAND se kahā, Ham ne to gunāh kiyā: so jo kuchh terí nazar men achchhá ho, ham se kar; par áj ham ko chhurá hí le. 16 Aur wuh ajnabí ma'búdon ko apne bích se dūr karke KHUDĀWAND kī parastish karne lage. Tab us kā jī Isráil kī pareshání se gamgín huá.

17 Phir banī 'Ammon ikatthe hokar Jili'ád men khaimazan hue. Aur banī Isráil bhí farāham hokar Misfáh men khaimazan hue. 18 Tab Jili'ád ke log aur sardār ek dūsre se kahne lage, Wuh kaun shakhs hai jo banī 'Ammon se larná shurú' karegā? wuhí Jili'ád ke sab bāshindon kā hākim hogā.

11 Aur Jili'adí Iftáh barā zābardast sūrmā aur kasbī kā beṭā thā, aur Jili'ád se Iftáh paidā huá thā. 2 Aur Jili'ád kī bīwī ke bhí us se beṭe hue; aur jab us kī bīwī ke beṭe bare hue

to unhon ne Iftáh ko yih kalīkar nikāl diyā, ki Hamāre bāp ke ghar men tujhe koi mirās nahín milegí, kyūnki tū gair 'aurat kā beṭā hai. 3 Tab Iftáh apne bhāiyon ke pás se bhāgkar Tob ke mulk men rahne lagā, aur Iftáh ke pás shuhde jama' ho gaye aur us ke sáth phirne lage. 4 Aur kuchh 'arse ke ba'd banī 'Ammon ne banī Isráil se jang chher di. 5 Aur jab banī 'Ammon banī Isráil se larné lage, to Jili'adí buzurg chale, ki Iftáh ko Tob ke mulk se le áen. 6 So wuh Iftáh se kahne lage, ki Tú chalkar hamará sardār ho, táki ham banī 'Ammon se laren. 7 Aur Iftáh ne Jili'adí buzurgon se kahā, Kyā tum ne mujh se 'adāwat karke mujhe mere bāp ke ghar se nikāl nahín diyā? so ab jo tum musibat men par gaye ho, to mere pás kyūn áe? 8 Jili'adí buzurgon ne Iftáh se kahā, ki Ab ham ne phir is liye terí taraf rukh kiyā hai, ki tú hamāre sáth chalkar banī 'Ammon se jang kare, aur tú hí Jili'ád ke sab bāshindon par hamará hākim hogā. 9 Aur Iftáh ne Jili'adí buzurgon se kahā, Agar tum mujhe banī 'Ammon se larné ko mere ghar le chalo, aur KHUDĀWAND un ko mere hawāle kar de, to kyā main tumhará hākim hūngā? 10 Jili'adí buzurgon ne Iftáh ko jawāb diyā, ki KHUDĀWAND hamāre darmiyān gawāh ho. Yaqīnan jaisā tú ne kahā hai, ham waisā hí karenge. 11 Tab Iftáh Jili'adí buzurgon ke sáth rawāna huá, aur logon ne use apnā hākim aur sardār banáyā; aur Iftáh ne Misfáh men KHUDĀWAND ke áge apnī sab bāten kah sunáin.

12 Aur Iftáh ne banī 'Ammon ke bādsháh ke pás elchí rawāna kiye aur kahlā bhejá, ki Tujhe mujh se kyā kām jo tú mere mulk men larné ko merí taraf áyā hai? 13 Banī 'Ammon ke bādsháh ne Iftáh ke elchion ko jawāb diyā, Is liye ki jab Isráilí Misr se nikalkar áe, to Arnon se Yabboq aur Yardan tak jo merā mulk thā use unhon ne chhin liyā: so ab tú un 'ilāqon ko sulh o salāmatí se mujhe pher de. 14 Tab Iftáh ne phir elchion ko banī 'Ammon ke bādsháh ke pás rawāna kiyā, 15 aur yih kahlā bhejá, ki Iftáh yūn kahtā hai, ki Isráilion ne na to Moáb kā mulk aur na banī 'Ammon kā

mulk chhíná; 16 balki Isráílí jab Misr se nikle, aur biyábán chhānte hūe Bahr i Qulzum tak áe, aur Qádis men pahunchē, 17 to Isráílíon ne Adom ke bádsháh ke pás elchí rawána kiye aur kahlá bhejá, kí Ham ko zará apne mulk se hokar guzar jáne de: lekin Adom ká bádsháh na máná: isí tarah unhon ne Moáb ke bádsháh ko kahlá bhejá, aur wuh bhí rázi na huá; chunānchi Isráílí Qádis men rahe. 18 Tab wuh biyábán men hokar chale, aur Adom ke mulk aur Moáb ke mulk ke báhar báhar chakkar kátkar Moáb ke mulk ke mashriq kí taraf áe, aur Arnon ke us pár dere dále; par Moáb kí sarhadd men dákhil na hué, is liye kí Moáb kí sarhadd Arnon thá. 19 Phir Isráílíon ne Amoríon ke bádsháh Síhon ke pás jo Hasbon ká bádsháh thá elchí rawána kiye, aur Isráílíon ne use kahlá bhejá, kí Ham ko zará ijázat de de, kí tere mulk men se hokar apní jagah ko chale jáen. 20 Par Síhon ne Isráílíon ká itná ítibár na kiyá, kí un ko apní sarhadd se guzarne de; balki Síhon apne sab logon ko jama' karke Yahas men khaímazan huá, aur Isráílíon se lará. 21 Aur KHUDÁWAND Isráíl ke KHudá ne Síhon aur us ke sáre lashkar ko Isráílíon ke háth men kar diyá, aur unhon ne un ko mār liyá. So Isráílíon ne Amoríon ke jo wahán ke báshinde the, sáre mulk par qabza kar liyá. 22 Aur wuh Arnon se Yabboq tak, aur biyábán se Yardan tak, Amoríon kí sab sarhaddon par qábiz ho gaye. 23 Pas KHUDÁWAND Isráíl ke KHudá ne Amoríon ko un ke mulk se apní qaum Isráíl ke sāmne khárij kiyá; so kyá tú ab us par qabza karne páegá? 24 Kyá jo kuchh terá deotá Kamos tujhe qabza karne ko de, tú us par qabza na karegá? Pas, jis jis ko KHUDÁWAND hamáre KHudá ne hamáre sāmne se khárij kar diyá hai, ham bhí un ke mulk par qabza karenge. 25 Aur kyá tú Safor ke betē Balaq se jo Moáb ká bádsháh thá kuchh bihtar hai? Kyá us ne Isráílíon se kabhí jhagrá kiyá, yá kabhí un se lará? 26 Jab Isráílí Hasbon aur us ke qasbon, aur 'Aro'ir aur us ke qasbon, aur un sab shahron men jo Arnon ke kanáre kanáre haip tīn

sau baras se base haip, to is 'arse men tum ne un ko kyūn na chhurá liyá? 27 Garaz main ne terí khatá nahīn kí, balki terá mujh se larná terí taraf se mujh par zulm hai. Pas, KHUDÁWAND hí jo munsif hai baní Isráíl aur baní 'Ammon ke darmiyán áj insáf kare. 28 Lekin baní 'Ammon ke bádsháh ne Iftáh kí yih báten jo us ne use kahlá bhejí thīn na mánīn.

29 Tab KHUDÁWAND kí ruh Iftáh par názil huí, aur wuh Jili'ád aur Munassí se guzarkar Jili'ád ke Misfáh men áyá, aur Jili'ád ke Misfáh se baní 'Ammon kí taraf chalá. 30 Aur Iftáh ne KHUDÁWAND kí mannát mání, aur kahá, kí Agar tú yaqínan baní 'Ammon ko mere háth men kar de, 31 to jab main baní 'Ammon kí taraf se salámat lautūngá, us waqt jo koí pahle mere ghar ke darwáze se nikalkar mere istiqbál ko áe, wuh KHUDÁWAND ká hogá, aur main us ko sokhtaní qurbání ke taur par guzránūngá. 32 Tab Iftáh baní 'Ammon kí taraf un se larne ko gayá, aur KHUDÁWAND ne un ko us ke háth men kar diyá. 33 Aur us ne 'Aro'ir se Minnít tak jo bis shahr haip aur Abíl Karámim tak barí khūnrezí ke sáth un ko mārā. Is tarah baní 'Ammon baní Isráíl se maglúb hué.

34 Aur Iftáh Misfáh ko apne ghar áyá, aur us kí betí table bajátí aur náchtí huí us ke istiqbál ko nikalkar áí, aur wuhí ek us kí aulád thí; us ke siwá us ke koí betí betá na thá. 35 Jab us ne us ko dekhá, to apne kapre phárkar kahá, Hāe, merí betí; tú ne mujhe past kar diyá, aur jo mujhe dukh dete haip un men se ek tú hai: kyūnki main ne KHUDÁWAND ko zabán dí hai, aur main palat nahīn saktá. 36 Us ne us se kahá, Ai mere báp, tú ne KHUDÁWAND ko zabán dí hai, so jo kuchh tere munh se niklá hai wuhí mere sáth kar; is liye kí KHUDÁWAND ne tere dushmanon baní 'Ammon se terá intiqám liyá. 37 Phir us ne apne báp se kahá, Mere liye itná kar diyá jáe, kí do mahíne kí muhlat mujh ko mile, táki main jákar paharon par apní hamjoliyon ke sáth apne kunwárpan par mátam kartí phirūn. 38 Us ne kahá, Já; aur us ne use do mahíne kí rukhsat dí; aur wuh

apní hamjoliyon ko lekar gayí, aur paháron par apne kunwáran par mátam kartí phirí. 39 Aur do mahíne ke ba'd wuh apne báp ke pás laut áí, aur wuh us ke sáth waisá hí pesh áyá jaisí mannát us ne mání thí. Is larķí ne mard ká munh na dekhá thá. So baní Isráíl men yih dastúr chalá, 40 kí sál ba sál Isráíl 'auraten jákar baras men chár din tak Iftáh Jilí'adí kí beṭí kí yádgárl kartí thín.

12 Tab Ifráím ke log jama' hokar shimál kí taraf gaye; aur Iftáh se kahue lage, kí Jab tú baní 'Ammon se jang karne ko gayá, to ham ko sáth chalne ko kyün na bulwáyá? so ham tere ghar ko tujh samet jaláenge. 2 Iftáh ne un ko jawáb diyá, kí Merá aur mere logon ká bará jhagrá baní 'Ammon ke sáth ho rahá thá, aur jab main ne tum ko bulwáyá, to tum ne un ke háth se mujhe na bacháyá. 3 Aur jab main ne yih dekhá kí tum mujhe nahín bacháte, to main ne apní ján hathelí par rakkhí, aur baní 'Ammon ke muqábale ko chalá, aur KHUDÁWAND ne un ko mere háth men kar diyá. Pas tum áj ke din mujh se larne ko mere pás kyün chale áe? 4 Tab Iftáh sab Jilí'ádion ko jama' karke Ifráímion se lará, aur Jilí'ádion ne Ifráímion ko már liyá; kyünki wuh kahte the, kí Tum Jilí'adí Ifráím hí ke bhagore ho jo Ifráímion aur Munassion ke darmiyan rahte ho. 5 Aur Jilí'ádion ne Ifráímion ká rásta rokne ke liye Yardan ke gháton ko apne qabze men kar liyá: aur jo bhágá huá Ifráímí kahtá, kí Mujhe pár jáne do, to Jilí'adí us se kahte, kí Kyá tú Ifráímí hai? Agar wuh jawáb detá, Nahín; 6 to wuh us se kahte, Shibbulat to bol, to wuh Subbulat kahtá, kyünki us se us ká sahíh talaffuz nahín ho saktá thá. Tab wuh use pakarkar Yardan ke gháton par qatl kar dete the, so us waqt bayális hazár Ifráímí qatl hue.

7 Aur Iftáh chha baras tak baní Isráíl ká qází rahá. Phir Jilí'adí Iftáh ne wafát páí, aur Jilí'ad ke shahron men se ek men dafn huá.

8 Us ke ba'd Baitlahmí Ibsán Isráílion ká qází huá. 9 Us ke tis beṭe the, aur tis beṭiyán us ne báhar biyáh dín, aur báhar se apne

beṭon ke liye tis beṭiyán le áyá. Wuh sát baras tak Isráílion ká qází rahá. 10 Aur Ibsán mar gayá, aur Baitlahm men dafn huá.

11 Aur us ke ba'd Zabúlúní Ailon Isráíl ká qází huá, aur wuh das baras Isráíl ká qází rahá, 12 aur Zabúlúní Ailon mar gayá, aur Aiyálon men jo Zabúlún ke mulk men hai dafn huá.

13 Us ke ba'd Fir'átoní Hillel ká beṭá 'Abdon Isráíl ká qází huá.

14 Aur us ke chális beṭe aur tis pote the, jo satar jawán gadhon par sawár hote the: aur wuh áth baras Isráílion ká qází rahá. 15 Aur Fir'átoní Hillel ká beṭá 'Abdon mar gayá, aur 'Amáliqion ke kohistání 'iláqe men Fir'áton men jo Ifráím ke mulk men hai dafn huá.

13 Aur baní Isráíl ne phir KHUDÁWAND ke áge badí kí; aur KHUDÁWAND ne un ko chális baras tak Filistion ke háth men kar rakkhá.

2 Aur Dánion ke gharáne men Sur-'ah ká ek shakhs thá, jis ká nám Manoha thá. Us kí bíwí bánjh thí, so us ke kol bachcha na huá. 3 Aur KHUDÁWAND ke frishte ne us 'aurat ko dikhái dekar us se kahá, Dekh, tú bánjh hai, aur tere bachcha nahín hotá: par tú hámila hogí, aur tere beṭá hogá. 4 So khabardár, mai yá nashe kí chíz na píná, aur na kol nápak chíz khána. 5 Kyünki dekh, tú hámila hogí, aur tere beṭá hogá; us ke sir par kabhí ustura na phire; is liye kí wuh larķá peṭ hí se Khudá ká nazir hogá; aur wuh Isráílion ko Filistion ke háth se rihái dená shurú' karegá. 6 Us 'aurat ne jákar apne shauhar se kahá, kí Ek mard i Khudá mere pás áyá. Us kí súrat Khudá ke frishte kí súrat kí tarah niháyat muhíb thí: aur main ne us se nahín púchhá, kí Tú kahán ká hai? aur na us ne mujhe apná nám batáyá. 7 Par us ne mujh se kahá, Dekh, tú hámila hogí aur tere beṭá hogá. So tú mai yé nashe kí chíz na píná, aur na kol nápak chíz khána; kyünki wuh larķá peṭ hí se, apne marne ke din tak, Khudá ká nazir rahegá. 8 Tab Manoha ne KHUDÁWAND se darkhwást kí, aur kahá, Ai mere Málik, main terí minnat kartá hün, kí wuh mard i Khudá jise tú ne bhejá thá hamáre pás phir áe, aur ham ko

sikhāe, ki ham us larke se jo paidā hone ko hai, kyā karen. 9 Aur Khudā ne Manoha ki 'arz sunī; aur Khudā kā frīshta us 'aurat ke pās, jab wuh khet meñ baithī thī, phir āyā: par us kā shauhar Manoha us ke sāth nahīn thā. 10 So us 'aurat ne jaldī kī, aur dauṛkar apne shauhar ko khabar dī, aur us se kahā, ki Dekh, wuhī mard jo us dīn mere pās āyā thā ab phir mujhe dikhāī diyā. 11 Tab Manoha uthkar apnī bīwī ke piche piche chalā, aur us mard ke pās ākar us se kahā, Kyā tū wuhī mard hai, jis ne is 'aurat se bāteñ kī thīñ? Us ne kahā, Main wuhī hūñ. 12 Tab Manoha ne kahā, Terī bāteñ purī hon. Par us larke kā kaisā taur o tariq aur kyā kām hogā? 13 KHUDĀWAND ke frīshtene Manoha se kahā, Un sab chīzō se jin kā zikr main ne is 'aurat se kiya yih parhez karē. 14 Wuh aisi koi chīz jo tak se paidā hotī hai na khāe, aur mai yā nashe kī chīz na piye, aur na koi nāpāk chīz khāe; aur jo kuchh main ne use hukm diyā yih use māne. 15 Manoha ne KHUDĀWAND ke frīshte se kahā, ki Ijāzat ho, to ham tujh ko rok leñ, aur bakrī kā ek bachcha tere liye taiyār karen. 16 Tab KHUDĀWAND ke frīshte ne Manoha ko jawāb diyā, Agar tū mujhe rok bhī le, taubhī main terī roṭī nahīn khāne kā: par agar tū sokhtanī qurbānī taiyār karnā chāhe, to tujhe lāzim hai ki use KHUDĀWAND ke liye guzrāne. Kyūñki Manoha nahīn jāntā thā, ki wuh KHUDĀWAND kā frīshta hai. 17 Phir Manoha ne KHUDĀWAND ke frīshte se kahā, ki Terā nām kyā hai, tāki jab terī bāteñ purī hon to ham terā ikrām kar sakeñ? 18 KHUDĀWAND ke frīshte ne us se kahā, Tū kyūñ merā nām pūchhtā hai, kyūñki wuh to 'ajīb hai? 19 Tab Manoha ne bakrī kā wuh bachcha ma' us kī nazr kī qurbānī ke lekar ek chaṭān par KHUDĀWAND ke liye un ko guzranā: aur frīshte ne Manoha aur us kī bīwī ke dekhte dekhte 'ajīb kām kiya. 20 Kyūñki aisi hūā, ki jab shu'la mazbah par se āsmān kī taraf uthā, to KHUDĀWAND kā frīshta mazbah ke shu'le meñ hokar upar chalā gayā. Aur Manoha aur us kī bīwī dekhkar aundhe munh zamīn par gire. 21 Par KHUDĀWAND kā frīshta na phir Manoha

ko dikhāī diyā, na us kī bīwī ko. Tab Manoha ne jānā, ki wuh KHUDĀWAND kā frīshta thā. 22 Aur Manoha ne apnī bīwī se kahā, ki Ham ab zarūr mar jāenge, kyūñki ham ne Khudā ko dekhā. 23 Us kī bīwī ne us se kahā, Agar KHUDĀWAND yih chāhtā, ki ham ko mar de, to sokhtanī aur nazr kī qurbānī hamāre hāth se qubūl nā kartā, aur na ham ko yih waqī'āt dikhātā, aur na ham se aisi bāteñ kahtā. 24 Aur us 'aurat ke ek betā hūā, aur us ne us kā nām Samsūn rakkhā; aur wuh larkā barhā, aur KHUDĀWAND ne use barakat dī. 25 Aur KHUDĀWAND kī rūh use Mahane Dān meñ jo Sur'ah aur Istāl ke darmiyan hai tahrīk dene lagī.

14 Aur Samsūn Timnat ko gayā, aur Timnat meñ us ne Filistion kī betiyon meñ se ek 'aurat dekhī; 2 aur us ne ākar apne māñ bāp se kahā, Main ne Filistion kī betiyon meñ se Timnat meñ ek 'aurat dekhī hai: so tum us se merā biyāh karā do. 3 Us ke māñ bāp ne us se kahā, Kyā tere bhāiyon kī betiyon meñ yā merī sārī qaum meñ koi 'aurat nahīn hai jo tū nāmaktūn Filistion meñ biyāh karne jātā hai? Samsūn ne apne bāp se kahā, Usī se merā biyāh karā de, kyūñki wuh mujhe bahut pasand ātī hai. 4 Par us ke māñ bāp ko ma'lūm na thā, ki yih KHUDĀWAND kī taraf se hai, kyūñki wuh Filistion ke khilāf bahāna dhūndhtā thā. Us waqt Filistī Isrāīlion par hukmrān the.

5 Phir Samsūn aur us ke māñ bāp Timnat ko chale, aur Timnat ke tākistānon meñ pahunche aur dekho, ek jawān sher Samsūn ke sāmne ākar garajne lagā. 6 Tab KHUDĀWAND kī rūh us par nāzil hūī, aur us ne use bakrī ke bachche kī tarah chīr dālā, go us ke hāth meñ kuchh na thā: lekin jo us ne kiya use apne bāp yā māñ ko na batāyā. 7 Aur us ne jākar us 'aurat se bāteñ kīñ; aur wuh Samsūn ko bahut pasand āī. 8 Aur kuchh 'arse ke ba'd wuh use lene ko lautā, aur sher kī lāsh dekhne ko katrā gayā aur dekhā, ki sher ke panjar meñ shahd kī makkhiyon kā hujūm aur shahd hai. 9 Us ne use hāth meñ le liyā, aur khātā hūā chalā, aur apne māñ

báp ke pás ákar un ko bhí diyá, aur unhoṅ ne bhí khayá: par us ne un ko na batáyá, ki yih shahd us ne sher ke panjar meṅ se nikálá thá. 10 Phir us ká báp us 'aurat ke hán gayá: wahán Samsún ne baṛí ziyáfat kí; kyúṅki jawán aisá hí karte the. 11 Wuh use dekhkar us ke liye tís rafíqoṅ ko le áe ki us ke sáth rahen. 12 Samsún ne un se kahá, Main tum se ek pahelí púchhtá hún: so agar tum ziyáfat ke sáṭ dín ke andar andar use bújhkar mujhe us ká matlab batá do, to main tís katání kurte aur tís joṛe kapṛe tum ko dúṅgá: 13 aur agar tum batá na sako, to tum tís katání kurte aur tís joṛe kapṛe mujh ko dená. Unhoṅ ne us se kahá, ki Tú apní pahelí bayán kar, táki ham use sunen. 14 Us ne un se kahá,

Khánewále meṅ se to khána niklá,

Aur zabardast meṅ se mīthás niklí.

Aur wuh tīn dīn tak us pahelí ko hall na kar sake. 15 Aur sáṭweṅ dīn unhoṅ ne Samsún kí bīwí se kahá, ki Apne shauhar ko phuslá, táki is pahelí ká matlab wuh ham ko batá de, nahín to ham tujh ko aur tere báp ke ghar ko ág se jalá denge: kyá tum ne ham ko isí liye buláyá hai, ki ham ko faqír kar do? kyá bát bhí yún hí nahín? 16 Aur Samsún kí bīwí us ke áge rokar kahne lagi, Tujhe to mujh se nafrat hai: tú mujh ko piyár nahín kartá: tú ne merí qaum ke logon se pahelí púchhí, par wuh mujhe na batáí. Us ne us se kahá, Khúb! Main ne use apne mán báp ko to batáyá nahín, aur tujhe batá dúṅ? 17 So wuh us ke áge jab tak ziyáfat rahí sáṭoṅ dīn roti rahí: aur sáṭweṅ dīn aisá húa, ki us ne use batá hí diyá; kyúṅki us ne use niháyat tang kiyá thá: aur us 'aurat ne wuh pahelí apní qaum ke logon ko batá dí. 18 Aur us shahr ke logon ne sáṭweṅ dīn sūraj ke dūbne se pahle us se kahá, Shahd se mīthá áur kyá hotá hai? aur sher se zoráwar áur kaun hai? Us ne un se hahá,

Agar tum merí bachhiyá ko hall meṅ na jotte,

To merí pahelí kabhí na bújhte.

19 Phir KHUḌÁWAND kí rúh us par názil húi, aur wuh Asqalon ko gayá

Wahán us ne un ke tís ádmí máre, aur un ko lúṭkar kapṛon ke joṛe pahelí bújhnewálon ko diye; aur us ká gussa bharak uṭhá, aur wuh apne mán báp ke ghar chalá gayá. 20 Par Samsún kí bīwí us ke ek rafíq ko jise Samsún ne dost banáyá thá de dí gayí.

15 Lekin kuchh 'arse ke ba'd gehún kí fasl ke mausim meṅ Samsún bakrí ká ek bachcha lekar apní bīwí ke hán gayá, aur kahne lagá, Main apní bīwí ke pás koṭhrí meṅ jáúṅgá. Par us ke báp ne use andar jáne na diyá. 2 Aur us ke báp ne kahá, Mujh ko yaqínan yih khayál húa, ki tujhe us se saṁht nafrat ho gayí hai, is liye main ne use tere rafíq ko de diyá. Kyá us kí chhotí bahín us se kahín khúbsúrat nahín hai? so us ke 'iwaz tú isí ko le le. 3 Samsún ne un se kahá, Is bár main Filistíon kí taraf se, jab main un se burái karún bequsúr ṭhahrúṅgá. 4 Aur Samsún ne jákar tinsaulomṛiyán pakrín, aur mash'alén lín, aur dum se dum miláí, aur do do dumon ke bích meṅ ek mash'al bāndh dí. 5 Aur mash'alon meṅ ág lagákar us ne lomṛiyon ko Filistíon ke khare kheton meṅ chhoṛ diyá, aur púliyon aur khare kheton donon ko, balki zaitún ke bágon ko bhí jalá diyá. 6 Tab Filistíon ne kahá, Kis ne yih kiyá hai? Logon ne batáyá, ki Timnatí ke dāmād Samsún ne, is liye kí us ne us kí bīwí chhínkar us ke rafíq ko de dí. Tab Filistíon ne ákar us 'aurat ko aur us ke báp ko ág meṅ jalá diyá. 7 Samsún ne un se kahá, ki Tum jo aisá kám karte ho, to zarúr hí main tum se badla lúṅgá; aur is ke ba'd báz áúṅgá. 8 Aur us ne un ko baṛí khúnrezi ke sáth mār mārkar un ká kachómar kar dālá; aur wahán se jákar Aitám kí chaṭán kí daráṛ meṅ rahne lagá.

9 Tab Filistí jákar Yahúdáh meṅ khaimazan húa, aur Lahí meṅ phail gaye. 10 Aur Yahúdáh ke logon ne un se kahá, Tum ham par kyún chaṛh áe ho? Unhoṅ ne kahá, Ham Samsún ko bāndhne áe hain, táki jaisá us ne ham se kiyá, ham bhí us se waisá hi karen. 11 Tab Yahúdáh ke tīn hazár mard Aitám kí chaṭán kí daráṛ meṅ utar gaye, aur Samsún se kahne lage, Kyá tú nahín jántá,

ki Filistí ham par hukmrán hain? so tú ne ham se yih kyá kiya hai? Us ne un se kahá, Jaisá unhon ne mujh se kiya, main ne bhi un se waisá hi kiya. 12 Unhon ne us se kahá, Ab ham áe hain, ki tujhe bándhkar Filistíon ke hawále kar den. Samsún ne un se kahá, Mujh se qasam kháo, ki tum khud mujh par hamla na karoge. 13 Unhon ne use jawáb diya, Nahín; balki ham tujhe kaskar bándhenge, aur un ke hawále kar denge: par ham hargiz tujhe ján se na márenge. Phir unhon ne use do nayí rassiyon se bándhá, aur chatán se use úpar láe. 14 Jab wuh Lahí men pahunchá, to Filistí use dekhkar lalkarne lage. Tab KHUDÁWAND kí ruh us par názil hui, aur us ke bázuon par kí rassiyán ág se jale hue san kí manind ho gayin, aur us ke bandhan us ke háthon par se utar gaye. 15 Aur use ek gadhe ke jabre kí nayí haddí mil gayi, so us ne háth barhakar use uthá liya, aur us se us ne ek hazár ádmíon ko már dala. 16 Phir Samsún ne kahá,

Gadhe ke jabre kí haddí se dher ke dher lag gaye,

Gadhe ke jabre kí haddí se main ne ek hazár ádmíon ko mará.

17 Aur jab wuh apni bát khatm kar chuká, to us ne jabrá apne háth men se phenk diya, aur us jagah ka nám Rámat Lahí par gaya. 18 Aur us ko barí piyás lagi; tab us ne KHUDÁWAND ko pukará, aur kahá, Tú ne apne bande ke háth se aisi barí rihái bakhshi: ab kyá main piyás se marún, aur námakhtúnon ke háth men parún? 19 Par Khudá ne us garhe ko jo Lahí men hai chák kar diya, aur us men se pání niklá; aur jab us ne use pí liya, to us kí ján men ján ái, aur wuh tázadam hua. Is liye us jagah ka nám 'Ain Haqqore rakkhá gaya; wuh Lahí men áj tak hai. 20 Aur wuh Filistíon ke aiyám men bis baras tak Isráíliyon ka qází rahá.

16 Phir Samsún Gazzah ko gaya; wahán us ne ek kasbí dekhi, aur us ke pás gaya. 2 Aur Gazzah ke logon ko khabar hui, ki Samsún yahán áya hai. Unhon ne use gher liya, aur sári rát shahr ke phátak par us kí ghát men baithe rahe; par

rát bhar chup chap rahe, aur kahá, ki Subh ko raushni hote hi ham use már dāenge. 3 Aur Samsún ádhí rát tak letá rahá, aur ádhí rát ko uthkar shahr ke phátak ke donon pallo aur donon bázuon ko pakarkar ben-de samet ukkar liya, aur un ko apne kandhon par rakhkar us pahár kí choti par jo Habrún ke samne hai le gaya.

4 Is ke ba'd Sūriq kí wádí men ek 'aurat se jis ka nám Dalílah thá, use 'ishq ho gaya. 5 Aur Filistíon ke sardáron ne us 'aurat ke pás jákar us se kahá, kí Tú use phuslákár daryáft kar le, kí us kí shahzori ka bhed kyá hai, aur ham kyunkar us par galib áen, táki ham use bándhkar us ko aziyat pahuncháen: aur ham men se har ek gyarah sau chándí ke sikke tujhe degá. 6 Tab Dalílah ne Samsún se kahá, kí Mujhe to batá de, kí teri shahzori ka bhed kyá hai aur tujhe aziyat pahuncháne ke liye kis chíz se tujhe bándhiná chahiye? 7 Samsún ne us se kahá, kí Agar wuh mujh ko sát harí harí bedon se jo sukhái na gayi hon bándhen, to main kamzor hokar áur ádmíon kí tarah ho jáungá. 8 Tab Filistíon ke sardár sát harí harí beden jo sukhái nahín gayi thin us 'aurat ke pás le áe, aur us ne Samsún ko un se bándhá. 9 Aur us 'aurat ne kuchh ádmí andar kí kothi men ghát men bihá liye the, so us ne Samsún se kahá, kí Ai Samsún, Filistí tujh par charh áe! Tab ne un bedon ko aisá torá, jaise san ka sūt ág páte hi tūt jatá hai. So us kí táqat ka bhed na khulá. 10 Tab Dalílah ne Samsún se kahá, Dekh, tú ne mujhe dhoká diya, aur mujh se jhúth bolá. Ab to zará mujh ko batá de, kí tú kis chíz se bándhá jae. 11 Us ne us se kahá, Agar wuh mujhe nayí nayí rassiyon se jo kabhi kám men na ái hon bándhen, to main kamzor hokar áur ádmíon kí tarah ho jáungá. 12 Tab Dalílah ne nayí rassiyán lekar us ko un se bándhá, aur us se kahá, Ai Samsún, Filistí tujh par charh áe! Aur ghátwale andar kí kothi men thahre hi hue the. Tab us ne apne bázuon par se dháge kí tarah un ko tor dala. 13 So Dalílah Samsún se kahne lagi, Ab tak tú ne mujhe dhoká hi diya, aur mujh se jhúth bolá.

Ab to batá de, ki tú kís chíz se bandh saktá hai? Us ne use kahá, Agar tú mere sir kí sáton laṭen táne ke sáth bun de. 14 Tab us ne khúnṭe se use kaskar bándh diyá, aur us se kahá, Ai Samsún, Filistí tujh par charḥ áe! Tab wuh nínd se jág uthá, aur balli ke khúnṭe ko táne ke sáth ukhár dálá. 15 Phir wuh us se kahne lagí, Tú kyúnkar kah saktá hai, ki Main tujhe cháhtá hún, jab ki terá dil mujh se lagá nahín? Tú ne tinoṅ bár mujhe dhoká hí diyá, aur na batáyá, ki terí shahzorí ká bhed kyá hai. 16 Jab wuh use roz apní báton se tang aur majbúr karne lagí, yahán tak kí us ká dam náak men á gayá; 17 to us ne apná dil kholkar use batá diyá, ki Mere sir par ustura nahín phirá hai, is liye ki main apní mán ke peṭ hí se Khudá ká nazír hún: so agar merá sir múnḍá jáe, to merá zor mujh se játá rahégá, aur main kamzor hokar áur ádmíon kí tarah ho jáúngá. 18 Jab Dalílah ne dekhá, kí us ne dil kholkar sab kuchh batá diyá, to us ne Filistíon ke sardáron ko kahlá bhejá, ki Is bár áur áo, kyúnki us ne dil kholkar mujhe sab kuchh batá diyá hai. Tab Filistíon ke sardár us ke pás áe, aur rupaye apne háth men lete áe. 19 Tab us ne use apne zánúon par sulá liyá, aur ek ádmí ko bulwákar sáton laṭen jo us ke sir par thín múnḍwá dālín; aur use aziyat dene lagí, aur us ká zor us se játá rahá. 20 Phir us ne kahá, Ai Samsún, Filistí tujh par charḥ áe! Aur wuh nínd se jágá; aur kahne lagá, ki Main áur daf'a kí tarah báhar jákar apne ko jhatkúngá; lekin use khabar na thí, ki KHUDÁWAND us se alag ho gayá hai. 21 Tab Filistíon ne use pakaṅkar us kí ánkhen níkal dālín, aur use Gazzah men le áe, aur pítal kí beriyón se use jakrá; aur wuh qaidkháne men chakkí písá kartá thá. 22 Taubhí us ke sir ke bál múnḍáe jáne ke ba'd phir baṛhne lage.

23 Aur Filistíon ke sardár faráham húe, táki apne deotá Dajon ke liye baṛí qurbání guzránen, aur khushí karen; kyúnki wuh kahte the, ki Hamáre deotá ne hamáre dushman Samsún ko hamáre háth men kar diyá hai. 24 Aur jab log us ko dekhte, to apne deotá kí ta'rif karte aur kahte the, ki Hamáre deotá ne

hamáre dushman aur hamáre mulk ko ujárnewále ko, jis ne ham men se bahuton ko halák kiyá, hamáre háth men kar diyá hai. 25 Aur aisá húa, ki jab un ke dil niháyat shád húe, to wuh kahne lage, ki Samsún ko buláo, ki hamáre liye koi khel kare. So unhoṅ ne Samsún ko qaidkháne se bulwáyá; aur wuh un ke liye khel karne lagá, aur unhoṅ ne us ko do sutúnon ke bích khará kiyá. 26 Tab Samsún ne us laṅke se jo us ká háth pakṛe thá kahá, Mujhe un sutúnon ko, jin par yih ghar qáim hai, thámne de, táki main un par ṭek lagáúṅ. 27 Aur wuh ghar mardon aur 'auraton se bhará thá; aur Filistíon ke sab sardár wahín the; aur chhat par qaríban tén hazár mard o zan the jo Samsún ke khel dekh rahe the. 28 Tab Samsún ne KHUDÁWAND se faryád kí, aur kahá, Ai Málik KHUDÁWAND, main terí minnat kartá hún, ki mujhe yád kar; aur main terí minnat kartá hún, ai Khudá, faqat is daf'a áur tú mujhe zor bakhs, táki main yakbáragí Filistíon se apní donon ánkhoṅ ká badla lúṅ. 29 Aur Samsún ne donon darmiyání sutúnon ko, jin par ghar qáim thá, pakaṅkar ek par dahine háth se aur dúsre par báeg se zor lagáyá. 30 Aur Samsún kahne lagá, ki Filistíon ke sáth mujhe bhí marná hí hai. So wuh apne sáre zor se jhuká, aur wuh ghar un sardáron aur sab logon par jo us men the gir pará. Pas wuh murde jin ko us ne apne marte dam mará un se bhí ziyáda the jin ko us ne jíte jí qatl kiyá. 31 Tab us ke bhái aur us ke báp ká sára gharáná áyá, aur wuh use uthákar le gaye, aur Sur'ah aur Istál ke darmiyán us ke báp Manoha ke qabristán men use dafn kiyá. Wuh bís baras tak Isráíliyon ká qází rahá.

17 Aur Ifráím ke kohistání mulk ká ek shakhs thá, jis ká nám Míkáh thá. 2 Us ne apní mán se kahá, Chándí ke wuh gyárah sau sikke jo tere pás se liye gaye the aur jin kí bábat tú ne la'nat bhejí, aur mujhe bhí yihí sunákar kahá, so dekh, wuh chándí mere pás hai. Main ne us ko le liyá thá. Us kí mán ne kahá, Mere beṭe ko KHUDÁWAND kí taraf se barakat míle. 3 Aur us ne chándí

ke wuh gyarah sau sikke apní mán ko pher diye; tab us kí mán ne kahá, Main is chándí ko apne bete kí khátir apne háth se KHUDÁWAND ke liye muqaddas kiye detí hún, táki wuh ek but khudá huá aur ek dhálá huá banáe: so ab main is ko tujhe pher detí hún. 4 Par jab us ne wuh naqdí apní mán ko pher dí, to us kí mán ne chándí ke do sau sikke lekar un ko dhálnewále ko diyá, jis ne un se ek khudá huá aur ek dhálá huá but banáyá: aur wuh Míkáh ke ghar men rahe. 5 Aur is shakhs Míkáh ke hán ek butkhána thá, aur us ne ek afod aur tiráfim ko banwáyá; aur apne beton men se ek ko makhsús kiyá jo us ká káhin huá. 6 Un dinon Isráíl men koí bádsháh na thá, aur har shakhs jo kuchh us kí nazar men achchhá ma'lúm hotá wuhí kartá thá.

7 Aur Baitlahm i Yahúdáh men Yahúdáh ke gharáne ká ek jawán thá jo Láwí thá; yih wahín tiká huá thá. 8 Yih shakhs us shahr ya'ní Baitlahm i Yahúdáh se niklá, ki áur kahín, jahán jagah mile, já tike: so wuh safar kartá huá Ifráim ke kohistání mulk men Míkáh ke ghar á niklá. 9 Aur Míkáh ne us se kahá, Tú kahán se átá hai? Us ne us se kahá, Main Baitlahm i Yahúdáh ká ek Láwí hún, aur niklá hún, ki jahán kahín jagah mile, wahín rahún. 10 Míkáh ne us se kahá, Mere sáth rah já aur merá báp aur káhin ho; main tujhe chándí ke das sikke sálána, aur ek jorá kaprá aur khána dúngá. So wuh Láwí andar chalá gayá. 11 Aur wuh us mard ke sáth rahne par rází huá; aur wuh jawán us ke liye aisá hí thá, jaisá us ke apne beton men se ek betá. 12 Aur Míkáh ne us Láwí ko makhsús kiyá, aur wuh jawán us ká káhin baná, aur Míkáh ke ghar men rahne lagá. 13 Tab Míkáh ne kahá, Main ab jántá hún, ki KHUDÁWAND merá bhalá karegá, kyunki ek Láwí merá káhin hai.

18 Un dinon Isráíl men koí bádsháh na thá: aur un hí dinon men Dán ká qabíla apne rahne ke liye mírás dhúndhtá thá; kyunki un ko us din tak Isráíl ke qabílon men mírás nahín milí thí. 2 So baní Dán ne apne sáre shumár men se pánch súrmaon ko Sur'ah aur

Istál se rawána kiyá, táki mulk ká hál daryáft karen, aur use dekhen bhálen, aur un se kah diyá, kí Jákar us mulk ko dekho bhálo. So wuh Ifráim ke kohistání mulk men Míkáh ke ghar áe, aur wahín utre. 3 Jab wuh Míkáh ke ghar ke pás pahunché, to us Láwí jawán kí áwáz pahchání; pas wuh udhar ko mur gaye aur us se kahne lage, Tujh ko yahán kaun láyá? tú yahán kyá kartá hai? aur yahán terá kyá hai? 4 Us ne un se kahá, Míkáh ne mujh se aisá aisá sulúk kiyá, aur mujhe naukar rakh liyá hai, aur main us ká káhin baná hún. 5 Unhon ne us se kahá, kí Khudá se zará saláh le, táki ham ko ma'lúm ho jáe, kí hamará yih safar mubáarak hogá, yá nahín. 6 Us káhin ne un se kahá, Salámatí se chale jáo; kyunki tumhárá yih safar KHUDÁWAND ke huzúr hai.

7 So wuh pánchon shakhs chal nikle, aur Láis men áe. Unhon ne wahán ke logon ko dekhá, kí Saidáníon kí tarah kaise itmínán aur amn aur chain se rahte hain: kyunki us mulk men koí hákim nahín thá jo un ko kisí bát men zalíl kartá, aur wuh Saidáníon se bahut dúr the, aur kisí se un ko kuchh sarokár na thá. 8 So wuh Sur'ah aur Istál ko apne bháiyon ke pás laute, aur un ke bháiyon ne un se púchhá, kí Tum kyá kahte ho? 9 Unhon ne kahá, Chalo, ham un par chah jáen; kyunki ham ne us mulk ko dekhá, kí wuh bahut achchhá hai; aur tum kyá chup cháp hí rahe? ab chalkar us mulk par qábiz hone men sustí na karo. 10 Agar tum chale, to ek mutma'inn qaum ke pás pahunchoge, aur wuh mulk wasí' hai, kyunki Khudá ne use tumháre háth men kar diyá hai; wuh aisí jagah hai, jis men dunyá kí kisí chíz kí kamí nahín.

11 Tab baní Dán ke gharáne ke chha sau mard jang ke hathyár bándhe hue Sur'ah aur Istál se rawána hue; 12 aur jákar Yahúdáh ke Qaryat Ya'rim men khaimazan hue; isí liye áj ke din tak us jagah ko Mahane Dán kahte hain; aur yih Qaryat Ya'rim ke píchhe hai. 13 Aur wahán se chalkar Ifráim ke kohistání mulk men pahunché, aur Míkáh ke ghar áe. 14 Tab wuh

pánchon mard jo Lais ke mulk ká hál daryáft karne gaye the apne bháiyon se kahne lage, Kyá tum ko khabar hai, ki in gharon men ek afod, aur tiráfm, aur ek khudá húa but, aur ek dhálá húa but hai? so ab soch lo, ki tum ko kyá karná hai. 15 Tab wuh us taraf muḡ gaye, aur us Láwí jawán ke makán men, ya'ní Míkáh ke ghar men, dákhil hue, aur us se khair o 'áfiyat púchhi. 16 Aur wuh chha sau mard jo baní Dán men se the jang ke hathyár bándhe phátak par kharé rahe. 17 Aur un pánchon shakhsen ne jo zamín ká hál daryáft karne ko nikle the wahán ákar khudá húa but, aur afod, aur tiráfm, aur dhálá húa but, sab kuchh le liyá. Aur wuh káhin phátak par un chha sau mardon ke sáth jo jang ke hathyár bándhe the khará thá. 18 Jab wuh Míkáh ke ghar men ghuskar khudá húa but, aur afod, aur tiráfm, aur dhálá húa but le áe, to us káhin ne un se kahá, Tum yih kyá karte ho? 19 Tab unhon ne use kahá, Chup rah; munh par háth rakh le, aur hamáre sáth chal, aur hamára báp aur káhin ban; kyá tere liye ek shakhs ke ghar ká káhin honá achchhá hai, yá yih ki tú baní Isráíl ke ek qabíle aur gharáne ká káhin ho? 20 Tab káhin ká dil khush ho gayá, aur wuh afod, aur tiráfm, aur khude hue but ko lekar logon ke bích chalá gayá. 21 Phir wuh muḡ aur rawána hue, aur bál bachchon aur chaupáyon, aur asbáb ko apne áge kar liyá. 22 Jab wuh Míkáh ke ghar se dúr nikal gaye to jo log Míkáh ke ghar ke pás ke makánon men rahte the, wuh faráham hue aur chaákar baní Dán ko já liyá. 23 Aur unhon ne baní Dán ko pukára. Tab unhon ne udhar munh karke Míkáh se kahá, Tujh ko kyá húa jo tú itne logon ki jam'iyat ko sáth liye á rahá hai? 24 Us ne kahá, Tum mere deotáon ko jin ko main ne banwáyá aur mere káhin ko sáth lekar chale áe; ab mere pás aur kyá báqi rahá? so tum mujh se yih kýunkar kahte ho, ki Tujh ko kyá húa? 25 Baní Dán ne us se kahá, ki Terí áwáz ham logon men sunái na de, tá na ho ki jhalle mizáj ke ádmí tujh par hamla kar baithen, aur tú apní ján apne ghar ke logon ki ján ke

sáth kho baithé. 26 So baní Dán to apná rásta hí chalte gaye : aur jab Míkáh ne dekhá ki wuh us ke muḡábale men bare zabardast hain, to wuh muḡá aur apne ghar ko lautá. 27 Yún wuh Míkáh ki banwái hui chizon ko aur us káhin ko jo us ke hán thá lekar Lais men aise logon ke pás pahunché jo amn aur chain se rahte the, aur un ko tahi teg kiyá aur shahr jalá diyá. 28 Aur bacháne-wálá koí na thá; kýunki wuh Saidá se dúr thá, aur yih log kisi ádmí se sarokár nahin rakhte the; aur wuh shahr Bait Rahob ke pás kí wadí men thá. Phir unhon ne wuh shahr banáyá, aur us men rahne lage. 29 Aur us shahr ká nám apne báp Dán ke nám par jo Isráíl kí aulád thá Dán hí rakkhá; lekin pahle us shahr ká nám Lais thá. 30 Aur baní Dán ne wuh khudá húa but apne liye nasb kar liyá, aur Yúnatan, bin Jairsom, bin Músá aur us ke bete, us mulk kí asíri ke din tak baní Dán ke qabíle ke káhin bane rahe. 31 Aur sáre waqt jab tak Khudá ká ghar Sálá men rahá, wuh Míkáh ke taráshe hue but ko jo us ne banwáyá thá apne liye nasb kiyé rahe.

19 Aur un dinon men jab Isráíl men koí bádsháh na thá, aisá húa, ki ek shakhs ne jo Láwí thá, aur Ifráím ke kohistání mulk ke parle sire par rahtá thá, Baitlahm i Yahúdáh se ek haram apne liye kar lí. 2 Us kí haram ne us se bewafái kí aur us ke pás se Baitlahm i Yahúdáh men apne báp ke ghar chalí gayí, aur char mahíne wahín rahí. 3 Aur us ká shauhar uṭhkar aur ek naukar aur do gadhe sáth lekar us ke píchhe rawána húa, ki use maná phuslákar wápas le áe. So wuh use apne báp ke ghar men le gayí; aur us jawán 'aurat ká báp use dekhkar us kí muláqát se khush húa. 4 Aur us ke khusar ya'ní us jawán 'aurat ke báp ne use rok liyá, aur wuh us ke sáth tén din tak rahá; aur unhon ne kháyá piyá, aur wahán tike nále. 5 Chauthe roz jab wuh subh sawere uṭhe, aur wuh chalne ko khará húa, to us jawán 'aurat ke báp ne apne dāmád se kahá, Ek tukrá roti khákar tázadam ho já, is ke ba'd tum apní ráh lená. 6 So wuh donon baith gaye, aur

milkar kháyá piyá. Phir us jawán 'aurat ke báp ne us shakhs se kahá, ki Rát bhar aur tikne ko rázi ho já, aur apne dil ko khush kar. 7 Phir wuh mard chalne ko khará ho gayá, lekin us ká khushar us se bajidd húa; so phir us ne wahín rát káti. 8 Aur pánchwen roz wuh subh sawere uthá, táki rawána ho, aur us jawán 'aurat ke báp ne us se kahá, Zará khátir jama' rakh, aur din dhalne tak thahre raho. So donon ne roti khái. 9 Aur jab wuh shakhs, aur us kí haram, aur us ká naukár chalne ko khare hue, to us ke khushar ya'ni us jawán 'aurat ke báp ne us se kahá, Dekh, ab to din dhalá aur shám ho chalí, so main tum se minnat kartá hun, ki tum rát bhar thahr jáo; dekh, din to khátim par hai: so yahín tik já; terá dil khush ho, aur kal subh hí subh tum apní rah lagná, táki tú apne ghar ko jáe. 10 Par wuh shakhs us rát rahne par rázi na húa: balki uthkar rawána húa; aur Yabús ke sámne pahunchá; (Yarúshalem yihí hai,) aur do gadhe zin kase hue us ke sáth the, aur us kí haram bhi sáth thi. 11 Jab wuh Yabús ke barábar pahunché, to din bahut dhal gayá thá, aur naukár ne apne áqá se kahá, A', ham Yabúsion ke is shahr men mur jáen aur yahín tiken. 12 Us ke áqá ne us se kahá, Ham kisi ajnabi shahr men jo baní Isráil men se nahín dákhil na honge, balki ham Jibi'ah ko jáenge. 13 Phir us ne apne naukár se kahá, ki Ham in jagahon men se kisi men chale jáen, aur Jibi'ah yá Rámah men rát káen. 14 So wuh áge barhe aur ráste chalte hí rahe, aur Binyamín ke Jibi'ah ke nazdik pahunchte pahunchte súraj dúb gayá. 15 So wuh udhar komure táki Jibi'ah men dákhil hokar wahán tiken. Aur wuh dákhil hokar shahr ke chauk men baith gayá; kyúnkí wahán koí ádmí un ko tikáne ko apne ghar na le gayá. 16 Aur shám ko ek pír mard apná kám karke wahán áyá; yih ádmí Ifráim ke kohistání mulk ká thá, aur Jibi'ah men á basá thá: par us maqám ke báshinde Binyamíní the. 17 Us ne jo ánkhen utháin to us musáfir ko us shahr ke chauk men dekhá; tab us pír mard ne kahá, Tú kidhar jata hai, aur kahán se áyá hai? 18 Us ne us se kahá,

ki Ham Yahúdáh ke Baitlahm se Ifráim ke kohistání mulk ke parle sire ko játe hain; main wahín ká hun; aur Yahúdáh ke Baitlahm ko gayá húa thá, aur ab KHUDÁWAND ke ghar ko jata hun; yahán koí mujhe apne ghar nahín utártá, 19 hálánki hamáre sáth hamáre gadhon ke liye bhúsá aur chára hai, aur mere, aur teri laundí ke wáste aur is jawán ke liye jo tere bandon ke sáth hai roti aur mai bhi hai, aur kisi chiz kí kamí nahín. 20 Us pír mard ne kahá, Teri salámatí ho; teri sab zarúratén ba har súrat mere zimme hon, lekin is chauk men har-giz na tik. 21 Wuh use apne ghar le gayá, aur us ke gadhon ko chára diya: aur wuh apne pánw dhokar kháne pine lage. 22 Aur jab wuh apne dilon ko khush kar rahe the, to us shahr ke logon men se ba'z khabison ne us ghar ko gher liyá, aur darwáza pítne lage, aur sáhib í khána ya'ni pír mard se kahá, Us shakhs ko jo tere ghar men áyá hai báhar le á, táki ham us ke sáth suhbat karen. 23 Wuh ádmí jo sáhib í khána thá, báhar un ke pás jákar un se kahne lagá, Nahín, mere bháiyó, aisi sharárat na karo; chúnki yih shakhs mere ghar men áyá hai, is liye yih himáqat na karo. 24 Dekho, meri kupwári betí aur us shakhs kí haram yahán hain; main abhi un ko báhar láe detá hun; tum un kí hurmat lo, aur jo kuchh tum ko bhalá dikhá de un se karo: par is shakhs se aisa makrúh kám na karo. 25 Par wuh log us kí sunte hí na the: pás wuh mard apní haram ko pakarkar un ke pás báhar le áyá. Unhon ne us se suhbat kí aur sári rát subh tak us ke sáth badzati karte rahe, aur jab din nikalne lagá, to us ko chhor diya. 26 Wuh 'aurat pau phatte hue áí, aur us mard ke ghar ke darwáze par jahán us ká kháwind thá giri, aur raushni hone tak parí rahí. 27 Aur us ká kháwind subh ko uthá, aur ghar ke darwáze khole, aur báhar niklá, ki rawána ho: aur dekho, wuh 'aurat jo us kí haram thi, ghar ke darwáze par apne háth astáne par phailáe hue parí thi. 28 Us ne us se kahá, Uth, ham chalen; par kisi ne jawáb na diya. Tab us shakhs ne use apne gadhe par lád liyá; aur wuh mard uthá, aur

apne makán ko chalá gayá. 29 Aur us ne ghar pahunchkar chhurí lí, aur apní haram ko lekar us ke a'zá káte, aur us ke bárah tukre karke Isráíl ki sab sarhaddon men bhej diye. 30 Aur jitnon ne yih dekhá, wuh kahne lage, ki Jab se baní Isráíl Misr se nikal áe, us din se áj tak aisá fi'l na kabhí huá, aur na dekhne men áyá; so is par gaur karo, aur saláh karke batáo.

20 Tab sab baní Isráíl nikle, aur sári jamá'at Jili'ád ke mulk samet, Dán se Baír Saba' yaktan hokar KHUDÁWAND ke huzúr Misfáh men ikatthí huí. 2 Aur tamám qaum ke sardár, balki baní Isráíl ke sab qabílon ke log jo chár lákh shamsherzan piyáde the, Khudá ke logon ke majma' men házir hue. 3 (Aur baní Binyamín ne suná, ki baní Isráíl Misfáh men áe hain,) aur baní Isráíl púchhne lage, ki Batáo to sahi, yih sharárat kyunkar huí? 4 Tab us Láwí ne jo us maqtúl 'aurat ká shauhar thá jawáb diyá, ki Main apní haram ko sáth lekar Binyamín ke Jibi'ah men tikne ko gayá thá: 5 aur Jibi'ah ke log mujh par charh áe, aur ráat ke waqt us ghar ko, jis ke andar main thá, charon taraf se gher liyá, aur mujhe to wuh már dálná cháhte the; aur merí haram ko jabran aisá behurmat kiyá, ki wuh mar gayí. 6 So main ne apní haram kolekar use tukre tukre kiyá, aur un ko Isráíl kí mirás ke sáre mulk men bhejá; kyunki Isráíl ke darmiyán unhon ne shuhdápan aur makrúh kám kiyá hai. 7 Ai baní Isráíl, tum sab ke sab dekho, aur yahín apní saláh o mashwarat do. 8 Aur sab log yaktan hokar uthe, aur kahne lage, Ham men se koí apne dere ko nahín jáegá, aur na ham men se koí apne ghar kí taraf rukh karegá. 9 Balki ham Jibi'ah se yih karenge ki qur'a dáلكar us par charháí karenge; 10 aur ham Isráíl ke sab qabílon men se sau píchhe das, aur hazár píchhe sau, aur das hazár píchhe ek hazár mard, logon ke liye rasad lene ko judá karen, táki wuh log jab Binyamín ke Jibi'ah men pahunchen, to jaisá makrúh kám unhon ne Isráíl men kiyá hai, us ke mutábíq us se kárrawái kar saken. 11 So sab baní Isráíl us shahr ke muqábil gathe hue yaktan hokar jama' hue.

12 Aur baní Isráíl ke qabílon ne Binyamín ke sáre qabíle men log rawána kiye, aur kahlá bhejá, ki Yih kyá sharárat hai jo tumháre darmiyán huí? 13 Is liye ab un mardon ya'ní un khabíson ko jo Jibi'ah men hain, hamáre hawále karo, ki ham un ko qatl karen, aur Isráíl men se badí ko dúr kar dálen. Lekin baní Binyamín ne apne bhá-iyon baní Isráíl ká kahá na maná: 14 balki baní Binyamín shahron men se Jibi'ah men jama' hue, táki baní Isráíl se larne ko jáen. 15 Aur baní Binyamín jo shahron men se us waqt jama' hue wuh shumár men chhabbís hazár shamsherzan mard the, siwá Jibi'ah ke báshindon ke jo shumár men sáat sau chune hue jawán the. 16 In sab logon men se sáat sau chune hue báenhathe jawán the, jin men se har ek falákhun se bál ke nisháne par bagair khata kiye patthar már saktá thá.

17 Aur Isráíl ke log, Binyamín ke 'aláwa, chár lákh shamsherzan mard the: yih sab sáhib i jang the. 18 Aur baní Isráíl utkar Baitel ko gaye, aur Khudá se mashwarat cháhi, aur kahne lage, ki Ham men se kaun baní Binyamín se larne ko pahle jáe? KHUDÁWAND ne farmáyá, Pahle Yahúdáh jáe. 19 So baní Isráíl subh sawere uthe, aur Jibi'ah ke sámne dere khare kiye. 20 Aur Isráíl ke log Binyamín se larne ko nikle; aur Isráíl ke logon ne Jibi'ah men un ke muqábil saffaráí kí. 21 Tab baní Binyamín ne Jibi'ah se nikalkar us din báis hazár Isráílon ko qatl karke khák men milá diyá. 22 Par baní Isráíl ke log hausala karke dústre din usí maqám par, jahán pahle din saff bándhí thí, phir saffará hue. 23 Aur baní Isráíl jákar shám tak KHUDÁWAND ke áge rote rahe, aur unhon ne KHUDÁWAND se púchhá, ki Ham apne bhái Binyamín kí aulád se larne ke liye phir barhen, yá nahín? KHUDÁWAND ne farmáyá, Us par charháí karo.

24 So baní Isráíl dústre din baní Binyamín ke muqábale ke liye naz-dík áe. 25 Aur us dústre din baní Binyamín un ke muqábil Jibi'ah se nikle, aur athárah hazár Isráílon ko qatl karke khák men milá diyá; yih sab shamsherzan the. 26 Tab sab baní Isráíl aur sab log uthe, aur

Baitel men ae, aur wahán KHUDÁWAND ke huzúr baiṭhe rote rahe, aur us din shám tak roza rakkhá, aur sekhtaní qurbání aur salámatí kí qurbání KHUDÁWAND ke áge guzrání. 27 Aur baní Isráíl ne is sabab se ki Khudá ke 'ahd ká sandúq un dinon wahín thá, 28 aur Harún ke beṭe Il'azar ká beṭá Fínihás un dinon us ke áge khará rahtá thá, KHUDÁWAND se púchhá, ki Main apne bhái Binyamín kí aulád se ek daf'a áur larne ko jáun, yá rahne dún? KHUDÁWAND ne farmáyá, Já, main kal us ko tere háth men kar dúngá. 29 So baní Isráíl ne Jibi'ah ke girdágird logon ko ghát men biṭhá diyá.

30 Aur baní Isráíl tísre din baní Binyamín ke muqábale ko chaṭh gaye, aur pahle kí tarah Jibi'ah ke muqábil phir saffará hue. 31 Aur baní Binyamín in logon ká sámna karne ko nikle, aur shahr se dūr khinche chale gaye; aur un sháhráhon par, jin men se ek Baitel ko aur दूसरी maidán men se Jibi'ah ko játi thí, pahle kí tarah logon ko márná aur qatl karná shurú' kiyá, aur Isráíl ke tís ádmí ke qaríb már dále. 32 Aur baní Binyamín kahne lage, ki Wuh pahle kí tarah ham se maglúb hue. Lekin baní Isráíl ne kahá, A'ó, bhágen, aur un ko shahr se dūr sháhráhon par khench láen. 33 Tab sab Isráíli mard apní apní jagah se uth kharé hue, aur Ba'l Tamar men saffará hue. Us waqt wuh Isráíli jo kamín men baiṭhe the, Ma're Jibi'ah se jo un kí jagah thí nikle. 34 Aur sáre Isráíl men se das hazár chída mard Jibi'ah ke sámne áe, aur larái sakht hone lagi; par unhon ne na jáná, ki un par áfat ánewáli hai. 35 Aur KHUDÁWAND ne Binyamín ko Isráíl ke áge mará: aur baní Isráíl ne us din pachchís hazár ek sau Binyamínion ko qatl kiyá: yih sab shamsherzan the.

36 Pas baní Binyamín ne dekhá, ki wuh maglúb hue; kyünki Isráíli mard un logon ká bharosá karke jin ko unhon ne Jibi'ah ke khiláf ghát men biṭháyá thá, Binyamín ke sámne se haṭ gaye. 37 Tab kamínwálon ne jaldi kí, aur Jibi'ah par jhapṭe; aur in kamínwálon ne áge barhkar sáre shahr ko tah i teg kiyá. 38 Aur Isráíli mardon aur un kamínwálon

men yih nishán muqarrar huá thá, ki wuh aisá karen ki dhuwen ká bahut bará bádal shahr se uthaen. 39 So Isráíli mard larái men hatne lage, aur Binyamín ne un men se qaríb tís ke ádmí qatl kar diye: kyünki unhon ne kahá, ki Wuh yaqínan hamáre sámne maglúb hue jaise pahli larái men. 40 Par jab dhuwen ke sutún men bádal sá us shahr se uthá, to baní Binyamin ne apne píchhe nigáh kí, aur kyá dekhá, ki shahr ká shahr dhuwen men ásmán ko urá játa hai. 41 Phir to Isráíli mard palṭe, aur Binyamín ke log hakká bakká ho gaye, kyünki unhon ne dekhá, ki un par áfat á parí. 42 So unhon ne Isráíli mardon ke áge píṭh pherkar biyábán kí ráh lí; par larái ne un ká píchhá na chhorá; aur un logon ne jo áur shahron se áte the un ko un ke bích men faná kar diyá. 43 Yún unhon ne Binyamínion ko gher liyá, aur un ko ragedá, aur mashriq men Jibi'ah ke muqábil un kí áramgáhon men un ko latára. 44 So athárah hazár Binyamíní khet áe: yih sab súrmá the. 45 Aur wuh phirkar Rimmon kí chaṭán kí taraf biyábán men bhág gaye, par unhon ne sháhráhon men chun chunkar un ke páñch hazár áur máre, aur Jidom tak un ko khúb ragedkar un men se do hazár mard áur már dále. 46 So sab baní Binyamín jo us din khet áe pachchís hazár shamsherzan mard the; aur yih sab ke sab súrmá the. 47 Par chha sau ádmí phirkar aur biyábán kí taraf bhágkar Rimmon kí chaṭán ko chal diye, aur Rimmon kí chaṭán men char mahíne rahe. 48 Aur Isráíli mard lautkar phir baní Binyamín par tūt pāre, aur un ko tah i teg kiyá, ya'ní sáre shahr aur chaupáyon aur un sab ko jo un ke háth áe: aur jo jo shahr un ko mile unhon ne un sab ko phúnk diyá.

21 Aur Isráíl ke logon ne Misfáh men qasam khákar kahá thá, ki Ham men se koí apní beṭí kisi Binyamíní ko na degá. 2 Aur log Baitel men ae, aur shám tak wahán Khudá ke áge baland áwáz se zár zár rote rahe; 3 aur unhon ne kahá, Ai KHUDÁWAND, Isráíl ke Khudá, Isráíl men aisá kyün huá ki Isráíl men se áj ke din ek qabíla kam ho gayá? 4 Aur दूसरे दिन

wuh log subh sawere uthe, aur us jagah ek mazbah banakar sokhtan qurbanan aur salamat ki qurbanan guzranin. 5 Aur ban Israel kahne lage, ki Israel ke sab qabilon mein aisa kaun hai jo KHUDAWAND ke huzur jamat ke saath nahin aya? kyunki unhon ne sakht qasam khali thi, ki Jo KHUDAWAND ke huzur Misfah mein hazir na hoga wuh zarur qatl kiya jagega. 6 So ban Israel apne bhai Binyamin ki wajah se pachhtae aur kahne lage, ki A'j ke din ban Israel ka ek qabila kat gaya; 7 aur wuh jo baqi rahe hain ham un ke liye biwiyon ki nisbat kya karen? kyunki ham ne to KHUDAWAND ki qasam khali hai, ki Ham apni betiyon un ko nahin biyehenge. 8 So wuh kahne lage, ki Ban Israel mein se wuh kaun sa qabila hai jo Misfah mein KHUDAWAND ke huzur nahin aya? Aur dekho lashkargah mein jamat mein shamil hone ke liye Yabis Jili'ad se koi nahin aya tha. 9 Kyunki jab logon ka shumār kiya gaya to Yabis Jili'ad ke bashindon mein se wahan koi na mila. 10 Tab jamat ne barah hazar surma rawana kiye, aur un ko hukm diya, ki Jakar Yabis Jili'ad ke bashindon ko, auraton aur bachchon samet, qatl karo. 11 Aur jo tum ko karna hoga wuh yih hai, ki sab mardon aur aisi auraton ko jo mard se waqif ho chuki hon, halak kar dena. 12 Aur un ko Yabis Jili'ad ke bashindon mein char sau kunwari auraton milin jo mard se nawaqif aur achhuti thin: aur wuh un ko mulk i Kan'an mein Saila ki lashkargah mein le ae.

13 Tab sari jamat ne ban Binyamin ko jo Rimmon ki chatan mein the kahlai bheja, aur salamat ka paigam un ko diya. 14 Tab Binyamin laute; aur unhon ne wuh auraton un ko de di jin ko unhon ne Yabis Jili'ad ki auraton mein se zinda bachaya tha: par wuh un ke liye bas na hain. 15 Aur log Binyamin ki wajah se pachhtae, is liye ki KHUDAWAND

ne Israel ke qabilon mein rakhna dal diya tha.

16 Tab jamat ke buzurg kahne lage, ki In ke liye jo bach rahe hain, biwiyon ki nisbat ham kya karen, kyunki ban Binyamin ki sab auraton nabud ho gayin? 17 So unhon ne kaha, ki Ban Binyamin ke baqimanda logon ke liye miras zaruri hai, taki Israel mein se ek qabila mit na jae. 18 Taubhi ham to apni betiyon un ko biyah nahin sakte: kyunki ban Israel ne yih kahkar qasam khali thi, ki Jo kisi Binyamin ko beti de, wuh mal'un ho. 19 Phir wuh kahne lage, Dekho, Saila mein jo Baitel ke shimul mein aur us shahr ki mashriqi simt mein hai jo Baitel se Sikm ko jati hai aur Labunah ke junub mein hai sal ba sal KHUDAWAND ki ek id hoti hai. 20 Tab unhon ne ban Binyamin ko hukm diya, ki Jao, aur anguri bagon mein ghāt lagae baithe raho; 21 aur dekhte rahnai, ki agar Saila ki larhiyon nachne ko niklen, to tum anguri bagon mein se nikalkar Saila ki larhiyon mein se ek ek biwi apne apne liye pakar lenai, aur Binyamin ke mulk ko chal denai. 22 Aur jab un ke bap ya bhai ham se shikayat karne ko aenge, to ham un se kah denge, ki Un ko mihrbani se hamen inayat karo, kyunki us larai mein ham un mein se har ek ke liye biwi nahin lae; aur tum ne un ko apne ap nahin diya, warna tum gunahgar hote. 23 Garaz, ban Binyamin ne aisa hi kiya, aur apne shumār ke muwafiq un mein se jo nach rahi thin jin ko pakarkar le bhage un ko biyah liya, aur apni miras ko laut gaye, aur un shahron ko banakar un mein rahne lage. 24 Tab ban Israel wahan se apne apne qabile aur gharane ko chale gaye; aur apni miras ko laute. 25 Aur un dinon Israel mein koi badshah na tha: har ek shakhs jo kuchh us ki nazar mein achchha ma'lum hota tha wahi karti tha.

RU'T

1 Aur un hī aiyām men jab qāzī insāf kiyā karte the, aisā huā ki us sarzamīn men kāl parā. Aur Yahūdāh ke Baitlahm kā ek mard apnī biwī aur do betōn ko lekar chalā ki Moāb ke mulk men jākar base. **2** Us mard kā nām Ilimalik, aur us kī biwī kā nām Na'omī thā, aur us ke donon betōn ke nām Mahlon, aur Kilyon the; yih Yahūdāh ke Baitlahm ke Ifrātī the. So wuh Moāb ke mulk men ākar rahne lage. **3** Aur Na'omī kā shauhar Ilimalik mar gayā; pas wuh aur us ke donon betē baqī rah gaye. **4** Un donon ne ek ek Moābī 'aurat biyāh lī; in men se ek kā nām 'Urfah, aur dūsri kā Rūt thā; aur wuh das baras ke qarib wahān rahe. **5** Aur Mahlon aur Kilyon donon mar gaye; so wuh 'aurat apne donon betōn aur khāwind se chhūṭ gayī. **6** Tab wuh apnī donon bahuon ko lekar uṭhī ki Moāb ke mulk se laṭ jāe; is liye ki us ne Moāb ke mulk men yih hāl sunā, ki KHUDĀWAND ne apne logon ko roṭī dī, aur yūn un kī khabar lī. **7** So wuh us jagah se, jahān wuh thī, donon bahuon ko sāth lekar chal niklī, aur wuh sab Yahūdāh kī sarzamīn ko laṭne ke liye rāste par ho līn. **8** Aur Na'omī ne apnī donon bahuon se kahā, Tum donon apne apne maike ko jāo: jaisā tum ne marhūnon ke sāth aur mere sāth kiyā, waisā hī KHUDĀWAND tumhāre sāth mihr se pesh āe. **9** KHUDĀWAND yih kare, ki tum ko apne apne shauhar ke ghar men āram mile. Tab us ne un ko chūmā; aur wuh chillā chillākar rone lagīn. **10** Phir un donon ne us se kahā, Nahīn, baiki ham tere sāth laṭkar tere logon men jāengī. **11** Na'omī ne kahā, Ai merī betiyo, laṭ-jāo: tum mere sāth kyūn chalo? kyā mere rihm men āur betē hain jo tumhāre shauhar hon? **12** Ai merī betiyo, laṭ-jāo, apnā rāsta lo; kyūnki main ziyāda burhiyā hūn, aur shauhar karne ke lāiq nahīn. Agar

main kahtī ki mujhe ummed hai, balki agar āj kī rāt mere pās shauhar bhī hotā, aur mere laṛke paidā hote; **13** taubhī kyā tum un ke bare hone tak intizār kartīn, aur shauhar kar lene se bāz rahtīn? nahīn, merī betiyo; main tumhāre sabab se ziyāda dilgīr hūn, is liye ki KHUDĀWAND kā hāth mere khilāf barhā huā hai. **14** Tab wuh phir chillā chillākar roīn, aur 'Urfah ne apnī sās ko chūmā, par Rūt us se lipṭī rahī. **15** Tab us ne kahā, Dekh, terī jīthānī apne kunbe aur apne deotā ke pās laṭ gayī: tū bhī apnī jīthānī ke pichhe chāl jā. **16** Rūt ne kahā, Tū minnat na kar ki main tujhe chhorūn, aur tere pichhe se laṭ jāūn: kyūnki jahān tū jāegī, main jāūngī; aur jahān tū rahegī, main rahūngī; tere log mere log, aur terā Khudā merā Khudā hogā. **17** Jahān tū maregī, main marūngī; aur wahīn dafn bhī hūngī; KHUDĀWAND mujh se aisā hī balki is se bhī ziyāda kare, agar maut ke siwā koī āur chīz mujh ko tujh se judā kar de. **18** Jab us ne dekhā, ki us ne us ke sāth chalne kī thān lī hai, to us se āur kuchh na kahā. **19** So wuh donon chalte chalte Baitlahm men āīn. Jab wuh Baitlahm men dakhil hūīn, to sāre shahr men dhūm machī, aur 'auraten kahne lagīn, ki Kyā yih Na'omī hai? **20** Us ne un se kahā, Mujh ko Na'omī nahīn, balki Mārah kaho; is liye ki Qādir i Mutlaq mere sāth nihāyat talkhī se pesh āyā. **21** Main bharī purī gayī, aur KHUDĀWAND mujh ko khālī pher lāyā. Pas, tum kyūn mujhe Na'omī kahtī ho, hālānki KHUDĀWAND mere khilāf muddā hūā, aur Qādir i Mutlaq ne mujhe dukh diyā? **22** Garaz, Na'omī laṭī, aur us ke sāth us kī bahū Moābī Rūt thī jo Moāb ke mulk se yahān āī; aur wuh donon jau kāṭne ke mau-sim men Baitlahm men dakhil hūīn.

2 Aur Na'omí ke shauhar ká ek rishtadár thá jo Ilmalik ke gharáne ká; aur bará máldár thá; aur us ká nám Bo'az thá. **2** So Moábí Rút ne Na'omí se kahá, Mujhe ijázat de, to main khet men jáun, aur jo koi karam kí nazar mujh par kare, us ke píchhe píchhe bálen chunún. Us ne us se kahá, Já, merí betí. **3** So wuh gayí, aur khet men jákar káñnewálon ke píchhe bálen chunne lagí: aur ittifaq se wuh Bo'az hí ke khet ke hisse men já pahunchí, jo Ilmalik ke khándán ká thá. **4** Aur Bo'az ne Baitlahm se ákar káñnewálon se kahá, KHUDÁWAND tumháre sáth ho. Unhon ne use jawáb diyá, KHUDÁWAND tujhe barakat de. **5** Phir Bo'az ne apne us naukar se jo káñnewálon par muqarrar thá púchhá, Yih kis kí larí hai? **6** Us naukar ne jo káñnewálon par muqarrar thá jawáb diyá, Yih wuh Moábí larí hai jo Na'omí ke sáth Moáb se áí hai. **7** Us ne mujh se kahá thá, ki Mujh ko zará káñnewálon ke píchhe púliyon ke bích men bálen chunkar jama' karne de. So yih ákar subh se ab tak yahín rahí, faqat zará si der ghar men thahrí thí. **8** Tab Bo'az ne Rút se kahá, Ai meri betí, kyá tujhe sunáí nahín detá? Tú दूसरे khet men bálen chunne ko na jáná, aur na yahán se nikalná, balki merí chhokriyon ke sáth sáth rahná. **9** Is khet par jise wuh káñte hain terí áñkhen jamí rahen, aur tú un hí ke píchhe píchhe chalná. Kyá maig ne in jawánon ko hukm nahín kiya, ki wuh tujhe na chhúen? aur jab tú piyási ho, to bartanon ke pás jákar usí páni men se píná jo mere jawánon ne bhará hai. **10** Tab wuh aundhe munh girí, aur zamín par sarnigún hokar us se kahá, Kyá bá'is hai, ki tú mujh par karam kí nazar karke meri khabar letá hai, hálánki main padesí hún? **11** Bo'az ne use jawáb diyá, ki Jo kuchh tú ne apne kháwind ke marne ke ba'd apní sás ke sáth kiya hai, wuh sab mujhe púre taur par batáyá gayá hai, ki tú ne kaise apne máñ báp aur zádbúm ko chhorá, aur un logon men jin ko tú is se peshtar na jántí thí áí. **12** KHUDÁWAND tere kám ká badla de, balki KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá kí taraf se,

jis ke paron ke níche tú panáh ke liye áí hai, tujh ko purá ajr mile. **13** Tab us ne kahá, Ai mere málik, tere karam kí nazar mujh par rahe; kyúñki tú ne mujhe dilásá diyá, aur mihir ke sáth apní laundí se báten kíñ, agarchi main terí laundiyon men se ek ke barábar bhí nahín. **14** Phir Bo'az ne us se kháne ke waqt kahá, ki Yahán á, aur roñí khá, aur apná niwála sirke men bhigo. Tab wuh káñnewálon ke pás baith gayí: aur unhon ne bhuná huá anáj us ke pás kar diyá; so us ne kháya, aur ser hui, aur kuchh rakh chhorá. **15** Aur jab wuh bálen chunne uñhi, to Bo'az ne apne jawánon se kahá, ki Use púliyon ke bích men bhí chunne dená, aur use malámat na karná. **16** Aur us ke liye gattharon men se thorá sá nikálkar chhor dená, aur use chunne dená, aur jhirakná mat. **17** So wuh shám tak khet men chuntí rahí, aur jo kuchh us ne chuná thá use phatká, aur wuh qaríb ek aifah jau niklá. **18** Aur wuh use uñhakar shahr men gayí, aur jo kuchh us ne chuná thá, use us kí sás ne dekhá: aur us ne wuh bhí jo us ne ser hone ke ba'd rakh chhorá thá nikálkar apní sás ko diyá. **19** Us kí sás ne us se púchhá, Tú ne áí kahán bálen chunín, aur kahán kám kiya? Mu-báarak ho wuh jis ne terí khabar lí. Tab us ne apní sás ko batáyá ki us ne kis ke pás kám kiya thá, aur kahá, ki Us shakhs ká nám jis ke hán áí main ne kám kiya Bo'az hai. **20** Na'omí ne apní bahú se kahá, Wuh KHUDÁWAND kí taraf se barakat pae jis ne zindon aur murdon se apní mihrbání báz na rakkhí. Aur Na'omí ne us se kahá, ki Yih shakhs hamáre qaribí rishte ká hai, aur hamáre nazdík ke qarábation men se ek hai. **21** Moábí Rút ne kahá, Us ne mujh se yih bhí kahá thá, ki Tú mere jawánon ke sáth rahná jab tak wuh merí sári fasl káñ na chuken. **22** Na'omí ne apní bahú Rút se kahá, Merí betí, yih ach-chhá hai, ki tú us kí chhokriyon ke sáth jáyá kare, aur wuh tujhe kisi áur khet men na páen. **23** So wuh bálen chunne ke liye jau aur gehún kí fasl ke khátíme tak Bo'az kí chhokriyon ke sáth sáth lagí rahí, aur wuh apní sás ke sáth rahtí thí.

3 Phir us kí sás Na'omí ne us se kahá, Merí betí, kyá main tere áram kí talib na banūn, jis se terí bhaláí ho? **2** Aur kyá Bo'az hamará rishtadár nahín, jis kí chhokriyon ke sáth tú thí? Dekh, wuh áj kí rát khalíhán men jau phatkegá. **3** So tú nahá dhokar khushbú lagá, aur apní poshák pahín, aur khalíhán ko já; aur jab tak wuh mard khá pí na chuke, tab tak tú apne taín us par zahir na karná. **4** Jab wuh let jáe, to us ke letne kí jagah ko dekh lená. Tab tú andar jákar aur us ke pánw kholkar let jáná, aur jo kuchh tujhe karná munásib hai, wuh tujh ko batáegá. **5** Us ne apní sás se kahá, Jo kuchh tú mujh se kahtí hai wuh sab main karúngí. **6** So wuh khalíhán ko gayí, aur jo kuchh us kí sás ne hukm diyá thá, wuh sab kiyá. **7** Aur jab Bo'az khá pí chuká, aur us ká dil khush húa, to wuh galle ke dher kí ek taraf jákar let gayá. Tab wuh chupke chupke áí, aur us ke pánw kholkar let gayí. **8** Aur ádhí rát ko aisá húa, kí wuh mard dar gayá, aur us ne karwat lí, aur dekhá, kí ek 'aurat us ke pánwon ke pás paí hai. **9** Tab us ne púchhá, Tú kaun hai? Us ne kahá, Main terí laundí Rút hún; so tú apní laundí par apná dāman phailá de, kyúnci tú nazdík ká qarabatí hai. **10** Us ne kahá, Tú KHUDÁWAND kí taraf se mubáarak ho, ai merí betí; kyúnci tú ne shurú' kí nisbat ákhir men ziyáda mihrbání kar dikháí, is liye kí tú ne jawánon ká, khwáh wuh amír hon yá garíb, píchhá na kiyá. **11** Ab, ai merí betí, mat dar; main sab kuchh jo tú kahtí hai, tujh se karúngá: kyúnci merí qaum ká tamám shahr jántá hai, kí tú pákdāman 'aurat hai. **12** Aur yih sach hai, kí main nazdík ká qarabatí hún: lekin ek áur bhí hai jo qarabat men mujh se ziyáda nazdík hai. **13** Is rát tú thahri rah, aur subh ko agar wuh qarabat ká haqq adá karná cháhe, to khair; wuh qarabat ká haqq adá kare: aur agar wuh tere sáth qarabat ká haqq adá karná na cháhe, to zinda KHUDÁWAND kí qasam hai, main tere sáth qarabat ká haqq adá karúngá: subh tak to tú letí rah. **14** So wuh subh tak us ke pánwon ke pás letí rahí: aur peshtar is se kí koi

ek dūse ko pahchán sake, uth kharí hui. Kyúnci us ne kah diyá thá, kí Yih zahir hone na páe, kí khalíhán men yih 'aurat áí thí. **15** Phir us ne kahá, Us chadar ko jo tere úpar hai lá aur use tháme rah. Jab us ne use thámá, to us ne jau ke chha paimáne nápkar us par lád diye. Phir wuh shahr ko chála gayá. **16** Jab wuh apní sás ke pás áí, to us ne kahá, Ai merí betí, tú kaun hai? Tab us ne sab kuchh jo us mard ne us se kiyá thá use batáyá, **17** aur kahne lagi, kí Mujh ko us ne yih chha paimáne jau ke diye, kyúnci us ne kahá, kí Tú apní sás ke pás khalí háth na já. **18** Tab us ne kahá, Ai merí betí, jab tak is bát ke anjām ká tujhe pata na lage, tú chup cháp baithí rah, is liye kí us shakhs ko chain na milegá, jab tak wuh is kām ko áj hí tamám na kar le.

4 Tab Bo'az phaták ke pás jákar wahán baith gayá; aur dekho, jis nazdík ke qarabatí ká zikr Bo'az ne kiyá thá, wuh á niklá. Us ne us se kahá, Are bhái, Idhar á, aur zará yahán baith já. So wuh udhar ákar baith gayá. **2** Phir us ne shahr ke buzurgon men se das ádmion ko bulákar kahá, Yahán baith jáo. So wuh baith gaye. **3** Tab us ne us nazdík ke qarabatí se kahá, Na'omí jo Moáb ke mulk se lauť áí hai zamín ke us tukre ko jo hamáre bhái Ilímalik ká mál thá bechtí hai. **4** So main ne sochá, kí tujh par is bát ko zahir karke kahúngá, kí tú in logon ke sāmne jo baithé hai, aur merí qaum ke buzurgon ke sāmne use mol le. Agar tú use chhurátá hai, to chhurá; aur agar nahín chhurátá, to mujhe batá de, táki mujh ko ma'lúm ho jáe; kyúnci tere siwá áur koi nahín jo use chhuráe; aur main tere ba'd hún. Us ne kahá, Main chhuráúngá. **5** Tab Bo'az ne kahá, Jis din tú wuh zamín Na'omí ke háth se mol le, to tujhe us ko Moábí Rút ke háth se bhí jo murde kí bíwí hai mol lená hogá, táki us murde ká nám us kí mīrás par qáim kare. **6** Tab us ke nazdík ke qarabatí ne kahá, Main apne liye use chhurá nahín saktá, tá na ho kí main apní mīrás kharáb kar dún; us ke chhuráne ká jo merá haqq hai,

use tú le le ; kyünki main use chhurá nahín saktá. 7 Aur ágle zamáne men Isráíl men mu'ámala pakká karne ke liye chhuráne aur badalne ke बारे में यह मामूला था, कि मर्द अपनी जूती उतारकर अपने पाँसों को दे देता था. Isráíl में तसदीक़ करने का यह तरीका था. 8 So us nazdik ke qarabatí ne Bo'az se kahá, ki Tú ap hí use mol le le ; phir us ne apní jūti utār dālī. 9 Aur Bo'az ne buzurgon aur sab logon se kahá, Tum áj ke dīn gawáh ho, ki main ne Ilmalik aur Kilyon aur Mahlon ká sab kuchh Na'omí ke háth se mol le liyá hai. 10 Má siwá is ke main ne Mahlon kí bīwí Moábí Rūt ko bhī apní bīwí banáne ke liye kharid liyá hai, táki us murde ke nám ko us kí mīrás में qáim karūn, aur us murde ká nám us ke bháiyon aur us ke makán ke darwáze se miṭ na jāe : tum áj ke dīn gawáh ho. 11 Tab sab logon ne jo phāṭak par the aur un buzurgon ne kahá, ki Ham gawáh hain. KHUDÁWAND us 'aurat ko jo tere ghar में áí hai Rákhil aur Leáh kí mánind kare, jin donon ne Isráíl ká ghar ábád kiya, aur tú Ifráta में tahsīn o áfrīn ká kām kare, aur Baitlahm में terá nám ho ! 12 Aur terá ghar us nasl se jo KHUDÁWAND tujhe is 'aurat se de Fāras ke ghar kí tarah ho

jise Tamar Yahúdáh se janí 13 So Bo'az ne Rūt ko liyá, aur wuh us kí bīwí baní, aur us ne us se khalwat kí, aur KHUDÁWAND ke fazl se wuh hámila hūl, aur us ke betá huá. 14 Aur 'auraton ne Na'omí se kahá, KHUDÁWAND mubáarak ho jis ne áj ke dīn tujh ko nazdik ke qarabatí ke bagair nahín chhorá, aur us ká nám Isráíl में mashhūr ho. 15 Aur wuh tere liye terí ján ká bahál karnewálá, aur tere burhápe ká pálnewálá hogá : kyünki terí bahú jo tujh se mahabbat rakhtí hai aur tere liye sāt beton se bhī barhkar hai, wuh us kí mán hai. 16 Aur Na'omí ne us larke ko lekar use apní chhátí se lagáyá, aur us kí dáya baní. 17 Aur us kí paṛausinon ne us bachche ko ek nám diya, aur kahne lagín, ki Na'omí ke liye betá paidá huá. So unhon ne us ká nám 'Obed rakkhá ; wuh Yassí ká báp thá jo Dáúd ká báp hai.

18 Aur Fāras ká nasabnáma yih hai. Fāras se Hasron paidá huá ; 19 aur Hasron se Rám paidá huá ; aur Rám se 'Ammínadáb paidá huá ; 20 aur 'Ammínadáb se Nahson paidá huá ; aur Nahson se Salmon paidá huá ; 21 aur Salmon se Bo'az paidá huá ; aur Bo'az se 'Obed paidá huá ; 22 aur 'Obed se Yassí paidá huá ; aur Yassí se Dáúd paidá huá.

I SAMU'EL

1 Ifráím ke kohistání mulk में Rámátīm Sofím ká ek shakhs thá, jis ká nám Ilqánah thá ; wuh Ifráími thá aur Yarohám bīn Ilhú bīn Túhú bīn Súf ká betá thá : 2 us ke do bīwiyān thin ; ek ká nám Hannah thá, aur dúsrí ká Fanínah : aur Fanínah ke aulád hūl, par Hannah beaulád thí. 3 Yih shakhs har sál apne shahr se Sailá में RABB u'l afwáj ke huzúr síjda karne aur qurbání guzráne ko jātá thá ; aur 'Ell ke donon bete Hufní aur Fínihas jo KHUDÁWAND ke káhin the wahín rahte the. 4 Aur jis dīn Ilqánah zabíha guzrántá, wuh apní bīwí

Fanínah ko aur us ke sab bete, betiyon ko hisse detá thá : 5 par Hannah ko duná hissa diya kartá thá, is liye ki wuh Hannah ko cháhtá thá ; lekin KHUDÁWAND ne us ká ríhm band kar rakkhá thá. 6 Aur us kí saut use kurháne ke liye betarah chhertí thí, kyünki KHUDÁWAND ne us ká ríhm band kar rakkhá thá. 7 Aur chünki wuh sál ba sál aisá hí kartá thá, jab wuh KHUDÁWAND ke ghar jātá, is liye Fanínah use chhertí thí : chunáñchí wuh rotí aur kháná na khátí thí. 8 So us ke kháwind Ilqánah ne us se kahá, Ai Hannah, tú kyün rotí hai, aur kyün nahín

khatí, aur terá dil kyūn ázurda hai? Kyá main tere liye das betōn se barhkar nahīn? 9 Aur jab wuh Sailá men khá pí chuke, to Hannah uthí. Us waqt 'Elí káhin KHUDÁWAND kí haikal kí chaukhat ke pás kursí par baithá huá thá. 10 Aur wuh niháyat dilgír thí; so wuh KHUDÁWAND se du'á karne aur zár zár rone lagí; 11 aur us ne mannat mání aur kahá, Ai RABB u'l afwáj, agar tú apní laundí kí musíbat par nazar kare, aur mujhe yád farmáe, aur apní laundí ko farámosh na kare, aur apní laundí ko farzand i narína bakhshé, to main use zindagí bhar ke liye KHUDÁWAND ko nazr kar dūngí; aur ustura us ke sir par kabhí na phiregá. 12 Aur jab wuh KHUDÁWAND ke huzúr du'á kar rahí thí, to 'Elí us ke munh ko gaur se dekh rahá thá. 13 Aur Hannah to dil hí dil men kah rahí thí; faqat us ke honth hilte the, par us kí áwáz nahīn sunáí detí thí; pas 'Elí ko gumán huá, kí wuh nashe men hai. 14 So 'Elí ne us se kahá, kí Tú kab tak nashe men rahegí? apná nasha utár. 15 Hannah ne jawáb diyá, Nahīn, ai mere málik, main to gamgín 'aurat hūn: main ne na to mai na koi nasha piyá, par KHUDÁWAND ke áge apná dil undelá hai. 16 Tú apní laundí ko khabís 'aurat na samajh; main to apne fikron aur dukhon ke hujúm ke bá'is ab tak boltí rahí. 17 Tab 'Elí ne jawáb diyá, Tú salámat já; aur Isráíl ká Khudá terí murád jo tú ne us se mángí hai púrí kare. 18 Us ne kahá, Terí khádima par tere karam kí nazar ho. Tab wuh 'aurat chalí gayí, aur kháná kháyá, aur phir us ká chihra udás na rahá. 19 Aur subh ko wuh sawere uthe, aur KHUDÁWAND ke áge sijda kiyá, aur Rámah ko apne ghar laut gaye; aur Ilqánah ne apní bíwi Hannah se mubásharat kí, aur KHUDÁWAND ne use yád kiyá. 20 Aur aisá huá, kí waqt par Hannah hámila hui aur us ke betá huá, aur us ne us ká nám Samúel rakkhá; kyūnki wuh kahne lagí, Main ne use KHUDÁWAND se mángkar páyá hai. 21 Aur wuh shakhs Ilqánah apne sáre gharáne samet KHUDÁWAND ke huzúr sálána qurbání chaháne aur apní mannat púrí karne ko gayá. 22 Lekin Hannah na gayí; kyūnki us ne apne

kháwind se kahá, Jab tak larke ká dúdh chhuráyá na jáe, main yahín rahūngí, aur tab use lekar jáūngí, táki wuh KHUDÁWAND ke sámné házir ho, aur phir hamesha wahín rahe. 23 Aur us ke kháwind Ilqánah ne us se kahá, Jo tujhe achchhá lage so kar: jab tak tú us ká dúdh na chhuráe, thahrí rah; faqat itná ho kí KHUDÁWAND apne sukhan ko barqarár rakkhe. So wuh 'aurat thahrí rahí, aur apne beté ko dúdh chhuráne ke waqt tak pilátí rahí. 24 Aur jab us ne us ká dúdh chhuráyá, to use apne sáth liyá, aur tén bachhre, aur ek aifah áta, aur mai kí ek mashk apne sath le gayí, aur us larke ko Sailá men KHUDÁWAND ke ghar láí: aur wuh larke bahut hí chhotá thá. 25 Aur unhon ne ek bachhre ko zabh kiyá, aur larke ko 'Elí ke pás láe; 26 aur wuh kahne lagí, Ai mere málik, terí ján kí qasam! ai mere málik, main wuhí 'aurat hūn jis ne tere pás yahín kharí hokar KHUDÁWAND se du'á kí thí. 27 Main ne is larke ke liye du'á kí thí; aur KHUDÁWAND ne merí murád jo main ne us se mángí púrí kí; 28 isí liye main ne bhí use KHUDÁWAND ko de diyá; yih apní zindagí bhar ke liye KHUDÁWAND ko de diyá gayá hai. Tab us ne wahán KHUDÁWAND ke áge sijda kiyá.

- 2** Aur Hannah ne du'á kí, aur kahá,
 Merá dil KHUDÁWAND men magan hai;
 Merá síng KHUDÁWAND ke tufail se únchá huá;
 Merá munh mere dushmanon par khul gayá hai;
 Kyūnki main terí naját se khush hūn.
- 2** KHUDÁWAND kí mánind koi qud-dús nahín;
 Kyūnki tere síwá áur koi hai hí nahín;
 Aur na koi chatán hai jo hamáre Khudá kí mánind ho.
- 3** Is qadr gurúr se áur báten na karo;
 Aur bará bol tumháre munh se na nikle;
 Kyūnki KHUDÁWAND Khudá e 'alím hai,
 Aur a'mál ká tolnewálá.
- 4** Zoráwaron kí kamánen tút gayín,
 Aur jo larkeharáte the wuh quwwat se kamarbasta hue.

- 5 Wuh jo ásúda the roṭí kī kḥatir mazdūr bane,
 Aur jo bhūke the aise na rahe ;
 Balki jo bānjh thī, us ke sāt hue,
 Aur jis ke pās bahut bachche hain wuh ghultī jāti hai.
- 6 KHUDÁWAND mártá hai aur jilá-tá hai ;
 Wuhí qabr men utártá aur us se nikáltá hai.
- 7 KHUDÁWAND miskín kar detá aur daulatmand banátá hai :
 Wuhí past kartá aur sarfaráz bhī kartá hai.
- 8 Wuh garíb ko kḥák par se uthátá Aur kangál ko ghūre men se nikál khará kartá hai,
 Táki in ko sháhzádon ke sáth bitháe,
 Aur jalál ke takht ká wáris banáe ;
 Kyūnki zamín ke sutūn KHUDÁWAND ke hain,
 Us ne dunyá ko un hí par qáim kiyá hai.
- 9 Wuh apne muqaddason ke pánw-on ko sambhále rahegá,
 Par sharír andhere men kḥá-mosh kiye jāenge ;
 Kyūnki quwwat hí se koí fath nahin páegá.
- 10 Jo KHUDÁWAND se jhagarte hain wuh tukre tukre kar diye jāenge ;
 Wuh un ke kḥiláf ásmán men garjegá.
 KHUDÁWAND zamín ke kanáron ká insáf karegá ;
 Wuh apne bádsháh ko zor bakhshegá,
 Aur apne mamsúh ke síng ko baland karegá.
- 11 Tab Ilqánah Rámah ko apne ghar chalá gayá. Aur 'Elí káhin ke sámne wuh larhá KHUDÁWAND kī khidmat karne lagá.
- 12 Aur 'Elí ke betē bahut sharír the ; unhon ne KHUDÁWAND ko na pahchána. 13 Aur káhinon ká dastūr logon ke sáth yih thá, ki jab koí shakhs qurbání charhátá thá, to káhin ká naukár gosht ubálne ke waqt ek sihshákha kántá apne háth men liye hue átá thá, 14 aur us ko karáh, yá degche, yá hande, yá hāndī men dáltá, aur jitná gosht us kante men lag jātá use káhin áp letá thá. Yūn hí wuh Sailá men sab Isráilíon se kiyá karte the jo wahán áte the. 15 Balki charbí jaláne se

pahle káhin ká naukár á maujūd hotá aur us shakhs se jo qurbání charhátá yih kahne lagtá thá, ki Káhin ke liye kabáb ke wáste gosht de ; kyūnki wuh tujh se ublá huá gosht nahin, balki kachchá legá. 16 Aur agar wuh shakhs yih kahtá, ki Abhí wuh charbí ko zarúr jaláenge, tab jitná terá jí cháhe le lená ; to wuh use jawáb detá, Nahin ; tú mujhe abhí de, nahin to main chhínkar le jáungá. 17 So un jawánon ká gunáh KHUDÁWAND ke huzúr bahut bará thá ; kyūnki log KHUDÁWAND kī qurbání se ghin karne lage the.

18 Par Samúel jo larhá thá katán ká afod pahine hue KHUDÁWAND ke huzúr khidmat kartá thá. 19 Aur us kī man us ke liye ek chhotá sá jubba banákar sál ba sál láti, jab wuh apne khawind ke sáth sálana qurbání charháne áti thī. 20 Aur 'Elí ne Ilqánah aur us kī bíwi ko du'á di, aur kahá, KHUDÁWAND tujh ko is 'aurat se us qarz ke 'iwaz men jo KHUDÁWAND ko diyá gayá nasl de. Phir wuh apne ghar gaye. 21 Aur KHUDÁWAND ne Hannah par nazar kī, aur wuh hámila hui, aur us ke tīn betē aur do betiyán hui. Aur wuh larhá Samúel KHUDÁWAND ke huzúr barhtá gayá.

22 Aur 'Elí bahut buddhá ho gayá thá, aur us ne sab kuchh suná, ki us ke betē sáre Isráil se kyá kiyá karte hain, aur un 'auraton se jo kḥaima e ijtimá' ke darwáze par khidmat karti thin hamágoshi karte hain. 23 Aur us ne un se kahá, Tum aisá kyūn karte ho, kyūnki main tumhári badzátían tamám qaūm se suntá hun ? 24 Nahin, mere betō ; yih achchhi bát nahin jo main suntá hun : tum KHUDÁWAND ke logon se náfarmání karáte ho. 25 Agar ek ádmí dūse ká gunáh kare, to Kḥudá us ká insáf karegá : lekin agar ádmí KHUDÁWAND ká gunáh kare, to us kī shafá'at kaun karegá ? Báwujūd is ke unhon ne apne báp ká kahá na máná ; kyūnki KHUDÁWAND un ko már dálná cháhtá thá. 26 Aur wuh larhá Samúel barhtá gayá, aur KHUDÁWAND aur insán donon ká maqbúl thá.

27 Tab ek mard i Kḥudá 'Elí ke pás áyá, aur us se kahne lagá, KHUDÁWAND yūn farmátá hai, Kyá main tere ábái khándán par, jab wuh Misr men Fir'aun ke khándán kī

gulāmī men thā, zāhir nahīn huā? 28 Aur kyā main ne use banī Isráil ke sab qabīlōn men se chūn na liyā, tāki wuh merā kāhīn ho, aur mere mazbah ke pās jākar bakhūr jalāe, aur mere huzūr afod pahīne? Aur kyā main ne sab qurbānīān jo banī Isráil āg se guzrānte haiṅ tere bāp ko na diṅ? 29 Pas tum kyūn mere us zabīhe aur hadye ko, jin kā hukm main ne apne maskan men diyā, lāt marte ho; aur kyūn tū apne beṭon ki mujh se ziyāda 'izzat kartā hai, tāki tum merī qaum Isráil ke achchhe se achchhe hadyon ko khākar mōṭe bano? 30 Is liye KHUDĀWAND Isráil kā Khudā farmatā hai, ki Main ne to kahā thā, ki Terā gharānā aur tere bāp kā gharānā hamesha mere huzūr chalegā; par ab KHUDĀWAND farmatā hai, ki Yih bāt mujh se dūr ho; kyūnki wuh jo merī 'izzat karte haiṅ, main un kī 'izzat karūngā; par wuh jo merī tahqīr karte haiṅ beqadr honge. 31 Dekh, wuh din āte haiṅ, ki main terā bāzū, aur tere bāp ke gharāne kā bāzū kāṭ dālūngā, ki tere ghar men koī buddhā hone na pāegā. 32 Aur tū mere maskan kī musibat dekhegā bāwujūd us sārī daulat ke jo Khudā Isráil ko degā: aur tere ghar men kabhī koī buddhā hone na pāegā. 33 Aur tere jis ādmī ko main apne mazbah se kāṭ nahīn dālūngā, wuh terī ānkhon ko ghulāne aur tere dil ko dukh dene ke liye rahegā: aur tere ghar kī sab baṛhtī apnī bhārī jawānī men mar mīṭegī. 34 Aur jo kuchh tere donoṅ beṭon Hufnī aur Fīnīhās par nāzil hogā, wuh tere liye nishān ṭahregā; wuh donoṅ ek hī din mar jāenge. 35 Aur main apne liye ek wafādār kāhīn barpā karūngā jo sab kuchh merī marzī aur manshā ke mutābiq karēgā: aur main us ke liye ek pāedar ghar banāūngā; aur wuh hamesha mere mamsūh ke āge āge chalegā. 36 Aur aisā hogā, ki har ek shakhs jo tere ghar men bach rahegā, ek ṭukṛe chāndī aur roṭī ke ek girde ke liye us ke sāmne ākar sijda karegā, aur kahegā, ki Kahānat kā koī kām mujhe dījiye tāki main roṭī kā niwāla khā sakūn.

3 Aur wuh laṛkā Samūel 'Elī ke sāmne KHUDĀWAND kī khidmat kartā thā. Aur un dinon men KHUDĀWAND kā kalām girānqadr

thā, koī royā barmalā na hotī thī. 2 Aur us waqt aisā huā, ki jab 'Elī apnī jagah leṭā thā, (us kī ānkhon dhundhlāne lagīn, aur wuh dekhi nahīn saktā thā:); 3 aur Khudā kā chirāg ab tak bujhā nahīn thā, aur Samūel KHUDĀWAND kī haikal men jahān Khudā kā sandūq thā leṭā huā thā; 4 to KHUDĀWAND ne Samūel ko pukārā: us ne kahā, Main hāzir hūn; 5 aur wuh daurkar 'Elī ke pās gayā, aur kahā, Tū ne mujhe pukārā, main hāzir hūn. Us ne kahā, Main ne nahīn pukārā; phir leṭ jā. So wuh jākar leṭ gayā. 6 Aur KHUDĀWAND ne phir pukārā, Samūel! Samūel uṭhkar 'Elī ke pās gayā, aur kahā, Tū ne mujhe pukārā, so main hāzir hūn. Us ne kahā, Ai mere beṭe, main ne nahīn pukārā; phir leṭ jā. 7 Aur Samūel ne hanoz KHUDĀWAND ko nahīn pahchānā thā, aur na KHUDĀWAND kā kalām us par zāhir huā thā. 8 Phir KHUDĀWAND ne tīsri daf'a Samūel ko pukārā. Aur wuh uṭhkar 'Elī ke pās gayā, aur kahā, Tū ne mujhe pukārā, so main hāzir hūn. So 'Elī jān gayā, ki KHUDĀWAND ne us laṛke ko pukārā. 9 Is liye 'Elī ne Samūel se kahā, Jā, leṭ rah; aur agar wuh tujhe pukāre, to tū kahnā, Ai KHUDĀWAND, farmā, kyūnki terā banda suntā hai. So Samūel jākar apnī jagah par leṭ gayā. 10 Tab KHUDĀWAND ā kharā huā, aur pahle kī tarah pukārā, Samūel! Samūel! Samūel ne kahā, Farmā, kyūnki terā banda suntā hai. 11 KHUDĀWAND ne Samūel se kahā, Dekh, main Isráil men aisā kām karne par hūn, jis se har sunnewāle ke kan jhannā jāenge. 12 Us din main 'Elī par sab kuchh jo main ne us ke gharāne ke haqq men kahā hai shurū se ākhir tak pūrā karūngā. 13 Kyūnki main use batā chukā hūn, ki Main us badkārī ke sabab se jise wuh jāntā hai, hamesha ke liye us ke ghar kā faisala karūngā, kyūnki us ke beṭon ne apne upar la'nat bulāī, aur us ne un ko na rokā. 14 Is liye 'Elī ke gharāne kī bābat main ne qasam khāī, ki 'Elī ke gharāne kī badkārī na to kabhī kisī zabīhe se sáf hogī, na hadye se. 15 Aur Samūel subh tak leṭā rahā; tab us ne KHUDĀWAND ke ghar ke darwāze khole. Aur Samūel 'Elī par royā zāhir karne se darā. 16 Tab 'Elī

ne Samúel ko bulákar kahá, Ai mere beṭe, Samúel! Us ne kahá, Main házir hūn. 17 Tab us ne pūchhá, Wuh kyá bát hai jo KHUDÁWAND ne tujh se kahi hai? Main terí minnat kartá hūn, use mujh se poshida na rakh. Agar tú kuchh bhí un báton men se jo us ne tujh se kahi hai chhipáe, to Khudá tujh se aisá hi kare, balki us se bhí ziyáda. 18 Tab Samúel ne us ko rattí rattí hál batáyá, aur us se kuchh na chhipáyá. Us ne kahá, Wuh KHUDÁWAND hai : jo wuh bhalá jáne, so kare. 19 Aur Samúel bará hotá gayá, aur KHUDÁWAND us ke sáth thá ; aur us ne us kí báton men se kisi ko mittí men milne na diya. 20 Aur sab baní Isráíl ne Dán se Baírsaba tak ján liya, ki Samúel KHUDÁWAND ká nabí muqarrar húa. 21 Aur KHUDÁWAND Sailá men phir zahir húa : kyunki KHUDÁWAND ne apne ap ko Sailá men Samúel par apne kalám ke zarí'e

4 se zánir kiyá. 1 Aur Samúel kí bát sab Isráílion ke pás pahunchí.

Aur Isráílí Filistion se larne ko nikle, aur Aban'azar ke áspás dere lagáe, aur Filistion ne Afíq men khaime kharé kiye. 2 Aur Filistion ne Isráíl ke muqábale ke liye saffarái kí : aur jab wuh báham larne lage, to Isráílion ne Filistion se shikast khái, aur unhon ne un ke lashkar men se jo maidán men thá qaríban chár hazár ádmí qatl kiye. 3 Aur jab wuh log lashkargáh men phir áe, to Isráíl ke buzurgon ne kahá, ki A'j KHUDÁWAND ne ham ko Filistion ke sámne kyün shikast dí? A'o, ham KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq Sailá se apne pás le áen, táki wuh hamáre darimiyán ákar ham ko hamáre dushmanon se bacháe. 4 So unhon ne Sailá men log bheje, aur wuh karúbion ke úpar baithnewále RABB u'l afwáj ke 'ahd ke sandúq ko wahán se le áe : aur 'Elí ke donon beṭe Hufní aur Fínihas Khudá ke 'ahd ke sandúq ke sáth wahán házir the. 5 Aur jab KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq lashkargáh men á pahunchá, to sab Isráílí aise zor se lalkárne lage, ki zamín gúnj uṭhí. 6 Aur Filistion ne jo lalkárne kí áwáz suní, to wuh kahne lage, ki In 'Ibránion kí lashkargáh men is barí lalkár ke shor ke kyá ma'ní hai? Phir un ko ma'lúm húa,

ki KHUDÁWAND ká sandúq lashkargáh men áyá hai. 7 So Filistí dar gaye, kyunki wuh kahne lage, ki Khudá lashkargáh men áyá hai. Aur unhon ne kahá, ki Ham par wáwailá hai, is liye ki is se pahle aisá kabhi nahín húa. 8 Ham par wáwailá hai ! aise zabardast deotáon ke háth se ham ko kaun bacháega? yih wuhí deotá hai, jinhon ne Misrion ko biyábán men har qism kí balá se mára. 9 Ai Filistí, tum mazbút ho, aur mardánagi karo, táki tum 'Ibránion ke gulám na bano, jaise wuh tumháre bane : balki mardánagi karo, aur laro. 10 Aur Filistí lare, aur baní Isráíl ne shikast khái, aur har ek apne dere ko bhága : aur wahán niháyat barí khúnrezí hui, kyunki tis hazár Isráílí piyáde wahán khet áe. 11 Aur Khudá ká sandúq chhin gayá ; aur 'Elí ke donon beṭe Hufní aur Fínihas máre gaye. 12 Aur Binyamín ká ek ádmí lashkar men se daurkar apne kapre pháre aur sir par khák dále hue usí roz Sailá men pahunchá. 13 Aur jab wuh pahunchá, to 'Elí ráh ke kanáre kursí par baithá intizár kar rahá thá : kyunki us ká dil Khudá de sandúq ke liye kánp rahá thá. Aur jab us shakhs ne shahr men ákar májará sunáyá, to sára shahr chillá uṭha. 14 Aur 'Elí ne chilláne kí áwáz sunkar kahá, Is hullar kí áwáz ke kyá ma'ní hai? Aur us ádmí ne jaldí kí aur ákar 'Elí ko hál sunáyá. 15 Aur 'Elí aṭhánawe baras ká thá ; aur us kí ankhen rah gayí thin, aur use kuchh nahín sújhtá thá. 16 So us shakhs ne 'Elí se kahá, Main fauj men se áta hūn, aur main áj hi fauj ke bích se bhága hūn. Us ne kahá, Ai mere beṭe, kyá hál rahá? 17 Us khabar lánewále ne jawáb diya, Isráílí Filistion ke áge se bháge, aur logon men bhí barí khúnrezí hui, aur tere donon beṭe Hufní aur Fínihas bhí mar gaye, aur Khudá ká sandúq chhin gayá. 18 Jab us ne Khudá ke sandúq ká zikr kiyá, to wuh kursí par se pachhar khákar pháṭak ke kanáre girá, aur us kí gardan tūt gayí, aur wuh mar gayá ; kyunki wuh buddhá aur bhárá ádmí thá. Wuh chálís baras baní Isráíl ká qází rahá. 19 Aur us kí bahú, Fínihas kí bíwi peṭ se thí, aur us ke janne ká waqt nazdik thá : aur jab us ne yih khabar-eñ suní, ki Khudá ká sandúq

chhin gayá, aur us ká khusar aur khawind mar gaye, to wuh jhukkar jani, kyunki dard i zih us ke lag gayá thá. 20 Aur us ke marte waqt un 'auraton ne jo us ke pás kharí thin má kahá, Mat dar, kyunki tere betá húa hai. Par us ne jawáb na diyá, aur na kuchh tawajjuh ki. 21 Aur us ne us larke ká nám Yakbod rakkhá, aur kahne lagi, ki Hashmat Isráil se jati rahi; is liye ki Khudá ká sandúq chhin gayá thá aur us ká khusar aur khawind jate rahe the. 22 So us ne kahá, ki Hashmat Isráil se jati rahi, kyunki Khudá ká sandúq chhin gayá hai.

5 Aur Filistion ne KHUDAWAND ká sandúq chhin liya, aur wuh use Aban'azar se Ashdúd ko le gaye.

2 Aur Filistí Khudá ke sandúq ko lekar use Dajon ke ghar men láe, aur Dajon ke pás us ko rakkhá.

3 Aur Ashdúdi jab subh ko sawere uthé, to dekhá ki Dajon KHUDAWAND ke sandúq ke áge aundhe munh zamin par girá pará hai. Tab unhon ne Dajon ko lekar us ki jagah par phir khará kar diyá. 4 Phir wuh jo dusre din ki subh ko sawere uthé, to dekhá ki Dajon KHUDAWAND ke sandúq ke áge aundhe munh zamin par girá pará hai; aur Dajon ká sir aur us ki hatheliyan dahliz par kati parí thin; faqat Dajon ká dhar hi dhar rah gayá thá. 5 Is liye Dajon ke pujari aur jitne Dajon ke ghar men áte hain, áj tak Ashdúd men Dajon ki dahliz par pagw nahin rakhte.

6 Par KHUDAWAND ká háth Ashdúdiyon par bhari húa, aur wuh un ko halák karne laga, aur Ashdúd aur us ki nawahi ke logon ko giliyon se mará. 7 Aur Ashdúdiyon ne jab yih hal dekhá, to kahne lage, ki Isráil ke Khudá ká sandúq hamare sath na rahe; kyunki us ká háth buri tarah ham par aur hamare deotá Dajon par hai. 8 So unhon ne Filistion ke sab sardaron ko bulwákar apne han jama' kiya, aur kahne lage, Ham Isráil ke Khudá ke sandúq ko kyá karen? Unhon ne jawáb diyá, ki Isráil ke Khudá ká sandúq jat ko pahunchaya jae. So wuh Isráil ke Khudá ke sandúq ko wahan le gaye. 9 Aur jab wuh use le gaye, to yun húa, ki KHUDAWAND ká háth us shahr ke khilaf aisa uthá ki us

men bari bhari halchal mach gayi, aur us ne us shahr ke logon ko chhote se bare tak mará, aur un ke giliyan nikalne lagi. 10 Pas unhon ne Khudá ká sandúq 'Aqrún ko bhej diyá. Aur jun hi Khudá ká sandúq 'Aqrún men pahunchá, to 'Aqrúni chillane lage, ki Wuh Isráil ke Khudá ká sandúq ham men is liye lae hain, ki ham ko aur hamare logon ko marwa dalen. 11 So unhon ne Filistion ke sardaron ko bulwákar jama' kiya, aur kahne lage, ki Isráil ke Khudá ke sandúq ko rawana kar do, ki wuh phir apni jagah par jae, aur ham ko aur hamare logon ko mar dalne na pae: kyunki wahan sare shahr men maut ki halchal mach gayi thi, aur Khudá ká háth wahan nihayat bhari húa. 12 Aur jo log mare nahin, wuh giliyon ke mare pare rahe; aur shahr ki faryad asman tak pahunchi.

6 So KHUDAWAND ká sandúq sát mahine tak Filistion ke mulk men rahá. 2 Tab Filistion ne kahinon aur nujumion ko bulaya, aur kahá, ki Ham KHUDAWAND ke is sandúq ko kyá karen? ham ko batáo, ki ham kyá sath karke use us ki jagah bhejen? 3 Unhon ne kahá, ki Agar tum Isráil ke Khudá ke sandúq ko wapas bhejte ho, to use khali na bhejna: balki jurm ki qurbani us ke liye zarur hi sath karna: tab tum shifá paoge, aur tum ko ma'lum ho jaege, ki wuh tum se kis liye dastbardar nahin hotá. 4 Unhon ne puchhá, ki Wuh jurm ki qurbani jo ham us ko den kyá ho? Unhon ne jawáb diyá, ki Filistí sardaron ke shumár ke mutabiq sone ki panch giliyan, aur sone hi ke panch chuhian: kyunki tum sab aur tumhare sardar donon ek hi ázar men mubtalá hue. 5 So tum apni giliyon ki muraten, aur un chuhion ki muraten jo mulk ko kharab karti hain banáo; aur Isráil ke Khudá ki tamjid karo; shayad yun wuh tum par se, aur tumhare deotaron par se, aur tumhare mulk par se apna háth halká kar le. 6 Tum kyun apne dil ko sakht karte ho, jaise Misrion ne aur Fir'aun ne apne dil ko sakht kiya? jab us ne un ke darmiyan 'ajib kam kiye, to kyá unhon ne logon ko jane na diyá, aur kyá wuh chale na gaye? 7 Ab tum ek nayi gari

banáo, aur do dúdhwálí gáen, jin ke juá na lagá ho, lo, aur un gáeon ko gáři men joto, aur un ke bachchon ko ghar lautá láo. 8 Aur KHUDÁWAND ká sandúq lekar us gáři par rakkho; aur sone kí chízon ko jin ko tum jurm kí qurbání ke taur par sáth karoge, ek sandúqche men karke us ke pahlú men rakh do; aur use rawána kar do, ki chalá jáe. 9 Aur dekhte rahná, agar wuh apní kí sarhadd ke ráste Bait Shams ko jáe, to usí ne ham par yih balá e 'azím bhejí: aur agar nahín, to ham ján lenge, ki us ká háth ham par nahín chalá; balki yih hádisa jo ham par huá ittifáqí thá. 10 So un logon ne aisá hí kiya; aur do dúdhwálí gáen lekar un ko gáři men jotá, aur un ke bachchon ko ghar men band kar diya. 11 Aur KHUDÁWAND ke sandúq, aur sone kí chuhiyon, aur apní gíltiyon kí múraton ke sandúqche ko gáři par rakh diya. 12 Un gáeon ne Bait Shams ká sídhá rásta liya; wuh sarak hí sarak dakártí gayín, aur dahine yá báen háth na murín: aur Filistí sardár un ke píchhe píchhe Bait Shams kí sarhadd tak gaye. 13 Aur Bait Shams ke log wadí men gehún kí fasl kát rahe the: unhon ne jo ánkhen utháin to sandúq ko dekhá, aur dekhte hí khush ho gaye. 14 Aur gáři Bait-shamsí Yashú' ke khet men ákar wahán kharí ho gayí, jahán ek bará patthar thá: so unhon ne gáři kí lakriyon ko chírá, aur gáeon ko sokhtaní qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzráná. 15 Aur Lávion ne KHUDÁWAND ke sandúq ko aur us sandúqche ko jo us ke sáth thá, jis men sone kí chízen thín, niche utará, aur un ko us bare patthar par rakkhá: aur Bait Shams ke logon ne usí din KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbánián charháin aur zabíhe guzráne. 16 Jab un páñchon Filistí sardáron ne yih dekh liya, to wuh usí dín 'Aqrún ko laut gaye.

17 Sone kí gíltiyán jo Filistion ne jurm kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ko guzráin, wuh yih hain:— ek Ashdúd kí taraf se; ek Gazzah kí taraf se; ek Asqalon kí taraf se; ek Ját kí taraf se; aur ek 'Aqrún kí taraf se; 18 aur wuh sone kí chuhiyán, Filistion ke un páñchon sardáron ke shahron ke shumár

ke mutábíq thín, jo fasíldár shahron aur diháat ke málík us bare patthar tak the, jis par unhon ne KHUDÁWAND ke sandúq ko rakkhá thá jo áj ke dín tak Baitshamsí Yashú' ke khet men maujud hai. 19 Aur us ne Bait Shams ke logon ko mára, is liye ki unhon ne KHUDÁWAND ke sandúq ke andar jhánká thá; so us ne un ke pachás hazár aur sattar ádmí már dále: aur wahán ke logon ne mátam kiya, is liye ki KHUDÁWAND ne un logon ko barí marí se mára. 20 So Bait Shams ke log kahne lage, ki Kis kí majál hai, ki is KHUDÁWAND KHUDÁ e quddús ke áge khará ho? aur wuh hamare pás se kis kí taraf jáe? 21 Aur unhon ne Qaryat Ya'rím ke báshindon ke pás qásid aur kahlá bhejá, ki Filistí KHUDÁWAND ke sandúq ko wápas le áe hain; so tum áo, aur use apne hán

7 le jáo. 1 Tab Qaryat Ya'rím ke log áe, aur KHUDÁWAND ke sandúq ko lekar Abínadáb ke ghar men jo tle par hai láe, aur us ke bete Ilí'azar ko muqaddas kiya, ki wuh KHUDÁWAND ke sandúq kí nigah-bání kare.

2 Aur jis dín se sandúq Qaryat Ya'rím men rahá, tab se ek muddat ho gayí ya'ní bís baras guzre, aur Isráíl ká sára gharáná KHUDÁWAND ke píchhe nauhá kartá rahá. 3 Aur Samúel ne Isráíl ke sáre gharáne se kahá, ki Agar tum apne sáre dil se KHUDÁWAND kí taraf rujú' láte ho, to ajnabí deotáon aur 'Istárát ko apne bích se dúr karo, aur KHUDÁWAND ke liye apne dílon ko musta'idd karke faqat usí kí 'ibádat karo; aur wuh Filistion ke háth se tum ko rihái degá. 4 Tab baní Isráíl ne Ba'lím aur 'Istárát ko dúr kiya, aur faqat KHUDÁWAND kí 'ibádat karne lage.

5 Phir Samúel ne kahá, ki Sab Isráíl ko Misfáh men jama' karo, aur main tumháre liye KHUDÁWAND se du'á karúngá. 6 So wuh sab Misfáh men faráham hue, aur páni bharkar KHUDÁWAND ke áge undelá, aur us dín roza rakkhá, aur wahán kahne lage, ki Ham ne KHUDÁWAND ká gunáh kiya hai. Aur Samúel Misfáh men baní Isráíl kí 'adálat kartá thá. 7 Aur jab Filistion ne suná, ki baní Isráíl Misfáh men faráham hue hain, to un ke sardáron ne baní Isráíl par

charhái kī. Aur jab baní Isráíl ne yih suná, to wuh Filistion se dare. 8 Aur baní Isráíl ne Samúel se kahá, ki KHUDÁWAND hamáre Khudá ke huzúr hamáre liye faryád karná na chhór, táki wuh ham ko Filistion ke háth se bacháe. 9 Aur Samúel ne ek dúdh plá barra liyá, aur use púri sokhtaní qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzráná; aur Samúel baní Isráíl ke liye KHUDÁWAND ke huzúr faryád kartá rahá, aur KHUDÁWAND ne us kī suní. 10 Aur jis waqt Samúel us sokhtaní qurbání ko guzrán rahá thá, us waqt Filistí Isráílion se jang karne ko nazdik áe: lekin KHUDÁWAND Filistion ke úpar usí din barí karak ke sáth garjá, aur un ko ghabrá diyá, aur unhon ne Isráílion ke áge shikast khál. 11 Aur Isráíl ke logon ne Misfáh se nikalkar Filistion ko ragedá, aur Bait Karr ke niche tak unhen máрте chale gaye. 12 Tab Samúel ne ek patthar lekar use Misfáh aur Shen ke bích men nasb kiyá, aur us ká nám Aban'azar yih kahkar rakkhá, ki Yahán tak KHUDÁWAND ne hamárlí madad kī. 13 So Filistí maglúb hue, aur Isráíl kī sarhadd men phir na áe: aur Samúel kī zindagi bhar KHUDÁWAND ká háth Filistion ke khiláf rahá. 14 Aur 'Aqrún se Ját tak ke shahr jin ko Filistion ne Isráílion se le liyá thá, wuh phir Isráílion ke qabze men áe, aur Isráílion ne un kī nawáhi bhí Filistion ke háth se chhurái. Aur Isráílion aur Amorion men sulh thí. 15 Aur Samúel apní zindagi bhar Isráílion kī 'adálat kartá rahá. 16 Aur wuh sál ba sál Baitel aur Jiljál aur Misfáh men दौरa kartá, aur un sab maqámon men baní Isráíl kī 'adálat kartá thá. 17 Phir wuh Rámah ko laut áta, kyunki wahán us ká ghar thá, aur wahán Isráíl kī 'adálat kartá thá; aur wahín us ne KHUDÁWAND ke liye ek mazbah banáyá.

8 Jab Samúel buddhá ho gayá, to us ne apne beton ko Isráílion ke qází thahráyá. 2 Us ke pah-lauthe ká nám Yúel, aur us ke dúse bete ká nám Abiyáh thá: wuh donon Baírsaba' men qází the. 3 Par us ke bete us kī ráh par na chale, balki wuh nafa' ke lálach se shwat lete, aur insáf ká khún kar dete the.

4 Tab sab Isráílí buzurg jama' hokar Rámah men Samúel ke pás áe, 5 aur us se kahne lage, Dekh, tū za'if hai, aur tere bete terí ráh par nahín chalte: ab tū kisi ko hamára bádsháh muqarrar kar de jo áur qaumon kī tarah hamárlí 'adálat kare. 6 Lekin jab unhon ne kahá, ki Ham ko koi bádsháh de jo hamárlí 'adálat kare, to yih bát Samúel ko burí lagí, aur Samúel ne KHUDÁWAND se du'á kī. 7 Aur KHUDÁWAND ne Samúel se kahá, ki Jo kuchh yih log tujh se kahte hain, tū us ko mán; kyunki unhon ne terí nahín, balki merí hiqárat kī hai, ki main un ká bádsháh na rahún. 8 Jaise kám wuh us din se, jab se main un ko Misr se nikál láyá, áj tak karte áe hain, ki mujhe tark karke áur ma'búdon kī parastish karte rahe hain, waisá hi wuh tujh se karte hain. 9 So tū un kī bát mán; taubhi tū sanjídagi se un ko khúb jatá de, aur un ko batá bhí de, ki jo bádsháh un par saltanat karegá, us ká tariqa kaisá hogá.

10 Aur Samúel ne un logon ko jo us se bádsháh ke talib the KHUDÁWAND kī sab báten kah sunáin. 11 Aur us ne kahá, ki Jo bádsháh tum par saltanat karegá, us ká tariqa yih hogá, ki wuh tumháre beton ko lekar apne rathon ke liye aur apne risále men naukar rakkhegá, aur wuh us ke rathon ke áge áge daurenge. 12 Aur wuh un ko hazár hazár ke sardár aur pachás pachás ke jama'dár banáegá; aur ba'z se hal jutwáegá, aur fasl katwáegá, aur apne liye jang ke hathyár aur apne rathon ke sáz banwáegá; 13 aur tumhárlí betiyon ko lekar gandhin, aur báwarchin, aur nánpaz banáegá; 14 aur tumháre kheton, aur takistánon, aur zaitún ke bágon ko jo achchhe se achchhe honge lekar apne khidmatgáron ko 'atá karegá; 15 aur tumháre kheton aur angúrlí bágon ká daswán hissa lekar apne khojon aur khádimon ko degá; 16 aur tumháre naukar chákaron aur laundiyon, aur tumháre shakíl jawánon, aur tumháre gadhon ko lekar apne kám par lagáegá. 17 Aur wuh tumhárlí bher bakriyon ká bhí daswán hissa legá; so tum us ke gulám ban jáoge. 18 Aur tum us din us bádsháh ke sabab se jise tum ne apne liye chuná hogá, faryád karoge; par us din

KHUDÁWAND tum ko jawáb na degá. 19 Taubhí logon ne Samúel kí bát na suní, aur kahne lage, Nahín; ham to bádsháh cháhte hain jo hamáre úpar ho; 20 táki ham bhí áur sab qaumon kí mánind hon, aur hamára bádsháh hamáre 'adálat kare, aur hamáre áge áge chale, aur hamáre taraf se laráí kare. 21 Aur Samúel ne logon kí sab báten sunín, aur un ko KHUDÁWAND ke kánon tak pahuncháya. 22 Aur KHUDÁWAND ne Samúel ko farmáyá, Tú un kí bát mán aur un ke liye ek bádsháh muqarrar kar. Tab Samúel ne Isráíl ke logon se kahá, ki Tum sab apne apne shahr ko chale jáo.

9 Aur Binyamín ke qabíle ká ek shakhs thá, jis ká nám Qís, bin Abiel, bin Saror, bin Bakorat, bin Afík thá: wuh ek Binyamíní ká betá aur zabardast súrmá thá. 2 Us ká ek jawán aur khúbsúrat betá thá jis ká nám Sául thá; aur baní Isráíl ke darmiyán us se khúbsúrat koi shakhs na thá: wuh aisá qaddáwar thá, ki log us ke kandhe tak áte the. 3 Aur Sául ke báp Qís ke gadhe kho gaye. So Qís ne apne bete Sául se kahá, ki Naukaron men se ek ko apne sáth le, aur uthkar gadhon ko dhúndh lá. 4 So wuh Ifráím ke kohistání mulk aur Salísah kí sarzamín se hokar guzrá, par wuh un ko na mile. Tab wuh Sa'ím kí sarzamín men gaye, aur wuh wahán bhí na the; phir wuh Binyamínion ke mulk men áe, par un ko wahán bhí na páyá. 5 Jab wuh Súf ke mulk men pahunché, to Sául apne naukar se jo us ke sáth thá kahne lagá, A', ham laut jáen, tá na ho ki merá báp gadhon kí fikr chhorkar hamáre fikr karne lage. 6 Us ne us se kahá, Dekh, is shahr men ek mard í Khudá hai, jis kí barí 'ízzat hotí hai; jo kuchh wuh kahtá hai, wuh sab zarúr hí purá hotá hai; so ham udhar chalen, sháyad wuh ham ko batá de ki ham kidhar jáen. 7 Sául ne apne naukar se kahá, Lekin dekh, agar ham wahán chalen, to us shakhs ke liye kya lete jáen? rotíyán to hamáre toshadán kí ho chukín, aur koi chíz hamáre pás hai nahín jise ham us mard í Khudá kí nazr karen: hamáre pás hai kya? 8 Naukar ne Sául ko jawáb divá. Dekh, páo mísqál chándi

mere pás hai: usí ko main us mard í Khudá ko dúngá, táki wuh ham ko rásta batá de. 9 (Agle zamáne men Isráílion men jab koi shakhs Khudá se mashwara karne játá, to yih kahtá thá, ki A'ó, ham gaibbín ke pás chalen; kyúinki jis ko ab nabí kahte hain us ko pahle gaibbín kahte the.) 10 Tab Sául ne apne naukar se kahá, Tú ne kyá khúsb kahá: á, ham chalen. So wuh us shahr ko, jahán wuh mard í Khudá thá, chale. 11 Aur us shahr kí taraf tile par charhte hue un ko kai jawán larkiyán milín jo páni bharne játí thin; unhon ne un se púchhá, Kyá gaibbín yahán hai? 12 Unhon ne un ko jawáb diyá, Hán, hai; dekho, wuh tumhare sámné hí hai; so jaldí karo, kyúinki wuh áj hí shahr men áyá hai; is liye ki áj ke din únche maqám men logon kí taraf se qurbání hotí hai. 13 Júní hí tum shahr men dákhil hoge, wuh tum ko, peshtar us se kí wuh únche maqám men kháná kháne jáe, mílegá: kyúinki jab tak wuh na pahunché, log kháná nahín kháenge, is liye kí wuh qurbání ko barakat detá hai; us ke ba'd míhmán kháte hain. So ab tum charh jáo, kyúinki is waqt wuh tum ko mil jáegá. 14 So wuh shahr ko chale, aur shahr men dákhil hote hí dekhá, ki Samúel un ke sámné á rahá hai, táki wuh únche maqám ko jáe.

15 Aur KHUDÁWAND ne Sául ke áne se ek din peshtar Samúel par zahir kar diyá thá, ki 16 Kai isí waqt main ek shakhs ko Binyamín ke mulk se tere pás bhejunga; tú use masah karná, táki wuh merí qaum Isráíl ká peshwá ho, aur wuh mere logon ko Filistion ke háth se bacháegá; kyúinki main ne apne logon par nazar kí hai, is liye kí un kí faryád mere pás pahunchí hai. 17 So jab Samúel Sául se dochár huá, to KHUDÁWAND ne us se kahá, Dekh, yihí wuh shakhs hai, jis ká zikr main ne tujh se kiyá thá; yihí mere logon par hukumat karegá. 18 Phir Sául ne phátak par Samúel ke nazdík jákar us se kahá, ki Mujh ko zará batá de, ki gaibbín ká ghar kahán hai. 19 Samúel ne Sául ko jawáb diyá, ki Wuh gaibbín main hí hún: mere áge áge únche maqám ko já, kyúinki tum áj ke din mere sáth kháná kháoge; aur subh ko main

tujhe rukhsat karúnga, aur jo kuchh tere dil men hai sab tujhe batá dungá. 20 Aur tere gadhe jin ko khoe hue tén din hue un ká khayál mat kar; kyúinki wuh mil gaye. Aur Isráílíon men jo kuchh margúb i khátir hai, wuh kis ke liye hai? kyá wuh tere aur tere báp ke sáre gharáne ke liye nahín? 21 Sául ne jawáb diyá, Kyá main Binyamíní ya'ní Isráíl ke sab se chhóte qabíle ká nahín? aur kyá merá gharána Binyamín ke qabíle ke sab gharánon men sab se chhóta nahín? so tú mujh se aisí báten kyún kahtá hai? 22 Aur Samúel Sául aur us ke naukar ko mihmán-kháne men láyá, aur un ko mihmánon ke darmiyán jo kól tís ádmí the, sadr jagah men bitháyá. 23 Aur Samúel ne báwarchí se kahá, ki Wuh tukrá jo main ne tujhe diyá, jis ke báre men tujh se kahá thá, ki Ise apne pás rakh chhorná, le á. 24 Báwarchí ne wuh rán ma' us ke jo us par thá, uthákar Sául ke sámne rakh dí. Tab Samúel ne kahá, Yih dekh, jo rakh liyá gayá thá; use apne sámne rakhkar khá le; kyúinki wuh isí mu'aiyan waqt ke liye tere wáste rakhi rahí; kyúinki main ne kahá, ki Main ne in logon kí da'wat kí hai. So Sául ne us din Samúel ke sáth khána kháyá. 25 Aur jab wuh únche maqám se utarkar shahr men áe, to us ne Sául se ghar kí chhat par báten kín. 26 Aur wuh sawere uthé: aur aisá huá ki jab din cháhne lagá, to Samúel ne Sául ko phir ghar kí chhat par bulákar us se kahá, Uth, ki main tujhe rukhsat karún. So Sául uthá, aur wuh aur Samúel donon báhar nikal gaye. 27 Aur shahr ke sire ke utár par chalte chalte Samúel ne Sául se kahá, ki Apne naukar ko hukm kar ki wuh ham se áge barhe, (so wuh áge barh gayá;) par tú abhi khará rah, táki main tujhe Khudá kí bát sunáun. 1 Phir Samúel ne tel kí kuppi lí, aur us ke sir par undellí, aur use chumá, aur kahá, ki Kyá yihí bát nahín, ki KHUDÁWAND ne tujhe masah kiyá táki tú us kí mírás ká peshwá ho? 2 Jab tú áj mere pás se chalá jáegá, to Zilzah men, jo Binyamín kí sarrhadd men hai Rákhil kí gor ke pás, do shakhs tujhe milenge; aur wuh tujh se kahenge, ki Wuh gadhe jin ko tú dhúndhne gayá thá mil gaye:

aur dekh, ab terá báp gadhon kí taraf se befikr hokar tumháre liye fikrmand hai, aur kahtá hai, ki Main apne beté ke liye kyá karún? 3 Phir wahán se áge barhkar, jab tú Tabúr ke balút ke pás pahunchegá, to wahán tén shakhs jo Baitel ko Khudá ke pás játe hongé, tujhe milenge; ek to bakrí ke tén bachche, dúsrá roti ke tén girde aur tísrá mai ká ek mashkíza liye játá hogá. 4 Aur wuh tujhe salám karenge, aur roti ke do girde tujhe denge; tú un ko un ke háth se le lená. 5 Aur ba'd us ke tú Khudá ke pahár ko pahunchegá, jahán Filistíon kí chaukí hai; aur jab tú wahán shahr men dákhil hogá, to nabíon kí ek jamá'at jo únche maqám se utartí hogí tujhe milegi, aur un ke áge sitár, aur daf, aur bání, aur barbat hongé, aur wuh nubuwwat karte hongé. 6 Tab KHUDÁWAND kí ruh tujh par názil hogí, aur tú un ke sáth nubuwwat karne lagegá, aur badalkar aur hí ádmí ho jáegá. 7 So jab yih nishán tere áge áen, to phir jaisá mauqa' ho, waisá hí kám karná; kyúinki Khudá tere sáth hai. 8 Aur tú mujh se peshtar Jiljál ko jáná, aur dekh, main tere pás áungá, táki sokhtani qurbáníon karún, aur salámatí ke zabíhon ko zabh karún. Tú sáat din tak wahín rahná, jab tak main tere pás ákar tujhe batá na dun, ki tujh ko kyá karná hogá. 9 Aur aisá huá, ki júnhi us ne Samúel se rukhsat hokar píth pherí, Khudá ne use dúsrí tarah ká dil diyá: aur wuh sab nishán usí din wuqu' men áe. 10 Aur jab wuh udhar us pahár ke pás áe, to nabíon kí ek jamá'at us ko millí, aur Khudá kí ruh us par názil huí, aur wuh bhí un ke darmiyán nubuwwat karne lagá. 11 Aur aisá huá, ki jab us ke agle jánpahchánon ne yih dekhá, ki wuh nabíon ke darmiyán nubuwwat kar rahá hai, to wuh ek dúsré se kahne lage, Qís ke beté ko kyá ho gayá? Kyá Sául bhí nabíon men shámil hai? 12 Aur wahán ke ek ádmí ne jawáb diyá, ki Bhalá, un ká báp kaun hai? Tab hí se yih masal chali, Kyá Sául bhí nabíon men hai? 13 Aur jab wuh nubuwwat kar chuká, to únche maqám men áyá.

14 Wahán Sául ke chachá ne us se aur us ke naukar se kahá, Tum

kahān gaye the? Us ne kahā, Gadhe dhūndhne; aur jab ham ne dekhā ki wuh nahīn milte, to ham Samūel ke pās āe. 15 Phir Sāul ke chachā ne kahā, ki Mujh ko zarā batā to sahī, ki Samūel ne tum se kyā kyā kahā? 16 Sāul ne apne chachā se kahā, Us ne ham ko sáf sáf batā diyā, ki gadhe mil gaye; par saltanat kā mazmūn, jis kā zikr Samūel ne kiyā thā, na batāyā.

17 Aur Samūel ne logon ko Misfāh men KHUDĀWAND ke huzūr bulwāyā. 18 Aur us ne banī Isráil se kahā, ki KHUDĀWAND Isráil kā Khudā yūn farmatā hai, ki Main Isráil ko Misr se nikāl lāyā, aur main ne tum ko Misrion ke hāth se, aur sab saltanatōn ke hāth se jo tum par zulm kartī thīn rihāī dī. 19 Par tum ne āj apne Khudā ko jo tum ko tumhārī sab musibatōn aur taklīfōn se rihāī bakhshatā hai haqīr jānā; aur us se kahā, Hamāre liye ek bādshāh muqarrar kar. So ab tum qabīla qabīla hokar aur bazār bazār karke sab ke sab KHUDĀWAND ke āge hāzir ho. 20 Pās Samūel Isráil ke sab qabīlon ko nazdīk lāyā, aur qur'a Binyamīn ke qabīle ke nām par niklā. 21 Tab wuh Binyamīn ke qabīle ko khāndān khāndān karke nazdīk lāyā, to Matrion ke khāndān kā nām niklā, aur phir Qīs ke beṭe Sāul kā nām niklā: lekin jab unhon ne use dhūndhā, to wuh na milā. 22 So unhon ne KHUDĀWAND se phir pūchhā, Kyā yahan kisi aur ādmī ko bhī ānā hai? KHUDĀWAND ne jawāb diyā, Dekho, wuh asbāb ke bīch chhip gayā hai. 23 Tab wuh daure, aur us ko wahān se lāe: aur jab wuh logon ke darmiyān kharā huā, to aisā qaddāwar thā, ki log us ke kandhe tak āte the. 24 Aur Samūel ne un logon se kahā, Tum use dekhte ho jise KHUDĀWAND ne chun liyā, ki us ki mānind sab logon men ek bhī nahīn? Tab sab log lalkārkar bol uṭhe, ki Bādshāh jītā rahe!

25 Phir Samūel ne logon ko hukumat kā tarz batāyā, aur use kitāb men likhkar KHUDĀWAND ke huzūr rakh diyā. Us ke ba'd Samūel ne sab logon ko rukhsat kar diyā, ki apne apne ghar jāen. 26 Aur Sāul bhī Jibī'ah ko apne ghar gayā, aur logon kā ek jathā bhī jin ke dil ko Khudā ne ubhārā thā, us ke sāth ho liyā. 27 Par sharīron men se ba'z

kahne lage, ki Yih shakhs ham ko kis tarah bachāegā? So unhon ne us ki tahqīr ki, aur us ke liye nazrāne na lāe. Par wuh an sunī kar gayā.

11 Tab 'Ammonī Nāhas charhāī karke Yabīs Jilī'ād ke muqābil khaimazan huā, aur Yabīs ke sab logon ne Nāhas se kahā, Ham se 'ahd o paimān kar le, aur ham terī khidmat karenge. 2 Tab 'Ammonī Nāhas ne un ko jawāb diyā, ki Is shart par main tum se 'ahd karūngā, ki tum sab ki dahinī ānkh nikāl dālī jāe, aur main ise sab Isráilion ke liye zillat kā nishān thahrāūn. 3 Tab Yabīs ke buzurgon ne us se kahā, Ham ko sāt dīn ki muhlat de, tāki ham Isráil ki sab sarhaddon men qāsīd bhejen: tab agar hamārā himāyatī koī na mile, to ham tere pās nikal āenge. 4 Aur wuh qāsīd Sāul ke Jibī'ah men āe, aur unhon ne logon ko yih bāten kah sunāīn, aur sab log chillā chillākar rone lage. 5 Aur Sāul khet se bailon ke pīchhe pīchhe chalā atā thā; aur Sāul ne pūchhā, ki In logon ko kyā huā ki rote hain? Unhon ne Yabīs ke logon ki bāten use batāīn. 6 Jab Sāul ne yih bāten sunīn, to Khudā ki rūh us par nāzil hūī, aur us kā gussa nihāyat bharkā. 7 So us ne ek jorī bail lekar un ko ṭukre ṭukre katā aur qāsīdon ke hāth Isráil ki sab sarhaddon men bhej diyā, aur yih kahā, ki Jo koī ākar Sāul aur Samūel ke pīchhe na ho le, us ke bailon se aisā hī kiyā jāegā. Aur KHUDĀWAND kā khauf logon par chhā gayā, aur wuh yaktan hokar nikal āe. 8 Aur us ne un ko Bazaq men ginā; so banī Isráil tīn lākh, aur Yahūdāh ke mard tīs hazār the. 9 Aur unhon ne un qāsīdon se jo āe the kahā, ki Tum Yabīs Jilī'ād ke logon se yūn kahnā, ki Kal, dhūp tez hone ke waqt tak, tum rihāī pāoge. So qāsīdon ne jākar Yabīs ke logon ko khabar dī; aur wuh khush hue. 10 Tab ahlī Yabīs ne kahā, Kal ham tumhāre pās āenge, aur jo kuchh tum ko achchhā lage hamāre sāth karnā. 11 Aur dūsri subh ko Sāul ne logon ke tīn gol kiye; aur wuh rāt ke pīchhle pahar lashkar men ghuskar 'Ammonion ko qatl karne lage, yahan tak ki dīn bahut charh gayā: aur jo bach nikle, so aise tittar bittar ho gaye, ki do ādmī bhī kahīn

ek sáth na rahe. 12 Aur log Samúel se kahne lage, Kis ne yih kahá thá, ki Kyá Sául ham par hukúmat karegá? Un ádmíon ko láo, táki ham un ko qatl karen. 13 Sául ne kahá, A'j ke din hargiz koí mára nahín jáegá; is liye ki KHUDÁWAND ne Isráil ko áj ke din rihái dí hai.

14 Tab Samúel ne logon se kahá, A'ó, Jiljál ko chalen, táki wahán saltanat ko naye sire se qáim karen. 15 Tab sab log Jiljál ko gaye; aur wahín unhon ne KHUDÁWAND ke huzúr Sául ko bádsháh banáyá; phir unhon ne wahán KHUDÁWAND ke áge salámatí ke zabíhe zabh kiye; aur wahín Sául aur sab Isráilí mardon ne barí khushí manái.

12 Tab Samúel ne sab Isráilíon se kahá, Dekho, jo kuchh tum ne mujh se kahá main ne tumhári ek ek bát maní, aur ek bádsháh tumháre úpar thahráyá hai. 2 Aur ab dekho, yih bádsháh tumháre áge áge chaltá hai: main to budhá hún, aur merá sir safed ho gayá, aur dekho, mere bete tumháre sáth hain; main larakpan se áj tak tumháre sámne hí chaltá rahá hún. 3 Main házir hún; so tum KHUDÁWAND aur us ke mamsúh ke áge mere munh par batáo, ki main ne kis ká bail le liyá, yá kis ká gadhá liyá? main ne kis ká haqq mára, yá kis par zulm kiyá, yá kis ke háth se main ne rishwat lí, táki andhá ban jáün? batáo, aur yih main tum ko wápas kar dúngá. 4 Unhon ne jawáb diyá, Tú ne hamará haqq nahín mára, aur na ham par zulm kiyá, aur na tú ne kisi ke háth se kuchh liyá. 5 Tab us ne un se kahá, ki KHUDÁWAND tumhárá gawáh, aur us ká mamsúh áj ke din gawáh hai, ki mere pás tumhárá kuchh nahín niklá. Unhon ne kahá, Wuh gawáh hai. 6 Phir Samúel logon se kahne lagá, Wuh KHUDÁWAND hí hai jis ne Músá aur Hárún ko muqarrar kiyá aur tumháre bápádá ko mulk i Misr se nikál láyá. 7 So ab thahre raho, táki main KHUDÁWAND ke huzúr un sab nekíon ke बारे में jo KHUDÁWAND ne tum se aur tumháre bápádá se kí guftogú karün. 8 Jab Ya'qúb Misr में गया, aur tumháre bápádá ne KHUDÁWAND se faryád kí, to KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko bhejá, jinhon ne tum-

háre bápádá ko Misr se nikálkar is jagah basáyá. 9 Par wuh KHUDÁWAND apne Khudá ko bhúl gaye, so us ne un ko Hasúr kí fauj ke sipah-sálár Sísará ke háth, aur Filistíon ke háth, aur sháh i Moáb ke háth bech dálá, aur wuh un se lare. 10 Phir unhon ne KHUDÁWAND se faryád kí, aur kahá, ki Ham ne gunáh kiyá, is liye ki ham ne KHUDÁWAND ko chhorá, aur Ba'lím aur 'Istarát kí parastish kí: par ab tú ham ko ham-áre dushmanon ke háth se chhurá, to ham terí parastish karenge. 11 So KHUDÁWAND ne Yarubba'l, aur Bidán, aur Iftáh, aur Samúel ko bhejá, aur tum ko tumháre dushmanon ke háth se jo tumhári charon taraf the rihái dí; aur tum chain se rahne lage. 12 Aur jab tum ne dekhá, ki baní 'Ammon ká bádsháh Náhas tum par chah áyá, to tum ne mujh se kahá, ki Ham par koí bádsháh saltanat kare; hálánki KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumhárá bádsháh thá. 13 So ab us bádsháh ko dekho jise tum ne chun liyá, aur jis ke liye tum ne darkhwást kí thí: dekho, KHUDÁWAND ne tum par bádsháh muqarrar kar diyá hai. 14 Agar tum KHUDÁWAND se darté, aur us kí parastish karte, aur us kí bát mánte raho, aur KHUDÁWAND ke hukm se sarkashí na karo, aur tum aur wuh bádsháh bhí jo tum par saltanat kartá hai KHUDÁWAND apne Khudá ke pairau bane raho, to khair; 15 par agar tum KHUDÁWAND kí bát na máno balki KHUDÁWAND ke hukm se sarkashí karo; to KHUDÁWAND ká háth tumháre khiláf hogá, jaise wuh tumháre bápádá ke khiláf hotá thá. 16 So ab tum thahre raho, aur is bare kám ko dekho jise KHUDÁWAND tumhári ánkhon ke sámne karegá. 17 Kyá áj gehún káthe ká din nahín? Main KHUDÁWAND se 'arz karúngá, ki bádál garje, aur pání barse; aur tum ján loge, aur dekh bhí loge, ki tum ne KHUDÁWAND ke huzúr apne liye bádsháh mángne se kitní barí sharárat kí. 18 Chunánci Samúel ne KHUDÁWAND se 'arz kí; aur KHUDÁWAND kí taraf se usí din bádál garjá, aur pání barsá: tab sab log KHUDÁWAND aur Samúel se niháyat dar gaye. 19 Aur sab logon ne Samúel se kahá, kí Apne khádímon ke liye KHUDÁWAND apne Khudá

se du'á kar, ki ham mar na jāen : kyūnki ham ne apne sab gunāhon par yih sharārat bhī baṛhā dī hai, ki apne liye ek bādshāh māngā. 20 Samūel ne logon se kahā : Kḥauf na karo; yih sab sharārat to tum ne kī hai; taubhī KḤUDĀWAND kī pairawī se kanārakashī na karo, balki apne sāre dil se KḤUDĀWAND kī parastish karo. 21 Tum kanārakashī na karnā, warna bātil chizon kī pairawī karne lagoge, jo na fāida pahunchā. saktī na rihāī de saktī hai, is liye ki wuh sab bātil hai. 22 Kyūnki KḤUDĀWAND apne baṛe nām ke bā'is apne logon ko tark nahīn karegā : is liye ki KḤUDĀWAND ko yihī pasand āyā, ki tum ko apnī qaum banāe. 23 Ab rahā main; so Kḥudā na kare ki tumhāre liye du'ā māngne se bāz ākar KḤUDĀWAND kā gunahgār ṭahrun : balki main wuhī rah jo achchhī aur sīdhī hai tum ko batāungā : 24 faqat itnā ho, ki tum KḤUDĀWAND se ḍaro, aur apne sāre dil aur sachchāī se us kī 'ibādat karo; kyūnki socho ki us ne tumhāre liye kaise baṛe kām kiye hai. 25 Par agar tum ab bhī sharārat hī karte jāo, to tum aur tumhārā bādshāh donon ke donon nābūd kar diye jāoge.

13 SA'U'L tīs baras kī 'umr meṇ saltanat karne lagā, aur us se Isrāīlion par do baras saltanat kī. 2 Phir Sāul ne tīn hazār Isrāīlī mard apne liye chune; un meṇ se do hazār Mukmās meṇ aur Baitel ke pahār par Sāul ke sāth, aur ek hazār Binyamīn ke Jibī'ah meṇ Yūnatan ke sāth rahe : aur baqī logon ko us ne rukhsat kiyā, ki apne apne dere ko jāen. 3 Aur Yūnatan ne Filistion kī chaukī ke sipāhion ko jo Jibā' meṇ the qatl kar dālā; aur Filistion ne yih sunā. Aur Sāul ne sāre mulk meṇ narsingā phunkwākar kahlā bhejā, ki 'Ibrānī log sunen. 4 Aur sāre Isrāīl ne yih kahte sunā, ki Sāul ne Filistion kī chaukī ke sipāhī mār dāle, aur yih bhī ki Isrāīl se Filistion ko nafrat ho gayī hai. So log Sāul ke pīchhe chalkar Jiljāl meṇ jama' ho gaye.

5 Aur Filistī Isrāīlion se laṛne ko ikatthe hue; ya'nī tīs hazār rath aur chha hazār sawār, aur aise dher se log jaise samundar ke kanāre kī ret : so wuh chaṛh āe, aur Mukmās

meṇ Baitāwan ke mashriq kī taraf khaimazan hue. 6 Jab banī Isrāīl ne dekhā, ki wuh āfat meṇ mubtalā ho gaye, kyūnki log pareshān the, to wuh gāron, aur jhāriyon aur chaṭānon, aur gaṛhiyon, aur gaṛhon meṇ jā chhipe; 7 aur ba'z 'Ibrānī Yardan ke pār Jadd aur Jilī'ād ke 'ilāqe ko chale gaye. Par Sāul Jiljāl hī meṇ rahā, aur sab log kāmpte hue us ke pīchhe pīchhe rahe.

8 Aur wuh wahān sāt din Samūel ke muqarrara waqt ke mutābiq ṭahra rahā : par Samūel Jiljāl meṇ na āyā; aur log us ke pās se idhar udhar ho gaye. 9 Tab Sāul ne kahā, Sokhtanī qurbānī, aur salāmatī kī qurbānī ko mere pās lāo. So us ne sokhtanī qurbānī guzranī. 10 Aur jūnhī wuh sokhtanī qurbānī guzran chukā, to kyā dekhtā hai, ki Samūel ā pahunchā; aur Sāul us ke istiqbāl ko niklā, tāki use salām kare. 11 Samūel ne pūchhā, ki Tū ne kyā kiyā? Sāul ne jawāb diyā, ki Jab main ne dekhā, ki log mere pās se idhar udhar ho gaye, aur tū ṭahrae hue dinon ke andar nahīn āyā, aur Filistī Mukmās meṇ jama' ho gaye hai, 12 to main ne sochā, ki Filistī Jiljāl meṇ mujh par ā paṛenge, aur main ne KḤUDĀWAND ke karam ke liye ab tak du'ā bhī nahīn kī hai; is liye main ne majbūr hokar sokhtanī qurbānī guzranī. 13 Samūel ne Sāul se kahā, Tū ne bewuqūfī kī; tū ne KḤUDĀWAND apne Kḥudā ke hukm ko jo us ne tujhe diyā, nahīn mānā, warna KḤUDĀWAND terī saltanat banī Isrāīl meṇ hamesha tak qāim rakhtā. 14 Lekin ab terī saltanat qāim na rahegi; kyūnki KḤUDĀWAND ne ek shakhs ko jo us ke dil ke mutābiq hai, talāsh kar liyā hai, aur KḤUDĀWAND ne use apnī qaum kā peshwā ṭahrayā hai, is liye ki tū ne wuh bāt nahīn mānī jis kā hukm KḤUDĀWAND ne tujhe diyā thā.

15 Aur Samūel uthkar Jiljāl se Binyamīn ke Jibī'ah ko gayā. Tab Sāul ne un logon ko jo us ke sāth hāzir the ginā, aur wuh qarīban chha sau the. 16 Aur Sāul aur us kā betā Yūnatan, aur un ke sāth ke log, Binyamīn ke Jibā' meṇ rahe; lekin Filistī Mukmās meṇ khaimazan the. 17 Aur gāratgar, Filistion ke lashkar meṇ se, tīn gol hokar nikle : ek gol to Su'āl ke 'ilāqe ko 'Ufrāh kī rah se

gayá; 18 aur दूसरे gol ne Bait Haurun ki ráh lí; aur tísre gol ne us sárhadd ki ráh lí, jis ká rukh wádí e Zibo'im ki taraf dásht ke sámné hai.

19 Aur Isráíl ke sáre mulk men kahín luhár nahín miltá thá; kyúnki Filistíon ne kahá thá, ki 'Ibrání log apne liye talwáren aur bhále na banáne páen. 20 So sab Isráíli apní apní pháli aur bhále aur kulháre, aur kudál ko tez karne ke liye Filistíon ke pás játe the. 21 Par kudálon, aur pháliyon, aur kánton, aur kulháron ke liye, aur painon ke durust karne ke liye wuh retí rakhte the. 22 So laráí ke dín Sául aur Yúnatan ke sáth ke logon men se kisi ke háth men na to talwár thí, na bhála; lekin Sául aur us ke bete Yúnatan ke pás to yih the. 23 Aur Filistíon ki chauki ke sipáhi nikalkar Mukmás ki ghattí ko gaye.

14 Aur ek din aísá huá, ki Sául ke bete Yúnatan ne us jawán se jo us ká siláhbardár thá kahá, ki A', ham Filistíon ki chauki ko jo us taraf hai chalen. Par us ne apne báp ko na batáyá. 2 Aur Sául Jibi'ah ke níkas par us anár ke darakht ke níche jo Mujron men hai, muqím thá; aur qaríban chha sau ádmí us ke sáth the. 3 Aur Akhiyáh bin Akhítob jo Yakabod bin Fínihás bin 'Elí ká bhái aur Sailá men KHUDÁWAND ká káhin thá, afod pahine hue thá. Aur logon ko khabar na thí, ki Yúnatan chalá gayá hai. 4 Aur un ghátiyon ke bích jin se hokar Yúnatan Filistíon ki chauki ko jáná cháhtá thá, ek taraf ek barí nukílí chatán thí; aur दूसरी taraf bhí ek barí nukílí chatán thí: ek ká nám Bosis thá, दूसरी ká Sanah: 5 ek to shimál ki taraf, Mukmás ke muqábil, aur दूसरी junúb ki taraf Jiba' ke muqábil thí. 6 So Yúnatan ne us jawán se jo us ká siláhbardár thá, kahá, A', ham udhar un ná-makhtúnon ki chauki ko chalen; mumkin hai ki KHUDÁWAND hamará kám baná de, kyúnki KHUDÁWAND ke liye bahuton yá thoron ke zarí'e se bacháne ki qáid nahín. 7 Us ke siláhbardár ne us se kahá, Jo kuchh tere dil men hai so kar, aur udhar chal; main to terí marzí ke mutábíq tere sáth hun. 8 Tab Yúnatan ne kahá, Dekh, ham un logon ke pás is taraf jáenge, aur apne ko un ko

dikháenge. 9 Agar wuh ham se yih kahén, ki Hamáre áne tak thahro, to ham apní jagah chup chap khare rahenge, aur un ke pás nahín jáenge. 10 Par agar wuh yún kahén, ki Hamáre pás to áo; to ham charhí jáenge: kyúnki KHUDÁWAND ne un ko hamáre háth men kar diyá: aur yih hamáre liye nishán hogá. 11 Phir in donon ne apne ap ko Filistíon ki chauki ke sipáhiyon ko díkháyá, aur Filistí kahne lage, Dekho, yih 'Ibrání-un surákhon men se, jáhán wuh chhip gaye the, báhar nikle áte hain. 12 Aur chauki ke sipáhiyon ne Yúnatan aur us ke siláhbardár se kahá, Hamáre pás áo to sahí; ham tum ko ek chíz díkháen. So Yúnatan ne apne siláhbardár se kahá, Ab mere píchhe píchhe charhá chalá á; kyúnki KHUDÁWAND ne un ko Isráíl ke háth men kar diyá. 13 Aur Yúnatan apne háthon aur pánwon ke bal charh gayá, aur us ke píchhe píchhe us ká siláhbardár thá, aur wuh Yúnatan ke sámné girte gaye, aur us ká siláhbardár us ke píchhe píchhe un ko qatl kartá gayá. 14 Yih pahlí khúnrezí jo Yúnatan aur us ke siláhbardár ne kí, qaríban bís ádmíon ki thí jo koi ek bíghe zamín ki reghárlí men máre gaye. 15 Tab lashkar, aur maidán, aur sab logon men larzish hui: aur chauki ke sipáhi aur gáratgar bhí kánp gaye, aur zalzala áyá. So niháyat shadíd kapkapí hui. 16 Aur Sául ke nigah-bánon ne jo Binyamín ke Jibi'ah men the nazar ki, aur dekhá, ki bhí ghattí játi hai, aur log idhar udhar já rahe hain.

17 Tab Sául ne un logon se jo us ke sáth the kahá, Shumár karke dekho, ki ham men se kaun chalá gayá hai. So unhon ne shumár kiyá, to dekho Yúnatan aur us ká siláhbardár gáib the. 18 Aur Sául ne Akhiyáh se kahá, Khudá ká sandúq yáhn lá; kyúnki Khudá ká sandúq us waqt baní Isráíl ke sáth wahín thá. 19 Aur jab Sául káhin se báten kar rahá thá, to Filistíon ki lashkargáh men jo halchal mach gayí thí, wuh aur ziyáda ho gayí. Tab Sául ne káhin se kahá, ki Apná háth khénch le. 20 Aur Sául aur sab log jo us ke sáth the ek jagah jama' ho gaye, aur larne ko áe; aur dekhá, ki liar ek ki talwár apne hí sáthí par chal rahi

hai, aur sakht tahalka machá huá hai. 21 Aur wuh 'Ibrání bhí jo pahle kí tarah Filistíon ke sáth the aur cháron taraf se un ke sáth lashkar men áe the, phirkar un Isráilíon se mil gaye jo Sául aur Yúnatan ke hamráh the. 22 Isí tarah un sab Isráilí mardon ne bhí jo Ifráim ke kohistání mulk men chhip gaye the, yih sunkar kí Filistí bháge játe hain, laráí men á un ká píchhá kiyá. 23 So KHUDÁWAND ne us din Isráilíon ko riháí dí : aur laráí Baitáwan ke us pár tak pahunchí. 24 Aur Isráilí mard us din bare pareshán the : kyúnkí Sául ne logon ko qasam dekar yún kahá thá, ki Jab tak shám na ho, aur main apne dushmanon se badla na le lún, us waqt tak agar koí kuchh kháe to wuh mal'un ho. Is sabab se un logon men se kisi ne khána chakhhá tak na thá. 25 Aur sab log jangal men já pahunché ; aur wahán zamín par shahd thá. 26 Aur jab yih log us jangal men pahunch gaye, to dekhá, ki shahd tapak rahá hai : par koí apná háth apne munh tak nahín le gayá, is liye ki un ko qasam ká khauf thá. 27 Lekin Yúnatan ne apne báp ko un logon ko qasam dete nahín suná thá : so us ne apne háth ke 'asá ke sire ko shahd ke chhatte men bhúnká, aur apná háth apne munh se lagá liyá, aur us kí ánkhoñ men raushní áí. 28 Tab un logon men se ek ne us se kahá, ki Tere báp ne logon ko qasam dekar sakht takíd kí thí, aur kahá thá, ki Jo shakhs áj ke dín kuchh khána kháe, wuh mal'un ho. Aur log bedam se ho rahe the. 29 Tab Yúnatan ne kahá, ki Mere báp ne mulk ko dukh diyá hai. Dekho, merí ánkhoñ men zará sá shahd chakhne ke sabab se kaisí raushní áí ! 30 Kitná ziyáda achchhá hotá, agar sab log dushman kí lút men se jo un ko millí díl kholkar kháte? Kyúnkí abhí to Filistíon men koí barí khún-rezí bhí nahín huí hai. 31 Aur unhoñ ne us dín Mukmás se Aiyálon tak Filistíon ko mára : aur log bahut hí bedam ho gaye. 32 So wuh log lút par gire, aur bhej bakriyon, aur bailon, aur bachhron ko lekar un ko zamín par zabh kiyá, aur khún samet kháne lage. 33 Tab unhoñ ne Sául ko khabar dí, ki Dekh, log KHUDÁ-

WAND ká gunáh karte hain, ki khún samet khá rahe hain. Us ne kahá, Tum ne beílmání kí ; so ek bará patthar áj mere sámnne dhalká láo. 34 Phir Sául ne kahá, kí Logon ke darmiyán idhar udhar jákar un se kaho, ki Har shakhs apná bail, aur apní bhej yahán mere pás láe, aur yahín zabh kare, aur kháe, aur khún samet khákar KHUDÁWAND ká gunahgár na bane. Chunánchí us rát logon men se har shakhs apná bail wahín láyá, aur wahín zabh kiyá. 35 Aur Sául ne KHUDÁWAND ke liye ek mazbah banáyá : yih pahlá mazbah hai jo us ne KHUDÁWAND ke liye banáyá.

36 Phir Sául ne kahá, A'o, rát hí ko Filistíon ká píchhá karen, aur pau phatne tak un ko lúten, aur un men se ek mard ko bhí na chhoren. Unhoñ ne kahá, Jo kuchh tujhe achchhá lage so kar. Tab káhin ne kahá, ki A'o, ham yahán Khudá ke nazdík házir hon. 37 Aur Sául ne Khudá se mashwarat lí, ki Kyá main Filistíon ká píchhá karún? Kyá tú un ko Isráil ke háth men kar degá? Par us ne us dín use kuchh jawáb na diyá. 38 Tab Sául ne kahá, ki Tum sab jo logon ke sardár ho yahán nazdík áo, aur tahqíq karo, aur dekho, ki áj ke dín gunáh kyúñkar huá hai. 39 Kyúnkí KHUDÁWAND kí hayát kí qasam jo Isráil ko riháí detá hai, agar wuh mere beté Yúnatan hí ká gunáh ho, wuh zarúr mára jáegá. Par un sab logon men se kisi ádmí ne us ko jawáb na diyá. 40 Tab us ne sab Isráilíon se kahá, Tum sab ke sab ek taraf ho jáo, aur main aur merá betá Yúnatan dúsrí taraf ho jáenge. Logon ne Sául se kahá, Jo tú munásib jáne so kar. 41 Tab Sául ne KHUDÁWAND Isráil ke Khudá se kahá, Haqq ko zahir kar de. So chitthí Yúnatan aur Sául ke nám par niklí, aur log bach gaye. 42 Tab Sául ne kahá, ki Mere aur mere beté Yúnatan ke nám par qur'a dálo. Tab Yúnatan pakrá gayá. 43 Aur Sául ne Yúnatan se kahá, Mujhe batá ki tú ne kyá kiyá hai? Yúnatan ne use batáyá, ki Main ne beshakk apne háth ke 'asá ke sire se zará sá shahd chakhhá thá, so dekh, mujhe marná hogá. 44 Sául ne kahá, Khudá aisá hí, balki is se bhí ziyáda kare ; kyúnkí, áj Yúnatan, tú zarúr mára

jāegā. 45 Tab logon ne Sāul se kahā, Kyā Yūnatan mārā jāe jis ne Isráil ko aisā barā chhutkārā diyā hai? Aisā na hogā: KHUDĀWAND kī hayāt kī qasam hai, ki us ke sir kā ek bāl bhī zamīn par girne nahīn pāegā, kyūnki us ne āj Khudā ke sāth hokar kām kiyā hai. So logon ne Yūnatan ko bachā liyā, aur wuh mārā na gayā. 46 Aur Sāul Filistīon kā pīchhā chhokar laut gayā: aur Filistī apne maqām ko chale gaye.

47 Jab Sāul banī Isráil par saltanat karne lagā, to wuh har taraf apne dushmanon ya'nī Moáb, aur banī 'Ammon, aur Adom, aur Zobāh ke bādshāhon, aur Filistīon se larā, aur wuh, jis jis taraf rujū' hotā, un kā burā hāl kartā thā. 48 Aur us ne bahāduri karke 'Amālīqīon ko mārā, aur Isráilīon ko un ke hāth se chhurāyā jo un ko lūtte the.

49 Sāul ke betē Yūnatan, aur Iswī, aur Malkīshua' the; aur us kī donon betiyon ke nām yih the; barī kā nām Mīrab, aur chhotī kā nām Mīkal thā. 50 Aur Sāul kī bīwi kā nām Akhīnū'am thā jo Akhīma'z kī betī thī: aur us kī fauj ke sardār kā nām Abīnayīr thā jo Sāul ke chachā Naiyir kā betā thā. 51 Aur Sāul ke bāp kā nām Qīs thā; aur Abīnayīr kā bāp Naiyir Abīel kā betā thā.

52 Aur Sāul kī zindagī bhar Filistīon se sakht jang rahī; so jab Sāul kisī zorāwar mard yā sūrmā ko dekhtā thā, to use apne pās rakh letā thā.

15 Aur Samūel ne Sāul se kahā, ki KHUDĀWAND ne mujhe bhejā hai ki main tujhe masah karūn, tāki tū us kī qaum Isráil kā bādshāh ho: so ab tū KHUDĀWAND kī bāteṅ sun. 2 RABB u'l afwāj yūn farmātā hai, ki Mujhe is kā khayāl hai, ki 'Amālīq ne Isráil se kyā kiyā, aur jab yih Mīsr se nikal āe, to wuh rāh meṅ un kā mukhālīf hokar āyā. 3 So ab tū jā, aur 'Amālīq ko mār, aur jo kuchh un kā hai sab ko bi'l-kull nābūd kar de, aur un par rahm mat kar; balki mard aur 'aurat, nannhe bachche aur shīrkhwār, gāe bail aur bheṅ bakriyān, ūṅṅ aur gadhe sab ko qatl kar dāl.

4 Chunānchi Sāul ne logon ko jama' kiyā, aur Talāim meṅ un ko gīnā; so wuh do lākh piyāde, aur Yahūdāh ke das hazār mard the. 5 Aur Sāul 'Amālīq ke shahr ko āyā, aur wādī

ke bīch ghāt lagākar baithā. 6 Aur Sāul ne Qīnīon se kahā, ki Tum chal do; 'Amālīqīon ke bīch se nikal jāo, tā na ho ki main tum ko un ke sāth halāk kar dālūn is liye ki tum sab Isráilīon se jab wuh Mīsr se nikal āe, mihr ke sāth pesh āe. So Qīnī 'Amālīqīon meṅ se nikal gaye. 7 Aur Sāul ne 'Amālīqīon ko Hawīlah se Shor tak jo Mīsr ke sāmne hai mārā: 8 aur 'Amālīqīon ke bādshāh Ajāj ko jītā pakrā, aur sab logon ko talwār kī dhār se nest kar diyā. 9 Lekin Sāul ne aur un logon ne Ajāj ko, aur achchhī achchhī bheṅ bakriyon, gāe bailon, aur motē motē bachchon, aur barron ko, aur jo kuchh achchhā thā, use jītā rakkhā, aur un ko nest karnā na chāhā; lekin unhon ne har ek chīz ko jo naqīs aur nikammī thī nest kar diyā.

10 Tab KHUDĀWAND kā kalām Samūel ko pahunchā, kī 11 Mujhe afsos hai, ki main ne Sāul ko bādshāh hone ke liye muqarrar kiyā; kyūnki wuh merī pairawī se phir gayā hai, aur us ne mere hukm nahīn māne. Pas Samūel kā gussa bharkā, aur wuh sārī rāt KHUDĀWAND se faryād kartā rahā. 12 Aur Samūel sawere ūthā, ki subh ko Sāul se mulāqāt kare: aur Samūel ko khabar milī ki Sāul Karmil ko āyā thā, aur us ne apne liye yādgār kharī kī, aur phirkar guzartā huā Jiljāl ko chalā gayā hai. 13 Phir Samūel Sāul ke pās gayā, aur Sāul ne us se kahā, Tū KHUDĀWAND kī taraf se mubārak ho! Main ne KHUDĀWAND ke hukm par 'amal kiyā. 14 Samūel ne kahā, Phir yih bheṅ bakriyon kā mimiyānā, aur gāe bailon kā bambānā kaisā hai, jo main suntā hūn? 15 Sāul ne kahā, kī Yih log un ko 'Amālīqīon ke hān se le āe hain; is liye ki logon ne achchhī achchhī bheṅ bakriyon aur gāe bailon ko jītā rakkhā, tāki un ko KHUDĀWAND tere Khudā ke liye zabh karen; aur bāqī sab ko to ham ne nest kar diyā. 16 Tab Samūel ne Sāul se kahā, Thahr jā, aur jo kuchh KHUDĀWAND ne āj kī rāt mujh se kahā hai, wuh main tujhe batāūngā. Us ne kahā, Batāiye. 17 Samūel ne kahā, Go tū apnī hī nazar meṅ haqīr thā, taubhī kyā tū banī Isráil ke qabīlon kā sardār na banāyā gayā? Aur KHUDĀWAND ne tujhe masah kiyā tāki tū banī

Isráíl ká bádsháh ho. 18 Aur KHUDÁWAND ne tujhe safar par bhejá, aur kahá, ki Já, aur gunahgár 'Amáliqíon ko nest kar, aur jab tak wuh faná na ho jáen un se lartá rah. 19 Pas tú ne KHUDÁWAND kí bát kyún na mání, balkí lút par tútakar wuh kám kar guzrá jo KHUDÁWAND kí nazar men burá hai? 20 Sául ne Samúel se kahá, Main ne to KHUDÁWAND ká hukm máná, aur jis ráh par KHUDÁWAND ne mujhe bhejá chalá, aur 'Amáliq ke bádsháh Ajáj ko le áyá hún, aur 'Amáliqíon ko nest kar diya. 21 Par log lút ke mál men se bher bakriyon aur gáe bail, ya'ní achchhí achchhí chizen, jín ko nest karná thá, le áe táki Jiljál men KHUDÁWAND tere Khudá ke huzúr qurbáni karen. 22 Samúel ne kahá, Kyá KHUDÁWAND sokhtaní qurbániyon aur zabíh-on se itná hí khush hotá hai, jítná is bát se ki KHUDÁWAND ká hukm máná jáe? Dekh, farmánbardári qurbáni se, aur bát mánní mendhón kí charbí se bihtar hai. 23 Kyúnki bagáwat aur jádúgarí barábar hain, aur sarkashí aisi hí hai jaisí muraton aur buton kí parastish; so chúnki tú ne KHUDÁWAND ke hukm ko radd kiyá hai, is liye us ne bhí tujhe radd kiyá hai, ki bádsháhí na rahe. 24 Sául ne Samúel se kahá, Main ne gunáh kiyá, ki main ne KHUDÁWAND ke farmán ko aur terí báton ko tál diya hai; kyúnki main logon se dará, aur un kí bát suní. 25 So ab main terí minnat kartá hún, ki merá gunáh bakhsh de, aur mere sáth laut chal táki main KHUDÁWAND ko síjda karún. 26 Samúel ne Sául se kahá, Main tere sáth nahín lautúngá, kyúnki tú ne KHUDÁWAND ke kalám ko radd kiyá hai, aur KHUDÁWAND ne tujhe radd kiyá, ki Isráíl ká bádsháh na rahe. 27 Aur jaise hí Samúel jáne ko murá, Sául ne us ke jubbe ká dáman pakar liya, aur wuh chák ho gaya. 28 Tab Samúel ne us se kahá, KHUDÁWAND ne Isráíl kí bádsháhí tujh se áj hí chák karke chhin lí, aur tere ek parausi ko jo tujh se bihtar hai de dí hai. 29 Aur jo Isráíl kí Quwwat hai, wuh na to jhúth boltá, aur na pachhtátá hai, kyúnki wuh insán nahín hai, ki pachhtáe. 30 Us ne kahá, Main ne gunáh to kiyá hai, taubhí merí qaum ke buzurgon aur Isráíl ke áge merí 'izzat kar, aur

mere sáth laut chal, táki main KHUDÁWAND tere Khudá ko síjda karún. 31 Tab Samúel lautkar Sául ke píchhe ho liya; aur Sául ne KHUDÁWAND ko síjda kiyá.

32 Tab Samúel ne kahá, ki 'Amáliqíon ke bádsháh Ajáj ko yahán mere pás láo. So Ajáj khushí khushí us ke pás áyá. Aur Ajáj kahne lagá, Fí'lhaqíqat maut kí talkhí guzar gayí. 33 Samúel ne kahá, Jaise terí talwár ne 'auraton ko beaulád kiyá, waise hí terí mán 'auraton men beaulád hogí. Aur Samúel ne Ajáj ko Jiljál men KHUDÁWAND ke huzúr tukre tukre kiyá.

34 Aur Samúel Rámah ko chalá gaya; aur Sául apne ghar Sául ke Jibí'ah ko gaya. 35 Aur Samúel apne marte dam tak Sául ko phir dekhne na gaya; kyúnki Samúel Sául ke liye gam khátá rahá: aur KHUDÁWAND Sául ko baní Isráíl ká bádsháh karke malúl huá.

16

Aur KHUDÁWAND ne Samúel se kahá, Tú kab tak Sául ke liye gam khátá rahegá, jis hál ki main ne use baní Isráíl ká bádsháh hone se radd kar diya hai? tú apne síng men tel bhar, aur já; main tujhe Baitlahmí Yassí ke pás bhejtá hún: kyúnki main ne us ke beton men se ek ko apní taraf se bádsháh chuná hai. 2 Samúel ne kahá, Main kyúnkar jáún? Agar Sául sun legá, to mujhe már hí dálegá. KHUDÁWAND ne kahá, Ek bachhiya apne sáth le já, aur kahná ki Main KHUDÁWAND ke liye qurbáni karne ko áyá hún. 3 Aur Yassí ko qurbáni kí da'wat dená; phir main tujhe batá dúngá, ki tujhe kyá karná hai; aur usí ko jis ká nám main tujhe batáún, mere liye masah karná. 4 Aur Samúel ne wuhí jo KHUDÁWAND ne kahá thá kiyá, aur Baitlahm men áyá. Tab shahr ke buzurg kánphe hue us se milne ko gaye, aur kahne lage, Tú sulh ke khayál se áyá hai? 5 Us ne kahá, Sulh ke khayál se. Main KHUDÁWAND ke liye qurbáni charhá-ne áyá hún: tum apne ap ko pák sáf karo, aur mere sáth qurbáni ke liye áo. Aur us ne Yassí ko aur us ke beton ko pák kiyá, aur un ko qurbáni kí da'wat dí. 6 Jab wuh áe, to wuh Ilíáb ko dekhkar kahne lagá, Yaqínan KHUDÁWAND ká mam-súh us ke áge hai. 7 Par KHUDÁ-

WAND ne Samúel se kahá, kí Tú us ke chihre, aur us ke qadd kí balandí ko ná dekh, is liye kí main ne use ná-pasand kiyá hai; kyúñki KHUDÁWAND insán kí máhind nazar nahín kartá, is liye kí insán zahirí sūrat ko dekhtá hai, par KHUDÁWAND díl par nazar kartá hai. 8 Tab Yassí ne Abínadáb ko buláyá, aur use Samúel ke sámnē se nikálá. Us ne kahá, KHUDÁWAND ne is ko bhí nahín chuná. 9 Phir Yassí ne Sammah ko áge kiyá. Us ne kahá, KHUDÁWAND ne is ko bhí nahín chuná. 10 Aur Yassí ne apne sāt beṭon ko Samúel ke sámnē se nikálá. Aur Samúel ne Yassí se kahá, kí KHUDÁWAND ne in ko nahín chuná hai. 11 Phir Samúel ne Yassí se pūchhá, Kyá tere sab larke yihí haiñ? Us ne kahá, Sab se chhoṭá abhí rah gayá; wuh bheṛ bakriyāñ charátá hai. Samúel ne Yassí se kahá, Use bulá bhej; kyúñki jab tak wuh yahán na á jae, ham nahín baithenge. 12 So wuh use bulwákar andar láyá. Wuh surkhrang, aur khúbsúrat, aur hasín thá. Aur KHUDÁWAND ne farmáyá, Uṭh, aur use masah kar; kyúñki wuh yihí hai. 13 Tab Samúel ne tel ká síng liyá, aur use us ke bháiyon ke darmiyán masah kiyá: aur KHUDÁWAND kí rúh us díñ se áge ko Dáúd par názil hotí rahí. Phir Samúel uṭhkar Rámah ko chalá gayá.

14 Aur KHUDÁWAND kí rúh Sául se judá ho gayí, aur KHUDÁWAND kí taraf se ek burí rúh use satāne lagi. 15 Aur Sául ke mulázimon ne us se kahá, Dekh, ab ek burí rúh KHUDÁ kí taraf se tujhe satátí hai. 16 So hamará málik ab apne khádímon ko jo us ke sámnē haiñ, hukm de kí wuh ek aise shakhs ko talásh kar laen jo barbat bajāne men ustád ho: aur jab jab KHUDÁ kí taraf se yih burí rúh tujh par charhe, wuh apne háth se bajae, aur tú bahál ho jae. 17 Sául ne apne khádímon se kahá, Khair, ek achchhá bajānewálá mere liye dhúndho, aur use mere pás láo. 18 Tab jawánon men se ek yún bol uṭhá, kí Dekh, main ne Baitlahm ke Yassí ke ek bete ko dekhá, jo bajāne men ustád aur zabardast sūrmá aur jangí mard aur guftogú men sáhib í tamíz, aur khúbsúrat ádmí hai, aur KHUDÁWAND us ke sáth hai. 19 Pas Sául ne Yassí ke pas qásíd rawána

kiye aur kahlá bhejá, kí Apne bete Dáúd ko jo bheṛ bakriyon ke sáth rahtá hai mere pás bhej de. 20 Tab Yassí ne ek gadhá, jis par rotíyāñ ladí thin, aur mai ká ek mashkíza aur bakrí ká ek bachcha lekar apne bete Dáúd ke háth Sául ke pás bhejá. 21 Aur Dáúd Sául ke pás ákar us ke sámnē khará huá; aur Sául us se mahabbat karne lagá, aur wuh us ká siláhbardár ho gayá. 22 Aur Sául ne Yassí ko kahlá bhejá, kí Dáúd ko mere huzúr rahne de, kyúñki wuh merá manzúr í nazar huá hai. 23 So jab wuh burí rúh KHUDÁ kí taraf se Sául par charhtí thí, to Dáúd barbat lekar háth se bajátá thá; aur Sául ko ráhat hotí, aur wuh bahál ho játá thá, aur wuh burí rúh us par se utar játí thí.

17 Phir Filistíon ne jang ke liye apní faujen jama' kíñ, aur Yahúdáh ke shahr Shokah men faráham hue, aur Shokah aur 'Azíqah ke darmiyán Afasdamím men khaimazan hue. 2 Aur Sául aur Isráil ke logon ne jama' hokar Ailah kí wadí men dere dále, aur larái ke liye Filistíon ke muqábil saffarái kí. 3 Aur ek taraf ke pahár par Filistí aur dúsrí taraf ke pahár par baní Isráil khare hue, aur in donon ke darmiyán wadí thí. 4 Aur Filistíon ke lashkar se ek pahlawán niklá, jis ká nám Játí Joliat thá: us ká qadd chha háth aur ek bálisht thá; 5 aur us ke sir par pítal ká khod thá, aur wuh pítal hí kí zirah pahine hue thá jo tol men pāñch hazár pítal kí misqál ke barábar thí. 6 Aur us kí tångon par pítal ke do sáqposh the, aur us ke donon shānon ke darmiyán pítal kí barchhí thí. 7 Aur us ke bhāle kí chhar aisi thí, jaise julāhe ká shahtír; aur us ke neze ká phal chha sau misqál lohe ká thá; aur ek shakhs sipar liye hue us ke áge áge chaltá thá. 8 Wuh khará huá, aur Isráil ke lashkaron ko pukárkar un se kahne lagá, kí Tum ne ákar jang ke liye kyún saffarái kí? kyá main Filistí nahín, aur tum Sául ke khádím nahín? so apne liye kíśí shakhs ko chuno jo mere pás utar ae. 9 Agar wuh mujh se lar sake, aur mujhe qatl kar dále, to ham tumháre khádím ho jáenge; par agar main us par gálib aün, aur

use qatl kar dālūn, to tum hamāre khādīm ho jānā, aur hamārī khidmat karnā. 10 Phir us Filistī ne kahā, ki Main āj ke din Isrāīlī faujon kī fazihat kartā hūn; koī mard nikālo, tāki ham laṛen. 11 Jab Sāul aur sab Isrāīlīon ne us Filistī kī baten sunīn, to hīrāsān hue, aur nihāyat dar gaye.

12 Aur Dāūd Baitlahm i Yahūdāh ke us Ifrātī mard kā beṭā thā, jis kā nām Yassī thā; us ke āṭh beṭe the: aur wuh āp Sāul ke zamāne ke logon ke darmiyān buddhā aur 'umrasīda thā. 13 Aur Yassī ke tīn bāre beṭe Sāul ke pīchhe pīchhe jang men gaye the; aur us ke tīnon beṭon ke nām jo jang men gaye the, yih the: Ilāb jo pahlauṭhā thā; dūsrā Abīnadāb, aur tīsrā Sammah. 14 Aur Dāūd sab se chhoṭā thā: aur tīnon bāre beṭe Sāul ke pīchhe pīchhe the. 15 Aur Dāūd Baitlahm men apne bāp kī bheṛ bakriyān charāne ko Sāul ke pās se āyā jāyā kartā thā. 16 Aur wuh Filistī subh aur shām nazdīk ātā, aur chālīs din tak nikalkar ātā rahā.

17 Aur Yassī ne apne beṭe Dāūd se kahā, ki Is bhūne anāj men se ek aīfah, aur yih das roṭiyān apne bhāiyon ke liye lekar in ko jald lashkargāh men apne bhāiyon ke pās pahunchā de; 18 aur un ke hazārī sardār ke pās panīr kī yih das ṭikkīyān le jā: aur dekh, ki tere bhāiyon kā kyā hāl hai, aur un kī kuchh nishānī le ā. 19 Aur Sāul, aur wuh bhāī aur sab Isrāīlī mard, Ailah kī wādī men Filistīon se laṛ rahe the. 20 Aur Dāūd subh ko sawere uṭhā, aur bheṛ bakriyon ko ek nigahbān ke pās chhoṛkar Yassī ke hukm ke mutābiq sab kuchh lekar rawāna huā; aur jab wuh lashkar jo laṛne jā rahā thā, jang ke liye lalkār rahā thā, us waqt wuh chhakron ke parāomen pahunchā. 21 Aur Isrāīlīon aur Filistīon ne apne apne lashkar ko āmne sāmne karke saffārāī kī. 22 Aur Dāūd apnā sāmān asbāb ke nigahbān ke hāth men chhoṛkar āp lashkar men daṛ gayā, aur jākar apne bhāiyon se khair o 'āfiyat pūchhī. 23 Aur wuh un se bāten kartā hī thā, ki dekho, wuh pahlawān Jāt kā Filistī jis kā nām Joliyat thā, Filistī saffon men se niklā: aur us ne phir waisī hī bāton kahīn, aur Dāūd ne un ko sunā. 24 Aur sab Isrāīlī mard us shakhs

ko dekhkar us ke sāmne se bhāge, aur bahut dar gaye. 25 Tab Isrāīlī mard yūn kahne lage, Tum is ādmī ko jo niklā hai dekhte ho? Yaṣīnan yih Isrāīl kī fazihat karne ko āyā hai: so jo koī us ko mār dāle, use bādshāh bārī daulat se nihāl karegā, aur apnī beṭī use biyāh degā, aur us ke bāp ke gharāne ko Isrāīl ke darmiyān āzād kar degā. 26 Aur Dāūd ne un logon se jo us ke pās khare the pūchhā, ki Jo shakhs is Filistī ko mārkar yih nang Isrāīl se dūr kare, us se kyā sulūk kiyā jāegā? kyūnki yih nāmakhtūn Filistī hotā kaun hai, ki wuh zinda Khudā kī faujon kī fazihat kare? 27 Aur logon ne use yihī jawāb diyā, ki Us shakhs se jo use mār dāle yih yih sulūk kiyā jāegā.

28 Aur us ke sab se bāre bhāī Ilāb ne us kī bāton ko jo wuh logon se kartā thā sunā; aur Ilāb kā gussa Dāūd par bhaṛkā, aur wuh kahne lagā, Tū yahān kyūn āyā hai, aur wuh thoṛī sī bheṛ bakriyān tū ne jangal men kis ke pās chhoṛīn? Main tere ghamand aur tere dil kī sharārat se wāqīf hūn; tū laṛāī dekhne āyā hai. 29 Dāūd ne kahā, Main ne ab kyā kiyā? Kyā bāt hī nahīn ho rahī hai? 30 Aur wuh us ke pās se phirkar dūse kī taraf gayā, aur waisī hī bāten karne lagā; aur logon ne use phir pahle kī tarah jawāb diyā. 31 Aur jab wuh bāten jo Dāūd ne kahīn sunne men āīn, to unhon ne Sāul ke āge un kā charchā kiyā, aur us ne use bulā bhejā. 32 Aur Dāūd ne Sāul se kahā, ki Us shakhs ke sabab se kisī kā dil na ghabrae; terā khādīm jākar us Filistī se laṛegā. 33 Sāul ne Dāūd se kahā, ki Tū is qābil nahīn, ki us Filistī se laṛne ko us ke sāmne jāe, kyūnki tū mahz laṛkā hai, aur wuh apne bachpan se jangī mard hai. 34 Tab Dāūd ne Sāul ko jawāb diyā, ki Terā khādīm apne bāp kī bheṛ bakriyān charātā thā, aur jab kabhī koī sher yā rīchh ākar jhund men se koī barra uṭhā le jātā, 35 to main us ke pīchhe pīchhe jākar use mārta aur use us ke munh se chhurā lātā thā; aur jab wuh mujh par jhapattā, to main us kī dāṛhī pakarkar use mārta aur halāk kar detā thā. 36 Tere khādīm ne sher aur rīchh donon ko jān se mārā: so yih nāmakhtūn

Filistí un men se ek kí mánind hogá, is liye kí us ne zinda Khudá kí faujon kí fazíhat kí hai. 37 Phir Dáúd ne kahá, kí KHUDÁWAND ne mujhe sher aur ríchh ke panje se bacháya, wuhí mujh ko is Filistí ke háth se bacháegá. Sául ne Dáúd se kahá, Já, KHUDÁWAND tere sáth rahe. 38 Tab Sául ne apne kapre Dáúd ko pahináe, aur pítal ká khod us ke sir par rakkhá, aur use zirah bhí pahináí. 39 Aur Dáúd ne us kí talwár apne kapron par kas lí, aur chalne kí koshish kí; kyúnci us ne in ko ázmáyá nahín thá. Tab Dáúd ne Sául se kahá, Main in ko pahinkar chal nahín saktá; kyúnci main ne in ko ázmáyá nahín hai; so Dáúd ne un sab ko utár diyá. 40 Aur us ne apní láthí apne háth men lí, aur us nále se pánci chikne chikne patthar apne wáste chunkar un ko charwáhe ke thaile men jo us ke pás thá, ya'ní jhole men, dál liyá; aur us ká falákh-un us ke háth men thá: phir wuh us Filistí ke nazdík chalá. 41 Aur wuh Filistí barhá, aur Dáúd ke nazdík áyá; aur us ke áge áge us ká siparbardár thá. 42 Aur jab us Filistí ne idhar udhar nigáh kí, aur Dáúd ko dekhá, to use náchíz jáná; kyúnci wuh mahz larhá thá, aur surkhrú aur názuk chihre ká thá. 43 So Filistí ne Dáúd se kahá, Kyá main kuttá hun jo tú láthí lekar mere pás átá hai? Aur us Filistí ne apne deotáon ká nám lekar Dáúd par la'nat kí. 44 Aur us Filistí ne Dáúd se kahá, Tú mere pás á, aur main terá gosht hawái parandon aur janglí darandon ko dúngá. 45 Aur Dáúd ne us Filistí se kahá, kí Tú talwár bhálá aur barchhí liye húe mere pás átá hai; par main Rabb u'l afwá ke nám se jo Isráíl ke lashkaron ká Khudá hai, jis kí tú ne fazíhat kí hai, tere pás átá hun. 46 Aur áj hí ke din KHUDÁWAND tujh ko mere háth men kar degá; aur main tujh ko márkar terá sir tujh par se utár lúngá, aur main áj ke din Filistion ke lashkar kí láshen hawái parandon aur zamín ke janglí jánwaron ko dúngá; táki dunyá ján le, kí Isráíl men ek Khudá hai: 47 aur yih sári jamá'at ján le, kí KHUDÁWAND talwár aur bhále ke zarí'e se nahín bachátá; is liye kí jang to KHUDÁWAND kí hai, aur wuhí tum ko hamáre háth men kar degá.

48 Aur aisá húa, kí jab wuh Filistí uthá, aur barhkar Dáúd ke muqábale ke liye nazdík áyá, to Dáúd ne jaldí kí, aur lashkar kí taraf us Filistí se muqábala karne ko daurá. 49 Aur Dáúd ne apne thaile men apná háth dálá, aur us men se ek patthar liyá, aur falákhun men rakhkar us Filistí ke máthe par mára, aur wuh patthar us ke máthe ke andar ghus gayá; aur wuh zamín par munh ke bal gir pará. 50 So Dáúd us falákhun aur ek patthar se us Filistí par gálib húa, aur us Filistí ko mára, aur qatl kiyá; aur Dáúd ke háth men talwár na thí. 51 Aur Dáúd daurkar us Filistí ke úpar khará ho gayá, aur us kí talwár pakarkar miyán se khenchí, aur use qatl kiyá, aur usí se us ká sir kát dálá. Aur Filistion ne jo dekhá, kí un ká pahlawán mára gayá, to wuh bháge. 52 Aur Isráíl aur Yahúdáh ke log uthé, aur lalkárkar Filistion ko Gal aur 'Aqrún ke phátacon tak ragedá: aur Filistion men se jo zakhmí húe the, wuh Sa'rim ke ráste men aur Ját aur 'Aqrún tak girte gaye. 53 Tab baní Isráíl Filistion ke ta'áq-qub se ulté phire, aur un ke khaimon ko lútá. 54 Aur Dáúd us Filistí ká sir lekar use Yarúshalem men láyá; aur us ke hathyáron ko us ne apne dere men rakh diyá.

55 Jab Sául ne Dáúd ko us Filistí ká muqábale karne ke liye játe dekhá, to us ne lashkar ke sardár Abinaiyir se púchhá, Abinaiyir, yih larhá kis ká betá hai? Abinaiyir ne kahá, Ai bádsháh, terí ján kí qasam, main nahín jántá. 56 Tab bádsháh ne kahá, Tú tahqíq kar, kí yih naujawán kis ká betá hai. 57 Aur jab Dáúd us Filistí ko qatl karke phirá, to Abinaiyir use lekar Sául ke pás láyá, aur Filistí ká sir us ke háth men thá. 58 Tab Sául ne us se kahá, Ai jawán, tú kis ká betá hai? Dáúd ne jawáb diyá, Main tere khádim Baitlahmí Yassí ká betá hun.

18 Jab wuh Sául se báten kar chuká, to Yénatan ká dil Dáúd ke dil se aisá mil gayá, kí Yénatan us se apní ján ke bará-bar mahabbat karne lagá. 2 Aur Sául ne us din se use apne sáth rakkhá, aur phir use us ke báp ke ghar jáne na diyá. 3 Aur Yénatan aur Dáúd ne báham 'ahd kiyá; kyúnci wuh us se apní ján ke bará-bar ma-

habbat rakhtá thá 4 Tab Yúnatan ne wuh qabá jo wuh pahine hue thá utárkar Dáúd ko dí, aur apní poshák, balki apní talwár, aur apní kamán, aur apná kamarband tak de diyá. 5 Aur jáhán kahín Sául Dáúd ko bhejtá, wuh játá, aur 'aqlmandí se kám kartá thá: aur Sául ne use jangí mardon par muqarrar kar diyá, aur yih bát sárfi qaum kí aur Sául ke mulázimon kí nazar men achchhí thí.

6 Jab Dáúd us Filistí ko qatl karke lautá atá thá, aur wuh sab bhí á rahe the, to Isráíl ke sab shahron se 'auraten gáti aur náchtí hui dafon, aur khushí ke na'ron, aur bájon ke sáth Sául bádsháh ke istiqbál ko níklín. 7 Aur wuh 'auraten náchtí hui ápas men gáti játi thín, kí

Sául ne to hazáron ko,

Par Dáúd ne lákhon ko mará.

8 Aur Sául niháyat khafá huá, kyünki wuh bát use burí lagí, aur wuh kahne lagá, kí Unhon ne Dáúd ke liye to lákhon, aur mere liye faqat hazáron hí thahráe; so bádsháhí ke siwá use áur kyá milná báqi hai? 9 So us din se áge ko Sául Dáúd ko badgumání se dekhne lagá.

10 Aur dúsre din aisá huá, kí Khudá kí taraf se burí ruh Sául par názil hui; aur wuh ghar ke andar nubuwwat karne lagá: aur Dáúd roz kí tarah apne háth se bajá rahá thá, aur Sául apne háth men apná bhálá liye thá. 11 Tab Sául ne bhálá chaláyá, kyünki us ne kahá, kí Main Dáúd ko diwár ke sáth chhed dúngá. Aur Dáúd us ke sámne se do bár hañ gayá. 12 So Sául Dáúd se dará kartá thá; kyünki KHUDÁWAND us ke sáth thá, aur Sául se judá ho gayá thá.

13 Is liye Sául ne use apne pás se judá karke use hazár jawánon ká sardár baná diyá; aur wuh logon ke sámne áyá jáyá kartá thá. 14 Aur Dáúd apní sab ráhon men dánái ke sáth chaltá thá: aur KHUDÁWAND us ke sáth thá. 15 Jab Sául ne dekhá, kí wuh 'aqlmandí se kám kartá hai, to wuh us se khauf kháne lagá. 16 Par tamám Isráíl aur Yahúdáh ke log Dáúd ko piyár karte the, is liye kí wuh un ke sámne áyá jáyá kartá thá.

17 Tab Sául ne Dáúd se kahá, kí Dekh, main apní barí beñ Mírab ko tujh se biyáh dúngá; tú faqat mere liye bahádurí ká kám kar, aur KHUDÁWAND kí lañaiyán lañ. Kyünki

Sául ne kahá, kí Merá háth nahín, balki Filistíon ká háth us par chale. 18 Dáúd ne Sául se kahá, Main kyá hun, aur merí hastí hí kyá, aur Isráíl men mere báp ká khándán kyá hai, kí main bádsháh ká dāmād banün? 19 Par jab waqt á gayá, kí Sául kí beñ Mírab Dáúd se biyáhí jáe, to wuh Mahuláti 'Adriel se biyáh dí gayí. 20 Aur Sául kí beñ Míkal Dáúd ko cháhtí thí: so unhon ne Sául ko batáyá, aur wuh us bát se khush huá. 21 Tab Sául ne kahá, Main usí ko use dúngá, táki yih us ke liye phandá ho aur Filistíon ká háth us par pape. So Sául ne Dáúd se kahá, kí Is dúsri daf'a to tú áj ke din merá dāmād ho jáegá. 22 Aur Sául ne apne khádimon ko hukm kiyá, kí Dáúd se chupke chupke báten karo, aur kaho, kí Dekh, bádsháh tujh se khush hai, aur us ke sab khádím tujhe piyár karte hain, so ab tú bádsháh ká dāmād ban já. 23 Chunánchi Sául ke mulázimon ne yih báten Dáúd ke kán tak pahuncháín. Dáúd ne kahá, Kyá bádsháh ká dāmād banná tum ko koi halkí bát ma'lum hotí hai, jis hál kí main garíb hun, aur merí kuchh waq'at nahín? 24 So Sául ke mulázimon ne use batáyá, kí Dáúd yün kahtá hai. 25 Tab Sául ne kahá, Tum Dáúd se kahná, kí Bádsháh mahr nahín mángtá; wuh faqat Filistíon kí sau khalñiyán cháhtá hai, táki bádsháh ke dushmanon se intiqám liyá jáe. Sául ká yih iráda thá, kí Dáúd ko Filistíon ke háth se marwá dále. 26 Jab us ke khádimon ne yih báten Dáúd se kahín, to Dáúd bádsháh ká dāmād banne ko rázi ho gayá, aur hanoz din pure bhí nahín hue the, 27 kí Dáúd uthá, aur apne logon ko lekar gayá, aur do sau Filistí qatl kar dále, aur Dáúd un kí khalñiyán láyá; aur unhon ne un kí purí ta'dád men bádsháh ko diyá, táki wuh bádsháh ká dāmād ho. Aur Sául ne apní beñ Míkal use biyáh dí. 28 Aur Sául ne dekhá, aur ján liyá, kí KHUDÁWAND Dáúd ke sáth hai; aur Sául kí beñ Míkal use cháhtí thí. 29 Aur Sául Dáúd se áur bhí darne lagá, aur Sául barábar Dáúd ká dushman rahá.

30 Phir Filistíon ke sardáron ne dháwá kiyá, aur jab jab unhon ne dháwá kiyá, Sául ke sab khádimon

ki nisbat Dáúd ne ziyáda dánái ká kám kiyá; is se us ká nám bahut bará ho gayá.

19 Aur Sául ne apne bete Yúnatan aur apne sab khádimon se kahá, ki Dáúd ko már dáo. 2 Lekin Sául ká betá Yúnatan Dáúd se bahut khush thá; so Yúnatan ne Dáúd se kahá, Merá báp tere qatlí kí fikr men hai; is liye tú subh ko apná khayál rakhná, aur kisi poshida jagah men chhipá rahná. 3 Aur main báhar jákar us maidán men, jáhán tú hogá, apne báp ke pás khará hungá, aur apne báp se terí bábat guftogú karungá; aur agar mujhe kuchh ma'lúm ho jáe, to tujhe batá dungá. 4 Aur Yúnatan ne apne báp Sául se Dáúd kí ta'ríf kí, aur kahá, ki Bádsáh apne khádim Dáúd se badlí na kare; kyúñki us ne terá kuchh gunáh nahín kiyá, balki tere liye us ke kám bahut achchhe rahe hain: 5 kyúñki us ne apní ján hathelí par rakhi, aur us Filistí ko qatlí kiyá, aur KHUDÁWAND ne sab Isráílíon ke liye barí fath kará; tú ne yih dekhá, aur khush húa: pas, tú kis liye Dáúd ko besabab qatlí karke begunáh ke khún ká mujrim banná cháhtá hai? 6 Aur Sául ne Yúnatan kí bát suní: aur Sául ne qasam khákar kahá, ki KHUDÁWAND kí hayát kí qasam hai, wuh márá nahín jáegá. 7 Aur Yúnatan ne Dáúd ko buláyá, aur us ne wuh sab báten us ko batáin. Aur Yúnatan Dáúd ko Sául ke pás láyá, aur wuh pahle kí tarah us ke pás rahne lagá.

8 Aur phir jang hui, aur Dáúd niklá, aur Filistíon se lará, aur barí khún-rezí ke sáth un ko qatlí kiyá; aur wuh us ke sámne se bháge. 9 Aur KHUDÁWAND kí taraf se ek burí rúh Sául par jab wuh apne ghar men apná bhálá háth men liye baithá thá, charhí, aur Dáúd háth se bajá rahá thá. 10 Aur Sául ne cháhá ki Dáúd ko díwár ke sath bhále se chhed de, par wuh Sául ke áge se hat gayá, aur bhálá díwár men já ghusá: aur Dáúd bhágá, aur us rát bach gayá. 11 Aur Sául ne Dáúd ke ghar par qásid bheje, ki us kí tak men rahen, aur subh ko use már dalen: so Dáúd kí bíwi Míkal ne us se kahá, Agar áj kí rát tú apní ján na bacháe, to kal márá jáegá. 12 Aur

Míkal ne Dáúd ko khiṛkí se utá diyá: so wuh chal diyá, aur bhágka bach gayá. 13 Aur Míkal ne ek but ko lekar palang par litá diyá, aur bakriyon ke bál ká takya sirháne rakhkar use kapron se dhánk diyá. 14 Aur jab Sául ne Dáúd ke pakarne ko qásid bheje, to wuh kahne lagí, ki Wuh bímár hai. 15 Aur Sául ne harkaron ko bhejá, ki Dáúd ko dekhén; aur kahá, ki Use palang samet mere pás láo, ki main use qatlí karún. 16 Aur jab wuh qásid andar áe, to dekhá, ki palang par but pará hai, aur us ke sirháne bakriyon ke bál ká takya hai. 17 Tab Sául ne Míkal se kahá, ki Tú ne mujh se kyún aisi dagá kí, aur mere dushman ko aísá jáne diyá, ki wuh bach niklá? Míkal ne Sául ko jawáb diyá, ki Wuh mujh se kahne lagá, Mujhe jáne de; main kyún tujhe már dalún?

18 Aur Dáúd bhágkar bach niklá, aur Rámah men Samúel ke pás ákar jo kuchh Sául ne us se kiyá thá sab us ko batáyá. Tab wuh aur Samúel donon Nayot men jákar rahne lage. 19 Aur Sául ko khabar milí, ki Dáúd Rámah ke bích Nayot men hai. 20 Aur Sául ne Dáúd ke pakarne ko qásid bheje, aur unhon ne jo dekhá, ki nabíon ká majma' nubuwwat kar rahá hai, aur Samúel un ká peshwá baná khará hai, to Khudá kí rúh Sául ke qásidon par názil hui, aur wuh bhí nubuwwat karne lage. 21 Aur jab Sául tak yih khabar pahunchí, to us ne áur qásid bheje, aur wuh bhí nubuwwat karne lage. Aur Sául ne phir tisrí bár áur qásid bheje, aur wuh bhí nubuwwat karne lage. 22 Tab wuh áp Rámah ko chálá, aur us bare kúen par jo Síko men hai pahunchkar púchhne lagá, ki Samúel aur Dáúd kahán hain? Aur kisi ne kahá, ki Dekh, wuh Rámah ke bích Nayot men hain. 23 Tab wuh udhar Rámah ke Nayot kí taraf chálá: aur Khudá kí rúh us par bhí názil hui, aur wuh chalte chalte nubuwwat kartá húa Rámah ke Nayot men pahunchá. 24 Aur us ne bhí apne kapre utáre, aur wuh bhí Samúel ke áge nubuwwat karne lagá, aur us sáre din aur sárí rát nangá pará rahá. Is liye yih kahá-wat chalí, Kyá Sául bhí nabíon men hai?

20 Aur Dáúd Rámah ke Nayot se bhágá, aur Yúnatan ke pás jákar kahne lagá, ki Main ne kyá kiyá hai? merá kyá gunáh hai? main ne tere báp ke áge kaun sí taqsír ki hai jo wuh merí ján ká khwáhán hai? 2 Us ne us se kahá, ki Khudá na kare! Tú márá nahín jáegá; dekh, merá báp koí kám bará ho yá chhotá nahín kartá, jab tak use mujh ko na batáe. Phir bhalá, merá báp is bát ko kyün mujh se chhipáegá? aisá nahín. 3 Tab Dáúd ne qasam khákar kahá, ki Tere báp ko bakhubí ma'lúm hai, ki mujh par tere karam kí nazar hai, so wuh sochtá hogá ki Yúnatan ko yih ma'lúm na ho, nahín to wuh ranjída hogá; par yaqínan KHUDÁWAND kí hayát aur terí ján kí qasam, ki mujh men aur maut men sírf ek hí qadam ká fásila hai. 4 Tab Yúnatan ne Dáúd se kahá, ki Jo kuchh terá jí cháhtá ho, main tere liye wuhí karúngá. 5 Dáúd ne Yúnatan se kahá, ki Dekh, kal nayá chánd hai, aur mujhe lázim hai, ki bádsháh ke sáth kháne baithún: par tú mujhe ijázat de, ki main parson shám tak maidán men chhipá rahún. 6 Agar main tere báp ko yád áun to kahná, ki Dáúd ne mujh se bajidd hokar rukhsat mángí, táki wuh apne shahr Baitlahm ko jáe; is liye ki wahán sáre gharáne kí taraf se sálána qurbání hai. 7 Agar wuh kahe, ki Achchhá; to tere chákar kí salámatí hai: par agar wuh gusse se bhar jáe, to ján lená, ki us ne badí kí thán lí hai. 8 Pas tú apne khádim ke sáth mihr se pesh á; kyünki tú ne apne khádim ko apne sáth KHUDÁWAND ke 'ahd men dákhil kar liyá hai: par agar mujh men kuchh badí ho, to tú ap hí mujhe qatl kar dál; tú mujhe apne báp ke pás kyün pahuncháe? 9 Yúnatan ne kahá, Aísí bát kabhí na hogí; agar mujhe 'ilm hotá, ki mere báp ká iráda hai kí tujh se badí kare, to kyá main tujhe khabar na kartá? 10 Phir Dáúd ne Yúnatan se kahá, Agar terá báp tujhe sakht jawáb de, to kaun mujhe batáegá? 11 Yúnatan ne Dáúd se kahá, Chal, ham maidán ko nikal jáen. Chunán-chí wuh donon maidán ko chale gaye. 12 Tab Yúnatan Dáúd se kahne lagá, KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá, gawáh rahe, ki jab main kal yá parson 'anqa-

rib isí waqt apne báp ká bhed lún, aur dekhún kí Dáúd ke liye bhaláí hai, to kyá main usí waqt tere pás kahlá na bhejúngá, aur tujhe ná bataúngá? 13 KHUDÁWAND Yúnatan se aisá hí balkí is se bhí ziyáda kare, agar mere báp kí yihí marzí ho, ki tujh se badí kare, aur main tujhe na batáun, aur tujhe rukhsat na kar dún, táki tú salámat chalá jáe; aur KHUDÁWAND tere sáth rahe, jaisá wuh mere báp ke sáth rahá. 14 Aur sírf yihí nahín, ki jab tak main jítá rahún, tab hí tak tú mujh par KHUDÁWAND ká sá karam kare, táki main mar na jáun: 15 balkí mere gharáne se bhí kabhí apne karam ko báz na rakhná: aur jab KHUDÁWAND tere dushmanon men se ek ek ko zamín par se nest o nábúd kar dále, tab bhí aisá hí karná. 16 So Yúnatan ne Dáúd ke khándán se 'ahd kiyá, aur kahá, ki KHUDÁWAND Dáúd ke dushmanon se intiqám le. 17 Aur Yúnatan ne Dáúd ko us mahabbat ke sabab se jo us ko us se thí, dobára qasam khiláí; kyünki wuh us se apní ján ke barábar mahabbat rakhtá thá. 18 Tab Yúnatan ne Dáúd se kahá, Kal nayá chánd hai, aur tú yád áegá, kyünki terí jagah khálí rahegi. 19 Aur apne tín dín thahrne ke ba'd tú jald jákar us jagah á jáná, jáhán tú us kám ke dín chhipá thá, aur us patthar ke nazdík rahná, jis ká nám Azal hai. 20 Aur main us taraf tín tír is tarah chaláungá, goyá nishána mártá hún. 21 Aur dekh, main us waqt chhokre ko bhejúngá, ki Já, tíron ko dhúndh le á; so agar main chhokre se kahún, ki Dekh, tír terí is taraf haín; to tú un ko uthákar le áná, kyünki KHUDÁWAND kí hayát kí qasam tere liye salámatí hogí, na kí nuqsán. 22 Par agar main chhokre se yún kahún, ki Dekh, tír terí us taraf haín; to tú apní ráh lená, kyünki KHUDÁWAND ne tujhe rukhsat kiyá hai. 23 Rahá wuh mu'ámala jis ká charchá tú ne aur main ne kiyá hai, so dekh, KHUDÁWAND abad tak mere aur tere bích men rahe! 24 Pas Dáúd maidán men já chhipá; aur jab nayá chánd huá, to bádsháh khána kháne baithá. 25 Aur bádsháh apne dastúr ke muwáfíq apní masnad ya'ní usí masnad par jo díwár ke barábar thí baithá; aur Yúnatan khará huá aur Abinaiyir

Sául ke pahlú men baithá, aur Dáúd ki jagah khálí rahí. 26 Lekin us roz Sául ne kuchh na kahá, kyúñki us ne gumán kiyá, ki Use kuchh ho gayá hogá; wuh nápak hogá; wuh zarúr nápak hí hogá. 27 Aur naye chánd ke ba'd dúsre din Dáúd ki jagah phir khálí rahí: tab Sául ne apne beté Yúnatan se kahá, ki Kyá sabab hai, ki Yassí ká betá na to kal kháne par áyá, na áj áyá hai? 28 Tab Yúnatan ne Sául ko jawáb diyá, ki Dáúd ne mujh se bajidd hokar Baitlahm jáne ko rukhsat mángí: 29 wuh kahne lagá, ki Main terí minnat kartá hún, mujhe jáne de, kyúñki shahr men hamáre gharáne ká zabíha hai, aur mere bhái ne mujhe hukm kiyá, ki házir rahún; ab agar mujh par tere karam kí nazar hai, to mujhe jáne de, ki apne bháiyon ko dekhún. Isí liye wuh bádsháh ke dastarkhwan par házir nahín huá. 30 Tab Sául ká gussa Yúnatan par bharká, aur us ne us se kahá, Ai kajraftár chandálin ke beté, kyá main nahín jántá, ki tú ne apní sharmindagi aur apní man kí barahnagi kí sharmindagi ke liye Yassí ke beté ko chun liyá hai? 31 Kyúñki jab tak Yassí ká yih betá ru e zamín par zinda hai, na to tujh ko qiyám hogá, na terí saltanat ko. Is liye abhi log bhejkar use mere pás lá; kyúñki us ká marná zarúr hai. 32 Tab Yúnatan ne apne báp Sául ko jawáb diyá, Wuh kyún mará jáe? us ne kyá kiyá hai? 33 Tab Sául ne bhála phenká, ki use máre; is se Yúnatan ján gayá, ki us ke báp ne Dáúd ke qatl ká púra íráda kiyá hai. 34 So Yúnatan bare gusse men dastarkhwan par se uth gayá, aur mahine ke us dúsre din kuchh khána na kháya; kyúñki wuh Dáúd ke liye ranjida thá, is liye ki us ke báp ne use ruswá kiyá.

35 Aur subh ko Yúnatan usí waqt jo Dáúd ke sáth thahrá thá maidán ko gayá, aur ek chhokrá us ke sáth thá. 36 Aur us ne apne chhokre ko hukm kiyá, ki Daur, aur yih tír jo main chalátá hún dhundh lá. Aur jab wuh larká daurá já rahá thá, to us ne aisá tír lagáya jo us se áge gayá. 37 Aur jab wuh chhokrá us tír kí jagah pahunchá jise Yúnatan ne chaláya thá, to Yúnatan ne chhokre ke pichhe pukárkar kahá, Kyá wuh

tír terí us taraf nahín? 38 Aur Yúnatan us chhokre ke pichhe chilláyá, Tez já! jaldí kar! thahr mat! So Yúnatan ke chhokre ne tiron ko jama kiyá, aur apne áqá ke pás lautá. 39 Par us chhokre ko kuchh ma'lúm na huá; faqat Dáúd aur Yúnatan hí is ká bhed jánte the. 40 Phir Yúnatan ne apne hathyár us chhokre ko diye, aur us se kahá, In ko shahr ko le já. 41 Junhí wuh chhokrá chalá gayá, Dáúd junúb kí taraf se niklá, aur zamín par aundhá hokar tín bár sijda kiyá; aur unhon ne ápas men ek dúsre ko chumá, aur báham roe, par Dáúd bahut royá. 42 Aur Yúnatan ne Dáúd se kahá, ki Salámat chalá já, kyúñki ham donon ne KHUDÁWAND ke nám kí qasam khákar kahá hai, ki KHUDÁWAND mere aur tere darmiyán, aur meri aur terí nasl ke darmiyán abad tak rahe. So wuh uthkar rawána huá; aur Yúnatan shahr men chalá gayá.

21 Aur Dáúd Nob men Akhímalik káhin ke pás áyá: aur Akhímalik Dáúd se milne ko kánpá huá áyá, aur us se kahá, Tú kyún akelá hai, aur tere sáth koi ádmí nahín? 2 Dáúd ne Akhímalik káhin se kahá, ki Bádsháh ne mujhe ek kám ká hukm karke kahá hai, ki Jís kám par main tujhe bhejtá hún, aur jo hukm main ne tujhe diyá hai, wuh kisi shakhs par zahir na ho: so main ne jawánon ko fuláni fuláni jagah bithá diyá hai. 3 Pas ab tere hán kyá hai? mere háth men rotiyon ke páñch girde, yá jo kuchh maujud ho, de. 4 Káhin ne Dáúd ko jawáb diyá, Mere hán 'ámm rotiyán to nahín, par muqaddas rotiyán hain, basharte ki wuh jawán 'auraton se alag rahe hon. 5 Dáúd ne káhin ko jawáb diyá, Sach to yih hai, ki tín din se 'auraton ham se alag rahí hain, aur agarchi yih ma'mulí safar hai, taubhi jab main chalá thá, tab in jawánon ke bartan pák the, to áj to zarúr hí wuh bartan pák hongé. 6 Tab káhin ne muqaddas roti us ko dí; kyúñki áur roti wahán nahín thí, faqat nazr kí roti thí jo KHUDÁWAND ke áge se uthái gayí thí táki us ke 'iwaz us din jab wuh uthái jáe garm roti rakhi jáe. 7 Aur wahán us din Sául ke khádímon men se ek shakhs KHUDÁWAND ke áge ruká huá thá; us ká nám Adomí Doeg thá;

yih Sául ke charwáhon ká sardár thá. 8 Phir Dáúd ne Akhímalik se púchhá, Kyá yahán tere pás koí neza yá talwár nahín? kyúñki main apní talwár aur apne nathýar apne sáth nahín láyá, kyúñki bádsháh ke kám kí jaldí thí. 9 Us káhin ne kahá, kí Filistí Jolíyat kí talwár jise tú ne Ailáh kí wádí men qatlí kiya, kapre men líptí hui afod ke píchhe rakkhí hai: agar tú use lená cháhtá hai, to le; us ke siwá yahán koí aur nahín hai. Dáúd ne kahá, Waistí to koí hai hí nahín; wuhí mujhe de.

10 Aur Dáúd uthá, aur Sául ke khauf se usí din bhágá, aur Ját ke bádsháh Akís ke pás chalá gayá. 11 Aur Akís ke mulázimon ne us se kahá, Kyá yihí us mulk ká bádsháh Dáúd nahín? Kyá isí ke bare men náchte waqt gá gákar unhon ne ápas men nahín kahá thá, kí

Sául ne to hazáron ko,

Par Dáúd ne lákhon ko mára?

12 Dáúd ne yih báten apne dil men rakkhín, aur Ját ke bádsháh Akís se niháyat dará. 13 So wuh un ke áge dúsrí chál chalá, aur un ke háth parkar apne ko díwána sá baná líyá, aur phátak ke kiwáron par lakíren khechne, aur apne thúk ko apní dáfhí par baháne lagá. 14 Tab Akís ne apne naukaron se kahá, Lo, yih ádmí to sírí hai: tum use mere pás kyún láe? 15 Kyá mujhe síriyon kí zarúrat hai jo tum us ko mere pás láe ho kí mere sámne síripán kare? kyá aisá ádmí mere ghar men áne páegá?

22 Aur Dáúd wahán se chalá, aur 'Adullám ke magáre men bhág áyá: aur us ke bhái, aur us ke báp ká sára gharána yih sunkar us ke pás wahán pahunchá. 2 Aur sáre kangál, aur sáre qarzdár, aur sáre bigre dil us ke pás jama' hue; aur wuh un ká sardár baná: aur us ke sáth qaríban char sau ádmí ho gaye.

3 Aur wahán se Dáúd Moáb ke Misfáh ko gayá, aur Moáb ke bádsháh se kahá, Mere main báp ko zará yahín ákar apne han rahne de, jab tak kí mujhe ma'lúm na ho, kí Khudá mere liye kyá karegá. 4 Aur wuh un ko sháh í Moáb ke sámne le áyá; so wuh jab tak Dáúd garh men rahá, usí ke sáth rahe. 5 Tab Jád nabí ne Dáúd se kahá, Is garh men mat

rah; rawána ho, aur Yahúdáh ke mulk men já. So Dáúd rawána huá, aur Hárát ke ban men chalá gayá.

6 Aur Sául ne suná, kí Dáúd aur us ke sáthíon ká patá lagá hai; aur Sául us waqt Rámah ke Jibi'ah men jháú ke darakht ke niche apná bhálá apne háth men liye baithá thá, aur us ke khádím us ke chaugird khare the. 7 Tab Sául ne apne khádímon se jo us ke chaugird khare the kahá, Suno to, ai Binyamíní! kyá Yassí ká betá tum men se har ek ko khet aur angúrí bág degá, aur tum sab ko hazáron aur saikron ká sardár banáegá, 8 jo tum sab ne mere khiláf sázish kí hai; aur jab merá betá Yassí ke bete se 'ahd o paimán kartá hai, to tum men koí mujh par zahir nahín kartá, aur tum men koí nahín jo mere liye gamgín ho aur mujhe batáe kí mere bete ne mere naukar ko mere khiláf ghát lagáne ko ubhárá hai, jaisá áj ke din hai? 9 Tab Adomí Doeg ne jo Sául ke khádímon ke barábar khará thá jawáb diyá, kí Main ne Yassí ke bete ko Nob men Akhítob ke bete Akhímalik káhin ke pás áte dekhá. 10 Aur us ne us ke liye Khudáwánd se suwál kiya, aur use zád í ráh diyá, aur Filistí Jolíyat kí talwár dí. 11 Tab bádsháh ne Akhítob ke bete Akhímalik káhin ko, aur us ke báp ke sáre gharáne ko, ya'ní un káhinon ko jo Nob men the, bulwá bhejá: aur wuh sab bádsháh ke pás házir hue. 12 Aur Sául ne kahá, Ai Akhítob ke bete, tu sun! Us ne kahá, Ai mere málik, main házir hun. 13 Aur Sául ne us se kahá, kí Tum ne, ya'ní tú ne aur Yassí ke bete ne, kyún mere khiláf sázish kí hai, kí tú ne use rotí aur talwár dí, aur us ke liye Khudá se suwál kiya, táki wuh mere barákhiláf uthkar ghát lagáe, jaisá áj ke din hai? 14 Tab Akhímalik ne bádsháh ko jawáb diyá, kí Tere sab khádímon men Dáúd kí tarah amánat-dár kaun hai? Wuh bádsháh ká dámád hai, aur tere darbár men házir huá kartá, aur tere ghar men mu'azzaz hai? 15 Aur kyá main ne áj hí us ke liye Khudá se suwál karná shurú' kiya? aisí bát mujh se dúr rahe; bádsháh apne khádím par aur mere báp ke sáre gharáne par koí ilzám na lagáe; kyúñki terá khádím in báton ko kuchh nahín jántá, na thora

na bahut. 16 Bádsháh ne kahá, Ai Akhímálik, tú aur tere báp ká sárá gharáná zarúr már dálá jáegá. 17 Phir bádsháh ne un sipáhíon ko jo us ke pás kharé the hukm kiyá, ki Muro, aur KHUDÁWAND ke káhinon ko már dalo; kyúñki Dáúd ke sáth in ká bhí háth hai, aur inhon ne yih jánte hue bhí ki wuh bhágá huá hai, mujhe nahín batáyá. Lekin bádsháh ke khádímon ne KHUDÁWAND ke káhinon par hamla karne ke liye háth barháná na cháhá. 18 Tab bádsháh ne Doeg se kahá, Tú mur, aur in káhinon par hamla kar. So Adomí Doeg ne murkar káhinon par hamla kiyá; aur us din us ne pachásí admí jo katán ke afod pahine the qatl kiye. 19 Aur us ne káhinon ke shahr Nob ko talwár kí dhár se mára, aur mardon, aur 'auraton, aur lañkon, aur dúdh píte bachchon, aur bailon, aur gadhon, aur bher bakriyon ko tah i teg kiyá. 20 Aur Akhítob ke beṭe Akhímálik ke beṭon men se ek, jis ká nám Abiyátar thá, bach níklá, aur Dáúd ke pás bhág gayá. 21 Aur Abiyátar ne Dáúd ko khabar dí, ki Sául ne KHUDÁWAND ke káhinon ko qatl kar dálá hai. 22 Dáúd ne Abiyátar se kahá, Main usí din jab Adomí Doeg wahán milá, to ján gayá thá, ki wuh zarúr Sául ko khabar degá: tere báp ke sáre gharáne ke máre jáne ká bá'is main hún. 23 So tú mere sáth rah, aur mat dar: jo terí ján ká khwáhán hai, wuh merí ján ká khwáhán hai: so tú mere sáth salámat rahegá.

23 Aur unhon ne Dáúd ko khabar dí, ki Dekh, Filistí Qa'ilah se lar rahe hain, aur khalíhánon ko lút rahe hain. 2 Tab Dáúd ne KHUDÁWAND se púchhá, ki Kyá main jáun, aur un Filistíon ko mārūn? KHUDÁWAND ne Dáúd ko fārmáyá, Já, Filistíon ko már, aur Qa'ilah ko bachá. 3 Aur Dáúd ke logon ne us se kahá, ki Dekh, ham to yahín Yahúdáh men darte hain: pas, ham Qa'ilah ko jákar Filistí lashkaron ká sámná karen, to kítná ziyáda na dar lagegá? 4 Tab Dáúd ne KHUDÁWAND se phir suwál kiyá. KHUDÁWAND ne jawáb diyá, ki Uṭh, Qa'ilah ko já; kyúñki main Filistíon ko tere háth men kar dúngá. 5 So Dáúd aur us ke log Qa'ilah ko gaye, aur Filistíon se laṛe, aur un kí mawáshí

le áe, aur un ko barí khúnrezi ke sáth qatl kiyá. Yún Dáúd ne Qa'ilah ko bacháyá.

6 Jab Akhímálik ká beṭá Abiyátar Dáúd ke pás Qa'ilah ko bhágá, to us ke háth men ek afod thá jise wuh sáth le gayá thá. 7 Aur Sául ko khabar hui, ki Dáúd Qa'ilah men áyá hai. So Sául kahne lagá, ki KHUDÁ ne use mere háth men kar diyá; kyúñki wuh jo aise shahr men ghusá hai, jis men pháṭak aur arṭange hain, to qaid ho gayá hai. 8 Aur Sául ne jang ke liye apne sáre lashkar ko bulá liyá, táki Qa'ilah men jákar Dáúd aur us ke logon ko gher le. 9 Aur Dáúd ko ma'lúm ho gayá, ki Sául us ke khiláf badí kí tadbíren kar rahá hai; so us ne Abiyátar káhin se kahá, ki Afod yahán le á. 10 Aur Dáúd ne kahá, Ai KHUDÁWAND, Isráil ke KHUDÁ, tere bande ne yih qata'í suná hai, ki Sául Qa'ilah ko áná cháhtá hai, táki mere sabab se shahr ko gárat kar de. 11 So kyá Qa'ilah ke log mujh ko us ke hawále kar denge? kyá Sául, jaisá tere bande ne suná hai, áegá? Ai KHUDÁWAND, Isráil ke KHUDÁ, main terí minnat kartá hún, ki tú apne bande ko batá de. KHUDÁWAND ne kahá, Wuh áegá. 12 Tab Dáúd ne kahá, ki Kyá Qa'ilah ke log mujhe aur mere logon ko Sául ke hawále kar denge? KHUDÁWAND ne kahá, Wuh tujhe hawále kar denge. 13 Tab Dáúd aur us ke log jo qaríban chha sau the uṭkar Qa'ilah se níkal gaye, aur jahán káhin já sake chal diye. Aur Sául ko khabar milí ki Dáúd Qa'ilah se níkal gayá; pas wuh jáne se báz rahá.

14 Aur Dáúd ne biyábán ke qíl'on men sukúnat kí, aur dasht i Zíf ke kohistání mulk men rahá. Aur Sául har roz us kí talásh men rahá, par KHUDÁ ne us ko us ke háth men hawále na kiyá. 15 Aur Dáúd ne dekhá, ki Sául us kí ján lene ko níklá hai; us waqt Dáúd dasht i Zíf ke ban men thá. 16 Aur Sául ká beṭá Yúnatan uṭkar Dáúd ke pás ban men gayá, aur KHUDÁ men us ká háth mazbút kiyá. 17 Us ne us se kahá, Tú mat dar; kyúñki tú mere báp Sául ke háth men nahín paṛegá, aur tú Isráil ká bádsháh hogá, aur main tujh se dústre darje par húngá; yih mere báp Sául ko bhí ma'lúm hai.

18 Aur un donon ne KHUDÁWAND ke áge 'ahd o paimán kiyá. Aur Dáúd ban men thahrá rahá, aur Yúnatan apne ghar ko gayá. 19 Tab Zif ke log Jibí'ah men Sául ke pás jákar kahnelage, Kyá Dáúd hamáre darmiyán koh i Hakilah ke ban ke qil'on men dasht ke junúb kí taraf chhipá nahín hai? 20 So ab, ai bádsháh, tere dil ko jo barí árzú áne kí hai us ke mutábíq á, aur us ko bádsháh ke háth men hawála karná hamará zimma rahá. 21 Tab Sául ne kahá, KHUDÁWAND kí taraf se tum mubáarak ho; kyúnci tum ne mujh par rahm kiyá. 22 So ab zará jákar sab kuchh áur pakká kar lo, aur us kí jagah ko dekhkar ján lo kí us ká thikáná kahán hai, aur kis ne use wahán dekhá hai: kyúnci mujh se kahá gayá hai, kí wuh barí chálákí se kám kartá hai. 23 So tum dekh bháلكar, jahán jahán wuh chhipá kartá hai, un thikánon ká patá lagákar zarúr mere pás phir áo, aur main tumháre sáth chalúngá; aur agar wuh is mulk men kahín bhí ho, to main use Yahúdáh ke hazáron hazár men se dhúndh nikálúngá. 24 So wuh uthe, aur Sául se peshtar Zif ko gaye. Lekin Dáúd aur us ke log Ma'un ke biyábán men the jo dasht ke junúb kí taraf maidán men thá. 25 Aur Sául aur us ke log us kí talásh men nikle. Aur Dáúd ko khabar pahunchí: so wuh chatán par se utar áyá, aur Ma'un ke biyábán men rahne lagá; aur Sául ne yih sunkar Ma'un ke biyábán men Dáúd ká píchhá kiyá. 26 Aur Sául pahár kí is taraf, aur Dáúd aur us ke log pahár kí us taraf chal rahe the; aur Dáúd Sául ke khauf se nikal jáne kí jaldí kar rahá thá, is liye kí Sául aur us ke logon ne Dáúd ko aur us ke logon ko pakarne ke liye gher liyá thá. 27 Lekin ek qásid ne ákar Sául se kahá, kí Jaldí chal, kyúnci Filistion ne mulk par hamla kiyá hai. 28 So Sául Dáúd ká píchhá chhořkar Filistion ká muqábala karne ko gayá, is liye unhon ne us jagah ká nám Sila' Hammakhlaqot rakkhá. 29 Aur Dáúd wahán se chalá gayá, aur 'Ain Jadí ke qil'on men rahne lagá.

24 Jab Sául Filistion ká píchhá karke lauťá, to use khabar milí, kí Dáúd 'Ain Jadí ke biyábán men hai. 2 So Sául sab

Isráilion men se tén hazár chída mard lekar janglí bakron kí chatánon par Dáúd aur us ke logon kí talásh men chalá. 3 Aur wuh ráste men bher-sálon ke pás pahunchá, jahán ek gár thá: aur Sául us gár men farágat karne ghusá: aur Dáúd apne logon samet us gár ke andarúni khánon men baithá thá. 4 Aur Dáúd ke logon ne us se kahá, Dekh, yih wuh din hai, jis kí bábat KHUDÁWAND ne tujh se kahá thá, kí Dekh, main tere dushman ko tere háth men kar dúngá, aur jo terá jí cháhe so tú us se karná. So Dáúd uthkar Sául ke jubbe ká dáman chupke se káť le gayá. 5 Aur us ke ba'd aisá huá, kí Dáúd ká dil bechain huá, is liye kí us ne Sául ke jubbe ká dáman káť liyá thá. 6 Aur us ne apne logon se kahá, kí KHUDÁWAND na kare, kí main apne málík se jo KHUDÁWAND ká mamsúh hai aisá kám karún kí apná háth us par chaláún, is liye kí wuh KHUDÁWAND ká mamsúh hai. 7 So Dáúd ne apne logon ko yih báten kahkar roká, aur un ko Sául par hamla karne na diyá. Aur Sául uthkar gár se niklá, aur apní ráh lí. 8 Aur ba'd us ke Dáúd bhí uthá, aur us gár men se niklá, aur Sául ke píchhe pukárkar kahne lagá, Ai mere málík bádsháh! Jab Sául ne píchhe phirkar dekhá, to Dáúd ne aundhe munh girkar síjda kiyá. 9 Aur Dáúd ne Sául se kahá, Tú kyún aise logon kí báton ko suntá hai jo kahte hai kí Dáúd terí badí cháhtá hai? 10 Dekh, áj ke din tú ne apní ánkhon se dekhá, kí KHUDÁWAND ne gár men áj hí tujhe mere háth men kar diyá: aur ba'zon ne mujh se kahá bhí, kí tujhe már dálún, par merí ánkhon ne terá liház kiyá, aur main ne kahá, kí Main apne málík par háth nahín chaláúngá; kyúnci wuh KHUDÁWAND ká mamsúh hai. 11 Másiwá is ke, ai mere báp, dekh, yih bhí dekh, kí tere jubbe ká dáman mere háth men hai: aur chúnci main ne tere jubbe ká dáman káťá, aur tujhe már nahín dálá, so tú ján le, aur dekh le, kí mere háth men kisi tarah kí badí yá burái nahín, aur main ne terá koí gunáh nahín kiyá; go tú merí ján lene ke darpai hai. 12 KHUDÁWAND mere aur tere darmiyán insáf kare, aur KHUDÁWAND tujh se merá inti qám le: par merá háth tujh par nahín

uthegá. 13 Qadím logon kí masal hai, ki Buron se burái hotí hai : par merá háth tujh par nahín uthegá. 14 Isráíl ká bádsháh kis ke píchhe niklá? tú kis ke píchhe pará hai? ek mare hue kutté ke píchhe, ek pissú ke píchhe? 15 Pas, KHUDÁWAND hí munsif ho, aur mere aur tere darmiyán faisala karé, aur dekhe, aur merá muqaddama laje, aur tere háth se mujhe chhuráe. 16 Aur aisá huá, ki jab Dáúd yih báten Sául se kah chuká, to Sául ne kahá, Ai mere beté Dáúd, kyá yih terí áwáz hai? Aur Sául chillákar rone lagá. 17 Aur us ne Dáúd se kahá, Tú mujh se ziyáda sádiq hai; is liye ki tú ne mere sáth bhalái ki hai, hálánki main ne tere sáth burái kí. 18 Aur tú ne áj ke din zahir kar diyá, ki tú ne mere sáth bhalái ki hai; kyúnci jab KHUDÁWAND ne mujhe tere háth men kar diyá, to tú ne mujhe qatl na kiyá. 19 Bhalá kyá kol apne dushman ko pákar use salámat jáne detá hai? So KHUDÁWAND us neki ke 'iwaz jo tú ne mujh se áj ke din ki, tujh ko nek jazá de. 20 Aur ab, dekh, main khúb jántá hun, ki tú yaqinan bádsháh hogá, aur Isráíl kí saltanat tere háth men parkar qáim hogí. 21 So ab mujh se KHUDÁWAND kí qasam khá, ki tú mere ba'd merí nasl ko halák nahín karegá, aur mere báp ke gharáne men se mere nám ko mitá nahín dálegá. 22 So Dáúd ne Sául se qasam khái. Aur Sául ghar ko chalá gayá: par Dáúd aur us ke log us garh men já baithé.

25 Aur Samúel mar gayá; aur sab Isráíli jama' hue aur unhon ne us par nauha kiyá, aur use Rámah men usí ke ghar men dafn kiyá. Aur Dáúd uthkar dasht í Fárán ko chalá gayá.

2 Aur Ma'un men ek shakhs rahtá thá, jis kí milkíyat Karmil men thá; yih shakhs bahut bará thá, aur us ke pás tén hazár bheren aur ek hazár bakriyan thin; aur yih Karmil men apní bheron ke bál katar rahá thá. 3 Is shakhs ká nám Nábál, aur us kí bÍwí ká nám Abíjel thá: yih 'aurat barí samajhdár aur khúbsúrat thí; par wuh mard bará beadab aur badkár thá; aur wuh Kálíb ke khándán se thá. 4 Aur Dáúd ne biyábán men suná ki Nábál apní bheron ke bál katar rahá hai. 5 So Dáúd ne das jawán rawána

kiye, aur us ne un jawánon se kahá, ki Tum Karmil par charhkar Nábál ke pás jáo, aur merá nám lekar use salám kaho: 6 aur us khushhál ádmí se yún kaho, ki Terí aur tere ghar kí aur tere mál asbáb kí salámatí ho. 7 Main ne ab suná hai, ki tere hán bál katarnewále hain; aur tere charwáhe hamáre sáth rahe, aur ham ne un ko nuqsán nahín pahuncháyá, aur jab tak wuh Karmil men hamáre sáth rahe, un kí kol chíz khoí na gayí. 8 Tú apne jawánon se púchh, aur wuh tujhe batáenge. Pas, in jawánon par tere karam kí nazar ho, is liye ki ham achchhe din áe hain: main terí minnat kartá hun, ki jo kuchh tere háth áe, apne khádímon ko aur apne beté Dáúd ko 'atá kar. 9 So Dáúd ke jawánon ne jákar Nábál se Dáúd ká nám lekar yih báten kahín, aur chup ho rahe. 10 Nábál ne Dáúd ke khádímon ko jawáb diyá, ki Dáúd kaun hai? aur Yassí ká betá kaun hai? In dinon bahut se naukár aise hain, jo apne áqá ke pás se bhág játe hain. 11 Kyá main apní rotí, aur pání, aur zabíhe jo main ne apne katarnewálon ke liye zabh kiye hain, lekar un logon ko dún jin ko main nahín jántá ki wuh kahán ke hain? 12 So Dáúd ke jawán ulté pánw phire, aur laut gaye, aur ákar yih sab báten use batáin. 13 Tab Dáúd ne apne logon se kahá, Apní apní talwár bándh lo. So har ek ne apní talwár bándhí, aur Dáúd ne bhí apní talwár hamáil kí: so qaríban char sau jawán Dáúd ke píchhe chale, aur do sau asbáb ke pás rahe. 14 Aur jawánon men se ek ne Nábál kí bÍwí Abíjel se kahá, ki Dekh, Dáúd ne biyábán se hamáre áqá ko mubáarak-bád dene ko qásid bheje; par wuh un par jhunjhláyá: 15 lekin in logon ne ham se barí neki kí, aur hamára nuqsán nahín huá, aur maidánon men jab tak ham un ke sáth rahe, hamárl kol chíz gum na hui; 16 balki jab tak ham un ke sáth bher bakrí charáte rahe, wuh rát din hamáre liye goyá díwár the. 17 So ab soch, samajh le, ki tú kyá karegí; kyúnci hamáre áqá, aur us ke sab gharáne ke khiláf badí ká mansúba bándhá gayá hai: kyúnci yih aisá khabís ádmí hai, ki kol is se bát nahín kar saktá. 18 Tab Abíjel ne jaldí kí, aur do sau rotíyan, aur mai

ke do mashkíze aur pánch pakí pakáí bheren, aur bhune hue anáj ke pánch páimáne, aur kishmish ke ek sau khoshe aur anjír kí do sau tikkiyán sáth lín, aur un ko gadhon par lád liyá; 19 aur apne chákaron se kahá, Tum mujh se áge jáo; dekho, main tumháre píchhe píchhe áti hún. Aur us ne apne shauhar Nábál ko khabar na kí. 20 Aur aisá huá, ki júnhi wuh gadhe par charhkar pahár kí ár se utrí, Dáúd apne logon samet utarte hue us ke sámne áyá; aur wuh un ko milí. 21 Aur Dáúd ne kahá thá, ki Main ne is páj ke sab mál kí jo biyábán men thá befáida is tarah nigahbání kí, ki us kí chizon men se koi chíz gum na hui: kyúнки us ne nekí ke badle mujh se badí kí. 22 So agar main subh kí raushní hone tak us ke logon men se ek larhá bhí báqí chhorún, to Khudá Dáúd ke dushmanon se aisá hí, balki is se ziyáda hí kare. 23 Aur Abíjel ne jo Dáúd ko dekhá to jaldí kí, aur gadhe se utrí, aur Dáúd ke áge aundhí giri, aur zamín par sarnigún ho gayí. 24 Aur wuh us ke pánwon par girkar kahne lagi, Mujh par, ai mere málík, mujhi par yih gunáh ho, aur zará apní laundí ko ijázat de ki tere kán men kuchh kahe, aur tú apní laundí kí 'arz sun. 25 Main terí minnat kartí hún, ki merá málík us khabís ádmí Nábál ká kuchh khayál na kare, kyúнки jaisá us ká nám hai, waisá hí wuh hai; us ká nám Nábál hai, aur hamáqat us ke sáth hai: lekin main ne, jo terí laundí hún, apne málík ke jawánon ko jin ko tú ne bhejá thá nahín dekhá. 26 Aur ab, ai mere málík, KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, aur terí ján hí kí saugand, ki KHUDÁWAND ne, jo tujhe khún-rezí se aur apne hí háthon apná intiqám lene se báz rakkhá hai, is liye tere dushman, aur mere málík ke badkhwáh, Nábál kí mánind thahren. 27 Ab yih hadya jo terí laundí apne málík ke huzúr láí hai un jawánon ko jo mere khudáwand kí pairawí karte hain diyá jáe. 28 Tú apní laundí ká gunáh mu'áf kar de, kyúнки KHUDÁWAND yaqínan mere málík ká ghar qáim rakkhegá; is liye ki merá málík KHUDÁWAND kí laráiyán lartá hai, aur tujh men tamám 'umr burái nahín páí jáegí. 29 Aur go insán terá píchhá karne, aur terí ján

lene ko uthe, taubhi mere málík kí ján zindagi ke buqche men KHUDÁWAND tere Khudá ke sáth bandhí rahegi; par tere dushmanon kí jánen wuh goyá falákhun men rakkhar phenk degá. 30 Aur jab KHUDÁWAND mere málík se wuh sári neklán jo us ne tere haqq men farmái hain kar chukegá, aur tujh ko Isráil ká sardár baná degá, 31 to tujhe is ká gam aur mere málík ko yih dilí sadma na hogá, ki tú ne besabab khún baháyá, yá mere málík ne apná intiqám liyá: aur jab KHUDÁWAND mere málík se bhalái kare, to tú apní laundí ko yád karná. 32 Dáúd ne Abíjel se kahá, ki KHUDÁWAND, Isráil ká Khudá, mubáarak ho jis ne tujhe áj ke din mujh se milne ko bhejá; 33 aur terí 'aqlmandí mubáarak, tú khud bhí mubáarak ho jis ne mujh ko áj ke din khún-rezí aur apne háthon se apná intiqám lene se báz rakkhá. 34 Kyúнки KHUDÁWAND Isráil ke Khudá kí hayát kí qasam jis ne mujhe tujh ko nuqsán pahuncháne se roká, ki agar tú jaldí na kartí, aur mujh se milne ko na áti, to subh kí raushní tak Nábál ke liye ek larhá bhí na rahtá. 35 Aur Dáúd ne us ke háth se jo kuchh wuh us ke liye láí thá, qubúl kiyá, aur us se kahá, Apne ghar salámat já: dekh, main ne terí bát mání, aur terá liház kiyá. 36 Aur Abíjel Nábál ke pás áí; aur dekhá, ki us ne apne ghar men sháhána ziyáfat kí tarah ziyáfat kar rakkhí hai. Aur Nábál ká dil us ke pahlú men magan hai, is liye ki wuh nashe men chür thá; so us ne us se subh kí raushní tak, na thorá na bahut, kuchh na kahá. 37 Subh ko, jab Nábál ká nasha utar gayá, to us kí bíwi ne yih báten use batáin; tab us ká dil us ke pahlú men murda ho gayá, aur wuh patthar kí mánind sun par gayá. 38 Aur das din ke ba'd aisá huá kí KHUDÁWAND ne Nábál ko mará, aur wuh mar gayá. 39 Jab Dáúd ne suná, ki Nábál mar gayá, to wuh kahne lagá, ki KHUDÁWAND mubáarak ho jo Nábál se merí ruswái ká muqaddama lará aur apne bande ko badí se báz rakkhá: aur KHUDÁWAND ne Nábál kí sharárat ko usí ke sir par ládá. Aur Dáúd ne Abíjel ke बारे men paigám bhejá táki us se biyáh kare. 40 Aur jab Dáúd ke khádim Karmil men Abíjel ke pás áe, to unhon ne us se kahá, ki

Dáúd ne ham ko tere pás bhejá hai, táki ham tujhe us se biyáhne ko le jáen. 41 So wuh uthí, aur zamín par aundhe munh giri, aur kahne lagi, ki Dekh, terí laundí to naukar hai, táki apne málík ke khádimon ke pánw dhoe. 42 Aur Abíjel ne jaldí ki, aur uthkar gadhe par sawár hui, aur apní pánch laundiyán jo us ke jilau men thín sáth le li; aur wuh Dáúd ke qásidon ke píchhe píchhe gayi, aur us ki bíwí baní. 43 Aur Dáúd ne Yazrá'el ki Akhínú'am ko bhí biyáh liya, so wuh donon us ki bíwiyán banin. 44 Aur Sául ne apní betí Míkai ko jo Dáúd ki bíwí thí Lais ke beté Jilímí Filtí ko de diya thá.

26 Aur Zifí Jibí'ah men Sául ke pás jákar kahne lage, Kyá Dáúd Hakíláh ke pahár men jo dasht ke sámnne hai chhipá huá nahín? 2 Tab Sául uthá, aur tén hazár chune hue Isráilí jawán apne sáth lekar dasht i Zif ko gaya, táki us dasht men Dáúd ko talásh kare. 3 Aur Sául Hakíláh ke pahár men jo dasht ke sámnne hai ráste ke kanáre khaimazan huá. Par Dáúd dasht men rahá; aur us ne dekhá, ki Sául us ke píchhe dasht men áya hai. 4 Pas Dáúd ne jásus bhejkar ma'lúm kar liya, ki Sául fi'lhaqíqat áya hai. 5 Tab Dáúd uthkar Sául ki khaimagáh men áya; aur wuh jagah dekhí jahán Sául, aur Naiyir ka betá Abinaiyir bhí jo us ke lashkar ka sardár thá áram kar rahe the; aur Sául gariyon ki jagah ke bích sotá thá, aur log us ke girdágird dere dále hue the. 6 Tab Dáúd ne Hittí Akhímalik, aur Zarúyáh ke beté Abíshai se jo Yoáb ka bhái thá kahá, Kaun mere sáth Sául ke pás khaimagáh men chalegá? Abíshai ne kahá, Main tere sáth chalungá. 7 So Dáúd aur Abíshai rát ko lashkar men ghuse; aur dekhá, ki Sául gariyon ki jagah ke bích men pará so rahá hai, aur us ka neza us ke sirháne zamín men gará huá hai; aur Abinaiyir aur lashkar ke log us ke gird pare hain. 8 Tab Abíshai ne Dáúd se kahá, Khudá ne áj ke dín tere dushman ko tere háth men kar diya hai; so ab tú zará mujh ko ijázat de ki neze ke ek hí wár men use zamín se páiwand kar dún, aur main us par dúsrá wár karne ka bhí nahín. 9 Dáúd ne Abíshai se kahá, Use qatl na kar;

kyunki kaun hai jo KHUDÁWAND ke mamsúh par háth utháe aur begunáh tháhre? 10 Aur Dáúd ne yih bhí kahá, ki KHUDÁWAND ki hayát ki qasam KHUDÁWAND ap us ko máregá, yá us ki maut ka dín áegá, yá wuh jang men jákar mar jáegá. 11 lekin KHUDÁWAND na kare, ki main KHUDÁWAND ke mamsúh par háth chaláún; par zará us ke sirhane se yih neza aur pání ki suráhi uthá le; phir ham chale chalen. 12 So Dáúd ne neza aur pání ki suráhi Sául ke sirháne se uthá, aur wuh chal diye; aur na kisi ádmí ne yih dekhá, aur na kisi ko khabar hui, aur na koi jágá; kyunki wuh sab ke sab sote the, is liye ki KHUDÁWAND ki taraf se un par gahrí nind áí hui thí. 13 Phir Dáúd dúsrí taraf jákar us pahár ki choti par dúr khará rahá; aur un ke darmiyán ek bará fásila thá. 14 Aur Dáúd ne un logon ko aur Naiyir ke beté Abinaiyir ko pukárkar kahá, ki Ai Abinaiyir, tú jawáb nahín detá? Abinaiyir ne jawáb diya, Tú kaun hai jo bádsháh ko pukártá hai? 15 Dáúd ne Abinaiyir se kahá, Kyá tú bará bahádur nahín, aur kaun baní Isráil men terá nazír hai? pas kis liye tú ne apne málík bádsháh ki nigahbání na ki? kyunki ek shakhs tere málík bádsháh ko qatl karne ko ghusá thá. 16 Pas yih kám tú ne kuchh achchhá na kiya. KHUDÁWAND ki hayát ki qasam, tum wájibu'l qatl ho, kyunki tum ne apne málík ki jo KHUDÁWAND ka mamsúh hai, nigahbání na ki. Ab zará dekh, ki bádsháh ka bhála, aur pání ki suráhi jo us ke sirháne thí kahán hain. 17 Tab Sául ne Dáúd ki áwáz pahcháni, aur kahá, Ai mere beté Dáúd, kyá yih terí áwáz hai? Dáúd ne kahá, Ai mere málík bádsháh, yih merí hí áwáz hai. 18 Aur us ne kahá, Merá málík kyun apne khádím ke píchhe pará hai? main ne kyá kiya hai? aur mujh men kyá badí hai? 19 So ab zará merá málík bádsháh, apne bande ki báte sune. Agar KHUDÁWAND ne tujh ko mere khiláf ubhárá ho, to wuh koi hadya manzúr kare; aur agar ádmíon ka kám ho, to wuh KHUDÁWAND ke áge mal'ún hon; kyunki unhon ne áj ke dín mujh ko khárij kiya hai, ki main KHUDÁWAND ki dí hui mírás men shámil na rahún, aur mujh se kahte hain, Já, aur deotáon ki 'ibádat kar.

20 So ab KHUDÁWAND kí huzúrí se alag merá khún zamín par na bahe : kyúñki baní Isráíl ká bádsháh ek píssú dhúndhne ko is tarah níklá hai, jaise koí paháron par títar ká shikár kartá ho. 21 Tab Sául ne kahá, Main ne khatá kí : ai mere beṭe Dáúd, laut á ; kyúñki main phir tujhe nuqsán nahín pahuncháungá ; is liye kí merí ján áj ke dín terí nigáh men qímatí ṭahírí : dekh, main ne hamáqat kí, aur niháyat barí bhúl mujh se húl. 22 Dáúd ne jawáb diyá, Ai bádsháh, is bhále ko dekh ! so jawánon men se koí ákar ise le jáe. 23 Aur KHUDÁWAND har shakhs ko us kí sadáqat aur diyánatdárí ke muwáfíq jazá degá, kyúñki KHUDÁWAND ne áj tujhe mere háth men kar diyá thá, par main ne na cháhá, kí KHUDÁWAND ke mamsúh par háth utháun. 24 Aur dekh, jis tarah terí zindagí áj merí nazar men giránqadr ṭahírí, isí tarah merí zindagí KHUDÁWAND kí nigáh men giránqadr ho, aur wuh mujhe sab taklífon se rihái bakhshe. 25 Tab Sául ne Dáúd se kahá, Ai mere beṭe Dáúd, tú mubáarak ho ! tú bare bare kám karegá, aur zarúr fathmand hogá. So Dáúd apní ráh chálá gayá, aur Sául apne makán ko lautá.

27 Aur Dáúd ne apne díl men kahá, kí Ab main kisé na kisé dín Sául ke háth se halák húngá : pas, mere liye is se bihtar áur kuchh nahín, kí main Filistíon kí sarzamín ko bhág jáun, aur Sául mujh se náummed hokar baní Isráíl kí sarhaddon men phir mujhe nahín dhúndhegá : yún main us ke háth se bach jáungá. 2 So Dáúd uthá, aur apne sáth ke chha sau jawánon ko lekar Ját ke bádsháh Ma'ok ke beṭe Akís ke pás gayá. 3 Aur Dáúd aur us ke log Ját men Akís ke sáth apne apne khándán samet rahne lage, aur Dáúd ke sáth bhí us kí donon biwiyán, ya'ní Yazra'elí Akhínú'am, aur Nábál kí biwí Karmilí Abíjel thín. 4 Aur Sául ko khabar milí, kí Dáúd Ját ko bhág gayá : tab us ne phir kabhi us kí talásh na kí.

5 Aur Dáúd ne Akís se kahá, kí Agar mujh par tere karam kí nazar hai, to mujhe is mulk ke shahron men kahín jagah dílá de, táki main wahán basún : terá khádím tere sáth dárú's saltanat men kyún rahe? 6 So Akís

ne us dín shahr í Siqláj use diyá : is liye Siqláj áj ke dín tak Yahúdáh ke bádsháhon ká hai.

7 Aur Dáúd Filistíon kí sarzamín men kull ek baras aur chár mahíne tak rahá. 8 Aur Dáúd aur us ke logon ne jákar Jasoríon, aur Jazaríon, aur 'Amáliqíon par hamla kiyá : kyúñki wuh Shor kí ráh se Mísr kí hadd tak us sarzamín ke qadímí báshinde the. 9 Aur Dáúd ne us sarzamín ko tabáh kar dálá, aur 'aurat mard kisé ko jítá na chhoṛá, aur un kí bheṛ bakriyán, aur bail, aur gadhe, aur úñṭ, aur kapre lekar lútá, aur Akís ke pás gayá. 10 Akís ne púchhá, kí A'j tum ne kídhār lút mār kí? Dáúd ne kahá, Yahúdáh ke junúb aur Yarahmielíon ke junúb, aur Qíníon ke junúb. 11 Aur Dáúd un men se ek mard yá 'aurat ko bhí jítá bachákar Ját men nahín látá thá, aur kahtá thá, kí Kahín wuh hamárí qala'í na khol den, aur kah den, kí Dáúd ne aisá aisá kiyá, aur jab se wuh Filistíon kí mamlukat men basá hai, tab se us ká yihí taríqa rahá hai. 12 Aur Akís ne Dáúd ká yaqín karke kahá, kí Us ne apní qaum Isráíl ko apní taraf se kamál nafrat dílá dí hai, so ab hamesha yih merá khádím rahéga.

28 Aur unhín dínon men aisá huá, kí Filistíon ne apní faujen jang ke liye jama' kíñ, táki Isráíl se lañ. Aur Akís ne Dáúd se kahá, Tú yaqín ján, kí tujhe aur tere logon ko lashkar men hokar mere sáth jáná hogá. 2 Dáúd ne Akís se kahá, Phir jo kuchh terá khádím karegá, wuh tujhe ma'lúm bhí ho jáegá. Akís ne Dáúd se kahá, Phir to sadá ke liye tujh ko main apne sir ká nigahbán ṭahráungá.

3 Aur Samúel mar chuká thá, aur sab Isráílíon ne us par nauha karke use us ke shahr Rámah men dafn kiyá thá. Aur Sául ne jinnát ke áshnáon aur afsúngaron ko mulk se khárij kar diyá thá. 4 Aur Filistí jama' hue, aur ákar Shúním men dere dále, aur Sául ne bhí sab Isráílíon ko jama' kiyá, aur wuh Jílbú'a men khaimazan hue. 5 Aur jab Sául ne Filistíon ká lashkar dekhá, to hírásán huá, aur us ká díl bahut kánpne lagá. 6 Aur jab Sául ne KHUDÁWAND se suwál kiyá, to KHUDÁWAND ne use na to khwábón aur na Urím aur na nabíon

ke wasile se koí jawáb diyá. 7 Tab Sául ne apne mulázimon se kahá, 'Koi aisi 'aurat mere liye talásh karo jis ká áshná jinn ho, táki main us ke pás jákar us se púchhún. Us ke mulázimon ne us se kahá, Dekh, 'Ain Dor men ek 'aurat hai, jis ká áshná jinn hai. 8 So Sául ne apná bhes badalkar dúsrí poshák pahiní, aur do ádmíon ko sáth lekar chalá, aur wuh rát ko us 'aurat ke pás áe, aur us ne kahá, Zará merí khátir jinn ke zari'e se merá fál khol, aur jis ká nám main tujhe batáún, use úpar bulá de. 9 Tab us 'aurat ne us se kahá, Dekh, tú jántá hai, ki Sául ne kyá kiyá, ki us ne jinnát ke áshnáon aur afsúngaron ko mulk se kát dálá hai; pas, tú kyún merí ján ke liye phandá lagátá hai, táki mujhe marwá dále? 10 Tab Sául ne KHUDÁWAND kí qasam khákar kahá, ki KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, is bát ke liye tujhe koí sazá nahín dí jáegí. 11 Tab us 'aurat ne kahá, Main kis ko tere liye úpar bulá dún? Us ne kahá, Samúel ko mere liye bulá de. 12 Jab us 'aurat ne Samúel ko dekhá, to baland áwáz se chilláí: aur us 'aurat ne Sául se kahá, Tú ne mujh se kyún dagá kí, kyúnki tú to Sául hai? 13 Tab bádsháh ne us se kahá, Hírásán mat ho: tujhe kyá dikháí detá hai? Us ne Sául se kahá, Mujhe ek deotá zamín se úpar áte dikháí detá hai. 14 Tab us ne us se kahá, Us kí shakl kaisí hai? Us ne kahá, Ek buddhá úpar ko á rahá hai, aur jubba pahine hai. Tab Sául ján gayá ki wuh Samúel hai, aur us ne munh ke bal girkar zamín par sijda kiyá. 15 Samúel ne Sául se kahá, Tú ne mujhe kyún bechain kiyá, ki mujhe úpar bulwáyá? Sául ne jawáb diyá, Main sakht páreshán hún, kyúnki Filistí mujh se larhte hain, aur Khudá mujh se alag ho gayá hai, aur na to nabíon, aur na khwábón ke wasíle se mujhe jawáb detá hai; is liye main ne tujhe buláyá, táki tú mujhe batáe, ki main kyá karún. 16 Samúel ne kahá, Pas, tú mujh se kis liye púchhtá hai, jis hál ki KHUDÁWAND tujh se alag ho gayá hai, aur terá dushman baná hai? 17 Aur KHUDÁWAND ne jaisá merí ma'rifat kahá thá, waisá hí kiyá hai: KHUDÁWAND ne tere háth se saltanat chák kar lí, aur tere

parausí Dáúd ko 'ináyat kí hai: 18 is liye ki tú ne KHUDÁWAND kí bát nahín mání, aur 'Amáliqíon se us ke qahr i shadíd ke muwáfiq pesh nahín áyá; isí sabab se KHUDÁWAND ne áj ke din tujh se yih bartáo kiyá. 19 Másiwá is ke KHUDÁWAND tere sáth Isráíllíon ko bhí Filistíon ke háth men kar degá; aur kal tú aur tere beté mere sáth hongé; aur KHUDÁWAND Isráíllí lashkar ko bhí Filistíon ke háth men kar degá. 20 Tab Sául fauran zamín par lambá hokar girá, aur Samúel kí báton ke sabab se niháyat dar gayá, aur us men kuchh quwwat baqí na rahí, kyúnki us ne us sáre din aur sári rát rotí nahín kháí thí. 21 Tab wuh 'aurat Sául ke pás áí, aur dekhá, ki wuh niháyat páreshán hai; so us ne us se kahá, Dekh, terí laundí ne terí bát mání, aur main ne apní ján apní hathelí par rakkhí, aur jo báten tú ne mujh se kahín main ne un ko máná hai: 22 so ab main terí minnat kartí hún, ki tú apní laundí kí bát sun, aur mujhe ijázat de, ki rotí ká tukrá tere áge rakkhún; tú khá, táki jab tú apní ráh le, to tujhe táqat mile. 23 Par us ne inkár kiyá, aur kahá, ki Main nahín kháúngá; lekin us ke mulázim us 'aurat ke sáth milkar us se bajidd hue; tab us ne un ká kahá máná, aur zamín par se uthkar palang par baith gayá. 24 Us 'aurat ke ghar men ek motá bachhrá thá; so us ne jaldí kí aur use zabh kiyá, aur átá lekar gúndhá, aur bekhamírí rotíyán pakáín, 25 aur un ko Sául aur us ke mulázimon ke áge láí; aur unhon ne kháyá. Tab wuh uthé, aur usí rát chale gaye.

29 Aur Filistí apne sáre lashkar ko Afíq men jama' karne lage, aur Isráíllí us chashme ke nazdík jo Yazra'el men hai khaima-zan hue. 2 Aur Filistíon ke umará, saikron aur hazáron ke sáth áge áge chal rahe the, aur Dáúd apne logon samet Akís ke sáth píchhe píchhe já rahá thá. 3 Tab Filistí amíron ne kahá, In 'Ibráníon ká yahán kyá kám hai? Akís ne Filistí amíron se kahá, Kyá yih Isráíl ke bádsháh Sául ká khádim Dáúd nahín, jo itne dinon balki itne barason se mere sáth hai, aur main ne jab se wuh mere pás bhág áyá hai áj ke din tak us men kuchh badí nahín páí?

4 Lekin Filistí umará us se náráz hue ; aur Filistí umará ne us se kahá, is shakhs ko lauṭá de, ki wuh apní jagáh ko jo tú ne us ke liye ṭhahrál hai wápas jáe ; use hamáre sáth jang par na jáne de, tá aisá na ho ki jang men wuh hamará mukhálif ho, kyúunki wuh apne áqá se kaise mel karegá? kyá in hí logon ke siron se nahín? 5 Kyá yih wuhí Dáúd nahín, jis kí bábat unhon ne náchte waqt gá gákar ek dúsre se kahá, ki

Sául ne to hazáron ko

Par Dáúd ne lákhon ko mára?

6 Tab Akís ne Dáúd ko bulákar us se kahá, KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, kí tú rástkár hai, aur merí nazar men terí ámad o raft mere sáth lashkar men achchhí hai ; kyúunki main ne jis din se tú mere pás áyá áj ke din tak tujh men kuchh badí nahín pái : taubhí yih umará tujhe nahín cháhte. 7 So tú ab lauṭkar salámat chalá já, táki Filistí umará tujh se náráz na hon. 8 Dáúd ne Akís se kahá, Lekin main ne kyá kiyá hai? aur jab se main tere sámnne hún, tab se áj ke din tak, mujh men tú ne kyá bát pái, jo main apne málík bádsháh ke dushmanon se jang karne ko na jáun? 9 Akís ne Dáúd ko jawáb diyá, Main jántá hún ki tú merí nazar men Khudá ke firishte kí mánind nek hai : taubhí Filistí umará ne kahá hai, ki Wuh hamáre sáth jang ke liye na jáe. 10 So ab tú subh sawere apne áqá ke khádimon ko lekar jo tere sáth yahán áe haín uthná, aur jaise hí tum subh sawere utho, raushní hote hote rawána ho jáná. 11 So Dáúd apne logon samet ṭarke uthá, táki subh ko rawána hokar Filistion ke mulk ko lauṭ jáe. Aur Filistí Yazra'el ko chale gaye.

30 Aur aisá huá, ki jab Dáúd aur us ke log tísre din Siqláj men pahunché, to dekhá, ki 'Amá-líqlon ne junúbí hisse aur Siqláj par charháif kerke Siqláj ko mára, aur ág se phúnk diyá. 2 Aur 'auraton ko aur jitne chhóte bare wahán the, sab ko asír kar liyá hai ; unhon ne kisi ko qatl nahín kiyá, balki un ko lekar chal diye the. 3 So jab Dáúd aur us ke log shahr men pahunché, to dekhá, ki shahr ág se jalá pará hai : aur un ki biwiyán aur beté aur betiyán, asír ho gayí haín. 4 Tab Dáúd aur us ke sáth ke log chillá chillákar rone

lage, yahán tak ki un men rone kí táqat na rahí. 5 Aur Dáúd kí donon biwiyán Yazra'elí Akhínú'am aur Karmilí Nábál kí biwí Abíjel asír ho gayí thín. 6 Aur Dáúd bare shikanje men thá ; kyúunki log use sangsár karne ko kahte the, is liye ki logon ke dil apne beton aur betiyon ke liye niháyat gamgín the ; par Dáúd ne KHUDÁWAND apne Khudá men apne áp ko mazbút kiyá.

7 Aur Dáúd ne Akhímalik ke beté Ablyátar káhin se kahá, ki Zará afod ko yahán mere pás le á. So Ablyá-tar afod ko Dáúd ke pás le áyá. 8 Aur Dáúd ne KHUDÁWAND se púchhá, ki Agar main us fauj ká píchhá karún, to kyá main un ko já lúngá? Us ne us se kahá, ki Píchhá kar ; kyúunki tú yaqínan un ko já legá, aur zarúr sab kuchh chhurá láegá. 9 So Dáúd aur wuh chha sau ádmí jo us ke sáth the chale, aur Basor kí nadí par pahunché, jahán wuh log jo pichhe chhóre gaye ṭhahre rahe. 10 Par Dáúd aur char sau ádmí píchhá kiye chale gaye ; kyúunki do sau jo aise thak gaye the kí Basor kí nadí ke pár na já sake, píchhe rah gaye. 11 Aur un ko maidán men ek Misrí mil gayá ; use wuh Dáúd ke pás le áe, aur use roṭí dí, so us ne khál ; aur use pine ko pání diyá. 12 Aur unhon ne anjír kí ṭikkiyá ká ek ṭukrá, aur kishmish ke do khoshe use diye : jab wuh khá chuká, to us kí ján men ján áí, kyúunki us ne tén din aur tén rát se na roṭí khál thí, na pání piyá thá. 13 Tab Dáúd ne púchhá, Tú kis ká ádmí hai? aur tú kahán ká hai? Us ne kahá, Main ek Misrí jawán, aur ek 'Amállqí ká naukár hún ; aur merá áqá mujh ko chhór gayá, kyúunki tén din hue kí main bímár par gayá thá. 14 Ham ne Karetíon ke junúb men aur Yahúdáh ke mulk men, aur Kálíb ke junúb men lúṭ már kí, aur Siqláj ko ág se phúnk diyá. 15 Dáúd ne us se kahá, Kyá tú mujhe us fauj tak pahunchá degá? Us ne kahá, kí Tú mujh se Khudá kí qasam khá, kí na to mujhe qatl karegá aur na mujhe mere áqá ke hawále karegá, to main tujh ko us fauj tak pahunchá dúngá. 16 Jab us ne use wahán pahunchá diyá, to dekhá ki wuh log us sárfi zamín par phaile hue the, aur us bahut se mál ke sabab se jo unhon

ne Filistion ke mulk aur Yahúdáh ke mulk se lútá thá kháte píte aur ziyáfatén urá rahe the. 17 So Dáúd rát ke pahle pahar se lekar दूसरे दिन की शाम तक उन को मर्तá rahá, aur un men se ek bhí na bachá, siwá chár sau jawánon ke jo únton par charhkar bhág gaye. 18 Aur Dáúd ne sab kuchh jo 'Amáliqí le gaye the chhurá liyá: aur apní donon biwiyon ko bhí Dáúd ne chhuráyá. 19 Aur un kí koi chíz gum na húi, na chhotí na barí, na larke, na larakiyán, na lút ká mál, na áur koi chíz jo unhon ne lí thí; Dáúd sab ká sab lautá láyá. 20 Aur Dáúd ne sab bher bakriyán, aur gáe bail le liye, aur wuh un ko báqí mawáshí ke áge yih kahte húe hánk láe, kí Yih Dáúd kí lút hai. 21 Aur Dáúd un do sau jawánon ke pás áyá jo aise thak gaye the kí Dáúd ke píchhe píchhe na já sake, aur jin ko unhon ne Basor kí nadí par thahrá diyá thá: wuh Dáúd aur us ke sáth ke logon se milne ko nikle: aur jab Dáúd un logon ke nazdík pahunchá, to us ne un se khair o 'áfiyat púchhi. 22 Tab un logon men se jo Dáúd ke sáth gaye the, sab badzát aur khabís logon ne kahá, Chúnki yih hamáre sáth na gaye, is liye ham in ko us mál men se jo ham ne chhuráyá hai koi hissa nahín denge, siwá har shakhs kí biwi aur bál bachchon ke táki wuh un ko lekar chale jáen. 23 Tab Dáúd ne kahá, Ai mere bháiyó, tum is mál ke sáth jo KHUDÁWAND ne ham ko diyá hai, aisá nahín karne páoge; kyúnki usí ne ham ko bacháyá, aur us fauj ko jis ne ham par charháí kí hamáre háth men kar diyá. 24 Aur is amr men tumhári mánegá kaun? kyúnki jaisá us ká hissa hai jo laráí men játá hai, waisá hí us ká hissa hogá, jo sámán ke pás thahrtá hai; donon barábar hissa páenge. 25 Aur us din se áge ko aisá hí rahá, kí us ne Isráíl ke liye yihí qánún aur áin muqarrar kiya jo áj tak hai.

26 Aur jab Dáúd Siqláj men áyá, to us ne lút ke mál men se Yahúdáh ke buzurgon ke pás jo us ke dost the kuchh kuchh bhejá, aur kahá, kí Dekho, KHUDÁWAND ke dushmanon ke mál men se yih tumháre liye hadya hai; 27 yih un ke pás jo Baitel men, aur un ke pás jo Ramáfu'l junúb men, aur un ke pás jo Yatír

men, 28 aur un ke pás jo 'Aro'ir men, aur un ke pás jo Sifmot men, aur un ke pás jo Istimú'a men, 29 aur un ke pás jo Rakal men, aur un ke pás jo Yarahmiellon ke shahron men, aur un ke pás jo Qínion ke shahron men, 30 aur un ke pás jo Hurmah men, aur un ke pás jo Kor-ásán men, aur un ke pás jo 'Aták men, 31 aur un ke pás jo Habrún men the, aur un sab jagahon men, jahán jahán Dáúd aur us ke log phirá karte the, bhejá.

31 Aur Filistí Isráíl se lahe, aur Isráílí mard Filistion ke sámne se bháge, aur kohistán í Jilbú'a men qatlí hokar gire. 2 Aur Filistion ne Sául aur us ke beton ká khúb píchhá kiya; aur Filistion ne Sául ke beton Yúnatan, aur Abínadáb, aur Malkíshú'a ko már dala. 3 Aur yih jang Sául par niháyat bhárlí ho gayí, aur tirandázon ne use já liyá, aur wuh tirandázon ke sabab se sakht mushkil men par gayá. 4 Tab Sául ne apne siláhbardár se kahá, Apní talwár khénch, aur us se mujhe chhed de, tá na ho kí yih ná-makhtún áen, aur mujhe chhed len, aur mujhe be'izzat karen. Par us ke siláhbardár ne aisá karná na cháhá, kyúnki wuh niháyat dar gayá thá; is liye Sául ne apní talwár lí, aur us par girá. 5 Jab us ke siláhbardár ne dekhá, kí Sául mar gayá, to wuh bhí apní talwár par girá, aur us ke sáth mar gayá. 6 So Sául, aur us ke tñon bete, aur us ká siláhbardár, aur us ke sab log, usí din ek sáth mar mite. 7 Jab un Isráílí mardon ne jo us wádí kí दूसरी तरफ aur Yardan ke pár the, yih dekhá kí Isráíl ke log bhág gaye, aur Sául aur us ke bete mar gaye, to wuh shahron ko chhorakar bhág nikle; aur Filistí áe, aur un men rahne lage.

8 दूसरे दिन जब Filistí lāshon ke kapre utárne áe, to unhon ne Sául aur us ke tñon beton ko koh í Jilbú'a men mará páyá. 9 So unhon ne us ká sir káṭ liyá, aur us ke hathyár utár liye, aur Filistion ke mulk men qásíd rawána kar diye, táki un ke butkhánon aur logon ko yih khushkhabarl pahunchá den. 10 So unhon ne us ke hathyáron ko 'Istárát ke mandir men rakkhá: aur us kí lāsh ko Baitshán kí díwār par jar diyá. 11 Jab Yabís Jilí'ád ke bāsh-

indon ne is ke báre men wuh bát jo Filistion ne Sául se kí suní, 12 to sab bahádur uthe, aur ráton rát jákar Sául aur us ke beton kí lāshen Baitshán kí díwār par se le áe, aur

Yabís men pahunchkar wahán un ko jalá diyá; 13 aur un kí hadđiyān lekar Yabís men jhāu ke darakht ke niche dafn kí, aur sāt din tak roza rakkhá.

II SAMU'EL

1 Aur Sául kí maut ke ba'd, jab Dáud 'Amáliqion ko márkar lautá, aur Dáud ko Siqláj men rahte hūe do dīn ho gaye, 2 to tísre dīn aísá huá, kí ek shakhs lashkargáh men se Sául ke pás se pairāhan chák kiye, aur sir par khák dāle hūe, áyá; aur jab wuh Dáud ke pás pahunchá, to zamín par girá, aur sijda kiyá. 3 Dáud ne us se kahá, Tú kahán se átá hai? Us ne us se kahá, Main Isráil kí lashkargáh men se bach niklá hūn. 4 Tab Dáud ne us se pūchhá, Kyá hál rahá? Zará mujhe batá. Us ne kahá, kí Log jang men se bhág gaye, aur bahut se gire aur mar gaye; aur Sául aur us ká betá Yúnatan bhí mar gaye hai. 5 Tab Dáud ne us jawán se jis ne us ko yih khabar dí kahá, Tujhe kaise ma'lúm hai, kí Sául aur us ká betá Yúnatan mar gaye? 6 Wuh jawán jis ne us ko yih khabar dí kahne lagá, kí Main koh i Jilbú'a par ittifāqan wárid huá, aur kyá dekhá, kí Sául apne neze par jhuká huá hai, aur rath aur sawár us ká píchhá kiye á rahe hai. 7 Aur jab us ne apne píchhe nigáh kí, to mujh ko dekhá, aur mujhe pukará; main ne jawáb diyá, Main házir hūn. 8 Us ne mujhe kahá, Tú kaun hai? Main ne use jawáb diyá, Main 'Amáliqí hūn. 9 Phir us ne mujh se kahá, Mere pás khará hokar mujhe qatl kar dāl, kyūnkí main bare 'azáb men hūn, aur ab tak merá dam mujh men hai. 10 Tab main ne us ke pás kharé hokar use qatl kiyá, kyūnkí mujhe yaqín thá, kí ab jo wuh girá hai to bachegá nahín; aur main us ke sir ká táj, aur bázú par ká kangan lekar un ko apne khudáwand ke pás láyá hūn. 11 Tab Dáud ne apne kapron ko pakarkar un ko phār dālá; aur us ke sáth ke sab admion

ne bhí aísá hí kiyá. 12 Aur wuh Sául aur us ke bete Yúnatan, aur KHUDÁWAND ke logon aur Isráil ke gharāne ke liye nauha karne aur rone lage, aur shám tak roza rakkhá, is liye kí wuh talwār se märe gaye the. 13 Phir Dáud ne us jawán se jo yih khabar láyá thá pūchhá, kí Tú kahán ká hai? Us ne kahá, Main ek pardesí ká betá aur 'Amáliqí hūn. 14 Dáud ne us se kahá, Tú KHUDÁWAND ke mamsúh ko halák karne ke liye us par háth chalāne se kyūn na dará? 15 Phir Dáud ne ek jawán ko bulákar kahá, Nazdík já, aur us par hamla kar. So us ne use aísá mārā, kí wuh mar gayá. 16 Aur Dáud ne us se kahá, Terá khūn tere hí sir par ho, kyūnkí tú hí ne apne munh se áp apne upar gawáhi dí, aur kahá, kí Main ne KHUDÁWAND ke mamsúh ko ján se mārā.

17 Aur Dáud ne Sául aur us ke bete Yúnatan par is marsiya ke sáth mátam kiyá: 18 aur us ne un ko hukm diyá, kí baní Yahúdáh ko kamán ká gít sikhāen: dekho, wuh Yáshar kí kitáb men likhá hai.

19 Ai Isráil, tere hí únche maqámon par terá fakhr mārā gayá!

Háe; zabardast kaise khet áe!

20 Yih Ját men na batána,

Asqalon ke kúchon men us kí khabar na karná;

Na ho kí Filistion kí betiyān khush hon,

Na ho kí námakhtūnon kí betiyān fakhr karen.

21 Ai Jilbú'a ke paháro!

Tum par na os paře, aur na bārish ho, aur na hadye kí chízon ke khet hon;

Kyūnkí wahán zabardaston kí sipar burí tarah se phenk dí gayí.

Ya'ni Sául kí sipar, jis par tel nahín lagáya gayá thá.

22 Maqtúlon ke khún se, zabardaston kí charbi se, Yúnatan kí kamán kabhí na talí, Aur Sául kí talwár khálf na lautí.

23 Sául aur Yúnatan apne jíte jí 'azíz aur dílpasand the, Aur apní maut ke waqt alag na hue; Wuh 'uqábon se tez, Aur sher í babaron se zoráwar the.

24 Ai Isráil kí betíyo, Sául par roo, jis ne tum ko nafís nafís argawání libás pahínáe, Aur sone ke zewaron se tumhári poshák ko árásta kiyá.

25 Háe, larái men zabardast kaise khet áe! Yúnatan tere únche maqámon par qatl húa.

26 Ai mere bhái Yúnatan, mujhe terá gam hai: Tú mujh ko bahut hí margúb thá: Terí mahabbat mere liye 'ajíb thí, 'Auratón kí mahabbat se bhí ziyáda.

27 Háe, zabardast kaise khet áe! Aur jang ke hathýar nábúd ho gaye.

2 Aur us ke ba'd aisá húa, kí Dáúd ne KHUDÁWAND se púchhá, kí Kyá main Yahúdáh ke shahron men se kisi men chalá jáún? KHUDÁWAND ne us se kahá, Já. Dáúd ne kahá, Kídhari jáún? Us ne farmáyá, Habrún ko. 2 So Dáúd main apní donon bíwiyon, Yazra'elí Akhínú'am aur Karmilí Nábál kí bíwí Abijel ke wahán gayá. 3 Aur Dáúd apne sáth ke ádmion ko bhí ek ek ke gharáne samet wahán le gayá, aur wuh Habrún ke shahron men rahne lage. 4 Tab Yahúdáh ke log áe, aur wahán unhon ne Dáúd ko masah karke Yahúdáh ke khándán ká bádsháh banáyá. Aur unhon ne Dáúd ko batáyá, kí Yabís Jilí'ád ke logon ne Sául ko dafn kiyá thá. 5 So Dáúd ne Yabís Jilí'ád ke logon ke pás qásid rawána kiye, aur un ko kahlá bhejá, kí KHUDÁWAND kí taraf se tum mubáarak ho, is liye kí tum ne apne málík Sául par yih íhsán kiyá, aur use dafn kiyá. 6 So KHUDÁWAND tumháre sáth rahmat aur sachchái ko amal men láe: aur main bhí tum

ko is neki ká badla dúngá, is liye kí tum ne yih kám kiyá. 7 Par tumháre bázú qawí hon, aur tum díler ho, kyúнки tumhárá málík Sául mar gayá, aur Yahúdáh ke gharáne ne masah karke mujhe apná bádsháh banáyá hai.

8 Lekin Naiyir ke beté Abinaiyir ne, jo Sául ke lashkar ká sardár thá, Sául ke beté Ishbosat ko lekar use Mahanáyim men pahuncháyá; 9 aur use Jilí'ád, aur A'sharíon, aur Yazra'el, aur Ifráim, aur Binyamín, aur tamám Isráil ká bádsháh banáyá. 10 (Aur Sául ke beté Ishbosat kí 'umr chálís baras kí thí, jab wuh Isráil ká bádsháh húa, aur us ne do baras bádsháhí kí.) Lekin Yahúdáh ke gharáne ne Dáúd kí pairawí kí. 11 Aur Dáúd Habrún men baní Yahúdáh par sá baras chha mahíne tak hukmrán rahá.

12 Phir Naiyir ká betá Abinaiyir, aur Sául ke beté Ishbosat ke khádím Mahanáyim se Jiba'un men áe. 13 Aur Zarúyáh ká betá Yoáb aur Dáúd ke mulázim nikle, aur Jiba'un ke táláb par un se míle, aur donon faríq baith gaye; ek táláb kí is taraf, aur dúsrá táláb kí us taraf. 14 Tab Abinaiyir ne Yoáb se kahá, Zará yih jawán uñkar hamáre sámné khelén. Yoáb ne kahá, Uñhen. 15 Tab wuh uñkar ta'dád ke mutábíq ámné sámné hue, ya'ni Sául ke beté Ishbosat aur Binyamín kí taraf se bárah jawán, aur Dáúd ke khádimon men se bárah ádmí. 16 Aur unhon ne ek dúsré ká sir pakarkar apní apní talwár apne mukhlálf ke pahlú men bhonk dí; so wuh ek hí sáth gíre: is liye wuh jagah Hálqat Hassúrím kahlái; wuh Jiba'un men hai. 17 Aur us roz barí sakht larái hui; aur Abinaiyir aur Isráil ke logon ne Dáúd ke khádimon se shíkast khái. 18 Aur Zarúyáh ke tínon beté Yoáb, aur Abíshai, aur 'Asáhel, wahán maujúd the: aur 'Asáhel janglí hiran kí mánind subukpá thá. 19 Aur 'Asáhel ne Abinaiyir ká píchhá kiyá; aur Abinaiyir ká píchhá karte waqt wuh dahíne yá báen háth na muřa. 20 Tab Abinaiyir ne apne píchhe nazar karke us se kahá, Ai 'Asáhel kyá tú hai? Us ne kahá, Hán. 21 Abinaiyir ne us se kahá, Apní dahíní yá báen simt ko muř já, aur jawánon men se kisi ko pakarkar us ke hathýar lúť le. Par 'Asáhel

us ká píchhá karne se báz na áyá. 22 Abinaiyir ne 'Asáhel se phir kahá, Merá píchhá karne se báz rah; main kaise tujhe zamín par márke dál dūn? kyūnki phir main tere bhái Yoáb ko kyá munh dikháungá? 23 Is par bhí us ne muṛne se inkár kiyá: tab Abinaiyir ne apne bhále ke pichhle sire se us ke peṭ par aisá mārā, ki wuh pār ho gayá: so wuh wahān girá, aur usí jagah mar gayá: aur aisá huá, ki jitne us jagah áe jahān 'Asáhel girke mará thá, wuh wahān khare rah gaye. 24 Lekin Yoáb aur Abishai Abinaiyir ká píchhá karte rahe, aur jab wuh koh i Ammah tak jo dasht i Jiba'un ke ráste men Jíah ke muqábil hai pahunchhe, to sūraj dūb gayá. 25 Aur baní Binyamín Abinaiyir ke píchhe ikatṭhe hue, aur ek dasta ban gaye, aur ek pahār ki choṭi par khare hue. 26 Tab Abinaiyir ne Yoáb ko pukárke kahá, Kyá talwār abad tak halák kartí rahe? kyá tú nahīn jāntá, ki us ká anjām karwáhaṭ hogá? Tú kab logon ko hukm degá ki apne bháiyon ká píchhá chhoṛkar laut jāen? 27 Yoáb ne kahá, Zinda Khudá kí qasam, agar tú na bolá hotá, to log subh hí ko zarūr chale játe aur apne bháiyon ká píchhá na karte. 28 Phir Yoáb ne narsingá phunká, aur sab log thahr gaye, aur Isráil ká píchhá phir na kiyá, aur na phir laṛe. 29 Aur Abinaiyir aur us ke log us sárfí rát maidán men chale, aur Yardan ke pār hue, aur sab Bitron se guzarkar Mahanáyim men á pahunchhe. 30 Aur Yoáb Abinaiyir ká píchhá chhoṛkar lautá, aur us ne jo sab ádmion ko jama' kiyá, to Dáúd ke mulázimon men se unnís ádmí aur 'Asáhel kam nikle. 31 Par Dáúd ke mulázimon ne Binyamín men se aur Abinaiyir ke logon men se itne már diye ki tīn sau sáth ádmí mar gaye. 32 Aur unhon ne 'Asáhel ko uṭhakar use us ke báp kí qabr men jo Baitlahm men thí dafn kiyá. Aur Yoáb aur us ke log sárfí rát chale, aur Habrūn pahunchkar un ko din niklá.

3 Algaraz Sául ke gharāne aur Dáúd ke gharāne men muddat tak jang rahí: aur Dáúd roz ba roz zoráwar hotá gayá, aur Sául ká khándán kamzor hotá gayá.

2 Aur Habrūn men Dáúd ke hān beṭe paidá hue: Amnon us ká pah-

lauṭhá thá jo Yazra'elí Akhinú'am ke peṭ se thá; 3 aur dúsrá Killáb thá jo Karmilí Nábál kí biwí Abíjel se huá, tísra Abísalom thá jo Jasor ke bádsháh Talmí kí beṭi Ma'akah se huá; 4 chauthá Adúniyáh thá jo Hajjít ká beṭá thá; aur pānchwaṇ Safatíyáh jo Abítál ká beṭá thá; 5 aur chhaṭá Itri'ám thá jo Dáúd kí biwí 'Ijláh se huá. Yih Dáúd ke hān Habrūn men paidá hue.

6 Aur jab Sául ke gharāne aur Dáúd ke gharāne men jang ho rahí thí, to Abinaiyir ne Sául ke gharāne men khūb zor paidá kar liyá. 7 Aur Sául kí ek haram thí, jis ká nám Risfáh thá: wuh Aiyáh kí beṭi thí: so Ishbosat ne Abinaiyir se kahá, Tú mere báp kí haram ke pás kyūn gayá? 8 Abinaiyir Ishbosat kí in báton se bahut gusse hokar kahne lagá, Kyá main Yahūdáh ke kisi kutte ká sir hūn? áj tak main tere báp Sául ke gharāne, aur us ke bháiyon aur doston se mihrbaní se pesh átá rahá hūn, aur tujhe Dáúd ke hawáale nahīn kiyá, taubhí tú áj is 'aurat ke sáth mujh par 'aib lagátá hai? 9 KHUDÁWAND Abinaiyir se waisá hí, balki us se ziyáda kare, agar main Dáúd se wuhí sulūk na karūn, jis kí qasam KHUDÁWAND ne us ke sáth kháí thí; 10 táki saltanat ko Sául ke gharāne se muntaqil karke Dáúd ke takht ko Isráil aur Yahūdáh donon par, Dán se Baírsaba' tak, qáim karūn. 11 Aur wuh Abinaiyir ko ek lafz jawáb na de saká, is liye ki us se dartá thá.

12 Aur Abinaiyir ne apní taraf se Dáúd ke pás qásid rawána kiye, aur kahlá bhejá, ki Mulk kis ká hai? Tú mere sáth apná 'ahd bāndh, aur dekh, merá háth tere sáth hogá, táki sáre Isráil ko terí taraf máil karūn. 13 Us ne kahá, Achchhá, main tere sáth 'ahd bāndhúngá, par main tujh se ek bát cháhtá hūn, aur wuh yih hai, ki jab tú mujh se milne ko áe, to jab tak Sául kí beṭi Míkal ko pahle apne sáth na láe, tú merá munh dekhne nahīn páegá. 14 Aur Dáúd ne Sául ke beṭe Ishbosat ko qásidon kí ma'rifat kahlá bhejá, ki Merí biwí Míkal ko jis ko main ne Filistion kí sau khalriyān dekar biyáhá thá mere hawáale kar. 15 So Ishbosat ne log bhejkar use us ke shauhar Láis ke beṭe Faltiel se chhín liyá.

16 Aur us ká shauhar us ke sáth chala, aur us ke píchhe píchhe Bahúrín tak rotá huá chala áyá. Tab Abinaiyir ne us se kahá, Laut já; so wuh laut gayá.

17 Aur Abinaiyir ne Isráílí buzurgon ke pás khabar bhejí, ki Guzre dinon men tum yih cháhte the, ki Dáúd tum par bádsháh ho: 18 pas, ab aisá kar lo, kyünki KHUDÁWAND ne Dáúd ke haqq men farmáyá hai, ki Main apne bande Dáúd kí ma'rifat apni qaum Isráíl ko Filistion, aur un ke sab dushmanon ke háth se rihái dungá. 19 Aur Abinaiyir ne baní Binyamín se bhí báten kín: aur Abinaiyir chala, ki jo kuchh Isráílíon, aur Binyamín ke sáre gharáne ko achichhá lagá, use Habrún men Dáúd ko kah sunáe. 20 So Abinaiyir Habrún men Dáúd ke pás áyá, aur bís ádmí us ke sáth the. Tab Dáúd ne Abinaiyir aur un logon kí jo us ke sáth the ziyáfat kí. 21 Aur Abinaiyir ne Dáúd se kahá, Ab main uthkar jáungá, aur sáre Isráíl ko apne málík bádsháh ke pás ikatthá karungá, táki wuh tujh se 'ahd bándhen, aur tú, jis jis par terá jí cháhe, saltanat kare. So Dáúd ne Abinaiyir ko rukhsat kiyá; aur wuh salámat chala gayá. 22 Dáúd ke log aur Yoáb kisi dháwe se lút ká bahut sá mál apne sáth lekar áe; lekin Abinaiyir Habrún men Dáúd ke pás nahín thá; kyünki us ne use rukhsat kar diyá thá, aur wuh salámat chala gayá thá. 23 Aur jab Yoáb aur lashkar ke sab log jo us ke sáth the áe, to unhon ne Yoáb ko batáyá, ki Naiyir ká betá Abinaiyir bádsháh ke pás áyá thá, aur us ne use rukhsat kar diyá, aur wuh salámat chala gayá. 24 Tab Yoáb bádsháh ke pás ákar kahne lagá, Yih tú ne kyá kiyá? dekh, Abinaiyir tere pás áyá thá, so tú ne use kyün rukhsat kar diyá, ki wuh nikal gayá? 25 Tú Naiyir ke beté Abinaiyir ko jántá hai, kí wuh tujh ko dhoká dene aur tere áne jáne aur tere sáre kám ká bhed lene áyá thá. 26 Jab Yoáb Dáúd ke pás se báhar niklá, to us ne Abinaiyir ke píchhe qásid bheje, aur wuh us ko Sírah ke kúen se lautá le áe, par yih Dáúd ko ma'lúm nahín thá. 27 Jab Abinaiyir Habrún men laut áyá, to Yoáb use alag phátak ke andar le gayá, táki us ke sáth chupke

chupke bát kare; aur wahán apne bhái 'Asáhel ke khún ke badle men us ke pet men aisá mára, ki wuh mar gayá. 28 Ba'd men jab Dáúd ne yih suná, to kahá, kí Main aur meri saltanat donon hamesha tak KHUDÁWAND ke áge Naiyir ke beté Abinaiyir ke khún kí taraf se begunáh hain. 29 Wuh Yoáb aur us ke báp ke sáre gharáne ke sir lage, aur Yoáb ke gharáne men koí na koí aisá hotá rahe jise jiryán ho, yá jo korhí ho, yá baisákhí par chale, yá talwár se mare, yá tukre tukre ko muhtáj ho. 30 So Yoáb aur us ke bhái Abishai ne Abinaiyir ko már diyá; is liye kí us ne Jiba'un men un ke bhái 'Asáhel ko larái men qatl kiyá thá.

31 Aur Dáúd ne Yoáb se aur un sab logon se jo us ke sáth the kahá, kí Apne kapre pháro, aur tāt pahino, aur Abinaiyir ke áge áge mátam karo. Aur Dáúd bádsháh ap janáze ke píchhe píchhe chala. 32 Aur unhon ne Abinaiyir ko Habrún men dafn kiyá; aur bádsháh Abinaiyir kí qabr par chillá chillákar royá; aur sab log bhí roe. 33 Aur bádsháh ne Abinaiyir par yih marsiya kahá,

Kyá Abinaiyir ko aisá hí marná thá, jaise ahmaq martá hai?

34 Tere háth bándhe na the; aur na tere pánw beriyon men the;

Jaise koí badkaron ke háth se martá hai, waise hí tú mára gayá.

Tab us par sab log dobára roe. 35 Aur sab log kuchh din rahte Dáúd ko rotí khiláne áe, lekin Dáúd ne qasam khákar kahá, Agar main áftáb ke gurúb hone se peshtar rotí yá áur kuchh chakkhún, to KHUDÁ mujh se aisá, balki is se ziyáda kare. 36 Aur sab logon ne is par gaur kiyá, aur is se khush hue; kyünki jo kuchh bádsháh kartá thá, log us se khush hote the. 37 So sab logon ne, aur tamám Isráíl ne, usí din ján liyá, kí Naiyir ke beté Abinaiyir ká qatl honá bádsháh kí taraf se na thá. 38 Aur bádsháh ne apne mulázimon se kahá, Kyá tum nahín jánte ho, kí áj ke din ek sardár, balki ek bahut bará ádmí, Isráíl men mára hí? 39 Aur agarchi main mamsúh bádsháh hun taubhí áj ke din 'ájiz hun, aur yih log, baní Zarúyah, mujh se zabardast hain; KHUDÁWAND badkár ko us kí badí ke muwáfíq badla de.

4 Jab Sāul ke betē Ishbosat ne sunā, ki Abinaiyir Habrūn men mar gayā, to us ke hāth dhīle par gaye, aur sāre Isrāīlī ghabrā gaye. 2 Aur Sāul ke betē Ishbosat ke do ādmī the jo faujon ke sardar the; ek kā nām Ba'nah, aur dūsre kā Raikāb thā; yih donon banī Binyamīn ki nasl ke Baīrotī Rimmon ke betē the: (kyunki Baīrot bhī banī Binyamīn kā ginā jāta hai: 3 aur Baīrotī Jittīm ko bhāg gaye the: chunānchi āj ke din tak wuh wahīn rahte hain.)

4 Aur Sāul ke betē Yūnatan kā ek langrā betā thā. Jab Sāul aur Yūnatan ki khabar Yazra'el se pahunchī, to wuh pānch baras kā thā; so us kī dāya us ko uṭhākar bhāgi, aur us ne jo bhāgne men jaldī kī, to aisā huā, ki wuh gir parā, aur langrā ho gayā. Us kā nām Mifibosat thā.

5 Aur Baīrotī Rimmon ke betē Raikāb aur Ba'nah chale, aur karī dhūp ke waqt Ishbosat ke ghar āe, jab wuh do pahar ko āram kar rahā thā. 6 So wuh wahān ghar ke andar gehūn lene ke bahāne se ghuse, aur us ke pet men mārā: aur Raikāb aur us kā bhāī Ba'nah bhāg nikle. 7 Jab wuh ghar men ghuse, to wuh apnī khwābgāh men apne bistar par sotā thā; so unhon ne use mārā, aur qatl kiyā, aur us kā sir kāt diyā, aur us kā sir lekar tamām rāt maidān kī rāh chale. 8 Aur Ishbosat kā sir Habrūn men Dāūd ke pās le āe, aur bādshāh se kahā, Terā dushman Sāul jo terī jān kā tālib thā, yih us ke betē Ishbosat kā sir hai; so Khudāwand ne āj ke din mere mālik bādshāh kā intiqām Sāul aur us kī nasl se liyā. 9 Tab Dāūd ne Raikāb aur us ke bhāī Ba'nah ko jo Baīrotī Rimmon ke betē the, jāwāb diyā, ki KHUDĀWAND kī hayāt kī qasam jis ne merī jān ko har musibat se rihāī dī hei; 10 jab ek shakhs ne mujh se kahā, ki Dekh, Sāul mar gayā, aur samjhā, ki khush-khabari detā hai, to main ne use pakrā, aur Siqlāj men use qatl kiyā; yihī jazā main ne use us kī khabar ke badle dī. 11 Pas jab shariron ne ek rāstkār insān ko, usī ke ghar men, us ke bistar par qatl kiyā hai, to kyā main ab us ke khūn kā badla tum se zarūr hī na lūn, aur tum ko zamin par se nābūd na kar dālūn? 12 Tab Dāūd ne apne jawānon ko hukm diyā,

aur unhon ne un ko qatl kiyā, aur un ke hāth aur pānw kāt dāle, aur un ko Habrūn men tālāb ke pās tāng diyā. Aur Ishbosat ke sir ko lekar unhon ne Habrūn men Abinaiyir kī qabr men dafn kiyā.

5 Tab Isrāīl ke sab qabīle Habrūn men Dāūd ke pās ākar kahne lage, Dekh, ham terī haqqī aur terā gosht hain. 2 Aur guzre zamāne men jab Sāul hamārā bādshāh thā, to tū hī Isrāīlion ko le jāyā aur le āyā kartā thā: aur KHUDĀWAND ne tujh se kahā, ki Tū mere Isrāīl logon kī gallabānī karegā, aur tū Isrāīl kā sardār hogā. 3 Garaz, Isrāīl ke sab buzurg Habrūn men bādshāh ke pās āe; aur Dāūd bādshāh ne Habrūn men un ke sāth KHUDĀWAND ke huzūr 'ahd bāndhā: aur unhon ne Dāūd ko masah karke Isrāīl kā bādshāh banāyā.

4 Aur Dāūd, jab saltanat karne lagā, to tīs baras kā thā; aur us ne chālīs baras saltanat kī. 5 Us ne Habrūn men sāt baras chha mahīne Yahūdāh par saltanat kī, aur Yarūshalem men sab Isrāīl aur Yahūdāh par tentīs baras saltanat kī. 6 Phīr bādshāh aur us ke log Yarūshalem ko Yabūsion par jo us mulk ke bāshinde the charhāī karne gaye: unhon ne Dāūd se kahā, Jab tak tū andhon aur langron ko na le jāe, yahān nahīn āne pāegā: wuh samajhte the, ki Dāūd yahān nahīn ā saktā. 7 Taubhī Dāūd ne Siyyūn kā qil'a le liyā; wuhī Dāūd kā shahr hai. 8 Aur Dāūd ne us dīn kahā, ki Jo koī Yabūsion ko māre, wuh nāle ko jāe, aur un langron, aur andhon ko māre, jin se Dāūd ke jī ko nafrat hai. Isī liye yih kahāwat hai, ki Andhe aur langre wahān hain; so wuh ghar men nahīn ā saktā. 9 Aur Dāūd us qil'e men rahne lagā, aur us ne us kā nām Dāūd kā shahr rakkhā. Aur Dāūd ne girdāgird Millo se lekar andar ke ruḥh tak bahut kuchh ta'mīr kiyā. 10 Aur Dāūd baḥtā hī gayā, kyunki KHUDĀWAND, lashkaron kā Khudā, us ke sāth thā.

11 Aur Sūr ke bādshāh Hīrām ne elchion ko aur deodār kī lakriyon aur baḥhaiyon aur mi'māron ko Dāūd ke pās bhejā, aur unhon ne Dāūd ke liye ek mahall banāyā. 12 Aur Dāūd ko yaqīn huā, ki KHUDĀWAND ne use Isrāīl kā bādshāh banākar qiyām

bakhshá, aur us ne us kí saltanat ko Isráíl kí khatír mumtáz kiyá hai.

13 Aur Habrún se chale áne ke ba'd Dáúd ne Yarúshalem se aur haramen rakh lín aur bíwiyan kín : aur Dáúd ke hán aur bete aur betiyan paidá hún. 14 Aur jo Yarúshalem men us ke hán paidá hue un ke nám yih hain : Samú'a, aur Sobáb, aur Nátan, aur Sulaimán, 15 aur Ibhár, aur Ilísú'a, aur Nafaj, aur Yafí'a, 16 aur Ilísama', aur Ilyada', aur Ilifálat.

17 Aur jab Filistíon ne suná, kí unhon ne Dáúd ko masah karke Isráíl ká bádsháh banáyá hai, to sab Filistí Dáúd kí talásh men charh áe ; aur Dáúd ko khabar hui ; so wuh qil'e men chalá gayá. 18 Aur Filistí ákar Rifálon kí wadí men phail gaye. 19 Tab Dáúd ne KHUDÁWAND se púchhá, Kyá main Filistíon ke muqábale ko jáun? kyá tú un ko mere háth men kar degá? KHUDÁWAND ne Dáúd se kahá, kí Já, kyünki main zarúr Filistíon ko tere háth men kar dungá. 20 So Dáúd Ba'l Parázim men áyá, aur wahán Dáúd ne un ko mára ; aur kahne lagá, kí KHUDÁWAND ne mere dushmanon ko mere sámne tor dálá, jaise pání tútke bah nikaltá hai. Isí liye us ne us jagah ká nám Ba'l Parázim rakkhá. 21 Aur wahín unhon ne apne buton ko chhor diyá thá ; so Dáúd aur us ke log un ko le gaye.

22 Aur Filistí phir charh áe, aur Rifálon kí wadí men phail gaye. 23 Aur jab Dáúd ne KHUDÁWAND se púchhá, to us ne kahá, Tú charhái na kar ; un ke piche se ghúmkar tút ke darakhton ke sámne se un par hamla kar. 24 Aur jab tút ke darakhton kí phungíon men tujhe fauj ke chalne kí áwáz sunái de, to chust ho jáná, kyünki us waqt KHUDÁWAND tere áge áge nikal chuká hogá, táki Filistíon ke lashkar ko máre. 25 Aur Dáúd ne, jaisá KHUDÁWAND ne use farmáyá thá, waisá hí kiyá ; aur Filistíon ko Jibi'ah se Jazar tak mártá gayá.

6 Aur Dáúd ne phir Isráílíon ke sab chune hue tís hazár mardon ko jama' kiyá. 2 Aur Dáúd uthá, aur sab logon ko jo us ke sáth the lekar Ba'lah Yahúdáh se chalá, táki Khudá ke sandúq ko udhar se le áe, jo us nám ká ya'ni RABB u'l afwáj ke nám ká kahlátá hai jo do karú-

bíon par baithá hai. 3 So unhon ne Khudá ke sandúq ko nayí garí par rakkhá, aur use Abínadáb ke ghar se jo pahári par thá nikál láe ; aur us nayí garí ko Abínadáb ke bete 'Uzzah aur Akhyo hánkne lage. 4 Aur wuh use Abínadáb ke ghar se jo pahári par thá Khudá ke sandúq ke sáth nikál láe ; aur Akhyo sandúq ke áge áge chal rahá thá. 5 Aur Dáúd aur Isráíl ká sára gharáná sanaubar kí lakrí ke sab tarah ke sáz, aur sitár, barbat, aur daf, aur kharjari aur jhánjh KHUDÁWAND ke áge áge bajáte chale. 6 Aur jab wuh Nakon ke khalíhán par pahunché, to 'Uzzah ne Khudá ke sandúq kí taraf háth barhákar use thám liyá, kyünki bailon ne thokar khalí thí. 7 Tab KHUDÁWAND ká gussa 'Uzzah par bharká ; aur Khudá ne wahín use us kí khatá ke sabab se mára ; aur wuh wahín Khudá ke sandúq ke pás mar gayá. 8 Aur Dáúd is sabab se, kí KHUDÁWAND 'Uzzah par tút pará nákhush huá : aur us ne us jagah ká nám Paraz 'Uzzah rakkhá jo áj ke din tak hai. 9 Aur Dáúd us din KHUDÁWAND se dar gayá, aur kahne lagá, kí KHUDÁWAND ká sandúq mere hán kyünkar áe? 10 Aur Dáúd ne KHUDÁWAND ke sandúq ko apne hán Dáúd ke shahr men le jáná na cháhá, balki Dáúd use ek taraf Játí 'Obed Adom ke ghar men le gayá. 11 Aur KHUDÁWAND ká sandúq Játí 'Obed Adom ke ghar men tin mahíne tak rahá : aur KHUDÁWAND ne 'Obed Adom ko aur us ke sáre gharáne ko barakat dí. 12 Aur Dáúd bádsháh ko khabar milí, kí KHUDÁWAND ne 'Obed Adom ke gharáne ko, aur us kí har chiz men Khudá ke sandúq ke sabab se barakat dí hai. Tab Dáúd gayá, aur Khudá ke sandúq ko 'Obed Adom ke ghar se Dáúd ke shahr men khushí khushí le áyá. 13 Aur aísá huá, kí jab KHUDÁWAND ke sandúq ke uthánewále chha qadam chale, to Dáúd ne ek bail aur ek motá bachhrá zabh kiyá. 14 Aur Dáúd KHUDÁWAND ke huzúr apne sáre zor se náchne lagá, aur Dáúd kátán ká afod pahine thá. 15 So Dáúd aur Isráíl ká sára gharáná KHUDÁWAND ke sandúq ko lalkárete aur narsingá phúnkte hue láe. 16 Aur jab KHUDÁWAND ká sandúq Dáúd ke shahr ke andar á rahá thá, to

Sául kí betí Míkal ne khiṛkí se nigáh kí, aur Dáúd bádsháh ko KHUDÁWAND ke huzúr uchhalte aur náchte dekhá; so us ne apne dil hí dil men use haqír jáná. 17 Aur wuh KHUDÁWAND ke sandúq ko andar láe, aur use us kí jagah par, us khaime ke bích men jo Dáúd ne us ke liye khará kiyá thá, rakkhá; aur Dáúd ne sokhtaní qurbáníán, aur salámatí kí qurbáníán KHUDÁWAND ke áge chaṛháin. 18 Aur jab Dáúd sokhtaní qurbání, aur salámatí kí qurbáníán, chaṛhá chuká, to us ne RABB u'l afwáj ke nám se logon ko barakat dí. 19 Aur us ne sab logon ya'ní Isráíl ke sáre amboh ke mardon aur 'auraton donon ko ek ek roṭí, aur ek ek ṭukrá gosht, aur kishmish kí ek ek ṭikkyá bántí. Phir sab log apne apne ghar chale gaye. 20 Tab Dáúd lautá, táki apne gharáne ko barakat de. Aur Sául kí betí Míkal Dáúd ke istiqbál ko niklí, aur kahne lagí, kí Isráíl ká bádsháh áj kaisá shándár ma'lúm hotá thá, jis ne áj ke din apne mulázimon kí laundiyon ke sámnne apne ko barahna kiyá, jaise koí banká behayái se barahna ho játá hai. 21 Dáúd ne Míkal se kahá, Yih to KHUDÁWAND ke huzúr thá, jis ne tere báp aur us ke sáre gharáne ko chhoṛkar mujhe pasand kiyá, táki wuh mujhe KHUDÁWAND kí qaum Isráíl ká peshwá banáe; so main KHUDÁWAND ke áge náchúngá. 22 Balki main is se bhí ziyáda zalil húngá, aur apní hí nazar men ních húngá: aur jin laundiyon ká zikr tú ne kiyá hai, wuhí merí 'izzat karenge. 23 So Sául kí betí Míkal marte dam tak beaulád rahi.

7 Jab bádsháh apne mahall men rahne lagá, aur KHUDÁWAND ne use us kí cháron taraf ke sab dushmanon se áram bakhshá; 2 to bádsháh ne Nátan nabí se kahá, Dekh, main to deodár kí lakriyon ke ghar men rahtá hún, par Khudá ká sandúq pardon ke andar rahtá hai. 3 Tab Nátan ne bádsháh se kahá, Já, jo kuchh tere dil men hai kar; kyúunki KHUDÁWAND tere sáth hai. 4 Aur usí rát ko aisá huá, kí KHUDÁWAND ká kaiám Nátan ko pahunchá, kí 5 Já, aur mere bande Dáúd se kah, KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Kyá tú mere rahne ke liye ek ghar banáegá? 6 Kyúunki jab se

main baní Isráíl ko Mísr se nikál láya, áj ke din tak, kisi ghar men nahín rahá, balkí khaime aur maskan men phirtá rahá hún. 7 Aur jahán jahán main sab Isráíllon ke sáth phirtá rahá, kyá main ne kahín kisi Isráíli qabíle se jise main ne hukm kiyá, kí Merí qaum Isráíl kí gallabání karo, yih kahá, kí Tum ne mere liye deodár kí lakriyon ká ghar kyún nahín banáyá? 8 So ab tú mere bande Dáúd se kah, kí RABB u'l afwáj yún farmátá hai, kí Main ne tujhe bheṛsále se, jahán tú bheṛ bakriyon ke píchhe píchhe phirtá thá liyá, táki tú merí qaum Isráíl ká peshwá ho; 9 aur main jahán jahán tú gayá tere sáth rahá, aur tere sab dushmanon ko tere sámnne se kát dálá hai, aur main dunyá ke bare bare logon ke nám kí tarah terá nám bará karúngá, 10 aur main apní qaum Isráíl ke liye ek jagah muqarrar karúngá, aur wahán un ko jamáúngá, táki wuh apní hí jagah basen, aur phir haṭáe na jáen, aur sharárat ke farzand un ko phir dukh nahín dene páenge, jaisá pahle hotá thá, 11 aur jaisá us din se hotá áyá, jab se main ne hukm diyá, kí merí qaum Isráíl par qází hon; aur main aisá karúngá kí tujh ko tere sab dushmanon se áram mile. Másiwá is ke KHUDÁWAND tujh ko batátá hai, kí KHUDÁWAND tere ghar ko banáerakkegá. 12 Aur jab tere din púre ho jáenge, aur tú apne bápádá ke sáth so jáegá, to main tere ba'd terí nasl ko jo tere sulb se hogí khará karke us kí saltanat ko qáim karúngá. 13 Wuhí mere nám ká ek ghar banáegá, aur main us kí saltanat ká takht hamesha ke liye qáim karúngá. 14 Aur main us ká báp húngá, aur wuh merá betá hogá. Agar wuh khatá kare, to main use ádmíon kí láṭhí aur baní A'dam ke táziyanon se tambh karúngá; 15 par merí rahmat us se judá na hogí, jaise main ne use Sául se judá kiyá jise main ne tere áge se dafa' kiyá. 16 Aur terá ghar aur terí saltanat sadá baní rahegi: terá takht hamesha ke liye qáim kiyá jáegá. 17 Jaisí yih sab báten, aur yih sári royá thí, waisá hí Nátan ne Dáúd se kahá.

18 Tab Dáúd bádsháh andar jákar KHUDÁWAND ke áge baithá, aur kahne lagá, Ai málik KHUDÁWAND,

main kaun hūn, aur merā gharānā kyā hai, kī tū ne mujhe yahan tak pahunchāyā? 19 Taubhī, ai mālīk KHUDĀWAND, yih terī nazar men chhotī bāt thī, kyūnki tū ne apne bande ke gharāne ke haqq men bahut muddat tak kā zikr kiya hai, aur wuh bhī, ai mālīk KHUDĀWAND, ādmīon ke tarīqe par. 20 Aur Dāūd tujh se āur kyā kah saktā hai? kyūnki ai mālīk KHUDĀWAND, tū apne bande ko jāntā hai. 21 Tū ne apne kalām kī khātīr, aur apnī marzī ke mutābiq yih sab bare kām kiye, tāki terā banda un se wāqif ho jāe. 22 So tū, ai KHUDĀWAND Khudā, buzurg hai; kyūnki jaisā ham ne apne kānon se sunā hai, us ke mutābiq koī terī mānind nahīn, aur tere siwā koī Khudā nahīn. 23 Aur dunyā men wuh kaun sī ek qaum hai jo tere logon ya'nī Isrāīl kī mānind hai, jise KHUDĀWAND ne jākar apnī qaum banāne ko chhuṛāyā, tāki wuh apnā nām kare, (aur tumhārī khātīr bare bare kām,) aur apne mulk ke liye, aur apnī qaum ke āge jise tū ne Mīsr kī qaumon se aur un ke deotāon se rihāl baḥshī, haulnāk kām kare? 24 Aur tū ne apne liye apnī qaum banī Isrāīl ko muqarrar kiya, tāki wuh hamesha ke liye terī qaum ṭahre, aur tū āp, ai KHUDĀWAND, un kā Khudā hūā. 25 Aur ab tū, ai KHUDĀWAND Khudā, us bāt ko jo tū ne apne bande aur us ke gharāne ke haqq men farmāī hai, sadā ke liye qāim kar de, aur jaisā tū ne farmāyā hai, waisā hī kar. 26 Aur sadā yih kah kahkar tere nām kī barāl kī jāe, kī RABB u'l afwāj Isrāīl kā Khudā hai: aur tere bande Dāūd kā gharānā tere huzūr qāim kiya jāegā. 27 Kyūnki tū ne, ai RABB u'l afwāj, Isrāīl ke Khudā, apne bande par zāhīr kiya, aur farmāyā, kī Main terā gharānā banāe rakkh-ūngā, is liye tere bande ke dil men yih āyā, kī tere āge yih munājāt kare. 28 Aur ai mālīk KHUDĀWAND, tū Khudā hai, aur terī bāten sachchī hain, aur tū ne apne bande se is nekī kā wa'da kiya hai: 29 so ab apne bande ke gharāne ko barakat denā manzūr kar, tāki wuh sadā tere rūbarū pāedār rahe; kī tū hī ne, ai mālīk KHUDĀWAND, yih kahā hai; aur terī hī barakat se tere bande kā gharānā sadā mubārak rahe.

8 Is ke ba'd Dāūd ne Filistīon ko mārā, aur un ko maglūb kiya: aur Dāūd ne dāru'l hukūmat kī 'inān Filistīon ke hāth se chhīn lī. 2 Aur us ne Moāb ko mārā, aur un ko zamīn par liṭākar rassī se nāpā; so us ne qatl karne ke liye do rassiyon se nāpā, aur jītā chhoṛne ke liye ek pūrī rassī se. Yūn Moābī Dāūd ke khādīm bankar hadye lāne lage. 3 Aur Dāūd ne Zobāh ke bādshāh Rahob ke beṭe Hadada'zar ko bhī, jab wuh apnī daryā e Furāt par kī saltanat par phir qabza karne ko jā rahā thā, mār liya. 4 Aur Dāūd ne us ke ek hazār sāt sau sawār, aur bīs hazār piyāde pakar liye: aur Dāūd ne rathon ke sab ghoṛon kī khūnchen kāṭīn, par un men se sau rathon ke liye ghoṛe bachā rakkhe. 5 Aur jab Damishq ke Arāmī Zobāh ke bādshāh Hadada'zar kī kumak ko āe, to Dāūd ne Arāmīon ke bāis hazār ādmī qatl kiye. 6 Tab Dāūd ne Damishq ke Arām men sipāhīon kī chaukiyān bīṭhāīn: so Arāmī bhī Dāūd ke khādīm bankar hadye lāne lage. Aur KHUDĀWAND ne Dāūd ko jāhān kahīn wuh gayā fath baḥshī. 7 Aur Dāūd ne Hadada'zar ke mulāzimon kī sone kī dhālen chhīn līn, aur un ko Yarúshalem men le āyā. 8 Aur Dāūd bādshāh Batāh aur Berotī se jo Hadada'zar ke shahr the, bahut sā pital le āyā. 9 Aur jab Hamāt ke bādshāh Tūgī ne sunā, kī Dāūd ne Hadada'zar kā sārā lashkar mār liya, 10 to Tūgī ne apne beṭe Yúrām ko Dāūd bādshāh ke pās bhejā, kī use salām kahe, aur mubārakbād de; is liye kī us ne Hadada'zar se jang karke use mār liya: kyūnki Hadada'zar Tūgī se larā kartā thā. Aur Yúrām chāndī, aur sone, aur pital ke zuruf apne sāth lāyā. 11 Aur Dāūd bādshāh ne un ko KHUDĀWAND ke liye maḥsūs kiya, aise hī us ne un sab qaumon ke sone chāndī ko maḥsūs kiya jin ko us ne maglūb kiya thā, 12 ya'nī Arāmīon, aur Moābīon, aur banī 'Ammon, aur Filistīon, aur 'Amālīqīon ke sone chāndī aur Zobāh ke bādshāh Rahob ke beṭe Hadada'zar kī lūṭ ko. 13 Aur Dāūd kā barā nām hūā, jab wuh namak kī wādī men Arāmīon ke aṭhārah hazār ādmī mārkar lauṭā. 14 Aur us ne Adom men chaukiyān bīṭhāīn, balkī sāre Adom men chau-

kiyān biṭhāīn. Aur sab Adomī Dāūd ke khādim bane. Aur KHUDĀWAND ne Dāūd ko, jahān kahīn wuh gayā, fath bakḥshī.

15 Aur Dāūd ne kull Isrāīl par sal-tanat kī; aur Dāūd apnī sab ra'īyat ke sāth 'adl o insāf kartā thā. 16 Aur Zarūyāh kā betā Yoāb lashkar kā sardār thā; aur Akhlūd kā betā Yahūsafat muarrikh thā; 17 aur Akhitob kā betā Sadoq, aur Abiyātar kā betā Akhimalik kāhin the; aur Shirayāh munshī thā; 18 aur Yahoyada' kā betā Binayāh Karetion aur Faletion kā sardār thā; aur Dāūd ke bete kāhin the.

9 Phir Dāūd ne kahā, Kyā Sāul ke gharāne men se koī baqī hai, jis par main Yūnatan kī khātir mihrbānī karūn? 2 Aur Sāul ke gharāne kā ek khādim banām Zībā thā, use Dāūd ke pās bulā lāe; bādshāh ne us se kahā, Kyā tū Zībā hai? Us ne kahā, Hān, terā banda wuhī hai. 3 Tab bādshāh ne us se kahā, Kyā Sāul ke gharāne men se koī nahīn rahā, tāki main us par Khudā ki sī mihrbānī karūn? Zībā ne bādshāh se kahā, Yūnatan kā ek betā rah gayā hai jo langrā hai. 4 Tab bādshāh ne us se pūchhā, Wuh kahān hai? Zībā ne bādshāh ko jawāb diyā, Dekh, wuh Lodibār men 'Ammiel ke bete Makīr ke ghar men hai. 5 So Dāūd bādshāh ne log bhejkar Lodibār se, 'Ammiel ke bete Makīr ke ghar se, use bulwā liyā. 6 Aur Sāul ke bete Yūnatan kā betā Mifibosat Dāūd ke pās āyā, aur us ne munh ke bal girke sijda kiyā. Tab Dāūd ne kahā, Mifibosat! Us ne jawāb diyā, Terā banda hāzir hai. 7 Dāūd ne us se kahā, Mat dar, kyūnki main tere bāp Yūnatan kī khātir zarūr tujh par mihrbānī karūngā, aur tere bāp Sāul kī sārī zamīn tujhe pher dūngā; aur tū hamesha mere dastarkhwān par khānā khāyā kar. 8 Tab us ne sijda kiyā, aur kahā, ki Terā banda hai kyā chīz jo tū mujh jaise mare kutte par nigāh kare? 9 Tab bādshāh ne Sāul ke khādim Zībā ko bulāyā, aur us se kahā, ki Main ne sab kuchh jo Sāul aur us ke sārē gharāne kā thā, tere āqā ke bete ko bakḥsh diyā. 10 So tū apne beṭon aur naukaron samet zamīn ko us kī taraf se jotkar paidāwār ko le āyā kar, tāki tere āqā

ke bete ke khāne ko rotī ho; par Mifibosat jo tere āqā kā betā hai mere dastarkhwān par hamesha khānā khāegā. Aur Zībā ke pandrāh bete aur bis naukar the. 11 Tab Zībā ne bādshāh se kahā, Jo kuchh mere mālīk bādshāh ne apne khādim ko hukm diyā hai, terā khādim waisā hī karegā. Par Mifibosat ke haqq men bādshāh ne farmāyā, ki Wuh mere dastarkhwān par is tarah khānā khāegā ki goyā wuh bādshāhzādon men se ek hai. 12 Aur Mifibosat kā ek chhoṭā betā thā, jis kā nām Mīkā thā. Aur jitne Zībā ke ghar men rahte the, wuh sab Mifibosat ke khādim the. 13 So Mifibosat Yarūshalem men rahne lagā, kyūnki wuh hamesha bādshāh ke dastarkhwān par khānā khātā thā; aur wuh donon pānwon se langrā thā.

10 Is ke ba'd aisā huā, ki banī 'Ammon kā bādshāh mar gayā, aur us kā betā Hanūn us kā jānishīn huā. 2 Tab Dāūd ne kahā, ki Main Nāhas ke bete Hanūn ke sāth mihrbānī karūngā, jaise us ke bāp ne mere sāth mihrbānī kī. So Dāūd ne apne khādim bheje, tāki un kī ma'rifat us ke bāp ke bāre men use tasallī de. Chunānchi Dāūd ke khādim banī 'Ammon kī sarzamīn men āe. 3 Aur banī 'Ammon ke sardāron ne apne mālīk Hanūn se kahā, Tujhe kyā yih gumān hai, ki Dāūd tere bāp kī ta'zīm kartā hai, ki us ne tasallī denewāle tere pās bheje hai? kyā Dāūd ne apne khādim tere pās is liye nahīn bheje hai, ki shahr kā hāl daryāft karke aur us kā bhed lekar wuh is ko gārat kare? 4 Tab Hanūn ne Dāūd ke khādimon ko pakarkar un kī ādhī ādhī dārḥī mundwāl, aur un kī poshāk bīch se surīn tak kaṭwākar un ko rukhsat kar diyā. 5 Jab Dāūd ko khabar pahunchī, to us ne un se milne ko log bheje; is liye ki yih ādmī nihāyat sharminda the: so bādshāh ne farmāyā, ki Jab tak tumhārī dārḥī na barhe, Yarihū men raho; us ke ba'd chale ānā. 6 Jab banī 'Ammon ne dekhā, ki wuh Dāūd ke āge nafratangez ho gaye, to banī 'Ammon ne log bheje, aur Bait Rahob ke Arāmion, aur Zobāh ke Arāmion men se bīs hazār piyādon ko, aur Ma'kah ke bādshāh ko ek hazār sipāhion samet, aur Tob ke bārah hazār

ádmíon ko ujrat par bulá liyá. 7 Aur Dáúd ne yih sunkar Yoáb aur baháduron ke sare lashkar ko bhejá. 8 Tab baní 'Ammon nikle, aur unhon ne phátak ke pás hí larái ke liye saff bándhí: aur Zobáh aur Rahob ke Arámí, aur Tob aur Ma'kah ke log maidán men alag the. 9 Jab Yoáb ne dekhá, ki us ke áge aur píchhe donon taraf larái ke liye saff bándhí hai, to us ne baní Isráíl ke kháss logon ko chun liyá, aur Arámíon ke muqábil un kí saff bándhí. 10 Aur báqí logon ko apne bhái Abíshai ke háth saunp diyá, aur us ne baní 'Ammon ke muqábil saff bándhí. 11 Phir us ne kahá, Agar Arámí mujh par gálib hone lagen, to tú merí kumak karná; aur agar baní 'Ammon tujh par gálib hone lagen to main ákar terí kumak karúngá. 12 So khúub hausala rakh, aur ham sab apní qaum, aur apne Khudá ke shahron kí khátir mardánagi karen: aur KHUDÁ-WAND jo bihtar jáne so kare. 13 Pas Yoáb aur wuh log jo us ke sáth the Arámíon par hamla karne ko áge barhe: aur wuh us ke áge se bháge. 14 Tab baní 'Ammon ne dekhá ki Arámí bhág gaye, to wuh bhí Abíshai ke sámne se bhágkar shahr ke andar ghus gaye. Tab Yoáb baní 'Ammon ke pás se lautkar Yarúshalem men áyá. 15 Jab Arámíon ne dekhá, ki unhon ne Isráílíon se shikast khái, to wuh sab jama' hue. 16 Aur Hadara'zar ne log bheje, aur un Arámíon ko jo daryá e Furát ke pár the le áyá, aur wuh Hilám men áe; aur Hadara'zar kí fauj ká sipah-sálár Sobak un ká sardár thá. 17 Aur Dáúd ko khabar milí, so us ne sab Isráílíon ko ikatthá kiyá, aur Yardan ke pár hokar Hilám men áyá. Aur Arámíon ne Dáúd ke muqábil saffarái ki, aur us se lahe. 18 Aur Arámí Isráílíon ke sámne se bháge; aur Dáúd ne Arámíon ke sát sau rathon ke ádmí, aur chálís hazár sawár qatl kar dále, aur un kí fauj ke sardár Sobak ko aisá mára, ki wuh wahín mar gayá. 19 Aur jab un bádsháhon ne jo Hadara'zar ke khádim the dekhá, ki wuh Isráílíon se hár gaye, to unhon ne Isráílíon se sulh kar lí, aur un kí khidmat karne lage. Garaz, Arámí baní 'Ammon kí phir kumak karne se dare

11 Aur aisá huá ki दूसरे साल, जिस वाक़्त बादशाह ज़ंग के लिये निकालते हैं, दाऊद ने योआब और उस के साथ अपने ख़ादमों और सब इस्राईलों को भेजा: और उनहों ने बानी 'अममोन को क़त्ल किया, और राब-बाह को ज़ा ग़हरा. पर दाऊद यरू-शलेम ही में रहा. 2 Aur shám ke waqt Dáúd apne palang par se uthkar bádsháhí mahall kí chhat par tálalne lagá: aur chhat par se us ne ek 'aurat ko dekhá jo nahá rahí thí; aur wuh 'aurat niháyat khúbsúrat thí. 3 Tab Dáúd ne log bhejkar us 'aurat ká hál daryáft kiyá: aur kisi ne kahá, Kyá wuh Ili'ám kí be'tí Batsaba' nahín jo Hitti U'riyáh kí bíwí hai? 4 Aur Dáúd ne log bhejkar use bulá liyá; wuh us ke pás áí, aur us ne us se suhbat kí, kyúunki wuh apní nápakí se pák ho chukí thí: phir wuh apne ghar ko chalí gayí. 5 Aur wuh 'aurat hámila ho gayí; so us ne Dáúd ke pás khabar bhejí, ki Main hámila hún. 6 Aur Dáúd ne Yoáb ko kahlá bhejá, ki Hitti U'riyáh ko mere pás bhej de: so Yoáb ne U'riyáh ko Dáúd ke pás bhej diyá. 7 Aur jab U'riyáh áyá, to Dáúd ne púchhá, ki Yoáb kaisá hai, aur logon ká kyá hál hai, aur jang kaisí ho rahí hai? 8 Phir Dáúd ne U'riyáh se kahá, ki Apne ghar já, aur apne pánw dho. Aur U'riyáh bádsháh ke mahall se niklá, aur bádsháh kí taraf se us ke píchhe píchhe ek khwán bhejá gayá. 9 Par U'riyáh bádsháh ke ghar ke ástáne par apne málík ke áur sab khádimon ke sáth soyá, aur apne ghar na gayá. 10 Aur jab unhon ne Dáúd ko yih batáyá, ki U'riyáh apne ghar nahín gayá, to Dáúd ne U'riyáh se kahá, Kyá tú safar se nahín áyá? pas tú apne ghar kyún na gayá? 11 U'riyáh ne Dáúd se kahá, ki Sandúq, aur Isráíl, aur Yahúdáh jhonpriyon men rahte hain; aur merá málík Yoáb, aur mere málík ke khádim khúle maidán men dere dále hue hain; to kyá main apne ghar jáún, aur kháún piún, aur apní bíwí ke sáth soún? terí hayát aur terí ján kí qasam, mujh se yih bát na hogí. 12 Phir Dáúd ne U'riyáh se kahá, ki A'j bhí tú yahín rah já; kal main tujhe rawána kar dúngá. So U'riyáh us dín aur दूसरे दिन भी यरूशलेम में रहा. 13 Aur jab Dáúd ne use buláyá, to us

ne us ke huzúr kháyá piyá ; aur us ne use pilákar matwálá kiyá : aur shám ko wuh báhar jákar apne málík ke áur khádimoñ ke sáth apne bistar par so rahá, par apne ghar men na gayá. 14 Subh ko Dáúd ne Yoáb ke liye ek khatt likhá, aur use U'riyáh ke háth bhejá. 15 Aur us ne khatt men yih likhá, ki U'riyáh ko ghumsán men sab se áge rakhná, aur tum us ke pás se hañ jáná, táki wuh mára jáe, aur ján bahaqq ho. 16 Aur yún húa, ki jab Yoáb ne us shahr ká muláhaza kar liyá, to us ne U'riyáh ko aisí jagah rakkhá, jahán wuh jántá thá, ki bahádur mard hañ. 17 Aur us shahr ko log nikle, aur Yoáb se lañe, aur wahán Dáúd ke khádimoñ men se thoñe se log kám áe, aur Hittí U'riyáh bhí mar gayá. 18 Tab Yoáb ne ádmí bhejkar jang ká sab hál Dáúd ko batáyá. 19 Aur us ne qásid ko tákid kar dí, ki Jab tú bádsháh se jang ká sab hál 'arz kar chuke, 20 tab agar aisá ho, ki bádsháh ko gussa á jáe, aur wuh tujh se kahne lage, ki Tum lañe ko shahr ke aise nazdik kyún chale gaye? kyá tum nahín jánte the, ki wuh díwár par se tír márenge? 21 Yarobbusat ke beñe Abímalik ko kis ne mára? kyá ek 'aurat ne chakkí ká pát díwár par se us ke úpar aisá nahín phenká, ki wuh Taibiz men mar gayá? so tum shahr kí díwár ke nazdik kyún gaye? to phir tú kahná, ki Terá khádím Hittí U'riyáh bhí mar gayá hai. 22 So wuh qásid chalá, aur ákar jis kám ke liye Yoáb ne use bhejá thá, wuh sab Dáúd ko batáyá. 23 Aur us qásid ne Dáúd se kahá, ki Wuh log ham par gálib hue, aur nikalkar maidán men hamáre pás á gaye; phir ham un ko ragedte hue phátak ke madkhal tak chale gaye. 24 Tab títandázoñ ne díwár par se tere khádimoñ par tír chhoñe; so bádsháh ke thoñe khádím bhí mare, aur terá khádím Hittí U'riyáh bhí mar gayá. 25 Tab Dáúd ne qásid se kahá, ki Tú Yoáb se yún kahná, kí Tujhe is bát se nákhushí na ho, is liye ki talwár jaisá ek ko urátí hai, waisá hí dúsre ko; so tú shahr se áur sañht jang karke use dhá de : aur tú use damdilásá dená. 26 Jab U'riyáh kí bíwí ne suná, kí us ká shauhar U'riyáh mar gayá, to wuh apne shauhar ke liye mátam karne

lagí. 27 Aur jab sog ke din guzar gaye, to Dáúd ne use bulwákar us ko apne mahall men rakh liyá, aur wuh us kí bíwí ho gayí, aur us se us ke ek lañká húa. Par us kám se jise Dáúd ne kiyá thá, KHUDÁWAND naráz húa.

12 Aur KHUDÁWAND ne Nátan ko Dáúd ke pás bhejá. Us ne us ke pás ákar us se kahá: Kisí shahr men do shakhs the; ek amír, dúsra garíb. 2 Us amír ke pás bahut se rewar aur galle the: 3 par us garíb ke pás bheñ kí ek pañhiyá ke siwá kuchh na thá jise us ne kharídkar palá thá; aur wuh us ke aur us ke bál bachchoñ ke sáth bañhí thí; wuh usí ke nawále men se khátí, aur us ke piyále se pítí, aur us kí god men sotí thí, aur us ke liye bataur beñí ke thí. 4 Aur us amír ke hán koí musáfir áyá, so us ne us musáfir ke liye jo us ke hán áyá thá pakáne ko apne rewar aur galle men se kuchh na liyá, balki us garíb kí bheñ le lí, aur us shakhs ke liye jo us ke hán áyá thá, pakái. 5 Tab Dáúd ká gazab us shakhs par bashiddat bharká; aur us ne Nátan se kahá, ki KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, ki wuh shakhs jis ne yih kám kiyá wájibu'l qatl hai; 6 so us shakhs ko us bheñ ká chauguná bharná paregá, kyunki us ne aisá kám kiyá, aur use tars na áyá.

7 Tab Nátan ne Dáúd se kahá, ki Wuh shakhs tú hí hai. KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá yún farmátá hai, ki Main ne tujhe masah karke Isráíl ká bádsháh banáyá, aur main ne tujhe Sául ke háth se chhuráyá; 8 aur main ne tere áqá ká ghar tujhe diyá, aur tere áqá kí bíwiyán terí god men kar díñ, aur Isráíl aur Yahúdáh ká gharáná tujh ko diyá; aur agar yih sab kuchh thoñá thá, to main tujh ko áur áur chízen bhí detá. 9 So tú ne kyún KHUDÁWAND kí bát kí tahqír karke us ke huzúr badí kí? tú ne Hittí U'riyáh ko talwár se mára, aur us kí bíwí le lí, táki wuh terí bíwí bane, aur us ko baní 'Ammon kí talwár se qatl karwáyá. 10 So ab tere ghar se talwár kabhí alag na hogí, kyunki tú ne mujhe haqír jáná, aur Hittí U'riyáh kí bíwí le lí, táki wuh terí bíwí ho. 11 So KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Dekh, main sharr ko tere hí ghar

se tere khiláf utháungá, aur main terí bīwiyon ko lekar terí ánkhoñ ke samne tere hamsáye ko dūngá, aur wuh din daháre terí bīwiyon se suhbat karegá. 12 Kyūnki tú ne to chhipkar yih kiya: par main sáre Isráil ke rúbarú din daháre yih karūngá. 13 Tab Dáúd ne Nátan se kahá, Main ne KHUDÁWAND ká gunáh kiya. Nátan ne Dáúd se kahá, ki KHUDÁWAND ne bhí terá gunáh bakhshá, tú maregá nahín. 14 Taubhí, chūnki tú ne is kám se KHUDÁWAND ke dushmanon ko kufir bakne ká bará mauqa' diyá hai, is liye wuh larhá bhí jo tujh se paidá hogá, mar jáegá. 15 Phir Nátan apne ghar chalá gayá.

Aur KHUDÁWAND ne us larke ko jo U'riyáh kí bīwí ke Dáúd se paidá húa thá mára, aur wuh bahut bīmár ho gayá. 16 Is liye Dáúd ne us larke kí khátir Khudá se minnat kí, aur Dáúd ne roza rakkhá, aur andar jákar sárfí rát zamín par pará rahá. 17 Aur us ke gharáne ke buzurg uthkar us ke pás áe, ki use zamín par se utháen: par wuh na uthá, aur na us ne un ke sáth khána kháya. 18 Aur sátwen din wuh larhá mar gayá. Aur Dáúd ke mulázim use dar ke máre yih na batá sake, ki larhá mar gayá; kyūnki unhoñ ne kahá, ki Jab wuh larhá hanóz zinda thá, aur ham ne us se guftogú kí, to us ne hamárfí bát na mání; pas agar ham use batáen, ki larhá mar gayá, to wuh bahut hí kúshégá. 19 Par jab Dáúd ne apne mulázimon ko ápas men phusphusáte dekhá, to Dáúd samajh gayá, ki larhá mar gayá: so Dáúd ne apne mulázimon se pūchhá, Kyá larhá mar gayá? Unhoñ ne jawáb diyá, Mar gayá. 20 Tab Dáúd zamín par se uthá, aur gusl karke us ne tel lagáya, aur poshák badlí, aur KHUDÁWAND ke ghar men jákar sijda kiya. Phir wuh apne ghar áya, aur us ke hukm dene par unhoñ ne us ke áge rotí rakkhí, aur us ne khál. 21 Tab us ke mulázimon ne us se kahá, Yih kaisá kám hai jo tú ne kiya? Jab wuh larhá jítá thá, to tú ne us ke liye roza rakkhá, aur rotá bhí rahá; aur jab wuh larhá mar gayá, to tú ne uthkar rotí khál. 22 Us ne kahá, ki Jab tak wuh larhá zinda thá, main ne roza rakkhá, aur main rotá rahá; kyūnki main ne sochá,

Kyá jáne, KHUDÁWAND ko mujh par rahm á jáe, ki wuh larhá jítá rahe? 23 Par ab to wuh mar gayá, pas, main kis liye roza rakkhūn? kyá main use lautá saktá hūn? main to us ke pás jáungá, par wuh mere pás nahín lautne ká. 24 Phir Dáúd ne apní bīwí Batsaba' ko tasallí dí, aur us ke pás gayá, aur us se suhbat kí; aur us ke ek betá húa, aur Dáúd ne us ká nám Sulaimán rakkhá: aur wuh KHUDÁWAND ká piyára húa. 25 Aur us ne Nátan nabl kí ma'rifat paigám bhejá; so us ne us ká nám KHUDÁWAND kí khátir Yadídiyáh rakkhá.

26 Aur Yoáb baní 'Ammon ke Rabbah se lará, aur us ne dāru's saltanat ko le liya. 27 Aur Yoáb ne qásidon kí ma'rifat Dáúd ko kahlá bhejá, ki Main Rabbah se lará, aur main ne pánion ke shahr ko le liya. 28 Pas ab tú báqí logon ko jama' kar, aur is shahr ke muqábil khaima-zan ho, aur us par qabza kar le; tá na ho, ki main is shahr ko sar karūn, aur wuh mere nám se kahláe. 29 Tab Dáúd ne sab logon ko jama' kiya, aur Rabbah ko gayá, aur us se lará, aur use le liya. 30 Aur us ne un ke bādsháh ká táj us ke sir par se utár liya; us ká wazn sone ká ek qintár thá; aur us men jawáhir jare hue thé; so wuh Dáúd ke sir par rakkhá gayá. Aur wuh us shahr se lūt ká bahut sá mál nikál láya. 31 Aur us ne un logon ko jo us men the báhar nikálkar un ko áron, aur lohe ke hengen, aur lohe ke kulháron ke niche kar diyá, aur un ko inon ke pazáwe men se chalwáya; aur us ne baní 'Ammon ke sab shahron se aisá hí kiya. Phir Dáúd aur sab log Yarúshalem ko laut áe.

13 Aur is ke ba'd aisá húa, ki Dáúd ke beté Abísalom kí ek khúbsúrat bahin thí, jis ká nám Tamar thá; us par Dáúd ká betá Amnon 'áshiq ho gayá. 2 Aur Amnon aisá kúshne lagá, ki wuh apní bahin Tamar ke sabab se bīmár par gayá; kyūnki wuh kúshwárfí thí; so Amnon ko us ke sáth kuchh karná dushwár ma'lūm húa. 3 Aur Dáúd ke bhái Sim'ah ká betá Yonadab Amnon ká dost thá; aur Yonadab bará chálák ádmí thá. 4 So us ne us se kahá, Aí bādsháhzáde, tú kyūn din ba din dublá hotá játá hai?

kyá tú mujhe nahín batāegá? Tab Amnon ne us se kahá, ki Main apne bhái Abísalom ki bahin Tamar par 'ishiq hūn. 5 Yonadab ne us se kahá, Tú apne bistar par let já; aur bímári ká bahána kar le, aur jab terá báp tujhe dekhne áe, to tú us se kahná, Meri bahin Tamar ko zará áne de, ki wuh mujhe kháná de, aur mere sāmne kháná pakáe, táki main dekhūn, aur us ke háth se kháūn. 6 So Amnon par gayá, aur us ne bímári ká bahána kar liyá, aur jab bádsháh us ko dekhne áyá, to Amnon ne bádsháh se kahá, Meri bahin Tamar ko zará áne de, ki wuh mere sāmne do pūriyān banáe, táki main us ke háth se kháūn. 7 So Dáūd ne Tamar ke ghar kahlá bhejá, ki Tú abhí apne bhái Amnon ke ghar já, aur us ke liye kháná paká. 8 So Tamar apne bhái Amnon ke ghar gayí; aur wuh bistar par pará huá thá. Aur us ne átá liyá, aur gūndhá, aur us ke sāmne pūriyān banáin, aur un ko pakáyá. 9 Aur tawe ko liyá, aur us ke sāmne un ko undel diyá, par us ne kháne se inkár kiyá. Tab Amnon ne kahá, ki Sab ádmíon ko mere pás se báhar kar do. So har ek ádmi us ke pás se chalá gayá. 10 Tab Amnon ne Tamar se kahá, ki Kháná koṭhri ke andar le á, táki main tere háth se kháūn. So Tamar wuh pūriyān jo us ne pakái thín uthákar un ko koṭhri men apne bhái Amnon ke pás láí. 11 Aur jab wuh un ko us ke nazdík le gayí, ki wuh kháe, to us ne use pakaṛ liyá, aur us se kahá, Ai meri bahin, mujh se wasl kar. 12 Us ne kahá, Nahín, mere bhái, mere sáth jabr na kar; kyúnci Isráilíon men koí aisá kám nahín honá cháhiye; tú aisi hamáqat na kar. 13 Aur bhalá, main apni ruswái kahān liye phirūngí? aur tú bhí Isráilíon men ahmaqon men se ek kí mánind ṭahregá; so tú bádsháh se 'arz kar, kyúnci wuh mujh ko tujh se rok nahín rakkhegá. 14 Lekin us ne us kí bát na mání: aur chūnci wuh us se zoráwar thá, is liye us ne us ke sáth jabr kiyá, aur us se suhbat kí. 15 Phir Amnon ko us se barí saḡht nafrat ho gayí; kyúnci us kí nafrat us ke jazba e 'ishq se kahín barḡkar thí. So Amnon ne us se kahá, Uṭh, chalí já. 16 Wuh kahne lagí, Aisá na hogá; kyúnci yih zulm,

ki tú mujhe nikáltá hai, us kám se jo tú ne mujh se kiyá, badtar hai. Par us ne us kí ek na suní. 17 Tab us ne apne ek mulázim ko jo us kí khidmat kartá thá, bulákar kahá, Is 'aurat ko mere pás se báhar nikál de, aur píchhe darwáze kí chaṭkaní lagá de. 18 Aur wuh rangbarang ká joṛá pahine hue thí, kyúnci bádsháhon kí kunwári beṭiyān aisi hí poshák pahinti thín. Garaz, us ke khádim ne us ko báhar kar diyá, aur us ke píchhe chaṭkaní lagá di. 19 Aur Tamar ne apne sir par khlák dáli, aur apne rangbarang ke joṛe ko jo pahine hue thí chák kiyá, aur sir par háth dharkar roti hui chalí. 20 Us ke bhái Abísalom ne us se kahá, Kyá terá bhái Amnon tere sáth rahá hai? Khair, ai meri bahin, ab chupkí ho rah, kyúnci wuh terá bhái hai, aur is bát ká gam na kar. So Tamar apne bhái Abísalom ke ghar men bekas parí rahí. 21 Aur jab Dáūd bádsháh ne yih sab báten sunín, to niháyat gusse huá. 22 Aur Abísalom ne apne bhái Amnon se kuchh burá bhalá na kahá, kyúnci Abísalom ko Amnon se nafrat thí, is liye ki us ne us kí bahin Tamar ke sáth jabr kiyá thá.

23 Aur aisá huá, ki pure do sál ke ba'd, bheṛon ke bál katarnewále Abísalom ke hán Ba'l Hasor men the jo Ifráim ke pás hai; aur Abísalom ne bádsháh ke sab beṭon ko da'wat dí. 24 So Abísalom bádsháh ke pás ákar kahne lagá, Tere khádim ke hán bheṛon ke bál katarnewále áe hain; so main minnat kartá hūn, ki bádsháh ma' apne mulázimon ke apne khádim ke sáth chale. 25 Tab bádsháh ne Abísalom se kahá, Nahín, mere beṭe; ham sab ke sab na chalen, tá na ho ki tujh par ham bojh ho jáen. Aur wuh us se bajidd huá; taubhí wuh na gayá, par use du'á dí. 26 Tab Abísalom ne kahá, Agar aisá nahín ho saktá, to mere bhái Amnon ko to hamáre sáth jáne de. Bádsháh ne us se kahá, Wuh tere sáth kyún jáe? 27 Lekin Abísalom aisá bajidd huá, ki us ne Amnon aur sab bádsháhzád-on ko us ke sáth jáne diyá. 28 Aur Abísalom ne apne khádimon ko hukm diyá, ki Dekho, jab Amnon ká dil mai se sarúr men ho, aur main tum ko kahūn, ki Amnon ko máro, to tum use már dálná; khauf na karná;

kyá main ne tum ko hukm nahin diya? Diler aur bahadur bane raho. 29 Chunanchi Abisalom ke naukaron ne Amnon se waisa hi kiya, jaisa Abisalom ne hukm diya tha. Tab sab badshahzade uthe, aur har ek apne khachchar par charhkar bhaga. 30 Aur wuh hanoz raste hi men the, ki Daud ke pas yih khabar pahunchi, ki Abisalom ne sab badshahzadon ko qatl kar dala hai, aur un men se ek bhi baqi nahin bacha. 31 Tab badshah ne uthkar apne kapre phare, aur zamin par par gaya, aur us ke sab mulazim kapre phare hue us ke huzur khare rahe. 32 Tab Daud ke bhai Sim'ah ka beta Yonadab kahne laga, ki Meri malik yih khayal na kare, ki unhon ne sab jawanon ko jo badshahzade hain mar dala hai, is liye ki sirf Amnon hi mara hai, kyunki Abisalom ke intizam se usi din se yih bat shan li gayi thi, jab us ne us ki bahin Tamar ke sath jabr kiya tha. 33 So meri malik badshah aisa khayal karke, ki sab badshahzade mar gaye, is bat ka gam na kare, kyunki sirf Amnon hi mara hai. 34 Aur Abisalom bhag gaya. Aur us jawan ne jo nigahban tha, apni ankhen uthakar nigah ki, aur kyá dekhá, ki bahut se log us ke piche ki taraf se pahar ke daman ke raste se chale á rahe hain. 35 Tab Yonadab ne badshah se kaha, ki Dekh, badshahzade á gaye; jaisa tere khadim ne kaha tha, waisa hi hai. 36 Us ne apni bat khatm hi ki thi, ki badshahzade á pahunchे, aur chillá chillákar rone lage, aur badshah aur us ek sab mulazim bhi zar zar roe. 37 Lekin Abisalom bhagkar Jasur ke badshah 'Ammihod ke bete Talmi ke pas chala gaya. Aur Daud har roz apne bete ke liye matam kartá raha.

38 So Abisalom bhagkar Jasur ko gaya, aur tin baras tak wahin raha. 39 Aur Daud badshah ke dil men Abisalom ke pas jane ki bari arzú thi, kyunki Amnon ki taraf se use tasalli ho gayi thi, is liye ki wuh mar chuka tha.

14 Aur Zaruya ke bete Yoab ne tar liya, ki badshah ka dil Abisalom ki taraf laga hai. 2 So Yoab ne Taqu'a ko admi bhejkar wahin se ek danishmand 'aurat bulwai, aur us se kaha, ki Zari sog-

wali ka sa bhes karke matam ke kapre pahin le, aur tel na laga, balki aisi 'aurat ki tarah ban ja jo bari muddat se murde ke liye matam kar rahi ho: 3 aur badshah ke pas jakar us se is is tarah kahna. Phir Yoab ne use jo baton kahni thin sikhai. 4 Aur jab Taqu'a ki wuh 'aurat badshah se baton karne lagi, to zamin par aundhe munh hokar giri, aur sijda karke kaha, Ai badshah, teri duhai hai. 5 Badshah ne us se kaha, Tujhe kyá hua? Us ne kaha, Main sach much ek bewa 'aurat hun, aur meri shauhar mar gaya hai. 6 Teri laundi ke do bete the; wuh donon maidan par apas men mar pit karne lage, aur ko na tha jo un ko chhura deta, so ek ne dusre ko aisi zarb laga ki use mar dala. 7 Aur ab dekh, ki sab kunbe ka kunba teri laundi ke khilaf uth khara hua hai, aur wuh kahte hain, ki Us ko jis ne apne bhai ko mara, hamare hawale kar, taki ham us ko us ke bhai ki jan ke badle jise us ne mar dala, qatl karen; aur yun waris ko bhi halak kar den: is tarah to wuh mere angare ko jo baqi raha hai bujha denge, aur mere shauhar ka na to nam na baqiya ru e zamin par chhorenge. 8 Badshah ne us 'aurat se kaha, Tu apne ghar ja, aur main teri babat hukm karunga. 9 Taqu'a ki us 'aurat ne badshah se kaha, Ai mere malik, ai badshah, sara gunah mujh par aur mere bap ke gharane par ho; aur badshah aur us ka takht begunah rahe. 10 Tab badshah ne farmaya, Jo ko tujh se kuchh kahe, use mere pas le ana, aur wuh phir tujh ko chhune nahin paega. 11 Tab us ne kaha, ki Main 'arz karti hun, ki badshah KHUDAWAND apne Khuda ko yad kare, ki khun ka intiqam lenewala aur halak na karne pae, ta na ho ki wuh mere bete ko halak kar den. Us ne jawab diya, KHUDAWAND ki hayat ki qasam, tere bete ka ek bal bhi zamin par nahin girne paega. 12 Tab us 'aurat ne kaha, Zari mere malik badshah se teri laundi ek bat kahe. 13 Us ne jawab diya, Kah. Tab us 'aurat ne kaha, ki Tu ne Khuda ke logon ke khilaf aisi tadbir kyun nikali hai, kyunki badshah is bat ke kahne se mujrim sa thahirta hai, is liye ki badshah apne jilawatan ko phir ghar lautá-

kar nahin láta. 14 Kyunki ham sab ko marna hai, aur ham zamin par gire hue pani ki tarah ho jate hain jo phir jama' nahin ho saktá; aur Khudá kisi ki jan nahin letá, balki aise wasail nikalta hai, ki jilawatan us ke han se nikala hua na rahe. 15 Aur main jo apne malik badshah se yih bat kahne ai hun, to is ka sabab yih hai, ki logon ne mujhe dara diya tha; so teri laundi ne kaha, ki Main ap badshah se 'arz karungi; shayad badshah apni laundi ki 'arz puri kare. 16 Kyunki badshah sunkar zarur apni laundi ko us shaks ke hath se chhuraega jo mujhe aur mere bete donon ko Khudá ki miras mein se nest kar dalna चाहता hai. 17 So teri laundi ne kaha, ki Mere malik badshah ki bat tasallibakhs ho; kyunki mera malik badshah neki aur badi ke imtiyaz karne mein Khudá ke frishte ki manind hai: so Khudáwano tera Khudá tere sath ho. 18 Tab badshah ne us 'aurat se kaha, Main tujh se jo kuchh puchhun, tu us ko zara bhi mujh se mat chhipana. Us 'aurat ne kaha, Merá malik badshah farmae. 19 Badshah ne kaha, Kyá is sare mu'amele mein Yoab ka hath tere sath hai? Us 'aurat ne jawab diya, Teri jan ki qasam, ai mere malik badshah, koi in baton se jo mere malik badshah ne farmai hain dahini ya bairi taraf nahin mujh saktá; kyunki tere khadim Yoab hi ne mujhe hukm diya, aur usi ne yih sab baton teri laundi ko sikhai. 20 Aur tere khadim Yoab ne yih kam is liye kiya, taki us mazmun ke rang hi ko pala de, aur mera malik danishmand hai, jis tarah Khudá ke frishte mein samajh hoti hai, ki dunya ki sab baton ko jan le. 21 Tab badshah ne Yoab se kaha, Dekh, main ne yih bat man li; so tu ja, aur us jawan Abisalom ko phir le a. 22 Tab Yoab zamin par aundha hokar gira, aur sija diya, aur badshah ko mubarakbad di, aur Yoab kahne laga, A'j tere bande ko yaqin hua, ai mere malik badshah, ki mujh par tere karam ki nazar hai, is liye ki badshah ne apne khadim ki 'arz puri ki. 23 Phir Yoab utha, aur Jasur ko gaya, aur Abisalom ko Yarusalem mein le aya. 24 Tab badshah ne farmaya, Wuh apne ghar jae, aur mera munh na

dekhe. So Abisalom apne ghar gaya, aur wuh badshah ka munh dekhne na paya.

25 Aur sare Israil mein koi shaks Abisalom ki tarah us ke husn ke sabab se ta'rif ke qabil na tha; kyunki us ke panwon ke talwe se sir ke chand tak us mein koi 'alb na tha. 26 Aur jab wuh apna sir mundwata tha, (kyunki har sal ke akhir mein wuh use mundwata tha, is liye ki us ke bal ghane the, so wuh un ko mundwata tha;) to apne sir ke bal wazn mein shahi tol ke mutabiq do sau misqal ke barabar patá tha. 27 Aur Abisalom so tin bete paida hue, aur ek beti, jis ka nam Tamar tha: wuh bahut khubsurat 'aurat thi.

28 Aur Abisalom pure do baras Yarusalem mein raha, aur badshah ka munh na dekha. 29 So Abisalom ne Yoab ko bulwaya, taki use badshah ke pas bheje; par us ne us ke pas aane se inkar kiya; aur us ne dobara bulwaya, lekin wuh na aya. 30 Is liye us ne apne mulazimon se kaha, ki Dekho, Yoab ka khet mere khet se laga hai, aur us mein jau hain; so jakar us mein ag laga do. Aur Abisalom ke mulazimon ne us khet mein ag laga di. 31 Tab Yoab utha, aur Abisalom ke pas us ke ghar jakar us se kahne laga, Tere khadimon ne mere khet mein ag kyun laga di? 32 Abisalom ne Yoab ko jawab diya, ki Dekh, main ne tujhe kahlá bheja, ki yahan a, taki main tujhe badshah ke pas yih kahne ko bhejun, ki Main Jasur se kyun yahan aya? mere liye ab tak wahin rahná bihtar hota; so ab badshah mujhe apna didar de, aur agar mujh mein koi badi ho, to wuh mujhe mar dale. 33 Tab Yoab ne badshah ke pas jakar use yih paigam diya, aur jab us ne Abisalom ko bulwaya, tab wuh badshah ke pas aya, aur badshah ke age zamin par sarnigun ho gaya; aur badshah ne Abisalom ko bosa diya.

15 Is ke ba'd aisa hua ki Abisalom ne apne liye ek rath, aur ghore, aur pachas admi taiyar kiye jo us ke age age dauren. 2 Aur Abisalom sawere uthkar phatak ke raste ke barabar khará ho jata; aur jab koi aisa admi ata, jis ka muqaddama faisale ke liye badshah ke pas jane ko hota, to Abisalom use bulakar puchhta tha, ki Tu kis shahr ka

hai? aur wuh kahtá, ki Terá khádím Isráíl ke fuláne qabíle ká hai. 3 Phir Abísalom us se kahtá, Dekh, terí báten to thík aur sachchí haiñ; lekin koí bádsháh kí taraf se muqarrar nahín hai jo terí sune. 4 Aur Abísalom yih bhí kahá kartá thá, ki Kásh main mulk ká qází banáyá gayá hotá, to har shakhs, jis ká koí muqaddama yá da'wá hotá, mere pás átá, aur main us ká insáf kartá! 5 Aur jab koí Abísalom ke nazdík átá thá, ki use síjda kare, to wuh háth barhákar use pakar letá, aur us ko bosa detá thá. 6 So Abísalom sab Isráíliyon se jo bádsháh ke pás faisale ke liye áte the isí tarah pesh átá thá; yún Abísalom ne Isráíl ke logon ke dil moh liye.

7 Aur chálís baras ke ba'd yún huá, ki Abísalom ne bádsháh se kahá, Mujhe zará jáne de, ki main apní mannat jo main ne KHUDÁWAND ke liye mání hai Habrún men purí karún. 8 Kyúñki jab main Arám ke Jasúr men thá, to tere khádím ne yih mannat mání thí, ki agar KHUDÁWAND mujhe phir Yarúshalem men sach much pahunchá de, to main KHUDÁWAND kí 'ibádat karúngá. 9 Bádsháh ne us se kahá, ki Salámat já. So wuh uthá, aur Habrún ko gayá. 10 Aur Abísalom ne baní Isráíl ke sab qabílon men jásus bhejkar manadí kará dí, ki Jaise hí tum narsinge kí áwáz suno, to bol uthná ki Abísalom Habrún men bádsháh ho gayá hai. 11 Aur Abísalom ke sáth Yarúshalem se do sau ádmí jin ko da'wat dí gayí thí gaye the; wuh sádádíl se gaye the, aur un ko kisi bát kí khabar nahín thí. 12 Aur Abísalom ne, qurbánián guzránte waqt, Jiloní Akhítuffal ko jo Dáúd ká mushír thá us ke shahr Jiloh se bulwáyá. Yih barí bhárí sázish thí, aur fasád barh rahá thá, aur Abísalom ke pás log barábar barhte híjáte the.

13 Aur ek qásíd ne ákar Dáúd ko khabar dí, ki Baní Isráíl ke dil Abísalom kí taraf haiñ. 14 Aur Dáúd ne apne sab mulázimon se jo Yarúshalem men us ke sáth the kahá, Utho, bhág chalen; nahín to, ham men se ek bhí Abísalom se nahín bachegá: chalne kí jaldí karo, na ho ki wuh jhat á le, aur ham par áfat láe, aur shahr ko tah i teg kare. 15 Bádsháh ke khádímon ne bádsháh se

kahá, Dekh, tere khádím jo kuchh hamará málík bádsháh cháhe, use karne ko taiyár haiñ. 16 Tab bádsháh niklá, aur us ká sára gharáná us ke píchhe chalá. Aur bádsháh ne das 'auraten jo haramen thin, ghar kí nigahbání ke liye píchhe chhoṛ díñ. 17 Aur bádsháh niklá, aur sab log us ke píchhe chale, aur wuh Bait Mirháq men thahar gaye. 18 Aur us ke sab khádím us ke barábar se hote hue áge gaye, aur sab Karetí aur sab Faletí aur sab Játí, ya'ní wuh chha sau ádmí jo Ját se us ke sáth áe the, bádsháh ke sámne áge chale. 19 Tab bádsháh ne Játí Ittai se kahá, Tú hamare sáth kyún chaltá hai? tú laut já, aur bádsháh ke sáth rah; kyúñki tú pardesí aur jiláwatan bhí hai; so apní jagah ko laut já. 20 Tú kal hí to áyá hai, so kyá áj main tujhe apne sáth idhar udhar phiráún, jis hál ki mujhe jidhar já saktá hún jáná hai? so tú laut já, aur apne bháiyon ko sáth letá já; rahmat aur sachchái tere sáth hon. 21 Tab Ittai ne bádsháh ko jawáb diyá, KHUDÁWAND kí hayát kí, aur mere málík bádsháh kí ján kí qasam, jahán kahín merá málík bádsháh khwáh marte khwáh jíte hogá, wahín zarúr terá khádím bhí hogá. 22 So Dáúd ne Ittai se kahá, Chal, pár já. Aur Játí Ittai, aur us ke sab log, aur sab nannhe bachche jo us ke sáth the pár gaye. 23 Aur sára mulk baland áwáz se royá, aur sab log pár ho gaye; aur bádsháh khud nahr i Qidron ke pár huá, aur sab logon ne pár hokar dasht kí ráh lí. 24 Aur Sadoq bhí, aur us ke sáth sab Láwlí, Khudá ke 'ahd ká sandúq liye hue áe; aur unhon ne Khudá ke sandúq ko rakh diyá; aur Abiyátar úpar chaṛh gayá, aur jab tak sab log shahr se nikal na áe wahín rahá. 25 Tab bádsháh ne Sadoq se kahá, ki Khudá ká sandúq shahr ko wápas le já: pas, agar KHUDÁWAND ke karam kí nazar mujh par hogí, to wuh mujhe phir le áegá, aur use aur apne maskan ko mujhe phir dikháegá: 26 par agar wuh yún farmáe, ki Main tujh se khush nahín, to dekh, main házir hún; jo kuchh us ko bhalá ma'lúm ho so mere sáth kare. 27 Aur bádsháh ne Sadoq kahín se yih bhí kahá, Kyá tú gaibbín nahín?

shahr ko salāmat laut jā, aur tumhāre sāth tumhāre donon beṭe hon, Akhīma'z jo terā beṭā hai, aur Yūnatan jo Abiyātar kā beṭā hai. 28 Aur dekh, main us dasht ke ghāṭon ke pās ṭaharā rahūngā, jab tak tumhāre pās se mujhe haqīqat i hāl ki khabar na mile. 29 So Sadoq aur Abiyātar Khudā kā sandūq Yarūshalem ko wāpas le gaye, aur wahīn rahe.

30 Aur Dāūd koh i Zaitūn ki charhāi par charhne lagā, aur rotā jā rahā thā; us kā sir dhakā thā, aur wuh nange pānw chal rahā thā; aur wuh sab log jo us ke sāth the un men se har ek ne apnā sir dhānk rakkhā thā: wuh ūpar charhe, aur rote jāte the. 31 Aur kisī ne Dāūd ko batāyā, ki Akhīuffal bhī mufsidon men shāmil aur Abīsalom ke sāth hai. Tab Dāūd ne kahā, Ai KHUDĀWAND, main tujh se minnat kartā hūn, ki Akhīuffal ki salāh ko bewuqūfī se badal de. 32 Jab Dāūd choṭī par pahunchā, jahān Khudā ko sijda kiyā karte the, to Arkī Hūsī, apnī qabā phāre aur sir par khāk dāle, us ke istiqbāl ko āyā. 33 Aur Dāūd ne us se kahā, Agar tū mere sāth jāe, to mujh par bār hogā: 34 par agar tū shahr ko laut jāe, aur Abīsalom se kahe, ki Ai bādshāh, main terā khādim hūngā, jaise main guzre zamāne men tere bāp kā khādim rahā waise hī ab terā khādim hūn; to tū merī khātir Akhīuffal ki mashwarat ko bātīl kar degā. 35 Aur kyā wahān tere sāth Sadoq aur Abiyātar kāhin na honge? so jo kuchh tū bādshāh ke ghar men sune, use Sadoq aur Abiyātar kāhinon ko batā denā. 36 Dekh, wahān un ke sāth un ke donon beṭe hain, ya'nī Sadoq kā beṭā Akhīma'z, aur Abiyātar kā beṭā Yūnatan; so jo kuchh tum suno, use un ki ma'rifat mujhe kahlā bhejnā. 37 So Dāūd kā dost Hūsī shahr men āyā; aur Abīsalom bhī Yarūshalem men pahunch gayā.

16 Aur jab Dāūd choṭī par se kuchh āge barhā, to Mifibosāt kā khādim Zibā do gadhe liye hue use milā, jin par zin kase the, aur un ke ūpar do sau roṭiyān, aur kishmish ke sau khoshe, aur tābi-stānī mewon ke sau dāne, aur mai kā ek mashkīza thā. 2 Aur bādshāh ne Zibā se kahā, In se terā kyā matlab hai? Zibā ne kahā, Yih

gadhe bādshāh ke gharāne ki sawārī ke liye, aur roṭiyān aur garmī ke phal jawānon ke khāne ke liye hain; aur yih mai is liye hai, ki jo bi-yābān men thak jāen, use pīen. 3 Aur bādshāh ne pūchhā, Tere āqā kā beṭā kahān hai? Zibā ne bādshāh se kahā, Dekh, wuh Yarūshalem men rah gayā hai: kyūnki us ne kahā, ki A'j Isrāīl kā gharānā mere bāp ki mamlukat mujhe pher degā. 4 Tab bādshāh ne Zibā se kahā, Dekh, jo kuchh Mifibosāt kā hai, wuh sab terā ho gayā. Tab Zibā ne kahā, Main sijda kartā hūn; ai mere mālīk bādshāh, tere karam ki nazar mujh par rahe.

5 Jab Dāūd bādshāh Bahūrīm pahunchā, to wahān se Sāūl ke ghar ke logon men se ek shakhs, jis kā nām Sima'ī bin Jirā thā, niklā, aur la'nāt kartā huā āyā. 6 Aur us ne Dāūd par aur Dāūd bādshāh ke sab khādimon par patthar phenke: aur sab log aur sab sūrmā us ke dahine aur bāen hāth the. 7 Aur Sima'ī la'nāt karte waqt yūn kahtā thā, Dūr ho, dūr ho, ai khūnī admī, ai khabīs. 8 KHUDĀWAND ne Sāūl ke gharāne ke sab khūn ko, jis ke 'iwaz tū bādshāh huā, tere hī ūpar lautāyā, aur KHUDĀWAND ne saltanat tere beṭe Abīsalom ke hāth men de di hai; aur dekh, tū apnī hī sharārat men khud āp phans gayā hai, is liye ki tū khūnī admī hai. 9 Tab Zarūyāh ke beṭe Abīshai ne bādshāh se kahā, Yih marā huā kuttā mere mālīk bādshāh par kyūn la'nāt kare? mujh ko zarā udhar jāne de, ki us kā sir uṛā dūn. 10 Bādshāh ne kahā, Ai Zarūyāh ke beṭo, mujhe tum se kyā kām? Wuh jo la'nāt kar rahā hai, aur KHUDĀWAND ne us se kahā hai, ki Dāūd par la'nāt kar, so kaun kah saktā hai, ki Tū ne kyūn aisā kiyā? 11 Aur Dāūd ne Abīshai se aur apne sab khādimon se kahā, Dekho, merā beṭā hī jo merī sulb se paidā huā, merī jān kā tālib hai: pas ab yih Binyamīnī kitnā ziyāda aisā na kare? use chhoṛ do, aur la'nāt karne do, kyūnki KHUDĀWAND ne use hukm diyā hai. 12 Shāyad KHUDĀWAND us zulm par jo mere ūpar huā hai nazar kare, aur KHUDĀWAND āj ke din us ki la'nāt ke badle mujh nek badla de. 13 So Dāūd aur us ke log rāste chalte

rahe, aur Sima'il us ke sāmne ke pahār ke pahlū par chaltā rahā, aur chalte chalte la'nat kartā aur us kī taraf patthar phenktā aur khāk dāltā rahā. 14 Aur bādshāh aur us ke sab hamrahī thake hūe ae, aur wahān us ne dam liyā.

15 Aur Abisalom aur sab Isráilī mard Yarushalem men ae, aur Akhítuffal us ke sáth thā. 16 Aur aisā huā, ki jab Dáúd kā dost, Arkí Húsi Abisalom ke pás áyā, to Húsi ne Abisalom se kahā, Bādshāh jítā rahe, bādshāh jítā rahe. 17 Aur Abisalom ne Húsi se kahā, Kyā tú ne apne dost par yihí mihrbānī kī? tú apne dost ke sáth kyūn na gayā? 18 Húsi ne Abisalom se kahā, Nahīn; balki jis ko KHUDÁWAND ne aur is qaum ne aur Isráil ke sab ádmīon ne chun liyā hai, main usí kā hūngā, aur usí ke sáth rahūngā. 19 Aur phir main kis kī khidmat karūn? kyā main us ke bete ke sāmne rahkar khidmat na karūn? jaise main ne tere báp ke sāmne rahkar khidmat kī, waise hí tere sāmne rahūngā. 20 Tab Abisalom ne Akhítuffal se kahā, Tum salāh do, ki ham kyā karen. 21 So Akhítuffal ne Abisalom se kahā, ki Apne báp kī haramon ke pás já jin ko wuh ghar kī nigahbānī ko chhor gayā hai; is liye ki jab sab Isráilī sunenge ki tere báp ko tujh se nafrat hai, to un sab ke háth jo tere sáth hain qawí ho jáenge. 22 So unhon ne mahall kī chhat par Abisalom ke liye ek tambū kharā kar diyā, aur Abisalom sab baní Isráil ke sāmne apne báp kī haramon ke pás gayā. 23 Aur Akhítuffal kī mashwarat jo in dinon hotí wuh aisí samjhí játi thí, ki goyá Khudá ke kalām se ádmí ne bát pūchh lí: yūn Akhítuffal kī mashwarat Dáúd aur Abisalom kī khidmat men aisí hí hotí thí.

17 Aur Akhítuffal ne Abisalom se yih bhí kahā, ki Mujhe abhí bárah hazār mard chun lene de, aur main uthkar áj hí-rát ko Dáúd kā pūchhā karūngā; 2 aur aise hál men ki wuh thakā mánā ho, aur us ke háth dhíle hon, main us par já parūngā, aur use darāungā, aur sab log jo us ke sáth hain bhāg jáenge; aur main faqat bādshāh ko mār-ūngā; 3 aur main sab logon ko tere pás laufā láungā; jis ádmí kā tú

tálib hai, wuh aisā hai, ki goyá sab laut ae: yūn sab log salāmat rahenge. 4 Yih bát Abisalom ko aur Isráilī sab búzurgon ko bahut achchhí lagi. 5 Aur Abisalom ne kahā, Ab Arkí Húsi ko bhí bulāo, aur jo wuh kahē, ham use bhí sunen. 6 Jab Húsi Abisalom ke pás áyā, to Abisalom ne us se kahā, ki Akhítuffal ne to yih yih kahā hai; kyā ham us ke kahne ke mutábīq 'amal karen? Agar nahīn, to tú batā. 7 Húsi ne Abisalom se kahā, ki Wuh salāh jo Akhítuffal ne is bár dí hai, achchhí nahīn. 8 Másiwá is ke Húsi ne yih bhí kahā, ki Tú apne báp ko aur us ke ádmīon ko jántā hai, ki wuh zabardast log hain; aur wuh apne dil hí dil men us richhni kī mánind, jis ke bachche jangal men chhin gaye hon, jhalka rahe honge, aur terā báp jangl mard hai, aur wuh logon ke sáth nahīn thahregā. 9 Aur dekh, tab to wuh kisi gár men, yā kisi दूसरी jagah chhipā huā hoga; aur jab shurú' hí men thore se qatl ho jáenge; to jo kol sunegā wuh yihí kahégā, ki Abisalom ke pairawon ke darmiyan to khúnresi shurú' hai. 10 Tab wuh bhí jo bahádur hai, aur jis kā dil sher ke dil kī tarah hai, pighal jáegā; kyūnki sára Isráil jántā hai, ki terā báp zabardast ádmí hai, aur us ke sáth ke log sūmnā hain. 11 So main yih salāh detā hūn, ki Dán se Baírsaba' tak ke sab Isráilī samundar ke kanāre kī ret kī tarah tere pás kasrat se ikatthe kíye jáen, aur tú ap hí larái par jáe; 12 yūn ham kisi na kisi jagah jabān wuh mile, us par já hí parenge, aur ham us par aise girenge jaise shabnam zamín par girtí hai: phir na to ham use, aur na us ke sáth ke sab ádmīon men se kisi ko jítā chhorenge. 13 Másiwá is ke agar wuh kisi shahr men ghusā huā hoga, to sab Isráilī us shahr ke pás rassiyān le áenge, aur ham us ko khenchkar daryā men kar denge, yahan tak ki us kā ek chhotā sá patthar bhí wahān nahīn milegā. 14 Tab Abisalom aur sab Isráilī kahne lage, ki Yih mashwarat jo Arkí Húsi ne dí hai, Akhítuffal kī mashwarat se achchhí hai. Kyūnki yih to KHUDÁWAND hí ne thahrā diyā thā, ki Akhítuffal kī achchhí salāh bátíl ho jáe, táki KHUDÁWAND Abisalom par balā názil kare.

15 Tab Húsi ne Sadoq aur Abiyátar káhinon se kahá, ki Akhítuffal ne Abisalom ko aur baní Isráil ke buzurgon ko aisi aisi saláh dí, aur main ne yih yih saláh dí. 16 So ab jald Dáúd ke pás kahlá bhejo, ki A'j rát dasht ke gháton par na thahr, balki jis tarah ho sake, pár utar já; tá aisé na ho, ki bádsháh aur sab log jo us ke sáth hain nigal liye jáen. 17 Aur Yúnatan aur Akhíma'z 'Ain Rájil ke pás thahre the; aur ek laundí játi aur un ko khabar de áti thí, aur wuh jákar Dáúd ko batá dete the: kyúnci munásib na thá ki wuh shahr men áte dikhái dete. 18 Lekin ek chhokre ne un ko dekh liya, aur Abisalom ko khabar dí; par wuh donon jaldí karke nikal gaye, aur Bahúrím men ek shakhs ke ghar gaye, jis ke sahn men ek kuán thá; so wuh us men utar gaye. 19 Aur us kí 'aurat ne parda lekar, kúen ke muph par bichháya aur us par dalá huá anáj phailá diya; aur kuchh ma'lúm nahín hotá thá. 20 Aur Abisalom ke khádim us ghar par us 'aurat ke pás áe, aur púchhá, ki Akhíma'z aur Yúnatan kahán hain? Us 'aurat ne un se kahá, Wuh nále ke pár gaye. Aur jab unhon ne un ko dhúndhá aur na páya, to Yarúshalem ko laut gaye. 21 Aur aisé huá, ki jab wuh chale gaye, to wuh kúen se nikle, aur jákar Dáúd bádsháh ko khabar dí: aur wuh Dáúd se kahne lage, ki Utho, aur darya pár ho jáo, kyúnci Akhítuffal ne tumhare khiláf aisi aisi saláh dí hai. 22 Tab Dáúd aur sab log jo us ke sáth the uthe, aur Yardan ke pár gaye; aur subh kí raushní tak un men se ek bhí aisé na thá jo Yardan ke pár na gayá ho. 23 Jab Akhítuffal ne dekhá, ki us kí mashwarat par 'amal nahín kiya gayá, to us ne apne gadhe par zín kasá, aur uthkar apne shahr ko apne ghar gayá, aur apne gharáne ká bandobast karke apne ko phánsí dí, aur mar gayá, aur apne báp kí qabr men dafn huá.

24 Tab Dáúd Mahanáyim men áya. Aur Abisalom aur sab Isráilí mard jo us ke sáth the Yardan ke pár hue. 25 Aur Abisalom ne Yoáb ke badle 'Amásá ko lashkar ká sardár kiya. Yih 'Amásá ek Isráilí ádmi ká betá thá, jis ká nám Yitrá thá; us ne Náhas kí betí Abíjel se, jo Yoáb kí

mán aur Zarúyah kí bahin thí, suhbat kí thí. 26 Aur Isráilí aur Abisalom Jilí'ád ke mulk men khaima-zan hue.

27 Aur jab Dáúd Mahanáyim men pahunchá, to aisé huá, ki Náhas ká betá Sobí baní 'Ammon ke Rabbah se, aur 'Ammiel ká betá Makir Lodi-bár se, aur Barzillí Jilí'ádí Rájilm se, 28 palang aur chárpáiyon, aur básan, aur mittí ke bartan, aur gehún, aur jau, aur áta, aur bhuná huá anáj, aur lobiye kí phaliyan, aur masúr, aur bhuná huá chabena, 29 aur shahd, aur makkhan, aur bher bakriyan aur gáe ke dúdh ká panír, Dáúd ke aur us ke sáth ke logon ke kháne ke liye láe; kyúnci unhon ne kahá, ki Wuh log biyábán men bhúkhe aur mánde aur piyáse hain.

18 Aur Dáúd ne un logon ko jo us ke sáth the giná, aur hazáron ke aur saikron ke sardár muqarrar kiye. 2 Aur Dáúd ne logon kí ek tihái Yoáb ke mátaht aur ek tihái Yoáb ke bhái Abíshai bin Zarúyah ke mátaht, aur ek tihái Játí Ittai ke mátaht karke un ko rawána kiya. Aur bádsháh ne logon se kahá, ki Main khud bhí zarúr tumhare sáth chalúngá. 3 Par logon ne kahá, ki Tú nahín jáne páegá; kyúnci ham agar bhágen, to un ko kuchh hamárá parwá na hogí; aur agar ham men se ádhe máre jáen, taubhí un ko kuchh parwá na hogí: par tú ham jaise das hazár ke barábar hai: so bihtar yih hai, ki tú shahr men se hamárá madad karne ko taiyár rahe. 4 Bádsháh ne un se kahá, Jo tum ko bihtar ma'lúm hotá hai main wuhí karúngá. So bádsháh shahr ke phátak kí ek taraf khará rahá, aur sab log sau sau aur hazár hazár karke nikalne lage. 5 Aur bádsháh ne Yoáb aur Abíshai aur Ittai ko farmáyá, ki Merí khátir us jawán Abisalom ke sáth narmí se pesh ána. Jab bádsháh ne sab sardáron ko Abisalom ke haqq men tákid kí, to sab logon ne suná. 6 So wuh log nikalkar maidán men Isráil ke muqábale ko gaye; aur larái Ifráim ke ban men hui. 7 Aur wahán Isráil ke logon ne Dáúd ke khádimon se shikast khái, aur us dín aisi barí khúnrezí hui, ki bís hazár ádmi khet áe. 8 Is liye kí us dín sári mamlukat men jang thí: aur

log itne talwar ká luqma nahin bane, itne us ban ká shikár hue. 8 Aur Hifáqan Abísalom Dáúd ke khádimon ke sámne á gayá. Aur Abísalom apne khachchar par sawár thá, aur wuh khachchar ek bare balút ke darakht ki ghaní dáliyón ke niche se gayá; so us ká sir balút men átak gayá, aur wuh ásmán aur zamín ke bích men latká rah gayá; aur wuh khachchar jo us ke rán tale thá, nikal gayá. 10 Kisi shakhs ne yih dekhá, aur Yoáb ko khabar di, ki Main ne Abísalom ko balút ke darakht men latká huá dekhá. 11 Aur Yoáb ne us shakhs se jis ne use khabar di thi kahá, Tú ne yih dekhá, phir kyun nahin tú ne use márkar wahin zamín par girá diyá? kyunki main tujhe chándi ke das tukre aur ek kamarband detá. 12 Us shakhs ne Yoáb se kahá, ki Agar mujhe chándi ke hazár tukre bhi mere háth men milte, taubhi main bádsháh ke bete par háth na uthátá; kyunki bádsháh ne hamare sunte tujhe aur Abishai aur Ittai ko tákid ki thi, ki Khabardár, koí us jawán Abísalom ko na chhúe. 13 Warna agar main us ki jan ke sáth dagá kheltá, (aur bádsháh se to koí bát poshida bhi nahin,) to tú khud bhi kanárákash ho játá. 14 Tab Yoáb ne kahá, ki Main tere sáth yun hi thahrá nahin rah saktá. So us ne tin tir háth men liye, aur un se Abísalom ke dil ko jab wuh hanoz balút ke darakht ke bích zinda hi thá, chhed dála. 15 Aur das jawánon ne jo Yoáb ke silahbardár the Abísalom ko gherkar use mára, aur qatl kar diyá. 16 Tab Yoáb ne narsingá phunká, aur log Isráílión ká pichhá karne se laute; kyunki Yoáb ne logon ko rok liyá. 17 Aur unhon ne Abísalom ko lekar ban ke us bare garhe men dál diyá, aur us par pattharon ká ek bahut bará dher lagá diyá; aur sab Isráíli apne apne dere ko bhág gaye. 18 Aur Abísalom ne apne jíte ji ek lát lekar kharí karáí thi jo sháhi wadí men hai; kyunki us ne kahá, Mere koí betá nahin, jis se mere nám ki yádgár rahe; so us ne us lát ko apná nám diyá; aur wuh áj tak Abísalom ki yádgár kahláti hai.

19 Tab Sadoq ke bete Akhíma'z ne kahá, ki Mujhe daurkar bádsháh ko khabar pahunchane de, ki KHUDÁ-

WAND ne us ke dushmanon se us ká intiqám liyá. 20 Lekin Yoáb ne us se kahá, ki A'j ke din tú koí khabar na pahunchá, balki dúsre din khabar pahunchá dená, par áj tujhe koí khabar nahin le jani hogi, is liye ki bádsháh ká betá mar gayá hai. 21 Tab Yoáb ne Kúshí se kahá, ki Jákar jo kuchh tú ne dekhá hai, so bádsháh ko batá de. So wuh Kúshí Yoáb ko sijda karke daur gayá. 22 Tab Sadoq ke bete Akhíma'z ne phir Yoáb se kahá, Khwáh kuchh hi ho, tú mujhe bhi us Kúshí ke pichhe daur jane de. Yoáb ne kahá, Ai mere bete, tú kyun daur janá cháhtá hai, jis hál ki is khabar ke 'iwaz tujhe koí in'ám nahin milegá? 23 Us ne kahá, Khwáh kuchh hi ho, main to jáungá. Us ne kahá, Daur já. Tab Akhíma'z maidán se hokar daur gayá, aur Kúshí se áge barh gayá.

24 Aur Dáúd donon phátakon ke darmiyán baithá thá: aur pahrewálá phátak ki chhat se hokar fasli par gayá, aur kyá dekhtá hai, ki ek shakhs akelá daurá átá hai. 25 Us pahrewále ne pukárkar bádsháh ko khabar di. Bádsháh ne farmáyá, Agar wuh akelá hai, to munh zabáni khabar látá hogá. Aur wuh tez áyá, aur nazdik pahunchá. 26 Aur pahrewále ne ek aur ádmí ko dekhá, ki daurá átá hai: tab us pahrewále ne darbán ko pukárkar kahá, ki Dekh, ek shakhs aur akelá daurá átá hai. Bádsháh ne kahá, Wuh bhi khabar látá hogá. 27 Aur pahrewále ne kahá, ki Mujhe agle ká daurná Sadoq ke bete Akhíma'z ke daurne ki tarah ma'lúm detá hai. Tab bádsháh ne kahá, Wuh bhalá ádmí hai, aur achchhi khabar látá hogá. 28 Aur Akhíma'z ne pukárkar bádsháh se kahá, Khair hai; aur bádsháh ke áge zamín par sarnigún hokar sijda kiyá, aur kahá, ki KHUDÁWAND terá Khudá mubárák ho, jis ne un ádmíon ko jinhon ne mere málik bádsháh ke khiláf háth utháe the qábú men kar diyá hai. 29 Bádsháh ne púchhá, Kyá wuh jawán Abísalom salámat hai? Akhíma'z ne kahá, ki Jab Yoáb ne bádsháh ke khádim ko, ya'ni mujh ko jo terá khádim hún, rawána kiyá, to main ne ek barí halchal to dekhí, par main nahin jántá ki wuh kyá thi.

30 Tab bádsháh ne kahá, Ek taraf ho já, aur yahín khará rah. So wuh ek taraf hokar chup cháp khará ho gaya. 31 Phir wuh Kúshí áya. Aur Kúshí ne kahá, Mere málik bádsháh ke liye khabar hai; kyúñki KHUDÁWAND ne áj ke din un sab se jo tere khiláf uthe the, terá badla liyá. 32 Tab bádsháh ne Kúshí se púchhá, Kyá wuh jawán Abísalom salámat hai? Kúshí ne jawáb diyá, ki Mere málik bádsháh ke dushman, aur jitne tujhe zarar pahuncháne ko tere khiláf uthe, wuh usí jawán kí tarah ho jáen: 33 Tab bádsháh bahut bechain ho gaya, aur us kóthrí kí taraf jo phátak ke úpar thí, rotá huá chalá: aur chalte chalte yún kahtá játá thá, Hae, mere bete Abísalom, mere bete, mere bete Abísalom! kásh main tere badle mar játá, ai Abísalom, mere bete, mere bete!

19 Aur Yoáb ko batáyá gayá, ki Dekh, bádsháh Abísalom ke liye nauha aur mátam kar rahá hai. 2 So tamám logon ke liye us din kí fatíh mátam se badal gayí, kyúñki logon ne us din yih kahte suná kí Bádsháh apne bete ke liye dilgír hai. 3 So wuh log us din chorí se shahr men ghuse, jaise wuh log jo larái se bhágte haiñ sharm ke máre chorí chorí chalte haiñ. 4 Aur bádsháh ne apná munh dhánk liyá, aur bádsháh baland áwáz se chilláne lagá, ki Hae, mere bete Abísalom, hae, Abísalom, mere bete, mere betel 5 Tab Yoáb ghar men bádsháh ke pás jákar kahne lagá, ki Tú ne áj apne sab khádimon ko sharmsár kiyá, jinhon ne áj ke din terí ján aur tere beton aur terí betiyon kí jánen, aur terí biwiyon kí jánen, aur terí haramon kí jánen bacháin; 6 kyúñki tú apne 'adawat rakhnewálon ko piyár kartá hai, aur apne doston se 'adawat rakhtá hai. Is liye kí tú ne áj ke din zahir kar diyá, ki sardár aur khádim tere nazdik beqadr haiñ; kyúñki áj ke din main dekhtá hun, ki agar Abísalom jítá rahtá, aur ham sab mar játe, to tú bahut khush hotá. 7 So ab uth, báhar nikal, aur apne khádimon se tasallibakhsh báten kar, kyúñki main KHUDÁWAND kí qasam khátá hun, ki agar tú báhar na jáe, to áj ráat ko ek ádmí bhí tere sáth nahín rahegá; aur yih tere liye

un sab áfaton se badtar hogá jo terí naujawaní se lekar ab tak tujh par áí haiñ. 8 So bádsháh uthkar phátak men já baithá: aur sab logon ko batáyá gayá, ki Dekho, bádsháh phátak men baithá hai: tab sab log bádsháh ke sámné áe.

Aur Isráíli apne apne dere ko bhág gaye the. 9 Aur Isráil ke qabilon ke bích sab logon men jhagrá thá, aur wuh kahte the, ki Bádsháh ne hamáre dushmanon ke háth se aur Filistion ke háth se liam ko bacháyá; aur ab wuh Abísalom ke sámné se mulk chhokar bhág gaya hai. 10 Aur Abísalom jise ham ne masah karke apná hákim banáyá thá larái men mar gaya hai. So tum ab bádsháh ko wápas láne kí bát kyúñ nahín karte?

11 Tab Dáúd bádsháh ne Sadoq aur Abiyátar káhinon ko kahlá bhejá, ki Yahúdáh ke buzurgon se kaho, ki Tum bádsháh ko us ke mahall men pahuncháne ke liye sab se píchhe kyúñ hote ho, jis hál kí sáre Isráil kí bát use us ke mahall men pahuncháne ke बारे men bádsháh tak pahunchí hai? 12 Tum to mere bhái, aur merí haddí aur gosht ho: phir tum bádsháh ko wápas le jáne ke liye sab se píchhe kyúñ ho? 13 Aur 'Amásá se kahná, Kyá tú merí haddí aur gosht nahín? so agar tú Yoáb kí jagah mere huzúr hamesha ke liye lashkar ká sardár na ho, to Khudá mujh se aisá hí, balki is se bhí ziyáda kare. 14 Aur us ne sab baní Yahúdáh ká dil ek ádmí ke dil kí tarah máil kar liyá; chunáñchí unhon ne bádsháh ko paigám bhejá, kí Tú apne sab khádimon ko sáth lekar laut á. 15 So bádsháh lautkar Yarden par áya. Aur sab baní Yahúdáh jiljál ko gaye, kí bádsháh ká istiqbál karen, aur use Yarden ke pár le áen.

16 Aur Jirá ke bete Binyamíní Sima'í ne jo Bahúrím ká thá jaldí kí, aur baní Yahúdáh ke sáth Dáúd bádsháh ke istiqbál ko áya. 17 Aur us ke sáth ek hazár Binyamíní jawán the; aur Sául ke gharáne ká khádim Zíbá apne pandrah beton aur bís naukaron samet áya; aur wuh bádsháh ke sámné Yarden ke pár utre. 18 Aur ek kishtí pár gayí, kí bádsháh ke gharáne ko le áe, aur jo kám use munásib ma'lúm ho, use kare. Aur

Jirā kā betā Sima'ī bādshāh ke sāmne jaise hī wuh Yardan pār hūā, aundhā hokar girā, 19 aur bādshāh se kahne lagā, ki Merā mālīk merī taraf gunāh mansūb na kare, aur jis dīn merā mālīk bādshāh Yarūshalem se niklā, us dīn jo kuchh tere khādīm ne badmizājī se kiyā, use aisā yād na rakh, ki bādshāh us ko apne dil men rakkhe. 20 Kyūnki terā banda yih jāntā hai, ki main ne gunāh kiyā hai; aur dekh, āj ke dīn main hī Yūsuf ke gharāne men se pahle āyā hūn, ki apne mālīk bādshāh kā istiqbāl karūn. 21 Zarūyāh ke bete Abīshai ne jawāb diyā, Kyā Sima'ī is sabab se mārā na jāe, ki us ne Khudāwānd ke mamsūh par la'nat kī? 22 Dāūd ne kahā, Ai Zarūyāh ke beto, mujhe tum se kyā kām, ki tum āj ke dīn mere mukhālīf hūe ho? kyā Isrāīl men se koī ādmī āj ke dīn qatl kiyā jāe? kyā main yih nahīn jāntā, ki main āj ke dīn Isrāīl kā bādshāh hūn? 23 Aur bādshāh ne Sima'ī se kahā, Tū mārā nahīn jāegā. Aur bādshāh ne us se qasam khāī.

24 Phir Sāul kā betā Mifibosāt bādshāh ke istiqbāl ko āyā; us ne bādshāh ke chale jāne ke dīn se lekar us ke salāmat ghar ā jāne ke dīn tak na to apne pānwon par patiyān bandhīn, aur na apnī dārhī katarwāī, aur na apne kapre dhulwāe the. 25 Aur aisā hūā, ki jab wuh Yarūshalem men bādshāh se milne āyā, to bādshāh ne us se kahā, Ai Mifibosāt, tū mere sāth kyūn nahīn gayā thā? 26 Us ne jawāb diyā, Ai mere mālīk bādshāh, mere naukar ne mujh se dagā kī: kyūnki tere khādīm ne kahā thā, ki Main apne liye gadhe par zīn kasūngā, tāki main sawār hokar bādshāh ke sāth jāūn; is liye ki terā khādīm langrā hai. 27 So us ne mere mālīk bādshāh ke huzūr tere khādīm par buhtān lagāyā; par merā mālīk bādshāh to Khudā ke firishte kī mānīnd hai: so jo kuchh tujhe achchhā ma'lūm ho, so kar. 28 Kyūnki mere bāp kā sārā gharānā mere mālīk bādshāh ke āge murdon kī mānīnd thā: tāt-bhī tū ne apne khādīm ko un logon ke bīch bīthāyā jo tere dastarkhwān par khāte the. Pas, kyā ab bhī merā koī haqq hai, ki main bādshāh ke āge phir fāryād karūn? 29 Bād-

shāh ne us se kahā, Tū apnī bāteṅ kyūn bayān kartā jātā hai? main kahtā hūn, ki Tū aur Zībā donon āpas men us zamīn ko bānt lo. 30 Aur Mifibosāt ne bādshāh se kahā, Wuhī sab le le; is liye ki merā mālīk bādshāh apne ghar men phir salāmat ā gayā hai.

31 Aur Barzillī Jilī'ādī Rājilīm se āyā, aur bādshāh ke sāth Yardan pār gayā, tāki use Yardan ke pār pahunchāe. 32 Aur yih Barzillī nih-āyat 'umr rasīda ādmī, ya'nī assī baras kā thā: us ne bādshāh ko, jab tak wuh Mahanāyīm men rahā, rasād pahunchāī thī; is liye ki wuh bahut barā ādmī thā. 33 So bādshāh ne Barzillī se kahā, ki Tū mere sāth pār chal, aur main Yarūshalem men apne sāth terī parwarish karūngā. 34 Aur Barzillī ne bādshāh ko jawāb diyā, ki Merī zindagī ke dīn hī kitne haiṅ jo main bādshāh ke sāth Yarūshalem ko jāūn? 35 A'j main assī baras kā hūn: kyā main bhale aur bure men imtiyāz kar saktā hūn? kyā terā banda jo kuchh khātā pītā hai, us kā mazā jān saktā hai? kyā main gānewālon aur gānewāliyon kī āwāz phir sun saktā hūn? pas terā banda apne mālīk bādshāh par kyūn bār ho? 36 Terā banda faqat Yardan ke pār tak bādshāh ke sāth jānā ohāntā hai; so bādshāh mujhe aisā barā ajr kyūn de? 37 Apne bande ko laūṭ jāne de, tāki main apne shahr men apne bāp aur mān kī qabr ke pās marūn. Par dekh, terā banda Kimhām hāzīr hai; wuh mere mālīk bādshāh ke sāth pār jāe; aur jo kuchh tujhe bhalā ma'lūm de, us se kar. 38 Tab bādshāh ne kahā, ki Kimhām mere sāth pār chalegā, aur jo kuchh tujhe bhalā ma'lūm ho, wuhī main us ke sāth karūngā, aur jo kuchh tū chāhegā, main tere liye wuhī karūngā. 39 Aur sab log Yardan ke pār ho gaye. Aur bādshāh bhī pār hūā; phir bādshāh ne Barzillī ko chūmā, aur use du'ā dī, aur wuh apnī jagah ko laūṭ gayā.

40 So bādshāh Jilī'ādī ko rawāna hūā, aur Kimhām us ke sāth chalā: aur Yahūdāh ke sab log, aur Isrāīl ke logon men se bhī adhe bādshāh ko pār lāe. 41 Tab Isrāīl ke sab log bādshāh ke pās ākar us se kahne lage, ki Hamāre bhāī banī

Yahūdāh tujhe kyūn chorī se le āe, aur bādshāh ko, aur us ke gharāne ko aur Dāūd ke sāth jitne the un ko Yordan ke pār se lāe? 42 Tab sab banī Yahūdāh ne banī Isrāīl ko jawāb diyā, Is liye kī bādshāh kā hamāre sāth nazdīk kā rishta hai; so tum is bāt ke sabab se nārāz kyūn hūe? kyā ham ne bādshāh ke dām kā kuchh khā liyā hai? yā us ne ham ko kuchh in'ām diyā hai? 43 Phir banī Isrāīl ne banī Yahūdāh ko jawāb diyā, kī Bādshāh men hamāre dās hisse hain, aur hamārā haqq bhī Dāūd par tum se ziyāda hai; pas tum ne kyūn hamārī hiqārat kī, kī bādshāh ke lautā lāne men pahle ham se salāh nahīn lī? Aur banī Yahūdāh kī bāten banī Isrāīl kī bāton se ziyāda sakht thin.

20 Aur wahān ek sharīr Binyamīni thā, aur us kā nām Siba' bin Bikrī thā: us ne narsingā phūnkā, aur kahā, kī Dāūd men hamārā koi hissa nahīn, aur na hamārī mīrās Yassī ke betē ke sāth hai: ai Isrāīlīo, apne apne dere ko chale jāo. 2 So sab Isrāīlī Dāūd kī pairawī chhorkar Siba' bin Bikrī ke pīchhe ho liye: lekin Yahūdāh ke log Yordan se Yarūshalem tak apne bādshāh ke sāth hī sāth rahe.

3 Aur Dāūd Yarūshalem men apne mahall men āyā. Aur bādshāh ne apnī un dāson haramon ko, jin ko wuh apne ghar kī nigahbānī ke liye chhor gayā thā, lekar un ko nazarband kar diyā, aur un kī parwarish kartā rahā, par un ke pās na gayā. So unhon ne apne marne ke din tak nazarband rahkar randāpe kī hālat men zindagī kātī.

4 Aur bādshāh ne 'Amāsā ko hukm kiyā, kī Tīn din ke andar banī Yahūdāh ko mere pās jama' kar, aur tū bhī yahān hāzir ho. 5 So 'Amāsā banī Yahūdāh ko farāham karne gayā, par wuh mu'aiyana waqt se jo us ne us ke liye muqarrar kiyā thā ziyāda thaharā. 6 Tab Dāūd ne Abishai se kahā, kī Siba' bin Bikrī to ham ko Abīsalom se ziyāda nuqsān pahunchāegā; so tū apne malik ke khādīmon ko lekar us kā pīchhā kar; tā na ho kī wuh fasildār shahron ko lekar hamārī nazar se bach nikle. 7 So Yoāb ke admī, aur Karetī, aur Faletī, aur sab bahādūr us ke pīchhe ho liye, aur Yarūshalem se nikle tākī

Siba' bin Bikrī kā pīchhā karen. 8 Aur jab wuh us bare patthar ke nazdīk pahunchē jo Jibā'un men hai to 'Amāsā un se milne ko āyā. Aur Yoāb apnā jangī libās pahine thā, aur us ke upar ek patkā thā, jis se ek talwār miyān men parī hūī us kī kamar men bandhī thi; aur us ke chalte chalte wuh nikal parī. 9 So Yoāb ne 'Amāsā se kahā, Ai mere bhāī, tū khairiyat se hai? Aur Yoāb ne 'Amāsā kī dāhī apne dahine hāth se pakrī, kī us ko bosa de. 10 Aur 'Amāsā ne us talwār kā jo Yoāb ke hāth men thi khayāl na kiyā: so us ne us se us ke peṭ men aisā mārā, kī us kī anṭriyān zamīn par nikal parīn, aur us ne dūsrā wār na kiyā; so wuh mar gayā. Phir Yoāb aur us kā bhāī Abishai Siba' bin Bikrī kā pīchhā karne chale. 11 Aur Yoāb ke jawānon men se ek shakhs us ke pās kharā ho gayā, aur kahne lagā, kī Jo koi Yoāb se rāzī hai aur jo koi Dāūd kī taraf hai, so Yoāb ke pīchhe ho le. 12 Aur 'Amāsā sarak ke bīch apne khūn men lot rahā thā. Aur jab us shakhs ne dekhā, kī sab log kharē ho gaye hain, to wuh 'Amāsā ko sarak par se maidān men uthā le gayā; aur jab yih dekhā, kī jo koi us ke pās ātā hai, kharā ho jātā hai, to us par ek kaprā dāl diyā. 13 Aur jab wuh sarak par se hatā liyā gayā, to sab log Yoāb ke pīchhe Siba' bin Bikrī kā pīchhā karne chale. 14 Aur wuh Isrāīl ke sab qabīlon men se hotā hūā Abīl, aur Bait Ma'kah, aur sab Bīrion tak pahunchā, aur wuh sab bhī jama' hokar us ke pīchhe chale. 15 Aur unhon ne ākar use Bait Ma'kah ke Abīl men gher liyā, aur shahr ke sāmne aisā damdama bāndhā, kī wuh fasīl ke barābar rahā; aur sab logon ne jo Yoāb ke sāth the diwār ko tornā shurū' kiyā, tākī use girā den. 16 Tab ek dānishmand 'aurat shahr men se pukārkar kahne lagi, kī Zarā Yoāb se kah do kī yahān āe, tākī main us se kuchh kahūn. 17 So wuh us ke nazdīk āyā; us 'aurat ne us se kahā, Kyā tū Yoāb hai? Us ne kahā, Hān. Tab wuh us se kahne lagi, Apnī laundī kī bāten sun. Us ne kahā, Main suntā hūn. 18 Tab wuh kahne lagi, kī Qadīm zamāne men yūn kahā karte the, kī Wuh zarūr Abīl men salāh pūchhenge;

aur is tarah wuh bát ko khatm karte the. 19 Aur main Isráíl men un logon men se hun jo sulhpasand aur diyánatdár hain; tú cháhtá hai, ki ek shahr aur man ko Isráílon ke darmiyán halák kare: so tú kyün KHUDÁWAND kí mírás ko nigalná cháhtá hai? 20 Yoáb ne jawáb diyá, Mujh se hargiz, hargiz aisá na ho, ki main nigal jáun, yá halák karün. 21 Bát yih nahin hai, balki Ifráím ke kohistání mulk ke ek shakhs ne, jis ka nám Siba' bin Bikrí hai, bádsháh ya'ní Dáúd ke khiláf háth utháyá hai: so faqat usí ko mere hawále kar de, to main shahr se chalá jáungá. Us 'aurat ne Yoáb se kahá, Dekh, us ka sir díwár par se tere pás phenk diyá jáegá. 22 Tab wuh 'aurat apní dánái se sab logon ke pás gayí. So unhon ne Siba' bin Bikri ka sir kátkar use báhar Yoáb kí taraf phenk diyá. Tab us ne narsingá phúnká, aur log shahr se alag hokar apne apne dere ko chale gaye. Aur Yoáb Yarúshalem ko bádsháh ke pás laut áyá.

23 Aur Yoáb Isráíl ke sáre lashkar ka sardár thá, aur Bináyáh bin Yahoyada' Karetion aur Faletion ka sardár thá; 24 aur Adorám khiráj ka dároga thá; aur Akhilúd ka betá Yahúsafat muarrikh thá; 25 aur Siwá munshí thá; aur Sadoq aur Abiyátar káhin the; 26 aur 'Irá Yáiri bhí Dáúd ka ek káhin thá.

21 Aur Dáúd ke aiyám men pai dar pai tén sál kál pará; aur Dáúd ne KHUDÁWAND se daryáft kiyá. KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Yih Sául aur us ke khúnrez gharáne ke sabab se hai, kyünki us ne Jiba'union ko qatl kiyá. 2 Tab bádsháh ne Jiba'union ko bulákar un se bát kí. Yih Jiba'uni baní Isráíl men se nahin balki bache hue Amorion men se the; aur baní Isráíl ne un se qasam khái thí; aur Sául ne baní Isráíl aur baní Yahúdáh kí khátir apní garmjoshí men un ko qatl kar dálná cháhá thá. 3 So Dáúd ne Jiba'union se kahá, Main tumháre liye kyá karün, aur main kis chíz se káfára dön, táki tum KHUDÁWAND kí mírás ko du'á do? 4 Jiba'union ne us se kahá, ki Hamáre aur Sául yá us ke gharáne ke darmiyán chándí yá sone ka koi mu'amala nahin; aur na ham ko yih ikhtiyár

hai, ki ham Isráíl ke kisi mard ko jan se máren. Us ne kahá, Jo kuchh tum kaho main wuhí tumháre liye karünga. 5 Unhon ne bádsháh ko jawáb diyá, ki Jis shakhs ne hamára nás kiyá, aur hamáre khiláf aisi tadbír nikáli ki ham nábud kiye jáen, aur Isráíl kí kisi mamlukat men baqí na rahen, 6 usí ke beton men se sát admí hamáre hawále kar diye jáen, aur ham un ko KHUDÁWAND ke liye KHUDÁWAND ke chune hue Sául ke Jibi'ah men latká denge. Bádsháh ne kahá, Main de dünga. 7 Lekin bádsháh ne Mifibosat bin Yúnatan bin Sául ko KHUDÁWAND kí qasam ke sabab se, jo un ke ya'ní Dáúd aur Sául ke bete Yúnatan ke darmiyán hui thí, bachá rakkhá. 8 Par bádsháh ne Aiyáh kí betí Risfah ke donon beton Armoní aur Mifibosat ko, jo Sául se hue the, aur Sául kí betí Míkal ke pántonon beton ko jo Barzillí Mahúlátí ke bete 'Adriel se hue the lekar 9 un ko Jiba'union ke hawále kiyá, aur unhon ne un ko pahár par KHUDÁWAND ke huzúr latká diyá: so wuh sáton ek sáth mare: yih sab fasl káthe ke aiyám men, ya'ní jau kí fasl ke shurú' ke dinon men máre gaye. 10 Tab Aiyáh kí betí Risfah ne tát liyá, aur fasl ke shurú' se us ko apne liye chañan par bichháe rahí, jab tak kí ásmán se un par bärish na hui, aur us ne na to din ke waqt hawá ke parandon ko, aur na rát ke waqt janglí darandon ko un par áne diyá. 11 Aur Dáúd ko batáyá gayá, ki Sául kí haram Aiyáh kí betí Risfah ne aisá aisá kiyá. 12 Tab Dáúd ne jákar Sául kí haddiyon ko, aur us ke bete Yúnatan kí haddiyon ko Jili'ád ke logon se liyá jo un ko Baitshan ke chauk men se churá láe the, jahán Filistion ne un ko, jis din ki unhon ne Sául ko Jilbú'a men qatl kiyá, táng diyá thá. 13 So wuh Sául kí haddiyon aur us ke bete Yúnatan kí haddiyon ko wahán se le áyá, aur unhon ne un kí bhí haddiyon jama' kien jo latkæe gaye the. 14 Aur unhon ne Sául aur us ke bete Yúnatan kí haddiyon ko Zila' men jo Binyamín kí sarzamín men hai, usí ke bap Qís kí qabr men dafn kiyá; aur unhon ne jo kuchh bádsháh ne farmáyá sab purá kiyá. Is ke ba'd Khudá ne us mulk ke báre men du'á suní.

15 Aur Filistí phir Isráílíon se laṛe ; aur Dáúd apne khádímon ke sáth niklá, aur Filistíon se laṛá ; aur Dáúd bahut thak gayá. 16 Aur Ishbí Banob ne, jo deozádon men se thá, aur jis ká neza wazn men pítal kí tñ sau misqál thá, aur wuh ek nayí talwár bándhe thá, cháhá ki Dáúd ko qatl kare. 17 Par Zarúyáh ke bete Abíshai ne us kí kumak kí, aur us Filistí ko aisi zarb lagáí, ki use mār diyá. Tab Dáúd ke logon ne qasam khákar us se kahá, ki Tú phir kabhí hamáre sáth jang par nahín jáegá, tá na ho ki tú Isráíl ká chirág bujhá de.

18 Is ke ba'd Filistíon ke sáth phir Júb men laṛáí hui : tab Húsátí Sibkí ne Saf ko jo deozádon men se thá qatl kiyá. 19 Aur phir Filistíon se Júb men ek aur laṛáí hui : tab Ilhanán bin Ya'rí A'rijím ne jo Baitlahm ká thá, Játí Júliyát ko qatl kiyá, jis ke neze kí chhar juláhe ke shahtír kí tarah thí. 20 Phir Ját men laṛáí hui, aur wahán ek bará qaddáwar shakhs thá ; us ke donon háthon aur donon pánwon men chha chha ungliyán thín jo sab kí sab gintí men chaubís thín, aur yih bhí us deo se paidá húa thá. 21 Jab is ne Isráílíon kí fazíhat kí, to Dáúd ke bhái Sima'í ke bete Yúnatan ne use qatl kiyá. 22 Yih cháron us deo se Ját men paidá hue the, aur wuh Dáúd ke háth se aur us ke khádímon ke háth se máre gaye.

22 Jab KHUDÁWAND ne Dáúd ko us ke sab dushmanon aur Sául ke háth se riháí dí, to us ne KHUDÁWAND ke huzúr is mazmún ká gít sunáyá ; 2 wuh kahne lagá,

KHUDÁWAND merí chaṭán, aur merá qil'a aur merá chhuráne-wálá hai.

3 KHUDÁWAND merí chaṭán hai ; main usí par bharosá rakkh-ungá ;

Wuhí merí sipar, aur merí naját ká síng hai, merá unchá burj, aur merí panáh hai.

Mere naját denewále, tú hí mujhe zulm se bachátá hai.

4 Main KHUDÁWAND ko jo sitáish ke láiq hai, pukáruṅgá :

Yún main apne dushmanon se bacháyá jáuṅgá.

5 Kyúñki maut kí maujon ne mujhe gherá,

Bedíñí ke sailábon ne mujhe da-ráyá.

6 Pátál kí rassiyán mere chaugird thín :

Maut ke phande mujh par á pare the.

7 Apní musíbat men main ne KHUDÁWAND ko pukará,

Main apne Khudá ke huzúr chilláyá :

Us ne apní haikal men se merí áwáz suní,

Aur merí faryád us ke kán men pahunchí.

8 Tab zamín hil gayí aur kánp uṭhí,

Aur ásmán kí bunyádon ne jumbish khái

Aur hil gayín, is liye ki wuh gazabnák húa.

9 Us ke nathnon se dhuwán uṭhá,

Aur us ke munh se ág nikalkar bhasam karne lagí :

Koele us se dahak uṭhe.

10 Us ne ásmánon ko bhí jhuká diyá, aur níche utar áyá ;

Aur us ke pánwon tale gahrí táríkí thí.

11 Wuh karúbí par sawár hokar urá,

Aur hawá ke bázúon par díkhái diyá.

12 Aur us ne apne chaugird táríkí ko aur pání ke íjtimá'

Aur ásmán ke daldár bádalón ko shamiyáne banáyá.

13 Us jhalak se jo us ke áge áge thí A'g ke koele sulag gaye.

14 KHUDÁWAND ásmán se garjá,

Aur Haqq Ta'álá ne apní áwáz sunái.

15 Us ne tír chalákar un ko pará-ganda kiyá ;

Aur bijlí se un ko shikast dí.

16 Tab KHUDÁWAND kí dánt se,

Us ke nathnon ke dam ke jhonke se,

Samundar kí tháh díkhái dene lagí,

Aur jahán kí bunyáden namúdar hui.

17 Us ne úpar se háth barhákar mujhe thám liyá ;

Aur mujhe bahut pání men se khenchkar báhar nikalá.

18 Us ne mere zoráwar dushman aur mere 'adáwat rakhnewálon se Mujhe chhurá liyá, kyúñki wuh mere liye niháyat zabardast the.

- 19 Wuh merí musibat ke dín mujh pará páre ;
Par KHUDÁWAND merá sahará thá.
- 20 Wuh mujhe kusháda jagah men níkal bhí láya ;
Us ne mujhe chhuráya, is liye ki wuh mujh se khush húa.
- 21 KHUDÁWAND ne merí rástí ke muwáfiq mujhe jazá dí ;
Aur mere háthon kí pákízagí ke mutábiq mujhe badla diya.
- 22 Kyúнки main KHUDÁWAND kí ráhon par chaltá rahá,
Aur sharárat se apne Khudá se alag na húa.
- 23 Kyúнки us ke sare faisale mere sámne the :
Aur main us ke áin se bargashta na húa.
- 24 Main us ke huzúr kámil bhí rahá,
Aur apní badkárí se báz rahá.
- 25 Isí liye KHUDÁWAND ne mujhe merí rástí ke muwáfiq,
Balki merí us pákízagí ke mutábiq jo us kí nazar ke sámne thí badla diya.
- 26 Rahmdíl ke sáth tú rahim hogá,
Aur kámil ádmí ke sáth kámil ;
- 27 Nekokár ke sáth nek hogá ;
Aur kajrau ke sáth terhá.
- 28 Musíbatzada logon ko tú bachá-egá :
Par terí ánkhen magrúron par lagí hain, táki tú unhen níchá kare.
- 29 Kyúнки, ai KHUDÁWAND, tú merá chirág hai :
Aur KHUDÁWAND mere andhere ko ujálá kar degá.
- 30 Kyúнки terí badaulat main fauj par dháwá kartá hun :
Aur apne Khudá kí badaulat díwár phánd jatá hun.
- 31 Lekin Khudá kí rah kámil hai :
KHUDÁWAND ká kalám táya húa hai ;
Wuh un sab kí sipar hai jo us par bharosá rakhte hain.
- 32 Kyúнки KHUDÁWAND ke siwá aur kaun Khudá hai ?
Aur hamáre Khudá ko chhoṛkar aur kaun chaṭán hai ?
- 33 Khudá merá mazbút qíl'a hai :
Wuh apní rah men kámil shakhs kí rahnumáí kartá hai.
- 34 Wuh us ke pánw harniyon ke se baná detá hai ;
Aur mujhe merí únchí jagahon men qaím kartá hai.
- 35 Wuh mere háthon ko jang karná síkhata hai ;
Yahán tak ki mere bázu pítal kí kamán ko jhuká dete hain.
- 36 Tú ne mujh ko apní naját kí sipar bhí bakhshí :
Aur terí narmí ne mujhe buzurg banáya hai.
- 37 Tú ne mere níche mere qadam kusháda kar diye,
Aur mere pánw nahín phísle.
- 38 Main ne apne dushmanon ká píchhá karke un ko halák kiya,
Aur jab tak wuh faná na ho gaye main wápas nahín áya.
- 39 Main ne un ko faná kar diya, aur aisá chhed dálá hai, ki wuh úṭh nahín sakte :
Balki wuh to mere pánwon ke níche gire páre hain.
- 40 Kyúнки tú ne laráí ke liye mujhe quwwat se kamarbasta kiya :
Aur mere mukhálifon ko mere sámne zer kiya.
- 41 Tú ne mere dushmanon kí pusht merí taraf pher dí,
Táki main apne 'adawat rakhne-wálon ko kát dálun.
- 42 Unhon ne intizár kiya, par koí na thá jo bacháe ;
Balki KHUDÁWAND ká bhí in-tizár kiya, par us ne un ko jawáb na diya.
- 43 Tab main ne un ko kút kútkar zamín kí gard kí mánind kar diya,
Main ne un ko gall kúchon kí kíchar kí tarah raund raundkar cháron taraf phailá diya.
- 44 Tú ne mujhe merí qaum ke jhagron se bhí chhuráya ;
Tú ne mujhe qaumon ká sardár hone ke liye rakh chhoṛá hai :
Jis qaum se main wáqif bhí nahín, wuh merí mutí' hogí.
- 45 Pardesí mere tábi' ho jáenge :
Wuh merá nám sunte hí merí farmánbardárí karenge.
- 46 Pardesí murjhá jáenge,
Aur apne qíl'on se thartharáte hue níklenge.
- 47 KHUDÁWAND zinda hai ; merí chaṭán mubáarak ho,
Aur Khudá merí naját kí chaṭán mumtáz ho.
- 48 Wuhí Khudá jo merá intiqám letá hai,
Aur ummaton ko mere tábi' kar detá hai,

- 49 Aur mujhe mere dushmanon ke bich se nikalta hai :
 Han, tu mujhe mere mukhalifon par sarfaraz karti hai :
 Tu mujhe tundkhu admi se rihati deti hai.
- 50 Is liye, ai KHUDAWAND, main qaumon ke darmiyan teri shukrguzari,
 Aur tere nam ki madhsari karunga.
- 51 Wuh apne badshah ko bari najat inayat karti hai :
 Aur apne mamsuh Daud aur us ki nati par
 Hamesha shafaqat karti hai

23

- Daud ki akhiri baten yeh hain.
 Daud bin Yassi kahti hai,
 Ya'ni yeh us shakhs ka kalam hai jo sarfaraz kiyi gayi,
 Aur Ya'qub ke Khuda ka mamsuh,
 Aur Israil ka shirin nagmasaz hai :
- 2 KHUDAWAND ki ruh ne meri marifat kalam kiyi,
 Aur us ka sukhan meri zaban par thi.
- 3 Israil ke Khuda ne farmaya,
 Israil ki Chatan ne mujh se kahi :
 Ek hai jo sadaqat se logon par hukumat karti hai,
 Jo Khuda ke khauf ke saath hukumat karti hai.
- 4 Wuh subh ki raushni ki manind hogi, jab suraj nikalti hai,
 Aisi subh jis mein badal na hon ;
 Jab narm narm gas zaman mein se
 Barish ke ba'd ki saf chamak ke ba'is nikalti hai.
- 5 Meri ghar to sach much Khuda ke samne aisi hai bhi nahin ;
 Taubhi us ne mere saath ek daimi 'ahd,
 Jis ki sari baten mu'ayan aur paidar hain, bandhi hai :
 Kyunki yeh meri sari najat aur sari murad hai,
 Go wuh us ko barhata nahin.
- 6 Par naraast log sab ke sab kanton ki manind thahenge jo hat diye jate hain,
 Kyunki wuh hath se pakre nahin ja sakte :
- 7 Balki jo admi un ko chhue Zarur hai ki wuh lohe aur neze ki char se musallah ho ;
 So wuh apni hi jagah mein ag se bilkul bhasam kar diye jenge.

8 Aur Daud ke bahaduron ke nam yeh hain : ya'ni Ta-Hakmoni, Yosheb Bashebat jo sipahsalaron ka sardar thi ; wuh Ezer Adino thi ; jis se aith sau ek hi waqt mein maqtul hue.

9 Us ke ba'd ek Akhuh ke bete Duda ka beta Il'azar thi ; yeh un tinnon surmaon mein se ek thi jo Daud ke saath us waqt the jab unhon ne un Filistion ko jo lara ke liye jama' hue the lalkari, halanki sab bani Israil chale gaye the :

10 aur us ne uthkar Filistion ko itni mara, ki us ka hath thakkar talwar se chipak gayi : aur KHUDAWAND ne us din bari fath kari ; aur log phirkar faqt lutne ke liye us ke piche ho liye.

11 Ba'd us ke Harari Aji ka beta Sammah thi. Aur Filistion ne us qita e zamin ke pas jo masur ke peon se bhar thi, jama' hokar dal bandh li thi, aur log Filistion ke age se bhag gaye the.

12 Lekin us ne us qite ke bich mein khar hokar us ko bachaya, aur Filistion ko qatl kiyi : aur KHUDAWAND ne bari fath kari.

13 Aur un tin sardaron mein se tin sardar nikle, aur fasil kane ke mausim mein Daud ke pas 'Adullam ke magare mein ae : aur Filistion ki fauj Rifalon ki wadi mein khaimazan thi.

14 Aur Daud us waqt garhi mein thi, aur Filistion ke pahre ki chauki Baitlahm mein thi.

15 Aur Daud ne taraste hue kahi, Ai kash ko mujhe Baitlahm ke us kuen ka pani pine ko deta, jo phatak ke pas hai.

16 Aur un tinnon bahaduron ne Filistion ke lashkar mein se jakar Baitlahm ke kuen se jo phatak ke barabar hai pani bhar liya, aur use Daud ke pas lae ; lekin us ne na chahi ki piye ; balki use KHUDAWAND ke huzur undel diya ;

17 aur kahne lagi, Ai KHUDAWAND mujh se yeh hargiz na ho, ki main aisi karun ; kyunki main un logon ka khun pin jinhon ne apni jan jakhon mein dali ? Isi liye us ne na chahi, ki use piye. Un tinnon bahaduron ne aise aise kam kiye.

18 Aur Zaruya ke bete Yoab ka bhai Abishai un tinnon mein afzal thi. Us ne tin sau par apni bhal chalakari un ko qatl kiyi, aur tinnon mein nami thi.

19 Kyunki wuh un tinnon mein mu'azzaz na thi ? Isi liye wuh un ka sardar hui : taubhi wuh un pahle tinnon ke barabar nahin

hone páyá. 20 Aur Yahoyada' ká betá Bináyáh Qabzíl ke ek sūrmá ká betá thá jis ne bare bare kám kiye the; us ne Moáb ke Ariel ke donon beṭon ko qatl kiyá, aur jákar barf ke mau-sim men ek gár ke bích ek sher i babar ko mārā. 21 Aur us ne ek jasim Misrí ko qatl kiyá: us Misrí ke háth men bhálá thá; par yih láthi hi liye hue us par lapká, aur Misrí ke háth se bhálá chhín liyá, aur usi ke bhále se use mārā. 22 Pas Yahoyada' ke beṭe Bináyáh ne aise aise kám kiye, aur tīnon baháduron men nāmí thá. 23 Wuh un tīson se ziyáda mu'azzaz thá, par wuh un pahle tīnon ke barábar nahin hone páyá. Aur Dáúd ne use apne muháfiz sipá-hion par muqarrar kiyá.

24 Aur tison men Yoáb ká bhái 'Asáhel aur Ilhanán Baitlahm ke Dodo ká betá, 25 Harodí Sammah, Harodí Iliqa; 26 Faltí Khalis, 'Irá bin 'Aqís Taqú'í; 27 'Anatotí Abi-a'zar, Húsatí Mabúní; 28 Akhúhí Zalmon, Natofatí Maharí; 29 Natofatí Ba'nah ká betá Halib, Ittai bin Ríbí, baní Binyamín ke Jibi'ah ká; 30 Fir'atóní Bináyáh, aur Ja's ke nálon ká Hiddí; 31 'Arbatí Abi-albún, Barhúmi 'Azmávat; 32 Sa'iboní Ilyahba, Baní Yasín Yúnatan; 33 Hararí Sammah, Akhíám bin Sarár Hararí; 34 Ilífat bin Ahasbí Ma'kátí ká betá, Ilíám bin Akhítuffal Jiloní; 35 Karmilí Hasro, Arbí Fa'rí; 36 Zobáh ke Nátan ká betá Ijál, Jaddí Bání; 37 'Ammoni Silaq, Bairotí Naharí, Zarúyáh ke beṭe Yoáb ke silahbardár; 38 Itrí 'Irá, Itrí Jaríb; 39 aur Hittí U'riyáh: yih sab saintís the.

24 Us ke ba'd KHUDÁWAND ká gussa Isráíl par phir bharká; aur us ne Dáúd ke dil ko un ke khiláf yih kahkar ubhárá, ki Jákar Isráíl aur Yahúdáh ko gin. 2 Aur bádsháh ne lashkar ke sardár Yoáb ko jo us ke sáth thá hukm kiyá, ki Isráíl ke sab qabílon men, Dán se Baírsaba' tak, gasht karo, aur logon ko gino, táki logon kí ta'dád mujhe ma'lúm ho. 3 Tab Yoáb ne bádsháh se kahá, ki KHUDÁWAND terá Khudá un logon ko khwáh wuh kitne hi hon, sau guná barháe, aur mere málik bádsháh kí ánkhen ise dekhén: par mere málik bádsháh ko yih bát kyún bhátí hai? 4 Taubhí bádsháh

kí bát Yoáb aur lashkar ke sardáron par gálib hí rahí. Aur Yoáb aur lashkar ke sardár bádsháh ke huzúr se Isráíl ke logon ká shumár karne ko nikle. 5 Aur wuh Yardan par utre, aur us shahr kí dahiní taraf 'Aro'ír men khaimazan hue jo Jadd kí wadí men Ya'zer kí jánib hai. 6 Phir wuh Jili'ád aur Tahtim Hudaf ke 'iláqe men gaye; aur Dán Ya'n ko gaye, aur ghúmkar Saidá tak pahunché; 7 aur wahán se Súr ke qil'e ko, aur Hawwíon aur Kan'aníon ke sab shahron ko gaye; aur Yahúdáh ke junúb men Baírsaba' tak nikal gaye. 8 Chunnáñchi sárí mamlukat men gasht karke nau mahíne aur bís dín ke ba'd wuh Yarúshalem ko laute. 9 Aur Yoáb ne mardumshumári kí ta'dád bádsháh ko dí: so Isráíl men áth lách bahádur mard nikle jo shamsherzan the. Aur Yahúdáh ke mard páñch lách nikle.

10 Aur logon ká shumár karne ke ba'd Dáúd ká dil bechain huá, aur Dáúd ne KHUDÁWAND se kahá, Yih jo main ne kiyá so bará gunáh kiyá; ab, ai KHUDÁWAND, main terí minnat kartá hún, ki tú apne bande ká gunáh dúr kar de, kyúnki mujh se barí hamáqat húi. 11 So jab Dáúd subh ko uthá, to KHUDÁWAND ká kalám Jád par jo Dáúd ká gaibbín thá názil huá, aur us ne kahá, ki 12 Já, aur Dáúd se kah, KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Main tere sámne tén baláen pesh kartá hún; tú un men se ek ko chun le, táki main use tujh par názil karún. 13 So Jád ne Dáúd ke pás jákar us ko yih batáyá, aur us se púchhá, Kyá tere mulk men sát baras qaht rahé, yá tú tén mahíne tak apne dushmanon se bhágtá phire, aur wuh tujhe ragedén, yá terí mamlukat men tén dín tak marí ho? Tú soch le, aur gaur kar le, kí main use jis ne mujhe bhejá hai kyá jawáb dún. 14 Dáúd ne Jád se kahá, Main bare shikanje men hún: ham KHUDÁWAND ke háth men parén, kyúnki us kí rahmaten 'azím hain: par main insán ke háth men na parún. 15 So KHUDÁWAND ne Isráíl par wabá bhejí jo us subh se lekar waqt i mu'ayana tak rahí: aur Dán se Baírsaba' tak logon men se sattar hazár ádmí mar gaye. 16 Aur jab fríshte ne apná háth

barháyá ki Yarúshalem ko halák kare, to KHUDÁWAND us wabá se maiúl húa, aur us firishte se jo logon ko halák kar rahá thá kahá, Yih bas hai; ab apná háth rok le. Us waqt KHUDÁWAND ká firishta Yabosí Araunáh ke khalíhán ke pás khará thá. 17 Aur Dáúd ne, jab us firishte ko jo logon ko már rahá thá dekhá, to KHUDÁWAND se kahne lagá, Dekh, gunáh to main ne kiyá, aur khatá mujh se húi; par in bheron ne kyá kiyá hai? so terá háth mere, aur mere báp ke gharáne ke khaláf ho.

18 Usí din Jád ne Dáúd ke pás ákar us se kahá, Já, aur Yabúsí Araunáh ke khalíhán men KHUDÁWAND ke liye ek mazbah baná. 19 So Dáúd Jád ke kahne ke muwáfiq, jaisá KHUDÁWAND ká hukm thá, gayá. 20 Aur Araunáh ne nigáh ki, aur bádsháh aur us ke khádimon ko apní taraf áte dekhá: so Araunáh niklá, aur zamín par sarnigún hokar bádsháh ke áge sijda kiyá. 21 Aur Araunáh kahne lagá, Merá málik bádsháh apne bande ke pás kyún áyá? Dáúd ne kahá, Yih khalíhán

tujh se kharídne aur KHUDÁWAND ke liye ek mazbah banáne áyá hún, táki logon men se wabá játi rahe. 22 Araunáh ne Dáúd se kahá, Merá málik bádsháh jo kuchh use achchhá ma'lúm ho lekar chharháe: dekh, sokhtaní qurbáni ke liye bail hai, aur daen chalané ke auzár, aur bailon ke sámán indhan ke liye hai: 23 yih sab kuchh, ai bádsháh, Araunáh bádsháh kí nazr kartá hai. Aur Araunáh ne bádsháh se kahá, ki KHUDÁWAND terá Khudá tujh ko qubúl farmáe. 24 Tab bádsháh ne Araunáh se kahá, Nahín, balki main zarúr qímat dekar us ko tujh se kharídúngá, aur main KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr aísí sokhtaní qurbánián nahín guzránúngá, jin par merá kuchh kharch na húa ho. So Dáúd ne wuh khalíhán aur wuh bail chándí kí pachás misqálen dekar kharíde. 25 Aur Dáúd ne wahán KHUDÁWAND ke liye mazbah banáyá, aur sokhtaní qurbánián aur salámatí kí qurbánián charháin. Aur KHUDÁWAND ne us mulk ke báre men du'á suní aur wabá Isráíl men se játi rahí.

I SALA'TI'N

1 Aur Dáúd bádsháh buddhá aur kuhansál húa; aur wuh use kapre úrháte, par wuh garm na hotá thá. 2 So us ke khádimon ne us se kahá, ki Hamáre málik bádsháh ke liye ek jawán kunwári dhúndhi jae, jo bádsháh ke huzúr kharí rahe aur us kí khabargírí kiyá kare, aur tere pahlú men let rahá kare, táki hamáre málik bádsháh ko garmí pahúnche. 3 Chunánchí unhon ne Isráíl kí sári mámlukat men ek khúbsúrat larí talásh karte karte Shúnamít Abíshág ko páyá; aur use bádsháh ke pás láe. 4 Aur wuh larí bahut shakíl thí: so wuh bádsháh kí khabargírí aur us kí khídmát karne lagi; lekin bádsháh us se wáqif na húa. 5 Tab Hajít ke beté Adúniyáh ne sir útháyá aur kahne lagá, Main bádsháh húngá; aur apne liye rath aur sawár, aur

pachás admí jo us ke áge áge dauren taiyár kiye. 6 Aur us ke báp ne us ko kabhí itná bhí kahkar ázurda nahín kiyá, ki Tú ne yih kyún kiyá hai? aur wuh bahut khúbsúrat bhí thá, aur Abísalom ke ba'd paidá húa thá. 7 Aur us ne Zarúyáh ke beté Yoáb aur Abíyátar káhin se guftogú kí: aur yih donon Adúniyáh ke pairau hokar us kí madad karne lage. 8 Lekin Sadoq káhin, aur Yaho-yada' ke beté Bináyáh, aur Nátan nabí, aur Sima'í, aur Re'í, aur Dáúd ke bahádur logon ne Adúniyáh ká sáth na diyá. 9 Aur Adúniyáh ne bheren, aur bail, aur mote mote jánwar Zuhálat ke patthar ke pás jo 'Ain Rájil ke barábar hai, zabh kiye, aur apne sab bháiyon, ya'ní bádsháh ke beton kí, aur sab Yahúdáh ke logon kí jo bádsháh ke mulázim the da'wat kí: 10 par Nátan

nabí, aur Bináyáh, aur bahádur logon, aur apne bhái Sulaimán ko na buláya. 11 Tab Nátan ne Sulaimán ki mág Batsaba' se kahá, Kyá tú ne nahín suna, ki Hajít ká betá Adúniyáh bádsháh ban baithá hai, aur hamáre málík Dáúd ko yih ma'lúm nahín? 12 Ab tú á, ki main tujhe saláh dún, táki tú apní, aur apne beté Sulaimán ki ján bachá sake. 13 Tú Dáúd bádsháh ke huzúr jákar us se kah, Ai mere málík, ai bádsháh, kyá tú ne apní laundí se qasam khákar nahín kahá, ki Yaqínan terá betá Sulaimán mere ba'd saltanat karegá, aur wuhí mere takht par baithegá? pas Adúniyáh kyún bádsháhí kartá hai? 14 Aur dekh, tú bádsháh se bát kartí hí hogí ki main bhí tere ba'd á pahunchungá, aur terí báton ki tasdíq karungá. 15 So Batsaba' andar kothrí men bádsháh ke pás gayí; aur bádsháh bahut buddhá thá; aur Shímamít Abíshág bádsháh ki khidmat kartí thí. 16 Aur Batsaba' ne jhukkar bádsháh ko sijda kiyá. Bádsháh ne kahá, Tú kyá cháhtí hai? 17 Us ne us se kahá, Ai mere málík, tú ne KHUDÁWAND apne Khudá ki qasam khákar apní laundí se kahá thá, ki Yaqínan terá betá Sulaimán mere ba'd saltanat karegá, aur wuhí mere takht par baithegá. 18 Par dekh, ab to Adúniyáh bádsháh ban baithá hai; aur ai mere málík bádsháh, tujh ko is ki khabar nahín. 19 Aur us ne bahut se bail, aur mote mote jánwar, aur bheren zabh ki hain, aur bádsháh ke sab beton, aur Abiyátar káhin, aur lashkar ke sardár Yoáb ki da'wat ki hai; par tere bande Sulaimán ko us ne nahín buláya. 20 Lekin ai mere málík, sáre Isráil ki nigáh tujh par hai, táki tú un ko batáe ki mere málík bádsháh ke takht par kaun us ke ba'd baithegá. 21 Warna yih hogá, ki jab merá málík bádsháh apne báp-dádá ke sáth so jáegá, to main aur merá betá Sulaimán donon qusúrwár thahrenge. 22 Wuh hanoz bádsháh se bát hí kar rahí thí, ki Nátan nabí á gayá. 23 Aur unhon ne bádsháh ko khabar di, ki Dekh, Nátan nabí házir hai. Aur jab wuh bádsháh ke huzúr áya, to us ne munh ke bal girkar bádsháh ko sijda kiyá. 24 Aur Nátan kahne lagá, Ai mere málík bádsháh, kyá tú ne farmáyá hai, ki Mere ba'd

Adúniyáh bádsháh ho, aur wuhí mere takht par baitho? 25 Kyúnci us ne áí jákar bail, aur mote mote jánwar, aur bheren kasrat se zabh ki hain, aur bádsháh ke sab beton, aur lashkar ke sardáron, aur Abiyátar káhin ki da'wat ki hai; aur dekh, wuh us ke huzúr khá pí rahe hain, aur kahte hain, Adúniyáh bádsháh jítá rahe. 26 Par mujh tere gulám ko, aur Sadoq káhin, aur Yahoyada' ke beté Bináyáh, aur tere khádim Sulaimán ko us ne nahín buláya. 27 Kyá yih bát mere málík ki taraf se hai, aur tú ne apne khádimon ko batáyá bhí nahín, ki mere málík bádsháh ke ba'd us ke takht par kaun baithegá? 28 Tab Dáúd bádsháh ne jawáb diyá, aur farmáyá, ki Batsaba' ko mere pás buláo. So wuh bádsháh ke huzúr áí, aur bádsháh ke sámné kharí hui. 29 Bádsháh ne qasam khákar kahá, ki KHUDÁWAND ki hayát ki qasam jis ne merí ján ko hartarah kí áfat seriháí di. 30 kisach much jaisí main ne KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ki qasam tujh se kháí, aur kahá ki Yaqínan terá betá Sulaimán mere ba'd bádsháh hogá, aur wuhí merí jagah mere takht par baithegá; so sach much main áí ke din waisá hí karungá. 31 Tab Batsaba' zamín par munh ke bal giri, aur bádsháh ko sijda karke kahá, ki Merá málík Dáúd bádsháh hamesha jítá rahe. 32 Aur Dáúd bádsháh ne farmáyá, ki Sadoq káhin, aur Nátan nabí, aur Yahoyada' ke beté Bináyáh ko mere pás buláo. So wuh bádsháh ke huzúr áe. 33 Bádsháh ne un ko farmáyá, ki Tum apne málík ke mulázimon ko apne sáth lo, aur mere beté Sulaimán ko mere hí khachchar par sawár karáo, aur use jaihún ko le jáo: 34 aur wahán Sadoq káhin, aur Nátan nabí use masah karen ki wuh Isráil ká bádsháh ho: aur tum narsingá phúnkná, aur kahná, ki Sulaimán bádsháh jítá rahe. 35 Phir tum us ke piche piche chale áná, aur wuh ákar mere takht par baitho, kyúnci wuhí merí jagah bádsháh hogá; aur main ne use muqarrar kiyá hai, ki wuh Isráil aur Yahúdáh ká hákim ho. 36 Tab Yahoyada' ke beté Bináyáh ne bádsháh ke jawáb men kahá, A'mín: KHUDÁWAND mere málík bádsháh ká Khudá bhí aise hí kahe. 37 Jaise

KHUDÁWAND mere málík bádsháh ke sáth rahá, waise hí wuh Sulaimán ke sáth rahe, aur us ke takht ko mere málík Dáúd bádsháh ke takht se bará banáe. 38 Pas Sadoq káhin, aur Nátan nabí, aur Yahoyada' ká betá Bináyáh, aur Karetí aur Faletí gaye, aur Sulaimán ko Dáúd bádsháh ke khachchar par sawár karáyá, aur use Jaihún par láe. 39 Aur Sadoq káhin ne khaime se tel ká síng liyá, aur Sulaimán ko masah kiya. Aur unhon ne narsingá phúnká, aur sab logon ne kahá, Sulaimán bádsháh jitá rahe. 40 Aur sab log us ke píchhe píchhe áe, aur unhon ne bānsliyān bajáin, aur barí khushí manái, aisá ki zamín un ke shor o gul se gúnj uthí. 41 Aur Adúniyáh aur us ke sab mihmán jo us ke sáth the khá hí chuke the, ki unhon ne yih suná. Aur jab Yoáb ko narsinge kí áwáz sunái dí, to us ne kahá, ki Shahr men yih hangáma aur shor kyūn mach rahá hai? 42 Wuh yih kah hí rahá thá, ki dekho, Abiyátar káhin ká betá Yúnatan áyá; aur Adúniyáh ne us se kahá, Bhítar á, kyūnki tú láiq shakhs hai, aur achchhi khabar láyá hogá. 43 Yúnatan ne Adúniyáh ko jawáb diyá, ki Wáqa'í hamáre málík Dáúd bádsháh ne Sulaimán ko bádsháh baná diyá hai. 44 Aur bádsháh ne Sadoq káhin, aur Nátan nabí, aur Yahoyada' ke beté Bináyáh, aur Karetíon aur Faletíon ko us ke sáth bhejá. So unhon ne bádsháh ke khachchar par use sawár karáyá: 45 aur Sadoq káhin aur Nátan nabí ne Jaihún par us ko masah karke bádsháh banáyá hai; so wuh wahín se khushí karte áe hain, aisá ki shahr gúnj gayá. Wuh shor jo tum ne suná yihí hai, 46 aur Sulaimán takht i saltanat par baith bhí gayá hai. 47 Másiwá is ke bádsháh ke mulázim hamáre málík Dáúd bádsháh ko mubárákbád dene áe, aur kahne lage, ki Terá Khudá Sulaimán ke nám ko tere nám se ziyáda muntáz kare, aur us ke takht ko tere takht se bará banáe: aur bádsháh apne bistar par sarnigún ho gayá. 48 Aur bádsháh ne bhí yūn farmáyá, ki **KHUDÁWAND** Isráíl ká Khudá mubárák ho jis ne ek wáris bakhshá, ki wuh merí hí ánkhon ke dekhte hue á mere takht par baithé. 49 Phir to Adúniyáh

ke sab mihmán dar gaye, aur uth khare hue, aur har ek ne apná rásta liyá. 50 Aur Adúniyáh Sulaimán ke sabab se dar ke máre uthá, aur jákar mazbah ke síng pakar liye. 51 Aur Sulaimán ko yih batáyá gayá, ki Dekh, Adúniyáh Sulaimán bádsháh se dartá hai: kyūnki us ne mazbah ke síng pakar rakkhe hain, aur kahtá hai, ki Sulaimán bádsháh á ke din mujh se qasam kháe, ki wuh apne khádim ko talwár se qatl nahín karegá. 52 Sulaimán ne kahá, Agar wuh apne ko láiq sábit kare, to us ká ek bál bhí zamín par nahín giregá: par agar us men sharárat pál jáegi, to wuh mára jáegá. 53 So Sulaimán bádsháh ne log bheje, aur wuh use mazbah par se utár láe. Us ne ákar Sulaimán bádsháh ko sijda kiya: aur Sulaimán ne us se kahá, Apne ghar já.

2 Aur Dáúd ke marne ke din nazdík áe, so us ne apne beté Sulaimán ko wasíyat kí aur kahá, ki 2 Main usí ráste jánewálá hūn jo sáre jahán ká hai: is liye tú mazbút ho, aur mardánagi díkhá; 3 aur jo Músá kí shari'at men likhá hai, us ke mutábíq **KHUDÁWAND** apne Khudá kí hidáyat ko mánkar us kí ráhon par chal, aur us ke áin par aur us ke farmánon, aur hukmon, aur shahádaton par 'amal kar, táki jo kuchh tú kare aur jahán kahín tú jáe, sab men tujhe kámyábi ho: 4 aur **KHUDÁWAND** apní us bát ko qáim rakkhe jo us ne mere haqq men kahá, ki Agar terí aulád apne tariq kí hifázat karke apne sáre dil aur apní sári ján se mere huzúr rástí se chale, to Isráíl ke takht par tere hán admí kí kamí na hogí. 5 Aur tú ap jántá hai, ki Zarúyáh ke beté Yoáb ne mujh se kyá kyá kiya, ya'ní us ne Isráíli lashkar ke do sardáron, Naiyir ke beté Abinaiyir, aur Yatar ke beté 'Amásá se kyá kiya jin ko us ne qatl kiya, aur sulh ke waqt khún i jang baháyá, aur khún i jang ko apne patke par jo us kí kamar men bandhá thá aur apní jutyon par jo us ke pánwon men thín lagáyá. 6 So tú apní hikmat se kám lená, aur us ke safed sir ko qabr men salámat utarne na dená. 7 Par Barzillí Jili'ádí ke beton par mihrbáni karná, aur wuh un men shámil hon jo tere dastarkhwan par khána kháya kar-

enge; kyunki wuh aisá hí karne ko mere pás áe jab main tere bhái Abísalom ke sabab se bhágá thá. 8 Aur dekh, Binyamíní Jirá ká betá Báhúrímí Sima'í tere sáth hai; jis ne us dín jab ki main Mahanáyim ko jétá thá, bahut burí tarah mujh par lá'nat kí; par wuh Yardan par mujh se milne ko áyá, aur main ne KHUDÁWAND kí qasam khákar us se kahá, ki Main tujhe talwár se qatl nahín karúngá. 9 So tú us ko begunáh na thahrána. kyunki tú 'áqil mard hai, aur tú jántá hai ki tujhe us ke sáth kyá karná cháhiye; pás tú us ká safed sir lahúluhán karke qabr men utárná. 10 Aur Dáúd apne báp dáda ke sáth so gayá, aur Dáúd ke sháhr men dafn húa. 11 Aur kull muddat jis men Dáúd ne Isráíl par saltanat kí, chálís baras kí thí: sáť baras to us ne Habrún men saltanat kí, aur tentís baras Yarúshalem men.

12 Aur Sulaimán apne báp Dáúd ke takht par baithá; aur us kí saltanat niháyat mustahkam húi. 13 Tab Hajjít ká betá Adúniyáh Sulaimán kí mán Batsaba' ke pás áyá. Us ne púchhá, Tú sulh ke khayál se áyá hai? Us ne kahá, Sulh ke khayál se. 14 Phir us ne kahá, Mujhe tujh se kuchh kahná hai. Us ne kahá, Kah. 15 Us ne kahá, Tú jántí hai, ki saltanat merí thí, aur sab Isráíli merí taraf mutawajjih the, ki main saltanat karún; lekin saltanat palat gayí, aur mere bhái kí ho gayi; kyunki KHUDÁWAND kí taraf se yih us kí thí. 16 So merí tujh se ek darkhwást hai; námanzur na kar. Us ne kahá, Bayán kar. 17 Us ne kahá, Zará Sulaimán bádsháh se kah, kyunki wuh terí bát ko nahín tálegá, ki Abíshág Shúnamít ko mujhe biyáh de. 18 Batsaba' ne kahá, Achchá; main tere liye bádsháh se 'arz karúngí. 19 Pas Batsaba' Sulaimán bádsháh ke pás gayí, ki us se Adúniyáh ke liye 'arz kare. Bádsháh us ke istiqbál ke wáste ufhá, aur us ke sámne jhuká; phir apne takht par baithá; aur us ne bádsháh kí mán ke liye ek takht lagwáyá; so wuh us ke dahine háth baithí; 20 aur kahne lagí, Merí tujh se ek chhotí sí darkhwást hai; tú mujh se inkár ne karná. Bádsháh ne us se kahá, Ai merí mán,

irshád farmá; mujhe tujh se inkár na hogá. 21 Us ne kahá, Abíshág Shúnamít tere bhái Adúniyáh ko biyáh dí jae. 22 Sulaimán bádsháh ne apní mán ko jawáb diyá, ki Tú Abíshág Shúnamít hí ko Adúniyáh ke liye kyún mángtí hai? us ke liye saltanat bhí máng; kyunki wuh to merá bará bhái hai; balki usí ke liye kyá Abiyátar káhin, aur Zarúyáh ke bete Yoáb ke liye bhí máng. 23 Tab Sulaimán bádsháh ne KHUDÁWAND kí qasam khái aur kahá, ki Agar Adúniyáh ne yih bát apní hí ján ke khiláf nahín kahí, to Khudá mujh se aisá hí, balki is se bhí ziyáda kare. 24 So ab KHUDÁWAND kí hayát kí qasam jis ne mujh ko qiyám bakhshá, aur mujh ko mere báp Dáúd ke takht par bitháyá, aur mere liye apne wa'de ke mutábíq ek ghar banáyá, yaqínan Adúniyáh áj hí qatl kiyá jaegá. 25 Aur Sulaimán bádsháh ne Yahoyada' ke bete Bináyáh ko bhejá; us ne us par aisá wár kiyá, ki wuh mar gayá. 26 Phir bádsháh ne Abiyátar káhin se kahá, Tú 'Anatot ko apne kheton men chalá já, kyunki tú wájib-u'l qatl hai: par main is waqt tujh ko qatl nahín kartá, kyunki tú mere báp Dáúd ke sámne Khudáwánd Yahowáh ká sandúq utháyá kartá thá; aur jo jo musíbat mere báp par áí, wuh tujh par bhí áí. 27 So Sulaimán ne Abiyátar ko KHUDÁWAND ke káhin ke 'uhde se bartaraf kiyá; táki wuh KHUDÁWAND ke us qaul ko púra kare jo us ne Sailá men 'Elí ke gharáne ke haqq men kahá thá. 28 Aur yih khabar Yoáb ko pahunchí: kyunki Yoáb Adúniyáh ká to pairau ho gayá thá, go wuh Abísalom ká pairau nahín húa thá. So Yoáb KHUDÁWAND ke khaime ko bhág gayá, aur mazbah ke síng pakař liye. 29 Aur Sulaimán bádsháh ko khabar húi, ki Yoáb KHUDÁWAND ke khaime ko bhág gayá hai; aur dekh, wuh mazbah ke pás hai. Tab Sulaimán ne Yahoyada' ke bete Bináyáh ko yih kahkar bhejá, ki Jákar us par wár kar. 30 So Bináyáh KHUDÁWAND ke khaime ko gayá, aur us ne us se kahá, Bádsháh yún farmatá hai, ki Tú báhar nikal á. Us ne kahá, Nahín, balki main yahín marúngá. Tab Bináyáh ne lautkar bádsháh ko khabar dí, ki Yoáb ne yún kahá hai, aur us ne mujhe yún jawáb diyá.

31 Tab bādshāh ne us se kahā, jaisā us ne kahā, waisā hī kar, aur us par wār kar, aur use dafn kar de; tāki tū us khūn ko jo Yoāb ne besabab bahāyā, mujh par se aur mere bāp ke ghar par se dūr kar de. 32 Aur KHUDĀWAND us kā khūn ultā usī ke sir par lāegā, kyūnki us ne do shakhsōn par jo us se ziyāda rāstbāz aur achchhe the, ya'nī Naiyir ke betē Abinaiyir par jo Isrāīlī lashkar kā sardār thā, aur Yatar ke betē 'Amāsā par jo Yahūdāh kī fauj kā sardār thā wār kiya, aur un ko talwār se qatl kiya, aur mere bāp Dāūd ko ma'lūm na thā. 33 So un kā khūn Yoāb ke sir par aur us kī nāsī ke sir par abad tak rahēgā; lekin Dāūd par, aur us kī nāsī par, aur us ke ghar par, aur us ke takht par abad tak KHUDĀWAND kī taraf se salāmātī hogī. 34 Tab Yahoyada' kā betā Bināyāh gayā, aur us ne us par wār karke use qatl kiya; aur wuh biyābān ke bīch apne hī ghar men dafn hūā. 35 Aur bādshāh ne Yahoyada' ke betē Bināyāh ko us kī jagah lashkar par muqarrar kiya; aur Sadoq kāhīn ko bādshāh ne Abiyātar kī jagah rakkhā. 36 Phir bādshāh ne Sima'ī ko bulā bhejā, aur us se kahā, kī Yarūshalem men apne liye ek ghar banā le, aur wahīn rah, aur wahān se kāhīn na jānā. 37 kyūnki jis dīn tū bāhar niklegā, aur nahr ī Qidron ke pār jāegā, tū yaqīn jān le kī tū zarūr mārā jāegā; aur terā khūn tere hī sir par hogā. 38 Aur Sima'ī ne bādshāh se kahā, Yih bāt achchhī hai: jaisā mere malīk bādshāh ne kahā hai, terā khādīm waisā hī karegā. So Sima'ī bahūt dīnon tak Yarūshalem men rahā. 39 Aur tīn baras ke ākhir men aīsā hūā, kī Sima'ī ke naukaron men se do ādmī Jāt ke bādshāh Akīs bin Ma'kah ke hān bhāg gaye. Aur unhon ne Sima'ī ko batāyā, kī Dekh, tere naukār Jāt men hain. 40 So Sima'ī ne uthkar apne gadhe par zīn kasā, aur apne naukaron kī talāsh men Jāt ko Akīs ke pās gayā: aur Sima'ī jākar apne naukaron ko Jāt se le āyā. 41 Aur yih khabar Sulaimān ko milī, kī Sima'ī Yarūshalem se Jāt ko gayā thā, aur wāpas ā gayā hai. 42 Tab bādshāh ne Sima'ī ko bulā bhejā, aur us se kahā, Kyā main ne tujhe KHUDĀWAND kī qasam na khilāt, aur tujh ko batā diya, kī Yaqīnan jān le

kī jis dīn tū bāhar niklā aur idhar udhar kāhīn gayā, to zarūr mārā jāegā? Aur tū ne mujh se yih kahā, kī Jo bāt main ne sunī, wuh achchhī hai. 43 Pas tū ne KHUDĀWAND kī qasam ko, aur us hukm ko, jis kī main ne tujhe tākīd kī kyūn na mānā? 44 Aur bādshāh ne Sima'ī se yih bhī kahā, Tū us sārī sharārat ko jo tū ne mere bāp Dāūd se kī, jis se terā dil wāqīf hai, jāntā hai: so KHUDĀWAND terī sharārat ko ultā tere hī sir par lāegā. 45 Lekin Sulaimān bādshāh mubārak hogā, aur Dāūd kā takht KHUDĀWAND ke huzūr hamesha qāim rahēgā. 46 Aur bādshāh ne Yahoyada' ke betē Bināyāh ko hukm diya; so us ne bāhar jākar us par aīsā wār kiya, kī wuh mar gayā. Aur saltanat Sulaimān ke hāth men mustahkam ho gayī.

3 Aur Sulaimān ne Misr ke bādshāh Fir'aun se rishtadārī kī, aur Fir'aun kī betī biyāh lī, aur jab tak apnā mahall, aur KHUDĀWAND kā ghar, aur Yarūshalem ke chaugird dīwār na banā chukā, use Dāūd ke shahr men lākar rakkhā. 2 Lekin log ūnchī jagahon men qurbānī kartē the, kyūnki un dīnon tak koi ghar KHUDĀWAND ke nām ke liye nahīn banā thā. 3 Aur Sulaimān KHUDĀWAND se mahabbat rakhtā, aur apne bāp Dāūd ke āīn par chaltā thā: itnā zarūr hai kī wuh ūnchī jagahon men qurbānī kartā aur bakhūr jalātā thā.

4 Aur bādshāh Jiba'un ko gayā, tāki qurbānī karē; kyūnki wuh khāssa ūnchī jagah thī; aur Sulaimān ne us mazbah par ek hazār sokhtanī qurbānīān guzrānī. 5 Jiba'un men KHUDĀWAND rāt ke waqt Sulaimān ko khwāb men dikhā diya; aur Khudā ne kahā, Māng, main tujhe kyā dūn. 6 Sulaimān ne kahā, Tū ne apne khādīm mere bāp Dāūd par barā ihsān kiya, is liye kī wuh tere huzūr rāstī aur sadāqat, aur tere sāth sīdhe dil se chaltā rahā; aur tū ne us ke wāste yih barā ihsān rakh chhorā thā, kī tū ne use ek betā 'ināyat kiya jo us ke takht par baithe, jaisā āj ke dīn hai. 7 Aur ab, ai KHUDĀWAND mere Khudā tū, ne apne khādīm ko mere bāp Dāūd kī jagah bādshāh banāyā hai: aur main chhōṭā larkā hī hūn, aur mujhe bāhar jāne aur bhītar āne kā shu'ūr nahīn:

8 aur terā khādim terī qaum ke bīch men hai jise tū ne chun liyā hai ; wuh aīśī qaum hai jo kasrat ke bā'is na gñī-jā saktī hai, na shumār ho saktī hai. 9 So tū apne khādim ko apnī qaum kā insāf karne ke liye samajhnewālā dil 'ināyat kar, tāki main bure aur dhale men imtiyāz kar sakūn : kyūnki terī is barī qaum kā insāf kar saktā hai? 10 Aur yih bāt Khudāwānd ko pasand āī, ki Sulaimān ne yih chīz māngī. 11 Aur Khudā ne us se kahā, Chūnki tū ne yih chīz māngī, aur apne liye 'umr kī darāzī kī darkhwāst na kī, aur na apne liye daulat kā suwāl kiyā, aur na apne dushmanon kī jān māngī, balkī insāfpasandī ke liye tū ne apne wāste 'ādmandī kī darkhwāst kī hai : 12 so dekh, main ne terī darkhwāst ke mutābiq kiyā : main ne ek 'āqil aur samajhnewālā dil tujh ko bakhshā, aīśā ki terī mānind na to koi tujh se pahle huā, aur na koi tere ba'd tujh sā barpā hogā : 13 aur main ne tujh ko kuchh aur bhī diyā jo tū ne nahīn māngā, ya'nī daulat aur 'izzat, aīśā ki bādshāhon men terī 'umr bhar koi terī mānind na hogā. 14 Aur agar tū merī rāhon par chale, aur mere āīn aur ahkām ko māne, jaise terā bāp Dāūd chaltā rahā, to main terī 'umr darāz karūngā. 15 Phir Sulaimān jāg gayā ; aur dekhā ki khwāb thā. Aur wuh Yarūshalem men āyā, aur Khudāwānd ke 'ahd ke sandūq ke āge kharā huā, aur sokhtanī qurbānīān guzrānīn, aur salāmātī kī qurbānīān charhānīn, aur apne sab mulāzimon kī ziyāfat kī.

16 Us waqt do 'auraten jo kasbiyān thīn, bādshāh ke pās āīn aur us ke āge kharī hūīn. 17 Aur ek 'aurat kahne lagi, Ai mere mālik, main aur yih 'aurat donon ek hī ghar men rahtī hai, aur is ke sāth ghar men rahte hūe mere ek bachcha huā. 18 Aur mere zachcha ho jāne ke ba'd tīsre dīn aīśā huā, kī yih 'aurat bhī zachcha ho gayī, aur ham ek sāth hī thīn ; koi gair shakhs us ghar men na thā, siwā ham donon ke jo ghar hī men thīn. 19 Aur is 'aurat kā bachcha rāt ko mar gayā, kyūnki yih us ke ūpar hī let gayī thī. 20 So yih ādhī rāt ko uthī, aur jis waqt terī laundī sotī thī, mere betē ko merī bagal se lekar apnī god men liṭā liyā, aur apne mare hūe bachche ko merī

god men dāl diyā. 21 Subh ko jab main uthī, kī apne bachche ko dūdh pilāūn, to kyā dekhtī hūn, kī wuh marā parā hai ; par jab main ne subh ko gaur kiyā, to dekhā kī yih marā larkā nahīn hai jo mere huā thā. 22 Phir wuh dūsri 'aurat kahne lagi, Nahīn ; yih jo jītā hai, merā betā hai, aur marā huā terā betā hai. Is ne jawāb diyā, Nahīn ; marā huā terā betā hai, aur jītā merā betā hai. So wuh bādshāh ke huzūr isī tarah kahtī rahī. 23 Tab bādshāh ne kahā, Ek kahtī hai, Yih jo jītā hai merā betā hai, aur jo mar gayā hai wuh terā betā hai : aur dūsri kahtī hai, kī Nahīn ; balkī jo mar gayā hai, wuh terā betā hai, aur jo jītā hai wuh merā betā hai. 24 So bādshāh ne kahā, Mujhe ek talwār lā do. Tab wuh bādshāh ke pās talwār le āe. 25 Phir bādshāh ne farmāyā, kī Is jīte bachche ko chīrkar do tukre kar dālo, aur ādhā ek ko, aur ādhā dūsri ko de do. 26 Tab us 'aurat ne jis kā wuh jītā bachcha thā, bādshāh se 'arz kī, kyūnki us ke dil men apne larke kī māmātā thī so wuh kahne lagi, Ai mere mālik, yih jītā bachcha usī ko de de, par use jān se na marwā. Lekin dūsri ne kahā, Yih na merā ho na terā ; use chīr dālo. 27 Tab bādshāh ne hukm kiyā, kī Jītā bachcha usī ko do, aur use jān se na māro, kyūnki wuhī us kī mān hai. 28 Aur sāre Isrāīl ne yih insāf jo bādshāh ne kiya sunā, aur wuh bādshāh se darne lage ; kyūnki unhon ne dekhā, kī 'adālat karne ke liye Khudā kī hilmāt us ke dil men hai.

4 Aur Sulaimān bādshāh tamām Isrāīl kā bādshāh thā. 2 Aur jo sardār us ke pās the so yih the ; Sadoq kā betā 'Azariyāh kāhin, 3 aur Sīsa ke betē Ilīhūrīf aur Akhiyāh munshī the ; aur Akhilūd kā betā, Yahūsafat muarrikh thā ; 4 aur Yahoyada' kā betā, Bināyāh lashkar kā sardār, aur Sadoq aur Abiyātar kāhin the ; 5 aur Nātan kā betā 'Azariyāh mansabdāron kā dāroga thā : aur Nātan kā betā, Zabūd kāhin aur bādshāh kā dost thā : 6 aur Akhīsar, mahallī kā dīwān : aur 'Abdā kā betā, Adūnīrām begār kā munsarim thā. 7 Aur Sulaimān ne sab Isrāīl par bārah mansabdār muqarrar kiye jo bādshāh aur us ke

gharāne ke liye rasad pahunchāte the: har ek ko sāl men mahīna bhar rasad pahunchānī partī thī. 8 Un ke nām yih hai: Ifrāīm ke kohistānī mulk men Bin Hūr: 9 aur Maqas, aur Sa'lbīm, aur Bait Shams, aur Ailon Bait Hanān men Bin Diqir: 10 aur Arbot men bin Hasad thā; aur Shokah aur Hifr kī sārī sarzamīn us ke 'ilāqe men thī: 11 aur Dor ke sārē murtafa' 'ilāqe men Bin Abinādāb thā; aur Sulaimān kī betī Tāfat us kī biwī thī: 12 aur Akhlūd kā betā, Ba'nah thā, jis ke supurd Ta'nāk, aur Majiddo, aur sārā Baitshān thā, aur Yazra'el ke niche Baitshān se Abīl Mahūlah tak, ya'nī Yuqmi'ām se udhar tak thā: 13 aur Bin Jabar, Rāmāt Jilī'ād men thā; aur Munassī ke betē Yāir kī bastiyān jo Jilī'ād men haiṅ us ke supurd thiṅ; aur Basan men Arjūb kā 'ilāqa bhī isī ke supurd thā, jis men sāth bare shahr the, jin kī shahrpanāhen aur pital ke bende the: 14 aur 'Iddū kā betā, Akhinadāb, Mahanāyim men thā: 15 aur Akhīma'z Naftālī men thā; is ne bhī Sulaimān kī betī Basimat ko biyāh liyā thā: 16 aur Hūsi kā betā, Ba'nah, A'shar aur 'Alot men thā: 17 aur Farūh kā betā, Yahūsafat, Ishkār men thā: 18 aur Ailah kā betā, Sima'ī, Binyamīn men thā: 19 aur U'ri kā betā Jabar Jilī'ād ke 'ilāqe men thā, jo Amorīon ke bādshāh Sīhon aur Basan ke bādshāh 'Oj kā mulk thā; us mulk kā wuhī akelā mansabdār thā. 20 Aur Yahūdāh aur Isrāīl ke log kasrat men samundar ke kanāre kī ret kī mānind the; aur khāte pite aur khush rahte the.

21 Aur Sulaimān daryā e Furāt se Filistīon ke mulk tak, aur Mīsr kī sarhadd tak sab mamlukaton par hukmrān thā: wuh us ke liye hadyē lātī thiṅ aur Sulaimān kī 'umr bhar us kī mutī' rahīṅ. 22 Aur Sulaimān kī ek din kī rasad yih thī: tis kor maida aur sāth kor ātā, 23 aur das mote mote baīl, aur charāī par ke bis baīl, ek sau bherēṅ, aur in ke 'alāwa chikāre, aur hiran, aur chhote hiran, aur mote tāza murg. 24 Kyūnki wuh daryā e Furāt kī is taraf ke sab mulk par Tīfsah se Gazzah tak ya'nī sab bādshāhon par jo daryā e Furāt kī is taraf the farmānrawā thā: aur us ke chaugīrd sab atrāf men

sab se us kī sulh thī. 25 Aur Sulaimān kī 'umr bhar Yahūdāh aur Isrāīl kā ek ek ādmī apnī tāk, aur apne anjīr ke darakht ke niche, Dān se Bāirsaba' tak amn se rahtā thā. 26 Aur Sulaimān ke hāṅ us ke rathon ke liye chālīs hazār thān, aur bārah hazār sawār the. 27 Aur un mansabdāron men se har ek apne mahīne men, Sulaimān bādshāh ke liye, aur un sab ke liye jo Sulaimān bādshāh ke dastarkhwān par āte the, rasad pahunchātā thā; wuh kisī chīz kī kamī na hone dete the. 28 Aur log apne apne farz ke mutābiq ghoron aur tezraftār samandon ke liye jau aur bhūsā usī jagah le āte the, jahān wuh mansabdār hote the.

29 Aur Khudā ne Sulaimān ko hikmat aur samajh bahut hī ziyāda aur dil kī was'at bhī 'ināyat kī, jaisī samundar ke kanāre kī ret hotī hai. 30 Aur Sulaimān kī hikmat sab ahl i mashriq kī hikmat aur Mīsr kī sārī hikmat par fauqīyat rakhtī thī; 31 is liye kī wuh sab ādmīon se, balkī Azrākhi Aitān, aur Haimān, aur Kalkūl, aur Darda' se jo banī Mahūl the ziyāda dānishmand thā: aur chaugīrd kī sab qaumon men us kī shuhrat thī. 32 Aur us ne tīn hazār masalen kahīṅ: aur us ke ek hazār pānch gīt the. 33 Aur us ne darakhton kā ya'nī Lubnān ke deodār se lekar zūfā tak kā jo dīwāron par ugtā hai bayān kiya; aur chaupāyon, aur parandon, aur rengnewāle jāndāron, aur machhliyon kā bhī bayān kiya. 34 Aur sab qaumon men se zamīn ke sab bādshāhon kī taraf se jinhon ne us kī hikmat kī shuhrat sunī thī log Sulaimān kī hikmat ko sunne āte the.

5 Aur Sūr ke bādshāh Hīrām ne apne khādīmon ko Sulaimān ke pās bhejā; kyūnki us ne sunā thā, kī unhon ne use us ke bāp kī jagah masah karke bādshāh banāyā hai; is liye kī Hīrām hamesha Dāūd kā dost rahā thā. 2 Aur Sulaimān ne Hīrām ko kahlā bhejā, kī 3 Tū jāntā hai, kī merā bāp Dāūd KHUDĀWAND apne Khudā ke nām ke liye ghar na banā sakā; kyūnki us ke chaugīrd har taraf laṛāiyān hotī rahīṅ, jab tak kī KHUDĀWAND ne un sab ko us ke pānwon ke talwon ke niche na kar diyā. 4 Aur ab KHUDĀWAND mere Khudā ne mujh ko har

taraf amn diyá hai; na to koi mu-
khálif hai, na áfat kí mār. 5 So
dekh, KHUDÁWAND apne Khudá ke
nám ke liye ek ghar banáne ká merá
iráda hai, jaisá KHUDÁWAND ne mere
báp Dáúd se kahá thá, ki Terá betá,
jis ko main terí jagah tere takht par
bitháungá, wuhí mere nám ke liye
ghar banáegá. 6 So ab tú hukm kar
ki wuh mere liye Lubnán se deodár
ke darakhton ko káten; aur mere
mulázim tere mulázimon ke sáth
rahenge: aur main tere mulázimon
ke liye jitní ujrat tú kahegá tujhe
dúngá; kyúнки tú jántá hai, ki ham
men aísá koi nahín jo Saidáníon kí
tarah lakrí kátná jántá ho. 7 Jab
Híram ne Sulaimán kí báten suni,
to niháyat khush huá, aur kahne
lagá, ki A'j ke din KHUDÁWAND mu-
báarak ho jis ne Dáúd ko is barí qaum
ke liye ek 'aqlmand betá bakhshá.
8 Aur Híram ne Sulaimán ko kahlá
bhejá, ki Jo paigám tú ne mujhe
bhejá, main ne us ko sun liyá hai;
aur main deodár kí lakrí aur sanau-
bar kí lakrí ke बारे में terí marzí
puri karúngá. 9 Mere mulázim un
ko Lubnán se utárkar samundar tak
láenge; aur main un ke be're bandh-
wá dúngá táki samundar hí samundar
us jagah jáen jise tú thahráe, aur
wahán un ko khulwá dúngá; phir
tú un ko le lená, aur tú mere gharáne
ke liye rasad dekar merí marzí puri
karná. 10 Pas Híram ne Sulaimán
ko us kí marzí ke mutábíq deodár
kí lakrí aur sanau-bar kí lakrí di.
11 Aur Sulaimán ne Híram ko us ke
gharáne ke kháne ke liye bís hazár
kor gehún aur bís kor khális tel
diyá: isí tarah Sulaimán Híram ko
sál ba sái detá rahá. 12 Aur
KHUDÁWAND ne Sulaimán ko, jaisá
us ne us se wa'da kiya thá, hikmat
bakhshí: aur Híram aur Sulaimán
ke darmiyán sulh thí; aur un donon
ne báham 'ahd bándh liyá.

13 Aur Sulaimán bádsháh ne sáre
Isráil men se begári lagáe; wuh
begári tís hazár ádmí the. 14 Aur
wuh har mahíne un men se das das
hazár ko barí barí se Lubnán bhejtá
thá: so wuh ek mahína Lubnán par,
aur do mahíne apne ghar rahte: aur
Adúnirám un begáron ke úpar thá.
15 Aur Sulaimán ke sattar hazár
bojh uthánewále, aur assí hazár da-
rakht kátnewále paháron men the;

16 in ke 'aláwa Sulaimán ke tén
hazár tén sau kháss mansabdár the
jo is kám par mukhtár the, aur un
logon par jo kám karte the sardár
the. 17 Aur bádsháh ke hukm se
wuh bare bare beshqímat patthar
nikálkar láe, táki mahall kí bunyád
ghare hue pattharon kí dáli jae.
18 Aur Sulaimán ke mi'maron, aur
Híram ke mi'maron, aur Jibaliyon ne un
ko taráshá, aur mahall kí ta'mír ke liye
lakrí aur pattharon ko taiyár kiya.

6 Aur baní Isráil ke mulk i Mísr
se nikal áne ke ba'd char sau
assíwen sál Isráil par Sulai-
mán kí saltanat ke chauthe baras, Ziw
ke mahíne men, jo dúsrá mahína hai,
aísá huá, ki us ne KHUDÁWAND ká
ghar banána shurú' kiya. 2 Aur jo
ghar Sulaimán bádsháh ne KHUDÁ-
WAND ke liye banaya, us kí lambái
sáth háth, aur chaurái bís háth, aur
unchái tís háth thí. 3 Aur us ghar
kí haikal ke sámne ek barámada
us ghar kí chaurái ke mutábíq bís
háth lambá thá, aur us ghar ke
sámne us kí chaurái das háth thí.
4 Aur us ne us ghar ke liye jharoke
banáe, jin men jálí jari hui thí.
5 Aur us ne girdágird ghar kí diwár
se lagí hui, ya'ní haikal aur ilhámgháh
kí diwáron se lagí hui, girdágird
manzilon banáin, aur hujre bhi
girdágird banáe. 6 Sab se nichlí
manzil pánch háth chaurí, aur bích
kí chha háth chaurí, aur tísri sát
háth chaurí thí; kyúнки us ne ghar
kí diwár ke girdágird báhar ke rukh
pushte banáe the, táki kariyán ghar
kí diwáron ko pakre hue na hon.
7 Aur wuh ghar jab ta'mír ho rahá
thá, to aise pattharon ká banaya
gayá jo kán par taiyár kiye jate the:
so us kí ta'mír ke waqt na mártol,
na kulhári, na lohe ke kisi auzár
kí áwáz us ghar men sunái di.
8 Aur bích ke hujron ká darwáza us
ghar kí dahiní taraf thá: aur chak-
kardár sírhiyon se bích kí manzil
ke hujron men, aur bích kí manzil
se tísri manzil ko jáya karte the.
9 So us ne wuh ghar banákar use
tamám kiya, aur us ghar ko deodár
ke shahtiron aur takhton se patá.
10 Aur us ne us pure ghar se lagí
hui pánch pánch háth unchi manzilon
banáin; aur wuh deodár kí lakriyon
ke saháre us ghar par tiki hui thin.

11 Aur KHUDÁWAND ká kalám Su-

laimán par názil húa, ki 12 Yih ghar jo tú banáta hai, so agar tú mere áin par chale, aur mere hukmon ko purá kare, aur mere farmánon ko máńkar un par 'amal kare, to main apná wuh qaul jo main ne tere báp Dáúd se kiyá, tere sáth qáim rakkhúngá; 13 aur main baní Isráíl ke darmiyan rahúngá, aur apní qaum Isráíl ko tark na karúngá.

14 Pas Sulaimán ne wuh ghar banákar use tamám kiyá. 15 Aur us ne andar ghar kí diwáron par deodár ke takhte lagáe, is ghar ke farsh se chhat kí diwáron tak us ne un par lakrí lagái: aur us ne us ghar ke farsh ko sanaubar ke takhton se pat diya. 16 Aur us ne us ghar ke pichhle hisse men bís háth tak farsh se diwáron tak deodár ke takhte lagáe: us ne ise us ke andar banáyá táki wuh ilhámgháh ya'ní páktarín makán ho. 17 Aur wuh ghar ya'ní ilhámgháh ke sámne kí haikal chális háth lambí thí. 18 Aur us ghar ke andar andar deodár thá, jis par latú aur khile húe phúl kanda kiye gaye the; sab deodár hí thá, aur patthar mutlaq nazar nahín átá thá. 19 Aur us ne us ghar ke andar bích men ilhámgháh taiyár kí, táki KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq wahán rakkhá jáe. 20 Aur ilhámgháh andar hí andar se bís háth lambí, aur bís háth chauří, aur bís háth únchí thí; aur us ne us par khális soná mandhá: aur mazbah ko deodár se patá. 21 Aur Sulaimán ne us ghar ko andar andar khális sone se mandhá: aur ilhámgháh ke sámne us ne sone kí zanjíren tán dín, aur us par bhí soná mandhá. 22 Aur us pure ghar ko, jab tak ki wuh sára ghar tamám na ho gayá, us ne sone se mandhá: aur ilhámgháh ke pure mazbah par bhí us ne soná mandhá. 23 Aur ilhámgháh men us ne zaitún kí lakrí ke do karúbí das das háth únche banáe: 24 aur karúbí ká ek bázu páñch háth ká, aur us ká dúsrá bázu bhí páñch hí háth ká thá: ek bázu ke síre se dúsré bázu ke síre tak das háth ká fásila thá. 25 Aur das hí háth ká dúsrá karúbí thá: donon karúbí ek hí náp, aur ek hí súrat ke the: 26 ek karúbí kí únchái das háth thí, aur itní hí dúsré karúbí kí thí. 27 Aur us ne donon karúbíon ko bhítar ke makán ke andar rakkhá: aur karúbíon ke bázu

phaile húe the, aisá kí ek ká bázu ek diwár se, aur dúsré ká bázu dúsrí diwár se lagá húa thá; aur un ke bázu ghar ke bích men ek dúsré se mile húe the. 28 Aur us ne karúbíon par soná mandhá. 29 Aur us ne us ghar kí sab diwáron par, girdá-gird, andar aur báhar karúbíon, aur khajúr ke darakhton, aur khile húe phúlón kí khudí húi súraten kanda kín. 30 Aur us ghar ke farsh par us ne andar aur báhar soná mandhá. 31 Aur ilhámgháh men dákhil hone ke liye us ne zaitún kí lakrí ke darwáze banáe: úpar kí chaukhat aur bázuon ká 'arz diwár ká páñchwán hissa thá. 32 Donon darwáze zaitún kí lakrí ke the; aur us ne un par karúbíon, aur khajúr ke darakhton aur khile húe phúlón kí khudí húi súraten kanda kín; aur un par soná mandhá; aur is sone ko karúbíon par aur khajúr ke darakhton par phailá diya. 33 Aise hí haikal men dákhil hone ke liye us ne zaitún kí lakrí kí chaukhat banái jo diwár ká chauthá hissa thí. 34 Aur sanaubar kí lakrí ke do darwáze the: ek darwáze ke donon pat duhre ho játe, aur dúsré darwáze ke bhí donon pat duhre ho játe the. 35 Aur in par karúbíon, aur khajúr ke darakhton aur khile húe phúlón ko us ne kanda kiyá; aur khude húe kám par soná mandhá. 36 Aur andar ke sahn kí tín saffen taráshe húe patthar kí banáín, aur ek saff deodár ke shah-tíron kí. 37 Chauthe sál Zíw ke mahíne men KHUDÁWAND ke ghar kí bunyád dálí gayí: 38 aur gyárahwen sál Ból ke mahíne men jo áthwán mahína hai wuh ghar apne sáre hisson samet apne naqshe ke mutábíq bankar taiyár húa. Yún us ke banáne men use sáť sál lage.

7 Aur Sulaimán terah barás apne mahall kí ta'mír men lagá rahá, aur apne mahall ko khatm kiyá. 2 Kyúnki us ne apná mahall Lubnán ke ban kí lakrí ká banáyá: us kí lambái sau háth, aur chauráí pachás háth, aur únchái tís háth thí, aur wuh deodár ke sutúnón kí chár qatáron par baná thá; aur sutúnón par deodár ke shahtír the. 3 Aur wuh paintálís shahtíron ke úpar jo sutúnón par tike the pat diya gayá thá; har qatár men pandrah shahtír the. 4 Aur khiřkiyon kí tín qatáren thín, aur

tīnon qatāron men har ek rauzan dūse rauzan ke muqābil thā. 5 Aur sab darwāze, aur chaukhaten murabba' shakl ki thin; aur tīnon qatāron men, har ek rauzan dūse rauzan ke muqābil thā. 6 Aur us ne sutūnon kā barāmada banāyā; us ki lambāi pachās hāth, aur chaurāi tis hāth; aur in ke sāmne ek deorhi thi; aur in ke āge sutūn aur mote mote shahtir the. 7 Aur us ne takht ke liye ek barāmada ya'ni 'adālat kā barāmada banāyā, jahan wuh 'adālat kar sake; aur farsh se farsh tak use deodār se pāt diyā. 8 Aur us ke rahne kā mahall jo usi barāmade ke andar dūse sahn men thā aise hi kām kā banā hūā thā. Aur Sulaimān ne Fir'aun ki beti ke liye jise us ne biyāhā thā usi barāmade ke dhab kā ek mahall banāyā. 9 Yih sab andar aur bāhar bunyād se munder tak beshqīmat pattharon ya'ni tarāshe hue pattharon ke bane hue the jo nāp ke mutābiq āron se chire gaye the, aur aisā hi bāhar bāhar bare sahn tak thā. 10 Aur bunyād beshqīmat pattharon ya'ni bare bare pattharon ki thi; yih patthar das das hāth, aur āth-āth hāth ke the. 11 Aur upar nāp ke mutābiq beshqīmat patthar ya'ni ghare hue patthar aur deodār ki lakri lagi hui thi. 12 Aur bare sahn men girdāgird ghare hue pattharon ki tīn qatāren aur deodār ke shahtiron ki ek qatār waisi hi thi, jaisi KHUDĀWAND ke ghar ke andar-uni sahn aur mahall ke barāmade men thi.

13 Phir Sulaimān bādshāh ne Sūr se Hīrām ko bulwā liyā. 14 Wuh Naf-tālī ke qābile ki ek bewa 'aurat kā betā thā, aur us kā bāp Sūr kā bāshinda thā, aur thaṭherā thā; aur wuh pital ke sab kām ki kārīgarī men hikmat aur samajh aur mahārat rakhtā thā. So us ne Sulaimān bādshāh ke pās ākar us kā sab kām banāyā. 15 Kyūnki us ne āthārah āthārah hāth ūnche pital ke do sutūn banāe, aur ek ek kā gher bārah hāth ke sūt ke barābar thā. 16 Aur us ne sutūnon ki chotiyan par rakhne ke liye pital dhākar do tāj banāe; ek tāj ki ūnchāi pānch hāth, aur dūse tāj ki ūnchāi bhi pānch hāth thi. 17 Aur un tājon ke liye do sutūnon ki chotiyan par the char-khane ki jāliyan aur zanjirnumā hār

the; sāt ek tāj ke liye, aur sāt dūse tāj ke liye. 18 So us ne wuh sutūn banāe; aur sutūnon ki choti ke upar ke tājon ko dhānkne ke liye ek jāli ke kām par girdāgird do qatāren thin; aur dūse tāj ke liye bhi us ne aisā hi kiya. 19 Aur un char char hāth ke tājon par jo barāmade ke sutūnon ki choti par the, sosan kā kām thā. 20 aur un donon sutūnon par upar ki taraf bhi jāli ke barābar ki golāi ke pās tāj bane the; aur us dūse tāj par qatār dar qatār girdāgird do sau anār the. 21 Aur us ne haikal ke barāmade men wuh sutūn khare kiye; aur us ne dahine sutūn ko khara karke us kā nām Yākin rakkhā; aur bāen sutūn ko khara karke us kā nām Bo'az rakkhā. 22 Aur sutūnon ki choti par sosan kā kām thā; yūn sutūnon kā kām khatm hūā. 23 Phir us ne dhālā hūā ek barā hauz banāyā; wuh ek kanāre se dūse kanāre tak das hāth thā; wuh gol thā, aur balandī us ki pānch hāth thi; aur us kā gher girdāgird tis hāth ke sūt ke barābar thā. 24 Aur us ke kanāre ke niche girdāgird dason hāth tak lattū the jo use ya'ni bare hauz ko ghare hue the; yih lattū do qatāron men the, aur jab wuh dhālā gaya, tab hi yih bhi dhāle gaye the. 25 Aur wuh bārah bailon par rakkhā gaya; tīn ke munh shimāl ki taraf, aur tīn ke munh magrib ki taraf, aur tīn ke munh junūb ki taraf, aur tīn ke munh mashriq ki taraf the; aur wuh barā hauz un hi par upar ki taraf thā, aur un sabhon kā pichhlā dhar andar ke rukh thā. 26 Aur dal us kā char ūngal thā, aur us kā kanāra piyāle ke kanāre ki tarah gul i sosan ki mānind thā; aur us men do hazār bat ki samāi thi. 27 Aur us ne pital ki das kursīyan banāi, ek ek kursī ki lambāi char hāth, aur chaurāi char hāth, aur ūnchāi tīn hāth thi. 28 Aur un kursion ki kārīgarī is tarah ki thi; in ke hashiye the, aur patron ke darmiyan bhi hashiye the. 29 aur un hashiyan par jo patron ke darmiyan the sher, aur baal, aur karūbi bane the; aur un patron par bhi ek kursī upar ki taraf thi; aur sheron aur bailon ke niche latkte kām ke hār the. 30 Aur har kursī ke liye char char pital ke pahiye aur pital hi ke dhure the, aur us ke charon payon

men teken lagí thín; yih dhalí hui teken hauz ke niche thín, aur har ek ke pahlú men hár bane the. 31 Aur us ká munh táj ke andar aur báhar ek háth thá: aur wuh munh derh háth thá, aur us ká kám kursí ke kám kí tarah gol thá: aur usí munh par naqqáshí ká kám thá, aur un ke háshiye gol nahín, balki chaukor the. 32 Aur wuh chárón pahíye háshiyon ke niche the; aur pahiyon ke dhure kursí men lage the; aur har pahíye kí únchái derh háth thí. 33 Aur pahiyon ká kám rath ke pahíye ká sá thá; aur un ke dhure, aur un kí puthiyán, aur un ke áre, aur un ke nábhén sab ke sab dhále hue the. 34 Aur har kursí ke chárón konon par chár teken thín; aur teken aur kursí ek hí tukre kí thín. 35 Aur har kursí ke sire par ádh háth únchi chárón taraf golái thí; aur kursí ke sire kí kangniyán aur háshiye usí ke tukre ke the. 36 Aur us kí kangniyón ke páton par, aur us ke háshiyon par us ne karúbíon, aur sheron, aur khajúr ke darakhton ko har ek kí jagah ke mutábiq kanda kiyá, aur girdágird hár the. 37 Dason kursíon ko us ne is tarah banáyá; aur un sab ká ek hí sánchá, aur ek hí náp, aur ek hí súrat thí. 38 Aur us ne pítal ke das hauz banáe; har ek hauz men chálís bat kí samái thí; aur har ek hauz chár háth ká thá; aur un dason kursíon men se har ek par ek hauz thá. 39 Us ne páñch kursíán ghar kí dahiní taraf, aur páñch ghar kí báín taraf rakkhín, aur báre hauz ko ghar ke dahíne mashriq kí taraf junúb ke rukh par rakkhá. 40 Aur Híram ne hauzon, aur belchon, aur kaṭoron ko bhí banáyá. Pas Híram ne wuh sab kám jise wuh Sulaimán bádsháh kí khátir KHUDÁWAND ke ghar men baná rahá thá tamám kiyá: 41 ya'ní donon sutún, aur sutúnón kí choṭí par tájon ke donon piyále, aur sutúnón kí choṭí par ke tájon ke donon piyálon ko dhánkne kí donon jálíyán; 42 aur donon jálíyón ke liye chár sau anár, ya'ní sutúnón par ke tájon ke donon piyálon ke dhánkne kí har jálí ke liye anáron kí do do qatáren; 43 aur dason kursíán, aur dason kursíon par ke dason hauz; 44 aur wuh bárá hauz, aur báre hauz ke niche ke bárah bail; 45 aur wuh degen, aur

belche aur kaṭore: yih sab zurúf jo Híram ne Sulaimán bádsháh kí khátir KHUDÁWAND ke ghar men banáe jhalakte hue pítal ke the. 46 Bádsháh ne un sab ko Yardan ke maidán men Sukkát aur Zartán ke bích kí chikní mittíwálí zamín men dhálá. 47 Aur Sulaimán ne un sab zurúf ko bagair tole chhor diyá; kyúñki wuh bahut se the; so us pítal ká wazn ma'lúm na ho saká. 48 Aur Sulaimán ne wuh sab zurúf banáe jo KHUDÁWAND ke ghar men the; ya'ní wuh sone ká mazbah, aur sone kí mez jis par nazr kí roṭí rahtí thí; 49 aur khális sone ke wuh sham'adán jo ilhámgháh ke áge páñch dahíne aur páñch báen the, aur sone ke phúl, aur chirág, aur chimṭe, 50 aur khális sone ke piyále, aur gultarásh, aur kaṭore aur chamche, aur 'údsóz; aur andaruní ghar, ya'ní páktarín makán ke darwáze ke liye, aur ghar ke, ya'ní haikal ke darwáze ke liye sone ke qabze. 51 Yún wuh sab kám jo Sulaimán bádsháh ne KHUDÁWAND ke ghar men banáyá khatm húa. Aur Sulaimán apne báp Dáúd kí makhsús kí hui chizon ya'ní sone, aur chándí, aur zurúf ko andar láyá, aur un ko KHUDÁWAND ke ghar ke khazánon men rakkhá.

8 Tab Sulaimán ne Isráíl ke buzurgon, aur qabilon ke sab sardáron ko jo baní Isráíl ke ábái khándánon ke rais the apne pás Yarúshalem men jama' kiyá, táki wuh Dáúd ke shahr se jo Siyyún hai KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko le áen. 2 So us 'id men Isráíl ke sab log máh i Aitáním men jo sátwán mahína hai Sulaimán bádsháh ke pás jama' hue. 3 Aur Isráíl ke sab buzurg áe, aur káhinon ne sandúq utháyá: 4 aur wuh KHUDÁWAND ke sandúq ko, aur khaima e ijtimá' ko, aur un sab muqaddas zurúf ko jo khaima ke andar the le áe: un ko káhin aur Láwí láe the. 5 Aur Sulaimán bádsháh ne, aur us ke sáth Isráíl kí sári jamá'at ne jo us ke pás jama' thí sandúq ke sámne kháre hokar itní bher bakriyán aur bail zabh kiye, kí un kí kasrat ke sabab se un ká shumár yá hisáb na ho saká. 6 Aur káhin KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko us kí jagah par, us ghar kí ilhámgháh men, ya'ní páktarín makán men 'ain karúbíon ke bázuon

ke niche le ae. 7 Kyunki karubi apne bazuon ko sanduq ki jagah ke upar phailae hue the, aur wuh karubi sanduq ko aur us ki chobon ko upar se dhanke hue the. 8 Aur wuh choben aisi lambi thin ki un chobon ke sire pak makan se ilham-gah ke samne dikhai dete the, lekin bahar se nahin dikhai dete the: aur wuh aj tak wahin hain. 9 Aur us sanduq men kuchh na tha, siwa patthar ki un do lauhon ke jin ko wahin Musa ne Horib men rakh diya tha, jis waqt ki KHUDAWAND ne bani Israil se jab wuh mulk i Misr se nikal ae 'ahd bandha tha. 10 Phir aisa hua ki jab kahin pak makan se bahar nikal ae, to KHUDAWAND ka ghar abr se bhar gaya; 11 so kahin us abr ke sabab se khidmat ke liye khare na ho sake; is liye ki KHUDAWAND ka ghar us ke jalal se bhar gaya tha.

12 Tab Sulaiman ne kaha, ki KHUDAWAND ne farmaya tha, ki wuh ghari tariki men rahega. 13 Main ne fi'haqiqat ek ghar tere rahne ke liye, balki teri daimi sukunat ke waste ek jagah banai hai. 14 Aur badshah ne apni munh phera aur Israil ki sari jama'at ko barakat di: aur Israil ki sari jama'at khari rahi; 15 aur us ne kaha, ki KHUDAWAND Israil ka Khuda mubarak ho jis ne apne munh se mere bap Daud se kalam kiyi, aur use apne hath se yih kahkar pura kiyi, ki 16 Jis din se main apni qaum Israil ko Misr se nikal layi, main ne Israil ke sab qabilon men se bhi kisi shahr ko nahin chuna, ki ek ghar banaya jae, taki mera nam wahin ho; par main ne Daud ko chun liya, ki wuh meri qaum Israil par hakim ho. 17 Aur mere bap Daud ke dil men tha, ki KHUDAWAND Israil ke Khuda ke nam ke liye ek ghar banae. 18 Lekin KHUDAWAND ne mere bap Daud se kaha, Chunki mere nam ke liye ek ghar banane ka khayal tere dil men tha, so tu ne achchhi kiyi ki apne dil men aisi thana. 19 Taubhi tu us ghar ko na banana; balki tera beta jo tere sulb se niklega wuh mere nam ke liye ghar banaega. 20 Aur KHUDAWAND ne apni bat jo us ne kahi thi qaim ki hai; kyunki main apne bap Daud ki jagah utha hun; aur jaisa KHUDAWAND ne wa'da kiyi tha,

main Israil ke takht par baitha hun; aur main ne KHUDAWAND Israil ke Khuda ke nam ke liye us ghar ko banaya hai. 21 Aur main ne wahin ek jagah us sanduq ke liye muqarrar kar di hai, jis men KHUDAWAND ka wuh 'ahd hai jo us ne hamare bapda se jab wuh un ko mulk i Misr se nikal layi bandha tha.

22 Aur Sulaiman ne Israil ki sari jama'at ke rubaru KHUDAWAND ke mazbah ke age khare hokar apne hath asman ki taraf phailae, 23 aur kaha, Ai KHUDAWAND, Israil ke Khuda, teri manind na to upar asman men, na niche zamin par ko Khuda hai; tu apne un bandon ke liye jo tere huzur apne sare dil se chalte hain, 'ahd aur rahmat ko nigah rakhti hai; 24 tu ne apne bande mere bap Daud ke haqq men wuh bat qaim rakhi jis ka tu ne us se wa'da kiyi tha; tu ne apne munh se farmaya, aur apne hath se use pura kiyi, jaisa aj ke din hai. 25 So ab, ai KHUDAWAND, Israil ke Khuda, tu apne bande mere bap Daud ke sath us qaul ko bhi pura kar jo tu ne us se kiyi tha, ki Tere admon men se mere huzur Israil ke takht par baith-newale ki kami na hogi, basharte ki teri aulad, jaise tu mere huzur chalti raha, waise hi mere huzur chalne ke liye apni rah ki ihtiyat rakkhe. 26 So ab, ai Israil ke Khuda, tera wuh qaul sachcha sabit kiyi jae jo tu ne apne bande mere bap Daud se kiyi. 27 Lekin kyä Khuda fi'haqiqat zamin par sukunat karega? Dekh, asman balki asmon ke asman men bhi tu sama nahin sakti; to yih ghar to kuchh bhi nahin jise main ne banaya. 28 Taubhi, ai KHUDAWAND mere Khuda, apne bande ki du'a aur munajat ka lihaz karke us faryad aur du'a ko sun le, jo tera banda aj ke din tere huzur karti hai: 29 taki teri ankhen is ghar ki taraf, ya'ni usi jagah ki taraf jis ki babat tu ne farmaya, ki Main apni nam wahin rakkhunga, din aur rat khuli rahen; taki tu us du'a ko sune jo tera banda is maqam ki taraf rukh karke tujh se mangega. 30 Aur tu apne bande aur apni qaum Israil ki munajat ko, jab wuh is jagah ki taraf rukh karke karen, sun lena; balki tu asman par se jo teri sukunatga hai sun lena, aur sunkar

mu'af kar dená. 31 Agar koí shakhs apne parausi ká gunáh kare, aur use qasam khiláne ke liye us ko haláf diyá jáe, aur wuh ákar is ghar men tere mazbah ke áge qasam kháe: 32 to tú ásmán par se sunkar 'amal karná, aur apne bandon ká insáf karná, aur badkár par fatwá lagákar us ke a'mál ko usí ke sir dálná, aur sádiq ko rást thahrákar us kí sadáqat ke mutábíq use jazá dená. 33 Jab terí qaum Isráíl terá gunáh karne ke bá'is apne dushmanon se shikast kháe, aur phir terí taraf rujú' láe, aur tere nám ká iqrár karke is ghar men tujh se du'á aur munáját kare: 34 to tú ásmán par se sunkar apní qaum Isráíl ká gunáh mu'af karná, aur un ko phir is mulk men jo tú ne un ke báp dáda ko diyá phir le áná. 35 Jab is sabab se kí unhon ne terá gunáh kiyá ho, ásmán band ho jáe, aur bárish na ho, aur wuh is maqám kí taraf rukh karke du'á mángen, aur tere nám ká iqrár karen, aur apne gunáh se báz áen, jab tú un ko dukh de: 36 to tú ásmán par se sunkar apne bandon aur apní qaum Isráíl ká gunáh mu'af kar dená, kyúnci tú un ko us achchhi ráh kí ta'lím detá hai jis par un ko chálná farz hai, aur apne mulk par jise tú ne apní qaum ko mírás ke liye diyá hai menh barsána. 37 Agar mulk men kál ho, agar wabá ho, agar bád i samúm, yá gerúí, yá tiddí, yá kamlá ho; agar un ke dushman un ke shahron ke mulk men un ko gher len, garaz kaisi hí balá, kaisi hí rog ho; 38 to jo du'á aur munáját kisi ek shakhs, yá terí qaum Isráíl kí taraf se ho, jin men se har shakhs apne dil ká dukh jánkar apne háth is ghar kí taraf phailáe: 39 to tú ásmán par se jo terí sukúnatgáh hai sunkar mu'af kar dená, aur aisé karná kí har ádmí ko, jis ke dil ko tú jántá hai, usí kí sári rawish ke mutábíq badla dená; kyúnci faqat tú hí sab baní A'dam ke dílon ko jántá hai; 40 táki jitní muddat tak wuh us mulk men jise tú ne hamáre báp dáda ko diyá jíte rahen, terá khauf mánen. 41 Ab rahá wuh pardesi jo terí qaum Isráíl men se nahín hai; wuh jab dúr mulk se tere nám kí khátir áe; 42 (kyúnci wuh tere buzurg nám, aur qawí háth, aur baland bázú ká hál sun-

enge;) so jab wuh áe, aur is ghar kí taraf rukh karke du'á kare: 43 to tú ásmán par se jo terí sukúnatgáh hai sun lená, aur jis jis bát ke liye wuh pardesi tujh se faryád kare, tú us ke mutábíq karná, táki zamín kí sab qaumen tere nám ko pahchánen, aur terí qaum Isráíl kí tarah terá khauf mánen, aur ján len kí yih ghar jise main ne banáyá hai tere nám ká kahlátá hai. 44 Agar tere log khwáh kisi ráste se tú un ko bheje, apne dushman se larne ko niklen, aur wuh KHUDÁWAND se us shahr kí taraf jise tú ne chuná hai, aur us ghar kí taraf jise main ne tere nám ke liye banáyá hai rukh karke du'á karen; 45 to tú ásmán par se un kí du'á aur munáját sunkar un kí himáyat karná. 46 Agar wuh terá gunáh karen, (kyúnci koí aisé ádmí nahín jo gunáh na kartá ho,) aur tú un se naráz hokar un ko dushman ke hawále kar de, aisé kí wuh dushman un ko asír karke apne mulk men le jáe, khwáh wuh dúr ho yá nazdík; 47 taubhi agar wuh us mulk men, jáhán wuh asír hokar pahuncháe gaye, hosh men áen, aur rujú' láen, aur apne asír karnewálon ke mulk men tujh se munáját karen, aur kahen, kí Ham ne gunáh kiyá, ham terhi chál chale, aur ham ne sharárat kí; 48 so agar wuh apne dushmanon ke mulk men jo un ko asír karke le gaye apne sáre díl aur apní sári ján se terí taraf phiren, aur apne mulk kí taraf jo tú ne un ke báp dáda ko diyá aur is shahr kí taraf jise tú ne chun liyá aur is ghar kí taraf jo main ne tere nám ke liye banáyá hai rukh karke tujh se du'á mángen: 49 to tú ásmán par se jo terí sukúnatgáh hai, un kí du'á aur munáját sunkar un kí himáyat karná, 50 aur apní qaum ko jis ne terá gunáh kiyá, aur un kí sári khatáon ko jo un se tere khláf sarzadd hon mu'af kar dená, aur un ke asír karnewálon ke áge un par rahm karná, táki wuh un par rahm karen: 51 kyúnci wuh terí qaum aur terí mírás hai jise tú Mísr ke mulk se lohe ke bhatthe ke bích men se nikál láyá: 52 so terí ánkhen tere bande kí munáját aur terí qaum Isráíl kí munáját kí taraf khulí rahen, táki jab kabhi wuh tujh se faryád karen, tú un kí sune;

53 kyunki tú ne zamín kí sab qaum-on men se un ko alag kiyá, kí wuh terí mirás hon, jaisá, ai málik KHUDÁWAND, tú ne apne bande Músá kí ma'rifat farmáyá, jis waqt tú hamáre bápádádá ko Misr se nikál láya.

54 Aur aisá húa, kí jab Sulaimán KHUDÁWAND se yih sab munáját kar chuká, to wuh KHUDÁWAND ke mazbah ke sámné se, jahán wuh apne háth ásmán kí taraf phailáe. húe ghutne teke thá, uthá, 55 aur khare hokar Isráíl kí sári jamá'at ko baland áwáz se barakat dí, aur kahá: 56 KHUDÁWAND jis ne apne sab wa'don ke muwáfiq apní qaum Isráíl ko áram bakhshá mubáarak ho; kyunki jo sára achchhá wa'da us ne apne bande Músá kí ma'rifat kiyá, us men se ek bát bhi khálí na gayí.

57 KHUDÁWAND hamára Khudá hamáre sáth rahe, jaise wuh hamáre bápádádá ke sáth rahá, aur na ham ko task kare, na chhore: 58 táki wuh hamáre dilon ko apní taraf máil kare, kí ham us kí sab ráhon par chale, aur us ke farmánon aur áin, aur ahkám ko jo us ne hamáre bápádádá ko diye máne. 59 Aur yih merí báten jin ko main ne KHUDÁWAND ke huzúr munáját men pesh kiyá hai din aur rát KHUDÁWAND hamáre Khudá ke nazdik rahen, táki wuh apne bande kí dád, aur apní qaum Isráíl kí dád, har roz kí zarúrat ke mutábíq de; 60 jis se zamín kí sab qaumen ján len kí KHUDÁWAND hí Khudá hai, aur us ke siwá aur koi nahín. 61 So tumhárá dil áj kí tarah KHUDÁWAND hamáre Khudá ke sáth us ke áin par chalne, aur us ke hukmon ko máne ke liye kámil rahe. 62 Aur bádsháh ne aur us ke sáth sáre Isráíl ne KHUDÁWAND ke huzúr qurbáni guzráni. 63 Aur Sulaimán ne jo salámatí ke zabíhon kí qurbáni KHUDÁWAND ke huzúr guzráni, us men us ne báas hazár bail aur ek lákh bis hazár bheeren charháin. Yún bádsháh ne aur sab baní Isráíl ne KHUDÁWAND kí ghar makhsús kiyá. 64 Usí din bádsháh ne sahn ke darmiyáni hisse ko jo KHUDÁWAND ke ghar ke sámné thá muqaddas kiyá; kyunki us ne wahín sokhtaní qurbáni, aur nazr kí qurbáni, aur salámatí ke zabíhon kí charbí guzráni: is liye kí pítal ka

mazbah jo KHUDÁWAND ke sámné thá itná chhotá thá, kí us par sokhtaní qurbáni, aur nazr kí qurbáni, aur salámatí ke zabíhon kí charbí ke liye gunjáish na thí. 65 So Sulaimán ne, aur us ke sáth sáre Isráíl ya'ni ek barí jamá'at ne jo Hamát ke madkhal se lekar Misr kí náhr tak kí hudúd se áí thí KHUDÁWAND hamáre Khudá ke huzúr sáť roz aur phir sáť roz aur, ya'ni chaudah roz 'id manái. 66 Aur áthwen roz us ne un logon ko rukhsat kar diyá; so unhon ne bádsháh ko mubáarakbád dí, aur us sári neki ke bá'is jo KHUDÁWAND ne apne bande Dáúd, aur apní qaum Isráíl se kí thí, apne deron ko dil men khush aur masrúr hokar laut gaye.

9 Aur aisá húa, kí jab Sulaimán KHUDÁWAND ka ghar aur sháhí mahall baná chuká, aur jo kuchh Sulaimán karná cháhía thá, wuh sab khatm ho gayá, 2 to KHUDÁWAND Sulaimán ko dúsrí bár dikhái diyá, jaise wuh Jiba'un men dikhái diyá thá. 3 Aur KHUDÁWAND ne us se kahá, Main ne terí dur'á aur munáját jo tú ne mere huzúr kí hai sun lí; aur is ghar men jise tú ne banáyá hai apná nám jamesha tak rakhne ke liye main ne use muqaddas kiyá; aur merí ánkhen aur merá dil sadá wahán lage rahenge. 4 Ab rahá tú; so agar tú jaise terá báp Dáúd chalá, waise hí mere huzúr khulús í dil aur rástí se chalkar us sab ke mutábíq jo main ne tujhe farmáyá 'amal karegá, aur mere áin, aur ahkám ko máne: 5 to main terí saltanat ka takht Isráíl ke úpar jamesha qáim rakkhúngá, jaisá main ne tere báp Dáúd se wa'da kiyá, aur kahá, kí Terí nasl men Isráíl ke takht par baithne ke liye ádmí kí kamí na hogí. 6 Lekin tum ko yá tumhári aulád, agar tum merí pai-rawí se bargashta ho jáo, aur mere ahkám aur áin ko jo main ne tumháre áge rakkhe hai, na máno, balki jákar aur ma'búdon kí 'ibádat karne, aur un ko síjda karne lago: 7 to main Isráíl ko us mulk se jo main ne un ko diyá hai kát dálungá; aur us ghar ko jise main ne apne nám ke liye muqaddas kiyá hai apní nazar se dúr kar dúngá; aur Isráíl sári qaumen men zarbu'l masal aur angushtnumá hogá: 8 aur agarchi

yih ghar aisá mumtáz hai, taubhí har ek jo us ke pás se guzregá hairán hogá aur suskáregá; aur wuh kahenge, ki KHUDÁWAND ne is mulk aur is ghar se aisá kyūn kiyá? 9 Tab wuh jawáb denge, Is liye ki unhon ne KHUDÁWAND apne Khudá ko jo un ke bápádádá ko mulk i Misr se nikál láyá tark kiyá, aur gair ma'búdon ko thámkar un ko sijda karne, aur un kí parastish karne lage; isí liye KHUDÁWAND ne un par yih sárfi musíbat názil kí.

10 Aur bís baras ke ba'd jin men Sulaimán ne wuh donon ghar, ya'ní KHUDÁWAND ká ghar, aur sháhí mahall banáe, aisá huá, ki 11 chūnki Súr ke bádsháh Hírám ne Sulaimán ke liye deodár kí aur sanaubar kí lakrí, aur soná us kí marzí ke mutábíq muhalyá kiyá thá, is liye Sulaimán bádsháh ne Galíl ke mulk men bís shahr Hírám ko diye. 12 Aur Hírám un shahron ko jo Sulaimán ne use diye the dekhne ke liye Súr se niklá; par wuh use pasand na áe. 13 So us ne kahá, Ai mere bhái, yih kyá shahr hain jo tú ne mujhe diye? Aur us ne us ká nám Kabúl ká mulk rakkhá jo áj tak chalá átá hai. 14 Aur Hírám ne bádsháh ke pás ek sau bís qintár soná bhejá.

15 Aur Sulaimán bádsháh ne jo begárfi lagáe, to isí liye lagáe ki wuh KHUDÁWAND ke ghar, aur apne mahall ko, aur Millo aur Yarúshalem kí shahrpanáh, aur Hasúr, aur Majiddo, aur Jazar ko banáe. 16 Aur Misr ke bádsháh Fir'aun ne charhá karke, aur Jazar ko sar karke use ág se phūnk diyá thá, aur un Kan'ánion ko jo us shahr men base hue the qatl karke use apní betí ko jo Sulaimán kí bífí thí jahéz men de diyá thá. 17 So Sulaimán ne Jazar, aur Bait Haurún Asfal ko, 18 aur Ba'lát, aur biyábán ke Tamar ko banáyá jo mulk ke andar hain, 19 aur zakhíron ke sab shahron ko jo Sulaimán ke pás the, aur apne rathon ke liye shahron ko, aur apne sawáron ke liye shahron ko, aur jo kuchh Sulaimán ne apní marzí se Yarúshalem men, aur Lubnán men, aur apní mamlukat kí sárfi zamín men banána cháhá, banáyá; 20 aur wuh sab log jo Amoríon aur Hittíon aur Farizzíon, aur Hawwíon, aur Yabúsíon men se báqí rah gaye the,

aur baní Isráíl men se na the, 21 so un kí aulád ko jo un ke ba'd mulk men báqí rahí, jin ko baní Isráíl púre taur par nábú'd na kar sake, Sulaimán ne gulám banákar begár men lagáyá, jaisá áj tak hai. 22 Lekin Sulaimán ne baní Isráíl men se kisi ko gulám na banáyá; balki wuh us ke jangí mard aur mulázim, aur umará, aur faují sardár, aur us ke rathon aur sawáron ke hákim the. 23 Aur wuh kháss mansabdár jo Sulaimán ke kám par muqarrar the, pánch sau pachás the, yih un logon par jo kám baná rahe the sardár the. 24 Aur Fir'aun kí betí Dáúd ke shahr se apne us mahall men jo Sulaimán ne us ke liye banáyá thá áí: tab Sulaimán ne Millo ko ta'mír kiyá. 25 Aur Sulaimán sál men tin bár us mazbah par jo us ne KHUDÁWAND ke liye banáyá thá sokhtaní qurbáníon, aur salámatí ke zabíhe guzrántá thá; aur un ke sáth us mazbah par jo KHUDÁWAND ke áge thá bakhúr jalátá thá. Is tarah us ne us ghar ko tamám kiyá.

26 Phir Sulaimán bádsháh ne 'Asyán Jábar men jo Adom ke mulk men bahr i Qulzum ke kanáre Ailút ke pás hai jaházon ká berá banáyá. 27 Aur Hírám ne apne mulázim Sulaimán ke mulázimon ke sáth us bere men bheje; wuh malláh the jo samundar se wáqif the. 28 Aur wuh Ofír ko gaye, aur wahán se char sau bís qintár soná lekar use Sulaimán bádsháh ke pás láe.

10 Aur jab Sabá kí malika ne KHUDÁWAND ke nám kí bábat Sulaimán kí shuhrat suní, to wuh áí, táki mushkíl suwálon se use ázmáe. 2 Aur wuh bahut barí jilau ke sáth Yarúshalem men áí, aur sáth sáth únt the, jin par masáli aur bahut sá soná aur beshbahá jawáhir ladé the; aur jat wuh Sulaimán ke pás pahunchí, to us ne un sab báton ke báre men jo us ke dil men thín us se guftogú kí. 3 Sulaimán ne us ke sab suwálon ká jawáb diyá: bádsháh se koi bát aisi poshída na thí jo use na batáí. 4 Aur jab Sabá kí malika ne Sulaimán kí sárfi hikmat aur us mahall ko jo us ne banáyá thá, 5 aur us ke dastarkhwán kí ní'matíon, aur us ke mulázimon kí nishast, aur us ke khádímon kí házirbáshí,

aur un **ki** poshák, aur us ke sáqlon, aur us sírhí ko, jis se wuh **KHUDÁWAND** ke ghar ko játá thá, dekhá, to us ke hosh ur gaye. 6 Aur us ne bádsháh se kahá, ki Wuh sachchí khabar thí jo main ne tere kámon aur terí hikmat kí bábat apne mulk men suní thí. 7 Taubhí main ne wuh báten báwar na kí, jab tak khud ákar apní ánkhoñ se yih dekh na líyá; aur mujhe to ádhá bhí nahín batáyá gayá thá; kyúñki terí hikmat aur iqbálmandí us shuhrat se jo main ne suní bahut ziyáda hai. 8 Khushnasíb haín tere log, aur khushnasíb haín tere yih mulázim jo barábar tere huzúr khare rahte aur terí hikmat sunte haín. 9 **KHUDÁWAND** terá Khudá mubáarak ho jo tujh se aisá khushnud húa ki tujhe Isráíl ke takht par bitháyá hai: chúnki **KHUDÁWAND** ne Isráíl se sadá mahabbat rakkhí hai, is liye us ne tujhe 'adl aur insáf karne ko bádsháh banáyá. 10 Aur us ne bádsháh ko ek sau bís qintár soná, aur masálihi ká bahut bará ambár, aur beshbahá jawáhir diye; aur jaise masálihi Sabá kí malika ne Sulaimán bádsháh ko diye, waise phir kabhí aisi bahutát ke sáth na áe. 11 Aur Híram ká berá bhí jo Ofír se soná látá thá barí kasrat se chandan ke darakht aur beshbahá jawáhir láyá. 12 So bádsháh ne **KHUDÁWAND** ke ghar, aur sháhí mahall ke liye chandan kí lakrí ke sutún, aur barbat, aur gánewálon ke liye sitár banáe: chandan ke aise darakht na kabhí áe the, aur na kabhí áj ke din tak dikhái diye. 13 Aur Sulaimán bádsháh ne Sabá kí malika ko sab kuchh jis kí wuh mushtáq húi, aur jo kuchh us ne mángá diyá; 'aláwa is ke Sulaimán ne us ko apní sháhána sakháwat se bhí 'ináyat kiyá. Phir wuh apne mulázim-on samet apní mamlukat ko laut gayí.

14 Aur jitná soná ek baras men Sulaimán ke pás átá thá, us ká wazn sone ká chha sau chhiyásath qintár thá. 15 'aláwa is ke byopáriyon aur saudágaron kí tijárat, aur mill júlí qaumon ke sab salátn, aur mulk ke subadáron kí taraf se bhí soná átá thá. 16 Aur Sulaimán bádsháh ne soná garhkar do sau dhálen banáin;

chha sau misqál soná ek ek dhál men lagá. 17 Aur us ne garhe hús sone kí tín sau siparen banáin; ek ek sipar men derh ser soná lagá: aur bádsháh ne un ko Lubnání ban ke ghar men rakkhá. 18 Másiwá in ke bádsháh ne háthidánt ká ek bará takht banáyá, aur us par sab se chokhá soná mandhá. 19 Us takht men chha sírhiyan thín; aur takht ke úpar ká hissa píchhe se goí thá: aur baithne kí jagah kí donon taraf teken thín, aur tekon ke pás do sher khare the. 20 Aur un chha sírhiyon ke idhar aur udhar bárah sher khare the: kisi saltanat men aisá kabhí nahín baná. 21 Aur Sulaimán bádsháh ke píne ke sab bartan sone ke the; aur Lubnání ban ke ghar ke bhí sab bartan khális sone ke the: chándí ká ek bhí na thá; kyúñki Sulaimán ke aiyám men us kí kuchh qadr na thí. 22 Kyúñki bádsháh ke pás samundar men Híram ke bere ke sáth ek Tarsísí berá bhí thá; yih Tarsísí berá tín baras men ek bár átá thá, aur soná aur chándí aur háthidánt, aur bandar aur mor látá thá. 23 So Sulaimán bádsháh daulat aur hikmat men zamín ke sab bádsháhon par sabqat le gayá. 24 Aur sára jahán Sulaimán ke dídar ká talib thá, táki us kí hikmat ko jo Khudá ne us ke díl men dálí thí sune. 25 Aur un men se har ek ádmí chándí ke bartan, aur sone ke bartan, aur kapre, aur hathyár, aur masálihi, aur ghoré, aur khachchar, hadye ke taur par apne hisse ke muwáfíq látá thá. 26 Aur Sulaimán ne rath aur sawár ikatthe kar liye: us ke pás ek hazár chár sau rath, aur bárah hazár sawár the, jin ko us ne rathon ke shahron men aur bádsháh ke sáth Yarúshalem men rakkhá. 27 Aur bádsháh ne Yarúshalem men ifrát kí wajh se chándí ko to aisá kar diyá jaise patthar; aur deodáron ko aisá jaise nasheb ke mulk ke gúlar ke darakht hote haín. 28 Aur jo ghoré Sulaimán ke pás the wuh Misr se mángáe gaye the; aur bádsháh ke saudágar ek ek jhund kí qímat lagákar un ke jhund ke jhund líyá karte the. 29 Aur ek rath chándí kí chha sau misqál men átá, aur Misr se rawána hotá, aur ghorá derh sau misqál men átá thá; aur aise hí Hittion ke sab

bádsháhon aur Arámí bádsháhon ke liye wuh in ko un hí ke zarí'e se mangáthe the.

11 Aur Sulaimán bádsháh Fir'aun ki betí ke 'aláwa bahut sí ajnabí 'auraton se, ya'ní Moábí, 'Ammoní, Adomí, Saidání, aur Hittí 'auraton se mahabbat karne lagá; 2 yih un qaumon kí thín, jin kí bábat KHUDÁWAND ne baní Isráíl se kahá thá, ki Tum un ke bích na jáná, aur na wuh tumháre bích áen; kyúнки wuh zarúr tumháre dilon ko apne deotáon kí taraf máil kar lengí: Sulaimán in hí ke 'ishq ká dam bharne lagá. 3 Aur us ke pás sáť sau sháhzádián us kí bñwiyán, aur tñ sau haramen thín; aur us kí bñwiyon ne us ke dil ko pher diyá. 4 Kyúнки jab Sulaimán buddhá ho gayá, to us kí bñwiyon ne us ke dil ko gairma'búdon kí taraf máil kar liyá; aur us ká dil KHUDÁWAND apne Khudá ke sáth kámil na rahá, jaisá us ke báp Dáúd ká dil thá. 5 Kyúнки Sulaimán Saidánion kí dewí 'Istárát, aur 'Ammonion ke nafratí Milkám kí pairawí karne lagá. 6 Aur Sulaimán ne KHUDÁWAND ke áge badí kí, aur us ne KHUDÁWAND kí purí pairawí na kí, jaisí us ke báp Dáúd ne kí thí. 7 Phir Sulaimán ne Moábion ke nafratí Kamos ke liye us pahár par jo Yarúshalem ke sámnne hai, aur baní 'Ammon ke nafratí Molak ke liye baland maqám baná diyá. 8 Us ne aisá hí apní sárí ajnabí bñwiyon kí khátir kiya, jo apne deotáon ke huzúr bakhúr jaláti aur qurbáni guzránti thín.

9 Aur KHUDÁWAND Sulaimán se náráz huá, kyúнки us ká dil KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá se phir gayá thá jis ne use do bár dikhái dekar 10 us ko is bát ká hukm diyá thá, ki wuh gairma'búdon kí pairawí na kare: par us ne wuh bát na mání, jis ká hukm KHUDÁWAND ne diyá thá. 11 Is sabab se KHUDÁWAND ne Sulaimán ko kahá, Chúнки tujh se yih fi'l huá, aur tú ne mere 'ahd, aur mere áin ko, jin ká main ne tujhe hukm diyá nahín máná, is liye main saltanat ko zarúr tujh se chhínkar tere khádim ko dúngá; 12 taubhi tere báp Dáúd kí khátir main tere aiyám men yih nahín karúnga; balki use tere bete ke háth se chhínúnga. 13 Phir bhí main sárí saltanat ko

nahín chhín lúnga, balki apne bande Dáúd kí khátir, aur Yarúshalem kí khátir jise main ne chun liyá hai, ek qabíla tere bete ko dúngá.

14 So KHUDÁWAND ne Adomí Hadad ko Sulaimán ká mukhálif banákar khará kiya: yih Adom kí sháhi nasl se thá. 15 Kyúнки jab Dáúd Adom men thá, aur lashkar ká sardár Yoáb Adom men har ek mard ko qatl karke un maqtúlon ko dafn karne gayá; 16 (kyúнки Yoáb aur sab Isráíli chha mahíne tak wahín rahe, jab tak ki us ne Adom men har ek mard ko qatl na kar dála:) 17 to Hadad ká ek Adomion ke sáth jo us ke báp ke mulázim the Misr ko jáne ko bhág niklá; us waqt Hadad chhotá larhá hí thá. 18 Aur wuh Midyán se nikalkar Fárán men áe; aur Fárán se log sáth lekar sháh í Misr Fir'aun ke pás Misr men gaye; us ne us ko ek ghar diyá, aur us ke liye rasad muqarrar kí, aur use jágir dí. 19 Aur Hadad ko Fir'aun ke huzúr itná rusúkh hásil huá, ki us ne apní sáli, ya'ní malika Tahfanís kí bahin usí ko biyáh dí. 20 Aur Tahfanís kí bahin ke us se us ká betá Janúbat paidá huá, jis ká dúdh Tahfanís ne Fir'aun ke mahall men chhuráyá: aur Janúbat Fir'aun ke beton ke sáth Fir'aun ke mahall men rahá. 21 So jab Hadad ne Misr men suná, ki Dáúd apne bápúdadá ke sáth so gayá, aur lashkar ká sardár Yoáb bhí mar gayá hai, to Hadad ne Fir'aun se kahá, Mujhe rukhsat kar de, táki main apne mulk ko chalá jáun. 22 Tab Fir'aun ne us se kahá, Bhalá, tujhe mere pás kis chíz kí kamí hui, ki tú apne mulk ke darpai hai? Us ne kahá, Kuchh nahín; phir bhí tú mujhe jis tarah ho rukhsat hí kar de. 23 Aur Khudá ne us ke liye ek áur mukhálif Iliyada' ke bete Razún ko khará kiya jo apne áqá Zobáh ke bádsháh Hadada'zar ke pás se bhág gayá thá; 24 aur us ne apne pás log jama' kar liye, aur jab Dáúd ne Zobáhwálon ko qatl kiya, to wuh ek fauj ká sardár ho gayá; aur wuh Damishq ko jákar wahín rahne aur Damishq men saltanat karne lage. 25 So Hadad kí sharárat ke 'aláwa yih bhí Sulaimán kí sárí 'umr Isráíl ká dushman rahá; aur us ne Isráíl se nafrat rakhi, aur Arám par hukumat kartá rahá.

26 Aur Sarīdah ke Ifraīmī Nabāt kā betā Yarubī'ām jo Sulaimān kā mulāzim thā, aur jis kī mān kā nām jo bewa thī Sarū'ah thā, us ne bhī bādshāh ke khilāf apnā hāth uthāyā. 27 Aur bādshāh ke khilāf us ke hāth uthāne kā yih sabab huā, ki bādshāh Millo ko banātā thā, aur apne bāp Dāūd ke shahr ke rakhne kī marammat kartā thā. 28 Aur wuh shakhs Yarubī'ām ek zabardast sūrmā thā: aur Sulaimān ne us jawān ko dekhā kī mihnātī hai, so us ne use banī Yūsuf ke sare kām par mukhtār banā diyā. 29 Us waqt jab Yarubī'ām Yarūshalem se nikalkar jā rahā thā, to Sailānī Akhiyāh nabī use rāh men milā, aur Akhiyāh ek nayī chādar orhe hue thā; yih donoṁ maidān men akele the. 30 So Akhiyāh ne us nayī chādar ko jo us par thī lekar us ke bārah tukre phāre. 31 Aur us ne Yarubī'ām se kahā, ki Tū apne liye das tukre le le; kyūnki KHUDĀWAND Isrāīl kā Khudā yūn kāhtā hai, ki Dekh, main Sulaimān ke hāth se saltanat chhīn lūngā, aur das qabīle tujhe dūngā: 32 (lekin mere bande Dāūd kī khātir, aur Yarūshalem ya'nī us shahr kī khātir jise main ne banī Isrāīl ke sab qabīlon men se chun liyā hai, ek qabīla us ke pās rahegā:) 33 kyūnki unhoṁ ne mujhe tark kiya, aur Saidānīon kī dewī 'Istārāt, aur Moābīon ke deotā Kamos, aur banī 'Ammon ke deotā Milkūm kī parastish kī hai, aur merī rāhon par na chale, ki wuh kām karte jo merī nazar men bhalā thā, aur mere āin aur ahkām ko mānte, jaisā us ke bāp Dāūd ne kiya. 34 Phir bhī main sārī mam-lukat us ke hāth se nahīn le lūngā; balki apne bande Dāūd kī khātir jise main ne is liye chun liyā, kī us ne mere ahkām aur āin māne, main is kī 'umr bhar ise peshwā banāe rakkh-ūngā: 35 par us ke bete ke hāth se saltanat, ya'nī das qabīlon ko lekar un ko tujhe dūngā: 36 aur us ke bete ko ek qabīla dūngā, tāki mere bande Dāūd kā chirāg Yarūshalem ya'nī us shahr men jise main ne apnā nām rakhne ke liye chun liyā hai, hamesha mere āge rahe. 37 Aur main tujhe lūngā, aur tū apne dil kī sārī khwāhish ke muwāfiq saitanat karegā, aur Isrāīl kā bādshāh hogā. 38 Aur aisā hogā, ki agar tū un sārī bāton ko, jin kā main

tujhe hukm dūn, sune, aur merī rāhon par chale, aur jo kām merī nazar men bhalā hai, us ko kare, aur mere āin, aur ahkām ko māne, jaisā mere bande Dāūd ne kiya; to main tere sāth rahūngā, aur tere liye ek pāedār ghar banāūngā, jaisā main ne Dāūd ke liye banāyā, aur Isrāīl ko tujhe de dūngā. 39 Aur main isī sabab se Dāūd kī nasl ko dukh dūngā, par hamesha tak nahīn. 40 Isī liye Sulaimān Yarubī'ām ke qatl ke darpai huā. Par Yarubī'ām uthkar Misr ko shāh i Misr Sīsāq ke pās bhāg gayā, aur Sulaimān kī wafāt tak Misr men rahā.

41 Aur Sulaimān kā bāqī hāl, aur sab kuchh jo us ne kiya, aur us kī hikmat, so kyā wuh Sulaimān ke ahwāl kī kitāb men darj nahīn? 42 Aur wuh muddat jis men Sulaimān ne Yarūshalem men sab Isrāīl par saltanat kī chālīs baras kī thī. 43 Aur Sulaimān apne bāpdādā ke sāth so gayā; aur apne bāp Dāūd ke shahr men dafn huā; aur us kā betā Rahubī'ām us kī jagah bādshāh huā.

12 Aur Rahubī'ām Sikm ko gayā, kyūnki sārā Isrāīl use bādshāh banāne ko Sikm ko gayā thā. 2 Aur jab Nabāt ke bete Yarubī'ām ne jo hanoz Misr men thā yih sunā; (kyūnki Yarubī'ām Sulaimān ke huzūr se bhāg gayā thā, aur wuh Misr men rahtā thā; 3 so unhoṁ ne log bhejkar use bulwāyā:) to Yarubī'ām aur Isrāīl kī sārī jamā'at ākar Rahubī'ām se yūn kahne lagī, 4 ki Tere bāp ne hamārā jūā sakht kar diya thā; so tū ab apne bāp kī us sakht khidmat ko, aur us bhārī jūe ko jo us ne ham par rakkhā, halkā kar de, aur ham terī khidmat karenge. 5 Tab us ne un se kahā, Abhī tum tīn roz ke liye chale jāo, tab phir mere pās ānā. So wuh log chale gaye. 6 Aur Rahubī'ām bādshāh ne un 'umrrasīda logon se jo us ke bāp Sulaimān ke jite jī us ke huzūr khare rahte the, mashwarat lī, aur kahā, kī In logon ko jawāb dene ke liye tum mujhe kyā salāh dete ho? 7 Unhoṁ ne us se yih kahā, ki Agar tū āj ke dīn is qaum kā khādīm ban jāe, aur un kī khidmat kare, aur un ko jawāb de, aur un se mithī bāton kare, to wuh sadā tere khādīm banē rahenge. 8 Par us ne un 'umrrasīda logon kī

mashwarat jo unhon ne use di, chhorakar un jawanon se jo us ke sath barhe hue the, aur us ke huzur khare the, mashwarat li: 9 aur un se puchha, ki Tum kyā salah dete ho, taki ham in logon ko jawab de saken, jinhon ne mujh se yun kaha hai, ki Us jue ko jo tere bap ne ham par rakha, halka kar de? 10 In jawanon ne jo us ke sath barhe hue the us se kaha, Tu un logon ko yun jawab dena, jinhon ne tujh se kaha hai, ki Tere bap ne hamare jue ko bhari kiya, tu us ko hamare liye halka kar de; so tu un se yun kahna, ki Meri chhinguli mere bap ki kamar se bhi moti hai: 11 aur ab go mere bap ne bhari jua tum par rakha hai, taubhi main tumhare jue ko aur ziyada bhari karunga: mere bap ne tum ko koron se thik kiya, main tum ko bichchhuon se thik banaunga. 12 So Yarubi'am aur sab log tisre din Rahubi'am ke pas hazir hue, jaisa badshah ne un ko hukm diya tha, ki Tisre din mere pas phir ana. 13 Aur badshah ne un logon ko sakht jawab diya, aur 'umrrasida logon ki us mashwarat ko jo unhon ne use di thi, tark kiya; 14 aur jawanon ki salah ke muwafiq un se yih kaha, ki Mere bap ne to tum par bhari jua rakha, lekin main tumhare jue ko ziyada bhari karunga: mere bap ne tum ko koron se thik kiya, par main tum ko bichchhuon se thik banaunga. 15 So badshah ne logon ki na suni; kyunki yih mu'amala KHUDAWAND ki taraf se tha, taki KHUDAWAND apni bat ko jo us ne Sailani Akhiyah ki ma'rifat Nabat ke bete Yarubi'am se kahi thi pura kare. 16 Aur jab sare Israil ne dekha ki badshah ne un ki na suni, to unhon ne badshah ko yun jawab diya, ki Daud men hamara kyā hissa hai? Yassi ke bete men hamari miras nahin: ai Israil, apne deron ko chale jao; aur ab, ai Daud, tu apne ghar ko sambhal. So Israil apne deron ko chal diye. 17 Lekin jitne Israili Yahudah ke shahron men rahte the, un par Rahubi'am saltanat karti rahi. 18 Phir Rahubi'am badshah ne Aduram ko bheja jo begaron ke upar tha, aur sare Israil ne use sangsar kiya, aur wuh mar gaya. Tab Rahubi'am badshah ne apne rath par sawar hone men jaldi

ki, taki Yarushalem ko bhag jae. 19 Yun Israil Daud ke gharane se bage hua, aur aj tak hai. 20 Aur jab sare Israil ne suna, ki Yarubi'am laut aya hai, to unhon ne log bhejkar use jamat men bulwaya, aur use sare Israil ka badshah banaya; aur Yahudah ke qabile ke siwa kisi ne Daud ke gharane ki pairawi na ki.

21 Aur jab Rahubi'am Yarushalem men pahuncha, to us ne Yahudah ke sare gharane aur Binyamin ke qabile ko jo sab ek lakh assi hazar chune hue jangi mard the ikattha kiya, taki wuh Israil ke gharane se laakar saltanat ko phir Sulaiman ke bete Rahubi'am ke qabze men kara den. 22 Lekin Sama'iyah ko jo mard i Khuda tha Khuda ka yih paigam aya, 23 ki Yahudah ke badshah Sulaiman ke bete Rahubi'am, aur Yahudah aur Binyamin ke sare gharane, aur qaum ke baqi logon se kah, ki 24 KHUDAWAND yun farmata hai, ki Tum charchal na karo, aur na apne bhaiyon bani Israil se laro; balki har shakhs apne ghar ko laute; kyunki yih bat meri taraf se hai. So unhon ne KHUDAWAND ki bat mani, aur KHUDAWAND ke hukm ke mutabiq laute, aur apna rasta liya.

25 Tab Yarubi'am ne Ifraim ke kohistani mulk men Sikm ko ta'mir kiya, aur us men rahne laga; aur wahan se nikalkar us ne Fanuel ko ta'mir kiya. 26 Aur Yarubi'am ne apne dil men kaha, ki Ab saltanat Daud ke gharane men phir chali jaege: 27 agar yih log Yarushalem men KHUDAWAND ke ghar men qurbani guzranne ko jaya karen, to in ke dil apne malik ya'ni Yahudah ke badshah Rahubi'am ki taraf mail honge, aur wuh mujh ko qatl karke shah i Yahudah Rahubi'am ki taraf phir jaege. 28 Is liye us badshah ne mashwarat lekar sone ke do bachhre banae, aur logon se kaha, Yarushalem ko jana tumhari taqat se bahar hai: ai Israil, apne deotaon ko dekh jo tujhe mulk i Misr se nikal lae. 29 Aur us ne ek ko Baitel men qaim kiya, aur dusre ko Dan men rakha. 30 Aur yih gunah ka ba'is thahra; kyunki log us ek ki parastish karne ke liye Dan tak jane lage. 31 Aur us ne unchi jagahon ke ghar banae, aur 'awamm men se jo bani Lawi na the kahi banae. 32 Aur

Yarubi'ám ne áthwen mahíne kí pandrahwín táríkh ke liye us 'id kí tarah jo Yahúdáh men hotí hai, ek 'id thahrái, aur us mazbah ke pás gayá; aísá hí us ne Baitel men kiyá, aur un bachhron ke liye jo us ne banáe the qurbáni guzrání; aur us ne Baitel men apne banáe hue únche maqámon ke liye káhinon ko rakkhá. 33 Aur áthwen mahíne kí pandrahwín táríkh ko, ya'ní us mahíne men jise us ne apne hí dil se thahráyá thá, wuh us mazbah ke pás jo us ne Baitel men banáyá thá gayá; aur baní Isráíl ke liye 'id thahrái, aur bakhúr jaláne ko mazbah ke pás gayá.

13 Aur dekho, KHUDÁWAND ke hukm se ek mard i Khudá Yahúdáh se Baitel men áyá: aur Yarubi'ám bakhúr jaláne ko mazbah ke pás khará thá. 2 Aur wuh KHUDÁWAND ke hukm se mazbah ke khiláf chillákar kahne lagá, Ai mazbah, ai mazbah, KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Dekh, Dáúd ke gharáne se ek larhá banám Yúsiyáh paidá hogá; so wuh únche maqámon ke káhinon kí jo tujh par bakhúr jaláte hain tujh par qurbáni karegá, aur wuh ádmíon kí hadíyan tujh par jaláenge. 3 Aur us ne usí dín ek nishán diyá, aur kahá, Wuh nishán jo KHUDÁWAND ne batáyá hai, yih hai, ki Dekho, mazbah phat jáegá, aur wuh rákh jo us par hai gir jáegí. 4 Aur aísá huá, ki jab bádsháh ne us mard i Khudá ká kalám jo us ne Baitel men mazbah ke khiláf chillákar kahá thá suná, to Yarubi'ám ne mazbah par se apná háth lambá kiyá, aur kahá, ki Use paka lo. Aur us ká wuh háth jo us ne us kí taraf barháyá thá khushk ho gayá, aísá ki wuh use phir apní taraf khench na saká. 5 Aur us nishán ke mutábiq jo us mard i Khudá ne KHUDÁWAND ke hukm se diyá thá, wuh mazbah bhí phat gayá, aur rákh mazbah par se gir gayi. 6 Tab bádsháh ne us mard i Khudá se kahá, ki Ab KHUDÁWAND apne Khudá se iltijá kar, aur mere liye du'á máng, táki merá háth mere liye phir bahál ho jáe. Tab us mard i Khudá ne KHUDÁWAND se iltijá kí, aur bádsháh ká háth us ke liye bahál huá, aur jaisá pahle thá, waisá hí ho gayá. 7 Aur bádsháh ne us mard i Khudá se kahá, ki Mere sáth ghar chal, aur

tázadam ho, aur main tujhe in'ám dúngá. 8 Us mard i Khudá ne bádsháh ko jawáb diyá, ki Agar tú apná ádhá ghar bhí mujhe de, taubhí main tere sáth nahín jáne ká, aur na main is jagah rotí kháun, aur na pání piún: 9 kyúнки KHUDÁWAND ká hukm mujhe tákid ke sáth yih huá hai, ki Tú na rotí khána, na pání piná, na us ráh se lautná jis se tú jáe. 10 So wuh dústre ráste se gayá, aur jis ráh se Baitel men áyá thá, us se na lautá.

11 Aur Baitel men ek buddhá nabí rahtá thá; so us ke beṭon men se ek ne ákar wuh sab kám jo us mard i Khudá ne us roz Baitel men kiye use batáe: aur jo báten us ne bádsháh se kahí thin, un ko bhí apne báp se bayán kiyá. 12 Aur un ke báp ne un se kahá, Wuh kis ráh se gayá? Us ke beṭon ne dekh liyá thá, ki wuh mard i Khudá jo Yahúdáh se áyá thá, kis ráh se gayá hai. 13 So us ne apne beṭon se kahá, Mere liye gadhe par zín kas do. Pas unhon ne us ke liye gadhe par zín kas diyá: aur wuh us par sawár huá, 14 aur us mard i Khudá ke píchhe chalá; aur use balút ke ek darakht ke niche baithe páyá. Tab us ne us se kahá, Kyá tú wuhí mard i Khudá hai jo Yahúdáh se áyá thá? Us ne kahá, Hán. 15 Tab us ne us se kahá, Mere sáth ghar chal, aur rotí khá. 16 Us ne kahá, Main tere sáth laut nahín saktá, aur na tere ghar já saktá hún, aur main tere sáth is jagah na rotí kháun, na pání piún: 17 kyúнки KHUDÁWAND ká mujh ko yún hukm huá hai, ki Tú wahán na rotí khána, na pání piná, aur na us ráste se hokar lautná, jis se tú jáe. 18 Tab us ne us se kahá, Main bhí terí tarah nabí hún; aur KHUDÁWAND ke hukm se ek firishte ne mujh se yih kahá, ki Use apne sáth apne ghar men lautákar le á, táki wuh rotí kháe aur pání piye. Lekin us ne us se jhúth kahá. 19 So wuh us ke sáth laut gayá, aur us ke ghar men rotí khái, aur pání piyá. 20 Aur jab wuh dastarkhwan par baithe the, to KHUDÁWAND ká kalám us nabí par jo use lautá láyá thá názil huá: 21 aur us ne us mard i Khudá se jo Yahúdáh se áyá thá chillákar kahá, KHUDÁWAND yún farmátá hai, Is liye ki tú ne KHUDÁWAND ke kalám se náfarmáni kí, aur

us hukm ko nahin maná jo. KHUDÁWAND tere Khudá ne tujhe diyá thá; 22 balki tú laut áyá, aur tú ne usi jagah, jis ki bábat KHUDÁWAND ne tujhe farmáyá thá, ki Na roṭi khána, na pání píná, roṭi bhí khái, aur pání bhí piyá; so teri lāsh tere bāpdādā ki qabrtak nahin pahunchegi. 23 Aur jab wuh roṭi khá chuká aur pání pí chuká, to us ne us ke liye, ya'ni us nabí ke liye jise wuh lautá láyá thá, gadhe par zín kas diyá. 24 Aur jab wuh rawána huá, to ráh men use ek sher milá jis ne use már dālā: so us ki lāsh ráh men parí rahí, aur gadhá us ke pás khará rahá, aur sher bhí us lāsh ke pás khará rahá. 25 Aur log udhar se guzre aur dekhá, ki lāsh ráh men parí hai, aur sher lāsh ke pás khará hai; so unhon ne us shahr men, jahān wuh buddhá nabí rahtá thá, yih batáyá. 26 Aur jab us nabí ne jo use ráh se lautá láyá thá yih suná to kahá, Yih wuhí mard i Khudá hai jis ne KHUDÁWAND ke kalām ki náfarmání kī: isí liye KHUDÁWAND ne us ko sher ke hawāle kar diyá, aur us ne KHUDÁWAND ke us sukhan ke mutábíq jo us ne us se kahá thá use phará aur már dālā. 27 Phir us ne apne beton se kahá, ki Mere liye gadhe par zín kas do. So unhon ne zín kas diyá. 28 Tab wuh gayá, aur us ne us ki lāsh ráh men parí hui, aur gadhe aur sher ko lāsh ke pás kharé páyá; kyunki sher ne na lāsh ko kháyá, aur na gadhe ko phará thá. 29 So us nabí ne us mard i Khudá ki lāsh uthákar use gadhe par rakkhá, aur le áyá: aur wuh buddhá nabí us par mátam karne aur use dāfn karne ko apne shahr men áyá. 30 Aur us ne us ki lāsh ko apní qabr men rakkhá; aur unhon ne us par mátam kiya, aur kahá, Hāe, mere bhái! 31 Aur jab wuh use dāfn kar chuká, to us ne apne beton se kahá, ki Jab main mar jáun, to mujh ko usi qabr men dāfn karná jis men yih mard i Khudá dāfn huá hai; meri haddiyān us ki haddiyon ke barābar rakhná: 32 is liye ki wuh bát jo us ne KHUDÁWAND ke hukm se Baitel ke mazbah ke khiláf, aur un sab únche maqámon ke gharon ke khiláf jo Sámariya ke qasbon men hain kahí hai, zarúr purí hogí. 33 Is májare ke ba'd bhí Yarubí'ám apní burí ráh se báz na áyá; balki us

ne 'awámm men se únche maqámon ke káhin thahráe: jis kisi ne cháhá, use us ne makhsús kiya, táki únche maqámon ke liye káhin hon. 34 Aur yih fi'l Yarubí'ám ke gharāne ke liye use kát dālne aur use rú e zamín par se nest o nábúd karne ke liye gunáh thahrá.

14 Us waqt Yarubí'ám ká betá Abiyáh bímár pará. 2 Aur Yarubí'ám ne apní bíwi se kahá, Zará uthkar apná bhes badal dāl, táki pahchán na ho sake ki tú Yarubí'ám ki bíwi hai; aur Sailá ko chali já; dekh, Akhiyáh nabí wahán hai jis ne meri bábat kahá thá, ki main is qaum ká bādsháh hūngá. 3 Aur das roṭiyān, aur papriyān, aur shahd ká ek martabán apne sáth le, aur us ke pás já; wuh tujhe batáegá, ki larke ká kyá hál hogá. 4 So Yarubí'ám ki bíwi ne aisá hí kiya, aur uthkar Sailá ko gayí, aur Akhiyáh ke ghar pahunchí. Par Akhiyáh ko kuchh nazar nahin átá thá, kyunki burhāpe ke sabab se us ki ánkhen rah gayí thín. 5 Aur KHUDÁWAND ne Akhiyáh se kahá, Dekh, Yarubí'ám ki bíwi tujh se apne bete ki bábat púchhne á rahí hai, kyunki wuh bímár hai; so tú use yún yún kahná; kyunki jab wuh andar áegi to apne ap ko dúsri 'aurat banáegi. 6 Aur jaise hí wuh darwāze se andar áí, aur Akhiyáh ne us ke pánwon ki áhaṭ suní, to us ne us se kahá, Ai Yarubí'ám ki bíwi, andar á; tú kyún apne ko dúsri banátí hai? kyunki main to tere hí pás saht paigám ke sáth bhejá gayá hūn. 7 So jákar Yarubí'ám se kah, KHUDÁWAND Isráil ká Khudá yún farmátá hai, Hálānki main ne tujhe logon men se lekar sarfaráz kiya, aur apní qaum Isráil par tujhe bādsháh banáyá, 8 aur Dáúd ke gharāne se saltanat chhín lí, aur tujhe dí; taubhí tú mere bande Dáúd ki mánind na huá, jis ne mere hukm máne aur apne sáre dí se meri pairawí kī, táki faqat wuhí kare jo meri nazar men thík thá; 9 par tú ne un sabhon se jo tujh se pahle hue ziyáda badí kī; aur jákar apne liye áur áur ma'búd aur dhále hue but banáe, táki mujhe gussa diláe, balki tú ne mujhe apní píth ke píchhe phenká: 10 is liye dekh, main Yarubí'ám ke gharāne par balá názil karūngá, aur Yarubí'ám ki nasl ke

har ek larke ko, ya'ni har ek ko jo Isráil men band hai aur us ko jo azád chhúta húa hai, kát dálungá, aur Yarubi'ám ke gharáne ki safái kar dúngá, jaise koí gobar ki safái kartá ho, jab tak wuh sab dúr na ho jae. 11 Yarubi'ám ká jo koí shahr men maregá, use kutte kháenge; aur jo maidán men maregá use hawá ke parande chañ kar jáenge: kyúinki KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai. 12 So tú uth, aur apne ghar já, aur jaise hí terá qadam shahr men paregá, wuh larke mar jáega. 13 Aur sára Isráil us ke liye roegá, aur use dafn karegá; kyúinki Yarubi'ám ki aulád men se faqat usi ko qabr nasíb hogí, is liye ki Yarubi'ám ke gharáne men se isí men kuchh páya gayá jo KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ke nazdik bhalá hai. 14 'Aláwa is ke KHUDÁWAND apní taraf se Isráil ke liye ek alsá bádsháh barpá karegá jo usi din Yarubi'ám ke gharáne ko kát dálegá; lekin kab? yih abhí hogá. 15 Kyúinki KHUDÁWAND Isráil ko alsá máregá, jaise sarkandá páni men hiláyá játa hai, aur wuh Isráil ko is achche mulk se jo us ne un ke báp dáda ko diyá thá ukhar phenkegá, aur un ko daryá e Furát ke pár pará-ganda karegá; kyúinki unhon ne apne liye Yasíraten banáin, aur KHUDÁWAND ko gussa diláyá hai. 16 Aur wuh Isráil ko Yarubi'ám ke un gunáhon ke sabab se chhor degá, jo us ne khud kiye, aur jin se us ne Isráil se gunáh karáyá. 17 Aur Yarubi'ám ki bíwi uthkar rawána hui, aur Tírzah men á; aur jaise hí wuh ghar ke ástáne par pahunchí, wuh larke mar gayá. 18 Aur sára Isráil ne, jaisá KHUDÁWAND ne apne bande Akhiyáh nabí ki ma'rifat farmáyá thá, use dafn karke us par nauha kiya. 19 Aur Yarubi'ám ká báqi hál, ki wuh kis kis tarah lará, aur us ne kyúnkar saltanat kí, wuh Isráil ke bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhá hai. 20 Aur jítní muddat tak Yarubi'ám ne saltanat kí, wuh báis baras kí thí; aur wuh apne báp dáda ke sáth so gayá, aur us ká betá Nadab us ki jagah bádsháh húa. 21 Aur Sulaimán ká betá Rahubi'ám Yahúdáh men bádsháh thá. Rahubi'ám iktáís baras ká thá jab wuh bádsháhí karne lagá, aur us ne Yarúshalem, ya'ni us shahr men jise

KHUDÁWAND ne baní Isráil ke sab qabilon men se chuná thá táki apná nám wahán rakkhe, sattrañ baras saltanat kí. Aur us ki mán ká nám Na'mah thá jo 'Ammoni' aurat thí. 22 Aur Yahúdáh ne KHUDÁWAND ke huzúr badí kí, aur jo gunáh un ke báp dáda ne kiye the, un se bhí ziyáda unhon ne apne gunáhon se jo un se sarzadd húe us ki gairat ko barangekhta kiya. 23 Kyúinki unhon ne apne liye har ek únche tile par, aur har ek hare darakht ke niche únche maqám aur sutún, aur Yasíraten banáin. 24 Aur us mulk men lúti bhí the; wuh un qaumon ke sab makrúh kám karte the, jin ko KHUDÁWAND ne baní Isráil ke sámne se nikál diyá thá. 25 Aur Rahubi'ám bádsháh ke páñchwen baras men sháh i Misr Sísaq ne Yarúshalem par charháí kí: 26 aur us ne KHUDÁWAND ke ghar ke khazánon aur sháhí mahall ke khazánon ko le liya; balki us ne sab kuchh le liya; aur sone ki wuh sab dhálen bhí le gaya jo Sulaimán ne banáí thín. 27 Aur Rahubi'ám bádsháh ne un ke badle pítal ki dhálen banáin, aur un ko muháfiz sipáhíon ke sardáron ke supurd kiya jo sháhí mahall ke darwáze par pahra dete the. 28 Aur jab bádsháh KHUDÁWAND ke ghar men játa, to wuh sipáhí un ko lekar chalte, aur phir un ko wápas lákar sipáhíon ki kothrí men rakh dete the. 29 Aur Rahubi'ám ká báqi hál, aur sab kuchh jo us ne kiya, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhá nahín hai? 30 Aur Rahubi'ám aur Yarubi'ám men bará-bar jang rahí. 31 Aur Rahubi'ám apne báp dáda ke sáth so gaya, aur Dáúd ke shahr men apne báp dáda ke sáth dafn húa. Us ki mán ká nám Na'mah thá jo 'Ammoni' aurat thí. Aur us ká betá Abiyám us ki jagah bádsháh húa.

15 Aur Nabát ke bete Yarubi'ám ki saltanat ke athárahwen sál se Abiyám Yahúdáh par saltanat karne lagá. 2 Usne Yarúshalem men tén sál bádsháhí ki. Us ki mán ká nám Ma'kah thá jo Abísalom ki betí thí. 3 Us ne apne báp ke sab gunáhon men jo us ne us se pahle kiye the us ki rawish ikhtiyár kí; aur us ká dil KHUDÁWAND apne Khudá ke sáth kámil na thá,

jaisá us ke báp Dáúd ká dil thá. 4 Bawujúd is ke KHUDÁWAND us ke Khudá ne Dáúd kī khātir Yarúshalem men use ek chirág diyá, ya'ní us ke betē ko us ke ba'd thahráyá, aur Yarúshalem ko barqarár rakkhá: 5 is liye kī Dáúd ne wuh kám kiyá jo KHUDÁWAND kī nazar men thík thá, aur apní sári 'umr KHUDÁWAND ke kisi hukm se báhar na huá, siwá Hittí U'riyáh ke mu'ámale ke. 6 Aur Rahubí'ám aur Yarubí'ám ke darmiyán us kī sári 'umr jang rahí. 7 Aur Abiyám ká báqí hál aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kī tawárikh kī kitáb men likhá nahín hai? Aur Abiyám aur Yarubí'ám men jang hotí rahí. 8 Aur Abiyám apne báp-dádá ke sáth so gayá, aur unhon ne use Dáúd ke shahr men dafn kiyá: aur us ká betá A'sá us kī jagah bádsháh huá.

9 Aur sháh i Isráíl Yarubí'ám ke biswen sál se A'sá Yahúdáh par saltanat karne lagá. 10 Us ne iktálís baras Yarúshalem men saltanat kī. Us kī mán ká nám Ma'kah thá jo Abísalom kī betí thí. 11 Aur A'sá ne apne báp Dáúd kī tarah wuh kám kiyá jo KHUDÁWAND kī nazar men thík thá. 12 Us ne lútíon ko mulk se nikál diyá; aur un sab buton ko jin ko us ke báp-dádá ne banáyá thá dūr kar diyá. 13 Aur us ne apní mán Ma'kah ko bhí malika ke rutbe se utár diyá; kyúnci us ne ek Yasírat ke liye ek nafrat-angez but banáyá thá; so A'sá ne us ke but ko kát dálá, aur wádí e Qidron men use jalá diyá. 14 Lekin únche maqám dháe na gaye; taubhí A'sá ká dil 'umr bhar KHUDÁWAND ke sáth kámil rahá. 15 Aur us ne wuh chizen jo us ke báp ne nazr kī thin, aur wuh chizen jo us ne ap nazr kī thin, ya'ní chándí, aur soná, aur zurúf, sab ko KHUDÁWAND ke ghar men dákhil kiyá. 16 Aur A'sá aur sháh i Isráíl Ba'shá men un kī 'umr bhar jang rahí. 17 Aur sháh i Isráíl Ba'shá ne Yahúdáh par charháí kī, aur Rámah ko banáyá, táki sháh i Yahúdáh A'sá ke pás kisi kī ámad o raft na ho sake. 18 Tab A'sá ne sab chándí aur sone ko jo KHUDÁWAND ke ghar ke khazánon men báqí rahá thá, aur sháhí mahall ke khazánon ko lekar un ko apne khádimon ke supurd kiyá: aur A'sá

bádsháh ne un ko sháh i Arám Bin Hadad ke pás jo Hazyún ke betē Tábrimmún ká betá thá aur Damishq men rahtá thá, rawána kiyá aur kahlá bhejá, 19 kī Mere aur tere darmiyán, aur mere báp aur tere báp ke darmiyán 'ahd o paimán hai: dekh, main ne tere liye chándí aur sone ká hadya bhejá hai; so tú ákar sháh i Isráíl Ba'shá se 'ahdshikaní kar táki wuh mere pás se chalá jae. 20 Aur Bin Hadad ne A'sá bádsháh kī bát mání, aur apne lashkar ke sardáron ko Isráílí shahron par charháí karne ko bhejá, aur 'Aiyún, aur Dán, aur Abíl Bait Ma'kah, aur sáre Kinnarat aur Naftálí ke sáre mulk ko mára. 21 Jab Ba'shá ne yih suná, to Rámah ke banáne se háth khenchá, aur Tirzah men rahne lagá. 22 Tab A'sá bádsháh ne sáre Yahúdáh men manadí karái, aur koi ma'zúr na rakkhá gayá; so wuh Rámah ke patthar ko aur us kī lakriyon ko, jin se Ba'shá use ta'mír kar rahá thá, uthá le gaye; aur A'sá bádsháh ne un se Binyámín ke Jibí'ah aur Misfáh ko banáyá. 23 Aur A'sá ká báqí sab hál aur us kī sári quwwat, aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur jo shahr us ne banáe, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kī tawárikh kī kitáb men qalamband nahín hai? Lekin us ke burhápe ke waqt men use pánwon ká rog lag gayá. 24 Aur A'sá apne báp-dádá ke sáth so gayá, aur apne báp-dádá ke sáth apne báp Dáúd ke shahr men dafn huá: aur us ká betá Yahúsafat us kī jagah bádsháh huá.

25 Aur sháh i Yahúdáh A'sá kī saltanat ke dúsre sál se Yarubí'ám ká betá Nadab Isráíl par saltanat karne lagá, aur us ne Isráíl par do baras saltanat kī. 26 Aur us ne KHUDÁWAND kī nazar men badí kī, aur apne báp kī, aur us ke gunáh kī rawish ikhtiyár kī, jis se us ne Isráíl se gunáh karáyá thá. 27 Aur Akhiyáh ke betē Ba'shá ne jo Ishkár ke gharán ká thá us ke khiláf sázish kī, aur Ba'shá ne Jibbatún men jo Filistíon ká thá use qatl kiyá; kyúnci Nadab aur sáre Isráíl ne Jibbatún ká muhá sara kar rakkhá thá. 28 Sháh Yahúdáh A'sá ke tísre hí sál Ba'shá ne use qatl kiyá, aur us kī jagah saltanat karne lagá. 29 Aur jún

wuh bádsháh húa, us ne Yarubi'ám ke sáre gharáne ko qatl kiyá; aur jaisá KHUDÁWAND ne apne khádim Akhiyáh Sallání ki ma'rifat farmáyá thá, us ne Yarubi'ám ke liye kisi sáns lenewále ko bhí, jab tak use hálak na kar dálá na chhorá; 30 Yarubi'ám ke un gunáhon ke sabab se jo us ne ap kiye, aur jin se us ne Isráil se gunáh karáyá; aur us ke us gussa diláne ke sabab se jis se us ne KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ke gazab ko bharkáyá. 31 Aur Nadab ká báqí hál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Isráil ke bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men qalamband nahín? 32 Aur A'sá aur sháh i Isráil Ba'shá ke darmiyán un ki 'umr bhar jang rahí.

33 Aur sháh i Yahúdáh A'sá ke tisre sál se Akhiyáh ká betá Ba'shá Tirzah men sáre Isráil par bádsháhi karne lagá, aur us ne chaubís baras saltanat kí. 34 Aur us ne KHUDÁWAND ki nazar men badí kí, aur Yarubi'ám ki ráh, aur us ke gunáh ki rawish ikhtiyár kí, jis se us ne Isráil se gunáh karáyá.

16 Aur Hanání ke beté Yáhu par KHUDÁWAND ká yih kalám Ba'shá ke khiláf názil húa; 2 Is liye ki main ne tujhe khák par se utháyá, aur apni qaum Isráil ká peshwá banáyá; aur tú Yarubi'ám ki ráh par chalá, aur tú ne meri qaum Isráil se gunáh karáke un ke gunáhon se mujhe gussa diláyá; 3 so dekh, main Ba'shá aur us ke gharáne ki purí safái kar dúngá, aur tere gharáne ko Nabát ke beté Yarubi'ám ke gharáne ki mánind baná dúngá. 4 Ba'shá ká jo koi shahr men maregá, use kutte khaenge; aur jo maidán men maregá, use hawá ke parande chat kar jáenge. 5 Aur Ba'shá ká báqí hál, aur jo kuchh us ne kiyá, aur us ki quwwat, so kyá wuh Isráil ke bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhá nahín hai? 6 Aur Ba'shá apne bápádá ke sáth so gayá, aur Tirzah men dafn húa, aur us ká betá Ailah us ki jagah bádsháh húa. 7 Aur Hanání ke beté Yáhu ki ma'rifat KHUDÁWAND ká kalám Ba'shá aur us ke gharáne ke khiláf us sári badí ke sabab se bhí názil húa jo us ne KHUDÁWAND ki nazar men kí; aur apne háthon ke kám se use gussa diláyá, aur

Yarubi'ám ke gharáne ki mánind baná, aur is sabab se bhí ki us ne use qatl kiyá.

8 Aur sháh i Yahúdáh A'sá ke chhabísweñ sál se Ba'shá ká betá Ailah Tirzah men baní Isráil par saltanat karne lagá; aur us ne do baras saltanat kí. 9 Aur us ke khádim Zimrí ne jo us ke ádhe rathon ká dároga thá us ke khiláf sázish kí; us waqt wuh Tirzah men thá, aur Arza ke ghar men jo Tirzah men us ke ghar ká díwán thá sharáb pí píkar matwálá hotá játá thá. 10 So Zimrí ne A'sá sháh i Yahúdáh ke sattáisweñ sál andar jákar us par wár kiyá, aur use qatl kar diyá, aur us ki jagah saltanat karne lagá. 11 Aur jab wuh bádsháhi karne lagá, to takht par baithte hí us ne Ba'shá ke sáre gharáne ko qatl kiyá, aur na to us ke rishtadáron ká aur na us ke doston ká koi larhá báqí chhorá. 12 Yún Zimrí ne KHUDÁWAND ke us sukhan ke mutábíq jo us ne Ba'shá ke khiláf Yáhu nabí ki ma'rifat farmáyá thá, Ba'shá ke sáre gharáne ko nábúd kiyá, 13 Ba'shá ke sab gunáhon, aur us ke beté Ailah ke gunáhon ke sabab se jo unhon ne kiye, aur jin se unhon ne Isráil se gunáh karáyá, táki KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ko apne bátíl kámon se gussa diláen. 14 Aur Ailah ká báqí hál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Isráil ke bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men qalamband nahín?

15 Aur sháh i Yahúdáh A'sá ke sattáisweñ baras men Zimrí ne Tirzah men sát din bádsháhi kí. Us waqt log Jibbatún ke muqábil jo Filistíon ká thá khaimazan the. 16 Aur un logon ne jo khaimazan the, yih charchá suná, ki Zimrí ne sázish kí, aur bádsháh ko már bhí dálá hai; is liye sáre Isráil ne 'Umri ko jo lashkar ká sardár thá us din lashkargáh men Isráil ká bádsháh banáyá. 17 Tab 'Umri, aur us ke sáth sára Isráil Jibbatún se rawána húa, aur unhon ne Tirzah ká muhásara kar liyá. 18 Aur aisá húa, ki jab Zimrí ne dekhá ki shahr sar ho gayá, to sháhi mahall ke muhkam hisse men jákar sháhi mahall men ág lagá di aur jab mará, 19 apne un gunáhon ke sabab se jo us ne kiye, ki KHUDÁWAND ki nazar men badí kí, aur Yarubi'ám ki ráh

aur us ke gunáh kī rawish ikhtiyār kī jo us ne kiyā, tāki Isráil se gunáh karāe. 20 Aur Zimrī kā bāqī hāl, aur jo bagāwat us ne kī, so kyā wuh Isráil ke bādshāhon kī tawārīkh kī kitāb meṇ qalamband nahīn?

21 Us waqt Isráilī do farīq ho gaye; ādhe ādmī Jīnat ke betē Tibnī ke pairau ho gaye, tāki use bādshāh banāen; aur ādhe 'Umri ke pairau the. 22 Par jo 'Umri ke pairau the un par jo Jīnat ke betē Tibnī ke pairau the gālib āe: so Tibnī mar gayā, aur 'Umri bādshāh hūā. 23 Shāh i Yahūdāh A'sā ke iktiswen sāl se

'Umri Isráil par saltanat karne lagā; us ne bārah baras saltanat kī: Tirzah meṇ chha baras us kī saltanat rahī. 24 Aur us ne Sāmariya kā pahār Samar se do qintār chāndī meṇ kharidā, aur us pahār par ek shahr banāyā, aur us shahr kā nām jo us ne banāyā thā pahār ke mālīk Samar ke nām par Sāmariya rakkhā. 25 Aur 'Umri ne KHUDÁWAND kī nazar meṇ badī kī, aur un sab se jo us se pahle hūe badtar kām kiye. 26 Kyūnki us ne Nabāt ke betē Yarubī'ām kī sab rāheṇ, aur us ke gunāhon kī rawish ikhtiyār kī, jin se us ne Isráil se gunáh karāyā tāki wuh KHUDÁWAND Isráil ke Khudā ko apne bātīl kāmōṇ se gussa dilāen. 27 Aur 'Umri ke bāqī kām jo us ne kiye, aur us kā zor jo us ne dikhāyā; so kyā wuh Isráil ke bādshāhon kī tawārīkh kī kitāb meṇ qalamband nahīn? 28 So 'Umri apne bāpdādā ke sāth so gayā, aur Sāmariya meṇ dafn hūā, aur us kā betā Akhiab us kī jagah bādshāh hūā.

29 Aur shāh i Yahūdāh A'sā ke artiswen sāl se 'Umri kā betā Akhiab Isráil par saltanat karne lagā: aur 'Umri ke betē Akhiab ne Sāmariya meṇ Isráil par bāis baras saltanat kī. 30 Aur 'Umri ke betē Akhiab ne jitne us se pahle hūe the, un sabhon se ziyāda, KHUDÁWAND kī nazar meṇ badī kī. 31 Aur goyā Nabāt ke betē Yarubī'ām ke gunāhon kī rawish ikhtiyār karnī us ke liye ek halkī sī bāt thī, so us ne Saidānion ke bādshāh Itba'l kī betī I'zabil se biyāh kiyā, aur jākar Ba'l kī parastish karne aur use sijda karne lagā. 32 Aur Ba'l ke mandir meṇ

jise us ne Sāmariya meṇ banāyā thā Ba'l ke liye ek mazbah taiyār kiyā. 33 Aur Akhiab ne Yasirat banāi; aur Akhiab ne Isráil ke sab bādshāhon se ziyāda jo us se pahle hūe the KHUDÁWAND Isráil ke Khudā ko gussa dilāne ke kām kiye. 34 Us ke aiyām meṇ Baitellī Hiel ne Yarihū ko ta'mīr kiyā: jab us ne us kī bunyād dālī, to us kā pahlauthā betā Abirām marā, aur jab us ke phātak lagāe, to us kā sab se chhotā betā Sajūb mar gayā; yih KHUDÁWAND ke kalām ke mutābiq hūā jo us ne Nūn ke betē Yashū' kī ma'rīfat farmāyā thā.

17 Aur I'liyāh Tishbī ne jo Jili'ād ke pardesiyon meṇ se thā Akhiab se kahā, kī KHUDÁWAND Isráil ke Khudā kī hayāt kī qasam, jis ke sāmne main kharā hūn, in barason meṇ na os paregī, na meṇh barsegā, jab tak main na kahūn. 2 Aur KHUDÁWAND kā yih kalām us par nāzil hūā, kī 3 Yahān se chal de, aur mashriq kī taraf apnā rukh kar, aur Karīt ke nāle ke pās jo Yardan ke sāmne hai jā chhip. 4 Aur tū usī nāle meṇ se pinā; aur main ne kauwon ko hukm kiyā hai, kī wuh terī parwarish karen. 5 So us ne jākar KHUDÁWAND ke kalām ke mutābiq kiyā; kyūnki wuh gayā, aur Karīt ke nāle ke pās jo Yardan ke sāmne hai rahne lagā. 6 Aur kauwe us ke liye subh ko rotī aur gosht, aur shām ko bhī rotī aur gosht lāte the; aur wuh us nāle meṇ se piyā kartā thā. 7 Aur kuchh 'arse ke ba'd wuh nalā sūkh gayā, is liye kī us mulk meṇ bārish nahīn hūī thī.

8 Tab KHUDÁWAND kā yih kalām us par nāzil hūā, 9 kī Uth, aur Saidā ke Sārapat ko jā, aur wahīn rah; dekh, main ne ek bewa 'aurat ko wahān hukm diyā hai, kī terī parwarish kare. 10 So wuh uthkar Sārapat ko gayā. Aur jab wuh shahr ke phātak par pahunchā, to dekhā, kī ek bewa 'aurat wahān lakriyān chun rahī hai; so us ne use pukārkar kahā, Zarā mujhe thorā sā pānī kisī bartan meṇ lā de, kī main pīūn. 11 Aur jab wuh lenē chālī, to us ne pukārkar kahā, Zarā apne hāth meṇ ek tukrā rotī mere waste leṭī ānā. 12 Us ne kahā, KHUDÁWAND tere Khudā kī hayāt kī qasam, mere hān rotī nahīn

sirf mutthi bhar áta ek matke men aur thorá sá tel-ek kuppi men hai; aur dekh, main do ek lakriyan chun rahi hün, táki ghar-jákar apne aur apne bete ke liye use pakáun, aur ham use kháen; phir mar jáen. 13 Aur I'liyáh ne us se kahá, Mat dar; já, aur jaisá kahtí ha' kar; par pahle mere liye ek tikkiya us men se banákar mere pás le á; us ke ba'd apne aur apne bete ke liye baná lená. 14 Kyunki KHUDÁWAND Isráil ká Khudá yün farmátá hai, ki Us din tak jab tak KHUDÁWAND zamin par menh na barsáe, na to áte ká matká kháli hogá, aur na tel kí kuppi men kamí hogí. 15 So us ne jákar I'liyáh ke kahne ke mutábíq kiyá; aur yih, aur wuh, aur us ká kunbá, bahut dinon tak kháte rahe. 16 Aur KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq jo us ne I'liyáh kí ma'rifat farmáyá thá, na to áte ká matká kháli huá, aur na tel kí kuppi men kamí huí. 17 In báton ke ba'd us 'aurat ká betá jo us ghar kí málik thí, bímár pará, aur us kí bímári aisi sakht ho gayí, ki us men dam báqí na rahá. 18 So wuh I'liyáh se kahne lagí, Ai mard i Khudá, mujhe tujh se kyá kám? tú mere pás áya hai, ki mere gunáh yád diláe, aur mere bete ko már de? 19 Us ne us se kahá, Apná betá mujh ko de. Aur wuh use us kí god se lekar us ko bálakháne par, jáhán wuh rahtá thá, le gayá, aur use apne palang par litáyá. 20 Aur us ne KHUDÁWAND se faryád kí, aur kahá, Ai KHUDÁWAND mere Khudá, kyá tú ne is bewa par bhí, jis ke hán main tiká huá hün, us ke bete ko már dálné se balá názil kí? 21 Aur us ne apne ap ko tín bár us larke par pasárkar KHUDÁWAND se faryád kí, aur kahá, Ai KHUDÁWAND mere Khudá, main terí minnat kartá hün, ki is larke kí ján is men phir ájáe. 22 Aur KHUDÁWAND ne I'liyáh kí faryád suní, aur larke kí ján us men phir á gayí, aur wuh jítá thá. 23 Tab I'liyáh us larke ko uthákar bálakháne par se niche ghar ke andar le gayá; aur use us kí mán ke supurd kiyá; aur I'liyáh ne kahá, Dekh, terá betá jítá hai. 24 Tab us saurat ne I'liyáh se kahá, Ab main ján gayí ki tú mard i Khudá hai, aur KHUDÁWAND ká jo kalám tere munh men hai, wuh haqq hai.

18 Aur bahut dinon ke ba'd aisé huá ki KHUDÁWAND ká yih kalám tisre sál I'liyáh par názil huá, ki Jákar Akhiab se mil, aur main zamin par menh barsá-ungá. 2 So I'liyáh Akhiab se milne ko chalá. Aur Samariya men sakht kál thá. 3 Aur Akhiab ne 'Abadiyáh ko jo us ke ghar ká diwán thá talab kiyá. Aur 'Abadiyáh KHUDÁWAND se bahut dartá thá; 4 kyunki jab I'zabil ne KHUDÁWAND ke nabíon ko qatl kiyá, to 'Abadiyáh ne sau nabíon ko lekar pachás pachás karke un ko ek gar men chhipá diya, aur rotí aur pání se un ko páltá rahá. 5 So Akhiab ne 'Abadiyáh se kahá, Mulk men gasht kartá huá pání ke sab chashmon aur sab nálon par já; sháyad ham ko kahín ghás mil jáe, jis se ham ghoron aur khachcharon ko jítá bachá len; táki hamáre sab chaupáye zá'i na hon. 6 So unhon ne us pure mulk men gasht karne ke liye use ápas men taqsim kar liya; Akhiab akelá ek taraf chalá, aur 'Abadiyáh akelá दूसरी तरफ गया. 7 Aur 'Abadiyáh ráste hí men thá, ki I'liyáh use milá; wuh use pahchánkar munh ke bal girá, aur kahne lagá, Ai mere málik I'liyáh, kyá tú hai? 8 Us ne use jawab diya, Main hí hün; já, apne málik ko batá de, ki I'liyáh házir hai. 9 Us ne kahá, Mujh se kyá gunáh huá hai jo tú apne khádim ko Akhiab ke háth men hawála karná cháhtá hai, táki wuh mujhe qatl kare? 10 KHUDÁWAND tere Khudá kí hayát kí qasam, ki aisi koi qaum yá saltanat nahín, jáhán mere málik ne terí talásh ke liye na bhejá ho; aur jab unhon ne kahá, ki Wuh yahán nahín, to us ne us saltanat aur qaum se qasam lí, ki tú un ko nahín milá hai. 11 Aur ab tú kahtá hai, ki Jákar apne málik ko khabar kar de, ki I'liyáh házir hai. 12 Aur aisé hogá, ki jab main tere pás se chalá jáungá, to KHUDÁWAND kí ruh tujh ko na jáne kahán le jáe; aur main jákar Akhiab ko khabar dún, aur tú us ko kahín mil na sake, to wuh mujh ko qatl kar degá; lekin main terá khádim larakpan se KHUDÁWAND se dartá rahá hün. 13 Kyá mere málik ko jo kuch main ne kiyá hai, nahín batáyá gayá, ki jab I'zabil ne KHUDÁWAND ke nabíon ko qatl kiyá, to main

ne KHUDÁWAND ke nabíon men se sau ádmíon ko lekar pachás pachás karke un ko ek gár men chhipáyá, aur un ko rotí aur pání se páltá rahá? 14 Aur ab tú kahtá hai, ki Jákar apne málik ko khabar de, ki I'liyáh házir hai; so wuh to mujhe már dálegá. 15 Tab I'liyáh ne kahá, RABB u'l afwáj ki hayát kí qasam, jis ke sámne main khará hún, main áj us se zarúr milúngá. 16 So 'Abadiyáh Akhíab se milne ko gayá, aur use khabar dí; aur Akhíab I'liyáh ki muláqát ko chalá. 17 Aur jab Akhíab ne I'liyáh ko dekhá, to us ne us se kahá, Ai Isráíl ke satánewále, kyá tú hí hai? 18 Us ne jawáb diyá, Main ne Isráíl ko nahín satáyá; balki tú aur tere báp ke gharáne ne; kyúнки tum ne KHUDÁWAND ke hukmon ko tark kiyá, aur tú Ba'ím ká pairau ho gayá. 19 Is liye ab tú qásid bhej; aur sáre Isráíl ko, aur Ba'l ke sáthe chár sau nabíon ko, aur Yasírat ke chár sau nabíon ko jo I'zabil ke dastarkhwan par kháte hain koh i Karmil par mere pás ikatthá kar de. 20 So Akhíab ne sáre baní Isráíl ko bulá bhejá, aur nabíon ko koh i Karmil par ikatthá kiyá. 21 Aur I'liyáh sab logon ke nazdík ákar kahne lagá, Tum kab tak do khayálon men dāwāndol rahoge? agar KHUDÁWAND hí Khudá hai, to us ke pairau ho jáo; aur agar Ba'l hai, to us ki pairawí karo. Par un logon ne use ek harf jawáb na diyá. 22 Tab I'liyáh ne un logon se kahá, Ek main hí akelá KHUDÁWAND ká nabí bach rahá hún; par Ba'l ke nabí chár sau pachás ádmí hain. 23 So ham ko do bail diye jáen; aur wuh apne liye ek bail ko chun len, aur use tukre tukre kátkar lakriyon par dharen, aur niche ág na den; aur main dúsrá bail taiyár karke use lakriyon par dharúngá, aur niche ág nahín dúngá. 24 tab tum apne deotá se du'á kar ná, aur main KHUDÁWAND se du'á karúngá; aur wuh Khudá jo ág se jawáb de, wuhí Khudá thahre. Aur sab log bol uthe, Khúb kahá! 25 So I'liyáh ne Ba'l ke nabíon se kahá, ki Tum apne liye ek bail chun lo, aur pahle use taiyár karo, kyúнки tum bahut se ho; aur apne deotá se du'á karo, lekin ág niche na dená. 26 So unhon ne us bail ko lekar jo un

ko diyá gayá, use taiyár kiyá; aur subh se do pahar tak Ba'l se du'á karte aur kahte rahe, Ai Ba'l, ham-ári sun. Par na kuchh áwáz húi, aur na koi jawáb denewálá thá. Aur wuh us mazbah ke gird jo banáyá gayá thá kúdté rahe. 27 Aur do pahar ko aisá húa, ki I'liyáh ne un ko chirákar kahá, Baland áwáz se pukáro: kyúнки wuh to deotá hai, wuh kisi soch men hogá, yá wuh khalwat men hai, yá kahín safar men hogá, yá sháyad wuh sotá hai, so zarúr hai ki wuh jagáyá jáe. 28 Tab wuh baland áwáz se pukárne lage, aur apne dastúr ke mutábíq apne ap ko chhuriyon aur nashtar-on se gháyal kar liyá, yahan tak ki lahú luhán ho gaye. 29 Wuh do pahar dhale par bhí shám kí qurbání charhákar nubuwwat karte rahe; par na kuchh áwáz húi, na koi jawáb denewálá, na tawajjuh karnewálá thá. 30 Tab I'liyáh ne sab logon se kahá, ki Mere nazdík á jáo. Chunánci sab log us ke nazdík á gaye. Tab us ne KHUDÁWAND ke us mazbah ko jo dhá diyá gayá thá marammat kiyá. 31 Aur I'liyáh ne Ya'qúb ke beton ke qabílon ke shumár ke mutábíq, jis par KHUDÁWAND ká yih kalám názil húa thá, ki Terá nám Isráíl hogá, bárah patthar liye. 32 Aur us ne un pattharon se KHUDÁWAND ke nám ká ek mazbah banáyá; aur mazbah ke ird gird us ne aisi bari khaí khodí, jis men do paimáne bíj kí samái thí; 33 aur lakriyon ko qaríne se chuná; aur bail ke tukre tukre kátkar lakriyon par dhar diyá, aur kahá, Chár matke pání se bharkar us sokhtaní qurbání par aur lakriyon par undel do. 34 Phir us ne kahá, Dobára karo. Unhon ne dobára kiyá. Phir us ne kahá, Sibára karo. So unhon ne sibára bhí kiyá. 35 Aur pání mazbah ke girdágird bahne lagá, aur us ne khaí bhí pání se bharwá dí. 36 Aur shám kí qurbání charháne ke waqt I'liyáh nabí nazdík áyá, aur us ne kahá, Ai KHUDÁWAND, Abrahám aur Izháq aur Isráíl ke Khudá, áj ma'lúm ho jáe, ki Isráíl men tú hí Khudá hai, aur main teré banda hún, aur main ne in sár báton ko tere hí hukm se kiyá hai. 37 Merí sun, ai KHUDÁWAND, merí sun, táki yih log ján jáen ki a

KHUDÁWAND, tú hí Khudá hai, aur tú ne phir un ke dilon ko pher diya hai. 38 Tab **KHUDÁWAND** kí ág názil hui, aur us ne us sokhtani qurbani ko lakriyon, aur pattharon, aur mitti samet bhasam kar diya, aur us pani ko jo khal mein tha chat liya. 39 Jab sab logon ne yih dekha, to munh ke bal gire, aur kahne lage, **KHUDÁWAND** wuhí Khudá hai; **KHUDÁWAND** wuhí Khudá hai. 40 I'liyáh ne un se kaha, Ba'í ke nablon ko pakar lo; un mein se ek bhi jane na pae. So unhon ne un ko pakar liya: aur I'liyáh un ko niche Qaison ke nale par le aya, aur wahan un ko qatl kar diya. 41 Phir I'liyáh ne Akhiab se kaha, U par charh ja, kha aur pi; kyunki kasrat ki barish ki awaz hai. 42 So Akhiab khane pine ko upar chala gaya. Aur I'liyáh Karmil ki choti par charh gaya; aur zamin par sarnigun hokar apna munh apne ghutnon ke bich kar liya, 43 aur apne khadim se kaha, Zará upar jakar samundar ki taraf to nazar kar. So us ne upar jakar nazar ki, aur kaha, Wahán kuchh bhi nahin hai. Us ne kaha, Phir sat bar ja. 44 Aur satwen martaba us ne kaha, Dekh, ek chhotá sa badal admi ke hath ke barabar samundar mein se utha hai. Tab us ne kaha, ki Ja, aur Akhiab se kah, ki Apna rath taiyar karake niche utar ja, taki barish tujhe rok na le. 45 Aur thori hi der mein asman ghatá aur andhi se siyah ho gaya, aur bari barish hui. Aur Akhiab sawar hokar Yazra'el ko chala. 46 Aur **KHUDÁWAND** ka hath I'liyáh par tha; aur us ne apni kamar kas li, aur Akhiab ke age age Yazra'el ke madkhal tak daura chala gaya.

19 Aur Akhiab ne sab kuchh jo I'liyáh ne kiya tha, aur yih bhi ki us ne sab nablon ko talwar se qatl kar diya, I'zabil ko pataya. 2 So I'zabil ne I'liyáh ke pas ek qasid rawana kiya, aur kahlá pheja, ki Agar main kal is waqt tere ján un ki ján ki tarah na bana dāun, to deota mujh se aisa hi balki us se ziyada karen. 3 Jab us ne yih dekha, to uthkar apni ján bachane ko bhaga, aur Baírsaba' mein jo Yáhudáh ka hai aya, aur apne khadim ko wahin chhota. 4 Aur khud ek

din ki manzil dasht mein nikal gaya, aur jhaui ke ek per ke niche akar baitha, aur apne liye maut mangi, aur kaha, Bas hai; ab tu, ai **KHUDÁWAND**, meri ján ko le le; kyunki main apne bapdadá se bihtar nahin hun. 5 Aur wuh jhaui ke ek per ke niche leta, aur so gaya; aur dekho, ek firishte ne use chhua, aur us se kaha, Uth, aur kha. 6 Us ne jo nigah ki, to kya dekha, ki us ke sirhane angaron par paki hui ek roti aur pani ki ek surahi dharí hai. So wuh kha pikaar phir let gaya. 7 Aur **KHUDÁWAND** ka firishta dobara phir aya, aur use chhua, aur kaha, Uth, aur kha, ki yih safar tere liye bahut bara hai. 8 So us ne uthkar khaya piya, aur us khane ki quwwat se chalis din aur chalis rat chalkar Khudá ke pahar Horib tak gaya. 9 Aur wahán ek gar mein jakar tik gaya; aur dekho, **KHUDÁWAND** ka yih kalám us par názil hua, ki Ai I'liyáh, tu yahan kya kartá hai? 10 Us ne kaha, **KHUDÁWAND** lashkaron ke Khudá ke liye mujhe bari gairat ai; kyunki bani Isráil ne tere 'ahd ko tark kiya, aur tere mazbahon ko dha diya, aur tere nablon ko talwar se qatl kiya, aur ek main hi akela bacha hun; so wuh meri ján lene ke darpai hai. 11 Us ne kaha, Báhar nikal, aur pahar par **KHUDÁWAND** ke huzur khará ho. Aur dekho **KHUDÁWAND** guzra; aur ek bari tund andhi ne **KHUDÁWAND** ke age paharon ko chir dala, aur chatanon ke tukre kar diye; par **KHUDÁWAND** andhi mein nahin tha: aur andhi ke ba'd zalzala aya; par **KHUDÁWAND** zalzale mein nahin tha. 12 Aur zalzale ke ba'd ag ai; par **KHUDÁWAND** ag mein bhi nahin tha: aur ag ke ba'd ek dabi hui halki awaz ai. 13 Us ko sunkar I'liyáh ne apna munh apni chadar se lapet liya, aur bahar nikalkar us gar ke munh par khará hua; aur dekho, use yih awaz ai, ki Ai I'liyáh, tu yahan kya kartá hai? 14 Us ne kaha, Mujhe **KHUDÁWAND** lashkaron ke Khudá ke liye bari gairat ai; kyunki bani Isráil ne tere 'ahd ko tark kiya, aur tere mazbahon ko dha diya, aur tere nablon ko talwar se qatl kiya; ek main hi akela bacha hun; so wuh meri ján lene ke darpai hai. 15 **KHUDÁWAND** ne use farmaya, Tu

apne rāste lautkar Damishq ke biyā-bān ko jā; aur jab tū wahān pahunchē, to tū Hazāel ko masah kar, ki Arām kā bādshāh ho. 16 Aur Nimsī ke betē Yāhū ko masah kar, ki Isrāil kā bādshāh ho, aur Abīl Mahūlah ke Ilīsha' bin Sāfat ko masah kar, ki terī jagah nabī ho. 17 Aur aisā hogā, ki jo Hazāel kī talwār se bach jāegā, use Yāhū qatl karegā; aur jo Yāhū kī talwār se bach rahegā, use Ilīsha' qatl kar dālegā. 18 Taubhī main Isrāil men sāt hazār apne liye rakh chhorūngā, ya'nī wuh sab ghutne jo Bā'l ke āge nahīn jhuke, aur har ek munh jis ne use nahīn chūmā. 19 So wuh wahān se rawāna huā aur Sāfat kā betā Ilīsha' use milā, jo bārah jorī bāil apne āge liye hue jot rahā thā, aur wuh khud bārahwīn ke sāth thā: aur I'liyāh us ke barābar se guzrā, aur apnī chādar us par dāl dī. 20 So wuh bailon ko chhorkar I'liyāh ke pichhe daurā, aur kahne lagā, Mujhe apne bāp aur apnī mām ko chūm lene de, phir main tere pichhe ho lūngā. Us ne us se kahā, ki Laut jā; main ne tujh se kyā kiya hai? 21 Tab wuh us ke pichhe se laut gaya, aur us ne us jorī bāil ko lekar zabh kiya, aur un hī bailon ke sāmān se un kā gosht ubālā, aur logon ko diya; aur unhon ne khāyā. Tab wuh uthā, aur I'liyāh ke pichhe rawāna huā, aur us kī khidmat karne lagā.

20 Aur Arām ke bādshāh Bin Hadad ne apne sārē lashkar ko ikatthā kiya, aur us ke sāth battis bādshāh, aur ghore, aur rath the; aur us ne Sāmariya par charhāi karke us kā muhāsara kiya, aur us se larā. 2 Aur Isrāil ke bādshāh Akhiab ke pās shahr men qāsīd rawāna kiye, aur use kahlā bhejā, ki Bin Hadad yūn farmatā hai, ki 3 Terī chāndī, aur terā sonā, merā hai; terī bīwiyon, aur tere larkon men jo sab se khubsūrat hain, wuh mere hain. 4 Isrāil ke bādshāh ne jawāb diya, Al mere mālīk bādshāh, tere kahne ke mutābiq main, aur jo kuchh mere pās hai, sab terā hī hai. 5 Phir un qāsīdon ne dobāra ākar kahā, ki Bin Hadad yūn farmatā hai, ki Main ne tujhe kahlā bhejā thā, ki tū apnī chāndī aur sonā aur apnī bīwiyan aur apne lārke mere hawāle kar de; 6 lekin ab main kal isī

waqt apne khādīmon ko tere pās bhejūngā; so wuh tere ghar aur tere khādīmon ke gharon kī talāshī lenge, aur jo kuchh terī nigāh men nafis hogā, wuh use apne qabze men karke le āenge. 7 Tab Isrāil ke bādshāh ne mulk ke sab buzurgon ko bulākar kahā, Zarā gaur karo, aur dekho, ki yih shakhs kis tarah sharārat ke darpai hai; kyūnki us ne merī bīwiyan, aur mere lārke, aur merī chāndī, aur merā sonā, mujh se mangā bhejā, aur main ne us se inkār nahīn kiya. 8 Tab sab buzurgon aur sab logon ne us se kahā, ki Tū mat sun, aur mat mām. 9 Pas us ne Bin Hadad ke qāsīdon se kahā, Mere mālīk bādshāh se kahnā, Jo kuchh tū ne apne khādīm se pahle talab kiya, wuh to main karūngā; par yih bāt mujh se nahīn ho saktī. So qāsīd rawāna hue, aur use yih jawāb sunā diya. 10 Tab Bin Hadad ne us ko kahlā bhejā, ki Agar Sāmariya kī mittī un sab logon ke liye jo mere pairau hain mutthiyan bharne ko bhī kāfī ho, to deotā mujh se aisā hī balki is se bhī ziyāda karen. 11 Shāh i Isrāil ne jawāb diya, Tum us se kahnā, ki Jo hathiyār bāndhtā hai wuh us kī mānind fakhr na kare jo use utartā hai. 12 Jab Bin Hadad ne jo bādshāhon ke sāth sāyabānon men mainoshī kar rahā thā yih paigām sunā, to apne mulāzīmon ko hukm kiya, ki Saff bāndhī lo. So unhon ne shahr par charhāi karne ke liye saffārāi kī. 13 Aur dekho, ek nabī ne shāh i Isrāil Akhiab ke pās ākar kahā, KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Kyā tū ne is bārē hujūm ko dekh liya? main āj hī use tere hāth men kar dūngā; aur tū jān legā ki KHUDĀWAND main hī hūn. 14 Tab Akhiab ne pūchhā, Kis ke wasīle se? Us ne kahā, KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Sūbon ke sardāron ke jawānon ke wasīle se. Phir us ne pūchhā, ki Larāi kaun shurū' kare? Us ne jawāb diya, ki Tū. 15 Tab us ne sūbon ke sardāron ke jawānon ko shumār kiya; aur wuh do sau battis nikle; un ke ba'd us ne sab logon, ya'nī sab banī Isrāil kī maujūdāt hī aur wuh sāt hazār the. 16 Yih sab do pahar ko nikle; aur Bin Hadad aur wuh battis bādshāh jo us ke madadgār the sāyabānon men pīkar mast hote jāte the. 17 So

sabon ke sardaron ke jawan pahle nikle; aur Bin Hadad ne admi bhaje, aur unhon ne use khabar di, ki Samariya se log nikle hain. 18 Us ne kaha, Agar wuh sulhu hokar nikle hon, to un ko jita pakar lo; aur agar wuh jang ko nikle hon, tabhi un ko jita pakar lo. 19 Tab sabon ke sardaron ke jawan aur wuh lashkar jo un ke piche ho liye tha shahr se bahar nikle, 20 aur un men se ek ne apne mukhalif ko qatl kiya; so Arami bhage, aur Israil ne un ka piche kiya. Aur shah i Aram Bin Hadad ek ghore par sawar hokar sawaron ke sath bhagkar bach gaya. 21 Aur shah i Israil ne nikalkar ghore aur rathon ko mara, aur Aramion ko bari khunrez ki ke sath qatl kiya. 22 Aur wuh nabi shah i Israil ke pas aya, aur us se kaha, Ja, apne ko mazbut kar, aur jo kuchh tu kare use gaur se dekh lena; kyunki agle sal shah i Aram phir tujhe par chahai karega.

23 Aur shah i Aram ke khadimon ne us se kaha, Un ka khuda pahar khuda hai, is liye wuh ham par galib ae; lekin ham ko un ke sath maidan men lagne de, to zarur ham un par galib honge. 24 Aur ek kam yih kar, ki badshahon ko hat de, ya'ni har ek ko us ke 'uhde se ma'zul kar de, aur un ki jagah sardaron ko muqarrar kar. 25 aur apne liye ek lashkar apni us fauj ki tarah jo tabah ho gayi, ghore ki jagah ghora, aur rath ki jagah rath gin ginkar taiyar kar le; aur ham maidan men un se ladenge; aur zarur un par galib honge. So us ne un ka kaha mana, aur aisa hi kiya. 26 Aur agle sal Bin Hadad ne Aramion ki maujudat li, aur Israil se ladne ke liye Afiq ko gaya. 27 Aur bani Israil ki maujudat bhi li gayi, aur un ki rasad ka intizam kiya gaya, aur yih un se ladne ko gaye; aur bani Israil un ke barabar khaimazan hokar aise ma'lum hote the jaise halwanon ke do chhote rewar: par Aramion se wuh mulk bhar gaya tha. 28 Tab ek mard i Khuda Israil ke badshah ke pas aya, aur us se kaha, KHUDAWAND yun farmata hai, ki Chunki Aramion ne yun kaha hai, ki KHUDAWAND pahar khuda hai, aur wadion ka khuda nahin; is liye main is sare

bare hujum ko tere hath men kar dunga: aur tum jan loge ki main KHUDAWAND hun. 29 Aur wuh ek dusre ke muqabil sat din tak khaimazan rahe. Aur satwen din jang chhur gayi; aur bani Israil ne ek din men Aramion ke ek lakh piyade qatl kar diye. 30 Aur baqi Afiq ko shahr ke andar bhag gaye, aur wahan ek diwar sattaais hazar par jo baqi rahe the giri. Aur Bin Hadad bhagkar shahr ke andar ek andaruni kothi men ghus gaya. 31 Aur us ke khadimon ne us se kaha, Dekh, ham ne suna hai, ki Israil ke gharane ke badshah rahim hote hain; so ham ko zara apni kamaron par tat, aur apne siron par rasiyan bandhkar shah i Israil ke huzur jane de; shayad wuh teri janbakhsi kare. 32 So unhon ne apni kamaron par tat aur siron par rasiyan bandhin, aur shah i Israil ke huzur akar kaha, ki Teri khadim Bin Hadad yun 'arz karti hai, ki Mihrbani karke mujhe jine de. Us ne kaha, Kyu wuh ab tak jita hai? wuh mera bhai hai. 33 Wuh log bari tawajjuh se sun rahe the; so unhon ne us ka dil mansha daryaft karne ke liye jhat us se kaha, ki Teri bhai Bin Hadad. Tab us ne farmaya, ki Jao, use le ao. Tab Bin Hadad us se milne ko nikla; aur us ne use apne rath par chahai liya. 34 Aur Bin Hadad ne us se kaha, Jin shahron ko mere bap ne tere bap se le liya tha, main un ko pher dunga; aur tu apne liye Damishq men saraken banwa lena, jaise mere bap ne Samariya men banwai. Akhiab ne kaha, Main isi 'ahd par tujhe chhor dunga. So us ne us se 'ahd bandha, aur use chhor diya.

35 So ambiyazon men se ek ne KHUDAWAND ke hukm se apne sathi se kaha, Mujhe mar. Par us ne use marne se inkar kiya. 36 Tab us ne us se kaha, Is liye ki tu ne KHUDAWAND ki bat nahin mani, so dekh, jaise hi tu mere pas se rawana hoga, ek sher tujhe mar dalega. So jaise hi wuh us ke pas se rawana hua, use ek sher mila, aur use mar dala. 37 Phir use ek aur shaks mila; us ne us se kaha, Mujhe mar. Us ne use mara, aur marker zakhami kar diya. 38 Tab wuh nabi chala gaya, aur badshah ke intizar men raste par thahra raha, aur apni ankhon

par apní pagari lapet lí, aur apná bhes badal dālā. 39 Jaise hí bádsháh udhar se guzrá, us ne bádsháh kí duháí dí, aur kahá, ki Terá khádim jang hote men wahán chalá gayá thá; aur dekh, ek shakhs udhar muḥkar ek ádmí ko mere pás le áyá, aur kahá, ki Is ádmí kí hifázat kar: agar yih kisé tarah gáib ho jae, to us kí ján ke badle terí ján jáegi; aur nahín to, tujhe ek qintár chándí dení paregi. 40 Jab terá khádim idhar udhar masrúf thá, wuh chaltá baná. Sháh i Isráíl ne us se kahá, Tujh par waisá hí fatwá hogá; tú ne ap is ká faisala kiyá. 41 Tab us ne jhat apní ánkhoṅ par se pagari hatá dí; aur sháh i Isráíl ne use pahchá-ná, ki wuh nabíon men se hai. 42 Aur us ne us se kahá, KHUDÁ-WAND yún farmátá hai, Is liye ki tú ne apne háth se ek aise shakhs ko nikal jáne diyá jise main ne wájib-u'l qatl thahráyá thá, so tujhe us kí ján ke badle apní ján, aur us ke logon ke badle apne log dene parenge. 43 So sháh i Isráíl udás aur nákhush hokar apne ghar ko chalá, aur Sámariya men áyá.

21 In báton ke ba'd aisé huá, ki Yazra'elí Nabot ke pás Yazra'el men ek tákistán thá jo Sámariya ke bádsháh Akhiab ke mahall se lagá huá thá. 2 So Akhiab ne Nabot se kahá, ki Apná tákistán mujh ko de de, taki main use tarkári ká bág banaún; kyúñki wuh mere ghar se lagá huá hai; aur main us ke badle tujh ko us se bihtar tákistán dúngá; yá agar tujhe munásib ma'lúm ho, to main tujh ko us kí qímat naqd de dúngá. 3 Nabot ne Akhiab se kahá, KHUDÁWAND mujh se aisé na karáe, ki main tujh ko apne báp-dádá kí mirás de dúñ. 4 Aur Akhiab us bát ke sabab se jo Yazra'elí Nabot ne us se kahí udás aur nákhush hokar apne ghar men áyá; kyúñki us ne kahá thá, Main tujh ko apne báp-dádá kí mirás nahín dúngá. So us ne apne bistar par letkar apná munh pher liyá, aur kháná chhor diyá. 5 Tab us kí biwi I'zabil us ke pás ákar us se kahne lagi, Terá jí aisé kyún udás hai, ki tú rotí nahín khátá? 6 Us ne us se kahá, Is liye ki main ne Yazra'elí Nabot se bát chít kí, aur us se kahá, ki Tú apná tákistán qímat

lekar mujhe de de; yá agar tú cháhe, to main us ke badle dúsrá tákistán tujhe de dúngá; lekin us ne jawáb diyá, Main tujh ko apná tákistán nahín dúngá. 7 Us kí biwi I'zabil ne us se kahá, Isráíl kí bádsháhí par yihí terí hukúmat hai? Uṭh, rotí khá, aur apná dil bahlá: Yazra'elí Nabot ká tákistán main tujh ko dúngí. 8 So us ne Akhiab ke nám se khatt likhe, aur un par us kí muhr lagá, aur un ko un buzurgon aur amíron ke pás jo Nabot ke shahr men the aur usi ke paraus men rahte the bhej diyá. 9 Us ne un khatton men yih likhá, ki Roze kí manádi karáke Nabot ko logon men únchí jagah par biṭháo: 10 aur do ádmíon ko jo sharír hon, us ke sámne kar do, ki wuh us ke khiláf yih gawáhi den, ki Tú ne Khudá par aur bádsháh par la'nat kí; phir use báhar le jákar sangsár karo, taki wuh mar jae. 11 Chunáñchi us ke shahr ke logon, ya'ní buzurgon aur amíron ne jo us ke shahr men rahte the, jaisá I'zabil ne un ko kahlá bhejá, waisá hí un khutút ke mazmún ke mutábíq jo us ne un ko bheje the kiyá. 12 Unhon ne roze kí manádi karáke Nabot ko logon ke bích únchí jagah par biṭháyá. 13 Aur wuh donon ádmí jo sharír the ákar us ke áge baith gaye; aur un sharíron ne logon ke sámne us ke, ya'ní Nabot ke khiláf yih gawáhi dí, ki Nabot ne Khudá par aur bádsháh par la'nat kí hai. Tab wuh use shahr se báhar nikal le gaye, aur us ko aisé sangsár kiyá, ki wuh mar gayá. 14 Phir unhon ne I'zabil ko kahlá bhejá, ki Nabot sangsár kar diyá gayá, aur mar gayá. 15 Jab I'zabil ne suná ki Nabot sangsár kar diyá gayá, aur mar gayá, to us ne Akhiab se kahá, Uṭh, aur Yazra'elí Nabot ke tákistán par qabza kar jise us ne qímat par bhí tujhe dene se inkár kiyá thá; kyúñki Nabot jítá nahín, balki mar gayá hai. 16 Jab Akhiab ne suná, ki Nabot mar gayá hai, to Akhiab uṭhá, taki Yazra'elí Nabot ke tákistán ko-jákar us par qabza kare.

17 Aur KHUDÁWAND ká yih kalám I'liyáh Tishbí par názil huá, ki 18 Uṭh, aur sháh i Isráíl Akhiab se jo Sámariya men rahtá hai milne ko já: dekh, wuh Nabot ke tákistán men hai, aur us par qabza karne ko wahán gayá

hai. 19 So tú us se yih kahná, ki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú ne kyá ján bhí lí, aur qabza bhí kar líyá? So tú us se yih kahná, ki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Usí jagah jahan kutton ne Nabot ka lahu chátá, kutte tere lahu ko bhí chátenge. 20 Aur Akhiab ne I'liyáh se kahá, Ai mere dushman, kyá main tujhe mil gayá? Us ne jawab diyá, ki Tú mujhe mil gayá; is liye ki tú ne KHUDÁWAND ke huzúr badí karne ke liye apne ap ko bech dala hai. 21 Dekh, main tujh par balá názil karunga, aur teri puri safai kar dunga, aur Akhiab ki nasi ke har ek larke ko, ya'ni har ek ko jo Isráil men band hai, aur use jo azád chhutá hua hai, kat dalonga. 22 Aur tere ghar ko Nabat ke bete Yarubi'am ke ghar, aur Akhiyah ke bete Ba'sha ke ghar ki manind bana dunga, us gussa dilane ke sabab se jis se tú ne mere gazab ko bharkaya, aur Isráil se gunah karaya. 23 Aur KHUDÁWAND ne I'zabil ke haqq men bhí yih farmaya, ki Yazra'el ki fasil ke pas kutte I'zabil ko khaenge. 24 Akhiab ka jo kol shahr men marega, use kutte khaenge, aur jo maidan men marega, use hawa ke parande chat kar jaenge. 25 (Kyunki Akhiab ki manind kol nahin hua tha jis ne KHUDÁWAND ke huzúr badí karne ke liye apne ap ko bech dala tha, aur jise us ki biwi I'zabil ubhara karti thi. 26 Aur us ne nihayat nafratangez kam yih kiya, ki Amorion ki tarah jin ko KHUDÁWAND ne bani Isráil ke age se nikal diya tha buton ki paira-wi ki.) 27 Jab Akhiab ne yih baton sunin, to apne kapre phare, aur apne tan par tat dala, aur roza rakha, aur tat hi men letne aur dabe panw chalne laga. 28 Tab KHUDÁWAND ka yih kalam I'liyáh Tishbi par názil hua, ki. 29 Tú dekhta hai, ki Akhiab mere huzúr kaisa khaaksar ban gaya hai? pas chunki wuh mere huzúr khaaksar ban gaya hai, is liye main us ke aiyam men yih balá názil nahin karunga; balki us ke bete ke aiyam men us ke gharane par yih balá názil karunga.

22 Aur ab tin baton wuh aise hi rahe, aur Isráil aur Aram ke darmiyan larai na hui. 2 Aur tisre sal Yahudah ka badshah Yahusafat shah i Isráil ke han aya.

3 Aur shah i Isráil ne apne mulazimon se kahá, Kyá tum ko ma'lum hai, ki Ramat Jili'ad hamara hai; par ham khamosh hain, aur shah i Aram ke hath se use chhin nahin lete? 4 Phir us ne Yahusafat se kahá, Kyá tú mere sath Ramat Jili'ad se larne chalega? Yahusafat ne shah i Isráil ko jawab diya, Main aisa hun jaisa tú; mere log aise hain jaise tere log, aur mere ghore aise hain jaise tere ghore. 5 Aur Yahusafat ne shah i Isráil se kahá, Zará aj KHUDÁWAND ki marzi bhí to daryast kar le. 6 Tab shah i Isráil ne nabion ko jo garib char sau admi the ikattha kiya, aur un se puchha, Main Ramat Jili'ad se larne jaun, ya baz rahun? Unhon ne kahá, Já, kyunki KHUDÁWAND use badshah ke qabze men kar dega. 7 Lekin Yahusafat ne kahá, Kyá in ko chhor kar yahan KHUDÁWAND ka kol nabi nahin hai, taki ham us se puchhen? 8 Shah i Isráil ne Yahusafat se kahá, ki Ek shaks, Imlah ka beta Mikayah hai to sahi, jis ke zari'e se ham KHUDÁWAND se puchh sakte hain; lekin mujhe us se nafrat hai; kyunki wuh mere haqq men neki ki nahin, balki badí ki peshingoí kartá hai. Yahusafat ne kahá, Badshah aisa na kahe. 9 Tab shah i Isráil ne ek sardar ko bulakar kahá, ki Imlah ke bete Mikayah ko jald le a. 10 Us waqt shah i Isráil, aur shah i Yahudah Yahusafat, Samariya ke phatak ke samne, ek khuli jagah men, apne apne takht par, shahana libas pahine hue baithe the; aur sab nabi un ke huzúr peshingoí kar rahe the. 11 Aur Kana'anah ke bete Sidqiyah ne apne liye lohe ke sing banae, aur kahá, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú in se Aramion ko marega, jab tak wuh nabud na ho jain. 12 Aur sab nabion ne yih peshingoí ki, aur kahá, ki Ramat Jili'ad par charhai kar, aur kamiyaab ho; kyunki KHUDÁWAND use badshah ke qabze men kar dega. 13 Aur us qasid ne jo Mikayah ko bulane gaya tha us se kahá, Dekh, sab nabi ek zabán hokar badshah ko khushkhabari de rahe hain; so zara teri bat bhí un ki bat ki tarah ho; aur tú khushkhabari hi dena. 14 Mikayah ne kahá, KHUDÁWAND ki hayat ki qasam jo kuchh KHUDÁWAND mujhe farmae, main wuh kahunga.

15 So jab wuh bádsháh ke pás áyá, to bádsháh ne us se kahá, Mikáyáh, ham Rámát Jili'ád se larne jáen, yá rahne den? Us ne jawáb diyá, Já, aur kámyáb ho, kyúinki KHUDÁWAND use bádsháh ke qabze men kar degá. 16 Bádsháh ne us se kahá, Main kitne martaba tujhe qasam dekar kahún, ki tú KHUDÁWAND ke nám se haqq ke siwá áur kuchh mujh ko na batáe? 17 Tab us ne kahá, Main ne sáre Isráíl ko un bheron ki mánind, jin ká chaupán na ho, paharon par paráganda dekhá; aur KHUDÁWAND ne farmáyá, ki In ká koi málik nahín: so wuh apne apne ghar salámat laut jáen. 18 Tab sháh i Isráíl ne Yahúsafat se kahá, Kyá main ne tujh ko batáyá nahín thá, ki Yih mere haqq men neki ki nahín, balki badí ki peshingoí karegá? 19 Tab us ne kahá, Achchhá, tú KHUDÁWAND ke sukhan ko sun le: main ne dekhá ki KHUDÁWAND apne takht par baithá hai, aur sára ásmání lashkar us ke dahine aur baén khará hai. 20 Aur KHUDÁWAND ne farmáyá, Kaun Akhiab ko bahkáegá, táki wuh charháí kare, aur Rámát Jili'ád men khet áe? Tab kisi ne kuchh kahá aur kisi ne kuchh. 21 Lekin ek rúh nikalkar KHUDÁWAND ke samne kharí hui, aur kahá, Main use bahkáungi. 22 KHUDÁWAND ne us se púchhá, Kis tarah? Us ne kahá, Main jákar us ke sab nabíon ke munh men jhúth bolnewáli rúh ban jáungi. Us ne kahá, Tú use bahká degí, aur gálib bhí hogí: rawána ho já, aur aisá hi kar. 23 So dekh, KHUDÁWAND ne tere in sab nabíon ke munh men jhúth bolnewáli rúh dáli hai; aur KHUDÁWAND ne tere haqq men badí ká hukm diyá hai. 24 Tab Kana'ánah ká betá Sidqiyáh nazdík áyá, aur us ne Mikáyáh ke gál par márkar kahá, KHUDÁWAND ki Rúh tujh se bát karne ko kis ráh hokar mujh men se gayí? 25 Mikáyáh ne kahá, Yih tú usí dín dekh legá, jab tú andar ki ek kothrí men ghusegá, táki chhip jáe. 26 Aur sháh i Isráíl ne kahá, Mikáyáh ko lekar use shahr ke názim Amún, aur Yuás sháhzáde ke pás lautá le jáo; 27 aur kahná, Bádsháh yún farmatá hai, ki Is shakhs ko qaidkháne men dál do, aur ise musibat ki rofi khilána aur musibat

ká páni pilána jab tak main salámat na áun. 28 Tab Mikáyáh ne kahá, Agar tú salámat wápas á jáe, to KHUDÁWAND ne merí ma'rifat kalám hí nahín kiyá. Phir us ne kahá, Ai logo, tum sab ke sab sun lo.

29 So sháh i Isráíl, aur sháh i Yahúdáh Yahúsafat ne Rámát Jili'ád par charháí ki. 30 Aur sháh i Isráíl ne Yahúsafat se kahá, Main apná bhes badalkar larái men jáungá; par tú apná libás pahine rah. So sháh i Isráíl apná bhes badalkar larái men gayá. 31 Udhar sháh i Arám ne apne rathon ke battison sardáron ko hukm diyá thá, ki Kisi chhote yá bare se na larná, siwá sháh i Isráíl ke. 32 So jab rathon ke sardáron ne Yahúsafat ko dekhá, to kahá, ki Zarúr sháh i Isráíl yihí hai. Aur wuh us se larné ko muqe. Tab Yahúsafat chillá uthá. 33 Jab rathon ke sardáron ne dekhá ki wuh sháh i Isráíl nahín, to wuh us ká pichhá karne se laut gaye. 34 Aur kisi shakhs ne yún hi apní kamán khenchí, aur sháh i Isráíl ko jaushan ke bandon ke darmiyán mará. Tab us ne apne sámathí se kahá, ki Bág pherkar mujhe lashkar se báhar nikál le chal, kyúinki main zakhmí ho gayá hún. 35 Aur us dín bare ghumsán káran pará, aur unhon ne bádsháh ko us ke rath hi men Arámíon ke muqábil sambhále rakkhá; aur wuh shám ko mar gayá: aur khún us ke zakhm se bahkar rath ke páyadán men bhar gayá. 36 Aur áftáb gurúb hote hue lashkar men yih pukár ho gayí, ki Har ek ádmí apne shahr, aur har ek ádmí apne mulk ko jáe. 37 So bádsháh mar gayá, aur wuh Sámariya men pahuncháyá gayá; aur unhon ne bádsháh ko Sámariya men dafn kiyá; 38 aur us rath ko Sámariya ke taláb men dhoyá, (kasbián yahín gusl kartí thin) aur KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq jo us ne farmáyá thá, kutton ne us ká khún chátá. 39 Aur Akhiab ki baqt báten, aur sab kuchh jo us ne kiyá thá, aur háthí-dánt ká ghar jo us ne banáyá thá, aur un sab shahron ká hál jo us ne ta'mír kiye, so kyá wuh Isráíl ke bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men qalamband nahín? 40 Aur Akhiab apne bápdeádá ke sáth so gayá; aur us ká betá Akhaziyáh us ki jagah bádsháh húa.

41 Aur A'sá ká betá Yahúsafat sháh i Isráíl Akhíab ke chauthé sál se Yahúdáh par saltanat karne lagá. 42 Aur jab Yahúsafat saltanat karne lagá, to paintís baras ká thá : aur us ne Yarúshalem men pachchís baras saltanat kí. Us kí mán ká nám 'Azúbah thá jo Silhí kí betí thí. 43 Wuh apne báp A'sá ke naqsh i qadam par chalá ; us se wuh murá nahín, aur jo KHUDÁWAND kí nigáh men thík thá use kartá rahá : taubhí únche maqám dháe na gaye, log un únche maqámon par hanoz qurbáni karte aur bakhúr jaláthe the. 44 Aur Yahúsafat ne sháh i Isráíl se sulh kí. 45 Aur Yahúsafat kí báqí báten, aur us kí quwwat jo us ne dikhái, aur us ke jang karne kí kaifiyat, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? 46 Aur us ne báqí lútion ko jo us ke báp A'sá ke 'ahd men rah gaye the mulk se khárij kar diyá. 47 Aur Adom men koí bádsháh na thá ; balki ek náib hukúmat kartá thá. 48 Aur Yahúsafat ne Tarsís ke

Jaház banáe, táki Ofír ko sone ke liye jáen ; par wuh gaye nahín, kyúnci wuh 'Asyún Jábar hí men tút gaye. 49 Tab Akhíab ke beté Akhaziyáh ne Yahúsafat se kahá, Apne khádimon ke sáth mere khádimon ko bhí jaházon men jáne de. Par Yahúsafat rázi na huá. 50 Aur Yahúsafat apne bápádá ke sáth so gayá, aur apne báp Dáúd ke shahr men apne bápádá ke sáth dafn huá : aur us ká betá Yahúrám us kí jagah bádsháh huá.

51 Aur Akhíab ká betá Akhaziyáh sháh i Yahúdáh Yahúsafat ke sat-trahwen sál se Sámariya men Isráíl par saltanat karne lagá ; aur us ne Isráíl par do baras saltanat kí. 52 Aur us ne KHUDÁWAND kí nazar men badí kí ; aur apne báp kí ráh, aur apní mán kí ráh, aur Nabát ke beté Yarubi'am kí ráh par chalá, jis se us ne baní Isráíl se gunáh karáyá : 53 aur apne báp ke sab kámon ke muwáfiq Ba'l kí parastish kartá aur us ko sijda kartá rahá, aur KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ko gussa diláyá.

II SALA'TI'N

1 Aur Akhíab ke marne ke ba'd Moáb Isráíl se bági ho gayá. 2 Aur Akhaziyáh us jhilmilídár khiṛkí men se, jo Sámariya men us ke bálákháne men thí, gir pará, aur bímár ho gayá : so us ne qásidon ko bhejá, aur un se yih kahá, kí Jákar 'Aqrún ke deotá Ba'izabúb se púchho, kí Mujhe is bímári se shifá ho jáegi, yá nahín. 3 Lekín KHUDÁWAND ke firishte ne I'liyáh Tishbí se kahá, Uṭh, aur sháh i Sámariya ke qásidon se milne ko já, aur un se kah, Kyá Isráíl men Khudá nahín jo tum 'Aqrún ke deotá Ba'izabúb se púchhne chale ho? 4 Is liye ab KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Tú us palang par se, jis par tú charhá hai, utarne na páega, balki tú zarúr hí maregá. So I'liyáh rawána huá. 5 Aur wuh qásid us ke pás laut áe, so us ne un se púchhá, Tum

laut kyún áe? 6 Unhon ne us se kahá, Ek shakhs ham se milne ko áyá, aur ham se kahá, kí Us bádsháh ke pás jis ne tum ko bhejá hai phir jao, aur us se kaho, KHUDÁWAND yún farmátá hai, Kyá Isráíl men koí Khudá nahín jo tú 'Aqrún ke deotá Ba'izabúb se púchhne ko bhejtá hai? Is liye tú us palang se, jis par tú charhá hai, utarne na páega, balki tú zarúr hí maregá. 7 Us ne un se kahá, kí Us shakhs kí kaist shakl thí jo tum se milne ko áyá, aur tum se yih báten kahín? 8 Unhon ne use jawáb diyá, kí Wuh bahut bálonwála admi thá, aur chamre ká kamarband apní kamar par kase hue thá. Tab us ne kahá, kí Yih to I'liyáh Tishbí hai. 9 Tab bádsháh ne pachás sipáhion ke ek sardár ko us ke pachás sipáhion samet us ke pás bhejá. So wuh us ke pás

gayá ; aur dekhá k. wuh ek tñle kí choti par baithá hai. Us ne us se kahá, Ai mard i Khudá, bádsháh ne kahá hai, Tú utar á. 10 I'liyáh ne us pachás ke sardár ko jawáb diyá, Agar main mard i Khudá hún, to ág ásmán se názil ho, aur tujhe tere pacháson samet bhasam kar de. Pas ág ásmán se názil hui, aur use us ke pacháson samet bhasam kar diyá. 11 Phir us ne dobára pachás sipáhion ke dúsre sardár ko us ke pacháson sipáhion samet us ke pás bhejá. Us ne us se mukhátib hokar kahá, Ai mard i Khudá, bádsháh ne yún kahá hai, ki Jald utar á. 12 I'liyáh ne un ko bhí jawáb diyá, ki Agar main mard i Khudá hún, to ág ásmán se názil ho, aur tujhe tere pacháson samet bhasam kar de. Pas Khudá kí ág ásmán se názil hui, aur use us ke pacháson samet bhasam kar diyá. 13 Phir us ne tísre pachás sipáhion ke sardár ko us ke pacháson sipáhion samet bhejá. Aur pachás sipáhion ká yih tísra sardár úpar charhkar I'liyáh ke áge ghutnon ke bal girá, aur us kí minnat karke us se kahne lagá, Ai mard i Khudá, meri ján, aur in pacháson kí jáneñ jo tere khádim hain teri nigáh men giránbahá hon. 14 Dekh, ásmán se ág názil hui aur pachás pachás sipáhion ke pahle donon sardaron ko, un ke pacháson samet bhasam kar diyá ; so ab meri ján teri nazar men giránbahá ho. 15 Tab KHUDÁWAND ke firishte ne I'liyáh se kahá, Us ke sáth niche já ; us se na dar. Tab wuh uthkar us ke sáth bádsháh ke pás niche gayá. 16 Aur us se kahá, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú ne jo 'Aqrún ke deotá Ba'izabúb se púchhne ko log bheje hain, to kyá is liye ki Isráil men koí Khudá nahin hai, jis kí marzi ko tú daryáft kar sake? is liye tú us palang par se, jis par tú charhá hai, utarne na páegá ; balki zarúr hí maregá. 17 So wuh KHUDÁWAND ke kalám ke mutábiqu jo I'liyáh ne kahá thá mar gayá. Aur chúnki us ká koí betá na thá, is liye sháh i Yahúdáh Yahúrám bin Yahúsafat ke dúsre sál se Yahúrám us kí jagah saltanat karne lagá. 18 Aur Akhaziyáh ke áur kám jo us ne kiye, so kyá wuh Isráil ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahin?

2 Aur jab KHUDÁWAND I'liyáh ko bagole men ásmán par uthá lene ko thá, to aísá huá, ki I'liyáh Ilísha' ko sáth lekar Jiljál se chalá. 2 Aur I'liyáh ne Ilísha' se kahá, Tú zará yahin thahr já, is liye ki KHUDÁWAND ne mujhe Baitel ko bhejá hai. Ilísha' ne kahá, KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, aur teri ján kí saugand, main tujhe nahin chhorúngá. So wuh Baitel ko chale gaye. 3 Aur ambiyázáde jo Baitel men the Ilísha' ke pás ákar us se kahne lage, Kyá tujhe ma'lúm hai, ki KHUDÁWAND áj tere sir par se tere áqá ko uthá legá? Us ne kahá, Hán, main jántá hún ; tum chup raho. 4 Aur I'liyáh ne us se kahá, Ilísha', tú zará yahin thahr já, kyúnki KHUDÁWAND ne mujhe Yarihú ko bhejá hai. Us ne kahá, KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, aur teri ján kí saugand, main tujhe nahin chhorúngá. So wuh Yarihú men áe. 5 Aur ambiyázáde jo Yarihú men the Ilísha' ke pás ákar us se kahne lage, Kyá tujhe ma'lúm hai, ki KHUDÁWAND áj tere áqá ko tere sir par se uthá legá? Us ne kahá, Hán, main jántá hún ; tum chup raho. 6 Aur I'liyáh ne us se kahá, Tú zará yahin thahr já, kyúnki KHUDÁWAND ne mujh ko Yardan ko bhejá hai. Us ne kahá, KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, aur teri ján kí saugand, main tujhe nahin chhorúngá. So wuh donon áge chale. 7 Aur ambiyázádon men se pachás ádmí jákar un ke muqábil dúr kháre ho gaye ; aur wuh donon Yardan ke kanáre kháre hue. 8 Aur I'liyáh ne apní chádár ko liyá, aur use lapetkar pání par mará, aur pání do hisse hokar idhar udhar ho gayá ; aur wuh donon khushk zamín par hokar pár gaye. 9 Aur jab wuh pár ho gaye, to I'liyáh ne Ilísha' se kahá, ki Is se peshtar ki main tujh se le liyá jáun, batá ki main tere liye kyá karún, Ilísha' ne kahá, Main teri minnat kartá hún, ki teri rúh ká dúná hissa mujh par ho. 10 Us ne kahá, Tú ne mushkil suwál kiyá ; taubhí agar tú mujhe apne se judá hote dekhe, to tere liye aísá hí hogá ; aur agar nahin, to aísá na hogá. 11 Aur wuh áge chalte, aur báten karte játe the, ki dekho ek átashí rath aur átashí ghoron ne un donon ko

Judá kar diyá : aur I'liyáh bagole men ásmán par chalá gayá. 12 Ilísha' yih dekhkar chilláyá, Ai mere báp, mere báp, Isráíl ke rath, aur us ke sawár ! Aur us ne use phir na dekhá : so us ne apne kapron ko pakaar phár dala, aur do hisse kar diyá. 3 Aur us ne I'liyáh kí chádár ko jhi jo us par se gir parí thí uthá liyá, aur ultá phirá, aur Yardan ke kanáre khará huá. 14 Aur us ne I'liyáh kí chádár ko jo us par se gir parí thí lekar pání par mára, aur kahá, ki KHUDÁWAND I'liyáh ká Khudá kahán hai? aur jab us ne bhí pání par mára, to wuh idhar udhar do hisse ho gayá, aur Ilísha' pár huá. 15 Jab un ambiyázádon ne jo Yaráhú men us ke muqábil the use dekhá, to wuh kahne lage, I'liyáh kí ruh Ilísha' par thahrí hui hai. Aur wuh us ke istiqbál ko áe, aur us ke áge zamín tak jhukkar use sijda kiyá. 16 Aur unhon ne us se kahá, Ab dekh, tere khádímon ke sáth pachás zoráwar jawán hain; zará un ko jáne de, ki wuh tere áqá ko dhúndhen: kahín aisá na ho ki KHUDÁWAND kí ruh ne use uthákar kisi pahár par, yá kisi wadí men, dál diyá ho. Us ne kahá, Mat bhejo. 17 Aur jab unhon ne us se bahut zidd kí, yahán tak ki wuh sharmá bhí gayá, to us ne kahá, Bhej do. Is liye unhon ne pachás ádmíon ko bhejá; aur unhon ne tén din tak dhúndhá, par use na páyá. 18 Aur wuh hanoz Yaráhú men thahrá huá thá, jab wuh us ke pás laute; tab us ne un se kahá, Kyá main ne tum se na kahá thá, ki Na jáo?

19 Phir us shahr ke logon ne Ilísha' se kahá, Zará dekh, yih shahr kyá achche mauqa' par hai, jaisá hamará khudáwand khud dekhtá hai; lekin pání kharáb aur zamín banjar hai. 20 Us ne kahá, Mujhe ek nayá piyála lá do, aur us men namak dál do. Wuh use us ke pás le áe. 21 Aur wuh nikalkar pání ke chashme par gayá, aur wuh namak us men dálkar kahá, KHUDÁWAND yun farmátá hai, ki Main ne is pání ko thúk kar diyá hai; ab áge ko is se maut yá banjarpan na hogá. 22 So Ilísha' ke kalám ke mutábíq jo us ne farmáyá, wuh pání áj tak thúk hai.

23 Aur wahán se wuh Baitel ko chalá; aur jab wuh ráh men já rahá

thá, to us shahr ke chhote larke nikle, aur use chirákar kahne lage, Chahá chalá já, ai ganje sirwále; chahá chalá já, ai ganje sirwále. 24 Aur us ne apne pichhe nazar kí, aur un ko dekhá, aur KHUDÁWAND ká nám lekar un par la'nat kí. So ban men se do richhniyán niklín, aur unhon ne un men se bayáls bachche phár dále. 25 Wahán se wuh koh i Karmil ko gayá, aur phir wahán se Sámariya ko laut áyá.

3 Aur sháh i Yahúdáh Yahúsafat ke atharahwen baras se Akhiab ká betá Yahúrám Sámariya men Isráíl par saltanat karne lagá, aur us ne bárah sál saltanat kí. 2 Aur us ne KHUDÁWAND ke áge badí kí; par apne báp aur apní man kí tarah nahín; kyunki us ne Ba'l ke us sutún ko jo us ke báp ne banáyá thá dúr kar diyá. 3 Taubhi wuh Nabát ke bete Yarubi'am ke gunáhon se, jin se us ne Isráíl se gunáh karáyá thá, líptá rahá; aur un se kanarakashi na kí.

4 Aur Moáb ká bádsháh Misá bahut bher bakriyán rakhtá thá, aur Isráíl ke bádsháh ko ek lách barron aur ek lách mendhon kí ún detá thá. 5 Lekin jab Akhiab mar gayá, to sháh i Moáb Isráíl ke bádsháh se bágí ho gayá. 6 Us waqt Yahúrám bádsháh ne Sámariya se nikalkar sáre Isráíl kí maujudát lí. 7 Aur us ne jákar sháh i Yahúdáh Yahúsafat se puchhwá bhejá, ki Sháh i Moáb mujh se bágí ho gayá hai: so kyá tú Moáb se larne ke liye mere sáth chalegá? Us ne jawáb diyá, ki Main chalungá: kyunki jaisá main hun waisá hí tú hai; aur jaise mere log waise hí tere log; aur jaise mere ghoré waise hí tere ghoré hain. 8 Tab us ne púchhá, ki Ham kis ráh se jáen? Us ne jawáb diyá, Dasht i Adom kí ráh se. 9 Chunánchi sháh i Isráíl, aur sháh i Yahúdáh, aur sháh i Adom nikle; aur unhon ne sát din kí manzil ká chakkar káta, aur un ke lashkar aur chaupáyon ke liye jo pichhe pichhe áte the kahín pání na thá. 10 Aur sháh i Isráíl ne kahá, Afsos, ki KHUDÁWAND ne in tén bádsháhon ko ikatthá kiyá hai, táki un ko sháh i Moáb ke hawále kar de. 11 Lekin Yahúsafat ne kahá, Kyá KHUDÁWAND ke nabíon men se koí yahán nahín hai, táki us

ke wasíle se ham KHUDÁWAND kí marzí daryáft karen? Aur sháh i Isráíl ke khádimon men se ek ne jawáb diyá, kí Ilísha' bin Sáfát yahán hai, jo I'liyáh ke háth par pání dáltá thá. 12 Yahúsafat ne kahá, KHUDÁWAND ká kalám us ke sáth hai. So sháh i Isráíl aur Yahúsafat aur sháh i Adom us ke pás gaye. 13 Tab Ilísha' ne sháh i Isráíl se kahá, Mujh ko tujh se kyá kám? Tú apne báp ke nabíon, aur apní mán ke nabíon ke pás já. Par sháh i Isráíl ne us se kahá, Nahín, nahín, kyúnci KHUDÁWAND ne in tinoñ bádsháhon ko ikatthá kiyá hai, táki un ko Moáb ke hawále kar de. 14 Ilísha' ne kahá, RABB u'l afwáj kí hayát kí qasam, jis ke áge main khará hún, agar mujhe sháh i Yahúdáh Yahúsafat kí huzúrí ká pás na hotá, to main terí taraf nazar bhí na kartá, aur na tujhe dekhtá. 15 Lekin khair, kisi bajánewále ko mere pás láo. Aur aisá húa ki jab us bajánewále ne bajáyá, to KHUDÁWAND ká háth us par thahrá. 16 Pas us ne kahá, KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Is wádí men khandaq hí khandaq khod dálo. 17 Kyúnci KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Tum na hawá áti dekhoge, aur na menh dekhoge, taubhí yih wádí pání se bhar jáegi, aur tum bhí plogé aur tumhári mawáshí, aur tumháre chaupáye bhí. 18 Aur yih KHUDÁWAND ke liye ek halkí sí bát hai; wuh Moábíon ko bhí tumháre háth men kar degá. 19 Aur tum har fasíldár shahr aur 'umda shahr már loge, aur har achchhe darakht ko kát dáloge, aur pání ke sab chashmon ko bhar doge, aur har achchhe khet ko pattharon se kharáb kar doge. 20 So subh ko qurbání chaháne ke waqt aisá húa, kí Adom kí ráh se pání bahtá áyá, aur wuh mulk pání se bhar gayá. 21 Jab sab Moábíon ne yih suná kí bádsháhon ne un se larne ko chahái kí hai, to wuh sab, jo hathyár bandhne ke qábil the aur ziyáda 'umr ke bhí, katthe hokar sarhadd par khare ho gaye. 22 Aur wuh subh sawere uthe, aur súraj pání par chamak rahá thá, aur Moábíon ko wuh pání jo un ke muqábil thá, khún kí mánind surkh dikhái diyá. 23 So wuh kahne lage, Yih to khún hai; wuh bádsháh yaqínan halák ho gaye hain; aur

unhon ne ápas men ek dústre ko már diyá hai; so ab, ai Moáb, lút ko chal. 24 Aur jab wuh Isráíl kí lashkargáh men áe, to Isráílíon ne utthkar Moábíon ko aisá márá, kí wuh un ke áge se bháge; par wuh áge barhkar Moábíon ko márté márté un ke mulk men ghus gaye. 25 Aur unhon ne shahron ko mismár kiyá, aur zamín ke har achchhe qit'e par sabhon ne ek ek patthar dalkar use bhar diyá; aur unhon ne pání ke sab chashme band kar diye, aur sab achchhe darakht kát dále: faqat Qír Harásat hí ke pattharon ko baqí chhorá; par gopiyá chalanewálon ne us ko bhí já gherá, aur use márá. 26 Jab sháh i Moáb ne dekhá kí jang us ke liye niháyat sakht ho gayí, to us ne sáť sau shamsherzan mard apne sáth liye, táki saff chírkár sháh i Adom tak já parén: par wuh aisá na kar sake. 27 Tab us ne apne pahlauthe beté ko liyá, jo us kí jagah bádsháh hotá, aur use díwár par sokhtaní qurbání ke taur par guzraná. Yún Isráíl par qahr i shadíd húa: so wuh us ke pás se hat gaye aur apne mulk ko laut áe.

4 Aur ambiyázádon kí biwiyon men se ek 'aurat ne Ilísha' se faryád kí aur kahne lagi, kí Terá khádim merá shauhar mar gayá hai; aur tú jántá hai, kí terá khádim KHUDÁWAND se dártá thá: so ab qarzkhwáh áyá hai, kí mere donon beton ko le jáe táki wuh gulám banen. 2 Ilísha' ne us se kahá, Main tere liye kyá karún? mujhe batá, tere pás ghar men kyá hai? Us ne kahá, kí Terí laundí ke pás ghar men ek piyála tel ke siwá kuchh nahín. 3 Tab us ne kahá, Tú já, aur báhar se apne sab hamsáyon se bartan 'áriyat le, wuh bartan khálfí hon, aur thore bartan na lená. 4 Phir-tú apne beton ko sáth lekar andar jáná, aur píchhe se darwáza band kar lená; aur un sab bartanon men tel undelná, aur jo bhar jáe use utthakar alag rakhná. 5 So wuh us ke pás se gayí, aur us ne apne beton ko andar sáth lekar darwáza band kar liyá; aur wuh us ke pás láte játe the, aur wuh undeltí játi thí. 6 Jab wuh bartan bhar gaye, to us ne apne beté se kahá, Mere pás ek áur bartan lá. Us ne us se kahá, Áur to kof bartan rahá nahín. Tab tel mauquf ho gayá.

7 Tab us ne ákar mard i Khudá ko batáyá. Us ne kahá, Já, tel bech, aur qarz adá kar; aur jo báqi rahé, us se tú aur tere farzand guzrán karen.

8 Aur ek roz aisá huá, ki Ilísha Shuním ko gayá; wahan ek daulatmand aurat thí; aur us ne use rotí khane par majbúr kiyá. Phir to jab kabhi wuh udhar se guzartá, rotí khane ke liye wahn chala jatá thá. 9 So us ne apne shauhar se kahá, Dekh, mujhe ma'lúm hotá hai, ki yih mard i Khudá jo aksar hamari taraf áta hai, muqaddas hai. 10 Ham us ke liye ek chhoti si kothri diwar par bana den, aur us ke liye ek palang, aur mez, aur chauki, aur sham'adan laga den; phir jab kabhi wuh hamare pás áe, to wahn thahrega. 11 So ek din aisá huá, ki wuh udhar gayá, aur us kothri men jakar wahn soyá. 12 Phir us ne apne khádim Jaihází se kahá, ki Is Shuním aurat ko bulá le. Us ne use bulá liyá. Aur wuh us ke samne kharí hui. 13 Phir us ne apne khádim se kahá, Tú us se púchh, ki Tú ne jo hamare liye is qadr fikren kí, to tere liye kyá kiyá jae? Kyá tú cháhti hai ki bádsháh se yá lauj ke sáfár se teri sifarish ki jae? Us ne jawab diyá, Main to apne hi logon men rahti hun. 14 Phir us ne kahá, Us ke liye kyá kiyá jae? Tab Jaihází ne jawab diyá, ki Wáqa'f us ke koi farzand nahín, aur us ka shauhar buddhá hai. 15 Tab us ne kahá, Use bulá le. Aur jab us ne use buláyá, to wuh darwaze par kharí hui. 16 Tab us ne kahá, Mausim bahár men, waqt purá hone par, teri god men betá hogá. Us ne kahá, Nahín, ai mere málik; ai mard i Khudá, apni laundi se jhúth na kah. 17 So wuh aurat hámila hui, aur jaisá Ilísha ne us se kahá thá, mausim bahár men, waqt purá hone par, us ke betá huá. 18 Aur jab wuh larká barhá, to ek din aisá huá, ki wuh apne báp ke pás khet katne walon men chala gayá. 19 Aur us ne apne báp se kahá, Hae, mera sir; hae, mera sir. Us ne apne khádim se kahá, Use us ki man ke pás le já. 20 Jab us ne use lekar us ki man ke pás pahunchá diyá, to wuh us ke ghutnon par do pahar tak baitha rahá; is ke ba'd mar gayá. 21 Tab us ki

man ne upar jakar use mard i Khudá ke palang par litá diyá, aur darwaza band karke bahar gayi. 22 Aur us ne apne shauhar se pukári kahá, ki Jald jawanon men se ek ko, aur gadhon men se ek ko, mere liye bhej de, taki main mard i Khudá ke pás daur jaun, aur phir laut aun. 23 Us ne kahá, A'j tú us ke pás kyun jana chahiti hai? áj na to naya chand hai, na sabt. Us ne jawab diyá, ki Achchhá hi hogá. 24 Aur us ne gadhe par zín kaskar apne khádim se kahá, Hánk, áge barh, aur sawari chalane men dhil na dal, jab tak main tujh se na kahun. 25 So wuh chali, aur koh i Karmil ko mard i Khudá ke pás gayi. Us mard i Khudá ne dur se use dekhkar apne khádim Jaihází se kahá, Dekh, udhar wuh Shuním aurat hai. 26 ab zara us ke istiqbal ko daur já, aur us se púchh, Kyá tú khairiyat se hai? tera shauhar khairiyat se hai? bachcha khairiyat se hai? Us ne jawab diyá, Khairiyat hai. 27 Aur jab wuh us pahar par mard i Khudá ke pás ái, to us ke panw pakar liye. Aur Jaihází use hatane ke liye nazdik áyá; par mard i Khudá ne kahá, ki Use chhor de; kyunki us ka ji pareshan hai, aur KHUDÁWAND ne yih bat mujhi se chhipai, aur mujhe na batai. 28 Aur wuh kahne lagi, Kyá main ne apne málik se bete ka suwal kiyá thá? kyá main ne na kahá thá, ki Mujhe dhoka na de? 29 Tab us ne Jaihází se kahá, Kamar bandh, aur mera 'asá háth men lekar apni rah le; agar koi tujhe rah men mile, to use salam na karna, aur agar koi tujhe salam kare, to jawab na dena; aur mera 'asá us larke ke munh par rakh dena. 30 Us larke ki man ne kahá, KHUDÁWAND ki hayat ki qasam aur teri jan ki saugand, main tujhe nahin chhorungi. Tab wuh upkar us ke piche piche chala. 31 Aur Jaihází ne un se pahle ákar 'asá ko us larke ke munh par rakha; par na to kuchh awaz hui, na sunná. Is liye wuh us se milne ko lautá, aur use batáyá, ki Larka nahin jagá. 32 Jab Ilísha us ghar men áyá, to dekho, wuh larka mara huá us ke palang par para thá. 33 So wuh akela andar gayá, aur darwaza band karke KHUDÁWAND se du'a ki. 34 Aur upar charhkar us bachche par let gayá, aur us ke munh

par apnā munh, aur us kī ānkhon par apnī ānkhēn, aur us ke hāthon par apne hāth rakh liye, aur us ke ūpar pasar gayā; tab us bachche kā jism garm hone lagā. 35 Phir wuh uṭhkar us ghar meṁ ek bār ṭahlā; aur ūpar chaṛhkar us bachche ke ūpar pasar gayā; aur wuh bachcha sāt bār chhīnkā, aur bachche ne ānkhēn khol dīn. 36 Tab us ne Jaiḥāzī ko bulākar kahā, Us Shūnimī 'aurat ko bulā le. So us ne use bulāyā. Aur jab wuh us ke pās āi, to us ne us se kahā, Apne bēṭe ko uṭhā le. 37 Tab wuh andar jākar us ke qadamon par girī, aur zamīn par sarnigūn ho gayī; phir apne bēṭe ko uṭhākar bahar chalī gayī.

38 Aur Ilīsha' phir Jihāl meṁ āyā. Aur mulk meṁ kāl thā, aur ambiyāzāde us ke huzūr baithe hue the. Aur us ne apne khādīm se kahā, Barī deg chaṛhā de, aur in ambiyāzādon ke liye lapsī pakā. 39 Aur un meṁ se ek khet meṁ gayā, kī kuchh tarkārī chun lāe. So use koī janghī latā mil gayī; us ne us meṁ se indrāyan torkar dāman bhar liyā, aur lautā, aur un ko kātkar lapsī kī deg meṁ dāl diyā: kyūnki wuh un ko pahchānte na the. 40 Chunānchī unhon ne un mardon ke khāne ke liye us meṁ se undelā. Aur aisā huā, kī jab wuh us lapsī meṁ se khāne lage, to chillā uṭhe, aur kahā, Al mard ī Khudā, deg meṁ maut hai. Aur wuh us meṁ se khā na sake. 41 Lekin us ne kahā, kī A'tā lāo. Aur us ne use deg meṁ dāl diyā; aur kahā, kī Un logon ke liye undelo, tākī wuh khāen. 42 Aur Ba'l Salīsah se ek muzīr chīz bāqī na rahī.

42 Aur Ba'l Salīsah se ek shakhs āyā, aur pahle phalon kī rotīyān ya'nī jau ke bīs girde, aur anāj kī harī harī bālen mard ī Khudā ke pās lāyā. Us ne kahā, In logon ko de de, tākī wuh khāen. 43 Us ke khādīm ne kahā, Kyā main itne hī ko sau ādmīon ke sāmne rakh dūn? So us ne phir kahā, kī Logon ko de de, tākī khāen: kyūnki KHUDĀWAND yūn farmātā hai, kī Wuh khāenge, aur us meṁ se kuchh chhor bhī denge. 44 Pas us ne use un ke āge rakkhā, aur unhon ne khāyā, aur jāisā KHUDĀWAND ne farmāyā thā, us meṁ se kuchh chhor bhī diyā.

5 Aur shāh ī Arām ke lashkar kā sardār Na'mān apne āqā ke nazdīk mu'azzaz o mukarram shakhs thā; kyūnki KHUDĀWAND ne us ke wasīle se Arām ko fath bakhshī thī: wuh zabardast sūrmā bhī thā, lekin koṛhī thā. 2 Aur Arāmī dāl bāndhkar nikle the, aur Isrāīl ke mulk meṁ se ek chhotī larī kī ko asīr karke le āe the; wuh Na'mān kī bīwi kī khidmat kartī thī. 3 Us ne apnī bībī se kahā, Kāsh merā āqā us nabī ke hān hotā jo Sāmariya meṁ hai! to wuh use us ke koṛh se shifā de detā. 4 So kisi ne andar jākar apne mālīk se kahā, Wuh chhokrī jo Isrāīl ke mulk kī hai aisā aisā kahtī hai. 5 So Arām ke bādshāh ne kahā, Tū jā, aur main shāh ī Isrāīl ko khatt bhejūngā. So wuh rawāna huā, aur das qintār chāndī aur chha hazār misqāl sonā, aur das jore kapre apne sāth le liye. 6 Aur wuh us khatt ko shāh ī Isrāīl ke pās lāyā, jis kā mazmūn yih thā, kī Yih nāma jab tujh ko mile, to jān lenā kī main ne apne khādīm Na'mān ko tere pās bhejā hai, tākī tū us ke koṛh se use shifā de. 7 Jab shāh ī Isrāīl ne us khatt ko parhā, to apne kapre phāṛkar kahā, Kyā main Khudā hūn kī mārūn aur jilāūn, jo yih shakhs ek ādmī ko mere pās bhejtā hai kī us ko koṛh se shifā dūn? so ab zarā gaur karo, dekho, kī wuh kis tarah mujh se jhagarne kā bahāna dhūndhtā hai. 8 Jab mard ī Khudā Ilīsha' ne sunā kī shāh ī Isrāīl ne apne kapre phāre, to bādshāh ko kahlā bhejā, Tū ne apne kapre kyūn phāre? ab use mere pās āne de, aur wuh jān legā, kī Isrāīl meṁ ek nabī hai. 9 So Na'mān apne ghoron aur rathon samet āyā, aur Ilīsha' ke ghar ke darwāze par kharā huā. 10 Aur Ilīsha' ne ek qāsīd kī ma'rīfat kahlā bhejā, Jā, aur Yardan meṁ sāt bār gota mār, to terā jism phir bahāl ho jāegā, aur tū pāk sáf hogā. 11 Par Na'mān nārāz hokar chalā gayā, aur kahne lagā, Mujhe gumān thā kī wuh nikalkar zarūr mere pās āegā, aur kharā hokar KHUDĀWAND apne Khudā se du'ā karegā, aur us jagah ke ūpar apnā hāth idhar udhar hilākar koṛhī ko shifā degā. 12 Kyā Damīshq ke daryā Abānah, aur Farfār Isrāīl kī sab nadiyon se baṛhkar nahīn hai? kyā main un meṁ nahākar pāk sáf

nahin ho saktá? So wuh mura, aur bare qahr men chalá gaya. 13 Tab us ne mulázim pás ákar us se yun kahne lage, Ai hamáre báp, agar wuh nabi ko bará kámi karne ka hukm tujhe detá, to kyá tú use na kartá; pas jab wuh tujh se kahtá hai, ki Nahá ho, aur pák saf ho já, to kitná ziyáda ise manná cháhiye? 14 Tab us ne utárkar mard i Khudá ke kahne ke mutábíq Yardan men sat gote máre, aur us ka jism chhote bachche ke jism ki máhind ho gayá, aur wuh pák saf húa. 15 Phir wuh apní jilau ke sab logon samet mard i Khudá ke pás lautá, aur us ke sámne khará húa, aur kahne lagá, ki Dekh, ab main ne ján liyá, ki Isráil ko chhor aur kahin rú e zamín par koí Khudá nahin; is liye ab karam farmákar apne khádim ka hadya qubúl kar. 16 Lekin us ne jawáb diyá, KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, jis ke áge main khará hún, main kuchh nahin lúngá. Aur us ne us se bahut isrár kiyá, ki le; par us ne inkár kiyá. 17 Tab Na'mán ne kahá, Achchhá, to main terí minnat kartá hún, ki tere khádim ko do khachcharon ka bojh mittí dí jáe, kyunki terá khádim ab se áge KHUDÁWAND ke siwá kisi gair-ma'búd ke huzúr na to sokhtaní qurbáni na zabíha charháegá. 18 Par itní bát men KHUDÁWAND tere khádim ko mu'áf kare, ki jab merá áqá parastish karne ko Rimmon ke mandir men jáe, aur wuh mere háth par takya kare, aur main Rimmon ke mandir men sarnigún hoún; to jab main Rimmon ke mandir men sarnigún hoún, to KHUDÁWAND is bát men tere khádim ko mu'áf kare. 19 Us ne us se kahá, Salámat já. So wuh us se rukhsat hokar thorí dúr nikal gayá.

20 Lekin us mard i Khudá Ilísha' ke khádim Jaiházi ne sochá, ki Mere áqá ne Arámí Na'mán ko yun hí jáne diyá, ki jo kuchh wuh láyá thá, us se na liyá; so KHUDÁWAND kí hayát kí qasam main us ke píchhe daur jáungá, aur us se kuchh na kuchh lúngá. 21 So Jaiházi Na'mán ke píchhe chalá. Jab Na'mán ne dekhá, ki koí us ke píchhe daurtá á rahá hai, to wuh us se milne ko rath par se utrá, aur kahá, Khaír to hai? 22 Us ne kahá, Sab khaír hai. Mere málik ne mujhe yih kabne ko bhejá

hai, ki Dekh, ambiyázadon men se abhi do jawán Ifráim ke kóhistaní mulk se mere pás á gaye hain: so zará ek qintár chándí aur do jore kapre us ke liye de de. 23 Na'mán ne kahá, Khushí se, do qintar le. Aur wuh us se bajidd húa, aur us ne do qintár chándí do thailíon men bándhí, aur do jore kapron samet un ko apne do naukaron par ládá, aur wuh un ko lekar us ke áge áge chale. 24 Aur us ne tile par pahunchkar un ke háth se un ko le liyá, aur ghar men rakh diyá, aur un mardon ko rukhsat kiyá. So wuh chale gaye. 25 Lekin ápandar jakar apne áqá ke huzúr khará ho gayá. Ilísha' ne us se kahá, Jaiházi, tú kahán se á rahá hai? Us ne kahá, Terá khádim to kahin nahin gayá thá. 26 Us ne us se kahá, Kyá merá dí us waqt tere sáth na thá, jab wuh shakhs tujh se milne ko apne rath par se lautá? Kyá रुपये lene, aur poshák, aur zaitún ke bágon, aur takistanon, aur bheron, aur bailon, aur gulámon, aur laundiyon ke lene ka yih waqt hai? 27 Is liye Na'mán ka kórh tujhe aur terí nasl ko sadá lagá rahégá. So wuh barf sa safed kórhí hokar us ke sámne se chalá gayá.

6 Aur ambiyázadon ne Ilísha' se kahá, Dekh, yih jagah jahán ham tere sámne rahte hain, hamáre liye tang hai: 2 so ham ko zará Yardan ko jáne de, ki ham wahán se ek ek karí len, aur wahin koí jagah banáen jahán ham rah sakeñ. Us ne jawáb diyá, Jáo. 3 Tab ek ne kahá, Mihrbání se apne khádimon ke sáth chal. Us ne kahá, Main chalúngá. 4 Chunánchí wuh un ke sáth gayá. Aur jab wuh Yardan par pahunché to lakrí kátne lage. 5 Lekin ek kí kulhári ka lohá, jab wuh karí kát rahá thá, pání men gir gayá: so wuh chillá uthá, aur kahne lagá, Háe, mere málik; yih to mángá húa thá. 6 Mard i Khudá ne kahá, Wuh kis jagah girá? Us ne use wuh jagah dikhái. Tab us ne ek chharí kátkar us jagah dál dí, aur lohá tairne lagá. 7 Phir us ne kahá, Apne liye uthá le. So us ne háth barhákar use uthá liyá.

8 Aur sháh i Arám sháh i Isráil se lar rahá thá; aur us ne apne khádimon se mashwarat lí, aur kahá ki Main fulán fulán jagah derá

dālūngā. 9 So mard i Khudā ne shāh i Isrā'īl ko kahlā bhejā, Khabardār, tū fulān jagah se mat guzarnā, kyūnki wahān Arāmī āne ko hain. 10 Aur shāh i Isrā'īl ne us jagah, jis kī khabar mard i Khudā ne dī thī, aur us ko āgāh kar diyā thā, ādmī bheje, aur wahān se apne ko bachāyā; aur yih faqat ek yā do bār hī nahīn. 11 Is bāt ke sabab se shāh i Arām kā dil nihāyat bechāin hūā, aur us ne apne khādīmōn ko bulākar un se kahā, Kyā tum mujhe nahīn batāoge, kī ham men se kaun shāh i Isrā'īl kī taraf hai? 12 Tab us ke khādīmōn men se ek ne kahā, Nahīn, ai mere mālīk, ai bādshāh, balki Ilīsha' jo Isrā'īl men nabī hai, faqat wuhī terī un bāton ko jo tū apnī khalwatgāh men kahtā hai shāh i Isrā'īl ko batā detā hai. 13 Us ne kahā, Jākar, dekho, wuh kahān hai, tāki main use pakarwā mangāūn. Aur use yih batāyā gayā, kī Wuh Dūtāin men hai. 14 Tab us ne wahān ghorōn aur rathōn, aur ek bare lashkar ko rawāna kiya: so unhoṅ ne rāton rāt ākar us shahr ko gher liyā. 15 Aur jab us mard i Khudā kā khādīm subh ko uthkar bāhar niklā, to dekhā, kī ek lashkar ma' ghorōn aur rathōn ke, shahr ke chaugird hai. So us khādīm ne jākar us se kahā, Hāe, ai mere mālīk, ham kyā karen? 16 Us ne jawāb diyā, Khauf na kar, kyūnki hamāre sāthwāle un ke sāthwālōn se ziyāda hain. 17 Aur Ilīsha' ne du'ā kī, aur kahā, Ai KHUDĀWAND, us kī ānkhen khol de, tāki wuh dekh sake. Tab KHUDĀWAND ne us jawān kī ānkhen khol dīn, aur us ne jo nigāh kī, to dekhā kī Ilīsha' ke girdāgird kā pahār ātashī ghorōn aur rathōn se bharā hai. 18 Aur jab wuh us kī taraf āne lage, to Ilīsha' ne KHUDĀWAND se du'ā kī, aur kahā, Main terī minnat kartā hūn, in logōn ko andhā kar de. So us ne, jaisā Ilīsha' ne kahā thā, un ko andhā kar diyā. 19 Phir Ilīsha' ne un se kahā, Yih wuh rāsta nahīn, aur na yih wuh shahr hai: tum mere pīchhe chale āo, aur main tum ko us shakhs ke pās pahunchā dūngā, jis kī tum talāsh karte ho. Aur wuh un ko Sāmariya ko le gayā. 20 Aur jab wuh Sāmariya men pahunchē, to Ilīsha' ne kahā, Ai KHUDĀWAND, in logōn kī ānkhen khol de tāki wuh

dekh sake. Tab KHUDĀWAND ne un kī ānkhen khol dīn, aur unhoṅ ne jo nigāh kī, to kyā dekhā, kī Sāmariya ke andar hain. 21 Aur shāh i Isrā'īl ne un ko dekhkar Ilīsha' se kahā, Ai mere bāp, kyā main un ko mār lūn? main un ko mār lūn? 22 Us ne jawāb diyā, Tū un ko na mār: kyā tū un ko mār diyā kartā hai jin ko tū talwār aur kamān se asir kar letā hai? tū un ke āge rotī aur pānī rakh, tāki wuh khāen pien, aur apne āqā ke pās jāen. 23 So us ne un ke liye bahut sā khānā taiyār kiya: aur jab wuh khā pī chuke, to us ne un ko rukhsat kiya; aur wuh apne āqā ke pās chale gaye. Aur Arām ke jathe Isrā'īl ke mulk men phir na āe.

24 Is ke ba'd aīsā hūā kī Bin Hadad shāh i Arām apnī sab fauj ikatthī karke charh āyā, aur Sāmariya kā muhāsara kar liyā. 25 Aur Sāmariya men barā kāl thā: aur wuh use ghare rahe, yahān tak kī gadhe kā sir chāndī ke assi sikkōn men; aur kabūtar kī bīt kā ek chauthāī paimāna chāndī ke pānch sikkōn men bikne lagā. 26 Aur jab shāh i Isrā'īl dīwār par jā rahā thā, to ek 'aurat ne us kī duhāī dī, aur kahā, Ai mere mālīk, ai bādshāh, madad kar. 27 Us ne kahā, kī Agar KHUDĀWAND hī terī madad na kare, to main kahān se terī madad karūn? kyā khalīhān se, yā angūr ke kolhū se? 28 Phir bādshāh ne us se kahā, Tujhe kyā hūā? Us ne jawāb diyā, Is 'aurat ne mujh se kahā, kī Apnā betā de de, tāki ham āj ke dīn use khāen; aur merā betā jo hai, so use ham kal khāenge. 29 So mere betē ko ham ne pakāyā, aur use khā liyā: aur dūsre dīn main ne us se kahā, Apnā betā lā, tāki ham use khāen; lekin us ne apnā betā chhipā diyā hai. 30 Bādshāh ne us 'aurat kī bāten sunkar apne kapre phāre: us waqt wuh dīwār par chalā jātā thā, aur logōn ne dekhā kī andarwār us ke tan par tāt hai. 31 Aur us ne kahā, kī Agar āj Sāfat ke betē Ilīsha' kā sir us ke tan par rah jāe, to KHUDĀWAND mujh se aīsā balki is se ziyāda kare. 32 Lekin Ilīsha' apne ghar men baithā rahā, aur buzurg log us ke sāth baithe the: aur bādshāh ne apne huzūr se ek

shakhs ko bhejá; par is se pahle ki wuh qásid us ke pás áe, us ne buzurgon se kahá, Tum dekhte ho, ki us qátílzáde ne merá sir urá dene ko ek ádmí bhejá hai? So dekho, jab wuh qásid áe, to darwáza band kar lená, aur mazbúti se darwáze ko us ke muqábil pakre rahná; kyá us ke píchhe píchhe us ke áqá ke pánwon kí áhat nahín? 33 Aur wuh un se hanoz báten kar hí rahá thá, ki dekho, wuh qásid us ke pás á pahunchá, aur us ne kahá, ki Dekho, yih balá KHUDÁWAND kí taraf se hai: ab áge main KHUDÁWAND kí rah kyún

7 takún? 1 Tab Ilísha' ne kahá, Tum KHUDÁWAND kí bát suno; KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Kal isí waqt ke qarib Sámariya ke phátak par ek misqál men ek paimána maida, aur ek hí misqál men do paimáne jau bkegá. 2 Tab us sardár ne, jis ke háth par bádsháh takya kartá thá, mard i Khudá ko jawáb diyá, Dekh, agar KHUDÁWAND ásmán men khirkíyan bhí lagá de, taubhí kyá yih bát ho saktí hai? Us ne kahá, Sun, tú ise apní ánkhon se dekhegá, par us men se kháne na páegá.

3 Aur us jagah jahán se phátak men dakhil hote the, char korhi the: unhon ne ek dúsre se kahá, Ham yahán baithe baithe kyún mareñ?

4 Agar ham kahen, ki Shahr ke andar jáenge, to shahr men kál hai, aur ham wahán mar jáenge; aur agar yahín baithe rahen, taubhí mareñge. So áo, ham Arámí lashkar men jáen: agar wuh ham ko jítá chhoren, to ham jíte rahenge; aur agar wuh ham ko már dälén, to ham ko marná hí to hai. 5 Pás wuh shám ke waqt uthe ki Arámíon kí lashkargáh ko jáen: aur jab wuh Arámíon kí lashkargáh kí báhar kí hadd par pahunché, to dekhá ki wahán koí ádmí nahín hai.

6 Kyúñki KHUDÁWAND ne rathon kí áwáz, aur ghoron kí áwáz, balki ek barí fauj kí áwáz Arámíon ke lashkar ko sunwái: so wuh ápas men kahne lage, ki Dekho, sháh i Isráil ne Hittíon ke bádsháhon aur Misríon ke bádsháhon ko hamáre khiláf ujrát par buláyá hai, táki wuh ham par charch áen. 7 Is liye wuh uthe aur shám ko bhág nikle, aur apne dere, aur apne ghore, aur apne gadhe, balki sári lashkargáh jaisí kí taisí

chhor dí, aur apní ján lekar bháge. 8 Chunáñchi jab yih korhi lashkargáh kí báhar kí hadd par pahunché, to ek dere men jákar unhon ne kháyá piyá, aur chándí, aur soná, aur libás wahán se le jákar chhipá diyá; aur lautkar áe, aur dúsre dere men dakhil hokar wahán se bhí le gaye, aur jákar chhipá diyá. 9 Phir wuh ek dúsre se kahne lage, Ham achchhá nahín karte: áj ká dín khushkhabarí ká dín hai: aur ham khámosh hain; agar ham subh kí raushní tak tháñre rahen, to sazá páenge: pas, áo, ham jákar bádsháh ke gharáne ko khabar den. 10 So unhon ne ákar shahr ke darbán ko buláyá, aur un ko batáyá, ki Ham Arámíon kí lashkargáh men gaye, aur dekho, wahán na ádmí hai, na ádmí kí áwáz, sirf ghore bándhe hue, aur gadhe bándhe hue, aur khaime jún ke tún hain. 11 So us ne áur darbánon ko buláyá; aur unhon ne andar bádsháh ke gharáne ko khabar kí. 12 Tab bádsháh rát hí ko uthá, aur apne khádímon se kahá, ki Main tum ko batátá hún Arámíon ne ham se kyá kiyá hai. Wuh khúb jánte hain ki ham bhúke hain; so wuh maidán men chhipne ke liye lashkargáh se nikal gaye hain, aur sochá hai, ki jab ham shahr se niklen, to wuh ham ko jítá pakar len, aur shahr men dakhil ho jáen. 13 Aur us ke khádímon men se ek ne jawáb diyá, ki Zará koí un bache hue ghoron men se jo shahr men baqí hain páñch ghore le, (wuh to Isráillíon kí sári jamá'at kí mánind hain jo baqí rah gayí hai; balki wuh us sári Isráilí jamá'at kí mánind hain jo faná ho gayí:) aur ham un ko bhejkar dekhén. 14 So unhon ne do rath ghoron samet liye; aur bádsháh ne un ko Arámíon ke lashkar ke píchhe bhejá ki jákar dekhén. 15 Aur wuh un ke píchhe Yárdan tak chale gaye; aur dekho, sára rásta kapron, aur bartanon se bhará pará thá, jin ko Arámíon ne jaldí men phenk diyá thá. So qásidon ne lautkar bádsháh ko khabar dí. 16 Tab logon ne nikalkar Arámíon kí lashkargáh ko lúta. So ek misqál men ek paimána maida, aur ek hí misqál men do paimáne jau, KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq biká. 17 Aur bádsháh ne usí sardár ko

jis ke háth par takya kartá thá, phátaḱ par muqarrar kiyá : aur wuh phátaḱ men logon ke pánwōn ke niche dabkar mar gayá, jaisá mard i Khudá ne farmáyá thá, jis ne yih us waqt kahá thá jab bádsháh us ke pás áyá thá. 18 Aur mard i Khudá ne jaisá bádsháh se kahá thá, ki Kal isí waqt ke qarib ek misqál men do paimáne jau, aur ek hí misqál men ek paimána maida Sámariya ke phátaḱ par milegá, waisá hí huá : 19 aur us sardár ne mard i Khudá ko jawáb diyá thá, ki Dekh, agar KHUDÁWAND ásmán men khiṛkiyān bhí lagá de, taubhí kyá aisí bát ho saktí hai? Aur is ne kahá thá, ki Tū apní ánkhoṅ se dekhegá, par us men se kháne na páegá. 20 So us ke sáth thík aisá hí huá ; kyúnki wuh phátaḱ men logon ke pánwōn ke niche dabkar mar gayá.

8 Aur Ilísha' ne us 'aurat se jis ke betē ko us ne jiláyá thá, yih kahá thá, ki Uṭh, aur apne kunbe samet já, aur jahan kahín tū rah sake, wahán rah : kyúnki KHUDÁWAND ne kál ká hukm diyá hai ; aur wuh mulk men sāt baras tak rahegá bhí. 2 Tab us 'aurat ne uṭhkar mard i Khudá ke kahne ke mutábīq kiyá, aur apne kunbe samet jákar Filistī-ōn ke mulk men sāt baras tak rahí. 3 Aur sātweṅ sál ke ákhir men aisá huá ki yih 'aurat Filistīōn ke mulk se lautí, aur bádsháh ke pás apne ghar aur apní zamín ke liye faryád karne lagi. 4 Us waqt bádsháh mard i Khudá ke khádīm Jaiházi se báteṅ kar rahá, aur kah rahá thá, kí Zará wuh sab bare bare kám jo Ilísha' ne kiye, mujhe batá. 5 Aur aisá huá, ki jab wuh bádsháh ko batá hí rahá thá, ki us ne ek murde ko jiláyá, to wuhí 'aurat, jis ke betē ko us ne jiláyá thá, ákar bádsháh ke huzúr apne ghar aur apní zamín ke liye faryád karne lagi. Tab Jaiházi bol uṭhá, Ai mere málík, ai bádsháh, yihí wuh 'aurat hai, aur yihí us ká betá hai jise Ilísha' ne jiláyá thá. 6 Jab bádsháh ne us 'aurat se púchhá, to us ne use sab kuchh batáyá. Tab bádsháh ne ek khwá-jasará ko us ke liye muqarrar kar diyá, aur farmáyá, kí Sab kuchh jo us ká thá, aur jab se is ne is mulk ko chhorá, us waqt se ab tak kí khet kí sári paidáwar us ko pher do.

7 Aur Ilísha' Damishq men áyá ; aur sháh i Arám Bin Hadad bímár thá. Aur us ko khabar huí kí wuh mard i Khudá idhar áyá hai. 8 Aur bádsháh ne Hazáel se kahá, kí Apne háth men hadya lekar mard i Khudá ke istiqbál ko já, aur us kí ma'rifat KHUDÁWAND se daryáft kar kí Main is bímári se shifá páungá yá nahín? 9 Pas Hazáel us se milne ko chalá, aur us ne Damishq kí har nafis chíz men se chálís ūṭōṅ par hadya ladwákar apne sáth liyá, aur ákar us ke sámne khará huá, aur kahne lagá, Tere betē Bin Hadad sháh i Arám ne mujh ko tere pás yih púchhne ko bhejá hai, kí Main is bímári se shifá páungá, yá nahín? 10 Ilísha' ne us se kahá, Já, us se kah, Tū zarúr shifá páegá ; taubhí KHUDÁWAND ne mujh ko yih batáyá hai, kí wuh yaqinan mar jáegá. 11 Aur wuh us kí taraf tiktíkí bándhkar dekhtá rahá, yahán tak kí wuh sharmá gayá : phir mard i Khudá rone lagá. 12 Aur Hazáel ne kahá, Merá málík rotá kyún hai? Us ne jawáb diyá, Is liye kí main us badí se jo tū baní Isráil se karegá, ágáh hun ; tū un ke qil'ōn men ág lagáegá, aur un ke jawánoṅ ko tah i teg karegá, aur un ke bachchoṅ ko patak patakkar tukre tukre karegá, aur un kí hámila 'auratoṅ ko chhr dáleagá. 13 Hazáel ne kahá, Tere khádīm kí jo kutte ke barábar hai, haqíqat hí kyá hai, jo wuh aisí barí bát kare? Ilísha' ne jawáb diyá, KHUDÁWAND ne mujhe batáyá hai, kí tū Arám ká bádsháh hogá. 14 Phir wuh Ilísha' se rukhsat huá, aur apne áqá ke pás áyá. Us ne púchhá, Ilísha' ne tujh se-kyá kahá? Us ne jawáb diyá, kí Us ne mujhe batáyá, kí tū zarúr shifá páegá. 15 Aur dúsre dín aisá huá, kí us ne báláposh ko liyá, aur use pání men bhigokar us ke munh par tán diyá, aisá kí wuh mar gayá : aur Hazáel us kí jagah saltanat karne lagá.

16 Aur sháh i Isráil Akhiab ke betē Yúrám ke páñchweṅ sál, jab Yahú-safat Yahúdáh ká bádsháh thá, to sháh i Yahúdáh Yahúsafat ká betá Yahúrám saltanat karne lagá. 17 Aur jab wuh saltanat karne lagá, wuh battís baras ká thá : aur us ne Yarú-shalem men áth baras bádsháhi kí. 18 Aur wuh bhí Akhiab ke gharáne kí tarah Isráil ke bádsháhoṅ kí rah

par chalá, kyūnki Akhíab kí betí us kí bīwí thī : aur us ne KHUDÁWAND kí pazar men badí kí. 19 Taubhí KHUDÁWAND ne apne bande Dáúd kí khátir na cháhá kí Yahúdáh ko halák kare; kyūnki us ne us se wa'da kiyá thá, kí wuh use us kí nasl ke wáste hamesha ke liye ek chirág degá. 20 Usí ke dinon men Adom Yahúdáh kí itá'at se munharif ho gayá, aur unhon ne apne liye ek bádsháh baná liyá. 21 Tab Yúrám Sa'ir ko gayá, aur us ke sab rath us ke sáth the : aur us ne rát ko uthkar Adomion ko jo use ghere hue the, aur rathon ke sardáron ko mára; aur log apne deron ko bhág gaye. 22 So Adom Yahúdáh kí itá'at se áj tak munharif hai. Aur usí waqt Libnáh bhí munharif ho gayá. 23 Aur Yúrám ke baqí kám, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárfkh kí kitáb men qalamband nahín? 24 Aur Yúrám apne bápádá ke sáth so gayá, aur Dáúd ke shahr men apne bápádá ke sáth dafn huá : aur us ká betá Akhaziyáh us kí jagah bádsháh huá.

25 Aur sháh i Isráil Akhíab ke beté Yúrám ke bárahwen baras se sháh i Yahúdáh Yahúrám ká betá Akhaziyáh saltanat karne lagá. 26 Akhaziyáh báis baras ká thá, jab wuh saltanat karne lagá; aur us ne Yarúshalem men ek baras saltanat kí. Us kí mán ká nám 'Ataliyáh thá jo sháh i Isráil 'Umri kí betí thī. 27 Aur wuh bhí Akhíab ke gharáne kí ráh par chalá; aur us ne Akhíab ke gharáne kí mánind KHUDÁWAND kí nazar men badí kí; kyūnki wuh Akhíab ke gharáne ká dāmád thá. 28 Aur wuh Akhíab ke beté Yúrám ke sáth Rámát Jili'ád men sháh i Arám Hazáel se larne ko gayá; aur Arámion ne Yúrám ko zakhmí kiyá. 29 So Yúrám bádsháh laut gayá, táki wuh Yazra'el men un zakhmon ká 'iláj karáe jo sháh i Arám Hazáel se larne waqt Rámah men Arámion ke háth se lage the. Aur sháh i Yahúdáh Yahúrám ká betá Akhaziyáh Akhíab ke beté Yúrám ko dekhne ke liye Yazra'el men áyá, kyūnki wuh bimár thá.

9 Aur Ilísha' nabí ne ambiyázádon men se ek ko bulákar us se kahá, Apní kamar bándh, aur tel kí yih kuppí apne háth men le, aur

Rámát Jili'ád ko já : 2 aur jab tú wahán pahunché, to Yáhu bin Yahúsafat bin Nimsí ko púchh, aur andar jákar use us ke bháiyon ke bích se uthwá aur andar kí kothrí men le já : 3 phir tel kí yih kuppí lekar us ke sir par dhál, aur kah, KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Main ne tujhe masah karke Isráil ká bádsháh banáyá hai. Phir tú darwáza kholkar bhágná, aur thahrná mat. 4 So wuh jawán, ya'ní wuh jawán jo nabí thá, Rámát Jili'ád ko gayá. 5 Aur jab wuh pahunchá, to lashkar ke sardár baithé hue the. Us ne kahá, Aí sardár, mere pás tere liye ek paigám hai. Yáhu ne kahá, Ham sabhon men se kis ke liye? Us ne kahá, Aí sardár, tere liye. 6 So wuh uthkar us ghar men gayá; tab us ne us ke sir par wuh tel dhálá, aur us se kahá, KHUDÁWAND Isráil ká Khudá yún farmátá hai, kí Main ne tujhe masah karke KHUDÁWAND kí qaum ya'ní Isráil ká bádsháh banáyá hai. 7 So tú apne áqá Akhíab ke gharáne ko már dálná, táki main apne bandon nabíon ke khún ká, aur KHUDÁWAND ke sab bandon ke khún ká intiqaam Izabil ke háth se lún. 8 Kyūnki Akhíab ká sára gharána nábud hogá; aur main Akhíab kí nasl ke har ek larke ko, aur us ko jo Isráil men band hai, aur us ko jo ázád chhútá huá hai, kát dálungá. 9 Aur main Akhíab ke ghar ko, Nabát ke beté Yarubí'am ke ghar, aur Akhiyáh ke beté Ba'shá ke ghar kí mánind kar dungá : 10 aur Izabil ko Yazra'el ke 'iláqe men kutte khaenge; wahán kol na hogá jo use dafn kare. Phir wuh darwáza kholkar bhágá. 11 Tab Yáhu apne áqá ke khádimon ke pás báhar áyá; aur ek ne us se púchhá, Sab khair to hai? yih díwána tere pás kyūn áyá thá? Us ne un se kahá, Tum us shakhs se, aur us ke paigám se, wáqif ho. 12 Unhon ne kahá, Yih jhúth hai; ab ham ko hál batá. Us ne kahá, Us ne mujh se is is tarah kí bát kí, aur kahá, kí KHUDÁWAND yún farmátá hai, Main ne tujhe masah karke Isráil ká bádsháh banáyá hai. 13 Tab unhon ne jaldí kí, aur har ek ne apní poshák lekar us ke niche sírhiyon kí choṭi par bichháí, aur narsingá phúnkkar kahne lage, kí Yáhu bád-

sháh hai. 14 So Yáhu bin Yahúsafat bin Nimsí ne Yúrám ke khiláf sázish kí. Aur Yúrám sáre Isráíl samet sháh i Arám Hazáel ke sabab se Rámát Jili'ád kí himáyat kar rahá thá. 15 Lekin sháh i Yúrám laut gayá thá, táki Yazra'el men un zakhmon ká 'iláj karáe jo sháh i Arám Hazáel se larte waqt Arámíon ke háth se lage the. Tab Yáhu ne kahá, Agar tuinháre marzi yihí hai, to koí Yazra'el jákar khabar karne ke liye is shahr se bhágne aur nikalne na páe. 16 Aur Yáhu rath par sawár hokar Yazra'el ko gayá, kyúñki Yúrám wahín pará huá thá. Aur sháh i Yahúdáh Akhaziyáh Yúrám kí muláqát ko áyá huá thá. 17 Aur Yazra'el men nigahbán burj par khará thá, aur us ne jo Yáhu ke jathe ko áte hue dekhá, to kahá, Mujhe ek jathá dikhái detá hai. Yúrám ne kahá, Ek sawár ko lekar un se milne ko bhej; wuh yih púchhe, Khair hai? 18 Chunánchi ek shakhs ghore par us se milne ko gayá, aur kahá, Bádsháh púchhtá hai, Khair hai? Yáhu ne kahá, Tujh ko khair se kyá kám? Mere píchhe ho le. Phir nigahbán ne kahá, ki Qásid un ke pás pahunch to gayá, lekin wápas nahín átá. 19 Tab us ne dúsre ko ghore par rawána kiya, jis ne un ke pás jákar un se kahá, Bádsháh yún kahtá hai, Khair hai? Yáhu ne jawáb diya, Tujhe khair se kyá kám? Mere píchhe ho le. 20 Phir nigahbán ne kahá, Wuh bhí un ke pás pahunch to gayá, lekin wápas nahín átá. Aur rath ká hánkná aisá hai jaise Nimsí ke beté Yáhu ká hánkná hotá hai; kyúñki wuhí tundi se hánktá hai. 21 Tab Yúrám ne farmáyá, Jot le. So unhon ne us ke rath ko jot liya. Tab sháh i Isráíl Yúrám, aur sháh i Yahúdáh Akhaziyáh apne apne rath par nikle, aur Yáhu se milne ko gaye, aur Yazra'el Nabot kí milkíyat men us se dochár hue. 22 Aur Yúrám ne Yáhu ko dekhkar kahá, Ai Yáhu, khair hai? Us ne jawáb diya, Jab tak teri mán Izábil kí zinákarián, aur us kí jádúgaríán is qadr hain tab tak kaisí khair? 23 Tab Yúrám ne bág morí aur bhágá, aur Akhaziyáh se kahá, Ai Akhaziyáh, fitna barpá hai. 24 Tab Yáhu ne apne sáre zor se kamán khenchi, aur Yúrám ke donon

shanon ke darmiyan aisá mará, ki tír us ke dil se pár ho gayá, aur wuh apne rath men girá. 25 Tab Yáhu ne apne lashkar ke sardár Bidqar se kahá, Use lekar apne Yazra'el Nabot kí milkíyat ke khet men dál de: kyúñki yád kar, ki jab main aur tú us ke báp Akhiab ke píchhe píchhe sawár hokar chal rahe the, to KHUDÁWAND ne yih fatwá us par diya thá; 26 ki Yaqinan main ne kál Nabot ke khún aur us ke beton ke khún ko dekhá hai, KHUDÁWAND farmatá hai; aur main isí khet men tujhe badla dúngá, KHUDÁWAND farmatá hai. So jaisá KHUDÁWAND ne farmáyá hai, use lekar usí jagah dál de. 27 Lekin jab sháh i Yahúdáh Akhaziyáh ne yih dekhá, to wuh bág kí bárahdarí kí ráh se nikal bhága: aur Yáhu ne us ká píchhá kiya, aur kahá, ki Use bhí rath hí men már do. Chunánchi unhon ne use Júr kí charháí par jo Ibli'am ke muttasil hai mará. Aur wuh Majiddo ko bhága, aur wahín mar gayá. 28 Aur us ke khádim us ko ek rath men Yarúshalem ko le gaye, aur use us kí qabr men Dáúd ke shahr men us ke báp dádá ke sáth dafn kiya. 29 Aur Akhiab ke beté Yúrám ke gyarahwen baras Akhaziyáh Yahúdáh ká bádsháh huá thá. 30 Aur jab Yáhu Yazra'el men áyá, to Izábil ne suná, aur apní ánkhon men surma lagá, aur apní sir sanwár khirki se jhánkne lagi. 31 Aur jaise hí Yáhu phátak men dákhil huá, wuh kahne lagi, Ai Zimrí! apne áqá ke qátil, khair to hai? 32 Par us ne khirki kí taraf munh uthákar kahá, Merí taraf kaun hai, kaun? Tab do tén khwájasaraon ne is kí taraf dekhá. 33 Is ne kahá, Use niche girá do. So unhon ne use niche girá diya, aur us ke khún kí chhíntén diwar par aur ghoron par parín: aur is ne use pánwon tale raundá. 34 Aur jab yih andar áyá, to is ne kháyá piya; phir kahne lagá, Jáó, us la'nati aurat ko dekho, aur use dafn karo, kyúñki wuh sháhzadí hai. 35 Aur wuh use dafn karne gaye; par khopri aur us ke pánwon aur hátheliyon ke siwá us ká áur kuchh un ko na milá. 36 So wuh laut áe, aur ise yih batáya. Is ne kahá, Yih KHUDÁWAND ká wuhí sukhan hai jo

us ne apne bande I'liyáh Tishbí ki ma'rifat farmáyá thá, ki Yazra'el ke 'iláqe men kutte I'zabil ká gosht kháenge: 37 aur I'zabil kí lāsh Yazra'el ke 'iláqe men khet kí khād kí tarah parí rahegi; yahan tak ki koi na kahegá, ki Yih I'zabil hai.

10 Aur Sámariya men Akhiab ke sattar bete the. So Yáhu ne Sámariya men Yazra'el ke amiron, ya'ni buzurgon ke pás, aur un ke pás jo Akhiab ke beton ke pālnewále the khatt likh bheje; 2 ki jis hál tumháre áqá ke bete tumháre sáth hain, aur tumháre pás rath, aur ghoré, aur fasildár shahr bhí, aur bathyár bhí hain; so is khatt ke pahunchte hí, 3 tum apne áqá ke beton men sab se achchhe aur lálq ko chunkar use us ke báp ke takht par biṭháo, aur apne áqá ke gharáne ke liye jang karo. 4 Lekin wuh niháyat hirásán hué, aur kahne lage, Dekho, do bádsháh to us ká muqá-bala na kar sake; pas ham kyunkar kar sakenge? 5 So mahall ke diwán ne, aur shahr ke hákim ne, aur buzurgon ne bhí, aur larkon ke pālnewálon ne Yáhu ko kahlá bhejá, Ham sab tere khádim hain; aur jo kuchh tú farmáegá, wuh sab ham karenge; ham kisi ko bádsháh nahin banáenge; jo kuchh terí nazar men achchhá ho, so kar. 6 Tab us ne dúsri bár ek khatt un ko likh bhejá, ki Agar tum merí taraf ho, aur merí bát mánní cháhte ho, to apne áqá ke beton ke sir utárkar kal Yazra'el men isí waqt mere pás á jáo. Us waqt sháhzáde jo sattar ádmí the shahr ke un bare ádmion ke sáth the jo un ke pālnewále the. 7 So jab yih náma un ke pás áyá, to unhon ne sháhzádon ko lekar un ko, ya'ni un sattar ádmion ko qatl kiyá, aur un ke sir ṭokron men rakhkar un ko us ke pás Yazra'el men bhej diya. 8 Tab ek qásid ne ákar use khabar di, ki Wuh sháhzádon ke sir lāe hain. Us ne kahá, ki Tum shahr ke pháṭak ke madkhal par un kí do dheriyán lagákar kal subh tak rahne do. 9 Aur subh ko aisá huá, ki wuh nikalkar khará huá, aur sab logon se kahne lagá, Tum to rást ho. Dekho, main ne to apne áqá ke barchhiláf bandish bándhi, aur use mára; par in sabhon ko kis ne mára? 10 So ab ján lo, ki KHUDÁWAND ke

us sukhan men se jise KHUDÁWAND ne Akhiab ke gharáne ke haqq men farmáyá, koi bát khák men nahin milegi; kyunki KHUDÁWAND ne jo kuchh apne bande I'liyáh kí ma'rifat farmáyá thá, use púra kiyá. 11 So Yáhu ne un sab ko jo Akhiab ke gharáne se Yazra'el men bach rahe the, aur us ke sab bare bare ádmion aur muqarrab doston aur káhinon ko qatl kiyá, yahan tak ki us ne us ke kisi ádmí ko báqí na chhorá. 12 Phir wuh uthkar rawána huá, aur Sámariya ko chalá. Aur ráste men gadariyon ke bál katarne ke ghar tak pahunchá hí thá, ki 13 Yáhu ko sháh i Yahúdáh Akhaziyáh ke bhái mil gaye; is ne púchhá, ki Tum kaun ho? Unhon ne kahá, Ham Akhaziyáh ke bhái hain; aur ham játe hain ki bádsháh ke beton, aur malika ke beton ko salám karen. 14 Tab us ne kahá, ki Un ko jítá pakar lo. So unhon ne un ko jítá pakar liya, aur un ko jo bayális ádmí the bál katarne ke ghar ke hauz par qatl kiyá; un men se ek ko bhí na chhorá.

15 Phir jab wuh wahan se rukhsat huá, to Yahúnádáb bin Raikáb jo us ke istiqbál ko á rahá thá use milá. Tab us ne use salám kiyá, aur us se kahá, Kyá terá dil thík hai, jaisá merá dil tere dil ke sáth hai? Yahúnádáb ne jawáb diya, ki Hai. So us ne kahá, Agar aisá hai, to apná háth mujhe de. So us ne use apná háth diya; aur us ne use rath men apne sáth biṭhá liya, 16 aur kahá, Mere sáth chal, aur merí gairat ko jo KHUDÁWAND ke liye hai dekh. So unhon ne use us ke sáth rath par sawár karáya. 17 Aur jab wuh Sámariya men pahunchá, to Akhiab ke sab báqí logon ko jo Sámariya men the qatl kiyá, yahan tak ki us ne, jaisá KHUDÁWAND ne I'liyáh se kahá thá, us ko nest o nábúd kar diya. 18 Phir Yáhu ne sab logon ko faráham kiyá, aur un se kahá, ki Akhiab ne Ba'l kí thorí parastish kí: Yáhu us kí bahut hí parastish karegá. 19 So ab tum Ba'l ke sab nabion, aur us ke sab pūjnewálon, aur sab pūjaron ko mere pás bulá láo, un men se koi gairházir na rahe: kyunki mujhe Ba'l ke liye barí qurbáni karní hai; so jo koi gairházir rahe, wuh jítá na bachegá. Par Yáhu ne is garaz se ki Ba'l ke

pūjnewálon ko nest kar de yih hila nikálá thá. 20 Aur Yáhu ne kahá, ki Ba'l ke liye ek kháss 'id kí taqdís karo; so unhon ne us kí manádí kar dí. 21 Aur Yáhu ne sáre Isráíl men log bheje. Aur Ba'l ke sab pūjnewále áe, yahán tak ki ek shakhs bhi aísá na thá jo na áyá ho. Aur wuh Ba'l ke mandir men dákhil hue; aur Ba'l ka mandir is sire se us sire tak bhar gayá. 22 Phir us ne us ko jo toshakhane par muqarrar thá hukm kiyá, ki Ba'l ke sab pūjnewálon ke liye libás nikál lá. So wuh un ke liye libás nikál láyá. 23 Tab Yáhu, aur Yahúnádáb bin Raikáb Ba'l ke mandir ke andar gaye, aur us ne Ba'l ke pūjnewálon se kahá, ki Taftish karo, aur dekh lo ki yahán tumhare sáth KHUDÁWAND ke khádimon men se koi na ho; faqat Ba'l hí ke pūjnewále hon. 24 Aur wuh zabíhe aur sokhtani qurbánián guzránne ko andar gaye, aur Yáhu ne báhar assí jawán muqarrar kar diye, aur kahá, ki Agar koi un logon men se jin ko main tumhare háth men kar dūn, nikal bháge, to chhornewále ki ján us kí ján ke badle jáegi. 25 Aur jab wuh sokhtani qurbáni charchá chuká, to Yáhu ne pahrewálon aur sardáron se kahá, ki Ghus jáo, aur un ko qatl karo; ek bhi nikalne na páe. Chun-ánci unhon ne un ko tah í teg kiyá. Aur pahrewálon aur sardáron ne un ko báhar phenk diya, aur Ba'l ke mandir ke shahr ko gaye. 26 Aur unhon ne Ba'l ke mandir ke sutúnon ko báhar nikálkar un ko ág men jaláyá. 27 Aur Ba'l ke sutún ko chaknáchúr kiyá, aur Ba'l ka mandir dhákar use sandás bañá diya, jaisá áj tak hai. 28 Yūn Yáhu ne Ba'l ko Isráíl ke darmiyán se nest o ná-būd kar diya. 29 Taubhi Nabát ke betē Yarubi'ám ke gunáhon se jin se us ne Isráíl se gunáh karáyá, Yáhu báz na áyá, ya'ni us ne sone ke bachhron ko manne se, jo Baitel aur Dán men the, kanarakashí na kí. 30 Aur KHUDÁWAND ne Yáhu se kahá, Chūnki tú ne yih neki kí hai, ki jo kuch meri nazar men bhalá thá, use anjam diya hai, aur Akhláb ke gharane se meri marzi ke mutábíq bartáo kiyá hai, is liye tere betē chauthi pusht tak Isráíl ke takht par baithenge. 31 Par Yáhu ne KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá kí sharí'at par

apne sáre dil se chalne kí fikr na kí; wuh Yarubi'ám ke gunáhon se, jin se us ne Isráíl se gunáh karáyá, alag na huá.

32 Un dinon KHUDÁWAND Isráíl ko ghatáne lagá; aur Hazáel ne un ko Isráíl kí sab sarhaddon men mára; 33 ya'ni Yordan se lekar mashriq kí taraf Jili'ád ke sáre mulk men, aur Jaddíon, aur Rúbiníon, aur Munassi-on ko, 'Aro'ir se jo wádi e Arnon men hai, ya'ni Jili'ád, aur Basan ko bhi. 34 Aur Yáhu ke báqi kám, aur sab jo us ne kiyá, aur us kí quwwat ka bayán, so kyá wuh Isráíl ke bádsháh-on kí tawárikh kí kitáb men qalam-band nahín? 35 Aur Yáhu apne bápádá ke sáth so gayá; aur unhon ne use Sámariya men dafn kiyá. Aur us ka betá Yahúákhaz us kí jagah bádsháh huá. 36 Aur wuh 'arsa jis men Yáhu ne Sámariya men baní Isráíl par saltanat kí atháís baras ka thá:

11 Jab Akhaziyáh kí man 'Atali-yáh ne dekhá ki us ka betá mar gayá, tab us ne uthkar bádsháh kí sári nasl ko nábud kiyá. 2 Par Yúrám bádsháh kí betí Yahúsaba' ne jo Akhaziyáh kí bahin thi Akhaziyáh ke betē Yuás ko liya, aur use un shahzádon se jo qatl hue chupke se judá kiyá; aur use us kí dadá samet bistaron kí kothri men kar diya, aur unhon ne use 'Ataliyáh se chhipáe rakkhá; wuh mára na gayá. 3 Aur wuh us ke sáth KHUDÁWAND ke ghar men chha baras tak chhipá rahá. Aur 'Ataliyáh mulk men saltanat karti rahí.

4 Aur sátwen baras men Yahoyada' ne Káron aur pahrewálon ke sau sau ke sardáron ko bulá bhejá, aur un ko KHUDÁWAND ke ghar men apne pás lakar un se 'ahd o paimán kiyá, aur KHUDÁWAND ke ghar men un ko qasam khilái, aur bádsháh ke betē ko un ko díkháya. 5 Aur us ne un ko yih hukm diya, ki Tum yih kám karná, ki tum jo sabt ko yahán áte ho, so tum men se ek tihái ádmí bádsháh ke qasr ke pahre par rahen; 6 aur ek tihái, Súr nám phátak par rahen, aur ek tihái us phátak par hon jo pahrewálon ke piche hai: yūn tum mahall kí nigahbání karná aur logon ko roke rahná. 7 Aur tumhare do jathe, ya'ni sab jo sabt ke din báhar nikalte hain, wuh bádsháh

ke áspás hokar KHUDÁWAND ke ghar ki nigahbání karen. 8 Aur tum apne apne hathyár háth men liye hue bádsháh ko cháron taraf se ghere rahná; aur jo koí saffon ke andar chala áe, wuh qatl kar diya jae: aur tum bádsháh ke báhar játe aur andar áte waqt us ke sáth sáth rahná. 9 Chunánci sau sau ke sardáron ne, jaisá Yahoyada' káhin ne un ko hukm diya thá, waisá hí sab kuchh kiya: aur un men se har ek ne apne ádmíon ko, jin kí sabt ke din andar áne kí bári thí, ma' un logon ke, jin kí sabt ke din báhar nikalne kí bári thí, liya, aur Yahoyada' káhin ke pás áe. 10 Aur káhin ne Dáúd bádsháh kí barchhiyán aur siparen jo KHUDÁWAND ke ghar men thin sau sau ke sardáron ko dín. 11 Aur pahrewále apne apne hathyár háth men liye hue haikal ke dahine pahlú se lekar báen pahlú tak mazbah aur haikal ke barábar barábar bádsháh ke girdágird khare ho gaye. 12 Phir us ne shahzáde ko báhar lákar us par táj rakkhá, aur shahádatnáma use diya; aur unhon ne use bádsháh banáya, aur use masah kiya; aur unhon ne tállán bajaín, aur kahá, Bádsháh jítarabe. 13 Jab 'Ataliyáh ne pahrewálon aur logon ka gul suná, to wuh un logon ke pás KHUDÁWAND kí haikal men gayí. 14 Aur dekhá ki bádsháh dastúr ke mutábíq sutún ke qaríb khará hai; aur us ke pás hí sardar, aur narsinge hain; aur mamlukat ke sab log khush hain, aur narsinge phúnk rahe hain: tab 'Ataliyáh ne apne kapre phare, aur chhilláí, Gadr hai, gadr. 15 Tab Yahoyada' káhin ne sau sau ke sardáron ko jo lashkar ke úpar the yih hukm diya, ki Us ko saffon ke bích karke báhar níkal le jáo, aur jo koí us ke píchhe chale, us ko talwár se qatl kar do; kyúnci káhin ne kahá ki Wuh KHUDÁWAND ke ghar ke andar qatl na kíjae. 16 Tab unhon ne us ke liye rásta chhor diya, aur wuh us rah se gayí, jis se ghore bádsháh ke qasr men dákhil hote the: aur wahín qatl hól.

17 Aur Yahoyada' ne KHUDÁWAND ke aur bádsháh aur logon ke darmiyán ek 'ahd bándhá, táki wuh KHUDÁWAND ke log hon: aur bádsháh aur logon ke darmiyán bhí 'ahd bándhá. 18 Aur mamlukat ke sab

log Ba'l ke mandír men gaye aur use dháya; aur unhon ne us ke mazbahon aur múraton ko bí'lkull chaknáchúr kiya; aur Ba'l ke pujári Mattán ke mazbahon ke sámne qatl kiya. Aur káhin ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye sardáron ko muqarrar kiya. 19 Aur us ne sau sau ke sardáron, aur Kárlon, aur pahrewálon, aur ahl í mamlukat ko liya; aur wuh bádsháh ko KHUDÁWAND ke ghar se utár lae, aur pahrewálon ke phatak kí rah se bádsháh ke qasr men áe. Aur us ne bádsháhon ke takht par julús farmáya. 20 Aur mamlukat ke sab log khush hue, aur shahr men amn ho gaya. Aur unhon ne 'Ataliyáh ko bádsháh ke qasr ke pás talwár se qatl kiya.

21 Aur jab Yúás saltanat karne lagá, to sá baras ka thá. 1 Aur Yáhu ke sátwen baras Yahúás bádsháh húa: aur us ne Yarúshalem men chálís baras saltanat kí. Us kí mán ka nám Zibyah thá jo Baírsaba' kí thí. 2 Aur Yahúás ne is tamám 'arse men jab tak Yahoyada' káhin us kí ta'lím o tarbíyat kartá rahá, wuhí kám kiya jo KHUDÁWAND kí nazar men thík thá. 3 Taubhi únche maqám dháe na gaye; aur log hanoz únche maqámon par qurbání karte aur bakhúr jaláte the.

4 Aur Yahúás ne káhinon se kahá, kí Muqaddas kí húi chizon kí sab naqdí, jo ráij síkke men KHUDÁWAND ke ghar men pahunchái játi hai, ya'ni un logon kí naqdí jin ke liye har shakhs kí haisiyat ke mutábíq andáza lagáya játa hai, wuh sab naqdí jo har ek apní khushi se KHUDÁWAND ke ghar men látá hai, 5 is sab ko káhin apne apne jánpahchan se lekar apne pás rakh len; aur haikal kí daráron kí, jahán káhin koí dará mile, marammat karen. 6 Lekin Yahúás ke teíswen sál tak káhinon ne haikal kí daráron kí marammat na kí. 7 Tab Yahúás bádsháh ne Yahoyada' káhin ko aur aur káhinon ko bulákar un se kahá, kí Tum haikal kí daráron kí marammat kyún nahín karte? So ab apne apne jánpahchan se naqdí na lená, balki is ko haikal kí daráron ke liye hawála karo. 8 So káhinon ne manzúr kar liya, kí na to logon se naqdí len, aur na haikal ke daráron kí marammat karen. 9 Tab Yahoyada' káhin ne ek sandúq

lekar us ke sarposh men ek sūrākh kiyā, aur use mazbah ke pās rakkhā, aisā ki KHUDĀWAND kihai kal men dākhil hote waqt wuh dahinī taraf partā thā: aur jo kāhin darwāze ke nigahbān the, wuh sab naqdī jo KHUDĀWAND ke ghar men lāī jāti thī usī men dāl dete the. 10 Aur jab wuh dekhte the ki sandūq men bahut naqdī ho gayī hai, to bādshāh kā munshī, aur sardār kāhin upar ākar use thailiyon men bāndhte the, aur us naqdī ko jo KHUDĀWAND ke ghar men milti thī gin lete the. 11 Aur wuh us naqdī ko jo tol lī jāti thī un ke hāthon men saunp dete the jo kām karnewāle, ya'nī KHUDĀWAND kī haikal ke nāzir the; aur wuh use barhaiyon, aur mi'māron par jo KHUDĀWAND ke ghar kā kām banāte the, 12 aur rājōn, aur sangtarāshon par, aur KHUDĀWAND kī haikal kī darāron kī marammat ke liye lakṛī aur tarāshe hūe patthar kharīdne men, aur un sab chīzon par jo haikal kī marammat ke liye istīmāl men āti thīn kharch kartethe. 13 Lekin jo naqdī KHUDĀWAND kī haikal men lāī jāti thī us se KHUDĀWAND kī haikal ke liye chāndī ke piyāle, yā gulṛ, yā degche, yā narsingē, ya'nī sone ke bartan, yā chāndī ke bartan, na banāe gaye: 14 kyūnki yih naqdī kārigaron ko dī jāti thī, aur isī se unhon ne KHUDĀWAND kī haikal kī marammat kī. 15 Māsiwā is ke jin logon ke hāth wuh is naqdī ko supurd karte the, tāki wuh use kārigaron ko den, un se wuh us kā kuchh hisāb nahīn lete the, is liye ki wuh diyānat se kām karte the. 16 Aur jurm kī qurbānī kī naqdī aur khata kī qurbānī kī naqdī KHUDĀWAND kī haikal men nahīn lāī jāti thī; wuh kāhinon kī thī.

17 Tab shāh i Arām Hazāel ne charhāī kī, aur jāt se laṛkar use le liyā: phir Hazāel ne Yarūshalem kā ruḥ kiyā, tāki us par charhāī kare. 18 Tab shāh i Yahūdāh Yahūās ne sab muqaddas chīzon jin ko us ke bāpdādā Yahūsafat, aur Yūrām, aur Akhaziyāh, Yahūdāh ke bādshāhon ne nazr kiyā thā, aur apnī sab muqaddas chīzon ko, aur sab sonā jo KHUDĀWAND kī haikal ke khazānon aur bādshāh ke qasr men milā, lekar shāh i Arām Hazāel ko bhej diyā: tab wuh Yarūshalem se ṭalā. 19 Aur Yūās ke bāqī kām, aur sab

kuchh jo us ne kiyā, so kyā wuh Yahūdāh ke bādshāhon kī tawārīkh kī kitāb men qalamband nahīn? 20 Aur us ke khādimon ne uṭkar sūzish kī, aur Yūās ko Millo ke mahall men jo Sillā kī utrāī par hai qatl kiyā: 21 ya'nī us ke khādimon Yūsakār bin Samā'at, aur Yahūzabad bin Shūmīr ne use mārā, aur wuh mar gayā; aur unhon ne use us ke bāpdādā ke sāth Dāūd ke shahr men dafn kiyā: aur us kā beṭā Amasiyāh us kī jagah bādshāh hūā.

13 Aur shāh i Yahūdāh Akhaziyāh ke beṭe Yūās ke teiswen baras se Yāhū kā beṭā Yāhūākhaz Sāmariya men Isrāīl par saltanat karne lagā, aur us ne sāt-trah baras saltanat kī. 2 Aur us ne KHUDĀWAND kī nazar men badī kī; aur Nabāt ke beṭe Yarubī'ām ke gunāhon kī pairawī kī, jin se us ne banī Isrāīl se gunāh karāyā; us ne un se kanāra na kiyā. 3 Aur KHUDĀWAND kā gussa banī Isrāīl par bharkā, aur us ne un ko bār bār shāh i Arām Hazāel, aur Hazāel ke beṭe Bin Hadaḍ ke qābū men kar diyā. 4 Aur Yāhūākhaz KHUDĀWAND ke huzūr girṛiyā; aur KHUDĀWAND ne us kī sunī; kyūnki us ne Isrāīl kī mazlūmī ko dekhā, ki Arām kā bādshāh un par kaisā zulm kartā hai. 5 (Aur KHUDĀWAND ne banī Isrāīl ko ek najāt denewālā 'ināyat kiyā, so wuh Arāmion ke hāth se nīkal gaye; aur banī Isrāīl pahle kī tarah apne deron men rahne lage. 6 Tāubhī unhon ne Yarubī'ām ke gharāne ke gunāhon se jin se us ne banī Isrāīl se gunāh karāyā, kanārakashī na kī, balki un hī par chalte rahe; aur Yasrat bhī Sāmariya men rahī.) 7 Aur us ne Yāhūākhaz ke liye logon men se sirf pachās sawār, aur das rāth, aur das hazār piyāde chhoṛe: is liye ki Arām ke bādshāh ne un ko tabāh kar dālā, aur raund raundkar khāk kī mānind kar diyā. 8 Aur Yāhūākhaz ke bāqī kām, aur sab kuchh jo us ne kiyā, aur us kī quwwat, so kyā wuh Isrāīl ke bādshāhon kī tawārīkh kī kitāb men qalamband nahīn? 9 Aur Yāhūākhaz apne bāpdādā ke sāth so gayā, aur unhon ne use Sāmariya men dafn kiyā. Aur us kā beṭā Yūās us kī jagah bādshāh hūā.

10 Aur shāh i Yahūdāh Yūās ke

saltiswen baras Yahúákhaz ká betá Yahúás Sámariya men Isráil par saltanat karne lagá : aur us ne solah baras saltanat kí. 11 Aur us ne KHUDÁWAND kí nazar men badí kí; aur Nabát ke beté, Yarubi'ám ke gunáhon se, jin se us ne Isráil se gunáh karáyá, báz na áyá, balki un hí par chaltá rahá. 12 Aur Yúás ke baqi kám, aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur us kí quwwat jis se wuh sháh i Yahúdáh Amasiyah se lará, so kyá wuh Isráil ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? 13 Aur Yúás apne báp dáda ke sáth so gayá; aur Yarubi'ám us ke takht par baithá: aur Yúás Sámariya men Isráil ke bádsháhon ke sáth dafn húa.

14 Aur Ilísha' ko wuh marz lagá, jis se wuh mar gayá. Aur sháh i Isráil Yúás us ke pás gayá, aur us ke úpar rokar kahne lagá, Ai mere báp, ai mere báp, Isráil ke rath, aur us ke sawár! 15 Aur Ilísha' ne us se kahá, Tír o kamán le le. So us ne apne liye tír o kamán le liyá. 16 Phir us ne sháh i Isráil se kahá, Kamán par apná háth rakh. So us ne apná háth us par rakkhá; aur Ilísha' ne bádsháh ke háthon par apne háth rakkhe, 17 aur kahá, Mashriq kí taraf kí khiṛkí khol. So us ne use kholá. Tab Ilísha' ne kahá, kí Tír chalá. So us ne chaláyá. Tab wuh kahne lagá, Yih fath ká tír KHUDÁWAND ká, ya'ní Arám par fath páne ká tír hai: kyúinki tú Afíq men Arámíon ko máregá, yahan tak kí un ko nábud kar degá. 18 Phir us ne kahá, Tíron ko le. So us ne un ko liyá. Phir us ne sháh i Isráil se kahá, Zamín par már. So us ne tén bár mára, aur thahr gayá. 19 Tab mard i Khudá us par gussa húa, aur kahne lagá, kí Tujhe páñch yá chha bár márná cháhiye thá, tab tú Arámíon ko itná mártá kí un ko nábud kar detá: par ab tú Arámíon ko faqat tén bár máregá.

20 Aur Ilísha' ne wafát pái, aur unhon ne use dafn kiyá. Aur naye sál ke shurú' men Moáb ke jathe mulk men ghus áe. 21 Aur aisá húa, kí jab wuh ek ádmí ko dafn kar rahe the, to un ko ek jathá nazar áyá; so unhon ne us shakhs ko Ilísha' kí qabr men dál diyá; aur wuh shakhs Ilísha' kí haddiyon se takráte

hí jí uthá, aur apne páñwon par khará ho gayá.

22 Aur sháh i Arám Hazáel, Yahúákhaz ke 'ahd men barábar Isráil ko satátá rahá. 23 Aur KHUDÁWAND un par mihrbán húa, aur us ne un par tars khayá; aur us 'ahd ke sabab se jo us ne Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb se bándhá thá, un kí taraf iltifát kí; aur na cháhá kí un ko halák kare, aur ab bhí un ko apne huzúr se dúr na kiyá. 24 Aur sháh i Arám Hazáel mar gayá; aur us ká betá Bin Hadad us kí jagah bádsháh húa. 25 Aur Yahúákhaz ke beté Yahúás ne Hazáel ke beté Bin Hadad ke háth se wuh shahr chhín liye jo us ne us ke báp Yahúákhaz ke háth se jang karke le liye the. Tén bár Yúás ne use shikast dí, aur Isráil ke shahron ko wápas le liyá.

14 Aur sháh i Isráil Yahúákhaz ke beté Yúás ke दूसरे साल से sháh i Yahúdáh Yúás ká betá Amasiyah saltanat karne lagá. 2 Wuh pachchís baras ká thá jab saltanat karne lagá, aur us ne Yarúshalem men untis baras saltanat kí. Us kí mán ká nám Yahú'addán thá, jo Yarúshalem kí thí. 3 Aur us ne wuh kám kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar men bhalá thá; taubhi apne báp Dáúd kí mánind nahín: balki us ne sab kuchh apne báp Yúás kí tarah kiyá. 4 Kyúinki unche maqám dháe na gaye: log hanoz unche maqámon par qurbáni karte, aur bakhúr jaláthe the. 5 Aur jab saltanat us ke háth men mustahkam ho gayí, to us ne apne un mulázimon ko jinhon ne us ke báp bádsháh ko qatl kiyá thá ján se mára. 6 Par us ne un khúníon ke bachchon ko ján se na mára; kyúinki Músá kí shari'at kí kitáb men, jaisá KHUDÁWAND ne farmáyá, likhá hai, kí Beṭon ke badle báp na máre jáen, aur na báp ke badle beté máre jáen; balki har shakhs apne hí gunáh ke sabab se mare. 7 Aur us ne wádí e Shor men das hazár Adomí máre, aur Sila' ko jang karke le liyá; aur us ká nám Yuqtíl rakkhá jo áj tak hai.

8 Tab Amasiyah ne sháh i Isráil Yahúás bin Yahúákhaz bin Yáhu ke pás qásid rawána kiye, aur kahlá bhejá, kí Zará á, to ham ek दूसरे ká muqábala karen. 9 Aur sháh i Isráil Yahúás ne sháh i Yahúdáh

Amasiyáh ko kahlá bhejá, ki Lubnán ke úntkatáre ne Lubnán ke deodár ko paigám bhejá, ki Apní betí mere bete se biyáh de; itne men ek janglí jánwar jo Lubnán men thá guzrá, aur úntkatáre ko raund dálá. 10 Tú ne beshakk Adom ko mára; aur tere dil men gurúr samá gayá hai; so usí kí dīng mār, aur ghar hí men rah: tú kyūn nuqsán uṭhāne ko chheṛ chhār kartá hai, jis se tú bhí zak uṭhāe, aur tere sáth Yahúdáh bhí? 11 Par Amasiyáh ne na máná. Tab sháh i Isráil Yahúás ne chaṛhái kí, aur wuh aur sháh i Yahúdáh Amasiyáh Bait Shams men jo Yahúdáh men hai ek dūsre ke muqábil hue. 12 Aur Yahúdáh ne Isráil ke áge shikast khái; aur un men se har ek apne dēre ko bhágá. 13 Lekín sháh i Isráil Yahúás ne sháh i Yahúdáh Amasiyáh bin Yahúás bin Akhaziyáh ko Bait Shams men pakar liyá, aur Yarúshalem men áyá, aur Yarúshalem kí díwār Ifráim ke pháṭak se konewále pháṭak tak, chār sau háth ke barábar dhá dí. 14 Aur us ne sab sone, aur chándí ko, aur sab bartanon ko jo KHUDÁWAND kí haikal, aur sháhí mahall ke khazánon men mile, aur kafílon ko bhí sáth liyá, aur Sámariya ko lautá. 15 Aur Yahúás ke báqí kám jo us ne kiye, aur us kí quwwat, aur jaisé sháh i Yahúdáh Amasiyáh se laṛá, so kyá wuh Isráil ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? 16 Aur Yahúás apne bápádádá ke sáth so gayá, aur Isráil ke bádsháhon ke sáth Sámariya men dafn húa; aur us ká betá Yarubi'ám us kí jagah bádsháh húa.

17 Aur sháh i Yahúdáh Yúás ká betá Amasiyáh sháh i Isráil Yahúákhaz ke bete Yahúás ke marne ke ba'd pandrah baras jítá rahá. 18 Aur Amasiyáh ke báqí kám, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? 19 Aur unhon ne Yarúshalem men us ke khiláf sázish kí; so wuh Lakís ko bhágá: lekin unhon ne Lakís tak us ká píchhá karke wahín use qatl kiyá. 20 Aur wuh use ghoron par le áe, aur wuh Yarúshalem men apne bápádádá ke sáth Dáúd ke shahr men dafn húa. 21 Aur Yahúdáh ke sab logon ne 'Azariyáh ko jo solah baras ká thá us ke báp Amasiyáh kí jagah bádsháh

banáyá. 22 Aur bádsháh ke apne bápádádá ke sáth so jáne ke ba'd us ne Ailát ko ko banáyá, aur use phir Yahúdáh kí mamlukat men dákhil kar liyá.

23 Aur sháh i Yahúdáh Yúás ke bete Amasiyáh ke pandrahwen baras se sháh i Isráil Yúás ká betá Yarubi'ám Sámariya men bádsháhí karne lagá: us ne iktális baras bádsháhí kí. 24 Aur us ne KHUDÁWAND kí nazar men badí kí: wuh Nabát ke bete Yarubi'ám ke un sab gunáhon se jin se us ne Isráil se gunáh karáyá báz na áyá. 25 Aur us ne KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ke us sukhan ke mutábíq jo us ne apne bande aur nabí Yúnáh bin Amittai kí marifat jo Ját Hifr ká thá farmáyá thá, Isráil kí hadd ko Hamát ke madkhal se maldán ke daryá tak phir pahunchá diyá. 26 Is liye kí KHUDÁWAND ne Isráil ke dukh ko dekhá, ki wuh bahut sakht hai, kyúinki na to koí band kiyá húa, na ázád chhúṭá húa rahá, aur na koí Isráil ká madadgár thá. 27 Aur KHUDÁWAND ne yih to nahín farmáyá thá, ki Main rú e zamín par se Isráil ká nám mitá dūngá: so us ne un ko Yúás ke bete Yarubi'ám ke wasíle se rihái dí. 28 Aur Yarubi'ám ke báqí kám, aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur us kí quwwat, ya'ní kyúinkar us ne laṛkar Damishq aur Hamát ko jo Yahúdáh ke the Isráil ke liye wápas le liyá, so kyá wuh Isráil ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? 29 Aur Yarubi'ám apne bápádádá, ya'ní Isráil ke bádsháhon ke sáth so gayá; aur us ká betá Zakariyáh us kí jagah bádsháh húa.

15 Sháh i Isráil Yarubi'ám ke sattáiswen baras se sháh i Yahúdáh Amasiyáh ká betá 'Azariyáh saltanat karne lagá. 2 Jab wuh saltanat karne lagá, to solah baras ká thá; aur us ne Yarúshalem men bāwan baras saltanat kí. Us kí mán ká nám Yakúliyah thá, jo Yarúshalem kí thí. 3 Aur us ne, jaisá us ke báp Amasiyáh ne kiyá thá, thik usí tarah wuh kám kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar men bhalá thá. 4 Taubhí únche maqám dhāe na gaye; aur log ab tak únche maqámon par qurbání karte, aur bakhíur jaláte the 5 Aur bádsháh par KHUDÁWAND kí

aisi mār pari, ki wuh apne marne ke dū tak korhī rahā, aur alag ek ghār men rahtā thā. Aur bādshāh kā betā Yūtām mahall kā mālīk thā, aur mulk ke logon kī 'adālat kiyā kartā thā. 6 Aur 'Azariyāh kā bāqī kām, aur sab kuchh jo us ne kiyā, so kyā wuh Yahūdāh ke bādshāhon kī tawārīkh kī kitāb men qalamband nahīn? 7 Aur 'Azariyāh apne bāpdādā ke sāth so gayā; aur unhon ne use Dāūd ke shahr men us ke bāpdādā ke sāth dafn kiyā: aur us kā betā Yūtām us kī jagah bādshāh hūā.

8 Aur shāh i Yahūdāh 'Azariyāh ke artīswen sāl Yarubī'ām ke betē Zakariyāh ne Isráil par Sāmariya men chha mahīne bādshāhī kī. 9 Aur us ne KHUDĀWAND kī nazar men badī kī; jis tarah us ke bāpdādā ne kī thī; aur Nabāt ke betē Yarubī'ām ke gunāhon se jin se us ne Isráil se gunāh karāyā bāz na āyā. 10 Aur Yabīs ke betē Salūm ne us ke khilāf sázish kī, aur logon ke sāmne use mārā, aur qatl kiyā, aur us kī jagah bādshāh ho gayā. 11 Aur Zakariyāh ke bāqī kām Isráil ke bādshāhon kī tawārīkh kī kitāb men qalamband hain. 12 Aur KHUDĀWAND kā wuh wa'da jo us ne Yāhū se kiyā yihī thā, ki Chauthī pusht tak tere farzand Isráil ke takht par baithenge: so waisā hī hūā.

13 Aur shāh i Yahūdāh 'Uzziyāh ke untālīswen baras Yabīs kā betā Salūm bādshāhī karne lagā; aur us ne Sāmariya men mahīna bhar saltanat kī. 14 Aur Jādī kā betā Manāhim Tirzah se chalā, aur Sāmariya men āyā, aur Yabīs ke betē Salūm ko Sāmariya men mārā, aur qatl kiyā, aur us kī jagah bādshāh ho gayā. 15 Aur Salūm ke bāqī kām, aur jo sázish us ne kī, so dekho, wuh Isráil ke bādshāhon kī tawārīkh kī kitāb men qalamband hain. 16 Phir Manāhim ne Tirzah se jákar Tīfsah ko, aur un sabhon ko jo wahān the, aur us kī hudūd ko mārā: aur mārne kā sabab yih thā, ki unhon ne us ke liye phātak nahīn khole the; aur us ne wahān kī sab hāmila 'auraton ko chīr dālā.

17 Aur shāh i Yahūdāh 'Azariyāh ke untālīswen baras se Jādī kā betā Manāhim Isráil par saltanat karne

lagā, aur us ne Sāmariya men das baras saltanat kī. 18 Aur us ne KHUDĀWAND kī nazar men badī kī; aur Nabāt ke betē Yarubī'ām ke gunāhon se, jin se us ne Isráil se gunāh karāyā, apnī sārī 'umr bāz na āyā. 19 Aur shāh i Asūr Pūl us ke mulk par chāh āyā. So Manāhim ne hazār qintār chāndī Pūl ko nazr kī, tāki wuh us kī dastgīrī kare, aur saltanat ko us ke hāth men mustahkam kar de. 20 Aur Manāhim ne yih naqdī shāh i Asūr ko dene ke liye Isráil se ya'nī sab bare bare daulatmandon se pachās pachās misqāl fī kas ke hisāb se jabran lī. So Asūr kā bādshāh laut gayā, aur us mulk men na thahrā. 21 Aur Manāhim ke bāqī kām, aur sab kuchh jo us ne kiyā, so kyā wuh Isráil ke bādshāhon kī tawārīkh kī kitāb men qalamband nahīn? 22 Aur Manāhim apne bāpdādā ke sāth so gayā; aur us kā betā Fiḡahiyāh us kī jagah bādshāh hūā.

23 Aur shāh i Yahūdāh 'Azariyāh ke pachāswen sāl Manāhim kā betā Fiḡahiyāh Sāmariya men Isráil par saltanat karne lagā, aur us ne do baras saltanat kī. 24 Aur us ne KHUDĀWAND kī nazar men badī kī; wuh Nabāt ke betē Yarubī'ām ke gunāhon se jin se us ne Isráil se gunāh karāyā, bāz na āyā. 25 Aur Fiḡah bin Ramaliyāh ne jo us kā ek sardār thā us ke khilāf sázish kī, aur us ko Sāmariya men, bādshāh ke mahall ke muhkam hisse men, Arjūb aur Ariyah ke sāth mārā, aur Jilī'adion men se pachās mard us ke hamrah the; so wuh use qatl karke us kī jagah bādshāh ho gayā. 26 Aur Fiḡahiyāh ke bāqī kām, aur sab kuchh jo us ne kiyā, Isráil ke bādshāhon kī tawārīkh kī kitāb men qalamband hain.

27 Aur shāh i Yahūdāh 'Azariyāh ke bāwanwen baras se Fiḡah bin Ramaliyāh Sāmariya men Isráil par saltanat karne lagā, aur us ne bīs baras saltanat kī. 28 Aur us ne KHUDĀWAND kī nazar men badī kī; aur Nabāt ke betē Yarubī'ām ke gunāhon se, jin se us ne Isráil se gunāh karāyā, bāz na āyā. 29 Aur shāh i Isráil Fiḡah ke aiyām men shāh i Asūr Tiglatpīlāsar ne ākar 'Aiyūn, aur Abīl Bait Ma'kah, aur Yanūha, aur Qādis, aur Hasūr, aur

Jilī'ād, aur Galīl, aur Naftālī ke sārē mulk ko le liyā; aur logon ko asīr karke Asūr men le gayā. 30 Aur Hūsī'a bin Ailāh ne Fiqah bin Ramaliyāh ke khilāf sázish kī, aur use mārā aur qatl kiyā, aur us kī jagah 'Uzziyāh ke betē Yūtām ke bīsweṇ baras bādshāh ho gayā. 31 Aur Fiqah ke bāqī kām, aur sab kuchh jo us ne kiyā, Isráil ke bādshāhon kī tawārīkh kī kitāb men qalamband hain.

32 Aur shāh i Isráil Ramaliyāh ke betē Fiqah ke dūare sāl se shāh i Yahūdāh 'Uzziyāh kā betā Yūtām saltanat karne lagā. 33 Aur jab wuh saltanat karne lagā, to pachchīs baras kā thā; us ne solāh baras Yarūshalem men saltanat kī: aur us kī māp kā nām Yarūsā thā jo Sadoq kī betī thī. 34 Aur us ne wuh kām kiyā jo KHUDÁWAND kī nazar men bhalā hai: us ne sab kuchh thīk waise hī kiyā, jaise us ke bāp 'Uzziyāh ne kiyā thā. 35 Taubhī ūnche maqām dhāe na gaye; log hanoz ūnche maqāmon par qurbānī karte, aur baḥūr jalāte the. KHUDÁWAND ke ghar kā bālāi darwāza isī ne banāyā. 36 Aur Yūtām ke bāqī kām, aur sab kuchh jo us ne kiyā, so kyā wuh Yahūdāh ke bādshāhon kī tawārīkh kī kitāb men qalamband nahīn? 37 Un hī dinon men KHUDÁWAND shāh i Arām Razīn ko, aur Fiqah bin Ramaliyāh ko, Yahūdāh par charḥāi karne ke liye bhejne lagā. 38 Aur Yūtām apne bāp-dādā ke sāth so gayā; aur apne bāp Dáūd ke shahr men apne bāp-dādā ke sāth dafn hūā: aur us kā betā A'khaz us kī jagah bādshāh hūā.

16 Aur Ramaliyāh ke betē Fiqah ke satrahweṇ baras se shāh i Yahūdāh Yūtām kā betā A'khaz saltanat karne lagā. 2 Aur jab wuh saltanat karne lagā, to bīs baras kā thā, aur us ne solāh baras Yarūshalem men bādshāhī kī. Aur us ne wuh kām na kiyā jo KHUDÁWAND us ke Khudā kī nazar men bhalā hai, jaisā us ke bāp Dáūd ne kiyā thā. 3 Balki wuh Isráil ke bādshāhon kī rāh par chalā; aur us ne ūn qaumon ke nafratī dastūr ke mutābiq, jin ko KHUDÁWAND ne banī Isráil ke sāmne se khārij kar diyā thā, apne betē ko bhī ág men

chalwāyā. 4 Aur ūnche maqāmon, aur tīlon par, aur har ek hare dārakhṭ ke niche us ne qurbānī kī, aur baḥūr jalāyā. 5 Tab shāh i Arām Razīn aur shāh i Isráil Ramaliyāh ke betē Fiqah ne lārne ko Yarūshalem par charḥāi kī. Aur unhon ne A'khaz ko gher liyā, lekin us par gālīb na á sake. 6 Us waqt shāh i Arām Razīn ne Ailāt ko fath karke Arām men phīr shāmil kar liyā, aur Yahūdīon ko Ailāt se nikāl diyā; aur Arāmī Ailāt men ákar wahān bas gaye, jaisā áj tak hai. 7 So A'khaz ne shāh i Asūr Tiglatpilāsar ke pás elchī rawāna kiye, aur kahlā bhejā, kī Main terā khādim aur betā hūn: so tú á, aur mujh ko shāh i Arām ke háth se, aur shāh i Isráil ke háth se jo mujh par charḥ áe hain rihái de. 8 Aur A'khaz ne us chāndī aur sone ko, jo KHUDÁWAND ke ghar men aur shāhī mahallī ke khazānon men milā lekar shāh i Asūr ke liye nazrána bhejā. 9 Aur shāh i Asūr ne us kī bāt māntī; chunānchī shāh i Asūr ne Damishq par lashkarkashī kī, aur use le liyā, aur wahān ke logon ko asīr karke Qīr men le gayā, aur Razīn ko qatl kiyā. 10 Aur A'khaz bādshāh shāh i Asūr Tiglatpilāsar kī mulāqāt ke liye Damishq ko gayā, aur us mazbah ko dekhā jo Damishq men thā; aur A'khaz bādshāh ne us mazbah kā naqsha, aur us kī sārī san'at kā namūna U'riyāh kāhin ke pás bhejā. 11 Aur U'riyāh kāhin ne thīk usī namūne ke mutābiq jise A'khaz ne Damishq se bhejā thā ek mazbah banāyā. Aur A'khaz bādshāh ke Damishq se lautne tak U'riyāh kāhin ne use taiyār kar diyā. 12 Jab bādshāh Damishq se laut āyā, to bādshāh ne mazbah ko dekhā; aur bādshāh mazbah ke pás gayā, aur us par qurbānī guzránī. 13 Aur us ne ūs mazbah par apnī sokhtanī qurbānī, aur apnī nazr kī qurbānī jalāi, aur apnā tapāwan tapāyā, aur apnī salāmatī ke zabīhon kā khūn usī mazbah par chhīrkā. 14 Aur us ne pītal kā wuh mazbah jo KHUDÁWAND ke áge thā haikal ke sāmne se, ya'nī apne mazbah aur KHUDÁWAND kī haikal ke bīch men se, uthwākar use apne mazbah ke shimāl kī taraf rakhwā diyā. 15 Aur A'khaz bādshāh ne U'riyāh kāhin

ko hukm kiya, ki Bare mazbah par sukh ki sokhtani qurbani, aur sham ki nazar ki qurbani, aur badshah ki sokhtani qurbani, aur us ki nazar ki qurbani, aur mamlukat ke sab logon ki sokhtani qurbani aur un ki nazar ki qurbani, aur un ka tapawan chharhaya kar; aur sokhtani qurbani ka sara khun, aur zabihe ka sara khun, us par chhirkar kar; aur pitai ka wuh mazbah mere suwal karne ke liye rahoga. 16 So jo kuchh A'khaz badshah ne farmaya, U'riyah kahin ne wuh sab kiya. 17 Aur A'khaz badshah ne kursion ke kanaron ko kat dala, aur un ke upar ke hauz ko un se juda kar diya, aur us bare hauz ko pitai ke bailon par se jo us ke niche the utarkar pattharon ke farsh par rakh diya. 18 Aur us ne us raste ko jis par chhat thi, aur jise unhon ne sabbt ke din ke liye haikal ke andar banaya tha, aur badshah ke daromad ke raste ko jo bahar tha shah i Asur ke sabab se KHUDAWAND ke ghar mein shamil kar diya. 19 Aur A'khaz ke baqi kam, aur sab kuchh jo us ne kiya, so kya wuh Yahudah ke badshahon ki tawarikh ki kitab mein qalamband nahin? 20 Aur A'khaz apne bapdad ke sath so gaya, aur Daud ke shahr mein apne bapdad ke sath dafn hua; aur us ka beta Hizqiyah us ki jagah badshah hua.

17 Aur shah i Yahudah A'khaz ke barahwen baras se Ailah ka beta Husia Israil par Samariya mein saltanat karne laga, aur nau baras saltanat ki. 2 Aur us ne KHUDAWAND ki nazar mein badi ki, taubhi Israil ke un badshahon ki manind nahin jo us se pahle hue. 3 Aur shah i Asur Salmanasar ne is par charhai ki, aur Husia us ka khadim ho gaya, aur us ke liye hadya laya. 4 Aur shah i Asur ne Husia ki sazish ma'lum kar li; kyunki us ne shah i Misr So ke pas elchi bheje, aur shah i Asur ko hadya na diya jaisa wuh sal ba sal deti tha. So shah i Asur ne use band kar diya, aur qaidkhane mein us ke beiyah dal di. 5 Aur shah i Asur ne sari mamlukat par charhai ki, aur Samariya ko jakar tin baras use ghere raha. 6 Aur Husia ke nauwen baras shah i Asur ne Samariya ko le liya, aur Israil ko asir karke Asur mein le gaya, aur

un ko Khalah mein aur Jauzan ki nadi Khabur par, aur Madon ke shahron mein basaya. 7 Aur yih is liye hua, ki bani Israil ne KHUDAWAND apne Khuda ke khilaf, jis ne un ko mulk i Misr se nikalkar shah i Misr Fir'aun ke hath se rihai di thi, gunah kiya, aur gair ma'budon ka khauf mana. 8 Aur un qaumon ke ain par jin ko KHUDAWAND ne bani Israil ke age se kharij kiya, aur Israil ke badshahon ke ain par jo unhon ne khud banae the chalte rahe. 9 Aur bani Israil ne KHUDAWAND apne Khuda ke khilaf chhipkar wuh kam kiye jo bhale na the, aur unhon ne apne sab shahron mein, nigahbanon ke burj se fasildar shahr tak, apne liye unche maqam banae. 10 Aur har ek unche pahar par, aur har ek hare darakht ke niche unhon ne apne liye sutanon aur Yasiraton ko nasb kiya. 11 Aur wahin, un sab unche maqamon par, un qaumon ki manind jin ko KHUDAWAND ne un ke samne se dafa kiya, bakhur jalaya; aur KHUDAWAND ko gussa dilane ke liye sharaten kin: 12 aur buton ki parastish ki, jis ke bare mein KHUDAWAND ne un se kaha tha, ki Tum yih kam na karna. 13 Taubhi KHUDAWAND sab nabion aur gaibbinon ki ma'rifat Israil aur Yahudah ko agah karti raha, ki Tum apni buri rahon se baz ao, aur us sari shari'at ke mutabiq, jis ka hukm main ne tumhare bapdad ko diya, aur jise main ne apne bandon nabion ki ma'rifat tumhare pas bheja hai, mere ahkam o ain ko mano. 14 Bawujud is ke unhon ne na suna, balki apne bapdad ki tarah jo KHUDAWAND apne Khuda par iman nahin lae the gardankashi ki. 15 Aur us ke ain ko, aur us ke ahd ko jo us ne un ke bapdad se bandha tha, aur us ki shahadaton ko jo us ne un ko di thin radd kiya; aur bati baton ke pairau hokar nikamme ho gaye, aur apne aspas ki qaumon ki taqlid ki, jin ke bare mein KHUDAWAND ne un ko takid ki thi, ki wuh un ke se kam na karen. 16 Aur unhon ne KHUDAWAND apne Khuda ke sab ahkam tark karke apne liye qhali hui muraten ya'ni do bachhre banaye liye, aur Yasirat taiyar ki, aur asmani fauj ki parastish ki, aur Ba'i ko puja. 17 Aur unhon

ne apne beṭon aur beṭiyon ko ág men chalwáyá; aur fálgirí aur jádúgarí se kám liyá; aur apne ko bech dálá, táki KHUDÁWAND kí nazar men badí karke use gussa diláen. 18 Is liye KHUDÁWAND Isráíl se bahut náráz huá, aur apní nazar se un ko dúr kar diyá; so Yahúdáh ke qabíle ke síwá aur kol ná chhútá. 19 Aur Yahúdáh ne bhí KHUDÁWAND apne Khudá ke ahkám na máne, balki un áin par chale jin ko Isráíl ne banáyá thá. 20 Tab KHUDÁWAND ne Isráíl kí sárí nasl ko radd kiyá, aur un ko dukh diyá, aur un ko luteron ke háth men karke ákhirkár un ko apní nazar se dúr kar diyá. 21 Kyúñki us ne Isráíl ko Dáúd ke gharáne se judá kiyá; aur unhon ne Nabát ke beṭe Yarubí'ám ko bádsháh banáyá: aur Yarubí'ám ne Isráíl ko KHUDÁWAND kí pairawí se dúr hanakáyá, aur un se bará gunáh karáyá. 22 Aur baní Isráíl un sab gunáhon kí jo Yarubí'ám ne kiye taqlíd karte rahe; wuh un se báz na áe; 23 yahán tak kí KHUDÁWAND ne Isráíl ko apní nazar se dúr kar diyá, jaisá us ne apne sab bandon kí ma'rifat jo nabí the farmáyá thá. So Isráíl apne mulk se Asúr ko pahuncháyá gayá, jahán wuh áj tak hai.

24 Aur sháh i Asúr ne Bábul aur Kútah, aur 'Awá, aur Hamát, aur Sifrwálm ke logon ko lákar baní Isráíl kí jagah Sámariya ke shahron men basáyá: so wuh Sámariya ke málík hue, aur us ke shahron men bas gaye. 25 Aur apne bas jáne ke shurú' men unhon ne KHUDÁWAND ká khauf na máná: is liye KHUDÁWAND ne un ke darmiyán sheron ko bhejá jinhon ne un men se ba'z ko már dálá. 26 Pas unhon ne sháh i Asúr se yih kahá, kí Jín qaumon ko tú ne le jákar Sámariya ke shahron men basáyá hai, wuh us mulk ke Khudá ke taríqe se wáqif nahín hain: chunánchi us ne un men sher bhej diye hain, aur dekh, wuh un ko phárte hain, is liye kí wuh us mulk ke Khudá ke taríqe se wáqif nahín hain. 27 Tab Asúr ke bádsháh ne yih hukm diyá, kí Jín káhinon ko tum wahán se le áe ho, un men se ek ko wahán le jáo, aur wuh jákar wahín rahe, aur yih káhin un ko us mulk ke Khudá ká taríqa síkháe. 28 So

un káhinon men se jin ko wuh Sámariya se le gaye the ek káhin ákar Baitel men rahne lagá, aur un ko síkháyá, kí un ko KHUDÁWAND ká khauf kyúñkar mánná cháhiye. 29 Tis par bhí har qaum ne apne deotá banáe, aur un ko Sámariyon ke banáe hue únche maqámon ke mandiron men rakkhá; har qaum ne apne shahr men jahán us kí sukúnat thí aisá hí kiyá. 30 So Bábulon ne Sukkát Banát ko, aur Kútíon ne Naiyirgul ko, aur Hamátíon ne Asímá ko, 31 aur 'Awáíon ne Nibház aur Tartáq ko banáyá, aur Sifrwíon ne apne beṭon ko Adrammalik aur 'Anammalik ke liye jo Sifrwálm ke deotá the ág men jaláyá. 32 Yún wuh KHUDÁWAND se bhí darte the, aur apne liye únche maqámon ke káhin bhí apne hí men se baná liye, jo únche maqámon ke mandiron men un ke liye qurbání guzránte the. 33 So wuh KHUDÁWAND se bhí darte the, aur apní qaumon ke dastúr ke mutábíq, jin men se wuh níkal liye gaye the, apne apne deotá kí parastish bhí karte the. 34 A'j ke din tak wuh pahle dastúr par chalte hain: wuh KHUDÁWAND se darte nahín, aur na to apne áin o qawánin par, aur na us shara' aur farmán par chalte hain, jis ká hukm KHUDÁWAND ne Ya'qúb kí nasl ko diyá thá, jis ká nám us ne Isráíl rakkhá thá; 35 un hí se KHUDÁWAND ne 'ahd bándhkar un ko yih tákid kí thí, kí Tum gairma'búdon se na darna, aur na un ko síjda karná na pújná, aur na un ke liye qurbání karná; 36 balki KHUDÁWAND jo barí quwwat aur baland bázú se tum ko mulk i Misr se níkal láyá, tum usí se darna, aur usí ko síjda karná, aur usí ke liye qurbání guzránná. 37 Aur jo jo áin, aur rasm, aur jo sharí'at, aur hukm us ne tumháre liye qalamband kiye, un ko sadá mánne ke liye ihtiyát rakhná; aur tum gairma'búdon se na darna; 38 aur us 'ahd ko jo main ne tum se kiyá hai tum bhúl na jáná; aur na tum gairma'búdon ká khauf mánná: 39 balki tum KHUDÁWAND apne Khudá ká khauf mánná; aur wuh tum ko tumháre sab dushmanon ke háth se chhuráegá. 40 Lekin unhon ne na máná, balki apne pahle dastúr

ke mutábíq karte rahe. 41 So yih qaumeñ KHUDÁWAND se bhí dartí rahín, aur apní khodí húi múraton ko bhí pújtí rahín; isí tarah un kí aulád, aur un kí aulád kí masl bhí, jaisá un ke bápádádá karte the, waisá wuh bhí áj ke dín tak kartí hain.

18 Aur sháh i Isráíl Húsí'a bin Aílah ke tisre sál aisá húa, kí sháh i Yahúdáh A'khaz ká betá Hizqiyáh saltanat karne lagá. 2 Aur jab wuh saltanat karne lagá, to pachchís baras ká thá; aur us ne untís baras Yarúshalem men saltanat kí. Us kí mán ká nám Abí thá jo Zakariyáh kí betí thí. 3 Aur jo jo us ke báp Dáúd ne kiyá thá, us ne thík usí ke mutábíq wuh kám kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar men bhalá thá: 4 us ne únche maqámon ko dúr kar diyá, aur sutúnon ko torá, aur Yasírat ko kát dálá; aur us ne pítal ke sánp ko jo Músá ne banáyá thá chaknáchúr kar diyá; kyúñki baní Isráíl un dinon tak us ke áge bakhúr jaláthe the; aur us ne us ká nám Nahushtán rakkhá. 5 Aur wuh KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá par tawakkul rakhtá thá, aisá kí us ke ba'd Yahúdáh ke sab bádsháhon men us kí mánind ek na húa, aur na us se pahle koí húa thá. 6 Kyúñki wuh KHUDÁWAND se líptá rahá, aur us kí pairawí karne se báz na áyá; balki us ke hukmon ko máná jin ko KHUDÁWAND ne Músá ko diyá thá. 7 Aur KHUDÁWAND us ke sáth rahá; aur jahán kahín wuh gayá, kámyáb húa: aur wuh sháh i Asúr se munharif ho gayá, aur us kí itá'at na kí. 8 Us ne Filistíon ko Gazzah aur us kí sarhaddon tak nigahbánon ke burj se fasíldár shahr tak mará.

9 Aur Hizqiyáh bádsháh ke chauthe baras jo sháh i Isráíl Húsí'a bin Aílah ká sátwán baras thá aisá húa kí sháh i Asúr Salmanasar ne Sámariya par charháí kí, aur us ká muhásara kiyá. 10 Aur tén sál ke ákhir men unhon ne us ko le líyá: ya'ní Hizqiyáh ke chhate sál jo sháh i Isráíl Húsí'a ká nauwán baras thá, Sámariya le líyá gayá. 11 Aur sháh i Asúr Isráíl ko asír karke Asúr ko le gayá, aur un ko Khalah men aur Jauzán kí nadí Khábúr par, aur Mádi-on ke shahron men rakkhá: 12 is líye kí unhon ne KHUDÁWAND apne Khudá kí bát na mání, balki us ke

'ahd ko, ya'ní un sab báton ko, jin ká hukm KHUDÁWAND ke bande Músá ne diyá thá, 'udúl kiyá, aur na un ko suná, na un par 'amal kiyá.

13 Aur Hizqiyáh bádsháh ke chaudahwen baras sháh i Asúr Sanherib ne Yahúdáh ke sab fasíldár shahron par charháí kí, aur un ko le líyá. 14 Aur sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ne sháh i Asúr ko Lakís men kahlá bhejá, kí Mujh se khatá húi; mere pás se laut já; jo kuchh tú mere sir kare, main use utháungá. So sháh i Asúr ne tén sau qintár chándí, aur tís qintár soná sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ke zimme lagáyá. 15 Aur Hizqiyáh ne sári chándí jo KHUDÁWAND ke ghar, aur sháhi mahall ke khazánon men millí use de dí. 16 Us waqt Hizqiyáh ne KHUDÁWAND kí haikal ke darwázon ká, aur un sutúnon par ká soná jin ko sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ne khud mandhwayá thá utarwákar, sháh i Asúr ko de diyá. 17 Phir bhí sháh i Asúr ne Tartán, aur Rab Sárís, aur Rab Sháqí ko, Lakís se bare lashkar ke sáth Hizqiyáh bádsháh ke pás Yarúshalem ko bhejá. So wuh chale aur Yarúshalem ko áe. Aur jab wahán pahunché, to jákar úpar ke taláb kí náli ke pás jo dhobiyon ke maidán ke ráste par hai, kharé ho gaye. 18 Aur jab unhon ne bádsháh ko pukará, to Iliyáqím bin Khilqiyáh jo ghar ká díwán thá aur Shabnáh munshí, aur A'saf muharrir ká betá Yúákh, un ke pás nikal-kar áe. 19 Aur Rab Sháqí ne un se kahá, Tum Hizqiyáh se kaho, kí Malik i mu'azzam sháh i Asúr yúñ farmátá hai, Tú kyá i'timád kiye baithá hai? 20 Tú kahtá to hai, par yih faqat báten hí báten hain, kí Jang kí maslahat bhí hai aur hausala bhí. A'khír kis ke barte par tú ne mujh se sarkashí kí hai? 21 Dekh, tujhe is masle húe sarkande ke 'asá, ya'ní Misr par, bharosá hai: us par agar koí tek lagáe, to wuh us ke háth men gar jáegá, aur use chhed degá; sháh i Misr Fir'aun un sab ke líye jo us par bharosá karte hain, aisá hí hai. 22 Aur agar tum mujh se kaho, kí Hamará tawakkul KHUDÁWAND hamáre Khudá par hai: to kyá wuh wuhí nahín hai, jis ke únche maqámon aur masbahon ko Hizqiyáh ne dhákar Yahúdáh aur Yarúshalem se kahá hai, kí Tum

Yarúshalem men is mazbah ke áge sijda kiyá karo? 23 Is liye ab zará mere áqá sháh i Asúr ke sáth shart bándh, aur main tujhe do hazár ghoṛe dúngá, basharte ki tú apní taraf se un par sawár chahá sake. 24 Bhalá phir tú kyúnkar mere áqá ke kamtarín mulázimon men se ek sardár ká bhí munh pher saktá hai, aur rathon aur sawáron ke liye Mísr par bharosá rakhtá hai? 25 Aur kyá ab main ne KHUDÁWAND ke bekahe hí is maqám ko gárat karne ke liye is par chaháí kí hai? KHUDÁWAND hí ne mujh se kahá, ki Is mulk par chaháí kar, aur ise gárat kar de. 26 Tab Iliyáqím bín Khilqiyáh, aur Shabnáh, aur Yúakh ne Rab Sháqí se 'arz kí, ki Apne khádimon se Arámí zabán men bát kar, kyúnki ham use samajhte hain; aur un logon ke sunte hue jo díwár par hain Yahúdíon kí zabán men báten na kar. 27 Lekin Rab Sháqí ne un se kahá, Kyá mere áqá ne mujhe yih báten kahne ko tere áqá ke pás, yá tere pás bhejá hai? kyá us ne mujhe un logon ke pás nahín bhejá jo tumháre sáth apní hí najásat kháne aur apná hí qárúra píne ko díwár par baithé hain? 28 Phir Rab Sháqí khará ho gayá, aur Yahúdíon kí zabán men baland áwáz se yih kahne lagá, ki Malik i mu'azzam, sháh i Asúr ká kalám suno: 29 bádsháh yún farmátá hai, ki Hizqiyáh tum ko fareb na de; kyúnki wuh tum ko us ke háth se chhurá na sakegá. 30 Aur na Hizqiyáh yih kahkar tum se KHUDÁWAND par bharosá karáe, ki KHUDÁWAND zarúr ham ko chhuráegá, aur yih shahr sháh i Asúr ke hawále na hogá. 31 Hizqiyáh kí na suno: kyúnki sháh i Asúr yún farmátá hai, ki Tum mujh se sulh kar lo, aur nikalkar mere pás áo, aur tum men se har ek apní ták, aur apne anjír ke darakht ká mewa khátá, aur apne hauz ká pání pítá rahe, 32 jab tak main ákar tum ko aise mulk men na le jáun, jo tumháre mulk kí tarah galla aur mai ká mulk, rotí aur tákistanon ká mulk, zaitúní tel aur shahd ká mulk hai; táki tum jíte raho, aur mar na jáo: so Hizqiyáh kí na sunná, jab wuh tum ko yih targíb de, ki KHUDÁWAND ham ko chhuráegá. 33 Kyá qaumon ke deotáon men se kisi ne apne mulk ko sháh i Asúr ke háth se chhuráya hai? 34 Hamát

aur Arfád ke deotá kahán hain? aur Sifrwálm aur Hena' aur 'Iwáh ke deotá kahán hain? kyá unhon ne Sámariya ko mere háth se bachá liyá? 35 Aur mulkon ke tamám deotáon men se kis kis ne apná mulk mere háth se chhurá liyá jo YAHOWÁH Yarúshalem ko mere háth se chhurá legá? 36 Par log khámosh rahe, aur us ke jawáb men ek bát bhí na kahí: kyúnki bádsháh ká hukm yih thá, ki Use jawáb na dená. 37 Tab Iliyáqím bín Khilqiyáh jo ghar ká díwán thá, aur Shabnáh munshí, aur Yúakh bín A'saf muharrir apne kapre chák kiye hue Hizqiyáh ke pás áe, aur Rab Sháqí kí báten use sunáin.

19 Jab Hizqiyáh bádsháh ne yih suná, to apne kapre pháre, aur táť orhkar KHUDÁWAND ke ghar men gayá. 2 Aur us ne ghar ke díwán Iliyáqím, aur Shabnáh munshí, aur káhinon ke buzurgon ko táť urhákar A'mús ke beṭe Yasa'iyáh nabí ke pás bhejá. 3 Aur unhon ne us se kahá, Hizqiyáh yún kahtá hai, ki A'j ká dín dukh, aur malámat, aur tauhín ká dín hai: kyúnki bachche paidá hone par hain, lekin wiládat kí táqat nahín. 4 Sháyad KHUDÁWAND terá Khudá Rab Sháqí kí sab báten sune jis ko us ke áqá sháh i Asúr ne bhejá hai, ki zinda Khudá kí tauhín kare, aur jo báten KHUDÁWAND tere Khudá ne suní hain un par wuh malámat karegá. Pas tú us baqiya ke liye jo maujúd hai, du'á kar. 5 Pas Hizqiyáh bádsháh ke mulázim Yasa'iyáh ke pás áe. 6 Yasa'iyáh ne un se kahá, ki Tum apne áqá se yún kahná, ki KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Tú un báton se jo tú ne suní hain, jin se sháh i Asúr ke mulázimon ne merí takfír kí hai, na ḍar. 7 Dekh, main us men ek rúh dál dúngá, aur wuh ek afwáh sunkar apne mulk ko laut jáegá: aur main use usí ke mulk men talwár se marwá dálúngá.

8 So Rab Sháqí laut gayá; aur us ne sháh i Asúr ko Libnáh se laṭe páyá, kyúnki us ne suná thá, ki wuh Lakís se chalá gayá hai; 9 aur jab us ne Kúsh ke bádsháh Tirháqah kí bábat yih kahte suná, ki Dekh, wuh tujh se laṭne ko niklá hai, to us ne phir Hizqiyáh ke pás elchí rawána kiye, aur kahá, 10 ki Sháh i Yahúdáh Hizqiyáh se yún kahná, ki Terá

Khudá, jis par terá bharosá hai, tujhe yih kahkar fareb na de, ki Yarúshalem sháh i Asúr ke qabze men nahín kiyá jáegá. 11 Dekh, tú ne suná hai, ki Asúr ke bádsháhon ne tamám mamálik ko bi'l'kull gárat karke un ká kyá hál banáyá hai : so kyá tú bachá rahegá? 12 Kyá un qaumon ke deotáon ne un ko, ya'ní Jauzán, aur Harrán, aur Rasaf, aur baní 'Adan jo Tillasár men the jin ko hamáre báp'dádá ne halák kiyá, chhuráyá? 13 Hamát ká bádsháh, aur Arfád ká bádsháh, aur shahr Sifrwálm, aur Hena' aur 'Iwáh ká bádsháh kahán hain? 14 Hizqiyáh ne elchíon ke háth se náma liyá, aur use parhá; aur Hizqiyáh ne KHUDÁWAND ke ghar men jákar use KHUDÁWAND ke huzúr phailá diyá. 15 Aur Hizqiyáh ne KHUDÁWAND ke huzúr yún du'á ki, Ai KHUDÁWAND, Isráil ke Khudá, karúbíon ke úpar baithnewále, tú hí akelá zamín kí sab saltanatón ká Khudá hai; tú hí ne ásmán aur zamín ko paidá kiyá. 16 Ai KHUDÁWAND, kán lagá, aur sun; ai KHUDÁWAND, apní ánkhen khol, aur dekh; aur Sanherib kí báton ko, jin se zinda Khudá kí tauhín karne ke liye us ne is ádmí ko bhejá hai, sun le. 17 Ai KHUDÁWAND, Asúr ke bádsháhon ne darhaqíqat qaumon ko un ke mulkon samet tabáh kiyá, 18 aur un ke deotáon ko ág men dálá; kyúнки wuh khudá na the, balkí ádmíon kí dast-kárf, ya'ní lakrf, aur patthar the : is liye unhon ne un ko nábud kiyá hai. 19 So ab, ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, main terí minnat kartá hún, ki tú ham ko us ke háth se bachá le, táki zamín kí sab saltanat-en ján len ki tú hí akelá KHUDÁWAND Khudá hai.

20 Tab Yasa'iyáh bin Amús ne Hizqiyáh ko kahlá bhejá, kí KHUDÁWAND Isráil ká Khudá yún farmátá hai, Chúnki tú ne sháh i Asúr Sanherib ke khiláf mujh se du'á kí hai, main ne terí sun lí. 21 Is liye KHUDÁWAND ne us ke haqq men yún farmáyá hai, kí Kunwárf dukhtar i Siyyún ne tujh ko haqír jáná, aur tera mazhaka uráyá hai. Yarúshalem kí be'f ne tujh par sir hiláyá hai. 22 Tú ne kis kí tauhín o takfír kí hai? tú ne kis ke khiláf apní áwáz baland kí, aur apní ánkhen úpar

utháin? Isráil ke Quddús ke khiláf. 23 Tú ne apne qásidon ke zarí'e se KHUDÁWAND kí tauhín kí, aur kahá, kí Main bahut se rathon ko sáth lekar paháron kí chotiýon par, balki Lubnán ke wastí hisson tak chah áyá hún : aur main us ke únche únche deodáron aur achchhe se achchhe sanaubar ke darakhthon ko kát dálúngá, aur main us ke dúr se dúr maqám men, jahán us kí zarkhez zamín ká jangal hai, ghusá chalá jáúngá. 24 Main ne jagah jagah ká pání khod khodkar piyá hai, aur main apne pánwon ke talwe se Misr kí sab nadiyán sukhá dálúngá. 25 Kyá tú ne nahín suná, kí mujhe yih kiye hue muddat hui, aur main ne ise qadím aiyám men thahrá diyá thá? Ab main ne usí ko purá kiyá hai, kí tú fasildár shahron ko ujárkar khandar baná dene ke liye barpá ho. 26 Isí sabab se un ke báshinde kamzor hue, aur wuh ghabrá gaye, aur sharminda hue; wuh maidán kí ghás aur harí paud aur chhaton par kí ghás, aur us anáj kí mánind ho gaye jo barhne se peshtar súkh jáe. 27 Lekin main terí nishast aur ámad o raft, aur terá mujh par jhunjhláná jántá hún. 28 Tere mujh par jhunjhláne ke sabab se, aur is liye kí terá ghamand mere kánon tak pahunchá hai, main apní nakel terí nák men, aur apní lagám tere munh men dálúngá; aur tú jis ráh se áyá hai, main tujhe usí ráh se wápas lautá dúngá. 29 Aur tere liye yih nishán hogá, kí tum is sál wuh chízen jo azkhud ugtí hain, aur dúsre sál wuh chízen jo un se paidá hon kháoge; aur tísre sál tum boná, aur kátná, aur tákistán lagákar un ká phal khána. 30 Aur wuh baqiya jo Yahúdáh ke gharáne se bach rahá hai phir niche kí taraf jar pakregá, aur úpar kí taraf phal láegá. 31 Kyúнки ek baqiya Yarúshalem se, aur wuh jo bach rahe hain, koh i Siyyún se niklenge; KHUDÁWAND kí gaiyúrf yih kar dikháegí. 32 So KHUDÁWAND sháh i Asúr ke haqq men yún farmátá hai, kí Wuh is shahr men áne, yá yahán tír chaláne na páegá; wuh na to sipar lekar us ke sámne áne, aur na us ke muqábil damdama bándhne páegá; 33 balki KHUDÁWAND farmátá hai, kí Jis ráh se wuh áyá, usí ráh se laut

jāegā; aur is shahr men āne na pāegā; 34 kyūnki main apnī khātir, aur apne bande Dāūd ki khātir, is shahr ki himāyat karūngā, tāki use bachā lūn.

35 So usī rāt ko KHUDĀWAND ke frishte ne nikalkar Asūr ki lash-kargāh men ek lākh pachāsī hazār admī mār dāle; aur subh ko jab log sawere uthe, to dekhā, ki wuh sab mare parē hain. 36 Tab shāh i Asūr Sanherib wahān se chālā gayā, aur lautkar Nīnawah men rahne lagā. 37 Aur jab wuh apne deotā Nīsrūk ke mandir men pūjā kar rahā thā, to Adrammalik aur Sharāzar ne use talwār se qatl kiyā: aur Arārāt ki sarzamīn ko bhāg gaye. Aur us kā betā Asar Haddūn us ki jagah bādshāh huā.

20 Un hī dinon men Hizqiyāh aisā bīmār parā ki marne ke qarīb ho gayā. Tab Yasa'iyāh nabī A'mūs ke betē ne us ke pās ākar us se kahā, KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Tū apne ghar kā intizām kar de; kyūnki tū mar jāegā, aur bachne kā nahīn. 2 Tab us ne apnā munh dīwār ki taraf karke KHUDĀWAND se yih du'ā ki, ki 3 Ai KHUDĀWAND, main terī minnat kartā hūn, yād farmā ki main tere huzūr sachchāl aur pūre dil se chaltā rahā hūn, aur jo terī nazar men bhalā hai, wuhī kiyā hai. Aur Hizqiyāh zār zār royā. 4 Aur aisā huā ki Yasa'iyāh nikalkar shahr ke bīch ke hisse tak pahunchā bhī na thā, ki KHUDĀWAND kā kalām us par nāzil huā, ki 5 Laut, aur merī qaum ke peshwā Hizqiyāh se kah, ki KHUDĀWAND tere bāp Dāūd kā Khudā yūn farmatā hai, ki Main ne terī du'ā sunī, aur main ne tere ānsū dekhe: dekh, main tujhe shifā dūngā, aur tīsre dīn tū KHUDĀWAND ke ghar men jāegā. 6 Aur main terī 'umr pandrah baras aur barhā dūngā, aur main tujh ko, aur is shahr ko shāh i Asūr ke hāth se bachā lūngā, aur main apnī khātir, aur apne bande Dāūd ki khātir is shahr ki himāyat karūngā. 7 Aur Yasa'iyāh ne kahā, Anjirōn ki tikkiyā lo: so unhon ne use lekar phorē par bāndhā, tab wuh achchhā ho gayā. 8 Aur Hizqiyāh ne Yasa'iyāh se pūchhā, ki Is kā kyā nishān hogā, ki KHUDĀWAND mujhe sihat bakhshe-

gā, aur main tīsre dīn KHUDĀWAND ke ghar men jāūngā? 9 Yasa'iyāh ne jawāb diyā, ki Is bāt kā, ki KHUDĀWAND ne jis kām ko kahā hai, use wuh karegā, KHUDĀWAND ki taraf se tere liye nishān yih hogā, ki sāya yā das darje āge ko jāe, yā das darje pīchhe ko laute. 10 Aur Hizqiyāh ne jawāb diyā, Yih to chhotī bāt hai, ki sāya das darje āge ko jāe; so yūn nahīn, balki sāya das darje pīchhe ko laute. 11 Tab Yasa'iyāh nabī ne KHUDĀWAND se du'ā ki: so us ne sāye ko A'khaz ki dhūpgharī men das darje ya'nī jitnā wuh dhal chukā thā, utnā hī pīchhe ko lautā diyā.

12 Us waqt shāh i Bābul Barūdak Baladān bin Baladān ne Hizqiyāh ke pās nāma aur tahāif bheje: kyūnki us ne sunā thā, ki Hizqiyāh bīmār ho gayā hai. 13 So Hizqiyāh ne un ki bāteṅ sunīn; aur us ne apnī beshbahā chīzōn kā sārā ghar, aur chāndī, aur sonā, aur masālih, aur beshqīmat 'itr, aur apnā silāhkhāna, aur jo kuchh us ke khazānon men maujūd thā, un ko dikhlayā: us ke ghar men, aur us ki sārī mamlukat men, aisī koi chīz na thī jo Hizqiyāh ne un ko na dikhāi. 14 Tab Yasa'iyāh nabī ne Hizqiyāh bādshāh ke pās ākar us se kahā, ki Yih log kyā kahte the, aur yih tere pās kahān se āe? Hizqiyāh ne kahā, Yih dūr mulk se, ya'nī Bābul se mere pās āe hain. 15 Phīr us ne pūchhā, Unhon ne tere ghar men kyā dekhā? Hizqiyāh ne jawāb diyā, Unhon ne sab kuchh jo mere ghar men hai dekhā; mere khazānon men aisī koi chīz nahīn jo main ne un ko dikhāi na ho. 16 Tab Yasa'iyāh ne Hizqiyāh se kahā, KHUDĀWAND kā kalām sun le. 17 Dekh, wuh dīn āte hain, ki sab kuchh jo tere ghar men hai, aur jo kuchh tere bāpdādā ne āj ke dīn tak jama' karke rakkhā hai, Bābul ko le jāenge; KHUDĀWAND farmatā hai, Kuchh bhī bāqī na rahēgā. 18 Aur wuh tere betōn men se jo tujh se paidā honge, aur jin kā bāp tū hī hogā, kitnōn ko le jāenge; aur wuh shāh i Bābul ke mahall men khwā-jasārā honge. 19 Hizqiyāh ne Yasa'iyāh se kahā, KHUDĀWAND kā kalām jo tū ne kahā hai bhalā hai. Aur us ne yih bhī kahā, Bhalā hī hogā, agar mere aiyām men amn aur amān rahē. 20 Aur Hizqiyāh

ke baqí kám, aur us kí quwwat, aur kyúnkar us ne taláb aur náli banákar shahr men páni pahuncháyá, so kyá wuh sháhán i Yahúdáh kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? 21 Aur Hizziyáh apne báp-dádá ke sáth so gayá : aur us ká betá Munassí us kí jagah bádsháh huá.

21 Jab Munassí saltanat karne lagá, to wuh bárah baras ká thá : us ne pachpan baras Yarúshalem men saltanat kí. Aur us kí mán ká nám Hifsibáh thá. 2 Us ne un qaumon ke nafratí kámon kí tarah, jin ko KHUDÁWAND ne baní Isráíl ke áge se dafa' kiyá, KHUDÁWAND kí nazar men badí kí. 3 Kyúnki us ne un únche maqámon ko jin ko us ke báp Hizziyáh ne dháyá thá, phír banáyá ; aur Ba'l ke liye mazbah banáe, aur Yasírat baná, jaise sháh i Isráíl Akhiab ne kiyá thá ; aur ásmán kí sári fauj ko síjda kartá, aur un kí parastish kartá thá. 4 Aur us ne KHUDÁWAND kí haikal men, jis kí bábat KHUDÁWAND ne farmáyá thá, kí Main Yarúshalem men apná nám rakkhúngá, mazbahe banáe. 5 Aur us ne ásmán kí sári fauj ke liye KHUDÁWAND kí haikal ke donon sahnon men mazbahe banáe. 6 Aur us ne apne beté ko ág men chaláyá, aur wuh shugún nikáltá, aur afsúngarí kartá, aur jinnát ke yáron aur jádúgaron se ta'alluq rakhtá thá ; us ne KHUDÁWAND ke áge us ko gussa diláne ke liye barí sharárat kí. 7 Aur us ne Yasírat kí khodí hui múrat ko jise us ne banáyá thá us ghar men nasb kiyá, jis kí bábat KHUDÁWAND ne Dáúd aur us ke beté Sulaimán se kahá thá, kí Isí ghar men, aur Yarúshalem men jise main ne baní Isráíl ke sab qabílon men se chun liyá hai main apná nám abad tak rakkhúngá : 8 aur main aisé na karúngá kí baní Isráíl ke pánw us mulk se báhar áwára phíren jise main ne un ke báp-dádá ko diyá ; basharte kí wuh un sab ahkám ke mutábíq aur us sharí'at ke mutábíq, jis ká hukm mere bande Músá ne un ko diyá, 'amal karne kí ihtiyát rakhen. 9 Par unhon ne ná maná : aur Munassí ne un ko bahkáyá, kí wuh un qaumon kí nisbat jin ko KHUDÁWAND ne baní Isráíl ke áge se nábud kiyá, ziyáda

badí karen. 10 So KHUDÁWAND ne apne bandon nabílon kí ma'rifat farmáyá ; 11 Chúnki sháh i Yahúdáh Munassí ne nafratí kám kiye, aur Amoriyon kí nisbat jo us se peshtar hue ziyáda badí kí, aur Yahúdáh se bhí apne buton ke zari'e se gunáh karáyá : 12 is liye KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá yún farmátá hai, Dekho, main Yarúshalem aur Yahúdáh par aisé balá láne ko hún, kí jo koi us ká hál sune, us ke kán jhanná uthenge. 13 Aur main Yarúshalem par Samariya kí rassí, aur Akhiab ke gharáne ká sáhul dálúngá ; aur main Yarúshalem ko aisé ponchhúngá, jaise admí tháli ko ponchhtá hai aur use ponchhkar ultí rakh detá hai. 14 Aur main apní mirás ke baqí logon ko tark karke un ko un ke dushmanon ke hawále karúngá ; aur wuh apne sab dushmanon ke liye shikár aur lúṭ ṭhahenge ; 15 kyúnki jab se un ke báp-dádá Misr se nikle, us dín se áj tak, wuh mere áge badí karte aur mujhe gussa diláte rahe. 16 'Aláwa is ke Munassí ne us gunáh ke siwá, kí us ne Yahúdáh ko gumráh karke KHUDÁWAND kí nazar men badí karái begunáhon ká khún bhí is qadr kiyá, kí Yarúshalem is síre se us síre tak bhar gayá. 17 Aur Munassí ke baqí kám, aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur wuh gunáh jo us se sarzad huá, so kyá wuh baní Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? 18 Aur Munassí apne báp-dádá ke sáth so gayá, aur apne ghar ke bág men jo 'Uzzá ká bág hai dafn huá : aur us ká betá Amún us kí jagah bádsháh huá.

19 Aur Amún jab saltanat karne lagá to báis baras ká thá. Us ne Yarúshalem men do baras saltanat kí. Us kí mán ká nám Musallimat thá jo Harús Yutbahí kí betí thí. 20 Aur us ne KHUDÁWAND kí nazar men badí kí, jaise us ke báp Munassí ne kí thí. 21 Aur wuh apne báp kí sab ráhon par chalá, aur un buton kí parastish kí, jin kí parastish us ke báp ne kí thí, aur un ko síjda kiyá. 22 Aur us ne KHUDÁWAND apne báp-dádá ke Khudá ko tark kiyá, aur KHUDÁWAND kí ráh par na chalá. 23 Aur Amún ke khádímon ne us ke khiláf sázish kí, aur bádsháh ko usí ke qasr men ján se már diyá.

24 Lekin us mulk ke logon ne un sab ko jinhon ne Amun bádsháh ke khiláf sázish kí thí, qatl kiyá. Aur mulk ke logon ne us ke bete Yúsiyáh ko us kí jagah bádsháh banáya. 25 Aur Amun ke báqí kám jo us ne kiye, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? 26 Aur wuh apní gor men 'Uzzá ke bág men dafn húa : aur us ká betá Yúsiyáh us kí jagah bádsháh húa.

22 Jab Yúsiyáh saltanat karne lagá, to áth baras ká thá; us ne iktís baras Yarúshalem men saltanat kí. Us kí mán ká nám Jadídah thá jo Busqatí 'Adáyáh kí betí thí. 2 Us ne wuh kám kiyá jo KHUDÁWAND kí nigáh men thík thá, aur apné báp Dáúd kí sab ráhon par chala, aur dahine yá báen háth ko mutlaq na mufrá.

3 Aur Yúsiyáh bádsháh ke athárahwen baras aisá húa, kí bádsháh ne Sáfan bin Asaliyáh bin Masullám munshí ko KHUDÁWAND ke ghar ko bhejá aur kahá, 4 kí Tú Khilqiyáh sardár káhin ke pás já, táki wuh sári naqdí ko jo KHUDÁWAND ke ghar men lál játi hai, aur jise darbánon ne logon se lekar jama kiyá hai gine. 5 Aur wuh use un kárguzáron ko saunp den jo KHUDÁWAND ke ghar kí nigrání rakhte hain : aur yih log use un kárigaron ko den jo KHUDÁWAND ke ghar men kám karte hain táki haikal kí daráron kí marammat ho ; 6 ya'ni barhaiyon, aur rájon, aur mi'máron ko den ; aur haikal kí marammat ke liye lakrí aur taráshe húe pattharon ke kharídne par kharich karen. 7 Lekin un se us naqdí ká jo un ke háth men dí játi thí, koí hisáb nahín liyá játa thá, is liye kí wuh amánatdári se kám karte the. 8 Aur sardár káhin Khilqiyáh ne Sáfan munshí se kahá, kí Mujhe KHUDÁWAND ke ghar men Tauret kí kitáb millí hai. Aur Khilqiyáh ne wuh kitáb Sáfan ko dí, aur us ne us ko parhá. 9 Aur Sáfan munshí bádsháh ke pás áya, aur bádsháh ko khabar dí, kí Tere khádimon ne wuh naqdí jo haikal men millí lekar un kárguzáron ke háth men supurd kí jo KHUDÁWAND ke ghar kí nigrání rakhte hain. 10 Aur Sáfan munshí ne bádsháh ko yih bhi

batáyá, kí Khilqiyáh káhin ne ek kitáb mere hawále kí hai. Aur Sáfan ne use bádsháh ke huzúr parhá. 11 Jab bádsháh ne Tauret kí kitáb kí báten sunín, to apne kapre pháre ; 12 aur bádsháh ne Khilqiyáh káhin, aur Sáfan ke bete Akhíqám, aur Míkáyáh ke bete 'Akbor, aur Sáfan munshí, aur 'Asáyáh ko jo bádsháh ká mulázim thá yih hukm diyá, kí 13 Yih kitáb jo millí hai, is kí báton ke báre men tum jákar merí, aur sab logon aur sáre Yahúdáh kí taraf se KHUDÁWAND se daryáft karo : kyúncí KHUDÁWAND ká bará gazab ham par isí sabab se bharká hai, kí hamáre báp dáda ne is kitáb kí báton ko na suná, kí jo kuchh us men hamáre báre men likhá hai us ke mutábíq 'amal karte. 14 Tab Khilqiyáh káhin, aur Akhíqám, aur 'Akbor, aur Sáfan, aur 'Asáyáh Khuldah nabiya ke pás gaye jo toshakháne ke dároga Salúm bin Tiqwah bin Kharqhas kí biwi thí ; (yih Yarúshalem men Mishnah náme mahalle men rahti thí ;) so unhon ne us se guftogú kí. 15 Us ne un se kahá, KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá yún farmátá hai, kí Tum us shakhs se jis ne tum ko mere pás bhejá hai kahná, 16 kí KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Main is kitáb kí un sab báton ke mutábíq, jin ko shah í Yahúdáh ne parhá hai, is maqám par, aur is ke sab bášhindoñ par balá názil karúngá : 17 kyúncí unhon ne mujhe tark kiyá, aur gairma'búdon ke áge bakhúr jaláyá, táki apne háthon ke sab kámon se mujhe gussa dílaen : so merá qahr is maqám par bharkegá, aur thandá na hogá. 18 Lekin sháh í Yahúdáh se jis ne tum ko KHUDÁWAND se daryáft karne ko bhejá hai yún kahná, kí KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá yún farmátá hai, kí Jo báten tú ne suní hain, un ke báre men yih hai, kí 19 chúnki terá dil narm hai, aur jab tú ne wuh bát suní jo main ne is maqám aur is ke bášhindoñ ke haqq men kahí, kí wuh tabáh ho jáenge, aur la'natí bhi thahrenge, to tú ne KHUDÁWAND ke áge 'ájizí kí, aur apne kapre pháre, aur mere áge royá ; so main ne bhi terí sun lí, KHUDÁWAND farmátá hai. 20 Is liye dekh, main tujhe tere báp dáda ke sáth milá dúngá. aur tú apní gor men

salámatí se utár diyá jáegá; aur un sab áfaton ko, jo main is maqám par názil karúngá, terí ánkhen nahín dekhengí. So wuh yih khabar bádsháh ke pás láe.

23

Aur bádsháh ne log bheje, aur unhon ne Yahúdáh aur Yarúshalem ke sab buzurgon ko us ke pás jama' kiyá. 2 Aur bádsháh KHUDÁWAND ke ghar ko gayá; aur us ke sáth Yahúdáh ke sab log, aur Yarúshalem ke sab báshinde, aur káhin, aur nabí, aur sab chhoṭe bare ádmí the; aur us ne jo 'ahd kí kitáb KHUDÁWAND ke ghar men millí thí, us kí sab báten un ko parh sunáin. 3 Aur bádsháh sutún ke barábar khará húa, aur us ne KHUDÁWAND kí pairawí karne, aur us ke hukmon, aur shahádaton, aur áin ko, apne sáre dil aur sárí ján se mánne, aur is 'ahd kí báton par jo is kitáb men likhí hai 'amal karne ke liye KHUDÁWAND ke huzúr 'ahd bándhá. Aur sab log us 'ahd par qáim hue. 4 Phir bádsháh ne sardár káhin Khilqiyáh ko, aur un káhinon ko jo dústre darje ke the aur darbánon ko hukm diyá, ki un sab bartanon ko jo Ba'l, aur Yasírat, aur ásmán kí sárí fauj ke liye banáe gaye the, KHUDÁWAND kí haikal se báhar nikálen; aur us ne Yarúshalem ke báhar Qidron ke kheton men un ko jalá diyá, aur un kí rákh Baitel pahunchái: 5 aur us ne un but-parast káhinon ko jin ko sháhán i Yahúdáh ne Yahúdáh ke shahron ke únche maqámon aur Yarúshalem ke ás pás ke maqámon men bakhúr jaláne ko muqarrar kiyá thá, aur un sab ko bhí jo Ba'l, aur súrāj, aur chánd, aur saiyáron, aur ásmán ke sáre lashkar ke liye bakhúr jaláthe the, mauqúf kiyá. 6 Aur wuh Yasírat ko KHUDÁWAND ke ghar se Yarúshalem ke báhar Qidron ke nále par le gayá, aur use Qidron ke nále par jalá diyá, aur use kút kútkar khák baná diyá, aur us ko 'amm logon kí qabron par phenk diyá. 7 Aur us ne lútíon ke makánon ko jo KHUDÁWAND ke ghar men the jin men 'auraten Yasírat ke liye parde buná karti thín, dhá diyá. 8 Aur us ne Yahúdáh ke sab shahron se káhinon ko lákar Jiba' se Baírsaba' tak, un sab únche maqámon men jahán káhinon ne bakhúr jaláyá thá najásat

dalwái; aur us ne pháṭakon ke un únche maqámon ko jo shahr ke názim Yashú' ke pháṭak ke mad-khal, ya'ní shahr ke pháṭak ke báen háth ko the, girá diyá. 9 Taubhí únche maqámon ke káhin Yarúshalem men KHUDÁWAND ke mazbah ke pás na áe, lekin wuh apne bháiyon ke sáth bekhamírí rotí khá lete the. 10 Aur us ne Tufat men jo baní Hinnúm kí wadí men hai, najásat phinkwái, táki koí shakhs Molak ke liye apne beṭe yá beṭí ko ág men na chahwá sake. 11 Aur us ne un ghoron ko dúr kar diyá, jin ko Yahúdáh ke bádsháhon ne súrāj ke liye makhsús karke KHUDÁWAND ke ghar ke ástáne par Nátan Malik khwá-jasará kí kothrí ke barábar rakkhá thá, jo haikal kí hadd ke andar thí, aur súrāj ke rathon ko ág se jalá diyá. 12 Aur un mazbahon ko jo A'khaz ke bálákháne kí chhat par the jin ko sháhán i Yahúdáh ne banáyá thá, aur un mazbahon ko jin ko Munassi ne KHUDÁWAND ke ghar ke donon sahnon men banáyá thá bádsháh ne dhá diyá, aur wahán se un ko chúr chúr karke un kí khák ko Qidron ke nále men phinkwá diyá. 13 Aur bádsháh ne un únche maqámon par najásat dalwái jo Yarúshalem ke muqábil Koh i A'láish kí dahiní taraf the jin ko Isráílion ke bádsháh Sulaimán ne Saidánton kí nafratí 'Istárát, aur Moábíon ke nafratí Kamos, aur baní 'Ammon ke nafratí Milkúm ke liye banáyá thá. 14 Aur us ne sutúnon ko tukre tukre kar diyá, aur Yasíraton ko kát dála, aur un kí jagah men murdon kí haddiyán bhar dín. 15 Phir Baitel ka wuh mazbah, aur wuh únchá maqám jise Nabát ke beṭe Yarubi'am ne banáyá thá jis ne Isráíl se gunáh karáyá, so is mazbah aur únche maqám donon ke us ne dhá diyá, aur únche maqám ko jalá diyá, aur use kút kútkar khák kar diyá, aur Yasírat ko jalá diyá. 16 Aur jab Yúsiyah mura, to us ne un qabron ko dekhe jo wahán is pahar par thín; so us ne log bhejkar un qabron men se haddiyán nikalwáin, aur un ko us mazbah par jalákar use nápák kiyá; yih KHUDÁWAND ke sukhan ke mutábíq húa jise us mard i KHUDÁ ne jis ne in báton kí khabar dí thí sunáyá thá. 17 Phir us ne púchhá, Yih kaisí yádgár hai jise

main dekhtá hún? Shahr ke logon ne use batáyá, Yih us mard i Khudá kí qabr hai jis ne Yahúdáh se ákar in kámon kí jo tú ne Baitel ke mazbah se kiye, khabar dí: 18 tab us ne kahá, Use rahne do; koí us kí haddiyon ko na sarkáe. So unhon ne us kí haddiyán us nabí kí haddiyon ke sáth jo Sámariya se áyá thá rahne dí. 19 Aur Yúsiyáh ne un únche maqámon ke sab gharon ko bhí jo Sámariya ke shahron men the jin ko Isráíl ke bádsháhon ne KHUDÁWAND ko gussa diláne ko banáyá thá, dhá diyá; aur jaisá us ne Baitel men kiya thá, waisá hí un se bhí kiya. 20 Aur us ne únche maqámon ke sab káhinon ko jo wahán the un mazbahon par qatl kiya, aur ádmíon kí haddiyán un par jaláin; phir wuh Yarúshalem ko laut áyá.

21 Aur bádsháh ne sab logon ko yih hukm diyá, kí KHUDÁWAND apne Khudá ke liye fasah manáo, jaisá 'ahd kí is kitáb men likhá hai. 22 Aur yaqínan qázíon ke zamáne se jo Isráíliyon kí 'adálat karte the, aur Isráíl ke bádsháhon, aur Yahúdáh ke bádsháhon ke kull aiyám men, aisi 'id i fasah kabhí nahín húi thí. 23 Yúsiyáh bádsháh ke athárahwen baras yih fasah Yarúshalem men KHUDÁWAND ke liye manái gayí. 24 Másiwá is ke Yúsiyáh ne jinnát ke yáron, aur jádúgaron, aur múraton, aur buton, aur sab nafratí chizon ko jo mulk i Yahúdáh aur Yarúshalem men nazar áin, dúr kar diyá, táki wuh shari'at kí un báton ko purá kare jo us kitáb men likhi thin jo Khilqiyáh káhin ko KHUDÁWAND ke ghar men mili thí. 25 Aur us se pahle koí bádsháh us kí mánind nahín huá thá, jo apne sáre dil aur apní sári ján, aur apne sáre zor se Músá kí sári shari'at ke mutábíq KHUDÁWAND kí taraf rujú' láyá ho; aur na us ke ba'd koí us kí mánind barpá huá. 26 Báwujúd is ke Munassí kí sab badkáríon kí wajh se jin se us ne KHUDÁWAND ko gussa diláyá thá, KHUDÁWAND apne saht o shadíd qahr se, jis se us ká gazab Yahúdáh par bharká thá, bázná áyá. 27 Aur KHUDÁWAND ne farmáyá, kí Main Yahúdáh ko bhí apní ánkhon ke sámnne se dúr karúngá, jaise main ne Isráíl ko dúr kiya; aur main is bahr ko jise main ne chuná, ya'ni Yarúshalem ko, aur is ghar ko jis kí

bábat main ne kahá thá, kí Merá nám wahán hogá, radd kar dúngá. 28 Aur Yúsiyáh ke baql kám, aur sab kuchh jo us ne kiya, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? 29 Usí ke aiyám men sháh i Misr Fir'aun Nikoh sháh i Asúr par charháí karne ke liye daryá e Furát ko gayá thá; aur Yúsiyáh bádsháh us ká sámná karne ko niklá; so us ne use dekhte hí Majiddo men qatl kar diyá. 30 Aur us ke mulázim us ko ek rath men Majiddo se mará huá le gaye, aur use Yarúshalem men lákar usí kí qabr men dafn kiya. Aur us mulk ke logon ne Yúsiyáh ke bete Yahúákhaz ko lekar use masah kiya, aur us ke báp kí jagah use bádsháh banáyá.

31 Aur Yahúákhaz jab saltanat karne lagá to teís baras ká thá: us ne Yarúshalem men tín mahíne saltanat kí. Us kí mán ká nám Hamútal thá jo Libnáhí Yarmiyáh kí beti thí. 32 Aur jo jo us ke bápádá ne kiya thá, un ke mutábíq is ne bhí KHUDÁWAND kí nazar men badí kí. 33 So Fir'aun Nikoh ne use Riblah men jo mulk i Hamát men hai qaid kar diyá, táki wuh Yarúshalem men saltanat na karne páe: aur us mulk par sau qintár chándí, aur ek qintár soná khiráj muqarrar kiya. 34 Aur Fir'aun Nikoh ne Yúsiyáh ke bete Iliyáqím ko us ke báp Yúsiyáh kí jagah bádsháh banáyá; aur us ká nám badalkar Yahúyaqím rakkhá, lekin Yahúákhaz ko le gayá: so wuh Misr men ákar wahán mar gaya. 35 Aur Yahúyaqím ne wuh chándí aur soná Fir'aun ko pahuncháyá; par is naqdí ko Fir'aun ke hukm ke mutábíq dene ke liye us ne mamlukat par khiráj muqarrar kiya: ya'ni us ne us mulk ke logon se har shakhs ke lagán ke mutábíq chándí aur soná liya, táki Fir'aun Nikoh ko de.

36 Aur Yahúyaqím jab saltanat karne lagá to pachchís baras ká thá; us ne Yarúshalem men gyarah baras saltanat kí. Us kí mán ká nám Zabúdáh thá jo Rúmáh ke Fidáyáh kí beti thí. 37 Aur jo jo us ke bápádá ne kiya thá, usí ke mutábíq us ne bhí KHUDÁWAND kí nazar men badí kí.

24

Usí ke aiyám men sháh i Bábul Nabúkadnazar ne charháí kí, aur Yahúyaqím tín baras tak us ká kshádim rahá; tab wuh phirkar

us se munharif ho gayá. 2 Aur KHUDÁWAND ne Kasdion ke dal, aur Arám ke dal, aur Moáb ke dal, aur baní 'Ammon ke dal us par bheje, aur Yahúdáh par bhí bheje, táki use jaisá KHUDÁWAND ne apne bandon nabion ki ma'rifat farmáyá thá, halák kar de. 3 Yaqínan KHUDÁWAND hí ke hukm se Yahúdáh par yih sab kuchh húa, táki Munassí ke sab gunáhon ke bá'is jo us ne kiye un ko apní nazar se dūr kare; 4 aur un sab begunáhon ke khún ke bá'is bhí jise Munassí ne baháyá; kyúнки us ne Yarúshalem ko begunáhon ke khún se bhar diyá thá, aur KHUDÁWAND ne mu'áf karná na cháhá. 5 Aur Yahúyaqím ke báqí kám, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men qalamband nahín? 6 Aur Yahúyaqím apne báp-dádá ke sáth so gayá: aur us ká betá Yahúyákin us ki jagah bádsháh húa. 7 Aur sháh i Mísr phir kabhí apne mulk se báhar na gayá, kyúнки sháh i Bábul ne Mísr ke nále se daryá e Furát tak sab kuchh jo sháh i Mísr ká thá le liyá thá.

8 Aur Yahúyákin jab saltanat karne lagá to athárah baras ká thá, aur Yarúshalem men us ne tén mahíne saltanat ki. Us ki mán ká nám Nahushtá thá jo Yarúshalemi Ilnátan ki betí thí. 9 Aur jo jo us ke báp ne kiyá thá, us ke mutábíq us ne bhí KHUDÁWAND ki nazar men badí ki. 10 Us waqt sháh i Bábul Nabúkadnazar ke khádimon ne Yarúshalem par charháí ki, aur shahr ká muhásara kar liyá. 11 Aur sháh i Bábul Nabúkadnazar bhí jab us ke khádimon ne us shahr ká muhásara kar rakkhá thá, wahán áyá. 12 Tab sháh i Yahúdáh Yahúyákin apní mán aur apne mulázimon, aur sardáron aur 'uhdadáron samet nikalkar sháh i Bábul ke pás gayá: aur sháh i Bábul ne apní saltanat ke áthwen baras use giriftár kiyá. 13 Aur wuh KHUDÁWAND ke ghar ke sab khazánon aur sháhí mahall ke sab khazánon ko wahán se le gayá, aur sone ke sab bartanon ko jin ko sháh i Isráil Sulaimán ne KHUDÁWAND ke ghar men banáyá thá us ne kátkar KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq un kē tukre tukre kar diye. 14 Aur wuh sáre Yarúshalem ko, aur sab

sardáron, aur súrmáon ko jo das hazár ádmí the, aur sab dastkáron aur loháron ko asír karke le gayá: so wahán mulk ke logon men se siwá kangálon ke áur koí báqí na rahá. 15 Aur Yahúyákin ko wuh Bábul le gayá, aur bádsháh ki mán, aur bádsháh ki bíwiyon aur us ke 'uhdadáron, aur mulk ke raíson ko wuh asír karke Yarúshalem se Bábul ko le gayá. 16 Aur sab táqatwar ádmion ko jo sát hazár the, aur dastkáron aur loháron ko jo ek hazár the, aur sab ke sab mazbút aur jang ke láiq the, sháh i Bábul asír karke Bábul men le áyá. 17 Aur sháh i Bábul ne us ke báp ke bhái Mattaniyáh ko us ki jagah bádsháh banáyá; aur us ká nám badalkar Sidqiyáh rakkhá.

18 Jab Sidqiyáh saltanat karne lagá to ikkís baras ká thá: aur us ne gyárah baras Yarúshalem men saltanat ki. Us ki mán ká nám Hamútal thá jo Libnáhi Yarmiyáh ki betí thí. 19 Aur jo jo Yahúyaqím ne kiyá thá, usi kē mutábíq us ne bhí KHUDÁWAND ki nazar men badí ki. 20 Kyúнки KHUDÁWAND ke gazab ke sabab se Yarúshalem aur Yahúdáh ki yih naubat áí, ki ákhir us ne un ko apne huzúr se dūr hí kar diyá: aur Sidqiyáh sháh i Bábul se munharif ho gayá.

25 Aur us ki saltanat ke nauwen baras ke daswen mahíne ke daswen dín yún húa, ki sháh i Bábul Nabúkadnazar ne apní sári fauj samet Yarúshalem par charháí ki, aur us ke muqábil khaimazan húa, aur unhon ne us ke muqábil girdágird hisár banáe. 2 Aur Sidqiyáh bádsháh ki saltanat ke gyárahwen baras tak shahr ká muhásara rahá. 3 Aur chaúthé mahíne ke nauwen dín se shahr men kál aísá sakht ho gayá, ki mulk ke logon ke liye khurish na rahí. 4 Tab shahr-panáh men rakhna ho gayá, aur donon díwáron ke darmiyan, jo phátak sháhí bag ke barabar thá, us se sab jangl maní ráí hí ráí bhág gaye: (us waqt Kasd shahr ke ghore hue the aur bádsháh ne bábáon ká ráí le liya. 5 Lekin Kasdion ki fauj ne bádsháh ká píchhá kiyá, aur use Yarihu ke maidán men já liyá, aur us ká sára lashkar us ke pás se paráganda ho gayá thá. 6 So

wuh bádsháh ko pakarkar Riblah men sháh i Bábul ke pás le gaye ; aur unhon ne us par fatwá diyá. 7 Aur unhon ne Sidqiyáh ke beton ko us kí ánkhon ke sámne zabh kiyá, aur Sidqiyáh kí ánkhen níkal dálín, aur use zanjíron se jakarkar Bábul ko le gaye.

8 Aur sháh i Bábul Nabúkadnazar ke 'ahd ke unniswen baras ke páñchwen mahíne ke sátwen dín sháh i Bábul ká ek khádim Nabúzarádán, jo jilaudáron ká sardár thá, Yarúshalem men áyá. 9 Aur us ne KHUDÁWAND ká ghar, aur bádsháh ká qasr, aur Yarúshalem ke sab ghar, ya'ní har ek bará ghar, ág se jalá diyá. 10 Aur Kasdion ke sáre lashkar ne jo jilaudáron ke sardár ke hamráh thá fasil ko cháron taraf se girá diyá. 11 Aur baqí logon ko jo shahr men rah gaye the, aur un ko jinhon ne apnon ko chhor kar sháh i Bábul kí panáh lí thí, aur 'awámm men se jítne baqí rah gaye the, un sab ko Nabúzarádán, jilaudáron ká sardár, asír karke le gayá. 12 Par jilaudáron ke sardár ne mulk ke kangálon ko rahne diyá, táki khetí aur tákistánon kí bágbaní karen. 13 Aur pítal ke un sutúnon ko jo KHUDÁWAND ke ghar men the, aur kursion ko, aur pítal ke bare hauz ko jo KHUDÁWAND ke ghar men thá, Kasdion ne tor kar tukre tukre kiyá, aur un ká pítal Bábul ko le gaye. 14 Aur tamám degen, aur belche, aur gulgr, aur chamche, aur pítal ke tamám bartan jo wahán kám áte the le gaye. 15 Aur angíthiyán, aur katore, garaz jo kuchh sone ká thá, us ke sone ko, aur jo kuchh chándí ká thá, us kí chándí ko, jilaudáron ká sardár le gayá. 16 Wuh donon sutún, aur wuh bará hauz, aur wuh kursían jin ko Sulaimán ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye banáyá thá, in sab chizon ke pítal ká wazn behisáb thá. 17 Ek sutún athárah háth únchá thá, aur us ke úpar pítal ká ek táj thá ; aur wuh táj tén háth baland thá ; us táj par girdágird jáliyán, aur anár kí kaliyán, sab pítal kí baní hui thin ; aur dúsre sutún ke lawázim bhí jálí samét in hí kí tarah the. 18 Aur jilaudáron ke sardár ne Siráyáh sardár káhin ko, aur káhin i sání Safaniyáh ko, aur tinnon darbanon ko pakar liyá ; 19 aur us ne shahr men se ek sardár ko

pakar liyá jo jangí mardon par muqarrar thá ; aur jo log bádsháh ke huzúr házir rahte the un men se páñch ádmion ko jo shahr men mile, aur lashkar ke bare muharrir ko jo ahl i mulk kí maujúdát letá thá, aur mulk ke logon men se sáth ádmion ko jo shahr men mile, 20 in ko jilaudáron ká sardár Nabúzarádán pakarkar sháh i Bábul ke huzúr Riblah men le gayá. 21 Aur sháh i Bábul ne Hamát ke 'iláqe ke Riblah men in ko qatl kiyá. So Yahúdáh bhí apne mulk se asír hokar chalá gayá. 22 Aur jo log Yahúdáh kí sarmín men rah gaye jin ko Nabúkadnazar sháh i Bábul ne chhor diyá, un par us ne Jidaliyáh bin Akhíqám bin Sáfan ko hákim muqarrar kiyá.

23 Jab jathon ke sab sardáron aur un kí sipáh ne, ya'ní Ismá'íl bin Nataniyáh, aur Yúhanan bin Qaríh, aur Siráyáh bin Tanhúmat Natúfatí, aur Yázaniyáh bin Ma'kátí ne suná, kí sháh i Bábul ne Jidaliyáh ko hákim banáyá hai, to wuh apne logon samet Misfáh men Jidaliyáh ke pás áe. 24 Aur Jidaliyáh ne un se aur un kí sipáh se qasam khákar kahá, Kasdion ke mulázimon se mat daro : mulk men base raho, aur sháh i Bábul kí khidmat karo ; aur tumhári bhalái hogí. 25 Magar sátwen mahíne aísá huá, kí Ismá'íl bin Nataniyáh bin Ilísama' jo bádsháh kí nasl se thá apne sáth das mard lekar áyá, aur Jidaliyáh ko aísá mára, kí wuh mar gayá ; aur un Yahúdiyon aur Kasdion ko bhí jo us ke sáth Misfáh men the qatl kiyá. 26 Tab sab log, kyá chhothe kyá bare, aur jathon ke sardar úthkar Mísr ko chale gaye, kyunki wuh Kasdion se darte the.

27 Aur Yahúyákin sháh i Yahúdáh kí asírí ke saintiswen baras ke bárahwen mahíne ke satáiswen dín aísá huá, kí sháh i Bábul Awíl Marúdak ne apní saltanat ke pahle hí sál Yahúyákin sháh i Yahúdáh ko qaidkháne se níkal kar sarfaráz kiyá ; 28 aur us ke sáth míhr se báten kí, aur us kí kursí un sab bádsháhon kí kursion se jo us ke sáth Bábul men the baland kí ; 29 so wuh apne qaidkháne ke kapre badalkar 'umr bhar barábar us ke huzúr khána khátá rahá. 30 Aur us ko 'umr bhar bádsháh kí taraf se wazífa ke taur par har roz rasad míltí rahí.

I TAWA'RI'KH

1 A'dam, Set, Anüs, 2 Qínán, Mahalalel, Yárid, 3 Hanúk, Matúsilah, Lamak, 4 Núh, Sim, Hám, aur Yáfat.

5 Baní Yáfat: Jumar, aur Májú, aur Mádí, aur Yáwán, aur Túbal, aur Masak, aur Tírás hain. 6 Aur baní Jumar: Askanáz, aur Dífat, aur Tujarmah hain. 7 Aur baní Yáwán: Ilísah, aur Tarsís, Kittí, aur Dodáni log hain.

8 Baní Hám: Kúsh, aur Misr, Fút, aur Kan'án hain. 9 Aur baní Kúsh: Sabá, aur Hawílah, aur Sabtah, aur Ra'máh, aur Sabtaka hain. Aur baní Ra'máh: Sabá, aur Dadán hain. 10 Aur Kúsh se Namrúd paidá húa; zamín par pahle wuhí bahádurí karne laga. 11 Aur Misr se Lúdí, aur 'Anámí, aur Lihábí, aur Naftúhí, 12 aur Fatrúsí, aur Kas-lúhí, (jin se Filistí nikle,) aur Kaftúrí paidá húa. 13 Aur Kan'án se Saidá jo us ká pahlauthá thá, aur Hitt; 14 aur Yabúsí, aur Amorí, aur Jir-jáshí, 15 aur Hawwí, aur 'Arqí, aur Síní, 16 aur Arwádí, aur Simárí, aur Hamátí paidá húa.

17 Baní Sim: 'Ailám, aur Asúr, aur Arfaksad, aur Lúd, aur Arám, aur 'U'z, aur Húl, aur Jatar, aur Masak hain. 18 Aur Arfaksad se Silah paidá húa, aur Silah se 'Ibr paidá húa; 19 aur 'Ibr se do beté paidá húa; pahle ká nám Falaj thá, kyünki us ke aiyám men zamín batí; aur us ke bhái ká nám Yuqtán thá. 20 Aur Yuqtán se Almúdád, aur Salaf, aur Hasármávat, aur Irákh; 21 aur Hadúrám, aur U'zál, aur Diqlah; 22 aur 'Aibál, aur Abí-máel, aur Sibá; 23 aur Ofir, aur Hawílah, aur Yúbáb paidá húa. Yih sab baní Yuqtán hain.

24 Sim, Arfaksad, Silah, 25 'Ibr, Falaj, Ra'á, 26 Sárí, 27 Náhúr, 28 'Abrahám, aur 'Ishák, aur Ismá'íl the.

29 In ká bádsháh Nabáyot; us ke ba'd Qidár, aur Adbiel, aur Mibsám;

30 Mism'á, aur Dúmah, aur Masá; Hadad, aur Taimá; 31 Yatúr Nafis, Qidmah. Yih baní Ismá'íl hain.

32 Aur Abrahám ki haram Qatúrah ke beté yih hain: us ke batn se Zimrán, aur Yuqsán, aur Midán, aur Midyán, aur Isbáq, aur Súkh paidá húa. Aur baní Yuqsán: Sibá, aur Dadán hain. 33 Aur baní Midyán: 'Aifah, aur 'Ifr, aur Hanúk, aur Abídá, aur Ildu'á hain. Yih sab baní Qatúrah hain.

34 Aur Abrahám se Izháq paidá húa. Baní Izháq: 'Esau, aur Isráíl the.

35 Baní 'Esau: Ilfáz, aur Ra'úel, aur Ya'os, aur Ya'lám, aur Qorah hain.

36 Baní Ilfáz: Temán, aur Omar, Safí, aur Ja'tám, Qanaz, aur Timna' aur 'Amáliq hain. 37 Baní Ra'úel:

Nahat, Zarah, Sammah, aur Mizzah hain. 38 Aur baní Sha'ír: Laután, aur Sobal, aur Saba'un, aur 'Anah, aur Dison, aur Asar, aur Dísán hain.

39 Aur Horí, aur Homám Laután ke beté the; aur Timna' Laután ki bahin thí.

40 Baní Sobal: 'Alyán, aur Mánahat, 'Ebál, Safí aur Onám hain.

Aur Aiyah, aur 'Anah Saba'un ke beté the. 41 Aur 'Anah ká betá Dison thá.

Aur Hamrán, aur Ishbán, aur Yitrán, aur Kirán Dison ke beté the.

42 Aur Asar ke beté Bilhán, aur Za'wán, aur Ya'qán the; aur 'U'z, aur Arán Dísán ke beté the.

43 Aur jin bádsháhon ne mulk i Adom par us waqt saltanat kí jab baní Isráíl par koí bádsháh hukmrán na thá, wuh yih hain; Bála' bin Ba'or:

us ke shahr ká nám Dínhábá thá. 44 Aur Bála' mar gayá, aur Yúbáb bin Zirah jo Busráhí thá us kí jagah bádsháh húa.

45 Aur Yúbáb mar gayá, aur Hashám jo Temán ke ilaqe ká thá us kí jagah bádsháh húa.

46 Aur Hashám mar gayá, aur Hadad bin Bidad jis ne Midyán log ko Meah ke maidan men mara us kí jagah bádsháh húa; aur us ke shahr ká nám (Amí) thá.

47 Aur Hadad mar gayá, aur Shamlah jo Musriqa ká thá us kí jagah bádsháh húa.

48 Aur Shamlah mar gayá, aur Sául jo daryá e Furát ke pás ke Rahobot ká bāshinda thá us kí jagah bādsháh húa. 49 Aur Sául mar gayá, aur Ba'l Hanán bin 'Akbor us kí jagah bādsháh húa. 50 Aur Ba'l Hanán mar gayá, aur Hadad us kí jagah bādsháh húa; us ke shahr ká nám Fá'í, aur us kí bīwí ká nám Mahetabel thá jo Matrid bint Mezáháb kí betí thí. 51 Aur Hadad mar gayá. Phir yih Adom ke rais hue; rais Timná, rais 'Alyáh, rais Yatít; 52 rais Uhlbāmāh, rais Allah, rais Fīnon; 53 rais Qanaz, rais Temán, rais Mibsar; 54 rais Majdiel, rais 'Iram. Adom ke rais yihí hain.

2 Yih baní Isráíl hain: Rúbin, Shama'un, Láwí, Yahúdáh, Ishkar, aur Zabúlún; 2 Dán, Yúsuf, aur Binyamín, Naftálí, Jadd, aur A'shar.

3 'Er aur Onán, aur Selah, yih Yahúdáh ke bete hain; yih tīnon us se ek Kan'ání 'aurat Batsú'a ke batn se paidá hue. Aur Yahúdáh ká pahlauthá 'Er KHUDÁWAND kí nazar men sharíf thá; is liye us ne us ko mār dala. 4 Aur us kí bahú Tamar ke us se Fáras aur Zarah hue. Yadúdáh ke kull pānch bete the. 5 Aur Fáras ke bete Hasron, aur Hamúl the. 6 Aur Zarah ke bete Zimrí, aur Aitán, Haimán, aur Kalkúl, aur Dára' ya'ní kull pānch the. 7 Aur Isráíl ká dukh denewalá 'Akar jis ne makhsús kí hui chíz men khiyānat kí Karmí ká betá thá. 8 Aur Aitán ká betá 'Azariyáh thá. 9 Aur Hasron ke bete jo us se paidá hue yih hain: Yarahmiel, aur Rám, aur Kalúbí; 10 aur Rám se 'Amminadáb paidá húa, aur 'Amminadáb se Nahson paidá húa jo baní Yahúdáh ká sardár thá. 11 Aur Nahson se Salmá paidá húa, aur Salmá se Bo'az paidá húa. 12 Aur Bo'az se 'Obed paidá húa, aur 'Obed se Yassí paidá húa. 13 Yassí se us ká pahlauthá Ilíab paidá húa, aur Abinadáb dúsrá, aur Simma'tisrá; 14 Nataniél chauthá; Raddí pānchwān; 15 'Ozam chhatá, Dáúd sátwān. 16 Aur un kí bahinen Zarúyáh aur Abíjel thín. Aur Abíshai, aur Yoáb, aur 'Asahel, yih tīnon Zarúyáh ke bete hain. 17 Aur Abíjel se 'Amásá paidá húa: aur 'Amásá ká bāp Ismá'íl Yatar thá. 18 Aur Hasron ke bete Kálíb se

us kí bīwí 'Azúbah, aur Yari'ot ke, aulád hui; 'Azúbah ke bete yih hain; Yashar, aur Súbáb, aur Ardún. 19 Aur 'Azúbah mar gayí, aur Kálíb ne Ifrát ko biyáh liyá, jis ke batn se Húr paidá húa. 20 Aur Húr se U'ri paidá húa, aur U'ri se Bazilliel paidá húa. 21 Us ke ba'd Hasron Jil'ád ke bāp Makír kí betí ke pás gayá, jis se us ne sáth baras kí umr men biyáh kiya thá, aur us ke batn se Shajúb paidá húa. 22 Aur Shajúb se Yáír paidá húa jo mulk i Jil'ád men teís shahron ká málík thá. 23 Aur Jasúr, aur Arám ne Yáír ke shahron ko, aur Qanát ko ma' us ke qasbon ke, ya'ní sáth shahron ko, un se le liyá. Yih sab Jil'ád ke bāp Makír ke bete the. 24 Aur Hasron ke Kálíb Ifrátah men mar jáne ke ba'd Hasron kí bīwí Abiyáh ke us se Ashúr paidá húa jo Taqú'a ká bāp thá. 25 Aur Hasron ke pahlauthe Yarahmiel ke bete yih hain: Rám jo us ká pahlauthá thá, aur Búnah, aur Orán, aur Ozam, aur Akhiyáh. 26 Aur Yarahmiel kí ek aur bīwí thí, jis ká nám 'Atárah thá; wuh Onám kí mán thí. 27 Aur Yarahmiel ke pahlauthe Rám ke bete, Ma'z, aur Yamín, aur 'Eqar the. 28 Aur Onám ke bete Sammí, aur Yada'. Aur Sammí ke bete Nadab, aur Abísúr the. 29 Aur Abísúr kí bīwí ká nám Abíkhail thá, us ke batn se Akhbán aur Molíd paidá hue. 30 Aur Nadab ke bete Silid, aur Affáim the; lekin Silid beaulád mar gayá. 31 Aur Affáim ká betá Yasa'í. Aur Yasa'í ká betá Sísán. Aur Sísán ká betá Akhlí thá. 32 Aur Sammí ke bhái Yada' ke bete Yatar, aur Yúnatan the. Aur Yatar beaulád mar gayá. 33 Aur Yúnatan ke bete; Falat, aur Zázá. Yih Yarahmiel ke bete the. 34 Aur Sísán ke bete nahín, sirf betiyān thín. Aur Sísán ká ek Misrí naukár Yarkha' námi thá. 35 So Sísán ne apní betí ko apne naukár Yarkha' se biyáh diyá, aur us ke us se 'Attí paidá húa. 36 Aur 'Attí se Nátan paidá húa, aur Nátan se Zábád paidá húa; 37 aur Zábád se Ifál paidá húa, aur Ifál se 'Obed paidá húa; 38 aur 'Obed se Yáhu paidá húa, aur Yáhu se 'Azariyáh paidá húa; 39 aur 'Azariyáh se Khalas paidá húa, aur Khalas se Il'ásah paidá húa; 40 aur Il'ásah se Sisamí paidá húa, aur

Sisamí se Salúm paidá huá; 41 aur Salúm se Yaqamiyáh paidá huá, aur Yaqamiyáh se Ilísama' paidá huá. 42 Yarahmiel ke bhái Kálíb ke betē yih haiṅ: Mísá us ká pahlauṭhá jo Zif ká báp hai; aur Habrún ke báp Marísah ke betē. 43 Aur baní Habrún: Qorah, aur Taffúah, aur Raqam, aur Sama' the. 44 Aur Sama' se Yurqi'ám ká báp, Rakham, paidá huá; aur Raqam se Sammí paidá huá. 45 Aur Sammí ká betá, Ma'ún: aur Ma'ún Bait Súr ká báp thá. 46 Aur Kálíb kí haram 'Aifah se Hárán, aur Mauzá, aur Jáziz paidá hué. Aur Hárán se Jáziz paidá huá. 47 Aur baní Yahdí: Rajam, aur Yotám, aur Jasám, aur Falat, aur 'Aifah, aur Sha'f the. 48 Aur Kálíb kí haram Ma'kah se Shibir, aur Tirḥanáh, paidá hué. 49 Usí ke batn se Madmannáh ká báp, Sha'f, aur Makbíná ká báp, Siwá, aur Jibí'ah ká báp bhí paidá hué. Aur Kálíb kí betí 'Aksah hai. 50 Kálíb ke betē yih the: Ifrátah ke pahlauṭhe Húr ká betá Qaryat Ya'rim ká báp Sobal; 51 Baitlahm ká báp Salmá, aur Bait Jádír ká báp Khárif. 52 Aur Qaryat Ya'rim ke báp Sobal ke betē hí betē the: Harál, aur Manúkhat ke ádhe log. 53 Aur Qaryat Ya'rim ke gharáne yih the: Itrí, aur Fútí, aur Samátí, aur Masra'í; in hí se Sura'tí aur Istáolí nikle haiṅ. 54 Baní Salmá yih the: Baitlahm, aur Natúfatí, aur 'Atarot bait Yóáb, aur Manúkhatíon ke ádhe log, aur Sura'í. 55 Aur Ya'bíz ke rahnewále munshíon ke gharáne; Tir'átí, aur Sam'átí, aur Saukátí. Yih wuh Qíní haiṅ jo Raikáb ke gharáne ke báp Hamát kí nasl se the.

3 Yih Dáúd ke betē haiṅ jo Habrún meṅ us se paidá hué: pahlauṭhá Amnon, Yazra'elí Akhínúa'm ke batn se; dúsrá Dániél, Karmilí Abíjel ke batn se; 2 tísra Abísalom jo Jasúr ke bádsháh Talmí kí betí Ma'kah ká betá thá; chauthá Aduniyáh jo Hajjít ká betá thá; 3 pánchwán Safatíyáh, Abítal ke batn se: chhatá Itrí'ám, us kí bíwi 'Ijlah se. 4 Yih chha Habrún meṅ us se paidá hué; us ne wahán sát baras chha mahíne saltanat kí, aur Yarúshalem meṅ us ne tentís baras saltanat kí. 5 Aur yih Yarúshalem meṅ us se paidá hué: Simí'á, aur Sobáb, aur Nátan, aur Sulaimán;

yih cháron 'Ammíel kí betí Batsú'a ke batn se the; 6 aur Ibhár, aur Ilísama'; aur Ilífat, 7 aur Nujah, aur Nafaj, aur Yafí'a; 8 aur Ilísama', aur Ilyada', aur Ilífat, yih nau. 9 Yih sab haramon ke beton ke 'aláwa Dáúd ke betē the. Aur Tamar in kí bahin thí. 10 Aur Sulaimán ká betá Rahubí'ám thá, us ká betá Abiyáh, us ká betá A'sá, us ká betá Yahúsafat; 11 us ká betá Yúrám, us ká betá Akhaziyáh, us ká betá Yúás; 12 us ká betá Amasiyáh, us ká betá 'Azariyáh, us ká betá Yútám; 13 us ká betá A'khaz, us ká betá Hizqiyáh, us ká betá Munassí; 14 us ká betá Amún, us ká betá Yúsiyáh. 15 Aur Yúsiyáh ke betē yih the; pahlauṭhá Yúhanán, dúsrá Yahúyaqím, tísra Sidqiyáh, chauthá Salúm. 16 Aur baní Yahúyaqím: us ká betá Yakúniyáh; us ká betá Sidqiyáh. 17 Aur Yakúniyáh, jo asír thá, us ke betē yih haiṅ: Siyáltiel, 18 aur Malikirám, aur Fídáyáh, aur Shenázar, Yaqamiyáh, Húsama', aur Nadabiyáh. 19 Aur Fídáyáh ke betē yih haiṅ: Zarubbábul, aur Sama'í. Aur baní Zarubbábul ke betē yih haiṅ: Masullám, aur Hanániyáh, aur Salúmit un kí bahin thí. 20 Aur Hasúbah, aur Ahí, aur Barakiyáh, aur Hasadiyáh, Yúsabhasad, yih pánch. 21 Aur Hanániyáh ke betē yih haiṅ: Falatíyáh, aur Yasa'iyáh: baní Rifáyáh, baní Arnán, baní 'Abadiyáh, baní Sakaníyáh. 22 Aur Sakaníyáh ká betá, Sama'iyáh. Aur baní Sama'iyáh: Hatúsh, aur Ijál, aur Baríh, aur Na'riyáh, aur Sáfat; yih chha. 23 Aur Na'riyáh ke betē yih the: Ilayú'ainí, aur Hizqiyáh, aur 'Azriqám; yih tén. 24 Aur baní Ilayú'ainí yih the: Húdaiwáhú, aur Iliyásib, aur Filáyáh, aur 'Aqqúb, aur Yúhanán, aur Diláyáh, aur 'Anáni; yih sát.

4 Baní Yabúdáh yih haiṅ: Fáras, Hasron, aur Karmí, aur Húr, aur Sobal. 2 Aur Rifáyáh bín Sobal se Yahat paidá huá; aur Yahat se Akhúm aur Láhad paidá hué. Yih Sura'tíon ke khándán haiṅ. 3 Aur yih Aitám ke báp se haiṅ: Yazra'el, aur Isma', aur Idbás; aur un kí bahin ká nám Hazillifúní thá. 4 Aur Fanúel Jasúr ká báp, aur 'Azar Húsah ká báp thá. Yih Ifrátah ke pahlauṭhe Húr ke betē

hain jo Baltlahm ká báp thá. 5 Aur Taqú'a ke báp Ashúr kí do bíwiyan thín, Híláh, aur Na'ráh. 6 Aur Na'ráh ke us se Akhúsám, aur Hífr, aur Temaní, aur Hakhastarí paidá hue. Yih Na'ráh ke bete the. 7 Aur Híláh ke bete : Zarat, aur Yazúár, aur Itnán the. 8 Aur Qúz se 'Anúb, aur Zobibah, aur Harúm ke bete. A'khirkhail ke gharáne paidá hue. 9 Aur Ya'bíz apne bháiyon se mu'azzaz thá : aur us kí máñ ne us ká nám Ya'bíz rakkhá kyúñki kahtí thí, kí Main ne gam ke sáth use janá. 10 Aur Ya'bíz ne Isráíl ke Khudá se yih du'á kí, A'h, tú mujhe wáqa'í barakat de, aur merí hudúd ko barháe, aur terá háth mujh par ho, aur tú mujhe badí se bacháe, táki wuh mere gam ká bá'is na ho. Aur jo us ne mángá Khudá ne us ko bakhshá. 11 Aur Sùkhah ke bhái Kalúb se Mahír paidá huá jo Istún ká báp thá. 12 Aur Istún se Bait Rafá, aur Fásah, aur 'I'r Nahas ká báp Takhinnah paidá hue. Yihí Raikah ke log hain. 13 Aur Qanaz ke bete Gutniel, aur Shiráyáh the. Aur Gutniel ká betá Hatat thá. 14 Aur Ma'unátí se 'Ufráh paidá huá, aur Shiráyáh se Yoáb paidá huá jo Kharásím ká báp hai, kyúñki wuh kárigar the. 15 Aur Yafunnah ke bete Kálíb ke bete yih hain : 'I'ró, aur Ailah, aur Na'm : aur baní Aillah ; aur Qanaz. 16 Aur Yahlalel ke bete yih hain ; Zíf, aur Zífah, Tairiyáh, aur Asariel. 17 Aur 'Azrah ke bete yih hain : Yatar, aur Marad, aur 'Ifr, aur Yalún ; aur us ke batn se Maryam, aur Sammí, aur Istimú'a ká báp Isbáh paidá hue. 18 Aur us kí Yahúdí bíwi ke us se Jadúr ká báp Yarad, aur Shoko ká báp Hibr, aur Zanúh ká báp Yaqútiel paidá hue. Aur Fir'aun kí befi Binti'yáh ke bete jise Marad ne biyáh liyá thá yih hain. 19 Aur Húdiyáh kí bíwi Naham kí bahín ke bete, Qa'íláh Jarmí ká báp aur Istimú'a Ma'kátí the. 20 Aur Símún ke bete yih hain : Amnon, aur Rinnah, Bin Hannán, aur Tilon. Aur Yása'í ke bete Zohit, aur Bin Zohit the. 21 Aur Selah bin Yahúdáh ke bete yih hain : 'Er Lakah ká báp, aur Lá'dah Marísah ká báp, aur Bait Ashbí'a ke gharáne jo bárík katán ká kám karte the ; 22 aur Yoqím, aur Kozíba ke

log, aur Yúás, aur Sharráf jo Moáb ke darmiyan hukmrán the, aur Yasúbí Lahm. Yih purání tawárikh hai. 23 Yih kumhár the, aur Natálm aur Gaderá ke báshinde the ; wuh wahán bádsháh ke sáth us ke kám ke liye rahte the.

24 Baní Shama'un yih hain : Namúel, aur Yamín, Yaríb, Zarah, Sául : 25 aur Sául ká betá Salúm, aur Salúm ká betá Mibsám, aur Mibsám ká betá Misma'. 26 Aur Misma' ke bete yih hain : Hamúel, Hamúel ká betá Zakúr, Zakúr ká betá Sama'í. 27 Aur Sama'í ke solah bete aur chha betiyán thín : lekin us ke bháiyon ke bahut aulád na hui, aur un ke sab gharáne baní Yahúdáh kí mánind na barhe. 28 Aur wuh Baírsaba', aur Moláadah, aur Hasár Su'ál, 29 aur Bilháh, aur 'Azam, aur Tolád, 30 aur Batúel, aur Hurmah, aur Siqláj, 31 aur Bait Markabot, aur Hasár Súsím, aur Bait Birái, aur Sagarím men rahte the. Dáúd kí saltanat tak yihí un ke shahr the. 32 Aur un ke gáp w 'Aítám, aur 'Ain, aur Rimmon, aur Tokan, aur 'Asan ; yih pánch shahr the : 33 aur un ke sab díhát bhí jo Ba'l tak un shahron ke ás pás the. Yih un ke rahne ke maqám the, aur un ke nasabnámé hain. 34 Aur Miso-báb, Yamlík, aur Yúshah bin Amasi-yáh, 35 aur Yúel, aur Yáhú bin Yúsíbiyáh, bin Shiráyáh, bin 'Asíel, 36 aur Ilayú'ainí, aur Ya'qúbah, aur Yasúkháyah, aur 'Asáyáh, aur 'Adíel, aur Yasímiel, aur Bináyáh, 37 aur Zízá bin Shifa'í, bin Allún, bin Yádáyáh, bin Simrí, bin Sama'iyáh : 38 yih, jin ke nám mazkúr hue, apne apne gharáne ke sardár the ; aur un ke ábái khándán bahut barhe. 39 Aur wuh Jadúr ke madkhal tak, ya'ní us wadí ke mashríq tak apne gallon ke liye charágáh dhúndhne gaye. 40 Wahán unhon ne achchhi aur suthrí charágáh pái, aur mulk wasí, aur chain aur sukh kí jagah thá, kyúñki Hám ke log qadím se us men rahte the. - 41 Aur wuh jin ke nám likhe gaye hain, sháh i Yahúdáh Hizqíyáh ke aiyám men áe, aur unhon ne un ke paráo par hamla kiyá, aur Ma'uním ko jo wahán míle qatl kiyá, aisá kí wuh áj ke din tak nábud hain, aur un kí jagah rahne lage. kyúñki un ke

gallon ke liye wahān charāí thī. 42 Aur un men se, ya'ní Shama'un ke beton men se, pānch sau mard koh i Sha'ir ko gaye, aur Yasa'í ke bete Falatiyāh, aur Na'riyāh, aur Rifāyāh, aur 'Uzziel un ke sardār the. 43 aur unhon ne un báqí 'Amáli-qion ko jo bach rahe the qatl kiyá, aur āj ke din tak wahān base hue hain.

5 Aur Isráil ke pahlauthē Rúbin ke bete, (kyunki wuh us ká pahlauthá thá, lekin is liye ki us ne apne báp ke bichhaune ko nápak kiyá thá, us ke pahlauthē hone ká haqq Isráil ke bete Yúsuf kī aulād ko diyá gayá, táki nasab-nāma pahlauthēpan ke mutábīq na ho. 2 Kyunki Yahūdāh apne bhāiy-on se zorāwar ho gayá, aur sardār usī men se niklá, lekin pahlauthē ká haqq Yúsuf ká huá :) 3 so Isráil ke pahlauthē Rúbin ke bete yih hain : Hanúk, aur Fallú, Hasron, aur Karmí. 4 Yúel ke bete yih hain : us ká betá Sama'iyāh, Sama'iyāh ká betá Júj, Júj ká betá Sima'í, 5 Sima'í ká betá Míkāh, Míkāh ká betá Riyā-yāh, Riyāyāh ká betá Ba'l, 6 Ba'l ká betá Baírah jis ko Asúr ká bādsháh Tilgátpilnásar asír karke le gayá; wuh Rúbinion ká sardār thá. 7 Aur us ke bhái apne apne gharāne ke mutábīq, jab un kī aulād ká nasabnāma likhá gayá, yih the; sardār Ya'el, aur Zakariyāh, 8 aur Bála' bin 'Azaz, bin Sama', bin Yúel; wuh 'Aro'ir men, Nabo aur Ba'l Ma'un tak, 9 aur mashriq kī taraf daryā e Furát se biyābān men dākhil hone kī jagah tak basá huá thá, kyunki, mulk i Jili'ād men un ke chaupāye bahut barh gaye the. 10 Aur Sául ke aiyām men unhon ne Hájirion se larái kī, jo un ke háth se qatl hue, aur wuh Jili'ād ke mashriq ke sáre 'ilāqe men un ke daron men bas gaye.

11 Aur baní Jadd un ke muqábil mulk i Basan men Salkah tak base hue the. 12 awwal Yúel thá, aur Sáfam dusrá aur Ya'ní, aur Sáfat Basan men the. 13 aur un ke ábái khándānon ke bhái yih hain : Mikael, aur Masullám, aur Sab'a, aur Yúri, aur Ya'kán, aur Zí'a, aur 'Ibr, yih sátan. 14 Yih baní Abí-khail bin Húri, bin Yárúáh, bin Jili'ād, bin Mikael, bin Yasisí, bin Yahdú,

bin Buz the; 15 Akhi bin 'Abdel, bin Júní, in ke ábái khándānon ka sardār thá. 16 Aur wuh Basan men Jili'ād, aur us ke qasbon, aur Shárun kī sári nawáhi men, jahān tak un kī hadd thī base hue the. 17 Ya-hūdāh ke bādsháh Yútām ke aiyām men, aur Isráil ke bādsháh Yaru-bí'am ke aiyām men, un sabhon ke nám un ke nasabnāmon ke mutábīq likhe gaye.

18 Aur baní Rúbin, aur Jaddion aur Munassí ke ádhe qabíle men súrmá, ya'ní aise log jo sipar aur teg uthāne ke qábil, aur tirandáz aur jangázmúda the, chauális hazár sát sau sáth the jo jang par jáne ke láiq the. 19 Yih Hájirion, aur Yatur, aur Nafis, aur Nodab se lare; 20 aur un se muqá-bala karne ke liye madad pái, aur Hájirí, aur sab jo un ke sáth the, un ke hawāle kiye gaye; kyunki unhon ne larái men Khudá se dú'á kī, aur un kī dú'á qubúl huí, is liye ki unhon ne us par bharosá rakkhá. 21 Aur wuh un kī mawáshí le gaye; un ke únton men se pachás hazár, aur bher bakriyon men se dhái lākh, aur gadhon men se do hazár, aur ádmion men se ek lākh. 22 Kyun-ki bahut se log qatl hue, is liye ki jang Khudá kī thī. Aur wuh asíri ke waqt tak un kī jagah base rahe.

23 Aur Munassí ke ádhe qabíle ke log mulk men base: wuh Basan se Ba'l Harmún, aur Sanír, aur Harmún ke pahār tak phail gaye. 24 Aur un ke ábái khándānon ke sardār yih the: 'I'fr, aur Yasa'í, aur Iliel, 'Azriel, Yarmiyāh, aur Húdāwiyāh, aur Yahdel, jo zabardast súrmá, aur námwar, aur apne ábái khándānon ke sardār the.

25 Aur unhon ne apne bāpdādā ke Khudá kī hukm'udúli kī, aur jis mulk ke bāshindon ko Khudá ne un ke sāmne se halák kiyá thá un hī ke deotāon kī pairawí men unhon ne zinākārí kī. 26 Tab Isráil ke Khudá ne Asúr ke bādsháh Púl ke dil ko aur Asúr ke bādsháh Tilgátpilnásar ke dil ko ubhára, aur wuh un ko, ya'ní Rúbinion, aur Jaddion, aur Munassí ke ádhe qabíle ko asir karke le gaye, aur un ko Khalah, aur Khábúr, aur Hárá, aur Jauzán kī nadí tak le áe; yih āj ke din tak wahān hain.

6 Baní Lāwí : Jairson, Qihát, aur Mirárí haiñ. 2 Aur baní Qihát : 'Amráam, aur Izhár, aur Habrún, aur 'Uzziel. 3 Aur 'Amráam kí aulád ; Hárún, aur Músá, aur Maryam. Aur baní Hárún : Nadab, aur Abíhú, Ilí'azar, aur Itamar. 4 Ilí'azar se Fínihas paidá huá, Fínihas se Abísú'a paidá huá, 5 aur Abísú'a se Búqí paidá huá, aur Búqí se 'Uzzí paidá huá, 6 aur 'Uzzí se Zarákhiyáh paidá huá, aur Zarákhiyáh se Miráyot paidá huá, 7 Miráyot se Amariyáh paidá huá, aur Amariyáh se Akhítob paidá huá, 8 aur Akhítob se Sadoq paidá huá, aur Sadoq se Akhíma'z paidá huá, 9 aur Akhíma'z se 'Azariyáh paidá huá, aur 'Azariyáh se Yúhanán paidá huá, 10 aur Yúhanán se 'Azariyáh paidá huá, (yih wuh hai jo us haikal meñ jise Sulaimán ne Yarúshalem meñ banáyá thá káhin thá :) 11 aur 'Azariyáh se Amariyáh paidá huá, aur Amariyáh se Akhítob paidá huá, 12 aur Akhítob se Sadoq paidá huá, aur Sadoq se Salúm paidá huá, 13 aur Salúm se Khilqiyáh paidá huá, aur Khilqiyáh se 'Azariyáh paidá huá, 14 aur 'Azariyáh se Siráyáh paidá huá, aur Siráyáh se Yahúsadaq paidá huá. 15 Aur jab KHUDÁWAND ne Nabúkadnazar ke háth se Yahúdáh aur Yarúshalem ko jiláwatan karáyá, to Yahúsadaq bhí asír ho gayá.

16 Baní Lāwí : Jairsom, Qihát, aur Mirárí haiñ. 17 Aur Jairsom ke beṭon ke nám yih haiñ : Libní, aur Sima'í. 18 Aur baní Qihát : 'Amráam, aur Izhár, aur Habrún, aur 'Uzziel the. 19 Mirárí ke beṭe yih haiñ : Mahlí, aur Múshí. Aur Lāwíon ke gharáne un ke ábái khándánon ke mutábiq yih haiñ. 20 Jairsom se us ká beṭá Libní, Libní ká beṭá Yahat, Yahat ká beṭá Zimmah, 21 Zimmah ká beṭá Yúákh, Yúákh ká beṭá 'I'dú, 'I'dú ká beṭá Zarah, Zarah ká beṭá Yatrí. 22 Baní Qihát : Qihát ká beṭá 'Ammínadáb, 'Ammínadáb ká beṭá Qorah, Qorah ká beṭá Assír, 23 Assír ká beṭá Ilqánah, Ilqánah ká beṭá Abiyásaf, Abiyásaf ká beṭá Assír, 24 Assír ká beṭá Tahat, Tahat ká beṭá U'riel, U'riel ká beṭá 'Uzziyáh, 'Uzziyáh ká beṭá Sául. 25 Aur Ilqánah ke beṭe yih haiñ : 'Amásí, aur Akhímot. 26 Rahá Ilqánah, so Ilqánah ke beṭe yih haiñ :

ya'ní us ká beṭá Súfí, Súfí ká beṭá Nahat, 27 Nahat ká beṭá Ilíáb, Ilíáb ká beṭá Yarohám, Yarohám ká beṭá Ilqánah. 28 Samúel ke beṭon meñ pah-lauthá Yúel, dúsrá Abiyáh. 29 Baní Mirárí yih haiñ : Mahlí, Mahlí ká beṭá Libní, Libní ká beṭá Sama'í, Sama'í ká beṭá 'Uzzah, 30 'Uzzah ká beṭá Simá', Simá' ká beṭá Hajjiyáh, Hajjiyáh ká beṭá 'Asáyáh.

31 Wuh jin ko Dáúd ne sandúq ke thikáná páne ke ba'd KHUDÁWAND ke ghar meñ gáne ke kám par muqarrar kiyá yih haiñ. 32 Aur wuh jab tak Sulaimán Yarúshalem meñ KHUDÁWAND ká ghar banwá na chuká gít gá gákar khalma e ijtímá' ke maskan ke sámne khidmat karte rahe aur apní apní bári ke muwáfiq apne kám par házir rahte the. 33 Aur jo házir rahte the, wuh aur un ke beṭe yih haiñ : Qihátíon kí aulád meñ se, Haimán gawaiyá, bin Yúel, bin Samúel, 34 bin Ilqánah, bin Yarohám, bin Ilíel, bin Túh, 35 bin Súf, bin Ilqánah, bin Mahat, bin 'Amásí, 36 bin Ilqánah, bin Yúel, bin 'Azariyáh, bin Safaniyáh, 37 bin Tahat, bin Assír, bin Abíásaf, bin Qorah, 38 bin Izhár, bin Qihát, bin Lāwí, bin Isráíl. 39 Aur us ká bhái A'saf, jo us ke dahine khará hotá thá, ya'ní A'saf bin Barakiyáh, bin Sama', 40 bin Míkáel, bin Ba'sí-yáh, bin Malkiyáh, 41 bin Atní, bin Zarah, bin 'Adáyáh, 42 bin Aitán, bin Zimmah, bin Sima'í, 43 bin Yahat, bin Jairsom, bin Lāwí. 44 Aur baní Mirárí un ke bhái báen háth kharé hote the, ya'ní Aitán bin Qísí, bin 'Abdí, bin Malúk, 45 bin Hasabiyáh, bin Amasiyáh, bin Khilqiyáh, 46 bin Amsí, bin Bání, bin Samar, 47 bin Mahlí, bin Múshí, bin Mirárí, bin Lāwí. 48 Aur un ke bhái Lāwí Baitulláh ke maskan kí sári khidmat par muqarrar the.

49 Lekin Hárún aur us ke beṭe sokhtaní qurbání ke mazbah, aur baqhúr kí qurbángáh donon par páktarín makán kí sári khidmat ko anjám dene aur Isráíl ke liye kaffára dene ke liye, jaisá jaisá Khudá ke bande Músá ne hukm kiyá thá qurbání chaháthe the. 50 Aur baní Hárún yih haiñ : Hárún ká beṭá Ilí'azar, Ilí'azar ká beṭá Fínihas, Fínihas ká beṭá Abísú'a, 51 Abísú'a ká beṭá Buqqí, Buqqí ká beṭá 'Uzzí, 'Uzzí ká beṭá

Zarákhiyáh, 52 Zarákhiyáh ká betá Miráyot, Miráyot ká betá Amariyáh, Amariyáh ká betá Akhítob, 53 Akhítob ká betá Sadoq, Sadoq ká betá Akhíma'z.

54 Aur un kí hudúd men un kí chhá-oniyon ke mutábiq un kí sukúnat-gáhen yih hain: baní Hárún men se Qihátion ke khándanon ko, jin ká qur'a awwal niklá, 55 unhon ne Yahúdáh kí zamín men Habrún aur us kí nawáhi ko diyá. 56 Lekin us shahr ke khet aur us ke díhát Yafunnah ke beté Kálíb ko diye. 57 Aur baní Hárún ko unhon ne panáh ke shahr diye, aur Habrún aur Libnáh bhí aur us kí nawáhi, aur Yatír, aur Istimú'a, aur us kí nawáhi; 58 aur Hailán aur us kí nawáhi, aur Dabír aur us kí nawáhi; 59 aur 'Asan aur us kí nawáhi, aur Bait Shams aur us kí nawáhi; 60 aur Binyamín ke qabíle men se Jibí'ah aur us kí nawáhi, aur 'Alamat aur us kí nawáhi, aur 'Anatot aur us kí nawáhi. Un ke gharanon ke sab shahr terah the. 61 Aur báqí baní Qihát ko ádhe qabíle ya'ní Munassí ke ádhe qabíle men se, das shahr qur'a dalkar diye gaye. 62 Aur Jairsom ke beton ko, un ke gharanon ke muwáfiq, Ishkár ke qabíle, aur A'shar ke qabíle aur Naftálí ke qabíle aur Munassí ke qabíle se, jo Basan men thá, terah shahr mile. 63 Mirá'í ke beton ko, un ke gharanon ke muwáfiq, Rúbin ke qabíle, aur Jadd ke qabíle, aur Zabúlún ke qabíle men se bárah shahr qur'a dalkar diye gaye. 64 So baní Isráíl ne Lávion ko wuh shahr un kí nawáhi samet diye. 65 Aur unhon ne baní Yahúdáh ke qabíle aur baní Shama'un ke qabíle aur baní Binyamín ke qabíle men se yih shahr, jin ke nám maz-kúr hue, qur'a dalkar diye. 66 Aur baní Qihát ke ba'z khándanon ke pás un kí sarhaddon ke shahr Ifráím ke qabíle men se the. 67 Aur unhon ne un ko panáh ke shahr diye, ya'ní Ifráím ke kohistání mulk men Sikm aur us kí nawáhi, aur Jazar bhí aur us kí nawáhi, 68 aur Yuqmi'am aur us kí nawáhi, aur Bait Haurún aur us kí nawáhi; 69 aur Aiyálon aur us kí nawáhi, aur Ját Rimmon aur us kí nawáhi dí; 70 aur Munassí ke ádhe qabíle men se, 'A'ner aur us kí nawáhi, aur Bil'am aur us kí nawáhi,

baní Qihát ke báqí khándan ko millí. 71 Baní Jairsom ko: Munassí ke ádhe qabíle ke khándan men se, Jaulán aur us kí nawáhi Basan men, aur 'Istárát aur us kí nawáhi; 72 aur Ishkár ke qabíle men se, Qádis aur us kí nawáhi, Dábirát aur us kí nawáhi, 73 aur Rámát aur us kí nawáhi, aur 'Ainaim aur us kí nawáhi; 74 aur A'shar ke qabíle men se, Masal aur us kí nawáhi, aur 'Abdon aur us kí nawáhi, 75 aur Huqúq aur us kí nawáhi, aur Rahob aur us kí nawáhi; 76 aur Naftálí ke qabíle men se Qádis aur us kí nawáhi Gahí men, aur 'ammún aur us kí nawáhi, aur Qaryatáim aur us kí nawáhi millí. 77 Báqí Lávion, ya'ní baní Mirá'í ko Zabúlún ke qabíle men se Rimmon aur us kí nawáhi, aur Tabúr aur us kí nawáhi; 78 Yarihú ke nazdík Yordan ke pár, ya'ní Yordan kí mashriq kí taraf, Rúbin ke qabíle men se, biyabán men, Basar aur us kí nawáhi, aur Yahsah aur us kí nawáhi, 79 aur Qadímát aur us kí nawáhi, aur Mifa't aur us kí nawáhi, 80 aur Jadd ke qabíle men se, Rámát aur us kí nawáhi Jil'ád men, aur Mahanáyim aur us kí nawáhi, 81 aur Hasbon aur us kí nawáhi, aur Ya'zer aur us kí nawáhi millí.

7 Aur baní Ishkár yih hain: Tola', aur Fúáh, aur Yasúb, aur Simron, yih charon. 2 Aur baní Tola': 'Uzzi, aur Rifáyáh, aur Yariel, aur Yahmí, aur Ibsám, aur Samúel jo Tola'; ya'ní apne ábái khándanon ke sardár the; wuh apne zamáne men zabardast súrmá the; aur Dáúd ke aiyám men un ká shumár báis hazár chha sau thá. 3 Aur 'Uzzi ká betá, Izrákhiyáh thá. Aur Izrákhiyáh ke beté yih hain: Míkáel, aur 'Abadiyáh, aur Yúel, aur Yissiyáh, yih panchon; yih sab ke sab sardár the. 4 Aur un ke sáth apní apní pushton aur apne apne ábái khándanon ke mutábiq jangí lashkar ke dal the, jin men chhattis hazár jawán the; kyunki un ke hán bahut sí bíwiyán aur beté the. 5 Aur un ke bhái Ishkár ke sab gharanon men zabardast súrmá the, aur nasabnâme ke hisáb ke mutábiq kull sattási hazár the.

6 Baní Binyamín yih hain: Bála', aur Bakr, aur Yadí'el, yih tinen. 7 Aur baní Bála': Isbún, aur 'Uzzi, aur

'Uzziel, aur Yarímot, aur 'I'rí, yih pánchon; yih apne ábái khándánon ke sardár aur zabardast sūrmá the, aur nasabnáme ke hisáb ke mutábíq báis hazár chauntís the. 8 Aur baní Bakr yih hain: Zamírah, aur Yúás, aur Ilí'azar, aur Ilayú'ainí, aur 'Umrí, aur Yarímot, aur Abiyáh, aur 'Anatot, aur 'Alámat. Yih sab Bakr ke beṭe the. 9 Un kí nasl ke log nasabnáme ke mutábíq bís hazár do sau zabardast sūrmá aur apne ábái khándánon ke sardár the. 10 Aur Yada'el ká beṭá Bilhán thá. Aur baní Bilhán yih hain: Ya'os aur Binyamín, aur Ahúd, aur Kan'ánah, aur Zaitán, aur Tarsís, aur Akhísahar. 11 Yih sab Yada'el ke beṭe, jo apne ábái khándánon ke sardár aur zabardast sūrmá the, sattraḥ hazár do sau the jo lashkar ke sáth jang par jáne ke láiq the. 12 Aur Suffím, aur Huffím, 'I'r ke beṭe, aur Hashím, Akhír ká beṭá thá.

13 Baní Naftálí yih hain: Yahasiel, aur Júní, aur Yasar, aur Salúm, baní Bilhah.

14 Baní Munassí yih hain: Asríel jo us kí bíwí ke batn se thá (us kí Arámí haram se Jili'ád ká báp Makír paidá húa, 15 aur Makír ne Huffím aur Suffím kí bahin ko jis ká nám Ma'kah thá biyáh liyá) aur dúsre ká nám Siláfihád thá; aur Siláfihád ke pás betiyán thin. 16 Aur Makír kí bíwí Ma'kah ke ek beṭá húa, aur us ne us ká nám Faras rakkhá, aur us ke bhái ká nám Sharas thá; aur us ke beṭe Aulám, aur Raqam the. 17 Aur Aulám ká beṭá Bidán thá. Yih Jili'ád bin Makír bin Munassí ke beṭe the. 18 Aur us kí bahin Hammúlikat se Ishhúd, aur Abí'azar, aur Mahalah paidá húa. 19 Aur baní Simída' yih hain: Akhyán, aur Sikm, aur Liqí, aur Aní'am.

20 Aur baní Ifráím yih hain: Sútalah, Sútalah ká beṭá Barad, Barad ká beṭá Tahat, Tahat ká beṭá Ilí'adah, Ilí'adah ká beṭá Tahat. 21 Tahat ká beṭá Zabad, Zabad ká beṭá Sútalah thá, aur 'Azar, aur Ilí'ad bhí jin ko Ját ke logon ne, jo us mulk men paidá húa the, már dálá; kyúнки wuh un kí mawáshí le jáne ko utar áe the. 22 Aur un ká báp Ifráím bahut dinon tak mátam kartá rahá, aur us ke bhái use tasallí dene ko áe. 23 Aur wuh apní bíwí ke pás gayá,

aur wuh hámila húi, aur us ke ek beṭá húa, aur Ifráím ne us ká nám Barí'ah rakkhá; kyúнки us ke ghar par áfat ál thí. 24 (Aur us kí beṭí Saráh thí jis ne nasheb aur firáz ke Bait Haurún, aur 'Uzzan Saráh ko banáyá.) 25 Aur us ká beṭá Rafah, aur Rasaf bhí, aur us ká beṭá Tiláh, aur Tiláh ká beṭá Tahan, 26 Tahan ká beṭá La'dán, La'dán ká beṭá 'Am-míhúd, 'Ammíhúd ká beṭá Ilísama', 27 Ilísama' ká beṭá Nún, Nún ká beṭá Yahúsú'a. 28 Aur un kí milkíyat aur bastiyán yih thin: Baitel aur us ke díhát, aur mashriq kí taraf Na'rán, aur magrib kí taraf Jazar aur us ke díhát, aur Sikm bhí aur us ke díhát, 'Azzah aur us ke díhát tak; 29 aur baní Munassí kí hudúd ke pás Bait Shán aur us ke díhát, Ta'nák aur us ke díhát, Majiddo aur us ke díhát, Dor aur us ke díhát the. In men Yúsuf bin Isráíl ke beṭe rahte the.

30 Baní A'shar yih hain: Yimnáh, aur Iswáh, aur Iswí, aur Barí'ah, aur un kí bahin Sirah. 31 Aur Barí'ah ke beṭe Hibar, aur Bírzávíť ká báp Malkíel the. 32 Aur Hibar se Yafít, aur Somír, aur Khútám, aur un kí bahin Sú'a paidá húa. 33 Aur baní Yafít: Fásák, aur Bimhál, aur 'Aswát. Yih baní Yafít hain. 34 Aur baní Sámir: Akhí, aur Rúhjah, aur Yahubbah, aur Arám the, 35 aur us ke bhái Hílam ke beṭe: Sáfah, aur Imna', aur Salas, aur 'Amal the. 36 Aur baní Sáfah: Súah, aur Harnafar, aur Sú'al, aur Baírí, aur Imráh, 37 Basar, aur Húd, aur Sammá, aur Silsah, aur Itrán, aur Baírá the. 38 Aur baní Yatar: Yafunnah, aur Físáh, aur A'rá the. 39 Aur baní 'Ulla: Arah, aur Haníel, aur Riziyáh the. 40 Yih sab baní A'shar apne ábái khándánon ke raís, chída aur zabardast sūrmá, aur amíron ke sardár the. Un men se jo apne nasabnáme ke mutábíq jang karne ke láiq the, wuh shumár men chhab-bís hazár jawán the.

8 Aur Binyamín se us ká pahlauthá Bála' paidá húa, dúsra Ashbel, tísra Akhírah, 2 chauthá Nühah, aur pánchwán Rafá. 3 Aur Bála' ke beṭe: Addár, aur Jírá, aur Abíhúd; 4 aur Abísú'a, aur Na'mán, aur Akhúah; 5 aur Jírá, aur Safúfán, aur Húrám the. 6 Aur

Ahūd ke bete yih hain, yih Jibi'ah ke bāshindon ke darmiyān ābāi khāndānon ke sardār the; aur in hī ko asīr karke Munāhat ko le gaye the: 7 ya'nī Na'mān, aur Akhiyāh, aur Jirā; yih in ko asīr karke le gayā thā, aur us se 'Uzzā, aur Akhihūd paidā hue. 8 Aur Saharīm se, Moāb ke mulk men apnī donon biwiyon Hūsīm aur Ba'rāh ko chhor dene ke ba'd larke paidā hue. 9 Aur us kī biwi Hūdas ke batn se Yūbāb, aur Zibya, aur Maisā, aur Malkām, 10 aur Ya'ūz, aur Sakiyāh, aur Mirmah paidā hue. Yih us ke bete the jo ābāi khāndānon ke sardār the. 11 Aur Hūsīm se Abitūb, aur Ilif'al paidā hue. 12 Aur banī Ilif'al: 'Ibr, aur Mish'am, aur Sāmīr the; isī ne Onū, aur Ludd, aur us ke dīhāt ko ābād kiya; 13 aur Barī'ah aur Sam'a bhi jo Aiyālon ke bāshindon ke darmiyān ābāi khāndānon ke sardār the, aur jinhon ne Jāt ke bāshindon ko bhagā diya; 14 aur Akhyū, Shāshaq, aur Yarimot, 15 aur Zabadiyāh, aur 'Arād, aur 'Adar, 16 aur Mikāel, aur Isfāh, aur Yūkhā jo banī Barī'ah hain; 17 aur Zabadiyāh, aur Masullām, aur Hiziqī, aur Hibar, 18 aur Yasmārī, aur Yazliyāh, aur Yūbāb, jo banī Ilif'al hain; 19 aur Yaqīm, aur Zikrī, aur Zabdī, 20 aur Ilī'ainī, aur Ziltī, aur Iliel, 21 aur 'Adāyāh, aur Birāyāh, aur Simrāt jo banī Sama'ī hain; 22 aur Isfān, aur 'Ibr, aur Iliel, 23 aur 'Abdōn, aur Zikrī, aur Hanān, 24 aur Hanāniyāh, aur 'Ailām, aur 'Antūtiyāh, 25 aur Yafdiyāh, aur Fanūel jo banī Shāshaq hain; 26 aur Samsarī, aur Shahariyāh, aur 'Atāliyāh, 27 aur Ya-rasiyāh, aur Iliyāh, aur Zikrī jo banī Yarohām hain. 28 Yih apnī pushton men ābāi khāndānon ke sardār aur rais the, aur Yarūshalem men rahte the. 29 Aur Jiba'un men Jiba'un kā bāp rahtā thā, jis kī biwi kā nām Ma'kah thā: 30 aur us kā pahlauthā betā 'Abdōn, aur Sūr, aur Qīs, aur Ba'l, aur Nadab, 31 aur Jadūr, aur Akhyū, aur Zakar. 32 Aur Miklōt se Simiāh paidā huā. Aur wuh bhi apne bhāiyon ke sāth Yarūshalem men apne bhāiyon ke sāmne rahte the. 33 Aur Naiyir se Qīs paidā huā, aur Qīs se Sāūl paidā huā, aur Sāūl se Yūnatan, aur Malikishū'a aur Abinadāb, aur Ish-

ba'l paidā hue. 34 Aur Yūnatan kā betā Maribba'l thā; aur Maribba'l se Mikāh paidā huā. 35 Aur banī Mikāh: Fitūn, aur Malik, aur Tārī'a, aur A'khaz the. 36 Aur A'khaz se Yahū'adah paidā huā; aur Yahū'adah se 'Alamat, aur 'Azmāwat, aur Zimrī paidā hue; aur Zimrī se Mauzā paidā huā; 37 aur Mauzā se Bin'a paidā huā; Bin'a kā betā Rāfah, Rāfah kā betā Ilī'asah, aur Ilī'asah kā betā Asīl. 38 Aur Asīl ke chha bete the, jin ke nām yih hain: 'Azriqām, Bokirū, aur Ismā'il, aur Sagariyāh, aur 'Abadiyāh, aur Hanān. Yih sab Asīl ke bete the. 39 Aur us ke bhāi 'Ishaq ke bete yih hain: us kā pahlauthā Aulām, dusrā Ya'os, tīsrā Ilī'afat. 40 Aur Aulām ke bete zabardast sūrmā aur tīrandāz the, aur us ke bahut se bete aur pote the jo derh sau the. Yih sab banī Binyamīn men se the.

9 Pas sārā Isrāīl nasabnāmon ke mutābiq jo Isrāīl ke bādshāhon kī kitāb men darj hain ginā gayā, aur Yahūdāh apne gunāhon ke sabab se asīr hokar Bābul ko gayā. 2 Aur wuh jo pahle apnī milkiyat aur apne shahron men base, so Isrāīlī, aur kāhin, aur Lāwī, aur Natinīm the. 3 Aur Yarūshalem men banī Yahūdāh men se, aur banī Binyamīn men se, aur banī Ifrāīm aur Munassī men se yih log rahne lage, ya'nī 4 'U'tī bin 'Ammihūd, bin 'Umri, bin Imri, bin Bānī jo Fāras bin Yahūdāh kī aulūd men se thā. 5 Aur Sailānion men se: 'Asāyāh, jo pahlauthā thā, aur us ke bete. 6 Aur banī Zārah men se: Ya'ūel, aur un ke chha sau nawwe bhāi. 7 Aur banī Binyamīn men se: Sallū bin Masullām, bin Hūdāviyāh, bin Hasinūāh; 8 aur Ibniyāh bin Yarohām, aur Ailah bin 'Uzzī, bin Mikrī, aur Masullām bin Safatiyāh, bin Ra'ūel, bin Ibniyāh; 9 aur un ke bhāi jo apne nasabnāmon ke mutābiq nau sau chhappan the. Yih sab mard apne apne ābāi khāndānon ke mutābiq ābāi khāndānon ke sardār the.

10 Aur kāhinon men se: Yada'iyāh, aur Yahūyarīb, aur Yakīn, 11 aur 'Azariyāh bin Khilqiyāh, bin Masullām, bin Sadoq, bin Mirāyat bin Akhitob jo Khudā ke ghar kā nāzim thā; 12 aur 'Adāyāh bin Yarohām,

bin Fashhūr, bin Malkiyáh, aur Ma'sí bin 'Adíel, bin Yahziráh, bin Masullám, bin Musallimít, bin Immer ; 13 aur un ke bhái apne ábái khándánon ke ráis, ek hazár sáth sau sáth the jo Khudá ke ghar kí khidmat ke kám ke liye bare qábil ádmí the. 14 Aur Lávion men se yih the : Sama'iyáh bin Hasúb, bin 'Azríqám, bin Hasabiyáh, baní Mirárí men se ; 15 aur Baqbaqqar, Haras, aur Jalál, aur Mattaniyáh bin Míkáh, bin Zikrí, bin A'saf ; 16 aur 'Abadiyáh bin Sama'iyáh, bin Jalál, bin Yadútun, aur Barakiyáh bin Asá, bin Ilqánah jo Natúfatíon ke díhát men bas gaye the. 17 Aur darbánon men se : Salúm, aur 'Aqqúb, aur Talmún, aur Akhímán, aur un ke bhái ; Salúm sardár thá ; 18 wuh ab tak sháhí phátak par mashriq kí taraf rahe ; baní Láwí kí chháoni ke darbán yihí the. 19 Aur Salúm bin Qorí, bin Abíasaf, bin Qorah, aur us ke ábái khándán ke bhái, ya'ní Qorahí, khidmat kí kárguzári par ta'ínát the, aur khaime ke phátacon ke nigahbán the ; un ke báp dáda KHUDÁWAND kí lashkargáh par ta'ínát aur madkhal ke nigahbán the. 20 Aur Fínihas bin Il'azar is se peshtar un ká sardár thá, aur KHUDÁWAND us ke sáth thá. 21 Zakariyáh bin Musalimiyáh khaime e ijtimá' ke darwáze ká nigahbán thá. 22 Yih sab jo phátacon ke darbán hone ko chune gaye, do sau bárah the. Yih jin ko Dáúd aur Samúel gaibbín ne in ke mansab par muqarrar kiyá thá, apne nasabnáme ke mutábíq apne apne gánwon men gine gaye the. 23 So wuh aur un ke beṭe KHUDÁWAND ke ghar, ya'ní maskan ke ghar ke phátacon kí nigrání bári bári se karte the. 24 Aur darbán cháron taraf the, ya'ní mashriq, magrib, shímál, aur junúb kí taraf. 25 Aur un ke bhái jo apne apne gánwon men the, un ko sáth sáth dín ke ba'd naubat ba naubat un ke sáth rahne ko áná partá thá ; 26 kyúnci cháron sardár darbán jo Láwí the kháss mansab par mámur the, aur Khudá ke ghar kí kothriyon aur khazánon par muqarrar the. 27 Aur wuh Khudá ke ghar ke ás pás rahá karte the, kyúnci us kí nigahbání un ke supurd thí, aur har subín ko use kholná un ke zimme thá. 28 Aur un men se ba'z kí

tahwíl men 'ibádát ke bartan the, kyúnci wuh un ko ginkar andar láte aur ginkar nikálte the. 29 Aur ba'z un men se asbáb aur maqdis ke sár : zurúf aur maide, aur mai, aur tel, aur lubán, aur khushbúdar masálih par muqarrar the. 30 Aur káhinon ke beṭon men se ba'z khushbúdar masálih ká tel taiyár karte the. 31 Aur Lávion men se ek shakhs Matittiyáh, Qorahí Salúm ká pahlauthá thá, un chizon par kháss taur se muqarrar thá jo tawe par pakái játi thín. 32 Aur un ke ba'z bhái jo Qilhátion kí aulád men se the, nazr kí roṭí par ta'ínát the, kí har sabt ko use taiyár karen. 33 Aur yih wuh gánewále hain jo Lávion ke ábái khándánon ke sardár the, aur kothriyon men rahte, aur aur khidmat se ma'zúr the, kyúnci wuh dín rát apne kám men mashgúl rahte the. 34 Yih apní apní pusht men Lávion ke ábái khándánon ke sardár aur ráis the, aur Yarúshalem men rahte the.

35 Aur Jiba'un men Jiba'un ká báp Ya'elí rahtá thá, jis kí bíwi ká nám Ma'kah thá. 36 aur us ká pahlauthá beṭá 'Abdon, aur Súr, aur Qís, aur Ba'l, aur Naiyír, aur Nadab, 37 aur Jadúr, aur Akhyú, aur Zakariyáh, aur Miqlot. 38 Aur Miqlot se Simí'am paidá húa. Aur wuh bhí apne bháiyon ke sáth Yarúshalem men apne bháiyon ke sámne rahte the. 39 Aur Naiyír se Qís paidá húa, aur Qís se Sáúl paidá húa, aur Sáúl se Yúnatan, aur Malikishú'a, aur Abinadáb, aur Ishba'l paidá hue. 40 Aur Yúnatan ká beṭá Maríbbal thá, aur Maríbbal se Míkáh paidá húa. 41 Aur Míkáh ke beṭe Fítún, aur Malik, aur Tahrí'a, aur A'khaz the. 42 Aur A'khaz se Ya'rah paidá húa, aur Ya'rah se 'Alamat, aur 'Azmáwat, aur Zimrí paidá hue : aur Zimrí se Mauzá paidá húa. 43 Aur Mauzá se Bin'a paidá húa ; Bin'a ká beṭá Rifáyáh, Rifáyáh ká beṭá Il'asah, Il'asah ká beṭá Asíl. 44 Aur Asíl ke chha beṭe the, aur yih un ke nám hain : 'Azríqám, Bokirú, aur Ismá'il, aur Sagariyáh, aur Abadiyáh, aur Hanán : yih baní Asíl the.

10 Aur Filistí Isráíl se laṛe ; aur Isráíl ke log Filistíon ke áge se bháge, aur kohistán Jilbú'a men qatlí hokar gire. 2 Aur Filistíon ne Sáúl ká aur us ke beṭon ká khúb

píchhá kiyá; aur Filistíon ne Yúna-tan, aur Abinadáb, aur Malikishú'a ko jo Sául ke bete the, qatl kiyá.

3 Aur Sául par jang dobar ho gayi, aur tirandázon ne use já liyá, aur wuh tirandázon ke sabab se pare-shán thá. 4 Tab Sául ne apne siláhbardár se kahá, Apní talwár khench, aur us se mujhe chhed de, tá na ho ki yih námakhtún ákar merí behurmatí karen. Par us ke siláhbardár ne na máná, kyúnci wuh bahut dar gayá. Tab Sául ne apní talwár lí, aur us par girá. 5 Jab us ke siláhbardár ne dekhá, ki Sául mar gayá, to wuh bhí talwár par girá, aur mar gayá. 6 Pas Sául mar gayá, aur us ke tinoñ bete bhí, aur us ká sára khándán yak lakht mar mitá. 7 Jab sab Isráíli logon ne jo wadí men the dekhá ki log bhág nikle, aur Sául aur us ke bete mar gaye, to wuh apne shahron ko chhor kar bhág gaye, aur Filistí ákar un men base.

8 Aur dúsre din subh ko, jab Filistí maqtúlon ko nangá karne áe, to unhon ne Sául aur us ke beton ko koh i Jilbú'a par pare páyá. 9 So unhon ne us ko nangá kiyá, aur us ká sir, aur us ke hathyár le liye, aur Filistíon ke mulk men charon taraf log rawána kar diye, táki un ke buton aur logon ke pás us khush-khabarí ko pahuncháen. 10 Aur unhon ne us ke hathyaron ko apne deotáon ke mandir men rakkhá, aur us ke sir ko Dajún ke mandir men latká diya. 11 Jab Yabís Jilí'ád ke sab logon ne jo kuchh Filistíon ne Sául se kiyá thá suná, 12 to un men ke sab bahádur uthe, aur Sául kí lách aur us ke beton kí láchon lekar un ko Yabís men láe, aur un kí haddiyon ko Yabís ke balút ke niche dafn kiyá, aur sáť din tak roza rakkhá. 13 So Sául apne gunáh ke sabab se, jo us ne KHUDÁWAND ke huzúr kiyá thá, mará, is liye ki us ne KHUDÁWAND kí bát na mání, aur is liye bhí, ki us ne us se mashwara kiyá, jis ká yár jinn thá táki us ke zarí'e se daryáft kare, 14 aur us ne KHUDÁWAND se daryáft na kiyá; so us ne us ko már dala, aur saltanat Yassí ke bete Dáúd kí taraf muntaqil kar dí.

11 Tab sáre Isráíli Habrún men Dáúd ke pás jama' hokar kahne lage, Dekh, ham terí hí haddí aur terá hí gosht haiñ.

2 Aur guzashta zamáne men us waqt bhí jab Sául bádsháh thá, tú hí le jáne aur le áne men Isráílion ká rahbar thá; aur KHUDÁWAND tere Khudá ne tujhe farmáyá, ki Tú merí qaum Isráíl kí gallabání karegá, aur tú hí merí qaum Isráíl ká sardár hogá. 3 Garaz, Isráíl ke sáre buzurg Habrún men bádsháh ke pás áe; aur Dáúd ne Habrún men un ke sáth KHUDÁWAND ke huzúr áh kiyá; aur unhon ne KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq jo us ne Samúel kí ma'rifat farmáyá thá Dáúd ko mámsúh kiyá, táki wuh Isráílion ká bádsháh ho. 4 Aur Dáúd aur tamám Isráíli Yaráshalem ko gaye, (Yabús yihí hai,) aur us mulk ke báshinde Yabúsí wahán the. 5 Aur Yabús ke báshindon ne Dáúd se kahá, ki Tú yahán áne na páegá. Taubhí Dáúd ne Siyyún ká qil'a le liyá, yihí Dáúd ká shahr hai. 6 Aur Dáúd ne kahá, ki Jo koí pahle Yabúsíon ko máre, wuh sardár aur sipahsálar hogá. Aur Yoáb bin Zarúyah pahle charch gayá, aur sardár baná. 7 Aur Dáúd qil'e men rahne lagá, is liye unhon ne us ká nám Dáúd ká shahr rakkhá. 8 Aur us ne shahr ko girdágird ya'ní Millo se lekar girdágird banáyá; aur Yoáb ne báqí shahr kí marammat kí. 9 Aur Dáúd taraqqí par taraqqí kartá gayá, kyúnci RABB u'l afwáj us ke sáth thá.

10 Aur Dáúd ke súrmaon ke sardár yih haiñ, jinhon ne us kí saltanat men sáre Isráíl ke sáth use taqwíyat dí, táki jaisá KHUDÁWAND ne Isráíl ke haqq men kahá thá, use bádsháh banaen. 11 Aur Dáúd ke súrmaon ká shumár yih hai: Yasúbí'am bin Hakmúní jo tison ká sardár thá: us ne tén sau par apná bhálá chaláyá, aur un ko ek hí waqt men qatl kiyá. 12 Us ke ba'd Akhúhí Dodo ká betá Ilí'azar thá jo un tinoñ súrmaon men se ek thá. 13 Wuh Dáúd ke sáth Fasdammím men thá, jahán Filistí jang karne ko jama' hue the, wahán zamín ká ek qit'a jau se bhará húa thá; aur log Filistíon ke áge se bháge. 14 Tab unhon ne us qit'e ke bích men khare hokar use bacháyá, aur Filistíon ko qatl kiyá, aur KHUDÁWAND ne barí fath dekar un ko rihái bakhshí. 15 Aur un tison sardaron men se tén Dáúd ke sáth us chatán par, ya'ní 'Adullám ke magáre men

utar gaye, aur Filistion kī fauj Rifālm kī wādī men khaimazan thī. 16 Aur Dāūd us waqt garhī men thā, aur Filistion kī chaukī us waqt Baitlahm men thī. 17 Aur Dāūd ne tarskar kahā, Ai kāsh koī Baitlahm ke us kūen kā pānī jo phātak ke qarīb hai mujhe pīne ko detā! 18 Tab wuh tīnon Filistion kī saff torkar nikal gaye, aur Baitlahm ke us kūen men se jo phātak ke qarīb hai pānī bhar liyā, aur use Dāūd ke pās lāe; lekin Dāūd ne na chāhā kī use piye; balki use KHUDĀWAND ke liye tapāyā, 19 aur kahne lagā, kī Khudā na kare, kī main aisā karūn: kyā main in logon kā khūn pīn jo apnī jānon par khele hain? kyūnki wuh jānbāzī karke us ko lāe hain. So us ne na piyā par na piyā. Wuh tīnon sūrmā aise aise kām karte the. 20 Aur Yoāb kā bhāī Abīshai tīnon kā sardār thā: us ne tīn sau par bhālā chalāyā, aur un ko mār dālā; wuh in tīnon men nāmī thā. 21 Yih in tīnon men un donon se ziyāda mu'azzaz thā, aur un kā sardār banā, lekin un pahle tīnon ke darje ko na pahunchā. 22 Aur Bināyāh bin Yahoyada', ek Qabzieli sūrmā kā betā thā jis ne barī bahāduri ke kām kiye the: us ne Moāb ke Ariel ke donon beton ko qatl kiya, aur jākar barf ke mausim men ek garhe ke bīch ek sher ko mārā. 23 Aur us ne pānch hāth ke ek qaddāwar Misrī ko qatl kiya, hālānki us Misrī ke hāth men julāhe ke shahtir ke barābar ek bhālā thā; par wuh ek lāthī liye hūe us ke pās gayā, aur bhāle ko us Misrī ke hāth se chhīnkar usī ke bhāle se us ko qatl kiya. 24 Yahoyada' ke bete Bināyāh ne aise aise kām kiye; aur wuh un tīnon sūrmāon men nāmī thā. 25 Wuh un tīnon se mu'azzaz thā, par pahle tīnon ke darje ko na pahunchā; aur Dāūd ne use apne muhāfiz sipāhion kā sardār banāyā.

26 Aur lashkaron men sūrmā yih the: Yoāb kā bhāī 'Asāhel aur Baitlahmī Dodo kā betā Ilhanān; 27 aur Sammot Harūri; Khalis Falūnī; 28 Taqū'ī 'Aqqis kā betā 'Irá; Abī'azar 'Anatoti; 29 Sibbakī Hūsātī; 'I'ī Akhūhī; 30 Mahārī Natūfātī; Halid bin Ba'nah Natūfātī; 31 banī Binyamīn ke Jibī'ah ke Rībī kā betā Ittāi; Bināyāh Fir'atoni; 32 Ja's kī nadiyon kā bāshinda Hūrī; Abiel

'Arbātī; 33 'Azmāvat Baharūmī; Ilyahbā Sā'ibūnī; 34 banī Hashīm Jizūnī; Harārī Shajī kā betā Yūnatan; 35 aur Harārī Sakār kā betā Akhīām; Ilifāl bin U'r; 36 Hifr Makirātī; Akhiyāh Falūnī; 37 Hasrū Karmilī; Nagārī bin Azbī; 38 Nātan kā bhāī Yūel; Mibkhār bin Hājirī; 39 Silaq 'Ammonī; Nahārī Bairoti jo Yoāb bin Zarūyāh kā silāhbardār thā; 40 'Irá Itrī; Jarīb Itrī; 41 U'riyāh Hitti; Zabad bin Akhlī; 42 Sīzā Rūbīnī kā betā 'Adīna, Rūbīnion kā ek sardār, jis ke sāth tīs jawān the; 43 Hanān bin Ma'kah; Yahūsafat Mitnī; 44 'Uzziyā 'Istārātī; Khūtām 'Aro'irī ke bete Samā' aur Ya'iel; 45 Yadi'ael bin Simrī, aur us kā bhāī Yūkhā Tīsī; 46 Illel Mahāwī aur Ilna'm ke bete Yarībī, aur Yūsāviyāh; aur Yitmah Moābī; 47 Illel; aur 'Obed; aur Ya'siel Mazobāl.

12 Yih wuh hain jo Siqlāj men Dāūd ke pās āe, jab kī wuh hanoz Qīs ke bete Sāūl ke sabab se chhipā rahtā thā; aur wuh un surmāon men the jo larāi men us ke madadgar the. 2 Un ke pās kamānen thin, aur wuh falākhun se patthar marte, aur kamān se tīr chālāte waqt dahine aur bāen donon hāthon ko kām men lā sakte the; aur Sāūl ke Binyamīnī bhāiyon men se the. 3 Akhī'azar sardār thā, phir Yūās banī Samā'ah Jibī'ah; aur Yaziel, aur Falat jo 'Azmāvat ke bete the aur Barākah aur Yāhū 'Anatoti, 4 aur Ismā'iyāh Jibī'ah jo tīnon men sūrmā aur un tīnon kā sardār thā: aur Yarmiyāh, aur Yahaziel, aur Yūhanān, aur Yūzabād Jadfrātī, 5 Ilī'auzī, aur Yarimot, aur Ba'liyāh, aur Samariyāh, aur Safatiyāh Kharūfī, 6 Ilqānah, aur Yasiyāh, aur 'Azirel, aur Yū'azar, aur Yasūbī'ām jo Qorahī the; 7 aur Yūllāh, aur Zabadiyāh jo Yarohām Jadūrī ke bete the. 8 Aur Jaddion men se bahutere alag hokar biyābān ke qil'e men Dāūd ke pās ā gaye; wuh zabardast sūrmā aur jangāmokhta log the jo dhāl aur barchhī kā isti'māl jānte the; un kī sūraten aisi thin, jaisī sheron kī sūraten, aur wuh paharon par kī harniyon kī mānind tezrau the; 9 awwal 'Azar thā, 'Abādiyāh dūsrā, Ilīāb tīsra, 10 Mismanah chauthā, Yarmiyāh pānchwan, 11 'Attāl chhatā, Illel sātwan,

12 Yóhanán áthwán, Ilzabád nauwán,
 13 Yarmiyáh daswán, Makbání gyá-
 rahwán. 14 Yih baní Jadd men se
 sarlashkar the; in men sab se chhotá
 sau ke barábar, aur sab se bará hazár
 ke barábar thá. 15 Yih wuh hain
 jo pahlé mahíne men Yardan ke
 pár gaye, jab us ke sab kanáre dūbe
 hue the, aur unhon ne wádíon ke sab
 logon ko mashriq aur magrib ki
 taraf bhagá diyá. 16 Aur baní Bin-
 yamín aur Yahúdáh men se kuchh
 log qil'e men Dáúd ke pás áe.
 17 Tab Dáúd un ke istiqbál ko niklá,
 aur un se kahne lagá, Agar tum nek-
 niyatí se merí madad ke liye mere
 pás áe ho, to merá dil tum se milá
 rahegá; par agar mujhe mere dush-
 manon ke háth men pakarwáne áe
 ho, hálánki merá háth zulm se pák
 hai, to hamáre bápádá ká Khudá
 yih dekhe, aur malámat kare. 18 Tab
 ruh 'Amásí par názil hui, jo un tison ká
 sardár thá, aur wuh kahne lagá, Ham
 tere hain, ai Dáúd, aur ham terí taraf
 hain, ai Yassí ke bete: salámatí, terí
 salámatí, aur tere madadgaron ki
 salámatí ho; kyúunki terá Khudá
 terí madad kartá hai. Tab Dáúd ne
 un ko qubul kiyá, aur un ko fauj ke
 sardár banáya. 19 Aur Munassí men
 se kuchh log Dáúd se mil gaye, jab
 wuh Sául ke muqábil jang ke liye
 Filistion ke sáth niklá, par unhon
 ne un kí madad na kí, kyúunki Filistion
 ke umará ne saláh karke use lautá
 diyá, aur kahne lage, ki Wuh hamáre
 sir kátkar apne áqá Sául se já milegá.
 20 Jab wuh Siqláj ko já rahá thá,
 Munassí men se 'Adnah, aur Yúzabád,
 aur Yadí'el, aur Míkáel, aur Yúza-
 bád, aur Ilhú, aur Ziltí jo baní Mu-
 nassí men hazáron ke sardár the
 us se mil gaye. 21 Unhon ne gárat-
 garon ke jathe ke muqábale men
 Dáúd kí madad kí: kyúunki wuh
 zabardast súrmá, aur lashkar ke
 sardár the. 22 Balki roz ba roz log
 Dáúd ke pás us kí madad ko áte
 gaye, yahan tak ki Khudá ká fauj
 kí manind ek barí fauj taiyár ho
 gayi.

23 Aur jo log jang ke liye hathiyar
 bandhkar Habrún men Dáúd ke
 pás áe, táki Khudáwánd kí bát ke
 muwáfíq Sául kí mamlukat ko us kí
 taraf muntaqil karen, un ká shumár
 yih hai: 24 baní Yahúdáh chha
 hazár áth sau jo sipar aur neza liye

hue jang ke liye musallah the.
 25 Baní Shama'un men se jang ke
 liye sáth hazár ek sau zabardast súrmá.
 26 Baní Láwí men se chár hazár
 chha sau. 27 Aur Yahoyada' Há-
 runion ká sardár thá, aur us ke sáth
 tén hazár sáth sau the; 28 aur
 Sadon ek jawán súrmá, aur us ke
 ábái gharáne ke báis sardár. 29 Aur
 Sául ke bhái baní Binyamín men se
 tén hazár: lekin us waqt tak un ká
 bahut bará hissa Sául ke gharáne ká
 tarafdár thá. 30 Aur baní Ifráim
 men se bis hazár áth sau zabardast
 súrmá jo apne ábái khándánon men
 námi ádmí the. 31 Aur Munassí
 ke ádhe qabíle se áthárah hazár, jin
 ke nám batáe gaye the, ki ákar Dáúd
 ko bádsháh banáen. 32 Aur baní
 Ishkár men se áise log jo zamáne
 ko samajhte aur jánte the, ki kyá
 karná munásib hai, do sau the; aur
 un ke sab bhái un ke hukm men the.
 33 Aur Zabúlún men se áise log jo
 maidán men jáne aur har qism ke
 jangí álát ke sáth ma'rakaarái ke
 qábil the pachás hazár; yih saffarái
 karní jánte the aur dodile na the.
 34 Aur Naftálí men se ek hazár
 sardár, aur un ke sáth saintís hazár
 dhálen aur bhále liye hue. 35 Aur
 Dáníon men se átháis hazár chha
 sau ma'rakaarái karnewále. 36 Aur
 A'shar men se chális hazár jo maidán
 men jáne aur ma'rakaarái ke qábil
 the. 37 Aur Yardan ke pár ke
 Rúbínion, aur Jaddíon, aur Munassí
 ke ádhe qabíle men se, ek lákh bis
 hazár, jin ke sáth larái ke liye har
 qism ke jangí álát the. 38 Yih sab
 jangí mard jo ma'rakaarái kar sakte
 the, khulús í dil se Habrún ko áe, táki
 Dáúd ko sáre Isráil ká bádsháh
 banáen; aur baqí sáre Isráili bhí
 Dáúd ko bádsháh banáne par mutta-
 fiq the. 39 Aur wuh wahan Dáúd
 ke sáth tén din tak thahre, aur kháte
 píte rahe; kyúunki un ke bháiyon ne
 un ke liye taiyári kí thí. 40 Má-
 siwá in ke jo un ke qarib ke the, balki
 Ishkár, aur Zabúlún, aur Naftálí
 tak ke log gadhon, aur unton, aur
 khachcharon, aur bailon par rotíyan,
 aur maide kí baní hui kháne kí
 chízen, aur anjír kí tikkiyan, kulche,
 aur kishmish ke guchchhe, aur mai,
 aur tel láde hue, aur bail, aur bher
 bakriyan ifrát se láe; is liye ki Isráil
 men khushi thí.

13 Aur Dáúd ne un sardáron se jo hazár hazár aur sau sau par the ya'ní har ek sarlashkar se saláh lí. 2 Aur Dáúd ne Isráíl kí sárl jamá'at se kahá, ki Agar tum ko achchhá lage, aur KHUDÁWAND hamáre Khudá kí marzí ho, to áo, ham har jagah Isráíl ke sáre mulk men apne báql bháiyon ko, jin ke sáth káhin aur Láwí bhí apne nawáhidár shahron men rahte hain, kahlá bhejen táki wuh hamáre pás jama' hon. 3 Aur ham apne Khudá ká sandúq phir apne pás le áen, kyúinki ham Sául ke aiyám men us ke tálib na hue. 4 Tab sárl jamá'at bol uthí, ki Ham aisá hí karenge; kyúinki yih bát sab logon kí nigáh men thik thí. 5 Tab Dáúd ne Misr kí nadí Saihúr se Hamát ke madkhal tak ke sáre Isráíl ko jama' kiyá, táki Khudá ke sandúq ko Qaryat Ya'rím se le áen. 6 Aur Dáúd aur sára Isráíl Ba'láh ko, ya'ní Qaryat Ya'rím ko jo Yahúdáh men hai gaye, táki Khudá ke sandúq ko wahán se le áen jo karúbíon par baithnewalá KHUDÁWAND hai aur is nám se pukará játá hai. 7 Aur wuh Khudá ke sandúq ko ek nayí gárl par rakhkar Abinadáb ke ghar se báhar nikál láe, aur 'Uzzá aur Akhyú gárl ko hánk rahe the. 8 Aur Dáúd aur sára Isráíl KHUDÁWAND ke áge bare zor se gít gáte, aur barbat, aur sitár aur dat, aur jhánjh, aur turhí bajáte chale áte the. 9 Aur jab wuh Kaidún ke khalíhán par pahunché, to 'Uzzá ne sandúq ke thámne ko apná háth barháya; kyúinki bailon ne thokar khál thí. 10 Tab KHUDÁWAND ká qahr 'Uzzá par bharká, aur us ne us ko már dala, is liye ki us ne apná háth sandúq par barháya thá; aur wuh wahín Khudá ke huzúr mar gayá. 11 Tab Dáúd udás húa, is liye ki KHUDÁWAND 'Uzzá par tút pará; aur us ne us maqám ká nám Paráz 'Uzzá rakkhá jo áj tak hai. 12 Aur Dáúd us dín Khudá se dar gayá, aur kahne lagá, ki Main Khudá ke sandúq ko apne hán kyúinkar láún? 13 So Dáúd sandúq ko apne hán Dáúd ke shahr men na láya, balkí use báhar hí báhar Játí 'Obed Adom ke ghar men le gayá. 14 So Khudá ká sandúq 'Obed Adom ke gharáne ke sáth us ke ghar men tii mahíne tak rahá.

Aur KHUDÁWAND ne 'Obed Adom ke ghar ko, aur us kí sab chízon ko barakat dí.

14 Aur Súr ke bádsháh Híráam ne Dáúd ke pás elchí, aur us ke wáste mahall banáne ke liye deodár ke lathe, aur ráj, aur barhá bheje. 2 Aur Dáúd ján gayá ki KHUDÁWAND ne use baní Isráíl ká bádsháh banákar qáim kar diya hai, kyúinki us kí saltanat us ke Isráílí logon kí khátir mumtáz kí gayí thí.

3 Aur Dáúd ne Yarúshalem men áur 'auraten biyáh lín, aur us se áur beté betiyán paidá hue. 4 Aur us ke un bachchon ke nám jo Yarúshalem men paidá hue yih hain: Samú'a, aur Sobáb, aur Nátan, aur Sulaimán, 5 aur Ibhár, aur Ili-sú'a, aur Ilifálat, 6 aur Naujah, aur Nafaj, aur Yafí'ah, 7 aur Ili-sama, aur Ba'iyada, aur Ilifálat.

8 Aur jab Filistíon ne suná ki Dáúd mamsúh hokar sáre Isráíl ká bádsháh baná hai, to sab Filistí Dáúd kí talásh men charh áe. Aur Dáúd yih sunkar un ke muqábale ko niklá. 9 Aur Filistíon ne ákar Rafáim kí wádí men dháwá mará. 10 Tab Dáúd ne Khudá se suwál kiyá, Kyá main Filistíon par charh jáún? kyá tú un ko mere háth men kar degá? KHUDÁWAND ne use farmáyá, Charh já, kyúinki main un ko tere háth men kar dúngá. 11 So wuh Ba'l Parázim men áe, aur Dáúd ne wahín un ko mará. Aur Dáúd ne kahá, Khudá ne mere háth se mere dushmanon ko aisá chírá, jaise pání chák chák ho játá hai; is sabab se unhon ne us maqám ká nám Ba'l Parázim rakkhá. 12 Aur wuh apne buton ko wahán chhor gaye, aur wuh Dáúd ke hukm se ág men jalá diye gaye. 13 Aur Filistíon ne phir us wádí men dháwá mará. 14 Aur Dáúd ne phir Khudá se suwál kiyá, aur Khudá ne us se kahá, ki Tú un ká píchhá na kar, balki un ke pás se katrákar nikal já aur tút ke peron ke sámne se un par hamla kar. 15 Aur jab tú tút ke darakhton kí phungiyan par chalne kí sí áwáz sune, tab larái ko nikalna, kyúinki Khudá tere áge áge Filistíon ke lashkar ko márne ke liye niklá hai. 16 Aur Dáúd ne, jaisá Khudá ne use farmáyá thá, kiyá; aur unhon ne Filistíon kí fauj ko Jiba'un se Jazar tak

qatl kiyá. 17 Aur Dáúd kí shuhtrat sab mulkon men phail gayí, aur KHUDÁWAND ne sab qaumon par us ká khauf bithá diyá.

15 Aur Dáúd ne Dáúd ke shahr men apne liye mahall banáe, aur Khudá ke sandúq ke liye ek jagah taiyár karke us ke liye ek khaima khará kiyá. 2 Tab Dáúd ne kahá, ki Lávion ke siwá aur kisi ko Khudá ke sandúq ko utháná nahín cháhiye, kyúinki KHUDÁWAND ne un hí ko chuná hai, ki Khudá ke sandúq ko utháen, aur hamesha us kí khidmat karen. 3 Aur Dáúd ne sare Isráil ko Yarúshalem men jama kiyá, táki KHUDÁWAND ke sandúq ko us jagah jo us ne us ke liye taiyár kí thí le áen. 4 Aur Dáúd ne baní Hárún ko aur Lávion ko ikatthá kiyá: 5 ya'ní baní Qihát men se; U'riel sardár, aur us ke ek sau bís bháiyon ko: 6 baní Mirári men se; 'Asáyáh sardár, aur us ke do sau bís bháiyon ko: 7 baní Jairsom men se: Yúel sardár, aur us ke ek sau tís bháiyon ko: 8 baní Ilísafan men se; Sama'iyáh sardár, aur us ke do sau bháiyon ko: 9 baní Habrún men se; Ilíel sardár, aur us ke assí bháiyon ko: 10 baní 'Uz-ziel men se; 'Ammínadáb sardár, aur us ke ek sau bárah bháiyon ko. 11 Aur Dáúd ne Sadoq aur Abiyá-tar káhinon ko, aur U'riel aur 'Asáyáh, aur Yúel, aur Sama'iyáh, aur Ilíel, aur 'Ammínadáb, Lávion ko buláyá, 12 aur un se kahá, ki Tum Lávion ke ábái khándanon ke sardár ho; tum apne ap ko pák karo; tum bhí aur tumháre bhái bhí táki tum KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ke sandúq ko us jagah jo main ne us ke liye taiyár kí hai lá sako. 13 Kyúinki jab tum ne pahli bár use na utháyá, to KHUDÁWAND hamará Khudá ham par tút pará, kyúinki ham áin ke mutábíq us ke talib nahín hue the. 14 Tab káhinon aur Lávion ne KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ke sandúq ko láne ke liye apne ap ko pák kiyá. 15 Aur baní Láwí ne Khudá ke sandúq ko, jaisá Músá ne KHUDÁWAND ke kálám ke muwáfíq hukm kiyá thá, chehop se apne kandhon par uthá liyá. 16 Aur Dáúd ne Lávion ke sardaron ko farmáyá, ki apne bháiyon men se gánewálon ko muqarrar

karen, ki músíqí ke sáz, ya'ní sitár aur barbat, aur jhánjh bajaen, aur áwáz baland karke khushi se gáen. 17 So Lávion ne Haimán bin Yúel ko muqarrar kiyá; aur us ke bháiyon men se A'saf bin Barakiyáh ko; aur un ke bháiyon baní Mirári men se Aitán bin Qausayáh ko; 18 aur un ke sáth un ke dústre darje ke bháiyon ya'ní Zakariyáh, Bin, aur Ya'ziel, aur Simíramot, aur Yahíel, aur 'Unní, aur Iláb, aur Bináyáh, aur Ma'siyáh, aur Mattitiyáh, aur Ilíalahú, aur Miquiyáh, aur 'Obed Adom, aur Ya'el ko jo darbán the. 19 Pas gánewále Haimán, A'saf, aur Aitán muqarrar hue ki pítal kí jhánjhon ko zor se bajaen; 20 aur Zakariyáh, aur 'Azíel, aur Simíramot, aur Yahíel, aur 'Unní, aur Iláb, aur Ma'siyáh, aur Bináyáh sitár ko 'Alámot rág par chheren; 21 aur Mattitiyáh, aur Ilíalahú, aur Miquiyáh, aur 'Obed Adom, aur Ya'el, aur 'Azaziyáh Shaminít rág par sáz bajaen. 22 Aur Kanániyáh Lávion ká sardár gít par muqarrar thá: wuh gít síkhátá thá, kyúinki wuh bará hí máhir thá. 23 Aur Barakiyáh, aur Ilqánah sandúq ko darbán the. 24 Aur Shabaniyáh, aur Yahúsafat, aur Nataniel, aur 'Amásí, aur Zakariyáh, aur Bináyáh, aur Il'azar káhin, Khudá ke sandúq ke áge áge narsinghe phúnkte játe the; aur 'Obed Adom aur Yahiyáh sandúq ke darbán the. 25 So Dáúd, aur Isráil ke buzurg, aur hazaron ke sardár rawána hue, ki KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko 'Obed Adom ke ghar se khushi manáte hue láen. 26 Aur aisá huá, ki jab Khudá ne un Lávion kí jo KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko utháe hue the madad kí, to unhon ne sát bail aur sát menðhe qurbán kiye. 27 Aur Dáúd, aur sab Láwí jo sandúq ko utháe hue the aur gánewále, aur gánewálon ke sáth Kanániyáh jo gáne men ustád thá katání pairáhanon se mulabbas the; aur Dáúd katán ká afod bhí pahine thá. 28 Yún sab Isráilí na'ra marte aur narsingon, aur turhiyon, aur jhánjhon kí áwáz ke sáth sitár aur barbat ko zor se bajáte hue, KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko lác. 29 Aur aisá huá, ki jab KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq Dáúd ke shahr men pahunchá, to Sául kí beñ

Mikal ne khiṛkī men se jhāṅkar Dāūd bādshāh ko khūb nāchte kúḍte dekhā; aur us ne apne dil men us ko haqir jānā. 1 So wuh

16

Khudā ke sandūq ko le āe, aur use us khaime ke bīch men jo Dāūd ne us ke liye kharā kiyā thā rakkhā, aur sokhtanī qurbāniān, aur salāmatī kī qurbāniān Khudā ke huzūr charhāin. 2 Aur jab Dāūd sokhtanī qurbānī, aur salāmatī kī qurbāniān charhā chukā, to us ne KHUDĀWAND ke nām se logon ko barakat dī. 3 Aur us ne sāre Isrāīlī logon ko, kyā mard, kyā 'aurat, ek ek rotī, aur ek ek tukrā gosht, aur kishmish kī ek ek tikkiyā dī.

4 Aur us ne Lāwīon men se ba'zon ko muqarrar kiyā, kī KHUDĀWAND ke sandūq ke āge khidmat karen, aur KHUDĀWAND Isrāīl ke Khudā kā zikr, aur shukr, aur us kī hamd karen; 5 awwal A'saf, aur us ke ba'd Zakariyāh, aur Ya'iel, aur Simrámot, aur Yahiel, aur Mattitiyāh, aur Iláb, aur Bināyāh, aur 'Obed Adom, aur Ya'iel sitār aur barbat ke sāth; aur A'saf jhānjhon ko zor se bajātā hūā; 6 aur Bināyāh aur Yahaziel kāhin sadā turhiyon ke sāth Khudā ke 'ahd ke sandūq ke āge rahā karen.

7 Pahle usī din Dāūd ne yih thahrāyā, kī KHUDĀWAND kā shukr A'saf aur us ke bhāī bajā lāyā karen.

8 KHUDĀWAND kī shukrguzārī karo, us se du'ā māṅgo;

Qaumon ke darmiyan us ke kām-on kā ishtihār do.

9 Us ke huzūr gāo, us kī madh-sarāī karo,

Us ke 'ajīb kām-on kā charchā karo.

10 Us ke pāk nām par fakhr karo: Jo KHUDĀWAND ke tālib hain un kā dil khush rahe.

11 Tum KHUDĀWAND aur us kī quwwat ke tālib ho;

Tum sadā us ke didār ke tālib raho.

12 Tum us ke 'ajīb kām-on ko jo us ne kiye,

Aur us ke mu'jizon aur munh ke āin ko yād rakkho.

13 Aī us ke bande Isrāīl kī nāsī, Aī banī Ya'qūb jo us ke bar-guzīda ho.

14 Wuh KHUDĀWAND hamārā Khudā hai:

Tamām rú e zamīn par us ke āin hain.

15 Sadā us ke 'ahd ko yād rakkho, Aur hazār pushton tak us ke kalām ko jo us ne farmāyā;

16 Usī 'ahd ko jo us ne Abrahām se bāndhā,

Aur us qasam ko jo us ne Izhāq se khāī;

17 Jise us ne Ya'qūb ke liye āin ke taur par

Aur Isrāīl ke liye abadī 'ahd ke taur par qāim kiyā:

18 Yih kahkar kī, Main Kan'ān kā mulk tujh ko dūngā,

Wuh tumhārā maurūsi hissa hogā.

19 Us waqt tum shumār men thore the;

Balki bahut hī thore, aur mulk men pardesī the.

20 Wuh ek qaum se dūsrī qaum men,

Aur ek mamlukat se dūsrī mamlukat men phirte rahe.

21 Us ne kisi shakhs ko un par zulm karne na diyā;

Balki un kī khātir bādshāhon ko tambīh kī,

22 Kī Tum mere mamsūhon ko na chhūo,

Aur mere nabīon ko na satāo.

23 Aī sab ahl i zamīn, KHUDĀWAND ke huzūr gāo;

Roz ba roz us kī najāt kī bash-arat do.

24 Qaumon men us ke jalāl kā, Sab logon men us ke 'ajāib kā bayān karo.

25 Kyūṅki KHUDĀWAND buzurg, aur nihāyat sitāish ke lāiq hai:

Wuh sab ma'būd-on se ziyāda muhib hai.

26 Is liye kī āur qaumon ke sab ma'būd mahz but hain;

Lekin KHUDĀWAND ne āsmānon ko banāyā.

27 'Azmat aur jalāl us ke huzūr men hain;

Aur us ke hān qudrat aur shād mānī hain.

28 Aī qaumon ke qabīlo, KHUDĀWAND kī,

KHUDĀWAND hī kī tamjīd o ta'zīm karo.

29 KHUDĀWAND kī aīsi tamjīd karo jo us ke nām ke shāyān hai;

Hadya lāo, aur us ke huzūr āo:

- Pák áráish ke sáth KHUDÁWAND ko sijda karo.
- 30 Ai sab ahl i zamín, us ke huzúr kánp̄te raho :
Jahán qáim hai aur use jumbish nahín.
- 31 A'smán khushí manáe, aur zamín shádmán ho ;
Wuh qaumon̄ men̄ i'lán karen̄, ki KHUDÁWAND saltanat kartá hai.
- 32 Samundar aur us kí ma'múri shor macháe,
Maidán aur jo kuchh us men̄ hai bág bág ho.
- 33 Tab jangal ke darakht khushí se KHUDÁWAND ke huzúr gáne lagenge,
Kyúñki wuh zamín ká insáf karne ko á rahá hai.
- 34 KHUDÁWAND ká shukr karo ; is liye ki wuh nek hai :
Kyúñki us kí shafaqat abadí hai.
- 35 Tum kaho, Ai hamári naját ke Khudá, ham ko bachá le ;
Aur qaumon̄ men̄ se ham ko jama'kar, aur un se ham ko rihái de,
Táki ham tere quddús nám ká shukr karen̄,
Aur lalkárte húe terí sitáish karen̄.
- 36 KHUDÁWAND, Isráíl ká Khudá,
Azal se abad tak mubáarak ho.
Aur sab log bol uthe, A'mín, aur unhon̄ ne KHUDÁWAND kí sitáish kí.
- 37 Aur us ne wahán KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke áge A'saf aur us ke bháiyon̄ ko har roz ke zarúri kám ke mutábíq hamesha sandúq ke áge khidmat karne ko chhoṛá ; 38 aur 'Obed Adom aur us ke ársath bháiyon̄ ko, aur 'Obed Adom bin̄ Yadútún, aur Húsáh ko, táki darbán hon̄ ; 39 aur Sadoq káhin, aur us ke káhin bháiyon̄ ko, KHUDÁWAND ke maskan ke áge Jiba'ún ke únche maqám par is liye 40 kí wuh KHUDÁWAND kí sharí'at kí sab likhí húi báton̄ ke mutábíq, jo us ne Isráíl ko farmáin̄, har subh aur shám sokhtaní qurbání ke mazbah par KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbánílān charháen̄ ; 41 aur un ke sáth Haimán aur Yadútún, aur báqi chune húe ádmíon̄ ko jo nám ba nám mazkúr húe the táki KHUDÁWAND ká shukr karen̄, kyúñki us kí shafaqat abadí hai. 42 Un hí ke sáth Haimán aur Yadú-

tún the jo bajānewálon̄ ke liye turhiyán aur jhánjhen̄ aur Khudá ke gíton̄ ke liye báje liye húe the : aur baní Yadútún darbán the. 43 Tab sab log apne apne ghar gaye ; aur Dáúd lautá ki apne gharáne kó barakat de.

17

Aur jab Dáúd apne mahall men̄ rahne lagá, to us ne Nátan nabí se kahá, Main to deodár ke mahall men̄ rahtá hún, par KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq khaime men̄ hai. 2 Nátan ne Dáúd se kahá, ki Jo kuchh tere dil men̄ hai, so kar, kyúñki Khudá tere sáth hai. 3 Aur usí rát aisá húa, ki Khudá ká kalám Nátan par názil húa, ki 4 Jákar mere bande Dáúd se kah, ki KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Tú mere rahne ke liye ghar na banána : 5 kyúñki jab se main baní Isráíl ko nikál láyá áj ke din tak main ne kisi ghar men̄ sukúnat nahín kí, balki khaima ba khaima aur maskan ba maskan phirtá rahá hún. 6 Un jagahon̄ men̄ jahán jahán main sáre Isráíl ke sáth phirtá rahá, kyá main ne Isráíli qázíon̄ men̄ se, jin ko main ne hukm kiyá thá ki mere logon̄ kí gallabání karen̄, kisi se ek harf bhí kahá, ki Tum ne mere liye deodár ká ghar kyún nahín banáyá? 7 Pas tú mere bande Dáúd se yún kahná, ki RABB u'l afwáj yún farmátá hai, ki Main ne tujhe bheṛsále men̄ se, jab tú bheṛ bakriyon̄ ke píchhe píchhe chaltá thá, liyá, táki tú merí qaum Isráíl ká peshwá ho : 8 aur jahán kahín tú gayá, main tere sáth rahá, aur tere sab dushmanon̄ ko tere sámn̄e se kát dálá hai, aur main rú e zamín ke bare bare ádmíon̄ ke nám kí mánind terá nám kar dúngá. 9 Aur main apní qaum Isráíl ke liye ek jagah thahrá-úngá, aur un ko qáim kar dúngá, táki apní jagah base rahen̄ aur phir hatáe na jáen̄, aur na sharír log phir un ko dukh dene páenge, jáisá shurú' men̄ húa, 10 aur us waqt bhí jab main ne hukm diyá, ki merí qaum Isráíl par qází muqarrar hon̄ ; aur main tere sab dushmanon̄ ko maglúb karúngá. Másiwá is ke main tujhe batátá hún, ki KHUDÁWAND tere liye ek ghar banáegá. 11 Aur jab tere din púre ho jáenge, táki tú apne bápádá ke sáth mil jáne ko chalá jáe, to main tere ba'd terí nasl ko, tere beton̄ men̄ se, barpá karúngá, aur us kí saltanat

ko qáim karúngá. 12 Wuh mere liye ghar banáegá, aur main us ká takht hamesha ke liye qáim karúngá. 13 Main us ká báp húngá, aur wuh merá betá hogá; aur main apní shafaqat us par se nahín hatáúngá, jaise main ne us par se jo tujh se pahle thá hatá lí: 14 balki main us ko apne ghar men aur apní mamlukat men abad tak qáim rakkhúngá, aur us ká takht abad tak sábit rahegá. 15 So Nátan ne in sab báton aur is sárf royá ke mutábíq aisá hí Dáúd se kahá.

16 Tab Dáúd bádsháh andar jákar KHUDÁWAND ke huzúr baithá, aur kahne lagá, Ai KHUDÁWAND Khudá, main kaun hún, aur merá gharáná kyá hai, kí tú ne mujh ko yahán tak pahuncháyá? 17 Aur yih, ai Khudá, terí nazar men chhotí bát thí; balki tú ne to apne bande ke ghar ke haqq men áyanda bahut dinon ká zikr kiya hai, aur tú ne, ai KHUDÁWAND Khudá, mujhe aisá máná, ki goyá main bará manzilatwálá ádmí hún. 18 Bhalá Dáúd tujh se us ikrám kí nisbat jo tere khádím ká huá aur kyá kahe? kyúinki tú apne bande ko jántá hai. 19 Ai KHUDÁWAND, tú ne apne bande kí khátir apní hí marzí se in bare bare kámon ko záhír karne ke liye itní barí bát kí. 20 Ai KHUDÁWAND, koi terí mánind nahín, aur tere siwá jise ham ne apne kánon se suná hai aur koi Khudá nahín. 21 Aur rú e zamín par terí qaum Isráíl kí tarah aur kaun sí qaum hai jise Khudá ne jákar apní ummat banáne ko ap chhuráyá, táki tú apní ummat ke sámpne se, jise tú ne Misr se khalásí bakhshí, qaumon ko dúr karke bare aur muhíb kámon se apná nám kare? 22 Kyúinki tú ne apní qaum Isráíl ko hamesha ke liye apní qaum faharáyá hai; aur tú ap, ai KHUDÁWAND, un ká Khudá huá hai. 23 Aur ab, ai KHUDÁWAND, wuh bát jo tú ne apne bande ke haqq men aur us ke gharáne ke haqq men farmái, abad tak sábit rahe, aur jaisá tú ne kahá hai waisá hí kar. 24 Aur terá nám abad tak qáim aur buzurg ho, táki kahá jae, kí RABB u'l afwáj Isráíl ká Khudá hai, balki wuh Isráíl hí ke liye Khudá hai; aur tere bande Dáúd ká gharáná tere huzúr qáim rahe. 25 Kyúinki tú ne, ai mere

Khudá, apne bande par záhír kiya hai, kí tú us ke liye ek ghar banáegá; so tere bande ko tere huzúr du'á karne ká hausala huá. 26 Aur ai KHUDÁWAND, tú hí Khudá hai, aur tú ne apne bande se is bhalái ká wa'da kiya: 27 aur tujhe pasand áyá, kí tú apne bande ke gharáne ko barakat bakhshé, táki wuh abad tak tere huzúr páedár rahe; kyúinki tú, ai KHUDÁWAND, barakat de chuká hai, so wuh abad tak mubáarak hai.

18

Us ke ba'd yún huá, kí Dáúd ne Filístion ko mára, aur un ko maglúb kiya, aur Ját ko us ke qasbon samet Filístion ke háth se le liya. 2 Aur us ne Moáb ko mára: aur Moábí Dáúd ke mutí' ho gaye, aur hadye láe. 3 Aur Dáúd ne Zobáh ke bádsháh Hadar'azar ko bhi, jab wuh apní saltanat darya e Furát tak qáim karne gaya, Hamát men már liya. 4 Aur Dáúd ne us se ek hazár rath, aur sá hazár sawár, aur bís hazár piyáde le liye, aur us ne rathon ke sab ghoron kí konchen katwá dín, par un men se ek sau rathon ke liye ghore bachá liye. 5 Aur jab Damishq ke Arámí Zobáh ke bádsháh Hadar'azar kí madad karne ko ae, to Dáúd ne Arámion men se báis hazár ádmí qatl kiye. 6 Tab Dáúd ne Damishq ke Arám men sipáhion kí chaukiyan bitháin; aur Arámí Dáúd ke mutí' ho gaye, aur hadye láe. Aur jahán kahín Dáúd játa KHUDÁWAND use fath bakhshá thá. 7 Aur Dáúd Hadar'azar ke naukaron kí sone kí dhálep lekar un ko Yarúshalem men láya. 8 Aur Hadar'azar ke shahron, Tibkhat aur Kún se Dáúd bahut sá pítal láya, jis se Sulaimán ne pítal ká bará hauz, aur sutún, aur pítal ke bartan banáe. 9 Aur jab Hamát ke bádsháh Tu'ú ne suná kí Dáúd ne Zobáh ke bádsháh Hadar'azar ká sára lashkar már liya, 10 to us ne apne bete Hadúrám ko Dáúd bádsháh ke pás bhejá, táki use salám kare, aur mubáarakbád de, is liye kí us ne jang karke Hadar'azar ko mára, (kyúinki Hadar'azar Tu'ú se lará kartá thá;) aur har tarah ke sone aur chándí aur pítal ke bartan us ke sáth the. 11 In ko bhi Dáúd bádsháh ne us chándí aur sone ke sáth jo us ne aur sab qaumon, ya'ní Adom, aur Moáb, aur baní 'Ammon,

aur Filistion, aur 'Amáliq se liyá thá, KHUDÁWAND ko nazr kiyá. 12 Aur Abíshai bin Zarúyáh ne wádí e Shor men athárah hazár Adomíon ko mára. 13 Aur us ne Adom men sipáhíon kí chaukiyá bitháin; aur sáre Adomí Dáúd ke mutí' ho gaye. Aur jahán kahín Dáúd játá, KHUDÁWAND use fath bakhshá thá.

14 So Dáúd sáre Isráíl par saltanat karne lagá, aur apní sári ra'iyat ke sáth 'adl o insáf kartá thá. 15 Aur Yoáb bin Zarúyáh lashkar ká sardár thá; aur Yahúsafat bin Akhlúd muarrikh thá; 16 aur Sadoq bin Akhítob aur Abímalik bin Abiyátar kahín the; aur Shaushá munshí thá; 17 aur Bináyáh bin Yahoyada' Karetíon aur Faleíon par thá; aur Dáúd ke beté bádsháh ke kháss musáhib the.

19

Is ke ba'd aisá húa, kí baní 'Ammon ká bádsháh Náhas mar gayá, aur us ká betá us kí jagah saltanat karne lagá. 2 Tab Dáúd ne kahá, kí Main Náhas ke beté Hanún ke sáth neki karúngá, kyúinki us ke báp ne mere sáth neki kí. Pas Dáúd ne qásid bheje, táki us ke báp ke báre men use tasallí den. So Dáúd ke khádim baní 'Ammon ke mulk men Hanún ke pás áe, kí use tasallí den. 3 Phir baní 'Ammon ke amíron ne Hanún se kahá, Kyá terá khayál hai kí Dáúd tere báp kí 'izzat kartá hai jo us ne tere pás tasallí denewále bheje hain? kyá us ke khádim tere mulk ká hál daryáft karne aur use tabáh karne aur bhed lene nahín áe hain? 4 Tab Hanún ne Dáúd ke khádimon ko pakrá, aur un kí dárhí múnchhe munchwákar un kí ádhí poshák un ke surínon tak katwá dáli, aur un ko rawána kar diyá. 5 Tab ba'zon ne jákar Dáúd ko batáyá kí un ádmíon se kaisá sulúk kiyá gayá. So us ne un ke istiqbál ko log bheje, is liye kí wuh niháyat sharmáte the. Aur bádsháh ne kahá, kí Jab tak tumhári dárhíyán na bah jáen, Yarihú men thahre raho; is ko ba'd laut áná. 6 Jab baní 'Ammon ne dekhá kí wuh Dáúd ke huzúr nafratangez ho gaye hain, to Hanún aur baní 'Ammon ne Masopatámiya aur Arám Ma'kah aur Zobáh se rathon aur sawáron ko kiráya karne ke liye ek hazár qintár chándí chejí. 7 So unhon ne battís

hazár rathon, aur Ma'kah ke bádsháh, aur us ke logon ko apne liye kiráya kar liyá jo ákar Mídbá ke samne khalmazan ho gaye. Aur baní 'Ammon apne apne shahr se jama' hue, aur larne ko áe. 8 Jab Dáúd ne yih suná to us ne Yoáb, aur súrmáon ke sáre lashkar ko bhejá. 9 Tab baní 'Ammon ne nikalkar shahr ke phátak par larái ke liye saff bándhí; aur wuh bádsháh jo áe the so un se alag maidán men the. 10 Jab Yoáb ne dekhá kí us ke áge aur píche larái ke liye saff bándhí hai, to us ne Isráíl ke kháss logon men se ádmí chun liye, aur Arámíon ke muqábil un kí saffarái kí. 11 Aur báqi logon ko apne bhái Abíshai ke supurd kiyá, aur unhon ne baní 'Ammon ke samne apní saff bándhí. 12 Aur us ne kahá, kí Agar Arámí mujh par gálib áen, to tú merí kumak karná; aur agar baní 'Ammon tujh par gálib áen, to main terí kumak karúngá. 13 So himmat bándho, aur áo, ham apní qaum aur apne Khudá ke shahron kí khátir mardánagi karen; aur KHUDÁWAND jo kuchh use bhalá ma'lúm ho kare. 14 Pas Yoáb apne logon samet Arámíon se larne ko áge barhá, aur wuh us ke samne se bháge. 15 Jab baní 'Ammon ne Arámíon ko bhágte dekhá, to wuh bhí us ke bhái Abíshai ke samne se bhágkar shahr men ghus gaye. Tab Yoáb Yarúshalem ko laut áyá. 16 Jab Arámíon ne dekhá, kí unhon ne baní Isráíl se shikast khái, to unhon ne qásid bhejkar daryá e Furát ke pár ke Arámíon ko bulwáyá, aur Hadar'azar ká sipahsálár Sofak un ká sardár thá. 17 Aur is kí khabar Dáúd ko milí; tab wuh sáre Isráíl ko jama' karke Yardan ke pár gayá, aur un ke qaríb pahunchá aur un ke muqábil saff bándhí. So jab Dáúd ne Arámíon ke muqábale men jang ke liye saff bándhí, to wuh us se lare. 18 Aur Arámí Isráíl ke samne se bháge; aur Dáúd ne Arámíon ke sáat hazár rathon ke sawáron, aur chálís hazár piyádon ko mára, aur lashkar ke sardár Sofak ko qatl kiyá. 19 Jab Hadar'azar ke mulázimon ne dekhá, kí wuh Isráíl se hár gaye, to wuh Dáúd se sulh karke us ke mutí' ho gaye. Aur Arámí baní 'Ammon kí kumak par phir kabhí rázi na hue.

20 Phir naye sál ke shurú men, jab bádsháh jang ke liye nikalte hai, Yoáb ne zabardast áshkar le jákar baní 'Ammon ke mulk ko ujár dálá, aur ákar Rabbah ko gher liyá. Lekin Dáúd Yarúshalem men rah gayá thá. Aur Yoáb ne Rabbah ko sar karke use dhá diyá. 2 Aur Dáúd ne un ke bádsháh ke táj ko us ke sir par se utár liyá, aur us ká wazn ek qintár soná páyá, aur us men beshqímat jawáhir jare the; so wuh Dáúd ke sir par rakkhá gayá; aur wuh us shahr men se bahut sá lút ká mál nikál láyá. 3 Aur us ne un logon ko jo us men the báhar nikálkar áron, aur lohe ke híngeon, aur kulháron se kátá. Aur Dáúd ne baní 'Ammon ke sab shahron se aísá hí kiyá. Tab Dáúd aur sab log Yarúshalem ko laut áe.

4 Is ke ba'd Jazar men Filistion se jang hui. Tab Húsáti Sibki ne Saffi ko jo pahlawán ke beton men se ek thá qatl kiyá, aur Filisti maglúb hue. 5 Aur Filistion se phir jang hui. Tab Ya'úr ke bete Ilhanán ne Játí Júliyat ke bhái Lahmí ko, jis ke bhále kí chhar juláhe ke shahtír ke barábar thí, már dálá. 6 Phir Ját men ek áur jang hui; jahan ek bará qaddáwar ádmí thá, jis ke chaubís ungliyan, ya'ni háthon men chha chha aur pánwon men chha chha thin, aur wuh bhí usí pahlawán ká betá thá. 7 Jab us ne Isráil kí fazíhat kí, to Dáúd ke bhái Sima'í ke bete Yúnatan ne us ko már dálá. 8 Yih Ját men usí pahlawán se paidá hue the, aur Dáúd aur us ke khádimon ke háth se qatl hue.

21 Aur Shaitán ne Isráil ke khiláf uñkar Dáúd ko ubhárá kí Isráil ká shumár kare. 2 Tab Dáúd ne Yoáb se, aur logon ke sardáron se kahá, kí Jáo, Baírsabá se Dán tak Isráil ká shumár karo, aur mujhe khabar do, táki mujhe un kí ta'dád ma'lúm ho. 3 Yoáb ne kahá, KHUDÁWAND apne logon ko, jitne hai, us se sau guná ziyáda kare: lekin, ai mere málik bádsháh, kyá wuh sab ko sab mere málik ke khádim nahín hai? phir merá khudáwánd yih bát kyún cháhtá hai? Wuh Isráil ke liye khatá ká bá'is kyún bane? 4 Taubhí bádsháh ká farmán Yoáb par gálib rahá. Chún-

ánchi Yoáb rukhsat húa, aur tamám Isráil men phirá, aur Yarúshalem ko lautá. 5 Aur Yoáb ne logon ke shumár kí mizán Dáúd ko batái. Aur sab Isráilí gyarah lákh shamsherzan mard, aur Yahúdáh chár lákh sattar hazár shamsherzan mard the. 6 Lekin us ne Láwí aur Binyámín ká shumár un ke sáth nahín kiyá thá; kyunki bádsháh ká hukm Yoáb ke nazdík nafratangez thá. 7 Lekin Khudá is bát se naráz húa; is liye us ne Isráil ko mará. 8 Tab Dáúd ne Khudá se kahá, kí Mujh se bará gunáh húa, kí main ne yih kám kiyá; ab main terí minnat kartá hún, kí apne bande ká qusúr mu'áf kar, kyunki main ne behúda kám kiyá hai. 9 Aur KHUDÁWAND ne Dáúd ke gaibbín Jád se kahá, 10 kí Jákar Dáúd se kah, KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Main tere sámne tín chizen pesh kartá hún; un men se ek chun le, táki main use tujh par bhejún. 11 So Jád ne Dáúd ke pás ákar us se kahá, KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Tú jise cháhe use chun le, 12 yá to qaht ke tín baras, yá apne dushmanon ke áge tín mahíne tak halák hote rahná, aise hál men kí tere dushmanon kí talwár tujh par wár kartí rahe, yá tín dín KHUDÁWAND kí talwár, ya'ni mulk men wabá rahe, aur KHUDÁWAND ká firishta Isráil kí sab sarhaddon men mártá rahe. Ab soch le, kí main apne bhejnewále ko kyá jawab dún. 13 Dáúd ne Jád se kahá, Main bare shikanje men hún; main KHUDÁWAND ke háth men parún, kyunki us kí rahmaten bahut ziyáda hai; lekin insán ke háth men na parún. 14 So KHUDÁWAND ne Isráil men wabá bhejí: aur Isráil men se sattar hazár ádmí mar gaye. 15 Aur KHUDÁWAND ne ek firishta Yarúshalem ko bhejí, kí use halák kare; aur jab wuh halák karne hí ko thá, to KHUDÁWAND dekhkar us balá se malúl húa, aur us halák karnewále firishte se kahá, Bas, ab apná háth kheñch. Aur KHUDÁWAND ká firishta Yabúsí Urnán ke khalíhán ke pás khará thá. 16 Aur Dáúd ne apní ánkheñ uñkar ásmán o zamín ke bích KHUDÁWAND ke firishte ko kharé dekhá, aur us ke háth men naggi talwár thí jo Yarúshalem par barháí hui thí. Tab Dáúd aur buzurg log táť oñhe hue muñh ke

bal gire. 17 Aur Dáúd ne Khudá se kahá, Kyá main hí ne hukm nahín kiya thá, ki logon ká shumár kiya jae? gunáh to main ne kiya, aur barí shararat mujh se hui; par in bheon ne kyá kiya hai? Ai KHUDÁWAND, mere Khudá, tera háth mere aur mere báp ke gharane ke khiláf ho, na ki apne logon ke khiláf, ki wuh wabá meri mubtalá hon. 18 Tab KHUDÁWAND ke firishte ne Jád ko hukm kiya, ki Dáúd se kahe, ki Dáúd jakar Yabúsi Urnán ke khalíhán men KHUDÁWAND ke liye ek qurbángáh banáe. 19 Aur Dáúd Jád ke kalám ke muwáfíq jo us ne KHUDÁWAND ke nám se kahá thá gaya. 20 Aur Urnán ne mukar us firishte ko dekhá; aur us ke charon bete jo us ke sáth the chhip gaye. Us waqt Urnán gehún daota thá. 21 Aur jab Dáúd Urnán ke pás áya, tab Urnán ne nigáh ki, aur Dáúd ko dekhá, aur khalíhán se báhar níkal kar Dáúd ke áge jhuká aur zamín par sarnigún ho gaya. 22 Tab Dáúd ne Urnán se kahá, ki Is khalíhán kí yih jagah mujhe de de, táki main is men KHUDÁWAND ke liye ek qurbángáh banáun; tú is ká purá dām lekar mujhe de, táki wabá logon se dūr kar dí jae. 23 Urnán ne Dáúd se kahá, Tú ise le le, aur merá málík bádsháh jo kuchh use bhalá ma'túm ho karé: dekh, main in bailon ko sokhtani qurbánion ke liye, aur daone ke sámán indhan ke liye, aur yih gehún nazr kí qurbáni ke liye detá hún. Main yih sab kuchh diye detá hún. 24 Dáúd bádsháh ne Urnán se kahá, Nahín, nahín, balki main zarúr purá dām dekar tujh se kharíd lúngá; kyunki main use jo terá mál hai, KHUDÁWAND ke liye nahín lene ká, aur na bagair kharch kiye sokhtani qurbáni charháungá. 25 So Dáúd ne Urnán ko us jagah ke liye chha sau misqál soná tolkar diya. 26 Aur Dáúd ne wahán KHUDÁWAND ke liye mazbah banáya, aur sokhtani qurbánian, aur salámatí kí qurbánian charháin, aur KHUDÁWAND se du'á kí; aur us ne ásmán par se sokhtani qurbáni ke mazbah par ág bhejkar us ko jawáb diya. 27 Aur KHUDÁWAND ne us firishte ko hukm diya, tab us ne apní talwár phir miyán men kar lí.

28 Us waqt jab Dáúd ne dekhá,

ki KHUDÁWAND ne Yabúsi Urnán ke khalíhán men us ko jawáb diya thá, to us ne wahín qurbáni charháin. 29 Kyunki us waqt KHUDÁWAND ká maskan, jise Músá ne biyában men banáya thá, aur sokhtani qurbáni ká mazbah Jiba'un kí únchi jagah men the. 30 Lekin Dáúd Khudá se púchhne ke liye us ke áge na já saká, kyunki wuh KHUDÁWAND ke firishte kí talwár ke sabab se çar

22

gaya. 1 Aur Dáúd ne kahá, Yihí KHUDÁWAND Khudá ká ghar, aur yihí Isráil kí sokhtani qurbáni ká mazbah hai.

2 Aur Dáúd ne hukm diya, ki un pardesiyon ko jo Isráil ke mulk men the jama' karen; aur us ne sangtarásh muqarrar kiye, ki Khudá ke ghar ke banáne ke liye patthar kátkar gharén. 3 Aur Dáúd ne darwázon ke kiwáron kí kílon aur qabzon ke liye bahut sá lohá, aur itná pítal kí tol se báhar thá, 4 aur deodár ke beshumár latthe taiyár kiye, kyunki Saidáni aur Súrí deodár ke latthe kasrat se Dáúd ke pás láte the. 5 Aur Dáúd ne kahá, ki Merá betá Sulaimán larká aur nátajribakár hai; aur zarúr hai ki wuh ghar jo KHUDÁWAND ke liye banáya jae, niháyat 'azímu'sh shán ho, aur sab mulkon men us ká nám aur shuhrat ho: so main us ke liye taiyári karúngá. Chunánchí Dáúd ne apne marné se pahle bahut taiyári kí.

6 Tab us ne apne bete Sulaimán ko buláya, aur use tákid kí ki KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ke liye ek ghar banáe. 7 Aur Dáúd ne apne bete Sulaimán se kahá, Yih to khud mere dil men thá, ki KHUDÁWAND apne Khudá ke nám ke liye ek ghar banáun; 8 lekin KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, ki Tú ne bahut khúnrozi kí hai, aur barí barí laráiyán tará hai; so tú mere nám ke liye ghar na banána: kyunki tú ne zamín par mere sámán bahut khún baháya hai. 9 Dekh, tujh se ek betá paidá hogá: wuh mard í sulh hogá, aur main use charon taraf ke sab dushmanon se amn bakhshúngá; kyunki Sulaimán us ká nám hogá, aur main us ke áiyám men Isráil ko amn o amán bakhshúngá. 10 Wuhí mere nám ke liye ek ghar banáegá; wuh merá betá hogá, aur main us ká báp húngá;

aur main Isráíl par us kí saltanat ká takht abad tak qáim rakkhúngá. 11 Ab, ai mere beṭe, KHUDÁWAND tere sáth rahe, aur tú iqbálmand ho, aur KHUDÁWAND apne Khudá ká ghar baná, jaisá us ne tere haqq men farmáyá hai. 12 Ab KHUDÁWAND tujhe 'aql o dání bakhshe, aur Isráíl kí bábat terí hidáyat kare, táki tú KHUDÁWAND apne Khudá kí sharí'at ko mántá rahe. 13 Tab tú iqbálmand hogá, basharte kí tú un áin aur ahkám par jo KHUDÁWAND ne Músá ko Isráíl ke liye diye ihtiyát karke 'amal kare. So himmat bándh, aur hausala rakh; khauf na kar; hirásan na ho. 14 Dekh, main ne mashaqqat se KHUDÁWAND ke ghar ke liye ek lákh qintár soná, aur das lákh qintár chándí, aur beandáza pítal aur lohá taiyár kiya hai; kyúнки wuh kasrat se hai; aur lakrí aur patthar bhí main ne taiyár kiye hain; aur tú un ko áur barhá saktá hai. 15 Aur bahut se kárigar, patthar aur lakrí ke káṭne aur taráshnewále, aur sab tarah ke hunarmand jo qism qism ke kám men máhir hain tere pás hain. 16 Sone aur chándí, aur pítal, aur lohe ká kuchh hisáb nahín hai. So uth, aur kám men lag já, aur KHUDÁWAND tere sáth rahe. 17 Is ke 'aláwa Dáúd ne Isráíl ke sab sardáron ko apne beṭe Sulaimán kí madad ká hukm diyá, aur kahá, 18 Kyá KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre sáth nahín hai? aur kyá us ne tum ko cháron taraf chain nahín diyá hai? kyúнки us ne is mulk ke báshindon ko mere háth men kar diyá hai, aur mulk KHUDÁWAND aur us ke logon ke áge maglúb huá hai. 19 So ab tum apne dil ko aur apní ján ko KHUDÁWAND apne Khudá kí talásh men lagáo; aur utho, aur KHUDÁWAND Khudá ká maqdis banáo, táki tum KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko, aur Khudá ke pák bartanon ko, us ghar men jo KHUDÁWAND ke nám ká banegá le áo.

23 Ab Dáúd buḡḡhá aur 'umr-rasida ho gayá thá, so us ne apne beṭe Sulaimán ko Isráíl ká bádsháh banáyá. 2 Aur us ne Isráíl ke sab sardáron ko, káhinon aur Lávion samet ikatṭhá kiya. 3 Aur tís baras ke aur us se ziyáda 'umr ke Láví gine gaye, aur un kí ginti ek ek ádmí ko shumár karke artís

hazár thí. 4 In men se chaubís hazár KHUDÁWAND ke ghar ke kám kí nigrání par muqarrar hue, aur chha hazár sardár aur munsif the; 5 aur chár hazár darbán the; aur chár hazár un sázon se KHUDÁWAND kí ta'rif karte the, jin ko main ne ya'ní Dáúd ne madhsarái ke liye banáyá thá. 6 Aur Dáúd ne un ko Jairson, Qihát, aur Mirárí nám baní Láví ke faríqon men taqsim kiya. 7 Jairsonon men se yih the: La'dán, aur Sima'í. 8 La'dán ke beṭe: sardár Yabíel, aur Zaitám, aur Yúel, yih tín the. 9 Sima'í ke beṭe: Salúmit, aur Hazíel, aur Hárán, yih tín the. Yih La'dán ke ábái khándánon ke sardár the. 10 Aur Sima'í ke beṭe: Yahat, Zíná, aur Ya'os, aur Barí'ah; yih cháron Sima'í ke beṭe the. 11 Awwal Yahat thá, aur Zízah dúsrá; aur Ya'os aur Barí'ah ke beṭe bahut na the, is sabab se wuh ek hí ábái khándán men gine gaye. 12 Aur Qihát ke beṭe: 'Amrá, Izhár, Habrún, aur 'Uzzíel, yih chár the. 13 'Amrá ke beṭe: Hárún aur Músá the. Aur Hárún alag kiya gaya, táki wuh aur us ke beṭe hamesha páktarín chízon kí taqdis kiya karen, aur sadá KHUDÁWAND ke áge bakhúr jaláen, aur us kí khidmat karen, aur us ká nám lekar barakat den. 14 Rahá mard í Khudá Músá, so us ke beṭe Láví ke qábile men gine gaye. 15 Aur Músá ke beṭe: Jairsom, aur Ilí'azar the. 16 Aur Jairsom ká beṭá Sabúel sardár thá. 17 Aur Ilí'azar ká beṭá Rahabiyáh sardár thá. Aur Ilí'azar ke áur beṭe na the, par Rahabiyáh ke bahut se beṭe the. 18 Izhár ká beṭá Salúmit sardár thá. 19 Habrún ke beṭon men awwal Yariyáh Amariyáh dúsrá, Yaháziel tísrá, aur Yaqamí'am chauthá thá. 20 'Uzzíel ke beṭon men awwal Míkáh sardár, aur Yasiyáh dúsrá thá. 21 Mirárí ke beṭe: Mahlí, aur Múshí, aur Mahlí ke beṭe: Ilí'azar aur Qís the. 22 Aur Ilí'azar mar gayá, aur us ke kol beṭá na thá, faqat beṭiyán thín; aur un ke bhái Qís ke beṭon ne un se biyáh kiya. 23 Múshí ke beṭe: Mahlí, aur 'Edar, aur Yárimot, yih tín the. 24 Láví ke beṭe yihí the jo apne apne ábái khándán ke mutábíq the: un ke ábái khándánon ke sardár, jaisá wuh nám ba nám ek ek karke gine gaye,

yihí hain; wuh bís baras aur us se úpar kí 'umr se KHUDÁWAND ke ghar kí khidmat ká kám karte the. 25 Kyúñki Dáúd ne kahá, kí KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ne apne logon ko árám diyá hai, aur wuh abad tak Yarúshalem men sukúnat karegá: 26 aur Lávion ko bhí maskan, aur us kí khidmat ke sab zurúf ko phir kabhi uthaná na paregá. 27 Kyúñki Dáúd kí pichhlí báton ke muwáfiq baní Láví jo bís baras aur us se ziyáda 'umr ke the gine gaye: 28 kyúñki un ká kám yih thá, kí KHUDÁWAND ke ghar kí khidmat ke waqt sahnon, aur kothriyon men, aur sab muqaddas chizon ke pák karne men, ya'ní Khudá ke ghar kí khidmat ke kám men, baní Hárún kí madad karen. 29 Aur nazr kí rotí ká, aur maide kí nazr kí qurbáni ká khwán wuh bekhamíri rotiyon yá tawe par kí páki húi chizon, yá tulí húi chizon kí ho, aur har tarah ke tol aur náp ká kám karen; 30 aur har subh aur shám ko khare hokar KHUDÁWAND kí shukrguzári aur sitáish karen; 31 aur sabton, aur naye chándon, aur muqarrara 'idon men hamesha KHUDÁWAND ke huzúr purí ta'dád men sab sokhtaní qurbánián us qá'ide ke mutábíq jo un ke báre men hai, charháyá karen: 32 aur KHUDÁWAND ke ghar kí khidmat ko anjám dene ke liye khaima e ijtimá' kí hifázat aur maqdis kí nigrání aur apne bhái baní Hárún kí itá'at karen.

24 Aur baní Hárún ke faríq yih the, Hárún ke bete: Nadab, Abíhú, aur Ilí'azar, aur Itamar the. 2 Aur Nadab aur Abíhú apne báp se pahle mar gaye, aur un ke aulád na thí: so Ilí'azar aur Itamar ne kahánat ká kám kiyá. 3 Aur Dáúd ne Ilí'azar ke beton men se Sadoq, aur Itamar ke beton men se Akhímalik ko un kí khidmat kí tartíb ke mutábíq taqsim kiyá. 4 Aur Itamar ke beton se ziyáda Ilí'azar ke beton men raís mile; aur is tarah se wuh taqsim kiye gaye, kí Ilí'azar ke beton men ábái khándanon ke solah sardár the, aur Itamar ke beton men se ábái khándanon ke mutábíq áth. 5 Is tarah qur'a dálkar aur báham khalt malt hokar wuh taqsim hue; kyúñki maqdis ke sardár, aur Khudá ke sardár baní Ilí'azar

aur baní Itamar donon men se the. 6 Aur Nataniel munshí ke bete Sama'iyáh ne jo Lávion men se thá un ke námon ko bádsháh, aur amíron, aur Sadoq káhin, aur Akhímalik bin Abiyátar, aur káhinon, aur Lávion ke ábái khándanon ke sardaron ke sámné líkhá; jab Ilí'azar ká ek ábái khándán liyá gayá, to Itamar ká bhí ek ábái khándán liyá gayá. 7 Aur pahlí chitthí Yahúyarib kí niklí, dúsri Yada'iyáh kí, 8 tisri Hárím kí, chauthí Shu'úrlm kí, 9 páñchwín Malkiyáh kí, chhati Miyámín kí, 10 sátwín Haqqúz kí, áthwín Abiyáh kí, 11 nawín Yashú' kí, daswín Sikániyáh kí, 12 gyárahwín Iliyásib kí, bárahwín Yaqím kí, 13 terahwín Huffáh kí, chaudahwín Yasbiáb kí, 14 pandrahwín Biljáh kí, solahwín Immer kí, 15 sattrahwín Khazír kí, áthárahwín Fazíz kí, 16 uníswín Fatahiyáh kí, bíswín Yahizqel kí, 17 ikkíswín Yákin kí, báíswín Jamúl kí, 18 teíswín Diláyáh kí, chaubíswín Ma'ziyáh kí. 19 Yih un kí khidmat kí tartíb thí, táki wuh KHUDÁWAND ke ghar men us qánún ke mutábíq áen jo un ko un ke báp Hárún kí ma'rifat waisá hí milá jaisá KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ne use hukm kiyá thá.

20 Báqi baní Láví men se 'Amráam ke beton men se Subáel; Subáel ke beton men se Yahadiyáh; 21 ráhá Rahabiyáh; so Rahabiyáh ke beton men se pahlá Yassiyáh; 22 Izharíon men se Salúmot; baní Salúmot men se Yahat. 23 Aur baní Habrún men se Yariyáh pahlá, Amariyáh dúsra, Yahaziel tísra, Yaqamí'am chauthá. 24 Baní 'Uzzíel men se Míkáh; baní Míkáh men se Samír. 25 Míkáh ká bhái Yassiyáh; baní Yassiyáh men se Zakariyáh. 26 Mirári ke bete; Mahlí, aur Múshí; baní Ya'ziyáh men se Binú. 27 Rahe baní Mirári, so Ya'ziyáh se Binú, aur Súham, aur Zakkúr, aur 'Ibri. 28 Mahlí se Ilí'azar, jis ke kol betá na thá. 29 Qís se Qís ká betá Yarahmiel. 30 Aur Múshí ke bete Mahlí, aur 'Edar, aur Yarímot. Lávion kí aulád apne ábái khándanon ke mutábíq yihí thí. 31 Inhon ne bhí apne bhái baní Hárún kí tarah Dáúd bádsháh, aur Sadoq, aur Akhímalik, aur káhinon, aur Lávion

ke ábái khándánon ke sardáron ke sámne apná apná qur'a dālā, ya'ní sardár ke ábái khándánon ká jo haqq thá, wuhí us ke chhoṭe bhái ke khándánon ká thá.

25 Phir Dáūd aur lashkar ke sardáron ne A'saf, aur Haimán, aur Yadútun ke beṭon men se ba'zon ko khidmat ke liye alag kiyá, táki wuh barbat, aur sitár, aur jhánjh se nubuwat karen; aur jo us kám ko karte the un ká shumár un ki khidmat ke mutábiq yih thá: 2 A'saf ke beṭon men se; Zakkúr, Yúsuf, aur Nataniyáh, aur Asariláh; A'saf ke yih beṭe A'saf ke mátaht the jo bádsháh ke hukm ke mutábiq nubuwat kartá thá. 3 Yadútun se bani Yadútun, so Jidaliyáh, Zari, aur Yasa'iyáh, Hasabiyáh, aur Mattitiyáh; yih chha apne báp Yadútun ke mátaht the, jo barbat liye rahtá aur KHUDÁWAND kí shukrguzarí aur hamd kartá húa nubuwat kartá thá. 4 Rahá Haimán, so Haimán ke beṭe: Buqqiyáh, Mattaniyáh, 'Uzzíel, Sabúel, Yarimot, Hanániyáh, Hanáni, Iliátah, Jiddálti, Rúmamtí 'Azar, Yasbiqáshah, Mallúti, Hautír, aur Mahaziyot; 5 yih sab Haimán ke beṭe the jo Khudá kí báton men síng baland karne ke liye bádsháh ká gaibbín thá; aur Khudá ne Haimán ko chaudah beṭe aur tin beṭiyan dí thín. 6 Yih sab KHUDÁWAND ke ghar men gít gáne ke liye apne báp ke mátaht the, aur jhánjhon aur sitár aur barbat se Khudá ke ghar kí khidmat karte the, aur A'saf, aur Yadútun, aur Haimán bádsháh ke hukm ke tábi' the. 7 Aur un ke bháiyon samet jo KHUDÁWAND kí madhsarái kí ta'lim pá chuke the, ya'ní wuh sab jo mashsháq the, un ká shumár do sau athási thá. 8 Aur unhon ne kyá chhoṭe kyá bare, kyá ustád kyá shágird, ek hí taríqe se apní apní khidmat ke liye qur'a dālā. 9 Pahlí chitthí A'saf kí Yúsuf ko milí; dúsrí Jidaliyáh ko, aur us ke bhái aur beṭe us samet bárah the; 10 tísri Zakkúr ko, aur us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 11 chauthí Yizrí ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 12 páñchwín Nataniyáh ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 13 chhaṭí Buqqiyáh ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 14 sátwín Yasariláh ko; us

ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 15 áthwín Yasa'iyáh ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 16 nawín Mattaniyáh ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 17 daswín Sima'í ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 18 gyárahwín 'Azarel ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 19 bárahwín Hasabiyáh ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 20 terahwín Sabúel ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 21 chaudahwín Mattitiyáh ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 22 pandrahwín Yarimot ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 23 solahwín Hanániyáh ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 24 sattrahwín Yasbiqáshah ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 25 áthárahwín Hanáni ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 26 unníswín Mallúti ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 27 bíswín Iliátah ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 28 ikíswín Hautír ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 29 báiswín Jiddálti ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 30 teíswín Mahaziyot ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 31 chaubíswín Rúmamtí 'Azar ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the.

26 Darbánon ke fariq yih the: Qorahion men, Masalamiyáh bin Qure jo baní A'saf men se thá. 2 Aur Masalamiyáh ke hán beṭe the: Zakariyáh pahlauṭhá, Yadíel dúsrá, Zabadiyáh tísrá, Yatniel chauthá, 3 'Ailám páñchwán, Yahúhanán chhaṭá, Iliyáhu'ainí sátwán thá. 4 Aur 'Obed Adom ke hán beṭe the: Sama'iyáh pahlauṭhá, Yahúzabád dúsrá, Yúakh tísrá, aur Sakár chauthá, aur Nataniel páñchwán, 5 'Ammiel chhaṭá, Ishikár sátwán, Fa'ulti áthwán; kyúñki Khudá ne use barakat bakhshi thí. 6 Aur us ke beṭe Sama'iyáh ke hán bhí beṭe paidá hue jo apne ábái khándán par sardarí karte the: kyúñki wuh zabardast súrmá the. 7 Sama'iyáh ke beṭe: 'Utní, aur Rafáel, aur 'Obed, aur Ilzabád jin ke bhái Ilihu, aur Samákiyáh súrmá the. 8 Yih sab 'Obed Adom kí aulád men se the; wuh aur un ke beṭe, aur un ke

bhái khidmat ke liye quwwat ke i'tibár se qábil ádmí the; yún 'Obed Adomí básath the. 9 Aur Masalamiyáh ke beṭe aur bhái athárah sūrmá the. 10 Aur baní Mirárí men se Húsah ke hán beṭe the: Simrí sardár thá; (wuh pahlauṭhá to na thá, par us ke báp ne use sardár baná diyá thá;) 11 dūsrá Khilqiyáh, tísrá Tabaliyáh, chauthá Zakariyáh; Húsah ke sab beṭe aur bhái terah the. 12 In hí men se, ya'ní sardáron men se, darbánon ke faríq the jin ká zimma apne bháiyon kí tarah KHUDÁWAND ke ghar men khidmat karne ká thá. 13 Aur unhon ne kyá chhote kyá bare, apne apne ábái khándán ke muwáfiq har ek pháṭak ke liye qur'a dálá. 14 Aur mashriq kí taraf ká qur'a Salamiyáh ke nám niklá. Phir us ke beṭe Zakariyáh ke liye bhí jo 'aqlmand saláhkár thá qur'a dálá gayá, aur us ká qur'a shimál kí taraf ká niklá. 15 'Obed Adom ke liye junúb kí taraf ká thá; aur us ke beṭon ke liye toshakháne ká; 16 Suffim aur Húsah ke liye magrib kí taraf Salkat ke pháṭak ke nazdík ká, jahán se únchí sarak úpar játi hai, aisá ki ámne sámne hokar pahrá dep. 17 Mashriq kí taraf chha Léwí the; shimál kí taraf har roz chár; junúb kí taraf har roz chár, aur toshakháne ke pás do do; 18 magrib kí taraf Parbár ke wáste chár to únchí sarak par, aur do Parbár ke liye. 19 Baní Qorahí aur baní Mirárí men se darbánon ke faríq yihí the.

20 Aur Lávion men se Akhiyáh Khudá ke ghar ke khazánon aur nazr kí chizon ke khazánon par muqarrar thá. 21 Baní La'dán; so La'dán ke khándán ke Jairsonion ke beṭe jo un ábái khándánon ke sardár the jo Jairsoní La'dán se ta'alluq rakhte the yihí the: Yahíeli, 22 aur Yahíeli ke beṭe Zaitám aur us ká bhái Yúel, KHUDÁWAND ke ghar ke khazánon par the. 23 'Amrámon, Izharion, Habrunion, aur 'Uzziellion men se: 24 Sabúel bin Jairsom bin Músá baitu'l mál par mukhtár thá. 25 Aur us ke bhái Ill'azar kí taraf se, us ká beṭá Rahabiyáh, Rahabiyáh ká beṭá Yasa'iyáh, Yasa'iyáh ká beṭá Yúram, Yúram ká beṭá Zikrí, Zikrí ká beṭá Salúmit. 26 Yih Salúmit aur us ke bhái nazr kí húi chizon ke sab khazánon par muqarrar the, jin ko

Dáúd bádsháh aur ábái khándánon ke sardáron aur hazáron aur saikron ke sardáron, aur lashkar ke sardáron ne nazr kiya thá. 27 Laráiyon kí lút men se unhon ne KHUDÁWAND ke ghar kí marammat ke liye kuchh nazr kiya thá. 28 Aur Samúel gaib-bín, aur Sául bin Qís, aur Abinaiyir bin Naiyir, aur Yoáb bin Zarúyáh kí sári nazr, garaz jo kuchh kisí ne nazr kiya thá, wuh sab Salúmit aur us ke bháiyon ke háth men supurd thá. 29 Izharion men se Kanániyáh aur us ke beṭe, Isráillion ke báhar ke kám ke liye hákim aur gází the. 30 Habrunion men se, Hasabiyáh aur us ke bhái, ek hazár sát sau sūrmá magrib kí taraf Yardan ke pár Isráillion kí nigrání kí khátir, KHUDÁWAND ke sab kám aur bádsháh kí khidmat ke liye ta'ínát the. 31 Habrunion men Yariyáh, Habrunion ká, un ke ábái khándánon ke nasabon ke muwáfiq sardár thá. Dáúd kí saltanat ke cháliswen baras men wuh dhundh nikále gaye, aur Jil'ád ke Ya'zer men un ke darmiyán zabardast sūrmá mile. 32 Aur us ke bhái do hazár sát sau sūrmá aur ábái khándánon ke sardár the jin ko Dáúd bádsháh ne Rúbinion, aur Jaddion, aur Munassí ke ádhe qabíle par Khudá ke har ek kám aur sháhi mu'ámalát ke liye sardár banáya.

27 Aur baní Isráil, apne shumár ke muwáfiq, ya'ní ábái khándánon ke rais, aur hazáron aur saikron ke sardár, aur un ke mansabdár jo un fariqon ke har amr men bádsháh kí khidmat karte the, jo sál ke sab mahínon men máh ba máh áte aur rukhsat hote the, har faríq men chaubís hazár the. 2 Pahle mahíne ke pahle faríq par Yasúbi'am bin Zabdiel thá, aur us ke faríq men chaubís hazár the. 3 Wuh baní Paras men se thá, aur pahle mahíne ke lashkar ke sab sardáron ká rais thá. 4 Aur dúsre mahíne ke faríq par Dúdaí Akhúhí thá, aur us ke faríq men Miqlot bhí sardár thá, aur us ke faríq men chaubís hazár the. 5 Tísre mahíne ke lashkar ká kháss tísrá sardár Yahoyada' káhin ká beṭá Bináyáh thá, aur us ke faríq men chaubís hazár the. 6 Yih wuh Bináyáh hai jo tison men zabardast, aur un tison ke úpar thá; usí ke faríq men us ká beṭá 'Ammízabád bhí shámil thá. 7 Chauthe mahíne ke

liye Yoáb ká bhái 'Asáhel thá, aur us ke píchhe us ká betá Zabadiyáh thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the. 8 Páñchwén mahíne ke liye páñchwán sardár Samhút Ishrákhí thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the. 9 Chhate mahíne ke liye chhatá sardár Taqú'í Aqqís ká betá 'Irá thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the. 10 Sátwén mahíne ke liye sátwán sardár baní Ifráím men se Falúní Khalas thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the. 11 Áthwén mahíne ke liye áthwán sardár Zárhíon men se Húsátí Síbbakí thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the. 12 Nawén mahíne ke liye nawán sardár Binyamíníon men se 'Anatolí Abí'azar thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the. 13 Daswén mahíne ke liye daswán sardár Zárhíon men se Natúfatí Maharí thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the. 14 Gyárahwén mahíne ke liye gyárahwán sardár baní Ifráím men se Fir'atóní Bináyáh thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the. 15 Bárahwén mahíne ke liye bárahwán sardár Gutniellon men se Natúfatí Khaldí thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the.

16 Aur Isráíl ke qabílon par Rúbíníon ká sardár Ilí'azar bin Zikrí thá; Shama'úníon ká Safatiyáh bin Ma'kah; 17 Lávíon ká Hasabiyáh bin Qamúel; Hárúníon ká Sadoq; 18 Yahúdáh ká Ilshú jo Dáúd ke bháiyon men se thá; Ishkár ká 'Umri bin Mikáel; 19 Zabúlún ká Ismá'iyáh bin 'Abádiyáh; Naftálí ká Yarímot bin 'Azríel; 20 baní Ifráím ká Húsí'a bin 'Azáziyáh; Munassí ke ádhe qabíle ká Yúel bin Fidáyáh; 21 Jilí'ád men Munassí ke ádhe qabíle ká 'I'dú bin Zakariyáh; Binyamín ká Ya'síel bin Abinaíyir; 22 Dán ká 'Azarel bin Yarohám. Yih Isráíl ke qabílon ke sardár the. 23 Par Dáúd ne un ká shumár nahín kiyá thá jo bis baras yá kám 'umr ke the, kyúñki Khudáwánd ne kahá thá, kí Main Isráíl ko ásmán ke taron kí mánind barháungá. 24 Zarúyáh ke beté Yoáb ne ginná to shurú kiyá, par khatm nahín kiyá thá, kí itne men Isráíl par qahr názil húa; aur na wuh ta'dád Dáúd bádsháh kí tawárikhí ta'dádon men darj hui.

25 Aur sháhí khazánon par 'Az-

mávat bin 'Adíel muqarrar thá; aur kheton, aur shahron, aur gánwon, aur qil'on ke khazánon par Yahúnatan bin 'Uzziyáh thá: 26 aur kásht-kári ke liye kheton men kám karnewálon par 'Azrí bin Kalúb thá: 27 aur angúristánon par Sima'í Rámátí thá: aur mai ke zakhíron ke liye angúristánon kí paidáwar par Zabadí Shífmí thá: 28 aur zaitún ke bágon aur gúlar ke darakhthon par jo nasheb ke maidánon men the Ba'í Hanán Jadírí thá: aur Yúás tel ke godámon par: 29 aur gáe bail ke gallon par jo Shárún men charte the Sitrí Shárúní thá: aur Sáfat bin 'Adlí gáe bail ke un gallon par thá jo wádíon men the: 30 aur únton par Ismá'íl Obíl thá: aur gadhon par Yahdaiyáh Marúnótí thá: 31 aur bher bakrí ke rewaron par Yázíz Hájírí thá. Yih sab Dáúd bádsháh ke mál par muqarrar the.

32 Aur Dáúd ká chachá Yúnatan, mushír aur dánishmand aur munshí thá: aur Yahíel bin Hakmúní shahzádon ke sáth rahtá thá: 33 aur Akhítuffal bádsháh ká mushír thá: aur Húsí Aríkí bádsháh ká dost thá: 34 aur Akhítuffal se niche Yahoyada' bin Bináyáh aur Abiyátar the: aur sháhí fauj ká sipahsálár Yoáb thá.

28 Aur Dáúd ne Isráíl ke sab umará ko jo qabílon ke sardár the, aur un fariqon ke sardáron ko jo bári bári bádsháh kí khidmat karte the, aur hazáron ke sardáron, aur saikron ke sardáron, aur bádsháh ke aur us ke beton ke sab mál aur maweshí ke sardáron, aur khwájasaráon, aur baháduron, balki sab zabardast surmáon ko, Yarúshalem men ikatthá kiyá. 2 Tab Dáúd bádsháh apne páñwon par uth khará húa, aur kahne lagá, Ai mere bháiyó, aur mere logo, meri suno: mere dil men to thá, kí Khudáwánd ke 'ahd ke sandúq ke liye áramgáh, aur apne Khudá ke liye páñwon kí kursi banáun, aur main ne us ke banáne kí taiyári bhí kí, 3 par Khudá ne mujh se kahá, kí Tú mere nám ke liye ghar nahín banáne páegá, kyúñki tú jangí mard hai, aur tú ne khún baháyá hai. 4 Taubhí Khudáwánd Isráíl ke Khudá ne mujhe mere báp ke sáre gharáne men se chun liyá, kí main sadá Isráíl ká bádsháh rahún;

kyúñki us ne Yahúdáh ko peshwá hone ke liye muntakhab kiya; aur Yahúdáh ke gharáne men se mere báp ke gharáne ko chuná hai, aur mere báp ke beton men se mujhe pasand kiya, táki mujhe sáre Isráíl ká bádsháh banáe: 5 aur mere sab beton men se, (kyúñki KHUDÁWAND ne mujhe bahut se bete diye hai,) us ne mere bete Sulaimán ko pasand kiya, táki wuh Isráíl par KHUDÁWAND ki saltanat ke takht par baithé. 6 Aur us ne mujh se kahá, ki Terá betá Sulaimán mere ghar aur meri bárgáhon ko banáegá; kyúñki main ne use chun liya hai, ki wuh merá betá ho, aur main us ká báp húngá. 7 Aur agar wuh mere hukmon aur farmánon par 'amal karne men sábitqadam rahe, jaisá áj ke din hai, to main us ká bádsháhí hamesha tak qáim rakkhúngá. 8 Pas ab sáre Isráíl, ya'ní KHUDÁWAND ká jamá'at ke rubarú, aur hamáre Khudá ke huzúr, tum KHUDÁWAND apne Khudá ke sab hukmon ko máno, aur un ke tálib ho, táki tum is achche mulk ke wáris ho, aur use apne ba'd apni aulád ke wáste hamesha ke liye mirás chhor jáo. 9 Aur tú, ai mere bete Sulaimán, apne báp ke Khudá ko pahchán, aur pure dil aur rúh ká mustá'iddí se us ká 'ibádat kar; kyúñki KHUDÁWAND sab dilon ko jáñchtá hai, aur jo kuchh khayál men áta hai, use pahchántá hai: agar tú use dhundhe, to wuh tujh ko mil jáegá; aur agar tú use chhore, to wuh hamesha ke liye tujhe radd kar degá. 10 So hoshyár ho, kyúñki KHUDÁWAND ne tujh ko maqdis ke liye ek ghar banáne ko chuná hai; so himmat bápdhkar kám kar.

11 Tab Dáúd ne apne bete Sulaimán ko haikal ke usáre, aur us ke mákánon, aur khazánon, aur bálákhánon, aur andar ká kothriyon, aur kaffáragáh ká jagah ká namúna, 12 aur un sab chizon, ya'ní KHUDÁWAND ke ghar ke sahnon, aur ás pás ká kothriyon, aur Khudá ke maskan ke khazánon, aur nazr ká húi chizon ke khazánon ká namúna bhi diya jo us ko rúh se milá thá. 13 Aur káhinon aur Láwíon ke fariqon, aur KHUDÁWAND ke maskan ká 'ibádat ke sab kám, aur KHUDÁWAND ke maskan ká 'ibádat ke sab zurúf ke liye; 14 ya'ní

sone ke zurúf ke wáste soná tolkar, har tarah ká khidmat ke sab zurúf ke liye, aur chándí ke sab zurúf ke wáste chándí tolkar, har tarah ká khidmat ke sab zurúf ke liye; 15 aur sone ke sham'adánon, aur us ke chirágon ke wáste ek ek sham'adán aur us ke chirágon ká soná tolkar, aur chándí ke sham'adánon ke wáste ek ek sham'adán aur us ke chirágon ke liye, har sham'adán ke isti'mál ke mutábíq chándí tolkar, 16 aur nazr ká rotí ká mezon ke wáste ek ek mez ke liye soná tolkar, aur chándí ká mezon ke liye chándí, 17 aur kánton, aur kátonon aur piyálon ke liye khális soná diya; aur sunahle piyálon ke wáste ek ek piyále ke liye tolkar, aur chándí ke piyálon ke wáste ek ek piyále ke liye tolkar, 18 aur bakhúr ká qurbángáh ká liye chokhá soná tolkar; aur rath ke namúne, ya'ní un karúbíon ke liye jo par phailáe KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko dháñke hue the, soná diya. 19 Yih sab ya'ní is namúne ke sab kám KHUDÁWAND ke háth ká tahrír se mujhe samjháe gaye. 20 Aur Dáúd ne apne bete Sulaimán se kahá, ki Himmat bápdh aur hausala se kám kar, khauf na kar, hirasán na ho, kyúñki KHUDÁWAND Khudá jo merá Khudá hai, tere sáth hai; wuh tujh ko na chhoregá, aur na tark karegá, jab tak KHUDÁWAND ke maskan ká khidmat ká sára kám tamám na ho jáe. 21 Aur dekh, káhinon aur Láwíon ke fariq Khudá ke maskan ká sári khidmat ke liye házir hai; aur har qism ká khidmat ke liye sab tarah ke kám men har shakhs jo máhir hai, bakhushi tere sáth ho jáegá, aur lashkar ke sardár aur sab log bhi tere hukm men hongé.

29 Aur Dáúd bádsháh ne sári jamá'at se kahá, ki Khudá ne faqat mere bete Sulaimán ko chuná hai, aur wuh hanoz larhá aur nátajribakár hai, aur kám bará hai; kyúñki wuh mahál insán ke liye nahín balki KHUDÁWAND Khudá ke liye hai. 2 Aur main ne to apne maqdúr bhar apne Khudá ká haikal ke liye sone ká chízon ke liye soná, aur chándí ká chízon ke liye chándí, aur pítal ká chízon ke liye pítal, lohe ká chízon ke liye lohá, aur lakrí ká chízon ke liye lakrí, aur 'aqlq

aur jaráú patthar aur pachchí ke kám ke liye rang ba rang ke patthar, aur har qism ke beshqímat jawáhir, aur bahut sá sang i marmar taiyár kiya hai; 8 aur chúnki mujhe apne Khudá ke ghar kí lau lagi hai, aur mere pás sone aur chándí ká merá apná khazána hai, so main us ko bhí un sab chízon ke 'aláwa jo main ne us muqaddas haikal ke liye nazr kí hai, apne Khudá ke ghar ke liye detá hún; 4 ya'ní tén hazár qintár soná jo Ofír ká soná hai, aur sát hazár qintár khális chándí 'imáraton kí díwáron par mandhne ke liye: 5 aur kárigaron ke háth ke har qism ke kám ke liye sone kí chízon ke wáste soná, aur chándí kí chízon ke wáste chándí hai. Pas kaun taiyár hai ki apní khushí se apne ap ko áj KHUDÁWAND ke liye makhsús kare? 6 Tab ábál khándánon ke sardáron, aur Isráíl ke qabílon ke sardáron, aur hazáron aur saikron ke sardáron, aur sháhi kám ke názim-on ne apní khushí se taiyár hokar, 7 Khudá ke ghar ke kám ke liye soná, pánch hazár qintár aur das hazár dirham, aur chándí das hazár qintár, aur pítal áthárah hazár qintár, aur lohá, ek lakh qintár diya. 8 Aur jin ke pás jawáhir the, unhon ne un ko Jairsoní Yahíel ke háth men KHUDÁWAND ke ghar ke khazáne ke liye de dála. 9 Tab log shádmán hue, is liye ki unhon ne apní khushí se diya, kyúnci unhon ne púre dil se razámándí se KHUDÁWAND ke liye diya thá: aur Dáúd bádsháh bhí niháyat shádmán húa. 10 Pas Dáúd ne sári jamá'at ke áge KHUDÁWAND ká shukr kiya; aur Dáúd kahne laga, Ai KHUDÁWAND, hamáre báp Isráíl ke Khudá, tú abadu'l ábád mubáarak ho. 11 Ai KHUDÁWAND, 'azmat, aur qudrat, aur jalál, aur galba, aur hashmat tere hí liye hai, kyúnci sab kuchh jo ásmán aur zamín men hai terá hai; ai KHUDÁWAND, bádsháhi terí hai, aur tú hí bahaisiyat i sardár sabhon se mumtáz hai; 12 aur daulat aur 'izzat terí taraf se áti hai, aur tú sabhon par hukúmat kartá hai, aur tere háth men qudrat aur tawánái hai, aur sarfaráz karná aur sabhon ko zor bakhishná tere háth men hai. 13 Aur ai hamáre Khudá, ham terá shukr aur tere jalál nám kí ta'rif karte hai. 14 Par main kaun, aur mere

logon kí haqíqat kyá, ki ham is tarah se khushí khushí nazrána dene ke qábil hon? kyúnci sab chízen terí taraf se milti hai aur terí hí chízon men se ham ne tujhe diya hai. 15 Kyúnci ham tere áge pardesí aur musáfir hai jaise hamáre báp dáda the; hamáre dín rú e zamín par sáye kí tarah hai, aur qiyám nasib nahin. 16 Ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, yih sára zakhíra jo ham ne taiyár kiya hai, ki tere pák nám ke liye ek ghar banáen, tere hí háth se milá hai, aur sab terá hí hai. 17 Ai mere Khudá, main yih bhí jántá hún, ki tú díl ko jánchtá hai, aur rástí men terí khushnúdí hai. Main ne to apne díl kí rástí se yih sab kuchh razámándí se diya; aur mujhe tere logon ko jo yahán házir hai, tere huzúr khushí khushí dete dekhkar masarrat hásil hui. 18 Ai KHUDÁWAND, hamáre báp dáda, Abrahám, Izháq, aur Isráíl ke Khudá, apne logon ke díl ke khayál aur tasawwur men yih bát sadá jamáe rakh, aur un ke díl ko apne jánib musta'idd kar: 19 aur mere bete Sulaimán ko aisá kámil díl 'atá kar ki wuh tere hukmon, aur shahádaton, aur áin ko máne, aur in sab báton par 'amal kare, aur us haikal ko banáe, jis ke liye main ne taiyári kí hai. 20 Phir Dáúd ne sári jamá'at se kahá, Ab apne KHUDÁWAND Khudá ko mubáarak kaho. Tab sári jamá'at ne KHUDÁWAND apne báp dáda ke Khudá ko mubáarak kahá, aur sir jhu-kákar unhon ne KHUDÁWAND aur bádsháh ke áge síjda kiya. 21 Aur dústre dín KHUDÁWAND ke liye zabíhon ko zabh kiya, aur KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbánían charháin, ya'ní ek hazár bail, aur ek hazár mendhe, aur ek hazár barre ma' un ke tapáwanon ke charháe aur bakasrat qurbánían kí jo sáre Isráíl ke liye thin; 22 aur unhon ne us dín niháyat shádmáni ke sáth KHUDÁWAND ke áge kháyá piya. Aur unhon ne dúsrí bár Dáúd ke bete Sulaimán ko bádsháh banákar us ko KHUDÁWAND kí taraf se peshwá hone aur Sadoq ko káhin hone ke liye masah kiya. 23 Tab Sulaimán KHUDÁWAND ke takht par apne báp Dáúd kí jagah bádsháh hokar baithá, aur iqbalmand húa; aur sára Isráíl us ká mutí' húa

24 Aur sab umará, aur bahádur, aur Dáúd bádsháh ke sab beté bhí, Sulaimán bádsháh ke mutí' hue. 25 Aur KHUDÁWAND ne sáre Isráíl kí nazar men Sulaimán ko niháyat sarfaráz kiyá, aur use aisá sháhána dabdaba 'ináyat kiyá jo us se pahle Isráíl men kisi bádsháh ko nasíb na húa thá.

26 Aur Dáúd bin Yassí ne sáre Isráíl par saltanat kí. 27 Aur wuh 'arsa, jis men us ne Isráíl par saltanat kí, chálís baras ká thá; us ne Habrún men sátt baras, aur Yarúshalem men

tentís baras saltanat kí. 28 Aur us ne niháyat burhápe men khúb 'umr-rasída, aur daulat o 'izzat se ásúda hokar, wafát pái, aur us ká betá Sulaimán us kí jagah bádsháh húa. 29 Aur Dáúd bádsháh ke kám, shurú' se ákhir tak, sab ke sab Samúel gaibbín kí tawárikh men, aur Nátan nabí kí tawárikh men, aur Jád gaibbín kí tawárikh men, 30 ya'ní us kí sári hukúmat aur zor, aur jo zamáne us par aur Isráíl par, aur zamín kí sab mamlukaton par guzre, sab un men likhe hai.

II TAWA'RI'KH

1 Aur Sulaimán bin Dáúd apní mamlukat men mustahkám húa, aur KHUDÁWAND us ká Khudá us ke sáth rahá, aur use niháyat sarfaráz kiyá. 2 Aur Sulaimán ne sáre Isráíl, ya'ní hazáron aur saikron ke sardáron, aur qázíon, aur sab Isráílon ke har raís se jo ábál khándánon ke sardár the, báten kí. 3 Aur Sulaimán sári jamá'at samet Jiba'un ke únche maqám ko gayá; kyúнки Khudá ká khaíma e ijtímá' jise KHUDÁWAND ke bande Musá ne biyábán men banáyá thá wahín thá. 4 Lekin Khudá ke sandúq ko Dáúd Qaryat Ya'rim se us maqám men uthá láyá thá, jo us ne us ke liye taiyár kiyá thá, kyúнки us ne us ke liye Yarúshalem men ek khaíma khará kiyá thá. 5 Par pítalká wuh mazbah jise Bazilliel bin U'ri ne banáyá thá wahín KHUDÁWAND ke maskan ke áge thá: pas Sulaimán us jamá'at samet wahín gayá. 6 Aur Sulaimán wahín pítal ke mazbah ke pás jo KHUDÁWAND ke áge khaíma e ijtímá' men thá gayá, aur us par ek hazár sokhtaní qurbáníyan chaháin. 7 Usí rát Khudá Sulaimán ko díkhaí diya, aur us se kahá, Máng, main tujhe kya dúń? 8 Sulaimán ne Khudá se kahá, Tú ne mere báp Dáúd par barí mihrbání kí, aur mujhe us kí jagah bádsháh banáyá; 9 ab, ai KHUDÁWAND Khudá, jo wa'da tú ne mere báp Dáúd se kiyá, wuh

barqarár rahe: kyúнки tú ne mujhe ek aisi qaum ká bádsháh banáyá hai jo kasrat men zamín kí khák ke zarron kí mánind hai. 10 So mujhe hikmat o ma'rifat 'ináyat kar, táki main in logon ke áge andar báhar áyá jáyá karún; kyúнки terí is barí qaum ká insáf kaun kar saktá hai? 11 Tab Khudá ne Sulaimán se kahá, Chúнки tere díl men yih bát thí, aur tú ne na to daulat na mál na 'izzat, na apne dushmanon kí maut mángí, aur na 'umr kí darází talab kí, balkí apne liye hikmat o ma'rifat kí dar-khwást kí, táki mere logon ká, jin par main ne tujhe bádsháh banáyá hai, insáf kare: 12 so hikmat o ma'rifat tujhe 'atá húi, aur main tujhe is qadr daulat aur mál aur 'izzat bakhshúngá, kí na to un bádsháhon men se jo tujh se pahle hue, kisi ko nasíb húi, aur na kisi ko tere ba'd nasíb hogí. 13 Chúnáncí Sulaimán Jiba'un ke únche maqám se, ya'ní khaíma e ijtímá' ke áge se, Yarúshalem ko laut áyá, aur baní Isráíl par saltanat karne lagá.

14 Aur Sulaimán ne rath aur sawár ikatthe kar liye: aur us ke pás ek hazár char sau rath, aur bárah hazár sawár the jin ko us ne rathon ke shahron men, aur Yarúshalem men bádsháh ke pás rakkhá. 15 Aur bádsháh ne Yarúshalem men chándí aur sone ko kasrat kí wajh se pattharon kí mánind, aur deodáron ko

nasheb kī zamīn ke gūlar ke darakht-on kī mānind banā diyā. 16 Aur Sulaimān ke ghore Misr se āte the : aur bādshāh ke saudāgar un ke jhund ke jhund, ya'nī har jhund kā mol karke un ko lete the. 17 Aur wuh ek rath chha sau misqāl chāndī, aur ek ghorā derh sau misqāl men lete, aur Misr se le āte the ; aur isi tarah Hittion ke sab bādshāhon aur Arām ke bādshāhon ke liye un hī ke wasīle se un ko lāte the.

2 Aur Sulaimān ne irāda kiyā ki ek ghar KHUDĀWAND ke nām ke liye aur ek ghar apnī saltanat ke liye banāe. 2 Aur Sulaimān ne sattar hazār bārbardār, aur pahār men assī hazār patthar kātne-wāle, aur tīn hazār chha sau ādmī un kī nigrānī ke liye ginkar thahrā diye. 3 Aur Sulaimān ne Sūr ke bādshāh Hūrām ke pās kahlā bhejā, ki Jaisā tū ne mere bāp Dāūd ke sāth kiyā, aur us ke pās deodār kī lakṛī bhejī, ki wuh apne rahne ke liye ek ghar banāe, waisā hī mere sāth bhī kar. 4 Main KHUDĀWAND apne Khudā ke nām ke liye ek ghar banāne ko hūn, ki us ke liye muqaddas karūn, aur us ke āge khushbūdār masālih kā bakhūr jalāūn, aur wuh sabton, aur naye chāndon, aur KHUDĀWAND hamāre Khudā kī muqarrara 'idon par dāimī nazr kī rotī, aur subh aur shām kī sokhtanī qurbānon ke liye ho, kyūnki yih abad tak Isrāīl par farz hai. 5 Aur wuh ghar jo main banāne ko hūn, 'azīmu'sh shān hogā ; kyūnki hamārā Khudā sab mā'būdōn se 'azīm hai. 6 Lekin kaun us ke liye ghar banāne ke qābil hai? jis hāl kī āsmān men, balki āsmānon ke āsmān men bhī, wuh samā nahīn saktā, to bhalā main kaun hūn jo us ke huzūr bakhūr jalāne ke siwā kisi aur khayāl se us ke liye ghar banāūn? 7 So ab tū mere pās ek aise shakhs ko bhej de, jo sone aur chāndī, aur pital, aur lohe ke kām men, aur argawānī, aur qirmizī, aur nīle kapṛe ke kām men māhīr ho, aur naqqāshī bhī jāntā ho, tāki wuh un kārigaron ke sāth rahe jo mere bāp Dāūd ke thahrāe hue Yahūdāh aur Yarūshalem men mere pās hain. 8 Aur deodār aur sanaubar aur sandal ke latthe Lubnān se mere pās bhejnā ; kyūnki main jāntā hūn, ki tere naukar Lubnān kī lakṛī kātne meḡ hoshyār hain ; aur mere naukar tere naukaron

ke sāth rahkar, 9 mere liye bahut sī lakṛī taiyār karenge : kyūnki wuh ghar jo main banāne ko hūn nihāyat 'ālīshān hogā. 10 Aur main tere naukaron ya'nī lakṛī kātnewālon ko, bīs hazār kurr sāf kiyā hūā gehūn, aur bīs hazār kurr jau, aur bīs hazār batt mai, aur bīs hazār batt tel dūngā. 11 Tab Sūr ke bādshāh Hūrām ne jawāb likhkar use Sulaimān ke pās bhejā, ki Chūnki KHUDĀWAND ko apne logon se mahabbat hai, is liye us ne tujh ko un kā bādshāh banāyā hai. 12 Aur Hūrām ne yih bhī kahā, KHUDĀWAND Isrāīl kā Khudā, jis ne āsmān aur zamīn ko paidā kiyā, mubārak ho, ki us ne Dāūd bādshāh ko ek dānā betā fahm o ma'rīfat se ma'mūr bakhshā, tāki wuh KHUDĀWAND ke liye ek ghar, aur apnī saltanat ke liye ek ghar banāe. 13 So main ne apne bāp Hūrām ke ek hoshyār shakhs ko jo dānish se ma'mūr hai bhej diyā hai. 14 Wuh Dān kī betiyon men se ek 'aurat kā betā hai, aur us kā bāp Sūr kā bāshinda thā ; wuh sone, aur chāndī, aur pital, aur lohe, aur patthar, aur lakṛī ke kām men, aur argawānī, aur nīle, aur qirmizī, aur katānī kapṛe ke kām men māhīr, aur har tarah kī naqqāshī, aur har qism kī san'at men tāq hai, tāki tere hunarmandon aur mere maḡhdūm tere bāp Dāūd ke hunarmandon ke sāth us ke liye jagah muqarrar ho jāe. 15 Aur ab gehūn, aur jau, aur tel aur mal, jin kā mere malik ne zikr kiyā hai, wuh un ko apne khādīmon ke liye bheje : 16 aur jitnī lakṛī tujh ko darkār hai, ham Lubnān se kātenge, aur un ke bere banwākar samundar hī samundar tere pās Yāfā meḡ pahunchāenge ; phir tū un ko Yarūshalem ko le jānā. 17 Aur Sulaimān ne Isrāīl ke mulk men ke sab pardesiyon ko shumār kiyā, jaise us ke bāp Dāūd ne un ko shumār kiyā thā ; aur wuh ek lākh tirpan hazār chha sau nīkle. 18 Aur us ne un men se sattar hazār ko bārbardārī par, aur assī hazār ko pahār par patthar kātne ke liye, aur tīn hazār chha sau ko logon se kām lene ke liye nāzir thahrāyā.

3 Aur Sulaimān Yarūshalem men koh ī Moriyāh par, jāhān us ke bāp Dāūd ne royat dekhī, usī jagah jise Dāūd ne taiyārī karke

muqarrar kiyá; ya'ní Urnán Yabúsí ke khalíhán men **KHUDÁWAND** ká ghar banáne lagá. 2 Aur us ne apní saltanat ke chauthé baras ke दूसरे महिने की दूसरी तारीख को banána shurú' kiyá. 3 Aur jo bun-yád Sulaimán ne Khudá ke ghar ki ta'mír ke liye dáli wuh yih hai, us ká táli háthon ke hisáb se pahle náp ke muwáfiq sáth háth, aur 'arz bis háth thá. 4 Aur ghar ke sámne ke usáre kí lambái ghar kí chauṛái ke mutábíq bis háth, aur únchái ek sau bis háth thí: aur us ne use andar se khális sone se mandhá. 5 Aur us ne bare ghar kí chhat sanaubar ke takhton se piṭwái, jin par chokhá soná mandhá thá, aur us ke úpar khajúr ke darakht aur zanjíren banáin. 6 Aur khúbsúratí ke liye us ne us ghar ko beshqímat jawáhir se árásta kiyá; aur soná Parwáim ká soná thá. 7 Aur us ne ghar ko, ya'ní us ke shahtíron, chaukhaṭon, díwáron, aur kiwáron ko sone se mandhá, aur díwáron par karúbíon kí súrat kanda kí. 8 Aur us ne páktarín makán banáyá, jis kí lambái ghar kí chauṛái ke mutábíq bis háth, aur us kí chauṛái bis háth thí, aur us ne use chha sau qintár chokhe sone se mandhá. 9 Aur kílon ká wazn pachás misqál soná ká thá. Aur us ne úpar kí koṭh-riyán bhí sone se mandhín. 10 Aur us ne páktarín makán men do karúbíon ko taráshkar banáyá, aur unhon ne un ko sone se mandhá. 11 Aur karúbíon ke bázú bis háth lambe the; ek karúbí ká ek bázú páñch háth ká, ghar kí díwár tak pahunchá huá, aur दूसरा bázú bhí páñch háth ká, दूसरे karúbí ke bázú tak pahunchá huá thá. 12 Aur दूसरे karúbí ká ek bázú páñch háth ká, ghar kí díwár tak pahunchá huá, aur दूसरा bázú bhí páñch háth ká, दूसरे karúbí ke bázú se milá huá thá. 13 In karúbíon ke par bis háth tak phaile hue the; aur wuh apne páñwon par khare the, aur un ke munh us ghar kí taraf the. 14 Aur us ne parda ásmání, aur argawání, aur qirmízí kapre, aur mihín katán se banáyá, aur us par karúbíon ko karhwáyá. 15 Aur us ne ghar ke sámne paintís paintís háth únche do sutún banáe, aur har ek ke síre par páñch háth ká táj thá. 16 Aur us ne ilhámgháh men zanjíren

banákar sutúnon ke siron par lagáin, aur ek sau anár banákar zanjíron men lagá diye. 17 Aur us ne haikal ke áge un sutúnon ko ek ko dahíní aur दूसरे को बाँन तराफ़ खारá kiyá; aur jo dahine thá us ká nám Yákin, aur jo báen thá us ká nám Bo'az rakkhá.

4 Aur us ne pítal ká ek mazbah banáyá, us kí lambái bis háth, aur chauṛái bis háth, aur únchái das háth thí. 2 Aur us ne ek dhálá huá bará hauz banáyá, jo ek kanáre se दूसरे kanáre tak das háth thá; wuh goi thá, aur us kí únchái páñch háth thí; aur us ká gher tís háth ke náp ká thá. 3 Aur us ke niche bailon kí súraten us ke girdágird das das háth tak thín, aur us bare hauz ko cháron taraf se ghère hue thín. Yih bail do qatáron men the, aur usí ke sáth dhále gaye the. 4 Aur wuh bárah bailon par dhará huá thá; tín ká rukh shímál kí taraf, aur tín ká rukh magrib kí taraf, aur tín ká rukh junúb kí taraf, aur tín ká rukh mash-riq kí taraf thá; aur wuh bará hauz un ke úpar thá, aur un sab ke píchhle a'zá andar ke rukh the. 5 Us kí motái char ungal kí thí, aur us ká kanára piyále ke kanáre kí tarah, aur sosan ke phúl se mushábiḥ thá; us men tín hazár batt kí samái thí. 6 Aur us ne das hauz bhí banáe, aur páñch dahíní aur páñch baín taraf rakkhe, táki un men sokhtaní qur-bání kí chízen dhoi jáen; un men wuh un hí chízon ko dhote the, par wuh bará hauz káhinon ke naháne ke liye thá. 7 Aur us ne sone ke das sham'adán us hukm ke muwáfiq banáe jo un ke báre men milá thá; us ne un ko haikal men páñch dahíní aur páñch baín taraf rakkhá. 8 Aur us ne das mezen bhí banáin, aur un ko haikal men páñch dahíní aur páñch baín taraf rakkhá; aur us ne sone ke sau kaṭore banáe. 9 Aur us ne káhinon ká sahn, aur bará sahn, aur us sahn ke darwázon ko banáyá, aur un ke kiwáron ko pítal se mandhá. 10 Aur us ne us bare hauz ko mashriq kí taraf dahine háth junúb rukh par rakkhá. 11 Aur Húrám ne bartan aur belche aur kaṭore banáe. So Húrám ne us kám ko jise wuh Sulaimán bádsháh ke liye Khudá ke ghar men kar rahá thá tamám kiyá: 12 ya'ní donon sutún, aur kure, aur donon táj jo un donon sutúnon par

the, aur sutūnōn kī choṭī par ke tājōn ke donōn kūrōn ko dhānkne kī donōn jāliyān; 13 aur donōn jāliyōn ke liye chār sau anār, ya'nī har jāli ke liye anārōn kī do do qatārēn, tākī sutūnōn par ke tājōn ke donōn kūrē dhak jāēn; 14 aur us ne kursīān bhī banāin, aur un kursīōn par hauz lagāe; 15 aur ek barā hauz, aur us ke niche bārah bail. 16 Aur degen, belche, aur kāntē, aur us ke sab zurūf, us ke bāp Hūrām ne Sulaimān bādshāh ke liye KHUDĀWAND ke ghar ke liye jhalakte hue pital ke banāe. 17 Aur bādshāh ne un sab ko Yardan ke maidān men Sukkāṭ aur Zaridā ke darmiyān kī chiknī mittī men dhālā. 18 Aur Sulaimān ne yih sab zurūf is kasrat se banāe, kī us pital kā wazn ma'lūm na ho sakā. 19 Aur Sulaimān ne un sab zurūf ko jo Khudā ke ghar men the banāyā, ya'nī sone kī qurbāngāh, aur wuh mezen bhī jin par nazr kī rotīyān rakkhī jāti thīn; 20 aur khālīs sone ke sham'adān, ma' chirāgōn ke, tākī wuh dastūr ke muwāfiq ilhāmghah ke āge raushan rahen; 21 aur sone balkī kundān ke phūl, aur chirāg, aur chīmte; 22 aur gulgir aur kaṭore, aur chamche, aur bakhūrdān khālīs sone ke, aur maskan kā madkhal, ya'nī us ke andarūnī darwāze paktarīn makān ke liye, aur ghar, ya'nī haikal ke darwāze sone ke the. 1 Is

5 tarah sab kām jo Sulaimān ne KHUDĀWAND ke ghar ke liye banwāyā, khatm huā, aur Sulaimān apne bāp Dāūd kī muqaddas kī hūi chizon, ya'nī sone, aur chāndī, aur sab zurūf ko andar le āyā, aur un ko Khudā ke ghar ke khazāne men rakh diyā.

2 Tab Sulaimān ne Isrāil ke buzurgōn aur qabilōn ke sab raīson, ya'nī banī Isrāil ke ābāi khāndānōn ke sardārōn ko, Yarūshalem men ikatthā kiyā, tākī wuh Dāūd ke shahr se, jo Siyyūn hai KHUDĀWAND ke 'ahd kā sandūq le āēn. 3 Aur Isrāil ke sab log sātwen mahīne kī 'id men bādshāh ke pās jama' hue. 4 Aur Isrāil ke sab buzurg te; aur Lāwīōn ne sandūq uthāyā. 5 Aur wuh sandūq ko, aur khaīma e ijtimā' ko, aur sārē muqaddas zurūf ko jo us khaīme men the le āe; in ko Lāwī kahīn lāe the. 6 Aur Sulaimān bādshāh, aur Isrāil kī sārī jamā'at ne jo us ke pās

ikatthī hūi thī sandūq ke āge khare hokar bher bakriyān aur bail zabh kiye, aīsā kī kasrat kī wajh se un kā shumār o hisāb nahīn ho saktā thā. 7 Aur kāhīnōn ne KHUDĀWAND ke 'ahd ke sandūq ko us kī jagah maskan kī ilhāmghah men jo paktarīn makān hai ya'nī karūbiōn ke bāzūōn ke niche lākar rakkhā. 8 Aur karūbī apne bāzū sandūq kī jagah ke upar phailāe hue the, aur yūn karūbī sandūq aur us kī chobēn ko upar se dhānke hue the. 9 Aur wuh chobēn aīsī lambī thīn, kī un ke sire sandūq se nikle hue ilhāmghah ke āge dikhāi dete the, par bāhar se nazar nahīn āte the; aur wuh āj ke dīn tak wahīn hain. 10 Aur us sandūq men kuchh na thā, siwā patthar kī un do lauhōn ke jin ko Mūsā ne Horīb par us men rakkhā thā, jab KHUDĀWAND ne banī Isrāil se jis waqt wuh Mīsr se nikle the 'ahd bāndhā. 11 Aur aīsā huā, kī jab kāhīn pāk makān se nikle, (kyūnki sab kāhīn jo hāzīr the apne ko pāk karke āe the, aur bārī bārī khidmat nahīn karte the; 12 aur Lāwī jo gate the wuh sab ke sab, jaisē A'saf, aur Haimān, aur Yadūtūn, aur un ke betē aur un ke bhāi, kātānī kaprē se mulabbas hokar aur jhānjh aur sitār, aur barbat liye hue mazbah ke mashriqī kanāre par khare the, aur un ke sāth ek sau bīs kāhīn the jo narsingē phūnk rahe the;) 13 to aīsā huā, kī jab narsingē phūnknewālē aur gānewālē mil gaye, tākī KHUDĀWAND kī hamd aur shukrguzārī men un sab kī ek āwāz sunāi de, aur jab narsingōn, aur jhānjhōn, aur mūsīqī ke sab sāzōn ke sāth unhōn ne apnī āwāz baland kārke KHUDĀWAND kī sitāish kī, kī Wuh bhalā hai, kyūnki us kī rahmat abādī hai; to wuh ghar jo KHUDĀWAND kā maskan hai, abr se bhar gayā; 14 yahan tak kī kāhīn abr ke sabab se khidmat ke liye khare na rah sake, is liye kī Khudā kā ghar KHUDĀWAND ke jalāl se ma'mūr ho gayā thā.

6 Tab Sulaimān ne kahā, KHUDĀWAND ne farmāyā hai, kī wuh gahrī tarīkī men rahegā. 2 Lēkin main ne ek ghar terē rahne ke liye balkī terī dāimi sukūnat ke wāste ek jagah banāi hai. 3 Aur bādshāh ne apnā munh pherā aur Isrāil kī sārī jamā'at ko barakat di, aur Isrāil kī sārī jamā'at kharī rahī.

4 So us ne kahá, KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá mubárák ho, jis ne apne munh se mere báp Dáúd se kalám kiyá, aur use apne háthon se yih kahkar purá kiyá. 5 ki Jis din se main apní qaum ko mulk i Misr se nikál láyá, tab se main ne Isráíl ke sab qabílon men se na to kisi shahr ko chuná táki us men ghar banáyá jáe aur wahán merá nám ho, aur na kisi mard ko chuná táki wuh merí qaum Isráíl ká peshwá ho: 6 par main ne Yarúshalem ko chuná ki wahán merá nám ho; aur Dáúd ko chuná, táki wuh merí qaum Isráíl par hákim ho. 7 Aur mere báp Dáúd ke dil men thá, ki KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ke nám ke liye ek ghar banáe. 8 Par KHUDÁWAND ne mere báp Dáúd se kahá, Chúnki mere nám ke liye ek ghar banáne ká khayál tere dil men thá, so tú ne achchhá kiyá ki apne dil men aisá thána; 9 taubhí tú is ghar ko na banána, balki terá betá jo tere sulb se niklegá, wuhí mere nám ke liye ghar banáegá. 10 Aur KHUDÁWAND ne apní wuh bát jo us ne kahí thí purí kí; kyünki main apne báp Dáúd kí jagah uthá hún; aur jaisá KHUDÁWAND ne wa'da kiyá thá, main Isráíl ke takht par baithá hún; aur main ne KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ke nám ke liye us ghar ko banáyá hai; 11 aur wahín main ne wuh sandúq rakkhá hai, jis men KHUDÁWAND ká wuh 'ahd hai jo us ne baní Isráíl se kiyá.

12 Aur Sulaimán ne Isráíl kí sári jamá'at ke rúbarú KHUDÁWAND ke mazbah ke áge khare hokar apne háth phailáe: 13 (kyünki Sulaimán ne páñch háth lambá, aur páñch háth chaurá, aur tín háth únchá, pítal ká ek mimbar banákar sahn ke bích men use rakkhá thá; usí par wuh khará thá, so us ne Isráíl kí sári jamá'at ke rúbarú ghutne teke, aur ásmán kí taraf apne háth phailáe,) 14 aur kahne lagá, Ai KHUDÁWAND, Isráíl ke Khudá, terí mánind na to ásmán men na zamín par koí Khudá hai; tú apne un bandon ke liye jo tere huzúr apne sáre dil se chalte hain 'ahd aur rahmat ko nigáh rakhtá hai. 15 Tú ne apne bande mere báp Dáúd ke haqq men wuh bát qáim rakkhi, jis ká tú ne us se wa'da kiyá thá; tú ne apne munh se farmáyá, aur use apne háth se purá

kiyá, jaisá áj ke din hai. 16 Ab, ai KHUDÁWAND, Isráíl ke Khudá, apne bande mere báp Dáúd ke sáth us qaul ko bhí purá kar jo tú ne us se kiyá thá, ki Tere hán mere huzúr Isráíl ke takht par baithne ke liye ádmí kí kamí na hogí, basharte ki terí aulád jaisé tú mere huzúr chaltá rahá, waise hí merí shari'at par 'amal karne ke liye apní ráh kí ihtiyát rakkhe. 17 Aur ab, ai KHUDÁWAND, Isráíl ke Khudá, jo qaul tú ne apne bande Dáúd se kiyá thá wuh sachchá sábit kiyá jáe. 18 Lekin kyá Khudá fi'lhaqiqat ádmíon ke sáth zamín par sukúnat karegá? Dekh, ásmán balki ásmánon ke ásmán men bhí tú samá nahín saktá: to yih ghar to kuchh bhí nahín jise main ne banáyá! 19 Taubhí, ai KHUDÁWAND mere Khudá, apne bande kí du'á aur munáját ká liház karke us faryád aur du'á ko sun le jo terá banda tere huzúr kartá hai; 20 táki terí ánkhen is ghar kí taraf, ya'ní usí jagah kí taraf jis kí bábat tú ne farmáyá ki Main apná nám wahán rakkhungá, din aur ráat khulí rahen; táki tú us du'á ko sune jo terá banda is maqám kí taraf rukh karke tujh se mángegá. 21 Aur tú apne bande, aur apní qaum Isráíl kí munáját ko, jab wuh is jagah kí taraf rukh karke karen, to sun lená, balki tú ásmán par se jo terí sukúnatgáh hai sun lená, aur sunkar mu'áf kar dená. 22 Agar koí shakhs apne parausí ká gunáh kare, aur use qasam khiláne ke liye us ko half diyá jáe, aur wuh ákar is ghar men tere mazbah ke áge qasam kháe, 23 to tú ásmán par se sunkar 'amal karná, aur apne bandon ká insáf karke badkár ko sazá dená táki us ke a'mál ko usí ke sir dále; aur sádiq ko rást thahrána, táki us kí sadáqat ke mutábíq use jazá de. 24 Aur agar terí qaum Isráíl terá gunáh karne ke bá'is apne dushmanon se shikast kháe, aur phir terí taraf rujú' láe, aur tere nám ká iqrár karke is ghar men tere huzúr du'á aur munáját kare; 25 to tú ásmán par se sunkar apní qaum Isráíl ke gunáh ko bakhsh dená, aur un ko is mulk men, jo tú ne un ko aur un ke báp dáda ko diyá hai, phir le áná. 26 Aur jab is sabáb se kí unhon ne terá gunáh kiyá ho ásmán band ho jáe, aur bārish na ho, aur wuh is maqám kí taraf rukh karke

du'á mängen, aur tere nám ká iqrár karen, aur apne gunáh se báz áen, jab tú un ko dukh de; 27 to tú ásmán par se sunkar apne bandon aur apní qaum Isráíl ká gunáh mu'áf kar dená, kyúnci tú ne un ko us achchhi ráh kí ta'lim dí, jis par un ko chalná farz hai, aur apne mulk par jise tú ne apní qaum ko mírás ke liye diyá hai, menh barsáná. 28 Agar mulk men kál ho, agar wabá ho, agar bád i samúm, yá gerúí, tiddí yá kamlá ho, agar un ke dushman un ke shahr-on ke mulk men un ko gher len, garaz kaisí hí balá, yá kaisá hí rog ho: 29 to jo du'á aur munáját kisi ek shakhs yá terí sári qaum Isráíl kí taraf se ho, jin men se har shakhs apne dukh aur ranj ko jánkar apne háth is ghar kí taraf phailáe: 30 to tú ásmán par se jo terí sukúnatgáh hai sunkar mu'áf kar dená; aur har shakhs ko, jis ke dil ko tú jántá hai, us kí sab rawish ke mutábíq badla dená (kyúnci faqat tú hí baní A'dam ke dílon ko jántá hai;) 31 táki jab tak wuh us mulk men jise tú ne hamáre bápádádá ko diyá, jíte rahen, terá khauf máncar terí ráhon men chalen. 32 Aur wuh pardesí bhí, jo terí qaum Isráíl men se nahín hai, jab wuh tere buzurg nám, aur qawí háth, aur tere baland bázú ke sabab se dúr mulk se áe aur ákar is ghar kí taraf rukh karke du'á kare; 33 to tú ásmán par se jo terí sukúnatgáh hai sun lená, aur jis jis bát ke liye wuh pardesí tujh se faryád kare us ke mutábíq karná, táki zamin kí sab qaumen tere nám ko pahchánen, aur terí qaum Isráíl kí tarah terá khauf mánen, aur ján len kí yih ghar jise main ne banáyá hai, tere nám ká kahlátá hai. 34 Agar tere log khwáh kisi ráste se tú un ko bheje apne dushman se larne ko niklen, aur is shahr kí taraf jise tú ne chuná hai, aur is ghar kí taraf jise main ne tere nám ke liye banáyá hai rukh karke tujh se du'á karen; 35 to tú ásmán par se un kí du'á aur munáját ko sunkar un kí himáyat karná. 36 Agar wuh terá gunáh karen, (kyúnci kol insán nahín jo gunáh na kartá ho,) aur tú un se náráz hokar un ko dushman ke hawále kar de, aisá kí wuh dushman un ko asír karke dúr yá nazdík mulk men le jáe; 37 taubhí agar wuh us

mulk men, jáhán asír hokar pahuncháe gaye, hosh men áen aur rujú' láen aur apní asíri ke mulk men tujh se munáját karen, aur kahen, kí Ham ne gunáh kiyá, ham terí chál chale, aur ham ne sharárat kí; 38 so agar wuh apní asíri ke mulk men, jáhán un ko asír karke le gaye hon, apne sáre dil aur apní sári ján se terí taraf phiren, aur apní mulk kí taraf jo tú ne un ke bápádádá ko diyá, aur is shahr kí taraf jise tú ne chuná hai, aur is ghar kí taraf jo main ne tere nám ke liye banáyá hai rukh karke du'á karen; 39 to tú ásmán par se jo terí sukúnatgáh hai un kí du'á aur munáját sunkar un kí himáyat karná, aur apní qaum ko jis ne terá gunáh kiyá ho mu'áf kar dená. 40 Pas, ai mere Khudá, main terí minnat kartá hún, kí us du'á kí taraf jo is maqám men kí jáe terí ánkhen khulí aur tere kán lage rahen. 41 So ab, ai KHUDÁWAND Khudá, tú apní quwwat ke sandúq samet uthkar apní árámgáh men dákhil ho; ai KHUDÁWAND Khudá, tere káhin naját se mulabbas hon, aur tere muqaddas neki men magan rahen. 42 Ai KHUDÁWAND Khudá, tú apne mamsúh kí du'á námanzúr na kar, to apne bande Dáúd par kí rahmaten yád farmá.

7 Aur jab Sulaimán du'á máng chuká, to ásmán par se ág utrí, aur sokhtaní qurbání aur zabihon ko bhasam kar diyá; aur maskan KHUDÁWAND ke jalál se ma'múr ho gayá. 2 Aur káhin KHUDÁWAND ke ghar men dákhil na ho sake, is liye kí KHUDÁWAND ká ghar KHUDÁWAND ke jalál se ma'múr thá. 3 Aur jab ág názil hui aur KHUDÁWAND ká jalál us ghar par chhá gayá, to sab baní Isráíl dekh rahe the; so unhon ne wahín farsh par munh ke bal zamin tak jhukkar síjda kiyá, aur KHUDÁWAND ká shukr adá kiyá, kí Wuh bhalá hai, kyúnci us kí rahmat abadí hai. 4 Tab bádsháh aur sab logon ne KHUDÁWAND ke áge zabíhe zabh kiye. 5 Aur Sulaimán bádsháh ne báis hazár bailon aur ek lákh bís hazár bher bakriyon kí qurbání charhá; yun bádsháh aur sab logon ne Khudá ke ghar ko makhsús kiyá. 6 Aur káhin apne apne mansab ke mutábíq khare the, aur Láwí bhí KHUDÁWAND

ke liye muslqī ke sáz liye hue the, jin ko Dáúd bádsháh ne KHUDÁWAND ká shukr bajá láne ke banáyá thá, jab us ne un ke zarf'e se us kī sītáish kī thī, kyúñki us kī rahmat abadī hai, aur káhin un ke áge nar-singe phúnkte rahe, aur sab Isráílī khare rahe. 7 Aur Sulaimán ne us sahn ke bích ke hisse ko jo KHUDÁWAND ke ghar ke sámne thá muqaddas kiyá; kyúñki us ne wahán sokhtaní qurbáníon, aur salámatī kī qurbáníon kī charbī charháí, kyúñki pítal ke us mazbah par jise Sulaimán ne banáyá thá sokhtaní qurbáni, aur nazr kī qurbáni, aur charbī ke liye gunjáish na thī. 8 Aur Sulaimán aur us ke sáth Hamát ke madkhal se Misr kī nadī tak ke sab Isráílíon kī bahut barī jamá'at ne us mauqe' par sāt din tak 'id manái. 9 Aur áthwen din un ká muqaddas majma' faráham huá; kyúñki wuh sāt din mazbah ke makhsús karne men aur sāt din 'id manáne men lage rahe. 10 Aur sātwen mahíne kī telswín táríkh ko us ne logon ko rukhsat kiyá, táki wuh us neki ke sabab se jo KHUDÁWAND ne Dáúd aur Sulaimán, aur apní qaum Isráíl se kī thī, khush aur shádmán hokar apne deron ko jáen.

11 Yún Sulaimán ne KHUDÁWAND ká ghar aur bádsháh ká ghar tamám kiyá; aur jo kuchh Sulaimán ne KHUDÁWAND ke ghar men aur apne ghar men banána cháhá, us ne use bakhúbí anjám tak pahuncháyá. 12 Aur KHUDÁWAND rát ko Sulaimán par záhír huá, aur us se kahá, ki Main ne terí du'á suní, aur is jagah ko apne wáste chun liyá, ki yih qurbáni ká ghar ho. 13 Agar main ásmán ko band kar dún kī bārish na ho, yá tidíyon ko hukm dún kī mulk ko ujár dálen, yá apne logon ke darmiyán wabá bhejún; 14 tab agar mere log, jo mere nám se kahláte hain, kháksár bankar du'á mángen, aur mere dídar ke tálib hon, aur apní burí ráhon se phireg; to main ásmán par se sunkar un ká gunáh mu'áf karúngá, aur un ke mulk ko bahál kar dúngá. 15 Ab se jo du'á is jagah mángí jáegí us par merí ánkheg khulí aur mere kán lage rahenge. 16 Kyúñki main ne is ghar ko ab chuná, aur muqaddas

kiyá hai, ki merá nám yahán sadá rahe; aur merí ánkheg aur merá dil barábar yahín lage rahenge. 17 Aur tú agar mere huzúr waise hí chále, jaise terá báp Dáúd chaltá rahá, aur jo kuchh main ne tujhe hukm kiyá us ke mutábíq 'amal kare, aur mere áín aur ahkám ko máne; 18 to main tere takht i saltanat ko qáim rakkhúngá, jaisá main ne tere báp Dáúd se 'ahd karke kahá thá, ki Isráíl ká sardár hone ke liye tere háñ mard kī kabhí kamí na hogí. 19 Par agar tum bargashta ho jáo, aur mere áín o ahkám ko jin ko main ne tumháre age rakkhá hai tark kar do, aur jákar gairma'búdon kī 'ibádat karo, aur un ko sijda karo; 20 to main un ko apne is mulk se jo main ne un ko diyá hai jar se ukhár dálúngá, aur is ghar ko jise main ne apne nám ke liye muqaddas kiyá hai apne sámne se dúr kar dúngá, aur is ko sári qaumon men zarbu'l masal aur angushtnumá baná dúngá. 21 Aur yih ghar, jo aisá 'álíshán hai, so har ek jo is ke pás se guzregá hairán hokar kahegá, ki KHUDÁWAND ne is mulk aur is ghar ke sáth aisá kyúñ kiyá? 22 Tab wuh jawáb denge, Is liye ki unhon ne KHUDÁWAND apne bápádádá ke Khudá ko jo un ko mulk i Misr se nikál láyá thá tark kiyá, aur gairma'búdon ko ikhtiyár karke un ko sijda kiyá, aur un kī 'ibádat kī; isí liye KHUDÁWAND ne un par yih sári musíbat názil kī.

8 Aur bís baras ke ákhir men jin men Sulaimán ne KHUDÁWAND ká ghar aur apná ghar banáyá thá, yún huá, ki 2 Sulaimán ne un shahron ko jo Húram ne Sulaimán ko diye the phir ta'mír kiyá, aur baní Isráíl ko wahán basáyá.

3 Aur Sulaimán Hamát Zobáh ko jákar us par gálib huá. 4 Aur us ne biyábán men Tadmúr ko banáyá, aur khazáne ke sab shahron ko bhí jo us ne Hamát men banáe the. 5 Aur us ne úpar ke Baít Haurún aur niche ke Baít Haurún ko banáyá, jo díwaron aur phátakon aur arbangon se mazbút kiye hue shahr the. 6 Aur Ba'lat, aur khazáne ke sab shahr jo Sulaimán ke the, aur rathon ke shahr, aur sawáron ke shahr, aur jo kuchh Sulaimán cháhá thá ki Yarúshalem, aur Lubnán, aur apní mamlukat kī sári sarzamín men

banāe, wuh sab banāyā. 7 Aur wuh sab log jo Hittion, aur Amorion, aur Farizzion, aur Hawwion, aur Yabusion men se baqi rah gaye the, aur Israail na the. 8 un hi ki aulad jo un ke ba'd mulk men baqi rah gayi thi jise bani Israail ne nabud nahin kiya, usi men se Sulaiman ne begari muqarrar kiye, jaisa aj ke din hai. 9 Par Sulaiman ne apne kam ke liye bani Israail men se kisi ko gulam na banaya, balki wuh jangi mard, aur us ke lashkaron ke sardar, aur us ke rathon aur sawaron par hukman the. 10 Aur Sulaiman badshah ke khas man-sabdār jo logon par hukumat karte the do sau pachas the. 11 Aur Sulaiman Fir'aun ki beti ko Daud ke shahr se us ghar men jo us ke liye banaya tha le aya: kyunki us ne kaha, ki Meri biwi Israail ke badshah Daud ke ghar men nahin rahegi; kyunki wuh maqam muqaddas hai jin men KHUDAWAND ka sanduk a gaya hai.

12 Tab Sulaiman KHUDAWAND ke liye KHUDAWAND ke us mazbah par jis ko us ne usare ke samne banaya tha sokhtani qurbaniyan chahane laga; 13 wuh har roz ke farz ke mutabiq jaisa Musa ne hukm diya tha, sabton, aur naye chandon, aur sal men tin bar muqarrara 'idon, ya'ni fatiri roti ki 'id, aur hafton ki 'id, aur khaimon ki 'id par qurbani karti tha. 14 Aur us ne apne bap Daud ke hukm ke muwafiq kahinon ke fariqon ko har roz ke farz ke mutabiq un ke kam par, aur Lawion ko un ki khidmat par muqarrar kiya, taki wuh kahinon ke ru ba ru hamd aur khidmat karen, aur darbanon ko bhi un ke fariqon ke mutabiq har phatak par muqarrar kiya; kyunki mard i Khuda Daud ne aisa hi hukm diya tha. 15 Aur wuh badshah ke hukm se jo us ne kahinon aur Lawion ko kisi bat ki nisbat ya khazanon ke haqq men diya tha, bahar na hue. 16 Aur Sulaiman ka sara kam, KHUDAWAND ke ghar ki bunyad dalne ke din se us ke taiyar hone tak, tamam hua; aur KHUDAWAND ka ghar pura ban gaya.

17 Tab Sulaiman 'Asyun Jabar aur Ailot ko gaya jo mulk i Adom men samundar ke kanare hai. 18 Aur Huram ne apne naukaron ke hath

se jahazon, aur mallahon ko, jo samundar se waqif the, us ke pas bheja; aur wuh Sulaiman ke mulazimon ke saath Ofir men ae, aur wahan se sarhe char sau qintar sona lekar Sulaiman badshah ke pas lae.

9 Jab Sabā ki malika ne Sulaiman ki shuhrat suni, to wuh mushkil suwalon se Sulaiman ko azmane ke liye bahut barī jilau aur unton ke saath, jin par masalih aur ba ifrat sona aur jawahir the, Yarushalem men ai; aur Sulaiman ke pas akar jo kuchh us ke dil men tha us sab ki babat us se guftogu ki. 2 Sulaiman ne us ke sab suwalon ka jawab use diya: aur Sulaiman se koi bat poshida na thi ki wuh us ko bata na saka. 3 Jab Sabā ki malika ne Sulaiman ki danishmandi ko aur us ghar ko jo us ne banaya tha, 4 aur us ke dastarkhwanon ki nimat, aur us ke khadimon ki nishast, aur us ke mulazimon ki hazirbashi, aur un ki poshak, aur us ke saqion aur un ke libas ko, aur us zine ko, jis se wuh KHUDAWAND ke maskan ko jata tha, dekha; to us ke hosh ur gaye. 5 Aur us ne badshah se kaha, ki Wuh sachchi khabar thi jo main ne tere kamon aur teri hikmat ki babat apne mulk men suni thi: 6 taubhi jab tak main ne akar apni ankhone se na dekh liya, un ki baton ko bawar na kiya: aur dekh, jitni bar teri hikmat hai, us ka adha bayan bhi mere age nahin hua; tu us shuhrat se bahkar hai jo main ne suni thi. 7 Khushnasib hai tere log, aur khushnasib hai tere yih mulazim, jo sada tere huzur khafe rahte aur teri hikmat sunte hai. 8 KHUDAWAND tera Khuda mubarak ho jo tujh se aisa razi hua ki tujh ko apne takht par bithaya, taki tu KHUDAWAND apne Khuda ki taraf se badshah ho: chunki tere Khuda ko Israail se mahabbat thi, ki un ko hamisha ke liye qaim kare, is liye us ne tujhe un ka badshah banaya, taki tu 'adl o insaf kare. 9 Aur us ne ek sau bis qintar sona, aur masalih ka bahut bara ambar, aur jawahir Sulaiman ko diye: aur jo masalih Sabā ki malika ne Sulaiman badshah ko diye waise phir kabhi muyassar na ae. 10 Aur Huram ke naukar bhi aur Sulaiman ke naukar jo Ofir se sona late the wuh chandan

ke darakht aur jawáhir bhí láte the. 11 Aur bádsháh ne chandan kí lakrí se KHUDÁWAND ke ghar ke liye aur sháhí mahall ke liye chabútare, aur gánewálon ke liye barbat, aur sitár tayár karáe : aur aisí chízen Yahú-dáh ke mulk men pahle kabhí dekhne men nahín áí thín. 12 Aur Sulaimán bádsháh ne Sabá kí malika ko jo kuchh us ne cháhá aur mángá, us se ziyáda jo wuh bádsháh ke liye láí thí, diyá. Aur wuh lautkar apne mulárimon samet apní mamlukat ko chálí gayí.

13 Aur jítná soná Sulaimán ke pás ek sál men átá thá us ká wazn chha sau chhiyásath qintár sone ká thá; 14 yih us ke 'aláwa thá jo byopárí aur saudágar láte the. Aur 'Arab ke sab bádsháh aur mulk ke hákim Sulaimán ke pás soná aur chándí láte the. 15 Aur Sulaimán bádsháh ne píte hue sone kí do sau bari dhálen banwáin; chha sau misqál píte húa soná ek ek dhál men lagá. 16 Aur us ne píte hue sone kí tén sau dhálen áur banwáin; ek ek dhál men tén sau misqál soná lagá; aur bádsháh ne un ko Lubnáni ban ke ghar men rakkhá. 17 Is ke awál, bádsháh ne háthidánt ká ek bári takht banwáyá, aur us par khális soná mandhwáyá. 18 Aur us takht ke liye chha sirhiyán, aur sone ká ek páyadán thá, yih sab, takht se jure hue the, aur baithne kí jagah kí donon taraf ek ek tek thí, aur un tekon ke barábar do sher i babar khare the. 19 Aur un chhaon sirhiyon par, idhar aur udhar bárah sher i babar khare the. Kisí saltanat men aisá kabhí nahín baná thá. 20 Aur Sulaimán bádsháh ke píne ke sab bartan sone ke the, aur Lubnáni ban ke ghar ke sab bartan khális sone ke the; Sulaimán ke aiyám men chándí kí kuchh qadr ná thí. 21 Kyúнки bádsháh ke pás jaház the jo Húrám ke naukaron ke sáth Tarsis ko játe the: Tarsis ke yih jaház tén baras men ek bár, soná, aur chándí, aur háthidánt, aur bandar, aur mor lekar áte the. 22 So Sulaimán bádsháh daulat aur hikmat men rú e zamín ke sab bádsháhon se barh gayá. 23 Aur rú e zamín ke sab bádsháh Sulaimán ke didár ke mushtáq the, táki wuh us kí hikmat ko jo Khudá ne us ke

dil men dáli thí sunen. 24 Aur wuh sál ba sál, apná apná hadya, ya'ní chándí ke bartan, aur sone ke bartan, aur poshák, aur hathyár, aur masáli, aur ghore, aur khach-char, jítne muqarrar the láte the. 25 Aur Sulaimán ke pás ghoron aur rathon ke liye char hazár thán, aur bárah hazár sawár the, jin ko us ne rathon ke shahron aur Yarúshalem men bádsháh ke pás rakkhá. 26 Aur wuh daryá e Furát se Filistion ke mulk, balki Misr kí hadd tak, sab bádsháhon par hukmrán thá. 27 Aur bádsháh ne Yarúshalem men ifrát kí wajh se chándí ko pattharon kí mánind, aur deodár ke darakhton ko gúlar ke un darakton ke barábar kar diyá jo nasheb kí sarzamín men hain. 28 Aur wuh Misr se aur áur sab mulkon se Sulaimán ke liye ghore lává karte the.

29 Aur Sulaimán ke báqi kám shurú se ákhir tak, kyá wuh Náfan nabí kí kitáb men, aur Saifáni Akhiyáh kí peshingoí men, aur 'Idú gaibbín kí royaton kí kitáb men, jo us ne Yarubi'ám bin Nabát kí bábat dekhí thín, mundarj nahín hain? 30 Aur Sulaimán ne Yarúshalem men sáre Isráil par chális baras saltanat kí. 31 Aur Sulaimán apne báp dáda ke sáth so gayá, aur apne báp Dáúd ke shahr men dafn húa; aur us ká betá Rahubi'ám us kí jagah saltanat karne lagá.

10 Aur Rahubi'ám Sikm ko gayá; is liye kí sáre Isráil use bádsháh banáne ko Sikm men ikatthe hue the. 2 Jab Nabát ke bete Yarubi'ám ne yih suná, (kyúнки wuh Misr men thá, jahán wuh Sulaimán bádsháh ke áge se bhág gayá thá,) to Yarubi'ám Misr se lautá. 3 Aur logon ne use bulwá bhejá. So Yarubi'ám aur sáre Isráil áe, aur Rahubi'ám se kahne lage, 4 kí Tere báp ne hamará júá sakht kar rakkhá thá; so ab tú apne báp kí us sakht khidmat ko, aur us bhári júe ko jo us ne ham par dál rakkhá thá, kuchh halká kar de, aur ham terí khidmat karenge. 5 Aur us ne un se kahá, Tén din ke ba'd phir mere pás áná. Chunánci wuh log chale gaye. 6 Tab Rahubi'ám bádsháh ne un buzurgon se jo us ke báp Sulaimán ke huzúr us ke jíte jí khare rahte the, mashwarat kí, aur

kahá, Tumhári kyá saláh hai? main in logon ko kyá jawáb dun? 7 Unhon ne us se kahá, ki Agar tú in logon par mihrbán ho, aur in ko rází kare, aur in se achchhi achchhi báten kahe, to wuh hamesha terí khidmat karenge. 8 Lekin us ne un buzurgon kí saláh ko, jo unhon ne use dí thi, chhoṛkar un jawánon se jinhon ne us ke sáth parwarish pái thi aur us ke áge házir rahte the, mashwarat kí; 9 aur un se kahá, Tum mujhe kyá saláh dete ho ki ham in logon ko kyá jawáb den jinhon ne mujh se yih dakhwást kí hai, ki Us jüe ko jo tere báp ne ham par rakkhá kuchh halká kar? 10 Un jawánon ne jinhon ne us ke sáth parwarish pái thi us se kahá, Tú un logon ko jinhon ne tujh se kahá, Tere báp ne hamáre jüe ko bhári kiyá, par tú us ko hamáre liye kuchh halká kar de, yün jawáb dená, aur un se kahná, ki Merí chhingulí mere báp kí kamar se bhí motí hai; 11 aur mere báp ne to bhári júá tum par rakkhá hí thá, par main us jüe ko aur bhí bhári karúngá; mere báp ne tumhen koron se thík kiyá, par main tum ko bichchhuon se thík karúngá. 12 Aur jaisá bádsháh ne hukm diyá thá, ki Tisre din mere pás phir áná, tisre. dín Yarubi'ám aur sab log Rahubi'ám ke pás házir hue. 13 Tab bádsháh ne un ko sakht jawáb diyá; aur Rahubi'ám bádsháh ne buzurgon kí saláh ko chhoṛkar, 14 jawánon kí saláh ke muwáfiq un se kahá, ki Mere báp ne tumhárá júá bhári kiyá, par main us ko aur bhí bhári karúngá; mere báp ne tum ko koron se thík kiyá, par main tum ko bichchhuon se thík karúngá. 15 So bádsháh ne logon kí na mání; kyünki yih Khudá hí kí taraf se thá, táki wuh us bát ko jo us ne Sailáni Akhiyáh kí ma'rifat Nabát ke beṭe Yarubi'ám ko farmái thi, purá kare. 16 Jab sáre Isráíliyon ne yih dekhá, ki bádsháh ne un kí na mání, to logon ne bádsháh ko jawáb diyá, aur yün kahá, kí Dáúd ke sáth hamárá kyá hissa hai? Yassí ke beṭe ke sáth hamárá kuchh mirás nahín: ai Isráíli, apne apne dere ko chale jáo; ab, ai Dáúd, apne hí gharáne ko sambhál. Pas sab Isráíli apne deron ko chal diye. 17 Lekin un baní Isráíl par jo Yahúdáh ke shahron men rahte the Rahu-

bi'ám saltanat kartá rahá. 18 Tab Rahubi'ám bádsháh ne Hadúrám ko jo begáron ká dároga thá bhejá; lekin baní Isráíl ne us ko sangsár kiyá, aur wuh mar gayá. Tab Rahubi'ám Yarúshalem ko bhág jáne ke liye jhaṭ apne rath par sawár ho gayá. 19 Pas Isráíli áj ke din tak Dáúd ke gharáne se bági hain.

11 Aur jab Rahubi'ám Yarúshalem men á gayá, to us ne Isráíl se laṛne ke liye Yahúdáh aur Binyamín ke gharáne men se ek lákh assí hazár chune hue jawán jo jangí mard the faráham kiye, táki wuh phir mamlukat ko Rahubi'ám ke qabze men kará den. 2 Lekin KHUDÁWAND ká kalám mard í Khudá Sama'iyáh ko pahunchá, kí 3 Yahúdáh ke bádsháh Sulaimán ke beṭe Rahubi'ám se aur sáre Isráíl se jo Yahúdáh aur Binyamín men hain kah, kí 4 KHUDÁWAND yün farmátá hai, ki Tum charhái na karná, aur na apne bháiyon se laṛná; tum apne apne ghar ko laut jáo, kyünki yih mu'amala merí taraf se hai. Pas unhon ne KHUDÁWAND kí báten mán lín, aur Yarubi'ám par charhái kiye bagair laut gaye. 5 Aur Rahubi'ám Yarúshalem men rahne lagá, aur us ne Yahúdáh men hifázat ke liye shahr banáe. 6 Chunánci us ne Baitlahm, aur Aitám, aur Taqú'a, 7 aur Baitsúr, aur Shoko, aur 'Adulám, 8 aur Ját, aur Máresáh, aur Zíf, 9 aur Adúraim, aur Lakís, aur 'Aziqah, 10 aur Sur'áh, aur Aiyálon, aur Habrún ko jo Yahúdáh aur Binyamín men hai banákar qil'aband kar diyá. 11 Aur us ne qil'on ko bahut mazbút kiyá, aur un men sardáron ko muqarrar kiyá, aur rasad, aur tel, aur maí ke zakhíre ko rakkhá. 12 Aur ek ek shahr men dhálen aur bhále rakhwákar un ko niháyat hí mazbút kar diyá. Aur Yahúdáh aur Binyamín usí ke rahe. 13 Aur káhin aur Láwí jo sáre Isráíl men the apní apní sarhadd se nikalkar us ke pás á gaye. 14 Kyünki Láwí apní girdnawáhon aur milkíyaton ko chhoṛkar Yahúdáh aur Yarúshalem men áe: is liye kí Yarubi'ám aur us ke beṭon ne unhen níkal diyá thá, táki wuh KHUDÁWAND ke huzúr kahánat kí khidmat ko anjám na dene páen. 15 Aur us ne apní taraf se ünche maqámon aur bakron aur apne banáe hue bachh-

ron ke liye, káhin muqarrar kiye. 16 Aur Lávion ke pichhe Isráíl ke sáre qabílon men se aise log, jinhon ne KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ki talásh men apná dil lagáya thá, Yaráshalem men áe, ki KHUDÁWAND apne bápádá ke Khudá ke huzúr qurbáni chaháen. 17 So unhon ne Yahúdáh ki saltanat ko táqatwar baná diya, aur tén baras tak Sulaimán ke beté Rahubí'ám ko qawí baná rakhá: kyúнки wuh tén baras tak Dáúd aur Sulaimán ki ráh par chalte rahé. 18 Aur Rahubí'ám ne Mahálat ko, jo Yarámot bin Dáúd aur Ilíáb bin Yássi ki betí Abíkhalil ki betí thi, biyáh liya. 19 Us ke us se beté paidá hue, ya'ni Ya'os, aur Samariyáh, aur Zaham. 20 Us ke ba'd us ne Abísalom ki betí Ma'kah ko biyáh liya, jis ke us se Abiyáh, aur Attai, aur Zaizá, aur Salomit paidá hue. 21 Aur Rahubí'ám Abísalom ki betí Ma'kah ko apní sári biwiyon aur haramon se ziyáda piyár kartá thá: (kyúнки us ki áthárah biwiyon aur sáth haramen thin, aur us se átháls beté aur sáth betiyon paidá hue.) 22 Aur Rahubí'ám ne Abiyáh bin Ma'kah ko peshwá muqarrar kiya, táki apne bháiyon men sardár ho, kyúнки us ka iráda thá ki use bádsháh banáe. 23 Aur us ne hoshyári ki, aur apne beton ko Yahúdáh aur Binyamin ki sári mamlukat ke bích har fasildár shahr men alag alag kar diya, aur un ko bahut khurish di; aur un ke liye bahut si biwiyon talásh kin.

12 Aur yún huá, ki jab Rahubí'ám ki saltanat mustahkam ho gayi, aur wuh qawí ban gaya, to us ne, aur us ke sáth sáre Isráíl ne KHUDÁWAND ki sharí'at ko tark kiya. 2 Aur Rahubí'ám bádsháh ke páñchwen baras men aisá huá, ki Misr ka bádsháh Sísaq Yaráshalem par chah áya, is liye ki unhon ne KHUDÁWAND ki hukm'udúli ki thi. 3 Aur us ke sáth bárah sau rath aur sáth hazár sawár the; aur Lúbi, aur Súki, aur Kúshi log jo us ke sáth Misr se áe the beshumár the. 4 Aur us ne Yahúdáh ke fasildár shahr le liye, aur Yaráshalem tak áya. 5 Tab Sama'iyáh nabí Rahubí'ám ke aur Yahúdáh ke umará ke pás jo Sísaq ke dar ke máre Yaráshalem men jama' ho gaye the áya, aur un

se kahá, KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Tum ne mujh ko tark kiya, is liye main ne bhí tum ko Sísaq ke háth men chhor diya hai. 6 Tab Isráíl ke umará ne aur bádsháh ne apne ko kháksár banáya, aur kahá, ki KHUDÁWAND sádiq hai. 7 Jab KHUDÁWAND ne dekhá ki unhon ne apne ko kháksár banáya, to KHUDÁWAND ka kalám Sama'iyáh par názil huá, ki Unhon ne apne ko kháksár banáya hai, so main un ko halák nahín karúnga; balki un ko kuchh rihái dúnga, aur merá gazab Sísaq ke háth se Yaráshalem par názil na hogá. 8 Taubhi wuh us ke khádim hongé, táki wuh meri khidmat ko aur mulk mulk ki saltanaton ki khidmat ko ján len. 9 So Misr ka bádsháh Sísaq Yaráshalem par chah áya, aur KHUDÁWAND ke ghar ke khazáne, aur bádsháh ke ghar ke khazáne, le gaya; balki wuh sab kuchh le gaya, aur sone ki wuh dhálen bhí, jo Sulaimán ne banwái thin, le gaya. 10 Aur Rahubí'ám bádsháh ne un ke badle pítal ki dhálen banwáin, aur un ko muháfiz sipáhiyon ke sardáron ko jo sháhi mahall ki nigahbáni karte the saunpá. 11 Aur jab bádsháh KHUDÁWAND ke ghar men játá thá, to wuh muháfiz sipáhi áte, aur un ko uthákar chalte the, aur phir un ko wápas lákar silákháne men rakh dete the. 12 Aur jab us ne apne ko kháksár banáya, to KHUDÁWAND ka gazab us par se tal gaya, aur us ne us ko pure taur se tabáh na kiya: aur nízi Yahúdáh men khúbián bhí thin. 13 So Rahubí'ám bádsháh ne qawí hokar Yaráshalem men saltanat ki. Rahubí'ám jab saltanat karne lagá to iktális baras ka thá, aur us ne Yaráshalem men, ya'ni us shahr men jo KHUDÁWAND ne Isráíl ke sab qabílon men se chun liya thá, ki apná nám wahán rakkhe, satrah baras saltanat ki. Aur us ki mán ka nám Na'mah 'Ammoniya thá. 14 Aur us ne badli ki, kyúнки us ne KHUDÁWAND ki talásh men apná dil na lagáya. 15 Aur Rahubí'ám ke kám áwwal se ákhir tak, kyá wuh Sama'iyáh nabí aur 'Idú gaibbín ki tárikhon men nasabnamon ke mutábíq qalamband nahín? Aur Rahubí'ám aur Yaráshalem ke darmiyen hamesha jang rahi. 16 Aur Rahubí'ám apne bápádá ke

sáth so gayá, aur Dáúd ke shahr men dafn huá; aur us ká betá Abiyáh us kí jagah bádsháh huá.

13 Yarubi'ám bádsháh ke athá-rahwen baras se Abiyáh Yahúdáh par saltanat karne lagá. 2 Us ne Yarúshalem men tin baras saltanat kí. Us kí mán ká nám Mikáyáh thá jo U'riel Jiba'í kí betí thí. Aur Abiyáh aur Yarubi'ám ke darmiyán jang hui. 3 Aur Abiyáh jangí súrmáon ká lashkar, ya'ní chár lách chune hue mard lekar larái men gayá; aur Yarubi'ám ne us ke muqábale men áth lách chune hue mard lekar jo zabardast súrmá the saffarái kí. 4 Aur Abiyáh Samaraim ke pahár par, jo Ifráim ke kohistání mulk men hai, khará huá, aur kahne lagá, ki Ái Yarubi'ám, aur sab Isráíli, meri suno. 5 Kyá tum ko ma'lúm nahín, ki KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ne Isráil kí saltanat Dáúd hí ko aur us ke beton ko namak ke 'ahd se hamesha ke liye dí hai? 6 Taubhi Nabát ká betá Yarubi'ám jo Sulaimán bin Dáúd ká khádim thá, uthkar apne áqá se bági huá: 7 aur us ke pás nikamme aur khabís ádmí jama' ho gaye jinhon ne Sulaimán ke bete Rahubi'ám ke muqábale men zor pakrá jab Rahu-bi'ám hanoz jawán aur narmdil thá, aur un ká muqábala nahín kar saktá thá. 8 Aur ab tumhárá khayál hai, ki tum KHUDÁWAND kí bádsháhí ká jo Dáúd kí aulád ke háth men hai muqábala karo; aur tum bhári amboh ho, aur tumháre sáth wuh sunahle bachhre hain jin ko Yarubi'ám ne banáyá, ki tumháre ma'búd hon. 9 Kyá tum ne Hárún ke beton, aur Lávion ko jo KHUDÁWAND ke káhin the, khárij nahín kiyá, aur áur mulkon kí qaumon ke tariqe par apne liye káhin muqarrar nahín kiye? aisé, ki jo koi ek bachhra aur sáť men dhe lekar apní taqdís karne áe, wuh un ká jo haqíqat men Khudá nahín hain káhin ho sake. 10 Lekin hamára yih hál hai, ki KHUDÁWAND hamára Khudá hai, aur ham ne use tark nahín kiyá hai; aur hamare han Hárún ke bete káhin hain jo KHUDÁWAND kí khidmat karte hain, aur Láví apne apne kám men lage rahte hain; 11 aur wuh har subh aur har sham ko KHUDÁWAND ke huzúr sokhtaní qurbáníon aur khushbúdar

bakhúr jaláte hain, aur pák mez par nazr kí rotíyan qá'ide ke mutábíq rakhte, aur sunahle sham'adán aur us ke chirágon ko har sham ko raushan karte hain; kyúinki ham KHUDÁWAND apne Khudá ke hukm ko mánte hain; par tum ne us ko tark kar diyá hai. 12 Aur dekho, Khudá hamare sáth hamára peshwá hai, aur us ke káhin tumháre khiláf sáns bándhkar zor se phúnkne ko narsinge liye hue hain. Ái baní Isráil, KHUDÁWAND apne báp dáda ke Khudá se mat laró; kyúinki tum kámyáb na hoge. 13 Par Yarubi'ám ne un ke píchhe kámin lagwá dí; so wuh baní Yahúdáh ke áge rahe, aur kámin píchhe thí. 14 Jab baní Yahúdáh ne píchhe nazar kí, to kyá dekhá, ki larái un ke áge aur píchhe donon taraf se hai; aur unhon ne KHUDÁWAND se faryád kí, aur ká-hinon ne narsinge phúnke. 15 Tab Yahúdáh ke logon ne lalkará: aur jab unhon ne lalkará, to aisé huá, ki Khudá ne Abiyáh aur Yahúdáh ke áge Yarubi'ám ko aur sare Isráil ko mára. 16 Aur baní Isráil Yahúdáh ke áge se bháge; aur Khudá ne un ko un ke háth men kar diyá. 17 Aur Abiyáh aur us ke logon ne un ko barí khúnrezi ke sáth qatl kiyá; so Isráil ke páñch lách chune hue mard khet áe. 18 Yún baní Isráil us waqt maglúb hue; aur baní Yahúdáh gálib áe, is liye ki unhon ne KHUDÁWAND apne báp dáda ke Khudá par bharosá kiyá. 19 Aur Abiyáh ne Yarubi'ám ká píchhá kiyá, aur in shahron ko us se le liyá, ya'ní Baitel aur us ke díhát, Yasánah aur us ke díhát, 'Ifron aur us ke díhát. 20 Aur Abiyáh ke dinon men Yarubi'ám ne phir zor na pakrá; aur KHUDÁWAND ne use mára, aur wuh mar gayá. 21 Lekin Abiyáh qawí ho gayá, aur us ne chaudah bíwíyan biyáhin, aur us se báis bete aur solah betíyan paidá hui. 22 Aur Abiyáh ke bági kám, aur us ke hálát aur us kí kahá-waten, 'Idú nabí kí tafsír men mun-darj hain.

14 Aur Abiyáh apne báp dáda ke sáth so gayá, aur unhon ne use Dáúd ke shahr men dafn kiyá; aur us ká betá A'sá us kí jagah bádsháh huá. Us ke dinon men das baras tak mulk men amn rahá. 2 Aur A'sá ne wuhí kiyá jo KHUDÁWAND us ke Khudá ke huzúr bhalá

aur thik thá. 3 Kyúñki us ne ajnabí mazbahon aur únche maqámon ko dūr kiya, aur láton ko girá diya, aur Yasíraton ko kát dála; 4 aur Yahúdáh ko hukm kiya, ki KHUDÁWAND apne bápádádá ke Khudá ke tálib hon, aur shari'at aur farmán par 'amál karen. 5 Aur us ne Yahúdáh ke sab shahron men se únche maqámon aur súraj ki múraton ko dūr kar diya; aur us ke sámne saltanat men amn rahá. 6 Aur us ne Yahúdáh men fasíldár shahr banáe, kyúñki mulk men amn thá, aur un baráson men use jang na karní parí, kyúñki KHUDÁWAND ne use amán bakhshí thí. 7 Is liye us ne Yahúdáh se kahá, ki Ham yih shahr ta'mír karen, aur un ke gird díwár aur burj banáen, aur phátak aur arbage lagáen; yih mulk abhi hamáre qábú men hai, kyúñki ham KHUDÁWAND apne Khudá ke tálib hue hain; ham us ke tálib hue, aur us ne ham ko cháron taraf amán bakhshí hai. So unhon ne un ko ta'mír kiya aur kámyáb hue. 8 Aur A'sá ke pás baní Yahúdáh ke tén lákh ádmion ká lashkar thá jo dhál aur bhála utháthe the; aur Binyamín ke do lákh assí hazár the jo dhál utháthe aur tír chaláthe the: yih sab zabardast súrmá the. 9 Aur in ke muqábale men Zarah Kúshí, das lákh kí fauj aur tén sau rathon ko lekar niklá, aur Maresah men áya. 10 Aur A'sá us ke muqábale ko gaya, aur unhon ne Maresah ke bích Safá-tah kí wadí men jang ke liye saff bándhí. 11 Aur A'sá ne KHUDÁWAND apne Khudá se faryád kí, aur kahá, Ai KHUDÁWAND, zoráwar aur kamzor ke muqábale men madad karne ko tere siwá aur koi nahín; ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, tú hamáre madad kar; kyúñki ham tujh par bharosá rakhte hain, aur tere nám se is amboh ká sámna karne áe hain. Tú, ai KHUDÁWAND, hamárá Khudá hai; insán tere muqábale men gálib hone na páe. 12 Pas KHUDÁWAND ne A'sá aur Yahúdáh ke áge Kúshíon ko mára, aur Kúshí bháge. 13 Aur A'sá aur us ke logon ne un ko Jirár tak ragedá; aur Kúshíon men se itne qatlí hue ki wuh phir sambhal na sake; kyúñki wuh KHUDÁWAND aur us ke lashkar ke áge halák hue. Aur wuh

bahut sí lút le áe. 14 Aur unhon ne Jirár ke ás pás ke sab shahron ko mára; kyúñki KHUDÁWAND ká khauf un par chhá gaya thá: aur unhon ne sab shahron ko lút liya; kyúñki un men barí lút thí. 15 Aur unhon ne mawáshí ke deron par bhí hamla kiya, aur kasrat se bheren aur unt lekar Yarúshalem ko laute.

15 Aur Khudá kí rúh 'Azariyáh bin 'Odíd par názil hui. 2 Aur wuh A'sá se milne ko gaya, aur us se kahá, Ai A'sá, aur sáre Yahúdáh aur Binyamín, meri suno. KHUDÁWAND tumháre sáth hai, jab tak tum us ke sáth ho; aur agar tum us ke tálib ho to wuh tum ko milegá; par agar tum use tark karo to wuh tum ko tark karegá. 3 Ab barí muddat se baní Isráíl bagair sachche Khudá, aur bagair sikhánewále káhin, aur bagair shari'at ke rahe hain; 4 par jab wuh apne dukh men KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá kí taraf phirkar us ke tálib hue to wuh un ko mil gaya. 5 Aur un dinon men use jo báhar játá thá, aur use jo andar átá thá, mutlaq chain na thá, balki mamálik ke sab báshindon par barí aziyaten thin. 6 Qaum qaum ke muqábale men, aur shahr shahr ke muqábale men pis gaye; kyúñki Khudá ne un ko har tarah musibat se tang kiya. 7 Lekin tum mazbút bano, aur tumháre háth dhíle na hone páen; kyúñki tumháre kám ka ajr milegá. 8 Jab A'sá ne in báton, aur 'Odíd nabí kí nubuwat ko suná, to us ne himmat bándhkar Yahúdáh aur Binyamín ke sáre mulk se, aur un shahron se jo us ne Ifráim ke kohistání mulk men se le liye the, makrúh chízon ko dūr kar diya, aur KHUDÁWAND ke mazbah ko jo KHUDÁWAND ke usáre ke sámne thá phir banáya. 9 Aur us ne sáre Yahúdáh aur Binyamín ko, aur un logon ko jo Ifráim, aur Munassí, aur Shama'un men se un ke darmiyán búdobásh karte the ikatthá kiya; kyúñki jab unhon ne dekhá, ki KHUDÁWAND us ká Khudá us ke sáth hai, to wuh Isráíl men se bakasrat us ke pás chale áe. 10 Wuh A'sá kí saltanat ke pandrahwen baras ke tísre mahíne men Yarúshalem men jama' hue. 11 Aur unhon ne usí waqt us lút men se jo wuh láe the, KHUDÁWAND ke huzúr sát

sau bail aur sāt hazār bheren qurbān kīn. 12 Aur wuh us 'ahd men shāmil ho gaye, tāki apne sārē dil aur apnī sārī jān se KHUDĀWAND apne bāpdādā ke Khudā ke tālib hon; 13 aur jo koī, kyā chhoṭā kyā barā, kyā mard kyā 'aurat, KHUDĀWAND Isrāīl ke Khudā kā tālib na ho wuh qatl kiyā jāe. 14 Aur unhon ne barī āwāz se lalkārkar turhiyon aur narsingon ke sāth KHUDĀWAND ke huzūr qasam khāī. 15 Aur sārā Yahūdāh us qasam se bāg bāg ho gayā; kyūnki unhon ne apne sārē dil se qasam khāī thī, aur kamāl ārzū se KHUDĀWAND ke tālib hūe the, aur wuh un ko milā; aur KHUDĀWAND ne un ko chāron taraf amān bakhshī. 16 Aur A'sā bādshāh kī mān Ma'kah ko bhī us ne malika ke mansab se utār diyā; kyūnki us ne Yasīrat ke liye ek makrūh but banāyā thā: so A'sā ne us ke but ko kātkar use chūr chūr kiya, aur wādī e Qidron men us ko jalā diya. 17 Lekin ūpche maqām Isrāīl men se dūr na kiye gaye, taubhī A'sā kā dil 'umr bhar kāmīl rahā. 18 Aur us ne KHUDĀWAND ke ghar men wuh chizen jo us ke bāp ne muqaddas kī thin, aur jo kuchh us se khud muqaddas kiya thā, dākhil kar diya, ya'mī chāndī aur sonā aur zurūf. 19 Aur A'sā kī saltanat ke paintiswen sāl tak koī jang na hūī.

16 A'sā kī saltanat ke chhattiswen baras Isrāīl kā bādshāh Ba'shā Yahūdāh par chaṛh āyā, aur Rāmāh ko ta'mīr kiya, tāki Yahūdāh ke bādshāh A'sā ke hāp kisi ko āne jāne na de. 2 Tab A'sā ne KHUDĀWAND ke ghar aur shāhī mahall ke khazānon men se chāndī aur sonā nikālkar Arām ke bādshāh Bin Hadad ke pās, jo Damishq men rahtā thā, rawāna kiya, aur kahlā bhejā, kī 8 Mere aur tere darmiyān, aur mere bāp aur tere bāp ke darmiyān 'ahd o paimān hai; dekh, main ne tere liye chāndī aur sonā bhejā hai; so tū jākar shāh i Isrāīl Ba'shā se 'ahdshikānī kar, tāki wuh mere pās se chalā jāe. 4 Aur Bin Hadad ne A'sā bādshāh kī bāt mānī, aur apne lashkaron ke sardāron ko Isrāīlī shahron par chaṛhāī karne ko bhejā; so unhon ne 'Aiyūn, aur Dān aur Abilmāim, aur

Naftālī ke zakhīre ke sab shahron ko gārat kiya. 5 Jab Ba'shā ne yih sunā, to Rāmāh kā banānā chhoṛā, aur apnā kām band kar diya. 6 Tab A'sā bādshāh ne sārē Yahūdāh ko sāth liya, aur wuh Rāmāh ke pattharon aur lakriyon ko jin se Ba'shā ta'mīr kar rahā thā uṭhā le gaye; aur us ne un se Jib'a aur Misfāh ko ta'mīr kiya. 7 Us waqt Hanānī gaibbīn Yahūdāh ke bādshāh A'sā ke pās ākar kahne lagā, Chūnki tū ne Arām ke bādshāh par bharosā kiya, aur KHUDĀWAND apne Khudā par bharosā nahīn rakkhā, isī sabab se Arām ke bādshāh kā lashkar tere hāth se bach niklā hai. 8 Kyā Kūshī aur Lūbī amboh kasīr na the, jin ke sāth gariyān aur sawār barī kasrat se the? taubhī chūnki tū ne KHUDĀWAND par bharosā rakkhā, us ne un ko tere hāth men kar diya. 9 Kyūnki KHUDĀWAND kī āpkhep sārī zamīn par phirtī hai, tāki wuh un kī imdād men, jin kā dil us kī taraf kāmīl hai, apne taīn qawī dikhāe. Is bāt men tū ne bewuqūfī kī: kyūnki ab se tere liye jang hī jang hai. 10 Tab A'sā ne us gaibbīn se khafā hokar use qaidkhāne men dāl diya; kyūnki wuh us kālām ke sabab se nihāyat gazabnāk hūā. Aur A'sā ne us waqt logon men se ba'z auron par bhī zulm kiya. 11 Aur dekho, A'sā ke kām shurū se ākhīr tak Yahūdāh aur Isrāīl ke bādshāhon kī kitāb men qalamband hai. 12 Aur A'sā kī saltanat ke untāliswen baras us ke pānwon men ek rog lagā, aur wuh rog bahut barh gaya; taubhī apnī bimāri men wuh KHUDĀWAND kā tālib nahīn, balki tabibon kā khwāhān hūā. 13 Aur A'sā apne bāpdādā ke sāth so gaya; us ne apnī saltanat ke iktāliswen baras men wafāt pāī. 14 Aur unhon ne use un qabron men, jo us ne apne liye Dāūd ke shahr men khudwāī thin, dafn kiya; aur use us tabūt men liṭā diya jo 'itron aur qism qism ke masālih se bharā thā jin ko 'attāron kī hikmat ke mutābiq taiyār kiya thā; aur unhon ne us ke liye un ko khūb jalāyā.

17 Aur us kā beṭā Yahūsafat us kī jagah bādshāh hūā, aur us ne Isrāīl ke muqābil apne āp ko qawī kiya. 2 Aur us ne Yahūdāh ke sab fasldār shahron men

fañjap rakkhīn, aur Yahūdāh ke mulk meñ aur Ifrāim ke un shahron meñ jīn ko us ke bāp A'sā ne le liyā thā chaukiyāñ bithāīñ. 3 Aur KHUDĀWAND Yahūsafat ke sāth thā; kyūñki us kī rawish us ke bāp Dāūd ke pahle tariqon par thī, aur wuh Ba'lim kā tālib na hūā, 4 balki apne bāpdādā ke Khudā kā tālib hūā, aur us ke hukmon par chaltā rahā, aur Isrāīl ke se kām na kiye. 5 Is liye KHUDĀWAND ne us ke hāth meñ saltanat ko mustahkam kiya, aur sārā Yahūdāh Yahūsafat ke pās hadye lāyā, aur us kī daulat aur 'izzat bahut firāwān hūī. 6 Aur us kā dil KHUDĀWAND kī rahon meñ bahut masrūr thā, aur us ne ūñche maqāmon aur Yasīraton ko Yahūdāh meñ se dūr kar diya. 7 Aur apnī saltanat ke tīsre baras us ne Bīnkhail, aur 'Abadiyāh, aur Zakariyāh, aur Nataniel, aur Mikāyāh ko jo us ke umarā the Yahūdāh ke shahron meñ ta'lim dene ko bhejā. 8 Aur un ke sāth yih Lāwī the: ya'nī Sama'iyāh, aur Nataniyāh, aur Zabadīyāh, aur 'Asāhel, aur Samīramot, aur Yahūnatan, aur Adūniyāh, aur Tūbiyāh aur Tūbadūniyāh, Lāwīon meñ se; aur Ilīsama', aur Yahūrām kāhīn meñ se the. 9 So unhon ne KHUDĀWAND kī sharī'at kī kitāb sāth rakhkar Yahūdāh ko ta'lim dī, aur wuh Yahūdāh ke sab shahron meñ gaye, aur logon ko ta'lim dī. 10 Aur KHUDĀWAND kā khauf Yahūdāh ke girdāgird ke mamālik kī sab saltanaton par chhā gayā, yahāñ tak kī unhon ne Yahūsafat se kabhī jang na kī. 11 Aur ba'z Filistī Yahūsafat ke pās hadye aur khirāj meñ chāndī lāe; aur 'Arab ke log bhī us ke pās rewar lāe, ya'nī sāt hazār sāt sau menḍhe, aur sāt hazār sāt sau bakre. 12 Aur Yahūsafat bahut hī barhā aur us ne Yahūdāh meñ qī'e aur zakhīre ke shahr banāe. 13 Aur Yahūdāh ke shahron meñ us ke bahut se karobar, aur Yarūshalem meñ us ke jangi mard ya'nī zabardast sūrmā the. 14 Aur un kā shumār apne apne ābāī khāndān ke muwāfiq yih thā: Yahūdāh meñ se hazāron ke sardār yih the; sardār 'Adnah, aur us ke sāth tīn lākh zabardast sūrmā; 15 aur us se dūsre darje par sardār Yahūhanān, aur us ke sāth do lākh assī

hazār; 16 aur us se nīche 'Amasiyāh bin Zikrī thā, jis ne apne ko bakhushī KHUDĀWAND ke liye pesh kiya thā, aur us ke sāth do lākh zabardast sūrmā the; 17 aur Binyāmīn meñ se Iliyada' ek zabardast sūrmā thā, aur us ke sāth kamān aur sīpar se musallah do lākh the; 18 aur us se nīche Yahūzabad thā, aur us ke sāth ek lākh assī hazār the jo jang ke liye taiyār rahte the. 19 Yih bādshāh ke khidmatguzār the, aur un se alag the jīn ko bādshāh ne tamām Yahūdāh ke fasīldār shahron meñ rakkhā thā.

18 Aur Yahūsafat kī daulat aur 'izzat firāwān thī; aur us ne Akhīab ke sāth nātā joṛā. 2 Aur chand barason ke ba'd wuh Akhīab ke pās Sāmariya ko gayā. Aur Akhīab ne us ke aur us ke sāthīon ke liye bhej bakriyāñ aur bail kasrat se zabh kiye, aur use apne sāth Rāmāt Jilī'ād par chaṛhāī karne kī targīb dī. 3 Aur Isrāīl ke bādshāh Akhīab ne Yahūdāh ke bādshāh Yahūsafat se kahā, Kyā tū mere sāth Rāmāt Jilī'ād ko chalegā? Us ne jawāb diya, Main waisā hī hūñ jaisā tū hai, aur mere log aise haiñ jaise tere log: so ham larāī meñ tere sāth honge. 4 Aur Yahūsafat ne shāh i Isrāīl se kahā, A'j zarā KHUDĀWAND kī bāt daryāft kar le. 5 Tab shāh i Isrāīl ne nabīon ko jo chār sau mard the ikatthā kiya, aur un se pūchhā, Ham Rāmāt Jilī'ād ko jang ke liye jāen, yā main bāz rahūñ? Unhon ne kahā, Chaṛhāī kar, kyūñki Khudā use bādshāh ke qabze meñ kar degā. 6 Phir Yahūsafat ne kahā, Kyā yahāñ in ke siwā KHUDĀWAND kā koī nabī nahīñ, tākī ham us se pūchhien? 7 Shāh i Isrāīl ne Yahūsafat se kahā, Ek shakhs hai to sahīñ jis ke zarī'e se ham KHUDĀWAND se pūchh sakte haiñ; lekin mujhe us se nafrat hai, kyūñki wuh mere haqq meñ kabhī neki kī nahīñ, balki hamesha badī kī peshingoi kartā hai. Wuh shakhs Mikāyāh bin Imlah hai. Yahūsafat ne kahā, Bādshāh aisā na kahe. 8 Tab shāh i Isrāīl ne ek 'uhdadar ko bulākar hukm kiya, kī Mikāyāh bin Imlah ko jald le ā. 9 Aur shāh i Isrāīl aur shāh i Yahūdāh Yahūsafat apne apne takht par apnā apnā libās pahīne baithe the; wuh Sāmariya ke phātak

ke madkhal par khulī jagah men baithe the; aur sab ambiyā un ke huzūr nubuwwat kar rahe the. 10 Aur Sidqiyāh bin Kana'nah ne apne liye lohe ke sing banāe, aur kahā, KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Tū in se Arāmion ko dhakelegā, jab tak ki wuh fanā na ho jāen. 11 Aur sab nablon ne aisī hī nubuwwat kī, aur kahte rahe, ki Rāmāt Jili'ād ko jā, aur kāmyāb ho: kyūnki KHUDĀWAND use bādshāh ke qabze men kar degā. 12 Aur us qāsīd ne jo Mīkāyāh ko bulāne gayā thā us se yih kahā, Dekh, sab ambiyā ek-zabān hokar bādshāh ko khushkhabarī de rahe hain: so terī bāt bhī zarā un kī bāt kī tarah ho, aur tū khushkhabarī hī denā. 13 Mīkāyāh ne kahā, KHUDĀWAND kī hayāt kī qasam, jo kuchh merā Khudā farmāegā main wuhī kahūngā. 14 Jab wuh bādshāh ke pās pahunchā, to bādshāh ne us se kahā, Mīkāyāh, ham Rāmāt Jili'ād ko jang ke liye jāen, yā main bāz rahūn? Us ne kahā, Tum charhāī karo, aur kāmyāb ho, aur wuh tumbāre hāth men kar diye jāenge. 15 Bādshāh ne us se kahā, Main tujhe kitnī bār qasam dekar kahūn, ki tū mujhe KHUDĀWAND ke nām se haqq ke siwā aur kuchh na batāe? 16 Us ne kahā, Main ne sab banī Isrāīl ko pahāron par un bheron kī mānind parāganda dekhā jin kā koi charwāhā na ho; aur KHUDĀWAND ne kahā, In kā koi mālīk nahīn; so in men se har shakhs apne ghar ko salāmat laut jāe. 17 Tab shāh i Isrāīl ne Yahūsafat se kahā, Kyā main ne tujh se kahā na thā, ki Wuh mere haqq men nekī kī nahīn, balkī badī kī peshingoi karegā? 18 Tab wuh bol uthā, Achchhā, tum KHUDĀWAND ke sukhan ko suno: Main ne dekhā, ki KHUDĀWAND apne takht par baitā hai, aur sārā āsmānī lashkar us ke dahine aur bāen hāth kharā hai. 19 Aur KHUDĀWAND ne farmāyā, ki Shāh i Isrāīl Akhlāb ko kaun bahkāegā, tāki wuh charhāī kare aur Rāmāt Jili'ād men maqtūl ho? Aur kisī ne kuchh aur kisī ne kuchh kahā. 20 Tab ek rūh nikalkar KHUDĀWAND ke sāmne kharī hūī, aur kahne lagi, Main use bahkāūngī. KHUDĀWAND ne us se pūchhā, Kis tarah? 21 Us ne kahā, Main jāūngī, aur us ke sab

nablon ke munh men jhūth bolne-wālī rūh ban jāūngī. KHUDĀWAND ne kahā, Tū use bahkāegī, aur gālīb bhī hogī: jā aur aisā hī kar. 22 So dekh, KHUDĀWAND ne tere in sab nablon ke munh men jhūth bolnewālī rūh dālī hai, aur KHUDĀWAND ne tere haqq men badī kā hukm diyā hai. 23 Tab Sidqiyāh bin Kana'nah ne pās ākar Mīkāyāh ke gāl par mārā, aur kahne lagā, KHUDĀWAND kī rūh tujh se kalām karne ko kis rāste mere pās se nikalkar gayī? 24 Mīkāyāh ne kahā, Tū us dīn dekh legā, jab tū andar kī kothrī men chhipne ko ghusegā. 25 Aur shāh i Isrāīl ne kahā, Mīkāyāh ko pakarkar use shahr ke nāzim Amūn aur Yūās shah-zāde ke pās lautā le jāo, 26 aur kahā, ki Bādshāh yūn farmatā hai, ki Jab tak main salāmat wāpas na ā jāūn, is ādmī ko qaidkhāne men rakkho, aur use musibat kī rotī khilānā, aur musibat kā pānī pilānā. 27 Mīkāyāh ne kahā, Agar tū kabhī salāmat wāpas āe, to KHUDĀWAND ne merī ma'rīfat kalām hī nahīn kiyā. Aur us ne kahā, Aī logo, tum sab ke sab sun lo.

28 So shāh i Isrāīl aur shāh i Yahūdāh Yahūsafat ne Rāmāt Jili'ād par charhāī kī. 29 Aur shāh i Isrāīl ne Yahūsafat se kahā, Main apnā bhes badalkar larāī men jāūngā, par tū apnā libās pahīne rah. So shāh i Isrāīl ne bhes badal liyā, aur wuh larāī men gaye. 30 Udhār shāh i Arām ne apne rathon ke sardāron ko hukm diyā thā, ki Shāh i Isrāīl ke siwā, kisī chhōṭe yā bār se jang na karnā. 31 Aur aisā hūā, ki jab rathon ke sardāron ne Yahūsafat ko dekhā, to kahne lage, Shāh i Isrāīl yihī hai. So wuh us se lapne ko muṛe, lekin Yahūsafat chillā uthā, aur KHUDĀWAND ne us kī madād kī, aur Khudā ne un ko us ke pās se lautā diyā. 32 Jab rathon ke sardāron ne dekhā ki wuh shāh i Isrāīl nahīn hai, to us kā pīchhā chhōṛkar laut gaye. 33 Aur kisī shakhs ne yūn hī kamān khēchī, aur shāh i Isrāīl ko jaushan ke bandon ke bīch mārā. Tab us ne apne sārathī se kahā, Bāg moṛ aur mujhe lashkar se nikāl le chal, kyūnki main bahut zakhmī ho gayā hūn. 34 Aur us dīn jang khūb hī hūī: taubhī shām tak shāh i Isrāīl Arāmion ke muqābil apne

ko apne rath par sambhále rahá, aur sūraj dúbne ke waqt ke qarib mar gayá.

19 Aur sháh i Yahúdáh Yanúsafat Yarúshalem ko apne mahall men salámat lautá. 2 Tab Hanání gaibbín ká betá Yáhu us ke istiqbál ko niklá, aur Yahúsafat bádsháh se kahne lagá, Kyá munásib hai ki tú sharíron kí madad karé, aur KHUDÁWAND ke dushmanon se mahabbat rakkhe? Is bát ke sabab se KHUDÁWAND kí taraf se tujh par gazab hai; 3 taubhí tujh men khúshí hai; kyúnci tú ne Yasíraton ko mulk men se dafa' kiyá, aur Khudá kí talásh men apná dil lagáya hai.

4 Aur Yahúsafat Yarúshalem men ráhtá thá, aur us ne phir Baírsaba' se Ifráim ke kohistán tak logon ke darmiyán daura karke un ko KHUDÁWAND un ke bápádádá ke Khudá kí taraf phir rujú' kiyá. 5 Aur us ne Yahúdáh ke sab fásídár shahron men, shahr ba shahr qází muqarrar kiye. 6 Aur qázíon se kahá, ki Jo kuchh karo, soch samajhkar karo; kyúnci tum ádmíon kí taraf se nahín, balki Khudá kí taraf se 'adálat karte ho, aur wuh faisale men tumháre sáth hai. 7 Pas KHUDÁWAND ká khauf tum men rahe; so khabardári se kám karná; kyúnci KHUDÁWAND hamáre Khudá men beínsáfi nahín hai, aur na kisi kí rúdári, na rishwat-khorí hai. 8 Aur Yarúshalem men bhi Yahúsafat ne Lávíon, aur káhinon, aur Isráíl ke ábái khándánon ke sardáron men se logon ko KHUDÁWAND kí 'adálat, aur muqaddaron ke liye muqarrar kiyá, aur wuh Yarúshalem ko lauté. 9 Aur us ne un ko tákid kí, aur kahá, ki Tum KHUDÁWAND ke khauf se diyánatdári aur kámil dil se aísá karná. 10 Aur jab kabhí tumháre bháiyon kí taraf se, jo apne apne shahron men rahte hain, koi muqaddama tumháre sámne áe, jo ápas ke khún se yá sharí'at aur farmán, yá áin aur 'adálat se 'iláqa rakhtá ho, to tum un ko ágáh kar dená, ki wuh KHUDÁWAND ká gunáh na karen, jis se tum par aur tumháre bháiyon par gazab názil ho; yih karo, to tum se khatá na hogí. 11 Aur dekho, KHUDÁWAND ke sab mu'ámalon men Ámaríyáh káhin tumhárá sardár hai, aur bádsháh ke sab

mu'ámalon men Zabadíyáh bin Ismá'íl hai jo Yahúdáh ke khándán ká peshwá hai; aur Láví bhi tumháre áge sardár honge. Hausala ke sáth kám karná, aur KHUDÁWAND nekon ke sáth ho.

20 Is ke ba'd aísá huá, ki baní Moáb, aur baní 'Ammon, aur un ke sáth ba'z 'Ammoníon ne Yahúsafat se larne ko charháí kí. 2 Tab chand logon ne ákar Yahúsafat ko khabar dí, ki Daryá ke pár Arám kí taraf se ek bará amboh tere muqábale ko á rahá hai, aur dekh, wuh Hasásún Tamar men hain jo 'Ain Jadí hai. 3 Aur Yahúsafat dárkar dil se KHUDÁWAND ká talib huá, aur sáre Yahúdáh men roze kí manádí karáí. 4 Aur baní Yahúdáh KHUDÁWAND se madad mángne ko ikatthe hue, balki Yahúdáh ke sab shahron men se KHUDÁWAND se madad mángne ko áe. 5 Aur Yahúsafat, Yahúdáh aur Yarúshalem kí jamá'at ke darmiyán, KHUDÁWAND ke ghar men naye sahn ke áge khará huá, 6 aur kahá, Ai KHUDÁWAND, hamáre bápádádá ke Khudá, kyá tú hí ásmán men Khudá nahín? aur kyá qaumon kí sab mamlukaton par hukúmat karnewálá tú hí nahín? zor aur qudrat tere háth men hai, aísá ki koi terá sámná nahín kar saktá. 7 Ai hamáre Khudá, kyá tú hí ne is sarzamín ke báshindon ko apní qaum Isráíl ke áge se nikálkar ise apne dost Abraham kí nasl ko hamesha ke liye nahín diyá? 8 Chunánci wuh us men bas gaye, aur unhon ne tere nám ke liye us men ek maqdis banáyá hai; aur kahte hain, ki 9 Agar koi balá ham par á päre, jaise talwár, yá áfat, yá wabá, yá kál, to ham is ghar ke áge aur tere huzúr khare honge (kyúnci terá nám is ghar men hai,) aur ham apní musíbat men tujh se faryád karenge, aur tú sunegá, aur bachá legá. 10 So ab dekh, 'Ammon, aur Moáb, aur koh i Sha'ír ke log, jin par tú ne baní Isráíl ko, jab wuh mulk i Misr se nikalkar á rahe the, hamla karne na diyá, balki wuh un kí taraf se muí gaye, aur un ko halák na kiyá; 11 dekh, wuh ham ko kaisá badla dete hain, ki ham ko terí mírás se, jis ká tú ne ham ko málik banáyá hai, nikálne ko á rahe hain. 12 Ai hamáre Khudá, kyá tú un kí 'adálat nahín karegá? kyúnci

is bare amboh ke muqábil jo ham par charhá áta hai ham kuchh táqat nahín rakhte; aur na ham yih jánte haiñ ki kyá karen, balki hamári áñkhen tujh par lagi haiñ. 13 Aur sára Yahúdáh, apne bachchon, aur biwiyon aur larkon samet, KHUDÁWAND ke huzúr khará rahá. 14 Tab jamá'at ke bích Yahaziel bin Zákariyáh, bin Bináyáh, bin Ya'iel, bin Mattaniyáh, ek Láwi par jo baní A'saf men se thá KHUDÁWAND kí rúh názil hui. 15 Aur wuh kahne lagá, Ai sáre Yahúdáh, aur Yarúshalem ke báshindo, aur ai bádasháh Yahúsafat, tum sab suno: KHUDÁWAND tum ko yún farmátá hai, ki Tum is bare amboh kí wajh se na to daro, aur na ghabráo; kyúñki yih jang tumhári mahín, balki Khudá kí hai. 16 Tum kal un ká sámna karne ko jamá; dekho, wuh SíS kí charhá se á rahe haiñ, aur dasht i Yarúel ke sámne wádí ke síre par tum ko milenge. 17 Tum ko is jagah men larná nahín paregá; ai Yahúdáh aur Yarúshalem, tum qatár bándhkar chup chap kharé rahná, aur KHUDÁWAND kí naját jo tumháre sáth hai dekhná: kal un ke muqábale ko nikalná, kyúñki KHUDÁWAND tumháre sáth hai. 18 Aur Yahúsafat sarnigún hokar zamín tak jhuká, aur tamám Yahúdáh aur Yarúshalem ke rahnewálon ne KHUDÁWAND ke áge girkar us ko síjda kiyá. 19 Aur baní Qihát aur baní Qorah ke Láwi baland áwáz se KHUDÁWAND Isráil ke Khudá kí hamd karne ko kharé ho gaye. 20 Aur wuh subh sawere uñhkar dasht i Taqú'a men nikal gaye, aur un ke chalte waqt Yahúsafat ne kharé hokar kahá, Ai Yahúdáh, aur Yarúshalem ke báshindo, meri suno; KHUDÁWAND apne Khudá par imán rakkho, to tum qáim kiye jáoge; us ke nabíon ká yaqín karo, to tum kámyáb hoge. 21 Aur jab us ne qaum se mashwara kar liyá, to un logon ko muqarrar kiyá jo lashkar ke áge áge chaite hue KHUDÁWAND ke liye gáen, aur husn i taqaddus ke sáth us kí hamd karen, aur kahen, ki KHUDÁWAND kí shukruguzárf karo, kyúñki us kí rahmat abad tak hai. 22 Jab wuh gáne aur hamd karne lage, to KHUDÁWAND ne baní 'Ammon, aur Moáb, aur koh i Sha'ir ke báshindon par jo Yahúdáh

par charhe á rahe the, káminwálon ko bithá diyá; so wuh máre gaye. 23 Kyúñki baní 'Ammon aur Moáb koh i Sha'ir ke báshindon ke muqábale men kharé ho gaye, ki un ko bi'l'kull tah i teg aur halák karen; aur jab wuh Sha'ir ke báshindon ká khátima kar chuke, to ápas men ek dústre ko halák karne lage. 24 Aur jab Yahúdáh ne dídbánon ke burj par, jo biyábán men thá, pahunchkar us amboh par nazar kí, to kyá dekhá, ki un kí láshen zamín par pari haiñ, aur koí na bachá. 25 Jab Yahúsafat aur us ke log un ká mál lúñe áe, to un ko is kasrat se daulat aur láshen aur qímatí jawábir, jin ko unhon ne apne liye utár liyá máhe, ki wuh in ko le já bhí na sake, aur mál i ganímat itná thá ki wuh tén dín tak us ke bátorne men lage rahe. 26 Aur chauthe dín wuh Barákáh kí wádí men hótthe hue; kyúñki unhon ne wahán KHUDÁWAND ko mubáarak kahá: is liye us maqám ká nám áj tak Barákáh kí wádí hai. 27 Tab wuh laute, ya'ní Yahúdáh aur Yarúshalem ká har shakhs, aur un ke áge áge Yahúsafat, táki wuh khushi khushi Yarúshalem ko wápas jáen; kyúñki KHUDÁWAND ne un ko un ke dushmanon par shádmán kiyá thá. 28 So wuh sitár, aur barbat, aur narsingé liye, Yarúshalem men KHUDÁWAND ke ghar men áe. 29 Aur Khudá ká khauf un mulkon kí sab saltanaton par chhá gayá, jab unhon ne suná, ki Isráil ke dushmanon se KHUDÁWAND ne laráí kí hai. 30 So Yahúsafat kí mamlukat men amn rahá, kyúñki us ke Khudá ne use cháron taraf amán bakhshí. 31 Yahúsafat Yahúdáh par saltanat kartá rahá: jab wuh saltanat karne lagá, to paintís baras ká thá, aur us ne Yarúshalem men pachchís baras saltanat kí. Us kí mán ká nám 'Azúbah thá jo Síhí kí betí thí. 32 Aur wuh apne báp A'sá kí ráh par chalá, aur us se na murá, ya'ní wuhí kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar men thík hai. 33 Taubhí áñche maqám dúr na kiye gaye the, aur ab tak logon ne apne báp dáda ke Khudá se díl nahín lagáya thá. 34 Aur Yahúsafat ke báqi kám shurú' se ákhir tak Yáhu bin Hanáni kí táríkh men darj haiñ jo Isráil ke salátín kí kitáb men shámlí hai.

35 Is ke ba'd Yahúdáh ke bádsháh Yahúsafat ne Isráíl ke bádsháh Akhaziyáh se jo bará badkár thá ittihád kiyá: 36 aur is liye us se ittihád kiyá ki Tarsís jáne ko jaház banáe: aur unhon ne 'Asyún Jábar men jaház banáe. 37 Tab Il'azar bir Dúdawáhú ne jo Maresah ká thá Yahúsafat ke barkhiláf nubuwwat ki, aur kahá, Is liye ki tú ne Akhaziyáh se ittihád kar liyá hai, KHUDÁWAND ne tere banáe ko tor diyá hai. Pas wuh jaház aise tute ki Tarsís ko na já sake.

21 Aur Yahúsafat apne báp dáda ke sáth so gayá, aur Dáúd ke shahr men apne báp dáda ke sáth dafn húa; aur us ká betá Yahúrám us ki jagah saltanat karne lagá. 2 Aur us ke bhái jo Yahúsafat ke bete the, yih the; ya'ní 'Azariyáh, aur Yahíel, aur Zakariyáh, aur 'Azariyáh, aur Mikáel, aur Safatiyáh: yih sab sháh i Isráíl Yahúsafat ke bete the. 3 Aur un ke báp ne un ko chándí, aur sone, aur beshqímat chizon ke bare in'am, aur fasildár shahr Yahúdáh men 'atá kiye; lekin saltanat Yahúrám ko dí, kyúinki wuh pahlauthá thá. 4 Jab Yahúrám apne báp ki saltanat par qáim ho gayá, aur apne ko qawí kar liyá, to us ne apne sab bháiyon ko aur Isráíl ke ba'z sardáron ko bhí talwár se qatl kiyá. 5 Yahúrám jab saltanat karne lagá, to battís baras ká thá, aur us ne áth baras Yarúshalem men saltanat ki. 6 Aur wuh Akhíab ke gharáne ki mánind Isráíl ke bádsháhon ki ráh par chalá, kyúinki Akhíab ki betí us ki bíwí thí: aur us ne wuh kiyá jo KHUDÁWAND ki nazar men burá hai. 7 Taubhí KHUDÁWAND ne Dáúd ke khándán ko halák karná na cháhá, us 'ahd ke sabab se jo us ne Dáúd se bándhá thá, aur jaisá us ne use aur us ki nasl ko hamesha ke liye ek chirág dene ká wa'da kiyá thá. 8 Usí ke dinon men Adom Yahúdáh ki hukúmat se munharif ho gayá, aur apne upar ek bádsháh baná liyá. 9 Tab Yahúrám apne amíron aur apne sab rathon ko sáth lekar 'ubúr kar gayá, aur rát ko uthkar Adomíon ko jo use aur rathon ke sardáron ko ghere hue the mára. 10 So Adomí Yahúdáh se áj tak munharif hain. Aur usí waqt Libnáh bhí us ke hath se nikal gayá, kyúinki

us ne KHUDÁWAND apne báp dáda ke Khudá ko tark kiyá thá. 11 Aur is ke 'aláwa us ne Yahúdáh ke paháron par únche maqám banáe, aur Yarúshalem ke bášhíndon ko zinákár banáyá, aur Yahúdáh ko gumráh kiyá. 12 Aur I'liyáh nabí se use is mazmún ká khatt milá, ki KHUDÁWAND tere báp Dáúd ká Khudá yún farmatá hai, Is liye ki tú na apne báp Yahúsafat ki ráhon par, aur na Yahúdáh ke bádsháh A'sá ki ráhon par chalá. 13 balki Isráíl ke bádsháhon ki ráh par chalá hai, aur Yahúdáh aur Yarúshalem ke bášhíndon ko zinákár banáyá, jaisá Akhíab ke khándán ne kiyá thá, aur apne báp ke gharáne men se apne bháiyon ko jo tujh se achche the qatl bhí kiyá: 14 so dekh, KHUDÁWAND tere logon ko, aur tere beton, aur teri bíwiyon ko, aur tere sáre mál ko, barí áfaton se máregá: 15 aur tú antriyon ke marz ke sabab se saht bímár ho jáegá, yahan tak ki teri antriyon us marz ke sabab se roz ba roz nikaltí jáengí. 16 Aur KHUDÁWAND ne Yahúrám ke khiláf Filistion aur un 'Arabon ká, jo Kúshion ki samt men rahte hain, dil ubhárá; 17 so wuh Yahúdáh par charhá karke us men ghus áe, aur sáre mál ko jo bádsháh ke ghar men milá, aur us ke beton, aur us ki bíwiyon ko bhí le gaye; aisá ki Yahúakhaz ke siwá jo us ke beton men sab se chhotá thá us ká kol betá baqí na rahá. 18 Aur is sab ke ba'd KHUDÁWAND ne ek lá'iláj marz us ki antriyon men lagá diyá. 19 Aur kuchh muddat ke ba'd do baras ke ákhir men aisá húa ki us ke rog ke máre us ki antriyon nikal parín, aur wuh burí bímáron se mar gayá; aur us ke logon ne us ke liye ág na jaláí, jaisá us ke báp dáda ke liye jaláte the. 20 Wuh battís baras ká thá jab saltanat karne lagá, aur us ne áth baras Yarúshalem men saltanat ki; aur wuh bagair mátam ke rukhsat húa. Aur unhon ne use Dáúd ke shahr men dafn kiyá, par sháhí qabron men nahín.

22 Aur Yarúshalem ke bášhíndon ne us ke sab se chhote bete Akhaziyáh ko us ki jagah bádsháh banáyá; kyúinki logon ke us jathe ne jo 'Arabon ke sáth chháoni men áyá thá sab bare beton ko qatl kar diyá thá. So sháh i

Yahūdāh Yahūrām kā beṭā Akhaziyāh bādshāh hūā. 2 Akhaziyāh bayālīs baras kā thā jab wuh saltanat karne lagā, aur us ne Yarūshalem men ek baras saltanat kī. Us kī mān kā nām 'Ataliyāh thā jo 'Umri kī beṭī thī. 3 Wuh bhī Akhīab ke khāndān kī rāh par chalā; kyūnki us kī mān us ko badī kī mashwarat detī thī. 4 Aur us ne KHUDĀWAND kī nazar men badī kī jaisā Akhīab ke khāndān ne kiyā thā; kyūnki us ke bāp ke marne ke ba'd wuhī us ke mushīr the jis se us kī barbadī hūī. 5 Aur us ne un ke mashware par 'amal bhī kiyā, aur shāh i Isrāīl Akhīab ke beṭe Yahūrām ke sāth shāh i Arām Hazāel se Rāmāt Jilī'ād men laṛne ko gayā, aur Arāmīon ne Yahūrām ko zakhmī kiyā. 6 Aur wuh Yazra'el ko un zakhmon ke 'ilāj ke liye lautā jo use Rāmāh men shāh i Arām Hazāel ke sāth laṛte waqt un logon ke hāth se lage the. Aur shāh i Yahūdāh Yahūrām kā beṭā 'Azariyāh Yahūrām bin Akhīab ko Yazra'el men dekhne gayā, kyūnki wuh bīmār thā. 7 Aur Akhaziyāh kī halākat Khudā kī taraf se yūn hūī, kī wuh Yahūrām ke pās gayā, kyūnki jab wuh pahunchā to Yahūrām ke sāth Yāhū bin Nimsī se milne ko gayā jise KHUDĀWAND ne Akhīab ke khāndān ko kāṭ dālne ke liye masah kiyā thā. 8 Aur jab Yāhū Akhīab ke khāndān ko saza de rahā thā, to us ne Yahūdāh ke sardāron aur Akhaziyāh ke bhāīyon ke beṭon ko Akhaziyāh kī khidmat karte pāyā, aur un ko qatl kiyā. 9 Aur us ne Akhaziyāh ko dhūndhā, (wuh Sāmariya men chhipā thā) so wuh use pakarkar Yāhū ke pās lāe, aur use qatl kiyā, aur unhon ne use dafn kiyā; kyūnki wuh kahne lage kī Wuh Yahūsafat kā beṭā hai jo apne sārē dil se KHUDĀWAND kā tālib rahā. Aur Akhaziyāh ke gharāne men saltanat sambhālne kī taqat kisī men na rahī. 10 Jab Akhaziyāh kī mān 'Ataliyāh ne dekhā kī us kā beṭā mar gayā, to us ne uthkar Yahūdāh ke gharāne kī sārī shāhī nāsī ko nābūd kar diyā. 11 Lekin bādshāh kī beṭī Yahūsaba't Akhaziyāh ke beṭe Yūās ko bādshāh ke beṭon ke bīch se jo qatl kiye gaye churā le gayī, aur use aur us kī dāya ko bistaron kī kothrī men rakkhā. So Yahūrām bādshāh kī beṭī Yahoyada'

kāhin kī bīwī Yahūsaba't ne (chūnki wuh Akhaziyāh kī bahin thī,) use 'Ataliyāh se aisā chhipāyā, kī wuh use qatl karne na pāī. 12 Aur wuh un ke pās Khudā kī haikal men chha baras tak chhipā rahā. Aur 'Ataliyāh mulk par hukumat kartī rahī.

23 Aur sātwen baras Yahoyada' ne zor pakrā, aur saikron ke sardāron, ya'nī 'Azariyāh bin Yahūrām, aur Ismā'īl bin Yahūhanān, aur 'Azariyāh bin 'Obed, aur Ma'siyāh bin 'Adāyāh, aur Ilīsāfat bin Zikrī se 'ahd bāndhā. 2 Wuh Yahūdāh men phire, aur Yahūdāh ke sab shahron men se Lāwīon ko aur Isrāīl ke ābāī khāndānon ke sardāron ko ikatṭhā kiyā, aur wuh Yarūshalem men āe. 3 Aur sārī jamā'at ne Khudā ke ghar men bādshāh ke sāth 'ahd bāndhā. Aur Yahoyada' ne un se kahā, Dekho, yih shāhzāda, jaisā KHUDĀWAND ne banī Dāūd ke haqq men farmāyā hai, saltanat karegā. 4 Jo kām tum ko karnā hai, wuh yih hai, kī tum kāhinon aur Lāwīon men se jo sabb ko āte ho, ek tihāī darbān hon; 5 aur ek tihāī shāhī mahall par, aur ek tihāī bunyād ke phāṭak par; aur sārē log KHUDĀWAND ke ghar ke sahnon men hon. 6 Par KHUDĀWAND ke ghar men siwā kāhinon ke aur un ke jo Lāwīon men se khidmat karte hain, aur koī na āne pāe; wuh andar āen, kyūnki wuh muqaddas hain; lekin sārē log KHUDĀWAND kā pahra dete rahen. 7 Aur Lāwī apne apne hāth men apne hathyār liye hūe bādshāh ko chāron taraf se ghære rahen, aur jo koī haikal men āe, qatl kiyā jāe; aur bādshāh jab andar āe aur bahar nikle, to tum us ke sāth rahnā. 8 So Lāwīon aur sārē Yadūdāh ne Yahoyada' kāhin ke hukm ke mutābiq sab kuchh kiyā, aur un men se har shakhs ne apne logon ko liyā, ya'nī un ko jo sabb ko andar āte the, aur un ko jo sabb ko bahar chale jāte the; kyūnki Yahoyada' kāhin ne bārīwālon ko rukhsat nahīn kiyā thā. 9 Aur Yahoyada' kāhin ne Dāūd bādshāh kī barchhiyān, aur dhālen, aur phariyān jo Khudā ke ghar men thin, saikron ke sardāron ko dīn. 10 Aur us ne sab logon ko jo apnā apnā hathyār hāth men liye hūe the haikal kī dahinī taraf se us kī bāin taraf tak mazbah aur haikal ke pās bādshāh ke girdāgird kharā kar diyā.

11 Phir wuh sháhzáde ko báhar láe, aur us ke sir par táj rakhkar shahádatnáma diyá, aur use bádsháh banáyá. Aur Yahoyada' aur us ke beton ne use masah kiyá, aur wuh bol uthe, Bádsháh salámat rahe. 12 Jab 'Ataliyáh ne logon ká shor suná jo daur daurkar bádsháh kí ta'rif kar rahe the, to wuh KHUDÁWAND ke ghar men logon ke pás áí; 13 aur us ne nigáh kí aur kyá dekhá, kí bádsháh phátaq men apne sutun ke pás khará hai, aur bádsháh ke nazdik umará aur narsinge hain, aur sári mamlukat ke log khush hain, aur narsinge phunk rahe hain, aur gánewále bájon ko liye hue madhsarái karne men peshwái kar rahe hain. Tab 'Ataliyáh ne apne kapre phare, aur kahá, Gadr hai, gadr. 14 Tab Yahoyada' káhin ne saikron ke sardaron ko, jo lashkar par muqarrar the, báhar le áyá, aur un se kahá, ki Us ko saffon ke bích karke nikál le jáo, aur jo koi us ke píchhe chale wuh talwár se mára jáe. Kyunki káhin kahne lagá, kí KHUDÁWAND ke ghar men use qatl na karo. 15 So unhon ne us ke liye rásta chhor diyá, aur wuh sháhi mahall ke ghorá phátaq ke madkhal ko gayí, aur wahán unhon ne use qatl kar diyá. 16 Phir Yahoyada' ne apne aur sab logon aur bádsháh ke darmiyán 'ahd bándhá, kí wuh KHUDÁWAND ke log hon. 17 Tab sab log Ba'l ke mandir ko gaye, aur use dháya, aur unhon ne us ke mazbahon aur us kí múraton ko chaknáchur kiyá, aur Ba'l ke pujári Mattán ko mazbahon ke sámne qatl kiyá. 18 Aur Yahoyada' ne KHUDÁWAND kí haikal kí khidmat Láwi káhinon ke háth men saunpi, jin ko Dáúd ne KHUDÁWAND kí haikal men alag alag thahráyá thá, kí KHUDÁWAND kí sokhtaní qurbáníán, jaisá Músá kí tauret men likhá hai, khushí manáte hue aur gáte hue Dáúd ke dastúr ke mutábíq guzránen. 19 Aur us ne KHUDÁWAND kí haikal ke phátaqon par darbánon ko bitháyá, táki jo koi kisi tarah se nápak ho, andar áne na páe. 20 Aur us ne saikron ke sardaron, aur umará, aur qaum ke hákimon, aur mulk ke sab logon ko sáth liyá, aur bádsháh ko KHUDÁWAND kí haikal se le áyá; aur wuh úpar ke phátaq se sháhi mahall men áe, aur bádsháh ko takht i

saltanat par bitháyá. 21 So mulk ke sab logon ne khushí manái; aur shahr men amn huá, aur unhon ne 'Ataliyáh ko talwár se qatl kar diyá.

24 Yúas sát baras ká thá jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne chálís baras Yarúshalem men saltanat kí. Us kí mán ká nám Zibiyáh thá jo Baírsaba' kí thí. 2 Aur Yúas Yahoyada' káhin ke jíte jí wuh jo KHUDÁWAND kí nazar men thík hai kartá rahá. 3 Aur Yahoyada' ne use do bíwiyan biyáh dín, aur us se bete aur betiyan paidá hún. 4 Is ke ba'd yun huá, kí Yúas ne KHUDÁWAND ke ghar kí marammat ká iráda kiyá. 5 So us ne káhinon aur Lávion ko ikatthá kiyá, aur un se kahá, kí Yahúdáh ke shahron men já jákar sáre Isráíl se sál ba sál apne Khudá ke ghar kí marammat ke liye rupaya jama' kiyá karo, aur is kám men tum jaldí karná. Taubhi Lávion ne kuchh jaldí na kí. 6 Tab bádsháh ne Yahoyada' sardár ko bulákar us se kahá, kí Tú ne Lávion se kyun taqázá nahín kiyá, kí wuh shahádat ke kháme ke liye Yahúdáh aur Yarúshalem se KHUDÁWAND ke bande aur Isráíl kí jamá'at ke khádim Músá ká mahsúl láya karen? 7 Kyunki us sharír 'aurat 'Ataliyáh ke beton ne Khudá ke ghar men rakhne kar diye the; aur KHUDÁWAND ke ghar kí sári muqaddas kí hui chízen bhi unhon ne Ba'lím ko de dí thín. 8 Pas bádsháh ne hukm diyá, aur unhon ne ek sandúq banákar use KHUDÁWAND ke ghar ke darwáze par báhar rakkhá; 9 aur Yahúdáh aur Yarúshalem men manádi kí, kí log wuh mahsúl jise banda e Khudá Músá ne biyábán men Isráíl par lagáyá thá, KHUDÁWAND ke liye láen. 10 Aur sab sardár aur sab log khush hue, aur lákar us sandúq men dálte rahe jab tak púra na kar diyá. 11 Jab sandúq Lávion ke háth se bádsháh ke mukhtaron ke pás pahunchá, aur unhon ne dekhá kí us men bahut naqdí hai, to bádsháh ke munshi aur sardár káhin ke náib ne ákar sandúq ko kháli kiyá, aur use lekar phir us kí jagah pahunchá diyá. Aur roz aisá hí karke unhon ne bahut sí naqdí jama' kar lí. 12 Phir bádsháh aur Yahoyada' ne use un ko de diyá jo KHUDÁWAND ke ghar kí íbádat ke

kām par muqarrar the; aur unhon ne sangtarāshon aur barhaiyon ko KHUDĀWAND ke ghar ko bahāl karne ke liye, aur loharon aur thatheron ko bhi KHUDĀWAND ke ghar ki marammat ke liye mazdūri par rakkhā. 13 So kārigar lag gaye, aur kām un ke hāth se purā hotā gayā, aur unhon ne Khudā ke ghar ko us ki pahli hālat par karke use mazbūt kar diyā. 14 Aur jab use tamām kar chuke, to baqī rupaya bādshāh aur Yahoyada' ke pās le āe, jis se KHUDĀWAND ke ghar ke liye zurūf, ya'nī khidmat ke aur qurbānī charhāne ke bartan aur chamche aur sone aur chāndī ke bartan bane. Aur wuh Yahoyada' ke jte jī KHUDĀWAND ke ghar men hamesha sokhtanī qurbānī-ān charhāte rahe. 15 Lekin Yahoyada' ne buddhā aur 'umrrasīda hokar wafāt pāi; aur jab wuh marā to ek sau tīs baras kā thā. 16 Aur unhon ne use Dāūd ke shahr men bādshāhon ke sāth dāfn kiya, kyūnki us ne Isrāīl men aur Khudā aur us ke ghar ki khātir nekī ki thi. 17 Aur Yahoyada' ke marne ke ba'd Yahūdāh ke sardār ākar bādshāh ke huzūr kornish bajā lāe. Tab bādshāh ne un ki sunī. 18 Aur wuh KHUDĀWAND apne bāpdādā ke Khudā ke ghar ko chhor kar Yasīraton aur buton ki parastish karne lage; aur un ki is khatā ke bā'is Yahūdāh aur Yarūshalem par gazab nāzil hūā. 19 Taubhī KHUDĀWAND ne nabīon ko un ke pās bhejā, tāki un ko us ki taraf pher lāen; aur wuh un ko ilzām dete rahe, par unhon ne kān na lagāyā. 20 Tab Khudā ki rūh Yahoyada' kāhin ke betē Zakariyāh par nāzil hūi; so wuh logon se baland jagah par kharā hokar kahne lagā, Khudā yūn farmātā hai, ki Tum kyūn KHUDĀWAND ke hukmon se bāhar jāte ho, ki yūn khushhāl nahīn rah sakte? chūnki tum ne KHUDĀWAND ko chhorā hai, us ne bhi tum ko chhor diya. 21 Tab unhon ne us ke khilāf sāzish ki, aur bādshāh ke hukm se KHUDĀWAND ke ghar ke sahn men use sangsār kar diya. 22 Yūn Yūs bādshāh ne us ke bāp Yahoyada' ke ihsān ko, jo us ne us par kiya thā, yād na rakkhā, balki us ke betē ko qatl kiya. Aur marte waqt us ne kahā, KHUDĀWAND is ko dekhe, aur intiqām le. 23 Aur usī sāl ke

ākhir men aisā hūā, ki Arāmīon ki fauj ne us par charhāi ki: aur Yahūdāh aur Yarūshalem men ākar logon men se gaum ke sab sardāron ko halāk kiya aur un kā sārā māl lūt kar Damishq ke bādshāh ke pās bhej diya. 24 Agarchi Arāmīon ke lashkar se admīon kā chhotā hī jathā āyā, taubhī KHUDĀWAND ne ek nihāyat barā lashkar un ke hāth men kar diya, is liye ki unhon ne KHUDĀWAND apne bāpdādā ke Khudā ko chhor diya thā. So unhon ne Yūs ko us ke liye kā badla diya. 25 Aur jab wuh us ke pās se laut gaye (unhon ne use barī bimārion men muhtalā chhorā) to usī ke mulāzimon ne Yahoyada' kāhin ke beton ke khūn ke sabab se us ke khilāf sāzish ki, aur use us ke bistar par qatl kiya, aur wuh mar gayā; aur unhon ne use Dāūd ke shahr men to dāfn kiya, par use bādshāhon ki qabron men dāfn na kiya. 26 Aur us ke khilāf sāzish karnewāle yih hain; 'Ammoniya Samā't kā betā Zabad, aur Moābiya Simriyat kā betā Yahūzabad. 27 Ab rahe us ke betē, aur wuh bare bojh jo us par rakkhe gaye, aur Khudā ke ghar kā dobāra banānā, so dekho, yih sab kuchh bādshāhon ki kitāb ki tafsīr men likhā hai. Aur us kā betā Amasiyāh us ki jagah bādshāh hūā.

25 Amasiyāh pachchīs baras kā thā jab wuh saltanat karne lagā, aur us ne untīs baras Yarūshalem men saltanat ki. Us ki mām kā nām Yahū'adān thā jo Yarūshalem ki thi. 2 Aur us ne wuhī kiya jo KHUDĀWAND ki nazar men thik hai, par kāmīl dil se nahīn. 3 Aur jab wuh saltanat par jam gayā, to us ne apne un mulāzimon ko jinhon ne us ke bāp bādshāh ko mār dālā thā qatl kiya; 4 par un ki aulād ko jān se nahīn mārā, balki usī ke mutābiq kiya jo Mūsā ki kitāb Tauret men likhā hai, jaisā KHUDĀWAND ne farmāyā, ki Beton ke badle bāpdādā na mārē jāen, aur na bāpdādā ke badle betē mārē jāen, balki har admī apne hī gunāh ke liye mārā jāe. 5 Is ke siwā Amasiyāh ne Yahūdāh ko ikatthā kiya, aur un ko, un ke ābāl khāndānon ke muwāfiq, tamām mulk i Yahūdāh aur Binyāmīn men, hazār hazār ke sardāron aur sau sau ke sardāron ke niche thāhāyā, aur un men se

11 Un ki 'umr bīs baras yā us se ūpar thi; un ko shumār kiyā, aur un ko tīn lākh chune hue mard pāyā, jo jang men jāne ke qābil, aur barchhī aur dhāl se kām le sakte the. 6 Aur us ne sau qintār chāndī dekar Isrāīl men se ek lākh zabardast sūrmā naukar rakkhe. 7 Lekin ek mard i Khudā ne us ke pās ākar kahā, Ai bādshāh, Isrāīl kī fauj tere sāth jāne na pāe; kyūnki KHUDĀWAND Isrāīl, yā'nī sāre banī Ifrāīm ke sāth nahīn hai. 8 Par agar tū jānā hī chāhtā hai, to jā, aur larāī ke liye mazbūt ho; Khudā tujhe dushmanon ke āge girāegā; kyūnki Khudā men sambhālne aur girāne kī tāqat hai. 9 Amasiyāh ne us mard i Khudā se kahā, Lekin sau qintāron ke liye jo main ne Isrāīl ke lashkar ko diye ham kyā karen? Us mard i Khudā ne jawāb diyā, KHUDĀWAND tujhe us se bahut ziyāda de saktā hai. 10 Tab Amasiyāh ne us lashkar ko jo Ifrāīm men se us ke pās āyā thā judā kiyā, tāki wuh phir apne ghar jāen; is sabab se un kā gussa Yahūdāh par bahut bharkā, aur wuh nihāyat gusse men ghar ko laūte. 11 Aur Amasiyāh ne hausala bāndhā, aur apne logon ko lekar Wādī e Shor ko gayā, aur banī Sha'ir men se das hazār ko mār diyā. 12 Aur das hazār ko banī Yahūdāh jītā pakarkar le gaye, aur un ko ek chatān kī choṭī par pahunchāyā, aur us chatān kī choṭī par se un ko nīche girā diyā, aīsā kī sab ke sab tukre tukre ho gaye. 13 Par us lashkar ke log jin ko Amasiyāh ne lautā diyā thā, kī us ke sāth jang men na jāen, Sāmariya se Bait Haurūn tak, Yahūdāh ke shahron par tūt parē, aur un men se tīn hazār jawānon ko mār dālā, aur bahut sī lūt le gaye.

14 Jab Amasiyāh Adomion ke qattāl se lautā, to banī Sha'ir ke deotāon ko letā āyā, aur un ko nasab kiyā tāki wuh us ke ma'būd hon, aur un ke āge sijda kiyā, aur un ke āge bakhrū jalāyā. 15 Is liye KHUDĀWAND kā gazab Amasiyāh par bharkā, aur us ne ek nabi ko us ke pās bhejā, jis ne us se kahā, Tū un logon ke deotāon kā tālib kyūn huā jinhon ne apne hī logon ko tere hāth se na chhurāyā? 16 Wuh us se bāteṅ kar hī rahā thā, kī us ne us se kahā, kī Kyā ham ne tujhe bādshāh kā

mushīr banāyā hai? Chup rah, tū kyūn mār khāe? Tab wuh nabi yih kahkar chup ho gayā, kī Main jāntā hūn kī Khudā kā irāda yih hai, kī tujhe halāk kare, is liye kī tū ne yih kiyā hai, aur merī mashwarat nahīn mānī.

17 Tab Yahūdāh ke bādshāh Amasiyāh ne mashwara karke Isrāīl ke bādshāh Yūās bin Yahuākhez bin Yāhū ke pās kahlā bhejā, kī Zarā ā, to ham ek dūse kā muqābala karen. 18 So Isrāīl ke bādshāh Yūās ne Yahūdāh ke bādshāh Amasiyāh ko kahlā bhejā, kī Lubnān ke ūṭkatāre ne Lubnān ke deodār ko paigām bhejā, kī Apnī beṭī mere beṭe ko biyāh de; itne men ek janglī daranda jo Lubnān men rahtā thā guzrā, aur us ne ūṭkatāre ko raund dālā. 19 Tū kahtā hai, Dekh, main ne Adomion ko mārā; so tere dil men ghamand samāyā hai, kī fakhr kare: ghar hī men baithā rah; tū kyūn apne nuqsān ke liye dastandāzī kartā hai, kī tū bhī gire, aur tere sāth Yahūdāh bhī? 20 Lekin Amasiyāh ne na mānā; kyūnki yih Khudā kī taraf se thā, tāki wuh un ko un ke dushmanon ke hāth men kar de, is liye kī wuh Adomion ke ma'būdion ke tālib hue the. 21 So Isrāīl kā bādshāh Yūās chār āyā; aur wuh aur shāh i Yahūdāh Amasiyāh, Yahūdāh ke Bait Shams men ek dūse ke muqābil hue. 22 Aur Yahūdāh ne Isrāīl ke muqābale men shikast khāī, aur un men se har ek apne dere ko bhāgā. 23 Aur shāh i Isrāīl Yūās ne shāh i Yahūdāh Amasiyāh bin Yūās bin Yahuākhez ko Bait Shams men pakar liyā, aur use Yarūshalem men lāyā, aur Yarūshalem kī diwār Ifrāīm ke phātak so kone ke phātak tak chār sau hāth dhā dī; 24 aur sāre sone aur chāndī aur sab bartanon ko jo 'Obed Adom ke pās Khudā ke ghar men mīle, aur shāhī mahall ke khazānon aur kafilon ke bhī lekar Sāmariya ko lautā.

25 Aur shāh i Yahūdāh Amasiyāh bin Yūās shāh i Isrāīl Yūās bin Yahuākhez ke mārne ke ba'd pāndrah baras jītā rahā. 26 Aur Amasiyāh ke bāqī kām shurū se ākhir tak Yahūdāh aur Isrāīl ke bādshāhon kī kitāb men qalamband hain. 27 Aur jab se Amasiyāh KHUDĀWAND kī

pairawí se phirá, tab hí se Yarúshálem ke logon ne us ke khláf sázish kí; so wuh Lakís ko bhág gayá: par unhon ne Lakís men us ke píchhe log bhejkar use wahán qatlí kiya. 28 Aur wuh use ghoron par le áe, aur Yahúdáh ke shahr men us ke bápádád ke sáth use dafn kiya.

26 Tab Yahúdáh ke sab logon ne 'Uzziyáh ko jo solah baras ka tha lekar use us ke báp Amasiyáh kí jagah bádsháh banáya. 2 Us ne bádsháh ke apne bápádád ke sáth so jáne ke ba'd Ailút ko ta'mír kiya, aur use phir Yahúdáh men shámil kar diya. 3 'Uzziyáh solah baras ka tha jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne Yarúshalem men báwan baras saltanat kí. Us kí mán ka nám Yakúliyáh tha jo Yarúshalem kí thí. 4 Us ne wuh jo KHUDÁWAND kí nazar men durust hai, thík usí ke mutábíq kiya jo us ke báp Amasiyáh ne kiya tha. 5 Aur wuh Zakariyáh ke dinon men, jo Khudá kí royaton men máhir tha, Khudá ka tálib rahá, aur jab tak wuh KHUDÁWAND ka tálib rahá Khudá ne us ko kámyáb rakkhá. 6 Aur wuh niklá aur Filistíon se lará, aur jat kí diwár ko, aur Yabnah kí diwár ko, aur Ashdúd kí diwár ko dhá diya, aur Ashdúd ke mulk men aur Filistíon ke darmiyan shahr ta'mír kiye. 7 Aur Khudá ne Filistíon aur Júr Ba'l ke rahnewále 'Arabon aur Ma'uníon ke muqábale men us kí madad kí. 8 Aur 'Ammoní 'Uzziyáh ko nazráne देने lage, aur us ka nám Mísr kí sarhadd tak phail gayá; kyúinki wuh niháyat zoráwar ho gayá tha. 9 Aur 'Uzziyáh ne Yarúshalem men kone ke phátak, aur Wadí ke phátak, aur diwár ke mor par burj banwáe, aur un ko muhkam kiya. 10 Aur us ne biyá-bán men burj banwáe, aur bahut se hauz khudwáe; kyúinki nasheb kí zamín men bhí aur maidán men us ke bahut chaupáye the; aur paháron aur zarkhez kheton men us ke kisan aur takistanon ke máli the; kyúinki káshtkári use bahut pasand thí. 11 Is ke siwá 'Uzziyáh ke pás jangí mardon ka lashkar tha, jo Ya'iel kátib aur Ma'siyáh názim ke shumár ke mutábíq jo gol gol hokar us shumár ke mutábíq jo bádsháh ke ek sardár Hanániyáh kí nigrání men

Ya'iel munshí aur Ma'siyáh názim ne kiya, larái par játá tha. 12 Aur ábái khándánon ke sardáron, ya'ní zabardast súrmaon ka kull shumár do hazár chha sau tha. 13 Aur un ke mátaht tén lákh sárhe sát hazár ka zabardast lashkar tha, jo dushman ke muqábale men bádsháh kí madad karne ko bare zor se lartá tha. 14 Aur 'Uzziyáh ne un ke liye, ya'ní sáre lashkar ke liye, dhálen, aur barchhe, aur khod, aur baktar, aur kamánen, aur falákhun ke liye patthar taiyár kiye. 15 Aur us ne Yarúshalem men hunarmand logon kí íjád kí húi kalen banwáin, táki wuh tír chaláne aur bare bare patthar phenkne ke liye burjon aur fasílon par hon. So us ka nám dúr tak phail gayá; kyúinki us kí madad aisi 'ajíb tarah se húi, kí wuh zoráwar ho gayá.

16 Lekin jab wuh zoráwar ho gayá, to is ka dil is qadr phúl gayá, kí wuh kharáb ho gayá; aur KHUDÁWAND apne Khudá kí náfarmání karne lagá; chunáncí wuh KHUDÁWAND kí haikal men gayá, táki bakhúr kí qurbángáh par bakhúr jaláe. 17 Tab 'Azariyáh káhin us ke píchhe píchhe gayá, aur us ke sáth KHUDÁWAND ke assí káhin aur the jo bahádúr admí the. 18 Aur unhon ne 'Uzziyáh bádsháh ka sámná kiya, aur us se kahne lage, Ai 'Uzziyáh, KHUDÁWAND ke liye bakhúr jalána tera kám nahín, balki káhinon ya'ní Hárún ke beton ka kám hai, jo bakhúr jaláne ke liye muqaddas kiye gaye hain: so maqdis se báhar já, kyúinki tú ne khatá kí hai, aur KHUDÁWAND Khudá kí taraf se yih teri 'ízzat ka bá'is na hogá. 19 Tab 'Uzziyáh gussa huá; aur khushbú jaláne ko bakhúrdán apne háth men liye hue tha; aur jab wuh káhinon par jhunjhlá rahá tha, to káhinon ke sámne hí KHUDÁWAND ke ghar ke andar bakhúr kí qurbángáh ke pás us kí peshání par korí phút niklá. 20 Aur sardár káhin 'Azariyáh aur sab káhinon ne us par nazar kí, aur kya dekhá, kí us kí peshání par korí niklá hai: so unhon ne use jald wahán se nikalá, balki us ne khud bhí báhar jáne men jaldí kí, kyúinki KHUDÁWAND kí már us par pa'í thí. 21 Chúnáncí 'Uzziyáh bádsháh apne marne

ke din tak korhi rahá, aur korhi hone ki wajh se ek alag ghar men rahi thi; kyunki wuh KHUDAWAND ke ghar se kat dala gaya tha: aur us ka beta Yutam badshah ke ghar ka mukhtar tha, aur mulk ke logon ka insaf karti thi. 22 Aur 'Uzziyah ke baqi kam shuru se akhir tak Amus ke bete Yasa'iyah nabi ne likhe. 23 So 'Uzziyah apne bapdada ke sath so gaya, aur unhon ne qabristan ke maidan men jo badshahon ka tha, us ke bapdada ke sath use dafn kiya, kyunki wuh kahne lage, ki Wuh korhi hai: aur us ka beta Yutam us ki jagah badshah hua.

27 Yutam pachhis baras ka tha jab wuh saltanat karne laga, aur us ne solah baras Yarushalem men saltanat ki. Us ki maa ka nam Yarusah tha jo Sadoq ki beti thi. 2 Aur us ne wuh jo KHUDAWAND ki nazar men durust hai, thik aisa hi kiya, jaisa us ke bap 'Uzziyah ne kiya tha; magar wuh KHUDAWAND ki haikal men na ghusa. Par log gunah karte hi rahe. 3 Aur us ne KHUDAWAND ke ghar ka balai darwaza banaya, aur 'Ofal ki diwar par us ne bahut kuchhi ta'mir kiya. 4 Aur Yahudah ke kohistan mulk men us ne shahr ta'mir kiye, aur jangalon men qil'e aur burj banwae. 5 Wuh bani 'Ammon ke badshah se bhi lara, aur un par galib hua. Aur usi sal bani 'Ammon ne ek sau qintar chandi, aur das hazar kurr gehun, aur das hazar kurr jau use diye. Aur utna hi bani 'Ammon ne dusre aur tisre baras bhi use diya. 6 So Yutam zabardast ho gaya, kyunki us ne KHUDAWAND apne Khuda ke age apni rahun durust ki thin. 7 Aur Yutam ke baqi kam aur us ki sab laraian, aur us ke taur tariqe Israil aur Yahudah ke badshahon ki kitab men qalamband hain. 8 Wuh pachhis baras ka tha jab saltanat karne laga, aur us ne solah baras Yarushalem men saltanat ki. 9 Aur Yutam apne bapdada ke sath so gaya, aur unhon ne use Daud ke shahr men dafn kiya; aur us ka beta Akhaz us ki jagah badshah hua.

28 Akhaz bis baras ka tha jab wuh saltanat karne laga, aur us ne solah baras Yarushalem men saltanat ki. Aur us ne wuh na kiya jo KHUDAWAND ki

nazar men durust hai, jaisa us ke bap Daud ne kiya tha; 2 balki Israil ke badshahon ki rahun par chala; aur Ba'lim ki dhali hui muraten bhi banwain. 3 Is ke siwa us ne Hinnun ke bete ki wadi men bakhur jalaya, aur un qaumon ke nafrat dasturon ke mutabiq jin ko KHUDAWAND ne bani Israil ke samne se kharij kiya tha apne hi beton ko ag men jhonka. 4 Us ne upche maqamon aur paharon par, aur har ek hare darakht ke niche qurbanien kin, aur bakhur jalaya. 5 Is liye KHUDAWAND us ko Khuda ne us ko shah i Aram ke hath men kar diya: so unhon ne use mara, aur us ke logon men se asron ki bhi ki bhi le gaye, aur un ko Damishq men lae. Aur wuh shah i Israil ke hath men bhi kar diya gaya, jis ne use mara aur bari khunrezi ki. 6 Aur Fiqah bin Ramaliyah ne ek hi din men Yahudah men se ek lakh bis hazar ko, jo sab ke sab surma the, qatl kiya; kyunki unhon ne KHUDAWAND apne bapdada ke Khuda ko chhor diya tha. 7 Aur Zikri ne jo Ifraim ka ek pahlawan tha Ma'siyah shahzade ko, aur mahall ko nazim 'Azriqam ko, aur badshah ke wazir Ilqanah ko mar dala. 8 Aur bani Israil apne bhaiyon men se do lakh auraton aur bete betiyon ko asir karke le gaye, aur un ka bahut sa maal lut liya, aur lut ko Samariya men lae. 9 Lekin wahin KHUDAWAND ka ek nabi tha jis ka nam 'Odid tha: wuh us lashkar ke istiqbal ko gaya jo Samariya ko a raha tha, aur un se kahne laga, Dekho, is liye ki KHUDAWAND tumhare bapdada ka Khuda Yahudah se nara tha, us ne un ko tumhare hath men kar diya, aur tum ne un ko aise taish men qatl kiya hai, jo asman tak pahuncha. 10 Aur ab tumhara irada hai, ki bani Yahudah aur Yarushalem ko apne gulam aur laundian banakar un ko dabae rakkho; lekin kya tumhare hi gunah jo tum ne KHUDAWAND apne Khuda ke khilaf kiye hain tumhare sir nahin hain? 11 So tum ab meri suno, aur un asiron ko jin ko tum ne apne bhaiyon men se asir kar liya hai azad karke laut do; kyunki KHUDAWAND ka qabr i shahid tum par hai. 12 Tab bani Ifraim ko

sardáron men se 'Azariyáh bin Yúhanán, aur Barakiyáh bin Masilímot, aur Yahizqiyáh bin Salúm, aur 'Amásá bin Khadli un ke sámne, jo jang se á rahe the, kharé ho gaye, aur un se kahá, kí 13 Tum asíron ko yahán nahín láne páoge; kyúñki jo tum ne tháná hai us se ham KHUDÁWAND ke gunahgár banenge, aur hamáre gunáh aur khatáen barh jáengi; kyúñki hamári khatá barí hai, aur Isráíl par qahr i shadíd hai. 14 So un hathyárband logon ne asíron aur mál i ganímat ko amíron aur sári jamá'at ke áge chhor diya. 15 Aur wuh ádmí jin ke nám mazkúr hue úthe, aur asíron ko liya, aur lút ke mál men se un sabhon ko jo un men nange the, libás se árásta kiyá, aur un ko júte pahináe, aur un ko kháne píne ko diya, aur un par tel malá, aur jitne un men kamzor the, un ko gadhon par charhákar khajúr ke darakhton ke shahr Yarihú men un ke bháiyon ke pás pahunchá diya; tab Sámariya ko laut gaye.

16 Us waqt A'khaz bádsháh ne Asúr ke bádsháhon ke pás kahlá bhejá, kí us kí madad karen; 17 is liye kí Adomíon ne phir charháí karke Yahúdáh ko már liya aur asíron ko le gaye the. 18 Aur Filistíon ne bhí nasheb kí zamín ke aur Yahúdáh ke junúb ke shahron par hamla karke Baít Shams, aur Aiyálon, aur Jadírot ko, aur Shoko aur us ke díhát ko, aur Timnah aur us ke díhát ko, aur Jimsú aur us ke díhát ko bhí le liya thá, aur un men bas gaye the. 19 Kyúñki KHUDÁWAND ne sháh i Isráíl A'khaz ke sabab se Yahúdáh ko past kiyá, is liye kí us ne Yahúdáh men behayái kí chál chalkar KHUDÁWAND ká bará gunáh kiyá thá. 20 Aur sháh i Asúr Tiglatpilnásar us ke pás áya; par us ne us ko tang kiyá, aur us kí kumak na kí. 21 Kyúñki A'khaz ne KHUDÁWAND ke ghar, aur bádsháh aur sardáron ke mahallon se mál lekar sháh i Asúr ko diya; taubhí us kí kuchh madad na hui. 22 Aur apní tangi ke waqt men bhí us ne, ya'ní isí A'khaz bádsháh ne, KHUDÁWAND ká aur bhí ziyáda gunáh kiyá. 23 Kyúñki us ne Damishq ke deotáon ke liye, jinhon ne use mará thá, qurbánián kíñ, aur kahá, Chúñki Arám

ke bádsháhon ke ma'búdon ne un kí madad kí hai, so main un ke liye qurbáni karúnga, táki wuh merí madad karen. Lekin wuh us kí aur sáre Isráíl kí tabáhi ká bá'is hue. 24 Aur A'khaz ne Khudá ke ghar ke bartanon ko jama' kiyá, aur Khudá ke ghar ke bartanon ko tukre tukre kiyá, aur KHUDÁWAND ke ghar ke darwázon ko band kiyá, aur apne liye Yarúshalem ke har kone men mazbahe banáe; 25 aur Yahúdáh ke ek ek shahr men gairma'búdon ke áge bakhúr jaláne ke liye únche maqám banáe, aur KHUDÁWAND apne bápádádá ke Khudá ko gussa diláya. 26 Aur us ke báqí kám aur us ke sab taur taríqe shurú' se ákhir tak Yahúdáh aur Isráíl ke bádsháhon kí kitáb men qalamband hain. 27 Aur A'khaz apne bápádádá ke sáth so gayá, aur unhon ne use shahr men, ya'ní Yarúshalem men, dafn kiyá, kyúñki wuh use Isráíl ke bádsháhon kí qabron men na láe; aur us ká betá Hizqiyáh us kí jagah bádsháh hua.

29

Hizqiyáh pachchís baras ká thá jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne untís baras Yarúshalem men saltanat kí. Us kí mán ká nám Abiyáh thá jo Zakariyáh kí betí thí. 2 Us ne wuhí kám jo KHUDÁWAND kí nazar men durust hai thík usí ke mutábíq jo us ke báp Dáúd ne kiyá thá kiyá. 3 Us ne apní saltanat ke pahle baras ke pahle mahíne men KHUDÁWAND ke ghar ke darwázon ko kholá, aur un kí marammat kí. 4 Aur wuh káhinon aur Lávíon ko le áya, aur un ko mashriq kí taraf maidán men ikatthá kiyá, 5 aur un se kahá, Aí Lávío, merí suno: tum ab apne ko pák karo, aur KHUDÁWAND apne bápádádá ke Khudá ke ghar ko pák karo, aur is pák maqám men se sári najásat ko nikál dálo. 6 Kyúñki hamáre bápádádá ne gunáh kiyá, aur jo KHUDÁWAND hamáre Khudá kí nazar men burá hai, wuhí kiyá, aur Khudá ko chhor diya, aur KHUDÁWAND ke maskan se munh pher liya, aur apní píth us kí taraf kar dí; 7 aur usáre ke darwázon ko bhí band kar diya, aur chirág bujhá diye, aur Isráíl ke Khudá ke maqdis men na to bakhúr jaláya aur na sokhtaní qurbánián charháin. 8 Is sabab se KHUDÁ-

WAND ká qahr Yahúdáh aur Yarú-shalem par názil huá, aur us ne un ko aisá hawála kiyá ki máre máre phiren, aur hairat aur siskár ká bá'is hon, jaisá tum apní ánkhon se dekhte ho. 9 Dekho, isí sabab se hamáre bápádá talwár se máre gaye, aur hamáre beté betiyán aur hamári biwiyan asíri men hain. 10 Ab mere dil men hai, ki KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ke sáth 'ahd bándhón, táki us ká qahr i shadíd ham par se tal jáe. 11 Ai mere farzando, tum ab gáfil na raho; kyúinki KHUDÁWAND ne tum ko chun liyá hai, ki us ke huzúr khare ho, aur us kí khidmat karo, aur us ke khádím bano aur bakhúr-jaláo.

12 Tab yih Láwí uthe, ya'ní baní Qihát men se Mahat bin 'Amási, aur Yúel bin 'Azariyáh, aur baní Mirári men se Qís bin 'Abdí, aur 'Azariyáh bin Yahalalliel, aur Jairsonon men se Yúákh bin Zimmah, aur 'Adan bin Yúákh, 13 aur baní IIsafan men se Simrí, aur Ya'úel, aur baní A'saf men se Zakariyáh, aur Mattaniyáh, 14 aur baní Haimán men se Yahiel, aur Sima'í, aur baní Yadútún men se Sama'iyáh, aur 'Uzzíel; 15 aur unhon ne apne bháiyon ko ikatthá karke apne ko pák kiyá, aur bádsháh ke hukm ke muwáfiq jo KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq thá KHUDÁWAND ke ghar ko pák karne ke liye andar gaye. 16 Aur káhin KHUDÁWAND ke ghar ke andarúni hisse men use pák sáf karne ko dákhil hue, aur sári najásat ko jo KHUDÁWAND kí haikal men un ko milí, nikálkar báhar KHUDÁWAND ke ghar ke sahn men le áe; aur Láwíon ne use úthá liyá, táki use báhar Qidron ke nále men pahunchá den. 17 Aur pahle mahíne kí pahli tárikh ko unhon ne taqdíís ká kám shurú' kiyá, aur us mahíne kí áth-wín tárikh ko KHUDÁWAND ke usáre tak pahunche, aur unhon ne áth din men KHUDÁWAND ke ghar ko pák kiyá. So pahle mahíne kí solahwín tárikh ko use tamám kiyá. 18 Tab unhon ne maháll ke andar Hizqiyáh bádsháh ke pás-jákar kahá, ki Ham ne KHUDÁWAND ke sáre ghar ko, aur sokhtaní qurbání ke mazbah ko, aur us ke sab zurúf ko, aur nazr kí rotíyon kí mez ko, aur us ke sab zurúf ko pák sáf kar diyá; 19 is

ke siwá ham ne un sáre zurúf ko jin ko A'khaz bádsháh ne apne daur i saltanat men khatá karke radd kar diyá thá, phir taiyár karke un ko muqaddas kiyá hai; aur dekh, wuh KHUDÁWAND ke mazbah ke sámne hain.

20 Tab Hizqiyáh bádsháh sawere úthkar aur shahr ke raíson ko faráham karke KHUDÁWAND ke ghar ko gayá. 21 Aur wuh sát bail, aur sát menðhe, aur sát barre, aur sát bakre mam-lukat ke liye, aur maqdis ke liye, aur Yahúdáh ke liye, khatá kí qurbání ke wáste le áe. Aur us ne káhinon ya'ní baní Nárún ko hukm kiyá, ki un ko KHUDÁWAND ke mazbah par charháen. 22 So unhon ne bailon ko zabh kiyá, aur káhinon ne khún ko lekar use mazbah par chhirká; phir unhon ne menðhon ko zabh kiyá, aur khún ko mazbah par chhirká; aur barron ko bhi zabh kiyá, aur khún mazbah par chhirká. 23 Aur wuh khatá kí qurbání ke bakron ko bádsháh aur jamá'at ke áge nazdik le áe; aur unhon ne apne háth un par rakkhe. 24 Phir káhinon ne un ko zabh kiyá, aur un ke khún ko mazbah par chhirakkar khatá kí qurbání kí, táki sáre Isráíl ke liye kaffára ho; kyúinki bádsháh ne farmáyá thá, ki sokhtaní qurbání aur khatá kí qurbání sáre Isráíl ke liye charháí jáen. 25 Aur us ne Dáúd, aur bádsháh ke gaíbbín Ját, aur Nátan nabí ke hukm ke mutábíq KHUDÁWAND ke ghar men Láwíon ko jhánjh, aur sitár, aur barbat ke sáth muqarrar kiyá; kyúinki yih nabíon kí ma'rifat KHUDÁWAND ká hukm thá. 26 Aur Láwí Dáúd ke bájon ko, aur káhin narsingon ko, lekar khare hue. 27 Aur Hizqiyáh ne mazbah par sokhtaní qurbání charháne ká hukm diyá: aur jab sokhtaní qurbání shurú' hui, to KHUDÁWAND ká gít bhi narsingon aur sháh i Isráíl Dáúd ke bájon ke sáth shurú' huá. 28 Aur sári jamá'at ne sijda kiyá, aur gánewále gáne, aur narsingewále narsinge phúnkne lage; jab tak sokhtaní qurbání jal na chuki, yih sab hotá rahá. 29 Aur jab wuh qurbání charhá chuke, to bádsháh aur us ke sáth sab házirín ne jhukkar sijda kiyá. 30 Phir Hizqiyáh bádsháh aur raíson ne Láwíon ko hukm kiyá, ki Dáúd aur A'saf gaíbbín ke

gīt gākar KHUDĀWAND kī hamd karen. Aur unhon ne khushī se madhsarāī kī, aur sir jhukāe aur sijda kiya. 31 Aur Hizqiyāh kahne lagā, kī Ab tum ne apne āp ko KHUDĀWAND ke liye pāk kar liya hai, so nazdik āo, aur KHUDĀWAND ke ghar men zabīhe aur shukrguzārī kī qurbānīān lāo. Tab jamā'at zabīhe aur shukrguzārī kī qurbānīān lāī; aur jitne dil se rāzī the soḡhtanī qurbānīān lāe. 32 Aur soḡhtanī qurbānīān kā shumār jo jamā'at lāī yih thā, sattar bail, aur sau menḡhe, aur do sau barre: yih sab KHUDĀWAND kī soḡhtanī qurbānī ke liye the. 33 Aur muqaddas kiye hue jānwar yih the; chha sau bail aur tīn hazār bher bakriyān. 34 Magar kāhin alse thore the, kī wuh sārī soḡhtanī qurbānī ke jānwaron kī khālen utār na sake: is liye un ke bhāī Lāwīon ne un kī madad kī, jab tak kām tamām na ho gayā, aur kāhinon ne apne ko pāk na kar liya; kyūnki Lāwī apne āp ko pāk karne men kāhinon se ziyāda rāstdil the. 35 Aur soḡhtanī qurbānīān bhī kasrat se thīn, aur un ke sāth salāmatī kī qurbānīon kī charbī, aur soḡhtanī qurbānīon ke tapāwan the. Yūn KHUDĀWAND ke ghar kī khidmat kī tartīb durust hūī. 36 Aur Hizqiyāh aur sab log us kām ke sabab se jo Khudā ne logon ke liye taiyār kiya thā, bāg bāg hue, kyūnki wuh kām yakbārāgī kiya gaya thā.

30 Aur Hizqiyāh ne sāre Isrāīl aur Yahūdāh ko kahlā bhejā, aur Ifrāīm aur Munassī ke pās bhī khatt likh bheje, kī wuh KHUDĀWAND ke ghar men Yarūshalem ko KHUDĀWAND Isrāīl ke Khudā ke liye 'id ī fasah karne ko āen. 2 Kyūnki bādshāh, aur sardāron, aur Yarūshalem kī sārī jamā'at ne dūsre mahīne men 'id ī fasah manāne kā mashwara kar liya thā. 3 Kyūnki wuh us waqt use is liye nahīn manā sake, kī kāhinon ne kāfī ta'dād men apne āp ko pāk nahīn kiya thā, aur log bhī Yarūshalem men ikatthe nahīn hue the. 4 Aur yih bāt bādshāh aur sārī jamā'at kī nazar men achchhī thī. 5 So unhon ne hukm jarī kiya, kī Baīrsaba' se Dān tak sāre Isrāīl men manādī kī jāe, kī log Yarūshalem men ākar KHUDĀWAND Isrāīl ke Khudā ke liye 'id ī fasah karen; kyūnki unhon ne alsī bārī

ta'dād men us ko nahīn manāyā thā jaise likhā hai. 6 So harkāre bādshāh aur us ke sardāron se khatt lekar bādshāh ke hukm ke muwāfiq sāre Isrāīl aur Yahūdāh men phire, aur kahte gaye, Ai banī Isrāīl, Abrahām, aur Izhāq, aur Isrāīl ke KHUDĀWAND Khudā kī taraf phir rujū' lāo, tākī wuh tumhāre bāqī logon kī taraf jo Asūr ke bādshāhon ke hāth se bach rahe hain phir mutawajjih ho. 7 Aur tum apne bāpdādā, aur apne bhāiyon kī mānind mat ho, jinhon ne KHUDĀWAND apne bāpdādā ke Khudā kī nāfarmānī kī, yahan tak kī us ne un ko chhor diya, kī barbād ho jāen, jaisā tum dekhte ho. 8 Pas tum apne bāpdādā kī mānind gardan-kash na bano; balki KHUDĀWAND ke tābī' ho jāo, aur us ke maqdis men āo, jise us ne hamesha ke liye muqaddas kiya hai, aur KHUDĀWAND apne Khudā kī 'ibādat karo, tākī us kā qahr ī shadīd tum par se ṭal jāe. 9 Kyūnki agar tum KHUDĀWAND kī taraf phir rujū' lāo, to tumhāre bhāī aur tumhāre beṭe apne asīr karnewālon kī nazar men qābil ī rahm ṭhahreṅge, aur is mulk men phir āenge; kyūnki KHUDĀWAND tumhārā Khudā gafūr o rahīm hai: aur agar tum us kī taraf phiro, to wuh tum se apnā munh pher na legā. 10 So harkāre Ifrāīm aur Munassī ke mulk men shahr ba shahr hote hue Zabūlūn tak gaye: par unhon ne un kā tamaskhur kiya, aur un ko ṭhatṭhon men urāyā. 11 Phir bhī A'shar aur Munassī, aur Zabūlūn men se ba'z logon ne farotanī kī, aur Yarūshalem ko āe. 12 Aur Yahūdāh par bī KHUDĀWAND kā hāth thā, kī un ko yakdil banā de, tākī wuh KHUDĀWAND ke kalām ke mutābiq bādshāh aur sardāron ke hukm par 'amal karen. 13 So bahut se log Yarūshalem men jama' hue, kī dūsre mahīne men fatīrī rotī kī 'id karen; yūn bahut bārī jamā'at ho gayī. 14 Aur wuh uthe, aur un mazbahon ko jo Yarūshalem men the, aur ba'khūr kī sab qurbāngāhon ko dūr kiya, aur un ko Qidron ke nāle men dāl diya. 15 Phir dūsre mahīne kī chaudahwīn tāriḡh ko unhon ne fasah ko zabī kiya; aur kāhinon aur Lāwīon ne sharminḡda hokar apne āp ko pāk kiya, aur KHUDĀWAND ke ghar men soḡhtanī qurbānīān lāe. 16 Aur wuh

apne dastúr par mard i Khudá Músá kí shari'at ke mutábíq apní apní jagah khare hue; aur káhinon ne Lávion ke háth se khún lekar chhirká. 17 Kyúñki jamá'at men bahutere aise the jinhon ne apne ap ko pák nahín kiyá thá; is liye yih kám Lávion ke supurd húa, kí wuh sab ná-pák shakhson ke liye fasah ke barron ko zabh karen, táki wuh KHUDÁWAND ke liye muqaddas hon. 18 Kyúñki Ifráim, aur Munassí, aur Ishkár, aur Zabúlun men se bahut se logon ne apne ap ko pák nahín kiyá thá, taubhi unhon ne fasah ko, jis tarah likhá hai, us tarah se na khayá. Kyúñki Hizqiyáh ne un ke liye yih du'á kí thí, kí KHUDÁWAND jo nek hai har ek ko, 19 jis ne KHUDÁWAND Khudá, apne báp-dádá ke Khudá, kí talab men dí lagáyá hai, mu'áf kare, go wuh maqdis kí tahárat ke mutábíq pák na húa ho. 20 Aur KHUDÁWAND ne Hizqiyáh kí suní, aur logon ko shifá dí. 21 Aur jo baní Isráil Yaráshalem men házir the, unhon ne barí khushi se sát dín tak 'Id i fatír manái; aur Láví aur káhin baland áwáz ke bájon ke sáth KHUDÁWAND ke huzúr gá gákar har roz Khudá kí hamd karte rahe. 22 Aur Hizqiyáh ne sab Lávion se jo KHUDÁWAND kí khidmat men máhir the tasallibakhsh báten kíñ: so wuh 'Id ke sáton dín tak kháte aur salámatí ke zabíhon kí qurbánían chaháte, aur KHUDÁWAND apne báp-dádá ke Khudá ke huzúr iqrár karte rahe. 23 Phir sári jamá'at ne áur sát dín manne ká mashwara kiyá; aur khushi se áur sát dín mané. 24 Kyúñki sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ne jamá'at ko qurbánion ke liye ek hazár bachhre aur sát hazár bheren 'ináyat kíñ, aur sardáron ne jamá'at ko ek hazár bachhre aur das hazár bheren díñ; aur bahut se káhinon ne apne ap ko pák kiyá. 25 Aur Yahúdáh kí sári jamá'at ne káhinon aur Lávion samet, aur us sári jamá'at ne io Isráil men se áí thí, aur un pardesíyon ne jo Isráil ke mulk se áe the, aur jo Yahúdáh men rahte the, khushi manái. 26 So Yaráshalem men barí khushi húi; kyúñki sháh i Isráil Sulaimán bin Dáúd ke zamáne se Yaráshalem men aísá nahín húa thá. 27 Tab Láví káhinon ne uthkar logon ko barakat dí: aur un kí

suní gayí, aur un kí du'á us ke muqaddas makán ásmán tak pahunchí.

31 Jab yih sab ho chuká, to sab Isráilí jo házir the Yahúdáh ke shahron men gaye, aur sare Yahúdáh, aur Binyamín ke, balkí Ifráim, aur Munassí ke bhi sutunon ko tukre tukre kiyá, aur Yasraton ko kat dala, aur unche maqamon aur mazbahon ko dha diya, yahan tak ki un sabhon ko nabud kar diya. Tab sab bani Isráil apne apne shahr men apni apni milkiyat ko laut gaye. 2 Aur Hizqiyáh ne káhinon ke faríqon ko, aur Lávion ko un ke faríqon ke muwáfíq, ya'ni káhinon aur Lávion donon ke har shakhs ko, us kí khidmat ke mutábíq KHUDÁWAND kí khaimagáh ke phatakon ke andar sokhtani qurbánion aur salámatí kí qurbánion ke liye, aur 'ibádat, aur shukr-guzári, aur sitáish karne ke liye muqarrar kiyá. 3 Aur us ne apne mal men se bádsháhí hissa sokhtani qurbánion ke liye, ya'ni subh aur sham kí sokhtani qurbánion ke liye, aur sabton, aur naye chandon, aur muqarrara 'idon kí sokhtani qurbánion ke liye thahráya, jaisá KHUDÁWAND kí shari'at men likhá hai. 4 Aur us ne un logon ko jo Yaráshalem men rahte the hukm kiyá, kí káhinon aur Lávion ká hissa den, táki wuh KHUDÁWAND kí shari'at men lage raheñ. 5 Is farmán ke jári hote hí baní Isráil aná, aur mai, aur tel, aur shahd, aur khet kí sab paidáwar ke pahle phal bahutát se dene, aur sab chizon ká daswán hissa kasrat se lane lage. 6 Aur baní Isráil aur Yahúdáh, jo Yahúdáh ke shahron men rahte the, wuh bhi bailon aur bher bakriyon ká daswán hissa, aur un muqaddas chizon ká daswán hissa jo KHUDÁWAND un ke Khudá ke liye muqaddas kí gayí thin láe, aur un ko dher dher karke lagá diya. 7 Unhon ne tisre mahíne men dher lagá-ná shurú' kiyá, aur sátwen mahíne men tamám kiyá. 8 Jab Hizqiyáh aur sardáron ne ákar dheron ko dekhá, to KHUDÁWAND ko aur us kí qaum Isráil ko mubáarak kahá. 9 Aur Hizqiyáh ne káhinon aur Lávion se un dheron ke bare men púchhá. 10 Tab sardár káhin 'Azariváh ne jo Sadoq ke khándán ká

thā use jawāb diyā, ki Jab se logon ne KHUDĀWAND ke ghar men hadye lānā shurū' kiyā, tab se ham khāte rahe, aur ham ko kāfī milā, aur bahut bach rahā hai; kyūnki KHUDĀWAND ne apne logon ko barakat bakhshī hai, aur wuhī bachā huā yih barā ambār hai. 11 Tab Hizqiyāh ne hukm kiyā, ki KHUDĀWAND ke ghar men kothriyān taiyār karen; so unhon ne un ko taiyār kiyā; 12 aur wuh hadye, aur wuh dahyakīān, aur muqaddas kī hūi chizen diyānatdārī se lāte rahe: aur un par Kana'niyāh Lāwī mukhtār thā, aur us kā bhāī Sima'ī nāib thā. 13 Aur Yahiel, aur 'Azaziyāh, aur Nahāt, aur 'Asahel, aur Yarimot, aur Yūzabad, aur Iliel, aur Ismākiyāh, aur Mahāt, aur Binā-yāh, Hizqiyāh bādshāh aur Khudā ke ghar ke sardār 'Azariyāh ke hukm se, Kana'niyāh aur us ke bhāī Sima'ī ke mātāht peshkār the. 14 Aur mashriqī phātak kā darbān Yimnah Lāwī kā betā Qore Khudā kī razā kī qurbānion par muqarrar thā, tāki KHUDĀWAND ke hadyon aur paktarin chizon ko bānt diyā kare. 15 Aur us ke mātāht 'Adan, aur Minyamīn, aur Yashū', aur Sama'iyāh, aur Amariyāh, aur Sakaniyāh, kāhinon ke shahron men is 'uhde par muqarrar the, ki apne bhāiyon ko, kyā bare kyā chhote, un ke fariqon ke muwāfiq, hissa diyā karen; 16 aur in ke 'alāwa un ko bhī den jo tin baras kī 'umr se aur us se ūpar ūpar mardon ke nasabnāme men shumār kiye gaye, ya'nī un ko jo apne apne farīq kī bārion par apne apne zimme kī khidmat ko har roz ke farz ke mutābiq anjām dene ko KHUDĀWAND ke ghar men jāte the; 17 aur un ko bhī jo apne apne ābāi khāndānon ke muwāfiq kāhinon ke nasabnāme men shumār kiye gaye, aur un Lāwion ko jo bis baras ke aur us se ūpar the, aur apne apne farīq kī bārion par khidmat karte the; 18 aur un ko jo sārī jamā'at men se apne apne bāl bachchon aur biwiyon aur beton aur betiyon ke nasabnāme ke mutābiq shumār kiye gaye; kyūnki apne apne muqarrara kām par wuh apne ap ko taqaddus ke liye pak karte the: 19 aur bām Hārdā ke kāhinon ke liye bhī jo shāhr ba shāhr apne shahron kī gird o nāwah ke kheton men the, kāf mard jin ke nām batā diye

gaye the muqarrar hūe, ki kāhinon ke sab mardon ko, aur un sabhon ko, jo Lāwion ke darmiyan nasabnāme ke mutābiq shumār kiye gaye the, hissa den. 20 So Hizqiyāh ne sāre Yahūdāh men aisā hī kiyā, aur jo kuchh KHUDĀWAND us ke Khudā kī nazar men bhalā aur rāst aur haqq thā wuhī kiyā. 21 Aur Khudā ke ghar kī khidmat aur sharī'at aur ahkām ke i'tibār se, jis jis kām ko us ne apne Khudā kā tālib hone ke liye kiyā, use apne sāre dil se kiyā aur kāmyāb huā.

32 In bāton aur is imāndārī ke ba'd shāh i Asūr Sanherib charh āyā, aur Yahūdāh men dākhil huā, aur fasildār shahron ke muqābil khaimazan huā, aur un ko apne qabze men lānā chāhā. 2 Jab Hizqiyāh ne dekhā ki Sanherib āyā hai, aur us kā irāda hai ki Yarūshalem se lare, 3 to us ne apne sardaron aur bahāduron ke sāth mashwarat kī, ki un chashmon ke pānī ko jo shāhr se bāhar the band kar de; aur unhon ne us kī madad kī. 4 Aur bahut log jama' hūe, aur sab chashmon ko aur us nadī ko jo us sarzamīn ke bīch bahtī thī yih kahkar band kar diyā, ki Asūr ke bādshāh ākar bahut sā pānī kyūn pāen? 5 Aur us ne himmat bāndhī, aur sārī dīwār ko jo tūtī thī banāyā, aur use burjon ke barābar ūrchā kiyā, aur bāhar se ek dūsri dīwār ūthāī, aur Dāūd ke shāhr men Millo ko mazbūt kiyā, aur bahut se hathiyār aur dhālen banāīn. 6 Aur us ne logon par sarlashkar thāhrāe, aur shāhr ke phātak ke pās ke maidān men un ko apne pās ikatthā kiyā, aur un se himmat-afzāī kī bāten kīn, aur kahā, 7 Himmat bāndho, aur hausala rakkho, aur Asūr ke bādshāh aur us ke sāth ke sāre amboh ke sabab se na dāro, na hirāsān ho; kyūnki wuh jo hamāre sāth hai, us se barā hai jo us ke sāth hai. 8 Us ke sāth bashar kā hāth hai; lekin hamāre sāth KHUDĀWAND hamārā Khudā hai, ki hamārī madad kare, aur hamārī larāiyān lare. So logon ne shāh i Yahūdāh Hizqiyāh kī bāton par takya kiyā.

9 Us ke ba'd shāh i Asūr Sanherib ne jo apne sāre lashkar ke sāth Eakis ke muqābil parā thā apne naukar Yarūshalem ko shāh i Yahūdāh Hizqiyāh ke pās, aur tamām Yahūdāh

ke pás jo Yarúshalem men the yih kahne ko bheje, ki 10 Sháh i Asúr Sanherib yún farmátá hai, ki Tumhárá kis par bharosá hai, ki tum Yarúshalem men muhásare ko jhel rahe ho? 11 Kyá Hizqiyáh tum ko qaht aur piyás kí maut ke hawále karne ko tum ko nahín bahká rahá hai, ki KHUDÁWAND hamará Khudá ham ko sháh i Asúr ke háth se bachá legá? 12 Kyá isí Hizqiyáh ne us ke únche maqámon aur mazbahon ko dúr karke Yahúdáh aur Yarúshalem ko hukm nahín diya, ki Tum ek hí mazbah ke áge síjda karná, aur usí par bakhúr jaláná? 13 Kyá tum nahín jánte kí main ne aur mere bápdádá ne áur mulkon ke sáre logon se kyá kyá kiyá hai? kyá un mamálik kí qaumon ke ma'búd apne mulk ko kisi tarah se mere háth se bachá sake? 14 Jin qaumon ko mere bápdádá ne bí'lkull halák kar dala, un ke ma'búdon men kaun aísá niklá jo apne logon ko mere háth se bachá saká, kí tumhárá ma'búd tum ko mere háth se bachá sakegá? 15 Pas Hizqiyáh tum ko fareb na dene páe, aur na is taur par bahkáe, aur na tum us ká yaqín karo; kyúinki kisi qaum yá mamlukat ká deotá apnelogon ko mere háth se aur mere bápdádá ke háth se bachá nahín saká: to kitná kam tumhárá ma'búd tum ko mere háth se bachá sakegá. 16 Aur us ke naukaron ne KHUDÁWAND Khudá ke khiláf aur us ke bande Hizqiyáh ke khiláf bahut sí áur báten kahín. 17 Aur us ne KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá kí ihánat karne, aur us ke haqq men kufr bakne ke liye is mazmún ke khatt bhí likhe, kí Jaise áur mulkon kí qaumon ke ma'búdon ne apne logon ko mere háth se nahín bacháya hai, waise hí Hizqiyáh ká ma'búd bhí apne logon ko mere háth se nahín bachá sakegá. 18 Aur unhon ne barí áwáz se pukárkar Yahúdon kí zabán men Yarúshalem ke logon ko jo díwár par the yih báten kah sunáin, táki un ko daráen aur pareshán karen, aur shahr ko le len. 19 Aur unhon ne Yarúshalem ke Khudá ká zikr zamín kí qaumon ke ma'búdon kí tarah kiyá, jo ádmion ke háth kí san'at hain. 20 Isí sabab se Hizqiyáh bádsháh aur Amús ke bete Yasa'iyáh nabí ne du'á mángí aur

ásmán kí taraf chilláe. 21 Aur KHUDÁWAND ne ek firishte ko bhejá, jis ne sháh i Asúr ke lashkar men sáre zabardast súrmáon aur peshwáon, aur sardáron ko halák kar dala. Pas wuh sharminda hokar apne mulk ko lautá. Aur jab wuh apne deotá ke mandir men gayá, to un hí ne jo us ke sulb se nikle the use wahín talwár se qatl kiyá. 22 Yún KHUDÁWAND ne Hizqiyáh ko aur Yarúshalem ke báshindon ko sháh i Asúr Sanherib ke háth se aur áur sábhon ke háth se bacháya, aur har tarah un kí rahnumái kí. 23 Aur bahut log Yarúshalem men KHUDÁWAND ke liye hadye, aur sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ke liye qímatí chízen láe; yahan tak kí wuh us waqt se sab qaumon kí nazar men mumtáz ho gayá.

24 Un dinon men Hizqiyáh aísá bí-már pará kí marne ke qarib ho gayá, aur us ne KHUDÁWAND se du'á mángí; tab us ne us se báten kín, aur use ek nishán diya. 25 Lekin Hizqiyáh ne us íhsán ke láiq jo us par kiyá gayá 'amal na kiyá; kyúinki us ke dil men ghamand samá gayá; is liye us par aur Yahúdáh aur Yarúshalem par gazab bharká. 26 Tab Hizqiyáh aur Yarúshalem ke báshindon ne apne dil ke gurúr ke badle kháksári íkhtiyár kí; so Hizqiyáh ke dinon men KHUDÁWAND ká gazab un par názil na húa. 27 Aur Hizqiyáh kí daulat aur 'izzat niháyat firáwán thí; aur us ne chándí, aur sone, aur jawáhir, aur masálihi, aur dhálon, aur sab tarah kí qímatí chízon ke liye khazáne, 28 aur anáj aur mai aur tel ke liye ambárxháne, aur sab qism ke jánvaron ke liye thán, aur bher bakriyon ke liye báre banáe. 29 Is ke 'aláwa us ne apne liye shahr basáe, aur bher bakriyon aur gáe bailon ko kasrat se muhaiyá kiyá, kyúinki Khudá ne use bahut mál bakhshá thá. 30 Isí Hizqiyáh ne Jaihun ke páni ke úpar ke sote ko band kar diya, aur use Dáúd ke shahr kí magrib kí taraf sídhá pahuncháya. Aur Hizqiyáh apne sáre kám men kámyáb húa. 31 Taubhí Bábul ke amíron ke mu'ámale men, jinhon ne apne elchí us ke pás bheje táki us mu'jize ká hál jo us mulk men kiyá gayá thá daryáft karen, Khudá ne use ázmáne

ke liye chhor diya, taki ma'lum kare ki us ke dil men kyá hai. 32 Aur Hizqiyáh ke baqi kám aur us ke nek a'mál A'mús ke bete Yasa'iyáh nabi ki royá men, aur Yahúdáh aur Isráíl ke bádsháhon ki kitáb men qalam-band hain. 33 Aur Hizqiyáh apne báp-dádá ke sáth so gaya, aur unhon ne use bani Dáúd ki qabron ki charhá par dafn kiya; aur sáre Yahúdáh aur Yarúshalem ke sab bándhond ne us ki maut par us ki ta'zim ki. Aur us ka betá Munassi us ki jagah bádsháh hua.

33 Munassi bárah baras ka tha jab wuh saltanat karne laga, aur us ne Yarúshalem men pachpan baras saltanat ki. 2 Aur us ne un qaumon ke nafratangez kámon ke mutábik, jin ko KHUDÁWAND ne bani Isráíl ke áge se dafa kiya tha, wuh kiya jo KHUDÁWAND ki nazar men burá tha. 3 Kyunki us ne un únche maqámon ko jin ko us ke báp Hizqiyáh ne dhaya tha phir banaya; aur Ba'lim ke liye mazbah banáe, aur Yasíraten taiyar kin, aur sáre ásmáni lashkar ko sijdá kiya aur un ki parastish ki. 4 Aur us ne KHUDÁWAND ke ghar men, jis ki bábat KHUDÁWAND ne farmaya tha, ki Merá nám Yarúshalem men hamesha rahega, mazbahe banáe. 5 Aur us ne KHUDÁWAND ke ghar ke donon sahon men sáre ásmáni lashkar ke liye mazbah banáe. 6 Aur us ne Bin Hinnúm ki wadi men apne farzandon ko bhi ág men jhonka: aur wuh shugún mántá aur jádú aur afsún kartá, aur badrúhon ke áshnáon aur jádúgaron se ta'alluq rakhta tha: us ne KHUDÁWAND ki nazar men bahut badkari ki, jis se use gussa dilaya. 7 Aur jo khodi hui murat us ne banwai thi, us ko Khudá ke ghar men nasb kiya, jis ki bábat Khudá ne Dáúd aur us ke bete Sulaimán se kaha tha, ki Main is ghar men, aur Yarúshalem men jise main ne bani Isráíl ke sáre qabilon men se chun liya hai apna nám abad tak rakhunga; 8 aur main bani Isráíl ke pánwon ko us sarzamin se jo main ne un ke báp-dádá ko 'ináyat ki hai phir kabhi nahin hatáunga, basharte ki wuh un sab báton ko, jo main ne un ko farmain, ya'ni us sari shari'at aur áin aur hukmon ko jo Musá ki ma'rifat mile, manne ki

ihitiyat rakkhen. 9 Aur Munassi ne Yahúdáh aur Yarúshalem ke bándhond ko yahán tak gumrah kiya, ki unhon ne un qaumon se bhi ziyada badi ki jin ko KHUDÁWAND ne bani Isráíl ke sámne se halák kiya tha. 10 Aur KHUDÁWAND ne Munassi aur us ke logon se báten kin; par unhon ne kuchh dhiyan na diya. 11 Is liye KHUDÁWAND un par sháh i Asúr ke sipahsálaron ko charhá laya, jo Munassi ko zanjiron se jakarkar aur berian dalkar Bábul ko le gaye. 12 Jab wuh musibat men para, to us ne KHUDÁWAND apne Khudá se minnat ki, aur apne báp-dádá ke Khudá ke huzúr nihayat kháksar bana; 13 aur us ne us se du'a mangi, tab us ne us ki du'a qubul karke us ki faryad suni, aur use us ki mamlukat men Yarúshalem ko wapas laya. Tab Munassi ne jan liya, ki KHUDÁWAND hi Khudá hai.

14 Is ke ba'd us ne Dáúd ke shahr ke liye, Jaihun ki magrib ki taraf wadi men machhli phatak ke madkhal tak, ek bahar ki diwar uthai, aur 'Ofal ko ghera, aur use bahut únchá kiya, aur Yahúdáh ke sab fasildar shahron men bahadur jangi sardar rakkhe. 15 Aur us ne ajnabi ma'búdon ko, aur KHUDÁWAND ke ghar se us murat ko, aur sab mazbahon ko jo us ne KHUDÁWAND ke ghar ke pahar par aur Yarúshalem men banwae the dur kiya, aur un ko shahr ke bahar phenk diya. 16 Aur us ne KHUDÁWAND ke mazbah ki marammat ki, aur us par salamat ke zabihon ki aur shukrguzari ki qurbanian charhain, aur Yahúdáh ko KHUDÁWAND apne Khudá ki parastish ka hukm diya. 17 Taubhi log únche maqámon men qurbani karte rahe, par faqat KHUDÁWAND apne Khudá ke liye. 18 Aur Munassi ke baqi kám aur apne Khudá se us ki du'a, aur un gaibbinon ki báten, jinhon ne KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ke nám se us ke sáth kalam kiya, wuh sab Isráíl ke bádsháhon ke a'mál ke sáth qalamband hain. 19 Us ki du'a aur us ka qubul hona aur us ki kháksari se pahle ki sat khatáen, aur us ki beimani, aur wuh jagahen jahan us ne únche maqar banwae, aur Yasíraten aur khodi hu muraten khar ki; yih sab báten Húza'i ki tarikh men qalamband hain. 20 Aur Munassi apne báp-dádá ke

sáth so gayá, aur unhon ne use usí ke ghar men dafn kiyá : aur us ká betá Amún us kí jagah bádsháh húa.

21 Amún báis baras ká thá jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne do baras Yarúshalem men saltanat kí.

22 Aur jo KHUDÁWAND kí nazar men burá hai, wuhí us ne kiyá, jaisá us ke báp Munassí ne kiyá thá : aur Amún ne un sab khodí hui mûraton ke áge, jo us ke báp Munassí ne banwái thin, qurbánián kí, aur un kí parastish kí : 23 aur wuh KHUDÁWAND ke huzúr kháksár na baná, jaisá us ká báp Munassí kháksár baná thá ; balki Amún ne gunáh par gunáh kiyá. 24 So us ke khádimon ne us ke khiláf sázish kí, aur usí ke ghar men use már dálá. 25 Par ahlí mulk ne un sab ko qatl kiyá jinhon ne Amún bádsháh ke khiláf sázish kí thí ; aur ahlí mulk ne us ke bete Yúsiyáh ko us kí jagah bádsháh banáya.

34 Yúsiyáh áth baras ká thá jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne iktís baras Yarúshalem men saltanat kí. 2 Us ne wuh kám kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar men thík thá, aur apne báp Dáúd kí ráhon par chalá ; aur dahine yá báen háth ko na murá. 3 Kyúнки apní saltanat ke áthwen baras, jab wuh larhá hí thá, wuh apne báp Dáúd ke Khudá ká talib húa, aur bárahwen baras men Yahúdáh aur Yarúshalem ko únche maqámon, aur Yasíraton, aur khode hue buton, aur dháli hui mûraton se pák karne lagá. 4 Aur logon ne us ke sámne Ba'ím ke mazbahon ko dhá diyá, aur súraj kí mûraton ko, jo un ke úpar únche par thin, us ne kát dálá, aur Yasíraton, aur khodí hui mûraton, aur dháli hui mûraton ko us ne tukre tukre karke un ko dhúl baná diyá, aur us ko un kí qabron par bithráya jinhon ne un ke liye qurbánián charháí thin. 5 Aur us ne un káhinon kí haqqíyan un hí ke mazbahon par jaláin, aur Yahúdáh aur Yarúshalem ko pák kiyá. 6 Aur Munassí, aur Ifráim, aur Shama'un ke shahron men, balki Naftálí tak, un ke irdgird khandaron men us ne aisá hí kiyá ; 7 aur mazbahon ko dhá diyá, aur Yasíraton aur khudí hui mûraton ko torkar dhúl kar diyá, aur Isráil ke tamám mulk men súraj kí sab mûraton ko kát dálá, tab Yarúshalem ko lauṭá.

8 Aur apní saltanat ke átharahwen baras, jab wuh mulk aur haikal ko pák kar chuká, to us ne Asaliyáh ke bete Sáfan ko, aur shahr ke hákim Ma'siyáh, aur Yúakhaz ke bete Yúakh muwarrikh ko bhejá, kí KHUDÁWAND apne Khudá ke ghar kí marammat karen. 9 Wuh Khilqiyáh sardár káhin ke pás áe, aur wuh naqdí jo Khudá ke ghar men láí gayí thí, jise darbán Lávion ne Munassí aur Ifráim aur Isráil ke sab baqí logon se aur tamám Yahúdáh aur Binyamin aur Yarúshalem ke báhindon se lekar jama' kiyá thá, us ke supurd kí. 10 Aur unhon ne use un káringon ke háth men saunpá jo KHUDÁWAND ke ghar kí nigráni karte the, aur un káringon ne jo KHUDÁWAND ke ghar men kám karte the, use us ghar kí marammat aur durust karne men lagáya ; 11 yá'ní use barhaiyon aur mi'maron ko diyá, kí ghare hue patthar, aur joron ke liye lakrí khariden, aur un gharon ke liye jin ko Yahúdáh ke bádsháhon ne ujár diyá thá shahtír banaen. 12 Aur wuh mard diyánat se kám karte the. Aur Yahat aur 'Abadiyáh Láwí jo baní Mirári men se the un kí nigráni karte the, aur baní Qihát men se Zakariyáh aur Masullám kám karáte the ; aur Láwion men se wuh log the jo bájon men máhir the. 13 Aur wuh bárbardaron ke bhí dároga the, aur sab qism qism ke kám karnewálon se kám karáte the ; aur munshí aur muhtamim aur darbán Lávion men se the. 14 Aur jab wuh us naqdí ko jo KHUDÁWAND ke ghar men láí gayí thí nikál rahe the, to Khilqiyáh káhin ko KHUDÁWAND kí Tauret kí kitáb, jo Músá kí ma'rifat dí gayí thí, mili. 15 Tab Khilqiyáh ne Sáfan munshí se kahá, kí Main ne KHUDÁWAND ke ghar men Tauret kí kitáb pái hai. Aur Khilqiyáh ne wuh kitáb Sáfan ko dí. 16 Aur Sáfan wuh kitáb bádsháh ke pás le gayá ; phir us ne bádsháh ko yih batáya, kí Sab kuchh jo tú ne apne naukaron ke supurd kiyá thá use wuh kar rahe hai. 17 Aur wuh naqdí jo KHUDÁWAND ke ghar men maujud thí unhon ne lekar náziron aur káringon ke háth men saunpí hai. 18 Phir Sáfan munshí ne bádsháh se kahá, kí Khilqiyáh káhin ne m 'he yih kitáb

dí hai. Aur Sáfan ne us men se bádsháh ke huzúr parhá. 19 Aur aisá húa, ki jab bádsháh ne Tauret kí báten suní, to apne kapre pháre. 20 Phir bádsháh ne Khilqiyáh, aur Akhiqám bin Sáfan, aur 'Abdon bin Mikáh, aur Sáfan munshí, aur bádsháh ke naukár 'Asáyáh ko yih hukm diyá, 21 ki Jáo, aur merí taraf se aur un logon kí taraf se jo Isráil aur Yahúdáh men báqí rah gaye hai is kitáb kí báton ke haqq men jo milí hai KHUDÁWAND se púchho; kyúnci KHUDÁWAND ká qahr jo ham par názil húa hai bará hai, is liye ki hamáre bápádá ne KHUDÁWAND ke kalám ko nahín máná hai, ki sab kuchh jo is kitáb men likhá hai us ke mutábíq karte. 22 Tab Khilqiyáh aur wuh jin ko bádsháh ne hukm kiyá thá, Khuldah nabiya ke pás jo toshakháne ke dároga Salúm bin Toqahat bin Khasrah kí bítwí thí gaye : wuh Yarúshalem men Mishnah námi mahalle men rahtí thí; so unhon ne us se wuh báten kahín. 23 Us ne un se kahá, KHUDÁWAND Isráil ká Khudá yún farmátá hai, ki Tum us shakhs se jis ne tum ko mere pás bhejá hai kaho, ki 24 KHUDÁWAND yún farmátá hai, Dekh, main is jagah par, aur is ke bášhindo par áfat láungá, ya'ní sab la'háten jo us kitáb men likhí hai jo unhon ne sháh i Yahúdáh ke áge parhí hai : 25 kyúnci unhon ne mujhe tark kiyá, aur gairma'búdon ke áge bakhúr jaláyá, aur apne háthon ke sab kámon se mujhe gussa diláyá; so merá qahr is maqám par názil húa hai, aur dhímá na hogá. 26 Rahá sháh i Yahúdáh jis ne tum ko KHUDÁWAND se daryáft karne ko bhejá hai; so tum us se yún kahná, ki KHUDÁWAND Isráil ká Khudá yún farmátá hai, ki Un báton ke báre men jo tú ne suní hai, 27 chúnki terá dil mom ho gayá, aur tú ne Khudá ke huzúr 'ájizí kí jab tú ne us kí wuh báten suní jo us ne is maqám aur is ke bášhindo ke khiláf kahí hai, aur apne ko mere huzúr kháksár banáyá, aur apne kapre phákar mere áge royá; is liye main ne bhí terí sun lí hai, KHUDÁWAND farmátá hai. 28 Dekh, main tujhe tere bápádá ke sáth miláungá, aur tú apní gor men salámatí se pahuncháyá jáegá, aur sári áfat ko jo main is maqám

aur is ke bášhindo par láungá, terí ánkhen nahín dekhengí. So unhon ne yih jawáb bádsháh ko pahunchá diyá.

29 Tab bádsháh ne Yahúdáh aur Yarúshalem ke sab buzurgon ko bulwákar ikatthá kiyá. 30 Aur bádsháh aur sare ahl i Yahúdáh, aur Yarúshalem ke bášhinde, káhin, aur Láwí, aur sab log kyá chhoṭe kyá bare KHUDÁWAND ke ghar ko gaye, aur us ne jo 'ahd kí kitáb KHUDÁWAND ke ghar men milí thí, us kí sab báten un ko parh sunáin. 31 Aur bádsháh apní jagah khará húa, aur KHUDÁWAND ke áge 'ahd kiyá, ki wuh KHUDÁWAND kí pairawí karegá, aur us ke hukmon, aur us kí shahádaton, aur áin ko apne sáre dil aur sári ján se mánegá, táki us 'ahd kí un báton ko jo us kitáb men likhí thin púra kare. 32 Aur us ne un sab ko jo Yarúshalem aur Binyamín men maujúd the us 'ahd men sharík kiyá. Aur Yarúshalem ke bášhindo ne Khudá apne bápádá ke Khudá ke 'ahd ke mutábíq 'amal kiyá. 33 Aur Yúsiyáh ne baní Isráil ke sab 'iláqon men se sári makrúhát ko dafa' kiyá, aur jitne Isráil men mile un sabhon se 'ibádat, ya'ní KHUDÁWAND un ke Khudá kí 'ibádat karái. Aur wuh us ke jíte jí KHUDÁWAND apne bápádá ke Khudá kí pairawí se na haṭe.

35 Aur Yúsiyáh ne Yarúshalem men KHUDÁWAND ke liye 'id i fasah kí; aur unhon ne fasah ko pahle mahíne kí chaudahwín táríkh ko zabh kiyá. 2 Aur us ne káhinon ko un kí khidmat par muqarrar kiyá, aur un ko KHUDÁWAND ke ghar kí khidmat kí targíb dí. 3 Aur un Láwíon se jo KHUDÁWAND ke liye muqaddas hokar tamám Isráil ko ta'lím dete the kahá, ki Pák sandúq ko us ghar men jise sháh i Isráil Sulaimán bin Dáúd ne banáyá thá rakkho; áge ko tumháre kandhon par koí boj na hogá; so ab tum KHUDÁWAND apne Khudá kí aur us kí qaum Isráil kí khidmat karo; 4 aur apne ábái khándánon aur faríqon ke mutábíq, jaisá sháh i Isráil Dáúd ne likhá aur jaisá us ke beṭe Sulaimán ne likhá hai, apne ap ko taiyár kar lo. 5 Aur tum maqdis men apne bháiyon ya'ní qaum ke farzandon ke ábái khándánon kí

taqsim ke mutabiq khare ho; taki un men se har ek ke liye Lawlon ke kisi na kisi abai khandaan ki koi shakh ho. 6 Aur fasah ko zabh karo, aur KHUDAWAND ke kalam ke mutabiq jo Musa ki ma'rifat mila 'amal karne ke liye apne ap ko pak karke apne bhaiyon ke liye taiyar ho. 7 Aur Yusiya ne logon ke liye, jitne wahan maujud the, rewardon men se barre aur halwan, sab ke sab fasah ki qurbanion ke liye diye, jo ginti men tis hazar the aur tin hazar bachhre the: yih sab badshahi mal men se diye gaye. 8 Aur us ke sardaron ne razai ki qurbani ke taur par logon ko, aur kahinon ko, aur Lawlon ko diya: Khilqiyah, aur Zakariyah, aur Yahiel ne jo Khuda ke ghar ke nazim the kahinon ko fasah ke liye do hazar chha sau bher bakri aur tin sau bail diye. 9 Aur Kana'niyah ne bhi aur us ke bhaiyon Sama'iyah, aur Nataniel ne aur Hasabiyah, aur Ya'iel, aur Yuzabad ne, jo Lawlon ke sardar the, Lawlon ko fasah ke liye panch hazar bher bakri aur panch sau bail diye. 10 Yun 'ibadat ki taiyari hui, aur badshah ke hukm ke mutabiq kahin apni apni jagah par aur Lawi apne apne fariq ke mutabiq khare hue. 11 Unhon ne fasah ko zabh kiya, aur kahinon ne un ke hath se khun lekar chhirkai, aur Lawi khal khenchte gaye. 12 Phir unhon ne sokhtani qurbanian alag kin, taki wuh logon ke abai khandaanon ki taqsim ke mutabiq KHUDAWAND ke huzur charhane ko un ko den, jaisa Musa ki kitab men likhi hai. Aur bailon se bhi unhon ne aisa hi kiya. 13 Aur unhon ne dastur ke muwafiq fasah ko ag par bhuna; aur pak hadyon ko degon, aur handon, aur karahion men pakaya, aur un ko jald logon ko pahuncha diya. 14 Is ke ba'd unhon ne apne liye aur kahinon ke liye taiyar kiya; kyunki kahin ya'ni bani Harun sokhtani qurbanion aur charbi ke charhane men rat tak mashgul rahe; so Lawlon ne apne liye aur kahinon ke liye jo bani Harun the taiyar kiya. 15 Aur ganewale, jo bani Asaf the, Daud, aur Asaf, aur Haiman, aur badshah ke gharin Yadutun ke hukm ke muwafiq apni apni jagah men the, aur har darwaze par darban the; un ko apna apna kam

chhornai na para, kyunki un ke bhai Lawlon ne un ke liye taiyar kiya. 16 So usi din Yusiya badshah ke hukm ke muwafiq fasah manne aur KHUDAWAND ke mazbah par sokhtani qurbanian charhane ke liye KHUDAWAND ki puri 'ibadat ki taiyari ki gayi. 17 Aur bani Israil ne jo hazir the fasah ko us waqt aur fatiri roti ki 'id ko sat din tak manai. 18 Is ki manind koi fasah Samuel nabi ke dinon se Israil men nahin manaya gaya tha, aur na shahan i Israil men se kisi ne aisi 'id i fasah ki, jaisi Yusiya, aur kahinon, aur Lawlon, aur sare Yahudah aur Israil ne jo hazir the, aur Yarusalem ke bashindon ne ki. 19 Yih fasah Yusiya ki saltanat ke atharahwen baras men manaya gaya.

20 Is sab ke ba'd, jab Yusiya haikal ko taiyar kar chuka, to shah i Misr Niko ne Karkimis se jo Furat ke kanare hai larne ke liye charhai ki; aur Yusiya us ke muqabale ko nikla. 21 Lekin us ne us ke pas elchion se kahlai bheja, ki Ai Yahudah ke badshah, tujh se mera kya kam? main aj ke din tujh par nahin, balki us khandaan par charhai kar raha hun jis se meri jang hai: aur Khuda ne mujh ko jaldi karne ka hukm diya hai: so tu Khuda se jo mere sath hai muzahim na ho, aisa na ho ki wuh tujhe halak kar de. 22 Lekin Yusiya ne us se munh na mora, balki us se larne ke liye apna bhes badla, aur Niko ki bat jo Khuda ke munh se nikli thi na mani, aur Majiddo ki wadi men larne ko gaya. 23 Aur tirandazon ne Yusiya badshah ko tir mara; aur badshah ne apne naukaron se kaha, ki Mujhe le chalo, kyunki main bahut zakhami ho gaya hun. 24 So us ke naukaron ne use us rath par se utarkar us ke dusre rath par charhaya, aur use Yarusalem ko le gaye; aur wuh mar gaya, aur apne bapdada ki qabron men dafi hue. Aur sare Yahudah aur Yarusalem ne Yusiya ke liye matam kiya. 25 Aur Yarmiyah ne Yusiya par nanha kiya, aur ganewale aur ganewaliyan ne apne marion men us ke shikar kiya. Aur koi zikr karte hain: yih unhon se Israil men ek dastur bana diya; aur dohro, wuh baton unhon men likhi hain. 26 Aur Yusiya ke baqi kam, aur jaisa KHUDAWAND ki

sharī'at men likhā hai us ke mutābiq us ke nek a'māl, 27 aur us ke kām shurū' se ākhīr tak, Isrāīl aur Yahūdāh ke bādshāhon kī kitāb men qalam-band hain.

36 Aur mulk ke logon ne Yūsīyāh ke bete Yahūākhaz ko us ke bāp kī jagah Yarūshalem men bādshāh banāyā. 2 Yahūākhaz teīs baras kā thā jab wuh saltanat karne lagā: us ne tīn mahīne Yarūshalem men saltanat kī. 3 Aur shāh i Misr ne use Yarūshalem men takht se utār diyā, aur mulk par sau qintār chāndī aur ek qintār sonā jurmāna kiya. 4 Aur shāh i Misr ne us ke bhāī Iliyāqīm ko Yahūdāh aur Yarūshalem kā bādshāh banāyā, aur us kā nām badalkar Yahūyaqīm rakkhā. Aur Niko us ke bhāī Yahūākhaz ko pakarkar Misr ko le gayā.

5 Yahūyaqīm pachchīs baras kā thā jab wuh saltanat karne lagā, aur us ne gyārah baras Yarūshalem men saltanat kī; aur us ne wuhī kiya jo KHUDĀWAND us ke Khudā kī nazar men burā thā. 6 Us par shāh i Bābul Nabūkadnazar ne chārhāī kī, aur use Bābul le jāne ke liye us ke beriyān dālīn. 7 Aur Nabūkadnazar KHUDĀWAND ke ghar ke kuchh zurūf bhī Bābul ko le gayā, aur un ko Bābul men apne mandīr men rakkhā. 8 Aur Yahūyaqīm ke bāqī kām, aur us ke nafratangez a'māl, aur jo kuchh us men pāyā gayā, wuh Isrāīl aur Yahūdāh ke bādshāhon kī kitāb men qalam-band hain. Aur us kā betā Yahūyākin us kī jagah bādshāh hūā.

9 Yahūyākin āth baras kā thā jab wuh saltanat karne lagā, aur us ne tīn mahīne das dīn Yarūshalem men saltanat kī; aur us ne wuhī kiya jo KHUDĀWAND kī nazar men burā thā. 10 Aur naye sāl ke shurū' hote hī Nabūkadnazar ne use KHUDĀWAND ke ghar ke nafīs bartanon ke sāth Bābul ko bulwā liyā, aur us ke bhāī Sidqiyāh ko Yahūdāh aur Yarūshalem kā bādshāh banāyā.

11 Sidqiyāh ikkīs baras kā thā jab wuh saltanat karne lagā, aur us ne gyārah baras Yarūshalem men saltanat kī. 12 Aur us ne wuhī kiya jo KHUDĀWAND us ke Khudā kī nazar men burā thā; aur us ne Yarmiyāh nabī ke huzūr jis ne KHUDĀWAND ke munh kī bāteṅ us se kahīn 'ājizī na kī. 13 Aur us ne Nabūkadnazar

bādshāh se bhī, jis ne use Khudā kī qasam khilāī thī, bagāwat kī; balki wuh gardankash ho gayā, aur us ne apnā dil aisā sakht kar liyā, kī KHUDĀWAND Isrāīl ke Khudā kī taraf rujū' na lāyā. 14 Is ke siwā kāhīnon ke sab sardāron aur logon ne āur qaumon ke sab nafratī kāmōn ke mutābiq barī badkārīān kīn; aur unhon ne KHUDĀWAND ke ghar ko jise us ne Yarūshalem men muqaddas thahrāyā thā nāpāk kiya. 15 Aur KHUDĀWAND un ke bāpdādā ke Khudā ne apne paigambaron ko un ke pās bar waqt bhej bhejkar paigām bhejā; kyūnki use apne logon aur apne maskan par tars ātā thā; 16 lekin unhon ne Khudā ke paigambaron ko thātthon men urāyā, aur us kī bāteṅ ko nāchīz jānā, aur us ke nabīon kī hansī urāī, yahan tak kī KHUDĀWAND kā gazab apne logon par aisā bharkā, kī koi chāra na rahā. 17 Chunānchī wuh Kasdīon ke bādshāh ko un par chārhā lāyā, jis ne un ke maqdis ke ghar men un ke jawānon ko talwār se qatl kiya, aur us ne, kyā jawān mard, kyā kunwārī, kyā buddhā yā 'umrrasīda, kisi par tars na khāyā; us ne sab ko us ke hāth men de diyā. 18 Aur Khudā ke ghar ke sab zurūf, kyā bare kyā chhote, aur KHUDĀWAND ke ghar ke khazāne, aur bādshāh aur us ke sardāron ke khazāne, yih sab wuh Bābul ko le gayā. 19 Aur unhon ne Khudā ke ghar ko jalā diyā, aur Yarūshalem kī fasīl dhā dī, aur us ke tamām mahall āg se jalā diye, aur us ke sab qīmatī zurūf ko barbad kiya. 20 Aur jo talwār se bache, wuh un ko Bābul ko le gayā; aur wahan wuh us ke aur us ke beton ke gulām rahe, jab tak Fārs kī saltanat shurū' na hūī: 21 tāki KHUDĀWAND kā wuh kalām jo Yarmiyāh kī zabānī āyā thā purā ho, kī mulk apne sabton kā ārām pā le; kyūnki jab tak wuh sunsān parā rahā, tab tak, ya'nī sattar baras tak, use sabt kā ārām milā.

22 Aur shāh i Fārs Khoras kī saltanat ke pahle sāl, is liye kī KHUDĀWAND kā kalām jo Yarmiyāh kī zabānī āyā thā purā ho, KHUDĀWAND ne shāh i Fārs Khoras kā dil ubhārā, so us ne apnī sārī mamlukat men manādī karwāī, aur is mazmūn kā farmān bhī likhā, kī 23 Shāh

1. Fārs Khoras yūn farmatā hai, ki KHUDĀWAND āsmān ke Khudā ne zamīn kī sab mamlukateṁ mujhe bakhshī hain; aur us ne mujh ko tākid kī hai, ki main Yarūshalem

men jo Yahūdāh men hai us ke liye ek maskan banāūṁ. Pas tumhāre darmiyān jo koī us kī sārī qaum men se ho, KHUDĀWAND us kā Khudā us ke sāth ho. aur wuh rawāna ho jāe.

'AZRA'

1 Aur shāh i Fārs Khoras kī saltanat ke pahle sāl men, is liye kī KHUDĀWAND kā kalām jo Yarmiyāh kī zabānī āyā thā purā ho, KHUDĀWAND ne shāh i Fārs Khoras kā dil ubhārā, so us ne apnī tamām mamlukat men manādī karāī, aur is mazmūn kā farmān bhī likhā, ki 2 Shāh i Fārs Khoras yūn farmatā hai, ki KHUDĀWAND āsmān ke Khudā ne zamīn kī sab mamlukateṁ mujhe bakhshī hain, aur mujhe tākid kī hai, ki main Yarūshalem men jo Yahūdāh men hai us ke liye ek maskan banāūṁ. 3 Pas tumhāre darmiyān jo koī us kī sārī qaum men se ho, us kā Khudā us ke sāth ho, aur wuh Yarūshalem ko jo Yahūdāh men hai jāe, aur KHUDĀWAND Isrāīl ke Khudā kā ghar jo Yarūshalem men hai banāe, (Khudā wuhī hai.) 4 Aur jo koī kisī jagah jahān us ne qiyām kiya bāqī rahā ho, to usī jagah ke log chāndī aur sone aur māl aur mawāshī se us kī madad karen, aur 'alāwa is ke, wuh Khudā ke ghar ke liye jo Yarūshalem men hai razā ke hadye deṁ. 5 Tab Yahūdāh aur Binyamīn ke ābāī khāndānon ke sardār, aur kāhin, aur Lāwī, aur wuh sab jin ke dil ko Khudā ne ubhārā, uṭhe, ki jākar KHUDĀWAND kā ghar, jo Yarūshalem men hai, banāeṁ. 6 Aur un sabhon ne jo un ke paraus men the, 'alāwa un sab chīzon ke jo khushi se dī gayīn, chāndī ke bartanon aur sone, aur asbāb, aur mawāshī, aur qīmatī ashyā se un kī madad kī. 7 Aur Khoras bādshāh ne bhī KHUDĀWAND ke ghar ke un bartanon ko nikalwāyā jin ko Nabūkadnazar Yarūshalem se le āyā thā aur apne deotāon ke mandīr men rakhā thā. 8 In hī ko shāh i Fārs Khoras ne khazānchī Mitradāt ke

hāth se nikalwāyā, aur un ko ginkar Yahūdāh ke amīr Shesbazzar ko diyā. 9 Aur un kī gintī yih hai: sone kī tīs thāliyan, aur chāndī kī hazār thāliyan, aur untīs chhuriyan, 10 aur sone ke tīs piyāle, aur chāndī ke dūsri qism ke chār sau das piyāle, aur āur qism ke bartan ek hazār. 11 Sone aur chāndī ke kull zurūf pānch hazār chār sau the. Shesbazzar in sabhon ko jab asīrī ke log Bābul se Yarūshalem ko pahunchāe gaye le āyā.

2 Mulk ke jin logon ko shāh i Bābul Nabūkadnazar Bābul ko le gayā thā, un asīron kī asīrī men se wuh jo nikal āe aur Yarūshalem aur Yahūdāh men apne apne shahr ko wāpas āe, yih hain; 2 wuh Zarubbābul, Yashū', Nahamiyāh, Sirāyāh, Ra'lāyāh, Mardakī, Bilshān, Misfār, Bigvai, Rahūm, aur Ba'nah ke sāth āe. Isrāīlī qaum ke mardon kā yih shumār hai: 3 Banī Para'ūs, do hazār ek sau bahattar. 4 Banī Safatiyāh, tīn sau bahattar. 5 Banī Arakh, sāt sau pachhattar. 6 Banī Pakhat-moāb jo Yashū' aur Yoāh kī aulād men se the, do hazār āth sau bārah. 7 Banī Ailām, ek hazār do sau chauwan. 8 Banī Zattū, nau sau paintālīs. 9 Banī Zakkai, sāt sau sāth. 10 Banī Bānī, chha sau bayālīs. 11 Banī Babai, chha sau teis. 12 Banī 'Azjād, ek hazār do sau bāīs. 13 Banī Adūniqām, chha sau chhiyāsāth. 14 Banī Bigvai, do hazār chhappan. 15 Banī 'Adīn, chār sau chauwan. 16 Banī Atīr, Hizqiyāh ke gharāne ke, āthānawe. 17 Banī Bazai, tīn sau teis. 18 Banī Yurāh, ek sau bārah. 19 Banī Hāshūm, do sau teis. 20 Banī Jibbār, pachānawe. 21 Banī Baitlahm, ek sau teis.

22 Ahl i Natúfah, chhappan. 23 Ahl i 'Anatot, ek sau atháís. 24 Baní 'Azmávat, bayáís. 25 Qaryat 'Arím, aur Kafirah aur Bairot ke log, sát sau tentáís. 26 Rámah aur Jiba' ke log, chha sau ikkís. 27 Ahl i Mik-más, ek sau báís. 28 Baitel aur 'Al ke log, do sau teís. 29 Baní Nabú, báwan. 30 Baní Majbís, ek sau chhappan. 31 Dústre 'Ailám kí aulád, ek hazár do sau chauwan. 32 Baní Hárím, tín sau bís. 33 Lúd, aur Hádíd, aur Onú kí aulád, sát sau pachchís. 34 Yarihú ke log, tín sau paintáís. 35 Sanaáh ke log, tín hazár chha sau tís. 36 Phir káhinon ya'ní Yashú' ke khándán men se Yada'iyáh kí aulád, nau sau tihattar. 37 Baní Immer, ek hazár báwan. 38 Baní Pashhúr, ek hazár do sau saintáís. 39 Baní Hárím, ek hazár sattraah. 40 Aur Láwlon ya'ní Húdaviyáh kí nasl men se Yashú' aur Qadmíel kí aulád, chauhattar. 41 Gánewálon men se: baní A'saf, ek sau atháís. 42 Darbánon kí nasl men se: baní Salúm, baní Atir, baní Tálmún, baní 'Aqqob, baní Khatítá, baní Sobái, sab milkar ek sau untáís. 43 Aur Natiním men se: baní Zihá, baní Hasúfá, baní Taba'ot, 44 baní Qarús, baní Sí'ahá, baní Fadún, 45 baní Libánah, baní Hajábah, baní 'Aqqob, 46 baní Hajáb, baní Shamlai, baní Hanán, 47 baní Jiddel, baní Jahar, baní Riyáyáh, 48 baní Rasín, baní Naqúdá, baní Jazzám, 49 baní 'Uzzá, baní Fásekh, baní Basai, 50 baní Asnáh, baní Ma'uním, baní Nafísím, 51 baní Baqboq, baní Haqúfá, baní Harhúr, 52 baní Bazlút, baní Mahídá, baní Harshá, 53 baní Barqús, baní Sísará, baní Támah, 54 baní Naziyáh, baní Khatífá. 55 Sulaimán ke khádimon kí aulád: baní Sútí, baní Hasúfirat, baní Farúdá, 56 baní Ya'lah, baní Darqún, baní Jiddel, 57 baní Safatiyáh, baní Khattíl, baní Fúkirat Zabáim, baní Amí. 58 Sab Natiním aur Sulaimán ke khádimon kí aulád, tín sau banawe, 59 Aur jo log Tall i Mílh, aur Tall i Harsá, aur Karúb, aur Addán, aur Amír se gaye the, so yih hain; par yih log apne apne ábái khándán aur nasl ká patá nahín de sake, kí Isráíl ke haig ya nahín: 60 ya'ní baní Diláyáh, baní Túbíyáh, baní Na-

qúdá, chha sau báwan. 61 Aur káhinon kí aulád men se: baní Habáyáh, baní Haqos, baní Barzillí jis ne Jilí'adí Barzillí kí betiyon men se ek ko biyáh liyá aur un ke nám se kahláya. 62 Unhon ne apní sanad un ke darmiyán jo nasbnámon ke mutábíq gine gaye the, dhúndhí, par na páí; is liye wuh nápak samjhe gaye, aur kahánat se khárij hue. 63 Aur hákim ne un se kahá, Jab tak koí káhin U'rím o Tummím liye hue na uthe, tab tak wuh páktarín chizon men se na kháen. 64 Sári jamá'at milkar bayáís hazár tín sau sáth kí thí. 65 In ke 'aláwa un ke gulámon aur laundiyon ká shumár sát hazár tín sau saintís thá: aur un ke sáth do sau gánewále aur gánewáliyan thín. 66 Un ke ghore, sát sau chhattís, un ke khachchar, do sau paintáís, 67 un ke unt, char sau paintís, aur un ke gadhe, chha hazár sát sau bís the. 68 Aur ábái khándánon ke bá'z sardáron ne, jab wuh Khudáwánd ke ghar men jo Yarúshalem men hai áe, to khushí se Khudá ke maskan ke liye hadye diye, táki wuh phir apní jagah par ta'mír kiyá jae. 69 Unhon ne apne maqdúr ke muwáfíq kám ke khazáne men sone ke lksáth hazár dirhám, aur chándí ke páñch hazár manah, aur káhinon ke ek sau pairáhan diye. 70 So káhin, aur Láwí, aur bá'z log, aur gánewále, aur darbán, aur Natiním apne apne sháhton men, aur sab Isráílí apne apne sháhton men bas gaye.

3 Jab sátwán mahína áyá, aur baní Isráíl apne apne sháhton men bas gaye, to log yaktan hokar Yarúshalem men ikatthe hue. 2 Tab Yashú' bín Yúsadaq aur us ke bhái jo káhin the, aur Zafubbábul bín Síyaltíel, aur us ke bhái, uthe kháre hue, aur unhon ne Isráíl ke Khudá ká mazbah banáya, táki us par sokhtaní qurbáníyan charháen, jaisá mard i Khudá Músá kí sharí'at men likhá hai. 3 Aur unhon ne mazbah ko us kí jagah par rakkhá; kyúñki un atráf kí qaumon ke sabab se un ko khauf rahá; aur wuh us par Khudáwánd ke liye sokhtaní qurbáníyan, ya'ní subh aur sham kí sokhtaní qurbáníyan charháne lage. 4 Aur unhon ne nawishte ke mutábíq kháimon kí 'íd manái, aur roz kí sokhtaní

qurbánián gin ginkar, jaisá jis din ká farz thá, dastúr ke muwáfiq charháin; 5 us ke ba'd dáimi sokhtani qurbáni, aur naye chánd ki, aur KHUDÁWAND kí un sab muqarrara 'idon ki jo muqaddas thahráí gayi thin, aur har shakhs kí taraf se aisi qurbánián charháin jo razá kí qurbáni khushi se KHUDÁWAND ke liye guzrántá thá. 6 Sátweñ mahíne kí pahli tárikh se wuh KHUDÁWAND ke liye sokhtani qurbánián charháne lage. Par KHUDÁWAND kí haikal kí bunyád hanoz qáli na gayi thí. 7 Aur unhon ne mi'mároñ aur barhaiyon ko naqdi dí, aur Saidániñ aur Súrion ko khána píná aur tel diyá, táki wuh deodár ke lathe Lubnáñ se Yáfá ko samundar kí ráh se láen, jaisá un ko sháh i Fárs Khoras se parwána milá thá.

8 Phir un ke Khudá ke ghar men jo Yarúshalem men hai á pahunchne ke ba'd, dúsre baras ke dúsre mahíne men, Zarubbábul bin Siyáltiel, aur Yashú' bin Yúsadaq ne, aur un ke báqi bhái káhinon, aur Lávion, aur sabhon ne jo asíri se lautkar Yarúshalem ko áe the kám shurú' kiyá, aur Lávion ko jo bis baras ke aur us se úpar the muqarrar kiyá, kí KHUDÁWAND ke ghar ke kám kí nigráni karen. 9 Tab Yashú' aur us ke beṭe, aur bhái, aur Qadmiel aur us ke beṭe jo Yahúdáh kí nasl se the milkar uthe kí Khudá ke ghar men kárigaron kí nigráni karen; aur baní Hannadád bhí aur un ke beṭe aur bhái jo Láví the un ke sáth the. 10 So jab mi'már KHUDÁWAND kí haikal kí bunyád qáine lage, to unhon ne káhinon ko apne apne pairáhan pahine, aur narsingé liye hue, aur A'saf kí nasl ke Lávion ko jhánjh liye hue khará kiyá, kí sháh i Isráil Dáúd kí tartib ke mutábiq KHUDÁWAND kí hamd karen. 11 So wuh báham naubat ba naubat KHUDÁWAND kí sitáish aur shukruguzári men gá gákar kahne lage, kí Wuh bhalá hai, kyúñki us kí rahmat hamesha Isráil par hai. Jab wuh KHUDÁWAND kí sitáish kar rahe the, to sab logon ne baland áwáz se na'ra márá, is liye kí KHUDÁWAND ke ghar kí bunyád parí thí. 12 Lekin káhinon, aur Lávion, aur ábái khándáñon ke sardáron men se bahut se 'umrrasída log, jinhon ne pahle ghar

ko dekhá thá, us waqt jab is ghar kí bunyád un kí áñkhon ke samne qáli gayi, to barí áwáz se chillákar rone lage; aur bahutere khushi ke máre zor zor se lalkáre. 13 So log khushi kí áwáz ke shor aur logon ke rone kí sadá men imtiyáz na kar sake; kyúñki log baland áwáz se na're mára rahe the, aur áwáz dúr tak sunái deti thí.

4 Jab Yahúdáh aur Binyamín ke dushmanon ne suná, kí wuh jo asir hue the KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ke liye haikal ko baná rahe haiñ; 2 to wuh Zarubbábul aur ábái khándáñon ke sardáron ke pás ákar un se kahne lage, kí Ham ko bhí apne sáth banáne do: kyúñki ham bhí tumháre Khudá ke talib haiñ, jaise tum ho, aur ham sháh i Asúr aur Asar Haddún ke dinon se, jo ham ko yahán láyá, us ke liye qurbáni charháte haiñ. 3 Lekin Zarubbábul, aur Yashú', aur Isráil ke ábái khándáñon ke báqi sardáron ne un se kahá, kí Tumhárá kám nahíñ, kí hamáre sáth hamáre Khudá ke liye ghar banáo; balki ham áp hí milkar KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ke liye use banáenge, jaisá sháh i Fárs Khoras ne ham ko hukm kiyá hai. 4 Tab mulk ke log Yahúdáh ke logon kí mukhálafat karne aur banáte waqt un ko taklíf dene lage. 5 Aur sháh i Fárs Khoras ke jiṭe jí, balki sháh i Fárs Dára kí saltanat tak un ke maqsúd ko bátíl rakhne ke liye un ke khiláf mushíron ko ujrát dete rahe. 6 Aur Akhasúerus ke 'ahd i saltanat, ya'ni us kí saltanat ke shurú' men unhon ne Yahúdáh aur Yarúshalem ke báshindon kí shikáyat likh bhejí.

7 Phir Artakhshashatá ke dinon men Bishlám, aur Mitradát, aur Tábiel, aur us ke báqi rafiqon ne sháh i Fárs Artakhshashatá ko likhá: un ká khatt Arámi hurúf, aur Arámi zabán men likhá thá. 8 Rahúm díwán aur Shamsí munshí ne Artakhshashatá bádsháh ko Yarúshalem ke khiláf yúñ khatt likhá: 9 so Rahúm díwán, aur Shamsí munshí, aur un ke báqi rafiqon ne jo Dínah aur Afársatkah, aur Tarfilah, aur Fára, aur Arak, aur Bábul, aur Sosan, aur Dih, aur 'Ailám ke the, 10 aur báqi un qaumon ne, jin ko us buzurg o sharíf Asnaffar ne pár lákar shahr i

Sámariya aur daryá ke is pár ke báqi 'ilaqe men basáyá thá, wagaira, wagaira, is ko likhá. 11 Us khatt kí naql jo unhon ne Artakhshashatá bádsháh ke pás bhejá yih hai: A'p ke gulám, ya'ní wuh log jo daryá pár rahte hain, wagaira; 12 Bádsháh par raushan ho, kí Yahúdí log jo huzúr ke pás se hamáre darmiyan Yarúshalem men áe hain, wuh us báqi aur fasádi shahr ko baná rahe hain; chunánci diwáron ko khatm aur bunyádon kí marammat kar chuke hain. 13 So bádsháh par raushan ho jae, kí agar yih shahr ban jae, aur fasíl taiyár ho jae, to wuh khiráj, chungí, ya máhsúl nahín denge, aur ákhir bádsháhon ko nuqsán hogá. 14 So chúnki ham huzúr ke daulat-kháne ká namak kháte hain, aur munásib nahín kí hamáre sámnne bádsháh kí tahqír ho, is liye ham ne likhkar bádsháh ko ittilá' di hai, 15 táki huzúr ke bápádádá ke daftar kí kitáb men taftish kí jae, to us daftar kí kitáb se huzúr ko ma'lúm hogá, aur yaqín ho jáegá, kí yih shahr fitnaangez shahr hai, jo bádsháhon aur súbon ke nuqsán pahunchátá rahá hai, aur qadím zamáne se us men fasád barpá karte rahe hain: isí sabab se yih shahr ujár diyá gayá thá. 16 Aur ham bádsháh ko yaqín diláte hain kí agar yih shahr ta'mír ho aur is kí fasíl ban jae, to is súrát men huzúr ká hissa daryá pár kuchh na rahegá. 17 Tab bádsháh ne Rahúm diwán, aur Shamsí munshí, aur un ke báqi rafiqon ko jo Sámariya aur daryá pár ke báqi mulk men rahte hain yih jawáb bhejá; kí Salám, wagaira. 18 Jo khatt tum ne hamáre pás bhejá wuh mere huzúr sáf sáf parhá gayá. 19 Aur main ne hukm diyá aur taftish hui, aur ma'lúm húa, kí is shahr ne qadím zamáne se bádsháhon se bagáwat kí hai, aur fitna aur fasád us men hotá rahá hai. 20 Aur Yarúshalem men zoráwar bádsháh bhí hue hain, jinhon ne daryá pár ke sáre mulk par hukúmat kí hai, aur khiráj, chungí aur máhsúl un ko diyá játá thá. 21 So tum hukm jári karo, kí yih log kám band karen, aur yih shahr na bane, jab tak meri taraf se farmán jári na ho. 22 Khabardár, is men sustí na karná; bádsháhon ke nuqsán ke liye kharábi

kyún barhne páe? 23 Pas Artakhshashatá bádsháh ke khatt kí naql Rahúm aur Shamsí munshí, aur un ke rafiqon ke sámnne parhi gayí, to wuh jald Yahúdíon ke pás Yarúshalem ko gaye, aur jabr aur zor se un ko rok diyá. 24 Tab Khudá ke ghar ká jo Yarúshalem men hai kám mauqúf húa; aur sháh í Fárs Dará kí saltanat ke dúsre baras tak band rahá.

5 Phir nabí ya'ní Hajjaí nabí aur Zakariyáh bin 'Idú un Yahúdíon ke sámnne jo Yahúdáh aur Yarúshalem men the nubuwat karne lage; unhon ne Isráil ke Khudá ke nám se un ke sámnne nubuwat kí. 2 Tab Zarubbábul bin Siyáltiel aur Yashú' bin Yúsa-da'q uthe, aur Khudá ke ghar ko jo Yarúshalem men hai banáne lage, aur Khudá ke wuh nabí un ke sáth hokar un kí madad karte the. 3 Un hí dinon daryá pár ká hákim Tatnai, aur Shatar Boznai, aur un ke sáthi un ke pás ákar un se kahne lage, kí Kis ke farmán se tum is ghar ko banáte, aur is fasíl ko tamám karte ho? 4 Tab ham ne un se is tarah kahá, kí Un logon ke kyá nám hain jo is 'imárat ko baná rahe hain? 5 Par Yahúdíon ke buzurgon par un ke Khudá kí nazar thi; so unhon ne un ko na roká jab tak kí wuh mu'amala Dará tak na pahunchá; aur phir is ke बारे में ख़ात के ज़र'ए से ज़ाब ना आया.

6 Us khatt kí naql jo daryá pár ke hákim Tatnai aur Shatar Boznai, aur us ke Afársaki rafiqon ne jo daryá pár the Dará bádsháh ko bhejá; 7 unhon ne us ke pás ek khatt bhejá, jis men yún likhá thá: Dará bádsháh kí har tarah salámati ho. 8 Bádsháh ko ma'lúm ho, kí ham Yahúdáh ke súbbe men Khudá e Ta'álá ke ghar ko gaye; wuh bare bare pattharon se ban rahá hai, aur diwáron par kariyán dharí já rahí hain, aur kám khúb koshish se ho rahá hai, aur un ke háthon taraqqí pá rahá hai. 9 Tab ham ne un buzurgon se suwál kiyá, aur un se yún kahá, kí Tum kis ke farmán se is ghar ko banáte aur is diwár ko tamám karte ho? 10 Aur ham ne un ke nám bhí púchhe, táki ham un logon ke nám likhkar huzúr ko khabar den, kí un ke sardár kaun

hain. 11 Aur unhon ne ham ko yun jawab diya, ki Ham zamin o asman ke Khuda ke bande hain, aur wuh maskan bana rahe hain jise bane bahut baras hue, aur jise Israil ke ek bare badshah ne banakar taiyar kiya tha. 12 Lekin jab hamare bapdada ne asman ke Khuda ko gussa dilaya, to us ne un ko shah i Babul Nabukadnazar Kasdi ke hath mein kar diya, jis ne is ghar ko ujar diya, aur logon ko Babul ko le gaya. 13 Lekin shah i Babul Khoras ke pahle sal Khoras badshah ne hukm diya, ki Khuda ka yih ghar banaya jae. 14 Aur Khuda ke ghar ke sone aur chandi ke zuruf ko bhi jin ko Nabukadnazar Yarusalem ki haikal se nikalkar Babul ke mandir mein le aya tha, un ko Khoras badshah ne Babul ke mandir se nikala, aur un ko Shesbazzar nami ek shakhs ko jise us ne hakim banaya tha saunp diya; 15 aur us se kaha, ki In bartanon ko le, aur ja, aur in ko Yarusalem ki haikal mein rakh, aur Khuda ka maskan apni jagah par banaya jae. 16 Tab usi Shesbazzar ne akar Khuda ke ghar ki jo Yarusalem mein hai bunyad dali; aur us waqt se ab tak yih ban raha hai, par abhi taiyar nahin hua. 17 So ab agar badshah munasib jane, to badshah ke daulatkhane mein jo Babul mein hai taftish ki jae, ki Khoras badshah ne Khuda ke is ghar ko Yarusalem mein banane ka hukm diya tha, ya nahin; aur is mu'amale mein badshah apni marzi ham par zahir kare.

6 Tab Dara badshah ke hukm se Babul ke us tawarikh kutubkhane mein, jis mein khazane dhare the, taftish ki gayi. 2 Chunanchi Akhmatá ke mahall mein jo Madai ke sube mein waqi hai ek tumar mila, jis mein yih hukm likha hua tha; 3 Khoras badshah ke pahle sal, Khoras badshah ne Khuda ke ghar ki babat jo Yarusalem mein hai hukm kiya, ki wuh ghar, ya'ni wuh maqam jahan qurbanian karte hain, banaya jae, aur us ki bunyaden mazbuti se dali jae; us ki unchai saath hath, aur chaurai saath hath ho; 4 tin radde bhari pattharon ke, aur ek radda nayi lakri ka ho; aur kharch shahi mahall se, diya jae. 5 Aur Khuda ke ghar ke sone aur

chandi ke bartan bhi jin ko Nabukadnazar us haikal se jo Yarusalem mein hai nikalkar Babul ke laye, wapas diye jae, aur Yarusalem ki haikal mein apni apni jagah pahunchae jae, aur tu un ko Khuda ke ghar mein rakh dena. 6 So ta, ai darya par ke hakim, Tatnai, aur Shatar Boznai, aur tumhare Afarsaki rasid jo darya par hain, tum wahan se dur raho. 7 Khuda ke is ghar ke kam mein dastandagi na ikaro; Yahudion ka hakim, aur Yahudion ke buzurg, Khuda ke ghar ke us ki jagah par ta'mir karen. 8 Alawa is ke, Khuda ke is ghar ke banane mein Yahudion ke buzurgon ke saath tum ko kya karna hai, so us ki babat meri yih hukm hai; ki shahi mal mein se, ya'ni darya par ke khiraj mein se, un logon ko bilá tawaqquf kharch diya jae, taki un ko rukna na pare. 9 Aur asman ke Khuda ki sokhtani qurbanion ke liye, jis jis chiz ki un ko zarurat ho, ya'ni bachhre aur mendhe aur halwan, aur jitna gehun, aur namak, aur mai, aur tel, wuh kahn jo Yarusalem mein hain bataen, wuh sab bilanaga roz ba roz un ko diya jae; 10 taki wuh asman ke Khuda ke huzur rahatangez qurbanian charchaen, aur badshah aur shahzadon ki umrdarazi ke liye du'a karen. 11 Main ne yih hukm bhi diya hai, ki jo shakhs is farmán ko badal de, us ke ghar mein se kari nikali jae, aur use usi par charchakar sulí di jae; aur is bat ke sabab se us ka ghar kura-khana bana diya jae. 12 Aur wuh Khuda jis ne apna nam wahan rakha hai, sab badshahon aur logon ko jo Khuda ke us ghar ko jo Yarusalem mein hai dhane ki garaz se is hukm ko badalne ke liye apna hath barhaen, gurat kare. Mujh Dara ne hukm de diya, is par hafi koshish se 'amal ho.

13 Tab darya par ke hakim Tatnai, aur Shatar Boznai, aur un ke rasid ne Dara badshah ke farmán bhojne ke sabab se bilá tawaqquf usi ke mutabiq 'amal kiya. 14 So Yahudion ke buzurg, Haggai nabi aur Zakariyah bin 'Ida ki mubawwat ke sabab se, ta'mir karte aur khatam hote rahe. Aur unhon ne Israil ke Khuda ke hukm, aur Khoras, aur Dara, aur shah i Fars Artakhshashatá ke hukm

ke mutábíq use banáya aur tamám kiya. 15 So yih maskan Adár ke mahíne kí tísarí táríkh meñ Dárá bádsháh kí saltanat ke chhate baras tamám húa. 16 Aur baní Isráíl, aur káhinon, aur Lávion, aur asírí ke báqí logon ne khushi ke sáth Khudá ke ghar kí taqdíś kí. 17 Aur unhon ne Khudá ke ghar kí taqdíś ke mauqa' par sau ball, aur do sau menḍhe, aur chár sau barre, aur sáre Isráíl kí khatá kí qurbání ke liye, Isráíl ke qabílon ke shumár ke mutábíq, bárah bakre chapháe. 18 Aur jaisá Músá kí kitáb meñ líkhá hai, unhon ne káhinon ko un kí taqsim, aur Lávion ko, un ke fariqon ke mutábíq, Khudá kí 'ibádat ke liye jo Yarúshalem meñ hotí hai muqarrar kiya.

19 Aur pahle mahíne kí chaudahwín táríkh ko un logon ne jo asírí se áe the 'íd i fasah manái; 20 kyúñki káhinon aur Lávion ne yaktan ho-kar apne ap ko pák kiya thá; wuh sab ke sab pák the; aur unhon ne un sab logon ke liye jo asírí se áe the, aur apne bhái káhinon ke liye, aur apne wáste fasah ko zabh kiya. 21 Aur baní Isráíl ne jo asírí se laute the aur un sabhon ne jo KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ke tálib hone ke liye us sarzamín kí ajnabí qaumon kí najásaton se alag ho gaye the, fasah kháya. 22 Aur khushi ke sáth sáť din tak fatírí rotí kí 'íd manái; kyúñki KHUDÁWAND ne un ko shádmán kiya thá, aur sháh i Asúr ke díł ko un kí taraf máil kiya thá, táki wuh Khudá, ya'ní Isráíl ke Khudá ke maskan ke banáne meñ un kí madad kare.

7 In báton ke ba'd sháh i Fárs Artakhshashatá ke daur i saltanat meñ 'Azrá bin Siráyáh, bin 'Azariyáh, bin Khilqiyáh, 2 bin Salúm, bin Sadoq, bin Akhítob, 3 bin Amariyáh, bin 'Azariyáh, bin Miráyot, 4 bin Zarákhíyáh, bin 'Uzzí, bin Buqqí, 5 bin Abísú', bin Fínihas, bin Il'azar, bin Hárún sardár káhin: 6 yihí 'Azrá Bábul se gaya; aur wuh Músá kí shari'at meñ jise KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ne diya thá máhir faqíh thá: aur chúnki KHUDÁWAND us ke Khudá ka háth us par thá, bádsháh ne us kí sab dar-khwástep manzúr kí. 7 Aur baní Isráíl, aur káhinon, aur Lávion, aur gánewálon, aur darbánon, aur Na-

tiním meñ se kuchh log Artakhshashatá bádsháh ke sátweg sál Yarúshalem meñ áe. 8 Aur wuh bádsháh kí saltanat ke sátweg baras ke páñchweg mahíne Yarúshalem meñ pahunchá. 9 Kyúñki pahle mahíne kí pahílí táríkh ko to wuh Bábul se chalá, aur páñchweg mahíne kí pahílí táríkh ko Yarúshalem meñ á pahunchá; kyúñki us ke Khudá kí shafaqat ka háth us par thá. 10 Is liye kí 'Azrá ámáda ho gaya thá, kí KHUDÁWAND kí shari'at ka tálib ho, aur us par 'amal kare, aur Isráíl meñ áin aur ahkám kí ta'lím de.

11 Aur 'Azrá káhin aur faqíh ya'ní KHUDÁWAND ke Isráíl ko diye hue ahkám aur áin kí báton ke faqíh ko jo khatt Artakhshashatá bádsháh ne 'ináyat kiya, us kí naql yih hai: 12 Artakhshashatá sháhansháh kí taraf se 'Azrá káhin ya'ní ásmán ke Khudá kí shari'at ke faqíh i kámil wagaira, wagaira ko. 13 Main yih farmán jári kartá hún, kí Isráíl ke jo log aur un ke káhin aur Láví merí mamlukat meñ haiñ, un meñ se jitne apní khushi se Yarúshalem ko jáná cháhte haiñ, tere sáth jáen. 14 Chúnki tú bádsháh aur us ke sáton mushíron kí taraf se bhejá játa hai, táki apne Khudá kí shari'at ke mutábíq jo tere háth meñ hai Yahúdáh aur Yarúshalem ka hál daryáft kare; 15 aur jo chándí aur soná bádsháh aur us ke mushíron ne Isráíl ke Khudá ke, jis ka maskan Yarúshalem meñ hai, apní khushi se nazr kiya hai, le jáe; 16 aur jis qadr chándí soná Bábul ke sáre súbé se tujhe milegá, aur jo khushi ke hadye log aur káhin apne Khudá ke ghar ke liye jo Yarúshalem meñ hai apní khushi se den, un ko le jáe; 17 Is liye us rupaye se bail, aur menḍhe, aur halwán, aur un kí nazr kí qurbáníñ, aur un ke tapáwan kí chízen tú baří koshish se kharídná aur un ko apne Khudá ke ghar ke mazbah par jo Yarúshalem meñ hai chaphána. 18 Aur tujhe aur tere bháiyon ko báqí chándí sone ke sáth jo kuchh karná munásib ma'lúm ho, wuhí apne Khudá kí marzí ke mutábíq karná. 19 Aur jo bartan tujhe tere Khudá ke ghar kí 'ibádat ke liye saunpe játe haiñ, un ko Yarúshalem ke Khudá ke huzúr de dená. 20 Aur jo kuchh aur tere Khudá ke ghar ke liye zarúrí

ho jo tujhe dená paṛe use sháhí khazáne se dená. 21 Aur main Artakhshashatá bádsháh khud daryá páṛ ke sab khazáñchíon ko hukm kartá hún, ki jo kuchh 'Azrá káhin, ásmán ke Khudá kí shari'at ká faqíh, tum se cháhe, wuh bilá tawaqquf kiyá jáe; 22 ya'ní sau qintár chándí, aur sau kurr gehún, aur sau batt mal, aur sau batt tel tak, aur namak beandáza. 23 Jo kuchh ásmán ke Khudá ne hukm kiyá hai, so thík waisá hí ásmán ke Khudá ke ghar ke liye kiyá jáe; kyúñki bádsháh aur sháhzádon kí mamlukat par gazab kyún bharke? 24 Aur tum ko ham ágáh karte hain, ki káhinon, aur Lávion, aur gánewálon, aur darbánon, aur Natiním, aur Khudá ke is ghar ke khádimon men se kisi par khiráj, chungí yá mahsúl lagána jáiz na hogá. 25 Aur, ai 'Azrá, tú apne Khudá kí us dánish ke mutábiq jo tujh ko 'ináyat hui, hákimon aur qázíon ko muqarrar karná, ki daryá páṛ ke sab logon ká jo tere Khudá kí shari'at ko jánte hain insáf karen; aur tum us ko jo na jántá ho síkháo. 26 Aur jo koi tere Khudá kí shari'at par, aur bádsháh ke farmán par 'amal na kare, us ko bilá tawaqquf qánúní sazá dí jáe, khwáh maút yá jiláwataní, yá mál kí zabtí, yá qaid kí.

27 KHUDÁWAND hamáre bápádá ká Khudá mubáarak ho jis ne yih bát bádsháh ke dil men dáli, ki KHUDÁWAND ke ghar ko jo Yarúshalem men hai árásta kare; 28 aur bádsháh aur us ke mushíron ke huzúr, aur bádsháh ke sab 'áliqadr sardáron ke áge, apní rahmat mujh par kí. Aur main ne KHUDÁWAND apne Khudá ke háth se jo mujh par thá, taqwíyat pái, aur main ne Isráíl men se kháss logon ko ikatthá kiyá, ki wuh mere hamráh chalen.

8 Artakhshashatá bádsháh ke daur í saltanat men jo log mere sáth Bábul se nikle un ke ábái khándánon ke sardár yih hain, aur un ká nasabnáma yih hai. 2 Baní Finihás men se, Jairsom; baní Itamar men se, Dániel; baní Dáúd men se, Hattúsh. 3 Baní Sikaníyáh kí nasi ke baní Pargús men se, Zakariyáh, aur us ke sáth derh sau mard nasabnáme ke rú se gíne hue the, 4 baní Pakhat-moáb men se, Ilihú'ainí bin Zarákhíyáh, aur us ke sáth do sau

mard. 5 Aur baní Sikaníyáh men se, Yahazíel ká beṭá, aur us ke sáth tén sau mard. 6 Aur baní 'Adín men se, 'Abad bin Yúnatan, aur us ke sáth pachás mard. 7 Aur baní 'Aillám men se, Yasa'iyáh bin Ataliyáh, aur us ke sáth sattu mard. 8 Aur baní Safatíyáh men se, Zabadíyáh bin Míkaél, aur us ke sáth assí mard. 9 Aur baní Yoáb men se, 'Abadíyáh bin Yahíel, aur us ke sáth do sau athárah mard. 10 Aur baní Salúmít men se, Yúsífiyáh ká beṭá, aur us ke sáth ek sau sáth mard. 11 Aur baní Babai men se, Zakariyáh bin Babai, aur us ke sáth atháís mard. 12 Aur baní 'Azzád men se, Yúhanán bin Haqqátán, aur us ke sáth ek sau das mard. 13 Aur baní Adúniqám men se, jo sab se píchhe gaye, un ke nám yih hain, Ilífalat, aur Ya'íel, aur Sama'iyáh, aur un ke sáth sáth mard. 14 Aur baní Bigvai men se, 'U'tai aur Zab-búd, aur un ke sáth sattu mard.

15 Phir main ne un ko us daryá ke pás jo Aháwá kí samt ko bahtá hai ikatthá kiyá; aur wahán ham tén dín khaimon men rahe; aur main ne logon aur káhinon ká muláhaza kiyá, par baní Láví men se kisi ko na páyá. 16 Tab main ne Ilí'azar, aur Ariél, aur Sama'iyáh, aur Ilnátan, aur Yaríb, aur Ilnátan, aur Nátan, aur Zakariyáh, aur Masullám ko jo rais the, aur Yúyaríb aur Ilnátan ko jo mu'allím the bulwáyá. 17 Aur main ne un ko Kasífiyá nám ek maqám men 'Iddú sardár ke pás bhejá, aur jo kuchh un ko 'Iddú aur us ke bhái Natiním se Kasífiyá men kahná thá, batáyá, ki wuh hamáre Khudá ke ghar ke liye khidmat karnewále hamáre pás le áen. 18 Aur chúnki hamáre Khudá kí shafaqat ká háth ham par thá, is liye wuh Mahlí bin Láví bin Isráíl kí aulád men se ek dánishmand shakhs ko aur Saribíyáh ko, aur us ke beṭon aur bháiyon, ya'ní athárah ádmíon ko, 19 aur Hasabíyáh ko, aur us ke sáth baní Miráí men se Yasa'iyáh ko, aur us ke bháiyon aur un ke beṭon ko, ya'ní bís ádmíon ko; 20 aur Natiním men se, jin ko Dáúd aur amíon ne Lávion kí khidmat ke liye muqarrar kiyá thá do sau bís Natiním ko, le áe; in sabhon ke nám batá diye gaye the. 21 Tab main ne Aháwá ke

daryá par roze kí manádí karáí, táki ham apne Khudá ke huzúr us se apne, aur apne bálbachchon, aur apne mál ke liye, sídhí ráh talab karne ko frotan banen. 22 Kyúñki main ne sharm ke bá'is bádsháh se sipáhíon ke jathe aur sawáron ke liye dar-khwást na kí thí, táki wuh ráh men dushman ke muqábale men hamárá madad karen; kyúñki ham ne bádsháh se kahá thá, kí Hamáre Khudá ká háth bhaláí ke liye un sab ke sáth hai jo us ke tálib hain, aur us ká zor aur qahr un sab ke khiláf hai jo use tark karte hain. 23 So ham ne roza rakhkar is bát ke liye apne Khudá se minnat kí; aur us ne hamárá suní. 24 Tab main ne sardár káhinon men se bárah ko, ya'ní Saribiyáh aur Hasabiyáh, aur un ke sáth un ke bháiyon men se das ko alag kiyá, 25 aur un ko wuh chándí soná aur zurúf, ya'ní wuh hadya jo hamáre Khudá ke ghar ke liye bádsháh, aur us ke wazíron, aur amíron, aur tamám Isráíl ne jo wahán házir the nazr kiyá thá, díyá. 26 Main hí ne un ke háth men sáthe chha sau qintár chándí, aur sau qintár chándí ke bartan, aur sau qintár soná, 27 aur sone ke bís piyalé jo hazár dirham ke the, aur chokhe chamakte húe pítal ke do bartan jo sone kí tarah qimátí the, tolkar diye. 28 Aur main ne un se kahá, kí Tum KHUDÁWAND ke liye muqaddas ho, aur yih bartan bhí muqaddas hain, aur yih chándí aur soná KHUDÁWAND tumháre bápádádá ke Khudá ke liye razá kí qurbání hai. 29 So hoshyár rahná, jab tak Yarúshalem men KHUDÁWAND ke ghar kí kothríyon men sardár káhinon aur Lávíon, aur Isráíl ke ábái khándánon ke amíron ke sámne un ko tol na do, un kí hifázat karná. 30 So káhinon aur Lávíon ne sone, aur chándí, aur bartanon ko tolkar liyá, táki un ko Yarúshalem men hamáre Khudá ke ghar men pahuncháen.

31 Phir ham pahle mahíne kí bárahwín táríkh ko Aháwá ke daryá se rawána húe, kí Yarúshalem ko jáen: aur hamáre Khudá ká háth hamáre sáth thá, aur us ne ham ko dushmanon aur ráste men ghát lagánewálon ke háth se bacháiyá. 32 Aur ham Yarúshalem pahunchkar tén dín tak thahre rahe. 33 Aur chauthé

dín wuh chándí, aur soná, aur bartan hamáre Khudá ke ghar men tolkar káhin Marímot bin U'riyáh ke háth men diye gaye; aur us ke sáth Ilí'azar bin Fínihas thá; aur un ke sáth yih Láví the, ya'ní Yúzabád bin Yashú' aur Nau'ídiyáh bin Binwí; 34 sab chízon ko ginkar aur tolkar purá wazn usí waqt likh liyá gayá. 35 Aur asíri men se un logon ne, jo jiláwataní se laut áe the, Isráíl ke Khudá ke liye sokhtaní qurbánian charháin, ya'ní sáre Isráíl ke liye bárah bachhre, aur chhiyánawe men-dhe, aur satattar barre, aur khatá kí qurbání ke liye bárah bakre; yih sab KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbání thí. 36 Aur unhon ne bádsháh ke farmánon ko bádsháh ke náibon, aur daryá pár ke hákimon ke hawála kiyá; aur unhon ne logon kí aur Khudá ke ghar kí himáyat kí.

9 Jab yih sab kám ho chuke, to sardáron ne mere pás ákar kahá, kí Isráíl ke log, aur káhin, aur Láví, in atráf kí qaumon se alag nahín rahe, kyúñki Kan'áníon, aur Hittíon, aur Farizzíon, aur Yabúsíon, aur 'Ammoníon, aur Moábíon, aur Misríon, aur Amoríon ke se nafratí kám karte hain; 2 chunán-chí unhon ne apne aur apne beton ke liye un kí betiyán lí hain; so muqaddas nasl in atráf kí qaumon ke sáth khalt malt ho gayí; aur sardáron aur hákimon ká háth is badkárí men sab se barhá húa hai. 3 Jab main ne yih bát suní, to apne pairáhan aur apní chádar ko chák kiyá, aur sir aur dárhí ke bál nocte, aur hairán ho baithá. 4 Tab wuh sab jo Isráíl ke Khudá kí báton se kánpthe the asíron kí is badkárí ke bá'is mere pás jama' húe; aur main shám kí qurbání tak hairán baithá rahá. 5 Aur shám kí qurbání ke waqt main apná phatá pairáhan pahíne, aur apní phatí chádar othe húe apní sharmindagí kí hálat se uthá, aur apne ghuṭnon par girkar KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf apne háth phailáe, 6 aur kahá, Ai mere Khudá, main sharminda hún, aur terí taraf, ai mere Khudá, apná munh utháte mujhe láj áti hai; kyúñki hamáre gunáh barhte barhte hamáre sir se baland ho gaye, aur hamárá khatákárá ásmán tak pahunch gayí

hai. 7 Apne bāpdādā ke waqt se āj tak ham bare khatākār rahe; aur apnī badkāri ke bā'is ham, aur hamāre bādshāh, aur hamāre kāhin, aur mulkon ke bādshāhon aur talwār, aur asīrī, aur gārat, aur sharmindagi ke hawāle hue hain, jaisā āj ke din hai. 8 Ab thore dinon se KHUDĀ-WAND hamāre Khudā kī taraf se ham par fazl huā hai, tāki hamārā kuchh baqiya bach nikalne ko chhūte, aur us ke makān i muqaddas men ham ko ek khūntī mile, aur hamārā Khudā hamārī ānkhen raushan kare, aur hamārī gulāmī men ham ko kuchh tāzagī bakhshe. 9 Kyūnki ham to gulām hain; par hamāre Khudā ne hamārī gulāmī men ham ko chhorā nahin; balki ham ko tāzagī bakhshe aur apne Khudā ke ghar ko banāne, aur us ke khandaron kī marammat karne, aur Yahūdāh aur Yarūshalem men ham ko shahr i panāh dene ko Fārs ke bādshāhon ke sāmne ham par rahmat kī. 10 Aur ab, ai hamāre Khudā, ham is ke ba'd kyā kahen? kyūnki ham ne tere un hukmon ko tark kar diyā hai. 11 Jo tū ne apne khādimon, ya'nī nablon kī ma'rifat farmāe; kī Wuh mulk jise tum mīrās men lene ko jāte ho aur mulkon kī qaumon kī najāsāt aur nafratī kāmōn ke sabab se nāpāk mulk hai, kyūnki unhon ne apnī nāpākī se us ko is sire se us sire tak bhar diyā hai. 12 So tum apnī betiyān un ke beton ko na denā, aur un kī betiyān apne beton ke liye na lenā; aur na kabhī un kī salāmatī yā iqbālmandī chāhnā, tāki tum mazbūt bano, aur us mulk kī achchhī achchhī chīzen khāo, aur apnī aulād ke wāste hamesha kī mīrās ke liye use chhor jāo. 13 Aur hamāre bure kāmōn aur bare gunāh ke bā'is jo kuchh ham par guzrā, us ke ba'd, ai hamāre Khudā, dar hāleki tū ne hamāre gunāhon ke andāze se ham ko kam sazā di, aur ham men se aisā baqiya chhorā; 14 kyā ham phir tere hukmon ko toren, aur un qaumon se nātā jo ren jo in nafratī kāmōn ko kartī hain? kyā tū ham se aisā gussa na hogā, kī ham ko nest o nābūd kar de, yahān tak kī na koī baqiya rahe, aur na koī bache? 15 Ai KHUDĀ-WAND, Isrāīl ke Khudā, tū sādīq hai, kyūnki ham ek baqiya hain jo bach niklā hai, jaisā āj ke din hai; dekh,

ham apnī khatākārī men tere huzūr hāzīr hain; kyūnki isī sabab se koī tere huzūr kharā rah nahīn saktā.

10 Jab 'Azrā Khudā ke ghar ke āge ro rōkar aur aundhe munh girkar du'ā aur iqrār kar rahā thā, to Isrāīl men se mardon, aur 'auraton, aur bachchon kī ek bahut barī jamā'at us ke pas farāham ho gayī, aur log phūt phūt-kar ro rahe the. 2 Tab Sikanīyāh bin Yahīel jo banī 'Ailām men se thā, 'Azrā se kahne lagā, Ham apne Khudā ke gunahgār to hue hain, aur is sarzamin kī qaumon men se ajnabī 'auraten biyāh lī hain; taubhī is mu'āmale men ab bhī Isrāīl ke liye ummed hai. 3 So ab ham, apne makhdūm kī aur us kī salāh ke mutābiq jo hamāre Khudā ke hukm se kānp te hain, sab biwiyon aur un kī aulād ko dūr karne ke liye apne Khudā se 'ahd bāndhen, aur yih sharī'at ke mutābiq kiya jāe. 4 Pas uṭh, kyūnki yih terā hī kām hai, aur ham tere sāth hain; himmat bāndhkar kām men lag jāo. 5 Tab 'Azrā ne uṭhkar sardār kāhinon, aur Lāwīon, aur sāre Isrāīl se qasam lī kī wuh is iqrār ke mutābiq 'amal karenge. Aur unhon ne qasam khāi. 6 Tab 'Azrā Khudā ke ghar ke sāmne se uṭhā, aur Yahūhānān bin Iliyāsib kī kothrī men gayā, aur wahān jākar na roṭī khāi, na pānī piyā; kyūnki wuh asīrī ke logon kī khatā ke sabab se mātām kartā rahā. 7 Phir unhon ne Yahūdāh aur Yarūshalem men, asīrī ke sab logon ke darmiyān, manādī kī, kī wuh Yarūshalem men ikatthe ho jāen; 8 aur jo koī sardaron aur buzurgon kī salāh ke mutābiq tīn din ke andar na āe, us kā sārā māl zabt ho, aur wuh khud asiron kī jamā'at se alag kiya jāe. 9 Tab Yahūdāh aur Binyamin ke sab mard un tīn dinon ke andar Yarūshalem men ikatthe hue: mahīna nawān thā, aur us kī biswip tārīkh thī; aur sab log is mu'āmale, aur barī bārīsh ke sabab se Khudā ke ghar ke sāmne ke maidān men baithe kānp rahe the. 10 Tab 'Azrā kāhin kharā hokar un se kahne lagā, kī Tum ne khatā kī hai, aur Isrāīl kā gunāh barhāne ko ajnabī 'auraten biyāh lī hain. 11 Pas KHUDĀ-WAND apne bāpdādā ke Khudā ke āge iqrār karo, aur us kī marzi par 'amal

karo, aur is sarzamín ke logon aur ajnabí 'auraton se alag ho jáo. 12 Tab sárí jamá'at ne jawáb diyá, aur baland áwáz se kahá, ki Jaisá tú ne kahá, waisá hí ham ko karná lázim hai. 13 Lekin log bahut hain, aur is waqt shiddat kí bārish ho rahí hai, aur ham báhar khare nahín rah sakte, aur na yih ek do din ká kám hai : kyúinki ham ne is mu'ámale men bará gunáh kiyá hai. 14 Ab sárí jamá'at ke liye hamáre sardár muqarrar hon, aur hamáre shahron men jinhon ne ajnabí 'auraten biyáh lí hain, wuh sab muqarrara waqton par áen, aur un ke sáth har shahr ke buzurg aur qází hon, jab tak ki hamáre Khudá ká qahr i shadíd ham par se tal na jáe, aur is mu'ámale ká tasfiya na ho jáe. 15 Faqat Yúnatán bin 'Asahel aur Yaháziyáh bin Tiqwah is bát ke khiláf khare hue, aur Masullám aur Sabbatí Láwí ne un kí madad kí. 16 Par asíri ke logon ne waisá hí kiyá. Aur 'Azrá káhin, aur ábái khándánon ke sardáron men se ba'z apne apne ábái khándánon kí taraf se, sab nám ba nám alag kiye gaye, aur wuh daswen mahíne kí pahlí táríkh ko is bát kí táhqiqaat ke liye baithé. 17 Aur pahle mahíne ke pahle din tak un sab mardon ke mu'ámale ká faisala kiyá, jinhon ne ajnabí 'auraten biyáh lí thin. 18 Aur káhinon kí aulád men yih log mile, jinhon ne ajnabí 'auraten biyáh lí thin : ya'ní baní Yashú' men se Yúsadaq ká betá, aur us ke bhái, Ma'siyáh, aur Ilí'azar, aur Yárib, aur Jidaliyáh. 19 Unhon ne apní apní bíwiyon ko dúr karne ká wa'da kiyá, aur gunahgárhone ke sabab se unhon ne apne gunáh ke liye apne rewar men se ek ek menhá qurbán kiyá. 20 Aur baní Immer men se : Hananí aur Zabadiyáh. 21 Aur baní Hárím men se : Ma'siyáh, aur Iliyáh, aur Sama'iyáh, aur Yahíel, aur Uzziyáh. 22 Aur baní Fashúr men se : Ilyú'ainí,

aur Ma'siyáh, aur Ismá'il, aur Nataníel, aur Yúzabád, aur Ilí'sah. 23 Aur Láwíon men se : Yúzabád, aur Sama'í, aur Qiláyáh, (jo Qalítá bhí kahlátá hai,) Fatahiyáh, aur Yahúdáh, aur Ilí'azar. 24 Aur gánewálon men se : Iliyásib ; aur darbánon men se : Salúm, aur Talam, aur U'rí. 25 Aur Isráíl men se : baní Para'ús men se, Ramiyáh, aur Yazziyáh, aur Malkiyáh, aur Miyámín, aur Ilí'azar, aur Malkiyáh, aur Bináyáh. 26 Aur baní 'Ailám men se : Mattaniyáh, aur Zakariyáh, aur Yahíel, aur 'Abdí, aur Yarímot, aur Iliyáh. 27 Aur baní Zattú men se : Ilyú'ainí, aur Iliyásib, aur Mattaniyáh, aur Yarímot, aur Zábád, aur 'Azízá. 28 Aur baní Babai men se : Yahúhanán, aur Hananiyáh, aur Zabbai, aur 'Atlai. 29 Aur baní Bání men se : Masullám, aur Malúk, aur 'Adáyáh, aur Yásúb, aur Siyál, aur Yarámot. 30 Aur baní Pakhat-moáb men se : 'Adná, aur Kilál, aur Bináyáh, aur Ma'siyáh, aur Mattaniyáh, aur Bazilíel, aur Binwí, aur Munassí. 31 Aur baní Hárím men se : Ilí'azar, aur Yashiyáh, aur Malkiyáh, aur Sama'iyáh, aur Shama'un, 32 Binyamín, aur Malúk, aur Samariyáh. 33 Aur baní Háshúm men se : Mattanai, aur Mattatáh, aur Zábád, aur Ilí'afal, aur Yaremai, aur Munassí, aur Sima'í. 34 Aur baní Bání men se : Ma'dai, aur 'Amrá, aur U'el, 35 Bináyáh, aur Badiyáh, aur Kalúh, 36 aur Waniyáh, aur Marímot, aur Iliyásib, 37 aur Mattaniyáh, aur Mattanai, aur Ya'sau, 38 aur Bání, aur Binwí, aur Sima'í, 39 aur Salamiyáh, aur Nátan, aur 'Adáyáh, 40 Maknada-bal, Sásai, Sáraí, 41 'Azariel, aur Salamiyáh, Samariyáh, 42 Salúm, Amariyáh, Yúsuf. 43 Baní Nabú men se : Ya'íel, Mattitiyáh, Zábád, Zabíná, Yaddo, aur Yúel, Bináyáh. 44 Yih sab ajnabí 'auraton ko biyáh láe the : aur ba'zon kí bíwiyan aisi thin jin se un ke aulád thi.

NAHAMIYA'H

1 Nahamiyáh bin Hakaliyáh ká kalám.

Bísweñ baras Kisleu ke mahíne men jab main qasr i Sosan men thá to aisá huá, 2 ki Hanání jo mere bháiyon men se ek hai aur chand ádmí Yahúdáh se áe; aur main ne un se un Yahúdiyon ke बारे में जो बच निकले थे और असिरों में से बाँकी रहे थे, और Yarushelem के बारे में पूछा. 3 Unhon ne mujh se kahá, ki Wuh baqí log jo asiri se chhutkar us sube में राहते हैं निहायत मुसीबत और zillat में पड़े हैं; और Yarushelem की फाँसी तुँही हुई, और उस के फाँक अग से जले हुए हैं. 4 Jab main ne yih báten suni to baithkar rone lagá, aur kai dinon tak mátam kartá rahá, aur roza rakkhá, aur ásmán के Khudá के huzur du'á ki. 5 Aur kahá, Ai KHUDÁWAND, ásmán के Khudá, Khudá e 'azim o-muhib, jo un के साथ जो तुम से माहबबत राखते और तरे हुकों को मँते हैं 'ahd o fazl ko qáim rakhtá hai; main teri minnat kartá hún, 6 ki tú kán lagá, aur apni ankhen khuli rakh, taki tú apne bande ki is du'á ko sune jo main ab rát din tere huzur tere bandon bani Isráil के liye kartá hún, aur bani Isráil ki khatáon को जो ham ne tere barkhilaf kin man letá hún; aur main aur mere abai khandan donon ne gunah kiyá hai. 7 Ham ne tere khilaf bari badi ki hai, aur un hukmon, aur ain, aur farmanon को जो tú ne apne bande Musá को diye nahin maná. 8 Main teri minnat kartá hún, ki apne us qaul ko yad kar jo tú ne apne bande Musá को farmaya ki Agar tum nafarmani karo, to main tum ko qaumon में tittar bittar karunga: 9 par agar tum meri taraf phirkar mere hukmon को mano, aur un par 'amal karo, to go tumhare awaragard ásmán के kanaron पर भी हों, main un को wahan से ikattha karke us maqam में pahunchaunga jise main ne chun liya hai taki apna nam wahan rakkhun. 10 Wuh to tere bande aur tere log

hai jin ko tú ne apni bari qudrat aur qawi hath se chhuraia hai. 11 Ai KHUDÁWAND, main teri minnat kartá hún, ki apne bande ki du'á par, aur apne bandon ki du'á par jo tere nam se darna pasand karte hai kán lagá, aur aj main teri minnat kartá hún, apne bande को kamyab kar, aur is shakhs के samne us par fazi kar. (Main to badshah ka saqi tha.)

2 Artakhshashata badshah के bisweñ baras Nisan के mahine में jab mai us के age thi, to main ne mai uthakar badshah को di. Aur is से pahle, main kabhi us के huzur udas nahin huá tha. 2 So badshah ne mujh से kahá, Terá chihra kyun udas hai, bewajude ki tú bimár nahin hai? pas yih dil के gam के siwa aur kuchh na hoga. Tab main bahut dar gaya. 3 Aur main ne badshah से kahá, ki Badshah hamisha jita rahe: merá chihra udas kyun na ho, jab wuh shahr, jahán mere bapdada ki qabron हैं ujar para hai, aur us के फाँक अग से जले हुए हैं? 4 Badshah ne mujh से farmaya, Kis bat के liye teri dard-khwast hai? Tab main ne ásmán के Khudá से du'á ki: 5 phir main ne badshah से kahá, Agar badshah ki marzi ho, aur agar tere khadim par tere karam ki nazar hai, to tú mujhe Yahúdáh में mere bapdada ki qabron के shahr को bhej de, taki main use ta'mir karun. 6 Tab badshah ने, (malika भी उस के pas baithi thi,) mujh से kahá, Terá safar kitni muddat ka hoga, aur tú kab lautega? Garaz badshah ki marzi hui ki mujhe bheje; aur main ने waqt muqarrar karke use bataya. 7 Aur main ने badshah से yih भी kahá, Agar badshah ki marzi ho to darya par के hakimon के liye mujhe parwane 'inayat hon, ki wuh mujhe Yahúdáh tak pahunchne के liye guzar jaye den. 8 Aur A'saf के liye जो shahi jangal ka nigahban hai ek shahi khatt mile, ki wuh haikal के qile के phatakon के liye aur shahr-

panáh aur us ghar ke liye, jis men main rahúnga, kariyán banáne ko mujhe lakri de. Aur chúnki mere Khudá kí shafaqat ká háth mujh par thá, bádsháh ne meri 'arz qubúl kí. 9 Tab main ne daryá pár ke hákimon ke pás pahunchkar bádsháh ke parwáne un ko diye; aur bádsháh ne fauji sardáron aur sawáron ko mere sáth kar diya thá. 10 Aur jab Sanballat Húrúni aur 'Ammoni gulám Túbiyáh ne yih suná, ki ek shakhs baní Isráil kí bíhbúdí ká khwáhán áya hai, to wuh niháyat ranjída hue. 11 Aur main Yarúshalem pahunchkar tén din rahá. 12 Phir main rát ko uthá, main bhí aur mere sáth chand ádmi; par jo kuchh Yarúshalem ke liye karne ko Khudá ne mere dil men dálá thá, wuh main ne kisi ko na batáyá; aur jis jánwar par main sawár thá, us ke siwá aur koi jánwar mere sáth na thá. 13 Aur main rát ko wadí ke phátaak se nikalkar azhdahé ke kúen aur kúre ke phátaak ko gayá, aur Yarúshalem kí fasíl ko, jo tor dí gayi thi, aur us ke phátaakon ko jo ág se jale hue the dekhá. 14 Phir main chashme ke phátaak aur bádsháh ke taláb ko gayá; par wahán us jánwar ke liye jis par main sawár thá guzarne kí jagah na thi. 15 Phir main rát hí ko nále kí taraf se fasíl ko dekhkar lautá, aur wadí ke phátaak se dákhil húa, aur yúg wapas á gayá. 16 Aur hákimon ko ma'lúm na húa, ki main kahán kahán gayá, yá main ne kyá kyá kiya; aur main ne us waqt tak na Yahúdon, na káhinon, na amíron, na hákimon, na báqíon ko jo kárguzár the kuchh batáyá thá. 17 Tab main ne un se kahá, Tum dekhte ho ki ham kaisi musibat men hain, ki Yarúshalem ujár pará hai, aur us ke phátaak ág se jale hue hain: áo, ham Yarúshalem kí fasíl banáen, táki áge ko ham zillat ká nishán na rahen. 18 Aur main ne un ko batáyá, ki Khudá kí shafaqat ká háth mujh par kaise rahá, aur yih ki bádsháh ne mujh se kyá kyá báten kahí thin. Unhon ne kahá, Ham uthkar banáne lagen. So is achche kám ke liye unhon ne apne háthon ko mazbút kiya. 19 Par jab Sanballat Húrúni, aur 'Ammoni gulám Túbiyáh, aur Arabí Jasham ne yih suná, to wuh ham ko tháthhon men uráne, aur hamári hiqárat karke

kahne lage, Tum yih kyá kám karte ho? kyá tum bádsháh se bagáwat karoge? 20 Tab main ne jawáb dekar un se kahá, A'smán ká Khudá wuhí ham ko kámyáb karega; isi sabab se ham jo us ke bande hain uthkar ta'mír karenge: lekin Yarúshalem men tumhárá na to koi hissa, na haqq, na yádgár hai.

3 Tab Iliyásib sardár káhin apne bháiyon ya'ní káhinon ke sáth uthá, aur unhon ne bhej phátaak ko banáyá; aur use muqaddas kiya, aur us ke kiwáron ko lagáyá; unhon ne Hammiyáh ke burj balki Hananel ke burj tak use muqaddas kiya. 2 Us se áge Yarithú ke logon ne banáyá. Aur un se áge Zakkúr bin Imrí ne banáyá. 3 Aur machbíl phátaak ko baní Hassanáah ne banáyá; unhon ne us kí kariyán rakkhin, aur us ke kiwáre, aur chaṭkaniyán aur arbange lagáe. 4 Aur un se áge Marimot bin U'riyáh bin Haqqús ne marammat kí. Aur un se áge Masullám bin Barakiyáh bin Mashezabíl ne marammat kí. Aur in se áge Sadoq bin Ba'na ne marammat kí. 5 Aur in se áge Taqú'lon ne marammat kí; par un ke amíron ne apne málik ke kám ke liye gardan na jhuká. 6 Aur puráne phátaak kí Yahoyada' bin Fásakh aur Masullám bin Basúdiyáh ne marammat kí; unhon ne us kí kariyán rakkhin, aur us ke kiwáre, aur chaṭkaniyán aur arbange lagáe. 7 Aur un se áge Malatiyáh Jiba'úni aur Yadún Marúnoti, aur Jiba'un aur Misfáh ke logon ne jo daryá pár ke hákim kí 'amaldári men se the marammat kí, 8 aur un se áge sunáron kí taraf se 'Uzziel bin Harhiyáh ne, aur us se áge 'attáron men se Hananiyáh ne marammat kí, aur unhon ne Yarúshalem ko chauṛi diwár tak muhkam kiya. 9 Aur un se áge Rifáyáh ne, jo Húr ká betá aur Yarúshalem ke ádhe halqe ká sardár thá, marammat kí. 10 Aur us se áge Yadáyáh bin Harúmaf ne apne hí ghar ke sámne tak kí marammat kí; aur us se áge Hattúsh bin Hasabniyáh ne marammat kí. 11 Malkiyáh bin Hárin aur Hasúb bin Pakhat-moáb ne dúsre hisse ko aur tanúron ke burj kí marammat kí. 12 Aur us se áge Salúm bin Halúhesh ne, jo Yarúshalem ke ádhe halqe ká sardár thá, aur us kí betiyon ne marammat

kl. 13 Wádí 1 phátaḱ kí ma-
mammát Hanún aur Zanúah ke
bāshindon ne kí; unhon ne use
banáya, aur us ke kiwāre, aur
chaṭkaniyān, aur aṛbange lagāe, aur
kūre ke phátaḱ tak ek hazár háth
dīwār talýār kí. 14 Aur kūre ke
phátaḱ kí marammat Malkiyáh bin
Raikāb ne kí jo Bait Hakkaram ke
halqe ká sardār thá; us ne use
banáya, aur us ke kiwāre, aur chaṭ-
kaniyān aur aṛbange lagāe. 15 Aur
chashma phátaḱ ko Salúm bin Kull
Hozí ne, jo Misfáh ke halqe ká sardār
thá, marammat kiya; us ne use
banáya, aur us ko patá, aur us ke
kiwāre, aur chaṭkaniyān aur us ke
aṛbange lagāe; aur bādsháhí bāg ke
pās Shilókh ke hauz kí dīwār ko,
us sírhí tak jo Dáúd ke shahr se
níche áti hai, banáya. 16 Phir Na-
hamiyáh bin 'Azbúq ne, jo Bait Súr
ke ádhe halqe ká sardār thá, Dáúd
kí qabrón ke sámnne kí jagah aur us
hauz tak jo banáya gayá thá aur
súrmāon ke ghar tak marammat kí.
17 Phir, Láwion men se Rahúm bin
Bání ne marammat kí. Us se áge
Hasabiyáh ne jo Qa'íláh ke ádhe halqe
ká sardār thá apne halqe kí taraf
se marammat kí. 18 Phir un ke
bháiyon men se Bawí bin Hanadád ne
jo Qa'íláh ke ádhe halqe ká sardār
thá marammat kí. 19 Aur us se áge
'Izar bin Yashú' Misfáh ke sardār
ne dússe tukre kí jo mor ke pás
silákhāne kí charháí ke sámnne hai
marammat kí. 20 Phir Bárúk bin
Zabbai ne sargarmí se, us mor se
sardār káhin Iliyásib ke ghar ke
darwāze tak, ek aur tukre kí ma-
rammat kí. 21 Phir Marímot bin
U'riyáh bin Haqqús ne ek aur tukre
kí Iliyásib ke ghar ke darwāze se
Iliyásib ke ghar ke ákhír tak ma-
rammat kí. 22 Aur phir nasheb ke
rahnewāle káhinon ne marammat kí.
23 Phir Binyamín aur Hasúb ne apne
ghar ke sámnne tak marammat kí.
Phir 'Azariyáh bin Ma'siyáh bin
'Ananiyáh ne apne ghar ke barábar
tak marammat kí. 24 Phir Binwí
bin Hanadád ne 'Azariyáh ke ghar
se dīwār ke mor aur kone tak ek
aur tukre kí marammat kí. 25 Fálál
bin U'zai ne mor ke sámnne ke hisse
kí aur us burj kí jo qaidkhāne ke
sahn ke pás ke sháhí mahall se báhar
niklá huá hai marammat kí. Phir

Fidáyáh bin Para'ús ne marammat kí.
26 (Aur Natiním mashriq kí taraf
'Ofal men pání phátaḱ ke sámnne aur
us burj tak base hué the jo báhar
niklá huá hai.) 27 Phir Taqú'íon
ne us bare burj ke sámnne jo báhar
niklá huá hai, aur 'Ofal kí dīwār tak
ek aur tukre kí marammat kí.
28 Ghorá phátaḱ ke úpar káhinon
ne apne apne ghar ke sámnne maram-
mat kí. 29 Un ke píchhe Sadoq
bin Immer ne apne ghar ke sámnne
marammat kí. Aur phir mashriq
phátaḱ ke darbán Sama'iyáh bin
Sikaniyáh ne marammat kí. 30 Phir
Hananiyáh bin Salamiyáh aur Hanún
ne jo Salaf ká chhatá betá thá ek
aur tukre kí marammat kí. Phir
Masullám bin Barakiyáh ne apní
koṭhrí ke sámnne marammat kí.
31 Phir sunáron men se ek shakhs
Malkiyáh ne Natiním aur saudágaron
ke ghar tak Hammifaqád ke phátaḱ
ke sámnne aur kone kí charháí tak
marammat kí. 32 Aur us kone kí
charháí aur bher phátaḱ ke bích
sunáron aur saudágaron ne maram-
mat kí.

4 Lekin alsá huá, kí jab Sanballat
ne suná, kí ham shahrpanáh
baná rahe haiñ, to wuh jal gayá,
aur bahut gusse huá, aur Yahúdíon
ko tháṭṭhon men urāne lagá. 2 Aur
wuh apne bháiyon aur 'Sámariya
ke lashkar ke áge yun kahne lagá,
kí Yih kamzor Yahúdí kyá kar rahe
haiñ? Kyá yih apne gird morcha-
bandí karenge? kyá wuh qurbání
charháenge? kyá wuh ek hí din men
sab kuchh kar chukenge? kyá wuh
jale hué pattharon ko kūre ke
dheron men se nikálkar phir naye
kar denge? 3 Aur Túbíyáh 'Am-
moní us ke pás khará thá, so wuh
kahne lagá, Jo kuchh wuh baná rahe
haiñ, agar us par lomrí charh jáe,
to wuh un kí patthar kí shahrpanáh
ko girá degí. 4 Sun le, ai hamāre
Khudá, kyunki hamāri hīqarat hotí
hai, aur un kí malámat un hí ke sir
par dāl, aur asíri ke mulk men un
ko gáratgaron ke hawála kar de:
5 aur un kí badí ko na dháñk, aur
un kí khatá tere huzúr se miṭái na
jáe: kyunki unhon ne mi'máron ke
sámnne tujhe gussa diláya hai. 6 Gafaz
ham dīwār banáte rahe, aur sári dīwār
ádhi balandí tak joṛí gayí; kyunki log
dillagákar kám karte the.

7 Par jab Sanballat, aur Túbiyáh, aur 'Arabon, aur 'Ammoníon aur Ashdúdíon ne suná, ki Yarúshalem kí fasíl marammat hoti játi hai, aur daráreñ band hone lagín, to wuh jal gaye. 8 Aur sabhon ne milkar bandish bándhi, ki ákar Yarúshalem se lañ, aur wahán paresháni paidá kar den. 9 Par ham ne apne Kḥudá se du'á ki, aur un ke sabab se din aur rát un ke muqábale men pahrá biṭhāe rakkhá. 10 Aur Yahúdáh kahne lagá, ki Bojh uthánewálon ká zor ghaṭ gayá, aur malba bahut hai; so ham diwār nahín baná sakte haiñ. 11 Aur hamáre dushman kahne lage, ki Jab tak ham un ke bích pahunchkar un ko qatl na kar dálen, aur kám mauqúf na kar den, tab tak un ko na ma'lúm hogá, na wuh dekhenge. 12 Aur jab wuh Yahúdí jo un ke ás pás rahte the áe, to unhon ne sab jagahon se das bár ákar ham se kahá, ki Tum ko hamáre pás laut áná zarúr hai; 13 is liye main ne shahrpanáh ke píchhe kí jagah ke sab se niche hisson men jahán jahán khulá thá logon ko apní apní talwáreñ aur barchhiyáñ aur kamáñen liye húe un ke gharáñon ke mutábiq biṭhá diyá. 14 Tab main dekhkar uthá, aur amíron aur hákimon, aur báqi logon se kahá, ki Tum un se mat daro: Kḥudáwáñd ko jo buzurg aur muhíib hai yád karo, aur apne bháiyon, aur beté beṭiyon, aur apní bíwiyon, aur gharon ke liye lañ. 15 Aur jab hamáre dushmanon ne suná, ki yih bát ham ko ma'lúm ho gayi, aur Kḥudá ne un ká mansúba bátíl kar diyá, to ham sab ke sab shahrpanáh ko apne apne kám par lañ. 16 Aur aisá húa, ki us din se mere ádhe naukár kám men lag játe, aur ádhe barchhiyáñ aur dhálen aur kamáñen liye aur baktar pahine rahte the: aur wuh jo hákim the Yahúdáh ke sáre khánd-án ke píchhe maujúd rahte the. 17 So jo log diwār banáthe the, aur jo bojh utháthe aur dhote the, har ek apne ek háth se kám kartá thá, aur dúsre men apná hathyár liye rahtá thá. 18 Aur mi'máron men se har ek ádmí apní talwár apní kamar se bándhe húe kám kartá thá. Aur wuh jo narsingá phúnktá thá, mere pás rahtá thá. 19 Aur main ne amíron, aur

hákimon, aur báqi logon se kahá, ki Kám to bará aur phailá húa hai, aur ham diwār par alag alag ek dúsre se dúr rahte haiñ: 20 so jidhar se narsingá tum ko sunái de, udhar hí tum hamáre pás chale áná; hamára Kḥudá hamáre liye lañegá. 21 Yúñ ham kám karte rahe; aur un men se ádhe log pau phatne ke waqt se táron ke dikhái dene tak barchhiyáñ liye rahte the. 22 Aur main ne usi mauqa' par logon se yih bhí kah diyá thá, ki Har shakhs apne naukár ko lekar Yarúshalem men rát kátá kare, táki rát ko wuh hamáre liye pahrá diyá karen, aur din ko kám karen. 23 So na to main, na mere bhái, na mere naukár, aur na pabré ke log jo mere pairau the, kabhí apne kapre utárte the, balki har shakhs hathyár liye húe pání ke pás játá thá.

5 Phir logon aur un kí bíwiyon kí taraf se un ke Yahúdí bháiyon par barí shikáyat hui. 2 Kyúñki kai aise the jo kahte the, ki Ham aur hamáre beté beṭiyáñ bahut haiñ: so ham anáj le len, táki khákar jíte raheñ. 3 Aur ba'z aise bhí the jo kahte the, ki Ham apne kheton, aur angúristáñon, aur makáñon ko girau rakhte haiñ, táki ham kál men anáj le len. 4 Aur kitne kahte the, ki Ham ne apne kheton aur angúristáñon par bád-sháh ke kḥiráj ke liye rupiya qarz liyá hai. 5 Par hamáre jism to hamáre bháiyon ke jism kí tarah haiñ, aur hamáre bálbachche aise haiñ jaise un ke bálbachche: aur dekho, ham apne beté beṭiyon ko naukár hone ke liye gulámi ke supurd karte haiñ, aur hamári beṭiyon men se ba'z laundhiyáñ ban chuki haiñ, aur hamára kuchh bas nahín chaltá, kyúñki hamáre khet aur angúristán auron ke qabze men haiñ. 6 Jab main ne un kí faryád aur yih báteñ sunín, to main bahut gussa húa. 7 Aur main ne apne dil men sochá, aur amíron aur hákimon ko malámat karke un se kahá, Tum men se har ek apne bhái se súd letá hai. Aur main ne ek barí jamá'at ko un ke kḥiláf jama' kiyá. 8 Aur main ne un se kahá, ki Ham ne apne maqdúr ke muwáfiq apne Yahúdí bháiyon ko jo áur qaumon ke háth bech diye gaye the dám dēkar chhuráyá; so kyá tum apne hí bháiyon ko bechoge?

aur kyā wuh hamāre hī hāth men beche jāenge? Tab wuh chup rahe, aur un ko kuchh jawāb na sūjhā. 9 Aur main ne yih bhī kahā, ki Yih kām jo tum karte ho, thīk nahīn: kyā aur qaumon kī malāmat ke sabab se, jo hamārī dushman hain, tum ko Khudā ke khauf men chalnā lāzim nahīn? 10 Main bhī, aur mere bhāī aur mere naukar bhī un ko rupiya aur galla sūd par dete hain; par main tumhārī minnat kartā hūn ki ham sab sūd lenā chhor den. 11 Main tumhārī minnat kartā hūn ki āj hī ke dīn un ke kheton aur angūristānon aur zaitūn ke bāgon aur gharon ko aur us rupaye, aur anāj, aur mai, aur tel ke sauwen hisse ko jo tum un se jabran lete ho, un ko wāpas kar do. 12 Tab unhon ne kahā, ki Ham in ko wāpas kar denge, aur un se kuchh na māngenge; jaisā tū kahtā hai, ham waisā hī karenge. Phir main ne kāhinon ko bulāyā, aur un se qasam lī, ki wuh isī wa'de ke mutābiq karenge. 13 Phir main ne apnā dāman jhārā aur kahā, ki Isī tarah se Khudā har shakhs ko, jo apne is wa'de par 'amal na karē, us ke ghar se aur us ke kārobār se jhār dāle; wuh isī tarah jhār diyā aur nikāl phenkā jāe. Tab sarī jamā'at ne kahā, A'mīn, aur KHUDĀWAND kī hamd kī. Aur logon ne is wa'de ke mutābiq kām kiya. 14 'Alāwa is ke, jis waqt se main Yahūdāh ke mulk men hākīm muqarrar huā, ya'nī Artakhsashatā bādshāh ke bīswen baras se battīswen baras tak, garaz bārah baras, main ne aur mere bhāiyon ne hākīm hone kī rotī na khāī. 15 Lekin agle hākīm jo mujh se pahle the ra'iyat par ek bār the, aur 'alāwa chālīs misqāl chāndī ke rotī aur mai un se lete the; balki un ke naukar bhī logon par hukumat jatāte the: lekin main ne Khudā ke khauf ke sabab se usā na kiya. 16 Balki main is shahrpanāh ke kām men barābar mashgūl rahā; aur ham ne kuchh zamin bhī nahīn kharīdī; aur mere sab naukar wahān kām ke liye ikatthe rahte the. 17 Is ke siwā un logon ke 'alāwa, jo hamāre ās pās kī qaumon men se hamāre pās āte the, Yahūdion aur sardāron men se derh sau admī mere dastarkhwan par hote the. 18 Aur ek bail, aur chha motī

motī bheren ek dīn ke liye taiyār hotī thī; murgīān bhī mere liye taiyār kī jātī thī; aur das das dīn ke ba'd har qism kī mai kā zakhīra taiyār hotā thā: bāwujūd is sab ke, main ne hākīm hone kī rotī talab na kī, kyūnki in logon par gulāmī girān thī. 19 Ai mere Khudā, jo kuchh main ne in logon ke liye kiya hai use tū mere haqq men bhalāī ke liye yād rakh.

6 Jab Sanballat, aur Tūbiyāh, aur Jasham 'Arabī, aur hamāre bāqī dushmanon ne sunā, ki main shahrpanāh ko banā chukā, aur us men koī rakhna bāqī nahīn rahā, agarchi us waqt tak main ne phātakon men kiwāre nahīn lagāe the: 2 to Sanballat aur Jasham ne mujhe yih kahlā bhejā, ki A', ham Onū ke maidān ke kisī gāpw men bāham mulāqāt karen; par wuh mujh se badī karne kī fikr men the. 3 So main ne un ke pās qāsīdon se kahlā bhejā, ki Main bāre kām men lagā hūn, aur ā nahīn saktā: mere ise chhorkar tumhāre pās āne se yih kām kyūn mauqūf rahe? 4 Unhon ne chār bār mere pās aisā hī paigām bhejā, aur main ne un ko isī tarah kā jawāb diyā. 5 Phir Sanballat ne pānchwīn bār usī tarah se apne naukar ko mere pās hāth men khulī chitthī liye hūe bhejā: 6 jis men likhā thā, ki Aur qaumon men yih afwāh hai, aur Jashmū yihī kahtā hai, ki terā aur Yahūdion kā irāda bagāwat karne kā hai: isī sabab se tū shahrpanāh banātā hai, aur tū in bāton ke mutābiq un kā bādshāh bannā chāhtā hai. 7 Aur tū ne nablon ko bhī muqarrar kiya, ki Yarūshalem men tere haqq men manādī karen, aur kahen, ki Yahūdāh men ek bādshāh hai: pas in bāton ke mutābiq bādshāh ko ittilā' kī jāegī: so ab ā, ham bāham mashwara karen. 8 Tab main ne us ke pās kahlā bhejā, Jo tū kahtā hai, is tarah kī koī bāt nahīn hūī, balki tū yih bāton apne hī dīl se banātā hai. 9 Wuh to ham ko darānā chāhte the, aur kahte the, ki Is kām men un ke hāth alse dhīle par jāenge, ki wuh hone hī kā nahīn. Par ab, ai Khudā, tū mere hāthon ko zor bakhsh. 10 Phir main Sama'iyāh bin Dīlāyāh bin Muhaitabel ke ghar gayā; wuh ghar men band thā; us ne kahā, Ham Khudā ke ghar

men haikal ke andar milen, aur haikal ke darwazon ko band kar len; kyunki wuh tujhe qatl karne ko aenge; wuh zarur rat ko tujhe qatl karne ko aenge. 11 Main ne kaha, Kyá mujh sa admi bhage? aur kaun hai jo mujh sa ho aur apni jan bachane ko haikal men ghuse? main andar nahin jane ka. 12 Aur main ne ma'lum kar liya, ki Khuda ne use nahin bheja tha, lekin us ne mere khilaf peshingoi ki; balki Sanballat aur Tubiyah ne use ujratt par rakha tha. 13 Aur us ko is liye ujratt di gayi, taki main dar jaun, aur aisa kam karke khatakar thahrn, aur un ko buri khabar phailane ka mazmun mil jae, taki mujhe malammat karen. 14 Ai mere Khuda, Tubiyah aur Sanballat ko, un ke in kamon ke lihaz se, aur Nau'idiyah nabiya ko bhi, aur baqi nabion ko jo mujhe darana chahte the yad rakh.

15 Garaz bawan din men, Alul mahine ki pachchiswin tarikh ko, shahrpanah ban chuki. 16 Jab hamare sab dushmanon ne yih suna, to hamare aspás ki sab qaumen darne lagin, aur apni hi nazar men khud zalil ho gayin; kyunki unhon ne jan liya ki yih kam hamare Khuda ki taraf se hua. 17 Is ke siwa un dinon men Yahudah ke amir bahut se khatt Tubiyah ko bhejte the, aur Tubiyah ke khatt un ke pas ate the. 18 Kyunki Yahudah men bahut logon ne us se qaul o qarar kiya tha, is liye ki wuh Sikaniyah bin Arakh ka damad tha; aur us ke bete Yahuhanan ne Masullam bin Barakiyah ki beti ko biyah liya tha. 19 Aur wuh mere age us ki nekion ka bayan bhi karte the, aur meri baten use sunate the. Aur Tubiyah mujhe darane ko chitthiyen bheja karti tha.

7 Jab shahrpanah ban chuki, aur main ne darwaze laga liye, aur darban, aur ganevale, aur Lawi muqarrar ho gaye, 2 to main ne Yarushalem ko apne bhai Hanani, aur qile ke hakim Hananiyah ke supurd kiya; kyunki wuh amanatdar aur bahuton se ziyada khudatars tha. 3 Aur main ne un se kaha, ki jab tak dhup tez na ho, Yarushalem ke phatak na khulen, aur jab wuh pahre par khare hon, to kiware band kiye jae aur tum un men arbage

lagao; aur Yarushalem ke bashindon men se pahrewale muqarrar karo, ki har ek apne ghar ke samne apne pahre par rahe. 4 Aur shahr to wasi aur bara tha, par us men log kam the, aur ghar bane na the. 5 Aur mere Khuda ne mere dil men dala ki amiron, aur sardaron, aur logon ko ikattha karun, taki nasabname ke mutabiq un ka shumar kiya jae. Aur mujhe un logon ka nasabnama mila jo pahle ae the, aur us men yih likha hua paya: 6 Mulk ke jin logon ko shah i Babul Nabukadnazar Babul ko le gaya tha, un asiron ki asiri men se wuh jo nikal ae aur Yarushalem aur Yahudah men apne apne shahr ko gaye, yih hain, 7 jo Zarubbabul, Yashu, Nahamiyah, Azariyah, Ramiyah, Nahamani, Mardaki, Bilshan, Misfarat, Bigvai, Nahum, Ba'nah ke sath ae the. Bani Israil ke logon ka shumar yih tha: 8 bani Para'us, do hazar ek sau bahattar; 9 bani Safatiyah, tin sau bahattar; 10 bani Arakh, chha sau bawan; 11 bani Pakhat-moab jo Yashu aur Yoab ki nati men se the, do hazar aath sau atharah; 12 bani Ailam, ek hazar do sau chauwan; 13 bani Zattu, aath sau paintalis; 14 bani Zakkai, sat sau sath; 15 bani Binwi, chha sau artalis; 16 bani Babai, chha sau athais; 17 bani Azjad, do hazar tin sau bais; 18 bani Adunigam, chha sau sarsath; 19 bani Bigvai, do hazar sarsath; 20 bani Adin, chha sau pachpan; 21 Hizqiyah ke khandan men se bani Atir athanawe; 22 bani Hashum, tin sau athais; 23 bani Bazai, tin sau chaubis; 24 bani Kharif, ek sau barah; 25 bani Jiba'un, pachanawe; 26 Baitlahm aur Natufah ke log, ek sau athais; 27 Anatot ke log, ek sau athais; 28 Bait Azmavat ke log, bayalis; 29 Qaryat Ya'rim, Kafirah, aur Baitrot ke log, sat sau tentalis; 30 Ramah aur Jiba' ke log, chha sau ikkis; 31 Mikmas ke log, ek sau bais; 32 Baitel aur Ai ke log, ek sau teis; 33 dusre Nabu ke log, bawan; 34 dusre Ailam ki aulad ek hazar do sau chawwan; 35 bani Harim, tin sau bis; 36 Yarithu ke log, tin sau paintalis; 37 Lud, aur Hadid, aur Onu ke log, sat sau ikkis;

38 baní Sanaáh, tén hazár nau sau tis. 39 Phir káhin, ya'ní Yashú' ke gharáne men se baní Yada'iyáh, nau sau tihattar; 40 baní Immer, ek hazár báwan; 41 baní Fashúr, ek hazár do sau saintálís; 42 baní Hárím, ek hazár sattrah. 43 Phir Láwí: ya'ní baní Hodávah men se Yashú', aur Qadmíel kí aulád, chauhattar. 44 Aur gánewále: ya'ní baní A'saf, ek sau artálís. 45 Aur darbán: jo Salúm, aur Atír, aur Tálmún, aur 'Aqqúb, aur Khatítá, aur Sobai kí aulád the, ek sau artís. 46 Aur Natiním, ya'ní baní Zíhá, baní Hasúfá, baní Taba'ot, 47 baní Qarús, baní Sígá, baní Fadún, 48 baní Libánah, baní Hajábah, baní Shalmí, 49 baní Hanán, baní Jiddel, baní Jahár, 50 baní Riyáyáh, baní Rasín, baní Naqúdá, 51 baní Jazzám, baní 'Uzzá, baní Fásakh, 52 baní Basai, baní Ma'uním, baní Nafúshisím, 53 baní Baqbúq, baní Haqúfa, baní Harhúr, 54 baní Bazlít, baní Mahídá, baní Harshá, 55 baní Bárqús, baní Sísará, baní Támah, 56 baní Naziyáh, baní Khatítá. 57 Sulaimán ke khádímon kí aulád: baní Sútí, baní Súfirat, baní Farídá, 58 baní Ya'lah, baní Darqún, baní Jiddel, 59 baní Safatiyáh, baní Khatíl, baní Fúkirat Zabáim, aur baní Amún. 60 Säre Natiním, aur Sulaimán ke khádímon kí aulád tén sau bānawe. 61 Aur jo log Tall i Mílh, aur Tall i Harsá, aur Karúb, aur Addún, aur Immer se gaye the, par apne ábái khándánon aur nasl ká pata na de sake, kí Isráílí men se the yá nahín, so yih hain: 62 baní Diláyáh, baní Túbíyáh, baní Naqúdá, chha sau bayálís. 63 Aur káhinon men se: baní Habáyáh, baní Haqqús, aur Barzillí kí aulád jis ne Jilí'adí Barzillí kí betiyon men se ek larí ko biyáh liyá, aur un ke nám se kahláyá. 64 Unhon ne apní sanad un ke darmiyán jo nasabnámon ke mutábiq gine gaye the dhúndhí, par wuh na milí; is liye wuh nápak máne gaye aur kahánat se khárij hue. 65 Aur hákim ne un se kahá, kí wuh páktarín chízon men se na kháen, jab tak koí káhin U'rím o Tummím liye hue bārpá na ho. 66 Sári jamá'at ke log milkar bayálís hazár tén sau sáth the, 67 'aláwa un ke gulámon aur laundiyon ká shumár

sát hazár tén sau saintís thá: aur un ke sáth do sau paintálís gánewále aur gánewáliyán thín. 68 Un ke ghoṛe, sát sau chhattís: un ke khachchar, do sau paintálís: 69 un ke úñt, chár sau paintís: un ke gadhē, chha hazár sát sau bís the. 70 Aur ábái khándánon ke sardáron men se ba'z ne us kám ke liye diyá; hákim ne ek hazár sone ke dirham, aur pachás plyále, aur káhinon ke páñch sau tis pairáhan khazáne men dákhil kiye. 71 Aur ábái khándánon ke sardáron men se ba'z ne us kám ke khazáne men bís hazár sone ke dirham, aur do hazár do sau manah chándí dí. 72 Aur báqí logon ne jo diyá, wuh bís hazár sone ke dirham, aur do hazár manah chándí, aur káhinon ke sarsáth pairáhan the. 73 So káhin, aur Láwí, aur darbán, aur gánewále, aur ba'z log, aur Natiním aur tamám Isráíl apne apne shahr men bas gaye.

Aur jab sátwán mahína áyá, to baní Isráíl apne apne shahr men the.

8 Aur sab log yaktan hokar pání pháṭak ke sámne ke maidán men ikatthe hue. Aur unhon ne 'Azrá faqíh se 'arz kí, kí Músá kí sharí'at kí kitáb ko, jis ká KHUDÁWAND ne Isráíl ko hukm diyá thá, láe. 2 Aur sátwen mahíne kí pahlí tá-ríkh ko 'Azrá káhin Tauret ko jamá'at ke, ya'ní mardon aur 'auraton aur un sab ke sámne le áyá jo sunkar samajh sakte the. 3 Aur wuh us men se pání pháṭak ke sámne ke maidán men subh se do pahar tak, mardon aur 'auraton aur sabhon ke áge, jo samajh sakte the, parhtá rahá; aur sab log sharí'at kí kitáb par kán lagáe rahe. 4 Aur 'Azrá faqíh ek chobí mimbar par jo unhon ne isí kám ke liye banáyá thá khará húa: aur us ke pás Mattitiyáh aur Sama', aur 'Anáyáh, aur U'riyáh, aur Khilqiyáh, aur Ma'siyáh us ke dahine khare the; aur us ke bāen Fidáyáh, aur Mísáel, aur Malkiyáh, aur Háshúm, aur Hasbadánah, aur Zakariyáh, aur Masullám the. 5 Aur 'Azrá ne sab logon ke sámne kitáb kholí; (kyúnki wuh sab logon se úpar thá;) aur jab us ne use kholá to säre log uñ khare hue: 6 aur 'Azrá ne KHUDÁWAND KHUDÁ e 'Azím ko mubáarak kahá: aur sab logon ne apne háth uñhákar jawáb diyá, A'mín,

A'mín; aur unhon ne aundhe munh zamin tak jhukkar KHUDAWAND ko sijda kiyá. 7 Aur Yashú', aur Bání, aur Saribiyáh, aur Yámin, aur 'Aq-qúb, aur Sabbatai, aur Húdiyáh, aur Ma'siyáh, aur Qalitá, aur 'Azariyáh, aur Yúzabad, aur Hanán, aur Filáyáh, aur Láví logon ko sharí'at samjháte gaye; aur log apní apní jagah par khare rahe. 8 Aur unhon ne us kitáb ya'ní Khudá kí sharí'at men se sáf áwáz se parhá, phir us ke ma'ní batáe, aur un ko 'ibárat samjhá dí. 9 Aur Nahamiyáh ne, jo hákim thá, aur 'Azrá káhin aur faqíh ne, aur un Lávíon ne jo logon ko síkhá rahe the sab logon se kahá, A'j ká dín KHUDAWAND tumháre Khudá ke liye muqaddas hai; na gam karo, na ro. Kyünki sab log sharí'at kí báten sunkar rone lage the. 10 Phir us ne un se kahá, kí Ab jáo, aur jo motá hai kháo, aur jo míthá hai piyo, aur jin ke liye kuchh taiyár nahín huá, un ke pás bhí bhejo; kyünki áj ká dín hamáre KHUDAWAND ke liye muqaddas hai, aur tum udás mat ho; kyünki KHUDAWAND kí shádmáni tumhári panágháh hai. 11 Aur Lávíon ne sab logon ko chup karáyá, aur kahá, Khámosh ho jáo, kyünki áj ká dín muqaddas hai; aur gam na karo. 12 So sab log kháne píne aur hissa bhejne, aur barí khushí karne ko chale gaye, kyünki wuh un báton ko, jo un ke áge parhí gayín, samjhe the.

13 Aur दूसरे दिन सब लोग के अबी खंदानों के सार्दार, और कáhin, और Láví, 'Azrá faqíh के पास इकट्ठे हुए, की Tauret की बातों पर धियान लाएँ. 14 Aur un ko sharí'at men yih líkhá milá, kí KHUDAWAND ne Músá kí ma'rifat farmáyá hai, kí baní Isráíl sátwen mahíne kí 'íd men jhonpriyon men rahá karen, 15 aur apne sab shahron men, aur Yaráshalem men yih i'lán aur manádi karáen, kí Pahár par jákar zaitún kí dáliyán, aur janglí zaitún kí dáliyán, aur mahndí kí dáliyán, aur khajúr kí shákhen, aur ghane darakhton kí dáliyán jhonpriyon ke banáne ko láo, jáisá líkhá hai. 16 So log já jákar un ko láe, aur har ek ne apne ghar kí chhat par, aur apne íháte men, aur Khudá ke ghar ke sahnón men, aur pání phátaak ke maidán men, aur Ifráimí phátaak ke maidán

men apne liye jhonpriyán banáin. 17 Aur un logon kí sári jamá'at ne, jo asíri se phir áe the, jhonpriyán banáin, aur un hí jhonpriyon men rahe; kyünki Yashú' bin Nún ke dinon se us dín tak baní Isráíl ne aisá nahín kiyá thá. Chunánchí bahut barí khushí hui. 18 Aur pahle dín se ákhíri dín tak roz ba roz us ne Khudá kí sharí'at kí kitáb parhí. Aur unhon ne sáat dín 'íd manái; aur áthwen dín, dastúr ke muwáfíq, muqaddas majma' faráham huá.

9 Phir isí mahíne kí chaubíswin táríkh ko baní Isráíl roza rakkhar aur táat orhkar aur mittí apne sir par dáلكar ikatthe hue. 2 Aur Isráíl kí nasl ke log sab párdesiyon se alag ho gaye, aur khare hokar apne gunáhon aur apne bápádádá kí khatáon ká iqrár kiyá. 3 Aur unhon ne apní apní jagah par khare hokar ek pahar tak KHUDAWAND apne Khudá kí sharí'at kí kitáb parhí; aur दूसरे pahar men iqrár karke KHUDAWAND apne Khudá ko sijda karte rahe. 4 Tab Qadmíel, Yashú', aur Bání, aur Sabaniyáh, aur Búnní, aur Saribiyáh, aur Bání, aur Kan'ání ne Lávíon kí sírhiyon par khare hokar baland áwáz se KHUDAWAND apne Khudá se faryád kí. 5 Phir Yashú', aur Qadmíel, aur Bání, aur Hasabniyáh, aur Saribiyáh, aur Húdiyáh, aur Sabaniyáh, aur Fatahiyáh, Lávíon ne kahá, Khare ho jáo, aur kaho, KHUDAWAND hamára Khudá azal se abad tak mubáarak hai; terá jaláli nám mubáarak ho, jo sab hamd o ta'rif se bálá hai. 6 Tú hí akelé KHUDAWAND hai; tú ne ásmán, aur ásmánon ke ásmán ko, aur un ke sáre lashkar ko, aur zamin ko, aur jo kuchh us par hai, aur samundaron ko, aur jo kuchh un men hai, banáyá; aur tú un sabhon ká parwardigár hai; aur ásmán ká lashkar tujhe sijda kartá hai. 7 Tú wuh KHUDAWAND Khudá hai jis ne Abrám ko chun liyá aur use Kasdion के U'r से níkal láyá, aur us ká nám Abrahám rakkhá; 8 tú ne us ká dil apne huzúr wafádár' páyá, aur Kan'ánion, aur Hittion, aur Amorion, aur Farizíon, aur Yabúsion, aur Jirjásion ká mülk dene ká 'ahd us se bándhá, táki use us kí nasl ko de; aur tú ne apne sukhan píre kiye, kyünki tú sádiq hai; 9 aur tú ne Misr men

hamáre bápádádá kí musíbat par nazar kí, aur daryá e Qulzum ke kanáre un kí faryád suní, 10 aur Fir'aun, aur us ke sab naukaron, aur us ke mulk kí sab ra'íyat par nishán aur 'ajáib kar díkháe; kyúinki tú jántá thá kí wuh gurúr ke sáth un se pesh áe. So terá bará nám húa jáisá áj hai. 11 Aur tú ne un ke áge samundar ko do hisse kiyá, aísá kí wuh samundar ke bích súkhí zamín par hokar chale; aur tú ne un ká píchhá karnewálon ko gahráo men dálá, jáisá patthar samundar men phenká játá hai. 12 Aur tú ne dín ko bádál ke sutún men hokar un kí rahnumái kí, aur rát ko ág ke sutún men, táki, jis ráste un ko chalná thá, us men un ko raushní mile. 13 Aur tú koh i Síná par utar áyá, aur ásmán par se un ke sáth báten kí, aur rást ahkám aur sachche qánún aur achchhe áin o farmán un ko díye: 14 aur un ko apne muqaddas sabbt se wáqif kiyá, aur apne bande Músá kí ma'rifat un ko ahkám aur áin aur sharí'at dí; 15 aur tú ne un kí bhúkh mítáne ko ásmán par se rotí dí, aur un kí piyás bujháne ko chatán men se un ke liye pání nikálá, aur un ko farmáyá, kí wuh jákar us mulk par qabza karen jis ko un ko dene kí tú ne qasam khái thí. 16 Lekin unhon ne aur hamáre bápádádá ne ghamand kiyá, aur gardankash bane, aur tere hukmon ko na máná; 17 aur farmánbardári se inkár kiyá, aur tere 'ajáib ko jo tú ne un ke darmiyán kiye yád na rakkhá; balki gardankash bane, aur apní bagáwat men apne liye ek sardár muqarrar kiyá, táki apní gulámí kí taraf laut jáen: par tú wuh Khudá hai jo mu'áf karne ko taiyár, aur qahr karne men dhímá, aur shafaqat men ganí hai; so tú ne un ko tark na kiyá. 18 Par jab unhon ne apne liye dhálá húa bachh-rá banákar kahá, Yih terá khudá hai jo tujhe mulk i Misr se nikál láyá, aur yún gussa diláne ke bare bare kám kiye; 19 taubhí tú ne apní gúnágún rahmat se un ko biyábán men chhor na diyá: dín ko bádál ká sutún un ke úpar se dúr na húa, táki ráste men un kí rahnumái kare, aur na rát ko ág ká sutún dúr húa, táki wuh un ko raushní aur wuh rásta díkháe jis se un ko chalná thá.

20 Aur tú ne apní nek rúh bhí un kí tarbiyat ke liye bakhshí, aur mann ko un ke munh se na roká, aur un ko piyás bujháne ko pání diyá. 21 Chálís baras tak tú biyábán men un kí parwarish kartá rahá; wuh kisi chíz ke muhtáj na húa; na to un ke kapre puráne húa, aur na un ke pánw súje. 22 Is ke siwá tú ne un ko mamlukaten aur ummaten bakhshín, jin ko tú ne un ke hisson ke mutábíq un ko bánt diyá: chun-áncí wuh Salhún ke mulk, aur sháh i Hasbon ke mulk, aur Basan ke bádsháh 'Oj ke mulk par qábiz húa. 23 Aur tú ne un kí aulád ko barhákar ásmán ke sitáron kí mánind kar diyá, aur un ko us mulk men láyá, jis kí bábat tú ne un ke bápádádá se kahá thá, kí wuh jákar us par qabza karen. 24 So un kí aulád ne ákar is mulk par qabza kiyá, aur tú ne un ke áge is mulk ke báhindon ya'ní Kan'ánion ko maglúb kiyá, aur un ko un ke bádsháhon aur is mulk ke logon samet, un ke háth men kar diyá kí jáisá cháhen waisá un se karen. 25 So unhon ne fasíldár shahron aur zarkhez mulk ko le liyá, aur wuh sab tarah ke achchhe mál se bhare húa gharon, aur khode húa kúon, aur bahut se angúristánon, aur zaitún ke bágon, aur phaldár darakhton ke málík húa: phir wuh khákar ser húa, aur mote táze ho gaye, aur tere bare íhsán se niháyat hazz utháyá. 26 Taubhí wuh ná-farmán hokar tujh se bágí húa, aur unhon ne terí sharí'at ko píth píchhe phenká, aur tere nabíon ko, jo un ke khiláf gawáhi dete the táki un ko terí taraf phirá laen, qatl kiyá, aur unhon ne gussa diláne ke bare bare kám kiye. 27 Is liye tú ne un ko un ke dushmanon ke háth men kar diyá jinhon ne un ko satáyá; aur apne dukh ke waqt men jab unhon ne tujh se faryád kí, to tú ne ásmán par se sun liyá, aur apní gúnágún rahmaton ke mutábíq un ko chhuránewále díye jinhon ne un ko un ke dushmanon ke háth se chhuráyá. 28 Lekin jab un ko árám milá, to unhon ne phir tere áge badkárí kí; is liye tú ne un ko un ke dushmanon ke qabze men chhor diyá, so wuh un par musallat rahe; taubhí jab wuh rujú' láe, aur tujh se faryád kí, to tú ne ásmán par se sun liyá, aur apní

rahmaton ke mutábiq un ko bár bár chhuráya; 29 aur tú ne un ke khiláf gawáhi dí, táki apní shari'at kí taraf un ko pher láe; par unhon ne ghamand kiyá, aur tere farmán na máne, balki tere ahkám ke barkhiláf gunáh kiyá (jin ko agar koí máne, to un ke sabab se jítá rahegá;) aur apne kandhe ko hatákar gardankash ban gaye, aur na suná. 30 Taubhí tú bahut barason tak un kí bardásht kartá rahá, aur apní rúh se apne nabíon kí ma'rifat un ke khiláf gawáhi detá rahá: taubhí unhon ne kán na lagáya, is liye tú ne un ko áur mulkon ke logon ke háth men kar diya. 31 Báwujúd is ke tú ne apní gunágún rahmaton ke bá'is un ko nábud na kar diya, aur na un ko tark kiyá, kyúнки tú rahím o karím Khudá hai. 32 So ab, ai hamáre Khudá, buzurg, aur qádir o muhíb Khudá, jo 'ahd o rahmat ko qáim rakhtá hai, wuh dukh jo ham par aur hamáre bádsháhon par, aur hamáre sardáron aur hamáre káhinon par, aur hamáre nabíon aur hamáre bápádá par, aur tere sab logon par, Asúr ke bádsháhon ke zamáne se áj tak pará hai, so tere huzúr halká na ma'lúm ho. 33 Taubhí jo kuchh ham par áya hai, us sab men tú 'adíl hai, kyúнки tú sachchá se pesh áya, par ham ne sharárat kí. 34 Aur hamáre bádsháhon aur sardáron, aur hamáre káhinon aur bápádá ne na to terí shari'at par 'amal kiyá, aur na tere ahkám aur shahádaton ko máná, jin se tú un ke khiláf gawáhi detá rahá. 35 Kyúнки unhon ne apní mam-lukat men, aur tere bare íhsán ke waqt jo tú ne un par kiyá, aur is wasí aur zarkhez mulk men jo tú ne un ke hawále kar diya, terí 'ibádat na kí, aur na wuh apní badkáríon se báz áe. 36 Dekh, áj ham gulám hain; balki usí mulk men jo tú ne hamáre bápádá ko diya, kí us ká phal aur paidáwar kháen; so dekh, ham usí men gulám hain. 37 Wuh apní kasír paidáwar un bádsháhon ko detá hai jin ko tú ne hamáre gunáhon ke sabab se ham par musallat kiyá hai; wuh hamáre jismon aur hamáre mawáshí par bhí, jaisá cháhte hain ikhtiyár rakhte hain, aur ham sakht musíbat men hain. 38 In sab báton ke sabab se ham sachchá 'ahd karte

aur líkh bhí dete hain, aur hamáre umará, aur hamáre Láwí, aur hamáre káhin us par muhr karte hain.

10 Aur wuh jinhon ne muhr lagáí, yih hain: Nahamiyáh bin Hakaliyáh hákim, aur Sidqiyáh, 2 Siráyáh, 'Azariyáh, Yarmiyáh, 3 Fashúr, Amariyáh, Malkiyáh, 4 Hattúsh, Sabaniyáh, Mal-lúk, 5 Hárím, Marímot, 'Abadiyáh, 6 Dániel, Jinnatún, Bárúk, 7 Ma-sullám, Abiyáh, Míyámin, 8 Ma-ziyáh, Biljí, Sama'iyáh: yih káhin the. 9 Aur Láwí yih the: Yashú' bin Azaniyáh, Binwí baní Hanádád men se, Qadmíel; 10 aur un ke bhái, Sabaniyáh, Húdiyáh, Qalítáh, Filáyáh, Hanán, 11 Míká, Rahob, Hasábi-yáh, 12 Zakkúr, Saribiyáh, Sabaniyáh, 13 Húdiyáh, Bání, Banínú. 14 Logon ke raís yih the: Para'ús, Pakhat-moáb, 'Ailám, Zattú, Bání, 15 Bunní, 'Azjád, Babai, 16 Adú-niyáh, Bigvai, 'Adín, 17 Atír, Hiz-qiyáh, 'Azzúr, 18 Húdiyáh, Hásh-úm, Bazai, 19 Khárif, 'Anatot, Nú-bai, 20 Magfí'ás, Masullám, Hízír, 21 Mashezabíl, Sadoq, Yaddú, 22 Filatiyáh, Hanán, 'Anáyáh, 23 Hú-sí, Hananiyáh, Hasúb, 24 Hal-lúhes, Filahá, Sobeq, 25 Rahúm, Hasabnáh, Ma'siyáh, 26 Akhiyáh, Hanán, 'Anán, 27 Mallúk, Hárím, Ba'náh. 28 Aur baqí log, aur káhin, aur Láwí, aur darbán, aur gánewále, aur Natiním, aur sab jo Khudá kí shari'at kí khátir áur mulkon kí qaumon se alag ho gaye the, aur un kí biwiyán, aur un ke beté, aur betiyan, garaz jin men samajh aur 'aql thí, 29 wuh sab ke sab apne bhái amíron ke sáth milkar la'nat o qasam men shámil hue, táki Khudá kí shari'at par, jo banda e Khudá Músá kí ma'rifat milí, chalep, aur YAHOWÁH hamáre Khudáwánd ke sab hukmon, aur farmánon, aur áin ko mánen, aur un par 'amal karen; 30 aur ham apní betiyan mulk ke báhindon ko na den, aur na apne beton ke liye un kí betiyan len; 31 aur agar mulk ke log sabt ke din kuchh mál yá kháne kí chíz bechne ko láen, to ham sabt ko yá kisi muqaddas din ko un se mol na len: aur sátwán sál, aur har qarz ká mutálaba chhor den. 32 Aur ham ne apne liye qánún thahráe, kí apne Khudá ke ghar kí khidmat ke liye

sál ba sál misqál ká tísrá hissa diyá karen; 33 ya'ní sabton, aur naye chándon kí nazr kí rotí, aur dáimí nazr kí qurbání, aur dáimí sokhtaní qurbání ke liye, aur muqarrara 'idon, aur muqaddas chizon, aur khatá kí qurbaníon ke liye, kí Isráíl ke wáste kafára ho, aur apne Khudá ke ghar ke sab kamon ke liye. 34 Aur ham ne ya'ní káhinon, aur Lávion, aur logon ne, lakrí ke hadye kí bábat, qur'e dále, táki use apne Khudá ke ghar men bápádádá ke gharánon ke mutábíq muqarrara waqton par sál ba sál KHUDÁWAND apne Khudá ke mazbah par jaláne ko láyá karen, jaisá shari'at men likhá hai: 35 aur sál ba sál apní apní zamín ke pahle phal, aur sab darakhthon ke sab mewon men se pahle phal KHUDÁWAND ke ghar men láen; 36 aur jaisá shari'at men likhá hai, apne pahlauthe beton ko aur apní mawáshí ya'ní gáe bail aur bher bakrí ke pahlauthe bachchon ko apne Khudá ke ghar men káhinon ke pás jo hamáre Khudá ke ghar men khidmat karte hain láen; 37 aur apne gúndhe húe áte, aur apní utháí húi qurbáníon, aur sab darakhthon ke mewon, aur mai, aur tel men se pahle phal ko apne Khudá ke ghar kí kothriyon men káhinon ke pás, aur apne khet kí dahyakí Lávion ke pás láyá karen; kyúinki Láví sab shahron men, jahán ham káshkárí karte hain, daswán hissa lete hain. 38 Aur jab Láví dahyakí len, to koi káhin jo Hárún kí aulád se ho Lávion ke sáth ho; aur Láví dahyakion ká daswán hissa hamáre Khudá ke baitu'l mál kí kothriyon men láen. 39 Kyúinki baní Isráíl aur baní Láví anáj aur mai aur tel kí utháí húi qurbánían un kothriyon men láyá karenge, jahán pák bartan, aur khidmatguzár káhin, aur darbán, aur gánewále hain; aur ham apne Khudá ke ghar ko nahín chhorenge.

11 Aur logon ke sardár Yarúshalem men rahte the; aur báqí logon ne qur'e dále, kí har das shakhson men se ek ko shahr í muqaddas Yarúshalem men basne ke liye láen, aur nau báqí shahron men rahen. 2 Aur logon ne un sab ádmíon ko, jinhon ne khushí se apne áp ko Yarúshalem men basne ke liye pesh kiya, du'á dí. 3 Us súbé ke

sardár, jo Yarúshalem men a base, yih hain; (par Yahúdáh ke shahron men har ek apne shahr men apní í milkiyat men rahtá thá, ya'ní áhí í Isráíl, aur káhin, aur Láví, aur Natinim aur Sulaimán ke mulázimon kí aulád.) 4 Aur Yarúshalem men kuchh baní Yahúdáh aur kuchh baní Binyámín rahte the. Baní Yahúdáh men se: 'Atáyáh bin 'Uzziyáh, bin Zakariyáh, bin Amariyáh, bin Safatiyáh, bin Mahalalel, baní Fáras men se; 5 aur Ma'siyáh bin Bárúk, bin Kull-Hozih, bin Hazáyáh, bin 'Adáyáh, bin Yúyaríb, bin Zakariyáh, bin Shiloní. 6 Sab baní Fáras jo Yarúshalem men base char sau ársath súrma the. 7 Aur yih baní Binyámín hain: Sallú bin Masullám, bin Yúed, bin Fidáyáh, bin Qauláyáh, bin Ma'siyáh, bin I'tiel, bin Yasá'iyáh; 8 phir Jabbal, Sallai aur nau sau átháís ádmí. 9 Aur Yúel bin Zikrí un ká názim thá, aur Yahúdáh bin Hassanúah shahr ke hákim ká náib thá. 10 Káhinon men se: Yada'iyáh bin Yúyaríb, aur Yákin, 11 Shiráyáh bin Khilqiyáh, bin Masullám, bin Sadoq, bin Miráyot, bin Akhítob, Khudá ke ghar ká názim, 12 aur un ke bhái jo haikal men kám karte the, áth sau báís: aur 'Adáyáh, bin Yarohám, bin Filaliyáh, bin Amzí, bin Zakariyáh, bin Fashúr, bin Malkiyáh, 13 aur us ke bhái ábái khándánon ke ráis, do sau bayáís; aur Amasai bin 'Azárel, bin Akhasai, bin Masillamot, bin Immer, 14 aur un ke bhái, zabardast súrma, ek sau átháís; aur un ká sardár Zabdíel bin Hajadúlm thá. 15 Aur Lávion men se: Sama'iyáh bin Hasúb, bin 'Azríqám, bin Hasabiyáh, bin Búnní; 16 aur Sabbatai, aur Yúzabád, Lávion ke ráison men se, Khudá ke ghar ke báhar ke kám par muqarrar the; 17 aur Mattaniyáh bin Miská, bin Zabdí, bin A'saf, sardár thá, jo du'á ke waqt shukrguzárf shurú' karne men peshwá thá: aur Baqbúqiyáh us ke bháiyon men se dúsré darje par thá, aur 'Abdá bin Samú'a, bin Jalál, bin Yadútún. 18 Muqaddas shahr men kull do sau chaurási Láví the. 19 Aur darbán, 'Aqqúb, Talmún, aur un ke bhái jo phájakon kí nigahbání karte the, ek sau bahattar the. 20 Aur Isráílfon aur káhinon aur Lávion ke báqí log

Yahúdáh ke sab shahron men apní apní milkiyat men rahte the. 21 Par Natiním Ofal men base hue the : aur Zihá, aur Jisfá Natiním par muqarrar the. 22 Aur 'Uzzi bin Bání, bin Hasabiyáh, bin Mattaniyáh, bin Míká jo A'saf kí aulád, ya'ní gánewálon men se thá, Yarúshalem men un Lávion ká názim thá jo Khudá ke ghar ke kám par muqarrar the. 23 Kyúñki un kí bábat bádsháh kí taraf se hukm ho chuká thá, aur gánewálon ke liye har roz kí zarúrat ke mutábíq muqarrara rasad thí. 24 Aur Fatahiyáh bin Mashezabíl jo Zarah bin Yahúdáh kí aulád men se thá ra'iyat ke sab mu'ámalát ke liye bádsháh ke huzúr rahtá thá. 25 Rahe gánw aur un ke khet, so baní Yahúdáh men se kuchh log Qaryat Arba' aur us ke qasbon men, aur Díbon aur us ke qasbon men, aur Yaqabziél aur us ke gánwon men rahte the, 26 aur Yashú, aur Moládah aur Bait Falat men, 27 aur Hasar Sú'al, aur Baírsaba' aur us ke qasbon men, 28 aur Siqláj, aur Maqúnáh aur us ke qasbon men, 29 aur 'Ain Rimmon, aur Sára'áh men, aur Yármot men, 30 Zánoáh, 'Adullám, aur un ke gánwon men, Lakís aur us ke kheton men, 'Azíqah aur us ke qasbon men. Yúñ wuh Baírsaba' se Hinnúm kí wadí tak deron men rahte the. 31 Aur baní Binyamín bhí Jiba' se lekar áge Míkmás, aur 'Aiyáh, aur Baitel, aur us ke qasbon men, 32 aur 'Anatot, aur Núb, aur 'Ananiyáh, 33 aur Hásúr, aur Rámah, aur Jittaim, 34 aur Hádid, aur Zibo'ím, aur Nabállat, 35 aur Lúd, aur Onú, ya'ní kárigaron kí wadí men rahte the. 36 Aur Lávion men se ba'z fariq jo Yahúdáh men the wuh Binyamín se mil gaye.

12 Wuh káhin aur Láví jo Zarubábúl bin Siyáltíel aur Yashú' ke sáth gaye, so yih haín : Siráyáh, Yarmiyáh, 'Azrá, 2 Amariyáh, Mallúk, Hattúsh, 3 Sikaniyáh, Rahúm, Marímot, 4 'Iddú, Jinnatú, Abiyáh, 5 Miyámín, Ma'diyáh, Biljah, 6 Sama'iyáh aur Yúyaríb, Yada'iyáh, 7 Sallú, 'Amúq, Khilqiyáh, Yada'iyáh. Yih Yashú' ke dinon men káhinon aur un ke bháiyon ke sardár the. 8 Aur Láví yih the : Yashú', Binwí, Qadmíel,

Serabiyáh, Yahúdáh, aur Mattaniyáh jo apne bháiyon samet shukrguzári par muqarrar thá; 9 aur un ke bhái Baqbúqiyáh aur 'Unno, un ke sámne apne apne pahre par muqarrar the. 10 Aur Yashú' se Yúyaqím paidá huá, aur Yúyaqím se Ilyásib paidá huá, aur Ilyásib se Yúyada' paidá huá, 11 aur Yúyada' se Yúnatan paidá huá, aur Yúnatan se Yaddú' paidá huá. 12 Aur Yúyaqím ke dinon men yih káhin ábái khándánon ke sardár the : Siráyáh se Miráyáh; Yarmiyáh se Hananiyáh; 13 'Azrá se Masullám; Amariyáh se Yahúhanán; 14 Malikú se Yúnatan; Sabaniyáh se Yúsuf; 15 Hárim se 'Adná; Miráyot se Khálqai; 16 'Iddú se Zakariyáh; Jinnatún se Masullám; 17 Abiyáh se Zikrí; Mínyamín se, Mau'Idiyáh se Filtí; 18 Biljah se Sammú'; Sama'iyáh se Yahú-natan; 19 Yúyaríb se Mattanai; Yada'iyáh se 'Uzzi; 20 Sallai se Qallai; 'Amúq se 'Ibr; 21 Khilqiyáh se Hasabiyáh; Yada'iyáh se Nataníel. 22 Ilyásib, aur Yúyada', aur Yúhanán, aur Yaddú' ke dinon men, Lávion ke ábái khándánon ke sardár likhe játe the; aur káhinon ke, Dára Fársí kí saltanat men. 23 Baní Láví ke ábái khándánon ke sardár Yúhanán bin Ilyásib ke dinon tak, tawárikh kí kitáb men likhe játe the. 24 Aur Lávion ke raís : Hasabiyáh, Serabiyáh, aur Yashú' bin Qadmíel apne bháiyon samet ágne sámne bári bári se mard i Khudá Dáúd ke hukm ke mutábíq Khudá kí hamd aur shukrguzári ke liye muqarrar the. 25 Mattaniyáh, aur Baqbúqiyáh, aur 'Abadiyáh, aur Masullám, aur Tál-mún, aur 'Aqqúb darbán the jo phá-takon ke makhzanon ke pás pahrá dete the. 26 Yih Yúyaqím bin Yashú' bin Yúsadaq ke dinon men, aur Nahamiyáh hákim aur 'Azrá káhin aur faqíh ke dinon men the.

27 Aur Yarúshalem kí shahrpanáh kí taqdís ke waqt unhon ne Lávion ko un kí sab jagahon ko dhúndh nikálá, ki un ko Yarúshalem men láen, táki wuh khushí khushí jhánjh, aur sitár, aur barbat ke sáth shukrguzári karke aur gákar taqdís karen. 28 So gánewálon kí nasl ke log Yarúshalem kí girdnawáh ke maidán se, aur Natúfátion ke díhát se, 29 aur Baitu'l Jiljál se bhí, aur Jiba' aur

'Azmávat ke kheton se ikatthe húa; kyunki gánewálon ne Yarúshalem ke girdágird apne liye díhát baná liye the. 30 Aur káhinon aur Lávion ne apne ap ko pák kiyá, aur unhon ne logon ko aur phátaikon ko aur shahrpanáh ko pák kiyá. 31 Tab main Yahúdáh ke amíron ko díwár par láyá; aur main ne do bare gol muqarrar kiye jo hamd karte húa julús men nikle, ek un men se dahine háth kí taraf díwár ke úpar úpar se kúre ke phátaik kí taraf gayá. 32 Aur yih un ke píchhe píchhe gaye, ya'ní Húsa'iyáh aur Yahúdáh ke ádhe sardár, 33 'Azariyáh, 'Azrá, aur Masullám, 34 Yahúdáh, aur Binyamín, aur Sama'iyáh, aur Yarmiyáh, 35 aur kuchh káhinzáde narsinge liye húa, ya'ní Zakariyáh bin Yúnatan, bin Sama'iyáh, bin Mattaniyáh, bin Mikáyáh, bin Zakkúr, bin A'saf; 36 aur us ke bhái Sama'iyáh, aur 'Azárel, Milalai, Jilalai, Ma'í, Nataníel, aur Yahúdáh, aur Hanání, mard i Khudá Dáúd ke bájon ko liye húa játe the, aur 'Azrá faqíh un ke áge áge thá. 37 Aur wuh chášhma phátaik se hokar sídhe áge gaye, aur Dáúd ke shahr kí sírhiyon par chaḥkar shahrpanáh kí únchái par pahunché, aur Dáúd ke mahall ke úpar hokar páni phátaik tak mashriq kí taraf gaye. 38 Aur shukrguzári karnewálon ká dúsrá gol, aur un ke píchhe píchhe main aur ádhe log un se milne ko díwár par tanúron ke burj ke úpar chaurí díwár tak, 39 aur Ifráímí phátaik ke úpar puráne phátaik, aur machhlí phátaik, aur Hananel ke burj, aur Hammiyáh ke burj par se hote húa bheḥ phátaik tak gaye; aur pahrewálon ke phátaik par khaḥe ho gaye. 40 So shukrguzári karnewálon ke donon gol aur main aur mere sáth ádhe hákim Khudá ke ghar men khaḥe ho gaye: 41 aur káhin; Ilyáqím, Ma'siyáh, Minyamín, Mikáyáh, Ilayú'ainí, Zakariyáh, Hananiyáh, narsinge liye húa the; 42 aur Ma'siyáh, aur Sama'iyáh, aur Ilí'azar, aur 'Uzzí, aur Yahúhanán, aur Malkiyáh, aur 'Ailám, aur 'Azar apne sardár gánewále, Izrakhiyáh ke sáth baland áwáz se gáte the. 43 Aur us din unhon ne bahut sí qurbánián chaḥháin, aur khushi kí; kyunki Khudá ne aisí khushi un ko baḥshí ki wuh niháyat shádmán húa; aur

'auraton aur bachchon ne bhí khushi manái; so Yarúshalem kí khushi kí áwáz dúr tak sunái detí thí.

44 Usí din log khazáne kí, aur uthái húi qurbániyon aur pahle phalon aur dahyakion kí kothriyon par muqarrar húa, táki un men shahr shahr ke kheton ke mutábíq jo hisse káhinon aur Lávion ke liye shara' ke mutábíq muqarrar húa, un ko jama' karen: kyunki baní Yahúdáh káhinon aur Lávion ke sabab se jo házir rahte the khush the. 45 So wuh Khudá ke intizám, aur tahárat ke intizám kí nigrání karte rahe, aur gánewálon aur darbánon ne bhí Dáúd aur us ke beḥe Sulaimán ke hukm ke mutábíq aisá hí kiyá. 46 Kyunki qadím zamáne se Dáúd aur A'saf ke dinon men ek sardár muganní hotá thá, aur Khudá kí hamd aur shukr ke gít gáe játe the. 47 Aur tamám Isráíl Zarubbábul ke aur Nahamiyáh ke dinon men har roz kí zarúrat ke mutábíq gánewálon aur darbánon ke hisse dete the; yún wuh Lávion ke liye chízen makhsús karte, aur Láwí baní Hárún ke liye makhsús karte the.

13 Us din unhon ne logon ko Músá kí kitáb men se parḥkar sunáyá, aur us men yih likhá milá, kí 'Ammoní aur Moábí Khudá kí jamá'at men kabhí na áne páen; 2 Is liye kí wuh rotí aur páni lekar baní Isráíl ke istiqbál ko na nikle, balki Bal'am ko un ke khiláf ujrát par buláyá, táki un par la'nat kare: par hamáre Khudá ne us la'nat ko barakat se badal diyá. 3 Aur aisá húa, kí sharí'at ko sunkar unhon ne sári milí julí bhí ko Isráíl se judá kar diyá.

4 Is se pahle Ilyásib káhin ne, jo hamáre Khudá ke ghar kí kothriyon ká mukhtár thá, Túbiyáh ká rishtadár hone kí wajh se, 5 us ke liye ek barí kothrí taiyár kí thí, jahán pahle nazr kí qurbánián, aur lubán, aur bartan, aur anáj kí aur mai kí aur tel kí dahyakián jo hukm ke mutábíq Lávion, aur gánewálon, aur darbánon ko dí játi thín, aur káhinon ke liye uthái húi qurbánián bhí rakhi játi thín. 6 Par in aiyám men main Yarúshalem men na thá, kyunki sháh i Bábul Artakhsashatá ke battiswen baras main bádsháh ke pás gayá thá, aur kuchh

dinon ke ba'd main ne bádsháh se rukhsat kí dardhwást kí. 7 Aur main Yarusálem men áyá, aur ma'lúm kiyá, ki Khudá ke ghar ke sahnon men Túbíyáh ke wáste ek kothrí taiyár karne se Ilyásib ne kaisí kharábí kí hai. 8 Is se main miháyat ranjída huá, is liye main ne Túbíyáh ke sab kánagi sámán ko us kothrí se báhar phenk diya. 9 Phir main ne hukm diya, aur unhon ne un kothriyon ko sáf kiyá; aur main Khudá ke ghar ke bartanon aur nazr kí qurbánion, aur lubán ko phir wahín le áyá. 10 Phir mujhe ma'lúm huá, ki Lávion ke hisse un ko nahín diye gaye, is liye khidmatguzár Láví aur gánewále apne apne khet ko bhág gaye hai. 11 Tab main ne hákimon se jhagarkar kahá, ki Khudá ká ghar kyún chhor diya gaya hai? Aur main ne un ko khatthá karke un ko un kí jagah par muqarrar kiyá. 12 Tab sab ahl-i-Yahúdáh ne anáj, aur mai, aur tel ká daswán hissa khazánon men dákhil kiyá. 13 Aur main ne Salamiyáh káhin, aur Sadoq faqíh, aur Lávion men se Fidáyáh ko khazánon ke khazánchí muqarrar kiyá; aur Hanán bin Zakkúr bin Mattaniyáh un ke sáth thá; kyúnci wuh diyánatdár máne játe the, aur apne bháiyon men bánt dená un ká kám thá. 14 Ai mere Khudá, is ke liye mujhe yád kar, aur mere nek kámon ko, jo main ne apne Khudá ke ghar aur us kí rusúm ke liye kiye, mitá na dá. 15 Un hí dinon men main ne Yahúdáh men ba'z ko dekhá jo sabt ke dín hauzon men pánwon se angúr kuchal rahe the, aur púle lákar un ko gadhon par ládte the; isí tarah mai, aur angúr, aur anjír, aur har qism ke bojh sabt ko Yarusálem men láte the; aur jis dín wuh kháne kí chízen bechne lage, main ne un ko toká. 16 Aur wahán Súr ke log bhí rahte the jo machhí aur har tarah ká sámán lákar sabt ke dín Yarusálem men Yahúdáh ke logon ke háth bechte the. 17 Tab main ne Yahúdáh ke umará se jhagarkar kahá, Yih kyá burá kám hai jo tum karte aur sabt ke dín kí behurmatí karte ho? 18 Kyá tumháre bápádá ne aisá hí nahín kiyá, aur kyá hamará Khudá

ham par aur is shahr par yih sab áfaten nahín láyá? taubhí tum sabt kí behurmatí karke Isráil par ziyáda gazab láte ho? 19 So jab sabt se pahle Yarusálem ke phátakon ke pás andherá hone lagá, to main ne hukm diya, ki Phátak band kar diye jáen, aur hukm de diya kí jab tak sabt guzar na jáe, wuh na khulen; aur main ne apne chand naukaron ko phátakon par rakkhá, kí sabt ke dín koí bojh andar áne na páe. 20 So byopári aur tarah tarah ke mál ke bechnewále ek yá do bár Yarusálem ke báhar tike. 21 Tab main ne un ko toká, aur un se kahá, ki Tum díwár ke nazdík, kyún tik játe ho? Agar phir aisá kiyá, to main tum ko giriftár kar lungá. Us waqt se wuh sabt ko phir na áe. 22 Aur main ne Lávion ko hukm kiyá, kí apne ap ko pák karen, aur sabt ke dín kí taqdís kí garaz se ákar phátakon kí rakhwáli karen. Ai mere Khudá, ise bhí mere haqq men yád kar, aur apní barí rahmat ke mutábíq mujh par tars khá.

23 Un hí dinon men main ne un Yahúdíon ko bhí dekhá jinhon ne Ashdúdí, aur 'Ammoní, aur Moábí 'auraten biyáh lí thin. 24 Aur un ke bachchon kí zabán ádhí Ashdúdí thí, aur wuh Yahúdí zabán men bát nahín kar sakte the, balki har qaum kí bóli ke mutábíq bolte the. 25 So main ne un se jhagarkar un ko la'nat kí, aur un men se ba'z ko mára, aur un ke bál noch dále, aur un ko Khudá kí qasam khilá, kí tum apní betiyan un ke beton ko na dená, aur na apne beton ke liye aur na apne liye un kí betiyan lená. 26 Kyá sháh-i-Isráil Sulaimán ne in báton se gunáh nahín kiyá? agarchi aksar qaumon men us kí mánind koí bádsháh na thá, aur wuh apne Khudá ká piyará thá, aur Khudá ne use sáre Isráil ká bádsháh banáya, taubhí ajnabí 'auraton ne use bhí gunáh men phansáya. 27 So kyá ham tumhári sunkar aisí barí burái karen, kí ajnabí 'auraton ko biyákar apne Khudá ká gunáh karen? 28 Aur Ilyásib sardár káhin ke bete Yúyada' ke beton men se ek betá Húrúni Sanballat ká dāmád thá; is liye main ne us ko apne pás se bhagá diya. 29 Ai mere Khudá, un ko yád kar, is liye kí unhon ne kahánat

ko, aur kahánat aur Lávion ke 'ahd ko nápak kiyá hai. 30 Yún hí main ne un ko kull ajnabíon se pák kiyá, aur káhinon aur Lávion ke liye un kí khidmat ke mutábíq,

31 aur muqarrara waqton par lakrí ke hadye aur pahle phalon ke liye halqe muqarrar kar diye. Ai mere Khudá, bhalái ke liye mujhe yád kar.

A'STAR

1 Akhasúerus ke dinon men aisá huá, (yih wuhí Akhasúerus hai jo Hindostán se Kúsh tak ek sau sattáís subon par saltanat kartá thá :) 2 kí un dinon men jab Akhasúerus apne takht i saltanat par jo qasr i Sosan men thá baithá, 3 to us ne apní saltanat ke tisre sál apne sab hákimon aur khádimon kí ziyáfat kí: aur Fárs aur Mádaí kí táqat, aur subon ke umará aur sardár us ke huzúr házir the: 4 tab wuh bahut din, ya'ní ek sau assí din tak apní jalilu'l qadr saltanat kí daulat aur apní a'la 'azmat kí shán un ko díkhátá rahá. 5 Jab yih dín guzar gaye, to bádsháh ne sab logon kí, kyá bare kyá chhoṭe, jo qasr i Sosan men maujúd the, sháhí mahall ke bág ke sahn men sát dín tak ziyáfat kí. 6 Wahán safed, aur sabz, aur ásmání rang ke parde the jo katání aur argawání doriyon se chándí ke halqon aur sang i marmar ke sutunon se bandhe the; aur surkh, aur safed, aur zard, aur siyáh sang i marmar ke farsh par sone aur chándí ke takht the. 7 Aur unhon ne un ko sone ke piyálon men jo mukhtalíf shaklon ke the píne ko diyá, aur sháhí mai bádsháh ke karam ke muwáfíq kasrat se piláí. 8 Aur mainoshí is qá'ide se thí, kí koí majbúr nahín kar saktá thá; kyúnki bádsháh ne apne mahall ke sab 'uhdadáron ko tákid farmái thí, kí wuh har shakhs kí marzí ke mutábíq karen. 9 Aur Washtí malika ne bhí Akhasúerus bádsháh ke sháhí mahall men 'auraton kí ziyáfat kí. 10 Sátwen dín, jab bádsháh ká dil mai se masrúr thá, to us ne sáton khwájasaráon ya'ní Mahúmán, aur Biztá, aur Kharbúnáh, aur Bigtá, aur Abagtá, aur Zítar, aur Karkas ko jo Akhasúerus

bádsháh ke huzúr khidmat karte the hukm diyá, 11 kí Washtí malika ko sháhí táj pahínakar bádsháh ke huzúr láen, táki us ká jamál logon aur umará ko díkháe; kyúnki wuh dekhne men khúbsúrat thí. 12 Lekin Washtí malika ne sháhí hukm par jo khwájasaráon kí ma'rifat milá thá, áne se inkár kiyá. So bádsháh bahut jhílláyá, aur dil hí dil men us ká gazab bharká. 13 Tab bádsháh ne un dánishmandon se jin ko waqton ká imtiyáz thá púchhá, (kyúnki bádsháh ká dastúr sab qánúndánon aur 'adlshínáson ke sáth aisá hí thá; 14 aur Fárs aur Mádaí ke sáton amír, ya'ní Káreshná, aur Sítar, aur Admátá, aur Tarsís, aur Maras, aur Marsíná, aur Mamúkán us ke muqarrar the jo bádsháh ká dídar hásil karte, aur mamlukat men sadrnishín the :) 15 kí qánún ke mutábíq Washtí malika se kyá karná cháhiye; kyúnki us ne Akhasúerus bádsháh ká hukm jo khwájasaráon kí ma'rifat milá nahín máná hai? 16 Aur Mamúkán ne bádsháh aur amíron ke huzúr jawáb diyá, kí Washtí malika ne faqat bádsháh hí ká nahín, balki sab umará aur sab logon ká bhí jo Akhasúerus bádsháh ke kull subon men hain qusúr kiyá hai. 17 Kyúnki malika kí yih bát báhar sab 'auraton tak pahunchegí, jis se un ke shauhar un kí nazar men zalil ho jáenge, jab yih khabar phailegí kí Akhasúerus bádsháh ne hukm diyá kí Washtí malika us ke huzúr láí jae, par wuh na áí; 18 aur áj ke dín Fárs aur Mádaí kí sab begamen jo malika kí bát sun chukí hain bádsháh ke sab umará se aisá hí kahne lagengí, Yún bahut hiqárat aur taish paidá hogá. 19 Agar bádsháh ko manzúr hó, to us kí taraf se sháhí farmán níkle, aur wuh Fársion aur Mádíon ke áín men

mundarj ho táki badlá na jáe, ki Washtí Malika Akhasúerus bádsháh ke huzúr phir kabhí na áe, aur bádsháh us ká sháhána rutba kisí áur ko jo us se bihtar hai 'ináyat kare. 20 Aur jab bádsháh ká farmán, jise wuh sádír karegá, us kí sári saltanat men (jo barí hai) shuhrat páegá, to sab bíwiyán apne apne shauhar kí, kyá bará kyá chhotá, 'izzat karengí. 21 Yih bát bádsháh aur umará ko pasand áí; aur bádsháh ne Mamúkán ke kahne ke mutábíq kiyá: 22 kyúinki us ne sab sháhi súbon men súbé súbé ke hurúf, aur qaum qaum kí bolí ke mutábíq khatt bhej diye, ki har mard apne ghar men hukúmat kare, aur apní qaum kí zabán men kalám kare.

2 In báton ke ba'd, jab Akhasúerus bádsháh ká gazab thandá huá, to us ne Washtí ko, aur jo kuchh us ne kiyá thá, aur jo kuchh us ke khlíf hukm huá thá, yád kiyá. 2 Tab bádsháh ke mulázim jo us kí khlímat karte the kahne lage, ki Bádsháh ke liye jawán khúbsúrat kunwáriyán dhúndhí jáen; 3 aur bádsháh apní mamlukat ke sab súbon men mansabdáron ko muqarrar kare, táki wuh sab jawán khúbsúrat kunwáriyon ko qasr i Sosan ke bích haramsará men ikatthá karke bádsháh ke khwájasará Haijá ke supurd karen jo 'auraton ká muháfiz hai; aur tahárat ke liye un ká sámán un ko diyá jáe; 4 aur jo kunwári bádsháh ko pasand ho, wuh Washtí kí jagah malika ho. Yih bát bádsháh ko pasand áí; aur us ne aisá hí kiyá.

5 Aur qasr i Sosan men ek Yahúdí thá, jis ká nám Mardakí thá, jo Yátr, bin Sima'í, bin Qís ká betá thá, jo Binyamíní thá; 6 aur Yarúshalém se un asíron ke sáth gayá thá jo sháh i Yahúdáh Yakúniyáh ke sáth asíri men gaye the, jin kó sháh i Bábul Nabúkadnazar asír karke le gayá thá. 7 Us ne apne chachá kí betí Hadasáh ya'ní A'star ko pálá thá; kyúinki us ke mán báp na the; aur wuh tarkí hasín aur khúbsúrat thí: aur jab us ke mán báp mar gaye, to Mardakí ne use apní betí karke pálá. 8 So aisá huá, ki jab bádsháh ká hukm aur farmán sunne men áyá, aur bahut sí kunwáriyán qasr i Sosan men ikatthí hokar Haijá ke supurd hún, to A'star bhi bádsháh ke mahall

men pahunchái gayí, aur 'auraton ke muháfiz Haijá ke supurd húi. 9 Aur wuh tarkí use pasand áí, aur us ne us par mihrbání kí; aur fauran use sháhi mahall men se tahárat ke liye us ke sámán, aur kháne ke hisse, aur aisí sát saheliyán jo us ke láiq thín use dín, aur use aur us kí saheliyon ko haramsará kí sab se achchhí jagah men le jákar rakkhá. 10 A'star ne na apní qaum na apná khándán záhir kiyá thá; kyúinki Mardakí ne use tákid kar dí thí, ki na batáe. 11 Aur Mardakí har roz haramsará ke sahn ke áge phirtá thá, táki daryáft kare, ki A'star kaisí hai, aur us ká kyá hál hogá. 12 Jab ek ek kunwári kí barí áí kí 'auraton ke dastúr ke mutábíq bárah mahíne kí safái ke ba'd Akhasúerus bádsháh ke pás jáe, (kyúinki itne hí dín un kí tahárat men lag játe the, ya'ní chhá mahíne murr ká tel lagá-ne men, aur chhá mahíne 'itr aur 'auraton kí safái kí chízon ke lagáne men,) 13 tab is tarah se wuh kunwári bádsháh ke pás játi thí, ki jo kuchh wuh cháhti ki haramsará se bádsháh ke mahall men le jáe, wuh us ko diyá játa thá. 14 Shám ko wuh játi thí, aur subh ko lautkar dústre haramsará men bádsháh ke khwájasará Sha'sjaz ke supurd ho játi thí jo haramon ká muháfiz thá; wuh bádsháh ke pás phir nahín játi thí, magar jab kí bádsháh use cháhti, tab wuh nám lekar bulái játi thí. 15 Jab Mardakí ke chachá Abíkhail kí betí A'star kí jise Mardakí ne apní betí karke rakkhá thá bádsháh ke pás jáne kí barí áí, to jo kuchh bádsháh ke khwájasará aur 'auraton ke muháfiz Haijá ne thahráyá thá, us ke síwá us ne áur-kuchh ná mángá. Aur A'star un sab kí, jin kí nigáh us par parí, manzúr i nazar húi. 16 So A'star Akhasúerus bádsháh ke pás us ke sháhi mahall men us kí saltanat ke sátwen sál ke daswen mahíne men jo Tebat mahína hai pahunchái gayí. 17 Aur bádsháh ne A'star ko sab 'auraton se ziyáda piyár kiyá, aur wuh us kí nazar men un sab kunwáriyon se ziyáda 'azíz aur pasandída tháhrí: pas us ne sháhi táj us ke sir par rakh diyá, aur Washtí kí jagah use malika banáya. 18 Aur bádsháh ne apne sab umará aur mulázimon ke liye ek

bari ziyāfat ya'ni A'star ki ziyāfat ki; aur subon men mu'afi ki, aur shahi karam ke mutabiq in'am banthe. 19 Aur jab kunwariyan dursi bar ikatthi ki gayin, to Mardaki badshah ke phatak par baitha tha. 20 Aur A'star ne na to apne khandaan aur na apni qaum ka pata diya tha, jaisa Mardaki ne use takid kar di thi; is liye ki A'star Mardaki ka hukm aisa hi manti thi, jaisa us waqt jab wuh us ke han parwarish pa rahi thi. 21 Un hi dinon men, jab Mardaki badshah ke phatak par baitha karti tha, badshah ke khwajasaraon men se jo darwaze par pahra dete the do shakhson, ya'ni Bigtan aur Tarash ne bigar kar chaha ki Akhasuerus badshah par hath chalaen. 22 Yih bat Mardaki ko ma'lum hui, aur us ne A'star malika ko batai; aur A'star ne Mardaki ka nam lekar badshah ko khabar kar di. 23 Jab us mu'amale ki tahqiqat ki gayi, aur wuh bat sabit hui; to wuh donon ek darakht par latka diye gaye; aur yih badshah ke samne tawarikh ki kitab men likh liya gaya.

3 In baton ke ba'd Akhasuerus badshah ne Ajaji Hammadata ke bete Haman ko mumtaaz aur sarfaraz kiya, aur us ki kursi ko sab umara se jo us ke sath the bartar kiya. 2 Aur badshah ke sab mulazim jo badshah ke phatak par the Haman ke age jhukkar us ki ta'zim karte the; kyunki badshah ne us ke bare men aisa hi hukm kiya tha. Par Mardaki na jhukti, na us ki ta'zim karti tha. 3 Tab badshah ke mulazimon ne jo badshah ke phatak par the Mardaki se kaha, Tu kyun badshah ke hukm ko tosta hai? 4 Jab wuh us se roz kahte rahe, aur us ne un ki na mani, to unhon ne Haman ko bata diya, taki dekhne ki Mardaki ki bat chalegi, ya nahin: kyunki us ne un se kah diya tha, ki Main Yahudi hun. 5 Jab Haman ne dekha ki Mardaki na jhukti, na meri ta'zim karti hai, to Haman gusse se bhar gaya. 6 Lekin faqat Mardaki hi par hath chalani apni shan se niche samjha; kyunki unhon ne use Mardaki ki qaum bata di thi; is liye Haman ne chaha ki Mardaki ki qaum, ya'ni sab Yahudion ko jo Akhasuerus ki puri mamlukat men rahte the halak kare. 7 Aur Akha-

suerus badshah ki saltanat ke barahwen baras ke pahle mahine men jo Nisan mahina hai wuh roz ba roz aur mah ba mah barahwen mahina ya'ni Adar ke mahine tak Haman ke samne pur ya'ni qur'a dalte rahe. 8 Aur Haman ne Akhasuerus badshah se 'arz ki, ki Huzur ki mamlukat ke sab subon men ek qaum sab qaumon ke darmiyan paraganda aur phaili hui hai; us ke dastur har qaum se nirale hain, aur wuh badshah ke qawanin nahin mante hain; so un ko rahne dena badshah ke liye faidamand nahin. 9 Agar badshah ko manzur ho, to un ko halak karne ka hukm likha jae; aur main tahsildaron ke hath men shahi khazonon men dakhil karne ke liye chandi ke das hazar tore dunga. 10 Aur badshah ne apne hath se anguthi utarkar Yahudion ke dushman Ajaji Hammadata ke bete Haman ko di. 11 Aur badshah ne Haman se kaha, ki Wuh chandi tujhe bakhshi gayi, aur wuh log bhi, taki jo tujhe achchha ma'lum ho un se kare. 12 Tab badshah ke munshi pahle mahine ki terahwin tarikh ko bulae gaye, aur jo kuchh Haman ne badshah ke nawwabon, aur har sube ke hakimon, aur har qaum ke sardaron ko hukm kiya us ke mutabiq likha gaya: sube sube ke huruf aur qaum qaum ki zabab men shah i Akhasuerus ke nam se yih likha gaya, aur us par badshah ki anguthi ki muhr ki gayi. 13 Aur harkaron ke hath badshah ke sab subon men khatt bheje gaye, ki barahwen mahine ya'ni Adar mahine ki terahwin tarikh ko sab Yahudion ko, kyá jawan, kyá budhe, kyá bachche, kyá auraten ek hi din men halak aur qatl karen, aur nabud kar den, aur un ka mal lut len. 14 Is tahrir ki ek ek naqi sab qaumon ke liye shahi ki gayi, ki is farmán ka i'lan har sube men kiya jae, taki us din ke liye taiyar ho jae. 15 Badshah ke hukm se harkare fauran rawana hue, aur wuh hukm qasr i Sosan men diya gaya. Aur badshah aur Haman mainoshi karne ko baith gaye; par Sosan shahr pareshan tha.

4 Jab Mardaki ko wuh sab jo kiya gaya tha ma'lum hua, to Mardaki ne apne kapre phare, aur tat pahine aur sir par rakhi dalkar shahr

ke bích men chala gayá, aur baland aur purdard áwáz se chilláne lagá. 2 Aur wuh bádsháh ke phátaq ke sámne bhí áyá; kyúncí tát pahine koí bádsháh ke phátaq ke andar jáne na páta thá. 3 Aur har súbē men, jahán kahín bádsháh ká hukm aur farmán pahunchá, Yahúdíon ke darmiyan bará mátam aur roza aur giryazári aur nauha shurú' ho gayá; aur bahutere tát pahine rákh men par gaye. 4 Aur A'star kí saheliyon aur us ke khwájasaráon ne ákar use khabar dí. Tab malika bahut gangín hui; aur us ne kapre bheje, kí Mardakí ko pahináen, aur tát us par se utár len; par us ne un ko na liya. 5 Tab A'star ne bádsháh ke khwájasaráon men se Haták ko jise us ne A'star ke pás házir rahne ko muqarrar kiya thá bulwáyá, aur use tákid kí kí Mardakí ke pás jákar daryáft kare, kí yih kyá bát hai, aur kis sabab se hai. 6 So Haták nikal kar shahr ke chauk men jo bádsháh ke phátaq ke sámne thá Mardakí ke pás gayá. 7 Tab Mardakí ne apní púri sarguzasht, aur rupaye kí wuh thík raqm use batái jise Hámán ne Yahúdíon ko halák karne ke liye bádsháh ke khazánon men dákhil karne ká wa'da kiya thá. 8 Aur us farmán kí tahrír kí ek naql bhí, jo un ke halák karne ke liye Sosan men dí gayi thí, use dí, táki use A'star ko dikháe, aur batáe, aur use tákid kare, kí bádsháh ke huzúr jákar us se minnat kare, aur us ke huzúr apní qaum ke liye darkhwást kare. 9 Chunáncí Haták ne ákar A'star ko Mardakí kí báten kah sunáin. 10 Tab A'star Haták se bát karne lagi, aur use Mardakí ke liye yih paigám diya, kí 11 Bádsháh ke sab mulázim aur bádsháhi súbōn ke sab log jánte hain, kí jo koí mard ho ya 'aurat bebuláe bádsháh kí bārgáh i andarúni men jae, us ke liye, bas, ek hí qánún hai, kí wuh mará jae, siwá us ke jis ke liye bádsháh sone ká 'asá utháe táki wuh jítá rahe: lekin tis dín hūe kí main bádsháh ke huzúr nahín bulái gayi. 12 Unhon ne Mardakí se A'star kí báten kahín. 13 Tab Mardakí ne un se kahá, kí A'star ke pás yih jawáb le jáen, kí Tú apne dí men yih na samajh, kí sab Yahúdíon men se tú bádsháh ke mahall men bachi

rahegi. 14 Kyúncí agar tú is waqt khámoshi ikhtiyár kare, to khaláfi aur naját Yahúdíon ke liye kisi aur jagah se áegi; par tú apne báp ke khándán samet halák ho jáegi: aur kyá jáne kí tú aise hí waqt ke liye saltanat ko pahunchi hai? 15 Tab A'star ne un ko Mardakí ke pás yih jawáb le jáne ká hukm diya, 16 kí Já, aur Sosan men jitne Yahúdí maujúd hain, un ko ikatthá kar, aur tum mere liye roza rakkho, aur tin roz tak, dín aur rát, na kuchh khaon na piyo; main bhí aur meri saheliyan isi tarah se roza rakkhengi; aur aise hí main bádsháh ke huzúr jáungi jo áin ke khiláf hai; aur agar main halák hui to halák hui. 17 Chunáncí Mardakí rawána hui, aur A'star ke hukm ke mutábiqu sab kuchh kiya.

5 Aur tisre dín aisa hui, kí A'star sháhana libás pahinkar sháhi mahall kí bārgáh i andarúni men sháhi mahall ke sámne kharí ho gayi. Aur bádsháh apne sháhi mahall men apní takht i saltanat par qasr ke muqábil ke darwáze par baithá thá. 2 Aur aisa hui, kí jab bádsháh ne A'star malika ko bārgáh men kharí dekhá, to wuh us kí nazár men maqbúl thahri; aur bádsháh ne wuh sunahlá 'asá jo us ke háth men thá A'star kí taraf barháya. So A'star ne nazdik jákar 'asá kí nok ko chhúá. 3 Tab bádsháh ne us se kahá, A'star malika, tú kyá cháhti hai, aur kis chíz kí darkhwást karti hai? ádhí saltanat tak wuh tujhe bakhshi jáegi. 4 A'star ne 'arz kí, Agar bádsháh manzúr ho, to bádsháh us jashn men, jo main ne us ke liye taiyár kiya hai, Hámán ko sáth lekar áj tashrif láe. 5 Bádsháh ne farmáyá, kí Hámán ko jald láo, táki A'star ke káhe ke muwáfiq kiya jae. So bádsháh aur Hámán us jashn men ae, jis kí taiyari A'star ne kí thí. 6 Aur bádsháh ne jashn men mainoshi ke waqt A'star se púchhá, kí Terá kyá suwál hai? wuh manzúr hogá; teri kyá darkhwást hai? ádhí saltanat tak wuh púri kí jáegi. 7 A'star ne jawáb diya, Merá suwál aur meri darkhwást yih hai; 8 agar main bádsháh kí nazar men maqbúl hūn, aur bádsháh ko manzúr ho kí merá suwál qubúl, aur meri darkhwást púri kare, to bádsháh aur Hámán

mere jashn men jo main un ke liye taiyar karungi aen, aur kal jaisa badshah ne irshad kiya hai, main karungi. 9 Us din Haman shadman aur khush hokar nikla; par jab Haman ne badshah ke phatak par Mardaki ko dekhá, ki us ke liye na khara hua, na hatá, to Haman Mardaki ke khilaf gusse se bhar gaya. 10 Taubhi Haman apne ap ko zabt karke ghar gaya, aur log bhejkar apne doston ko aur apni biwi Zarish ko bulwaya. 11 Aur Haman un ke age apni shan o shaukat, aur farzandon ki kasrat ka qissa kahne laga; aur kis kis tarah badshah ne us ki taraqqi ki, aur us ko umara aur badshahi mulazimon se ziyada sarfaraz kiya. 12 Haman ne yeh bhi kaha, Dekho, A'star malika ne siwa mere kisi ko badshah ke sath apne jashn men jo us ne taiyar kiya tha aene na diya; aur kal ke liye bhi us ne badshah ke sath mujhe da'wat di hai. 13 Taubhi jab tak Mardaki Yahudi mujhe badshah ke phatak par baitha dikhai deta hai, in baton se mujhe kuchh hasil nahin. 14 Tab us ki biwi Zarish aur us ke sab doston ne us se kaha, ki Pachas hath unchi sulfi banai jae, aur kal badshah se 'arz karke Mardaki us par charhaya jae: tab khushi khushi badshah ke sath jashn men jana. Yeh bat Haman ko pasand ai; aur us ne ek sulfi banwai.

6 Us rat badshah ko nigd na ai; so us ne tawarikh ki kitabon ke lane ka hukm diya; aur wuh badshah ke huzur parhi gayin. 2 Aur yeh likha mila, ki Mardaki ne darbanon men se badshah ke do khwajasaron Bigtana aur Tarash ki mukhbiri ki thi, jo Akhasuerus badshah par hath chalaná chahthe the. 3 Badshah ne kaha, Is ke liye Mardaki ki kyá 'izzat o hurmat ki gayi hai? Badshah ke mulazimon ne jo us ki khidmat karte the kaha, ki Us ke liye kuchh nahin kiya gaya. 4 Aur badshah ne puchha, ki Bargah men kaun hazir hai? Udhar Haman shahi mahall ki beruni bargah men aya hua tha, ki Mardaki ko us sulfi par charhane ke liye jo us ne us ke liye taiyar ki thi badshah se 'arz kare. 5 So badshah ke mulazimon ne us se kaha, Huzur, bargah men Haman khara hai. Badshah ne farmaya, Use

andar aene do. 6 So Haman andar aya, aur badshah ne us se kaha, Jis ki ta'zim badshah karni chahata hai, us shakhs se kyá kiya jae? Haman ne apne dil men kaha, ki Mujh se ziyada badshah kis ki ta'zim karni chahata hoga? 7 So Haman ne badshah se kaha, ki Us shakhs ke liye jis ki ta'zim badshah ko manzur ho, 8 shahana libas jise badshah pahinta hai, aur wuh ghora jo badshah ki sawari ka hai, aur shahi taj jo us ke sir par rakha jata hai laya jae; 9 aur wuh libas aur wuh ghora badshah ke sab se 'alinasb umara men se ek ke hath men supurd hon, taki us libas se us shakhs ko mulabbas karen jis ki ta'zim badshah ko manzur hai, aur use us ghere par sawar karke shahr ke shara' e 'amm men phirayen, aur us ke age age manadi karen, ki jis shakhs ki ta'zim badshah karni chahata hai, us se aisa hi kiya jae. 10 Tab badshah ne Haman se kaha, Jaldi kar, aur apne kache ke mutabiq wuh libas aur ghora le, aur Mardaki Yahudi se jo badshah ke phatak par baitha hai aisa hi kar; jo kuchh tu ne kaha hai us men kuchh bhi kami na hone pae. 11 So Haman ne wuh libas aur ghora liya, aur Mardaki ko mulabbas karke ghere par sawar shahr ke shara' e 'amm men phiraya, aur us ke age age manadi kartá gaya, ki jis shakhs ki ta'zim badshah karni chahata hai, us se aisa hi kiya jae. 12 Aur Mardaki to phir badshah ke phatak par laut aya: par Haman azurda aur sir dhanke hue jaldi jaldi apne ghar gaya. 13 Aur Haman ne apni biwi Zarish aur apne sab doston ko ek ek bat jo us par guzri thi batái. Tab us ke danishmandon aur us ki biwi Zarish ne us se kaha, Agar Mardaki, jis ke age tu past hone laga hai, Yahudi nasl men se hai, to tu us par galib na hoga, balki us ke age zarur past hota jae. 14 Wuh us se abhi baton kar hi rahe the, ki badshah ke khwajasara á gaye, aur Haman ko us jashn men le jane ki jaldi ki jise A'star ne taiyar kiya tha.

7 So badshah aur Haman ae ki A'star malika ke sath khaen pien. 2 Aur badshah ne dusre din ziyafat par mainoshi ke waqt A'star se phir puchha, A'star malika, tera kyá suwal hai? wuh manzur

hogá; aur terí kyá darkhwást hai? ádhí saltanat tak wuh púrí kí jáegi. 3 A'star malika ne jawáb diyá, Ai bádsháh, agar main terí nazar men maqbúl hún, aur bádsháh ko manzúr ho, to mere suwál par merí jánbakhshí ho, aur merí darkhwást par merí qaum mujhe mile: 4 kyúñkí main aur mere log halák, aur qatl kiye jáe aur nest o nábúd hone ko bech diye gaye hain. Agar ham log gulám aur laundiyán banne ke liye bech dále játe to main chup rahtí; agarchi us dushman ko bádsháh ke nuqsán ká mu'awaza dene ká maqdúr na hotá. 5 Tab Akhasúerus bádsháh ne A'star malika se kahá, Wuh kaun hai, aur kahán hai jis ne apne dil men aisá khayál karne kí jur'at kí? 6 A'star ne kahá, Wuh mukhálif aur wuh dushman yihí khabís Hámán hai. Tab Hámán, bádsháh aur malika ke huzúr hirásán húa. 7 Aur bádsháh gazabnák hokar mainoshí se uthá, aur mahall ke bág men chalá gayá: aur Hámán A'star malika se apní jánbakhshí kí darkhwást karne ko uth khará húa; kyúñki us ne dekhá kí bádsháh ne mere khiláf badí kí thán lí hai. 8 Aur bádsháh mahall ke bág se lautkar mainoshí kí jagah áyá; aur Hámán us takht ke úpar, jis par A'star baithí thí, pará thá. Tab bádsháh ne kahá, Kyá yih ghar hí men mere sámne malika par jabr karná cháhtá hai? Is bát ká bádsháh ke munh se nikalná thá kí unhon ne Hámán ká munh dháñk diyá. 9 Phir un khwájasaráon men se jo khidmat karte the, ek khwájasará Kharbúnáh ne 'arz kí, kí Huzúr, is ke 'aláwa Hámán ke ghar men wuh pachás háth únchí súlí kharí hai jis ko Hámán ne Mardakí ke liye taiyár kiyá jis ne bádsháh ke fálde kí bát batáí. Bádsháh ne farmáyá, kí Use us par táng do. 10 So unhon ne Hámán ko usí súlí par, jo us ne Mardakí ke liye taiyár kí thí, táng diyá. Tab bádsháh ká gussa thandá húa.

8 Usí dín Akhasúerus bádsháh ne Yahúdíon ke dushman Hámán ká ghar A'star malika ko bakhshá. Aur Mardakí bádsháh ke sámne áyá, kyúñki A'star ne batá diyá thá, kí us ká us se kyá rishta thá. 2 Aur bádsháh ne apní angúthí jo us ne Hámán se le lí thí utárkar Mar-

dakí ko dí. Aur A'star ne Mardakí ko Hámán ke ghar par mukhtár baná diyá. 3 Aur A'star ne phir bádsháh ke huzúr 'arz kí, aur us ke qadamon par girí aur ánsú bahá bahákar us kí minnat kí, kí Hámán Ajájí kí badkhwáhí aur sázish ko jo us ne Yahúdíon ke bakhiláf kí thí bátí kar de. 4 Tab bádsháh ne A'star kí taraf sunahlá 'asá barháyá; so A'star bádsháh ke huzúr uth kharí hui; 5 aur kahne lagi, kí Agar bádsháh ko manzúr ho, aur main us kí nazar men maqbúl hún, aur yih bát bádsháh ko munásib ma'lúm ho, aur main us kí nigáh men piyárí hún, to un farmánon ko mansúkh karne ko likhá jáe, jin ko Ajájí Hammadátá ke beté Hámán ne un sab Yahúdíon ko halák karne ke liye jo bádsháh ke sab súbon men baste hain tajwiz kiyá thá: 6 kyúñki main us balá ko jo merí qaum par názil hogí, kyúñkar dekh saktí hún? yá kaise main apne rishtadáron kí halákat dekh saktí hún? 7 Tab Akhasúerus bádsháh ne A'star malika, aur Mardakí Yahúdí se kahá, kí Dekho, main ne Hámán ká ghar A'star ko bakhshá hai, aur use unhon ne súlí par táng diyá hai, is liye kí us ne Yahúdíon par háth chaláyá. 8 Tum bhi bádsháh ke nám se Yahúdíon ko jaisá cháhte ho likho, aur us par bádsháh kí angúthí se muhr karo: kyúñki jo nawishta bádsháh ke nám se likhá játa hai, aur us par bádsháh kí angúthí se muhr kí játi hai, use koí mansúkh nahín kar saktá. 9 So usí waqt tísre mahíne, ya'ní Saitwán mahíne kí teíswín taríkh ko bádsháh ke munshí talab kiye gaye, aur jo kuchh Mardakí ne Hindostán se Kúsh tak ek sau sattáís súbon ke Yahúdíon aur nawwábon, aur hákimon aur súbon ke amíron ko hukm diyá, wuh sab har súbé ko usí ke hurúf, aur har qaum ko usí kí zabán, aur Yahúdíon ko un ke hurúf aur un kí zabán ke mutábíq likhá gayá. 10 Aur us ne Akhasúerus bádsháh ke nám se khatt likhe, aur bádsháh kí angúthí se un par muhr kí, aur un ko sawár harkáron ke háth rawána kiyá jo 'umda nasl ke tezraftár sháhí ghoron par sawár the. 11 In men bádsháh ne Yahúdíon ko, jo har shahr men the, ijázat dí kí ikatthe hokar apní

jān bachāne ke liye muqābale par aī jāen, aur us qaum aur us sūbe kī sārī fauj ko jo un par aur un kē chhōṭe bachchōn par hamlaāwar ho halāk aur qatl karen, aur nest o mabūd kar den, aur un kā māl lūt len, 12 yih Akhasūerus bādshāh ke sab sūbon men bārahwen mahīne ya'nī Adār mahīne kī terahwīn tārīkh ko ek hī dīn men ho. 13 Is tahrīr kī ek ek naql sab qaumōn ke liye shā'ī kī gayī, kī is farmān kā i'lān har sūbe men kiya jāe, tākī Yahūdī log us dīn apne dushmanōn se apnā intiqām lene ko taiyār rahen. 14 So wuh harkāre jo tezraftār shāhī ghorōn par sawār the rawāna hue, aur bādshāh ke hukm kī wajh se tez nikle chale gaye. Aur wuh farmān qasr ī Sosan men diyā gayā. 15 Aur Mardakī bādshāh ke huzūr se āsmānī aur safed rang kā shāhāna libās aur sone kā ek barā tāj, aur katānī aur argawānī khil'at pahīne niklā. Aur Sosan shahr ne na'ra mārā aur khushī manāī. 16 Yahūdīōn ko raunaq, aur khushī, aur shādmānī, aur 'izzat hāsīl hūī. 17 Aur har sūbe aur har shahr men, jahān kahīn bādshāh kā hukm aur us kā farmān pahunchā, Yahūdīōn ko khurramī aur shādmānī, aur 'īd aur khushī kā dīn nasīb hūā. Aur us mulk ke logōn men se bahutere Yahūdī ho gaye; kyūnki Yahūdīōn kā khauf un par chhā gayā thā.

9 Ab bārahwen mahīne ya'nī Adār mahīne kī terahwīn tārīkh ko, jab bādshāh ke hukm aur farmān par 'amal karne kā waqt nazdīk āyā, aur us dīn Yahūdīōn ke dushmanōn ko un par gālīb hone kī ummed thī, hālānki bar'aks is ke yih hūā, kī Yahūdīōn ne apne nafrat karnewālōn par galaba pāyā; 2 to Akhasūerus bādshāh ke sab sūbon ke Yahūdī apne apne shahr men ikatthe hue, kī un par jo un kā nuqsān chāhte the, hāth chālāen: aur kōī admī un kā sāmnā na kar sakā; kyūnki un kā khauf sab qaumōn par chhā gayā thā. 3 Aur sūbon ke sab amīrōn aur nawwābon, aur hākīmōn, aur bādshāh ke karguzārōn ne Yahūdīōn kī madad kī; is liye kī Mardakī kā ru'b un par chhā gayā thā. 4 Kyūnki Mardakī shāhī mahall men mu'azzaz thā, aur sab sūbon men us kī shuhrat phail

gayī thī; is liye kī yih mard, ya'nī Mardakī barhtā hī chālā gayā. 5 Aur Yahūdīōn ne apne sab dushmanōn ko taiwār kī dhār se kāṭṭ dālā, aur qatl aur halāk kiya, aur apne nafrat karnewālōn se jo chāhā kiya. 6 Aur qasr ī Sosan men Yahūdīōn ne pānch sau admīōn ko qatl aur halāk kiya. 7 Aur Parshandātā, aur Dalfūn, aur Aspātā, 8 aur Poratā, aur Adalliyāh, aur Arīdātā, 9 aur Parmashtā, aur Arīsai, aur Arīdai, aur Waizātā, 10 ya'nī Yahūdīōn ke dushman Hāmān bin Hammadātā ke dason betōn ko unhon ne qatl kiya: par lūt par unhon ne hāth na barhāyā. 11 Usī dīn un logōn kā shumār, jo qasr ī Sosan men qatl hue, bādshāh ke huzūr pahunchāyā gayā. 12 Aur bādshāh ne A'star malika se kahā, kī Yahūdīōn ne qasr ī Sosan hī men pānch sau admīōn, aur Hāmān ke dason betōn ko qatl aur halāk kiya hai, to bādshāh ke bāqī sūbon men unhon ne kyā kuchh na kiya hogā? ab terā kyā suwāl hai? wuh manzūr hogā; aur terī aur kyā darkhwāst hai? wuh pūrī kī jāegī. 13 A'star ne kahā, Agar bādshāh ko manzūr ho, to un Yahūdīōn ko jo Sosan men haij ijāzat mile, kī āj ke farmān ke muwāfiq kal bhī karen; aur Hāmān ke dason bete sūlī par charhāe jāen. 14 So bādshāh ne hukm diyā kī aisā hī kiya jāe; aur Sosan men us farmān kā i'lān kiya gayā; aur Hāmān ke dason betōn ko unhon ne tāng diyā. 15 Aur wuh Yahūdī, jo Sosan men rahte the, Adār mahīne kī chaudahwīn tārīkh ko ikatthe hue, aur unhon ne Sosan men tīn sau admīōn ko qatl kiya, par lūt ke māl ko hāth na lagāyā. 16 Aur bāqī Yahūdī jo bādshāh ke sūbon men rahte the, ikatthe hokar apnī apnī jān bachāne ke liye muqābale ko aī gaye, aur apne dushmanōn se āram pāyā, aur apne nafrat karnewālōn men se pachhattar hazār ko qatl kiya, par lūt par unhon ne hāth na barhāyā. 17 Yih Adār mahīne kī terahwīn tārīkh thī: aur usī kī chaudahwīn tārīkh ko unhon ne āram kiya, aur use ziyāfat aur khushī kā dīn thahrāyā. 18 Par wuh Yahūdī jo Sosan men the, us kī terahwīn, aur chandahwīn tārīkh ko ikatthe hue, aur us kī pandrahwīn tārīkh ko āram kiya aur use ziyāfat aur khushī kā dīn

ṭhahrāyā. 19 Is liye dīhātī Yahūdī, jo befasīl bastiyon men rahte hain, Adār mahīne kī chaudahwīn tārīkh ko shādmānī aur ziyāfat kā aur khushī kā aur ek dūsre ko tuhfe bhejne kā dīn mānte hain.

20 Aur Mardakī ne yih sārā ahwāl līkhkar un Yahūdīon ko jo Akhasūerus bādshāh ke sab sūbon men, kyā nazdīk kyā dūr rahte the, khatt bheje, 21 tāki un ko tākid kare, ki wuh Adār mahīne kī chaudahwīn tārīkh ko, aur usī kī pandrahwīn ko, sāl ba sāl, 22 aise dinon kī tarah mānen, jin men Yahūdīon ko apne dushmanon se chain milā, aur wuh mahīna un ke liye gam se shādmānī men, aur mātām se khushī ke dīn men mubaddal hūā; is liye wuh un ko ziyāfat aur khushī, aur āpas men tuhfe bhejne, aur garībōn ko khairāt dene ke dīn ṭhahrāen. 23 Yahūdīon ne jaisā shurū' kiyā thā, aur jaisā Mardakī ne un ko līkhā thā, waisā hī karne kā zimma liyā; 24 kyūnki Ajājī Hammadātā ke beṭe Hāmān sab Yahūdīon ke dushman ne Yahūdīon ke khilāf un ko halāk karne kī tadbīr kī thī, aur us ne pūr ya'nī qur'a dālā thā, ki un ko nābūd aur halāk kare; 25 par jab wuh mu'āmala bādshāh ke sāmne pesh hūā, to us ne khatton ke zarī'e se hukm kiyā, ki Wuh burī tajwīz jo us ne Yahūdīon ke barkhilāf kī thī ulṭī us hī ke sir par pare, aur wuh aur us ke beṭe sūlī par charhāe jāen. 26 Is liye unhon ne un dinon ko pūr ke nām ke sabab se Pūrīm kahā. So is khatt kī sab bāton ke sabab se, aur jo kuchh unhon ne is mu'āmale men khud dekhā thā, aur jo un par guzrā thā, us ke sabab se bhī 27 Yahūdīon ne ṭhahrā diyā, aur apne ūpar, aur apnī nasl ke liye, aur un

sabhon ke liye jo un ke sāth mil gaye the, yih zimma liyā, tāki bāt aṭal ho jāe, ki wuh us khatt kī tahrīr ke mutābiq har sāl un donon dinon ko muqarrara waqt par māenge; 28 aur yih dīn pusht dar pusht har khāndān, aur sūbe, aur shahr men yād rakkhe aur mane jāenge, aur Pūrīm ke dīn Yahūdīon men kabhī mauqūf na hongē, na un kī yādgār un kī nasl se jāti rahegi. 29 Aur Abīkhail kī beṭī A'star malika, aur Yahūdī Mardakī ne Pūrīm ke bāb ke khatt par zor dene ke liye pūre iṭhtiyār se līkhā. 30 Aur us ne salāmatī aur sachchāī kī bāten līkhkar Akhasūerus kī mamlukat ke ek sau sattāis sūbon men sab Yahūdīon ke pās khatt bheje; 31 tāki Pūrīm ke in dinon ko un ke muqarrara waqt ke liye barqarār kare, jaisā Yahūdī Mardakī aur A'star malika ne un ko hukm kiyā thā, aur jaisā unhon ne apne aur apnī nasl ke liye roza rakhne aur mātām karne ke bāre men ṭhahrāyā thā. 32 Aur A'star ke hukm se Pūrīm kī in rasmon kī tasdīq hūī, aur yih kitāb men līkh liyā gayā.

10 Aur Akhasūerus bādshāh ne zamīn par, aur samundar ke jazīron par, khirāj muqarrar kiyā. 2 Aur us ke zor aur iqtidār ke sab kām aur Mardakī kī 'azmat kā hāl, jahān tak bādshāh ne use taraqqī dī thī, kyā wuh Mādai aur Fārs ke bādshāhon kī tawārīkh kī kitāb men qalamband nahīn? 3 Kyūnki Yahūdī Mardakī Akhasūerus bādshāh se dūsre darje par thā, aur sab Yahūdīon men mu'azzaz, aur apne bhāiyon kī sārī jamā'at men maqbūl thā, aur apnī qaum kā khairkhwāh rahā, aur apnī sārī aulād se salāmatī kī bāten kartā thā.

AIYU'B

1 'U'z kī sarzamīn men Aiyūb nām ek shakhs thā; wuh shakhs kāmīl aur rāstbāz thā aur Khudā se ḍartā aur badī se dūr rahtā thā. 2 Us ke hān sāt beṭe aur tīn beṭiyān paidā hūīn. 3 Us ke pās

sāt hazār bheṛen, aur tīn hazār ūṭ, aur pānch sau jorī bail, aur pānch sau gadhiyān, aur bahūt se naukar chākar the, aisā kī ahl i mashriq men wuh sab se barā adīmī thā. 4 Us ke beṭe ek dūsre ke ghar jāyā

karte the, aur har ek apne din par ziyāfat kartā thā, aur apne sāth khāne pīne ko apnī tīnon bahinon ko bulwā bhejte the. 5 Aur jab un kī ziyāfat ke din pūrē ho jāte, to Aiyūb unhen bulwākar pāk kartā, aur subh ko sawerē ūthkar un sabhon ke shumār ke muwāfiq sokhtanī qurbānīān charhātā thā; kyūnki Aiyūb kahtā thā, kī Shāyad mere beṭon ne kuchh khatā kī ho, aur apne dil men Khudā kī takfīr kī ho. Aiyūb hamēsha aisā hī kiya kartā thā.

6 Aur ek din Khudā ke beṭe āe kī KHUDĀWAND ke huzūr hāzīr hon; aur un ke darmiyān Shaitān bhī āyā. 7 Aur KHUDĀWAND ne Shaitān se pūchhā, kī Tū kahān se ātā hai? Shaitān ne KHUDĀWAND ko jawāb diya, kī Zamīn par idhar udhar ghūmtā phirtā, aur us men sair kartā hūā āyā hūn. 8 KHUDĀWAND ne Shaitān se kahā, Kyā tū ne mere bande Aiyūb ke hāl par bhī kuchh gaur kiya? kyūnki zamīn par us kī tarah kāmīl aur rāstbāz ādmī, jo Khudā se ḍartā aur badī se dūr rahtā ho, koī nahīn? 9 Shaitān ne KHUDĀWAND ko jawāb diya, Kyā Aiyūb yūn hī Khudā se ḍartā hai? 10 Kyā tū ne us ke, aur us ke ghar ke gird, aur jo kuchh us kā hai, us sab ke gird chāron taraf bār nahīn banāī hai? Tū ne us ke hāth ke kām men barakat bakhshī hai, aur us ke galle mulk men bārḥ gaye hai. 11 Par tū zarā apnā hāth barhākar jo kuchh us kā hai use chhū hī de, to kyā wuh tere munh par terī takfīr na karegā? 12 KHUDĀWAND ne Shaitān se kahā, Dekh, us kā sab kuchh tere ikhtiyār men hai; sirf us ko hāth na lagānā. Tab Shaitān KHUDĀWAND ke sāmne se chalā gayā.

13 Aur ek din jab us ke beṭe aur beṭiyān apne bāre bhāī ke ghar men khānā khā rahe, aur mainoshī kar rahe the, 14 to ek qāsīd ne Aiyūb ke pās ākar kahā, kī Bail hai men jute the, aur gadhe un ke pās char rahe the, 15 kī Sabā ke log un par ṭūṭ pāre, aur unhen le gaye, aur naukaron ko tah ī teg kiya; aur faqat main hī akelā bach niklā, kī tujhe khabar dūn. 16 Wuh abhī yih kah hī rahā thā, kī ek āur bhī ākar kahne lagā, kī Khudā kī āg āsmān se nāzil hūī, aur bheron aur naukaron ko jalākar bhasam

kar diya; aur faqat main hī akelā bach niklā, kī tujhe khabar dūn. 17 Wuh abhī yih kah hī rahā thā, kī ek āur bhī ākar kahne lagā, kī Kasdī tīn gol hokar ūṭon par āgire, aur unhen le gaye, aur naukaron ko tah ī teg kiya; aur faqat main hī akelā bach niklā, kī tujhe khabar dūn. 18 Wuh abhī yih kah hī rahā thā, kī ek āur bhī ākar kahne lagā, kī Tere beṭe beṭiyān apne bāre bhāī ke ghar men khānā khā rahe, aur mainoshī kar rahe the; 19 aur dekh, biyābān se ek bārī āndhī chalī aur us ghar ke chāron konon par aise zor se ṭakrāī, kī wuh un jawānon par gir parā, aur wuh mar gaye; aur faqat main hī akelā bach niklā, kī tujhe khabar dūn. 20 Tab Aiyūb ne ūthkar apnā pairāhan chāk kiya, aur sir mundāyā, aur zamīn par girke sijda kiya, 21 aur kahā, Nangā main apnī mān ke peṭ se niklā, aur nangā hī wāpas jāūngā; KHUDĀWAND ne diya, aur KHUDĀWAND ne le liya; KHUDĀWAND kā nām mubārak ho. 22 In sab bāton men Aiyūb ne na to gunāh kiya, aur na Khudā par bejā kām kā 'aib lagāyā.

2 Phīr ek din Khudā ke beṭe āe, kī KHUDĀWAND ke huzūr hāzīr hon, aur Shaitān bhī un ke darmiyān āyā, kī KHUDĀWAND ke āge hāzīr ho. 2 Aur KHUDĀWAND ne Shaitān se pūchhā, kī Tū kahān se ātā hai? Shaitān ne KHUDĀWAND ko jawāb diya, kī Zamīn par idhar udhar ghūmtā phirtā, aur us men sair kartā hūā āyā hūn. 3 KHUDĀWAND ne Shaitān se kahā, Kyā tū ne mere bande Aiyūb ke hāl par bhī kuchh gaur kiya? Kyūnki zamīn par us kī tarah kāmīl aur rāstbāz ādmī, jo Khudā se ḍartā aur badī se dūr rahtā ho, koī nahīn; aur go tū ne mujh ko ubhārā, kī besabab use halāk karūn, taubhī wuh apnī rāstī par qāīm hai. 4 Shaitān ne KHUDĀWAND ko jawāb diya, kī Khāl ke badle khāl, balki insān apnā sārā māl apnī jān ke liye de dālegā. 5 Ab faqat apnā hāth barhākar us kī haddī aur us ke gosht ko chhū de, to wuh tere munh par terī takfīr karegā. 6 KHUDĀWAND ne Shaitān se kahā, kī Dekh, wuh tere ikhtiyār men hai, faqat us kī jān mahfūz rahe. 7 Tab Shaitān KHUDĀWAND ke sāmne se chalā gayā, aur Aiyūb ko talwe

se chānd tak dardnāk phorōn se dukh diyā. 8 Aur wuh apne ko khujlāne ke liye ek thīkrā lekar rākh par baiṭh gayā. 9 Tab us kī bīwi us se kahne lagī, kī Kyā tū ab bhī apnī rāstī par qāim rahegā? Khudā kī takfīr kar aur mar jā. 10 Par us ne us se kahā, kī Tū nādān 'auraton kī sī bāteṅ kartī hai. Kyā ham Khudā ke hāth se sukh pāeṅ aur dukh na pāeṅ? In sab bāton meṅ Aiyūb ne apne labon se khatā na kī.

11 Jab Aiyūb ke tīn doston Temānī Ilīfāz aur Sūkhī Bildād aur Na'mātī Sūfar ne us sārī āfat kā hāl, jo us par āī thī, sunā, to wuh apnī apnī jagah se chale, aur unhon ne āpas meṅ 'ahd kiyā, kī jākar us ke sāth roeṅ, aur use tasallī deṅ. 12 Aur jab unhon ne dūr se nigāh kī, aur use na pahchānā, to wuh chillā chillākar rone lage, aur har ek ne apnā pairāhan chāk kiyā, aur apne sir ke ūpar āsmān kī taraf dhūl ūrāī. 13 Aur wuh sāt dīn aur sāt rāt us ke sāth zamīn par baiṭhe rahe, aur kisī ne us se ek bāt na kahī, kyūnki unhon ne dekhā kī us kā gam bahut barā hai.

3 Is ke ba'd Aiyūb ne apnā muḡh kholkar apne janam dīn par la'nat kī. 2 Aur Aiyūb kahne lagā:

3 Nābūd ho wuh dīn jis meṅ main paidā huā,

Aur wuh rāt bhī jis meṅ kahā gayā, kī Dekho, betā huā.

4 Wuh dīn andherā ho jāe;

Khudā ūpar se us kā lihāz na kare,

Aur na us par raushnī pare.

5 Andherā aur maut kā sāya us par qābiz hon;

Badlī us par chhāī rahe,

Aur dīn ko tārik kar denewālī chīzeṅ use dahshatzada karen.

6 Gahrī tārikī us rāt ko daboch le;

Wuh sāl ke dīnon ke darmiyān khushī na karne pāe,

Aur na mahīnon ke shumār meṅ āe.

7 Wuh rāt bānjh ho jāe;

Us meṅ khushī kī kol sadā na āe.

8 Dīn par la'nat karnewāle us par la'nat karen,

Aur wuh bhī jo azhdaha ko chherne ko taiyār hain.

9 Us kī shām ke tāre tārik ho jāeṅ;

Wuh raushnī kī rāh dekhe, jab kī wuh hai nahīn,

Aur na wuh subh kī palakon ko dekhe.

10 Kyūnki us ne merī mān ke rihm ke darwāzon ko band na kiyā,

Aur dukh ko merī ānkhon se chhipā na rakkhā.

11 Main rihm hī meṅ kyūn na mar gayā?

Aur main ne pet se nikalte hī jān kyūn na de dī?

12 Mujhe qubūl karne ko ghutne kyūn the?

Aur chhātiyān kī main un se piūn?

13 Nahīn to is waqt main parā hotā, aur bekhabar rahtā,

Main so jātā, tab mujhe āram miltā,

14 Zamīn ke bādshāhon aur mushīron ke sāth,

Jinhon ne apne liye maqbare banāe;

15 Yā un shāhzādon ke sāth hotā, jin ke pās sonā thā,

Jinhon ne apne ghar chāndī se bhar liye the;

16 Yā poshīda isqāt i hamī kī mānind wujūd meṅ na ātā;

Yā un bachchon kī mānind, jinhon ne raushnī hī na dekhī.

17 Wahān sharīr fasād se bāz āte hain,

Aur thake mānde rāhat pāte hain.

18 Wahān qaidī milkar āram karte hain,

Aur dāroge kī āwāz sunne meṅ nahīn ātī,

19 Chhōṭe aur bāre donon wahīn hain,

Aur nāukar apne āqā se āzād hai.

20 Dukhyāre ko raushnī,

Aur talkhājān ko zindagī kyūn miltī hai?

21 Jo maut kī rāh dekhte hain, par wuh ātī nahīn;

Aur chhipe khazānon se ziyāda us ke joyān hain;

22 Jo nihāyat shādmān Aur khush hote hain jab qabr ko pā lete hain.

23 Aise admī ko raushnī kyūn miltī hai, jis kī rāh chhipī hai,

Aur jise Khudā ne har taraf se band kar diyā hai?

24 Kyūnki mere khāne kī jagah merī āheṅ hain,

- Aur merá karáhná pání kí tarah jári hai.
- 25 Kyúñki jis bát se main darta hūn, wuhí mujh par áti hai ;
Aur jis bát ká mujhe khauf hotá hai, wuhí mujh par guzartí hai.
- 26 Kyúñki mujhe na chain hai, na áram, na mujhe kal partí hai, Balki musibat hí áti hai.
- 4 Tab Temání Ilfáz kahne lagá :
2 Agar koi tujh se bátchít karne kí koshish kare, to kyá tú ranjída hogá?
Par bole bagair kaun rah saktá hai?
- 3 Dekh, tú ne bahuton ko síkháya, Aur kamzor háthon ko mazbút kiyá.
- 4 Terí báton ne girte hūe ko sambhála,
Aur tú ne larkharáte ghuñton ko páedár kiyá,
- 5 Par ab to tujh hí par á parí, aur tú bedil huá játa hai ;
Us ne tujhe chhúá, aur tú ghabrá uthá.
- 6 Kyá terí khudátarsí hí terá bharosá nahín?
Kyá terí ráhon kí rástí terí ummed nahín?
- 7 Kyá tujhe yád hai kí kabhí koi ma'súm bhí halák huá hai?
Yá kahín rástbáz bhí kát dále gaye?
- 8 Mere dekhne men to jo gunáh ko jotte,
Aur dukh bote haiñ, wuhí us ko kátte haiñ.
- 9 Wuh Kḥudá ke dam se halák hote, Aur us ke gazab ke jhoke se bhasam hote haiñ.
- 10 Babar kí garaj aur khúñkhwár babar kí dhár,
Aur babar ke bachchon ke dánt, yih sab toṛe játe haiñ.
- 11 Shikár na páne se buḍdhá babar halák hotá,
Aur sherní ke bachche tittar bittar ho játe haiñ.
- 12 Ek bát chupke se mere pás pahuncháí gayí,
Us kí bhanak mere kán men parí.
- 13 Rát kí royaton ke khayálon ke darmiyán,
Jab logon ko gahrí nínd áti hai,
- 14 Mujhe khauf aur kapkapí ne aisá pakrá,
Kí merí sab haḍḍiyon ko hilá dálá.

- 15 Tab ek rúh mere sámnē se guzrí,
Aur mere rúngte kharē ho gaye.
- 16 Wuh chupcháp kharí ho gayí, par main us kí shakl pahchán na saká.
Ek súrat merí áñkhon ke sámnē thí,
Aur sannátá thá, phir main ne ek áwáz suní, kí
- 17 Kyá fání insán Kḥudá se ziyáda 'ádil hogá?
Kyá ádmí apne kháliq se ziyáda pák thahregá?
- 18 Dekh, use apne khádimon ká i'tibár nahín,
Aur wuh apne frishton par hamáqat ko 'áld kartá hai.
- 19 Phir bhalá un kí kyá haqíqat hai, jo miṭṭí ke makánon men rahte haiñ
Jin kí bunyád khák men hai,
Aur jo patange se bhí jald pis játe haiñ.
- 20 Wuh subh se shám tak halák hote haiñ ;
Wuh hamesha ke liye faná ho játe haiñ, aur koi un ká khayál bhí nahín kartá.
- 21 Kyá un ke dere kí dorí un ke andar hí andar torí nahín játi?
Wuh marte haiñ, aur yih bhí bagair dání ke.
- 5 Zará pukár ; kyá koi hai jo tujhe jawáb degá?
Aur muqaddason men se tú kis kí taraf phiregá?
- 2 Kyúñki kurhna bewuqúf ko már dálta hai,
Aur jalan ahmaq kí ján le letí hai.
- 3 Main ne bewuqúf ko jar pakarte dekhá hai,
Par nághán us ke maskan par la'nat kí.
- 4 Us ke bálbachche salámatí se dúr haiñ ;
Wuh pháṭak hí par kuchle játe haiñ,
Aur koi nahín jo unhen chhuráe.
- 5 Bhúká us kí fasl ko khátá hai,
Balki use kánṭon men se bhí nikál letá hai ;
Aur piyásá us ke mál ko nigal játa hai.
- 6 Kyúñki musibat miṭṭí men se nahín ugtí,
Na dukh zamín men se nikaltá hai ;
- 7 Par jaise chingáriyáñ úpar hí ko úrtí haiñ,

- Waise hi insān dukh ke liye paidā huā hai.
- 8 Lekin main to Khudā hi kā tālib rahūngā,
Aur apnā mu'āmala Khudā hi par chhorūngā :
- 9 Jo aise bare bare kām, jo daryāft nahīn ho sakte,
Aur beshumār 'ajīb kām kartā hai.
- 10 Wuhī zamīn par meḡh barsātā,
Aur kheton meḡh pānī bhejtā hai.
- 11 Isī tarah wuh firotanon ko ūpchī jagah par bithātā hai;
Aur mātām karnewāle salāmatī kī sarfarāzī pāte haiḡ.
- 12 Wuh 'aiyāron kī tadbīron ko bātil kar detā hai;
Yahān tak kī un ke hāth un ke maqsūd ko purā nahīn kar sakte.
- 13 Wuh hoshyāron ko un hī kī chālākīon meḡh phansātā hai;
Aur terhe logon kī mashwarat jald jātī rahtī hai.
- 14 Unhen din dahāre andhere se palā partā hai,
Aur wuh do pahar ke waqt aise faḡalte phirte haiḡ jaise rāt ko.
- 15 Lekin muḡlis ko, un ke muḡh kī talwār
Aur zabardast ke hāth se, wuh bachā letā hai.
- 16 So miskin ko ummed rahtī hai;
Aur badkāri apnā muḡh band kar letī hai.
- 17 Dekh, wuh ādmī, jise Khudā tambīh kartā hai, khushqis-mat hai;
Is liye Khudā kī tādīb ko haqīr na jān.
- 18 Kyūnki wuhī majrūh kartā, aur patī bāndhītā hai;
Wuhī zakhmī kartā hai, aur usī ke hāth chāngā kartē haiḡ.
- 19 Wuh tujhe chha musibaton se chhurāegā;
Balki sāt meḡh bhī koī āfat tujhe chhūne na pāegī.
- 20 Kāl meḡh wuh tujh ko maut se bachāegā,
Aur larāī meḡh talwār kī dhār se.
- 21 Tū zabān ke koṛe se maḡfūz rakkhā jāegā,
Aur jab halākat āegī to tujhe dar nahīn lagegā.
- 22 Tū halākat aur khushkīsalī par hansegā;
Aur zamīn ke darandon se tujhe kuchh khauf na hogā.

- 23 Maidān ke pattharon ke sāth terā ekā hogā;
Aur janglī darande tujh se mel rakkhenge.
- 24 Aur tū jānegā kī terā ḡerā mah-fūz hai;
Aur tū apne maskan meḡh jāegā,
aur koī chīz ḡāib na pāegā.
- 25 Tujhe yih bhī ma'lūm hogā, kī terī nāsl barī,
Aur terī aulād zamīn kī ḡhās kī mānind baromand hogī.
- 26 Tū purī 'umr meḡh apnī qabr meḡh jāegā,
Jaise anāj ke pūle apne waqt par jama' kīye jāte haiḡ.
- 27 Dekh, ham ne is kī tahqīq kī, aur yih bāt yūn hī hai;
Ise sun le, aur apne fāide ke liye use yād rakh.

- 6 Tab Aiyūb ne jawāb diyā,
2 Kāsh kī merā kurḡnā tolā jātā,
Aur merī sārī musibat tarāzū meḡh rakkhī jātī!
- 3 To wuh samundar kī ret se bhī bhārī utartī;
Isī liye merī bāteḡ beta'ammulī kī haiḡ.
- 4 Kyūnki Qādir i mutlaq ke tīr mere andar lage hue haiḡ;
Merī rūh un hī ke zahr ko pī rahī hai;
Khudā kī ḡarāonī bāteḡ mere khilāf saff bāndhe hue haiḡ.
- 5 Kyā janglī gadhā us waqt bhī rengtā hai, jab use ḡhās mil jātī hai?
Yā kyā bail chārā pākār ḡakartā hai?
- 6 Kyā phīkī chīz benamak khālī jā saktī hai?
Yā kyā ande kī safedī meḡh koī maza hai?
- 7 Merī rūh ko un ke chhūne se bhī inkār hai;
Wuh mere liye makrūh ḡizā hai.
- 8 Kāsh kī merī darḡhwāst manzūr hotī;
Aur Khudā mujhe wuh chīz bakhshtā jis kī mujhe ārzū hai!
- 9 Yā'nī Khudā ko yihī manzūr hotā kī mujhe kuchal dāle;
Aur apnā hāth chālākar mujhe kāt dāle!
- 10 To mujhe tasallī hotī;
Balki main us ātal dard meḡh bhī shādmān rahtā,

- Kyunki main ne us Quddus ki baton ka inkar nahin kiya.
- 11 Meri taqat hi kya hai, jo main thahra rahun?
- Aur mera anjam hi kya hai, jo main sabr karun?
- 12 Kyá meri taqat pattharon ki taqat hai?
- Yá mera jism pital ka hai?
- 13 Kyá bat yahi nahin ki main bebas hun,
- Aur kam karne ki quwwat mujh se jati rahi hai?
- 14 Us par jo bedil hone ko hai, us ke dost ki taraf se mihrbani honi chahiye;
- Balki us par bhi jo Qadir i mutlaq ka khauf chhor deta hai.
- 15 Mere bhaiyon ne nale ki tarah daga ki,
- Un wadion ke nalon ki tarah jo sukha jate hain;
- 16 Jo yakh ke sabab se kale hain,
- Aur jin men barf chhipi hai.
- 17 Jis waqt wuh garm hote hain, to gaib ho jate hain,
- Aur jab garmi partti hai, to apni jagah se utar jate hain.
- 18 Qafle apne raste se mur jate hain;
- Aur biyaban men jakar halak ho jate hain.
- 19 Taima ke qafle dekhte rahe;
- Saba ke karwan un ke intizar men rahe.
- 20 Wuh sharminda hue, kyunki unhon ne ummed ki thi;
- Wuh wahan ae aur pasheman hue.
- 21 So tumhari bhi koi haqiqat nahin;
- Tum qarooni chiz dekhkar dar jate ho.
- 22 Kyá main ne kaha, Kuchh mujhe do?
- Yá, Apne mal men se mere liye rishwat do?
- 23 Yá, Mukhalif ke hath se mujhe bachao?
- Yá, Zalimon ke hath se mujhe chhuro?
- 24 Mujhe samjhao, aur main khamosh rahunga;
- Aur mujhe samjhao ki main kis bat men chuka.
- 25 Rasti ki baton kaisi mu'assir hoti hain?
- Par tumhari dahi kis bat ki tardid karti hai?
- 26 Kyá tum is khayal men ho, ki lafon ki tardid karo?

- Is liye ki mayus ki baton hawa ki tarah hoti hain.
- 27 Han, tum to yatimon par qur'a dalnewale,
- Aur apne dost ko sandagari ka mal bananewale ho.
- 28 Is liye zara meri taraf nigah karo;
- Kyunki tumhare munh par main hargiz juth na bolunga.
- 29 Main tumhari minnat karti hun,
- Baz ao, beinsafi na karo;
- Han, baz ao, main haqq par hun.
- 30 Kyá meri zabán par beinsafi hai?
- Kyá fitnaangezi ki baton ke pahchanne ka mujhe shu'ur nahin?
- 7 Kyá insán ke liye zamin par jang o jadal nahin?
- Aur kyá us ke din mazdur ke se nahin hote?
- 2 Jaise naukar saaye ki bari arzu karti hai,
- Aur mazdur apni ujrat ka muntazir rahti hai;
- 3 Waise hi main butlan ke mahinon ka malik banaya gaya hun,
- Aur musibat ki raten mere liye thahra gayi hain.
- 4 Jab main letti hun to kahti hun,
- Kab uthunga? par rat lambi hoti hai;
- Aur din nikalne tak idhar udhar karwat badalti rahti hun.
- 5 Merá jism kiron aur mitti ke dhelon se dhaka hai;
- Meri khal simatti aur phir nasur ho jati hai.
- 6 Mere din juláhe ki dharki se bhi tezraftar hain,
- Aur bagair ummed ke guzar jate hain.
- 7 A'h, yad kar, ki meri zindagi hawa hai:
- Aur meri ankhi khushi ko phir na dekhegi.
- 8 Jo mujhe ab dekhti hai, us ki ankhi mujhe phir na dekhegi:
- Teri ankhen to mujhi par hongí, par main na hunga.
- 9 Jaise badal phatkar gaib ho jata hai,
- Waise hi wuh jo qabr men utarti hai, phir kabhi upar nahin ata.
- 10 Wuh apne ghar ko phir na lautega,
- Na us ki jagah use phir pahchanege.
- 11 Is liye main apna munh band nahin rakhunga;

- Main apní rúh kí talkhí meñ boltá jáungá ;
Main apní ján ke 'azáb meñ sha-kwa karúngá.
- 12 Kyá main samundar hūñ, yá magarmachh,
Jo tú mujh par pahrá biṭhátá hai?
- 13 Jab main kahtá hūñ, Merá bistar mujhe árám pahuncháegá,
Merá bichhauná mere gam ko halká karegá ;
- 14 To tú khwábon se mujhe darátá,
Aur royaton se mujhe sahmá detá hai :
- 15 Yahán tak ki merí ján phánsí
Aur maut ko, merí in haḍḍiyon par tarjih detí hai.
- 16 Mujhe apní ján se nafrat hai ;
main hamesha tak zinda rahná nahín cháhtá :
Mujhe chhoṛ de ; kyúñki mere dín butlán haiñ.
- 17 Insán kí bisát hí kyá hai, jo tú use sarfaráz kare,
Aur apná dil us par lagáe,
- 18 Aur har subh us kí khabar le,
Aur har lamha use ázmáe?
- 19 Tú kab tak apní nigáh merí taraf se nahín haṭáegá,
Aur mujhe itní bhí muhlat na degá ki apná thúk nigal lūñ?
- 20 Ai baní A'dam ke názir, agar main ne gunáh kiyá hai, to terá kyá bigártá hūñ?
Tú ne kyūñ mujhe apná nishána baná liyá hai,
Yahán tak ki main apne ap par bojh hūñ?
- 21 Tú merá gunáh kyūñ nahín mu'áf kartá, aur merí badkárí kyūñ nahín dūr kar detá?
Ab to main mittí meñ so jáungá,
Aur tú mujhe khúb dhúndhegá,
par main na hūngá.

8 Tab Bildad Sūkhí kahne lagá,
2 Tú kab tak aise hí baktá rahegá?

- Aur tere munh ki báteñ kab tak ándhí kí tarah hongí?
- 3 Kyá Khudá beinsáfi kartá hai?
Kyá Qádir i mutlaq 'adl ká khún kartá hai?
- 4 Agar tere farzandon ne us ká gunáh kiyá hai,
Aur us ne unheñ un hí kí khatá ke hawáale kar diyá ;
- 5 Taubhí agar tú Khudá ko khúb dhúndhtá,

Aur Qádir i mutlaq ke huzúr minnat kartá ;

- 6 To agar tú pákdil aur rástbáz hotá,
To wuh zarúr ab tere liye bedár ho játá,
Aur terí rástbázi ke maskan ko baromand kartá.
- 7 Aur agarchi terá ágáz chhoṭá sá thá,
Taubhí terá anjám bahut bará hotá.
- 8 Zará pichhle zamáne ke logon se púchh,
Aur jo kuchh un ke bápḍádá ne tahqíq kí hai, us par dhiyán kar :
- 9 (Kyúñki ham to kal ke haiñ, aur kuchh nahín jánte,
Aur hamáre dín zamín par sáye kí mánind haiñ.)
- 10 Kyá wuh tujhe na sikháenge, aur na batáenge,
Aur apne dil kí báteñ nahín kareñge?
- 11 Kyá nágarmothá bagair kíchar ke ug saktá hai?
Kyá sarkandá bagair pání ke baṛh saktá hai?
- 12 Jab wuh hará hí hai, aur kátá bhí nahín gayá,
Taubhí áur paudon se pahle súkh játá hai.
- 13 Aísí hí un sab kí ráheñ haiñ, jo Khudá ko bhúl játe haiñ ;
Bekhudá ádmí kí ummed tút jáegi :
- 14 Us ká i'timád játá rahegá,
Aur us ká bharosá makrí ká jalá hai.
- 15 Wuh apne ghar par tek lagáegá,
lekin wuh khará na rahegá ;
Wuh use mazbútí se thámege,
par wuh qáim na rahegá.
- 16 Wuh dhúp pákar hará bhará ho játá hai,
Aur us kí dáliyán usí ke bág meñ phailti haiñ.
- 17 Us kí jaṛeñ dher meñ liptí hui haiñ,
Wuh pattharon kí jagah ko dekh letá hai.
- 18 Agar wuh apní jagah se nest kiyá jáe,
To wuh us ká inkár karke kahne lagegi, ki Main ne tujhe dekhá hí nahín.
- 19 Dekh, us kí ráh kí khushi itní hí hai,

- Aur mitti men se dúsre ug áenge.
- 20 Dekh, Khudá kámil ádmí ko chhor na degá;
Na wuh badkirdáron ko sambhálegá.
- 21 Wuh ab bhí tere munh ko hansí se bhar degá,
Aur tere labon ko lalkár kí áwáz se.
- 22 Tere nafrat karnewále sharm ká jáma pahinenge;
Aur sharíron ká derá qáim na rahegá.
- 9 Phir Aiyúb ne jawáb diyá,
Darhaqiqat main jántá hún,
Kí bát yün hí hai;
Par insán Khudá ke huzúr kaise rástbáz thahre?
- 3 Agar wuh us se bahs karne ko rází bhí ho,
To yih hazár báton men se use ek ká bhí jawáb na de sákegá.
- 4 Wuh dil ká 'aqlmánd, aur táqat men zoráwar hai;
Kis ne jur'at karke us ká sámná kiyá aur báromand húa?
- 5 Wuh paháron ko haṭá detá hai,
aur unhen patá bhí nahín lagtá;
Wuh apne qahr men unhen ulat detá hai.
- 6 Wuh zamín ko us kí jagah se hilá detá hai;
Aur us ke sutún kánpne lagte hain.
- 7 Wuh áftáb ko hukm kartá hai,
aur wuh tulú' nahín hotá;
Aur sitáron par muhr lagá detá hai.
- 8 Wuh ásmánon ko akelá tán detá hai,
Aur samundar kí lahron par chaltá hai.
- 9 Us ne Banátu'n na'sh, aur Jabbár, aur Suraiyá,
Aur junúb ke burjon ko banáyá.
- 10 Wuh bare bare kám, jo daryáft nahín ho sakte,
Aur beshumár 'ajáib kartá hai.
- 11 Dekho, wuh mere pás se guzartá hai, par mujhe dikháí nahín detá.
Wuh áge bhí barh játá hai, par main use nahín dekhtá.
- 12 Dekho, wuh shikár pakartá hai, kaun use rok saktá hai?
Kaun us se kahegá, kí Tá'kya kartá hai?
- 13 Khudá apne gazab ko nahín haṭáegá;
Ráhab ke madadgár us ke niche jhuk játe hain.
- 14 Phir merí kyá haqiqat hai, kí main use jawáb dún,
Aur us se bahs karne ko apne lafz chhánt chhántkar nikálún?
- 15 Use to main, agar sádiq bhí hotá, to jawáb na detá;
Main apne mukhálif kí minnat kartá.
- 16 Agar wuh mere pukárne par mujhe jawáb bhí detá,
Taubhí main yaqín na kartá kí us ne merí áwáz suní.
- 17 Wuh tufán se mujhe tortá hai;
Aur besabab mere zakhmon ko ziyáda kartá hai.
- 18 Wuh mujhe dam nahín lene detá,
Balki mujhe talkhí se labrez kartá hai.
- 19 Agar zoráwar kí táqat ká zikr ho, to dekho, wuh hai.
Aur agar insáf ká, to mere liye waqt kaun thahráegá?
- 20 Agar main sádiq bhí hún, taubhí merá hí munh mujhe mulzim thahráegá:
Aur kámil bhí hún, taubhí yih mujhe kajrau sábit karegá.
- 21 Main kámil to hún, par main apne ko kuchh nahín samajhtá;
Main apní zindagí ko haqír jántá hún.
- 22 Yih sab ek hí bát hai; is liye main kahtá hún,
Kí wuh kámil aur sharír, donon ko, halák kar detá hai.
- 23 Agar marí nágahán halák karne lage,
To wuh begunáh kí ázmáish ká mazhaka urátá hai.
- 24 Zamín sharíron ko supurd kar dí gayí hai:
Wuh us ke hákimon ke munh dhánk detá hai;
Aur wuhí nahín, to aur kaun hai?
- 25 Mere dín harkáron se bhí tezrau hain:
Wuh ure chale játe hain, aur khushí nahín dekhne páte.
- 26 Wuh tez jaházon kí tarah níkal gaye;
Aur us 'uqáb kí mánind jo shikár par jhapattá ho.
- 27 Agar main kahún, Main apní gán bhulá dúngá,
Aur udási chhorkar dilshád húngá;

- 28 To main apne dukhon se dartá hún;
Main jántá hún ki tú mujhe be-
gunáh na thahráegá.
- 29 Main to mulzim thahrúngá;
Phir main 'abas zahmat kyún
utháún?
- 30 Agar main apne ko barf ke pání
se dhoún,
Aur apne háth kitne hí sáf karún;
- 31 Taubhí tú mujhe khái men gota
degá,
Aur mere hí kapre mujh se ghin
kháenge.
- 32 Kyúinki wuh merí tarah ádmí
nahín, ki main use jawáb dún,
Aur ham 'adálat men báham házir
hon.
- 33 Hamáre darmiyán koí sális nahín,
Jo ham donon par apná háth
rakkhe.
- 34 Wuh apná 'asá mujh se hatá le,
Aur us kí daráoní bát mujhe
hírásán na kare:
- 35 Tab main kuchh kahúngá, aur us
se darne ká nahín;
Kyúinki apne ap men to main
aisá nahín hún.
- 10** Merí rúh merí zindagí se
bezár hai;
Main apná shakwa khúb dil
kholkar karúngá;
Main apne dil kí talkhí men
bolúngá.
- 2 Main Khudá se kahúngá, Mujhe
mulzim na thahrá;
Mujhe batá, ki tú mujh se kyún
jhagartá hai.
- 3 Kyá tujhe achchhá lagtá hai, ki
andher kare,
Aur apne háthon kí banáí hui
chíz ko haqír jáne,
Aur sharíron kí mashwarat ko
raushan kare?
- 4 Kyá terí ánkhen gosht kí hain,
Yá tú aise dekhtá hai jaise ádmí
dekhtá hai?
- 5 Kyá tere din ádmí ke din kí tarah,
Aur tere sál insán ke aiyám kí
mánind hain,
- 6 Ki tú merí badkárí ko púchhtá,
Aur merá gunáh dhúndhtá hai,
- 7 Go tujhe ma'lúm hai ki main
sharír nahín hún;
Aur koí nahín jo tere háth se
chhurá sake?
- 8 Tere hí háthon ne mujhe banáyá,
Aur sarásar joṛkar kámil kiyá,
Phir bhí tú mujhe halák kartá hai.

- 9 Yád kar, ki tú ne gundhí hui
mittí kí tarah mujhe banáyá;
Aur kyá tú mujhe phir khák men
miláegá?
- 10 Kyá tú ne mujhe dúdh kí tarah
nahín undelá,
Aur panír kí tarah nahín jamáyá?
- 11 Phir tú ne mujh par chamrá aur
gosht charháýá,
Aur haddiyon aur nason se mujhe
joṛ diýá.
- 12 Tú ne mujhe ján bakhshí aur
mujh par karam kiyá,
Aur terí nigahbaní ne merí rúh
salámat rakkhí.
- 13 Taubhí tú ne yih báten apne cáil
men chhipá rakkhí thín;
Main jántá hún ki terá yihí iráda
hai, ki
- 14 Agar main gunáh karún, to tú
mujh par nigrán hogá;
Aur tú mujhe merí badkárí se
barí nahín karegá.
- 15 Agar main badí karún, to mujh
par afsos!
Aur main sádiq banún, taubhí
apná sir nahín utháne ká;
Kyúinki main ruswái se bhará
hún,
Aur apní musíbat ko dekhtá
rahtá hún.
- 16 Aur agar sir utháún, to tú sher kí
tarah mujhe shikár kartá hai;
Aur phir 'ajíb súrat men mujh par
záhír hotá hai.
- 17 Tú mere khiláf naye naye gawáh
látá hai,
Aur apná qahr mujh par barhátá
hai;
Nayí nayí faujen mujh par charh
átí hain.
- 18 Pas tú ne mujhe rihm se nikálá
hí kyún?
Main ján de detá aur koí ánkhi
mujhe dekhne na páti.
- 19 Main aisá hotá ki goýá thá hí
nahín,
Main rihm hí se qabr men pah-
unchá diýá játá.
- 20 Kyá mere din thore se nahín?
bázá,
Aur mujhe chhor de, táki main
kuchh ráhat páún,
- 21 Is se pahle ki main wahán jáún
jahán se phir na lautúngá,
Ya'ní táríki aur maut ke sáye kí
sarzamín ko;
- 22 Gahrí táríki kí sarzamín jo khud
táríki hí hai;

Maut ke sáye kí sarzamín, jo betartíb hai,
 Aur jahán raushní bhí aisí hai jaisí táríki.

11 Tab Súfar Na'mátí ne jawáb diyá :

2 Kyá in bahut sí báton ká jawáb na diyá jáe?

Aur kyá bakwásí ádmí rást thah-ráyá jáe?

3 Kyá terí láfzaní logon ko khá-mosh kar de?

Aur jab tú tháthhá kare, to kyá koí tujhe shárminda na kare?

4 Kyúinki tú kahtá hai, Merí ta'ím pák hai,

Aur main terí nigáh men begunáh hún.

5 Kásh Khudá khud bole,
 Aur tere khiláf apne labon ko khole,

6 Aur hikmat ke asrár tujhe dikháe,
 Ki wuh tásír men gúnágún hai !

So ján le, ki terí badkárí jis láiq hai, us se kam hí Khudá tujh se mutálaba kartá hai.

7 Kyá tú talásh se Khudá ko pá saktá hai?

Kyá tú Qádir í mutlaq ká bhed kamál ke sáth daryáft kar saktá hai?

8 Wuh ásmán kí tarah únchá hai ;
 tú kyá kar saktá hai ?

Wuh pátál se gahrá hai ; tú kyá ján saktá hai?

9 Us kí náp zamín se lambí,
 Aur samundar se chaurí hai.

10 Agar wuh bích se guzarkar band kar de,

Aur 'adálat men buláe, to kaun use rok saktá hai?

11 Kyúinki wuh behúda ádmíon ko pahchántá hai ;

Aur badkárí ko bhí dekhtá hai ;
 khwáh us ká khayál na kare.

12 Lekin behúda ádmí samajh se khálí hotá hai,

Balki insán gorkhar ke bachche kí tarah paída hotá hai.

13 Agar tú apne dil ko thík kare,

Aur apne háth us kí taraf phailáe ;

14 Agar tere háth men badkárí ho, to use dúr kare,

Aur nárástí ko apne deron men rahne na de ;

15 Tab yaqínan tú apná munh bedág utháegá,

Balki tú sábitqadam ho jáegá aur darne ká nahín.

16 Kyúinki tú apní khastahálí ko bhúl jáegá ;

Tú use us pání kí tarah yád karegá jo bah gayá ho :

17 Aur terí zindagí do pahar se ziyáda raushan hogí ;

Aur agar táríki húi, to wuh subh kí tarah hogí.

18 Aur tú mutma'inn rahegá, kyúinki ummed hogí ;

Aur apne chaugird dekh dekhkar, salámatí se árám karegá.

19 Aur tú let jáegá, aur koí tujhe daráegá nahín ;

Balki bahutere tujh se faryád karenge.

20 Par sharíron kí ápkhen rah jáengí,

Un ke liye bhágne ko bhí rásta na hogá,

Aur dam de dená hí un kí ummed hogí.

12 Tab Aiyúb ne jawáb diyá :

2 Beshakk ádmí to tum hí ho,

Aur hikmat tumháre hí sáth maregí.

3 Lekin mujh men bhí samajh hai, jaise tum men hai ;

Main tum se kam nahín ;
 Bhalá, aisí báten jaisí yih hai,

4 Main us ádmí kí tarah hún, jo apne parausí ke liye hansí ká nishána baná hai.

Main wuh ádmí thá, jo Khudá se du'á kartá aur wuh us kí sun letá thá :

Rást aur kámil ádmí hansí ká nishána hotá hí hai.

5 Jo chain se hai, us ke khayál men dukh ke liye hiqárat hotí hai.

Yih un ke liye taiyár rahtí hai jin ká pánw phisaltá hai.

6 Dákúon ke dère salámat rahte hain,

Aur jo Khudá ko gussa diláte hain, wuh mahfúz rahte hain ;

Un hí ke háth ko Khudá khúb bhartá hai.

7 Haiwánon se púchh, aur wuh tujhe síkháenge ;

Aur hawá ke parandon se daryáft kar, aur wuh tujhe batáenge.

8 Yá zamín se bát kar, aur wuh tujhe síkháengi ;

- Aur samundar kī machhliyān tujh se bayān karenḡ.
- 9 Kaun nahīn jāntā, ki in sab bāton men
Khudā hī kā hāth hai, jis ne yih sab banāyā?
- 10 Usī ke hāth men har jāndār kī jān,
Aur kull banī A'dam kā dam hai.
- 11 Kyā kān bāton ko nahīn parakh letā,
Jaise zabān khāne ko chakh letī hai?
- 12 Buddhon men samajh hotī hai,
Aur 'umr kī darāzī men dānāī.
- 13 Khudā men samajh aur quwwat hai;
Us ke pās maslahat aur dānāī hai.
- 14 Dekho, wuh dhā detā hai, to phir bantā nahīn;
Wuh ādmī ko band kar detā hai, to phir khultā nahīn.
- 15 Dekho, wuh menh ko rok letā hai, to pānī sūkh jātā hai;
Phir jab wuh use bhejtā hai, to wuh zamīn ko ulaṭ detā hai.
- 16 Us men tāqat aur tāsīr kī quwwat hai,
Fareb khānewālā, aur fareb dene-wālā donon usī ke hai.
- 17 Wuh mushīron ko luṭwākar asīrī men le jātā hai,
Aur 'adālat karnewālon ko bewuqūf banā detā hai.
- 18 Wuh shāhī bandhon ko khol dāltā hai,
Aur bādshāhon kī kamar par paṭkā bāndhtā hai.
- 19 Wuh kāhinon ko luṭwākar asīrī men le jātā,
Aur zabardaston ko pachhār detā hai.
- 20 Wuh i'timādwāle kī quwwat i goyāī dūr kartā,
Aur buzurgon kī dānāī ko chhīn letā hai.
- 21 Wuh umarā par hiqārat bārsātā hai,
Aur zorāwaron ke kamarband ko khol dāltā hai.
- 22 Wuh andhere men se gahrī bāton ko āshkārā kartā,
Aur maut ke sāye ko bhī raushnī men le ātā hai.
- 23 Wuh qaumon ko barhākar unhen halāk kar dāltā hai;
Wuh qaumon ko phailātā, aur phir unhen samet letā hai.
- 24 Wuh zamīn kī qaumon ke sardāron kī 'aql urā detā,

Aur unhen aise biyābān men bhaṭkā detā hai, jāhān rāsta nahīn.

- 25 Wuh raushnī ke bagair tārīkī men ṭaṭolte phirte hai,
Aur wuh unhen aisā banā detā hai, ki matwāle kī tarah laṭ-kharāte hue chalte hai.

13

Merī ānkh ne to yih sab kuchh dekhā hai,
Mere kān ne yih sunā, aur samajh bhī liyā hai.

- 2 Jo kuchh tum jānte ho, use main bhī jāntā hūn;
Main tum se kam nahīn.
- 3 Main to Qādir i mutlaq se guftogū karnī chāhtā hūn,
Merī ārzū hai ki Khudā ke sāth bahs karūn.
- 4 Lekin tum log to jhūṭhī bāton ke gharnewāle ho,
Tum sab ke sab nikamme tabīb ho.
- 5 Kash tum bi'lkull khāmosh ho jāte!
Yihī tumhārī 'aqlmandī hotī.
- 6 Ab merī dalīl suno,
Aur mere munh ke da'we par kān lagāo.
- 7 Kyā tum Khudā ke haqq men nārāstī se bāten karoge,
Aur us ke haqq men fareb se bologe?
- 8 Kyā tum us kī tarafdārī karoge?
Kyā tum Khudā kī taraf se jhagroge?
- 9 Kyā yih achchhā hogā, ki wuh tumhārī taftīsh kare?
Kyā tum use fareb doge, jaise ādmī ko?
- 10 Wuh zarūr tumhen malāmat kar-egā,
Agar tum khufiyatan tarafdārī karo.
- 11 Kyā us kā jalāl tumhen darā na degā,
Aur us kā ru'b tum par chhā na jāegā?
- 12 Tumhārī ma'rūf bāten rakh kī kahāwaton hai,
Tumhārī fasīlen mittī kī fasīlen hai.
- 13 Tum chup raho, mujhe chhoro,
tāki main bol sakūn,
Aur phir mujh par jo bīte so bīte.
- 14 Main apnā hī gosht apne dānton se kyūn chabāūn,
Aur apnī jān apnī hathell par kyūn rakkhūn?

- 15 Dekho, wuh mujhe qatl karegá,
main intizár nahín karúngá;
Ba har hál main apní ráhon kí táid
us ke huzúr karúngá.
- 16 Yih bhí merí naját ká bá'is hogá;
Kyúñki koi bekhudá us ke sámne
á nahín saktá.
- 17 Merí taqrír ko gaur se suno,
Aur merá bayán tumháre kánon
men pare.
- 18 Dekho, main ne apná da'wá
durust kar liyá hai;
Main jántá hún ki main sádiq
hún.
- 19 Kaun hai jo mere sáth jhagregá?
Kyúñki phir to main chup hokar
apní ján de dúngá.
- 20 Faqat do hí kám mujh se na kar,
Tab main tujh se nahín chhip-
úngá:
- 21 Apná háth mujh se dúr haṭá le;
Aur terí haibat mujhe khaufzada
na kare.
- 22 Tab tere buláne par main jawáb
dúngá;
Yá main bolún, aur tú mujhe
jawáb de.
- 23 Merí badkáríán aur gunáh kitne
hain?
Aisá kar ki main apní khatá aur
gunáh ko ján lún.
- 24 Tú apná munh kyún chhipátá hai,
Aur mujhe apná dushman kyún
jántá hai?
- 25 Kyá tú urte patte ko pareshán
karegá?
Kyá tú súkhe danṭhal ke píchhe
paregá?
- 26 Kyúñki tú mere khaláf talkh
báten likhtá hai,
Aur merí jawání kí badkáríán
mujh par wápas látá hai;
- 27 Tú mere pánw káth men ṭhonktá,
aur merí sári ráhon kí nigrání
kartá hai;
Aur mere pánwon ke gird khatt
khenchtá hai:
- 28 Agarchi main sarí húi chíz kí
tarah hún, jo faná ho játí hai,
Yá us kapre kí mánind hún jise
kíre ne khá liyá ho.
- 14** Insán jo 'aurat se paidá
hotá hai
Thore dinon ká hai, aur
dukh se bhará hai.
- 2 Wuh phúl kí tarah nikaltá, aur
kát dálá játá hai:
Wuh sáye kí tarah ur játá hai,
aur ṭhahrtá nahín.

- 3 So kyá tú aise par apní ánkhen
kholtá hai,
Aur mujhe apne sáth 'adálat men
ghasíttá hai?
- 4 Nápak chíz men se pák chíz kaun
nikál saktá hai? koi nahín.
- 5 Us ke din to ṭhahre húe hain, aur
us ke mahínon kí ta'dád tere
pás hai,
Aur tú ne us kí haddon ko muqar-
rar kar diyá hai jinhen wuh pár
nahín kar saktá;
- 6 So us kí taraf se nazar haṭá le,
táki wuh áram kare,
Jab tak wuh mazdúr kí tarah apná
din purá na kar le.
- 7 Kyúñki daraḡht kí to ummed
rahtí hai, kí agar wuh kátá jáe,
to phir phut niklegá,
Aur us kí narm narm dáliyán
mauquf na hongí.
- 8 Agarchi us kí jar zamín men
purání ho jáe,
Aur us ká tana mittí men galjée;
- 9 Taubhí pání kí bú páte hí wuh
shagúfe láegá,
Aur paude kí tarah shákhen
nikálegá.
- 10 Lekin insán markar pará rahtá
hai;
Balki insán dam chhor detá hai,
aur phir wuh kahán rahá?
- 11 Jaise jhil ká pání mauquf ho játá,
Aur daryá utartá aur súkh játá
hai:
- 12 Waise hí ádmí let játá hai, aur
uthtá nahín:
Jab tak ásmán ṭal na jáe, wuh
bedár na honge,
Aur na apní nind se jagáe jáenge.
- 13 Kásh kí tú mujhe pátál men
chhipá de,
Aur jab tak terá qahr ṭal na jáe,
mujhe poshída rakkhe;
Aur koi mu'aiyan waqt mere liye
ṭhahráe, aur mujhe yád kare!
- 14 Agar ádmí mar jáe, to kyá wuh
phir jíegá?
Main apní jang ke kull aiyám men
muntazir rahtá,
Jab tak merá chhutkára na hotá.
- 15 Tú mujhe pukártá, aur main
tujhe jawáb detá:
Tujhe apne háthon kí san'at kí
taraf ragbat hotá.
- 16 Par ab to tú mere qadam gíntá
hai:
Kyá tú mere gunáh kí tak men
lagá nahín rahtá?

- 17 Merí khatá thailí meḡ sarbamuhr hai,
Tú ne mere gunáh ko sí rakkhá hai.
- 18 Yaqínan pahár girte girte ma'dúm ho jātá hai,
Aur chaṭān apní jagah se haṭá dí jātí hai;
- 19 Pání pattharon ko ghís dáltá hai,
Us kí bárh zamín kí kḥák ko bahá le jātí hai;
Isí tarah tú insán kí ummed ko miṭá detá hai.
- 20 Tú sadá us par gálib hotá hai, so wuh guzar jātá hai;
Tú us ká chihra badal dáltá, aur use kḥarij kar detá hai.
- 21 Us ke beṭon kí 'izzat hotí hai, par use kḥabar nahín;
Wuh zalíl hote haiṅ, par wuh un ká hál nahín jántá.
- 22 Balki us ká gosht, jo us ke úpar hai, dukhí rahtá,
Aur us kí ján us ke andar hí andar gam kḥatí rahtí hai.

15

Tab Ilifaz Temání ne jawáb diyá :

- 2 Kyá 'aqlmand ko cháhiye kí lagw báteḡ joṅkar jawáb de,
Aur mashriqí hawá se apná peṭ bhare?
- 3 Kyá wuh befáida bakwás se bahs kare,
Yá aisí taqríron se jo besúð haiṅ?
- 4 Balki tú kḥauf ko bar taraf karke, Khudá ke huzúr 'ibádat ko zail kartá hai.
- 5 Kyúṅki terá gunáh tere munḡ ko síkḥatá hai,
Aur tú 'aiyáron kí zabán ikhtiyár kartá hai.
- 6 Terá hí munḡ tujhe mulzim ṭah-rátá hai, na kí main;
Balki tere hí honṭh tere kḥiláf gawáhi dete haiṅ.
- 7 Kyá pahlá insán tú hí paidá huá?
Yá paháron se pahle terí paidáish hui?
- 8 Kyá tú ne Khudá kí poshída mas-lahat sun lí hai?
Aur apne liye 'aqlmandí ká ṭheka le rakkhá hai?
- 9 Tú aisá kyá jántá hai, jo ham nahín jante?
Tujh meḡ aisí kyá samajh hai, jo ham meḡ nahín?

- 10 Ham logon meḡ safed sir aur bare búṛhe bhí haiṅ,
Jo tere báp se bhí bahut ziyáda 'umr ke haiṅ.
- 11 Kyá Khudá kí tasallí tere nazdík kuchh kam hai,
Aur wuh kalám jo tujh se narmi ke sáth kiyá jātá hai?
- 12 Terá díl kyúṅ tujhe kḥenḡh le jātá hai,
Aur terí áṅkḥen kyúṅ ishára kartí haiṅ,
- 13 Kí tú apní rúh ko Khudá kí muḡhálafat par ámada kartá hai,
Aur apne munḡ se aisí báteḡ nikalne detá hai?
- 14 Insán hai kyá, kí wuh pák ho?
Aur wuh jo 'aurat se paidá huá, kyá hai kí sádiq ho?
- 15 Dekh, wuh apne qudsíon ká i'tibár nahín kartá,
Balki ásmán bhi us kí nazar meḡ pák nahín.
- 16 Phir, bhalá us ká kyá zikr, jo ghinauná aur kḥaráb hai,
Yá'ní wuh ádmí jo badí ko pání kí tarah pítá hai?
- 17 Main tujhe batátá huṅ, tú merí sun;
Aur jo main ne dekhá hai, us ká bayán karúḡ.
- 18 (Jise 'aqlmandon ne apne báp-dádá se sunkar batáyá hai,
Aur use chhipáyá nahín;
- 19 Sirf un hí ko mulk diyá gaya thá,
Aur koí pardesí un ke darmiyán nahín áyá :)
- 20 Sharír ádmí apní sárí 'umr dard se karáhtá hai,
Yá'ní sáre baras jo zalim ke liye rakkhe gaye haiṅ.
- 21 Daráoní áwazen us ke kán meḡ gúnjtí rahtí haiṅ;
Iqbálmandí ke waqt gáratgar us par á paregá :
- 22 Use yaqín nahín, kí wuh andhere se báhar niklegá,
Aur talwár us kí muntazir hai :
- 23 Wuh rotí ke liye mára mára phirtá hai, kí kahán milegí?
Wuh jántá hai kí andhere ká dín pás hí hai.
- 24 Musíbat aur saḡht taklif use daráti haiṅ,
Aise bádsháh kí tarah, jo larái ke liye taiyár ho, wuh us par gálib áti haiṅ.

- 25 Is liye ki us ne Khudá ke khiláf
apná háth barháya hai,
Aur Qádir i mutlaq ke khiláf
bebákí kartá hai.
- 26 Wuh apní dhálon kí motí motí
gulmekhón ke sáth
Gardankash hokar us par lapaktá
hai.
- 27 Is liye kí us ke munh par mutápa
chhá gayá hai,
Aur us ke pahlúon par charbí kí
taheñ jam gayí haiñ.
- 28 Aur wuh wirán shahron meñ bas
gayá hai,
Aise makánon meñ jin meñ koí
ádmí na basá,
Aur jo khandar hone ko the.
- 29 Wuh daulatmand na hogá, us ká
mál baná na rahegá,
Aur aison kí paidáwar zamín kí
taraf na jhukegi.
- 30 Wuh andhere se kabhí na niklegá,
Shu'le us kí shákhon ko khushk
kar denge,
Aur wuh Khudá ke munh ke dam
se játá rahegá.
- 31 Wuh apne ap ko dhoká dekar
batálat ká bharosá na kare;
Kyúñki batálat hí us ká ajr
thahregí.
- 32 Yih us ke waqt se pahle purá ho
jáegá,
Aur us kí shákh harí na rahegi.
- 33 Ták kí tarah us ke angúr kachche
hí jhar jáenge,
Aur zaitún kí tarah us ke phúl
gir jáenge.
- 34 Kyúñki bekhudá logon kí jamá-
'at bephal rahegi,
Aur rishwat ke deron ko ág
bhasam kar degí.
- 35 Wuh sharárat se bárdár hote
haiñ, aur badí paidá hotí hai,
Aur un ká peñ dagá ko taiyár
kartá hai.

16 Tab Aiyúb ne jawáb diyá,
2 Aisi bahut sí báten main
sun chuká hún;
Tum sab ke sab nikamme tasallí
denewále ho.

3 Kyá lagw báten kabhí khatm
hongi?

Tú kaun sí bát se jhirakkar
jawáb detá hai?

4 Main bhí tumhári tarah bát baná
saktá hún:

Agar tumhári ján merí ján kí
jagah hotí,

To main tumháre khiláf báten
ghar saktá,

Aur tum par apná sir hilá saktá.

5 Balki main apní zabán se tumheñ
taqwíyat detá,

Aur mere labon kí gangusári tum
ko tasallí detí.

6 Agarchi main boltá hún, par
mujh ko tasallí nahín hotí:

Aur go chupká bhi ho játá hún,
par mujhe kyá ráhat hotí hai?

7 Par us ne to mujhe bezár kar
dálá hai:

Tú ne mere sáre jathe ko tabáh
kar diyá hai.

8 Tú ne mujhe mazbútí se pakar
liyá hai, yihí mujh par gawáh
hai:

Merí lágarí mere khiláf khárf
hokar mere munh par gawáhi
detí hai.

9 Us ne apne gazab meñ mujhe
phára, aur merá píchhá kiyá
hai;

Us ne mujh par dánt píse:

Merá mukhálif mujhe ankheñ
dikhátá hai.

10 Unhon ne mujh par munh pasára
hai;

Unhon ne tanzan mujhe gál par
mára hai:

Wuh mere khiláf ikatthe hote
haiñ.

11 Khudá mujhe bedínon ke hawále
kartá hai,

Aur sharíron ke háthon meñ
mujhe supurd kartá hai.

12 Main áram se thá, aur us ne mujhe
chúr chúr kar dálá;

Us ne merí gardan pakar lí, aur
mujhe patakhar tukre tukre
kar diyá;

Aur us ne mujhe apná nishána
banákar khará kar liyá hai.

13 Us ke tírandáz mujhe cháron
taraf se gher lete haiñ,

Wuh mere gurdon ko chírtá hai,
aur rahm nahín kartá;

Aur mere píñ ko zamín par bahá
detá hai.

14 Wuh mujhe zakhm par zakhm
lagákar khasta kartá hai;

Wuh pahlawán kí tarah mujh par
dháwá kartá hai.

15 Main ne apní khál par tát ko sí
liyá hai,

Aur apná sing khák meñ rakh
diyá hai.

16 Merá munh rote rote súj gayá hai,

- Aur merí palakon par maut ká
sāya hai ;
- 17 Agarchi mere háthon men zulm
nahin,
Aur merí du'á beriyá hai.
- 18 Ai zamin, mere khun ko na
dhanakna,
Aur merí faryád ko áram kí jagah
na mile.
- 19 Ab bhí dekh, merá gawáh ásmán
par hai,
Aur merá zámin 'álam i bálá par
hai.
- 20 Mere dost merí hiqárat karte
hain ;
Par merí ánkhi Khudá ke huzúr
ánsú baháti hai ;
- 21 Táki wuh ádmí ke haqq ko apne
sáth,
Aur ádamzád ke haqq ko us ke
parausi ke sáth qáim rakkhe.
- 22 Kyunki jab chand sál nikal jaenge,
To main us ráste se chalá jaunga,
jis se phir lautne ká nahin.
- 17** Merí ján tabáh ho gayí, mere
din ho chuke,
Qabr mere liye taiyár hai.
- 2 Yaqínan hansí uránewále mere
sáth sáth hain,
Aur merí ánkhi un kí chhiṛ chhár
par lagí rahtí hai.
- 3 Zamánat de, apne aur mere bich
men tú hí zámin ho ;
Kaun hai jo mere háth par háth
máre ?
- 4 Kyunki tú ne in ke dil ko samajh
se roká hai ;
Is liye tú in ko sarfaráz na karegá.
- 5 Jo lút kí khátir apne doston ko
mulzim thahrátá hai,
Us ke bachchon kí ánkhen bhí
játí rahengi.
- 6 Us ne mujhe logon ke liye zarbu'í
masal baná diyá hai ;
Aur main aísá ho gayá, kí log
mere munh par thuken.
- 7 Merí ánkhi gam ke máre dhundlá
gayí,
Aur mere sab a'zá parchhain kí
mánind hain.
- 8 Rástbáz ádmí is bát se hairán
honge,
Aur ma'súm ádmí bekhudá logon
ke khiláf josh men áegá.
- 9 Taubhí sádiq apní ráh men sábit-
qadam rahegá,
Aur jis ke háth sáf hain, wuh
zoráwar hí hotá jaegá.
- 10 Par tum sab ke sab áte ho, to áo :

- Mujhe tumháre darmiyán ek bhi
'aqlmand ádmí na milegá.
- 11 Mere din ho chuke, mere maqsúd,
Balki mere dil ke armán mit gaye.
- 12 Wuh rát ko din se badalte hain,
Wuh kahte hain, Raushni táríki
ke nazdík hai.
- 13 Agar main ummed karun, kí
pátál merá ghar hai ;
Aur main ne andhere men apná
bichhauná bichhá liyá hai ;
- 14 Agar main ne saráhat se kahá
hai, kí Tú merá báp hai ;
Aur kire se, kí Tú merí mán aur
bahin hai ;
- 15 To merí ummed kahán rahí ?
Aur jo merí ummed hai, use kaun
dekhegá ?
- 16 Wuh pátál ke pháṭakon tak niche
utar jaegí,
Jab ham milkar khák men áram
paenge.

- 18** Tab Bildad Sūkhi ne jawáb
diyá :
- 2 Tum kab tak lafzon kí
justojú men rahoge ?
Gaur kar lo, phir ham bolenge.
- 3 Ham kyun jánwaron kí mánind
samjhe játe,
Aur tumhári nazar men nápak
thahre hain ?
- 4 Tú jo apne qahr men apne ko
phártá hai,
To kyá zamin tere sabab se ujar
jaegí ?
Yá chatán apní jagah se hatá dí
jaegí ?
- 5 Balki sharír ká chirág gul kar
diyá jaegá,
Aur us kí ág ká shu'la benúr ho
jaegá.
- 6 Raushní us ke dere men táríki ho
jaegí,
Aur jo chirág us ke úpar hai,
bujhá diyá jaegá.
- 7 Us kí quwwat ke qadam chhoṭe
kiye jaenge,
Aur usí kí maslahat use niche
giráegí.
- 8 Kyunki wuh apne hí pánwon se
jál men phanstá hai,
Aur phandon par chaltá hai.
- 9 Dám us kí erí ko pakaṛ legá,
Aur jál us ko phansá legá.
- 10 Kamand us ke liye zamin men
chhipá dí gayí hai,
Aur phandá us ke liye ráste men
rakkhá gayá hai.

- 11 Dahshatnák chízen har taraf se use
daráengi,
Aur us ke darpai hokar use bha-
gaengi.
- 12 Us ká zor bhúk ká mára hogá,
Aur áfat us ke shámilháí rahegi.
- 13 Wuh us ke jism ke a'zá ko khá
jáegi,
Balki maut ká pahlauthá us ke
a'zá ko chat kar jáegá.
- 14 Wuh apne dere se, jis par us ká
bharosá hai, ukhár diyá jáegá,
Aur dahshat ke bádsháh ke pás
pahuncháyá jáegá.
- 15 Wuh jo us ká nahín us ke dere
men basegá,
Us ke makán par gandhak chhit-
ráí jáegi.
- 16 Níche us kí jareñ sukhái jáengi,
Aur úpar us kí dáli káti jáegi.
- 17 Us kí yádgár zamín par se mit
jáegi,
Aur kúchon men us ká nám na
hogá.
- 18 Wuh raushní se andhere men
hanká diyá jáegá,
Aur dunyá se khader diyá jáegá.
- 19 Us ke logon men us ká na koí
betá hogá na potá,
Aur jahán wuh tika húa thá,
wahán koí us ká báqi na
rahegá.
- 20 Wuh jo pichhe ánewále hain, us
ke dín par hairán hongé,
Jaise wuh jo pahle hús dar gaye
the.
- 21 Náráston ke maskan yaqínan aise
hí hain,
Aur jo Khudá ko nahín pahchántá,
us kí jagah aisi hí hai.

- 19** Tab Aiyúb ne jawáb diyá :
2 Tum kab tak merí ján
kháte rahoge,
Aur báton se mujhe chúr chúr
karoge?
- 3 Ab das bár tum ne mujhe malámat
hí kí :
Tumhen sharm nahín áti, kí tum
mere sáth sakhti se pesh áte
ho.
- 4 Aur mána kí mujh se khatá hui,
Merí khatá merí hí hai.
- 5 Agar tum mere muqábale men
apní baráí karte ho,
Aur mere nang ko mere khiláf
pesh karte ho :
- 6 To ján lo kí Khudá ne mujhe
past kiya,

- Aur apne jál se mujhe gher liya
hai.
- 7 Dekho, main Zulm, zulm, pu-
kártá hún, par merí suní nahín
játí :
- Main madad ke liye duháí detá
hún, par insáf nahín hotá.
- 8 Us ne merá rásta aisá masdúd
kar diyá hai, kí main guzar
nahín saktá ;
Us ne merí ráhon par táríki ko
bíthá diyá hai.
- 9 Us ne merí hashmat mujh se
chhín lí,
Aur mere sir par se táj utár liya.
- 10 Us ne mujhe har taraf se torkar
níche girá diyá ; bas, main to
ho liya ;
Aur merí ummed ko us ne per kí
tarah ukhár dala hai.
- 11 Us ne apne gazab ko bhí mere
khiláf bharkáya hai,
Aur wuh mujhe apne mukhálifon
men shumár kartá hai.
- 12 Us kí faujen ikatthí hokar áti,
Aur mere khiláf apní ráh taiyár
kartí,
Aur mere dere ke chaugird khai-
mazan hotí hain.
- 13 Us ne mere bháiyon ko mujh se
dúr kar diyá hai,
Aur mere jánpahchán mujh se
begána ho gaye hain.
- 14 Mere rishtadár kám na áe,
Aur mere dilí dost mujhe bhúl
gaye hain.
- 15 Main apne ghar ke rahnewálon,
aur apní laundiyon kí nazar
men ajnabí hún ;
Main un kí nigáh men pardesi ho
gayá hún.
- 16 Main apne naukar ko bulátá hún,
aur wuh mujhe jawáb nahín
detá,
Agarchi main apne munh se us kí
minnat kartá hún.
- 17 Merá sáns merí bíwi ke liye
makrúh hai,
Aur merí minnat merí mán kí
aulád ke liye.
- 18 Chhote bachchhe bhí mujhe haqí
jante hain,
Jab main khará hotá hún, to wuh
mujh par áwáza kaste hain.
- 19 Mere sab hamráz dost mujh se
nafrat karte hain :
Aur jin se main mahabbat kartá
thá, wuh mere khiláf ho gaye
hain.

- 20 Merí khál aur merá gosht merí
hadḍiyon se chimaṭ gaye hain;
Aur main bálbál bach niklá hūn.
- 21 Aí mere dosto, mujh par tars
kháo, tars kháo;
Kyūnki Khudá ká háth mujh par
bhárá hai.
- 22 Tum kyūn Khudá kī tarah mujhe
satáte ho,
Aur mere gosht par qaná'at
nahín karte?
- 23 Kásh kī merí báteñ ab likh lí
játín!
Kásh kī wuh kisí kitáb men qalam-
band hotín!
- 24 Kásh kī wuh lohe ke qalam aur
sise se
Hamesha ke liye chaṭán par
kanda kī játín!
- 25 Lekin main jántá hūn kī merá
maḥlasí denewálá zinda hai,
Aur ákhirkár wuh zamín par
khará hogá:
- 26 Aur apní khál ke is tarah barbád
ho jáne ke ba'd bhí,
Main apne is jism men se Khudá
ko dekhúngá;
- 27 Jise main khud dekhúngá,
Aur merí hí ánkhen dekhengí, na
kī begáne kī.
Mere gurde mere andar faná ho
gaye hain.
- 28 Agar tum kaho, Ham use kaisá
kaisá satáenge!
Hálankeí aslí bát mujh men páí
gayí hai;
- 29 To tum talwár se daro:
Kyūnki qahr talwár kī sazaon ko
látá hai,
Táki tum ján lo kī insáf hogá.

20 Tab Súfar Na'matí ne jawáb
diyá:

- 2 Isí liye mere khayál mujhe
jawáb sikháte hain,
Us jaldbázi kī wajh se jo mujh
men hai.
- 3 Main ne wuh jhirkí sun lí, jo
mujhe sharminda kartí hai,
Aur merí 'aql kī rúh mujhe jawáb
detí hai.
- 4 Kyá tú qadím zamáne kī yih bát
nahín jántá,
Jab se insán zamín par basáyá
gayá,
- 5 Kī sharíron kī fath chandroza
hai,
Aur bedínon kī khushí dam bhar
kī hai?

- 6 Khwáh us ká jáh o jalál ásmán tak
baland ho jáe,
Aur us ká sir bádalon tak pa-
hunche;
- 7 Taubhí wuh apne hí fuzla kī tarah
hamesha ke liye faná ho jáega;
Jinhon ne use dekhá hai, kah-
enge, Wuh kahán hai?
- 8 Wuh khwáb kī tarah uṛ jáegá,
aur phir na milegá:
Balki wuh rát kī royá kī tarah dūr
kar diyá jáegá.
- 9 Jis ánkhe ne use dekhá, wuh use
phir na dekhegi;
Na us ká makán use phir kabhí
dekhegá.
- 10 Us kī aulád garíbon kī khushámád
karegi,
Aur usí ke háth us kī daulat ko
wápas denge.
- 11 Us kī hadḍiyán us kī jawání se
pur hain,
Par wuh us ke sáth khák men
mil jáegi.
- 12 Khwáh sharárat us ko mīthí lage,
Khwáh wuh use apní zabán ke
níche chhipáe;
- 13 Khwáh wuh use bachá rakkhe,
aur na chhore,
Balki use apne munh ke andar
dabá rakkhe;
- 14 Taubhí us ká kháná us kī anṭriyon
men badal gayá hai,
Wuh us ke andar afa'í ká zahr hai.
- 15 Wuh daulat ko nigal gayá hai,
par wuh use phir uglegá;
Khudá use us ke peṭ se báhar
nikál degá.
- 16 Wuh afa'í ká zahr chúsegá:
Afa'í kī zabán use mār dálegí.
- 17 Wuh daryáon ko dekhne na
páegá,
Ya'ní shahd aur makkhan kī
bahtí nadiyon ko.
- 18 Jis chíz ke liye us ne mashaqqat
kheñchí, use wuh wápas karegá
aur niglegá nahín;
Jo mál us ne jama' kiyá, us ke
mutábiq wuh khushí na karegá.
- 19 Kyūnki us ne garíbon par zulm
kiyá, aur unhen tark kar diyá;
Us ne zabardastí ghar chhiná,
par wuh use banáne na páegá.
- 20 Is sabab se kī wuh apne batin
men ásúdagí se wáqif na húa,
Wuh apní dilpasand chizon men
se kuchh nahín bacháegá.
- 21 Koí chíz aisí báqí na rahí, jis ko
us ne niglá na ho;

- Is liye us kí iqbalmandí qáim na rahegi.
- 22 Apní kamál ásúdahálí men bhí wuh tangí men hogá :
Har dukhyáre ká háth us par paregá.
- 23 Jab wuh apná peṭ bharne par hogá, to Khudá apne qahr í shadíd us par názil karegá,
Aur jab wuh khátá hogá, tab yih us par barsegá.
- 24 Wuh lohe ke hathyár se bhágegá,
Lekin pítal kí kamán use chhed dálegí.
- 25 Wuh tir nikálegá, aur wuh us ke jism se báhar áegá :
Us kí chamaktí nok us ke pítte se niklegí ;
Dahshat us par chháí húi hai.
- 26 Sárf táríkí us ke kḥazánon ke liye rakkhí húi hai :
Wuh ág jo kisé insán kí sulgái húi nahín use khá jáegí ;
Wuh use jo us ke dere men bachá húa hogá, bhasam kar degí.
- 27 A'smán us kí badí ko záhír kar degá,
Aur zamín us ke kḥiláf kharí ho jáegí.
- 28 Us ke ghar kí baṛhtí játi rahegi,
Khudá ke gazab ke dín us ká mál játá rahegá.
- 29 Khudá kí taraf se sharír ádmí ká hissa,
Aur us ke liye Khudá kí muqarrar kí húi mirás yihí hai.

21

Tab Aiyúb ne jawáb diyá :

2 Gaur se merí bát suno ;

Aur yihí tumhárá tasallí dená ho.

3 Mujhe ijázat do, to main bhí kuchh kahúngá ;

Aur jab main kah chukún, to thaṭṭhá már lená.

4 Lekín main, kyá merí faryád insán se hai?

Phir main besabrí kyún na karún?

5 Mujh par gaur karo, aur muta-ájjib ho,

Aur apná háth apne munh par rakkho.

6 Jab main yád kartá hún, to ghabrá játá hún,

Aur merá jism tharrá uṭhtá hai.

7 Sharír kyún jíte rahte,

'Umrrasída hote, balki quwwat men zabardast hote hain?

8 Un kí aulád un ke sáth un ke dekhte dekhte,

Aur un kí nasl un kí ánkhon ke sámné qáim ho játi hai.

9 Un ke ghar dar se mahfúz hain,
Aur Khudá kí chharí un par nahín hai.

10 Un ká sand bárdár kar detá hai,
aur chukta nahín ;

Un kí gáe biyátí hai, aur apná bachchá nahín girátí.

11 Wuh apne chhóte chhóte bachchon ko rewar kí tarah báhar bhejte hain,

Aur un kí aulád náchti hai.

12 Wuh kḥanjari aur sitár kí tál par gáte,

Aur bānslí kí áwáz se kḥush hote hain.

13 Wuh kḥushhálí men apne dín kátte,

Aur dam ke dam men pátál men utar játe hain.

14 Hálánki unhon ne Khudá se kahá thá, kí Hamáre pás se chalá já ;

Kyúnki ham terí ráhon kí ma'rifat ke kḥwáhán nahín.

15 Qádir í mutlaq hai kyá, kí ham us kí 'ibádat karen?

Aur agar ham us se du'á karen, to hamen kyá fáida hogá?

16 Dekho, un kí iqbalmandí un ke háth men nahín hai ;

Sharíron kí mashwarat mujh se dúr hai.

17 Kitní bár sharíron ká chirág bujh játá hai?

Aur un kí áfat un par á partí hai?

Aur Khudá apne gazab men unhen gam par gam detá hai?

18 Aur wuh aise hain jaise hawá ke áge dānthāl,

Aur jaise bhúsá jise ándhí urá le játi hai?

19 Khudá us kí badí us ke bachchon ke liye rakh chhoṛtá hai ;

Wuh us ká badla usí ko de, táki wuh ján le.

20 Us kí halákat ko usí kí ánkhen dekhén,

Aur wuh Qádir í mutlaq ke gazab men se piye.

21 Kyúnki apne ba'd us ko apne gharáne se kyá kḥushí hai,

Jab us ke mahínon ká silsila hí kát dālā gayá?

22 Kyá koí Khudá ko 'ilm síkháegá?

- Jis hál ki wuh sarfarázon kí 'adálat kartá hai.
- 23 Koí to apní púrí táqat men Chain aur sukh se rahtá huá mar jātá hai :
- 24 Us kí dohníyān dúdh se bharí hain,
Aur us kí haḍḍiyon ká gúdā tar hai.
- 25 Aur koí apne jī men kuḥ kuḥkar martá hai,
Aur kabhí sukh nahín pátá.
- 26 Wuh donon mittí men yaksán par játe hain,
Aur kíre unhen dhánk lete hain.
- 27 Dekho, main tumbhare khayálon ko jántá hūn,
Aur un mansúbon ko bhí jo tum beinsáfi se mere khiláf bāndhte ho.
- 28 Kyúinki tum kahte ho, ki Amír ká ghar kahán rahá?
Aur wuh khaima kahán hai, jis men sharír baste the?
- 29 Kyá tum ne rásta chalnewálon se kabhí nahín púchhá?
Aur un ke ásár nahín pahchānte?
- 30 Kí sharír áfat ke dīn ke liye rakkhá jātá hai?
Aur gazab ke dīn tak pahuncháyá jātá hai?
- 31 Kaun us kí ráh ko us ke munh par bayán karegá?
Aur us ke kiye ká badla kaun use degá?
- 32 Taubhí wuh gor men pahuncháyá jāegá,
Aur us kí qabr par pahrá diyá jāegá.
- 33 Wádí ke dhele use margúb hain,
Aur sab log us ke píchhe chale jāenge,
Jaise us se pahle beshumār log gaye.
- 34 So tum kyún mujhe 'abas tasallí dete ho,
Jis hál ki tumhári báton men jhúth hí jhúth hai.

22 Tab Ilfáz Temání ne jawáb diyá:

- 2 Kyá koí insán Khudá ke kám á saktá hai?
Yaqínán 'aqlmand apne hí kám ká hai.
- 3 Kyá tere sádiq hone se Qádir í mutlaq ko koí khushí hai?
Yá is bát se, ki tú apní ráhon ko

- kámil kartá hai, use kuchh fáida hai?
- 4 Kyá is liye kí tujhe us ká kharf hai, wuh tujhe jhiraktá,
Aur tujhe 'adálat men látá hai?
- 5 Kyá terí sharárat barí nahín?
Kyá terí badkáríon kí koí hadd hai?
- 6 Kyúinki tú ne apne bhái kí chízen besabab rahn rakkhín,
Aur nangon ká libás utár liyá.
- 7 Tú ne thake mándon ko pání na piláyá,
Aur bhúkon se roṭi ko rok rakkhá.
- 8 Lekin zabardast ádmí zamín ká málik baná,
Aur 'izzatdár ádmí us men basá.
- 9 Tú ne bewáon ko khálí chaltá kiyá,
Aur yatímon ke bázu toṛe gaye.
- 10 Is liye phande terí cháron taraf hain,
Aur nágahání khauf tujhe satátá hai,
- 11 Yá aísí táríki kí tú dekh nahín saktá,
Aur pání kí báḥh tujhe chhipáe letí hai.
- 12 Kyá ásmán kí balandí men Khudá nahín?
Aur táron kí balandí ko dekh, wuh kaise únche hain !
- 13 Phir tú kahtá hai, kí Khudá kyá jántá hai?
Kyá wuh gahrí táríki men se 'adálat karegá?
- 14 Daldár bádal us ke liye parda hain, kí wuh dekh nahín saktá;
Wuh ásmán ke dáire men sair kartá phirtá hai.
- 15 Kyá tú usí purání ráh par chaltá rahegá,
Jis par sharír log chale hain?
- 16 Jo apne waqt se pahle uṭhá liye gaye,
Aur sailáb un kí bunyád ko bahá le gayá :
- 17 Jo Khudá se kahte the, Hamáre pás se chalá já ;
Aur yih, kí Qádir í mutlaq hamáre liye kar kyá saktá hai?
- 18 Taubhí us ne un ke gharon ko achchhí achchhí chízon se bhar diyá :
Lekin sharíron kí mashwarat mujh se dúr hai.
- 19 Sádiq yih dekhkar khush hote hain ;

- Aur begunáh un kí hansí uráte hain :
- 20 Aur kahte hain, kí Yaqínan wuh jo hamáre khiláf uthe the kaṭ gaye,
Aur jo un men se báqí rah gaye the un ko ág ne bhasam kar diyá hai.
- 21 Us se milá rah, to salámat rahegá ;
Aur is se terá bhalá hogá.
- 22 Main terí minnat kartá hún, kí shari'at ko usí kí zabání qubul kar,
Aur us kí báton ko apne dil men rakh le.
- 23 Agar tú Qádir i mutlaq kí taraf phire, to bahál kiyá jáegá ;
Basharte kí tú narástí ko apne khaimon se dūr kar de.
- 24 Tú apne khazáne ko mittí men,
Aur Ofír ke sone ko nadiyon ke pattharon men dāl de ;
- 25 Tab Qádir i mutlaq terá khazána,
Aur tere liye beshqímat chándí hogá.
- 26 Kyūnki tab hí tú Qádir i mutlaq men masrūr rahegá,
Aur Khudá kí taraf apná munh utháegá.
- 27 Tú us se du'á karegá, aur wuh terí sunegá ;
Aur tú apní mannaten pūrī kar-egá.
- 28 Jis bát ko tú kahegá, wuh tere liye ho jáegí ;
Aur nūr terí ráhon ko raushan karegá.
- 29 Jab wuh past karenge, tú kahegá,
Balandí hogí ;
Aur wuh halím ádmí ko bachá-egá.
- 30 Wuh us ko bhí chhurá legá, jo begunáh nahín hai :
Hán, wuh tere háthon kí pákízagí ke sabab se chhuráyá jáegá.

23 Tab Aiyūb ne jawáb diyá :
2 Merí shikáyat áj bhí talkh hai :

- Merí mār mere karáhne se bhí bhárá hai.
- 3 Kásh kí mujhe ma'lúm hotá kí wuh mujhe kahán mil saktá hai,
Táki main 'áin us kí masnad tak pahunch játá !
- 4 Main apná mu'ámala us ke huzūr pesh kartá,

- Aur apná munh dalílon se bhar letá.
- 5 Main un lafzon ko ján letá, jin men wuh mujhe jawáb detá,
Aur jo kuchh wuh mujh se kahtá, main samajh letá.
- 6 Kyá wuh apní qudrat kí 'azmat men mujh se laṭá ?
Nahín ; balki wuh meri taraf tawajjuh kartá.
- 7 Rástabáz wahán us ke sáth bahs kar sakte ;
Yūn main apne munsif ke háth se hamesha ke liye riháí pátá.
- 8 Dekho, main áge játá hún, par wuh wahán nahín ;
Aur píchhe hattá hún, par main use dekh nahín saktá :
- 9 Báen háth phirtá hún, jab wuh kám kartá hai, par wuh mujhe dikháí nahín detá :
Wuh dahine háth kí taraf chhip játá hai, aisá kí main use dekh nahín saktá.
- 10 Lekin wuh us ráste ko, jis par main chaltá hún, jántá hai ;
Jab wuh mujhe tá legá, to main sone kí mánind níkal áungá.
- 11 Merá pánw us ke qadamon se lagá rahá hai ;
Main us ke ráste par chaltá rahá hún, aur bargashta nahín huá.
- 12 Main us ke labon ke hukm se haṭá nahín ;
Main ne us ke munh kí báton ko apní zarúrí khurák se bhí ziyáda zakhíra kiyá.
- 13 Lekin wuh ek khayál men rahtá hai, aur kaun us ko phirá saktá hai ?
Aur jo kuchh us ká jí cháhtá hai, wuh kartá hai.
- 14 Kyūnki jo kuchh mere liye mu-qarrar hai wuh púra kartá hai ;
Aur bahut sí aisí báten us ke háth men hain.
- 15 Isí liye main us ke huzūr men ghabrá játá hún ;
Main jab sochtá hún, to us se ḍar játá hún.
- 16 Kyūnki Khudá ne mere dil ko bodá kar dālá hai,
Aur Qádir i mutlaq ne mujh ko ghabrá diyá hai :
- 17 Is liye kí main is zulmat se pahle kaṭ dālá na gayá,
Aur us ne baqí taríki ko mere sámnne se na chhipáyá.

24

Qádir i mutlaq ne waqt kyūn nahīn ṭhahrāe?

Aur jo use jānte hain wuh us ke dinon ko kyūn nahīn dekhte?

- 2 Aise log bhī hain jo zamīn kī haddon ko sarkā dete hain;
Wuh rewaron ko zabardastī le jāte, aur unhen charāte hain.
- 3 Wuh yatīm ke gadhe ko hānk le jāte hain,
Wuh bewa ke bail ko girau lete hain.
- 4 Wuh muhtāj ko rāste se hatā dete hain;
Zamīn ke garīb ikatthe chhipte hain.
- 5 Dekho, wuh biyābān ke gorkharon kī tarah apne kām ko jāte,
Aur māshaqqat uṭhākar khurāk dhūndhte hain;
Biyābān un ke bachchon ke liye khurāk baham pahunchatā hai.
- 6 Wuh khet men apnā charā katte hain;
Aur sharīron ke angūr kī khosha-chīnī karte hain.
- 7 Wuh sārī rāt bekapṛe nange parē rahte hain,
Aur jāron men un ke pās koī oṛhnā nahīn hotā.
- 8 Wuh paharon kī bārish se bhīge rahte hain,
Aur kisī ār ke na hone se chatān se lipāt jāte hain.
- 9 Aise log bhī hain jo yatīm ko chhātī par se hatā lete hain,
Aur garīb se girau lete hain.
- 10 So wuh bekapṛe nange phirte,
Aur bhūk ke māre pūliyān dhote hain;
- 11 Wuh in logon ke ihāton men tel nikālte hain;
Wuh un ke kūdon men angūr raundte, aur piyāse rahte hain.
- 12 A'bad shahr men se nikalkar log karāhte hain,
Aur zakhmion kī jān faryād kartī hai:
Taubhī Khudā is hamāqat kā khayāl nahīn kartā.
- 13 Yih un men se hain, jo nūr se bagāwat karte hain;
Wuh us kī rāhon ko nahīn jānte,
Na us ke rāston par qāim rahte hain.
- 14 Khunī raushnī hotē hī uṭhtā hai,
Wuh garīb aur muhtāj ko mār dāltā hai;

Aur rāt ko wuh chor kī mānind hai.

- 15 Zānī kī ānkh bhī shām kī muntazir rahtī hai,
Wuh kahtā hai, Kisī kī nazar mujh par na parēgi;
Aur wuh apnā munh dhānk letā hai.
- 16 Andhere men wuh gharon men sendh marte hain:
Wuh din ke waqt chhipe rahte hain;
Wuh nūr ko nahīn jānte.
- 17 Kyūnki subh un sabhon ke liye aisi hai, jaise maut kā sāya;
Is liye kī unhen maut ke sāye kī dahshat ma'lūm hai.
- 18 Wuh pānī kī sath par tēzrau hai;
Zamīn par un kā bakhra mal'ūn hai:
Wuh tākistānon kī rāh par nahīn chalte.
- 19 Khushkī aur garmī barfānī pānī ke nālon ko sukhā detī hain:
Aisā hī qabr gunahgaron ke sāth kartī hai.
- 20 Rihm use bhūl jāegā;
Kīrā use maze se khāegā;
Us kī yād phir na hogī:
Nārastī darakht kī tarah tor dī jāegī.
- 21 Wuh bānjh ko, jo jāntī nahīn, nigal jatā hai;
Aur bewa ke sāth bhalāl nahīn kartā.
- 22 Khudā apnī quwwat se zabardaston ko bhī khench letā hai:
Wuh uṭhtā hai, aur kisī ko zindagi kā yaqīn nahīn rahtā.
- 23 Khudā unhen amn bakhshatā hai, aur wuh usī men qāim rahte hain;
Aur us kī ānkhen un kī rāhon par lagī rahtī hain.
- 24 Wuh sarfarāz to hote hain, par thōṛe hī der men jāte rahte hain;
Balki wuh past kiye jāte hain;
aur sab dūson kī tarah rāste se uṭhā liye jāte,
Aur anāj kī bālon kī tarah kāt dāle jāte hain.
- 25 Aur agar yih yūn hī nahīn hai, to kaun mujhe jhūṭhā sābit kāregā,
Aur merī taqrīr ko nāchiz ṭhahrāegā?

25 Tab Bildad Sūkhī ne jawāb diyā :

2 Iqtidār aur dabdaba us ke sāth hai ;

Wuh apne baland maqāmon men amh rakhtā hai.

3 Kyā us ki faujon ki koi ta'dād hai?

Aur kaun hai jis par us ki raushni mahin partī?

4 Phir insān kyūnkar Khudā ke huzūr rāst thahar saktā?

Yā wuh jo 'aurat se paidā huā hai, kyūnkar pāk ho saktā hai?

5 Dekh, chānd men bhī raushni nahin,

Aur tāre us ki nazar men pāk nahin.

6 Phir bhalā insān kā, jo mahz kirā hai,

Aur ādamzād kā, jo sirf kirm hai, kyā zikr !

26 Tab Aiyūb ne jawāb diyā :

2 Jo betāqat hai, us ki tū ne kaisī madād ki !

Jis bāzū men quwwat na thī, us ko tū ne kaisā sambhālā !

3 Nādān ko tū ne kaisī salāh di, Aur haqīqī ma'rifat khūb hī batāi !

4 Tū ne jo bāten kahin, so kis se? Aur kis ki rūh tujh men se hokar nikli?

5 Murdon ki rūhen Pānī aur us ke rahnewālon ke niche kaptī hain.

6 Pātāl us ke huzūr khulā hai, Aur jahannam beparda hai.

7 Wuh shīmāl ko fazā men phailātā hai, Aur zamīn ko khalā men latkāta hai.

8 Wuh apne dāldār bādalon men pānī ko bāndh detā hai ; Aur bādāl us ke bojh se phattā nahin.

9 Wuh apne takht ko dhānk letā hai, Aur us ke upar apne bādāl ko tāt detā hai.

10 Us ne raushni aur andhere ke milne ki jagah tak, Pānī ki sath par hadd bāndh di hai.

11 A'smān ke sutūn kaptē, Aur us ki jhīrkī se hairān hote hain.

12 Wuh apni qudrat se samundar ko maujzan kartā,

Aur apne fahm se Rāhab ko chhed detā hai.

13 Us ke dam se āsmān ārasta hotā hai,

Us ke hāth ne tezrau sānp ko chhedā hai.

14 Dekho, yih to us ki rāhon ke faqat kanāre hain :

Aur us ki kaisī dhīmī āwāz ham sunte hain !

Par kaun us ki qudrat ki garaj ko samajh saktā hai?

27 Aur Aiyūb ne phir apni masal shurū' ki, aur kahne lagā :

2 Zinda Khudā ki qasam, jis ne merā haqq chhin liyā ;

Aur Qādir i mutlaq ki saugand, jis ne merī jān ko dukh diyā hai ;

3 (Kyūnki merī jān mujh men ab tak sālīm hai,

Aur Khudā kā dam mere nathnon men hai ;)

4 Yaqīnan mere lab nārāstī ki bāten na kahenge,

Nā merī zabān se fareb ki bāt niklegī.

5 Khudā na kare ki main tumhen rāst thahrāun :

Main marte dam tak apni rāstī ko tark na karūngā.

6 Main apni sadaqat par qāim hūn, aur ise na chhorūngā :

Jab tak merī zindagī hai, merā dil mujhe malāmat na karegā.

7 Merā dushman sharīron ki mānind ho,

Aur mere khilāf uthnewālā nārāston ki mānind !

8 Kyūnki go bedīn daulat hāsīl kar le, taubhī us ki ummed kyā hai,

Jab Khudā us ki jān le le?

9 Kyā Khudā us ki faryād sunegā, Jab musibat us par ae?

10 Kyā wuh Qādir i mutlaq men masrūr rahegā,

Aur har waqt Khudā se dū'ā karegā?

11 Main tumhen Khudā ke bartān ki ta'lim dūngā ;

Aur Qādir i mutlaq ki bāt na chhipāūngā.

12 Dekho, tum sabhon ne Khudā yih dekhā hai,

Phir tum bī'ikāf Khudān kaise ho gaye?

13 Khudā ki taraf se sharīr ādmī kā hissa,

- Aur zálimon kí mirás, jo wuh Qádir i mutlaq kí taraf se páte hain, yihí hai.
- 14 Agar us ke bachche bahut ho jáen, to wuh talwár ke liye hain ; Aur us kí aulád rotí se ser na hogí.
- 15 Us ke báqi log markar dafn hongé,
Aur us kí bewáen nauha na karéngí.
- 16 Cháhe wuh khák kí tarah chándí jama' kar le,
Aur kasrat se libás taiyár kar rakkhe ;
- 17 Wuh taiyár kar le, par jo rást hain, wuh un ko pahinenge,
Aur jo begunáh hain, wuh us chándí ko bánt lenge.
- 18 Us ne makrí kí tarah apná ghar banáya,
Aur us jhopprí kí tarah jise rakhwálá banátá hai.
- 19 Wuh lejtá hai daulatmand, par wuh dafn na kiyá jáegá ;
Wuh apní ánkhi kholtá hai, aur wuh hai hí nahín.
- 20 Dahshat use pání kí tarah á letí hai ;
Rát ko tufán use urá le játá hai.
- 21 Mashriqí hawá use urá le játí hai, aur wuh játá rahtá hai ;
Wuh use us kí jagah se ukhár phenktí hai.
- 22 Kyúnci Khudá us par barsáegá, aur chhorne ká nahín ;
Wuh us ke háth se níkal bhágná cháhegá.
- 23 Log us par táliyán bajaenge, Aur siskárkar use us kí jagah se níkal denge.

- 28** Yaqínan chándí kí kán hotí hai,
Aur sone ke liye jagah hotí hai, jahán táya játá hai.
- 2 Lohá zamín se níkalá játá hai, Aur pítal patthar men se guláyá játá hai.
- 3 Insán táríkí kí tah tak pahunchtá hai,
Aur zulmát aur maut ke sáye kí intihá tak
Pattharon kí talásh kartá hai.
- 4 A'bádí se dúr wuh surang lagátá hai ;
A'ne jánewálon ke pánwon se bekhábar,
Aur logon se dúr wuh latákte aur jholte hain

- 5 Aur zamín, us se khurák paidá hotí hai :
Aur us ke andar goyá ág se inqiláb hotá rahtá hai.
- 6 Is ke pattharon men nílám hai, Aur is men sone ke zarre hain.
- 7 Us ráh ko koi shikárí paranda nahín jántá,
Na báz kí ánkhi ne use dekhá hai :
- 8 Na mutakabbir jánwar us par chale hain,
Na khúnkhwár babar udhar se guzrá hai.
- 9 Wuh chaqmaq kí chatán par háth lagátá hai ;
Wuh paháron ko jar se ulat detá hai.
- 10 Wuh chatánon men se náliyán káttá ;
Us kí ánkhi har beshqímat chíz ko dekh letí hai.
- 11 Wuh nadiyon ko masdúd kartá hai, kí wuh tapaktí bhí nahín ;
Aur chhipí chíz ko wuh raushní men níkal látá hai.
- 12 Lekin hikmat kahán milegí?
Aur khirad kí jagah kahán hai?
- 13 Na insán us kí qadr jántá hai ;
Na wuh zindon kí sarzamín men míltí hai.
- 14 Gahráo kahtá hai, Wuh mujh men nahín hai :
Samundar kahtá hai, Wuh mere pás nahín.
- 15 Na wuh sone ke badle mil saktí hai,
Na chándí us kí qímat ke liye tulegí.
- 16 Na Ofír ká soná us ká mol ho saktá hai,
Aur na qímatí sulaimání patthar, yá nílám.
- 17 Na soná aur kánci us kí barábari kar sakte hain :
Na chokhe sone ke zewar us ká badal thahrenge.
- 18 Múnge aur billaur ká nám bhí nahín liyá jáegá :
Balki hikmat kí qímat marján se barhkar hai.
- 19 Na Kúsh ká pukhráj us ke barábar thahregá,
Na chokhá soná us ká mol hogá.
- 20 Phir hikmat kahán se áttí hai?
Aur khirad kí jagah kahán hai?
- 21 Jis hál kí wuh sab zindon kí ánkhi se chhipí hai,
Aur hawá ke parandon se poshída rakkhí gayí hai.

- 22 Halákat aur Maut kahtí hai,
Ham ne apne kánon se us kí afwáh
to suní hai.
- 23 Khudá us kí ráh ko jántá hai,
Aur us kí jagah se wáqif hai.
- 24 Kyunki wuh zamín kí intihá tak
nazar kartá hai,
Aur sáre ásmán ke niche dekhtá
hai ;
- 25 Táki wuh hawá ká wazn thahráe ;
Balki wuh pání ko paimáne se
náptá hai.
- 26 Jab us ne bārish ke liye qánún,
Aur ra'd kí barq ke liye rásta
thahráyá :
- 27 Tab hí us ne use dekhá, aur us
ká bayán kiyá ;
Us ne use qáim kiyá, balki use
dhūndh nikálá.
- 28 Aur us ne insán se kahá,
Dekh, KHUDÁWAND ká khauf hí
hikmat hai,
Aur badí se dúr rahná khirad hai.

29 Aur Aiyúb phir apní masal
lákar kahne lagá :

- 2 Kásh kí main aisá hotá,
jaisá guzashta mahínon
men,
- Ya'ní jaisá un dinon men jab
Khudá merí hifázat kartá thá ;
- 3 Jab us ká chirág mere sir par
raushan rahtá thá,
Aur main andhere men us ke núr
ke zarí'e se chaltá thá ;
- 4 Jaisá main aphí baromandí ke
aiyám men thá,
Jab Khudá kí khushnūdí mere
dere par thí ;
- 5 Jab Qádir i mutlaq hanoz mere
sáth thá,
Aur mere bachche mere sáth the ;
- 6 Jab mere qadam makkhan se
dhulte the,
Aur chatán mere liye tel kí nadiyán
bahátí thí !
- 7 Jab main shahr ke pháṭak par játá,
Aur apne liye chauk men baithak
taiyár kartá thá,
- 8 To jawán mujhe dekhte aur
chhip játe,
Aur 'umrrasída log uṭh khare hote
the ;
- 9 Umará bolná band kar dete,
Aur apná háth apne munh par
rakh lete the ;
- 10 Ráison kí áwáz tham játi,
Aur un kí zabán talú se chipak
játi thí.

- 11 Kyunki kán, jab merí sun letá, to
mujhe mubáarak kahtá thá ;
Aur ánk, jab mujhe dekh letí, to
meri gawáhí detí thí :
- 12 Kyunki main garíb ko, jab wuh
faryád kartá, chhurátá thá,
Aur yatím ko bhí, jis ká koí
madadgár na thá.
- 13 Halák honewálá mujhe du'á detá
thá :
Aur main bewa ke dil ko aisá
khush kartá thá, kí wuh gáne
lagti thí.
- 14 Main ne sadáqat ko pahiná aur
us se mulabbas húa ;
Merá insáf goyá jubba aur 'amáma
thá.
- 15 Main andhon ke liye ánkhen thá,
Aur langron ke liye pánw.
- 16 Main muhtáj ká báp thá,
Aur main ajnabí ke mu'ámale kí
bhí tahqíq kartá thá.
- 17 Main nárást ke jabron ko tor
dáltá,
Aur us ke dánton se shikár
chhurá letá thá.
- 18 Tab main kahtá thá, kí Main apne
áshiyáne men marúngá,
Aur main apne dinon ko ret kí
tarah beshumár karúngá :
- 19 Merí jareṇ pání tak phail gayí
hai,
Aur rát bhar os merí shákhon par
rahtí hai :
- 20 Merí shaukat mujh men táza hai,
Aur merí kamán mere háth men
nayí kí játi hai.
- 21 Log merí taráf kán lagáte, aur
muntazir rahte,
Aur merí mashwarat ke liye
khámosh ho játe the.
- 22 Merí báton ke ba'd wuh phir na
bolte the ;
Aur merí taqrír un par ṭapaktí thí.
- 23 Wuh merá aisá intizár karte the
jaisá bārish ká ;
Aur apná munh aise pasárte the
jaise pichhle menh ke liye.
- 24 Jab wuh máyús hote the, tab
main un par muskurátá thá ;
Aur mere chihre kí basháshat ko
unhon ne kabhí na bigará.
- 25 Main un kí ráh ko chuntá, aur
sardár kí tarah baithá,
Aur aise rahtá thá jaise fauj men
bádsháh,
Aur jaise wuh jo gamzadon ko
tasallí detá hai.

- 30** Par ab to wuh jo mujh se kam'umr hain, merá tamaskhur karte hain,
Jin ke bápdádá ko apne galle ke kutton ke sáth rakhná bhí mujhe nágawár thá.
- 2 Balki un ke háthon kí quwwat mujhe kis bát ká fáida pahuncháegí?
Wuh aise admí hain jin kí jawání ká zor zail ho gayá.
- 3 Wuh ifás aur qaht ke máre duble ho gaye hain;
Wuh wírání aur sunsání kí táríkí men khák cháhte hain.
- 4 Wuh jháriyon ke pás loniye ká ság torte hain;
Aur jháú kí jareñ un kí khurák hai.
- 5 Wuh logon ke darmiyán ragede gaye hain;
Log un ke píchhe aise chilláte hain jaise chor ke píchhe.
- 6 Un ko wádíon ke shigáfon men,
Aur gáron aur zamín ke bhañon men rahná partá hai.
- 7 Wuh jháriyon ke darmiyán rañkte;
Aur jhankáron ke niche ikatthe pare rahte hain.
- 8 Wuh ahmaqon, balki kamínon kí aulád hain;
Wuh mulk se már márkar nikále gaye the.
- 9 Aur ab main un ká gít baná hun,
Balki un ke liye zarbu'l masal hun.
- 10 Wuh mujh se ghin kháte, wuh mujh se dūr khare hote,
Aur mere munh par thúkne se báz nahín rahte hain.
- 11 Kyunki Khudá ne merá challa dhilá kar diyá, aur mujh par áfat bhejí,
Is liye wuh mere sámne belagám ho gaye hain.
- 12 Mere dahine háth par logon ká hujum uñhtá hai;
Wuh mere páñwon ko ek taraf sarká dete hain,
Aur mere khiláf apní muhlik ráheñ nikálte hain.
- 13 Aise log bhí jin ká koí madadgar nahín
Mere ráste ko bigárte,
Aur merí musíbat ko barháte hain.
- 14 Wuh goyá bare rakhne men se hokar áte hain,
Aur tabáhi men mujh par tūt parte hain.

- 15 Dahshat mujh par tári ho gayí,
Wuh hawá kí tarah merí ábrú ko urátí hai;
Merí áfiyat bádal kí tarah játi rahí.
- 16 Ab to merí ján mere andar gudáz ho gayí;
Dukh ke dīnon ne mujhe jakar liyá hai.
- 17 Rát ke waqt merí hañdiyán mere andar chhid játi hain,
Aur wuh dard jo mujhe kháe játe hain dam nahín lete.
- 18 Mere marz kí shiddat se merí poshák badnumá ho gayí:
Wuh mere pairáhan ke girebán kí tarah mujh se lipti hui hai.
- 19 Us ne mujhe kíchar men dhakel diyá hai,
Main khák aur rákh kí mánind ho gayá hun.
- 20 Main tujh se faryád kartá hun,
aur tú mujhe jawáb nahín detá:
Main khará hotá hun, aur tú mujhe ghúrne lagtá hai.
- 21 Tú badalkar mujh par berahm ho gayá hai:
Apne bázú ke zor se tú mujhe satátá hai.
- 22 Tú mujhe úpar uthákar hawá par sawár kartá hai;
Aur mujhe ándhí men ghulá detá hai.
- 23 Kyunki main jántá hun kí tú mujhe maüt tak pahuncháegá,
Aur us ghar tak jo sab zindon ke liye muqarrar hai.
- 24 Taubhí kyá tabáhi ke waqt koí apná háth na barháegá,
Aur musíbat men faryád na karéegá?
- 25 Kyá main dardmand ke liye rotá na thá?
Kyá merí ján muhtáj ke liye ázurda na hotí thí?
- 26 Jab main bhalái ká muntazir thá,
to burái pesh áí;
Jab main raushní ke liye thahrá thá, to táríkí áí.
- 27 Merí anñriyán ubal rahí hain, aur áram nahín pátí;
Mujh par musíbat ke dīn á pare hain.
- 28 Main bagair dhúp ke kalá ho gayá hun:
Main majma' men khará hokar madad ke liye duhai detá hun.

- 29 Main gidaarōn kā bhāī,
 Aur shutmurgon kā sāthī hūn,
 30 Merī khāl kālī hokar mujh par se
 girtī jāī hai,
 Aur merī haḍḍiyān harārat se jal
 gayīn.
 31 Isī liye merī sitār se mātām,
 Aur merī bānsī se rone kī āwāz
 nikaltī hai.

- 31** Main ne apnī āṅkhon se
 'ahd kiyā hai,
 Phir main kisī kunwārī par
 kyūṅkar nazar karūn?
 2 Kyūṅki ūpar se Khudā kī taraf
 se kyā bakhra hai,
 Aur 'ālam i bālā se Qādir i mutlaq
 kī taraf se kyā mīrās hai?
 3 Kyā wuh nārāston ke liye āfat,
 Aur badkirdārōn ke liye tabāhī
 nahīn hai?
 4 Kyā wuh merī rāhon ko nahīn
 dekhtā,
 Aur mere sab qadamōn ko nahīn
 gintā?
 5 Agar main batālat se chalā hūn,
 Aur mere pānwōn ne dagā ke
 liye jaldī kī hai;
 6 (To main thīk tarāzū meṅ tolā
 jāūn,
 Tāki Khudā merī rāstī ko jān le ;)
 7 Agar merā qadam rāste se bar-
 gashta huā hai,
 Aur mere dil ne merī āṅkhon kī
 pairawī kī hai,
 Aur agar mere hāthon par dāg
 lagā hai:
 8 To main bōūn, aur dūsrā khāe;
 Aur mere khet kī paidāwār ukhār
 dī jāe.
 9 Agar merā dil kisī 'aurat par
 fareftā huā,
 Aur main apne parāusī ke dar-
 wāze par ghāt meṅ baiṭhā:
 10 To merī bīwī dūstre ke liye pīse,
 Aur gair mard us par jhuken:
 11 Kyūṅki yih nihāyat burā jurm
 hotā;
 Balki aisī badī hotī, jis kī saza
 qāzī dete haiṅ:
 12 Kyūṅki wuh aisī āg hai, jo
 jalākar bhasam kar detī hai,
 Aur mere sāre hāsīl ko jar se
 nest kar dāltī hai.
 13 Agar main ne apne khādim yā
 apnī khādima kā haqq mārā ho,
 Jab unhon ne mujh se jhagrā kiyā,
 14 To jab Khudā uthēgā, tab main
 kyā karūngā?

- Aur jab wuh āegā to main use
 kyā jawāb dūngā?
 15 Kyā wuhī us kā banānewālā nahīn
 jis ne mujhe batn meṅ banāyā?
 Aur kyā ek hī ne hamārī sūrat
 rihm meṅ nahīn banāī?
 16 Agar main ne muhtāj se us kī
 murād rok rakkhī,
 Yā aisā kiyā kī bewa kī āṅkhen
 rah gayīn;
 17 Yā apnā nawāla akele hī khāyā
 ho,
 Aur yatīm us meṅ se khāne na
 pāyā;
 18 (Nahīn, balki mere larakpan se
 wuh mere sāth aise palā jaise
 bāp ke sāth,
 Aur main apnī mām ke batn hī se
 bewa kā rahnumā rahā hūn ;)
 19 Agar main ne dekhā kī koī be-
 kapre martā hai,
 Yā kisī muhtāj ke pās orhne ko
 nahīn;
 20 Agar us kī kamar ne mujh ko
 du'ā na dī ho,
 Aur agar wuh merī bheṛon kī ūn
 se garm na huā ho;
 21 Agar main ne kisī yatīm par hāth
 uthāyā ho,
 Kyūṅki phātak par mujhe apnī
 kumak dikhāī dī:
 22 To merā kandhā mere shāne se
 utar jāe,
 Aur mere bāzū kī haḍḍī tūt jāe.
 23 Kyūṅki Khudā kī taraf se āfat kā
 khauf thā,
 Aur us kī buzurgī kī wajh se
 main kuchh na kar sakā.
 24 Agar main ne sone par bharosā
 kiyā ho,
 Aur chokhe sone se kahā, Merā
 i'tibār tujh par hai;
 25 Agar main is liye kī merī daulat
 firāwān thī,
 Aur mere hāth ne bahut kuchh
 hāsīl kar liyā thā, nāzān huā;
 26 Agar main ne sūraj par, jab wuh
 chamaktā hai, nazar kī ho,
 Yā chānd par jab wuh āb o tāb
 meṅ chaltā hai;
 27 Aur merā dil khufyatan fareftā ho
 gayā ho,
 Aur mere munh ne mere hāth ko
 chām liyā ho:
 28 To yih bhī aisī badī hai, jis kī
 saza qāzī dete haiṅ:
 Kyūṅki yūn main ne Khudā kā
 jo 'ālam i bālā par hai inkār
 kiyā hotā.

- 29 Agar main apne nafrat karnewále
kí halákat se khush huá,
Yá jab us par áfat áí to shádmán
huá ;
- 30 (Hán, main ne to apne munh ko
itná gunáh bhí na karne diyá,
Kí la'nat bhejkar us kí maut ke
liye du'á kartá ;)
- 31 Agar mere khaime ke logon ne
yih na kahá ho,
Aisá kaun hai jo us ke hán gosht
se ser na huá ?
- 32 Pardesí ko galí kúchon men
tikná na pará ;
Balki main musáfir ke liye apne
darwáze khol detá thá ;
- 33 Agar A'dam kí tarah apní badí
apne síne men chhipákar
Main ne apní taqsíron par parda
dálá ho ;
- 34 Is sabab se kí mujhe 'awámmu'n
nás ká khauf thá,
Aur main khándánon kí hiqárat
se dar gayá,
Yahán tak main khámosh ho
gayá aur darwáze se báhar na
niklá—
- 35 Kásh kí koí merí sunnewálá hotá !
(Yih lo, merá dastkhatt, Qádir i
mutlaq mujhe jawáb de :)
Kásh kí mere mukhálif ke da'we
kí tahrír hotí !
- 36 Yaqínan main use apne kandhe
par liye phirtá ;
Aur use apne liye 'amáme kí
tarah bándh letá.
- 37 Main use apne qadamon kí ta'dád
batátá ;
Amír kí tarah main us ke pás játá.
- 38 Agar merí zamín mere khiláf
dubáí detí ho,
Aur us kí regháriyán milkar roti
hon ;
- 39 Agar main ne bedám us ke phal
kháe hon,
Yá aisá kiya kí us ke málíkon kí
ján gayí :
- 40 To gehún ke badle úntkatáre,
Aur jau ke badle karwe dáne
ugen !
Aiyúb kí báton tamám hún.

32 So un tínon ádmíon ne
Aiyúb ko jawáb dená chhor
diyá, is liye kí wuh apní na-
zar men sádiq thá. 2 Tab Ilhú
bin Barákel Bozí ká, jo Rám ke
khándán se thá, qahr bharká. Us

ká qahr Aiyúb par bharká, is liye kí
us ne Khudá ko nahín, balkí apne
áp ko rást thahráya. 3 Aur us ke
tínon doston par bhí us ká qahr
bharká, is liye kí unhen jawáb to
sújhá nahín, taubhí unhon ne Aiyúb
ko mujrim thahráya. 4 Aur Ilhú
Aiyúb se bát karne se is liye ruká
rahá, kí wuh us se bare the. 5 Jab
Ilhú ne dekhá kí un tínon ke munh
men jawáb na rahá, to us ká qahr
bharak uthá.

6 Aur Barákel Bozí ká betá Ilhú
kahne lagá,

Main jawán hún, aur tum bahut
'umrrasída ho ;

Is liye main ruká rahá, aur apní
ráe dene kí jur'at na kí.

7 Main ne kahá, Sálkhurda log
bolen,

Aur 'umrrasída hikmat sikháen.

8 Lekin insán men rúh hai,
Aur Qádir i mutlaq ká dam khirad
bakhshítá hai.

9 Bare ádmí hí 'aqlmand nahín hote,
Aur 'umrrasída hí insáf ko nahín
samajhte.

10 Is liye main kahtá hún, Merí suno ;
Main bhí apní ráe dúngá.

11 Dekho, main tumhári báton ke
liye ruká rahá,

Jab tum alfáz kí talásh men the.

Main tumhári dálílon ká munta-
zir rahá.

12 Balki main tumhári taraf tawajjuh
kartá rahá,

Aur dekho, tum men koí na thá

jo Aiyúb ko qáíl kartá,

Yá us kí báton ká jawáb detá.

13 Khabardár, yih na kahná, kí Ham
ne hikmat ko pá liya hai ;

Khudá hí use lájawáb kar saktá
hai, na kí insán :

14 Kyúnkí na us ne mujhe apní
báton ká nishána banáya,

Na main tumhári sí taqríron se
use jawáb dúngá.

15 Wuh hairán hai, wuh ab jawáb
nahín dete ?

Un ke pás kahne ko koí bát na
rahí.

16 Aur kyá main ruká rahún, is liye
kí wuh bolte nahín,

Is liye kí wuh chupcháp khare
hai aur ab jawáb nahín dete ?

17 Main bhí apní bát kahúngá,

Main bhí apní ráe dúngá.

18 Kyúnkí main báton se bhará
hún ;

- Aur jo rúh mere andar hai, wuh mujhe majbúr kartí hai.
- 19 Dekho, merá peṭ benikás sharáb kí mánind hai;
Wuh nayí mashkon kí tarah pháṭne hí ko hai.
- 20 Main bolúngá, táki mujhe taskín ho;
Main apne labon ko kholúngá aur jawáb dúngá.
- 21 Na main kisi ádmí kí tarafdarí karúngá,
Na main kisi shakhs ko khushámad ke khitáb dúngá.
- 22 Kyúнки mujhe khushámad ke khitáb dene nahín áte,
Warna merá banánewálá mujhe jald uṭhá letá.
- 33** Taubhí, ai Aiyúb! zará merí taqrír sun le,
Aur merí sári báton par kán lagá.
- 2 Dekh, main ne apná munh kholá hai,
Merí zabán ne mere munh mein sukhanarái kí hai.
- 3 Merí báton mere dil kí rástbázi ko zahir karengí:
Aur mere lab jo kuchh jánte hain, usí ko sachcháí se kahenge.
- 4 Khudá kí rúh ne mujhe banáyá hai,
Aur Qádir í mutlaq ká dam mujhe zindagí bakhshtá hai.
- 5 Agar tú mujhe jawáb de saktá hai, to de;
Aur apní báton ko mere sámnne tartíb dekar khará ho já.
- 6 Dekh, Khudá ke huzúr main tere barábar hún:
Main bhí mittí se baná hún.
- 7 Dekh, merá ru'b tujhe hirásan na karegá,
Merá dabáo tujh par bhári na hogá.
- 8 Yaqínan tú ne mere sunte kahá hai,
Aur main ne terí báton suní hain,
- 9 Ki Main sáf aur betaqsír hún;
Main begunáh hún, aur mujh mein badí nahín:
- 10 Wuh mere khlíf mauqa' dhúndh-tá hai,
Wuh mujhe apná dushman samajhtá hai;
- 11 Wuh mere donon pángwon ko káṭh mein ṭhok detá hai.
Wuh merí sab ráhon kí nigrání kartá hai

- 12 Dekh, main tujhe jawáb detá hún, is bát mein tú haqq par nahín;
Kyúнки Khudá insán se bará hai.
- 13 Té kyún us se jhagartá hai?
Kyúнки wuh apní báton mein se kisi ká hisáb nahín detá.
- 14 Kyúнки Khudá ek bár boltá hai,
Balki do bár, khwáh insán is ká khayál na kare.
- 15 Khwáb mein, rát kí royá mein,
Jab logon ko gahrí nind áti hai,
Aur bistar par sote waqt;
- 16 Tab wuh logon ke kán kholdá hai,
Aur un kí ta'lím par muhr lagátá hai.
- 17 Táki insán ko us ke maqsúd se roke,
Aur gurúr ko insán se dúr kare;
- 18 Wuh us kí ján ko garhe se bachá-tá hai,
Aur us kí zindagí talwár kí már se.
- 19 Wuh apne bistar par dard se tambhí pátá hai,
Aur us kí haddiyon mein dáimi jang hai:
- 20 Yahán tak kí us ká jí rotí se,
Aur us kí ján lazíz kháne se nafrat karne lagti hai.
- 21 Us ká gosht aisá súkh játá hai,
ki dikhái nahín detá;
Aur us kí haddiyán, jo dikhái nahín detí thín, nikal áti hain.
- 22 Balki us kí ján garhe ke qaríb pahunchti hai,
Aur us kí zindagí halák karne-wálon ke nazdík.
- 23 Wahán agar us ke sáth koí fir-ishta ho,
Yá hazár mein ek ta'bír karnewálá,
Jo insán ko batáe kí us ke liye kyá ṭhík hai;
- 24 To wuh us par rahm kartá, aur kahtá hai,
Kí Use garhe mein jáne se bachá le,
Mujhe fidya mil gayá hai.
- 25 Tab us ká jism bachche ke jism se bhí táza hogá;
Aur us kí jawání ke dín laut áte hain:
- 26 Wuh Khudá se du'á kartá hai,
aur wuh us par mihrbán hotá hai;
Aisá kí wuh khushí se us ká munh dekhtá hai:
Aur wuh insán kí sadáqat ko bahál kar detá hai.

- 27 Wuh logon ke sāmne gāne aur kahne lagtā hai,
Ki Main ne gunāh kiyā aur haqq ko ulāt diyā,
Aur is se mujhe fāida na hūā :
28 Us ne merī jān ko garhe men jāne se bachāyā,
Aur merī zindagī raushnī ko dekhegī.
29 Dekho, Khudā admī ke sāth yih sab kām
Do bār, balki tīn bār kartā hai,
30 Tāki us kī jān ko garhe se lautā lāe,
Aur wuh zindog ke nūr se munawwar ho.
31 Ai Aiyūb, tawajjuh se merī sun :
Khāmosh rah, aur main bolūngā.
32 Agar tujhe kuchh kahnā hai, to mujhe jawāb de :
Bol, kyūnki main tujhe rāst ṭhah-rānā chāhtā hūn.
33 Agar nahīn, to tū merī sun :
Khāmosh rah, aur main tujhe dānāī sikhāūngā.

34 Is ke 'alāwa Ilhū ne yih bhī kahā :

- 2 Ai tum 'aqlmand logo, merī bāteṅ suno ;
Aur, ai tum jo ahl i ma'rifat ho, merī taraf kām lagāo.
3 Kyūnki kām bāton ko parakhtā hai,
Jaise zabān khāne ko chakhtī hai.
4 Jo kuchh ṭhīk hai, ham apne liye chun len ;
Jo bhalā hai, ham āpas men jān len.
5 Kyūnki Aiyūb ne kahā, Main sādīq hūn,
Aur Khudā ne merī haqqtalafī kī hai :
6 Agarchi main haqq par hūn, taubhī jhūṭhā ṭhahrtā hūn ;
Go main betaqsīr hūn, merā zakhm lā'ilāj hai.
7 Aiyūb sā bahādur kaun hai, Jo tamaskhur ko pānī kī tarah pī jātā hai ?
8 Jo badkirdāron kī rifāqat men chaltā,
Aur sharīr logon ke sāth phirtā hai.
9 Kyūnki us ne kahā hai, ki A'dmī ko kuchh fāida nahīn
Ki wuh Khudā men masrūr rahe.
10 Is liye, ai ahl i khirad, merī suno :
Yih hargiz ho nahīn saktā, ki Khudā sharārat kā kām kare,

- Aur Qādir i mutlaq badī kare.
11 Wuh insān ko us ke a'māl ke mutābiq jazā degā,
Aur aisā karegā ki har kisī ko apnī hī rāhon ke mutābiq badlā milegā.
12 Yaqīnan Khudā burāī nahīn karegā,
Qādir i mutlaq se beinsāfī na hogī.
13 Kis ne us ko zamīn par iḥtiyār diyā ?
Yā kis ne sārī dunyā kā intizām kiyā hai ?
14 Agar wuh insān se apnā dil lagāe,
Aur wuh apnī rūh aur apne dam ko wāpas le le,
15 To tamām bashar ikatṭhe fanā ho jāenge,
Aur insān phir mittī men mil jāegā.
16 So agar tujh men samajh hai, to ise sun le,
Aur merī bāton par tawajjuh kar.
17 Kyā wuh jo haqq se 'adāwat rakhtā hai hukūmat karegā ?
Aur kyā tū use jo 'ādil aur qādir hai mulzim ṭhahraegā ?
18 Wuh to bādshāh se kahtā hai, Tū razī hai,
Aur sharīfon se, ki Tum sharīr ho.
19 Wuh umarā kī tarafdārī nahīn kartā,
Aur amīr ko garīb se ziyāda nahīn māntā,
Kyūnki wuh sab usī ke hāth kī kārīgarī hain.
20 Wuh dam bhar men ādhī rāt ko mar jāte hain ;
Log hilāe jāte aur guzar jāte hain,
Aur zabardast log bagair hāth lagāe uṭhā liye jāte hain.
21 Kyūnki us kī ānkhen admī kī rāhon par lagi hain,
Aur wuh us kī sab rawishon ko dekhtā hai.
22 Na koī aisi tarīkī na maut kā sāya hai
Jahān badkirdār chhip saken.
23 Kyūnki use zarūr nahīn kī admī kā ziyāda khayāl kare,
Tāki wuh Khudā ke huzūr 'adālat men jāe.
24 Wuh bilā taftish zabardaston ko tukre tukre kartā,
Aur un kī jagah auron ko barpā kartā hai.

- 25 Is liye wuh un ke kámon ká khayál rakhtá hai,
Aur wuh unhen rát ko ulaṭ detá hai, aisá ki wuh halák ho játe hain.
- 26 Wuh auron ke dekhte hue
Un ko aisá mártá hai, jaisá sharíron ko.
- 27 Is liye ki wuh us ki pairawí se phir gaye,
Aur us ki kisi ráh ká khayál na kiyá.
- 28 Yahan tak ki un ke sabab se garíbon ki faryád us ke huzúr pahunchí,
Aur us ne musibatzaḍon ki faryád suní.
- 29 Jab wuh ráhat bakhshe, to kaun mulzím ṭhahrá saktá hai?
Jab wuh munh chhipá le, to kaun use dekh saktá hai?
Khawáh koí qaum ho yá ádmí, donon ke sáth yaksán sulúk hai.
- 30 Táki bedín ádmí saltanat na kare,
Aur logon ko phande men phansáne ke liye koí na ho.
- 31 Kyunki kyá kisi ne Khudá se kahá hai,
Main ne sazá uthá lí hai, main ab buráí na karúngá;
- 32 Jo mujhe dikháí nahín detá, wuh tú mujhe síkhá;
Agar main ne bádi kī hai, to ab aisá nahín karúngá?
- 33 Kyá us ká ajr terí marzi par ho, ki tú use námanzúr kartá hai?
Kyunki tujhe faisala karná hai, na kī, mujhe;
Is liye jo kuchh tú jántá hai, kah de.
- 34 Ahl i khírad mujh se kahenge,
Balki har 'aqlmand jo merí suntá hai kahegá.
- 35 Aiyúb nádání se boltá hai,
Aur us ki báten hikmat se khálí hain.
- 36 Kásh ki Aiyúb ákhir tak ázmáyá játá,
Kyunki wuh sharíron ki tarah jawáb detá hai.
- 37 Is liye ki wuh apne gunáh par bagáwat ko barhátá hai,
Wuh hamáre darmiyán táliyan ba-játá hai,
Aur Khudá ke khiláf bahut báten banátá hai.

35

- Is ke 'aláwa Ilhú ne yih bhi kahá:
2 Kyá tú ise apná haqq samajhtá hai,
Yá yih da'wá kartá hai ki terí sadáqat Khudá ki sadáqat se ziyáda hai,
3 Jo tú kahtá hai, ki Mujhe is se kyá nafa' milegá?
Aur, Mujhe is men gunahgar hone ki nisbat kaun sá ziyáda faida hogá?
4 Main tujhe aur tere sáth
Tere rafíqon ko jawáb dúngá.
5 A'smán ki taraf nazar kar aur dekh,
Aur aflák par, jo tujh se baland hain, nigáh kar.
6 Agar tú gunáh kartá hai, to us ká kyá bigártá hai?
Aur agar terí taqsíren barh jáen, to tú us ká kyá kartá hai?
7 Agar tú sádiq hai, to us ko kyá de detá hai?
Yá use tere háth se kyá mil játá hai?
8 Terí sharárat tujh jaise ádmí ke liye hai,
Aur terí sadáqat ádamzád ke liye.
9 Zulm ki kasrat ki wajh se wuh chilláte hain,
Zabardast ke bázu ke sabab se wuh madad ke liye duháí dete hain.
10 Par koí nahín kahtá, ki Khudá merá kháliq kahán hai,
Jo rát ke waqt nagme 'ináyat kartá hai,
11 Jo ham ko zamín ke jánwaron se ziyáda ta'lím detá hai,
Aur hamen hawá ke parandon se ziyáda 'aqlmand banátá hai?
12 Wuh duháí dete hain, par koí jawáb nahín detá;
Yih bure ádmíon ke gurúr ke sabab se hai.
13 Yaqínan Khudá batálat ko nahín sunegá,
Aur Qádir-i mutlaq us ká liház na karegá;
14 Khasskar jab tú kahtá hai, ki tú use dekhtá nahín,
Muqaddama us ke sámné hai, aur tú us ke liye ṭhahrá huá hai.
15 Par ab chúnki us ne apne gazab men sazá na dí,
Aur wuh gurúr ká ziyáda khayál nahín kartá;

16 Is liye Aiyúb khudbini ke sabab se apná munh kholdá hai,
 Aur nádání se báten banátá hai.

- 36** Phir Ilhú ne yih bhí kahá :
 2 Mujhe zará ijázat de, aur main tujhe batáungá,
 Kyúñki Khudá kí taraf se mujhe kuchh aur bhí kahná hai.
 3 Maig apne 'ilm ko dúr se láungá,
 Aur rástí apne kháliq se mansúb karúngá.
 4 Kyúñki n'haqíqat meri báten jhúthí nahín hain,
 Wuh jo tere sáth hai 'ilm men kámil hai.
 5 Dekh, Khudá qádir hai, aur kisi ko haqír nahín jántá,
 Wuh fahm kí quwwat men gálib hai.
 6 Wuh sharíron kí zindagí ko barqarár nahín rakhtá,
 Balki musíbatzadon ko un ká haqq 'atá kartá hai.
 7 Wuh sádiqon kí taraf se apní ankhen nahín phertá,
 Balki unhen bádsháhon ke sáth hamesha ke liye takht par bithátá hai,
 Aur wuh sarfaráz hote hain.
 8 Aur agar wuh beriyon se jakre jáen,
 Aur musíbat kí rassiyon se bandh-
 en,
 9 To wuh unhen un ká 'amal aur un kí taqsíren díkhátá hai,
 Ki unhon ne ghamand kiyá.
 10 Wuh un ke kán ko ta'lím ke liye kholdá hai,
 Aur hukm detá hai, ki wuh badi se báz áen.
 11 Agar wuh sun len, aur us kí 'ibádat karen,
 To apne din iqbálmandí men,
 Aur apne baras khushháli men basar karenge.
 12 Par agar na sunen, to wuh talwár se halák hongé,
 Aur jahálat men marenge.
 13 Lekin wuh jo dil men bedín hain,
 gazab ko rakh chhorté hain;
 Jab wuh unhen bándhtá hai, to wuh madad ke liye duháí nahín dete.
 14 Wuh jawání men marte hain,
 Aur un kí zindagí lútíon ke darmiyán barbád hotí hai.
 15 Wuh musíbatzada ko us kí musíbat se chhurátá hai,

Aur zulm men un ke kán kholdá hai.

- 16 Balki wuh tujhe bhí dukh se chhutkára dekar
 Aisi wasí' jagah men jáhán tangí nahín hai, pahunchá detá,
 Aur jo kuchh tere dastarkhwán par chuná játá hai, wuh chiknái se pur hotá.
 17 Par tú to sharíron ke muqaddame kí táld kartá hai,
 Is liye 'adl aur insáf tujh par qábiz hain.
 18 Khabardár, terá qahr tujh se takfír na karáe,
 Aur fidya kí firáwání tujhe gum-ráh na kare.
 19 Kyá terá roná yá terí quwwat o tawáná
 Is bát ke liye káfi hain, ki tú dukh men na pare?
 20 Us rát kí khwáhish na kar,
 Jis men qaumen apne maskanon se uthái játi hain.
 21 Hoshyár rah : badí kí taraf rágib na ho,
 Kyúñki tú ne musíbat ko nahín balki isí ko chuná hai.
 22 Dekh, Khudá apní qudrat se bare bare kám kartá hai,
 Kaun sá ustád us kí mánind hai?
 23 Kis ne use us ká rásta batáyá?
 Yá kaun kah saktá hai, ki Tú ne narástí kí hai?
 24 Us ke kám kí barái karná yád rakh,
 Jis kí ta'ríf log gáte rahe hain.
 25 Sab logon ne is ko dekhá hai,
 Insán use dúr se dekhtá hai.
 26 Dekh, Khudá buzurg hai, aur ham use nahín jánte,
 Us ke barason ká shumár daryáft se báhar hai.
 27 Kyúñki wuh pání ke qatron ko úpar khenchátá hai,
 Jo usí ke abkhirát se menh kí súrat men tapakte hain,
 28 Jín ko aflák undelte
 Aur insán par kasrat se barsáte hain.
 29 Balki kyá koi bádalon ke phailáo,
 Aur us ke shámiyáne kí garajon ko samajh saktá hai?
 30 Dekh, wuh apne núr ko apne chaugird phailátá hai,
 Aur samundar kí tah ko dháñktá hai.
 31 Kyúñki in hí se wuh qaumen ká insáf kartá hai,

- Aur khurák ifráat se 'atá farmatá hai.
- 32 Wuh bijlí ko apne háthoñ men lekar
Use hukm detá hai, ki dushman par gire.
- 33 Is kí karak usí kí khabar detí hai,
Chaupáye bhí tufán kí ámad batáte hain.
- 37** Is bát se bhí merá dil kánpťá hai,
Aur apní jagah se uchhal partá hai.
- 2 Zará us ke bolne kí áwáz ko suno,
Aur us zamzame ko jo us ke munh se nikaltá hai.
- 3 Wuh use sáre ásmán ke niche,
Aur apní bijlí ko zamín kí intihá tak bhejtá hai.
- 4 Is ke ba'd ra'd kí áwáz áti hai;
Wuh apne jalál kí áwáz se garajťá hai,
Aur jab us kí áwáz sunái detí hai,
to wuh ise roktá hai.
- 5 Khudá 'ajlb taur par apní áwáz se garajťá hai,
Wuh bare bare kám kartá hai,
jin ko ham samajh nahín sakte.
- 6 Kyúnki wuh barf ko farmatá hai,
kí Tú zamín par gir.
Isí tarah wuh bárish se
Aur músládhár menh se kahtá hai.
- 7 Wuh har ádmí ke háth par muhr kar detá hai,
Táki sab log jin ko us ne banáyá hai is bát ko ján len.
- 8 Tab darande gáron men ghus játe,
Aur apní apní mánd men pare rakte hain.
- 9 A'ndhí junúb kí koťhrí se,
Aur sardí shímál se áti hai.
- 10 Khudá ke dam se barf jam játi hai,
Aur pání ká phailáo tang ho játa hai.
- 11 Balki wuh ghaťá par namí ko ládtá hai,
Aur apne bijlíwále bádalon ko dár tak phailátá hai.
- 12 Usí kí hidáyat se wuh idhar udhar phiráe játe hain,
Táki jo kuchh wuh unhen farmáo,
Usí ko wuh dunyá ke ábád hisse par anjám den.
- 13 Khwáh tambíh ke liye, yá apne mulk ke liye,
Yá rahmat ke liye wuh use bheje.

- 14 Ai Aiyúb, is ko sun le;
Chupcháp khará rah, aur Khudá ke hairatangez kámon par gaur kar.
- 15 Kyá tujhe ma'lúm hai, kí Khudá kyúnkar unhen tákid kartá hai,
Aur apne bádal kí bijlí ko chám-kátá hai?
- 16 Kyá tú bádalon ke muwázane se wáqif hai?
Yih usí ke hairatangez kám hain,
jo 'ilm men kámil hai.
- 17 Jab zamín par junúbí hawá kí wajh se sannátá hotá hai,
To tere kapre kyún garm ho játe hain?
- 18 Kyá tú us ke sáth falak ko phailá saktá hai,
Jo dhale hue áine kí tarah maz-bút hai?
- 19 Ham ko síkhá, kí ham us se kyá kahen,
Kyúnki andhere ke sabab se ham apní taqrír ko durust nahín kar sakte.
- 20 Kyá us ko batáyá jáe, kí main bolná cháhtá hún?
Yá kyá koí ádmí yih khwáhish kare kí wuh nigalliyá jáe?
- 21 Abhí to ádmí us núr ko nahín dekhte, jo aflák par raushan hai;
Lekin hawá chaltí hai aur unhen sáf kar detí hai.
- 22 Shímál se sunahrí raushní áti hai;
Khudá muhíb shaukat se mulab-bas hai.
- 23 Ham Qádir i mutlaq ko pá nahín sakte; wuh qudrat o 'adl men shándár hai,
Aur insáf kí firáwání men zulm na karegá.
- 24 Isí liye log us se darté hain,
Wuh dánádilon kí parwá nahín kartá.

38 Tab KHUDÁWAND ne Aiyúb ko bagole men se yún jawáb diyá:

- 2 Yih kaun hai jo nádání kí báton se
Maslahat par parda dáltá hai?
- 3 Maré kí mánned ab apní kámar kas le,
Kyúnki main tujh se suwál kartí hún, aur tú mujhe batá.
- 4 Tú káhan thá, jab main ne zamí kí bunyád dáli?

- Tú dānishmand hai, to batá.
 5 Kyá tujhe ma'lúm hai kis ne us kí náp thahráí?
 Yá kis ne us par sūt khenchá?
 6 Kis chíz par us kí bunyád dálí gayí?
 Yá kis ne us ke kone ká patthar bitháyá,
 7 Jab subh ke sitáre milkar gáthe the,
 Aur Khudá ke sab beté khushí se lalkáarte the?
 8 Yá kis ne samundar ko darwázon se band kiyá,
 Jab wuh aisá phút niklá goyá rihm se,
 9 Jab main ne bádál ko us ká libás banáyá,
 Aur gahrí táríkí ko us ká lapetne ká kaprá,
 10 Aur us ke liye hadd thahráí,
 Aur bende aur kiwár lagáe,
 11 Aur kahá, Yahán tak tú áná, par áge nahín;
 Aur yahán terí biphartí híf mauj-en ruk jáengí?
 12 Kyá tú ne apní 'umr men kabhí subh par hukmrání kí,
 Aur kyá tú ne fajr ko us kí jagah batáí,
 13 Táki wuh zamin ke kanáron par qabza kare,
 Aur sharír log us men se jhár diye jáen?
 14 Wuh aise badaltí hai, jaise muhr ke niche chikní mittí;
 Aur tamám chízen kapre kí tarah numáyán ho játi hain;
 15 Aur sharíron se un kí raushní rok lí játi hai,
 Aur baland bázú torá játa hai.
 16 Kyá tú samundar ke soton men dákhl húa hai?
 Yá gahráo kí tháh men chalá hai?
 17 Kyá maut ke phátak tujh par zahir kar diye gaye hain?
 Yá tú ne maut ke sáye ke phátak-on ko dekh liyá hai?
 18 Kyá tú ne zamín kí chauráí ko samajh liyá hai?
 Agar tú yih sab jántá hai, to batá.
 19 Núr ke maskan ká rásta kahán hai,
 Rahí táríkí, so us ká makán kahán hai;
 20 Táki tú use us kí hadd tak pah-unchá de,
 Aur us ke makán kí ráhon ko pahcháne?

- 21 Beshakk tú jántá hogá, kyúnki tú us waqt paidá húa thá,
 Aur tere dinon ká shumár bará hai!
 22 Kyá tú barf ke makhzanon men dákhl húa hai,
 Yá olon ke makhzanon ko dekhá hai,
 23 Jin ko main ne taklif ke waqt ke liye,
 Aur laráí aur jang ke din kí khátir rakh chhorá hai?
 24 Raushní kis taríq se taqsim hotí hai,
 Yá mashríqí hawá zamín par phailáí játi hai?
 25 Sailáb ke liye kis ne náli káti,
 Yá ra'd kí bijlí ke liye rásta,
 26 Táki use gairábád zamín par barsáe,
 Aur biyábán par jis men insán nahín bastá,
 27 Táki ujri aur súní zamín ko seráb kare,
 Aur narm narm ghás ugáe?
 28 Kyá bārish ká koi bāp hai?
 Yá shabnam ke qatre kis se tawallud hue?
 29 Yakh kis ke batn se niklá?
 Aur ásmán ke safed pále ko kis ne paidá kiyá?
 30 Pání patthar sá ho játa hai,
 Aur gahráo kí sath jam játi hai.
 31 Kyá tú 'aqd í Suraiyá ko bāndh saktá,
 Yá Jabbār ke bandhan khol saktá hai?
 32 Kyá tú Mīntaqatu'l burúj ko un ke waqton par nikál saktá hai?
 Yá Binātu'n-na'sh kí un kí sahe-liyon ke sáth rahbarí kar saktá hai?
 33 Kyá tú ásmán ke qawánín ko jántá hai?
 Aur zamín par un ká ihtiyár qáim kar saktá hai?
 34 Kyá tú bádalon tak apní áwáz baland kar saktá hai,
 Táki pání kí firáwání tujhe chhipá le?
 35 Kyá tú bijlí ko rawána kar saktá hai, kí wuh jáe,
 Aur tujh se kahe, Main házir hún?
 36 Bātin men hikmat kis ne rakkhí,
 Aur dil ko dānish kis ne bakhshí?
 37 Bádalon ko hikmat se kaun gin saktá hai?
 Yá kaun ásmán kí mashkon ko undel saktá hai,

- 38 Jab gard milkar tūda ban jāti hai,
 Aur dhele bāham saṭ jāte haiṅ?
- 39 Kyā tū shernī ke liye shikār mār degā?
 Yā babar ke bachchōṅ ko āsūda kar degā,
- 40 Jab wuh apnī māndōṅ meṅ baithe hoṅ,
 Aur ghāt lagāe āṛ meṅ dabke hoṅ?
- 41 Pahārī kauwe ke liye kaun khurāk muhaiyā kartā hai,
 Jab us ke bachche Khudā se faryād karte,
 Aur khurāk na milne se urte phirte haiṅ?
- 39** Kyā tū jāntā hai pahār kī janglī bakriyāṅ kab bachche detī haiṅ?
 Yā jab harniyāṅ biyātī haiṅ, to kyā tū dekh saktā hai?
- 2 Kyā tū un mahīnōṅ ko, jinheṅ wuh purā kartī haiṅ, gin saktā hai?
 Yā tujhe wuh waqt ma'lūm hai jab wuh bachche detī haiṅ?
- 3 Wuh jhuk jāti haiṅ, wuh apne bachche detī haiṅ,
 Aur apne dard se rihāī pātī haiṅ.
- 4 Un ke bachche moṭe tāze hote haiṅ; wuh khule maidān meṅ barhte haiṅ;
 Wuh nikal jāte haiṅ aur phir nahīṅ lautte.
- 5 Gorkhar ko kis ne āzād kiyā?
 Janglī gadhe ke band kis ne khole?
- 6 Biyābān ko main ne us kā makān banāyā,
 Aur zamīn i shor ko us kā maskan.
- 7 Wuh shahr ke shor o gul ko hech samajhtā hai,
 Aur hānknewāle kī dānt ko nahīṅ suntā.
- 8 Pahārōṅ kā silsila us kī charāgāh hai,
 Aur wuh hariyālī kī talāsh meṅ rahtā hai.
- 9 Kyā janglī sāṅd terī khidmat par rāzī hogā?
 Kyā wuh terī charnī ke pās rahegā?
- 10 Kyā tū janglī sāṅd ko rasse se bāndhkar reghārī meṅ chalā saktā hai?
 Yā wuh tere pīchhe pīchhe wādīōṅ meṅ hengā pheregā?
- 11 Kyā tū us kī barī tāqat ke sabab se us par bharosā karegā?

- Yā kyā tū apnā kām us par chhor degā?
- 12 Kyā tū us par i'timād karegā kī wuh terā galla ghar le āe,
 Aur tere khalīhān kā anāj ikat kare?
- 13 Shutr-murg ke bāzū āsūda haiṅ,
 Lekin kyā us ke par o bāl se shafaqat zāhir hotī hai?
- 14 Kyūṅkī wuh to apne ande zamīn par chhor detī hai,
 Aur ret se un ko garmī pahunchātī hai;
- 15 Aur bhūl jāti hai kī wuh pāṅwōṅ se kuchle jāenge,
 Yā koī janglī jānwar un ko raund dālegā.
- 16 Wuh apne bachchōṅ se aisi sakhtdilī kartī hai kī goyā wuh us ke nahīṅ,
 Khwāh us kī mihnāt rāegāṅ jāe use kuchh khauf nahīṅ;
- 17 Kyūṅkī Khudā ne use 'aql se mahrūm rakkhā,
 Aur use samajh nahīṅ dī.
- 18 Jab wuh tankar sīdhi kharī ho jāti hai,
 To ghore aur us ke sawār donōṅ ko nāchīz samajhtī hai.
- 19 Kyā ghore ko us kā zor tū ne diyā hai?
 Kyā us kī gardan ko lahrātī aiyāl se tū ne mulabbas kiyā?
- 20 Kyā use tiddī kī tarah tū ne kudāyā hai?
 Us ke farrāne kī shān muhīb hai.
- 21 Wuh wādī meṅ tāp mārta hai,
 aur apne zor meṅ khush hai,
 Wuh musallah ādmīōṅ kā sāmnā karne ko nikaltā hai.
- 22 Wuh khauf ko nāchīz jāntā hai aur ghabratā nahīṅ;
 Aur wuh talwār se munh nahīṅ mōrtā.
- 23 Tarkash us par khar-kharātā hai,
 Chamaktā huā bhālā aur sāng bhī.
- 24 Wuh tundī aur qahr meṅ zamīn paimāī kartā hai,
 Aur use yaqīn nahīṅ hotā kī yih turhī kī āwāz hai.
- 25 Jab jab turhī bajti hai wuh hinn hinn kartā hai,
 Aur larāī ko dūr se sūnghe letā hai,
 Sardārōṅ kī garaj aur lalkār ko bhī.
- 26 Kyā bāz terī hikmat se urta hai,
 Aur junūb kī taraf apne bāzū phailātā hai?

- 27 Kyá 'uqáb tere hukm se úpar charhtá hai,
 Aur balandí par apná ghonslá banátá hai?
- 28 Wuh chatán par rahtá aur wahín baserá kartá hai,
 Ya'ní chatán kí choṭí par aur panáh kí jagah men.
- 29 Wahín se wuh shikár ko tár letá hai:
 Us kí ánkhen use dúr se dekh letí hain.
- 30 Us ke bachche bhi khún chüste hain:
 Aur jahán maqtúl hain, wahán wuh bhí hai.

40 KHUDÁWAND ne Aiyúb se yih bhí kahá:
 2 Kyá jo fuzúl hujjat kartá hai, wuh Qádir i mutlaq se jhagrá kare?
 Jo Khudá se bahs kartá hai, wuh is ká jawáb de.

3 Tab Aiyúb ne KHUDÁWAND ko jawáb diyá:

4 Dekh, main náchíz hún, main tujhe kyá jawáb dún?
 Main apná háth apne munh par rakhtá hún.

5 Ab jawáb ná dúngá; ek bár main bol chuká,
 Balkí do bár, par ab áge na barhúngá.

6 Tab KHUDÁWAND ne Aiyúb ko bagole men se jawáb diyá:

7 Mard kí mánind ab apní kamar kas le,
 Main tujh se suwál kartá hún, aur tú mujhe batá.

8 Kyá tú mere insáf ko bhí bátíl thahráegá?
 Kyá tú mujhe mujrim thahráegá, táki khud rást thahre?

9 Yá kyá terá bázú Khudá ká sá hai?
 Aur kyá tú us kí sí áwáz se garaj saktá hai?

10 Ab apne ko shán o sháukát se árásta kar,
 Aur 'izzat o jalál se mulabbas ho já.

11 Apne qahr ke sailábon ko bahá de,
 Aur har magrúr ko dekh aur zalíl kar.

12 Har magrúr ko dekh aur use níchá kar,

Aur sharíron ko jahán khare hon, pámal kar de.

13 Un ko ikatthá mittí men chhipá de,

Aur us poshída maqám men un ke munh bándh de.

14 Tab main bhí tere बारे men mán lúngá,

Kí terá hí dahiná háth tujhe bachá saktá hai.

15 Ab hipopotímas ko dekh, jise main ne tere sáth banáyá,

Wuh bail kí tarah ghás khátá hai.

16 Dekh, us kí táqat us kí kamar men hai,

Aur us ká zor us ke peṭ ke paṭṭhon men.

17 Wuh apní dum ko deodár kí tarah hilátá hai,

Us kí ránon kí nasen báham paiwasta hain.

18 Us kí haddiyán pítal ke nalon kí tarah hain,

Us ke a'zá lohe ke bendon kí mánind hain.

19 Wuh Khudá kí kháss san'at hai;
 Us ke kháliq hí ne use talwár.

bakhshí hai.

20 Yaqínan tñle us ke liye khurák báham pahuncháte hain,

Jahán maidán ke sab jánwar khelte kútte hain.

21 Wuh kanwal ke darakht ke niche letá hai,

Sarkandon kí ár aur daldal men.

22 Kanwal ke darakht use apne sáye ke niche chhipá lete hain,

Nále kí beden use gher letí hain.

23 Dekh, agar daryá men bárh ho,

to wuh nahín kánpṭá;
 Khwáh Yardan us ke munh tak charh áe, wuh bekháuf hai.

24 Jab wuh chaukas ho, to kyá koi use pakar legá,

Yá phandá lagákar us kí náak ko chhedegá?

41 Kyá tú magar ko shist se báhar nikál saktá hai?

Yá rassí se us kí zabán ko dabá saktá hai?

2 Kyá tú us kí náak men rassí dál saktá hai?

Yá us ká jabrá mekh se chhed saktá hai?

3 Kyá wuh terí bahut minnat samá-jat karegá?

Yá tujh se mīthī mīthī báten kahegá?

- Ki tū use hamesha ke liye naukar banā le?
- 5 Kyā tū us se aise khelegā jaise parande se?
Yā kyā tū use apnī lar̥kiyon ke liye bāndh degā?
- 6 Kyā log us kī tajārat karenge?
Kyā wuh use saudāgaron men taq̥sīm karenge?
- 7 Kyā tū us kī khāl ko bhālon se,
Yā us ke sir ko māhīgīr ke tarsūlon se bhar saktā hai?
- 8 Tū apnā hāth us par dhare,
To lar̥aī ko yād rakkhegā, aur phir aisā na karegā.
- 9 Dekh, us ke bāre men ummed befāida hai.
Kyā koī use dekhte hī gir na paregā?
- 10 Koī aisā tundk̥ho nahīn jo use chherne kī jur'at kare.
Phir wuh kaun hai jo mere sāmne kharā ho sake?
- 11 Kis ne mujhe pahle kuchh diyā hai, kī main use adā karūn?
Jo kuchh sārē āsmān ke nīche hai, wuh merā hai.
- 12 Na main us ke a'zā ke bāre men khāmosh rahūngā,
Na us kī barī tāqat aur khūbsūrat dīldaul ke bāre men.
- 13 Us ke ūpar kā libās kaun utār saktā hai?
Us ke jabron ke bīch kaun āegā?
- 14 Us ke munh ke kiwāron ko kaun khol saktā hai?
Us ke dānton kā dāira dahshatnāk hai.
- 15 Us kī dhālen us kā faḥr hain,
Jo goyā sakht muhr se paiwasta kī gayī hain.
- 16 Wuh ek dūsrī se aisī juṭī hūī hain,
Kī un ke darmiyān hawā bhī nahīn ā saktī.
- 17 Wuh ek dūsrī se bāham paiwasta hain,
Wuh āpas men aisī saṭī hain kī judā nahīn ho saktīn.
- 18 Us kī chhīnken nūrafshānī kartī hain,
Us kī ānkhen subh ke papūṭon kī tarah hain.
- 19 Us ke munh se jaltī mash'aleṅ nikaltī hain,
Aur āg kī chingāriyān ur̥tī hain.
- 20 Us ke nathnon se dhuwān nikaltā hai,
Goyā khaultī deg aur sulagṭī sarkanḍe se.
- 21 Us kā sāns koelon ko dahkā detā hai,
Aur us ke munh se shu'le nikalte hain.
- 22 Tāqat us kī gardan men bastī hai,
Aur dahshat us ke āge āge chaltī hai.
- 23 Us ke gosht kī taheṅ āpas men jurī hūī hain,
Wuh us par khūb saṭī hain, aur haṭ nahīn saktīn.
- 24 Us kā dil patthar kī tarah mazbūt hai,
Balki chakkī ke nichle pāt kī tarah.
- 25 Jab wuh ūṭh kharā hotā hai, to zabardast log dar jāte hain,
Aur ghabrākar hawāsbākhta ho jāte hain.
- 26 Agar koī us par talwār chalāe, to us se kuchh nahīn bantā,
Na bhāle, na tīr, na barchhī se.
- 27 Wuh lohe ko bhūṣā samajhtā hai,
Aur pītal ko galī hūī lakṛī.
- 28 Tīr use bhagā nahīn saktā :
Falākhun ke patthar us par tinke se hain.
- 29 Lāṭhiyān goyā tinke hain :
Wuh barchhī ke chalne par hanṣtā hai.
- 30 Us ke nīche ke hisse tez ṭhīkron kī mānind hain,
Wuh kīchaṭ par goyā hengā phertā hai.
- 31 Wuh gahrāo ko deg kī tarah khaulātā hai :
Aur samundar ko marham kī mānind banā detā hai.
- 32 Wuh apne pīchhe chamkīlī līk chhortā jātā hai,
Gahrāo goyā safed nazar āne lagṭā hai.
- 33 Zamīn par us kā nazīr nahīn,
Jo aisā bekhauf paidā huā ho.
- 34 Wuh har ūnchī chīz ko dekhtā hai,
Aur sab magrūron kā bādshāh hai.

42

Tab Aiyūb ne KHUDĀWAND ko yūn jawāb diyā :

2 Main jāntā hun, kī tū sab kuchh kar saktā hai,

Aur terā koī irāda ruk nahīn saktā.

3 Yih kaun hai jo nādānī se maslahat par parda dāltā hai?

Lekin main ne jo na samjhā wuhī kahā,

Ya'ní aisi báten jo mere liye niháyat 'ajíb thín, jin ko main jántá na thá.

4 Main terí minnat kartá hún, sun, main kuchh kahúngá,

Main tujh se suwái karúngá, tú mujhe batá.

5 Main ne terí khabar kán se suní thí,

Par ab merí ánkhi tujhe dekhtí hai.

6 Is liye mujhe apne áp se nafrat hai,

Aur main khák aur rákh men tauba kartá hún.

7 Aur aisi húa ki jab KHUDÁWAND yih báten Aiyúb se kah chuka, to us ne Ilfáz Temání se kahá, ki Merá gazab tujh par aur tere donon doston par bharká hai, kyúnci tum ne merí bábat wuh bát na kahí jo haqq hai, jaise mere bande Aiyúb ne kahí.

8 Pas ab apne liye sát bail aur sát mendhe lekar mere bande Aiyúb ke pas jáo, aur apne liye sokhtani qurbaní guzráno, aur merá banda Aiyúb tumhare liye du'á karegá, kyúnci use to main qubúl karúngá; taki tumhari jahálat ke mutábíq tumhare sáth sulúk na karún; kyúnci tum ne merí bábat wuh bát na kahí jo haqq hai, jaise mere bande Aiyúb ne kahí. 9 So Ilfáz Temání aur Bidad Súkhi aur Súfar Na'matí ne jákar jáisa KHUDÁWAND ne un ko

farmáyá thá kiyá, aur KHUDÁWAND ne Aiyúb ko qubúl kiyá. 10 Aur KHUDÁWAND ne Aiyúb ki asíri ko, jab us ne apne doston ke liye du'á ki, badal diya: aur KHUDÁWAND ne Aiyúb ko jitná us ke pás pahle thá, us ká dó chand diya. 11 Tab us ke sab bhái aur sab bahinen aur us ke sab agle jánpahcháñ us ke pás áe, aur us ke ghar men us ke sáth khána kháyá, aur us par nauha kiyá aur un sab baláon ke báre men, jo KHUDÁWAND ne us par názil ki thín, use tasallí dí: har shakhs ne use ek sikka bhí diya, aur har ek ne sone ki ek bálí. 12 Yún KHUDÁWAND ne Aiyúb ke ákhíri áiyám men ibtidá ki nisbat ziyáda barakat bakh-shí; aur us ke pás chaudah hazár bher bakriyán aur chha hazár únt, aur hazár jorí bail, aur hazár gadhiyán ho gayin. 13 Us ke sát bete aur tén betiyán bhí hún. 14 Aur us ne pahli ká nám Yamína, aur dúsrí ká nám Qasiyáh, aur tísri ká nám Qaranhappúk rakkhá. 15 Aur us sári sarzamín men aisi auraten kahín na thín, jo Aiyúb ki betiyon ki tarah khúbsúrat hon, aur un ke báp ne un ko un ke bháiyon ke darmiyan mías dí. 16 Aur is ke ba'd Aiyúb ek sau chális baras jifá rahá, aur apne bete aur pote chauthi pusht tak dekhe. 17 Aur Aiyúb ne bud-dhá aur 'umrrasída hokar wafát pái.

ZABU'R

PAHLI' KITA'B

1 Mubáarak hai wuh ádmí jo shariyon ki saláh par nahín chaltá,

Aur khatákáron ki ráh men khara nahín hotá,

Aur thatthebazon ki majlis men nahín baithta.

2 Balki KHUDÁWAND ki shari'at men us ki khushnúdí hai;

Aur usí ki shari'at par din-rát us ká dhyán rahtá hai.

3 Wuh us darakht ki manind hogá, jo páni ki nadiyon ke pás lagayá gayá hai;

Jo apne waqt par phaltá hai,

Aur jis ká pattá bhí nahín mur-jhátá;

So jo kuchh wuh kare bárwar hogá.

4 Sharir aise nahín;

Balki wuh bhúse ki manind hai jise hawá urá le játtí hai.

5 Is liye sharir 'adalat men qalm na rahenge,
Na khatakar sadiqon ki jamat men.

6 Kyunki KHUDAWAND sadiqon ki rah janta hai:
Par shariron ki rah nabud hojegi.

2 Qaumen kis liye taish men hain,
Aur log kyun batil khayal bandh-
te hain?

3 KHUDAWAND aur us ke masih ke
khilaf

4 Zamin ke badshah saffarai karke
Aur hakim apas men mashwara
karke kahte hain,

8 A'o, ham un ke bandhan tor
dalen,
Aur un ki rasiyan apne upar se
utar phenken.

4 Wuh jo asman par takhtnishi
hai hansega:
KHUDAWAND un ka mazhaka ura-
ega.

5 Tab wuh apne gazab men un se
kalam karega,
Aur apne qahr i shadid men un
ko pareshan kar dega.

6 Main to apne badshah ko
Apne koh i muqaddas Siyyun par
bitha chuka hun.

7 Main us farman ko bayan karunga:
KHUDAWAND ne mujh se kaha,
Tu mera beta hai;
A'j tu mujh se paida hua.

8 Mujh se mang, aur main qaumon
ko teri miras ke liye,
Aur zamin ke intihai hisse teri
milkiyat ke liye tujhe bakh-
shunga.

9 Tu un ko lohe ke 'asa se torege:
Kumhar ke bartan ki tarah tu un
ko chaknachar kar dalega.

10 Pas ab, ai badshaho, danish-
mand bano:

Ai zamin ke 'adalat karnewalo,
tarbiyat pao.

11 Darte hue KHUDAWAND ki 'ibadat
karo,
Kampte hue khushi manao.

12 Beta ko chumo, aisa na ho ki wuh
qahr men ae, aur tum raste men
halak ho jao;

Kyunki us ka gazab jald bharakne
ko hai.

Mubarak hain wuh sab jin ka
tawakkul us par hai.

3 Daud ka Mazmur, jab wuh apne
beta Absalom ke samne se
bhaga.

1 Ai KHUDAWAND, mere satanewale
kitne barh gaye!

Wuh jo mere khilaf uthte hain
bahut hain.

2 Bahut se meri jan ke bare men
kahte hain,

Ki Khuda ki taraf se us ki kumak
na hogi. (Silah.)

3 Lekin tu, ai KHUDAWAND, har
taraf meri sipar hai:

Meri fakhir aur sarfaraz karnewa-
la.

4 Main baland awaz se KHUDAWAND
ke huzur faryad karti hun,
Aur wuh apne koh i muqaddas
par se mujhe jawab deta hai.
(Silah.)

5 Main letkar so gayi:
Main jag uthi; kyunki KHUDAWAND
mujhe sambhalti hai.

6 Main un das hazar admion se
nahin darna ka,
Jo girdagird mere khilaf saff-
basta hain.

7 Uth, ai KHUDAWAND; ai mere
Khuda, mujhe bacha le.

Kyunki tu ne mere sab dushman-
on ko jabre par mara hai:

Tu ne shariron ke dant tor dale
hain.

8 Najat KHUDAWAND ki taraf se hai:
Tere logon par teri barakat ho.
(Silah.)

4 Mir muganni ke liye; tirdar saron
ke sath. Daud ka Mazmur.

Jab main pukaru to mujhe
jawab de, ai meri sadaqat ke
Khuda;

Tangi men tu ne mujhe kushadagi
bakhshi: mujh par rahm kar aur
meri du'a sun le.

2 Ai bani A'dam, kab tak meri
'izzat ke badle ruswai hogi?

Tum kab tak batalat se mahabbat
rakhoge aur juth ke darpai
rahoge? (Silah.)

3 Jan rakkho ki KHUDAWAND ne
dindar ko apne liye alag kar
rakhai hai:

Jab main KHUDAWAND ko pukar-
unga to wuh sun lega.

4 Thartharao aur gunah na karo:
Apne apne bistar par dil men soche
aur khamosh rabo. (Silah.)

- 5 Sadāqat kī qurbānīyān guzrāno,
Aur KHUDĀWAND par tawakkul
karō.
- 6 Bahut kahte haiñ, Kaun ham ko
kuchh bhalāī dīkhāegā?
Ai KHUDĀWAND, tū apne chihre kā
nūr ham par jalwagar farmā.
- 7 Tū ne mere dīl ko us se ziyāda
khushī bakhshī hai,
Jo un ko galle aur mai kī firāwānī
se hotī thī.
- 8 Maiñ salāmatī se leṭ jāūngā, aur so
rahūngā;
Kyūñki, ai KHUDĀWAND, faqat tū
hī mujhe mutma'inn rakhtā hai.
- 5** *Mīr mugannī ke liye; bāñsliyon ke
sāth. Dāūd kā Mazmūr.*
Ai KHUDĀWAND, merī bāton par
kān lagā;
Merī āhon par tawajjuh kar.
- 2 Ai mere bādshāh, ai mere Khudā,
merī faryād kī āwāz kī taraf
mutawajjih ho,
Kyūñki maiñ tujh hī se du'ā kartā
hūñ.
- 3 Ai KHUDĀWAND, tū subh ko merī
āwāz sunegā;
Maiñ sawere hī tujh se du'ā karke
intizār karūngā.
- 4 Kyūñki tū aīsā Khudā nahīñ jo
sharārat se khush ho;
Badī tere sāth nahīñ rah saktī.
- 5 Ghamandī tere huzūr khare na
honge;
Tujhe sab badkirdāron se nafrat
hai.
- 6 Tū un ko jo jhūṭh bolte haiñ halāk
karegā:
KHUDĀWAND ko khūñkhwār aur
dagābāz admī se karāhiyat hai.
- 7 Lekin maiñ terī shafaqat kī kasrat
se tere ghar men āūngā:
Maiñ terā ru'b mānkar terī mu-
qaddas haikal kī taraf rukh karke
sijda karūngā.
- 8 Ai KHUDĀWAND, mere dushmanon
ke sabab se mujhe apnī sadāqat
men chalā:
Mere āge āge apnī rāh ko sāf kar
de.
- 9 Kyūñki un ke munh men zarā
sachchāī nahīñ:
Un kā bātīn mahz sharārat hai.
Un kā galā khulī qabr hai:
Wuh apnī zabān se khushāmad
karte haiñ.
- 10 Ai Khudā, tū un ko mujrim
ṭhahrá:

- Wuh apne hī mashwaron se tabāh
hon:
Un ko un ke gunāhon kī kasrat ke
sabab se khārij kar de;
Kyūñki unhon ne tujh se sarkashī
kī hai.
- 11 Lekin wuh sab jo tujh par bharo-
sā rakhte haiñ shādmān hon,
Wuh sadā khushī se lalkāren,
kyūñki tū un kī himāyat kartā
hai:
Aur jo tere nām se mahabbat rakh-
te haiñ tujh men shād rahen.
- 12 Kyūñki tū sādīq ko barakat
bakhshegā,
Ai KHUDĀWAND, tū use karam se
sīpar kī tarah dhāñk legā.
- 6** *Mīr mugannī ke liye; tārḍār sāzon
ke sāth, Shamīnī ke sur par.
Dāūd kā Mazmūr.*
1 Ai KHUDĀWAND, tū mujhe apne
qahr men nā jhīrak,
Aur apne gaiz o gazab men mujhe
tambīh na de.
- 2 Ai KHUDĀWAND, mujh par rahm
kar, kyūñki maiñ pazhmurda ho
gayā hūñ:
Ai KHUDĀWAND, mujhe shifā de,
kyūñki merī haḍḍiyon men be-
qarārī hai.
- 3 Merī jān bhī nihāyat beqarār
hai:
Aur tū, ai KHUDĀWAND, kab
tak?
- 4 Laut, ai KHUDĀWAND, merī jān
ko chhurā:
Apnī shafaqat kī khātir mujhe
bachā le.
- 5 Kyūñki maut ke ba'd terī yād
nahīñ hotī:
Qabr men kaun terī shukrguzārī
karegā?
- 6 Maiñ karāhte karāhte thak gayā;
Maiñ apnā palang āñsūon se
bhigotā hūñ;
Har rāt merā bistar tairtā hai.
- 7 Merī āñkh gam ke mārē baīṭhī
jātī hai,
Aur mere sab mukhālifon ke
sabab se dhundhlāne lagī.
- 8 Ai sab badkirdāro, mere pās se
dūr ho,
Kyūñki KHUDĀWAND ne mere
rone kī āwāz sun lī hai.
- 9 KHUDĀWAND ne merī minnat sun
lī:
KHUDĀWAND merī du'ā qubūl
karegā.

10 Mere sab dushman sharminda aur nihayat beqarar honge :
Wuh laut jaenge : wuh daf'atan sharminda honge.

7 *Dāūd kā Shigāyūn, jise us ne Binyamīnī Kūsh kī bāton ke sabab se KHUDĀWAND ke huzūr gāyā.*

1 Ai KHUDĀWAND, mere Khudā, merā tawakkul tujh par hai :
Sab pichhā karnewālon se mujhe bachā aur chhurā,

2 Aisā na ho ki wuh suer i babar kī tarah merī jān ko phāre ;
Wuh use tukre tukre kar de, aur koī chhurānewālā na ho.

3 Ai KHUDĀWAND, mere Khudā, agar main ne yih kiya ho,

Agar mere hāthon se badī hūī ho,

4 Agar main ne apne mel rakhnewāle se bhalāī ke badle burāī ki ho

(Balki main ne to use jo nāhaqq merā mukhālīf thā bachāyā hai)

5 To dushman merī jān kā pichhā karke use ā pakre,
Balki wuh merī zindagī ko pāmāl karke mittī mein

Aur merī 'izzat ko khāk mein milā de. (Silāh.)

6 Ai KHUDĀWAND, apne qahr mein uṭh ;

Mere mukhālīfon ke gazab ke muqābale mein tū kharā ho jā, Aur mere liye jāg. Tū ne insāf kā hukm to de diya hai.

7 Tere chaugird qaumon kā ijtīmā' ho,

Aur tū un ke ūpar 'ālam i bālā ko laut jā.

8 KHUDĀWAND qaumon kā insāf kartā hai :

Ai KHUDĀWAND, us sadāqat o rāstī ke mutābiq jo mujh mein hai merī 'adālat kar.

9 Kāsh ki sharīron kī badī kā khātima ho jāe, par sādīq ko tū qiyām bakhsh,

Kyūnki Khudā e sādīq dilon aur gurdon ko jānchta hai.

10 Merī sipar Khudā ke hāth mein hai,

Jo rāstdilon ko bachātā hai.

11 Khudā sādīq munsif hai,

Balki aisā Khudā jo har roz qahr kartā hai ;

12 Agar admī bāz na āe to wuh apnī talwār tez karegā :

Us ne apnī kamān par chillā chaṛhākar use taiyār kar liyā hai.

13 Us ne us ke liye maut ke hathyār bhī taiyār kiye hai :

Wuh apne tiron ko ātishī banātā hai.

14 Dekho, use badī kā dard i zih lagā hai ;

Balki wuh sharārat se bārdār huā, aur us se jhūṭhī paidā huā.

15 Us ne garhā khodkar use gahrā kiya,

Aur us khāī mein jo us ne banāī thī khud girā.

16 Us kī sharārat ultī usī ke sir par āegī ;

Us kā zulm usī kī khopṛī par nāzil hogā.

17 KHUDĀWAND kī sadāqat ke mutābiq main us kā shukr karūngā,
Aur KHUDĀWAND Ta'ālā ke nām kī ta'rīf karūngā.

8 *Mīr mugannī ke liye; Gittī ke sur par. Dāūd kā Mazmūr.*

Ai KHUDĀWAND hamāre Rabb, Terā nām tamām zamīn par kaisā buzurg hai !

Tū ne apnā jalāl āsmān par qāim kiya hai.

2 Tū ne apne mukhālīfon ke sabab se

Bachchon aur shirkhwaron ke munh se qudrat ko qāim kiya, Tāki tū dushman aur intiqām lenewāle ko khāmosh kar de.

3 Jab main tere āsmān par, jo terī dastkārī hai,

Aur chānd aur sitaron par jin ko tū ne muqarrar kiya gaur kartā hun ;

4 To phir insān kyā hai ki tū use yād rakkhe ?

Aur ādamzād kyā hai ki tū us kī khabar le ?

5 Kyūnki tū ne use Khudā se kuchh hī kamtar banāyā hai, Aur jalāl aur shaukat se use tājdār kartā hai.

6 Tū ne use apnī dastkārī par tasallut bakhshā hai ;

Tū ne sab kuchh us ke qadamon ke niche kar diya hai.

7 Sab bher bakriyān, gāe bail, Balki sab janglī jānwar,

8 Hawā ke parande aur samundar kī machhliyan,

Aur jo kuchh samundaron ke rāston mein chaltā phirtā hai.

- 9 Ai KHUDÁWAND, hamáre Rabb,
Terá nám tamám zamín par kaisá
buzurg hai.
- 9 *Mír muganní ke liye; Mút labbín
ke sur par. Dáúd ká Mazmúr.*
Main apne püre dil se KHUDÁ-
WAND kí shukrguzarí karúngá :
Main tere sab 'ajíb kámon ká
bayán karúngá.
- 2 Main tujh men khushí manáúngá
aur masrúr húngá :
Ai Haqq Ta'álá, main terí sitáish
karúngá.
- 3 Jab mere dushman píchhe hatte
hain,
To terí huzúrí ke sabab se
lagzish kháte aur halák ho játe
hain.
- 4 Kyúinki tú ne mere haqq kí aur
mere mu'ámale kí táld kí hai :
Tú ne takht par baithkar sadáqat
se insáf kiya.
- 5 Tú ne qaumon ko jhirká; tú ne
sharíron ko halák kiya hai ;
Tú ne un ká nám abadu'l ábád ke
liye mitá dála hai.
- 6 Dushman tamám hue; wuh ham-
esha ke liye barbad ho gaye,
Aur jin shahron ko tú ne dhá
diya,
Un kí yádgár tak mit gayi.
- 7 Lekin KHUDÁWAND abad tak
takhtnishín hai ;
Us ne insáf ke liye apná takht
taiyár kiya hai,
- 8 Aur wuhí sadáqat se jahán kí
'adálat karegá :
Wuh rástí se qaumon ká insáf
karegá.
- 9 KHUDÁWAND mazlúmon ke liye
úrchá burj hogá,
Musíbat ke aiyám men úrchá
burj ;
- 10 Aur wuh jo terá nám jánte hain
tujh par tawakkul karenge,
Kyúinki, ai KHUDÁWAND, tú ne
apne tálibon ko tark nahín
kiya hai.
- 11 KHUDÁWAND kí sitáish karo, jo
Siyyún men rahtá hai :
Logon ke darmiyan us ke kámon
ko bayán karo.
- 12 Kyúinki khún kí pursish karne-
wálá un ko yád rakhtá hai ;
Wuh garíbon kí faryád ko nahín
bhúltá.
- 13 Ai KHUDÁWAND, mujh par rahm
kar ;

- Tú jo maut ke phátacon se mujhe
uthátá hai :
Mere us dukh ko dekh jo mere
nafrat karnewálon kí taraf se
hai ;
- 14 Táki main terí kámil sitáish ká
izhár karún :
Siyyún kí betí ke phátacon par,
Main terí naját se shádmán húngá.
- 15 Qaumen khúd us garhe men giri
hain jise unhon ne khodá
thá ;
Jo jál unhon ne lagáyá thá us men
un hí ká pánw phansá.
- 16 KHUDÁWAND kí shuhraat phail
gayi, us ne insáf kiya hai :
Sharír apne hí háth ke kámon
men phans gaya hai. (Hig-
gáyün. Siláh.)
- 17 Sharír qabr men jáenge,
Ya'ní wuh sab qaumen jo Khudá
ko bhúl játi hain.
- 18 Kyúinki miskín sadá bhúle bisre
na rahenge,
Na garíbon kí ummed hamesha ke
liye tutegi.
- 19 Uth, ai KHUDÁWAND ; insán gálib
na hone páe ;
Qaumon kí 'adálat tere huzúr ho.
- 20 Ai KHUDÁWAND, un ko khauf dilá :
Qaumen apne ap ko bashar hí
jánen.

- 10 Ai KHUDÁWAND, tú kyün dúr
khará rahtá hai ?
Musíbat ke waqt tú kyün
chhipjátá hai ?
- 2 Sharír ke gurúr ke sabab se garíb
ká tundi se píchhá kiya játa hai ;
Jo mansúbe unhon ne bándhe hain
wuh un hí men giriftár ho jáen.
- 3 Kyúinki sharír apní nafsání khwáh-
ish par fakhr kartá hai,
Aur lálachí KHUDÁWAND ko tark
kartá, balki us kí ihánat kartá
hai.
- 4 Sharír apne takabbur men kahtá
hai kí Wuh bázpurs nahín kar-
egá :
Us ká khayál sarásar yihí hai, kí
Koi khudá nahín.
- 5 Us kí ráhen hamesha ustuwár
hain ;
Tere ahkám us kí nazar se ba'id
o baland hain :
Wuh apne sab mukhálifon par
phunkartá hai.
- 6 Wuh apne dil men kahtá hai, Main
jumbish nahín kháne ká :

- Pusht dar pusht mujh par kabhi musibat na aegi.
- 7 Us ka mujh la'nat o dagá aur zulm se pur hai ;
Shararat aur badi us ki zabán par hain.
- 8 Wuh dihat ki kamíngáhon mein baitha hai :
Wuh poshida maqámon mein begunah ko qatl kartá hai :
Us ki ankhen bekas ki ghat mein lagi rahti hain.
- 9 Wuh poshida maqám mein sher i barbar ki tarah dabakkar baitha hai :
Wuh garib ke pakarne ko ghat lagae rahta hai ;
Wuh garib ko apne jal mein phap-sakar pakar leta hai.
- 10 Wuh dabakta hai, wuh jhuk jata hai,
Aur bekas us ke pahlawanon ke hath se mare jate hain.
- 11 Wuh apne dil mein kahta hai,
Khuda bhul gaya hai :
Wuh apna munh chipata hai, wuh hargiz nahin dekhega.
- 12 Uth, ai KHUDAWAND ; ai Khuda,
apna hath band kar :
Garibon ko na bhul.
- 13 Sharir kis liye Khuda ki ihanat kartá hai,
Aur apne dil mein kahta hai, ki Tu bazpurs na karega ?
- 14 Tu ne dekhi liya hai, kyunki tu shararat aur bugz dekhta hai,
taki apne hath se badla de :
Bekas apne ap ko tere supurd kartá hai ;
Tu hi yatim ka madadgar raha hai.
- 15 Sharir ka bazu tor de ;
Aur badkar ki shararat ko jab tak nabud na ho dhundh dhundhkar nikal.
- 16 KHUDAWAND abadu'l abad badshahi hai :
Qaumen us ke mulk mein se nabud ho gayin.
- 17 Ai KHUDAWAND, tu ne halimon ka mudda'a sun liya hai :
Tu un ke dil ko taiyar karega, tu kan lagakar sunega :
- 18 Ki yatim aur mazlum ka insaf kare,
Taki insan jo khak se hai phir na darae.

11

Mir muganni ke liye. Dáud ka Mazmúr.

Merá tawakkul KHUDAWAND par hai :

Tum kyunkar meri jan se kahte ho,

Ki Chiriyá ki tarah apne pahar par ur ja ?

2 Kyunki, dekho, sharir kaman khenchte hain ;
Wuh tir ko chille par rakhte hain,
Taki andhere mein rastdilon par chalaen.

3 Agar bunyad hi ukhar di jae,
To sadiq kyá kar saktá hai ?

4 KHUDAWAND apni muqaddas haikal mein hai :

KHUDAWAND ka takht asman par hai :

Us ki ankhen bani A'dam ko dekhti, aur us ki palaken un ko janchti hain.

5 KHUDAWAND sadiq ko parakhta hai ;

Par sharir aur zulmdost se us ki ruh ko nafrat hai.

6 Wuh shariron par phande barsaega :

A'g aur gandhak aur lu un ke piyale ka hissa hoga.

7 Kyunki KHUDAWAND sadiq hai ;
wuh sadaqat ko pasand kartá hai :

Rastbaz us ka didar hasil karenge.

12

Mir muganni ke liye ; Shamini ke sur par. Dáud ka Mazmúr.

1 Ai KHUDAWAND, bacha le, kyunki ko dindar nahin raha,
Aur amanatdar log bani A'dam mein se mit gaye ;

2 Wuh apne apne hamsaye se juth bolte hain ;

Wuh khushamadi labon se derangi baton karte hain.

3 KHUDAWAND sab khushamadi labon ko

Aur bare bol bolnewali zabán ko kat dalega.

4 Wuh kahte hain, Ham apni zabán se jitenge ;

Hamare honth hamare hi hain : hamara malik kaun hai ?

5 Garibon ki tabahi aur miskinon ki ah ke sabab se

KHUDAWAND farmata hai, ki Ab main uthunga,

Aur jis par wuh phunkarte hain use amn o aman mein rakhunga.

6 KHUDAWAND ka kalam pak hai,
Us chandi ki manind jo bhatti mein mitti par tai gayi,

Aur sat bar saf ki gayi ho.

- 7 Tú hí, ai KHUDÁWAND, un kí hí-
fázat karegá,
Tú hí un ko is pusht se hamesha
tak bacháe rakkhegá.
8 Jab baní A'dam men pájipan kí
qadr hotí hai,
To sharír har taraf chalte phirte
hain.

13 *Mír muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr.*

Ai KHUDÁWAND kab tak, kyá
tú hamesha mujhe bhúlá
rahegá?

Tú kab tak apná chihra mujh se
chhipáe rakkhegá?

- 2 Kab tak main jí hí jí men mansúba
bándhtá rahún,
Aur sare din apne dil men gam
kiyá karún?

Kab tak merá dushman mujh par
sarbalañd rahegá?

- 3 Ai KHUDÁWAND mere KHUDÁ, merí
taraf tawajjuh kar aur mujhe
jawáb de:

Merí áñkhen raushan kar, aisá na
ho kí mujhe maut kí níñd á
jáe;

- 4 Aisá na ho kí merá dushman kahe,
kí Main is par gálib á gayá;
Na ho kí jab main jumbish kháún,
to mere mukhálif khush hon.

- 5 Lekin main ne to terí rahmat par
tawakkul kiyá hai:

Merá dil terí naját se khush hogá.

- 6 Main KHUDÁWAND ká gít gáúngá;
Kyúñki us ne mujh par ihsán kiyá
hai.

14 *Mír muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr.*

Ahmaq ne apne dil men kahá
hai, kí Koí KHUDÁ nahín:

Wuh bigar gaye, unhon ne nafrat-
angez kám kiye hain:

Koí nekokár nahín.

- 2 KHUDÁWAND ne ásmán par se baní
A'dam par nigáh kí,
Táki dekhe kí koí dánishmand,
Koí KHUDÁ ká tálib hai yá nahín.

- 3 Wuh sab ke sab gumrah hue, wuh
báham najis ho gaye:

Koí nekokár nahín, ek bhí nahín.

- 4 Kyá un sab badkirdáron ko kuchh
'ilm nahín,

Jo mere logon ko aise khá játe
hain jaise rotí;

Aur KHUDÁWAND ká nám nahín
lete?

- 5 Wahán un par bará khauf chhá
gayá;

Kyúñki KHUDÁ sádiq pusht ke
sáth hai.

- 6 Tum garíb kí mashwarat kí hansí
uráte ho,

Is liye kí KHUDÁWAND us kí
panáh hai.

- 7 Kásh kí Isráíl kí naját Siyyún
men se hotí:

Jab KHUDÁWAND apne logon ko
asíri se lautá láegá,

To Ya'qúb khush aur Isráíl shád-
mán hogá.

15 *Dáúd ká Mazmúr.*

Ai KHUDÁWAND, tere kхай-
me men kaun rahegá?

Tere koh í muqaddas par kaun
sukúnat karegá?

- 2 Wuh jo rástá se chaltá aur sadáqat
ká kám kartá,

Aur dil se sach boltá hai.

- 3 Wuh jo apní zabán se buhtán
nahín bándhtá,

Aur apne dost se badí nahín kartá,
Aur apne hamsáye kí badnámi na-
hín suntá.

- 4 Wuh jis kí nazar men razíl ádmí
haqír hai,

Par jo KHUDÁWAND se darté hain
un kí 'izzat kartá hai;

Wuh jo qasam khákar badaltá na-
hín, khwáh nuqsán hí utháe.

- 5 Wuh jo apná rupaya súd par
nahín detá,

Aur begunáh ke khiláf rishwat
nahín letá.

Aise kám karnewálá kabhí jum-
bish na kháegá.

16 *Dáúd ká Mikdám.*

Ai KHUDÁ, merí hífázat kar,
kyúñki main tujh hí men

panáh letá hún.

- 2 Main ne KHUDÁWAND se kahá hai,
Tú hí Rabb hai:

Tere siwá merí bhalái nahín.

- 3 Zamín ke muqaddas log wuh
barguzída hain,

Jin men merí purí khushnúdí hai.

- 4 Gairma'búdon ke píchhe daur-
newálon ká gam barh jáegá:

Main un ke se khúnwále tapáwan
nahín tapáúngá,

Aur apne honthon se un ke nám
nahín lúngá.

- 5 KHUDÁWAND hí merí mírás aur
mere piyále ká hissa hai:

- Tú mere bakhre ká muháfiz hai.
- 6 Jarib mere liye dilpasand jagahon men parí,
Balki merí mirás khub hai.
- 7 Main KHUDÁWAND kí hamd kar-
ungá jis ne mujhe nasíhat dí
hai;
Balki merá dil rát ko merí tarbi-
yat kartá hai.
- 8 Main ne KHUDÁWAND ko hamesha
apne sámnne rakkhá hai:
Chúnki wuh mere dahine háth
hai is liye mujhe jumbish na
hogí.
- 9 Isí sabab se merá dil khush aur
merí ruh shádmán hai:
Merá jism bhí amn o amán men
rahegá.
- 10 Kyúnki tú na merí ján ko pátál
men rahne degá;
Na apne muqáddas ko sarne degá.
- 11 Tú mujhe zindagí kí ráh dikhá-
egá:
Tere huzúr men kámil shádmání
hai:
Tere dahine háth men dáimí
khushí hai.

- 17** *Dáúd kí Du'á.*
Ai KHUDÁWAND, haqq ko
sun, merí faryád par ta-
wajjuh kar;
Merí du'á par jo beriýá labon se
nikaltí hai kán lagá.
- 2 Merá faisala tere huzúr se sádir
ho:
Terí ánkhen rástí ko dekhen.
- 3 Tú ne mere dil ko ázmá liyá hai;
tú ne rát ko merí nigrání kí;
Tú ne mujhe parkhá aur kuchh
khot na páyá;
Main ne thán liyá hai kí merá
munh khatá na kare.
- 4 Insání kámon men tere labon ke
kalám kí madad se
Main zálimon kí ráhon se báz
rahá hún.
- 5 Mere qadam tere ráston par
qáim rahe hain,
Mere pánw phisale nahín.
- 6 Ai Khudá, main ne tujh se du'á
kí hai, kyúnki tú mujhe jawáb
degá:
Merí taraf kán jhuká aur merí 'arz
sun le.
- 7 Tú jo apne dahine háth se apne
tawakkul karnewálon ko
Un ke mukhálifon se bachátá hai,
apní 'ajíb shafaqat dikhá.

- 8 Mujhe ánkhi kí putlí kí tarah
mahfúz rakh,
Mujhe apne paron ke sáye men
chhipá le,
- 9 Un sharíron se jo mujh par zulm
karte hain,
Mere jání dushmanon se jo mujhe
ghere hue hain.
- 10 Unhon ne apne dílon ko saht
kiyá hai,
Wuh apne munh se bará bol
bolte hain.
- 11 Unhon ne qadam qadam par
ham ko gherá hai:
Wuh ták lagáe hain kí ham ko
zamín par patak den.
- 12 Wuh us babar kí mánind hai jo
pharne par harís ho:
Wuh goyá jawán babar hai jo
poshida jagahon men dabká
húa hai.
- 13 Uth, ai KHUDÁWAND;
Us ká sámná kar, use patak de:
Apní talwár se merí ján ko sharir
se bachá le;
- 14 Apne háth se, ai KHUDÁWAND,
mujhe logon se bachá,
Ya'ni dunyá ke logon se jin ká
bakhra isí zindagí men hai,
Aur jin ká pet tú apne zakhíre
se bhartá hai:
Un kí aulád bhí hasb-i-murád hai;
Wuh apná báqí mál apne bachch-
on ke liye chhor játe hain.
- 15 Par main to sadaqat men terá
dídár hásil karungá:
Main jab jágungá to terí shabá-
hat se ser húngá.

18 *Mír muganní ke liye. KHUDÁ-
WAND ke bande Dáúd ká
Mazmúr. Is gít ke alfáz
us ne KHUDÁWAND se us
roz kahé, jab KHUDÁWAND
ne use us ke sáb dushmanon
aur Sául ke háth se bacháya;
chunánci us ne kahá:*

- 1 Ai KHUDÁWAND, ai merí quwwat,
main tujh se mahábbat rakhtá
hún.
- 2 KHUDÁWAND, merí chatán aur
merá qil'a aur merá chhuráne-
wálá hai:
Merá Khudá, merí chatán, jis par
main bharosá rakkhungá;
Merí sipar aur merí naját ká sing;
merá únchá burj.
- 3 Main KHUDÁWAND ko lo sitáish
ke láiq hai pukárunge;

Yun main apne dushmanon se bachaya jaunga.

4 Maut ki rassiyan ne mujhe gher liya,

Aur bedini ke sailabon ne mujhe daraya;

5 Patál ki rassiyan mere chaugird thin:

Maut ke phande mujh par a pare the.

6 Apni musibat mein main ne KHUDAWAND ko pukara,

Aur apne Khuda se faryad ki:

Us ne apni haikal mein se meri awaz suni,

Aur meri faryad jo us ke huzur thi us ke kan mein pahunchi.

7 Tab zamin hil gayi aur kapp uthi:

Paharon ki bunyadon ne jumbish khai

Aur hil gayin, is liye ki wuh gazabnak hua.

8 Us ke nathnon se dhuwan utha,

Aur us ke munh se ag nikalkar bhasam karne lagi:

Koele us se dahak utha.

9 Us ne asmanon ko bhi jhuka diya,

aur niche utar aya,

Aur us ke panwon tale gahri tariki thi.

10 Wuh karubi par sawar hokar ura,

Balki wuh tezi se hawa ke bazuon par ura.

11 Us ne zulmat ya'ni abr ki tariki aur asman ke daldar badalon ko

Apne chaugird apne chhipne ki jagah aur apni shamiyana banaaya.

12 Us ki huzuri ki jhalak se us ke daldar badal phat gaye,

Ole aur angare.

13 Aur KHUDAWAND asman mein garaja,

Haqq Ta'ala ne apni awaz sunai;

Ole aur afgare.

14 Us ne apne tir chalak un ko paraganda kiya,

Balki tabartor bijli se un ko shikast di.

15 Tab teri dant se, ai KHUDAWAND, Tere nathnon ke dam ke jhoke se

Pani ki thah dikhai dene lagi,

Aur jabah ki bunyaden namudar hui.

16 Us ne upar se hath barhakar mujhe tham liya,

Aur mujhe bahut pani mein se khenchkar bahar nikala.

17 Us ne mere zorawar dushman aur mere 'adawat rakhnewalon se

Mujhe chhura liya, kyunki wuh mere liye nihayat zabardast the.

18 Wuh meri musibat ke din mujh par a pare:

Par KHUDAWAND mera sahará tha.

19 Wuh mujhe kushada jagah mein nikal bhi laya;

Us ne mujhe chhuraaya, is liye ki wuh mujh se khush tha.

20 KHUDAWAND ne meri rasti ke muwafiq mujhe jaza di,

Aur mere hathon ki pakizagi ke mutabiq mujhe badla diya,

21 Kyunki main KHUDAWAND ki rahon par chalta raha,

Aur shararat se apne Khuda se alag na hua.

22 Kyunki us ke sab faisale mere samne rahe,

Aur main us ke ain se bargashta na hua.

23 Main us ke huzur kamil bhi raha,

Aur apne ko apni badkari se baz rakhha.

24 KHUDAWAND ne mujhe meri rasti ke muwafiq

Aur mere hathon ki pakizagi ke mutabiq jo us ke samne thi badla diya.

25 Rahmdil ke saath tu rahim hoga;

Aur kamil admi ke saath kamil;

26 Nekkar ke saath nek hoga;

Aur kajrau ke saath terha.

27 Kyunki tu musibatzada logon ko bachaega,

Lekin magruon ki ankhone ko nicha karega.

28 Is liye ki tu mere chirag ko raulshan karega:

KHUDAWAND mera Khuda mere andhere ko ujala kar dega.

29 Kyunki teri badaulat main fauj par dhawa karti hun;

Aur apne Khuda ki badaulat diwar phand jati hun.

30 Lekin Khuda ki rah kamil hai:

KHUDAWAND ka kalam tayá hua hai:

Wuh un sab ki sipar hai jo us par bharosa rakhte hain.

31 Kyunki KHUDAWAND ke siwa aur kaun Khuda hai?

- Aur hamare Khudá ko chhor kar
Aur kaun chañan hai?
- 32 Khudá hi mujhe quwwat se kamar-
basta kartá hai,
Aur meri ráh ko kámil kartá hai.
- 33 Wuh mere pánw harniyon ke se
baná detá hai,
Aur mujhe meri únchi jagahon
mein qáim kartá hai.
- 34 Wuh mere háthon ko jang karná
sikhátá hai,
Yahán tak ki mere bázu pítal ki
kamán ko jhuká dete haiñ.
- 35 Tú ne mujh ko apni naját ki sipar
bakhshí :
Aur tere dahine háth ne mujhe
sambhá lá,
Aur teri narmi ne mujhe búzurg
banáya hai.
- 36 Tú ne mere niche mere qadam
kusháda kar diye,
Aur mere pánw nahín phisale.
- 37 Main apne dushmanon ka píchhá
karke un ko já lúngá ;
Aur jab tak wuh faná na ho jáen,
wapas nahín áúngá.
- 38 Main un ko aisá chhedúngá ki
wuh úth na sakenge :
Wuh mere pánwon ke niche gir
parenge.
- 39 Kyúñki tú ne laráí ke liye mujhe
quwwat se kamarbasta kiya,
Aur mere mukhálifon ko mere
sámne zer kiya.
- 40 Tú ne mere dushmanon ki pusht
meri taraf pher di,
Táki main apne 'adáwat rakhne-
wálon ko kát dálún.
- 41 Unhon ne duháí di, par koi na
thá jo bacháe ;
KHUDÁWAND ko bhí pukará, par
us ne un ko jawáb na diya.
- 42 Tab main ne un ko kát kútkar ha-
wá mein urí húi gard ki mánind
kar diya ;
Main ne un ko galí kúchon ki
kíchar ki tarah nikál phenká.
- 43 Tú ne mujhe qaum ke jhagron se
bhí chhuráya :
Tú ne mujhe qaumon ka sardár
banáya hai :
Jis qaum se main wáqif bhí na-
hín, wuh meri mutí hogí.
- 44 Merá nám sunte hí wuh meri
farmánbardári karenge :
Pardesi mere tábi' ho jáenge.
- 45 Pardesi murjhá jáenge,
Aur apne qil'on se thartharáte
húe niklenge.

- 46 KHUDÁWAND zinda hai ; meri cha-
ñan mubáarak ho ;
Aur merá naját denewálá Khudá
mumtáz ho :
- 47 Wuh Khudá jo merá intiqám letá
hai,
Aur ummaton ko mere sámne zer
kartá hai.
- 48 Wuh mujhe mere dushmanon se
chhurátá hai,
Balki tú mujhe mere mukhálifon
par sarfaráz kartá hai :
Tú mujhe tundkhú ádmí se rihál
detá hai.
- 49 Is liye, ai KHUDÁWAND, main
qaumon ke darmiyan teri
shukrguzári
Aur tere nám ki madhsaráí kar-
úngá.
- 50 Wuh apne bádsháh ko barí naját
ináyat kartá hai,
Aur apne mamsúh Dáúd aur us ki
nasl par
Hamesha shafaqat kartá hai.

19

*Mír muganní ke liye. Dáúd
ka Mazmúr.*

- 1 Ásmán Khudá ka jalál zahir
kartá hai,
Aur fazá us ki dastkári dikhátí
hai.
- 2 Din se din bát kartá hai,
Aur rát ko rát hikmat sikhátí hai.
- 3 Na bolná hai na kalám,
Na un ki áwáz sunáí detí hai.
- 4 Un ka sur sári zamín par,
Aur un ka kalám dunyá ki intihá
tak pahunchá hai.
Us ne áftáb ke liye un mein khai-
ma lagáya hai.
- 5 Jo dúlhe ki mánind apne khalwat-
kháne se nikaltá hai,
Aur pahlawán ki tarah apni daur
mein daurne ko khush hai.
- 6 Wuh ásmán ki intihá se nikaltá
hai,
Aur us ki gasht us ke kanáron tak
hotí hai :
Aur us ki harárat se koi chíz be-
bahra nahín.
- 7 KHUDÁWAND ki sharf'at kámil hai,
wuh ján ko bahál kartí hai :
KHUDÁWAND ki shahádat barhaqq
hai, nádán ko dánish bakhshí
hai.
- 8 KHUDÁWAND ke qawáñin rást
haiñ, wuh díl ko farhat pahunch-
áte haiñ :

- KHUDÁWAND ká hukm be'aib hai,
wuh ánkhoṇ ko raushan kartá hai :
- 9 KHUDÁWAND ká khauf pák hai,
wuh abad tak qáim rahtá hai :
KHUDÁWAND ke ahkám barhaqq
aur bi'lkull rást haiṇ.
- 10 Wuh sone se balki bahut kundan
se ziyáda pasandída haiṇ :
Wuh shahd se balki chhatte ke
ṭapkoṇ se bhí shírfín haiṇ.
- 11 Níz un se tere bande ko ágáhi
miltí hai :
Un ko mánne ká ajr bará hai.
- 12 Kaun apní bhúl chúk ko ján saktá
hai ?
Tú mujhe poshída 'aibon se pák
kar.
- 13 Tú apne bande ko bebáki ke
gunáhoṇ se bhí báz rakh ;
Wuh mujh par gálib na áep : to
main kámil húngá,
Aur bare gunáh se bachá rah-
úngá.
- 14 Mère munh ká kalám aur mere dil
ká khayál tere huzúr maqbúl
ṭhahre,
Ai KHUDÁWAND, ai meri chatán
aur mere fitya denewále.

20

*Mír muganní ke liye. Dáúd
ká Mazmúr.*

- Musíbat ke dín KHUDÁ-
WAND terí sune ;
Ya'qúb ke Khudá ká nám tujhe
balandí par qáim kare ;
- 2 Wuh maqdis se tere liye kumak
bheje,
Aur Siyyún se tujhe taqwíyat
bakhshe ;
- 3 Wuh tere sab hadyoṇ ko yád rak-
khe,
Aur terí sokhtaní qurbání ko
qubúl kare ! (Siláh.)
- 4 Wuh tere dil kí árzú bar láe,
Aur terí sab mashwarat púrí kare.
- 5 Ham terí naját par shádiyána ba-
jáenge,
Aur apne Khudá ke nám par
jhande khare karenge :
KHUDÁWAND terí tamám dar-
khwaṣteṇ púrí kare.
- 6 Ab main ján gayá kí KHUDÁWAND
apne mamsúh ko bachá letá
hai ;
Wuh apne dahine háth kí naját-
bakhs quwwat se
Apne muqaddas ásmán par se use
jawáb degá.

- 7 Kisí ko rathoṇ ká aur kisí ko
ghoroṇ ká bharosá hai :
Par ham to KHUDÁWAND apne
Khudá hí ká nám lege.
- 8 Wuh to jhuke aur gir päre :
Par ham uthe aur sídhe khare
haiṇ.
- 9 Ai KHUDÁWAND, bachá le ;
Jis dín ham pukáreṇ to bádsháh
hamen jawab de.

21

*Mír muganní ke liye. Dáúd
ká Mazmúr.*

- 1 Ai KHUDÁWAND, terí quw-
wat se bádsháh khush
hogá,
Aur terí naját se use niháyat
shádmání hogí.
- 2 Tú ne us ke dil kí árzú púrí kí
hai,
Aur us ke munh kí darkhwást ko
námanzúr nahíp kiyá. (Siláh.)
- 3 Kyúñki tú use 'umda barakatēṇ
bakhsheṇ men peshqadamí kar-
tá,
Aur khális sone ká táj us ke sir
par rakhtá hai.
- 4 Us ne tujh se zindagí oháhi aur tú
ne bakhsí,
Balki 'umr kí darázi hamesha ke
liye.
- 5 Terí naját ke sabab se us kí shau-
kat 'azím hai ;
Tú use hashmat o jalál se árásta
kartá hai.
- 6 Kyúñki tú hamesha ke liye use
barakatēṇ se málámál kartá hai,
Aur apne huzúr use khush o
khurram rakhtá hai.
- 7 Kyúñki bádsháh ká tawakkul
KHUDÁWAND par hai ;
Aur Haqq Ta'álá kí shafaqat kí
badaulat use bargiz jumbásh na
hogí.
- 8 Terá háth tere sab dushmanoṇ ko
dhúñdh níkálegá :
Terá dahiná háth tujh se kína
rakhnewáloṇ ká patá lagá legá.
- 9 Tú apne qahr ke waqt un ko
jalte tanúr kí mánind kar degá.
KHUDÁWAND apne gazab men un
ko nigal jáegá,
Aur ág un ko khá jáegí.
- 10 Tú un ke phal ko zamín par se
nábud kar degá,
Aur un kí nasí ko baní A'dam
men se.
- 11 Kyúñki unhoṇ ne tujh se badí
karní cháhi :

- Unhon ne aisá mansúba bándhá
jise wuh púra nahín kar sakte.
- 12 Kyúнки tú un ká munh pher degá,
Tú un ke muqábale men apne
chille charháegá.
- 13 Ai KHUDÁWAND, tú apní hí quw-
wat men sarbaland ho :
Aur ham gákar terí qudrat kí
sitáish karenge.

22 *Mír muganni ke liye; Aillit hashshahr ke sur par. Dáúd ká Mazmúr.*

- 1 Ai mere Khudá, ai mere Khudá,
tú ne mujhe kyún chhor diyá?
Tú merí madad aur mere nála o
faryád se kyún dúr rahtá hai?
- 2 Ai mere Khudá, main din ko
pukártá hún, par tú jawáb
nahín detá;
Aur rát ko bhí, aur khámosh
nahín hotá.
- 3 Lekin tú quddús hai,
Tú jo Isráíl kí hamd o saná par
takhtnishín hai.
- 4 Hamáre bápádá ne tujh par ta-
wakkul kiyá :
Unhon ne tawakkul kiyá aur tú
ne un ko chhuráya.
- 5 Unhon ne tujh se faryád kí aur
rihái pái :
Unhon ne tujh par tawakkul kiyá,
aur sharmindá na hue.
- 6 Par main to kírá hún, insán nahín ;
A'dmíon men angushtnumá hún
aur logon men haqír.
- 7 Wuh sab jo mujhe dekhte hain
merá mazhaka uráte hain ;
Wuh munh chiráte, wuh sir hilá
hilákar kahte hain,
- 8 Apne ko KHUDÁWAND ke supurd
kar de ; wuhí use chhuráe :
Jab kí wuh us se khush hai, to
wuhí use chhuráe.
- 9 Par tú hí mujhe peṭ se báhar
láya :
Jab main shirkhwár hí thá, tú ne
mujhe tawakkul karná sikháya.
- 10 Main paidáish hí se tujh par
chhorá gayá :
Merí mán ke peṭ hí se tú merá
Khudá hai.
- 11 Mujh se dúr na rah ; kyúнки
musíbat qaríb hai ;
Is liye kí koi madadgár nahín.
- 12 Bahut se sáñdon ne mujhe gher
liyá hai :
Basan ke zoráwar sáñd mujhe
ghere hue hain.

- 13 Wuh phárne aur garajnewále
babar kí tarah
Mujh par apná munh pasáre hue
hain.
- 14 Main pání kí tarah bah gayá,
Merí sab haḍḍiyán ukhar gayín :
Merá dil mom kí mánind ho gayá ;
Wuh mere síne men pighal gayá.
- 15 Merí quwwat thíkire kí mánind
khushk ho gayí ;
Aur merí zabán mere tálú se
chipak gayí ;
Aur tú ne mujhe maut kí khák
men milá diya.
- 16 Kyúнки kutton ne mujhe gher
liyá hai :
Badkaron ká guroh mujhe ghere
hue hai ;
Wuh mere háth aur mere páñw
chhedte hain.
- 17 Main apní sab haḍḍiyán gin
saktá hún ;
Wuh mujhe tákte aur ghúrte
hain :
- 18 Wuh mere kapre ápas men bánt-
te hain,
Aur merí poshák par qur'a dálte
hain.
- 19 Lekin tú, ai KHUDÁWAND, dúr na
rah :
Ai mere chárasáz, merí madad ke
liye jaldí kar.
- 20 Merí ján ko talwár se bachá ;
Merí ján ko kutte ke qábú se.
- 21 Mujhe babar ke munh se bachá ;
Balki tú ne sáñdon ke síngon
men se mujhe chhuráya hai.
- 22 Main apne bháiyon se tere nám
ká izhár karúnga :
Jamá'at men terí sitáish kar-
únga.
- 23 Ai KHUDÁWAND se dardnewálo, us
kí sitáish karo ;
Ai Ya'qúb kí aulád, sab us kí
tamjíd karo ;
Aur ai Isráíl kí nasl, sab us ká
dar máno.
- 24 Kyúнки us ne na to musíbatzada
kí musíbat ko haqír jána, na
us se nafrat kí ;
Na us se apná munh chhipáya ;
Balki jab us ne Khudá se faryád
kí to us ne sun lí.
- 25 Bare majma' men merí saná-
khwání ká bá'is tú hí hai :
Main us se dardnewálon ke rúbarú
apní nazren adá karúnga.
- 26 Halím kháenge aur ser honge :

KHUDÁWAND ke tálib us kí sitáish karenge :

Tumhárá dil abad tak zinda rahe.

27 Sári dunyá KHUDÁWAND ko yád karegi aur us kí taraf rujú' láegi :

Aur qaumon ke sab gharáne tere huzúr sijda karenge.

28 Kyúñki saltanat KHUDÁWAND kí hai :

Wuhí qaumon par hákim hai.

29 Dunyá ke sab ásúdahál log kháenge aur sijda karenge :

Wuh sab jo khák men mil játe hain us ke huzúr jhukenge, Balki wuh bhí jo apní ján ko jítá nahín rakh saktá.

30 Ek nasl us kí bandagi karegi ;

Dusrí pusht ko KHUDÁWAND kí khabar dí jáegi.

31 Wuh áenge aur us kí sadáqat ko ek qaum par

Jo paidá hogí yih kahkar záhir karenge ki Us ne yih kám kiya hai.

23 *Dáúd ka Mazmúr.*

KHUDÁWAND merá chaupán hai ; mujhe kamí na hogí.

2 Wuh mujhe harí harí charágáhon men bithátá hai :

Wuh mujhe ráhat ke chashmon ke pás le játá hai.

3 Wuh merí ján ko bahál kartá hai : Wuh mujhe apne nám kí khátir sadáqat kí ráhon par le chaltá hai.

4 Balki khwáh maut ke sáye kí wádí men se merá guzar ho,

Main kisi balá se nahín darúngá ; kyúñki tú mere sáth hai :

Tere 'asá aur terí láthí se mujhe tasallí hai.

5 Tú mere dushmanon ke rúbarú mere áge dastarkhwan bichhátá hai :

Tú ne mere sir par tel malá hai, merá piyála labrez hotá hai.

6 Yaqínan bhalái aur rahmat 'umr bhar mere sáth sáth rahengi :

Aur main hamesha KHUDÁWAND ke ghar men sukúnat karúngá.

24 *Dáúd ka Mazmúr.*

Zamín aur us kí ma'múrí KHUDÁWAND hí kí hai ;

Jahán aur us ke báshinde bhí.

2 Kyúñki us ne samundaron par us kí bunyád rakkhi,

Aur sailábon par use qáim kiya.

3 KHUDÁWAND ke pahár par kaun charhega?

Aur us ke muqaddas maqám par kaun khará hogá?

4 Wuhí jis ke háth sáf hain, aur jis ká dil pák hai ;

Jis ne batálat par dil nahín lagáya,

Aur makr se qasam nahín khái.

5 Wuh KHUDÁWAND kí taraf se barakat páega,

Hán, apne naját denewále Khudá kí taraf se sadáqat.

6 Yihí us ke tálibon kí pusht hai, Yihí tere dídar ke khwáhain hain,

ya'ní Ya'qúb. (Siláh.)

7 Ai phátao, apne sir baland karo : Ai abadí darwázo, únche ho jáo :

Aur jalál ká bádsháh dákhil hogá.

8 Yih jalál ká bádsháh kaun hai? KHUDÁWAND jo qawí aur qádir hai,

KHUDÁWAND jo jang men zoráwar hai.

9 Ai phátao, apne sir baland karo ; Ai abadí darwázo, un ko baland karo :

Aur jalál ká bádsháh dákhil hogá.

10 Yih jalál ká bádsháh kaun hai? Lashkaron ká KHUDÁWAND,

Wuhí jalál ká bádsháh hai. (Siláh.)

25 *Dáúd ka Mazmúr.*

Ai KHUDÁWAND, main apní ján terí taraf uthátá hún.

2 Ai mere Khudá, main ne tujh par tawakkul kiya hai,

Mujhe sharminda na hone de ;

Mere dushman mujh par shadíyána na bajaen.

3 Balki jo tere muntazir hain un men se koi sharminda na hogá :

Par jo náhaqq bewafái karté hain wuhí sharminda hongé.

4 Ai KHUDÁWAND, apní rahen mujhe dikhá ;

Apne ráste mujhe batá de.

5 Mujhe apní sachcháí par chalá aur ta'lím de ;

Kyúñki tú merá naját denewalá Khudá hai ;

Main din bhar terá hí muntazir rahtá hún.

6 Ai KHUDÁWAND, apní rahmaton aur shafaqaton ko yád farmá ;

Kyúñki wuh azal se hain.

- 7 Merí jawání kí khatáon aur mere gunáhon ko yád na kar ;
 Ai KHUDÁWAND, apní nekí kí khátir
 Apní shafaqat ke mutábiq mujhe yád farmá.
- 8 KHUDÁWAND nek aur rást hai :
 Is liye wuh gunahgáron ko ráh i haqq kí ta'lim degá.
- 9 Wuh halimon ko insáf kí hidáyat karegá :
 Hán, wuh halimon ko apní ráh batáegá.
- 10 Jo KHUDÁWAND ke 'ahd aur us kí shahádaton ko mánte hain,
 Un ke liye us kí sab ráhen sha-faqat aur sachcháí hain.
- 11 Ai KHUDÁWAND, apne nám kí khátir
 Merí badkárí mu'áf kar de, kýun-ki wuh barí hai.
- 12 Wuh kaun hai jo KHUDÁWAND se dartá hai?
 KHUDÁWAND us ko usí ráh kí ta'lim degá jo use pasand hai.
- 13 Us kí ján ráhat men rahegi ;
 Aur us kí nasl zamín kí wáris hogí.
- 14 KHUDÁWAND ke ráz ko wuhí jánte hain jo us se darte hain ;
 Aur wuh apná 'ahd un ko batáegá.
- 15 Merí ánkhen hameshá KHUDÁWAND kí taraf lagi rahtí hain ;
 Kýunki wuhí mere pápw dām se chhuráegá.
- 16 Merí taraf mutawajjih ho, aur mujh par rahm kar ;
 Kýunki main bekas aur musíbat-zada hūn.
- 17 Mere dil ke dukh barh gaye :
 Tú mujhe merí taklífon se rihái de.
- 18 Tú merí musíbat aur jánfishání ko dekh ;
 Aur mere sab gunáh mu'áf farmá.
- 19 Mere dushmanon ko dekh, kýunki wuh bahut hain ;
 Aur un ko mujh se saḡht 'adáwat hai.
- 20 Merí ján kí hifázat kar, aur mujhe chhurá :
 Mujhe sharminda na hone de, kýunki merá tawakkul-tujh hí par hai.
- 21 Diyánatdári aur rástbázi mujhe salámat rakkhen,
 Kýunki mujhe terí hí ás hai.
- 22 Ai Khudá, Isráíl ko
 Us ke sab dukhon se chhurá le.

26

Dáúd ká Mazmúr.

- Ai KHUDÁWAND, merá in-sáf kar, kýunki main rástí se chaltá rahá hūn :
 Aur main ne KHUDÁWAND par belagzish tawakkul kiyá hai.
- 2 Ai KHUDÁWAND, mujhe jānch aur ázmá ;
 Mere dil o dimág ko parakh.
- 3 Kýunki terí shafaqat merí ánkhon ke sāmne hai ;
 Aur main terí sachcháí kí ráh par chaltá rahá hūn.
- 4 Main behúda logon ke sáth nahín baithá ;
 Main riyákáron ke sáth kahín nahín jáungá.
- 5 Badkirdáron kí jamá'at se mujhe nafrat hai,
 Main sharíron ke sáth nahín baith-úngá.
- 6 Main begunáhi men apne háth dhoúngá ;
 Aur ai KHUDÁWAND, main tere mazbah ká tawáf karúngá :
- 7 Táki shukrguzári kí áwáz baland karūn,
 Aur tere sab 'ajíb kámon ko bayán karūn.
- 8 Ai KHUDÁWAND, main terí sukú-natgáh,
 Aur tere jalál ke khaime ko 'azíz rakhtá hūn.
- 9 Merí ján ko gunahgáron ke sáth,
 Aur merí zindagí ko khúni ád-míon ke sáth na milá :
- 10 Jin ke háthon men sharárat hai,
 Aur jin ká dahiná háth rishwaton se bhará hai.
- 11 Par main to rástí se chaltá rahūngá :
 Mujhe chhurá le aur mujh par rahm kar.
- 12 Merá pápw hamwár jagah par qáim hai :
 Main jamá'aton men KHUDÁWAND ko mubáarak kahúngá.

27

Dáúd ká Mazmúr.

- KHUDÁWAND merí raushní aur merí naját hai ; mujhe kis kí dahshat?
 KHUDÁWAND merí zindagí ká pushta hai ; mujhe kis kí hai-bat?
- 2 Jab sharír, ya'ní mere muḡhálif aur mere dushman,

- Merá gosht kháne ko mujh par
charh áe, to wuh thokar khákar
gir pare.
- 3 Khwáh mere khiláf lashkar khai-
mazan ho,
Merá dil nahín daregá :
Khwáh mere muqábale men jang
barpá ho,
Taubhí main khátirjama' rahúngá.
- 4 Main ne KHUDÁWAND se ek dar-
khwást kí hai, main isí ká talib
rahúngá ;
Kí main 'umr bhar KHUDÁWAND
ke ghar men rahún,
Táki KHUDÁWAND ke jamál ko
dekhún, aur us kí haikal men
istifsár kiyá karún.
- 5 Kyúinki musíbat ke din wuh
mujhe apne shámiyáne men
poshída rakkhegá :
Wuh mujhe apne khaime ke parde
men chhipá legá ;
Wuh mujhe chatán par charhá
degá.
- 6 Ab main apne cháron taraf ke
dushmanon par sarfaráz kiyá
jáúngá ;
Main us ke khaime men khushí kí
qurbáníán guzránúngá ;
Main gaúngá, main KHUDÁWAND
kí madhsarái karúngá.
- 7 Ai KHUDÁWAND, merí áwáz sun,
main pukártá hún :
Mujh par rahm kar aur mujhe
jawáb de.
- 8 Jab tú ne farmáyá, kí Mere dídar
ke talib ho ; táb mere díl ne
tujh se kahá,
Ai KHUDÁWAND, main tere dídar
ká talib rahúngá.
- 9 Mujh se rūposh na ho ;
Apne bande ko qahr se na nikál :
Tú merá madadgár rahá hai ;
Na mujhe tark kar, na mujhe chhor,
ai mere naját denewále Khudá.
- 10 Jab merá báp aur merí mán mujhe
chhor den,
To KHUDÁWAND mujhe sambhál
legá.
- 11 Ai KHUDÁWAND, mujhe apní ráh
batá ;
Aur mere dushmanon ke sabab se
Mujhe hamwár ráste par chalá.
- 12 Mujhe mere mukhálifon kí marzí
par na chhor :
Kyúinki jhúthe gawáh aur berahmí
se phunkárnewále mere khiláf
uthé hain.

- 13 Agar mujhe yaqín na hotá kí
zindon kí zamín men
KHUDÁWAND ke ihsán ko dekh-
úngá to mujhe gash á jātá.
- 14 KHUDÁWAND kí ás rakh :
Mazbút ho aur terá díl qawí ho ;
Hán, KHUDÁWAND hí kí ás rakh.

28

Dáúd ká Mazmūr.

- Ai KHUDÁWAND, main tujh
hí ko pukárúngá ;
Ai merí chatán, tú merí taraf s :
kán band na kar :
Aisá na ho kí agar tú merí taraf
se khámosh rahe,
To main un kí mánind ban jáún jo
pátál men játe hain.
- 2 Jab main tujh se faryád karún aur
apne háth
Terí muqaddas haikal kí taraf
utháún to merí minnat kí áwáz
ko sun le.
- 3 Mujhe un sharíron aur badkir-
daron ke sáth ghasít na le já ;
Jo apne hamsáyon se sulh kí báten
karte hain,
Magar un ke dilon men badí
hai.
- 4 Un ke af'ál o a'mál kí burái ke
muwáfiq un ko badla de :
Un ke háthon ke kámon ke mutá-
biq un se sulúk kar ;
Un ke kíye ká 'iwaz un ko de.
- 5 Wuh KHUDÁWAND ke kámon
Aur us kí dastkárí par dhyán na-
hín karte,
Is liye wuh un ko girá degá aur
phir nahín utháegá.
- 6 KHUDÁWAND mubáarak ho,
Is liye kí us ne merí minnat kí
áwáz sun lí.
- 7 KHUDÁWAND merí quwwat aur
merí sipar hai ;
Mere díl ne us par tawakkul kiyá
hai, aur mujhe madad milí
hai :
Isí liye merá díl niháyat shádmán
hai ;
Aur main gít gákar us kí sitáish
karúngá.
- 8 KHUDÁWAND un kí quwwat hai,
Wuh apne mamsúh ke liye naját
ká qil'a hai.
- 9 Apní ummat ko bachá, aur apní
mírás ko barakat de :
Un kí pásbání kar aur un ko
hamesha tak sambhále rah.

29

Dáúd ká Mazmúr.

- 1** **AI** frishtagán, **KHUDÁWAND** kí,
KHUDÁWAND hí kí tamjíd o ta'zím karo.
- 2** **KHUDÁWAND** kí aisí tamjíd karo jo us ke nám ke sháyán hai;
Pák áráish ke sáth **KHUDÁWAND** ko síjda karo.
- 3** **KHUDÁWAND** kí áwáz bádalón par hai:
Khudá e zu'l jalál garajta hai:
KHUDÁWAND daldár bádalón par hai.
- 4** **KHUDÁWAND** kí áwáz men qudrat hai;
KHUDÁWAND kí áwáz men jalál hai.
- 5** **KHUDÁWAND** kí áwáz deodáron ko tor dáltí hai;
Balki **KHUDÁWAND** Lubnán ke deodáron ko tukre tukre kar detá hai.
- 6** **Wuh** un ko bachhre kí mánind;
Lubnán aur **Siryún** ko janglí bachhre kí mánind kudatá hai.
- 7** **KHUDÁWAND** kí áwáz ág ke shu'lon ko chirtí hai.
- 8** **KHUDÁWAND** kí áwáz biyábán ko hilá detí hai;
KHUDÁWAND Qádis ke biyábán ko hilá dáltá hai.
- 9** **KHUDÁWAND** kí áwáz se harniyon ke haml gir játe hain,
Aur wuh jangalon ko bebarg kar detí hai:
Us kí haikal men har ek **Jalál** hí **Jalál** pukartá hai.
- 10** **KHUDÁWAND** tufán ke waqt takht-nishín thá;
Balki **KHUDÁWAND** hamesha tak takht-nishín hai.
- 11** **KHUDÁWAND** apní ummat ko zor bakhshégá;
KHUDÁWAND apní ummat ko salámatí kí barakat degá.

30

Dáúd ká Mazmúr; haikal kí taqdís ke waqt ká gít.

- AI** **KHUDÁWAND**, main terí tamjíd karúngá, kyúñki tú ne mujhe sarfaráz kiyá hai,
Aur mere dushmanon ko mujh par khush hone na diyá.
- 2** **AI** **KHUDÁWAND** mere **Khudá**,
Main ne tujh se faryád kí, aur tú ne mujhe shifá bakhshí.

- 3** **AI** **KHUDÁWAND**, tú merí ján ko pátál se nikál láyá hai:
Tú ne mujhe zinda rakkhá hai kí gor men na jáún.
- 4** **KHUDÁWAND** kí sitáish karo, ai us ke muqaddaso;
Aur us ke quds ko yád karke shukrguzári karo.
- 5** **Kyúñki** us ká qahr dam bhar ká hai;
Us ká karam 'umr bhar ká:
Rát ko sháyad roná pare,
Par subh ko khushí kí naubat áti hai.
- 6** **Main** ne apní iqbálmandí ke waqt yih kahá thá,
Ki **Mujhe** kabhí jumbish na hogí.
- 7** **AI** **KHUDÁWAND**, tú ne apne karam se mere pahár ko qáim rakkhá thá;
Jab tú ne apná chihra chhipáyá to main ghabrá úthá.
- 8** **AI** **KHUDÁWAND**, main ne tujh se faryád kí;
Main ne **KHUDÁWAND** se minnat kí:
- 9** **Jab** main gor men jáún to merí maut se kyá fáida?
Kyá khák terí sitáish karegí?
kyá wuh terí sachcháí ko bayán karegí?
- 10** **Sun** le, ai **KHUDÁWAND**, aur mujh par rahm kar:
AI **KHUDÁWAND**, tú merá madad-gár ho.
- 11** **Tú** ne mere mátam ko nách se badal diyá;
Tú ne merá tát utár dálá aur mujhe khushí se kamarbasta kiyá:
- 12** **Táki** merí rúh terí madhsarái kare aur chup na rahe.
AI **KHUDÁWAND** mere **Khudá**,
main hamesha terá shukr kartá rahúngá.

31

Mír muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr.

- AI** **KHUDÁWAND**, merá ta-wakkul tujh par hai; mujhe kabhí sharminda na hone de:
Apní sadáqat kí khátir mujhe rihái de.
- 2** **Apná** kán merí taraf jhuká; jald mujhe chhurá:
Tú mere liye mazbút chatán, mere bacháne ko panáhgáh ho.

- 3 Kyūnki tú hí merí chaṭān aur merá qil'a hai;
Is liye apne nám kí khátir merí rahbarí aur rahnumáí kar.
- 4 Mujhe us jál se nikál le jo unhon ne chhipkar mere liye bichháya hai;
Kyūnki tú hí merá muhkam qil'a hai.
- 5 Main apní rúh tere háth men saunptá hūn;
Ai KHUDÁWAND, sachchái ke Khudá, tú ne merá ádya diyá hai.
- 6 Mujhe un se nafrat hai jo jhúthe ma'búdon ko mánte haiñ;
Merá tawakkul to KHUDÁWAND hí par hai.
- 7 Main terí rahmat se khush o khurram rahūngá;
Kyūnki tú ne merá dukh dekh liyá hai;
Tú merí ján kí musíbaton se wáqif hai:
- 8 Tú ne mujhe dushman ke háth men asír nahín chhorá;
Tú ne mere páñw kusháda jagah men rakkhe haiñ.
- 9 Ai KHUDÁWAND, mujh par rahm kar, kyūnki main musíbat men hūn;
Merí áñkh balki merí ján aur merá jism sab ranj ke máre ghule játe haiñ.
- 10 Kyūnki merí ján gam men aur merí 'umr karáhne men faná hūl:
Merá zor merí badkárí ke bá'is se játá rahá, aur merí haḍḍiyán ghul gayín.
- 11 Main apne sab mukhálifon ke sabab se apne hamsáyon ke liye Azbas angushtnumá, aur apne jánpahchánon ke liye khauf ká bá'is hūn:
Jinhon ne mujh ko báhar dekhá mujh se dūr bháge.
- 12 Main murde kí mánind dil se bhulá diyá gayá hūn:
Main túte bartan kí mánind hūn.
- 13 Kyūnki main ne bahuton se apní badnámi suní hai,
Har taraf khauf hí khauf hai:
Jab unhon ne milkar mere khiláf mashwara kiyá
To merí ján lene ká mansúba bándhá.
- 14 Lekin ai KHUDÁWAND, merá tawakkul tujh par hai:

- Main ne kahá, Tú merá Khudá hai
- 15 Mere aiyám tere háth men haiñ:
Mujhe mere dushmanon aur satá-newálon ke háth se chhurá.
- 16 Apne chihré ko apne bande par jalwagar farmá:
Apní shafaqat se mujhe bachá le.
- 17 Ai KHUDÁWAND, mujhe sharminda na hone de, kyūnki main ne tujh se du'á kí hai:
Sharír sharminda ho jáen, aur pátál men khámosh hon.
- 18 Jhúthe honṭh band ho jáen;
Jo sádiqon ke khiláf gurúr aur hiqárat se Takabbur kí báten bolte haiñ.
- 19 A'h, tú ne apne darnewálon ke liye kaisí barí ní'mat rakh chhorí hai,
Jise tú ne baní A'dam ke sámnne apne tawakkul karnewálon ke liye taiyár kiyá!
- 20 Tú un ko insán kí bandishon se apní huzúrí ke parde men chhipá legá:
Tú un ko zabán ke jhagron se shámiyáne men poshída rakkhegá.
- 21 KHUDÁWAND mubáarak ho:
Kyūnki us ne mujh ko muhkam shahr men apní 'ajíb shafaqat dikhái.
- 22 Main ne to jaldbázi se kahá thá, kí Main tere sámnne se káṭ dálá gayá:
Taubhí jah main ne tujh se faryád kí to tú ne merí minnat kí áwáz sun lí.
- 23 KHUDÁWAND se mahabbat rakkho, ai us ke sab muqaddaso:
KHUDÁWAND imándáron ko salámat rakhtá hai,
Aur magrúron ko khúb hí badla detá hai.
- 24 Ai KHUDÁWAND par ás rakhne-wálo,
Sab mazbút ho, aur tumhárá dil qawí rahe.

- 32** *Dáūd ká Muzmir—Mashhúl.*
Mubáarak hai wuh jis kí khata bakhshí gayí, aur jis ká gunáh dháñká gayá.
- 2 Mubáarak hai wuh ádmí jis kí badkárí ko KHUDÁWAND hisáb men nahín látá,
Aur jis ke dil men makr nahín.
- 3 Jab main khámosh rahá to din bhar ke karáhne se

- Merí haḍḍiyān ghul gayīn.
 4 Kyūnki terā hāth rāt dīn mujh par bhārī thā :
 Merí tarāwat garmīon kī khushkī se badal gayī. (Silāh.)
 5 Main ne tere huzūr apne gunāh ko mān liyā aur apnī badkārī ko na chhipāyā :
 Main ne kahā, Main KHUDĀWAND ke huzūr apnī khatāon kā iqrār karūngā ;
 Aur tū ne mere gunāh kī badī ko mu'āf kiyā. (Silāh.)
 6 Isī liye har dīndār tujh se aise waqt men du'ā kare jab tū mil saktā hai :
 Yaqīnan jab sailāb āe to us tak nahīn pahunchegā.
 7 Tū mere chhipne kī jagah hai ; tū mujhe dukh se bachāe rakhegā ;
 Tū mujhe rihāl ke nagmon se gher legā. (Silāh.)
 8 Main tujhe ta'īm dūngā aur jis rāh par tujhe chalnā hogā tujhe bataūngā :
 Main tujhe salah dūngā, merī nazar tujh par hogī.
 9 Tum ghorē yā khachchar kī mānind na bano jin men samajh nahīn :
 Jin ko qābū men rakhne kā sāz dahāna aur lagām hai,
 Warna wuh tere pās āne ke bhī nahīn.
 10 Sharīr par bahut sī musībatē āengī :
 Par jis kā tawakkul KHUDĀWAND par hai, rahmat use ghere rahegī.
 11 Aī sādīqo, KHUDĀWAND men khush o khurram raho :
 Aur aī rāstdilo, sab khushī se lalkáro.
- 33** Aī sādīqo, KHUDĀWAND men shādmān raho :
 Hamd karnā rāstbāzon ko zebā hai.
 2 Sītār ke sāth KHUDĀWAND kā shukr karo :
 Das tār kī barbat ke sāth us kī sitāish karo.
 3 Us ke liye nayā gīt gāo ;
 Baland āwāz ke sāth achchhī tarah bajāo.
 4 Kyūnki KHUDĀWAND kā kalām rāst hai :
 Aur us ke sab kām bāwafā hain.

- 5 Wuh sadaqat aur insāf ko pasand kartā hai :
 Zamīn KHUDĀWAND kī shafaqat se ma'mūr hai.
 6 A'smān KHUDĀWAND ke kalām se Aur us kā sārā lashkar us ke munh ke dam se banā.
 7 Wuh samundar kā pānī tūde kī mānind jamā kartā hai :
 Wuh gahre samundaron ko maḥzanon men rakhtā hai.
 8 Sarī zamīn KHUDĀWAND se dare :
 Jahān ke sab bāshinde us kā khauf rakkhen.
 9 Kyūnki us ne farmāyā aur ho gayā :
 Us ne hukm diyā aur wāqī' hūā.
 10 KHUDĀWAND qaumon kī mashwarat ko bātīl kar detā hai :
 Wuh ummaton ke mansūbon ko nāchīz banā detā hai.
 11 KHUDĀWAND kī maslahat abad tak qāim rahegī,
 Aur us ke dil ke khayāl nasī dar nasī.
 12 Mubārak hai wuh qaum jis kā Khudā KHUDĀWAND hai ;
 Aur wuh ummat jis ko us ne apnī hī mīrás ke liye barguzīda kiyā.
 13 KHUDĀWAND āsmān par se dekhtā hai ;
 Sab banī A'dam par us kī nigāh hai ;
 14 Apnī sukūnatgāh se
 Wuh zamīn ke sab bāshindon ko dekhtā hai ;
 15 Wuhī hai jo un sab ke dilon ko banātā,
 Aur un ke sab kāmōn kā khayāl rakhtā hai.
 16 Kisī bādshāh ko fauj kī kasrat na bachāegī :
 Aur kisī zabardast admī ko us kī barī tāqat rihāl na degī.
 17 Bach nikalne ke liye ghorā bekār hai :
 Wuh apnī shahzorī se kisī ko na bachāegā.
 18 Dekho, KHUDĀWAND kī nigāh un par hai jo us se darte hain,
 Jo us kī shafaqat ke ummedwār hain ;
 19 Tāki un kī jān maut se bachāe,
 Aur qaht men un ko jītā rakkhe.
 20 Hamārī jān ko KHUDĀWAND kī ās hai :
 Wuhī hamārī kumak aur hamārī sipar hai.

- 21 Hamará dil us meṇ shádmán
rahegá,
Kyúñki ham ne us ke pák nám
par tawakkul kiyá hai.
- 22 Ai KHUDÁWAND, jaisí tujh par
hamarí áś hai,
Waisí hí terí rahmat ham par ho.

34

*Dáúd ká Mazmúr, us waqt ká
jab us ne Abímalik ke
sámne apní waza' badlí,
jis ne use nikál diyá aur
wuh chala gayá.*

- 1 Main har waqt KHUDÁWAND ko
mubáarak kahúnga :
Us kí sitáish hamesha merí zabán
par rahegí.
- 2 Merí rúh KHUDÁWAND par fakhr
karegí :
Halím yíh sunkar khush honge.
- 3 Mere sáth KHUDÁWAND kí baráí
karo,
Ham milkar us ke nám kí tamjíd
kareṇ.
- 4 Main KHUDÁWAND ká tálib huá,
us ne mujhe jawáb diyá,
Aur merí sárí dahshat se mujhe
rihái bakhsí.
- 5 Unhon ne us kí taraf nazar kí
aur munawwar ho gaye :
Aur un ke munh par kabhí
sharmindagí na áegí.
- 6 Is garib ne duháí dí, KHUDÁWAND
ne is kí suní,
Aur ise is ke sab dukhon se
bachá líyá.
- 7 KHUDÁWAND se darnewálon kí
cháron taraf us ká firishta khaí-
mazan hotá hai,
Aur un ko bachátá hai.
- 8 A'zmákar dekho kí KHUDÁWAND
kaisá mihrbán hai :
Mubáarak hai wuh ádmí jo us par
tawakkul kartá hai.
- 9 KHUDÁWAND se dāro, al us ke
muqaddaso :
Kyúñki jo us se darte haiṇ, un ko
kuchh kamí nahín.
- 10 Babar ke bachche to hájatmand
aur bhúke hote haiṇ :
Par KHUDÁWAND ke tálib kisé
ni'mat ke muhtáj na honge.
- 11 Ai bachcho, áo, merí suno :
Main tum ko Khudátarsí sikh-
áungá.
- 12 Wuh kaun ádmí hai jo zindagí ká
mushtáq hai,
Aur barí 'umr cháhtá hai táki
bhalái dekhe?

- 13 Apní zabán ko badí se báz rakh,
Aur apne honthon ko dagá kí
bát se.
- 14 Badí ko chhor aur neki kar ;
Sulh ká tálib ho, aur usí kí paira-
wí kar.
- 15 KHUDÁWAND kí nigáh sádiqon
par hai,
Aur us ke kán un kí faryád par
lage rahte haiṇ.
- 16 KHUDÁWAND ká chíhra badkaron
ke khláf hai,
Táki un kí yád zamín par se
mitá de.
- 17 Sádiq chilláe aur KHUDÁWAND
ne suná,
Aur un ko un ke sab dukhon se
chhuráiyá.
- 18 KHUDÁWAND shikastadilon ke
nazdík hai,
Aur kshastajánon ko bachátá
hai.
- 19 Sádiq kí musibaton bahut haiṇ :
Lekin KHUDÁWAND us ko un sab
se rihái bakhshtá hai.
- 20 Wuh us kí sab hadḍiyon ko
mahfúz rakhtá hai :
Un meṇ se ek bhí torí nahín játi.
- 21 Badí sharír ko halák kar degí :
Aur sádiq se 'adawat rakhnewále
mujrim thahreṅge.
- 22 KHUDÁWAND apne bandon kí
ján ká fidya detá hai :
Aur jo us par tawakkul karte
haiṇ un meṇ se koí mujrim na
thahregá.

35

Dáúd ká Mazmúr.

- Ai KHUDÁWAND, jo mujh se
jhagarte haiṇ, tú un se
jhagar :
- Jo mujh se larṭe haiṇ, tú un se
lar.
- 2 Dhál aur sipar lekar
Merí kumak ke liye khará ho.
 - 3 Bhálá bhí nikál, aur merá píchhá
karnewálon ká rásta band kar
de :
Merí ján se kah, Main terí naját
húṇ.
 - 4 Jo merí ján ke khwáhán haiṇ, wuh
sharminda aur ruswá hon :
Jo mere nuqsán ká mansúba
bándhte haiṇ, wuh paspá aur
pareshán hon.
 - 5 Wuh aise ho jáeṇ jaise hawá ke
áge bhúsá,
Aur KHUDÁWAND ká firishta un
ko hápktá rahe.

- 6 Un kí ráh andherí aur phisalní
ho jáe,
Aur KHUDÁWAND ká frishta un
ko ragedtá jáe.
- 7 Kyúinki unhon ne besabab mere
liye garhe men jál bichháya,
Aur náhaqq merí ján ke liye
garhá khodá hai.
- 8 Us par nághán tabáhi á pare ;
Aur jis jál ko us ne bichháya hai,
us men áh hí phanse :
Aur usí halákat men giriftár
ho.
- 9 Lekin merí ján KHUDÁWAND men
khush rahegi,
Aur us kí naját se shádmán hogí.
- 10 Merí sári haddiyán kahengi, Ai
KHUDÁWAND, tujh sá kaun hai,
Jo garíb ko us ke háth se jo us se
zoráwar hai
Aur miskín o muhtáj ko gáratgar
se chhurátá hai?
- 11 Jhúthe gawáh úthte hain ;
Aur jo báten main nahín jántá,
wuh mujh se púchhte hain.
- 12 Wuh mujh se nekí ke badle badí
karte hain,
Yahán tak kí merí ján bekas ho
játi hai.
- 13 Lekin main ne to un kí bímári men
jab wuh bímár the táť orhá :
Aur roze rakh rakhkar apní ján ko
dukh diyá ;
Aur merí du'á mere hí síne men
wápas áí.
- 14 Main ne to aisá kiyá goyá wuh
merá dost yá merá bhái thá :
Main ne sir jhukákar gam kiyá
jaise koí apní mán ke liye mátam
kartá ho.
- 15 Par jab main langráne lagá to wuh
khush hokar ikatthe ho gaye.
Kamíne mere khiláf ikatthe hue
aur mujhe ma'lúm na thá ;
Unhon ne mujhe phára aur báz na
áe :
- 16 Ziyáfaton ke badtamíz maskharon
ki tarah,
Unhon ne mujh par dánt píse.
- 17 Ai KHUDÁWAND, tú kab tak dekh-
tá rahegá?
Merí ján ko un kí gáratgarí se,
Merí ján ko sheron se chhurá.
- 18 Main bare majma' men terí shukr-
guzári karúngá ;
Main bahut se logon men terí
sitáish karúngá.
- 19 Jo náhaqq mere dushman hain
mujh par shádiyána na bajáen :

- Aur jo mujh se besabab 'adáwat
rakhte hain, chashmakzaní na
karen.
- 20 Kyúinki wuh salámatí kí báten na-
hín karte :
Balki mulk ke amnpasand logon
ke khiláf makr ke mansúbe
bándhte hain.
- 21 Yahán tak unhon ne khúb munh
phára ;
Aur kahá, Ahá, há, há, ham ne
apní ánkhe se dekh liyá hai.
- 22 Ai KHUDÁWAND, tú ne khud yih
dekhá hai ; khámosh na rah :
Ai KHUDÁWAND, mujh se dúr na
rah.
- 23 Úth, mere insáf ke liye jág,
Aur mere mu'ámale ke liye, ai mere
Khudá, ai mere Khudáwand.
- 24 Apní sadáqat ke mutábíq merí
'adálat kar, ai KHUDÁWAND
mere Khudá ;
Aur un ko mujh par shádiyána
bajáne na de.
- 25 Wuh apne dil men yih na kahne
páen, Ahá ! ham to yihí cháhte
the :
Wuh yih na kahen, kí Ham use
nigal gaye.
- 26 Jo mere nuqsán se khush hote
hain, wuh báham sharminda
aur pareshán hon :
Jo mere muqábale men takabbur
karte hain, wuh sharmindagi aur
ruswái se mulabbas hon.
- 27 Jo mere sachche mu'ámale kí táid
karte hain wuh khushí se la-
karen aur shád hon :
Wuh sadá yih kahen, KHUDÁWAND
kí tamjíd ho,
Jis kí khushnúdí apne bande kí
iqbálmandí men hai.
- 28 Tab merí zabán se terí sadáqat ká
zík'r hogá,
Aur din bhar terí ta'ríf hogí.

36

*Mír muganní ke liye. Khudá
ke bande Dáúd ká Mazmúr.*

- Sharír kí badi se mere dil
men khayál átá hai
Kí Khudá ká khauf us ke pesh í
nazar nahín.
- 2 Kyúinki wuh apne áh ko apní
nazar men is khayál se tasallí
detá hai
Kí us kí badí na to fásh hogí na
makrúh samjhí jáegi.
- 3 Us ke munh men badí aur fareb
kí báten hain,

- Wuh dānish aur nekī se dastbar-dār ho gayā hai.
- 4 Wuh apne bistar par badī ke mansūbe bāndhtā hai ;
Wuh aisī rāh ikhtiyār kartā hai jo achchhī nahīn :
Wuh badī se nafrat nahīn kartā.
- 5 Ai KHUDĀWAND, āsmān men terī shafaqat hai ;
Teri wafādārī aflāk tak baland hai.
- 6 Terī sadāqat Khudā ke pahāron kī mānind hai,
Tere ahkām nihāyat 'amīq hain,
Ai KHUDĀWAND, tū insān aur haiwān donon ko mahfūz rakhtā hai.
- 7 Ai Khudā, terī shafaqat kyā hī beshqīmat hai !
Banī A'dam tere bāzuon ke sāye men panāh lete hain.
- 8 Wuh tere ghar kī ni'maton se khūb āsūda honge ;
Tū un ko apnī khushnūdi ke daryā men se pilāegā.
- 9 Kyūnki zindagī kā chashma tere pās hai,
Tere nūr kī badaulat ham raushnī dekhenge.
- 10 Tere pahchānnewālon par terī shafaqat dāimī ho,
Aur rāstdilon par terī sadāqat.
- 11 Magrūr ādmī mujh par lāt na uṭhāne pāe,
Aur sharīr kā hāth mujhe hānk na de.
- 12 Badkirdār wahān gire paṛe hain,
Wuh girā diye gaye hain aur phir uṭh na sakege.
- 37** *Dāūd kā Mazmūr.*
Tū badkirdāron ke sabab se bezār na ho,
Aur badī karnewālon par rashk na kar.
- 2 Kyūnki wuh ghās kī tarah jald kāt dāle jāenge,
Aur sabze kī tarah murjhā jāenge.
- 3 KHUDĀWAND par tawakkul kar aur nekī kar,
Mulk men ābād rah aur us kī wafādārī se parwarish pā.
- 4 KHUDĀWAND men masrūr rah,
Aur wuh tere dil kī murāden purī karegā.
- 5 Apnī rāh KHUDĀWAND par chhor de,
Aur us par tawakkul kar, wuhī sab kuchh karegā.
- 6 Wuh terī rāstbāzī ko nūr kī tarah Aur tere haqq ko do pahar kī tarah raushan karegā.
- 7 KHUDĀWAND men mutma'inn rah, aur sabr se us kī ās rakh :
Us ādmī ke sabab se jo apnī rāh men kāmyāb hotā
Aur bure mansūbon ko anjām detā hai bezār na ho.
- 8 Qahr se bāz ā aur gazab ko chhor de ;
Bezār na ho ; is se burāī hī nikalti hai.
- 9 Kyūnki badkirdār kāt dāle jāenge, Lekin jin ko KHUDĀWAND kī ās hai mulk ke wāris honge.
- 10 Kyūnki thoṛī der men sharīr nā-būd ho jāegā.
Tū us kī jagah ko gaur se dekh-egā, par wuh na hogā.
- 11 Lekin halīm mulk ke wāris honge, Aur salāmātī kī firāwānī se shādmān rahenge.
- 12 Sharīr rāstbāz ke khilāf bandishen bāndhtā hai
Aur us par dānt pistā hai.
- 13 KHUDĀWAND us par hansegā,
Kyūnki wuh dekhtā hai ki us kā din ātā hai.
- 14 Sharīron ne talwār nikālī aur kamān khenchī hai,
Tāki garīb aur muhtāj ko girā den,
Aur rāstrau ko qatl karen.
- 15 Un kī talwār un hī ke dil ko chhedegī,
Aur un kī kamānen torī jāengi.
- 16 Sādiq kā thoṛā sā māl.
Bahut se sharīron kī daulat se bihtar hai.
- 17 Kyūnki sharīron ke bāzū toṛe jāenge ;
Lekin KHUDĀWAND sādiqon ko sambhāltā hai.
- 18 Kāmil logon ke aiyām ko KHUDĀWAND jāntā hai :
Un kī mīrās hamesha ke liye hogī.
- 19 Wuh āfat ke waqt sharminḍa na honge,
Aur kāl ke dinon men āsūda rahenge.
- 20 Lekin sharīr halāk honge :
KHUDĀWAND ke dushman charā-gahon kī sarsabzī kī mānind honge ;
Wuh fanā ho jāenge, wuh dhuwen kī tarah jāte rahenge.
- 21 Sharīr qarz letā hai aur adā nahīn kartā ;

- Lekin sádiq rahm kartá hai aur detá hai.
- 22 Kyúñki jin ko wuh barakat detá hai, wuh zamín ke wáris honge ; Aur jin par wuh la'nat kartá hai, wuh kát dále jáenge.
- 23 Insán kí rawishen KHUDÁWAND kí taraf se qáim hain, Aur wuh us kí ráh se khush hai.
- 24 Agar wuh gir bhí jáe to pará na rahegá, Kyúñki KHUDÁWAND use apne háth se sambháltá hai.
- 25 Main jawán thá, aur ab búrhá hún, Taubhí main ne sádiq ko bekas Aur us kí aulád ko tukre mángte nahín dekhá.
- 26 Wuh dín bhar rahm kartá aur qarz detá hai, Aur us kí aulád ko barakat miltí hai.
- 27 Badí ko chhor de aur neki kar, Aur hamesha tak ábád rah.
- 28 Kyúñki KHUDÁWAND insáf ko pasand kartá hai, Aur apne muqaddason ko tark nahín kartá : Wuh hamesha ke liye mahfúz hain, Par sharíron kí nasl kát dáli jáegi.
- 29 Sádiq zamín ke wáris honge, Aur us men hamesha base rahenge.
- 30 Sádiq ke munh se dánái nikaltí hai, Aur us kí zabán se insáf kí báten.
- 31 Us ke Khudá kí shari'at us ke dil men hai, Wuh a ní rawish men phislegá nahín.
- 32 Sharír sádiq kí ták men rahtá hai, Aur use qatl karná cháhtá hai.
- 33 KHUDÁWAND use us ke háth men nahín chhoregá, Aur jab us kí 'adálat ho to use mujrim na thahraegá.
- 34 KHUDÁWAND kí ás rakh aur usí kí ráh par chaltá rah, Aur wuh tujhe sarfaráz karke zamín ka wáris banáegá : Jab sharír kát dále jáenge to tú dekhagá.
- 35 Main ne sharír ko bare iqtidár men aur aisa phailte dekhá, Jaise kof hará darakht apní aslí zamín men phailtá hai.
- 36 Lekin jab kof udhar se guzrá aur dekhá to wuh thá hí nahín ;

- Balki main ne use dhundhá, par wuh na milá.
- 37 Kámil ádmí par nigáh kar, aur rástbáz ko dekh, Kyúñki sulhdost ádmí ke liye ajr hai.
- 38 Lekin khatákár ikatthe mar mitenge ; Sharíron ka anjám halákat hai.
- 39 Lekin sádiqon kí naját KHUDÁWAND kí taraf se hai ; Musíbat ke waqt wuh un ka muhkam qil'a hai ;
- 40 Aur KHUDÁWAND un kí madad kartá aur un ko bachátá hai : Wuh un ko sharíron se chhurátá aur bachá letá hai, Is liye kí unhon ne us men panáh lí hai.

38

Yádgár ke liye, Dáúd ka Mazmúr.

- AI KHUDÁWAND, apne qahr men mujhe jhíak na de, Aur apne gazab men mujhe tam-bíh na kar.
- 2 Kyúñki tere tír mujh men lage hain, Aur terá háth mujh par bhári hai.
- 3 Tere qahr ke sabab se mere jism men sihbat nahín, Aur mere gunáh ke bá'is merí haddiyon ko áram nahín.
- 4 Kyúñki merí badí mere sir se guzar gayí, Aur wuh bare bojh kí máhind mere liye niháyat bhári hai.
- 5 Merí hamáqat ke sabab se Mere zakhmon se badbu áti hai ; wuh sar gaye hain.
- 6 Main purdard aur bahut jhuka húa hún ; Main dín bhar mátam kartá phirtá hún.
- 7 Kyúñki merí kamar men sozish hí sozish hai, Aur mere jism men kuchh sihbat nahín.
- 8 Main nahíf aur niháyat kuchlá húa hún ; Aur dil kí bechainí ke sabab se karáhtá rahá.
- 9 AI KHUDÁWAND, merí sári tamanná tere sámne hai, Aur merá karáhná tujh se chhipá nahín.
- 10 Merá dil dharaktá hai, merí táqat ghatí játí hai ;

- Merí ánkhoñ kí raushní bhí mujh se játi rahí.
- 11 Mere 'azíz aur dost merí balá men alag ho gaye,
Aur mere rishtadár dūr já khare hue.
- 12 Merí ján ke khwáhán mere liye jál bichháte hain,
Aur mere nuqsán ke tálib shararat kí báten bolte,
Aur din bhar makr o fareb ke mansúbe bándhte hain.
- 13 Par main bahre kí mánind suntá hí nahín,
Main gúñge kí mánind munh nahín kholta,
- 14 Balki main us ádmí kí mánind hún, jise sunáí nahín detá,
Aur jis ke munh men malámat kí báten nahín.
- 15 Kyúñki ai KHUDÁWAND, mujhe tujh se ummed hai :
Ai KHUDÁWAND mere Khudá, tú jawab degá.
- 16 Kyúñki main ne kahá, kí Kahín wuh mujh par shádiyána na bajáen ;
Jab merá páñw phisaltá hai to wuh mere khiláf takabbur karte hain.
- 17 Kyúñki main girne hí ko hún,
Aur merá gam barábar mere sámnne hai.
- 18 Is liye kí main apní badí ko záhír karúngá,
Aur apne gunáh ke bá'is gamgín rahúngá.
- 19 Lekin mere dushman chust aur zabardast hain ;
Aur mujh se náhaqq 'adáwat rakhnewále bahut ho gaye hain.
- 20 Jo neki ke badle badí karte hain Wuh bhí mere mukhálif hain,
kyúñki main neki kí pairawí kartá hún.
- 21 Ai KHUDÁWAND, mujhe chhoñ na de,
Ai mere Khudá, mujh se dūr na ho.
- 22 Ai KHUDÁWAND, ai merí naját,
Merí madad ke liye jaldí kar.

39

Mír muganní ke liye, Yadútún ke wáste. Dáúd ka Mazmúr.

Main ne kahá, Main apní ráh kí nigrání karúngá,
Táki merí zabán se khatá na ho ;
Jab tak sharir mere sámnne hai

- Main apne munh ko lagám diye rahúngá.
- 2 Main gúñgá bankar khámosh rahá,
aur neki kí taraf se bhí khámoshí ikhtiyár kí ;
Aur merá gam barh gayá.
- 3 Merá dil andar hí andar jal rahá thá,
Sochte sochte ág bharak uthí,
Tab main apní zabán se kahne lagá,
- 4 Ai KHUDÁWAND, aisá kar kí main apne anjám se wáqif ho jáún,
Aur is se bhí kí merí 'umr kí mí'ád kyá hai ;
Main ján hún kí kaisá fání hún.
- 5 Dekh, tú ne merí 'umr bálisht bhar kí rakkhí hai,
Aur merí zindagí tere huzúr be-haqíqat hai :
Yaqínan har insán bihtarín hálat men bhí bi'lkull besabát hai.
(Siláh.)
- 6 Darhaqíqat insán sáye kí tarah chaltá phirtá hai ;
Yaqínan wuh fuzúl ghabráte hain ;
Wuh zakhíra kartá hai, aur yih nahín jántá kí use kaun legá.
- 7 Ai KHUDÁWAND, ab main kis bát ke liye thahrá hún ?
Merí ummed tujh hí se hai.
- 8 Mujh ko merí sab khatáon se riháí de ;
Ahmaqon ko mujh par angusht-numái na karne de.
- 9 Main gúñgá baná, main ne munh na kholá,
Kyúñki tú hí ne yih kiyá hai.
- 10 Mujh se apní balá dūr kar de ;
Main to tere háth kí már se faná húa játá hún.
- 11 Jab tú insán ko badí par malámat karke támbíh kartá hai
To us ke husn ko patange kí tarah faná kar detá hai.
Yaqínan har insán besabát hai.
(Siláh.)
- 12 Ai KHUDÁWAND, merí du'á sun,
aur merí faryád par kán lagá.
Mere ánsúon ko dekhkar khámosh na rah,
Kyúñki main tere huzúr pardesí aur musáfir hún,
Jaise mere sab bápádá the.
- 13 A'í mujh se nazar hatá le,
táki tazadam ho jáún
Is se pahle kí rihlat karún aur nábud ho jáún.

40

Mír muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr.

Main ne sabr se KHUDÁWAND par ás rakkhí,

Us ne merí taraf máíl hokar merí faryád suní.

2 Us ne mujhe haulnák garhe aur daldal kí kíchar men se nikálá,

Aur us ne mere pánw chatán par rakkhe aur merí rawish qáim kí.

3 Us ne hamáre Khudá kí sitáish ká nayá gít mere munh men dálá :

Bahutere dekhenge aur darenge, Aur KHUDÁWAND par tawakkul karenge.

4 Mubáarak hai wuh ádmí jo KHUDÁWAND par tawakkul kartá hai, Aur magrúron aur darogdoston kí taraf máíl nahín hotá.

5 Ai KHUDÁWAND mere Khudá, jo 'ajíb kám tú ne kiye, Aur tere khayál jo hamáre taraf hain, wuh bahut se hain.

Main un ko tere huzúr tartíb nahín de saktá,

Agar main un ká zikr aur bayán karná cháhün,

To wuh shumár se báhar hain.

6 Qurbání aur nazr ko tú pasand nahín kartá ;

Tú ne mere kán khol diye hain, Sokhtaní qurbání aur khatá kí qurbání tú ne talab nahín kí.

7 Tab main ne kahá, Dekh, main áyá hün,

Kitáb ke tumar men merí bábat likhá hai :

8 Ai mere Khudá, merí khushí terí marzí purí karne men hai,

Balki terí sharí'at mere dil men hai.

9 Main ne bare majma' men sadáqat kí bashárat dí hai ;

Dekh, main apná munh band nahín karungá,

Ai KHUDÁWAND, tú jántá hai.

10 Main ne terí sadáqat apne dil men chhipá nahín rakkhí ;

Main ne terí wafádáre aur naját ká izhár kiya hai :

Main ne terí shafaqat aur sachcháí bare majma' se nahín chhipáí.

11 Ai KHUDÁWAND, tú mujh par rahm karne men dareg na kar :

Terí shafaqat aur sachcháí bará-bar merí hifázat karen.

12 Kyúнки beshumár buráiyon ne mujhe gher liyá hai,

Merí badí ne mujhe á pakrá hai, aisá kí main ánkhi nahín uthá saktá :

Wuh mere sir ke bálon se bhí ziyáda hain, so merá jí chhút gayá.

13 Ai KHUDÁWAND, mihrbání karke mujhe chhurá ;

Ai KHUDÁWAND, merí madad ke liye jaldí kar.

14 Jo merí ján ko halák karne ke darpai hain,

Wuh sab sharminda aur khajil hon ;

Jo mere nuqsán se khush hain, Wuh paspá aur ruswá hon.

15 Jo mujh par ahá há há karte hain, Wuh apní ruswái ke sabab se tabáh ho jáen.

16 Tere sab talib tujh men khush o khurram hon,

Terí naját ke 'áshiq hamesha kahá karen,

KHUDÁWAND kí tamjíd ho.

17 Par main miskin aur muhtáj hün, KHUDÁWAND merí fikr kartá hai.

Merá madadgar aur chhuránewálá tú hí hai ;

Ai mere Khudá, der na kar.

41

Sardár muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr.

Mubáarak hai wuh jo garíb ká khayál rakhtá hai,

KHUDÁWAND musíbat ke din use chhuráegá.

2 KHUDÁWAND use mabfúz aur jítá rakkhegá, aur wuh zamín par mubáarak hogá :

Tú use us ke dushmanon kí marzí par na chhor.

3 KHUDÁWAND use bímáre ke bistar par sambhálegá,

Tú us kí bímáre men us ke pure bistar ko thík kartá hai.

4 Main ne kahá, Ai KHUDÁWAND, mujh par rahm kar,

Merí ján ko shifá de, kyúнки main terá gunahgar hün.

5 Mere dushman yih kahkar merí burái karte hain,

Ki Wuh kab maregá, aur us ká nám kab mitégá?

6 Jab wuh mujh se milne ko áta hai, to jhúthí báten baktá hai ;

Us ká dil apne andar badí samettá hai :

- Wuh báhar jákar usí ká zikr kartá hai.
- 7 Mujh se 'adawat rakhnewále sab milkar merí gíbat karte hain ;
Wuh mere khiláf mere nuqsán ke mansúbe bándhte hain.
- 8 Wuh kahte hain, Ise to burá rog lag gayá hai,
Ab jo wuh pará hai to phir uñhe ká nahín.
- 9 Balki mere dilí dost ne, jis par mujhe bharosá thá aur jo merí rotí khátá thá,
Mujh par lát utháí hai.
- 10 Pár tú ai KHUDÁWAND, mujh par

- rahm karke mujhe uthá khará kar,
Táki main un ko badla dún.
- 11 Is se main ján gayá kí tú mujh se khush hai,
Kí merá dushman mujh par fath nahín patá.
- 12 Mujhe to tú hí merí rástí meq qiyám bakhshatá hai,
Aur mujhe hamesha apne huzúr qáim rakhtá hai.
- 13 KHUDÁWAND, Isráíl ká Khudá
Azal se abad tak mubáarak ho.
A'mín summ A'mín.

DU'SRI' KITA'B

- 42** *Sardár muganní ke lige; baní Qorah ká Mashkíl.*
Jaise harní pání ke nálon ko tarastí hai,
Waise hí, ai Khudá, merí ruh tere liye tarastí hai.
- 2 Merí ruh Khudá kí, zinda Khudá kí piyástí hai ;
Main kab jákar Khudá ke huzúr házir húngá?
- 3 Mere ánsú díń rát merí khurák hain,
Jis hái kí wuh mujh se barábar kahte hain, Terá Khudá kahán hai?
- 4 In báton ko yád karke merá dil bhar áta hai,
Kí main kis tarah bhír ya'ní 'id mainewáli jamá'at ke ham-ráh
Khushí aur hamd kartá húa un ko Khudá ke ghar meq le játá thá.
- 5 Ai merí ján, tú kyún giri játí hai?
Tú andar hí andar kyún bechain hai?
Khudá se ummed rakh, kyúnki us ke najátbakhsh dídar kí khátir
Main phir us kí sitáish karúngá.
- 6 Ai mere Khudá, merí ján mere andar giri játí hai,
Is liye main tujhe Yárdan kí sarzamín se
Aur Harmún aur koh í Misgár par se yád kartá hún.
- 7 Tere ábsháron kí áwáz se gahráo gahráo ko pukártá hai,

- Terí sab maujen aur lahren mujh par se guzar gayín.
- 8 Taubhí díń ko KHUDÁWAND apní shafaqat díkháegá,
Aur rát ko main us ká gít gaúngá ;
Balki apní hayát ke Khudá se du'á karúngá.
- 9 Main Khudá se jo merí chatán hai kahúngá, Tú mujhe kyún bhúl gayá?
Main dushman ke zulm ke sabab se kyún mátam kartá phirtá hún?
- 10 Mere mukhálifon kí malámat goyá merí haddiyon meq talwár hai ;
Kyúnki wuh mujh se barábar kahte hain, Terá Khudá kahán hai?
- 11 Ai merí ján, tú kyún giri játí hai?
Tú andar hí andar kyún bechain hai?
Khudá se ummed rakh, kyúnki wuh mere chihre kí raunaq aur merá Khudá hai,
Main phir us kí sitáish karúngá.

- 43** Ai Khudá, merá insáf kar aur bedín qaum ke mu-qábale meq merí wakálat kar ;
Aur dagábáz aur beinsáf ádmí se mujhe chhurá.
- 2 Kyúnki tú hí merí quwwat ká Khudá hai ; tú ne kyún mujhe tark kar diyá?
Main dushman ke zulm ke sabab se kyún mátam kartá phirtá hún?
- 3 Apne núr aur apní sachcháí ko bhej ; wuhí merí rahbarí karen :

- Wuhí mujh ko tere koh í muqad-
das
Aur tere maskanon tak pahunch-
en.
- 4 Tab main Khudá ke mazbah ke
pas jaungá,
Khudá ke huzúr jo merí kamál
khushí hai.
Ai Khudá, mere Khudá,
Main sitár bajákar terí sitáish
karungá.
- 5 Ai merí ján, tú kyún girí jatí hai?
Tú andar hí andar kyún bechain
hai?
Khudá se ummed rakh! kyúnki
wuh mere chihre kí raunaq aur
merá Khudá hai,
Main phir us kí sitáish karungá.
- 44 *Mír muganní ke liye; bant
Qorah ká Mazmúr—Mashkíl.*
Ai Khudá, ham ne apne
kánon se suná, hamáre báp-
dádá ne ham se bayán kiya
Kí tú ne un ke dinon men qadím
zamáne men kyá kyá kám kiye.
- 2 Tú ne qaumon ko apne háth se
nikál diya aur in ko basáya;
Tu ne ummaton ko tabáh kiya aur
in ko cháron taráf phailáya.
- 3 Kyúnki ná to yih apní talwár se
is mulk par qábíz hue,
Aur ná in ke bázú ne in ko bach-
áya;
Balki tere dahine háth aur tere
bázú aur chihre ke núr ne in
ko fath bákhshí,
Kyúnki tú in se khushnúd thá.
- 4 Ai Khudá, tú merá bádsháh hai:
Ya'qúb ke haqq men naját ká
hukm sádir farmá.
- 5 Terí bádaulat ham apne mukhálif-
on ko girá denge,
Tere nám se ham apne khiláf
uthnewálon ko páimál karenge.
- 6 Kyúnki ná to main apní kamán
par bharosá karungá,
Aur ná merí talwár mujhe bach-
áegi.
- 7 Lekin tú ne ham ko hamáre mu-
khálifon se bacháya hai,
Aur ham se 'adawat rakhnewálon
ko sharminda kiya.
- 8 Ham dín bhar Khudá par fakhr
karte ráhe hain;
Aur hamesha ham tere hí nám ká
shukriya adá karte rahenge.
(Siláh.)
- 9 Lekin tú ne to ab ham ko tark kar
diya, aur ham ko ruswá kiya,
Aur hamáre lashkaron ke sáth
nahín jatá.
- 10 Tú ham ko mukhálif ke áge paspá
kartá hai,
Aur ham se 'adawat rakhnewále
lútmár karte hain.
- 11 Tú ne ham ko zabh honewálí
bheron kí mánind kar diya,
Aur qaumon ke darmiyan ham
ko paráganda kiya.
- 12 Tú apne logon ko muft bech dáltá
hai,
Aur un kí qímat se terí daulat na-
hín barhtí.
- 13 Tú ham ko hamáre parausiyon kí
malámat ká nishána
Aur hamáre áspás ke logon ke
tamaskhur aur mazzáq ká bá'is
banátá hai.
- 14 Tú ham ko qaumon ke darmiyan
zarbu'l masal
Aur ummaton men sir hiláne ká
bá'is tháhrátá hai.
- 15 Merí ruswáí dín bhar mere sám-
ne rahtí hai,
Aur mere munh par sharmindagi
chhá gayí,
- 16 Malámat karnewále aur kufr bak-
newále kí báton ke sabab se,
Aur mukhálif aur intiqám lene-
wále ke bá'is.
- 17 Yih sab kuchh ham par bitá, taubhí
ham tujh ko nahín bhúle,
Na tere 'ahd se bewafái kí;
- 18 Na hamáre dil bargashta hue,
Na hamáre qadam terí ráh se
muqe;
- 19 Jo tú ne ham ko gídaron kí jagah
men khúb kuchlá,
Aur maut ke sáye men ham ko
chhipáya.
- 20 Agar ham apne Khudá ke nám
ko bhúle,
Yá ham ne kisi ajnabí ma'búd ke
áge apne háth phailáe hon,
- 21 To kyá Khudá ise daryáft na kar
legá?
Kyúnki wuh dílon ke bhed jántá
hai.
- 22 Balki ham to dín bhar terí hí
khátir ján se máre játe hain;
Aur goya zabh honewálí bheron
samjhe játe hain.
- 23 Ai Khudáwánd, jág, tú kyún tom
hai?
Uth, hamesha ke liye ham ko tark
na kar.

- 24 Tū apná munh kyūn chhipátá hai,
Aur hamári musibat aur mazlūmī
ko bhúltá hai?
- 25 Kyūnki hamári ján khák meṃ mil
gayī;
Hamára jism mittī ho gayá.
- 26 Hamári madad ke liye ūth,
Aur apní shafaqat kí khátir ham-
ará fīdya de.

45

Mīr mughannī ke liye; Shoshanīm ke sur par; banī Qorah kā Mazmūr—Mashkīl. 'Arūsī sarod.

- 1 Mere dil meṃ ek nafīs mazmūn
josh mār rahá hai:
Main wuhī mazmūn sunāūngá jo
main ne bādsháh ke haqq meṃ
qalamband kiye haiṃ;
Merī zabán máhīr kátib ká qalam
hai.
- 2 Tū banī A'dam meṃ sab se hasīn
hai,
Tere honthoṃ meṃ latáfat bharī
hai,
Is liye Khudá ne tujhe hamesha
ke liye mubáarak kiya.
- 3 Aī zabardast, tū apní talwár ko
Jo terī hashmat o shaukat hai
apní kamar se hamáil kar;
- 4 Aur sachcháí aur bīlm aur sadá-
qat kí khátir
Apní shán o shaukat meṃ iqbál-
mandī se sawár ho,
Aur terá dahiná háth tujhe muhīb
kám dikháegá.
- 5 Tere tīr tez haiṃ,
Wuh bādsháh ke dushmanoṃ ke
dil meṃ lage haiṃ,
Ummateṃ tere sámnē zer hotí haiṃ.
- 6 Aī Khudá, terá takht abadu'l ábád
hai:
Terī saltanat ká 'asá rástī ká
'asá hai.
- 7 Tū ne sadáqat se mahabbat rak-
khí aur badkárī se nafrat:
Isí liye Khudá, tere Khudá ne
shádmání ke tel se
Tujh ko tere hamsaroṃ se ziyáda
masah kiya hai.
- 8 Tere sáre libás se murr aur 'ūd
aur taj kí khushbū áttí hai,
Háthidánt ke mahalloṃ meṃ se
tárdár sázoṃ ne tujhe khush
kiya hai.
- 9 Terī mu'azzaz khawátīn meṃ
shahzádíyā haiṃ,
Malika tere dahine háth Ofīr ke
sone se árasta kharī hai.

- 10 Aī beṭī, sun, gaur kar aur kán lagá,
Apní qaum aur apne báp ke ghar
ko bhúl já.
- 11 Aur bādsháh tere husn ká mush-
táq hogá:
Kyūnki wuh terá Khudáwand hai:
tū use sijda kar.
- 12 Aur Sūr kí beṭī hadya lekar házir
hogí;
Qaum ke daulatmand terī razájoí
kareṅge.
- 13 Bādsháh kí beṭī mahall meṃ sar-
tápá husnafroz hai,
Us ká libás zarbaft ká hai.
- 14 Wuh belbūtedár libás meṃ bād-
sháh ke huzúr pahuncháí jáegí;
Us kí kunwári sahelīyān, jo us ke
píchhe píchhe chaltí haiṃ, tere
sámnē házir kí jáengí.
- 15 Wuh un ko khushí aur khurramí
se le áenge,
Wuh bādsháh ke mahall meṃ
dákhl hongí.
- 16 Tere betē tere báp-dádá ke já-
nīshīn hongē
Jin ko tū tamám rú e zamīn par
sardár muqarrar karegá.
- 17 Main tere nám kí yád ko nasl dar
nasl qáim rakkhūngá,
Is liye ummateṃ abadu'l ábád terī
shukrguzári karengí.

46

Mīr mughannī ke liye; banī Qorah kā Mazmūr; Galá-mot ke sur par. Ek gīt.

- 1 Khudá hamári panáh aur quwwat
hai,
Musibat meṃ musta'idd madad-
gár.
- 2 Is liye ham ko kuchh khauf nahīn,
khwáh zamīn ulat jáe
Aur pahár samundar kí tah meṃ
dál diye jáen;
- 3 Khwáh us ká pání shor macháe
aur maujzan ho,
Aur pahár us kí tугyání se hil
jáen. (Siláh.)
- 4 Ek aísá daryá hai jis kí shákhon
se Khudá ke shahr ko
Ya'ní Haqq Ta'álá ke muqaddas
maskan ko farhat hotí hai.
- 5 Khudá us meṃ hai; use kabhí
jumbish na hogí;
Khudá subh sawere us kí kumak
karegá.
- 6 Qaumeṃ jhunjhláin, saltanatoṃ ne
jumbish khái:
Wuh bol ūthá, zamīn pighal gayí.

7 Lashkaron ká KHUDÁWAND ham-
are sáth hai;
Ya'qúb ká Khudá hamárá panáh
hai. (Siláh.)

8 A'ó, KHUDÁWAND ke kámon ko
dekho

Ki us ne zamín par kyá kyá wírá-
nán kí hain.

9 Wuh zamín kí intihá tak jang
mauqúf karátá hai;

Wuh kamán ko tortá, aur neze ke
tukre kar dáltá hai;

Wuh rathon ko ág se jalá detá hai.

10 Khámosh ho jáo, aur ján lo ki
main Khudá hún:

Main qaumon ke darmiyán sar-
baland húngá: main sári zamín
par sarbaland húngá.

11 Lashkaron ká KHUDÁWAND ham-
are sáth hai;

Ya'qúb ká Khudá hamárá panáh
hai. (Siláh.)

47 *Mír muganní ke liye; bani
Qorah ká Mazmúr.*

Ai sab ummato, táliyán
bajáo;

Khudá ke liye khushi kí áwáz se
lalkáro.

2 Kyúinki KHUDÁWAND Ta'álá mu-
híb hai,

Wuh tamám rú e zamín ká shahan-
sháh hai.

3 Wuh ummaton ko hamáre sámne
zer karegá,

Aur qaumen hamáre qadamon
tale ho jáengi.

4 Wuh hamáre liye hamárá mírás
ko chunegá,

Jo us ke mahbúb Ya'qúb kí
hashmat hai. (Siláh.)

5 KHUDÁWAND ne baland áwáz ke
sáth,

KHUDÁWAND ne narsinge kí áwáz
ke sáth su'úd farmáyá.

6 Madhsarái karo; Khudá kí madh-
sarái karo:

Madhsarái karo; hamáre bádsháh
kí madhsarái karo.

7 Kyúinki Khudá sári zamín ká
bádsháh hai;

'Aql se madhsarái karo.

8 Khudá qaumon par saltanat kartá
hai:

Khudá apne muqaddas takht par
baithá hai.

9 Ummaton ke sardár ikatthe hue
hain,

Táki Abrahám ke Khudá kí
ummat ban jáen;

Kyúinki zamín kí siparen Khudá
kí hain,

Wuh niháyat baland hai.

48

*Ek gít; bani Qorah ká
Mazmúr.*

Hamáre Khudá ke shahr
men, apne koh i muqaddas
par

KHUDÁWAND buzurg aur behadd
sitáish ke láiq hai.

2 Shimál kí jánib, koh i Siyyún,
Jo bare bádsháh ká shahr hai;

Wuh balandí men khushnumá aur
tamám zamín ká fakhr hai.

3 Us ke mahallon men Khudá panáh
máná játa hai.

4 Kyúinki dekho, bádsháh ikatthe
hue,

Wuh milkar guzre.

5 Wuh dekhkar dang ho gaye,

Wuh ghabrákar bháge.

6 Wahán kapkapi ne un ko á dabáyá,
Aur aise dard ne jáisá dard i zih.

7 Tú purabí hawá se

Tarsís ke jaházon ko tor dáltá
hai.

8 Lashkaron ke KHUDÁWAND ke
shahr men, ya'ní apne Khudá ke
shahr men,

Jaisá ham ne suná thá waisá hí
ham ne dekhá;

Khudá use hamesha barqarár
rakkhegá. (Siláh.)

9 Ai Khudá, terí haikal ke andar
Ham ne terí shafaqat par gaur
kiyá hai.

10 Ai Khudá, jáisá terá nám hai

Waisí hí, terí sitáish zamín kí
intihá tak hai;

Terá dahíná háth sadáqat se ma'-
múr hai.

11 Tere ahkám ke sabab se

Koh i Siyyún shádmán ho;

Yahúdáh kí betiyán khushi ma-
náen.

12 Siyyún ke gird phiro, aur us kí
tawáf karo,

Us ke burjon ko gino.

13 Us kí shahrpanáh ko khúb dekh lo,

Us ke mahallon par gaur karo,

Táki tum ánewáli nasl ko us kí
khabar de sako.

14 Kyúinki yihí Khudá abadu'l ábád
hamára Khudá hai:

Yihí maut tak hamára hádí rah-
egá.

49

*Mir mugannī ke liye; banī
Qorah kā Mazmūr.*

- Ai sab ummato, yih suno,
Ai jahān ke sab bāshindo, kān
lagāo.
- 2 Kyā adnā, kyā a'lá.
Kyā amīr, kya faqīr;
- 3 Mere munh se hikmat kī bāten
niklengī,
Aur mere dil kā khayāl purkhirad
hogā.
- 4 Main tāmsīl kī taraf kān lagāūngā,
Main apnā mu'ammā sitār par
bayān karūngā.
- 5 Main musibat ke dinon men kyūn
darūn,
Jab merā ta'āqub karnewālī badī
mujhe ghērē ho?
- 6 Jo apnī dāulat par bharosā rakhte,
Aur apne māl kī kasrat par fakhr
karte hain,
- 7 Un men se koī kīsī tarah apne
bhāī kā fidya nahīn de saktā,
Na Khudā ko us kā mu'āwaza de
saktā hai,
- 8 (Kyūnki un kī jān kā fidya girān-
bahā hai,
Wuh abād tak adā na hogā;)
- 9 Tāki wuh abād tak jītā rahe
Aur qabr ko na dekhe.
- 10 Kyūnki wuh dekhtā hai kī dānish-
mand mar jāte hain,
Bewuqūf o haiwān khaslat bāham
halāk hote hain,
Aur apnī dāulat auron ke liye
chhor jāte hain.
- 11 Un kā dilī khayāl yih hai kī un ke
ghar hamesha tak,
Aur un ke maskan pusht dār pusht
bane rahenge;
- Wuh apnī zamīn apne hī nām se
nāmzād karte hain.
- 12 Par insān 'izzat kī hālat men
qāim nahīn rahtā,
Wuh jānwaron kī mānind hai jo
fanā ho jāte hain.
- 13 Un kā yih tarīq un kī hamāqat hai,
Taubhī un ke ba'd log un kī bāton
ko pasand karte hain. (Silāh.)
- 14 Wuh goyā pātāl kā rewar thahrāe
gaye hain;
Maut un kī pāsban hogī:
Diyānatdār subh ko un par mu-
salit hogā;
Aur un kā husn pātāl kā luqma
hokar bethikānā hogā.
- 15 Lekin Khudā merī jān ko pātāl ke
ikhtiyār se chhurā legā:

Kyūnki wuhī mujhe qubūl karegā.
(Silāh.)

- 16 Jab koī maldār ho jāe,
Jab us ke ghar kī hashmat barhe
to tū khauf na kar;
- 17 Kyūnki wuh markar kuchh sāth
na le jāegā;
Us kī hashmat us ke sāth na
jāegī;
- 18 Khwāh jīte jī wuh apnī jān ko
mubāarak kahtā rahā ho,
(Aur jab tū apnā bhalā kartā hai
to log terī ta'rīf karte hain.)
- 19 Taubhī wuh apne bāpdādā ke
guroh se jā milegā;
Wuh raushnī ko hargiz na dekh-
enge.
- 20 A' dmī jo 'izzat kī hālat men rahtā
hai, par knīrad nahīn rakhtā,
Jānwaron kī mānind hai jo fanā
ho jāte hain.

50

A'saf kā Mazmūr.

Ab KHUDĀWAND Khudā ne
kalām kiya,

- Aur māshriq se magrib tak duniya
ko bulāyā.
- 2 Siyyūn se, jo husn kā kamāl hai,
Khudā jalwagar huā hai.
- 3 Hamārā Khudā āegā aur khāmosh
nahīn rahegā,
A'g us ke āge āge bhasam kartī
jāegī,
Aur us ke chāron taraf barī āpdhī
chalegī.
- 4 Apnī ummat kī 'adālat karne ke
liye
Wuh āsmān o zamīn ko talab
karegā,
- 5 Kī Mere muqaddason ko mere
huzur jama' karo,
Jinhon ne qurbānī ke zarī'e se
mere sāth 'ahd bāndhā hai.
- 6 Aur āsmān us kī sadaqat bayān
karenge,
Kyūnki Khudā ap hī insāf karne-
wālā hai. (Silāh.)
- 7 Ai merī ummat, sun, main kalām
karūngā;
Aur ai Isrāīl, main tujh par gawāhī
dūngā:
Khudā, terā Khudā main hī hū.
- 8 Main tujhe terī qurbānon ke sabab
se malāmat nahīn karūngā,
Aur terī sokhtanī qurbānīān barā-
bar mere sāmne rahtī hain.
- 9 Na main tere ghar se bail lūngā
Na tere bāre se bakre;
- 10 Kyūnki jangal kā ek ek jānwar

Aur hazáron paháron ke chaupáye mere hí hain.

- 11 Main paháron ke sab parandon ko jántá hūn,
Aur maidán ke darande mere hí hain.
- 12 Agar main bhúká hotá to tujh se na kahtá,
Kyūnki dunyá aur us kí ma'mūrī merī hí hai.
- 13 Kyá main sándon ká gosht khá-ungá,
Yá bakron ká khūn píungá?
- 14 Khudá ke liye shukrguzáří kí qurbání guzrán,
Aur Haqq Ta'álá ke liye apní mannaten pūrī kar;
- 15 Aur musíbat ke dīn mujh se faryád kar,
Main tujhe chhuráungá, aur tú merī tamjíd karegá.
- 16 Lekin Khudá sharír se kahtá hai,
Tujhe mere áin bayán karne se kyá wásta,
Aur tú mere 'ahd ko apní zabán par kyūn lātá hai?
- 17 Jab kí tujhe tarbiyat se 'adāwat hai
Aur merī báton ko píth pichhe phenk detá hai.
- 18 Tú chor kó dekhkar us se mil gayá,
Aur zánion ká sharík rahá hai.
- 19 Tere munh se badí nikaltí hai,
Aur terí zabán fareb ghartí hai.
- 20 Tú baithá baithá apne bhái kí gíbat kartá hai,
Aur apní hí mán ke betē par tuhmat lagátá hai.
- 21 Tú ne yih kám kiye, aur main khámosh rahá;
Tú ne gumán kiyá kí main bi'l-kull tujh hí sá hūn:
Lekin main tujhe malámat karke in ko terí ánkhoṅ ke sámnē tartīb dūngá.
- 22 Ab ai Khudá ke bhūlnewálo, ise soch lo,
Aisá na ho kí main tum ko phár dālūn, aur koi chhuránewálá na ho.
- 23 Jo shukrguzáří kí qurbání guz-rántá hai, wuh merī tamjíd kartá hai;
Aur jo apná chál chalan durust rakhtá hai,
Us ko main Khudá kí naját díkháungá.

51

Mír muganní ke liye. Dáūd ká Mazmūr : us ke Bat saba' ke pás jáne ke ba'd, jab Nátan nabí us ke pás áyá.

- 1 Ai Khudá, apní shafaqat ke mutábīq mujh par raḥm kar:
Apní rahmat kí kasrat ke mutábīq merī khataēn mitá de.
- 2 Merī badí ko mujh se dho dāl,
Aur mere gunáh se mujhe pák kar.
- 3 Kyūnki main apní khataēn ko mántá hūn,
Aur merá gunáh hamesha mere sámnē hai.
- 4 Main ne faqat terá hí gunáh kiyá hai,
Aur wuh kám kiyá hai jo terí nazar meṅ burá hai:
Táki tú apní báton meṅ rást ṭhahre,
Aur apní 'adálat meṅ be'aib rahe.
- 5 Dekh, main ne badí meṅ súrat pakrí,
Aur main gunáh kí hálát meṅ mán ke peṭ meṅ pará.
- 6 Dekh, tú bātin kí sachchái pasand kartá hai,
Aur bātin hí meṅ mujhe dánái síkhāegá.
- 7 Zúfe se mujhe sáf kar, to main pák hūngá;
Mujhe dho, aur main barf se ziyáda safed hūngá.
- 8 Mujhe khushí aur khurramí kí khabar suná,
Táki wuh hadḍiyán jo tú ne tor dālí hain shádmán hoṅ.
- 9 Mere gunáhoṅ kí taraf se apná munh pher le,
Aur merī sab badkárī mitá dāl.
- 10 Ai Khudá, mere andar pák dil paidá kar,
Aur mere bātin meṅ az sar í nau mustaqīm rúh dāl.
- 11 Mujhe apne huzúr se khárij na kar,
Aur apní pák rúh ko mujh se judá na kar.
- 12 Apní naját kí shádmání mujhe phir 'ináyat kar,
Aur musta'idd rúh se mujhe sambhál.
- 13 Tab main khatakáron ko terí ráheṅ síkháungá,
Aur gunahgár terí taraf rujú' kareṅge.
- 14 Ai Khudá, ai mere najátbakhsh Khudá, mujhe khūn ke jurm se chhurá,

To merí zabán terí sadáqat ká gít gāegí.

15 Ai Khudāwand, mere honṭhon ko khol de,

To mere munh se terí sitāish niklegí.

16 Kyūnki qurbānī men terí khush-nūdī nahīn, warna main detā ;
Sokhtanī qurbānī se tujhe kuchh khushī nahīn.

17 Shikasta rūh Khudā kī qurbānī hai,

Ai Khudā, tú shikasta aur khasta dīl ko haqīr na jānegā.

18 Apne karam se Siyyūn ke sáth bhalái kar ;

Yarūshalem kī fasíl ko ta'mír kar.

19 Tab tú sadáqat kī qurbānīon aur sokhtanī qurbānī aur pūrī sokhtanī qurbānī se khush hogā.

Aur wuh tere mazbah par bachhre chahāenge.

52 *Mír muganní ke liye. Dáúd ká Mashkíl: jab Adomí Doeg ne jákar Sául ko batáyā kī Dáúd Abímalik ke ghar men dákhil húa hai.*

1 Ai zabardast, tú sharárat par kyūn fakhr kartā hai?

Khudā kī shafaqat dáimí hai.

2 Terí zabán mahz sharárat íjád kartí hai ;

Ai dagábáz, wuh tez usture kī mánind hai.

3 Tú badí ko nekl se ziyáda pasand kartā hai,

Aur jhūṭh ko sadáqat kī bát se. (Siláh.)

4 Ai dagábáz zabán,
Tú muhlík báton ko pasand kartí hai.

5 Khudā bhí tujhe hamesha ke liye halák kar dálegá,

Wuh tujhe pakarkar tere khaime se nikál phenkegá,

Aur zindon kī zamín se tujhe ukhár dálegá. (Siláh.)

6 Sádiq bhí is bát ko dekhkar dar jāenge,

Aur us par hansenge,

7 Ki Dekho, yih wuhí ádmí hai jis ne Khudā ko apní panáhgáh na banáyā,

Balki apne mál kī firáwání par bharosá kiyá,

Aur sharárat men pakká ho gayá.

8 Lekin main to Khudā ke ghar

men zaitūn ke hare darakht kī mánind hūn :

Merá tawakkul abadu'l ábád Khudā kī shafaqat par hai.

9 Main hamesha terí shukrguzári kartá rahūngá, kyūnki tú hí ne yih kiyá hai ;

Aur mujhe tere hí nám kī ás hogí, kyūnki wuh tere muqaddason ke nazdík khūb hai.

53 *Mír muganní ke liye. Mahlat ke sur par. Dáúd ká Mashkíl.*

1 Ahmaq ne apne dīl men kahá hai, kī Koí Khudā nahīn :

Wuh bigar gaye, unhon ne naf-ratangez badí kī hai ;

Koí nekokár nahīn.

2 Khudā ne ásmán par se baní A'dam par nigáh kī,

Táki dekhe kī koí dánishmand, Koí Khudā ká tálib hai yá nahīn.

3 Wuh sab ke sab phir gaye hain, wuh báham najis ho gaye ;

Koí nekokár nahīn, ek bhí nahīn.

4 Kyá un sab badkirdáron ko kuchh 'ilm nahīn

Jo mere logon ko aise kháte hain jaisé roti,

Aur Khudā ká nám nahīn lete?

5 Wahán un par bará khauf chhá gayá, go khauf kī koí bát na thí,

Kyūnki Khudā ne un kī hadḍiyán jo tere khiláf khaimazan the bakher dīn :

Tú ne un ko sharminda kar diyá, is liye kī Khudā ne un ko radd kar diyá hai.

6 Kásh kī Isráíl kī naját Siyyūn men se hotí !

Jab Khudā apne logon ko asíri se lautá láegá,

To Ya'qúb khush aur Isráíl shádmán hogá.

54 *Mír muganní ke liye, tárdár sázon ke sáth. Dáúd ká Mashkíl: us waqt ká jab Zíflon ne jákar Sául se kahá, Kyá Dáúd hamáre hán chhipá húa nahīn ?*

1 Ai Khudā, apne nám ke wasíle se mujhe bachá,

Aur apní qudrat se merá insáf kar.

2 Ai Khudā, merí du'á sun le ;
Mere munh kī báton par kán lagá.

- 3 Kyūnki begāne mere khilāf uthe haig;
Aur tūndkhū log merī jān ke khwāhān hūe haig;
Unhon ne Khudā ko apne rūbarū nahin rakkhā. (Silāh.)
- 4 Dekho, Khudā merā madadgār hai,
Khudāwand merī jān ko sambhālnewālon men hai.
- 5 Wuh burāī ko mere dushmanon hī par lautā degā:
Tū apnī sachchāī ke rū se un ko fanā kar.
- 6 Main tere huzūr razā kī qurbānī chahāūngā:
Ai KHUDĀWAND, main tere nām kī shukrguzārī karūngā, kyūnki wuh khūb hai.
- 7 Kyūnki us ne mujhe sab musibatōn se chhurāyā hai;
Aur merī āpkh ne mere dushmanon ko dekh liyā hai.

- Badī aur fasād us ke andar haig.
- 11 Sharārat us ke bīch men basī hūī hai:
Sitam aur fareb us ke kūchōn se dūr nahin hote.
- 12 Jis ne mujhe malāmat kī wuh dushman na thā,
Warna main us ko bardāsht kar letā;
Aur jis ne mere khilāf takabbur kiyā wuh mujh se 'adāwat rakhnewālā na thā,
Nahin to main us se chhip jātā:
- 13 Balki wuh to tū hī thā jo merā hamsar,
Merā rafīq aur dilī dost thā.
- 14 Hamārī bāhamī guftogū shīrīn thī,
Aur hujūm ke sāth Khudā ke ghar men phirte the.
- 15 Un ko maut achānak ā dabāe,
Wuh jīte jī pātāl men utar jāen,
Kyūnki sharārat un ke maskanon men aur un ke andar hai.
- 16 Par main to Khudā ko pukārūngā,
Aur KHUDĀWAND mujhe bachā legā.
- 17 Subh o shām aur do pahar ko main faryād karūngā aur karāhtā rahūngā:
Aur wuh merī āwāz sun legā.
- 18 Us ne us larāī se jo mere khilāf thī merī jān ko salāmat chhurā liyā,
Kyūnki mujh se jhagrā karnewāle bahut the.
- 19 Khudā jo qadīm se hai
Sun legā, aur un ko jawāb degā. (Silāh.)
Yih wuh haig jin ke liye inqilāb nahin,
Aur jo Khudā se nahin darte.
- 20 Us shakhs ne aison par hāth barhāyā hai jo us se sulh rakhte the;
Us ne apne 'ahd ko tor diyā hai.
- 21 Us kā munh makkhan kī māninē chiknā thā,
Par us ke dil men jang thī:
Us kī bāten tel se ziyāda mulāim,
Par nangī talwāren thīn.
- 22 Apnā bojh KHUDĀWAND par dāl de, wuh tujhe sambhālegā:
Wuh sādiq ko kabhī jumbish na khāne degā.
- 23 Lekin ai Khudā, tū un ko halākat ke garhe men utāregā:

55 *Mīr mugannī ke liye; tārḍār sāzon ke sāth. Dāūd kā Mashkīl.*

- 1 Ai Khudā, merī du'ā par kān lagā;
Aur merī minnat se munh na pher.
- 2 Merī taraf mutawajjih ho. aur mujhe jawāb de;
Main gam se beqarār hokar karāhtā hūn;
- 3 Dushman ke āwāze se,
Aur sharīr ke zulm ke bā'is;
Kyūnki wuh mujh par badī lādte,
Aur qahr men mujhe satāte haig.
- 4 Merā dil mujh men betāb hai:
Aur maut kā haul mujh par chhā gayā hai.
- 5 Khauf aur kapkapī mujh par tārī hai,
Haibat ne mujhe dabā liyā hai.
- 6 Aur main ne kahā, Kāsh kī kabūtar kī tarah mere par hote,
To main uṛ jātā aur ārām pātā!
- 7 Phir to main dūr nikal jātā,
Aur biyābān men baserā kartā. (Silāh.)
- 8 Main āndhī ke jhoke aur tūfān se Kīsī panāh kī jagah men bhāg jātā.
- 9 Ai Khudāwand, un ko halāk kar,
aur un kī zabān men tafriqa dāl,
Kyūnki main ne shahr men zulm aur jhagrā dekhā hai.
- 10 Dīn rāt wuh us kī fāsīl par gasht lagāte haig:

Khuní aur dagábáz apní ádhí
'umr tak bhí jíte na rahenge;
Par main tujh par tawakkul
karúngá.

56 *Mir muganni ke liye; Yonat-
ailim Rakhoqim ke sur par.
Dáúd ka Mazmúr: Miklám;
us waqt ká jab Filistion ne
use jat men pakár liya.*

- 1 Ai Khudá, mujh par rahm farmá,
kyunki insán mujhe nigalná
cháhtá hai:
Wuh din bhar laṅkar mujhe
satátá hai.
- 2 Mere dushman din bhar mujhe
nigalná cháhte hain,
Kyunki jo gurúr karke mujh se
larte hain wuh bahut hain.
- 3 Jis waqt mujhe dar lagegá,
Main tujh par tawakkul karúngá.
- 4 Merá fakhr Khudá par aur us ke
kalám par hai:
Merá tawakkul Khudá par hai,
main darne ká nahín;
Bashar merá kyá kar saktá hai?
- 5 Wuh din bhar merí báton ko
marote rahte hain:
Un ke khayál sarásar yihí hain
ki mujh se badí karen.
- 6 Wuh ikatthe hokar chhip játe
hain,
Wuh mere naqsh i qadam ko
dekhte bhálte hain,
Kyunki wuh merí ján kí ghat
men hain.
- 7 Kyá wuh badkari karke bach
jáenge?
Ai Khudá, qahr men ummaton
ko girá de.
- 8 Tú merí áwaragi ká hisáb rakhtá
hai:
Mere ánsuon ko apne mashkize
men rakh le;
Kyá wuh terí kitáb men mundarj
nahín hain?
- 9 Tab to jis din main faryád karúng-
á, mere dushman paspá honge:
Mujhe yih ma'lúm hai ki Khudá
meri taraf hai.
- 10 Merá fakhr Khudá par aur us ke
kalám par hai:
Merá fakhr KHUDÁWAND par aur
us ke kalám par hai.
- 11 Merá tawakkul Khudá par hai,
main darne ká nahín;
Insán merá kyá kar saktá hai?
- 12 Ai Khudá, terí mannaten mujh
par hain:

Main tere huzúr shukrguzári ki
qurbáníān guzránúngá.
13 Kyunki tú ne merí ján ko maut
se chhuráya;
Kyá tú ne mere pánwon ko phi-
salne se nahín bacháya,
Táki main Khudá ke samne
Zindon ke núr men chalún?

57 *Mir muganni ke liye; Altashkhit
ke sur par. Dáúd ka Mazmúr
—Miklám, us waqt ká jab
wuh magáre men Sálul se
bhágá.*

- 1 Mujh par rahm kar; ai Khudá,
mujh par rahm kar,
Kyunki merí ján terí panáh letí
hai:
Main tere paron ke sáye men
panáh lúngá,
Jab tak yih áfaten guzar na
jáen.
- 2 Main Khudá Ta'álá se faryád
karúngá,
Khudá se jo mere liye sab kuchh
kartá hai.
- 3 Wuh merí naját ke liye ásmán
se bhejegá,
Jab wuh jo mujhe nigalná cháhtá
hai malámat kartá ho; (Siláh.)
Khudá apní shafaqat aur sach-
cháí ko bhejegá.
- 4 Merí ján babaron ke darmiyán
hai;
Main átishmizáj logon men pará
hún,
Ya'ní aise logon men jin ke
dánt barchhiyán aur tír hain,
Jin kí zabán tez talwár hai.
- 5 Ai Khudá, tú ásmán par sar-
faráz ho;
Terá jalál sári zamín par ho!
- 6 Unhon ne mere pánwon ke liye
jál lagáya hai,
Merí ján 'ájiz á gayí;
Unhon ne mere áge garhá khodá,
Wuh khud us men gir páre.
(Siláh.)
- 7 Merá dil qáim hai, ai Khudá,
merá dil qáim hai:
Main gaúngá, balki main madh-
sarái karúngá.
- 8 Ai meri shaukat, bedár ho; ai
barbat aur sitár, jágo;
Main khud subh sawere jág
uthúngá.
- 9 Ai KHUDÁWAND, main logon mei
terá shukr karúngá:

Main ummaton men teri madh-sarai karunga.

10 Kyunki teri shafaqat asman ke

Aur teri sachchai afiak ke barabar baland hai.

11 Ai Khuda, tu asmanon par sarfaraz ho;

Teri jati sari zamin par ho.

58 *Mer muganni ke liye; Altash-khit ke sur par. Daud ka Mazmur: Miktam.*

1 Ai buzurgo, kyā tum darhaqiqat rastgoi karte ho?

Ai bani A'dam, kyā tum thik 'adalat karte ho?

2 Balki tum to dil hi dil men shararat karte ho,

Aur zamin par apne hathon se zulmpaimai karte ho.

3 Sharir paidaish hi se kajrawi ikhtiyar karte hain;

Wuh paida hote hi jhuth bolkar gumrah ho jate hain.

4 Un ka zahr saap ka sa zahr hai;

Wuh bahre afa' ki manind hain, jo kan band kar leta hai;

5 Jo mantar parhnewalon ki awaz hi nahin sunta,

Khwah wuh kitni hi hoshiyari se mantar parhen.

6 Ai Khuda, tu un ke dant un ke munh men tor de:

Ai KHUDAWAND, babar ke bachchon ki darhen tor dal.

7 Wuh ghulkar bahte pani ki manind ho jain;

Jab wuh apne tir chalaе, to wuh goya kund paikan hon.

8 Wuh aise ho jain jaise ghonga jo galkar fana ho jata hai,

Aur jaise 'aurat ka isqat jis ne suraj ko dekh hi nahin.

9 Is se pahle ki tumhari handiyon ko kanton ki anch lage

Wuh hare aur jalte donon ko yaksan bagole se ura le jagega.

10 Sadiq intiqam ko dekhkar khush hoga;

Wuh sharir ke khun se apne panw tar karega.

11 Tab log kahenge, Yaqinan sadiq ke liye ajr hai;

Beshakk Khuda hai jo zamin par 'adalat karti hai.

59 *Mer muganni ke liye; Altash-khit ke sur par. Daud ka mazmur: Miktam: us waqt ka jab Saul ne log bheje aur unhon ne us ke ghar par pahr lag diya taki use mar dalet.*

1 Ai mere Khuda, mujhe mere dushmanon se chhura,

Mujhe mere khilaf uthnewalon par sarfaraz kar.

2 Mujhe badkirdaron se chhura:

Aur khunkhwar admion se mujhe bacha.

3 Kyunki dekh, wuh meri jan ki ghat men hain;

Ai KHUDAWAND, meri khati ya mere gunah ke bagair

Zabardast log mere khilaf ikatthe hote hain.

4 Wuh mujh bequsr par daur daurkar taiyar hote hain:

Meri kumak ke liye jag, aur dekh.

5 Ai KHUDAWAND lashkaron ke

Khuda, Israi ke Khuda,

Sab qaumon ke mahasaba ke liye uth:

Kisi dagabaz khatakār par rahm na kar. (Silah.)

6 Wuh sham ko lautte aur kutte ki tarah bhaunkte hain,

Aur shahr ke gird phirte hain.

7 Dekh, wuh apne munh se dakarte hain;

Un ke labon ke andar talwaren hain:

Kyunki wuh kahte hain, Kaun sunta hai?

8 Par ai KHUDAWAND, tu un par hansega;

Tu tamam qaumon ko thatthon men uraega.

9 Ai meri quwwat, mujhe teri hi as hogi:

Kyunki Khuda mera upcha burj hai.

10 Meri Khuda apni shafaqat se mera peshrau hoga:

Khuda mujhe mere dushmanon ki pasti dikhaega.

11 Un ko qatl na kar, mabada mere log bhul jain;

Ai KHUDAWAND, ai hamari sipar.

Apni qudrat se un ko paraganda karke past kar de.

12 Wuh apne munh ke gunah aur apne honthon ki baton

Aur apni la'n ta'n aur jhuth bolne ke ba'is

- Apne gurúr men pakre jāen.
 13 Qahr men un ko faná kar de ;
 faná kar de, táki wuh nábud
 ho jāen,
 Aur wuh zamín kí intihá tak ján
 len
 Kí Khudá Ya'qúb par hukmrán
 hai. (Siláh.)
 14 Phir sham ko wuh lauten aur
 kutte kí tarah bhaunke,
 Aur shahr ke gird phiren ;
 15 Wuh kháne kí talásh men máre
 máre phiren,
 Aur agar ásúda na hon to sári rát
 thahre rahen.
 16 Lekin main terí qudrat ká gít
 gáungá,
 Balki subh ko baland áwáz se
 terí shafaqat ká gít gáungá,
 Kyunki tú merá únchá burj hai,
 Aur merí musíbat ke din merí
 panáhgáh.
 17 Ai merí quwwat, main terí madh-
 sarái karúngá,
 Kyunki Khudá, merá shafiq
 Khudá, merá únchá burj hai.

60

*Mír mugánní ke liye ; ta'ilm ke
 liye : Dáúd ká Miktám, So-
 san 'Udút ke sur par : us
 waqt ká jab wuh Arám i Nah-
 ráim aur Arám i Zobáh se
 lará, aur Yoáb ne lautkar
 wádí e Shor men bárah
 hazár Adomlon ko mará.*

- 1 Ai Khudá, tú ne hamen radd kiyá ;
 tú ne hamen shikastahál kar
 diyá ;
 Tú naráz rahá hai ; hamen phir
 bahál kar.
- 2 Tú ne zamín ko larzá diyá, tú ne
 use phar dálá hai ;
 Us ke rakhne band kar de,
 kyunki wuh larzán hai.
- 3 Tú ne apne logon ko sahtíán
 dikháin,
 Tú ne ham ko larkhará denewálí
 mai pilái.
- 4 Jo tujh se darte hain tú ne un ko
 ek jhandá diyá hai
 Táki wuh haqq kí khátir baland
 kiyá jae. (Siláh.)
- 5 Apne dahine háth se bachá aur
 hamen jawáb de,
 Táki tere mahbúb bacháe jāen.
- 6 Khudá ne apní qudsíyat men
 farmáyá hai, Main khushí kar-
 úngá :

Main Sikm ko taqsim karúngá,
 aur Sukkát kí wádí ko bant-
 úngá.

- 7 Jili'ád merá hai, Munassí bhí
 merá hai ;
 Ifráim mere sir ká khod hai ;
 Yahúdáh merá 'asá hai.
- 8 Moáb merí chalamchí hai,
 Adom par main jútá phenkúngá.
 Ai Filistín, mere sabab se lalkár.
- 9 Mujhe us muhkam shahr men
 kaun pahuncháegá?
 Kaun mujhe Adom tak le gayá
 hai?
- 10 Ai Khudá, kyá tú ne hamen radd
 nahín kar diyá?
 Ai Khudá, tú hamare lashkaron ke
 sáth nahín játá.
- 11 Mukhálif ke muqábale men ham-
 arí kumak kar,
 Kyunki insání madad 'abas hai.
- 12 Khudá kí madad se ham bahádurí
 karenge,
 Kyunki wuhí hamare mukhálifon
 ko pámal karegá.

61

*Mír mugánní ke liye ; tárdár
 sáz ke sáth. Dáúd ká Maz-
 mār.*

- 1 Ai Khudá, merí faryád sun ;
 Merí du'á par tawajjuh kar.
- 2 Main apní afsurdadili men zamín
 kí intihá se tujhe pukarúngá :
 Tú mujhe us chatán par le chal jo
 mujh se únchí hai.
- 3 Kyunki tú merí panáh rahá hai,
 Aur dushman se bachne ke liye
 únchá burj.
- 4 Main hamesha tere khaime men
 rahúngá :
 Main tere paron ke sáye men panáh
 lúngá. (Siláh.)
- 5 Kyunki, ai Khudá, tú ne merí
 mannaton qubúl kí hain :
 Tú ne mujhe un logon kí sí mías
 bakhshí hai jo tere nám se darte
 hain.
- 6 Tú bádsháh kí 'umr daráz kar-
 egá :
 Us kí 'umr bahut sí pushton ke
 barábar hogí.
- 7 Wuh Khudá ke huzúr hamesha
 qáim rahegá,
 Tú shafaqat aur sachcháí ko us
 kí hifázat ke liye muhaiyá kar.
- 8 Yún main hamesha terí madhsarái
 karúngá,
 Táki rozána apní mannaton purí
 karún.

62

Mir mugannī ke liye; Yadūtūn ke taur par. Dāūd kā Mazmūr.

- 1 Merī jān ko Khudā hī kī ās hai :
Merī najāt usī se hai.
- 2 Wuhī akelā merī chaṭān aur merī najāt hai :
Wuhī merā ūnchā burj hai ; mujhe jumbish na hogī.
- 3 Tum kab tak aise shakhs par hamla karte rahoge,
Jo jhukī hūī diwār aur hiltī bār kī mānind hai,
Tāki sab milkar use qatl karo?
- 4 Wuh us ko us ke martaba se girā dene hī kā mashwara karte rahte hain ;
Wuh jhūth se khush hote hain :
Wuh apne munh se to barakat dete hain, par dil men la'nat karte hain. (Silāh.)
- 5 Aī merī jān, Khudā hī kī ās rakh,
Kyūnki usī se mujhe ummed hai.
- 6 Wuhī akelā merī chaṭān aur merī najāt hai :
Wuhī merā ūnchā burj hai ; mujhe jumbish na hogī.
- 7 Merī najāt aur merī shaukat Khudā kī taraf se hai :
Khudā hī merī quwwat kī chaṭān aur merī panāh hai.
- 8 Aī logo, har waqt us par tawakkul karo :
Apne dil kā hāl us ke sāmne khol do : (Silāh.)
Khudā hamārī panāhgāh hai.
- 9 Yaqīnan adnā log besabāt hain aur a'lā admī jhūthe ;
Wuh tarāzū men hālke niklenge ;
Wuh sab ke sab besabātī se bhī hech hain.
- 10 Zulm par takiya na karo,
Lūtmār karne par na phūlo ;
Agar māl bah jāe to us par dil na lagāo.
- 11 Khudā ne ek bār farmāyā,
Main ne yih do bār sunā,
Kī qudrat Khudā hī kī hai.
- 12 Shafaqat bhī, aī Khudāwand, terī hī hai,
Kyūnki tū har shakhs ko us ke 'amal ke mutābiq badla detā hai.

63

Dāūd kā Mazmūr, jab wuh dasht i Yahūdāh men thā.
Aī Khudā, tū merā Khudā hai ;
main dil se terā tālib hūngā :
Khushk aur piyāsī zamīn men jāhān pānī nahīn

- Merī jān terī piyāsī aur merā jism terā mushtāq hai.
- 2 Is tarah main ne maqdis men tujh par nigāh kī,
Tāki terī qudrat aur hashmat ko dekhūn.
- 3 Kyūnki terī shafaqat zindagī se bihtar hai ;
Mere honth terī ta'rīf karenge.
- 4 Isī tarah main 'umr bhar tujhe mubārak kahūngā ;
Aur terā nām lekar apne hāth uthāyā karūngā.
- 5 Merī jān goyā gūde aur charbī se ser hogī,
Aur merā munh masrūr labon se terī ta'rīf karegā,
- 6 Jab main bistar par tujhe yād karūngā,
Aur rāt ke ek ek pahar men tujh par dhyan karūngā.
- 7 Is liye kī tū merā madadgār rahā hai,
Aur main tere paron ke sāye men khushī manāūngā.
- 8 Merī jān ko terī hī dhun hai :
Terā dahinā hāth mujhe sambhāltā hai.
- 9 Par jo merī jān kī halākat ke darpai hain,
Wuh zamīn ke asfal men chale jāenge ;
- 10 Wuh talwār ke hawāle hongē ;
Wuh gidaṛon kā luqma banenge.
- 11 Lekin bādshāh Khudā men shādmān hogā,
Jo us kī qasam khātā hai, wuh fakhr karegā ;
Kyūnki jhūth bolnewālon kā munh band kar diyā jāegā.

64

Mir mugannī ke liye. Dāūd kā Mazmūr.

- Aī Khudā, merī faryād kī āwāz sun le,
Merī jān ko dushman ke khauf se bachāe rakh.
- 2 Sharīron ke khufiya mashwara se Aur badkirdāron ke hangāme se mujhe chhipā le.
- 3 Jinhon ne apnī zabān talwār kī tarah tez kī,
Aur talkh bāton ke tiron kā nishāna liyā hai.
- 4 Tāki un ko khufiya maqāmon men kāmīl admī par chalāen ;
Wuh un ko nāgahān us par chalāte hain, aur darte nahīn.

- 5 Wuh bure kām kā musammam
irāda karte haiñ :
Wuh phande lagāne kī salāh
karte haiñ ;
Wuh kahte haiñ, Ham ko kaun
dekhegā?
- 6 Wuh sharāraton ko khoj khoj kar
nikālte haiñ :
Wuh kahte haiñ, Ham ne khūb
khoj lagāyā :
Us men se har ek kā bātin aur dil
'amiq hai.
- 7 Lekin Khudā un par tīr chalāegā ;
Wuh nāgahān tīr se zakhmī ho
jāenge.
- 8 Aur un hī kī zabān un ko tabāh
karegī ;
Jitne un ko dekhenge sab sir
hilāenge.
- 9 Aur sab log dar jāenge,
Aur Khudā ke kām kā bayān kar-
enge,
Aur us ke tarīq i 'amal ko ba-
khūbī samajh lenge.
- 10 Sādiq Khudā men shādmān hogā,
aur us par tawakkul karegā ;
Aur jitne rāstdil haiñ sab fakhr
karenge.

65 *Mīr mugannī keliye. Mazmūr. Dāūd kā gīt.*

- Ai Khudā, Siyyūn men ta'-
rīf terī muntazir hai :
Aur tere liye mannat purī kī jā-
egī.
- 2 Ai du'ā ke sunnewāle,
Sab bashar tere pās āenge.
- 3 Bad a'māl mujh par gālīb ā jāte
haiñ,
Par hamārī khataon kā kaffāra tū
hī degā.
- 4 Mubārak hai wuh ādmī jise tū
barguzīda kartā aur apne pās
āne detā hai,
Tāki wuh terī bārgāhon men rahe :
Ham tere ghar kī khūbī se,
Ya'nī terī muqaddas haikal se,
āsūda honge.
- 5 Ai hamāre najāt denewāle Khudā,
Tū jo zamīn ke sab kanāron kā
Aur samundar par dūr dūr rahne-
wālon kā takiya hai,
Khaufnāk bāton ke zarī'e se tū
hamen sadāqat se jawāb degā.
- 6 Tū qudrat se kamarbasta hokar
Apnī quwwat se pahāron ko
istahkām bakhshatā hai.
- 7 Tū samundar ke aur us kī maujon
ke shor ko

Aur ummaton ke hangāme ko
mauqūf kar detā hai.

- 8 Zamīn kī intihā ke rahnewāle tere
mu'jizon se darte haiñ :
Tū matla' i subh ko aur shām ko
shādmānī bakhshatā hai.
- 9 Tū zamīn par tawajjuh karke use
serāb kartā hai ;
Tū use khūb mālāmāl kar detā
hai :
Khudā kā daryā pānī se bhārā hai.
Jab tū zamīn ko yūn taiyār kar
letā hai to un ke liye anāj muh-
aiyā kartā hai.
- 10 Tū us kī reghāriyon ko khūb serāb
kartā,
Aur us kī mīndon ko bīthā detā
hai :
Tū use bārish se narm kartā hai ;
Aur us kī paidāwār men barakat
detā hai.
- 11 Tū sāl ko apne lutfī kā tāj pahin-
ātā hai ;
Aur terī rāhon se raugan tapaktā
hai.
- 12 Wuh biyābān kī charāgāhon par
tapaktā hai,
Aur pahāriyān khushī se kamar-
basta haiñ.
- 13 Charāgāhon men jhund ke jhund
phaile hue haiñ :
Wādīān anāj se dhakī hūī haiñ ;
Wuh khushī ke māre lalkartī aur
gātī haiñ.

66 *Mīr mugannī keliye. Gīt, ya'nī Mazmūr.*

- Ai sārī zamīn, Khudā ke
huzūr khushī kā na'ra mār.
- 2 Us ke nām ke jalāl kā gīt gāo :
Sitāish karte hue us kī tamjīd karo.
- 3 Khudā se kaho, Tere kām kyā hī
muhīb haiñ !
Terī barī qudrat ke bā'is tere
dushman 'ājizī karenge.
- 4 Sārī zamīn tujhe sijda karegī,
Aur tere huzūr gāegī ;
Wuh tere nām ke gīt gāenge.
(Silāh.)
- 5 A'o, aur Khudā ke kāmōn ko
dekho ;
Banī A'dam ke sāth wuh apne
sulūk men muhīb hai.
- 6 Us ne samundar ko khushk zamīn
banā diyā :
Wuh daryā men se paidal guzar
gaye :
Wahān ham ne us men khushī
manāī.

- 7 Wuh apní qudrat se abad tak saltanat karegá;
Us kí ánkhen qaumon ko dekhti rahti haiñ:
Sarkash log takabbur na karen.
(Siláh.)
- 8 Ai logo, hamáre Kḥudá ko mubá-rak kaho,
Aur us kí ta'rif men áwáz baland karo.
- 9 Wuhí hamári ján ko zinda rakhtá hai,
Aur hamáre pánwon ko phisalne nahín detá.
- 10 Kyünki ai Kḥudá, tú ne hamen ázmá liyá hai,
Tú ne hamen aisá táyá jaise chándí táí játí hai.
- 11 Tú ne hamen jál men phansáyá,
Aur hamári kamar par bhári bojh rakkhá.
- 12 Tú ne sawáron ko hamáre siron par se guzará;
Ham ág men se aur pání men se hokar guzre;
Lekin tú ham ko firáwání kí jagah men níkal láyá.
- 13 Main sokhtaní qurbáníñ lekar tere ghar men dákhil húngá,
Aur apní mannaten tere huzúr adá karúngá,
- 14 Jo musibat ke waqt mere labon se niklín,
Aur main ne apne munh se mán-ín.
- 15 Main mote mote jánwaron kí sokhtaní qurbáníñ
Menḥon kí khushbú ke sáth charháungá:
Main bail aur bakre guzránúngá.
- 16 Ai Kḥudá se darnewálo, sab áo, suno,
Aur main batáúngá kí us ne merí ján ke liye kyá kyá kiyá hai.
- 17 Main ne apne munh se us ko pukará,
Us kí tamjíd merí zabán se húi.
- 18 Agar main badí ko apne dil men rakhtá
To KḤUDÁWAND merí na suntá.
- 19 Lekin Kḥudá ne yaqínan sun liyá hai;
Us ne merí du'á kí áwáz par kán lagáyá hai.
- 20 Kḥudá mubáarak ho,
Jis ne na to merí du'á ko radd kiyá,
Aur na apní shafaqat ko mujh se báz rakkhá.

67 *Mír muganní ke liye; tárdár sázon ke sáth. Mazmúr, ya'ní Gít.*

- 1 Kḥudá ham par rahm kare aur ham ko barakat bakhshé,
Aur apne chihre ko ham par jalwa-gar farmáe; (Siláh.)
- 2 Táki terí ráh zamín par záhír hojáe,
Aur terí naját sab qaumon par.
- 3 Ai Kḥudá, log terí ta'rif karen;
Sab log terí ta'rif karen.
- 4 Ummaten khush hon, aur khushí se lalkaren;
Kyünki tú rástí se logon kí 'adálat karegá,
Aur zamín kí ummaton par hukú-mat karegá. (Siláh.)
- 5 Ai Kḥudá, log terí ta'rif karen;
Sab log terí ta'rif karen.
- 6 Zamín ne apní paidáwár de dí:
Kḥudá ya'ní hamára Kḥudá ham ko barakat degá.
- 7 Kḥudá ham ko barakat degá,
Aur zamín kí intihá tak sab log us ká dar mánenge.

68 *Mír muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr, ya'ní Gít.*

- Kḥudá uthe, us ke dush-man paráganda hon;
Us se 'adawat rakhnewále us ke sámné se bhág jáen.
- 2 Jaise dhuwán ur játá hai waise hí tú un ko urá de;
Jaise mom ág ke sámné pighal játá hai,
Waise hí sharír Kḥudá ke huzúr faná ho jáen.
- 3 Lekin sádiq khushí manáen; wuh Kḥudá ke huzúr shádmán hon;
Baíki wuh khushí se phúle na samáen.
- 4 Kḥudá ke liye gáo, us ke nám kí madhsarái karo:
Sahrá ke sawár ke liye sháhráh taiyár karo:
Us ká nám YÁH hai; aur tum us ke huzúr shádmán ho.
- 5 Kḥudá apne muqaddas makán men
Yatímon ká báp aur bewáon ká dádras hai.
- 6 Kḥudá tanhá ko khándán bakhshatá hai:
Wuh qaidíon ko ázád karke íqbál-mand kartá hai;
Lekin sarkash khushk zamín men rahte haiñ.

- 7 **Ai Khudá,** jab tú apne logon ke áge áge chalá,
Jab tú biyábán men se guzrá,
(Siláh.)
- 8 **To zamín kánp uthí,**
Khudá ke huzúr ásmán tút pará ;
Balki koh-i Síná bhí Khudá ke
huzúr, Isráíl ke Khudá ke huzúr,
kánp uthá.
- 9 **Ai Khudá,** tú ne khúb menh
barsáyá,
Tú ne apní khushk mírás ko
tázagí bakhshí.
- 10 **Tere log us men basne lage :**
Ai Khudá, tú ne apne faiz se
garíbon ke liye use taiyár kiyá.
- 11 **Khudá hukm detá hai :**
Khushkhabarí denewáliyan fauj
kí fauj hain.
- 12 **Lashkaron ke bádsháh bhágte**
hain, wuh bhág játe hain :
Aur 'aurat ghar men baithí baithí
lút ká mál bántti hai.
- 13 **Jab tum bhersálon men paré rahte**
ho,
To us kabútar kí mánind hoge jis
ke bázú goyá chándí se
Aur par khális sone se manðhe
húe hon.
- 14 **Jab Qádir i mutlaq ne bádsháhon**
ko us men paráganda kiyá,
To aisa hál ho gayá goyá Salmon
par barf par rahí thí.
- 15 **Basan ká pahár Khudá ká pahár**
hai :
Basan ká pahár únchá pahár hai.
- 16 **Ai únche paháro,** tum us pahár
ko kyün tákte ho,
Jise Khudá ne apní sukúnat ke
liye pasand kiyá hai?
Balki **KHUDÁWAND** us men ábad
tak rahegá.
- 17 **Khudá ke rath bís hazár balki**
hazárhá hazár hain :
KHUDÁWAND jáisá koh i Síná men
waisá hí un ke dārmíyan maqdis
men hai.
- 18 **Tú ne 'álam i bálá ko su'úd**
farmáyá, tú qárdíon ko sáth le
gayá :
Tujhe logon se balki sarkashon
se bhí hadye mile,
Táki **KHUDÁWAND** Khudá un ke
sáth rahe.
- 19 **KHUDÁWAND mubáarak ho,** jo har
roz hamará bojh uth tá hai,
Wuhí hamará naját denewálá
Khudá hai. (Siláh.)
- 20 **Khudá hamáre liye chhuránewálá**
Khudá hai ;
Aur maut se bachne kí ráhen bhí
KHUDÁWAND Khudá kí hain.
- 21 **Lekin Khudá apne dushmanon ke**
sir ko,
Aur mutawátir gunáh karnewále
kí báljár khopri ko chír dāl-
egá.
- 22 **KHUDÁWAND ne farmáyá,** Main un
ko Basan se nikál láungá ;
Main un ko samundar kí tah se
nikál láungá.
- 23 **Táki tú apná pānw khún se tar**
kare,
Aur tere dushman tere kutton ke
munh ká nawála banen.
- 24 **Ai Khudá,** logon ne terí ámad
dekhi,
Maqdis men mere Khudá, mere
bádsháh, kí ámad.
- 25 **Gánewále áge áge aur bajánewále**
píchhe píchhe chale,
Daf bajánewáli jawán laríkiyan
bích men.
- 26 **Tum jo Isráíl ke chashme se ho,**
KHUDÁWAND ko mubáarak kaho,
Hág, majma' men Khudá ko mu-
báarak kaho.
- 27 **Wahán chhotá Binyamín un ká**
hákim hai,
Yahúdáh ke umará aur un ke
mushír,
Zabúlún ke umará aur Naftáli ke
umará hain.
- 28 **Tere Khudá ne terí páedári ká**
hukm diyá hai ;
Ai Khudá, jo kuchh tú ne ham-
aré liye kiyá hai use páedári
bakhsh.
- 29 **Terí haikal ke sabab se jo Yaru-**
shalem men hai
Bádsháh tere pás hadye láenge.
- 30 **Tú naistán ke janglí jánwaron ko**
dhamká de,
Sándon ke gol ko aur qaumon ke
bachhron ko,
Jo chándí ke sikkon ko, pámal
karte hain ;
Us ne jangjú qaumon ko pará-
ganda kar diyá hai.
- 31 **Umará Mísr se áenge ;**
Kúsh Khudá kí taraf apne háth
barháne men jaldí karegá.
- 32 **Ai zamín kí mamlukato, Khudá ke**
liye gáo ;
Khudáwānd kí madhsarái karo ;
(Siláh.)

- 33 Usí kí jo qadím falaku'l aflák par sawár hai;
Dekho, wuh apní áwáz baland kartá hai, us kí áwáz men qudrat hai.
- 34 Khudá hí kí ta'zím karo:
Us kí hashmat Isráíl men hai,
Aur us kí qudrat aflák par.
- 35 Ai Khudá, tú apne maqdison men muhíb hai:
Isráíl ká Khudá hí apne logon ko zor aur tawánái bakhshtá hai:
Khudá mubáarak ho.

69 *Mir muganní ke liye; Shoshaním ke sur. Dáúd ká Mazmúr.*

- 1 Ai Khudá, mujh ko bachá le,
Kyúñki pání merí ján tak á pahunchá hai.
- 2 Main gahri daldal men dhasá játa hún, jahán khará nahín rahá játa:
Main gahre pání men á pará hún,
jahán sailáb mere sir par se guzarte haiñ.
- 3 Main chilláte chilláte thak gayá;
merá galá súkh gayá:
Merí áñkhen apne Khudá ke intizár men patthrá gayín.
- 4 Mujh se besabab 'adawat rakhnewále mere sir ke bálon se ziyáda haiñ:
Merí halákat ke khwáhán aur náhaqq dushman zabardast haiñ;
Pas jo main ne chhíná nahín mujhe dená pará.
- 5 Ai Khudá, tú merí hamáqát se wáqif hai,
Aur mere gunáh tujh se poshída nahín haiñ.
- 6 Ai Khudáwánd lashkaron ke Khudá, terí ás rakhnewále mere sabab se sharmina na hon:
Ai Isráíl ke Khudá, tere tálib mere sabab se ruswá na hon.
- 7 Kyúñki tere nám kí khátir main ne malámat utháí hai,
Sharmindagi mere munh par chhá gayí hai.
- 8 Main apne bháiyon ke nazdík begána baná hún,
Aur apní mán ke farzandon ke nazdík ajnabí.
- 9 Kyúñki tere ghar kí gairat mujhe khá gayí,

- Aur tujh ko malámat karnewálon kí malámaton mujh par á parín.
- 10 Mere roza rakhne se merí ján ne zárí kí,
Aur yih bhí merí malámat ká bá'is huá.
- 11 Jab main ne tát orhá,
To un ke liye zarbu'l masal thahrá.
- 12 Phátaq par baithnewálon men merá hí zikr rahtá hai:
Aur main nashabázon ká gít hún.
- 13 Lekin, ai Khudáwánd, terí khush-núdí ke waqt merí du'á tujh hí se hai:
Ai Khudá, apní shafaqat kí firáwání se
Apní naját kí sachcháí men mujhe jawáb de.
- 14 Mujhe daldal men se nikál le aur dhasne na de:
Mujh se 'adawat rakhnewálon aur gahre pání se mujhe bachá le.
- 15 Main sailáb men dúb na jáun,
Aur gahráo mujhe nigal na jáe;
Aur pátál mujh par apná munh band na kar le.
- 16 Ai Khudáwánd, mujhe jawáb de,
kyúñki terí shafaqat khúb hai:
Apní rahmaton kí kasrat ke mutábíq merí taraf mutawajjih ho.
- 17 Apne bande se rūposhí na kar,
Kyúñki main musibat men hún;
jald mujhe jawáb de.
- 18 Merí ján ke pás ákar use chhurá le:
Mere dushmanon ke rúbārū merá fídyá de.
- 19 Tú merí malámat aur sharmindagi aur ruswái se wáqif hai:
Mere dushman sab ke sab tere sámné haiñ.
- 20 Malámat ne merá dil toṛ diyá,
main bahut udás hún;
Aur main isí intizár men rahá kí koí tars kháe, par koí na thá;
Aur tasallí denewálon ká muntazir rahá, par koí na milá.
- 21 Unhon ne mujhe kháne ko indrá-yan bhí diyá,
Aur merí piyás bujháne ko unhon ne mujhe sirka piláyá.
- 22 Un ká dastarkhwán un ke liye phandá ho jáe,
Aur jab wuh amn se hon to jál ban jáe.

- 23 Un kí ánkhen tárík ho jáen táki wuh dekh na saken ;
 Aur un kí kamaren hamesha kánp-tí rahen.
- 24 Apná gazab un par undel de,
 Aur terá shadíd qahr un par á pare.
- 25 Un ká maskan ujar jáe ;
 Un ke khaimon men koí na base.
- 26 Kyúinki wuh us ko, jise tú ne mārā hai, satāte hain ;
 Aur jin ko tú ne zakhmí kiyā hai,
 un ke dukh ká charchā karte hain.
- 27 Un ke gunāh par gunāh barhā,
 Aur wuh terí sadāqat men dākhil na hon.
- 28 Un ke nám kitāb i hayāt se mitā diye jáen,
 Aur sādīqon ke sāth mundarj na hon.
- 29 Lekin main to garīb aur gamgín hūn :
 Ai Khudá, terí najāt mujhe sar-baland kare.
- 30 Main gīt gākar Khudá ke nám kí ta'rif karūngā,
 Aur shukrguzārī ke sāth us kí tamjíd karūngā.
- 31 Yih KHUDÁWAND ko baillse ziyāda pasand hai,
 Balki sing aur khurwāle bachhre se ziyāda.
- 32 Halīm ise dekhkar khush hue hain :
 Ai Khudá ke tálībo, tumhāre dil zinda rahen.
- 33 Kyúinki KHUDÁWAND muhtājon kí suntā hai,
 Aur apne qaidīon ko haqír nahin jāntā.
- 34 A smān aur zamīn us kí ta'rif karen,
 Aur samundar aur jo kuchh un men chaltā phirtā hai.
- 35 Kyúinki Khudá Siyyún ko bachāegā, aur Yahūdāh ke shahron ko banāegā ;
 Aur wuh wahān basenge aur us ke wāris honge.
- 36 Us ke bandon kí nasl bhí us kí mālīk hogí,
 Aur us ke nám se mahabbat rakhnewāle us men basenge.

70 *Mīr mugannī ke liye. Dāūd ká Mazmūr; yādgar ke liye.*

- 1 Ai Khudá, mujhe chhurāne ke liye,

Ai KHUDÁWAND, merí madad ke liye jaldí kar.

- 2 Jo merí jān ko halák karne ke darpai hain, wuh sab sharminda aur khajil hon :
 Jo mere nuqsān se khush hain,
 wuh paspá aur ruswá hon.
- 3 Ahá, há, há karnewāle
 Apní ruswái kí wajh se paspá hon.
- 4 Tere sab tálīb tujh men khush o khurram hon ;
 Terí najāt ke 'āshiq hamesha kahā karen,
 Khudá kí tamjíd ho.
- 5 Par main garīb aur muhtāj hūn ;
 Ai Khudá, mere pás jald á ;
 Merá madadgar aur chhurānewālá tú hí hai ;
 Ai KHUDÁWAND, der na kar.

71 Ai KHUDÁWAND, tú hí merí panāh hai :
 Mujhe kabhí sharminda na hone de.

- 2 Apní sadāqat men mujhe rihái de aur chhurá :
 Merí taraf kán lagá aur mujhe bachá le.
- 3 Tú mere liye sukūnat kí chatān ho, jahān main barābar já sakūn :
 Tú ne mere bachāne ká hukm de diyā hai,
 Kyúinki merí chatān aur merá qil'a tú hí hai.
- 4 Ai mere Khudá, mujhe sharír ke háth se,
 Nārāst aur bedārd admī ke háth se chhurá.
- 5 Kyúinki, ai Khudáwānd KHUDÁ, tú hí merí madad hai :
 Larakpan se merá tawakkul tujh hí par hai.
- 6 Tú páidāish hí se mujhe sambháltā áyā hai :
 Tú merí mán ke batn kí se merá shafiq rahā hai :
 So main sadá terí sitāish kartā rahūngā.
- 7 Main bahuton ke liye hairat ká bá'is hūn,
 Lekin tú merí muhkam panāhgāh hai.
- 8 Merá munh terí sitāish se
 Aur terí ta'zīm se dīn bhar pur rahegā.
- 9 Burhāpe ke waqt mujhe tark na kar ;

- Meri za'ifi men mujhe chhor na de.
- 10 Kyunki mere dushman mere bare men baton karte hain ;
Aur jo meri jan ki ghat men hain, wuh apas men mashwara karte hain,
- 11 Aur kahte hain, ki Khuda ne use chhor diya hai :
Us ka pichha karo, aur pakar lo ;
kyunki chhuranewala koi nahin.
- 12 Ai Khuda, mujh se dur na rah :
Ai mere Khuda, meri madad ke liye jaldi kar.
- 13 Meri jan ke mukhalif sharminda aur fana ho jaye :
Meri nuqsan chahnewale malamat aur ruswai se mulabbas hon.
- 14 Lekin main hamesha ummed rakhunga ;
Aur teri ta'rif aur bhi ziyada kiya karunga.
- 15 Meri munh teri sadaqat ka,
Aur teri najat ka bayan din bhar karega ;
Kyunki mujhe un ka shumār ma'lum nahin.
- 16 Main Khudawand Khuda ki qudrat ke kamon ka izhar karunga :
Main sirf teri hi sadaqat ka zikr karunga.
- 17 Ai Khuda, tu mujhe bachpan se sikhata aya hai ;
Aur main ab tak tere 'ajab ka bayan karti raha hun.
- 18 Ai Khuda, jab main buddha aur sarsafed ho jaun, to mujhe tark na karna ;
Jab tak ki main teri qudrat ayaada pusht par,
Aur teri zor har anewale par zahir na kar dun.
- 19 Ai Khuda, teri sadaqat bhi bahut baland hai ;
Ai Khuda, teri mamind kaun hai
Jis ne bare bare kam kiye hain ?
- 20 Tu jis ne ham ko bahut aur sakht taklif dikhai hain,
Phir ham ko zinda karega,
Aur zamin ke asfal se hamen phir upar le aega.
- 21 Tu meri 'azmat ko barha,
Aur phirkar mujhe tasalli de.
- 22 Ai mere Khuda, main barbat par Teri, han, teri sachchai ki hamd karunga,
Ai Israil ke Quddus.

- Main sitar ke sath teri madhsarai karunga.
- 23 Jab main teri madhsarai karunga to mere honth nihayat shadman honge,
Aur meri jan bhi jis ka tu ne fidya diya hai.
- 24 Aur meri zaban din bhar teri sadaqat ka zikr karegi,
Kyunki meri nuqsan chahnewale sharminda aur pasheman hue hain.

72

Sulaiman ka Mazmur.

- Ai Khuda, badshah ko apne ahkam,
Aur shahzade ko apni sadaqat ata farmay.
- 2 Wuh sadaqat se tere logon ki,
Aur insaf se tere garibon ki adalat karega.
- 3 In logon ke liye paharon se salamat ke,
Aur pahariyon se sadaqat ke phal paida honge.
- 4 Wuh in logon ke garibon ki adalat karega,
Wuh muhtajon ki aulad ko bachaega,
Aur zalim ko tukre tukre kar dalega.
- 5 Jab tak suraj aur chand qaim hain
Log nahi dar nahi tujh se darte rahenge.
- 6 Wuh kafi hui ghas par menh ki manind,
Aur zamin ko serab karnewali barish ki tarah nafil hogi.
- 7 Us ke aiyam men sadiq baromand honge,
Aur jab tak chand qaim hai khub amn rahega.
- 8 Us ki saltanat samundar se samundar tak,
Aur darya e Furat se zamin ki intihai tak hogi.
- 9 Biyaban ke rahnewale us ke age jhukenge,
Aur us ke dushman khak chatenge.
- 10 Tarsis ke aur jaziron ke badshah nazren guzranenge ;
Sab aur Siba ke badshah hadye laenge.
- 11 Balki sab badshah us ke samne sarnigun honge,
Kull qaumen us ki muti hongai.
- 12 Kyunki wuh muhtaj ko jab wuh faryad kare,

- Aur garīb ko, jis kā koī madadgar nahīn, chhurāegā.
- 13 Wuh garīb aur muhtāj par tars khāegā,
Aur muhtājōn kī jān ko bachāegā.
- 14 Wuh fidya dekar un kī jān ko zulm aur jabr se chhurāegā,
Aur un kā khūn us kī nazar men beshqīmat hogā.
- 15 Wuh jīte rahenge, aur Sabā kā sonā us ko diyā jāegā:
Log barābar us ke haqq men du'ā karenge;
Wuh dīn bhar use du'ā denge.
- 16 Zamīn men pahārōn kī chotiyyon par anāj kī ifrāt hogī;
Un kā phal Lubnān ke darakhton kī tarah jhūmegā:
Aur shahrwāle zamīn kī ghās kī mānind hare bhare hongē.
- 17 Us kā nām hamesha qāim rahegā;
Jab tak sūraj hai us kā nām rahegā:
Aur log us ke wasīle se barakat pāenge;
Sab qaumen use khushnasīb kah-engī.
- 18 KHUDĀWAND Khudā, Isrāīl kā Khudā mubārak ho,
Wuhī 'ajīb o garīb kām kartā hai:
- 19 Us kā jalīl nām hamesha ke liye mubārak ho;
Aur sārī zamīn us ke jalāl se ma'mūr ho.
A'mīn summ A'mīn.
- 20 Dāūd bin Yassī kī du'āen tamām hūn.

TI'SRI' KITA'B

73

A'saf kā Mazmūr.

- Beshakk Khudā Isrāīl par Ya'nī pākdiḥon par mīhrbān hai.
- 2 Lekin mere pānw to phisalne ko the;
Mere qadam qarīban lagzish khā chuke the.
- 3 Kyūnki jab main sharīron kī iqbālmandī dekhtā,
To magrūrōn par hasad kartā thā.
- 4 Is liye kī un kī maut men jānkānī nahīn,
Balki un kī quwwat banī rahtī hai.
- 5 Wuh āur ādmīon kī tarah musibat men nahīn partē;
Na āur logon kī tarah un par āfat ātī hai.
- 6 Is liye gurūr un ke gale kā hār hai,
Goyā wuh zulm se mulabbas hain.
- 7 Un kī ānkhen charbī se ubhrī hūī hain:
Un ke dil ke khayālāt hadd se bah gaye hain.
- 8 Wuh thaṭṭhā mārte aur sharārat se zulm kī bāteṅ karte hain:
Wuh barā bol bolte hain.
- 9 Un ke munh āsmān par hain,
Aur un kī zabāneṅ zamīn kī sair kartī hain.
- 10 Is liye us ke log is taraf rujū' hote hain,
- Aur jī bharkar pīte hain.
- 11 Wuh kahte hain, Khudā ko kaise ma'lūm hai?
Kyā Haqq Ta'ālā ko kuchh 'ilm hai?
- 12 In sharīron ko dekho;
Yih sadā chain se rahte hūe daulat barhāte hain.
- 13 Yaqīnan main ne 'abas apne dil ko sáf,
Aur apne hāthon ko pāk kiya.
- 14 Kyūnki mujh par dīn bhar āfat rahtī hai;
Aur main har subh tambīh pātā hūn.
- 15 Agar main kahtā kī Yūn kahūngā,
To tere farzandōn kī nasl se bewafāī kartā.
- 16 Jab main sochne lagā kī ise kaise samjhūn,
To yih merī nazar men dushwār thā;
- 17 Jab tak kī main ne Khudā ke maqdis men jākar
Un ke anjām ko na sochā.
- 18 Yaqīnan tū un ko phisalī jagahon men rakhtā hai,
Aur halākat kī taraf dhakel detā hai.
- 19 Wuh dam bhar men kaise ujar gaye!
Wuh hādison se bi'lkull fanā ho gaye.
- 20 Jaise jāg uthnewālā khwāb ko,

- Waise hi tū, ai KHUDÁWAND,
jágkar un kí sūrat ko náchíz
jánegá.
- 21 Kyúñki merá dil ranjída huá,
Aur merá jigar chhid gayá thá.
- 22 Main be'aql aur jáhil thá;
Main tere sámne jánwar kí má-
nind thá.
- 23 Taubhí main barábar tere sáth
hūn:
Tú ne merá dahiná háth pakar
rakkhá hai.
- 24 Tú apní maslahat se merí rah-
numái karegá,
Aur ákhirkár mujhe jalál men
qubúl farmáegá.
- 25 A'smán par tere siwá merá kaun
hai?
Aur zamín par tere siwá main
kisí ká mushtáq nahín.
- 26 Go merá jism aur merá dil zail ho
jáen,
Taubhí Khudá hamesha mere dil
kí quwwat aur merá bakhra
hai.
- 27 Kyúñki dekh, wuh jo tujh se dúr
hain faná ho jáenge:
Tú ne un sab ko jinhon ne tujh se
bewafái kí, halák kar diyá hai.
- 28 Lekin mere liye yihí bhalá hai
kí Khudá kí nazdíki hásil
karūn:
Main ne Khudáwand KHUDÁ ko
apní panáhgáh baná liyá hai,
Táki tere sab kámon ká bayán
karūn.

74

A'saf ká Mashkál.

- Ai Khudá, tú ne ham ko
hamesha ke liye kyún tark
kar diyá?
Terí charágh kí bheron par terá
qahr kyún bharak rahá hai?
- 2 Apní jamá'at ko jise tú ne qadím
se kharída hai,
Jis ká tú ne fidya diyá táki terí
mírás ká qabíla ho,
Aur koh i Siyyún ko jis par tú
ne sukúnat kí hai, yád kar.
- 3 Apne qadam dáimí khandaron kí
taraf barhá,
Ya'ní un sab kharábíon kí taraf
jo dushman ne maqdis men
kí hain.
- 4 Tere majma' men tere mukhálif
garajte rahe hain;
Nishán ke liye unhon ne apne
híjhane kharé kiye hain.
- 5 Wuh un ádmíon kí mánind the,

- Jo gunján darakhthon par kuhláre
chaláte hain.
- 6 Aur ab wuh us kí sári naqshkárí
ko
Kuhlári aur hathauron se bi'ikull
tore dálte hain.
- 7 Unhon ne tere maqdis men ág
lagá dí hai,
Aur tere nám ke maskan ko
zamín tak mismár karke nápák
kiyá hai.
- 8 Unhon ne apne dil men kahá hai,
Ham un ko bi'ikull wirán kar
dalen:
Unhon ne is mulk men Khudá ke
sab 'ibádatkhánon ko jalá diyá
hai.
- 9 Hamáre nishán nazar nahín áte:
Aur koí nabí nahín rahá;
Aur ham men koí nahín jántá ki
yih hál kab tak rahegá.
- 10 Ai Khudá, mukhálif kab tak
ta'nazaní kartá rahegá?
Kyá dushman hamesha tere nám
par kufr baktá rahegá?
- 11 Tú apná háth kyún roktá hai?
Apná dahiná háth bagal se nikál
aur faná kar.
- 12 Khudá qadím se merá bádsháh
hai,
Jo zamín par naját bakhshatá hai.
- 13 Tú ne apní qudrat se samundar
ke do hisse kar diye:
Tú pání men azhdaháon ke sir
kuchaltá hai.
- 14 Tú ne lawiyátan ke sir ke tukre
kiye,
Aur use biyábán ke rahnewálon
kí khurák banáyá.
- 15 Tú ne chashme aur sailáb jári
kiye:
Tú ne bare bare daryáon ko
khushk kar dálá.
- 16 Dín terá hai, rát bhí terí hí hai:
Núr aur áftáb ko tú hí ne taiyár
kiyá.
- 17 Zamín kí tamám hudúd tú hí ne
thahrái hain:
Garmí aur sardí ke máusim tú hí
ne banáe.
- 18 Ai KHUDÁWAND, ise yád rakh, kí
dushman ne ta'nazaní kí hai;
Aur bewuqúf qaum ne tere nám
kí takfir kí hai.
- 19 Apní fákhra kí ján ko janglí
jánwar ke hawáale na kar;
Apne garíbon kí ján ko hamesha
ke liye bhúl na já.

- 20 Apne 'ahd ká khayál farmá,
Kyúñki zamín ke tárík maqám
zulm ke maskanon se bhare
haiñ.
- 21 Mazlúm sharminde hokar na laute :
Garíb aur muhtáj tere nám kí ta'rif
kareñ.
- 22 Uth, ai Khudá, ap hí apní waká-
lat kar :
Yád kar ki ahmaq din bhar tujh
par kaisí ta'nazaní kartá hai.
- 23 Apne dushmanon kí áwáz ko
bhúl na já :
Tere mukhálifon ká hangáma
barpá hotá rahtá hai.

75 *Mír muganní ke liye ; Altash-
khít ke sur par. A'saf ká
Mazmúr, ya'ní Gít.*

- 1 Ai Khudá, ham terá shukr karte
haiñ :
Ham terá shukr karte haiñ,
kyúñki terá nám nazdík hai :
Log tere 'ajíb kámon ká zikr
karte haiñ.
- 2 Jab merá mu'aiyan waqt áegá
To main rástí se 'adálat kar-
úngá.
- 3 Zamín aur us ke sab báshinde
gudáz ho gaye haiñ :
Main ne us ke sutúnon ko qáim
kar diyá hai. (Siláh.)
- 4 Main ne magrúron se kahá,
Gurúr na karo ;
Aur sharíron se kí Síng únchá na
karo :
- 5 Apná síng únchá na karo ;
Gardankashí se bát na karo.
- 6 Kyúñki sarfarází na to mashríq
se na magrib se
Aur na junúb se áti hai.
- 7 Balki Khudá hí 'adálat karnewálá
hai :
Wuh kisi ko past kartá hai aur
kisi ko sarfarází bakhshatá
hai.
- 8 Kyúñki KHUDÁWAND ke háth
men piyála hai aur mai jhág-
wálí hai ;
Wuh millí húi sharáb se bhará
hai aur Khudáwánd usí men se
undeltá hai :
Beshakk us kí talchhat zamín ke
sab sharír nichor nichorkar
pienge.
- 9 Lekin main to hamesha zikr kartá
rahúngá ;
Main Ya'qúb ke Khudá kí madh-
sarái karúngá

- 10 Aur main sharíron ke sab síng
kát dálúngá ;
Lekin sádíqon ke síng únche
kiye jáenge.

76 *Mír muganní ke liye ; tárdár
sázon ke sáth. A'saf ká
Mazmúr, ya'ní Gít.*

- 1 Khudá Yahúdáh men mashhúr
hai :
Us ká nám Isráíl men buzurg
hai.
- 2 Sálím men us ká kháima hai,
Aur Siyyún men us ká maskan.
- 3 Wahán us ne barq í kamán ko
Aur dhál aur talwár aur sámán í
jang ko tor dálá. (Siláh.)
- 4 Tú jaláílí hai, aur shikár ke pahár-
on se shándár hai.
- 5 Mazbútdil luṭ gaye, wuh gahrí
nínd men pare haiñ ;
Aur zabardast logon men se kisi
ká háth kám na áyá.
- 6 Ai Ya'qúb ke Khudá, terí jhíkí se
Rath aur ghoré donon par maut
kí nínd tarí hai.
- 7 Faqat tujh hí se dárná chahiye :
Aur tere qahr ke waqt kaun tere
huzúr khará rah saktá hai?
- 8 Tú ne ásmán par se faisala sun-
áyá ;
Zamín darkar chup ho gayí,
- 9 Jab Khudá 'adálat karne ko uthá,
Táki zamín ke sab halímon ko
bachá le. (Siláh.)
- 10 Beshakk insán ká gazab terí
sitáish ká bá'is hogá :
Aur tú gazab ke baqiye se kamar-
basta hogá.
- 11 KHUDÁWAND apne Khudá ke liye
mannat máno aur púrí karo :
Aur jo us ke gird haiñ wuh usí
ke liye jis se dárná wájib hai
hadye láen.
- 12 Wuh umará kí ruh ko qabz kar-
egá :
Wuh zamín ke bádsháhon ke liye
muhíb hai.

77 *Mír muganní ke liye ; Yadútán
ke taur par. A'saf ká Maz-
múr.*

- 1 Main baland áwáz se Khudá ke
huzúr faryád karúngá,
Khudá hí ke huzúr baland áwáz
se ; aur wuh merí taraf kán
lagáegá.
- 2 Apní musíbat ke din main ne
KHUDÁWAND ko dhúndhá :

- Mere háth rát ko phaile rahe aur dhíle na hūe;
 Merí ján ko taskín na hūí.
 3 Main Khudá ko yád kartá hūn, aur bechain hūn;
 Main wáwailá kartá hūn, aur merí ján nidhál hai. (Siláh.)
 4 Tú merí ánkhen khulí rakhtá hai:
 Main aisá betáb hūn, ki bol nahín saktá.
 5 Main guzashta aiyám par Ya'ní qadím zamáne ke barason par sochtá rahá.
 6 Mujhe rát ko apná gít yád átá hai:
 Main apne dil hí men sochtá hūn;
 Merí ruh barí taftísh men lagí hai.
 7 Kyá KHUDÁWAND hamesha ke liye chhor degá?
 Kyá wuh phir kabhí mihrbán na hogá?
 8 Kyá us kí shafaqat hamesha ke liye játí rahí?
 Kyá us ká wa'da abad tak bátíl ho gayá?
 9 Kyá Khudá karam karná bhúl gayá?
 Kyá us ne qahr se apní rahmat rok lí? (Siláh.)
 10 Phir main ne kahá, Yih merí hí kamzorí hai;
 Main to Haqq Ta'álá kí qudrat ke zamáne ko yád karúngá.
 11 Main KHUDÁWAND ke kámon ká zikr karúngá,
 Kyúinki mujhe tere qadím 'ajáib yád áenge.
 12 Main terí sárí san'at par dhyán karúngá;
 Aur tere kámon ko sochúngá.
 13 Ai Khudá, terí ráh maqdis men hai:
 Kaun sá deotá Khudá kí mánind bará hai?
 14 Tú wuh Khudá hai jo 'ajíb kám kartá hai:
 Tú ne qaumon ke darmiyán apní qudrat zahir kí.
 15 Tú ne apne hí bázú se apní qaum Baní Ya'qúb aur baní Yúsuf ko fidya dekar chhuráyá hai. (Siláh.)
 16 Ai Khudá, samundaron ne tujhe dekhá:
 Samundar tujhe dekhkar dar gaye;
 Gahráo bhí kánp uthe.
 17 Badliyon ne pání barsáyá;
 Aflák se áwáz áí;
 Tere tír bhí cháron taraf chale.
 18 Bagole men tere ra'd kí áwáz thí;

- Barq ne jahán ko raushan kar diya:
 Zamin larzí aur kánpí.
 19 Terí ráh samundar men hai,
 Tere ráste bare samundaron men hain,
 Aur tere naqsh i qadam náma'lúm hain.
 20 Tú ne Músá aur Hárún ke wasíle se Galle kí tarah apne logon kí rah-numái kí.

78

A'saf ká Mashkíl.

- Ai mere logo, merí shari'at ko suno:
 Mere munh kí báton par kán lagáo.
 2 Main tamsíl men kalám karúngá;
 Aur qadím mu'amme kahúngá,
 3 Jin ko ham ne suná aur ján líyá,
 Aur hamáre bápádádá ne ham ko batáyá;
 4 Aur jin ko ham un kí aulád se poshída nahín rakkhenge,
 Balki áyanda pusht ko bhí KHUDÁWAND kí ta'ríf
 Aur us kí qudrat aur 'ajáib, jo us ne kiye, batáenge.
 5 Kyúinki us ne Ya'qúb men ek shahádat qáim kí,
 Aur Isráíl men shari'at muqarrar kí,
 Jin kí bábat us ne hamáre bápádádá ko hukm diyá
 Kí wuh apní aulád ko un kí ta'lím den.
 6 Táki áyanda pusht ya'ní wuh farzand jo paidá hongé un ko ján len,
 Aur wuh bare hokar apní aulád ko sikháen:
 7 Kí wuh Khudá par ás rakkhen,
 Aur us ke kámon ko bhúl na jáen,
 Balki us ke hukmon par 'amal karen:
 8 Aur apne bápádádá kí tarah Sarkash aur bági nasl na banen;
 Aísí nasl jis ne apná díl durust na kiyá;
 Aur jis kí ruh Khudá ke huzúr wafádár na rahí.
 9 Baní Ifráím musallah hokar aur kamánen rakhte hūe
 Laráf ke dín phir gaye.
 10 Unhon ne Khudá ke 'ahd ko qáim na rakkhá,
 Aur us kí shari'at par chalne se inkár kiyá;
 11 Aur us ke kámon ko aur us ke 'ajáib ko

- Jo us ne un ko dikháe the bhúl gaye.
- 12 Us ne mulk i Misr men, Zu'an ke 'iláqe men
Un ke bápádá ke sámne 'ajíb o garíb kám kiye.
- 13 Us ne samundar ke do hisse karke un ko pár utará ;
Aur pání ko túde kí tarah khará kar diyá.
- 14 Us ne din ko bádal se un kí rah-barí kí,
Aur rát bhar ág kí raushní se.
- 15 Us ne biyábán men chatánon ko chírá,
Aur un ko goyá bahr se khúb piláyá.
- 16 Us ne chatán men se nadiyán jári kí,
Aur daryaon kí tarah pání baháyá.
- 17 Taubhí wuh us ke khiláf gunáh karte hí gaye,
Aur biyábán men Haqq Ta'álá se sarkashí karte rahe.
- 18 Aur unhon ne apní khwáhish ke mutábiq kháná mángkar
Apne dil men Khudá ko ázmáyá.
- 19 Balki wuh Khudá ke khiláf bakne lage,
Aur kahá, Kyá Khudá biyábán men dastarkhwan bichhá saktá hai?
- 20 Dekho, us ne chatán ko mára to pání phút niklá,
Aur nadiyán bahne lagín ;
Kyá wuh roṭí bhí de saktá hai?
Kyá wuh apne logon ke liye gosht muhaiyá kar degá?
- 21 Pas KHUDÁWAND sunkar gazab-nák huá :
Aur Ya'qúb ke khiláf ág bharak uthí,
Aur Isráíl par qahr tút pará ;
- 22 Is liye kí wuh Khudá par ímán na láe,
Aur us kí naját par bharosá na kiyá.
- 23 Taubhí us ne aflák ko hukm diyá,
Aur ásmán ke darwáze khole,
- 24 Aur kháne ke liye un par mann barsáyá,
Aur un ko asmání khurák bahshí.
- 25 Insánon ne firishton kí gízá khái :
Us ne kháná bhejkar un ko ásúda kiyá
- 26 Us ne ásmán men purwá chalái :
Aur apní qudrát se dakhiná bahái.
- 27 Us ne un par gosht ko khák kí mánind barsáyá,
Aur parandon ko samundar kí ret kí mánind :
- 28 Jin ko us ne un kí khaimagáb men
Un ke maskanon ke ás pás giráyá.
- 29 Pas wuh khákar khúb ser hue,
Aur us ne un kí khwáhish purí kí.
- 30 Wuh apní khwáhish se báz na áe,
Aur un ká kháná un ke munh hí men thá
- 31 Kí Khudá ká gazab un par tút pará,
Aur un ke sab se mote táza ádmí qatl kíye,
Aur Isráíli jawánon ko már giráyá.
- 32 Báwujúd in sab báton ke wuh gunáh karte hí rahe,
Aur us ke 'ajíb o garíb kámon par ímán na láe.
- 33 Is liye us ne un ke dilon ko batálat se,
Aur un ke barason ko dahshat se tamám kar diyá.
- 34 Jab wuh un ko qatl karne lagá, to wuh us ke tálib hue :
Aur rujú' hokar dil o ján se Khudá ko dhúndhne lage.
- 35 Aur un ko yád áyá kí Khudá un kí chatán,
Aur Haqq Ta'álá un ká fidya dene-wálá hai.
- 36 Lekin unhon ne apne munh se us kí khushámad kí,
Aur apní zabán se us se jhúṭh bolá.
- 37 Kyúñki un ká dil us ke huzúr durust na thá,
Aur wuh us ke 'ahd men wafádár na nikle.
- 38 Lekin wuh rahím hokar badkárí mu'áf kartá hai aur halák nahín kartá ;
Balki bárhá apne qahr ko rok letá hai,
Aur apne püre gazab ko bharakne nahín detá.
- 39 Aur use yád rahtá hai kí Yih mahz bashar hain,
Ya'ní hawá jo chali játi hai aur phir nahín áti.
- 40 Kitní bár unhon ne biyábán men us se sarkashí kí,
Aur sahrá men use ázurda kiyá.
- 41 Aur wuh phir Khudá ko ázmáne lage,
Aur unhon ne Isráíli ke Ouddús ko naráz kiyá.

- 42 Unhon ne us ke háth ko yád na rakhá,
Na us din ko jab us ne fidya dekar un ko mukhálif se rihái bakhsí.
- 43 Us ne Misr men apne nishán dikháe,
Aur Zu'an ke 'iláqe men apne 'ajaíb;
- 44 Aur un ke daryáon ko khún baná diya,
Aur wuh apní nadiyon se pí na sake.
- 45 Us ne un par machchhar bheje jo un ko khá gaye;
Aur mendak jinhon ne un ko tabáh kar diya.
- 46 Us ne un kí paidáwár kíron ko,
Aur un kí mihnát ká phal tíddiyon ko de diya.
- 47 Us ne un kí tákon ko oлон se
Aur un ke gúlar ke darakhthon ko pále se mára.
- 48 Us ne un ke chaupáyon ko oлон ke hawále kiyá,
Aur un kí bher bakriyon ko bijlí ke.
- 49 Us ne 'azáb ke firishton kí fauj bhejkar
Apne qahr kí shiddat,
Gaiz aur gazab aur balá ko, un par názil kiyá.
- 50 Us ne apne qahr ke liye rásta banáya;
Aur un kí ján maut se na bachái,
Balki un kí zindagí wabá ke hawále kí;
- 51 Us ne Misr ke sab pahlauthon ko,
Ya'ní Hám ke maskanon men un kí quwwat ke pahle phal ko mára:
- 52 Lekin wuh apne logon ko bheron kí mánind le chalá,
Aur biyábán men galle kí mánind un kí rahnumái kí.
- 53 Aur wuh un ko salámat le gayá aur wuh na dare:
Lekin un ke dushmanon ko samundar ne chhipá liya.
- 54 Aur wuh un ko apne maqdis ki sarhadd tak láya,
Ya'ní us pahár tak jise us ke dahine háth ne hásil kiyá thá.
- 55 Us ne aur qaumon ko un ke sámne se nikál diya,
Jin kí mírás jaríb dalkar un ko bánt dí,
Aur jin ke khaimon men Isráíl ke qabílon ko basáya.
- 56 Taubhí unhon ne Khudá Ta'álá ko ázmáyá aur us se sarkashí kí,
Aur us kí shahádaton ko na máná;
- 57 Balki bargashta hokar apne báp-dádá kí tarah bewafái kí,
Aur dhoká denewáli kamán kí tarah ek taraf ko jhuk gaye.
- 58 Kyúнки unhon ne apne únche maqámon ke bá'is us ká qahr bharkáya;
Aur apní khodí hui múraton se use gairat dilái.
- 59 Khudá yih sunkar gazabnák huá,
Aur Isráíl se sakht nafrat kí.
- 60 So us ne Sailá ke maskan ko tark kar diya,
Ya'ní us khaime ko jo baní A'dam ke darmiyán khará kiyá thá.
- 61 Aur us ne apní quwwat ko asíri men
Aur apní hashmat ko mukhálif ke háth men de diya.
- 62 Us ne apne logon ko talwár ke hawále kar diya,
Aur wuh apní mírás se gazabnák ho gayá.
- 63 A'g un ke jawánon ko khá gayí;
Aur un kí kunwáriyon ke sahág na gáe gaye.
- 64 Un ke káhin talwár se máre gaye,
Aur un kí bewáon ne nauha na kiyá.
- 65 Tab KHUDÁWAND goyá nípd se jág uthá,
Us zabardast ádmí kí tarah jo mai ke sabab se lalkartá ho.
- 66 Aur us ne apne mukhálifon ko márkar paspá kar diya;
Us ne un ko hamesha ke liye ruswá kiyá.
- 67 Aur us ne Yúsuf ke khaime ko chhor diya,
Aur Ifráím ke qabíle ko na chuná;
- 68 Balki Yahúdáh ke qabíle ko chuná,
Usí koh i Siyyún ko jis se us ko mahabbat thí.
- 69 Aur apne maqdis ko paháron kí mánind ta'mír kiyá,
Aur zamín kí mánind jise us ne hamesha ke liye qáim kiyá hai.
- 70 Us ne apne bande Dáúd ko bhí chuná,
Aur bhersálon men se use le liya.
- 17 Wuh use bachchewáli bheron kí chaupání se hatá láya,
Táki us kí qaum Ya'qúb aur us kí mírás Isráíl kí gallabání kare.

72 So us ne khulūs i dil se un ki pāsbanī kī,
Aur apne māhir hāthon se un ki rahnumā kartā rahā.

79 *A'saf kā Mazmūr.*

Ai Khudā, qaumen terī mīrās men ghus āi hain;
Unhon ne terī muqaddas haikal ko nāpāk kiya hai;
Unhon ne Yarūshalem ko khandar banā diya hai.

2 Unhon ne tere bandon ki lāshon ko āsmān ke parandon ki,
Aur tere muqaddason ke gosht ko zamīn ke darandon ki khurāk banā diya hai.

3 Unhon ne un kā khūn Yarūshalem ke gird-pānī ki tarah bahāya;
Aur koī un ko dafn karnewālā nā thā.

4 Ham apne parausiyon ki malāmat kā nishāna hain,
Aur apne ās pās ke logon ke tamaskhur aur mazzāq kā bā'is.

5 Ai KHUDĀWAND, kab tak? kyā tū hamesha ke liye nārāz rahegā?
Kyā terī gairat āg ki tarah bhāraktī rahegī?

6 Apnā qahr un qaumon par jo tujhe nahīn pahchāntīn,
Aur un mamkaton par, jo terā nām nahīn letīn, undel de.

7 Kyūnki unhon ne Ya'qūb ko khā liya,
Aur us ke maskan ko ūjār diya hai.

8 Hamāre bāpdādā ke gunāhon ko hamāre khilāf yād nā kar;
Terī rahmat jāid ham tak pahunchē,
Kyūnki ham bahut past ho gaye hain.

9 Ai hamāre najāt denewālē Khudā, apne nām ke jalāl ki khātir hamārī madad kar:

Apne nām ki khātir ham ko chhūrā, aur hamāre gunāhon kā kaffāra de.

10 Qaumen kyūn kahē, ki Un kā Khudā kahān hai?
Tere bandon ke bahāe hue khūn kā badla

Hamārī ānkhon ke sāmne qaumon par wāzih ho jāe.

11 Qaidī ki āh tere huzūr tak pahunchē;
Apnī barī qudrat se marnewālon ko bachā le.

12 Ai Khudāwand, hamāre parausiyon ki ta'nazani jo wuh tujh par karte rahe hain
Ulī sat gunā un hī ke dāman men dāl de.

13 Tab ham jo tere log aur terī charāgh ki bheren hain,
Hamesha terī shukrguzārī karenge:
Ham pusht dar pusht terī sitāish karenge.

80 *Mīr muganni ke liye; Shoshanīm 'Edot ke sur par. A'saf kā Mazmūr.*

1 Ai Isrāīl ke chaupān,
Tū jo galle ki mānind Yūsuf ko le chaltā hai, kān lagā;
Tū jo karūblon par baithā hai, jalwagar ho.

2 Ifrāīm o Binyāmīn aur Munassī ke sāmne apnī quwwat ko bedār kar,
Aur hamen bachāne ko ā.

3 Ai Khudā, ham ko bahāl kar;
Aur apnā chihra chamkā, to ham bach jāenge.

4 Ai KHUDĀWAND lashkaron ke Khudā,
Tū kab tak apne logon ki du'ā se nārāz rahegā?

5 Tū ne un ko ānsūn ki roti khilāi,
Aur pine ko kasrat se ānsū hī diye.

6 Tū ham ko hamāre parausiyon ke liye jhagre kā bā'is banātā hai:

Aur hamāre dushman āpas men hanste hain.

7 Ai lashkaron ke Khudā, ham ko bahāl kar;
Aur apnā chihra chamkā, to ham bach jāenge.

8 Tū Mīsr se ek tāk lāya:
Tū ne qaumon ko khārīj karke use lagāya.

9 Tū ne us ke liye jagah taiyār ki,
Us ne gahrī jār pakrī aur zamīn ko bhar diya.

10 Pahār us ke sāye men chhip gaye,
Aur us ki dāliyan Khudā ke deodaron ki mānind thin.

11 Us ne apnī shakhen samundar tak phailāin,
Aur apnī tahniyan daryā e Furāt tak.

- 12 Phir tú ne us kí báron ko kyūn
tor dāla,
Kí sab āne jānewāle us ká phal
tote hain?
- 13 Jangh sár use barbād kartā
hai,
Aur janghī jānwar use khā jāte
hain.
- 14 Ailashkaron ke Khudā, ham terī
minnat karte hain, phir muta-
wajih ho :
A'smān par se nigāh kar aur
dēh, aur is tāk kí nigahbānī
farimā ;
- 15 Aur us paude kí bhī jise tere
dahine háth ne lagāyā hai,
Aur us shākh kí jise tú ne apne
liye mazbūt kiya hai.
- 16 Yih āg se jalī hūī hai, yih kañī
parī hai :
Wuh tere munh kí jhīkī se halāk
ho jāte hain.
- 17 Terā háth terī dahinī taraf ke
insān par ho,
Us Ibn ī A'dam par jise tú ne
apne liye mazbūt kiya hai.
- 18 Phir ham tujh se bargashta na
honge :
Tú ham ko phir zinda kar, aur
ham terā nām liyā karenge.
- 19 Aī KHUDÁWAND lashkaron ke
Khudā, ham ko bahāl kar ;
Apnā chihra chamkā, to ham bach
jāenge.

81 *Mir mugannī ke liye ; Gittī ke
sur par. A'saf kā Mazmūr.*
Khudā ke huzūr jo hamārī
quwwat hai baland āwāz se
gāo :

- Ya'qūb ke Khudā ke huzūr khushī
kā nā'ra mārō.
- 2 Nagma chhero aur daf lāo,
Aur dīlnawāz sitār aur barbat.
- 3 Naye chānd aur pūre chānd ke
waqt
Hamārī 'īd ke dīn narsingā
phūnko.
- 4 Kyūnki yih Isráīl ke liye āin,
Aur Ya'qūb ke Khudā ká hukm
hai.
- 5 Is ko us ne Yūsuf men shahādat
tāhrāyā
Jab wuh mulk ī Misr ke khilāf
niklā :
Main ne us ká kalām sunā jis ko
main jāntā na thā.
- 6 Main ne us ke kandhe par se bojh
utār diya :

- Us ke háth tokrī dhone se chhūt
gaye.
- 7 Tú ne musibat men pukará, aur
main ne tujhe chhurāyā :
Main ne ra'd ke parde men se
tujhe jawāb diya :
Main ne tujhe Maribah ke chashme
par āzmāyā. (Silāh.)
- 8 Aī mere logo, suno, main tum ko
āgāh kartā hūn :
Aī Isráīl, kásh kí tú merī sun-
tā,
- 9 Tere darmiyān koī gairma'būd na
ho ;
Aur tú kisī gairma'būd ko sijda
na karnā.
- 10 KHUDÁWAND terā Khudā main
hūn,
Jo tujhe mulk ī Misr se nikāl
lāyā :
Tú apnā munh khūb khol, aur
main use bhar dūngā.
- 11 Par mere logon ne merī bāt na
sunī,
Aur Isráīl mujh se razāmand na
hūā.
- 12 Pas main ne un ko un ke dīl kí
hañ par chhor diya,
Tāki wuh apne hī mashwaron par
chalen.
- 13 Kásh kí mere log merī sunte,
Aur Isráīl merī ráhon par chaltā !
- 14 Main jald un ke dushmanon ko
maglūb kar detā,
Aur un ke mukhálifon par apnā
háth chalātā.
- 15 KHUDÁWAND se 'adāwat rakhne-
wāle us ke tábi' ho jāte,
Aur in ká zamāna hamesha tak
banā rahtā,
- 16 Wuh in ko achchhe se achchhá
gehūn khilātā :
Aur main tujhe chatān men ke
shahd se ser kartā.

82 *A'saf kā Mazmūr.*
Khudā kí jamā'at men Khudā
maujūd hai ;
Wuh ilāhon ke darmiyān 'adālat
kartā hai.

2 Tum kab tak beinsāfi se 'adālat
karoge,
Aur sharīron kí tarafdārī karoge?
(Silāh.)

3 Garīb aur yatīm ká insāf karo :
Gamzada aur mufis ke sáth
insāf se pesh āo.

4 Garīb aur muhtāj ko bachāo :
Sharīron ke háth se un ke chhurāo.

- 5 Wuh na to kuchh jānte haiṅ na samajhte haiṅ;
Wuh andhere meṅ idhar udhar chalte haiṅ;
Zamīn kī sab bunyāden hīl gayī haiṅ.
- 6 Maṅ ne kahā thā, kī Tum ilāh ho, Aur tum sab Haqq Ta'ālā ke farzand ho.
- 7 Taubhī tum ādmīṅ kī tarah maroge,
Aur umarā meṅ se kisī kī tarah gir jāoge.
- 8 Ai Khudā, uṭh, zamīn kī 'adālat kar,
Kyūnki tū hī sab qaumṅ kā mālīk hogā.

83

Gīt, A'saf kā Mazmūr.

- Ai Khudā, khāmosh na rah;
Ai Khudā, chup chāp na ho,
aur khāmoshī ikhtiyār na kar.
- 2 Kyūnki dekh, tere dushman ūdham machāte haiṅ;
Aur tujh se 'adāwat rakhnewālon ne sir uṭhāyā hai.
- 3 Kyūnki wuh tere logṅ ke khilāf makkārī se mansūba bāndhte haiṅ,
Aur un ke khilāf jo terī panāh meṅ haiṅ mashwara karte haiṅ.
- 4 Unhṅ ne kahā, A'ō, ham in ko kāṭ dāleṅ kī in kī qaum hī na rahe;
Aur Isrā'īl ke nām kā phir zikr na ho.
- 5 Kyūnki unhṅ ne ekā karke āpas meṅ mashwara kiyā hai;
Wuh tere khilāf 'ahd bāndhte haiṅ:
- 6 Ya'nī Adom ke ahlī khaima aur Ismā'īlī;
Moāb aur Hājirī;
- 7 Jabal aur 'Ammon aur 'Amālīq;
Filistīn aur Sūr ke bāshinde haiṅ:
- 8 Asūr bhī in se milā huā hai;
Unhṅ ne banī Lūt kī kumak kī hai. (Silāh.)
- 9 Tū un se aisā kar jaisā Midyān se Aur jaisā wādī e Qaison meṅ Sīsarā aur Yābīn se kiyā thā.
- 10 Jo 'Ain Dor meṅ halāk hue,
Wuh goyā zamīn kī khād ho gaye.
- 11 Un ke sardāron ko 'Oreb aur Zaeb kī mānind,
Balki un ke shāhzādṅ ko Zibah aur Zilmana' kī mānind banā de;

- 12 Jinhṅ ne kahā hai, A'ō
Ham Khudā kī bastiyon par qabza kar leṅ.
- 13 Ai mere Khudā, un ko bagole kī gard kī mānind banā de;
Aur jaise hawā ke āge dānthāl.
- 14 Us āg kī tarah jo jangal ko jalā detī hai,
Us shu'le kī tarah jo pahāron meṅ āg lagā detā hai;
- 15 Tū isī tarah apnī āndhī se un kā pīchhā kar,
Aur apne tūfān se un ko pareshān kar de.
- 16 Ai KHUDĀWAND, un ke chihron par ruswāī tārī kar;
Tāki wuh tere nām ke tālib hṅ.
- 17 Wuh hamesha sharminḍa aur pareshān rahen;
Balki wuh ruswā hokar halāk ho jāen:
- 18 Tāki wuh jān leṅ kī tū hī, jis kā nām YAHOWĀH hai,
Tamām zamīn par baland o bālā hai.

84

Mīr mugannī ke liye; Gattī ke sur par. Banī Qorah kā Mazmūr.

- 1 Ai lashkarṅ ke KHUDĀWAND,
Tere maskan kyā hī dilkash haiṅ?
- 2 Merī jān KHUDĀWAND kī bārgāh-ṅ kī mushtāq hai balki gudāz ho chālī;
Merā dil aur merā jism zinda Khudā ke liye khushī se lāl-karte haiṅ.
- 3 Ai lashkarṅ ke KHUDĀWAND, ai mere bādshāh aur mere Khudā,
Tere mazbahṅ ke pās gauraiyā ne apnā āshiyāna,
Aur abābīl ne apne liye ghonslā banā liyā,
Jahān wuh apne bachchṅ ko rakkhe.
- 4 Mubārak haiṅ wuh jo tere ghar meṅ rahte haiṅ:
Wuh sadā terī ta'rīf karenge. (Silāh.)
- 5 Mubārak hai wuh ādmī jis kī quwwat tujh se hai;
Jis ke dil meṅ Siyyūn kī shāh-rāhen haiṅ.
- 6 Wuh Wādī e Bukā se guzarkar use chashmon kī jagah banā lete haiṅ;
Balki pahlī bārish use barakatṅ se ma'mūr kar detī hai.
- 7 Wuh tāqat par tāqat pāte haiṅ,

- Un men se har ek Siyyún men
Khudá ke huzúr házir hotá hai.
- 8 **AI KHUDÁWAND** lashkaron ke
Khudá, merí du'á sun:
Ai Ya'qúb ke Khudá, kán lagá.
(Siláh.)
- 9 Ai Khudá, ai hamári sipar, dekh,
Aur apne mamsúh ke chihre par
nazar kar.
- 10 Kyúnki terí bárgáhon men ek
dín hazár se bihtar hai.
Main apne Khudá ke ghar ká
darbán honá
Sharárat ke khalmon men basne
se ziyáda pasand karúngá.
- 11 Kyúnki **KHUDÁWAND** Khudá áftáb
aur sipar hai:
KHUDÁWAND fazl aur jalál bakhsh-
egá:
Wuh rástrau se koí ní'mat báz
na rakkhegá.
- 12 Ai lashkaron ke **KHUDÁWAND**,
Mubáarak hai wuh ádmí jis ká
tawakkul tujh par hai.

85

*Mír muganní ke liye. Bani
Qorah ká Mazmár.*

AI KHUDÁWAND, tú apne
mulk par mihrbán rahá
hai:

Tú Ya'qúb ko asrí se wápas
láyá hai.

2 Tú ne apne logon kí badkárí
mu'áf kar dí hai,

Tú ne un ke sab gunáh dháñk
diye haiñ. (Siláh.)

3 Tú ne apná gazab bi'lkull uthá
liyá:

Tú apne qahr i shadíd se báz áyá
hai.

4 Ai hamáre naját denewále Khudá,
ham ko bahál kar,

Apná gazab ham se dúr kar.

5 Kyá tú sadá ham se náráz rah-
egá?

Kyá tú apne qahr ko pusht dar
pusht jarí rakkhegá?

6 Kyá tú ham ko phir zínda na
karegá,

Táki tere log tujh men shádmán
hon?

7 **AI KHUDÁWAND**, tú apní shafaqat
ham ko díkhá,

Aur apní naját ham ko bakhsh.

8 Main sunúngá kí **KHUDÁWAND**
Khudá kyá farmatá hai:

Kyúnki wuh apne logon aur apne
muqaddason se salámatí kí
báten karegá:

Par wuh phir hamáqat kí taraf
rujú' na karen.

9 Yaqínan us kí naját us se darne-
wálon ke qaríb hai,

Táki jalál hamáre mulk men
base.

10 Shafaqat aur rástí báham mil
gayí haiñ:

Sadáqat aur salámatí ne ek dústre
ká bosa liyá hai.

11 Rástí zamín se nikaltí hai;

Aur sadáqat ásmán par se jhánktí
hai.

12 Jo kuchh achchhá hai wuhí
KHUDÁWAND 'atá farmáegá;

Aur hamári zamín apní paidáwar
degi.

13 Sadáqat us ke áge áge chalegi;

Aur us ke naqsh i qadam ko
hamári ráh banáegi.

86

Dáúd kí Du'á.

AI KHUDÁWAND, apná kán
jhuká aur mujhe jawáb de,
Kyúnki main miskín aur muhtáj
hún.

2 Merí ján kí hifázat kar, kyúnki
main dindár hún:

Ai mere Khudá, apne bande ko,
jis ká tawakkul tujh par hai,
bachá le.

3 Yá Rabb, mujh par rahm kar;

Kyúnki main dín bhar tujh se
faryád kartá hún.

4 Yá Rabb, apne bande kí ján ko
shád kar de;

Kyúnki main apní ján terí taraf
uthátá hún.

5 Is liye kí tú, yá Rabb, nek aur
mu'áf karne ko taiyár hai,

Aur apne sab du'á karnewálon
par shafaqat men ganí hai.

6 **AI KHUDÁWAND**, merí du'á par
kán lagá;

Aur merí minnat kí áwáz par
tawajjuh farmá.

7 Main apní musíbat ke dín tujh se
du'á karúngá,

Kyúnki tú mujhe jawáb degá.

8 Yá Rabb, ma'búdon men tujh
sá koí nahín,

Aur terí san'aten bemisál haiñ.

9 Yá Rabb, sab qaumen jin ko tú
ne banáyá ákar tere huzúr
sijda karenge,

Aur tere nám kí tamjíd karenge.

10 Kyúnki tú buzurg hai aur 'ajíb
o garíb kám kartá hai:

Tú hí wáhid Khudá hai.

- 11 Ai KHUDÁWAND, mujh ko apní
ráh kí ta'lím de, main terí
rástí men chalúngá :
Mere dil ko yaksúí bakhsh, táki
tere nám ká khauf mánun.
- 12 Yá Rabb, mere Khudá, main púre
dil se terí ta'ríf karúngá :
Main abad tak tere nám kí tamjíd
karúngá.
- 13 Kyúñki mujh par terí barí sha-
faqat hai ;
Aur tú ne merí ján ko pátál kí
tah se nikálá hai.
- 14 Ai Khudá, magrúr mere khiláf
uthé hain,
Aur tundkhú jamá'at merí ján ke
píchhe parí hai,
Aur unhon ne tujhe apne sámné
nahín rakkhá.
- 15 Lekin tú, yá Rabb, rahím o karím
Khudá hai,
Qahr karne men dhímá, aur sha-
faqat o rástí men ganí.
- 16 Merí taraf mutawajjih ho, aur
mujh par rahm kar :
Apne bande ko apní quwwat
bakhsh,
Aur apní laundí ke beté ko bachá
le.
- 17 Mujhe bhalái ká koí nishán díkhá,
Táki mujh se 'adáwat rakhne-
wále ise dekhkar sharminá
hon ;
Kyúñki tú ne, ai KHUDÁWAND,
merí madad kí aur mujhe
tasallí dí hai.

87

*Bani Qorah ká Mazmúr ; ya'ni
Gít.*

Us kí bunyád muqaddas pah-
áron men hai.

- 2 KHUDÁWAND Siyyún ke pháṭakon
ko
Ya'qúb ke sab maskanon se
ziváda 'azíz rakhtá hai.
- 3 Ai Khudá ke shahr,
Terí barí barí khúbíán bayán kí
játí hain. (Siláh.)
- 4 Main Rahab aur Bábul ká yún
zík'r karúngá kí wuh mere
jánnewálon men hain,
Filistín aur Súr aur Kúsh ko
dekho,
Yih wahán paidá húa thá.
- 5 Balki Siyyún ke báre men kahá
jáegá kí Fulán fulán ádmí us
men paidá hue,
Aur Haqq Ta'álá khúf us ko
qiyám bakhshégá.

- 6 KHUDÁWAND qaumon ke shumár
ke waqt darj karegá,
Kí Yih shakhs wahán paidá húa
thá. (Siláh.)
- 7 Gánewále aur náchnewále yihí
kahenge,
Kí Mere sab chashme tujh hí
men hain.

88

*Gít, bani Qorah ká Mazmúr ;
mír muganní keliye ; Maha-
lat Li'niwwat ke sur par,
Haimán Izrákhi ká Mash-
kil.*

- 1 Ai KHUDÁWAND, mere naját dene-
wále Khudá,
Main ne rát din tere huzúr faryád
kí hai.
- 2 Merí du'á tere huzúr pahunché :
Merí faryád par kán lagá.
- 3 Kyúñki merá dil dukhon se
bhará hai,
Aur merí ján pátál ke nazdík
pahunch gayí hai.
- 4 Main gor men utarnewálon ke
sáth giná játá hún :
Main us shakhs kí mánind hún jo
bi'lkull bekas ho :
- 5 Goyá maqtúlon kí mánind jo
qabr men pare hain
Murdon ke darmiyan dál diyá
gayá hún,
Jin ko tú phir kabhí yád nahín
kartá ;
Aur wuh tere háth se kát dále
gaye.
- 6 Tú ne mujhe gahráo men, andherí
jagah men,
Pátál kí tah men rakkhá hai.
- 7 Mujh par terá qahr bhárá hai,
Tú ne apní maujon se mujhe
dukh diyá hai. (Siláh.)
- 8 Tú ne mere jánpahchánon ko
mujh se dúr kar diyá ;
Tú ne mujhe un ke nazdík
ghinauná baná diyá :
Main band hún aur níkal nahín
saktá.
- 9 Merí áñkh dukh se dhundlá
chalí :
Ai KHUDÁWAND, main ne har roz
tujh se du'á kí hai,
Main ne apne háth terí taraf
phailáe hain.
- 10 Kyá tú murdon ko 'ajáib díkhá-
egá ?
Kyá wuh jo mar gaye hain
uthkar terí ta'ríf karenge :
(Siláh.)

- 11 Kyá terí shafaqat ká charchá gor men hogá,
Yá terí wafádárí ká jahannam men?
- 12 Kyá tere 'ajáib ko andhere men pahchánenge,
Aur terí sadáqat ko farámoshí kí sarzamín men?
- 13 Par ai KHUDÁWAND, main ne to terí duháí di hai,
Aur subh ko merí du'á tere huzúr pahunchegí.
- 14 Ai KHUDÁWAND, tú kyún merí ján ko tark kartá hai?
Tú apná chihra mujh se kyún chhipátá hai?
- 15 Main larakpan hí se musíbatzada aur qaríbu'l maut hún;
Main tere dar ke máre hawás-bákhta ho gayá.
- 16 Terá qahr i shadíd mujh par á pará;
Terí dahshat ne merá kám tamám kar diyá.
- 17 Us ne din bhar sailáb kí tarah merá iháta kiya,
Us ne mujhe bi'l'kull gher liya.
- 18 Tú ne dost o ahib ko mujh se dúr kiya;
Aur mere jánpahchánon ko andhere men dál diya hai.

89 Etán Izrákhl ká Mashkál.

- Main hamesha KHUDÁWAND kí shafaqat ke gít gaúngá:
Main pusht dar pusht apne munh se terí wafádárí ká i'lán karúngá.
- 2 Kyúinki main ne kahá kí Shafaqat abad tak baní rahegi;
Tú apní wafádárí ko ásmán men qáim rakkhega.
- 3 Main ne apne barguzíde ke sáth 'ahd bándhá hai;
Main ne apne bande Dáúd se qasam kháí hai.
- 4 Main terí nasl ko hamesha ke liye qáim karúngá;
Aur tere takht ko pusht dar pusht banáe rakkhúngá. (Siláh.)
- 5 Ai KHUDÁWAND, ásmán tere 'ajáib kí ta'ríf karega;
Muqaddason ke majma' men terí wafádárí kí ta'ríf hogí.
- 6 Kyúinki aflák par KHUDÁWAND ká nazír kaun hai?
Firishtagán men kaun KHUDÁWAND kí mánind hai?

- 7 Aisá ma'búd jo muqaddason kí mahfil men niháyat ta'zím ke láiq hai;
Aur apne sab irdgirdwálon se ziyáda muhib hai.
- 8 Ai KHUDÁWAND lashkaron ke Khudá,
Ai YÁH, tujh sá zabardast kaun hai?
Terí wafádárí tere chaugird hai.
- 9 Samundar ke josh o kharosh par tú hukmrání kartá hai:
Tú us kí uthí lahton ko thamá detá hai.
- 10 Tú ne Rahab ko maqtúl kí mánind tukre tukre kiya:
Tú ne apne qawí bázu se apne dushmanon ko paráganda kar diya.
- 11 Á'smán terá hai, zamín bhí terí hai;
Jahán aur us kí ma'múrí ko tú hí ne qáim kiya hai.
- 12 Shímál aur junúb ká paidá karne-wálá tú hí hai:
Tabúr aur Harmún tere nám se khushí manáte hain.
- 13 Terá bázu qudratwálá hai:
Terá háth qawí aur terá dahiná háth baland hai.
- 14 Sadáqat aur 'adl tere takht kí bunyád hain:
Shafaqat aur wafádárí tere áge áge chaltí hain.
- 15 Mubáarak hai wuh qaum jo khushí kí lalkár ko pahchántí hai:
Wuh, ai KHUDÁWAND, jo tere chihre ke núr men chalte hain.
- 16 Wuh din bhar tere nám se khushí manáte hain,
Aur terí sadáqat se sarfaráz hote hain.
- 17 Kyúinki un kí quwwat kí shán tú hí hai;
Aur tere karam se hamará síng baland hogá.
- 18 Kyúinki hamará sipar KHUDÁWAND kí taraf se hai,
Aur hamará bádsháh Isráíl ke Quddús kí taraf se.
- 19 Us waqt tú ne royá men apne muqaddason se kalám kiya,
Aur farmáyá, kí Main ne ek zabardast ko madadgár banáya hai,
Aur qaum men se ek ko chunkar sarfaráz kiya hai.
- 20 Merá banda Dáúd mujhe mil gayá,

- Apne muqaddas tel se main ne use masah kiya hai.
- 21 Merá háth us ke sáth rahegá :
Merá bázú use taqwiyaat degá.
- 22 Dushman us par jabr na karne páegá,
Aur sharír use na satáegá.
- 23 Main us ke makhálifon ko us ke sámne maglúb karúngá ;
Aur us se 'adawat rakhnawálon ko márúngá.
- 24 Par merí wafádári aur shafaqat us ke sáth rahengí ;
Aur mere nám se us ká sing baland hogá.
- 25 Main us ká háth samundar tak barháúngá,
Aur us ke dahine háth ko daryáon tak.
- 26 Wuh mujhe pukárkar kahegá, Tú merá báp,
Merá Khudá aur merí naját kí chatán hai.
- 27 Aur main us ko apná pahlauþhá banáúngá,
Aur dunyá ká sháhansháh.
- 28 Main apní shafaqat ko us ke liye abad tak qáim rakkhúngá ;
Aur merá 'ahd us ke sáth lá-tabdíl rahegá.
- 29 Main us kí nasl ko hamesha tak qáim rakkhúngá,
Aur us ke takht ko jab tak ásmán hai.
- 30 Agar us ke farzand merí shari'at ko tark kar den
Aur mere ahkám par na chalen ;
- 31 Agar wuh mere áin ko toren,
Aur mere farmán ko na manen ;
- 32 To main un ko chharí se khatá kí
Aur koron se badkári kí sazá dúngá.
- 33 Lekin main apní shafaqat us par se hatá na lúngá ;
Aur apní wafádári ko bátíl hone na dúngá.
- 34 Main apné 'ahd ko na torúngá,
Aur apne munh kí bát ko na badlúngá.
- 35 Main ek bár apní quddúsí kí qasam khá chuká hún ;
Main Dáúd se jhúth na bolúngá.
- 36 Us kí nasl hamesha qáim rahegí ;
Aur us ká takht áftáb kí manind mere huzúr qáim rahegá.
- 37 Wuh hamesha chánd kí tarah,
Aur ásmán ke sachche gawáh kí manind qáim rahegá. (Siláh.)
- 38 Lekin tú ne to tark kar diya aur chhor diya :
Tú apne mamsúh se náráz huá hai.
- 39 Tú ne apne khádim ke 'ahd ko radd kar diya :
Tú ne us ke táj ko khák men milá diya.
- 40 Tú ne us kí sab báron ko tor dala :
Tú ne us ke qil'on ko khandar baná diya.
- 41 Sab áne jánewále use lútte hain :
Wuh apne parausiyon kí malámat ká nishána ban gaya.
- 42 Tú ne us ke mukhálifon ke dahine háth ko baland kiya :
Tú ne us ke sab dushmanon ko khush kiya.
- 43 Balki tú us kí talwár kí dhár ko mor detá hai,
Aur larái men us ke págwon ko jamne nahin diya.
- 44 Tú ne us kí raunaq urá dí,
Aur us ká takht khák men milá diya.
- 45 Tú ne us kí jawání ke din ghatá diye :
Tú ne use sharmálúd kar diya hai. (Siláh.)
- 46 Ai KHUDÁWAND, kab tak? kyá tú hamesha tak poshída rahegá?
Tere qahr kí ág kab tak bharakti rahegi?
- 47 Yád rakh, merá qiyám hí kyá hai :
Tú ne kaisí batálat ke liye kull baní A'dam ko paidá kiya !
- 48 Wuh kaun sá ádmí hai jo jítá hí rahegá aur maüt ko na dekh-egá,
Aur apní jan ko pátál ke háth se bachá legá? (Siláh.)
- 49 Yá Rabb, terí wuh pahlí shafaqat kyá hui,
Jis kí bábat tú ne Dáúd se apní wafádári kí qasam khái thi?
- 50 Yá Rabb, apne bandon kí rus-wáf ko yád kar :
Main to sab zabardast qaumon kí ta'nazani apne síne men liye phirtá hún.
- 51 Ai KHUDÁWAND, tere dushmanon ne kaise ta'ne máre :
Tere mamsúh ke qadam qadam par kaisí ta'nazani kí hai.
- 52 KHUDÁWAND abadu'l ábád mu-bárák ho.
A'mín summ A'mín.

CHAUTHI' KITA'B

90

*Mard i KHUDÁ Músá kí
Du'á.*

- Yá Rabb, pusht dar pusht
Tú hí hamáří panáhgáh rahá hai.
2 Is se peshtar kí pahár paidá hue,
Yá zamín aur dunyá ko tú ne
banáyá,
Azal se abad tak tú hí KHUDÁ
hai.
3 Tú insán ko phir khák men milá
detá hai,
Aur farmátá hai, Ai baní A'dam,
laut áo.
4 Kyúñki terí nazar men hazár
baras aise haiñ
Jaise kal ká din jo guzar gayá,
Aur jaise rát ká ek pahar.
5 Tú un ko goyá sailáb se bahá le
játá hai :
Wuh níñd kí ek jhapkí kí mánind
haiñ :
Wuh subh ko ugnewálí ghás kí
mánind haiñ.
6 Wuh subh ko lahlahátí aur barhtí
hai ;
Wuh shám ko kaftí aur súkh játi
hai.
7 Kyúñki ham tere qahr se faná ho
gaye,
Aur tere gazab se pareshán hue.
8 Tú ne hamáří badkárí ko apne
sámne rakkhá,
Aur hamáre poshida gunáhon ko
apne chihre kí raushní men.
9 Kyúñki hamáre tamám din tere
qahr men guzre :
Hamáří 'umr khayál kí tarah játi
rahti hai.
10 Hamáří 'umr kí mí'ád sattu baras
hai,
Yá quwwat ho to assí baras ;
Taubhí un kí raunaq mahz mash-
aqqat aur gam hai,
Kyúñki wuh jald játi rahti hai,
aur ham us játe haiñ.
11 Tere qahr kí shiddat ko kaun
jántá hai,
Aur tere khauf ke mutábíq tere
gazab ko ?
12 Ham ko apne din ginná síkhá,
Aisá ki ham dáná díl hásil karen.
13 Ai KHUDÁWAND, báz á, kab tak?
Aur apne bandon par rahm farmá.
14 Subh ko apní shafaqat se ham ko
ásúda kar,

Táki ham 'umr bhar khush o
khurram raheñ.

- 15 Jitne din tú ne ham ko dukh diyá,
Aur jitne baras ham musíbat men
rahe, utní hí khushí ham ko
'ináyat kar.
16 Terá kám tere bandon par,
Aur terá jalál un kí aulád par
záhir ho.
17 Aur Rabb, hamáre KHUDÁ, ká
karam ham par sáya kare :
Hamáre háthon ke kám ko hamáre
liye qiyám baqsh ;
Háñ, hamáre háthon ke kám ko
qiyám baqsh de.

91

Jo Haqq Ta'álá ke parde
men rahti hai,

- Wuh Qadir i Mutlaq ke
sáye men sukúnat karegá.
2 Main KHUDÁWAND ke báre men
kahúngá, Wuhí merí panáh aur
merá garh hai :
Wuh merá KHUDÁ hai, jis par
merá tawakkul hai.
3 Kyúñki wuh tujhe saiyád ke
phande se,
Aur muhlik wabá se chhuáegá.
4 Wuh tujhe apne paron se chhip-
áegá,
Aur tujhe us ke bázúon ke níche
panáh milegí :
Us kí sachcháí dhái aur sipar
hai.
5 Tú na rát kí haibat se daregá,
Na din ko urnewále tír se ;
6 Na us wabá se jo andhere men
chaltí hai,
Na us halákat se jo do pahar ko
wírán kartí hai.
7 Tere ás pás ek hazár gir jáenge,
Aur tere dahine háth kí taraf das
hazár,
Lekin wuh tere nazdík na áegí.
8 Lekin tú apní áñkhon se nigáh
karegá,
Aur sharíron ke anjám ko dekh-
egá.
9 Par tú, ai KHUDÁWAND, merí
panáh hai :
Tú ne Haqq Ta'álá ko apná mas-
kan baná líyá hai.
10 Tujh par koí áfat nahín áegí ;
Aur koí wabá tere khaime ke
nazdík na pahunchegí.

- 11 Kyūnki wuh terī bābat apne fir-
ishton ko hukm degā,
Ki terī sab rāhon men terī hifāzat
kareṅ.
- 12 Wuh tujhe apne hāthon par uṭhā
lenge,
Tā aisā na ho ki tere pānw ko
patthar se ṭhes lage.
- 13 Tū sher i babar aur afa'ī ko raund-
egā :
Tū jawān sher aur azhdahā ko
pāmāl karegā.
- 14 Chūnki us ne mujh se dil lagāyā
hai, isliye main use chhurāūngā :
Main use sarfarāz karūngā, kyūn-
ki us ne merā nām pahchānā
hai.
- 15 Wuh mujhe pukāregā, aur main
use jawāb dūngā :
Main musibat men us ke sāth
rahūngā :
Main use chhurāūngā, aur 'izzat
bakhsūngā.
- 16 Main use 'umr ki darāzī se āsūda
karūngā,
Aur apnī najāt use dikhāūngā.

92 *Mazmūr, sabt ke dīn ke liye* *Gīt.*

- Kyā hī bhalā hai KHUDĀ-
WAND kā shukr karnā,
Aur tere nām ki madhsarāī karnā,
ai Haqq Ta'ālā.
- 2 Subh ko terī shafaqat kā izhār
karnā ;
Aur rāt ko terī wafādārī kā.
- 3 Das tār wāle sāz aur barbat par,
Aur sitār par gūnjtī āwāz ke sāth.
- 4 Kyūnki, ai KHUDĀWAND, tū ne
mujhe apne kām se khush
kiyā :
Main terī san'atkārī ke sabab se
shādiyānā bajāūngā.
- 5 Ai KHUDĀWAND, terī san'aten kaisī
barī hain :
Tere khayāl bahut 'amīq hain.
- 6 Haiwān khaslat nahīn jāntā,
Aur ahmaq is ko nahīn samajhtā
hai.
- 7 Jab sharīr ghās ki tarah ugte
hain,
Aur sab badkirdār phūlte phalte
hain,
To yih isī liye hai ki wuh hamesha
ke liye fanā hon.
- 8 Lekin tū, ai KHUDĀWAND, abadu'l
ābād baland hai.
- 9 Kyūnki dekh, ai KHUDĀWAND, tere
dushman,

Dekh, tere dushman halāk ho
jāenge :

- Sab badkirdār parāganda kar
diye jāenge.
- 10 Lekin tū ne mere sīng ko janglī
sānd ke sīng ki mānind baland
kiyā hai :
Mujh par tāza tel malā gayā hai.
- 11 Merī ānkh ne mere dushmanon ko
dekh liyā :
Mere kānon ne mere mukhālīf
badkāron kā hāl sun liyā hai.
- 12 Sādiq khajūr ke daraḥt ki mā-
nind sarsabz hogā :
Wuh Lubnān ke deodār ki tarah
barhegā.
- 13 Jo KHUDĀWAND ke ghar men
lagāe gaye hain,
Wuh hamāre Khudā ki bārgāhon
men sarsabz hongē.
- 14 Wuh burhāpe men bhī baromand
hongē :
Wuh tar o tāza aur sarsabz rah-
enge.
- 15 Tāki wāzih karen ki KHUDĀWAND
rāst hai ;
Wuh merī chatān hai, aur us men
nārāstī nahīn.

- ## 93
- KHUDĀWAND saltanāt kartā
hai ; wuh shaukat se mu-
labbas hai :
- KHUDĀWAND qudrat se mulabbas
hai ; wuh us se kamarbasta hai :
Is liye jāhān qāim hai aur use
jumbish nahīn.
- 2 Terā takht qādīm se qāim hai :
Tū azal se hai.
- 3 Sailābon ne, ai KHUDĀWAND,
Sailābon ne shor machā rakkhā
hai ;
Sailāb maujzan hain.
- 4 Bahron ki āwāz se,
Samundar ki zabardast maujon
se bhī,
KHUDĀWAND baland o qādir hai.
- 5 Terī shahādaten bi'ikull sachchī
hain :
Ai KHUDĀWAND, abadu'l ābād ke
liye,
Qudsiyat tere ghar ko zebā hai.

- ## 94
- Ai KHUDĀWAND, ai intiqām
lenewāle Khudā,
Ai intiqām lenewāle Khudā,
jalwagar ho.
- 2 Ai jāhān kā insāf karnewāle, uṭh ;
Magrūron ko badlā de.
- 3 Ai KHUDĀWAND, sharīr kab tak,

Sharir kab tak shādiyāna bajāyā karengē?
 Wuh bakwās karte aur barā bol hote hain:
 Sab badkirdār lāfzanī karte hain.
 Al KHUDĀWAND, wuh tere logon ke pās dālte hain,
 Aur terī mirās ko dukh dete hain.
 Wuh bewa aur pardesī ko qatl karte,
 Aur yatīm ko mār dālte hain.
 Aur kahte hain ki KHUDĀWAND nahīn dekhegā,
 Aur Ya'qūb kā Khudā khayāl nahīn karegā.
 Al qaum ke haiwāno, zarā khayāl karo;
 Al ahmaqo, tumhen kab 'aql āegī?
 Jis ne kān diyā, kyā wuh nahīn suntā?
 Jis ne ānkh banāī, kyā wuh dekh nahīn saktā?
 Kyā wuh jo qaumon ko tambīh kartā hai
 Aur insān ko dānish sikhātā hai sazā na degā?
 KHUDĀWAND insān ke khayālon ko jāntā hai
 Ki wuh bātīl hain.
 Al KHUDĀWAND, mubārak hai wuh ādmī jise tū tambīh kartā,
 Aur apnī sharī'at kī ta'lim detā hai;
 Tāki us ko musībat ke dinon men āram bakhshē,
 Jab tak sharīr ke liye garhā na khodā jāe.
 Kyūnki KHUDĀWAND apne logon ko tark nahīn karegā;
 Aur wuh apnī mirās ko nahīn chhoregā.
 Kyūnki 'adīl sādāqat kī taraf rujū' karegā:
 Aur sab rāstdīl us kī palrawī karengē.
 Sharīron ke muqābale men kaun mere liye uthēgā?
 Badkirdāron ke khilāf kaun mere liye kharā hogā?
 Agar KHUDĀWAND merā madadgār na hotā
 To merī jān kab kī 'ālam i khā-moshī men jā basī hotī.
 Jab main ne kahā, Merā pānw phisal chālā,
 To al KHUDĀWAND, terī shafaqat ne mujhe sambhāl liyā.
 Jab mere dil men fikron kī kasrat hotī hai,

To terī tasallī merī jān ko shād kartī hai.
 20 Kyā sharārat ke takht se tujhe kuchh wāsta hogā,
 Jo qānūn kī ār men badī gharṭā hai?
 21 Wuh sādīq kī jān lene ko ikatṭhe hote hain;
 Aur begunāh par qatl kā fatwā dete hain.
 22 Lekin KHUDĀWAND merā ūpchā burj,
 Aur merā Khudā merī panāh kī chatān rahā hai.
 23 Wuh un kī badkārī un hī par lā-egā,
 Aur un hī kī sharārat men un ko kāṭ dālegā;
 KHUDĀWAND hamārā Khudā un ko kāṭ dālegā.

95

A'ō, ham KHUDĀWAND ke huzūr nagmasarāī karen:
 Apnī najāt kī chatān ke sāmne khushī se lalkāren.
 2 Shukrguzārī karte hūe us ke huzūr men hāzīr hon;
 Mazmūr gāte hūe us ke āge khushī se lalkāren.
 3 Kyūnki KHUDĀWAND Khudā e 'azīm hai,
 Aur sab ilāhon par shāh i 'azīm hai.
 4 Zamīn ke gahrāo us ke qabze men hain:
 Pahāron kī choṭiyān bhī usī kī hain.
 5 Samundar us kā hai, usī ne us ko banāyā;
 Aur usī ke hāthon ne khushkī ko bhī taiyār kiyā.
 6 A'ō, ham jhukē aur sijda karen;
 Aur apne khāliq KHUDĀWAND ke huzūr ghutne ṭeken:
 7 Kyūnki wuh hamārā Khudā hai,
 Aur ham us kī charāgāh ke log aur us ke hāth kī bheren hain.
 Kāsh kī āj ke dīn tum us kī āwāz sunte!
 8 Tum apne dil ko saṅht na karo,
 Jaisā Marībah men,
 Jaisā Massāh ke dīn biyābān men kiyā thā.
 9 Us waqt tumhāre bāpdādā ne mujhe āzmāyā,
 Aur merā imtīhān kiyā, aur mere kām ko bhī dekhā.
 10 Chālīs baras tak main us nāsl se bezār rahā;

Aur main ne kahā, ki Yih wuh log
hain jin ke dil āwāra hain,
Aur unhon ne merī rāhon ko nahin
pahchānā.

- 11 Chunānchi main ne apne gazab
men gasam khāl,
Ki Yih log mere āram men dākhil
na hongē.

96 KHUDĀWAND ke huzūr nayā
gīt gāo :
Ai sab ahl i zamīn, KHUDĀ-
WAND ke huzūr gāo.

- 2 KHUDĀWAND ke huzūr gāo, us ke
nām ko mubārak kaho :
Roz ba roz us kī najāt kī bashārat
do.
- 3 Qaumon men us ke jalāl kā,
Sab logon men us ke 'ajāib kā
bayān karo.
- 4 Kyūnki KHUDĀWAND buzurg aur
nihāyat sitāish ke lāiq hai ;
Wuh sab ma'būdōn se ziyāda ta'-
zīm ke lāiq hai.
- 5 Is liye ki āur qaumon ke sab ma'-
būd mahz but hain,
Lekin KHUDĀWAND ne āsmānon
ko banāyā.
- 6 'Azmat o jalāl us ke huzūr men
hain :
Qudrat o jamāl us ke maqdis men.
- 7 Ai qaumon ke qabīlo, KHUDĀ-
WAND kī,
KHUDĀWAND hī kī tamjīd o ta'zīm
karo.
- 8 KHUDĀWAND kī aisī tamjīd karo
jo us ke nām ke shāyān hai :
Hadya lāo aur us kī bārgāhon
men āo.
- 9 Pāk āraish ke sāth KHUDĀWAND
ko sijda karo :
Ai sab ahl i zamīn, us ke huzūr
kānp te raho.
- 10 Qaumon men i'lān karo ki KHUDĀ-
WAND saltanat kartā hai :
Jahān qāim hai aur use jumbish
nahin :
Wuh rāstī se qaumon kī 'adālat
karegā.
- 11 A'smān khushī manāe, aur zamīn
shādmān ho ;
Samundar aur us kī ma'mūrī shor
machāe.
- 12 Maidān aur jo kuchh us men hai
bāg bāg hon ;
Tab jangal ke sab darakht khushī
se gāne lagenge ;
- 13 KHUDĀWAND ke huzūr, kyūnki
wuh ā rahā hai :

Wuh zamīn kī 'adālat karne ko
rahā hai :

Wuh sadāqat se jahān kī
Aur apnī sachchāī se qaumon
'adālat karegā.

97 KHUDĀWAND saltanat kar
hai, zamīn shādmān ho :
Beshumār jazīre khus
manāen.

- 2 Bādāl aur tārīkī us ke irdgū
hain :
Sadāqat aur 'adl us ke taht
bunyād hain.
- 3 A'g us ke āge āge chaltī hai,
Aur chāron taraf us ke mukhālī
on ko bhasam kar detī hai.
- 4 Us kī bijliyon ne jahān ko raus
an kar diyā ;
Zamīn ne dekhā aur kānp gayī.
- 5 KHUDĀWAND ke huzūr pahār mo
kī tarah pighal gaye,
Ya'nī sārī zamīn KHUDĀWAND kī
huzūr.
- 6 A'smān us kī sadāqat zāhir kar
hai :
Sab qaumon ne us kā jalāl dekh
hā.
- 7 Khodī hūī mūraton ke sab pūjn
wāle,
Jo buton par fakhr karte hai
sharminda hon :
Ai ma'būdo, sab us ko sijda kar
- 8 Ai KHUDĀWAND, Siyyūn ne sui
aur khush hūī,
Aur Yahūdāh kī betiyān te
ahkām se shādmān hūīn.
- 9 Kyūnki ai KHUDĀWAND, tū tamā
zamīn par baland o bālā hai :
Tū sab ma'būdōn se nihāy
a'lā hai.
- 10 Ai KHUDĀWAND se mahabbat rak
newālo, badī se nafrat karo :
Wuh apne muqaddason kī jān
ko mahfūz rakhtā hai ;
Wuh un ko sharīron ke hāth
chhurātā hai.
- 11 Sādiqon ke liye nūr boyā ga
hai,
Aur rāstdilon ke liye khushī.
- 12 Ai sādīqo, KHUDĀWAND men khu
raho,
Aur us ke pāk nām kā shukr kar

98 Mazmūr.
KHUDĀWAND ke huzūr na
gīt gāo,
Kyūnki us ne 'ajīb kām kī
hain :

- Us ke dahine háth aur us ke muqaddas bázu ne us ke liye fath hásil kí hai.
- 2 KHUDÁWAND ne apní naját záhir kí hai :
- Us ne apní sadáqat qaumon ke sámne numáyán kí hai.
- 3 Us ne Isráíl ke gharáne ke haqq men apní shafaqat o wafádári yád kí hai :
- Intihá e zamín ke logon ne hamáre KHudá kí naját dekhí hai.
- 4 Ai tamám 'ahl i zamín, KHUDÁWAND ke huzúr khushí ká na'ra máro :
- Lalkáro aur khushí se gáo aur madhsarái karo.
- 5 KHUDÁWAND kí sitáish sitár par karo,
- Sitár aur surílí áwáz se.
- 6 Narsinge aur qarná kí áwáz se Bádsháh ya'ni KHUDÁWAND ke huzúr khushí ká na'ra máro.
- 7 Samundar aur us kí ma'múrí shor macháen ;
- Aur jahán aur us ke báshinde ;
- 8 Sailáb táliyan bajaen ;
- Paháriyan milkar khushí se gáen ;
- 9 KHUDÁWAND ke huzúr, kyúñki wuh zamín kí 'adálat karne á rahá hai ;
- Wuh sadáqat se jahán kí
- Aur rástí se qaumon kí 'adálat karegá.

- 99 KHUDÁWAND saltanat kartá hai, qaumon káppen ;
- Wuh karúbíon par baítthá hai ; zamín larze.
- 2 KHUDÁWAND Siyyún men buzurg hai,
- Aur wuh sab qaumon par baland o bálá hai.
- 3 Wuh tere buzurg aur muhíb nám kí ta'rif karen ;
- Wuh quddús hai.

- 4 Bádsháh kí quwwat insáfpasand hai ;
- Té rástí ko qáim kartá hai,
- Tú hí ne 'adl aur sadáqat ko Ya'qúb men ráij kiya.
- Tum KHUDÁWAND hamáre KHudá kí tamjíd karo,
- Aur us ke pángwon kí chaukí par síjda karo ;
- Wuh quddús hai.

- 6 Us ke káhinon men se Músá aur Hárún ne,
- Aur us ká nám lenewálon men se Samúel ne
- KHUDÁWAND se du'á kí, aur us ne un ko jawáb diyá.
- 7 Us ne bádai ke sutún men se un se kalám kiya :
- Unhon ne us kí shahádaton ko aur us áin ko jo us ne un ko diyá thá maná.
- 8 Ai KHUDÁWAND hamáre KHudá, tú un ko jawáb detá hai :
- Tú wuh KHudá hai jo un ko mu'áf kartá rahá,
- Agarchi tú ne un ke a'mál ká badla bhí diyá.
- 9 Tum KHUDÁWAND hamáre KHudá kí tamjíd karo,
- Aur us ke muqaddas pahár par síjda karo ;
- Kyúñki KHUDÁWAND hamará KHudá quddús hai.

100 Shukrguzári ká Mazmúr.

- Ai ahl i zamín, sab KHUDÁWAND ke huzúr khushí ká na'ra máro.
- 2 Khushí se KHUDÁWAND kí 'ibádat karo :
- Gáte húe us ke huzúr házir ho.
- 3 Ján rakkho kí KHUDÁWAND hí KHudá hai :
- Usí ne ham ko banáyá aur ham usí ke hain ;
- Ham us ke log aur us kí charágáh kí bheren hain.
- 4 Shukrguzári karte húe us ke phátaon men,
- Aur hamd karte húe us kí bargehon men dákhil ho :
- Us ká shukr karo, aur us ke nám ko mubáarak kaho.
- 5 Kyúñki KHUDÁWAND bhalá hai ;
- us kí shafaqat abadí hai ;
- Aur us kí wafádári pusht dar pusht rahtí hai.

101 Dáúd ká Mazmúr.

- Main shafaqat aur 'adl ká gít gáungá :
- Ai KHUDÁWAND, main terí madhsarái karúngá.
- 2 Main 'aqlmandí se kámil ráh par chalúngá :
- Tú mere pás kab áegá?
- Ghar men merí rawish khudús i dil se hogí.

- 3 Main kisi khabásat ko madd ;
nazar nahín rakkhúngá :
Mujhe kajraftáron ke kám se
nafrat hai ;
Un ko mujh se kuchh sarokár na
hogá.
- 4 Kajdilí mujh se dúr ho jáegi ;
Main kisi burái se áshná na
húngá.
- 5 Jo dar parda apne hamsáye kí
gíbat karé, main use halák kar
dálúngá :
Main balandnazar aur magrúr
dil kí bardásht na karúngá.
- 6 Mulk ke imándáron par merí
nigáh hogí, táki wuh mere sáth
rahen :
Jo kámil ráh par chaltá hai, wuhí
merí khidmat karegá.
- 7 Dagábáz mere ghar men rahne
na páegá :
Daroggo ko mere rúbarú qiyám
na hogá.
- 8 Main har subh mulk ke sab
sharíron ko halák kiyá karúngá,
Táki KHUDÁWAND ke shahr se
badkáron ko káñ dálún.

102

*Mustbatzada kí du'á, jab
wuh afsurdadil hokar
KHUDÁWAND ke huzúr
apná rondá rotá hai.*

- 1 Ai KHUDÁWAND, merí du'á sun,
Aur merí faryád tere huzúr pah-
únche.
- 2 Merí mustbat ke dín mujh se
rúposh na ho :
Apná kán merí taraf jhuká,
Jís dín main faryád karún mujhe
jald jawab de.
- 3 Kyúñki mere dín dhuwen kí
tarah ure játe hain,
Aur merí haddiyán indhan kí tarah
jal gayín.
- 4 Merá dil ghás kí tarah jhulaskar
súkh gayá,
Kyúñki main apní rotí khána
bhúl játa hún.
- 5 Karáhte karáhte
Merí haddiyán mere gosht se já
lagín.
- 6 Main janglí hawásil kí mánind
hún,
Main wíráne ká ullú ban gayá.
- 7 Main bekhwáb aur us gaure kí
mánind ho gayá hún
Jo chhat par akelá ho.
- 8 Mere dushman mujhe dín bhar
malámat karte hain :

Mere mukhálif díwána hokar mujh
par la'nat karte hain.

- 9 Kyúñki main ne rotí kí tarah
rákh khái,
Aur ánsú milákar pání piyá.
- 10 Yih tere gazab aur qahr ke sabab
se hai :
Kyúñki tú ne mujhe utháyá aur
phir patak diyá.
- 11 Mere dín dhalnewále sáye k
mánind hain ;
Aur main ghás kí tarah murjha
gayá hún.
- 12 Lekin tú, ai KHUDÁWAND, abao
tak rahegá ;
Aur terí yádgár pusht dar push
rahegi.
- 13 Tú uthégá aur Siyyún par rahn
karegá ;
Kyúñki us par tars kháne ká
waqt hai, hán us ká mu'ayyar
waqt á gayá hai.
- 14 Is liye kí tere bande us ke pat-
tharon ko cháhte,
Aur us kí khák par tars kháte
hain.
- 15 Aur qaumon ko KHUDÁWAND ke
nám ká
Aur zamín ke sab bádsháhon ko
tere jalál ká khauf hogá.
- 16 Kyúñki KHUDÁWAND ne Siyyún
ko banáyá hai :
Wuh apne jalál men záhir húa
hai.
- 17 Us ne bekason kí du'á par tawaj-
juh kí,
Aur un kí du'á ko haqí na jáná.
- 18 Yih áyanda pusht ke liye líkha
jáegá :
Aur ek qaum paidá hogí jo
KHUDÁWAND kí sitáish karegi.
- 19 Kyúñki us ne apne maqáds k
balandí par se nigáh kí ;
KHUDÁWAND ne ásmán par se
zamín par nazar kí ;
- 20 Táki asír ká karáhná sune,
Aur marnewálon ko chhurá le ;
- 21 Táki log Siyyún men KHUDÁWAND
ke nám ká izhár,
Aur Yaráshalem men us kí ta'ríf
karen ;
- 22 Jab KHUDÁWAND kí 'ibádat ke liye
Qaumen aur mamlúkatén milkar
jama' hon.
- 23 Us ne ráh men merá zor ghañá
diyá :
Us ne merí 'umr kotáh kar dí.

- 4 Main ne kahá, Ai mere Khudá,
mujhe ádhí 'umr men na uthá :
Tere baras pusht dar pusht hain.
- 5 Tú ne qadím se zamín kí bunyád
qálí :
A'smán tere háth kí san'at hai.
- 6 Wuh nest ho jáenge, par tú
báqí rahegá :
Balki wuh sab poshák kí mánind
puráne ho jáenge ;
Tú un kolibás kí mánind badlegá,
aur wuh badal jáenge :
- 7 Par tú látabdíl hai,
Aur tere baras láintihá.
- 8 Tere bandon ke farzand barqarár
rahege,
Aur un kí nasl tere huzúr qáim
rahegi.

Dáúd ka Mazmúr.

- 103** Ai merí ján, KHUDÁWAND
ko mubárák kah,
Aur jo kuchh mujh men hai us ke
quddús nám ko mubárák kahe.
- 2 Ai merí ján, KHUDÁWAND ko
mubárák kah,
Aur us kí kisí ní'mat ko farámosh
na kar.
- 3 Wuh terí sári badkárí ko baqshish-
tá hai :
Wuh tujhe tamám bímáron se
shifá detá hai.
- 4 Wuh terí ján halákat se bachátá
hai :
Wuh tere sir par shafaqat o
rahmat ká táj rakhtá hai.
- 5 Wuh tujhe 'umr bhar achchhí
achchhí chizon se ásúda kartá
hai :
Tú 'uqáb kí mánind az sar i nau
jawán hotá hai.
- KHUDÁWAND sab mazlúmon ke
liye
Sadáqat aur 'adl ke kám kartá
hai.
- Us ne apní ráhen Musá par
Aur apne kám baní Isráíl par
záhir kiye.
- KHUDÁWAND rahím o karím
hai,
Qahr karne men dhímá aur sha-
faqat men ganí.
- Wuh sadá jhiraktá na rahegá :
Wuh hamesha gazabnák na rah-
egá.
- Us ne hamáre gunáh ke muwáfíq
ham se sulúk nahín kiyá ;
Aur hamárá badkárí ke mutábíq
ham ko badla nahín diyá.

- 11 Kyúnkí jis qadr ásmán zamín se
baland hai,
Usí qadr us kí shafaqat un par
hai jo us se darté hain.
- 12 Jaise púrab pachchhim se dúr
hai,
Waise hí us ne hamárá khataén
ham se dúr kar dín.
- 13 Jaise báp apne beton par tars
khátá hai,
Waise hí KHUDÁWAND un par jo
us se darté hain tars khátá hai
- 14 Kyúnkí wuh hamárá sarisht se
wáqif hai :
Use yád hai kí ham khák hain.
- 15 Insán kí 'umr to ghás kí mánind
hai :
Wuh janglí phúl kí tarah khilta
hai.
- 16 Kí hawá us par chali aur wuh
nahín,
Aur us kí jagah use phir na
dekhegi.
- 17 Lekin KHUDÁWAND kí shafaqat
us se darnewálon par azal se
abad tak,
Aur us kí sadáqat nasl dar nasl
hai ;
- 18 Ya'ní un par jo us ke 'ahd par
qáim rahte hain,
Aur us ke qawánín par 'amal
karná yád rakhte hain.
- 19 KHUDÁWAND ne apná takht ásmán
par qáim kiyá hai,
Aur us kí saltanat sab par musal-
lat hai.
- 20 Ai KHUDÁWAND ke firishto, us ko
mubárák kaho,
Tum jo zor men baqkar ho aur
us ke kalám kí áwáz sunkar
Us par 'amal karte ho.
- 21 Ai KHUDÁWAND ke lashkaro, sab
us ko mubárák kaho,
Tum jo us ke khádim ho aur us kí
marzí bajá láte ho.
- 22 Ai KHUDÁWAND kí makhlúqát,
sab us ko mubárák kaho,
Tum jo us ke tasallut ke sab
maqámon men ho :
Ai merí ján, tú KHUDÁWAND ko
mubárák kah.

- 104** Ai merí ján, tú KHUDÁ-
WAND ko mubárák kah :
Ai KHUDÁWAND mere
Khudá, tú niháyat bu-
zurg hai ;
Tú hashmat aur jalál se mulabbas
hai

- 2 Tú núr ko poshák kí tarah pah-intá hai,
Aur ásmán ko sáyabán kí tarah tántá hai.
- 3 Tú apne bálákhánon ke shahtír pání par tíkátá hai :
Tú bádalon ko apná rath banátá hai :
Tú hawá ke bázúon par sair kartá hai.
- 4 Tú apne firishton ko hawáen Aur apne khádímon ko ág ke shu'le banátá hai.
- 5 Tú ne zamín ko us kí bunyád par qáim kiyá,
Táki wuh kabhí jumbish na kháe.
- 6 Tú ne us ko samundar se chhipáyá jaise libás se ;
Pání paháron se bhí baland thá.
- 7 Wuh terí jhirkí se bhágá ;
Wuh terí garaj kí áwáz se jaldí jaldí chalá ;
- 8 Us jagah pahunch gayá jo tú ne us ke liye taiyár kí thí,
Pahár ubhar áe ; wádíen baith gayín.
- 9 Tú ne hadd bándh dí táki wuh áge na barh sake,
Aur phir lautkar zamín ko na chhipáe.
- 10 Wuh wádíon men chashme jári kartá hai,
Jo paháron men bahte hain.
- 11 Sab janglí jánwar un se píte hain ;
Gorkhar apní piyás bujháte hain.
- 12 Un ke ás pás hawá ke parande baserá karte,
Aur dáliyon men chahchaháte hain.
- 13 Wuh apne bálákhánon se paháron ko seráb kartá hai :
Terí san'aton ke phal se zamín ásúda hai.
- 14 Wuh chaupáyon ke liye ghás ugátá hai,
Aur insán ke kám ke liye sabza,
Táki zamín se khurák paidá kare ;
- 15 Aur mái jo insán ke díf ko khush kartí hai,
Aur raugán jo us ke chihre ko chamkátá hai,
Aur roti jo admí ke díf ko tawánái bakhshítí hai.
- 16 KHUDÁWAND ke darakhht shádáb rahte hain,
Ya'ní Lubnán ke deodár jo us ne lagáe.
- 17 Jahan parande apne ghonsle banáte hain :
- Sanaubar ke darakhhton men laq laq ká baserá hai.
- 18 U'nche pahár janglí bakron ke liye hain :
Chatánen sáfánon kí panáh kí jagah hain.
- 19 Us ne chánd ko zamánon kí imtiyáz ke liye muqarrar kiyá :
A'ftáb apne gurúb kí jagah jántá hai.
- 20 Tú andherá kar detá hai, to ráí ho játí hai,
Jis men sab janglí jánwar nika áte hain.
- 21 Jawán sher apne shikár kí talásh men garajte hain,
Aur Khudá se apní khurák mángte hain.
- 22 A'ftáb nikalte hí wuh chal dete hain,
Aur jákar apní mándon men par rahte hain.
- 23 Insán apne kám ke liye,
Aur shám tak apní mihnat karn ke liye nikaltá hai.
- 24 Ai KHUDÁWAND, terí san'atei kaisí beshumár hain !
Tú ne yih sab kuchh hikmat se banáyá :
Zamín terí makhlúqát se ma'mú hai.
- 25 Dekho, yih bará aur chauqá samundar,
Jis men beshumár rengnewál jándár hain,
Ya'ní chhote aur bare jánwar.
- 26 Jaház isí men chalte hain,
Isí men lawiyátán hai jise tú ne is men khelne ko paidá kiyá.
- 27 In sab ko terá hí ásrá hai,
Táki tú un ko waqt par khurá de.
- 28 Jo kuchh tú detá hai yih le let hain :
Tú apní mutthí kholtá hai, aur yih achchhí chízon se ser hot hain.
- 29 Tú apná chihra chhipá letá hai aur yih pareshán ho játe hain
Tú in ká dam rok letá hai, aur yih mar játe hain,
Aur phir mittí men mil ját hain.
- 30 Tú apní rúh bhejtá hai, aur yí paidá hote hain :
Aur tú rú e zamín ko nayá ban detá hai.
- 31 KHUDÁWAND ká jalál abad ta rahe :

KHUDÁWAND apní san'aton se khush ho.
Wuh zamín par nigáh kartá hai, aur wuh kánp játi hai;
Wuh paháron ko chhútá hai aur un se dhuwán nikalne lagta hai.
 Main 'umr bhar **KHUDÁWAND** kí ta'rif gáúngá;
 Jab tak merá wujúd hai, main apne **Khudá** kí madhsarái kar-úngá.
 Merá dhyán use pasand áe;
 Main **KHUDÁWAND** men shádmán rahúngá.
Gunahgár zamín par se faná ho jáen,
 Aur sharír baqí na rahen.
 Ai merí ján, **KHUDÁWAND** ko mubáarak kah.
KHUDÁWAND kí hamd karo.

05 **KHUDÁWAND** ká shukr karo, us ke nám se du'á karo:
Qaumon men us ke kámon ká bayán karo.
 Us kí ta'rif men gáo, us kí madhsarái karo:
 Us ke tamám 'ajáib ká charchá karo.
 Us ke muqaddas nám par fakhr karo:
KHUDÁWAND ke tálibon ke dil shádmán hon.
KHUDÁWAND aur us kí quwwat ke tálib ho;
 Hamesha us ke dídár ke tálib raho.
 Un 'ajíb kámon ko jo us ne kiye,
 Us ke 'ajáib aur munh ke ahkám ko yád rakkho.
 Ai us ke bande **Abrahám** kí nasl,
 Ai baní **Ya'qúb**, us ke barguzído.
Wuhí **KHUDÁWAND** hamará **Khudá** hai:
 Us ke ahkám tamám zamín par hain.
 Us ne apne 'ahd ko hamesha yád rakkhá,
Ya'ní us kalám ko jo us ne hazár pushton ke liye farmáyá.
 Usí 'ahd ko jo us ne **Abrahám** se bándhá,
 Aur us qasam ko jo us ne **Izháq** se khái;
 Aur usí ko us ne **Ya'qúb** ke liye áin,

Ya'ní **Isráíl** ke liye abadí 'ahd thahráyá:
 11 Aur kahá ki Main **Kan'án** ká mulk tujhe dúngá,
 Ki tumhárá maurúsí hissa ho.
 12 Us waqt wuh shumár men thore the,
 Balki bahut thore, aur us mulk men musáfir the.
 13 Aur wuh ek qaum se dúsrí qaum men
 Aur ek saltanat se dúsrí saltanat men phirte rahe.
 14 Us ne kisi ádmí ko un par zulm na karne diyá,
 Balki un kí khátir us ne bádsháhon ko dhamkáyá;
 15 Aur kahá, ki Mere mamsúhon ko háth na lagáo,
 Aur mere nabíon ko koi nuqsán na pahuncháo.
 16 Phir us ne farmáyá, ki Us mulk par qaht názil ho;
 Aur us ne rotí ká sahára bi'lkull tor diyá.
 17 Us ne un se pahle ek ádmí ko bhejá;
Yúsuf gulámi men bechá gayá:
 18 Unhon ne us ke pánwon ko beriyon se dukh diyá,
Wuh lohe kí zanjíron men jakrá rahá:
 19 Jab tak ki us ká sukhan púra na huá
KHUDÁWAND ká kalám use ázmátá rahá.
 20 Bádsháh ne hukm bhejkar use chhuráyá,
Hán, qaumon ke farmánrawá ne use ázád kiyá.
 21 Us ne us ko apne ghar ká mukhtár,
 Aur apní sári milkiyat par hákim banáyá,
 22 Táki us ke umará ko jab cháhe qaid kare,
 Aur us ke buzurgon ko dánish sikháe.
 23 **Isráíl** bhí **Misr** men áyá;
 Aur **Ya'qúb** **Hám** kí sarzamín men musáfir rahá.
 24 Aur **Khudá** ne apne logon ko khub barháyá,
 Aur un ko un ke mukhálifon se ziyáda qawí kiyá.
 25 Us ne un ke dil ko bargashta kiyá táki us kí qaum se 'adawat rakkhen,
 Aur us ke bandon se dagábázi karen.

- 26 Us ne apne bande Mésá ko
Aur apne barguzída Hárún ko
bhejá ;
- 27 Us ne un ke darmiyán mu'jizát
Aur Hám kí sarzamín men 'ajáib
dikháe.
- 28 Us ne táríkí bhejkar andherá kar
diyá ;
Aur unhon ne us kí báton se sar-
kashí na kí.
- 29 Us ne un kí nadiyon ko lahú baná
diyá,
Aur un kí machhliyan már dālín.
- 30 Un ke mulk aur bádsháhon ke
bálákhánon men
Mendak hí mendak bhar gaye.
- 31 Us ne hukm diyá aur machchhar-
on ke gol áe,
Aur un kí sab hudúd men jüen á
gayín.
- 32 Us ne un par menh kí jagah ole
barsáe,
Aur un ke mulk par dahaktí ág
názil kí.
- 33 Us ne un ke angúr aur anjír ke
darakhthon ko bhi barbád kar
dálá ;
Aur un kí hudúd ke per toṛ dále.
- 34 Us ne hukm diyá to beshumár
ṭiddiyan
Aur kire á gaye,
- 35 Aur un ke mulk kí tamám nabátát
chaṭ kar gaye,
Aur un kí zamín kí paidáwár khá
gaye.
- 36 Us ne un ke mulk ke sab pah-
lauthon ko bhi már dálá,
Jo un kí púrí quwwat ke pahle
phal the.
- 37 Aur Isráil ko chándí aur sone ke
sáth nikál láyá :
Aur us ke qabílon men ek bhi
kamzor admí na thá.
- 38 Un ke chale jáne se Misr khush
ho gayá,
Kyünki un ká khauf Misrion par
chhá gayá thá.
- 39 Us ne bádál ko sáyabán hone ke
liye phailá diyá ;
Aur rát ko raushní ke liye ág dí.
- 40 Un ke mángne par us ne baṭeren
bhejín,
Aur un ko ásmání roṭí se ser
kiyá.
- 41 Us ne chatán ko chirá aur pání
phúṭ niklá,
Aur khushk zamín par nadí kí
tarah bahne lagá.
- 42 Kyünki us ne apne pák qaul ko

- Aur apne bande Abrahám ko yí
kiyá.
- 43 Aur wuh apní qaum ko shádmá
ke sáth,
Aur apne barguzidon ko gít gá
hue nikál layá.
- 44 Aur us ne un ko qaumon ke mu-
diye,
Aur unhon ne ummaton kí mibna
ke phal par qabza kiyá.
- 45 Táki wuh us ke áin par chalen,
Aur us kí sharí'at ko mánen.
KHUDÁWAND kí hamd karo.

106 KHUDÁWAND kí ham karo. KHUDÁWAND ká shuk karo, kyünki wuh bhal hai,

- Aur us kí shafaqát abadí hai.
- 2 Kaun KHUDÁWAND kí qudrat k
kámon ko bayán kar saktá hai
Yá us kí púrí sitáish suná sakt
hai?
- 3 Mubáarak hai wuh jo 'adl kar
hai,
Aur wuh jo har waqt sadáqat k
kám kartá hai.
- 4 Ai KHUDÁWAND, us karam se
tú apne logon par kartá h
mujhe yád kar ;
Apní naját mujhe 'ináyat farmá :
- 5 Táki main tere barguzidon
iqbálmandí dekhún,
Aur terí qaum kí shádmání me
shád rahún,
Aur terí mirás ke logon ke sá
fakhr karún.
- 6 Ham ne aur hamáre bápádádá k
gunáh kiyá ;
Ham ne badkárí kí ; ham ne shar
rat ke kám kiye.
- 7 Hamáre bápádádá Misr men te
'ajáib na samjhe :
Unhon ne terí shafaqat kí kasr
ko yád na kiyá,
Balki samundar par ya'ní bahu
Qulzum par bági hue.
- 8 Taubhí us ne un ko apne nám
khátir bacháyá,
Táki apní qudrat záhir kare.
- 9 Us ne bahr i Qulzum ko dág
aur wuh súkh gayá :
Wuh un ko gahráo men se á
nikál le gayá jaise biyábán m
se.
- 10 Aur us ne un ko 'adáwat rakhi
wále ke háth se bacháyá,

Aur dushman ke háth se chhuráya.
 Samundar ne un ke mukhálifon
 ke chhipá liya :
 Un men se ek bhi na bachá.
 Tab unhon ne us ke qaul ká yaqín
 kiya,
 Aur us kí madhsarái karne lage.
 Phir wuh jald us ke kámon ko
 bhúl gaye,
 Aur us kí mashwarat ká intizár na
 kiya :
 Balki biyábán men barí hirs kí,
 Aur sahrá men KHUDÁ ko ázmáyá.
 So us ne un kí murád to púrí kar
 dí,
 Par un kí ján ko sukhá diya.
 Unhon ne khaimagáh men Músá
 par
 Aur KHUDÁWAND ke muqaddas
 mard Hárún par hasad kiya ;
 So zamín phatí aur Dátan ko nigal
 gayí,
 Aur Abírám kí jamá'at ko khá
 gayí.
 Aur un ke jathe men ág bharak
 uthí,
 Aur shu'lon ne sharíron ko bha-
 sam kar diya.
 Unhon ne Horib men ek bachhrá
 banáya,
 Aur dháli húi murat ko sijda kiya.
 Yún unhon ne KHUDÁ ke jalál ko
 Ghás khánewále bail kí shakl se
 badal diya.
 Wuh apne munjí KHUDÁ ko bhúl
 gaye,
 Jis ne Misr men bare bare kám
 kiye ;
 Aur Hám kí sarzamín men 'ajáib
 Aur bahr i Qulzum par dahshat-
 angez kám kiye.
 Is liye us ne farmáyá, Main un ko
 halák kar dáltá,
 Agar merá barguzída Músá mere
 huzúr bích men na átá,
 Ki mere qahr ko tál de, tá na ho
 kí main un ko halák karún.
 Aur unhon ne us suháne mulk ko
 haqírjáná ;
 Aur us ke qaul ká yaqín na kiya ;
 Balki wuh apne qeron men bur-
 buráe,
 Aur KHUDÁWAND kí bát na mání.
 Tab us ne un ke khiláf qasam
 kháí
 Ki Main un ko biyábán men past
 karúnga,
 Aur un kí nasl ko qaumon ke
 darmiyan girá dúnga :

Aur un ko mulk mulk men tittar
 bittar karúnga.
 28 Wuh Ba'i Fagúr ko pújne lage,
 Aur búton kí qurbánián kháne
 lage.
 29 Yún unhon ne apne a'mál se us
 ko khashmnák kiya,
 Aur wabá un men phút niklí.
 30 Tab Fínihas uthá aur bích men
 áya,
 Aur wabá ruk gayí.
 31 Aur yih kám us ke haqq men
 pusht dar pusht
 Hamesha ke liye rástbázi giná
 gayá.
 32 Unhon ne us ko Maribah ke
 chashme par bhi khashmnák
 kiya,
 Aur un kí khátir Músá ko nuqsán
 pahunchá ;
 33 Is liye kí unhon ne us kí ruh se
 sarkashí kí,
 Aur Músá besoch bol uthá.
 34 Unhon ne un qaumon ko halák na
 kiya,
 Jaisá KHUDÁWAND ne un ko hukm
 diya thá ;
 35 Balki un qaumon ke sáth mil
 gaye,
 Aur un ke se kám síkh gaye ;
 36 Aur un ke buton kí parastish
 karne lage,
 Jo un ke liye phandá ban gaye ;
 37 Balki unhon ne apne beté betiyon
 ko shayátín ke liye qurbán kiya,
 38 Aur ma'súmon ká ya'ní apne beté
 betiyon ká khún baháya,
 Jin ko unhon ne Kan'án ke buton
 ke liye qurbán kar diya ;
 Aur mulk khún se nápak ho gayá.
 39 Yún wuh apne hí kámon se álúda
 ho gaye,
 Aur apne fi'lon se bewafá bane.
 40 Is liye KHUDÁWAND ká qahr apne
 logon par bhará,
 Aur use apní mírás se nafrat ho
 gayí.
 41 Aur us ne un ko qaumon ke qabze
 men kar diya,
 Aur un se 'adáwat rakhnewále un
 par hukmrán ho gaye.
 42 Un ke dushmanon ne un par zulm
 kiya,
 Aur wuh un ke mahkúm ho gaye.
 43 Us ne to bárhá un ko chhuráya,
 Lekin un ká mashwara bágiyána hí
 rahá ;
 Aur wuh apní badkárí ke bá'is
 past ho gaye.

- 44 Taubhí jab us ne un kífaryád suní,
To un ke dukh par nazar kí.
45 Aur us ne un ke haqq men apne
'ahd ko yád kiyá,
Aur apní shafaqat kí kasrat ke
mutábiq tars kháyá.
46 Us ne un ko asír karnewálon ke
dil men
Un ke liye rahm dálá.
47 Ai KHUDÁWAND, hamáre KHUDá,
ham ko bachá le,

Aur ham ko qaumon men
ikatthá kar le,
Táki ham tere quddús nám
shukr karen,
Aur lalkáre hue terí sitáish ka
en.

- 48 KHUDÁWAND Isráíl ká KHUDá
Azal se abad tak mubárr
ho.
Aur sári qaum kahe, A'mín.
KHUDÁWAND kí hamd karo.

PA'NCHWI'N KITA'B

107 KHUDÁWAND ká shukr
karo, kyúñki wuh bhalá
hai :

- Aur us kí shafaqat abadí hai.
2 KHUDÁWAND ke chhuráe hue yihí
kahen,
Jin ko us ne fídyá dekar mukhálif
ke háth se chhurá liyá.
3 Aur un ko mulk mulk se jama' kiyá,
Púrab se aur pachchhim se
Uttar se aur dakkhin se.
4 Wuh biyábán men sahrá ke
ráste par bhaṭakte phire ;
Un ko basne ke liye koí shahr na
milá.
5 Wuh bhúke aur piyáse the,
Aur un ká dil baithá játá thá.
6 Tab apní musíbat men unhon ne
KHUDÁWAND se faryád kí,
Aur us ne un ko un ke sab dukhon
se rihái bakhshí.
7 Wuh un ko sídhí ráh se le gayá,
Táki basne ke liye kisé shahr men
já pahunchen.
8 Kásh ki log KHUDÁWAND kí
shafaqat kí khátir,
Aur baní A'dam ke liye us ke
'ajáib kí khátir us kí sitáish
karte !
9 Kyúñki wuh tarastí ján ko ser
kartá hai,
Aur bhúki ján ko ní'maton se
málámál kartá hai.
10 Jo andhere aur maut ke sáye men
baithé,
Musíbat aur lohe se jakre hue the ;
11 Chúnki unhon ne KHUDá ke kalám
se sarkashí kí,
Aur Haqq Ta'álá kí mashwarat
ko haqír jáná ;

- 12 Is liye us ne un ká dil mashaqq
se 'ájiz kar diyá,
Wuh gir pare aur koí madadg
na thá.
13 Tab apní musíbat men unhon
KHUDÁWAND se faryád kí,
Aur us ne un ko un ke sab duk
on se rihái bakhshí.
14 Wuh un ko andhere aur maut
sáye se nikál láyá,
Aur un ke bandhan toṛ dále.
15 Kásh ki log KHUDÁWAND
shafaqat kí khátir,
Aur baní A'dam ke liye us
'ajáib kí khátir us kí sitái
karte !
16 Kyúñki us ne pítal ke pháṭak
diye,
Aur lohe ke bendon ko káṭ dálá
17 Ahmaq apní khataon ke sab
se
Aur apní badkárí ke bá'is musí
men parte haiñ.
18 Un ke jí ko har tarah ke khá
se nafrat ho játí hai,
Aur wuh maut ke pháṭakon
nazdík pahunch játe haiñ.
19 Tab wuh apní musíbat m
KHUDÁWAND se faryád ka
haiñ,
Aur wuh un ko un ke sab dukh
se rihái bakhshá hai.
20 Wuh apná kalám názil farmá
un ko shifá detá hai,
Aur un ko un kí halákat se ril
bakhshá hai.
21 Kásh ki log KHUDÁWAND
shafaqat kí khátir,
Aur baní A'dam ke liye us
'ajáib kí khátir us kí sitái
karte.

2 Wuh shukrguzārī kī qurbānīān guzrāne,
 Aur gāte hue us ke kāmōn kā bayān karen.

3 Jo log jahāzōn men bahr par jāte hain,
 Aur samundar par kār o bār men lage rahte hain;

4 Wuh samundar men KHUDĀWAND ke kāmōn ko,
 Aur us ke 'ajāib ko dekhte hain.
 5 Kyūnki wuh hukm dekar tūfānī hawā chālātā hai,
 Jo us men lahen uthātī hai.

6 Wuh āsmān tak chahte aur gah-rāo men utarte hain:
 Pareshānī se un kā dil pānī pānī ho jātā hai.
 7 Wuh jhūmte aur matwāle kī tarah laṛkharāte,
 Aur hawāssbākhta ho jāte hain.

8 Tab wuh apnī musibat men KHUDĀWAND se faryād karte hain,
 Aur wuh un ko un ke dukhon se rihāī bakhshātā hai.
 9 Wuh āndhī ko thamā detā hai,
 Aur lahen mauqūf ho jātī hain.
 10 Tab wuh us ke tham jāne se khush hote hain,
 Yūn wuh un ko bandargāh ī maqsūd tak pahunchā detā hai.

11 Kāsh kī log KHUDĀWAND kī shafaqat kī khātir,
 Aur banī A'dam ke liye us ke 'ajāib kī khātir us kī sitāish karte!
 12 Wuh logon ke majma' men us kī barāī karen,
 Aur buzurgon kī majlis men us kī hamd.

13 Wuh daryāon ko biyābān banā detā hai,
 Aur pānī ke chashmon ko khushk zamīn.
 14 Wuh zarkhez zamīn ko sahrāī shor kar detā hai,
 Is liye kī us ke bāshinde sharīr hain.

15 Wuh biyābān ko jhīl banā detā hai,
 Aur khushk zamīn ko pānī ke chashme.
 16 Wuhān wuh bhūkon ko basātā hai,
 Tāki basne ke liye shahr taiyār karen;

37 Aur khet boen aur tākistān la-gāen,
 Aur paidāwār hāsīl karen.

38 Wuh un ko barakat detā hai, aur wuh bahut barhte hain,
 Aur wuh un ke chaupāyon ko kam nahīn hone detā.

39 Phir zulm o taklīf aur gam ke māre
 Wuh ghaṭ jāte aur past ho jāte hain.

40 Wuh umarā par zillat undel detā hai,
 Aur un ko berāh wīrāne men bhaṭkātā hai.

41 Taubhī wuh muhtāj ko musibat se nikālkar sarfarāz kartā hai,
 Aur us ke khāndān ko rewar kī tarah barhātā hai.

42 Rāstbāz yih dekhkar khush honge,
 Aur sab badkāron kā munh band ho jāegā.

43 Dānā in bāton par tawajjuh karegā,
 Aur wuh KHUDĀWAND kī shafaqat par gaur karenge.

108 *Glīt, Dāūd kā Mazmūr.*

Ai Khudā, merā dil qāim hai,

Main gāungā aur dil se madhsarāī karūngā.

2 Ai barbat aur sitār, jāgo;
 Main khud bhī subh sawere jāg uthūngā.

3 Ai KHUDĀWAND, main logon men terā shukr karūngā:
 Main ummaton men terī madhsarāī karūngā.

4 Kyūnki terī shafaqat āsmān se balānd hai,
 Aur terī sachchāī aflāk ke barābar hai.

5 Ai Khudā, tū āsmānon par sarfarāz ho,
 Aur terā jalāl sārī zamīn par ho.

6 Apne dahine hāth se bachā aur hamen jawāb de,
 Tāki tere mahbūb bachāe jāen.

7 Khudā ne apnī quddūsiyat men yih farmāyā hai, Main khushī karūngā;
 Main Sīkm ko taqīm karūngā aur Sukkāt kī wādī ko bāntūngā.

8 Jilī'ād merā hai, Munassī merā hai;
 Ifrāīm mere sir kā khod hai;
 Yahūdāh merā 'asā hai.

9 Moāb merī chilamchī hai;

- Adom par main jútá phenkúngá :
Main Filistín par lalkárúngá.
- 10 Mujhe us fasildár shahr men
kaun pahuncháegá?
Kaun mujhe Adom tak le gayá
hai?
- 11 Ai Khudá, kyá tú ne hamen radd
nahín kar diyá?
Ai Khudá, tú hamáre lashkaron ke
sáth nahín játá.
- 12 Mukhálif ke muqábale men ham-
arí kumak kar,
Kyunki insáni madad 'abas hai.
- 13 Khudá kí badaulat ham diláwarí
karengé,
Kyunki wuhí hamáre mukhálifon
ko pámal karegá.

109 *Mír muganní ke liye, Dáúd ká Mazmúr.*

- Ai Khudá, mere mahmúd,
khámosh na rah ;
- 2 Kyunki sharíron aur dagábázon
ne mere khiláf munh kholá hai,
Unhon ne jhúthí zabán se mujh se
báten kí hain.
- 3 Unhon ne 'adawat kí báton se
mujhe gher liyá,
Aur besabab mujh se lahe hain.
- 4 Wuh merí mahabbat ke sabab se
mere mukhálif hain :
Lekin main to bas du'á kartá hún.
- 5 Unhon ne nekí ke badle mujh se
badí kí hai,
Aur mahabbat ke badle 'adawat.
- 6 Tú kisi sharír ádmí ko us par
muqarrar kar de,
Aur koí mukhálif us ke dahine
háth khará rahe.
- 7 Jab us kí 'adalat ho to wuh muj-
rim thahre,
Aur us kí du'á bhí gunáh gini jáe.
- 8 Us kí 'umr kotáh ho jáe,
Aur us ká mansab koí dúsrá le le.
- 9 Us ke bachche yatím ho jáen,
Aur us kí bíwí bewa ho jáe.
- 10 Us ke bachche áwára hokar bhík
mángen,
Un ko apne wíran maqámon se
dúr jákar tukre mángná pare.
- 11 Qarzkhwáh us ká sab kuchh
chhín le,
Aur pardesí us kí kamáí lút len.
- 12 Koí na ho jo us par shafaqat kare,
Na koí us ke yatím bachchon par
tars kháe.
- 13 Us kí nasl kat jáe,
Aur dúsrí pusht men un ká nám
mitá diyá jáe.

- 14 Us ke bápádá kí badí KHUDÁ
WAND ke huzúr yád rahe,
Aur us kí mán ká gunáh mitáya
na jáe.
- 15 Wuh barábar KHUDÁWAND kí
sámne rahen,
Táki wuh zamín par se un kí
zíkír mitá de.
- 16 Is liye kí us ne rahm karná yá
na rakkhá,
Par garíb aur muhtáj aur shikasta
dil ko satáyá,
Táki un ko már dále.
- 17 Balki la'nat karná use pasand thá
so wuhi us par á pari,
Aur du'á dená use margúb na thá
so wuh us se dúr rahí.
- 18 Us ne la'nat ko apní poshák k
tarah pahiná,
Aur wuh pání kí tarah us ke báti
men
Aur tel kí tarah us kí haddiyyon
men samá gayí.
- 19 Wuh us ke liye us poshák k
mánind ho jise wuh pahintá hai
Aur us patke kí jagah jis se wul
apní kamar kase rahtá hai.
- 20 KHUDÁWAND kí taraf se mere
mukhálifon ká,
Aur merí ján ko burá kahnewálo
ká yihí badla hai.
- 21 Lekin ai MÁLIK KHUDÁWAND
apne nám kí khátir mujh pa
íhsán kar :
Mujhe chhurá, kyunki terí shafa
qat khúb hai.
- 22 Is liye kí main garíb aur muhtá
hún,
Aur merá dil mere pahlú me
zakhmí hai.
- 23 Main dhalte sáye kí tarah ját
rahá :
Main tiddí kí tarah urá diyá gayá
- 24 Fáqa karte karte mere ghuñ
kamzor ho gaye,
Aur chiknái kí kamí se merá jism
súkh gayá.
- 25 Main un kí malámat ká nishána
ban gayá hún,
Jab wuh mujhe dekhte hain, to
sir hiláte hain.
- 26 Ai KHUDÁWAND mere Khudá,
merí madad kar :
Apní shafaqat ke mutábiq mujhe
bachá le :
- 27 Táki wuh ján len kí is men terá
háth hai,
Aur tú hí ne, ai KHUDÁWAND, yih
kíyá hai.

- 28 Wuh la'nat karte rahen, par tú barakat de :
Wuh jab uthenge to sharminda honge, par tera banda shádmán hogá.
- 29 Mere mukhálif zillat se mulabbas hojāen,
Aur apní hí sharmindagi ko chadar kí tarah orh len.
- 30 Main apne munh se KHUDÁWAND ká bará shukr karúngá,
Balke barí bhír men us kí hamd karúngá.
- 31 Kyunki wuh muhtáj ke dahine háth khará hogá,
Táki us kí ján par fatwá denewálon se use rihái de.

110 *Dáúd ká Mazmúr.*
YAHOWÁH ne mere KHUDÁWAND se kahá, Tú mere dahine háth baith,

Jab tak kí main tere dushmanon ko tere pánwon kí chaukí na kar dūn.

2 KHUDÁWAND tere zor ká 'asá Siyyún se bhejega :
Tú apne dushmanon men hukm-rání kar.

3 Lashkarkashí ke din tere log khushí se apne ap ko pesh karte hain :

Tere jawán pák aráish men hain,
Aur subh ke batn se shabham kí manind.

4 KHUDÁWAND ne qasam khái hai aur phirega nahin,
Kí tú Malik i Sidq ke taur par Abad tak káhin hai.

5 KHUDÁWAND tere dahine háth par
Apne qahr ke din bádsháhon ko chhed dálegá.

6 Wuh qaumon men 'adálát kar-ega :
Wuh láshon ke dher lagá degá,
Aur bahut se mulkon men siron ko kuchlegá.

7 Wuh rah men nadí ká pání pílegá,
Is liye wuh sir ko baland karega.

111 KHUDÁWAND kí hamd ka-ro,
Main rástbázon kí majlis men aur jamá'at men
Apne sáre dil se KHUDÁWAND ká shukr karúngá.

2 KHUDÁWAND ke kám 'azím hain,

Jo un men masrúr hain un kí taftish men rahte hain.

3 Us ke kám jaláli aur purhashmat hain,
Aur us kí sadáqat abad tak qáim hai.

4 Us ne apne 'ajáib kí yádgár qáim kí hai,
KHUDÁWAND rahím o karím hai.

5 Wuh un ko jo us se darté hain khurák detá hai :
Wuh apne 'ahd ko hamesha yád rakkhega.

6 Us ne qaumon kí mirás apne logon ko dekar
Apne kámon ká zor un ko dikháya.

7 Us ke háthon ke kám barhaqq aur pur'adl hain :
Us ke tamám qawáin rást hain.

8 Wuh abadu'l ábád qáim rahenge :
Wuh sachcháí aur rástí se banáe gaye hain.

9 Us ne apne logon ke live fidva diyá :

Us ne apná 'ahd hamesha ke liye thahráya hai :

Us ká nám quddús aur muhíb hai.

10 KHUDÁWAND ká khauf dánáí ká shurú' hai :

Us ke mutábíq 'amal karnewále dānīshmand hain :

Us kí sitáish abad tak qáim hai.

112 KHUDÁWAND kí hamd ka-ro.
Mubárák hai wuh ádmí jo KHUDÁWAND se dartá hai,

Aur us ke hukmon men khub masrúr rahtá hai.

2 Us kí nāsī zámín par zbráwar hogí :

Rástbázon kí aulád mubárák hogí.

3 Mál o daulat us ke ghar men hai,
Aur us kí sadáqat abad tak qáim hai.

4 Rástbázon ke liye táríkí men nūr chamaktá hai :

Wuh rahím o karím aur sádiq hai.

5 Rahmdíl aur qarz denewála ádmí sa'ádatmand hai :

Wuh apná kár o bár rástí se karega.

6 Use kabhí jumbish na hogí :
Sádiq kí yádgár hamesha rahegi.

7 Wuh burí khabar se na darega :
KHUDÁWAND par tawakkul karne se us ká dil qáim hai.

- 8 Us ká dil barqará hai, wuh dārne ká nahín,
Yahán tak ki wuh apne mukhá-lifon ko dekh legá.
- 9 Us ne bántá aur muhtájon ko diyá :
Us kí sadáqat hamesha qáim rahegi :
Us ká sing 'izzat ke sáth baland kiya jáegá.
- 10 Sharír yih dekhegá aur kurhegá ;
Wuh dānt písegá aur ghulegá :
Sharíron kí murád nábud hogí.

113

KHUDÁWAND kí hamd karo.
Ai KHUDÁWAND ke bando,
hamd karo ;

- KHUDÁWAND ke nám kí hamd karo.
- 2 Ab se abad tak
KHUDÁWAND ká nám mubáarak ho !
- 3 A'ftáb ke tulú' se gurúb tak
KHUDÁWAND ke nám kí hamd ho.
- 4 KHUDÁWAND sab qaumon par baland o bálá hai :
Us ká jalál ásmán se bartar hai.
- 5 KHUDÁWAND hamáre Khudá kí mánind kaun hai,
Jo 'álam í bálá par takhtnishín hai,
- 6 Jo firotaní se
A'smán o zamín par nazar kartá hai?
- 7 Wuh miskín ko khák se
Aur muhtáj ko mazbale par se uthá letá hai ;
- 8 Táki use umará ke sáth,
Ya'ní apní qaum ke umará ke sáth bítháe.
- 9 Wuh bánjh ká ghar basátá hai,
Aur use bachchonwálí banákar dílshád kartá hai.
KHUDÁWAND kí hamd karo.

114

Jab Isráíl Misr se nikal áya,
Ya'ní Ya'qúb ká gharáná ajnabí zabánwálí qaum men se,

- 2 To Yahúdáh us ká maqdis
Aur Isráíl us kí mamlukat thahrá.
- 3 Yih dekhte hí samundar bhágá ;
Yardan píchche hať gayá.
- 4 Pahár men dhon kí tarah uchhle,
Paháriyan bhej ke bachchon kí tarah kúdn.
- 5 Ai samundar, tujhe kyá huá kí tú bhágtá hai?

Ai Yardan, tujhe kyá huá kí tú píchche haťtá hai?

- 6 Ai paháro, tum ko kyá huá kí tum men dhon kí tarah uchhalte ho?
Ai paháriyo, tum ko kyá huá kí tum bhej ke bachchon kí tarah kúdtí ho?
- 7 Ai zamín, tú Rabb ke huzúr,
Ya'qúb ke Khudá ke huzúr tharthará ;
- 8 Jo chatán ko jhíl
Aur chaqmaq ko pání ká chashma baná detá hai.

115

Ham ko nahín, ai KHUDÁWAND, ham ko nahín,
Balki tú apne hí nám ko Apní shafaqat aur sachcháí k khátir jalál bakshsh.

- 2 Qaumen kyún kahen
Ab un ká Khudá kahán hai?
- 3 Hamará Khudá to ásmán par hai :
Us ne jo kuchh cháhá wuhí kiya
- 4 Un ke but chándí aur soná haín,
Ya'ní ádmí kí dastkárí.
- 5 Un ke mugh haín, par wuh bolte nahín ;
A'ñkhen haín, par wuh dekhte nahín.
- 6 Un ke kán haín, par wuh sunte nahín ;
Nák haín, par wuh súnghte nahín
- 7 Un ke háth haín, par wuh chhúte nahín ;
Pánw haín, par wuh chalte nahín
Aur un ke gale se áwáz nahín nikaltí.
- 8 Un ke banánewále un hí k mánind ho jáenge,
Balki wuh sab jo un par bharos rakhte haín.
- 9 Ai Isráíl, KHUDÁWAND par tawakkul kar :
Wuhí un kí kumak aur un kí sipar hai.
- 10 Ai Hárún ke gharáne, KHUDÁWAND par tawakkul karo :
Wuhí un kí kumak aur un kí sipar hai.
- 11 Ai KHUDÁWAND se dārne wálo KHUDÁWAND par tawakkul karo :
Wuhí un kí kumak aur un kí sipar hai.
- 12 KHUDÁWAND ne ham ko ya rakkhá ; wuh barakat degá :
Wuh Isráíl ke gharáne ko barakat degá ;

Wuh Hárún ke gharáne ko barakat degá.
 3 Jo KHUDÁWAND se darte hain, kyá chhoté kyá bare, Wuh un sab ko barakat degá.
 4 KHUDÁWAND tum ko barháe, Tum ko aur tumhári aulád ko.
 5 Tum KHUDÁWAND kí taraf se mubáarak ho, jis ne ásmán aur zamín ko banáya.
 6 A' smán to KHUDÁWAND ká ásmán hai, Lekin zamín us ne baní A'dam ko dí hai.
 7 Murde KHUDÁWAND kí sitáish nahín karte, Na wuh jo khámoshí ke 'álam mein utar jate hain;
 8 Lekin ham ab se abad tak KHUDÁWAND ko mubáarak kahenge.
 KHUDÁWAND kí hamd karo.

116 Main KHUDÁWAND se mahabbat rakhtá hún, Kyúinki us ne merí faryád aur minnat suní hai.
 2 Chúnki us ne merí taraf kán lagáya, Is liye main 'umr bhar us se du'á karúnga.
 3 Maut kí rassiyon ne mujhe jakar liya, Aur pátál ke dard mujh par ápare: Main dukh aur gam mein giriftár húa.
 4 Tab main ne KHUDÁWAND se du'á kí, Ki Ai KHUDÁWAND, main terí minnat kartá hún merí ján ko rihái bakhsh.
 5 KHUDÁWAND sádiq aur karím hai: Hamará Khudá rahím hai.
 6 KHUDÁWAND sáda logon kí hifázat kartá hai: Main past ho gayá thá, usí ne mujhe bachá liya.
 7 Ai merí ján, phir mutma'inn ho, Kyúinki KHUDÁWAND ne tujh par ihsán kiya hai.
 8 Is liye ki tú ne merí ján ko maut se, Merí ánkho ko ápsú baháne se, Aur mere pángwon ko phisalne se bacháya hai;
 9 Main zindon kí zamín mein

KHUDÁWAND ke huzúr chaltá rahúnga.
 10 Main hnán rakhtá hún, is liye yih kahúnga:
 Main barí musíbat mein thá:
 11 Main ne jaldbázi se kah diya, Ki Sab ádmí jhúthe hain.
 12 KHUDÁWAND kí sab ní'maton jo mujhe milin
 Main un ke 'iwaz mein use kyá dúg?
 13 Main naját ká piyála uthákar KHUDÁWAND se du'á karúnga.
 14 Main KHUDÁWAND ke huzúr apní mannaten
 Us kí sári qaum ke sámnne púri karúnga.
 15 KHUDÁWAND kí nigáh mein Us ke muqaddason kí maut giránqadr hai.
 16 A'h, ai KHUDÁWAND, main terá banda hún:
 Main terá banda, terí laupá ká betá hún;
 Tú ne mere bandhan khole hain.
 17 Main tere huzúr shukrguzári kí qurbáni chapháúnga, Aur KHUDÁWAND se du'á karúnga.
 18 Main KHUDÁWAND ke huzúr apní mannaten
 Us kí sári qaum ke sámnne púri karúnga;
 19 KHUDÁWAND ke ghar kí bárgáhon mein,
 Tere andar, ai Yarushelem KHUDÁWAND kí hamd karo.

117 Ai qaumo, sab KHUDÁWAND kí hamd karo, Ai ummato, sab us kí sitáish karo.
 2 Kyúinki ham par us kí barí shafaqat hai, Aur KHUDÁWAND kí sachchái abadí hai.
 KHUDÁWAND kí hamd karo.

118 KHUDÁWAND ká shukr karo, kyúinki wuh bhalá hai,
 Aur us kí shafaqat abadí hai.
 2 Isráíl ab kahe, Us kí shafaqat abadí hai.
 3 Hárún ká gharána ab kahe, Us kí shafaqat abadí hai.
 4 KHUDÁWAND se dardewále ab kahen,
 Us kí shafaqat abadí hai.

- 5 Main ne musibat men KHUDAWAND se du'á kī :
KHUDAWAND ne mujhe jawáb diyá
aur kushádagi bakhshī.
- 6 KHUDAWAND merī taraf hai, main
nahīn dārne ká :
Insán merá kyá kar saktá hai?
- 7 KHUDAWAND merī taraf, mere
madadgáron men hai,
Is liye main apne 'adawat rakh-
newálon ko dekh lūngá.
- 8 KHUDAWAND par tawakkul karná
Insán par bharosá rakhne se
bihtar hai.
- 9 KHUDAWAND par tawakkul karná
Umará par bharosá rakhne se
bihtar hai.
- 10 Sab qaumon ne mujhe gher liyá :
Main KHUDAWAND ke nám se un
ko kát dālūngá.
- 11 Unhon ne mujhe gher liyá ; be-
shakk gher liyá ;
Main KHUDAWAND ke nám se un
ko kát dālūngá.
- 12 Unhon ne shahd kī makkhiyon
kī tarah mujhe gher liyá ; wuh
kánton kī ág kī tarah bujh
gayé :
Main KHUDAWAND ke nám se un
ko kát dālūngá.
- 13 Tú ne mujhe zor se dhakel diyá
kī gir parūn :
Lekin KHUDAWAND ne merī ma-
dad kī.
- 14 KHUDAWAND merī quwwat aur
merá gīt hai ;
Wuh merī naját huá.
- 15 Sádiqon ke khaimon men shád-
mánf aur naját kī rágnī hai ;
KHUDAWAND ká dahiná háth dí-
láwarī kartá hai.
- 16 KHUDAWAND ká dahiná háth ba-
land huá hai ;
KHUDAWAND ká dahiná háth dí-
láwarī kartá hai.
- 17 Main marūngá nahīn, balki jítá
rahūngá,
Aur KHUDAWAND ke kámon ká
bayán karūngá.
- 18 KHUDAWAND ne mujhe saht tam-
bíh to kī :
Lekin maut ke hawále nahīn
kiyá.
- 19 Sadáqat ke pháṭakon ko mere
liye khol do :
Main un se dákhil hokar KHUDÁ-
WAND ká shukr karūngá.
- 20 KHUDAWAND ká pháṭak yihī hai ;
Sádiq is se dákhil honge.
- 21 Main terá shukr karūngá, kyūnh
tú ne mujhe jawáb diyá,
Aur khud merī naját baná hai.
- 22 Jis patthar ko mi'máron ne rad
kiyá,
Wuhí kone ke síre ká patthar ho
gayá.
- 23 Yih KHUDAWAND kī taraf se
huá ;
Aur hamáre nazar men 'ajīb
hai.
- 24 Yih wuhí din hai jise KHUDAWAND
ne muqarrar kiyá ;
Ham is men shádmán honge aur
khushí manaenge.
- 25 A'h, ai KHUDAWAND, bachá le :
A'h, ai KHUDAWAND, khushhál
bakhsh.
- 26 Mubárák hai wuh jo KHUDAWAND
ke nám se áttá hai :
Ham ne tum ko KHUDAWAND ke
ghar se du'á dí hai.
- 27 YAHOWÁH hí Khudá hai, aur us
ne ham ko nūr bakhshá hai :
Qurbání ko mazbah ke síngon
se rassiyon se bāndho.
- 28 Tú merá Khudá hai, main terá
shukr karūngá :
Tú merá Khudá hai, main terí
tamjíd karūngá.
- 29 KHUDAWAND ká shukr karo, ky-
ūnki wuh bhalá hai,
Aur us kī shafaqat abadī hai.

N ALAF

- 119** Mubárák hai jo
kámilraftár hai,
Jo KHUDAWAND kī shari'at par
'amal karté hai.
- 2 Mubárák hai jo us kī
shahádaton ko mánte hai,
Aur púre dí se us ke tálib hai.
- 3 Un se nárástí nahīn hotí,
Wuh us kī ráhon par chalte
hai.
- 4 Tú ne apne qawánín diye hai,
Táki ham dí lagákar un ko
mánen.
- 5 Kásh kī tere áín mánne ke liye
Merí rawishen durust ho jáen.
- 6 Jab main tere sab ahkám ká
liház rakkhūngá
To sharminda na hūngá.
- 7 Jab main terí sadáqat ke ahkám
síkh lūngá
To sachche dí se terá shukr adá
karūngá.
- 8 Main tere áín mánūngá :
Mujhe bi'kull tark na kar de

BETH

- 9 Jawán apní rawish kis tarah pák rakkhe?
Tere kalám ke mutábíq us par nigáh rakhne se.
- 10 Main púre dil se terá tálib húa hún:
Mujhe apne farmán se bhatakne na de.
- 11 Main ne tere kalám ko apne dil meñ rakh liyá hai,
Táki main tere khiláf gunáh na karún.
- 12 Al KHUDÁWAND, tú mubárah hai:
Mujhe apne áin síkhá.
- 13 Main ne apne labon se
Tere farmúda ahkám ko bayán liyá.
- 14 Mujhe terí shahádaton kí ráh se aísí shádmání húi,
Jaisí har tarah kí daulat se hotí hai.
- 15 Main tere qawánín par gaur karúngá,
Aur terí ráhon ká liház rakkhúngá.
- 16 Main tere áin meñ masrúr rah-úngá:
Main tere kalám ko na bhúlúngá.

G'MAL

- 17 Apne bande par íhsán kar táki main jítá rahún,
Aur tere kalám ko mántá rahún.
- 18 Merí ánkheñ khol de,
Táki main terí shari'at ke 'ajáib dekhún.
- 19 Main zamín par musáfir hún:
Apne farmán mujh se poshída na rakh.
- 20 Merá dil tere ahkám ke ishtiyáq meñ
Har waqt taraptá rahtá hai.
- 21 Tú ne un mal'ún magrúron ko jhirak diyá,
Jo tere farmán se bhatakte rahte haiñ.
- 22 Malámat aur hiqárat ko mujh se dúr kar de;
Kyúnki main ne terí shahádaton mání haiñ.
- 23 Umará bhí baithkar mere khiláf báteñ karte rahe,
Lekin terá banda tere áin par dhyán lagáe rahá.
- 24 Terí shahádaton mujhe margúb Aur merí mushír haiñ.

DALATH

- 25 Merí ján khák meñ mil gayí:
Tú apne kalám ke mutábíq mujhe zinda kar.
- 26 Main ne apní rawishon ká izhár ki-yá, aur tú ne mujhe jawáb diyá:
Mujhe apne áin kí ta'lím de.
- 27 Apne qawánín kí ráh mujhe samjhá de,
Aur main tere 'ajáib par dhyán karúngá.
- 28 Gam ke máre merí ján ghulí játí hai:
Apne kalám ke mutábíq mujhe taqwíyat de.
- 29 Jhúth kí ráh se mujhe dúr rakh.
Aur mujhe apní shari'at 'ináyat farmá.
- 30 Main ne wafádári kí ráh íkhtiyár kí hai:
Main ne tere ahkám apne sámne rakkhe haiñ.
- 31 Main terí shahádaton se líptá húa hún:
Al KHUDÁWAND, mujhe sharminda na hone de.
- 32 Jab tú merá hausala barháegá
To main tere farmán kí ráh meñ daurúngá.

HE

- 33 Al KHUDÁWAND, mujhe apne áin kí ráh batá,
Aur main ákhir tak us par chal-úngá.
- 34 Mujhe fahm 'atá kar, aur main terí shari'at par chalúngá,
Balki main púre dil se us ko mánúngá.
- 35 Mujhe apne farmán kí ráh par chalá,
Kyúnki isí meñ merí khushí hai.
- 36 Mere dil ko apní shahádaton kí taraf rujú' dílá,
Na kí lálach kí taraf.
- 37 Merí ánkheñ ko butlán par nazar karne se báz rakh,
Aur mujhe apní ráhon meñ zinda kar.
- 38 Apne bande ke liye apná wuh qaul púra kar
Jis se terá khauf paidá hotá hai.
- 39 Merí malámat ko jis se main dartá hún dúr kar de;
Kyúnki tere ahkám bhale haiñ.
- 40 Dekh, main tere qawánín ká mushtáq rahá hún:
Mujhe apní sadáqat se zinda kar.

} WA'O

- 41 Ai KHUDÁWAND, tere qaul ke mutábiq,
Terí shafaqat aur terí naját mujhe nasíb ho.
- 42 Tab main apne malámat karne-wále ko jawáb de sakúngá,
Kyúinki main tere kalám par bharosá rakhtá hún.
- 43 Aur haqq bát ko mere munh se hargiz judá na hone de,
Kyúinki merá i'timád tere ahkám par hai.
- 44 Pas main abadu'l ábád
Terí shari'at ko mántá rahúngá.
- 45 Aur main ázádí se chalúngá,
Kyúinki main tere qawánin ká talib rahá hún.
- 46 Main bádsháhon ke sámnne terí shahádaton ká bayán karúngá,
Aur sharminá na húngá.
- 47 Tere farmán mujhe 'azíz hai;
Main un men masrúr rahúngá.
- 48 Main apne háth tere farmán kí taraf, jo mujhe 'azíz hai, úthá-úngá,
Aur tere áin par dhyán karúngá.

} ZAIN

- 49 Jo kalám tú ne apne bande se kiyá use yád kar,
Kyúinki tú ne mujhe ummed dilái hai.
- 50 Merí musíbat men yihí merí tasallí hai,
Kí tere kalám ne mujhe zinda kiyá hai.
- 51 Magrúron ne mujhe bahut that-thon men uráyá,
Taubhí main ne terí shari'at se kanára nahíp kiyá.
- 52 Ai KHUDÁWAND, main tere qadím ahkám ko yád kartá,
Aur itminán pátá rahá hún.
- 53 Un shari'ron ke sabab se jo terí shari'at ko tark karte hai,
Main saht taish men á gayá hún.
- 54 Mere musáfirkháne men
Tere áin merá gít rahe hai.
- 55 Ai KHUDÁWAND, rát ko main ne terá nám yád kiyá hai,
Aur terí shari'at par 'amal kiyá hai.
- 56 Yih mere wáste is liye húa
Kí main ne tere qawánin ko má-ná.

} KHETH

- 57 KHUDÁWAND merá baḡhra hai:
Main ne kahá hai, Main terí báten mánúngá.
- 58 Main púre díl se tere karam ká khwáhán húa:
Apne kalám ke mutábiq mujh par rahm kar.
- 59 Main ne terí ráhon par gaur kiyá
Aur terí shahádaton kí taraf apne qadam more.
- 60 Main ne tere farmán mánne men Jaldí kí aur der na lagái.
- 61 Sharíron kí rassiyon ne mujhe jakar liyá,
Par main terí shari'at ko na bhúlá.
- 62 Terí sadáqat ke ahkám ke liye
Main ádhí rát ko terá shukr karne ko úthúngá.
- 63 Main un sab ká sáthí hún jo tujh se ǵarte hai,
Aur un ká jo tere qawánin ko mánte hai.
- 64 Ai KHUDÁWAND, zamín terí sha-faqat se ma'múr hai:
Mujhe apne áin síkhá.

} TETH

- 65 Ai KHUDÁWAND, tú ne apne kalám ke mutábiq
Apne bande ke sáth bhalái kí hai.
- 66 Mujhe sahíh imtiyáz aur dánish síkhá,
Kyúinki main tere farmán par imán láyá hún.
- 67 Main musíbat útháne se pahle gumráh thá,
Par ab tere kalám ko mántá hún.
- 68 Tú bhalá hai aur bhalái kartá hai:
Mujhe apne áin síkhá.
- 69 Magrúron ne mujh par buhtán bándhá hai:
Main púre díl se tere qawánin ko mánúngá.
- 70 Un ke díl chiknái se farbih ho gaye,
Lekin main terí shari'at men masrúr hún.
- 71 Achchhá húa kí main ne musíbat úthái,
Táki tere áin síkh lún.
- 72 Tere munh kí shari'at mere liye
Sone chándí ke hazáron síkkon se bihtar hai.

YOD

- 73 Tere háthon ne mujhe banáyá aur tartib dí:
Mujhe fahm 'atá kar táki tere farmán síkh lún.
- 74 Tujh se dānewāle mujhe dekh-kar khush hongē,
Is liye kī mujhe tere kalām par i'timād hai.
- 75 Al KHUDÁWAND, main tere ahkām kī sadāqat ko jāntā hūn,
Aur yih kī wafādārī hī se tū ne mujhe dukh meṅ dālā.
- 76 Us kalām ke mutābiq jo tū ne apne bande se kiya
Terī shafaqat merī tasallī kā bā'is ho.
- 77 Terī rahmat mujhe nasīb ho,
tāki main zinda rahūn,
Kyūnki terī sharī'at merī khush-nūdī hai.
- 78 Magrūr sharminḍa hon, kyūnki unhon ne nāhaqq mujhe girāyā;
Lekin main tere qawānīn par dhyān karūngā.
- 79 Tujh se dānewāle merī taraf rujū' hon,
To wuh terī shahādaton ko jān lenge.
- 80 Merā dil tere ān mánne meṅ kāmīl rahe,
Tāki main sharminḍagī na uṭh-āūn.

KA'F

- 81 Merī jān terī najāt ke liye betāb hai,
Lekin mujhe tere kalām par i'timād hai.
- 82 Tere kalām ke intizār meṅ merī ānkheṅ rah gayīn:
Main yihī kahtā rahā kī Tū mujhe kab tasallī degā?
- 83 Main us mashkīze kī mánind ho gayā jo dhuweṅ meṅ ho,
Taubhī main tere ān ko nahīn bhūltā.
- 84 Tere bande ke dīn hī kitne haiṅ?
Tū mere satānewālon par kab fatwā degā?
- 85 Magrūron ne, jo terī sharī'at ke pairau nahīn,
Mere liye garhe khode haiṅ.
- 86 Tere sab farmán barhaqq haiṅ:
Wuh nāhaqq mujhe satāte haiṅ;
tū merī madad kar.
- 87 Unhon ne mujhe zamīn par se fanā kar hī dālā thā,

- Lekin main ne tere qawānīn ko tark na kiya.
- 88 Tū mujhe apnī shafaqat ke mutābiq zinda kar,
To main tere muṅh kī shahādāt ko mānūngā.

LA'MAD

- 89 Al KHUDÁWAND, terā kalām A'smān par abad tak qāim hai.
- 90 Terī wafādārī pusht dar pusht hai:
Tū ne zamīn ko qiyām baḥshā aur wuh qāim hai.
- 91 Wuh āj tere ahkām ke mutābiq qāim haiṅ,
Kyūnki sab chīzen terī khidmat-guzār haiṅ.
- 92 Agar terī sharī'at merī khushnūdī na hotī
To main apnī musibat meṅ halāk ho jātā.
- 93 Main tere qawānīn ko kabhī na bhūlūngā,
Kyūnki tū ne un hī ke wasīle se mujhe zinda kiya hai.
- 94 Main terā hī hūn, mujhe bachā le;
Kyūnki main tere qawānīn kā tālib rahā hūn.
- 95 Sharīr mujhe halāk karne ko ghāt meṅ lage rahe,
Lekin main terī shahādaton par gaur karūngā.
- 96 Main ne dekhā kī har kamāl kī intihā hai;
Lekin terā hukm nihāyat wasī' hai.

MIM

- 97 A'h, main terī sharī'at se kaisī mahabbat rakhtā hūn!
Mujhe dīn bhar usī kā dhyān rahtā hai.
- 98 Tere farmán mujhe mere dushmanon se ziyāda dānishmand banāte haiṅ,
Kyūnki wuh hamesha mere sāth haiṅ.
- 99 Main apne sab ustādon se 'aql-mand hūn,
Kyūnki terī shahādaton par merā dhyān rahtā hai.
- 100 Main 'umrrasīda logon se ziyāda samajh rakhtā hūn,
Kyūnki main ne tere qawānīn ko mānā hai.
- 101 Main ne har burī rāh se apne qadam rok rakkhe haiṅ,

- Táki terí sharí'at par 'amal karún.
- 102 Main ne tere ahkám se kanára nahín kiyá,
Kyúñki tú ne mujhe ta'lím dí hai.
- 103 Terí báteñ mere liye kaisí shírín haiñ !
Wuh mere munh ko shahd se bhí mīthí ma'lúm hotí haiñ.
- 104 Tere qawánín se mujhe fahm hásil hotá hai,
Is liye mujhe har jhúthí ráh se nafrat hai.

J NU'N

- 105 Terá kalám mere qadamon ke liye chirág
Aur merí ráh ke liye raushní hai.
- 106 Main ne qasam kháí hai, aur is par qáim hún,
Kí terí sadáqat ke ahkám par 'amal karúngá.
- 107 Main ba'í musibat meñ hún :
Ai KHUDÁWAND, apne kalám ke mutábiq mujhe zinda kar.
- 108 Ai KHUDÁWAND, mere munh se razá kí qurbánián qubúlfarmá :
Aur mujhe apne ahkám kí ta'lím de.
- 109 Merí ján hamesha hathelí par hai,
Taubhí main terí sharí'at ko nahín bhúltá.
- 110 Sharíron ne mere liye phandá lagáya hai,
Taubhí main tere qawánín se nahín bhaṭká.
- 111 Main ne terí shahádaton ko apní abadí mīrás banáya hai,
Kyúñki un se mere dil ko shád-mání hotí hai.
- 112 Main ne hamesha ke liye
Tere áín mánne par dil lagáya hai.

D SA'MAK

- 113 Mujhe dodilon se nafrat hai ;
Par terí sharí'at se mahabbat rakhtá hún.
- 114 Tú mere chhipne kí jagah aur merí sipar hai :
Mujhe tere kalám par í'timád hai.
- 115 Ai badkirdáro, mujh se dúr ho jáo,
Táki main apne Khudá ke farmán par 'amal karún.
- 116 Tú apne kalám ke mutábiq mujhe sambháí, táki zinda rahún,
Aur mujhe apne í'timád se shar-mindagí na utháne de.

- 117 Mujhe sambháí, aur main salá-mat rahúngá,
Aur hamesha tere áín ká liház rakkhúngá.
- 118 Tú ne un sab ko haqír jáná hai jo tere áín se bhatak játe haiñ,
Kyúñki un kí dagábáží 'abas hai.
- 119 Tú zamín ke sab sharíron ko mail kí tarah chhánṭ detá hai,
Is liye main terí shahádaton ko 'azíz rakhtá hún.
- 120 Merá jism tere khauf se kánpṭá hai,
Aur main tere ahkám se ḍartá hún.

Y 'AIN

- 121 Main ne 'adl aur insáf kiyá hai :
Mujhe un ke hawále na kar jo mujh par zulm karte haiñ.
- 122 Bhaláí ke liye apne bande ká zámín ho ;
Magrúr mujh par zulm na karen.
- 123 Terí naját aur terí sadáqat ke kalám ke intizár meñ
Merí ápkhen rah gayíñ.
- 124 Apne bande se apní shafaqat ke mutábiq sulúk kar ;
Aur mujhe apne áín síkhá.
- 125 Main terá banda hún, mujh ko fahm 'atá kar,
Táki terí shahádaton ko sámañh lún.
- 126 Ab waqt á gayá kí KHUDÁWAND kám kare,
Kyúñki unhon ne terí sharí'at ko bátíl kar díya hai.
- 127 Is liye main tere farmán ko sone se
Balki kundan se bhí ziyáda 'azíz rakhtá hún.
- 128 Is liye main tere sab qawánín ko barhaqq jántá hún,
Aur har jhúthí ráh se mujhe nafrat hai.

D PE

- 129 Terí shahádaton 'ajíb haiñ :
Is liye merá dil un ko mántá hai.
- 130 Terí báton kí tashríh nūr bakhshtí hai ;
Wuh sádadilon ko 'aqlmánd banátí hai.
- 131 Main khúb munh kholkar hápp-tá rahá,
Kyúñki main tere farmán ká mushtáq thá.
- 132 Merí taraf tawajjuh kar aur mujh par rahm farmá,

- Jaisá tere nám se mahabbat
rakhnewálon ká haqq hai.
- 133 Apne kalám men merí rahnumái
kar ;
Koi badkárí mujh par tasallut na
páe.
- 134 Insán ke zulm se mujhe chhurá
le,
To tere qawánín par 'amal kar-
úngá.
- 135 Apná chihra apne bande par
jalwagar farmá,
Aur mujhe apne áin síkhá.
- 136 Merí ánkhoñ se pání ke chashme
járí hain,
Is liye kí log terí sharí'at ko
nahín mánte.

Y SA'DE.

- 137 Ai KHUDÁWAND, tú sádiq hai,
Aur tere ahkám barhaqq hain.
- 138 Tú ne sadáqat aur kamál wafá-
dárí se
Apní shahádaton ko záhir far-
máya hai.
- 139 Merí gairat mujhe khá gayí,
Kyúñki mere mukhálif terí báten
bhúl gaye.
- 140 Terá kalám bi'lkull kháalis hai,
Is liye tere bande ko us se ma-
habbat hai.
- 141 Main adná aur haqír hún,
Taubhí main tere qawánín ko
nahín bhúltá.
- 142 Terí sadáqat abadí sadáqat hai,
Aur terí sharí'at barhaqq hai.
- 143 Main taklíf aur 'azáb men mub-
talá hún,
Taubhí tere farmán merí khush-
núdí hain.
- 144 Terí shahádaton hamesha rást
hain :
Mujhe fahm 'atá kar, to main
zinda rahúngá.

P QOF

- 145 Main púre dil se du'á kartá hún,
ai KHUDÁWAND, mujhe jawáb
de :
Main tere áin par 'amal karúngá.
- 146 Main ne tujh se du'á kí hai,
mujhe bachá le ;
Aur main terí shahádaton ko
mánúngá.
- 147 Main ne pau phatne se pahle
faryád kí :
Mujhe tere kalám par i'timád
hai.

- 148 Merí ánkhen rát ke har páhar se
pahle khul gayín,
Táki tere kalám par dhyán kar-
ún.
- 149 Apní shafaqat ke mutábiq merí
faryád sun :
Ai KHUDÁWAND, apne ahkám ke
mutábiq mujhe zinda kar.
- 150 Jo sharárat ke darpai rahte hain,
wuh nazdík á gaye ;
Wuh terí sharí'at se dúr hain.
- 151 Ai KHUDÁWAND, tú nazdík hai,
Aur tere sab farmán barhaqq
hain.
- 152 Terí shahádaton se mujhe qa-
dím se ma'lúm húa
Kí tú ne un ko hamesha ke liye
qáim kiyá hai.

RESH

- 153 Merí musíbat ká khayál kar, aur
mujhe chhurá,
Kyúñki main terí sharí'at ko
nahín bhúltá.
- 154 Merí wakálat kar aur merá fidya
de :
Apne kalám ke mutábiq mujhe
zinda kar.
- 155 Naját sharíron se dúr hai,
Kyúñki wuh tere áin ke tálib
nahín hain.
- 156 Ai KHUDÁWAND, terí rahmat barí
hai :
Apne ahkám ke mutábiq mujhe
zinda kar.
- 157 Mere satánewále aur mukhálif
bahut hain,
Taubhí main ne terí shahádaton
se kanára na kiyá.
- 158 Main dagábázon ko dekhkar ma-
lúl húa,
Kyúñki wuh tere kalám ko nahín
mánte.
- 159 Khayál farmá kí mujhe tere qa-
wánín se kaisí mahabbat
hai :
Ai KHUDÁWAND, apní shafaqat
ke mutábiq mujhe zinda
kar.
- 160 Tere kalám ká khulása sachchái
hai :
Terí sadáqat ke kull ahkám
abadí hain.

SHIN

- 161 Umará ne mujhe besabab satáyá
hai,
Lekin mere dil men terí báton ká
khauf hai.

162 Main barí lút pánewále kí mánind
Tere kalám se khush hún.

163 Mujhe jhúth se nafrat aur karáh-
iyat hai,
Lekin terí sharí'at se mahabbat
hai.

164 Main terí sadáqat ke ahkám ke
sabab se
Din men sáť bār terí sitáish kartá
hún.

165 Terí sharí'at se mahabbat rakh-
newále mutma'inn haiñ;
Un ke liye thokar kháne ká koi
mauqa' nahín.

166 Al KHUDÁWAND, main terí naját
ká ummedwár rahá hún,
Aur tere farmán bajá láyá
hún.

167 Merí ján ne terí shahádateñ mání
hain,
Aur wuh mujhe niháyat 'azíz
hain.

168 Main ne tere qawánin aur shahá-
dateñ ko máná hai,
Kyúñkí merí sab rawishen tere
sámne haiñ.

TAU

169 Al KHUDÁWAND, merí faryád tere
huzúr pahunche :

Apne kalám ke mutábíq mujhe
fahm 'atá kar.

170 Merí iltijá tere huzúr pahunche :
Apne kalám ke mutábíq mujhe
chhurá.

171 Mere labon se terí sitáish ho,
Kyúñkí tú mujhe apne áin sikh-
atá hai.

172 Merí zabán tere kalám ká gít
gáe,
Kyúñkí tere sab farmán bar-
haqq haiñ.

173 Terá háth merí madad ko taiyár
rahe,
Kyúñkí main ne tere qawánin
ikhתיyár kiye haiñ.

174 Al KHUDÁWAND, main terí naját
ká mushtáq rahá hún,
Aur terí sharí'at merí khush-
núdí hai.

175 Merí ján zinda rahe, to wuh terí
sitáish karegí,
Aur tere ahkám merí madad
kareñ.

176 Main khoí húi bher kí mánind
bhatak gayá hún; apne bande
ko talásh kar,
Kyúñkí main tere farmán ko
nahín bhúltá.

120

*Ma'lot, ya'ni haikal ki
ziyarat ká Gít.*

Main ne musibat men
KHUDÁWAND se faryád
kí,

Aur us ne mujhe jawáb diyá.

2 Jhúthe honthon aur dágabáz za-
bán se.

Al KHUDÁWAND, merí ján ko
chhurá.

3 Al dágabáz zabán,
Tujhe kyá diyá jáe, aur tujh se
aur kyá kiya jáe?

4 Zabardast ke tez tír
Jháu ke angáron ke sáth.

5 Mujh par afsos kí main Masak men
bastá,
Aur Qídár ke khaimon men rahtá
hún.

6 Sulh ke dushman ke sáth rahte
húe

Mujhe barí muddat ho gayí.

7 Main to sulhdost hún,
Par jab boltá hún to wuh jang par
ámáda ho játe haiñ.

121

*Ma'lot, ya'ni haikal ki
ziyarat ká Gít.*

Main apní ankhen pahár-
on kí taraf útháungá :

Merí kumak kahán se áegí?

2 Merí kumak KHUDÁWAND se hai,
Jis ne ásmán o zamín ko banáyá.

3 Wuh tere páñw ko phisalne na
degá :

Terá muháfiz únghe ká nahín.

4 Dekh, Isráíl ká muháfiz
Na únghegá, na soegá.

5 KHUDÁWAND terá muháfiz hai :
KHUDÁWAND tere dahine háth
par terá sáyabán hai.

6 Na áftáb din ko tujhe zarar pah-
uncháegá,
Na máhtáb rát ko.

7 KHUDÁWAND har balá se tujhe
mahfúz rakkhegá :

Wuh terí ján ko mahfúz rakkhegá.

8 KHUDÁWAND terí ámad o raft men
Ab se hamesha tak terí hifázat
karegá.

122

*Ma'lot ya'ni haikal ki zi-
yarat ká Gít; Dáúd ká.*

Main khush húa jab wuh
mujh se kahne lage,

A'ó, KHUDÁWAND ke ghar chalen.

2 Ai Yaráshalem, hamáre qadam

- Tere phátaḱon ke andar haiṅ.
- 3 Ai Yarúshalem, tú aise shahr kí mánind hai
Jo gunján baná ho ;
- 4 Jahán qabíle, ya'ní KHUDÁWAND ke qabíle,
Isráíl kí shahádat ke liye
KHUDÁWAND ke nám ká shukr karne ko játe haiṅ.
- 5 Kyúṅki wahán 'adálat ke takht,
Ya'ní Dáúd ke khándán ke takht, qáim haiṅ.
- 6 Yarúshalem kí salámatí kí du'á karo :
Wuh jo tujh se mahabbat rakhte haiṅ iqbálmand hongé.
- 7 Terí fasíl ke andar salámatí
Aur tere mahalloṅ meṅ iqbálmandí ho.
- 8 Maín apne bháiyon aur doston kí khátir
Ab kahúngá, Tujh meṅ salámatí rahe.
- 9 KHUDÁWAND apne Khudá ke ghar kí khátir
Maín terí bhaláí ká tálib rah-úngá.

123

Ma'lot, ya'ní haikal kí ziyárat ká Gít.

- Tú jo ásmán par takht-nishín hai,
Maín apní áṅkhen terí taraf úthátá hún.
- 2 Dekh, jis tarah gulámon kí áṅkhen apne áqá ke háth kí taraf,
Aur laundí kí áṅkhen apní bíbí ke háth kí taraf lagí rahtí haiṅ,
Usí tarah hamáří áṅkhen KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf lagí haiṅ,
Jab tak wuh ham par rahm na kare.
- 3 Ham par rahm kar, ai KHUDÁWAND, ham par rahm kar,
Kyúṅki ham zillat útháte útháte tang á gaye.
- 4 A'súdahálon ke tamaskhur
Aur magrúron kí hiqárat se Hamáří ján ser ho gayí.

124

Ma'lot, ya'ní haikal kí ziyárat ká Gít ; Dáúd ká.

- Ab Isráíl yún kahe,
Agar KHUDÁWAND hamáří taraf na hotá,
- 2 Agar KHUDÁWAND us waqt hamáří taraf na hotá,
Jab log hamáre khiláf úthe,

- 3 To jab un ká qahr ham par bharká thá,
Wuh ham ko jítá hí nigal játe :
- 4 Us waqt pání ham ko dubo detá,
Aur sailáb hamáří ján par se guzar játá :
- 5 Us waqt maujzan pání hamáří ján par se guzar játá.
- 6 KHUDÁWAND mubáarak ho
Jis ne hamen un ke dánton ká shikár na hone diyá.
- 7 Hamáří ján chiriyá kí mánind chirímáron ke jál se bach niklí :
Jál to tút gayá aur ham bach nikle.
- 8 Hamáří madad KHUDÁWAND ke nám se hai,
Jis ne ásmán aur zamín ko banáyá.

125

Ma'lot, ya'ní haikal kí ziyárat ká Gít.

- Jo KHUDÁWAND par ta-wakkul karte haiṅ,
Wuh Koh i Siyyún kí mánind haiṅ
Jo aṭal balki hamesha qáim hai.
- 2 Jaise Yarúshalem paháron se ghirá hai,
Waise hí ab se abad tak
KHUDÁWAND apne logon ko ghere rahegá.
- 3 Kyúṅki sharárat ká 'asá sádiqon kí mírás par qáim na hogá,
Táki sádiq badkárí kí taraf apne háth na barháen.
- 4 Ai KHUDÁWAND, bhalon ke sáth bhaláí kar,
Aur un ke sáth bhí jo rástdíl haiṅ.
- 5 Lekin jo apní terhí ráhon kí taraf muṛte haiṅ
Un ko KHUDÁWAND badkirdáron ke sáth nikál le jáegá.
Isráíl kí salámatí ho.

126

Ma'lot, ya'ní haikal kí ziyárat ká Gít.

- Jab KHUDÁWAND Siyyún ke asíron ko wápas láyá,
To ham khwáb dekhnewálon kí mánind the.
- 2 Us waqt hamáre muṅh meṅ hansí
Aur hamáří zabán par rágní thí :
Tab qaumon meṅ yih charchá hone lagá,
Kí KHUDÁWAND ne in ke liye bare bare kám kiye haiṅ.
- 3 KHUDÁWAND ne hamáre liye bare bare kám kiye haiṅ,
Aur ham shádmán haiṅ.

- 4 **AI KHUDÁWAND**, junúb kī nadiyon
kī tarah
Hamāre asīron ko wápas lá.
5 Jo ánsūn ke sáth bote hain, wuh
khushi ke sáth káenge.
6 Jo rotá huá bīj bone ko jātá hai,
Wuh apne pūle liye hūe shádmán
lauṭegá.

127 *Ma'lot, ya'ni haikal kī ziyarat ká Gīt; Sulaimán ká.*

- 1 Agar **KHUDÁWAND** hī ghar na
banáe,
To banánewálon kī mihnāt 'abas
hai:
Agar **KHUDÁWAND** hī shahr kī
hifázat na kare,
To nigahbán ká jágná 'abas hai.
2 Tumháre liye sawere uṭhná, aur
der men árám karná,
Aur mashaqqat kī roṭī kháná 'abas
hai:
Kyúñki wuh apne mahbúb ko to
nínd hī men de detá hai.
3 Dekho, aulád **KHUDÁWAND** kī
taraf se mīrás hai;
Aur peṭ ká phal usī kī taraf se ajr
hai.
4 Jawání ke farzand aise hain
Jaise zabardast ke háth men tīr.
5 Khushnasīb hai wuh admī jis ká
tarkash un se bhará hai:
Jab wuh apne dushmanon se
pháṭak par báten kareñge,
To sharminda na hongē.

128 *Ma'lot, ya'ni haikal kī ziyarat ká Gīt.*

- Mubáarak hai har ek jo
KHUDÁWAND se ḍartá
Aur us kī ráhon par chaltá hai.
2 Tú apne háthon kī kamáí kháegá:
Tú mubáarak aur sa'ádatmand
hoga.
3 Terí bīwī tere ghar ke andar
mewadár ták kī mánind hogí,
Aur terí aulád tere dastarkhwán
par zaltún ke paudon kī mánind.
4 Dekho, aisi barakat usī admī ko
milegi
Jo **KHUDÁWAND** se ḍarta hai.
5 **KHUDÁWAND** Siyyún men se tujh
ko barakat de:
Aur tú 'umr bhar Yarúshalem kī
bhalái dekhe.
6 Balki tú apne bachchon ke bachche
dekhe.
Isráil kī salámatí ho!

129 *Ma'lot, ya'ni haikal kī ziyarat ká Gīt.*

- Isráil ab yún kahe,
Unhon ne merí jawání se ab tak
mujhe bár bár satáyá.
2 Hán, unhon ne merí jawání se
ab tak mujhe bár bár satáyá,
Taubhí wuh mujh par gálib na
áe.
3 Halwáhon ne merí pīṭh par hal
chaláe,
Aur lambí lambí regháriyán ban-
áin.
4 **KHUDÁWAND** sádiq hai,
Us ne sharīron kī rassiyán káṭ
ḍálin.
5 Siyyún se nafrat rakhnewále,
Sab sharminda aur paspá hon.
6 Wuh chhat par kī ghás kī mánind
hon,
Jo barhne se pahle hī súkh játí
hai.
7 Jis se fasl káñnewálá apní muṭṭhí
ko
Aur pūle bándhnewálá apne dá-
man ko nahín bhartá;
8 Na áne jánewále yih kahte hain,
Kī Tum par **KHUDÁWAND** kī
barakat ho;
Ham **KHUDÁWAND** ke nám se tum
ko du'á dete hain.

130 *Ma'lot, ya'ni haikal kī ziyarat ká Gīt.*

- AI KHUDÁWAND**, main ne
gahráo men se tere hu-
zúr faryád kī hai.
2 **AI KHUDÁWAND**, merí áwáz sun
le:
Merí iltijá kī áwáz par
Tere kán lage rahen.
3 **AI KHUDÁWAND**, agar tú badkárí
ko hisáb men láe
To, **AI KHUDÁWAND**, kaun qáim
rah sakegá?
4 Par magfirat tere háth men hai,
Táki log tujh se ḍaren.
5 Main **KHUDÁWAND** ká intizár kar-
tá hūñ, merí ján muntazir hai,
Aur mujhe us ke kalám par
i'timád hai.
6 Subh ká intizár karnewálon se
ziyáda,
Hán, subh ká intizár karnewálon
se kahín ziyáda
Merí ján **KHUDÁWAND** kī muntazir
hai.
7 **AI ISRÁIL**, **KHUDÁWAND** par i'timád
kar;

Kyūnki KHUDĀWAND ke hāth
men shafaqat hai,
Usī ke hāth men fīdye kī kasrat
hai.
Aur wuhī Isrāīl kā fīdya dekar
Us ko sārī badkāri se chhurāegā.

131

*Ma'lot, ya'nī haikal kī zi-
yārat kā Gīt; Dāūd kā.*

Ai KHUDĀWAND, merā dil
magrūr nahīn aur main
balandnazar nahīn hūn;

Na mujhe bare bare mu'amalon
se koī sar o kār hai,

Na un bāton se jo merī samajh
se bāhar hain.

2 Yaqīnan main ne apne dil ko
taskīn dekar mutma'inn kar
diyā hai;

Merā dil mujh men dūdh chhurāe
hūe bachche kī mánind hai,

Hān, jaise dūdh chhurāyā hūā
bachcha mām kī god men.

3 Ai Isrāīl, ab se abad tak
KHUDĀWAND par i'timād kar.

132

*Ma'lot, ya'nī haikal kī
ziyārat kā Gīt.*

Ai KHUDĀWAND, Dāūd kī
khātir

Us kī sab musibatōn ko yād kar;

2 Ki us ne kis tarah KHUDĀWAND
se qasam khāī

Aur Ya'qūb ke Qādir ke huzūr
mannat mānī,

3 Ki Yaqīnan main na apne ghar
men dākhil hūngā,

Na apne palang par jāūngā,

4 Aur na apnī ānkhoṅ men nīnd
Na apnī palakōṅ men jhapkī āne
dūngā,

5 Jab tak KHUDĀWAND ke liye koī
jagah,

Aur Ya'qūb ke Qādir ke liye
maskan na ho.

6 Dekho, ham ne is kī khabar
Ifrāta men sunī:

Hamen yih jangal ke maidān men
milī.

7 Ham us ke maskanon men dā-
khil honge;

Ham us ke pānwōn kī chaukī ke
sāmne sijda karenge.

8 Uṭh, ai KHUDĀWAND, apnī ārām-
gāh men dākhil ho;

Tū aur terī qudrat kā sandūq.

9 Tere kāhin sadāqat se mulabbas
hōṅ,

Aur tere muqaddas khushī ke
na're māren.

10 Apne bande Dāūd kī khātir
Apne mamsūh kī du'ā nāmanzūr
na kar.

11 KHUDĀWAND ne sachchāī ke sāth
Dāūd se qasam khāī hai,

Wuh us se phirne kā nahīn,

Ki Main terī aulād men se kisī
ko tere takht par bithāūngā.

12 Agar tere farzand mere 'ahd aur
merī shahādat par

Jo main un ko sikhāūngā 'amal
karen,

To un ke farzand bhī hamesha
tere takht par baithenge.

13 Kyūnki KHUDĀWAND ne Siyyūn
ko chunā hai,

Us ne use apne maskan ke liye
pasand kiya hai.

14 Yih hamesha ke liye merī ārām-
gāh hai,

Main yahīn rahūngā, kyūnki main
ne isē pasand kiya hai.

15 Main us ke rizq men khūb barakat
dūngā:

Main is ke garībōn ko rotī se ser
karūngā.

16 Is ke kāhinōn ko bhī main najāt
se mulabbas karūngā,

Aur is ke muqaddas baland āwāz
se khushī ke na're mārenge.

17 Wahīn main Dāūd ke liye ek
sīng nikālūngā:

Main ne apne mamsūh ke liye
chirāg taiyār kiya hai.

18 Main us ke dushmanōn ko shar-
mindagī kā libās pahināūngā,

Lekin us par usī kā tāj raunaq-
afroz hogā.

133

*Ma'lot, ya'nī haikal kī zi-
yārat kā Gīt; Dāūd kā.*

Dekho, kaisī achchhī aur
khushī kī bāt hai

Ki bhāī bāham milkar rahen.

2 Yih us beshqīmat tel kī mánind
hai jo sir par lagāyā gayā

Aur bahtā hūā dārhī par,

Ya'nī Hārūn kī dārhī par ā gayā,

Balki us ke pairāhan ke dāman
tak jā pahunchā.

3 Yā Harmūn kī os kī mánind hai
Jo Siyyūn ke pahārōn par partī
hai;

Kyūnki wahīn KHUDĀWAND ne
barakat kā,

Ya'nī hamesha kī zindagī kā
hukm farmāyā.

134

*Ma'lot, ya'ni haikal ki
ziyarat ka Git.*

Ai KHUDAWAND ke bando,
ao; sab KHUDAWAND
ko mubarak kaho;

Tum jo rat ko KHUDAWAND ke
ghar men khare rahte ho.

2 Maqdis ki taraf apne hath uthao,
Aur KHUDAWAND ko mubarak
kaho.

3 KHUDAWAND, jis ne asman aur
zamin ko banaya,
Siyyun men se tujhe barakat
bakhshe.

135

KHUDAWAND ki hamd ka-
ro.

KHUDAWAND ke nam ki
hamd karo;

Ai KHUDAWAND ke bando, us ki
hamd karo:

2 Tum jo KHUDAWAND ke ghar men
Hamare Khuda ke ghar ki bar-
gahon men khare rahte ho.

3 KHUDAWAND ki hamd karo;
kyunki KHUDAWAND bhalai hai;
Us ke nam ki madhsarai karo, ki
yih dilpasand hai.

4 Kyunki KHUDAWAND ne Ya'qub
ko apne liye

Aur-Israeli ko apni khas milkiat
ke liye chun liya hai.

5 Is liye ki main janta hun ki
KHUDAWAND buzurg hai,
Aur hamara Rabb sab ma'budon
se balatar hai.

6 Asman aur zamin men, samundar
aur gahrabao men,
KHUDAWAND ne jo kuchh chaha
wahi kiya.

7 Wuh zamin ki intihai se bukharat
uthata hai;
Wuh barish ke liye bijliyan banata
hai;

Aur apne mazhanon se andhi
nikalta hai.

8 Usi ne Misr ke pahlaunon ko
mara,
Kyai insan ke kyai haiwan ke.

9 Ai Misr, usi ne tujh men Fir'aun
aur us ke sab khadimon par
Nishan aur 'ajib zahir kiye.

10 Us ne bahut si qaumon ko mara,
Aur zabardast badshahon ko qatl
kiya.

11 Amorion ke badshah Sihon ko,
Aur Basan ke badshah 'Oj ko,
Aur Kan'an ki sab mamlukaton
ko;

12 Aur un ki zamin miras kar di,
Ya'ni apni qaum Israeli ki miras.

13 Ai KHUDAWAND, terai nam abadi
hai,
Aur teri yadgar pusht dar pusht
qaim hai.

14 Kyunki KHUDAWAND apni qaum
ki adalat karega,
Aur apne bandon par tars khatega.

15 Qaumon ke but chandi aur sona
hai,
Ya'ni admi ki dastkari.

16 Un ke munh hai, par wuh bolte
nahin;
A'nkhen hai, par wuh dekhte
nahin;

17 Un ke kan hai, par wuh sunte
nahin;
Aur un ke munh men sans nahin.

18 Un ke bananewale un hi ki
manind ho jenge,
Balki wuh sab jo un par bharosa
rakhte hai.

19 Ai Israeli ke gharane, KHUDAWAND
ko mubarak kaho:

Ai Harun ke gharane, KHUDAWAND
ko mubarak kaho.

20 Ai Lawi ke gharane, KHUDAWAND
ko mubarak kaho:

Ai KHUDAWAND se darnewalo,
KHUDAWAND ko mubarak kaho.

21 Siyyun men KHUDAWAND mu-
barak ho,
Wuh Yarusalem men sukunat
kartai hai.

KHUDAWAND ki hamd karo.

136

KHUDAWAND ka shukr
karo, kyunki wuh
bhalai hai:

Ki us ki shafaqat abadi hai.

2 Ilahon ke Khuda ka shukr karo:
Ki us ki shafaqat abadi hai.

3 Malikon ke Malik ka shukr
karo:

Ki us ki shafaqat abadi hai.

4 Usi ka jo akela bare bare 'ajib
kam kartai hai:

Ki us ki shafaqat abadi hai.

5 Usi ka jis ne dani se asman
banaya:

Ki us ki shafaqat abadi hai.

6 Usi ka jis ne zamin ko pani par
phailaya:

Ki us ki shafaqat abadi hai.

7 Usi ka jis ne bare bare naiyir
bane:

Ki us ki shafaqat abadi hai.

- 8 Dīn ko hukumat karne ke liye
āftāb :
Ki us kī shafaqat abadī hai.
- 9 Rāt ko hukumat karne ke liye
māhtāb aur sitāre :
Ki us kī shafaqat abadī hai.
- 10 Usī kā jis ne Misr ke pahlauṭhon
ko mārā :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 11 Aur Isrāīl ko un men se nikāl
lāyā :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 12 Qawī hāth aur baland bāzū se :
Ki us kī shafaqat abadī hai.
- 13 Usī kā jis ne daryā e Qulzum ko
do hisse kar diyā :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 14 Aur Isrāīl ko us men se pār kiyā :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 15 Lekin Fir'aun aur us ke lashkar
ko daryā e Qulzum men ḍāl
diyā :
Ki us kī shafaqat abadī hai.
- 16 Usī kā jo biyābān men apne logon
kā rāhnumā hūā :
Ki us kī shafaqat abadī hai.
- 17 Usī ājis ne bare bare bādshāhon
ko mārā :
Ki us kī shafaqat abadī hai.
- 18 Aur nāmwar bādshāhon ko qatl
kiyā :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 19 Amorīon ke bādshāh Sīhon ko :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 20 Aur Basan ke bādshāh 'Oj ko :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 21 Aur un kī zamīn mīrás kar dī :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 22 Ya'nī apne bande Isrāīl kī mīrás :
Ki us kī shafaqat abadī hai.
- 23 Jis ne hamārī pastī men ham ko
yād kiyā :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 24 Aur hamāre mukhālifon se ham
ko chhurāyā :
Ki us kī shafaqat abadī hai.
- 25 Jo sab bashar ko rozi detā hai :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 26 A'smān ke Khudā kā shukr karo :
Ki us kī shafaqat abadī hai.

137

Ham Bābul kī nadiyon
par baiṭhe
Aur Siyyūn ko yād karke
roe.

- 2 Wahān bed ke darakhton par
Ham ne apne sitāron ko ṭāng
diyā.
- 3 Kyūnki wahān ham ko asīr karne-

- wālon ne gīt gāne kā hukm
diyā,
Aur tabāh karnewālon ne ḵhushī
karne kā ;
Aur kahā, Siyyūn ke gīton men
se ham ko koi gīt sunāo.
- 4 Ham parde men
KHUDĀWAND kā gīt kaise gāen?
- 5 Aī Yarūshalem, agar main tujhe
bhūlūn
To merā dahinā hāth apnā hunar
bhūl jāe.
- 6 Agar main tujhe yād na rakkhūn,
Agar main Yarūshalem ko
Apnī barī se barī ḵhushī par
tarjīh na dūn,
To merī zabān merī tālū se
chipak jāe.
- 7 Aī KHUDĀWAND, Yarūshalem ke
dīn ko
Banī Adom ke ḵhilāf yād kar,
Jo kahte the, Ise dhā do,
Ise bunyād tak dhā do.
- 8 Aī Bābul kī beṭī, jo halāk hone-
wālī hai,
Wuh mubārak hogā jo tujhe us
sulūk kā
Jo tū ne ham se kiyā badla de.
- 9 Wuh mubārak hogā jo tere bach-
chon ko lekar
Chaṭān par paṭak de.

138

Dāūd kā Mazmūr.

- Main pūre dīl se terā
shukr karūngā :
Ma'būdōn ke sāmne terī madh-
sarāī karūngā.
- 2 Main terī muqaddas haikal kī
taraf rukh karke sijda karūngā,
Aur terī shafaqat aur sachchāī kī
ḵhātīr tere nām kā shukr kar-
ūngā,
Kyūnki tū ne apne kalām ko apne
har nām se ziyāda 'azmat dī hai.
- 3 Jis dīn main ne tujh se du'ā kī tū
ne mujhe jawāb diyā,
Aur merī jān ko taqwīyat dekar
merā hausala barhāyā.
- 4 Aī KHUDĀWAND, zamīn ke sab
bādshāh terā shukr karenge,
Kyūnki unhon ne tere munh kā
kalām sunā hai.
- 5 Balki wuh KHUDĀWAND kī rāhon
kā gīt gāenge,
Kyūnki KHUDĀWAND kā jalāl ba-
rā hai.
- 6 Kyūnki KHUDĀWAND, agarchi ba-
land o bālā hai, taubhī ḵhāksār
kā ḵhayāl rakhtā hai ;

Lekin magrūr ko dūr hī se pahchān letā hai.

7 Khwāh main dukh men se guzrūn, tū mujhe tāzadam karegā :

Tū mere dushmanon ke qahr ke khilāf hāth barhāegā,
Aur terā dahinā hāth mujhe bachā legā.

8 KHUDĀWAND mere liye sab kuchh karegā :

Ai KHUDĀWAND, terī shafaqat abādī hai;
Apnī dastkārī ko tark na kar.

139

Mīr mugannī ke liye. Dāūd kā Mazmūr.

Ai KHUDĀWAND, tū ne mujhe jānch liyā aur pahchān liyā.

2 Tū merā uṭhnā baiṭhnā jāntā hai :

Tū mere khayāl ko dūr se samajh letā hai.

3 Tū mere rāste kī aur merī khwāb-gāh kī chhānbīn kartā hai,
Aur merī sab rawishon se wāqif hai.

4 Dekh, merī zabān par koī aisi bāt nahīn

Jise tū, ai KHUDĀWAND, pūre taur par na jāntā ho.

5 Tū ne mujhe āge pīchhe se gher rakkhā hai,

Aur terā hāth mujh par hai.

6 Yih 'irfān mere liye nihāyat 'ajīb hai :

Yih baland hai, main is tak pahunch nahīn saktā.

7 Main terī rūh se bachkar kahān jāūn?

Yā terī huzūrī se kidhar bhāg-ūn?

8 Agar āsmān par chāḥ jāūn to tū wahān hai ;

Agar main pātāl men bistar bi-chhāūn, to dekh, tū wahān bhī hai.

9 Agar main subh ke par lagākar Samundar kī intihā men jā basūn,

10 To wahān bhī terā hāth merī rahnumāi karegā,

Aur terā dahinā hāth mujhe sambhālegā.

11 Agar main kahūn, ki Yaqīnān tarīkī mujhe chhipā legī,

Aur merī chāron tarāf kā ujālā rāt ban jāegā,

12 To andherā bhī tujh se chhipā nahīn saktā,

Balki rāt bhī din kī mānind raushan hai :

Andherā aur ujālā donon yak-sān hain.

13 Kyūnki mere dil ko tū hī ne banāyā :

Merī mān ke peṭ men tū hī ne mujhe sūrat bakhsī.

14 Main terā shukr karūngā, kyūnki main 'ajīb o garīb taur se banā hūn :

Tere kām hairatangez hain :

Merā dil ise khūb jāntā hai.

15 Jab main poshīdagī men ban rahā thā,

Aur zamīn ke asfal men 'ajīb taur se murattab ho rahā thā,

To merā qālib tujh se chhipā na thā.

16 Terī ānkhon ne mere betartīb mādde ko dekhā,

Aur jo aiyām mere liye muqarrar the

Wuh sab terī kitāb men likhe the,

Jab ki ek bhī wujūd men na āyā thā.

17 Ai Khudā, tere khayāl mere liye kaise beshbahā hain :

Un kā majmū'a kaisā barā hai.

18 Agar main un ko ginūn, to wuh shumār men ret se bhī ziyāda hain :

Jāg uṭhte hī tujhe apne sāth pātā hūn.

19 Ai Khudā, kāsh ki tū sharīr ko qatl kare :

Is liye, ai khūnkhwāro, mere pās se dūr ho jāo.

20 Kyūnki wuh sharārat se tere khilāf bāten karte hain,

Aur tere dushman terā nām befāida lete hain.

21 Ai KHUDĀWAND, kyā main tujh se 'adāwat rakhhewālon se 'adāwat nahīn rakhtā?

Aur kyā main tere mukhālifon se bezār nahīn hūn?

22 Mujhe un se pūrī 'adāwat hai :

Main un ko apne dushman samajhtā hūn.

23 Ai Khudā, tū mujhe jānch aur mere dil ko pahchān :

Mujhe āzmā aur mere khayālon ko jān le :

24 Aur dekh ki mujh men koī burī rawish to nahīn,

Aur mujh ko abādī rāh men le chal.

140 *Mir muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr.*

Ai KHUDÁWAND, mujhe bure ádmí se rihái bakhsh :

Mujhe tundkho ádmí se mahfúz rakh :

2 Jo dil men sharárat ke mansúbe bándhte hain ;

Wuh hamesha milkar jang ke liye jama' ho játe hain.

3 Unhon ne apní zabán sánp kí tarah tez kar rakkhí hai :

Un ke honthon ke niche afa'í ká zahir hai. (Siláh.)

4 Ai KHUDÁWAND, mujhe sharír ke háth se bachá :

Mujhe tundkho ádmí se mahfúz rakh,

Jin ká iráda hai kí mere pánw ukhar den.

5 Magrúron ne mere liye phande aur rassiyon ko chhipáyá hai :

Unhon ne ráh ke kanáre jál lagáyá hai :

Unhon ne mere liye dām bichhá rakkhe hain. (Siláh.)

6 Main ne KHUDÁWAND se kahá, Merá Khudá tú hí hai :

Ai KHUDÁWAND, merí iltijá kí áwáz par kán lagá.

7 Ai KHUDÁWAND, mere málik, ai merí naját kí quwwat ;

Tú ne jang ke din mere sir par sáya kiyá hai

8 Ai KHUDÁWAND, sharír kí murád purí na kar :

Us ke bure mansúbe ko anjám na de, táki wuh dīng na máre. (Siláh.)

9 Mujhe ghernewálon ke munh kí sharárat

Un hí ke sir par pare.

10 Un par angáre giren :

Wuh ág men dále jáen

Aur aise garhon men kí phir na uthen.

11 Badzabán ádmí ko zamín par qiyám na hogá :

A fat tundkho ádmí ko ragedkar halák karegi.

12 Main jántá hūn kí KHUDÁWAND musibatzaade ke mu'ámale kí

Aur muhtáj ke haqq kí táld karegi.

13 Yaqīnan sádiq tere nám ká shukr karenge,

Aur rástbáz tere huzúr men rahenge.

141 *Dáúd ká Mazmúr.*

Ai KHUDÁWAND, main ne terí duháí dí hai, merí taraf jald á :

Jab main tujh se du'á karūn to merí áwáz par kán lagá.

2 Merí du'á tere huzúr bakhúr kí mánind ho,

Aur merá háth uthána shám kí qurbání kí mánind.

3 Ai KHUDÁWAND, mere munh par pahrá bithá :

Mere labon ke darwáze kí nigah-bání kar.

4 Mere dil ko kisi burí bát kí taraf máil na hone de,

Ki badkaron ke sáth milkar

Sharárat ke kámon men masrúf hojáo :

Aur mujhe un ke nafis kháne se báz rakh.

5 Sádiq mujhe máre to mihrbání hogí,

Wuh mujhe tambh kare to goyá sir par raugan hogá :

Merá sir is se inkár na kare,

Kyúinki un kí sharárat men bhi main du'á kartá rahúnga.

6 Un ke hákim chatán ke kanáron par se girá diye gaye hain,

Aur wuh merí báten sunenge, kyúinki shírín hain.

7 Jaise koí hai chalákar zamín ko tortá hai,

Waise hí hamáreí haddiyán pátál ke munh par bikhari pari hain.

8 Kyúinki, ai MÁLIK KHUDÁWAND, merí ankhen terí taraf hain :

Merá tawakkul tujh par hai, merí ján ko bekas na chhor.

9 Mujhe is phande se jo unhon ne mere liye lagáyá hai,

Aur badkirdaron ke dām se bachá.

10 Sharír ap apne jál men phansen,

Aur main salámat bach niklún.

142 *Dáúd ká Mashkíl, jab wuh gar men thá ; Du'á.*

Main apní áwáz baland karke KHUDÁWAND se faryád kartá hūn :

Main apní hí áwáz se KHUDÁWAND se minnat kartá hūn.

2 Main us ke huzúr faryád kartá hūn :

- Main apná dukh us ke huzúr bayán kartá hūn.
- 3 Jab mujh mein merí ján nidhál thí tú merí ráh se wáqif thá :
Jis ráh par main chaltá hūn, us mein unhon ne mere liye phandá lagáya hai.
- 4 Dahiní taraf nigáh kar aur dekh ; mujhe koi nahín pahchántá :
Mere liye kahín panáh na rahí ; kisi ko merí ján kí fikr nahín.
- 5 Ai KHUDÁWAND, main ne tujh se faryád kí :
Main ne kahá, Tú merí panáh hai,
Aur zindon kí zamín mein merá bakhra.
- 6 Merí faryád par tawajjuh kar, kyúnci main niháyat past ho gayá hūn :
Mere satánewálon se mujhe rihái bakhsh, kyúnci wuh mujh se zoráwar hai.
- 7 Merí ján ko qaid se nikál, táki tere nám ká shukr karūn :
Sádiq mere gird jama' ho gaye, Kyúnci tú mujh par ihsán karegá.

143

Dáúd ká Mazmúr.

- Ai KHUDÁWAND, merí du'á sun, merí iltijá par kán lagá :
- Apní wafádarí aur sadáqat mein mujhe jawáb de.
- 2 Aur apne bande ko 'adálat mein na lá,
Kyúnci terí nazar mein koi ádmí rástbáz nahín thahr saktá.
- 3 Is liye kí dushman ne merí ján ko satáya hai :
Us ne merí zindagí ko khák mein milá diya,
Aur mujhe andherí jagahon mein un kí mánind basáya hai jin ko mare muddat ho gayí ho.
- 4 Isí sabab se mujh mein merí ján nidhál hai,
Aur merá dil mujh mein bekal hai.
- 5 Main guzashta zamánon ko yád kartá hūn ;
Main tere sab kámon par gaur kartá hūn,
Aur terí dastkárí par dhyán kartá hūn.
- 6 Main apne háth terí taraf phailátá hūn :
Merí ján khushk zamín kí mánind terí piyási hai. (Siláh.)
- 7 Ai KHUDÁWAND, jald mujhe ja-

wáb de ; merí rúh gudáz ho chalí :

- Apná chihra mujh se na chhipá ; Aisá na ho kí main qabr mein utarnewálon kí mánind ho jáūn.
- 8 Subh ko mujhe apní shafaqat kí khabar de,
Kyúnci merá tawakkul tujh par hai :
Mujhe wuh ráh batá jis par main chalūn,
Kyúnci main apná dil terí hí taraf lagátá hūn.
- 9 Ai KHUDÁWAND, mujhe mere dushmanon se rihái bakhsh,
Kyúnci main panáh ke liye tere pás bhág áya hūn.
- 10 Mujhe síkhá kí terí marzí par chalūn, is liye kí tú merá Khudá hai :
Terí nek rúh mujhe rástí ke mulk mein le chale.
- 11 Ai KHUDÁWAND, apne nám kí khátir mujhe zinda kar :
Apní sadáqat mein merí ján ko musíbat se nikál.
- 12 Apní shafaqat se mere dushmanon ko kát dál,
Aur merí ján ke sab dukh dene-wálon ko halák kar de,
Kyúnci main terá banda hūn.

144

Dáúd ká Mazmúr.

- KHUDÁWAND, merí chatán, mubáarak ho,
Jo mere háthon ko jang karná Aur merí unglíon ko lagá sikhátá hai.
- 2 Wuh mujh par shafaqat karnewálá aur merá qil'a hai :
Merá únchá burj aur merá chhuránnewálá :
Wuh merí sipar aur merí panágháh hai,
Jo mere logon ko mere táblí' kartá hai.
- 3 Ai KHUDÁWAND, insán kyá hai kí tú use yád rakkhe?
Aur ádamzád kyá hai kí tú us ká khayál kare?
- 4 Insán butlán kí mánind hai :
Us ke dín dhalte sáye kí mánind hai.
- 5 Ai KHUDÁWAND, ásmánon ko jhukákar utar á :
Paháron ko chhú to un se dhuwán uthegá.
- 6 Bijlí girákar un ko paráganda kar de :

Apne tīr chalākar un ko shikast de.

7 U'par se hāth baṛhā ;
Mujhe rihāī de aur baṛe sailāb
Ya'nī pardesiyon ke hāth se
chhurā,

8 Jin ke munh se batālat nikaltī
rahtī hai,

Aur jin kā dahinā hāth jhūth
kā dahinā hāth hai.

9 Ai Khudā, main tere liye nayā gīt
gāungā :

Das tārwallī barbat par main
terī madhsarāī karūngā.

10 Wuh bādshāhon ko najāt bakhsh-
tā hai,

Aur apne bande Dāūd ko muhlīk
talwār se bachātā hai.

11 Mujhe bachā aur pardesiyon ke
hāth se chhurā,

Jin ke munh se batālat nikaltī
rahtī hai,

Aur jin kā dahinā hāth jhūth kā
dahinā hāth hai.

12 Jab hamāre betē jawānī men
qaddāwar paudon kī mānind
hon,

Aur hamārī betiyān mahall ke
kone ke liye tarāshe hūe pat-
tharon kī mānind hon ;

13 Jab hamāre khatte bhare hon jin
se har qism kī jins mil sake,

Aur hamārī bher bakriyān kamāre
kūchon men hazāron aur lākhon
bachche den ;

14 Jab hamāre bail khūb lade hon,
Jab na rakhna ho nā khurūj,

Aur na hamāre kūchon men
wāwailā ho ;

15 Mubārak hai wuh qaum jis kā
yih hāl hai :

Mubārak hai wuh qaum jis kā
Khudā KHUDĀWAND hai.

145 *Dāūd kā Mazmūr ; Madh.*
Ai mere Khudā, ai bād-
shāh, main terī tamjīd
karūngā,

Aur abadu'l ābād tere nām ko
mubārak kahūngā.

2 Main har roz tujhe mubārak
kahūngā,

Aur abadu'l ābād tere nām kī
sitāish karūngā.

3 KHUDĀWAND buzurg aur behadd
sitāish ke lāiq hai :

Us kī buzurgī idrāk se bāhar
hai.

4 Ek pusht dusri pusht se tere
kāmon kī ta'rīf

Aur terī qudrat ke kāmon kā
bayān karegī.

5 Main terī 'azmat kī jalālī shān par
Aur tere 'ajāib par gaur karūngā.

6 Aur log terī qudrat ke haunāk
kāmon kā zikr karenge,

Aur main terī buzurgī bayān
karūngā.

7 Wuh tere baṛe ihsān kī yādgār
kā bayān karenge,

Aur terī sadāqat kā gīt gāenge.

8 KHUDĀWAND rahīm o karīm hai :
Wuh qahr karne men dhīmā, aur
shafaqat men ganī hai.

9 KHUDĀWAND sab par mihrbān hai,
Aur us kī rahmat us kī sārī
makhlūq par hai.

10 Ai KHUDĀWAND, terī sārī makhlūq
terā shukr karegī,

Aur tere muqaddas tujhe mubārak
kahenge.

11 Wuh terī saltanat ke jalāl kā
bayān

Aur terī qudrat kā charchā kar-
enge ;

12 Tāki banī A'dam par us kī qudrat
ke kāmon ko

Aur us kī saltanat ke jalāl kī
shān ko zāhir karen.

13 Terī saltanat abadī saltanat hai,
Aur terī hukumat pusht dar pusht.

14 KHUDĀWAND girte hūe ko sam-
bhāltā,

Aur jhuke hūe ko uthā khaṛā
kartā hai.

15 Sab kī ankhen tujh par lagī hain :
Tū un ko waqt par un kī khurāk
detā hai.

16 Tū apnī mutthī kholtā hai,
Aur har jāndār kī khwāhish purī
kartā hai.

17 KHUDĀWAND apnī sab rāhon men
sādiq

Aur apne sab kāmon men rahīm
hai.

18 KHUDĀWAND un sab ke qarīb hai
jo us se du'ā karte hain,

Ya'nī un sab ke jo sachchāī se
du'ā karte hain.

19 Jo us se darte hain, wuh un kī
murād purī karegā,

Wuh un kī faryād sunegā aur un
ko bachāegā.

20 KHUDĀWAND apne sab mahabbat
rakhnewālon kī hifāzat karegā ;

Lekin sab shariron ko halāk kar
dālegā.

21 Mere munh se KHUDÁWAND kí sitáish hogí;
 Aur har bashar us ke pák nám
 ko abadu'l ábád mubáarak kahe.

146

KHUDÁWAND kí hamd ka-
 ro.

Ai merí ján, KHUDÁ-
 WAND kí hamd kar.

- 2 Main 'umr bhar KHUDÁWAND kí hamd karúngá;
 Jab tak merá wujúd hai main apne
 Khudá kí madhsarái karúngá.
- 3 Na umará par bharosá karo, na
 ádamzád par;
 Wuh bachá nahín saktá.
- 4 Us ká dam nikál játá hai, to wuh
 mittí meñ mil játá hai;
 Usí dín us ke mansúbe faná ho
 játe hain.
- 5 Khushnasíb hai wuh jis ká ma-
 dadgár Ya'qúb ká Khudá hai,
 Aur jis kí ummed KHUDÁWAND us
 ke Khudá se hai:
- 6 Jis ne ásmán aur zamín aur sam-
 undar ko
 Aur jo kuchh un meñ hai baná-
 ya;
 Jo sachcháí ko hamesha qáim
 rakhtá hai:
- 7 Jo mazlúmon ká insáf kartá hai;
 Jo bhúkon ko kháná detá hai:
 KHUDÁWAND qaidíon ko ázád
 kartá hai;
- 8 KHUDÁWAND andhon kí ánkhen
 kholtá hai;
 KHUDÁWAND jhuke húe ko uthá
 khará kartá hai;
 KHUDÁWAND sádiqon se mahabbat
 rakhtá hai:
- 9 KHUDÁWAND pardesiyon kí hifáz-
 at kartá hai;
 Wuh yatím aur bewa ko sambháltá
 hai;
 Lekin sharíron kí ráh terhá kar
 detá hai.
- 10 KHUDÁWAND abad tak saltanat
 karegá,
 Ai Siyyún, terá Khudá pusht dar
 pusht.
 KHUDÁWAND kí hamd karo.

147

KHUDÁWAND kí hamd
 karo;

Kyúnci Khudá kí madh-
 sarái karná bhalá hai,

Is liye ki yih dílpasand, aur sitáish
 zebá hai.

- 2 KHUDÁWAND Yarúshalem ko
 ta'mír kartá hai:
 Wuh Isráíl ke jiláwatanon ko
 jama' kartá hai.
- 3 Wuh shikastadilon ko shifá detá
 hai,
 Aur un ke zakhm bándhtá hai.
- 4 Wuh sitáron ko shumár kartá hai,
 Aur un sab ke nám rakhtá hai.
- 5 Hamará Khudáwand buzurg aur
 qudrat meñ 'azím hai:
 Us ke fahm kí intihá nahín.
- 6 KHUDÁWAND halímon ko sam-
 bháltá hai:
 Wuh sharíron ko khák meñ milá
 detá hai.
- 7 KHUDÁWAND ke huzúr shukrgu-
 zári ká gít gáo:
 Sitár par hamáre Khudá kí madh-
 sarái karo;
- 8 Jo ásmán ko bádalon se mulabbas
 kartá hai;
 Jo zamín ke liye meñ taiyár kartá
 hai;
 Jo paháron par ghás ugátá hai;
- 9 Jo haiwánát ko khurák detá hai,
 Aur kauwe ke bachchon ko jo
 káen káen karte hain.
- 10 Ghere ke zor meñ us kí khush-
 núdí nahín:
 Na admí kí tángon se use koí
 khushí hai.
- 11 KHUDÁWAND un se khush hai jo
 us se darte hain,
 Aur un se jo us kí shafaqat ke
 ummedwar hain.
- 12 Ai Yarúshalem, KHUDÁWAND kí
 sitáish kar;
 Ai Siyyún, apne Khudá kí sitáish
 kar.
- 13 Kyúnci us ne tere phátakon ke
 beñdon ko mazbút kiya hai;
 Us ne tere andar terí aulád ko
 barakat dí hai.
- 14 Wuh terí hudúd meñ amn rakhtá
 hai;
 Wuh tujhe achchhe se achchhe
 gehún se ásúda kartá hai.
- 15 Wuh apná hukm zamín par bhejtá
 hai;
 Us ká kalám niháyat tezrau hai.
- 16 Wuh barf ko ún kí mánind girátá
 hai,
 Aur pále ko rákh kí mánind bakh-
 ertá hai.
- 17 Wuh yak ko luqmon kí mánind
 phenktá hai:
 Us kí thand ko kaun sah saktá
 hai?

- 18 Wuh apná kalám názil karke un ko pighlá detá hai :
Wuh hawá chalátá hai aur pání bahne lagtá hai.
- 19 Wuh apná kalám Ya'qúb par záhir kartá hai,
Aur apne áin o ahkám Isráíl par.
- 20 Us ne kisi áur qaum se aisá sulúk nahín kiya :
Aur us ke ahkám ko unhon ne nahín jáná.
KHUDÁWAND kí hamd karo.

148 KHUDÁWAND kí hamd karo.

A'smán par se us kí hamd karo :

- Balandíon par us kí hamd karo.
- 2 Ai us ke fríshto, sab us kí hamd karo :
Ai us ke lashkaro, sab us kí hamd karo.
- 3 Ai súraj, ai chánd, us kí hamd karo :
Ai núrání sitáro, sab us kí hamd karo.
- 4 Ai falaku'l aflák, us kí hamd karo,
Aur tú bhi, ai fazá par ke pání.
- 5 Yih sab KHUDÁWAND ke nám kí hamd karen,
Kyunki us ne hukm diya aur yih paidá hogaye.
- 6 Us ne un ko abadu'l ábád ke liye qáim kiya hai :
Us ne a'ál qánun muqarrar kar diya hai.
- 7 Zamín par se KHUDÁWAND kí hamd karo
Ai azhdaho aur gahre samundaro ;
- 8 Ai ág aur olo, ai barf aur kuhar ;
Ai tufání hawá, jo us ke kalám kí ta'míl kartí hai ;
- 9 Ai paháro aur tílio ;
Ai mewadár dara'khto aur sab deodáro,
- 10 Ai jánwaro, aur sab chaupáyo ;
Ai rengnewálo aur parando :
- 11 Ai zamín ke bádsháho aur sab ummato ;
Ai umará aur zamín ke sab hákimo :
- 12 Ai naujawáno aur kunwáriyo ;
Ai buddho aur bachcho :
- 13 Yih sab KHUDÁWAND ke nám kí hamd karen ;
Kyunki sirf usí ká nám mumtáz hai :

- Us ká jalál zamín aur ásmán se baland hai.
- 14 Aur us ne apne sab muqaddason,
Ya'ní apní muqarrab qaum baní Isráíl ke fakhr ke liye,
Apní qaum ká síng baland kiya.
KHUDÁWAND kí hamd karo.

149 KHUDÁWAND kí hamd karo.

- KHUDÁWAND ke huzúr nayá gít gáo,
Aur muqaddason ke majma' meñ us kí madhsarái karo.
- 2 Isráíl apne kháliq meñ shádmán rahe :
Farzandán i Siyyún apne bádsháh ke sabab se shádmán hon.
- 3 Wuh náchte húc us ke nám kí sitáish karen :
Wuh daf aur sitár par us kí madhsarái karen.
- 4 Kyunki KHUDÁWAND apne logon se khushnúd rahtá hai :
Wuh hálmón ko naját se zínat bakhshegá.
- 5 Muqaddas. log jalál par fakhr karen :
Wuh apne bistaron par khushí se nagmasarái karen.
- 6 Un ke munh meñ Khudá kí tamjíd,
Aur háth meñ dodhári talwár ho ;
- 7 Táki qaumon se intiqám len,
Aur ummaton ko sazá den ;
- 8 Un ke bádsháhon ko zanjíron se jakren,
Aur un ke sardáron ko lohe kí beriyán pahináen ;
- 9 Táki un ko wuh sazá den jo marqúm hai :
Us ke sab muqaddason ko yih sharf hásil hai.
KHUDÁWAND kí hamd karo.

150 KHUDÁWAND kí hamd karo.

- Tum KHUDÁWAND ke maqdis meñ us kí hamd karo :
- Us kí qudrat ke falak par us kí hamd karo.
- 2 Us kí qudrat ke kámon ke sabab se us kí hamd karo :
Us kí barí 'azmat ke mutábíq us kí hamd karo.

- 3 Narsinge kí áwáz ke sáth us kí hamd karo :
Barbataursitárpar us kí hamd karo.
4 Daf bajáte aur náchte hue us kí hamd karo :
Tárdár sázon aur bánslí ke sáth us kí hamd karo.

- 5 Balandáwáz jhánjh ke sáth us kí hamd karo :
Zor se jhanjhanáti jhánjh ke sáth us kí hamd karo.
6 Har mutanaffis KHUDÁWAND kí hamd kare.
KHUDÁWAND kí hamd karo.

AMSA'L

- 1 Isráíl ke bádsháh Sulaimán bin Dáúd kí amsál :
2 Hikmat aur tarbiyat hásil karne,
Aur fahm kí báton ká imtiyáz karne ke liye ;
3 'Aqlmandí aur sadáqat aur 'adl, Aur rástí men tarbiyat hásil karne ke liye ;
4 Sádádílón ko hoshyári, Jawán ko 'ilm aur tamíz bakhshe ke liye :
5 Táki dáná ádmí sunkar 'ilm men taraqqí kare ;
Aur fahím ádmí durust mashwarat tak pahunché ;
6 Jis se masál aur tamsíl ko, Dánaon kí báton aur un ke mu'ammon ko samajh sake.
7 KHUDÁWAND ká khauf 'ilm ká shurú' hai :
Lekin ahmaq hikmat aur tarbiyat kí hiqárat karte hain.
8 Ai mere beté, apne báp kí tarbiyat par kán lagá,
Aur apní mán kí ta'lim ko tark na kar :
9 Kyúinki wuh tere sir ke liye zínat ká sihrá,
Aur tere gale ke liye tauq hongí.
10 Ai mere beté, agar gunahgár tujhe phusláen,
Tú razámand na honá.
11 Agar wuh kahen, Hamáre sáth chal,
Ham khún karne ke liye tak men baithen,
Aur chhipkar begunáh ke liye náhaqq ghát lagáen ;
12 Ham un ko is tarah jítá aur samúchá nigal jáen,
Jis tarah pátál murdon ko nigal jítá hai ;
13 Ham ko har qism ká náfis mál milegá,
Ham apne gharon ko lút se bhar lenge ;
14 Tú hamáre sáth mil já ;
Ham sab kí ek hí thailí hogí :
15 To, ai mere beté, tú un ke hamráh na jáná ;
Un kí ráh se apná pánw rokná :
16 Kyúinki un ke pánw badí kí taraf daurte hain,
Aur khún baháne ke liye jaldí karte hain.
17 Kyúinki parande kí ánkhoñ ke sámné
Jál bichháná 'abas hai.
18 Aur yih log to apná hí khún karne ke liye tak men baithte hain,
Aur chhipkar apní hí ján kí ghát lagáte hain.
19 Nafa' ke lálachí kí ráhen aisi hí hain ;
Aisá nafa' us kí ján lekar hí chhortá hai.
20 Hikmat kúche men zor se pukártí hai ;
Wuh chaukon men apní áwáz baland kartí hai,
21 Wuh purhujúm bázár men chiláti hai ;
Wuh phátañ ke madkhal par,
Aur shahr men yih kahti hai,
22 Ai nádáno, tum kab tak nádání ko dost rakkhoge?
Aur thatthebáz kab tak thatthebází se khush rahenge,
Aur ahmaq kab tak 'ilm se 'adawat rakkhege?
23 Tum merí malámat ko sunkar bázáo :
Dekho, main apní rúh tum par undelúngí,
Main tum ko apní báten batáúngí.

- 24 Chúnki main ne buláyá aur tum
ne inkár kiyá,
Main ne háth phailáyá aur kisi ne
khayál na kiyá ;
- 25 Balki tum ne merí tamám mash-
warat ko náchíz jáná,
Aur merí malámat kí beqadrí kí ;
- 26 Is liye main bhí tumhári musíbat
ke din hansúngí,
Aur jab tum par dahshat chháegí
to thatthe mārúngí ;
- 27 Ya'ní jab dahshat tufán kí tarah
á paregí,
Aur áfat bagole kí tarah tum ko á
legí,
Jab musíbat aur jánkani tum par
tút paregí,
- 28 Tab wuh mujhe pukárenge, lekin
main jawáb na dúngí ;
Aur díl o ján se mujhe dhúndh-
enge, par na páenge.
- 29 Is liye kí unhon ne 'ilm se 'adáwat
rakkhí,
Aur KHUDÁWAND ke khauf ko
lkhtiyár na kiyá.
- 30 Unhon ne merí mashwarat kí
beqadrí kí,
Aur merí malámat ko haqír jáná.
- 31 Pas wuh apní hí rawish ká phal
kháenge,
Aur apne hí mansúbón se peṭ
bharenge ;
- 32 Kyúnki nádánon kí bargashtagí
un ko qatlí karegí,
Aur ahmaqón kí fārigu'l bālí un
kí halákat ká bá'is hogí ;
- 33 Lekin jo merí suntá hai wuh
mahfúz hogá,
Aur áfat se nídar hokar itmínán
se rahegá.

- 2** Al mere beṭe, agar tú merí báton
ko qubúl kare
Aur mere farmán ko nigáh men
rakkhe ;
- 2 Aisá kí tú hikmat kí taraf kán lagáe,
Aur fahm se díl lagáe ;
- 3 Balki agar tú 'aql ko pukáre,
Aur fahm ke liye áwáz baland kare ;
- 4 Aur us ko aisá dhúndhe jaise
chándí ko,
Aur us kí aísí talásh kare jaisí
poshída khazánon kí ;
- 5 To tú KHUDÁWAND ke khauf ko
samjhegá,
Aur Khudá kí ma'rifat ko hásil
karegá ;
- 6 Kyúnki KHUDÁWAND hikmat
bakhshtá hai,

- 'Ilm o fahm usí ke munh se
nikalte hain.
- 7 Wuh rástbázon ke liye madad
taiyár rakhtá hai,
Aur rástrau ke liye sipar hai ;
- 8 Táki wuh 'adl kí ráhon kí nigah-
bání kare,
Aur apne muqaddason kí ráh ko
mahfúz rakkhe.
- 9 Tab tú sadáqat aur 'adl aur
rástí ko,
Balki har ek achchhí ráh ko
samjhegá.
- 10 Kyúnki hikmat tere díl men
dákhlil hogí,
Aur 'ilm terí ján ko margúb hogá ;
- 11 Tamíz terí nigahbán hogí,
Fahm terí hifázat karegá ;
- 12 Táki tujhe sharír kí ráh se
Aur kajgo se bacháen ;
- 13 Jo rástbází kí ráh ko tark karte
hain,
Táki taríki kí ráhon men chalen ;
- 14 Jo badkárí se khush hote hain,
Aur sharárat kí kajrawí men
khush rahte hain ;
- 15 Jin kí rawishen náhamwár,
Aur jin kí ráhen ṭerhí hain ;
- 16 Táki tujhe begána 'aurat se
bacháen,
Ya'ní chikní chuprí báten karne-
wálí parái 'aurat se ;
- 17 Jo apní jawání ke sáthí ko chhor
detí,
Aur apne Khudá ke 'ahd ko bhúl
játí hai ;
- 18 Kyúnki us ká ghar maut kí utrálí
par hai,
Aur us kí ráhen pátál ko játí hain ;
- 19 Jo koí us ke pás játá hai wápas
nahín áta,
Aur zindagí kí ráhon tak nahín
pahunchtá ;
- 20 Táki tú nekon kí ráh par chale,
Aur sádiqón kí ráhon par qáim
rahe.
- 21 Kyúnki rástbáz mulk men basenge,
Aur kámil us men ábád rahenge.
- 22 Lekin sharír zamín par se kát
dále jáenge,
Aur dagábáz us se ukhát phenke
jáenge.

- 3** Al mere beṭe, merí ta'lím ko
farámosh na kar ;
Balki terá díl mere hukmon ko
máne ;
- 2 Kyúnki tú in se 'umr kí darází
aur pírí

- Aur salāmatī hāsīl karegā.
- 3 Shafaqat aur sachchāī tujh se judā na hon :
- Tū un ko apne gale kā tauq banānā ;
- Aur apne dil kī takhtī par likh lenā :
- 4 Yūn tū Khudā aur insān kī nazar men
- Maqbūliyat aur 'aqlmandī hāsīl karegā.
- 5 Sāre dil se KHUDĀWAND par tawakkul kar,
- Aur apne fahm par takya na kar :
- 6 Apnī sab rāhon men us ko pah-chān,
- Aur wuh terī rahnumāī karegā.
- 7 Tū apnī hī nigāh men dānishmand na ban ;
- KHUDĀWAND se dar aur badī se kanāra kar :
- 8 Yih terī nāf kī sihhat,
- Aur terī haḍḍiyon kī tāzagi hogī.
- 9 Apne māl se aur apnī sārī paidāwār ke pahle phalon se
- KHUDĀWAND kī ta'zīm kar :
- 10 Yūn tere khatte khūb bhare rahenge,
- Aur tere hauz nayī mai se labrēz hongē.
- 11 Ai mere betē, KHUDĀWAND kī tambīh ko haqīr na jān ;
- Aur us kī malāmat se bezār na ho :
- 12 Kyūnki KHUDĀWAND usī ko malāmat kartā hai jis se use mahabbat hai ;
- Jaise bāp us betē ko jis se wuh khush hai.
- 13 Mubārak hai wuh ādmī jo hikmat ko pātā hai,
- Aur wuh jo fahm hāsīl kartā hai.
- 14 Kyūnki is kā husūl chāndī ke husūl se,
- Aur is kā nafa' kundan se bihtar hai.
- 15 Wuh marjān se ziyāda beshbahā hai,
- Aur terī margūb chīzon men benazir.
- 16 Us ke dahine hāth men 'umr kī darāzī hai ;
- Aur us ke bāen hāth men daulat o 'izzat.
- 17 Us kī rāhen khushgawār rāhen hain,
- Aur us ke sab rāste salāmatī ke hain.
- 18 Jo use pakre rahte hain, wuh un ke liye hayāt kā darakht hai :
- Aur har ek jo use liye rahtā hai mubārak hai.
- 19 KHUDĀWAND ne hikmat se zamīn kī bunyād dālī,
- Aur fahm se āsmān ko qāim kiya.
- 20 Usī ke 'ilm se gahrāo ke sote phūt nikle,
- Aur aflāk shabnam ṭapkāte hain.
- 21 Ai mere betē, dānāī aur tamīz kī hifāzat kar ;
- Un ko apnī ānkhon se ojhal na honē de ;
- 22 Yūn wuh terī jān kī hayāt,
- Aur tere gale kī zīnat hongī.
- 23 Tab tū bekhatke apne rāste par chalegā,
- Aur tere pānw ko thes na lagegī.
- 24 Jab tū letēgā to khauf na khāegā :
- Balki tū let jāegā aur terī nīnd mīthī hogī.
- 25 Nāgahānī dahshat se khauf na khānā,
- Aur na sharīron kī halākat se jab wuh āe :
- 26 Kyūnki KHUDĀWAND terā sahārā hogā,
- Aur tere pānw ko phans jāne se mahfūz rakkhegā.
- 27 Bhaīāī ke haqqdār se use dareg na karnā,
- Jab tere maqdūr men ho.
- 28 Jab tere pās dene ko kuchh ho
- To apne hamsāye se yih na kahnā,
- Ab jā, phir ānā,
- Main tujhe kal dūngā.
- 29 Apne hamsāye ke khilāf burāī kā mansūba na bāndhnā,
- Jis hāl kī wuh tere paraus men bekhatke rahtā hai.
- 30 Agar kisi ne tujhe nuqsān na pahunchāyā ho,
- To us se besabab jhagrā na karnā.
- 31 Tundkho ādmī par hasad na karnā,
- Aur us kī kisi rawish ko ikhtiyār na karnā.
- 32 Kyūnki kajrau se KHUDĀWAND ko nafrat hai :
- Lekin rāstbāz us ke mahram i rāz hain.
- 33 Sharīron ke ghar par KHUDĀWAND kī la'nat hai ;
- Lekin sādīqon ke maskan par us kī barakat hai.

34 Yaqīnan wuh thātthebāzon par
thātthe mártá hai,
Lekin firotanon par fazl kartá
hai.

35 Dáná jalál ke wáris honge ;
Lekin ahmaqon kí taraqqí shar-
mindagí hogí.

4 Ai mere beté, báp kí tarbiyat par
kán lagáo,
Aur fahm hásil karne ke liye
tawajjuh karo :

2 Kyúinki main tum ko achchhi
talqín kartá hun ;
Tum merí ta'ím ko tark na karná.

3 Kyúinki main bhí apne báp ká
betá thá,
Aur apní mán kí nigáh men
názuk aur akelá ládlá.

4 Báp ne mujhe síkháyá aur mujh
se kahá,
Merí báten tere díl men rahen ;
Mere farmán bajá lá, aur zinda
rah :

5 Hikmat hásil kar, fahm hásil
kar,
Bhúlná mat, aur mere munh kí
báton se bargashta na honá :

6 Hikmat ko tark na karná, wuh
terí hifázat karegí ;
Us se mahabbat rakhná, wuh terí
nigahbán hogí.

7 Hikmat afzal asl hai ; pas hikmat
hásil kar :
Balki apne tamám hásilát se fahm
hásil kar.

8 Us kí ta'zím kar, wuh tujhe
sarfaráz karegí :
Jab tú use gale lagáegá, wuh
tujhe 'izzat bakhshegí.

9 Wuh tere sir par zínat ká síhrá
bándhegí :
Aur tujh ko jamál ká táj 'atá
karegí.

10 Ai mere beté, sun, aur merí báton
ko qubúl kar ;
Aur terí zindagí ke din bahut se
honge.

11 Main ne tujhe hikmat kí ráh batáí
hai ;
Aur ráh i rást par terí rahnumái
kí hai.

12 Jab tú chalegá tere qadam kotáh
na honge ;
Aur agar tú daure to thokar na
kháegá.

13 Tarbiyat ko mazbútí se pakre
rah ; use jáne na de :

Us kí hifázat kar, kyúinki wuh
terí hayát hai.

14 Sharíron ke ráste men na jáná,
Aur bure ádmíon kí ráh men na
chálná.

15 Us se bachná, us ke pás se na
guzarná ;
Us se muḥkar áge barh jáná.

16 Kyúinki wuh jab tak burái na kar
len sote nahín ;
Aur jab tak kisé ko girá na den
un kí nínđ játí rahtí hai.

17 Kyúinki wuh sharárat kí roṭí kháte
Aur zulm kí mai píte hain.

18 Lekin sádiqon kí ráh núr i sahar
kí mánind hai,
Jis kí raushní do pahar tak barhtí
hí játí hai.

19 Sharíron kí ráh tárikí kí mánind
hai :
Wuh nahín jánte kí kin chizon
se un ko thokar lagti hai.

20 Ai mere beté, merí báton par
tawajjuh kar ;
Mere kalám par kán lagá.

21 Us ko apní ánkḥ se ojhal na hone
de ;
Us ko apne díl men rakh.

22 Kyúinki jo is ko pá lete hain yih
un kí hayát,
Aur un ke sáre jism kí síhhat hai.

23 Apne díl kí khúb hifázat kar ;
Kyúinki zindagí ká sarchashma
wuhí hai.

24 Kajgo munh tujh se alag rahe,
Daroggo lab tujh se dúr hon.

25 Terí ánkhen sámne hí nazar
karen,
Aur terí palaken sídhí rahen.

26 Apne pánwon ke ráste ko hamwár
baná,
Aur terí sab ráhen qáim rahen.

27 Na dahine muḥ, na bāen ;
Aur pánw ko badí se haṭá le.

5 Ai mere beté, merí hikmat par
tawajjuh kar,
Mere fahm par kán lagá :

2 Táki tú tamíz ko mahfúz rakkhe,
Aur tere lab 'ilm ke nigahbán hon.

3 Kyúinki begána 'aurat ke honthon
se shahd ṭapaktá hai,
Aur us ká munh tel se ziyáda
chikná hai :

4 Par us ká anjám náгдаune kí
mánind talḥ,
Aur dodhári talwár kí mánind tez
hai.

- 5 Us ke pānw maut kī taraf jāte hain;
Us ke qadam pātāl tak pahunchte hain;
6 So use zindagi kā hamwār rāsta nahīn miltā;
Us kī rāheṅ bethikānā hain, par wuh bekhabar hai.
7 Is liye, ai mere beṭe, merī suno,
Aur mere munh kī bāton se bargashta na ho.
8 Us 'aurat se apnī rāh dūr rakh,
Aur us ke ghar ke darwāze ke pās bhī na jā;
9 Aisā na ho ki tū apnī ābrū kisi gair ke,
Aur apnī 'umr berahm ke hawāle kare;
10 Aisā na ho ki begāne terī quwwat se ser hon;
Aur terī kamāf kisi gair ke ghar jāe;
11 Aur jab terā gosht aur terā jism ghuljāeṅ,
To tū apne anjām par nauha kare,
12 Aur kahe, Main ne tarbiyat se kaisī 'adāwat rakkhī,
Aur mere dil ne malāmat ko haqīr jānā;
13 Na main ne apne ustādon kā kahā mānā,
Na apne tarbiyat karnewālon kī sunī.
14 Main jamā'at aur majlis ke darmiyan
Qarīban sab burāiyon meṅ mubtalā huā.
15 Tū pānī apne hī hauz se,
Aur bahtā pānī apne hī chashme se pinā.
16 Kyā tere chashme bāhar bah jāeṅ,
Aur pānī kī nadiyān kūchon meṅ?
17 Wuh faqat tere hī liye hon,
Na tere sāth gairon ke liye bhī.
18 Terā sotā mubārak ho;
Aur tū apnī jawānī kī bīwī ke sāth shād rah.
19 Piyāri harnī aur dildareb gazāl kī mānind
Us kī chhātiyān tujhe har waqt āsūda karen;
Aur us kī mahabbat tujhe hamesha farefta rakkhe.
20 Ai mere beṭe, tujhe begāna 'aurat kyūn farefta kare,
Aur tū gair 'aurat se kyūn hamāgosh ho?

- 21 Kyūnki insān kī rāheṅ KHUDĀ-WAND kī ānkhon ke sāmne hain,
Aur wuhī us ke sab rāston ko hamwār banātā hai.
22 Sharīr ko usī kī badkārī pakregī,
Aur wuh apne hī gunāh kī rasiyon se jakrā jāegā.
23 Wuh tarbiyat na pāne ke sabab se mar jāegā;
Aur apnī saḥt hamāqat ke sabab se gumrāh hogā.

- 6 Ai mere beṭe, agar tū apne parausi kā zāmin huā hai,
Agar tū hāth par hāth mārkar kisi begāne kā zimmawār huā hai;
2 To tū apne hī munh kī bāton meṅ phansā,
Tū apne hī munh kī bāton se pakrā gayā.
3 So ai mere beṭe, chūnki tū apne parausi ke hāth meṅ phans gayā hai;
Ab yih kar, aur apne āp ko bachā le.
Jā, khāksār bankar apne parausi se isrār kar.
4 Tū na apnī ānkhon meṅ nīnd āne de,
Aur na apnī palakon meṅ jhapkī.
5 Apne āp ko harnī kī mānind saiyād ke hāth se,
Aur chiriyā kī mānind chirīmār ke hāth se chhurā.
6 Ai kāhil, chyūṅṭī ke pās jā;
Us kī rawishon par gaur kar aur dānishmand ban;
7 Jo bāwujūde kī us kā na koī sardār,
Na nāzīr, na hākīm hai,
8 Garmī ke mausim meṅ apnī khurāk muhaiyā kartī hai,
Aur fasil kaṭne ke waqt apnī khurish jama' kartī hai.
9 Ai kāhil, tū kab tak parā rahegā?
Tū nīnd se kab uṭhegā?
10 Thorī sī nīnd, ek āur jhapkī,
Zarā pare rahne ko hāth par hāth;
11 Isī tarah terī muffisī rāhzan kī tarah
Aur terī tangdastī musallah ādmī kī tarah ā paregī.
12 Khabīs o badkār ādmī
Terhī tirchhī zabān liye phirtā hai;

- 13 Wuh ánkhi mártá hai, wuh pánw-
on se báten,
Aur ungliyon se ishára kartá
hai;
- 14 Us ke dil men kají hai, wuh
burái ke mansúbe bándhtá rah-
tá hai;
Wuh fitnaangez hai.
- 15 Is liye áfat us par nágahán á
paregi;
Wuh yaklakht tor diyá jáega, aur
koí chára na hogá.
- 16 Chha chízen haín jin se KHUDÁ-
WAND ko nafrat hai;
Balki sá haín jin se use karáhiyat
hai;
- 17 U'ñchí ánkhen, jhúthí zabán,
Begunáh ká khún bahánewále
háth;
- 18 Bure mansúbe bándhnewálá dil,
Sharárat ke liye tezrau pánw;
- 19 Jhúthá gawáh jo daroggoí kartá
hai,
Aur wuh jo bhályon men nífaq
dáltá hai.
- 20 Ai mere beṭe, apne báp ke farmán
ko bajá lá,
Aur apní mán kí ta'lím ko na
chhor;
- 21 In ko apne dil par bándhe rakh,
Aur apne gale ká tauq baná le.
- 22 Yih chalte waqt terí rahbarí,
Aur sote waqt terí nigahbání,
Aur jágte waqt tujh se báten
karegi.
- 23 Kyúñki farmán chirág hai, aur
ta'lím núr;
Aur tarbiyat kí malámat hayát kí
ráh hai;
- 24 Táki tujh ko burí 'aurat se
bacháe,
Ya'ní begána 'aurat kí zabán kí
cháplúsi se.
- 25 Tú apne dil men us ke husn par
'áshiq na ho;
Aur wuh tujh ko apní palakon se
shikár na kare.
- 26 Kyúñki chhinál ke sabab se ádmí
ṭukre ká muhtáj ho játá hai;
Aur záníya qímatí ján ká shikár
kartí hai.
- 27 Kyá mumkin hai kí ádmí apne
síne men ág rakkhe,
Aur us ke kapre na jalen?
- 28 Yá koí angáron par chale,
Aur us ke pánw na jhulsen?
- 29 Wuh bhí aisá hai jo apne parausi
kí bíwi ke pás játá hai;

- Jo koí use chhúe besazá na
rahegá.
- 30 Chor agar bhúk ke máre apná peṭ
bharne ko chorí kare;
To log use haqír nahín jánte;
- 31 Par agar wuh pakrá jáe to sá
guná bharegá;
Use apne ghar ká sára mál dené
paregá.
- 32 Jo kisi 'aurat se ziná kartá hai
wuh be'aql hai;
Wuhí aisá kartá hai jo apní ján
ko halák karná cháhtá hai.
- 33 Wuh zakhm aur zillat uṭháega;
Aur us kí ruswái kabhí na miṭ-
egi.
- 34 Kyúñki gairat se ádmí gazabnák
hotá hai;
Aur wuh intiqám ke dín nahín
chhoregá.
- 35 Wuh koí fidya manzúr nahín
karegá;
Aur go tú bahut se in'ám bhí
de, taubhí wuh rázi na hogá.
- 7** Ai mere beṭe, merí báton ko
mán,
Aur mere farmán ko nigáh men
rakh.
- 2 Mere farmán ko bajá lá, aur zinda
rah;
Aur merí ta'lím ko apní ánkhi kí
putlí ján.
- 3 Un ko apní ungliyon par bándh
le;
Un ko apne dil kí takhtí par likh
le.
- 4 Hikmat se kah, Tú merí bahin
hai;
Aur fahm ko apná rishtadár qarár
de;
- 5 Táki wuh tujh ko parái 'aurat se
bacháen,
Ya'ní begána 'aurat se jo cháplúsi
kí báten kartí hai.
- 6 Kyúñki main ne apne ghar kí
khirki se
Ya'ní jharoke men se báhar
nigáh kí;
- 7 Aur main ne ek be'aql jawán ko
Nádánon ke darmiyán dekhá,
Ya'ní naujawánon ke darmiyán
wuh mujhe nazar áyá,
- 8 Kí us 'aurat ke ghar ke pás gali
ke mor se já rahá hai,
Aur us ne us ke ghar ká rásta
liyá;
- 9 Dín chhipe shám ke waqt,
Rát ke andhere aur táríki men

- 10 Aur dekho, wahān us se ek
'aurat ā mill,
Jo dil kī chālāk aur kasbī kā libās
pahine thī.
- 11 Wuh gaugāī aur khudsar hai,
Us ke pānw apne ghar men nahīn
tikte :
- 12 Abhī wuh kūchon men hai, abhī
bāzaron men,
Aur har mor par ghāt men baithtī
hai.
- 13 So us ne us ko pakarkar chūmā,
Aur behayā munh se us se kahne
lagī :
- 14 Salāmatī kī qurbānī ke zabīhe
mujh par farz the ;
A' main ne apnī nazren adā kī
hain.
- 15 Isī liye main terī mulāqāt ko
niklī,
Kī kisī tarah terā dīdār hāsīl
karūn : so tū mujhe mil gayā.
- 16 Main ne apne palang par kāmdār
gālīche,
Aur Misr ke sūt ke dhārīdār
kapre bichhāe hain.
- 17 Main ne apne bistar ko murr aur
'ūd
Aur dārchīnī se mu'attar kiya
hai.
- 18 A', ham subh tak dil bharkar
'ishqbāzī karen ;
Aur mahabbat kī bāton se dil
bahlāen.
- 19 Kyūnki merā shauhar ghar men
nahīn,
Us ne dūr kā safar kiya hai :
- 20 Wuh apne sāth rupaye kī thailī
le gayā hai ;
Aur pūre chānd ke waqt ghar
āegā.
- 21 Us ne mīthī mīthī bāton se us ko
phuslā liya,
Aur apne labon kī chāplūsī se us
ko bahkā liya.
- 22 Wuh fauran us ke pīchhe ho liya,
Jaise bail zabh hone ko jātā
hai,
Yā beriyon men ahmaq sazā pāne
ko :
- 23 Jaise paranda jāl kī taraf tez jātā
hai,
Aur nahīn jāntā kī wuh us kī jān
ke liye hai,
Hatta kī tīr us ke jigar ke pār ho
jāegā.
- 24 So ab, ai beto, merī suno,
Aur mere munh kī bāton par
tawajjuh karo.
- 25 Terā dil us kī rāhon kī taraf mālī
na ho,
Tū us ke rāston men gumrah na
honā.
- 26 Kyūnki us ne bahuton ko zakhmī
karke girā diya hai :
Balki us ke maqtūl beshumār hain.
- 27 Us kā ghar pātāl kā rāsta hai,
Aur maut kī kothriyon ko jātā hai.
- 8** Kyā hikmat pukār nahīn rahī,
Aur fahm āwāz baland nahīn
kar rahā?
- 2 Wuh rāh ke kanāre kī ūnchī
jagahon kī choṭiyon par,
Jahān saraken miltī hain, kharī
hotī hai ;
- 3 Phātakon ke pās shahr ke mad-
khal par,
Ya'nī darwāzon ke madkhal par
wuh zor se pukartī hai :
- 4 Ai ādmīo, main tum ko pukartī
hūn,
Aur banī A'dam ko āwāz detī hūn.
- 5 Ai sādādilo, hoshyārī sīkho ;
Aur ai ahmaqo, dānādīl bano.
- 6 Suno, kyūnki main latīf bāten
kahūngī,
Aur mere labon se rāstī kī bāten
niklengī.
- 7 Is liye kī merā munh sachchāī ko
bayān karegā,
Aur mere honthon ko shararat se
nafrat hai.
- 8 Mere munh kī sab bāten sadāqat
kī hain.
Un men kuchh ṭerhā tīrchhā
nahīn hai.
- 9 Samajhnewālē ke liye wuh sab
sāf hain,
Aur 'ilm hāsīl karnewālon ke liye
rāst hain.
- 10 Chāndī ko nahīn balki merī tarbi-
yat ko qubūl karo,
Aur kundan se barhkar 'ilm ko.
- 11 Kyūnki hikmat marjān se afzal
hai,
Aur sab margūb chizon men be-
nazīr.
- 12 Mujh hikmat ne hoshyārī ko apnā
maskan banāyā hai,
Aur 'ilm aur tamīz ko pā letī hūn.
- 13 KHUDĀWAND kā khauf badī se
'adāwat hai.
Gurūr aur ghamand aur burī
rāh,
Aur kajgo munh se mujhe nafrat
hai.
- 14 Mashwarat aur himāyat merī hain ;

- Fahm main hī hun; mujh men qudrat hai.
- 15 Merī badaulat bādshāh saltanat karte,
Aur umarā insāf kā fatwā dete hain.
- 16 Merī hī badaulat hākīm hukūmat karte hain,
Aur sardār ya'nī dunyā ke sab qāzī bhī.
- 17 Jo mujh se mahabbat rakhte hain main un se mahabbat rakhtī hun,
Aur jo mujhe dil se dhūndhte hain wuh mujhe pā lenge.
- 18 Daulat o 'izzat mere sāth hain,
Balki dāimī daulat aur sadāqat.
- 19 Merā phal sone se, balki kundan se bhī bihtar hai,
Aur merā hasil khālīs chāndī se.
- 20 Main sadāqat kī rāh par
Insāf ke rāston men chaltī hun:
- 21 Tāki main un ko jo mujh se mahabbat rakhte hain māl ke wāris banāun,
Aur un ke khazānon ko bhar dūn.
- 22 KHUDĀWAND ne intizām i 'ālam ke shurū' men
Apnī qadīmī san'aton se pahle mujhe paidā kiya.
- 23 Main azal se ya'nī ibtidā hī se muqarrar hūi,
Is se pahle kī zamīn thī.
- 24 Main us waqt paidā hūi jab gahrāo na the,
Jab pānī se bhare hūe chashme bhī na the.
- 25 Main pahāron ke qāim kiye jāne se pahle,
Aur tīlon se pahle khalq hūi.
- 26 Jab kī us ne abhī na zamīn ko banāyā thā, na maidānon ko,
Aur na zamīn kī khāk kī ibtidā thī.
- 27 Jab us ne āsmān ko qāim kiya, main wahīn thī:
Jab us ne samundar kī sath par dāira khenchā:
- 28 Jab us ne ūpar aflāk ko ustuwār kiya,
Aur gahrāo ke sote mazbūt ho gaye:
- 29 Jab us ne samundar kī hadd thahrāi,
Tāki pānī us ke hukm ko na tore;
Jab us ne zamīn kī bunyād ke nishān lagāe:
- 30 Us waqt māhir kārīgar kī mānind main us ke pās thī:

- Aur main har roz us kī khushnūdi thī,
Aur hamesha us ke huzūr shād-mān rahtī thī;
- 31 A'bādī ke lāiq zamīn se shādmān thī;
Aur merī khushnūdi banī A'dam kī suhbat men thī.
- 32 Is liye, ai beṭo, merī suno:
Kyūnki mubārak hain wuh jo merī rāhon par chalte hain.
- 33 Tarbiyat kī bāt suno aur dānā bano,
Aur is ko radd na karo.
- 34 Mubārak hai wuh ādmī jo merī suntā hai,
Aur har roz mere phātakon par intizār kartā hai,
Aur mere darwāzon kī chaukhaṭon par thahrā rahtā hai.
- 35 Kyūnki jo mujh ko pātā hai zindagi pātā hai,
Aur wuh KHUDĀWAND kā maqbūl hogā.
- 36 Lekin jo mujh se bhāṭak jātā hai apnī hī jān ko nuqsān pahunchātā hai:
Mujh se 'adāwat rakhnewāle sab maut se mahabbat rakhte hain.
- 9** Hikmat ne apnā ghar banā liya,
Us ne apne sāton sutūn tarāsh liye hain:
- 2 Us ne apne jānwaron ko zabh kar liya; aur apnī mai milākār taiyār kar lī;
Us ne apnā dastarkhwān bhī chun liya.
- 3 Us ne apnī sahelīyon ko rawāna kiya hai,
Wuh khud shahr kī ūnchī jagahon par pukartī hai,
- 4 Jo sādādīl hai idhar ā jāe:
Aur be'aql se wuh kahtī hai,
- 5 A'o, merī rotī men se khāo,
Aur merī milāi hūi mai men se piyo.
- 6 Ai sādādilo, bāz āo, aur zinda raho;
Aur fahm kī rāh par chalo.
- 7 Thāṭṭhebāz ko tambhī kainewālā la'n ta'n ūṭhāegā:
Aur sharīr ko malāmat karnewale par dhabbā lagegā.
- 8 Thāṭṭhebāz ko malāmat na kar, na ho kī wuh tujh se 'adāwat rakhne lage:
Dānā ko malāmat kar aur wuh tujh se mahabbat rakkhegā.

- 9 Dána ko tarbiyat kar, aur wuh
aur bhí dáná ban jáegá ;
Sádiq ko síkhá, aur wuh 'ilm men
taraqqí karegá.
- 10 KHUDÁWAND ká khauf hikmat ká
shurú' hai :
Aur us Quddús kí pahchán fahm
hai.
- 11 Kyúñki merí badaulat tere aiyám
bañh jáenge,
Aur terí zindagí ke sál ziyáda
honge.
- 12 Agar tú dáná hai, to apne liye :
Aur agar tú thátthebáz hai, to
khub hí bhugtegá.
- 13 Ahmaq 'aurat gaugái hai ;
Wuh nádán hai, aur kuchh nahín
jántí.
- 14 Wuh apne ghar ke darwáze par
Shahr kí únchí jagahon men
baith játí hai,
- 15 Táki áne jánewálon ko buláe,
Jo apne apne ráste par sídhe já
rahe hain,
- 16 Sádádíl idhar á-jáen :
Aur be'aql se wuh yih kahtí hai,
- 17 Chorí ká pání míthá hai,
Aur poshídagí kí rotí lazíz.
- 18 Par wuh nahín jántá kí wahán
murde pañe hain ;
Aur us 'aurat ke mihmán pátál kí
tah men hain.

Sulaimán kí amsál.

- 10** Dána betá báp ko khush
rakhtá hai ;
Lekin ahmaq betá apní mán
ká gam hai.
- 2 Sharárat ke khazáne 'abas hain :
Lekin sádáqat maut se chhurátí
hai.
- 3 KHUDÁWAND sádiq kí ján ko
fáqa na karne degá :
Par sharíron kí hawas ko dúr o
dafa' karegá.
- 4 Jo dhíle háth se kám kartá hai
kangál ho játá hai :
Lekin mihnati ká háth daulat-
mand baná detá hai.
- 5 Wuh jo garmí men jama' kartá
hai dáná betá hai :
Par wuh betá jo dirau ke waqt
sotá rahtá hai sharm ká bá'is
hai.
- 6 Sádiq ke sir par barakatén hotí
hain :
Lekin sharíron ke munh ko zulm
dhánktá hai.

- 7 Rást ádmí kí yádgár mubáarak hai :
Lekin sharíron ká nám sar jáegá.
- 8 Dánádíl farmán bajá láegá :
Par bakwásí ahmaq pichhár khá-
egá.
- 9 Rástrau bekhatke chaltá hai :
Lekin jo kajrawí kartá hai záhir
ho jáegá.
- 10 A'ñkh márnawálá ranj pahunch-
átá hai :
Aur bakwásí ahmaq pichhár khá-
egá.
- 11 Sádiq ká munh hayát ká chashma
hai :
Lekin sharíron ke munh ko zulm
dhánktá hai.
- 12 'Adáwat jhagre paidá kartí hai :
Lekin mahabbat sab khatáon ko
dhánk detí hai.
- 13 'Aqlmand ke labon par hikmat
hai :
Lekin be'aql kí píth ke liye lañh
hai.
- 14 Dána ádmí 'ilm jama' karte hain :
Lekin ahmaq ká munh qaríbí
halákat hai.
- 15 Daulatmand kí daulat us ká
muhkam shahr hai :
Kangál kí halákat usí kí tang-
dastí hai.
- 16 Sádiq kí mihnati zindagání ká
bá'is hai ;
Sharír kí iqbálmandí gunáh karátí
hai.
- 17 Tarbiyatpazír zindagí kí ráh par
hai :
Lekin malámat ko tark karne-
wálá gumráh ho játá hai.
- 18 'Adáwat ko chhipánawálá darog-
go hai ;
Aur tuhmat lagánawálá ahmaq
hai.
- 19 Kalám kí kasrat khatá se khálí
nahín :
Lekin honñhon ko qábú men
rakhnewálá dáná hai.
- 20 Sádiq kí zabán khális chándí hai :
Sharíron ke dil beqadr hain.
- 21 Sádiq ke honñh bahuton ko gízá
pahuncháte hain ;
Lekin ahmaq be'aqlí se marte
hain.
- 22 KHUDÁWAND hí kí barakat daulat
bakhshtí hai,
Aur wuh us ke sáth dukh nahín
milátá.
- 23 Ahmaq ke liye sharárat khel hai :
Par hikmat 'aqlmand ke liye hai.
- 24 Sharír ká khauf us par á paregá :

- Aur sádiqon kí murád púrí hogí.
- 25 Jab bagolá guzartá hai, to sharír nest ho játá hai :
Lekin sádiq abadí bunyád hai.
- 26 Jaisá dānton ke liye sirka aur ānkhon ke liye dhuwān,
Waisá hí káhil apne bhejnewálon ke liye hai.
- 27 KHUDÁWAND ká khauf 'umr kí darází bakhshatá hai :
Lekin sharíron kí zindagí kotáh kar dí jáegí.
- 28 Sádiqon kí ummed khushí láegí ;
Lekin sharíron kí tawaqqu' khák men mil jáegí.
- 29 KHUDÁWAND kí ráh rástbázon ke liye panáhgáh,
Lekin badkirdáron ke liye halákat hai.
- 30 Sádiqon ko kabhí jumbish na hogí :
Lekin sharír zamín par qáim nahín rahenge.
- 31 Sádiq ke munh se hikmat nikaltí hai :
Lekin kajgo zabán kát dālí jáegí.
- 32 Sádiq ke honth pasandída bát se áshná hain,
Lekin sharíron ke munh kajgoí se.
- 11** Dagá kí tarázú se KHUDÁWAND ko nafrat hai :
Lekin púrá bát us kí khushí hai.
- 2 Takabbur ke hamráh ruswái áti hai :
Lekin kháksáron ke sáth hikmat hai.
- 3 Rástbázon kí rástí un kí rah-numá hogí :
Lekin dagábázon kí kajrawí un ko bárbád karegí.
- 4 Qahr ke dín mál kám nahín átá :
Lekin sadáqat maut se rihái detí hai.
- 5 Kámil kí sadáqat us kí rahnumái karegí :
Lekin sharír apní hí sharárat se gir paregá.
- 6 Rástbázon kí sadáqat un ko rihái degí :
Lekin dagábáz apní hí badníyatí men phaps jáenge.
- 7 Marne par sharír kí tawaqqu' khák men mil játí hai :
Aur zálimon kí ummed nest ho játí hai.
- 8 Sádiq musíbat se rihái pátá hai,
Aur sharír us men par játá hai.

- 9 Bedín apní báton se apne parausi ko halák kartá hai :
Lekin sádiq 'ilm ke zarí'e se rihái páegá.
- 10 Sádiqon kí khushháli se shahr khush hotá hai :
Aur sharíron kí halákat par khushí kí lalkár hotí hai.
- 11 Rástbázon kí du'á se shahr sar-farází pátá hai :
Lekin sharíron kí báton se barbád hotá hai.
- 12 Apne parausi kí tahqír karnewálá be'aql hai :
Lekin sáhib í fahm khámosh rahtá hai.
- 13 Jo koí lutrápan kartá phirtá hai ráz fášh kartá hai :
Lekin jis men wafá kí rúh hai wuh rázdár hai.
- 14 Nek saláh ke bagair log tabáh hote hain :
Lekin saláhkáron kí kasrat men salámatí hai.
- 15 Jo begáne ká zámín hotá hai sakht nuqsán utháegá :
Lekin jis ko zamánat se nafrat hai bekhatar hai.
- 16 Neksírat 'aurat 'izzat pátí hai ;
Aur tundkho ádmí mál hásil karte hain.
- 17 Rahmdíl apní ján ke sáth neki kartá hai :
Lekin berahm apne jism ko dukh detá hai.
- 18 Sharír kí kamái bátíl hai :
Lekin sadáqat bonewálá haqíqí ajr pátá hai.
- 19 Sadáqat par qáim rahnewálá zindagí hásil kartá hai :
Aur badí ká pairau apní maut ko pahunchatá hai.
- 20 Kajdílon se KHUDÁWAND ko nafrat hai :
Lekin kámilraftár us kí khushnúdí hain.
- 21 Yaqínan sharír besazá na chhútegá :
Lekin sádiqon kí nasl rihái páegí.
- 22 Betamíz 'aurat men khúbsúratí Goyá súar kí náak men sone kí nath hai.
- 23 Sádiqon kí tamanná sirf neki hai :
Lekin sharíron kí ummed gazab hai.
- 24 Koí to bithrátá hai par taubhí taraqqí kartá hai ;
Aur koí wájibí kharch se dareg kartá hai par taubhí kangál hai.

- 25 Faiyáz dil motá ho jáegá :
 Aur seráb karnewálá khud bhí seráb hogá.
- 26 Jo galla rok rakhtá hai log us par la'nat karenge :
 Lekin jo use bechtá hai us ke sir par barakat hogí.
- 27 Jo dil se neki kí talásh men hai maqbúliyat ká talib hai :
 Lekin jo badí kí talásh men hai wuh usí ke áge áegí.
- 28 Jo apne mál par bharosá kartá hai gir paregá :
 Lekin sádiq hare patton kí tarah sarsabz honge.
- 29 Jo apne gharáne ko dukh detá hai hawá ká wáris hogá :
 Aur ahmaq dánádíl ká khádim banegá.
- 30 Sádiq ká phal hayát ká darakht hai ;
 Aur jo dánishmand hai dilon ko moh letá hai.
- 31 Dekh, sádiq ko zamín par badla diyá jáegá :
 To kitná ziyáda sharír aur gunah-gár ko !
- 12** Jo tarbiyat ko dost rakhtá hai wuh 'ilm ko dost rakhtá hai :
 Lekin jo tambh se nafrat rakhtá hai wuh haiwán hai.
- 2 Nek ádmí KHUDÁWAND ká maqbúl hogá :
 Lekin bure mansúbe bándhnewále ko wuh mujrim thahráegá.
- 3 A'dmí sharárat se páedár nahín hogá ;
 Lekin sádiqon kí jar ko kabhí jumbish na hogí.
- 4 Nek 'aurat apne shauhar ke liye táj hai :
 Lekin nadámat lánewáli us kí haddiyon men bosídagí kí mánind hai.
- 5 Sádiqon ke khayálát durust hain :
 Lekin sharíron kí mashwarat makr hai.
- 6 Sharíron kí báten yihí hain, kí khún karne ke liye ták men baithen :
 Lekin sádiqon kí báten un ko rihái dengí.
- 7 Sharír pichhár kháte aur nest hote hain :
 Lekin sádiqon ká ghar qáim rahegá.
- 8 A'dmí kí ta'rif us kí 'aqlmandí ke mutábíq kí játi hai :

- Lekin be'aql haqír hogá.
- 9 Jo chhotá samjhá játá hai lekin us ke pás ek naukár hai,
 Us se bihtar hai jo apne áp ko bará jántá aur rotí ká muhtáj hai.
- 10 Sádiq apne chaupáye kí ján ká khayál rakhtá hai :
 Lekin sharíron kí rahmat bhí 'ain zulm hai.
- 11 Jo apní zamín men káshtkári kartá hai rotí se ser hogá :
 Lekin batálat ká pairau be'aql hai.
- 12 Sharír badkirdáron ke dám ká mushtáq hai :
 Lekin sádiqon kí jar pháltí hai.
- 13 Labon kí khatákári men sharír ke liye phandá hai :
 Lekin sádiq musíbat se bach niklegá.
- 14 A'dmí ke kalám ká phal us ko neki se ásúda karegá :
 Aur us ke háthon ke kiye kí jazá us ko milegí.
- 15 Ahmaq kí rawish us kí nazar men durust hai :
 Lekin dáná nasíhat ko suntá hai.
- 16 Ahmaq ká gazab fauran záhir ho játá hai :
 Lekin hoshyár nadámat ko chhipátá hai.
- 17 Rástgo sadáqat záhir kartá hai,
 Lekin jhúthá gawáh dagábázi.
- 18 Beta'ammul bolnewále kí báten talwár kí tarah chhedtí hain :
 Lekin dánishmand kí zabán sihatbakhsh hai.
- 19 Sachche honth hamesha tak qáim rahenge :
 Lekin jhúthí zabán sirf dam bhar kí hai.
- 20 Badí ke mansúbe bándhnewalon ke dil men dagá hai :
 Lekin sulh kí mashwarat dene-wálon ke liye khushí hai.
- 21 Sádiq par koí áfat nahín áegí :
 Lekin sharír balá men mubtalá honge.
- 22 Jhúthe labon se KHUDÁWAND ko nafrat hai :
 Lekin rástkár us kí khushnúdí hain.
- 23 Hoshyár ádmí 'ilm ko chhipátá hai :
 Lekin ahmaq ká dil hamáqat kí manádí kartá hai.
- 24 Mihnati ádmí ká háth hukmrán hogá :

Lekin sust ádmí báyguzár banegá.
25 A'dmí ká dil fikrmandí se dab
játá hai ;

Lekin achchhí bát se khush hotá
hai.

26 Sádiq apne hamsáye kí rahnumái
kartá hai :

Lekin shariron kí rawish un ko
gumrah kar detí hai.

27 Sust ádmí shikár pakaṛkar kabáb
nahín kartá :

Lekin insán kí girānbahá daulat
mihnati pátá hai.

28 Sadáqat kí ráh men zindagí hai,
Aur us ke ráste men hargiz maut
nahín.

13 Dánishmand betá apne báp
kí ta'lim ko suntá hai :
Lekin tháṭṭhebáz sarzanish
par kán nahín lagátá.

2 A'dmí apne kalám ke phal se
achchhá kháegá :

Lekin dagábázon kí ján ke liye
sitam hai.

3 Apne munh kí nigahbání karne-
wálá apní ján kí hifázat kartá
hai :

Lekin jo apne honṭh pasártá hai
halák hogá :

4 Sust ádmí árzú kartá hai par kuchh
nahín pátá :

Lekin mihnati kí ján farbih hogí.

5 Sádiq ko jhūṭh se nafrat hai :
Lekin sharír nafratangez o ruswá
hotá hai.

6 Sadáqat rástrau kí hifázat kartí
hai :

Lekin sharárat sharír ko girá
detí hai.

7 Koí apne áp ko daulatmand
játátá hai lekin nádár hai :

Aur koí apne áp ko kangál
batátá hai par bará maldár
hai.

8 A'dmí kí ján ká kaffára us ká
mál hai :

Par kangál dhamkí ko nahín
suntá.

9 Sádiqon ká chirág raushan rahegá :
Lekin sharíron ká diyá bujháyá
jáegá.

10 Takabbur se sirf jhagrá paidá
hotá hai :

Lekin mashwaratpasand ke sáth
hikmat hai.

11 Jo daulat batálat se hásil kí jáe
kam ho jáegí :

Lekin mihnati se jama' karnewále
kí daulat barṭí rahegí.

12 Ummed ke bar áne men tákhír
dil ko bímár kartí hai :

Par árzú ká púrā honá zindagí ká
darakht hai.

13 Jo kalám kí tahqír kartá hai apne
áp par halákat látá hai :

Par jo farmán se ḍartá hai ajr
páegá.

14 Dánishmand kí ta'lim hayat ká
chashma hai,

Jo maut ke phandon se chhuṭ-
káre ká bá'is ho.

15 Fahm kí durustí maqbúliyat baḥh-
shtí hai :

Lekin dagábázon kí ráh kaṭhan
hai.

16 Har ek hoshyár ádmí dánái se
kám kartá hai :

Par ahmaq apní hamáqat ko
phailá detá hai.

17 Sharír qásid balá men giriftár
hotá hai :

Par diyánatdár elchí sihatbaksh
hai.

18 Tarbiyat ko radd karnewálá kan-
gál aur ruswá hogá :

Par wuh jo tambíh ká liház
rakhtá hai 'izzat páegá.

19 Jab murád bar áttí hai, tab jī
bahut khush hotá hai :

Par badí ko tark karne se ahmaq
ko nafrat hai.

20 Wuh jo dánáon ke sáth chaltá
hai dáná hogá :

Par ahmaqon ká sáthí halák kiyá
jáegá.

21 Badí gunahgáron ká píchhá kartí
hai :

Par sádiqon ko nek jazá milegí.

22 Nek ádmí apne poton ke liye
mírás chhortá hai :

Par gunahgár kí daulat sádiqon
ke liye faráham kí játtí hai.

23 Kangálon kí khetí men bahut
khurák hotí hai :

Par aise log bhí hain jo beinsáfi
se barbad ho játe hain.

24 Wuh jo apní chharí ko báz rakhtá
hai apne beté se kína rakhtá hai :

Par wuh jo us se mahabbat rakhtá
hai har waqt us ko tambíh kartá
hai.

25 Sádiq khákar ser ho játá hai :

Par sharír ká peṭ nahín bhartá.

14 Dáná 'aurat apná ghar baná-
tí hai :

Par ahmaq use apne hī
háthon se barbad kartí hai.

2 Rástrau KHUDÁWAND se ḍartá hai :

- Par kajrau us kí hiqárat kartá hai.
- 3 Ahmaq men se gurúr phút ní-kaltá hai :
Par dánishmandon ke lab un kí nigahbání karte hai.
- 4 Jahán bail nahín wahán charní sáf hai :
Lekin galle kí afzáish bail ke zor se hai.
- 5 Diyánatdár gawáh jhúth nahín boltá :
Lekin jhúthá gawáh jhúthí báten bayán kartá hai.
- 6 Thathebaz hikmat kí talásh kartá hai aur nahín pátá :
Lekin sáhib í fahm ko 'ilm ásání se hásil hotá hai.
- 7 Ahmaq se kanára kar,
Kyúñki tú us men 'ilm kí báten nahín páegá.
- 8 Hoshyár kí hikmat yih hai kí apní ráh pahcháne :
Lekin ahmaqon kí hamáqat dhoká hai.
- 9 Ahmaq gunáh karke hanste haiñ :
Par rástkáron men razámandí hai.
- 10 Apní talqí ki díl hí khúb jántá hai :
Aur begána us kí khushí men dakhíl nahín rakhtá.
- 11 Sharír ká ghar barbád ho jáegá :
Par rást ádmí ká khaima ábád rahégá.
- 12 Aisi ráh bhí hai jo insán ko sídhí ma'lúm hotí hai :
Par us kí intihá men maut kí ráhen haiñ.
- 13 Hansne men bhí díl gangín hai :
Aur shádmání ká anjám gam hai.
- 14 Bargashta díl apní rawish ká ajr pátá hai :
Aur nek ádmí apne kám ká.
- 15 Nádán har bát ká yaqín kar letá hai :
Lekin hoshyár ádmí apní rawish ko dekhtá bháltá hai.
- 16 Dána dartá hai aur badí se alag rahtá hai :
Par ahmaq jhunjhlátá hai aur bebák rahtá hai.
- 17 Zúdranj bewuqúfí kartá hai :
Aur bure mansúbe bándhnewálá ghinauná hai.
- 18 Nádán hamáqat kí mírás páte haiñ :
Par hoshyáron ke síx par 'ilm ká táj hai.
- 19 Sharír nekon ke sámne jhukte haiñ,
Aur khabís sádiqon ke darwázon par.
- 20 Kangál se us ká hamsáya bhí bezár hai ;
Par máldár ke dost bahut haiñ.
- 21 Apne hamsáye ko haqír jánnewálá gunáh kartá hai :
Lekin kangál par rahm karnewálá mubáarak hai.
- 22 Kyá badí ke mujíd gumráh nahín hote ?
Aur shafaqat aur sachcháí neki ke mujíd ke liye haiñ.
- 23 Har tarah kí mihnát men nafa' hai :
Par munh kí báton men mahz muhtájí hai.
- 24 Dánaon ká táj un kí daulat hai :
Par ahmaqon kí hamáqat hamáqat hí hai.
- 25 Sachchá gawáh ján bachánewálá hai :
Par daroggo dagábázi kartá hai.
- 26 KHUDÁWAND ke khauf men qawí ummed hai,
Aur us ke farzandon ko panáh kí jagah míltí hai.
- 27 KHUDÁWAND ká khauf hayát ká chashma hai,
Jo maut ke phandon se chhutkára ká bá'is hai.
- 28 Ra'áyá kí kasrat men bádsháh kí shán hai :
Par logon kí kamí men hákim kí tabáhí hai.
- 29 Jo qahr karne men dhímá hai bará 'aqlmand hai :
Par wuh jo jhakkí hai hamáqat ko barhátá hai.
- 30 Mutma'inn díl jism kí ján hai :
Lekin hasad haqdíyon kí bosídagí hai.
- 31 Miskín par zulm karnewálá us ke kháliq kí ihánat kartá hai :
Lekin us kí ta'zím karnewálá muhtájon par rahm kartá hai.
- 32 Sharír apní sharárat men past kiyá játá hai :
Lekin sádiq marne par bhí um-medwár hai.
- 33 Hikmat 'aqlmand ke díl men qáim rahtí hai :
Par ahmaqon ká dílí ráz fáhsh ho játá hai.
- 34 Sadáqat qaum ko sarfarází bakhsh-tí hai :

- Par gunáh se ummaton kí ruswái hai.
- 35 'Aqlmand khádim par bádsháh kí nazar i 'ináyat hai :
Par us ká qahr us par hai jo ruswái ká bá'is hai.
- 15** Narm jawáb qahr ko dúr kar detá hai :
Par karakht báten gazab-angez haiñ.
- 2 Dánaon kí zabán 'ilm ká durust bayán kartí hai :
Par ahmaqon ká munh hamáqat ugaltá hai.
- 3 KHUDÁWAND kí ánkhen har jagah haiñ,
Aur nekon aur badon kí nigrán haiñ.
- 4 Sihhatbaksh zabán hayát ká darakht hai :
Par us kí kajgoi rúh kí shikastagi ká bá'is hai.
- 5 Ahmaq apne báp kí tarbiyat ko haqir jantá hai :
Par tambíh ká liház rakhnewálá hoshyár ho játá hai.
- 6 Sádiq ke ghar men bará khazána hai :
Par sharír kí ámadaní men pare-shání hai.
- 7 Dánaon ke lab 'ilm phailáte haiñ :
Par ahmaqon ke dil aise nahín.
- 8 Sharíron ke zabíhe se KHUDÁWAND ko nafrat hai :
Par rástkar kí du'á us kí khush-núdí hai.
- 9 Sharíron kí rawish se KHUDÁWAND ko nafrat hai :
Par wuh sadáqat ke pairau se mahabbat rakhtá hai.
- 10 Ráh se bhataknewále ke liye sakht tádíb hai :
Aur tambíh se nafrat karnewálá maregá.
- 11 Jab pátál aur jahannam KHUDÁWAND ke huzúr khule haiñ,
To baní A'dam ke dil ká kyá zikr ?
- 12 Thatthebáz tambíh ko dost nahín rakhtá ;
Aur dánaon kí majlis men hargíz nahín játá.
- 13 Khushdilí khandarúí paidá kartí hai :
Par dil kí gamgíni se insán shikastakhátir hotá hai.
- 14 Sáhib i fahm ká dil 'ilm ká tálib hai :
Par ahmaqon kí khurák hamáqat hai.
- 15 Musíbatzada ke tamám aiyám bure haiñ :
Par khushdil hamesha jashan kartá hai.
- 16 Thorá jo KHUDÁWAND ke khauf ke sáth ho
Us bare ganj se jo pareshání ke sáth ho bihtar hai.
- 17 Mahabbatwále ghar men zará ságpát,
'Adawatwále ghar men pale húc bail se bihtar hai.
- 18 Gazabnak ádmí fitna barpá kartá hai :
Par jo qahr men dhímá hai jhagrá mitátá hai.
- 19 Káhil kí ráh kánton kí ár sí hai :
Par rástkaron kí rawish sháhráh kí mánind hai.
- 20 Dána be'tá báp ko khush rakhtá hai :
Par ahmaq apní mán ki tahqir kartá hai.
- 21 Be'aql ke liye hamáqat shádmání ká bá'is hai :
Par sáhib i fahm apní rawish ko durust kartá hai.
- 22 Saláh ke bagair iráde püre nahín hote :
Par saláhkáron kí kasrat se qiyám páte haiñ.
- 23 A'dmí apne munh ke jawáb se masrúr hotá hai ;
Aur bámauqa' bát kyá khúb hai !
- 24 Dána ke liye zindagi kí ráh úpar ko játí hai,
Táki wuh pátál men utarne se bach jae.
- 25 KHUDÁWAND magrúron ká ghar dhá detá hai :
Par wuh bewa ke siwáne ko qáim kartá hai.
- 26 Bure mansúbon se KHUDÁWAND ko nafrat hai :
Par pák logon ká kalám pasan-dída hai.
- 27 Nafa' ká lálachí apne gharáne ko pareshán kartá hai :
Par wuh jis ko rishwat se nafrat hai zinda rahegá.
- 28 Sádiq ká dil sochkar jawáb detá hai :
Par sharíron ká munh burí báten ugaltá hai.
- 29 KHUDÁWAND sharíron se dúr hai :
Par wuh sádiqon kí du'á suntá hai.
- 30 A'nkhoñ ká núr dil ko khush kartá hai ;

- Aur khushkhabari haddiyon men farbihi paida karti hai.
- 31 Jo zindagibakhsh tambhi par kan lagata hai,
Danaon ke darmiyan sukunat karega.
- 32 Tarbiyat ko radd karnewala apni hi jan ka dushman hai :
Par tambhi par kan laganevala fahm hasil karti hai.
- 33 KHUDAWAND ka khauf hikmat ki tarbiyat hai :
Aur sarfarazi se pahle firotani hai.
16 Dil ki tadbirein insaan se hain :
Lekin zaban ka jawab KHUDAWAND ki taraf se hai.
- 2 Insaan ki nazar mein us ki sab rawishen pak hain :
Lekin KHUDAWAND ruhon ko janchti hai.
- 3 Apne sab kam KHUDAWAND par chhor de,
To tere irade qaim rahenge.
- 4 KHUDAWAND ne har ek chiz khas maqsad ke liye banai ;
Han, sharon ko bhi us ne bure din ke liye banaya.
- 5 Har ek se jis ke dil mein gurur hai KHUDAWAND ko nafrat hai :
Yaqinan wuh besaza na chhutega.
- 6 Shafaqat aur sachchai se badi ka kaffara hoti hai :
Aur log KHUDAWAND ke khauf ke sabab se badi se baz ate hain.
- 7 Jab insaan ki rawishen KHUDAWAND ko pasand ati hain,
To wuh us ke dushmanon ko bhi us ke dost banata hai.
- 8 Sadakat ke saath thora sa mal Beinsafi ki bar amadani se bihtar hai.
- 9 Admi ka dil apni rah thahrati hai :
Par KHUDAWAND us ke qadamon ki rahnumai karti hai.
- 10 Kalam i rabbani badshah ke labon se nikalti hai,
Aur us ka munh 'adalat karne mein khati nahin karti.
- 11 Thik tarazu aur palre KHUDAWAND ke hain :
Thaili ke sab bat us ka kam hain.
- 12 Shararat karne se badshahon ko nafrat hai ;
Kyunki takht ki paidari sadakat se hai.
- 13 Sadiq lab badshahon ki khushnudi hain,
Aur wuh sach bolnewalon ko dost rakhte hain.
- 14 Badshah ka qahr maut ka qasid hai :
Par dana admi use thandi karti hai.
- 15 Badshah ke chihre ke nur mein zindagi hai,
Aur us ki nazar i 'inayat akhiri barsat ke badal ki manind hai.
- 16 Hikmat ka husul sone se bahut bihtar hai :
Aur fahm ka husul chandi se bahut pasandida hai.
- 17 Rastkar admi ki shahrati yeh hai ki badi se bhage :
Aur apni rah ka nigahban apni jan ki hifazat karti hai.
- 18 Halakat se pahle takabbur,
Aur zawal se pahle khudbini.
- 19 Miskinon ke saath firotan banna,
Mutakabbiron ke saath lat ka mal taqsim karne se bihtar hai.
- 20 Jo kalam par tawajjuh karti hai bhalai dekhega :
Aur jis ka tawakkul KHUDAWAND par hai mubarak hai.
- 21 Dana dil hoshiyar kahlaga :
Aur shirin zabani se 'ilm ki firawani hoti hai.
- 22 'Aqlmand ke liye 'aql hayat ka chashma hai :
Par ahmaqon ki tarbiyat hamakat hai.
- 23 Dana ka dil us ke munh ki tarbiyat karti hai,
Aur us ke labon ko 'ilm bakhshati hai.
- 24 Dilpasand baten shahd ka chhatti hain,
Wuh ji ko mithi lagti hain, aur haddiyon ke liye shifa hain.
- 25 Aisi rah bhi hai jo insaan ko sidhi ma'lum hoti hai,
Par us ki intihai mein maut ki rahen hain.
- 26 Mihnati karnewale ki khwahish us se kam karati hai,
Kyunki us ka pe us ko ubharti hai.
- 27 Khabis admi shararat ko khodkar nikalti hai,
Aur us ke labon mein goya jalanevali ag hai.
- 28 Kajrau admi fitnaangez hai :
Aur gibat karnewala doston mein judai dalti hai.

- 29 Tundkho ádmí apne hamsáye ko wargalátá hai,
 Aur us ko burí ráh par le játá hai.
- 30 A'ñkh márnewálá kají íjád kartá hai:
 Aur lab chabánewálá fasád barpá kartá hai.
- 31 Safed sir shaukat ká táj hai,
 Wuh sadáqat kí ráh par páyá jáegá.
- 32 Jo qahr karne men dhímá hai pahlawán se bihtar hai:
 Aur wuh jo apní rúh par zábít hai us se jo shahr ko le letá hai.
- 33 Qur'a god men dálá játá hai,
 Par us ká sárá intizám KHUDÁWAND kí taraf se hai.
- 17** Salámatí ke sáth khushk nawála is se bihtar hai
 Kí ghar ní'mat se pur ho,
 aur us ke sáth jhagrá ho.
- 2 'Aqlmand naukar us beté par jo ruswá kartá hai hukmrán hogá;
 Aur bháiyon men shámil hokar mírás ká hissá legá.
- 3 Chándí ke liye kuthálí hai aur sone ke liye bhattí:
 Par dilon ko KHUDÁWAND parakhtá hai.
- 4 Badkirdár jhúthe labon kí suntá hai,
 Aur daroggo mufsid zabán ká shanawá hotá hai.
- 5 Miskín par hapsnewálá us ke kháliq kí íhánat kartá hai:
 Aur jo auron kí musíbat se khush hotá hai besazá na chhútegá.
- 6 Beṭon ke beté búrhone ke liye táj hai:
 Aur beṭon ke fakhr ká bá'is un ke báp-dádá hai.
- 7 Khushgoí ahmaq ko nahín sajti:
 To kis qadr kam daroggoí sharíf ko sajegí.
- 8 Rishwat jis ke háth men hai us kí nazar men giránbahá jauhar hai;
 Aur wuh jidhar tawwajuh kartá hai kámyáb hotá hai.
- 9 Jo khatáposhí kartá hai dostí ká joyán hai:
 Par jo aisí bát ko bár bár chhertá hai doston men judái dáltá hai.
- 10 Sáhíb í fahm par ek jhíkí Ahmaq par sau koṛon se ziyáda asar kartí hai.
- 11 Sharír mahz sarkashí ká joyán hai,

- Us ke muqábale men sangdíl qásid bhejá jáegá.
- 12 Jis richhni ke bachche pakre gaye hon ádmí ká us se dochár honá
- Is se bihtar hai kí ahmaq kí hamáqat men us ke sámne áe.
- 13 Jo neki ke badle men badí kartá hai,
 Us ke ghar se badí hargiz judá na hogí.
- 14 Jhagre ká shurú' pání ke phut nikalne kí mánind hai;
 Is liye larái se pahle jhagre ko chhor do
- 15 Jo sharír ko sádiq aur jo sádiq ko sharír thahrátá hai,
 KHUDÁWAND ko un donon se nafrat hai.
- 16 Hikmat kharídne ko ahmaq ke háth men qímat se kyá fáida hai,
 Hálánki us ká dil us kí taraf nahín?
- 17 Dost har waqt mahabbat dikhátá hai,
 Aur bhái musíbat ke din ke liye paidá húa hai.
- 18 Be'aql ádmí háth par háth mártá hai,
 Aur apne hamsáye ke rúbarú zámín hotá hai.
- 19 Fasádpasand khatápasand hai,
 Aur apne darwáze ke baland karnewálá halákat ká tálib.
- 20 Kajdilá bhalái ke na-dekhegá:
 Aur jis kí zabán kajgo hai musíbat men paregá.
- 21 Bewuquf ke wálid ke liye gam hai;
 Kyúunki ahmaq ke báp ko khushí nahín.
- 22 Shádmán dil shifá bakhshtá hai:
 Lekin afsurdadilí haddiyon ko khushk kar detí hai.
- 23 Sharír bagal men rishwat rakh letá hai,
 Táki 'adálat kí ráhen bigáre.
- 24 Hikmat sáhíb í fahm ke rúbarú hai:
 Lekin ahmaq kí áñkhen zámín ke kanáron par lagí hai.
- 25 Ahmaq betá apne báp ke liye gam
 Aur apní mán ke liye talkhí hai.
- 26 Sádiq ko sazá dená
 Aur sharífon ko un kí rástí ke sabab se márná khúb nahín.
- 27 Sáhíb í 'ilm kamgo hai:
 Aur sáhíb í fahm matín hai.

- 28 Ahmaq bhí jab tak khámosh hai
'aqlmand giná játá hai :
Jo apne lab band rakhtá hai
hoshyár hai.
- 18** Jo apne ap ko sab se alag
rakhtá hai apní khwáhish
ká tálib hai,
Aur har ma'qúl bát se barham hotá
hai.
- 2 Ahmaq fahm se khush nahín
hotá,
Lekin sirf is se ki apne dil ká
hál zahir kare.
- 3 Sharír ke sáth hiqárat áti hai,
Aur ruswái ke sáth ihánat.
- 4 Insán ke munh kí báten gahre
pám kí mánind hain ;
Aur hikmat ká chashma bahtá
nálá hai.
- 5 Sharír kí tarafdári karná,
Yá 'adálat men sádiq se bein-
sáfi karná khúb nahín.
- 6 Ahmaq ke honth fitnaangezi karte
hain,
Aur us ká munh tamánchon ke
liye pukártá hai.
- 7 Ahmaq ká munh us kí halákat
hai,
Aur us ke honth us kí ján ke liye
phandá hain.
- 8 Gíbatgo kí báten lazíz nawále
hain,
Aur wuh khúb hazm ho játí hain.
- 9 Kám men sustí karnewálá
Musrif ká bhái hai.
- 10 KHUDÁWAND ká nám muhkam
burj hai :
Sádiq us men bhág játá hai aur
amn men rahtá hai.
- 11 Daulatmand ádmí ká mál us ká
muhkam shahr
Aur us ke tasawwur men únchí
díwár kí mánind hai.
- 12 A'dmí ke dil men takabbur halá-
kat ká peshrau hai,
Aur firotaní 'izzat kí peshwá.
- 13 Jo bát sunne se pahle us ká
jawáb de,
Yih us kí hamáqat aur khijálat
hai.
- 14 Insán kí rúh us kí nátawání men
use sambhálegí :
Lekin afsurdadilí kí kaun bar-
dásht kar saktá hai?
- 15 Hoshyár ká dil 'ilm hásil kartá
hai,
Aur dáná ke kán 'ilm ke tálib hain.
- 16 A'dmí ká nazrána us ke liye
jagah kar letá hai,

- Aur bare ádmíon ke huzúr us kí
rasái kar detá hai.
- 17 Jo pahle apná da'wá bayán kartá
hai rást ma'lúm hotá hai :
Par dúsrá ákar us kí haqíqat
zahir kartá hai.
- 18 Qur'a jhagron ko mauqúf kartá
hai,
Aur zabardaston ke darmiyán fai-
sala kar detá hai.
- 19 Ranjída bhái ko rázi karná muh-
kam shahr le lene se ziyáda
mushkil hai :
Aur jhagre qil'e ke bendon kí
mánind hain.
- 20 A'dmí ká peṭ us ke munh ke phal
se bhartá hai,
Aur wuh apne labon kí paidáwar
se ser hotá hai.
- 21 Maut aur zindagí zabán ke qábú
men hain,
Aur jo use dost rakhte hain us
ká phal kháte hain.
- 22 Jis ko bíwí milí us ne tuhfa
páyá ;
Aur us par KHUDÁWAND ká fazl
húá.
- 23 Muhtáj minnat samájat kartá hai :
Par daulatmand saḡht jawáb detá
hai.
- 24 Jo bahuton se dostí kartá hai apní
barbádí ke liye kartá hai :
Par aisá dost bhí hai jo bhái se
ziyáda mahabbat rakhtá hai.
- 19** Rástrau miskin
Kafgo aur ahmaq se bihtar
hai.
- 2 Yih bhí achchhá nahín kí rúh
'ilm se kháli rahe ;
Jo chalne men jaldbázi kartá hai,
bhaṭak játá hai.
- 3 A'dmí kí hamáqat use gumráh
kartí hai,
Aur us ká dil KHUDÁWAND se
bezár hotá hai.
- 4 Daulat bahut se dost paidá kartí
hai :
Par miskin apne hí dost se begána
hai.
- 5 Jhúṭhá gawáh besazá na chhúṭ-
egá :
Aur jhúṭh bolnewálá rihái na
páegá.
- 6 Bahutere log faiyáz kí khushá-
mad karte hain,
Aur har ek ádmí in'ám denewále
ká dost hai.
- 7 Jab miskin ke sab bhái hí us se
nafrat karte hain,

- To us ke dost kitne ziyáda us se dúr bhágenge.
 Wuh báton se un ká píchhá kartá hai, par un ko nahín pátá.
 8 Jo hikmat hásil kartá hai apní ján ko 'azíz rakhtá hai :
 Jo fahm kí muháfizat kartá hai fáida útháegá.
 9 Jhúthá gawáh besazá na chhúte-egá ;
 Aur jo jhúth boltá hai faná hogá.
 10 Jab ahmaq ke liye náz o ni'mat zebá nahín,
 To khádim ká sháhzádon par hukmrán honá áur bhí námunásib hai.
 11 A'dmí kí tamíz us ko qahr karne men dhímá banátí hai,
 Aur khatá se darguzar karne men us kí shán hai.
 12 Bádsháh ká gazab sher kí garaj kí mánind hai,
 Aur us kí nazar í 'ináyat ghás par shabnam kí mánind.
 13 Ahmaq betá apne báp ke liye balá hai,
 Aur bíwí ká jhagrá ragrá sadá ká tapká.
 14 Ghar aur mál to bápádá se mírás men milte hain :
 Lekin dánishmand bíwí KHUDÁWAND se miltí hai.
 15 Káhil níqd men gurg kar detí hai :
 Aur káhil ádmí bhúká rahegá.
 16 Jo farmán bajá látá hai apní ján kí muháfizat kartá hai :
 Par jo apní ráhon se gáfil hai maregá.
 17 Jo miskinon par rahim kartá hai KHUDÁWAND ko qarz detá hai,
 Aur wuh apní neki ká badla páegá.
 18 Jab tak ummed hai apne bete kí tádíb kiye já,
 Aur us kí barbádí par dil na lagá.
 19 Shadídu'l gazab ádmí sazá páegá,
 Kyúinki agar tú use rihál de to tujhe bár bár aisá hí karná hogá.
 20 Mashwarat ko sun aur tarbiyat-pazír ho,
 Táki tú ákhirkár dáná ho jáe.
 21 A'dmí ke dil men bahut se mansúbe hain ;
 Lekin sirf KHUDÁWAND ká iráda hí qáim rahegá.
 22 A'dmí kí maqbúliyat us ke ihsán se hai ;

- Aur kangál jhúthe ádmí se bihtar hai.
 23 KHUDÁWAND ká khauf zindagi-bakhsh hai,
 Aur khudátars ser hogá,
 Aur badí se mahfúz rahegá.
 24 Sust ádmí apná háth tháíl men dáltá hai,
 Aur itná bhí nahín kartá kí phir use apne munh tak láe.
 25 Thátthá karnewále ko már, is se sádadil hoshyár ho jáegá :
 Aur sáhib í fahm ko tambíh kar, wuh 'ilm hásil karegá.
 26 Jo apne báp se badsulúki kartá aur mán ko nikál detá hai,
 Khijálat ká bá'is aur ruswái lánewálá betá hai.
 27 Ai mere bete, agar tú 'ilm se bargashta hotá hai,
 To ta'ím sunne se kyá fáida?
 28 Khabís gawáh 'adl par hanstá hai,
 Aur sharír ká munh badí ngaltá rahtá hai.
 29 Thátthá karnewálon ke liye sa-záen thahrái játi hain ;
 Aur ahmaqon kí píth ke liye kore hain.

20

- Mai maskhara aur sharáb hangáma karnewáli hai,
 Aur jo koi in se fareb khátá hai dáná nahín.
 2 Bádsháh ká ru'b sher kí garaj kí mánind hai,
 Jo koi use gussa dilátá hai apní ján se badí kartá hai.
 3 Jhagre se alag rahne men ádmí kí 'izzat hai,
 Lekin har ek ahmaq jhagartá rahtá hai.
 4 Káhil ádmí jare ke bá'is hai nahín chalátá,
 Is liye fasl kátné ke waqt wuh bhíkh mángegá aur kuchh na páegá.
 5 A'dmí ke dil kí bát gahre pání kí mánind hai :
 Lekin sáhib í fahm ádmí use khench níkálegá.
 6 Aksar log apná apná ihsán jatáte hain,
 Lekin wafádár ádmí kis ko mil-egá?
 7 Rástrau sádíq ke ba'd
 Us ke bete mubáarak hote hain.
 8 Bádsháh jo takht í 'adálat par baíthtá hai,
 Khud-dekhkar har tarah kí badí ko phatáktá hai.

- 9 Kaun kah saktá hai ki Main ne apne dil ko sáf kar liyá hai, Aur main apne gunáh se pák ho gayá hún?
- 10 Do tarah ke bát aur do tarah ke paimáne, In donon se KHUDÁWAND ko nafrat hai.
- 11 Bachcha bhí apní harakát se pahchána játá hai, Ki us ke kám nek o rást hain ki nahín.
- 12 Sunnewále kán aur dekhnewálí ánk, Donon ko KHUDÁWAND ne ba-náyá hai.
- 13 Khwábdost na ho, mabádá tú kangál ho jae : Apní ánkhen khol, ki tú rotí se ser hogá.
- 14 Kharidár kahtá hai, Raddí hai, raddí ; Lekin jab chal partá hai to fakhr kartá hai.
- 15 Zar o marján kí to kasrat hai ; Lekin beshbahá sarmáya 'ilm-wále honth hain.
- 16 Jo begáne ká zámín ho us ke kapre chhín le ; Aur jo ajnabí ká zámín ho us se kuchh girau rakh le.
- 17 Dagá kí rotí ádmí ko míthí lagti hai ; Lekin ákhir ko us ká munh kankearon se bhará játá hai.
- 18 Har ek kám mashwarat se thík hotá hai : Aur tú nek saláh lekar jang kar.
- 19 Jo koí lutrápan kartá phirtá hai ráz fash kartá hai ; Is liye tú munhphat se kuchh wasta na rakh.
- 20 Jo apne báp yá apní mán par la'nat kartá hai, Us ká chirág gahri táríki men bujháyá jaege.
- 21 Agarchí ibtidá men mírás yak-lakht hásil ho, Taubhí us ká anjám mubáarak na hogá.
- 22 Tú yih na kahná, ki Main badí ká badla lúnga ; KHUDÁWAND kí ás rakh, aur wuh tujhe bacháega.
- 23 Do tarah ke bát se KHUDÁWAND ko nafrat hai : Aur dagá kí tarázú thík nahín.
- 24 A'dmí kí raftár KHUDÁWAND kí taraf se hai :

- Pas insán apní ráh ko kyúnkar ján saktá hai?
- 25 Jaldbází se kisi chíz ko muqaddas thahrána, Aur mannat mánne ke ba'd daryáft karná ádmí ke liye phandá hai.
- 26 Dána bádsháh sharíron ko phatáktá hai, Aur un par dáone ká pahiyá phirwátá hai.
- 27 A'dmí ká zamír KHUDÁWAND ká chirág hai, Jo us ke tamám andarúní hál ko daryáft kartá hai.
- 28 Shafaqat aur sachcháí bádsháh kí nigahbán hain, Balki shafaqat hí se us ká takht qáim rahtá hai.
- 29 Jawánon ká zor un kí shaukat hai, Aur búrhon ke safed bál un kí zínat hain.
- 30 Koron ke zakhm se badí dúr hoti hai, Aur már kháne se dil sáf hotá hai.
- 21** Bádsháh ká dil KHUDÁWAND ke háth men hai, Wuh us ko pání ke nálon kí mánind jidhar cháhtá hai pheertá hai.
- 2 Insán kí har ek rawish us kí nazar men rást hai : Par KHUDÁWAND dílon ko jánch-tá hai.
- 3 Sadáqat aur 'adl KHUDÁWAND ke nazdíq qurbáni se ziyáda pasandída hain.
- 4 Balandnazari aur dil ká takabbur, Aur sharíron kí iqbálmandí gunáh hai.
- 5 Mihnatí kí tadbíren yaqínan firá-wání ká bá'is hain : Lekin har ek jaldbáz ká anjám muhtájí hai.
- 6 Daroggoí se khazáne hásil karná beṭhikána bukhárát kí mánind hai, Aur us ke tálib maut ke tálib hain.
- 7 Sharíron ká zulm un ko urá le jaege, Kyúnki unhon ne insáf karne se inkár kiyá hai.
- 8 Gunáhálúda ádmí kí ráh bahut terhí hai : Par jo pák hai us ká kám thík hai.
- 9 Ghar kí chhat par ek kone men rahná,

- Jhagrálú bíwí ke sáth kusháda ghar men rahne se bihtar hai.
- 10 Sharír kí ján burái kí mushtáq hai,
Us ká hamsáya us kí nigáh men maqbúl nahín hotá.
- 11 Jab tháthhá karnewále ko sazá dí játí hai to sádádíl hikmat hásil kartá hai;
Aur jab dáná tarbiyat pátá hai to 'ilm hásil kartá hai.
- 12 Sádiq sharír ke ghar par gaur kartá hai;
Sharír kaise girkar barbád ho gaye hain.
- 13 Jo miskín ká nála sunkar apne kán band kar letá hai,
Wuh ap bhí nála karegá aur koí na sunegá.
- 14 Poshídagi men hadya dená qahr ko thandá kartá hai,
Aur in'ám bagal men de dená gazab i shadíd ko.
- 15 Insáf karne men sádiq kí shád-mání hai,
Lekin badkirdáron kí halákat.
- 16 Jo fahm kí ráh se bhataktá hai, Murdon ke gol men pará rahegá.
- 17 Aiyásh kangál rahegá;
Jo mai aur tel ká mushtáq hai máldár na hogá.
- 18 Sharír sádiq ká fídyá hogá,
Aur dagábáz rástbázon ke badle men díyá jáegá.
- 19 Biyábán men rahná,
Jhagrálú aur chirchirí bíwí ke sáth rahne se bihtar hai.
- 20 Qímatí khazána aur tel dánaon ke ghar men hain,
Lekin ahmaq un ko urá detá hai.
- 21 Jo sadáqat aur shafaqat kí pairawí kartá hai,
Zindagi aur sadáqat o 'izzat pátá hai.
- 22 Dána ádmí zabardaston ke shahr par chah jatá hai,
Aur jis quwwat par un ká i'timád hai use girá detá hai.
- 23 Jo apne munh aur apní zabán kí nigahbání kartá hai,
Apní ján ko musíbaton se mahfúz rakhtá hai.
- 24 Mutakabbir o magrúr shakhs, jo tháthhebáz kahlátá hai,
Bahut takabbur se kám kartá hai.
- 25 Káhil kí tamanná use már dáltí hai,
Kyunki us ke háth mihnát se inkár karte hain.

- 26 Wuh dín bhar tamanná men rahtá hai;
Lekin sádiq detá hai aur dareg nahín kartá.
- 27 Sharír kí qurbání nafratangez hai,
Khusúsan jab wuh badníyatí se látá hai.
- 28 Jhúthá gawáh halák hogá:
Lekin jis shakhs ne bát suní hai wuh khámosh na rahegá.
- 29 Sharír apne chihre ko sakht kartá hai:
Lekin sádiq apní ráh par gaur kartá hai.
- 30 Koí hikmat koí fahm aur koí mashwarat nahín
Jo KHUDÁWAND ke muqábil thahr sake.
- 31 Jang ke dín ke liye ghorá to taiyár kiyá jatá hai,
Lekin fathyábí KHUDÁWAND kí taraf se hai.

22

- Neknám beqiyás khazáne se,
Aur ihsán sone chándí se bihtar hai.
- 2 Amír o garíb ek dúsre se milte hain,
Un sab ká kháliq KHUDÁWAND hí hai.
- 3 Hoshyár balá ko dekhkar chhíp jatá hai;
Lekin nádán barhe chale játe aur nuqsán utháte hain.
- 4 Daulat aur 'izzat o hayát
KHUDÁWAND ke khauf aur firo-taní ká ajr hain.
- 5 Kajrau kí ráh men kánfe aur phande hain:
Jo apní ján kí nigahbání kartá hai un se dúr rahegá.
- 6 Larke kí us ráh men tarbiyat kar jis par use jáná hai,
Wuh búrhá hokar bhí us se nahín muřegá.
- 7 Máldár miskín par hukmrán hotá hai,
Aur qarz lenewálá qarz denewále ká naukar hai.
- 8 Jo badí botá hai musíbat kát-egá,
Aur us ke qahr kí láthí tút jáegi.
- 9 Jo neknazar hai barakat páegá,
Kyunki wuh apní rotí men se miskínon ko detá hai.
- 10 Tháthhá karnewále ko níkal de to fasád jatá rahegá,
Hán, jhagrá ragrá aur ruswái dúr ho jáenge.

- 11 Jo pákdilí ko cháhtá hai us ke honthon men lutf hai,
Aur bádsháh us ká dostdár hogá.
- 12 KHUDÁWAND kí ánkhen 'ilm kí hifázat kartí hai,
Aur wuh dagábázon ke kalám ko ulat detá hai.
- 13 Sust ádmí kahtá hai, Báhar sher khará hai;
Main gallon men phará jáungá.
- 14 Begána 'aurat ká munh gahrá garhá hai;
Us men wuh girtá hai jis se KHUDÁWAND ko nafrat hai.
- 15 Hamáqat larke ke dil se wábasta hai,
Lekin tarbiyat kí chharí us ko us se dúr kar degí.
- 16 Jo apne fáide ke liye miskín par zulm kartá hai,
Aur jo máldár ko detá hai yaqínan muhtáj ho jáegá.
- 17 Apná kán jhuká aur dánáon kí báten sun,
Aur merí ta'ím par dil lagá.
- 18 Kyúinki yih pasandída hai kí tú un ko apne dil men rakkhe,
Aur wuh tere labon par qálm rahen.
- 19 Táki terá tawakkul KHUDÁWAND par ho,
Main ne áj ke din tujh ko, hán tujh hí ko, jatá diyá hai.
- 20 Kyá main ne tere liye mashwarat aur 'ilm kí latíf báten
Is liye nahín likhí hai, kí
- 21 Sachcháí kí báton kí haqíqat tujh par záhir kar dún,
Táki tú sachchí báten hásil karke apne bhejnewálon ke pás wápas jáe?
- 22 Miskín ko is liye na lút kí wuh miskín hai,
Aur musíbatzada par 'adálatgáh men zulm na kar;
- 23 Kyúinki KHUDÁWAND un kí wakálat karegá,
Aur un ke gáratgaron kí ján ko gárat karegá.
- 24 Gussawar ádmí se dostí na kar,
Aur gazabnák shakhs ke sáth na já.
- 25 Mabádá tú us kí rawishen síkhe,
Aur apní ján ko phandé men phansáe.
- 26 Tú un men shámil na ho jo háth par háth márté hai;

- Aur na un men jo qarz ke zámín hote hai.
- 27 Kyúinki agar tere pás adá karne ko kuchh na ho
To wuh terá bistar tere niche se kyúin khench le jáe?
- 28 Un qadím hudúd ko na sarká
Jo tere bápádá ne bándhí hai.
- 29 Tú kisi ko us ke kám men mihnátí dekhtá hai?
Wuh bádsháhon ke huzúr khará hogá;
Wuh kamqadr logon kí khidmat na karegá.

23

- Jab tú hákim ke sáth kháne baithe,
To khúb gaur kar kí tere sámne kaun hai;
- 2 Agar tú kháu hai,
To apne gale par chhurí rakh de.
- 3 Us ke mazadár khánon kí tamanná na kar;
Kyúinki wuh dagábází ká khána hai.
- 4 Máldár hone ke liye pareshán na ho;
Apní is dánishmandí se báz á.
- 5 Kyá tú us chíz par ánkhe lagáegá jo hai hí nahín?
Kyúinki daulat yaqínan 'uqáb kí tarah par lagákar
A'smán kí taraf ur játí hai.
- 6 Tú tangchashm kí rotí na khá,
Aur us ke mazadár khánon kí tamanná na kar.
- 7 Kyúinki jaise us ke dil ke andeshe hai wuh waisá hí hai;
Wuh tujh se kahtá hai, Khá aur pí;
Lekin us ká dil terí taraf nahín.
- 8 Jo nawála tú ne kháyá hai tú use ugal degá,
Aur terí míthí báten besúð hongí.
- 9 Apní báten ahmaq ko na suná,
Kyúinki wuh tere dánái ke kalám kí tahqír karegá.
- 10 Qadím hudúd ko na sarká,
Aur yatímon ke kheton men dakhil na kar.
- 11 Kyúinki un ká rihái bakhshnewálá zabardást hai,
Wuh khud hí tere khiláf un kí wakálat karegá.
- 12 Tarbiyat par dil lagá,
Aur 'ilm kí báten sun.
- 13 Larke se tádíb ko dareg na kar;
Agar tú use chharí se máregá to wuh mar na jáegá.
- 14 Tú use chharí se máregá,

- Aur us kí ján ko pátál se bach-
aegá.
- 15 Ai mere bete, agar tú dánádíl hai,
To merá díł, hán, merá díł khush
hogá.
- 16 Aur jab tere labon se sachchí
báten niklengi
To merá díł shádmán hogá.
- 17 Terá díł gunahgáron par rashk na
kare,
Balki tú dín bhar KHUDÁWAND se
dartá rah.
- 18 Kyúinki ajr yaqíní hai,
Aur terí ás nahín tūtegi.
- 19 Ai mere bete, tú sun aur dáná ban,
Aur apne díł kí rahbarí kar.
- 20 Tú sharábíon men shámíl na ho,
Aur na harís kabábíon men.
- 21 Kyúinki sharábí aur kháú kangál
ho jáenge,
Aur nínd un ko chithre pahínáegi.
- 22 Apne báp ká jis se tú paidá húa
shanawá ho,
Aur apní mán ko us ke burhápe
men haqír na ján.
- 23 Sachcháí ko mol le, aur use bech
na dál;
Hikmat aur tarbiyat aur fahm ko
bhí.
- 24 Sádiq ká báp niháyat khush
hogá;
Aur dánishmand ká báp us se
shádmání karegá.
- 25 Apne mán báp ko khush kar,
Apní wálida ko shádmán rakh.
- 26 Ai mere bete, apná díł mujh ko
de,
Aur merí ráhon se terí ánkhen
khush hon.
- 27 Kyúinki fáhlísha gahrí khandaq
hai;
Aur begána 'aurat tang garhá hai.
- 28 Wuh ráhzan kí tarah ghát men
lagí hai;
Aur baní A'dam men badkáron ká
shumár barháti hai.
- 29 Kaun afsos kartá hai? kaun
gamzada hai? kaun jhagrálú
hai?
Kaun shákí hai? kaun besabab
gháyal hai?
Aur kis kí ánkhen men surkhí
hai?
- 30 Wuhí jo der tak mainoshí karte
hain:
Wuhí jo miláí hui mai kí talásh
men rahte hain.
- 31 Jab mai lál lál ho,
Jab us ká 'aks jám par pare,

- Aur jab wuh rawání ke sáth níche
utre, to us par nazar na kar.
- 32 Kyúinki anjámkar wuh sánp kí
tarah káttí,
Aur afa'í kí tarah das játi hai.
- 33 Terí ánkhen 'ajíb chízen dekhengi,
Aur tere munh se ultí sídhí báten
niklengi.
- 34 Balki tú us kí mánind hogá, jo
samundar ke darmiyán let jáe;
Yá us kí mánind jo mastúl ke
sire par so rahe.
- 35 Tú kahegá, Unhon ne to mujhe
márá hai, par mujh ko choť
nahín lagi;
Unhon ne mujhe píta hai, par
mujhe ma'lúm bhí nahín húa.
Main kab bedár húngá? main
phir us ká talib húngá.
- 24** Tú sharíron par rashk na
karná,
Aur un kí suhbat kí khwá-
hish na rakhná.
- 2 Kyúinki un ke díł zulm kí fikr
karte hain,
Aur un ke lab sharárat ká charchá.
- 3 Hikmat se ghar ta'mír kiyá játa
hai;
Aur fahm se us ko qiyám hotá
hai.
- 4 Aur 'ilm ke wasíle se kot'hriyán
Nafís o latíf mál se ma'múr kí
játi hain.
- 5 Dáná admí zoráwar hai;
Balki sáhib-i 'ilm ká zor barhtá
rahtá hai.
- 6 Kyúinki tú nek saláh lekar jang
kar saktá hai;
Aur saláhkáron kí kasrat men
salámatí hai.
- 7 Hikmat ahmaq ke liye bahut
baland hai;
Wuh phátak par munh nahín khol
saktá.
- 8 Jo badí ke mansúbe bándhtá hai,
Fitnaangez kahláegá.
- 9 Hamáqat ká mansúba bhí gunáh
hai;
Aur thatthá karnewále se logon
ko nafrat hai.
- 10 Agar tú musíbat ke dín bedil ho
jáe,
To terí táqat bahut kam hai.
- 11 Jo qatl ke liye ghasíte játe hain,
un ko chhurá;
Jo máre jáne ko hain, un ko
hawála na kar.
- 12 Agar tú kahe, Dekho, ham ko yit
ma'lúm na thá,

- To kyá dilon ko jánchnewálá yih nahín samajhtá?
 Aur kyá teri ján ká nigahbán yih nahín jántá?
 Aur kyá wuh har shakhs ko us ke kám ke mutábiq ajr na degá?
- 13 Ai mere beté, tú shahd khá, kyúinki wuh achchhá hai;
 Aur shahd ká chhattá bhí, kyúinki wuh tujhe míthá lagtá hai;
- 14 Hikmat bhí teri ján ke liye aisi hí hogí;
 Agar wuh tujhe mil jáe to tere liye ajr hogá,
 Aur teri ás nahín tutegí.
- 15 Ai sharír, tú sádiq ke ghar kí ghát men na baithná;
 Us kí árámghá ko gárat na karná.
- 16 Kyúinki sádiq sáť bār girtá hai, aur phir uth khará hotá hai;
 Lekin sharír balá men girkar pará hí rahtá hai.
- 17 Jab terá dushman gir paré, to khushí na karná;
 Aur jab wuh pichhár kháe, to dilshád na honá.
- 18 Mabádá KHUDÁWAND ise dekhkar náráz ho,
 Aur apná qahr us par se uthá le.
- 19 Tú badkirdáron ke sabab se bezár na ho;
 Aur sharíron par rashk na kar.
- 20 Kyúinki badkirdár ke liye kuchh ajr nahín;
 Sharíron ká chirág bujhá diyá jáegá.
- 21 Ai mere beté, KHUDÁWAND se aur bádsháh se dar;
 Aur mufsidon ke sáth suhbat na rakh;
- 22 Kyúinki un par nágahán áfat áegí,
 Aur un donon kí taraf se ánewáli halákat ko kaun jántá hai?
- 23 Yih bhí dánáon ke aqwál hai.
 'Adálat men tarafdári karná achchhá nahín.
- 24 Jo sharír se kahtá hai, Tú sádiq hai,
 Log us par la'nat karenge, aur ummateq us se nafrat rak-khengí.
- 25 Lekin jo us ko dántte hain khush honge,
 Aur un ko barí barakat milegí.
- 26 Jo haqq bát kahtá hai,
 Labon par bosá detá hai.
- 27 Apná kám báhar taiyár kar,

- Use apne liye khet men durust kar le,
 Aur us ke ba'd apná ghar baná.
- 28 Besabab apne hamsáye ke khiláf gawáhi na dená,
 Aur apne labon se fareb na dená.
- 29 Yún na kah, Main us se waisá hí karúnga jaisá us ne mujh se kiya;
 Main us ádmí se us ke kám ke mutábiq sulúk karúnga.
- 30 Main káhil ke khet aur be'aql ke takistán
 Ke pás se guzrá;
 Aur dekho, wuh sab ká sab kánton se bhará thá,
 Aur bichchhúbúti se dhaká thá,
 Aur us kí sangín díwár giráí gayí thí.
- 32 Tab main ne dekhá, aur us par khúb gaur kiya;
 Hán, main ne us par nigáh kí, aur 'ibrat pái.
- 33 Thorí sí nind, ek aur jhapkí,
 Zará paré rahne ko háth par háth:
- 34 Isí tarah teri mufisí ráhzan kí tarah,
 Aur teri tangdastí musallah ádmí kí tarah á paregí.

25

Yih bhí Sulaimán kí amsál hai, jin kí sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ke logon ne naqf kí thí.

- 2 Khudá ká jalál rázdári men hai;
 Lekin bádsháhon ká jalál mu-'ámalát kí taftísh men.
- 3 A'smán kí únchái aur zamín kí gahrái,
 Aur bádsháhon ke díł kí intihá nahín miltí.
- 4 Chándí kí mail dúr karne se,
 Sunár ke liye bartan ban játá hai.
- 5 Sharíron ko bádsháh ke huzúr se dúr karne se,
 Us ká takht sadáqat par qáim ho jáegá.
- 6 Bádsháh ke huzúr apní barái na karná;
 Aur bare ádmíon kí jagah khará na honá.
- 7 Kyúinki yih bihtar hai kí hákim ke rubarú,
 Jis ko teri ánkhen ne dekhá hai,
 Tujh se kahá jáe, A'ge barhkar baith,
 Na kí tú pichhe hatá diyá jáe.

- 8 Jhagrā karne men jaldī na kar,
A'khīr kār jab terā hamsāya tujh
ko zalīl kare,
Tab tū kyā karegā?
- 9 Tū hamsāye ke sāth apne da'we
kā charchā kar,
Lekin kisī dūstre kā rāz fāsh na
kar;
- 10 Mabādā jo koi use sune tujhe
ruswā kare,
Aur terī badnāmī hotī rahe.
- 11 Bāmauqa' bāten
Rupahī tokriyon men sone ke
seb hain.
- 12 Dānā malāmat karnewāle kī bāt
Sunnēwāle ke kān men sone kī
bālī aur kundan kā zewar hai.
- 13 Wafādār elchī apne bhejnewālon
ke liye
Aisā hai jaise fasl kātne ke aiyām
men barf kī thandak;
Kyūnki wuh apne mālīkon kī
jān ko tāzadam kartā hai.
- 14 Jo kisī jhūthī liyāqat par fakhr
kartā hai,
Wuh bebārish bādāl aur hawā kī
mānind hai.
- 15 Tahammul karne se hākīm rāzī
ho jātā hai;
Aur narm zabān haqqī ko bhī
tor dāltī hai.
- 16 Kyā tū ne shahd pāyā? tū itnā
knā jitnā tere liye kāfī hai;
Mabādā tū ziyāda khā jāe aur
use ugal dāle.
- 17 Apne hamsāye ke ghar bār bār
jāne se apne pānwōn ko rok;
Mabādā wuh diqq hokar tujh se
nafrat kare.
- 18 Jo apne hamsāye ke khilāf jhūthī
gawāhī detā hai,
Wuh gurz aur talwār aur tez tīr
hai.
- 19 Musibat ke waqt bewafā ādmī
par i'timād
Tūtā dānt aur ukhrā pānw hai.
- 20 Jo kisi gangīn ke sāmne gīt
gātā hai,
Wuh goyā jāre men kisī ke
kapre utārtā, aur sajjī par sirka
dāltā hai.
- 21 Agar terā dushman bhūkā ho, to
use rotī khilā;
Aur agar wuh piyāsā ho, to use
pānī pilā;
- 22 Kyūnki tū us ke sir par angārōn
kā dher lagāegā,
Aur Khudāwānd tujh ko aīr degā.
- 23 Shimālī hawā menh ko lātī hai:

- Aur gibatgo zabān turshrūī ko.
- 24 Ghar kī chhat par ek kone men
rahnā,
Jhagrālū bīwī ke sāth kushādā
makān men rahne se bihtar
hai.
- 25 Wuh khushkhabarī jo dūr ke
mulk se āe,
Aisī hai jaise thake mānde kī jān
ke liye thandā pānī.
- 26 Sādiq kā sharīr ke āge girnā,
Goyā gadlā chashma aur nāpāk
sotā hai.
- 27 Bahut shahd khānā achchhā na-
hīn,
Aur apnī buzurgī kā tālib honā
zebā nahīn hai.
- 28 Jo apne nafs par zābit nahīn,
Wuh befasil aur mismārshuda
shahr kī mānind hai.

26

- Jis tarah aiyām ī garmī men
barf aur dirau ke waqt
bārish,
Usī tarah ahmaq ko 'izzat zeb
nahīn detī.
- 2 Jis tarah gauraiyā āwāra phirtī
aur abābil urtī rahtī hai,
Usī tarah besabab la'nat be-
mahall hai.
- 3 Ghore ke liye chābuk aur gadhe
ke liye lagām;
Lekin ahmaq kī pīth ke liye
chharī hai.
- 4 Ahmaq ko us kī hamāqat ke
mutābiq jawāb na de,
Mabādā tū bhī us kī mānind ho
jāe.
- 5 Ahmaq ko us kī hamāqat ke
mutābiq jawāb de,
Mabādā wuh apnī nazar men
dānā thahre.
- 6 Jo ahmaq ke hāth paigām bhejtā
hai,
Apne pānwōn par kulhārā mārta
aur nuqsān kā piyāla pītā hai.
- 7 Jis tarah langre kī tāng larkha-
rātī hai,
Usī tarah ahmaq ke munh men
tamsīl hai.
- 8 Ahmaq kī ta'zīm karnewālā
Goyā jawāhir ko pattharon ke
dher men rakhtā hai.
- 9 Ahmaq ke munh men tamsīl,
Sharābī ke hāth men chubhne-
wāle kānte kī mānind hai.
- 10 Jo ahmaqōn aur rahguzaron ko
mazdūrī par lagātā hai,
Us tīrandāz kī mānind hai jo sab
ko zakhmī kartā hai.

- 11 Jis tarah kuttá apne ugle húa ko phir khátá hai,
Usí tarah ahmaq apní hamáqat ko duhrátá hai.
- 12 Kyá tú us ko jo apní nazar men dáná hai dekhtá hai?
Us ke muqábale men ahmaq se ziyáda ummed hai.
- 13 Sust ádmí kahtá hai, Ráh men sher hai,
Sher i babar galiyon men hai.
- 14 Jis tarah darwáza apní chūlon par phirtá hai,
Usí tarah sust ádmí apne bistar par karwat badaltá rahtá hai.
- 15 Sust ádmí apná háth thálí men dáltá hai,
Aur use phir munh tak láná us ko thaká detá hai.
- 16 Káhil apní nazar men dáná hai,
Balki dalíl lánewále sát shakhsen se barhkar.
- 17 Jo rásta chalte húa paráye jhagre men dakhil detá hai,
Us kí mánind hai jo kutte ko kán se pakartá hai.
- 18 Jaisá wuh díwána jo jaltí lakriyán Aur maut ke tír phenktá hai,
- 19 Waisá hí wuh shakhs hai jo apne hamsáye ko dagá detá hai,
Aur kahtá hai, Main to dillagí kar rahá thá.
- 20 Lakrí na hone se ág bujh játi hai,
So jahán gíbatgo nahín wahán jhagrá mauqúf ho játa hai.
- 21 Jaise angáron par koele aur ág par indhan hai,
Waisá hí jhagrálú jhagrá barpá karne ke liye hai.
- 22 Gíbatgo kí báten lazíz nawále haiñ,
Aur wuh khúb hazm ho játi haiñ.
- 23 Ulfatí lab badkhwáh dil ke sáth Us thikre kí mánind haiñ jis par khoṭí chándí manḍhí ho.
- 24 Kínawar dil men dagá rakhtá hai,
Lekin apní báton se chhipátá hai.
- 25 Jab wuh mīthí mīthí báten kare to us ká yaqín na kar,
Kyunki us ke dil men kamál nafrat hai.
- 26 Agarchi us kí badkhwáhí makr men chhipí hai,
Taubhí us kí badí jamá'at ke rúbarú fāsh kí jáegí.
- 27 Jo garhá khodtá hai ap hí us men giregá;
Aur jo patthar dhalkátá hai wuh palaṭkar usí par paregá.

- 28 Jhúthí zabán un ká kína rakhtí hai jin ko us ne gháyal kiya hai;
Aur cháplús munh tabáhi kartá hai.

27

- Kal kí bábat ghamand na kar,
Kyunki tú nahín jántá ki ek hí din men kyá hogá.
- 2 Gair terí sitáish kare, na kí terá hí munh :
Begána kare, na kí tere hí lab.
- 3 Patthar bhári hai, aur ret wazn-dár hai :
Lekin ahmaq ká jhunjhláná in donoñ se girántar hai.
- 4 Gāzab saḡht berahmí aur qahr sailáb hai :
Lekin hasad ke sámne kaun khará rah saktá hai?
- 5 Chhipí mahabbat se Khulí malámat bihtar hai.
- 6 Jo zaḡhm dost ke háth se lagen purwafá haiñ,
Lekin dushman ke bose báifráat haiñ.
- 7 A'súda ján ko shahd ke chhatte se bhí nafrat hai :
Lekin bhúke ke liye har ek karwí chíz mīthí hai.
- 8 Apne makán se áwára insán Usí chiriyá kí mánind hai jo apne áshiyáne se bhaṭak jáe.
- 9 Jaise tel aur 'itr se dil ko farhat hotí hai
Waise hí dost kí dilí mashwarat kí shíríní se.
- 10 Apne dost aur apne báp ke dost ko tark na kar,
Aur apní musíbat ke din apne bhái ke ghar na já :
Kyunki hamsáya jo nazdík ho us bhái se jo dūr ho bihtar hai.
- 11 Ai mere beté, dáná ban, aur mere dil ko shád kar,
Táki main apne malámat karne-wále ko jawáb de sakún.
- 12 Hoshyár balá ko dekhkar chhip játa hai,
Lekin nádán barhe chale játe aur nuqsán utháte haiñ.
- 13 Jo begáne ká zámín ho us ke kapre chhín le,
Aur jo ajnabí ká zámín ho us se kuchh girau rakh le.
- 14 Jo subh sawere uthkar apne dost ke liye baland áwáz se du'á e khair kartá hai,
Us ke liye yih la'nat mahsúb hogí.

- 15 Jhārī ke dīn kā lagātār tapkā
Aur jhagrālū bīwī yaksān hain;
16 Jo us ko roktā hai hawā ko
roktā hai,
Aur us kā dahinā hāth tel ko
pakartā hai.
17 Jis tarah lohā lohe ko tez kartā
hai,
Usī tarah ādmī ke dost ke chihre
kī āb usī se hai.
18 Jo anjīr ke darakht kī nigahbānī
kartā hai us kā mewa khāegā;
Aur jo apne āqā kī khidmat kartā
hai 'izzat pāegā.
19 Jis tarah pānī men chihra chihre
se mushābih hai,
Usī tarah ādmī kā dil ādmī se.
20 Jis tarah pātāl aur halākat ko
āsūdagi nahīn,
Usī tarah insān kī ānkhen ser
nahīn hotīn.
21 Jaise chāndī ke liye kuthālī aur
sone ke liye bhattī hai,
Waise hī ādmī ke liye us kī
sitāish hai.
22 Agarchi tū ahmaq ko anāj ke
sāth ukhlī men dālkar musal
se kūtē,
Taubhī us kī hamāqat us se kabhī
judā na hogī.
23 Apne rewaron kā hāl daryāft
karne men dil lagā,
Aur apne gallon ko achchhī tarah
se dekh;
24 Kyūnki daulat sadā nahīn rahtī,
Aur kyā tājwarī pusht dar pusht
qāim rahtī hai?—
25 Sukhī ghās jama' kī jāti hai, phir
sabza numāyān hotā hai,
Aur pahāron par se chāra kātkar
farāham kiyā jāta hai.
26 Barre terī poshish ke liye hain,
Aur bakriyān tere maidānon kī
qīmat hain;
27 Aur bakriyon kā dūdh terī aur
tere khāndān kī khurāk,
Aur terī laundiyon kī guzrān ke
liye kāfī hai.

28 Agarchi koī sharīr kā pīchhā
na kare, taubhī wuh bhāgtā
hai:

- Lekin sādiq sher i babar kī
mānind diler hai.
2 Mulk kī khatākārī ke sabab se
hākīm bahut se hain,
Lekin sāhib i 'ilm o fahm se
intizām bahāl rahegā.

- 3 Miskīn par zulm karnewālā kan-
gāl,
Mūsłādhār menh hai, jo ek dāna
bhī nahīn chhortā.
4 Sharī'at ko tark karnewāle sharīr-
on kī ta'rīf karte hain;
Lekin sharī'at par 'amal karne-
wāle un kā muqābala karte
hain.
5 Sharīr 'adl se āgāh nahīn,
Lekin KHUDĀWAND ke tālib sab
kuchh samajhte hain.
6 Rāstrau miskīn
Kajrau daulatmand se bihtar hai.
7 Ta'līm par 'amal karnewālā dānā
betā hai:
Lekin musrifon kā hamnishīn
apne bāp ko ruswā kartā hai.
8 Jo nājāiz sūd aur nafa' se apnī
daulat barhātā hai,
Wuh miskinon par rahm karne-
wāle ke liye jama' kartā hai.
9 Jo kān pher letā hai kī sharī'at
ko na sune,
Us kī du'ā bhī nafratangez hai.
10 Jo koī sādiq ko gumrah kartā hai
tāki wuh burī rāh par chale,
Wuh apne garhe men āp hī
giregā:
Lekin kāmīl log achchhī chīzon
ke wāris hongē.
11 Māldār apnī nazar men dānā hai;
Lekin 'aqlmand miskīn use parakh
letā hai.
12 Jab sādiq fathiyāb hote hain to
barī dhūm dhām hotī hai:
Lekin jab sharīr barpā hote hain
to ādmī dhūndhe nahīn milte.
13 Jo apne gunāhon ko chhipātā hai
kāmyāb na hogā;
Lekin jo un kā iqrār karke un ko
tark kartā hai us par rahmat
hogī.
14 Mubārak hai wuh ādmī jo sadā
dartā rahtā hai:
Lekin jo apne dil ko saḥt kartā
hai musibat men paregā.
15 Miskīnon par sharīr hākīm
Garajte hūe sher aur shikār ke
tālib rīchh kī mānind hai.
16 Be'aql hākīm bhī barā zālīm hai:
Lekin jo lālch se nafrat rakhtā
hai us kī 'umr darāz hogī.
17 Jis ke sir par kisī kā khūn hai,
Wuh garhe kī taraf bhāgegā; use
koī na roke.
18 Jo rāstrau hai rihāl pāegā:
Lekin kajrau nāgahān gir par-
egā.

- 19 Jo apní zamín men káshatkáří kartá hai rotí se ser hogá :
Lekin batálat ká pairau bahut kangál ho jáegá.
- 20 Diyánatdár ádmí barakaton se ma'múr hogá :
Lekin jo daulatmand hone ke liye jaldí kartá hai besazá na chhú-tegá.
- 21 Tarafdári karná khúb nahín,
Aur na yih kí ádmí rotí ke tukre ke liye gunáh kare.
- 22 Tangchashm daulat jama' karne men jaldí kartá hai,
Aur yih nahín jántá kí iflás use á dabáegá.
- 23 Ádmí ko sarzanish karnewálá ákhirkár
Zabání khushámad karnewále se ziyáda maqbúl thahregá.
- 24 Jo koí apne wálidain ko luttá hai,
aur kahtá hai, kí Yih gunáh nahín,
Wuh gáratgar ká sáthí hai.
- 25 Jis ke dil men lálach hai wuh jhagrá barpá kartá hai ;
Lekin jis ká tawakkul KHUDÁ-WAND par hai wuh farbih kiyá jáegá.
- 26 Jo apne hí dil par bharosá rakhtá hai bewuqúf hai :
Lekin jo dánái se chaltá hai rihái páegá.
- 27 Jo miskinon ko detá hai muhtáj na hogá :
Lekin jo ánkhi churátá hai bahut mal'un hogá.
- 28 Jab sharir barpá hote hain to ádmí dhúndhe nahín milte :
Lekin jab wuh faná hote hain to sádiq taraqqí karte hain.
- 29** Jo bár bár tambih pákar bhí gardankashí kartá hai,
Nágahán barbád kiyá jáegá,
aur us ká koí chára na hogá.
- 2 Jab sádiq iqbálmand hote hain to log khush hote hain :
Lekin jab sharir iqtidár páte hain to log áheñ bharte hain.
- 3 Jo koí hikmat se ulfat rakhtá hai apne báp ko khush kartá hai :
Lekin jo kasbion se suhbat rakhtá hai apná mál urátá hai.
- 4 Bádsháh 'adl se apní mamlukat ko qiyám bakhshtá hai :
Lekin rishwatsitán us ko wirán kartá hai.
- 5 Jo apne hamsáye kí khushámad kartá hai,

- Us ke pánwon ke liye jál bichhátá hai.
- 6 Badkirdár ke gunáh men phandá hai,
Lekin sádiq gátá aur khushí kartá hai.
- 7 Sádiq miskinon ke mu'ámale ká khayál rakhtá hai,
Lekin sharir men us ko jánne ká liyáqat nahín.
- 8 Thatthebáz shahr men ág lagát hain,
Lekin dáná qahr ko dúr kar det hain.
- 9 Agar dáná ahmaq se mubáhasa kare,
To khwáh wuh qahr kare khwáh hanse, kuchh itminán na hogá.
- 10 Khúnrez log kámil ádmí se kína rakhte hain :
Lekin rástkár us kí ján bacháne ká qasd karte hain.
- 11 Ahmaq apná qahr ugal detá hai,
Lekin dáná us ko roktá aur pí játá hai.
- 12 Agar koí hákim jhúth par kán lagátá hai,
To us ke sab khádim sharir ho játe hain.
- 13 Miskín aur zabardast ek दूसरे se milte hain,
Aur KHUDÁWAND donon kí ánkhen raushan kartá hai.
- 14 Jo bádsháh diyánatdári se miskinon kí 'adálat kartá hai,
Us ká takht hamesha qáim rahtá hai.
- 15 Chharí aur tambih hikmat bakhshtí hain,
Lekin jo larhá betarbiyat chhor diyá játá hai apní mán ko ruswá karegá.
- 16 Jab sharir iqbálmand hote hain to badí ziyáda hotí hai :
Lekin sádiq un kí tabahí dekhenge.
- 17 Apne beñe kí tarbiyat kar, aur wuh tujhe áram degá,
Aur teri ján ko shádmán karegá.
- 18 Jahán royá nahín wahán log beqaid ho játe hain ;
Lekin sharí'at par 'amal karnewálá mubáarak hai.
- 19 Naukar báton hí se nahín sudhartá,
Kyunki agarchi wuh samajhtá hai, taubhí parwá nahín kartá.
- 20 Kyá tú betáammul bolnewále ko dekhtá hai?

- Us ke muqábale men ahmaq se ziyáda ummed hai.
- 21 Jo apne k̄hānazād ko laṛakpan se nāz men pāltā hai,
Wuh ākhīrkār us kā beṭā ban baiṭhegā.
- 22 Qahrālūda ādmī fitna barpā kartā hai,
Aur gazabnāk gunāh men ziyādatī kartā hai.
- 23 A'dmī kā gurūr us ko past kar-egā;
Lekin jo dil se firotan hai 'izzat hāsīl karegā.
- 24 Jo koī chor kā sharīk hotā hai apnī jān se dushmanī rakhtā hai;
Wuh half uṭhātā hai aur hāl bayān nahīn kartā.
- 25 Insān kā ḍar phandā hai;
Lekin jo koī K̄HUDĀWAND par tawakkul kartā hai mahfūz rah-egā.
- 26 Hākīm kī mihrbānī ke tālib bahut hain,
Lekin insān kā faisala K̄HUDĀWAND kī taraf se hai.
- 27 Sādiq ko beinsāf se nafrat hai,
Aur sharīr ko rāstrau se.

30 Yāqa ke beṭe Ajūr ke paigām kī bāteṅ.

- Us ādmī ne Atīel, hān Atīel aur Ukāl se kahā;—
- 2 Yaqīnan main har ek insān se ziyāda haiwān hūn;
Aur insān kā sā fahm mujh men nahīn;
- 3 Main ne hikmat nahīn sīkhī,
Aur na mujhe us Quddūs kā 'Irfān hāsīl hai.
- 4 Kaun āsmān par chaṭhā aur phir niche utrā?
Kis ne hawā ko apnī mutṭhī men jama' kar liyā?
Kis ne pānī ko chādar men bāndhā?
Kis ne zamīn kī hudūd ṭhahrān?
Agar tū jāntā hai, to batā us kā kyā nām hai, aur us ke beṭe kā kyā nām hai?
- 5 K̄hudā kā har ek suṭhan pāk hai;
Wuh un kī sipar hai jin kā tawakkul us par hai.
- 6 Tū us ke kalām men kuchh na baṭhānā,

Mabādā wuh tujh ko tambīh kare aur tū jhūṭhā ṭhahre.

- 7 Main ne tujh se do bāton kī darṭhwāst kī hai,
Mere marne se pahle un ko mujh se dareg na kar.
- 8 Batālat aur daroggoī ko mujh se dūr kar de,
Aur mujh ko na kangāl kar, na daulatmand;
Merī zarūrat ke mutābiq mujhe rozī de,
- 9 Aisā na ho kī main ser hokar inkār karūn, aur kahūn, K̄HUDĀWAND kaun hai?
Yā mabādā muhtāj hokar chorī karūn,
Aur apne K̄hudā ke nām kī takfīr karūn.
- 10 K̄hādīm par us ke āqā ke huzūr tuḥmat na lagā,
Tā na ho kī wuh tujh par la'nat kare aur tū mujrim ṭhahre.
- 11 Ek pusht aisi hai jo apne bāp par la'nat kartī hai,
Aur apnī mān ko mubārak nahīn kahtī.
- 12 Ek pusht aisi hai jo apnī nigāh men pāk hai,
Lekin us kī gandagī us se dhoī nahīn gayī.
- 13 Ek pusht aisi hai, kī wāh wāh kyā hī balandnazar hai!
Aur un kī palaken ṭpar ko uṭhī rahtī hain.
- 14 Ek pusht aisi hai jis ke dānt talwāren hain aur ḍāṭhen chhurīyān,
Tāki zamīn ke miskīnon aur banī A'dam ke kangālon ko khā jāen.
- 15 Jonk kī do beṭiyān hain, jo De, de, chillātī hain,
Tīn hain jo kabhī ser nahīn hotīn;
Balkī chār hain jo kabhī Bas nahīn kahtīn;
- 16 Pātāl aur bānjh kā rihm;
Aur zamīn jo serāb nahīn hūī;
Aur āg jo kabhī Bas nahīn kahtī;
- 17 Wuh ānkh jo apne bāp kī hanṣī kartī hai,
Aur apnī mān kī farmānbardārī ko haqīr jāntī hai;

- Wádí ke kauwe us ko uchak le
jáenge,
Aur giddhke bachche usekháenge.
- 18 Tíñ chízen mere nazdík bahut hí
'ajíb hain,
Balki chár hain jin ko main nahín
jántá :
- 19 'Uqáb kí ráh hawá men ;
Aur sánp kí ráh chatán par ;
Aur jaház kí ráh samundar men ;
Aur mard kí rawish jawán 'aurat
ke sáth.
- 20 Zániya kí ráh aisi hí hai ;
Wuh khátí hai aur apná munh
ponchhti hai,
Aur kahtí hai, Main ne kuchh burái
nahín kí.
- 21 Tíñ chízon se zamín larzán hai,
Balki chár hain jin kí wuh bar-
dásht nahín kar saktí :
- 22 Gulám se jo bádsháhí karne lage ;
Aur ahmaq se jab us ká peṭ bhare ;
- 23 Aur námaqbul 'aurat se jab wuh
biyáhi jáe ;
Aur laundí se jo apní bibí kí
wáris ho.
- 24 Chár hain jo zamín par náchíz
hain,
Lekin bahut dáná hain :
- 25 Chyuntíyán kamzor maḡhlúq hain,
Taubhí garmí men apne liye
ḡhurák jama' kar rakhti hain ;
- 26 Aur sáfan agarchi nátawán maḡh-
lúq hain,
Taubhí chatánon ke darmiyán
apne ghar banáte hain ;
- 27 Aur tiddíyán jin ká koí bádsháh
nahín,
Taubhí pare bándhkar nikaltí
hain ;
- 28 Aur chhipkalí jo apne háthon se
pakartí hai,
Aur taubhí sháhí mahallon men
hai.
- 29 Tíñ ḡhushraftár hain,
Balki chár jin ká chalná ḡhush-
numá hai :
- 30 Ek to sher i babar jo sab haiwánát
men bahádur hai,
Aur kisi ko píṭh nahín dikhátá ;
- 31 Janglí ḡhorá aur bakrá,
Aur bádsháh jis ká sámna koí na
kare.
- 32 Agar tú ne hamáqat se apne ap
ko bará ṭhahráya hai,

Yá tú ne koí burá mansúba
bándhá hai, to háth apne munh
par rakh ;

- 33 Kyúñki yaqínan dúdh bilone se
makkhan nikaltá hai,
Aur náḡ maroṛne se lahú ;
Isí tarah qahr bhaṛkáne se fasád
barpá hotá hai.

31

Lamúel bádsháh ke paigám
kí báten,
Jo us kí man ne use sikháin.

- 2 Ai mere beṭe, ai mere rihm ke beṭe,
Tujhe jise main ne nazren máñkar
páya, kyá kahún ?
- 3 Apní quwwat 'auraton ko na de,
Aur apní ráhen bádsháhon ko
bigáñnewáliyon kí taraf na ni-
ká.
- 4 Bádsháhon ko, ai Lamúel, bád-
sháhon ko maiḡhwári zebá
nahín,
Aur sharáb kí talásh hákimon ko
sháyán nahín.
- 5 Mabádá wuh píkar qawánín ko
bhúljaen,
Aur kisi mazlúm kí haqqtalafi
karen.
- 6 Sharáb us ko piláo jo marne par
hai,
Aur mai us ko jo talḡhján hai :
- 7 Táki wuh piye aur apní tangdastí
farámosh karé,
Aur apní tabáhhálí ko phir yád
na kare.
- 8 Apná munh ḡnge ke liye khol,
Un sab kí wakálat ko jo bekas
hain.
- 9 Apná munh khol, rástí se faisala
kar,
Aur miskínon aur muhtájon ká
insáf kar.
- 10 Nekokár bíwí kis ko miltí hai?
Kyúñki us kí qadr marján se bhi
bahut ziyáda hai.
- 11 Us ke shauhar ke díł ko us par
i'timád hai,
Aur use munáfa' kí kamí na hogí.
- 12 Wuh apní 'umr ke tamám aiyám
men
Us se neki hí karegi, badí na
karegi.
- 13 Wuh ún aur katán dhúndhti hai,
Aur ḡhushí ke sáth apne háthon
se kám kartí hai.
- 14 Wuh saudágaron ke jaházon kí
mánind hai ;

- Wuh apní khurish dúr se le áti hai.
- 15 Wuh rát hí ko uth baithí hai,
 Aur apne gharáne ko khiláti hai,
 Aur apní laundiyon ko kám detí hai.
- 16 Wuh kisi khet kí bábat sochti hai aur use kharíd letí hai,
 Aur apne háthon ke nafa' se tá-kistán lagáti hai.
- 17 Wuh mazbúti se apní kamar bāndhti hai,
 Aur apne bázúon ko mazbút kartí hai.
- 18 Wuh apní saudágarí ko súdmand páti hai,
 Rát ko us ká chirág nahín bujhtá.
- 19 Wuh takle par apne háth chaláti hai,
 Aur us ke háth aṭeran pakarte hai.
- 20 Wuh muflison kí taraf apná háth barháti hai,
 Hān, wuh apne háth muhtájon kí taraf barháti hai.
- 21 Wuh apne gharáne ke liye barf se nahín ḍartí,
 Kyúñki us ke khándán meṇ har ek surkhposh hai.
- 22 Wuh apne liye nigāreṇ bálāposh banáti hai,
 Us kí poshák mihín katání aur argawání hai.
- 23 Us ká shauhar pháṭak meṇ mash-húr hai,
 Jab wuh mulk ke buzurgon ke sáth baithá hai.
- 24 Wuh mihín katání kapre banákar bechti hai,
 Aur paṭke saudágaron ke hawále kartí hai.
- 25 'Izzat aur hurmat us kí poshák hai;
 Aur wuh áyanda aiyám par hansti hai.
- 26 Us ke munh se hikmat kí báten nikaltí hai;
 Us kí zabán par shafaqat kí ta'lím hai.
- 27 Wuh apne gharáne par baḥhúbí nigáh rakhti hai;
 Aur káhilí kí roṭí nahín kháti.
- 28 Us ke beṭe uthte haiṇ, aur use mubáarak kahte haiṇ;
 Us ká shauhar bhí us kí ta'ríf kartá hai,
- 29 Kí Bahuterí beṭiyon ne fazílat dikháti hai,
 Lekin tú sab par sabqat le gayí.
- 30 Husn dhoká aur jamál besabát hai;
 Lekin wuh 'aurat jo KHUDÁWAND se ḍartí hai sitúda hogí.
- 31 Us kí mihnát ká ajr use do,
 Aur us ke kámon se majlis meṇ us kí sitáish hogí.

WA'IZ

- 1 Sháh i Yarúshalem Dáúd ke beṭe Wá'iz kí báten.
- 2 Bátil hí bátil, Wá'iz kahtá hai, bátil hí bátil: sab kuchh bátil hai.
- 3 Insán ko us sári mihnát se jo wuh dunyá meṇ kartá hai, kyá hásil hai?
- 4 Ek pusht játi hai, aur dúsrí pusht áti hai; par zamín hamesha qáim rahti hai.
- 5 Súraj nikaltá hai, aur súraj ḡhaltá bhí hai, aur apní tulú' kí jagah ko jald chalá játá hai.
- 6 Hawá junúb kí taraf chalí játi hai, aur chakkar khákar shimál kí taraf phirtí hai; yih sadá chakkar mártí hai, aur apní gasht ke mutábiq daura kartí hai.
- 7 Sab nadiyāṇ samundar meṇ girtí haiṇ, par samundar bhar nahín játá; nadiyāṇ jahān se ní-kaltí haiṇ, udhar hí ko phir játi haiṇ.
- 8 Sab chízeṇ mándagi se pur haiṇ; ádmí is ká bayán nahín kar saktá; ápkh dekhne se ásúda nahín hotí, aur kán sunne se nahín bhartá.
- 9 Jo huá wuhí phir hogá; aur jo chíz ban chukí hai, wuhí hai jo banáí jáegi; aur dunyá meṇ koí chíz nayí nahín.
- 10 Kyá koí chíz aisí hai jis kí bábat kahá játá hai, kí Dekho, yih to nayí hai? wuh to sábiq meṇ ham se peshtar ke zamán-on meṇ maujúd thí.
- 11 Aglon kí koí yádgár nahín; aur ánewálon kí apne ba'd ke logon ke darmiyán koí yád na hogí.

12 Main Wá'iz Yarúshalem men baní Isráíl ká bádsháh thá. 13 Aur main ne apná dil lagáyá, ki jo kuchh ásmán ke niche kiya jātá hai, us sab ki taftísh o tahqíq karūn. Khudá ne baní A'dam ko yih saktí dukh diyá hai, ki wuh mashaqqat men mubtalá rahen. 14 Main ne sab kámon par, jo dunyá men kiye játe hain, nazar kí; aur dekho, yih sab kuchh butlán aur hawá kí charán hai. 15 Wuh jo terhá hai, sídhá nahín ho saktá, aur náqis ká shumár nahín ho saktá. 16 Main ne yih bát apne dil men kahí, Dekh, main ne barí taraqqí kí, balki un sabhon se jo mujh se pahle Yarúshalem men the ziyáda hikmat hásil kí; han, merá dil hikmat aur dánish men bará kárdán huá. 17 Lekin jab main ne hikmat ke jánne, aur hamáqat o jahálat ke samajhne par dil lagáyá, to ma'lúm kiya, ki yih bhí hawá kí charán hai. 18 Kyúnki bahut hikmat men bahut gam hai; aur 'ilm men taraqqí dukh kí firáwání hai.

2 Main ne apne dil se kahá, A', main tujh ko khushí men ázmá-ungá, so 'ishrat kar le; lo, yih bhí butlán hai. 2 Main ne hansí ko Díwána kahá, aur shádmání ke बारे में कहा, Is se kyá hásil? 3 Main ne dil men sochá ki jism ko mainoshí se kyúnkar táza karūn, aur apne dil ko hikmat kí taraf máil rakkhūn, aur kyúnkar hamáqat ko pakre rahūn, jab tak ma'lúm karūn ki baní A'dam ki bihbúdí kis bát men hai, ki wuh ásmán ke niche 'umr bhár yihí kiya karen. 4 Main ne bare bare kám kiye, main ne apne liye 'imáraten banáin, aur main ne apne liye tákistán lagáe; 5 main ne apne liye bágíche aur bág taiyár kiye, aur un men har qism ke inewadár darakht lagáe; 6 main ne apne liye taláb banáe, ki un men se bág ke darakhton ká zakhíra sínchūn. 7 main ne gulámon aur laundiyon ko kharída, aur naukar chákar mere ghar men paidá hue, aur jitne mujh se pahle Yarúshalem men the main un se kahín ziyáda gáe bail aur bhej bakriyon ká málik thá. 8 main ne soná aur chándí aur bádsháhon aur súbon ká kháss khazána apne liye jama' kiya; main ne ganewálon aur ganewáliyon ko rakkhá, aur baní A'dam ke asbáb i

'aish, ya'ní laundiyon ko apne liye kasrat se faráham kiya. 9 So main buzurg huá, aur un sabhon se, jo mujh se pahle Yarúshalem men the ziyáda barh gayá; merí hikmat bhí mujh men qáim rahí. 10 Aur sab kuchh jo merí ankhen cháhti thin, main ne un se báz na rakkhá; main ne apne dil ko kisi tarah kí khushí se na roká, kyúnki merá dil merí sári mihnát se shádmán huá, aur merí sári mihnát se merá bakhra yihí thá. 11 Phir main ne un sab kámon par, jo mere háthon ne kiye the, aur us mashaqqat par, jo main ne kám karne men khenchí thí, nazar kí, aur dekhá, ki sab butlán aur hawá kí charán hai, aur dunyá men kuchh fáida nahín.

12 Aur main hikmat aur díwánagi aur hamáqat ke dekhne par mutawajjih huá, kyúnki wuh shakhs, jo bádsháh ke ba'd áegá, kyá karegá? wuhí jo hotá chalá áyá hai. 13 Aur main ne dekhá, ki jaisí raushní ko táríki par fazílat hai, waisí hí hikmat hamáqat se afzal hai. 14 Dánishwar apní ankhen apne sir men rakhtá hai, par ahmaq andhere men chaltá hai; taubhí main ján gayá ki ek hí hádisa un sab par guzartá hai. 15 Tab main ne dil men kahá, Jaisá ahmaq par hádisa hotá hai, waisá hí mujh par bhí hogá; phir main kyūn ziyáda dánishwar huá? So main ne dil men kahá, ki Yih bhí butlán hai. 16 Kyúnki na dánishwar aur na ahmaq kí yádgár abad tak rahegi; is liye ki ánewále dinon men sab kuchh farámosh ho chukégá. Aur dánishwar kyúnkar ahmaq kí tarah martá hai! 17 Pas main zindagí se bezár huá, kyúnki jo kám dunyá men kiya jātá hai, mujhe bahut burá ma'lúm huá; kyúnki sab butlán aur hawá kí charán hai.

18 Balki main apní sári mihnát se, jo dunyá men kí thí, bezár huá: kyúnki zarūr hai ki main use us ádmí ke liye jo mere ba'd áegá chhor jáūn. 19 Aur kaun jántá hai, ki wuh dánishwar hogá ya ahmaq? Ba har hál wuh merí sári mihnát ke kám par, jo main ne kiya, aur jis men main ne dunyá men apní hikmat zahir kí, zábít hogá. Yih bhí butlán hai. 20 Tab main phirá, ki apne dil ko us sá e kám se, jo main ne dunyá men kiya thá, náummed

karūn. 21 Kyūnki aisā shakhs bhī hai, jis ke kām hikmat aur dānāī aur kāmyābī ke sāth hain; lekin wuh un ko dusre ādmī ke liye, jis ne un meṁ kuchh mihnat nahīn kī, us kī mīrās ke liye chhor jāegā. Yih bhī butlān aur balā e 'azīm hai. 22 Kyūnki ādmī ko us kī sārī mashaqqat aur jānfishānī se, jo us ne dunyā meṁ kī, kyā hāsīl hai? 23 Kyūnki us ke liye 'umr bhar gam hai, aur us kī mihnat mātām hai; balki us kā dil rāt ko bhī ārām nahīn pātā. Yih bhī butlān hai.

24 Pas insān ke liye is se bihtar kuchh nahīn, ki wuh khāe aur piye aur apnī sārī mihnat ke darmiyān khush hokar apnā jī bahlāe. Main ne dekhā, ki yih bhī Khudā ke hāth se hai. 25 Is liye kī mujh se ziyāda kaun khā saktā, aur kaun mazā urā saktā hai? 26 Kyūnki wuh us ādmī ko, jo us ke huzūr meṁ achchhā hai, hikmat aur dānāī aur khushī bakhshatā hai; lekin gunahgār ko zahmat detā hai, kī wuh jama' karē aur ambār lagāe, tākī use de jo Khudā kā pasandīda hai. Yih bhī butlān aur hawā kī charān hai.

3 Har chīz kā ek mauqa', aur har kām kā, jo āsmān ke niche hotā hai, ek waqt hai. 2 Paidā hone kā ek waqt hai, aur mar jāne kā ek waqt hai; darakht lagāne kā ek waqt hai, aur lagāe hue ko ukhārne kā ek waqt hai; 3 mār dālne kā ek waqt hai, aur shifā dene kā ek waqt hai; dhāne kā ek waqt hai, aur ta'mīr karne kā ek waqt hai; 4 rone kā ek waqt hai, aur haṁsne kā ek waqt hai; gam khāne kā ek waqt hai, aur nāchne kā ek waqt hai; 5 patthar phenkne kā ek waqt hai, aur patthar baṭorne kā ek waqt hai; hamāgoshī kā ek waqt hai, aur hamāgoshī se bāz rahne kā ek waqt hai; 6 hāsīl karne kā ek waqt hai, aur kho dene kā ek waqt hai; rakh chhorne kā ek waqt hai, aur phenk dene kā ek waqt hai; 7 phārne kā ek waqt hai, aur sīne kā ek waqt hai; chup rahne kā ek waqt hai, aur bolne kā ek waqt hai; 8 mahabbat kā ek waqt hai, aur 'adāwat kā ek waqt hai; jang kā ek waqt hai, aur sulh kā ek waqt hai. 9 Kām karnewāle ko us se, jis meṁ wuh mihnat kartā hai, kyā hāsīl hotā hai? 10 Main ne us saṁkht dukh

ko dekhā, jo Khudā ne banī A'dam ko diyā hai, kī wuh mashaqqat meṁ muṭtalā rahē. 11 Us ne har ek chīz ko us ke waqt meṁ khūb banāyā, aur us ne abadiyat ko bhī un ke dil meṁ jāguzīn kiyā hai, is liye kī insān us kām ko, jo Khudā shurū' se ākhir tak kartā hai, daryāft nahīn kar saktā. 12 Main yaqīnan jāntā hūn, kī insān he liye yih bihtar hai, kī khushwaqt ho, aur jab tak jītā rahe nekī kare. 13 Aur yih bhī, kī har ek insān khāe aur piye, aur apnī sārī mihnat se fāida uṭhāe; yih bhī Khudā kī bakhshish hai. 14 Aur mujh ko yaqīn hai, kī sab kuchh jo Khudā kartā hai, hameshā ke liye hai; us meṁ kuchh kamī beshī nahīn ho saktī, aur Khudā ne yih is liye kiyā hai, kī log us ke huzūr ḍarte rahē. 15 Jo kuchh hai wuh pahle ho chukā; aur jo kuchh hone ko hai, wuh bhī ho chukā; aur Khudā guzashta ko phir talab kartā hai.

16 Phir main ne dunyā meṁ dekhā, kī 'adālatgāh meṁ zulm hai, aur sadāqat ke makān meṁ sharārat hai. 17 Tab main ne dil meṁ kahā, kī Khudā rāstbāzon aur sharīron kī 'adālat karegā; kyūnki har ek amr aur har kām kā ek waqt hai. 18 Main ne dil meṁ kahā, kī Yih banī A'dam ke liye hai, kī Khudā un ko jānche, aur wuh samajh le, kī Ham khud haiwān hain. 19 Kyūnki jo kuchh banī A'dam par guzartā hai, wuh haiwān par guzartā hai; ek hī hādīsa donoṁ par guzartā hai; jis tarah yih martā hai, usī tarah wuh martā hai; hān, sab meṁ ek hī sāns hai, aur insān ko haiwān par kuchh fauqīyat nahīn, kyūnki sab butlān hai. 20 Sab ke sab ek hī jagah jāte hain; sab ke sab khāk se hain, aur sab ke sab phir khāk se jā milte hain. 21 Kaun jāntā hai kī insān kī rūh upar chaṛhtī, aur haiwān kī rūh zamin kī taraf niche ko jāti hai? 22 Pas, main ne dekhā, kī insān ke liye is se bihtar kuchh nahīn, kī wuh apne kār o bār meṁ khush rahe, is liye kī us kā bakhra yih hai; kyūnki kaun use wāpas lāegā, kī jo kuchh us ke ba'd hogā dekh le.

4 Tab main ne phirkar us tamām zulm par jo dunyā meṁ hotā hai nazar kī, aur mazlūmon ke ānsū-ṁ ko dekhā, aur un ko tasallī dene-

walá koí na thá; aur un par zulm karnewále zabardast the, par un ko tasallí denewálá koí na thá. 2 Pas main ne murdoṅ ko, jo áge mar chuke, un zindon se jo ab jíte haiṅ ziyáda mubáarak jáná. 3 Balki donon se nekbakht wuh hai jo ab tak húá hí nahín; jis ne wuh burái jo dunyá meṅ hotí hai nahín dekhí.

4 Phir main ne sárf mihnat ke kám aur har ek achchhí dastkárí ko dekhá, ki is ke sabab se ádmí apne hamsáye se hasad kartá hai. Yih bhí butlán aur hawá kí charán hai. 5 Bedánish apne háth samettá hai aur ap hí apná gosht khátá hai. 6 Ek mutthí bhar jo chain ke sáth ho, un do mutthiyon se bihtar hai, jin ke sáth mihnat aur hawá kí charán ho.

7 Aur main ne phirkar dunyá ke butlán ko dekhá. 8 Koí akelá hai aur us ke sáth koí dúsrá nahín; us ke na beṭá hai, na bhái, taubhí us kí sárf mihnat kí intihá nahín, aur us kí áṅkh daulat se ser nahín hotí. Wuh kahtá hai, Main kis ke liye mihn-at kartá, aur apní ján ko 'aish se mahrum rakhtá hún? Yih bhí butlán hai, hán, yih sakht dukh hai. 9 Ek se do bihtar haiṅ; kyúñki un kí mihnat se un ko bará fáida hotá hai. 10 Kyúñki agar wuh gireṅ, to ek apne sáthí ko utháegá; lekin us par afsos jo akelá hai jab wuh girtá hai; kyúñki koí dúsrá nahín jo use uthá khará kare. 11 Phir agar do ikatthe leṅ, to garm hote haiṅ: par akelá kyúñkar garm ko saktá hai? 12 Aur agar koí ek par gálib ho, to do us ká sámná kar sakte haiṅ; aur tihí dorí jald nahín tūttí.

13 Miskín aur dánishmand laṛká us búrhe bewuqúf bádsháh se, jis ne nasíhat sunná tark kar diyá, bihtar hai. 14 Kyúñki wuh qaidkháne se nikalkar bádsháhí karne áyá, bá-wujúde kí wuh jo saltanat hí meṅ paidá húá, miskín ho chalá. 15 Main ne sab zindon ko, jo dunyá meṅ chalte phirte haiṅ, dekhá, kí wuh us dústre jawán ke sáth the, jo us ká jánishín hone ke liye barpá húá. 16 Un sab logon ká, ya'ní un sab ká jin par wuh hukmrán thá, kuchh shumár na thá; taubhí wuh jo us ke ba'd uthenge us se khush na honge. Yaqínan yih bhí butlán aur hawá kí charán hai.

5 Jab tú Khudá ke ghar ko játá hai, to sanjídagi se qadam rakh; kyúñki shanawá hone ke liye jáná ahmaqon ke se zabíhe guzránne se bihtar hai; is liye kí wuh nahín samajhte kí badí karte haiṅ. 2 Bolne meṅ jaldbází na kar, aur terá díl jaldbází se Khudá ke huzúr kuchh na kahe; kyúñki Khudá ásmán par hai, aur tú zamín par; is liye terí báteṅ muḫtasar hon. 3 Kyúñki kám kí kasrat ke bá'is se khwáb dekhá játá hai; aur ahmaq kí áwáz báton kí kasrat hotí hai. 4 Jab tú Khudá ke liye mannat máne, to us ke adá karne meṅ der na kar; kyúñki wuh ahmaqon se khush nahín hai; tú apní mannat ko purá kar. 5 Terá mannat na mánná is se bihtar hai, kí tú mannat máne aur adá na kare. 6 Terá muḫ tere jism ko gunahgár na banáe; aur firishte ke huzúr mat kah, kí Bhúl chúk thí; Khudá terí áwáz se kyúñ bezár ho, aur tere háthon ká kám barbád kare? 7 Kyúñki khwáb-on kí ziyádatí aur batálat aur báton kí kasrat se aisá hotá hai; lekin tú Khudá se ḍar.

8 Agar tú mulk meṅ miskínon ko mazlúm aur 'adl o insáf ko matrúk dekhe, to is se hairán na ho; kyúñki ek baron se bará hai, jo nigáh kartá hai, aur koí in sab se bhí bará hai. 9 Zamín ká hásil sab ke liye hai, balki káshtkárí se bádsháh ká bhí kám nikaltá hai.

10 Zardost rupaye se ásúda na hogá; aur daulat ká cháhnewálá us ke barhne se ser na hogá. Yih bhí butlán hai. 11 Jab mál kí firáwání hotí hai, to us ke khánewále bhí bahut ho játe haiṅ, aur us ke málík ko siwá is ke kí use apní áṅkhon se dekhe aur kyá fáida hai? 12 Mihnatí kí nípd míthí hai, khwáh wuh thorá kháe, khwáh bahut; lekin daulat kí firáwání daulatmand ko sone nahín detí.

13 Ek balá e 'azím hai, jise main ne dunyá meṅ dekhá, ya'ní daulat, jise us ká málík apne nuqsán ke liye rakh chhoṛtá hai; 14 aur wuh mál kisí bure hádisé se barbád hotá hai; aur agar us ke ghar meṅ beṭá paidá hotá hai, to us waqt us ke háth meṅ kuchh nahín hotá. 15 Jis tarah se wuh apní mán ke peṭ se niklá, usí tarah nangá, jaisá kí áyá thá, phir jáegá; aur apní mihnat kí ujrat meṅ

kuchh na páegá, jise wuh apne háth men le jae. 16 Aur yih bhí balá e 'azím hai, ki thík, jaisá wuh áyá thá, waisá hí jáegá; aur use is fuzúl mihnat se kyá hásil hai? 17 Wuh 'umr bhar bechainí men khátá hai, aur us kí diqqdarí aur bezarí aur khafagí kí intihá nahín.

18 Lo, main ne dekhá, ki yih khúb hai, balki khushnumá hai, ki ádmí kháe, aur piye, aur apní sárf mihnat se, jo wuh dunyá men kartá hai, apní tamám 'umr, jo Khudá ne use bakhshí hai, ráhat utháe: kyúinki us ká bakhra yihí hai. 19 Níz har ek ádmí, jise Khudá ne mál o asbáb bakhshá, aur use taufiq dí ki us men se kháe, aur apná bakhra le, aur apní mihnat se shádmán rahe; yih to Khudá kí bakhshish hai. 20 Pas wuh apní zindagí ke dinon ko bahut yád na karegá; is liye kí Khudá us kí khushdilí ke mutábíq us se sulúk kartá hai.

6 Ek zabúní hai, jo main ne dunyá men dekhi aur wuh logon par girán hai. 2 Koí aisá hai, kí Khudá ne use dhan, daulat, aur 'izzat bakhshí hai, yahán tak kí us ko kisi chíz kí, jise us ká jí cháhtá hai, kamí nahín, taubhí Khudá ne use taufiq nahín dí, kí us se kháe, balki koí ajnabí use khátá hai; yih butlán aur saht bímárf hai. 3 Agar ádmí ke sau farzand hon, aur wuh bahut barason tak jítá rahe, yahán tak kí us kí 'umr ke din beshumár hon, par us ká jí shádmání se ser na ho, aur us ká dafn na ho, to main kahtá hún, kí wuh hamí jo gir jae, us se bihtar hai. 4 Kyúinki wuh batálat ke sáth áyá, aur taríkfí men játá hai, aur us ká nám andhere men poshída rahtá hai; 5 us ne súraj ko bhí na dekhá, na kisi chíz ko jáná; pas wuh us dústre se ziyáda áram men hai: 6 hán, agarchi wuh do hazár baras tak zinda rahe, aur use kuchh ráhat na ho; kyá sab ke sab ek hí jagah nahín játe? 7 A'dmí kí sárf mihnat us ke munh ke liye hai, taubhí us ká jí nahín bhartá. 8 Kyúinki dánishmand ko ahmaq par kyá fazílat hai? aur miskín ko, jo zindon ke sámne chalná jántá hai, kyá hásil hai? 9 A'gkhon se dekh lená árzú kí áwáragí se bihtar hai; yih bhí butlán aur hawá kí charán hai.

10 Jo kuchh huá hai, us ká nám

zamána e qadím men rakkhá gayá, aur yih bhí ma'lúm hai, kí wuh insán hai; aur wuh us ke sáth jo us se zoráwar hai jhagar nahín saktá. 11 Chúnki bahut sí chízen hain jin se batálat firáwán hotí hai, pas insán ko kyá fáida hai? 12 Kyúinki kaun jántá hai, kí insán ke liye us kí zindagí men, ya'ní us kí bátíl zindagí ke tamám aiyám men, jin ko wuh parchháín kí mánind basar kartá hai, kaun sí chíz fáidamand hai? kyúinki insán ko kaun batá saktá hai kí us ke ba'd dunyá men kyá wáqf hogá.

7 Neknámí beshbahá 'itr se bihtar hai; aur marne ká din paidá hone ke din se. 2 Mátam ke ghar men jáná ziyáfat ke ghar men dákhil hone se bihtar hai; kyúinki sab logon ká anjám yihí hai; aur jo zinda hai apne díl men is par sohegá. 3 Gangíní hansí se bihtar hai; kyúinki chihre kí udási se díl sudhar játá hai. 4 Dáná ká díl mátam ke ghar men hai; lekin ahmaq ká jí 'ishratkháne se lagá hai. 5 Insán ke liye dánishwar kí sarzanish sunná ahmaqon ká rág sunne se bihtar hai. 6 Jaisá hándí ke níche kápton ká chatakna, waisá hí ahmaq ká hansná hai: yih bhí butlán hai. 7 Yaqínan zulm dánishwar ádmí ko diwána baná detá hai; aur rishwat 'aql ko tabáh kartí hai. 8 Kisi bát ká anjám us ke ágáz se bihtar hai; aur burdbár mutakabbir mizáj se achchá hai. 9 Tú apne jí men khafá hone men jaldí na kar; kyúinki khafagí ahmaqon ke sínon men rahtí hai. 10 Tú yih na kah, kí Agle din in se kyúnkar bihtar the? kyúinki tú dánishmandí se is amr kí tahqíq nahín kartá. 11 Hikmat khúbí men mífás ke barábar hai; aur un ke liye jo súraj ko dekhte hain ziyáda súdmand hai. 12 Kyúinki hikmat waisí hí panáhgháh hai, jaise rupaya; lekin 'ilm kí kháss khúbí yihí hai, kí hikmat sáhib í hikmat kí ján kí muháfiz hai. 13 Khudá ke kám par gaur kar; kyúinki kaun us chíz ko sídhá kar saktá hai, jise us ne terhá kiyá hai? 14 Iqbálmandí ke díni khushí men mashgúl ho, par musíbat ke díni men soch; balki Khudá ne is ko us ke muqábil baná rakkhá hai, táki insán apne ba'd kí kisi bát ko daryáft na kar sake.

15 Main ne apní batálat ke dinon men yih sab kuchh dekhá : koí rástbáz apní rástbází men martá hai, aur koí badkirdár apní badkirdárí men 'umrdarází pátá hai. 16 Hadd se ziyáda nekokár na ho ; aur hikmat men i'tidál se báhar na já ; is kí kyá zarúrat hai kí tú apne ap ko barbád kare? 17 Hadd se ziyáda badkirdár na ho, aur ahmaq na ban ; tú apne waqt se pahle káhe ko maregá? 18 Achchhá hai kí tú is ko bhí pakre rahe ; aur us par se bhí háth na útháe ; kyúinki jo khudátars hai in sab se bach niklegá.

19 Hikmat sáhib í hikmat ko shahr ke das hákimon se ziyáda zoráwar baná detí hai. 20 Kyúinki zamín par koí aisá rástbáz insán nahín, kí neki hí kare, aur khatá na kare. 21 Níz un sab báton ke sunne par, jo kahí jáen kán na lagá ; aisá na ho kí tú sun le kí terá naukar tujh par la'nat kartá hai ; 22 kyúinki tú to apne dil se jántá hai kí tú ne ap ís tarah se auron par la'nat kí hai.

23 Main ne hikmat se yih sab kuchh ázmáyá hai : main ne kahá, kí Main dánishmand banúngá ; par wuh mujh se kahín dúr thá. 24 Jo kuchh hai, so dúr aur niháyat gahrá hai ; use kaun pá saktá hai? 25 Main ne apne dil ko mutawajjih kiyá, kí jánúp, aur taftish karúp, aur hikmat aur khirad ko daryáft karúp, aur samjhúp, kí badí hamáqat hai, aur hamáqat díwánagí. 26 Tab main ne maüt se talkhtar us 'aurat ko páyá, jis ká dil phandá aur jál hai, aur jis ke háth hathkariyán hain : jis se Khudá khush hai, wuh us se bach jáegá, lekin gunahgár us ká shikár hogá. 27 Dekh, Wa'iz kahtá hai, Main ne ek dúsre se muqábala karke yih daryáft kiyá hai, 28 jis kí mere dil ko ab tak talásh hai, par milá nahín : main ne hazár men ek mard páyá, lekin un sabhon men 'aurat ek bhí na milí. 29 Lo, main ne sirf itná páyá, kí Khudá ne insán ko rást banáyá ; par unhon ne bahut sí bandishen tajwíz kíp.

8 Dánishmand ke barábar kaun hai? aur kisí bát kí tafsír karná kaun jántá hai? Insán kí hikmat us ke chihre ko raushan kartí hai, aur us ke chihre kí sakhtí us se badal játi hai. 2 Main tujhe saláh

detá hún, kí Tú bádsháh ke hukm ko Khudá kí qasam ke sabab se mántá rah. 3 Tú jaldbází karke us ke huzúr se gáib na ho ; aur kisí burí bát par isrár na kar ; kyúinki wuh jo kuchh cháhtá hai kartá hai. 4 Is liye kí bádsháh ká hukm bá-ikhtiyár hai, aur us se kaun kahegá, kí Tú yih kyá kartá hai? 5 Jo koí hukm mántá hai, burái ko na dekh-egá ; aur dánishmand ká dil mauqa' aur insáf ko samajhtá hai. 6 Is liye kí har amr ká mauqa' aur qá'ida hai, lekin insán kí musíbat us par bhárí hai ; 7 kyúinki jo kuchh hogá, us ko ma'lúm nahín ; aur kaun use batá saktá hai kí kyúnkar hogá? 8 Kisí ádmí ko rúh par ikhtiyár nahín, kí use rok sake ; aur marne ká din bhí us ke ikhtiyár se báhar hai ; aur us larái se chhutí nahín miltí, aur na sharárat us ko jo us men garq hai chhuáegí. 9 Yih sab main ne dekhá, aur apná dil sáre kám par, jo dunyá men kiyá játá hai, lagáyá ; aisá waqt hai jis men ek shakhs dúsre par hukúmat karke apne úpar balá látá hai.

10 Is ke 'aláwa main ne dekhá, kí sharír gáre gaye, aur log bhí áe, aur rástbáz pák maqám se nikle, aur apne shahr men farámosh ho gaye. Yih bhí butlání hai. 11 Chún-ki bure kám par sazá ká hukm fauran nahín diyá játá, is liye baní A'dam ká dil un men badí par bashiddat máil hai. 12 Agarchi gunahgár sau bár burái kare, aur us kí 'umrdarází ho, taubhí main yaqín-an jántá hún, kí un hí ká bhalá hogá, jo khudátars hain, aur us ke huzúr kánppte hain : 13 lekin gunahgár ká bhalá kabhí na hogá, aur na wuh apne dinon ko sáye kí mánind barháegá ; is liye kí wuh Khudá ke huzúr kánpptá nahín. 14 Ek batálat hai, jo zamín par wuqú' men áti hai ; kí nekokár log hain, jin ko wuh kuchh pesh áta hai jo cháhiye thá kí badkirdáron ko pesh áta ; aur sharír log hain, jin ko wuh kuchh miltá hai jo cháhiye thá kí neko-káron ko miltá : main ne kahá, kí Yih bhí butlání hai. 15 Tab main ne khurramí kí ta'rif kí ; kyúinki dunyá men insán ke liye koí chíz is se bihtar nahín, kí kháe aur piye, aur khush rahe ; kyúinki yih us kí mihnát kí daurán men us kí zindagí

ke tamám, aiyám mein jo Khudá ne dunyá mein use bakhshí, us ke sáth rahegi.

16 Jab main ne apná dil lagáya, ki hikmat síkhún, aur us kám káj ko, jo zamín par kiyá játá hai, dekhún : (kyúinki koí aisá bhí hai jis kí ánkhoñ mein na rát ko nínd áti hai, na-din ko :) 17 Tab main ne Khudá ke sáre kám par nigáh kí, aur jáná, ki insán us kám ko jo dunyá mein kiyá játá hai, daryáft nahín kar saktá; agarchi insán kitní hí mihnát se us kí talásh kare, par kuchh daryáft nahín karegá; balki har-chand dánishmand ko gumán ho, ki us ko ma'lúm kar legá, par wuh kabhí us ko daryáft nahín kar sakegá.

9 In sab báton par main ne dil se gaur kiyá, aur sab hál kí taftísh kí, aur ma'lúm huá, ki sádiq, aur dánishmand, aur un ke kám, Khudá ke háth mein hai; sab kuchh insán ke sámne hai, lekin wuh na mahabbat jántá hai, na 'adawat. 2 Sab kuchh sab par yaksán guzartá hai; sádiq aur sharír par; nekokár aur pák aur nápák par; us par jo qurbání guzrántá hai, aur us par jo qurbání nahín guzrántá; ek hí hádisa wáqi' hotá hai: jaisá neko-kár hai, waisá hí gunahgár hai: jaisá wuh jo qasam khátá hai, waisá hí wuh jo qasam se dhartá hai. 3 Sab chizon mein jo dunyá mein hotí hai, ek zabúni yih hai, ki ek hí hádisa sab par guzartá hai: hán, baní A'dam ká dil bhí sharárat se bhará hai, aur jab tak wuh jíte hai, hamáqat un ke dil mein rahtí hai, aur is ke ba'd murdon mein shámil hote hai. 4 Chúnki jo zindon ke sáth hai us ke liye ummed hai; is liye zinda kuttá murda sher se bihtar hai. 5 Kyúinki zinda jánte hai ki wuh marege; par murde kuchh bhí nahín jánte, aur un ke liye aur kuchh ejr nahín; kyúinki un kí yád játi rahí hai. 6 Ab un kí mahabbat aur 'adawat o hasad sab nest ho gaye; aur tá abad un sab kámon mein, jo dunyá mein kiye játe hai, un ká kó-hissa bakhra nahín.

7 Apní ráh chalá já, khushí se apní rotí khá, aur khushdilí se apní mai-pí; kyúinki Khudá tere a'mál ko qubúl kar chuká hai. 8 Terá libás hamesha safed ho, aur terá sir chihnáhat se khálí na rahe.

9 Apní batálat kí zindagi ke sab din jo us ne dunyá mein tujhe bakhshí hai, hán, apní batálat ke sab din us bíwi ke sáth, jo terí piyári hai, 'alah kar le; ki is zindagi mein, aur terí us mihnát ke daurán mein jo tú ne dunyá mein kí, terá yihí bakhra hai. 10 Jo kám terá hath karne ko páe, use maqdúr bhar kar; kyúinki pátál mein jahán tú játá hai, na kám hai, na mansúba, na 'ilm, na hikmat.

11 Phir main ne tawajjuh kí, aur dekhá, ki dunyá mein na to daur mein tezraftár ko sabqat hai, na jang mein zoráwar ko fath, aur na rotí dánishmand ko miltí hai, na daulat 'aqlmandon ko, aur na 'izzat ahl-i-khírad ko; balki un sab ke liye waqt aur hádisa hai. 12 Kyúinki insán apná waqt bhí nahín pahchántá: jis tarah machhliyan jo musibat ke jál mein giriftár hotí hai, aur jis tarah chiríyan phande mein phansái játi hai, usí tarah baní A'dam bhí badbakhtí mein, jab achának un par á-partí hai, phans játe hai.

13 Main ne yih bhí dekhá, ki dunyá mein hikmat hai, aur yih mujhe barí chíz ma'lúm huí: 14 Ek chhotá shahr thá, aur us mein thore se log the; us par ek bará bádsháh charh áya, aur us ká muhásara kiyá, aur us ke muqábil bare bare dam-dame bándhe: 15 magar us shahr mein ek kangál dánishwar mard páyá gayá, aur us ne apní hikmat se us shahr ko bachá líyá; taubhí kisi shakhs ne is miskín mard ko yád na kiyá. 16 Tab main ne kahá, ki Hikmat zor se bihtar hai; taubhí miskín kí hikmat kí tahqír hotí hai, aur us kí báten suní nahín játi.

17 Dánishwaron kí báten jo áhis-tagí se kahí játi hai, ahmaqon ke sardár ke shor se ziyáda suní játi hai. 18 Hikmat larái ke hath-yaron se bihtar hai, lekin ek gunahgár bahut sí neki ko barbád kar detá

10 hai. 1 Murda makkhiyan 'attár ke 'itr ko badbúdar kar detí hai; aur thori sí hamáqat hikmat o 'izzat ko mát kar detí hai. 2 Dánishwar ká dil us ke dahine háth hai; par ahmaq ká dil us kí báin taraf. 3 Hán, ahmaq jab ráh chaltá hai, to us kí 'aql ur játi hai, aur wuh sab se kahtá hai, ki Main ahmaq hún. 4 Agar hákim tujh par qahr kare, to apní jagah na

chhor; kyūnki bardāsh̄t barē barē gunāhon ko dabā detī hai. 5 Ek zabūnī hai jo main ne duniyā men dekhī, goyā wuh ek khatā hai, jo hākim se sarzad hotī hai: 6 hamāqat bālānīshīn hotī hai, par daulatmand nīche baithte hain. 7 Main ne dekhā, ki naukār ghoron par sawār hokar phirte hain, aur sardār naukaron ki mānind zamīn par paidal chalte hain. 8 Garhā khodnewālā usī men giregā; aur dīwār men rakhna karnewālē ko sānp dasegā. 9 Jo koi pattharon ko kāttā hai, un se choṭ khāegā; aur jo lakṛī chīrtā hai, us se khatre men hai. 10 Agar kulhārā kund hai aur ādmī dhār tez na kare, to bahut zor lagānā partā hai; par hikmat hidāyat ke liye mufīd hai. 11 Agar sānp ne afsūn se pahle dāsā hai, to afsūngar ko kuchh fāida na hogā. 12 Dānīshmand ke munh ki bāten latīf hain; par ahmaq ke honṭh usī ko nigal jāte hain. 13 Us ke munh ki bāton ki ibtidā hamāqat hai; aur us ki bāton ki intihā fitnaangez ablahī. 14 Ahmaq bhī bahut sī bāten banātā hai; par ādmī nahīn batā saktā hai, ki kyā hogā; aur jo kuchh us ke ba'd hogā, use kaun samjhā saktā hai? 15 Ahmaq ki mihnāt use thakātī hai, kyūnki wuh shahr ko jānā bhī nahīn jāntā. 16 Ai mamlukat, tujh par afsos, jab nābālig terā bādshāh ho, aur tere sardār subh ko khāen. 17 Nekbakht hai tū, ai sarzamin, jab terā bādshāh sharīfzāda ho, aur tere sardār munāsib waqt par tawānāī ke liye khāen, aur na is liye ki badmāsh̄t hon. 18 Kāhilī ke sabab se kariyān jhuk jātī hain; aur hāthon ke dhīle hone se chhat ṭapaktī hai. 19 Hānsne ke liye log ziyāfat karte hain, aur mai jān ko khush kartī hai: aur rupiya se sab maqsad pūre hote hain. 20 Tū apne dil men bhī bādshāh par la'nat na kar, aur apnī khwābgāh men bhī mālḍār par la'nat na kar; kyūnki hawāī chīriyā bāt ko le uṛegī aur pardār us ko khol degā.

11 Apnī rotī pānī men dal de; kyūnki tū bahut dinon ke ba'd use pāegā. 2 Sāt ko, balki āṭh ko, hissa de; kyūnki tū nahīn jāntā ki zamīn par kyā balā āegī. 3 Jab bādāl pānī se bhare hote hain, to

zamīn par baraskar khālī ho jāte hain; aur agar darakht junūb ki taraf yā shimāl ki taraf gire, to jahān darakht girtā hai, wahīn parā rahtā hai. 4 Jo hawā kā rukh dekhtā rahtā hai, wuh botā nahīn; aur jo bādalon ko dekhtā hai, wuh kāttā nahīn. 5 Jaisā tū nahīn jāntā hai, ki hawā ki kyā rāh hai, aur hāmila ke rihm men haddiyān kyūnkar barhtī hain; waisā hī tū Khudā ke kāmōn ko jo sab kuchh kartā hai, nahīn jānegā. 6 Subh ko apnā bīj bo, aur shām ko bhī apnā hāth dhīlā na hone de: kyūnki tū nahīn jāntā ki un men se kaun sā bārwar hogā, yih, yā wuh, yā donon ke donon barābar baromand hongē. 7 Nūr shīrīn hai, aur āftāb ko dekhnā ānkhon ko achchhā lagtā hai. 8 Hān, agar ādmī barason zinda rahe, to un men khushī kare; lekin tarīkī ke dinon ko yād rakkhe, kyūnki wuh bahut hongē. Sab kuchh jo ātā hai butlān hai.

9 Ai jawān, tū apnī jawānī men khush ho, aur us ke aiyām men apnā jī bahlā, aur apne dil ki rāhon men, aur apnī ānkhon ki manzūrī men chal: lekin yād rakh, ki in sab bāton ke liye Khudā tujh ko 'adālat men lāegā. 10 Pas gam ko apne dil se dūr kar, aur badī apne jism se nikāl dāl; kyūnki laṛakpan aur jawānī

12 donon bātīl hain. 1 Aur apnī jawānī ke dinon men apne Khāliq ko yād kar, jab ki bure dīn hanoz nahīn āe, aur wuh baras nazdīk nahīn hūe jin men tū kahegā, ki In se mujhe kuchh khushī nahīn; 2 jab ki hanoz sūraj, aur raushnī, aur chānd, aur sitāre tarīk nahīn hūe, aur bādāl bārīsh ke ba'd phir jama' nahīn hūe: 3 jis roz ghar ke nigahbān thartharāne lagen, aur zorāwar log kubṛe ho jāen, aur pīsnewālīyān ruk jāen is liye ki wuh thorī sī hain, aur wuh jo khīrkiyon se jhānktī hain dhundlā jāen, 4 aur galī ke kiwāṛe band ho jāen; jab chakkī ki āwāz dhīmī ho jāe, aur insān chīriyā ki āwāz se chaunk uthe, aur nagme ki sab betīyān zā'ff ho jāen; 5 hān, jab wuh charhāl se bhī ḍar jāen, aur dahshat rāh men ho; aur bādām ke phūl niklen, aur tiddī ek bojh ma'lūm ho, aur khwāhīsh mīt jāe: kyūnki insān apne abādī makān

men chala jāegā, aur mātam karne-wāle galī galī phirenge : 6 peshtar is se, ki chāndī kī dorī kholī jāe, aur sone kī kaṭorī torī jāe, aur gharā chashme par phorā jāe, aur hauz kā charkh tūt jāe ; 7 aur khāk khāk se jā mile, jis tarah āge milī hūī thī, aur rūh Khudā ke pās, jis ne use diyā thā, wāpas jāe. 8 Bātil hī bātil, Wā'iz kahtā hai, sab kuchh bātil hai.

9 Garaz, azbaski Wā'iz dānishmand thā, us ne logon ko ta'līm dī ; hān, us ne bakhūbī gaur kiyā, aur khūb tajwīz kī, aur bahut sī masalen qarīne se bayān kīn. 10 Wā'iz dilāwez bāton kī talāsh men rahā,

un sachchī bāton kī jo rāstī se likhī gayīn.

11 Dānishmand kī bāton painon kī mānind hai, aur un khūntiyon kī mānind jo sāhibān i majlis ne lagāl hon, aur jo ek hī charwāhe kī taraf se milī hon. 12 So ab, ai mere betē, in se nasihatpazīr ho : bahut kitāben banāne kī intihā nahīn hai ; aur bahut parhnā jism ko thakātā hai.

13 Ab sab kuchh sunāyā gayā ; hāsīl kalām yih hai : Khudā se dar, aur us ke hukmon ko mān ; ki insān kā farz i kullī yihī hai. 14 Kyūnki Khudā har ek fi'l ko har ek poshida chīz ke sāth, khwāh bhalī ho khwāh buri, 'adālat men lāegā.

GAZALU'L GAZALA'T

1 Sulaimān kī Gazalu'l Gazalāt.

2 Wuh apne muḡh ke chūmon se mujhe chūme ;

Kyūnki terā 'ishq mai se bihtar hai.

3 Tere 'itr kī khushbū latīf hai ;

Terā nām 'itr i rekhta hai ;

Isī liye kunwāriyān tujh par 'āshiq hai.

4 Mujhe khench le ; ham tere pīchhe daurengī :

Bādshāh mujhe apne mahall men le āyā :

Ham tujh men shādmān aur masrūr hongī,

Ham tere 'ishq kā tazkira mai se ziyāda karengī :

Wuh sachche dil se tujh par 'āshiq hai.

5 Ai Yarūshalem kī beṭiyo,

Main siyāhfām lekin khūbsūrat hūn,

Qidār ke khaimon

Aur Sulaimān ke pardon kī mānind.

6 Mujhe mat tāko, ki main siyāhfām hūn,

Kyūnki main dhūp kī jalī hūn.

Merī mān ke betē mujh se nā-khush the,

Unhon ne mujh se tākistānon kī nigahbānī karāī ;

Lekin main ne apne tākistān kī nigahbānī nahīn kī.

7 Ai merī jān ke piyāre, mujhe batā,

Tū apne galle ko kahān charātā hai, aur dopahar ke waqt kahān biṭhātā hai?

Kyūnki main tere rafiqon ke gallon ke pās

Kyūn marī marī phirūn?

8 Ai 'auraton men sab se jamīla, agar tū nahīn jāntī,

To galle ke naqsh i qadam par chalī jā,

Aur apne buzgālon ko charwāhon ke khaimon ke pās pās charā.

9 Ai merī piyārī,

Main ne tujhe Fir'aun ke rath kī ghoriyon men se ek ke sāth tashbīh dī hai.

10 Tere gāl musalsal zulfon men khushnumā hai,

Aur terī gardan motiyon ke hāron men.

11 Ham tere liye sone ke tauq banāenge,

Aur un men chāndī ke phūl jarenge.

12 Jab tak bādshāh tanāwul farmātā rahā,

Mere sumbul kī mahak urī rahī.

13 Merá mahbúb mere liye dasta e murr hai,

Jo rát bhar merí chhátíyon ke darmiyán pará rahtá hai.

14 Merá mahbúb mere liye 'Ain Jadí ke angúristán se

Mihndí ke phulon ká guchchá hai.

15 Dekh, tú khúbrú hai, ai merí piyáří; dekh, tú khúbsúrat hai :

Terí ánkhen do kabútar hain.

16 Dekh, tú hí khúbsúrat hai, ai mere mahbúb, baíki margúb í khátir hai :

Hamará palang bhí sabz hai.

17 Hamáre ghar ke shahtír deodár ke, Aur hamáří karíyán sanaubar kí hain.

2 Main Shárun kí nargis, Aur wádíon kí sosan hún.

2 Jaisí sosan jháriyon men, Waisí hí merí mahbúba kunwá-riyon men hai.

3 Jaisá seb ká darakht ban ke darakhton men, Waisá hí merá mahbúb nau-jawánon men hai.

Main niháyat shádmání se us ke sáye men baithí, Aur us ká phal mere munh men mithá lagá.

4 Wuh mujhe maikháne ke andar láyá, Aur us kí mahabbat ká jhandá mere úpar thá,

5 Kishmish se mujhe qarár do, sehon se mujhe tázadam karo, Kyúнки main 'ishq kí bímár hún.

6 Us ká báyan háth mere sir ke niche hai, Aur us ká dahiná háth mujhe gale se lagátá hai.

7 Ai Yarúshalem kí betíyo, Main tum ko gazálon aur maidán kí harniyon kí qasam detí hún, Kí tum mere piyáre ko na jagáo, na utháo, Jab tak kí wuh uthná na cháhe.

8 Mere mahbúb kí áwáz ! dekh, wuh á rahá hai; Paháron par se kúdtá, aur tilon par se phándtá huá chalá áta hai.

9 Merá mahbúb áhú yá jawán haraú kí mánind hai :

Dekh, wuh hamáří díwár ke píchhe khará hai,

Wuh khiřkiyon se jhánktá hai,

Wuh jhanyhriyon se táktá hai.

10 Mere mahbúb ne mujh se báten kín, aur kahá,

Uth, merí piyáří, merí náznín, chalí á;

11 Kyúнки dekh, járá guzar gayá, Menh baras chuká, aur nikal gayá;

12 Zamin par phulon kí bahár hai, Parandon ke chahchaháne ká waqt á pahunchá,

Aur hamáří sarzamin men qum-rión kí áwáz sunáí dene lagí;

13 Anjír ke darakhton men hare anjír pakne lage, Aur táken phulne lagín,

Un kí mahak phail rahí hai.

So uth, merí piyáří, merí jamila, chalí á.

14 Ai merí kabútarí, jo chatánon ke daráron men, aur karáron kí ár men chhipí hai,

Mujhe apná chihra díkhá, mujhe apní áwáz suná;

Kyúнки tú máhjabín, aur terí áwáz shírín hai.

15 Hamáre liye lomriyon ko pakro, un lomrí bachchon ko, jo tá-kistán kharáb karte hain;

Kyúнки hamáří tákon men phúl lage hain.

16 Merá mahbúb merá hai, aur main us kí hún;

Wuh sosanon ke darmiyán chará-tá hai.

17 Jab tak dín dhale, aur sáya barhe, Tú phir á, ai mere mahbúb; tú gazál yá jawán haraú kí tarah hokar á,

Jo Batar ke paháron par hai.

3 Main ne rát ko apne palang par use dhúndhá jo merí ján ká piyará hai :

Main ne use dhúndhá, par na páyá.

2 Ab main uthúngí, aur shahr men phirúngí,

Kúchon men aur bazáron men,

Us ko dhúndhúngí jo merí ján ká piyará hai;

Main ne use dhúndhá, par na páyá.

3 Pahrewále, jo shahr men phirte hain, mujhe mile;

- Main ne pūchhā, Kyā tum ne use
dekhā jo merī jān kā piyārā
hai?
- 4 Abhi main un se thorā hī āge baṛhī
thī,
Kī merī jān kā piyārā mujhe mil
gaya;
Main ne use pakar rakkhā, aur
use na chhorā,
Jab tak kī main use apnī mān ke
ghar men,
Aur apnī wālida ke khalwatkhāne
men na le gayī.
- 5 Ai Yarūshalem kī betiyo,
Main tum ko gazālon aur maidān
kī harniyon kī qasam detī hūn,
Kī tum mere piyāre ko na jagāo,
na uthāo,
Jab tak kī wuh uṭhnā na chāhe.
- 6 Yih kaun hai jo murr aur lubān
se,
Aur saudāgaron ke tamām 'itron
se mu'attar hokar,
Biyābān se dhuwen ke sutūn kī
mānind chalā ātā hai?
- 7 Dekho, yih Sulaimān kī pālki hai;
Jis ke sāth Isrāīlī bahāduron
men se
Sāth pahlawān hain.
- 8 Wuh sab ke sab shamsherzan
aur jang men māhir hain;
Rāt ke khatre ke sabab se
Har ek kī talwār us kī rān par
latak rahi hai.
- 9 Sulaimān bādshāh ne Lubnān
kī lakriyon se
Apne liye ek pālki banwāī.
- 10 Us ke dandē chāndī ke banwāe,
Us kī nishast sone kī, aur gaddī
argawānī banwāī,
Aur us ke andar kā farsh
Yarūshalem kī betiyon ne 'ishq
se murassa' kiya.
- 11 Ai Siyyūn kī betiyo, bāhar niklo,
aur Sulaimān bādshāh ko dekho,
Us tāj ke sāth jo us kī mān ne
us ke biyāh ke din
Aur us ke dil kī shādmānī ke roz
us ke sir par rakkhā.
- 4 Dekh, tū khūbrū hai, ai merī
piyārī; dekh, tū khūbsūrat
hai;
Terī ānkhen tere niqāb ke nīche
do kabūtar hain;
Tere bāl bakriyon ke galle kī
mānind hain,

- Jo koh l Jili'ād par baithī hon.
- 2 Tere dānt bheron ke galle kī
mānind hain,
Jin ke bāl katre gaye hon, aur
jin ko gusl diya gaya ho;
Jin men se har ek ne do bachche
diye hon,
Aur un men ek bhī bānjh na ho.
- 3 Tere honṭh qirmizī dore hain,
Terā munh dīlfareb hai;
Terī kanpatiyān tere niqāb ke
nīche
Anār ke tukron kī mānind hain.
- 4 Terī gardan Dāūd kā burj hai, jo
silāhkhāne ke liye banā,
Jis par hazār siparen laṭkāī gayī
hain,
Wuh sab kī sab pahlawānon kī
siparen hain.
- 5 Terī donon chhātiyān do tawām
āhū bachche hain,
Jo sosanon men charte hain.
- 6 Jab tak din dhale, aur sāya
barhe,
Main murr ke pahār aur lubān ke
tīle par jā rahūngā.
- 7 Ai merī piyārī, tū sarāpā jamīl
hai;
Tujh men koī 'aib nahīn.
- 8 Lubnān se mere sāth, ai dulhan,
Tū Lubnān se mere sāth chalī ā;
Amāna kī choṭī par se,
Sanīr aur Harmūn kī choṭī par se,
Sheron kī māndon se,
Aur chīton ke paharon par se
nazar daurā.
- 9 Ai merī piyārī, merī zauja, tū ne
merā dil lūṭ liya;
Apnī ek nazar se, apnī gardan ke
ek tauq se,
Tū ne merā dil gārat kar liya.
- 10 Ai merī piyārī, merī zauja, terā
'ishq kyā khūb hai!
Terī mahabbat mai se ziyāda lazīz
hai!
Aur tere 'itron kī mahak har
tarah kī khushbū se baṛkar
hai.
- 11 Ai merī zauja, tere honṭhon se
shahd ṭapaktā hai;
Shahd o shīr terī zabān tale hain;
Terī poshāk kī khushbū Lubnān
kī sī hai.
- 12 Merī piyārī, merī zauja ek mu-
qaffal bāgīcha hai;
Wuh mahfūz sotā aur sarba-
muhr chashma hai.

- 13 Tere bág ke paude lazíz mewa-
dár anár hain;
Mehndí aur sumbul bhí hain,
14 Jaámási aur za'farán,
Bedmushk aur dárchíní, aur lu-
bán ke tamám darakht,
Murr aur 'úd aur har tarah kí
kháss khushbú.
15 Tú bágon men ek mamba',
A'b í hayát ká chashma,
Aur Lubnán ká jharná hai.
16 Ai bád í shimál, bedár ho, ai bád
í junúb, chali á;
Mere bág par se guzar, táki us kí
khushbú phaile.
Merá mahbúb apne bág men áe,
Aur apne lazíz mewe kháe.
- 5** Main apne bág men áyá hún, ai
merí piyárí, merí zauja :
Main ne apná murr apne balsán
samet jama' kar liyá :
Main ne apná shahd chhatte
samet khá liyá ;
Main ne apní mai dúdh samet pí
lí hai.
Ai dosto, kháo, piyo :
Piyo, hán, ai 'azízo, khúb jí bharke
piyo.
- 2 Main sotí hún, par merá dil jágtá
hai ;
Mere mahbúb kí áwáz hai, jo
khatkhatáta aur kahtá hai,
Mere liye darwáza khol, merí
mahbúba, merí piyárí, merí
kabútarí, merí pákíza ;
Kyúñki merá sir shabnam se tar
hai,
Aur merí zulfen rát kí búñdon se
bharí hain.
- 3 Main to kapre utár chukí, ab phir
kaise pahínún ?
Main to apne páñw dho chukí ; ab
un ko kyúñ mailá karún ?
- 4 Mere mahbúb ne apná háth
súrakh se andar kiya,
Aur mere dil o jigar men us ke
liye jumbish hui.
- 5 Main apne mahbúb ke liye dar-
wáza kholne ko uñhí ;
Aur mere háthon se murr tapká,
Aur merí ungliyon se raqíq murr
tapká,
Aur quí ke doston par pará.
- 6 Main ne apne mahbúb ke liye
darwáza kholá ;
Lekin merá mahbúb murkar chalá
gayá thá.

- Jab wuh bolá to main behawás
ho gayí :
Main ne use dhúnghá, par na
páya ;
Main ne use pukará, par us ne
mujhe kuchh jawáb na diya.
- 7 Pahrewále, jo shahr men phirte
hain, mujhe mile,
Unhon ne mujhe mára, aur gháyal
kiya ;
Shahrpanáh ke maháfizon ne merí
chádar mujh se chhín lí.
- 8 Ai Yarúshalem kí betiyo, main
tum ko qasam detí hún, kí agar
merá mahbúb tum ko mil
jáe,
To us se kah dená, kí main 'ishq
kí bímár hún.
- 9 Tere mahbúb ko kisi दूसरे mah-
búb par kyá fazílat hai ?
Ai 'auraton men sab se jamíla,
Tere mahbúb ko kisi दूसरे mah-
búb par kyá fauqíyat hai,
Jo tú ham ko is tarah qasam detí
hai ?
- 10 Merá mahbúb surkh o safed
hai,
Wuh das hazár men mumtáz
hai.
- 11 Us ká sir khális soná hai,
Us kí zulfen pechdarpech aur
kauwe se kálí hain.
- 12 Us kí áñkhen un kabútaron kí
mánind hain,
Jo dúdh men nahákar lab í daryá
tamkanat se baiñhe hon.
- 13 Us ke rukhsár phulon ke chaman
aur balsán kí ubhrí hui kiya-
riyán hain ;
Us he honñh sosan hain, jin se
raqíq murr tapaktá hai.
- 14 Us ke háth zabarjad se murassa'
sone ke halqe hain ;
Us ká peñ háthidánt ká kám hai,
jis par nílám ke phul bane hon.
- 15 Us kí tángen kundan ke páyon
par sang í marmar ke sutún
hain ;
Wuh dekhne men Lubnán, aur
khúbí men rashk í saro hai.
- 16 Us ká munh azbas shírín hai,
hán, wuh sarápá 'ishqangez
hai.
Ai Yarúshalem kí betiyo,
Yih hai merá mahbúb, yih hai
merá piyára.

6 Terá mahbúb kahān gayá?
Ai 'auraton men sab se jamíla,
Terá mahbúb kis taraf ko niklá,
Ki ham tere sáth us kí talásh
men jāen?

2 Merá mahbúb apne bostān men
balsán kí kiyáriyon kí taraf
gayá hai,
Taki bāgon men charāe, aur
sosan jama' kare.

3 Main apne mahbúb kí hūn, aur
merá mahbúb merá hai,
Wuh sosanon men charátá hai.

4 Ai merí piyári, tú Tirzah kí
mánind khúbsúrat hai,
Yarúshalem kí mánind khush-
manzar,
Aur 'alamdár lashkar kí mánind
muhíb hai.

5 Apní ánkhen merí taraf se pher le,
Kyúnkí wuh mujhe ghabrá detí
hai.

Tere bál bakriyon ke galle kí
mánind haiñ,
Jo koh i Jili'ád par baiṭhí hon.

6 Tere dānt bheṛon ke galle kí
mánind haiñ,
Jin ko gusl diyá gayá ho;

Jin men se har ek ne do bachche
diye hon,
Aur un men ek bhí bāñjh na ho.

7 Terí kampaṭiyān tere niqāb ke
niche
Anār ke ṭukron kí mánind haiñ.

8 Sáth rániyān aur assí haramen,
Aur beshumār kunwáriyān bhí
haiñ.

9 Par merí kabútarí, merí pákíza
benazír hai;
Wuh apní mán kí iklauti;

Wuh apní wálida kí láḍlí hai.
Betiyon ne use dekhá, aur use
mubáarak kahá;

Rániyon aur haramon ne dekhkar
us kí sitáish kí.

10 Yih kaun hai jis ká zuhúr subh
kí mánind hai,
Jo husn men máhtáb,

Aur nūr men áftáb,
Aur 'alamdár lashkar kí mánind
muhíb hai?

11 Main chilgozon ke bāg men gayá,
Kí wadí kí nabátāt par nazar
karūn,

Aur dekhūn kí ták men gunche,

Aur anáron men phúl nikle haiñ,
kí nahīñ.

12 Mujhe abhí khabar bhí na thí, kí
mere dil ne
Mujhe mere umará ke rathon par
charhá diyá.

13 Lauṭ á, lauṭ á, ai Shulamít,
Lauṭ á, lauṭ á, kí ham tujh par
nazar karen.

Tum Shulamít par kyūn nazar
karoge,
Goyá wuh do lashkaron ká nách
hai?

7 Ai amírzadí, tere pānw jūtiyon
men kaise khúbsúrat haiñ.

Terí ránon kí goláí un zewaron
kí mánind hai,

Jin ko kisi ustád kárigar ne
banáyá ho.

2 Terí náf gol piyála hai,
Jis men miláí hui mai kí kami
nahīñ.

Terá peṭ gehūn ká ambár hai,
Jis ke girdágird sosan hon.

3 Terí donon chhátiyān do áhú
bachche haiñ,
Jo tawám paidá hue hon.

4 Terí gardān háthídānt ká burj
hai;
Terí ánkhen Baitrabím ke pháṭak
ke pás Hasbon ke chashme
haiñ;

Terí nák Lubnán ke burj kí misál
hai,
Jo Damishq ke ruḵh baná hai.

5 Terá sir tujh par Karmil kí
mánind hai,
Aur tere sir ke bál argawání haiñ;

Bádsháh terí zulfon men asír hai.
6 Ai mahbúba, 'aish o 'ishrat ke
liye,

Tú kaisí jamíla aur jánfazá hai!
7 Yih terí qámat khajúr kí mánind
hai,

Aur terí chhátiyān angúr ke
guchchhe haiñ.

8 Main ne kahá, Main is khajúr par
charhūngá,
Aur is kí shákhon ko pakaṛūngá.

Terí chhátiyān angúr ke guch-
chhe hon,
Aur tere sáns kí khushbú seb kí
sí ho;

9 Aur terá munh bihtarín sharáb kí
mánind ho,

Jo mere mahbúb ki taraf sídhí
chalí játi hai,
Aur sonewálon ke honthon par se
áhista áhista bah játi hai.

10 Main apne mahbúb ki hún,
Aur wuh merá mushtáq hai.

11 Ai mere mahbúb, chal, ham
kheton men sair karen,
Aur gánwon men rát káten.

12 Phir tarke angúristánon men chal-
en;

Aur dekhen ki áyá tak shigufta
hai, aur us men phúl nikle
hain,

Aur anár ki kaliyán khilí hain yá
nahin;

Wahán main tujhe apní mahabbat
dikháungi.

13 Mardum giyáh ki khushbú phail
rahi hai,

Aur hamáre darwázon par har
qism ke tar o khushk mewe
hain,

Jo main ne tere liye jama' kar
rakkhe hain, ai mere mahbúb.

8 Kásh ki tú mere bhái ki mánind
hotá,

Jis ne merí mán ki chhátíyon se
dúdh piyá.

Main tujhe jab báhar pátí, to terí
machchhiyán letí;

Aur koí mujhe haqír na jántá.

2 Main tujh ko apní mán ke ghar
men le játi,

Wuh mujhe síkháti;

Main apne anáron ke ras se

Tujhe mamzúj mai piláti.

3 Us ká báyan háth mere sir ke
níche hotá,

Aur dahiná mujhe gale se la-
gátá.

4 Ai Yarúshalem kí betiyo, main
tum ko qasam detí hún,

Ki tum mere piyáre ko na jagáo,
na utháo,

Jab tak ki wuh uthná na cháhe.

5 Yih kaun hai jo biyábán se
Apne mahbúb par takiya kiye
chalí áti hai?

Main ne tujhe seb ke darakht ke
níche jagáyá:

Jahán terí wiládat hui,

Jahán terí wárida ne tujhe janam
diyá.

6 Nagín kí mánind mujhe apne dil
men lagá rakh, aur ta'wiz kí
mánind apne bázu par;

Kyunki 'ishq maut kí mánind
zabardast hai;

Aur gairat pátál se bemuruwwat
hai.

Us ke shu'le ág ke shu'le hain,

Aur KHUDÁWAND ke shu'le kí
mánind.

7 Sailáb 'ishq ko bujhá nahín
saktá,

Bárh us ko dubá nahín sakti;

Agar ádmí mahabbat ke badle
apná sab kuchh de dále,

To wuh sarásar hiqárat ke láiq
thahregá.

8 Hamári ek chhotí bahin hai,

Abhi us kí chhátíyán nahín uthín;

Jis roz us kí bát chale,

Ham apní bahin ke liye kyá karen?

9 Agar wuh diwár ho,

To ham us par chándí ká burj
banáenge;

Aur agar wuh darwáza ho,

To ham us par deodár ke takhte
lagáenge.

10 Main diwár hún aur merí chhátí-
yán burj hain;

Aur main us kí nazar men salá-
matiyáfta kí mánind thí.

11 Ba'l Hámún men Sulaimán ká
tákistán thá;

Us ne us tákistán ko bágbánon ke
supurd kiya,

Ki un men se har ek us ke phal
ke badle hazár misqál chándí
adá kare.

12 Merá tákistán jo merá hí hai,
mere sámné hai:

Ai Sulaimán, tú to hazár le,

Aur us ke phal ke nigahbán do
sau páen.

13 Ai bostán men rahnewali,

Rafiq terí áwáz sunte hain;

Mujh ko bhi suná.

14 Ai mere mahbúb, jaldí kar,

Aur us gazál yá áhú bachche kí
mánind ho já,

Jo balsání paháriyon par hai.

YASA'IYA'H

1 Yasa'iyáh bin A'mús kí royá, jo us ne Yahúdáh aur Yarúshalem kí bábat Yahúdáh ke bádsháhon 'Uzziyáh aur Yútám aur A'khaz aur Hizqiyáh ke aiyám men dekhí.

2 Sun, ai ásmán, aur kán lagá, ai zamín, kí KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Maín ne laríkon ko pála aur posá, par unhon ne mujh se sarkashí kí. 3 Bait apne málik ko pahchántá hai, aur gadhá apne sáhib kí charnÍ ko; lekin banÍ Isráíl nahín jánte, mere log kuchh nahín sochte. 4 A'h khatákár guroh, badkirdárí se ladí hui qaum, badkirdáron kí nasl, mákkár aulád; jinhon ne KHUDÁWAND ko tark kiyá, Isráíl ke Quddús ko haqír jáná, aur gumráh o bargashta ho gaye. 5 Tum kyún ziyáda bagáwat karke aur már kháoge? Tamám sir-bímár hai, aur dil bí'íkull sust hai. 6 Talwe se lekar chándí tak us men kahín síhhat nahín; faqat zakhm aur chot aur sare hue gháso hí hain: jo na dabáe gaye, na bándhe gaye, na tel se narm kiye gaye hain. 7 Tumhárá mulk ujár hai; tumhári bastiyán jal gayín; par desi tumhári zamín ko tumháre sámne nigalte hain, wuh wírán hai, goyá use ajnabÍ logon ne ujára hai. 8 Aur Siyyún kí betÍ chhor dí gayí hai, jaisí jhonprí tákistán men aur chhappar kakrí ke khet men, yá us shahr kí mánind, jo mahsúr ho gayá ho. 9 Agar RABB u'l afwáj hamárá thorá sá baqiya baqí na chhortá, to ham Sadúm kí misl aur 'Amúrah kí mánind ho játe.

10 Ai Sadúm ke hákimo, KHUDÁWAND ká kalám suno; ai 'Amúrah ke logo, hamáre Khudá kí shari'at par kán lagáo. 11 KHUDÁWAND farmatá hai, Tumháre zabíhon kí kasrat se mujhe kyá kám? maín menáhon kí sokhtaní qurbáníon se aur farbíh bachhron kí charbí se bezár húp, aur bailon aur bheron aur bakron ke khún men merí khushnúdí nahín. 12 Jab tum mere huzúr ákar mere dídar ke talib hote ho, to kaun tum se yih cháhtá hai, kí merí bargáhon

ko raundo? 13 A'yande ko bátíl hadye na láná, bakhúr se mujhe nafrat hai, naye chánd aur sabt aur 'Idí jamá'at se bhí; kyúnki mujh men badkirdárí ke sáth 'Id kí bardásht nahín. 14 Mere dil ko tumháre naye chándon aur tumhári muqarrara 'idon se nafrat hai: wuh mujh par bár hain; maín un kí bardásht nahín kar saktá. 15 Jab tum apne háth phailáoge, to maín tum se ánkhi pher lúngá; hán, jab tum du'á par du'á karoge, to maín na sunúngá: tumháre háth to khúnálúda hain. 16 Apne áp ko dhó, apne áp ko pák karo; apne bure kámon ko merí ánkhon ke sámne se dúr karo, bad'í'í se bázáo, 17 nekokári síkho, insáf ke talib ho, mazlúmon kí madad karo, yatímon kí faryádrasí karo, bewáon ke hámí ho.

18 Ab KHUDÁWAND farmatá hai, A'o, ham báham hujjat karen; agarchi tumháre gunáh qírmízí hon, wuh barf kí mánind safed ho jáenge, aur harchand wuh argawáni hon, taubhí un kí mánind ujle hongé. 19 Agar tum rází aur farmánbardár ho, to zamín ke achchhe achchhe phal kháoge: 20 par agar tum inkár karo, aur bági ho, to talwár ká luqma ho jáoge, kyúnki KHUDÁWAND ne apne munh se yih farmáyá hai.

21 Wafádár bastí kaisí badkár ho gayí! wuh to insáf se ma'múr thí, aur rastbázi us men bastí thí, lekin ab khúní rahte hain. 22 Terí chándí mail ho gayí; terí mai men pání mil gayá. 23 Tere sardár gardankash aur choron ke sáthí hain, un men se har ek rishwatdost aur in'ám ká talib hai; wuh yatímon ká insáf nahín karte, aur bewáon kí faryád un tak nahín pahunchtí.

24 Is liye Khudáwánd RABB u'l afwáj Isráíl ká Qádir yún farmatá hai, kí A'h, maín zarúr apne mukhálífon se áram páúngá, aur apne dushmanon se intiqám lúngá. 25 Aur maín tujh par apná háth barháúngá, aur terí mail bí'íkull dúr

kar dūngā, aur us rānge ko jo tujh men milā hai judā karūngā: 26 aur main tere qāzion ko pahle kī tarah, aur tere mushiron ko ibtidā ke mutābiq bahāl karūngā, is ke ba'd tū rāstbāz bastī aur wafādār ābādī kahlāegī. 27 Siyyūn 'adālat ke sabab se, aur wuh jo us men gunāh se bāz āe hai rāstbāzī ke bā'is najāt pāenge. 28 Lekin gunahgār aur badkirdār sab ikatthe halāk honge, aur jo KHUDĀWAND se bāgi hue, fanā kiye jāenge. 29 Kyūnki wuh un balūton se jin ko tum ne chāhā sharminda honge, aur tum un bāgon se jin ko tum ne pasand kiya hai khajil hoge. 30 Aur tum us balūt kī mānind ho jāoge, jis ke patte jhar jāen, aur us bāg kī misl jo beābī se sūkh jāe. 31 Wahān kā pahlawān aisā ho jāegā, jaisā san, aur us kā kām chingārī ho jāegā; wuh donon bāham jal jāenge, aur koi un kī āg na bujhāegā.

2 Wuh bāt jo Yasa'iyāh bin A'mūs ne Yahūdāh aur Yārūshalem ke haqq men royā men dekhi.

2 A'khiri dīnon men yūn hogā, ki KHUDĀWAND ke ghar kā pahār pahāron kī choṭī par qāim kiya jāegā, aur tīlon se baland hogā, aur sab qaumen wahān pahunchengī. 3 Balki bahut sī ummaten āengī, aur kāhengī, A'ō, KHUDĀWAND ke pahār par charhen, ya'nī Ya'qūb ke Khudā ke ghar men dākhil hon, aur wuh apnī rāhen ham ko batāegā, aur ham us ke rāston par chalenge: kyūnki sharī'at Siyyūn se aur KHUDĀWAND kā kalām Yārūshalem se sādīr hogā. 4 Aur wuh qaumon ke darmiyān 'adālat karegā, aur bahut sī ummaton ko dāntegā, aur wuh apnī talwāron ko torkar phālen, aur apne bhālon ko hānsūe banā dālenge; aur qaum qaum par talwār na chalāegī, aur wuh phir kabhi jang karnā na sikhenge.

5 Ai Ya'qūb ke gharāne, āo, ham KHUDĀWAND kī raushnī men chalen. 6 Tū ne to apne logon ya'nī Ya'qūb ke gharāne ko tark kiya, is liye ki wuh ahl i mashriq kī rusūm se pur hain, aur Filistion kī mānind shugūn lete, aur begānon kī aulād ke sāth hāth par hāth mārte hain. 7 Aur un kā mulk sohe chāndī se mālāmāl hai, aur un ke khazānon kī kuchh

intihā nahīn; aur un kā mulk ghoron se bharā hai; aur un ke rathon kā kuchh shumār nahīn. 8 Aur un kī sarzamīn buton se bhī pur hai, wuh apne hī hāthon kī san'at, ya'nī apnī hī ungliyon kī kārīgarī ko sijda karte hain. 9 Is sabab se chhoṭā ādmī past kiya jāta hai, aur barā ādmī zalīl hotā hai; aur tū un ko hargiz mu'af na karegā. 10 KHUDĀWAND ke khauf se aur us ke jalāl kī shaukat se chatān men ghus jā, aur khāk men chhip jā. 11 Insān kī ūnchī nigāh nīchī ki jāegī, aur banī A'dam kā takabbur past ho jāegā; aur us roz KHUDĀWAND hī sarbaland hogā. 12 Kyūnki RABB u'l afwāj kā dīn tamām magrūron, baland-nazaron, aur mutakabbiron par āegā, aur wuh past kiye jāenge. 13 Aur Lubnān ke sab deodāron par jo baland aur ūnche hain, aur Basan ke sab balūton par, 14 aur sab ūnche pahāron, aur sab baland tīlon par, 15 aur har ek ūnche burj par, aur har ek fasīlī diwār par, 16 aur Tarsīs ke sab jahāzon par, garaz har ek khushnumā manzar par, 17 aur ādmī kā takabbur zer kiya jāegā, aur logon kī balandbīnī past ki jāegī, aur us roz KHUDĀWAND hī sarbaland hogā. 18 Aur tamām but bi'ikull fanā ho jāenge. 19 Aur jab KHUDĀWAND ūthegā, ki zamīn ko shiddat se hilāe, to log us ke dar se, aur us ke jalāl kī shaukat se pahāron ke garon aur zamīn ke shigāfon men ghuseenge. 20 Us roz log apnī sone chāndī kī mūraton ko jo unhon ne pūjne ke liye banāin, chhuchhūndaron aur chamgādaon ke āge phenk denge; 21 tāki jab KHUDĀWAND zamīn ko shiddat se hilāne ke liye ūthe, to us ke khauf se aur us ke jalāl kī shaukat se chatānon ke garon, aur nāhamwār pattharon ke shigāfon men ghus jāen. 22 Pas tum insān se, jis kā dam us ke nathnon men hai, bāz raho; kyūnki us kī kyā qadr hai?

3 Kyūnki dekho, Khudāwand RABB u'l afwāj Yārūshalem aur Yahūdāh se sahārā aur takiya, roṭī kā tamām sahārā aur pānī kā tamām takiya dūr kar degā, 2 ya'nī bahādūr aur sahib i jang ko, qāzī aur nabī ko, fālgīr o kuhaṁsāl ko, 3 pachās pachās ke sardāron, aur 'izzatdāron, aur salāh-

káron, aur hoshyár kárigaron, aur máhír jádúgaron ko. 4 Aur main laṛkon ko un ke sardár banáungá, aur nannhe bachche un par hukmrání karenge. 5 Logon men se har ek dústre par, aur har ek apne ham-sáye par sitam karegá; aur bachche búrhon kí aur razíl sharífon kí gustákhí karenge. 6 Jab koí ádmí apne báp ke ghar men apne bhái ká dāman pakarkar kahe, kí Tú to poshákwalá hai, á tú hamará hákim ho, aur is ujre des par qábiz ho já: 7 us roz wuh baland áwáz se kah-egá, kí Mujh se intizám nahíp hogá; kyúнки mere ghar men na roṭí hai, na kaprá: mujhe logon ká hákim na banáo. 8 Kyúнки Yarúshalem kí barbádí ho gayí, aur Yahúdáh gir gayá; is liye kí un kí bolchál aur chálchalan KHUDÁWAND ke khláf hain, kí us kí jalálí ánkhoṅ ko gazabnák karen. 9 Un ke mugh kí súrat un par gawáhí detí hai; wuh apne gunáhoṅ ko Sadúm kí mánind záhir karte hain, aur chhipáte nahíp; un kí jánon par wáwailá hai! kyúнки wuh ap apne úpar balá láte hain. 10 Rástabázoṅ kí bábat kaho, kí bhalá hogá; kyúнки wuh apne kámon ká phal khaenge. 11 Sharífon par wáwailá hai! kí un ko badí pesh áegí, kyúнки wuh apne háthoṅ ká kiyá páenge. 12 Mere logon kí yih hálat hai, kí laṛke un par zulm karte hain, aur 'auraten un par hukmrán hain. Ai mere logo, tumháre peshwá tum ko gumráh karte hain, aur tumháre chalne kí ráhoṅ ko bigárete hain. 13 KHUDÁWAND khará hai, kí muqaddama laṛe, aur logon kí 'adálat karé. 14 KHUDÁWAND apne logon ke buzurgoṅ aur un ke sardároṅ kí 'adálat karne ko áegá; tum hí ho jo tákistán chaṭ kar gaye ho, aur miskínoṅ kí lúṭ tumháre gharoṅ men hai. 15 Khudáwand, RABB u'l afwáj, farmátá hai, kí Is ke kyá ma'ní hain, kí tum mere logon ko dabáte aur miskínoṅ ke sir kuchalte ho?

16 Aur KHUDÁWAND farmátá hai, Chúнки Siyyún kí beṭiyáṅ mutakabbir hain, aur gardankashí aur shokh-chashmí se khlírámán hotí hain, aur apne páñwoṅ se názraftárá kartí aur ghúnghrú bajáttí játtí hain; 17 is liye Khudáwand Siyyún kí beṭiyon ke sir ganje aur un ke badan bepardá kar degá. 18 Us din Khudáwand

un ke khalákhál kí zebáish, aur jáli-yáṅ aur chánd le legá, 19 aur áweze, aur pahunchián, aur niqáb, 20 aur táj, aur pázeb, aur paṭke, aur 'itrdán, 21 aur ta'wíz, aur angú-thiyáṅ, aur nath, 22 aur nafis poshákéṅ, aur oṛhniyáṅ aur dopaṭṭe aur kíse, 23 aur ársiyáṅ, aur bárík katání libás, aur dastáreṅ aur burq'e bhí. 24 Aur yún hogá kí khushtú ke 'iwaz saráhaṭ hogí, aur paṭke ke badle rassi, aur gundhe hue bál kí jagah chandlápan, aur nafis libás ke 'iwaz táṭ, aur husn ke badle dág. 25 Tere bahádur tah i teg hongé, aur tere pahlawán jang men qatl hongé. 26 Us ke pháṭak mátam aur nauha karenge; aur wuh ujár hokar khlák par baithégí. 1 Us waqt sáṭ 'auraten ek mard ko pakarkar kahengí, kí Ham apní roṭí khaengí, aur apne kapre pah-ínengí: tú ham sab se sirf itná kar, kí ham tere nám se kahláeng, táki hamárá sharmindagí mite.

2 Tab KHUDÁWAND kí taraf se roidagí khlúbsúrat o shándár hogí, aur zamín ká phal un ke liye jo baní Isráíl men se bach nikle, lazíz aur khushtumá hogá. 3 Aur yún hogá kí jo koí Siyyún men chhuṭ jáegá, aur jo koí Yarúshalem men báqí rahegá, balki har ek jis ká nám Yarúshalem ke zindon men likhá hogá, muqaddas kahláegá; 4 jab Khudáwand Siyyún kí beṭiyon kí gandagí ko dúr karegá, aur Yarúshalem ká khlún rúh i 'adl aur rúh i sozán ke zarí'e se dho dálegá. 5 Tab KHUDÁWAND phír koh i Siyyún ke har ek makán par aur us kí majlisghoṅ par din ko bádal aur dhuwáṅ aur rát ko raushan shu'la paidá karegá: tamám jalál par ek sáyabán hogá. 6 Aur ek khlaima hogá jo din ko garmí men sáyadár makán, aur ándhí aur jharí ke waqt árámgáh aur panáh kí jagah ho.

5 Ab main apne mahbúb ke liye apne mahbúb ká ek gít us ke tákistán kí bábat gáungá. Mere mahbúb ká tákistán ek zarkhez pahár par thá. 2 Aur us ne use khodá aur us se patthar níkal phenke, aur achchhí se achchhí táken us men lagáín, aur us men burj banáyá, aur ek kolhú bhí us men taráshá: aur intizár kiyá kí us men achchhe angúr lagen, lekin

us men janglí angúr lage. 3 Ab, ai Yarúshalem ke báshindo, aur Yahúdáh ke logo, mere aur mere tákistán men tum hí insáf karo, 4 kí main apne tákistán ke liye aur kyá kar saktá thá, jo main ne na kiyá? aur ab jo main ne achchhe angúron kí ummed kí, to is men janglí angúr kyún lage? 5 Main tum ko batátá hún, kí ab main apne tákistán se kyá karúngá: main us kí bár girá dúngá, aur wuh chará-gáh hogá; us ká iháta toṛ dálúngá, aur wuh pámál kiyá jáegá: 6 aur main use bi'l'kull wíran kar dúngá, wuh na chhántá jáegá, na niráyá jáegá; us men úñkatáre aur kánte ugenge, aur main bádalón ko hukm karúngá, kí us par menh na barsáen. 7 So RABB u'l afwáj ká tákistán baní Isráíl ká gharáná hai, aur baní Yahúdáh us ká khushnumá paudá hai: us ne insáf ká intizár kiyá, par khúnrezi dekhí: wuh dád ká mun-tazir rahá, par faryád suní.

8 Un par afsos jo ghar se ghar aur khet se khet milá dete hain, yahan tak kí kuchh jagah baquí na bache, aur mulk men wuhí akele basen. 9 RABB u'l afwáj ne mere kán men kahá, Yaqínan bahut se ghar ujar jáenge, aur bare bare 'álíshán aur khúbsúrat makán bhí bechirág hongé. 10 Kyúnki pandrah bíghe tákistán se faqat ek batt mai hásil hogí, aur ek khomar bíj se ek aifah galla.

11 Un par afsos jo subh sawere uñhte hain, táki nashabázi ke darpai hon, aur jo ráat ko jágte hain, jab tak sharáb un ko bhará na de. 12 Aur un ke jashn kí mahfilon men barbat aur sitár aur daf aur bín aur sharáb hain; lekin wuh KHUDÁWAND ke kám ko nahín sochte, aur us ke háthon kí kárigari par gaur nahín karte. 13 Is liye mere log jahálat ke sabab se asíri men játe hain, un ke buzurg bhúkon marte, aur 'awámm piyás se jalte hain. 14 Pas pátál apní hawas barhátá hai, aur apná munh beintihá phártá hai, aur un ke sharíf aur 'ámm log aur gaur-gai aur jo koi un men fakhr kartá hai, us men utar jáenge. 15 Aur chhotá ádmí jhukáya jáegá, aur bará ádmí past hogá, aur magrúron kí ankhen níchi ho jáengi. 16 Lekin RABB u'l afwáj 'adálat men sárbaland hogá, aur Khudá e quddús kí taqdís

sadáqat se kí jáegi. 17 Tab barre goyá apní charágáhon men charengé, aur daulatmandon ke wíran khet pardsiyon ke galle kháenge.

18 Un par afsos jo batálat kí tanáb-on se badkirdári ko aur goyá gárfi ke rasson se gunáh ko khénch late hain. 19 Aur jo kahte hain, kí Wuh jaldí kare aur phurtí se apná kám kare, kí ham dekhen; aur Isráíl ke Quddús kí mashwarat nazdík ho aur án pahunché, táki ham use jánen!

20 Un par afsos jo badí ko neki, aur neki ko badí kahte hain; aur jo núr kí jagah táríki ko, aur táríki kí jagah núr ko dete hain; aur shíríní ke badle talkhí, aur talkhí ke badle shíríní rakhte hain!

21 Un par afsos jo apní nazar men dánishmand aur apní nigáh men sáhib i imtiyáz hain!

22 Un par afsos jo mai píne men zoráwar, aur sharáb miláne men pahlawán hain; 23 jo rishwat lekar sharíron ko sádiq aur sádiqon ko nárást thahráte hain! 24 Pas jis tarah ág bhúse ko khá játi hai, aur jaltá huá phús baith játi hai, usí tarah un kí jar bosída hogí, aur un kí kalí gard kí tarah uṛ jáegi; kyúnki unhon ne RABB u'l afwáj kí sharí'at ko tark kiyá, aur Isráíl ke Quddús ke kalám ko haqír jáná.

25 Is liye KHUDÁWAND ká qahr us ke logon par bhará, aur us ne un ke khiláf apná háth barháya, aur un ko mára; chunánchi pahár kánp gaye, aur un kí láshen bázaron men galá-zat kí mánind pari hain. Báwujúd is ke us ká qahr tal nahín gayá, balki us ká háth hanoz barhá huá hai. 26 Aur wuh qaumon ke liye dúr se jhandá khárfá karegá, aur un ko zamín kí intihá se suskárkar buláegá; aur dekh, wuh daure chale áenge: 27 na koi ún men thakegá; na phis-legá, na koi únghegá, na soegá; na un ká kamarband khulegá, aur na un kí jutiyaon ká tasma tutegá. 28 Un ke tír tez hain, aur un kí sab ká-máhen kashída hongí, un ke ghoron ke sum chaqmaq aur un kí gariyan girdbád kí mánind hongí. 29 Wuh sherní kí mánind garajenge, hán, wuh jawán sheron kí tarah dahárenge: wuh gurrákar shikár pakrenge, aur use berok tok le jáenge, aur koi bachánewálá na hogá. 30 Aur us

roz wuh un par aisá shor machienge, jaisá samundar ká shor hotá hai; aur agar koí is mulk par nazar kare, to bas, andherá aur tanghálí hai; aur raushni us ke bádalon se tárík ho játi hai.

6 Jis sál men 'Uzziyáh bádsháh ne wafát pái, main ne KHUDÁWAND ko ek barí balandí par únche takht par baithe dekhá, aur us ke libás ke dāman se haikal ma'mūr ho gayi. 2 Us ke ás pás saráfim khare the, jin men se har ek ke chha bázú the; aur har ek do se apná munh dhappe thá, aur do se pánw, aur do se urtá thá. 3 Aur ek ne दूसरे ko pukará, aur kahá, Quddús, Quddús, Quddús, RABB u'l'afwáj hai; sarf zamin us ke jalál se ma'mūr hai. 4 Aur pukárnewále kí áwáz ke zor se ástānon kí bunyāden hil gayin, aur makán dhuwen se bhar gayá. 5 Tab main bol uthá, ki Mujh par afsos! main to barbad húa; kyunki mere honth nápak hain, aur najislab logon men bastá hún; kyunki meri ankhone ne bádsháh RABB u'l'afwáj ko dekhá. 6 Us waqt saráfim men se ek, sulgá húa koelá, jo us ne dastpanáh se mazbah par se uthá liya, apne háth men lekar urtá húa mere pás áya, 7 aur us se mere munh ko chhúa, aur kahá, Dekh, is ne tere labon ko chhúa; pas teri badkirdári dúr hui, aur tere gunáh ká kaffára ho gayá. 8 Us waqt main ne KHUDÁWAND kí áwáz suni jis ne farmáyá, Main kis ko bhejún, aur hamári taraf se kaun jáegá? Tab main ne 'arz kí, Main házir hún, mujhe bhej. 9 Aur us ne farmáyá, Já, aur in logon se kah, ki Tum suná karo, par samjho nahin; tum dekhá karo, par bújho nahin. 10 Tú in logon ke dilon ko charbá de, aur un ke kánon ko bhári kar, aur un ki ankhen band kar de, tá ná ho, ki wuh apni ankhone se dekhne, aur apne kánon se sunne, aur apne dilon se samajh len, aur báz áen, aur shifá páen. 11 Tab main ne kahá, Ai KHUDÁWAND yih kab tak? Us ne jawáb diyá, Jab tak bastiyan wirán na hon, aur koí basnewála na rahe; aur ghar bechirág na hon, aur zamin sarásar ujár na ho jáe, 12 Aur KHUDÁWAND ádmilon ko dúr kar de, aur is sarzamin men matrúk maqám

bakasrat hon. 13 Aur agar us men daswán hissa báqi bhí bach jáe, to wuh phir bhasam kiya jáegá: lekin wuh butm aur balút kí mánind hogá, kí báwujúde kí wuh káte jáen tau-bhí un ká tund bach ráhtá hai; so us ká tund ek muqaddas tukhm hogá.

7 Aur sháh i Yahúdáh A'khaz bin Yútám bin 'Uzziyáh ke aiyám men yug húa, kí Razín sháh i Arám aur Fiqah bin Ramaliyáh sháh i Isráil ne Yarúshalem par charháí kí, lekin us par gálib na á sake. 2 Us waqt Dáúd ke gharāne ko yih khabar di gayi, kí Arám Ifráim ke sáth muttahid hai. Pas us ke dil ne aur us ke logon ke dilon ne yug jumbish khái, jaise jangal ke daraht andhi se jumbish kháte hain.

3 Tab KHUDÁWAND ne Yasa'iyáh ko hukm kiya, kí Tú apne beté Shiyár Yáshúb ko lekar úpar ke chashme kí nahr ke sire par, jo dhobiyon ke maidán kí ráh men hai, A'khaz se muláqát kar, 4 aur use kah, Khabardár ho, aur beqarár na ho, in luktiyon ke do dhuwenwále tukron se, ya'ní Arámí Razín aur Ramaliyáh ke beté kí qahrangezi se, na dar, aur terá dil na ghabráe. 5 Chünki Arám aur Ifráim aur Ramaliyáh ká betá tere khiláf mashwarat karke kahte hain, 6 kí A'o, ham Yahúdáh par charháí karen, aur use tang karen, aur apne liye us men rákhna paidá karen aur Tábil ke beté ko us ke darmiyan takhtnishín karen: 7 is liye Khudáwānd KHUDÁ farmátá hai, kí Is ko páedári nahin, balki aisá ho bhí nahin saktá. 8 Kyunki Arám ká dāru's saltanat Damishq hí hogá, aur Damishq ká sardár Razín: aur painsath baras ke andar Ifráim aisá kat jáegá, kí qaum na rahegá. 9 Ifráim ká bhí dāru's saltanat Sámariya hí hogá, aur Sámariya ká sardár Ramaliyáh ká betá. Agar tum imán na láoge, to yaqinan tum bhí qáim na rahoge.

10 Phir KHUDÁWAND ne A'khaz se farmáyá, 11 KHUDÁWAND apne Khudá se koí nishán talab kar, khwáh niche pátál men, khwáh úpar balandí par 12 Lekin A'khaz ne kahá, kí Main talab nahin karúngá, aur KHUDÁWAND ko nahin ázmáúngá. 13 Tab us ne kahá, Ai Dáúd ke khándán, ab suno: kyá tumhárá

insán ko bezár karná koí halkí bát hai, ki mere Khudá ko bhí bezár karoge? 14 Lekin KHUDÁWAND ap tum ko ek nishán bakhshegá. Dekho, ek kunwári hámila hogí, aur betá paidá hogá, aur wuh us ká nám 'Immánúel rakkhegí. 15 Wuh dahí aur shahd kháegá, jab tak ki wuh nekí aur badí ke radd o qubúl ke qábil na ho. 16 Par is se peshtar ki yih laṛká nekí aur badí ke radd o qubúl ke qábil ho, yih mulk jis ke donon bádsháhon se tujh ko nafrat hai, wíran ho jáegá. 17 KHUDÁWAND tujh par aur tere logon aur tere báp ke gharáne par aise dín láegá, jaise us dín se jab Ifráím Yahúdáh se judá húa, áj tak kabhí na láyá, ya'ní sháh i Asúr ke dín.

18 Aur us waqt yún hogá, ki KHUDÁWAND Misr kí nahron ke us sire par se makkhiyon ko, aur Asúr ke mulk se zانبúron ko suskárkar buláegá. 19 So wuh sab áenge aur wíran wádíon men, aur chatánon ke daráron men, aur sab kháristánon men, aur sab charágáhon men chhá jáenge.

20 Usí roz KHUDÁWAND us usture se jo daryá e Furát ke pár se kiráye par liyá, ya'ní Asúr ke bádsháh se, sir aur pánw ke bál múndegá, aur is se dárhí bhí khurchí jáegí.

21 Aur us waqt yún hogá ki ádmí sirf ek gáe aur do bheṛen pálegá. 22 Aur un ke dúdh kí firáwání se log makkhan kháenge; kyúinki har ek jo is mulk men bach rahegá, makkhan aur shahd hí kháyá karegá.

23 Aur us waqt yih hálat ho jáegí, ki har jagah hazáron rupaye ke takístánon kí jagah khárdár jháriyan hongí. 24 Log tír aur kamánen lekar wahán áenge, kyúinki tamám mulk kánton aur jháriyon se pur hogá. 25 Magar un sab paháriyon par jo kudálí se khodí játi thín, jháriyon aur kánton ke khauf se tú phir na charhegá, lekin wuh gáe bail aur bheṛ bakriyon kí charágáh hongí.

8 Phir KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Ek barí takhtí le, aur us par sáf sáf likh : Maher-shálál-hásh-baz ke liye. 2 Aur do diyá-natdár gawáhon ko, ya'ní Uriyáh káhin ko, aur Zakariyáh bin Yabarakiyáh ko sháhíd baná. 3 Aur maín nabiye ke pás gayá; so wuh

hámila húi, aur betá paidá húa. Tab KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Us ká nám Maher-shálál-hásh-baz rakh : 4 Kyúinki is se peshtar ki yih laṛká Abbá aur Ammán kahná síkhe, Damishq ká mál aur Sámariya kí lút ko uṭhwákar sháh i Asúr ke huzúr le jáenge.

5 Phir KHUDÁWAND ne mujh se farmáyá, 6 Chúnki in logon ne chashma e Shílokh ke áhistarau pání ko radd kiyá, aur Razín aur Ramaliyáh ke bete par máil húe; 7 is liye ab dekh, KHUDÁWAND daryá e Furát ke sakht shadíd sailáb ko, ya'ní sháh i Asúr aur us kí sári shaukat ko, in par charhá láegá, aur wuh apne sab nálon par aur apne sab kanáron se bah niklegá : 8 aur wuh Yahúdáh men barhtá chalá jáegá, aur us kí tугyání barhtí jáegí, wuh gardan tak pahunchegá, aur us ke paron ke phailáo se tere mulk kí sári wus'at, ai 'Immánúel, chhip jáegí.

9 Ai logo, dhúm macháo, par tum tukre tukre kiye jáoge; aur ai dúr dúr ke mulkon ke báshindo, suno : kamar bándho, par tumháre tukre tukre kiye jáenge; kamar bándho, par tumháre purze purze hongé. 10 Tum mansúba bándho, par wuh bátíl hogá; tum kuchh kaho, aur use qiyám na hogá : kyúinki Khudá hamáre sáth hai. 11 Kyúinki KHUDÁWAND ne, jab us ká háth mujh par gálib húa, aur in logon kí ráh men chalne se mujhe mana' kiyá, to mujh se yún farmáyá, ki 12 Tum us sab ko jise yih log sázish kahte hain, sázish na kaho; aur jis se wuh darte hain, tum na dáro, aur na ghabráo. 13 Tum RABB u'l afwáj hí ko muqaddas jáno, aur usí se dáro, aur usí se kháif raho. 14 Aur wuh ek maqdis hogá, lekin Isráíl ke donon gharánon ke liye sadma aur thokar ká patthar, aur Yarúshalem ke báshindon ke liye phandá aur dám hogá. 15 Un men se bahutere us se thokar kháenge, aur girenge, aur pásh pásh hongé, aur dám men phansenge, aur pakre jáenge.

16 Shahádatnáma band kar do, aur mere shágirdon ke liye shari'at par muhr karo. 17 Maín bhí KHUDÁWAND kí ráh dekhúngá, jo ab Ya'qúb ke gharáne se apná munh chhipátá hai; maín us ká intizár karúngá.

18 Dekh, main un larcon samet, jo KHUDAWAND ne mujhe bakhshhe, RABB u'l afwaj ki taraf se, jo koh i Siyyun men rahta hai, bani Israil ke darmiyan nishanon aur 'ajab o garab ke liye hun.

19 Aur jab wuh tum se kahen, Tum jinnat ke yaron aur afsungaron ki, jo phusphusate aur barbarate hain, talash karo, to tum kaho, Kyá logon ko munasib nahin ki apne Khudá ke talib hon? kyá zindon ki babat mardon se suwal karen? 20 Shari'at aur shahadat par nazar karo, agar wuh is kalam ke mutabiq na boleg, to un ke liye subh na hogi. 21 Tab wuh mulk men bhúke aur khastahai phirenge; aur yun hogá ki jab wuh bhúke hon, to jan se bezar honge, aur apne badshah aur apne Khudá par la'nat karenge, aur apne munh asman ki taraf uthaenge. 22 Phir zamin ki taraf dekhenge, aur naghahan tangi aur tariki, ya'ni zulmat i andoh aur tiragi men

9 khadere jaenge, 1 lekin andoh-gin ki tiragi jati rahegi. Us ne qadim zamane men Zabulun aur Naftali ke ilaqon ko zalil kiya; par akhiri zamane men qaumon ke Galil men darya ki simt Yarden ke par buzurgi dega. 2 Jo log tariki men chalte the, unhon ne bari raushni dekhi: jo maut ke saaye ke mulk men rahte the, un par nur chamka. 3 Tu ne qaum ko bar-haya, tu ne un ki shadmání ko ziyada kiya: wuh tere huzur aise khush hain, jaise fasi karte waqt aur ganimat ki taqsim ke waqt log khush hote hain. 4 Kyunki tu ne un ke bojh ke ju aur un ke kandhe ke lafh aur un par zulm karnewale ke 'asa ko aisa tora hai, jaisa Midyan ke din men kiya tha. 5 Kyunki jang men musallah mardon ke tamamsilah aur khunaludakapre jalane ke liye ag ka indhan honge. 6 Is liye hamare liye ek larika tawallud hua, aur ham ko ek beta bakhsha gaya; aur saltanat us ke kandhe par hogi: aur us ka nam 'Ajb, Mushir, Khudá e Qadir, Abadiyat ka Bap, Salamat ka Shahzada hogá. 7 Us ki saltanat ke iqbal aur salamat ki kuchh intihá na hogi, wuh Dawud ke takht, aur us ki mamlukat par aj se abad tak hukmrán rahega, aur 'adalat aur sadaqat se use

qiyam bakhshega. RABB u'l afwaj ki gaiyuri yih karegi.

8 KHUDAWAND ne Ya'qub ke pas paigam bheja, aur wuh Israil par nazil hua. 9 Aur sab log ma'lum karenge, ya'ni bani Ifraim aur abhi i Samariya jo takabbur aur sakhtdill se kahte hain, 10 ki Inten gir gayin, par ham tarashe hue pattharon ki imarat banaenge; gular ke darakht kate gaye, par ham deodar lagaenge. 11 Is liye KHUDAWAND Razin ki mukhalif gurohon ko un par charha laega, aur un ke dushmanon ko khud musallah karega; 12 age Arami honge, aur piche Filisti; aur wuh munh pasarkar Israil ko nigal jaenge. Bawujud is ke us ka qahr tal nahin gaya, balki us ka hath hanoz barha hua hai.

13 Taubhi log apne marnewale ki taraf na phire, aur RABB u'l afwaj ke talib na hue. 14 Is liye KHUDAWAND Israil ke sir aur dum aur khas o 'amm ko ek hi din men kat dalega. 15 Buzurg aur 'izzatdar admi sir hai, aur jo nabi juthi baton sikhata hai, wuh dum hai. 16 Kyunki jo in logon ke peshwa hain, in se khatakar karate hain, aur un ke pairau nigle jaenge. 17 Pas KHUDAWAND un ke jawanon se khushnud na hogá, aur wuh un ke yatimon aur un ki bewaon par kabhi rahm na karega; kyunki un men har ek bedin aur badkirdar hai, aur har ek munh hamakat ugaltá hai. Bawujud is ke us ka qahr tal nahin gaya, balki us ka hath hanoz barha hua hai.

18 Kyunki shararat ag ki tarah jalati hai, wuh khas o khar ko khatati hai, balki wuh jangal ki gunjan jhariyon men shulazan hoti hai, aur wuh dhuwen ke badal men upar ko ut jati hain. 19 RABB u'l afwaj ke qahr se yih mulk jalaya gaya hai; aur log indhan ki manind hain; ko apne bhai par rahm nahin karta. 20 Aur ko dahini taraf se chhinega, par bhuka rahega; aur wuh bain taraf se khaega, par ser na hogá; un men se har ek admi apne bazu ka gosht khaega. 21 Munassi Ifraim ka, aur Ifraim Munassi ka, aur wuh milkar Yahudah ke mukhalif honge. Bawujud is ke us ka qahr tal nahin gaya, balki us ka hath hanoz barha hua hai.

10

Un par afsos jo beinsáfi se faisale karte hain, aur un par jo zulm kí rúbakáren likhte hain: 2 táki miskinon ko 'adálát se mahrúm karen, aur jo mere logon men muhtáj hain, un ká haqq chhín len, aur bewáon ko lúten, aur yatím un ká shikár hon. 3 So tum mutálaba ke din aur us kharábi ke din, jo dúr se áaggi, kyá karoge? tum kumak ke liye kis ke pás daur-oge? aur tum apní shaukat kahán rakh chhoroge? 4 Wuh qaidíon men ghusenge, aur maqtúlon ke niche chhipenge. Báwujúd is ke us ká qahr tal nahín gayá, balki us ká háth hanoz barhá huá hai.

5 Asúr, ya'ni mere qahr ke 'asá par, afsos! jo lañh us ke háth men hai, so mere qahr ká hathyár hai. 6 Main use ek riyákár qaum par bhejunga, aur un logon kí mukhálafat men jin par merá qahr hai, main use hukm i qata'í dungá, kí mál lúte aur ganímat le le, aur un ko bázaron kí kichar kí mánind latáre. 7 Lekin us ká yih khayál nahín hai, aur us ke dil men yih khwáhish nahín kí aisá kare; balki us ká dil yih cháhtá hai, kí qatl kare, aur bahut sí qaumon ke kát dále. 8 Kyúñki wuh kahtá hai, Kyá mere umará sab ke sab bád-sháh nahín? 9 Kyá Kalno Kar-kimis kí mánind nahín hai? aur Hamát Arfad kí mánind nahín? aur Sámariya Damishq kí mánind nahín hai? 10 Jis tarah mere háth ne buton kí mamlukaten hásil kí, jin kí khodí hui múraten Yarúshalem aur Sámariya kí múraton se kahín bihtar thin; 11 kyá jaisá main ne Sámariya se aur us ke buton se kiya, waisá hí Yarúshalem aur us ke buton se na karunga?

12 Lekin yún hogá, kí jab KHUDÁWAND koh i Siyyún par aur Yarúshalem men apná sab kám kar chukegá, tab, wuh farmátá hai, Main sháh i Asúr ko us ke gustákh dil ke samare kí, aur us kí balandnazarí aur ghamand kí sazá dungá. 13 Kyúñki wuh kahtá hai, Main ne apne zor i bázú se aur apní dánish se yih kiya hai; kyúñki main dánishmand hun, hán, main ne qaumon kí hudúd ko sarká diya, aur un ke khazáne lúte liye; aur main ne jangi mard kí mánind takhtnishínon ko utár diya.

14 Aur mere háth ne logon kí daulat ko ghonsle kí tarah páya, aur jaise koí un andon ko jo matrúk pare hon sameñ le, waise hí main sárí zamín par qábiz huá, aur kisí ko yih jur'at na hui kí par hiláe, yá chonch khole, yá chahchaháe. 15 Kyá kulhárá us ke rúbarú jo us se káttá hai, láfzaní karegá? Kyá árá árákash ke sámne shekhí máregá? goyá 'asá apne uthánewále ko harakat detá hai, aur chharí admí ko utháti hai.

16 Is sabab se Khudáwand, RABB u'l afwáj, us ke farbih jawánon par lágarí bhejegá, aur us kí shaukat ke niche ek sozish ág kí sozish kí mánind bharháegá. 17 Balki Isráil ká núr hí ág ban jáegá, aur us ká Quddús ek shu'la hogá, aur wuh us ke khas o khar ko ek din men jalákar bhasam kar degá; 18 aur us ke ban aur bág kí khushnumái ko bi'lkull nest o nábúd kar degá, aur wuh aisá ho jáegá, jaisá koí maríz jo gash kháe. 19 Aur us ke bág ke darakht aise thore báqi bachenge, kí ek larhá bhí un ko ginkar likhle.

20 Aur us waqt yún hogá, kí wuh jo baní Isráil men se báqi rah jáenge, aur Ya'qúb ke gharáne men se bach rahenge, us par jis ne un ko márá phir takiya na karenge; balki KHUDÁWAND Isráil ke Quddús par sachche dil se tawakkul karenge. 21 Ek baqiya ya'ni Ya'qúb ká baqiya Khudá e Qádir kí taraf phiregá. 22 Kyúñki, ai Isráil, agarchi tere log samundar kí ret kí mánind hon, taubhi un men ká sirf ek baqiya wápas áegá; aur barbádi pure adl se muqarrar ho chuki hai. 23 Kyúñki Khudáwand, RABB u'l afwáj, muqarrara barbádi tamám rú e zamín par zahir karegá.

24 Lekin Khudáwand, RABB u'l afwáj, farmátá hai, Ai mere logo, jo Siyyún men baste ho, Asúr se na daro, agarchi wuh tum ko lañh se máre aur Misr kí tarah tum par apná 'asá utháe. 25 Lekin thori hí der hai, kí josh o kharosh mauqúf hogá, aur un kí halákat se mere qahr kí taskín hogí. 26 Kyúñki RABB u'l afwáj Midyán kí khúnrezí ke mutábiq jo 'Oreb kí chatán par hui: us par ek korá utháegá, us ká 'asá samundar par hogá, hán, wuh use Misr kí tarah utháegá. 27 Aur us

waqt yūn hogá, kí us ká bojh tere kandhe par se, aur us ká júá terí gardan par se, uthá liyá jáegá, aur wuh júá masah ke sabab se torá jáegá.

28 Wuh 'Aiyát men áyá hai, Mujron men se hokar guzar gayá; us ne apná asbáb Mikmās men rakkhá hai.

29 Wuh gháti se pár gaye, unhon ne Jiba' men rát káti; Rámah hirásán hai; Jibi'ah i Sául bhág niklá hai.

30 Al Jalím kí betí, chíkh mári ai miskin 'Anatot apní áwáz Láis ko suná!

31 Madmínah chak níklá, Jebím ke rahnewále nikal bháge. 32 Wuh áj ke din Nob men khaimazan hogá; tab wuh dukhtar i Siyyūn ke pahár ya'ni koh i Yarúshalem par háth uthákar dhamkáegá.

33 Dekho, Khudáwánd, RABB u'l afwáj, haibatnák taur se márkar shákhn ko chhánt dálegá; qaddáwar kát dále jáenge, aur baland past kiye jáenge. 34 Aur wuh jangal kí gunján jháriyon ko lohe se kát dálegá, aur Lubnán ek zabardast ke háth se gir jáegá.

11 Aur Yassí ke tane se ek konpal níklegá, aur us kí jaron se ek báráwar shákhn paidá hogí: 2 aur KHUDÁWAND kí rúh us par thahregí, hikmat aur khirad kí rúh, maslahat aur qudrat kí rúh, ma'rifat aur KHUDÁWAND ke khauf kí rúh; 3 aur us kí shádmání KHUDÁWAND ke khauf men hogí, aur wuh na apní ánkhn ke dekhne ke mutábiq insáf karegá, aur na apne kánon ke sunne ke muwáfíq faisala karegá: 4 balki wuh rásti se miskinon ká insáf karegá, aur 'adl se zamín ke kháksáron ká faisala karegá: aur wuh apní zabán ke 'asá se zamín ko máregá, aur apne labon ke dam se sharíron ko faná kar dálegá. 5 Us kí kamar ká patká rástbázi hogí, aur us ke pahlú par wafádári ká patká hogá. 6 Pas bheriyá barre ke sáth rahegá, aur chítá bakrí ke bachche ke sáth baithégá; aur bachhrá aur sher bachcha aur palá huá bail mil julkar rahenge; aur nannhá bachcha un kí peshrawí karegá. 7 Gáe aur ríchhni milkar charengí, un ke bachche ikatthe baithenge, aur sher i babar bail kí tarah bhúsá kháegá. 8 Aur dúdhptá bachcha sánp ke bil ke pás khelegá, aur wuh larhá jis ká

dúdh chhuráyá gayá ho, afa'í ke bil men háth dálegá. 9 Wuh mere koh i muqaddas par na zarar pahuncháenge, na halák karenge; kyunki jis tarah samundar páni se bhará hai, usí tarah zamín KHUDÁWAND ke 'irfán se ma'múr hogí.

10 Aur us waqt yūn hogá, kí log Yassí kí us jar ke tálib honge, jo logon ke liye ek nishán hai; aur us kí áramgáh jaláli hogí.

11 Aur us waqt yūn hogá, kí Khudáwánd dúsrí martaba apná háth barháegá, kí apne logon ká baqiya jo bach rahá ho, Asúr aur Misr, aur Fatrús, aur Kúsh, aur 'Ailám, aur Sin'ár, aur Hamát aur samundar kí atráf se wápas láe.

12 Aur wuh qaumon ke liye ek jhandá khará karegá, aur un Isráíliyon ko jo khárij kiye gaye hon, jama' karegá; aur sab baní Yahúdáh ko jo paráganda honge, zamín kí cháron taraf se faráham karegá. 13 Tab baní Ifráím men hasad na rahegá, aur baní Yahúdáh ke dushman kát dále jáenge: baní Ifráím baní Yahúdáh par hasad na karenge, aur baní Yahúdáh baní Ifráím se kína na rakkhenge. 14 Aur wuh magrib kí taraf Filístíon ke kandhon par jhap-tenge, aur wuh milkar mashriq ke basnewálon ko lútege, aur Adom aur Moáb par háth dálenge; aur baní 'Ammon un ke farmánbardár honge. 15 Tab KHUDÁWAND bahr i Misr kí khalíj ko bi'lkull nest kar degá, aur apní bád i samúm se daryá e Furát par háth chaláegá, aur us ko sát nále kar degá, aur aisá karegá, kí log júte pahine hue pár chale jáenge. 16 Aur us ke báqi logon ke liye jo Asúr men se bach rahenge, ek aisí sháhráh hogí, jaisí baní Isráíl ke liye thí jab wuh mulk i Misr se níkle.

12 Aur us waqt tú kahegá, Al KHUDÁWAND, main terí sitáish karúngá; kí agarchi tú mujh se nákhush thá, taubhí terá qahr tal gayá, aur tú ne mujhe tasallí dí. 2 Dekho, Khudá merí naját hai; main us par tawakkul karúngá, aur na darúngá; kyunki YÁH YÁHOWÁH merá zor aur merá sarod hai, aur wuh merí naját huá hai. 3 Pas tum khush hokar naját ke chashmon se páni bharoge. 4 Aur us waqt tum kahoge, KHUDÁWAND kí sitáish

karo, us se du'á karo; logon ke darmiyán us ke kámon ká bayán karo, aur kaho, ki Us ká nám bálánd hai. 5 KHUDÁWAND kí madhsarál karo, kyúñki us ne jalál kám kiye, jin ko tamám dunyá jántí hai. 6 Ai Siyyún kí basnewálí, tú chillá aur lalkár: kyúñki tujh meñ Isráíl ká Quddús buzurg hai.

13 Bábul kí bábat bár i nubuw-wat jo Yasa'iyáh bin A'mús ne royá meñ páyá.

2 Tum nange paháñ par ek jhandá khará karo, un ko baland áwáz se pukáro, aur háth se ishára karo, ki wuh sardáron ke darwázon ke andar jáen. 3 Main ne apne makhsús logon ko hukm kiyá; main ne apne baháduron ko jo merí khudáwandi se masrúr hain buláyá hai, ki wuh mere qahr ko anjám den. 4 Paháron meñ ek hujúm ká shor hai, goyá bare lashkar ká mamlukaton kí qaumon ke ijtímá' ká gaugá hai! RABB u'l afwáj jang ke liye lashkar jama' kartá hai. 5 Wuh dór mulk se ásmán kí intihá se áte hain, hán, KHUDÁWAND aur us ke qahr ke hathyár, táki tamám mulk ko barbád karen. 6 Ab tum wáwailá karo; kyúñki KHUDÁWAND ká din nazdík hai; wuh Qádir i mutlaq kí taraf se barí halákat kí mánind áegá. 7 Is liye sab háth dhíle hongé, aur har ek ká dil pighal jáegá. 8 Aur wuh hirásán hongé; jánkaní aur gamgíní un ko á legí; wuh aise dard meñ muhtalá hongé, jaise 'aurat zih kí hálát meñ; wuh sarásíma hokar ek dúsre ká munh dekhenge, aur un ke chihre shu'lanumá hongé. 9 Dekho, KHUDÁWAND ká wuh din átá hai, jo gazab meñ aur qahr i shadíd meñ sakht durusht hai; táki mulk ko wírán kare, aur gunahgáron ko us par se nest o nábúd kar de. 10 Kyúñki ásmán ke sitáre aur kawákib benúr ho jáenge, aur súraj tulú' hote hote tárík ho jáegá, aur chánd apní raushní na degá. 11 Aur main jáhán ko us kí burái ke sabab se, aur sharíron ko un kí badkirdári kí sazá dúngá, aur main magrúron ká gurúr nest aur haibatnák logon ká ghamand past kar dúngá. 12 Main admí ko khális sone se, balki insán ko Ofír ke kundan se bhí kamyáb banáungá. 13 Is liye main ásmán-

on ko larzáungá, aur RABB u'l afwáj ke gazab se aur us ke qahr i shadíd ke roz zamín apní jagah se jhatkí jáegí. 14 Aur yún hogá, ki wuh khadeñe hue áhú aur láwáris bheron kí mánind hongé; un meñ se har ek apne logon kí taraf mutawajjih hogá, aur har ek apne watan ko bhágegá. 15 Har ek jo mil jáe, ár pár chhedá jáegá, aur har ek jo pakrá jáe, talwár se qatl kiyá jáegá. 16 Aur un ke bál bachche un kí ankhone ke sámne pára pára hongé; un ke ghar lúte jáenge, aur un kí 'auraton kí behurmatí hogí. 17 Dekho, main Mádíon ko un ke khiláf barangekhta karúngá, jo chándí ko khátir meñ nahín láte, aur sone se khush nahín hote. 18 Un kí kamáñen jawánon ko tukre tukre kar dáleñgí, aur wuh shírkhwáron par tars na kháenge, aur chhote bachchon par rahm kí nazar ná karenge. 19 Aur Bábul, jo mamlukaton kí hashmat aur Kasdíon kí buzurgí kí raunaq hai, Sadúm aur 'Amúrah kí mánind ho jáegá, jin ko Khudá ne ulat diyá. 20 Wuh abad tak ábád na hogá, aur pusht dar pusht us meñ koí na basegá; wahán hargiz 'Arab khaime na lagáenge, aur wahán gadariye gallon ko na biñháenge. 21 Par ban ke janglí darande wahán baithenge, aur un ke gharon meñ ullú bhare hongé: wahán shutr-murg basenge, aur chhagmáñas wahán náchenge. 22 Aur gídar un ke 'álíshán makánon meñ, aur bhe-riye un ke rangmahallon meñ chiláenge: us ká waqt nazdík á pah-unchá hai, aur us ke dinon ko ab túl nahín hogá. 1 Kyúñki

14 KHUDÁWAND Ya'qúb par rahm farmáegá, balki wuh Isráíl ko hanoz barguzída karegá, aur un ko un ke mulk meñ phir qáim karegá: aur pardesí un ke sáth mel karenge, aur Ya'qúb ke gharáne se mil jáenge. 2 Aur log un ko lákar un ke mulk meñ pah-uncháenge, aur Isráíl ká gharána KHUDÁWAND kí sarzamín meñ un ká málík hokar un ko gulám aur laun-diyán banáegá; kyúñki wuh apne asír karnewálon ko asír karenge; aur apne zulm karnewálon par hukumat karenge.

3 Aur yún hogá, ki jab KHUDÁWAND tujhe terí mihnát o mashaqqat

se aur sakht khidmat se, jo unhon ne tujh se karai, rahat bakhshaga, 4 tab tu shah i Babul ke khilaf yih masallaga, aur kahega, ki Zalim kaisa nabud ho gaya, aur gasib kaisa nest hua! 5 KHUDAWAND ne sharon ka lath ya'ni beinsaf hakimon ka 'asa tor dala; 6 wuh jo logon ko qahr se marti raha, aur qaumon par gazab ke sath hukmani karti raha, aur ko rok na saka. 7 Sari zamin par aram o asais hai, wuh yakayak git gane lagte hai. 8 Han, sanaubar ke darakht aur Lubnan ke deodar tujh par yih kahte hue khushi karte hai, ki Jab se tu giraya gaya, tab se ko katanwala hamari taraf nahin aya. 9 Patil niche se tere sabab se jumbish khata hai, ki tere ate waqt tera istiqbal kare: wuh tere liye murdon ko ya'ni zamin ke sab sardon ko jagata hai; wuh qaumon ke sab badshahon ko un ke takhton par se utha kharati hai. 10 Wuh sab tujh se kahenge, Kyi tu bhi hamari manind 'ajiz ho gaya? tu aisa ho gaya jaise ham hai? 11 Teri shan o shaukat aur tere saron ki khushawazi patil men utari gayi: tere niche kiron ka farsh hua, aur kire hi tera balaposh bane. 12 Ai subh ke raushan sitare, tu kyunkar asman par se gir para! ai qaumon ko past karnewale, tu kyunkar zamin par patka gaya! 13 Tu to apne dil men kahta tha, Main asman par chah jaunga, main apne takht ko Khuda ke sitaron se bhi uncha karunga, aur main shimali atraf men jamat ke pahar par baithunga: 14 main badalon se bhi upar chah jaunga; main Khuda Ta'ala ki manind hunga. 15 Lekin tu patil men garhe ki tah men utara jega. 16 Aur jin ki nazar tujh par paregi, tujhe gaur se dekhkar kahenge, Kyi yih wuh shaks hai, jis ne zamin ko laraya, aur mamlukaton ko hila diya; 17 jis ne jahan ko wiran kiyi, aur us ki bastiyan ujar di; jis ne apne asiron ko azad na kiyi, ki ghar ki taraf jae? 18 Qaumon ke tamam badshah sab ke sab apne apne maskan men shaukat ke sath aram karte hai. 19 Lekin tu apni gor se bahar nikammi shah ki manind nikal phenka gaya; tu un maqtulon ke niche daba

hai, jo talwar se chhede gaye, aur garhe ke pattharon par gire hai; us lash ki manind jo panwon se latari gayi ho. 20 Tu un ke sath kabhi qabr men dafn na kiyi jega, kyunki tu ne apni mamlukat ko wiran kiyi, aur apni ra'iyat ko qatl kiyi; badkirdaron ki nasi ka nam baqinarahega. 21 Us ke farzandon ke liye un ke bapdada ke gunahon ke sabab se qatl ka saman taiyar karo; taki wuh phir uthkar mulk ke malik na ho jae, aur ru e zamin ko shahron se mamur na karen. 22 Kyunki RABB u'l afwaj farmati hai, Main un ki mukhalafat ko uthunga, aur main Babul ka nam mitaunga; aur un ko jo baqi hai, beton aur poton samet kat dalinga; yih KHUDAWAND ka farman hai. 23 RABB u'l afwaj farmati hai, Main use kharpusht ki miras aur talab bana dunga: aur main use fana ke jharu se saf kar dunga.

24 RABB u'l afwaj qasam khakar farmati hai, ki Yaqinan jaisa main ne chaha, waisa hi ho jega: aur jaisa main ne irada kiyi hai, waisa hi wuqu' men aega. 25 Main apne hi mulk men Asuri ko shikast dunga, aur apne paharon par use panw tale latarunga; tab us ka juu un par se utrega, aur us ka boj un ke kandhon par se talega. 26 Sari dunya ki babat yih hai, aur sab qaumon par yih hath barhaya gaya hai. 27 Kyunki RABB u'l afwaj ne irada kiyi hai, kaun use batil karega? aur us ka hath barhaya gaya hai, use kaun rokega?

28 Jis sal A'khaz badshah ne wafat pai, usi sal yih bar i nubuwat aya.

29 Ai kull Filistin, tu is par khush na ho, ki tujhe marnewala lath tut gaya; kyunki sanp ki asl se ek nag niklega, aur us ka phal ek urnewala atashi sanp hoga. 30 Tab misakinon ke pahluthi khaenge, aur muhtaj aram se soenge; par main teri jar kal se barbad kar dunga, aur tere baqi log qatl kiye jenge. 31 Ai phatak, tu wawaila kar; ai shahr, tu chilli; ai Filistin, tu bilkull gudaz ho gayi; kyunki shimil se ek dhuwan uthega, aur us ke lashkaron men se ko piche na rah jega. 32 Us waqt qaum ke qasidon

ko koí kyá jawáb degá? ki KHUDÁ-WAND ne Siyyún ko ta'mír kiyá hai, aur us men us ke miskín bande panáh lenge.

15 Moáb ki bábat bár i nubuwat.

Ek hí rát men 'A'r i Moáb kharáb o nábúd ho gayá; ek hí rát men Qír i Moáb kharáb o nest ho gayá. 2 Bait aur Díbon únche maqámon par rone ke liye charh gaye hain; Nabú aur Midbá par ahl i Moáb wáwailá karte hain; un sab ke sir mundáe gaye, aur har ek kí dārhí káti gayí. 3 Wuh apní ráhon men tát ká kamarband bāndhte hain, aur apne gharon kí chhaton par aur bázaron men nauha karte hūe sab ke sab zār zār rote hain. 4 Hasbon aur Ilí'álah wáwailá karte hain: un kí áwáz Yahaz tak sunáí detí hai: is par Moáb ke musallah sipáhi chillá chillákar rote hain; us kí ján us men thartharátí hai. 5 Merá dil Moáb ke liye faryád kartá hai; us ke bhágnewále Zugr tak 'Ajlat Shalishiyáh tak pahunché hán: wuh Lúhít kí charháí par rote hūe charh jate, aur Horonáyim kí ráh men halákat par wáwailá karte hain. 6 Kyúunki Namrím kí nahren kharáb ho gayín, kyúunki ghás kumlá gayí, aur sabza murjhá gayá, aur roidagí ká nám na rahá. 7 Is liye wuh firáwán mál, jo unhon ne hásil kiyá thá, aur zakhíra, jo unhon ne rakh chhorá thá, bed kí nadí ke pár le jáenge. 8 Kyúunki faryád Moáb kí sarhaddon tak, aur un ká nauha Ijláim tak aur un ká mátam Baír Elím tak pahunch gayá hai. 9 Kyúunki Daimon kí nadíyan lahu se bharí hain: main Daimon par ziyáda musíbat láúngá, kyúunki us par jo Moáb men se bachkar bhágegá aur us mulk ke báqí logon par ek sher i babar bhejúngá.

16 Sifa' se biyábán kí ráh dukhtar i Siyyún ke pahár par mulk ke hákim ke pás barre bhejo. 2 Kyúunki Arnon ke gháton par Moáb kí befiyán awára parandon aur un ke paráganda bachchon kí mánind hongí. 3 Saláh do, insáf karo; apná sáya do pahar ko rát kí mánind banáo: jiláwatanon ko panáh do; farárlon ko hawála na karo. 4 Mere jiláwatan tere sáth rahen, tú Moáb ko gáratgaron se chhipá le;

kyúunki sitamgar mauqúf hongé, aur gáratgarí tamám ho jáegí; aur sab zálím mulk se faná hongé. 5 Yún takht rahmat se qáim hogá, aur ek shákhs rástí se Dáúd ke khaime men us par julús farmákar 'adl kí pairawí karegá, aur rastbázi par musta'idd rahegá.

6 Ham ne Moáb ke ghamand kí bábat suná hai, kí wuh bará ghamandí hai; us ká takabbur aur ghamand aur qahr bhí suná hai; us kí shekhí hech hai. 7 So Moáb wáwailá karegá, Moáb ke liye har ek wáwailá karegá: Qír. Hirásat kí kishmish kí tikkiyon par tum sakht tabáhháli men mátam karoge. 8 Kyúunki Hasbon ke khet súkh gaye, qaumon ke sardáron ne Sibmah kí ták kí bihtarín shákhton ko tor dálá; wuh Ya'zer tak barhín; wuh jángal men bhí phailín; us kí shákhen dúr tak phail gayín; wuh daryá pár guzrín. 9 Pas main Ya'zer ke áh o nála se Sibmah kí ták ke liye zarlí karúngá; ai Hasbon, ai Ilí'álah main tujhe apne ánsuon se tar karúngá, kyúunki tere aiyám garmí ke mewon, aur galle kí fasl ko gaugá e jang ne á liyá. 10 Aur shádmání chhín lí gayí, aur hare bhare kheton kí khushí játi rahí; aur takistánon men gáná aur lalkárná band ho jáegá: pámál karnewále angúron ko phir hauzon men pámál na karenge; main ne angúr kí fasl ke gaugá ko mauqúf kar diyá. 11 Is liye merá andarún Moáb par aur merá dil Qír Háras par barbat kí mánind figánkhez hai. 12 Aur yún hogá, kí jab Moáb házir ho, aur únche maqám par apne ap ko thakáe, balki apne ma'bad men jákar du'á kare, to use kuchh fáida na hogá.

13 Yih wuh kalám hai, jo KHUDÁ-WAND ne Moáb ke haqq men zamána e mázi men farmáyá thá. 14 Par ab KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Tín baras ke andar, jo mazdúron ke barason kí mánind hon, Moáb kí shaukat us ke tamám lashkaron samet haqír ho jáegí, aur bahut thore báqí bachenge, aur wuh kisi hisáb men na hongé.

17 Damishq kí bábat bár i nuburwat.

Dekho, Damishq ab to shahr na rahegá, balki khandar ká dher hogá. 2 'Aro'ir kí bastiyan wirán

hai paungallon kí charágáhen hongí : wuh wahán baithenge, aur koí un ke daráne ko bhí wahán na hogá. 3 Aur íshám men koí qíl'a na rahégá ; Damíshiq aur Arám ke baqiye se nakánat játi rahégí. RABB u'l afwáj farmátá hai : jo hál baní Isráíl kí shaukat ká huá wuhí un ká hogá.

4 Aur us waqt yún hogá, kí Ya'qúb kí hashmat ghat jáegi, aur us ká charbidár badan dublá ho jáegá.

5 Yih aísá hogá, jaisá koí khare khet kátkar galla jama' kare, aur apne háth se bálen tore ; balki aísá hogá jaisá koí Rafálm kí wádí men khoshachíní kare. 6 KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá farmátá hai, kí Tab us ká baqiya bahut hí thorá hogá,

jaise Zaitún ke darakht ká, jab wuh hiláyá jáe, ya'ní do tín dāne choṭí kí shákh par, char páñch phalwále darakht kí berúní shákhon par. 7 Us roz insán apne Kháliq kí taraf nazar karegá, aur us kí áñkhen Isráíl ke Quddús kí taraf dekhengi.

8 Aur wuh mazbahon, ya'ní apne háth ke kám par nazar na karegá, aur apní dastkárí, ya'ní Yastraton aur buton kí parwá na karegá.

9 Us waqt us ke fasildár shahr ujre jangal aur pahár kí choṭí par ke maqámát kí mánind hongé, jo baní Isráíl ke sāmne ujar gaye, aur wahán wírání hogí. 10 Chúnki tú ne apne naját denewále Khudá ko farámosh kiyá, aur apní tawánái kí chatán ko yád na kiyá, is liye tú khúbsúrat paude lagátá, aur 'ajíb qalmen us men jamátá hai ;

11 lagáte waqt us ke gird iháta banátá hai, aur subh ko us men phúl khilte hain : lekin us ká hasil dukh aur sakht musibat ke waqt hech hai.

12 A'h, bahut se logon ká hangáma hai, jo samundar ke shor kí mánind shor macháte hain ; aur ummaton ká dháwá bare sailáb ke rele kí mánind hai ! 13 Ummaten sailáb i 'azím kí tarah á parengí : par wuh un ko dāntegá, aur wuh dūr bhág jáengi, aur us bhúse kí tarah jo tñon ke úper ándhí se urta phire, aur us garb kí mánind jo bagele men chakkar kharé, stagedí jáengi. 14 Shám ke waqt tó haibat hai, sūbh hone se peshtar wuh náñd hai. Yih hamáre gáwágon ká hissá aur ham ko lúfnewálon ká bakhra hai.

15 A'h, paron ke pharpharáne kí sarzamín, jo Kúsh kí nadiyon ke pár hai, 2 jo daryá kí ráh se burdí kí kishtiyon men sath i áb par elchí bhejtí hai ; ai tezraftar elchí, us qaum ke pás jáo, jo zoráwar aur khúbsúrat hai ; us qaum ke pás jo ibtidá se ab tak muhíb hai ; aísí qaum jo zabardast aur fathyáb hai, jis kí zamín nadiyon se munqasam hai. 3 Ai jahán ke tamám báshindo, aur ai zamín ke rahnewálo, jab paháron par jhandá khará kiyá jáe, to dekho ; aur jab narsingá phúnká jáe, to suno.

4 Kyúnki KHUDÁWAND ne mujh se yún farmáyá hai, kí Main apne maskan men tábish i áftáb kí mánind, aur mausim i dírau kí garmí men shabnam ke bádal kí tarah sukún ke sáth nazar karúngá. 5 Kyúnki fasl se peshtar, jab kalí khil chuke, aur phúl kí jagah angúr pakne par hon, to wuh tahníyon ko hansúe se kát dálegá, aur phailí húi shákhon ko chhánt degá. 6 Aur wuh pahár ke shikárí parandon aur maidán ke darandon ke liye parí rahengi ; aur shikárí parande garmí ke mausim men un par baithenge ; aur zamín ke sab darande járe ke mausim men un par letenge. 7 Us waqt RABB u'l afwáj ke huzúr us qaum kí taraf se jo zoráwar aur khúbsúrat hai, us guroh kí taraf se jo ibtidá se áj tak muhíb hai, us qaum se jo zabardast aur zafaryáb hai, jis kí zamín nadiyon se munqasam hai, ek hadya RABB u'l afwáj ke nám ke makán par jo koh i Siyyún hai pahuncháyá jáegá.

18 A'h, paron ke pharpharáne kí sarzamín, jo Kúsh kí nadiyon ke pár hai, 2 jo daryá kí ráh se burdí kí kishtiyon men sath i áb par elchí bhejtí hai ; ai tezraftar elchí, us qaum ke pás jáo, jo zoráwar aur khúbsúrat hai ; us qaum ke pás jo ibtidá se ab tak muhíb hai ; aísí qaum jo zabardast aur fathyáb hai, jis kí zamín nadiyon se munqasam hai. 3 Ai jahán ke tamám báshindo, aur ai zamín ke rahnewálo, jab paháron par jhandá khará kiyá jáe, to dekho ; aur jab narsingá phúnká jáe, to suno.

4 Kyúnki KHUDÁWAND ne mujh se yún farmáyá hai, kí Main apne maskan men tábish i áftáb kí mánind, aur mausim i dírau kí garmí men shabnam ke bádal kí tarah sukún ke sáth nazar karúngá. 5 Kyúnki fasl se peshtar, jab kalí khil chuke, aur phúl kí jagah angúr pakne par hon, to wuh tahníyon ko hansúe se kát dálegá, aur phailí húi shákhon ko chhánt degá. 6 Aur wuh pahár ke shikárí parandon aur maidán ke darandon ke liye parí rahengi ; aur shikárí parande garmí ke mausim men un par baithenge ; aur zamín ke sab darande járe ke mausim men un par letenge. 7 Us waqt RABB u'l afwáj ke huzúr us qaum kí taraf se jo zoráwar aur khúbsúrat hai, us guroh kí taraf se jo ibtidá se áj tak muhíb hai, us qaum se jo zabardast aur zafaryáb hai, jis kí zamín nadiyon se munqasam hai, ek hadya RABB u'l afwáj ke nám ke makán par jo koh i Siyyún hai pahuncháyá jáegá.

19 Misr kí bábat bér i nubuwat. Dekho, KHUDÁWAND ek tezrau bádal par sawár hokar Misr men átá hai, aur Misr ke but us ke huzúr larzán hongé, aur Misr ká dil pighal jáegá. 2 Aur main Misríon ko ápas men mukhálif kar dúngá ; un men har ek apne bhái se aur har ek apne hamsáye se lagegá ; shahr shahr se aur súba súba se. 3 Aur Misr kí rúh afsurda ho jáegi ; aur main us ke mansúbe ko faná karúngá ; aur wuh buton aur afsúngaron aur jinát ke yáron aur jádúgaron kí talásh karenge. 4 Par main Misríon ko ek sitamgar hákim ke qábú

19 Misr kí bábat bér i nubuwat. Dekho, KHUDÁWAND ek tezrau bádal par sawár hokar Misr men átá hai, aur Misr ke but us ke huzúr larzán hongé, aur Misr ká dil pighal jáegá. 2 Aur main Misríon ko ápas men mukhálif kar dúngá ; un men har ek apne bhái se aur har ek apne hamsáye se lagegá ; shahr shahr se aur súba súba se. 3 Aur Misr kí rúh afsurda ho jáegi ; aur main us ke mansúbe ko faná karúngá ; aur wuh buton aur afsúngaron aur jinát ke yáron aur jádúgaron kí talásh karenge. 4 Par main Misríon ko ek sitamgar hákim ke qábú

19 Misr kí bábat bér i nubuwat. Dekho, KHUDÁWAND ek tezrau bádal par sawár hokar Misr men átá hai, aur Misr ke but us ke huzúr larzán hongé, aur Misr ká dil pighal jáegá. 2 Aur main Misríon ko ápas men mukhálif kar dúngá ; un men har ek apne bhái se aur har ek apne hamsáye se lagegá ; shahr shahr se aur súba súba se. 3 Aur Misr kí rúh afsurda ho jáegi ; aur main us ke mansúbe ko faná karúngá ; aur wuh buton aur afsúngaron aur jinát ke yáron aur jádúgaron kí talásh karenge. 4 Par main Misríon ko ek sitamgar hákim ke qábú

men kar dúngá; aur zabardast bádsháh un par saltanat karegá; yih Khudáwánd, RABB u'l afwáj, ká farmán hai. 5 Aur daryá ká pání sukh jáegá, aur nadí khushk aur khálí ho jáegí. 6 Aur nále badbú ho jáenge; aur Misr kí nahren khálí hongí aur súkh jáengí, aur bed aur naí murjhá jáenge. 7 Daryá e Níl ke kanáre kí charágáhen, aur wuh sab chízen jo us ke áspás boí játi hain, murjhá jáengí, aur bi'l'kull nest o nábúd ho jáengí. 8 Tab mahígír mátam karenge, aur wuh sab jo daryá men shust dálte hain gamgín hongé; aur pání men jál dálnewále niháyat betáb ho jáenge. 9 Aur san jhárne aur katán bunnewále ghabrá jáenge. 10 Hân, us ke ark-án shíkasta aur tamám mazdúr ranjidakhátir hongé. 11 Zu'an ke sháhzáde bi'l'kull ahmaq hain; Fir'aun ke sab se dánishmand mushíron kí mashwarat wahshiyána thahrí; pas tum kyúnkar Fir'aun se kahte ho, kí Main dánishmandon ká farzand, aur sháhán i qadím kí nasl hún? 12 Ab tere dánishwar kahán hain? wuh tujhe khabar den; agar wuh jánte hon, kí RABB u'l afwáj ne Misr ke haqq men kyá iráda kiyá hai. 13 Zu'an ke sháhzáde ahmaq ban gaye hain; Núf ke sháhzádon ne fareb kháyá; aur jin par Misrí qabáíl ká bharosá thá, un hí ne un ko gumráh kiyá. 14 KHUDÁWAND ne kajrawí kí rúh un men dál dí hai: aur unhon ne Misríon ko un ke sab kámon men us matwále kí tarah bhaṭkáyá, jo qai karte húe dag-magátá hai. 15 Aur Misríon ká koi kám na hogá, jo sir, yá dum, yá kháss o ámm kar sake.

16 Us waqt RABB u'l afwáj ke háth chaláne se jo wuh Misr par chaláegá, Misrí 'auraton kí manind ho jáenge, aur haibatzada aur hirásán hongé. 17 Tab Yahúdáh ká mulk Misr ke liye dahshatnák hogá; har ek jis se us ká zikr ho khauf kháegá, us iráde ke sabab se jo RABB u'l afwáj ne un ke khiláf kar rakkhá hai.

18 Us roz mulk i Misr men páñch shahr hongé, jo Kan'ání zabán bolenge, aur RABB u'l afwáj kí qasam kháenge; un men se ek ká nám shahr i áftáb hogá.

19 Us waqt mulk i Misr ke wasat men KHUDÁWAND ká ek mazbah, aur

us kí sarhadd par KHUDÁWAND ká ek sutún hogá. 20 Aur wuh mulk i Misr men RABB u'l afwáj ke liye nishán aur gawáh hogá; is liye kí wuh sitamgaron ke zulm se KHUDÁWAND se faryád karenge, aur wuh un ke liye rihái denewálá aur hámí bhejegá, aur wuh un ko rihái degá. 21 Aur KHUDÁWAND apne ap ko Misríon par zahir karegá, aur us waqt Misrí KHUDÁWAND ko pah-cháenge, aur zabihe aur hadye guz-ráenge; hân, wuh KHUDÁWAND ke liye mannat manenge aur adá kar-enge. 22 Aur KHUDÁWAND Misríon ko máregá, máregá aur shifá baḥsh-egá; aur wuh KHUDÁWAND kí taraf rujú' láenge, aur wuh un kí du'á sunegá, aur un ko sihat baḥsh-egá.

23 Us waqt Misr se Asúr tak ek sháhráh hogí, aur Asúrí Misr men áenge, aur Misrí Asúr ko jáenge; aur Misrí Asúríon ke sáth milkar 'ibádat karenge.

24 Tab Isráíl Misr aur Asúr ke sáth tísrá hogá, aur rú e zamín par barakat ká bá'is thahregá. 25 Kyúnki RABB u'l afwáj un ko barakat baḥsh-egá, aur farmáegá, Mubarak ho Misr merí ummat, Asúr mere háth kí san'at, aur Isráíl merí mirás.

20 Jis sál Sarjún sháh i Asúr ne Tartán ko Ashdúd kí taraf bhejá, aur us ne ákar Ashdúd se larái kí, aur use fath kar liyá; 2 us waqt KHUDÁWAND ne Yasa'iyáh bin A'mús kí ma'rifat yún farmáyá, kí Já, aur tāt ká libás apní kamar se khol dál, aur apne páñw-on se júte utár; so us ne aisá hí kiyá, wuh barahna aur nange páñw phírá kartá thá. 3 Tab KHUDÁWAND ne farmáyá, jis tarah merá banda Yasa'iyáh tén baras tak barahna aur nange páñw phírá kiyá, táki Misríon aur Kúshíon ke báre men nishán aur achambhá ho, 4 usí tarah sháh i Asúr Misrí asíron aur Kúshí jiláwatanon ko kyá búrhe kyá jawán barahna aur nange páñw aur beparda surínon ke sáth Misríon kí ruswái ke liye le jáegá. 5 Tab wuh hirásán hongé, aur Kúsh se jo un kí ummedgáh thí, aur Misr se jo un ká fakhr thá sharminda hongé. 6 Aur us waqt is sáhil ke báshinde kahenge, Dekho, hamáří ummedgáh ká yih hál húa, jis men

ham madad ke liye bháge, táki Asúr ke bádsháh se bach jáen : pas ham kis tarah rihái páen?

21 Dasht i daryá kí bábat bár i nubuwwat.

Jis tarah junúbí girdbád zor se chalá átá hai, usí tarah wuh dasht se aur muhíb sarzamín se nazdík á rahá hai. 2 Ek haulnák royá mujhe nazar áí ; dagábáz dagábázi Kartá hai, aur gáratgar gárat kartá hai ; ai 'Ailám, charháí kar ; ai Mádí muhásara kar ; main wuh sab karáhná jo us ke sabab se huá mauqúf kartá hún. 3 So merí kamar men sakht dard hai, aur main goyá dard i zih men taraptá hún ; main aisá hirásan hún, kí sun nahín saktá ; main aisá pareshán hún, kí dekh nahín saktá. 4 Merá dil dha-raktá hai, aur haul yakáyak mujh par gálib á gayá ; shifq i shám jis ká main árzúmand thá, mere liye khauf-nák ho gayí. 5 Dastarkhwán bich-háyá gayá, nigahbán khará kiyá gayá, wuh kháte hain aur píte hain ; uthó, ai sardáro ; sipar par tel málo. 6 Kyúinki KHUDÁWAND ne mujhe yún farmáyá, kí Já, nigahbán bithá ; wuh jo kuchh dekhe so batáe. 7 Us ne sawár dekhe, jo do do áte the, aur gadhon aur únton par sawár, aur us ne bare gaur se suná. 8 Tab us ne sher kí sí áwáz se pukará, Ai KHUDÁWAND main apní dídgáh par tamám dín khará rahá, aur main ne har rát pahre kí jagah par káti. 9 Aur dekh, sipáhiyon ke gol aur un ke sawár do do karke áte hain ; phir us ne yún kahá, kí Bábul gir pará, gir pará ; aur us ke ma'búdon kí sab taráshí húi müraten bi'lkull túti parí hain. 10 Ai mere gáhe hue, aur mere khalíhán ke galla, jo kuchh main ne RABB u'l afwáj Isráíl ke Khudá se suná, tum se kah diyá.

11 Dúmah kí bábat bár i nubuwwat.

Kisí ne mujh ko Sha'ir se pukará, kí Ai nigahbán, rát kí kyá khabar hai? Ai nigahbán, rát kí kyá khabar hai? 12 Nigahbán ne kahá, Subh hotí hai, aur rát bhí ; agar tum púchhná chahte ho, to púchho : tum phir áná.

13 'Arab kí bábat bár nubuwwat.

Ai Dadánion ke qáfilo, tum 'Arab ke jangal men rát kátoge. 14 Wuh p-yáse ke pás pání láe, Taimá kí sarzamín ke báshinde rotí lekar bhágnewále se milne ko nikle. 15 Kyúnki wuh talwáron ke sámne se, nangí talwár se, aur khenchí húi kamán se, aur jang kí shiddat se bháge hain. 16 Kyúinki KHUDÁWAND ne mujh se yún farmáyá, kí Mazdúr ke barason ke mutábíq ek baras ke andar andar Qídár kí sárl hashmat játi rahegi. 17 Aur tírandázon kí ta'dád ká ba-qiya ya'ní baní Qídár ke bahádur thore se honge : kyúinki KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ne yún farmáyá hai.

22 Royá kí wádí kí bábat bár i nubuwwat.

Ab tum ko kyá huá, kí tum sab ke sab kothon par charh gaye? 2 Ai purshor aur gaugái shahr, ai shádmán bastí, tere maqtúl na talwár se qatí hue, aur na larái men máre gaye. 3 Tere sab sardár ikatthe bhág nikle, un ko tírandázon ne asír kar liyá : jitne tujh men páe gaye, sab ke sab, balki wuh bhí jo dúr se bhág gaye the, asír kiye gaye hain. 4 Isi liye main ne kahá, Merí taraf mat dekho, kyúinki main zár zár róungá ; merí tasallí kí fikr mat karo, kyúinki merí dukhtar i qaum barbád ho gayí. 5 Kyúinki Khudáwand, RABB u'l afwáj, kí taraf se royá kí wádí men yih dukh aur pámalí o beqarári aur díwáron ko giráne aur paháron tak faryád pahuncháne ká dín hai. 6 Kyúinki 'Ailám ne jangí rathon aur sawáron ke sáth tarkash uthá liyá, aur Qír ne sipar ká giláf utár diyá. 7 Aur yún huá, kí terí bihtarín wádí jangí rathon se ma'múr ho gayín, aur sawáron ne phátak par saffarái kí. 8 Aur Yahúdáh ká niqáb utará gayá, aur tú ab dasht i mahall ke silákháne par nigáh kartá hai. 9 Aur tum ne Dáúd ke shahr ke rákhne dekhe, kí beshumár hain : aur tum ne niche ke hauz men pání jama' kiyá. 10 Aur tum ne Yárushalem ke gharon ko giná, aur un ko giráyá, táki shahrpanáh ko mazbút karo. 11 Aur tum ne puráne hauz ke pání ke liye donon díwáron ke darmiyán ek áur hauz banáyá : lekin tum ne us ke pání par nigáh na kí, aur us kí taraf jis ne qadím se us kí tadbír kí, mutawajjih na hue. 12 Aur us waqt Khudá-

wand, RABB u'l afwáj, ne rone, aur mátam karne, aur sir mundáne, aur táť se kamar bándhne ká hukm diyá thá. 13 Lekin dekho, khushí aur shádmání, gáe bail ko zabh karná, aur bheř bakrí ko halál karná, aur goshtkhwári o mainoshí, ki áo, kháen aur pien, kyünki kal to ham marenge. 14 Aur RABB u'l afwáj ne mere kán men kahá, ki Tumhári is badkirdári ká kaffára tumháre marne tak bhí na ho sakegá, yih Khudáwand, RABB u'l afwáj, ká farmán hai.

15 Khudáwand RABB u'l afwáj yün farmátá hai, ki Us khazáñchí Shabnáh pás jo mahall par mu'aiyan hai, já aur kah, 16 Tú yahán kyá kartá hai? aur terá yahán kaun hai, ki tú yahán apne liye qabr taráshtá hai? balandí par apní gor taráshtá hai, aur chaťan men apne liye ghar khudwátá hai. 17 Dekh, ai zabardast, KHUDÁWAND tujh ko zor se dūr phenk degá; wuh yaqinan tujhe pakar rakkhegá. 18 Wuh beshakk tujh ko genđ ki mánind ghumá ghumákar wasí' mulk men uchhálegá; wahán tú maregá, aur terí hashmat ke rath wahín rahenge, ai apne áqá ke ghar kí ruswái. 19 Aur main tujhe tere mansab se bartaraf karúngá; hán, wuh tujhe terí jagah se khénch utáregá. 20 Aur us roz yün hogá, ki main apne bande Iliyáqím bin Khilqiyáh ko buláúngá. 21 Aur main terí khil'at use pahin-áúngá, aur terá patká us par kasúngá, aur terí hukúmat us ke háth men supurd kar dúngá; aur wuh ahl i Yarúshalem ká aur baní Yahúdáh ká báp hogá. 22 Aur main Dáúd ke ghar kí kunjí us ke kandhe par rakkhúngá; pas wuh kholegá, aur koí band na karegá; aur wuh band karegá, aur koí na kholegá. 23 Aur main us ko khúñtí kí mánind mazbút jagah men muhkam karúngá; aur wuh apne báp ke gharáne ke liye jalálí takht hogá. 24 Aur us ke báp ke khándán kí sárí hashmat ya'ní ál o aulád aur sab chhoťe bare bartan, piyálon se lekar qarábon tak, sab ko usí se mansúb karenge. 25 RABB u'l afwáj farmátá hai, Us waqt wuh khúñtí jo mazbút jagah men lagái gayí thí, hilái jáegi, aur wuh káťí jáegi, aur gir jáegi, aur us par ká bojh gir paregá; kyünki KHUDÁWAND ne yün farmáyá hai.

23 Súr kí bábat bár i nubuw-wat.

Ai Tarsís ke jaházo, wáwailá karo; kyünki wuh ujar gayá; wahán koí ghar aur koí dákhil hone kí jagah nahín: Kittim kí zamín se un ko yih khabar pahunchí hai. 2 Ai sáhil ke báshindo, jin ko Saidání saudágaron ne, jo samundar ke pár áte játe hain, málámál kar diyá hai, khámosh raho. 3 Samundar ke pár se Síhor ká galla, aur wádí e Níl kí fasil us kí ámadaní thí; so wuh qaumon kí tijáratgáh baná. 4 Ai Saidá, tú sharmá: kyünki samundar ne kahá hai, samundar kí garhí ne kahá, Mujhe dard i zih nahín lagá, aur main ne bachche nahín jane; main jawánon ko nahín páltí, aur kunwáriyon kí parwarish nahín kartí. 5 Jab ahl i Misr ko yih khabar pahunchegí, to wuh Súr kí khabar se bahut gamgín hongé. 6 Ai sáhil ke báshindo, tum zár zár rote hue Tarsís ko chale jáo. 7 Kyá yih tumhári shádmán bastí hai, jis kí hastí qadím se hai? usí ke páñw use dūr dūr le játe hain, ki pardes men rahe. 8 Kis ne yih mansúba Súr ke khiláf bándhá, jo tájbakhsh hai; jis ke saudágar umará aur jis ke byopári dunyá bhar ke 'izzatdár hain? 9 RABB u'l afwáj ne yih iráda kiyá hai, ki sárí hashmat ke ghamand ko nest kare, aur dunyá bhar ke 'izzatdaron ko zalíl kare. 10 Ai dukhtar i Tarsís, daryá e Níl kí tarah apní sarzamin par phail já; ab koí band báqí nahín rahá. 11 Us ne samundar par apná háth barháyá, us ne mamlukaton ko hilá diyá: KHUDÁWAND ne Kan'án ke haqq men hukm kiyá hai, ki us ke qil'e mismár kiye jáen. 12 Aur us ne kahá, Ai mazlúm kunwári, dukhtar i Saidá, tú phir kabhí fakhr na karegi: uth, Kittim men chali já; tujhe wahán bhí chain na milegá. 13 Kasdion ke mulk ko dekh, yih qaum maujud na thí; Asúr ne use biyábán ke rahnewálon ká hissa thahráyá: unhon ne apne burj banáe, unhon ne us ke mahall gárat kiye, aur use wíran kiyá. 14 Ai Tarsís ke jaházo, wáwailá karo: kyünki tumhárá qil'a ujará gayá. 15 Aur us waqt yün hogá, kí Súr kisi bád-sháh ke aiyám ke mutábíq satta baras tak zarámosh ho jáegá: aur

sattar baras ke ba'd Súr kí hálat fáhishe ke gít ke mutábiq hogí. 16 Aí fáhisha, tú jo farámosh ho gayí hai, barbat úthá le, aur shahr men phirá kar; rág ko chher, aur bahut sí gazalen gá, kí log tujhe yád karen. 17 Aur sattar baras ke ba'd yún hogá, kí KHUDÁWAND Súr kí khabar legá, aur wuh ujrát par jáegi, aur rú e zamín par kí tamám mamlukaton se badkárí karegi. 18 Lekín us kí tijárat aur us kí ujrát KHUDÁWAND ke liye muqaddas hogí: aur us ká mál na zakhíra kiyá jáegá, aur na jama' rahegá, balki us kí tijárat ká hásil un ke liye hogá, jo KHUDÁWAND ke huzúr rahte hain, kí khákar ser hon, aur nafís poshák pahinen.

24 Dekho, KHUDÁWAND zamín ko kháli aur sarnigún karke wíran kartá hai, aur us ke báshindon ko tittar bittar kar detá hai. 2 Aur yún hogá, kí jaisá ra'iyat ká hál waisá hí káhin ká; jaisá naukár ká, waisá hí us ke sáhib ká; jaisá laundí ká, waisá hí us kí bíbí ká; jaisá kharídár ká, waisá hí bechne-wále ká; jaisá qarz denewále ká, waisá hí qarz lenewále ká; jaisá súd denewále ká, waisá hí súd lenewále ká. 3 Zamín bí'lkull kháli kí jáegi, aur báshiddat gárat hogí; kyúinki yih kalám KHUDÁWAND ká hai. 4 Zamín gamgín hotí aur mur-jhátí hai: jahán betáb aur pazh-murda hotá hai, zamín ke 'állqadr log nátawán hote hain. 5 Zamín apne báshindon se najis húi, kyúinki unhon ne sharí'aton ko 'udúl kiyá: áin se munharif hue, 'ahd í abadí ko torá. 6 Is sabab se la'nat ne zamín ko nigal liyá, aur us ke báshinde mujrim thahre: aur isí liye zamin ke log bhasam hue, aur thore se ádmí bach gaye. 7 Nayí mai gam-zada, aur ták pazhmurda hai; aur sab jo dílshád the áh bharte hain. 8 Dholakon kí khushí band ho gayí, khushí manánewálon ká gul o shor tamám húa, barbat kí shádmání játi rahí. 9 Wuh phir gít ke sáth mai nahín píte, pínewálon ko sharáb talkh ma'lúm hogí. 10 Sunsán shahr wíran ho gayá, har ek ghar band ho gayá, kí koi andar na já sake. 11 Mai ke liye bazáron men wá-wailá ho rahá hai: sári khushí par táríki chhá gayí, mulk kí 'ishrat játi

rahí. 12 Shahr men wíraní hí wíraní hai, aur phátak tor phor diye gaye. 13 Kyúinki zamín men logon ke darmiyán yún hogá, jaisá zaitún ká daraht jhára jáe, jaise angúr torne ke ba'd khoshachíní. 14 Wuh ápní áwáz baland karenge, wuh gít gáenge; KHUDÁWAND ke jalál ke sabab se samundar se lalkárenge. 15 Pas tum mashriq men KHUDÁWAND kí aur samundar ke jazíron men KHUDÁWAND ke nám kí jo Isráil ká Khudá hai, tamjíd karo.

16 Intihá e zamín se nagmon kí áwáz ham ko sunái detí hai, jalál o 'azmat sádiq ke liye. Par main ne kahá, Main gudáz ho gayá, main hálák húa, mujh par afsos! dagá-bázon ne dagá kí; hán, dagábázon ne bárí dagá kí. 17 Aí zamín ke báshinde, khauf aur garhá, aur dám tujh par musallit hain. 18 Aur yún hogá, kí jo khaufnák áwáz sunkar bháge, garhe men giregá; aur jo garhe se níkal áe, dám men phans-egá; kyúinki ásmán kí khírkíyán khul gayín, aur zamín kí bunyáden hil rahí hain. 19 Zamín bí'lkull ujar gayí, zamín yaksar shikasta húi, aur shiddat se hilái gayí. 20 Wuh matwále kí mánind dag-magáegi, aur jhonprí kí tarah áge píchhe sarkái jáegi; kyúinki us ke gunáh ká bojh us par bhári húa, wuh giregi aur phir na uthegi.

21 Aur us waqt yún hogá, kí KHUDÁWAND ásmání lashkar ko ásmán par, aur zamín ke bádsháhon ko zamín par sazá degá. 22 Aur wuh un qaidíon kí mánind jo garhe men dále jáen, jama' kiye jáenge: aur wuh qaidkháne men qaid kiye jáenge, aur bahut dínon ke ba'd un kí khabar lí jáegi. 23 Aur jab RABB u'l afwáj koh í Siyyún par aur Yarúshalem men apne buzurg bandon ke sámne hashmat ke sáth sal-tanat karegá, to chánd muztarib aur súraj sharminda hogá.

25 Aí KHUDÁWAND, tú mera Khudá hai; main terí tamjíd karúnga, tere nám kí síráish karúnga; kyúinki tú ne 'ajib kám kiye hain, terí maslahaten qadím se wafádárá aur sachcháí hain. 2 Kyúinki tú ne shahr ko khák ká dher kiyá; hán, fásildár shahr ko khandar baná diyá: aur pardesiyon ke mah-all ko bhí yahán tak kí shahr na

rahá; wuh phir ta'mír na kiyá jáegá. 3 Is liye zabardast log terí sitáish karengé, aur haibatnák qaumon ká shahr tujh se dāregá. 4 Kyūnki tú miskin ke liye qil'a aur muhtáj ke liye pareshání ke waqt maljá, aur ándhí se panāhgáh, aur garmí se bachāne ko sāya húa, jis waqt zálmon kí sáns diwáarkan tufán kí mánind ho. 5 Tú pardesiyon ke shor ko khushk makán kí garmí kí mánind dūr karegá; aur jis tarah abr ke sāye se garmí nest hotí hai, usí tarah zálmon ká shādiyána bajáná mauqúf hogá. 6 Aur RABB u'l afwáj is pahār par sab qaumon ke liye farbh chizon se ek ziyáfat taiyār karegá, balki ek ziyáfat talchhat par se nithrí hui mai se, hán, farbh chizon se jo purmagz hon, aur mai se jo talchhat par se khub nithrí hui ho. 7 Aur wuh is pahār par us parde ko jo tamám logon par pará hai, aur us niqáb ko jo sab qaumon par latak rahá hai, dūr kar degá. 8 Wuh maut ko hamesha ke liye nábūd karegá; aur KHUDÁWAND KHUDÁ sab ke chihron se ánsú ponchh dálegá; aur apne logon kí ruswái tamám sarzamin par se mitá degá: kyūnki KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai.

9 Aur us waqt yūn kahá jáegá, Lo, yih hamará Khudá hai; ham us kí ráh takte the, aur wuhí ham ko bacháegá: yih KHUDÁWAND hai; ham us ke intizár men the, ham us kí naját se khush o khurram hongé. 10 Kyūnki is pahār par KHUDÁWAND ká háth barqarár rahegá, aur Moáb apní hí jagah men aisá kuchlá jáegá, jaise mazbale ke pání men ghás kuchlí játi hai. 11 Aur wuh us men us kí mánind jo tairte hue háth phailátá hai apne háth phailáegá: par wuh us ke gurúr ko, us ke háthon ke fannfareb samet, past karegá. 12 Aur wuh terí fasíl ke ūnche burjon ko torkar past karegá, aur zamín ke, balki khák ke barábar kar degá.

26 Us waqt Yahúdáh ke mulk men yih gít gáyá jáegá: Hamará ek muhkam shahr hai, jis kí fasíl aur pushton kí jagah wuh naját hí ko muqarrar karegá. 2 Tum darwáze kholo, táki sádiq qaum jo wafádár rahí dákhil ho. 3 Jis ká dil qáim hai, tú use salámat rak-

khégá; kyūnki us ká tawakkul tujh par hai. 4 Abad tak KHUDÁWAND par i'timád rakkho: kyūnki KHUDÁWAND YAHOWÁH abadí chatán hai. 5 Kyūnki us ne balandí par basne-wálon ko niche utará: baland shahr ko zer kiyá, us ne use zer karke khák men miláyá. 6 Wuh pánw tale raundá jáegá; hán, miskinon ke pánwon aur muhtájon ke qadamon se. 7 Sádiq kí ráh rástí hai: tú jo haqq hai, sádiq kí rahbarí kartá hai. 8 Hán, terí 'adálat kí ráh men, ai KHUDÁWAND, ham tere muntazir rahe: hamári ján ká ishtiyáq tere nám aur terí yád kí taraf hai. 9 Rát ko merí ján terí mushtáq hai; hán, merí rúh terí justjú men koshán rahegi: kyūnki jab terí 'adálat zamín par jári hai, to dunyá ke báshinde sadáqat síkhte hain. 10 Harchand sharír par mihrbání kí jáe, par wuh sadáqat na síkhegá; rástí ke mulk men hárastí karegá, aur KHUDÁWAND kí 'azmat ko na dekhegá.

11 Ai KHUDÁWAND, terá háth baland hai, par wuh nahín dekhte: lekin wuh logon ke liye terí gairat ko dekhenge, aur sharmsár hongé; balki ág tere dushmanon ko khá jáegi. 12 Ai KHUDÁWAND, tú hí ham ko salámatí bakhshégá: kyūnki tú hí ne hamáre sab kámon ko hamáre liye anjám diyá hai. 13 Ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, tere siwá dúsre hákimon ne ham par hukúmat kí hai; lekin terí madad se ham sirf terá hí nám liyá karengé. 14 Wuh mar gaye, phir zinda na hongé; wuh rihlat kar gaye, phir na ūhenge: kyūnki tú ne un par nazar kí, aur un ko nábūd kiyá, aur un kí yád ko bhí mitá diyá hai. 15 Ai KHUDÁWAND, tú ne is qaum ko kasrat bakhshí hai: tú ne is qaum ko barháyá hai; tú hí zú'l jalál hai: tú hí ne mulk kí hudūd ko barhá diyá hai.

16 Ai KHUDÁWAND, wuh musíbat men tere tálib hue; jab tú ne un ko tādib kí, to unhon ne girya o zári kí. 17 Ai KHUDÁWAND, tere huzúr men ham us hámila kí mánind hain, jis kí wiládat ká waqt nazdík ho, jo dukh men hai, aur apne dard se chilláti hai. 18 Ham hámila hue, ham ke dard i zih lagá, par paidá kyá húa? hawá: ham ne zamín par

azádí ko qáim nahín kiyá; aur na dunyá men basnewále hí paidá hue. 19 Tere murde jí uthenge; merí láshen uth kharí hongí. Tum jo khák men já base ho, jago aur gáo; kyúinki terí os us os kí mánind hai, jo nabátát par partí hai, aur zamín murdon ko ugal degí.

20 Ai mere logo, apne khilwatkhán-on men dákhil ho, aur apne pichhe darwáze band kar lo: aur apne ap ko thorí der tak chhipá rakkho, jab tak kí gazab tal na jae. 21 Kyúinki dekho, KHUDÁWAND apne maqám se chalá átá hai, táki zamín ke báshind-on ko un kí badkirdári kí sazá de: aur zamín us khún ko záhír karegi jo us men hai, aur apne maqtúlon ko hargiz na chhipáegi.

27 Us waqt KHUDÁWAND apní sakht aur barí aur mazbút talwár se azhdahá ya'ní tez-rausánp ko aur azhdahá ya'ní pechída sánp ko sazá degá; aur daryái azhdahá ko qatl karegá.

2 Us waqt tum khushnumá tákistán ká gít gáná. 3 Main KHUDÁWAND us kí hifázat kartá hún; main use har dam sínchtá rahúngá: main din ráat us kí nigahbaní karúngá, kí use nuqsán na pahúnche. 4 Mujh men qahr nahín, taubhí, kash kí janggáh men jháriyán aur kánte mere khiláf hote; main un par khurúj kartá, aur un ko bi'lkull jalá detá. 5 Par agar koí merí tawánái ká dáman pakre, to mujh se sulh kare: hán, wuh mujh se sulh kare. 6 Ab áyanda aiyám men Ya'qúb jar pakregá; aur Isráíl panpegá aur phúlegá: aur rú e zamín ko mewon se málámál karegá.

7 Kyá us ne use mára, jis tarah us ne us ke márnéwálon ko mára hai? yá kyá wuh qatl húa, jis tarah us ke qatil qatl hue? 8 Tú ne 'adl ke sáth us ko níkalte waqt us se hujjat kí: us ne mashriqí hawá ke din apne sakht tufán se us ko níkal diya. 9 Is liye is se Ya'qúb ke gunáh ká kaffára hogá, aur us ká gunáh dúr karne ká kull natíja yihí hai; jis waqt wuh mazbah ke sab pattharon ko tute kankaron kí mánind tukre tukre kare, kí Yasíraten aur súraj ke but phir qáim na hon. 10 Kyúinki fasildár shahr wirán hai, aur wuh bastí ujár aur biyábán kí manind khálí hai; wahan bachhrá charegá, aur wahan let rahegá, aur us kí

dáliyán bi'lkull kát kháegá. 11 Jab us kí shákhen murjhá jáengi, to torí jáengi; 'auraten áengi, aur un ko jaláengi; kyúinki log dánish se khálí hain; is liye un ká kháliq un par rahm nahín karegá, aur un ká banánéwálá un par tars nahín kháegá.

12 Aur us waqt yún hogá, kí KHUDÁWAND daryá e Furat kí guzargáh se Rúd i Misr tak jhar dálegá; aur tum, ai baní Isráíl, ek ek karke jama' kiye jáoge.

13 Aur us waqt yún hogá, kí bará narsingá phúnká jáegá, aur wuh jo Asúr ke mulk men qaríbu'l maut the, aur wuh jo mulk i Misr men jiláwatan the, áenge, aur Yarúshalem ke muqaddas pahár par KHUDÁWAND kí parastish karenge.

28 Afsos Ifráím ke matwálon ke ghamand ke táj par, aur us kí shándár shaukat ke murjh-ae hue phúl par, jo un logon kí shádáb wadí ke sire par hai, jo mai ke maglúb hain! 2 Dekho, KHUDÁWAND ke pás ek zabardast aur zoráwar shakhs hai, jo us ándhí kí mánind jis ke sáth ole hon, aur bád i samúm kí mánind aur sailáb i shadid kí mánind zamín par háth se paták degá. 3 Ifráím ke matwálon ke ghamand ká táj pámal kiyá jáegá: 4 aur us shándár shaukat ká murjh-áyá huá phúl, jo us shádáb wadí ke sire par hai, pahle pakke anjir kí mánind hogá, jo garmí ke aiyám se peshtar lage; jis par kisi kí nigáh pare, aur wuh use dekhte hí aur háth men lete hí nigal jae. 5 Us waqt RABB u'l afwáj apne logon ke baqiye ke liye shaukat ká afsar aur husn ká táj hogá: 6 aur 'adálat kí kursí par baithnewále ke liye insáf kí rúh, aur phátakon se larái ko dafa' karnewálon ke liye tawánái hogá. 7 Lekin yih bhí mai khwári se dagmagáte aur nashe men lar kharáte hain; káhin aur nabí bhí nashe men chúr aur mai men garq hain, wuh nashe men jhúmte hain; wuh royá men khatá karte aur 'adálat men lagzish kháte hain. 8 Kyúinki sab dastarkhwan qai aur gandagí se bhare hain, koí jagah báqí nahín. 9 Wuh kis ko dánish síkháegá? kis ko wa'z karke samjháegá? kyá un ko jin ká dúdh chhuráyá gayá, jo chhátíyon

se judá kiye gaye? 10 Kyúñki hukm par hukm, hukm par hukm; qánún par qánún, qánún par qánún hai; thorá yahán, thorá wahán. 11 Lekin wuh begána labon aur ajnabí zabán se in logon se kalám karegá: 12 jin ko us ne farmáyá, Yih árám hai, tum thake mándon ko árám do; aur yih tázagí hai: par wuh shanawá na hue. 13 Pas KHUDÁWAND ká kalám un ke liye hukm par hukm, hukm par hukm; qánún par qánún, qánún par qánún; thorá yahán, thorá wahán hogá; táki wuh chale jáen, aur píchhe giren, aur shikast kháen, aur dām men phans-en, aur giriftár hon.

14 Pas, ai thātthá karnewálo, jo Yarúshalem ke in báshindon par hukmrání karte ho, KHUDÁWAND ká kalám suno: 15 Chúnki tum kahá karte ho, ki Ham ne maut se 'ahd bándhá, aur pátál se paimán kar liyá hai; jab sazá ká sailáb áegá, to ham tak nahín pahunchegá; kyúñki ham ne jhúth ko apní panáhgáh banáyá hai, aur daroggoí kí ár men chhip gaye haiñ: 16 is liye KHudáwānd KHUDÁ yūñ farmátá hai, Dekho, main Siyyūn men bunyád ke liye ek patthar rakkhūngá, ázmúda patthar, muhkam bunyád ke liye, kone ke sire ká qímatí patthar: jo koí imán látá hai qáim rahegá. 17 Aur main 'adálát ko sūt, aur sadáqat ko sáhul banáūngá: aur ole jhúth kí panáhgáh ko sáf kar denge, aur pání chhipne ke makán par phail jáegá. 18 Aur tumhárá 'ahd jo maut se huá, mansúkh ho jáegá, aur tumhárá paimán jo pátál se huá qáim na rahegá; jab sazá ká sailáb áegá, to tum ko pá-mál karegá, 19 aur guzarte waqt tum ko bahá le jáegá; har subh aur shab o roz áegá: balki us ká charchá sunná bhí khaufnák hogá. 20 Kyúñki palang aisá chhoṭá hai, kí ádmí us par daráz nahín ho saktá: aur liháf aisá tang hai, kí wuh apne áp ko us men lapeṭ nahín saktá. 21 Kyúñki KHUDÁWAND uthegá, jaisá koh í Parázim men, aur wuh gazab-nák hogá, jaisá Jiba'ún kí wádí men; táki apná kám balki apná 'ajīb kám kare; aur apná kám, han, apná anokhá kám purá kare. 22 So ab tum thātthá na karo, aisá na ho kí tumháre band sakhṭ ho jáen: kyúñki main ne KHudáwānd, RABB u'l

afwáj, se suná hai, kí us ne kámil aur musammam iráda kiyá hai, kí sári sarzamín ko tabáh kare.

23 Kán lagákar merí áwáz suno; shanawá hokar merí bát par dil lagáo. 24 Kyá kisán bone ke liye har roz hai chaláyá kartá hai? kyá wuh har waqt apní zamín ko khodtá, aur us ke dhele phorá kartá hai? 25 Jab us ko hamwár kar chuká, to kyá wuh ajwáyan ko nahín chhínttá, aur zíre ko dál nahín detá, aur gehūñ ko qattáron men nahín botá, aur jau ko us ke mu'aiyan makán men, aur káthiyá gehūñ ko us kí kháss kiyári men nahín botá? 26 Kyúñki us ká KHudá us ko tarbiyat karke use sí-khátá hai, 27 kí ajwáyan ko dáone ke henge se nahín dáote, aur zíre ke úpar gáři ke pahíye nahín ghumáte: balki ajwáyan ko láthí se jhártá hai, aur zíre ko chharí se. 28 Rotí ke galle par dáen chalátá hai; lekin wuh hamesha use kúttá nahín rahtá: aur apní gáři ke pahíyon aur ghoron ko us par hamesha phírátá nahín rahtá, wuh use sarásar nahín kuchlegá. 29 Yih bhí RABB u'l afwáj se muqarrar huá hai, jis kí maslahat 'ajīb aur dánái 'azím hai.

29 Ariel par afsos; Ariel us shahr par jahán Dáúd khal-mazan huá; sál par sál ziyáda karo; 'id par 'id manái jáe: 2 taubhí main Ariel ko dukh dūngá; aur wahán nauha aur mátam hogá; par mere liye wuh Ariel kí thahregá. 3 Main tere khiláf girdágird khal-mazan hūngá, aur morchabandí karke terá muhásara karūngá, aur tere khiláf damdama bāndhūngá. 4 Aur tú past hogá, aur zamín par se bolegá, aur khák par se terí áwáz dhímí áegí; terí sadá bhút kí sí hogí, jo zamín ke andar se níklegi, aur terí bolí khák par se churugne kí áwáz ma'lúm hogí. 5 Lekin tere dushmanon ká gol bárík gard kí mánind hogá, aur un zálimon kí guroh urne-wále bhúse kí mánind hogí: aur yih nágahán ek dam men waqí' hogá. 6 RABB u'l afwáj khud garajne aur zalzale ke sáth, aur barí áwáz, aur ándhí, aur tufán, aur ág ke muhlik shu'le ke sáth tujhe sazá dene ko áegá. 7 Aur un sab qaumon ká amboh jo Ariel se laṛegá, ya'ní wuh sab jo us se aur us ke qíle se jang

karenge, aur use dukh denge, khwáb yá ráf ki royá ki mánind ho jáenge. 8 Jaise bhúká ádmí khwáb men dekhe, ki khá rahá hai; par jág uthe, aur us ká jī na bhará ho: yá piyásá ádmí khwáb men dekhe, ki pání pí rahá hai; par jág uthe, aur piyás se betáb ho, aur us ki ján ásúda na ho: waisá hí un sab qaumon ke amboh ká hál hogá, jo koh i Siyyún se jang karti hain.

9 Thahr jáo, aur ta'ajjub karo; 'aish o 'ishrat karo, aur andhe ho jáo: wuh mast hain, par mai se nahín; wuh lar̥kharáte hain, par nashe men nahín. 10 Kyúñki KHUDÁWAND ne tum par gahrí nīnd ki rúh bhejí hai, aur tumhári áñkhon ya'ní nabíon ko nábiná kar diyá; aur tumháre síron ya'ní gaibbínon par hijáb dál diyá. 11 Aur sári royá tumháre nazdík sar ba muhr kitáb ke mazmún ki mánind hogí, jise log kisi par̥he likhe ko den, aur kahen, Is ko par̥h; aur wuh kahe, Main par̥h nahín saktá, kyúñki yih sar ba muhr hai: 12 aur phir wuh kitáb kisi nákhwánda ko den, aur kahen, Is ko par̥h: aur wuh kahe, Main to par̥hná nahín jántá.

13 Pas KHUDÁWAND farmátá hai, Chúnki yih log zabán se merí nazdíkí chahte hain, aur hon̥thon se merí ta'zīm karte hain, lekin in ke dil mujh se dúr hain, kyúñki merá khauf jo in ko huá, faqat ádmíon ki ta'lim sunne se huá: 14 is liye main in logon ke sáth 'ajīb sulúk karúngá, jo hairatangez aur ta'ajjub-khez hogá: aur in ke 'áqilon ki 'aql zálil ho jáegí, aur in ke dánáon ki dánái játí rahegi.

15 Un par afsos, jo apní mashwarat Khudá se chhipáte hain, jin ká károbár andhere men hotá hai, aur kahte hain, Kaun ham ko dekhtá hai? kaun ham ko pahchántá hai? 16 A'h, tum kaise ter̥he ho! kyá kumhár mittí ke barábar giná jáegá, yá masnú' apne sání' se kahegá, ki Main terí san'at nahín? Kyá makhlúq apne kháliq se kahegá, ki Tú kuchh nahín jántá? 17 Kyá thorá hí 'arsa báqí nahín, ki Lubnán shádáb maidán ho jáegá, aur shádáb maidán jangal giná jáegá? 18 Aur us waqt bahre kitáb ki báten sunenge, aur andhon ki áñkhen táríkí aur andhere men se dekhengí. 19 Tab miskin KHUDÁWAND men ziyáda

khush hongé, aur garíb o muhtáj Isráil ke Quddús men shádmán hongé. 20 Kyúñki zálím faná ho jáegá, aur thaṭṭhá karnewálá nabúd hogá; aur sab jo badkirdári ke liye bedár rahte hain, káṭ dále jáenge: 21 ya'ní jo ádmí ko us ke muqaddame men mujrim ṭahráte, aur us ke liye jis ne 'adálat se pháṭak par muqaddama faisal kiyá phandá lagáte, aur rástbáz ko besabab bargashta karte hain. 22 Is liye KHUDÁWAND jo Abrahám ká naját denewálá hai, Ya'qúb ke khándán ke haqq men yún farmátá hai, ki Ya'qúb ab sharminda na hogá, aur wuh hargiz zardrú na hogá. 23 Balki us ke farzand apne darmi-yán merí dastkárí dekhkar mere nám ki taqdís karenge; hán, wuh Ya'qúb ke Quddús ki taqdís karenge, aur Isráil ke Khudá se ḍarenge. 24 Aur wuh bhí jo rúh men gumráh hain, fahm hásil karenge, aur bar̥baráne-wále ta'límpazír hongé.

30

KHUDÁWAND farmátá hai, Un bági lar̥kon par afsos, jo aisi tadbír karte hain, jo merí taraf se nahín; aur 'ahd o paimán karte hain, jo merí rúh ki hidáyat se nahín, táki gunáh par gunáh karen: 2 wuh mujh se púchhe bagair Misr ko játe hain, táki Fir'aun ke pás panáh len, aur Misr ke sáye men amn se raheñ. 3 Lekin Fir'aun ki himáyat tumháre liye khajálat hogí, aur Misr ke sáye men panáh lená tumháre wáste ruswái hogá. 4 Kyúñki us ke sardár Zu'an men hain, aur us ke elchí Hanís men já pahunché. 5 Wuh us qaum se jo un ko kuchh fáida na pahunchá sake, aur madad o yári nahín, balki khajálat aur malámat ká bá'is ho, sharminda hongé.

6 Junúb ke jánwaron ki bábat bár i nubuwwat.

Dukh aur musíbat ki sarzamín men jahán se nar o máda sher i babar, aur afa'í, aur urnewále átashi sánp áte hain, wuh apní daulat gadhon ki píṭh par, aur apne khazáne un̥ton ke kohán par ládkar us qaum ke pás le játe hain jis se un ko kuchh fáida na pahunchegá. 7 Kyúñki Misríon ki kumák bátíl aur befáida hogí: isí sabab se main ne use Rahab kahá, jo sust baiṭhi hai. 8 Ab

jákar un ke sámne ise takhtí par likh, aur kitáb men qalamband kar, táki áyanda abadu'l ábád tak qáim rahe. 9 Kyünki yih bági log aur jhúthe farzand hain, jo KHUDÁWAND kí sharí'at ko sunne se inkár karte hain: 10 jo gaibbínon se kahte hain, Gaibbíní na karo; aur nabíon se, ki Ham par sachchí nubuwwatan záhir na karo; ham ko khushgawár báten sunáo, aur ham se jhúthí nubuwwat karo: 11 ráh se báhar jáo, ráste se bargashta ho, aur Isráíl ke Quddús ko hamáre darmiyán se mauqúf karo. 12 Pas Isráíl ká Quddús yün farmatá hai, Chünki tum is kalám ko haqír jánte, aur zulm aur kajrawí par bharosá rakhte aur usí par qáim ho; 13 is liye yih badkirdári tumháre liye aisí hogí, jaisí phatí hui díwár jo girá cháhtí hai, ünchí ubhrí hui díwár jis ká girná nágahán ek dam men ho. 14 Wuh ise kumhár ke bartán kí tarah tor dálegá, use bedareg chak-náchúr karegá; chunánchi is ke tukron men ek thíkrá bhí ná milegá, jis men chúlhe par se ág utháí jáe, yá hauz se pání liyá jáe. 15 Kyünki Khudáwand YAHOWÁH, Isráíl ká Quddús, yün farmatá hai, ki Wápas áne aur khámosh baithne men tumhári salámatí hai; khámoshi aur tawwakkul men tumhári quwwat hai: par tum ne yih na cháhá. 16 Tum ne kahá, Nahín, ham to ghoron par chahke bháenge; is liye tum bhágoge; aur kahá, Ham tezraftár jánwaron par sawár hongé; pas tumhárá píchhá karnewále tezraftár hongé. 17 Ek kí jhirkí se ek hazár bháenge; páñch kí jhirkí se tum aisá bhágoge, ki tum us 'alá-mat kí mánind jo pahár kí choṭí par, aur us nishán kí mánind jo koh par nasb kiyá gayá ho rah jáoge. 18 Taubhí KHUDÁWAND tum par mihrbání karne ke liye intizár karegá, aur tum par rahm karne ke liye baland hogá; kyünki KHUDÁWAND 'ádil Khudá hai; mubáarak hain wuh sab jo us ká intizár karte hain.

19 Kyünki, ai Siyyúni qaum, jo Yarúshalem men basegi: tú phir na roegi; wuh terí faryád kí áwáz sunkar yaqínan tujh par rahm farmáegá; wuh sunte hí tujhe jawáb degá. 20 Aur agarchí KHUDÁWAND

tujh ko tangí kí rotí aur musíbat ka pání detá hai, taubhí terá mu'allim phir tujh se rúposh na hogá; balki terí ánkhen us ko dekhengi: 21 aur jab tú dahiní yá baín taraf muṛe, to tere kán tere píchhe se yih áwáz sunenge, ki Ráh yihí hai, is par chal. 22 Us waqt tú apní khodí hui múraton par marhí hui chándí, aur dhále hue buton par chahke hue sone ko nápak karegá; tú use haiz ke latte kí mánind phenk degá, tú use kahegá, Nikal, dúr ho. 23 Tab wuh tere bíj, ke liye jo tú zamín men boe, báriish bhejega; aur zamín kí afzáish kí rotí ká galla 'umda aur kasrat se hogá: us waqt tere jánwar wasí' charághon men charenge. 24 Aur bail aur jawán gadhe jin se zamín jotí játi hai, lazíz chára kháenge, jo belche aur chháj se phatká gayá ho. 25 Aur jab burj gir jáenge, aur barí khúnrezi hogí, to har ek ünche pahár aur baland tile par chashme aur pání kí nadiyán hongí. 26 Aur jis waqt KHUDÁWAND apne logon kí shikastagi ko durust karegá, aur un ke zakhmon ko achchhá karegá, to chánd kí chándní aisí hogí, jaisí súraj kí raushní; aur súraj kí raushní sát guní balki sát din kí raushní ke barábar hogí.

27 Dekho, KHUDÁWAND dúr se chalá átá hai, us ká gazab bharká, aur dhuwen ká bádal uthá; us ke lab qahrálúda, aur us kí zabán bhasam karnewáli ág kí mánind hai. 28 Us ká dam nadí ke sailáb kí mánind hai, jo gardan tak pahunch jáe: wuh qaumon ko halákat ke chháj men phatkegá, aur logon ke jabron men lagám dálegá, táki un ko gumráh kare. 29 Tab tum gít gáoge, jaise us rát gáte ho, jab muqaddas 'Id manáte ho; aur dil kí aisí khushi hogí, jaisí us shakhs kí jo bánísri liye hue khirámán ho, kí KHUDÁWAND ke pahár men Isráíl kí chaṭán ke pás jáe. 30 Kyünki KHUDÁWAND apní jaláli áwáz sunáegá, aur apne qahr kí shiddat, aur átaash í sozán ke shu'le, aur sailáb aur ándhí, aur oлон ke sáth apná bázu níche láegá. 31 Hain, KHUDÁWAND kí áwáz hí se Asúr tabáh ho jáegá, wuh use laṭh se máregá. 32 Aur us qazá ke laṭh kí har ek zarb jo KHUDÁWAND us par lagáegá, daf aur barbat ke sáth hogí, aur

wuh us se sakht larai larega. 33 Kyunki Tufat muddat se taiyar kiyá gayá, hán, wuh bádsháh ke liye gahrá aur wasí' banáyá gayá hai: us ká dher ág aur bahut sá indhan hai, aur KHUDÁWAND kí sáns gandhak ke sailáb kí mánind us ko bulgati hai.

31 Un par afsos jo madad ke liye Misr ko jate, aur ghoron par 'itimád karte hain; aur rathon par bharosá rakhte hain, is liye ki wuh bahut hain; aur sawaron par, is liye ki wuh bahut zoráwar hain; lekin Isráil ke Quddús par nigáh nahin karte, aur KHUDÁWAND ke talib nahin hote! 2 Par wuh bhi to 'aqilmand hai, aur balá nazil karega, aur apne kalám ko bátíl na hone degá: wuh shariron ke gharane par, aur un par jo badkirdaron ki himáyat karte hain chahai karega. 3 Kyunki Misr to insán hain, Khudá nahin; aur un ke ghore gosht hain, ruh nahin; so jab KHUDÁWAND apná háth barháega, to himáyati gir jáega, aur wuh jis ki himáyat ki gayi past ho jáega, aur wuh sab ke sab ikatthe halák ho jáenge. 4 Kyunki KHUDÁWAND ne mujh se yuní farmáyá hai, ki jis tarah sher i babar, hán, jawán sher i babar, apne shikar par se gurratá hai, aur agar bahut se gadariye us ke muqábale ko buláe jaein, to un ki laikar se nahin dartá, aur un ke hujum se dab nahin jatá: usi tarah RABB u'l afwáj koh i Siyyun aur us ke tile par larne ko utrega. 5 Mandlate hue parande ki tarah RABB u'l afwáj Yarusálem ki himáyat karega; wuh himáyat karega, aur rihai bakhshega, rahm karega, aur bacha lega. 6 Ai bani Isráil, tum us ki taraf phiro, jis se tum ne sakht bagawat ki hai. 7 Kyunki us waqt un men se har ek apne chandi ke but, aur apni sone ki muraten, jin ko tumhare hathon ne khatákari ke liye banáyá, nikál phenkega. 8 Tab Asúr usi talwar se gir jáega, jo insán ki nahin, aur wuhí talwar jo admí ki nahin, use halák karegi: wuh talwar ke samne se bháega, aur us ke jawán mard khiráguzar banenge. 9 Aur wuh khauf ke sabab se apne hasin makan se guzar jáega, aur us ke sardar jhande se khaufzada ho jáenge,

yih KHUDÁWAND farmatá hai, jis ki ág Siyyun men aur bhatti Yarusálem men hai.

32 Dekh, ek bádsháh sadáqat se saltanat karega, aur sháh-záde 'adalat se hukmrani karenge. 2 Aur ek shakhs andhi se panahgah ki manind hogá, aur tufan se chipne ki jagah: aur khushk zamin men pani ki nadiyon ki manind aur mandagi ki zamin men bari chatan ke saaye ki manind hogá. 3 Us waqt dekhnewalon ki ankhen dhundhi na hongí, aur sunnewalon ke kan shanawa hongé. 4 Jaldbaz ka dil 'irfan hasil karega, aur luknati ki zabán saf bolne men musta'idd hogi. 5 Tab ahmaq bamuruwwat na kahlaega, aur bakhil ko koí sakhi na kahega. 6 Kyunki ahmaq hamáqat ki baton karega, aur us ka dil badi ka mansuba bandhega, ki bedini kare, aur KHUDÁWAND ke khilaf daroggoi kare, aur bhuke ke pet ko khali kare, aur piyase ko pani se mahrum rakkhe. 7 Aur bakhil ke hathyar zabun hain: wuh bure mansube bandha kartá hai, taki jhuthi baton se miskin ko aur muhtaj ko, jab ki wuh haqq bayan kartá ho, halák kare. 8 Lekin sahib i muruwwat sakhawát ki baton sochta hai, aur wuh sakhawát ke kamon men sabitqadam rahega.

9 Ai 'aurato, tum jo aram men ho, utho, meri awaz suno; ai beparwa betiyo, meri baton par kan lagao. 10 Ai beparwa 'aurato, sal se kuchh ziyada 'arse men tum bearam ho jaogi: kyunki angur ki fast jati rahegi, phal jama karne ki naubat na aegi. 11 Ai 'aurato, tum jo aram men ho, thartharao; ai beparwao, muztarib ho: kapre utarkar barahna ho jao: kamar par tat bandho. 12 Wuh dilpazir kheton aur mewadar takon ke liye chhati pitengi. 13 Mere logon ki sarzamin men kanthe aur jhariyan hongí; balki khushwaqt shahr ke tamam shadmán gharon men bhi. 14 Kyunki qasr khali ho jaega, aur abad shahr tark kiyá jaega, 'Ofal aur didbani ka burj hamesha tak mand bankar gorkharon ki aramgahen, aur gallon ki charagahen hongé. 15 Tawaqte ki 'alam i bala se ham

par rûh nâzil na ho, aur biyâbân shâdâb maidân na bane, aur shâdâb maidân jangal na ginâ jâe. 16 Tab biyâbân men 'adl basegâ, aur sadâqat shâdâb maidân men rahâ karegi. 17 Aur sadâqat kâ anjâm sulh hogâ, aur sadâqat kâ phal abadî ârâm o itminân hogâ. 18 Aur mere log salâmatî ke makânôn men, aur bekhatar gharôn men, aur âsûdagî aur âsâish ke kâshânôn men rahenge. 19 Lekin jangal kî barbâdî ke waqt ole parenge, aur shahr bi'kull past ho jâegâ. 20 Tum khushnasîb ho, jo sab nahron ke âspâs bote ho, aur bailôn aur gadhon ko udhar le jâte ho.

33 Tujh par afsos, kî tû gârat kartâ hai, aur gârat na kiyâ gayâ thâ; tû dagâbâzî kartâ hai, aur kîsî ne tujh se dagâbâzî na kî thî! Jab tû gârat kar chukeyâ, to tû gârat kiyâ jâegâ; aur jab tû dagâbâzî kar chukeyâ, to aur log tujh se dagâbâzî karenge. 2 Ai KHUDÂWAND, ham par rahm kar; kyûnki ham tere muntazir hain: tû har subh un kâ bâzû ho, aur musâibat ke waqt hamârî najât. 3 Hangame kî âwâz sunte hî log bhâg gaye: tere uthte hî qaumen tittar bittar ho gayin. 4 Aur tumhârî lût kâ mâl usî tarah baṭorâ jâegâ, jis tarah kîrē baṭor lete hain: log us par tiddî kitarah tûṭ parenge. 5 KHUDÂWAND sarfarâz hai, kyûnki wuh balandî par rahtâ hai: us ne 'adâlat aur sadâqat se Siyyûn ko ma'mûr kar diyâ hai. 6 Aur tere zamâne men amn hogâ, najât o hikmat aur dânish kî firâwânî hogî: KHUDÂWAND kâ khauf us kâ khazâna hai.

7 Dekh, un ke bahâdur bâhar faryâd karte hain, aur sulh ke elchî phûṭ phûṭkar rote hain. 8 Shâhrâhen sunsân hain, koî chalnawâlâ na rahâ: us ne 'ahdshikanî kî, shahrôn ko haqîr jânâ, aur insân ko hisâb men nahîn lâtâ. 9 Zamîn kurtî aur murjhâtî hai. Lubnân ruswâ hûâ, aur murjhâ gayâ: Shâru'n biyâbân kî mânind hai: Basan aur Karmil be barg ho gaye. 10 KHUDÂWAND farmâtâ hai, Ab main uṭhûngâ; ab main sarfarâz hûngâ; ab main sarbaland hûngâ. 11 Tum bhûse se bârdâr hoge, phûs tum se paidâ hogâ: tumhârâ dam âg kî tarah tum

ko bhasam karegâ. 12 Aur log jale chûne kî mânind hongē, wuh un kânṭon kî mânind hongē, jo kâtkar âg men jalâe jâen.

13 Tum jo dûr ho, suno, kî main ne kyâ kiyâ: aur tum jo nazdîk ho, merî qudrat kâ iqrâr karo. 14 Wuh gunahgâr jo Siyyûn men hain dar gaye: kapkapî ne bedînôn ko â dabâyâ hai; kaun ham men se us muhlik âg men rah saktâ hai? aur kaun ham men se abadî shu'lon ke darmiyân bas saktâ hai? 15 Wuh jo râstraftâr aur durustguftâr hai, jo zulm ke nafa' ko haqîr jântâ hai, jo rishwat se dastbardâr hai, jo apne kân band kartâ hai, tâkî khûnrezî ke mazmûn na sune, aur ânkhen mûndtâ hai, tâkî ziyânkârî na dekhe. 16 Wuh balandî par rahegâ, us kî panâhgâh pahâr kâ qil'â hogâ, us ko rotî dî jâegî, us kâ pânî muṭarrar hogâ. 17 Terî ânkhen bâdshâh kâ jamâl dekhengi: wuh bahut dûr tak wasî' mulk par nazar karengî. 18 Terâ dil us dahshat par sochegâ, kahân hai wuh ginnewâlâ? kahân hai wuh tolnewâlâ? kahân hai wuh jo burjon ko gintâ thâ? 19 Tû phir un tundkho logôn ko na dekhegâ, jin kî bolî tû samajh nahîn saktâ, jin kî zahân begâna hai, jo terî samajh men nahîn âtî. 20 Hamârî 'idgâh, Siyyûn, par nazar kar; terî ânkhen Yarusshalem ko dekhengi, jo salâmatî kâ maqâm hai, balki aîsâ khaima, jo hilâyâ na jâegâ, jis kî mekbon men se ek bhî ukhârî na jâegî, aur us kî dōniyon men se ek bhî torî na jâegî. 21 Balki wahân zû'l jalâl KHUDÂWAND bârî bârî nadiyon aur nahron ke badle hamârî gunjaish ke liye âp maujûd hogâ, kî wahân dând kî koî kishtî na jâegî, aur na shândâr jahâzon kâ guzar us men hogâ. 22 Kyûnki KHUDÂWAND hamârâ hâkim hai: KHUDÂWAND hamârâ shari'at denewâlâ hai, KHUDÂWAND hamârâ bâdshâh hai, wuhî ham ko bachâegâ. 23 Terî rassiyâg dhûlî hain: log mastûl kî chûl ko mazbûṭ na kar sake: wuh bâdbân na phailâ sake, so lût kâ wâfir mâl taqsim kiyâ gayâ, langre bhî ganîmat par qâbiz ho gaye. 24 Wahân ke bâshindôn men bhî koî na kahegâ, kî Main bîmâr hun: aur un ke gunâh bakhshe jâenge.

34 Ai qaumo, nazdík ákar suno : ai ummato, kán lagáo : zamín aur us kí ma'murí, dunyá aur sab chízen jo us men hain, sunen. 2 Kyünki KHUDÁWAND ká qahr tamám qaumon par aur us ká gazab un kí sab faujon par hai : us ne un ko halák kar diyá. us ne un ko zabh hone ke liye hawála kiyá. 3 Aur un ke maqtúl phenk diye jáenge, balki un kí lashon se badbú uthegi, aur pahár un ke lahú se bah jáenge. 4 Aur tamám ajráam i falak gudáz ho jáenge, aur ásmán túmár kí mánind lapete jáenge : aur un kí tamám afwáj, ták aur anjir ke murjháe hue patton kí mánind, gir jáengi. 5 Kyünki merí talwár ásmán men mast ho gayí hai : dekho, wuh Adom par, aur un logon par, jin ko main ne mal'un kiyá hai, sazá dene ko názil hogi. 6 KHUDÁWAND kí talwár khúnálúda hai : wuh charbí aur barron aur bakron ke lahú se, aur menchon ke gurdon kí charbí se chikná gayí : kyünki KHUDÁWAND ke liye Busráh men ek qurbání, aur Adom ke mulk men barí khúnrezi hai. 7 Aur un ke sáth janglí sánd aur bachhre aur bail zabh hongé : aur un ká mulk khún se seráb ho jáegá, aur un kí gard charbí se chikná jáegi. 8 Kyünki yih KHUDÁWAND ká intiám lene ká dín aur badla lene ká sál hai, jis men wuh Siyyún ká insáf karegá. 9 Aur us kí nadiyán rál ho jáengi, aur us kí khák gandhak aur us kí zamín jaltí hui rál hogi, 10 jo shab o roz kabhi na bujhegi : us se abad tak dhuwán uthtá rahegá : nasl dar nasl wuh ujár rahegi, abadu'l átád tak koí udhar se na guzregá. 11 Lekin hawásil aur khárpusht us ke málík hongé ; ullú aur kauwe us men basenge ; aur us par wíráni ká sūt paregá, aur sunsáni ká sáhul dálá jáegá. 12 Us ke ashraf men se koí na hogá, jise wuh buláen kí hukmráni kare ; aur us ke sab sardár náchíz hongé. 13 Aur us ke qasron men kánte aur us ke qil'on men bichchhubúti aur untkátare ugenge : aur wuh gidaaron kí mánden aur shutmurgon ke rahne ká maqám hogá. 14 Aur dashtí darande bheriyon se muláqát karenge, aur chhagmámas apne sáthi ko pukáregá, hán, 'afrit i shab wahán áram karegá, aur apne tikne ko jagah páegá. 15 Wah-

án urnewále sánp ká áshiyána hogá, aur ande dená aur sená aur apne sáye men jama' karná hogá : wahán giddh jama' hongé, aur har ek ke sáth us kí máda hogi. 16 Tum KHUDÁWAND kí kitáb men dhundho aur parho : in men se ek bhí kam na hogá, aur koí bejút na hogá ; kyünki mere munh ne yihí hukm kiyá hai, aur us kí ruh ne in ko jama' kiyá hai. 17 Aur us ne in ke liye qur'a dálá, aur us ke háth ne in ke liye us ko jaríb se taqsím kiyá ; so wuh abad tak us ke málík hongé, aur pusht dar pusht us men basenge.

35 Biyábán aur wírána shádmán hongé, aur dasht khushí karegá, aur nargis kí mánind shigufta hogá. 2 Us men kasrat se kaliyán niklengi : wuh shádmáni se gákar khushí karegá ; Lubnán kí shaukat aur Karmil aur Shárún kí zínat use dí jáegi : wuh KHUDÁWAND ká jalál aur hamáre Khudá kí hashmat dekhenge.

3 Kamzor háthon ko zor aur náta-wán ghuṭnon ko tawánái do. 4 Un ko jo kachdile hain kaho, Himmat bándho, mat daro ; dekho, tumbhárá Khudá sazá aur jazá liye átá hai ; hán, Khudá hí áegá, aur tum ko bacháegá. 5 Us waqt andhon kí ánkhen wá kí jáengi, aur bahron ke kán khole jáenge. 6 Tab langre hiran kí mánind chaukariyán bharenge, aur gúnge kí zabán gáegi ; kyünki biyábán men pání, aur dasht men nadiyán phút niklengi. 7 Balki saráb táláb ho jáegá, aur piyási zamín chashma ban jáegi : gidaaron kí mándon men jahán wuh pare the, nai aur nai ká thikána hogá. 8 Aur wahán ek sháhráh aur guzargáh hogi, jo muqaddas ráh kahláegi ; jis se koí nápak guzar na karegá, lekin yih musáfiro ke liye hogi, ahmaq bhí us men gumráh na hongé. 9 Wahán sher i babar na hogá, aur na koí daranda us par chahéga, na wahán páyá jáegá ; lekin jin ká fídyá diyá gayá, wahán sair karenge. 10 Aur jin ko KHUDÁWAND ne makhlási bakhshí, lautenge, aur Siyyún men gáte hue áenge, aur abadí surúr un ke siron par hogá : wuh khushí aur shádmáni hásil karenge, aur gam o andoh káfúr ho jáenge.

36 Aur Hizqiyáh bádsháh kí sal-tanat ke chaudahwen baras yún huá, kí sháh i Asúr Sanherib ne Yahúdáh ke sab fasíldár shahron par charháí kí, aur un ko le líyá. 2 Aur sháh i Asúr ne Rab Sháqí ko ek bare lashkar ke sáth Lakís se Hizqiyáh ke pás Yarúshalem ko bhejá, aur us ne úpar ke taláb kí náíl par dhobiyon ke maidán kí rah men maqám kiyá. 3 Tab Iliyáqím bin Khilqiyáh jo ghar ká díwán thá, aur Shabnáh munshí aur muharrir Yúákh bin A'saf nikalkar us ke pás áe. 4 Aur Rab Sháqí ne un se kahá, Tum Hizqiyáh se kaho, kí Malik i mu'azzam, sháh i Asúr, yún farmatá hai, kí Tú kyá i'timád kiye baithá hai? 5 Kyá mashwarat aur jang kí quwwat munh kí báten hí hain? ákhir kis ke birte par tú ne mujh se sarkashi kí hai? 6 Dekh, tujhe us masle hue sarkande ke 'asá ya'ní Misr par bharosá hai; us par agar koi tek lagáe, to wuh us ke háth men gar jáegá aur use chhed degá: sháh i Misr Fir'aun un sab ke liye jo us par bharosá karte hain, aisá hí hai. 7 Par agar tú mujh se yún kahe, kí Hamará tawakkul KHUDÁWAND hamáre Khudá par hai, to kyá wuh wuhí nahín hai, jis ke únche maqámon aur mazbahon ko dhákar Hizqiyáh ne Yahúdáh aur Yarúshalem se kahá hai, kí Tum is mazbah ke áge sijda kiyá karo? 8 Is liye ab zará mere áqá sháh i Asúr ke sáth shart bándh, aur main tujhe do hazár ghore dúngá; básharte kí tú apni taraf se un par sawár charhá sake. 9 Bhalá, phir tú kyúnkar mere áqá ke kamtarín mulázimon men se ek sardár ká bhí munh pher saktá hai? aur tú rathon aur sawáron ke liye Misr par bharosá kartá hai? 10 Aur kyá ab main ne KHUDÁWAND ke bekahe hí is maqám ko gárat karne ke liye is par charháí kí hai? KHUDÁWAND hí ne to mujh se kahá, kí Is mulk par charháí kar, aur ise gárat kar de. 11 Tab Iliyáqím aur Shabnáh aur Yúákh ne Rab Sháqí se 'arz kí, kí Apne khádimon se Arámí zabán men bát kar, kyúnki ham use samajhte hain, aur díwár par ke logon ke sunte hue Yahúdlon kí zabán men ham se bát na kar. 12 Lekin Rab Sháqí ne kahá, Kyá mere áqá ne mujhe yih báten kahne ko tere áqá ke pás yá

tere pás bhejá hai? kyá us ne mujhe un logon ke pás nahín bhejá, jo tumháre sáth apní hí najásat kháne aur apná hí qárúra pine ko díwár par baithehain? 13 Phir Rabsháqíkhárá ho gayá, aur Yahúdlon kí zabán men baland áwáz se yún kahne lagá, kí Malik mu'azzam, sháh i Asúr, ká kalám suno. 14 Bádsháh yún farmatá hai, kí Hizqiyáh tum ko fareb na de, kyúnki wuh tum ko chhurá nahín sakegá. 15 Aur na wuh yih kahkar tum se KHUDÁWAND par bharosá karáe, kí KHUDÁWAND zarúr ham ko chhuráegá, aur yih shahr sháh i Asúr ke hawále na kiyá jáegá. 16 Hizqiyáh kí na suno; kyúnki sháh i Asúr yún farmatá hai, kí Tum mujh se sulh kar lo, aur nikalkar mere pás áo, aur tum men se har ek apní ták aur apne anjír ke darakht ká mewa khátá, aur apne hauz ká pání pítá rahe, 17 jab tak kí main ákar tum ko aise mulk men na le jaún, jo tumháre mulk kí mánind galla aur mai ká mulk, roti aur tákistanon ká mulk hai. 18 Khabardár, aisá na ho, kí Hizqiyáh tum ko yih kahkar targíb de, kí KHUDÁWAND ham ko chhuráegá. Kyá qaumon kema'búdon men se kisi ne bhí apne mulk ko sháh i Asúr ke háth se chhuráyá hai? 19 Hamát aur Arfád ke deotá kahán hain? Sifrwáim ke deotá kahán hain? kyá unhon ne Sámariya ko mere háth se bachá líyá? 20 In mulkon ke tamám deotáon men se kis kis ne apná mulk mere háth se chhurá líyá, jo KHUDÁWAND bít Yarúshalem ko mere háth se chhurá legá? 21 Lekin wuh khámosh rahe, aur us ke jawáb men unhon ne ek bát bhí na kahí; kyúnki bádsháh ká hukm yih thá, kí Use jawáb na dená. 22 Aur Iliyáqím bin Khilqiyáh jo ghar ká díwán thá, aur Shabnáh munshí aur Yúákh bin A'saf muharrir apne kapre chák kiye hue Hizqiyáh ke pás áe, aur Rab Sháqí kí báten use sunáin.

37 Jab Hizqiyáh bádsháh ne yih suná, to apne kapre pháre, aur tát orhkar KHUDÁWAND ke ghar men gayá. 2 Aur us ne ghar ke díwán Iliyáqím aur Shabnáh munshí aur káhinon ke buzurgon ko tát urhákar A'mús ke beṭe Yasa'iyáh nabí ke pás bhejá. 3 Aur unhon ne us se kahá, kí Hizqiyáh yún kahtá

hai, ki Aj ká din dukh aur malámat aur tauhín ká din hai; kyúñki bachche paidá hone par hain, aur wiládat kí taqat nahín. 4 Sháyad KHUDÁWAND terá Khudá Rab Sháqí kí báten sunegá, jise us ke áqá sháh i Asúr ne bhejá hai, kí zinda Khudá kí tauhín kare: aur jo báten KHUDÁWAND tere Khudá ne sunín, un par wuh malámat karegá: pas tú us baqiye ke liye jo maujúd hai du'á kar. 5 Pas Hizqiyáh bádsháh ke mulázim Yasa'iyáh ke pás áe. 6 Aur Yasa'iyáh ne un se kahá, Tum apne áqá se yún kahná, ki KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Tú un báton se jo tú ne suní hain, jin se sháh i Asúr ke mulázimon ne merí takfír kí hai, hirasán na ho. 7 Dekh, main us men ek rúh dál dúngá, aur wuh ek afwáh sunkar apne mulk ko laut jáegá, aur main use usí ke mulk men talwár se marwá dálúngá.

8 So Rab Sháqí laut gayá, aur us ne sháh i Asúr ko Libnáh se larte páyá; kyúñki us ne suná thá, kí wuh Lakís se chálá gayá hai. 9 Aur us ne Kúsh ke bádsháh Tirháqah kí bábat suná, kí wuh tujh se larne ko niklá hai; aur jab us ne yih suná, to Hizqiyáh ke pás elchí bheje, aur kahá, 10 Shah i Yahúdáh Hizqiyáh se yún kahná, kí Terá Khudá, jis par terá bharosá hai, tujhe yih kahkar fareb na de, kí Yarúshalem sháh i Asúr ke qabze men na kiyá jáegá. 11 Dekh, tú ne suná hai, kí Asúr ke bádsháhon ne tamám mamálik ko bí'lkull gárat karke un ká kyá hál banáyá hai: so kyá tú bachá rahegá? 12 Kyá un qaumon ke deotáon ne un ko ya'ní Jauzán aur Harrán aur Rasaf aur baní 'Adan ko jo Tillasár men the, jin ko hamáre bápádá ne halák kiyá, chhuráyá. 13 Hamát ká bádsháh, aur Arfád ká bádsháh, aur shahr Sifrwáim aur Hena' aur 'Iwáh ká bádsháh kahán hain? 14 Hizqiyáh ne elchíon ke háth se náma liyá, aur use parhá, aur Hizqiyáh ne KHUDÁWAND ke ghar jákar use KHUDÁWAND ke huzúr phailá diyá. 15 Aur Hizqiyáh ne KHUDÁWAND se yún du'á kí, 16 Ai RABB u'l afwáj, Isráil ke Khudá, karúbíon ke úpar baithnewále, tú hí akelá zamín kí sab saltanaton ká Khudá hai: tú hí ne ásmán aur zamín ko paidá kiyá. 17 Ai KHUDÁWAND, kán lagá aur

sun; ai KHUDÁWAND, apní áñkhen khól aur dekh: aur Sanherib kí un sab báton ko jo us ne zinda Khudá kí tauhín karne ke liye kahlá bhejí hain, sun le. 18 Ai KHUDÁWAND, darhaqíqat Asúr ke bádsháhon ne sab qaumon ko un ke mulkon samet tabáh kiyá, 19 aur un ke deotáon ko ág men dálá, kyúñki wuh khudá na the, balki ádmíon kí dastkárí the, lañrí aur patthar; is liye unhon ne un ko nábúd kiyá hai. 20 So ab, ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, tú ham ko us ke háth se bachá le; táki zamín kí sab saltanaton ján len, kí tú hí akelá KHUDÁWAND hai.

21 Tab Yasa'iyáh bin A'mús ne Hizqiyáh ko kahlá bhejá, kí KHUDÁWAND Isráil ká Khudá yún farmatá hai, Chúñki tú ne sháh i Asúr Sanherib ke khiláf mujh se du'á kí hai, 22 is liye KHUDÁWAND ne us ke haqq men yún farmáyá hai, kí Kunwári dukhtar i Siyyún ne terí tahqír kí, aur terá mazhaka uráyá hai, Yarúshalem kí beñí ne tujh par sir hiláyá hai. 23 Tú ne kis kí tauhín o takfír kí hai? tú ne kis ke khiláf apní áwáz baland kí, aur apní áñkhen úpar útháin? Isráil ke Quddús ke khiláf. 24 Tú ne apne khádímon ke zarí'e se KHUDÁWAND kí tauhín kí, aur kahá, kí Main apne bahut se rathon ko sáth lekar paharon kí choñyon par, balki Lubnán ke wastí hisson tak charh áyá hún; aur main us ke únche únche deodáron, aur achchhe se achchhe sanaubar ke darakhthon ko kát dálúngá; aur main us kí choñí par ke zarkhez jangal men já ghusúngá. 25 Main ne khod khodkar pání piyá hai, aur main apne pángwon ke talwe se Misr kí sab nadiyán sukhá dálúngá. 26 Kyá tú ne nahín suná, kí mujhe yih kiye hue muddat húl; aur main ne qadím aiyám se thahrá diyá thá? ab main ne usí ko púra kiyá hai, kí tú fasíldár shahron ko ujár khandar baná dene ke liye barpá ho. 27 Isí sabab se un ke báshinde kamzor hue, aur ghabrá gaye, aur sharminda hue: wuh maidán kí ghás aur paud, chhaton par kí ghás, aur khet ke anáj kí mánind ho gaye, jo abhí barhá na ho. 28 Lekin main terí nishast aur ámad o raft aur terá mujh par jhunjhláná jántá hún. 29 Tere mujh par jhunjhláne

ke sabab se, aur is liye ki tera ghamand mere karon tak pahuncha hai, main apni nakel teri nak mein, aur apni lagam tere munh mein dalunga, aur tu jis rah se aya hai, main tujhe usi rah se wapas lautadunga. 30 Aur tere liye yih nishan hogi, ki tum is sal wuh chizen jo azkhud ugti hain, aur dusre sal wuh chizen jo un se paida hon, khaoge; aur tere sal tum bona aur katna aur takistan lagakar un ka phal khana. 31 Aur wuh baqiya, jo Yahudah ke gharane se bach raha hai; phir niche ki taraf jar pakrega, aur upar ki taraf phal laega. 32 Kyunki ek baqiya Yarushelem mein se aur wuh jo bach rahe hain koh i Siyyun se niklenge: Rabb u'l afwaj ki gaiyuri yih kar dikhaegi. 33 So KHUDAWAND shah i Asur ke haqq mein yun farmata hai, ki Wuh is shahr mein aye, ya yahan tir chalne na plega: wuh na to sipar lekar us ke samne aye, aur na us ke muqabil damdama bandhne plega. 34 Balki KHUDAWAND farmata hai, ki jis rah se wuh aya, usi rah se laut jaega, aur is shahr mein aye na plega. 35 Kyunki main apni khafir aur apne bande Daud ki khafir is shahr ki himayat karke use bachaunga.

36 Pas KHUDAWAND ke firishte ne Asurion ki lashkargah mein jakar ek lakh pachasi hazar admi jan se mar dale: aur subh ko jab log sawere uthe, to dekha, ki wuh sab mare pare hain. 37 Tab shah i Asur Sanherib kuch karke wahan se chala gaya, aur lautkar Ninawah mein rahne laga. 38 Aur jab wuh apne deota Nisruk ke mandir mein puja kar raha tha, to Adrammalik aur Sharazar us ke beton ne use talwar se qatl kiyi: aur Ararat ki sarzamin ko bhag gaye. Aur us ka beta Asar Haddun us ki jagah badshah hua.

38 Un hi dinon mein Hizqiyah aisa bimari para, ki marne ke qarib ho gaya. Aur Yasa'iyah bin A'mus nabi ne us ke pas akar us se kaha, ki KHUDAWAND yun farmata hai, ki Tu apne ghar ka intizam kar de; kyunki tu mar jaega, aur bachne ka nahin. 2 Tab Hizqiyah ne apna munh diwar ki taraf kiyi, aur KHUDAWAND se du'a ki, 3 aur kaha, Ai KHUDAWAND, main teri

minnat karti hun, yad farmi, ki main tere huzur sachchai aur pure dil se chalta raha hun, aur jo teri nazar mein bhalai hai, wahi kiyi hai. Aur Hizqiyah zar zar roya. 4 Tab KHUDAWAND ka yih kalam Yasa'iyah par nazil hua, 5 ki Ja, aur Hizqiyah se kah, ki KHUDAWAND, tere bap Daud ka Khuda, yun farmata hai, ki Main ne teri du'a suni, main ne tere aansu dekhe: so dekh, main teri umr pandrah bars aur barha dunga. 6 Aur main tujhe ko aur is shahr ko shah i Asur ke hath se bacha lunga: aur main is shahr ki himayat karunga. 7 Aur KHUDAWAND ki taraf se tere liye yih nishan hogi, ki KHUDAWAND is bat ko jo us ne farmai, pura karega: 8 dekh, main aftar ke dhale hue saaye ke darjon mein se Akhaz ki dhupghari ke mutabiq das darje pichhe ko lautadunga. Chunarhi aftar jin darjon se dhal gaya tha, un mein ke das darje phir laut gaya.

9 Shah i Yahudah Hizqiyah ki tahrir, jab wuh bimari tha, aur apni bimari se shifayab hua.

10 Main ne kaha, Main apni adhi umr mein patal ke phatakon mein dakhil hunga.

Meri zindagi ke baqi bars mujh se chhin liye gaye.

11 Main ne kaha, Main KHUDAWAND ko, han, KHUDAWAND ko, zindon ki zamin mein phir na dekhunga:

Insan aur dunya ke bashinde mujhe phir dikhai na denge.

12 Meri ghar ujar gaya hai, aur gadariye ke khaime ki manind mujh se dur kiyi gaya:

Main ne julai ki manind apni zindagani ko lapet liya hai; wuh mujh ko tant se kat dalega;

Subh se sham tak tu mujh ko tamam kar dalti hai.

13 Main ne subh tak tahammul kiyi; tab wuh sher i babar ki manind meri sab haddiyon chur kar dalti hai:

Subh se sham tak tu mujhe tamam kar dalti hai.

14 Main ababil aur saras ki tarah chin chin karti raha;

Main kabutar ki tarah kurti raha: meri ankhen upar dekhte dekhte patthra gayin;

- AI KHUDÁWAND, main bekas hún, tú merá kafil ho.
- 15 Main kyá kahún? us ne to mujh se wa'da kiyá, aur usí ne use púrā kiyá:
- Main apní baqi 'umr apní ján kí talkhí ke sabab se áhista áhista basar karungá.
- 16 AI KHUDÁWAND, in hí chizon se insán kí zindagi hai, Aur in hí men merí ruh kí hayat hai:
- So tú hí shifá bakhsh, aur mujhe zinda rakh.
- 17 Dekh, merá sakht ranj ráhat se tabdil húa:
- Aur merí ján par mihrbán hokar tú ne use nestí ke garhe se rihál dí;
- Kyúñki tú ne mere sab gunáhon ko apní píth ke píchhe phenk diya.
- 18 Is liye kí pátál terí sitáish nahín kar saktá, aur maut se terí hamd nahín ho saktí:
- Wuh jo gor men utarnewále hain terí sachcháí ke ummedwár nahín ho sakte.
- 19 Zinda, háp, zinda hí terí sitáish karegá. jaisá áj ke din main kartá hún;
- Báp apní aulád ko terí sachcháí kí khabar degá.
- 20 KHUDÁWAND mujhe bacháne ko taiyár hai:
- Is liye ham apne tárdár sázon ke sáth
- 'Umr bhar KHUDÁWAND ke ghar men sarodkhwání karte rahenge.
- 21 Yasa'iyáh ne kahá thá, kí Anjir kí tikkiyá lekar phore par bándhen, aur wuh shifá páegá. 22 Aur Hizqiyáh ne kahá thá, Is ká kyá nishán hai, kí main KHUDÁWAND ke ghar men jáungá?
- 39** Us waqt Marúdak Baladán, bin Baladán, sháh i Bábul ne Hizqiyáh ke liye náme aur taháif bheje: kyúñki us ne suná thá, kí wuh bímár thá, aur shifáyáb húa. 2 Aur Hizqiyáh un se bahut khush húa, aur apne khazáne ya'ní chándí aur soná aur masálih aur beshqímat 'itr aur tamám silákhána aur jo kuchh us ke khazánon men maujúd thá, un ko dikháya: us ke ghar men aur us kí sárfí mamlukat men aisi koi chíz na thí, jo Hizqiyáh

ne un ko na dikhái. 3 Tab Yasa'iyáh nabí ne Hizqiyáh bádsháh ke pás ákar us se kahá, kí Yih log kyá kahte the, aur yih kahán se tere pás áe? Hizqiyáh ne jawáb diya, kí Yih ek dúr ke mulk ya'ní Bábul se mere pás áe hain. 4 Tab us ne púchhá, kí Unhon ne tere ghar men kyá kyá dekhá? Hizqiyáh ne jawáb diya, Sab kuchh jo mere ghar men hai unhon ne dekhá: mere khazánon men aisi koi chíz nahín, jo main ne un ko dikhái na ho. 5 Tab Yasa'iyáh ne Hizqiyáh se kahá, RABB u'l afwáj ká kalám sun le. 6 Dekh, wuh din áte hain, kí sab kuchh jo tere ghar men hai, aur jo kuchh tere báp dáda ne áj ke din tak jama' karke rakkhá hai, Bábul ko le jáenge: KHUDÁWAND farmátá hai: kuchh bhí baqi na rahégá. 7 Aur wuh tere beton men se jo tujh se paidá hongé, aur jin ká báp tú hí hogá, kitnon ko le jáenge; aur wuh sháh i Bábul ke mahall men khwájasará hongé. 8 Tab Hizqiyáh ne Yasa'iyáh se kahá, KHUDÁWAND ká kalám jo tú ne sunáya bhalá hai. Aur us ne yih bhí kahá, kí Mere aiyám men to salámatí aur amn hogá.

40

Tasallí do, tum mere logon ko tasallí do, tumhárá Khudá farmátá hai. 2 Yarúshalem ko dilásá do, aur use pukárkar kaho, kí us kí musíbat ke din jo jang o jadal ke the guzar gaye, us ke gunáh ká káffára húa; aur us ne KHUDÁWAND ke háth se apne sab gunáhon ká badla do chand páya.

3 Pukárnewále kí áwáz; Biyábán men KHUDÁWAND kí ráh durust karo, sahrá men hamáre Khudá ke liye sháhráh hamwár karo. 4 Har ek nasheb únchá kiyá jáe, aur har ek pahár aur tilá past kiyá jáe: aur har ek terhí chíz sídhí, aur har ek náhamwár jagah hamwár kí jáe: 5 aur KHUDÁWAND ká jalál áshkára hogá, aur tamám bashar us ko dekhégá: kyúñki KHUDÁWAND ne apne munh se farmáyá hai. 6 Ek áwáz áí, kí Manadí kar. Aur main ne kahá, Main kyá manadí karún? Har bashar ghás kí mánind hai, aur us kí sárfí raunaq maidán ke phúl kí mánind: 7 ghás murjbáti hai, phúl kumlátá hai: kyúñki KHUDÁ-

WAND kí hawá us par chaltí hai : yaqínan log ghás haiñ. 8 Hân, ghás murjhátí hai, phúl kumlátá hai : par hamáre K̲hudá ká kalám abad tak qáim hai.

9 Ai Siyyún ko k̲hushk̲habarí suná-newálí, únche pahār par charh já ; aur ai Yarúshalem ko bashárat dene-wálí, zor se apní áwáz baland kar ; k̲húb pukár, aur mat dar ; Yahúdáh kí bastiyon se kah, Dekho, apná K̲hudá ! 10 Dekho, K̲HUDÁWAND K̲hudá barí qudrat ke sáth áegá, aur us ká bázú us ke liye saltanat karegá : dekho, us ká sila us ke sáth hai, aur us ká ajr us ke sámne. 11 Wuh chaupán kí mánind apná galla charáegá, wuh barron ko apne bázúon meñ jama' karegá, aur apní bagal meñ lekar chalegá, aur un ko jo dúdh pilátí haiñ, áhista áhista le jáegá.

12 Kis ne samundar ko chullú se nápá, aur ásmán kí paimáish bálisht se kí, aur zamín kí gard ko paimáne meñ bhará, aur paháron ko palron meñ wazn kiyá, aur t̲ilon ko tarázú meñ tolá ? 13 Kis ne K̲HUDÁWAND kí ruh kí hidáyat kí, yá us ká mushír hokar use sikháyá ? 14 Us ne kis se mashwarat lí hai, jo use ta'lim de, aur use 'adálat kí ráh sujháe, aur use ma'rifat kí bát batáe, aur use hikmat kí ráh se ágáh kare ? 15 Dekh, qaumeñ dol kí ek búnd kí mánind haiñ, aur tarázú kí bárík gard kí mánind gíní játí haiñ : dekh, wuh jazíron ko ek zarra kí mánind úthá letá hai. 16 Lubnán indhan ke liye káfi nahín, aur us ke jánwar sokhtaní qurbání ke liye bas nahín. 17 Sab qaumeñ us kí nazar meñ hech haiñ ; balki wuh us ke nazdík batálat aur náchíz se bhí kamtar gíní játí haiñ. 18 Pas tum K̲hudá ko kis se tashbíh doge ? aur kaun sí chíz us se mushábih t̲hahráoge ? 19 Taráshí húi múrat, kárigar ne use dhálá, aur sunár us par soná marhtá hai, aur us ke liye chándí kí zanjíreñ banátá hai. 20 Aur jo aisá tihídast hai kí us ke pás nazar guzráne ko kuchh nahín, wuh aisí lak̲rí chun letá hai jo sarnewálí na ho : wuh hoshyár kárigar kí talásh kartá hai, táki aisí múrat banáe, jo qáim rah sake. 21 Kyá tum nahín jánte ? kyá tum ne nahín suná ? kyá yih bát ibtidá hí se tum ko batái nahín

gayí ? kyá tum biná e 'álam se nahín samjhe ? 22 Wuh muhít i zamín par baithá hai, aur us ke báshinde tiddon kí mánind haiñ : wuh ásmán ko parde kí mánind tántá hai, aur us ko sukúnat ke liye k̲haime kí mánind phailátá hai : 23 jo sháh-zádon ko náchíz kar dáltá ; aur dunyá ke hákimon ho hech t̲hahrátá hai. 24 Wuh hanoz lagáe na gaye ; wuh hanoz boe na gaye : un ká tana hanoz zamín meñ jañ na pakañ chuká, kí wuh faqat un par phúnk mártá hai, aur wuh k̲hushk̲ ho játe haiñ, aur girdbád un ko bhúse kí mánind urá le játá hai. 25 Wuh Quddús farmátá hai, Tum mujhe kis se tashbíh doge ? aur main kis chíz se mushábih hūgá ? 26 Apní ánkheñ úpar útháo, aur dekho, kí in sab ká k̲haliq kaun hai ; wuhí jo in ke lashkar ko shumár karke nikáltá hai ; aur un sab ko nám ba nám bulátá hai : us kí qudrat kí 'azmat, aur us ke bázú kí tawánái ke sabab se ek bhí gairházir nahín rahtá.

27 Pas, ai Ya'qúb, tú kyún yún kahtá hai, aur ai Isráíl, tú kis liye aisí bát kartá hai, kí Merí ráh K̲HUDÁWAND se poshída hai, aur merí 'adálat mere K̲hudá se guzar gayí ? 28 Kyá tú nahín jántá ? kyá tú ne nahín suná, kí K̲HUDÁWAND K̲hudá e abadí o tamám zamín ká k̲haliq thaktá nahín aur mánda nahín hotá : us kí hikmat idrák se báhar hai. 29 Wuh thake hūe ko zor baḡhshtá hai : aur nátawán kí tawánái ko ziyáda kartá hai. 30 Naujawán bhí thak jáenge aur mánda hongé, aur sūrmá bi'lkull gir paenge : 31 lekin K̲HUDÁWAND ká intizár karnewále az sar i nau zor hásil karenge : wuh 'uqábon kí mánind bál o par se urenge : wuh daurenge aur na thakenge ; wuh chalenge aur mánda na hongé.

41 Ai jazíro, mere huzúr k̲hám-mosh raho ; aur ummateñ az sar i nau zor hásil karen : wuh nazdík ákar 'arz karen ; áo, ham milkar 'adálat ke liye nazdík hon. 2 Kis ne mashriq se us ko barpá kiyá, jis ko wuh sadáqat se apne qadamon meñ bulátá hai ? wuh qaumeñ ko us ke hawáale kartá, aur use bádsháhon par musallit kartá hai ; aur un ko k̲hák kí mánind us kí talwár ke, aur ur̲tí húi bhúsí kí

maind us kí kamán ke hawále kartá hai. 3 Wuh un ká píchhá kartá, aur us ráh se jis par peshtar qadám na rakkhá thá salámat guzartá hai. 4 Yih kis ne kiyá aur ibtidáí pesh-ton ko talab karke anjám diyá? main KHUDÁWAND ne, jo awwal o ákhir hún; wuh main hí hún. 5 Ja-zíron ne dekhá, aur dar gaye : zamín ke kanáre tharrá gaye : wuh nazdík áte gaye. 6 Un men se har ek ne apne paráusi kí madad kí; aur apne bhái se kahá, Hausala rakh. 7 Barháí ne sunár kí aur us ne jo hathaurí se sáf kartá hai, us kí jo nihái par píttá hai himmat barháí, aur kahá, Jor to achchhá hai : so unhon ne us ko mekhon se mazbút kiyá táki qáim rahe.

8 Par tú, ai Isráíl, mere bande, ai Ya'qúb jis ko main ne pasand kiyá, jo mere dost Abrahám kí nasl se hai; 9 tú jis ko main ne zamín kí intihá se buláya, aur us ke siwán-on se talab kiyá, aur tujh ko kahá, kí Tú merá banda hai; main ne tujh ko pasand kiyá, aur tujhe radd na kiyá; 10 tú mat dar, kyúñki main tere sáth hún : hirásan na ho, kyúñki main terá Khudá hún : main tujhe zor bakhshúngá : yaqínan main terí madad karúngá : aur main apní sadáqat ke dahine háth se tujhe sambhálungá. 11 Dekh, wuh sab jo tujh par gazabnák hain pashemán aur ruswá honge : wuh jo tujh se jhagarte hain náchíz ho jáenge, aur halák honge. 12 Tú apne mukhálif-on ko dhúndhegá, aur na páegá : tujh se lañnewále náchíz o nábúð ho jáenge. 13 Kyúñki main KHUDÁWAND, terá Khudá, terá dahiná háth pakarkar kahúngá, Mat dar; main terí madad karúngá. 14 Hirásan na ho, ai kíre Ya'qúb, ai Isráíl kí qalil jamá'at; main terí madad karúngá, KHUDÁWAND farmátá hai; hán, main jo Isráíl ká Quddús terá fidya denewálá hún. 15 Dekh, main tujhe gahái ká nayá aur tez dandá-nadár ála banáungá : tú paháron ko kútegá, aur un ko reza reza karegá, aur tilon ko bhúse kí mánind banáegá. 16 Tú un ko usáegá, aur hawá un ko urá le jáegi, aur girdbád un ko tittar bittar karegá : par tú KHUDÁWAND se shádmán hogá, aur Isráíl ke Quddús par fakhr karegá. 17 Muhtáj aur miskín pání dhúndhte

phirte hain, par miltá nahín, un kí zabán piyás se khushk hai; main KHUDÁWAND un kí sunúngá; main Isráíl ká Khudá un ko tark na karúngá. 18 Main nange tilon par nahren aur wádíon men chashme kholúngá : sahrá ko talab aur khushk zamín ko pání ká chashmá baná dúngá. 19 Biyábán men deodár, aur babúl, aur ás, aur zaitún ke dar-akht lagáungá; sahrá men chí, aur saro o sanaubar ikatthe lagáungá : 20 táki wuh sab dekhén, aur jánen, aur gaur karen, aur samjhen, kí KHUDÁWAND hí ke háth ne yih banáya, aur Isráíl ke Quddús ne yih paidá kiyá.

21 KHUDÁWAND farmátá hai, Apná da'wá pesh karo : Ya'qúb ká bádsháh farmátá hai; apní mazbút dalílen láo. 22 Wuh un ko házir karen, táki wuh ham ko honewálí chízon kí khabar den : ham se aglí báten bayán karo, kí kyá thín, táki ham un par sochen, aur un ke anjám ko samjhen; yá áyanda ko honewálí báton se ham ko ágáh karo. 23 Batáo kí áge ko kyá hogá, táki ham jánen kí tum iláh ho : hán, bhalá yá burá kuchh to karo, táki ham muta'ajjib hon, aur báham use dekhén. 24 Dekho, tum hech aur bekár ho : tum ko pasand karne-wálá makruh hai.

25 Main ne shimál se ek ko barpá kiyá hai, wuh á pahunchá : wuh áftáb ke matla' se hokar merá nám legá : aur sháhzádon ko gáre kí tarah latáregá, jaise kumhár mitti gúndhtá hai. 26 Kis ne yih ibtidá se bayán kiyá, kí ham jánen? aur kis ne áge se khabar dí, kí ham kahén, kí Sach hai? koí us ká bayán karnewálá nahín, koí us kí khabar denewálá nahín, koí nahín jo tumhári báten sune. 27 Main hí ne pahle Siyyún se kahá, kí Dekh, un ko dekh : aur main hí Yarúshalem ko ek bashárat denewálá bakhshúngá. 28 Kyúñki main dekhtá hún kí koí nahín; un men se koí mushír nahín, jis se púch-hún, aur wuh mujhe jawáb de. 29 Dekho, wuh sab ke sab batálat hain, un ke kám hech hain : un kí dháílí hui múraten bí'lkull náchíz hain.

42

Dekho merá khádim, jis ko main sambháltá hún; merá barguzída, jis se merá dil khush hai : main ne apní ruh us par dálí; wuh qaumon men 'adálat jarí

karegá. 2 Wuh na chilláegá, aur na shor karegá, aur na bázaron men us kí áwáz sunái degí. 3 Wuh masle hue sarkande ko na toregá, aur tamtamáti battí ko na bujháegá: wuh rástí se 'adálat karegá. 4 Wuh mánda nahogá, aur himmat na háregá; jab tak kí 'adálat ko zamin par qáim na kare; jazíre us kí shari'at ká intizár karenge. 5 Jis ne ásmán ko paidá kiyá, aur tán diyá; jis ne zamin ko aur un ko jo us men se nikalte hain phailáyá; jo us ke báshindon ko sáns aur us par chalne-wálon ko ruh 'ináyat kartá hai, ya'ní KHUDÁWAND Khudáyún farmatá hai: 6 Main KHUDÁWAND ne tujhe sadáqat se buláyá, main hí terá háth pakrúngá, aur terí hifázat karúngá, aur logon ke 'ahd aur qaumon ke núr ke liye tujhe dúngá; 7 kí tú andhon kí ánkhen khole, aur asíron ko qaid se nikále, aur un ko jo andhere men baithé hain qaidkháne se chhuráe. 8 YAHOWÁH main hún; yihí merá nám hai: main apná jalál kisi dústre ke liye, aur apní hamd khodí hui mûraton ke liye rawá na rakhúngá. 9 Dekho, purání báten purí ho gayín, aur main nayí báten batatá hún: is se peshtar kí wáqi hon main tum se bayán kartá hún.

10 Ai samundar par guzarnewálo, aur us men basnewálo, ai jazíro aur un ke báshindo, KHUDÁWAND ke liye nayá gít gáo, zamin par sar tá sar usí kí sitáish karo. 11 Biyábán aur us kí bastiyán, Qidár ke ábád gánw apní áwáz baland karen; Sila' ke basnewále gít gaen, paháron kí choṭiyon par se lalkáren. 12 Wuh KHUDÁWAND ká jalál záhír karen, aur jazíron men us kí sanákhwání karen. 13 KHUDÁWAND bahádur kí mánind niklegá; wuh jangí mard kí mánind apní gairat dikháegá: wuh na'ra máregá, hán, wuh lalkáregá; wuh apne dushmanon par gálib áegá. 14 Main bahut muḍdat se chup rahá: main khámosh ho rahá, aur zabt kartá rahá: par ab main dard i zihwálí kí tarah chilláúngá; main hánpúngá, aur zor zor se sáns lúngá. 15 Main paháron aur ṭilon ko wíran kar dálúngá, aur un ke sabzazáron ko khushk karúngá; aur un kí nadiyon ko jazíre banáúngá, aur tálábon ko sukhá dúngá. 16 Aur andhon ko us ráh se jise wuh nahín jánté le jáúngá;

main un ko un ráston par jin se wuh ágáh nahín le chalúngá: main un ke áge táríkí ko raushní, aur únchí níchí jagahon ko hamwár kar dúngá. Main un se yih sulúk karúngá, aur un ko tark na karúngá. 17 Jo khodí hui mûraton par bharosá karte, aur dhále hue buton se kahte hain, Tum hamáre ma'búd ho, wuh píchhe haṭenge, aur bahut sharminda honge.

18 Ai bahro, suno; ai andho, nazar karo, táki tum dekho. 19 Mere khádim ke siwá andhá kaun hai? aur kaun aisá bahrá hai jaisá merá rasúl jise main bhejtá hún? mere dost kí aur KHUDÁWAND ke khádim kí mánind nábiná kaun hai? 20 Tú bahut sí chízon par nazar kartá hai, par dekhtá nahín; kán to khule hain, par suntá nahín. 21 KHUDÁWAND ko pasand áyá, kí apní sadáqat kí khátir shari'at ko buzurgí de, aur use qábil i ta'zím banáe. 22 Lekin yih wuh log hain jo luṭ gaye, aur gárat hue: wuh sab ke sab zindánon men giriftár, aur qaidkhánon men poshída hain: wuh shikár hue, aur koí nahín chhurátá; wuh luṭ gaye, aur koí nahín kahtá, Pher do. 23 Tum men kaun hai, jo is par kán lagáe? jo áyanda kí bábat tawajjuh se sune? 24 Kis ne Ya'qúb ko hawála kiyá kí gárat ho, aur Isráíl ko kí luṭeron ke háth men paṛe? kyá KHUDÁWAND ne nahín, jis ke khiláf ham ne gunáh kiyá? kyúnki unhon ne na cháhá kí us kí ráhon par chalen, aur wuh us kí shari'at ke tábí' na hue. 25 Is liye us ne apne qahr kí shiddat aur jang kí saḥtí ko us par dálá; aur use har taraf se ág lag gayí, par wuh use daryáft nahín kartá; wuh us se jal játá hai, par khátir men nahín látá.

43 Aur ab, ai Ya'qúb, KHUDÁWAND jis ne tujh ko paidá kiyá, aur jis ne, ai Isráíl, tujh ko banáyá, yún farmatá hai; kí Khauf na kar, kyúnki main ne terá fidya diyá hai; main ne terá nám lekar tujhe buláyá hai, tú merá hai. 2 Jab tú sailáb men se guzregá, to main tere sáth húngá; aur jab tú nadiyon ko 'ubúr karegá, to wuh tujhe na dubaengi; jab tú ág par chalegá, to tujhe áñch na lagegi; aur shu'la tujhe na jaláegá. 3 Kyúnki main KHUDÁWAND terá Khudá, Isráíl ká Quddús, terá naját dene-

walā hūn : main ne tere fide meñ
Misr ko aur tere badle Kūsh aur
Sabā ko diyā. 4 Chūnki tū merī
nigāh meñ beshqīmat aur mukarram
ṭahhrā, aur main ne tujh se mahabbat
rakkhī; is liye main tere badle log
aur terī jān ke 'iwaz meñ ummaten
de dūngā. 5 Tū khauf na kar;
kyūnki main tere sāth hūn : main
terī nasl ko mashriq se le āūngā, aur
magrib se tujhe farāham karūngā;
6 main shimāl se kahūngā, ki De
ḡāl; aur junūb se ki Rakh na chhor;
mere beṭon ko dūr se, aur merī
betiyon ko zamīn kī intihā se lāo:
7 har ek ko jo mere nām se kahlātā
hai, aur jis ko main ne apne jalāl ke
liye khalq kiya; jise main ne paidā
kiya; hān, jise main hī ne banāyā.
8 Un andhe logon ko jo ānkhon
rakhte hain, aur un bahron ko jin ke
kānhain bāhar lāo. 9 Tamām qaum-
en farāham kī jāen, aur sab um-
maten jama' hon : un ke darmiyan
kaun hai, jo use bayān kare, yā ham
ko pichhlī bāten batāe? wuh apne
gawāhon ko lāen, tāki wuh sachche
sābit hon : aur log sunen, aur kahen,
ki Yih sach hai. 10 KHUDĀWAND
farmātā hai, Tum mere gawāh ho,
aur merā khādīm bhī jise main ne
barguzida kiya : tāki tum jāno, aur
mujh par imān lāo, aur samjho, ki
main wuhī hūn : mujh se pahle koī
Khudā na hūā, aur mere ba'd bhī
koī na hogā. 11 Main hī YAHOWĀH
hūn; aur mere siwā koī bachāne-
wālā nahīn. 12 Main ne i'lān kiya,
aur main ne najāt bakhshī, aur main
hī ne zāhir kiya, jab tum meñ koī
ajnabī ma'būd na thā : so tum mere
gawāh ho, KHUDĀWAND farmātā hai,
ki main hī Khudā hūn. 13 A'j se
main hī hūn; aur koī nahīn, jo mere
hāth se chhurā sake : main kām
karūngā, kaun hai jo use radd kar
sake?

14 KHUDĀWAND tumhārā najāt de-
newālā Isrāīl kā Quddūs yūn farmātā
hai, ki Tumhārī khātir main ne Bābul
par khurūj karāyā, aur main un sab
ko farārion kī hālat meñ aur Kasdion
ko bhī jo apne jahizon meñ lalkarte
the le āūngā. 15 Main KHUDĀWAND
tumhārā Quddūs, Isrāīl kā khāliq,
tumhārā bādshāh hūn. 16 Jis ne
samundar meñ rāh aur sailāb meñ
guzargāh banāī; 17 jo jangī rath-
on, aur ghoron, aur lashkar, aur

bahāduron ko nikāl lātā hai, (wuh
sab ke sab let gaye, wuh phir na
uthenge : wuh bujh gaye, hān, wuh
battī kī tarah bujh gaye :) 18 ya'nī
KHUDĀWAND yūn farmātā hai, ki
Pichhlī bāton ko yād na karo, aur
qadīm bāton par sochte na raho.
19 Dekho, main ek nayā kām kar-
ūngā; ab wuh zuhūr meñ āegā;
kyā tum us se nāwāqif rahoge?
hān, main biyābān meñ ek rāh aur
sahrā meñ nadiyān jāri karūngā.
20 Janglī jānwar, gīdar, aur shut-
murg, merī ta'zīm karenge : kyūnki
main biyābān meñ pānī aur sahrā
meñ nadiyān jāri karūngā, tāki mere
logon ke liye ya'nī mere barguzidon
ke pīne ke liye hon : 21 main ne
in logon ko apne liye banāyā, tāki
wuh merī hamd karen. 22 Taubhī,
ai Ya'qūb, tū ne mujhe na pukārā;
balki, ai Isrāīl, tū mujh se tang ā
gayā. 23 Tū barron ko apnī sokh-
tanī qurbānon ke liye mere huzūr
nahīn lāyā; aur tū ne apne zabihon
se merī ta'zīm nahīn kī. Main ne
tujhe hadya lāne par majbūr nahīn
kiya, aur lubān jalāne kī taklīf nahīn
dī. 24 Tū ne rupaye se mere liye
agar ko nahīn kharidā, aur tū ne
mujhe apne zabihon kī charbī se ser
nahīn kiya : lekin tū ne apne gunāh-
on se mujhe zerbār kiya, aur apnī
khātāon se mujhe bezār kar diyā.
25 Main hī wuh hūn, jo apne nām kī
khātir tere gunāhon ko mitātā hūn;
aur main terī khātāon ko yād nahīn
rakkhūngā. 26 Mujheyāddilā; ham
āpas meñ bahs karen : apnā hāl
bayān kar, tāki tū sādiq ṭahre.
27 Tere bare bāp ne gunāh kiya,
aur tere tafsīr karnewalon ne merī
muḡhālafat kī hai. 28 Is liye main
ne maqdis ke amiron ko nāpāk
ṭahhrāyā, aur Ya'qūb ko la'nāt, aur
Isrāīl ko ta'nazani ke hawāle kiya.

44 Lekin ab, ai Ya'qūb, mere
khādīm, aur Isrāīl mere bar-
guzida, sun; 2 KHUDĀWAND
terā khāliq jis ne rihm hī se tujhe
banāyā, aur terī madad karegā, yūn
farmātā hai, ki Ai Ya'qūb, mere
khādīm, aur Yasūrūn mere bargu-
zida, khauf na kar. 3 Kyūnki main
piyāsī zamīn par pānī undelūngā, aur
khushk zamīn meñ nadiyān jāri
karūngā : main apnī rūh terī nasl par
aur apnī barakat terī aulād par nāzil
karūngā : 4 aur wuh ghās ke dar-

miyán ugege, jaise bahte pání ke kanare par bed ho. 5 Ek to kah-egá, Main KHUDÁWAND ká hún; aur dúsrá apne ap ko Ya'qúb ke nám ká thahráegá, aur tísra apne háth par líkhegá, Main KHUDÁWAND ká hún, aur apne ap ko Isráíl ke nám se mulaqqab karegá.

6 KHUDÁWAND, Isráíl ká bádsháh, aur us ká fídyá denewálá RABB u'l afwáj yún farmátá hai, ki Main hí awwal, aur main hí ákhir hún; aur mere siwá koí Khudá nahín. 7 Aur jab se main ne qadím logon kí biná dálí, kaun merí tarah buláegá, aur us ko bayán karke mere liye tartíb degá? hán, jo kuchh ho rahá hai, aur jo kuchh honewálá hai, us ká bayán karen. 8 Tum na dāro, aur hirásán na ho: kyá main ne qadím hí se tujhe yih nahín batáyá aur zāhir nahín kiyá? tum mere gawāh ho. Kyá mere siwá koí aur Khudá hai? nahín, koí Chatán nahín; main to koí nahín jántá. 9 Khodí hūí mūrāt-on ke banānewále sab ke sab bātil hain; aur un kí pasandída chízen benafa': un hí ke gawāh dekhte nahín, aur samajhte nahín; táki pashemán hon. 10 Kis ne koí but banáyá, yá koí mūrāt dhālí jis se kuchh fáida ho? 11 Dekh, us ke sab sáthí sharminda hongē; kyūnki banānewále to insán hain: wuh sab ke sab jama' hokar khañe hon; wuh dar jāenge; wuh sab ke sab sharminda hongē. 12 Luhār kulhārā banátá hai, aur apná kām angáron se kartá hai, aur use hathauron se durust kartá, aur apne bázú kí quwwat se ghartá hai: hán, wuh bhúká ho jātá hai, aur us ká zor ghat jātá hai: wuh pání nahín pítá, aur thak jātá hai. 13 Barhái sūt phailátá hai; aur nukíle hathyār se us kí sūrat khenthtá hai: wuh us ko rande se sáf kartá hai, aur parkār se us par naqsh banátá hai, wuh use insán kí shakl balkí ádmí kí khúbsūrat shabíh banátá hai, táki use ghar meñ nasb kare. 14 Wuh deodáron ko apne liye káttá hai, aur qism qism ke balút ko letá hai, aur jangal ke darakhton se jis ko pasand kartá hai: wuh sanaubar ká darakht lagátá hai, aur menh use senchtá hai. 15 Tab wuh ádmí ke liye indhan hotá hai: wuh us meñ se kuchh sulgákar táptá hai: wuh us

ko jalákar rotí pakátá hai: balki us se but banákar us ko sijda kartá hai: wuh khodí hūí mūrāt banátá hai, aur us ke áge munh ke bal girtá hai. 16 Us ká ek tukrá lekar ág meñ jalátá hai; aur usí ke ek tukre par gosht kabáb karke khátá aur ser hotá hai; phir wuh táptá aur kahtá hai, Ahá, main garm ho gayá, main ne ág dekhí: 17 phir us kí báqí lakrí se deotá ya'ní khodí hūí mūrāt banátá hai, aur us ke áge munh ke bal gir jātá hai, aur use sijda kartá, aur us se iltijá karke kahtá hai, Mujhe naját de, kyūnki tú merá khudá hai. 18 Wuh nahín jánte, aur nahín samajhte: kyūnki un kí ánkhen band hain, pas wuh dekhte nahín; aur un ke dil sakht hain, pas wuh samajhte nahín. 19 Balki koí apne dil meñ nahín sochtá, aur na kíśi ko ma'rifat aur tamíz hai, kí itná kahe, Main ne to is ká ek tukrá ág meñ jaláyá; aur main ne is ke angáron par rotí bhí pakái; aur main ne gosht bhúná aur kháyá: ab kyá main us ke baqiye se ek makrúh chíz banáun? kyá main darakht ke kunde ko sijda karún? 20 Wuh rákh khátá hai: fareb-khurda dil ne us ko aisá gumrah kar diya hai, kí wuh apní ján bachá nahín saktá, aur nahín kahtá, Kyá mere dahine háth meñ batálat nahín?

21 Ai Ya'qúb, ai Isráíl, in báton ko yád rakh; kyūnki tú merá banda hai: main ne tujhe banáyá; tú merá khádim hai: ai Isráíl, main tujh ko farámosh na karúngá. 22 Main ne terí khatáon ko ghatá kí mánind aur tere gunáhon ko bádál kí mánind mitá dálá: mere pás wápas á já; kyūnki main ne terá fídyá diyá hai. 23 Ai ásmáno, gáo, kí KHUDÁWAND ne yih kiyá; ai asfal í zamín, lalkár; ai paháro, ai jangal aur us ke sab darakhto, nagmapárdází karo: kyūnki KHUDÁWAND ne Ya'qúb ká fídyá diyá, aur Isráíl meñ apná jalál zāhir karegá.

24 KHUDÁWAND terá fídyá denewálá, jis ne ríhm hí se tujhe banáyá, yún farmátá hai, kí Main KHUDÁWAND sab ká kháliq hún; main hí akelá ásmán ko tánne aur zamín ko bichhānewálá hún; kaun merá sharík hai? 25 Main jhúthon ke nishānon ko bātil kartá, aur fálgiyon ko

díwána banátá hūn; aur hikmatwál-on ko radd kartá, aur un kí hikmat ko hamáqat thahrátá hūn: 26 apne khádim ke kalám ko sábit kartá, aur apne rasūlon kí maslahat ko purá kartá hūn; jo Yarúshalem kí bábat kahtá hūn, ki Wuh ábád ho jáegá; aur Yahúdáh ke shahron kí bábat, ki Wuh ta'mír kiye jáenge, aur main us ke khandaron ko ta'mír karúngá: 27 jo samundar ko kahtá hūn, ki Sukh já, aur main terí nadiyán sukhá dálúngá: 28 jo Khoras ke haqq men kahtá hūn, ki Wuh merá charwáhá hai, aur merí marzí bi'lkull púrí karegá: aur Yarúshalem kí bábat kahtá hūn, ki Wuh ta'mír kiyá jáegá; aur haikal kí bábat, ki Us kí bunyád dálí jáegí.

45 KHUDÁWAND apne mamsúh Khoras ke haqq men yūn farmátá hai, ki Main ne us ká dahiná háth pakrá, ki ummaton ko us ke sámnezer karūn, aur bádsháhon kí kamareñ khulwá dálūn; aur darwázon ko us ke liye khol dūn, aur phátak band na kiye jáenge; 2 main tere áge áge chalúngá, aur ná-hamwár jagahon ko hamwár baná dūngá: main pítal ke darwázon ko tukre tukre karúngá, aur lohe ke bendon ko kát dálúngá: 3 aur main zulmát ke khazáne, aur poshída makánon ke dafíne tujhe dūngá, táki tú jáne ki main KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá hūn, jis ne tujhe nám lekar buláyá hai. 4 Main ne apne khádim Ya'qúb, aur apne barguzída Isráíl kí khátir tujhe nám lekar buláyá: main ne tujhe ek laqab bakhshá, agarchi tú mujh ko nahín jántá. 5 Main hí KHUDÁWAND hūn, aur koí nahín; mere siwá koí Khudá nahín: main ne terí kamar bándhí, agarchi tú ne mujhe na pahchána: 6 táki mashriq se magrib tak log ján len, ki mere siwá koí nahín: main hí KHUDÁWAND hūn, mere siwá koí dúsrá nahín. 7 Main hí raushní ká mujíd aur táríkí ká kháliq hūn; main salámatí ká bání, aur balá ko paidá karnewálá hūn; main hí KHUDÁWAND yih sab kuchh karnewálá hūn.

8 Ai ásmán, upar se tapak par; hán, bádal rastbázi barsáen: zamín khul jáe, aur naját aur sadáqat ká phalláe: wuh un ko ikatthe ugáe; main KHUDÁWAND us ká paidá karnewálá hūn.

9 Afsos us par jo apne kháliq se jhagartá hai! Thíkra to zamín ke thíkron men se hai! Kyá mittí kumhár se kahe, ki Tú kyá banátá hai? kyá terí dastkárí kahe, Us ke to háth nahín? 10 Us par afsos, jo báp se kahe, Tú kis chíz ká wálid hai? aur mán se kahe, Tú kis chíz kí wálida hai? 11 KHUDÁWAND Isráíl ká Quddús aur Kháliq yūn farmátá hai, ki Kyá tum ánewálí chizon kí bábat mujh se púchhoge? kyá tum mere beton yá merí dastkárí kí bábat mujhe hukm doge? 12 Main ne zamín banáí, aur us par insán ko paidá kiyá: aur main hí ne, hán, mere háthon ne ásmán ko táná, aur us ke sab lashkaron par main ne hukm kiyá. 13 RABB u'l afwáj farmátá hai, Main ne us ko sadáqat men barpá kiyá hai, aur main us kí tamám ráhon ko hamwár karúngá: wuh merá shahr banáegá, aur mere asíron ko bagair qímat aur 'iwaz liye ázád kar degá.

14 KHUDÁWAND yūn farmátá hai, ki Misr kí daulat aur Kúsh kí tijárat, aur Sabá ke qaddáwar log tere pás áenge, aur tere hongé; wuh terí pairawí karenge; wuh beriyán pahíne hue apná mulk chhoṛkar áenge: aur tere huzúr sijda karenge, wuh terí minnat karenge, aur kahenge, Yaqínan Khudá tujh men hai; aur koí dúsrá nahín, aur us ke siwá koí Khudá nahín. 15 Ai Isráíl ke Khudá, ai naját denewále, yaqínan tú poshída Khudá hai. 16 But baná-newále sab ke sab pashemán aur sarásíma hongé; wuh sab ke sab sharminda hongé. 17 Lekin KHUDÁWAND Isráíl ko bachákar abadí naját bakhshégá: tum abadu'l ábád tak kabhí pashemán aur sarásíma na hoge.

18 Kyúnki KHUDÁWAND jis ne ásmán paidá kiye, wuhí Khudá hai; usí ne zamín banáí aur taiyár kí; usí ne use qáim kiyá; us ne use 'abas paidá nahín kiyá, balki us ko ábádí ke liye árasta kiyá: wuh yūn farmátá hai, ki Main KHUDÁWAND hūn; aur mere siwá aur koí nahín. 19 Main ne zamín kí kisí tárík jagah men, poshídagí men, to kalám nahín kiyá: main ne Ya'qúb kí nasl ko nahín farmáyá, ki 'Abas mere talib ho: main KHUDÁWAND sach kahtá hūn, aur rástí kí báten bayán

farmatá hūn. 20 Tum jo qaumon men se bach nikle ho, jama' hokar ao, milkar nazdik ho : wuh jo apni lakri ki khodi hui murat liye phirte hain, aur aise ma'būd se jo bacha nahin saktā du'ā karte hain, dānish se khālī hain. 21 Tum manādī karo, aur un ko nazdik lao ; hān, wuh baham mashwarat karen ; kis ne qadim hi se yih zahir kiyā? kis ne qadim aiyām men is ki khabar pahle hi se di hai? kyā main KHUDĀWAND hi ne yih nahin kiyā? so mere siwā koī KHudā nahin hai ; sādiqu'l qaul aur najāt denewālā KHudā mere siwā koī nahin. 22 Ai intihā e zamin ke sab rahnewālo, tum meri taraf mutawajjih ho, aur najāt pao, kyūnki main KHudā hūn, aur mere siwā koī nahin. 23 Main ne apni zāt ki qasam khāī hai, kalām i sidq mere munh se niklā hai aur wuh talegā nahin, ki har ek ghutnā mere huzūr jhukegā, aur har ek zabān meri qasam khāegī. 24 Mere haqq men har ek kahegā, ki Yaqīnan KHUDĀWAND hi men rāstbāzī aur tawānāī hai ; usi ke pās wuh āegā, aur sab jo us se bezār the pashe-mān hongē. 25 Isrāīl ki kull nāsī KHUDĀWAND men sādīq thahregī, aur us par fakhr karegī.

46 Bel jhuktā hai, Nabū kham hotā hai ; un ke but jānwaron aur chaupāyon par lade hain : jo chizeṁ tum uthāe phirte the thake hue chaupāyon par ladi hain. 2 Wuh jhukte aur baham kham hote hain ; wuh us bojh ko bachā na sake, aur wuh ap hi asri men chale gaye hain.

3 Ai Ya'qūb ke gharāne, aur ai Isrāīl ke ghar ke sab bāqīmānda logo, jin ko batn hi se main ne uthāyā, aur jin ko riḥm hi se main ne god men liyā, meri suno : 4 main tumhāre burhāpe tak wuhī hūn, aur sarsafed hone tak tum ko uthāe phirūngā : main hi ne khalq kiyā, aur main hi uthātā rahūngā ; main hi liye chalūngā, aur rihāī dūngā. 5 Tum mujhe kis se tashbih doge, aur mujhe kis ke barābar thahraoge, aur mujhe kis ki mānind kahoge, tāki ham mushābih hon? 6 Jo thaili se bāifrāt sonā nikālte aur chāndī ko tarāzū men tolte hain, wuh sunār ko ujrāt par lagāte hain, aur wuh us se ek but banātā hai ;

phir wuh us ke sāmne jhukte, baiki sijdakarte hain. 7 Wuh use kandhe par uthāte hain, wuh use le jākar us ki jagah par nasb karte hain, aur wuh kharā rahtā hai ; wuh apni jagah se saraktā nahin : balki agar koī use pukāre, to wuh na jawāb de saktā hai, aur na use musibat se chhurā saktā hai.

8 Ai gunahgāro, is ko yād rakkho, aur mard bano ; is par phir socho. 9 Pahlī bāton ko jo qadim se hain yād karo, ki main KHudā hūn, aur koī dūsrā nahin : main KHudā hūn, aur mujh sā koī nahin ; 10 jo ibtidā hi se anjām ki khabar detā hūn, aur aiyām i qadim se wuh bāten jo ab tak wuqū' men nahin āin batātā hūn ; aur kahtā hūn, ki Meri maslahat qāim rahegī, aur main apni marzī bi'lkull purī karūngā : 11 jo mashriq se 'uqāb ko ya'nī us shakhs ko jo mere irāde ko purā karegā dūr ke mulk se bulātā hūn ; main hi ne yih kahā, aur main hi is ko wuqū' men lāūngā ; main ne is kā irāda kiyā, aur main hi ise purā karūngā. 12 Ai sakht-dilo, jo sadāqat se dūr ho, meri suno : 13 main apni sadāqat ko nazdik lātā hūn, wuh dūr nahin hogī, aur meri najāt tākhīr na karegī ; aur main Siyyūn ko najāt aur Isrāīl ko apnā jalāl bakhshūngā.

47 Ai kuḡwārī dukhtar i Bābul, utar ā, aur khak par baith ; ai Kasdion ki dukhtar tū betakht zamin par baith ; kyūnki ab tū narmandām aur nāznin na kah-lāegī. 2 Chakkī le aur ātā pīs : apnā niqāb utār aur dāman samet le, tangeṁ nangī karke nadiyon ko 'ubūr kar. 3 Terā badan beparda kiyā jāegā, balki terā satr bhī dekhā jāegā : main badla lūngā, aur kisī par shafaqat na karūngā. 4 Hamārā fīdya denewāle kā nām RABB u'l afwāj, ya'nī Isrāīl kā Quddūs hai. 5 Ai Kasdion ki beṭī, chup hokar baith, aur andhere men dākhil ho : kyūnki ab tū mamlukatōn ki khātūn na kah-lāegī. 6 Main apne logon par gazabnāk huā, main ne apni mīrās ko nāpāk kiyā, aur un ko tere hāth men saunp diyā : tū ne un par rahm na kiyā ; tū ne burhon par bhī apnā bhāri jūā rakkhā. 7 Aur tū ne kahā bhī, ki Main ābad tak khātūn banī rahūngī : so tū ne apne

dil men in báton ká khayál na kiyá, aur in ke anjám ko na sochá.

8 Pas ab yih bát sun, ai tú jo 'ishrat men garq hai, jo beparwá rahtí hai, jo apne dil men kahtí hai, ki Main hún, aur mere siwá koí nahín; main bewa kí tarah na baithúngí, aur na beaulád hone kí hálát se wáqif húngí. 9 so nágahán ek hí din men yih do musíbaten tujh par á parengí, ya'ní tú beaulád aur bewa ho jaegí: tere jádú kí ifráat aur tere sihr kí kasrat ke báwujúd yih musíbaten púre taur se tujh par á parengí. 10 Kyúnci tú ne apní shárárat par bharosá kiyá; tú ne kahá, Mujhe koí nahín dekhtá: terí hikmat aur terí dánish ne tujhe bahkáyá: aur tú ne apne dil men kahá, Main hí hún aur mere siwá áur koí nahín. 11 Is liye tujh par musíbat á parengí, jis ká mantar tú nahín jántí; aur aísí balá tujh par názil hogí, jis ko tú dúr ná kar sakegí: yakáyak tabáhi tujh par áegí, jis kí tujh ko kuchh khabar nahín. 12 Ab apná jádú aur apná sára sihr jis kí tú ne bachpan hí se mashq kar rakkhí hai isti'mál kar; sháyad tú un se nafa' pae, sháyad tú gálib ae. 13 Tú apní mashwaraton kí kasrat se thak gayí: ab aflákpaimá aur munajjim aur wuh jo máh ba máh áyanda hálát daryáft karte hain, úthen, aur jo kuchh tujh par ánewálá hai, us se tujh ko bacháen. 14 Dekh, wuh bhúse kí mánind hongé; ág un ko jaláegí; wuh apne áp ko shu'le kí shiddat se bachá na sakege: yih ág na tápne ke angáre hogí, na us ke pás baith sakege. 15 Jin ke liye tú ne mihnát kí tere liye aise hí hongé: jin ke sáth tú ne apní jawání hí se tijárat kí, un men se har ek apní ráh legá; tujh ko bachánewálá koí na rahegá.

48

Yih bát suno, ai Ya'qúb ke gharáne, jo Isráil ke nám se kahláte ho, aur Yahúdáh ke chashme se nikle ho; jo KHUDÁWAND ká nám lekar qasam kháte ho, aur Isráil ke Khudá ká iqrár karte ho, par amánat aur sadáqat se nahín. 2 Kyúnci wuh shahr i quds ke log kahláte hain, aur Isráil ke Khudá par tawakkul karte hain, jis ká nám RABB u'l afwáj hai. 3 Main ne qadím se honewálí báton kí khabar dí hai; hán, wuh mere munh

se niklín, main ne un ko záhir kiyá main nágahán un ko 'amal men láyá, aur wuh wuqú' men áin. 4 Chúnki main jántá thá, ki tú ziddí hai, aur terí gardan ká patthá lobe ká hai, aur terí peshání pital kí hai; 5 is liye main ne qadím hí se yih báten tujhe kah sunáin, aur un ke wáqí' hone se peshtar tujh par záhir kar diyá: tá na ho kí tú kahe, Mere but ne yih kám kiyá, aur mere khode húe sanam ne aur merí dháli hui múrat ne yih báten farmáin. 6 Tú ne yih suná hai, so is sab par tawajjuh kar: kyá tum is ká iqrár na karoge? ab main tujhe nayi chízen aur poshída báten jin se tú wáqif na thá dikhátá hún. 7 Wuh abhí khalq kí gayí hain, qadím se nahín; balki áj se pahle tú ne un ko suná bhí na thá; tá na ho, kí tú kahe, Dekh, main jántá thá. 8 Hán, tú ne na suná, na jáná; hán, qadím hí se tere kán khule na the: kyúnci main jántá thá, kí tú bi'lkull bewafá hai, aur rihm hí se khatakár kahlátá hai. 9 Main apne nám kí khátir apne gazab men tákhír karúngá, aur apne jalál kí khátir tujh se báz rahúngá, kí tujhe kát na dálún. 10 Dekh, main ne tujhe sáf kiyá, lekin chándí kí mánind nahín: main ne musíbat kí kutháli men tujhe sáf kiyá. 11 Main ne apní khátir, hán, apní hí khátir yih kiyá hai; kyúnci mere nám kí takfír kyún ho? main to apní shaukat dúsre ko nahín dene ká.

12 Ai Ya'qúb, merí sun, aur ai Isráil, jo merá buláyá huá hai: main wuhí hún; main hí awwal, aur main hí ákhir hún. 13 Yaqínan mere hí háth ne zamín kí bunyád dáli, aur mere dahine háth ne ásmán ko phailáyá: main un ko pukártá hún, aur wuh házir ho játe hain. 14 Tum sab jama' hokar suno: un men se kis ne in báton kí khabar dí hai? Wuh jise KHUDÁWAND ne pasand kiyá hai: us kí khushí ko Bábul ke muta'alliq 'amal men láegá, aur us ká háth Kasdlon kí mukhálafat men hogá. 15 Main ne, hán, main hí ne kahá; main hí ne use buláyá: main use láyá hún, aur wuh apní rawish men baromand hogá. 16 Mere nazdík áo, aur yih suno; main ne shurú' hí se poshídagi men kalám nahín kiyá; jis waqt se kí wuh thá,

main wahīn thá : aur ab Khudáwand KHUDÁ ne aur us kí rúh ne mujh ko bhejá hai. 17 KHUDÁWAND terá fīdya denewálá, Isráíl ká Quddūs, yūn farmátá hai, kí Main hí KHUDÁWAND terá Khudá hūn, jo tujhe muḥīd ta'īm detá hūn, aur tujhe us rāh meṇ jis meṇ tujhe jānā hai, le chaltā hūn. 18 Kāsh kí tú mere ahkām ká shanawā hotá, aur terí salāmatī nahr kí mānīnd aur terí sadāqat samundar kí maujōn kí mānīnd hotí : 19 terí nasl ret kí mānīnd hotí aur tere sulbī farzand us ke zarrōn kí mānīnd bakasrat hote : aur us ká nám mere huzūr se kátá aur miṭayá na jātá.

20 Tum Bābul se niklo, Kasdīōn ke darmiyān se bhāgo; nagma kí áwāz se bayān karo, ise mashhūr karo, hān, is kí khabar zamīn ke kanārōn tak pahuncháo : kahte jāo, kí KHUDÁWAND ne apne khādīm Ya'qūb ká fīdya diyá. 21 Aur jab wuh un ko biyābān meṇ se le gayá, to wuh piyāse na hūe : us ne un ke liye chaṭān meṇ se pānī nikálá : us ne chaṭān ko chīrá, aur pānī phut niklá. 22 Khudáwand farmátá hai, kí Sharīōn ke liye salāmatī nahīn.

49 Ai jazīro, merí suno; ai ummato jo dūr ho, kán lagáo; KHUDÁWAND ne mujhe rihm hí se buláyá; batn i mádar hí se us ne mere nám ká zikr kiyá : 2 aur us ne mere muṇh ko tez talwār kí mānīnd banáyá, aur mujh ko apne háth ke sáye tale chhipáyá : us ne mujhe tūr i ábdār kiyá, aur apne tarkash meṇ mujhe chhipá rakkhá : 3 aur us ne mujh se kahá, Tú merá khādīm hai; tujh meṇ, ai Isráíl, main apná jalāl záhir karūngá. 4 Tab main ne kahá, Main ne befáida mash-aqqat utháí, main ne apní quwwat befáida batálat meṇ sarf kí : taubhí yaqīnan merá haqq KHUDÁWAND ke sáth, aur merá ajr mere Khudá ke pás hai. 5 Chūnki main KHUDÁWAND kí nazar meṇ jalīlu'l qadr hūn, aur wuh merí tawánái hai, is liye wuh jis ne mujhe rihm hí se banáyá, táki us ká khādīm hokar Ya'qūb ko us ke pás wápas láūn, aur Isráíl ko us ke pás jama'karūn, yūn farmátá hai, 6 hān, KHUDÁWAND farmátá hai, kí Yih to halkí sí bát hai, kí tú Ya'qūb ke qabáíl ko barpá karne aur mahfúz Isráílīōn ko wápas lāne ke liye merá

khādīm ho : balki main tujh ko qaumōn ke liye nūr banāūngá; kí tujh se merí naját zamīn ke kanārōn tak pahunchē. 7 KHUDÁWAND Isráíl ká fīdya denewálá aur us ká Quddūs us ko jise insān haqīr jāntá hai, aur jis se qaum ko nafrat hai, aur jo hākīmōn ká chākar hai, yūn farmátá hai, kí Bādshāh dekhenge, aur uth khare honge; aur umará sijda karenge, KHUDÁWAND ke liye jo sādīqu'l qaul aur Isráíl ká Quddūs hai jis ne tujhe barguzída kiyá hai. 8 KHUDÁWAND yūn farmátá hai, kí Main ne qubūliyat ke waqt terí suní, aur naját ke dīn terí madad kí : aur main terí hifāzat karūngá, aur logōn ke liye tujhe ek 'ahd ṭhahráūngá, táki mulk ko bahāl kare, aur wīrān mīrás wārison ko de; 9 táki tú qaidīōn ko kahe, kí Nikal chalo; aur un ko jo andhere meṇ hain, kí Apne ap ko dikhláo. Wuh rástōn meṇ chareṅge, aur sab nange ṭīle un kí charágāheṇ honge. 10 Wuh na bhūke honge, na piyāse; aur na garmí aur dhūp se un ko zarar pahunchegá : kyūnki wuh jis kí rahmat un par hai, un ká rahnumá hogá, aur pānī ke sotoṇ kí taraf un kí rahbarí karegá. 11 Aur main apne sáre kohistān ko ek rásta baná dūngá, aur merí sháhrāheṇ ūnchí kí jāengí. 12 Dekh, yih dūr se, aur yih shimāl aur magrib se, aur yih Sīnīm ke mulk se áenge. 13 Ai ásmāno, gáo; ai zamīn, shádmān ho; ai paháro, nagmapardází karo; kyūnki KHUDÁWAND ne apne logōn ko tasallí bakhshí hai, aur apne ranjūrōn par rahm farmáegá.

14 Lekin Siyyūn kahtí hai, YAHOWÁH ne mujhe tark kiyá hai, aur KHUDÁWAND mujhe bhūl gayá hai. 15 Kyá yih mumkin hai, kí koí mān apne shirkhwār bachche ko bhūl jāe, aur apne rihm ke farzand par tars na khāe? hān, wuh sháyad bhūljāe, par main tujhe na bhūlūngá. 16 Dekh, main ne terí sūrat apní hatheliyōn par khod rakkhí hai; aur terí shahrpanáh hamesha mere sāmne hai. 17 Tere farzand jaldí karte hain; aur wuh jo tujhe barbád karne aur ujārnewále the, tujh se nikal jāenge. 18 Apní ānkhēn uthákar chārōn taraf nazar kar, yih sab ke sab mīlkar ikatṭhe hote hain, aur tere pás áte hain. KHUDÁWAND farmátá

hai, Mujhe apní hayát kí qasam, kí tú yaqínan in sab ko zewar kí mánind pahín legí, aur in se dulhan kí mánind árásta hogí. 19 Kyúñki terí wíráñ aur ujrí jagahon men aur tere barbád muik men ab yaqínan basnewále gunjaish se ziyáda hongé, aur tujh ko gárat karnewále dúr ho jáenge. 20 Balki tere wuh beṭe jo tujh se le liye gaye the, tere káñon men phír kahenge, kí Basne kí jagah bahut tang hai; ham ko basne kí jagah de. 21 Tab tú apne dil men kahegi, Kaun mere liye in ká báp huá? kí main to láwalád ho gayí, aur akeli thí; main to jíláwataní aur áwáragí men rahí, so kis ne in ko pálá? Dekh, main to akeli rah gayí thí; phír yih kahán the?

22 KHUDÁWAND Khudá yún farmatá hai, kí Dekh, main qaumon par háth uṭháungá, aur ummaton par apná jhandá khará karúngá; aur wuh tere beṭon ko apní god men liye áenge, aur terí beṭiyon ko apne kandhon par biṭhákár pahuncháenge. 23 Aur bádsháh tere murabbi hongé, aur un kí biwiyán terí dáya hongí; wuh tere sámne munh ke bal zamín par girenge, aur tere páñwon kí kḥák cháṭenge; aur tú jánegí kí main hí KHUDÁWAND hún, jis ke muntazir sharminda na hongé. 24 Kyá zabardast se shikár chhín liyá jáegá? aur kyá rástbáz ke qaidí chhurá liye jáenge? 25 KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Zoráwar ke asír bhí le liye jáenge, aur muhib ká shikár chhurá liyá jáegá: kyúñki main us se jo tere sáth jhagartá hai jhagrá karúngá, aur tere farzandon ko bachá lúngá. 26 Aur main tum par zulm karnewálon ko un hí ká gosht khiláungá; aur wuh míthí mai kí mánind apná hí lahú píkar badmast ho jáenge: aur har fard í bashar jánegá, kí main KHUDÁWAND terá naját denewálá, aur Ya'qúb ká Qádir terá fídyá denewálá hún.

50 KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Terí mán ká taláqnáma jise likhkar main ne use chhor diyá, kahán hai? yá apne qarẓ-khwáhon men se kis ke háth main ne tum ko bechá? Dekho, tum apní sharáraton ke sabab se bik gaye, aur tumhári khatáon ke bá'is tumhári mán ko taláq dí gayí. 2 Pas kis liye, jab main áyá to koí ádmí

na thá? aur jab main ne pukará, to koí jawáb denewálá na huá? kyá merá háth aisá kotáh ho gayá hai, kí chhurá nahín saktá? aur kyá mujh men naját dene kí qudrat nahín? Dekho, main apní ek dhamkí se samundar ko sukhá detá hún, aur nahron ko sahrá kar dáltá hún: un men kí machhliyán pání ke na hone se badbú ho játi hain, aur piyás se mar játi hain. 3 Main ásmán ko siyáhposh kartá hún, aur us ko ṭát uṭhátá hún.

4 Khudáwand KHUDÁ ne mujh ko shágird kí zabán bakhshí, táki main jánún kí kalám ke wasíle se kis tarah thake mánde kí madad karún: wuh mujhe har subh jagátá hai; aur merá kán lagátá hai, táki shágirdon kí tarah sunún. 5 Khudáwand KHUDÁ ne mere kán khol diye, aur main bágí o bargashta na huá. 6 Main ne apní píṭh píṭnewálon ke, aur apní dárhí nochnewálon ke hawále kí; main ne apná munh ruswái aur thúk se nahín chhipáyá. 7 Par Khudáwand KHUDÁ merí himáyat karegá, aur is liye main sharminda na húngá; aur is liye main ne apná munh sang í kḥará kí mánind banáyá, aur mujhe yaqín hai, kí main sharmsár na húngá. 8 Mujhe rástbáz ṭahránewálá nazdík hai; kaun mujh se jhagrá karegá? áo, ham ámne sámne kharé hon; merá mukhálif kaun hai? wuh mere pás áe. 9 Dekho, Khudáwand KHUDÁ merí himáyat karegá; kaun mujhe mujrim ṭahránegá? dekh, wuh sab kapre kí mánind puráne ho jáenge; un ko kíre kḥá jáenge.

10 Tumháre darmiyán kaun hai, jo KHUDÁWAND se darta aur us ke kḥádm kí báṭen suntá hai? jo andhere men chaltá, aur raushní nahín pátá, wuh KHUDÁWAND ke nám par tawakkul kare, aur apne Khudá par bharosá rakkhe. 11 Dekho, tum sab jo ág sulgáthe ho, aur apne áp ko angáron se gher lete ho, apní hí ág ke shu'lon men, aur apne sulgáe hue angáron men chalo. Tum mere háth se yihí páoge; tum 'azáb men leṭ rahoge.

51 Ai logo, jo sadáqat kí pairawí karte ho, aur KHUDÁWAND ke joyán ho, merí suno. Us chaṭán par jis men se tum káṭe gaye ho, aur us garhe ke surákh par jáhán se tum khode gaye ho. nazar karo.

2 Apne báp Abrahám par aur Sára par jis se tum paidá hue, nigáh karo, ki jab main ne use buláya wuh akela tha, par main ne us ko barakat di, aur us ko kasrat bakhshí. 3 Yaqaínan KHUDÁWAND Siyyún ko tasallí degá; wuh us ke tamám wíránon kí díldári karegá; wuh us ká biyábán 'Adan kí mánind, aur us ká sahrá KHUDÁWAND ke bág kí mánind banáegá; khushí aur shádmání us men pái jáegi; shukrguzári aur gáne kí áwáz us men hogí.

4 Meri taraf mutawajjih ho, ai mere logo; meri taraf kán lagá, ai meri ummat; kyúñki sharí'at mujh se sádir hogí, aur main apne 'adl ko logon kí raushní ke liye qáim karúngá. 5 Meri sadáqat nazdíq hai; meri naját záhir hai; aur mere bázu logon par hukmrání karenge: jazíre merá intizár karenge; aur mere bázu par un ká tawakkul hogá. 6 Apní áñkhen ásmán kí taraf útháo, aur niche zamín par nigáh karo; kyúñki ásmán dhuwen kí mánind gáib ho jáenge, aur zamín kapre kí tarah purání ho jáegi, aur us ke báshinde machcharon kí tarah mar jáenge; lekin meri naját abad tak rahegi, aur meri sadáqat mauqúf na hogí.

7 Ai sadáqatshináso, meri suno, ai logo, jin ke dil men meri sharí'at hai; insán kí malámat se na daro, aur un kí ta'nazaní se hirásán na ho. 8 Kyúñki kírá un ko kapre kí mánind khaegá, aur kirm un ko pashmíne kí tarah kha jáegá; lekin meri sadáqat abad tak rahegi, aur meri naját pusht dar pusht.

9 Jág, jág, ai KHUDÁWAND ke bázu; tawánái se mulabbas ho. Jág jaisá qadím zamáne men aur guzashta pushton men: kyá tú wuhí nahín, jis ne Rahab ko tukre tukre kiyá, aur azhdahá ko chhedá? 10 Kyá tú wuhí nahín jis ne samundar ya'ní bahr í 'amíq ke pání ko sukhá dálá; jis ne bahr kí tah ko rásta baná dálá, táki jin ká fídyá diyá gayá use 'ubúr karen? 11 So wuh jin ko KHUDÁWAND ne makhlási bakhshí lautenge, aur gáte hue Siyyún men áenge; aur abadí surúr un ke siron par hogá; wuh khushí aur shádmání hasil karenge, aur gam o andoh káfúr ho jáenge.

12 Tum ko tasallí denewálá main

hí hún; tú kaun hai jo fání insán se, aur ádamzád se, jo ghás kí mánind ho jáegá, dartá hai, 13 aur KHUDÁWAND apne kháliq ko bhúl gayá hai, jis ne ásmán ko táná, aur zamín kí bunyád dálí; aur tú har waqt zálím ke josh o kharosh se, ki goyá wuh halák karne ko taiyár hai, dartá hai? par zálím ká josh o kharosh kahán hai? 14 Jiláwatan asir jaldí se ázád kiyá jáegá, wuh gár men na maregá, aur us kí roti kam na hogí. 15 Kyúñki main hí KHUDÁWAND terá Khudá hún, jo maujzan samundar ko thamá detá hún; merá nám RABB u'l'afwáj hai. 16 Aur main ne apná kalám tere munh men dálá, aur tujhe apne háth ke sáye tale chhipá rakkhá, táki aflák ko barpá karún, aur zamín kí bunyád dálún aur ahl í Siyyún se kahún, ki Tum mere log ho.

17 Jág, jág, úth, ai Yarúshalem; tú ne KHUDÁWAND ke háth se us ke gazab ká piyála piyá; tú ne dagmagáne ká jám talchhat samet pí liyá. 18 Un sab beton men jo us se paidá hue, koí nahín jo us ká rahnumá ho; aur un sab beton men jin ko us ne palá ek bhi nahín jo us ká háth pakre. 19 Yih do hádisé tujh par á pare; kaun terá gamkhwár hogá? wírání aur halákat, kál aur talwár: main kyúñkar tujhe tasallí dún? 20 Tere bete har kúche ke madkhal men aise behosh pare hain, jaise hiran dām men; wuh KHUDÁWAND ke gazab aur tere Khudá kí dhamkí se bekhud hain. 21 Pas ab tú jo badhál aur mast hai, par mai se nahín, yih bát sun. 22 Terá Khudáwánd Yahowáh, hán, terá Khudá jo apne logon kí wakálat kartá hai, yún farmátá hai, ki Dekh, main dagmagáne ká piyála, aur apne qahr ká jám tere háth se le lúngá; tú use phír kabhí na píegí. 23 Aur main use un ke háth men dúngá, jo tujhe dukh dete, aur jo tujh se kahte the, ki Jhuk já, ki ham tere úpar se guzren, aur tú ne apní píth ko goyá zamín, balki guzarne-wálon ke liye sarak baná diyá.

52 Jág, jág, ai Siyyún: apní shaukat se mulabbas ho; ai Yarúshalem muqaddasshahr, apná khushnumá libás pahin le: kyúñki áge ko koí námakhtún yá ná-pák tujh men kabhí dákhil na hogá. 2 Apne úpar se gard jhár de; úthkar baiñh; ai Yarúshalem, ai asir dukhtar

i Siyyún, apní gardan ke bandhanon ko khol dáí.

3 Kyúñki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tum muft beche gaye, aur tum bezar hí ázád kiye jáoge. 4 KHUDÁWAND Khudá yún farmatá hai, ki Mere log ibtidá men Misr ko gaye, ki wahán musáfir hokar rahen; Asúrion ne bhí besabab un par zulm kiya. 5 Pas KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Ab merá yahán kyá kám, hálánki mere log muft asíri men gaye hain? wuh jo un par musallit hain lalkarte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, aur har roz matwátir mere nám kí takfír kí játi hai. 6 Yaqínan mere log merá nám janenge, aur us roz samjhenge, ki kahnewálá main hí hún; dekho, main házir hún.

7 Us ke páñw paharon par kyá hí khushnumá hain jo khushkhabari láta hai, aur salámatí kí manadí kartá hai, aur khairiyat kí khabar, aur naját ká ishtihár detá hai, jo Siyyún se kahtá hai, Terá Khudá saltanat kartá hai. 8 Apne nigahbanon kí áwáz sun; wuh apní áwáz baland karte hain; wuh áwáz milákar gáte hain; kyúñki jab KHUDÁWAND Siyyún ko wápas áegá, to wuh use rú ba rú dekhenge. 9 Ai Yarúshalem ke wíráno, khushí se lalkáro, milkar nagsasarái karo, kyúñki KHUDÁWAND ne apní qaum ko dilásá diya; us ne Yarúshalem ká fídyá diya. 10 KHUDÁWAND ne apná pák bázu tamám qaumon kí áñkhon ke sámné nangá kiya hai, aur zamín sarásar hamáre Khudá kí naját ko dekhegi. 11 Ai KHUDÁWAND ke zurúf úthánewálo, rawána ho, rawána ho; wahán se chale jáo; nápak chízon ko háth na lagáo; us ke darmiyán se níkal jáo, aur pák ho. 12 Kyúñki tum na to jald níkal jáoge, aur na bhágnewále kí tarah chaloge; kyúñki KHUDÁWAND tumhárá haráwal aur Ísráíl ká Khudá tumhárá chandáwal hogá.

13 Dekho, merá khádim iqbálmand hogá, wuh a'lá o bartar aur niháyat baland hogá. 14 Jis tarah bahutere tujh ko dekhkar dang ho gaye (us ká chíhra har ek bashar se záid, aur us ká jism baní A'dam se ziyáda bigar gayá thá), 15 usí tarah wuh bahut sí qaumon ko pák karegá, aur bádsháh us ke sámné khámosh hongé; kyúñki jo kuchh un se kahá na gayá

thá, wuh dekhenge; aur jo kuchh unhon ne suná na thá wuh samjhenge.

53 Hamáre paigám par kaun ímán láyá? aur KHUDÁWAND ká bázu kis par záhír huá? 2 Par wuh us ke áge konpal kí tarah, aur khushk zamín se jar kí mánind phút níklá hai: na us kí koi shakl o súrat hai, na khúbsúratí; aur jab ham us par nigáh karen, to kuchh husn o jamál nahín ki ham us ke mushtáq hon. 3 Wuh ádmion men haqír o mardúd; mard i gamnák, aur ranj ká áshná thá: log us se goyá rúposh the, us kí tahqír kí gayí, aur ham ne us kí kuchh qadr na jání.

4 Taubhi us ne hamári mashaqqaten úthá lín, aur hamáre gamon ko bardasht kiya: par ham ne use Khudá ká mára kútá aur satáyá huá samjhá. 5 Hálánki wuh hamári khataon ke sabab se gháyál kiya gayá, aur hamári badkirdári ke bá'is kuchlá gayá: hamári hí salámatí ke liye us par siyasat hui; táki us ke már kháne se ham shifá páen. 6 Ham sab bheon kí mánind bhatak gaye; ham men se har ek apní ráh ko phirá; par KHUDÁWAND ne ham sab kí badkirdári us par ládi.

7 Wuh satáyá gayá, taubhi us ne bardasht kí aur munh na kholá; jis tarah barra jise zabh karne ko le játe hain, aur jis tarah bhe apne bál katarnewálon ke sámné bezabán hai, usí tarah wuh khámosh rahá. 8 Wuh zulm karke aur fatwá lagákar use le gaye; par us ke zamáne ke logon men se kis ne khayál kiya, ki wuh zindon kí zamín se kát dálá gayá? mere logon kí khataon ke sabab se us par már parí. 9 Us kí qabr bhí shariron ke darmiyán thahrái gayí, aur wuh apní maut men daulatmandon ke sáth huá; hálánki us ne kisi tarah ká zulm na kiya, aur us ke munh men hargiz chhal na thá.

10 Lekin KHUDÁWAND ko pasand áyá, ki use kuchle; us ne use gamgín kiya: jab us kí ján gunáh kí qurbáni ke liye guzrání jáegi, to wuh apní nasl ko dekhegá, us kí umr daráz hogí, aur Khudá kí marzí us ke háth ke wasíle se purí hogí. 11 Apní ján hí ká dukh úthákar wuh use dekhegá, aur ser hogá: apne hí 'írfán se merá sádiq khádim bahuton ko rastbáz thahráegá: kyúñki wuh un kí bad-

kirdári khud uthá legá. 12 Is liye main use buzurgon ke sáth hissa dúngá, aur wuh lút ká málzoráwaron ke sáth bánṭ legá; kyúнки us ne apní ján maut ke liye undel dí, aur wuh khatákáron ke sáth shumár kiyá gayá: taubhí us ne bahuton ke gunáh uthá liye, aur khatákáron kí shafá'at kí.

54 Ai bánjh, tú jo beaulád thí, nagmasarái kar; tú jis ne wiládat ká dard bardásht nahín kiyá, khushí se gá, aur zor se chillá; kyúнки KHUDÁWAND farmatá hai, kí Bekas chhoṛí húi kí aulád shauharwáli kí aulád se ziyáda hai. 2 Apní khaimagáh ko wasí' kar de; hán, apne maskanon ke parde phailá; dareg na kar: apní doriyán lambí aur apní mekhen mazbút kar: 3 Is liye kí tú dahiní aur báin taraf barhegi, aur terí nasl qaumon kí wáris hogí, aur wíran shahron ko basáegi. 4 Khauf na kar, kyúнки tú phir pashemáni na hogí; tú na ghabrá, kyúнки tú phirruswána hogí; aur apní jawáni ká nang bhúi jáegi, aur apní bewagi kí 'ár ko phir yád na karegi. 5 Kyúнки terá kháliq terá shauhar hai; us ká nám RABB u'l afwáj hai; aur terá fidya denewálá Isráil ká Quddús hai; wuh tamám rú e zamín ká Khudá kahláega. 6 Kyúнки terá Khudá farmatá hai, kí KHUDÁWAND ne tujh ko matrúka aur dilázurda bíwí kí tarah; hán, jawáni kí matlúqa bíwí kí mánind, phir buláyá hai. 7 Main ne ek dam ke liye tujhe chhoṛ diyá, lekin rahmat kí firáwání se tujhe lelungá. 8 KHUDÁWAND terá naját denewálá farmatá hai, kí Qahr kí shiddat men main ne ek dam ke liye tujh se munh chhipáyá, par ab main abadí shafaqat se tujh par rahm karúnga. 9 Kyúнки mere liye yih tufán i Núh ká sá mu'amala hai, kí jis tarah main ne qasam khái thí, kí phir zamín par Núh ká sá tufán kabhí na áega, usí tarah ab main ne qasam khái hai, kí main tujh se phir kabhí ázurda na húnga, aur tujh ko na ghuṛkúnga. 10 KHUDÁWAND tujh par rahm karnewálá yún farmatá hai, kí Pahár to játe rahen, aur tîle tal jáen, lekin merí shafaqat kabhí tujh par se játi na rahegi, aur merá sulh ká 'ahd na talega.

11 Ai musibatzada aur tufán kí mári aur tasáfi se mahrúm; dekh, main

tere pattharon ko siyáh rekhta men lagáungá, aur terí bunyád nílam se dálúnga: 12 Main tere kunguron ko la'lon, aur tere phátakon ko shab-chirág, aur terí sári fasíl beshqímat pattharon se banáungá. 13 Aur tere sab farzand KHUDÁWAND se ta'lim páenge, aur tere farzandon kí salámatí kámil hogí. 14 Tú rástbázi se páedár ho jáegi: tú zulm se dúrrahegi, kyúнки tú bekhauf hogí; aur dahshat se dúrrahegi, kyúнки wuh tere qaríb na áegi. 15 Mumkín hai, kí wuh kabhí ikatthe hon, par mere hukm se nahín; jo tere khiláf jama' honge, wuh tere hí sabab se girenge. 16 Dekh, main ne luhár ko paidá kiyá, jo koelon kí ág dhaunktá, aur apne kám ke liye hathyár nikáltá hai; aur gáratgar ko main hí ne paidá kiyá kí lútmár kare. 17 Koí hathyár jo tere khiláf banáyá jáe kám na áega; aur jo zabán 'adálat men tujh par chalegi, tú use majrúm thahráegi. KHUDÁWAND farmatá hai, Yih mere bandon kí mirás hai, aur un kí rástbázi mujh se hai.

55 Ai sab piyáso, pání ke pás áo; aur wuh bhí jis ke pás páisa na ho, áo; mol lo, aur khaó, hán, áo, mai aur dúdh bezar aur beqímat kharído. 2 Tum kis liye apná rupaya us chíz ke liye jo rotí nahín, aur apní mihnát us chíz ke wáste jo ásúda nahín kartí kharch karte ho? tum gaur se merí suno, aur wuh chíz jo achchhí hai khaó; aur tumhári ján farbhí se lazzat utháe. 3 Kán lagáo, aur mere pás áo; suno, aur tumhári ján zinda rahegi; aur main tum ko abadí 'ahd ya'ní Dáud kí sachchí ní'maten bakhshúnga. 4 Dekho, main ne use ummaton ke liye gawáh muqarrar kiyá, balki ummaton ká peshwá aur farmán-rawá. 5 Dekh, tú ek aisi qaum ko jise tú nahín jántá buláega, aur ek aisi qaum, jo tujhe nahín jántí thí, KHUDÁWAND tere Khudá aur Isráil ke Quddús kí khátir tere pás daurí áegi; kyúнки us ne tujhe jalál bakhshá hai.

6 Jab tak KHUDÁWAND mil saktá hai us ke tálib ho; jab tak wuh nazdík hai use pukáro. 7 Sharír apní ráh ko tark karé, aur badkirdár apne khayálon ko; aur wuh KHUDÁWAND kí taráf phire, aur wuh us par rahm karéga; aur hamáre Khudá kí taráf,

kyūnki wuh kasrat se mu'áf karegá. 8 KHUDÁWAND farmatá hai, ki Mere khayál tumháre khayál nahín; aur na tumhári ráhen merí ráhen hain. 9 Kyūnki jis qadr ásmán zamín se baland hai, usí qadr merí ráhen tumhári ráhon se, aur mere khayál tumháre khayálon se baland hain. 10 Kyūnki jis tarah ásmán se bárish hotí aur barf partí hai, aur phir wuh wahán wápas nahín játí, balki zamín ko seráb kartí hai, aur us kí shádábí aur roídagí ká bá'is hotí hai, táki bonewále ko bíj aur khánewále ko roí de, 11 usí tarah merá kalám, jo mere munh se nikaltá hai, hogá: wuh beanjám mere pás wápas na áegá, balki jo kuchh merí khwáhish hogí, wuh use purá karegá, aur us kám men jis ke liye main ne use bhejá mu'assir hogá. 12 Kyūnki tum khushí se nikloge, aur salámatí ke sáth rawána kiye jáoge; pahár aur tñle tumháre sámne nagmapardáz honge, aur maidán ke sab darakht tál denge. 13 Kánton kí jagah sanau-bar niklegá, aur jhári ke badle ás ká darakht hogá; aur yih KHUDÁWAND ke liye nám aur abadí nishán hogá, jo kabhí munqata' na hogá.

56 KHUDÁWAND yūn farmatá hai, 'Adl ko qáim rakkho, aur sadáqat ko 'amal men láo; kyūnki merí naját nazdík hai, aur merí sadáqat záhir honewálí hai. 2 Mubáarak hai wuh insán jo is par 'amal kartá hai, aur wuh ádamzád jo is par qáim rahtá hai; jo sabt ko mántá, aur use nápak nahín kartá, aur apná háth har tarah kí badí se báz rakhtá hai. 3 Aur begáne ká farzand jo KHUDÁWAND se mil gayá hazgiz na kahe, KHUDÁWAND mujh ko apne logon se judá kar degá: aur khoja na kahe, ki Dekho, main to súkhá darakht hūn. 4 Kyūnki KHUDÁWAND yūn farmatá hai, ki Wuh khoje jo mere sabton ko mánte hain, aur un kámon ko jo mujhe pasand hain ikhtiyár karte hain, aur mere 'ahd par qáim rahte hain, 5 main un ko apne ghar men, aur apní chárdíwári ke andar aisá nám o nishán bakhshúngá, jo beṭon aur beṭiyon se bhí baṭkar hogá; main har ek ko ek abadí nám dúngá, jo mitáyá na jáegá. 6 Aur begáne kí aulád bhí, jinhon ne apne áp ko KHUDÁWAND se paíwasta kiyá hai

ki us kí khidmat karen, aur KHUDÁWAND ke nám ko 'aziz rakkhen, aur us ke bande hon, wuh sab jo sabt ko hifz karke use nápak na karen, aur mere 'ahd par qáim rahen; 7 main un ko bhí apne koh i muqaddas par láúngá, aur apní 'ibádatgáh men un ko shádmán karúngá; aur un kí sokhtani qurbánián aur un ke zabíhe mere mazbah par maqbúl honge; kyūnki merá ghar sab logon kí 'ibádatgáh kahláegá. 8 KHUDÁWAND Khudá jo Isráil ke paráganda logon ko jama' karnewálá hai, yūn farmatá hai, ki Main un ke siwá jo usí ke hokar jama' hue hain, auron ko bhí us ke pás jama' karúngá.

9 Ai dashtí haiwáno, tum sab ke sab kháne ko áo, hán, ai jangal ke sab darando. 10 Us ke nigahbán andhe hain, wuh sab jáhil hain; wuh sab gúnge kutte hain, jo bhaunk nahín sakte; wuh khwáb dekhnewále hain, jo paṛe rahte hain, aur únghte rahná pasand karte hain. 11 Aur wuh lálachí kutte hain, jo kabhí ser nahín hote; wuh nádán charwáhe hain, wuh sab apní apní ráh ko phir gaye; har ek har taraf se apná hí nafa' dhúndhtá hai. 12 Har ek kahtá hai, Tum áo, main sharáb láúngá, aur ham khúb nashe men chūr honge, aur kal bhí áj hí kí tarah hogá, balki is se bahut bihtar.

57 Sádiq halák hotá hai, aur koí is bát ko khátir men nahín látá, aur nek log uthá liye játe hain, aur koí nahín sochtá kí sádiq uthá liyá gayá, táki ánewálí áfat se bache. 2 Wuh salámatí men dákhil hotá hai; har ek rástrau apne bistar par áram páegá. 3 Lekin tum, ai jádúgarní ke beṭo, ai zání aur fáhisha ke bachcho, idhar áge áo. 4 Tum kis par tháthhá márté ho? tum kis par munh pháṛte aur zabán níkalte ho? kyá tum bági aulád aur dagábáz nahín ho, 5 jo buton ke sáth har ek hare darakht ke níche apne áp ko barangekhta karte, aur wádíon men chaṭánon ke shígáfon ke níche bachchon ko zabh karte ho? 6 Wádí ke chikne patthar terá bakhra hain, wuhí terá hissa hain; hán, tú ne un ke liye tapáwan díyá, aur hadya charháyá hai; kyá mujhe ín kámon se taskín hogí? 7 Ek únge aur

baland pahār par tū ne apnā bistar bichhāyā hai, aur usī par zabīha zabh karne ko chāh gayī. 8 Aur tū ne darwāzon aur chaukhaton ke pīchhe apnī yādgār kī 'alāmāteṅ nasb kīn, aur tū mere siwā dūsre ke āge beparda hū; hān, tū chāh gayī aur tū ne apnā bichhāunā bhī barā banāyā aur un ke sāth 'ahd kar liyā hai; tū ne un ke bistar ko jahān dekhā pasand kiyā. 9 Tū khushbū lagākar bādshāh ke huzūr chālī gayī, aur apne āp ko khūb mu'attar kiyā, aur apne elchī dūr dūr bheje, balki tū ne apne āp ko pātāl tak past kiyā. 10 Tū apne safar kī darāzī se thak gayī, taubhī tū ne na kahā, ki Is se kuchh fāida nahīn; tū ne apnī quwwat kī tāzagi pāī; is liye tū afsurda na hū. 11 Pas tū kis se darī, aur kis kā khauf kiyā, ki jhūth bolī, aur mujhe yād na kiyā, aur khātir men na lāī? kyā main ek muddat se khāmosh nahīn rahā? taubhī tū mujh se na darī. 12 Main terī sadāqat ko aur tere kāmōn ko fāsh karūngā, aur un se tujhe kuchh nafa' na hogā. 13 Jab tūf aryād kare, to jin ko tū ne jama' kiyā hai, wuh tujhe chhurāen, par hawā un sab ko urā le jāegī, ek jhonkā un ko le jāegā: lekin mujh par tawak-kul karnewālā zamīn kā mālik hogā, aur mere koh ī muqaddas kā wāris hogā. 14 Tab yūn kahā jāegā, ki Rāh ūnchī karo, ūnchī karo, hamwār karo, mere logon ke rāste se thokar kā bā'is dūr karo.

15 Kyūnki wuh jo 'ālī aur baland hai, aur abādū'lābād tak qāim hai, jis kā nām Quddūs hai, yūn farmātā hai, ki Main baland aur muqaddas maqām men rahtā hūn, aur us ke sāth bhī jo shikastadil aur firotan hai; tāki firotanon kī rūh ko zinda karūn, aur shikastadilon ko hayāt bakhshūn. 16 Kyūnki main hamesha na jhagrūngā, aur sadā gazabnāk na rahūngā; is liye ki mere huzūr rūh aur jānen jo main ne paidā kī hain betāb ho jāti hain. 17 Ki main us ke lālch ke gunāh se gazabnāk hūā, so main ne use marā, main ne apne āp ko chhipāyā, aur gazabnāk hūā, is liye ki wuh us rāh par, jo us ke dil ne nikālī, bhatak gayā thā. 18 Main ne us kī rāhen dekhīn, aur main hī use shifā bakhshūngā; main us kī rabbarī karūngā, aur us ko

aur us ke gamkhwāron ko phir dilāsā dūngā. 19 Khudāwānd farmātā hai, Main labon kā phal paidā kartā hūn: salāmātī, salāmātī us ko jo dūr hai, aur us ko jo nazdīk hai, aur main hī use sihhat bakhshūngā. 20 Lekin sharīr to samundar kī mānind hain, jo hamesha maujzan aur beqarār hai, jis kā pānī kīchar aur gandagī uchhāltā hai. 21 Merā Khudā farmātā hai, ki Sharīron ke liye salāmātī nahīn.

58 Galā phārkar chillā, dareg na kar, narsingē kī mānind apnī āwāz baland kar, aur mere logon par un kī khatā aur Ya'qūb ke gharāne par un ke gunāhon ko zāhir kar. 2 Wuh roz ba roz mere tālib hain, aur us qaum kī mānind jis ne sadāqat ke kām kiye, aur apne Khudā ke ahkām ko tark na kiyā, merī rāhon ko daryāft karnā chāhte hain; wuh mujh se sadāqat ke ahkām talab karte hain, wuh Khudā kī nazdīkī chāhte hain. 3 Wuh kahte hain, Ham ne kis liye roze rakkhe, jab ki tū nazar nahīn kartā; aur ham ne kyūn apnī jān ko dukh diyā, jab ki tū khayāl men nahīn lātā? Dekho, tum apne roze ke dīn men apnī khushī ke tālib rahte ho, aur sab tarah kī sakht mihnāt logon se karāte ho. 4 Dekho, tum is maqsad se roza rakhte ho, ki jhagrā ragrā karo, aur sharārat ke mukke mārō; pas ab tum is tarah kā roza nahīn rakhte ho, ki tumhārī āwāz 'ālam ī bālā par sunī jāe. 5 Kyā yih wuh roza hai jo mujh ko pasand hai? aisā dīn kī us men admī apnī jān ko dukh de, aur apne sir ko jhāū kī tarah jhukāe, aur apne nīche tāt aur rākh bichhāe; kyā tū is ko roza aur aisā dīn kahegā, jo Khudāwānd kā maqbūl ho? 6 Kyā wuh roza jo main chāhtā hūn yih nahīn, ki zulm kī zanjīren toren, aur jūe ke bandhan kholen, aur maz-lūmon ko āzād karen, balki har ek jūe ko tor dālen? 7 Kyā yih nahīn, ki tū apnī rotī bhūkon ko khilāe, aur miskinon ko jo āwāra hain apne ghar men lāe; aur jab kisī ko naṅgā dekhe, to use pahīnāe; aur tū apne hamjins se rūposhī na kare? 8 Tab terī raushnī subh kī mānind phūt niklegī, aur terī sihhat kī taraqqī jald zāhir hogī; terī sadāqat terī harāwal hogī, aur Khudāwānd kā

jalál tera chandáwal hogá. 9 Tab tú pukáregá, aur KHUDÁWAND ja-wáb degá, tú chilláegá aur wuh farmáegá, Main yahán hún; agar tú us júe ko aur ungliyon se ishára karne ko, aur harzagó ko apne darmiyán se dúr karegá; 10 aur agar tú apne dí ko bhúke kí taraf máll kare, aur ázurdadil ko ásúda kare, to tera núr táríki men cham-kegá, aur teri tírágí do pahar kí mánind hojáegí. 11 Aur KHUDÁWAND sadá teri rahnumái karegá, aur khushksálí men tujhe ser karegá, aur teri haqdiyon ko quwwat bakhshégá; pas tú seráb bág kí mánind hogá, aur us chashme kí mánind jis ká pání kam na ho. 12 Aur tere log qadím wirán makánon ko ta'mír karenge, aur tú pusht dar pusht kí bunyádon ko barpá karegá, aur tú rakhna ke band karnewálá aur ábádí ke liye ráh ká durust karnewálá kahláegá. 13 Agar tú sabt ke roz apná pánw rok rakkhe, aur mere muqaddas dí men apní khushí ká tálib na ho, aur sabt ko ráhat aur KHUDÁWAND ká muqaddas aur mu'azzam kahe, aur us kí ta'zím kare, apná kár o bár na kare, aur apní khushí aur befáida bát-on se dastbardár rahe; 14 tab tú KHUDÁWAND men masrúr hogá, aur main tujhe dunyá kí balandíon par le chalúngá; aur main tujhe tere báp Ya'qúb kí mirás se khiláúngá; kyúinki KHUDÁWAND hí ke munh se yih irshád húa hai.

59 Dekho, KHUDÁWAND ká háth chhotá nahín ho gaya kí bachá na sake, aur us ká kán bhári nahín ki sun na sake. 2 Balki tumhári badkirdári ne tumháre aur tumháre Khudá ke darmiyán judái kar dí hai, aur tumháre gunáhon ne use tum se rúposh kiyá, aisá ki wuh nahín suntá. 3 Kyúinki tumháre háth khún se, aur tumhári ungliyan badkirdári se álúda hain: tumháre lab jhúth bolte, aur tumhári zabán sharárat kí báten baktí hai. 4 Koí insáf kí bát pesh nahín kartá, aur koí sachcháí se hujjat nahín kartá; wuh batálat par tawakkul karte hain, aur jhúth bolte hain: wuh ziyánkárí se bárdár hokar badkirdári ko janam dete hain. 5 Wuh afa'í ke ande sete, aur makrí ká jalá tante hain; jo un ke andon

men se kuchh kháe, mar jáegá, aur jo un men se torá jáe, us se afa'í niklegá. 6 Un ke jále se poshák nahín banegí, wuh apní dastkárí se mulabbas na honge; un ke a'mál badkirdári ke hain, aur zulm ká kám un ke háthon men hai. 7 Un ke pánw badí kí taraf daurte hain, aur wuh begunáh ká khún baháne ke liye jaldí karte hain: un ke khayálat badkirdári ke hain; tabáhi aur halákat un kí ráhon men hai. 8 Wuh salámatí ká rásta nahín jánte, aur un kí rawish men insáf nahín; wuh apne liye terhi ráh banáte hain; jo koí us men jáegá, salámatí ko na dekhegá. 9 Is liye insáf ham se dúr hai, aur sadáqat hamáre nazdík nahín áti; ham núr ká intizár karte hain, par dekho, táríki hai; aur raushní ká, par andhere men chalte hain. 10 Ham díwár ko andhe kí tarah taťolte hain; hán, yún taťolte hain, kí goyá hamári ánkhen nahín; ham do pahar ko yún thokar kháte hain, goyá rát ho gayí; ham tanduruston ke darmiyán goyá murda hain. 11 Ham sab ke sab richhon kí mánind gurráte hain, aur kabútaron kí tarah kurhte hain; ham insáf kí ráh takte hain, par wuh kahín nahín; aur naját ke muntazir hain, par wuh ham se dúr hai. 12 Kyúinki hamári khatáen tere huzúr bahut hain, aur hamáre gunáh ham par gawáhi dete hain; kyúinki hamári khatáen hamáre sáth hain, aur ham apní badkirdári ko jánte hain: 13 kí ham ne khatá kí, KHUDÁWAND ká inkár kiyá, aur apne Khudá kí pairawí se bargashta ho gaye; ham ne zulm aur sarkashí kí báten kín, aur dí men bátíl tasawwur karke daroggoí kí. 14 'Adálat haťái gayí, aur insáf dúr khará ho rahá; sadáqat bazár men gir parí, aur rástí dákhil nahín ho saktí. 15 Hán, rástí gum ho gayí, aur wuh jo badí se bhágtá hai, shikár ho játa hai: KHUDÁWAND ne yih dekhá, aur us kí nazar men burá ma'lúm húa, kí 'adálat játi rahí. 16 Aur us ne dekhá kí koí ádmí nahín, aur ta'ajjub kiyá, kí koí shafá'at karnewálá nahín; is liye usí ke bázú ne us ke liye naját hásil kí, aur usí kí rástbázi ne use sambhála. 17 Hán, us ne rástbázi ká baktar pahiná, aur naját ká khod

apne sir par rakkhá; aur us ne libás kí jagah Intiqám kí poshák pahiní, aur gairat ke jubbe se mulabbas húa. 18 Wuh un ko un ke a'mál ke mutábíq jazá degá, apne mukhálifon par qahr karegá, aur apne dushmanon ko sazá degá, aur jazíron ko badla degá. 19 Tab magrib ke báshinde KHUDÁWAND ke nám se darenge, aur mashriq ke báshinde us ke jalál se; kyúñki wuh daryá ke sailáb kí tarah áegá, jo KHUDÁWAND ke dam se rawán ho. 20 Aur KHUDÁWAND farmátá hai, kí Siyyún men, aur un ke pás jo Ya'qúb men khatákári se báz áte hain, ek fídyá denewálá áegá. 21 Kyúñki un ke sáth merá 'ahd yih hai, KHUDÁWAND farmátá hai, kí merí ruh jo tujh par hai, aur merí báten jo main ne tere munh men dállí hain, tere munh se, aur terí nasl ke munh se, aur terí nasl kí nasl ke munh se ab se lekar abad tak játí na rahengí; KHUDÁWAND ká yihí irshád hai.

60 Uth, munawwar ho; kyúñki terá núr á gayá, aur KHUDÁWAND ká jalál tujh par záhir húa. 2 Kyúñki dekh, táríki zamín par chhá jáegí, aur tíragí ummaton par; lekin KHUDÁWAND tujh par tállí hogá, aur us ká jalál tujh par numáyán hogá. 3 Aur qaumen terí raushní kí taraf áengí, aur salátn tere tulú' kí tajallí men challenge. 4 Apní ankhen uthákar cháron taraf dekh, wuh sab ke sab ikatthe hote hain, aur tere pás áte hain; tere beté dūr se áenge, aur terí betiyon ko god men uthákar láenge. 5 Tab tú dekhegi, aur munawwar hogí; hán, terá dil uchhlegá, aur kusháda hogá; kyúñki samundar kí firáwání terí taraf phiregi, aur qaumon kí daulat tere pásfaráham hogí. 6 Uñon kí qatáren, aur Mídyán aur 'Aifah kí sáqdniyán ákar tere gird beshumár hongí; wuh sab Sabá se áenge, aur soná aur lubán láenge, aur KHUDÁWAND kí hamd ká i'lán karenge. 7 Qídár kí sab bheren tere pás jama' hongí, Nabáyot ke mendhe terí khidmat men házir hongé: wuh mere mazbah par maqbúl hongé, aur main apní shaukat ke ghar ko jalál bakhshúngá. 8 Yih kaun hain, jo bádal kí tarah uth chale áte hain, aur jaise kabútar

apní kábuk kí taraf? 9 Yaqínan jazíre merí ráh dekhenge, aur Tarsís ke jaház pahle áenge, kí tere beton ko un kí chándí aur un ke sone samet dūr se KHUDÁWAND tere Khudá aur Isráíl ke Quddús ke nám ke liye láen; kyúñki us ne tujhe buzurgí bakhshí hai. 10 Aur begánon ke beté terí díwáren banáenge, aur un ke bádsháh terí khidmat-guzári karenge: agarchi main ne apne qahr se tujhe mará, par apní mihrbání se main tujh par rahm karúngá. 11 Aur tere phátak hamisha khule rahenge; wuh din rát kabhí band na hongé; táki qaumon kí daulat aur un ke bádsháhon ko tere pás láen. 12 Kyúñki wuh qaum aur wuh mamlukat jo terí khidmat-guzári na karegi barbád ho jáegi; hán, wuh qaumen bi'ikull halák kí jáengi. 13 Lubnán ká jalál tere pás áegá, saro aur sanaubar aur deodár sab áenge; táki mere maqdis ko árasta karen; aur main apne páñwon kí kursí ko raunaq bakhshúngá. 14 Aur tere gáratgaron ke beté tere sámne jhukte hue áenge; aur terí tahqír karnewále sab tere qadamon par girenge; aur wuh terá nám KHUDÁWAND ká shahr, Isráíl ke Quddús ká Siyyún rakkhenge. 15 Is liye kí tú tark kí gayí, aur tujh se nafrat hui, aisá kí kisi ádmí ne terí taraf guzar bhí na kiyá; main tujhe abadí fazílat aur pusht dar pusht kí shádmání ká bá'is banáúngá. 16 Tú qaumon ká dúdh bhí pí legí; hán, bádsháhon kí chhátí chúsegí: aur tú jánegí, kí main KHUDÁWAND terá naját denewálá aur Ya'qúb ká Qádir terá fídyá denewálá hún. 17 Main pítal ke badle soná láúngá, aur lohe ke badle chándí, aur lakrí ke badle pítal, aur pattharon ke badle lohá; aur main tere hákimon ko salámatí, aur tere 'ámilon ko sadáqat banáúngá. 18 Phir kabhí tere mulk men zulm ká zikr na hogá, aur na terí hudúd ke andar kharábi yá barbádí ká; balki tú apní díwáron ká nám Naját, aur apne phátakon ká Hamd rakkhegi. 19 Phir terí raushní na din ko súraj se hogí, na chánd ke chamakne se; balki KHUDÁWAND terá abadí núr, aur terá Khudá terá jalál hogá. 20 Terá súraj phir kabhí na dhalegá, aur tere chánd ko zawál na hogá; kyúñki KHUDÁWAND terá abadí núr

hogá, aur tere mátam ke din khatm ho jáenge. 21 Aur tere log sab ke sab rástbáz honge; wuh abad tak muk ke wáris honge, ya'ní merí lagá huf shákh aur merí dastkárí thahenge, táki merá jalál záhir ho. 22 Sab se chhotá ek hazár ho jáegá, aur sab se haqír ek zabardast qaum: main KHUDÁWAND 'ain waqt par yih sab kuchh jald karúngá.

61 Khudáwánd KHUDÁ kí rúh mujh par hai; kyúunki us ne mujhe masah kiya, táki khushkhabarí sunáun; us ne mujhe bhejá hai, kí shikastadilon ko tasallí dún, qaidíon ke liye rihái, aur asiron ke liye ázadí ká i'lán karún; 2 táki KHUDÁWAND ke sál i maqbúl ká, aur apne Khudá ke intiqám ke roz ká ishtihár dún; aur sab gamgínon ko dilásá dún; 3 Siyyún ke gamzadon ke liye yih muqarrar kar dún, kí un ko rákh ke badle sihrá, aur mátam kí jagah khushí ká raugan, aur udási ke badle sitáish ká khil'at bakhshún; táki wuh sadáqat ke darakht, aur KHUDÁWAND ke lagáe hue kahláen, kí us ká jalál záhir ho.

4 Tab wuh puráne ujár makánon ko ta'mír karenge, aur qadím wíraníon ko phir biná karenge; aur un ujre shahron kí marammat karenge, jo pusht dar pusht ujár pare the. 5 Pardesí á khare honge, aur tumháre gallon ko charáenge, aur begánon ke bete tumháre hal chalanewále aur takistánon men kám karnewále honge. 6 Par tum KHUDÁWAND ke káhin kahláoge: wuh tum ko hamáre Khudá ke khádim kahenge: tum qaumon ká mál kháoge, aur tum un kí shaukat par fakhr karoge. 7 Tumhári khajálat ká 'iwaz do chand milegá; wuh apní ruswái ke badle apne hisse se khush honge: pas wuh apne mulk men do chand ke málík honge: aur un ko abadí shádmání hogí. 8 Kyúunki main KHUDÁWAND insáf ko 'azíz rakhtá hún, aur gáratgarí aur zulm se nafrat kartá hún; so main sachcháí se un ke kámon ká ajr dúngá, aur un ke sáth abadí 'ahd bándhúngá. 9 Un kí nasl qaumon ke darmiyán námwar hogí, aur un kí aulád logon ke darmiyán: wuh sab jo un ko dekhenge, iqrár karenge, kí yih wuh nasl hai, jise KHUDÁWAND ne barakat bakhshí hai.

10 Main KHUDÁWAND se bahut shád-

mán húngá; merí ján mere Khudá men masrúr hogí; kyúunki us ne mujhe naját ke kapre pahínáe, us ne rástbází ke khil'at se mujhe mulabbas kiya, jaise dulhá sihre se apne ap ko árasta kartá hai, aur dulhan apne zewaron se apná singár kartí hai. 11 Kyúunki jis tarah zamín apní nabátát ko paidá kartí hai, aur jis tarah bág un chizon ko jo us men boí gayí hai ugátá hai; usí tarah KHUDÁWAND Khudá sadáqat aur sitáish ko tamám qaumon ke samne zuhúr men láegá.

62 Siyyún kí khátir main chup na rahúngá, aur Yarúshalem kí khátir main dam na fúngá; jab tak kí us kí sadáqat núr kí mánind na chamke, aur us kí naját raushan chirág kí tarah jalwagar na ho. 2 Tab qaumon par terí sadáqat aur sab bádsháhon par terí shaukat záhir hogí: aur tú ek naye nám se kahláegí, jo KHUDÁWAND ke munh se niklegá. 3 Aur tú KHUDÁWAND ke háth men jaláli táj aur apne Khudá kí hathelí men sháhána afsar hogí. 4 Tú áge ko Matríka na kahláegí; aur tere mulk ká nám phir kabhí Kharába na hogá: balkí tú Piyári aur terí sarzamín Suhágan kahláegí: kyúunki KHUDÁWAND tujh se khush hai, aur terí zamín kháwindwáli hogí. 5 Kyúunki jis tarah jawán mard kunwári 'aurat ko biyáh látá hai, usí tarah tere bete tujhe biyáh lenge: aur jis tarah dulhá dulhan men ráhat patá hai, usí tarah terá Khudá tujh men masrúr hogá.

6 Aí Yarúshalem, main ne terí díwáron par nigahbán muqarrar kiye hai; wuh din rát kabhí khámosh na honge: aí KHUDÁWAND ká zikr karnewálo, khámosh na ho, 7 aur jab tak wuh Yarúshalem ko qáim karke rú e zamín par mahmúd na banáe, use árám na lena do. 8 KHUDÁWAND ne apne dahine háth aur apne qawí bázú kí qasam kháf hai, kí Yaqínan main áge ko terá galla tere dushmanon ke kháne ko na dúngá; aur begánon ke bete terí mai jis ke liye tú ne mihnát kí, nahín pienge; 9 balkí wuhí jinhon ne fasl jama' kí hai, us men se kháenge, aur KHUDÁWAND kí hamd karenge; aur wuh jo zakhire men láe hai, use mere maqdis kí bárgáhon men pienge.

10 Guzar jáo, pháṭakon men se guzar jáo; logon ke liye ráh durust karo; aur sháhráh únchí aur baland karo; patthar chunkar sáf kar do; logon ke liye jhandá khará karo. 11 Dekh, KHUDÁWAND ne intihá e zamin tak í'lán kar diyá hai, dukhtar í Siyyun se kaho, Dekh, terá naját-denewálá átá hai; dekh, us ká ajr us ke sáth aur us ká kám us ke sámne hai. 12 Aur wuh muqaddas log, aur KHUDÁWAND ke kharide hue kahláenge: aur tú Matlúba, ya'ní Gair-matrúk shahr kahláegi.

63 Yih kaun hai, jo Adom se, aur surkh poshák pahine Busráh se átá hai? yih jis ká libás darakhshán hai, aur apní tawánái kí buzurgí se khirámán hai? Yih main hún, jo sádiq'u'l qaul aur naját dene par qádir hún. 2 Terí poshák kyün surkh hai? terá libás kyün us shakhs kí mánind hai, jo angúr hauz men raundtá hai? 3 Main ne tan í tanhá angúr hauz men raunde; aur logon men se mere sáth koí na thá; hán, main ne un ko apne qahr men látará, aur apne josh men un ko raundá; aur un ká khún mere libás par chhirká gayá, aur main ne apne sab kapron ko álúda kiyá. 4 Kyünki intiqám ká din mere dil men hai, aur mere kharide hue logon ká sál á pahunchá hai. 5 Main ne nigáh kí, aur koí madadgár na thá; aur main ne ta'ajjub kiyá, ki koí sambhálnewálá na thá: pas mere hí bázú se naját áí, aur mere hí qahr ne mujhe sambhála. 6 Hán, main ne apne qahr se logon ko látará, aur apne gazab se un ko madhosh kiyá, aur un ká khún zamin par bahá diyá.

7 Main KHUDÁWAND kí shafaqat ká zikr karúnga, KHUDÁWAND hí kí sitáish ká, us sab ke mutábíq jo KHUDÁWAND ne ham ko 'ináyat kiyá hai, aur us barí mihrbání ká jo us ne Isráíl ke gharáne par apní kháss rahmat aur firáwán shafaqat ke mutábíq záhir kí hai. 8 Kyünki us ne farmáyá, Yaqínan wuh mere hí log hain, aísí aulád jo bewafái na karegi; chunáqchi wuh un ká bachánewálá huá. 9 Un kí tamám musíbaton men wuh musíbatzada huá, aur us ke huzúr ke firishte ne un ko bacháyá; us ne apní ulfat aur rahmat se un ká fídyá diyá; us ne un ko utháyá, aur qadím se hamesha un ko

liye phirá. 10 Lekin wuh bágí hue, aur unhon ne us kí rúh í quds ko gamgín kiyá; is liye wuh un ká dushman ho gayá, aur un se lará. 11 Phir us ne agle dinon ko, aur Musá ko, aur apne logon ko yád kiyá, aur farmáyá, Wuh kahán hai, jo un ko apne galle ke chaupánon samet samundar men se nikál láyá? wuh kahán hai, jis ne apní rúh í quds un ke andar dáli? 12 jis ne Musá ke dahine háth par apne jaláíl bázú ko sáth kar diyá, aur un ke áge pání ko chírá, táki apne liye abadí nám paidá kare? 13 jo gahráo men se un ko is tarah le gayá, jis tarah biyá-bán men se ghorá, aísá kí unhon ne thokar na khái? 14 Jis tarah maweshí wádí men chale játe hain, usí tarah KHUDÁWAND kí rúh un ko áramgáh men láí: aur usí tarah tú ne apní qaum kí hidáyat kí, táki tú apne liye jalíl nám paidá kare. 15 A'smán par se nigáh kar, aur apne muqaddas aur jalíl maskan se dekh. Terí gairat aur terí qudrat ke kám kahán hain? Terí dilí rahmat aur terí shafaqat jo mujh par thí mauqúf ho gayí. 16 Yaqínan tú hamará báp hai, agarchi Abrahám ham se náwáqíf ho, aur Isráíl ham ko na pahcháne: tú, ai KHUDÁWAND, hamará báp aur fídyá denewálá hai, terá nám azal se yihí hai. 17 Ai KHUDÁWAND, tú ne ham ko apní ráhon se kyün gumráh kiyá, aur hamáre dilon ko sakht kiyá, ki tujh se na daren? Apne bandon kí khátir apní mírás ke qabáíl kí khátir báz á. 18 Tere muqaddas log thoí der tak qábiz rahe: ab hamáre dushmanon ne tere maqdis ko pámal kar dala hai. 19 Ham to un kí mánind hue, jin par tú ne kabhí hukúmat na kí, aur jo tere nám se nahín kahláte. 1 Kásh

64 ki tú ásmán ko pháre aur utar áe, ki tere huzúr men pahár larzish kháen; 2 jis tarah ág súkhí dáliyón ko jalátí hai, aur pání ág se josh mártá hai: táki terá nám tere mukhálfon men mashhúr ho, aur qaumen tere huzúr men larzán hon! 3 Jis waqt tú ne muhíb kám kiye, jin ke ham muntazir na the, tú utar áyá, aur pahár tere huzúr kánp gaye. 4 Kyünki ibtidá hí se na kisé ne suná, na kisé ke kán tak pahunchá, aur na ánkhon ne tere síwá aise KHUDÁ ko dekhá, jo apne

intizār karnewāle ke liye kuchh kar dikhāe. 5 Tū us se miltā hai jo khushī se sadāqat ke kām kartā hai, aur un se jo terī rāhon men tujhe yād rakhte hain : dekh, tū gazabnāk huā, kyūnki ham ne gunāh kiya ; aur muddat tak usī men rahe, kyā ham najāt pāenge? 6 Aur ham to sab ke sab aise hain, jaise nāpāk chīz, aur hamārī tamām rāstbāzī nāpāk libās kī mānind hai : aur ham sab patte kī tarah kumlā jāte hain ; aur hamārī badkirdārī āndhī kī mānind ham ko urā le jāti hai. 7 Aur koī nahīn jo terā nām le, jo apne āp ko āmāda kare, ki tujh se liptā rahe : kyūnki hamārī badkirdārī ke sabab se tū ham se rūposh huā, aur ham ko pighlā dālā. 8 Taubhī, ai KHUDĀWAND, tū hamārā bāp hai ; ham mittī hain, aur tū hamārā kumhār hai ; aur ham sab ke sab terī dast-kārī hain. 9 Ai KHUDĀWAND, gazabnāk na ho ; aur badkirdārī ko hamesha tak yād na rakh ; dekh, ham terī minnat karte hain ; ham sab tere log hain. 10 Tere pāk shahr biyā-bān ban gaye, Siyyūn sunsān aur Yarūshalem wīrān hai. 11 Hamārā khushnumā maqdis jis men hamāre bāpdādā terī sitāish karte the, āg se jalāyā gayā ; aur hamārī nafīs chīzen barbād ho gayīn. 12 Ai KHUDĀWAND, kyā tū is par bhī apne āp ko rokegā? kyā tū khāmosh rahēgā, aur ham ko yūn badhāl karegā?

65 Jo mere tālib na the, main un kī taraf mutawajjih huā ; jinhon ne mujhe dhūndhā na thā, mujhe pā liyā : main ne ek qaum se jo mere nām se nahīn kahlātī thī, farmāyā, Dekh, main hāzir hūn. 2 Main ne sarkash logon kī taraf jo apnī fikron kī pairawī men burī rāh par chalte hain, hamesha hāth phailāe ; 3 aise log jo hamesha mere rūbarū bāgon men qurbānlān karne aur inton par khushbū jalāne se mujhe barafrokhta karte hain ; 4 jo qabron men baithte aur poshīda jagahon men rāt kātte : aur sūar kā gosht khāte hain, aur jin ke bartanon men nafratī chīzon kā shorbā maujūd hai ; 5 jo kahte hain, ki Alag hī kharā rah, mere nazdik na ā, kyūnki main tujh se ziyāda pāk hūn : yih merī nāk men dhuwen kī māniad aur dīn bhar jalnewālī āg kī tarah hain. 6 Dekho, mere āge yih qalamband huā hai,

pas main khāmosh na rahūngā, balki badla dūngā, KHUDĀWAND farmātā hai ; hān, un kī god men dāl dūngā, 7 tumhārī aur tumhāre bāpdādā kī badkirdārī kā badla ikatthā dūngā, jo paharon par khushbū jalāte aur tilon par merī takfīr karte the : pas main pahle un ke kāmōn ko un kī god men nāpkar dūngā.

8 KHUDĀWAND yūn farmātā hai, ki jis tarah shīra khosha e angūr men maujūd hai, aur koī kahe, Use kharāb na kar, kyūnki us men barakat hai : usī tarah main apne bandon kī khātīr karūngā, tāki un sab ko halāk na karūn. 9 Aur main Ya'qūb men se ek nasl aur Yahūdāh men se apne kohistān kā wāris barpā karūngā : aur mere barguzīda log us ke wāris honge, aur mere bande wahān basenge. 10 Aur Shārūn gallon kā ghar hogā, aur 'Akūr kī wādī bailon ke baiṭhne kā maqām, mere un logon ke liye jo mere tālib hue. 11 Lekin tum jo KHUDĀWAND ko tark karte, aur us ke koh i muqaddas ko farāmosh karte, aur Mushtarī ke liye dastarkhwān chunte, aur Zuhra ke liye sharāb i mamzōj kā jām pur karte ho ; 12 main tum ko gīn ginkar talwār ke hawāla karūngā, aur tum sab zabh hone ke liye kham hoge : kyūnki jab main ne bulāyā, to tum ne jawāb na diyā ; jab main ne kalām kiya, to tum ne na sunā ; balki tum ne wuhī kiya, jo merī nazar men burā thā, aur wuh chīz pasand kī, jis se main khush na thā.

13 Is liye Khudāwand KHUDĀ yūn farmātā hai, ki Dekho, mere bande khāenge, par tum bhūke rahoge : mere bande piēnge, par tum piyāse rahoge : mere bande shādmān honge, par tum sharminaḍa hoge : 14 aur mere bande dil kī khushī se gāenge, par tum dilgīrī ke sabab se nālān hoge, aur jānkāhī se wāwailā karoge. 15 Aur tum apnā nām mere barguzīdon kī la'nat ke liye chhor jāoge, Khudāwand KHUDĀ tum ko qatl karegā ; aur apne bandon ko ek dūstre nām se bulāegā ; 16 yahān tak ki jo koī rū e zamīn par apne liye du'ā e khair kare, Khudā e barhaqq ke nām se karegā ; aur jo koī zamīn men qasam khāe, Khudā e barhaqq ke nām se khāegā ; kyūnki guzashta musibatēn farāmosh ho gayīn, aur wuh merī ānkhon se poshīda hain.

17 Kyūnki dekho, main naye āsmān aur nayī zamīn ko paidā kartā hūn : aur pahīlī chizon kā phir zikr na hogā, aur wuh khayāl men na āengī. 18 Balki tum merī is nayī khilqat se abadī khushī aur shādmānī karo : kyūnki dekho, main Yarūshalem ko khushī aur us ke logon ko khurramī banāungā. 19 Aur main Yarūshalem se khush aur apne logon se masrūr hūngā : aur us men rone kī sadā aur nālē kī āwāz phir kabhī sunāī na degī. 20 Phir kabhī wahān koī aīsā larḳā na hogā, jo kam'umr rahe, aur na koī aīsā būḥā jo apnī 'umr pūrī na kare : kyūnki larḳā sau baras kā hokar maregā ; aur jo gunahgār sau baras kā ho jāe, mal'ūn hogā. 21 Wuh ghar banāenge, aur un men basenge ; wuh tākistān lagāenge, aur un ke mewe khāenge. 22 Na kī wuh banāen, aur dūsrā base ; wuh lagāen, aur dūsrā khāe : kyūnki mere bandon ke aiyām darakht ke aiyām kī mānind honge, aur mere barguzīde apne hāthon ke kām se muddaton tak fāida uṭhāenge. 23 Un kī mihnāt besūd na hogī, aur un kī aulād nāgahān halāk na hogī ; kyūnki wuh apnī aulād samet KHUDĀWAND ke mubārak logon kī nāsī hain. 24 Aur yūn hogā, kī main un ke pukārne se pahle jawāb dūngā, aur wuh hanoz kah na chūkenge, kī main sun lūngā. 25 Bheriyā aur barra ikatthe charenge, aur sher ī babar bail kī mānind bhūsā khāegā : aur sānp kī khurāk khāk hogī. Wuh mere tamām koh ī muqaddas par na zarar pahunchāenge na halāk karēnge, KHUDĀWAND farmatā hai.

66 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, kī A'smān merā taḥt hai, aur zamīn mere pānw kī chaukī ; tum mere liye kaisā ghar banāoge, aur kaun sī jagah merī āramgāh hogī? 2 Kyūnki yih sab chizen to mere hāth ne banāin, aur yūn manjūd hūn, KHUDĀWAND farmatā hai ; lekin main us shakhs par nigāh karūngā, usī par jo garīb aur shikastadīl hai, aur mere kalām se kānp jātā hai. 3 Jo bail zabh kartā hai, us kī mānind hai, jo kīsī ādmī ko mār dāltā hai ; aur jo barra kī qurbānī kartā hai, us ke barābar hai, jo kutte kī gardan kāttā hai ; jo hadya lātā hai, goyā sūar kā laḥū guzrāntā hai ; jo lubān jalātā hai,

us kī mānind hai, jo but ko mubārak kahtā hai ; hān, unhon ne apnī apnī rāhen chun līn, aur un ke dil un kī nafratī chizon se masrūr hain ; 4 main bhī un ke liye āfaton ko chun lūngā ; aur jin bāton se wuh darte hain, un par lāungā ; kyūnki jab main ne pukārā, to kīsī ne jawāb na diyā ; jab main ne kalām kiya, to unhon ne na sunā ; balki unhon ne wuhī kiya jo merī nazar men burā thā, aur wuh chiz pasand kī jis se main khush na thā.

5 KHUDĀWAND kī bāt suno, ai tum jo us ke kalām se kānp te ho : Tumhāre bhāī jo tum se kīna rakhte hain, aur mere nām kī khātir tum ko khārīj kar dete hain, kahte hain, KHUDĀWAND kī tamjīd karo, tākī ham tumhārī khushī ko dekhē ; lekin wuhī sharminda honge. 6 Shahr se hujūm kā shor, haikal kī taraf se ek nidā, KHUDĀWAND kī āwāz hai, jo apne dushmanon ko badla detā hai. 7 Peshtar is se kī use dard lage, us ne janam diya ; aur is se pahle kī us ko dard ho, us se betā paidā hūā. 8 Aīsī bāt kis ne sunī? aīsī chizen kis ne dekhīn? Kyā ek dīn men koī mulk paidā ho saktā hai? kyā yakbāragī ek qaum paidā ho jāegī? kyūnki Siyyūn ko dard lage hī the, kī us kī aulād paidā ho gayī. 9 KHUDĀWAND farmatā hai, Kyā main use wilādat ke waqt tak lāūn, aur phir us se wilādat na karāūn? terā Khudā farmatā hai, Kyā main jo wilādat tak lātā hūn, wilādat se bāz rakkhūn?

10 Tum Yarūshalem ke sāth khushī manāo, aur us ke sabab se shādmān ho, us ke sab dosto : jo us ke liye mātām karte the, us ke sāth nihāyat khush ho : 11 tākī tum dūdh piyo, aur us ke tasallī ke pistānon se ser ho ; tākī tum nīchoṛo, aur us kī shaukat kī firāwānī se hazz uṭhāo. 12 Kyūnki KHUDĀWAND yūn farmatā hai, kī Dekh, main salāmatī nahr kī mānind, aur qaumon kī daulat sailāb kī tarah us ke pās rawān karūngā, tab tum dūdh pīoge ; aur bagal men uṭhāe jāoge ; aur ghutnon par kudāe jāoge. 13 Jis tarah mān apne betē ko dilāsā detī hai, usī tarah main tum ko dilāsā dūngā ; Yarūshalem hī men tum tasallī pāoge. 14 Aur tum dekhoge, aur tumhārā dil khush hogā, aur tumhārī haḍḍiyān sabze kī

mánind nashw o numá karengí : aur **KHUDÁWAND** ká háth apne bandon par záhír hogá, par us ká qahr us ke dushmanon par bharkegá. 15 Kyúñki dekho, **KHUDÁWAND** ág ke sáth áegá, aur us ke rath girdbád kí mánind hongé ; táki apne qahr ko josh ke sáth aur apní tambíh ko ág ke shu'le men záhír kare. 16 Kyúñki ág se aur apní talwár se **KHUDÁWAND** tamám baní A'dam ká muqábala karegá : aur **KHUDÁWAND** ke maqtúl bahut se hongé. 17 Wuh jo bágon ke wasat men kisi ke piche khare hone ke liye apneáp ko pák o sáf karte hain, jo súar ká gosht aur makrúh chízen aur chúhe kháte hain ; **KHUDÁWAND** farmátá hai, Wuh báham faná ho jáenge. 18 Aur main un ke kám aur un ke mansúbe jántá hún. Wuh waqt átá hai, ki main tamám qaumon aur ahl i lugat ko jama' karúnga ; aur wuh áenge, aur merá jalál dekhege. 19 Tab main un ke darmiyán ek nishán nasb karúnga ; aur main un ko jo un men se bach nikle, qaumon kí taraf bhejúnga, ya'ni Tarsís, aur Púl, aur Lúd ko jo tīrandáz hain, aur Túbál, aur Yáwán ko, aur dūr ke jazíron ko,

jinhon ne merí shuhrat nahín suní, aur merá jalál nahín dekhá ; aur wuh qaumon ke darmiyán merá jalál bayán karege. 20 Aur **KHUDÁWAND** farmátá hai, ki Wuh tumhare sab bháiyon ko tamám qaumon men se ghoron aur rathon par, aur páلكiyon men, aur khachcharon par aur sáñd-niyon par bithákar **KHUDÁWAND** ke hadye ke liye Yarúshalem men mere koh i muqaddas ko láenge, jis tarah se baní Isráíl **KHUDÁWAND** ke ghar men pák bartanon men hadya láte hain. 21 Aur **KHUDÁWAND** farmátá hai, ki Main un men se bhí káhin aur Láwí hone ke liye lúnga. 22 **KHUDÁWAND** farmátá hai, jis tarah nayá ásmán aur nayí zamín jo main banáúnga, mere huzúr qáim rahenge, usí tarah tumharí nasl aur tumhará nám baqí rahégá. 23 Aur yún hogá, **KHUDÁWAND** farmátá hai, ki ek naye chánd se dúsre tak, aur ek sabbt se dúsre tak har fard i bashar 'ibádat ke liye mere huzúr áegá. 24 Aur wuh nikal nikalkar un logon kí lashon par jo mujh se bági hue nazar karege ; kyúñki un ká kírá na maregá, aur un kí ág na bujhegi, aur wuh tamám baní A'dam ke liye nafratí hongé.

YARMIYA'H

1 Yarmiyáh bin Khilqiyáh kí báten jo Binyamín ki mamlukat men 'Anatotí káhinon men se thá : 2 jis par **KHUDÁWAND** ká kalám sháh i Yahúdáh Yúsiyáh bin Amún ke dinon men us kí saltanat ke terahwen sál men názil húa. 3 Sháh i Yahúdáh Yahúyaqím bin Yúsiyáh ke dinon men bhí, sháh i Yahúdáh Sidqiyáh bin Yúsiyáh ke gyarahwen sál ke tamám hone tak ahl i Yarúshalem ke asíri men jáne tak jo páñchwen mahíne men thá, názil hotá rahá.

4 Tab **KHUDÁWAND** ká kalám mujh par názil húa, aur us ne farmáyá, 5 Is se peshtar kí main ne tujhe batn men khalq kiyá, main tujhe jántá thá, aur terí wiládat se pahle main ne tujhe makhsús kiyá, aur

qaumon ke liye tujhe nabí thahráyá. 6 Tab main ne kahá, Hée, Khudá-wand **KHUDÁ**, dekh, main bol nahín saktá, kyúñki main to bachcha hún. 7 Lekin **KHUDÁWAND** ne mujhe farmáyá, Yún na kah, ki Main bachcha hún : kyúñki jis kisi ke pás main tujhe bhejúnga, tú jáegá ; aur jo kuchh main tujhe farmáúnga, tú kahegá. 8 Tú un ke chihron ko dekhkar na dar : kyúñki **KHUDÁWAND** farmátá hai, Main tujhe chhuráne ko tere sáth hún. 9 Tab **KHUDÁWAND** ne apná háth barhákar mere munh ko chhua ; aur **KHUDÁWAND** ne mujhe farmáyá, Dekh, main ne apná kalám tere munh men dál diya : 10 dekh, áj ke din main ne tujhe qaumon par aur saltanaton par muqarrar kiyá, kí ukhare aur dháe, aur halák

kare aur giráe, aur ta'mír kare, aur lagáe.

11 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne farmáyá, Ai Yarmiyáh, tú kyá dekhtá hai? main ne 'arz kí, ki Bádám ke darakhít kí ek shákh dekhtá hún. 12 Aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Tú ne khúb dekhá: kyúinki main apne kalám ko púra karne ke liye bedár rahtá hún. 13 Dúsrí bár KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne farmáyá, Tú kyá dekhtá hai? Main ne 'arz kí, ki Ubaltí húi deg dekhtá hún, jis ká munh shimál kí taraf se hai. 14 Tab KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Shimál kí taraf se is mulk ke tamám báshindon par áfat áegí. 15 Kyúinki KHUDÁWAND farmátá hai, Dekh, main shimál kí saltanaton ke tamám khándanon ko buláungá, aur wuh áenge, aur har ek apná takht Yaráshalem ke phátacon ke madkhal par, aur us kí sab díwaron ke girdá-gird, aur Yahúdáh ke tamám shahron ke muqábil qáim karegá. 16 Aur main un kí sári sharárat ke bá'is un par fatwá dúngá; kyúinki unhon ne mujhe tark kiyá, aur gairma'búdon ke sámne lubán jaláyá, aur apní hí dastkárí ko sijda kiyá. 17 Is liye tú apní kamar kaskar uth khará ho, aur jo kuchh main tujhe farmáun, un se kah: un ke chíhron ko dekhkar ná dar, aisé na ho, ki main tujhe un ke sámne sarásíma karún. 18 Kyúinki dekh, main áj ke din tujh ko is tamám mulk aur Yahúdáh ke bád-sháhon, aur us ke amíron, aur us ke káhinon aur mulk ke logon ke muqábil ek fasíldár shahr, aur lohe ká sutún, aur pítal kí díwár banátá hún. 19 Aur wuh tujh se laenge; lekin tujh par gálib na áenge: kyúinki KHUDÁWAND farmátá hai, Main tujhe chhuráne ko tere sáth hún.

2 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne farmáyá kí, 2 Tú já aur Yaráshalem ke kán men pukárkhar kah, ki KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Main terí jawání kí ulfat aur tere biyáh kí mahabbat ko yád kartá hún; ki tú biyábán ya'ní banjar zamín men mere píchhe píchhe chalí. 3 Isráíl KHUDÁWAND ká muqaddas

aur us kí afzáish ká pahlá phal thá: KHUDÁWAND farmátá hai, Use nigal-newále sab mujrim thahrenge; un par áfat áegí.

4 Ai ahl í Ya'qúb, aur ahl í Isráíl ke sab khándano: KHUDÁWAND ká kalám suno: 5 KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Tumháre bápádá ne mujh men kaun sí beinsáfi pái, jis ke sabab se wuh mujh se dúr ho gaye, aur butlán kí pairawí karke bátíl hue? 6 Aur unhon ne yih na kahá, ki KHUDÁWAND kahán hai, jo ham ko mulk í Mísr se nikál láyá, aur biyábán aur banjar aur garhon kí zamín men se khushkí aur maut ke sáye kí sarzamín men se, jahán se na koí guzartá aur na koí búd o básh kartá thá, ham ko le áyá? 7 Aur main tum ko bágonwálí zamín men láyá, ki tum us ke mewe aur us ke achchhe phal kháo; lekin jab tum dákhil hue, to tum ne merí zamín ko nápák kar diyá, aur merí mírás komakrúh banáyá. 8 Káhinon ne na kahá, ki KHUDÁWAND kahán hai? aur ahl í shari'at ne mujhe na jáná: aur charwáhon ne mujh se sarkashí kí, aur nabíon ne Ba'l ke nám se nubuwwat kí, aur un chízon kí pairawí kí, jin se kuchh fáida nahín. 9 Is liye, KHUDÁWAND farmátá hai, main phir tum se jhagr-úngá, aur tumháre beton ke beton se jhagrá karúngá. 10 Kyúinki pár guzarkar Kittím ke jazíron men dekho, aur Qídár men qásíd bhejkar daryáft karo; aur dekho ki aisé bát kahín húi hai? 11 Kyá kisi qaum ne apne ma'búdon ko, hálánki wuh khudá nahín, badal dálá? par merí qaum ne apne jalál ko befáida chíz se badlá. 12 KHUDÁWAND farmátá hai, Ai ásmáno, is se hairán ho; shiddat se thartharáo, aur bi'lkull wírán ho jáo. 13 Kyúinki mere logon ne do buráiyán kín; unhon ne mujh áb í hayát ke chashme ko tark kar diyá, aur apne liye hauz khode hain, shikasta hauz jin men pání nahín thahr sáktá. 14 Kyá Isráíl gulám hai? kyá wuh khánazád hai? wuh kis liye lúta gayá? 15 Jawán sher í babar us par gurráe, aur garje: aur unhon ne us ká mulk ujár diyá; us ke shahr jal gaye, wahán koí basnewálá na rahá. 16 Baní Núf aur baní Tahfanís ne bhí terí khopri phorí. 17 Kyá tú khud hí yih

apne upar nahin lai, ki tu ne KHUDAWAND apne Khuda ko tark kiyá, jab ki wuh teri rahbari kartá thá? 18 Aur ab Sihor ka pani pine ko Misr ki rah men tujhe kyá kám? aur darya e Furat ka pani pine ko Asur ki rah men tera kyá matlab? 19 Teri hi shararat teri tadib karegi, aur teri bargashtagi tujh ko saza degi: Khudawand, RABB u'l afwaj, farmata hai, Dekh, aur jan le, ki yih burá aur benihayat beja kám hai, ki tu ne KHUDAWAND apne Khuda ko tark kiyá, aur tujh ko mera khauf nahin. 20 Kyunki muddat hui, ki tu ne apne jue ko tor dala, aur apne bandhanon ke tukre kar dale; aur kaha, ki Main tabi' na rahungi; han, har ek unche pahar par aur har ek hare darakht ke niche tu badkari ke liye let gayi. 21 Main ne to tujhe kamil tak lagaya, aur 'umda bij boyá thá: phir tu kyunkar mere liye behagiat jangli angur ka darakht ho gayi? 22 Harchand tu apne ko saji se dhoe, aur bahut sa sabun isti'mal kare, taubhi Khudawand KHUDA farmata hai, Teri shararat ka dag mere huzur 'ayan hai. 23 Tu kyunkar kahti hai, Main napak nahin hun; main ne Ba'lim ki pairawi nahin ki? wadi men apni rawish dekh; aur jo kuchh tu ne kiyá hai ma'lum kar: tu tezrau untni ki manind hai, jo idhar udhar durti hai; 24 mada gorkhar ki manind, jo biyaban ki 'adi hai, jo shahwat ke josh men hawa ko sunghti hai: us ki masti ki halat men kaun use rok saktá hai? us ke talib mada na honge; us ki masti ke aiyam men wuh use pa lenge. 25 Tu apne panwon ko barahnagi se, aur apne halq ko piyas se bacha; lekin tu ne kaha, ki Kuchh ummed nahin: hargiz nahin; kyunki main beganon par 'ashiq hun, aur un hi ke piche jaungi. 26 Jis tarah chor pakra jane par ruswa hota hai, usi tarah Israil ka gharana ruswa hua; wuh aur us ke badshah, aur umara aur kahin, aur nabi; 27 jo lakri se kahte hain, ki Tu mera bap hai; aur patthar se, ki Tu ne mujhe janam diya: kyunki unhon ne meri taraf munh na kiyá, balki pith ki: par apni musibat ke waqt wuh kahenge, ki Uthkar ham ko bacha. 28 Lekin tere but kahan hain, jin ko tu ne

apne liye banaya? agar wuh teri musibat ke waqt tujhe bacha sakte hain, to uthen: kyunki, ai Yahudah, jitne tere shahr hain, utne hi tere ma'bud hain.

29 Tum mujh se kyun hujjat karoge? tum sab ne mujh se bagawat ki hai, KHUDAWAND farmata hai. 30 Main ne befaida tumhare beton ko pita: wuh tarbiyatpazir na hue: tumhari hi talwar pharnewale sher i babar ki tarah tumhare nabion ko kha gayi. 31 Ai is pusht ke logo, KHUDAWAND ke kalam ka lihaz karo. Kyá main Israil ke liye biyaban ya tariki ki zamin hua? mere log kyun kahte hain, Ham azad ho gaye; phir tere pas na aenge? 32 Kyá kunwari apne zewar, ya dulhan apni arais bhul sakti hai? par mere log to muddat i madid se mujh ko bhul gaye. 33 Tu talab i 'ishq men apni rah ko kaisi arasta karti hai! yaqinan tu ne fahisha 'auraton ko bhi apni rahan sikhai hain. 34 Tere hi daman par begunah miskinon ka khun bhi paya gaya: tu ne un ko naqab lagate nahin pakra, balki in hi sab baton ke sabab se. 35 Taubhi tu kahti hai, Main beqasur hun; us ka gazab yaqinan mujh par se tal jaega. Dekh, main tujh par fatwa dunga; kyunki tu kahti hai, Main ne gunah nahin kiyá. 36 Tu apni rah badalne ko aisi beqarar kyun phirti hai? tu Misr se bhi sharminda hogi, jaise Asur se hui. 37 Wahan se bhi tu apne sir par hath rakhkar niklegi: kyunki KHUDAWAND ne un ko jin par tu ne itimad kiyá haqir jana, aur tu un se kamyab na hogi.

3 Kahte hain, ki Agar koi mard apni biwi ko talaq de de, aur wuh us ke han se jakar kisi dusre mard ki ho jae, to kyá wuh pahlá phir us ke pas jaega? kyá wuh zamin nihayat napak na hogi? Lekin tu ne to bahut se yaron ke sath badkari ki hai; kyá ab bhi tu meri taraf phiregi? KHUDAWAND farmata hai. 2 Paharon ki taraf apni ankhen utha, aur dekh; kaun si jagah hai jahan tu ne badkari nahin ki? Tu rah men un ke liye is tarah baiti, jis tarah biyaban men 'Arab: tu ne apni badkari aur shararat se zamin ko napak kiyá. 3 Is liye barish nahin hoti, aur akhiri

barsát nahín hūí; terí peshání fá-hisha kí hai, aur tujh ko sharm nahín áttí. 4 Kyá tú ab se mujhe pukárkar na kahegi, Ai mere báp, tú merí jawá-ní ká rahbar thá? 5 Kyá us ká qahr hamesha rahegá? kyá wuh use abad tak rakh chhoregá? Dekh, tú aisí bát-én to kah chukí, lekin jahán tak tujh se ho saká, tú ne bure kám kiye.

6 Aur Yúsiyáh bádsháh ke aiyám men KHUDÁWAND ne mujh se farmáyá, Kyá tú ne dekhá bargashta Isráíl ne kyá kiyá hai? wuh har ek únche pahár par aur har ek hare darakht ke niche gayí, aur wahán badkárí kí. 7 Aur jab wuh yih sab kuchh kar chukí, to main ne kahá, Wuh merí taraf wápas áegi; par wuh na áí: aur us kí bewafá bahin Yahúdáh ne yih hál dekhá. 8 Phir main ne dekhá, kí jab bargashta Isráíl kí zinákárí ke sabab se main ne us ko taláq de dí, aur use taláq-náma likh diya, taubhí us kí bewafá bahin Yahúdáh na darí; balki us ne bhí jákar badkárí kí. 9 Aur aisá húa, kí us ne apní badkárí kí burái se zamín ko nápák kiyá, aur patthar aur lakrí ke sáth zinákárí kí. 10 Aur KHUDÁWAND farmátá hai, kí Báwu-júd is sab ke us kí bewafá bahin Yahúdáh sachche dí se merí taraf na phirí, balki riyákárí se. 11 Aur KHUDÁWAND ne mujh se farmáyá, Bargashta Isráíl ne bewafá Yahúdáh se ziyáda apne áp ko sádiq sábit kiyá hai. 12 Já, aur shimál kí taraf yih bát pukárkar kah de, kí KHUDÁWAND farmátá hai, Ai bargashta Isráíl, wápas á; main tujh par qahr kí nazar nahín karúngá; kyúinki KHUDÁWAND farmátá hai, main rahím hún, merá qahr dálmí nahín. 13 Sirf apní badkirdárí ká iqrár kar, kí tú KHUDÁWAND apne Khudá se 'ásí ho gayí, aur har ek hare darakht ke niche gairon ke sáth idhar udhar áwára phirí: KHUDÁWAND farmátá hai, tum merí áwáz ke shanawá na húe. 14 KHUDÁWAND farmátá hai, Ai bargashta bachcho, wápas áo; kyúinki main khud tumhárá málík hún: aur main tum ko har ek shahr men se ek, aur har ek gharáne men se do lekar Siyyún men láúngá: 15 aur main tum ko apne khátir-khwáh charwáhe dúngá, aur wuh tum ko dánái aur 'aqlmandí se charáenge. 16 Aur yún hogá, KHUDÁWAND far-

mátá hai, kí jab un aiyám men tum mulk men barhoge, aur bahut hoge, tab wuh phir na kahenge, kí KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq; us ká khayál bhí kabhí un ke dí men na áegá: wuh hargiz use yád na karenge, aur us kí ziyárat ko na jáenge, aur us kí marammat na hogí. 17 Us waqt Yarúshalem KHUDÁWAND ká takht kahláegá; aur us men, ya'ní Yarúshalem men, sab qaumen KHUDÁWAND ke nám se jama' hongí: aur wuh phir apne bure dí kí sakhti kí pairawí na karenge. 18 Un aiyám men Yahúdáh ká gharána Isráíl ke gharáne ke sáth chalegá; wuh milkar shimál ke mulk men se us mulk men jise main ne tumháre báp-dádá ko mírás men diya, áenge. 19 A'h, main ne to kahá thá, Main tujh ko farzandon men shámil karke khush-numá mulk ya'ní qaumon kí nafis mírás tujhe dúngá; aur tú mujhe Báp kahkar pukáregí, aur tú phir mujh se bargashta na hogí. 20 Lekin KHUDÁWAND farmátá hai, Ai Isráíl ke gharáne, jis tarah bíwí bewafái se apne shauhar ko chhor detí hai, usí tarah tú ne mujh se bewafái kí hai. 21 Paháron par baní Isráíl kí girya o zári aur minnat kí áwáz sunái detí hai; kyúinki unhon ne apní ráh terhí kí, aur KHUDÁWAND apne Khudá ko bhúl gaye. 22 Ai bargashta farzando, wápas áo; main tumhári bargashtagí ká chára kar-úngá. Dekh, ham tere pás áte hai; kyúinki tú hí, ai KHUDÁWAND, hamára Khudá hai. 23 Fi'lhaqíqat tilon aur paháron par ke hujúm se kuchh ummed rakhná befáida hai: Yaqínan KHUDÁWAND hamáre Khudá hí men Isráíl kí naját hai. 24 Lekin is ruswái ke bá'is ne hamári jawání ke waqt se hamáre báp-dádá ke mál ko, aur un kí bheron, aur un ke bailon, aur un ke beté aur betiyon ko nigal liya hai. 25 Ham apní sharm men lete, aur ruswái ham ko chhipá le: kyúinki ham aur hamáre báp-dádá apní jawání ke waqt se áj tak KHUDÁWAND apne Khudá ke khatákár hai; aur ham KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz ke shanawá nahín húe.

4 Ai Isráíl, agar tú wápas áe, KHUDÁWAND farmátá hai, agar tú merí taraf wápas áe: aur apní makrúhát ko merí nazar se dúr kare,

to tú áwára na hogá; 2 aur agar tú sachcháí aur 'adálat aur sadáqat se zinda KHUDÁWAND kí qasam kháe, to qaumen us ke sabab se apne ap ko mubáarak kahengi, aur us par fakhr karengeí.

3 Kyúнки KHUDÁWAND Yahúdáh aur Yarúshalem ke logon ko yún farmátá hai, ki Apní uftáda zamín par hai chaláo, aur kánton men tukhmrezi na karo. 4 Ai Yahúdáh ke logo, aur Yarúshalem ke básh-indó, KHUDÁWAND ke liye apná khatná karáo; hán, apne dil ká khatná karo: tá na ho, ki tumhári bada'málí ke bá'is se merá qahr ág kí mánind shu'lazan ho, aur aisá bharke ki koí bujhá na sake. 5 Yahúdáh men ishtihár do, aur Yarúshalem men is kí manádí karo; aur kaho, ki Tum mulk men narsingá phúnko: baland áwáz se pukáro, aur kaho, ki Jama' ho, ki hasín shahron men chalen. 6 Tum Siyyún hí men jhandá khará karo: panáh lene ko bhágo, aur der na karo: kyúнки main balá aur halákat i shadíd ko shimál kí taraf se látá hún. 7 Sher i babar jháriyon se niklá hai, aur qaumon ke halák karnewále ne kúch kiyá hai; wuh apní jagah se niklá hai ki terí zamín ko wíran kare, táki tere shahr wíran hon, aur koí basnewálá na rahe. 8 Is liye táť orhkar chhátí píto, aur wáwailá karo: kyúнки KHUDÁWAND ká qahr i shadíd ham par se tal nahín gayá. 9 Aur KHUDÁWAND farmátá hai, Us waqt yún hogá, ki bádsháh aur sardár bedíl ho jáenge, aur káhin hairatzada aur nabí sarásíma hongé. 10 Tab main ne kahá, Afsos ai Khudáwánd KHUDÁ: yaqínan tú ne in logon aur Yarúshalem ko yih kahkar dagá dí, ki Tum salámat rahoge; hálánki talwár ján tak pahunch gayí hai. 11 Us waqt in logon aur Yarúshalem se yih kahá jáegá, ki Biyábán ke paharon par se ek khushk hawá merí dukhtar i qaum kí taraf chalegi, usáne aur sáf karne ke liye nahín; 12 balki wahán se ek niháyat tund hawá mere liye chalegi; ab main bhí un par fatwá dúngá. 13 Dekho, wuh ghatá kí tarah chah áegá: us ke rath giróbád kí mánind, aur us ke ghore 'uqábon se teztar hain. Ham par afsos, ki hée, ham gárat ho gaye.

14 Ai Yarúshalem, tú apne dil ko sharárat se pák kar, táki tú rihái páe. Bure khayálat kab tak tere dil men rahenge? 15 Kyúнки Dán se ek áwáz áti hai, aur Ifráím ke pahar se musíbat kí khabar detí hai: 16 qaumon ko khabar do; dekho, Yarúshalem kí bábat manádí karo, ki muhásara karnewále dúr ke mulk se áte hain, aur Yahúdáh ke shahron ke muqábil lalkárenge. 17 Khet ke rakhwálon kí mánind wuh use cháron taraf se gherenge; kyúнки us ne mujh se bagáwat kí, KHUDÁWAND farmátá hai. 18 Terí chál aur tere kámon se yih musíbat tujh par áti hai; yih terí sharárat hai; yih bahut talkh hai, kyúнки yih tere dil tak pahunch gayí hai.

19 Hée, merá dil i mere parda e dil men dard hai; merá dil betáb hai; main chup nahín rah saktá; kyúнки, ai merí ján, tú ne narsinge kí áwáz aur laráí kí lalkár sun lí hai. 20 Shikast par shikast kí khabar áti hai; yaqínan tamám mulk barbád ho gayá: mere khalme nághán aur mere parde ek dam men gárat kiye gaye. 21 Main kab tak yih jhandá dekhún, aur narsinge kí áwáz sunún? 22 Fí'lhaqíqat mere log ahmaq hain, unhon ne mujhe nahín pahchá-ná; wuh beshu'úr bachche hain, aur imtiyáz nahín rakhte: bure kám karne men hoshyár hain, par neko-kári kí samájh nahín rakhte.

23 Main ne zamín par nazar kí, aur kyá dekhtá hún, ki wíran aur sunsán hai; aflák ko bhí benúr páyá. 24 Main ne paharon par nigáh kí, aur kyá dekhtá hún, ki wuh kánp gaye, aur sab tile mutazalza ho gaye. 25 Main ne nazar kí, aur kyá dekhtá hún, ki koí ádmí nahín, aur sab hawái parande uť gaye. 26 Phír main ne nazar kí, aur kyá dekhtá hún, ki zarķhez zamín biyábán ho gayí, aur us ke sab shahr KHUDÁWAND kí huzúrí aur us ke qahr kí shiddat se barbád ho gaye. 27 Kyúнки KHUDÁWAND farmátá hai, ki Tamám mulk wíran hogá; taubhí main use bi'lkull barbád na karúngá. 28 Is liye zamín mátam karegi, aur úpar se ásmán tárík ho jáegá: kyúнки main kah chuká, main ne iráda kiyá hai, main us se pashemán na húngá, aur us se báz na áúngá. 29 Sawáron aur tírandázon ke shor se

tamām shahrī bhāg jāenge; wuh ghane jangalon men jā ghusenge, aur chatānon par charh jāenge: sab shahr tark kiye jāenge, aur koī admī un men na rahegā. 30 Tab ai gāratshuda, tū kyā karegī? agarchi tū lāl jorā pahine, agarchi tū zarrīn zewaron se āraṣṭa ho, agarchi tū apnī ānkhon men surma lagāe, tū 'abas apne āp ko khūbsūrat banāegī; tere 'āshiq tujh ko haqīr jāenge, wuh terī jān ke tālib hongē. 31 Kyūnki main ne us 'aurat kī sī āwāz sunī hai, jise dard lage hon: aur us kī sī dardnāk āwāz jis ke pahlā bachcha paidā ho, ya'nī dukhtar i Siyyūn kī āwāz jo hānptī aur apne hāth phailākar kahtī hai, Hāe! qatīlon ke sāmne merī jān betāb hai.

5 Ab Yarūshalem ke kūchon men idhar udhar gasht karo, aur dekho, aur daryāft karo, aur us ke chaukon men dhūndho; agar koī admī wahān mile, jo insāf karnewālā aur sachchāī kā tālib ho, to main use mu'āf karūngā. 2 Aur agarchi wuh kahte hain, Zinda KHUDĀWAND kī qasam, taubhī yaqīnan wuh jhūthī qasam khāte hain. 3 Ai KHUDĀWAND, kyā terī ānkhon sachchāī par nahīn hain? tū ne un ko mārā hai, par unhon ne afsos nahīn kiya: tū ne un ko gārat kiya, par wuh tarbiyat-pazīr na hue: unhon ne apne chihron ko chatān se bhī ziyāda sakht banāyā; unhon ne wāpas āne se inkār kiya hai. 4 Tab main ne kahā, kī Yaqīnan yih bechāre jāhil hain: kyūnki yih KHUDĀWAND kī rāh aur apne Khudā ke ahkām ko nahīn jānte: 5 main buzurgon ke pās jāūngā, aur un se kalām karūngā; kyūnki wuh KHUDĀWAND kī rāh aur apne Khudā ke ahkām ko jānte hain. Lekin inhon ne jūā bi'lkull tor dālā, aur bandhanon ke tukre kar dāle. 6 Is liye jangal kā sher i babar un ko phāregā; biyābān kā bheriyā un ko halāk karegā, chitā un ke shahron kī ghāt men baithā rahegā, jo koī un men se nikle phārā jāegā: kyūnki un kī sarkashī bahut hūī, aur un kī bargashtagī barh gayī. 7 Main tujhe kyūnkar mu'āf karūn? tere farzandon ne mujh ko chhorā, aur un kī qasam khāī jo khudā nahīn hain: jab main ne un ko ser kiya, to unhon ne badkāri kī, aur pare bāndhkar qahbakhānon

men ikatthe hue. 8 Wuh peṭ bhare ghoron kī mānind ho gaye, har ek subh ke waqt apne parausī kī biwī par hinhināne lagā. 9 KHUDĀWAND farmatā hai, Kyā main in baton ke liye sazā na dūngā: aur kyā merī ruh aisi qaum se intiqām na legī?

10 Us kī dīwāron par charh jāo, aur tor dālo; lekin bi'lkull barbād na karo: us kī shākhon kāt do: kyūnki wuh KHUDĀWAND kī nahīn hain. 11 Is liye kī KHUDĀWAND farmatā hai, kī Isrāīl ke gharāne aur Yahūdāh ke gharāne ne mujh se nihāyat bewafāī kī. 12 Unhon ne KHUDĀWAND kā inkār kiya, aur kahā, kī Wuh nahīn hai; ham par hargiz āfat na āegī, aur talwār aur kāl ko ham na dekhenge: 13 aur nabī mahz hawā ho jāenge, aur kalām un men nahīn hai; un ke sāth aisā hī hogā. 14 Pas is liye kī tum yūn kahte ho, KHUDĀWAND, Rabb u'l afwāj yūn farmatā hai, kī dekh, main apne kalām ko tere munh men āg, aur in logon ko lakṛī banāūngā, aur wuh in ko bhasam kar degī. 15 Ai Isrāīl ke gharāne, dekh; main ek qaum ko dūr se tujh par charhā lāūngā, KHUDĀWAND farmatā hai: wuh zabardast qaum hai, wuh qadīm qaum hai; wuh aisi qaum hai jis kī zabān tū nahīn jāntā, aur un kī bāt ko tū nahīn samajhtā. 16 Un ke tarkash khulī qabron hain, wuh sab bahādur mard hain. 17 Aur wuh terī fasl kā anāj aur terī rotī, jo tere beṭon aur beṭiyon ke khāne kī thī, khā jāenge: tere gāe bail aur terī bher bakriyon ko chat kar jāenge: tere angūr aur anjīr nigal jāenge: tere hasīn shahron ko jin par terā bharosā hai, talwār se wirān kar denge. 18 Lekin, KHUDĀWAND farmatā hai, un aiyām men bhī main tum ko bi'lkull barbād na karūngā. 19 Aur yūn hogā kī jab wuh kahenge, kī KHUDĀWAND hamāre Khudā ne yih sab kuchh ham se kyūn kiya? to tū un se kahegā, kī jis tarah tum ne mujhe chhor diya, aur apne mulk men gairma'būdōn kī 'ibādat kī, usī tarah tum us mulk men jo tum-hārā nahīn hai ajnabīon kī khidmat karoge.

20 Ya'qūb ke gharāne men is bāt kā ishtihār do, aur Yahūdāh men is kī manādī karo, aur kaho; 21 Ab zarā suno, ai nādān aur be'aql logo,

jo ankhen rakhte ho par dekhte nahin; jo kan rakhte ho par sunte nahin. 22 KHUDAWAND farmata hai, Kyá tum mujh se nahin darte? kyá tum mere huzúr mein thartharoge nahin, jis ne ret ko samundar ki hadd par abadi hukm se qaim kiya ki wuh us se age nahin barh saktá? aur harchand us ki lahren uchhalti hain, taubhi galib nahin atin; aur harchand shor karti hain taubhi us se tajawuz nahin kar saktin. 23 Lekin in logon ke dil bagí aur sarkash hain; inhon ne sarkashi ki aur dur ho gaye. 24 Inhon ne apne dil mein na kaha, ki Ham KHUDAWAND apne Khuda se daren, jo pahli aur pichhli barsat waqt par bhejta hai, aur fasl ke muqarrara hafton ko hamare liye maujud kar rakhta hai. 25 Tumhari badkirdari ne in chizon ko tum se dur kar diya, aur tumhare gunahon ne achchhi chizon ko tum se baz rakkha. 26 Kyunki mere logon mein sharir pae jate hain: wuh phanda lagane walon ki manind ghát mein baithe hain; wuh jal phailate aur admilon ko pakarte hain. 27 Jaise pinjra churiyon se bhará ho, waise hi un ke ghar makr se pur hain: pas wuh bare aur maldar ho gaye. 28 Wuh mote ho gaye, wuh chikne hain: wuh bure kamon mein sabqat le jate hain: wun faryad, ya'ni yati-mon ki faryad, nahin sunte, taki un ka bhalá ho; aur muhtajon ka insaf nahin karte. 29 KHUDAWAND farmata hai, Kyá main in baton ke liye saza na dunga? aur kyá meri ruh aisi qaum se intiqam na legi?

30 Mulk mein ek hairatafza aur haul-nak bat hai; 31 nabi juthi nubuwat karte hain, aur kahin un ke wasile se hukmrani karte hain; aur mere log aisi halat ko pasand karte hain: ab tum is ke akhir mein kyá karoge?

6 Al-bani Binyamin, Yarushelem mein se panah ke liye bhag niklo, aur Taqwa mein narsinga phunko, aur Bait Hakkaram mein atashin 'alam baland karo; kyunki shimál ki taraf se balá aur bari tabahi anewali hai. 2 Main dukhtar i Siyyun ko, jo shakil aur naznin hai, halak karunga. 3 Char-wahe apne gallon ko lekar us ke pas aenge, aur girdagird us ke muqabil khaima khare karenge; har ek apni jagah mein charaega. 4 Us

se jang ke liye apne ap ko maksus karo; utho, do pahar hi ko charch chalen. Ham par afsos, kyunki din dhaltá jata hai, aur sham ka saya barhta jata hai. 5 Utho, rat hi ko charch chalen, aur us ke qasron ko dha den. 6 Kyunki RABB ul afwaj yun farmata hai, ki Darakht kat dalo, aur Yarushelem ke muqabil dandama bandho: yeh shahr saza ka sazar hai; is mein zulm hi zulm hai. 7 Jis tarah pani chashme se phut nikalta hai, usi tarah shararat is se jari hai: zulm aur sitam ki sada is mein suni jati hai; har dam mere samne dukh dard aur zakham hain. 8 Ai Yarushelem tarbiyatpazir ho, ta na ho, ki meri dil tujh se hat jae; na ho, ki main tujhe wiran aur gair-abad zamin bana dun.

9 RABB ul afwaj yun farmata hai, ki Wuh Israil ke baqiye ko angur ki manind dhundhkar tor lenge: tu angur tornewale ki tarah phir apna hath shakhon mein dal. 10 Main kis se kahun, aur kis ko jataun, taki wuh sunen? dekh, un ke kan namakhtun hain, aur wuh sun nahin sakte; dekh, KHUDAWAND ka kalam un ke liye hiqarat ka ba'is hai; wuh us se khush nahin hote. 11 Is liye main KHUDAWAND ke qahr se labrez hun; main use zabt karte karte tang a gaya: bazaron mein bachchon par aur jawanon ki jama'at par use unde de: kyunki shauhar apni biwi ke saath aur burha kuhansal ke saath giriftar hoga. 12 Aur un ke ghar, kheton aur biwiyon samet, auron ke ho jaenge: kyunki, KHUDAWAND farmata hai, main apna hath is mulk ke bashindon par barhaunga. 13 Is liye ki chhoton se baron tak sab ke sab lalach hi hain; aur nabi se kahin tak har ek dagabaz hai. 14 Kyunki wuh mere logon ke zakham ko yun hi Salamatí, Salamatí kahkar achchha karte hain; halanki salamatí nahin hai. 15 Kyá wuh apne makruh kamon ke sabab se sharminda hue? wuh hargiz sharminda na hue, balki wuh lajjae tak nahin: is waste wuh girnewalon ke saath girenge: KHUDAWAND farmata hai, jab main un ko saza dunga, to past ho jaenge.

16 KHUDAWAND yun farmata hai, ki Raston par khare ho, aur dekho, aur purane raston ki babat puchho, ki achchhi rah kahan hai? usi par

chalo, aur tumhári ján ráhat páegi : par unhoñ ne kahá, Ham us par na challenge. 17 Aur main ne tum par nigahbán bhí muqarrar kiye, aur kahá, Narsinge kí áwáz suno ; par unhoñ ne kahá, Ham na sunenge. 18 Is liye, ai qaumo, suno, aur ai ahl i majma', ma'lúm karo, ki un kí kyá hálát hai. 19 Ai zamín suní ; dekh, main in logon par áfat láúngá, jo in ke andeshon ka phal hai, kyúñki inhoñ ne mere kalám ko nahín máná ; aur merí sharí'at ko radd kar diyá hai. 20 Is se kyá fáida kí Sabá se lubán aur dūr ke mulk se agar mere huzúr láte hain? tumhári sokhtaní qurbán-íán mujhe pasand nahín, aur tumháre zabíhoñ se mujhe khushí nahín. 21 Is liye KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Dekh, main thokar khiláne-wálí chízen in logon kí ráh men rakh dúngá : aur báp aur beté báham un se thokar kháenge ; hamsáye aur un ke dost hálak hongé.

22 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Dekh, shimálí mulk se ek guroh áti hai, aur intihá e zamín se ek barí qaum bárangekhta kí jáegi. 23 Wuh tirandáz o nezabáz hain ; wuh sangdil aur berahm hain ; un ke na'ron kí sadá samundar kí sí hai, aur wuh ghoron par sawár hain ; ai dukhtar i Siyyún, wuh jangí mardon kí mánind tere muqábíl saffarái karte hain. 24 Ham ne is kí shuh-rat suní hai ; hamáre háth dhíle ho gaye : ham zachche kí mánind musíbat aur dard men giriftár hain. 25 Maidan men na nikalná, aur sarak par na jáná ; kyúñki har taraf dushman kí talwár ka khauf hai. 26 Ai merí bint i qaum, táť orh aur rákh men let : apne iklauton par mátam aur dilkharásh nauha kar ; kyúñki gáratgar ham par achának áegá. 27 Main ne tujhe apne logon men parakhnewálá aur burj muqarrar kiyá ; táki tú un kí rawishon ko ma'lúm kare aur parkhe. 28 Wuh sab ke sab niháyat sarkash hain, wuh gíbat karte hain ; wuh to támbá aur lohá hain : wuh sab ke sab mu'ámale ke khoté hain. 29 Dhaunknájai gayí ; sísa ág se bhasam ho gayá : sáf kar-newále ne befáida sáf kiyá ; kyúñki sharír alag nahín hue. 30 Wuh mar-dúdchándí kahláenge, kyúñki KHUDÁ-WAND ne un ko radd kar diyá hai.

7 Yih wuh kalám hai, jo KHUDÁ-WAND kí taraf se Yarmiyáh par názil húa, aur us ne far-máyá, 2 Tú KHUDÁWAND ke ghar ke phátak par khará ho, aur wahán is kalám ka ishtihár de, aur kah, Ai Yahúdáh ke sab logo, jo KHUDÁWAND kí 'ibádat ke liye in phátakon se dákhil hote ho, KHUDÁWAND ka kalám suno. 3 RABB u'l afwáj, Isráíl ka Khudá, yún farmatá hai, ki Apní rawishen aur apne a'mál durust karo, to main tum ko is makán men basáúngá. 4 Jhúthí báton par bharosá na karo, aur yún na kahte jáo, ki Yih hai KHUDÁWAND kí hai-kaal, KHUDÁWAND kí haikal, KHUDÁ-WAND kí haikal. 5 Kyúñki agar tum apní rawishen aur apne a'mál sarásar durust karo ; agar har ádmí aur us ke hamsáye men purá insáf karo ; 6 agar pardesí aur yatím aur bewa par zulm na karo, aur is makán men begunáh ka khún na baháo, aur gairma'búdon kí pairawí jis men tumhárá nuqsán hai na karo ; 7 to main tum ko is makán men aur is mulk men basáúngá, jo main ne tumháre bápádádá ko qadím se ha-mesha ke liye diyá. 8 Dekho, tum jhúthí báton par, jo befáida hain, bharosá karte ho. 9 Kyá tum chori karoge, khún karoge, zinákari karoge, jhúthí qasam kháoge, aur Ba'l ke liye bakhúr jaláoge, aur gairma'búdon kí, jin ko tum nahín jánte the, pairawí karoge, 10 aur mere huzúr is ghar men, jo mere nám se kahlátá hai, ákar khare hoge, aur kahoge, kí Ham ne khalási pái ; táki yih sab nafratí kám karo? 11 Kyá yih ghar jo mere nám se kahlátá hai, tumhári nazar men dákuon ka gár ban gayá? Dekh, KHUDÁWAND farmatá hai, main ne khud yih dekhá hai. 12 Pas, ab mere us makán ko jáo, jo Sallá men thá, jis par pahle main ne apne nám ko qáim kiyá thá, aur dekho kí main ne apne logon ya'ni baní Isráíl kí sharárat ke sabab se us se kyá kiyá. 13 Aur KHUDÁ-WAND farmatá hai, Ab chúnki tum ne yih sab kám kiye, main ne bar waqt tum ko kahá, aur tákid kí, par tum ne na suná ; aur main ne tum ko buláyá, par tum ne jawáb na diyá : 14 is liye main is ghar se, jo mere nám se kahlátá hai, jis par tumhárá í'timád hai, aur is makán se jise main

ne tum ko aur tumhare bāpdādā ko diyā, wuhī karūngā jo main ne Sailā se kiya hai. 15 Aur main tum ko apne buzūr se nikāl dūngā, jis tarah tumhari sārī birādārī Ifrāīm kī kull nasl ko nikāl diyā hai.

16 Pas tū in logon ke liye du'ā na kar, aur in ke wāste āwāz baland na kar, aur mujh se minnat aur shafā'at na kar : kyūnki main terī na sunūngā. 17 Kyā tū nahīn dekhtā, ki wuh Yahūdāh ke shahron men aur Yarūshalem ke kūchon men kyā karte hain? 18 Bachchelakrijama' karte hain, aur bāp āg sulgāte hain, aur 'auraten ātā gūndhtī hain, tāki āsmān kī malika ke liye rotīyān pakāen, aur gairma'būdōn ke liye tapāwan tapākar mujhe gazabnāk karen. 19 KHUDĀWAND farmatā hai, Kyā wuh mujh hī ko gazabnāk karte hain? kyā wuh apnī hī rūsiyāhī ke liye nahīn karte? 20 Isī wāste Khudāwand KHUDĀ yūn farmatā hai, ki Dekh, merā qahr o gazab is makān par, aur insān aur haiwān, aur maidān ke darakhton par, aur zamīn kī paidāwār par undel diyā jāegā : aur wuh bharkegā, aur bujhegā nahīn.

21 RABB u'l afwāj, Isrāīl kā Khudā, yūn farmatā hai : ki Apne zabihon par apnī sokhtanī qurbānīān bhī barhāo, aur gosht khāo. 22 Kyūnki jis waqt main tumhare bāpdādā ko mulk i Misr se nikāl lāyā, un ko sokhtanī qurbānī aur zabīhe kī bābat kuchh nahīn kahā, aur hukm nahīn diyā : 23 balki main ne un ko yih hukm diyā, aur farmāyā, ki Merī āwāz ke shanawā ho, aur main tumharā Khudā hūngā, aur tum mere log hoge : aur jis rāh kī main tum ko hidāyat karūn, us par chalo, tāki tumharā bhalā ho. 24 Lekin unhon ne na sunā, na kān lagāyā, balki apnī maslahaton aur apne bure dil kī sakhtī par chale, aur bargashta hūe, aur āge na barhe. 25 Jab se tumhare bāpdādā mulk i Misr se nikālāe, ab tak main ne tumhare pās apne sab khādīmon ya'nī nabīon ko bhejā, main ne un ko hamesha bar waqt bhejā : 26 lekin unhon ne merī na sunī, aur kān na lagāyā, balki apnī gardan sakht kī : unhon ne apne bāpdādā se barhkar burāī kī.

27 Tū yih sab bāten un se kahegā ; lekin wuh terī na sunenge : tū un ko bulāegā, lekin wuh tujhe jawāb na

denge. 28 Pas tū un se kah de, ki Yih wuh qaum hai, jo KHUDĀWAND apne Khudā kī āwāz kī shanawā aur tarbiyatpazīr na hūī : sachchāī nest ho gayī, aur un ke munh se jāī rahī.

29 Apne bāl kātkar phenk de, aur paharon par jākar nauha kar ; kyūnki KHUDĀWAND ne un logon ko, jin par us kā qahr hai, radd aur tark kar diyā hai. 30 Is liye kī banī Yahūdāh ne merī nazar men burāī kī, KHUDĀWAND farmatā hai : unhon ne us ghar men jo mere nām se kahlātā hai apnī makrūhāt rakkhīn, tāki use nāpāk karen. 31 Aur unhon ne Tūfat ke ūnche maqām Bin Hinnūm kī wādī men banāe, tāki apne beton aur betiyon ko āg men jalāen ; jis kā main ne hukm nahīn diyā, aur mere dil men is kā khayāl bhī na āyā thā. 32 Is liye, KHUDĀWAND farmatā hai, dekh, wuh dīn āte hain, ki yih na Tūfat kahlāegī, na Bin Hinnūm kī wādī, balki Wādī e qatl : aur jagah na hone ke sabab se Tūfat men dafn karenge. 33 Aur is qaum kī lāshen hawāī parandon aur zamīn ke darandon kī khurāk hongī ; aur un ko kof na han kāegā. 34 Tab main Yahūdāh ke shahron men aur Yarūshalem ke bāzaron men khushi aur shādmānī kī āwāz, dulhe aur dulhan kī āwāz, mauqūf karūngā : kyūnki yih mulk wirān ho jāegā.

8 KHUDĀWAND farmatā hai, ki Us waqt wuh Yahūdāh ke bādshāhon aur us ke sardaron aur kāhinon aur nabīon aur Yarūshalemi ke bāshindon kī haddiyān un kī qabron se nikāl lāenge : 2 aur un ko sūraj aur chānd aur tamām ajrām i falak ke sāmne, jin ko wuh dost rakhte, aur jin kī khidmat o pairawī karte the, jin se wuh salāh lete the, aur jin ko sijda karte the, bichhāenge : wuh na jama' kī jāengī, na dafn hongī ; balki rū e zamīn par khād banengī. 3 Aur wuh sab log jo is bure gharāne men se bāqī bach rahenge, un sab makānon men jāhān jāhān main un ko hānk dūn, maut ko zindagī se ziyāda chāhenge, RABB u'l afwāj farmatā hai.

4 Aur tū un se kah de, ki KHUDĀWAND yūn farmatā hai, Kyā log girkar phir nahīn uthte? kyā kof bargashta hokar wāpas nahīn ātā? 5 Phir Yarūshalem ke yih log kyūn hamesha kī bargashtagī par are

hain? wuh makr se lip̄te rahte hain, aur wápas áne se inkár karte hain. 6 Main ne kán lagáyá, aur suná, un ki baten thik nahin: kisi ne apni buráí se tauba karke nahin kahá, ki Main ne kyá kiyá? har ek apni ráh ko phirtá hai, jis tarah ghorá laráí men sarpat daurtá hai. 7 Hain, hawáí laqlaq apne muqarrara waqton ko jántá hai; aur qumrí aur abábíl, aur kulang apne áne ká waqt pah-chán lete hain; lekin mere log KHUDÁWAND ke ahkám ko nahin pahchánte. 8 Tum kyúnkar kahte ho, ki Ham to dánishmand hain, aur KHUDÁWAND ki shari'at hamáre pás hai? lekin dekh, likhnewálon ke bátíl qalam ne batálat paidá kí hai. 9 Dánishmand sharminda hue, wuh hairán hue, aur pakre gaye: dekh, unhon ne KHUDÁWAND ke kalám ko radd kiyá; un men kaisí danáí hai? 10 Pás main un ki biwiyán auron ko, aur un ke khet un ko dúngá, jo un par qábiz hongé: kyúnki wuh sab chhoṭe se bare tak lálachí hain, aur nabí se káhin tak har ek dagábáz hai. 11 Aur wuh meri bint i qaum ke zakhm ko yun hí Salámatí, Salámatí kahkar, achchhá karte hain; hálánki salámatí nahin hai. 12 Kyá wuh apne makruh kámon ke sabab se sharminda hue? wuh hargiz sharminda na hue, balki wuh lajjáe tak nahin: is wáste wuh girnewálon ke sáth girenge: KHUDÁWAND farmátá hai, jab un ko sazá milegi, to wuh past ho jáenge. 13 KHUDÁWAND farmátá hai, ki Main un ko bí'lkull faná karúngá; na ták men angúr lagenge, aur na anjír ke darakht men anjír, balki patte bhí súkh jáenge; aur jo kuchh main ne un ko diya, játa rahega. 14 Ham kyún chup chap baithe hain? áo, ikatthe hokar muhkam shahron men bhág chalen, aur wahán chup ho rahen: kyúnki KHUDÁWAND hamáre Khudá ne ham ko chup karáyá, aur ham ko indráyan ká pání pine ko diya hai, is liye ki ham KHUDÁWAND ke gunahgár hain. 15 Salámatí ká intizár thá, par kuchh fáida na huá; aur shifá ke waqt ká, par dekho dahshat! 16 Us ke ghoron ke farráne kí áwáz Dán se sunáí detí hai: us ke jangi ghoron ke hinhináne kí áwáz se tamám zamín kánp gayí; kyúnki wuh á pahunché hain, aur zamín

ko aur sab kuchh jo us men hai, aur shahr ko bhí us ke báshind-on samet khá jáenge. 17 Kyúnki, KHUDÁWAND farmátá hai, dekho, main tumháre darmiyánsápp aur afa'í bhejúngá, jin par mantar kárgar na hogá; aur wuh tum ko kátege.

18 Kásh ki main gam se tasallí pátá! merá díł mujh men sust ho gayá. 19 Dekh, meri bint i qaum ke nále kí áwáz dúr ke mulk se áti hai: kyá KHUDÁWAND Siyyún men nahin? kyá us ká bádsháh us men nahin? Unhon ne kyún apni taráshí, hui mûraton se, aur begána ma'bûdon segazabnákkiyá? 20 Fasl káṭne ká waqt guzrá, garmí ke aiyám tamám hue, aur ham ne riháí nahin páí. 21 Apni bint i qaum kí shikastagi ke sabab se main shikastahál huá: main kurhtá rahtá hún; hairat ne mujhe dabá liya. 22 Kyá Jili'ád men raugan i balsán nahin hai? kyá wahán koí tabib nahin? meri bint i qaum kyún shifá nahin pátí?

9 Kásh ki merá sir pání hotá, aur merí ánkhen ánsúon ká chashma, táki main apni bint i qaum ke maqtûlon par shab o roz mátám kartá! 2 Kásh ki mere liye biyábán men musáfirkhána hotá; táki main apni qaum ko chhoṭ detá, aur un men se nikal játa! kyúnki wuh sab badkár aur dagábáz jamá'at hain. 3 Wuh apni zabán ko nárastí kí kamán banáte hain; wuh mulk men zoráwar ho gaye hain, lekin rástí ke liye nahin: kyúnki wuh buráí se buráí tak barhte játe hain, aur mujh ko nahin jánte, KHUDÁWAND farmátá hai. 4 Har ek apne hamsáye se hoshyár rahe, aur tum kisi bhái par i'timád na karo: kyúnki har ek bhái dagábází se dústre kí jagah le legá, aur har ek hamsáya gíbat kartá phirega. 5 Aur har ek apne hamsáye ko fareb degá, aur sach na bolegá: unhon ne apni zabán ko jhúth bolná síkháyá hai: aur badkirdári men jánfishání karte hain. 6 Terá maskan fareb ke darmiyán hai; KHUDÁWAND farmátá hai, fareb hí se wuh mujh ko jánne se inkár karte hain.

7 Is liye RABB u'l afwáj yun farmátá hai, ki Dekh, main un ko pighlá dálúngá, aur un ko ázmáúngá; kyúnki apni bint i qaum se aur kyá

8 Un ki zabán muhlik tír hai; us se dagá ki báten níkalí hain: apne hamsáye ko muh se to salám káhte hain, par bātin meñ us ki ghāt meñ baithte hain. 9 KHUDÁWAND farmatá hai, Kyá main in báton ke liye un ko sazá na dūngá? Kyá merí rúh aísí qaum se intiqám na legí?

10 Main paharon ke liye girya o sári; aur biyábán ki charágahon ke liye nauha karūngá, kyūnki wuh yahan tak jal gayin, ki koi un meñ qadam nahín rakhtá: chaupáyon ki áwáz sunáí nahín detí; hawá ke parande aur maweshí bhág gaye, wuh chale gaye. 11 Main Yarúshalem ko khandar, aur gídarón ká mas-kán baná dūngá; aur Yahúdáh ke shahron ko aísá wirán karūngá, ki koi bāshinda na rahegá. 12 Sāhib i hikmat ádmí kaun hai, ki ise samjhe? aur wuh jis se KHUDÁWAND ke muh ne farmáyá, ki is bāt ká i'lán kare, ki yih sarzamín kis liye wirán hui, aur biyábán ki mánind jal gayi, ki koi is meñ qadam nahín rakhtá?

13 Aur KHUDÁWAND farmatá hai, Is liye ki unhon ne merí shari'at ko, jo main ne un ke áge rakhi thi, tark kar diya, aur merí áwáz ko na suná, aur us ke mutábiq na chale; 14 balki unhon ne apne hattí dilon ki aur Ba'lím ki pairawí ki, jis ki un ke bāpdádá ne un ko ta'lím di thi: 15 is liye, RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmatá hai, ki Dekh, main in ko, hán, in logon ko nágdauná khilāungá, aur indrá-yan ká pání pilāungá. 16 Aur in ko un qaumon meñ jín ko na yih na in ke bāpdádá jánte the, tittar bittar karūngá: aur talwár in ke pichhe bhejkar in ko nábed kar dālungá.

17 RABB u'l afwáj yún farmatá hai, ki Socho, aur mátam karnewál auraton ko buláo, ki áen; aur máhir 'auraton ko bulwá bhejo, ki wuh bhí áen. 18 aur jaldí karen, aur hamáre liye nauha utháen, táki hamári ánkhoñ se ánsu jarí hon, aur hamári palakon se sailáb i ashk bah nikle. 19 Yaqinan Siyyún se nauhe ki áwáz sunáí detí hai, Ham kaise gárat hue! ham sakht ruswá hue, kyūnki ham watan se áwára hue, aur hamáre ghar girá diye gaye. 20 Ai 'aurato, KHUDÁWAND ká kalám

suno; aur tumháre kán us ke muh ki bāt qubúl karen, aur tum apni betiyon ko nauhagari aur apni paraisinon ko marsiyakhwani sikháo. 21 Kyūnki maut hamári khiṛkiyon meñ charh-ái hai, aur hamáre qasron meñ ghus baithí hai; táki báhar bachchon ko aur bázaron meñ jawánon ko kát dāle. 22 Kah de, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki A'dmion ki lāshen maidán meñ khád ki tarah girengi, aur us mutthi bhar ki mánind hongí, jo fasl kátnewále ke pichhe rah jae, jise koi jama' nahín kartá.

23 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Na sāhib i hikmat apni hikmat par, aur na qawí apni quwwat par, aur na máldár apne mál par fakhr kare: 24 lekin jo fakhr kartá hai, is par fakhr kare, ki wuh samajhtá aur mujhe jántá hai, ki main hi KHUDÁWAND hūn, jo dunyá meñ shafaqat o 'adl aur rástbázi ko 'amal meñ látá hūn: kyūnki merí khush-núdi in hi báton meñ hai, KHUDÁWAND farmatá hai. 25 Dekh, wuh din áte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, jab main sab makhtúnon ko námakhtúnon ke taur par sazá dūngá; 26 Misr, aur Yahúdáh, aur Adom, aur baní 'Ammon, aur Moáb ko, aur un sab ko jo gáodum dárhí rakhte hain, jo biyábán ke bāshinde hain: kyūnki yih sab qaumen námakhtún hain, aur Isráíl ká sárá gharaná dil ká námakhtún hai.

10 Ai Isráíl ke gharáne, wuh kalám jo KHUDÁWAND tum se kartá hai, suno: 2 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tum dígar aqwám ki rawish na afkho, aur ásmán 'alámát se hirásán na ho; agarchi dígar aqwám un se hirásán hotí hain. 3 Kyūnki un ke áin batálat hain: shasenchí koi jangal meñ kúhár se daráht láttá hai, jo barhát ke háth ká kán hai. 4 Wuh use chándí aur áone se árásta karte hain; aur us meñ káth auron se mekhen lagákar use márbút karte hain, táki qáim rahe. 5 Wuh khajúr ki mánind makhrúti sutún hain, par bolte nahín: un ko uthákar le jáná partá hai, kyūnki wuh chal nahín sakte. Un se na daro; kyūnki wuh nuqsán nahín pahunchá sakte, aur un se fáida bhí nahín pahunch saktá. 6 Ai KHUDÁ-

WAND, tera kol nazir nahin; tu 'azim hai, aur qudrat ke sabab se tera nam buzurg hai. 7 Ai qaumon ke badshah, kaun hai jo tujh se na dare? Yaqinan yih tujh hi ko zeba hai; kyunki qaumon ke sab hakimon men aur un ki tamam mamlukaton men tera hamta kol nahin. 8 Magar wuh sab haiwan khaslat aur ahmaq hain: buton ki ta'lim kyá, wuh to lakri hain. 9 Tarsis se chandi ka pita hua pattar aur U'fáz se sona ata hai, jo karigar ki karigar aur sunar ki dastkar hai; un ka libas nila aur argawani hai; aur yih sab kuch mahir ustadon ki dastkar hai. 10 Lekin KHUDAWAND sachcha Khuda hai; wuh zinda Khuda, aur abadi badshah hai: us ke qahr se zamin thartharati hai, aur qaumon men us ke qahr ki tab nahin.

11 Tum un se yun kahná, ki Yih ma'bud, jinhon ne asman aur zamin ko nahin banaya, zamin par se aur asman ke niche se nest ho jaenge.

12 Usi ne apni qudrat se zamin ko banaya, usi ne apni hikmat se jahan ko qaim kiya, aur apni 'aql se asman ko tan diya hai: 13 us ki awaz se asman men pani ki firawani hoti hai, aur wuh zamin ki intihá se bukharat uthata hai: wuh barish ke liye bijli chamkata hai, aur apne khazon se hawa chalta hai. 14 Har admi haiwan khaslat aur be'ilm ho gaya hai: har ek sunar apni khodi hui murat se ruswa hai: kyunki us ki dhali hui murat batil hai, un men dam nahin. 15 Wuh batil, fi'l i fareb hain: saza ke waqt barbad ho jaengi. 16 Ya'qub ka bakhra un ki manind nahin; kyunki wuh sab chizon ka khaliq hai; aur Israil us ki miras ka 'asa hai: RABB u'lafwaj us ka nam hai.

17 Ai muhasara men rahnewali, zamin par se apni gathri utha le. 18 Kyunki KHUDAWAND yun farmata hai, ki Dekh, main is mulk ke bashindon ko ab ki bar goya falakun men rakhkar phenk dunga, aur un ko aisa tang karunga, ki jan len. 19 Hae meri khistagi! meri zakhm dardnak hai: aur main ne samajh liya, ki yaqinan mujhe yih dukh bardasht karna hai. 20 Meri khaima garat kiya gaya, aur meri sab tanaben tor di gayin: mere bachche mere pas se chale gaye,

aur wuh hain nahin: ab kol na raha jo meri khaima khará kare, aur mere parde lagae. 21 Kyunki char-wahe haiwan ban gaye, aur KHUDAWAND ke talib na hue: is liye wuh kamyab na hue, aur un ke sab galle tittar bittar ho gaye. 22 Dekh, shimál ke mulk se bare gauga aur hangame ki awaz ati hai, taki Yahudáh ke shahron ko ujarkar gidaron ka maskan banae. 23 Ai KHUDAWAND, main janta hun ki insán ki rah us ke ikhtiyar men nahin: insán apni rawish men apne qadamon ki rahnumai nahin kar saktá. 24 A KHUDAWAND, mujhe tambhi kar, pa andaze se; apne qahr se nahin, na ho, ki tu mujhe nabud kar de. 25 Ai KHUDAWAND, un qaumon par jo tujhe nahin jantín, aur un gharanon par jo tera nam nahin lete, apni qahr undel de: kyunki wuh Ya'qub ko kha gaye; wuh use nigal gaye aur chat kar gaye, aur us ke maskan ko ujarkar diya.

11 Yih wuh kalám hai, jo KHUDAWAND ki taraf se Yarmiyá par nazil hua, aur us ne farmaya, 2 ki Tum is 'ahd ki bate suno, aur bani Yahudáh aur Yarusalem ke bashindon se bayan karo. 3 aur tu un se kah, KHUDAWAND Israil ka Khuda, yun farmata hai, ki La'nat us insán par jo is 'ahd ki bate nahin suntá, 4 jo main ne tumhare bapdadá se us waqt farmain, jab main un ko mulk i Misr se lohe ke tanur se, yih kahkar nikalaya, ki Tum meri awaz ki farmanba dari karo, aur jo kuchh main ne tum ko hukm diya hai, us par 'amal karo: to tum mere log hoge, aur main tumhara Khuda hunga: 5 tal main us qasam ko jo main ne tumhare bapdadá se kha, ki main un ko aisa mulk dunga, jis men dud aur shahd bahta ho, jaisa ki aj ki din hai, pura karun. Tab main ne jawab men kaha, Ai KHUDAWAND A'min.

6 Phir KHUDAWAND ne mujhe farmaya, ki Yahudáh ke shahron men aur Yarusalem ke kuchon men is sab baton ki manadi kar; aur kah ki is 'ahd ki bate suno, aur un par 'amal karo. 7 Kyunki main tumhare bapdadá ko, jis din se mulk Misr se nikal laya, aj tak takid kartá

aur bar waqt jatátá, aur kahtá rahá, kí Merí suno. 8 Par unhon ne kán na lagáyá, aur shanawá na hue, balki har ek ne apne bure dil kí sakhti kí pairawí kí: is liye main ne is 'ahd kí sab báten jin par 'amal karne ka un ko hukm diyá thá, aur unhon ne na kiyá, un par purí kí.

9 Tab KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, kí Yahúdáh ke logon aur Yarushelem ke bāshindon men sāzish pāí jāí hai. 10 Wuh apne bāpdādá kí badkirdārí kí taraf, jinhon ne merí báten sunne se inkār kiyá, phir gaye; aur gairma'búdon ke pairau hokar un kí 'ibádat kí: Isráíl ke gharāne aur Yahúdáh ke gharāne ne us 'ahd ko jo main ne un ke bāpdādá se kiyá thá, tor diyá. 11 Is liye KHUDÁWAND yūn farmatá hai, kí Dekh, main un par aisí balá láungá, jis se wuh bhág na sakege; aur wuh mujhe pukārege, par main un kí na sunūngá. 12 Tab Yahúdáh ke shahr aur Yarushelem ke bāshinde jāenge, aur un ma'búdon ko jin ke áge wuh bakhúr jaláte hain, pukārege: par wuh musibat ke waqt un ko hargiz na bachāenge. 13 Kyúнки, ai Yahúdáh, jitne tere shahr hain, utne hí tere ma'búd hain: aur jitne Yarushelem ke kúche hain, utne hí tum ne us ruswái ke bá'is ke liye mazbahe banáe, ya'ní Ba'l ke liye bakhúr jalāne kí qurbāngāhen. 14 Pas tú in logon ke liye du'á na kar, aur na in ke wāste apní áwáz baland kar, aur na minnat kar: kyúнки jab yih apní musibat men mujhe pukārege, main in kí na sunūngá.

15 Mere ghar men merí mahbúba ko kyá kām, jab kí wuh bakasrat shararat kar chukí? Kyá mannat aur muqaddas gosht terí shararat ko dūr karenge? Kyá tú in ke zarí'e se rihái páegi? tú shararat karke khush hotí hai. 16 KHUDÁWAND ne Khushmewa hará zaitún, terá nám rakkhá: us ne bare hangāme kí áwáz hote hí use ág lagá dí, aur us kí dāliyan tor dí gayin. 17 Kyúнки RABB u'l afwáj ne jis ne tujhe lagáyá, tujh par balá ka hukm kiyá, us badí ke sabab se jo Isráíl ke gharāne aur Yahúdáh ke gharāne ne apne haqq men kí, kí Ba'l ke liye bakhúr jalákar mujhe gazabnák kiyá.

18 KHUDÁWAND ne mujh par zāhir kiyá, aur main ján gayá; tab tú ne mujhe un ke kām dikhāe. 19 Lekin main us paltú barre kí mánind thá, jise zabh karne ko le jāte hain; aur mujhe ma'lúm na thá, kí unhon ne mere khiláf mansúbe bāndhe hain, kí A'o, darakht ko us ke phal samet nest karen, aur use zindon kí zamín se kát dālen, táki us ke nám ka zikr tak baqí na rahe. 20 Par, ai RABB u'l afwáj, jo sadáqat se 'adālat kartá hai, jo dil o dimág ko jānchtá hai, un se intiqām lekar mujhe dikhá: kyúнки main ne apná da'wá tujh hí par zāhir kiyá. 21 Is liye KHUDÁWAND farmatá hai 'Anatot ke logon kí bābat jo yih kahkar terí ján ke khwāhān hain, kí KHUDÁWAND ka nám lekar nubuwwat na kar, táki tú hamāre háth se na mará jāe: 22 RABB u'l afwáj yūn farmatá hai, kí Dekh, main un ko sazá dūngá: jawán talwār se máre jāenge; un ke betē betiyan kál se marege; 23 aur un men se koí baqí na rahégá: kyúнки main 'Anatot ke logon par un kí sazá ke sál men áfat láungá.

12 Ai KHUDÁWAND, agar main tere sáth hujjat karún, to tú hí sádiq thahregá: taubhi main tujh se is amr par bahs karná cháhtá hún: kí sharír apní rawish men kyúń kámyáb hote hain? sab dagábáz kyúń árām se rahte hain? 2 Tú ne un ko lagáyá, aur unhon ne jar pakar lí: wuh barh gaye, balki baromand hue: tú un ke munh se nazdik, par un ke dilon se dūr hai. 3 Lekin, ai KHUDÁWAND, tú mujhe jāntá hai: tú ne mujhe dekhá, aur mere dil ko jo terí taraf hai ázmáyá hai: tú un ko bhejon kí mánind zabh hone ke liye khenchkar nikál, aur qatl ke din ke liye un ko makhsús kar. 4 Ahl i zamín kí shararat se zamín kab tak mátam kare, aur tamám mulk kí roidagi pazhmurda ho? charande aur parande gárat ho gaye; kyúнки unhon ne kahá, Wuh hamará anjám na dekhégá. 5 Agar tú piyádon ke sáth daurá, aur unhon ne tujhe thaká diyá, to phir tujh men yih táb kahán, kí sawaron kí barábarí kare? tú salámatí kí sarzamín men to bekhauf hai, lekin Yarden ke jangal men kyá karegá? 6 Kyúнки tere bháiyon aur tere báp ke gharāne ne bhí tere sáth bewafái kí hai, hán unhon, ne barí

āwāz se tere pīchhe lalkará : un par i'timād na kar, agarchi wuh tujh se mīthī mīthī bāten karen.

7 Main ne apne logon ko tark kiya, main ne apni miras ko radd kar diya; main ne apne dil ki mahbuba ko us ke dushmanon ke hawala kiya. 8 Meri miras mere liye jangli sher ban gayi : us ne mere khilaf apni awaz baland ki; is liye mujhe us se nafrat hai. 9 Kyā meri miras mere liye ablaq shikari paranda hai? kyā shikari parande us ko charon taraf ghere hain? ao, sab dashti darandon ko jama' karo; un ko lao, ki wuh kha jaen. 10 Bahut se charwahon ne mere takistan ko kharab kiya, unhon ne mere bakhre ko pama' kiya, mere dilpasand bakhre ko ujarkar biyaban bana diya. 11 Unhon ne use wiran kiya; wuh wiran hokar mujh se faryadi hai : sari zamin wiran ho gayi, to bhī koi ise khātir men nahin latā. Biyaban ke sab paharon par garatgar ā gaye hain : kyunki KHUDAWAND ki talwar mulk ke ek sire se dusre sire tak nigal jati hai : aur kisi bashar ko salamat nahin. 13 Unhon ne gehun boyā, par kante jama' kiye; unhon ne mashaqqat khenchī, par fāida na uthāyā : KHUDAWAND ke qahr i shadid ke sabab se apne anjam se sharminda ho.

14 Mere sab sharir parausiyon ke khilaf KHUDAWAND yun farmata hai, ki Dekh, jinhon ne us miras ko chhua, jis ka main ne apni qaum Israil ko waris kiya, main un ko un ki sarzamin se ukhar dalunga, aur Yahudah ke gharane ko un ke darmiyan se nikal phenkunga. 15 Aur is ke ba'd ki main un ko ukhar dalunga, yun hogā, ki main phir un par rahm karunga; aur har ek ko us ki miras men aur har ek ko us ki zamin men phir launga. 16 Aur yun hogā, ki agar wuh dil lagakar mere logon ke tariqe sikhenge, ki mere nam ki qasam khaen, ki KHUDAWAND zinda hai; jaisa ki unhon ne mere logon ko sikhayā, ki Ba'l ki qasam khaen; to wuh mere logon men shamil hokar qa'im ho jaenge. 17 Lekin agar wuh shanawa na honge, to main us qaum ko yaklakht ukhar dalunga, aur nest o nabud kar dunga, KHUDAWAND farmata hai.

13

KHUDAWAND ne mujhe yun farmaya, ki Tu jakar apne liye ek katani kamarband kharid le, aur apni kamar par bandh, par use pani men mat bhigo. 2 So main ne KHUDAWAND ke kalām ke muwafiq ek kamarband kharid liya, aur apni kamar par bandha. 3 Aur KHUDAWAND kā kalām dobāra mujh par nāzil hūā, aur us ne farmayā, 4 ki Is kamarband ko jo tū ne kharidā, aur jo teri kamar par hai, lekar uth aur Furāt ko jā, aur wahān chatān ke ek shigāf men use chhipā de. 5 Chunānchi main gayā, aur use Furāt ke kanāre chhipā diya, jaisā KHUDAWAND ne mujhe farmayā thā. 6 Aur bahut dinon ke ba'd yun hūā, ki KHUDAWAND ne mujhe farmayā, ki Uth, Furāt ki taraf jā, aur us kamarband ko jise tū ne mere hukm se wahān chhipā rakha hai, nikāl le. 7 Tab main Furāt ko gayā, aur khodā, aur kamarband ko us jagah se, jahan main ne use gayā diya thā, nikālā : aur dekh, wuh kamarband aisā kharab ho gayā thā, ki kisi kām kā nārahā. 8 Tab KHUDAWAND kā kalām mujh par nāzil hūā, 9 ki KHUDAWAND yun farmatā hai, ki Is tarah main Yahudāh ke ghamand aur Yarusalem ke bare gurur ko nest karunga. 10 Yih sharir log jo merā kalām sunne se inkār karte hain, aur apne hi dil ke sakhti ke pairau hote, aur gairma' budon ke talib hokar un ki 'ibada karte, aur un ko pūjte hain, wuh is kamarband ki manind honge, jo kis kām kā nahin. 11 Kyunki jaisa kamarband insān ki kamar se lipta rahatā hai, waisā hi, KHUDAWAND farmatā hai, main ne Israil ke tamān gharāne aur Yahudāh ke tamān gharāne ko liyā, ki mujh se lipta rahen; tāki wuh mere log hon, aur un ke sabab se merā nam ho, aur meri sitāish ki jāe, aur merā jalāl ho : par unhon ne na sunā. 12 Pas tū un se yih bāt bhī kah de, ki KHUDAWAND, Israil kā Khudā, yun farmatā hai, ki Har ek matke men mai bharī jāegi : aur wuh tujh se kahenge, Kyā ham nahin jānte, ki har ek matke men mai bharī jāegi? 13 Tab tū un se kahnā, KHUDAWAND yun farmatā hai, ki Dekho, main is mulk ke sab bashindon ko, hap, un badshahon ko, jo Dāud ke takht par

baithē haiñ, aur káhinon aur nabíon aur Yarúshalem ke sab báshindon ko mastí se bhar dúngá. 14 Aur main un ko ek dústre par, yahán tak ki báp ko beton par, de mārúngá, KHUDÁWAND farmátá hai: main na shafaqat karúngá, na ri'áyat, aur na rahm karúngá, ki un ko halák na karún.

15 Suno, aur kán lagáo; ghamand na karo: kyúñki KHUDÁWAND ne farmáyá hai. 16 KHUDÁWAND apne Khudá ki tamjíd karo, is se pahle ki wuh tárikí láe, aur tumháre panwon ghup andhere men thokar kháen; aur jab tum raushní ká intizár karo, to wuh use maut ke sáye se badal dále, aur use saht tárikí baná de. 17 Lekin agar tum na sunoge, to merí ján tumháre gurúr ke sabab se khal-watkhánon men gam kháyá karegi; hán, merí áñkhen phút phútkar roengí, aur ánsú baháengí, kyúñki KHUDÁWAND ká galla asírí men chalá gayá. 18 Bádsháh aur us kí wálida se kah, ki 'A'jizí karo, aur niche baitho: kyúñki tumhári bu-zurgí ká táj tumháre sir par se utár liyá gayá hai. 19 Junúb ke shahr band ho gaye, aur koí nahín kholtá: sab baní Yahúdáh asír ho gaye; sab ko asír karke le gaye.

20 Apní áñkhen úthá, aur un ko jo shimál se áte haiñ, dekh: wuh galla jo tujhe diyá gayá thá, terá khush-numá galla, kahán hai? 21 Jab wuh tujh par un ko muqarrar karegá, jin ko tú ne apní himáyat kí ta'lím dí hai, tú kyá kahegi? kyá tú us 'aurat kí mánind jise dard i zih ho, dard men mubtalá na hogí? 22 Aur agar tú apne dil men kahe, ki Yih hádisē mujh par kyún guzre? terí badkirdári kí shiddat se terá dáman útháyá gayá, aur terí eriyán jabran barahna kí gayín. 23 Habshí apne chamre ko, yá chíta apne dágon ko badal sake, to tum bhí jo badí ke 'adí ho, nekí kar sakoge. 24 Is liye main un ko us bhúse kí mánind, jo biyábán kí hawá se urtá phirtá hai, tittar bittar karúngá. 25 KHUDÁWAND farmátá hai, ki Merí taraf se yihí terá bakhra, terá napá huá hissa hai; kyúñki tú ne mujhe farámosh karke butlán par tawakkul kiyá hai. 26 Pas main bhí terá dáman tere sámne se úthá dúngá, táki tú beparda ho. 27 Main ne

terí badkárí, terá hinhináná, terí harámkárí, aur tere nafratangez kám, jo tú ne paháron par aur maidánon men kiye, dekhe haiñ. Ai Yarúshalem, tujh par afsos! tú apne áp ko kab tak pák o sáf na karegi?

14 KHUDÁWAND ká wuh kalám jo khushksálí kí bábat Yarmiyáh par názil huá.

2 Yahúdáh mátam kartá hai, aur us ke phátakon par udásí chháí hai, wuh mátamí libás men khák par baithē haiñ; aur Yarúshalem ká nála baland huá hai. 3 Un ke umará apne adná logon ko pání ke liye bhejte haiñ: wuh chashmon tak játe haiñ, par pání nahín páte: aur khálí gharē liye lauť áte haiñ: wuh sharminda o pashemán hokar apne sir dhánpte haiñ. 4 Chúnki mulk men bārish na huí, is liye zamín phať gayí, aur kisán sarásíma hué, wuh apne sir dhánpte haiñ. 5 Chunánchí harní maidán men bachcha dekar use chhor detí hai, kyúñki ghás nahín miltí. 6 Aur gorkhar únchí jagahon par khare hokar gídar-on kí mánind hánpte haiñ; un kí áñkhen rah játi haiñ, kyúñki ghás nahín hai.

7 Agarchi hamári badkirdári ham par gawáhi detí hai, taubhí, ai KHUDÁWAND, apne nám kí khátir kuchh kar: kyúñki hamári bargash-tagí bahut hai; ham tere khatakár haiñ. 8 Ai Isráíl kí ummed, musíbat ke waqt us ke bachánewále, tú kyún mulk men pardesí kí mánind baná, aur us musáfir kí mánind jo rát kátne ke liye derá dále? 9 Tú kyún insán kí mánind hakká bakká hai, aur us bahádur kí mánind jo rihái nahín de saktá? ba har hál, ai KHUDÁWAND, tú to hamáre darmiyán hai, aur ham tere nám se kahláte haiñ: tú ham ko tark na kar.

10 KHUDÁWAND in logon se yún farmátá hai, ki Inhon ne gumráhi ko yún dost rakkhá hai; aur apne panwon ko nahín roká: is liye KHUDÁWAND in ko qubúl nahín kartá; ab wuh in kí badkirdári yád karegá, aur in ke gunáh kí sazá degá. 11 Aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki In logon ke liye du'á e khaír na kar, 12 kyúñki jab yih roza rakkeñ, to main in ká nála na sunúngá; aur jab sokhtaní qurbání aur hadya

guzránen, to qubúl na karúngá : balki main talwár aur kál aur wabá se in ko halák karúngá. 13 Tab main ne kahá, A'h, ai Khudáwánd Khudá, dekh, ambiyá un se kahte hain, Tum talwár na dekhoge, aur tum men kál na paregá ; balki main is maqám men tum ko haqlí salámatí bakhshúngá. 14 Tab Khudáwánd ne mujhe farmáyá, kí Ambiyá merá nám lekar jhúthí nubuwwat karte hain : main ne na un ko bhejá, aur na hukm diyá, aur na un se kalám kiyá : wuh jhúthí royá aur jhúthá 'ilm i gaib aur batálat aur apne dilon kí makkárí, nubuwwat kí súrát men, tum par záhir karte hain. 15 Is liye Khudáwánd yún farmátá hai, kí Wuh nabí jin ko main ne nahín bhejá, jo merá nám lekar nubuwwat karte, aur kahte hain, kí Talwár aur kál is mulk men na áenge : wuh talwár aur kál hí se halák honge. 16 Aur jin logon se wuh nubuwwat karte hain, wuh kál aur talwár ke sabab se Yarúshalem ke kúchon men phenk diye jáenge ; un ko aur un kí bíwiyon aur un ke beton aur un kí betiyon ko dafn karnewálá koí na hogá : main un kí burái un par undel dúngá. 17 Aur tú un se yún kahná, kí Merí ápkhen shab o roz ánsú baháen, aur hargiz na thamen ; kyúncí merí kunwári dukhtar i qaum barí khashagí aur zarb i shadíd se shikasta hai. 18 Agar main báhar maldán men jáún, to wahán talwár ke maqtúl hain ; aur agar main shahr men dákhil hún, to wahán kál ke máre hain ; hán, nabí aur káhin donon ek aise mulk ko jáenge, jise wuh nahín jánte.

19 Kyá tú ne Yahúdáh ko bi'lkull radd kar diyá? kyá terí ján ko Siyyún se nafrat hai? tú ne ham ko kyún mára, aur hamáre liye shifá nahín? Salámatí ká intizár thá, par kuchh fáida na huá ; aur shifá ke waqt ká, par dekho, dahshat ! 20 Ai Khudáwánd, ham apní sharárat aur apne bápádá kí badkirdárí ká iqrár karte hain : kyúncí ham ne terá gunáh kiyá hai. 21 Apne nám kí khátir radd na kar ; aur apne jalál ke takht kí tahqír na kar : yád farmá, aur ham se rishta e 'ahd ko na to. 22 Qaumon ke buton men koí hai jo menh barsá sake? yá aflák bárish par qádir hain? ai Khudáwánd hamáre Khudá, kyá wuh tú hí nahín

hai? pas ham tujh hí par ummed rakkhenge ; kyúncí tú hí ne yih sab kám kiye hain.

15 Tab Khudáwánd ne mujhe farmáyá, kí Agarchi Músá aur Samúel mere huzúr khare hote, taubhí merá dil in logon kí taraf mutawajjih na hotá : in ko mere sámne se nikál de, kí chale jáen. 2 Aur jab wuh tujh se kahen, kí Ham kidhar jáen? tú un se kahná, kí Khudáwánd yún farmátá hai, kí Jo maut ke liye hain, wuh maut kí taraf jáen ; aur jo talwár ke liye hain, wuh talwár kí taraf ; aur jo kál ke liye hain, wuh kál ko ; aur jo asrí ke liye hain wuh asrí men. 3 Aur main char chizon ko un par musallit karúngá, Khudáwánd farmátá hai ; talwár ko kí qatl kare, aur kutton ko kí phar dālen, aur ásmānī parandon ko aur zamín ke darandon ko kí nigal jáen aur halák karen. 4 Aur main un ko, sháh i Yahúdáh Munassí bin Hizqiyáh ke sabab se, us kám ke bá'is jo us ne Yarúshalem men kiyá tark kar dúngá, kí zamín kí sab mam-lukaton men dhakke kháte phiren. 5 Ab, ai Yarúshalem, kaun tujh par rahm karegá? kaun terá hamdard hogá? yá kaun terí taraf áegá kí terí khair o 'áfiyat púchhe? 6 Khudáwánd farmátá hai, Tú ne mujhe tark kiyá, aur bargashta ho gayí : is liye main tujh par apná háth baháúngá, aur tujhe barbad karúngá : main to tars kháte kháte tang á gayá. 7 Aur main ne un ko mulk ke phatakon par chháj se phatká ; main ne un ke bach-che chhín liye, main ne apne logon ko halák kiyá ; kyúncí wuh apní ráhon se na phire. 8 Un kí bewáen mere áge samundar kí ret se ziyáda ho gayín : main ne do pahar ke waqt jawánon kí mán par gáratgar ko musallat kiyá : main ne us par nágah-án 'azáb o dahshat ko dál diyá. 9 Sát bachchon kí wárida nidhál ho gayí ; us ne ján de dí ; din hí ko us ká súraj dúb gayá ; wuh pashemán aur sarásíma ho gayí hai : Khudáwánd farmátá hai, Main un ke baqí logon ko un ke dushmanon ke áge talwár ke kawála karúngá.

10 Ai merí mán, mujh par afsos, kí main tujh se tamám dunyá ke liye laráká ádmí aur jhagrálú shakhs paidá huá. Main ne to na súd par qarz diyá, aur na qarz liyá : taubhí un men

se har ek mujh par la'nat kartá hai. 11 KHUDÁWAND ne farmáyá, Yaqinan main tujhe taqwiyat bakhshúngá, ki terí khaír ho; yaqinan main musibat aur tangí ke waqt dushmanon se tere sámné iltijá karáúngá.

12 Kyá koí lohe ko ya'ní shimálí faulád, aur pítal ko tor saktá hai?

13 Tere mál aur tere khazánon ko inuít lutwá dúngá, aur yih tere sab gunáhon ke sabab se terí tamám sarhaddon men hogá. 14 Aur main tujh ko tere dushmanon ke sáth aise mulk men le jáúngá jise tú nahín jántá: kyúнки mere gazab kí ág bharkegi, aur tum ko jaláegi.

15 Ai KHUDÁWAND, tú jántá hai: mujhe yád farmá, aur mujh par shafaqat kar, aur mere satánewálon se merá intiqám le; tú bardásht karte karte mujhe na uthá le: ján rakh ki main ne terí khátir malámat utháí hai.

16 Terá kalám milá, aur main ne use nosh kiyá; aur terí báten mere dil kí khushí aur khurramí thin: kyúнки, ai KHUDÁWAND, Rabb u'lafwáj, main tere nám se kahlátá hún. 17 Na main khushí manánewálon kí mahfil men baithá, aur na shádmán huá: tere háth ke sabab se main tanhá baithá; kyúнки tú ne mujhe qahr se labrez kar diyá hai. 18 Merá dard kyún dáimí, aur merá zakhm kyún lá'iláj hai, ki síhhatpazír nahín hotá? kyá tú mere liye sarásar dhoke kí nadí sá ho gayá hai, us paní kí mánind jis ko qiyám nahín?

19 Is liye KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Agar tú báz áe, to main tujhe pher láúngá, aur tú mere huzúr khará hogá; aur agar tú latíf ko kasíf se judá kare, to tú mere munh kí mánind hogá: wuh terí taraf phiren, lekin tú un kí taraf na phirná. 20 Aur main tujhe in logon ke muqábil pítal kí mazbút díwár thahráúngá; aur yih tujh se larengé, lekin tujh par gálib na áenge: kyúнки KHUDÁWAND farmátá hai, main tere sáth hún, kí terí hifázat karún, aur tujhe riháí dún. 21 Hán, main tujhe sharíron ke háth se riháí dúngá, aur zálímon ke panje se tujhe chhuráúngá.

16 KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, aur us ne farmáyá, 2 Tú bíwí na karná, is jagah tere hán beṭe beṭiyán na hon. 3 Kyúнки KHUDÁWAND un

beṭon aur beṭiyon kí bábat jo is jagah paidá hue hain, aur un kí máon kí bábat jinhon ne un ko wiládat dí, aur un ke bápon kí bábat jin se wuh paidá hue, yún farmátá hai, 4 kí Wuh burí maut marengé; na un par koí mátam karegá, aur na wuh dafn kiye jáenge; wuh sáth i zamín par khád kí mánind hongé: wuh talwár aur kál se halák hongé; aur un kí láshen hawá ke parandon aur zamín ke darandon kí khurák hongí. 5 Is liye KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Tú mátamwále ghar men dákhil na ho, aur na un par rone ke liye já, na un par mátam kar: kyúнки, KHUDÁWAND farmátá hai, main ne apní salámatí aur shafaqat o rahmat ko in logon par se uthá liyá hai. 6 Aur is mulk ke chhote bare sab mar jáenge: na wuh dafn kiye jáenge, na log un par mátam karengé, aur na koí un ke liye zakhmí hogá, na sir mundáega: 7 na log mátam karnewálon ko kháná khiláenge, táki un ko murdon kí bábat tasallí den; aur na un ko dildárí ká piyála denge, kí wuh apne mán báp ke gam men píen. 8 Aur tú ziyáfatwále ghar men dákhil na honá, kí un ke sáth baithkar kháe piye. 9 Kyúнки Rabb u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmátá hai, kí Dekh, main is jagah se tumháre dekhte hue, aur tumháre hí dinon men khushí aur shádmání kí áwáz dulce aur dulhan kí áwáz mauqúf karáúngá. 10 Aur jab tú yih sab báten in logon par záhir kare aur wuh tujh se púchhen, kí KHUDÁWAND ne kyún yih sab burí báten hamáre khiláf kahín? ham ne KHUDÁWAND apne Khudá ke khiláf kaun sí badí aur kaun sá gunáh kiyá hai? 11 tab tú un se kahná, KHUDÁWAND farmátá hai, Is liye kí tumháre bápádádá ne mujhe chhor diyá, aur gairma'búdon ke talib hue, aur un kí 'ibádat aur parastish kí, aur mujhe tark kiyá, aur merí shari'at par 'amal nahín kiyá: 12 aur tum ne apne bápádádá se barhkar badí kí: kyúнки, dekho, tum men se har ek apne bure dil kí sakhtí kí pairawí kartá hai, kí merí na sune: 13 is liye main tum ko is mulk se khárij karke aise mulk men áwára karúngá, jise na tum aur na tumháre bápádádá jánte the; aur wahán tum rát din

gairma'būdōn kī 'ibādat karoge; kyūnki main tum par rahm na karūngā.

14 Lekin, dekh, KHUDĀWAND farmatā hai, wuh dīn āte hain, kī log kabhī na kahenge, kī Zinda KHUDĀWAND kī qasam jo banī Isrāīl ko mulk i Mīsr se nikāl lāyā; 15 balki, Zinda KHUDĀWAND kī qasam jo banī Isrāīl ko shimāl kī sarzamīn se, aur un sab mamlukaton se, jahān jahān us ne un ko hānk diyā thā, nikāl lāyā: aur main un ko phir us mulk men lāūngā, jo main ne un ke bāp-dādā ko diyā thā. 16 KHUDĀWAND farmatā hai, Dekh, main bahut se māhigīron ko bulwāūngā, aur wuh un ko shikār karenge; aur phir main bahut se shikārīon ko bulwāūngā, aur wuh har pahār se aur har tīle se aur chatānon ke shigāfon se un ko pakar nikālengē. 17 Kyūnki merī ānkhon un kī sab rawishon par lagī hain: wuh mujh se poshida nahīn hain, aur un kī badkirdārī merī ānkhon se chhipī nahīn. 18 Aur main pahle un kī badkirdārī aur khatakārī kī dūnī sazā dūngā; kyūnki unhon ne merī sarzamīn ko apnī makrūh chizon kī lāshon se nāpāk kiyā, aur merī mīrās ko apnī makrūhāt se bhar diyā hai. 19 Ai KHUDĀWAND, merī quwwat aur mere garh, aur musibat ke dīn men merī panāhgāh, dūnyā ke kanāron se qaumen tere pās ākar kahengī, kī Pī'lhaqīqat hamāre bāp-dādā ne mahz jhūth kī mīrās hāsīl kī, ya'nī butlān aur besūd chizen. 20 Kyā insān apne liye ma'būd banāe, jo khudā nahīn hain? 21 Is liye, dekh, main is martaba un ko āgāh karūngā: main apnā hāth aur apnā zor un ko dikhāūngā: aur wuh jānenge kī merā nām KHUDĀWAND hai.

17 Yahūdāh kā gunāh lohe ke qalam aur hīre kī nok se likhā gayā hai: un ke dīl kī takhtī par aur un ke mazbahon ke sīngon par kanda kiyā gayā hai; 2 kyūnki un ke betē apne mazbahon aur Yasīraton ko yād karte hain, jo hare darakhton ke pās ūnche pahāron par hain. 3 Ai mere pahār, jo maidān men hai, main terā māl aur tere sab khazāne aur tere ūnche maqām jin ko, tū ne apnī tamām sarhaddon par gunāh ke liye banāyā, lutāūngā. 4 Aur tū azkhud us mīrās se jo main

ne tujhe dī, apne qusūr ke bā'is hāth ūthāegā: aur main us mulk men jise tū nahīn jāntā, tujh se tere dushmanon kī khidmat karāūngā: kyūnki tum ne mere qahr kī āg bharkā dī hai, jo hamesha tak jaltī rahegī.

5 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, kī Māl'un hai wuh ādmī, jo insān par tawakkul kartā hai, aur bashar ko apnā bāzū jāntā hai, aur jis kā dīl KHUDĀWAND se bargashta ho jātā hai. 6 Kyūnki wuh ratama kī mānind hogā, jo biyābān men hai, aur kabhī bhalāl na dekhegā; balki biyābān kī beāb jagahon men, aur gairābād zamīn i shor men rahegā. 7 Mubārak hai wuh ādmī jo KHUDĀWAND par tawakkul kartā hai, aur jis kī ummedgāh KHUDĀWAND hai. 8 Kyūnki wuh us darakht kī mānind hogā jo pānī ke pās lagāyā jāe, aur apnī jar daryā kī taraf phailāe, aur jab garmī āe, to use kuchh khatra na ho, balki us ke pattē hare rahen; aur khushksālī kā use kuchh khauf na ho, aur phal lāne se bāz na rahe. 9 Dīl sab chizon se ziyāda hīlabāz aur lā'ilāj hai: us ko kaun daryāft kar saktā hai? 10 Main KHUDĀWAND dīl o dimāg ko jānchtā aur āzmātā hūn, tāki har ek ādmī ko us kī chāl ke muwāfiq aur us ke kāmōn ke phal ke mutābiq badla dūn. 11 Beinsāfī se daulat hāsīl karne-wālā us tītar kī mānind hai, jo kisī dūsre ke andon par baithe; wuh ādhī 'umr men use kho baithegā, aur ākhīr ko ahmaq thahregā.

12 Hamāre maqdis kā makān azal hī se muqarrar kiyā huā jalālī takht hai. 13 Ai KHUDĀWAND, Isrāīl kī ummedgāh, tujh ko tark karnewāle sab sharminā honge; mujh ko tark karnewāle khāk men mīl jāenge, kyūnki unhon ne KHUDĀWAND ko jo āb i'hayāt kā chashma hai tark kar diyā. 14 Ai KHUDĀWAND, tū mujhe shifā bakhshē, to main shifā pāūngā; tū hī bachāe, to bachūngā: kyūnki tū merā fakhīr hai. 15 Dekh, wuh mujhe kahte hain, KHUDĀWAND kā kalām kahān hai? āb nāzil ho. 16 Main ne to terī pairawī men gadariyā banne se gurez nahīn kiyā; aur musibat ke dīn kī ārzū nahīn kī: tū khud jāntā hai, kī jo kuchh mere labon se niklā, tere sāmne thā. 17 Tū mere liye dah-

shat ká bá'is na ho : musíbat ke dín tú hí merí panáh hai. 18 Mujh par sitam karnewále sharminda hon, par mujhe sharminda na hone de ; wuh hirásan hon, par mujhe hirásan na hone de : musíbat ká dín un par lá, aur un ko shikast par shikast de.

19 KHUDÁWAND ne mujh se yún farmáyá hai, ki Já, aur us phátaq par jis se 'ámm log aur sháhán i Yahúdáh áte játe hain, balki Yarúshalem ke sab phátaqon par khará ho ; 20 aur un se kah de, ki Ai sháhán i Yahúdáh, aur ai sab baní Yahúdáh, aur Yarúshalem ke sab báshindo, jo in phátaqon men se áte játe ho, KHUDÁWAND ká kalám suno. 21 KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Tum khabardár raho, aur sabt ke dín bojh na utháo, aur Yarúshalem ke phátaqon kí ráh se andar na láo ; 22 aur tum sabt ke dín bojh apne gharon se uthákar báhar na le jáo, aur kisi tarah ká kám na karo : balki sabt ke dín ko muqaddas jáno, jaisá main ne tumháre bápádádá ko hukm diyá thá ; 23 lekin unhon ne na suná, na kán lagáyá, balki apní gardan ko sakht kiyá, ki shanawá na hon, aur tarbiyat na páen. 24 Aur yún hogá, ki agar tum dílagákar merí sunoge, KHUDÁWAND farmátá hai, aur sabt ke dín tum is shahr ke phátaqon ke andar bojh na láoge, balki sabt ke dín ko muqaddas jánoge, yahán tak ki us men kuchh kám na karo ; 25 to is shahr ke phátaqon se Dáúd ke jánishín bádsháh aur umará dákhil hongé ; wuh aur un ke umará Yahúdáh ke log aur Yarúshalem ke báshinde rathon aur ghoron par sawár hongé : aur yih shahr hamesha tak ábád rahegá. 26 Aur Yahúdáh ke shahron, aur Yarúshalem kí nawáhi, aur Binyamín kí sarzamín, aur maidán, aur kohistán, aur junúb se sokhtaní qurbánlán, aur zabíhe, aur hadye, aur lubán lekar áenge, aur KHUDÁWAND ke ghar men shukrguzarí ke hadye láenge. 27 Lekin agar tum merí na sunoge, kí sabt ke dín ko muqaddas jáno, aur bojh uthákar sabt ke dín Yarúshalem ke phátaqon men dákhil hone se báz na raho ; to main us ke phátaqon men ág sulgáungá, jo us ke qasron ko phasam kar degí, aur hargiz na bujhegi.

18

KHUDÁWAND ká kalám Yarmiyáh par názil huá, 2 kí Uth aur kumhár ke ghar já, aur main wahán apní báten tuje sunáungá. 3 Tab main kumhár ke ghar gayá, aur kyá dekhtá hún, kí wuh chák par kuchh baná rahá hai. 4 Us waqt wuh mittí ká bartan, jo wuh baná rahá thá, us ke háth men bigar gayá ; tab us ne us se jaisá munásib samjhá ek dúsrá bartan baná liyá.

5 Tab KHUDÁWAND ká yih kalám mujh par názil huá, 6 kí Ai Isráíl ke gharáne, kyá main is kumhár kí tarah tum se sulúk nahín kar saktá hún ? KHUDÁWAND farmátá hai, Dekho, jis tarah mittí kumhár ke háth men hai, usí tarah, ai Isráíl ke gharáne, tum mere háth men ho. 7 Agar kisi waqt main kisi qaum aur kisi saltanat ke haqq men kahún, kí use ukhárún aur tor dálún aur wíran karún ; 8 aur agar wuh qaum, jis ke haqq men main ne yih kahá, apní burái se báz áe, to main bhí us badí se jo main ne us par láne ká iráda kiyá thá báz áungá. 9 Aur phir, agar main kisi qaum aur kisi saltanat kí bábat kahún, kí use banáún aur lagáún ; 10 aur wuh merí nazar men badí kare, aur merí áwáz ko na sune, to main bhí us neki se báz rahúngá jo us ke sáth karne ko kahá thá. 11 Aur ab tú jákar Yahúdáh ke logon aur Yarúshalem ke báshindon se kah de, kí KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Dekho, main tumháre liye musíbat tajwíz kartá hún, aur tumhári mukhálafat men mansúba bándhtá hún : so ab tum men se har ek apní burí rawish se báz áe, aur apní ráh aur apne a'mál ko durust kare. 12 Par wuh kahenge, kí Yih to fuzúl hai : kyunki ham apne mansúbon par chalenge, aur har ek apne bure dílagákarí kí sakhtí ke mutábíq 'amal karegá.

13 Is liye KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Daryáft karo, kí qaumon men se kisi ne kabhí aisi báten suní hain ? Isráíl kí kunwári ne niháyat haulnák kám kiyá. 14 Kyá Lubnán kí barf, jo chatán se maidán men bahtí hai, kabhí band hogí ? kyá wuh thandá bahtá pání, jo dúr se áta hai, súkh jáegá ? 15 Lekin mere log mujh ko bhúl gaye, aur unhon ne batálat ke liye bakhúr jaláyá ; aur us ne un kí

rāhon men ya'ni qadīm rāhon men un ko gumrah kiyā, tāki wuh pagdan-diyon men jāen, aur aisi rāh men jo banāi na gayi; 16 ki wuh apni sarzamin ko wirāni aur hamesha ki hairāni aur suskār kā bā'is banāen; har ek jo udhar se guzre dang hogā, aur sir hilāegā. 17 Main un ko dushman ke sāmne goyā pūrabi hawā se tittar bittar kar dūngā; un ki musibat ke waqt un ko munh nahin balki pith dikhāūngā.

18 Tab unhon ne kahā, A'o, ham Yarmiyāh ki mukhālafat men mansūbe bāndhen; kyūnki sharī'at kāhin se jāti na rahegi, aur na mashwarat mushir se, aur na kalām nabī se. A'o, ham use zabān se māren, aur us ki kisi bāt par tawajjuh na karen.

19 Ai KHUDĀWAND, tū mujh par tawajjuh kar, aur mujh se jhagarnewalon ki āwāz sun. 20 Kyā neki ke badle badi ki jāegi? kyūnki unhon ne meri jān ke liye garhā khodā. Yād kar, ki main tere huzūr kharā huā, ki un ki shafā'at karūn, aur terā qahr un par se talā dūn. 21 Is liye un ke bachchon ko kāl ke hawāle kar, aur un ko talwār ki dhār ke supurd kar; un ki biwiyan beaulād aur bewa hon; aur un ke mard māre jāen; un ke jawān maidān i jang men talwār se qatl hon. 22 Jab tū achānak un par fauj chārhā lāegā, un ke gharon se mātām ki sadā nikle; kyūnki unhon ne mujhe phansāne ko garhā khodā, aur mere pānwon ke liye phande lagāe. 23 Par, ai KHUDĀWAND, tū un ki sab sāzishon ko jo unhon ne mere qatl par kin jāntā hai; un ki badkirdāri ko mu'af na kar, aur un ke gunāh ko apni nazar se dūr na kar: balki wuh tere huzūr past hon; apne qahr ke waqt tū un se yūn hi kar.

19

KHUDĀWAND ne yūn farmāyā, ki Tū jākar kumhār se mitti ki surāhi mol le, aur qaum ke buzurgon aur kāhinon ke sardaron ko sāth le; 2 aur bin Hinnūm ki wādī men kumharon ke phatak ke madkhal par nikal jā, aur jo bāten main tujh se kahūn, wahān un kā i'lān kar: 3 aur kah, Ai Yahūdāh ke bādshāho, aur Yarūshalem ke bāshindo, KHUDĀWAND kā kalām suno; RABB u'l afwāj, Isrāil kā

Khudā, yūn farmātā hai, ki Dekho, main is jagah par aisi balā nāzil karūngā, ki jo koi us ki bābat sune, us ke kānjhannā jāenge. 4 Kyūnki unhon ne mujhe tark kiyā, aur is jagah ko gairon ke liye thahrāyā, aur is men gairma'būdon ke liye bakhūr jalāyā, jin ko na wuh, na un ke bāpdādā, na Yahūdāh ke bādshāh jānte the; aur is jagah ko begunāhon ke khūn se bhar diyā; 5 aur Ba'l ke liye ūnche maqām banāe, tāki apne beton ko Ba'l ki sokhtani qurbānon ke liye āg men jalāen; jo na main ne farmāyā, na us kā zikr kiyā, aur na kabhi yih mere khayāl men āyā: 6 is liye dekh, wuh din āte hai, KHUDĀWAND farmātā hai, ki yih jagah na Tūfat kahlāegi, aur na bin Hinnūm ki wādī, balki Wādī e qatl. 7 Aur isi jagah main Yahūdāh aur Yarūshalem kā mansūba bātilkarūngā; aur main aisā karūngā, ki wuh apne dushmanon ke āge, aur un ke hāthon se jo un ki jān ke khwāhān hai, talwār se qatl hongē: aur main un ki lāshen hawā ke parandon ko aur zamīn ke darandon ko khāne ko dūngā. 8 Aur main is shahr ko hairāni aur suskār kā bā'is banāūngā; har ek jo idhar se guzre dang hogā, aur us ki sab āfaton ke sabab se suskāregā. 9 Aur main un ko un ke beton aur un ki betiyon kā gosht khilāūngā, balki har ek dūsre kā gosht khāegā, muhāsara ke waqt us tangi men jis se un ke dushman aur un ki jān ke khwāhān un ko tang karenge. 10 Tab tū us surāhi ko un logon ke sāmne jo tere sāth jāenge tor dālnā, 11 aur un se kahnā, ki RABB u'l afwāj yūn farmātā hai, ki Main in logon aur is shahr ko aisā torūngā, jis tarah koi kumhār ke bartan ko tor dāle, jo phir durust nahin ho saktā; aur log Tūfat men dāfn karenge, yahān tak ki dāfn karne ko jagah na rahegi. 12 Main is jagah aur is ke bāshindon se aisā hi karūngā, KHUDĀWAND farmātā hai; chunānchi main is shahr ko Tūfat ki mānind kar dūngā: 13 aur Yarūshalem ke ghar aur Yahūdāh ke bādshāhon ke ghar Tūfat ke maqām ki mānind nāpāk ho jāenge; hān, wuh sab ghar jin ki chhaton par unhon ne tamām ajrām i falak ke liye bakhūr jalāyā, aur gairma'būdon ke liye tapāwan tapāe.

14 Tab Yarmiyáh Túfat se, jahán KHUDÁWAND ne use nubuwwat karne ko bhejá thá, wápas áyá; aur KHUDÁWAND ke ghar ke sahn men khará hokar tamám logon se kahne lagá; 15 RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmátá hai, ki Dekho, main is shahr par aur is kí sab bastiyon par wuh tamám balá jo main ne us par bhejne ko kahá thá láungá; is liye ki unhon ne niháyat gardankashí ki, táki merí báton ko na sunen.

20 Fashhúr bin Immer kálin ne jo KHUDÁWAND ke ghar men sardár názim thá, Yarmiyáh ko yih báten nubuwwat se kalite suná. 2 Tab Fashhúr ne Yarmiyáh nabí ko mára, aur use us káth men dala, jo Binyamin ke bálái phátak men KHUDÁWAND ke ghar men thá. 3 Aur dúsre din yún húá, ki Fashhúr ne Yarmiyáh ko káth se nikálá. Tab Yarmiyáh ne use kahá, ki KHUDÁWAND ne terá nám Fashhúr nahín, balki Majúr Mishábíb rakkhá hai. 4 Kyúnki KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Dekh, main tujh ko tere liye aur tere sab doston ke liye dahshat ká bá'is banáungá: aur wuh apne dushmanon kí talwár se qatl hongé, aur terí ánkhen dekhengi: aur main tamám Yahúdáh ko sháh i Bábul ke hawále kar dungá, aur wuh un ko asir karke Bábul men le jáegá, aur un ko talwár se qatl karegá. 5 Aur main is shahr kí sári daulat aur is ke tamám mahásil aur is kí sab nafis chizon ko, aur Yahúdáh ke bádsháhon ke sab khazánon ko de dálungá; hán, main un ko un ke dushmanon ke hawále kar dungá, jo un ko lútenge, aur Bábul ko le jáenge. 6 Aur ai Fashhúr, tú aur terá sára gharáná asiri men jáoge: aur tú Bábul men pahunchegá, aur wahán maregá, aur wahín dafn kiyá jáegá, tú aur tere sab dost jin se tú ne jhúthí nubuwwat kí.

7 Ai KHUDÁWAND, tú ne mujhe targíb dí hai, aur main ne mán liyá: tú mujh se tawáná thá, aur tú gálib áyá: main din bhar hansí ká bá'is bantá hún, har ek merí hansí urátá hai. 8 Kyúnki jab jab main kalám kartá hún, zor se pukartá hún; main ne gazab aur halákat ká i'lán kiyá, kyúnki KHUDÁWAND ká kalám din bhar merí malámat aur hansí ká

bá'is hotá hai. 9 Aur agar main kabún, ki Main us ká zikr na kar-ungá, na phir kabhi us ke nám se kalám karungá, to us ká kalám mere dil men jaltí ág kí mánind hai, jo merí hadáiyon men poshída hai, aur main zabt karte karte thak gayá, aur mujh se rahá nahín játá. 10 Kyúnki main ne bahuton kí tuhmat suní, cháron taraf dahshat hai. Us kí shikáyat karo, wuh kahte hain; ham us kí shikáyat karenge; mere sab dost mere thokar kháne ke muntazir hain, aur kahte hain; sháyad wuh thokar kháe, tab ham us par gálib áenge aur us se badla lenge. 11 Lekin KHUDÁWAND muhíb bahádur kí mánind merí taraf hai: is liye mujhe satánewálon ne thokar khál aur gálib na áe: wuh niháyat sharminda húe, is liye ki unhon ne apná maqsad na páyá; un kí sharmindagi hamesha tak rahegi, kabhi farámosh na hogí. 12 Pas, ai RABB u'l afwáj, tú jo sádiqon ko ázmátá, aur dil o dimág ko dekhtá hai, un se badla lekar mujhe díkhá; is liye ki main ne apná da'wá tujh par záhir kiyá hai. 13 KHUDÁWAND kí madh-sarái karo, KHUDÁWAND kí sitáish karo: kyúnki us ne miskín kí ján ko badkirdáron ke háth se chhuráyá hai.

14 La'nát us din par jis men main paidá húá: wuh din jis men merí mán ne mujh ko janam diyá hargiz mubáarak na ho. 15 La'nát us ádmí par jis ne mere báp ko yih kahkar khabar dí, ki Tere hán betá paidá húá; aur use bahut khush kiyá. 16 Hán, wuh ádmí un shahron kí mánind ho, jin ko KHUDÁWAND ne shikast dí, aur afsos na kiyá: aur wuh subh ko khaufnák shor sune, aur do pahar ke waqt barí lalkár; 17 is liye ki us ne mujhe ríhm hí men qatl na kiyá; ki merí mán merí qabr hotí, aur us ká ríhm hamesha tak bhará rahtá. 18 Main paidá hí kyún húá ki mashaqqat aur ranj dekhún, aur mere din ruswái men káten?

21 Wuh kalám jo KHUDÁWAND kí taraf se Yarmiyáh par názil húá, jab Sidqiyáh bádsháh ne Fashhúr bin Malkiyáh aur Safaniyáh bin Ma'siyáh káhin ko us ke pás yih kahne ko bhejá, 2 kí

Hamárlí khatír KHUDÁWAND se dar-yáft kar ; kyúñkí sháh i Bábul Nabú-kadrazar hamáre sáth laráí kartá hai : sháyad KHUDÁWAND ham se apne tamám 'ajíb kámon ke muwáfiq aisá sulúk kare, ki wuh hamáre pás se chalá jáe.

3 Tab Yarmiyáh ne un se kahá, Tum Sidqiyáh se yún kahná, 4 ki KHUDÁWAND, Isráíl ká Khudá yún farmatá hai, ki Dekh, main laráí ke hathyáron ko, jo tumháre háth men hain, jin se tum sháh i Bábul aur Kasdion ke khiláf, jo fasíl ke báhar tumhárá muhásara kiye hue hain, laré ho, pher dúngá ; aur main un ko is shahr ke bích men ikatthe karúngá. 5 Aur main apne barh-ae hue háth se aur quwwat i bázu se tumháre khiláf larúngá, hán, qahr o gazab se, balki qahr i shadíd se. 6 Aur main is shahr ke báshind-on ko insán o haiwán donon ko marúngá : wuh barí wabá se faná ho jáenge. 7 Aur KHUDÁWAND farmatá hai, Phir main sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ko aur us ke mulázimon aur 'ámm logon ko, jo is shahr men wabá aur talwár aur kál se bach jáenge, sháh i Bábul Nabúkadrazar aur un ke mukhálifon aur jání dushmanon ke hawále karúngá : aur wuh un ko tah i teg karegá ; na un ko chhoregá, na un par tars kháegá, aur na rahm karegá. 8 Aur tú in logon se kahná, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Dekho, main tum ko hayát kí ráh aur maut kí ráh díkhátá hún. 9 Jo koi is shahr men rahegá wuh talwár aur kál aur wabá se maregá : lekin jo nikalkar Kasdion men jo tum ko ghere hue hain, chalá jáegá, wuh jlegá, aur us kí ján us ke liye ganímat hogí. 10 Kyúñki main ne is shahr ká rukh kiyá hai, ki is se burái karún, aur bhalái na karún, KHUDÁWAND farmatá hai : wuh sháh i Bábul ke hawále kiyá jáegá, aur wuh use ág se jaláegá.

11 Aur sháh i Yahúdáh ke khándán kí bábat KHUDÁWAND ká kalám suno : 12 Ai Dáúd ke gharáne, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tum sawere uthkar insáf karo, aur mazlúm ko zálím ke háth se chhuráo ; mabádá tumháre kámon kí burái ke sabab se merá qahr ág kí tarah bharke, aur aisá tez ho, ki koi use thandá na kar sake. 13 Ai wádí kí basnewálí, ai

maidán kí chatán par rahnewálí, jo kahtí hai, ki Kaun ham par hamla karegá? yá hamáre maskanon men kaun á ghusegá? KHUDÁWAND farmatá hai, Main terá mukhálíf hún : 14 aur tumháre kámon ke phal ke muwáfiq main tum ko sazá dúngá, KHUDÁWAND farmatá hai : aur main us ke ban men ág lagáungá, jo us kí sárlí nawáhí ko bhasam karegi.

22 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Sháh i Yahúdáh ke ghar ko já, aur wahán yih kalám suná, 2 aur kah, Ai sháh i Yahúdáh jo Dáúd ke takht par baithá hai, KHUDÁWAND ká kalám sun, tú aur tere mulázim aur tere log jo in dar-wázon se dákhil hote hain. 3 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki 'Adálat aur sadáqat ke kám karo, aur mazlúm ko zálím ke háth se chhuráo : aur kisi se badsulúki na karo, aur musáfir o yatím aur bewa par zulm na karo ; is jagah begunáh ká khún na baháo. 4 Kyúñki agar tum is par 'amal karoge, to Dáúd ke jánishín bádsháh rathon par aur ghoron par sawár hokar is ghar ke phátkon se dákhil honge, bádsháh, aur us ke mulázim, aur us ke log. 5 Par agar tum in báton ko na sunoge, to KHUDÁWAND farmatá hai, mujhe apní zát kí qasam, yih ghar wírán ho jáegá. 6 Kyúñki sháh i Yahúdáh ke gharáne kí bábat KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Agarchi tú mere liye Jili'ád hai, aur Lubnán kí choṭí : taubhí main yaqínan tujhe ujár dúngá, aur gairábád shahr banáungá. 7 Aur main tere khiláf gáratgaron ko muqarrar karúngá, har ek ko us ke hathyáron samet : aur wuh tere nafis deodaron ko kátenge, aur un ko ág men dálenge. 8 Aur bahut sí qaumen is shahr kí taraf se guzrengí, aur un men se ek dústre se kahegá, ki KHUDÁWAND ne is bare shahr se aisá kyún kiyá hai? 9 Tab wuh jawáb denge, Is liye ki unhon ne KHUDÁWAND apne Khudá ke 'ahd ko tark kiyá, aur gairma'búdon kí 'ibádat aur parastish kí.

10 Murde par na ro, na nauha karo : magar us par jo chalá játá hai zár zár nála karo ; kyúñki wuh phir na áegá, na apne watan ko dekhegá. 11 Kyúñki sháh i Yahúdáh Salúm bin Yúsiyáh kí bábat jo apne báp Yúsi-

yāhī kā jānīshīn hūā, aur is jagah se chala gayā, KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Wuh phir is taraf na āegā; 12 balki wuh usī jagah maregā jāhān use asīr karke le gaye hain, aur is mulk ko phir na dekhegā.

13 Us par afsos jo apne ghar ko beinsāfi se, aur apne bālākhānōn ko zulm se banatā hai: jo apne parāusi se begār letā hai, aur us kī mazdūrī use nahīn detā; 14 jo kahtā hai, Main apne liye barā makān, aur hawādār bālākhāna banāūngā; aur wuh apne liye jhanjariyān banatā hai; aur dīwār kī lakrī kī chhat lagatā hai, aur use shangarfī kartā hai. 15 Kyā tū isī liye saltanat karegā, ki tujhe deodār ke kām kā shauq hai? kyā tere bāp ne nahīn khāyā piyā, aur ‘adālat o sadāqat nahīn kī, jis se us kā bhalā hūā? 16 Us ne miskīn aur muhtāj kā insāf kiyā; isī se us kā bhalā hūā. Kyā yihī merā ‘irfān na thā? KHUDĀWAND farmatā hai. 17 Par terī ānkheñ aur terā dil faqat lālch aur begunāh kā khūn bahāne aur zulm o sitām par lage hain. 18 Isī liye KHUDĀWAND Yahūyaqīm shāh i Yahūdāh bin Yūsī-yāh kī bābat yūn farmatā hai, ki Us par Hāe mere bhāī! yā Hāe bahīn! kahkar mātām nahīn karenge; us ke liye Hāe āqā! yā Hāe mālīk! kahkar nauha nahīn karenge. 19 Us kā dafn gadhe kā sā hogā, us ko ghasītkar Yarūshalem ke phātakōn ke bāhar phenk denge.

20 Tū Lubnān par chāḥ jā aur chillā; aur Basan men apnī āwāz baland kar: aur ‘Abārīm par se nāla kar; kyūnki tere sab chāhnewāle mārē gaye. 21 Main ne terī iqbalmandī ke aiyām men tujh se kalām kiyā; par tū ne kahā, Main nasunūngī. Terī jawānī se terī yihī chāl hai, ki tū merī āwāz ko nahīn suntī. 22 Ek āndhī tere charwāhōn ko urā le jāegī, aur tere ‘āshiq asīrī men jāenge: tab tū apnī sārī sharārat ke liye sharmsār aur pashemān hogī. 23 Ai Lubnān kī basnewālī, jo apnā āshiyāna deodārōn par banatī hai, tū kaisī ‘ājiz hogī, jab tū zachche kī mānīnd dard i zih men mubtalā hogī! 24 KHUDĀWAND farmatā hai, Mujhe apnī hayāt kī qasam, agarchi tū, ai shāh i Yahūdāh, Kūniyāh bin Yahūyaqīm, mere dahīne hāth kī angūthī hotā, taubhī main tujhe nikāl phenktā;

25 aur main tujh ko tere jānī dushmanōn ke, jin se tū dartā hai, ya’nī shāh i Bābul Nabūkadrāzar aur Kaddīōn ke hawāle karūngā. 26 Hān, main tujhe aur terī mān, ko, jis se tū paidā hūā, gairmulk men, jo tumhārī zādbūm nahīn hai, hānk dūngā; aur tum wahīn maroge. 27 Jis mulk men wuh wāpas ānā chāhte hain har-giz lautkar na āenge. 28 Kyā yih shakhs Kūniyāh nāchīz tūtā bartan hai, yā aisā bartan jise koī nahīn pūchhtā? wuh aur us kī aulād kyūn nikāl diye gaye, aur aise mulk men jilāwatan kiye gaye jise wuh nahīn jānte? 29 Ai zamīn, zamīn, zamīn, KHUDĀWAND kā kalām sun. 30 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Is ādmī ko beaulād likho, jo apne dinōn men iqbalmandī kā munh na dekhegā: kyūnki us kī aulād men se kabhī koī aisā iqbalmand na hogā, ki Dāūd ke takht par baithē, aur Yahūdāh par saltanat kare.

23 KHUDĀWAND farmatā hai, Un charwāhōn par afsos jo merī charāgāh kī bheḥōn ko halāk o parāganda karte hain. 2 Is liye KHUDĀWAND, Isrāīl kā Khudā, un charwāhōn kī mukhālafat men, jo mere logōn kī chaupānī karte hain, yūn farmatā hai, ki Tum ne mere galle ko parāganda kiyā, aur un ko hānkkar nikāl diyā, aur nigahbānī nahīn kī; dekho, main tumhāre kāmōn kī burāī tum par lāūngā, KHUDĀWAND farmatā hai. 3 Par main un ko jo mere galle se bach rahe hain, tamām mamālīk se jāhān jāhān main ne un ko hānk diyā thā jama’ kar lūngā, aur un ko phir un ke gallākhānōn men lāūngā; aur wuh phalenge aur barhenge. 4 Aur main un par aise chaupān muqarrar karūngā, jo un ko charāenge: aur wuh phir na dārenge, na ghabrāenge, na gum honge, KHUDĀWAND farmatā hai.

5 Dekh, wuh dīn āte hain, KHUDĀWAND farmatā hai, ki main Dāūd ke liye ek sādīq Shākh paidā karūngā, aur us kī bādshāhī mulk men iqbalmandī aur ‘adālat aur sadāqat ke sāth hogī. 6 Us ke aiyām men Yahūdāh najāt pāegā, aur Isrāīl salāmātī se sukūnat karegā: aur us kā nām yih rakkhā jāegā, KHUDĀWAND hamārī sadāqat. 7 Isī liye, dekh, wuh dīn āte hain, KHUDĀWAND farmatā hai, ki wuh phir na kahenge, ki Zinda

KHUDÁWAND kí qasam, jo baní Isráíl ko mulk i Misr se nikál láyá; 8 balki, Zinda KHUDÁWAND kí qasam, jo Isráíl ke gharáne kí aulád ko shimál kí sarzamin se aur un sab mamlukat-on se jahán jahán main ne un ko hánk diyá thá nikál láyá; aur wuh apne mulk men basenge.

9 Nabíon kí hábat. Merá dil mere andar tūt gayá, merí sab hađđiyán thartharátí hain; KHUDÁWAND aur us ke pák kalám ke sabab se main matwálá sá hūn, aur us shakhs kí mánind jo mai se maglúb ho. 10 Ya-qinan zamin badkaron se pur hai; la'nat ke sabab se zamin mátam kartí hai; maidán kí charágáhen súkh gayin; kyúñki un kí rawish buri, aur un ká zor náhaqq hai: 11 kí nabí aur káhin donon nápak hain: hán, main ne apne ghar ke andar un kí sharárat dekhi, KHUDÁWAND farmatá hai. 12 Is liye un kí ráh un ke haqq men aisi hogi, jaise tárfki men phisalní jagah: wuh us men ragede jáenge, aur wahán girenge: kyúñki, KHUDÁWAND farmatá hai, main un par balá láungá, ya'ní un kí sazá ká sál. 13 Aur main ne Sámariya ke nabíon men hamáqat dekhi hai: unhon ne Ba'l ke nám se nubuwwat kí, aur merí qaum Isráíl ko gumráh kiyá. 14 Main ne Yarúshalem ke nabíon men bhi ek haulnák bát dekhi; wuh zinákár, jhúth ke pairau, aur badkaron ke hami hain, yahán tak kí koí apní sharárat se báz nahín átá: wuh sab mere nazdik Sadúm kí mánind aur us ke háshinde 'Amúrah kí mánind hain.

15 Is liye RABB u'l afwáj nabíon kí bábat yún farmatá hai, kí Dekh, main un ko náгдаuná khiláungá, aur indráyan ká páni piláungá: kyúñki Yarúshalem ke nabíon hí se tamám mulk men bedíní phailí hai. 16 RABB u'l afwáj yún farmatá hai, kí Un nabíon kí báten na suno, jo tum se nubuwwat karte hain; wuh tum ko batálat kí ta'lim dete hain: wuh apne dilon ke ilhám bayán karte hain, na kí KHUDÁWAND ke munh kí báten. 17 Wuh mujhe haqir jannewálon se kahte rahte hain, KHUDÁWAND ne farmáyá hai, kí Tumhári salámatí hogi; aur har ek se jo apne dil kí sakhtí par chaltá hai, kahte hain kí Tujh par koí balá na áegi. 18 Par un men se kaun KHUDÁWAND kí

majlis men shámil húa kí us ká kalám sune, aur samjhe? kis ne us ke kalám kí taraf tawajjuh kí, aur us par kán lagáyá? 19 Dekh, KHUDÁWAND ke qahr i shadíd ká tufán jári húa hai, balki tufán ká bagolá, sharíron ke sir par tūt paregá. 20 KHUDÁWAND ká gazab phir mauqúf na hogá, jab tak use anjám tak na pahuncháe, aur us ke dil ke iráde ko purá na kare: tum ánewále dinon men use bakhúbí ma'lúm karoge. 21 Main ne in nabíon ko nahín bhejá; par yih daurte phire: main ne in se kalám nahín kiyá, par inhon ne nubuwwat kí. 22 Lekin agar wuh merí majlis men shámil hote, to merí báten mere logon ko sunáte, aur un ko un kí buri ráh se aur un ke kámon kí burái se báz rakhte. 23 KHUDÁWAND farmatá hai, Kyá main nazdik hí ká Khudá hūn, aur dúr ká Khudá nahín? 24 Kyá koí ádmí poshida jagahon men chhip saktá hai, kí main use na dekhūn? KHUDÁWAND farmatá hai. Kyá zamin o ásmán mujh se ma'múr nahín hain? KHUDÁWAND farmatá hai. 25 Main ne suná jo nabíon ne kahá jo merá nám lekar jhúthí nubuwwat karte aur kahte hain kí Main ne khwáb dekhá, main ne khwáb dekhá. 26 Kab tak yih nabíon ke dil men rahegá kí jhúthí nubuwwat karen; hán, wuh apne dil kí fareb-kári ke nabí hain? 27 jo gumán rakhte hain kí apne khwábon se jo un men se har ek apne parausi se bayán kartá hai mere logon ko merá nám bhulá den, jis tarah un ke báp-dádá Ba'l ke sabab se merá nám bhul gaye the. 28 Jis nabí ke pás khwáb hai, wuh khwáb bayán kare; aur jis ke pás merá kalám hai, wuh mere kalám ko diyánatdári se sunáe. Gehūn ko bhūse se kyá nisbat? KHUDÁWAND farmatá hai. 29 Kyá merá kalám ág kí mánind nahín hai? KHUDÁWAND farmatá hai; aur hath-aure kí mánind jo chatán ko chakná-chúr kar dáltá hai?

30 Is liye, dekh, main un nabíon ká mukhálif hūn, KHUDÁWAND farmatá hai, jo ek dúse se merí báten churáte hain. 31 Dekh, main un nabíon ká mukhálif hūn, KHUDÁWAND farmatá hai, jo apní zabán ko isti'mál karte, aur kahte hain, kí Khudá farmatá hai. 32 KHUDÁWAND farmatá hai, Dekh, main un ká mukhálif

hūn, jo jhūthe khwābon kī nubuwwat kahte, aur bayān karte hain, aur apnī jhūthī bāton se aur lāfzanī se mere logon ko gumrah karte hain: lekin main ne na un ko bhejā, na hukm diyā; is liye in logon ko un se hargiz fāida na hogā, KHUDĀWAND farmatā hai. 33 Aur jab yih log, yā nabī, yā kāhin tujh se pūchhen, kī KHUDĀWAND kī taraf se bār i nubuwwat kyā hai? tab tū un se kahnā, Kaun sā bār i nubuwwat! KHUDĀWAND farmatā hai, Main tum ko phenk dūngā. 34 Aur nabī aur kāhin aur logon men se jo koi kahe, KHUDĀWAND kī taraf se bār i nubuwwat, main us shakh sko aur us ke gharāne ko sazā dūngā. 35 Chāhiye kī har ek apne paṛausī aur apne bhāī se yūn kahe, kī KHUDĀWAND ne kyā jawāb diyā, aur KHUDĀWAND ne kyā farmāyā hai? 36 Par KHUDĀWAND kī taraf se bār i nubuwwat kā zikr tum kabhī na karnā; is liye kī har ek ādmī kī apnī hī bāten us par bār hongī; kyūnki tum ne zinda Khudā, RABB u'l afwāj, hamāre Khudā ke kalām ko bigār dālā hai. 37 Tū nabī se yūn kahnā, kī KHUDĀWAND ne tujhe kyā jawāb diyā? aur, KHUDĀWAND ne kyā farmāyā? 38 Lekin chūnki tum kahte ho, KHUDĀWAND kī taraf se bār i nubuwwat; is liye KHUDĀWAND yūn farmatā hai, kī Chūnki tum kahte ho, KHUDĀWAND kī taraf se bār i nubuwwat, aur main ne tum ko kahlā bhejā, kī KHUDĀWAND kī taraf se bār i nubuwwat na kaho; 39 is liye, dekho, main tum ko bī'lkull farāmosh kar dūngā, aur tum ko, aur is shahr ko, jo main ne tum ko aur tumhare bāpdādā ko diyā, apnī nazar se dūr kar dūngā: 40 aur main tum ko hamēsha kī malāmat kā nishāna bānā-ūngā, aur abadī khajālat tum par lāūngā, jo kabhī farāmosh na hogī.

24

Jab shāh i Bābul Nabūkadrāzar shāh i Yahūdāh Yakūniyāh bin Yahūyaqīm ko aur Yahūdāh ke umarā ko, kārigaron aur luharon samet, Yarūshalem se asīr karke Bābul ko le gayā, to KHUDĀWAND ne mujh par numāyān kiyā, aur kyā dekhtā hūn, kī KHUDĀWAND kī haikal ke sāmne anjīr kī do ṭokriyan dharī thin. 2 Ek ṭokri men achchhe se achchhe anjīr the, un kī mānind

jo pahle pakte hain: aur dūsri ṭokri men nihāyat kharāb anjīr the, aise kharāb kī khāne ke qābil na the. 3 Aur KHUDĀWAND ne mujh se farmāyā, Ai Yarmiyāh, tū kyā dekhtā hai? Aur main ne 'arz kī, Anjīr; achchhe anjīr, nihāyat achchhe; aur kharāb anjīr, bahut kharāb, aise kharāb kī khāne ke qābil nahīn. 4 Phir KHUDĀWAND kā kalām mujh par nāzil hūā, kī 5 KHUDĀWAND, Isrāīl kā Khudā, yūn farmatā hai, kī In achchhe anjiron kī mānind main Yahūdāh ke un asiron par jin ko main ne is maqām se Kasdion ke mulk men bhejā hai karam kī nazar rakkh-ūngā. 6 Kyūnki un par merī nazar i 'ināyat hogī, aur main un ko is mulk men wāpas lāūngā: aur main un ko barbad nahīn balki ābād kar-ūngā; main un ko lagāūngā aur ukhāūngā nahīn. 7 Aur main un ko aisā dil dūngā, kī mujhe pahchānen, kī main KHUDĀWAND hūn: aur wuh mere log hongē, aur main un kā Khudā hūngā: is liye kī wuh pūre dil se merī taraf phirenge. 8 Par un kharāb anjiron kī bābat, jo aise kharāb hain kī khāne ke qābil nahīn; KHUDĀWAND yaqīnan yūn farmatā hai, kī Isī tarah main shāh i Yahūdāh Sidqiyāh ko, aur us ke umarā ko, aur Yarūshalem ke bāqī logon ko, jo is mulk men bach rahe hain, aur jo mulk i Mīsr men baste hain, tark kar dūngā: 9 hān, main un ko tark kar dūngā, kī dūnyā kī sab mamlu-katon men dhakke khāte phiren; tāki wuh har ek jagah men jāhān jāhān main un ko hānk dūngā, malāmat aur masal aur ta'n aur la'nat kā bā'is hon. 10 Aur main un men talwār aur kāl aur wabā bhejūngā, yāhān tak kī wuh us mulk se jo main ne un ko aur un ke bāpdādā ko diyā nest ho jāenge.

25

Wuh kalām jo shāh i Yahūdāh Yahūyaqīm bin Yūsiyāh ke chauthē baras men, jo shāh i Bābul Nabūkadrāzar kā pahilā baras thā, Yahūdāh ke sab logon kī bābat Yarmiyāh par nāzil hūā; 2 jo Yarmiyah nabī ne Yahūdāh ke sab logon aur Yarūshalem ke sab bāshindon ko sunāyā, aur kahā, 3 kī Shāh i Yahūdāh Yūsiyāh bin Amūn ke terahwen baras se āj tak yih teis baras KHUDĀWAND kā kalām mujh

par názil hotá rahá, aur main tum ko sunátá aur har waqt jatátá rahá; par tum ne na suná. 4 Aur KHUDÁWAND ne apne sab khidmatguzár nabíon ko tumháre pás bhejá, us ne un ko bar waqt bhejá; par tum ne na suná, aur na kán lagáyá; 5 unhon ne kahá, ki Tum sab apní apní burí ráh se, aur apne bure kámon se báz áo, aur us mulk men, jo KHUDÁWAND ne tum ko aur tumháre bápádá ko qadím se hamesha ke liye diyá hai, baso: 6 aur gairma'búdon kí pai-rawí na karo, ki un kí 'ibádat o paras-tish karo, aur apne háthon ke kámon se mujhe gazabnák na karo; aur main tum ko kuchh zarar na pahuncháúngá. 7 Par KHUDÁWAND farmátá hai, Tum ne merí na suní; táki apne háthon ke kámon se apne ziyán ke liye mujhe gazabnák karo. 8 Is liye RABB u'l afwáj yún farmátá hai, kí Chúnki tum ne merí bát na suní, 9 dekho, main tamám shimálí qabáil ko, aur apne khidmatguzár sháh i Bábul Nabúkadrazar ko bulá bhejúngá, KHUDÁWAND farmátá hai, aur main un ko is mulk aur is ke básh-indon par, aur in sab qaumon par jo ás pás hain chahá láúngá; aur in ko bí'lkull nest o nábúd kar dúngá, aur in ko hairání aur suskár ká bá'is banáúngá, aur hamesha ke liye wíran karúngá. 10 Balki main in men se khushi o shádmání kí áwáz, dulhe aur dulhan kí áwáz, chakkí kí áwáz, aur chirág kí raushní mauqúf kar dúngá. 11 Aur yih sári sarzamin wírána aur hairání ká bá'is ho jáegí; aur yih qaumen satta baras tak sháh i Bábul kí gulámí karenge. 12 KHUDÁWAND farmátá hai, Jab satta baras púre hongé, to main sháh i Bábul ko, aur us qaum ko, aur Kasdion ke mulk ko un kí bad-kirdári ke sabab se sazá dúngá; aur main use aisá ujáúngá kí hamesha tak wíran rahe. 13 Aur main us mulk par apní sab báten, jo main ne us kí bábat kahín, ya'ní wuh sab jo is kitáb men likhí hain jo Yarmiyáh ne nubuwwat karke sab qaumon ko kah sunáin, púri karúngá; 14 kí un se, hán, un hí se bahut sí qaumen aur bare bare bádsháh gulám kí sí khidmat lenge: tab main un ke a'mál ke mutábíq aur un ke háthon ke kámon ke mutábíq un ko badla dúngá.

15 Chúnki KHUDÁWAND, Isráil ke Khudá, ne mujhe farmáyá, kí Gazab kí mai ká yih piyála mere háth se le, aur un sab qaumon ko jin ke pás main tujhe bhejtá hún pilá. 16 kí wuh píen aur larkharáen, aur us talwár ke sabab se, jo main un ke darmiyán chalaúngá, behawás hon. 17 Is liye main ne KHUDÁWAND ke háth se wuh piyála liyá, aur un sab qaumon ko jin ke pás KHUDÁWAND ne mujhe bhejá thá piláyá; 18 ya'ní Yarúshalem, aur Yahúdáh ke shahron ko, aur us ke bádsháhon, aur umará ko, táki wuh barbád hon, aur hairání aur suskár aur la'nat ká bá'is thahren, jaise ab hain; 19 sháh i Misr Fir'aun ko aur us ke mulázimon aur us ke umará aur us ke sab logon ko; 20 aur sab mile jule logon, aur 'U'z kí zamín ke sab bádsháhon aur Filistion kí sarzamin ke sab bádsháhon, aur Asqalon, aur Gaz-zah aur 'Aqrún, aur Ashdúd ke báqí logon ko; 21 Adom aur Moáb aur baní 'Ammon ko; 22 aur Súr ke sab bádsháhon, aur Saidá ke sab bádsháhon, aur samundar pár ke bahrí mamálik ke bádsháhon ko; 23 Dadán, aur Taimá, aur Búz, aur un sab ko jo gáodum darhí rakhte hain; 24 aur 'Arab ke sab bádsháhon aur un mile jule logon ke sab bádsháhon ko jo biyábán men baste hain; 25 aur Zimrí ke sab bádsháhon, aur 'Ailám ke sab bádsháhon, aur Mádí ke sab bádsháhon ko; 26 aur shimál ke sab bádsháhon ko, jo nazdik aur jo dúr hain, ek dúse ke sáth; aur dunyá kí sab saltanaton ko, jo rú e zamín par hain: aur un ke ba'd Sheshak ká bádsháh píegá. 27 Aur tú un se kahegá, kí Isráil ká Khudá, RABB u'l afwáj, yún farmátá hai, kí Tum piyo, aur mast ho, aur qai karo, aur gir pafo, aur phir na utho, us talwár ke sabab se jo main tumháre darmiyán bhejúngá. 28 Aur yún hogá, kí agar wuh píne ko tere háth se piyála lene se inkár karen, to un se kahná, kí RABB u'l afwáj yún farmátá hai, kí Yaqinan tum ko piná hogá. 29 Kyúnki dekh, main is shahr par jo mere nám se kahlátá hai, áfat láná shurú' kartá hún, aur kyá tum sáf besazá chhút jáoge? tum besazá na chhútoge: kyúnki main zamín ke sab báshindon par talwár ko talab kartá hún, RABB

u'l afwáj farmatá hai. 30 Is liye tú yih sab báten un ke khiláf nubuwwat se bayán kar, aur un se kah de, ki KHUDÁWAND balandí par se garjegá, aur apne muqaddas makán se lalkáregá; wuh bare zor o shor se apní charágh par garjegá; angúr latárnewálon kí mánind wuh zamín ke sab bhashindon ko lalkáregá. 31 Ek gaugá zamín kí sarhaddon tak pahunchá hai; kyúñki KHUDÁWAND qaumon se jhagregá, wuh tamám bashar ko 'adálat men láegá: wuh sharíron ko talwár ke hawále karegá, KHUDÁWAND farmatá hai.

32 RABB u'l afwáj yún farmatá hai, ki Dekh, qaum se qaum tak balá názil hogí, aur zamín kí sarhaddon se ek sakht tufán barpá hogá. 33 Aur KHUDÁWAND ke maqtúl us roz zamín ke ek sire se dústre sire tak pare hongé: un par koí nauha na karegá, na wuh jama' kiye jáenge na dafn hongé; wuh khád kí tarah rú e zamín par pare rahenge. 34 Ai charwáho, wáwailá karo, aur chilláo; aur ai galle ke sardáro, tum khud rákh men let jáo: kyúñki tumháre qatl ke aiyám á pahunché hain, main tum ko chaknáchúr karúngá, tum nafís bartan kí tarah gir jáoge. 35 Aur na charwáhon ko bhágne kí koí ráh milegí, na galle ke sardáron ko bach nikalne kí. 36 Charwáhon ke nále kí áwáz aur galle ke sardáron ká nauha hai, kyúñki KHUDÁWAND ne un kí charágh ko barbád kiyá hai. 37 Aur salámatí ke bherkháne KHUDÁWAND ke qahr i shadíd se barbád ho gaye. 38 Wuh jawán sher kí tarah apní kamíngáh se niklá hai: yaqínan sitamgar ke zulm se aur us ke qahr kí shiddat se un ká mulk wirán ho gaya.

26

Sháh i Yahúdáh Yahúyaqím bin Yúsiyáh kí bádsháhí ke shurú'men yih kalám KHUDÁWAND kí taraf se názil huá, 2 kí KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú KHUDÁWAND ke ghar ke sahn men khará ho, aur Yahúdáh ke sab shahron ke logon se, jo KHUDÁWAND ke ghar men sijda karne ko áte hain, wuh sab báten jin ká main ne tujhe hukm diyá hai, ki un se kahe, kah de; ek lafz bhí kam na kar. 3 Sháyad wuh shanawá hon, aur har ek apní burí rawish se báz áe; aur

main bhí us 'azáb ko, jo un kí bad-a'málí ke bá'is un par láná cháhtá hún, báz rakkhún. 4 Aur tú un se kahná, KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Agar tum merí na sunoge, kí merí sharí'at par jo main ne tumháre sámpne rakkhí 'amal karo, 5 aur mere khidmatguzár nabíon kí báten suno, jin ko main ne tumháre pás bhejá (main ne un ko barwaqt bhejá, par tum ne na suná); 6 to main is ghar ko Sailá kí mánind kar dál-úngá, aur is shahr ko zamín kí sab qaumon ke nazdíq la'nat ká bá'is thahráúngá. 7 Chunáñchi káhinon aur nabíon aur sab logon ne Yarmiyáh ko KHUDÁWAND ke ghar men yih báten kahte suná. 8 Aur yún huá kí jab Yarmiyáh wuh sab báten kah chuká, jo KHUDÁWAND ne use hukm diyá thá kí sab logon se kahe; to káhinon aur nabíon aur sab logon ne use pakrá aur kahá, kí Tú yaqínan qatl kiyá jáegá. 9 Tú ne kyún KHUDÁWAND ká nám lekar nubuwwat kí, aur kahá, kí Yih ghar Sailá kí mánind hogá, aur yih shahr wirán aur gairábád hogá? Aur sab log KHUDÁWAND ke ghar men Yarmiyáh ke pás jama' hue.

10 Aur Yahúdáh ke umará yih báten sunkar bádsháh ke ghar se KHUDÁWAND ke ghar men áe; aur KHUDÁWAND ke ghar ke naye phátak ke madkhal par baithé. 11 Aur káhinon aur nabíon ne umará se aur sab logon se mukhátib hokar kahá, kí Yih shakhs wájibu'l qatl hai; kyúñki is ne is shahr ke khiláf nubuwwat kí hai, jaisá kí tum ne apne kánon se suná. 12 Tab Yarmiyáh ne sab umará aur tamám logon se mukhátib hokar kahá, kí KHUDÁWAND ne mujhe bhejá, kí is ghar aur is shahr ke khiláf wuh sab báten jo tum ne suní hain nubuwwat se kahún. 13 Is liye ab tum apní rawish aur apne a'mál ko durust karo, aur KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz ke shanawá ho, taki KHUDÁWAND us 'azáb se jis ká tumháre khiláf i'lán kiyá hai báz rahe. 14 Aur dekho, main to tumháre qábú men hún: jo kuchh tumhári nazar men khúb o rást ho, mujh se karo. 15 Par yaqín jáno, kí agar tum mujhe qatl karoge, to begunáh ká khún apne áp par, aur is shahr par, aur is ke bhashindon par láoge: kyúñki dar-

haqíqat KHUDÁWAND ne mujhe tumháre pás bhejá hai, ki tumháre kánon meñ yih sab báten kahū. 16 Tab umará aur sab logon ne káhinon aur nabíon se kahá, ki Yih shakhs wájibu'l qatl nahín; kyúñki us ne KHUDÁWAND hamáre Khudá ke nám se ham se kalám kiyá. 17 Tab mulk ke chand buzurg uthe, aur kull jamá'at se mukhátib hokar kahne lage, 18 ki Mikáh Morashtí ne sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ke aiyám meñ nubuwwat kí, aur Yahúdáh ke sab logon se mukhátib hokar yún kahá, ki RABB u'l afwáj yún farmátá hai, ki Siyyún khet kí tarah jotá jáegá, aur Yarúshalem khandar ho jáegá, aur is ghar ká pahár jagal kí únchí jagahon kí manind hogá. 19 Kyá sháh i Yahúdáh Hizqiyáh aur tamám Yahúdáh ne us ko qatl kiyá? kyá wuh KHUDÁWAND se na dará, aur KHUDÁWAND se munáját na kí? Aur KHUDÁWAND ne us 'azáb ko jis ká un ke khiláf i'lán kiyá thá báz na rakhá? Pas yún ham apní jánon par barí áfat láenge. 20 Phir ek aur shakhs ne KHUDÁWAND ke nám se nubuwwat kí, ya'ní U'riyáh bin Sama'iyáh ne jo Qaryat Ya'rím ká thá; us ne is shahr aur mulk ke khiláf Yarmiyáh kí sab báton ke mutábíq nubuwwat kí: 21 aur jab Yahúyaqím bádsháh aur us ke sab jangí mardon aur umará ne us kí báten sunín, to bádsháh ne use qatl karná cháhá; lekin U'riyáh yih sunkar dará, aur Misr ko bhág gayá: 22 aur Yahúyaqím bádsháh ne chand ádmíon ya'ní Ilánatan bin 'Akbor aur us ke sáth kuchh aur ádmíon ko Misr meñ bhejá: 23 aur wuh U'riyáh ko Misr se nikál láe, aur use Yahúyaqím bádsháh ke pás pahuncháyá; aur us ne us ko talwár se qatl kiyá, aur us kí lách ko 'awámm ke qabristán meñ phinkwá diyá. 24 Par Akhíqám bin Sáfán Yarmiyáh ká dastgir thá, táki wuh qatl hone ke liye logon ke hawále na kiyá jae.

27 Sháh i Yahúdáh Sidqiyáh bin Yúsiyáh kí saltanat ke shurú' meñ KHUDÁWAND kí taraf se yih kalám Yarmiyáh par názíl húa, 2 ki KHUDÁWAND ne mujhe yún farmáyá, ki Bandhan aur júe banákar apní gardan par dál;

3 aur un ko sháh i Adom, sháh i Moáb, sháh i baní 'Ammon, sháh i Súr aur sháh i Saidá ke pás un qásidon ke háth bhej, jo Yarúshalem meñ sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ke pás áe hain; 4 aur tú un ko un ke áqáon ke wáste tákid kar, ki RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmátá hai, ki Tum apne áqáon se yún kahná; 5 ki Main ne zamín ko aur insán o haiwán ko jo rú e zamín par hain, apní barí qudrat aur baland bázú se paidá kiyá; aur un ko jise main ne munásib jáná bakhshá. 6 Aur ab main ne yih sab mamlukaten apne khidmatguzár sháh i Bábul Nabúkadnazar ke qabze meñ kar dí hain; aur maidán ke jánwar bhí use diye, ki us ke kám áen. 7 Aur sab qaumen us kí aur us ke beṭe aur us ke pote kí khidmat karengí, jab tak ki us kí mamlukat ká waqt na áe: tab bahut sí qaumen aur bare bare bádsháh us se khidmat karwáenge. 8 Aur KHUDÁWAND farmátá hai, Jo qaum aur jo saltanat us kí, ya'ní sháh i Bábul Nabúkadnazar kí, khidmat na karengí, aur apní gardan sháh i Bábul ke júe tale na jhukáegí, us qaum ko main talwár aur kál aur wabá se sazá dúngá, yahán tak ki main us ke háth se un ko nábud kar dálúngá. 9 Pas tum apne nabíon aur gaibdānon aur khwábbínon aur shugúníon aur jádúgaron kí na suno, jo tum se kahte hain, ki Tum sháh i Bábul kí khidmatguzári na karoge: 10 kyúñki wuh tum se jhúthí nubuwwat karte hain, táki tum ko tumháre mulk se áwára karen, aur main tum ko khárij kar dún, aur tum halák ho jáo. 11 Par jo qaum apní gardan sháh i Bábul ke júe tale rakh degí, aur us kí khidmat karengí, us ko main us kí mamlukat meñ rahne dúngá, KHUDÁWAND farmátá hai; aur wuh us meñ khetí karengí, aur us meñ basegí.

12 Aur in sab báton ke mutábíq main ne sháh i Yahúdáh Sidqiyáh se kalám kiyá, aur kahá, ki Apní gardan sháh i Bábul ke júe tale rakhtar us kí aur us kí qaum kí khidmat karo, aur zindaraho. 13 Tú aur tere log talwár aur kál aur wabá se kyún maroge, jaisá ki KHUDÁWAND ne us qaum kí bábat farmáyá hai, jo sháh i Bábul kí

khidmat na karegi? 14 Aur un nabion ki baten na suno, jo tum se kahte hain, ki Tum shah i Babul ki khidmat na karoge : kyunki wuh tum se jhuthi nubuwwat karte hain. 15 Kyunki KHUDAWAND farmata hai, Main ne un ko nahin bheja, par wuh mera nam lekar jhuthi nubuwwat karte hain ; taki main tum ko kharij kar dun, aur tum un nabion ke sath jo tum se nubuwwat karte hain halak no jao. 16 Main ne kahinon se aur un sab logon se bhi mukhatib hokar kaha, KHUDAWAND yun farmata hai, ki Apne nabion ki baten na suno, jo tum se nubuwwat karte aur kahte hain, ki Dekho, KHUDAWAND ke ghar ke zuruf ab thori hi der mein Babul se wapas aenge : kyunki wuh tum se jhuthi nubuwwat karte hain. 17 Un ki na suno ; shah i Babul ki khidmatguzari karo, aur zinda raho : yih shahr kyun wiran ho? 18 Par agar wuh nabi hain, aur KHUDAWAND ka kalām un ki amanat mein hai, to wuh RABB u'l afwaj se shafa'at karen, taki wuh zuruf jo KHUDAWAND ke ghar mein aur shah i Yahudah ke ghar mein aur Yarusalem mein baqi hain Babul ko na jain. 19 Kyunki sutunon ki babat aur bare hauz aur kursion aur baqi zuruf ki babat jo is shahr mein baqi hain, RABB u'l afwaj yun farmata hai, 20 ya'ni jin ko shah i Babul Nabukadnazar nahin le gaya, jab wuh Yahudah ke badshah Yakuniyah bin Yahuyaqim ko Yarusalem se aur Yahudah aur Yarusalem ke sab shurafa ko asir karke Babul ko le gaya ; 21 han, RABB u'l afwaj, Israil ka Khuda, un zuruf ki babat jo KHUDAWAND ke ghar mein aur shah i Yahudah ke mahall mein aur Yarusalem mein baqi hain, yun farmata hai ; 22 ki Wuh Babul mein pahunchae jenge, aur us din tak ki main un ko yad farmain wahin rahenge, KHUDAWAND farmata hai ; us waqt main un ko utha lungi, aur phir is makan mein rakh dunga.

28

Aur usi sal shah i Yahudah Sidqiyah ki saltanat ke shuru mein chauthe baras ke panchein mahine mein yun hua, ki Jiba'uni 'Azzur ke bete Hananiyah nabi ne KHUDAWAND ke ghar mein kahinon aur sab logon ke samne mujh se mukhatib hokar kaha, 2 RABB u'l

afwaj, Israil ka Khuda, yun farmata hai, ki Main ne shah i Babul ka jua tor dala hai. 3 Do hi baras ke andar main KHUDAWAND ke ghar ke sab zuruf jo shah i Babul Nabukadnazar is makan se Babul ko le gaya, isi makan mein wapas lungi : 4 shah i Yahudah Yakuniyah bin Yahuyaqim ko, aur Yahudah ke sab asiron ko, jo Babul ko gaye the, phir isi jagah lungi, KHUDAWAND farmata hai : kyunki main shah i Babul ke jue ko tor dungi. 5 Tab Yarmiyah nabi ne kahinon aur sab logon ke samne jo KHUDAWAND ke ghar mein khare the, Hananiyah nabi se kaha, 6 han, Yarmiyah nabi ne kaha, A'min : KHUDAWAND aisa hi kare : KHUDAWAND teri baton ko jo tu ne nubuwwat se kahi, pura kare, ki KHUDAWAND ke ghar ke zuruf ko aur sab asiron ko Babul se is makan mein wapas lae. 7 Taubhi ab yih bat jo main tere aur sab logon ke kanon mein kahti hun, sun : 8 Un nabion ne jo mujh se aur tujh se pable guzasta zamane mein the, bahut se mulkon aur bari bari saltanon ke haqq mein, jang, aur bala, aur waba ki nubuwwat ki hai. 9 Wuh nabi jo salamat ki khabar deta hai, jab us nabi ka kalām pura ho jae, to ma'lum hoga ki fi'lhaqiqat KHUDAWAND ne use bheja hai. 10 Tab Hananiyah nabi ne Yarmiyah nabi ki gardan par se jua utara aur use tor dala. 11 Aur Hananiyah ne sab logon ke samne is tarah kalām kiyi, ki KHUDAWAND yun farmata hai, ki Main isi tarah shah i Babul Nabukadnazar ka jua sab qaumon ki gardan par se do hi baras ke andar tor dungi. Tab Yarmiyah nabi ne apni rah li. 12 Jab Hananiyah nabi Yarmiyah nabi ki gardan par se jua tor chuka tha, to KHUDAWAND ka kalām Yarmiyah par nazil hua, 13 ki Ja aur Hananiyah se kah, ki KHUDAWAND yun farmata hai, ki Tu ne lakri ke juon ko to tora ; par un ke 'iwaz mein lohe ke jue bana diye. 14 Kyunki RABB u'l afwaj, Israil ka Khuda, yun farmata hai, ki Main ne in sab qaumon ki gardan par lohe ka jua dal diya hai, taki wuh shah i Babul Nabukadnazar ki khidmat karen : pas wuh us ki khidmatguzari karengi : aur main ne maidan ke

jánwar bhí use de diye hain. 15 Tab Yarmiyáh nabí ne Hananiyáh nabí se kahá, Ai Hananiyáh, ab sun; KHUDÁWAND ne tujhe nahín bhejá; lekin tú in logon ko jhúthí ummed dilátá hai. 16 Is liye KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Dekh, main tujhe rú e zamin par se khárij karúngá: tú isí sál mar jáegá, kyúnci tú ne KHUDÁWAND ke khiláf fitnaangez báten kahí hain. 17 Chunánci usí sál ke sátwen mahíne Hananiyáh nabí mar gayá.

29 Ab yih us khatt kí báten hain jo Yarmiyáh nabí ne Yarúshalem se báqí buzurgon ko, jo asír ho gaye the, aur káhinon aur nabíon aur un sab logon ko, jin ko Nabúkadnazar Yarúshalem se asír karke Bábul le gayá thá, 2 (us ke ba'd kí Yakúniyáh bádsháh aur us kí wálida aur khwájasará, aur Yahúdáh, aur Yarúshalem ke umará, aur kárigar, aur luhár Yarúshalem se chale gaye the:) 3 Ili'ásah bin Sáfán aur Jamariyáh bin Khilqiyáh ke háth (jin ko sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ne Bábul men sháh i Bábul Nabúkadnazar ke pás bhejá,) isrál kiyá; aur us ne kahá, 4 RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, un sab asíron se jin ko main ne Yarúshalem se asír karwáke Bábul bhejá hai, yún farmátá hai: 5 Tum ghar banáo, aur un men baso; aur bág lagáo, aur un ká phal kháo; 6 bñwiyan karo, táki tum se beté betiyan paidá hon; aur apne beton ke liye bñwiyan lo; aur apní betiyan shauharon ko do, táki un se beté betiyan paidá hon; aur tum wahán phalo phúlo aur kam na ho. 7 Aur us shahr kí khair manáo, jis men main ne tum ko asír karwáke bhejá hai, aur us ke liye KHUDÁWAND se du'á karo: kyúnci us kí salámatí men tumhári salámatí hogí. 8 Kyúnci RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, yún farmátá hai, ki Wuh nabí jo tumháre darmiyan hain, aur tumháre gaibdán tum ko gumráh na karen, aur apne khwáb-bínon ko, jo tumháre hí kahne se khwáb dekhte hain, na máno. 9 Kyúnci wuh merá nám lekar tum se jhúthí nubuwwat karte hain: main ne un ko nahín bhejá, KHUDÁWAND farmátá hai. 10 Kyúnci KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki jab Bábul men sattu baras guzar chuk-

enge, to main tum ko yád farmáúngá, aur tum ko is makán men wápas láne se apne nek qaul ko purá karúngá. 11 Kyúnci main tumháre haqq men apne khayálát ko jántá hun, KHUDÁWAND farmátá hai, ya'ní salámatí ke khayálát, burái ke nahín, táki main tum ko nek anjám kí ummed bakhshun. 12 Tab tum merá nám loge, aur mujh se du'á karoge, aur main tumhári sunúngá. 13 Aur tum mujhe dhúndhoge, aur páoge, jab pure dil se mere talib hoge. 14 Aur main tum ko mil jáúngá, KHUDÁWAND farmátá hai; aur main tumhári asíri ko mauqúf karáúngá, aur tum ko un sab qaumon se aur sab jagahon se, jin men main ne tum ko hánk diya hai, jama' karáúngá, KHUDÁWAND farmátá hai; aur main tum ko us jagah men jáhán se main ne tum ko asír karwáke bhejá wápas láúngá. 15 Kyúnci tum ne kahá, kí KHUDÁWAND ne Bábul men tumháre liye nabí barpá kiye. 16 Is liye KHUDÁWAND us bádsháh kí bábat jo Dáúd ke takht par baithá hai, aur un sab logon kí bábat jo is shahr men baste hain, ya'ní tumháre bháiyon kí bábat jo tumháre sáth asír hokar nahín gaye, yún farmátá hai; 17 RABB u'l afwáj yún farmátá hai, kí Dekho, main un par talwár aur kál aur wabá bhejúngá, aur un ko kharáb anjiron kí manind banaúngá, jo aise kharáb hain, kí kháne ke qábil nahín. 18 Aur main talwár aur kál aur wabá se un ká píchhá karúngá, aur main un ko zamin kí sab saltanaton ke hawále karúngá, kí dhákke kháte phiren, aur satáe jáen, aur sab qaumon ke darmiyan jin men main ne un ko hánk diya hai, la'nat aur hairat aur suskár aur malámat ká bá'is hon: 19 is liye kí unhon ne merí báten nahín sunín, KHUDÁWAND farmátá hai, jab main ne apne khidmatguzár nabíon ko un ke pás bhejá; hán, main ne un ko barwaqt bhejá; par tum ne na suná, KHUDÁWAND farmátá hai. 20 Pas tum, ai asíri ke sab logo, jin ko main ne Yarúshalem se Bábul ko bhejá hai, KHUDÁWAND ká kalám suno.

21 RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, Akhláb bin Qauláyáh kí bábat, aur Sidqiyáh bin Ma'siyáh kí bábat, jo merá nám lekar tum se jhúthí nu-

22 Wuh karte hain, yun farmatá hai, ki Dekho, main un ko sháh i Bábul Nabúkadrazar ke hawále karúngá; aur wuh un ko tumhári ánkhoñ ke sámne qatl karegá: **22** aur Yahúdáh ke sab asir jo Bábul men hain, un ki la'natí masal banákar kahá kareñge, ki KHUDÁWAND tujhe Sidqiyáh aur Akhíab kí mánind kare, jin-ko sháh i Bábul ne ág par kabáb kiyá: **23** kyunki unhoñ ne Isráíl men hamáqat kí, aur apne parausiyon kí bñwiyon se zinákárl kí, aur merá nám lekár jhúthí báten kahin jin ká main ne un ko hukm nahin diyá thá, KHUDÁWAND farmatá hai; main jántá hun aur gawáh hun.

24 Aur Nakhalámi Sama'iyáh se kahná, **25** ki RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yun farmatá hai, Is liye ki tú ne Yarúshalem ke sab logon ko aur Safaniyáh bin Ma'siyáh káhin aur sab káhinon ko apne nám se yun khatt likh bheje, **26** ki KHUDÁWAND ne Yahoyadá káhin kí jagah tujh ko káhin muqarrar kiyá, ki tú KHUDÁWAND ke ghar ke nazimon men ho, aur har ek majnun aur nubuwwat ke mudda'í ko qaid kare, aur káth men dále. **27** Pas tú ne 'Anatotí Yarmiyáh kí, jo kahtá hai, ki Main tumhárá nabí hun, goshmáli kyun nahin kí? **28** Kyunki us ne Bábul men yih kahlá bhejá hai, ki Yih muddat daráz hai: tum ghar banáo, aur baso; aur bag lagáo, aur un ká phal kháo. **29** Aur Safaniyáh káhin ne yih khatt parhkar Yarmiyáh nabí ko sunáyá. **30** Tab KHUDÁWAND ká yih kalám Yarmiyáh par názil huá, ki **31** Asirí ke sab logon ko kahlá bhej, ki KHUDÁWAND Nakhalámi Sama'iyáh kí bábat yun farmatá hai, Is liye ki Sama'iyáh ne tum se nubuwwat ki, hálánki main ne use nahin bhejá, aur us ne tum ko jhúthí ummed dilái; **32** is liye KHUDÁWAND yun farmatá hai, ki Dekho, main Nakhalámi Sama'iyáh ko aur us kí nasl ko sazá dúngá; us ká koí ádmí na hogá jo in logon ke darmiyán base, aur wuh us nekí ko, jo main apne logon se karúngá, hargiz na dekhegá, KHUDÁWAND farmatá hai; kyunki us ne KHUDÁWAND ke khiláf fitnaangez báten kahí hain.

30 Wuh kalám jo KHUDÁWAND kí taraf se Yarmiyáh par názil huá: **2** KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá yun farmatá hai, ki Yih sab báten jo main ne tujh se kahin kitáb men likh. **3** Kyunki dekh, wuh din áte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, ki main apní qaum Isráíl aur Yahúdáh kí asirí ko mauqúf karáúngá, KHUDÁWAND farmatá hai: aur main un ko us mulk men wápas láúngá, jo main ne un ke báp dáda ko diyá, aur wuh us ke málik hongé.

4 Aur wuh báten jo KHUDÁWAND ne Isráíl aur Yahúdáh kí bábat farmáin, yih hain, **5** ki KHUDÁWAND yun farmatá hai, ki Ham ne harbarí kí áwáz suní, khauf hai aur salámatí nahin. **6** Ab púchho, aur dekho, kyá kabhí kisí mard ko dard i zih lagá? kyá sabab hai, ki main har ek mard ko zachche kí mánind apne háth kamar par rakkhe dekhtá hun, aur sab ke chihre zard ho gaye hain? **7** Afsos, wuh din bará hai, us kí misál nahin: wuh Ya'qúb kí musíbat ká waqt hai; par wuh us se rihái páegá. **8** Aur us roz yun hogá, RABB u'l afwáj farmatá hai, kí main us ká júá terí gardan par se torúngá, aur tere bandhanon ko khol dálúngá; aur begáne phir tujh se khidmat na karáenge: **9** par wuh KHUDÁWAND apne Khudá kí, aur apne bádsháh Dáúd kí, jise main un ke liye barpá karúngá, khidmat kareñge. **10** Is liye, ai mere khádim Ya'qúb, hirásan na ho, KHUDÁWAND farmatá hai; aur ai Isráíl, ghabrá na já: kyunki dekh, main tujhe dúr se aur terí aulád ko asirí kí sarzamín se chhuráúngá; aur Ya'qúb wápas áegá, aur arám o ráhat se rahegá, aur koí use na daráegá. **11** Kyunki main tere sáth hun, KHUDÁWAND farmatá hai, táki tujhe bacháun: agarchi main sab qaumon ko jin men main ne tujhe tittar bittar kiyá, tamám kar dálúngá, taubhí tujhe tamám na karúngá; balki tujhe munásib tam-bíh karúngá, aur hargiz besazá na chhorúngá.

12 Kyunki KHUDÁWAND yun farmatá hai, ki Terí khastagí lá'iláj aur terá zakhm sakht dardnák hai. **13** Terá himáyatí koí nahin jo terí marhampattí kare: tere pás koí shifábakhsh dawá nahin. **14** Tere

sab cháhnewále tujhe bhúl gaye; wuh tere talib nahín haín : fi'haqíqat main ne tujhe dushman kí mánind gháyal kiyá, aur sangdil kí tarah tādib kí; is liye ki terí badkirdári barh gayí, aur tere gunáh ziyáda ho gaye. 15 Tú apní khastagí ke sabab se kyún chilláti hai? terá dard lá'iláj hai : is liye ki terí badkirdári niháyat barh gayí, aur tere gunáh ziyáda ho gaye, main ne tujh se aisá kiyá. 16 Taubhí wuh sab jo tujhe nigalte haín, nigle jáenge; aur tere sab dushman asirí men jáenge, aur jo tujhe gárat karte haín khud gárat honge; aur main un sab ko jo tujhe lútte haín lutá dungá. 17 Kyúnki main phír tujhe tandurustí aur tere zakhmon se shifá bakhshungá, KHUDÁWAND farmátá hai; kyúnki unhon ne terá nám Mardúda rakkhá, ki Yih Siyyún hai, jise koi nahín púchhtá. 18 KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Dekh, main Ya'qúb ke khaimon kí asirí ko mauqúf karaungá, aur us ke maskanon par rahmat karungá; aur shahr apne hí pahár par banáyá jáegá, aur qasr apne hí maqám par ábád ho jáegá. 19 Aur un men se shukrguzarí aur khushí karnewálon kí áwáz áegí; aur main un ko afzáish bakhshungá, aur wuh thóre na honge; main un ko shaukat bakhshungá, aur wuh haqír na honge. 20 Aur un kí aulád aisí hogí jaisí pahle thí, aur un kí jamá'at mere huzúr men qáim hogí, aur main un sab ko jo un par zulm karen sazá dungá. 21 Aur un ká hákim un hí men se hogá, aur un ká farmán-rawá un hí ke darmiyán se paidá hogá; aur main use qurbat bakhshungá aur wuh mere nazdík áegá : kyúnki kaun hai jis ne yih jur'at ki ho, ki mere pás áe? KHUDÁWAND farmátá hai. 22 Aur tum mere log hoge, aur main tumhárá Khudá hungá.

23 Dekh, KHUDÁWAND ke qahr i shadíd kí ándhí chaltí hai : yih tez tufán sharíron ke sir par tút parégá. 24 Jab tak yih sab kuchh na ho le, aur KHUDÁWAND apne dil ke maqsad pure na kar le, us ká qahr i shadíd mauqúf na hogá : turá ákhiri dinon men ise samjhoge.

31 KHUDÁWAND farmátá hai, Main us waqt Isráil ke sab gharanon ká Khudá hungá, aur wuh mere log honge. 2 KHUDÁ-

WAND yún farmátá hai, ki Isráil men se jo log talwár se bache jab wuh ráhat kí talásh men gaye, to biyá-bán men maqbúl thahre. 3 KHUDÁWAND qadim se mujh par záhir húa, aur kahá, ki Main ne tujh se abaál mahabbat rakkhi : isí liye main ne apní shafaqat tujh par barhá. 4 Ai Isráil kí kunwári, main tujhe phír ábád karungá, aur tú ábád ho jáegí : tú phír daf uthákar árásta hogí, aur khushí karnewálon ke nách men shámil hone ko niklegí. 5 Tú phír Sámariya ke paháron par tákistan lagáegí : bág lagánewále lagáenge, aur us ká phal kháenge. 6 Kyúnki ek din áegá, ki Ifráim kí paháriyon par nigahbán pukárengé, ki Utho, ham Siyyún par KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr chale. 7 Kyúnki KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Ya'qúb ke liye khushí se gáo, aur qaumon kí sartáj ke liye lalkáro : manadí karo, hamd karo, aur kaho, Ai KHUDÁWAND, apne logon ko ya'ní Isráil ke baqiye ko bachá. 8 Dekho, main shimáli mulk se un ko láungá, aur zamín kí sarhaddon se un ko jama' karungá, aur un men andhe aur langre aur hámila aur zachcha sab honge : un kí barí jamá'at yahán wápas áegí. 9 Wuh rote aur munáját karte hue áenge, main un kí rahbarí karungá : main un ko paní kí nadiyon kí taraf ráh i rást par chaláungá, jis men wuh thokar na kháenge; kyúnki main Isráil ká báp hun, aur Ifráim merá pahlauthá hai.

10 Ai qaumo, KHUDÁWAND ká kálám suno, aur dúr ke jazíron men manadí karo; aur kaho, ki Jis ne Isráil ko tittar bittar kiyá, wuhí use jama' karegá, aur us kí aisí nigah-bání karegá, jaisí gadariyá apne galle kí. 11 Kyúnki KHUDÁWAND ne Ya'qúb ká fidya diyá hai, aur use us ke háth se jo us se zoráwar thá rihái bakhshí hai. 12 Pas wuh áenge aur Siyyún kí chotí par gaenge, aur KHUDÁWAND kí ní'maton ya'ní ánáj, aur mai, aur tel, aur gae bail ke, aur bher bakrí ke bachchon kí taraf ikatthe rawán honge : aur un kí ján seráb bág kí mánind hogí; aur wuh phír kabhí gamzada na honge. 13 Us waqt kunwariyán aur pir o jawán khushi se raqs karenge : kyúnki main un ke gam ko khushi se badal

dūngā, aur un ko tasallī dekar gam ke ba'd shādmān karūngā. 14 Aur main kāhinon kī jān ko chiknāī se ser karūngā, aur mere log merī nī'maton se āsūda honge, KHUDĀWAND farmatā hai.

15 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, kī Rāmāh men ek āwāz sunāī dī, nauha aur zār zār ronā, Rākhl apne bachchon ko ro rahī hai; wuh apne bachchon kī bābat tasallīpazīr nahīn hotī, kyūnki wuh nahīn hain. 16 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, kī Apnī zārī kī āwāz ko rok, aur apnī ānkhon ko ānsūon se bāz rakh; kyūnki terī mihnat ke liye ajr hai, KHUDĀWAND farmatā hai; aur wuh dushman ke mulk se wāpas āenge. 17 Aur KHUDĀWAND farmatā hai, Terī 'āqibat kī bābat unmed hai, kyūnki tere bachche phir apnī hudūd men dākhl honge. 18 Fī'lhaqīqat main ne Ifrāīm ko apne āp par yūn mātām karte sunā, kī Tū ne mujhe tambīh kī, aur main ne us bachhre kī mānind jo sadhāyā nahīn gayā, tambīh pāī: tū mujhe pher, to main phirūngā; kyūnki tū hī merā KHUDĀWAND Khudā hai. 19 Kyūnki phirne ke ba'd main ne tauba kī; aur tarbiyat pāne ke ba'd main ne apnī rān par hāth mārā: main sharminda, balki pareshān i khātīr huā, is liye kī main ne apnī jawānī kī malāmat uthāī thī. 20 Kyā Ifrāīm merā piyārā betā hai? kyā wuh pasandīda farzand hai? kyūnki jab jab main us ke khilāf kuchh kahtā hūn, to use jī jān se yād kartā hūn: is liye merā dil us ke liye betāb hai; main yaqīnan us par rahmat karūngā, KHUDĀWAND farmatā hai.

21 Apne liye sutūn khare kar, apne liye khambhe banā: us shāhrāh par dīl lagā, hān, usī rāh se jis se tū gayī thī wāpas ā: ai Isrāīl kī kunwārī, apne in shahron men wāpas ā. 22 Ai bargashta betī, tū kab tak āwārā phiregī? kyūnki KHUDĀWAND ne zamin par ek nayī chīz paidā kī hai, kī 'aurat mard kī himāyat karegī.

23 RABB u'l afwāj, Isrāīl kā Khudā, yūn farmatā hai, kī Jab main un ke asiron ko wāpas lāūngā, to wuh Yahūdāh ke mulk aur us ke shahron men phir yūn kahenge, Ai sadāqat ke maskan, ai koh i muqaddas,

KHUDĀWAND tujhe barakat bakhshē. 24 Aur Yahūdāh aur us ke sab shahr us men ikatthe sukūnat karenge; kisan aur wuh jo galle liye phirte hain. 25 Kyūnki main ne thakī jān ko āsūda, aur har gamgīn ruh ko ser kiyā hai. 26 Ab main ne bedār hokar nigāh kī; aur merī nīnd mere liye mīthī thī. 27 Dekho, wuh dīn āte hain, KHUDĀWAND farmatā hai, jab main Isrāīl ke ghar men aur Yahūdāh ke ghar men insān kā bīj aur haiwān kā bīj boūngā. 28 Aur KHUDĀWAND farmatā hai, Jis tarah main ne un kī ghāt men baithkar un ko ukhārā, aur dhāyā, aur girāyā, aur barbād kiyā, aur dukh diyā; usī tarah main nigahbānī karke un ko banāūngā aur lagāūngā. 29 Un ai-yām men phir yūn na kahenge, kī Bāpdādā ne kachche angūr khāe, aur aulād ke dānt khatte ho gaye. 30 Kyūnki har ek apnī hī badkirdārī ke sabab se maregā: har ek jo kachche angūr khātā hai, usī ke dānt khatte honge.

31 Dekh, wuh dīn āte hain, KHUDĀWAND farmatā hai, jab main Isrāīl ke gharāne aur Yahūdāh ke gharāne ke sāth nayā 'ahd bāndhūngā: 32 us 'ahd ke mutābiq nahīn jo main ne un ke bāpdādā se kiyā, jab main ne un kī dastgīrī kī, tāki un ko mulk i Mīsr se nikāl lāūn; aur unhon ne mere us 'ahd ko torā, agarchi main un kā mālīk thā, KHUDĀWAND farmatā hai. 33 Balki yih wuh 'ahd hai, jo main un dinon ke ba'd Isrāīl ke gharāne se bāndhūngā, KHUDĀWAND farmatā hai; main apnī sharī'at un ke bātin men rakkhūngā, aur un ke dil par use likhūngā: aur main un kā Khudā hūngā, aur wuh mere log honge: 34 aur wuh phir apne apne parausī aur apne apne bhai ko yih kahkar ta'līm nahīn denge, kī KHUDĀWAND ko pahchāno: kyūnki chhote se bāre tak wuh sab mujhe jānenge, KHUDĀWAND farmatā hai: is liye kī main un kī badkirdārī ko bakhsh dūngā, aur un ke gunāh ko yād na karūngā. 35 KHUDĀWAND jis ne dīn kī raushnī ke liye sūraj ko muqarrar kiyā, aur jis ne rāt kī raushnī ke liye chānd aur sitaron kā nizām qāim kiyā, jo samundar ko maujzan kartā hai, jis se us kī lahren shor kartī hain, yūn farmatā hai; us kā nām RABB u'l afwāj hai.

36 KHUDÁWAND farmatá hai, Agar yih nizám mere huzúr se mauqúf ho jáe, to Isráíl kī nasl bhī mere sāmne se jāti rahēgi, kī hamesha tak phir qaum na ho. 37 KHUDÁWAND yūn farmatá hai, ki Agar koī úpar ásmán ko nāp sake, aur níche zamín kī bunyād ká patá lagá le, to main bhī banī Isráíl ko un ke sab a'mál ke sabab se radd kar dúngá, KHUDÁWAND farmatá hai. 38 Dekh, wuh dīn áte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, kī yih shahr Hananel ke burj se kone ke phatak tak KHUDÁWAND ke liye tamír kiya jáegá. 39 Aur phir jarīb sídhi koh i Járeb par se hotí hūi Jo'átaḥ ko gher legí. 40 Aur láshon aur rákh kī tamám wadí aur sab khet Qidron ke nále tak, aur ghorē phatak ke kone tak mashriq kī taraf KHUDÁWAND ke liye muqaddas hongē; phir wuh hamesha tak na kabhī ukhárá, na giráyá jáegá.

32 Wuh kalám jo sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ke daswen baras men jo Nabúkadrázar ká athárahwán baras thá, KHUDÁWAND kī taraf se Yarmiyáh par názil húa. 2 Aur us waqt sháh i Bábul kī fauj Yarúshalem ká muhásara kiye parí thí: aur Yarmiyáh nabí sháh i Yahúdáh ke ghar men qaidkháne ke sahn men band thá. 3 Kyúñki sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ne use yih kahkar qaid kiya, kī Tú kyún nubuwwat kartá aur kahtá hai, kī KHUDÁWAND yūn farmatá hai, kī Dekh, main is shahr ko sháh i Bábul ke hawále kar dúngá, aur wuh use le legá; 4 aur sháh i Yahúdáh Sidqiyáh Kasdion ke háth se na bachegá, balki zarúr sháh i Bábul ke hawále kiya jáegá, aur us se rúbarú báten karegá, aur donon kī áñkhen muqábil hongí; 5 aur wuh Sidqiyáh ko Bábul men le jáegá, aur jab tak main us ko yád na farmáun, wuh wahín rahēgá, KHUDÁWAND farmatá hai: harchand tum Kasdion ke sáth jang karoge, par kámyáb na hoge?

6 Tab Yarmiyáh ne kahá, kī KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne farmáyá, 7 Dekh, tere chachá Salúm ká betá Hanamel tere pás ákar kahēgá, kī Merá khet, jo 'Anatot men hai, apne liye kharíd le: kyúñki us ko chhuráná terá haqq hai.

8 Tab mere chachá ká betá Hanamel qaidkháne ke sahn men mere pás áyá, aur jaisá KHUDÁWAND ne farmáyá thá, mujh se kahá, kī Merá khet, jo 'Anatot men Binyamín ke 'iláqe men hai, kharíd le: kyúñki yih terá maurúsi haqq hai, aur us ko chhuráná terá kám hai; use apne liye kharíd le. Tab main ne jáná, kī yih KHUDÁWAND ká kalám hai. 9 Aur main ne us khet ko jo 'Anatot men thá, apne chachá ke beté Hanamel se kharíd liya, aur naqd sattu misqál chándi tolkar use di. 10 Aur main ne ek qabála likhá, aur us par muhr kī, aur gawáh thahráe, aur chándi tarázú men tolkar use di. 11 So main ne us qabále ko liya, ya'ní wuh jo áin aur dastúr ke mutábíq sar ba muhr thá, aur wuh jo khulá thá: 12 aur main ne us qabále ko apne chachá ke beté Hanamel ke sāmne aur un gawáhon ke rúbarú jinhon ne apne nám qabále par likhe the, un sab Yahú-dion ke rúbarú jo qaidkháne ke sahn men baithē the, Bárúk bin Naiyiriyáh bin Mahasiyáh ko saunpá. 13 Aur main ne un ke rúbarú Bárúk ko tákid kī, 14 kī RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yūn farmatá hai, kī Yih kágazát le, ya'ní yih qabála jo sar ba muhr hai, aur yih jo khulá hai, aur un ko mitti ke bartan men rakh, táki bahut dinon tak mahfúz rahen. 15 Kyúñki RABB u'l afwáj Isráíl ká Khudá yūn farmatá hai, kī Is mulk men phir gharon aur kheton aur tákistanon kī kharíd o farokht hogí.

16 Bárúk bin Naiyiriyáh ko qabála dene ke ba'd main ne KHUDÁWAND se yūn du'á kī, 17 A'h, ai KHUDÁWAND Khudá! dekh, tú ne apni 'azím qudrat aur apne baland bázú se ásmán aur zamín ko paidá kiya: aur tere liye koī kám mushkil nahín hai: 18 tú hazáron par shafaqát kartá hai, aur bápádádá kī badkirdári ká badla un ke ba'd un kī aulád ke dáman men dál detá hai: jis ká nám Khudá e 'azím o qádír RABB u'l afwáj hai: 19 mashwarat men bu-zurg, aur kám men qudratwálá hai: baní A'dam kī sab ráhen tere zer i nazar hain; táki har ek ko us kī rawish ke muwáfiq aur us ke a'mál ke phal ke mutábíq ajr de: 20 jis ne mulk i Misr men áj tak, aur Isráíl

aur dūstre logon men nishān aur 'ajāib dikhāe; aur apne liye nām paidā kiyā, jaisā ki is zamāne men hai; 21 Kyūnki tū apnī qaum Isrā'īl ko mulk i Misr se nishānon, aur 'ajāib, aur qawī hāth, aur baland bāzū se, aur barī haibat ke sāth nikāl lāyā; 22 aur yih mulk un ko diyā, jise dene kī tū ne un ke bāp-dādā se qasam khāl thī, aisā mulk jis men dūdh aur shahd bahtā hai; 23 aur wuh ākar us ke mālīk ho gaye; lekin wuh na terī āwāz ke shanawā hue, aur na terī sharī'at par chale; aur jo kuchh tū ne karne ko kahā unhon ne nahīn kiyā: is liye tū yih sab musibat un par lāyā: 24 damdamon ko dekh, wuh shahr tak ā pahunchē hai, ki use fath kar len; aur shahr talwār aur kāl aur wabā ke sabab se Kasdīon ke hawāle kar diyā gayā hai, jo us par charh āe: aur jo kuchh tū ne farmāyā, purā hūā; aur tū āp dekhtā hai. 25 Taubhī, al KHUDĀWAND Khudā, tū ne mujh se farmāyā, ki Wuh khet rupaya dekar apne liye kharīd le, aur gawāh thahrā le; hālānki yih shahr Kasdīon ke hawāle kar diyā gayā.

26 Tab KHUDĀWAND kā kalām Yarmiyāh par nāzil hūā, ki 27 Dekh, main KHUDĀWAND tamām bashar kā Khudā hūn: kyā mere liye koī kām dushwār hai?

28 Is liye KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Dekh, main is shahr ko Kasdīon ke aur shāh i Bābul Nabūkadrazar ke hawāle kar dūngā, aur wuh ise le legā: 29 aur Kasdī jo is shahr par charhāī karte hai, ākar is ko āg lagāenge, aur ise un gharon samet jalāenge, jin kī chhaton par logon ne Ba'l ke liye bakhūr jalāyā, aur gairma'būdon ke liye tapāwan tapāe, ki mujhe gazabnāk karen.

30 Kyūnki banī Isrā'īl aur banī Yahūdāh apnī jawānī se ab tak faqat wuhī karte āe hai, jo merī nazar men burā hai: kyūnki banī Isrā'īl ne apne a'māl se mujhe gazabnāk hī kiyā, KHUDĀWAND farmatā hai. 31 Kyūnki yih shahr jis dīn se unhon ne ise ta'mīr kiyā, āj ke dīn tak mere qahr aur gazab kā bā'is ho rahā hai; tāki main ise apne sāmne se dūr karūn: 32 banī Isrā'īl aur banī Yahūdāh kī tamām badī ke bā'is jo unhon ne, aur un ke bādshāhon

ne, aur umarā aur kāhilon aur nablon ne, aur Yahūdāh ke logon aur Yarūshalem ke bāshindon ne kī, tāki mujhe gazabnāk karen. 33 Kyūnki unhon ne merī taraf pīth kī, aur main na kiyā: harchand main ne un ko sikhāyā, aur barwaqt ta'līm dī, taubhī unhon ne kām na lagāyā ki tarbiyat-pazīr hon; 34 balki us ghar men jo mere nām se kahlātā hai, apnī makrūhāt rakkhīn, tāki use nāpāk karen. 35 Aur unhon ne Ba'l ke ūnche maqām jo bin Hinnūm kī wādī men hai banāe, tāki apne beton aur betiyon ko Molik ke liye āg men se guzāren, jis kā main ne un ko hukm nahīn diyā, aur na mere khayāl men āyā, ki wuh aisā makrūh kām karke Yahūdāh ko gunahgār banāen.

36 Aur ab is shahr kī bābat jis ke haqq men tum kahte ho, ki Talwār, aur kāl, aur wabā ke wasīle se wuh shāh i Bābul ke hawāle kiyā jāegā, KHUDĀWAND, Isrā'īl kā Khudā, yūn farmatā hai, 37 Dekh, main un ko un sab mulkon se jahān main ne un ko apne gaiz o gazab aur qahr i shadīd se hānk diyā hai jama' karūngā; aur is maqām men wāpas lāūngā, aur un ko amn se ābād karūngā: 38 aur wuh mere log honge, aur main un kā Khudā hūngā: 39 aur main un ko yakdīl aur yakrawish banā dūngā; aur wuh apnī aur apne ba'd apnī aulād kī bhaiāī ke liye hamesha mujh se darte rahenge. 40 Aur main un se abādī 'ahd karūngā, ki un ke sāth bhaiāī karne se bāz na āūngā; aur main apnā khauf un ke dīl men dālūngā, tāki wuh mujh se bargashta na hon. 41 Hān, main un se khush hokar un se neki karūngā, aur yaqīnan dīl o jān se un ko is mulk men lagāūngā. 42 Kyūnki KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Jis tarah main in logon par yih tamām balā e 'azīm lāyā hūn, usī tarah wuh tamām neki jis kā main ne un se wa'da kiyā hai, un se karūngā. 43 Aur is mulk men jis kī bābat tum kahte ho, ki Wuh wīrān hai, wahān na insān hai na haiwān, wuh Kasdīon ke hawāle kiyā gayā; phīr khet kharīde jāenge. 44 Binyamīn ke 'ilāqe men aur Yarūshalem kī nawāhī men aur Yahūdāh ke shahron men aur kohistān ke, aur wādī ke, aur junūb ke shahron men log rupaya dekar khet kharīdenge; aur qabāle

likhákár un par muhr lagáenge, aur gawáh thahráenge; kyúñki main un ki asiri ko mauqúf kar dúngá, KHUDÁWAND farmatá hai.

33 Hanoz Yarmiyáh qaidkháne ke sahn men band thá, ki KHUDÁWAND ká kalám do-bára us par názil huá, ki 2 KHUDÁWAND jo purá kartá, aur banatá, aur qáim kartá hai, jis ká nám YAHOWÁH hai, yún farmatá hai, 3 ki Mujhe pukár, aur main tujhe jawáb dúngá, aur barí barí aur gahri bátén jin ko tú nahín jántá, tujh par záhir karúngá. 4 Kyúñki KHUDÁWAND, Isráil ká Khudá, is shahr ke gharon ki bábat aur sháhán i Yahúdáh ke gharon ki bábat jo dandamon aur talwár ke bá'is girá diye gaye hain, yún farmatá hai, 5 ki Wuh Kasdion se larne áe hain, aur un ko ádmion ki lashon se bharengé, jin ko main ne apne qahr o gazab se qatl kiyá hai, aur jin ki tamám sharárat ke sabab se main ne is shahr se apná mugh chhipáyá hai. 6 Dekh, main use sihat otandurustí bakhshúngá, main un ko shifá dúngá; aur amn o salámatí ki kasrat un par záhir karúngá. 7 Aur main Yahúdáh aur Isráil ko asiri se wápas láúngá, aur un ko pahle ki tarah banaúngá. 8 Aur main un ko un ki sári badkirdári se jo unhon ne mere khiláf ki hai pák karúngá; aur main un ki sári badkirdári, jis se wuh mere gunahgár hue, aur jis se unhon ne mere khiláf bagáwat ki hai, mu'áf karúngá. 9 Aur yih mere liye rú e zamín ki sab qaumon ke sámne musarratbakhsh nám aur sitáish o jalál ká bá'is hogá: wuh us sab bhalái ká jo main un se kartá hún zikr sunengí, aur us bhalái aur salámatí ke sabab se jo main in ke liye muhaiyá kartá hún darengí aur kánpengí. 10 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Is maqám men jis ki bábat tum kahte ho, ki Wuh wirán hai, wahán na insán hai na haiwán, ya'ní Yahúdáh ke shahron men aur Yarúshalem ke bazáron men, jo wirán hain, jahán na insán hain, na bāshinde, na haiwán, 11 khushí aur shádmání ki áwáz, dulhe aur dulhan ki áwáz, aur un ki áwáz suní jáegí jo kahte hain, RABB u'lafwáj ki sitáish karo, kyúñki KHUDÁWAND bhalá hai, aur us ki shafaqat abadí hai: hán, un ki áwáz jo KHUDÁWAND ke ghar

men shukrguzári ki qurbání láenge; kyúñki KHUDÁWAND farmatá hai, Main is mulk ke asiron ko wápas lákar bahál karúngá. 12 RABB u'lafwáj yún farmatá hai, ki Is wirán jagah aur is ke sab shahron men, jahán na insán hai na haiwán, phir charwáhon ke rahne ke makán hongé, jo apne gallon ko biṭháenge. 13 Kohistán ke shahron men aur wadí ke aur junúb ke shahron men, aur Binyamin ke 'iláqe men, aur Yarúshalem ki nawáhi men, aur Yahúdáh ke shahron men phir galle ginnewále ke háth ke niche se guzrengé, KHUDÁWAND farmatá hai.

14 Dekh, wuh din áte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, ki wuh nek bát jo main ne Isráil ke gharáne aur Yahúdáh ke gharáne ke haqq men farmái hai, purí karúngá. 15 Un hi aiyám men aur usí waqt main Dáúd ke liye sadáqat ki shákḥ paidá karúngá; aur wuh mulk men 'adálat o sadáqat se 'amal karegá. 16 Un dinon men Yahúdáh naját páegá, aur Yarúshalem salámatí se sukúnat karegá: aur KHUDÁWAND hamári sadáqat us ká nám hogá. 17 Kyúñki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Isráil ke gharáne ke takht par baithne ke liye Dáúd ko kabhi ádmí ki kami na hogí; 18 aur na Láwí káhinon ko ádmion ki kami hogí, jo mere huzúr sokhtaní qurbáníánguzránén, aur hadyechaḥháen aur hamesha qurbání karen. 19 Phir KHUDÁWAND ká kalám Yarmiyáh par názil huá, 20 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Agar tum merá wuh 'ahd, jo main ne din se aur rát se kiyá, tor sako, ki din aur rát apne apne waqt par na hon; 21 to merá wuh 'ahd bhí, jo main ne apne khádim Dáúd se kiyá, tút saktá hai, ki us ke takht par bādsháhi karne ko betá na ho; aur wuh 'ahd bhí jo apne khidmatguzár Láwí káhinon se kiyá. 22 Jaise ajráam i falak beshumár hain, aur samundar ki ret beandáza hai; waise hi main apne bande Dáúd ki nasl ko, aur Láwion ko jo merí khidmat karte hain, firáwání bakhshúngá. 23 Phir KHUDÁWAND ká kalám Yarmiyáh par názil huá, 24 ki Kyá tú nahín dekhtá, ki yih log kyá kahte hain, ki Jin do gharanon ko KHUDÁWAND ne chuná, un ko us ne radd kar díyá? yún wuh mere logon ko haqír jánte hain, ki goyá un ke

nazdik wuh qaum hi nahin rahe. 25 KHUDAWAND yun farmata hai, ki Agar din aur rat ke sath mera 'ahd na ho, aur agar main ne asman aur zamin ka nizam muqarrar na kiya ho; 26 to main Ya'qub ki nasl ko aur apne khadim Daud ki nasl ko radd karunga, taki main Abraham aur Ishaq aur Ya'qub ki nasl par hukumat karne ke liye us ke farzandon mein se kisi ko na lun: balki main to un ko asiri se wapas launga, aur un par rahm karunga.

34 Jab shah i Babul Nabukad-razar aur us ki tamam fauj aur ru e zamin ki tamam saltanaton jo us ki farmanrawai mein thin, aur sab aqwam Yarusalem aur us ki sab bastiyon ke khilaf jang kar rahi thin, tab KHUDAWAND ka yih kalam Yarmiyah nabi par nazil hua, 2 ki KHUDAWAND, Israil ka Khuda, yun farmata hai, ki Ja, aur shah i Yahudah Sidqiyah se kah de, ki KHUDAWAND yun farmata hai, ki Dekh, main is shahr ko shah i Babul ke hawale kar dunga, aur wuh ise ag se jalaga: 3 aur tu us ke hath se na bachega, balki zarur pakra jega, aur us ke hawale kiya jega; aur teri ankhen shah i Babul ki ankhen ko dekhengi, aur wuh rubaru tujh se baton karega, aur tu Babul ko jega. 4 Taubhi, ai shah i Yahudah Sidqiyah, KHUDAWAND ka kalam sun: teri babat KHUDAWAND yun farmata hai, ki Tu talwar se qatl na kiya jega, 5 tu amn ki halat mein marega, aur jis tarah tere bapda ya'ni tujh se pahle badshahon ke liye khushbu jalate the, usi tarah tere liye bhi jalenge; aur tujh par nauha karenge, aur kahenge, Hae aqa! kyunki main ne yih bat kahi hai, KHUDAWAND farmata hai. 6 Tab Yarmiyah nabi ne yih sab baton shah i Yahudah Sidqiyah se Yarusalem mein kahin, 7 jab ki shah i Babul ki fauj Yarusalem aur Yahudah ke shahron se jo bach rahe the, ya'ni Lakis aur Aziqah se lat rahi thi; kyunki Yahudah ke shahron mein se yih hasin shahr baqi the.

8 Wuh kalam jo KHUDAWAND ki taraf se Yarmiyah par nazil hua, jab Sidqiyah badshah ne Yarusalem ke sab logon se 'ahd o paiman kiya, ki azadi ki manadi ki jae; 9 ki har

ek apne gulam ko aur apni laundi ko, jo 'Ibrani mard ya 'aurat ho, azad kar de, ki koi apne Yahudi bhai se gulami na karae: 10 aur jab sab umara aur sab logon ne jo is 'ahd mein shamil the suna, ki har ek ko lazim hai, ki apne gulam aur apni laundi ko azad kare, aur phir un se gulami na karae; to unhon ne ita'at ki aur un ko azad kar diya: 11 par is ke ba'd wuh phir gaye, aur un gulamon aur laundiyon ko, jin ko unhon ne azad kar diya tha, phir wapas le ae, aur un ko tabi' karke gulam aur laundiyan bana liya. 12 Is liye KHUDAWAND ki taraf se yih kalam Yarmiyah par nazil hua, 13 ki KHUDAWAND, Israil ka Khuda, yun farmata hai, ki Main ne tumhare bapda se jis din main un ko mulk i Misr se aur gulami ke ghar se nikal laya, yih 'ahd bandha, 14 ki Tum mein se har ek apne 'Ibrani bhai ko, jo us ke hath becha gaya ho, sat baras ke akhira mein, ya'ni jab wuh chha baras tak khidmat kar chuke, to azad kar de: lekin tumhare bapda ne meri na suni, aur kan na lagaya. 15 Aur aj hi ke din tum ruj' lae, aur wuh kiya, jo meri nazar mein bhalai hai, ki har ek ne apne hamsaye ko azadi ka muzhda diya; aur tum ne us ghar mein jo mere nam se khlata hai, mere huzur 'ahd bandha: 16 lekin tum ne bargashta hokar mere nam ko napak kiya, aur har ek ne apne gulam ko aur apni laundi ko, jin ko tum ne azad karke un ki marzi par chhor diya tha, phir pakarkar tabi' kiya, ki tumhare liye gulam aur laundiyan hon. 17 Is liye KHUDAWAND yun farmata hai, ki Tum ne meri na suni, ki har ek apne bhai aur apne hamsaye ko azadi ka muzhda sunae. Dekho, KHUDAWAND farmata hai, main tum ko talwar aur waba aur kal ke liye azadi ka muzhda deta hun; aur main aisa karunga, ki tum ru e zamin ki sab mamlukaton mein dhakke khate phiroge. 18 Aur main un admion ko jinhon ne mujh se 'ahdshikani ki, aur us 'ahd ki baton, jo unhon ne mere huzur bandha hai, puri nahin kin, jab bachhre ko do tukre kiya, aur un do tukron ke darmiyan se hokar guzre; 19 ya'ni Yahudah ke aur Yarusalem ke umara aur khwajasara aur kahin aur mulk ke sab log jo bachhre ke tukron ke darmiyan se hokar guzre; 20 han,

main un ko un ke mukhálifon aur jání dushmanon ke hawále karungá : aur un kí lásheñ hawái parandon aur zamín ke darandon kí khurák hongí. 21 Aur main sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ko aur uskeumarákoun ke mukhálifon aur jání dushmanon, aur sháh i Bábul kí fauj ke, jo tum ko chhorkar chali gayí, hawále kar dungá. 22 Dekho, main hukm karungá, KHUDÁWAND farmatá hai, aur un ko phir is shahr kí taraf wápas láungá ; aur wuh is se laenge, aur fath karke ág se jaláenge : aur main Yahúdáh ke shahron ko wirán kar dungá, kí gairábád hongí.

35 Wuh kalám jo sháh i Yahúdáh Yahúyaqím bin Yúsiyáh ke aiyám men KHUDÁWAND kí taraf se Yarmiyáh par názil huá, 2 kí Tú Raikábion ke ghar já, aur un se kalám kar, aur un ko KHUDÁWAND ke ghar kí ek kothri men lákar mai pilá. 3 Tab main ne Yázaníyáh bin Yarmiyáh bin Habaziniyáh aur us ke bháiyon aur us ke sab beton aur Raikábion ke tamám gharáne ko sáth liyá. 4 Aur main un ko KHUDÁWAND ke ghar men baní Hanán bin Yajdaliyáh mard i Khudá kí kothri men láyá, jo umará kí kothri ke nazdik Ma'siyáh bin Salúm darbán kí kothri ke upar thí. 5 Aur main ne mai se labrez piyále aur jam Raikábion ke gharáne ke beton ke áge rakkhe, aur un se kahá, Mai piyo. 6 Par unhon ne kahá, Ham mai na pienge, kyunki hamáre báp Yúnádáb bin Raikáb ne ham ko yun hukm diyá, kí Tum hargiz mai na piná, na tum, na tumháre bete : 7 aur na ghar banána, na bíj boná, na tákistán lagána, na un ke málík honá ; balki 'umr bhar khaimon men rahná ; táki jis sarzamin men tum musáfir ho, tumhári 'umr daráz ho. 8 Chunáñchi ham ne apne báp Yúnádáb bin Raikáb kí bát mání, us ke hukm ke mutábíq ham aur hamári bíwiyan aur hamáre bete betiyan kabhi mai nahín píte : 9 aur ham na rahne ke liye ghar banáte : aur na tákistán aur khet aur bíj rakhte haiñ : 10 par ham khaimon men base haiñ, aur ham ne farmánbardári kí, aur jo kuchh hamáre báp Yúnádáb ne ham ko hukm diyá, ham ne us par 'amal kiyá hai. 11 Lekin yun huá, kí jab sháh i Bábul Nabúkadrázar is mulk

par chah áyá, to ham ne kahá, kí Ao, ham Kasdion aur Arámion kí fauj ke dar se Yarushalem ko chale jaen ; yun ham Yarushalem men baste haiñ.

12 Tab KHUDÁWAND ká kalám Yarmiyáh par názil huá, 13 kí RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yun farmatá hai, kí Já, aur Yahúdáh ke ádmion aur Yarushalem ke báhindon se yun kah, kí Kyá tum tarbiyatpazír na hoge, kí meri báten suno, KHUDÁWAND farmatá hai ? 14 Jo báten Yúnádáb bin Raikáb ne apne beton ko farmáin, kí Mai na piyo, wuh bajá láe, aur áj tak mai nahín píte, balki unhon ne apne báp ke hukm ko máná : lekin main ne tum se kalám kiyá, aur barwaqt tum ko farmáyá ; aur tum ne meri na suni. 15 Aur main ne apne tamám khidmatguzár nabion ko tumháre pás bhejá, aur un ko barwaqt yih kahte hue bhejá, kí Tum har ek apni buri ráh se báz áo, aur apne a'mál ko durust karo, aur gairma'búdon kí pairawí aur 'ibádat na karo, aur jo mulk main ne tum ko aur tumháre bápádádá ko diyá hai, tum us men basoge : lekin tum ne na kán lagáyá, na meri suni. 16 Is sabab se kí Yúnádáb bin Raikáb ke bete apne báp ke hukm ko jo us ne un ko diyá thá bajá láe, par in logon ne meri na suni ; 17 is liye KHUDÁWAND, Rabb u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yun farmatá hai, Dekh, main Yahúdáh par aur Yarushalem ke tamám báhindon par wuh sab musibat, jis ká main ne un ke khiláf i'lán kiyá hai, láungá : kyunki main ne un se kalám kiyá, par wuh shanawá na hue ; aur main ne un ko buláyá, par unhon ne jawáb na diyá. 18 Aur Yarmiyáh ne Raikábion ke gharáne se kahá, kí RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yun farmatá hai, kí Chünki tum ne apne báp Yúnádáb ke hukm ko máná, aur us kí sab wasiyaton par 'amal kiyá hai, aur jo kuchh us ne tum ko farmáyá, tum bajá láe ; 19 is liye RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yun farmatá hai, kí Yúnádáb bin Raikáb ke liye mere huzúr men khare hone ko kabhi ádmí kí kamí na hogí

36 Sháh i Yahúdáh Yahúyaqím bin Yúsiyáh ke chauthé baras men yih kalám KHUDÁWAND kí taraf se Yarmiyáh par názil huá,

9 ki Kitáb ká ek tūmār le, aur wuh sab kalām jo main ne Isráíl aur Yahúdáh aur tamám aqwām ke khiláf tujh se kiyá, us dīn se lekar jab se main tujh se kalām karne lagá, ya'ní Yúsiyáh ke aiyám se áj ke dīn tak us men likh. 3 Sháyad Yahúdáh ká gharáná us tamám musibat ká hál, jo main un par lāne ká iráda rakhtá hūn, sune; táki wuh sab apní burí rawish se báz áen; aur main un kí badkirdári aur gunáh ko mu'áf karūn. 4 Tab Yarmiyáh ne Bárúk bin Naiyiriyáh ko buláyá, aur Bárúk ne KHUDÁWAND ká wuh sab kalām jo us ne Yarmiyáh se kiyá thá, us kí zabání kitáb ke us tūmār men likhá. 5 Aur Yarmiyáh ne Bárúk ko hukm diyá, aur kahá, ki Main to majbūr hūn; main KHUDÁWAND ke ghar men nahīn já saktá: 6 par tú já, aur KHUDÁWAND ká wuh kalām jo tú ne mere munh se us tūmār men likhá hai, KHUDÁWAND ke ghar men roze ke dīn logon ko parhkar suná; aur tamám Yahúdáh ke logon ko bhi jo apne shahron se áe hon, tú wuhí kalām parhkar suná. 7 Sháyad wuh KHUDÁWAND ke huzúr minnat karen, aur sab ke sab apní burí rawish se báz áen: kyūnki KHUDÁWAND ká qahr o gazab jis ká us ne in logon ke khiláf ilán kiyá hai, shadíd hai. 8 Aur Bárúk bin Naiyiriyáh ne sab kuchh jaisá Yarmiyáh nabí ne us ko farmáyá thá, waisá hī kiyá, aur KHUDÁWAND ke ghar men KHUDÁWAND ká kalām us kitáb se parhkar sunáyá.

9 Aur sháh i Yahúdáh Yahúyaqīm bin Yúsiyáh ke pānchwen baras ke nauwen mahīne men yūn húa, ki Yarúshalem ke sab logon ne aur un sab ne jo Yahúdáh ke shahron se Yarúshalem men áe the, KHUDÁWAND ke huzúr roze kí manádí kí. 10 Tab Bárúk ne kitáb se Yarmiyáh kí báten KHUDÁWAND ke ghar men Jamariyáh bin Sáfán munshí kí kothrí men úpar ke sahn ke darmiyan KHUDÁWAND ke ghar ke naye phatak ke madkhal par sab logon ke sámnne parh sunáin. 11 Jab Mikáyáh bin Jamariyáh bin Sáfán ne KHUDÁWAND ká wuh sab kalām jo us kitáb men thá suná, 12 to wuh utarkar bádsháh ke ghar munshí kí kothrí men gayá, aur sab umará ya'ní Ilísama' munshí, aur

Diláyáh bin Sama'iyáh, aur Inátan bin 'Akbor, aur Jamariyáh bin Sáfán, aur Sidqiyáh bin Hananiyáh, aur sab umará wahán baith the. 13 Tab Mikáyáh ne wuh sab báten jo us ne suní thin jab Bárúk kitáb se parhkar logon ko sunátá thá, un se bayán kīn. 14 Aur sab umará ne Yahúdí bin Nataniyáh bin Salamiyáh bin Kúshí ko Bárúk ke pás yih kahkar bhejá, ki Wuh tūmār jo tú ne logon ko parhkar sunáyá hai, apne háth men le, aur chalá á. Pas Bárúk bin Naiyiriyáh wuh tūmār lekar un ke pás áyá. 15 Aur unhon ne use kahá, ki Ab baith já, aur ham ko yih parhkar suná. Aur Bárúk ne un ko parhkar sunáyá. 16 Aur jab unhon ne wuh sab báten sunīn, to darkar ek dūse ká munh takne lage, aur Bárúk se kahá, ki Ham yaqīnan yih sab báten bádsháh se bayán karenge. 17 Aur unhon ne yih kahkar Bárúk se púchhá, ki Ham se kah, ki tú ne yih sab báten us kí zabání kyūnkar likhīn? 18 Tab Bárúk ne un se kahá, Wuh yih sab báten mujhe apne munh se kahtá gayá, aur main siyáhi se kitáb men likhtá gayá. 19 Tab umará ne Bárúk se kahá, ki Já, apne ap ko aur Yarmiyáh ko chhipá; aur koi na jāne ki tum kahán ho. 20 Aur wuh bádsháh ke pás sahn men gaye; lekin us tūmār ko Ilísama' munshí kí kothrí men rakh gaye; aur wuh báten bádsháh ko kah sunáin. 21 Tab bádsháh ne Yahúdí ko bhejá, ki tūmār lāe: aur wuh use Ilísama' munshí kí kothrí men se le áyá; aur Yahúdí ne bádsháh aur sab umará ko jo bádsháh ke huzúr khare the, use parhkar sunáyá. 22 Aur bádsháh zamistání mahall men baithá thá, kyūnki nauwān mahīna thá; aur us ke sámnne angíthí jal rahi thí. 23 Aur jab Yahúdí ne tīn chār warq parhe, to us ne use munshí ke qalam tarásh se kátá, aur angíthí kí ág men dāl diyá, yahán tak ki tamám tūmār angíthí kí ág se bhasam ho gayá. 24 Lekin wuh na dare, na unhon ne apne kapre phāre, na bádsháh ne, na us ke mulázimon men se kisi ne, jinhon ne yih sab báten suní thin. 25 Lekin Inátan, aur Diláyáh, aur Jamariyáh ne bádsháh se 'arz kí, ki tūmār ko na jaláe: par us ne un kí ek na suní.

26 Aur bádsháh ne sháhzáda Yarahmiel ko aur Shiráyáh bin 'Azriel aur Salamiyáh bin 'Abdiel ko hukm diyá, ki Bárúk munshí aur Yarmiyáh nabi ko giriftár karen; lekin KHUDÁWAND ne un ko chhipáyá.

27 Aur jab bádsháh túmár aur un báton ko, jo Bárúk ne Yarmiyáh ki zabání likhí thín, jalá chuká, to KHUDÁWAND ká yih kalám Yarmiyáh par názil huá, 28 ki Tú dúsrá túmár le, aur us men wuh sab báten likh, jo pahle túmár men thín, jise sháh i Yahúdáh Yahúyaqím ne jalá diyá. 29 Aur sháh i Yahúdáh Yahúyaqím se kah, ki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú ne túmár ko jalá diyá, aur kahá hai, ki Tú ne us men yún kyún likhá, ki Sháh i Bábul yaqínan áegá, aur is mulk ko gárat karegá, aur na is men insán báqí chhoregá, na haiwán? 30 Is liye sháh i Yahúdáh Yahúyaqím ki bábat KHUDÁWAND yún farmatá hai ki Us ki nati men se koí na rahegá, jo Dáúd ke takht par baithé: aur us ki lách phenki jáegi, táki din ko garmí men, aur rát ko pále men pari rahe. 31 Aur main us ko aur us ki nati ko aur us ke mulázimon ko un ki badkirdári ki sazá dúngá; aur main un par aur Yaráshalem ke báshindon par aur Yahúdáh ke logon par wuh sab musibat láungá, jis ká main ne un ke khiláf í'lán kiya, par wuh shanawá na hue. 32 Tab Yarmiyáh ne dúsrá túmár liya, aur Bárúk bin Naiyiriyáh munshí ko diyá; aur us ne us kitáb ki sab báten jise sháh i Yahúdáh Yahúyaqím ne ág men jaláyá thá, Yarmiyáh ki zabání us men likhín: aur un ke siwá waisí hi aur bahut sí báten un men barhá di gayín.

37 Aur Sidqiyáh bin Yúsiyáh jis kosháhi Bábul Nabúkadrazar ne mulk i Yahúdáh par bádsháh muqarrar kiya thá, Kúniyáh bin Yahúyaqím ki jagah bádsháhí karne lagá. 2 Lekin ná us ne, na us ke mulázimon ne, na mulk ke logon ne KHUDÁWAND ki wuh báten sunín, jo us ne Yarmiyáh nabi ki ma'rifat farmái thín.

3 Aur Sidqiyáh bádsháh ne Yahúkal bin Salamiyáh aur Safaniyáh bin Ma'siyáh káhin ki ma'rifat Yarmiyáh nabi ko kahlá bhejá, ki Ab hamáre

liye KHUDÁWAND hamáre Khudá se du'á kar. 4 Hanoz Yarmiyáh logon ke darmiyán áyá jáyá kartá thá: kyúнки unhon ne, abhi use qaidkháne men nahín dala thá. 5 Is waqt Fir'aun ki fauj ne Misr se charhá ki: aur jab Kasdion ne jo Yaráshalem ká muhásara kiye the, is ki shuhrat suní, to wahán se chale gaye. 6 Tab KHUDÁWAND ká yih kalám Yarmiyáh nabi par názil huá, 7 ki KHUDÁWAND, Isráil ká Khudá, yún farmatá hai, ki Tum sháh i Yahúdáh se jis ne tum ko meri taraf bhejá ki mujh se daryáft karo, yún kahná, ki Dekh, Fir'aun ki fauj jo tumhári madad ko nikli hai, apne mulk i Misr ko laut jáegi. 8 Aur Kasdi wápas ákar is shahr se larenge; aur ise fath karke ág se jaláenge. 9 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tum yih kahkar apne ap ko fareb na do, ki Kasdi zarúr hamáre pás se chale jáenge: kyúнки wuh na jáenge. 10 Aur agarchi tum Kasdion ki tamám fauj ko jo tum se lartí hai, aisi shikast dete, ki un men se sirf zakhmí báqí rahte, taubhi wuh sab apne apne khaime se uthte, aur is shahr ko jalá dete.

11 Aur jab Kasdion ki fauj Fir'aun ki fauj ke dar se Yaráshalem ke samne se kúch kar gayi, 12 to Yarmiyáh Yaráshalem se niklá, ki Binyamín ke ílāqe men jákar wahán logon ke darmiyán apná hissa le. 13 Aur jab wuh Binyamín ke phátak par pahunchá, to wahán pahrewálon ká dároga thá, jis ká nám Iriyáh bin Salamiyáh bin Hananiyáh thá, aur us ne Yarmiyáh nabi ko pakrá, aur kahá, ki Tú Kasdion ki taraf bhágá játa hai. 14 Tab Yarmiyáh ne kahá, Yih jhúth hai, main Kasdion ki taraf bhágá nahín játa: par us ne us ki ek na suní: par Iriyáh Yarmiyáh ko pakarkar umará ke pás láya. 15 Aur umará Yarmiyáh par gazabnák hue, aur use mára, aur Yúnatan munshí ke ghar men use qaid kiya; kyúнки unhon ne us ghar ko qaidkhána baná rakhá thá. 16 Jab Yarmiyáh qaidkháne men aur us ke takkhanon men dákhil hokar bahut dinon tak wahán rah chuká; 17 to Sidqiyáh bádsháh ne ádmí bhejkar use nikálwáyá: aur apne mahall men us se khufya taur se daryáft kiya, ki Kyá

KHUDÁWAND kí taraf se koi kalám hai? aur Yarmiyáh ne kahá, ki Hai. Kyúinki us ne farmáya hai, ki Tú sháh i Bábul ke hawále kiyá jáegá. 18 Aur Yarmiyáh ne Sidqiyáh bádsháh se kahá, ki Main ne terá, aur tere mulázimon ká, aur in logon ká kyá gunáh kiyá hai, ki tum ne mujhe qaidkháne men dálá hai? 19 Ab tumháre nabí kahán hain, jo tum se rubuwwat karte aur kahte the, ki Sháh i Bábul tum par aur is mulk par charháí nahín karegá? 20 Ab, ai bádsháh, mere áqá, merí sun; merí darkhwást qubúl farmá, aur mujhe Yúnatan munshí ke ghar men wápas na bhej, aísá na ho, ki main wahán mar jáún. 21 Tab Sidqiyáh bádsháh ne hukm diyá, aur unhon ne Yarmiyáh ko qaidkháne ke sahn men rakkhá, aur har roz use nánbáfon ke mahalle se ek rotí lekar dete rahe, jab tak ki shahr men rotí mil saktí thí. Pas Yarmiyáh qaidkháne ke sahn men rahá.

38 Phir Safatiyáh bin Mattán aur Jidaliyáh bin Fashhúr aur Yúkal bin Salamiyáh aur Fashhúr bin Malkiyáh ne wuh báten jo Yarmiyáh sab logon se kahtá thá sunín; wuh kahtá thá, 2 KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Jo koi is shahr men rahegá, wuh talwár aur kál aur wabá se maregá; aur jo Kasdion men já milegá, wuh zinda rahegá, aur us kí ján us ke liye ganímat hogí, aur wuh jítá rahegá. 3 KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Yih shahr yaqínan sháh i Bábul kí fauj ke hawále kar diyá jáegá, aur wuh ise le legá. 4 Is liye umará ne bádsháh se kahá, Ham tujh se 'arz karte hain ki is ádmí ko qatl karwá; kyúinki yih jangí mardon ke háthon ko, jo is shahr men báqí hain, aur sab logon ke háthon ko un se aísí báten kahkar sust kartá hai: kyúinki yih shakhs in logon ká khair-khwáh nahín, balki badkhwáh hai. 5 Tab Sidqiyáh bádsháh ne kahá, Wuh tumháre qábú men hai: kyúinki bádsháh tumháre khiláf kuchh nahín kar saktá. 6 Tab unhon ne Yarmiyáh ko pakarkar Malkiyáh sháh-záde ke hauz men jo qaidkháne ke sahn men thá dál diyá: aur unhon ne Yarmiyáh ko rasse se bándhkar latkáyá. Aur hauz men kuchh pání

na thá, balki kich thí: aur Yarmiyáh kich men dhas gayá. 7 Aur jab 'Abd Malik Kúshí ne jo sháhí mahall ke khwájasaraon men se thá suná, ki unhon ne Yarmiyáh ko hauz men dál diyá hai, jab ki bádsháh Binyamin ke phátak men baithá thá, 8 to 'Abd Malik bádsháh ke mahall se niklá, aur bádsháh se yún 'arz kí, 9 ki Ai bádsháh, mere áqá, in logon ne Yarmiyáh nabí se jo kuchh kiyá burá kiyá; kyúinki unhon ne use hauz men dál diyá hai, aur wuh wahán bhúk se mar jáegá: kyúinki shahr men rotí nahín hai. 10 Tab bádsháh ne 'Abd Malik Kúshí ko yún hukm diyá, ki Tú yahán se tis ádmí apne sáth le, aur Yarmiyáh nabí ko peshtar is se ki wuh mar jáe hauz men se nikál. 11 Aur 'Abd Malik un ádmion ko jo us ke pás the, apne sáth lekar bádsháh ke mahall men khazáne ke niche gayá, aur puráne chithre aur puráne sare hue latte wahán se liye, aur unko rassiyan ke wasíle se hauz men Yarmiyáh ke pás latkáyá. 12 Aur 'Abd Malik Kúshí ne Yarmiyáh se kahá, ki In puráne chithron aur sare hue latton ko rassi ke niche apní bagal tale rakh. Aur Yarmiyáh ne waisá hí kiyá. 13 Aur unhon ne rassiyan se Yarmiyáh ko khenchá, aur hauz se báhar nikálá: aur Yarmiyáh qaidkháne ke sahn men rahá.

14 Tab Sidqiyáh bádsháh ne Yarmiyáh nabí ko KHUDÁWAND ke ghar ke tisre madkhal men apne pás bulwáyá, aur bádsháh ne Yarmiyáh se kahá, Main tujh se ek bát púchhtá hún; tú mujh se kuchh na chhipá. 15 Aur Yarmiyáh ne Sidqiyáh se kahá, ki Agar main tujh se kholkar bayán karún, to kyá tú mujhe yaqínan qatl na karegá? aur agar main tujhe saláh dún, to tú na manegá. 16 Tab Sidqiyáh bádsháh ne Yarmiyáh ke sámne tanháí men kahá, Zinda KHUDÁWAND kí qasam, jo hamárá jánon ká kháliq hai, ki na main tujhe qatl karúngá, aur na un ke hawále karúngá jo terí ján ke khwáhán hain. 17 Tab Yarmiyáh ne Sidqiyáh se kahá, ki KHUDÁWAND, lashkaron ká Khudá, Isráíl ká Khudá, yún farmátá hai, ki Yaqínan agar tú nikalkar sháh i Bábul ke umará ke pás chalá jáegá, to terí ján bach

jaegi, aur yih shahr ág se jaláyá na jaegá; aur tú aur terá gharána zinda rahégá: 18 par agar tú sháh i Bábul ke umará ke pás na jaegá, to yih shahr Kasdion ke hawále kar diyá jaegá; aur wuh ise jalá denge, aur tú un ke háth se rihái na páegá. 19 Aur Sidqiyáh bádsháh ne Yarmiyáh se kahá, ki Main un Yahúdíon se dartá hún, jo Kasdion se já mile hain, aisá na ho, ki wuh mujhe un ke hawále karen, aur wuh mujh par ta'na máren. 20 Aur Yarmiyáh ne kahá, Wuh tujhe hawála na karenge; main teri minnat kartá hún, tú KHUDÁWAND kí bát, jo main tujh se kahtá hún, mán le: is se terá bhalá hogá, aur teríján bach jaegi. 21 Par agar tú jáne se inkár kare, to yihí kalám hai jo KHUDÁWAND ne mujh par zahir kiyá, 22 ki Dekh, wuh sab 'auraten jo sháh i Yahúdáh ke mahall men báqí hain, sháh i Bábul ke umará ke pás pahunchái jaengi, aur kahengi, ki Tere doston ne tujhe fareb diyá, aur tujh par gálib áe: jab tere pánw kich men dhas gaye, to wuh ulte phir gaye. 23 Aur wuh teri sab biwiyon aur tere beton ko Kasdion ke pás nikál le jaenge: aur tú bhí un ke háth se rihái na páegá, balki sháh i Bábul ke háth men giriftár hogá: aur tú is shahr ke ág se jaláe jáne ká bá'is hogá. 24 Tab Sidqiyáh ne Yarmiyáh se kahá, ki In báton ko koí na jáne, to tú mára na jaegá. 25 Par agar umará sun len, ki main ne tujh se bát chit ki, aur wuh tere pás ákar kahen, ki Jo kuchh tú ne bádsháh se kahá, aur jo kuchh bádsháh ne tujh se kahá, ab ham par zahir kar: ham se na chhipá, aur ham tujhe qatl na karenge; 26 tab tú un se kahná, ki Main ne bádsháh se 'arz kí thí, ki mujhe phir Yúnatan ke ghar men wápas na bheje, ki wahán marún. 27 Tab sab umará Yarmiyáh ke pás áe, aur us se púchhá: aur us ne in sab báton ke mutábíq, jo bádsháh ne farmái thín, un ko jawáb diyá. Aur wuh us ke pás se chup hokar chale gaye; kyúñki asl mu'amala un ko ma'lúm na húa. 28 Aur jis dín tak Yarúshalem fath na húa, Yarmiyáh qaid-kháne ke sahn men rahá, aur jab Yarúshalem fath húa to wuh wahín thá.

39 Sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ke nauwen baras ke daswen mahíne men sháh i Bábul Nabúkadrazar apní tamám fauj lekar Yarúshalem par chah áyá, aur us ká muhásara kiyá. 2 Sidqiyáh ke gyá-rahwen baras ke chauthé mahíne kí nauwín táríkh ko shahr kí fasíl men rakhna ho gayá: 3 aur sháh i Bábul ke sab sardár ya'ní Naiyirgal Sarázar, Samgar Nabú, Sarsakím, khwájasaráon ká sardár, Naiyirgal Sarázar, majúsion ká sardár aur sháh i Bábul ke báqí sardár dákhil hue, aur darmiyáni phátak par baithé. 4 Aur sháh i Yahúdáh Sidqiyáh aur sab jangí mard un ko dekhkar bháge, aur donon díwáron ke darmiyán, jo phá-tak sháhí bág ke barábar thá, us se wuh rát hí rát bhág nikle, aur biyábán kí ráh lí. 5 Lekin Kasdion kí fauj ne un ká píchhá kiyá, aur Yarihu ke maidán men Sidqiyáh ko já liyá: aur us ko pakarkar Riblah men sháh i Bábul Nabúkadrazar ke pás Hamát ke 'iláqe men le gaye, aur us ne us par fatwá diyá. 6 Aur sháh i Bábul ne Sidqiyáh ke beton ko Riblah men us kí ánkhoñ ke sámne zabh kiyá: aur Yahúdáh ke sab shurafá ko bhí qatl kiyá. 7 Aur us ne Sidqiyáh kí ánkhen nikál dálí, aur Bábul ko le jáne ke liye use zanjíron se jakrá. 8 Aur Kasdion ne sháhí mahall ko aur logon ke gharon ko ág se jalá diyá, aur Yarúshalem kí fasíl ko girá diyá. 9 Is ke ba'd jilaudáron ká sardár Nabúzarádán báqí logon ko jo shahr men rah gaye the, aur un ko jo us kí taraf hokar us ke pás bhág áe the, ya'ní qaum ke sab báqí logon ko asír karke Bábul ko le gayá. 10 Par qaum ke miskínon ko jin ke pás kuchh na thá, jilaudáron ke sardár Nabúzarádán ne Yahúdáh ke mulk men rahne diyá, aur usí waqt un ko takístán aur khet bakhshe. 11 Aur sháh i Bábul Nabúkadrazar ne Yarmiyáh kí bábat jilaudáron ke sardár Nabúzarádán ko takíd karke yún kahá, 12 ki Use lekar us par khúb nigáh rakh, aur use kuchh dukh na de; balki tú us se wuhí kar, jo wuh tujhe kahe. 13 So jilaudáron ke sardár Nabúzarádán Nabúshazbán khwájasaráon ke sardár aur Naiyirgal Sarázar, majúsion ke sardár, aur Bábul ke sab sardáron

ne ádmí bhejkar 14 Yarmiyáh ko qaidkháne ke sahn se nikalwá liyá, aur Jidaliyáh bin Akhíqám bin Sáfan ke supurd kiyá, ki use ghar le jae : so wuh logon ke sáth rahne lagá.

15 Aur jab Yarmiyáh qaidkháne ke sahn men band thá, KHUDÁWAND ká yih kalám us par názil húa, 16 ki Já, 'Abd Malík Kúshí se kah, ki Rabb u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yun farmatá hai, kí Dekh, main apní báten is shahr kí bhalái ke liye nahín, balki kharábí ke liye, púrí karúngá; aur wuh us roz tere sámne púrí hongí. 17 Par us din main tujhe rihái dúngá, KHUDÁWAND farmatá hai: aur tú un logon ke hawále na kiyá jáegá, jin se tú dartá hai. 18 Kyúнки main tujhe zarúr bacháúngá, aur tú talwár se mára na jáegá; balki terí ján tere liye ganímat hogí: is liye ki tú ne mujh par tawakkul kiyá, KHUDÁWAND farmatá hai.

40 Wuh kalám jo Khudá kí taraf se Yarmiyáh par názil húa, is ke ba'd kí jilaudáron ke sardár Nabúzarádán ne us ko Rámah se rawána kar diyá, jab us ne use hathkariyon se jakrá húa un sab asíron ke darmiyán páyá, jo Yarúshalem aur Yahúdáh ke the, jin ko asír karke Bábul ko le já rahe the. 2 Aur jilaudáron ke sardár ne Yarmiyáh ko lekar us se kahá, ki KHUDÁWAND tere Khudá ne is balá kí jo is jagah par áí khabar dí thí: 3 so KHUDÁWAND ne use názil kiyá, aur us ne apne qaul ke mutábíq kiyá; kyúнки tum logon ne KHUDÁWAND ká gunáh kiyá, aur us kí nahín suní, is liye tumhárá yih hál húa. 4 Aur dekh, áj main tujhe in hathkariyon se jo tere háthon men hain rihái detá hún. Agar mere sáth Bábul chalná terí nazar men bihtar ho, to chal, aur main tujh par khúb nigáh rakkhúngá; aur agar mere sáth Bábul chalná terí nazar men burá lage, to yahín rah: tamám mulk tere sámne hai; jahán terá jí cháhe aur tú munásib jáne, wahín chalá já. 5 Wuh wahín thá, ki us ne phir kahá, Tú Jidaliyáh bin Akhíqám bin Sáfan ke pás, jise sháh í Bábul ne Yahúdáh ke shahron ká hákim kiyá hai, chalá já, aur logon ke darmiyán us ke sáth rah: warna

jahán terí nazar men bihtar ho, wahín chalá já. Aur jilaudáron ke sardár ne use khurák aur in'ám dekar rukhsat kiyá. 6 Tab Yarmiyáh Jidaliyáh bin Akhíqám ke pás Misfáh men gayá, aur us ke sáth un logon ke darmiyán, jo us mulk men báqí rah gaye the, rahne lagá.

7 Jab lashkaron ke sab sardáron ne aur un ke ádmíon ne, jo maidán men rah gaye the, suná, ki sháh í Bábul ne Jidaliyáh bin Akhíqám ko mulk ká hákim muqarrar kiyá hai, aur mardon, aur 'auraton, aur bachchon ko, aur mamlukat ke miskínon ko jo asír hokar Bábul ko na gaye the, us ke supurd kiyá hai, 8 to Ismá'íl bin Nataniyáh aur Yúhanán, aur Yúnatan, baní Qaríh, aur Siráyáh bin Tanhúmat, aur baní 'Ífí Natúfátí, aur Yazaniyáh bin Ma'kátí, apne ádmíon ke sáth Jidaliyáh ke pás Misfáh men áe. 9 Aur Jidaliyáh bin Akhíqám bin Sáfan ne un se aur un ke ádmíon se qasam khákar kahá, ki Tum Kasdíon kí khidmatguzarí se na daro: apne mulk men baso, aur sháh í Bábul kí khidmat karo, to tumhárá bhalá hogá. 10 Aur dekho, main to is liye Misfáh men rahtá hún ki jo Kasdí hamáre pás áen un kí khidmat men házir rahún: par tum mai aur tábistání mewe, aur tel jama' karke apne bartanon men rakkho, aur apne shahron men jin par tum ne qabza kiyá hai baso. 11 Aur isí tarah jab un sab Yahúdíon ne jo Moáb, aur baní Ammon, aur Adom, aur tamám mamálik men the suná, ki sháh í Bábul ne Yahúdáh ke chand logon ko rahne diyá hai, aur Jidaliyáh bin Akhíqám bin Sáfan ko un par hákim muqarrar kiyá hai; 12 to sab Yahúdí har jagah se jahán wuh tittar bittar kiye gaye the laute, aur Yahúdáh ke mulk men Misfáh men Jidaliyáh ke pás áe, aur mai aur tábistání mewe kasrat se jama' kiye.

13 Aur Yúhanán bin Qaríh aur lashkaron ke sab sardár jo maidánon men the, Misfáh men Jidaliyáh ke pás áe. 14 Aur us se kahne lage, Kyá tú jántá hai, ki baní 'Ammon ke bádsháh Ba'ís ne Ismá'íl bin Nataniyáh ko is liye bhejá hai, ki tujhe qatl kare? Par Jidaliyáh bin Akhíqám ne un ká yaqín na kiyá. 15 Aur

Yúhanán bin Qaríh ne Misfáh men Jidaliyáh se tanháí men kahá, ki Ijázat ho, to main Ismá'il bin Nataniyáh ko qatl karún, aur is ko koi na jánegá: wuh kyún tujhe qatl kare, aur sab Yahúdí, jo tere pás jama' hue hain, paráganda kiye jáen, aur Yahúdáh ke báqí mánda log halák hon? 16 Par Jidaliyáh bin Akhíqám ne Yúhanán bin Qaríh se kahá, Tú aisá kám hargiz na karná: kyúnki tú Ismá'il kí bábat jhúth kahtá hai.

41 Aur sátwen mahíne men yún huá, ki Ismá'il bin Nataniyáh bin Ilísama' jo sháhí nasí se aur bádsháh ke sardáron men se thá, das ádmi sáth lekar Jidaliyáh bin Akhíqám ke pás Misfáh men áyá; aur unhon ne wahán Misfáh men milkar kháná kháyá. 2 Tab Ismá'il bin Nataniyáh un das ádmíon samet jo us ke sáth the uthá, aur Jidaliyáh bin Akhíqám bin Sáfán ko, jise sháh i Bábul ne mulk ká hákim muqarrar kiyá thá, talwár se mára, aur use qatl kiyá. 3 Aur Ismá'il ne un sab Yahúdíon ko jo Jidaliyáh ke sáth Misfáh men the, aur Kasdí sipáhíon ko jo wahán házir the qatl kiyá. 4 Aur jab wuh Jidaliyáh ko már chuká, aur kisi ko khabar na huí, to us ke dúse din yún huá, 5 ki Síkm aur Sailá, aur Sámariya se kuchh log jo sab ke sab assí ádmi the, dárhi mundáe, aur kapre pháre, aur apne ap ko gháyal kiye, aur hadye aur lubán háthon men liye hue wahán áe, táki KHUDÁWAND ke ghar men guzránen. 6 Aur Ismá'il bin Nataniyáh Misfáh se un ke istiqbál ko niklá, aur rotá huá chalá: aur yún huá, ki jab wuh un se milá, to un se kahne lagá, ki Jidaliyáh bin Akhíqám ke pás chalo. 7 Aur phir jab wuh shahr ke wast men pahunché, to Ismá'il bin Nataniyáh aur us ke sáthíon ne un ko qatl karke hauz men phenk diyá. 8 Par un men se das ádmi the, jinhon ne Ismá'il se kahá, ki Ham ko qatl na kar: kyúnki hamáre gehún, aur jau, aur tel, aur shahd ke zakhíre kheton men poshída hain. So wuh báz rahá, aur un ko un ke bháiyon ke sáth qatl na kiyá. 9 Aur wuh hauz jis men Ismá'il ne un logon kí láchon ko phenká thá, jin ko us ne Jidaliyáh ke sáth qatl kiyá, (wuhí hai, jise Ásá bádsháh ne sháh i Isráíl

Ba'shá ke dar se banáyá thá,) aur Ismá'il bin Nataniyáh ne us ko maqtulon kí láchon se bhar diyá. 10 Tab Ismá'íl sab báqí logon ko, ya'ní sháhzádíon aur un sab logon ko jo Misfáh men rahte the, jin ko jilau-dáron ke sardár Nabúzarádán ne Jidaliyáh bin Akhíqám ke supurd kiyá thá, asír karke le gayá: Ismá'il bin Nataniyáh un ko asír karke rawána huá, ki par hokar baní 'Ammon men já pahunché.

11 Lekin jab Yúhanán bin Qaríh ne aur lashkar ke sab sardáron ne jo us ke sáth the, Ismá'il bin Nataniyáh kí tamám sharárat kí bábat jo us ne kí thi suná, 12 to wuh sab logon ko lekar us se larne ko gaye, aur Jiba'un ke bare taláb par use já liyá. 13 Aur yún huá, ki jab un sab logon ne, jo Ismá'il ke sáth the, Yúhanán bin Qaríh ko aur us ke sáth sab faují sardáron ko dekhá, to wuh khush hue. 14 Tab wuh sab log jin ko Ismá'il Misfáh se pakaar le gayá thá, palte, aur Yúhanán bin Qaríh ke pás wápas áe. 15 Par Ismá'il bin Nataniyáh áth ádmíon ke sáth Yúhanán ke sámne se bhág niklá, aur baní 'Ammon kí taraf chalá gayá. 16 Tab Yúhanán bin Qaríh aur wuh faují sardár jo us ke hamráh the, sab báqí mánda logon ko wápas láe, jin ko Ismá'il bin Nataniyáh Jidaliyáh bin Akhíqám ko qatl karne ke ba'd Misfáh se le gayá thá, ya'ní jangí mardon aur 'auraton aur larcon aur khwájasaráon ko, jin ko wuh Jiba'un se wápas láyá: 17 aur wuh rawána hue aur saráe Kimhám men jo Baitlahm ke nazdík hai á rahe, táki Mísr ko jáen, 18 kyúnki wuh Kasdíon se dare: is liye ki Ismá'il bin Nataniyáh ne Jidaliyáh bin Akhíqám ko, jise sháh i Bábul ne us mulk par hákim muqarrar kiyá thá, qatl kar dálá.

42 Tab sab faují sardár aur Yúhanán bin Qaríh aur Yazaniyáh bin Húsa'iyáh aur adná o a'lá sab log áe, 2 aur Yarmi'yáh nabí se kahá, Tú dekhtá hai, ki ham bahuton men se chand hí rah gaye hain: hamári darkhwást qubúl kar aur apne KHUDÁWAND Khudá se hamáre liye, hán, is tamám baqiye ke liye, du'á kar, 3 táki KHUDÁWAND, terá Khudá, ham ko

wuh ráh jis men ham chalen, aur wuh kám jo ham karen, batlá de. 4 Tab Yarmiyáh nabí ne un se kahá, Main ne sun liyá; dekho, ab main KHUDÁWAND tumhare Khudá se tumhare kahne ke mutábíq du'á karúngá; aur jo jawáb KHUDÁWAND tum ko degá, main tum ko sunáúngá: main tum se kuchh na chhipáúngá. 5 Aur unhon ne Yarmiyáh se kahá, ki Jo kuchh KHUDÁWAND terá Khudá teri ma'rifat ham se farmáe, agar ham us par 'amal na karen, to wuh hamare khiláf sachchá aur wafádár gawáh ho. 6 Khwáh bhalá ma'lúm ho, khwáh burá, ham KHUDÁWAND apne Khudá ká hukm, jis ke huzúr ham tujhe bhejte hain, mánenge; táki jab ham KHUDÁWAND apne Khudá ki farmánbardári karen, to hamará bhalá ho.

7 Ab das din ke ba'd yún huá, ki KHUDÁWAND ká kalám Yarmiyáh par názil huá. 8 Aur us ne Yúhanán bin Qaríh aur sab faují sardáron ko jo us ke sáth the, aur adná o a'lá sab ko buláyá, 9 aur un se kahá, ki KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá, jis ke pás tum ne mujhe bhejá ki main us ke huzúr tumhári darákhwást pesh karún, yún farmátá hai: 10 Agar tum is mulk men thahre rahoge, to main tum ko barbád nahín, balki ábád karúngá; aur ukháruúngá nahín, balki lagáúngá: kyúнки main us badi se jo main ne tum se kí hai báz áyá. 11 Sháh i Bábul se, jis se tum darté ho, na daro, KHUDÁWAND farmátá hai; us se na daro: kyúнки main tumhare sáth hún, ki tum ko bacháún, aur us ke háth se chhuráún. 12 Aur main tum par rahm karúngá, táki wuh tum par rahm kare, aur tum ko tumhare mulk men wápas jáne ki ijázat de. 13 Lekin agar tum kaho, ki Ham phir is mulk men na rahenge; aur KHUDÁWAND apne Khudá ki bát na mánenge; 14 aur kaho, ki Nahín; ham to mulk i Misr men jáenge, jahán na larái dekhenge, na turhí kí áwáz sunenge, na bhúk se rotí ko tarsenge; aur ham to wahín basenge: 15 to, ai Yahúdáh ke báqí logo, KHUDÁWAND ká kalám suno. RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmátá hai, ki Agar tum wáq'í Misr men jákar basne par ámáda ho, 16 to yún hogá, ki wuh talwár jis se

tum darté ho, Mulk i Misr men tum ko já legí, aur wuh kál jis se tum hirasán ho, Misr tak tumhárá pichhá karegá; aur tum wahín marogé. 17 Balki yún hogá, ki wuh sab log jo Misr ká rukh karte hain, ki wahán jákar rahen, talwár aur kál aur wabá se marenge: un men se koi báqí na रहेगá, aur na koi us bát se, jo main un par názil karúngá, bachegá. 18 Kyúнки RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmátá hai, ki jis tarah merá qahr o gazab Yarúshalem ke báshindon par názil huá, usí tarah merá qahr tum par bhí, jab tum Misr men dákhil hoge, názil hogá: aur tum la'nat o hairat aur ta'n o tashní' ká bá'is hoge; aur is mulk ko tum phir na dekhoge. 19 Ai Yahúdáh ke báqí mánda logo, KHUDÁWAND ne tumhári bábat farmáyá hai, ki Misr men na jáo: yaqín jáno, ki main ne áj tum ko jatá diyá hai. 20 Fi'lhaqíqat tum ne apní jánon ko fareb diyá hai; kyúнки tum ne mujh ko KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr yún kahkar bhejá, ki Tú KHUDÁWAND hamare Khudá se hamare liye du'á kar; aur jo kuchh KHUDÁWAND hamará Khudá kahe, ham par zahir kar, aur ham us par 'amal karenge: 21 aur main ne áj tum par yih zahir kar diyá hai; taubhí tum ne KHUDÁWAND apne Khudá ki áwáz ko, yá kisi bát ko, jis ke liye us ne mujhe tumhare pás bhejá hai, nahín maná. 22 Ab tum yaqín jáno, ki tum us mulk men jahán jáná aur rahná cháhte ho, talwár aur kál aur wabá se marogé.

43 Aur yún huá, ki jab Yarmiyáh sab logon se wuh sab báten jo KHUDÁWAND un ke Khudá ne us kí ma'rifat farmái thin, ya'ní yih sab báten kah chuká, 2 to Azariyáh bin Húsa'iyáh aur Yúhanán bin Qaríh aur sab magrúr logon ne Yarmiyáh se yún kahá, ki Tú jhúth boltá hai: KHUDÁWAND hamare Khudá ne tujhe yih kahne ko nahín bhejá, ki Misr men basne ko na jáo? 3 balki Bárúk bin Nalyiriyáh tujhe ubhártá hai, ki tú hamará mukhálif ho, táki ham Kasdion ke háth men giriftár hon, aur wuh ham ko qatl karen, aur asir karke Bábul ko le jáen. 4 Pas Yúhanán bin Qaríh aur sab faují sardáron aur sab logon ne KHUDÁ-

WAND ká yih hukm, ki wuh Yahúdáh ke mulk men rahen, na maná. 5 Par Yúhanán bin Qaríh aur sab faují sardáron ne Yahúdáh ke sab báqí logon ko jo tamám qaumon men se jahán jahán wuh tittar bittar kiye gaye the, aur Yahúdáh ke mulk men basne ko wápas áe the, sáth liyá; 6 ya'ní mardon aur 'auraton aur bachchon, aur sháhzádion, aur jis kisi ko jilaudáron ke sardár Nabúzarádán ne Jidaliyáh bin Akhí-qám bin Sáfan ke sáth chhorá thá, aur Yarmiyáh nabí aur Bárúk bin Naiyiriyáh ko sáth liyá; 7 aur wuh mulk i Misr men áe; kyúnci unhon ne KHUDÁWAND ká hukm na maná: pas wuh Tahfanhís men pahunché. 8 Tab KHUDÁWAND ká kalám Tahfanhís men Yarmiyáh par názil huá, 9 ki Bare patthar apne háth men le, aur un ko Fir'aun ke mahall ke madkhal par, jo Tahfanhís men hai, baní Yahúdáh kí ánkhon ke sámne chúne se farsh men lagá; 10 aur un se kah, ki RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmatá hai, ki Dekho, main apne khidmatguzár sháh i Bábul Nabúkadrazar ko buláungá, aur in pattharon par, jin ko main ne lagáya hai, us ká takht rakkhungá; aur wuh in par apná qálin bichháegá. 11 Aur wuh ákar mulk i Misr ko shikast degá; aur jo maut ke liye hain maut ke, aur jo asrí ke liye hain asrí ke, aur jo talwár ke liye hain talwár ke hawále karegá. 12 Aur main Misr ke butkhánon men ág bharkáungá, aur wuh un ko jaláegá, aur asir karke le jáegá: aur jaise charwáha apná kaprá lapettá hai, waise hí wuh zamín i Misr ko lapetegá; aur wahán se salámat chalá jáegá. 13 Aur wuh Bait Shams ke sutúnon ko jo mulk i Misr men hain toregá, aur Misrion ke butkhánon ko ág se jalá degá.

44 Wuh kalám jo un sab Yahúdion kí bábat jo mulk i Misr men Mijdál ke 'iláqe, aur Tahfanhís, aur Nuf, aur Fatrús men baste the, Yarmiyáh par názil huá, 2 ki RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmatá hai, ki Tum ne wuh tamám musibat, jo main Yarúshalem par aur Yahúdáh ke sab shahron par láya hun, dekhí; aur dekho, ab wuh wirán aur gairábád hain, 3 us

sharát ke sabab se, jo unhon ne mujhe gazabnák karne ko kí, kyúnci wuh gairma'búdon ke áge bakhúr jaláne ko gaye, aur un kí 'ibádat kí, jin ko na wuh jánte the, na tum, na tumháre bápdádá. 4 Aur main ne apne tamám khidmatguzár nabion ko tumháre pás bhejá, un ko barwaqt yún kahkar bhejá, ki Tum yih nafratí kám, jis se main nafrat rakhtá hun, na karo. 5 Par unhon ne na suná, na kán lagáya, kí apní burái se báz áen, aur gairma'búdon ke áge bakhúr na jaláen. 6 Is liye merá qahr o gazab názil huá, aur Yahúdáh ke shahron aur Yarúshalem ke bazáron par bharká; aur wuh kharáb aur wirán hue jaise ab hain. 7 Aur ab KHUDÁWAND, Rabb u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmatá hai, kí Tum kyún apní jánon se aisí barí badí karte ho, kí Yahúdáh men se mard o zan aur tifi o shírkhwár kát dále jáen, aur tumhára kí báqí na rahe; 8 kí tum mulk i Misr men, jahán tum basne ko gaye ho, apne a'mál se aur gairma'búdon ke áge bakhúr jalákar mujh ko gazabnák karte ho, kí nest kiye jáo, aur rú e zamín kí sab qaumon ke darmiyán la'nat o malámat ká bá'is bano? 9 Kyá tum apne bápdádá kí sharát aur Yahúdáh ke bádsáhon aur un kí biwiyon kí aur khud apní aur apní biwiyon kí sharát, jo tum ne Yahúdáh ke mulk men aur Yarúshalem ke bazáron men kí, bhúl gaye ho? 10 Wuh áj ke din tak na firotan hue, na dare, aur merí shari'at o áin par, jin ko main ne tumháre aur tumháre bápdádá ke sámne rakkhá, na chale. 11 Is liye RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmatá hai, kí Dekho, main tumháre khiláf ziyánkári par ámada hungá, táki tamám Yahúdáh ko nest karún. 12 Aur main Yahúdáh ke báqí logon ko, jinhon ne mulk i Misr ká rukh kiyá hai, kí wahán jákar basen, pakrúngá; aur wuh mulk i Misr hí men nábúd hongé; wuh talwár aur kál se halák hongé; un ke adná o a'lá nábúd hongé, wuh talwár aur kál se faná ho jáenge: aur la'nat o hairat aur ta'n o tashní ká bá'is hongé. 13 Aur main un ko, jo mulk i Misr men basne ko játe hain, usí tarah sazá dúngá, jis tarah main ne Yarúshalem ko talwár aur kál aur

wabá se sazá dí hai: 14 pas Yahúdáh ke báqí logon men se, jo mulk i Misr men basne ko játe hain, na koi bachegá, na báqí rahegá, ki wuh Yahúdáh ki sarzamín men wápas áen, jis men ákar basne ke wuh mushtáq hain: kyúñki bhágkar bach nikalnewálon ke siwá koi wápas na áegá.

15 Tab sab mardon ne, jo jánte the ki un ki biwiyon ne gairma'búdon ke liye bakhúr jaláyá hai, aur sab 'auraton ne jo pás kharí thin, ek barí jamá'at, ya'ní sab logon ne jo mulk i Misr men Fatrús men já base the, Yarmiyáh ko yún jawáb diyá, 16 ki Yih bát jo tú ne KHUDÁWAND ká nám lekar ham se kahí, ham kabhí na mánenge. 17 Balki ham to usí bát par 'amal karenge, jo ham khud kahte hain, ki ham ásmán kí malika ke liye bakhúr jaláenge, aur tapáwan tapáenge, jis tarah ham aur hamáre bápádá, hamáre bádsháh, aur hamáre sardár Yahúdáh ke shahron aur Yaráshalem ke bázaron men kiyá karte the: kyúñki us waqt ham khúb kháte píte aur khushhál aur musibaton se mahfúz the. 18 Par jab se ham ne ásmán kí malika ke liye bakhúr jaláná aur tapáwan tapáná chhor diyá, tab se ham har chíz ke muhtáj hain, aur talwár aur kál se faná ho rahe hain. 19 Aur jab ham ásmán kí malika ke liye bakhúr jaláti aur tapáwan tapáti thin, to kyá ham ne apne shauharon ke bagair us kí 'ibádat ke liye kulche pakáe, aur tapáwan tapáe the? 20 Tab Yarmiyáh ne un sab mardon aur 'auraton ya'ní un sab logon se, jinhon ne use jawáb diyá thá, kahá, 21 Kyá wuh bakhúr, jo tum ne aur tumháre bápádá aur tumháre bádsháhon aur umará ne ra'iyat ke sáth Yahúdáh ke shahron aur Yaráshalem ke bázaron men jaláyá, KHUDÁWAND ko yád nahín? kyá wuh us ke khayál men nahín áyá? 22 Pas tumháre bada'mál aur nafratí kámon ke sabab se KHUDÁWAND bardásht na kar saká; is liye tumhárá mulk wíran húa, aur hairat o la'nat ká bá'is baná, jis men koi basnewála na rahá, jaisá ki áj ke din hai. 23 Chúnki tum ne bakhúr jaláyá, aur KHUDÁWAND ke gunahgárhahre, aur us kí áwáz ke shanawá na hue, aur na us kí shari'at, na us ke áin,

na us kí shahádaton par chale; is liye yih musibat jaisí ki ab hai, tum par á parí.

24 Aur Yarmiyáh ne sab logon aur sab 'auraton se yún kahá, ki Aí tamám baní Yahúdáh, jo mulk i Misr men ho, KHUDÁWAND ká kalám suno. 25 RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmatá hai, ki Tum ne aur tumhári biwiyon ne apní zabán se kahá, ki A'smán kí malika ke liye bakhúr jaláne aur tapáwan tapáne kí jo nazren ham ne mání hain zarúr adá karenge, aur tum ne apne háthon se aisá hí kiyá: pas ab tum apní nazron ko qáim rakkho aur adá karo. 26 Is liye, aí tamám baní Yahúdáh, jo mulk i Misr men baste ho, KHUDÁWAND ká kalám suno: Dekho, KHUDÁWAND farmatá hai, main ne apne buzurg nám kí qasam kháí hai, ki ab merá nám Yahúdáh ke logon men tamám mulk i Misr men kisi ke munh se na niklegá, ki wuh kahe, Zinda Khudáwand KHUDÁ kí qasam. 27 Dekho, main neki ke liye nahín, balki badí ke liye un par nigrán húngá: aur Yahúdáh ke sab log, jo mulk i Misr men hain, talwár aur kál se halák hongé, yahan tak ki bi'lkull nest ho jáenge. 28 Aur wuh jo talwár se bachkar mulk i Misr se Yahúdáh ke mulk men wápas áenge, thore hongé; aur Yahúdáh ke tamám báqí log, jo mulk i Misr men basne ko gaye, jáenge ki kis kí bát qáim rahí, merí yá un kí. 29 Aur tumháre liye yih nishán hai, KHUDÁWAND farmatá hai, ki main isí jagah tum ko sazá dúngá, táki tum jáno ki tumháre khiláf merí báten musibat kí bábat yaqínan qáim rahengi: 30 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Dekho, main sháh i Misr Fir'aun Hufra' ko us ke mukhálifon aur jání dushmanon ke hawále kar dúngá; jis tarah main ne sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ko sháh i Bábul Nabú-kadrakar ke hawále kar diyá, jo us ká mukhálif aur jání dushman thá.

45

Sháh i Yahúdáh Yahúyaqím bin Yúsiyáh ke chauthé baras men, jab Bárúk bin Naiyiriyáh Yarmiyáh kí zabání kalám ko kitáb men likh rahá thá, to Yarmiyáh ne us se kahá, 2 Aí Bárúk, KHUDÁWAND, Isráíl ká Khudá, terí bábat

yūn farmatā hai, 3 ki Tū ne kahā, Mujh par afsos! ki KHUDĀWAND ne mere dukh dard par gam bhī barhā diyā; main karāhte karāhte thak gayā, aur mujhe āram na milā. 4 Tū us se yūn kahnā, ki KHUDĀWAND farmatā hai, Dekh, is tamām mulk men, jo kuchh main ne banāyā, girā dūngā, aur jo kuchh main ne lagāyā, ukhār phenkūngā. 5 Aur kyā tū apne liye umūr i 'azīm kī talāsh men hai? un kī talāsh chhor de: kyūnki, KHUDĀWAND farmatā hai, dekh, main tamām bashar par balā nāzil karūngā: lekin jahān kahīn tū jāe terī jān tere liye ganīmat thahraūngā.

46 KHUDĀWAND kā kalām jo Yarmiyāh nabī par aqwām kī bābat nāzil hūā.

2 Misr kī bābat: shāh i Misr Fir'aun Nikoh kī fauj kī bābat jo daryā e Furāt ke kanāre par Karkimīs men thī, jis ko shāh i Bābul Nabūkadrāzar ne shāh i Yahūdāh Yahūyaqīm bin Yūsiyāh ke chauthe baras men shikast di.

3 Sipar aur dhāl ko taiyār karo, aur larāī par chale āo. 4 Ghoron parsāz lagāo; al sawāro, tum sawār ho, aur khōd pabinkar niklo; nezon ko saiqal karo, baktar pahino. 5 Main un ko ghabrāe hūe kyūn dekhtā hūn? wuh palat gaye; un ke bahāduron ne shikast khāī, wuh bhāg nikle aur pichhe phirkar nahīn dekhte: kyūnki chāron taraf khauf hai, KHUDĀWAND farmatā hai. 6 Na subūkpā bhāgne pāegā, na bahādur bach niklegā; shimāl men daryā e Furāt ke kanāre unhon ne thokar khāī aur gir pāre. 7 Yih kaun hai, jo daryā e Nīl kī mánind barhā chalā átā hai, jis kā pání sailāb kī mánind maujzan hai? 8 Misr Nīl kī tarāh uṭhtā hai, aur us kā pání sailāb kī mánind maujzan hai: aur wuh kahtā hai, ki Main charhūngā, aur zamīn ko chhipā lūngā; main ghahron ko aur un ke bāshindon ko nest kar dūngā. 9 Ghore barangekhta hon; rath hawā ho jāen; aur Kūsh o Fūt ke bahādur jo siparbardār hain, aur Lūdī jo kamānkashī aur tīrandāzī men māhir hain, niklen. 10 Kyūnki yih Khudāwand RABB u'l afwāj kā dīn, ya'nī intiqām kā roz hai, tāki wuh apne dushmanon se intiqām le: pas talwār

khā jāegī, aur ser hogī, aur un ke khūn se mast hogī: kyūnki Khudāwand, RABB u'l afwāj, ke liye shimālī sarzamin men daryā e Furāt ke kanāre ek zabīha hai. 11 Ai kunwārī dukhtar i Misr, Jilī'ād ko charh jā, aur balsān le; tū befāida tarāh tarāh kī dawāen isti'māl kartī hai; tū shifā na pāegī. 12 Qaumon ne terī ruswāī kā hāl sunā, aur zamīn tere nāla se ma'mūr ho gayī: kyūnki bahādur ek dūse se ṭakrākar bāham gir gaye.

13 Wuh kalām jo KHUDĀWAND ne Yarmiyāh nabī ko shāh i Bābul Nabūkadrāzar ke āne aur mulk i Misr ko shikast देने ke bāre men farmāyā:

14 Misr men āshkārā karo, Mijdāl men ishtihār do; hān, Nūf aur Tahfanhīs men manādī karo: kaho, ki Apne āp ko taiyār kar; kyūnki talwār terī chāron taraf khāe jāti hai. 15 Tere bahādur kyūn bhāg gaye? wuh khare na rah sake, kyūnki KHUDĀWAND ne un ko girā diyā. 16 Us ne bahuton ko gumrah kiya, hān, wuh ek dūse par gir pāre: aur unhon ne kahā, Uṭho, ham muhlik talwār ke zulm se apne logon men aur apne watan ko phir jāen. 17 Wuh wahān chillāe, ki Shāh i Misr Fir'aun barbād hūā; us ne muqarrara waqt ko guzar jāne diyā. 18 Wuh bādshāh, jis kā nām RABB n'l afwāj hai, yūn farmatā hai, ki Mujhe apnī hayāt kī qasam, jaisā Tabūr paharon men aur jaisā Karmil samundar ke kanāre hai, waisā hi wuh āegā. 19 Ai betī, jo Misr men rahtī hai, asīri men jāne kā sāmān kar: kyūnki Nūf wirān aur bhasam hogā, us men koi basnewālā na rahegā. 20 Misr nihāyat khūbsūrat bachhiyā hai; lekin shimāl se tabāhī āti hai, balki ā pahunchī. 21 Us ke mazdūr sipāhī bhī us ke darmiyān moṭe bachhron kī mánind hain; par wuh bhī rūgardān hūe, wuh ikatthe bhāge, wuh khare narah sake: kyūnki un kī halākat kā dīn un par ā gayā, un kī saza kā waqt ā pahunchā. 22 Wuh sānp kī mánind chilchilāegī; kyūnki wuh fauj lekar charhāi karenge, aur kulhāre lekar lakaṛharon kī mánind us par charh āenge. 23 Wuh us kā jangal kāṭ dālenge, agarchi wuh aisā ghanā hai, kī koi us men se guzar nahīn saktā, KHUDĀWAND farmatā hai, kyūnki

wuh tidḡliyon se ziyáda, balki be-shumárhain. 24 Dukhtar i Misr ruswá hogí; wuh shimálí logon ke hawále kí jáegí. 25 RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, farmátá hai, Dekh, main Amún i No ko, aur Fir'aun, aur Misr, aur us ke ma'búdon, aur us ke bád-sháhon ko; ya'ní Fir'aun aur un ko, jo us par bharosá rakhte hain, sazá dúngá: 26 aur main un ko un ke jání dushmanon, aur sháh i Bábul Nabúkadrazar aur us ke mulázimon ke hawále kar dúngá: lekin is ke ba'd wuh phir aisí ábád hogí, jaisí agle dinon men thí, KHUDÁWAND farmátá hai. 27 Lekin, ai mere khádim Ya'qúb, hirásán na ho; aur ai Isráíl, ghabrá na já: kyünki, dekh, main tujhe dúr se, aur teri aulád ko un kí asíri kí zamín se rihái dúngá; aur Ya'qúb wápas áegá, aur áram o ráhat se rahegá, aur koí use na daraegá. 28 Ai mere khádim Ya'qúb, hirásán na ho, KHUDÁWAND farmátá hai; kyünki main tere sáth hún: agarchi main un sab qaumon ko, jin men main ne tujhe háñk diyá, nest o nábud karún, taubhí main tujhe nest o nábud na karúngá; balki munásib tambhí karúngá, aur hargiz besazá na chhorúngá.

47 KHUDÁWAND ká kalám jo Yarmiyáh nabí par Filistíon kí bábat názil huá, is se peshtar kí Fir'aun ne Gazzah ko fath kiyá.

2 KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Dekh, shimál se pání chaḡenge, aur sailáb kí tarah hongé, aur mulk par, aur sab par jo us men hai, shahr par aur us ke báshindon par, bah niklengé: us waqt log chilláenge, aur mulk ke sab báshinde nála karenge. 3 Us ke táqatwar ghoron ke sumon kí táp kí áwáz se us ke rathon ke rele aur us ke pahiyon kí gargaḡahat se báp kamzorí ke bá'is apne bachchon kí taraf lautkar na dekhenge; 4 yih us din ke sabab se hogá, jo áta hai kí sab Filistíon ko gárat kare, aur Súr aur Saidá se har madadgár ko jo báqí rah gayá hai nest kare: kyünki KHUDÁWAND Filistíon ko ya'ní Kaftúr ke jazíre ke báqí logon ko gárat karegá. 5 Gazzah par chandlápan áyá hai; Asqalon apní wádí ke baqiye samet nest kiyá gayá: tú kab tak apne ap ko káttá jáegá? 6 Ai

KHUDÁWAND kí talwár, tú kab tak ná ṡahregí? tú chal, apne giláf men áram le; aur sákin ho. 7 Wuh kaise ṡahr saktí hai, jab kí KHUDÁWAND ne Asqalon aur samundar ke sáhil ke khiláf use hukm diyá hai? us ne use wahán muqarrar kiyá hai.

48 Moáb kí bábat. RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmátá hai, kí Nabú par afsos í kí wuh wirán ho gayá; Qarya-táim ruswá huá, aur le liyá gayá: Misjáb khajil aur past ho gayá. 2 Ab Moáb kí ta'rif na hogí; Hasbon men unhon ne yih kahkar us ke khiláf mansúbe bándhe, kí A'ó, ham use nest karen, kí wuh qaum na kahláe. Ai Madmen, tú bhí kát dálá jáegá; talwár terá píchhá karegí. 3 Horonáyim men chikh pukár; wirání aur baḡí tabáhi hogí. 4 Moáb bar-bád huá; us ke bachchon ke nauhe kí áwáz sunái detí hai. 5 Kyünki Lúhít kí chaḡhái par áh o nála karte hue chaḡenge; yaqínan Horonáyim kí utrái par mukhálif halákat kí sí áwáz sunte hain. 6 Bhágo, apní ján bacháo, aur biyábán men ratame ke darakht kí mánind ho jáo. 7 Aur chúnki tú ne apne kámon aur kha-zánon par takiya kiyá, is liye tú bhí giriftár hogá: aur Kamos apne káhinon aur umará samet asír hokar jáegá. 8 Aur gáratgar har ek shahr par áegá, aur koí shahr na bachegá; wádí bhí wirán hogí, aur maidán ujár ho jáegá; jaisá KHUDÁWAND ne farmáyá hai. 9 Moáb ko par lagá do, táki wuh ur jáe: kyünki us ke shahr ujár hongé, aur un men koí basnewálá na hogá. 10 Jo KHUDÁWAND ká kám beparwái se kartá hai, aur jo apní talwár ko khúnrezí se báz rakhtá hai, ma'ún ho. 11 Moáb bachpan hí se áram se rahá hai, aur us kí talchhat táhnishín rahí, na wuh ek bartan se dústre men undelá gayá, aur na asíri men gayá: is liye us ká maza us men qáim hai, aur us kí bú nahín badlí. 12 So dekh, wuh din áte hain, KHUDÁWAND farmátá hai, kí main undelnewálon ko us ke pás bhejúngá, kí wuh use ultáen: aur us ke bartanon ko kháli, aur maṡkon ko chaknáchúr karen. 13 Tab Moáb Kamos se sharminda hogá, jis tarah Isráíl ká gharáná Baitel se jo us ká bharosa thá khajil huá. 14 Tum

kyúnkar kahte ho, ki Ham pahlawán haiñ, aur jang ke liye zabardast sūrmá haiñ? 15 Moáb gárat húa; us ke shahron ká dhuwán uñ rahá hai, aur us ke chída jawán qatl hone ko utar gaye, wuh bádsháh farmatá hai, jis ká nám RABB u'l afwáj hai. 16 Nazdík hai, ki Moáb par áfat áe, aur un ká wabál daurá átá hai. 17 Ai us ke irdgirdwálo, sab us par afsos karo; aur tum sab, jo us ke nám se wáqif ho, kaho, ki Yih mo'tá 'asá aur khúbsúrat dandá kyúnkar tút gayá. 18 Ai betí, jo Díbon men bastí hai, apní shaukat se níche utar, aur piyási baith; kyúnki Moáb ká gáratgar tujh par chañh áyá hai, aur us ne tere qil'on ko tor dálá. 19 Ai 'Aro'ir ki rahnewálí, tú ráh par kharí ho, aur nigáh kar: bhágnewále se aur us se jo bach niklí ho, púchh, ki Kyá májará hai? 20 Moáb ruswá húa; kyúnki wuh past kar diyá gayá: tum wáwailá macháo, aur chilláo; Arnon men ishti-hár do, ki Moáb gárat ho gayá; 21 aur ki sahrá kí atráf par Haulún par, aur Yahsáh par, aur Mafa't par; 22 aur Díbon par, aur Nabú par, aur Bait Diblatáim par; 23 aur Qaryatáim par, aur Bait Jamúl par, aur Bait Ma'un par; 24 aur Qaryot par, aur Busráh aur mulk i Moáb ke dúr o nazdík ke sab shahron par 'azáb názil húa hai. 25 Moáb ká síng kátá gayá, aur us ká bázú torá gayá, KHUDÁWAND farmatá hai. 26 Tum us ko madhosh karo; kyúnki us ne apne áp ko KHUDÁWAND ke muqábil baland kiya: Moáb apní qai men lotégá, aur maskhara banegá. 27 Kyá Isráil tere áge maskhara na thá? kyá wuh choron ke darmiyán páyá gayá, ki jab kabhí tú us ká nám letá thá tú sir hilátá thá? 28 Ai Moáb ke báshindo, shahron ko chhor do, aur chañan par já baso; aur kabútar kí mánind bano, jo gahre gár ke munh ke kanáre par áshiyána banátá hai. 29 Ham ne Moáb ká takabbur suná hai, wuh niháyat magrúr hai, us kí gustákhí bhí, aur us kí shekhí aur us ká ghamand aur us ke dil ká takabbur. 30 Main us ká qahr jántá hun, KHUDÁWAND farmatá hai; wuh kuchh nahín, aur us kí shekhí se kuchh ban na pará. 31 Is liye main Moáb ke liye wáwailá karúngá, hán, sáre Moáb ke liye main zár zár roungá: Qir Haras ke

logon ke liye mátam kiya jáegá. 32 Ai Sibmáh kí ták, main Ya'zer ke rone se ziyáda tere liye roungá: terí shákhen samundar tak phail gayín; wuh Ya'zer ke samundar tak pahunch gayín: gáratgar tere tábistání mewon par aur tere angúron par á pará hai. 33 Khushí aur shádmání hare bhare kheton se aur Moáb ke mulk se uñhá lí gayí; aur main ne angúr ke hauz men mai báqí nahín chhorí: ab koí lalkárkar na latáregá; un ká lalkárná lalkárná na hogá. 34 Hasbon ke rone se wuh apní áwáz ko Ilí'álah aur Yahaz tak aur Zugr se Horonáyim tak 'Ijlat Shalishiyáh tak baland karte haiñ: kyúnki Nimrím ke chashme bhí kharáb ho gaye haiñ. 35 Aur KHUDÁWAND farmatá hai, ki Jo koí únche maqám par qurbání chañhátá hai, aur jo koí apne ma'búdon ke áge bakhúr jalátá hai, Moáb men se nest kar dúngá. 36 Pas merá dil Moáb ke liye bángsri kí mánind áhen bhartá, aur Qir Haras ke logon ke liye shahnáon kí tarah figán kartá hai: kyúnki us ká firáwán zakhíra talaf ho gayá. 37 Fi'lha-qíqat har ek sir mundá hai, aur har ek dárhí katri gayí hai: har ek ke háth par zakhm hai, aur har ek kí kamar par tát. 38 Moáb ke sab gharon kí chhaton par aur us ke sab bázaron men, bará mátam hogá: kyúnki main ne Moáb ko us bartan kí mánind jo pasand na áe torá hai, KHUDÁWAND farmatá hai. 39 Wuh wáwailá karenge, aur kahenge, ki Us ne kaisí shikast kháí! Moáb ne sharm ke máre kyúnkar apní píñh pheñí! pas Moáb sab irdgirdwálon ke liye hansí aur khauf ká bá'is hogá. 40 Kyúnki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Dekh, wuh 'uqáb kí mánind uregá, aur Moáb ke khiláf bázú phailáegá. 41 Wahán ke shahr aur qil'e le liye jáenge, aur us din Moáb ke baháduron ke dil zachche ke dil kí tarah hongé. 42 Aur Moáb halák kiya jáegá, aur qaum na kahláegá; is liye ki us ne KHUDÁWAND ke muqábil apne áp ko baland kiya. 43 Khauf aur garhá aur dám tujh par musallít hongé, ai sákin i Moáb, KHUDÁWAND farmatá hai. 44 Jo koí dahshat se bháge, garhe men giregá; aur jo garhe se nikle, dám men phanségá: kyúnki main un par, hán, Moáb par, un kí siyásat ká baras láúngá,

KHUDÁWAND farmatá hai. 45 Jo bháge, so Hasbon ke sáye tale betáb khare hain : par Hasbon se ág aur Saihún ke wasat se ek shu'la niklegá, aur Moáb kí dárhí ke kone ko aur har ek fasádí ke chánd ko khá jáegá. 46 Haae tujh par, ai Moáb ! Kamos ke log halák hue : kyunki tere beton ko asir karke le gaye, aur terí betiyán bhí asir hue. 47 Bawujúd is ke main ákhiri dinon men Moáb ke asiron ko wápas láungá, **KHUDÁWAND** farmatá hai. Moáb kí 'adálat yahán tak hui.

49 Baní 'Ammon kí bábat. **KHUDÁWAND** yun farmatá hai, ki Kyá Isráil ke bete nahin hain? kyá us ká koí wáris nahin? phir Milkúm ne kyun Jadd par qabzá kar liya, aur us ke log us ke shahron men kyun baste hain? 2 Is liye dekh, wuh din áte hain, **KHUDÁWAND** farmatá hai, ki main baní 'Ammon ke Rabbah men larái ká hullar barpá karungá; aur wuh khandar ho jáegá, aur us kí betiyán ág se jalái jáengi : tab Isráil un ká, jo us ke wáris ban baithe the, wáris hogá, **KHUDÁWAND** farmatá hai. 3 Ai Hasbon, wáwailá kar, ki 'Ai barbad kí gayi; ai Rabbah kí betiyo, chilláo, aur tát orhkar mátam karo, aur iháton men idhar udhar dauro; kyunki Milkúm asiri men jáegá, aur us ke káhin aur umará bhí sáth jáenge. 4 Tú kyun wádíon par fakhr karti hai? terí wádí seráb hai, ai bargashta beti; tú apne khazánon par takya karti hai, ki Kaun mujh tak á saktá hai? 5 Dekh, **Khudáwand**, **RABB** u'l afwáj, farmatá hai, main tere sab irdgirdwálon ká khauf tujh par gálib karungá; aur tum men se har ek áge hánká jáegá, aur koí na hogá, jo áwara phirnewálon ko jama' kare. 6 Magar us ke ba'd main baní 'Ammon ko asiri se wápas láungá, **KHUDÁWAND** farmatá hai.

7 Adom kí bábat. **RABB** u'l afwáj yun farmatá hai, ki Kyá Temán men khirad mutlaq na rahí? kyá 'áqilon kí maslahat játi rahí? kyá un kí 'aql u' gayi? 8 Ai Dadán ke báshindo, bhágo; lauto, aur nashebon men já baso; kyunki main intiqám ke waqt us par 'Esau kí sí musibat láungá. 9 Agar angúr to'newále tere pás

áen, to kyá kuchh dáne báqí na chherenge? yá agar rát ko chor áen, to kyá wuh hasb i khwáhish hí na to'renge? 10 Par main 'Esau ko bi'lkul nangá karungá, us ke poshida makánon ko beparda kar dungá, ki wuh chhip na sake : us kí nash aur us ke bhái aur us ke parausi sab nest kiye jáenge, aur wuh na rahégá. 11 Tú apne yatim farzandon ko chhor; main un ko zinda rakkhungá; aur terí bewáen mujh par tawakkul karen. 12 Kyunki **KHUDÁWAND** yun farmatá hai, ki Dekh, jo sazawár na the, kí piyála pien, unhon ne khúb piyá : kyá tú besazá chhut jáegá? tú besazá na chhutégá, balki yaqinan us men se piégá; 13 kyunki main ne apní zát kí qasam khái hai, **KHUDÁWAND** farmatá hai, ki Busráh já e hairat aur malámat aur wirána aur la'nat hogá; aur us ke sab shahr abadu'lábád wirán rahenge. 14 Main ne **KHUDÁWAND** se ek khabar suní hai, balki ek elchí yih kahne ko qaumon ke darmiyán bhejá gayá hai, ki Jama' ho, aur us par já paro, aur larái ke liye utho. 15 Kyunki dekh, main ne tujhe qaumon ke darmiyán haqir, aur ádmíon ke darmiyán zalil kiyá. 16 Terí haibat aur tere dil ke gurúr ne tujhe fareb diyá hai, ai tú jo chatánon ke shigáfon men rahti hai, aur paharon kí chotiyan par qábiz hai : agarchi tú 'uqáb kí tarah apná áshiyána balandí par banáe, taubhi main wahán se tujhe niche utárunágá, **KHUDÁWAND** farmatá hai. 17 Aur Adom bhí já e hairat hogá; har ek jo udhar se guzregá hairán hogá, aur us kí sab áfaton ke sabab se suskáregá. 18 Jis tarah Sadúm aur 'Amúrah aur un ke áspás ke shahr gárat ho gaye, usí tarah us men bhí na koí ádmí basegá, na ádamzád wahán sukúnat karegá, **KHUDÁWAND** farmatá hai. 19 Dekh, wuh sher i babar kí tarah Yardan ke jangal se nikalkar muhkam bastí par chah áegá : par main achának us ko wahán se bhagá dungá; aur apne barguzída ko us par muqarrar karungá; kyunki mujh sá kaun hai? kaun hai jo mere liye waqt muqarrar kare? aur wuh charwáhá kaun hai jo mere muqábil khará ho sake? 20 Pas **KHUDÁWAND** kí maslahat ko, jo us ne Adom ke khiláf thahrái hai, aur us ke iráde ko jo us ne Temán ke báshindon

ke k̄hiláf kiyá hai suno : un ke galle ke sab se chhoṭon ko bhí ghasít le jáenge : yaqínan un ká maskan bhí un ke sáth barbád hogá. 21 Un ke girne kí áwáz se zamín kánp jáegi ; un ke chilláne ká shor daryá e Qulzum tak sunáí degá. 22 Dekh, wuh chaṛh áegá, aur 'uqáb kí tarah uṛegá, aur Busráh ke k̄hiláf bázu phailáegá ; aur us din Adom ke baháduron ká dil zachche ke díl kí mánind hogá.

23 Damishq kí bábat. Hamát aur Arfád sharminda hain ; kyúñki unhon ne buri k̄habar suní ; wuh pighal gaye : samundar ne jumbish k̄háí ; wuh thahr nahínsaktá. 24 Damishq ká zor tūt gayá, us ne bhágne ke liye munh pherá, aur thartharáhat ne use á liyá : zachche ke se ranj o dard ne use á pakrá. 25 Yih kyúñkar huá, ki wuh námwar shahr, merá shádmán shahr, nahín bachá? 26 So us ke jawán us ke bázaron men gir jáenge, aur sab jangí mard us din kát dále jáenge, RABB u'l afwáj farmatá hai. 27 Aur main Damishq kí shahrpanáh men ág bharkáungá, jo Bin Hadad ke mahallon ko bhasam kar degí.

28 Qídár kí bábat aur Hasúr kí bádsháhaton kí bábat jin ko sháh i Bábul Nabúkadrazar ne shikast dí.

KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Utho, Qídár par chaṛhái karo, aur ahl i mashriq ko halák karo. 29 Wuh un ke k̄haimon aur gallon ko le lenge ; un ke pardon aur bartanon aur unton ko chhín le jáenge : aur wuh chillákar un se kahenge, ki Cháron taraf k̄hauf hai. 30 Bhágo, dúr nikal jáo ; nasheb men baso, ai Hasúr ke báshindo, KHUDÁWAND farmatá hai ; kyúñki sháh i Bábul Nabúkadrazar ne tumhári mukhálafat men mashwarat kí, aur tumháre k̄hiláf iráda kiyá hai. 31 KHUDÁWAND farmatá hai, Utho ; us ásúda qaum par, jo befikr rahtí hai, jis ke na kiwáre hain, na arbage, aur akeli hai, chaṛhái karo. 32 Aur un ke út ganímat ke liye hongé, aur un ke chaupáyon ki kasrat lút ke liye : aur main un logon ko jo gáodum dāṛhi rakhte hain, har taraf hawá men paráganda karúngá ; aur main un par har taraf se áfat láungá, KHUDÁWAND farmatá hai. 33 Aur Hasúr

gídaron ká maqám hamesha ká wírána hogá : na koí admí wahán basegá, aur na koí ádamzád us men sukúnat karegá.

34 KHUDÁWAND ká kalám jo sháh i Yahúdáh Sidqiyáh kí saltanat ke shurú men 'Ailám kí bábat Yarmiyáh nabí par názil huá, 35 kí RABB u'l afwáj yún farmatá hai, ki Dekh, main 'Ailám kí kamán, un kí baṛi tawánái ko tor dálungá. 36 Aur cháron hawáon ko ásmán ke cháron konon se 'Ailám par láungá, aur un cháron hawáon kí taraf un ko paráganda karúngá ; aur koí aisi qaum na hogí, jis tak 'Ailám ke jiláwatan na pahunchenge. 37 Kyúñki main 'Ailám ko un ke mukhálifon aur jání dushmanon ke áge hirásán karúngá : aur un par ek balá ya 'ní qahr i shadíd ko názil karúngá, KHUDÁWAND farmatá hai ; aur talwár ko un ke píchhe lagá dúngá, yahán tak kí un ko nábúd kar dálungá : 38 aur main apná takht 'Ailám men rakkhúngá, aur wahán se bádsháh aur umará ko nábúd karúngá, KHUDÁWAND farmatá hai. 39 Par ákhiri dinon men yún hogá, kí main 'Ailám ko asíri se wápas láungá, KHUDÁWAND farmatá hai.

50 Wuh kalám jo KHUDÁWAND ne Bábul aur Kasdion ke mulk kí bábat Yarmiyáh nabí kí ma'rifat farmáyá.

2 Qaumon men i'lán karo, aur ishtihár do, aur jhandá k̄hará karo ; manádí karo, poshída na rakkho : kah do, kí Bábul le liyá gayá, Bel ruswá huá, Marúdak sarásíma ho gayá ; us ke but k̄hajil hue, us kí muraten torí gayín. 3 Kyúñki shimál se ek qaum us par chaṛhí chalí áti hai, jo us kí sarzamin ko ujár degí, yahán tak kí us men koí na rahegá : wuh bhág nikle, wuh chal diye, kyá insán kyá haiwán. 4 KHUDÁWAND farmatá hai, un dinon men balki usí waqt baní Isráil áenge ; wuh aur baní Yahúdáh ikatthe rote hue chalenge, aur KHUDÁWAND apne Khudá ke talib hongé. 5 Wuh Siy-yún kí taraf mutawajjih hokar us kí ráh púchhenge, kí A'ó, ham KHUDÁWAND se milkar us se abadí 'ahd karen, jo kabhi farámosh na ho.

6 Mere log bhatkí hui bheron kí

mánind haiñ : un ke charwáhon ne un ko gumrah kar diyá, unhon ne un ko paháron par le jákar chhor diyá : wuh paháron se tñlon par gaye, aur apne áram ká makán bhúl gaye haiñ. 7 Sab jinhon ne un ko páyá un ko nigal gaye : aur un ke dushmanon ne kahá, Ham qusúrwár nahín haiñ ; kyünki unhon ne KHUDÁWAND ká gunáh kiyá hai, wuh KHUDÁWAND jo maskan i sadáqat aur un ke báp-dáda kí ummedgáh hai. 8 Bábul men se bhágo, aur Kasdñon kí sarzamín se niklo, aur un bakron kí mánind ho jo gallon ke áge áge chalte haiñ. 9 Kyünki dekh, main shimál kí sarzamín se barí qaumon ke amboh ko barpá karungá, aur Bábul par charhá láungá : aur wuh us ke muqábil saffará hongé ; wahán se us par qabza kar lenge : un ke tñr kárázmúda bahádur ke se hongé, jo khálí háth nahín lauttá. 10 Kasdístán lúta jáegá ; use lútnewále sab ásúda hongé, KHUDÁWAND farmatá hai. 11 Ai merí mirás ko lútnewálo, chúnki tum shádmán aur khush ho, aur dáonewáli bachhiyá kí mánind kúnte phándte aur táqatwar ghoron kí mánind hinhináte ho ; 12 is liye tumhárimán niháyat sharminda hogí ; tumhári wálida khajálat uñháegí : dekho, wuh qaumon men sab se ákhíri thahregí, aur biyábán o khushk zamín aur registán hogí. 13 KHUDÁWAND ke qahr ke sabab se wuh ábád na hogí, balki bi'lkull wíran ho jáegí : jo koí Bábul se guzregá, hairán hogá, aur us kí sab áfaton ke bá'is suskáregá. 14 Ai sab tñrandázo, Bábul ko gherkar us ke khiláf saffarái karo ; us par tñr chaláo ; tñron ko dareg na karo : kyünki us ne KHUDÁWAND ká gunáh kiyá hai. 15 Use gherkar tum us par laikáro ; us ne itá'at manzúr kar lí ; us kí bunyáden dhas gayín ; us kí díwáren gir gayín : kyünki yih KHUDÁWAND ká intiqám hai ; us se intiqám lo ; jáisá us ne kiyá, waisá hí tum us se karo. 16 Bábul men har ek bone-wále ko, aur use jo dirau ke waqt daránti pakre kát dálo : zálím kí talwár kí haibat se har ek apne logon men já milegá, aur har ek apne watan ko bhág jáegá.

17 Isráil paráganda bheron kí mánind hai : sheron ne use ragedá hai : pahle sháh i Asúr ne use khá liyá ;

aur phir yih sháh i Bábul Nabúkadrazar us kí haddiyon tak chabá gayá. 18 Is liye, RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, yün farmatá hai, kí Dekh, main sháh i Bábul aur us ke mulk ko sazá düngá, jis tarah main ne sháh i Asúr ko sazá dí hai. 19 Lekin main Isráil ko phir us ke maskan men láungá, aur wuh Karmil aur Basan men charegá, aur us kí ján koh i Ifráim aur Jili'ád par ásúda hogí. 20 KHUDÁWAND farmatá hai, Un dinon men aur usí waqt Isráil kí badkirdári dhündhe na milegí ; aur Yahúdáh ke gunáhon ká patá na milegá : kyünki jin ko main báqi rakkhungá, un ko mu'áf karungá.

21 Marátáim kí sarzamín par aur Fiqod ke báshindon par charhái kar : use wíran kar, aur un ko bi'lkull nábúd kar, KHUDÁWAND farmatá hai ; aur jo kuchh main ne tujhe farmáyá hai, us sab ke mutábíq 'amal kar. 22 Mulk men larái aur barí halákat kí áwáz hai. 23 Tamám dunyá ká hathaurá kyünkar kátá aur torá gayá ! Bábul qaumon ke darmiyan kaisá já e hairat huá ! 24 Main ne tere liye phandá lagáyá, aur ai Bábul, tú pakrá gayá, aur tujhe khabar na thí : terá patá milá, aur tú giriftár ho gayá ; kyünki tú ne KHUDÁWAND se larái kí hai. 25 KHUDÁWAND ne apná silákhána kholá, aur apne qahr ke háthyáron ko nikálá hai : kyünki Kasdñon kí sarzamín men Khudáwand RABB u'l afwáj ko kuchh karná hai. 26 Sire se shurú' karke us par charho, aur us ke ambárkhanon ko kholo : us ko khandar kar dálo, aur us ko nest karo : us kí koí chíz báqi na chhoré. 27 Us ke sab bailon ko zabh karo ; un ko maslakh men jáne do ; un par afsos ! kí un ká din á gayá ; un kí sazá ká waqt á pahunchá. 28 Sarzamín i Bábul se faráron kí áwáz ! wuh bhágte aur Siyyún men KHUDÁWAND hamáre Khudá ke intiqám, ya'ní us kí haikal ke intiqám, ká i'lán karte haiñ. 29 Tñrandázon ko bulákar ikatthá karo, kí Bábul par jáen ; sab kamándáron ko har taraf se us ke muqábil khaimazon karo : wahán se koí bach na pikle : us ke kám ke muwáfíq us ko badla do ; sab kuchh jo us ne kiyá us se karo : kyünki us ne KHUDÁWAND Isráil ke Quddús ke huzúr bahut takabbur kiyá. 30 Is

liye us ke jawán bázaron men gir jáenge, aur sab jangí mard us din kát dále jáenge, KHUDÁWAND farmátá hai. 31 Ai magrúr, dekh, main terá mukhálif hún; Khudáwánd RABB u'l afwáj farmátá hai: kyúñki terá waqt á pahunchá, hán, wuh waqt jab main tujhe sazá dún. 32 Aur wuh ghamandí thokarkháegá, wuh giregá, aur koí use na uþháegá: aur main us ke shahron men ág bharkáungá, aur wuh us kí tamám nawáhi ko bhasam kar degí.

33 RABB u'l afwáj yún farmátá hai, kí Baní Isráíl aur baní Yahúdáh donon mazlúm hain: aur un ko asír karnewále un ko qaid men rakhte hain, aur chhorne se inkár karte hain. 34 Un ká chhuránewálá zoráwar hai; RABB u'l afwáj us ká nám hai: wuh un kí púrí himáyat karegá, táki zamín ko ráhat bakhshe, aur Bábul ke báshindon ko pareshán kare. 35 KHUDÁWAND farmátá hai, kí Talwár Kasdion par aur Bábul ke báshindon par, aur us ke umará aur hukamá par hai. 36 Láfzanon par talwár hai, wuh bewuqúf ho jáenge: us ke baháduron par talwár hai, wuh dar jáenge. 37 Us ke ghoron aur rathon aur sab mile jule logon par jo us men hain talwár hai, wuh 'auraton kí mánind hongé: us ke khazanon par talwár hai, wuh lúte jáenge. 38 Us kí nahron par khushk-sáli hai, wuh súkh jáengi: kyúñki wuh taráshí húmúraton kí mamlukat hai, aur wuh buton par shefta hain. 39 Is liye dashtí darande gíðaron ke sáth wahán basenge, aur shutr-murg us men baserá karenge: aur wuh phir abad tak ábád na hogí; pusht dar pusht koí us men sukúnat na karegá. 40 Jis tarah Khudá ne Sadúm aur 'Amúrah aur un ke áspás ke shahron ko ulaþ diyá, KHUDÁWAND farmátá hai; usí tarah koí ádmí wahán na basegá, na ádamzád us men rahegá. 41 Dekh, shimáli mulk se ek guroh áti hai; aur intihá e zamín se ek barí qaum aur bahut se bádsháh barangekhta kiye jáenge. 42 Wuh tírandáz o nezabáz hain; wuh sangdil o berahm hain; un ke na'ron kí sadá samundar kí sí hai, wuh ghoron par sawár hain: ai dukhtar í Bábul, wuh jangí mardon kí mánind tere muqábil saffarái karte hain. 43 Sháh í Bábul ne un kí

shuhtrat suní hai, us ke háth dhíle ho gaye: wuh zachche kí mánind musíbat aur dard men giriftár hai. 44 Dekh, wuh sher í babar kí tarah Yardan ke jangal se nikalkar muhkam bastí par charh áegá: par main achának us ko wahán se bhagá dúngá; aur apne barguzída ko us par muqarrar karúngá; kyúñki mujh sá kaun hai? kaun hai jo mere liye waqt muqarrar kare? aur wuh charwáhá kaun hai, jo mere muqábil khará ho sake? 45 Pas KHUDÁWAND kí maslahat ko jo us ne Bábul ke khiláf thahrái hai, aur us ke iráde ko jo us ne Kasdion kí sarzamín ke khiláf kiyá hai, suno; Yaqinan un ke galle ke sab se chhoton ko bhí ghasít le jáenge: yaqinan un ká maskan bhí un ke sáth barbád hogá. 46 Bábul kí shikast ke shor se zamín káñptí hai, aur faryád ko qaumon ne suná hai.

51 KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Dekh, main Bábul par aur us mukhálif dárú's saltanat ke rahnewálon par ek muhlik hawá chaláungá. 2 Aur main usánewálon ko Bábul men bhejúngá, kí use usáen, aur us kí sarzamín ko kháli karen: yaqinan us kí musíbat ke din wuh us ke dushman bankar use charon taraf se gher lenge. 3 Us ke kamándaron aur zarraposhon par tírandází karo: tum us ke jawánon par rahm na karo; us ke tamám lashkar ko bi'lkull halák karo. 4 Maqtúl Kasdion kí sarzamín men girenge, aur chhide húc us ke bázaron men pare rahenge. 5 Kyúñki Isráíl aur Yahúdáh ko un ke Khudá RABB u'l afwáj ne tark nahín kiyá; agarchi un ká mulk Isráíl ke Quddús kí náfarmánbardári se pur hai. 6 Bábul se nikal bhágo, aur har ek apní ján bacháe; us kí badkirdári kí sazá men sharík hokar halák na ho: kyúñki yih KHUDÁWAND ke intiqám ká waqt hai; wuh use badla detá hai. 7 Bábul KHUDÁWAND ke háth men sone ká piyála thá, jis ne sári dunyá ko matwálá kiyá: qaumon ne us kí mai pí; is liye wuh díwána hain. 8 Bábul yakáyak gir gayá, aur gárat húa: us par wáwailá karo; us ke zakhm ke liye balsán lo, sháyad wuh shifá páe. 9 Ham to Bábul kí shifáyábí cháhte the, par wuh shifáyáb na húa:

tum us ko chhoṛo ; áo, ham sab apne apne watan ko chale jáen : kyūnki us kí sazā ásmán tak pahunchí, aur aflák tak baland hūí. 10 KHUDÁWAND ne hamáří rástbází ko ásh-kará kiyá : áo, ham Siyyún men KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke kám ká bayán karen. 11 Tíron ko saiqal karo ; siparon ko taiyár rakkho : KHUDÁWAND ne Mádíon ke bádsháh-on kí ruh ko ubhárá hai ; kyūnki us ká iráda Bábul ko nest karne ká hai : kyūnki yih KHUDÁWAND ká, ya'ní us kí haikal ká intiqám hai. 12 Bábul kí díwáron ke muqábil jhandákhará karo, pahre kí chaukiyán mazbút karo, pahredáron ko bitháo, kamíngáhen. taiyár karo : kyūnki KHUDÁWAND ne ahl í Bábul ke haqq men jo kuchh thahráyá aur farmáyá thá, so purá kiyá. 13 Ai nahron par sukúnat karnewálí, jis ke khazáne firáwán hain, terí tamámí ká waqt á pahunchá, aur terí gáratgarí ká paimána pur ho gayá. 14 RABB u'l afwáj ne apní zát kí qasam khái hai, ki Yaqínan main tujh men logon ko tiddiyon kí tarah bhar dúngá ; aur wuh tujh par jang ká na'ra márenge.

15 Usí ne apní qudrat se zamín ko banáyá, usí ne apní hikmat se jahán ko qáim kiyá, aur apní 'aql se ásmán ko tán diyá hai : 16 us kí áwáz se ásmán men pání kí firáwání hotí hai, aur wuh zamín kí intihá se bukhárat uthátá hai : wuh bárish ke liye bijlí chamkátá hai, aur apne khazánon se hawá chalátá hai. 17 Har ádmí haiwán khaslat aur be'ilm ho gayá hai ; sunár apní khodí hūí múrat se ruswá hai : kyūnki us kí dháli hūí múrat bátíl hai, un men dam nahín. 18 Wuh bátíl fi'l í fareb hain ; sazā ke waqt wuh barbád ho jáengi. 19 Ya'-qúb ká bakhra un kí mánind nahín ; kyūnki wuh sab chízon ká kháliq hai ; aur Isráil us kí mírás ká 'asá hai : RABB u'l afwáj us ká nám hai.

20 Tú merá gurz aur jangi hathiyár hai ; aur tujhí se main qaumon ko tortá aur tujhí se saltanatón ko nest kartá hūn ; 21 tujhí se main ghore aur sawár ko kuchaltá ; aur tujhí se rath aur us ke sawár ko chūr kartá hūn ; 22 tujhí se mard o zan aur pír o jawán ko kuchaltá ; aur tujhí se naukhez larcon aur larikiyon ko pís dáltá hūn ; 23 aur tujhí se charwáhe aur us ke galle ko kuchaltá,

aur tujhí se kisan aur us ke jorí bail ko ; aur tujhí se sardáron aur hákim-on ko chūr chūr kar detá hūn. 24 Aur main Bábul ko aur Kasdistán ke sab báhindon ko us tamám nuq-sán ká, jo unhon ne Siyyún kotumhári ánkhon ke sámne pahuncháyá hai, 'iwaz detá hūn, KHUDÁWAND farmátá hai.

25 Dekh, KHUDÁWAND farmátá hai, ai halák karnewále pahár, jo tamám rú e zamín ko halák kartá hai, main terá mukhálif hūn : aur main apná háth tujh par barháúngá, aur chatán-on par se tujhe lūhkaúngá, aur tujhe jalá húa pahár baná dúngá. 26 Na tujh se kone ká patthar, aur na bunyád ke liye patthar lenge ; balki tú hameshatak wiránrahegá, KHUDÁWAND farmátá hai. 27 Mulk men jhandá khará karo ; qaumon men narsingá phúnko, un ko us ke khiláf makhsús karo ; Arárat aur Minní aur Ashkanáz kí mamlukatón ko us par charhá láo : ús ke khiláf sipahsálár muqarrar karo ; aur sawáron ko muhlik tiddiyon kí tarah charhá láo. 28 Qaumon ko Mádíon ke bádsháh-on ko aur sardáron aur hákimon aur un kí saltanat ke tamám mamálik ko makhsús karo, ki us par charhá karen. 29 Aur zamín kánpí aur dard men muhtalá hai : kyūnki KHUDÁWAND ke iráde Bábul kí mukhálafat men qáim rahenge, ki Bábul kí sarzamín ko wirán aur gairábád kar de. 30 Bábul ke bahádúr larái se dastbardár aur qil'on men baiṭhe hain ; un ká zor ghaṭ gayá, wuh 'auraton kí mánind ho gaye : us ke maskan jaláe gaye ; us ke arbage toṛe gaye. 31 Harkára harkáre se milne ko, aur qásid qásid se milne ko dauregá, ki Bábul ke bádsháh ko ittilá' de, ki us ká shahr har taraf se le liyá gayá : 32 aur guzargáhen le lí gayín, aur naistán ág se jaláe gaye, aur fauj harbará gayí.

33 Kyūnki RABB u'l afwáj, Isráil ká KHUDÁ, yūn farmátá hai, ki Dukhtar í Bábul khalíhán kí mánind hai, jab use raundne ká waqt áe ; thoṛí der hai, ki us kí katái ká waqt á pahunchegá. 34 Sháh í Bábul Nabúkad-razar ne mujhe khá liyá, us ne mujhe shikast dí hai, us ne mujhe kháli bartan kí mánind kar diyá, azhdahá kí mánind wuh mujhe nígal gayá, us ne apne peṭ ko merí nímaton se bhar

liyá ; us ne mujhe nikál diyá. 35 Siy-yún ke rahnewále kahenge, Jo sitam ham par aur hamáre logon par huá, Bábul par ho; aur Yarúshalem kahegá, Merá khún ahl i Kasdistán par ho : 36 is liye KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Dekh, main terí himáyat kar-ungá, aur terá intiqám lúngá; aur us ke bahr ko sukháungá, aur us ke sote ko khushk kar dúngá. 37 Aur Bábul khandar ho jáegá, aur gidaron ká maqám, aur hairat aur suskár ká bá'is hogá; aur us men koí na basegá. 38 Wuh jawán babaron kí tarah ikatthe garjenge; wuh sher bachchon kí tarah gurraenge. 39 Un kí hálat i taish men main un kí ziyáfat karke un ko mast karúngá, ki wuh jadd men áen, aur dáimi khwáb men pare rahen, aur bedár na hon, KHUDÁWAND farmatá hai. 40 Main un ko barron aur mendhon kí tarah bakron samet maslakh par utár láungá. 41 Sheshak kyunkar le liyá gayá! hán, tamám rú e zamín ká sitúda yakbáragí le liyá gayá! Babul qaumon ke darmiyán kaisá wíran huá! 42 Samundar Bábul par chah gayá hai : wuh us kí lahron kí kasrat se chhip gayá. 43 Us kí bastiyan ujar gayin, wuh khushk zamín aur sahrá ho gayá, aisi sarzamin jis men na koí bastá ho, aur na wahán ádamzád ká guzar ho. 44 Kyunki main Bábul men Bel ko sazá dúngá, aur jo kuchh wuh nigal gayá hai, us ke munh se nikálungá; aur phir qaumen us kí taraf rawán na hongí: hán, Bábul kí fasíl gir jáegi.

45 Ai mere logo, us men se nikal áo, aur tum men se har ek KHUDÁWAND ke qahr i shadíd se apní ján bacháe. 46 Na ho ki tumhárá dil sust ho, aur tum us afwáh se daro, jo zamín men suní jáegi; ek afwáh ek sál áegi, aur phir dúsrí afwáh dústre sál men; aur mulk menzulm hogá, aur hákim hákim se larega. 47 Is liye dekh, wuh dín áte hain, ki main Bábul kí taráshí hui múraton se intiqám lúngá, aur us kí tamám sarzamin ruswá hogí; aur us ke sab maqtúl usí men pare rahenge. 48 Tab ásmán aur zamín aur sab kuchh jo un men hai Bábul par shádiyána bajaenge; kyunki gáratgar shimál se us par chah áenge, KHUDÁWAND farmatá hai. 49 Jis tarah Bábul men baní Isráil qatl hue, usí tarah Bábul men tamám

mulk ke log qatl hongé. 50 Tum jo talwár se bach gaye ho, khare na ho, chale jáo; dúr hí se KHUDÁWAND ko yád karo, aur Yarúshalem ká khayál tumháre dil men áe. 51 Ham pareshán hain, kyunki ham ne malá-matsuní; ham sharmálúda hue, kyunki KHUDÁWAND ke ghar ke maqdison men ajnabí ghus áe. 52 Is liye, dekh, wuh dín áte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, ki main us kí taráshí hui múraton ko sazá dúngá; aur us kí tamám saltanat men gháyal karáenge. 53 Harchand Bábul ásmán par chah jáe, aur apne zor kí intihá tak mustahkam ho baithé, taubhí gáratgar meri taraf se us par chah áenge, KHUDÁWAND farmatá hai. 54 Bábul se rone kí aur Kas-díon kí sarzamin se barí halákat kí áwáz áti hai, 55 kyunki KHUDÁWAND Bábul ho gárat kartá hai, aur us ke bare shor o gul ko nest karegá; un kí lahren samundar kí tarah shor macháti hain, un ke shor kí áwáz baland hai: 56 is liye kí gáratgar us par, hán, Bábul par, chah áyá hai, aur us ke zoráwar log pakre jáenge, un kí kamánen torí jáengi: kyunki KHUDÁWAND intiqám lene-wálá Khudá hai; wuh zarúr badla legá. 57 Aur main umará o hukamá ko aur us ke sardáron aur hákimon ko mast karúngá; aur wuh dáimi khwáb men pare rahenge, aur bedár na hongé, wuh bádsháh farmatá hai, jis ká nám RABB u'l afwáj hai. 58 RABB u'l afwáj yún farmatá hai, ki Bábul kí chaurí fasíl bi'lkull girá dí jáegi, aur us ke baland phatak ág se jalá diye jáenge; yún logon kí mihnát befáida thahregí, aur qaumon ká kám ág ke liye hogá; aur wuh mánda hongé.

59 Yih wuh bát hai, jo Yarmiyáh nabí ne Siráyáh bin Naiyiriyáh bin Mahasiyáh se kahí, jab wuh sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ke sáth us kí saltanat ke chauthe baras Bábul men gayá. Aur yih Siráyáh khwá-jasaráon ká sardár thá. 60 Aur Yarmiyáh ne un sab áfaton ko, jo Bábul par ánewáli thin, ek kitáb men qalamband kiyá, ya'ni in sab báton ko jo Bábul kí bábat likhí gayí hain. 61 Aur Yarmiyáh ne Siráyáh se kahá, ki Jab tú Bábul men pahunché, to in sab báton ko

parhná, 62 aur kahná, Ai KHUDÁWAND, tú ne is jagah kí barbádí kí bábat farmáyá hai, kí Main us ko nest karúngá, aísá kí koí us men na base, na insán na haiwán; par hamesha wirán rahe. 63 Aur jab tú is kitáb ko parh chuke, to ek patthar is se bándhná, aur Furát men phenk dená: 64 aur kahná, Bábul isí tarah dúb jáegá, aur us musíbat ke sabab se jo main us par dál dúngá phir na uthégá: aur wuh mánda hongé.

Yarmiyáh kí báten yahán tak hain.

52 Jab Sidqiyáh saltanat karne lagá, to ikkís baras ká thá; aur us ne gyárah baras Yarúshalem men saltanat kí: aur us kí mán ká nám Hamútal thá, jo Líbnáhi Yarmiyáh kí betí thí. 2 Aur jo kuchh Yahúyaqím ne kiyá thá, usí ke mutábíq us ne bhí KHUDÁWAND kí nazar men badí kí. 3 Kyúñki KHUDÁWAND ke gazab ke sabab se Yarúshalem aur Yahúdáh kí yih naubat áí, kí ákhir us ne un ko apne huzúr se dúr hí kar diyá: aur Sidqiyáh sháh i Bábul se munharif ho gayá. 4 Aur us kí saltanat ke nauwen baras ke daswen mahíne ke daswen dín yún húá, kí sháh i Bábul Nabúkadrázar ne apní sárfí fauj samet Yarúshalem par chařhái kí, aur us ke muqábil khaimazan húá; aur unhon ne us ke muqábil hasár banáe. 5 Aur Sidqiyáh bádsháh kí saltanat ke gyárahwen baras tak shahr ká muhásara rahá. 6 Aur chauthé mahíne ke nauwen dín se shahr men kál aísá sakht ho gayá, kí mulk ke logon ke liye khurísh na rahí. 7 Tab shahrpanáh men rakhna ho gayá, aur donon díwáron ke darmiyán, jo phátak sháhí bág ke barábar thá, us se sab jangí mard rát hí rát bhág gaye (is waqt Kasdí shahr ko ghere hue the) aur biyábán kí ráh lí. 8 Lekin Kasdíon kí fauj ne bádsháh ká píchhá kiyá, aur use Yarihú ke maidán men já líyá; aur us ká sárá lashkar us ke pás se paráganda ho gayá thá. 9 So wuh bádsháh ko pakařkar Riblah men sháh i Bábul ke pás Hamát ke 'iláqe men le gaye; aur us ne Sidqiyáh par fatwá diyá. 10 Aur sháh i Bábul ne Sidqiyáh ke beñon ko us kí ánkhon ke sámné zabh kiyá: aur

Yahúdáh ke sab umará ko bhí Riblah men qatl kiyá. 11 Aur us ne Sidqiyáh kí ánkhen níkal dálín; aur sháh i Bábul us ko zanjíron se jakar kar Bábul ko le gayá, aur us ke marne ke dín tak use qaidkháne men rakkhá.

12 Aur sháh i Bábul Nabúkadrázar ke 'ahd ke unniswen baras ke páñchwen mahíne ke daswen dín jilaudáron ká sardár Nabúzarádán, jo sháh i Bábul ke huzúr men khará rahtá thá, Yarúshalem men áyá: 13 us ne KHUDÁWAND ká ghar aur bádsháh ká qasr aur Yarúshalem ke sab ghar, ya'ní har ek bará ghar, ág se jalá diyá. 14 Aur Kasdíon ke sáre lashkar ne, jo jilaudáron ke sardár ke hamráh thá, Yarúshalem kí fasíl ko cháron taraf se girá diyá. 15 Aur báqí logon aur muhtájon ko, jo shahr men rah gaye the, aur un ko jinhon ne apnon ko chhořkar sháh i Bábul kí panáh lí thí, aur awámm men se jítne báqí rah gaye the, un sab ko Nabúzarádán jilaudáron ká sardár asír karke le gayá. 16 Par jilaudáron ká sardár Nabúzarádán ne mulk ke kangálon ko rahne diyá, táki khetí aur tákistánon kí bágbaní karen. 17 Aur pítal ke un sutúnon ko, jo KHUDÁWAND ke ghar men the, aur kursíon ko, aur pítal ke baře hauz ko, jo KHUDÁWAND ke ghar men thá, Kasdíon ne tořkar řukre řukre kiyá, aur un ká sab pítal Bábul ko le gaye. 18 Aur degen, aur belche, aur gulgír, aur lagan, aur chamche, aur pítal ke tamám bartan, jo wahán kám áte the, le gaye. 19 Aur básan aur angíthiyán aur lagan, aur degen, aur sham'adán, aur chamche aur piyále; garaz jo sone ke the, un ke sone ko, aur jo chándí ke the, un kí chándí ko, jilaudáron ká sardár le gayá. 20 Wuh do sutún, aur wuh bará hauz, aur wuh pítal ke bárah bail jo kursíon ke níche the, jin ko Sulaimán bádsháh ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye banáyá thá: in sab chízon ke pítal ká wazn behísáb thá. 21 Har sutún athárah háth únchá thá; aur bárah háth ká sút us ke girdágird átá thá; aur wuh char ungal motá thá: yih khokhlá thá. 22 Aur us ke úpar pítal ká ek táj thá; aur wuh táj páñch háth baland thá, us táj par girdágird jáliyán,

aur anár kī kaliyán, sab pítal kī banī hūi thī; aur dūse sūtūn ke lawázim bhī jāī samet in hī kī tarah the. 23 Aur chāron hawāon ke rukh anár kī kaliyán chhiyānuwe thī; aur girdágird jāliyon par ek sau thī. 24 Aur jilaudāron ke sardār ne Siráyāh sardār káhin ko aur káhin i sání Safaniyāh ko, aur tīnon darbānon ko pakar liyá: 25 aur us ne shahr men se ek sardār ko pakar liyá, jo jāngī mardon par muqarrar thá, aur jo log bádsháh ke huzúr házir rahte the, un men se sāt ádmīon ko jo shahr men mile; aur lashkar ke sardār ke muharrir ko jo ahl i mulk kī maujūdāt letá thá; aur mulk ke ádmīon men se sáth ádmīon ko jo shahr men mile. 26 In ko jilaudāron ká sardār Nabúzarádán pakarkar sháh i Bábul ke huzúr Riblah men le gayá. 27 Aur sháh i Bábul ne Hamát ke 'iláqe ke Riblah men in ko qatl kiya. So Yahúdáh apne mulk se asir hokar chalá gayá. 28 Yih wuh log hain jin ko Nabúkadrazar asir karke le gayá: sātwen

baras men tīn hazár teís Yahúdí: 29 Nabúkadrazar ke athárahwen baras men wuh Yarúshalem ke bāshindon men se áth sau battís ádmī asir karke le gayá: 30 Nabúkadrazar ke teíswen baras men jilaudāron ká sardār Nabúzarádán sāt sau paintálís ádmī Yahúdíon men se pakarkar le gayá: yih sab ádmī chār hazár chha sau the.

31 Aur Yahúyákin sháh i Yahúdáh kī asirī ke saintíswen baras ke bárahwen mahíne ke pachchíswen dīn yūn húa, kī sháh i Bábul Awíl Marúdak ne apní saltanat ke pahle sál Yahúyákin sháh i Yahúdáh ko qaidkháne se nikálkar sarfaráz kiya; 32 aur us ke sáth mihrbání se bátēn kī, aur us kī kursī un sab bádsháhon kī kursíon se, jo us ke sáth Bábul men the, baland kī. 33 Wuh apne qaidkháne ke kapre badalkar 'umr bhar barábar us ke huzúr khána khátá rahá. 34 Aur us ko 'umr bhar, ya'ní marne tak, sháh i Bábul kī taraf se wazífa ke taur par har roz rasad milti rahí.

YARMIYA'H KA' NAUHA

- 1 Wuh basti jo khilqat se ma'múr thī, kaisī khálī parī hai!
Wuh khátūn i aqwám bewa sí ho gayí!
Wuh malika e mamálik bájugzar ban gayí!
- 2 Wuh rát ko zár zár rotí hai, us ke ánsú rukhsáron par bahte hain;
Us ke cháhnewálon men koi nahín jo use tasallí de:
Us ke sab doston ne use dagá dí, wuh us ke dushman ho gaye.
- 3 Yahúdáh zulm aur sakht mashaqqat ke sabab se jiláwatan húa,
Wuh aqwám ke darmiyán sukúnat-pazír aur beáram hai,
Us ke sab satánnewálon ne use ghátiyon men já liyá.
- 4 Siyyún kī ráhen mátam kartí hain,
kyúnki 'id ke liye koi nahín átá;
Us ke sab phátak sunsán hain,
us ke káhin áhen bharte hain:

- Us kī kunwáriyán musíbatzada hain, aur wuh khud gamgín hai.
- 5 Us ke mukhálif gálib áe, aur dushman khushhál hūe;
Kyúnki KHUDÁWAND ne us ke gunáhon kī kasrat ke bá'is use ranj men dálá:
Us kī aulád ko dushman asirī men hánk le gaye.
 - 6 Dukhtar i Siyyún kī sab shán o shaukat jātí rahí:
Us ke umará un hirnon kī mánind ho gaye hain, jin ko charágáh nahín miltí,
Aur shikáron ke sámnē 'ájiz ho játe hain.
 - 7 Yarúshalem ko apne ranj o musíbat ke aiyám men, jab us ke bāshinde dushman ká shikár hūe, aur kisi ne madad na kī,
Apní guzashta zamáne kī sab ní'maten yád áín,

- Dushmanon ne use dekhkar us ki barbadī par hasī upāī.
- 8 Yarūshalem sakht gunāh karke najis ho gayā :
Jo us ki ta'zīm karte the, sab use haqīr jānte hain, kyūnki unhon ne us ki barahnagi dekhi :
- Hān, wuh khud āhen bhartā, aur muh pher letā hai.
- 9 Us ki najāsat us ke dāman men hai, us ne apne anjām kā khayāl na kiya ;
Is liye wuh nihāyat past huā ;
aur use tasallī denewālā koī na rahā :
- Ai KHUDĀWAND, merī musibat par nazar kar ; kyūnki dushman ne ghamand kiya hai.
- 10 Dushman ne us ki tamām nafīs chizon par hāth barhāyā hai :
Us ne apne maqdis men aqwām ko dākhil hote dekhā hai,
Jin ki bābat tū ne farmāyā thā, ki wuh terī jamā'at men dākhil na hon.
- 11 Us ke sab bāshinde karāhte aur rotī dhūndhte hain ;
Unhon ne apnī nafīs chizen de dālin, tāki rotī se tāzadam hon ;
Ai KHUDĀWAND, mujh par nazar kar ; kyūnki main zalīl ho gayā.
- 12 Ai sab āne jānewālo, kyā tumhāre nazdik yih kuchh nahīn ?
Nazar karo aur dekho ; kyā koī gam mere gam ki mānind hai, jo mujh par āyā hai,
Jise KHUDĀWAND ne apne qahr i shadīd ke waqt nāzil kiya.
- 13 Usne 'ālam i bālāse merī haddiyon men āg bhejī, aur wuh un par gālib āī ;
Us ne mere pānwon ke liye dām bichhāyā, us ne mujhe pīchhe lautāyā ;
Us ne mujhe dīn bhar wīrān o betāb kiya.
- 14 Merī khataon kā juā usī ke hāth se bāndhā gayā hai ;
Wuh bāham pechīda merī gardan par hain, us ne mujhe nātawān kar diya hai ;
Khudāwand ne mujhe un ke hawāle kiya hai, jin ke muqābale ki mujh men tāb nahīn.
- 15 Khudāwand ne mere andar hī mere bahāduron ko nāchīz thahrāyā ;

- Us ne mere khilāf ek khāss jamā'at ko bulāyā, ki mere bahāduron ko kuchle :
- Khudāwand ne Yahūdāh ki kunwārī betī ko goyā kolhū men kuchal dālā.
- 16 Is liye main giryān hūn ; merī ankhen ashkbar hain ;
Kyūnki tasallī denewālā, jo merī jān ko tāza kare, mujh se dūr hai ;
Mere bāl bachche bekas hain, kyūnki dushman gālib ā gayā.
- 17 Siyyūn ne hāth phailāe ; use tasallī denewālā koī nahīn ;
Ya'qūb ki bābat KHUDĀWAND ne hukm diya hai, ki us ke ird-girdwāle us ke dushman hon ;
Yarūshalem un ke darmiyān najāsat ki mānind hai.
- 18 KHUDĀWAND sādiq hai ; kyūnki main ne us ke hukm se sarkashī ki hai :
Ai sab logo, main minnat kartā hūn, suno, aur mere dukh par nazar karo :
Merī kunwāriyān aur mere jawān asīr hokar chale gaye.
- 19 Main ne apne doston ko pukārā, unhon ne mujhe dagā dī :
Mere kāhīn aur buzurg apnī jān ko tāza karne ke liye,
Shahr men khānā dhūndhte dhūndhte halāk ho gaye.
- 20 Ai KHUDĀWAND, dekh ; main tabāhhāl hūn ; mere andar pech o tāb hai ;
Mere dil mere andar maztarīb hai ; kyūnki main ne sakht bagāwat ki hai :
Bāhar talwār beaulād kartī hai, ghar men maut kā sāmnā hai.
- 21 Unhon ne merī āhen sunī hain ; mujhe tasallī denewālā koī nahīn ;
Mere sab dushmanon ne merī musibat sunī ; wuh khush hain ki tū ne aisā kiya :
Tū wuh dīn lāegā, jis kā tū ne i'lān kiya hai, aur wuh merī mānind ho jāenge.
- 22 Un ki tamām sharārat tere sāmnē āe ;
Un se wuhī kar jo tū ne merī tamām khataon ke bā'is mujh se kiya hai ;
Kyūnki merī āhen beshumār hain, aur merā dil nīdhāl hai.

- 2** Khudáwánd ne apne qahr men dukhtar i Siyyún ko kaisá bádal se chhipá diyá !
Us ne Isráíl ke jamál ko ásmán se zamín par girá diyá,
Aur apne qahr ke dín apne páñw-
on kí chaukí ko yád na kiyá.
- 2** Khudáwánd ne Ya'qúb ke tamám ghar gárat kiye, aur rahm na kiyá ;
Us ne apne qahr men dukhtar i Yahúdáh ke tamám qil'e girá-
kar khák men milá diye ;
Us ne mamlukat aur us ke umará ko nápak thahráya.
- 3** Us ne qahr i shadíd men Isráíl ká síng bi'lkull kát dála ;
Us ne dushman ke sámné se dahiná háth khénch liya :
Aur us ne shu'lazan ág kí tarah,
jo cháron taraf bhasam kartí hai, Ya'qúb ko jalá diyá.
- 4** Us ne dushman kí tarah kamán khénchí, mukhálif kí taraf da-
hiná háth barháya,
Aur dukhtar i Siyyún ke khaime men sab hasínon ko qatl kiyá ;
Us ne apne qahr kí ág ko undel diyá.
- 5** Khudáwánd dushman kí mánind ho gayá, wuh Isráíl ko nigal gayá,
Wuh us ke tamám qasron ko nigal gayá, us ne us ke qil'e mísmár kar diye :
Aur us ne dukhtar i Yahúdáh men mátam o nauha firáwán kar diyá.
- 6** Aur us ne apne maskan ko yak-
lakht tabáh kar diyá, goyá khaime e bág thá ;
Aur apne majma' ke makán ko barbád kar diyá :
KHUDÁWAND ne muqaddas 'idon aur sabton ko Siyyún se fará-
mosh kará diyá,
Aur apne qahr ke josh men bádsháh aur káhin ko zalil kiyá.
- 7** Khudáwánd ne apne mazbah ko radd kiyá, us ne apne maqdis se nafrat kí,
Us ke qasron kí díwáron ko dushman ke halwáale kar diyá :
Unhon ne KHUDÁWAND ke ghar men aisá shor macháya, jaisá 'id ke dín.
- 8** KHUDÁWAND ne dukhtar i Siyyún kí fasíl giráne ká iráda kiyá hai ;

- Us ne dorí dálí hai, aur barbád karne se dastbardár nahín huá :
Us ne fasíl aur díwár ko mag-
múm kiyá ; wuh báham mátam kartí hain.
- 9** Us ke darwáze zamín men garq ho gaye ; us ne us ke bendon ko torkar barbád kar diyá :
Us ke bádsháh aur umará be-sharí'at aqwám men hain ;
Us ke nabí bhí KHUDÁWAND kí taraf se kol royá nahín dekhte.
- 10** Dukhtar i Siyyún ke buzurg khák-nishín aur khámosh hain ;
Wuh apne siron par khák dálte ;
aur tát orhte hain :
Yarúshalem kí kunwáriyán zamín tak sarnigún hotí hain.
- 11** Merí ánkhen rote rote dhundhlá gayín, mere andar pech o táb hai,
Merí dukhtar i qaum kí barbádí ke bá'is merá kaleja nikal áya ;
Kyúñki chhote bachche aur shír khwár shahr ke kúchon men be hosh hain.
- 12** Jab wuh shahr ke kúchon men zakhmíon kí tarah gash kháte,
Aur jab apní máon kí god men jánbalab hote hain,
To un se kahte hain, kí Galla aur mai kahán hai?
- 13** Ai dukhtar i Yarúshalem, main tujhe kyá nasíhat karún, aur kis se tashbíh dún?
Ai kunwári dukhtar i Siyyún, tujhe kis kí mánind jánkar tasalli dún?
Kyúñki terá zakhm samundar sá bará hai : tujhe kaun shifá degá?
- 14** Tere nabíon ne tere liye bátíl aur behúda royá dekhí ;
Aur terí badkirdári záhir na kí, táki tujhe asírí se wápas láte :
Balkí tere liye jhúthe paigám aur jiláwataní ká sáman dekhe.
- 15** Sab áne jánewále tujh par táliyan bajáte hain ;
Wuh dukhtar i Yarúshalem par suskárte aur sir hiláte hain,
Kí Kyá, yih wuhí shahr hai, jise log Kamál i husn aur Farhat i jáhán kahte the?
- 16** Tere sab dushmanon ne tujh par munh pasará hai ;
Wuh suskárte aur dánt píste hain ; wuh kahte hain, Ham use nigal gaye ;

- Beshakk ham isí din ke muntazir the; so á pahunchá, aur ham ne dekh liyá.
- 17 **Khudáwánd** ne jo tháná, wuhí kiya; us ne apne kalám ko, jo aiyám i qadím men farmáyá thá, purá kiya;
- Us ne girá diyá, aur rahm na kiya: aur us ne dushman ko tujh par shádmán kiya,
- Us ne tere mukhálifon ká síng baland kiya.
- 18 Un ke dílon ne **Khudáwánd** se faryád kí:
- Ai dukhtar i Siyyún kí fasíl, shab o roz ánsú nahr kí tarah jári rahen;
- Tú bí'lkull áram na le; terí ánkhi kí putlí áram na kare.
- 19 Uth, rát ko pahron ke shurú' men faryád kar;
- Khudáwánd** ke huzúr apná díl pání kí mánind undel de:
- Apne bachchon kí zindagí ke liye, jo sab kúchon men bhúk se behosh pare hain,
- Us ke huzúr men dast i du'á baland kar.
- 20 Ai **Khudáwánd**, nazar kar, aur dekh, ki tú ne kis se yih kiya!
- Kyá, 'auraten apne phal ya'ni apne ládle bachchon ko kháen?
- Kyá, káhin aur nabí **Khudáwánd** ke maqdis men qatl kiye jáen?
- 21 Pír o jawán galiyon men khák par pare hain;
- Merí kunwáriyán aur mere jawán talwár se qatl hue:
- Tú ne apne qahr ke din un ko qatl kiya; tú ne un ko kát dala, aur rahm na kiya.
- 22 Tú ne merí dahshat ko har taraf se goya 'id ke din bulá liya,
- Aur **Khudáwánd** ke qahr ke din na koi bachá, na baqí rahá:
- Jin ko main ne god men khiláya, aur pála posá mere dushmanon ne faná kar diya.
- 3 Main hí wuh shakhs hún jis ne us ke gazab ke 'asá se dukh páya.
- 2 Wuh merá rahbar huá, aur mujhe raushní men nahín, balki tárikí men chaláya.
- 3 Yaqínan us ká háth din bhar merí mukhálafat kartá rahá.
- 4 Us ne merá gosht aur cháhma khushk kar diya, aur merí háddiyán tor dáln.
- 5 Us ne mere irdgird díwár khénchi, aur mujhe talkhí o mashaqqat se gher liya.
- 6 Us ne mujhe muddat i daráz ke gurdon kí mánind tárik mákánon men rakkhá.
- 7 Us ne mere gird iháta baná diya, ki main báhar nahín nikal saktá; us ne merí zanjír bhári kar dí.
- 8 Balki jab main pukártá aur duhá detá hún, to wuh merí faryád nahín suntá.
- 9 Us ne taráshe hue pattharon se mere ráste band kar diye; us ne merí ráhen terhi kar dí.
- 10 Wuh mere liye ghát men baithá huá richh aur kamíngáh ká sher i babar hai.
- 11 Us ne merí ráhen kaj kar dí aur mujhe reza reza karke barbád kar diya.
- 12 Us ne apní kamán khénchi aur mujhe apne tíron ká nishána banáya.
- 13 Us ne apne tarkash ke tíron se mere gurdon ko chhed dala.
- 14 Main apne sab logon ke 'liye mazhaka, aur din bhar un ká rág hún.
- 15 Us ne mujhe talkhí se bhar diya aur náгдаune se mádhosh kiya.
- 16 Us ne sangrezon se mere dánt tore aur mujhe khákistar men lutáya.
- 17 Tú ne merí ján ko salámatí se dúr kar diya; main khushhálí ko bhúl gaya.
- 18 Aur main ne kahá, Main nátawán huá, aur **Khudáwánd** se merí ummed játi rahí.
- 19 Mere dukh ká khayál kar; merí musíbat, ya'ni talkhí aur náгдаune ko yád kar.
- 20 In báton kí yád se merí ján mujh men betáb hai.
- 21 Main is par sochtá rahtá hún, isí liye main ummedwár hún.
- 22 Yih **Khudáwánd** kí shafaqat hai, ki ham faná nahín hue, kyunki us kí rahmat lázawál hai.

- 23 Wuh har subh táza hai; terí wafádáří 'azím hai.
- 24 Merí ján ne kahá, Merá bakhra KHUDÁWAND hai, is liye merí ummed usí se hai.
- 25 KHUDÁWAND un par mihrbán hai, jo us ke muntazir hai; us ján par jo us kí talib hai.
- 26 Yih khúb hai kí ádmí ummedwár rahe aur khámoshí se KHUDÁWAND kí naját ká intizár kare.
- 27 A'dmí ke liye bihtar hai kí apní jawání ke aiyám men farmán-bardáří kare.
- 28 Wuh tanhá baithe aur khámosh rahe, kyúinki yih Khudá hí ne us par rakkhá hai;
- 29 Wuh apná munh khák par rakkhe, kí sháyad kuchh ummed kí súrát nikle.
- 30 Wuh apná gál us kí taraf pher de, jo use tamáncha mártá hai; aur malámat se khúb ser ho.
- 31 Kyúinki Khudáwand hamesha ke liye radd na karegá.
- 32 Kyúinki agarchi wuh dukh de, tau-bhí apní shafaqat kí firáwání se rahm karegá.
- 33 Kyúinki wuh baní A'dam par khushí se dukh musibat nahín bhejtá.
- 34 Rú e zamín ke sab qaidíon ko pámal karná,
- 35 Haqq Ta'álá ke huzúr kisí insán kí haqqtalafí karná,
- 36 Aur kisí ádmí ká muqaddama bigárná, Khudáwand dekh nahín saktá.
- 37 Wuh kaun hai jis ke kahne ke mutábíq hotá hai, hálánki Khudáwand nahín farmátá?
- 38 Kyá bhaáí aur buráí Haqq Ta'álá hí ke hukm se nahín hai?
- 39 Pas ádmí jíte jí kyún shikáyat kare, jab kí use gunáhon kí sazá miltí ho?
- 40 Ham apní ráhon ko dhúndhen aur jánchen, aur KHUDÁWAND kí taraf phiren.
- 41 Ham apne háthon ke sáth dílon ko bhí Khudá ke huzúr ásmán kí taraf utháen.
- 42 Ham ne khatá aur sarkashí kí; tú ne mu'áf nahín kiya.
- 43 Tú ne ham ko qahr se dhánpá aur ragedá; tú ne qatl kiya, aur rahm na kiya.
- 44 Tú bádalon men mastúr húa, táki hamáří du'á tujh tak na pah-unche.
- 45 Tú ne ham ko aqwám ke darmiyán kúre karka; aur najásat sá baná diya.
- 46 Hamáre sab dushman ham par munh pasárte hai.
- 47 Khauf o dahshat aur wirání o halákat ne ham ko á dabáyá.
- 48 Merí dukhtar i qaum kí tabáhí ke bá'is merí ánkhen se ánsúon kí nahren járí hai.
- 49 Merí ánkhen ashkbár hai aur thamtí nahín; un ko áram nahín,
- 50 Jab tak KHUDÁWAND ásmán par se nazar karke na dekhe.
- 51 Merí ánkhen mere shahr kí sab betiyon ke liye merí ján ko ázurda kartí hai.
- 52 Mere dushmanon ne besabab mujhe parande kí mánind ragedá.
- 53 Unhon ne cháh i zindán men merí ján lene ko mujh par patthar rakkhá.
- 54 Pání mere sir se guzar gayá; main ne kahá, Main mar mitá.
- 55 Ai KHUDÁWAND, main ne tah i zindán se tere nám kí dubáí dí.
- 56 Tú ne merí áwáz suní hai; merí áh o faryád se apná kán band na kar.
- 57 Jis roz main ne tujhe pukará, tú nazdík áyá; aur tú ne farmáyá, kí Hírásán na ho.
- 58 Ai Khudáwand, tú ne merí ján kí himáyat kí aur use chhuráyá.
- 59 Ai KHUDÁWAND, tú ne merí maz-lúmi dekhí; merá insáf kar.
- 60 Tú ne mere khiláf un ke tamám intiqám aur sab mansúbón ko dekhá hai.
- 61 Ai KHUDÁWAND, tú ne mere khiláf un kí malámat aur un ke sab mansúbón ko suná hai;

- 62 Jo merí mukhálafat ko uthe un kí báten aur dín bhar merí mukhálafat men un ke mansúbe.
- 63 Un kí nishast o barkhást ko dekh, kí main hí un ká rág hún.
- 64 Ai KHUDÁWAND, un ke a'mál ke mutábíq un ko badla de.
- 65 Un ko kordil baná kí terí la'nat un par ho.
- 66 Qahr se un ko raged aur rú e zamín se nest o nábúd kar de.

- 4 Soná kaisá beáb ho gayá! kundan kaisá badal gayá! Maqdis ke patthar tamám galí kúchon men pare hain.
- 2 Siyyun ke 'azíz farzand, jo khális soné kí mánind the, Kaise kumhár ke banáe hue bartanon ke barábar thahre!
- 3 Gídar bhí apní chhátíyon se apne bachchon ko dúdh piláte hain; Lekin merí dukhtar í qaum biyá-bání shurtmurg kí mánind be-rahm hai.
- 4 Shirkhwar kí zabán piyás ke máre talú se já lagí; Bachche rotí mángte hain, lekin un ko koí nahín detá.
- 5 Jo názparwarda the, galiyon men tabáhhál hain: Jo bachpan se argawánposh the, mazbalon par pare hain.
- 6 Kyúнки merí dukhtar í qaum kí badkirdári Sadúm ke gunáh se barhkar hai, Jo ek lamhe men barbad húa, aur kísi ke háth us par daráz na húa.
- 7 Us ke shurafá barf se ziyáda sáf aur dúdh se safed the, Un ke badan múnge se ziyáda surkh the, un kí jhalak nílám kí sí thí:
- 8 Ab un ke chihre siyáhi se bhí kále hain; wuh bázár men pahcháne nahín játe: Un ká chamrá haðdiyón se saṭá hai; wuh súkhkar lakrí sá ho gayá.
- 9 Talwár se qatl honewále bhúkon marnewálon se bihtar hain; Kyúнки yih khet ká hásil na milne se kúhkar halák hote hain.
- 10 Rahmdíl 'auraton ke háthon ne apne bachchon ko pakáyá; Merí dukhtar í qaum kí tabáhi men wuhí un kí khurák húa.

- 11 KHUDÁWAND ne apne gazab ko anjám diyá; us ne apne qahr í shadíd ko názil kiyá; Aur us ne Siyyún men ág bharkái, jo us kí bunyád ke chaṭ kar gayí.
- 12 Rú e zamín ke bádsháh aur dunyá ke báshinde báwar nahín karte the, Kí mukhálif aur dushman Varúshalem ke pháṭakon se ghus áenge.
- 13 Yih us ke nablon ke gunáhon aur káhinon kí badkirdári kí wajah se húa, Jinhon ne us men sádíqon ká khún baháyá.
- 14 Wuh andhon kí tarah galiyon men bhatakte, aur khún se álúda hote hain, Aísá kí koí un ke libás ko bhí chhú nahín saktá.
- 15 Wuh un ko pukárkar kahte the, Dúr raho! nápak, dúr raho, dúr raho! chhúná mat! Jab wuh bhág játe aur áwára phirte, to log kahte the, Ab yih yahán na rahenge.
- 16 KHUDÁWAND ke qahr ne un ko paráganda kiyá; ab wuh un par nazar nahín karegá: Unhon ne káhinon kí 'izzat na kí, aur buzurgon ká liház na kiyá.
- 17 Hamári ánkhen bátíl madad ke intizár men thak gayín; Ham us qaum ká intizár karte rahe, jo bachá nahín saktí thí.
- 18 Unhon ne hamáre pánw aise bándh rakkhe hain, kí ham báhar nahín nikal sakte: Hamará anjám nazdík hai, hamáre dín púre ho gaye; hamará waqt á pahunchá.
- 19 Ham ko ragednewále ásmán ke 'uqábon se bhí tez hain: Unhon ne paháron par hamará píchhá kiyá; wuh biyábán men hamári ghát men baíthe.
- 20 Hamári zindagí ká dam, KHUDÁWAND ká mamsúh, un ke garhon men giriftár ho gayá; Jis kí bábat ham kahte the, kí Us ke saye tale ham qaumon ke darmiyán zindagí basar kar-enge.
- 21 Ai dukhtar í Adom, jo 'U'z kí sarzamín men bastí hai, khush o khurram ho: Yih piyála tujh tak bhí pahunchegá; tú mast aur barahna ho jáegí.

22 Ai dukhtar i Siyyún, terí badkirdarí kí sazá tamám húi ;
Wuh tujhe phir asír karke nahín le jáegá ;
Ai dukhtar i Adom, wuh terí badkirdarí kí sazá degá ;
Wuh tere gunáh fásh kar degá.

5 Ai KHUDÁWAND, jo kuchh ham par guzrá use yád kar ;
Nazar kar aur hamárá ruswái ko dekhi.
2 Hamárá mírás ajnabíon ke hawále kí gayí,
Hamáre ghar begánon ne le liye.
3 Ham yatím hain, hamáre báp nahín,
Hamárá máen bewáon kí mánind hain.
4 Ham ne apná pání mol lekar piyá ;
Apní lakri bhi ham ne dām dekar li.
5 Ham ko regednewále hamáre sir par hain ;
Ham thake háre, aur beáram hain.
6 Ham ne Mísríon aur Asúríon kí itá'at qubúl kí,
Táki rofi se ser aur ásúda hon.
7 Hamáre báp dáda gunáh karke chal base,
Aur ham un kí badkirdarí kí sazá pá rahe hain.
8 Gulám ham par hukmrání karte hain ;
Un ke háth se chhuránewálá koí nahín.
9 Sahránishínon kí talwár ke bá'is,
Ham ján par khelkar rofi hásil karte hain.
10 Qaht kí jhulsánewálí ág ke bá'is,

Hamárá chamrá tanúr kí mánind siyáh ho gayá hai.
11 Unhon ne Siyyún men 'auraton ko behurmat kiyá,
Aur Yahúdáh ke shahron men kunwári larkeyon ko.
12 Umará ko un ke háthon se latká diyá ;
Buzurgon kí rúdári na kí gayí.
13 Jawánon ne chakkí písi,
Aur bachchon ne gírte parte lakriyán dhoín.
14 Buzurg pháta kon par díkhái nahín dete,
Jawánon kí nagmapardázi sunái nahín detí.
15 Hamáre dílon se khushi játi rahí ;
Hamárá raqs mátam se badal gayá.
16 Táji hamáre sir par se gir pará ;
Ham par afsos ! kí ham ne gunáh kiyá.
17 Isí liye hamáre díl betáb hain ;
In hí báton ke bá'is hamárá ánkhen dhundhlá gayín ;
18 Koh i Siyyún kí wírání ke bá'is ;
Us par gídar phirte hain.
19 Par tú, ai KHUDÁWAND, abad tak qáim hai ;
Aur terá takht pusht dar pusht.
20 Phir tú kyún ham ko hamesha ke liye farámosh kartá hai,
Aur ham ko muddat i daráz tark kartá hai?
21 Ai KHUDÁWAND, ham ko apní taraf phirá, to ham phirenge ;
Hamáre díin badal de, jaise qadím se the.
22 Kyá tú ne ham ko bí'ikull radd kar diyá hai?
Kyá tú ham se saht náráz hai?

HIZQI'EL

1 Tíswen baras ke chauthé mahíne kí pánchwin tārīkh ko yún húa, kí jab main nahr i Kibár ke kanáre par asíron ke darmiyán thá, to ásmán khul gayá, aur main ne Khudá kí royaten dekhín. 2 Us mahíne kí pánchwin ko, Yahúyákin bádsháh kí asíri ke pánchwen baras men, 3 KHUDÁWAND ká kalám Búzi ke beté Hizqiel káhin par,

jo Kasdíon ke mulk men nahr i Kibár ke kanáre par thá, názil húa ; aur wahán KHUDÁWAND ká háth us par thá. 4 Aur main ne nazar kí, to kyá dekhtá hún, kí shimál se ándhí úthí, ek barí ghatá, aur líptí húi ág, aur us ke gird raushní chamaktí thí, aur us ke bích se, ya'ní us ág men se, saiqal kiye húe pítal kí sí súrat jalwagar húi. 5 Aur us men se

chár-jándáron kí ek shabíh nazar áí ; aur un kí shakl yún thí, kí wuh insán se mushábih the. 6 Aur har ek ke chár chihre, aur chár par the. 7 Aur un kí tángen sídhí thín ; aur un ke pánwon ke talwe bachhre ke pánwon ke talwe kí mánind the ; aur wuh manje húa pítal kí mánind jhalakte the. 8 Aur un kí cháron taraf paron ke niche insán ke háth the ; aur cháron ke chihre aur par yún the, 9 kí un ke par ek dúsre se báham paiwasta the ; aur wuh chalte húa murte na the, balki sab sídhe áge barhe chale játe the. 10 Un ke chihron kí mushábahat yún thí, kí un cháron ká ek ek chihra insán ká, ek ek sher í babar ká, un kí dahíní taraf : aur un cháron ká ek ek chihra sánd ká báín taraf : aur un cháron ká ek ek chihra 'uqáb ká thá. 11 Un ke chihre to yún the ; aur un ke par úpar se alag alag the : har ek ke do par dúsre ke do paron se mile húa the, aur do do se un ká badan dhanpá huá thá. 12 Un men se har ek sídhá áge ko chalá játá thá ; jidhar ko jáne kí khwáhish hotí thí, wuh játe the ; wuh chalte húa murte na the. 13 Rahí un jándáron kí súrat, so un kí shakl ág ke sulge húa koelon, aur masha'lon kí mánind thí : wuh un jándáron ke darmiyán idhar udhar átí játi thí ; aur wuh ág núrání thí ; aur us men se bijlí nikaltí thí. 14 Aur wuh jándár aise hatte barhte the, jaise bijlí kaundh játi hai. 15 Jab main ne un jándáron par nazar kí, to kyá dekhtá hún, kí un chár chár chihronwále jándáron ke har chihre ke pás zamín par ek pahiyá hai. 16 Un pahiyon kí súrat, aur banáwat zabarjad kí sí thí ; aur wuh cháron ek hí waza' ke the ; aur un kí shakl aur un kí banáwat aísí thí, goyá pahiyá pahiyé ke bích men hai. 17 Wuh chalte waqt apne cháron pahlúon par chalte the ; aur píchhe nahín murte the. 18 Aur un ke halqé bahut únche aur daráone the, aur un cháron ke halqon ke girdágird ánkhen hí ánkhen thín. 19 Jab wuh jándár chalte the, to pahiyé un ke sáth chalte the ; aur jab wuh jándár zamín par se utháe játe the, to pahiyé bhí utháe játe the. 20 Jahan kahín jáne kí khwáhish hotí thí, játe the, un kí khwáhish un ko udhar hí le játi thí : aur pahiyé un ke sáth

utháe játe the ; kyúinki jándár kí rúh pahiyon men thí. 21 Jab wuh chalte the, yih chalte the, aur jab wuh thahrte the, yih thahrte the ; aur jab wuh zamín par se utháe játe the, to pahiyé bhí un ke sáth utháe játe the ; kyúinki pahiyon men jándár kí rúh thí. 22 Jándáron ke siron ke úpar kí fazá, billaur kí mánind darakhshán thí ; wuh un ke siron ke úpar phailí thí. 23 Aur us fazá ke niche un ke par ek dúsre kí sídh men the : har ek ke do paron se un ke badanon ká ek pahlú, aur do paron se dúsra pahlú dhanpá thá. 24 Aur jab wuh chale, to main ne un ke paron kí áwáz suní, goyá bare sailáb kí áwáz, ya'ní Qádir í mutlaq kí áwáz, aur aísí shor kí áwáz húi jaisí lashkar kí áwáz hotí hai ; jab wuh thahrte the, to apne paron ko latká dete the. 25 Aur us fazá ke úpar se, jo un ke siron ke úpar thí, ek áwáz átí thí, aur wuh jab thahrte the, to apne bázuon ko latká dete the. 26 Aur us fazá se úpar, jo un ke siron ke úpar thí, takht kí súrat thí, aur us kí súrat nilam ke patthar kí sí thí, aur us takhtnumá súrat par kísi insán kí sí shabíh us ke úpar nazar áí. 27 Aur main ne us kí kamar se lekar úpar tak saiqal kiye húa pítal ká sá rang, aur shu'la sá jalwa us ke darmiyán aur girdágird dekhá, aur us kí kamar se lekar niche tak main ne shu'le kí sí tajallí dekhí, aur us ke cháron taraf jagmagáhat thí. 28 Jaisí us kamán kí súrat hai, jo bárish ke din bádalon men dikhái detí hai, waisí hí ás pás kí us jagmagáhat kí namúð thí. Yih KHUDÁWAND ke jalál ká izhár thá. Aur dekhte hí main aundhe munh girá, aur main ne ek áwáz suní jaise koí báten kartá hai.

2 Aur us ne mujhe kahá, kí Aí ádamzád, apne pánwon par khará ho, kí main tujh se báten karún. 2 Jab us ne mujhe yún kahá, to rúh mujh men dákhil húi, aur mujhe pánwon par khará kiyá ; tab main ne us kí suní jo mujh se báten kartá thá. 3 Chunánchi us ne mujh se kahá, kí Aí ádamzád, main tujhe baní Isráíl ke pás, ya'ní us bagí qaum ke pás jis ne mujh se bagáwat kí hai, bhejtá hún : wuh aur un ke báp-dádá áj ke din tak mere gunahgár hote áe hain. 4 Kyúinki jin ke pás main tujh ko bhejtá hún wuh sakhtdil aur behayá

farzand haig. Tú un se kahná, ki Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai. 5 Pas khwáh wuh sunen yá na sunen, (kyúñki wuh to sarkash khándán haig,) taubhí itná to hogá, ki wuh jánenge ki un men ek nabí barpá húa. 6 Aur tú, ai ádamzád, un se hirásán na ho, aur un ki báton se na dar, harchand tú úntkatáron aur kánton se ghirá hai, aur bich-cháton ke darmiyán rahtá hai; un ki báton se tarsán na ho, aur un ke chihron se na ghabrá, agarchi wuh bági khándán haig. 7 Pas tú merí báton un se kahná, khwáh wuh sunen khwáh na sunen, kyúñki wuh niháyat bági haig. 8 Lekin ai ádamzád, tú merá kalám sun; tú us sarkash khándán hí mánind sarkashí na kar: apná munh khol, aur jo kuchh main tujhe detá hún, khá le. 9 Aur main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, ki ek háth merí taraf barháya húa hai, aur us men kitáb ká túmár hai; 10 aur us ne use kholkar mere sámnne rakh diyá; us men andar báhar likhá húa thá: aur us men nauha, aur mátam, aur áh o nála

3 marqúm thá. 1 Phir us ne mujhe kahá, Ai ádamzád, jo kuchh tú ne páyá so khá; is túmár ko nigal já, aur jákar Isráíl ke khándán se kalám kar. 2 Tab main ne munh kholá, aur us ne wuh túmár mujhe khiláya. 3 Phir us ne mujhe kahá, Ai ádamzád, is túmár ko jo main tujhe detá hún khá já, aur is se apná pet bhar le. Tab main ne kháya, aur wuh mere munh men shahíd kí mánind mithá thá.

4 Phir us ne mujhe farmáya, Ai ádamzád, tú baní Isráíl ke pás já, aur merí yih báton un se kah. 5 Kyúñki tú aise logon kí taraf nahín bhejá jata, jin kí zabán begána, aur jin kí bolí sakht hai, balki Isráíl ke khándán kí taraf; 6 na bahut sí ummaton kí taraf, jin kí zabán begána, aur jin kí bolí sakht hai, jin kí bát tú samajh nahín saktá: yaqínan agar main tujhe un ke pás bhejtá, to wuh terí suntín. 7 Lekin baní Isráíl terí bát na sunenge; kyúñki wuh merí sunná nahín cháhte: kyúñki sab baní Isráíl sakhtpeshání aur sangdil haig. 8 Dekh, main ne un ke chihron ke muqábil terá chihra dúrusht kiyá hai, aur terí peshání un kí pesháníon ke

muqábil sakht kar dí hai. 9 Main ne terí peshání ko híre kí mánind, chaqmaq se bhí ziyáda sakht kar diyá hai: un se na dar, aur un ke chihron se hirásán na ho, agarchi wuh bági khándán haig. 10 Phir us ne mujh se kahá, Ai ádamzád, merí sab báton ko jo main tujh se kahúngá apne dil se qubúl kar, aur apne kánon se sun. 11 Ab uñh, asíron ya'ní, apní qaum ke logon ke pás já, aur un se kah, Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, khwáh wuh sunen, khwáh na sunen.

12 Aur rúh ne mujhe uñhá liyá, aur main ne apne píchné ek bari kharak kí áwáz suní, jo kahtí thí, kí KHUDÁWAND ká jalál us ke maskan se mubáarak ho. 13 Aur jándáron ke paron ke ek dústre se lagne kí áwáz, aur un ke muqábil pahiyon kí áwáz, aur ek bare dharáke kí áwáz sunái dí. 14 Aur rúh mujhe uñhákar le gayí: so main talkhdíl aur gazabnák hokar rawána húa, aur KHUDÁWAND ká háth mujh par gálib thá. 15 Aur main Tall Abíb men asíron ke pás jo nahr í Kibár ke kanáre baste the pahunchá, aur jahán wuh rahte the, main sáat din tak un ke darmiyán pareshán baithá rahá.

16 Aur sáat dinon ke ba'd KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 17 kí Ai ádamzád, main ne tujhe baní Isráíl ká nigahbán muqarrar kiyá; pas tú mere munh ká kalám sun, aur merí taraf se un ko ágáh kar de. 18 Jab main sharír se kahún, kí Tú yaqínan maregá, aur tú use ágáh na kare, aur sharír se na kahe, kí wuh apní burí rawish se khabardár ho, táki wuh us se báz ákar apní ján bacháe; to wuh sharír apní sharárat men maregá; lekin main us ke khún kí bázpurs tujh se karúngá. 19 Lekin agar tú ne sharír ko ágáh kar diyá, aur wuh apní sharárat aur apní burí rawish se báz na áyá, to wuh apní badkirdári men maregá; par tú ne apní ján ko bachá liyá. 20 Aur agar rástbáz apní rástbázi chhor de, aur gunáh kare, aur main us ke áge thokar khilánewálá patthar rak-khún, to wuh mar jáegá: is liye kí tú ne use ágáh nahín kiyá, to wuh apne gunáh men maregá, aur us kí sadáqat ke kámon ká libáz na kiyá jáegá; par main us ke khún kí bázpurs tujh se karúngá. 21 Lekin agar tú us

ráshat ko ágáh kar de, táki gunáh na hare, aur wuh gunáh se báz rahe, to wuh yaqīnān jāegá, is liye ki nasihatpazīr húa, aur tú ne apní ján bachá li.

22 Aur wahān KHUDÁWAND ká háth mujh par thá, aur us ne mujhe farmáyá, Uth, maidán men nikal já, aur wahān main tujh se báten karúngá. 23 Tab main uthkar maidán men gayá, aur kyá dekhtá hūn, ki KHUDÁWAND ká jalál, us shaukat ki manind jo main ne nahr i Kibár ke kanāre dekhi thi khará hai; aur main mujh ke bal girá. 24 Tab rāhi mujh men dākhil hūi, aur us ne mujhe mere pānwōn par khará kiya, aur mujh se hamkalām hokar farmáyá, ki Apne ghar já, aur darwāza band karke andar baith rah. 25 Aur, ai ádamzād, dekh, wuh tujh par bandhan dālenge, aur un se tujhe bāndhenge, aur tú un ke darmiyān báhar na jāegá. 26 Aur main teri zabān tere talú se chipká dúngá, ki tú gúngá rah jáe, aur un ke liye nasihatgo na ho, kyūnki wuh bági khāndān hain. 27 Lekin jab main tujh se hamkalām hūngá, to terá mujh kholúngá, tab tú un se kahegá, ki Khudāwand KHUDÁ yūn farmatá hai; Jo suntá hai, sune, aur jo nahīn suntá, na sune, kyūnki wuh bági khāndān hain.

4 Aur, ai ádamzād, tú ek khaprá le, aur apne sāmne rakhkar us par ek shahr, hān, Yarúshalem hí ki taswír kheñch: 2 aur us ká muhāsara kar, aur us ke muqābil burj baná, aur us ke sāmne dam-dama bāndh, aur us ke gird khāime khare kar, aur us ke chāron taraf manjanīq lagá. 3 Phir tú lohe ká ek tawá le, aur apne aur shahr ke darmiyān use nasb kar, ki wuh lohe ki dīwār thāhre; aur tú apná mujh us ke muqābil kar, aur muhāsare kí hālat men ho, aur tú us ká muhāsara karnewalá hogá. Yih baní Isráil ke liye nishān hai.

4 Phir tú apní báin karwat par let rah, aur baní Isráil kí badkirdári is par rakh de; jitne dinon tak tú letá rahegá, tú un kí badkirdári bardásht karegá. 5 Aur main ne un kí badkirdári ke barason ko, un dinon ke shumār ke mutābiq, jo tīn sau nauwe dīn hain, tujh par rakkhá hai: so tú baní Isráil kí badkirdári bardásht

karegá. 6 Aur jab tú in ko púrā kar chuke, to phir apní dahīn karwat par let rah, aur chālīs dīn tak baní Yahúdáh kí badkirdári ko bardásht kar; main ne tere liye ek ek sál ke badle ek ek dīn muqarrar kiya hai. 7 Phir tú Yarúshalem ke muhāsare kí taraf mujh kar, aur apná bázú nangá kar, aur us ke khilāf nubuwwat kar. 8 Aur dekh, main tujh par bandhan dālúngá, ki tú karwat na le sake, jab tak apne muhāsare ke dinon ko púrā na kar le. 9 Aur tú apne liye gehūn, aur jau, aur báqilá, aur masūr, aur chená, aur bájrā le, aur un ko ek hí bartan men rakh, aur un kí itní rotīyān paká jitne dinon tak tú pahīl karwat par letá rahegá: tú tīn sau nauwe dīn tak un ko khāná. 10 Aur terá khāná wazn karke bīs bīs misqāl rozāna hogá: jo tú khāegá, tú gáhe gáhe khāná. 11 Tú pání bhí nāpkar ek hīn ká chhatá hissa piēgá; tú gáhe gáhe píná. 12 Aur tú jau ke phulke khāná, aur tú un kí ānkhoṅ ke sāmne insān kí najāsāt se un ko pakāná. 13 Aur KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Isí tarah se baní Isráil apní nāpāk rotīyon ko un aqwām ke darmiyān, jin men main un ko áwāra karúngá, kháyá kareñge. 14 Tab main ne kahá, ki Hāe, Khudāwand KHUDÁ! dekh, meri ján kabhi nāpāk nahīn hūi, aur apní jawānī se ab tak koi murdār chīz, jo ap hí mar jáe yá kisi jánwar se phāri jáe, main ne hargiz nahīn khāi, aur harām gosht mere mujh men kabhi nahīn gayá. 15 Tab us ne mujhe farmáyá, Dekh, main insān kí najāsāt ke iwāz tujhe gobar detá hūn, so tú apní rotī us se paká. 16 Aur us ne mujhe farmáyá, ki Ai ádamzād, dekh, main Yarúshalem men rotī ká 'asá toṛ dālúngá, aur wuh rotī tolkar fikrmandí se khāenge, aur pání nāpkar hairāt se piēnge; 17 táki wuh rotī pání ke muhtáj hoṅ, aur báham sarásima hoṅ, aur apní badkirdári men halák hoṅ.

5 Ai ádamzād, tú ek tez talwár le, aur hajjām ke usture kí tarah us se apná sir aur apní dārhí mundá; aur tarázú le aur bálon ko tolkar un ke hisse baná. 2 Phir jab muhāsare ke dīn pūre ho jāen, to shahr ke bīch men un ká ek hissa lekar ág men jalá, aur dúsrá hissa lekar talwár se idhar udhar bikher

de; aur tísrá hissa hawá men urá de; aur main talwár khenchkar un ká píchhá karúngá. 3 Aur un men se thore se bál ginkar le, aur un ko apne dāman men bāndh. 4 Phir un men se kuchh nikálkar ág men dāl, aur jalá de; is men se ek ág nik-legí jo Isráil ke tamām gharāne men phail jáegí.

5 Khudāwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Yarúshalem yihí hai; main ne use qaumon aur mamlukaton ke darmiyán jo us ke áspás hain rakkhá hai. 6 Lekin us ne dígar aqwám se ziyáda sharárat karke mere ahkám kí mukhálafat kí, aur mere áin ko áspás kí mamlukaton se ziyáda radd kiyá; kyúunki unhon ne mere ahkám ko radd kiyá, aur mere áin kí pairawí na kí. 7 Pas Khudāwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chúnki tum apne áspás kí aqwám se barhkar fitna-angez ho, aur merí áin kí pairawí nahín kí, aur mere ahkám par 'amal nahín kiyá, aur apne áspás kí aqwám ke áin o ahkám par bhí kárband nahín húe; 8 is liye Khudāwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekh, main, hán, main hí terá mukhálif hún, aur tere darmiyán sab qaumon kí ánkhoñ ke sāmne tujhe sazá dúngá. 9 Aur main tere sab nafratí kámon ke sabab se tujh men wuhí karúngá jo main ne ab tak nahín kiyá aur kabhí na karúngá. 10 Pas tujh men báp beté ko, aur betá báp ko khá jáegá: aur main tujhe sazá dúngá, aur tere baqiye ko har taraf paráganda karúngá. 11 Pas Khudāwand KHUDÁ farmatá hai, kí Mujhe apní hayát kí qasám, chúnki tú ne apní tamām makruhát se, aur apne nafratí kámon se mere maqdis ko nāpák kiyá hai, is liye main bhí tujhe ghaṭáúngá, merí ánkheñ ri'áyat na karenge, main hargiz rahm na karúngá. 12 Terá ek hissa wabá se mar jáegá, aur kál se tere andar halák ho jáegá; aur dúsrá hissa terí charon taraf talwár se mārā jáegá; aur tísre hisse ko main har taraf paráganda karúngá, aur talwár khenchkar un ká píchhá karúngá. 13 Merá qahr yún púrā hogá, tab merá gazab un par dhímá ho jáegá, aur merí taskín hogí. Aur jab main un par apná qahr púrā karúngá, tab wuh jánenge kí mujh KHUDÁWAND ne apní gairat se yih sab kuchh farmáyá thá. 14 Is ke

siwá, main tujh ko un qaumon ke darmiyán, jo tere áspás hain, aur un sab kí nigáhoñ men jo udhar se guzar karenge, wíráñ o bá'is i malámat banáúngá. 15 Pas jab main qahr o gazab aur sakht malámat se tere darmiyán 'adálat karúngá, to tú apne áspás kí aqwám ke liye já e malámat o íhánat, aur maqám i 'íbrat o hairat hogí. Main KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai: 16 ya'ní jab main sakht qaht ke tír, jo un kí halákat ke liye hain, un kí taraf rawána karúngá jin ko main tumháre halák karne ke liye chaláúngá, aur main tum men qaht ko ziyáda karúngá, aur tumhári roṭí ke 'asá ko toṛ dālúngá: 17 aur main tum men qaht aur bure darande bhejúngá, aur wuh tujhe láwalad karenge; aur marí aur khúnrezi tere darmiyán áegí; aur main talwár tujh par láúngá. Main KHUDÁWAND hí ne farmáyá hai.

6 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par nāzil húa, 2 kí Ai ádamzād, Isráil ke paharon kí taraf munh karke un ke khiláf nubuwwat kar, 3 aur yún kah, kí Ai Isráil ke paharo, Khudāwand KHUDÁ ká kalám suno! Khudāwand KHUDÁ paharon aur ṭilon ko, aur nahron aur wádion ko, yún farmatá hai, kí Dekho, main, hán, main hí tum par talwár chaláúngá, aur tumháre únche maqámon ko gárat karúngá. 4 Aur tumhári qurbángáheñ ujaṛ jáengí, aur tumhári súraj kí mūraten toṛ dālí jáengí; aur main tumháre maqtulon ko tumháre buton ke áge dál dúngá, 5 aur baní Isráil kí lásheñ un ke buton ke áge phenk dúngá; aur main tumhári haḍḍiyon ko tumhári qurbángáhoñ ke girdágird paráganda karúngá. 6 Tumhári búd o bāsh ke tamām 'iláqon ke shahr wíráñ hongé, aur únche maqám ujáre jáenge, táki tumhári qurbángáheñ kharáb aur wíráñ hon, aur tumháre but toṛe jáen aur báqí na raheñ, aur tumhári súraj kí mūraten kát dālí jáen, aur tumhári dastkarián nábúdhon. 7 Aur maqtul tumháre darmiyán girenge, aur tum jánoge kí main KHUDÁWAND hún. 8 Lekin main ek baqiya chhoṛ dúngá, ya'ní wuh chand log jo qaumon ke darmiyán talwár se bach niklénge jab tum gair mulkon men paráganda hojáoge. 9 Aur jo tum men se bach rahenge un qaumon ke darmiyán,

jahān jahān wuh asīr hokar jāenge, mujh ko yād karenge, jab main un ke bewafā dilon ko jo mujh se dūr hue, aur un ki ānkhon ko jo buton ki pairawī meṁ bargashta hūn, shikasta karūngā; aur wuh ap apnī tamām bada' mālī ke sabab se, jo unhon ne apne tamām ghinaune kāmōṁ meṁ ki, apnī hī nazar meṁ nafratī thahreṅge. 10 Tab wuh jāenge ki main KHUDĀWAND hūn; aur main ne yūn hī nahīn farmāyā thā, ki Main un par yih balā lāūngā.

11 Khudāwand KHUDĀ yūn farmatā hai, ki Hāth par hāth mār, aur pāṅw zamīn par paṭakkar kah, ki Banī Isrāīl ke tamām ghinaune kāmōṁ par afsos! kyūnki wuh talwār aur kāl aur wabā se halāk honge. 12 Jo dūr hai, wuh wabā se maregā, aur jo nazdīk hai, talwār se qatl kiyā jāegā, aur jo bāqī rahe, aur mahsūr ho, wuh kāl se maregā: aur main un par apne qahr ko yūn pūrā karūngā. 13 Aur jab un ke maqtūl har ūnche tīle par, aur pahāron ki sab choṭiyon par, aur har ek hare darakht aur ghane balūt ke niche, har jagah jahān wuh apne sab buton ke liye khushbū jalāte the, un ke buton ke pās un ki qurbāngāhon ki chāron taraf paṛe hue honge, tab wuh pahchāneṅge ki KHUDĀWAND main hūn. 14 Aur main un par hāth chalāūngā, aur biyābān se Diblah tak un ke mulk ki sab bastiyān wīrān aur sunsān karūngā: tab wuh pahchāneṅge ki main KHUDĀWAND hūn.

7 Aur KHUDĀWAND kā kalām mujh par nāzil hūā, 2 ki Ai ādamzād, Khudāwand KHUDĀ Isrāīl ke mulk se yūn farmatā hai, ki Tamām hūā: mulk ke chāron konon par khātima ān pahunchā hai. 3 Ab terī ajal āī, aur main apnā gazab tujh par nāzil karūngā, aur terī rawish ke mutābiq terī 'adālat karūngā, aur tere sab ghinaune kāmōṁ ki saza tujh par lāūngā. 4 Merī ānkh terī ri'āyat na karegi, aur main tujh par rahm na karūngā, balki main terī rawish ke mutābiq tujhe saza dūngā, aur tere ghinaune kāmōṁ ke anjām tere darmiyān honge, tāki tum jāno ki main KHUDĀWAND hūn.

5 Khudāwand KHUDĀ yūn farmatā hai, ki Ek balā, ya'nī balā e 'azīm; dekh, wuh ātī hai. 6 Khātima āyā, khātima ā gayā; wuh tujh par ā pahunchā: dekh, wuh ā pahunchā. 7 Ai

zamīn par basnewāle, terī shāmat ā gayī; waqt ā pahunchā, hangāme kā dīn qarīb hūā, yih pahāron par khushī ki lalkār kā dīn nahīn. 8 Ab main apnā qahr tujh par undelne ko hūn, aur apnā gazab tujh par pūrā karūngā, aur terī rawish ke mutābiq terī 'adālat karūngā, aur tere sab ghinaune kāmōṁ ki saza tujh par lāūngā. 9 Merī ānkh ri'āyat na karegi, aur main hargiz rahm na karūngā: main tujhe terī rawish ke mutābiq saza dūngā, aur tere ghinaune kāmōṁ ke anjām tere darmiyān honge; aur tum jānoge ki main KHUDĀWAND saza denewālā hūn. 10 Dekh, wuh dīn, dekh, wuh ā pahunchā hai: terī shāmat ā gayī, 'asā meṁ kaliyān niklīn, gurūr meṁ gunche nikle. 11 Sitamgarī niklī, ki sharārat ke liye chharī ho: koī un meṁ se na bachegā, na un ke amboh meṁ se koī, aur na un ke māl meṁ se kuchh; aur un par mātām na hogā. 12 Waqt ā gayā, dīn qarīb hai: na kharrīdnewālā khush ho, na bechnewālā udās; kyūnki un ke tamām amboh par gazab nāzil hone kohai. 13 Kyūnki bechnewālā biki hūī chīz tak phir na pahunchegā, agarchi hanōz wuh zindon ke darmiyān hon; kyūnki yih royā un ke tamām amboh ke liye hai; ek bhī na laūtegā, aur na koī badkirdārī se apnī jān ko qāim rakhegā. 14 Narsingā phūnkā gayā; aur sab kuchh taiyār hai; lekin koī jang ko nahīn nikaltā; kyūnki merā gazab un ke tamām amboh par hai. 15 Bāhar talwār hai, aur andar wabā aur qaht hai: jo khet meṁ hai, talwār se qatl hogā, aur jo shahr meṁ hai, qaht aur wabā use nigal jāenge. 16 Lekin jo un meṁ se bhāg jāenge wuh bach nikleṅge, aur wādion ke kabūtaron ki mānind pahāron par rahenge, aur sab ke sab nāla kareṅge, har ek apnī badkirdārī ke sabab se. 17 Sab hāth dhīle honge, aur sab ghuṭne pānī ki mānind kamzor ho jāenge. 18 Wuh ṭāṭ se kamar kasenge, aur haul un par chhā jāegā; aur sab ke munh par sharm hogī, aur un sab ke siron par chandlāpan hogā. 19 Wuh apnī chāndī sarakon par phenk denge, aur un kā sonā nāpāk chīz ki mānind hogā: KHUDĀWAND ke gazab ke dīn meṁ un kā sonā chāndī un ko na bachā sakegā; un ki jānen āsūdā na hongī, aur un ke peṭ na bhareṅge: kyūnki unhon ne usī se thokar khā-

kar badkirdári kī thī. 20 Aur un ke khúbsúrat zewar shaukat ke liye the, par unhon ne un se apní nafratí mūraten aur makrúh chizen banáin; is liye main ne un ke liye un ko nāpāk chīz kī mānind kar diyā. 21 Aur main un ko ganīmat ke liye pardesiyon ke hāth men, aur lūt ke liye zamīn ke sharīron ke hāth men saunp dūngā, aur wuh un ko nāpāk karenge. 22 Aur main un se munh pher lūngā, aur wuh mere khilwatkhāne ko nāpāk karenge: us men gāratgar āenge, aur use nāpāk karenge. 23 Zanjīr banā: kyūnki mulk khūnrezī ke gunāhon se pur hai, aur shahr zulm se bharā hai. 24 Pas main gairqaumon men se badtarīn ko lūngā, aur wuh un ke gharon ke mālīk hongē, aur main zabardaston kā ghamand mitāūngā, aur un ke muqaddasmaqām nāpāk kiye jāenge. 25 Halākat ātī hai, aur wuh salāmātī ko dhūndhenge par na pāenge. 26 Balā par balā āegī, aur afwāh par afwāh hogī: tab wuh nabī se royā kī talāsh karenge: lekin sharī'at kāhin se, aur maslahat buzurgon se, jāti rahegī. 27 Bādshāh mātām karegā, aur hākīm par hairat chhā jāegī, aur ra'iyat ke hāth kānpenge: main un kī rawish ke mutābiq un se sulūk karūngā, aur un ke a'māl ke mutābiq un par fatwā dūngā, tākī wuh jānen kī KHUDĀWAND main hūn.

8 Aur chhate baras ke chhate mahīne kī pānchwīn tarīkh ko yūn hūā, kī main apne ghar men baithā thā, aur Yahūdāh ke buzurg mere sāmne baithē the, kī wahān KHUDĀWAND KHUDĀ kā hāth mujh par thahrā. 2 Tab main ne nigāh kī, aur kyā dekhtā hūn, kī ek shabīh āg kī mānind nazar ātī hai: us kī kamar se niche tak āg, aur us kī kamar se upar tak jalwā e nūr zāhir hūā, jis kā rang saiqal kiye hūe pital kā sā thā. 3 Aur us ne ek hāth kī shabīh sī barhākar mere sir ke bālon se mujhe pakrā; aur rūh ne mujhe āsmān aur zamīn ke darmiyān baland kiya, aur mujhe ilāhī royā men, Yarūshalem men shimāl kī taraf andarūnī phātak par, jāhān gairat kī mūrāt kā maskan thā jo gairat bharkātī hai, le āī. 4 Aur kyā dekhtā hūn, kī wahān Isrāīl ke Khudā kā jalāl, us royā ke mutābiq jo main ne us wādī men dekhī thī

maujūd hai. 5 Tab us ne mujhe farmāyā, kī Ai ādamzād, apnī ānkhen shimāl kī taraf uthā. Aur main ne us taraf ānkhen uthāin, aur kyā dekhtā hūn, kī shimāl kī taraf mazbah ke darwāze par, gairat kī wuhī mūrāt madkhal men hai. 6 Aur us ne phir mujhe farmāyā, kī Ai ādamzād, tū un ke kām dekhtā hai? ya'nī wuh makrúhāt i 'azīm, jo banī Isrāīl yahān karte hain, tākī main apne maqdis ko chhorkar us se dūr jāūn? lekin tū abhī in se bhī barī makrúhāt dekhegā. 7 Tab wuh mujhe sahn ke phātak par lāyā; aur main ne nazar kī, aur kyā dekhtā hūn, kī dīwār men ek chhed hai. 8 Tab us ne mujhe farmāyā, Ai ādamzād, dīwār khod: aur jab main ne dīwār ko khodā, to ek darwāza dekhā. 9 Phir us ne mujhe farmāyā, Andar jā, aur jo nafratī kām wuh yahān karte hain, dekh. 10 Tab main ne andar jākar dekhā; aur kyā dekhtā hūn, kī har nau' ke sab rengnewāle kīron, aur makrúh jānwaron kī sab sūraten, aur banī Isrāīl ke but girdāgird dīwār par munaqqash hain. 11 Aur banī Isrāīl ke buzurgon men se sattar shakhs un ke āge khare hain, aur Yāzaniyāh bin Safan un ke wast men kharā hai, aur har ek ke hāth men ek bakhūrdān hai, aur bakhūr kā bādāl uth rahā hai. 12 Tab us ne mujhe farmāyā, kī Ai ādamzād, kyā, tū ne dekhā kī banī Isrāīl ke sab buzurg tarīkī men, ya'nī apne munaqqash kāshanon men, kyā karte hain? kyūnki wuh kahte hain, kī KHUDĀWAND ham ko nahīn dekhtā; KHUDĀWAND ne mulk ko chhor diyā hai. 13 Aur us ne mujhe yih bhī farmāyā, kī Tū abhī in se bhī barī makrúhāt, jo wuh karte hain, dekhegā. 14 Tab wuh mujhe KHUDĀWAND ke ghar ke shimālī phātak par lāyā, aur kyā dekhtā hūn, kī wahān 'auraten baithī Tammūz par nauha kar rahī hain. 15 Tab us ne mujhe farmāyā, Ai ādamzād, kyā tū ne yih dekhā hai? tū abhī in se bhī barī makrúhāt dekhegā. 16 Phir wuh mujhe KHUDĀWAND ke ghar ke andarūnī sahn men le gayā, aur kyā dekhtā hūn, kī KHUDĀWAND kī haikal ke darwāze par, āstāna aur mazbah ke darmiyān, qarīban pachchīs shakhs hain jin kī pīth KHUDĀWAND kī

17 Hain ki taraf hai, aur un ke munh mashriq ki taraf hain, aur mashriq ka rukh karke áftáb ko sijda kar rahe hain. 17 Tab us ne mujhe farmáyá, Ai ádamzád, kyá tú ne yih dekha hai? Kyá baní Yahúdáh ke nazdik yih chhotí sí bát hai, ki wuh yih makruh kám karen, jo yahán karte hain, kyunki unhon ne to mulk ko zulm se bhar diya, aur phir mujhe gazabnak kiya : aur dekh, wuh apni náak se dáli lagáte hain. 18 Pas main bhí qahr se pesh áungá : merí ánkhi-ri'ayat na karegi, aur main hargiz rahm na karungá : aur agarchi wuh chillá-chillákar mere kánon men áh o nála karen, taubhi main un ki na sunungá.

9 Phir us ne baland áwáz se pukarkar mere kánon men kahá, ki Un ko, jo shahr ke muntazim hain, nazdik bulá, har ek shakhs apná muhlik hathyar háth men liye ho. 2 Aur dekho, chha mard úpar ke phátak kí ráh se, jo shimál kí taraf hai, chale áe, aur har ek mard ke háth men us ka khúnrez hathyar thá, aur un ke darmiyán ek ádmí katáni libás pahine thá, aur us kí kamar par likhne kí dawát thí : so wuh andar gaye, aur pital ke mazbah ke pás khare hue. 3 Aur Isráil ke Khudá ka jalál karúbí par se jis par wuh thá uthkar ghar ke ástáne par gayá. Aur us ne us mard ko jo katáni libás pahine thá aur jis ke pás likhne kí dawát thí pukará ; 4 aur KHUDÁWAND ne use farmáyá, ki Shahr ke darmiyán se, hán, Yarúshalem ke bích se guzar, aur un logon kí peshání par, jo un sab nafratí kámon ke sabab se jo us ke darmiyán kiye játe hain áhen márté aur rote hain, nishán kar de. 5 Aur us ne mere sunte hue dúson se farmáyá, Us ke píchhe píchhe shahr men se guzar karo, aur máro ; tumhári ánkhen ri'ayat na karen, aur tum rahm na karo. 6 Tum búrhon, aur jawánon, aur larikiyon, aur nannhe bachchon, aur 'auraton ko bi'lkull már dálo ; lekin jin par nishán hai un men se kisi ke pás na jáo : aur mere maqdis se shurú karo. Tab unhon ne un buzurgon se jo haikal ke sámne the shurú kiya. 7 Aur us ne un ko farmáyá, ki Haikal ko nápak karo, aur maqtúlon se sahn ko bhar do : chalo, báhar niklo. So wuh nikal

gaye, aur shahr men qatl karne lage. 8 Aur jab wuh un ko qatl kar rahe the, aur main bach rahá thá, to yún huá, ki main munh ke bal girá, aur chillákar kahá, A'hl ai Khudáwánd KHUDÁ, kyá tú apná qahr i shadíd Yarúshalem par názil karke Isráil ke sab báqi logon ko halák karega? 9 Tab us ne mujhe farmáyá, ki Isráil aur Yahúdáh ke khándán k' badkirdári niháyat 'azím hai, mulk khúnrezi se pur hai, aur shahr beinsáfi se bhará hai ; kyunki wuh kahte hain, ki KHUDÁWAND ne mulk ko chhot diya hai, aur wuh nahin dekhtá. 10 Pas merí ánkhi-ri'ayat na karegi, aur main hargiz rahm na karungá ; main un kí rawish ka badla un ke sir par láungá. 11 Aur dekho, us ádmí ne, jo katáni libás pahine thá, aur jis ke pás likhne kí dawát thí, yún kaifiyat bayán kí, Jaisá tú ne mujhe hukm diya, main ne kiya.

10 Tab main ne nigáh kí, aur kyá dekhtá hún, ki us fazá par jo karúbíon ke sir ke úpar thí, ek chíz nílam sí dikháí dí, aur us kí súrat takht kí sí thí. 2 Aur us ne us ádmí ko jo katáni libás pahine thá farmáyá, ki Un pahiyon ke andar já, jo karúbí ke niche hain, aur ág ke angáre jo karúbíon ke darmiyán hain mutthí bharkar uthá, aur shahr ke úpar bikher de. Aur wuh gayá, aur main dekhtá thá. 3 Jab wuh shakhs andar gayá, tab karúbí haikal kí dahiní taraf khare the ; aur andarúni sahn bádal se bhar gayá. 4 Tab KHUDÁWAND ka jalál karúbí par se baland hokar haikal ke ástáne par áya ; aur haikal bádal se bhar gayá, aur sahn KHUDÁWAND ke jalál ke núr se ma'múr ho gayá. 5 Aur karúbíon ke paron kí sadá báhar ke sahn tak sunáí detí thí, jaise Qádir i mutlaq Khudá kí áwáz jab wuh kalám kartá hai. 6 Aur yún huá, ki jab us ne us shakhs ko, jo katáni libás pahine thá, hukm kiya, ki wuh pahiyé ke andar se aur karúbíon ke darmiyán se ág le, tab wuh andar gayá aur pahiyé ke pás khara huá. 7 Aur ek karúbí ne karúbíon men se apná háth us ág kí taraf jo karúbíon ke darmiyán thí barháya, aur ág lekar us shakhs ke háthon par jo katáni libás pahine thá rakhi ; wuh lekar báhar chala gayá. 8 Aur karúbíon ke darmiyán, un ke paron

ke niche, insán ke háth kí sí sūrat nazar áí. 9 Aur main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hūn, kí chár pahiyé karúbíon ke ás pás hain, ek karúbí ke pás ek pahiyá, aur dūsre karúbí ke pás dūsra pahiyá thá; aur un pahiyon ká jalwa dekhne men zarbarjad ká sá thá. 10 Aur un kí shakl ek hí tarah kí thá, jaise pahiyá pahiyé ke andar ho. 11 Jab wuh chalte the to apní cháron taraf par chalte the; wuh chalte hue murte na the; jis taraf ko sir ká rukh hotá thá, usí taraf us ke píchhe píchhe játe the; wuh chalte hue murte na the; 12 aur un ke tamám badan, aur píth, aur háthon, aur paron, aur un pahiyon men girdágird ánkhen hí ánkhen thín, ya'ní un cháron ke pahiyon men. 13 In pahiyon ko mere sunte hue charkh kahá gayá. 14 Aur har ek ke chár chihre the; pahlá chihra karúbí ká, dūsra insán ká, tísra sher í babar ká, aur chauthá 'uqáb ká. 15 Aur karúbí baland hue. Yih wuh jándár thá, jo main ne nahr í Kibár ke pás dekhá thá. 16 Aur jab karúbí chalte the, to pahiyé bhí un ke sáth sáth chalte the; aur jab karúbíon ne apne bázu phailáe, táki zamín se úpar baland hon, to wuh pahiyé un ke pás se judá na hue. 17 Jab wuh thahrte the, to yih bhí thahrte the; aur jab wuh baland hote the to yih bhí un ke sáth baland ho játe the; kyunki jándár kí ruh un men thí. 18 Aur KHUDÁWAND ká jalál ghar ke ástane par se rawána hokar karúbíon ke úpar thahr gayá. 19 Tab karúbíon ne apne bázu phailáe, aur merí ánkhen ke sámné zamín se baland hue, aur chale gaye; aur pahiyé un ke sáth sáth the. Aur wuh KHUDÁWAND ke ghar ke mashriqí phátaq ke ástane par thahre; aur Isráíl ke Khudá ká jalál un ke úpar jalwagar thá. 20 Yih wuh jándár hai, jo main ne Isráíl ke Khudá ke niche nahr í Kibár ke kanáre par dekhá thá; aur mujhe ma'lúm thá kí yih karúbí hain. 21 Har ek ke chár chihre the, aur chár bázu; aur un ke bázuon ke niche insán ká sá háth thá. 22 Rahí un ke chihron kí sūrat; yih wuhí chihre the, jo main ne nahr í Kibár ke kanáre par dekhe the, ya'ní un kí sūrat, aur wuh khud. Wuh sab ke sab sídhe áge hí ko chale játe the.

11 Aur ruh mujh ko nthákar KHUDÁWAND ke ghar ke mashriqí phátaq par, jis ká rukh mashriq kí taraf hai, le gayá, aur kyá dekhtá hūn, kí us phátaq ke ástane par pachchís shakhs hain; aur main ne un ke darmiyán Yázaniyáh bin 'Azzúr, aur Falatiyáh bin Bináyáh, logon ke umará ko, dekhá. 2 Aur us ne mujhe farmáyá, kí Ai ádamzád, yih wuh log hain jo is shahr men badkirdári kí tadbír aur burí mashwarat karte hain; 3 jo kahte hain, kí Ghar banána nazdík nahín hai; yih shahr to deg hai, aur ham gosht hain. 4 Is liye, tú un ke khiláf nubuwwat kar; ai ádamzád, nubuwwat kar. 5 Aur KHUDÁWAND kí ruh mujh par názil hui, aur us ne mujhe kahá, kí KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Ai baní Isráíl, tum ne yún kahá hai; main tumháre dil ke khayálat ko jántá hūn. 6 Tum ne is shahr men bahuton ko qatl kiyá, balki us kí sarakon ko maqtulon se bhar diyá hai. 7 Is liye Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, kí Tumháre maqtul, jin kí láshen tum ne shahr men rakh chhorí hain, yih wuhí gosht hai, aur yih shahr wuhí deg hai; lekin tum is se báhar nikále jáoge. 8 Tum talwár se dare ho; aur Khudáwánd KHUDÁ farmátá hai, kí Main talwár tum par láungá. 9 Aur main tum ko us se báhar nikálungá, aur tum ko pardesiyon ke hawále kar dúngá, aur tum ko sazá dúngá. 10 Tum talwár se qatl hoge; Isráíl kí hudúd ke andar main tumhári 'adálat karúngá; aur tum jánoge kí main KHUDÁWAND hūn. 11 Yih shahr tumháre liye deg na hogá, na tum is men ká gosht hoge, balki main baní Isráíl kí hudúd ke andar tumhárá faisala karúngá. 12 Aur tum jánoge kí main KHUDÁWAND hūn, jis ke áin par tum nahín chale, aur jis ke ahkám par tum ne 'amal nahín kiyá, balki tum un qaumon ke ahkám par jo tumháre áspás hain kárband hue. 13 Aur jab main nubuwwat kar rahá thá to yún huá, kí Falatiyáh bin Bináyáh mar gayá. Tab main munh ke bal girá, aur baland áwáz se chillákar kahá, A'í! Khudáwánd KHUDÁ! kyá tú baní Isráíl ke baqiye ko bi'lkull mitá dálegá? 14 Tab KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 15 kí Ai ádamzád,

tere bháiyon, hán, tere bháiyon, ya'ní tere qarábation balki sab baní Isráíl se hán, un sab se Yarúshalem ke bāshindon ne kahá hai, KHUDÁWAND se dúr rahe; yih mulk hām ko mīrás men diyá gayá hai. 16 Is liye tú kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Harchand main ne un ko qaum-on ke darmiyán hānk diyá hai, aur gair mulkon men paráganda kiyá, lekin main un ke liye thori der tak, un mulkon men jahán jahán wuh gaye hain, ek maqdis hūngá. 17 Is liye tú kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Main tum ko ummaton men se jama' kar lūngá, aur un mulkon men se jin men tum paráganda hue tum ko faráham karūngá, aur Isráíl ká mulk tum ko dūngá. 18 Aur wuh wahán áenge, aur us kī tamām nafratī aur makrūh chizen us se dúr kar denge. 19 Aur main un ko nayá dil dūngá, aur nayí ruh tumhare bātin men dālūngá, aur sangín dil un ke jism se khārij kar dūngá, aur un ko goshtín dil 'ináyat karūngá: 20 táki wuh mere áin par chalen, aur mere ahkām par 'amal karen, aur un par kárband hon; aur wuh mere log honge, aur main un ká Khudá hūngá. 21 Lekin jin ká dil apní nafratī aur makrūh chizon ká talib hokar un kī pairawí men hai, un kī bábat KHUDÁWAND farmatá hai, ki Main un kī rawish ko un hī ke sir par láūngá. 22 Tab karúbion ne apne apne bázú baland kiye, aur pahiye un ke sáth sáth chale, aur Isráíl ke Khudá ká jalál un ke uparjalwagarthá. 23 Aur KHUDÁWAND ká jalál shahr men se uthá, aur shahr kī mashriqí taraf ke pahār par já thahrá. 24 Tab ruh ne mujhe utháyá, aur Khudá kī ruh ne royá men mujhe phir Kasdion ke mulk men asiron ke pás pahunchá diyá. Aur wuh royá jo main ne dekhí mujh se gaib ho gayí. 25 Aur main ne asiron se KHUDÁWAND kī wuh sab bāten bayán kīn, jo us ne mujh par zāhir kī thin.

12 Aur KHUDÁWAND ká kalām mujh par nāzil húa, 2 ki Ai ádamzād, tú ek bági gharāne ke darmiyán rahtá hai, jin kī ánkhen hain kī dekhen, par wuh nahin dekhte, aur un ke kán hain kī sunen, par wuh nahin sunte, kyunki wuh bági khándán hain. 3 Is liye, ai ádamzād, safar ká sāmán taiyār

kar, aur din ko un ke dekhte hue apne makán se rawána ho: tú un ke sāmne apne makán se dūstre makán ko já: mumkin hai kī wuh sochen, agarchi wuh bági khándán hain. 4 Aur tú din ko un kī ánkhon ke sāmne apná sāmán báhar nikál, jis tarah naql i makán ke liye sāmán nikálte hain, aur shām ko un ke sāmne, un kī mánind jo asir hokar nikal jate hain, nikal já. 5 Un kī ánkhon ke sāmne díwār men sūrakh kar, aur us rāh se sāmán nikál. 6 Un kī ánkhon ke sāmne tú use apne kándhe par uthá aur andhere men use nikál le já; tú apná chihra dhānp, táki zamín ko na dekh sake; kyunki main ne tujhe baní Isráíl ke liye ek nishán muqarrar kiyá hai. 7 Chunān-chi jaisá mujhe hukm húa thá, waisá hī main ne kiyá: main ne din ko apná sāmán nikálá, jaise naql i makán ke liye nikálte hain; aur shām ko main ne apne háth se díwār men sūrakh kiyá; main ne andhere men use nikálá, aur un ke dekhte hue kándhe par uthá liyá. 8 Aur subh ko KHUDÁWAND ká kalām mujh par nāzil húa, 9 ki Ai ádamzād, kyá baní Isráíl ne, jo bági khándán hain, tujh se nahin púchhá, kī Tú kyá kartá hai? 10 Un ko jawáb de, kī Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kī Yarúshalem ke hákim aur tamām baní Isráíl ke liye jo us men hain yih bár i nubuwwat hai. 11 Un se kah de, Main tumhare liye nishán hūn; jaisá main ne kiyá, waisá hī un se sulūk kiyá jáegá: wuh jiláwatan honge, aur asirí men jáenge. 12 Aur jo un men hákim hai, wuh shām ko andhere men uthkar apne kándhe par sāmán utháe hue nikal jáegá: wuh díwār men sūrakh karenge, kī us rāh se nikál le jáen; wuh apná chihra dhānpegá, kyunki apní ánkhon se zamín ko na dekhegá. 13 Aur main apná jál us par bichháūngá, aur wuh mere phande men phans jáegá; aur main use Kasdion ke mulk men Bábul men pahuncháūngá; lekin wuh use na dekhegá, agarchi wahin maregá. 14 Aur main us ke áspás ke sab himáyatkarnewálon ko, aur us ke sab golon ko tamām atráf men paráganda karūngá, aur main talwār khenchkar un ká píchhá karūngá. 15 Aur jab main un ko aqwām men paráganda aur mamálik men tittar bittar karūngá, tab wuh jánenge kī main KHUDÁWAND hūn. 16 Lekin main un men se ba'z

kotalwār aur kál se aur wabá se bachá rakkhungá, táki wuh qaumon ke darmiyan jahán kahín jáen apne tamám nafaratí kámon ko bayán karen : aur wuh ma'lúm karenge ki main KHUDÁWAND hūn.

17 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 18 ki Ai ádamzád, tú thartharáte hue rotí khá, aur kánpthe hue aur fikrmandí se pání pí, 19 aur is mulk ke logon se kah, ki Khudáwand KHUDÁ, Yárushalem aur mulk i Isráil ke báshindon ke haqq men yún farmatá hai, ki Wuh fikrmandí se rotí kháenge, aur paresháni se pání pienge, táki us ke báshindon ki sitamgarí ke sabab se mulk apni ma'murí se khálí ko jáe ; 20 aur wuh bastiyan jo ábád hain ujár ho jáengi, aur mulk wíran hogí ; aur tum jánoge ki KHUDÁWAND main hūn.

21 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 22 ki Ai ádamzád, mulk i Isráil men yih kyá masal jári hai, ki Waqt guzartá játá hai, aur kisi royá ká kuchh anjám nahín hotá? 23 Is liye un se kah de, ki Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Main is masal ko mauqúf karungá, aur phir use Isráil men isti'mál na karenge ; balki tú un se kah, ki Waqt á gayá hai, aur har royá ká anjám qarib hai. 24 Kyúnki áge ko baní Isráil ke darmiyan royá e bátíl, aur khushámád ki gaibdání na hogí. 25 Kyúnki main KHUDÁWAND hūn, main kalám karungá ; aur merá kalám zarúr púra hogá ; us ke púra hone men tákhír na hogí ; balki Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Ai bági khándán, main tumhare dinon men kalám karke use púra karungá.

26 Aur KHUDÁWAND ká kalám phir mujh par názil huá, 27 ki Ai ádamzád, dekh, baní Isráil kahte hain, ki Jo royá us ne dekhí hai bahut muddat men záhir hogí, aur wuh un aiyám ki khabar detá hai jo bahut dūr hain ; 28 Is liye un se kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Áge ko meri kisi bát ki takmil men tákhír na hogí, balki Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, ki Jo bát main kahungá purí ho jáegi.

13 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 2 ki Ai ádamzád, Isráil ke nabí jo nubuwwat karte hain, un ke khiláf nubuwwat kar, aur jo apne dil se bát

banákar nubuwwat karte hain, un se kah, KHUDÁWAND ká kalám suno. 3 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Ahmaq nabíon par afsos, jo apni hí ruh ki pairawi karte hain, aur unhon ne kuchh nahín dekhá. 4 Ai Isráil, tere nabí un lomriyon ki mán-ind hain jo wíranon men rahtí hain. 5 Tum rakhnon par nahín gaye, aur na baní Isráil ke liye faslí banái, táki wuh KHUDÁWAND ke dinjanggáh men khare hon. 6 Unhon ne bátíl aur jhúthá shugún dekhá hai jo kahte hain ki KHUDÁWAND farmatá hai, agarchi KHUDÁWAND ne un ko nahín bhejá : aur logon ko ummed diláte hain, ki unki bát purí ho jáegi. 7 Kyá tum ne bátíl royá nahín dekhí? kyá tum ne jhúthí gaibdání nahín ki, kyúnki tum kahte ho, ki KHUDÁWAND ne farmáyá hai, agarchi main ne nahín farmáyá?

8 Is liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chúnki tum ne jhúth kahá hai, aur butlán dekhá, is liye Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, ki Main tumhará mukhálif hūn. 9 Aur merá háth un nabíon par jo butlán dekhte hain aur jhúthí gaibdání karte hain chalegá : na wuh mere logon ke majma' men shámil hongé, aur na Isráil ke khándán ke daftar men likhe jáenge, aur na wuh Isráil ke mulk men dákhil hongé : aur tum jánoge ki main Khudáwand KHUDÁ hūn. 10 Is sabab se ki unhon ne mere logon ko yih kahkar wargaláyá hai, ki Salámatí hai, hálánki salámatí nahín ; jab koi díwār banátá hai to wuh us par kachchí kahgil karte hain : 11 tú un se jo us par kachchí kahgil karte hain kah, Wuh gir jáegi ; kyúnki musaládhár bārish hogí, aur bare bare ole parenge, aur ándhí use girá degí. 12 Aur jab wuh díwār giregi, to kyá log tum se na púchhenge, ki Wuh kahgil kahán hai jo tum ne us par kí 'thí? 13 Is liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Main apne gazab ke tufán se use tor dúngá, aur mere qahr se jhamájham men barsegá, aur mere qahr ke ole parenge, táki use nabúd karen. 14 So main us díwār ko jis par tum ne kachchí kahgil kí hai tor dálungá, aur zamín par giráungá, yahan tak ki us ki bunyád záhir ho jáegi ; hán, wuh giregi, aur tum usí men halák hoge, aur jánoge ki main KHUDÁWAND hūn.

15 Main apná qahr us diwār par aur un par, jinhon ne us par kachchī kahgil ki hai, pūrā karūngā; aur tab main tum se kahūngā, ki Na diwār sabī, aur na wuh rahe jinhon ne us par kahgil ki; 16 ya'nī, Isráil ke nabī, jo Yaráshalem ki bábat nubuwwat karte hain, aur us ki shakhsat ki royá dekhte hain, hálánká salámatí nahín hai, Khudáwánd KHUDÁ farmatá hai.

17 Aur ai ádamzád, tú apní qaum ki betiyon ki taraf jo apne dil se bát banakar nubuwwat karti hain mutawajjih hokar un ke khiláf nubuwwat kar. 18 aur kah, Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Afsos tum par jo sab kuhniyon ke niche ki gaddi hai ho aur har ek qadd ke muwáfiq se ke liye burqa' banáti ho ki jánon ko shikár karo! Kyá tum mere logon ki jánon ká shikár karogí aur apní ján bacháogí? 19 Aur tum ne mutthí bhar jau ke liye, aur roti ke tukron ke liye mujhe mere logon men nápak thahráya, táki tum un jánon ko már dálo jo marne ke láiq nahín, aur un ko zinda rakkho jo zinda rahne ke láiq nahín hain, kyúнки tum mere logon se jo jhúth sunte hain jhúth bolti ho? 20 Pas Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekho, main tumhári gaddiyon ká dushman hún, jin se tum jánon ko parandon ki mánind shikár karti ho, aur main un ko tumhári kuhniyon ke niche se phár dálungá, aur un jánon ko, jin ko tum parandon ki mánind shikár karti ho, ázád kar dúngá. 21 Aur main tumháre burqa'on ko bhi pharúngá, aur apne logon ko tumháre háth se chhuráungá, aur phir kabhi tumhára bas na chalegá, ki un ko shikár karo; aur tum jánogi ki main KHUDÁWAND hún. 22 Is liye ki tum ne jhúth bolkar sádīq ke dil ko udás kiya, jis ko main ne gamgin nahín kiya, aur sharir ki madad ki hai, táki wuh apní ján bacháne ke liye apní burí rawish se báz na áe: 23 is liye tum áge ko na batálat dekhogí, aur na gaibgoí karogí; kyúнки main apne logon ko tumháre háth se chhuráungá; tab tum jánogi ki KHUDÁWAND main hún.

14

Phir Isráil ke buzurgon men se chand ádmí mere pás áe, aur mere sámné baith gaye. 2 Tab KHUDÁWAND ká kalám mujh

par názil huá, 3 ki Ai ádamzád, in mardon ne apne buton ko apne dil men nasb kiya hai, aur apní thokar khilánewáli badkirdári ko apne sámné rakkhá hai; kyá aise log mujh se kuchh daryáft kar sakte hain? 4 Is liye tú un se bát kar, aur un se kah, ki Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Baní Isráil men se har ek jo apne buton ko apne dil men nasb kartá hai aur apní thokar khilánewáli badkirdári ko apne sámné rakkhá hai, aur nabí ke pás áta hai, main KHUDÁWAND us ke buton ki kasrat ke mutábīq us ko jawáb dúngá; 5 táki main baní Isráil ko un hí ke khayálat men pakrún; kyúнки wuh sab ke sab apne buton ke sabab se mujh se dúr ho gaye hain. 6 Is liye tú baní Isráil se kah, Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Tauba karo, aur apne buton se báz áo, aur apní tamám makruhát se munh moro. 7 Kyúнки har ek jo baní Isráil men se, yá un begánon men se jo baní Isráil men rahte hain, mujh se judá ho játá hai, aur apne dil men apne but ko nasb kartá hai, aur apní thokar khilánewále badkirdári ko apne sámné rakkhá hai, aur nabí ke pás áta hai ki us ki ma'rifat mujh se daryáft kare, us ko main KHUDÁWAND ap hí jawáb dúngá. 8 Aur merá chihra us ke khiláf hogá, aur main us ko há'is-i hairat o angushtnumá aur zarbu'l masal banáungá, aur apne logon men se káf dálungá; aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún. 9 Aur agar nabí fareb khákar kuchh kahe, to main KHUDÁWAND ne us nabí ko fareb diyá, aur main apná háth us par chaláungá, aur use apne Isráili logon men se nábúd kar dúngá. 10 Aur wuh apní badkirdári ki sazá ki bardáshht karenge; nabí ki badkirdári ki sazá waisi hí hogí jaisi suwál karnewále ki badkirdári ki; 11 táki baní Isráil phir mujh se bhatak na jáen, aur apní sab khatáon se phir apne ap ko nápak na karen, balki Khudáwánd KHUDÁ farmatá hai ki Wuh mere log hon, aur main un ká Khudá hún.

12 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 13 ki Ai ádamzád, jab koi mulk sakht khatá karke merá gunahgár ho, aur main apná háth us par chaláún, aur us ki roti ká

'asá tor dálún, aur us men qaht bhejún, aur us ke insán aur haiwán ko halák karún; 14 to agarchi yih tén shakhs, Núh, aur Dániel, aur Aiyúb, us men maujúd hon taubhi Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, ki Wuh apni sadáqat se faqat apni hi ján bacháenge. 15 Agar main kisi mulk men muhlik darande bhejún, ki us men gasht karke use tabáh karen, aur wuh yahan tak wirán ho jae ki darandon ke sabab se kol us men se guzar na sake; 16 to Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, ki Mujhe apni hayát ki qasam, agarchi yih tén shakhs us men hon, taubhi wuh na beton ko bachá sakenge, na betiyon ko, faqat wuh khud hi bachenge, aur mulk wirán hojáega. 17 Yá agar main us mulk par talwár bhejún, aur kahún, ki Ai talwár, mulk men guzar kar, aur main us ke insán aur haiwán ko kát dálún: 18 to Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, ki Mujhe apni hayát ki qasam, agarchi yih tén shakhs us men hon, taubhi na beton ko bachá sakenge, na betiyon ko, balki faqat wuh khud hi bach jáenge. 19 Yá agar main us mulk men wabá bhejún, aur khun-rezi karake apna qahr us par názil karún, ki wahan ke insán aur haiwán ko kát dálún; 20 agarchi Núh, aur Dániel, aur Aiyúb us men hon, taubhi Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, Mujhe apni hayát ki qasam, wuh na bete ko bachá sakenge, na beti ko, balki apni sadáqat se faqat apni hi ján bacháenge. 21 Pas Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Jab main apni char barí baláen, ya'ni talwár, aur qaht, aur muhlik darande, aur wabá, Yarúshalem par bhejún, ki us ke insán aur haiwán ko kát dálún, to kyá hál hogá? 22 Taubhi wahan thore se bete betiyán bach rahenge, jo nikálkar tumhare pás pahuncháe jáenge; aur tum un ki rawish aur un ke kámon ko dekhkar us áfat ki bábat, jo main ne Yarúshalem par bheji, aur un sab áfaton ki bábat, jo main us par láya hún, tasallí páoge. 23 Aur wuh bhi, jab tum un ki rawish ko aur un ke kámon ko dekhoge, tumhari tasallí ká bá'is hongé; aur tum jánoge ki jo kuchh main ne us men kiyá hai, besabab nahin kiyá, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

15 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 2 ki Ai ádamzád, kyá ták ki lakri aur darakhton ki lakri se, ya'ni shákhi angúr jangal ke darakhton se kuchh bihtar hai? 3 Kyá us ki lakri kol letá hai, ki us se kuchh banáe? yá log us ki khuntiyan baná lete hain, ki un par bartan latkáen? 4 Dekh, wuh ág men indhan ke liye dáli játi hai; jab ág us ke donon siron ko khá gayi, aur darmiyaní hisse ko bhasam kar chuki, to kyá wuh kisi kám ki hai? 5 Dekh, jab wuh sálím thi, kisi kám ki na thi: aur jab ág se jal gayi, to kis kám ki hai? 6 Pas Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Jis tarah main ne jangal ke darakhton men se angúr ke darakht ko ág ká indhan banáya, usi tarah Yarúshalem ke báshindon ko banáungá. 7 Aur merá chihra un ke khiláf hogá; wuh ág se nikal bháenge, par ág un ko bhasam karegi; aur jab merá chihra un ke khiláf hogá, to tum jánoge ki KHUDÁWAND main hún. 8 Aur main mulk ko ujár dálungá, is liye ki unhon ne barí bewafái ki hai, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

16 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 2 ki Ai ádamzád, Yarúshalem ko us ke nafrati kámon se ágáh kar, 3 aur kah, Khudáwand KHUDÁ Yarúshalem se yún farmatá hai, ki Teri wiládat aur teri paidáish Kan'án ki sarzamín ki hai; terá báp Amori thá, aur teri mán Hitti thi. 4 Aur teri paidáish ká hál yún hai, ki jis din tú paidá hui, teri naf káti na gayi, aur na safái ke liye tujhe páni se gusi milá, aur na tujh par namak malá gayá, aur tú kapron men lapeti na gayi. 5 Kisi ki ankhi ne tujh par rahim na kiyá, ki tere liye yih kám kare, aur tujh par mihrbáni dikháe, balki tú apni wiládat ke roz báhar maidán men phenki gayi, kyunki tujh se nafrat rakhte the. 6 Tab main ne tujh par guzar kiyá, aur tujhe tere hi lahu men lotti dekhá, aur main ne tujhe, jab tú apne khun men ágishta thi, kahá, ki Jiti rah, hán, main ne tujh khunáluda se kahá, Jiti rah. 7 Main ne tujhe chaman ke shigúfon ki mánind hazár chand barháya, so tú barhi, aur bálíg hui, aur kamál o jamál tak

pahunchí, terí chhátíyán uṭhín, aur terí zulfen baṭhín, lekin tú nangí aur barahna thí. 8 Phir main ne terí taraf guzar kiyá, aur tujh par nazar kí, aur kyá dekhtá hūn, kī tú 'ishq-angez 'umr ko pahunch gayí hai: pas main ne apná dāman tujh par phailáya, aur terí barahnagí ko chhipáya, aur qasam khákar tujh se 'ahd bāndhá, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, aur tú merí ho gayí. 9 Phir main ne tujhe pání se gusl diya, aur terá khūn bi'lkull dho dala, aur tujh par 'itr malá. 10 Aur main ne tujhe zardoz libás se mulabbas kiyá, aur tukhas kī khál kī jūtí pahinái, nafis katán se terá kamar-band banáyá, aur tujhe sarásar reshma se mulabbas kiyá. 11 Main ne tujhe zewar se árásta kiyá, tere háthoṅ meṅ kangan pahináe, aur tere gale meṅ tauq dala. 12 Aur main ne terí náḱ meṅ nath, aur tere kánoṅ meṅ báliyan pahináin, aur ek khúbsúrat táj tere sir par rakkhá. 13 Aur tú sone chándí se árásta hui, aur terí poshák katáni, aur reshmí, aur chikandozí kī thí; aur tú maida, aur shahd, aur chiknái khátí thí: aur tú niháyat khúbsúrat, aur iqbál-mand malika ho gayí. 14 Aur aqwám i 'álam meṅ terí khúbsúratí kī shuhrat phail gayí, kyúṅki, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, kī Tú merí us jalál se, jo main ne tujhe bakhshá, kámil ho gayí thí.

15 Lekin tú ne apní khúbsúratí par takiya kiyá, aur apní shuhrat kewasle se badkárí karne lagí, aur har ek ke sáth jis ká terí taraf guzar húa, khúb fáhisha baní, aur usí kī ho gayí. 16 Tú ne apní poshák se apne únche maqám munaqqash aur árásta kiye, aur un par aisí badkárí kī, kī na kabhí hui, aur na hogí: 17 aur tú ne apne sone chándí ke nafis zewaroṅ se, jo main ne tujhe diye the, apne liye mardoṅ kī mūraten banáin, aur un se badkárí kī; 18 aur apní zardoz poshákoṅ se un ko mulabbas kiyá, aur merá 'itr aur bakhúr un ke sāmne rakkhá; 19 aur merá kháná jo main ne tujhe diya, ya'ni maida, aur chiknái, aur shahd, jo main tujhe khilátá thá, tú ne un ke sāmne khushbú ke liye rakkhá; Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, kī Yūn hī húa. 20 Aur tú ne apne betoṅ aur apní betiyon ko, jin ko tú

ne mere liye janam diya, lekar un ke áge qurbání kiyá, táki wuh un ko khá jáen. Kyá terí badkárí koí chhoṭí bát thí, 21 kī tú ne mere bachchoṅ ko bhí zabh kiyá, aur un ko butoṅ ke liye ág ke hawále kiyá? 22 Aur tú ne apní tamám makruhát aur badkárí meṅ apne bachpan ke dinon ko, jab kī tú nangí aur barahna apne khūn meṅ lottí thí, kabhí yád nakiya. 23 Aur Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, kī Apní is sárí badkárí ke 'aláwa afsos! tujh par afsos! 24 Tú ne apne liye gumbad banáyá, aur har ek bázár meṅ únchá maqám taiyár kiyá: 25 tú ne ráste ke har kone par apná únchá maqám ta'mír kiyá, aur apní khúbsúratí ko nafrat-angez kiyá; aur har ek rahguzar ke liye apne páṅw pasáre, aur badkárí meṅ taraqqí kī. 26 Aur tú ne ahl i Mísr apne parausiyon se jo baṛe qadáwar hain, badkárí kī, aur apní badkárí kī kasrat se mujhe gazabnák kiyá. 27 Pas dekh, main ne apná háth tujh par chaláya, aur tere wazífa ko kam kar diya, aur tujhe terí badkhwáh Eilístiyoṅ kī betiyon ke qábú meṅ kar diya, jo terí kharáb rawish se sharminda hotí thín. 28 Phir tú ne ahl i Asúr se badkárí kī, kyúṅki tú ser na ho saktí thí; hán, tú ne un se bhí badkárí kī, par taubhí tú ásúda na hui. 29 Aur tú ne mulk i Kan'án se Kasdion ke mulk tak apní badkárí ko phailáya, lekin isse bhí ser na hui. 30 Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, Terá dil kaisá beikhtiyár hai, kī tú yih sab kuchh kartí hai jo belagám fáhisha 'aurat ká kám hai; 31 is liye kī tú har ek sarak ke sire par apná gumbad banátí hai, aur har ek bázár meṅ apná únchá maqám taiyár kartí hai; aur tú kasbí kī mánind nahín, kyúṅki tú ujrat lená haqir jántí hai; 32 balkí badkár bíwí kī mánind hai, jo apne shauhar ke 'iwaz gairon ko qubúl kartí hai. 33 Log sab kasbion ke hadye dete hain, par tú apne yáron ko hadye aur tuhfe detí hai, táki wuh chároṅ taraf se tere pás áen, aur tere sáth badkárí karen. 34 Aur tú badkárí meṅ áur 'auraton kī mánind nahín, kyúṅki badkárí ke liye tere píchhe koí nahín átá; tú ujrat nahín letí, balkí khud ujrat detí hai: pas tú anokhí hai. 35 Is liye, ai badkár, tú KHUDÁ-

WAND ká kalám sun : 36 Khudá-wand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chúnki terí nápakí bah níklí, aur terí barahnagí terí badkárí ke bá'is, jo tú ne apne yáron se kí, aur tere sab naf-ratí buton ke sabab se, aur tere bach-chon ke khún ke sabab se, jo tú ne un ke áge guzráná, záhir ho gayí; 37 is liye, dekh, main tere sab yáron ko, jin ko tú lazíz thí, aur un sab ko, jin ko tú cháhtí thí, aur un sab ko jin se tú kína rakhtí hai, jama' karúngá; main un ko cháron taraf se terí mukhálafat par faráham karúngá, aur un ke áge terí barahnagí khol dúngá, táki wuh terí tamám barahnagí dekhén. 38 Aur main terí aisí 'adálat karúngá, jaisí bewafá aur khúní bíwí kí; aur main gazab aur gairat kí maut tujh par láúngá. 39 Aur main tujhe un ke hawáale kar dúngá, aur wuh tere gumbad, aur únche maqámon ko mismár karenge, tere kapre utárenge, aur tere khushnumá zewar chhín lenge, aur tujhe nangí aur barahna chhor jáenge. 40 Aur wuh tujh par ek hujúm cháhá láenge, aur tujhe sangsár karenge, aur apní talwáron se tujhe chhed dälenge. 41 Aur wuh tere ghar ág se jaláenge, aur bahutsí 'auraton ke sámné tujhe sazá denge; aur main tujhe badkárí se rok dúngá, aur tú phir ujrát na degí. 42 Tab merá qahr tujh par dhímá ho jáegá, aur merí gairat tujh se játi rahegi, aur main taskín páúngá, aur phir gazabhát na húngá. 43 Chúnkitú ne apne bachpan ke dinon ko yád na kiyá, aur itisab háton se mujh ko afrokh-tá kiyá, is liye Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, Dekh, main terí badráhí ká matíja tere sir par láúngá; aur tú áge ko apne sab ghinaune kámon ke aláwa aisí badzátí nahín kar sakegi. 44 Dekh, sab masal kahnewále terí bábat yih masal kahenge, ki jaisí mán wáisi betí. 45 Tír apní us mán kí betí hai, jo apne shauhar aur apne bachchon se ghín khátí thí; aur tú apní un bahinon kí bahín hai, jo apne shauharon aur apne bachchon se nafrat rakhtí thín : terí mán Hittí, aur terá báp Amorí thá. 46 Aur terí bari bahín Sámariya hai, jo terí báin taraf rahtí hai, wuh aur us kí betiyán; aur terí chhotí bahín, jo terí dahiní taraf rahtí hai, Sadúm aur us kí betiyán hain. 47 Lekin tú faqat un kí ráh par nahín chálí; aur sirf un hí ke se

ghinaune kám nahín kiye; kyúnki yih to goyá chhotí bát thí; balki tú apní tamám rawishon men un se badtar ho gayí. 48 Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, Mujhe apní hayát kí qasam kí terí bahín Sadúm ne aisá nahín kiyá, na us ne na us kí betiyon ne, jaisá tú ne, aur terí beti-yon ne kiyá hai. 49 Dekh, terí bahín Sadúm kí taqsír yih thí; gurúr, aur rotí kí serí, aur ráhat kí kasrat us men aur us kí betiyon men thí; us ne garíb aur muhtáj kí dastgiri na kí. 50 Aur wuh mutakabbir thín, aur unhon ne mere huzúr ghinaune kám kiye; is liye jab main ne dekhá, to un ko ukhár phenká. 51 Aur Sámariya ne tere gunáhon ke ádhe bhí nahín kiyé; tú ne un kí nisbat apní makrúhát ko firáwán kiyá hai, aur tú ne apní in makrúhát se apní bahinon ko bequsúr thahráyá hai. 52 Pas tú ap jo apní bahinon ko mujrim thahrátí hai in gunáhon ke sabab se jo tú ne kiye, jo un ke gunáhon se ziyáda nafratangez hain, malámat uthá : wuh tujh se ziyáda bequsúr hain : pas tú bhí ruswá ho, aur sharm khá, kyúnki tú ne apní bahinon ko bequsúr thahr-áyá hai. 53 Aur main un kí asíri ko badal dúngá, ya'ní Sadúm aur us kí betiyon kí asíri ko, aur Sámariya aur us kí betiyon kí asíri ko, aur un ke darmiyán tere asíron kí asíri ko. 54 táki tú apní ruswái utháe, aur apne sab kámon se pashe-mán ho, kyúnki tú un ke liye tasallí ká bá'is hai. 55 Aur terí bahinen, Sadúm aur Sámariya apní apní betiyon samet apní pahlí hálat par bahál ho jáenge, aur tú aur terí betiyán apní pahlí hálat par bahál hojáogi. 56 Tú apne ghamand ke dinon men apní bahín Sadúm ká nám tak zabán par na láti thí; 57 us se peshtar, ki terí sharárat fash hui, jab Arám kí beti-yon ne aur us sab ne jo un ke ás pás thín tujhe malámat kí, aur Filistion kí betiyon ne cháron taraf se terí tahqír kí. 58 KHUDÁWAND farmatá hai, Tú ne apní badzátí aur ghinaune ká-mon kí sazá pái. 59 Kyúnki Khudá-wand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Main tujh se, jaisá tú ne kiyá, waisá hí sulúk karúngá, is liye ki tú ne qasam ko haqír jáná, aur 'ahdshikaní kí. 60 Lekin main apne us 'ahd ko, jo main ne terí jawáni ke aiyám men tere sáth bándhá, yád rakkhúngá, aur

hamesha ká 'ahd tere sáth qáim karúngá. 61 Aur jab tú apní barí aur chhotí bahinon ko qubul karegi, tab tú apní ráhon ko yád karke pashemán hogí; aur main un kotujhe dūngá, ki terí betiyán hon, lekin yih tere 'ahd ke mutábiq nahín. 62 Aur main apná 'ahd tere sáth qáim karúngá; aur tú jánegí ki KHUDÁWAND main hūn; 63 táki tú yád kare, aur pashemán ho, aur sharm ke máre phir kabhí munh na khole, jab ki main sab kuchh jo tú ne kiyá hai mu'áf kar dūn, KHUDÁWAND KHUDÁ farmátá hai.

17 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 2 ki Ai ádamzád, ek pahelí nikál, aur ahl í Isráíl se ek tamsíl bayán kar, 3 aur kah, KHUDÁWAND KHUDÁ yūn farmátá hai, kí Ek bará 'uqáb, jo bare bázú aur lambe par rakhtá thá, apne rangárang ke bál o par men chhipá huá Lubnán men áyá, aur us ne deodár kí chotí tor lí. 4 Wuh sab se únchí dálí torkar saudágarí ke mulk men le gayá, aur saudágaron ke shahr men use lagáyá. 5 Aur wuh us sarzamín men se bíj le gayá, aur use zarkhez zamín men boyá; us ne use áb í firáwán ke kanáre bed ke darakht kí tarah lagáyá; 6 aur wuh ugá, aur angúr ká ek pastqadd shákhdár darakht ho gayá, aur us kí shákhen us kí taraf jhukí thin, aur us kí jareñ us ke niche thin; chunánchi wuh angúr ká ek darakht huá, us kí shákhen niklín, aur us kí konpalen barhín. 7 Aur ek áur bará 'uqáb thá, jis ke bázú bare bare aur par o bál bahut the. Aur is ták ne apní jareñ us kí taraf jhukáín, aur apní kiyáriyon se apní shákhen us kí taraf barháín, táki wuh use sínche. 8 Yih áb í firáwán ke kanáre zarkhez zamín men lagái gayí thí, táki is kí shákhen niklen, aur is men phal lagen, aur yih nafis ták ho. 9 Tú kah, KHUDÁWAND KHUDÁ yūn farmátá hai, kí Kyá yih baromand hogí? kyá wuh is ko ukhár na dálegá? aur is ká phal na tor dálegá, kí yih khushk ho jáe, aur is ke sab táza patte murjhá jáen? ise jar se ukhárne ke liye bahut táqat aur bahut se ádmíon kí zarúrat na hogí. 10 Dekh, yih lagáyí to gayí, par kyá yih baromand hogí? kyá yih púrabi hawá lagte hí bí'lkull súkh na jáegí? yih apní kiyáriyon hí men pazhmurda ho jáegí.

11 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 12 kí Is bági khándán se kah, Kyá tum in báton ká matlab nahín jánte? In se kah, Dekho, sháh í Bábul ne Yarúshalem par charháí kí, aur us ke bádsháh ko aur us ke umará ko asír karke apne sáth Bábul ko le gayá. 13 Aur us ne sháhi nasi men se ek ko liyá, aur us ke sáth 'ahd bándhá, aur us se qasam lí; aur mulk ke baháduron ko bhí le gayá; 14 táki wuh mamlukat past ho jáe, aur phir sir na uthá sake, balki us ke 'ahd ko qáim rakhne se qáim rahe. 15 Le-kin us ne bahut se ádmí aur ghore lene ke liye Mísr men elchí bhejkar us se sarkashi kí. Kyá wuh kámyáb hogá? kyá aise kám karnewalá bach saktá hai? kyá wuh 'ahdshikaní karke bhí bach jáegá? 16 KHUDÁWAND KHUDÁ farmátá hai, kí Mujhe apní hayát kí qasam, kí wuh usí jagah jáhán us bádsháh ká maskan hai jis ne use bádsháh banáyá, aur jis kí qasam ko us ne haqír jáná, aur jis ká 'ahd us ne torá, ya'ní Bábul men usí ke pás maregá. 17 Aur Fir'aun apne bare lashkar aur bahut se logon ko lekar larái men us ke sáth sharík na hogá, jab damdama bándhte hon, aur burj banáte hon, kí bahut se logon ko qatl karen. 18 Chúnki us ne qasam ko haqír jáná, aur us 'ahd ko torá, aur háth par háth márkar bhí yih sab kuchh kiyá, is liye wuh bach na sakegá. 19 Pas, KHUDÁWAND KHUDÁ yūn farmátá hai, kí Mujhe apní hayát kí qasam, kí wuh merí hí qasam hai jis ko us ne haqír jáná, aur wuh merá hí 'ahd hai jo us ne torá, main zarúr yih us ke sir par láúngá. 20 Aur main apná jál us par phail-áúngá, aur wuh mere phande men pakrá jáegá, aur main use Bábul ko le áúngá, aur jo merá gunáh us ne kiyá hai, us kí bábat main wahán us se hujjat karúngá. 21 Aur us ke lashkar ke sab farári talwár se qatl hongé, aur jo bache rahenge wuh charon taraf paráganda ho jáenge; aur tum jánoge kí main KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai.

22 KHUDÁWAND KHUDÁ farmátá hai, Main bhí deodár kí baland chotí lúngá, aur use lagáúngá; phir us kí narm shákhen men se ek konpal kát lúngá, aur use ek únche aur baland pahár par lagáúngá. 23 Main use Isráíl ke únche pahár par lagáúngá;

aur wuh shákhen níkálegá, aur phal láegá, aur 'álíshán deodár hogá; aur har qism ke parande us ke níche basenge, wuh us kí dāliyon ke sáye men baserá karenge. 24 Aur maidán ke sab darakht jánenge kí main KHUDÁWAND ne bare darakht ko past kiyá, aur chhoṭe darakht ko baland kiyá: hare darakht ko sukhá diyá, aur súkhe darakht ko hará kiyá: main KHUDÁWAND ne farmáyá, aur kar díkháyá.

18 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par nāzil huá, 2 kí Tum Isráíl ke mulk ke haqq men kyūn yih masal kahte ho, kí Báp-dádá ne kachche angúr kháe, aur aulád ke dānt khatte hue? 3 Khudá-wand KHUDÁ farmátá hai, Mujhe apní hayát kí qasam, kí tum phir Isráíl men yih masal na kahoge. 4 Dekh, sab jánen merí hain; jaisí báp kí ján, waist hí bete kí ján bhí merí hai; jo ján gunáh kartí hai wuhí maregi. 5 Lekin jo insán sádiq hai, aur us ke kám 'adálat o insáf ke mutábíq hain, 6 jis ne buton kí qurbání se nahín kháyá, aur baní Isráíl ke buton kí taraf apní ánkhen nahín utháin, aur apne hamsáye kí bíwí ko nápák nahín kiyá, aur 'aurat kí nápákí ke waqt us ke pás nahín gayá, 7 aur kisi par sitam nahín kiyá, aur qarzdar ká girau wápas kar díyá, aur zulm se kuchh chhín nahín liyá, bhúkon ko apní roti khiláí, aur nangon ko káprá pahínáyá, 8 súd par len den nahín kiyá, badkirdári se dastbardár huá, aur logon men sachchá insáf kiyá, 9 mere áin par chalá, aur mere ahkám par 'amal kiyá, táki rástí se mu'amala kare; wuh sádiq hai, Khudáwánd KHUDÁ farmátá hai, wuh yaqínan zinda rahega. 10 Par agar us ke hán betá paidá ho jo ráhzaní yá khún-rezí kare, aur in gunáhon men se koí gunáh kare, 11 aur in faráíz ko bajá na láe, balki buton kí qurbání se kháe, aur apne hamsáye kí bíwí ko nápák kare, 12 garíb aur muhtáj par sitam kare, zulm karke chhín le, girau wápas na de, aur buton kí taraf apní ánkhen utháe, aur ghinaune kám kare, 13 súd par len den kare; to kyá wuh zinda rahega? wuh zinda na rahega; us ne yih sab náfratí kám kiye hain; wuh yaqínan marega; us ká khún usí par hogá.

14 Lekin agar us ke hán aisá betá paidá ho jo un tamám gunáhon ko jo us ká báp kartá hai dekhe, aur khauf khákar us ke se kám na kare, 15 aur buton kí qurbání se na kháe, aur baní Isráíl ke buton kí taraf apní ánkhen na utháe, aur apne hamsáye kí bíwí ko nápák na kare, 16 aur kisi par sitam na kare, girau na le, aur zulm karke kuchh chhín na le, bhúke ko apní roti khiláe, aur nange ko kapre pahínáe, 17 garíb se dastbardár ho, aur súd par len den na kare, par mere ahkám par 'amal kare, aur mere áin par chale; wuh apne báp ke gunáhon ke liye na marega; wuh yaqínan zinda rahega. 18 Lekin us ká báp, chúnki us ne berahmí se sitam kiyá, aur apne bhái ko zulm se lúṭá, aur apne logon ke darmiyan bure kám kiye, is liye wuh apní badkárí ke bá'is marega. 19 Taubhí tum kahte ho, kí Betá báp ke gunáh ká bojh kyūn nahín uthátá? Jab bete ne wuhí jo jáíz aur rawá hai kiyá, aur mere sab áin ko hifz karke un par 'amal kiyá, to wuh yaqínan zinda rahega. 20 Jo ján gunáh kartí hai, wuhí maregi: betá báp ke gunáh ká bojh na utháega, aur na báp bete ke gunáh ká bojh; sádiq kí sadáqat usí ke liye hogí, aur sharír kí sharárat sharír ke liye. 21 Lekin agar sharír apne tamám gunáhon se, jo us ne kiye hain, báz áe, aur mere sab áin par chalkar jo jáíz aur rawá hai kare, to wuh yaqínan zinda rahega, wuh na marega. 22 Wuh sab gunáh jo us ne kiye hain, us ke khiláf mahsúb na honge: wuh apní rástbázi men jo us ne kí zinda rahega. 23 Khudáwánd KHUDÁ farmátá hai, Kyá sharír kí maut men merí khushi hai, aur is men nahín kí wuh apní rawish se báz áe, aur zinda rahe? 24 Lekin agar sádiq apní sadáqat se báz áe, aur gunáh kare, aur un sab ghinaune kámon ke mutábíq jo sharír kartá hai kare: to kyá wuh zinda rahega? Us kí tamám sadáqat jo us ne kí farámosh hogí: wuh apne gunáhon men, jo us ne kiye hain, aur apní khatáon men, jo us ne kí hain, marega. 25 Taubhí tum kahte ho, kí KHUDÁWAND kí rawish rást nahín. Ai baní Isráíl, suno to: Kyá merí rawish rást nahín? kyá tumhári rawish narást nahín? 26 Jab sádiq

apní sadáqat se báz áe, aur badkirdári kare, aur us men mare, to wuh apní badkirdári ke sabab se, jo us ne kí hai, maregá. 27 Aur agar sharír apní sharárat se, jo wuh kartá hai, báz áe, aur wuh kám kare jo jáiz aur rawá hai, to wuh apní jan zinda rakkhegá. 28 Is liye kí us ne sochá, aur apne sab gunáhon se jo kartá thá báz áyá; wuh yaqín-an zinda rahegá, wuh na maregá. 29 Taubhí baní Isráíl kahte haiñ, kí KHUDÁWAND kí rawish rást nahín. Ai baní Isráíl, kyá merí rawish rást nahín? kyá tumhári rawish nárast nahín? 30 Pas Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, Ai baní Isráíl, main har ek kí rawish ke mutábíq tumhári 'adálat karúngá. Tauba karo, aur apne tamám gunáhon se báz áo; táki badkirdári tumhári halákat ká bá'is na ho. 31 Un tamám gunáhon ko, jin se tum gunahgár hue dúr karo, aur apne liye nayá dil aur nayí ruh paidá karo; ai baní Isráíl, tum kyún halák hoge? 32 Kyúñki Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, Mujhe marne-wále kí maut se shádmání nahín: is liye báz áo, aur zinda raho.

19 Ab tú Isráíl ke umará par nauha kar, 2 aur kah, Terí man kaun thí? Ek sherní; jo sheron ke darmiyan letí thí, aur jawán sheron ke darmiyan us ne apne bachchon ko pála. 3 Aur us ne apne bachchon men se ek ko pála; to wuh jawán sher húa, aur shikár karná síkh gayá, aur ádmíon ko nigalne lagá. 4 Aur qaumon ke darmiyan us ká charchá húa; to wuh un ke garhe men pakrá gayá, aur wuh use zanjíron se jakarkar zamín i Mísr men láe. 5 Aur jab sherní ne dekhá kí us ne befáida intizám kiyá, aur us kí ummed játi rahí, to us ne apne bachchon men se dústre ko liyá, aur use páلكar jawán sher kiyá. 6 Aur wuh sheron ke darmiyan sair kartá phirá, aur jawán sher húa, aur shikár karná síkh gayá, aur ádmíon ko nigalne lagá. 7 Aur us ne un ke qasron ko barbad kiyá, aur un ke shahron ko wirán kiyá; us kí garaj se mulk ujar gayá, aur us kí ábadí na rahí. 8 Tab bahut sí qaumen tamám mamálik se us kí ghat men baithín, aur unhon ne us par apná jái phailáyá; wuh un ke garhe men pakrá gayá. 9 Aur

unhon ne use zanjíron se jakarkar pinjare men dálá: aur sháh i Bábul ke pás le áe: unhon ne use qil'e meñ band kiyá, táki us kí áwáz Isráíl ke paharon par phir suní na jáe.

10 Terí man us ták se mushábih thí, jo terí manind pání ke kanare lagái gayí; wuh pání kí firáwání ke bá'is bárwar aur shákhdár hui. 11 Aur us kí shákhen aisi mazbút ho gayín, kí bádsháhon ke 'asá un se banáe gaye, aur ghaní shákhen men us ká tana baland húa, aur wuh apní ghaní shákhen samet únchí dikhái detí thí. 12 Lekin wuh gazab se ukharkar zamín par girái gayí, aur púrabí hawá ne us ká phal khushk kar dálá: aur us kí mazbút dáliyan torí gayín, aur súkh gayín, aur ág se bhasam huiñ. 13 Aur ab wuh biyá-bán men súkhí aur piyási zamín men lagái gayí. 14 Aur ek chharí se jo us kí dáliyon se baní thí ág nikalkar us ká phal khá gayí; aur us kí koi aisi mazbút dáli na rahí kí saltanat ká 'asá ho. Yih nauha hai, aur nauhe ke liye rahegá.

20 Aur sátwen baras ke páñchwen mahíne kí daswín taríkh ko yún húa, kí Isráíl ke chand buzurg KHUDÁWAND se kuchh daryáft karne ko áe, aur mere sámne baith gaye. 2 Tab KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 3 kí Ai ádamzád, Isráíl ke buzurgon se kalám kar, aur un se kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Kyá tum mujh se daryáft karne áe ho? Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, Mujhe apní hayát kí qasam, tum mujh se kuchh daryáft na kar sakoge. 4 Kyá tú un par hujjat qáim karegá, ai ádamzád, kyá tú un par hujjat qáim karegá? un ke bápádá ke nafratí kámon se un ko ágáh kar. 5 Un se kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Jis din main ne Isráíl ko barguzída kiyá, aur baní Ya'qúb se qasam khái, aur mulk i Mísr men apne áp ko un par záhir kiyá, main ne un se qasam khákar kahá, Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún; 6 jis din main ne un se qasam khái, táki un ko mulk i Mísr se us mulk men láún, jo main ne un ke liye dekhkar thahráyá thá, jis men shahd aur dúdh bahtá hai, aur jo tamám mamálik kí shaukat hai: 7 aur main ne un se kahá, Tum

men se har ek shakhs un nafratī chizon ko, jo us kī manzūr i nazar hain, dūr kare, aur tum apne āp ko Misr ke buton se nāpāk na karo : main KHUDĀWAND tumharā Khudā hūn. 8 Lekin wuh mujh se bāgī hue, aur na chāhā ki merī sunen : un men se kisi ne un nafratī chizon ko jo us kī manzūr i nazar thin tark na kiya, aur Misr ke buton ko na chhorā : tab main ne kahā, ki Main apnā qahr un par undel dūngā, tāki apne gazab ko mulk i Misr men un par purā karūn. 9 Lekin main ne apne nām kī khātir aisā kiya, tāki merā nām un qaumon kī nazar men, jin ke darmiyān wuh rahte the, aur jin kī nigāhon men main un par zāhir hūā, jab un ko mulk i Misr se nikāl layā. nāpāk na kiya jāe. 10 Pas main un ko mulk i Misr se nikālkar biyābān men layā. 11 Aur main ne apne āin un ko diye, aur apne ahkām un ko sikhāe, ki insān un par 'amal karne se zinda rahe. 12 Aur main ne apne sabt bhī un ko diye, tāki wuh mere aur un ke darmiyān nishān hon, tāki wuh jānen ki main KHUDĀWAND un kā muqaddas karnewālā hūn. 13 Lekin banī Isrāīl biyābān men mujh se bāgī hue; wuh mere āin par na chale, aur mere ahkām ko radd kiya, jin par agar insān 'amal kare to un ke sabab se zinda rahe; aur unhon ne mere sabton ko nihāyat nāpāk kiya : tab main ne kahā, ki Main biyābān men apnā qahr un par nāzil karke un ko fanā karūngā. 14 Lekin main ne apne nām kī khātir aisā kiya, tāki wuh un qaumon kī nazar men, jin kī ānkhon ke sāmne main un ko nikāl layā, nāpāk na kiya jāe. 15 Aur main ne biyābān men bhī un se qasam khāī, ki main un ko us mulk men na lāūngā jo main ne un ko diya, jis men dūdh aur shahd bahtā hai, aur jo tamām mamālik kī shaukat hai; 16 kyūnki unhon ne mere ahkām ko radd kiya, aur mere āin par na chale, aur mere sabton ko nāpāk kiya, is liye ki un ke dil un ke buton ke mushtāq the. 17 Taubhī merī ānkhon ne un kī ri'āyat kī, aur main ne un ko halāk na kiya, aur main ne biyābān men un ko bi'lkull nest o nābūd na kiya. 18 Aur main ne biyābān men un ke farzandon se kahā, Tum apne bāpdādā ke āin o ahkām par na chalo,

aur un ke buton se apne āp ko nāpāk na karo : 19 main KHUDĀWAND tumharā Khudā hūn : mere āin par chalo, aur mere ahkām ko māno, aur un par 'amal karo; 20 aur mere sabton ko muqaddas jāno, ki wuh mere aur tumhare darmiyān nishān hon, tāki tum jāno ki main KHUDĀWAND tumharā Khudā hūn. 21 Lekin farzandon ne bhī mujh se bagāwat kī; wuh mere āin par na chale, na merī ahkām ko mānkar un par 'amal kiya, jin par agar insān 'amal kare to un ke sabab se zinda rahe; unhon ne mere sabton ko nāpāk kiya : tab main ne kahā, ki Main apnā qahr un par nāzil karūngā, biyābān men apne gazab ko un par purā karūngā. 22 Taubhī main ne apnā hāth khenchā, aur apne nām kī khātir aisā kiya, tāki wuh un qaumon kī nazar men, jin ke dekhte hue main un ko nikāl layā, nāpāk na kiya jāe. 23 Phir main ne biyābān men un se qasam khāī, ki Main un ko qaumon men āwāra, aur mamālik men parāganda karūngā; 24 is liye ki wuh mere ahkām par 'amal na karte the, balki mere āin ko radd karte the, aur mere sabton ko nāpāk karte the, aur un kī ānkhon un ke bāpdādā ke buton par thin. 25 So main ne un ko bure āin aur aise ahkām diye, jin se wuh zinda na rahen; 26 aur main ne un ko un hī ke hadyon se, ya'ni sab pahlauthon ko āg par guzranne se, nāpāk kiya, tāki main un ko wirān karūn, aur wuh jānen ki KHUDĀWAND main hūn.

27 Is liye, ai ādamzād, tū banī Isrāīl se kalām kar, aur un se kah, Khudāwand KHUDĀ yūn farmatā hai, ki Is ke 'alāwa tumhare bāpdādā ne aise kām karke merī takfir kī, aur merā gunāh karke khatakār hue. 28 Ki jab main un ko us mulk men layā, jise un ko dene kī main ne qasam khāī thī, to unhon ne jis ūnche pahār, aur jis ghane darakht ko dekha, wahin apne zabithon ko zabh kiya, aur wahin apnī gazab-angez nazr ko guzranā, aur wahin apnī khushbū jalāī, aur apne tapāwan tapāe. 29 Tab main ne un se kahā, Yih kaisā ūnchā maqām hai jāhān tum jāte ho? Aur unhon ne us kā nām Bāmāh rakkhā jo āj ke dīn tak hai.. 30 Is liye tū banī Isrāīl se kah.

Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Kyá tum bhí apne bápádá ki tarah nápak hote ho? aur un ke nafrat-angez kámon ki mánind tum bhí badkárí karte ho? 31 aur jab apne hadye charháte, aur apne beton ko ág par guzrákar apne sab buton se apne ap ko ág ke din tak nápak karte ho: to ai baní Isráíl, kyá tum mujh se kuchh daryáft kar sakte ho? Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. Mujhe apní hayát ki qasam, mujh se kuchh daryáft na kar sakoge. 32 Aur wuh jo tumháre jí men átá hāthargiz wuqú' men na áegá, kyúнки tumsochte ho, ki tum bhí dígar aqwám o qabáíl i 'álam ki mánind lakr aur patthar ki parastish karoge. 33 Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, Mujhe apní hayát ki qasam, main zeráwar háth se aur baland bázú se qahr názil karke tum par saltanat karúngá. 34 aur main zoráwar háth aur baland bázú se qahr názil karke tum ko qaumon men se nikál láungá, aur un mulkon se, jin men tum paráganda hue ho, jama' karúngá; 35 aur main tum ko qaumon ke biyábán men láungá, aur wahán rú-barú tum se hujjat karúngá. 36 Jis tarah main ne tumháre bápádá ke sáth Mísr ke biyábán men hujjat ki, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, usí tarah main tum se bhí hujjat karúngá. 37 Aur main tum ko chharí ke niche se guzárúngá, aur 'ahd ke band men láungá. 38 Aur main tum men se un logon ko, jo sarkash aur mujh se bági hain, judá karúngá: main un ko us mulk se, jis men unhon ne búd o básh kí, nikál láungá, par wuh Isráíl ke mulk men dákhil na hongé, aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún. 39 Aur tum se, ai baní Isráíl, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Jáó, aur apne apne but ki 'ibádat karo, lekin is ke ba'd yaqínan tum merí sunoge, aur apní qurbáníon aur apne buton se mere muqaddas nám ki takfir na karoge. 40 Kyúнки Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Mere koh i muqaddas, ya'ní Isráíl ke únche pahár par, tamám baní Isráíl sab ke sab mulk men merí 'ibádat karenge; wahán main un ko qubúl karúngá, aur tumhári qurbáníán, aur tumhári nazron ke pahle phal, aur tumhári sab muqaddas chizen talab karúngá. 41 Jab main

tum ko qaumon men se nikál láungá, aur un mulkon men se, jin men main ne tum ko paráganda kiyá, jama' karúngá, tab main tum ko khushbú ke sáth qubúl karúngá; aur qaumon ke sámne tum merí taqdís karoge. 42 Aur jab main tum ko Isráíl ke mulk men, ya'ní us sarzamin men jis ke liye main ne qasam khái ki tumháre bápádá ko dún, le áungá, tab tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún. 43 Aur wahán tum apní rawish, aur apne sab kámon ko jin se tum nápak hue ho yád karoge, aur tum apní tamám badí ke sabab se jo tum ne kí hai apní nazar men ghinaune hoge. 44 Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, ki Ai baní Isráíl, jab main tumhári burí rawish aur bada'málí ke mutábíq nahín balki apne nám ki khátir tum se sulúk karúngá, to tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún.

45 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 46 ki Ai ádamzád, junúb ká rukh kar, aur junúb hí se mukhátib hokar us ke maidán ke jangal ke khiláf nubuwwat kar; 47 aur junúb ke jangal se kah, KHUDÁWAND ká kalám sun; Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekh, main tujh men ág bharkáúngá, aur wuh har ek hará darakht, aur har ek súkhá darakht jo tujh men hai khá jáegi; bharkta huá shu'la na bujhegá, aur junúb se shimál tak sab ke munh us se jhulas jáenge. 48 Aur har fard i bashar dekhegá ki main KHUDÁWAND ne use bharkáyá hai; wuh na bujhegi. 49 Tab main ne kahá, Hae, Khudáwand KHUDÁ! wuh to merí bábat kahte hain, Kyá wuh tamsilen nahín kahtá?

21

Tab KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 2 ki Ai ádamzád, Yarúshalem ká rukh kar, aur muqaddas makánon se mukhátib hokar mulk i Isráíl ke khiláf nubuwwat kar, 3 aur us se kah, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Dekh, main terá mukhálif hún, aur apní talwár miyán se nikál lúngá, aur tere sádiqon aur tere sharíron ko tere darmiyán se kát dálúngá. 4 Pas chúnki main tere darmiyán se sádiqon aur sharíron ko kát dálúngá, is liye merí talwár apne miyán se nikalkar junúb se shimál tak tamám bashar par chalegi. 5 Aur sab ján-

enge ki main KHUDÁWAND ne apní talwár miyán se khenchí hai; wuh phir us men na jáegi. 6 Pas ai adamzád, kamar kí shikastagi se áhen már, aur talkhkámí se un kí ápkhon ke sámne thandí sáns bhar. 7 Aur jab wuh púchhen, ki Tú kyún háe háe kartá hai? to yún jawáb dená, ki Us kí ámad kí áfwáh ke sabab se; aur har ek dil pighal jáegá, aur sab háth dhíle ho jáenge, aur har ek jí dúb jáegá, aur sab ghutne pání kí mánind kamzor ho jáenge: Khudá-wand KHUDÁ farmatá hai, us kí ámad ámad hai, yih wuqú' men áegá.

8 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 9 ki Ai adamzád, nubuwwat kar, aur kah, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú kah, Talwár, balki tez aur saiqal kí húi talwár hai. 10 Wuh tez kí gayí hai, táki us se barí khúnrezí kí jáe; wuh saiqal kí gayí hai, táki chamke: phir kyá ham khush ho sakte hain? mere beté ká 'asá har lakrí ko haqír jántá hai. 11 Aur us ne use saiqal karne ko diyá hai, táki háth men lí jáe: wuh tez aur saiqal kí gayí, táki qatl karnewále ke háth men dí jáe. 12 Ai adamzád, tú ro aur nála kar, kyunki wuh mere logon par chalegi, wuh Isráíl ke sab umará par hogí, wuh mere logon samet talwár ke hawále kiye gaye hain: is liye tú apní rán par háth már. 13 Yaqínan wuh ázmái gayí, aur agar 'asá use haqír jáne, to kyá, wuh nábud hogá? Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 14 Aur ai adamzád, tú nubuwwat kar, aur talí bajá: aur talwár dochand balki síhchand ho jáe, wuh talwár jo maqtúlon par kárgar húi: barí khúnrezí kí talwár hai, jo un ko gherí hai. 15 Main ne yih talwár un ke sab phátaKon ke khiláf qáim kí hai, táki un ke dil pighal jáen, aur un ke girne ke sámán ziyáda hon. Háe, barq i teg! yih qatl karne ko khenchí gayí. 16 Taiyár ho, dahiní taraf já; ámada ho; báin taraf já; jidhar terá rukh ho. 17 Aur main bhí talí bajáungá, aur apne qahr ko thandá karúngá: main KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai.

18 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 19 ki Ai adamzád, tú do ráste khench, jin se sháh i Bábul kí talwár áe: ek hí mulk se

wuh donon ráste nikál: aur ek háth nishán ke liye shahr kí ráh ke sire par baná. 20 Ek ráh nikál, jis se talwár baní 'Ammon kí Rabbah par, aur phir ek áur, jis se Yahúdáh ke mahsúr shahr Yarúshalem par áe. 21 Kyunki sháh i Bábul donon ráhon ke nuqta e ittisál par fálgrí ke liye khará hogá, aur tíron ko hilákar but se suwál karegá, aur jigar par nazar karegá. 22 Us ke dahine háth Yarúshalem ká qur'a paregá, kí manjaníq lagáe, aur kusht o khún ke liye munh khole, lalkár kí áwáz baland kare, aur phátaKon par man-janíq lagáe, aur damdama bándhe, aur burj banáe. 23 Lekin un kí nazar men yih aisá hogá jaisá jhúthá shugún, ya'ní un ke liye jinhon ne qasam khái thí, par wuh badkirdári ko yád karegá, táki wuh giriftár hon.

24 Is liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Chúnki tum ne apní badkirdári yád dilái, aur tumhári khatákári záhir húi, yahán tak kí tum-háre sab kámon men tumháre gunáh 'ayán hain, aur chúnki tum khayál men á gaye, is liye giriftár ho jáoge. 25 Aur tú, ai majrúh sharír sháh i Isráíl, jis ká zamána badkirdári ke anjám ko pahunchne par áyá hai, 26 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Kuláh dúr kar, aur táj utár; yih aisá na rahegá; past ko baland kar, aur use jo baland hai past kar. 27 Main hí use ulať, ulať, ulať dúngá; par yún bhí na rahegá; aur wuh áegá jis ká haqq hai; aur main use dúngá.

28 Aur tú, ai adamzád, nubuwwat kar, aur kah, Khudáwand KHUDÁ baní 'Ammon aur un kí ta'nazaní kí bábat yún farmatá hai, kí tú kah, Talwár, balki khinchí húi talwár, khúnrezí ke liye saiqal kí gayí hai, táki bijlí kí tarah bhasam kare: 29 jab kí wuh tere liye dhoká dekhte hain, aur jhúthe fál nikálte hain, kí tujh ko un sharíron kí gardan-on par dál den jo máre gaye, jin ká zamána un kí badkirdári ke anjám ko pahunchne par áyá hai. 30 Us ko miyán men kar, main terí paidáish ke makán men aur terí zadbúm men terí 'adálat karúngá. 31 Aur main apná qahr tujh par názil karúngá, aur apne gazab kí ág tujh par bharáungá, aur tujh ko haiwánkhaslat ádmíon

ke hawále karúngá, jo barbád karne men máhir hain. 32 Tú ág ke liye indhan hogá, aur terá khún mulk men bahégá, aur phir terá zikr bhí na kiyá jáegá; kyúinki main KHUDÁWAND ne farmáyá hai.

22 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 ki Ai ádamzád, kyá tú ilzám na lagáogá? kyá tú is khúní shahr ko malím na thahráegá? tú is ke sab nafatí kám is ko díkhá; 3 aur kah, Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, ki Ai shahr, tú apne andar khúnrezi kartá hai, táki terá waqt á jáe, aur tú apne wáste buton ko apne nápak karne ke liye banátá hai. 4 Tú us khún ke sabab se, jo tú ne baháyá, mujrím thahrá; aur tú buton ke bá'is jin ko tú ne banáyá hai nápak húa; tú apne waqt ko nazdík látá hai, aur apne aiyám ke khátima tak pahunchá hai: is liye main ne tujhe aqwám ki malámat ká nishána, aur mamálik ká tháthhá banáyá hai. 5 Tujh se dúr o nazdík ke sab log terí hansí uráenge, kyúinki tú, fasádí aur bad-nám, mashhúr hai. 6 Dekh, Isráil ke umará sab ke sab jo tujh men hain, maqdúr bhar khúnrezi par musta'idd the. 7 Tere andar unhon ne mán báp ko haqír jáná hai: tere andar unhon ne pardesiyon par zulm kiyá: dere andar unhon ne yatímon aur bewáon par sitam kiyá hai. 8 Tú ne merí pák chízon ko náchíz jáná, aur mere sabton ko nápak kiyá. 9 Tere andar wuh log hain jo chugl-khorí karke khún karwáte hain: aur tere andar wuh hain jo buton kí qurbáni se kháte hain: tere andar wuh hain jo fisq o fujúr karte hain. 10 Tere andar wuh bhí hain jinhon ne apne báp kí haramshikaní kí: tujh men unhon ne us 'aurat se jo nápakí kí hálát men thí mubásharat kí. 11 Kisí ne dústre kí bíwi se badkárí kí; aur kisí ne apní bahú se badzátí kí; aur kisí ne apní bahin, apne báp kí betí ko, tere andar ruswá kiyá. 12 Tere andar unhon ne khúnrezi ke liye rishwatkhori kí. Tú ne byáj aur súd liyá, aur zulm karke apne parausi ko lúta, aur mujhe farámosh kiyá, Khudáwánd KHUDÁ farmátá hai. 13 Dekh, tere nárawá nafa' ke sabab se jo tú ne liyá, aur terí khúnrezi ke bá'is, jo tere andar hui, main ne talí bajáí. 14 Kyá terá dil

bardáshht karégá, aur tere háthon men zor hogá, jab main terá mu-'ámala faisal karúngá? main KHUDÁWAND ne farmáyá, aur main hí kar díkháungá. 15 Hán, main tujh ko qaumon men paráganda, aur mulkon men tittar bittar karúngá, aur terí gandagí tujh men se nábúd kar dúngá; 16 aur tú qaumon ke sámne apne áp men nápak thahregá, aur má'lúm karegá ki main KHUDÁWAND hún.

17 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 18 ki Ai ádamzád, baní Isráil mere liye mail ho gaye hain: wuh sab ke sab pítal, aur rángá, aur lohá, aur sísa hain, jo bhattí men hain: wuh chándí kí mail hain. 19 Is liye Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, ki Chúnki tum sab mail ho gaye ho, is liye dekho, main tum ko Yarúshalem men jama' karúngá. 20 Jis tarah log chándí, aur pítal, aur lohá, aur sísa, aur rángá bhattí men jama' karte hain, aur un par dhaunkte hain, táki un ko pighlá dále, usí tarah main apne qahr aur apne gázab men tum ko jama' karúngá, aur tum ko wahán rakhkar pighláungá; 21 hán, main tum ko ikatthá karúngá, aur apne gázab kí ág tum par dhaunkúngá, aur tum ko us men pighlá dálúngá. 22 Jis tarah chándí bhattí men pighlái játi hai, usí tarah tum us men pighláe jáoge; aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND ne apná qahr tum par názil kiyá hai.

23 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 24 ki Ai ádamzád, us se kah, Tú wuh sarzamín hai jo pák nahín kí gayí aur jis par gázab ke din men bárish nahín hui; 25 jis men us ke nabion ne sázish kí hai: shikár ko phárte hue garajnewále sher i bábar kí mánind, wuh jánon ko khá gaye hain: wuh mál aur qímatí chízon ko chhín lete hain; unhon ne us men bahut sí 'auraton ko bewa baná diyá hai. 26 Us ke káhinon ne merí sharí-'at ko torá, aur merí muqaddas chízon ko nápak kiyá hai; unhon ne muqaddas aur 'ámm men kuchhí farq nahín rakkhá: aur najis o táhir men imtiyáz kí ta'lím nahín dí: aur mere sabton ko nigáh men nahín rakkhá, aur main un men be'izzat húa. 27 Us ke umará us men shikár ko phárnewále bheriyon kí mánind hain, jo nájáiz nafa' kí khátir khúnrezi karte, aur

jānon ko halāk karte hain. 28 Aur us ke nabī un ke liye kachchī kahgil karte hain, bātīl royā dekhte, aur jhūthī fālgīrī karte hain, aur kahte hain, ki Khudāwand KHUDĀ yūn farmatā hai, hālānki KHUDĀWAND ne nahīn farmāyā. 29 Is mulk ke logon ne sitamgarī, aur lūtmār kī hai, aur garīb aur muhtāj ko satāyā hai, aur pardēsiyon par nāhaqq saḥtī kī hai. 30 Main ne un ke darmiyān talāsh kī ki koī aisā ādmī mile jo fasīl banāe, aur us sarzamīn ke liye us ke rakhne men mere sāmne kharā ho, tāki main use wīrān na karūn; par koī na milā. 31 Pas main ne apnā qahr un par nāzil kiya, aur apne gazab kī āg se un ko fanā kar diya, aur main un kī rawish ko un ke siron par lāyā, Khudāwand KHUDĀ farmatā hai.

23 Aur KHUDĀWAND kā kalām mujh par nāzil hūā, 2 ki Ai ādamzād, do 'auraten ek hī mān kī beṭiyān thīn. 3 Unhon ne Misr men badkāri kī; wuh apnī jawānī men badkār banīn; wahān un kī chhātīyān malī gayīn, aur wahīn un ke doshīzagī ke pistān masale gaye. 4 Un men se barī kā nām Aholah, aur us kī bahīn kā Aholibah thā: aur wuh donon merī ho gayīn, aur un se beṭe beṭiyān paidā hūe. Aur un ke yih nām; Aholah aur Aholibah, Sāmariya o Yārūshalem hain. 5 Aur Aholah jab kī wuh merī thī, badkāri karne lagī: aur apne yāron par, ya'nī Asūrion par jo hamsāye the, 'āshiq hūī, 6 wuh sardār aur hākīm, aur sab ke sab dilpasand jawān mard, aur sawār the, jo ghoron par sawār hote, aur argawānī poshāk pahinte the. 7 Aur us ne un sab ke sāth jo Asūr ke barguzīda mard the badkāri kī: aur wuh un sab ke sāth, jin se wuh 'ishqbāzī kartī thī, aur un ke sab buton ke sāth nāpāk hūī. 8 Us ne jo badkāri Misr men kī thī use tark na kiya; kyūnki us kī jawānī men wuh us se hamāgosh hūe, aur unhon ne us ke doshīzagī ke pistānon ko masalā, aur apnī badkāri us par undel dī. 9 Is liye main ne use us ke yāron ya'nī Asūrion ke hawāle kar diya, jin par wuh martī thī. 10 Unhon ne us ko besatr kiya, aur us ke beṭon aur beṭiyon ko chhīn liya, aur use talwār se qatl kiya: pas wuh 'auraton men angushtnumā hūī, kyūnki unhon ne use 'adālat se saza dī

11 Aur us kī bahīn Aholibah ne yih sab kuchh dekhā, par wuh shahwat-parastī men us se badtar hūī, aur us ne apnī bahīn se barhkar badkāri kī. 12 Wuh Asūrion par 'āshiq hūī, jo sardār, aur hākīm, aur us ke hamsāye the, jo bharkīlī poshāk pahinte aur ghoron par sawār hote, aur sab ke sab dilpasand jawān mard the. 13 Aur main ne dekhā kī wuh bhī nāpāk ho gayī; un donon kī ek hī rawish thī. 14 Aur us ne badkāri men taraqqī kī: kyūnki jab us ne dīwār par mardon kī sūraten dekhīn, ya'nī Kasdion kī taswīren jo shangarf se khīnchī hūī thīn, 15 jo paṭkon se kāmārbasta, aur siron par rangīn pagriyān pahine the, aur sab ke sab dekhne men umarā ahlī Bābul kī mānind the, jin kā watan Kasdistān hai; 16 to dekhte hī wuh un par marne lagī, aur un ke pās Kasdistān men qāsīd bheje. 17 Pas ahlī Bābul us ke pās ākar 'ishq ke bistar par charhe, aur unhon ne us se badkāri karke use ālūda kiya, aur wuh un se nāpāk hūī, to us kī jān un se bezār ho gayī. 18 Tab us kī badkāri 'alāniya hūī, aur us kī barahnagī besatr ho gayī; tab merī jān us se bezār hūī, jaisī us kī bahīn se bezār ho chukī thī. 19 Taubhī us ne apnī jawānī ke dinon ko yād karke, jab wuh Misr kī sarzamīn men badkāri kartī thī, badkāri par badkāri kī. 20 So wuh phir apne un yāron par marne lagī, jin kā badan gadhon kā sā badan, aur jin kā inzāl ghoron kā sā inzāl thā. 21 Is tarah tū ne apnī jawānī kī shahwat-parastī ko, jab kī Misrī terī jawānī kī chhātīyon ke sabab se tere pistān malte the, phir yād kiya.

22 Is liye, ai Aholibah, Khudāwand KHUDĀ yūn farmatā hai, kī Dekh, main un yāron ko, jin se terī jān bezār ho gayī hai, ubhārūngā kī tujh se mukhālafat karen, aur un ko bulā lāūngā kī tujhe chāron taraf se gher len. 23 Ahlī Bābul, aur sab Kasdion ko Fiqod, aur Shoa', aur Qoa', aur un ke sāth tamām Asūrion ko, sab ke sab dilpasand jawān mardon ko, sardaron aur hākimon ko, aur bare bare amiron aur nāmī logon ko, jo sab ke sab ghoron par sawār hote hain, tujh par charhā lāūngā. 24 Aur wuh asliha e jang, aur rathon, aur chhakron, aur ummaton ke amboh ke sāth tujh par hamla karenge; aur dhāl aur

pharí pakarkar aur khod pahlnkar charon taraf se tujhe gher lenge : main 'adalat un ke supurd karunga, aur wuh apne ain ke mutabiq tera faisala karenge. 25 Aur main apni gairat ko teri mukhalif banaunga, aur wuh gazabnak hokar tujh se pesh aenge, aur teri nak aur tere kan kat dalenge, aur tere baqi log talwar se mare jaenge : wuh tere beton aur betiyon ko pakar lenge, aur tera baqiya ag se bhasam hoga. 26 Aur wuh tere kapre utar lenge, aur tere nafis zewar lut le jaenge. 27 Aur main teri shahwatparasti aur teri badkari jo tu ne mulk i Misr men sikhi mauquf karunga, yahan tak ki tu un ki taraf phir ank na uthaegi, aur phir Misr ko yad na karegi. 28 Kyunki Khudawand KHUDA yun farmata hai, ki Dekh, main tujhe un ke hath men, jin se tujhe nafrat hai, han, un hi ke hath men, jin se teri jan bezar hai, de dunga : 29 aur wuh tujh se nafrat ke sath pesh aenge, aur tera sab mal, jo tu ne mihrat se paida kiya hai, chhin lenge, aur tujhe 'uryan o barahna chhor jaenge, yahan tak ki teri shahwatparasti o khabasat aur teri badkari fash ho jaegi. 30 Yih sab kuchh tujh se is liye hoga, ki tu ne badkari ke liye digar aqwam ka pichha kiya, aur un ke buton se napak hui. 31 Tu apni bahin ki rah par chali ; is liye main us ka piyala tere hath men dunga. 32 Khudawand KHUDA yun farmata hai, ki Tu apni bahin ke piyale se, jo gura aur bara hai, piogi ; teri hans hogi ; aur tu thathon men ura jaegi, kyunki us men bahut si samal hai. 33 Tu masti aur sog se bhar jaegi, wirani aur hairat ka piyala teri bahin Samariya ka piyala hai. 34 Tu use piogi aur nichoregi, aur us ki thikriyan bhi chaba jaegi, aur apni chhatiyon nechegi ; kyunki main hi ne yih farmaya hai, Khudawand KHUDA farmata hai. 35 Pas Khudawand KHUDA yun farmata hai, ki Chunki tu mujhe bhul gayi, aur mujhe apni pith ke piche phenk diya, is liye apni badzati aur badkari ki saza utha.

36 Phir KHUDAWAND ne mujhe farmaya, Al adamzad, kyá tu Aholah aur Aholibah par ilzam na lagaega? tu un ke ghinaune kam un par zahir kar : 37 kyunki unhon ne badkari ki, aur un ke hath khunaluda hai ; han, un-

hon ne apne buton se badkari ki, aur apne beton ko jo mujh se paida hue ag par guzrana ki buton ki nazar hokar halak hon. 38 Is ke sawa unhon ne mujh se yih kiya, ki usi din unhon ne mere maqdis ko napak kiya, aur mere sabton ki behurmati ki. 39 Kyunki jab wuh apni aulad ko buton ke liye zabh kar chuki, to usi din mere maqdis men dakhil hui, taki use napak karen ; aur dekh, unhon ne mere ghar ke andar aisa kam kiya. 40 Balki tum ne dur se mard bulae, jin ke pas qasid bheja, aur dekh, wuh ae : jin ke liye tu ne gusl kiya, aur ankhone men kajal lagaya, aur banaosingar kiya. 41 Aur tu nafis palang par baithi, aur us ke pas dastarkhwan taiyar kiya, aur us par tu ne mera bakhur aur mera 'itr rakkha. 42 Aur ek 'aiyash jamat ki awaz us ke sath thi, aur 'amin logon ke 'alawa biyaban se sharabion ko lae ; aur unhon ne un ke hathon men kangan, aur siron par khushnuma taj pahinae. 43 Tab main ne us ki babat, jo badkari karte karte burhiya ho gayi thi, kaha, Ab yih log us se badkari karenge, aur wuh un se karegi. 44 Aur wuh us ke pas gaye ; jis tarah kisi kasbi ke pas jate hai, usi tarah wuh un badzat auraton Aholah aur Aholibah ke pas gaye. 45 Lekin sadiq admi un par wuh fatwa denge, jo badkar aur khuni auraton par diya jata hai, kyunki wuh badkar auraton hai, aur un ke hath khunaluda hai. 46 Kyunki Khudawand KHUDA yun farmata hai, ki Main un par ek guroh chahha lungi, aur un ko chhor dunga, ki idhar udhar dhatke khati phiren, aur garat hon. 47 Aur wuh guroh un ko sangsar karegi, aur apni talwaron se un ko qatl karegi, un ke beton aur betiyon ko halak karegi, aur un ke gharon ko ag se jala degi. 48 Yun main badkari ko mulk se mauquf karunga, taki sab auraton 'ibratpazir hon, aur tumhari manind badkari na karen. 49 Aur wuh tumhare fisq o fujur ka badla tum ko denge, aur tum apne buton ke gunahon ki saza ka bojh uthaoge ; taki tum jano ki Khudawand KHUDA main hi hun.

24 Phir nauwen baras ke daswen mahine ki daswin tarikh ko KHUDAWAND ka kalam mujh par nazil hua, 2 ki Al adam-

zād, āj ke dīn, hān, isī dīn kā nām likh rakh: shāh i Bābul ne 'ain isī dīn Yārūshalem par khurūj kiyā. 3 Aur is bāgī khāndān ke liye ek tamsīl bayān kar, aur in se kah, Khudāwand KHUDĀ yūn farmatā hai, ki Ek deg charhā de, hān, use charhā, aur us men pānī bhār de: 4 tukrē us men ikatthe kar; har ek achchhā tukrā ya'nī rān, aur shāna, aur achchhī achchhī haddiyān us men bhār de: 5 aur galle men se chun chunkar le, aur us ke niche lakriyon kā dher lagā de, aur use khūb josh de; tāki us kī haddiyān us men khūb ubal jāen.

6 Is liye Khudāwand KHUDĀ yūn farmatā hai, ki Us khūnī shahr par afsos hai, aur us deg par, jis men zang lagā hai, aur us kā zang us par se utārā nahīn gayā! ek ek tukrā karke us men se nikāl, aur us par qur'ana parē. 7 Kyūnki us kā khūn us ke darmiyān hai; us ne use sāf chatān par rakkhā; zamīn par nahīn girāyā, tāki khāk men chhip jāe: 8 is liye ki gazab nāzil ho, aur intiqām liyā jāe, main ne us kā khūn sāf chatān par rakkhā, tāki wuh chhip na jāe. 9 Is liye Khudāwand KHUDĀ yūn farmatā hai, ki Khūnī shahr par afsos! main bhī barā dher lagāungā. 10 Lakriyān khūb jhopk, āg sulgā, gosht ko khūb ubāl, aur shorbā gārghākar aur haddiyān bhī jalā de. 11 Tab use khālī karke angārōn par rakh, tāki us kā pital garm ho, aur jal jāe, aur us men kī nāpāki gal jāe, aur us kā zang dūr ho. 12 Wuh saht mīhnat se hār gayī, lekin us kā barā zang us se dūr nahīn hūā; āg se bhī us kā zang dūr nahīn hotā. 13 Terī nāpāki men khabāsat hai; kyūnki main tujhe pāk kiyā chāhtā hūn, par tū pāk honā nahīn chāhtī: tū apnī nāpāki se phir pāk na hogī, jab tak main apnā qahr tujh par pūrā na kar chukūn. 14 Main KHUDĀWAND ne yih farmāyā hai; yūn hī hogā, aur main kar dikhāungā, na dastbandār hūngā, na rahm kar-ūngā, na bāz āūngā; terī rawish aur tere kāmōn ke mutābiq wuh terī 'adālat karenge, Khudāwand KHUDĀ farmatā hai.

15 Phir KHUDĀWAND kā kalām mujh par nāzil hūā, 16 ki Ai ādam-zād, dekh, main terī manzūr i nazar

ko ek hī zarb men tujh se judā karūngā; lekin tū na matam karnā, na ronā, aur na ānsū bahānā. 17 Chupke chupke āhen bharnā, murde par nauha na karnā, sir par apnī pagrī bāndhnā aur pānwōn men jūtī pahinnā, aur apne honthōn ko na dhānpnā, aur logon kī rotī na khānā. 18 So main ne subh ko logon se kalām kiyā, aur shām ko merī bīwī mar gayī: aur subh ko main ne wuh kiyā jis kā mujhe hukm milā thā. 19 Pas logon ne mujh se pūchhā, Kyā tū hamen na batāegā, ki jo tū kartā hai us ko ham se kyā nisbat hai? 20 So main ne un se kahā, ki KHUDĀWAND kā kalām mujh par nāzil hūā, 21 ki Isrāil ke gharāne se kah, Khudāwand KHUDĀ yūn farmatā hai, ki Dekho, main apne maqdis ko, jo tumhāre zor kā fakhr aur tumhārā manzūr i nazar hai, aur jis ke liye tumhāre dil taraste hain, nāpāk karūngā; aur tumhāre betē, aur tumhārī betiyān jin ko tum pīchhe chhor āe ho talwār se mārē jāenge. 22 Aur tum aisā hī karoge jaisā main ne kiyā; tum apne honthōn ko na dhānpoge, aur logon kī rotī na khāoge. 23 Aur tumhārī pagriyān tumhāre sir-ōn par, aur tumhārī jutiyan tumhāre pānwōn men hongī; aur tum nauha aur zārī na karoge, par apnī sharārat ke sabab se ghuloge, aur ek dūsre ko dekh dekhkar thandī sāns bharoge. 24 Chunānchī Hizqiel tumhāre liye nishān hai: sab kuchh jo us ne kiyā tum bhī karoge: aur jab yih wuqū' men āegā, tum jānoge ki Khudāwand KHUDĀ main hūn.

25 Aur tū, ai ādamzād, dekh, ki jis dīn main un se un kā zor, aur un kī shān o shaukat, aur un ke manzūr i nazar ko aur un ke margūb i khātir un ke betē aur un kī betiyān le lūngā; 26 us dīn wuh jo bhāg nikle, tere pās āegā, ki tere kān men kahe. 27 Us dīn terā munh us ke sāmne jo bach niklā hai khul jāegā, aur tū bolegā, aur phir gūngā na rahegā: so tū un ke liye ek nishān hogā, aur wuh jāenge ki KHUDĀWAND main hūn.

25 Aur KHUDĀWAND kā kalām mujh par nāzil hūā, 2 ki Ai ādamzād, banī 'Ammon kī taraf mutawajjih ho, aur un kē khilāf nubuwwat kar; 3 aur banī

'Ammon se kah, Khudáwand KHUDÁ ká kalám suno; Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, Chúnki tú ne mere maqdis par, jab wuh nápak kiyá gayá, aur Isráíl ke mulk par jab wuh ujárá gayá, aur baní Yahúdáh par jab wuh asír hokar gaye, Ahá há ! kahá; 4 is liye, main tujhe ahl i mashriq ke hawále kar dúngá, ki tú un kí milkiyat ho, aur wuh tujh men apne dere lagáenge, aur tere andar apne makán banáenge, aur tere mewe kháenge, aur terá dúdh píenge. 5 Aur main Rabbah ko únton ká astabal, aur baní 'Ammon kí sarzamín ko bhersála baná dúngá; aur tú jánegá kí main KHUDÁWAND hún. 6 Kyúнки Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chúnki tú ne táliyan bajáin, aur pánw patke, aur Isráíl kí mamlukat kí barbádí par apní kamál 'adawat se barí shádmání kí; 7 is liye, dekh, main apná háth tujh par chaláungá, aur tujhe dígar aqwám ke hawále karúngá, táki wuh tujh ko lút len; aur main tujhe ummaton men se kát dálungá, aur mulkon men se tujhe nest o nábud karúngá: main tujhe halák karúngá, aur tú jánegá kí KHUDÁWAND main hún.

8 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chúnki Moáb aur Sha'ir kahte hain, ki Baní Yahúdáh tamám qaumon kí mánind hain; 9 is liye, dekh, main Moáb ke pahlú ko, us ke shahron se, us kí sarhadd ke shahron se jo zamín kí shaukat hain, Bait Yasímot, aur Ba'l Ma'ún, aur Qaryatáim se khol dúngá; 10 aur main ahl i mashriq ko us ke aur baní 'Ammon ke khiláf charhá láungá, ki un par qábíz hon, táki qaumon ke darmiyan baní 'Ammon ká zikr báqí na rahe. 11 Aur main Moáb ko sazá dúngá; aur wuh jánenge kí KHUDÁWAND main hún.

12 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chúnki Adom ne baní Yahúdáh se kínakashi kí, aur un se intiqám lekar bará gunáh kiyá; 13 is liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Main Adom par háth chaláungá, us ke insán aur haiwán ko nábud karúngá, aur Temán se lekar use wirán karúngá, aur wuh Dadán tak talwár se qatl hongé. 14 Aur main apní qaum baní Isráíl ke háth se Adom se intiqám lúngá, aur wuh mere gazab o qahr ke mutábíq Adom

se sulúk karenge; aur wuh mere intiqám ko ma'lúm karenge. Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

15 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chúnki Filistion ne kínakashi kí, aur dil kí kínawari se intiqám liyá, táki dálmí 'adawat se use halák karen; 16 is liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekh, main Filistion par háth chaláungá, aur Karetion ko kát dálungá, aur samundar ke sáhil ke báqí logon ko halák karúngá. 17 Aur main saht 'itáb karke un se bará intiqám lúngá; aur jab main un se intiqám lúngá, to wuh jánenge kí KHUDÁWAND main hún.

26 Aur gyarahwen baras men mahíne ke pahle dín KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 kí Al ádamzád, chúnki Súr ne Yarúshalem par kahá hai, ki Ahá há ! wuh qaumon ká phátak tor diyá gayá hai; ab wuh meri taraf mutawajjih hongé; ab us kí barbádí se meri ma'múrí hogí: 3 is liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Dekh, ai Súr, main terá mukhálif hún, aur bahut sí qaumon ko tujh par charhá láungá, jis tarah samundar apní maujon ko charhátá hai. 4 Aur wuh Súr kí shahrpanáh ko tor dálenge, aur us ke burjon ko dhá denge; aur main us kí mittí tak khurach phenkúngá, aur use sáf chatán baná dúngá. 5 Wuh samundar men jál phailáne kí jagah hogá; kyúнки main hí ne farmáyá, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai; aur wuh qaumon ke liye ganímat hogá. 6 Aur us kí betiyan jo maidán men hain talwár se qatl hongí: aur wuh jánenge kí main KHUDÁWAND hún. 7 Kyúнки Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Dekh, main sháh i Bábul Nabúkadrazar ko jo sháh-ansháh hai ghoron, aur rathon, aur sawaron, aur faujon, aur bahut se logon ke amboh ke sáth shimál se Súr par charhá láungá. 8 Wuh teri betiyon ko maidán men talwár se qatl karegá, aur tere irdgird morcha-bandí karegá, aur tere muqábil damdama bándhegá, aur teri mukhálafat men dhál utháega. 9 Wuh apne manjaniq ko teri shahrpanáh par chaláega, aur apne tabaron se tere burjon ko dhá degá. 10 Us ke ghoron kí kasrat ke sabab se

itni gard uregi ki tujhe chhipá legi: jab wuh tere phatakón men ghus áegá, jis tarah rakhna karke shahr men ghus jate hain, to sawaron aur gariyon aur rathon ki gargarahat ki awaz se teri shahrpanah hil jaegi. 11 Wuh apne ghoron ke sumon se teri sab sarakon koraund dalega, aur tere logon ko talwar se qatl karega, aur teri tawanaai ke sutun zamin par gir jaenge. 12 Aur wuh teri daulat lut lenge, aur tere mal i tijarat ko garat karenge, aur teri shahrpanah tor dalenge, aur tere rangmahallon ko dha denge aur tere patthar aur lakri, aur teri mitti samundar men dal denge. 13 Aur main tere gane ki awaz band kar dunga; aur teri sitaron ki sada phir suni na jaegi. 14 Aur main tujhe saf chatan bana dunga: tu jai phailane ki jagah hogá, aur phir ta'mir na kiyá jaega: kyunki main KHUDAWAND ne yih farmaya hai, Khudawand KHUDA farmata hai. 15 Khudawand KHUDA Sur se yun farmata hai, ki jab tujh men qatl ka kam jari hogá, aur zakhmi karáhte honge, to kyá bahri mamalik tere girne ke shor se na thartharaenge? 16 Tab samundar ke umara apne takhton par se utrenge, aur apne jubbe utar dalenge, aur apne zardozi pairahan utar phenkenge; wuh thartharaha se mulabbas hokar khak par baithenge; wuh har dam kanpenge, aur tere sabab se hairatzada honge. 17 Aur wuh tujh par nauha karenge, aur kahenge, Hae, tu kaisa nabud hua, jo bahri mamalik se abad aur mashhur shahr tha, jo samundar men zorawar tha, jis ke bashindon se sab us men amad o raft karnewale khauf khathe the! 18 Ab bahri mamalik tere girne ke din thartharaenge; han, samundar ke sab bahri mamalik tere anjam se hirasán honge. 19 Kyunki Khudawand KHUDA yun farmata hai, ki jab main tujhe un shahron ki manind jo bechirag hain wiran kar dunga, jab main tujh par samundar baha dunga, aur jab samundar tujhe chhipa lega: 20 tab main tujhe un ke sath jo patal men utar jate hain purane waqt ke logon ke darmiyan niche utarunga, aur zamin ke asfal men aur un ujar makanon men, jo qadim se hain, un ke sath jo patal men utar jate hain tujhe basarunga, taki tu phir abad na

ho; par main zindon ke mulk ko jalal bakhshunga. 21 Main tujhe ja e 'ibrat karunga, aur tu nabud hogá: harchand teri talash ki jae, tu kahin abad tak na milega, Khudawand KHUDA farmata hai.

27 Phir KHUDAWAND ka kalam mujh par nazil hua, 2 ki Ai adamzad, tu Sur par nauha shuru kar; 3 aur Sur se kah, Tu; jis ne samundar ke madkhal men jagah pai, aur bahut se bahri mamalik ke logon ke liye tijaratgah hai, Khudawand KHUDA yun farmata hai, ki Ai Sur, tu kahta hai, Merá husn kamil hai. 4 Teri sarhadden samundar ke darmiyan hain: tere mi'maron ne teri khushnumai ko kamil kiyá hai. 5 Unhon ne Sanir ke saroon se tere jahazon ke takhte banae; aur Lubnan se deodar katkar tere liye mastul banae. 6 Basan ke balut se dand banae; aur tere takhte jazair i Kittim ke sanaubar se hathidant jarakar taliyar kiye gaye. 7 Terá baddan Misri munaqqash katan ka tha, taki tere liye jhande ka kam de; tera shamiyana jazair i Iliyah ke kabudi o argawani rang ka tha. 8 Saidá aur Arwad ke rahnewale tere mallah the; aur ai Sur, tere daniishmand tujh men tere nakhuda the. 9 Jabal ke buzurg aur daniishmand tujh men the, ki rakhabandi karen: samundar ke sab jahaz aur un ke mallah tujh men hazir the, ki tere liye tijarat ka kam karen. 10 Fars aur Lud aur Fut ke log tere lashkar ke jangi bahadur the: wuh tujh men sipar aur khod ko latkate, aur tujhe raunaq bakhshthe the. 11 Arwad ke mard, teri hi fauj ke sath charon taraf teri shahrpanah par maujud the, aur bahadur tere burjon par hazir the: unhon ne apni siparen charon taraf teri diwaron par latkain, aur tere jamal ko kamil kiyá. 12 Tarsis ne har tarah ke mal ki kasrat ke sabab se tere sath tijarat ki; wuh chandi, aur loha, aur rangá, aur sisá lakar tere bazaron men saudagari kartethe. 13 Yawan, Tubal, aur Masak, tere tajir the; wuh tere bazaron men gulamon aur pital ke bartanon ki saudagari karte the. 14 Ahl i Tujarmah ne tere bazaron men ghoron aur jangi ghoron aur khachcharon ki tijarat ki. 15 Ahl i Dadán tere tajir the; bahut se bahri mamalik

tijarat ke liye tere ihtiyar men the ; wuh hathidant aur abnus muhadale ke liye tere pas late the. 16 Arami teri dastkari ki kasrat ke sabab se tere sath tijarat karte the ; wuh gauri shabchirag, aur argawanrang, amchikandozi, aur katan, aurmunga, aur la' lakar tujh se kharid ofarokht karte the. 17 Yahudah aur Israil ka mulk tere tajir the ; wuh Minnit aur Bannag ka gehun, aur shahd, aur raugan, aur balsan lakar tere sath tijarat karte the. 18 Ahl i Damishq teri dastkari ki kasrat ke sabab se, aur qism qism ke mal ki firawani ke ba'is Halbun ki mai aur safed un ki tijarat tere yahankarte the. 19 Widan aur Yawan U'zal se taj, aur abdār fulad, aur agar tere bazaron men late the. 20 Didan tera tajir tha, jo sawari ke charjame tere hath bechta tha. 21 Arab aur Qidar ke sab amir tijarat ki rah se tere hath men the ; wuh barre, aur mendhe, aur bakriyan lakar tere sath tijarat karte the. 22 Sabā aur Ra'mah ke saudagar tere sath saudagari karte the ; wuh har qism ke nafis masalih, aur har tarah ke qimati patthar, aur sona tere bazaron men lakar kharid o farokht karte the. 23 Harran, aur Kannah, aur Adan, aur Sabā ke saudagar, aur Asur, aur Kilmad ke bashinde tere sath saudagari karte the. 24 Yihī tere saudagar the ; jo lajwardi kapre aur kamkhwab aur nafis poshakon se bhare deodar ke sanduq dorī se kase hue teri tijaratgah men bechne ko late the. 25 Tarsis ke jahaz teri tijarat ke karwan the : tu ma'mur, aur wasat i bahr men nihayat shan o shaukat rakhta tha. 26 Tere mallah tujhe gahre pani men lae ; mashriqi hawa ne tujh ko wasat i bahr men tora hai. 27 Terā mal o asbah, aur teri ajnas i tijarat, aur tere ahl i jahaz o nakhuda, tere rakhnabandi karnewale, aur tere kar o bar ke gumashte, aur sab jangi mard jo tujh men hain, us tamam jamat ke sath jo tujh men hai, teri tabahi ke din samundar ke wasat men girenge. 28 Tere nakhudaon ke chillane ke shor se tamam nawahi tharthara jaege. 29 Aur tamam mallah, aur ahl i jahaz, aur samundar ke sab nakhuda apne jahazon par se utar aenge ; wuh khushki par khare hongee, 30 aur

apni awaz baland karke tere sabab se chillenge, aur zar zar roenge, aur apne siron par khak dalenge, aur rakh men lotenge. 31 Wuh tere sabab se sir mundaenge, aur tat phenge ; wuh tere liye dilshikasta hokar aenge, aur jangudaa nauha karenge. 32 Aur nauha karte hue tujh par massiyakhwani karenge, aur tujh par yun roenge, ki Kaun Sur ki manind hai jo samundar ke darmiyaan men tabah hua? 33 Jab tera mal i tijarat samundar par se jata tha, tab tujh se bahut si qaumon malamal hoti thin ; tu apni daulat aur ajnas i tijarat ki kasrat se ru e zamin ke badshahon ko daulatmand banata tha. 34 Par ab tu samundar ki gahrail men pani ke zor se tut gaya hai ; teri ajnas i tijarat aur tere andar ki tamam jamat gir gayi. 35 Bahri mamalik ke sab rahnewale teri babat hairatzada hongee, aur un ke badshah nihayat tarsan hongee, aur un ka chihra zard ho jaege. 36 Qaumon ke saudagar tera zikr sunkar sukarenge ; tu ja e ibrat hogā, aur baqi na rahega.

28 Phir Khudawand ka kalam mujh par nازل hua, 2 ki Al adamzad, Wali e Sur se kah, Khudawand Khuda yun farmata hai, Is liye ki tere dil men ghamand samaya, aur tu ne kaha, Main khuda hun, aur wasat i bahr men ilahi takht par baitha hun, aur tu ne apna dil ilah ka sa banaya hai : agarchi tu ilah nahin, balki insan hai : 3 dekh, tu Daniel se ziyada danishmand hai ; aisa ko bhed nahin jo tujh se chhipa ho : 4 tu ne apni hikmat aur khirad se mal hasil kiyā, aur sone chandi se apne khazane bhar liye : 5 tu ne apni bari hikmat se, aur apni saudagari se apni daulat bahut barhai, aur tera dil teri daulat ke ba'is phul gaya hai : 6 is liye Khudawand Khuda yun farmata hai, Chuki tu ne apna dil ilah ka sa banaya ; 7 is liye dekh, main tujh par pardesiyon ko, jo qaumon men haibatnak hain, charha launga : wuh teri danish ki khubi ke khilaf talwar khenchenge, aur tere jamal ko kharab karenge. 8 Wuh tujhe patal men utarenge, aur tu un ki maut marega jo samundar ke wasat men qatil hote hain. 9 Kyā tu apne qatil ke samne yun kahega, ki Main ilah hun? halkan ki tu apne qatil ke

hāth meṇ Ilāh nahīn, balki insān hai. 10 Tū ajnabī ke hāth se nāmākh-tūn kī maut maregā: kyūnki main ne farmāyā hai, Khudāwand KHUDĀ farmātā hai.

11 Aur KHUDĀWAND kā kalām mujh par nāzil hūā, 12 ki Ai ādamzād, Sūr ke bādshāh par yih nauha kar, aur us se tab, Khudāwand KHUDĀ yūn farmātā hai, ki Tū khātīmū'l kāmāl, dānish se ma'mūr, aur husn meṇ kāmīl hai. 13 Tū 'Adan meṇ, bāg i Khudā meṇ, rahā kartā thā; har ek qimātī patthar terī poshish ke liye thā, masalan yāqūt i surkh, aur pukhrāj, aur almās, aur firoza, aur sang i sulaimānī, aur zabarjad, aur nīlam, aur zumurrud, aur gauhar i shab-chirāg, aur sone se tujh meṇ khātīm-sāzī aur nagīnabandī kī san'at terī paidāish hī ke roz se jāri rahī. 14 Tū mamsūh karūbī thā, jo sāyaafgan thā; aur main ne tujhe Khudā ke koh i muqaddas par qāim kiya; tū wahān ātashī pattharon ke darmiyān chaltā phirtā thā. 15 Tū apnī paidāish hī ke roz se apnī rāh o rasm meṇ kāmīl thā, jab tak ki tujh meṇ nārāstī na pāi gayī. 16 Terī saudāgarī kī firāwānī ke sabab se unhoṇ ne tujh meṇ zulm bhī bhar diya, aur tū ne gunāh kiya; is liye main ne tujh ko Khudā ke pahār par se gandagī kī tarah phenk diya, aur tujh sāyaafgan karūbī ko ātashī pattharon ke darmiyān se fanā kar diya. 17 Terā dil tere husn par ghamand kartā thā; tū ne apne jamāl ke sabab se apnī hikmat kho di; main ne tujhe zamīn par paṭak diya, aur bādshāhoṇ ke sāmne rakh diya hai, tāki wuh tujhe dekh leṇ. 18 Tū ne apnī badkirdārī kī kasrat aur apnī saudāgarī kī nārāstī se apne maqdison ko nāpāk kiya hai: is liye main tere andar se āg nikālūngā jo tujhe bhāsam karegī, aur main tere sab dekhnewāloṇ kī ānkhon ke sāmne tujhe zamīn par rākh kar dūngā. 19 Qaumon ke darmiyān wuh sab jo tujh ko jānte haiṇ tujhe dekhkar hairān hoṅge: tū jā e 'ibrat hogā, aur bāqī na rahegā.

20 Phir KHUDĀWAND kā kalām mujh par nāzil hūā, 21 ki Ai ādamzād, Saidā kā rukh karke us ke khilāf nubuwwat kar, 22 aur kah, Khudāwand KHUDĀ yūn farmātā hai, ki Dekh, main terā mukhālīf hūn, ai Saidā, aur tere andar merī tamjīd

hogī, aur jab main us ko saza dūngā, to log ma'lūm kar leṅge ki main KHUDĀWAND hūn, aur us meṇ merī taqdīs hogī. 23 Main us meṇ wabā bhejūngā, aur us kī galiyon meṇ khūnrezī karūngā, aur maqtūl us ke darmiyān us talwār se, jo chāroṇ taraf se us par chalegī, gireṅge: aur wuh ma'lūm kareṅge ki main KHUDĀWAND hūn. 24 Tab banī Isrāīl ke liye un kī chāroṇ taraf ke sab logon meṇ se, jo un ko haqīr jānte the, koī chhubnewālā kāṇṭā, yā dukhānewālā khār na rahegā; aur wuh jāneṅge ki Khudāwand KHUDĀ main hūn.

25 Khudāwand KHUDĀ yūn farmātā hai, ki Jab main banī Isrāīl ko qaumon meṇ se, jin meṇ wuh parāganda ho gaye, jama' karūngā, tab main qaumon kī ānkhon ke sāmne un se apnī taqdīs karāūngā, aur wuh apnī sarzamīn meṇ jo main ne apne bande Ya'qūb ko di thī basenge. 26 Aur wuh us meṇ amn se sukūnat kareṅge, balki makān banāenge, aur angūristān lagāenge, aur amn se sukūnat kareṅge, jab main un sab ko jo chāroṇ taraf se un kī hiqarat karte the saza dūngā; to wuh jāneṅge ki main KHUDĀWAND un kā Khudā hūn.

29 Dasweṇ baras ke dasweṇ mahīne kī bārahwīn tārikh ko KHUDĀWAND kā kalām mujh par nāzil hūā, 2 ki Ai ādamzād, tū shāh i Misr Fir'aun ke khilāf ho, aur us ke aur tamām mulk i Misr ke khilāf nubuwwat kar: 3 kalām kar, aur kah, Khudāwand KHUDĀ yūn farmātā hai, ki Dekh, ai shāh i Misr Fir'aun, main terā mukhālīf hūn, us bare gharīyāl kā, jo apne daryāon meṇ leṭ rahtā hai, aur kahtā hai, ki Merā daryā merā hī hai, aur main ne use apne liye banāyā hai. 4 Lekin main tere jabron meṇ kāṇṭe atkāūngā, aur tere daryāon kī machhliyan terī khāl par chīmṭāūngā, aur tujhe tere daryāon se bāhar khench nikālūngā, aur tere daryāon kī sab machhliyan terī khāl par chīmṭ hoṅgi. 5 Aur main tujh ko aur tere daryāon kī machhliyon ko biyābār meṇ phepk dūngā; tū khule maidār meṇ paṛā rahegā; tū na baṭorē jāegā, na jama' kiya jāegā; main ne tujhe maidān ke darandon aur āsmār ke parandon kī khurāk kar diya hai

6 Aur Misr ke tamám báshinde jánenge ki main KHUDÁWAND hún, is liye ki wuh baní Isráil ke liye faqat sarkandé ká asá thá. 7 Jab unhon ne tujhe háth men liyá, to tú tút gayá, aur un sab ke kandhe zakhmí kar dále; phir jab unhon ne tujh par takiya kiyá, to tú tukre tukre ho gayá, aur un sab ki kamaren hil gayin. 8 Is liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekh, main ek talwár tujh par láungá, aur tujh men insán aur haiwán ko kát dálungá. 9 Aur mulk i Misr ujár aur wirán ho jáegá, aur wuh jánenge ki main KHUDÁWAND hún: chúnki us ne kahá hai, ki Daryá merá hí hai, aur main ne hí use banáyá hai. 10 Is liye dekh, main terá aur tere daryáon ká mukhálif hún, aur mulk i Misr ko, Mijdál se Aswán balki Kúsh kí sarhadd tak mahz wirán aur ujár kar dúngá. 11 Kisí insán ká pánw udhar na páregá, aur na us men kisi haiwán ke pánw ká guzar hogá, kyúnki wuh chális baras tak ábád na hogá. 12 Aur wirán mulkon ke sáth mulk i Misr ko wirán karúngá, aur ujre shahron ke sáth us ke shahr chális baras tak ujár rahenge; aur main Misrion ko qaumon men paráganda, aur mukhtalif mamálik men tittar bittar karúngá. 13 Kyúnki Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chális baras ke ákhir men main Misrion ko un qaumon ke darmiyan se jahán wuh paráganda hue jama' karúngá; 14 aur main Misr ke asiron ko wápas láungá, aur un ko Patrús kí zamín un ke watan men wápas pahuncháungá, aur wuh wahán haqir mamlukat honge. 15 Yih mamlukat tamám mamlukaton se ziyáda haqir hogí, aur phir qaumon par apné talp baland na karegi; kyúnki main un ko past karúngá, táki phir qaumon par hukmráni na kare. 16 Aur wuh áyanda ko baní Isráil ki takiya gáh na hogí; jab wuh un kí taraf dekane lagen, to un kí badkirdári yád diláenge; aur jánenge ki main Khudáwand KHUDÁ hún. 17 Satáwén baras ke pahle maine kí pátli tarikh ko KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 18 ki Ádamzád, sháh i Bábul Nabúkadrázar ne apni fauj se Sar kí mukhálafat men bahá bhidmat karwái hai; har ek sir behál ho gayá, aur har ek ká kandhá chhil gayá; par na us ne,

aur na us ke lashkar ne Sar se us khidmat ke wáste, jo us ne us kí mukhálafat men kí thi, kuchh ujrat pái. 19 Is liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekh, main mulk i Misr sháh i Bábul Nabúkadrázar ke háth men kar dúngá; wuh us ke logon ko pakar le jáegá; aur us ko lút legá, aur us kí ganímat ko le legá; aur yih us ke lashkar kí ujrat hogí. 20 Main ne mulk i Misr us mihnát ke síle men jo us ne kí use diyá; kyúnki unhon ne mere liye mashaqqat khénchi thi, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

21 Main us waqt Isráil ke khándán ká síng ugáungá, aur un ke darmiyan terá munh kholúngá; aur wuh jánenge ki main Khudáwand KHUDÁ hún.

30 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 ki Ádamzád, nubuwat kar, aur kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chilláke kaho, Afsos us roz par! 3 Is liye ki wuh roz qarib hai, hán, KHUDÁWAND ká roz, ya'ni badlón ká roz, qarib hai; wuh qaumon kí sazáká waqt hogá. 4 Kyúnki talwár Misr par áegí, aur jab log Misr men qatl honge, aur asíri men jáenge, aur us kí bunyáden barbád kí jáengi, to ahl i Kúsh sakht dard men mubtalá honge. 5 Kúsh, aur Fút, aur Lúd, aur tamám mile jule log, aur Kúb, aur us sarzamin ke rahnewále, jinhon ne mu'áhida kiyá hai, un ke sáth talwár se qatl honge.

6 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Misr ke madadgar gh jáenge, aur us ke zor ká ghamand játa rahégá; Mijdál se Aswán tak wuh us men talwár se qatl honge, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 7 Aur wuh wirán mulkon ke sáth wirán honge, aur us ke shahr ujre shahron ke sáth ujár rahenge. 8 Aur jab main Misr men ág bharkáungá, aur us ke sab madadgar halák kíye jáenge, to wuh ma'lúm karenge ki KHUDÁWAND main hún. 9 Us roz bahut se elchi jaházon par sawár hokar meri taraf se rawána honge, ki gáfil Kúshion ko daráen; aur wuh sakht dard men mubtalá honge, jaise Misr kí sazáká waqt: kyúnki dekh, wuh roz áta hai.

10 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Main Misr ke amboh ko sháh i Bábul Nabúkadrázar ke háth se nest o nábúd kar dúngá. 11 Wuh aur us ke sáth us ke log, jo qaumon

men haibatnák haip mulk ujárne ko bheje jáenge; aur wuh Misr partalwár khenchege, aur mulk ko maqtúlon se bhar denge. 12 Aur main nadíon ko sukhá dúngá, aur mulk ko sharíron ke háth bechúngá; aur main us sarzamín ko aur us kí tamám ma'múri ke ajnabíon ke háth se wíran karúngá; main KHUDÁWAND ne farmáyá hai.

13 Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, kí Main buton ko bhí nest o nábúd karúngá, aur Núf men se múraton ko miṭá dálúngá; aur áyanda ko mulk í Misr se koi bádsháh barpá na hogá; aur main mulk í Misr men dahshat dál dúngá. 14 Aur Fatrús ko wíran karúngá, aur Zu'an men ág bhar-káúngá, aur No par fatwá dúngá. 15 Aur main Sín par jo Misr ká qíl'a hai apná qahr názil karúngá, aur No ke amboh ko kát dálúngá. 16 Aur main Misr men ág lagá dúngá, Sín ko saht dard hogá, aur No men rakhne ho jáenge, aur Núf par har roz musíbat hogí. 17 On aur FíBasat ke jawán talwár se qatl hongé; aur yih donon bastiyán asíri men jáengi. 18 Aur Tahfanhís men bhí dín andherá hogá, jis waqt wahán Misr ke jón ko torúngá; aur us kí quwwat kí shaukat miṭ jáegi; aur us par ghata chhá jáegi, aur us kí betiyán asir hokar jáengi. 19 Is tarah se Misr ko saza dúngá; aur wuh jáenge kí KHUDÁWAND main hún.

20 Gyarahwen baras ke pahle mahíne kí sáwín tárikh ko KHUDÁWAND ká kálám mujh par názil húa. 21 Kí Aí ádamzád, main ne sháh í Misr Fir'aun ká bázú torá; aur dekh, wuh bándhá na gayá, dawá lagákar us par pattiyán na kasí gayín, kí talwár pakarne ke liye mazbút ho. 22 Is liye Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, kí Dekh, main sháh í Misr Fir'aun ká mukhálif hún, aur us ke bázúon ko ya'mí mazbút aur tute ko torúngá, aur talwár us ke háth se girá dúngá. 23 Aur Misríon ko qaumon men paráganda aur mamálik men tittar bittar karúngá. 24 Aur main sháh í Bábul ke bázúon ko quwwat bakhshúngá, aur apní talwár us ke háth men dúngá; lekin Fir'aun ke bázúon ko torúngá, aur wuh us ke áge us gháyal kí mánind, jo marne par ho, áhen máregá. 25 Háb, sháh í Bábul ke bázúon ko sahárá dúngá.

aur Fir'aun ke bázú gir jáenge; aur jab main apní talwár sháh í Bábul ke háth men dúngá aur wuh us ko mulk í Misr par chaláegá, to wuh jáenge kí main KHUDÁWAND hún. 26 Aur main Misríon ko qaumon men paráganda aur mamálik men tittar bittar kar dúngá; aur wuh jáenge kí main KHUDÁWAND hún.

31 Phir gyarahwen baras ke tísre mahíne kí pahlí tárikh ko KHUDÁWAND ká kálám mujh par názil húa, 2 kí Aí ádamzád, sháh í Misr Fir'aun aur us ke logon se kah, Túm apní buzurgí men kis kí mánind ho? 3 Dekh, Asúr Lubnán ká baland deodár thá, jis kí dáliyán khúbsúrat thín, aur pattiyon kí kasrat se wuh khúbsáyadár thá, aur us ká qadd baland thá, aur us kí choṭí ghaní shákhon ke darmiyán thí. 4 Pání ne us kí parwarish kí, gahráo ne use barháya, us kí nahren cháron taraf jári thín, aur us ne apní náliyón ko maidán ke sab darakhton tak pahuncháyá. 5 Is liye pání kí kasrat se us ká qadd maidán ke sab darakhton se baland húa, aur jab wuh lahlaháne lagá, to us kí shákhon firáwán aur us kí dáliyán daráz hún. 6 Hawá ke sab parande us kí shákhon par apne ghonsle banáthe, aur us kí dáliyon ke niche sab dashti hafván bachche deté the, aur sab barí barí qaumon us ke sáye men basti thín. 7 Yún wuh apní buzurgí men apní dáliyon kí darázi ke sabab se khushshám thá, kyúntí us kí farón ke pás pání kí kasrat thí. 8 Khudá ke búg deodár use ehhlípá na sake, saró us kí shákhon aur chanár us kí dáliyon ke barábar na the, aur Khudá ke bág ká koi darakht khúbsúratí men us kí mánind na thá. 9 Mafn ne us kí dáliyon kí firáwání se use husn bakhshá, yahan tak kí 'Adan ke sab darakhton ko jo Khudá ke bág men the us par rashk átá thá.

10 Is liye Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, kí Chúnki us ne ap ko baland aur apní choṭí ko ghaní shákhon ke darmiyán únchá kíya, aur us ke dil men us kí balandí par gurúr samáyá; 11 is liye main us ko qaumon men se ek zabardast ke hawále kar dúngá; yaqínan wuh us ká faisala karegá; main ne use us kí sharárat ke sabab se níkal díya.

12 Aur ajnabí log jo qaumon men se haibatnák hain use kát dálenge, aur phenk denge; paháron aur sab wádíon par us kí shákhen gir parengi, aur zamín kí sab nahron ke áspás us kí dáliyan torí jáengi; aur rú e zamín ke sab log us ke sáye se níkal jáenge, aur use chhor denge. 13 Hawá ke sab parande us ke tute tana men basenge, aur tamám dashtí jánwar us kí shákhen par hongé: 14 táki lab í áb ke sab darakhton men se koí apní balandí par magrúr na ho, aur apní choti ghaní shákhen ke darmiyan únchí na kare, aur un men se bare bare aur pání jazb karnewále sídhe khare na hon; kyúnci wuh sab ke sab maut ke hawále kiye jáenge, ya'ní zamín ke asfal men, baní 'Adam ke darmiyan, jo pátal men utarte hain.

15 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Jis roz wuh pátal men utre, main mátam karúnga, main us ke sabab se gahráo ko chhipá dúnga, aur us kí nahron ko rok dúnga, aur bare sailáb tham jáenge; han main Lubnán ko us ke liye siyáhpash karúnga, aur us ke liye maidán ke sab darakht gashí men áenge. 16 Jis waqt main use, un sab ke sáth jo garhe men girte hain, pátal men dálunga, to us ke girne ke shor se tamám aqwám larzán hongí; aur 'Adan ke sab darakht, Lubnán ke chida aur nafis, wuh sab jo pání jazb karte hain, zamín ke asfal men tasallí páenge. 17 Wuh bhí us ke sáth un tak jo talwár se máre gaye pátal men utar jáenge, aur wuh bhí jo us ke bázu the, aur qaumon ke darmiyan us ke sáye men baste the, wahín hongé.

18 Tú shán o shaukat men 'Adan ke darakhton men se kis kí mánind hai? lekin tú 'Adan ke darakhton ke sáth zamín ke asfal men dálá jáegá: tú un ke sáth jo talwár se qatl húa námakhtúnon ke darmiyan pará rahéga. Yihí Fir'aun aur us ke sab log hain, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

32 Bárahwen baras ke bárahwen mahíne kí pahlí tárikh ko KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 kí Aí Adamzád, sháh í Misr Fir'aun par nauha uthá, aur use kah, Tú qaumon ke darmiyan jawán sher í babar kí mánind hai, aur

tú daryáon ke gharíyal sá hai; tú apní nahron men se nágáh níkal átá hai, aur tú ne apne pánwon se pání ko tah o bálá kiyá, aur un kí nahron ko gadlá kar díyá. 3 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Main ummaton ke amboh ke sáth tujh par apná jál dálunga, aur wuh tujhe mere hí jál men báhar níkalenge. 4 Tab main tujhe khushkí men chhor dúnga, aur khule maidán par tujhe phenkúnga, aur hawá ke sab parandon ko tujh par bitháunga, aur tamám rú e zamín ke darandon ko tujh se ser karúnga. 5 Aur terá gosht paháron par dálunga, aur wádíon ko terí balandí se bhar dúnga. 6 Aur main us sarzamín ko, jis ke pání men tú tairtá thá, paháron tak tere lahú se tar karúnga; aur nahren tujh se labrez hongí. 7 Aur jab main tujhe nábud karúnga, to ásmán ko tárík aur us ke sitáron ko benúr karúnga, súraj ko bádál se chhipáunga, aur chánd apní raushní na degá. 8 Aur main tamám núrání ajráam í falak ko tujh par tárík karúnga, aur merí taraf se terí zamín par táriki chhá jáegi, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 9 Aur jab main terí shikastahálí kí khabar ko qaumon ke darmiyan un mulkon men jin se tú náváqif hai pahuncháunga, to ummaton ká dil ázurda karúnga. 10 Balki bahut sí ummaton ko tere hál se hairán karúnga, aur un ke bádsháh tere sabab se sakht tarsán hongé, jab main un ke sámne apní talwár chamkáunga; to un men se har ek apní ján kí khátir tere girne ke din har dam thartharáegá. 11 Kyúnci Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Sháh í Bábul kí talwár tujh par chalegi. 12 Main terí jam'iyat ko zabardaston kí talwár se, jo sab ke sab qaumon men haibatnák hain, halák karúnga; aur wuh Misr kí shaukat ko mauqúf, aur us kí tamám jam'iyat ko nest karenge. 13 Aur main us ke sab jánwaron ko áb í kasír ke pás se nábud karúnga; aur áge ko na insán ke pánw use gadlá karenge, na haiwán ke sum. 14 Tab main un ká pání sáf kar dúnga, aur un kí nadiyan raugán kí tarah jári hongí, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 15 Jab main mulk í Misr ko wíran aur sunsán karúnga, aur wuh apní ma'múrí se khálí ho jáegá, jab main

us ke tamám báshindon ko halák karúngá, tab wuh jánenge ki KHUDÁWAND main hún. 16 Yih wuh nauha hai jis se us par mátam karenge; qaumon ki betiyán is se mátam karenge; wuh Misr aur us ki tamám jam'iyat par isi se mátam karenge, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

17 Phir bárahwen baras men machine ke pandrahwen din KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 18 ki Ai ádamzád, Misr ki jam'iyat par wáwailá kar, aur us ko aur námádar qaumon ki betiyon ko pátál men utarnewálon ke sáth zamín ke asfal men girá de. 19 Tú husn men kis se bahkar thá? utar, aur námakhtún ke sáth pará rah. 20 Wuh un ke darmiyán girenge jo talwár se qatl hue; wuh talwár ke hawále kiyá gayá hai; use aur us ki tamám jam'iyat ko ghasit le já. 21 Wuh jo zoráwaron men sab se tawána hain, pátál men us se aur us ke madadgáron se mukhátib hongé; wuh pátál men utar gaye, wuh behiss paré hain, ya'ni wuh námakhtún jo talwár se qatl hue. 22 Asúr aur us ki tamám jam'iyat wahán hain; us ki cháron taraf un ki qabren hain; sab ke sab talwár se qatl hue hain, 23 jin ki qabren pátál ki tah men hain, aur us ki tamám jam'iyat us ki qabr ke girdágird hai; sab ke sab talwár se qatl hue, jo zindon ki zamín men haibat ká bá'is the. 24 'Ailám aur us ki tamám guroh, jo us ki qabr ke girdágird hain, wahán hain: sab ke sab talwár se qatl hue hain, wuh zamín ke asfal men námakhtún utar gaye, jo zindon ki zamín men haibat ká bá'is the; aur unhon ne pátál men utarnewálon ke sáth khajálat uthái hai. 25 Unhon ne us ke liye aur us ke tamám guroh ke liye maqtúlon ke darmiyán bistar lagáya hai; us ki qabren us ke girdágird hain; sab ke sab námakhtún talwár se qatl hue hain: wuh zindon ki zamín men haibat ká bá'is the, aur unhon ne pátál men utarnewálon ke sáth ruswái uthái; wuh maqtúlon men rakkhe gaye. 26 Masak, aur Túbal, aur us ki tamám jam'iyat wahán hain; us ki qabren us ke girdágird hain; sab ke sab námakhtún, aur talwár ke maqtúl hain, agarchi zindon ki zamín men haibat ká bá'is the. 27 Kyá wuh un baháduro ke sáth jo námakhtún

men se qatl hue, jo apne jang ke hathyáron samet pátál men utar gaye, paré na rahenge? un ki talwáren un ke siron ke niche rakkhi hain, aur un ki badkirdári un ki haddiyón par hai, kyunki wuh zindon ki zamín men baháduro ke liye haibat ká bá'is the. 28 Aur tú námakhtún ke darmiyán torá jáegá, aur talwár ke maqtúlon ke sáth pará rahégá. 29 Wahán Ádom bhí hai, us ke bádsháh, aur us ke sab umará, jo báwujúd apni quwwat ke talwár ke maqtúlon men rakkhe gaye hain; wuh námakhtún aur pátál men utarnewálon ke sáth paré rahenge. 30 Shimál ke tamám umará, aur tamám Saidáni jo maqtúlon ke sáth pátál men utar gaye, báwujúd apne ru'b ke apni zoráwarí se sharminda hue; wuh talwár ke maqtúlon ke sáth námakhtún paré rahenge, aur pátál men utarnewálon ke sáth ruswái utháenge. 31 Fir'aun un ko dekhkar apni tamám jam'iyat ki bábat tasallipazír hogá: hán, Fir'aun aur us ká tamám lashkar, jo talwár se qatl hue, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 32 Kyunki main ne zindon ki zamín men us ki haibat qáim ki: aur wuh talwár ke maqtúlon ke sáth námakhtún men rakkhá jáegá, hán, Fir'aun aur us ki jam'iyat, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

33

Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 ki Ai ádamzád, tú apni qaum ke farzandon se mukhátib ho aur un se kah, Jis waqt main kisi sarzamín par talwár chalaún, aur us ke log apne baháduro men se ek ko len, aur use apná nigahbán thahraen, 3 aur wuh talwár ko apni sarzamín par áte dekhkar narsingá phúnke, aur logon ko hoshyár kare; 4 tab jo koi narsingé ki áwáz sune aur hoshyár na ho, aur talwár áe, aur use qatl kare, to us ká khún usi ki gardan par hogá: 5 us ne narsingé ki áwáz suni, aur hoshyár na húa: us ká khún usi par hogá, hálánki agar wuh hoshyár hotá, to apníján bachátá. 6 Par agar nigahbán talwár ko áte dekhe, aur narsingá na phúnke, aur log hoshyár na kiye jáen, aur talwár áe aur un ke darmiyán se kisi ko le jáe, to wuh to apni badkirdári men halák húa, lekin main nigahbán se us ke khún

ki bāzpurs karūngā. 7 So tū, ai ādamzād, is liye ki main ne tujhe banī Isráíl ká nigahbān muqarrar kiya, mere munh ká kalām sun rakh, aur merī taraf se un ko hoshyār kar. 8 Jab main sharīr se kahūn, Ai sharīr, tū yaqīnan maregā, us waqt agar tū sharīr se na kahe, aur use us kī rawish se ágāh na kare, to wuh sharīr to apnī badkirdārī men maregā; par main tujh se us ke khūn kī bāzpurs karūngā. 9 Lekin agar tū us sharīr ko jatāe ki wuh apnī rawish se bāz áe; aur wuh apnī rawish se bāz na áe, to wuh to apnī badkirdārī men maregā; lekin tū ne apnī jān bachá lí.

10 Is liye, ai ādamzād, tū banī Isráíl se kah, Tum yūn kahte ho, ki Fī'lha-qíqat hamārī khatāen aur hamāre gunāh ham par hain, aur ham un men ghulte rahte hain, pas ham kyūnkar zinda rahenge? 11 Tū un se kah, Khudāwand KHUDÁ farmatá hai, Mujhe apnī hayāt kī qasam, sharīr ke marne men mujhe kuchh khushī nahīn, balki is men hai, ki sharīr apnī rāh se bāz áe, aur zinda rahe; ai banī Isráíl, bāz áo, tum apnī burī rawish se bāz áo; tum kyūn maroge? 12 Is liye, ai ādamzād, apnī qaum ke farzandon se yūn kah, ki Sādiq kī sadāqat us kī khatākārī ke dīn use na bachāegí, aur sharīr kī sharārat jab wuh us se bāz áe, to us ke girne ká sabab na hogí, aur sādīq jab gunāh kare, to apnī sadāqat ke sabab se zinda na rah sakegā. 13 Jab main sādīq se kahūn, ki Tū yaqīnan zinda rahegā; agar wuh apnī sadāqat par takiya karke badkirdārī kare, to us kī sadāqat ke kām farámosh ho jāenge; aur wuh us badkirdārī ke sabab se, jo us ne kī hai, maregā. 14 Aur jab sharīr se kahūn, Tū yaqīnan maregā; agar wuh apne gunāh se bāz áe, aur wuhí kare jo jāíz o rawá hai; 15 agar wuh sharīr girau wápas kar de, aur jo us ne lūt líyá hai wápas de de, aur zindagí ke áīn par chale, aur nārāstí na kare; to wuh yaqīnan zinda rahegā, wuh nahīn maregā. 16 Jo gunāh us ne kiye hain us ke khilāf mahsúb na hongē; us ne wuhí kiya jo jāíz o rawá hai, wuh yaqīnan zinda rahegā. 17 Par terí qaum ke farzand kahte hain, ki KHUDÁWAND kī rawish rást nahīn: hálānki khud un hí kī rawish nārāst hai. 18 Agar sādīq apnī sadāqat chhoṛkar badkirdārī

kare, to wuh yaqīnan usí ke sabab se maregā. 19 Aur agar sharīr apnī sharārat se bāz áe, aur wuhí kare jo jāíz o rawá hai, to us ke sabab se zindarahegā. 20 Phir bhí tum kahte ho, ki KHUDÁWAND kī rawish rást nahīn hai. Ai banī Isráíl, main tum men se har ek kī rawish ke mutābiq tumhārī 'adālat karūngā.

21 Hamārī asírī ke bárahwen baras ke daswen mahíne kī pānchwin tārīkh ko yūn húa, ki ek shakhs jo Yarúshalem se bhág niklá thá mere pás áyá, aur kahne lagá, ki Shahr musakhkhar ho gayá. 22 Aur shám ke waqt, us farārī ke pahunchne se peshtar, KHUDÁWAND ká háth mujh par thá, aur us ne merá munh khol diya, us ne subh ko us ke mere pás áne se pahle merá munh khol diya; aur main phir gūngá nahá. 23 Tab KHUDÁWAND ká kalām mujh par nāzil húa, 24 ki Ai ādamzād, mulk i Isráíl ke wíranon ke bāshinde yūn kahte hain, ki Abrahám ek hí thá, aur wuh is mulk ká wáris húa, par ham to bahut se hain, mulk ham ko mírās men diya gayá hai. 25 Is liye tū un se kah de, Khudāwand KHUDÁ yūn farmatá hai, ki Tum lahu samet kháte aur apne buton kī taraf ánkh uṭháte ho, aur khūnrezí karte ho: kyá tum mulk ke wáris hoge? 26 Tum apnī talwár par takiya karte ho, tum makrúh kām karte ho, aur tum men se har ek apne hamsáye kī bīwí ko nāpák kartá hai: kyá tum mulk ke wáris hoge? 27 Tū un se yūn kahná, ki Khudāwand KHUDÁ yūn farmatá hai, ki Mujhe apnī hayāt kī qasam, wuh jo wíranon men hain talwár se qatl hongē, aur use jo khule maidán men hai darandon ko dúngá kī nígal jāen, aur wuh jo qil'on aur gáron men hain wabá se marenge. 28 Kyūnki main is mulk ko ujár, aur bá'is i hairat banáungá, aur us kī quwwat ká ghamand jatá rahegá, aur Isráíl ke pahár wíran hongē, yahán tak ki koí un par se guzar nahīn karegá. 29 Aur jab main un ke tamám makrúh kámon ke sabab se jo unhon ne kiye hain, mulk ko wíran aur bá'is i hairat banáungá, to wuh jāenge ki main KHUDÁWAND hūn. 30 Par ai ādamzād, fī'lhal terí qaum ke farzand díwáron ke pás aur gharon ke ástánon par terí bábat guftogú karte hain, aur ek dústre se

kahte haiṅ, hān, har ek apne bhāi se yūn kahtā hai, Chalo, wuh kalām sunen, jo KHUDĀWAND kī taraf se nāzil hūā hai. 31 Wuh ummat kī tarah tere pās āte, aur mere logon kī mānind tere āge baiṭhte, aur terī bāten sunte haiṅ, lekin un par 'amal nahīn karte; kyūnki wuh apne munh se to bahut mahabbat zāhir karte haiṅ, par un kā dil lālach par daurtā hai. 32 Aur dekh, tū un ke liye nihāyat margūb sarodī kī mānind hai, jo khushihān aur māhir sās bajāne-wālā ho; kyūnki wuh terī bāten sunte haiṅ, lekin un par 'amal nahīn karte. 33 Aur jab yih bāten wuqū' men āengī, (dekh, wuh jald wuqū' men ānewālī haiṅ,) tab wuh jānenge ki un ke darmiyān ek nabī thā.

34 Aur KHUDĀWAND kā kalām mujh par nāzil hūā, 2 ki Aī ādamzād, Isrāīl ke charwāhon ke khilāf nubuwwat kar, hān, nubuwwat kar, aur un se kah, Khudāwand KHUDĀ charwāhon ko yūn farmatā hai, ki Isrāīl ke charwāhon par afsos, jo apna hī peṭ bharte haiṅ! kyā charwāhon ko munāsib nahīn, ki bheron ko charāeng? 3 Tum chiknāī khāte, aur ūn pahinte ho, aur jo farbiḥ haiṅ un ko zabh karte ho; lekin galla nahīn charāte. 4 Tum ne kamzoron ko tawānāī, aur bīmāron ko shifā nahīn dī, aur tūte hūe ko nahīn bāndhā, aur wuh jo nikāl diye gaye un ko wāpas nahīn lāe, aur gumshuda kī talāsh nahīn kī, balki zabardastī aur saḥtī se un par hukūmat kī. 5 Aur wuh tittar bittar ho gaye kyūnki koī pās-bān na thā; aur wuh parāganda hokar maldān ke sab darandon kī khurāk hūe. 6 Merī bheren tamām pahāron par aur harek ūnche tle par bhataktī phirtī thī; hān, merī bheren tamām rū e zamīn par tittar bittar ho gayīn, aur kisī ne na un ko dhūndhā, na un kī talāsh kī. 7 Is liye, aī pās-bāno, KHUDĀWAND kā kalām suno; 8 Khudāwand KHUDĀ farmatā hai, Mujhe apnī hayāt kī qasam, chūnki merī bheren shikār ho gayīn, hān, merī bheren har ek dashtī darande kī khurāk hūīn, kyūnki koī pās-bān na thā, aur mere pās-bānon ne merī bheron kī talāsh na kī, balki unhon ne apnā peṭ bharā, aur merī bheron ko na charāyā; 9 Is liye, aī pās-bāno, KHUDĀWAND kā kalām suno; 10 Khudāwand KHUDĀ yūn farmatā

hai, ki Dekh, main charwāhon kā mukhālīf hūn, aur apnā galla un ke hāth se talab karūngā, aur un ko gallabānī se ma'zūl karūngā, aur charwāhe āyanda ko apnā peṭ na bharsakenge; kyūnki main apnā galla un ke munh se chhurā lūngā, tāki wuh un kī khurāk na ho. 11 Kyūnki Khudāwand KHUDĀ farmatā hai, Dekh, main khud apnī bheron kī talāsh karūngā, aur un ko dhūndh nikālūngā. 12 Jīstarah charwāhā apne galle kī talāsh kartā hai, jab ki wuh apnī bheron ke darmiyān ho jo parāganda ho gayī haiṅ usī tarah main apnī bheron ko dhūndhūngā, aur un ko har jagah se, jahān wuh abraur tārīkī ke din tittar bittar ho gayī haiṅ, chhurā lūngā; 13 aur main un ko sab ummaton ke darmiyān se wāpas lūngā, aur sab mulkon men se farāham karūngā, aur un hī ke mulk men pahunchāūngā, aur Isrāīl ke pahāron par nahron ke kanāre aur zamīn ke tamām ābād makānon men charāūngā. 14 Aur un ko achchhī charāgāh men charāūngā, aur un kī āramgāh Isrāīl ke ūnche pahāron par hogī; wahān wuh 'umda āramgāh men letengī, aur harī charāgāh men Isrāīl ke pahāron par charengī. 15 Main hī apne galle ko charāūngā, aur un ko liṭāūngā, Khudāwand KHUDĀ farmatā hai. 16 Main gumshuda kī talāsh karūngā, aur khārīshuda ko wāpas lūngā, aur shikasta ko bāndhūngā, aur bīmāron ko itaqwīyat dūngā; lekin moton aur zabardaston ko halāk karūngā; main un ko siyāsāt kā khānā khilāūngā. 17 Aur tumhāre haqq men Khudāwand KHUDĀ yūn farmatā hai, Aī merī bhero, dekho, main bher bakriyon aur mendhon aur bakron ke darmiyān imtiyāz karke insāf karūngā. 18 Kyā tum ko yih halkī sī bāt ma'lūm hūī, ki tum achchhā sabzazār khā jāo, aur bāqīmānda ko pānwon se latāro, aur sāf pānī men se piyo, aur bāqīmānda ko pānwon se gadlā karo? 19 Aur jo tum ne pānwon se latārā hai wuh merī bheren khātī haiṅ, aur jo tum ne pānwon se gadlā kiya pītī haiṅ.

20 Is liye Khudāwand KHUDĀ un ko yūn farmatā hai, ki Dekho, main, hān, main motī aur dublī bheron ke darmiyān insāf karūngā. 21 Chūnki tum ne pahlū aur kandhe se dhakelā hai, aur tamām bīmāron ko apne

singon se relá hai, yahán tak ki wuh tittar bittar hue; 22 is liye main apne galle ko bachaunga, wuh phir kabhi shikar na honge; aur main hamer bakriyon ke darmiyan insaf karunga. 23 Aur main un ke liye ek chaupán muqarrar karunga, aur wuh un ko charaega, ya'ni merá banda Dáúd; wuh un ko charaega, aur wuh un ka chaupán hoga. 24 Aur main KHUDÁWAND un ka Khudá hunga, aur merá banda Dáúd un ke darmiyan farmánrawa hoga; main KHUDÁWAND ne yun farmaya hai. 25 Aur main un ke sath sulh ka 'ahd bandhunga, aur sab bure darandon ko mulk se nabud karunga; aur wuh biyaban mein salámati se raha karenge, aur jangalon mein seenge. 26 Aur main un ko aur un jagahon ko, jo mere pahar ke aspás hain, barakat ka ba'is banaunga; aur main bar waqt mein barsaunga; barakat ki barish hogi. 27 Aur maidan ke darakht apna mewa denge, aur zamin apna hasil degi, aur wuh salámati ke sath apne mulk mein basenge; aur jab main un ke jee ka bandhan torunga, aur un ke hath se jo un se khidmat karwate hain chhuraunga, to wuh janenge ki main KHUDÁWAND hun. 28 Aur wuh age ko qaumon ka shikar na honge, aur zamin ke darande un ko nigal na sakenge; balki wuh amn se basenge; aur un ko koi na daraega. 29 Aur main un ke liye ek namwar pauda barpa karunga, aur wuh phir kabhi apne mulk mein qahat se halak na honge, aur age ko qaumon ka ta'na na uthaenge. 30 Aur wuh janenge ki main KHUDÁWAND un ka Khudá un ke sath hun, aur wuh, ya'ni bani Isráil, mere log hain, Khudáwánd KHUDÁ farmata hai. 31 Aur tum, ai meri bhero, meri charagah ki bhero, insan ho, aur main tumhara Khudá hun, Khudáwánd KHUDÁ farmata hai.

35 Aur KHUDÁWAND ka kalam mujh par nazil hua, 2 ki Ai adamzad, koh i Sha'ir ki taraf mutawajjih ho, aur us ke khilaf nubuwwat kar, 3 aur us se kah, Khudáwánd KHUDÁ yun farmata hai, ki Dekh, ai koh i Sha'ir, main tera mukhalif hun, aur tujh par apna nath chalaunga, aur tujhe wiran aur

bechirag karunga. 4 Main tere shahron ko djarunga, aur tu wiran hoga, aur janega ki KHUDÁWAND main hun. 5 Chunke tu qadim se 'adawat rakhta hai, aur tu ne bani Isráil ko, un ki musibat ke din, un ki badkirdari ke akhir mein talwar ki dhari ke hawale kiya hai: 6 is liye Khudáwánd KHUDÁ farmata hai, ki Mujhe apni hayat ki qasam, main tujhe khun ke liye hawala karunga, aur khun tujhe ragedega: chunke tu ne khunrezi se nafrat narakhi, isliye khuntera pichha karega. 7 Yun main koh i Sha'ir ko wiran aur bechirag karunga, aur us mein se guzarnewale aur wapas ane-wale ko nabud karunga, 8 aur us ke paharon ko us ke maqtulon se bhar dunga; talwar ke maqtul tere tilon aur teri wadlon aur teri tamam nadiyon mein girenge. 9 Main tujhe abad tak wiran rakhunga, aur teri bastiyan phir abad na hongi; aur tum janoge ki main KHUDÁWAND hun. 10 Chunke tu ne kaha, ki Yih do qaumen aur yih do mulk mere honge, aur ham un ke malik honge, bawujde ki KHUDÁWAND wahan tha; 11 is liye Khudáwánd KHUDÁ farmata hai, Mujhe apni hayat ki qasam, main tere qahr aur hasad ke mutabiq, jo tu ne apni kinawari se un ke khilaf zahir kiya, tujh se suluk karunga, aur jab main tujh par fatwa dunga, so un ke darmiyan mashhur hunga. 12 Aur tu janega ki main KHUDÁWAND ne teri tamam hiqarat ki baton, jo tu ne Isráil ke paharon ki mukhalafat mein kahi, ki Wuh wiran hue, aur hamare qabze mein kar diye gaye ki ham un ko nigal jaen, suni hain. 13 Isi tarah tum ne mere khilaf apni zabán se lafzani ki, aur mere muqabil ziyadagoi ki hai; jo main sun chuka hun. 14 Khudáwánd KHUDÁ yun farmata hai, ki Jab tamam dunya khushi karegi, main tujhe wiran karunga. 15 Jis tarah tu ne bani Isráil ki miras par, is liye ki wuh wiran thi, shadmání ki, us tarah main bhi tujh se karunga: ai koh i Sha'ir, tu aur tamam Adom bi'lkull wiran hoga; aur log anenge ki main KHUDÁWAND hun.

36 Ai adamzad, Isráil ke paharon se nubuwwat kar, aur kah, Ai Isráil ke paharo, KHUDÁWAND ka kalam suno. 2 Khudá-

wand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chúnki dushman ne tum par Ahá há! kahá, aur yih ki Wuh únche únche qadím maqám hamáre hí honge, 3 is liye nubuwat kar, aur kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Is sabab se, hán, isí sabab se ki unhon ne tum ko wirán kiyá, aur har taraf se tum ko nigal gaye, táki jo qaumon men se báqí hain tumháre málik hon, aur tumháre haqq men bakwásiyon ne zabán kholí hai, aur tum logon men badnám húe ho: 4 is liye, ai Isráíl ke paháro, Khudáwand KHUDÁ ká kalám suno: Khudáwand KHUDÁ paháron, aur tilon, aur nálon, aur wádíon, aur ujár wiránon se, aur matrúk shahron se jo áspás kí qaumon ke báqí logon ke liye lút aur já e tamaskhur húe hain, yún farmatá hai; 5 hán, isí liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Yaqínan main ne aqwám ke báqí logon ká aur tamám Adom ká mukhálif hokar, jinhon ne apne púre dil kíkhushí se aur qalbí 'adawat se apne ap ko merí sarzamín ke málik thahráya, táki un ke liye ganímat ho, apní gairat ke josh men farmáyá hai. 6 Is liye tú Isráíl ke mulk kí bábat nubuwat kar, aur paháron aur tilon, nadiyon aur wádíon se kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekho, main ne apní gairat aur apne qahr men kalám kiyá, is liye ki tum ne qaumon kí malámat uthái hai; 7 pas Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Main ne qasam khái, ki yaqínan tumháre áspás kí aqwám ap hí malámat utháengi. 8 Par tum, ai Isráíl ke paháro, apní shákhen nikáloge, aur merí ummat Isráíl ke liye phal láoge, kyúнки wuh jald ánewále hain. 9 Is liye dekho, main tumhári taraf húp, aur tum par tawajjuh karúnga, aur tum jote aur boe jáoge. 10 Aur main ádmíon ko, hán, Isráíl ke tamám gharáne ko tum par bahut baháungá; aur shahr ábád honge, aur khandar phir ta'mír kiye jáenge. 11 Aur main tum par insán o haiwán kí firawání karúnga; aur wuh bahut honge, aur phalenge; aur main tum ko aisá ábád karúnga, jaise ki tum pahle the, aur tum par tumhári ibtidá ke aiyám se ziyáda ihsán karúnga; aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún. 12 Hán, main aisá karúnga ki ádmí, ya'ní

mere Isráílí log, tum par chalen phirenge, aur tumháre málik honge, aur tum un kí mírás hoge, aur phir un ko beaulád na karoge. 13 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chúnki wuh tujh se kahte hain, Ai zamín, tú insán ko nigaltí hai, aur tú ne apní qaumon ko beaulád kiyá; 14 is liye áyanda na tú insán ko niglegí, na apní qaumon ko beaulád karegi, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 15 Aur main aisá karúnga, ki log tujh par kabhí dígar aqwám ká ta'na na sunenge, aur tú qaumon kí malámat na utháegi, aur phir apne logon kí lagzish ká bá'is na hogí, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

16 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 17 ki Ai ádamzád, jab baní Isráíl apne mulk men baste the, unhon ne apní rawish aur apne a'mál se us ko nápak kiyá; un kí rawish mere nazdík 'aurat kí nápakí kí hálat kí mánind thí. 18 Is liye main ne us khúnrezi ke sabab se jo unhon ne us mulk men kí thí, aur un buton ke sabab se jin se unhon ne use nápak kiyá thá, apná qahr un par názil kiyá. 19 Aur main ne un ko qaumon men pará-ganda kiyá, aur wuh mulkon men tittar bittar ho gaye, aur un kí rawish aur un ke a'mál ke mutábíq main ne un kí 'adálat kí. 20 Aur jab wuh dígar aqwám ke darmiyán jahán jahán wuh gaye the pahunché, to unhon ne mere muqaddas nám ko nápak kiyá, kyúнки log un kí bábat kahte the, ki Yih KHUDÁWAND ke log hain, aur us ke mulk se nikal áe hain. 21 Lekin mujhe apne pák nám par, jis ko baní Isráíl ne un qaumon ke darmiyán jahán wuh gaye the nápak kiyá, afsos húa. 22 Is liye tú baní Isráíl se kah de, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Ai baní Isráíl, tumhári khátir nahín, balki apne muqaddas nám kí khátir, jis ko tum ne un qaumon ke darmiyán jahán tum gaye the nápak kiyá, yih kartá hún. 23 Main apne buzurg nám kí, jo qaumon ke darmiyán nápak kiyá gayá, jis ko tum ne un ke darmiyán nápak kiyá thá, taqdís karúnga: aur jab un kí ánkhon ke sámne tum se merí taqdís hogí, tab wuh qaumen jánengi ki main KHUDÁWAND hún, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 24 Kyúнки

main tum ko un qaumon men se nikál lúngá, aur tamám mulkon men se faráham karúngá, aur tum ko tumháre watan men wápas láungá. 25 Tab tum par sáf pání chhirkúngá, aur tum pák sáf hoge : aur main tum ko tumhári tamám gandagi se, aur tumháre sab buton se, pák karúngá. 26 Aur main tum ko nayá dil bakhshúngá, aur nayí rúh tumháre batin men dálúngá, aur tumháre jism men se sangín dil ko nikál dálúngá, aur goshtín dil tum ko 'ináyat karúngá. 27 Aur main apní rúh tumhári batin men dálúngá, aur tum se apne áln kí pairawí karáungá, aur tum mere ahkám par 'amal karoge, aur un ko bajá láoge. 28 Aur tum us mulk men, jo main ne tumháre bápádá ko diyá, sukúnat karoge, aur tum mere log hoge, aur main tumhárá Khudá húngá. 29 Aur main tum ko tumhári tamám nápakí se chhuráungá, aur anáj mangwáungá, aur 'ifrát bakhshúngá, aur tum par qaht na bhejúngá. 30 Aur main darakht ke phalon men aur khet ke hásil men afzáish bakhshúngá, yahan tak kí tum áyanda ko qaumon ke darmiyán qaht ke sabab se malámat na utháoge. 31 Tab tum apní burí rawish aur bada'málí ko yád karoge, aur apní badkirdári o makruhát ke sabab se apní nazar men ghiraune thahroge. 32 Main yih tumhári khátir nahín kartá hún, Khudáwand Khudá farmatá hai ; yih tum ko yád rahe : tum apní ráhon ke sabab se khajálat utháo, aur sharminá ho, ai baní Isráil. 33 Khudáwand Khudá yún farmatá hai, kí jis din main tum ko tumhári tamám badkirdári se pák karúngá, usí din tum ko tumháre shahron men basáungá, aur tumháre khandar ta'mír ho jáenge. 34 Aur wuh wirán zámín, jo tamám ráh-guzaron, kí nazaron men wirán parí thi, joti jáegi. 35 Aur wuh kahenge, kí Yih sarzámín jo kharáb parí thi bág i 'Adan kí mánind ho gayí, aur ujár aur wirán o kharáb shahr muhkam aur ábád ho gaye. 36 Tab wuh qaumen jo tumháre áspás baqí hain jánengi kí main KHUDÁWAND ne ujár makánon ko ta'mír kiyá hai, aur wiráne ko bág banáya hai ; main KHUDÁWAND ne farmáyá hai, aur main hí kar dikháungá.

37 Khudáwand Khudá yún farmatá

hai, kí Baní Isráil mujh se yih dar-khwast bhí kar sakenge, aur main un ke liye aisá karúngá, kí un ke logon ko bhej bakriyon kí tarah firáwán karúngá. 38 Jaisá muqaddas galla thá, aur jis tarah Yarúshalem ka galla us kí 'idon men thá, usí tarah ujár shahr admion ke golon se ma'múr honge ; aur wuh jánenge kí main KHUDÁWAND hún,

37 KHUDÁWAND ka háth mujh par thá, aur us ne mujhe apní rúh men uthá liyá, aur us wadí men, jo haddiyon se pur thi, mujhe utár diyá, 2 aur mujhe un ke áspás chaugird phiráyá ; aur dekh, wuh wadí ke maidán men bakasrat aur niháyat súkhí thin. 3 Aur us ne mujhe farmáyá, Ai ádamzád, kyá yih haddiyán zinda ho saktí hain? Main ne jawáb diyá, Ai Khudáwand Khudá, tú hí jántá hai. 4 Phir us ne mujhe farmáyá, Tú in haddiyon par nubuwwat kar, aur in se kah, Ai súkhí haddiyo, KHUDÁWAND ka kalám suno. 5 Khudáwand Khudá in haddiyon ko yún farmatá hai, kí Main tumháre andar rúh dálúngá, aur tum zinda ho jáogi. 6 aur tum par naseñ phailáungá, aur gosht charháungá, aur tum ko chamrá pahin-áungá, aur tum men dam phúnk-úngá, aur tum zinda hogí, aur jánogi kí main KHUDÁWAND hún. 7 Pas main ne hukm ke mutábíq nubuwwat kí : aur jab main nubuwwat kar rahá thá, to ek shor húa, aur dekh, zalzala áyá, aur haddiyán ápas men mil gayín, har ek haddí apní haddí se. 8 Aur main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, kí naseñ aur gosht un par charh áe, aur un par chamre kí poshish ho gayí ; par un men dam na thá. 9 Tab us ne mujhe farmáyá, kí Nubuwwat kar, tú hawá se nubuwwat kar, ai ádamzád, aur hawá se kah, Khudáwand Khudá yún farmatá hai, kí Ai dam, tú charon taraf se á, aur in maqtulon par phúnk, kí zinda ho jáen. 10 Pas main ne hukm ke mutábíq nubuwwat kí, aur un men dam áyá, aur wuh zinda hokar apne pánwon par kharí hún, ek niháyat bará lashkar. 11 Tab us ne mujhe farmáyá, Ai ádamzád, yih haddiyán tamám bani Isráil hain. Dekh, yih kah-te hain, Hamári haddiyán súkh gayín, aur hamári ummed játi rahí ; ham to bi'lkull faná ho gaye. 12 Is liye tú nubuwwat kar, aur in se kah,

Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Ai mere logo, dekho, main tumhári qabron ko kholúngá, aur tum ko un se báhar nikálúngá, aur Isráíl ke mulk men láúngá. 13 Aur, ai mere logo, jab main tumhári qabron ko kholúngá, aur tum ko un se báhar nikálúngá, tab tum jánoge ki KHUDÁWAND main hún. 14 Aur main apní ruh tum men dálúngá, aur tum zinda ho jáoge, aur main tum ko tumháre mulk men basáúngá; tab tum jánoge ki main KHUDÁWAND ne farmáyá aur purá kiyá, KHUDÁWAND farmatá hai.

15 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 16 ki Ai ádamzád, ek chharí le, aur us par likh, Yahúdáh, aur is ke rafiq baní Isráíl ke liye: phir dúsrí chharí le, aur us par yih likh, Ifráím kí chharí Yúsuf, aur us ke rafiq, tamám baní Isráíl ke liye: 17 aur un donon ko jo de, ki ek hí chharí tere liye hon; aur wuh tere háth men ek hongí. 18 Aur jab terí qaum ke log tujh se púchhen, aur kahen, ki In kámon se terá kyá matlab hai? kyá tú ham ko nahín batáegá? 19 To tú un se kahná, ki Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekh, main Yúsuf kí chharí ko, jo Ifráím ke háth men hai, aur us ke rafiqon ke, jo Isráíl ke qabáil hain, lúngá, aur Yahúdáh kí chharí ke sáth jo dúngá, aur un ko ek hí chharí banáúngá, aur wuh mere háth men ek hongí. 20 Aur wuh chhariyán, jin par tú likhtá hai, un kí ánkho ke sámne tere háth men hongí. 21 Aur tú un se kahná, ki Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Main baní Isráíl ko qaumon ke darmiyán se, jáhán jáhán wuh gaye hain, nikál láúngá, aur har taraf se un ko faráham karúngá, aur un ko un ke mulk men láúngá. 22 Aur main un ko us mulk men Isráíl ke paharon par ek hí qaum banáúngá; aur un sab par ek hí bádsháh hogá: aur wuh áge ko na do qaumen hongí, aur na do mamlukaton mentaqsim kiye jáenge. 23 Aur wuh phir apne buton se, aur apní khatákári se apne áp ko nápak na karenge; balki main un ko un ke tamám maskandon se, jáhán unhon ne gunáh kiyá hai, chhuráúngá, aur un ko pák karúngá; aur wuh mere log hongé, aur main un ká Khudá húngá. 24 Aur merá banda Dáúd un ká bádsháh hogá; aur

un sab ká ek hí charwáhá hogá; aur wuh mere ahkám par challenge, aur mere áin ko máncar un par 'amal karenge. 25 Aur wuh us mulk men, jo main ne apne bande Ya'qúb ko diyá, jis men tumháre báp dáda baste the, basenge, aur wuh aur un kí aulád, aur un kí aulád kí aulád, hamesha tak us men sukúnat karenge: aur merá banda Dáúd hamesha ke liye un ká farmánrawá hogá. 26 Aur main un ke sáth salámatí ká 'ahd bándhúngá, jo un ke sáth abadí 'ahd hogá: aur main un ko basáúngá, aur firáwání bakhshúngá, aur un ke darmiyán apne maqdis ko hamesha ke liye qáim karúngá. 27 Merá khaima bhí un ke sáth hogá; main un ká Khudá húngá, aur wuh mere log hongé. 28 Aur jab merá maqdis hamesha ke liye un ke darmiyán rahégá, to qaumen jánengi ki main KHUDÁWAND Isráíl ko muqaddas kartá hún.

38 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 ki Ai ádamzád, Júj kí taraf, jo Májúj kí sarzamín ká hai, aur Rosh aur Masak aur Túbal ká farmánrawá hai, mutawajjih ho, aur us ke khiláf nubuwwat kar. 3 aur kah, Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekh, ai Júj, Rosh aur Masak aur Túbal ke farmánrawá main terá mukhálif hún: 4 aur main tujhe phirá dúngá, aur tere jabron men ánkre dálkar tujhe aur tere tamám lashkar aur ghoron aur sawaron ko, jo sab ke sab musallah lashkar hain, jo phariyán aur siparen liye hain aur sab ke sab tegzan hain, khénch nikálúngá: 5 aur un ke sáth Fárs aur Kúsh aur Pút, jo sab ke sab siparbardár aur khodposh hain: 6 Jumar, aur us ká tamám lashkar, aur shimál kí dūr atráf ke ahl i Tujarmah, aur un ká tamám lashkar, ya'ní bahut se log jo tere sáth hain. 7 Tú taiyár ho, aur apne liye taiyári kar, tú aur terí tamám jamá'at jo tere pás faráham húi hai, aur tú un ká peshwá ho. 8 Aur bahut dinon ke ba'd tú yád kiyá jáegá, aur ákhiri barason men us sarzamín par, jo talwár ke galabe se chhurái gayi hai, aur jis ke log bahut sí qaumon ke darmiyán se faráham kiye gaye hain, Isráíl ke paharon par, jo qadím se wirán the, charch áegá; lekin

wuh tamám aqwám se ázád hain, aur wuh sab ke sab amn o amán se sukúnat karenge. 9 Tú charháí kar-egá, aur ándhí kí tarah áegá, tú tujhe kí mánind zamín ko chhipáegá, tú, aur terá tamám lashkar, aur bahut se log tere sáth. 10 Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, kí Us waqt yún hogá, kí bahut se mazmún tere dil men áenge, aur tú ek burá mansúba bándhegá: 11 aur tú kahégá, kí Main díhát kí sarzamín par hamla karúngá; main un par hamla karúngá, jo ráhát aur áram se baste hain, jin kí ná fasíl hai na ar-bange aur na phátak hain; 12 táki tú lúte, aur mál ke chhín le, aur un wiránon par jo ab ábád hain, aur in logon par, jo tamám qaumon men se faráham hús hain, jo maweshí aur mál ke málík hain, aur zamín kí náf par baste hain, apná háth chaláe. 13 Sabá aur Dadán aur Tarsís ke saudágar, aur un ke tamám jawán sher í bahar tujh se púchhenge, Kyá tú gárat karne áyá hai? kyá tú ne apná gol ís liye jama kiyá hai, kí mál chhín le, aur chándí aur soná lúte, aur maweshí aur mál le jáe, aur barí ganímat hásil karé?

14 Is liye, ai ádamzád, nubuwwat kar, aur Júj se kah, Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, kí Jab merí ummat Isráíl amn se hásegí, kyá tujhe khabar na hogí? 15 Aur tú apní jagah se, shímál kí dúr atráf se áegá, tú, aur bahut se log tere sáth, jo sab ke sahíbhon par áwará honge, ek barí fauj, aur shári lashkar. 16 Tú merí ummat Isráíl ko muqábalé ke níklegá, aur zamín ko bádal kí tarah chhipá legá: yih ákhiri dinon men hogá, aur main tujhe apní sar-zamín par charhá láúngá, táki qaum-e mujhe jánen, jis waqt main, ai Júj, un kí ánkhon ke samne tujh se apní taqdís karáun. 17 Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, kí Kyá tú wuhí nahín, jis kí bábat main ne qadím zamáne men apne khidmát-guzár Isráílí nabíon kí ma'rifat, jin-hon ne un aiyám men sálhá sál tak nubuwwat kí, farmáyá thá, kí Main tujhe un par charhá láúngá? 18 Aur yún hogá, kí un aiyám men jab Júj Isráíl kí mamlukat par charháí kar-egá, to merá qáhr mere chihre men numáyan hogá, Khudáwánd KHUDÁ farmatá hai. 19 Kyúncí main ne

apní gáirat aur ádash í qáhr men far-máyá, kí Yaqínan us roz Isráíl kí sarzamín men sakht zalzala áegá; 20 yahán tak kí samundar kí machh-liyan, aur ásmán ke parande, aur maidán ke charande, aur sab kíre makáufe jo zamín par rengte phirte hain, aur tamám insán jo rú e zamín par hain, mere huzúr thartharáenge, aur pahár gir párenge, aur karáre baíth jáenge, aur har ek díwár zamín par gir páregí. 21 Aur main apne sab paháron se us par talwár talab karúngá, Khudáwánd KHUDÁ far-matá hai; aur har ek insán kí talwár us ke bhái par chalegí. 22 Aur main wabá bhejkar aur khúnrezi karke use sazá dúngá, aur us par, aur us ke lashkaron par, aur un bahut se logon par jo us ke sáth hain, shiddat ká menh, aur bare bare ole, aur ág, aur gandhak barsáúngá. 23 Aur apní buzurgí, aur apní taqdís kar-áúngá, aur bahut sí qaumon kí pazaron men mashhúr húngá; aur wuh jánenge kí KHUDÁWAND main hún.

39 Pas, ai ádamzád, tú Júj ke khiláf nubuwwat kar, aur kah, Khudáwánd KHUDÁ yún far-matá hai, Dekh, ai Júj, Rosh aur Masak aur Túbál ke farmánrawá, main terá mukhálf hún: 2 aur main tujhe phirá dúngá, aur tujhe liye phirúngá, aur shímál kí dúr atráf se charhá láúngá, aur tujhe Isráíl ke paháron par pahuncháúngá. 3 Aur terí kamán tere páen háth se chhúra dúngá, aur tere tír tere dáimé háth se girá dúngá. 4 Tú Isráíl ke paháron par apne sáth lashkar, aur himáyaton samét gir jáegá; aur main tujhe har qism ke shíkari párandon aur maidán ke darandon ko dúngá kí khá jáen. 5 Tú khule maidán men giregá: kyúncí main hí ne kahá, Khudáwánd KHUDÁ farmatá hai. 6 Aur main Májúj par, aur un par jo bahrí mamálik men amn se sukúnat karte hain, ág bhejúngá; aur wuh jánenge kí main KHUDÁWAND hún. 7 Aur main apne muqaddas nám ko apní ummat Isráíl men záhir karúngá; aur phir apne muqaddas nám kí behurmatí na hone dúngá, aur qaumen ján-engí kí main KHUDÁWAND Isráíl ká Quddús hún. 8 Dekh, wuh pahunchá, aur wuqú men áyá, Khudáwánd KHUDÁ farmatá hai: yih wuhí dín hai, jis kí bábat main ne farmáyá

thá. 9 Tab Isráíl ke shahron ke basnewále niklenge, aur ág lagákar hathyáron ko jaláenge, ya'ní siparon aur phariyon ko, kamánon aur tíron ko, aur bhálon aur barchhiyon ko, aur wuh sáť baras tak un ko jaláte-rahenge; 10 yahán tak ki wuh maidán se lakrí ná láenge, aur ná jangalon se kátenge, kyúнки wuh hathyá hí jaláenge; aur wuh apnelútnewálon ko lútenge, aur apne gárat karnewálon ko gárat karenge. Khudáwand Khudá farmatá hai.

11 Aur usí dín yúń hogá, ki Main wahán Isráíl men Júj ko ek goristán dúngá, ya'ní ráhguzaron kí wádí, jo samundar ke mashriq men hai: us se ráhguzaron kí ráh band hogí; aur wahán Júj ko, aur us kí tamám jam'iyat ko dafn karenge: aur jam'iyat í Júj kí wádí us ká nám rakhenge. 12 Aur sáť mahínon tak baní Isráíl un ko dafn karte rahenge, táki mulk ko sáf karen; 13 hán, us mulk ke sab log un ko dafn karenge; aur yih un ke liye námwarí ká sabab hogá, jis roz merí tamjíd hogí, Khudáwand Khudá farmatá hai. 14 Aur wuh chand ádmíon ko chun lenge, jo is kám men hamesha mashgúl rahenge, aur wuh zamín par guzarte húa ráhguzaron kí madad se un ko, jo sath í zamín par páre rah gaye hon, dafn karenge, táki use sáf karen; púre sáť mahínon ke ba'd talásh karenge. 15 Aur jab wuh mulk men se guzren, aur un men se koi kisi ádmí kí hadí dekhe, to us ke pás ek nishán khará karegá, jab tak dafn karnewále jam'iyat í Júj kí wádí men use dafn ná karen. 16 Aur shahr bhí Jam'iyat kahláegá. Yúń wuh zamín ko pák karenge.

17 Aur, ai ádamzád, Khudáwand Khudá farmatá hai, har qism ke parandé aur maidán ke har ek jánwar sekah, jama' hokaráo, mere uszabíhe par, jise main tumháre liye zabh kartá hún, hán, Isráíl ke paháron par, ek bare zabíhe par har taraf se jama' hò, táki tum gosht kháo aur khún piyo. 18 Tum baháduron ká gosht kháoge, aur zamín ke umará ká khún píoge, hán, men dhon, barron, aur bakron, aur bailon ká; wuh sab ke sab Basan ke farbíh hain. 19 Aur tum mere zabíhe kí, jise main ne tumháre liye zabh kiyá, yahán tak charbí kháoge kí ser ho jáoge, aur itná

khún píoge kí mast ho jáoge. 20 Aur tum mere dastarkhwan par ghoron aur sawaron se aur baháduron aur tamám jangi mardon se ser hoge, Khudáwand Khudá farmatá hai. 21 Aur main qaumon ke darmiyán apní buzurgí zahir karúngá, aur tamám qaumon merí sazá ko jo main ne dí, aur mere háth ko jo main ne un par rakkhá, dekhengi. 22 Aur baní Isráíl jánenge kí us dín se lekar áge ko main hí Khudáwand un ká Khudá hún. 23 Aur qaumon jánengi kí baní Isráíl apní badkirdári ke sabab se asíri men gaye; chúnki wuh mujh se bági húa, is liye main ne un se munh chhipáyá, aur un ko un ke dushmanon ke háth men kar diyá; aur wuh sab ke sab talwár se qatl húa. 24 Un kí nápakí aur khatákári ke mutábíq main ne un se sulúk kiyá, aur un se apná munh chhipáyá.

25 Lekin Khudáwand Khudá yúń farmatá hai, kí Ab main Ya'qúb kí asíri ko mauqúf karúngá, aur tamám baní Isráíl par rahm karúngá, aur apne muqaddas nám ke liye gaiyúr húngá, 26 aur wuh apní ruswái aur tamám khatákári, jis se wuh mere gunahgar húa, bardásht karenge, jab wuh apní sarzamin men apane se bú'd o básh karenge, to koi un ko ná daráegá; 27 jab main un ko ummaton men se wápas láúngá, aur un ke dushmanon ke mulkon se faráham karúngá, aur bahut si qaumon kí nazaron men un ke darmiyán merí tajdíh hogí; 28 tab wuh jánenge kí main Khudáwand un ká Khudá hún, is liye kí main ne un ko aqwám ke darmiyán asíri men bhejá, aur main hí ne un ko un ke mulk men jama' kiyá, aur un men se ek ko bhí wahán ná chhorá. 29 Aur main phir kabhí un se munh ná chhipáúngá; kyúнки main ne apní ráh baní Isráíl par názil kí hai, Khudáwand Khudá farmatá hai.

40 Hamáři asíri ke pachchíswen baras ke shurú' men, aur mahíne kí daswín taríkh ko, jo shahr kí taskhír ká chaudahwán sál thá, usí dín Khudáwand ká háth mujh par thá, aur wuh mujhe wahán le gayá. 2 Wuh mujhe Khudá kí royaton men Isráíl ke mulk men le gayá, aur us ne mujhe ek niháyat balánd pahár par utará; aur usí par junúb kí taraf, goyá ek shahr ká sá

naqsha thá. 3 Aur wuh mujhe wahán le gayá, to kyá dekhtá hún, ki ek shakhs hai, jis ki jhalak pítal ki sí hai, aur wuh san ki dori aur paimáish ká sarkandá háth men liye phátaq par khará hai. 4 Aur us shakhs ne mujhe kahá, ki Ai ádamzád, apní ánkhoñ se dekh, aur kánoñ se sún, aur jo kuchh main tujhe dikháún us sab par khúb gaur kar; kyúñki tú isí liye yahán pahuncháyá gayá hai, ki main yih sab kuchh tujhe dikháún: pas jo kuchh tú dekhtá hai baní Isráíl se bayán kar.

5 Aur kyá dekhtá hún, ki maskan ke girdágird díwár hai: aur us shakhs ke háth men paimáish ká sarkandá hai, chha háth lambá, aur har ek háth púre háth se chár ungal bará thá; so us ne us díwár ki chaurái nápi, wuh ek sarkandá húi, aur úpcháí ek sarkandá. 6 Tab wuh mashriq rúya phátaq par áya, aur us ki sírhí par charhá, aur us phátaq ke ástáne ko nápa jo ek sarkandá chaurá thá: aur dúsre ástáne ká 'arz bhí ek sarkandá thá.

7 Aur har ek kothrí ek sarkandá lambí, aur ek sarkandá chaurí thí; aur kothriyon ke darmiyán pánch pánch háth ká fásila thá, aur phátaq ki deorhí ke pás andar ki taraf phátaq ká ástána ek sarkandá thá.

8 Aur us ne phátaq ki deorhí andar se ek sarkandá nápi. 9 Tab us ne phátaq ki deorhí áth háth nápi, aur us ke sutún do háth; aur phátaq ki deorhí andar ki taraf thí. 10 Aur mashriq rúya phátaq ki kothriyán tén idhar tén udhar thín; yih tinoñ paimáish men barábar thín; aur idhar udhar ke sutúnoñ ká ek hí náp thá.

11 Aur us ne phátaq ke darwáze ki chaurái das háth, aur lambái terah háth nápi; 12 aur kothriyon ke áge ká hashiya, háth bhar idhar aur háth bhar udhar thá, aur kothriyán chha háth idhar aur chha háth udhar thín. 13 Tab us ne phátaq ko ek kothrí ki chhat se dúsri ki chhat tak pachchís háth chaurá nápa, darwáze ke muqábil darwáza. 14 Aur us ne sutún sáth háth nápe, aur sahn ke sutún darwáze ke girdágird the. 15 Aur madkhal ke phátaq ke sámne se lekar andarúni phátaq ki deorhí tak pachás háth ká fásila thá. 16 Aur kothriyon men aur un ke sutúnoñ men phátaq ke andar girdágird

jharoke the; waise hí deorhí ke andar bhí girdágird jharoke the, aur sutúnoñ par khajúr ki súraten thín.

17 Phir wuh mujhe báhar ke sahn men le gayá, aur kyá dekhtá hún, ki hujre hai, aur chároñ taraf sahn men farsh lagá thá, aur us farsh par tía hujre the. 18 Aur wuh farsh, ya'ni niche ká farsh, phátaqoñ ke sáth sáth barábar lagá thá. 19 Tab us ne us ki chaurái, niche ke phátaq ke sámne se andar ke sahn ke áge, mashriq aur shimál ki taraf báhar báhar, sau háth nápi. 20 Phir us ne báhar ke sahn ke shimál rúya phátaq ki lambái aur chaurái nápi. 21 Aur us ki kothriyán tén is taraf aur tén us taraf thín: aur us ke sutún aur mihráb pahle phátaq ke náp ke mutábiq the: us ki lambái pachás háth, aur chaurái pachchís háth thí.

22 Aur us ke daríche aur deorhí aur khajúr ke darakht mashriq rúya phátaq ke náp ke mutábiq the, aur úpar jáne ke liye sáti zíne the; us ki deorhí un ke áge thí. 23 Aur andar ke sahn ká phátaq shimál rúya aur mashriq rúya phátaqoñ ke sámne thá: aur us ne phátaq se phátaq tak sau háth nápa. 24 Aur wuh mujhe junúb ki ráh se le gayá, aur kyá dekhtá hún, ki junúb ki taraf ek phátaq hai; aur us ne us ke sutúnoñ ko aur us ki deorhí ko in hí nápoñ ke mutábiq nápa. 25 Aur us men us ki deorhí men irdgird un daríchoñ ki mánind daríche the; lambái pachás háth, aur chaurái pachchís háth.

26 Aur us ke úpar jáne ke liye sáti zíne the, aur us ki deorhí un ke áge thí, aur us ke sutúnoñ par khajúr ki súraten thín, ek is taraf aur ek us taraf. 27 Aur junúb ki taraf andarúni sahn ká phátaq thá; aur us ne junúb ki taraf phátaq se phátaq tak sau háth nápa.

28 Aur wuh junúbí phátaq ki ráh se mujhe andarúni sahn men láya: aur in hí nápoñ ke mutábiq us ne junúbí phátaq ko nápa. 29 Aur us ki kothriyon, aur us ke sutúnoñ, aur us ki deorhí ko in hí nápoñ ke mutábiq páya: aur us men aur us ki deorhí men irdgird daríche the, lambái pachás háth, aur chaurái pachchís háth thí. 30 Aur deorhí irdgird pachchís háth lambí, aur pánch háth chaurí thí. 31 Us ki deorhí

berúni sahn kí taraf thí, aur us ke sutún par khajúr kí súraten thín, aur úpar jáne ke liye áth zíne the. 32 Aur wuh mujhe mashriq kí taraf andarúni sahn men láyá, aur in hí nápon ke mutábiq phátaq ko páyá. 33 Aur us kí kothriyon, aur sutún, aur deorhi ko in hí nápon ke mutábiq páyá; aur us men aur us kí deorhi men irdgird dariche the; lambái pachás háth, aur chaurái pachchís háth thí. 34 Aur us kí deorhi berúni sahn kí taraf thí, aur us ke sutúnon par idhar udhar khajúr kí súraten thín, aur úpar jáne ke liye áth zíne the. 35 Aur wuh mujhe shimáli phátaq kí taraf le gayá, aur in hí nápon ke mutábiq use páyá; 36 us kí kothriyon, aur us ke sutúnon, aur us kí deorhi ko, jin men irdgird dariche the; lambái pachás háth, aur chaurái pachchís háth thí. 37 Aur us ke sutún berúni sahn kí taraf the, aur us ke sutúnon par, idhar udhar, khajúr kí súraten thín, aur úpar jáne ke liye áth zíne the.

38 Aur phátaqon ke sutúnon ke pás darwázadár hujra thá, jahán sokhtaní qurbání dhote the. 39 Aur phátaq kí deorhi men do mezen is taraf, aur do us taraf thín, kí un par sokhtaní qurbání aur khatá kí qurbání aur jurm kí qurbání zabh karen. 40 Aur báhar kí taraf shimáli phátaq ke madkhal ke pás do mezen thín, aur phátaq kí deorhi kí dúsrí taraf do mezen. 41 Phátaq ke pás chár mezen is taraf, aur chár us taraf thín, ya'ni áth mezen, jin par zabh karen. 42 Sokhtaní qurbání ke liye taráshe hús pattharon kí chár mezen thín, jo derh háth lambí aur derh háth chaurí, aur ek háth úpchí thín, jin par wuh sokhtaní qurbání aur zabhe ko zabh karne ke hathyár rakhte the. 43 Aur us ke andar cháron taraf chár ungal lambí ankriyán lagi thín, aur qurbání ká gosht mezon par thá. 44 Aur andarúni phátaq se báhar andarúni sahn men, jo shimáli phátaq kí jánib thá, gánewálon ke hujre the, aur un ká rukh junúb kí taraf thá; aur ek mashriqi phátaq kí jánib thá, jis ká rukh shimáli kí taraf thá. 45 Aur us ne mujh se kahá, kí Yih hujra, jis ká rukh junúb kí taraf hai, un káhinon ke liye hai jo maskan kí nigahbání

karte hai. 46 Aur wuh hujra, jis ká rukh shimáli kí taraf hai, un káhinon ke liye hai jo mazbah kí muhafazat men házir hai. Yih baní Sadoq hai, jo baní Láwí men se KHUDÁWAND ke huzúr áte hai kí us kí khidmat karen. 47 Aur us ne sahn ko san háth lambá aur sau háth chaurá murabba' nápa; aur mazbah maskan ke sámné thá.

48 Phir wuh mujhe maskan kí deorhi men láyá, aur deorhi ko nápa, pánch háth idhar aur pánch háth udhar; aur phátaq kí chaurái tén háth is taraf thí aur tén háth us taraf. 49 Deorhi kí lambái bís háth, aur chaurái gyárah háth thí; aur sirhi ke zíne, jin se us par charhte the; aur sutúnon ke pás p l páye the, ek is taraf aur ek us taraf.

41 Aur wuh mujhe haikal men láyá, aur sutúnon ko nápa, chha háth kí chaurái ek taraf, aur chha háth kí dúsrí taraf, yihí khaime kí chaurái thí. 2 Aur darwáze kí chaurái das háth, aur us ká ek pahlú pánch háth ká, aur dúsrá bhi pánch háth ká thá; aur us ne us kí lambái chális háth, aur chaurái bís háth nápi. 3 Tab wuh andar gayá, aur darwáze ke har sutún ko do háth nápa, aur darwáze ko chha háth, aur darwáze kí chaurái sát háth thí. 4 Aur us ne haikal ke sámné kí lambái ko bís háth, aur chaurái ko bís háth nápa, aur mujh se kahá, kí Yihí páktarín maqám hai. 5 Aur us ne maskan kí diwár chha háth nápi, aur pahlú ke ek hujre kí chaurái maskan ke girdágird chár háth thí. 6 Aur pahlú ke hujre sihmanzila the, hujre ke úpar hujra, qatár men tís; aur wuh us diwár men, jo maskan ke girdágird ke hujron ke liye thí, dákhil kiye gaye the, táki mazbút hon, lekin wuh maskan kí diwár se mile hús na the. 7 Aur wuh pahlú par ke hujre úpar tak, cháron taraf, ziyáda wasí' hote játe the; kyúnkí maskan girdágird se úpchá hotá chalá játa thá; maskan kí chaurái úpar tak barábar thí, aur úpar ke hujron ká rásta darmiyáni hujron ke bích se thá. 8 Aur main ne maskan ke cháron taraf úpchá chabútra dekhá; pahlú ke hujron kí bunyád chha bare háth ke púre sarkande kí thí. 9 Aur pahlú ke hujron kí berúni diwár kí chaurái

pānch háth thí; aur jo jagah báqí bachí, wuh maskan ke pahlú ke hujron ke darmiyán thí. 10 Aur hujron ke darmiyán maskan kí chár-on taraf girdágird bís háth ká fásila thá. 11 Aur pahlú ke hujron ke darwáze us khálí jagah kí taraf the, ek darwáza shimál kí taraf, aur ek junúb kí taraf: aur khálí jagah kí chaurái cháron taraf pānch háth thí. 12 Aur wuh 'imárat, jo alag jagah ke sāmne magrib kí taraf thí, us kí chaurái sattar háth thí, aur us 'imárat kí díwār cháron taraf pānch háth moṭí, aur nauwe háth lambí thí. 13 So us ne maskan ko sau háth lambá nápá, aur alag jagah aur 'imárat us kí díwáron samet sau háth lambí thí. 14 Níz maskan ke sāmne kí aur us mashriqí jánib kí alag jagah kí chaurái sau háth thí.

15 Aur alag jagah ke sāmne kí 'imárat kí lambái jo us ke píchhe thí, aur us kí jánib ke barámade is taraf se aur us taraf se, aur andar kí taraf haikal ko, aur sahn ke deorhiyon ko, us ne sau háth nápá. 16 Ástánon aur jharokon, aur girdágird barámadon ko, jo sihmanzila aur ástánon ke muqábil the, aur cháron taraf se lakrí se marhe húe the: aur zamín se khiṛkiyon tak, aur khiṛkiyán bhí marhi húi thín. 17 Darwáze ke úpar tak aur andarúni ghar tak aur us ke báhar bhí cháron taraf kí tamám díwār tak ghar ke andar báhar, sab thík andáze se the. 18 Aur karúbí aur khajúr bane the, aur ek khajúr do karúbíon ke bích men thá, aur har ek karúbí ke do chíhre the: 19 chunānchi ek taraf insán ká chíhra khajúr kí taraf thá, aur dúsrí taraf jawán sher í babar ká chíhra bhí khajúr kí taraf thá: ghar kí cháron taraf isí tarah ká kām thá. 20 Zamín se darwáze ke úpar tak, aur haikal kí díwār par karúbí aur khajúr bane the. 21 Aur haikal ke darwáze ke sutún chhārgosha the, aur maqdis ke sāmne kí súrat bhí isí tarah kí thí. 22 Mazbah lakrí ká thá, us kí únchái tén háth aur lambái do háth thí; aur us ke kone, aur us kí kursí, aur us kí díwáren lakrí kí thín. Aur us ne mujh se kahá, Yih KHUDÁWAND ke huzúr kí mez hai. 23 Aur haikal aur maqdis ke do do darwáze the; 24 aur darwázon ke do do palle the, jo mur

sakte the, do palle e. arwáze ke liye, aur do dúsré ke liye. 25 Aur un par, ya'ní haikal ke darwázon par, karúbí aur khajúr bane the, jaise kí díwáron par bane the; aur báhar kí deorhi kerukh partakhtabandí thí. 26 Aur deorhi kí andarúni aur berúni jánib pahlú men jharoke aur khajúr ke darakht bane the, aur haikal ke pahlú ke hujron aur takhtabandí kí yih súrat thí.

42 Phir wuh mujhe shimálí ráh se berúni sahn men le gayá, aur us kothri men, jo alag jagah aur 'imárat ke sāmne shimálí kí taraf thí, le áyá. 2 Sau háth kí lambái kí jagah ke muqábil, shimálí darwáza thá, aur us kí chaurái pachás háth thí; 3 bís háth ke muqábil, jo andarúni sahn ke liye the aur berúni sahn ke farsh ke muqábil, kothriyán tén tabqon men ek dúsrí ke muqábil thín. 4 Aur kothriyon ke sāmne andar kí taraf das háth chaurá rásta thá, aur ek rastá ek háth ká, aur un ke darwáze shimálí kí taraf the. 5 U'par kí kothriyán chhotí thín, kyúnci un ke barámadon ne 'imárat kí nichlí aur darmiyáni manzil ke muqábil men in se ziyáda jagah rok lí thí. 6 Kyúnci wuh tén darje kí thín, lekin un ke sutún sahn ke sutúnon kí mánind na the: is liye wuh nichlí aur darmiyáni manzil se tang thín. 7 Aur kothriyon ke pás kí berúni sahn kí taraf kothriyon ke sāmne kí berúni díwār pachás háth lambí thí. 8 Kyúnci berúni sahn kí kothriyon kí lambái pachás háth thí; aur haikal ke muqábil sau háth kí lambái thí. 9 Aur un kothriyon ke niche mashriq kí taraf wuh madkhal thá, jáhān se berúni sahn se dákhil hote the. 10 Mashriqí sahn kí chaurí díwār men aur alag jagah aur us 'imárat ke sāmne kothriyán thín. 11 Aur un ke sāmne ek aísá rastá thá, jaisá shimálí kí taraf kí kothriyon ke sāmne thá: un kí lambái aur chaurái barábar thí, aur un ke tamám makhraj un kí tartíb aur un ke darwázon ke mutábíq the. 12 Aur junúb kí taraf kí kothriyon ke darwázon ke mutábíq ek darwázaráh ke sire par thá, ya'ní sídhi díwār kí ráh par mashriq kí taraf jáhān se un men dákhil hote the. 13 Aur us ne mujh se kahá, kí Shimálí aur junúbí kothriyán jo, alag jagah ke

muqábil hain, muqaddas kothriyán hain, jahán káin, jo KHUDÁWAND ke huzúr játe hain, aqdas chízen khaenge; aur aqdas chízen, aur nazr kí qurbání, aur khatá kí qurbání, aur jurm kí qurbání wahán rakkhenge; kyúнки wuh makán muqaddas hai. 14 Jab káhin dákhil hon, to wuh maqdis se berúni sahn men na jáen, balki apní khidmat ká libás wahín utár den; kyúнки wuh muqaddas hain, aur wuh दूसरे kapre pahinkar 'ámm makán men jáen.

15 Pas jab wuh andarúni ghar ko náp chuká, to mujhe us phátak kí ráh se láyá jis ká rukh mashriq kí taraf hai, aur ghar ko cháron taraf se nápa. 16 Us ne paimáish ke sarkande se mashriq kí taraf girdágird páñch sau sarkande nápe. 17 Us ne paimáish ke sarkande se shimál kí taraf girdágird páñch sau sarkande nápe. 18 Us ne paimáish ke sarkande se junúb kí taraf bhí páñch sau sarkande nápe. 19 Us ne magrib kí taraf murkar paimáish ke sarkande se páñch sau sarkande nápe. 20 Us ne us ko cháron taraf se nápa: us kí cháron taraf ek díwár páñch sau háth lambí aur páñch sau chaurí thí, táki muqaddas ko 'ámm se judá kare.

43 Phir wuh mujhe phátak par le áyá, ya'ni us phátak par jis ká rukh mashriq kí taraf hai: 2 aur kyá dekhtá hún, ki Isráil ke Khudá ká jalál mashriq kí taraf se áyá, aur us kí áwáz sailáb ke shor kí sí thí, aur zamín us ke jalál se munawwar ho gayí. 3 Aur yih us royá kí numáish ke mutábiq thá, jo main ne dekhí thí, hán, us royá ke mutábiq, jo main ne us waqt dekhí thí, jab main shahr ko barbád karne áyá thá; aur yih royaten us royá kí mánind thín, jo main ne nahr i Kibár ke kanáre par dekhí thí; tab main munh ke bal girá. 4 Aur KHUDÁWAND ká jalál us phátak kí ráh se jis ká rukh mashriq kí taraf hai, haikal men dákhil huá. 5 Aur rúh ne mujhe ufhákar andarúni sahn men pahunchá diyá, aur kyá dekhtá hún, ki haikal KHUDÁWAND ke jalál se ma'múr hai. 6 Aur main ne kisi kí áwáz suní, jo haikal men se mere sáth báten kartá thá; aur ek shakhs mere pás khará thá. 7 Aur us ne mujhe farmáyá, Ai ádamzád, yih merí takht-

gáh, aur mere pánwon kí kursí hai, jahán main baní Isráil ke darmiyán abad tak rahúngá; aur baní Isráil, aur un ke bádsháh, phir kabhí mere muqaddas nám ko apní badkárí, aur apne bádsháhon kí láshon se un ke marne par nápak na karenge; 8 kyúнки wuh apne ástáne mere ástanon ke pás aur apní chaukhañ merí chaukhañ ke pás lagáthe, aur mere aur un ke darmiyán sirf ek díwár thí: unhon ne apne un ghinaune kámon se jo unhon ne kiye mere muqaddas nám ko nápak kiya; is liye main ne apne qahr men un ko halák kiya. 9 Pas ab wuh apní badkárí aur apne bádsháhon kí láshen mujh se dúr kar den, to main abad tak un ke darmiyán rahúngá.

10 Ai ádamzád, tú baní Isráil ko yih ghar dikhá, táki wuh apní badkirdári se sharminda ho jáen, aur is namúne ko nápen. 11 Aur agar wuh apne sab kámon se pashemán hon, to us ghar ká naqsha, aur us kí tartib, aur us ke makhárij o madákhil, aur us kí tamám shakl aur us ke kull ahkám, aur us kí purí waza', aur tamám qawá-nín un ko dikhá, aur un kí ánkhoñ ke samne is ko likh, táki wuh us ká kull naqsha, aur us ke tamám ahkám ko mánkar un par 'amal karen. 12 Is ghar ká qánún yih hai; ki us kí tamám sarhadden pahár kí choñi par aur us ke girdágird niháyat muqaddas hongí. Dekh, yihí is ghar ká qánún hai.

13 Aur háth ke náp se mazbah ke yih náp hain: aur is háth kí lambái ek háth chár ungal hai; páya ek háth ká hogá, aur chaurái ek háth aur us ke girdágird bálisht bhar chaurá hashiya; aur mazbah ká páya yihí hai. 14 Aur zamín par ke is páye se lekar niche kí kursí tak do háth, aur us kí chaurái ek háth, aur chhoñi kursí se bañi kursí tak chár háth, aur chaurái ek háth. 15 Aur úpar ká mazbah chár háth ká hogá, aur mazbah ke úpar chár síng hongé. 16 Aur mazbah bárah háth lambá hogá, aur bárah háth chaurá murabba'. 17 Aur kursí chaudah háth lambí, aur chaudah háth chaurí murabba'; aur girdágird us ká kanára ádhá háth; aur us ká páya girdágird ek háth, aur us ká zína mashriqrú hogá.

18 Aur us ne mujh se kahá, ki Ai ádamzád, Khudáwánd KHUDÁ yúp

farmatá hai, ki Mazbah ke yih ahkám us roz jári hongé, jab wuh use banáenge, táki us par sokhtani qurbáni charháen, aur us par lahu chhirkén. 19 Aur tú Láwí kahinon ko, jo Sadoq ki nasl se hain, jo meri khidmat ke liye mere huzúr áte hain, khatá kí qurbáni ke liye bachhrá dená. Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 20 Aur tú us ke khún men se lená, aur mazbah ke charon singon par, us kí kursi ke charon konon par, aur us ke chaurgird ke háshiye par lagána : isí tarah kaffára dekar use pák o sáf karná. 21 Aur khatá kí qurbáni ke liye bachhrá lená, aur wuh ghar kí muqarrarí jagah men maqdis ke báhar jaláya jáegá. 22 Aur tú दूसरे दिन ek be'aib bakrá khatá kí qurbáni ke liye charhána, aur wuh mazbah ko kaffára dekar usí tarah pák karenge, jis tarah bachhre se pák kiyá thá. 23 Aur jab tú use pák kar chuke, to ek be'aib bachhrá aur galle ká ek be'aib mendhá charhána. 24 Aur tú un ko KHUDÁWAND ke huzúrlána, aur kahin un par namak chhirkén, aur un ko sokhtani qurbáni ke liye KHUDÁWAND ke huzúr charháen. 25 Aur tú sáat din tak har roz ek bakrá khatá kí qurbáni ke liye taiyár kar rakhná; wuh ek bachhrá aur galle ká ek mendhá bhi, jo be'aib hon, taryár kar rakkhen. 26 Sáat din tak wuh mazbah ko pák o sáf karenge, aur us ko makhsús karenge. 27 Aur jab yih din pure hongé, to yún hogá, ki áthwen din aur áyanda kahin tumhári sokhtani qurbániyon ko, aur tumhári salámatí kí qurbániyon ko mazbah par guzránenge; aur main tum ko qubúl karúnga, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

44 Tab wuh mujh ko maqdis ke berúni phátak kí ráh se jis ká rukh mashriq kí taraf hai wápas láya, aur wuh band thá. 2 Aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Yih phátak band rahegá, aur kholá na jáegá, aur koí insán is se dákhil na hogá, chúnki KHUDÁWAND, Isráíl ká Khudá, us se dákhil huá hai, is liye yih band rahegá. 3 Magar farmánrawá, is liye kí farmánrawá hai, KHUDÁWAND ke huzúr roṭí kháne ko us men baithégá : wuh is phátak ke ástáne kí ráh se andar áegá, aur isí ráh se báhar jáegá. 4 Phir wuh mujhe shimáli phátak kí ráh se haikal

ke samne láya : aur main ne nigáh líi aur kyá dekhtá hún, kí KHUDÁWAND ke jalál ne KHUDÁWAND ke ghar ko mamúr kar diya, aur main munh ke bal girá. 5 Aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, Ai ádamzád, khúb gaur kar, aur apní ánkhon se dekh, aur jo kuchh KHUDÁWAND ke ghar ke ahkám o qawánin kí bábat tujh se kahtá hún apne kánon se sun, aur ghar ke madkhal ko aur maqdis ke sab makhrajon ko khayál men rakh. 6 Aur tú baní Isráíl ke bági logon se kahná, kí Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Ai baní Isráíl, tum apní tamám makrúhát ko apne liye káfi samjho, 7 chunánci, jab tum meri roṭí aur charbí aur lahu guzránté the, to dil ke námakhtún aur jism ke námakhtún ajnabízadon ko mere maqdis men láe, táki wuh mere maqdis men ákar mere ghar ko nápak karen, aur unhon ne tumháre tamám nafratangez kámon ke sabab se mere 'ahd ko torá. 8 Aur tum ne meri muqaddas chizon kí hifázat na kí, balki tum ne gairon ko apní taraf se mere maqdis men nigahbán muqarrar kiyá. 9 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Un ajnabízadon men se jo baní Isráíl ke darmiyan hain koí dil ká námakhtún, yá jism ká námakhtún ajnabízada mere maqdis men dákhil na hogá. 10 Aur baní Láwí, jo mujh se dúr ho gaye jab kí Isráíl gumráh huá, kyúnki wuh apne buton kí pairawí karke mujh se gumráh hue, wuh bhi apní badkirdári kí sazá páenge. 11 Taubhi wuh mere maqdis men khádim hongé, aur mere ghar ke phátakon par nigahbáni karenge, aur mere ghar men khidmatguzári karenge : wuh logon ke liye sokhtani qurbáni aur zabíha zabh karenge, aur un ke samne un kí khidmat ke liye kharé rahenge. 12 Chúnki unhon ne un ke liye buton kí khidmat kí, aur baní Isráíl ke liye badkirdári men thokar ká bá'is hue; is liye main ne un par háth chaláya, aur wuh apní badkirdári kí sazá páenge, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 13 Aur wuh mere nazdík na á sakege, kí mere huzúr kahánat karen, na wuh meri muqaddas chizon ke pás áenge, ya'ní páktarin chizon ke pás; balki wuh apní ruswá uṭháenge, aur apne ghinaune kámon kí, jo unhon ne kiye hain, sazá páenge.

14 Taubhi main un ko haikal ki hifazat ke liye, aur us ki tamam khidmat ke liye, aur us sab ke liye jo us men kiyá jaega nigahban muqarrar karunga.

15 Lekin Lawi kahin, ya'ni bani Sadoq jo mere maqdis ki hifazat karte the jab bani Israil mujh se gumrah ho gaye, meri khidmat ke liye mere nazdik aenge, aur mere huzur khaperahenge, taki mere huzur charbi aur lahu guzranen, Khudawand KHUDA farmata hai. 16 Wuh meremaqdis men dakhil honge, aur wuh khidmat ke liye meri mez ke pas aenge, aur mere amanatdar honge. 17 Aur yun hogá, ki jis waqt wuh andaruni sahn ke phatakon se dakhil honge, to katani poshak se mulabbas honge, aur jab tak andaruni sahn ke phatakon ke darmiyan aur maskan men khidmat karenge, koí uní chiz na pahinenge. 18 Wuh apne siron par katani 'amama, aur kamaron par katani pajama pahinenge, aur jo kuchh pasine ka ba'is ho, use apni kamar par na bandhen. 19 Aur jab beruni sahn men, ya'ni 'awamm ke beruni sahn men, nikal aen, to apni khidmat ki poshak utarkar muqaddas hujron men rakkhenge, aur dusri poshak pahinenge; taki apnelibas se 'awamm ki taqdis na karen. 20 Aur wuh na sir mundaenge, aur na bal barhaenge, wuh sirf apne siron ke bal katraenge. 21 Aur jab andaruni sahn men dakhil hon, to koí kahin mai na piye. 22 Aur wuh bewa, ya mutallaqa se biyah, na karenge, balki bani Israil ki naski kunwariyon se, ya us bewa se jo kisi kahin ki bewa ho. 23 Aur wuh merelogon ko muqaddas aur 'amm men farq batenge, aur un ko najis aur tahir men imtiyaz karna sikhaenge. 24 Aur wuh jhagron ke faisale ke liye khare honge: aur mere ahkam ke mutabiq adalat karenge: aur wuh meri tamam muqarrara 'idon men meri shari'at aur mere ain par 'amal karenge, aur mere sabton ko muqaddas janenge. 25 Aur wuh kisi murde ke pas jane se apne ap ko napak na karenge, magar faqat bap, ya man, ya bete, ya beti, ya bhai, ya kunwari bahin ke liye wuh apne ap ko napak kar sakte hain. 26 Aur wuh us ke pak hone ke ba'd us ke liye aur sat din shumár karenge. 27 Aur jis roz wuh maq-

dis ke andar andaruni sahn men khidmat karne ko jae, to apne liye khatá ki qurbani guzranega, Khudawand KHUDA farmata hai. 28 Aur un ke liye ek miras hogi: main hi un ki miras hun: aur tum Israil men un ko koí milkiyat na dena: main hi un ki milkiyat hun. 29 Aur wuh nazr ki qurbani, aur khatá ki qurbani, aur jurm ki qurbani khaenge, aur har ek chiz jo Israil men makhsus ki jae un hi ki hogi. 30 Aur sab pahle phalon ka phala, aur tumhari tamam chizon ki har ek qurbani kahin ke liye hon; aur tum apne pahle gundhe ate se kahin ko dena, taki tumhare ghar par barakat ho. 31 Par wuh jo ap hi mar gaya ho, ya darandon ka phara hua, kyá parand, kyá charand, kahin use na khaen.

45 Aur jab tum zamin ko qur'a dalkar miras ke liye taqsim karo, to us ka ek muqaddas hissa KHUDAWAND ke huzur hadya dena; us ki lambai pachhis hazar, aur chaurai das hazar hogi; aur wuh apne irdgird ki tamam hudud men muqaddas hogá. 2 Us men se ek qit'a, jis ki lambai panch sau aur chaurai panch sau, jo charon taraf barabar hai, maqdis ke liye hogá, aur us ke ihata ke liye charon taraf pachas pachas hath ki chaurai hogi. 3 Aur tu is paimaish ki pachhis hazar ki lambai aur das hazar ki chaurai na pegá; aur us men maqdis hogá, jo nihayat pak hai. 4 Zamin ka yih muqaddas hissa un kahinon ke liye hogá, jo maqdis ke khadim hain, aur jo KHUDAWAND ke huzur khidmat karne ko ate hain, aur yih maqam un ke gharon ke liye hogá, aur maqdis ke liye pak jagah hogi. 5 Aur pachhis hazar lamba, aur das hazar chaurai, bani Lawi haikal ke khadimon ke liye hogá, taki bis bastiyon ki jagah ho. 6 Aur tum shahr ka hissa panch hazar chaurai, aur pachhis hazar lamba, maqdis ke hadyawale hisse ke pas muqarrar karna; yih tamam bani Israil ke liye hogá. 7 Aur muqaddas hadyawale hisse ki aur shahr ke hisse ki donon taraf, muqaddas hadyawale hisse ke muqabil aur shahr ke hisse ke muqabil, magribi gosha magrib ki taraf, aur mashriqi gosha mashriq ki taraf farmanrawa ke liye hogá; aur lambai men magribi sarhadd se

mashriqí sarhadd tak un hisson men se ek ke muqábil hogá. 8 Isráíl ke darmiyan, zamín men se, us ká yini hissa hogá, aur mere umará phir mere logon par sitam na karenge; aur zamín ko baní Isráíl men, un ke qabáil ke mutábiq taqsim karenge.

9 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Ai Isráíl ke umará, tumháre liye yihí káfi hai, zulm aur lútmár ko dúr karo, 'adálat o sadáqat ko 'amal men láo, aur mere logon par se apní ziyádatí ko mauqúf karo, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 10 Aur tum purí tarázú aur purá aifah aur purá battrakkhá karo. 11 Aifah aur batt ek hí wazn ká ho, táki batt men khomar ká daswán hissa ho, aur aifah bhí khomar ká daswán hissa ho: us ká andáza khomar ke mutábiq ho. 12 Aur misqál bis jirah ká ho, aur bis misqál, pachchís misqál, pandrah misqál ká tumhárá máná hogá. 13 Aur hadya jo tum guzránoge so yih hai: gehún ke khomar se aifah ká chhatá hissa, aur jau ke khomar se aifah ká chhatá hissa dená. 14 Aur tel, ya'ní tel ke batt kí bábat yih hukm hai, ki tum kurr men se, jo das batt ká khomar hai, ek batt ká daswán hissa dená, kyúinki khomar men das batt hai. 15 Aur galle men se, har do sau pichhe, Isráíl kí seráb charágáh ká ek barra nazr kí qurbání ke liye, aur sokhtaní qurbání ke liye, aur salámatí kí qurbání ke liye, táki un ke liye kaffára ho, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 16 Mulk ke sab log us farmánrawá ke liye jo Isráíl men hai yihí hadya denge. 17 Aur farmánrawá sokhtaní qurbáníán, aur nazr kí qurbáníán, aur tapáwan, 'idon aur naye chánd ke waqton, aur sabton, aur baní Isráíl kí tamám muqarrara 'idon men degá; wuh khatá kí qurbání, aur nazr kí qurbání, aur sokhtaní qurbání, aur salámatí kí qurbáníán, baní Isráíl ke kaffáre ke liye taiyár karegá.

18 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Pahle mahíne kí pahlí tárikh ko tum ek be'aib bachhrá lená, aur maqdis ko pák karná: 19 aur káhin khatá kí qurbání ke bachhre ká lahu legá, aur us men se kuchh maskan ke sutúnon par, aur mazbah kí kursí ke cháron konon par, aur andarúni sahn ke darwáze ke chaukhaton par lagá-egá. 20 Aur tum mahíne kí sátwín

tárikh ko har ek ke liye jo khatá kare, aur us ke liye bhí jo nádán hai, aisa hí karoge; isí tarah tum maskan ká kaffára diyá karoge. 21 Tum pahle mahíne kí chaudahwín tárikh ko 'id í fasah manána, jo sát din kí 'id hai, aur us men bekhamírí rotí khái jáegí. 22 Aur usí din farmánrawá apne liye, aur tamám ahl í mamlukat ke liye, khatá kí qurbání ke wáste ek bachhrá taiyár kar rakkhegá. 23 Aur 'id ke sáton din men, wuh har roz ya'ní sát din tak sát be'aib bachhre, aur sát men dhe muhaiyá karegá, táki KHUDÁWAND ke huzúr sokhtaní qurbání hon; aur har roz khatá kí qurbání ke liye ek bakrá. 24 Aur wuh har ek bachhre ke liye ek aifah bhar nazr kí qurbání, aur har ek men dhe ke liye ek aifah, aur fí aifah ek hín tel taiyár karegá. 25 Sátwen mahíne kí pandrahwín tárikh ko bhí wuh 'id ke liye, jis tarah se us ne in sát dinon men kiya thá, taiyári karegá, khatá kí qurbání aur sokhtaní qurbání, aur nazr kí qurbání aur tel ke mutábiq.

46 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai kí Andarúni sahn ká phátak, jis ká rukh mashriq kí taraf hai, kám káj ke chha din band rahegá, par sabbt ke din kholá jáegá, aur naye chánd ke din bhí kholá jáegá. 2 Aur farmánrawá berúni phátak ke ástáne kí ráh se dákhil hogá, aur phátak kí chaukhat ke pás khará rahegá, aur káhin us kí sokhtaní qurbání, aur us kí salámatí kí qurbáníán guzránenge, aur wuh phátak ke ástáne par sijda karke báhar niklegá; par phátak shám tak band na hogá. 3 Aur mulk ke log usí phátak ke darwáze par sabton aur naye chánd ke waqton men KHUDÁWAND ke huzúr sijda kiya karen. 4 Aur sokhtaní qurbání, jo farmánrawá sabbt ke din KHUDÁWAND ke huzúr guzránegá, yih hai: chha be'aib barre, aur ek be'aib men dhá; 5 aur nazr kí qurbání: men dhe ke liye ek aifah, aur barron ke liye nazr kí qurbání us kí taufiq ke mutábiq, aur ek aifah ke liye ek hín tel. 6 Aur naye chánd ke roz ek be'aib bachhrá, aur chha barre, aur ek men dhá, sab ke sab be'aib honge. 7 Aur wuh nazr kí qurbání taiyár karegá, ya'ní bachhre ke liye ek aifah, aur men dhe ke liye ek aifah, aur barron ke liye

us ki taufiq ke mutabiq, aur har ek aifah ke liye ek hin tel. 8 Aur jab farmánrawá andar áe, to phátaq ke ástane ki ráh se dákhil hogá, aur usi ráh se niklegá. 9 Lekin jab mulk ke log muqarrara 'idon ke waqt KHUDÁWAND ke huzúr házir hongé, to jo shimáli phátaq ki ráh se síjda karne ko dákhil hogá, wuh junúbí phátaq ki ráh se báhar jáegá; aur jo junúbí phátaq ki ráh se andar áta hai, wuh shimáli phátaq ki ráh se báhar jáegá; jis phátaq ki ráh se wuh andar áyá, us se wápas na jáegá, balki sídhá apne sámne ke phátaq ki ráh se nikal jáegá. 10 Aur jab wuh andar jáenge, to farmánrawá bhí un ke darmiyán hokar jáegá; aur jab wuh báhar niklengé, to sab ikáthe jáenge. 11 Aur 'idon, aur mazhabí tahwáron ke waqt men, nazr ki qurbáni bail ke liye ek aifah, aur menáhe ke liye ek aifah hogí; aur baron ke liye us ki taufiq ke mutabiq, aur har ek aifah ke liye ek hin tel. 12 Aur jab farmánrawá razá ki qurbáni taiyár kare, ya'ni sokhtani qurbáni, ya salámatí ki qurbáni KHUDÁWAND ke huzúr razá ki qurbáni ke taur par láe, to wuh phátaq jis ká rukh mashriq ki taraf hai us ke liye kholá jáegá, aur sabt ke dín ki tarah wuh apní sokhtani qurbáni aur salámatí ki qurbáni guzránegá: tab wuh báhar nikal áegá, aur us ke nikalne ke ba'd phátaq band kiyá jáegá. 13 Tú har roz KHUDÁWAND ke huzúr pahle sál ká ek be'aib barra sokhtani qurbáni ke liye charháegá; tú har subh charháegá. 14 Aur tú us ke sáth har subh nazr ki qurbáni guzránegá, ya'ni aifah ká chhatá hissa, aur maide ke sáth miláne ko tel ke hin ki ek tiháí; dáimí hukm ke mutabiq hamesha ke liye KHUDÁWAND ke huzúr yih nazr ki qurbáni hogí. 15 Isí tarah wuh barre aur nazr ki qurbáni aur tel har subh hamesha ki sokhtani qurbáni ke liye charháenge.

16 Khudáwand KHUDÁ yún farmátá hai, ki Agar farmánrawá apne beton men se kisi ko koí hadya de, to wuh us ki mirás us ke beton ki hogí; wuh un ká maurúsi mál hai. 17 Par agar wuh apne gulámon men se kisi ko apní mirás men se hadya de, to wuh ázádí ke sál tak us ká hogá,

us ke ba'd phir farmánrawá ká ho jáegá; magar us ki mirás us ke beton ke liye hogí. 18 Aur farmánrawá logon ki mirás men se zulm karke na legá, ki un ko un ki milkiyat se bedakhl kare; par wuh apní hí milkiyat men se apne beton ko mirás degá, táki mere log apní apní milkiyat se judá na ho jáen.

19 Phir wuh mujhe us madkhal ki ráh se, jo phátaq ke pahlumen thá, káhinon ke muqaddas hujron men, jin ká rukh shimál ki taraf thá, láyá, aur kyá dekhtá hún, ki magrib ki taraf píchhe kuchh khálí jagah hai. 20 Tab us ne mujhe farmáyá, Dekh, yih wuh jagah hai, jis men káhin jurm ki qurbáni aur khatá ki qurbáni ko josh denge, aur nazr ki qurbáni pakáenge, táki un ko berúni sahn men le jákar logon ki taqdis karen. 21 Phir wuh mujhe berúni sahn men láyá, aur sahn ke cháron konon ki taraf mujhe le gayá, aur dekho, sahn ke har ek kone men ek áur sahn thá. 22 Sahn ke cháron konon men chálís chálís háth lambe, aur tis tis háth chauré sahn muttasil the; yih cháron kone-wále ek hí náp ke the. 23 Aur un ke girdágird, ya'ni un cháron ke girdágird, díwárhí, aur cháron taraf díwár ke niche chúlhe bane the. 24 Tab us ne mujhe farmáyá, ki Yih chúlhe hai, jahán haikal ke khádim logon ke zabíhe ubálenge.

47 Phir wuh mujhe haikal ke darwáze par wápas láyá, aur kyá dekhtá hún, ki haikal ke ástane ke niche se pání mashriq ki taraf nikal rahá hai, kyúñki haikal ká sámna mashriq ki taraf thá, aur pání haikal ki dahini taraf ke niche se mazbah ke junúbí jánib se bahtá thá. 2 Tab wuh mujhe shimáli phátaq ki ráh se báhar láyá, aur mujhe us ráh se, jis ká rukh mashriq ki taraf hai, berúni phátaq par wápas láyá, ya'ni mashriq rúya phátaq par, aur kyá dekhtá hún ki dahini taraf se pání jári hai. 3 Aur us mard ne, jis ke háth men paimáish ki dorí thí, mashriq ki taraf barhkar hazár háth nápá, aur mujhe pání men se chaláyá, aur pání takhnon tak thá. 4 Phir us ne hazár háth áur nápá, aur mujhe pání men se chaláyá, aur pání ghatnon tak thá; phir us ne ek hazár áur nápá, aur mujhe us men se chaláyá, aur pání kamar tak thá.

5 Phir us ne ek hazár áur nápa, aur wuh aisá daryá thá, kí main use 'ubúr nahín saktá thá : kyúñki pání chahkar tairne ke darje ko pahunch gayá, aur aisá daryá ban gayá jis ko 'ubúr karná mumkin na thá. 6 Aur us ne mujh se kahá, Ai ádamzád, kyá tū ne yih dekhá? Tab wuh mujhe láyá, aur daryá ke kanáre par wápas pahuncháyá. 7 Aur jab main wápas áyá, to kyá dekhtá hūñ, kí daryá ke kanáre donoñ taraf bahut se darakht haiñ. 8 Tab us ne mujhe farmáyá, kí Yih pání mashriqí 'iláqe kí taraf bahtá hai, aur maidán men se hokar samundar men já miltá hai, aur samundar men milte hí us ke pání ko shírin kar degá. 9 Aur yún hogá, kí jahán kahín yih daryá pahunchegá, har ek chalne phirne-wálá jándáarzindarahegá, aur machhliyon kí barí kasrat hogí; kyúñki yih pání wahán pahunchá, aur wuh shírin ho gayá, pas jahán kahín yih daryá pahunchegá zindagí bakhshégá. 10 Aur yún hogá kí máhígír us ke kanáre kharé rahenge; 'Ain Jaddí se, 'Ain 'Ajlaím tak jálbichháne kí jagah hogí; us kí machhliyan apní apní jins ke mutábiq bare samundar kí machhliyon kí mánind kasrat se hongí. 11 Lekin us kí kich kí jagahen aur daldalen shírin na kí jáengí; wuh namakzár hí rahengí. 12 Aur daryá ke qaríb, us ke donoñ kanáron par har qism ke mewadár darakht ugeñge, jin ke patte kabhí na murjháenge, aur jin ke mewe kabhí mauqúf na hongé; wuh har máhíne naye mewe láenge, kyúñki un ká pání maqdis men se járí hai; aur un ke mewe kháne ke liye, aur un ke patte dawá ke liye hongé.

13 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Yih wuh sarhadd hai, jis ke mutábiq tum zamín ko taqsim karoge, táki Isráíl ke bárah qabílon kí mirás ho. Yúsuf ke liye do hisse hongé. 14 Aur tum sab yaksán use mirás men páoge, jis kí bábat main ne qasam khái kí tumháre bápdádá ko dúñ; aur yih zamín tumhári mirás hogí. 15 Aur zamín kí hudúd yih hongí: shimál kí taraf bare samundar se lekar Hatlún se hotí hui Sidád ke madkhal tak; 16 Hamát, Bírútah, Sibraím jo Damishq kí sarhadd aur Hamát kí sarhadd ke

darmiyán hai; aur Hasarhattikún jo Haurán ke kanáre par hai. 17 Aur samundar se sarhadd yih hogí, ya'ní Hasar 'Enán, Damishq kí sarhadd, aur shimálí atráf, Hamát kí sarhadd. Shimálí jánib yihí hai. 18 Aur mashriqí sarhadd Haurán, aur Damishq, aur Jili'ád ke darmiyán se, aur Isráíl kí sarzamín ke darmiyán se Yardan par hogí; shimálí sarhadd se mashriqí samundar tak nápná. Mashriqí jánib yihí hai. 19 Aur junúb kí taraf junúbí sarhadd yih hai, ya'ní Tamar se, Maríbot ke Qádis ke pání se, aur nahr i Misr se hokar bare samundar tak. Junúbí jánib yihí hai. 20 Aur usí sarhadd se Hamát ke madkhal ke muqábil bará samundar magribí sarhadd hogá. Magribí jánib yihí hai. 21 Isí tarah tum qabáíl i Isráíl ke mutábiq zamín ko ápas men taqsim karoge. 22 Aur yún hogá kí tum apne aur un begánon ke darmiyán, jo tumháre sáth baste haiñ, aur jin kí aulád tumháre darmiyán paidá hui jo tumháre liye desí baní Isráíl kí mánind hongé, mirás taqsim karne ke liye qur'a dáloge; wuh tumháre sáth qabáíl i Isráíl ke darmiyán mirás páenge. 23 Aur yún hogá kí jis jis qabíle men koí begána bastá hogá, usí men tum use mirás doge, KHUDÁwand KHUDÁ farmatá hai.

48 Aur qabílon ke nám yih haiñ. Intihái shimál par Hatlún ke ráste ke sáth sáth Hamát ke madkhal se hote hue, Hasar 'Enán tak jo Damishq kí shimálí sarhadd par Hamát ke pás se mashriq se magrib tak, Dán ke liye, ek hissa. 2 Aur Dán kí sarhadd se muttasil, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, A'shar ke liye ek hissa. 3 Aur A'shar kí sarhadd se muttasil, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Naftálí ke liye ek hissa. 4 Aur Naftálí kí sarhadd se muttasil, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Munassí ke liye ek hissa. 5 Aur Munassí kí sarhadd se muttasil, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Ifráím ke liye ek hissa. 6 Aur Ifráím kí sarhadd se muttasil, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Rúbin ke liye ek hissa. 7 Aur Rúbin kí sarhadd se muttasil, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Yahúdáh ke liye ek hissa.

8 Aur Yahúdáh kí sarhadd se muttasíl, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, hadye ká hissa hogá, jo tum waqf karogé, us kí chaurái pachchís hazár, aur lambái báqí hisson men se ek ke barábar, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak : aur maqdis us ke wasat men hogá. 9 Hadye ká hissa, jo tum KHUDÁWAND ke liye waqf karogé, pachchís hazár lambá aur das hazár chaurá hogá. 10 Aur yih muqaddas hadye ká hissa un ke liye, hán, káhinon ke liye hogá; shimál kí taraf pachchís hazár us kí lambái hogí, aur das hazár us kí chaurái magrib kí taraf, aur das hazár us kí chaurái mashriq kí taraf, aur pachchís hazár us kí lambái junúb kí taraf; aur KHUDÁWAND ká maqdis us ke wasat men hogá. 11 Yih un káhinon ke liye hogá jo Sadoq ke beton men se muqaddas kiye gaye hain, jinhon ne merí amánatdári kí, aur gumráh ná hue, jab baní Isráíl gumráh ho gaye, jaise baní Láwí gumráh hue. 12 Aur zamín ke hadye men se baní Láwí ke hisse se muttasíl, yih un ke liye hadya hogá, jo niháyat muqaddas thahregá. 13 Aur káhinon kí sarhadd ke muqábil baní Láwí ke liye ek hissa hogá pachchís hazár lambá, aur das hazár chaurá; us kí kull lambái pachchís hazár, aur chaurái das hazár hogí. 14 Aur wuh us men se na bechen, aur na badlen, aur na zamín ká pahlá phal apne qabze se nikalne den; kyunki wuh KHUDÁWAND ke liye muqaddas hai. 15 Aur wuh pánch hazár kí chaurái ká báqí hissa us pachchís hazár ke muqábil bastí aur us kí nawáhi ke liye 'ámm jagah hogí; aur shahr us ke wasat men hogá. 16 Aur us kí paimáish yih hogí: shimál kí taraf chár hazár pánch sau, aur junúb kí taraf chár hazár pánch sau, aur mashriq kí taraf chár hazár pánch sau, aur magrib kí taraf chár hazár pánch sau. 17 Aur shahr kí nawáhi shimál kí taraf do sau pachás, aur junúb kí taraf do sau pachás, aur mashriq kí taraf do sau pachás, aur magrib kí taraf do sau pachás. 18 Aur muqaddas hadye ke muqábil báqí lambái mashriq kí taraf das hazár, aur magrib kí taraf das hazár hogí, aur wuh muqaddas hadye ke muqábil hogí aur us ká hásil un kí

khurák ke liye hogá jo shahr men kám karte hain. 19 Aur shahr men kám karnewále Isráíl ke sab qabílon men se us men káshtkári karenge. 20 Hadye ke tamám hisse kí lambái pachchís hazár, aur chaurái pachchís hazár hogí; tum muqaddas hadye ke hisse ko murabba' shakl men shahr kí milkiyat ke sáth waqf karogé.

21 Aur báqí jo muqaddas hadye ká hissa aur shahr kí milkiyat kí donon taraf jo hadye ke hisse ke pachchís hazár ke muqábil mashriq kí taraf, aur pachchís hazár ke muqábil magrib kí taraf, farmánrawá ke hisson ke muqábil hai, wuh farmánrawá ke liye hogá: aur wuh muqaddas hadye ká hissa hogá: aur muqaddas maskan us ke wasat men hogá. 22 Aur baní Láwí kí milkiyat se, aur shahr kí milkiyat se jo farmánrawá kí milkiyat ke wasat men hai, Yahúdáh kí sarhadd aur Binyamín kí sarhadd ke darmiyán farmánrawá ke liye hogí.

23 Aur báqí qabáil ke liye yún hogá: kí mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak Binyamín ke liye ek hissa. 24 Aur Binyamín kí sarhadd ke muttasíl, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Shama'un ke liye ek hissa hogá. 25 Aur Shama'un kí sarhadd se muttasíl, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Ishkár ke liye ek hissa hogá. 26 Aur Ishkár kí sarhadd se muttasíl, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Zabúlún ke liye ek hissa hogá. 27 Aur Zabúlún kí sarhadd se muttasíl, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Jadd ke liye ek hissa hogá. 28 Aur Jadd kí sarhadd se muttasíl, junúb kí taraf junúbí kanáre kí sarhadd Tamar se lekar Maribot Qádis ke pání se nahr í Mísir se hokar bare samundar tak hogí. 29 Yih wuh sarzamín hai, jis ko tum mírás ke liye qur'a dálkar qabáil í Isráíl men taqsim karogé, aur yih un ke hisse hain, KHUDÁWAND KHUDÁ farmatá hai.

30 Aur shahr ke makhárij yih hain, shimál kí taraf kí paimáish chár hazár pánch sau: 31 aur shahr ke phátak qabáil í Isráíl se námzad hongé; tin phátak shimál kí taraf: ek phátak Rúbin ká, ek Yahúdáh ká, ek Láwí ká: 32 aur mashriq kí taraf kí paimáish chár hazár pánch sau; aur

tín pháṭak : ek pháṭak Yúsuf ká, ek Binyamín ká, aur ek Dán ká : 33 aur junáb kí taraf kí paimáish chár hazár páñch sau ; aur tín pháṭak : ek Shema'un ká, ek Ishkár ká, aur ek Zabúlún ká : 34 aur magrib kí

taraf kí paimáish chár hazár páñch sau aur tín pháṭak ; ek Jadd ká, ek A'shar ká, aur ek Naftálí ká. 35 Us ká muhít aṭháraḥ hazár : aur shahr ká nám usí dín se yih hogá, kí Khudáwánd wahán hai.

DA'NI'EL

1 Sháh i Yahúdáh Yahúyaqím kí saltanat ke tísre sál men sháh i Bábul Nabúkadnazar ne Yarúshalem par charháí karke us ká muhásarakiyá. 2 Aur Khudáwánd ne sháh i Yahúdáh Yahúyaqím ko, aur Khudá ke ghar ke ba'z zurúf ko us ke hawále kar diyá, aur wuh un ko Sin'ár kí sarzamín men apne butkháne men le gayá ; chunánchi us ne zurúf ko apne but ke khazáne men dákhíl kiyá. 3 Aur bádsháh ne apne khwájasaráon ke sardár Aspanaz ko hukm kiyá, kí baní Isráíl men se aur bádsháh kí nasl men se aur shurafá men se logon ko házir kare ; 4 wuh be'aib jawán, balki khúbsúrat aur hikmat men máhir, aur har tarah se dāmishwar, aur sáhib i 'ilm hon, jin men yih liyáqat ho, kí sháhi qasr men khare rahen, aur wuh un ko Kasdion ke 'ilm, aur un kí zabán kí ta'lím de. 5 Aur bádsháh ne un ke liye sháhi khurák men se, aur apne pine kí mai men se rozána wazífa muqarrar kiyá, kí tín sál tak un kí parwarish ho, táki is ke ba'd wuh bádsháh ke huzúr khare ho saken. 6 Aur un men baní Yahúdáh men se Dániel aur Hananiyáh aur Mísáel aur 'Azariyáh the. 7 Aur khwájasaráon ke sardár ne un ke nám rakkhe ; us ne Dániel ko Beltashazar, aur Hananiyáh ko Sadrak, aur Mísáel ko Mísak, aur 'Azariyáh ko 'Abad Najá kahá. 8 Lekin Dániel ne apne dil men iráda kiyá, kí apne ap ko sháhi khurák se, aur us kí mai se jo wuh pítá thá nápak na kare, is liye us ne khwájasaráon ke sardár se darkhwást kí, kí wuh apne ap ko nápak karne se ma'zúr rakkhá jae. 9 Aur Khudá ne Dániel ko khwájasaráon ke sar-

dár kí nazar men maqbúl o mahbúb thahráya. 10 Chunánchi khwájasaráon ke sardár ne Dániel se kahá, kí Main apne Khudáwánd bádsháh se, jis ne tumhárá khána piná muqarrar kiyá hai, dartá hun. Tumháre chihre us kí nazar men tumháre ham'umron ke chihron se kyún zabún hon, aur yún tum mere sir ko bádsháh ke huzúr khatre men dálo? 11 Tab Dániel ne dároge se, jis ko khwájasaráon ke sardár ne Dániel aur Hananiyáh aur Mísáel aur 'Azariyáh par muqarrar kiyá thá, kahá, 12 Main terí minnat kartá hun, kí tú das roz tak apne khádimon ko ázmákar dekh, aur kháne ko ság pát aur pine ko pání ham ko dilwá ; 13 tab hamáre chihre aur un jawánon ke chihre jo sháhi khána kháte hain tere huzúr dekhe jain. Phir apne khádimon se jo tú munásib samjhe so kar. 14 Chunánchi us ne un kí yih bát qubúl kí, aur das roz tak un ko ázmáyá. 15 Aur das roz ke ba'd un ke chihron par un sab jawánon kí chihron kí nisbat jo sháhi khána kháte the ziyáda raunaq aur tazagí nazar áí. 16 Tab dároge ne un kí khurák aur mai ko jo un ke liye muqarrar thí mauqúf kiyá, aur un ke ság pát kháne ko diyá. 17 Tab Khudá ne un eháron jawánon ko ma'rífat aur har tarah kí hikmat aur 'ilm men mahárat bakhshí, aur Dániel har tarah kí royá aur khwab men sáhib i fahm thá. 18 Aur jab wuh dín guzar gaye jin ke ba'd bádsháh ke farmán ke mutábíq un ko házir honá thá, to khwájasaráon ká sardár un ko Nabúkadnazar ke huzúr le gayá. 19 Aur bádsháh ne un se guftogú kí, aur un men se Dániel aur Hananiyáh aur Mísáel

aur 'Azariyáh kí mánind koí na thá; is liye wuh bádsháh ke huzúr khare rahne lage. 20 Aur har tarah kí k̄hiradmandí aur dānishwarí ke báb men jo kuchh bádsháh ne un se púchhá un ko tamám fálgron aur najúmion se jo us ke tamám mulk men the das darja bihtar páyá. 21 Aur Dániel Khoras bádsháh ke pahle sál tak zinda thá.

2 Aur Nabúkadnazar ne apní sal-tanat ke dúsre sál men, aise k̄hwáb dekhe, jin se us ká dil ghabrá gayá, aur us kí nīnd jātí rahí. 2 Tab bádsháh ne hukm diyá, kí fálgron, aur najúmion, aur jádú-garon, aur Kasdion ko buláen, kí bádsháh ke k̄hwáb use batáen. Chunānchí wuh áe, aur bádsháh ke huzúr khare hue. 3 Aur bádsháh ne un se kahá, kí Main ne ek k̄hwáb dekhá hai, aur us k̄hwáb ko daryáft karne ke liye merí ján betáb hai. 4 Tab Kasdion ne bádsháh ke huzúr Arámí zabán men 'arz kí, kí Ai bádsháh, abad tak jítá rah. Apne k̄hádimon se k̄hwáb bayán kar aur ham us kí ta'bír karenge. 5 Bádsháh ne Kasdion ko jawáb diyá, kí Main to yih hukm de chuká hūn, kí agar tum k̄hwáb na batáo, aur us kí ta'bír na karo, to tukre tukre kiye jáoge, aur tumháre ghar mazbala ho jáenge. 6 Lekin agar k̄hwáb aur us kí ta'bír batáo, to mujh se in'am aur sila aur barí 'izzat hásil karoge; is liye k̄hwáb aur us kí ta'bír mujh se bayán karo. 7 Unhon ne phir 'arz kí, Bádsháh apne k̄hádimon se k̄hwáb bayán kare, to ham us kí ta'bír karenge. 8 Bádsháh ne jawáb diyá, Main k̄hūb jántá hūn kí tum fálná cháhte ho, kyūnki tum jánte ho kí main hukm de chuká hūn. 9 Lekin agar tum mujh ko k̄hwáb na batáoge, to tumháre liye ek hí hukm hai, kyūnki tum ne jhūth aur hīle kí báten banáin, táki mere huzúr bayán karo, kí waqt tal jáe. Pas k̄hwáb batáo, to main jánūn kí tum us kí ta'bír bhí bayán kar sakte ho. 10 Kasdion ne bádsháh se 'arz kí, Rú e zamín par aisá to koí bhí nahín jo bádsháh kí bát batá sake, aur na koí bádsháh, yá amír, yá hákim aisá huá hai, jis ne kabhí aisá suwál kisi fálgrí, yá najúmi, yá Kasdí se kiyá ho; 11 aur jo bát bádsháh

talab kartá hai niháyat mushkil hai, aur deotáon ke siwá, jin kí sukúnat insán ke sáth nahín, bádsháh ke huzúr koí us ko bayán nahín kar saktá. 12 Is liye bádsháh gazab-nák aur saht qahrálúda huá, aur us ne hukm kiyá kí Bábul ke tamám hakímon ko halák karen. 13 So yih hukm já ba já pahunchá, kí hákim qatl kiye jáen. Tab Dániel aur us ke rafiqon ko bhí dhúndhne lage, kí un ko bhí qatl karen. 14 Tab Dániel ne bádsháh ke jilaudáron ke sardár Aryúk ko, jo Bábul ke hakímon ko qatl karne ko niklá thá, k̄hiradmandí aur 'aql se jawáb diyá. 15 Us ne bádsháh ke jilaudáron ke sardár Aryúk se púchhá, kí Bádsháh ne aisá saht hukm kyūnjárikíyá? Tab Aryúk ne Dániel se is kí haqíqat kahí. 16 Aur Dániel ne andar jákar bádsháh se 'arz kí, kí Mujhe muhlat mile, to main bádsháh ke huzúr ta'bír bayán karúngá.

17 Tab Dániel ne apne ghar jákar Hananiyáh aur Mísael aur 'Azariyáh apne rafiqon ko ittilá' dí. 18 Táki wuh is ráz ke báb men ásmán ke Khudá se rahmat talab karen, kí Dániel aur us ke rafiq Bábul ke baqí hakímon ke sáth halák na hon. 19 Phir rát ko k̄hwáb men Dániel par wuh ráz khul gayá, aur us ne ásmán ke Khudá ko mubáarak kahá. 20 Dániel ne kahá, Khudá ká nám tá abad mubáarak ho, kyūnki hikmat aur qudrat usí kí hai. 21 Wuhí waqton aur zamánon ko tabdíl kartá hai; wuhí bádsháhon ko ma'zúl aur qáim kartá hai; wuhí hakímon ko hikmat, aur dānishmandon ko dānish 'ináyat kartá hai. 22 Wuhí gahrí aur poshída chízon ko zahir kartá hai, aur jo kuchh andhere men hai, use jántá hai; aur nūr usí ke sáth hai. 23 Main terá shukr kartá hūn, aur terí sitáish kartá hūn, ai mere bápádádá ke Khudá, jis ne mujhe hikmat aur qudrat baḡshí, aur jo kuchh ham ne tujh se mángá, tú ne mujh par zahir kiyá, kyūnki tú ne bádsháh ká mu'ámala ham par zahir kiyá hai. 24 Pas Dániel Aryúk ke pás gayá, jo bádsháh kí taraf se Bábul ke hakímon ke qatl par muqarrar huá thá, aur us se yūn kahá, kí Bábul ke hakímon ko halák na kar. Mujhe bádsháh ke huzúr le chal. Main bádsháh ko ta'bír batá dūngá.

25 Tab Aryúk Dániel ko shitábi se bádsháh ke huzúr le gayá, aur 'arz kí, kí Mujhe Yáhódáh ke asíron men ek shakhs mil gayá hai, jo bádsháh ko ta'bir batá degá. 26 Bádsháh ne Dániel se, jis ká laqab Beltashazzar thá, púchhá, Kyá tú us khwáb ko, jo main ne dekhá, aur us kí ta'bir ko mujh se bayán kar saktá hai? 27 Dániel ne bádsháh ke huzúr 'arz kí, kí Wuh bhed jo bádsháh ne púchhá, hukamá, aur najúmí, aur jádúgar, aur fálgir bádsháh ko batá nahín sakte; 28 lekin ásmán par ek Khudá hai, jo ráz kí báten áshkára kartá hai; aur us ne Nabúkadnazar bádsháh par záhír kiyá hai kí ákhirí aiyám men kyá wuqú' men áegá. Terá khwáb aur tere dimági khayál jo tú ne apne palang par dekhe yih hain. 29 Ai bádsháh, tú apne palang par letá húa khayál karne lagá, kí áyande ko kiyá hogá; so wuh, jo rázon ká kholnewálá hai, tujh par záhír kartá hai kí kyá kuchh hogá. 30 Lekin is ráz ke mujh par áshkár hone ká sabab yih nahín, kí mujh men kisi aur zí hayát se ziyáda hikmat hai, balki yih, kí is kí ta'bir bádsháh se bayán kí jáe, aur tú apne dil ke tasawwurat ko pahcháne. 31 Ai bádsháh, tú ne ek barí múrat dekhí. Wuh barí múrat, jis kí raunaq beniháyat thí, tere sámné khari húi, aur us kí súrat haibatnák thí. 32 Us múrat ká sir khális sone ká thá. Us ká sína aur us ke bázú chándí ke, us ká shikm aur us kí ránen támbe kí thin; 33 us kí tängen lohe kí, aur us ke pángw kuchh lohe ke aur kuchh mittí ke the. 34 Tú use dekhtá rahá, yahán tak kí ek patthar háth lagáe bagair hí káta gayá, aur us múrat ke pángwon par jo lohe aur mittí ke the lagá, aur un ko tukre tukre kar diyá. 35 Tab lohá, aur mittí, aur támbá, aur chándí, aur soná tukre tukre kiye gaye, aur tábistání khalíhán ke bhúse kí mánind hús, aur hawá un ko urá le gayí, yahán tak kí un ká pata na milá; aur wuh patthar jis ne us múrat ko torá, ek bará pahár ban gayá, aur tamám zamín men phail gayá. 36 Wuh khwáb yih hai, aur us kí ta'bir bádsháh ke huzúr bayán kartá hún. 37 Ai bádsháh, tú sháhansháh hai, jis ko

ásmán ke Khudá ne bádsháhí o tawánáí aur qudrat o shaukat bakhshí hai. 38 Aur jahán kahín baní A'dam sukúnat karte hain, us ne maidán ke charande, aur hawá ke parande tere hawále karke tujh ko un sab ká hákim banáyá hai. Wuh sone ká sir tú hí hai. 39 Aur tere ba'd ek aur saltanat barpá hogí, jo tujh se chhotí hogí, aur us ke ba'd ek aur saltanat támbe kí, jo tamám zamín par hukúmat karegi. 40 Aur chauthí saltanat lohe kí mánind mazbút hogí, aur jis tarah lohá tor dáltá hai, aur sab chizon par gálib átá hai, hán, jis tarah lohá sab chizon ko tukre tukre kartá aur kuchaltá hai, usí tarah wuh tukre tukre karegi, aur kuchal dálegi. 41 Aur jo tú ne dekhá kí us ke pángw aur ungliyan kuchh to kumhár kí mittí kí, aur kuchh lohe kí thin, so us saltanat men tafriqa hogá; magar jaisá kí tú ne dekhá, kí us men lohá mittí se milá húa thá, us men lohe kí mazbúti hogí. 42 Aur chúnki pángwon kí ungliyan kuchh lohe kí aur kuchh mittí kí thin, is liye saltanat kuchh qawí aur kuchh za'if hogí. 43 Aur jaisá tú ne dekhá kí lohá mittí se milá húa thá, wuh baní A'dam se ámekhta honge, lekin jaise lohá mittí se mel nahín khátá, waise hí wuh bhí báham mel na khaenge. 44 Aur un bádsháhon ke aiyám men ásmán ká Khudá ek saltanat barpá karegá, jo tá abad nest na hogí, aur us kí hukúmat kisi dúsrí qaum ke hawále na kí jáegi, balki wuh in tamám mamlukaton ko tukre tukre aur nest karegi, aur wuhí abad tak qáim rahegi. 45 Jaisá tú ne dekhá, kí wuh patthar háth lagáe bagair hí pahár se káta gayá, aur us ne lohe, aur támbe, aur mittí, aur chándí, aur sone ko tukre tukre kiyá, Khudá Ta'álá ne bádsháh ko wuh kuchh dikháya jo áge ko honewálá hai, aur yih khwáb yaqíní hai, aur is kí ta'bir yaqíní. 46 Tab Nabúkadnazar bádsháh ne munh ke bal girkar Dániel ko sijda kiyá, aur hukm diyá kí use hadya den, aur us ke sámné bakhúr jaláen. 47 Bádsháh ne Dániel se kahá, Fí'lhaqíqat terá Khudá ma'búdon ká ma'búd aur bádsháhon ká Khudáwánd aur bhedon ká kholnewálá hai, kyúnki tú is ráz ko khol

saká. 48 Tab bádsháh ne Dániel ko sarfaráz kiyá, aur use bahut se bare bare tuhfe 'atá kiye, aur us ko Bábul ketamám súbé par farmán rawái bakhshí, aur Bábul ketamám hákimon par hukmrání 'ináyat kí. 49 Tab Dániel ne bádsháh se darkhwást kí, aur us ne Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú ko Bábul ke súbé kí kárpardázi par muqarrar kiyá, lekin Dániel bádsháh ke darbár men rahá.

3 Nabúkadnazar bádsháh ne ek sone kí múrat banwái, jis kí lambái sáth háth aur chaurái chha háth thí, aur use Dúrá ke maldán súbá e Bábul men nasb kiyá. 2 Tab Nabúkadnazar bádsháh ne logon ko bhejá kí názimon, aur hákimon, aur sardáron, aur qázion, aur khazánchion aur mushíron, aur muftion, aur tamám súbon ke mansabdáron ko jama' karen, táki wuh us múrat kí taqdís par házir hon, jis ko Nabúkadnazar bádsháh ne nasb kiyá thá. 3 Tab názim, aur hákim, aur sardár, aur qází, aur khazánchí, aur mushír, aur muftí, aur súbon ke tamám mansabdár us múrat kí taqdís ke liye, jise Nabúkadnazar bádsháh ne nasb kiyá thá, jama' hue, aur wuh us múrat ke sámne, jis ko Nabúkadnazar ne nasb kiyá thá, khare hue. 4 Tab ek manád ne baland áwáz se pukárkar kahá, Ai logo, ai ummato, aur ai mukhtalíf zabánen bolnewálo, tumháre liye yih hukm hai, ki 5 jis waqt qarná, aur nai, aur sitár, aur rabáb, aur barbat, aur chagána, aur har tarah ke sáz kí áwáz suno, to us sone kí múrat ke sámne, jis ko Nabúkadnazar bádsháh ne nasb kiyá hai, girkar sijda karo. 6 Aur jo koi girkar sijda na kare, usí waqt ág kí jaltí bhattí men dálá jáegá. 7 Is liye jis waqt sab logon ne qarná, aur nai, aur sitár, aur rabáb, aur barbat, aur har tarah ke sáz kí áwáz suní, to sab logon, aur ummaton, aur mukhtalíf zabánen bolnewálon ne us múrat ke sámne, jis ko Nabúkadnazar bádsháh ne nasb kiyá thá, girkar sijda kiyá. 8 Pas us waqt chand Kasdion ne ákar Yahúdíon par ilzám lagáyá. 9 Unhon ne Nabúkadnazar bádsháh se kahá, Ai bádsháh, abad tak jítá rah. 10 Ai bádsháh, tú ne yih farmán járí kiyá hai, ki jo koi qarná, aur nai, aur sitár, aur rabáb, aur

barbat, aur chagána, aur har tarah ke sáz kí áwáz suno, girkar sone kí múrat ko sijda kare. 11 Aur jo koi girkar sijda na kare, ág kí jaltí bhattí men dálá jáegá. 12 Ab chand Yahúdí hain, jin ko tú ne Bábul ke súbé kí kárpardázi par mu'ayan kiyá hai, ya'ni Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú, in ádmion ne, ai bádsháh, terí ta'zim nahín kí. Wuh tere ma'búdon kí 'ibádat nahín karte, aur us sone kí múrat ko jise tú ne nasb kiyá sijda nahín karte. 13 Tab Nabúkadnazar ne qahr o gazab se hukm kiyá, kí Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú ko házir karen; aur unhon ne un ádmion ko bádsháh ke huzúr házir kiyá. 14 Nabúkadnazar ne un se kahá, Ai Sadrak, aur Mísak aur 'Abad Najú, kyá yih sach hai, ki tum mere ma'búdon kí 'ibádat nahín karte ho, aur us sone kí múrat ko jise main ne nasb kiyá sijda nahín karte? 15 Ab, agar tum musta'idd raho, ki jis waqt qarná, aur nai, aur sitár, aur rabáb, aur barbat, aur chagána, aur har tarah ke sáz kí áwáz suno, to us múrat ke sámne jo main ne banwái hai girkar sijda karo, to bihtar; par agar sijda na karoge, to usí waqt ág kí jaltí bhattí men dále jáoge; aur kaun sa ma'búd tum ko mere háth se chhuráegá? 16 Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú ne bádsháh se 'arz kí, ki Ai Nabúkadnazar, is amr men ham tujhe jawáb dená zarúrí nahín samajhte. 17 Hamará Khudá, jis kí ham 'ibádat karte hain, ham ko ág kí jaltí bhattí se chhuráne kí qudrat rakhtá hai; aur ai bádsháh, wuhí ham ko tere háth se chhuráegá. 18 Aur nahín to, ai bádsháh, tujhe ma'lúm ho, ki ham tere ma'búdon kí 'ibádat nahín karenge, aur us sone kí múrat ko, jo tú ne nasb kí hai, sijda nahín karenge. 19 Tab Nabúkadnazar qahr se bhar gayá, aur us ke chihre ka rang Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú par mubaddal huá, aur us ne hukm diyá, kí bhattí kí ánch ma'múl se sát guná ziyáda karen. 20 Aur us ne apne lashkar ke chand zoráwar pahlawánon ko hukm kiyá, kí Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú ko bándhkar ág kí jaltí bhattí men dál den. 21 Tab yih márd apne zerjámon, qamison aur 'amámon samet bándhe gaye,

aur ág ki jaltí bhattí men phenk diye gaye. 22 Pas chúnki bádsháh ká hukm tákidí thá, aur bhattí ki áñch niháyat tez thí, is liye Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú ko utháne-wale ág ke abhú'lon se halák ho gaye. 23 Aur yih tén mard ya'ní Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú bandhe húe ág ki jaltí bhattí men já päre. 24 Tab Nabúkadnazar bádsháh sarásíma hokar jald uthá, aur arkán i daulat se mukhátib hokar kahne lagá, kyá ham ne tén shákhsón ko bandhwákar ág men nahín dalwáyá? Unhon ne jawáb diyá, ki Bádsháh ne sach farmáyá hai. 25 Us ne kahá, Dekho, main chár shákhs ág men khule phirte dekhtá hún, aur un ko kuchh zarar nahín pahunchá; aur chauthe kí súrát iláhzáde kí sí hai. 26 Tab Nabúkadnazar ne ág kí jaltí bhattí ke darwáze par ákar kahá, Ai Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú, KHUDÁ Ta'álá ke bando, báhar niklo, aur idharáo. Pas Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú ág se nikal áe. 27 Tab názimón, aur hákimón, aur sardáron, aur bádsháh ke mushíron ne faráham hokar un shákhsón par nazar kí, aur dekhá ki ág ne un ke badanon par kuchh tásír ná kí, aur un ke sir ká ek bál bhí na jaláyá, aur un kí poshák men mutlaq farq na áyá, aur un se ág se jalne kí bú bhí na áttí thí. 28 Pas Nabúkadnazar ne pukárkar kahá, ki Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú ká KHUDÁ mubáarak ho, jis ne apná firishta bhejkar apne bandon ko rihái bakhshí, jinhon ne us par tawakkul karke bádsháh ke hukm ko tál diyá, aur apne badanon ko nisár kiyá, ki apne KHUDÁ ke siwá kisi dúsre ma'búd kí 'ibádat aur bandagí na karen. 29 Is liye main yih farmán jarí kartá hún, ki Jo qaum, yá ummat, yá ahl i lugat, Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú ke KHUDÁ ke haqq men koí námúnásib bát kahen, un ke tukre tukre kiye jáenge, aur un ke ghar mazbala ho jáenge. Kyúnki koí dúsra ma'búd nahín, jo is tarah rihái de sake. 30 Phir bádsháh ne Sadrak, aur Mísak aur 'Abad Najú ko súba e Bábul men sarfaráz kiyá.

4 Nabúkadnazar bádsháh kí taraf se tamám logon, ummaton aur ahl i lugat ke liye, jo tamám rú e zamín par sukúnat karte hain.

Tumhári salámatí afzún ho. 2 Main ne munásib jáná, ki un nishánon aur 'ajáib ko záhir karún jo KHUDÁ Ta'álá ne mujh par áshkára kiye hain. 3 Us ke nishán kaise 'azím! aur us ke 'ajáib kaise muhíb hain! us kí mamlukat abadí mamlukat hai, aur us kí saltanat pusht dar pusht. 4 Main Nabúkadnazar apne ghar men mutma'inn, aur apne qasr men kámrán thá. 5 Main ne ek khwáb dekhá, jis se main hirásán ho gayá, aur un tasawwurát se, jo main ne palang par kiye, aur un khayálon se jo mere dimág men áe, mujhe pareshání húi. 6 Is liye main ne farmán jarí kiyá ki Bábul ke tamám hákim mere huzúr házir kiye jáen, táki mujh se us khwáb kí ta'bír bayán karen. 7 Chunáñchí sáhir, aur najúmí, aur Kasdí, aur fálgir házir húe, aur main ne un se apne khwáb ká bayán kiyá, par unhon ne us kí ta'bír mujh se bayán na kí. 8 A'khirkár Dániel mere sámne áyá, jis ká nám Beltashazzar hai, jo mere ma'búd ká bhí nám hai; us men muqaddas iláhon kí rúh hai; pas main ne us ke rúbarú khwáb ká bayán kiyá, aur kahá, 9 Ai Beltashazzar, sáhiyon ke sardár, chúnki main jántá hún, ki muqaddas iláhon kí rúh tujh men hai, aur ki koí ráz kí bát tere liye mushkil nahín, is liye jo khwáb main ne dekhá, us kí kaifiyat aur ta'bír bayán kar. 10 Palang par mere dimág kí royá yih thí. Main ne nigáh kí, aur kiyá dekhtá hún, ki zamín ke wasat men ek niháyat únchá daraqht hai. 11 Wuh daraqht barhá aur mazbút huá, aur us kí choftí ásmán tak pahunchí, aur wuh zamín kí intihá tak dikhái dene lagá. 12 Us ke patte khúsh-numá the, aur mewa firáwán thá, aur us men sab ke liye khurák thí. Maidán ke charande us ke sáye men, aur hawá ke parande us kí shákhsón par baserá karte the, aur tamám bashar ne us se parwarish pái. 13 Main ne apne palang par apní dimágí roya par nigáh kí, aur kyá dekhtá hún, kí ek nigahbán, hán, ek qudsí, ásmán se utrá. 14 Us ne baland áwáz se pukárkar yún kahá, ki Daraqht ko káto; us kí shákhsen tarásho, aur us ke patte jháro, aur us ká phal bakher do. Charande

us ke niche se chale jāen, aur parānde us kī shākhon par se ūr jāen. 15 Lekin us kī jāron kā kunda zamīn men bāqī rahne do. Hān, lohe aur tāmbe ke bandhan se bandhā hūā maidān kī harī ghās men rahne do, aur wuh āsmān kī shābnam se tar ho, aur us kā hissa zāhin kī ghās men haiwānon ke sāth ho. 16 Us kā dil insān kā dil na rahe, balki us ko haiwān kā dil diyā jāe, aur us par sāt daur guzar jāen. 17 Yih hukm nigahbānon ke faisale se hai, aur yih amr qudsīon ke kahne ke mutābiq hai, tāki sab zī hayāt pahchān len kī Khudā Ta'ālā ādmīon kī mamlukat men hukmrānī kartā hai, aur jis ko chāhtā hai use detā hai, balki ādmīon men se adnā ādmī ko us par qāim kartā hai. 18 Main Nabūkadnazar bādshāh ne yih khwāb dekhā hai; ai Beltashazzar, tū us kī ta'bīr bayān kar, kyūnki merī mamlukat ke tamām hākim mujh se is kī ta'bīr bayān nahīn kar sakte; lekin tū kar saktā hai, kyūnki muqaddas ilāhon kī rūh tujh men maujūd hai. 19 Tab Dāni'el, jis kā nām Beltashazzar hai, ek sā'at tak sarāsīma rahā, aur apnē khayālāt men pareshān hūā. Bādshāh ne us se kahā, Ai Beltashazzar, khwāb aur us kī ta'bīr se tū pareshān na ho; Beltashazzar ne jāwāb diyā, Ai mere khudāwand, yih khwāb tujh se kīna rakkhnewālon ke liye, aur us kī ta'bīr tere dushmanon ke liye ho. 20 Wuh darakht jo tū ne dekhā, kī barhā aur mazbūt hūā, jis kī chotī āsmān tak pahunchī, aur zamīn kī intihā tak dīkhāī detā thā, 21 jis ke patte khushnumā the, aur mewa firāwān thā, jis men sab ke liye khurāk thī, jis ke sāye men maidān ke charānde, aur shākhon par hawā ke parānde baserā karte the; 22 ai bādshāh, wuh tū hī hai, jo barhā aur mazbūt hūā; kyūnki terī buzurgī barhī, aur āsmān tak pahunchī; aur terī saltanat zamīn kī intihā tak. 23 Aur jo bādshāh ne dekhā kī ek nigahbān, hān, ek qudsī āsmān se utrā, aur kahne lagā, kī Darakht ko kāṭ dālo, aur use barbād karo, lekin us kī jāron kā kunda zamīn men bāqī rahne do, balki use lohe aur tāmbe ke bandhan se bandhā hūā maidān kī harī ghās men rahne do, kī wuh āsmān kī shābnam se tar ho, aur jab tak us par sāt daur na guzar jāen,

us kā bāhira zamīn ke haiwānon ke sāth ho; 24 ai bādshāh, is kī ta'bīr aur Haqq Ta'ālā kā wuh hukm jo bādshāh mere khudāwand ke haqq men hūā hai, yih hai, 25 kī tujhe ādmīon men se hānkkar nikāl denge, aur tū maidān ke haiwānon ke sāth rahegā, aur tū bail kī tarah ghās khāegā, aur āsmān kī shābnam se tar hogā, aur tujh par sāt daur guzar jāenge. Tab tujh ko ma'lūm hogā kī Khudā Ta'ālā insān kī mamlukat men hukmrānī kartā hai, aur use jis ko chāhtā hai detā hai. 26 Aur yih jo unhon ne hukm kiya, kī Darakht kī jāron ke kunda ko bāqī rahne do, us kā matlab yih hai, kī jab tū ma'lūm kar chukegā kī bādshāhī kā iqtidār āsmān kī taraf se hai, to tū apnī saltanat par phir qāim ho jāegā. 27 Is liye, ai bādshāh, tere huzūr merī salāh qubūl ho, aur tū apnī khatāon ko sadāqat se, aur apnī badkirdārī ko miskīnon par rāhm karne se, dūr kar. Mumkin hai, kī is se terā itmīnān ziyāda ho. 28 Yih sab kuchh Nabūkadnazar bādshāh par guzrā. 29 Ek sāl ke ba'd wuh Bābul ke shāhī mahall men tahal rahā thā. 30 Bādshāh ne farmāyā, Kyā yih Bābul i'āzīm nahīn, jis ko main ne apnī tawānāī kī qudrat se ta'mīr kiya hai, kī dāru's saltanat, aur mere jāh o jalāl kā namūna ho? 31 Bādshāh yih bāt kah hī rahā thā, kī āsmān se āwāz āī, kī Ai Nabūkadnazar bādshāh, tere haqq men yih fatwā hai, kī saltanat tujh se jāti rahī, 32 aur tujhe ādmīon men se hānkkar nikāl denge, aur tū maidān ke haiwānon ke sāth rahegā, aur bail kī tarah ghās khāegā, aur sāt daur tujh par guzrenge. Tab tujh ko ma'lūm hogā kī Khudā Ta'ālā ādmīon kī mamlukat men hukmrānī kartā hai, aur use jis ko chāhtā hai detā hai. 33 Usī waqt Nabūkadnazar bādshāh par yih bāt pūrī hūī, aur wuh ādmīon men se nikālā gayā, aur bailon kī tarah ghās khātā rahā, aur us kā badan āsmān kī shābnam se tar hūā, yahan tak kī us ke bāl 'uqāb ke paron kī mānīnd aur us ke nākhun parandon ke chāngul kī mānīnd barh gaye. 34 Aur in aiyām ke guzarne ke ba'd main Nabūkadnazar ne āsmān kī taraf ānkhen uṭhāīn, aur merī 'aql mujh men phir āī, aur main ne Haqq Ta'ālā kā shukr kiya, aur us Haiyū'l qaiyūm kī hamd o sanā kī, jis kī

saltanat abadi, aur jis ki mamlukat pusht dar pusht hai; 35 aur zamin ke tamam bashinde nachiz gine jate hain, aur wuh asmani lashkar aur ahl-i-zamin ke sath jo kuchh chahta hai karti hai, aur koi nahin jo us ka hath rok sake, ya us se kahe, ki Tu kya karti hai? 36 Usi waqt meri 'aql mujh mein phir aii, aur meri saltanat ki shaukat ke liye meri ru'ba aur dabdaba phir mujh mein bahal ho gayi, aur mere mushiron aur amiron ne mujhe phir dhundha, aur main apni mamlukat mein qa'im hui, aur meri 'azmat mein afzuni hui. 37 Ab main Nabukadnazar asman ke badshah ki sitaish aur takrim o ta'zim karti hun, kyunki wuh apne sab kamon mein rast, aur apni sab rahon mein 'adil hai, aur jo magruri mein chalte hain, un ko zalil kar sakti hai.

5 Belshazzar badshah ne apne ek hazar umara ki bari dhun dhun se ziyafat ki, aur un ke samne mainoshi ki. 2 Belshazzar ne mai se masrur hokar hukm kiya, ki sone aur chandi ke zulf jo Nabukadnazar us ka bap Yarushalem ki haikal se nikal laya tha, laen; taki badshah aur us ke umara aur us ki biwiyan, aur haramen un mein maikhwari karen. 3 Tab sone ke zulf ko, jo haikal se, ya'ni Khuda ke ghar se, jo Yarushalem mein hai, le gaye the, lae; aur badshah aur us ke umara, aur us ki biwiyon, aur haramon ne un mein mai pi. 4 Unhon ne mai pi, aur sone, aur chandi, aur pitai, aur lohe, aur lakri, aur patthar ke buton ki hamd ki. 5 Usi waqt admi ke hath ki ungliyan zahir hui, aur unhon ne sham'adan ke muqabil badshahi mahall ki diwar ke gach par likhi, aur badshah ne hath ka wuh hissa jo likhti thi dekhi. 6 Tab badshah ke chihre ka rang ur gaya, aur us ke khayalat us ko pareshan karne lage, yahan tak ki us ki kamar ke jo dhile ho gaye, aur us ke ghutne ek dusre se takrane lage. 7 Badshah ne chillakar kaha, ki najumion aur Kasdion aur falgiron ko hazir karen. Badshah ne Babul ke hakimon se kaha, ki Jo koi is nawishte ko parhe, aur us ka matlab mujh se bayan kare, argawani khil'at paega; aur us ki gardan mein zarrin tauq pahinaya jaega, aur wuh mamlukat mein tisre darje ka hakim hoga. 8 Tab bad-

shah ke tamam hakim hazir hue, lekin na us nawishte ko parh sake, aur na badshah se us ka matlab bayan kar sake. 9 Tab Belshazzar badshah bahut ghabraya, aur us ke chihre ka rang ur gaya, aur us ke umara pareshan ho gaye. 10 Ab badshah aur us ke umara ki baton sunkar, badshah ki walida jashngah mein aii, aur kahne lagi, Ai badshah, abad tak jita rah; tere khayalat tujh ko pareshan na karen, aur tera chihra mutagayir na ho. 11 Teri mamlukat mein ek shaks hai, jis mein quddus ilahon ki ruh hai, aur tere bap ke aiyam mein nur, aur daniish, aur hikmat, ilahon ki hikmat ki manind, us mein pa jati thi; aur us ko Nabukadnazar badshah tere bap ne sahiyon, aur najumion, aur Kasdion, aur falgiron ka sardar banaya tha. 12 Kyunki us mein ek fazil ruh, aur daniish, aur 'aql, aur khwabon ki ta'bir aur 'uqdukushai, aur hall i mushkilat hi quwwat thi; usi Daniel mein jis ka nam badshah ne Belshazzar rakha tha. Pas Daniel ko bulwa; wuh matlab bataega.

13 Tab Daniel badshah ke huzur hazir kiya gaya. Badshah ne Daniel se puchha, Kyi tu wuh Daniel hai, jo Yahudah ke asiron mein se hai, jin ko badshah meri bap Yahudah se laya? 14 Main ne teri babat suna hai, ki ilahon ki ruh tujh mein hai, aur nur, aur daniish, aur kamil hikmat tujh mein hai. 15 Hakim aur najumi mere huzur hazir kiye gaye, taki is nawishte ko parhen, aur is ka matlab mujh se bayan karen; lekin wuh is ka matlab bayan nah kar sake. 16 Aur main ne teri ta'bir suna hai, ki tu ta'bir aur hall i mushkilat par qadir hai. Pas agar tu is nawishte ko parhe, aur is ka matlab mujh se bayan kare, to argawani khil'at paega, aur teri gardan mein zarrin tauq pahinaya jaega, aur tu mamlukat mein tisre darje ka hakim hoga. 17 Tab Daniel ne badshah ko jawab diya, ki Teri in'am tere hi pas rahe, aur apni sila kisi dusre ko de, taubhi main badshah ke liye is nawishte ko parhunga, aur is ka matlab us se bayan karunga. 18 Ai badshah, Khuda Ta'ala ne Nabukadnazar tere bap ko saltanat, aur hashmat, aur shaukat, aur 'izzat bakhshi. 19 Aur us hashmat ke sabab se jo us ne use bakhshi tamam log, aur ummaten, aur ahl-i-lugat

us ke huzúr larzán o tarsán hūe. Us ne jis ko cháhá halák kiyá, aur jis ko cháhá zinda rakkhá; jis ko cháhá sarfaráz kiyá, aur jis ko cháhá zalil kiyá. 20 Lekin jab us kí tab'at men ghamand samáyá, aur us ká dil gurúr se sakht ho gayá, to wuh takht i saltanat se utár diyá gayá, aur us kí hashmát játi rahi. 21 Aur wuh banf A'dam ke darmiyán se hánkkar níkal diyá gayá, aur us ká dil haiwánon ká sá baná, aur gorkharon ke sáth rahne lagá, aur use bailon kí tarah ghás khiláthe the, aur us ká badan ásmán kí shabnam se tar húa, jab tak us ne ma'lúm na kiyá ki Khudá Ta'álá insán kí mamlukat men hukmrání kartá hai, aur jis ko cháhtá hai us par qáim kartá hai. 22 Lekin tú, ai Belshazzar, jo us ká betá hai, báwujúde ki tú is sab se wáqif thá, taubhí tú ne apne dil se 'ájizí na kí; 23 balki ásmán ke Khudáwánd ke huzúr apne ap ko baland kiyá, aur us kí haikal ke zurúf tere pás lée, aur tú ne apne umará, aur apní bíwiyon aur haramon ke sáth un men mai-khwári kí, aur tú ne chándí, aur soné, aur pítal, aur lohe, aur lakrí, aur patthar ke buton kí hamd kí, jo na dekhte, aur na sunte, aur na jánte hai; aur us Khudá kí tamjíd na kí, jis ke háth men terá dam hai, aur jis ke qábú men terí sab ráheñ hai. 24 Pas us kí taraf se háth ká wuh hissa bhejá gayá, aur yih nawishta likhá gayá. 25 Aur wuh nawishta yih hai, MINE, MINE, TAQÍL, O FARSÍN. 26 Aur us ke ma'ní yih hai, MINE; ya'ní Khudá ne terí mamlukat ká hisáb kiyá, aur use tamám kar dálá. 27 TAQÍL; ya'ní tú tarázú men tolá gayá, aur kam níklá. 28 FARSÍN; ya'ní terí mamlukat munqasim húi, aur Mádíon aur Fársíon ko dí gayí. 29 Tab Belshazzar ne hukm kiyá, aur Dániel ko argawání khil'at pahináyá gayá, aur zarrín tauq us ke gale men dálá gayá, aur manadí karáí gayí, kí wuh mamlukat men tísre darje ká hákim ho. 30 Usí ráat ko Belshazzar Kasdíon ká bádsháh qatlí húa. 31 Aur Dárá Mádí ne básáth barás kí 'umr men us kí saltanat hásil kí.

6 Dárá ko pasandáyá ki mamlukat par ek saur bís názim muqarrar kare, jo tamám mamlukat par hukúmat karen; 2 aur un par tñ

wazír hon, jin men se ek Dániel thá, táki názim un ko hisáb den, aur bádsháh khasárat na utháe. 3 Aur chúnki Dániel men fázil rúh thí, is liye wuh un wazíron aur názimon par sabqat le gayá, aur bádsháh ne cháhá ki use tamám mulk par mukhtár thahráe. 4 Tab un wazíron aur názimon ne cháhá, kí mulkdárí men Dániel par qusúr sábit karen, lekin wuh koí mauqa' yá qusúr na pá sake, kyúnki wuh diyánatdár thá, aur us men koí khatá yá taqsír na thí. 5 Tab unhon ne kahá, kí Ham is Dániel ko us ke Khudá kí shari'at ke siwá kisi aur bát men qusúrwár na páenge. 6 Pas yih wazír aur názim bádsháh ke huzúr jama' hūe, aur us se yún kahne lage, kí Ai Dárá bádsháh, abad tak jítá rah. 7 Mamlukat ke tamám wazíron, aur hákimon, aur názimon, aur mushíron, aur sardáron ne báham mashwarat kí hai, kí ek khusrawána áin muqarrar karen, aur ek imtiná'í farmán jarí karen, táki, ai bádsháh, tís roz tak jo koí tere siwá kisi ma'búd yá ádmí se koí darkhwást kare, sheron kí mánd men dál diyá jae. 8 Ab, ai bádsháh, is farmán ko qáim kar, aur nawishte par dastkhatt kar, táki tabdíl na ho, jaise Mádíon aur Fársíon ke áin, jo tabdíl nahín hote. 9 Pas Dárá bádsháh ne us nawishte aur farmán par dastkhatt kar diye. 10 Aur jab Dániel ne ma'lúm kiyá kí us nawishte par dastkhatt ho gaye, to apne ghar men áyá, aur apní kothrí ká darícha, jo Yarúshalem kí taraf thá, kholkar dñ men tñ martaba hasb i ma'múl ghuñne tekkar Khudá ke huzúr du'á aur us kí shukrguzári kartá rahá. 11 Tab yih log jama' hūe, aur dekhá kí Dániel apne Khudá ke huzúr du'á aur iltimás kar rahá hai. 12 Pas unhon ne bádsháh ke pás ákar us ke huzúr us ke farmán ká yún zikr kiyá, kí Ai bádsháh, kyá tú ne is farmán par dastkhatt nahín kiye, kí tís roz tak jo koí tere siwá kisi ma'búd yá ádmí se koí darkhwást kare, sheron kí mánd men dál diyá jae? Bádsháh ne jawáb diyá, kí Mádíon aur Fársíon ke látabdíl áin ke mutábíq yih bát sach hai. 13 Tab unhon ne bádsháh ke huzúr 'arz kí, kí Ai bádsháh, yih Dániel, jo Yahúdáh ke asíron men se hai, na terí parwá kartá hai, aur na us imtiná'í farmán ko jis par tú ne

dashtatt kiyá hai, khátir men láta hai. **14** Jab bádsháh ne yih báten sanín, to niháyat ranjída huá, aur us ne dānien cháhá ki Dániel ko chhuráe, aur aurá dūbne tak us ke chhuráne men koshish kartá rahá. **15** Phir yih log bádsháh ke huzúr faráham hue, aur bádsháh se kahne lage, ki Ai bádsháh, tú samajh le, ki Mádion aur Fársion ká áin yūn hai, ki jo farmán aur qánūn bádsháh muqarrar kare kabhi nahín badaltá. **16** Tab bádsháh ne hukm diyá aur wuh Dániel ko láe, aur sheron kí mánd men dál diyá : par bádsháh ne Dániel se kahá, Terá Khudá, jis kí tú hamesha 'ibádat kartá hai, tujhe chhuráegá. **17** Aur ek patthar lákar us mánd ke munh par rakh diyá gayá, aur bádsháh ne apní aur apne amíron kí muhr us par kar dí, táki wuh bát jo Dániel ke haqq men thahráí gayí thí tabdíl na ho. **18** Tab bádsháh apne qasr men gayá, aur us ne sári rát fáqa kiyá, aur musíqí ke sáz us ke sámne na láe, aur us kí nínid játi rahí. **19** Aur bádsháh subh bahút sawere uṭhá, aur jaldí se sheron kí mánd kí taraf chalá. **20** Aur jab mánd par pahunchá, to gamnák áwáz se Dániel ko pukará : bádsháh ne Dániel ko khítáb karke kahá, Ai Dániel, zindá Khudá ke bande, kyá terá Khudá, jis kí tú hamesha 'ibádat kartá hai, qádir huá ki tujhe sheron se chhuráe? **21** Tab Dániel ne bádsháh se kahá, Ai bádsháh, abad tak jítá rah. **22** Mere Khudá ne apne firishte ko bhejá, aur sheron ke munh band kar diye, aur unhon ne mujhezakar nahín pahuncháyá, kyūnki main us ke huzúr begunáh sábit huá ; aur tere huzúr bhí, ai bádsháh, main ne khatá nahín kí. **23** Pas bádsháh niháyat shádmán huá, aur hukm diyá ki Dániel ko us mánd se nikálen. Pas Dániel us mánd se nikálá gayá, aur ma'lúm huá, ki use kuchh zarar nahín pahunchá, kyūnki us ne apne Khudá par tawakkul kiyá thá. **24** Aur bádsháh ne hukm diyá, aur wuh un shakhson ko, jinhon ne Dániel kí shikáyat kí thí, láe, aur un ke bachchon aur bhaiyon samet un ko sheron kí mánd men dál diyá, aur sheron un par gálib áe, aur is se peshtar ke mánd kí tah tak pahunchen sheron ne un kí sab haddiyán tor dālín.

25 Tab Dárá bádsháh ne sab logon aur qaumon aur ahl í lugat ko, jo rú e zamín par baste the, náma likhá ; Tumhári salámatí afzūn ho. **26** Main yih farmán jári kartá hūn, ki merí mamlukat ke har ek sūbe ke log Dániel ke Khudá ke huzúr tarsán o larzán hon ; kyūnki wuhízinda Khudá hai, aur hamesha qáim hai, aur us kí saltanat-lázawál hai, aur us kí mamlukat abad tak rahegi. **27** Wuhí chhurátá aur bachátá hai, aur ásmán aur zamín men wuhí nishán aur 'ajáib dikhátá hai. Usí ne Dániel ko sheron ke panjon se chhuráyá hai. Pas yih Dániel Dárá kí saltanat aur Khoras Fársí kí saltanat men kám-yáb rahá.

7 Sháh í Bábul Belshazzar ke pahle sál men Dániel ne apne bistar par khwáb men apne sir ke dimági khayálat kí royá dekhi. Tab us ne us khwáb ko likhá, aur un hálát ká mujmal bayán kiyá. **2** Dániel ne yūn kahá, ki Main ne rát ko ek royá dekhi, aur kyá dekhtá hūn, ki ásmán kí cháron hawáen samundar par zor se chalín ; **3** aur samundar se char bare haiwán, jo ek dūse se mukhtalif the, nikle. **4** Pahlá sher í babar kí mánind thá, aur 'uqáb ke se bázú rakhtá thá, aur main dekhtá rahá, jab tak us ke par ukhāre gaye, aur wuh zamín se uṭháyá gayá, aur ádmí kí tarah pánwon par khará kiyá gayá, aur insán ká dil use diyá gayá. **5** Aur kyá dekhtá hūn, ki ek dūsrá haiwán ríchh kí mánind hai, aur wuh ek taraf sídhá khará huá, aur us ke munh men us ke dānton ke darmiyán tin pasliyán thín, aur unhon ne use kahá, ki Uṭh, aur kasrat se gosht khá. **6** Phir main ne nazar kí, aur kiyá dekhtá hūn, ki ek áur haiwán tendue kí mánind uṭhá, jis kí píth par parande ke se char bázú the, aur us haiwán ke char sir the ; aur saltanat use di gayí. **7** Phir main ne rát ko royá men dekhá, aur kyá dekhtá hūn, kí chauthá haiwán haulnák, aur haibatnák, aur niháyat zabardast hai, aur us ke dānt lohe ke aur bare bare the. Wuh nigal játa aur tukre tukre kartá thá, aur jo kuchh báqí bachta, us ko pánwon se latártá thá, aur yih un sab pahle haiwánon se mukhtalif thá, aur us ke das sing the. **8** Main ne un síngon par gaur se nazar kí, aur kyá dekhtá hūn, ki un ke darmiyán se ek

aur chhotā sā sing niklā, jis ke āge pahlon men se tin sing jar se ukhāre gaye : aur kyā dekhtā hūn, ki us sing men insān kī sī ānkhen hain, aur ek munh hai jis se ghamand kī bāten nikaltī hain. 9 Mere dekhte hūe takhtlagāe gaye, aur Qadīmu'l Aiyām baith gayā. Us kā libās barf sā safed thā, aur us ke sir ke bāl khālis ūn kī mānind the. Us kā takht āg ke shu'le kī mānind thā, aur us ke pahīye jaltī āg kī mānind the. 10 Us ke huzūr se ek ātashī daryā jāri thā. Hazāron hazār us kī khidmat men hāzir the, aur lākhon lākh us ke huzūr khare the : 'adālat ho rahī thī, aur kitāben khulī thīn. 11 Main dekh hī rahā thā, ki us sing kī ghamand kī bāton kī āwāz ke sabab se mere dekhte hūe wuh haiwān mārā gayā, aur us kā badan halāk karke shu'lazanāg men dālā gayā ; 12 aur bāqī haiwānon kī saltanat bhī un se le lī gayī, lekin wuh ek zamāna aur ek daur zinda rahe. 13 Main ne rāt ko royā men dekhā, aur kyā dekhtā hūn, ki ek shakhs ādamzād kī mānind āsmān ke bādalon ke sāth āyā, aur Qadīmu'l Aiyām tak pahunchā : wuh use us ke huzūr lāe. 14 Aur saltanat, aur hashmat, aur mamlukat use di aī, tākī sab log aur ummaten aur ahl i lugat us kī khidmatguzārī karen : us kī saltanat abadī saltanat hai, jo jāti na rahegi, aur us kī mamlukat lāzawāl hogī.

15 Mujh Dāniel kī rūh mere badan men malūl hūī, aur mere dimāg ke khayālāt ne mujhe pareshān kar diyā. 16 Jo mere nazdik khare the, main un men se ek ke pās gayā, aur us se in sab bāton kī haqiqat daryāft kī. Pas us ne mujhe batāyā, aur in bāton kā matlab samjhā diyā. 17 Yih chār bare haiwān chār bādshāh hain, jo zamīn men barpā hongē. 18 Lekin Haqq Ta'ālā ke muqaddas log saltanat leenge, aur abad tak, hān, abadu'l ābādtak us saltanat ke mālīk rahenge. 19 Tab main ne chāhā kī chauthē haiwān kī haqiqat samjhūn, jo un sab se mukhtalif aur nihāyat haulnāk thā, jis ke dānt lohe ke, aur nākhun pital ke the, jo nigaltā. aur tukre tukre kartā, aur jo kuchh bāqī bachatā, usko pānwon se latārtā thā. 20 Aur dassingon kī haqiqat jo us ke sir par the, aur us sing kī jo niklā aur jis ke āge tin gir gaye, ya'nī jis sing kī

ānkhen thīn, aur ek munh thā, jo bare ghamand kī bāten kartā thā, aur jis kī sūrāt us ke sāthiyon se ziyāda ru'bdār thī. 21 Main ne dekhā kī wuhī sing muqaddason se jang kartā, aur un par gālīb ātā rahā, 22 jab tak kī Qadīmu'l Aiyām na āyā, aur Haqq Ta'ālā ke muqaddason kā insāf na kiya gayā, aur waqt ā na pahunchā, kī muqaddas log saltanat ke mālīk hon. 23 Us ne kahā, kī Chauthā haiwān dunyā kī chauthī saltanat hai, jo tamām saltanatōn se mukhtalif hai, aur tamām zamīn ko nigal jāegi, aur use latārkar tukre tukre karegi. 24 Aur wuh das sing das bādshāh hain, jo us saltanat men barpā hongē : aur un ke ba'd ek āur barpā hogā, aur wuh pahlon se mukhtalif hogā, aur tin bādshāhon ko zer karegā. 25 Aur wuh Haqq Ta'ālā ke khilāf bāten karegā, aur Haqq Ta'ālā ke muqaddason ko tang karegā, aur muqarrara anqāt o sharī'at ko badalne kī kosnīsh karegā, aur wuh ek daur aur dauron aur nūn daur tak us ke hawāle kiye jāenge. 26 Tab 'adālat qāim hogī, aur us kī saltanat us se le lenge, kī use hamesha ke liye nest o nābūd karen. 27 Aur tamām āsmān ke ūche sab mulkon kī saltanat, aur mamlukat, aur saltanat kī hashmat Haqq Ta'ālā ke muqaddas logon ko bakhshī jāegi ; us kī saltanat abadī saltanat hai, aur tamām mamlukaten us kī khidmatguzār aur farmānbardār hongī. 28 Yahan par yih aur tamām hūā. Main Dāniel apne andeshon se nihāyat ghabrayā, aur merā chihra mutagāyir hūā, lekin main ne yih bāt dil hī men rakkhī.

8 Belshazzar bādshāh kī saltanat ke tisre sāl men mujh ko, hān, mujh Dāniel ko ek royā nazar āī, ya'nī merī palilī royā ke ba'd. 2 Aur main ne 'ālam i royā men dekhā, aur jis waqt main ne dekhā, aisā ma'lūm hūā, kī main Sosan ke qasr men thā, jo sūba 'Ailām men hai. Phir main ne 'ālam i royā hī men dekhā, kī main daryā e U'lālī ke kanāre par hūn. 3 Tab main ne ānkh uthākar nazar kī, aur kyā dekhtā hūn, kī daryā ke pās ek mendhā kharā hai, jis ke do sing hain. Donon sing ūnche the, lekin ek dūsre se barā thā, aur barā dūsre ke ba'd niklā thā. 4 Main ne us mendhe ko dekhā, kī magrib o shimāl o junūb kī taraf sing

maratā hai, yahān tak ki na koī jānwar us ke sāmne kharā ho sakā, aur na koī us se chhurā sakā; par wuh jo kuchh chahatā thā kartā thā, yahān tak ki wuh bahut barā ho gayā. 5 Aur main soch hī rahā thā, ki ek bakrā magrib ki taraf se ākar tamām rū e zāmin par aisā phirā, ki zāmin ko bhī na chhūā, aur us bakre kī donon ānkhon ke darmiyān ek 'ajīb sing thā. 6 Aur wuh us do singwālē mendhe ke pās, jise main ne daryā ke kanārē kharā dekhā, āyā, aur apne zor ke qahr se us par hamlaāwar hūā. 7 Aur main ne dekhā ki wuh mendhe ke qarīb pahunchā, aur us kā gazab us par bharkā, aur us ne mendhe ko mārā, aur us ke donon sing tor dālē, aur mendhe men us ke muqābale kī tāt na thī. Pas us ne use zāmin par patak diyā, aur use latārā, aur koī na thā ki mendhe ko us se chhurā sake. 8 Aur wuh bakrā nihāyat bu-zurg hūā, aur jab wuh nihāyat zorāwar hūā, to us kā barā sing tūt gayā, aur us kī jagah char 'ajīb sing āsmān kī chārōn hawāon kī taraf nikle. 9 Aur un men se ek se ek chhotā sing niklā, jo junūb aur mashriq aur jalālī mulk kī taraf benihāyat barh gayā; 10 aur wuh barhkar ajrām i falak tak pahunchā; aur us ne ba'z ajrāmī falak aur sitāron ko zāmin par girā diyā, aur un ko latārā. 11 Balki us ne ajrām ke farmānrawā tak apne āp ko baland kiya; aur us se dāimī qurbānī ko chhīn liyā, aur us kā maqdis girā diyā. 12 Aur ajrām khatākārī ke sabab se dāimī qurbānī samet us ke hawāla kiye gaye, aur us ne sach-chāī ko zāmin par patak diyā, aur wuh kāmyābī ke sāth yūn hī kartā rahā. 13 Tab main ne ek qudsī ko kalām karte sunā, aur dūsre qudsī ne usī qudsī se, jo kalām kartā thā, pūchhā, ki Dāimī qurbānī aur wīrān karne-wālī khatākārī kī royā jis men maqdis aur ajrām pāmāl hote hai, kab tak rahegi? 14 Aur us ne mujh se kahā, ki Do hazār tīn sau shām o subh tak; us ke ba'd maqdis pāk kiya jāegā.

15 Phir yūn hūā, ki jab main, Dāniel, ne yih royā dekhī, aur us kī ta'bīr kī fikr men thā, to kyā dekhtā hūn, ki mere sāmne koī insānsūrat kharā hai. 16 Aur main ne U'lāī men se ādmī kī āwāz sunī, jis ne baland āwāz se kahā, Aī Jabrāīl, is shakhs ko is royā ke ma'nī samjhā de. 17 Chu-

nānchī wuh jāhān main kharā thā nazdik āyā, aur us ke āne se main dar gaya, aur mujh ke bal girā: par us ne mujh se kahā, Aī ādamzād, samajh le, ki yitroyā ākhiri zamāne kī bābat hai. 18 Aur jab wuh mujh se bātōn kar rahā thā, main gāhri nīnd men mujh ke bal zāmin par parā thā: lekin us ne mujhe pakarkar sīdhā kharā kiya, 19 aur kahā, ki Dekh, main tujhe samjhāūngā, ki qahr ke ākhir men kyā hogā, kyūnki yih amr ākhiri muqarrara waqt kī bābat hai. 20 Jo mendhā tū ne dekhā, us ke donon sing Mādī aur Fārs ke bādshāh hai. 21 Aur wuh jasīm bakrā Yūnān kā bādshāh hai, aur us kī ānkhon ke darmiyān kā barā sing pahlā bādshāh hai. 22 Aur us ke tūt jāne ke ba'd, us kī jagah jo char āur nikle, wuh char saltanaten hai, jo us kī qaum men qāim hongī, lekin un kā iqtidār us kā sā na hogā. 23 Aur un kī saltanat ke ākhiri aiyām men, jab khatākār log hadd tak pahunch jāenge, to ek turshrū aur ramzshinās bādshāh barpā hogā. 24 Yih barā zabardast hogā; lekin apnī quwwat se nahīn; aur 'ajīb tarah se barbad karegā, aur baromand hogā, aur kām karegā, aur zorāwaron aur muqaddas logon ko halāk karegā; 25 aur apnī chaturāī se aise kām karegā ki us kī fitrat ke mansūbe us ke hāth men khūb anjām pāenge, aur dil men barā ghamand karegā, aur sulh ke waqt men bahūteron ko halāk karegā: wuh bādshāhon ke bādshāh se bhī muqābala karne ke liye uṭh kharā hogā, lekin behāth hilāe hī shikast khāegā. 26 Aur yih subh o shām kī royā jo bayān hūī, yaqīnī hai, lekin tū is royā ko band kar rakh, kyūnki is kā 'ilāqa bahut dūr ke aiyām se hai. 27 Aur mujh Dāniel ko gash āyā, aur main chand roz tak bīmār parā rahā; phir main uṭhā aur bādshāh kā kār o bār karne lagā; aur main royā se pareshān thā, lekin is ko koī na samjhā.

9 Dārā bin Akhasūerus, jo Mādīon kī nasl se thā, aur Kasdīon kī mamlukat par bādshāh muqarrar hūā, us ke pahle sāl men, 2 ya'nī us kī saltanat ke pahle sāl men, main, Dāniel ne kitābon men un barason kā hisāb samjhā, jin kī bābat KHUDĀWAND kā kalām Yarmiyāh nabī par nāzil hūā, ki Yarūshalem kī

barbádí par sattar baras púre guz-
renge. 3 Aur main ne Khudáwand
Khudá kí taraf rukh kiyá, aur main
minnat aur munáját karke aur roza
rakhkar aur tát orhkar aur rákh par
baithkar us ká talib húa. 4 Aur
main ne Khudáwand apne Khudá se
du'á kí, aur iqrár kiyá, aur kahá, ki Ai
Khudáwand, 'azím aur muhib Khudá,
tú apne farmánbardár mahabbat
rakhnewálon ke liye apne 'ahd o
rahm ko qáim rakhtá hai; 5 ham ne
gunáh kiyá, ham bargashta húa, ham
ne sharárat kí, ham ne bagáwat kí,
balki ham ne tere ahkám o áin ko
tark kiyá hai; 6 aur ham tere khid-
matguzár nablon ke shanawá nahín
húe, jinhon ne terá nám lekar hamáre
bádsháhon aur umará se, aur hamáre
bápdádá aur mulk ke sab logon se
kalám kiyá. 7 Ai Khudáwand, sadá-
qat tere liye hai, aur ruswái hamáre
liye, jaise ab Yahúdáh ke logon, aur
Yarúshalem ke báshindon, aur dúr
o nazdík ke tamám baní Isráíl ke liye
hai, jin ko tú ne tamám mamálik men
hánk diyá, kyúinki unhon ne tere
khiláf gunáh kiyá. 8 Ai Khudá-
wand, ruswái hamáre liye hai; ha-
máre bádsháhon, hamáre umará, aur
hamáre bápdádá ke liye, kyúinki
ham tere gunahgár húa. 9 Khudá-
wand hamára Khudá rahím o gafúr
hai, agarchi ham ne us se bagáwat
kí. 10 Ham KHUDÁWAND apne
Khudá kí áwáz ke shanawá nahín
húe, ki us kí sharí'at par, jo us ne
apne khidmatguzár nablon kí ma-
'rifat hamáre liye muqarrar kí, 'amal
karen. 11 Hán, tamám baní Isráíl
ne terí sharí'at ko torá, aur bargash-
tagí ikhtiyár kí, táki terí áwáz ke
shanawá na hon: is liye wuh la'nat
aur qasam, jo Khudá ke khádim
Músá kí tauret men marqúm hain,
ham par púrfi hún, kyúinki ham us
ke gunahgár húa. 12 Aur us ne jo
kuchh hamáre aur hamáre qázíon ke
khiláf, jo hamári 'adálat karte the,
farmáyá thá, ham par balá e 'azím
lákar sábit kar dikháyá, kyúinki jo
kuchh Yarúshalem se kiyá gayá, wuh
tamám jahán men aur kahín nahín
húa. 13 Jaisá Músá kí tauret men
marqúm hai, yih tamám musíbat ham
par áí, taubhi ham ne KHUDÁWAND
apne Khudá se iltijá ná kí, ki ham
apní bádkindári se báz áte, aur terí
sachcháí ko pahchánte. 14 Is liye

KHUDÁWAND ne balá ko nigáh men
rakkhá, aur us ko ham par názil kiyá:
kyúinki KHUDÁWAND hamára Khudá
apne sab kámon men jo wuh kartá
hai sádiq hai, lekin ham us kí áwáz
ke shanawá na húe. 15 Aur ab, ai
Khudáwand, hamáre Khudá, jo zorá-
war bázú se apne logon ko mulk i
Mísr se nikál láyá, aur apne liye
nám paidá kiyá, jaisá áj ke din hai;
ham ne gunáh kiyá, ham ne sharárat
kí. 16 Ai Khudáwand, main terí
minnat kartá hún, ki tú apní tamám
sadáqat ke mutábíq apne qahr o
gazab ko apne shahr Yarúshalem
ya'ní apne koh i muqaddas se mau-
qúf kar: kyúinki hamáre gunáhon aur
hamáre bápdádá kí bádkindári ke
sábab se Yarúshalem aur tere log
apne sab ás páswálon ke nazdík já e
malámat húe. 17 Pas ab, ai ham-
áre Khudá, apne khádim kí du'á aur
iltimás sun, aur apne chihre ko apní
hí khátir apne maqdis par jo wirán
hai jalwagar farmá. 18 Ai mere
Khudá, kán lagákar sun, aur ánkhen
kholkar hamáre wiránon ko aur us
shahr ko jo tere nám se kahlátá hai
dekh, ki ham tere huzúr apní rást-
bázi par nahín, balki terí beuiliyát
rahmat par takiya karke munáját
karte hain. 19 Ai Khudáwand, sun;
ai Khudáwand, mu'áf farmá; ai
Khudáwand, sun le aur kuchh kar; ai
mere Khudá, apne nám kí khátir der
na kar, kyúinki terá shahr aur tere
log tere hí nám se kaliláte hain.

20 Aur jab main yih kalitá aur du'á
kartá, aur apne aur apní qámm Isráíl
ke gunáhon ká iqrár kartá thá, aur
KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr
apne Khudá ke kól i muqaddas ke
liye munáját kar rahá thá; 21 hán,
main du'á men yih kahí rahá thá,
ki wuhí shakhs, Jabráíl, jise main
ne shurú 'men royá men dekhá thá,
hukm ke mutábíq tezparwázi kartá
húa áyá, aur shámi kí qurbáni guzr-
ahne ke waqt ke qaríb mujhe chhúá;
22 aur us ne mujhe samjháyá, aur
mujh se báten kún, aur kahá, Ai
Dáníel, main ab is liye áyá hún,
ki tujhe dánish o fahm bakhshún.
23 Terí munáját ke shurú' hí men
hukm sádir húa, aur main áyá hún
ki tujhe batáún, kyúinki tú bahut
'azíz hai. Pas tú gaur kar, aur royá
ko samajh le. 24 Tere logon aur
tere muqaddas shahr ke liye sattar

hafte muqarrar kiye gaye, ki khatá-kári aur gunáh ká khátima ho jáe, badkirdári ká kaffára diyá jáe, abadí rástbázi qáim ho, royá o nubuwat par muhr ho, aur páktarín maqám mamsúh kiyá jáe. 25 Pastú ma'lúm kar aur samajh le, ki Yarúshalem kí bahálí aur ta'mír ká hukm sádir hone se mamsúh farmánrawá tak sáť hafte aur básať hafte hongé: tab phir bázár ta'mír kiye jáenge, aur fasíl banáí jáegí, magar musíbat ke aiyám men. 26 Aur básať hafton ke ba'd wuh mamsúh qatl kiyá jáegá, aur us ká kuchh na rahegá: aur ek bádsháh áegá, jis ke log shahr aur maqdis ko mismár karenge; aur us ká anjám goyá tufán ke sáth hogá, aur ákhir tak laráí rahegí; barbádí muqarrar ho chukí hai. 27 Aur wuh ek hafte ke liye bahuton se 'ahd qáim karegá, aur nisf hafte men zabíhe aur hadye mauqúf karegá, aur fasílon par ujárnawálí makrúhát rakkhí jáengí, yahán tak ki barbádí kamál ko pahunchjáegí, aur wuh balá jo muqarrar kí gayí hai us ujárnawále par wáqí hogí.

10 Sháh i Fárs Khoras ke tísre sál men Dániel par, jis ká nám Beltashazzar rakkhá gayá, ek bát záhir kí gayí, aur wuh bát sach aur barí lashkarkashí kí thí, aur us ne us bát par gaur kiyá, aur us royá ká bhed samjhá. 2 Main Dániel un dinon men tén hafton tak mátam kartá rahá. 3 Na main ne lazíz kháná kháyá, na gosht aur mai ne mere munh men dakhí páyá, aur na main ne tel malá jab tak ki púre tén hafte guzar na gaye. 4 Aur pahle mahíne kí chaubísuín taríkh ko, jab main bare daryá ya'ní daryá e Dajlah ke kanáre par thá, 5 main ne ánkhi uťhakar nazar kí, aur kyá dekhtá hún, ki ek shakhs katání pairáhan pahine, aur U'fáz ke khális sone ká patká kamar par bándhe khará hai. 6 Us ká badan zabarjad kí mánind, aur us ká chihra bijlí sá thá, aur us kí ánkhen átashí chirágon kí mánind thín. Us ke bázu aur pánw rangat men chamakte hue pítal se the, aur us kí áwáz ambon ke shor kí mánind thí. 7 Main Dániel hí ne yih royá dekhi, kyunki mere sáthíon ne royá na dekhi, lekin un par barí kapkapí tarí hui, aur wuh apne áp ko chhi-

páne ko bhág gaye. 8 So main akelá rah gayá, aur yih barí royá dekhi, aur mujh men táb na rahí; kyunki merí tazagí pazhmurdagí se badal gayí, aur merí taqat játi rahí. 9 Par main ne us kí áwáz aur báten suní, aur main us kí áwáz aur báten sunte waqt munh ke bal bhári nínd men par gayá, aur merá munh zamín kí taraf thá. 10 Aur dekh, ek háth ne mujhe chhúa, aur mujhe ghuñnon aur hatheliyon par bitháyá. 11 Aur us ne mujh se kahá, Ai Dániel, 'azíz mard, jo báten main tujh se kahtá hún, samajh le, aur sídhá khará ho já, kyunki ab main tere pás bhejá gayá hún. Aur jab us ne mujh se yih bát kahí, to main kánpťá huá khará ho gayá. 12 Tab us ne mujh se kahá, Ai Dániel, khauf na kar, kyunki jis roz se tú ne dil lagáyá kí samjhe, aur apne Khudá ke huzúr 'ájizí kare, terí báten suní gayín, aur terí báton ke sabab se main áyá hún. 13 Par Fárs kí mamlukat ke muwakkil ne ikkís din tak merá muqábala kiyá. Phir Míkáel, jo muqarrar firishton men se hai, merí madad ko pahunchá, aur main sháhán i Fárs ke pás ruká rahá. 14 Par ab main is liye áyá hún, ki jo kuchh tere logon par ákhirí aiyám men áne ko hai, tujhe us kí khabar dún, kyunki hanoz yih royá zamána e daráz ke liye hai. 15 Aur jab us ne yih báten mujh se kahín, main sir jhukákar khámosh ho rahá. 16 Tab kisi ne, jo ádam-zád kí mánind thá, mere honthon ko chhúa, aur main ne munh kholá, aur jo mere sámnne khará thá, us se kahá, Ai khudáwand, is royá ke sabab se mujh par gam ká hujúm hai, aur main nátawán hún. 17 Pas yih khádim apne khudáwand se kyunkar hamkalám ho saktá hai? Pas main bi'lkull betáb o bedam ho gayá. 18 Tab ek aur ne, jis kí súrat ádmí kí sí thí, ákar mujhe chhúa, aur mujh ko taqwíyat dí; 19 aur us ne kahá, Ai 'azíz mard, khauf na kar; terí salámatí ho, mazbút o tawáná ho. Aur jab us ne mujh se yih kahá, to main ne tawánáí páí, aur kahá, Ai mere khudáwand, farmá, kyunki tú hí ne mujhe quwwat bakhshí hai. 20 Tab us ne kahá, Kyá tú jántá hai kí main tere pás kis liye áyá hún? Aur ab

main Fárs ke muwakkil se laṛne ko wápas játa hún, aur mere játe hí Yúnán ká muwakkil áegá. 21 Lekin jo kuchh sachcháí kī kitáb men likhá hai, tujhe batátá hún, aur tumhare muwakkil Mikáel ke siwá is men merá koí madadgár nahín hai.

11 Aur Dará Mádi kī saltanat ke pahle sál men main hí us ko qáim karne aur taqwíyat dene ko khará húa.

2 Aur ab main tujh ko haqíqat batátá hún. Fárs men abhí tīn bádsháh aur barpá hongé, aur chaúthá un sab se ziyádá daulatmand hogá, aur jab wuh apní daulat se taqwíyat páegá, to sab ko Yúnán kī saltanat ke khlíf ubháregá. 3 Lekin ek zabardast bádsháh barpá hogá, jo bare tasallut se hukmrán hogá, aur jo kuchh cháhegá karegá. 4 Aur us ke barpá hote hí us kī saltanat ko zawál áegá, aur ásmán kī cháron hawáon kī atráf par taqsím ho jáegí; lekin na us kī nasí ko milegí, aur na us ká sá iqbál báqí rahegá, balki wuh saltanat jar se ukhar jáegí, aur gairon ke liye hogí. 5 Aur sháh i junúb zor pakregá; aur us ke umará men se ek us se ziyádá iqtidár o ikhtiyár hásil karegá; aur us kī saltanat bahut barí hogí. 6 Aur chand sál ke ba'd wuh ápas men mel karenge, kyúñki sháh i junúb kī betí sháh i shimál ke pás áegí, táki ittihád qáim ho; lekin us men quwwat i bázu na rahegí, aur na wuh bádsháh qáim rahegá, na us ká iqtidár; balki un aiyám men wuh apne báp aur apne lánewálon aur taqwíyat denewále samet tark kī jáegí. 7 Lekin us kī jaron kī ek shákh se ek shakhs us kī jagah barpá hogá. Wuh sipahsálár hokar sháh i shimál ke qil'e men dákhil hogá, aur un par hamla karegá, aur gálib áegá. 8 aur un ke buton aur dháli húi mūraton ko sone chándí ke qímatí zurúf samet asír karke Misr ko le jáegá; aur chand sál tak sháh i shimál se dastbardár rahegá. 9 Phir wuh sháh i junúb kī mamlukat men dákhil hogá, par apne mulk ko wápas jáegá. 10 Lekin us ke bete barangekhta hongé jo bará lashkar jama' karenge, aur wuh charháí karke phailéga, aur guzar jáegá; aur wuh lautkar us ke qil'e tak laṛenge; 11 aur sháh

i junúb gazabnák hokar niklegá, aur sháh i shimál se jang karegá; aur wuh bará lashkar lekar áegá, aur wuh bará lashkar us ke hawále kar diyá jáegá. 12 Aur jab wuh lashkar paráganda kar diyá jáegá, to us ke díl men ghamand samáegá. Wuh lákhon ko giráegá, lekin gálib na áegá. 13 Aur sháh i shimál phir hamla karegá aur pable se ziyáda lashkar jama' karegá. Aur chand sál ke ba'd bahut se lashkar o mál ke sáth phir hamlaáwar hogá. 14 Aur un dinon men bahutere sháh i junúb par charháí karenge, aur terí qaum ke qazzák bhí uṭhenge, kī us royá ko púra karen; par wuh gir jáenge. 15 Chunánchí sháh i shimál áegá, aur damdama bándhegá, aur hasín shahr le legá: aur junúb kī táqat qáim na rahegí, aur us ke chída mardon men muqábale kī táb na hogí. 16 Aur hamlaáwar jo kuchh cháhegá karegá, aur koí us ká muqábala na kar sakegá. Wuh us jaláli mulk men qiyám karegá, aur us ke háth men tabáhi hogí. 17 Aur wuh yih iráda karegá, kī apní mamlukat kī tamám shaukat ke sáth us men dákhil ho, aur sádiq us ke sáth hongé; wuh kámyáb hogá, aur wuh use jawán kupwári degá, kī us kī barbádí ká bá'is ho; lekin yih tadbír qáim na rahegí, aur us ko is se kuchh fáida na hogá. 18 Phir wuh bahrí mamálik ká rukh karegá, aur bahut se le legá: lekin ek sardár us kī malámat ko mauqúf karegá, balki use usí ke sir par dálegá. 19 Tab wuh apne mulk ke qil'on kī taraf muregá, lekin thokar khákar gir paregá, aur ma'dúm ho jáegá. 20 Aur us kī jagah ek aur barpá hogá, jo us khúbsúrat mamlukat men khrájpgír ko bhejega, lekin wuh chand roz men beqahr o jang hí halák ho jáegá. 21 Phir us kī jagah ek pájī barpá hogá, jo saltanat kī 'izzat ká haqqdár na hogá, lekin wuh nágahán áegá, aur cháplúsi karke mamlukat par qábiz ho jáegá. 22 Aur wuh sailáb i afwáj ko apne samne ragedegá, aur shikast degá, aur amír i 'ahd ko bhí na chhoregá. 23 Aur jab us ke sáth 'ahd o paimán ho jáegá, to dagábázi karegá, kyúñki wuh barhegá aur ek qalíl jamá'at kī madad se iqtidár hásil karegá. 24 Aur

aiyám i amn men mulk ke zarkhez maqámat men dákhil hogá, aur jo kuchh us ko bápádádá aur un ke ábá o ajdád se na huá thá kar dikháegá. Wuh ganímat aur lút aur mál un men taqsím karegá, aur kuchh 'arse tak mazbút qil'on ke khiláf mansúbe bándhegá. 25 Wuh apne zoráwar dil ko ubháregá, ki barí fauj ke sáth sháh i junúb par hamla kare; aur sháh i junúb niháyat bará aur zabardast lashkar lekar us ke muqábale ko niklegá, par wuh na tháhregá; kyünki wuh us ke khiláf mansúbe bándhenge. 26 Balki jo us ká diyá kháte hain wuhí use shikast denge, aur us kí fauj pará-ganda hogí, aur bahut se qatl hongé. 27 Aur in dinon bádsháhon ke dil sharárat kí taraf máil hongé; wuh ek hí dastarkhwán par baithkar jhúth bolenge: par kámyábí na hogí; kyünki khátima muqarrara waqt par hogá. 28 Tab wuh bahut sí ganímat lekar apne mulk ko wapás jáegá; aur us ká dil 'ahd i muqaddas ke khiláf hogá; aur wuh apní marzí purí karke apne mulk ko wapás jáegá. 29 Muqarrara waqt par wuh phir junúb kí taraf khurúj karegá; lekin yih hamla pahle kí mánind na hogá; 30 kyünki ahl i Kittím ke jaház us ke muqábale ko niklenge, aur wuh ranjída hokar muřegá; aur 'ahd i muqaddas par us ká gazab bharkegá, aur wuh us ke mutábiq 'amal karegá, balki wuh muřkar un logon se jo 'ahd i muqaddas ko tark karenge ittifaq karegá. 31 Aur afwáj us kí madad karenge, aur wuh muhkam maqdis ko nápak aur dáimí qurbání ko mauqúf karenge, aur ujárnewálí makruh chíz ko us men nasb karenge. 32 Aur wuh 'ahd i muqaddas ke khiláf sharárat karnewálon ko khushámad karke bargashta karegá; lekin apne Khudá ko pahchánnewále taqwíyat pákar kuchh kar dikháenge. 33 Aur wuh jo logon men ahl i dánish hain bahuton ho ta'lim denge, lekin wuh kuchh muddat tak talwár aur ág aur asíri aur lutmár se tabáhhál rahenge. 34 Aur jab tabáhi men parenge, to un ko thorí sí madad se taqwíyat pahunchegi, lekin bahutere khushámadgoi se un men á milenge. 35 Aur ba'z ahl i fahm tabáhhál hongé, táki pák o sáf aur

barráq ho jáen, jab tak ákhiri waqt na á jáe; kyünki yih muqarrara waqt tak multawí hai. 36 Aur bádsháh apní marzí ke mutábiq chalegá, aur takabbur karegá, aur sab ma'búdon se bará banegá, aur Haqq Ta'álá ke khiláf bahut sí hairat-angez báten kahegá, aur iqbálmand hogá, yahan tak ki qahr kí taskín ho jáegi; kyünki jo kuchh muqarrar ho chuká hai, wáqi' hogá. 37 Wuh apne bápádádá ke ma'búdon kí parwá na karegá, aur na 'auraton kimargúba ko, aur na kisi áur ma'búd ko mánegá, balki apne ap hí ko sab se balá jánegá, 38 aur apne makán par ma'búd i hisár kí ta'zím karegá: aur jis ma'búd ko us ke bápádádá na jánte the, soná aur chándí aur qímatí patthar aur nafís hadye dekar us kí takrím karegá. 39 Wuh begána ma'búd kí madad se muhkam qil'on par hamla karegá; jo us ko qubúl karenge, un ko barí 'izzat bakhshhegá: aur bahuton par hákim banáegá, aur rishwat men mulk ko taqsím karegá. 40 Aur khátima ke waqt men sháh i junúb us par hamla karegá, aur sháh i shimál rath aur sawár aur bahut se jaház lekar girdbád kí mánind us par charh áegá, aur mamálik men dákhil hokar sailáb kí mánind guzregá. 41 Aur jaláli mulk men bhí dákhil hogá, aur bahut se maglúb hojáenge; lekin Adom aur Moáb aur baní 'Ammon ke kháss log us ke háth se chhurá liye jáenge. 42 Wuh dígar mamálik par bhí háth chaláegá: aur mulk i Misr bhí bach na sakegá. 43 Balki wuh sone chándí ke khazánon aur Misr kí tamám nafís chizon par qábiz hogá: aur Lúbí aur Kúshí bhí us ke hamrikáb hongé. 44 Le-kin mashriqí aur shimálí atráf se afwáhen use pareshán karenge, aur wuh bare gazab se niklegá, ki bahuton ko nest o nábud kare. 45 Aur wuh shándár muqaddas pahár aur samundar ke darmiyan sháhi khaime lagáegá; lekin us ká khátima ho jáegá, aur koí us ká madadgár na hogá. 1 Aur us waqt Míkáel muqarrar frishta, jo terí qaum ke farzandon kí himáyat ke liye khará hai uthégá, aur wuh aisi taklíf ká waqt hogá, ki ibtidá e aqwám se us waqt tak kabhi na huá hogá. Aur us waqt

tere logon men se har ek jis ka nam kitab men likha hoga rihai paega. 2 Aur jo khak men so rahe hain, un men se bahutere jag uthenge; ba'z hayat i abadi ke liye, aur ba'z ruswai aur zillat i abadi ke liye. 3 Aur ahl i danish nur i falak ki manind chamkenge, aur jin ki koshish se bahutere sadiq ho gaye, sitaron ki manind abadu'l abad tak raushan honge. 4 Lekin tu, ai Daniel, in baton ko band kar rakh, aur kitab par akhiri zamane tak muhr laga de. Bahutere is ki taftish o tahqiq karenge, aur danish afzun hogi.

5 Phir main Daniel ne nazar ki, aur kyā dekhta hun, ki do shakhs aur khare the, ek darya ke is kanare par, dusra darya ke us kanare par. 6 Aur ek ne us shakhs se, jo katani libas pahine tha, aur darya ke pani par khara tha, puchha, ki In 'ajab ke anjam tak kitni muddat hai? 7 Aur main ne suna ki us shakhs ne, jo katani libas pahine tha, jo darya ke pani par khara tha, donon

hath asman ki taraf uthakar Haiy-u'l qaiyum ki qasam khai, aur kaha, ki Ek daur aur daur aur nim daur; aur jab wuh muqaddas logon ke iqtidar ko nest kar chukenge, to yih sab kuchh pura ho jaega. 8 Aur main ne suna, par samajh na saka. Tab main ne kaha, Ai mere khudawand, in ka anjam kya hoga? 9 Us ne kaha, Ai Daniel, tu apni rah le, kyunki yih baton akhiri waqt tak band o sar ba muhr rahengi. 10 Aur bahut log pak kiye jaenge, aur saf o barrag honge; lekin sharir shararat karte rahenge, aur shariron men se koi na samjhaga, par danishwar samjhenge. 11 Aur jis waqt se daimi qurbani mauquf ki jaegi, aur wuh ujarnewali makruh chiz nasb ki jaegi, ek hazar do sau nauwe din honge. 12 Mubarak hai wuh jo ek hazar tin sau paintis roz tak intizar karti hai. 13 Par tu apni rah le, jab tak ki muddat puri na ho, kyunki tu aram karega, aur aiyam ke ihtitam par apni miras men uth khara hoga.

HU'SI'A

1 Shahān i Yahūdāh 'Uzziyah, aur Yūtām, aur Akhaz, aur Hizqiyah, aur shah i Israil Yarubi'am bin Yuas ke aiyam men KHUDAWAND ka kalām Husi'a bin Bāiri par nāzil hua.

2 Jab KHUDAWAND ne shuru' men Husi'a ki ma'rifat kalām kiyā, to us ko farmaya, ki Ja, ek badkar biwi aur badkari ki aulad apne liye le; kyunki mulk ne KHUDAWAND ko chhor kar bari badkari ki hai. 3 Pas us ne jakar Jumar bint Diblaim ko liya; wuh hamila hui, aur beta paida hua. 4 Aur KHUDAWAND ne use kaha, Us ka nam Yazra'el rakh; kyunki main 'anqarib hi Yahu ke gharane se Yazra'el ke khun ka badla lungā, aur Israil ke gharane ki saltanat ko tamam karunga, 5 aur usi waqt Yazra'el ki wadi men Israil ki kamān torunga. 6 Aur wuh phir hamila hui, aur beta paida hui. Aur KHUDAWAND ne use far-

maya, ki Us ka nam Loruhamah rakh; kyunki main Israil ke gharane par phir rahm na karunga, ki un ko mu'af karun. 7 Lekin Yahūdāh ke gharane par rahm karunga, aur main KHUDAWAND un ka Khuda un ko rihai dunga, aur un ko kamān, aur talwar, aur larai, aur ghoron, aur sawaron ke wasile se nahin chhuraunga. 8 Aur Loruhamah ka dudh chhuraane ke ba'd wuh phir hamila hui, aur beta paida hua. 9 Aur us ne farmaya, ki Us ka nam Lo'ammī rakh; kyunki tum mere log nahin ho, aur main tumhara nahin hunga.

10 Taubhi bani Israil darya ki ret ki manind beshumar o beqiyas honge; aur jahan un se yih kaha jata tha, ki Tum mere log nahin ho, Zinda Khuda ke farzand kahlāenge. 11 Aur bani Yahūdāh aur bani Israil baham faraham honge, aur apne liye ek hi sardar muqarrar karenge,

aur is mulk se khurūj karenge ; kyūn-
ki Yazra'el kā dīn 'azīm hogā.

2 Apne bhāiyon se, 'Ammī ka-
ho ; aur apnī bahinon se, Ru-
hāmāh.

2 Tum apnī mān se hujjat karo ;
kyūnki na wuh merī bīwī hai, aur na
main us kā shauhar hūn : ki wuh
apnī badkāri apne sāmne se, aur
apnī zinākāri apne pistānon se dūr
kare ; **3** aisā na ho ki main use
beparda kar dūn, aur us tarah dāl
dūn jis tarah wuh apnī paidāish ke
dīn thī, aur us ko biyābān aur
khushk zamīn kī mānind banākar
piyās se mār dālūn. **4** Main us ke
bachchon par rahm na karūngā,
kyūnki wuh halālzāda nahīn hai.
5 Un kī mān ne chhinālā kiyā : un
kī wālida ne rūsiyāhī kī ; kyūnki
us ne kahā, Main apne yāron ke
pichhe jāūngī, jo mujh ko roṭī, pānī,
aur ūnī aur katānī kapre, aur rogan
o sharbat dete hai. **6** Is liye,
dekho, main us kī rāh kānton se
band karūngā, aur us ke sāmne dī-
wār banā dūngā, tāki use rāsta na
mile. **7** Aur wuh apne yāron ke
pichhe jāegī, par un se jā na mile-
gī ; aur un ko dhūndhegī, par na
pāegī : tab wuh kahegī, Main apne
pahle shauhar ke pās wāpas jāūngī ;
kyūnki merī wuh hālat ab se bihtar
thī. **8** Kyūnki us ne na jānā kī
main hī ne use galla o mai aur
rogan diyā, aur sone chāndī kī
firāwānī bakhshī, jis ko unhon ne
Ba'l par kharch kiyā. **9** Is liye
main apnā galla fasl ke waqt aur
apnī mai ko us ke mausim mein wāpas
le lūngā, aur apne ūnī aur katānī
kapre, jo us kī satarposhī karte,
chhin lūngā. **10** Ab main us kī
fāhishagari us ke yāron ke sāmne
fāsh karūngā, aur koī us ko mere
hāth se nahīn chhūrāegā. **11** 'Alāwa
is ke main us kī tamām khushīon,
aur jashnon, aur naye chānd aur
sabt ke aiyām, aur tamām mu'aiyan
'idon ko mauqūf karūngā. **12** Aur
main us ke angūr aur anjīr ke
darakhthon ko jin kī bābat us ne kahā
hai, Yih merī ujrat hai jo mere yāron
ne mujhe dī hai, barbād karūngā, aur
un ko jangal banāūngā, aur janglī
jānwar un ko khāenge. **13** Aur
KHUDĀWAND farmātā hai, Main use
Ba'līm ke aiyām ke liye sazā dūngā,
jin mein us ne un ke liye bakhūr

jalāyā ; jab wuh bāliyon aur zewaron
se ārāsta hokar apne yāron ke pichhe
gayī, aur mujhe bhūl gayī. **14** Tau-
bhī main use farefta kar lūngā, aur
biyābān mein lākar us se tasallī
kī bāten kahūngā. **15** Aur wahān
se us ke tākistān use dūngā, aur
'Akūr kī wādī bhī, tāki wuh ummed
kā darwāza ho, aur wuh wahān
gāyā karegī, jaise apnī jawānī ke
aiyām mein, aur mulk i Misr se nikal
āne ke dīnon mein gāyā kartī thī.
16 Aur KHUDĀWAND farmātā hai,
Tab wuh mujhe I'shī kahegī, aur
phir Ba'lī na kahegī. **17** Kyūnki
main Ba'līm ke nām us ke munh se
dūr karūngā, aur phir kabhī un kā
nām na liyā jāegā. **18** Tab main
un ke liye janglī jānwaron aur hawā
ke parandon, aur zamīn par rengne-
wālon se 'ahd karūngā : aur kamān,
aur talwār, aur larāl ko mulk se nest
karūngā, aur logon ko amn aur
amān se leṭne kā mauqā dūngā.
19 Aur tujhe apnī abadī nāmzad
karūngā ; hān, tujhe sadāqat aur
'adālat aur shafaqat o rahmat se
apnī nāmzad karūngā. **20** Main
tujhe wafādārī se apnī nāmzad
banāūngā ; aur tū KHUDĀWAND ko
pahchānegī. **21** Aur us waqt main
sunūngā, KHUDĀWAND farmātā hai :
main āsmān kī sunūngā, aur āsmān
zamīn kī sunegā ; **22** aur zamīn
anāj, aur mai, aur tel kī sunegī, aur
wuh Yazra'el kī sunenge. **23** Aur
main us ko us sarzamīn mein apne liye
boūngā, aur Lorūhāmāh par rahm
karūngā, aur Lo'ammī se kahūngā,
Tum mere log ho ; aur wuh kahenge,
Ai hamāre Khudā.

3 KHUDĀWAND ne mujhe farmāyā,
Jā, us 'aurat se jo apne yār kī
piyārī aur badkāri hai, mahabbat
rakh, jis tarah kī KHUDĀWAND banī
Isrāil se jo gairma'būdgon par nigāh
karte hai, aur kishmish ke kulche
chāhte hai mahabbat rakhtā hai.
2 So main ne use pandrah rupaye,
aur deṛh khomar jāu dekar apne
liye mol liyā, **3** aur us se kahā,
Tū muddat i darāz tak mujh par
qanā'at karegī, aur harāmkarī se
bāz rahegī, aur kisī dūsre kī bīwī
na banegī, aur main bhī tere liye
yūn hī rahūngā. **4** Kyūnki banī
Isrāil bahut dīnon tak bādshāh, aur
hākīm, aur qurbānī, aur sutūn, aur
afod, aur tirāfīm ke bagair rahenge :

5 is ke ba'd baní Isráíl rujú' láenge, aur KHUDÁWAND apne Khudá ko aur apne bádsháh Dáúd ko dhún-dhenge; aur ákhiri dinon men darté hue KHUDÁWAND aur us kí mihrbání ke talib honge.

4 Ai baní Isráíl, KHUDÁWAND ká kalám suno; kyúñki is mulk ke rahnewálon se KHUDÁWAND ká jhagrá hai; kyúñki yih mulk rástí o shafaqat, aur Khudáshinási se khálf hai. 2 Bádshabání, 'ahd-shikání, aur khúnrezi, aur chori, aur harámkárí ke siwá aur kuchh nahín hotá; wuh zulm karte hain, aur khún par khún hotá hai. 3 Is liye mulk mátam karegá, aur us ke tamám báshinde janglí jánwaron aur hawá ke parandon samet nátawán ho jáenge, balki samundar kí machh-liyán bhi gáib ho jáengi. 4 Taubhi koi dúsre ke sáth bahs na kare, aur na koi use ilzám de; kyúñki tere log un kí mánind hain jo káhin se bahs karte hain. 5 Is liye tú din ko gir paregá, aur tere sáth nabí bhi rát ko giregá, aur main teri mán ko tabáh karúngá. 6 Mere log 'adam i ma'rifat se halák hue; chúnki tú ne ma'rifat ko radd kiyá, is liye main bhi tujh ko radd karúngá, táki tú mere huzúr káhin na ho; aur chúnki tú apne Khudá kí sharí'at ko bhul gayá hai, is liye main bhi teri aulád ko bhul jáúngá. 7 Jún jún wuh firáwán hue mere khiláf ziyáda gunáh karne lage; pas main un kí hashmat ko ruswái se badal dálúngá. 8 Wuh mere logon ke gunáh par guzrán karte hain, aur un kí badkirdári ke árzúmand hain. 9 Pas jaisá logon ká hál waisá hi káhinon ká hál hogá; main un kí rawish kí sazá, aur un ke a'mál ká badla un ko dúngá. 10 Chúnki un ko KHUDÁWAND ká khayál nahín, is liye wuh kháenge, par ásúda na honge; wuh badkárí karenge, lekin ziyáda na honge. 11 Badkárí, aur mai, aur nayí mai se basírat játi rahti hai. 12 Mere log apne káth ke putle se suwál karte hain, un ká láth un ko jawáb detá hai; kyúñki badkárí kí ruh ne un ko gumráh kiyá hai, aur apne Khudá kí panáh ko chhórkar badkárí karte hain. 13 Paháron kí choñiyon par wuh qurbáníyan guzránte hain, aur tilon

par aur balút o chinár o batam ke niche bakhúr jaláte hain; kyúñki un ká sáya achchhá hai; pas bahú betiyán badkárí kartí hain. 14 Jab tumhári bahú betiyán badkárí karenge, to main un ko sazá na dúngá; kyúñki wuh ap hi badkaron ke sáth khalwat men játe hain; aur kashíon ke sáth qurbáníyan guzránte hain; pas jo log dánish se khálf hain, barbád kiye jáenge. 15 Ai Isráíl, agarchi tú badkárí kare, taubhi aisá na ho kí Yahúdáh bhi gunahgár ho; tum Jiljál men na áo, aur Bait A'wan par na jáo, aur KHUDÁWAND kí hayát kí qasam na kháo. 16 Kyúñki Isráíl ne sarkash bachhiyá kí mánind sarkashí kí hai; ab KHUDÁWAND un ko kusháda jagah men barre kí mánind charáegá. 17 Ifráím buton se mil gayá hai; use chhor do. 18 Wuh maikhwári se ser hokar badkárí men mashgúl hote hain, us ke hákim ruswáidost hain. 19 Hawá ne use apne dáman men uthá liyá; wuh apni qurbáníon se sharminda honge.

5 Ai káhino, yih bát suno; ai baní Isráíl kán lagáo; ai bádsháh ke gharáne, suno, is liye kí fatwá tum par hai; kyúñki tum Mísfáh men phandá, aur Tabúr par dám bane ho. 2 Bági khúnrezi men garq hain; lekin main un sab kí tádib karúngá. 3 Main Ifráím ko jántá hún, aur Isráíl bhi mujh se chhipá nahín; kyúñki, ai Ifráím, tú ne badkárí kí hai; Isráíl najis húa. 4 Un ke a'mál un ko Khudá kí taraf rujú' nahín hone dete; kyúñki badkárí kí ruh un men maujúd hai, aur wuh KHUDÁWAND ko nahín jánte. 5 Aur fakhr i Isráíl us ke munh par gawáhi detá hai, aur Isráíl aur Ifráím apni badkirdári men girenge, aur Yahúdáh bhi un ke sáth giregá. 6 Wuh apne rewaron aur gallon ke wasile se KHUDÁWAND ke talib honge, lekin us ko na páenge; wuh un se dúr ho gayá hai. 7 Unhon ne KHUDÁWAND ke sáth bewafái kí; kyúñki un se ajnabí bachche paidá hue; ab ek mahíne ká 'arsa un kí jáedád samet un ko khá jáegá.

8 Jibi'ah men qarná phúnko, aur Rámah men turhi; Bait A'wan men lalkáro, kí Ai Binyamín, khabardár, píchhe dekh. 9 Tádib ke din

Ifráim wíran hogá : jo kuchh yaqínan honewálá hai, main ne Isráílí qabáil ko jatá diyá hai. 10 Yahúdáh ke umará sarhaddon ko sarkánawálon kí mánind hain; main un par apná qahr pání kí tarah undelungá. 11 Ifráim mazlúm aur fatwá se dabá hai, kyúнки us ne taqáid par qaná'at kí. 12 Pas main Ifráim ke liye kírá hungá, aur Yahúdáh ke gharáne ke liye ghun. 13 Jab Ifráim ne apní bímárl, aur Yahúdáh ne apne zakhm ko dekhá, to Ifráim Asúr ko gayá aur us mukhálif bádsháh ke dá'wat dí, lekin wuh na tum ko shifá de saktá hai, aur na tumháre zakhm ká indimál kar saktá hai. 14 Kyúнки main Ifráim ke liye sher i babar aur baní Yahúdáh ke liye jawán sher kí mánind hungá; main, hán, main hí phárungá, aur chalá jáungá; main uthá le jáungá, aur koí chhuránewálá na hogá. 15 Main rawána hungá aur apne maskan ko chalá jáungá, jab tak ki wuh apne gunáhop ká iqrár karke mere chihre ke tálib na hon; wuh apní musíbat men barí sargarmí se mere tálib hongé.

6 A'o, ham KHUDÁWAND kí taraf rujú' karen; kyúнки usí ne phára hai, aur wuhí ham ko shifá bakhshégá; usí ne mará hai, aur wuhí hamárl marhampattí karegá. 2 Wuh do roz ke ba'd ham ko hayát i táza bakhshégá, aur tisre roz uthá khará karegá, aur ham us ke huzúr zindagí basar karenge. 3 A'o, ham daryáft karen, aur KHUDÁ ke 'irfán men taraqqí karen; us ká zuhúr subh kí mánind yaqíní hai, aur wuh hamáre pás barsát kí mánind, ya'ní ákhírl barsát kí mánind jo zamín ko seráb kartí hai, áegá.

4 Ai Ifráim, main tujh se kyá karún? Ai Yahúdáh, main tujh se kyá karún? kyúнки tumhárl neki subh ke bádal aur shabnam kí mánind jald játi rahtí hai. 5 Is liye main ne un ko nabíon ke wasíle se kát dále, aur apne kalám se qatl kiyá hai; aur merá 'adl núr kí mánind chamaktá hai. 6 Kyúнки main qurban nahín balki rahm pasand kartá hun, aur KHUDÁshínásí ko neekhtan qurbaníon se ziyáda cháhtá hun. 7 Lekin wuh 'ahúshikan ádmíon kí mánind hain; unhon ne wahán mujh se bewafái kí hai,

8 Jili'ád badkirdárl kí bastí hai; wuh khúnálúda hai. 9 Jis tarah se rahzanon ke gol kísl ádmí kí ghát men baithte hain, usí tarah káhinon kí guroh Síkm kí ráh men qatl kartí hai; hán, unhon ne badkárí kí hai. 10 Main ne Isráíl ke gharáne men ek haulnák chíz dekhí; Ifráim men badkárí pái jati hai, aur Isráíl najis ho gayá. 11 Ai Yahúdáh, tere liye bhí katál ká waqt muqarrar hai, jab main apne logon ko asirí se wápas láungá.

7 Jab main Isráíl ko shifá bakhshne ko thá, to Ifráim kí badkirdárl aur Sámariya kí sharárat záhir hól, kyúнки wuh dagá karte the: andar chor ghus áe hain, aur báhar dákúon ká gol lúť rahá hai. 2 Wuh yih nahín sochte kí mujhe un kí sárl sharárat ma'lúm hai; ab un ke a'mál ne, jo mujh par 'ayán hain, un ko gher liyá hai. 3 Wuh bádsháh ko apní sharárat aur umará ko daroggoí se khush karte hain. 4 Wuh sab ke sab badkár hain; wuh us tanúr kí mánind hain jis ko nánbál garm kartá hai, aur áta gúndhne ke waqt se khamír uthne tak ág bharáne se báz rahtá hai. 5 Hamáre bádsháh ke jashn ke roz umará to garmí e mai se bímár hue, aur wuh thatthebázon ke sáth betakalluf huá. 6 Ghát men baithne un ke dí tanúr kí mánind hain; un ká qahr rát bhar sulagta rahtá hai; wuh subh ke waqt ág kí mánind bharaktá hai. 7 Wuh sab ke sab tanúr kí mánind dekhte hain, aur apne qázíon ko khá játe hain; un ke sab bádsháh máre gaye, un men koí na rahá jo mujh se du'á kare. 8 Ifráim दूसरे लोग से मिल जुल गया; Ifráim ek chapátí hai jo ultái na gayí. 9 Ajnabí us kí tawánái ko nigal gaye, aur us ko khabar nahín; aur bál safed hone lage, par wuh bekhabar hai. 10 Aur fakhr i Isráíl us ke munh par gawáhl detá hai, taubhí wuh KHUDÁWAND apne KHUDÁ kí taraf rujú' nahín láe, aur báwujúd is sab ke us ke tálib nahín hue. 11 Ifráim bewuqúf o bedá-nish fakhta hai; wuh Misr kí duháí dete, aur Asúr ko játe hain. 12 Jab wuh jáenge, to main un par apná jál phailá dungá; un ko hawá ke parandon kí mánind niche-utáungá, aur jaisá un kí jamá'at sun chuki

hai, un kī tādīb karūngā. 13 Un par afsos! kyūnki wuh mujh se āwāra ho gaye; wuh barbād hon! kyūnki wuh mujh se bāgi hūe; agarchi main un kā fīdya denā chāhtā hūn, wuh mere khilāf daroggoi karte hain. 14 Aur wuh huzūr i qalab ke sāth mujh se faryād nahīn karte, balki apne bistaron par pare chillāte hain; wuh anāf aur mai ke liye to jama' ho jāte hain, par mujh se bāgi rahte hain. 15 Agarchi main ne un kī tarbiyat kī, aur un ko qawī bāzū kiyā, taubhī wuh mere haqq men badandeshī karte hain. 16 Wuh rujū' hote hain, par Haqq Ta'ālā kī taraf nahīn; wuh dagā denewālī kamān kī mānind hain; un ke umarā apnī zabān kī gustākhi ke sabab se tah i teg hongē; is se mulk i Misr men un kī hanṣī hogī.

8 Turhī apne munh se lagā. Wuh 'uqāb kī tarah KHUDĀWAND ke ghar par tūt parā hai: kyūnki unhon ne mere 'ahd se tajāwuz kiyā, aur merī sharī'at ke khilāf chale. 2 Wuh mujhe yūn pukarte hain, ki Ai hamāre Khudā, ham banī Isrāīl tujhe pahchānte hain. 3 Isrāīl ne bhalāi ko tark kar diyā: dushman us kā pīchhā karenge. 4 Unhon ne bādshāh muqarrar kiye, par merī taraf se nahīn; unhon ne umarā ko thahrāyā hai, aur main ne un ko na jānā; unhon ne apne sone chāndī se but banāe, tāki nest o nābūd hon. 5 Ai Sāmariya, terā bachhrā mardūd hai; merā qahr un par bharkā hai; wuh kab tak gunāh se pāk na hongē? 6 Kyūnki yih bhī Isrāīl hī kī kartūt hai; kārigar ne us ko banāyā hai, wuh Khudā nahīn; Sāmariya kā bachhrā yaqīnan tukre tukre kiyā jāegā. 7 Beshakk unhon ne hawā boī, wuh girdbād kātenge; us men dānthāl na niklegā, na us kī bālon se galla paidā hogā, aur agar paidā bhī ho, to ajnabī use chaṭ kar jāenge. 8 Isrāīl niglā gayā; ab wuh qaumon ke darmiyan nāpasandīda bartan kī mānind hongē. 9 Kyūnki wuh tanhā gorkhar kī mānind Asūr ko chale gaye hain; Ifrāīm ne ujrat par yār bulāe. 10 Agarchi unhon ne qaumon ko ujrat dī hai, taubhī ab main un ko jama' karūngā; aur wuh bādshāh o umarā ke bojh se gamgīn hongē. 11 Chūnki Ifrāīm ne gunahgārī ke liye bahut sī qurbāngāhen

banāin, is liye wuh qurbāngāhen us kī gunahgārī kā bā'is hūin. 12 Agarchi main ne apnī sharī'at ke ahkām ko un ke liye hazārā bār likhā, par wuh un ko ajnabī khayāl karte hain. 13 Wuh mere hadyon kī qurbānon ke liye gosht guzrānte aur khāte hain; lekin KHUDĀWAND un ko qubūl nahīn kartā; ab wuh un kī badkirdārī ko yād karegā, aur un ko un ke gunāhon kī saza degā; wuh Misr ko wāpas jāenge. 14 Isrāīl ne apne khāliq ko farāmosh karke butkhāne banāe hain; aur Yahūdāh ne bahut se hasīn shāhir ta'mīr kiye hain: lekin main us ke shāhron par āg bhejūngā, aur wuh un ke qasron ko bhasam kar degī.

9 Ai Isrāīl, dūsri qaumon kī tarah khushī o shādmānī na kar, kyūnki tū ne apne Khudā se bewafāi kī hai; tū ne har ek khālīhān men ujrat talāsh kī hai. 2 Khālīhān aur mai ke hauz un kī parwarish ke liye kāfī na hongē, aur nayī mai kifāyat na karegī. 3 Wuh KHUDĀWAND ke mulk men na basenge; balki Ifrāīm Misr ko wāpas jāegā, aur wuh Asūr men nāpāk chizen khāenge. 4 Wuh mai ko KHUDĀWAND ke liye na tapāenge, aur wuh us ke maqbūl na hongē: un kī qurbānīan un ke liye nauhagaron kī roṭī kī mānind hongī; un ko khānewāle nāpāk hongē: kyūnki un kī roṭiyan un hī kī bhūk ke liye hongī; aur KHUDĀWAND ke ghar men dākhiī na hongī. 5 Majma' e muqaddas ke roz, aur KHUDĀWAND kī 'īd ke roz kyā karoge? 6 Kyūnki wuh tabāhī ke khauf se chale gaye, lekin Misr un ko sametegā; Mof un ko dafn karegā; un kī chāndī ke achchhe khazānon par bichchhū būṭī qābiz hogī; un ke khaimon men kāṭe ugenge. 7 Sazā ke dīn ā gaye, jazā kā waqt ā pahunchā; Isrāīl ko ma'lūm ho jāegā: ki us kī badkirdārī kī kasrat aur 'adāwat kī ziyādatī ke bā'is nabī bewuqūf hai; rūhānī ādmī dīwāna hai. 8 Ifrāīm mere Khudā kī taraf se nigahbān hai: nabī apnī tamām rāhon men chirīmār kā jāī hai; wuh apne Khudā ke ghar men 'adāwat hai. 9 Unhon ne apne āp ko nihāyat kharāb kiyā, jaisā Jibī'ah ke aiyām men hūā thā; wuh un kī badkirdārī ko yād karegā aur un ke gunāhon kī saza degā

10 Main ne Isráíl ko biyábání an-guron ki manind páyá; tumháre bápádá ko anjír ke pahle pakke phal ki manind dekhá, jo darakht ke pahle mausim men lagá ho; lekin wuh Ba'í Fagúr ke pás gaye, aur apne ap ko us bá'is i ruswái ke liye makhsús kiyá, aur apne us mahbúb ki manind makruh hue. 11 Ahl i Ifráím ki shaukat parande ki manind ur jáegi; wiládat o hámila ká wujud un men na hogá, aur qarár i haml mauqúf ho jáegá. 12 Agarchi wuh apne bachchon ko pálen, taubhi main un ko chhín lungá, táki koí ádmí báqí na rahe; kyúinki jab main bhi un se dúr ho jáun to un ki hálat qábili afsos hogí. 13 Ifráím ko main dekhtá hún ki wuh Súr ki tarah nafís jagah men lagáyá gayá; lekin Ifráím apne bachchon ko qátíl ke sámne le jáegá. 14 Ai KHUDÁWAND, un ko de; tú un ko kyá degá? Un ko asqát i haml aur khushk pistán de. 15 Un ki sári sharárat jiljál men hai; hán, wahán main ne un se nafrat ki; un ki bada'málí ke sabab se main un ko apne ghar se nikál dúngá; aur phir un se mahabbat na rakkhúngá; un ke sab umará bági hain. 16 Baní Ifráím tabáh ho gaye; un ki jar súkh gayí; un ke hán aulád na hogí; aur agar aulád ho bhi, to main un ke piyáre bachchon ko halák karúngá. 17 Merá Khudá un ko radd kar degá, kyúinki wuh us ke shinawá nahín hue: aur wuh aqwám i 'álam men áwara phirenge.

10 Isráíl lahlahátí ták hai, jis men phal lagá; jis ne apne phal ki kasrat ke mutábíq bahut si qurbángáhen ta'mír kín, aur apní zamín ki khúbí ke mutábíq achchhe achchhe sutún banáe. 2 Un ká dil dagábáz hai; ab wuh mujrim thahrenge; wuh un ke mazbahon ko dháegá, aur un ke sutúnon ko toregá. 3 Yaqínan ab wuh kahenge, Hamára koí bádsháh nahín; kyúinki jab ham KHUDÁWAND se nahín darte, to bádsháh hamáre liye kyá kar saktá hai? 4 Un ki báten bátíl hain; wuh 'ahd o paimán men jhúthi qasam kháte hain; is liye balá aisi phút niklegí, jaise khet ki regháriyon men indráyan. 5 Bait A'wan ki bachhiyon ke sabab se

Sámaríya ke báshinde khaufnáda hongé; kyúinki wahán ke log us par mátam karenge, aur wahán ke ká-hin bhi, jo us ki guzashta shaukat ke sabab se shádmán the. 6 Is ko bhi Asár men le jákar us mukhálif bádsháh ki nazr karenge: Ifráím nidámat utháegá, aur Isráíl apní mashwarat se khajil hogá. 7 Sá-mariya ká bádsháh kat gayá hai; wuh páni par talrtí shákh ki manind hai. 8 Aur A'wan ke únche maqám, jo Isráíl ká gunáh hain, barbad kiye jáenge: aur un ke mazbahon par kánte aur úntkatáre ugenge; aur wuh paháron se kahenge, Ham ko chhipá lo, aur tilon se kahenge, Ham par á giro. 9 Ai baní Isráíl, tum Jibi'ah ke aiyám se gunáh karte áe: wuh wahín thahre rahe, táki larái Jibi'ah men badkirdáron ki nasl tak na pahúnche. 10 Main jab cháhún un ko sazá dúngá; aur jab main un ke do gunáhon ki sazá dúngá, to log un par hujúm karenge. 11 Ifráím sadhái hui bachhiyá hai, jo dáoná pasand kartí hai; aur main ne us ki khushnumá gardan ko dareg kiyá; lekin main Ifráím par sawár bi'tháungá; Yahúdáh hal cháláegá, aur Ya'qúb dhele toregá. 12 Apne liye sadáqat se tukhmrezi karo, shafaqat se fasl káto, aur apní uftáda zamín men hal cháláo; kyúinki ab mauqa' hai ki tum KHUDÁWAND ke tálib ho, táki wuh áe, aur rástí ko tum par barsáe. 13 Tum ne sharárat ká hal cháláyá, badkirdárí ki fasl káti, aur jhúth ká phal kháyá: kyúinki tú ne apní rawish men apne baháduron ke amboh par takiya kiyá. 14 Is liye tere logon ke khiláf hangáma barpá hogá, aur tere sab qíl'e mismár kiye jáenge, jis tarah Shalman ne larái ke dín Bait Arbel ko mismár kiyá thá, jab ki main apne bachchon samet tukre tukre ho gayí. 15 Tumhári beniháyat sharárat ke sabab se Baitel men tumhárá yihí hál hogá; sháh i Isráíl 'alá's sabáh bi'lkull faná ho jáegá.

11 Jab Isráíl abhi bachcha hí thá, main ne us se mahabbat rakkhi, aur apne beté ko Misr se buláyá. 2 Unhon ne jis qadr un ko buláyá, usí qadr wuh dúr hote gaye; unhon ne Ba'lim ke liye qurbánián guzránín, aur

tarāshī hūī mūrāton ke liye bakhūr jālayā. 3 Main ne banī Ifrāīm ko chalnā sikhāyā; main ne un ko god men uthāyā; lekin unhon ne na jānā ki main hī ne un ko sīhhat bakhshī. 4 Main ne un ko insānī rishton aur mahabbat kī doriyon se khenchā; main un ke haqq meṃ un kī gardan par se jā utārnēwālon kī mānind huā, aur main ne un ke āge khānā rakkhā. 5 Wuh phir mulk i Misr men na jāenge; balki Asūr un kā bādshāh hogā, kyūnki wuh wapas āne se inkār kartē hain. 6 Talwār un ke shahron par ā paregi, aur un ke arbangon ko khā jāegi, aur yih un hī kī mashwarat kā nātija hogā. 7 Kyūnki mere log mujh se bargashtagī par āmāda hain; bāwujūde ki unhon ne un ko bulāyā, ki Haqq Ta'ālā kī taraf rujū' laeg, lekin kisī ne na chāhā ki us kī tamjīd kare. 8 Ai Ifrāīm, main tujh se kyūnkar dastbardār ho jāūn? ai Isrāīl, main tujhe kyūnkar tark karūn? main kyūnkar tujhe Adamāh kī mānind karūn, aur Zabōm kī mānind banāūn? merā dil mujh men pech khātā hai; merī shafaqāt maujzan hai. 9 Main apne qahr kī shiddat ke mutābiq 'amal nahīn karūngā; main hargiz Ifrāīm ko halāk na karūngā; kyūnki main insān nahīn, Khudā hūn; tere darmiyān sukūnat karnewālā Qud-dūs; aur main qahr ke sāth nahīn āūngā. 10 Wuh KHUDĀWAND kī pairawī karenge; jo sher i babar kī tarāh garjega; kyūnki wuh garjega, aur us ke farzand magrib kī taraf se kānpte hūe āenge. 11 Wuh Misr se parānde kī tarāh aur Asūr ke mulk se kabūtar kī mānind kānpte hūe āenge, aur main un ko un ke gharon men basāūngā, KHUDĀWAND farmātā hai.

12 Ifrāīm ne daroggoī se, aur Isrāīl ke gharāne ne makkārī se mujh ko gherā hai; lekin Yahūdāh ab tak Khudā ke sāth, hān, us Qud-dūs wafādār ke sāth hukmrān hai.

12 Ifrāīm hawā, chartā hai, wuh pūrābī hawā ke pīchhe daurtā hai; wuh mutawātir jhūth par jhūth boltā, aur zulm kartā hai; wuh Asūriyon se 'ahd o paimān kartē, aur Misr ko tel bhejte hain. KHUDĀWAND kā Yahūdāh ke sāth bhī jhagrā hai, aur Ya'qūb kī rawish

ke mutābiq us ko sazā degā; aur us ke a'māl ke mūwāfiq us ko jazā degā. 3 Us ne rihm men apne bhāī kī eṭī pakrī, aur wuh apnī tawānāī ke aiyām men Khudā se kushtī larā; 4 hān, wuh firishte se kushtī larā aur gālīb āyā; us ne rokar munājāt kī; us ne use Bāitel men pāyā, aur wahān wuh us se hamkālām huā; 5 ya'nī KHUDĀWAND RABB u'l afwā; Yahowāh us kī yādgar hai. 6 Pas tū apne Khudā kī taraf rujū' lā; neki aur rāstī par qāim, aur hameshā apne Khudā kā ummedwār rah.

7 Wuh saūdagar hai, aur dagā kī tarāzū us ke hāth men hai; wuh zulmdost hai. 8 Ifrāīm to kahtā hai, Main daulatmand hūn, aur main ne bahut sā māl hasil kiya hai; merī sārī kamāī men badkirdārī kā gunāh na pāenge. 9 Lekin main mulk i Misr se KHUDĀWAND terā Khudā hūn; main phir tujh ko 'id i muqaddas ke aiyām ke dastūr par khaimon men basāūngā. 10 Main ne to nabīon se kalām kiya, aur royā par royā dikhāī; aur nabīon ke wasīle se tashbihāt isti'māl kīn. 11 Yaqīnan Jilī'ād men badkirdārī hai; wuh bi'ikull batālat hain; wuh Jiljāl men bail qurbān kartē hain; un kī qurbāngāhen khet kī reghāriyon par ke tūdon kī mānind hain. 12 Aur Ya'qūb Arām kī zamīn ko bhāg gayā; hān, Isrāīl bīwī kī khātir naukar banā; us ne bīwī kī khātir chaupānī kī. 13 Ek nabī ke wasīle se KHUDĀWAND Isrāīl ko Misr se nikāl lāyā, aur nabī hī ke wasīle se wuh mahfūz rahā. 14 Ifrāīm ne bare saht gazabangez kām kiye; is liye us kā khūn usī kī gardan par hogā, aur us kā Khudāwānd us kī malāmat usī ke sir par lāegā.

13 Ifrāīm ke kalām men haibat thī; wuh Isrāīl ke darmiyān sarfarāz kiya gayā; lekin Ba'l ke sabab se gunahgar hokar fanā ho gayā. 2 Aur ab wuh gunāh par gunāh kartē hain; unhon ne apne liye chāndī kī dhāl hūī mūrāton banāīn, aur apnī fahmīd ke mutābiq but taiyār kiye, jo sab ke sab kārīgaron kā kām hain; wuh un kī bābat kahte hain, Jo log qurbānī guzrāntē hain, bachhron ko chūmen. 3 Is liye wuh subh ke bādāl aur shabnam kī mānind jald jāte rahenge, aur

bhūsi kī mánind, jis ko bagolá khalhán par se urá le jātá hai, aur us dhuwen kī mánind jo dúdkash se nikaltá hai. 4 Lekin main mulk i Misr hī se KHUDÁWAND terá Khudá hūn; aur mere siwá tú kisi ma'būd ko nahīn jāntá thá, kyūnki mere siwá koi aur naját denewálá nahīn hai. 5 Main ne biyábán men ya'nī khushk zamīn men terí khabar-giri kī. 6 Wuh apní charágáhon men ser hūe; aur ser hokar un ke dil men ghamand samáyá, aur mujhe bhūl gaye. 7 Is liye main un ke liye sher i babar kī mánind húa; chíte kī mánind ráh men un kī ghát men baithúngá. 8 Main us ríchhni kī mánind, jis ke bachche chhíne gaye hon, un se dochár hūngá, aur un ke dil ká parda chák karke sher i babar kī tarah un ko wahīn nigal jáungá; dashti darande un ko pháp dáleuge. 9 Ai Isráil, yihí terí halákat hai, ki tú merá ya'nī apne madad-gár ká mukhálif baná. 10 Ab terá bádsháh kahán hai, ki tujhe tere sab shahron men bacháe? aur tere qází kahán hain, jin kī bábat tú kahtá thá, ki Mujhe bádsháh aur umará 'ináyat kar? 11 Main ne apne qahr men tujhe bádsháh diyá, aur gazab se use uthá liyá. 12 Ifráim kī badkirdári bándh rakkhí gayí, aur us ke gunáh zakhíre men jama' kiye gaye. 13 Wuh goyá dard i zih men mubtalá hogá; wuh bedánish farzand hai; ab munásib hai ki wiládatgáh men der na kare. 14 Main un ko pátál ke qábú se naját dúngá; main un ko maut se chhuráúngá: ai maut, terí wabá kahán hai? ai pátál, terí halákat kahán hai? main hargiz rahm na karúngá. 15 Agarchi wuh apne bháiyon men baromand ho, taubhí púrabi hawá áegí, KHUDÁWAND ká dam biyábán se áegá, aur us ká

sotá súkh jáegá; aur us ká chashma khushk ho jáegá; wuh sab margúb zurúf ká khazána lút legá. 16 Sá-mariya apne jurm kī sazá-páegá; kyūnki us ne apne Khudá se bagá-wat kī hai; wuh talwár se gir jáenge; un ke bachche pára pára hongé, aur bárdáron ke peṭ chák kiye jáenge.

14 Ai Isráil, KHUDÁWAND apne Khudá kī taraf rujú' lá; kyūnki tú apní badkirdári ke ~~sab~~ se gir gayá hai. 2 KHUDÁWAND kī taraf rujú' láo, aur kaho, Hamári tamám badkirdári ko dúr kar, aur fazl se ham ko qubúl farmá; tab ham apne labon se qurbánían guzránenge. 3 Asúr ham ko nahīn bacháegá; ham ghoron par sawár nahīn hongé, aur apní dastkári ko khudá na kahenge: kyūnki yatimon par rahm karnewálá tú hī hai. 4 Main un kī bargashtagí ká chára karúngá, main kushádadilí se un se mahabbat rakkhúngá: kyūnki merá qahr un par se ṭal gayá hai. 5 Main Isráil ke liye os kī mánind hūngá: wuh sosan kī tarah phúlegá, aur Lubnán kī tarah apní jareṇ phailáegá. 6 Us kī dáliyán phailengí, aur us men zaitún ke darakht kī khúbsúratí, aur Lubnán kī sí khushbú hogí. 7 Us ke zer i sáya rahnewále bahál ho jáenge; wuh gehún kī mánind tar o táza, aur ták kī mánind shigufta hongé; un kī shuhrat Lubnán kī mai kī sí hogí. 8 Ifráim kahegá, Ab mujhe buton se kyá kám? Main, KHUDÁWAND ne us kī suní hai, aur us par nigáh karúngá; main sarsabz saro kī mánind hūn; tú mujh hī se baromand húa. 9 Dánishmand kaun hai, ki wuh yih báten samjhe? aur dúrandesh kaun hai, jo in ko jáne? kyūnki KHUDÁWAND kī ráhen rást hain, aur sádiq un men chalenge; lekin khatakar un men gir páenge.

YU'EL

1 KHUDÁWAND ká kalám jo Yúel bin Fatúel par názil huá :
2 Ai búrho suno, ai zamín ke sab báshindo, kán lagáo. Kyá tumháre yá tumháre bápádá ke aiyám men kabhí aisá huá? **3** Tum apní aulád se is ká tazkira karo, aur tumhári aulád apní aulád se, aur un kí aulád apní nasl se bayán kare. **4** Kí jo kuchh tiddiyon ke ek gol se bachá, use dúsrá gol nigal gayá, aur jo kuchh dústre se bachá, use tísra gol chat kar gayá, aur jo kuchh tísre se bachá, use chauthhá gol khá gayá. **5** Ai matwálo, jágo aur mátam karo; ai mainoshí karnewálo, nayí mai ke liye chilláo; kyúncí wuh tumháre munh se chhin gayi hai. **6** Kyúncí mere mulk par ek qaum charh áí hai, jis ke log zoráwar aur beshumár hain, un ke dánt sher í babar ke se hain, aur un kí dárhen shenní kí sí hain. **7** Unhon ne mere tákistán ko ujár dálá, aur mere anjír ke darakhton ko tor dálá hai: unhon ne, n ko bí'lkull chhíl chhálkar phenk diyá; un kí dáliyán safed nikal áín. **8** Tum mátam karo, jis tarah dulhan apní jawáni ke shauhar ke liye tát orhkar mátam kartí hai. **9** Nazr kí qurbáni aur tapáwan KHUDÁWAND ke ghar se mauqúf ho gaye; KHUDÁWAND ke káhidmatguzár káhin mátam karte hain. **10** Khet ujár gaye, zamín mátam kartí hai, kyúncí galla kharáb ho gayá, nayí mai khatm ho gayí, aur rangán zá'í ho gayá. **11** Ai kisáno, khajálat útháo; ai tákistán ke bágbáno, nauha karo; kyúncí gehún, aur jau, aur maidán ke taiyár khet barbád ho gaye. **12** Tá káhushk ho gayí, anjír ká darakht murjhá gayá, anár aur khajúr aur seb ke darakht, hán, maidán ke tamám darakht murjhá gaye: aur baní A'dam se káhushí játí rahí. **13** Ai káhino, kamaren kaskar mátam karo; ai mazbah par káhidmat karnewálo, wáwailá karo; ai mere Khudá ke káhadimo, áo, rát bhar tát orho, kyúncí nazr kí qurbáni

aur tapáwan tumháre Khudá ke ghar se mauqúf ho gaye. **14** Roze ke liye ek dín muqaddas karo, muqaddas mahíl faráham karo, buzurgon aur mulk ke tamám báshindon ko KHUDÁWAND apne Khudá ke ghar men jama' karke us se faryád karo. **15** Us roz par afsos! kyúncí KHUDÁWAND ká roz nazdík hai, wuh Qádir í mutlaq kí taraf se barí halákat kí mánind áegá. **16** Kyá hamári ánkhone ke sámne rozí mauqúf nahín huí, aur hamáre Khudá ke ghar se káhushí o shádmání játí nahín rahí? **17** Bíj dhelon ke niche sar gayá, gallakháne kháli pare hain, khatte tor dále gaye, kyúncí khetí súkh gayí. **18** Jánwar kaise karáhte hain! gáe bail ke galle pareshan hain, kyúncí un ke liye charágáh nahín hai; hán, bheron ke galle bhí nest ho gaye hain. **19** Ai KHUDÁWAND, main tere huzúr faryád kartá hún, kyúncí ág ne biyábán kí charágáhon ko jalá diyá, aur shu'le ne maidán ke sab darakhton ko bhasam kar diyá hai. **20** Janglí jánwar bhí terí taraf takte hain, kyúncí pání kí nadiyán súkh-gayín, aur ág biyábán kí charágáhon ko khá gayí.

2 Siyyún men narsingá phúnko, mere koh í muqaddas par sáns bándhkar zor se phúnko, mulk ke tamám báshinde thartharáen: kyúncí KHUDÁWAND ká roz chalá átá hai, balki á pahunchá hai; **2** andhere aur tárikí ká roz, abr í siyáh aur zulmát ká roz hai; ek barí aur zabardast ummat jis kí mánind ná kabhí huí, aur ná sálhá e daráz tak us ke ba'd hogí, paháron par subh sádiq kí tarah phail jáegí. **3** Goyá un ke áge áge ág bhasam kartí játí hai, aur un ke píchhe píchhe shu'la jalátá játá hai: un ke áge zamín bág í 'Adan kí mánind hai, aur un ke píchhe wíran biyábán hai, hán, un se kuchh nahín bachta. **4** Un kí namúd ghoron kí sí hai, aur sawáron kí mánind daurte hain. **5** Paháron kí choṭiyon par rathon ke karkharáne aur bhúse ko bhasam

karnewale shu'la e átish ke shor ki manind baland hote hain, wuh jang ke liye saffbasta zabardast qaum ki manind hain. 6 Un ke ru ba ru hog thartharate hain: sab chihron ka rang faqq ho jata hai. 7 Wuh pahlowanon ki tarah daarte, aur jangi mardon ki tarah diwaron par charh jate hain; sab apni apni rah par chalte hain, aur saff nahin tofte. 8 Wuh ek dusre ko nahin dhakelte; har ek apni rah par chala jata hai; wuh jangi hathyaron se guzar jate hain aur betartib nahin hote. 9 Wuh shahr meq kud parte aur diwaron aur gharon par charhkar choron ki tarah khiykiyon se ghus jate hain. 10 Un ke samne zamin o asman kanpte aur thartharate hain, suraj aur chand tarik aur sitare benur ho jate hain. 11 Aur KHUDAWAND apne lashkar ke samne laikarta hai, kyunki us ka lashkar beshumar hai, aur us ke hukm ko anjam denewala zabardast hai; kyunki KHUDAWAND ka roz i 'azim nihayat khaufnak hai; kaun us ki bardasht kar sakti hai? 12 Lekin, KHUDAWAND farmata hai, ab bhi pure dil se aur roza rakhkar aur girya o zari o matam karte hue meri taraf ruju lao. 13 Aur apne kapron ko nahin balki dilon ko chak karke KHUDAWAND apne Khuda ki taraf mutawajjih ho: kyunki wuh rahim o mihrban, qahr karne me dhima, aur shafaqat me gani hai, aur 'azab nazil karne se baz rahti hai. 14 Kaun janti hai ki wuh baz rahe, aur barakat baqi chhore, jo KHUDAWAND tumhare Khuda ke liye nazr ki qurbani aur tapawan ho. 15 Siyyun me narsinga phunko, aur roze ke liye ek din muqaddas karo, muqaddas mahfil faraham karo. 16 Tum logon ko jama karo, jama'at ko muqaddas karo, buzurgon ko ikattha karo, bachchon aur shirkhwaron ko bhi faraham karo: dulha apni kothi se aur dulhan apne khalwatkhane se nikal ae. 17 Kahin ya'ni KHUDAWAND ke khadim deorhi aur qurbangah ke darmiyan girya o zari karen, aur kahen, Ai KHUDAWAND, apne logon par rahm kar, aur apni miras ki tauhin na hone de; aisa na ho, ki dursi qaume un par hukumat karen: wuh ummaton ke darmiyan kyun kahen, ki Un ka Khuda kahan hai?

18 Tab KHUDAWAND ko apne mulk ke liye gairat ai, aur us ne apne logon par rahm kiya. 19 Aur us ne un se farmaya, Main tum ko anaj aur nayi mai aur tel ata farmunga, aur tum un se ser hoge, aur main phir tum ko qaumon me ruswa na karunga. 20 Aur shimali lashkar ko tum se dur karunga, aur use khushk biyaban me hank dunga, us ke agle mashriqi samundar me aur pichhle magribi samundar me honge; us se badbu uthegi, aur afunat phailegi, kyunki us ne bari gustakhi ki hai. 21 Ai zamin, hirasan na ho, khushi aur shadmni kar; kyunki KHUDAWAND ne bare bare kam kiye hain. 22 Ai dashti janwaro, hirasan na ho, kyunki biyaban ki charagh sabz hoti hai, aur darakht apni phal late hain, anjar aur tak apni puri paidawar dete hain. 23 Pas, ai bani Siyyun, khush ho, aur KHUDAWAND apne Khuda me shadmni karo, kyunki wuh tum ko pahli barsat itidal se bakhshega, wuh tumhare liye barish ya'ni pahli aur pichhli barsat barwaqt bhejega; 24 yahan tak ki khalihan gehun se bhar jaenge, aur hauz nayi mai aur tel se labrez honge. 25 Aur un barason ka hasil, jo meri tumhare khilaf bheji hui fauj i malakh nigal gayi aur khakar chat kar gayi, tum ko wapas dunga. 26 Aur tum khub khaoge aur ser hoge, aur KHUDAWAND apne Khuda ke nam ki, jis ne tum se 'ajib suluk kiya, sitaish karoge: aur mere log hargiz sharminda na honge. 27 Tab tum janoge ki main Israil ke darmiyan hun, aur main KHUDAWAND tumhara Khuda hun, aur ko dusra nahin: aur mere log kabhi sharminda na honge.

28 Aur is ke ba'd main har fard i bashar par apni ruh nazil karunga, aur tumhare bete betiyan nubuwat karenge, tumhare burhe khwab aur jawan roy dekhenge: 29 balki main un aiyam me gulamon aur laundiyon par apni ruh nazil karunga. 30 Aur main zamin o asman me 'ajib zahir karunga, ya'ni khun aur ag aur dhuwen ke sutun. 31 Is se peshtar ki KHUDAWAND ka khaufnak roz i 'azim ae, aftab tarik aur mahtab khun ko jaega. 32 Aur jo ko KHUDAWAND ka nam lega najat

páegá, kyúñki koh i Siyyún aur Yarúshalem men, jaisá KHUDÁWAND ne farmáyá hai, bach nikalnewále hongé, aur báqí logon men wuh jin ko KHUDÁWAND bulátá hai.

3 Un aiyám men aur usí waqt jab main Yahúdáh aur Yarúshalem ke ásíron ko wápas láúngá, 2 to sab qaumon ko jama' karúngá, aur un ko Yahúsafat kí wadí men utár láúngá, aur wahán un par apní qaum aur mírás baní Isráíl ke liye, jin ko unhon ne qaumon ke darmiyán paráganda kiyá, aur mere mulk ko bánt liyá hujjat sábit karúngá. 3 Hán, unhon ne mere logon par qur'a dálá, aur ek kasbí ke badle ek larhá diyá, aur mai ke liye ek larhá bechí, táki maikhwári karen. 4 Pas, ai Súr o Saidá aur Filistín ke tamám 'iláqo, mere liye tumhári kyá haqíqat hai? kyá tum mujh ko badla doge? aur agar doge, to main wahín fauran tumhárá badla tumháre sir par phenk dúngá. 5 Chúnki tum ne merá soná chándí le liyá hai, aur merí latíf o nafis chízen apne mandíron men le gaye ho; 6 aur tum ne Yahúdáh aur Yarúshalem kí aulád ko Yúnáníon ke háth bechá hai, táki un ko un kí hudúd se dúr karo; 7 is liye main un ko us jagah se jahán tum ne bechá hai barangekhta karúngá, aur tumhárá badla tumháre sir par láúngá. 8 Aur tumháre beté betiyon ko baní Yahúdáh ke háth bechúngá, aur wuh un ko ahl i Sabá ke háth, jo dúr ke mulk men rahte hain, bechenge, kyúñki yih KHUDÁWAND ká farmán hai.

9 Qaumon ke darmiyán is bát kí manáadí karo; larái kí taiyári karo: baháduron kobarangekhta karo, jangí jawán házir hon, wuh charháí karen. 10 Apne hal kí phálon ko pítkar talwáren banáo, aur hamsúon ko

pítkar bhále: kamzor kahe, kí Main zoráwar hún. 11 Ai irdgird kí sab qaumo, jald ákar jama' ho jáo: ai KHUDÁWAND, apne baháduron ko wahán bhej de. 12 Qaumen barangekhta hon, aur Yahúsafat kí wadí men áen, kyúñki main wahán baithkar irdgird kí sab qaumon kí 'adálat karúngá. 13 Hamsúá lagáo, kyúñki khet pak gayá hai: áo, raúndo; kyúñki hauz labálab aur kolhú labrez hain; kyúñki un kí sharárat 'azím hai. 14 Guroh par guroh infisál kí wadí men hai, kyúñki KHUDÁWAND ká dín infisál kí wadí men á pahunchá. 15 Súra aur chánd tárík ho jáenge, aur sitáron ká chamakná band ho jáegá. 16 Kyúñki KHUDÁWAND Siyyún se na'ra máregá, aur Yarúshalem se áwáz baland karegá, aur ásmán o zamin kánpenge: lekin KHUDÁWAND apne logon kí panáh-gáh aur baní Isráíl ká qil'a hai. 17 Pas tum jánoge kí main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún, jo Siyyún men apne koh i muqaddas par rahtá hún: tab Yarúshalem bhí muqaddas hogá, aur phir us men kisi ajnabí ká guzar na hogá. 18 Aur us roz paháron par se nayí mai tapkegi, aur tilon par se dúdh bahegá, aur Yahúdáh kí sab nadiyon men pání jári hogá; aur KHUDÁWAND ke ghar se ek chashma phút niklegá, aur wadí e Shittím ko seráb karegá. 19 Misr wírána hogá aur Adom sunsán biyábán, kyúñki unhon ne baní Yahúdáh par zulm kiyá aur un ke mulk men begunáhon ká khún baháyá. 20 Lekin Yahúdáh hamesha ábád aur Yarúshalem pusht dar pusht qáim rahegá. 21 Kyúñki main un ká khún pák qarár dúngá, jo main ne ab tak pák qarár na díyá thá: kyúñki KHUDÁWAND Siyyún men sukúnatpazír hai.

'A M U S'

1. Taqū'a ke charwāhon men se A'mūs kā kalām jo us par shāh i Yahūdāh 'Uzziyāh aur shāh i Isrā'īl Yarubī'ām bin Yūās ke aiyām men Isrā'īl ki bābat bhāunchāl se do sāl pahle royā men nāzil hūā.

2 Us ne kahā, ki KHUDĀWAND Siyyūn se na'ra māregā, aur Yarūshaleem se āwāz baland karegā; aur charwāhon ki charāgāhen mātām karengi, aur Karmil ki choṭī sūkh karegi.

3 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Damishq ke tīn balki chār gunāhon ke sabab se main us ko besazā na chhorūngā; kyūnki unhon ne Jilī'ād ko khalīhan men dāone ke āhanī auzār se raund dālā hai: 4 aur main Hazāel ke gharāne men āg bhejūngā, jo Bīnhadād ke qasron ko khā jāegi. 5 Aur main Damishq kā arbangā torūngā, aur wādī e A'wan ke bāshindon, aur Bait 'Adan ke farmānrawā ko kāt dālūngā; aur Arām ke log asīr hokar Oīr ko jāenge, KHUDĀWAND farmatā hai.

6 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Gazzah ke tīn balki chār gunāhon ke sabab se main us ko besazā na chhorūngā; kyūnki wuh sab logon ko asīr karke le gaye, tāki un ko Adom ke hawāle karē: 7 pas main Gazzah ki shahrpanāh par āg bhejūngā, jo us ke qasron ko khā jāegi: 8 aur Ashdūd ke bāshindon, aur Asqalon ke farmānrawā ko kāt dālūngā; aur 'Aqrūn par hāth chālūngā, aur Filistīon ke bāqī log nest ho jāenge, KHUDĀWAND KHUDĀ farmatā hai.

9 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Sūr ke tīn balki chār gunāhon ke sabab se main us ko besazā na chhorūngā; kyūnki unhon ne sab logon ko Adom ke hawāle kiya, aur birādarāna 'ahd ko yād nā kiya: 10 pas main Sūr ki shahrpanāh par āg bhejūngā, jo us ke qasron ko khā jāegi.

11 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Adom ke tīn balki chār gunāhon ke sabab se main us ko besazā na

chhorūngā; kyūnki us ne talwār lekar apne bhāī ko ragedā, aur rahmdīlī ko tark kar diya, aur us kā qahr hamesha phāṭtā rahā, aur us kā gazab mauqūf nā hūā: 12 pas main Temān par āg bhejūngā, aur wuh Busrah ke qasron ko khā jāegi.

13 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Bani 'Ammon ke tīn balki chār gunāhon ke sabab se main us ko besazā na chhorūngā; kyūnki unhon ne apni hudūd ko bathāne ke liye Jilī'ād ki bārdār 'auraton ke peṭ chāk kiye: 14 pas main Rabbah ki shahrpanāh par āg bharkāūngā, jo us ke qasron ko larāl ke dīn laikār aur āndhī ke dīn girdbād ke sāth khā jāegi: 15 aur un kā bādshāh balki wuh apne umarā ke sāth asīr hokar jāega, KHUDĀWAND farmatā hai.

2 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Moāb ke tīn balki chār gunāhon ke sabab se main us ko besazā na chhorūngā; kyūnki us ne shāh i Adom ki haddiyon ko jalākar chūna banā diya hai: 2 pas main Moāb par āg bhejūngā, aur wuh Qaryot ke qasron ko khā jāegi; aur Moāb laikār sur narsinge ki āwāz aur shor o gāngā ke darmiyan marēgā: 3 aur main qāzi ko us ke darmiyan se kāt dālūngā, aur us ke tamām umarā ko us ke sāth qatl karūngā, KHUDĀWAND farmatā hai.

4 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Yahūdāh ke tīn balki chār gunāhon ke sabab se main us ko besazā na chhorūngā; kyūnki unhon ne KHUDĀWAND ki shari'at ko radd kiya, aur us ke ahkām ki pairawī nā ki, aur un ke jhūṭhe ma'būdōn ne, jin ki pairawī un ke bāpdādā ne ki, un ko gumrah kiya hai: 5 pas main Yahūdāh par āg bhejūngā, jo Yarūshaleem ke qasron ko khā jāegi.

6 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Isrā'īl ke tīn balki chār gunāhon ke sabab se main us ko besazā na chhorūngā; kyūnki unhon ne sādīq ko rupaye ki khatīr, aur mīskīn ko jūtiyon ke jore ki khatīr bech dālā.

7 Wuh miskinon ke sir par ki gard ka bhi lalach rakhte hain, aur hafimon ko un ki rah se gumrah karte hain; aur bap beta ek hi 'aurat ke pas jane se mere muqaddas nam ki takfir karte hain; 8 aur wuh har mazbah ke pas girau liye hue kapron par lette hain; aur apne Khuda ke ghar men jurmane se khairidi hui mai pite hain. 9 Halanki main hi ne un ke samne se Amorion ko nest kiya, jo deodaron ki manind baland aur baluton ki manind mazbut the; han, main hi ne upar se un ka phal barbad kiya, aur niche se un ki jareh katin. 10 Aur main hi tum ko mulk i Misr se nikal laya, aur chalis baras tak biyaban men tumhari rahbari ki, taki tum Amorion ke mulk par qabiz ho jao. 11 Aur main ne tumhare beton men se nabi aur tumhare jawanon men se Nazir harpa kiye. Khudawand farmata hai, Ai bani Israil, kya yih sach nahin? 12 Lekin tum ne Naziron ko mai pilai, aur nabion ko hukm diya ki nubuwwat na karen. 13 Dekho, main tum ko aise dabunga, jaise pulon se ladi hui garib dabati hai. 14 Tab tezraftar ne bhagne ki taqat jati rahegi, aur zorawar ka zor bekar hoga, aur bahadur apni jan na bacha sakega. 15 Aur kaman khenchnewala khara na rahega, aur fezqadam aur sawar apni jan na bacha sakega. 16 Aur pahlawanon men se jo koi udawar hai, uska nanga nikal bhagega, Khudawand farmata hai.

3 Ai bani Israil, ai sab logo, jin ko main mulk i Misr se nikal laya, yih bat suno jo Khudawand tumhari babat farmata hai, 2 Dunya ke sab gharanon men se main ne sirf tum ko barguzida kiya hai. Is liye main tum ko tumhari sari badkirdari ki saza dunga. 3 Agar do shakhs baham muttanaq na hon, to kya ikatthe chal sakege? 4 Kya sher i babar jangal men garjega, jab ki us ko shikar na mila ho? aur agar jawan sher ne kuchh na pakra ho, to kya wuh gar men se apni awaz baland karega? 5 Kya koi chiriya zamin par dam men phans sakti hai, jab ki us ke liye dam hi na bichhaya gaya ho? kya phanda jab tak ki kuchh na kuchh us men

phansa na ho zamin par se uthhlega? 6 Kya yih mumkin hai, ki shahr men narsinga phunka jae aur log na kanpen? ya koi balai shahr par ae, aur Khudawand ne use na bheja ho? 7 Yaqinan Khudawand Khuda kuchh nahin karta, jab tak ki apna bhed apne khidmatguzar nabion par pahle ashkara na kare. 8 Sher i babar garja hai, kaun na darega? Khudawand Khuda ne farmaya hai, kaun nubuwwat na karega?

9 Ashud ke qasron men, aur mulk i Misr ke qasron men manadi karo, aur kaho, Samariya ke paharon par jama ho jao, aur dekho, us men kaisa hangama aur zulm hai. 10 Kyunki wuh neki karna nahin jante, Khudawand farmata hai, jo apne qasron men zulm aur lut ko jama karte hain. 11 Is liye Khudawand Khuda yun farmata hai, ki Dushman mulk ka muhasara karega, aur teri quwwat ko tum se dur karega, aur tere qasr lute jaenge. 12 Khudawand yun farmata hai, ki jis tarah se charwahia do tangen, ya kan ka ek tukra, sher i babar ke munh se chhura leta hai, usi tarah bani Israil, jo Samariya men palang ke goshe men aur reshmin farshi par baitherakhte hain, chhura liye jaenge. 13 Khudawand Khuda, Rabb ul afwaj, farmata hai, suno, aur bani Ya qub ke khilaf gawahi do. 14 Kyunki jab main Israil ke gunahon ki saza dunga, to Baitel ke mazbahon ko bhi dekh lunga, aur mazbah ke sing karkar zamin par gir jaenge. 15 Aur Khudawand farmata hai, Main zimastan aur tabistan gharon ko barbad karunga; aur hatimam ke ghar mismar kiye jaenge, aur batiut se makan wiran honge. 16 Ai Basan ki gaeo, jo koi Samariya par rafti ho, aur garibon ko satati, aur miskinon ko kuchalti, aur apne malikon se kahti ho, Lao, ham plen: tum yih bat suno. 2 Khudawand Khuda ne apni pakizagi ki qasam khai hai, ki Tum par wuh din aenge, jab tum ko ankriyon se, aur tumhari aulad ko shaston se khench le jaenge. 3 Aur Khudawand farmata hai, Tum mer se har ek us rakhne se jo us ke samne hoga nikal bhagegi; aur tum qaid men dal jaogi. 4 Baitel men ao, aur gunah karo.

aur Jiljál men kasrat se gunáh karo; har subh apní qurbánán, aur har tisre roz dahyakí láo: 5 aur shukr-guzári ká hadya khamír ke sáth ág par guzráno, aur razá kí qurbání ká i'lán karo, aur us ko mashhúr karo: kyúнки ai baní Isráíl, yih sab kám tum ko pasand hain, Khudáwánd KHUDÁ farmatá hai. 6 KHUDÁWAND farmatá hai, Agarchi main ne tum ko tumháre har shahr men danton kí safá, aur tumháre har makán men roṭí kí kamí dí hai: taubhí tum merí taraf rujú' na láe. 7 Aur agarchi main ne menh ko, jab ki fasl pakne men tín mahíne báqi the, tum se rok liyá, aur ek shahr par barsáyá, aur dúsre se rok rakkhá; ek qit'a zamín par barsá, aur dúsrá qit'a bárish na hone ke bá'is súkh gayá. 8 Aur do tín bastiyán áwára hokar ek bastí men áin, táki log pání píen, par wuh ásúda na hue: taubhí tum merí taraf rujú' na láe, KHUDÁWAND farmatá hai. 9 Phir main ne tum par bád i samúm aur gerúf kí áfat bhejí; aur tumháre beshumár bág, aur tákistán, aur anjiron, aur zaitún ke darakht ṭiddiyon ne khá liye: taubhí tum merí taraf rujú' na láe, KHUDÁWAND farmatá hai. 10 Main ne Misr kí sí wabá tum par bhejí; aur tumháre jawanon ko talwár se qatl kiyá; tumháre ghore chhín liye, aur tumhári lashkargáh kí badbú tumháre nathnon men pahunchí; taubhí tum merí taraf rujú' na láe, KHUDÁWAND farmatá hai. 11 Main ne tum se ba'z ko ulat diyá, jaise Sadúm aur 'Amúrah ko ulat diyá thá; aur tum us lukṭí kí mánind hue jo ág se nikálí jae: taubhí tum merí taraf rujú' na láe, KHUDÁWAND farmatá hai. 12 Pas ai Isráíl, main tujh se yún hí karúngá: aur chúnki main tujh se yún karúngá, is liye ai Isráíl, tú apne Khudá se muláqát kí taiyári kar. 13 Kyúнки dekh, usí ne paharon ko banáyá, aur hawá ko paidá kiyá, wuh insán par us ke khayálát ko zahir kartá hai, aur subh ko tárík baná detá hai, aur zamín ke únche maqámát par chaltá hai; us ká nám KHUDÁWAND, Rabb u'l afwáj hai.

5 Ai Isráíl ke khándán, is kalám ko, jis se main tum par nauha kartá hún, suno. 2 Isráíl kí kunwári gir parí; wuh phir na uthégí: wuh apní zamín par parí

hai; us ko uthánewalá koí nahín. 3 Kyúнки Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Isráíl ke gharáne ke liye, jis shahr se ek hazár nikalte the, us men ek sau rah jáenge; aur jis se ek sau nikalte the, us men das rahjáenge. 4 Kyúнки KHUDÁWAND Isráíl ke gharáne se yún farmatá hai, ki Tum mere tálib ho, aur zinda raho: 5 lekin Baitel ke tálib na ho, aur Jiljál men dákhil na ho, aur Baírsaba' ko na jáo; kyúнки Jiljál asíri men jáegá, aur Baitel náchíz hogá. 6 Tum KHUDÁWAND ke tálib ho, aur zinda raho; aisá na ho ki wuh Yúsuf ke gharáne men ág kí mánind bharke, aur use khá jae, aur Baitel men use bujhánewalá koí na ho. 7 Ai 'adálat ko náгдаuná banánewálo, aur sadáqat ko khák men milánewálo, 8 wuhí Suraiyá aur Jabbár sitaron ká kháliq hai, jo maut ke sáye ko matla' e núr aur roz i roushan ko shab i díjúr baná detá hai, aur samundar ke pání ko bulátá, aur rú e zamín par phailátá hai: jis ká nám KHUDÁWAND hai; 9 wuh jo zabardaston par nághání halákat látá hai, jis se qil'on par tabáhi áti hai. 10 Wuh phátak men malámat karnewálon se kína rakhte hain, aur rástgo se nafrat karte hain. 11 Pas chúnki tum miskínon ko pámal karte ho, aur zulm karke un se gehún chhín lete ho, is liye jo taráshe hue pattharon ke makán tum ne banáe un men na basoge, aur jo nafis tákistán tum ne lagáe un kí mai na plogé. 12 Kyúнки main tumhári beshumár khatáon aur tumháre bare bare gunáhon se ágáh hún; tum sádiqon ko satáte aur rishwat lete ho, aur phátak men miskínon kí haqqtalafí karte ho. 13 Is liye in aiyám men peshbín khámosh ho rahenge, kyúнки yih burá waqt hai. 14 Badí ke nahín balki neki ke tálib ho, táki zinda raho; aur KHUDÁWAND Rabb u'l afwáj, tumháre sáth rahegá, jaisá kí tum kahte ho. 15 Badí se 'adáwat aur neki se mahabbat rakkho, aur phátak men 'adálat ko qáim karo: sháyad KHUDÁWAND, Rabb u'l afwáj baní Yúsuf ke baqiye par rahm kare. 16 Is liye KHUDÁWAND Khudá, Rabb u'l afwáj, yún farmatá hai, ki Sab bázaron men nauha hogá, aur sab galiyon men Afsos! Afsos! kahenge; aur kisanon

ko mátam ke liye aur un ko jo nau-hagari men maharat rakhte hain nauha ke liye buláenge. 17 Aur sab takistánon men mátam hogá; kyünki main tujh men se hokar guzrúngá, KHUDÁWAND farmatá hai. 18 Tum par afsos jo KHUDÁWAND ke din kí árzú karte ho! tum KHUDÁWAND ke din kí árzú kyün karte ho? wuh to taríki ká din hai, raushní ká nahín. 19 Jaise koí sher-i babar se bháge aur richh use mile; yá ghar men jákar apná háth díwár parrakkhe, aur use sánp kátle. 20 Kyá KHUDÁWAND ká din taríki na hogá? us men raushní na hogí, balki sakht zulmat hogí, aur núr mutlaq na hogá. 21 Main tumhári 'idoñ ko makrúh jántá aur un se nafrat rakhtá hún, aur main tumhári muqáddas mahfilon se bhí khush na húngá. 22 Aur agarchi tum mere huzúr sokhtaní aur nazr kí qurbáníán guzránoge, taubhí main un ko qubúl na karúngá; aur tumháre fárbiñ jánwaron kí shukráne kí qurbáníon ko khátir men na láúngá. 23 Tú apne sarod ká shor mere huzúr se dūr kar; kyünki main tere rabáb kí áwáz na sunúngá. 24 Lekin 'adálat ko pání kí mánind, aur sadáqat ko barí nahr kí mánind jarí rakh. 25 Ai baní Isráíl, kyá tum chális baras tak biyábán men mere huzúr zabíhe aur nazr kí qurbáníán guzránte rahe? 26 Tum to Milkúm ká kháima, aur Kíwán ke but jo tum ne apne liye banáe útháe phirte the: 27 pas KHUDÁWAND, jis ká nám Rabb u'l afwáj hai farmatá hai, Main tum ko Damishq se bhí áge asíri men bhejúngá.

6 Un par afsos jo Siyyún men bá ráhat, aur kohistán í Sámariya men befíkr hain, ya'ní raís í aqwám ke shurafá, jin ke pás baní Isráíl áte hain. 2 Tum Kalnah tak jákar dekho; aur wahán se Hamát í á'zam tak sair karo; aur phir Filístíon ke Ját kojáo: kyá wuh in mamlukaton se bihtar hain? kyá un kí hudúd tumhári hudúd se ziyáda wasí' hain? 3 Tum jo bure din ká khayál multawí karke zulm kí kursí nazdík karte ho; 4 jo háthidánt ke palang par leñte, aur chárpáiyon par daráz hote, aur galle men se barron ko aur tawele men se báchhron ko lekar kháte ho; 5 aur rabáb kí áwáz ke sáth gáte, aur apne liye Dáúd kí tarah músíqí ke

saz-íjád karte ho; 6 jo piyálon men se mai píte, aur apne badan par bihtarín itr malte ho; lekin Yúsuf kí shikastahálí se gamgín nahín hote. 7 Is liye wuh pahle asíron ke sáth asír hokar jáenge, aur un kí 'aish ó nashát ká khátima ho jáegá. 8 Khudáwánd KHUDÁ ne apní zát kí qasam khái hai, KHUDÁWAND Rabb u'l afwáj, yún farmatá hai, kí Main Ya'qúb kí hashmat se nafrat rakhtá hún, aur us ke qasron se mujhe 'adáwat hai; is liye main shahr ko us kí sári ma'múrí samet hawála kar dúngá. 9 Balki yún hogá, kí agar kisi ghar men das ádmí báqí honge, to wuh bhí mar jáenge. 10 Aur jab kisi ká rishtadár jo us ko jalátá hai use útháegá, táki us kí haddiyon ko ghar se nikále, aur us se jo ghar ke andar hai púchhegá, Kyá koí aur tere sáth hai? to wuh jawáb degá, Koí nahín; tab wuh kahegá, Chup rah, aisá na ho; kí ham KHUDÁWAND ke nám ká zikr karen. 11 Kyünki dekh, KHUDÁWAND ne hukm de diyá hai, aur bare bare ghar rakhnon se, aur chhóte shigáfon se barbad honge. 12 Kyá chatánon par ghoñe daurenge? yá koí bailon se wahán hal'chaláegá? taubhí tum ne 'adálat ko indráyan aur samra e sadáqat ko nágdauná baná rakkhá hai: 13 tum beháqíqat chizon par fakhr karte, aur kahte ho, Kyá ham ne apne liye apní táqat se sing nahín nikále? 14 Lekin KHUDÁWAND Rabb u'l afwáj farmatá hai, Ai baní Isráíl, dekho, main tum par ek qaum ko charhá láúngá, aur wuh tum ko Hamát ke madkhal se wádí e 'Araba tak pareshán karegi.

7 Khudáwánd KHUDÁ ne mujhe royá díkhái, aur kyá dekhtá hún, kí us ne zirá'at kí ákhíri roídagi kí íbtidá men tíddiyán paidá kí; aur, dekho, yih sháhi katái ke ba'd ákhíri roídagi thí. 2 Aur jab wuh zamín kí ghás ko bí'fkull khá chukín, to main ne 'arz kí, kí Ai Khudáwánd KHUDÁ, mihrbání se mu'áf farmá: Ya'qúb kí kyá haqíqat hai, kí wuh qáim rah sake? kyünki wuh chhótá hai. 3 KHUDÁWAND is se báz áyá: aur us ne farmáyá, kí Yún na hogá.

4 Phir Khudáwánd KHUDÁ ne mujhe royá díkhái, aur kyá dekhtá hún, kí

Khudāwand KHUDĀ ne āg ko bulāyā ki muqābala kare; aur wuh bahr i 'amīq ko nigal gayī, aur nazdīk thā ki zamīn ko khā jāe. 5 Tab main ne 'arz kī, ki Aī Khudāwand KHUDĀ, mīhrbānī se bāzā : Ya'qūb kī kyā haqīqat hai, ki wuh qāim rah sake? kyūn-ki wuh chhoṭā hai. 6 KHUDĀWAND is se bāz āyā : aur Khudāwand KHUDĀ ne farmāyā, ki Yūn bhī na hogā.

7 Phir us ne mujhe royā dikhāī, aur kyā dekhtā hūn, ki KHUDĀWAND ek dīwār par jo sāhūl se banāī gayī thī kharā hai; aur sāhūl us ke hāth men hai. 8 Aur KHUDĀWAND ne mujhe farmāyā, ki Aī 'A'mūs, tū kyā dekhtā hai? Main ne 'arz kī, ki Sāhūl. Tab KHUDĀWAND ne farmāyā, Dekh, main apnī qaum Isrāīl men sāhūl laṭkāūngā, aur main phir un se darguzar na karūngā. 9 Aur Izhāq ke ūnche maqām barbād honge, aur Isrāīl ke maqdis wīrān ho jāenge; aur main Yarubī'ām ke gharāne ke khilāf talwār lekar ūṭhūngā.

10 Tab Baitel ke kāhin 'Amasiyāh ne shāh i Isrāīl Yarubī'ām ko kahlā bhejā, ki 'A'mūs ne tere khilāf banī Isrāīl men fitna barpā kiyā hai, aur mulk men us kī bāton kī bardāsht nahīn. 11 Kyūnki 'A'mūs yūn kahtā hai, ki Yarubī'ām talwār se mārā jāegā, aur Isrāīl yaqīnan apne watan se asīr hokar jāegā. 12 Aur Amasiyāh ne 'A'mūs se kahā, Aī gaibgo, tū Yahūdāh ke mulk ko bhāg jā; wahīn khā pī, aur nubūwwat kar: 13 par Baitel men phir kabhī nubūwwat na karnā: kyūnki yih bādshāh kā maqdis, aur shāhī mahall hai. 14 Tab 'A'mūs ne Amasiyāh ko jawāb diyā, ki Main na nabī hūn, na nabī kā beṭā; balki charwāhā, aur gūlar kā phal bāṭornewālā hūn. 15 Aur jab main galle ke pīchhe pīchhe jātā thā, to KHUDĀWAND ne mujhe liyā aur farmāyā, ki Jā, merī qaum Isrāīl se nubūwwat kar. 16 Pas ab tū KHUDĀWAND kā kalām sun: Tū kahtā hai, ki Isrāīl ke khilāf nubūwwat, aur Izhāq ke gharāne ke khilāf kalām na kar: 17 is liye KHUDĀWAND yūn farmātā hai, Terī bīwī shahr men kasbī banegī, aur tere beṭe aur terī beṭiyān talwār se mārē jāenge, aur terī zamīn jarīb se taqīm kī jāegī, aur tū ek nāpāk mulk men maregā, aur Isrāīl yaqīnan apne watan se asīr hokar jāegā.

8 Khudāwand KHUDĀ ne mujhe royā dikhāī, aur kyā dekhtā hūn, ki tābistānī mewon kī ṭokrī hai. 2 Aur us ne farmāyā, Aī 'A'mūs, tū kyā dekhtā hai? Main ne 'arz kī, ki Tābistānī mewon kī ṭokrī. Tab KHUDĀWAND ne mujhe farmāyā, ki Merī qaum Isrāīl kā waqt ā pahunchā hai; ab main us se darguzar na karūngā. 3 Aur us waqt maqdis ke nagme nauhe ho jāenge, Khudāwand KHUDĀ farmātā hai; jā ba jā bahut sī lāshen parī hongī; wuh chupke chupke un ko nikāl phen-kenge. 4 Tum jo chāhte ho ki muhtājon ko nigal jāo, aur miskinon ko mulk se nest karo; 5 aur aīfah ko chhoṭā aur misqāl ko barā banāte, aur fareb kī tarāzū se dagābāzī karte, aur kahte ho, ki Naye chānd kā dīn kab guzregā tāki ham galla bechen? aur sabbt kā dīn kab khatm hogā ki gehūn ke khatte khole? tāki miskin ko rupaye se 6 aur muhtāj ko ek joṛī jūtiyon se khariden, aur gehūn kī phatkan bechen: yih bāt suno! 7 KHUDĀWAND ne Ya'qūb kī hashmat kī qasam khākar farmāyā hai, Main un ke kāmōn men se ek ko bhī hargiz na bhūlūngā. 8 Kyā is sabab se zamīn na thartharāegī, aur us kā har ek bāshinda mātām na karegā? hān, wuh bi'lkull daryā e Nīl kī tarah ūṭhegī, aur rūd i Mīsr kī tarah phailkar phir sukar jāegī. 9 Aur Khudāwand KHUDĀ farmātā hai, Us roz āftāb do pahar hī ko gurūb ho jāegā, aur main roz i rāushan hī men zamīn ko tarīk kar dūngā: 10 tumhārī 'idon ko mātām se, aur tumhāre nagmon ko nauhon se badal dūngā; aur har ek kī kamar par ṭāṭ bandhwāūngā, aur har ek ke sir par chandlāpan bhejūngā; aur aīsā mātām barpā karūngā, jaisā iklaute beṭe par hotā hai, aur us kā anjām roz i talakh sā hogā. 11 Khudāwand KHUDĀ farmātā hai, Dekho, wuh dīn āte hai, ki main is mulk men qaht dālūngā; na pānī kī piyās aur na roṭī kā qaht, balki KHUDĀWAND kā kalām sunne kā; 12 tab log samundar se samundar tak, aur shimāl se mashriq tak bhaṭakte phirenge, aur KHUDĀWAND ke kalām kī talāsh men idhar udhar daurenge, lekin kahīn na pāenge. 13 Aur us roz hasīn kunwāriyān aur jawān mard piyās se beṭāb ho

jaenge; 14 jo Sāmariya ke but ki qasam khāte hai, aur kahte hai, Ai Dān, tere ma'būd ki qasam, aur Ba'irsaba' ke tarīq ki qasam, wuh gir jaenge, aur phir hargiz na uṭhenge.

9 Main ne Khudāwand ko mazbah ke pās khare dekhā, aur us ne farmāyā, Sutūnon ke sir par mār, tāki āstāne hil jāen, aur un sab ke siron par un ko pára pára kar de; aur un ke baqiye ko main talwār se qatl karūngā: un men se ek bhī bhāg na sakegā; un men se ek bhī bach na niklegā. 2 Agar wuh pátāl men ghus jāen, to merā háth wahān se un ko khench nikālegā: aur agar āsmān par chāh jāen, to main wahān se un ko utār lāūngā: 3 agar wuh koh i Karmil ki choṭi par jā chhipen, to main un ko wahān se dhūndh nikālungā; aur agar samundar ki tah men meri nazar se gāib ho jāen, to main wahān sānp ko hukm karūngā, aur wuh un ko kātégā: 4 aur agar dushman un ko asir karke le jāen, to wahān talwār ko hukm karūngā, aur wuh un ko qatl karegi; aur main un ki bhalāi ke liye nahīn, balki burāi ke liye un par nigāh rakkhūngā. 5 Kyūnki Khudāwand Rabb u'l afwāj wuh hai, ki agar zamīn ko chhū de, to wuh gudāz ho jāe, aur us ki sab ma'mūrī mātām kare; wuh bi'lkull daryā e Nīl ki tarah uṭhe, aur rūd i Misr ki tarah phir sukar jāe. 6 Wuhī āsmān par apne bálakhāne ta'mir kartā hai, usī ne zamīn par apne gumbad ki bunyād rakhi hai; wuh samundar ke pānī ko bulākar rū-e zamīn par phailā detā hai; usī ká nám KHUDÁWAND hai. 7 KHUDÁWAND farmatā hai, Ai banī Isráil, kyā tum mere liye ahl i Kúsh ki aulād

ki mánind nahīn ho? Kyā main Isráil ko mulk i Misr se, aur Filistion ko Kaftūr se, aur Arāmion ko Qir se nahīn nikál lāyā hūn? 8 Dekho, Khudāwand KHUDÁ ki ānkhen is gunahgār mamlukat par lagi hai; KHUDÁWAND farmatā hai, main use rū-e zamīn se nest o nábūd kar dūngā; magar Ya'qūb ke gharāne ko bi'lkull nábūd na karūngā. 9 Kyūnki dekho, main hukm karūngā, aur banī Isráil ko sab qaumon men, jaise chhālni se chhānte hai, chhānūngā; aur ek dāna bhī zamīn par girne na páegā. 10 Meri ummat ke sab gunahgār log, jo kahte hai, ki Ham par na pichhe se āfat āegi aur na āge se, talwār se máre jāenge.

11 Main us roz Dáūd ke gire hūe maskan ko kharā karke us ke rakhnōn ko band karūngā; aur us ke khandar ki marammat karke use pahle ki tarah ta'mir karūngā; 12 tāki wuh Adom ke baqiye, aur un sab qaumon par, jo mere nám se kahlāti hai, qābiz hon; is ko wuqū' men lānewālā, KHUDÁWAND farmatā hai. 13 Dekho, wuh din āte hai, KHUDÁWAND farmatā hai, ki jotnewālā kātnewāle ko aur angūr kuchalnewālā bonewāle ko já legā, aur paharon se nayi mai tapkegi, aur sab tīle gudāz hongē. 14 Aur main banī Isráil apne logon ko asiri se wāpas lāūngā, wuh ujre shahron ko ta'mir karke un men būd o bāsh karenge; aur tákistān legākar un ki mai pienge; wuh bāg lagāenge, aur un ke phal khāenge. 15 Kyūnki main un ko un ke mulk men qālm karūngā, aur wuh phir kabhi apne watan se, jo main ne un ko bakhshā hai, nikāle na jāenge, KHUDÁWAND terā Khudā farmatā hai.

'ABADIYA'H

1 'Abadiyāh ki royā.

Ham ne KHUDÁWAND se khabar suni, aur qaumon ke darmiyān elchī yih paigām le gayā, ki Chalo, us par hamla karen; Khudāwand KHUDÁ Adom ki bābat yūn farmatā hai, 2 ki Dekh, main ne tujhe qaumon ke darmiyān haqir kar diya

hai: tū nihāyat zalil hai. 3 Ai chātānon ke shigāfon men rahnewāle; tere dil ke ghamand ne tujhe dhokā diya hai; terā makān baland hai, aur tū dil men kahtā hai, Kaun mujhe niche utāregā? 4 KHUDÁWAND farmatā hai, Agarchi tū 'uqāb ki mánind balandparwāz ho, aur sitāron men

appā āshiyāna banāe, taubhī main tujhe wahān se niche utārūngā. 5 Agar tere ghar men chor āen, yā rāt ko dākū ā ghusen, (terī kaisī barbādī hai!) to kyā wuh hasb i khwāhish hi na lenge? agar angūr tornewāle tere pās āen, to kyā kuchh dāne bāqī na chhorenge? 6 'Esau kā māl kaisā dhūndh nikālā gayā! aur us ke poshīda khazānon kī kaisī talāsh hūī! 7 Tere sab kīmāyatīon ne tujhe sarhadd tak hānk diyā hai: aur un logon ne jo tujh se mel rakhte the tujhe fareb diyā, aur maglūb kiya: aur unhon ne jo terī rotī khāte the tere niche jāl bichhāyā; us men zara dānā nahīn. 8 KHUDĀWAND farmātā hai, Kyā main us roz Adom se dānāon ko, aur 'aqlmandī ko kohistān i 'Esau se nābūd na karūngā? 9 Ai Temān, tere bahādur ghabrā jāenge, yahān tak kī kohistān i 'Esau ke bāshīndon men se har ek kāṭṭ dālā jāegā. 10 Us qatl ke ba'is, aur us zulm ke sabab se jo tū ne apne bhāī Ya'qūb par kiya hai, tū khajālat se mulabbas aur hamesha ke liye nest hogā. 11 Jis roz tū us kemukhālīfon ke sāth kharā thā, jis roz ajnabī us ke lashkar ko asīr karke le gaye, aur begānon ne us ke phāṭakon se dākhl hokar Yarūshalem par qur'a dālā, tū bhī un ke sāth thā. 12 Tujhe lāzim na thā, kī tū us roz apne bhāī kī jilāwatānī ko kharā dekhtā rahtā, aur banī Yahūdāh kī halākat ke roz shādmān hotā, aur musibat ke roz lāfzanī kartā. 13 Tujhe munāsib na thā, kī tū mere logon kī musibat ke roz un ke phāṭakon men

ghustā; aur un kī musibat ke roz un kī badhālī ko kharā dekhtā rahtā, aur un ke lashkar par hāth barhātā. 14 Tujhe lāzim na thā, kī ghātī men kharā hokar us ke farārīon ko qatl kartā, aur us dukh ke din men us ke bāqīmānda logon ko hawāla kartā. 15 Kyūnki sab qaumon par KHUDĀWAND kā dīn ā pahunchā hai; jaisā tū ne kiya hai, waisā hi tujh se kiya jāegā; terā kiya tere sir par āegā. 16 Kyūnki jis tarah tum ne mere koh i muqaddas par piyā, usī tarah sab qaumen piyā karenge; hān, pitī aur nigaltī rahengi; aur wuh aīst hongī goyā kabhī thīn hi nahīn. 17 Lekin jo bach niklenge koh i Siyyūn par rahenge; aur wuh muqaddas hogā; aur Ya'qūb kā gharānā apnī mirās par qābiz hogā. 18 Tab Ya'qūb kā gharānā āg hogā, aur Yūsuf kā gharānā shu'la, aur 'Esau kā gharānā phūs; aur wuh us men bhāṅkenge, aur us ko khā jāenge; aur 'Esau ke gharāne men se koi na bachegā; kyūnki yih KHUDĀWAND kā farmān hai. 19 Aur junūb ke rahnewāle kohistān i 'Esau, aur maidān ke bāshinde Filistin ke mālīk hongē; aur wuh Ifraīm aur Sāmariya ke kheton par qābiz hongē; aur Binyāmīn Jil'ād kā wāris hogā. 20 Aur banī Isrāīl ke lashkar ke sab asīr jo Kan'ānīon men Sārapat tak hai, aur Yarūshalem ke asīr jo Sifārād men hai, junūb ke shahron par qābiz hojāenge. 21 Aur rihāī denewāle koh i Siyyūn par chāṅenge, tākī kohistān i 'Esau kī 'adālat karen; aur saltanat KHUDĀWAND kī hogī.

YU'NA'H

1 KHUDĀWAND kā kalām Yūnāh bin Amittai par nāzil hūā, 2 kī Uṭh, us barē shahr Nīnawah ko jā, aur us ke khilāf manādī kar; kyūnki un kī sharārat mere huzūr pahunchī. 3 Lekin Yūnāh KHUDĀWAND ke huzūr se Tarsīs ko bhāgā, aur Yāfā men pahunchā, aur wahān use Tarsīs ko jānewālā jahāz milā:

aur wuh kirāya dekar us men sawār hūā, tākī KHUDĀWAND ke huzūr se Tarsīs ko ahi i jahāz ke sāth jāe. 4 Lekin KHUDĀWAND ne samundar par barī āndhī bheji, aur samundar men sakht tūfān barpā hūā, aur andesha thā kī jahāz tabāh ho jāe. 5 Tab mallāh hirasān hūe, aur har ek ne apne deotā ko pukārā,

aur wuh ajnás jo jaház men thín samundar men dāl dīn, táki use halká karen. Lekin Yúnáh jaház ke andar pará so rahá thá. 6 Tab nákhudá us ke pás jákar kahne lagá, Tú kyúp pará so rahá hai? uth, apne ma'búd ko pukár, sháyad wuh ham ko yád kare, aur ham halák na hon. 7 Aur unhon ne ápas men kahá, A'o, ham qur'a dálkar dekhen, ki yih áfat ham par kis ke sabab se áí. Chunánchí unhon ne qur'a dálá, aur Yúnáh ká nám niklá. 8 Tab unhon ne us se kahá, Tú ham ko batá, ki yih áfat ham par kis ke sabab se áí hai? terá kyá pesha hai? aur tú kahán se áyá hai? terá watan kahán hai? aur tú kis qaum ká hai? 9 Us ne un se kahá, Main 'Ibrání hún, aur KHUDÁWAND, ásmán ke Khudá, bahr o barr ke kháliq se dartá hún. 10 Tab wuh khaufzada hokar us se kahne lage, Tú ne yih kyá kiyá? Kyúnki un ko ma'lúm thá, ki wuh KHUDÁWAND ke huzúr se bhágá hai, is liye ki us ne khud un se kahá thá. 11 Tab unhon ne us se púchhá, Ham tujh se kyá karen, ki samundar hamáre liye sákin ho jáe? kyúnki samundar ziyáda túfání hotá játa thá. 12 Tab us ne un se kahá, Mujh ko uthákar samundar men phenk do, to tumháre liye samundar sákin ho jáegá; kyúnki main jántá hún ki yih bará túfán tum par mere hí sabab se áyá hai. 13 Taubhí malláhon ne dānd chaláne men barí mihnát kí, ki kanáre par pahunchen, lekin na pahunch sake; kyúnki samundar un ke khiláf aur bhí ziyáda maujzan hotá játa thá. 14 Tab unhon ne KHUDÁWAND ke huzúr girgirákar kahá, Ai KHUDÁWAND, ham terí minnat karte hain, ki ham is ádmí kí ján ke sabab se halák na hon, aur tú khún i náhaqq ko hamáre gardan par na dále: kyúnki, ai KHUDÁWAND, tú ne jo cháhá, so kiyá. 15 Aur unhon ne Yúnáh ko uthákar samundar men phenk diya, aur samundar ká talátum mauqúf ho gayá. 16 Tab wuh KHUDÁWAND se bahut dar gaye, aur unhon ne us ke huzúr qurbáni guzráni, aur nazren mánin. 17 Lekin KHUDÁWAND ne ek barí machhlí muqarrar kar rakhi thí, ki Yúnáh ko nigal jáe. Aur Yúnáh tīn dīn rát machhlí ke pet men rahá.

- 2** Tab Yúnáh ne machhlí ke pet men KHUDÁWAND apne Khudá se yih du'á kí,
 2 Main ne apní musibat men KHUDÁWAND se du'á kí,
 Aur us ne merí suní;
 Main ne pátál kí tah se duháí dí,
 Tú ne merí faryád suní.
 3 Tú ne mujhe samundar kí tah men phenk diya,
 Aur sailáb ne mujhe gher liya;
 Terí sab maujen aur lahren mujh par se guzar gayin.
 4 Aur main samjhá ki tere huzúr se dúr ho gayá hún;
 Lekin main phir terí muqaddas haikal ko dekhúngá.
 5 Sailáb ne merí ján ká muhásara kiyá;
 Samundar merí charon taraf thá;
 Bahrí nabát mere sir par lpať gayí.
 6 Main paharon kí tah tak garq ho gayá;
 Zamín ke arbage hamesha ke liye mujh par band ho gaye;
 Taubhí, ai KHUDÁWAND mere Khudá, tú ne merí ján pátál se bacháí.
 7 Jab merá dil betáb huá, to main ne KHUDÁWAND ko yád kiyá:
 Aur merí du'á terí muqaddas haikal men tere huzúr pahunchí.
 8 Jo log buton ko mánate hain,
 Wuh shafaqat se mahrúm ho játe hain.
 9 Main hamd kartá huá tere huzúr qurbáni guzránúngá;
 Main apní nazren adá karúngá.
 Naját KHUDÁWAND kí taraf se hai.
 10 Aur KHUDÁWAND ne machhlí ko hukm diya, aur us ne Yúnáh ko khushkí par ugal diya.
3 Aur KHUDÁWAND ká kalám dúsrí bár Yúnáh par názil huá, 2 ki Uth, us bare shahr Nínawah ko já, aur wahán us bát kí manádí kar jis ká main tujhe hukm detá hún.
 3 Tab Yúnáh KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq uthkar Nínawah ko gayá. Aur Nínawah bahut bará shahr thá; us kí masáfat tīn dīn kí ráh thí. 4 Aur Yúnáh shahr men dákhil huá, aur ek dīn kí ráh chalá; us ne manádí kí, aur kahá, Chálís roz ke ba'd Nínawah barbad kiyá jáegá. 5 Tab Nínawah ke báshindon ne Khudá par ímán lákar roze kí

manádí kí; aur adná o a'lá sab ne tát orhá. 6 Aur yih khabar Nínawah ke bádsháh ko pahunchí: aur wuh apne takht par se uthá, aur bádsháhí libás ko utár dálá, aur tát orhkar rákh par baith gayá. 7 Aur bádsháh aur us ke arkán í daulat ke farmán se Nínawah men yih í'lán kiyá gayá, aur is bát kí manádí húi, kí Kofínsán, yá haiwán, galla, yá rama, kuchh na chakkhe, aur na kháe piye; 8 lekin insán aur haiwán tát se mulabbas hon, aur Khudá ke huzúr girya o zári karen; balki har shakhs apní burí rawish, aur apne háth ke zulm se báz áe. 9 Sháyad Khudá rahm kare, aur apná iráda badle, aur apne qahr í shadíd se báz áe, aur ham halák na hon. 10 Jab Khudá ne un kí yih hálát dekhí, kí wuh apní apní burí rawish se báz áe, to wuh us 'azáb se, jo us ne un par názil karne ko kahá thá, báz áyá, aur use názil na kiyá.

4 Lekin Yúnáh is se niháyat nákhush aur náráz huá. 2 Aur us ne KHUDÁWAND se yún du'á kí, kí Ai KHUDÁWAND, jab main apne watan hí men thá, aur Tarsís ko bhágnewálá thá, to kyá main ne yihí na kahá thá? main jántá thá kí tú rahím o karím Khudá hai, jo qahr karne men dhímá aur shafaqat men ganí hai, aur 'azáb názil karne se báz rahtá hai. 3 Ab, ai KHUDÁWAND, main terí minnat kartá hún, kí merí ján le le; kyúñki mere is jíne se

mar jáná bihtar hai. 4 Tab KHUDÁWAND ne farmáyá, Kyá tú aisá náráz hai? 5 Aur Yúnáh shahr se báhar mashriq kí taraf já baithá, aur wahán apne liye ek chhappar banákar us ke sáye men baith rahá, kí dekhe shahr ká kyá hál hotá hai. 6 Tab KHUDÁWAND Khudá ne kaddú kí bel ugáí, aur use Yúnáh ke úpar phailáyá, kí us ke sir par sáyá ho, aur wuh taklíf se bache. Aur Yúnáh us bel ke sabab se niháyat khush huá. 7 Lekin dúsre din subh ke waqt Khudá ne ek kírá bhejá, jis ne us bel ko kát dálá, aur wuh súkh gayí. 8 Aur jab áftáb baland huá, to Khudá ne mashriq se lúh chaláí; aur áftáb kí garmí ne Yúnáh ke sir men asar kiyá; aur wuh betáb ho gayá, aur maut ká árzúmand hokar kahne lagá, kí Mere is jíne se mar jáná bihtar hai. 9 Aur Khudá ne Yúnáh se farmáyá, Kyá tú is bel ke sabab se aisá náráz hai? Us ne kahá, Main yahán tak náráz hún, kí marná cháhntá hún. 10 Tab KHUDÁWAND ne farmáyá, kí Tujhe is bel ká itná khayál hai, jis ke liye tú ne na kuchh mihnát kí aur na use ugáyá, jo ek hí rát men ugí, aur ek hí rát men súkh gayí: 11 aur kyá mujhe lázim na thá kí main itne bare shahr Nínawah ká khayál karún, jis men ek lách bís hazár se ziyáda aise haín jo apne dahine aur báen háth men imtiyáz nahín kar sakte, aur beshumár maweshí haín?

MIKA'H

1 Sámariya aur Yarúshalem kí bábat KHUDÁWAND ká kalám jo sháhán í Yahúdáh Yútám o A'khaz, o Hizqiyáh ke aiyám men Míkáh Morashtí par royá men názil huá.

2 Ai sab logo, suno; ai zamín, aur us kí ma'murí, kán lagáo: aur Khudá-wand KHUDÁ, hán, Khudáwand apne muqaddas maskan se tum par gawáhi de. 3 Kyúñki, dekh, KHUDÁWAND apne maskan se báhar átá hai, aur názil hokar zamín ke únche maqám-on ko páemál karegá. 4 Aur pahár

us ke niche pighaljáenge, aur wádían phat jáengi, jaise mom ág se pighal játá, aur pání karáre par se bah játá hai. 5 Yih sab Ya'qúb kí khatá aur Isráíl ke gharáne ke gunáh ká natija hai. Ya'qúb kí khatá kyá hai? kyá Sámariya nahín? aur Yahúdáh ke únche maqám kyá haín? kyá Yarúshalem nahín? 6 Is liye main Sámariya ko khet ke túde kí mánind, aur angurí bag lagáne kí jagah kí mánind banaúngá; aur main us ke pattharon ko wádí men dhalkaúngá, aur us kí bunyád ukhár

dúngá. 7 Aur us kí sab khodí hui mūraten chūr chūr kí jáengi, aur jo kuchh us ne ujrāt men páyá, ág se jaláyá jáegá, aur main us ke sab buton ko tor dālúngá; kyūnki us ne yih sab kuchh kasbí kí ujrāt se paidá kiyá hai, aur wuh phir kasbí kí ujrāt ho jáegá. 8 Is liye main mátam o nauha karúngá, main nangá aur barahna hokar phirúngá: main gidaṛon kí tarah chilláúngá, aur shutrmurgon kí mánind gam karúngá. 9 Kyūnki us ká zakhm lá'iláj hai; wuh Yahúdáh tak bhí áyá, wuh mere logon ke pháṭak tak, balki Yarúshalem tak pahunchá. 10 Ját men us kí khabar na do, aur nauha na karo; Bait 'Afrāh men khák par loto. 11 Ai Safir kí rahnewálí, tú barahna o ruswá hokar chalí já: Zánán kí rahnewálí níkal nahín saktí, Bait Ezal ke mátam ke bá'is us kí panáhgáh tum se le lí jáegí. 12 Márot kí rahnewálí bhalái ke intizár men tarapti hai; kyūnki KHUDÁWAND kí taraf se balá názil hui, jo Yarúshalem ke pháṭak tak pahunchi. 13 Ai Lakís kí rahnewálí, bádpa ghoron ko rath men jot: tú bint i Siyyún ke gunáh ká ágáz hui, kyūnki Isráil kí khataen bhí tujh men pái gayin. 14 Is liye tú Morasat Ját ko taláq degí: Akzib ke gharáne Isráil ke bádsháhon se dagábázi karenge. 15 Ai Maresah kí rahnewálí, tujh par qabza karnewále ko tere pás láúngá; Isráil kí shaukat 'Adullám men áegí. 16 Apne piyáre bachchon ke liye sir mundákar chandlí ho já; giddh kí mánind apne chandlápan ko ziyáda kar; kyūnki wuh tere pás se asír hokar chale gaye.

2 Un par afsos jo badkirdári ke mansúbe bándhte, aur bistar par pare pare sharárat kí tadbíren íjád karte hain! aur subh hote hí un ko 'amal men láte hain, kyūnki un ko is ká íkhtiyár hai. 2 Wuh lálach se kheton ko zabt karte; aur gharon ko chhín lete hain: aur yún admí aur us ke ghar par, hán, mard aur us kí mífás par zulm karte hain. 3 Is liye KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Dekh, main is gharáne par áfat láne kí tadbír kartá hūn, jis se tum apni gardan na bachá sakoge, aur gardankashi se na chaloge; kyūnki yih burá waqt hogá. 4 Us waqt

koí tum par yih masal láegá, aur purdard nauhe se mátam karegá, aur kahegá, Ham bi'lkull gárat hue; us ne mere logon ká bakhra badal dala: us ne kaise us ko mujh se judá kar diyá! us ne hamáre khet bágion ko bánt diye. 5 Is liye tum men se koí na bachegá, jo KHUDÁWAND kí jamá'at men paimáish kí rassi dale. 6 Bakwásí kahte hain, Bakwás na karo; in baton kí bábat bakwás na karo: aise logon se ruswá judá na hogí. 7 Ai baní Ya'qúb, kyá yih kahá jáegá, kí KHUDÁWAND kí rúh qásir ho gayí? kyá us ke yihí kám hain? kyá merí báten rástrau ke liye mufid nahín? 8 Abhí kal kí bát hai, kí mere log dushman kí tarah uthe; tum sulhpasand o befíkr ráh-giron kí chádar utár lete ho. 9 Tum mere logon kí 'auraton ko un ke margúb gharon se níkal dete ho: aurtum ne mere jalál ko un ke bachchon par se hamesha ke liye dúr kar diyá. 10 Utho, aur chale jáo, kyūnki lá'iláj o muhlik nápakí ke sabab se yih tumhári arámgháh nahín hai. 11 Agar koí jhúth aur batálat ká pairau kahe, kí Main sharáb o nashe kí báten karúngá, to wuhí in logon ká nabí hogá.

12 Ai Ya'qúb, main yaqínan tere sab logon ko faráham karúngá; main yaqínan Isráil ke baqiye ko jama' karúngá; main un ko Busrah kí bheron aur charágáh ke galle kí mánind íkatthá karúngá; aur admíon ká bará shor hogá. 13 Tornewálá un ke áge áge gayá hai; wuh toré hue pháṭak tak chale gaye, aur us men se guzar gaye; aur un ká bádsháh un ke áge áge gayá, ya'ní KHUDÁWAND un ká peshwá.

3 Aur main ne kahá, Ai Ya'qúb ke sardáro, aur baní Isráil ke hákimo, suno; kyá munásib nahín kí tum 'adálat se waqíf ho? 2 Tum ne kí se 'adawat, aur badí se mahabbat rakhte ho; aur logon kí khál utárte, aur un kí haddiyon par se gosht nocte ho; 3 aur mere logon ká gosht kháte ho, aur un kí khál utárte; aur un kí haddiyon ko toré, aur un ko tukre tukre karte ho, goyá wuh hándí aur deg ke liye gosht hain. 4 Tab wuh KHUDÁWAND ko pukárenge, par wuh un kí na sunegá; hán, wuh us waqt un se munh pher legá, kyūnki un ke a'mál bure hain.

6. Un nabion ke haqq men jo mere logon ko gumrah karte hain jo hukma pakar Salamatī, Salamatī, pukarte hain, lekin agar koi khane ko na de, to us se larne ko taiyar hoga hain, KHUDAWAND yun farmata hai. 6 ki Ab tum par rat ho jaegi jis men roya na dekhoge; aur tum par tariki chha jaegi aur gaibbini na kar sakoge; aur nabion par aftar gurub hoga, aur un ke liye din andhera ho jaega. 7 Tab gaibbin pasheman, aur falgir sharminda honge; balki sab log munh par hath rakhenge; kyunki Khuda ki taraf se kuchh jawab na hoga. 8 Lekin main KHUDAWAND ki ruh ke ba'is quwat o adalat aur diler se ma'mur hun taki Ya'qub ko us ka gunah, aur Israil ko us ki khata jataun. 9 Ai bani Ya'qub ke sardaro, aur ai bani Israil ke hakim, jo adalat se adawat rakhte ho, aur saffarasti ko marote ho, is bat ko suno. 10 Tum jo Siyyun ko khunrez se, aur Yarushalem ko beinsaf se ta'mir karte ho. 11 Us ke sardar riswat lekar adalat karte hain; aur us ke kahin ujrak lekar ta'lim dete hain; aur us ke nabi rupaya lekar falgiri karte hain; taubhi wuh KHUDAWAND par takiya karte hain, aur kahte hain, Kyā KHUDAWAND hamare darmiyan nahin? pas ham par koi hala na aegi. 12 Is liye Siyyun tumhare hi sabab se khet ki tarah jota jaega, aur Yarushalem khandar ho jaega, aur is ghar ka pahar jangal ki unchi jagahon ki manind hoga.

4 Lekin akhir dinon men yun hoga, ki KHUDAWAND ke ghar ka pahar paharon ki choti par qaim kiya jaega, aur sab tilon se baland hoga, aur ummaten wahan pahunchengi. 2 Aur bahut si qaumen aengi, aur kahengi, A'o, KHUDAWAND ke pahar par chahen, aur Ya'qub ke Khuda ke ghar men dakhil hon, aur wuh apni rahen ham ko bataega; aur ham us ke raston par chalenge: kyunkishari'at Siyyun se, aur KHUDAWAND ka kalām Yarushalem se sadir hoga. 3 Aur wuh bahut si ummaton ke darmiyan adalat karega, aur dur ki zorawar qaumon ko dantega; aur wuh apni talwaron ko tor kar phalen, aur apne bhalon ko hansue bana dalenge; aur qaum qaum par talwar na chalaegi, aur wuh phir kabhi jang

karna na sikhenge. 4 Tab har ek admi apni tak aur apne anjar ke darakht ke niche baithega, aur un ko koi na daraega: kyunki Rabb u'l afwaj ne apne munh se yun farmaya hai. 5 Kyunki sab ummaten apne apne ma'bud ke nam se chalengi, par ham abadu'l abad tak KHUDAWAND apne Khuda ke nam se chalenge.

6 KHUDAWAND farmata hai, ki Main us roz langron ko jama karunga, aur jo hanak diye gaye, aur jin ko main ne dukh diya faraham karunga. 7 Aur langron ko badiya, aur jilawatanon ko zorawar qaum banaunga; aur KHUDAWAND koh i Siyyun par ab se abadu'l abad tak un par saltanat karega. 8 Ai galle ki digah, ai bint i Siyyun ki pahar, yun tere hi liye hai, qadim saltanat, ya ne dukhtar i Yarushalem ki badshahi tujhe milegi. 9 Ab tu kyun chillati hai, goya dard i zih men mubtala hai? kya tujh men koi badshahi nahin? kya tere salahkar nest ho gaye? 10 Ai bint i Siyyun, zachche ki manind takli utha, aur dard i zih men mubtala ho: kyunki ab tu shahr se kharij hokar maidan men rahegi, aur Babul tak jaegi; wahan tu rihai paegi; aur wahin KHUDAWAND tujh ko tere dushmanon ke hath se chhuraega. 11 Ab bahut si qaumen tere khilaf jama hui hain, aur kahti hain, Hamari ankhen Siyyun ki ruswai dekhien. 12 Par wuh KHUDAWAND ki tadabir se agah nahin, aur us ki maslahat ko nahin samajhtin; kyunki wuh un ko khalistan ke pulon ki tarah jama karega. 13 Ai bint i Siyyun, uth, aur paamai kar; kyunki main tere sing ko loha, aur tere khuron ko pital banaunga, aur tu bahut si ummaton ko tukre tukre karegi; un ke zakhire KHUDAWAND ki nazr karegi, aur un ka mal Rabb u'l alamin ke huzur laegi. 1 Ai bint i afwaj, ab faujon men jama ho; hamara muhasara kiya jata hai; wuh Israil ke hakim ke gal par chhari se marne hain.

2 Lekin, ai Baitlahm Ifratih, agarchi tu Yahudah ke hazaron men sham hone ke liye chhoti hai, taubhi tujh men se ek shakhs niklega, aur mere huzur Israil ka hakim hoga; aur us ka masdar zamana e sabiq, han,

gadimu'1. aiyám se hai. 3 Is liye Khudá un ko chhor degá, jab tak ki zachcha dard i zih se farig na ho: tab us ke baqi bhái baní Isráíl meñ á milenge. 4 Aur wuh khará hogá, aur KHUDÁWAND kí qudrat se, aur KHUDÁWAND apne Khudá ke nám kí buzurgí se gallabáni karegá; aur wuh qáim rahenge; kyúinki wuh us waqt intihá e zamin tak buzurg hogá. 5 Aur wuhí hamári salámati hogá; jab Asúr hamáre mulk meñ áegá, aur hamáre qasron meñ qadam rakkhegá, to ham us ke khiláf sáť charwáhe aur áfh sarguroh harpá karenge. 6 Aur wuh Asúr ke mulk ko, aur Namrud kí sarzamin ke madkhalon ko talwár se wirán karenge; aur jab Asúr hamáre mulk meñ ákar hamári hudú ke páemál karegá, to wuh ham ko rihái bakhshégá. 7 Aur Ya'qúb ka baqiya bahut si ummaton ke liye aisá hogá, jaise KHUDÁWAND kí taraf se os aur ghás par bárish jo na insán ka intizár kartí hai, aur na baní Ádam ke liye thahrtí hai. 8 Aur Ya'qúb ka baqiya bahut si qaumon aur ummaton meñ aisá hogá, jaise sher i babar jangal ke jánwaron meñ aur jawán sher bheron ke galle meñ; jab wuh un ke darmiyán se guzartá hai, to páemál kartá, aur phartá hai, aur kol chhurá nahín saktá. 9 Terá háth tere dushmanon par uthe, aur tere sab mukhálif nest ho jáen.

10 Aur KHUDÁWAND farmátá hai, Us roz main tere ghoron ko, jo tere darmiyán halp, kát, dálungá, aur tere rathon ko nest karúngá; 11 aur tere mulk ke shahron ko barbad, aur tere sab qil'on ko mismár karúngá; 12 aur main tujh se jádúgarí dúr karúngá, aur tujh meñ falgír na rahenge; 13 aur teri khodí hui múraton, aur tere sutún tere darmiyán se nest kar dúngá, aur tú phir apní dastkárí kí 'ibádat na karegá. 14 Aur main teri Yasraton ko tere darmiyán se ukhár dálungá, aur tere shahron ko tabáh karúngá; 15 aur un qaumon par, jo shanawá na huiñ, apná qahr o gazab názil karúngá.

6 Ab KHUDÁWAND ka farmán sun: Uth, paharon ke samne mubáhasa kar, aur sab tile teri áwáz sunen. 2 Ai paharo, aur ai zamin kí muhkam bunyádo, KHUDÁWAND

ka dá'wá suno; kyúinki KHUDÁWAND apne logon par dá'wá kartá hai, aur wuh Isráíl par hujjat sábit karegá. 3 Ai mere logo, main ne tum se kyá kiyá hai? aur tum ko kis bát meñ ázurda kiyá hai? mujh par sábit karo. 4 Kyúinki main tum ko mulk i Misr se nikál láyá, aur gulámí ke ghar se fidiya dekar chhurá láyá; aur tumháre áge Músá, aur Hárún, aur Maryam ko bhejá. 5 Ai mere logo, yád karo ki sháh i Moáb Balaq ne kyá mashwarat kí, aur Bal'am bin Ba'or ne use kyá jawáb diyá; aur Shittim se Jiljál tak kyá kyá huá; táki KHUDÁWAND kí sadáqat se waqif ho jáo. 6 Main kyá lekar KHUDÁWAND ke huzúr áun, aur Haqq Ta'ála ko kyúinkar síjda karún? kyá sohtani qurbánion aur yaksala bachhron ko lekar us ke huzúr áun? 7 Kyá KHUDÁWAND hazáron mendhion se, yá tel kí das hazár nahron se khusi hogá? kyá main apne pahlauthé ko apne gunáh ke 'iwáz meñ, aur apní aulád ko apní jan kí khata ke badle meñ de dún? 8 Ai insán, us me tujh par neki zahir kar dí hai: KHUDÁWAND tujh se is ke siwá kyá चाहता hai, kí tú insáf kare, aur rahindii ko 'aziz rakkhe, aur apne Khudá ke huzúr fírotaní se chale?

9 KHUDÁWAND kí áwáz shahr ko pukártí hai, aur dáníshmand us ke nám ka liház rakhtá hai; 'asá aur us ke muqarrar karnewále kí suno. 10 Kyá sharír ke ghar meñ ab tak nájáiz nafa' ke khazáne, aur náqis o nafratí paimáne nahín halp? 11 Kyá wuh dagá kí tarázu aur jhúthe báton ka thahá rakhtá huá begunáh chahregá? 12 Kyúinki waháñ ke dautmand zulm se pur halp, aur us ke báshinde jhúth bolte halp, balki un ke munh meñ dagábáz zabán hai. 13 Is liye main tujhe muhtik zakhm lagáúngá, aur tere gunáhon ke sabab se tujh ko wirán kar dálungá. 14 Tú kháegá, par ásúda na hogá, kyúinki terá pet khálí rahégá; tú chhipáegá, par bachá na sakegá; aur jo kuchh kí tú bacháegá, main use talwár ke hawále karúngá. 15 Tú boegá, par fasi na kátegá; zaitún ko raundegá, par tel míñe na páegá; tú angúr ko kuchlegá, par mai na píegá. 16 Kyúinki 'Umrí ke qawánin aur Akhiab ke khándán ke a'mál kí palráwi hotí hai, aur tum

un kī mashwarat par chalte ho, tāki main tum ko wīrān karūn, aur us ke rahnewālon ko suskār kā bā'is banāūn; pas tum mere logon kī ruswāi uṭhāoge.

7 Mujh par afsos! main tābistānī mewa jama' hone, aur angūr toṛne ke ba'd kī khoshachīnī kī mānind hūn : na khāne ko koī khosha, aur na pahlā pakkā dilpasand anjīr hai. **2** Dīndār ādmī mulk sejāterahe, logon meṃ koī rāstbāz nahīn : wuh sab ke sab ghāt meṃ baiṭhe hain kī khūn karen : har shakhs jāl bichhākar apne bhāī kā shikār kartā hai. **3** Un ke hāth badī meṃ phurtīle hain; hākīm rishwat māngtā hai, aur qāzī bhī yihī chāhtā hai, aur bāṛe ādmī apne dil kī hirs kī bāten karte hain : aur yūn sāzish karte hain. **4** Un meṃ sab se achchhā to ūṇṭkāṭare kī mānind hai; aur sab se rāstbāz khārdār jhārī se badtar hai : un ke nigahbānon kā din, hān, un kī sazā kā din ā gayā hai; ab un ko pareshānī hogī. **5** Kisī dost par l'timād na karo : hamrāz par bharosā na rakkho; hān, apne munh kā darwāza apnī bīwī ke sāmne band rakkho. **6** Kyūnki beṭā apne bāp ko haqīrjāntā hai; aur beṭī apnī mām ke aur bahū apnī sās ke khilāf hotī hai; aur ādmī ke dushman us ke ghar hī ke log hain.

7 Lekin main KHUDĀWAND kī rāh dekhūngā, aur apne najāt denewāle KHudā kā intizār karūngā; merā KHudā merī sunegā. **8** Ai mere dushman, mujh par shādmān na ho : kyūnki jab main girūngā, to uṭh khārā hūngā; jab andhere meṃ baiṭhūngā, to KHUDĀWAND merā nūr hogā. **9** Main KHUDĀWAND ke qahr kī bardāsht karūngā, kyūnki main ne us kā gunāh kiyā hai; jab tak wuh merā da'wā sābit karke merā insāf na kare : wuh mujhe raushnī meṃ

lāegā, aur main us kī sadāqat ko dekhūngā. **10** Tab merā dushman, jo mujh se kahtā thā, KHUDĀWAND terā KHudā kahān hai, yih dekhkar ruswā hogā; merī ānkhen use dekhengī; wuh galiyon kī kīch kī mānind pāemāl kiyā jāegā. **11** Terī fasl kī ta'mīr ke roz terī hudūd barhāi jāengī; **12** usī roz Asūr se aur Misr ke shahron se aur Misr se daryā e Furāt tak, aur samundar se samundar tak, aur kohistān se kohistān tak log tere pās āenge. **13** Aur zamīn apne bāshindon ke a'māl ke sabab se wīrān hogī.

14 Apne 'asā se apne logon, ya'nī apnī mīrās kī gallabānī kar, jo Karmil ke jangal meṃ tanhā rahte hain; un ko Basan aur Jilī'ād meṃ pahle kī tarah charne de. **15** Jaise tū ne mulk i Misr se nikalte waqt 'ajāib dikhāe, waise hī ab dikhā. **16** Qaumen dekhkar apnī tamām tawānāī se sharminda hongī; wuh munh par hāth rakkhengī, aur un ke kān bahre hojāenge. **17** Wuh sānp kī mānind khāk chāṭengī, aur apnī chhipne kī jagahon se zamīn ke kīṛon kī mānind thartharātī hūi āengī; wuh KHUDĀWAND hamāre KHudā ke huzūr dartī hūi āengī, hān, wuh us se hirāsān hongī. **18** Tujh sā KHudā kaun hai jo badkirdārī mu'āf kare, aur apne mīrās ke baqiye kī khatāon se darguzre? wuh apnā qahr hamesha tak nahīn rakh chhoṛtā, kyūnki wuh shāfaqat karnā pasand kartā hai. **19** Wuh phir ham par rahm farmāegā; wuhī hamārī badkirdārī ko pāemāl karegā, aur hamāre sab gunāh samundar kī tah meṃ dāl degā. **20** Tū Ya'qūb se wafādārī karegā, aur Abrahām ko wuh shāfaqat dikhāegā, jis kī bābat tū ne qadīm zamāne meṃ hamāre bāpdādā se qasam khāī thī.

NA'HUM

1 Ninawah kí bábat bár i nubuwat : Ilqúshí Náhúm kí royá kí kitáb.

2 KHUDÁWAND gaiyúr aur intiqám lenewálá Khudá hai; hán, KHUDÁWAND intiqám lenewálá aur qahhár hai; KHUDÁWAND apne mukhálifon se intiqám letá hai, aur apne dushmanon ke liye qahr ko qáim rakhtá hai. **3** KHUDÁWAND qahr karnemen dhímá, aur qudrát men barhkar hai; aur mujrim ko hargiz barí na karegá; KHUDÁWAND kí ráh girdbád aur ándhí men hai, aur bádal us ke pánwon kí gard hain. **4** Wuhí samundar ko dánttá, aur sukhá detá hai, aur sab nadiyon ko khushk kar dáltá hai; Basan aur Karmil kumlá játe hain, aur Lubnán kí konpalen murjhá játi hain. **5** Us ke khauf se pahár kánpते hain, aur tñle pighal játe hain; us ke huzúr zamín, hán, dunyá aur us kí sab ma'múrí thartharátí hai. **6** Kis ko us ke qahr kí táb hai? us ke qahr i shadíid ko kaun bardásht kar saktá hai? us ká qahr ág kí mánind názil hotá hai, wuh chatánon ko tor dáltá hai. **7** KHUDÁWAND bhalá hai, aur musíbat ke dinpanáhgá hai: wuh apne tawakkul karnewálon ko jántá hai. **8** Lekin ab wuh us ke makán ko bare sailáb se nest o nábúd karegá, aur táríkí us ke dushmanon ko ragedegí. **9** Tum KHUDÁWAND ke khiláf kyá mansúba bándhte ho? wuh bi'lkull nábúd kar dálegá: 'azáb do bára na áegá. **10** Agarchi wuh uljhe húe kánton kí mánind pechída, aur apní mai se tar hon, taubhí wuh súkhe bhúse kí tarah bi'lkull jalá diye jáenge. **11** Tujh se ek aisá shakhs niklá hai, jo KHUDÁWAND ke khiláf bure mansúbe bándhtá aur sharárat kí saláh detá hai. **12** KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Agarchi wuh zabardast aur bahut se hon, taubhí wuh káte jáenge, aur shahr barbád ho jáegá. Agarchi main ne tujhe dukh diyá, taubhí phir kabhí tujhe dukh na dúngá. **13** Aur ab main us ká júá tujh par se

tor, dálúngá, aur tere bandhanon ko tukre tukre kar dúngá. **14** Lekin KHUDÁWAND ne terí bábat yih tukín sádir farmáyá hai, kí terí nasl baqí na rahe; main tere butkháne se khodí húi aur dháli húi múraton ko nest karúngá; main tere liye qabr taiyár karúngá, kyúnki tú nikammá hai. **15** Dekh, jo khushkhabarí látá, aur salámatí kí manadí kartá hai, us ke pánw paháron par hain; al Yahúdáh, apní 'íden maná, aur apní nazren adá kar; kyúnki phir khabís tere darmiyán se nahín guzregá; wuh sáf kát dálá gayá hai.

2 Paráganda karnewálá tujh par chařh áyá hai: qil'e ko mahfúz rakh, ráh kí nigahbání kar, kamarbasta ho, aur khúb mazbút rah. **2** Kyúnki KHUDÁWAND Ya'qúb kí raunaq ko Isráíl kí raunaq kí mánind phir bahál karegá; agarchi gáratgaron ne un ko gárat kiyá hai, aur un kí shákhen tor dáli hain. **3** Us ke baháduron kí siparen surkh hain, jangí mard qirmizí wardí pahine hain; us kí taiyári ke waqt rath faulád se jhalakte hain, aur deodár ke neze hilte hain. **4** Rath sarakon par tundi se daurte, aur maidán men betahashá játe hain; wuh mash'alon kí mánind chamakte, aur bijlí kí tarah kaundte hain. **5** Wuh apne sardáron ko bulátá hai; wuh takkar-eñ kháte áte hain: wuh jaldí jaldí fasíl par chařhte hain, aur ártalá taiyár kiyá játá hai. **6** Nahron ke phátak khul játe hain, aur qasr gudáz ho játá hai. **7** Hussab beparda húi aur asírí men chali gayí; us kí laundiyán qumríon kí mánind karáhtí húi mátam kartí, aur chhátí píttí hain. **8** Ninawah to qadím se hauz kí mánind hai, taubhí wuh bháge chale játe hain. Wuh pukárte hain, kí Thahro, thahro! par koí muřkar nahín dekhtá. **9** Chándí lúto, soná lúto: kyúnki mál kí kuchh intihá nahín; sab nafís chízen kasrat se hain. **10** Wuh khálí, sunsán, aur wíran hai; un ke dil pighal gaye, aur ghutne řakráne lage; har ek kí

kamar men shiddat se dard hai; aur is sab ke chihre zard ho gaye. 11 Sheron ki mand, aur jawan babaron ki khane ki jagah kahan hai, jis men sher i babar, aur sherni, aur un ke bachche bekhauf phirte the? 12 Sher i babar apne bachchon ki khurak ke liye pharta tha, aur apni shernion ke liye gala ghontta tha, aur apni mandon ko shikar se, aur garon ko phare hoon se bharta tha. 13 RABB u'l afwaj farmata hai, Dekh, main tera mukhalif hun, aur tere rathon ko jalakar dhuwan bana dunga, aur talwar tere jawan babaron ko kha jae gi; aur main tera shikar zamin par se mita dalunga, aur tere elchon ki awaz phir sunai na degi.

3 Khunrez shahr par afsos! wuh jhuth aur lut se bilkul bharai hai; wuh lutmar se baz nahin ata. 2 Suno, chabuk ki awaz, aur pahiyon ki kharkharahat, aur ghoron ka kudna, aur rathon ke hichkole. 3 Dekho, sawaron ka hamla, aur talwaron ki chamak, aur bhalon ki jhalak, aur maqtulon ke dher, aur lashon ke tude; lashon ki intihai nahin; lashon se thokaren khate hain: 4 yih us khubsurat jadugarni fahishe ki badkari ki kasrat ka natija hai, kyunki wuh qaumon ko apni badkari se, aur gharanon ko apni jadugari se, bechti hai. 5 RABB u'l afwaj farmata hai, Dekh, main tera mukhalif hun, aur tere samne se tera daman utha dunga, aur qaumon ko teri barahnagi, aur mamlukaton ko tera satr dikhlaunga. 6 Aur najasat tujh par dalunga, aur tujhe ruswa karunga, han, tujhe angushtnuma kar dunga. 7 Aur jo ko tujh par nigah karega tujh se bhagega, aur kahega, ki Ninawah wiran hua: is par kaun tars khaega? main tere liye tasalli denewale kahan se laun? 8 Kyu tu No A'mun se bihtar hai, jo nahron ke darmiyan

basa tha, aur pani us ki charon tarai tha, jis ki shahrpanah darya e Nil tha, aur jis ki fasil pani tha? 9 Kush aur Misr us ki be intihai tawana the; Fut aur Lubim us ke himayati the. 10 Taubhi wuh jilawatan aur asir hua; us ke bachche sab kuchon men patak diye gaye: aur un ke shurafa par qur'a dala aya, aur us ke satr buzurg zanjiron se jakre gaye. 11 Tu bhi mast hokar apne ap ko chhipaega, aur dushman ke samne se panah dhundhega. 12 Tere sab qile anjar ke darakht ki manind hain, jis par pahle pakke phal lage hon, jis ko agar ko hilae, to wuh khane-wale ke munh men gir paret. 13 Dekh, tere andar tere mard auraten ban gaye; teri mamlukat ke phatak tere dushmanon ke samne khule hain: ag tere asbangon ko kha gayi. 14 Tu apne muhasare ke waqt ke liye pani bhar le, aur apne qilon ko mazbut kar; garhe men utarkar mitti taiyar kar, aur in ka sancha hath men le. 15 Wahin ag tujhe kha jae gi; talwar tujhe kat dalegi; wuh tiddi ki tarah tujhe chat kar jae gi, agarchi tu apne ap ko chat karjanewali tiddiyon ki manind firawan kare, aur fauj i malakh ki manind beshumar ho jae. 16 Tu ne apne saudagaron ko asman ke sitaron se ziyada firawan kiya chat karjanewali tiddi kharab karke ut jati hai. 17 Tere umara malakh aur tere sardar tiddiyon ka hujum hain, jo sardi ke waqt jhariyon meq rahti hain, aur jab aftar nikalta hai to ut jati hain, aur un ka makar ko nahin janta. 18 Ai shah i Asur tere charwaha so gaye; tere sardar let gaye; teri ri'aya paharon par para-ganda ho gayi, aur us ko farahan karnewala ko nahin. 19 Teri shikastagi la'ilai hai, tera zahm kar hai: tera hal sunkar sab tali bajaenge: kyunki kaun hai jis par ha mesha teri shararat ka bar na tha?

HABAQQU'Q

1 Habaqqúq nabí kí royá ká bár i nubuwwat.

2 Ai KHUDÁWAND, main kabtak nála karúngá, aur tú na sunegá? main tere huzúr kab tak chilláúngá, Zulm! zulm! aur tú na bacháegá. **3** Tú kyün mujhe badkirdári aur kajraftári dikhátá hái? kyünki zulm aur sitam mere sámné haiñ: fitna o fasád barpá hote rahte haiñ. **4** Is liye sharí'at kamzor ho gayí, aur insáf mutlaq jári nahín hotá; kyünki sharír sádiqon ko gher lete haiñ; pas insáf ká khún ho rahá hai. **5** Qaumon par nazar karo, aur dekho, aur muta'ajjib ho; kyünki main tumháre aiyám men ek aisá kám karne ko hün, ki agar koi tum se us ká bayán kare, to tum hargiz háwar na karoge. **6** Kyünki dekho, main Kasdion ko charhá láúngá; wuh turshrú aur tundmizáj qaum haiñ jo wus'at i zamín se hokar guzarte haiñ, táki un bastiyon par jo un kí nahín haiñ qabza kar len. **7** Wuh daraune aur haibatnák haiñ; wuh khud hí apní 'adálat aur shán ká masdar haiñ. **8** Un ke ghoré chiton se bhí tezraftár haiñ, aur shám ko nikalnewále bheriyon se ziyáda khún-khor haiñ: aur un ke sawár kútte pháñdte áte haiñ; hán, wuh dúr se chale áte haiñ; wuh 'uqáb kí mánind haiñ jo apne shikár par jhapattá hai. **9** Wuh sab gáratgarí ko áte haiñ; wuh sídhe barhe chale áte haiñ, aur un ke asír ret ke zarron kí mánind beshumárhote haiñ. **10** Wuh bádsháh-on ko tháthhon men uráte, aur umará ko maskhara banáte haiñ; wuh qil'on ko haqír jánte haiñ, kyünki wuh mittí se damdame bándhkar un ko fath kar lete haiñ. **11** Tab wuh girdbád kí tarah guzarte; aur khatá karke gunahgár hote haiñ; kyünki un ká zor hí un ká Khudá hai. **12** Ai KHUDÁWAND mere Khudá, ai mere Quddús, kyá tú azal se nahín hai? ham nahín marenge. Ai KHUDÁWAND, tú ne un ko 'adálat ke liye thahráyá hai; aur ai meri Chatán, tú ne un ko tádíb ke liye

muqarrar kiyá hai. **13** Terí ánkhen aisi pák haiñ kí tú badí ko dekh nahín saktá, aur kajraftári par nigáh nahín kar saktá: phir tú dagábázon par kyün nazar kartá hai, aur jab sharír apne se ziyáda sádiq ko nigal játá hai, tab tú kyün khámosh rahtá hai; **14** aur baní A'dam ko samundar kí machhliyon, aur kíre makauson kí mánind banátá hai, jin par koi hukúmat karnewálá nahín? **15** Wuh un sab ko shast se uthá lete haiñ, aur apne jál men phansáte haiñ, aur mahájál men jama' karte haiñ: is liye wuh shádmán aur khush-waqt haiñ. **16** Isí liye wuh apne jál ke áge qurbánián guzránte haiñ, aur apne mahájál ke áge bakhúr jaláte haiñ; kyünki in ke wasíle se un ká bakhra lazíz, aur un kí gízá charb hai. **17** Pas kyá wuh apne jál ko kháli karne aur qaumon ko mutawátir qatl karne se báz na áenge?

2 Main apní dídgáh par khará rah-úngá, aur burj par charhkar intizár karúngá, kí wuh mujh se kyá kahtá hai, aur main apní faryád kí bábat kyá jawáb dún. **2** Tab KHUDÁWAND ne mujhe jawáb diyá, aur farmáyá, kí Royá ko takhtion par aisi safái se likh, kí log daurte hue bhí parhsaken. **3** Kyünki yih royá ek muqarrara waqt ke liye hai, yih jald wuqú' men áegí, aur khatá na karegi: agarchi is men der ho, taubhi is ká muntazir rah, kyünki yih yaqínan wuqú' men áegí, tákhír na karegi. **4** Dekh, mutakabbir ádmí ká dil rást nahín hai: lekin sádiq apne ímán se zinda rahega. **5** Beshakk mutakabbir ádmí mai kí mánind dagábáz hai, wuh apne ghar men nahín rahtá; wuh pátál kí mánind apní hawas barhátá hai, wuh maut kí mánind hai, kabhi ásúda nahín hotá, balki sab qaumon ko apne pás jama' kartá hai, aur sab ummaton ko apne nazdík faráham kartá hai. **6** Kyá yih sab us par masal na láenge, aur tanzan na kahenge, kí Us par afsos jo auron

3 **Ka** hai se maldar hota hai! lekin yih kab tak? aur us par jo kasrat se giran hota hai! 7 Kyā wuh tujhe khā jāne ko achānak na uthenge, aur tujhe muztarib karne ko bedār na hongē; aur tū un ke liye lūt na hogā? 8 Chūnki tū ne bahut sī qaumon ko lūt liyā, aur mulk o shahr o bāshindon men khūnrezi aur sitangari kī hai, is liye bāqimānda log tujhe gārat karenge.

9 Us par afsos jo apne gharāne ke liye nājāiz nafa' uthātā hai, tāki apne āshiyāna balandī par banāe, aur musibat se mahfūz rahe! 10 Tū ne bahut sī ummaton ko barbad karke apne gharāne ke liye ruswāi hāsīl kī, aur apnī jān kī gunahgār huā. 11 Kyūnki dīwār se patthar chillaenge, aur chhat se shahtir jawāb denge.

12 Us par afsos jo qasbe ko khūnrezi se aur shahr ko badkirdārī se ta'mīr kartā hai! 13 Kyā yih RABB u'l afwāj kī taraf se nahīn, kī logon kī mīhnat āg ke liye ho, aur qaumon kī mashaqqat batālat ke liye? 14 Kyūnki jis tarah samundar pānī se bhārā hai, usī tarah zamīn KHUDĀWAND ke jalāl ke 'irfān se ma'mūr hogī.

15 Us par asfos jo apne hamsāye ko apne qahr kī jān pilākar matwālā kartā hai, tāki us ko bepārda kare! 16 Tū 'izzat ke 'iwaz ruswāi se bhar gayā hai; tū bhī pīkar apnī nāmāhtūnī zāhir kar: KHUDĀWAND ke dahine hāth kī piyāla apne daur men tujh tak pahūnchegā, aur ruswāi terī shaukat ko dhānp legī. 17 Chūnki tū ne mulk o shahr o bāshindon men khūnrezi aur sitangari kī hai, is liye wuh ziyādātī jo Lubnān par hūī, aur wuh halākat jis se jānwar dar gaye, tujh par āegī.

18 Khodī hūī mūrāt se kyā hāsīl, kī us ke banānewālē ne use khodkar banāyā? dhālī hūī mūrāt, aur jhūth sikhānewālē se kyā fāida, kī us kī banānewālā us par bharosā rakhtā, aur gūnge buton ko banātā hai? 19 Us par afsos jo lakrī se kahtā hai, jāg; aur bezabān patthar se, kī Uth! Kyā wuh ta'lim de saktā hai? Dekh, wuh to sone chāndī se murhā hai, lekin us men mutlaq dam nahīn. 20 Magar KHUDĀWAND apnī muqaddas haikāl men hai: sarī zamīn us ke huzūr khāmōsh rahe.

3 Shigāyūnot ke sur par, Habaqqūq nabī kī du'ā.

2 **Ai** KHUDĀWAND, main ne teri shuhrat sunī, aur dar gayā:

Ai KHUDĀWAND, isī zamāne men apne kām ko bahāl kar, Isī zamāne men us ko zāhir kar; Qahr ke waqt rahm ko yād farmā.

3 Khudā Temān se ayā, Aur Quddūs koh i Fārān se. (Silāh.)

Us kī jalāl āsmān par chhā gayā, Aur zamīn us kī hamd se ma'mūr ho gayī.

4 Us kī jagnagāhat nūr kī mānind thī;

Us ke hāth se kiranen nikaltī thīn:

Aur is men us kī qudrat nihān thī.

5 Wabā us ke āge āge chaltī thī, Aur ātashī tīr us ke qadamon se nikalte the.

6 Wuh kharā huā, aur zamīn tharrā gayī;

Us ne nigāh kī aur qaumen parā-ganda ho gayīn:

Azālī pahār pāra pāra ho gaye, Qadīm tīle jhuk gaye;

Us kī rahen azālī hain.

7 Main ne Kūshan ke khaimon ko musibat men dekhā,

Mulk i Midyān ke parde hil gaye.

8 **Ai** KHUDĀWAND, kyā tū nadiyon se bezār thā?

Kyā terā qahr daryāon par thā?

Kyā terā gazab samundar par thā,

Kī tū apne ghoron aur fathyāb rathon par sawār huā?

9 Terī kamān gilāf se nikālī gayī, Terā 'ahd qabāil ke sāth ustuwār thā. (Silāh.)

Tū ne zamīn ko nadiyon se chīr dālā.

10 Pahār tujhe dekhkar kānp gaye;

Sailāb guzar gaye;

Samundar se shor uthā,

Aur maujen baland hūin.

11 Tere urnewālē tiron kī raushnī se,

Tere chamkīle bhāle kī jhalak se,

Aftāb o māhtāb apne burjon men thahr gaye.

12 Tū gāzabnāk hokar mulk men se guzrā.

- Tú ne qahr se qaumon ko páemál kiyá.
- 13 Tú apne logon kí naját kí khátir niklá,
Hán, apne mamsúh kí naját kí khátir;
Tú ne sharir ke ghar kí chhat girá dí,
Aur us kí bunyád bi'lkull khod dálí. (Siláh.)
- 14 Tú ne usí ke lath se us ke baháduron ke sir phore;
Wuh mujhe paráganda karne ko girdbád kí tarah áe;
Wuh garíhon ko tanháí men nigal jáne par khush the.
- 15 Tú apne ghoron par sawár hokar samundar se,
Hán, bare sailáb se pár ho gayá.
- 16 Main ne suná, aur merá dil dahál gayá;
Us shor ke sabab se mere kionth híne lage;
Merí haddiyán bosída ho gayín;
Aur main khare khare kánpne lagá,

- Lekin main sabr se un ke bure din ká muntazir hún,
Jo ikatthe hokar ham par hamla karte hain.
- 17 Agarchi anjir ká darakht na phúle,
Aur ták men phal na lage,
Aur zaitún ká hásl zái ho jáe,
Aur kheton men kuchh paidáwar na ho,
Aur bherkhane se bheren játi rahen,
Aur tawelon men maweshí na hon;
- 18 Taubhí main KHUDÁWAND se khush rahúngá,
Aur apne najátbakhsh Khudá se khushwaqt kúngá.
- 19 KHUDÁWAND Khudá merí taláwanáí hai,
Wuh mere pánw hirmí ke se baná deta hai,
Aur mujhe merí únchí jagahon men chálátá hai.

(Mishnuganat ke liye) mere tárdár
(sázon ke láth) se

SAFANIYA'H

I KHUDÁWAND ká kalám jo sháh í Yahúdáh Yásiyáh bin Amún ke piyám men Safaniyáh bin Mushi, bin Jadalíyáh, bin Amatíyáh, bin Hizqiyáh par názil huá.

2 KHUDÁWAND farmatá hai, Main rú e zámín se sab kuchh bi'lkull nest karúngá; 3 insán aur haiwán ko nest karúngá; hawá ke parandon, aur samundar kí machliyon ko, aur sharíron aur un ke buton ko nest karúngá; aur insán ko rú e zámín se faná karúngá, KHUDÁWAND farmatá hai. 4 Main Yahúdáh par, aur Yaráshalem ke sab báhshindon par háth cháláúngá, aur is makán men se Ba'í ke baqiye ko, aur Kamárim ke nám ko pujáriyon samet nest karúngá; 5 aur un ko bhí jo kothon par chárhkar ajrám í falak kí parastish karte hain, aur un ko jo KHUDÁWAND kí íbádat ká áhd karte hain lekin Mílkúm kí qasam kháte hain; 6 aur un ko

bhí jo KHUDÁWAND se bargashtá hokar na us ke talib hue, aur na unhon ne us se mashwarat lí.

7 Tum KHUDÁWAND KHUDÁ ke húzúr khamosh rahó kyúnkí KHUDÁWAND ká din nazálí hai aur us ne sablíha talyár kiyá hai, aur apne mahnánon ko mákhsús kiyá hai. 8 Aur KHUDÁWAND ke zabíhe ke din yún hogá, kí main umará aur sháhzádon ko, aur un sab ko jo ajnabíon kí poshák pahínte hain, sazá dúngá. 9 Main usí roz un sab ko jo logon ke gharon men ghuskar apne áqá ke ghar ko lúf aur mákr se bharte hain sazá dúngá. 10 Aur KHUDÁWAND farmatá hai, Usí roz machhí phátak se rone kí áwáz, aur Mishnah se mátam kí, aur tilon par se bare gaugá kí sadá uthégí. 11 Ai Máktís ke rahnewálo, mátam káro; kyúnkí sab saudágar máre gaye; jo chándí se lade the, sab halák hógé. 12 Phir main chirág lekar Yaráshalem men

talash karungá, aur jitne apní talch-
hat par jam gaye hain, aur dil men
kahte hain, ki KHUDÁWAND sazá o jazá
na degá, un ko sazá dúngá. 13 Tab
un ká mál lut jáegá, aur un ke ghar
ujar jáenge; ghar to banáenge, par
un men búd o bášh na karenge;
aur tákistán lagáenge, par un kí mai
na pienge. 14 KHUDÁWAND ká roz
i 'azím qaríb hai, hán, wuh nazdík
á gayá; wuh á pahunchá: suno;
KHUDÁWAND ke din ká shor; za-
bardast ádmí phút phútkar roegá.
15 Wuh din qahr ká din hai, dukh aur
ranj ká din, wírání aur kharábí ká din,
táríki aur udási ká din, abr aur tíragí
ká din, 16 hasin shahron, aur únche
burjon ke khiláf narsinge aur jangí
lalkár ká din. 17 Aur main baní A'dam
par musibat láungá, yahán tak ki wuh
andhon kí mánind chalenge, kyúñki
wuh KHUDÁWAND ke gunahgár hue;
un ká khún dhúl kí tarah giráyá jáegá,
aur un ká gosht najásat kí mánind.
18 KHUDÁWAND ke qahr ke din
un ká soná chándí un ko bachá na
sakegá; balki tamám mulk ko us kí
gairat kí ág khá jáegí; kyúñki wuh
yaklakht mulk ke sab bášhinda
ko tamám kar dálegá.

2 Ai behayá qaum, jama' ho, jama'
ho. 2 Is se pahle ki taqdir
iláhi zahir ho, aur wuh din bhus
kí mánind játá rahe, aur KHUDÁWAND
ká qahr i shadíd tum par názil ho,
aur us ke gazab ká din tum par á
pahunché. 3 Ai mulk ke sab halím
logo, jo KHUDÁWAND ke ahkám par
chalte ho, us ke talib ho; rástbázi
ko dhúndho, fírotaní kí talásh karo;
sháyad KHUDÁWAND ke gazab ke
din tum ko panáh mile. 4 Kyúñki
Gazzah matrúk hogá, aur Asqalon
wírán kiyá jáegá: aur Ashdúd do
pahar ko khárij kar diyá jáegá, aur
'Aqrún kí bekhkání kí jáegí. 5 Sa-
mundar ke sáhil ke rahnewálon
ya'ní Karetíon kí qaum par afsos!
Ai Kan'án, Filistíon kí sarzamín,
KHUDÁWAND ká kalám tere khiláf hai;
main tuihe nest o nábúd karungá,
yahán tak ki koí basnewálá na rahe.
6 Aur samundar ke sáhil charágá-
hén hongé, jin men charwáhon kí
jhonpriyán, aur bherkháne hongé.
7 Aur wuhí sáhil Yahúdáh ke ghar-
áne ke baqiye ke liye hongé; wuh
un men charáyá karenge; wuh shám
ke waqt Asqalon ke makánon men

letá karenge; kyúñki KHUDÁWAND
un ká Khudá un par phir nazar
karegá, aur un kí asrí ko mauqúf
karegá. 8 Main ne Moáb kí mal-
ámat aur baní 'Ammon kí la'n ta'n
suní hai, unhon ne merí qaum ko
malámat kí, aur un kí hudúd ko dabá
liyá hai. 9 Is liye RABB u'l afwáj,
Isráil ká Khudá, farmátá hai, Mujhe
apní hayát kí qasam, yaqínan Moáb
Sadúm kí mánind hogá, aur baní
'Ammon 'Amúrah kí mánind, wuh
purkhár o namakzár, aur abadu'l
ábád barbád rahenge; mere logon
ká baqiya un ko gárat karenge, aur
merí qaum ke baqí log un ke wáris
hongé. 10 Yih sab kuchh un ke
takabbur ke sabab se un par áegá;
kyúñki unhon ne RABB u'l afwáj
ke logon ko malámat kí, aur un par
ziyádatí kí. 11 KHUDÁWAND un ke
liye haibatnák hogá, aur zamín ke
tamám ma'búdon ko lágar kar degá;
aur bahrí mamálik ke sab bášhinde
apní apní jagah men us kí parastish
karenge. 12 Ai Kúsh ke bášhindo,
tum bhí merí talwár se máre jáoge.
13 Aur wuh shimál kí taraf apná
háth barháegá, aur Asúr ko nest
karegá, aur Nínawah ko wírán aur
biyábán kí mánind khushk kar degá.
14 Aur janglí jánwar us men letenge,
aur har qism ke haiwán, hawásil aur
khárpusht, us ke sútúnon ke síron
par maqám karenge; un kí áwáz un
ke jharokon men hogí; un kí dahlízon
men wírání hogí; kyúñki deodár ká
kám khulá chhorá gayá hai. 15 Yih
wuh shádmán shahr hai jo befíkr thá;
jis ne dil men kahá, ki Main hún, aur
mere siwá koí dúsrá nahín; wuh
kaisá wírán huá, haiwánon ke baithne
kí jagah! har ek jo udhar se guzregá
suskáregá, aur háth hiláegá.

3 Us sarkash o nápák o zálím
shahr par afsos! 2 Us ne kalám
ko na suná; wuh tarbiyatpazír
na huá; us ne KHUDÁWAND par
tawakkul na kiyá, aur apne Khudá
kí qurbat kí árzú na kí. 3 Us ke
umará us men garánewále babar
hain; us ke qázi bheriye hain, jo
shám ko nikalte hain aur subh tak
kuchh nahín chhorté. 4 Us ke
nabí láfzan aur dagábáz hain; us
ke káhinon ne pák ko nápák thah-
ráyá; aur unhon ne sharí'at ko mar-
orá hai. 5 KHUDÁWAND jo sádiq
hai us ke andar hai; wuh beinsáfi

na karegá; wuh har subh bilánaga apní 'adálat záhír kartá hai; inagar beinsáf ádmí sharm ko nahín jántá. 6 Main ne qaumon ko kát dálá: un ke burj barbád kiye gaye; main ne un ke kúchon ko wirán kiyá, yahán tak ki un men koi nahín chaltá; un ke shahr ujár hue, aur un men koi insán nahín, koi báshinda nahín. 7 Main ne kahá, ki Faqat mujh se dar; aur taribatpazír ho, táki us kí bastí káfi na jáe, us sab ke mutábíq jo main ne us ke haqq men thahráya thá; lekin unhon ne 'amdan apní rawish ko bigará. 8 Pas, KHUDÁWAND farmátá hai, mere muntazir raho, jab tak ki main lút ke liye na usthún; kyúнки main ne thán liyá hai, ki qaumon ko jama' karún, aur mamlukaton ko ikatthá karún, táki apne gazab ya'ní tamám qahr i shadíd ko un par názil karún; kyúнки meri gairat kí ág sári zamín ko khá jáegi. 9 Aur main us waqt logon ke honth pák kar dúngá, táki wuh sab KHUDÁWAND se du'á karen, aur ek dil ho kar us kí 'ibádat karen. 10 Kúsh kí nahron ke pár se mere 'ábid, ya'ní meri paráganda qaum mere liye hadya láegi. 11 Usí roz tú apne sab a'mál ke sabab se jin se tú meri gunahgár hui sharminda na hogi; kyúнки main us waqt tere darmiyán se tere mutakabbir logon ko nikál dúngá, aur phir tú mere koh i muqaddas par takabbur na karegi. 12 Aur main tujh men ek mazlúm aur miskín baqiya chhor dúngá,

aur wuh KHUDÁWAND ke nám par ta-wakkul karenge. 13 Isráíl ke báqí log na badí karenge, na jhúth bolenge, aur na un ke munh men dagá kí báten pái jáengi; balki wuh kháenge, aur let rahenge, aur koi un ko na daráega. 14 Ai bint i Siyyún, nagmasarái kar; ai Isráíl, lalkár; ai dukhtari Yarúshalem, pure dil se khushi maná, aur shádmán ho. 15 KHUDÁWAND ne teri sazá ko dúr kar diyá; us ne tere dushmanon ko nikál diyá; KHUDÁWAND Isráíl ká bádsháh tere andar hai; tú phir musibat ko na dekhegi. 16 Us roz Yarúshalem se kahá jáega, Hirásán na ho: ai Siyyún, tere háth dhíle na hon. 17 KHUDÁWAND terá Khudá jo tujh men hai qádir hai; wuhí bachá legá, wuh tere sabab se shádmán hokar khushi karegá; apní mahabbat men masrúr rahegá; wuh gate hue tere liye shádmáni karegá. 18 Main tere un logon ko, jo 'idon se mahrúm hone ke sabab se gamgín aur malá-mat se zerbár hain, jama' karúnga. 19 Dekh, main us waqt tere sab satánewálon ko sazá dúngá, aur langron ko rihái dúngá, aur jo hánk diye gaye, un ko ikatthá karúnga; aur jo tamám jahán men ruswá hue, un ko sitúda aur námwar karúnga. 20 Us waqt main tum ko jama' karke mulk men láúnga; kyúнки jab tumhári hín-hayát hí men tumhári asíri ko mauqúf karúnga, to tum ko zamín kí sab qaum-on ke darmiyán námwar aur sitúda karúnga, KHUDÁWAND farmátá hai.

HAJJAI'

1 Dára badsháh kí saltanat ke dúsre baras ke chhate mahíne kí pahlí tárikh ko Yahúdáh ke názim Zarubbábul bin Siyáltiel, aur sardár káhin Yashú' bin Yahúsadaq ko Hajjai nabi kí ma'rifat KHUDÁWAND ká kalám pahunchá, 2 ki RABB u'l afwáj yún farmátá hai, ki Yih log kahte hain, Abhi KHUDÁWAND ke ghar kí ta'mír ká waqt nahín áya. 3 Tab KHUDÁWAND ká kalám Hajjai nabi par názil húa, 4 ki Kyá tumháre liye

musaqqaí gharon men rahne ká waqt hai, jab ki yih ghar wirán pará hai? 5 Aur ab RABB u'l afwáj yún farmátá hai, ki Tum apní rawish par gaur karo. 6 Tum ne bahut sá boyá, par thorá kátá; tum kháte ho, par ásúda nahín hoté; tum píte ho, par piyás nahín bujhti; tum kapre pahinte ho, par garm nahín hote, aur mazdúr apní mazdúri sarakhdár thaili men jama' kartá hai. 7 RABB u'l afwáj yún farmátá hai, Apní rawish par gaur karo. 8 Paharon

se lakrī lākar yih ghar ta'mīr karo; aur main is se khush hūngā, aur merī tamjīd hogī, KHUDĀWAND farmatā hai. 9 Tum ne bahut kī ummed rakhi, aur dekho, thoṛā milā: aur jab tum use apne ghar men lāe, to main ne use urā diyā. RABB u'l afwāj farmatā hai, Kyūn? Is liye kī merā ghar wirān hai, aur tum men se har ek apne ghar ko daurā chalā jātā hai. 10 Is liye na āsmān se os girtī hai, aur na zamīn apnā hāsīl detī hai. 11 Aur main ne khushk-sālī ko talab kiyā, kī mulk, aur pahāron par, aur anāj, aur nayī mai, aur tel, aur zamīn kī sab paidāwār par, aur insān o haiwān par, aur hāth kī sārī mihnat par āe.

12 Tab Zarubbābul bin Siyāltiel, aur sardār kāhin Yashū' bin Yahūsadaq, aur logon kā sab baqiya KHUDĀWAND apne Khudā ke kalām aur us ke bheje hue Hajjaī nabī kī bāton ke shanawā hue, aur log KHUDĀWAND ke huzūr tarsān hue. 13 Tab KHUDĀWAND ke paigambar Hajjaī ne KHUDĀWAND kā paigām un logon ko sunāyā, kī KHUDĀWAND farmatā hai, Main tumhāre sāth hūn. 14 Phir KHUDĀWAND ne Yahūdāh ke nāzim Zarubbābul bin Siyāltiel kī, aur sardār kāhin Yashū' bin Yahūsadaq kī, aur logon ke baqiye kī rūh ko targīb dī: pas wuh ākar RABB u'l afwāj apne Khudā ke ghar kī ta'mīr men mashgūl hue. 15 Aur yih wāqī'a Dārā bādshāh kī saltanat ke dūsre baras ke chhātē mahīne kī chaubīswin tārīkh kā hai.

2 Sātwen mahīne kī ikkīswin tārīkh ko KHUDĀWAND kā kalām Hajjaī nabī kī ma'rīfat pahunchā, 2 kī Yahūdāh ke nāzim Zarubbābul bin Siyāltiel sardār kāhin Yashū' bin Yahūsadaq aur logon ke baqiye se yūn kah, 3 kī Tum men se kis ne is haikal kī pahīlī raunaq ko dekhā? aur ab kaisī dikhāī detī hai? kyā yih tumhārī nazar men nāchīz nahīn hai? 4 Lekin, ai Zarubbābul, hausala rakh, KHUDĀWAND farmatā hai; aur ai sardār kāhin, Yashū' bin Yahūsadaq hausala rakh; aur ai mulk ke sab logo, hausala rakkho, KHUDĀWAND farmatā hai, aur kām karo; kyūnkī main tumhāre sāth hūn, RABB u'l afwāj farmatā hai, 5 Misr se nikalte waqt main ne tum se jo 'ahd kiyā thā, us ke mutābiq merī

wuh rūh tumhāre sāth rahtī hai: himmat na hāro. 6 Kyūnkī RABB u'l afwāj yūn farmatā hai, kī Main thoṛī der men phir ek bār āsmān o zamīn, aur bahr o barr ko hilā dūngā; 7 main sab qaumon ko hilā dūngā, aur un kī margūb chīzen āengī, aur main is ghar ko jalāl se ma'mūr karūngā, RABB u'l afwāj farmatā hai. 8 Chāndī merī hai, aur sonā merā hai, RABB u'l afwāj farmatā hai. 9 Is pichhle ghar kī raunaq pahle ghar kī raunaq se ziyāda hogī, RABB u'l afwāj farmatā hai; aur main is makān men salāmatī bakhshūngā, RABB u'l afwāj farmatā hai.

10 Aur Dārā bādshāh kī saltanat ke dūsre sāl ke nauwen mahīne kī chaubīswin tārīkh ko KHUDĀWAND kā kalām Hajjaī nabī kī ma'rīfat pahunchā, 11 kī RABB u'l afwāj yūn farmatā hai, kī Sharī'at kī bābat kāhinon se daryāft kar, 12 kī Agar koī pāk gosht ko apne libās ke dāman men liye jātā ho, aur us kā dāman rotī, yā dāl, yā mai, yā tel, yā kisī tarah ke khāne kī chīz ko chhū jāe, to kyā wuh chīz pāk ho jāegī? Kāhinon ne jawāb diyā, Hargiz nahīn. 13 Phir Hajjaī ne pūchhā, kī Agar koī kisī murde ko chhūne se nāpāk ho gayā ho, aur in men se kisī chīz ko chhūe, to kyā wuh chīz nāpāk ho jāegī? Kāhinon ne jawāb diyā, Zarūr nāpāk ho jāegī. 14 Phir Hajjaī ne kahā, KHUDĀWAND farmatā hai, Merī nazar men in logon, aur is qaum, aur in ke a'māl kā yihī hāl hai; aur jo kuchh is jagah guzrānte hain, nāpāk hai. 15 Pas ab aur āyanda ko us waqt kā khayāl rakkho, jab kī abhī KHUDĀWAND kī haikal kā patthar par patthar na rakkhā gayā thā: 16 us tamām zamāne men jab koī bīs paimānon kī ās rakhtā, to das hī milte the; aur jab koī mai ke hauz se pachās paimāne nikālne jātā, to bīs hī nikalte the. 17 Aur main ne tum ko tumhāre sab kāmōn men bād ī samūm, aur gerūī, aur oлон se mārā; par tum merī taraf rujū' na lāe, KHUDĀWAND farmatā hai. 18 Ab aur āyanda is kā khayāl rakkho, āj KHUDĀWAND kī haikal kī bunyād ke dāle jāne, ya'nī nauwen mahīne kī chaubīswin tārīkh se, is kā khayāl rakkho. 19 Kyā is waqt bīj khatte men hai? abhī to tāk aur anjīr aur

anár, aur zaitún men phal nahín lagá ; áj hí se main tum ko barakat dúngá.

20 Phir isí mahíne kí chaubísuín tárikh ko KHUDÁWAND ká kalám Hajjáí nabí par názil huá, 21 kí Yahúdáh ke názim Zarubbábul se kah de, kí Main ásmán aur zamín ko hiláungá ; 22 aur saltanaton ke takht ulaṭ dúngá, aur qaumon kí saltanaton kí tawánái nest kar dúngá,

aur rathon ko sawáron samet ulaṭ dúngá, aur ghoré aur un ke sawár girjáenge, aur har shakhs apne bhái kí talwár se qatl hogá. 23 RABB u'l afwáj farmatá hai, Ai mere khádim Zarubbábul bin Siyáltiel, usí roz main tujhe lúngá, KHUDÁWAND farmatá hai, aur nagín ṭhahráungá ; kyúñki main ne tujhe barguzída kiyá hai, RABB u'l afwáj farmatá hai.

ZAKARIYA'H

1 Dára ke dúsre baras ke áthwen mahíne men KHUDÁWAND ká kalám Zakariyáh nabí bin Barakiyáh bin 'Iddú par názil huá, 2 kí KHUDÁWAND tumháre bápádá se saṅht náráz rahá. 3 Is liye tú un se kah, RABB u'l afwáj yún farmatá hai, kí Tum merí taraf rujú' ho, RABB u'l afwáj ká farmán hai ; to main tumhári taraf rujú' húngá, RABB u'l afwáj farmatá hai. 4 Tum apne bápádá kí mánind na bano, jin se agle nabíon ne ba áwáz í baland kahá, RABB u'l afwáj yún farmatá hai, kí Tum apní burí rawish aur bada'málí se báz áo ; par unhon ne na suná, aur mujhe na máná, KHUDÁWAND farmatá hai. 5 Tumháre bápádá kahán hain? kyá ambiyá hamesha zinda rahte hain? 6 Lekin merá kalám aur mere áín, jo main ne apne khidmatguzár nabíon ko farmáe the, kyá wuh tumháre bápádá par púre nahín hue? chunáñchí unhon ne rujú' lákar kahá, kí RABB u'l afwáj ne apne iráde ke mutábiq hamári 'ádát aur hamáre a'mál ká badla diyá hai.

7 Dára ke dúsre baras aur gyárahwen mahíne ya'ní máh í Sabát kí chaubísuín tárikh ko KHUDÁWAND ká kalám Zakariyáh nabí bin Barakiyáh bin 'Iddú par názil huá, 8 kí Main ne khwáb men dekhá, kí ek shakhs surang ghoré par sawár mihndí ke darakhton ke darmiyán nasheb men khará thá, aur us ke píchhe surang, aur kumáit, aur nuqre ghoré the. 9 Tab main ne kahá, kí Ai mere áqá, yih kyá hain? Is par firishte ne jo mujh se guftogú kartá

thá kahá, Main tujhe dikháungá kí yih kyá hain. 10 Aur jo shakhs mihndí ke darakhton ke darmiyán khará thá kahne lagá, Yih wuh hain jin ko KHUDÁWAND ne bhejá hai kí sári dunyá men sair karen. 11 Aur unhon ne KHUDÁWAND ke firishte se, jo mihndí ke darakhton ke darmiyán khará thá, kahá, Ham ne sári dunyá kí sair kí hai, aur dekhá kí sári zamin men amn o amán hai. 12 Phir KHUDÁWAND ke firishte ne kahá, Ai RABB u'l afwáj, tú Yarúshalem aur Yahúdáh ke shahron par, jin se tú sattu baras se náráz hai, kab tak rahm na karegá? 13 Aur KHUDÁWAND ne us firishte ko jo mujh se guftogú kartá thá muláim aur tasallíbakhs jawáb diyá. 14 Tab us firishte ne jo mujh se guftogú kartá thá mujh se kahá, kí Baland áwáz se kah, RABB u'l afwáj yún farmatá hai, kí Mujhe Yarúshalem aur Siyyún keliye barígairathai. 15 Aur main un qaumon se jo áram men hain niháyat náráz hun ; kyúñki jab main thorá náráz thá, to unhon ne us áfat ko bahut ziyáda kar diyá. 16 Is liye KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Main rahmat ke sáth Yarúshalem ko wápas áyá hun ; us men merá maskan ta'mír kiyá jáegá, RABB u'lafwáj farmatá hai ; aur Yarúshalem par phir sút khenchá jáegá. 17 Phir baland áwáz se kah, RABB u'l afwáj yún farmatá hai, kí Mere shahr do-bára khushháli se ma'múr hongé, kyúñki KHUDÁWAND phir Siyyún ko tasallí bakhshegá, aur Yarúshalem ke qubúl farmáegá.

18 Phir main ne áñkh uthákar

nigáh kī, aur kyá dekhtá hūn, kī chār sīng hain. 19 Aur main ne us firishte se jo mujh se guftogū kartá thá púchhá, kī Yih kyá hain? Us ne mujhe jawáb diyá, Yih wuh sīng hain jinhon ne Yahúdáh aur Isráíl, aur Yarúshalem ko paráganda kiyá hai. 20 Phir KHUDÁWAND ne mujhe chār kárigar díkháe. 21 Tab main ne kahá, Yih kyūn áe hain? Us ne jawáb diyá, Yih wuh sīng hain jinhon ne Yahúdáh ko aisá paráganda kiyá kī koi sir na uṭhá saká; lekin yih is liye áe hain kī un ko daráen, aur un qaumon ke sīngon ko past karen, jinhon ne Yahúdáh ke mulk ko paráganda karne ke liye sīng uṭháiyá hai.

2 Phir main ne ánkḥ uṭhákar nigáh kī, aur kyá dekhtá hūn, kī ek shakhs jarīb háth men liye khará hai. 2 Aur main ne púchhá, Tú kahán játá hai? Us ne jawáb diyá, Yarúshalem kī paimáish ko, táki dekhūn kī us kī chauráí aur lambáí kitní hai. 3 Aur dekho, wuh firishta jo mujh se guftogū kartá thá rawána húa, aur dúsrá firishta us ke pás áyá, 4 aur us se kahá, Daur, aur is jawán se kah, kī Yarúshalem insán o haiwán kī kasrat ke bá'is befasíl bastiyon kī mánind ábád hogá. 5 Kyūnki KHUDÁWAND farmátá hai, Main us ke liye cháron taraf átashí díwār hūngá, aur us ke andar us kī shaukat. 6 Suno, KHUDÁWAND farmátá hai; shimál kī sarzamín se, jahán tum ásmán kī cháron hawaon kī mánind paráganda kiye gaye, nikal bhágo, KHUDÁWAND farmátá hai. 7 Ai Siyyūn, tú jo dukhtar í Bábul ke sáth basti hai, nikal bhág. 8 Kyūnki RABB u'l afwáj, jis ne mujhe apne jalál kī khátir un qaumon ke pás bhejá hai jinhon ne tum ko gárat kiyá, yūn farmátá hai, kī jo koi tum ko chhútá hai, merí ánkḥ kī putlī ko chhútá hai. 9 Kyūnki, dekh, main un par apná háth hiláūngá, aur wuh apne gulámon ke liye lút hongé; tab tum jánoge kī RABB u'l afwáj ne mujhe bhejá hai. 10 Ai dukhtar í Siyyūn, tú gá, aur khushi kar; kyūnki, dekh, main ákar tere andar sukúnat karūngá, KHUDÁWAND farmátá hai. 11 Aur us waqt bahut sí qaumen KHUDÁWAND se mel karenge, aur merí ummat hongí, aur main tere andar sukúnat karūngá; tab

tú jánégí kī RABB u'l afwáj ne mujhe tere pás bhejá hai. 12 Aur KHUDÁWAND Yahúdáh ko mulk í muqaddas men apní mirás ká bakhra thá bhráegá, aur Yarúshalem ko qubúl farmáegá. 13 Ai baní A'dam, KHUDÁWAND ke huzúr khámosh rahó; kyūnki wuh apne muqaddas maskan se uṭhá hai.

3 Aur us ne mujhe yih díkháiyá, kī sardár káhin Yashú' KHUDÁWAND ke firishte ke sámné khará hai, aur Shaitán us ke dahine háth istáda hai táki us ká muqábala kare. 2 Aur KHUDÁWAND ne Shaitán se kahá, Ai Shaitán, KHUDÁWAND tujhe malámat kare; hán, wuh KHUDÁWAND, jis ne Yarúshalem ko qubúl kiyá hai, tujhe malámat kare: kyá yih wuh luktí nahín jo ág se níkalí gayí hai? 3 Aur Yashú' maile kapre pahine firishte ke sámné khará thá. 4 Phir us ne un se jo us ke sámné kharé the kahá, Is ke maile kapre utár do. Aur us se kahá, Dekh, main ne terí badkirdári tujh se dúr kī, aur main tujhe nafis poshák pahináūngá. 5 Aur us ne kahá, kī Us ke sir par sáf 'amāma rakkho. Tab unhon ne us ke sir par sáf 'amāma rakkhá, aur poshák pahináí. Aur KHUDÁWAND ká firishta us ke pás khará rahá. 6 Aur KHUDÁWAND ke firishte ne Yashú' se tákid karke kahá, 7 RABB u'l afwáj yūn farmátá hai, kī Agar tú merí ráhon par chale aur mere ahkám par 'amal kare, to mere ghar par hukúmat karegá, aur merí bārgáhon ká nigahbán hogá, aur main tujhe in men jo yahán kharé hain áne jáne kī ijázat dūngá. 8 Ab, ai Yashú' sardár káhin, sun, tú aur tere rafíq jo tere sámné baithte hain; wuh is bát ká ímá hain, kī main apne bande ya'ní SHÁKH ko lánewálá hūn. 9 Kyūnki us patthar ko jo main ne Yashú' ke sámné rakkhá hai dekh: us par sáf ánkḥen hain; dekh, main is par kanda karūngá, RABB u'l afwáj farmátá hai; aur main is mulk kī badkirdári ko ek hí dín men dúr karūngá. 10 RABB u'l afwáj farmátá hai, Usí roz tum men se har ek apne hamsáye ko ták aur anjír ke níche buláegá.

4 Aur wuh firishta jo mujh se báten kartá thá phir áyá, aur us ne goyá mujhe nínd se jagá diyá, 2 aur púchhá, Tú kyá dekh-

tá hai? Aur main ne kahá, ki Main ek sone ká sham'adán dekhtá hún, jis ke sir par ek kaṭorá hai, aur us ke úpar sáṭ chirág hain, aur un sáṭ chirágon ki sáṭ sáṭ naliyán. 3 Aur us ke pás zaitún ke do darakht hain, ek to kaṭore ki dahiní taraf aur dúsrá baín taraf. 4 Aur main ne us firishte se jo mujh se kalám kartá thá púchhá, Ai mere áqá, yih kyá hain? 5 Tab us firishte ne jo mujh se kalám kartá thá kahá, Kyá tú nahín jántá yih kyá hain? Main ne kahá, Nahín, ai mere áqá. 6 Tab us ne mujhe jawáb diyá, ki Yih Zarubbábul ke liye KHUDÁWAND ká kalám hai, ki Na to zor se, aur na tawánái se, balki merí rúh se, RABB u'l afwáj farmátá hai. 7 Ai bare pahár, tú kyá hai? tú Zarubbábul ke sámnne maidán ho jáegá: aur jab wuh choṭí ká patthar nikál láegá, to log pukárenge, ki Us par fazl ho, fazl ho. 8 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 9 ki Zarubbábul ke háthon ne is ghar ki neo dálí, aur usí ke háth ise tamám bhí karenge; tab tú jánegá ki RABB u'l afwáj ne mujhe tumháre pás bhejá hai. 10 Kyúñki kaun hai jis ne chhoṭí chizon ke dín ki tabqír ki hai? kyúñki KHUDÁWAND ki wuh sáṭ áñkhen jo sáirí zamín ki sair kartí hain khushí se us sáhúl ko dekhtí hain jo Zarubbábul ke háth men hai. 11 Tab main ne us se púchhá, ki Yih donoṅ zaitún ke darakht, jo sham'adán ke dahine báen hain, kyá hain? 12 Aur main ne dobára us se púchhá, ki Zaitún ki yih do shákhen kyá hain, jo sone ki do naliyon ke muttasíl hain, jin ki ráh se sunahlá tel niklá chalá játá hai? 13 Us ne mujhe jawáb diyá, Kyá tú nahín jántá yih kyá hain? Main ne kahá, Nahín, ai mere áqá. 14 Us ne kahá, Yih wuh do mamsúh hain jo Rabbu'l 'álamín ke huzúr khare rahte hain.

5 Phir main ne áñkh uthákar nazar ki, aur kyá dekhtá hún, ki ek urṭá húa túmár hai. 2 Us ne mujh se púchhá, Tú kyá dekhtá hai? Main ne jawáb diyá, Ek urṭá húa túmár dekhtá hún, jis ki lambái bís háth aur chaurái das háth hai. 3 Phir us ne mujh se kahá, Yih wuh la'nat hai jo tamám mulk par názil hone ko hai; aur is ke mutábíq har ek chor aur jhúṭhí qasam khánewálá

yahán se káṭ dálá jáegá. 4 RABB u'l afwáj farmátá hai, Main use bhejtá hún, aur wuh chor ke ghar men aur us ke ghar men jo mere nám ki jhúṭhí qasam khátá hai ghusegá, aur us ke ghar men rahegá, aur use us ki lakṛí aur patthar samet barbád karegá.

5 Aur wuh firishta jo mujh se kalám kartá thá niklá, aur us ne mujh se kahá, ki Ab tú áñkh uthákar dekh, kyá nikal rahá hai. 6 Main ne púchhá, Yih kyá hai? Us ne jawáb diyá, Yih ek aifah nikal rahá hai. Aur us ne kahá, ki Tamám mulk men yihí un ki shabíh hai. 7 Aur síse ká ek gol sarposh utháyá gayá; aur ek 'aurat aifah men baithí nazar áí. 8 Aur us ne kahá, ki Yih sharárat hai. Aur us ne us ko aifah men niche dabákar síse ke us sarposh ko aifah ke munh par rakh diyá. 9 Phir main ne áñkh uthákar nigáh ki, aur kyá dekhtá hún, ki do 'auraten nikal áín, aur hawá un ke bázúon men bhari thí: kyúñki un ke laqlaq ke se bázú the; aur wuh aifah ko ásmán o zamín ke darmiyán uthá le gayín. 10 Tab main ne us firishte se jo mujh se kalám kartá thá púchhá, ki Yih aifah ko kahán liye játi hain? 11 Us ne mujhe jawáb diyá, Sín'ár ke mulk ko, táki is ke liye ghar banáen: aur jab wuh taiyár ho, to yih apní jagah men rakkhíjée.

6 Tab main ne phir áñkh uthákar nigáh ki; to kyá dekhtá hún, ki do paháron ke darmiyán se char rath nikle; aur wuh pahár pítal ke the. 2 Pahle rath ke ghoré surang; dústre ke mushkí; 3 tísre ke nuqra; aur chauthé ke ablaq the. 4 Tab main ne us firishte se jo mujh se kalám kartá thá púchhá, Ai mere áqá, yih kyá hain? 5 Aur firishte ne mujhe jawáb diyá, ki Yih ásmán ki char hawáen hain jo Rabbu'l 'álamín ke huzúr se niklí hain. 6 Aur mushkí ghoronwálá rath shimálí mulk ko niklá chalá játá hai, aur nuqre ghoronwálá us ke píchhe, aur ablaq ghoronwálá junúbí mulk ko. 7 Aur surang ghoronwálá bhí niklá, aur unhon ne cháhá ki dunyá ki sair karen: aur us ne un se kahá, Jáo, dunyá ki sair karo; aur unhon ne dunyá ki sair ki. 8 Tab us ne baland áwáz se mujh

se kahá, Dekh, jo shimálí mulk ko gaye hain, unhon ne wahán merá jithandá kiyá hai.

9 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 10 ki Túáj hi Khaldi, aur Túbiyáh, aur Yada'iyáh ke pás já, jo Bábul ke asiron kí taraf se ákar Yúsiyáh bin Safaniyáh ke ghar men utarte hain; 11 aur un se soná chándí lekar táj baná, aur Yashú' bin Yahúsadaq sardár káhin ko pahiná; 12 aur us se kah, ki RABB u'l afwáj yún farmátá hai, ki Dekh, wuh shakhs, jis ká nám SHÁKH hai, us ke zer i saya khushháli hogí, aur wuh KHUDÁWAND kí haikal ko ta'mír karegá; 13 hán, wuhí KHUDÁWAND kí haikal ko banáegá; aur wuh sáhib i shaukat hogá, aur takhtnishín hokar hukúmat karegá; aur us ke sáth káhin bhí takhtnishín hogá; aur donon men sulh o salámatí kí mashwarat hogí. 14 Aur yih táj Hílam, aur Túbiyáh, aur Yada'iyáh, aur Hen bin Safaniyáh ke liye KHUDÁWAND kí haikal men yádgár hogá. 15 Aur wuh jo dúr hain ákar KHUDÁWAND kí haikal ko ta'mír karenge; tab tum jánoge ki RABB u'l afwáj ne mujhe tumhare pás bhejá hai. Aur agar tum dil se KHUDÁWAND apne Khudá kí farmánbardarí karoge, to yih báten purí hongí.

7 Dará kí saltanat ke chauthe baras ke nauwen mahíne ya'ní Kislev mahíne kí chauthí táríkh ko KHUDÁWAND ká kalám Zakariyáh par názil húa; 2 aur Baitel ke bāshindon ne Sharázar, aur Rajam Malik, aur us ke logon ko bhejá ki KHUDÁWAND se darkhwást karen, 3 aur RABB u'l afwáj ke ghar ke káhinon aur nabíon se púchhen, ki Kyá main pānchwen mahíne men goshanishín hokar mátam karún, jaisá ki main ne sálhá sál se kiyá hai? 4 Tab RABB u'l afwáj ká kalám mujh par názil húa, 5 ki Mamlukat ke sab logon aur káhinon se kah, ki Jab tum ne pānchwen aur sātwen mahíne men in sattar baras tak roza rakkhá, aur mátam kiyá, to kyá kabhí mere liye, kháss mere hí liye roza rakkhá thá? 6 Aur jab tum kháte píte the, to apne hí liye na kháte píte the? 7 Kyá yih wuhí kalám nahín jo KHUDÁWAND ne guzashta nabíon kí ma'rifat farmáyá, jab Yarúshalem ábád aur ásudahál thá, aur us

kí nawáhi ke shahr aur junúb kí sarzamin aur maidán ábád the?

8 Phir KHUDÁWAND ká kalám Zakariyáh par názil húa, 9 ki RABB u'l afwáj ne yún farmáyá thá, ki Rástí se 'adálat karo, aur har shakhs apne bhái par karam aur rahm kiyá kare. 10 Aur bewa, aur yatím, aur musáfir, aur miskín par zulm na karo; aur tum men se koí apne bhái ke khiláf dil men burá mansúba na bāndhe. 11 Lekin wuh shanawá na hue, balki unhon ne gardankashí kí, aur apne kánon ko band kiyá táki na sunen. 12 Aur unhon ne apne dílon ko almás kí mánind sakht kiyá, táki sharí'ataur us kalám ko na sunen, jo RABB u'l afwáj ne guzashta nabíon par apní rúh kí ma'rifat názil farmáyá thá; is liye RABB u'l afwáj kí taraf se qahr i shadíd názil húa. 13 Aur RABB u'l afwáj ne farmáyá thá, Jis tarah main ne pukárkar kahá, aur wuh shanawá na hue, usí tarah wuh pukárenge, aur main nahín sunúngá. 14 Balki un ko sab qaumon men, jin se wuh náwāqif hain, paráganda karúngá. Yún un ke ba'd mulk wirán húa, yahán tak ki kisi ne us men ámad o raft na kí; kyúнки unhon ne us dílkushá mulk ko wirán kar diyá.

8 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 RABB u'l afwáj yún farmátá hai, ki Mujhe Siyyún ke liye ba'í se ba'í gairat hai; balki main gairat se sakht gazabnák húa. 3 KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Main Siyyún men wápas áyá hún, aur Yarúshalem men sukúnat karúngá; aur Yarúshalem ká nám Shahr i sídq hogá, aur RABB u'l afwáj ká pahár Koh i muqaddas kahláegá. 4 RABB u'l afwáj yún farmátá hai, ki Yarúshalem ke kúchon men 'umrrasída mard o zan burhápe ke sabab se háth men 'asá liye hue phir baithe hongé. 5 Aur shahr ke kúche khelnewále larke larkiyon se ma'múr hongé. 6 Aur RABB u'l afwáj yún farmátá hai, ki Agarchi un aiyám men yih amr in logon ke baqiye kí nazar men hairatafzá ho, taubhí kyá merí nazar men hairatafzá hogá? RABB u'l afwáj farmátá hai, 7 RABB u'l afwáj yún farmátá hai, Dekh, main apne logon ko mashríq aur magrib mamlík se chhurá lúngá: 8 aur main un ko wápas láúngá, aur wuh Yarú-

shalem men sukūnat karenge; aur wuh mere log hongē, aur main rāstī o sadāqat se un kā Khudā hūngā. 9 RABB u'l afwāj yūn farmatā hai, Ai logo, apne hāthon ko mazbūt karo; tum jo is waqt yih kalām sunte ho, jo RABB u'l afwāj ke ghar ya'ni haikal kī ta'mīr ke liye bunyād dālte waqt nabīon kī ma'rifat nāzil hūā. 10 Kyūnki un dīnon se pahle na insān ke liye mazdūrī thī, aur na haiwān kā kirāya thā; aur dushman ke sabab se ānejānewālē mazbūt na the; kyūnki main ne sab logon men nifāq dāl diyā. 11 Lekin ab main in logon ke baqiye ke sāth pahle kī tarah pesh na āūngā, RABB u'l afwāj farmatā hai; 12 balki zirā'at salāmatī se hogī; tāk apnā phal degī, aur zamīn apnā hāsīl; aur āsmān se os parēgī; aur main in logon ke baqiye ko in sab barakaton kā wāris banāūngā. 13 Ai banī Yahūdāh, aur ai banī Isrā'īl, jis tarah tum dūsri qaumon men la'nat the, usī tarah main tum ko chhurāūngā, aur tum barakat hoge: hirāsān na ho, balki tumhāre hāth mazbūt hon. 14 Kyūnki RABB u'l afwāj yūn farmatā hai, ki jis tarah main ne qasd kiyā thā ki tum par āfat lāūn, jab tumhāre bāpdādā ne mujhe gazabnāk kiyā, aur main apne irāde se bāz na rahā, RABB u'l afwāj farmatā hai; 15 usī tarah main ne ab irāda kiyā hai ki Yarūshalem aur Yahūdāh ke gharāne se nekī karūn; pas tum hirāsān na ho. 16 Par lāzīm hai ki tum in bāton par 'amāl karo; Tum sab apne parausiyon se sach bolo, aur apne phātakon men rāstī se 'adālat karo, tāki salāmatī ho. 17 Aur tum men se koi apne bhāī ke khilāf dil men burā mansūba na bāndhe; aur jhūthī qasam ko 'azīz na rakkhe; kyūnki main in sab bāton se nafrat rakhtā hūn, KHUDĀWAND farmatā hai.

18 Phir RABB u'l afwāj kā kalām mujh par nāzil hūā, 19 ki RABB u'l afwāj yūn farmatā hai, ki Chauthē, aur pānchwen, aur sātwen, aur daswen mahīne kā roza, banī Yahūdāh ke liye khushī aur khurramī kā dīn, aur shādmānī kī 'īd hogā; is liye tum sachchāī aur salāmatī ko 'azīz rakkho. 20 RABB u'l afwāj yūn farmatā hai, ki Phir qaumen aur bare bare shahron ke bāshinde āenge;

21 aur ek shahr ke bāshinde dūsre shahr men jākar kahenge, Chalo, ham jald KHUDĀWAND se darḥwāst karen, aur RABB u'l afwāj ke tālib hon; main bhī chaltā hūn. 22 Bahut sī ummaten aur zabardast qaumen RABB u'l afwāj kī tālib hongī, aur KHUDĀWAND se darḥwāst karne ko Yarūshalem men āengi. 23 RABB u'l afwāj yūn farmatā hai, ki Un aiyām men mukhtalif ahl i lugat men se das ādmī hāth barhākar ek Yahūdī kā dāman pakrenge, aur kahenge, ki Ham tumhāre sāth jāenge, kyūnki ham ne sunā hai, ki Khudā tumhāre sāth hai.

9 Banī A'dam aur khusūsan kull qabāil i Isrā'īl kī ānkhēn KHUDĀWAND par lagī hain; KHUDĀWAND kī taraf se sarzamīn Hadrāk aur Damishq ke khilāf bār i nubuwwat: 2 aur Hamāt ke khilāf jo un se muttasil hai; aur Sūr o Saidā ke khilāf, jo apnī nazar men bahut dānishmand hain. 3 Sūr ne apne liye mazbūt qīl'a banāyā, aur mittī kī tarah chāndī ke tūde lagāe, aur galiyon kī kīch kī tarah sone ke dher. 4 Dekho, Khudāwand use khārij kar degā, aur us ke fakhr ko samundar men dāl degā; aur āg us ko khā jāegī. 5 Asqalon dekhkar dar jāegā; Gazzah bhī saḥt dard men mubtalā hogā; 'Aqrūn bhī, kyūnki us kī ās tūt gayī; aur Gazzah se bādshāhī jāti rahegī, aur Asqalon bechirāg hojāegā. 6 Aur ek ajnabī-zāda Ashdūd men takhtnashīn hogā; aur main Filistīon kā fakhr mitāūngā. 7 Aur main us ke khūn ko us ke munh se, aur us kī makrūhāt us ke dānton se nikāl dālūngā, aur wuh bhī hamāre Khudā ke liye baqiya hogā, aur wuh Yahūdāh men sardār hogā, aur 'Aqrūnī Yabūsīon kī mānind hongē. 8 Aur main mukhālīf i fauj ke muqābil apne ghar kī chāron taraf khaimazan hūngā, tāki koi us men se āmad o raft na kar sake; phir koi zālīm un ke darmiyan se na guzregā; kyūnki ab main ne apnī ānkhon se dekh liyā hai.

9 Ai bint i Siyyūn, tū nihāyat shādmān ho; ai dukhtar i Yarūshalem, khūb lalkār; kyūnki dekh, terā bādshāh tere pās ātā hai; wuh sādiq hai, aur najāt us ke hāth men hai; wuh haīm hai, aur gadhe par, balki jawān

gallie par sawar hai. 10 Aur main Isra'el se rath aur Yarusalem se ghore kat dālūngā, aur jangī kamān tor dālī jāegī : aur wuh qaumon ko sulh kā muzhda degā : aur us kī saltanat samandar se samundar tak, aur daryā e Furat se intihā e zamin tak hogī. 11 Aur terī bābat yūn hai, kī tere 'ahd ke khūn ke sabab se main tere asiron ko andhe kūen se nikāl lāyā. 12 Ai ummedwār asīro, qīl'e men wāpas āo ; main āj batātā hūn, kī tum ko do chand ajr dūngā ; 13 kyūnki main ne Yahūdāh ko kamān kī tarah jhukāyā, aur Ifrāīm ko tīr kī tarah lagāyā : aur ai Siyyūn, main tere farzandon ko Yūnān ke farzandon ke khilāf barangekhta karūngā, aur tūjhe pahlawān kī talwār kī mānind banaūngā. 14 Aur KHUDĀWAND un ke ūpar dīkhāi degā, aur us ke tīr bijlī kī tarah niklenge ; hain, KHUDĀWAND KHUDĀ narsingā patūnēgā, aur junūbī bagoton ke sabb ghurēgī karegā. 15 Aur Rabb tūl'afwāj un kī himāyat karegā ; aur wuh dushmanon ko niglenge, aur falākhun ke pattharon ko pāemāl karenge, aur pīkar matwālon kī mānind shor machāenge : aur katoron aur mazbah ke konon kī mānind māmūr hongey. 16 Aur KHUDĀWAND un kī Khudā usroz un ko apnī bheron kī tarah bachā degā ; kyūnki wuh tāj ke jawāhir kī mānind hongē jo us ke mulk men sarfarāz hongē. 17 Kyūnki un kī khushhālī āzīm aur un kī jamāl khūb hai : naujawan gallie se barhenge, aur larkiyān apnī māi se nashw-e-hamā pāengi. 18 Pichhlī barāt kī bārish ke liye KHUDĀWAND se dūā karo, jo bijlī chamkatā hai ; wuh bārish bhejēgā, aur maidān men sab ke liye ghās ugāegā. 19 Kyūnki tirāfem ne batālat kī bāten kahī hain, aur galibbinon ne batālat dekhi, aur jhūthe khwāb bayān kiye hain ; un kī tasallī behaqqat hai ; is liye wuh bheron kī mānind bhatak gaye : unhon ne dukh pāyā, kyūnki un kī kofcharwāhā na thā. 3 Merā gazāb eharwāhon par bharkā hai, aur main peshwāon ko sazā dūngā : taubhi Rabb u'l'afwāj ne apne gallie, ya'ni banī Yahūdāh par nazar kī hai, aur un ko goyā apnē khūbsūrat jangī ghōrā banāegā. 4 Un hī men se kone kī patthar, aur khūntī, aur

jangī kamān, aur sab hākim niklenge. 5 Aur wuh pahlawānon kī tarah tarā men dushmanon ko galiyon kī kīh kī mānind latārenge ; aur wuh lā-ēgē, kyūnki KHUDĀWAND un kī sabb hai : aur sawār sarāsīma ho jāenge. 6 Aur main Yahūdāh ke gharāne kī taqwīyat karūngā, aur Yūsuf ke gharāne ko rihāi bakhshūngā ; aur un ko wāpas lāūngā, kyūnki main un par rahm kartā hūn ; aur wuh aise hongē, goyā main ne un kō kabhlī tark nahīn kiyā thā ; kyūnki main KHUDĀWAND un kī Khudā hūn, aur un kī sunūngā. 7 Aur banī Ifrāīm pahlawānon kī mānind hongē, aur un ke dil goyā mai se māsūt hongē ; balki un kī aulād bhī dekhegi aur shādmānī karegi ; un ke dil KHUDĀWAND se khush hongē. 8 Main un kī bajākar un ko farāham karūngā ; kyūnki main ne un kī hādiya diya hai ; aur wuh bahūt ho jāenge, jaise pahle the. 9 Agar hī main ne un ko qaumon men parāgandā kiyā, taubhi wuh un kī sar kē mālkon men mūjhe yād karengē, aur apnē bābābhehon samet zinda rahenge, aur wāpas āenge. 10 Main un kō mulk e Misr se wāpas lāūngā, aur Asūr se jama' karūngā, aur jilī'ād aur Lubnān kī sūzamin men pahunchāūngā, yahān tak kī un kē liye gunjāish nā hogī. 11 Aur wuh mūsibat ke samundar se guzar jāegā, aur us kī lahron kō māregā, aur daryā e Nil tak tak sukhi jāegā, aur Asūr kī takabbūr tūt jāegā, aur Misr kī 'asā jātā rahēgā. 12 Aur main un kō KHUDĀWAND men taq-wiyat bakhshūngā ; aur wuh us kī nām lekar idhar udhar chalenge KHUDĀWAND farmātā hai.

11 Ai Lubnān, tū apne darwāzon ko khol de, tākī āg tere deodaron ko khā jāe. 2 Ai saro ke darakht, nauha kar ; kyūnki deodār gir gayā ; aur shāndār gārat hō gaye ; ai Basānī balūt ke darakhto, figān karo ; kyūnki dushwārguzār jangal sáf hō gayā. 3 Charwāhon ka nauha kī āwāz āti hai, kyūnki un kī hashmat gārat hūi ; jawān babaron kī garaj sunāi detī hai, kyūnki Yārdan kī jangal barbād hō gayā. 4 KHUDĀWAND merā Khudā yūn farmātā hai, kī jo bheren zabh hō rahī hain, un kō charā ; 5 jin kē mālīk un kō zabh

karte aur apne ap ko bequsur samajhte hain; aur jin ke beehnewale kahte hain, KHUDAWAND ke shukr ho, ki ham maldar hue; aur un ke charwaha un par rahm nahin karte.

6 Kyunki KHUDAWAND farmata hai, Main mulk ke bashindon par phir rahm nahin karunga, balki har shakhs ko us ke hamsaye aur us ke badshah ke hawale kar dunga; aur wuh mulk ko tabah karenge, aur main un ko un ke hath se nahin chhuraunga. 7 Par main ne un bheron ko; jo zabh ho rahi thin, ya'ni galle ke miskinon ko charaya; aur main ne do lathiyen len; ek ka nam Fazl rakhna, aur dusri ka Ittihad; aur galle ko charaya. 8 Aur main ne ek mahine mein tin charwahon ko halak kiya; kyunki meri jan un se bezar thi, aur un ke dil mein mujh se karahiat thi. 9 Tab main ne kaha, ki Ab main tum ko na charaunga; marnewala mar jae; aur halak honewala halak ho; aur baqi ek dusre ka gosht khaen. 10 Tab main ne Fazl nami lathi ko liya, aur use kat dala, ki apne ahd ko jo main ne sab logon se bandha tha mansukh karun. 11 Aur wuh usi din mansukh ho gaya; tab galle ke miskinon ne jo meri sante the ma'lum kiya ki yeh KHUDAWAND ka kalam hai. 12 Aur main ne un se kaha, ki Agar tumhari nazar mein thik ho, to meri mazduri mujhe do; nahin to, mat do; aur unhon ne meri mazduri ke liye tis रुपये tolkar diye. 13 Aur KHUDAWAND ne mujhe hukm diya, ki Use kumhar ke samne phenk de, ya'ni is bari qimat ko jo unhon ne mere liye thahrai; aur main ne yeh tis रुपये lekar KHUDAWAND ke ghar mein kumhar ke samne phenk diye. 14 Tab main ne dusri lathi ya'ni Ittihad nami ko kat dala, taki us biradari ko jo Yahudah aur Israil mein hai mauquf karun.

15 Aur KHUDAWAND ne mujhe farmaya, ki Tu phir nadan charwaha ka saman le. 16 Kyunki dekh, main mulk mein aisa chaupan barpa karunga jo halak honewale ki khabargiri, aur bhatke hue ki talash, aur zakhmi ka ilaj na karega, aur tandurust ko na charaega, par moton ka gosht khaega, aur un ke khuron ko tor dalega. 17 Us nabakar charwaha par afsos, jo galle ke chhor jata hai;

talwar us ke bazu aur us ki dahini ankh par a paregi; us ka bazu bilkul sukha jaege, aur us ki dahini ankh phut jaege.

12

Israil ki babat KHUDAWAND ki taraf se bar-i-nubuwwat.

KHUDAWAND jo asman ko tanta, aur zamin ki bunyad dalt, aur insaan ke andar us ki ruh paida kartahaiyunnfarmatahai. 2 Dekho, main Yarushelem ko irdgird ke sab logon ke liye larkharahai ka piyala banaunga, aur Yarushelem ke muhasare ke waqt Yahudah ka bhi yehi hal hogi. 3 Aur main us roz Yarushelem ko sab qaumon ke liye ek bhari patthar bana dunga, aur jo use uthaenge sab ghayaal honge, aur dunya ki sab qaumon us ke muqabil jama hongi. 4 KHUDAWAND farmata hai, main us roz har ghore ko hairatzada, aur us ke sawar ke diwana kar dunga; lekin Yahudah ke gharane par nigah rakhunga, aur qaumon ke sab ghoron ko andha kar dunga. 5 Tab Yahudah ke farmannrawa dil mein kahenge, ki Yarushelem ke bashinde apne Khuda Rabb u'l afwaj ke sabab se hamari tawana hai. 6 Main us roz Yahudah ke farmannrawaon ko lakriyon mein jalti angithi, aur pulon mein mash'al ki manind banaunga; aur wuh dahine baen aur irdgird ki sab qaumon ke kha jaeenge, aur ahl-i-Yarushelem phir apne maqam par Yarushelem hi mein abad honge. 7 Aur KHUDAWAND Yahudah ke khaimon ko pahle rihai bakhshenge, taki Dauid ka gharana aur Yarushelem ke bashinde Yahudah ke khilaf fakhr na karen. 8 Us roz KHUDAWAND Yarushelem ke bashindon ki himayat karega; aur un mein ka sab se kamzor us roz Dauid ki manind hogi, aur Dauid ka gharana Khuda ki manind, ya'ni KHUDAWAND ke frishte ki manind, jo un ke age age chalta ho. 9 Aur main us roz Yarushelem ki sab mukhalif qaumon ki halakat ka qasd karunga. 10 Aur main Dauid ke gharane aur Yarushelem ke bashindon par fazl aur munajat ki ruh nazi karunga; aur wuh us par, jis ko unhon ne chhedai hai, nazar karenge; aur us ko liye mataam karenge, jaisa ke apne ilaule ke liye kartai hai; aur us ke

liye talkh kām honge, jaise koī apne pahlaūthe ke liye hotā hai. 11 Aur us roz Yarūshalem men barā mātām hogā, Hadad Rimmon ke mātām kī mānind jo Majiddon kī wādī men hūā. 12 Aur tamām mulk mātām karegā, har ek gharānā alag; Dāūd kā gharānā alag, aur un kī bīwi-yān alag, Nātan kā gharānā alag, aur un kī bīwi-yān alag; 13 Lāwī kā gharānā alag, aur un kī bīwi-yān alag; Sama'ī kā gharānā alag, aur un kī bīwi-yān alag; 14 bāqī sab gharāne alag alag, aur un kī bīwi-yān alag alag.

13 Us roz gunāh aur nāpākī dhone ko Dāūd ke gharāne aur Yarūshalem ke bāshind-on ke liye ek sotā phūṭ niklegā. 2 Aur RABB u'l afwāj farmatā hai, Main usī roz mulk se buton kā nām mitā dūngā, aur un ko phir koī yād na karegā: aur main nabīon ko, aur nāpāk rūh ko mulk se khārij kar dūngā. 3 Aur jab koī nubuwwat karegā, to us ke mām bāp, jin se wuh paidā hūā, us se kahenge, Tū zinda na rahegā, kyūnki tū KHUDĀWAND kā nām lekar jhūṭh boltā hai; aur jab wuh nubuwwat karegā, to us ke mām bāp, jin se wuh paidā hūā, use chhed dālenge. 4 Aur us roz nabīon men se har ek nubuwwat karte waqt apnī royā se sharminda hogā; aur kabhī fareb dene ko pashmīn chādar na oṛhenge: 5 balki har ek kahegā, kī Main nabī nahīn, kisān hūn; kyūnki main larakpan hī se gulām rahā hūn. 6 Aur jab koī us se pūchhegā, kī Terī chhātī par yih zakhm kaise hai? to wuh jawāb degā, Yih wuh zakhm hai jo mere doston ke ghar men lage.

7 RABB u'l afwāj farmatā hai; Ai talwār, tū mere charwāhe, ya'nī us insān par, jo merā rafīq hai, bedār ho; charwāhe ko mār, kī galla parā-ganda ho jāe; aur main chhoṭon par bāth chālāūngā. 8 Aur KHUDĀWAND farmatā hai, Sāre mulk men do tihāī qatl kiye jāenge, aur marenge: lekin ek tihāī bach rahenge. 9 Aur main is tihāī ko āg men dālkar chāndī kī tarah sáf karūngā, aur sone kī tarah tāūngā: wuh mujh se du'ā karenge, aur main un kī sunūngā: main kahūngā, Yih mere log hai, aur wuh kahenge, KHUDĀWAND hī hamārā Khudā hai.

14 Dekh, KHUDĀWAND kā din ātā hai, jab terā māl lūṭkar tere andar bāntā jāegā. 2 Kyūnki main sab qaumon ko farāham karūngā kī Yarūshalem se jang karen; aur shahr le liyā jāegā, aur ghar lūṭe jāenge, aur 'auraten behurmat kī jāengi; aur ādhā shahr asīrī men jāegā; lekin bāqī log shahr hī men rahenge. 3 Tab KHUDĀWAND khurūj karegā, aur un qaumon se laregā, jaise jang ke din larā kartā thā. 4 Aur us roz wuh koh i Zaitūn par, jo Yarūshalem ke mashriq men wāqī hai, kharā hogā; aur koh i Zaitūn bīch se phat jāegā, aur us ke mashriq se magrib tak ek barī wādī ho jāegi; kyūnki ādhā pahār shimāl ko sarak jāegā, aur ādhā junūb ko. 5 Aur tum mere pahāron kī wādī se hokar bhāgoge; kyūnki pahāron kī wādī A'zal tak hogī; jis tarah tum shāh i Yahūdāh 'Uzziyāh ke aiyām men zalzale se bhāge the, usī tarah bhāgoge; kyūnki KHUDĀWAND merā Khudā āegā, aur sab qudsī us ke sāth. 6 Aur us roz raushnī na hogī, aur ajrām i falak chhip jāenge. 7 Par ek din aisā āegā jo KHUDĀWAND hī ko ma'lūm hai: wuh na dīn hogā, na rāt; lekin shām ke waqt raushnī hogī. 8 Aur us roz Yarūshalem se āb i hayāt jāri hogā; jis kā ādhā bahr i mashriq kī taraf bahegā, aur ādhā bahr i magrib kī taraf; garmī sardī men jāri rahegā. 9 Aur KHUDĀWAND sārī dunyā kā bādshāh hogā: us roz ek hī KHUDĀWAND hogā, aur us kā nām wāhid hogā. 10 Aur Yarūshalem ke junūb men tamām mulk Jiba' se Rimmon tak maidān kī mānind ho jāegā, par Yarūshalem baland hogā; aur Binyāmīn ke phāṭak se pahle phāṭak ke maqām ya'nī kone ke phāṭak tak, aur Hananel ke burj se bādshāh ke angūrī hauzon tak, apne maqām par ābād hogā. 11 Aur log is men sukūnat karenge, aur phir la'nāt mutlaq na hogī; balki Yarūshalem amn o amān se ābād rahegā. 12 Aur KHUDĀWAND Yarūshalem se jang karnewālī sab qaumon par yih 'azāb nāzil karegā, kī khare khare un kā gosht sūkh jāegā; aur un kī ānkhen chashm khānon men gal jāengi, aur un kī zabān un ke munh men sar jāegi. 13 Aur us roz KHUDĀWAND kī taraf se un ke darmiyan

bari halchal hogi; aur ek dusre ka hath pakrenge, aur ek dusre ke khilaf hath uthaega. 14 Aur Yahudah bhi Yarusshalem ke paslarega; aur irdgird ki sab qaumon ka mal, ya'nisonachandi aur libas, bari kasrat se faraham kiyajagega. 15 Aur ghoron, khachcharon, unton, gadhon, aur sab haiwanon par bhi jo un lashkargahon mein hongey, wahi 'azab nazil hogi. 16 Aur Yarusshalem se larnewali qaumon mein se jo bach rahenge, sal ba sal Badshah, Rabb u'l afwaj, ko sijda karne aur 'id i khiyam manane ko aenge. 17 Aur dunya ke un tamam qabail par, jo Badshah Rabb u'l afwaj ke huzur sijda karne ko Yarusshalem mein na aenge, mein na barsega. 18 Aur

agar qabail i Misr jin par barish nahin hoti na aen, to un par wahi 'azab nazil hogi, jis ko KHUDAWAND un gairqaumon par nazil karega, jo 'id i khiyam manane ko na aengi. 19 Ahl i Misr aur un sab qaumon ki jo 'id i khiyam manane ko na jayen, yahi saza hogi. 20 Us roz ghoron ki ghantiyon par marqum hogi, KHUDAWAND KE LIYE MUQADDAS; aur KHUDAWAND ke ghar ki degen mazbah ke piyalon ki manind muqaddashongi. 21 Balki Yarusshalem aur Yahudah mein ki sab degen Rabb u'l afwaj keliye muqaddas hongy: aur sab zabihe guzrannewale aenge, aur un ko lekar un mein pakayenge; aur us roz phir ko Kan'ani Rabb u'l afwaj ke ghar mein na hogi.

MALA'KI'

1 KHUDAWAND ki taraf se Malaki ki ma'rifat Israil ke liye bar i nubuwat.

2 KHUDAWAND farmata hai, Main ne tum se mahabbat rakhi, taubhi tum kahte ho, Tu ne kis bat mein ham se mahabbat zahir ki? KHUDAWAND farmata hai, Kyu 'Esau Ya'qub ka bhai na tha? lekin main ne Ya'qub se mahabbat rakhi, 3 aur 'Esau se 'adawat rakhi, aur us ke paharon ko wiran kiyi, aur us ki miras biyaban ke gidaron ko di. 4 Agar Adom kahe, Ham barbad to hue, par wiran jagahon ko phir ta'mir karenge, to Rabb u'l afwaj farmata hai, Agarchi wuh ta'mir karen, par main dhaunga: aur log un ka yeh nam rakhenge, Shararat ka mulk, Wuh log jin par hamesha KHUDAWAND ka qahr hai. 5 Aur tumhari ankhen dekhengi, aur tum kahoge, ki KHUDAWAND ki tamjid Israil ki hudud se age tak ho.

6 Rabb u'l afwaj farmata hai, Ai mere nam ki tahqir karnewale kahino, beta apne bap ki, aur naukhar apne aqa ki ta'zim karti hai: pas agar main bap hun, to meri 'izzat kahan hai? aur agar aqa hun, to mera khauf kahan hai? Par tum kahte ho, Ham ne kis bat mein tere nam

ki tahqir ki? 7 Tum mere mazbah par napak roti guzrante ho, aur kahte ho, ki Ham ne kis bat mein teri tauhin ki? Isi mein jo kahte ho, KHUDAWAND ki mez haqir hai. 8 Jab tum andhe ki qurbani karte ho, to kuchh burai nahin! Aur jab langre aur bimari ko guzrante ho, to kuchh nuqsan nahin! Ab yehi apne hakim ki nazar kar; kyu wuh tujh se khush hogi, aur tu us ka manzur i nazar hogi? Rabb u'l afwaj farmata hai. 9 Ab zara Khuda ko manaao, taki wuh ham par rahm farmaye; tumhare hi hathon ne yeh guzrani hai; kyu tum us ke manzur i nazar hoge? Rabb u'l afwaj farmata hai. 10 Kasi ki tum mein ko aisa hota, jo darwaze band karti, aur tum mere mazbah par 'abas ag na jalate! Rabb u'l afwaj farmata hai, Main tum se khush nahin hun, aur tumhare hath ka hadya hargiz qubul na karunga. 11 Kyunki aftar ke tulul se gurub tak qaumon mein mere nam ki tamjid hogi; aur har jagah mere nam par bakhur jalaenge, aur pak hadye guzranenge: kyunki qaumon mein mere nam ki tamjid hogi, Rabb u'l afwaj farmata hai. 12 Lekin tum is bat mein us ki tauhin karte ho,

13 Tum kahte ho, KHUDÁWAND kí mer par kyá hai? Us par ke hadye behaqqat hai. 13 Tum ne kahá, Yih kaisí zahmat hai! aur us par nákh charháí, RABB u'l afwáj farmatá hai. Phir tum lút ká mál, zabíhe aur laggre aur bímár láe; aur isí tarah ke hadye guzráne. Kyá main in ko tumháre háth se qubúl karú? KHUDÁWAND farmatá hai. 14 Lá'nat us dagábáz par jis ke galle men nar hai, par KHUDÁWAND ke liye 'aibdar jánwar ko nazar mánkar guzrántá hai; kyúinki main sháh i 'azím hún, aur qaumon men merá nám muhíb hai, RABB u'l afwáj farmatá hai.

2 Aur ab, ai káhino, tumháre liye yih hukm hai. 2 RABB u'lafwáj farmatá hai, Agar tum shanawá na hoge, aur mere nám kí tamjíd ko madd i nazar na rakkhoge, to main tum ko, aur tumhári ní'maton ko mal'un karúngá, balki is liye kí tum ne use madd i nazar na rakkhá, main mal'un kar chuká hún. 3 Dekho, main tumháre bázú bekár kar dúngá, aur tumháre munh par najásat, ya'ní tumhári qurbánion kí najásat phenkúngá, aur tum usí ke sáth phenk diye jáoge. 4 Aur tum ján loge kí main ne tum ko yih hukm is liye diyá hai kí merá 'ahd Láwí ke sáth qáim rahe, RABB u'l afwáj farmatá hai. 5 Us ke sáth merá 'ahd zindagi aur salámatí ká thá, aur main ne use zindagi aur salámatí is liye bakhshí, kí wuh dartá rahe; chunánci wuh mujh se dará, aur mere nám se tarsán rahá. 6 Sachcháí kí shari'at us ke munh men thí, aur us ke labon par narástí na páí gayí: wuh mere huzúr salámatí aur rástí se chaltá rahá, aur wuh bahuton ko badí kí ráh se wápas láyá. 7 Kyúinki lázim hai, kí káhin ke lab ma'rifat ko mahfúz rakkhen; aur log us ke munh se shara'í masáil púchhen; kyúinki wuh RABB u'lafwáj ká rasúl hai. 8 Par tum ráh se munharif ho gaye, tum shari'at men bahuton ke liye thokar ká bá'is hús, tum se Láwí ke 'ahd ko kharáb kiyá, RABB u'l afwáj farmatá hai. 9 Pas main ne tum ko sab logon kí nazar men zalíl aur haqír kiyá, kyúinki tum merí ráhon par qáim na rahe, balki tum ne shara'í mu'amalát men rúdarí kí.

10 Kyá ham sab ká ek hí báp nahín? kyá ek hí Khudá ne ham sab ko paidá nahín kiyá? phir kyün ham apne bháiyon se bewafái karke apne báp-dádá ke 'ahd kí behurmatí karte hai? 11 Yahúdáh ne bewafái kí, Isráíl aur Yarúshalem men makrúh kám huá hai; Yahúdáh ne KHUDÁWAND kí qudsíyat ko, jo us ko 'azíz thí, behurmat kiyá, aur ek gairma'búd kí betí biyáh láyá. 12 KHUDÁWAND aisá karnewále se zinda aur jawábdahinda, aur RABB u'l afwáj ke huzúr qurbání guzranewále Ya'qúb ke khaimon se munqata' kar degá. 13 Phir tumháre a'mál ke sabab se KHUDÁWAND ke mazbah par áh o nála, aur ánsúon kí aisí kasrat hai, kí wuh na tumháre hadye ko dekhegá, aur na tumháre háth kí nazar ko khushí se qubúl karegá. 14 Taubhí tum kahte ho, kí Sabab kyá hai? Sabab yih hai, kí KHUDÁWAND tere aur terí jawání kí bíwí ke darmiyán gawáh hai; tú ne us se bewafái kí hai, agarchi wuh terí rafíq aur mankúha bíwí hai. 15 Aur kyá us ne ek hí ko paidá nahín kiyá, báwujúde kí us ke pás aur arwáh maujúd thín? Phir kyün ek hí ko paidá kiyá? Is liye kí khudátars nasl paidá ho. Pas tum apne nafs se khabardár raho, aur koí apní jawání kí bíwí se bewafái na kare. 16 Kyúinki KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá farmatá hai, Main taláq se bezár hún, aur us se bhí jo apní bíwí par zulm kartá hai: is liye tum apne nafs se khabardár raho, táki bewafái na karo.

17 Tum ne apní báton se KHUDÁWAND ko bezár kar diyá. Taubhí tum kahte ho, Kis bát men ham ne use bezár kiyá? Isí men jo kahte ho, kí Har shakhs jo burái kartá hai, KHUDÁWAND kí nazar men nek hai, aur wuh us se khush hai, aur yih, kí 'adl ká Khudá káhan hai?

3 Dekho, main apne rasúl ko bhejúngá, aur wuh mere áge ráh durust karegá, aur KHUDÁWAND, jis ke tum talib ho, nágahan apní haikal men á maujúd hogá; hán, 'ahd ká rasúl, jis ke tum muntazir ho, áegá, RABB u'l afwáj farmatá hai. 2 Par us ke áne ke dín kí kis men táb hai? Aur jab us ká zuhúr hogá, to kaun khará rah sakegá? Kyúinki wuh sunár kí ág

aur dhobi ke sábuñ kí mánind hai; 3 aur wuh chándí ko táne aur sáf karnewále kí mánind baithégá, aur baní Láwí ko sone aur chándí kí mánind sáf karegá, táki wuh rást-bází se KHUDÁWAND ke huzúr hadye guzráneñ. 4 Tab Yahúdáh aur Yá-rúshalem ká hadya KHUDÁWAND ko pasand áegá, jaisá aiyám i qadím aur guzashta zamáne meñ. 5 Aur main 'adálat ke liye tumháre nazdík áungá, aur jádúgaron, aur badkáron, aur jhúthí qasam khánewálon ke khiláf, aur un ke khiláf bhí, jo mazdúron ko mazdúri nahín dete, aur bewáon, aur yatimon par sitam karte, aur musáfiyon kí haqqtalafi karte haiñ, aur mujh se nahín darte, musta'id gawáh húngá, RABB u'l afwáj farmatá hai. 6 Kyúñki main KHUDÁWAND látabdíl hun, isí liye, ai baní Ya'qúb, tum nest nahín hue.

7 Tum apne bápádá ke aiyám se mere áin se munharif rahe, aur un ko nahín máná. Tum merí taraf rujú' ho, to main tumhári taraf rujú' húngá, RABB u'l afwáj farmatá hai. Lekin tum kahte ho, ki Ham kis bát meñ rujú' hon? 8 Kyá koí ádmí Khudá ko thagegá? Par tum mujh ko thagte ho, aur kahte ho, Ham ne kis bát meñ tujhe thagá? Dahyakí aur hadye meñ. 9 Pas tum sakht mal'ún hue, kyúñki tum ne balki tamám qaum ne mujhe thagá. 10 Púri dahyakí zakhíraháne meñ láo, táki mere ghar meñ khurák ho, aur isí se merá imtihán karo, RABB u'l afwáj farmatá hai, ki main tum par ásmán ke daríchon ko kholkar barakat barsátá hun, ki nahín, yahán tak ki tumháre pás us ke liye jagah na rahe. 11 Aur main tumhári khátir tiddí ko dánt-úngá, aur wuh tumhári zamín ke hásil ko barbád na karegi, aur tumháre tákistánon ká phal kachchá na jhar jáegá, RABB u'l afwáj farmatá hai. 12 Aur sab qaumen tum ko mubáarak kahengi, kyúñki tum dilkushá mamlukat hoge, RABB u'l afwáj farmatá hai.

13 KHUDÁWAND farmatá hai, Tum-hári báten mere khiláf bahut sakht haiñ. Taubhí tum kahte ho, Ham ne terí mukhálafat meñ kyá kahá?

14 Tum ne to kahá, Khudá kí 'ibádat karná 'abas hai: RABB u'l afwáj ke ahkám par 'amal karná, aur us ke huzúr mátam karná láhásil hai. 15 Aur ab ham magrúron ko nekbakht kahte haiñ; sharír baromand hote haiñ, aur Khudá ko ázmáne par bhí rihál páte haiñ. 16 Tab khudátarson ne ápas meñ guftogú kí, aur KHUDÁWAND ne mutawajjih hokar suná, aur un ke liye, jo KHUDÁWAND se darte aur us ke nám ko yád karte the, us ke huzúr yádgár ká daftar likhá gayá. 17 RABB u'l afwáj farmatá hai, Us roz wuh mere log balki merí kháss milkíyat hongé, aur main un par aisá rahím húngá, jaisá báp apne khidmatguzár beṭe par hotá hai. 18 Tab tum rujú' láoge, aur sádiq aur sharír meñ, aur Khudá kí 'ibádat karnewále aur na karnewále meñ

4 imtiyázkaroge. 1 Kyúñkidekho, wuh din áta hai, jo bhattí kí mánind sozán hogá; tab sab magrúr aur badkirdár bhúse kí mánind hongé; aur wuh din un ko aisá jaláegá, ki shákh o bun kuchh na chhoegá, RABB u'l afwáj farmatá hai. 2 Lekin tum par, jo mere nám kí ta'zím karte ho, áftáb i sadáqat táli' hogá, aur us kí kirnon meñ shifá hogí; aur tum gáoqháne ke bachhron kí tarah kúdo phándoge. 3 Aur tum sharíron ko páemál karoge; kyúñki us roz wuh tumháre pánwon tale kí rákh hongé, RABB u'l afwáj farmatá hai.

4 Tum mere bande Músá kí shari'at, ya'ní un faráiz o ahkám ko, jo main ne Horib par tamám baní Isráil ke liye farmáe, yád rakkho. 5 Dekho, KHUDÁWAND ke buzurg aur haulnák din ke áne se peshtar main I'liyáh nabí ko tumháre pás bhejúngá. 6 Aur wuh báp ká dil beṭe kí taraf, aur beṭe ká báp kí taraf máil karegá; mabádá main áúp, aur zamín ko mal'ún karúp.

MATI' KI' INJI'L

1 Yisú' Masih, ibn i Dáúd, ibn i Ibráhím ká nasabnáma.

2 Ibráhím se Izháq paidá húa; aur Izháq se Ya'qúb paidá húa; aur Ya'qúb se Yahúdáh aur us ke bhái paidá húa; 3 aur Yahúdáh se Firis aur Zorah Támár ke peṭ se paidá húa; aur Firis se Hisron paidá húa; aur Hisron se Rám paidá húa; 4 aur Rám se 'Amminádáb paidá húa; aur 'Amminádáb se Nahshon paidá húa; aur Nahshon se Salmon paidá húa; 5 aur Salmon se Bo'az Ráháb ke peṭ se paidá húa; aur Bo'az se 'Obed Rúṭ ke peṭ se paidá húa; aur 'Obed se Yishai paidá húa; 6 aur Yishai se Dáúd bádsháh paidá húa.

Aur Dáúd se Sulaimán us 'aurat se paidá húa, jo pahle Uriyyáh kí bíwí thí; 7 aur Sulaimán se Rahab'am paidá húa; aur Rahab'am se Abiyyáh paidá húa; aur Abiyyáh se A'sá paidá húa; 8 aur A'sá se Yahosháfát paidá húa; aur Yahosháfát se Yorám paidá húa; aur Yorám se 'Uzziyyáh paidá húa; 9 aur 'Uzziyyáh se Yotám paidá húa; aur Yotám se A'ház paidá húa; aur A'ház se Hizqiyyáh paidá húa; 10 aur Hizqiyyáh se Manashshih paidá húa; aur Manashshih se A'mon paidá húa; aur A'mon se Yoshiyyáh paidá húa; 11 aur giriftár hokar Bábíl jáne ke zamáne men Yoshiyyáh se Yakunyáh aur us ke bhái paidá húa.

12 Aur giriftár hokar Bábíl jáne ke ba'd Yakunyáh se Sha'altiyel paidá húa; aur Sha'altiyel se Zarubbábil paidá húa; 13 aur Zarubbábil se Abihúd paidá húa; aur Abihúd se Ilyáqím paidá húa; aur Ilyáqím se 'A'zor paidá húa; 14 aur 'A'zor se Sadoq paidá húa; aur Sadoq se Akhím paidá húa; aur Akhím se Ilhúd paidá húa; 15 aur Ilhúd se Il'ázár paidá húa; aur Il'ázár se Mattán paidá húa; aur Mattán se Ya'qúb paidá húa; 16 aur Ya'qúb se Yúsuf paidá húa; yih us Maryam ká shauhar thá, jis se Yisú' paidá húa jo Masih kahlátá hai.

17 Pas sab pushten Ibráhím se Dáúd tak chaudah pushten hún, aur Dáúd se lekar giriftár hokar Bábíl jáne tak chaudah pushten; aur giriftár hokar Bábíl jáne se lekar Masih tak chaudah pushten hún.

18 Ab Yisú' Masih kí paidáish is tarah hui, ki jab us kí mán Maryam kí mangni Yúsuf ke sáth ho gayi, to un ke ikatthe hone se pahle, wuh Rúhu'l Quds kí qudrat se hámila pái gayi.

19 Pas us ke shauhar Yúsuf ne, jo rástbáz thá, aur use badnám karná nahin cháhtá thá, chupke se us ke chhoṛ dene ká iráda kiyá.

20 Wuh in báton ko soch hí rahá thá, ki Khudáwand ke firishte ne use khwáb men dikhái dekar kahá; Ai Yúsuf ibn i Dáúd, apní bíwí Maryam ko apne hán le áne se na dar; kyúinki jo us ke peṭ men hai, wuh Rúhu'l Quds kí qudrat se hai. 21 Wuh betá janegi, aur tú us ká nám Yisú' rakhná; kyúinki wuhí apne logon ko un ke gunáhon se naját degá. 22 Yih sab kuchh is liye húa, ki jo Khudáwand ne nabí kí ma'rifat kahá thá, wuh púra ho, ki

23 Dekho, ek kunwári hámila hogi, aur betá janegi,

Aur us ká nám 'Immánúel rakkhenge;

jis ká tarjuma yih hai; Khudá hamáre sáth. 24 Pas Yúsuf ne nínd se jágkar waisá hí kiyá, jaisá Khudáwand ke firishte ne use hukm diyá thá; aur apní bíwí ko apne hán le áyá; 25 aur us ko na jáná, jab tak wuh betá na janí; aur us ká nám Yisú' rakkhá.

2 Jab Yisú' Herodes bádsháh ke zamáne men Yahúdiya ke Baitlahm men paidá húa, to dekho, kál Majúsí púrab se Yarúshalem meg yih kahte húa áe, ki 2 Yahúdíon ká bádsháh jo paidá húa hai, wuh kahán hai? kyúinki púrab men us ká sitára dekhkar, ham use sijda karne áe hai. 3 Yih sunkar Herodes bádsháh, aur us ke sáth Yarúshalem ke sab log ghabrá gaye. 4 Aur us ne qaum ke sab sardár káhinon aur faqíhon ko jama' karke un se púchá,

ki Masih kī paidāish kahān honī chāhiye ? 5 Unhon ne us se kahā, ki Yahūdiya ke Baitlahm men; kyūnki nabī kī ma'rifat yūn likhā gayā hai, ki

6 Ai Baitlahm, Yahūdāh ke 'ilāqe, Tū Yahūdāh ke hākimon men har-giz sab se chhotā nahīn;

Kyūnki tujh men se ek sardār niklegā,

Jo merī ummat Isrāīl kī gallabānī karegā.

7 Is par Herodes ne Majūsion ko chupke se bulākar un se tahqīq kiya, ki wuh sitāra kis waqt dikhāī diya thā; 8 aur yih kahkar unhen Baitlahm ko bhejā, ki jākar us bachche kī bābat thīk thīk daryāft karo, aur jab wuh mile, to mujhe khabar do, tāki maig bhī ākar use sījda karūn.

9 Wuh bādshāh kī bāt sunkar rawāna hue, aur dekho, jo sitāra unhon ne pūrab men dekhā thā, wuh un ke āge āge chalā, yahān tak ki us jagah ke upar jākar thahr gayā, jahān wuh bachcha thā. 10 Wuh sitāre ko dekhkar nihāyat hī khush hue.

11 Aur us ghar men pahunchkar, bachche ko us kī mān Maryam ke pās dekhā, aur us ke āge girkar sījda kiya; aur apne dībbe kholkar sonā aur lubān aur murr us ko nazr kiya.

12 Aur Herodes ke pās phir na jāne kī hidāyat khwāb men pākar, dūsri rāh se apne mulk ko rawāna hue.

13 Jab wuh rawāna ho gaye, to dekho, Khudāwand ke firishte ne Yūsuf ko khwāb men dikhāī dekar kahā, ki Uth, bachche aur us kī mān ko sāth lekar Misr ko bhāg jā; aur jab tak ki maig tujh se na kahūn, wahīn rahnā, kyūnki Herodes is bachche ko talāsh karne ko hai tāki use halāk kare.

14 Pas wuh uthā, aur rāt ke waqt bachche aur us kī mān ko sāth lekar, Misr ko rawāna ho gayā; 15 aur Herodes ke marne tak wahīn rahā; tāki jo Khudāwand ne nabī kī ma'rifat kahā thā, wuh pūrā ho, ki Misr men se maig ne apne betē ko bulāyā.

16 Jab Herodes ne dekhā, ki Majūsion ne mere sāth hansī kī, to nihāyat gusse huā, aur admī bhejkar Baitlahm aur us kī sārī sarhaddon ke andar ke un sab larḳon ko qatl karwā diya, jo do do baras ke yā is se chhote the, us waqt ke hisāb se jo us ne Majūsion se tahqīq kiya thā. 17 Us waqt wuh bāt pūrī hui, jo Yirmayāh nabī kī ma'rifat kahī gayī thī, ki

18 Rāmāh men āwāz sunāī dī, Ronā aur barā mātām, Rāhel apne bachchon ko ro rahi hai,

Aur tasallī qubūl nahīn kartī, is liye kī wuh haig nahīn.

19 Jab Herodes mar gayā, to dekho, Khudāwand ke firishte ne Misr men Yūsuf ko khwāb men dikhāī dekar kahā; ki 20 Uth, is bachche aur is kī mān ko lekar Isrāīl ke mulk men chalā jā, kyūnki jo bachche kī jān ke khwāhān the, wuh mar gaye. 21 Pas wuh uthā, aur bachche aur us kī mān ko sāth lekar, Isrāīl ke mulk men ā gayā. 22 Magar jab sunā, ki Arkhilāus apne bāp Herodes kī jagah Yahūdiya men bādshāhī kartā hai, to wahān jāne se darā; aur khwāb men hidāyat pākar Galīl ke 'ilāqe ko rawāna ho gayā; 23 aur Nāsarat nām ek shahr men ja basā; tāki jo nabion kī ma'rifat kahā gayā thā pūrā ho, ki wuh Nāsari kahlāegā.

3 Un dinon men Yuhannā baptisma denewālā āyā, aur Yahūdiya ke biyābān men yih manādī karne lagā, ki 2 Tauba karo; kyūnki āsmān kī bādshāhat nazdīk ā gayī hai. 3 Yih wuhī hai jis kā zikr Yasha'yāh nabī kī ma'rifat yūn huā, ki

Biyābān men pukārnewāle kī āwāz ātī hai, ki

Khudāwand kī rāh taiyār karo, Us ke rāste sīdhe banāo.

4 Yih Yuhannā ūnṭ ke bālon kī poshāk pahine, aur chamṛe kā patkā apnī kamar se bāndhe rahtā thā, aur is kī khurāk tiddiyān aur janglī shahd thā. 5 Us waqt Yarūshalem, aur sārē Yahūdiya, aur Yordan ke girdnawāh ke sab log nikalkar us ke pās gaye;

6 aur apne gunāhon kā iqrār karke daryā e Yordan men us se baptisma liyā. 7 Magar jab us ne bahut se Farīsion aur Sadūqion ko baptisma ke liye apne pās āte dekhā, to un se kahā, ki Ai sānp ke bachcho, tumhen kis ne jatā diya, ki ānewāle gazab se bhāgo?

8 Pas tauba ke muwāfiq phal lāo; 9 aur apne dilon men yih kahne kā khayāl na karo, ki Ibrāhīm hamārā bāp hai; kyūnki maig tum se kahtā hūn, ki Khudā in pattharon se Ibrāhīm ke liye aulād paidā kar saktā hai. 10 Aur ab darakhton kī jar par kulhārā rakkhā huā hai; pas jo darakht achchhā phal nahīn lātā,

wuh kátá aur ág men dálá játá hai. 10 Main to tumhen tauba ke liye pání se baptisma detá hún; lekin jo mere ba'd átá hai, wuh mujh se zoráwar hai; main us kí jútíyán utháne ke láiq nahín: wuh tumhen Rúhu'l Quds aur ág se baptisma degá: 12 us ká chháj us ke háth men hai, aur wuh apne khalíyán ko khúb sáf karegá, aur apne gehúon ko to khatte men jama' karegá, magar bhúsi ko us ág men jaláegá, jo bujhne kí nahín.

13 Us waqt Yisú' Galíl se Yardan ke kanáre Yúhanná ke pás us se baptisma lene áyá. 14 Magar Yúhanná yih kahkar use mana' karne lagá, kí Main ap tujh se baptisma lene ká muhtáj hún, aur tú mere pás áyá hai? 15 Yisú' ne jawáb men us se kahá, kí Ab to hone hí de; kyúnci hamen isí tarah sári rástbází purí karní munásib hai. Is par us ne hone diyá. 16 Aur Yisú' baptisma lekar fi'lfaur pání ke pás se úpar gayá; aur dekho, us ke liye ásmán khul gayá, aur us ne Khudá kí Rúh ko kabútar kí mánind utarte, aur apne úpar áte dekhá. 17 Aur dekho, ásmán se yih áwáz áí, kí Yih merá piyará Betá hai, jis se main khush hún.

4 Us waqt Rúh Yisú' ko jangal men le gayí, táki Iblís se ázmáyá jae. 2 Aur chálís din aur chálís rát fáqa karke, ákhir ko use bhúk lagí. 3 Aur ázmánewále ne pás ákar us se kahá, kí Agar tú Khudá ká Betá hai, to farmá kí yih patthar rotiyán ban jáen. 4 Us ne jawáb men kahá; Likhá hai, kí A'dmí sirf roti hí se jítá na rahegá, balki har bát se, jo Khudá ke munh se nikaltí hai. 5 Tab Iblís use muqaddas shahr men le gayá, aur haikal ke kangure par khará karke us se kahá, kí 6 Agar tú Khudá ká Betá hai, to apne taín niche girá de; kyúnci likhá hai, kí

Wuh terí bábat apne firishton ko hukm degá;

Aur wuh tujhe háthon par uthá lenge,

Aisá na ho, kí tere pánw ko patthar kí thes lage.

7 Yisú' ne us se kahá; Yih bhí likhá hai, kí Tú Khudáwánd apne Khudá kí ázmáish na kar. 8 Phir Iblís use ek bahut úncho pahár par le gayá, aur dunyá kí sári bádsháhate aur un kí shán o shaukat use díkháí, 9 aur us se kahá, kí Agar tú jhukkar mujhe

síjda kare, to yih sab kuchh tujhe de dúngá. 10 Yisú' ne us se kahá; Ai Shaitán, dúr ho, kyúnci likhá hai, kí Tú Khudáwánd apne Khudá ko síjda kar, aur sirf usí kí 'ibádat kar. 11 Tab Iblís us ke pás se chalá gayá; aur dekho, firishte ákar us kí khidmat karne lage.

12 Jab us ne suná, kí Yúhanná pakarwá diyá gayá, to Galíl ko rawána húa; 13 aur Násarát ko chhorkar Kafarnahúm men já basá, jo jhíl ke kanáre, Zabúlún aur Naftáli kí sarhadd par hai; 14 táki jo Yasha'yáh nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, wuh purá ho, kí

15 Zabúlún ká 'iláqa, aur Naftáli ká 'iláqa,

Daryá kí ráh Yardan ke pár,
Gairqaumon kí Galíl,

16 Jo log andhere men baithé the,
Unhon ne barí raushní dekhí;
Aur jo maut ke mulk aur sáye
men baithé the,

Un par raushní chamkí.

17 Us waqt se Yisú' ne manadí karní aur yih kahná shurú' kiyá, kí Tauba karo, kyúnci ásmán kí bádsháhat nazdík á gayí hai.

18 Aur us ne Galíl kí jhíl ke kanáre phirte hue do bháiyon, ya'ní Shama'un ko jo Patras kahlátá hai, aur us ke bhái Andriyás ko jhíl men jáí dálte dekhá; kyúnci wuh machhliyon ke pakarnewále the; 19 aur un se kahá, kí Mere píchhe chale áo, to main tumhen ádmíon ká pakarnewálá banáúngá. 20 Wuh fauran jáí chhorkar us ke píchhe ho liye. 21 Aur wahán se áge barhkar, us ne áur do bháiyon, ya'ní Zabdí ke bete Ya'qúb, aur us ke bhái Yúhanná ko dekhá kí apne báp Zabdí ke sáth kishtí par apne jálog kí marammat kar rahe haín, aur unhen buláýá. 22 Wuh fauran kishtí aur apne báp ko chhorkar us ke píchhe ho liye.

23 Aur Yisú' tamám Galíl men phirtá rahá, aur un ke 'ibádatkhánon men ta'lím detá, aur bádsháhat kí khushkhabarí kí manadí kartá, aur logon kí har tarah kí bímárí aur har tarah kí kamzorí ko dúr kartá rahá. 24 Aur us kí shuhrat tamám Súriya men phail gayí; aur log sab bímáron ko, jo tarah tarah kí bímáron aur taklífon men giriftár the, aur unhen jin men badrúhen thín, aur mirgíwálon, aur maflújon ko us ke pás láe; aur

us ne unhen achchhá kiyá. 25 Aur Galíl, aur Dikapulis, aur Yaráshalem, aur Yahúdiya, aur Yardan ke pár se barí bhí us ke píchhe ho lí.

5 Wuh is bhí ko dekhkar, pahár par charh gayá; aur jab baith gayá, to us ke shágird us ke pás áe; 2 aur wuh apní zabán kholkar unhen yún ta'lim dene lagá;

3 Mubárák hain wuh jo díl ke garíb hain, kyúinki ásmán kí bádsháhat unhín kí hai.

4 Mubárák hain wuh jo gamgín hain, kyúinki wuh tasallí páenge.

5 Mubárák hain wuh jo halím hain, kyúinki wuh zamín ke wáris honge.

6 Mubárák hain wuh jo rástbázi ke bhúke aur piyáse hain, kyúinki wuh ásúda honge.

7 Mubárák hain wuh jo rahmdíl hain, kyúinki un par rahm kiyá jáegá.

8 Mubárák hain wuh jo pákdíl hain, kyúinki wuh Khudá ko dekhenge.

9 Mubárák hain wuh jo sulh karáte hain, kyúinki wuh Khudá ke beté kahláenge.

10 Mubárák hain wuh jo rástbázi ke sabab satáe gaye hain, kyúinki ásmán kí bádsháhat unhín kí hai.

11 Jab mere sabab log tumhen la'n ta'n karenge, aur satáenge, aur har tarah kí burí báten tumhári nisbat náhaqq kahenge, to tum mubárák honge. 12 Khushí karná, aur níhá-yat shádmán honá, kyúinki ásmán par tumhárá ajr bará hai, is liye kí logon ne ún nabíon ko bhí jo tum se pahle the, isí tarah satáyá thá.

13 Tum zamín ke namak ho, lekin agar namak ká maza játa rahe, to wuh kis chíz se namkín kiyá jáegá? Phir wuh kisí kám ká nahín, siwá is ke, kí báhar phenká jáe, aur ádmíon ke pánwón ke níche raundá jáe.

14 Tum dunyá ke núr ho; jo shahr pahár par basá húa hai, wuh chhip nahín saktá; 15 aur chirág jalákar paimáne ke níche nahín, balki chirágdán par rakhte hain, to us se ghar ke sab logon ko raushní pahunchtí hai. 16 Isí tarah tumhári raushní ádmíon ke sámne chamke, táki wuh tumháre nek kámon ko dekhkar tumháre Báp kí, jo ásmán par hai, barái karen.

17 Yih ná samjho, kí main Tauret yá nabíon kí kitábon ko mansúkh karne áyá hún; mansúkh karne nahín, balki púra karne áyá hún.

18 Kyúinki main tum se sach kahtá hún, kí jab tak ásmán aur zamín tal na jáen, ek nuqta yá ek shosha Tauret se hargiz na tálégá, jab tak sab kuchh púra na ho jáe.

19 Pas jo kí in chhóte se chhóte hukmon men se bhí kisí ko toregá, aur yihí ádmíon ko sikháegá, wuh ásmán kí bádsháhat men sab se chhótá kahláegá; lekin jo un par 'amal karegá, aur un kí ta'lim degá, wuh ásmán kí bádsháhat men bará kahláegá. 20 Kyúinki main tum se kahtá hún, kí Agar tumhári rástbázi faqíhon aur Farísion kí rástbázi se ziyáda na hogí, to tum ásmán kí bádsháhat men hargiz dákhil na hoge.

21 Tum sun chuke ho, kí aglon se kahá gayá thá, kí Khún na kar, aur jo kí khún karegá, wuh 'adálat kí sazá ke láiq hogá; 22 lekin main tum se yih kahtá hún, kí jo kí apne bhái par gusse hogá, wuh 'adálat kí sazá ke láiq hogá; aur jo kí apne bhái ko págal kahegá, wuh sadr 'adálat kí sazá ke láiq hogá; aur jo us ko ahmaq kahegá, wuh ág ke jahan-nam ká sazáwár hogá. 23 Pas agar tú qurbángáh par apní nazr guzrántá ho, aur wahán tujhe yád áe, kí mere bhái ko mujh se kuchh shikáyat hai; 24 to wahín qurbángáh ke áge apní nazr chhor de; aur jákar pahle apne bhái se miláp kar; tab ákar apní nazr guzrán. 25 Jab tak tú apne mudda'í ke sáth ráh men hai, us se jald sulh kar le, kahín aisá na ho kí mudda'í tujhe munsif ke hawáale kar de, aur munsif tujhe sipáhi ke hawáale kar de, aur tú qaidkháne men dálá jáe. 26 Main tujh se sach kahtá hún, kí jab tak tú kaurí kaurí adá na kar degá, wahán se hargiz na chhútegá.

27 Tum sun chuke ho kí kahá gayá thá, kí Ziná na kar; 28 lekin main tum se yih kahtá hún, kí jis kisí ne burí khwáhish se kisí 'aurat par nigáh kí, wuh apne díl men us ke sáth ziná kar chuká. 29 Pas agar terí dahiní ánkhi tujhe thokar khiláe, to use nikálkar apne pás se phenk de; kyúinki tere liye yihí bihtar hai, kí tere a'zá men se ek játa rahe, aur terá sára badan jahannam men na dálá jáe. 30 Aur agar terá dahiná háth tujhe thokar khiláe, to us ko kátkar apne pás se phenk de; kyúinki tere liye yihí bihtar hai, kí tere a'zá men se ek játa rahe, aur terá sára badan jahannam men na jáe. 31 Yih

bhī kahā gayā thā, ki Jo koī apnī bīwī ko chhorē, use talāqnāma likh de. 32 Lekin main tum se yih kahtā hūn, ki Jo koī apnī bīwī ko harāmkārī ke siwā kisi aur sabab se chhor de, wuh us se zinā karātā hai; aur Jo koī us chhorī hūī se biyāh kare, wuh zinā karātā hai.

33 Phir tum sun chuke ho, ki aglon se kahā gayā thā, ki Jhūthī qasam na khā, balki apnī qasamen Khudā-wand ke liye pūrī kar. 34 Lekin main tum se yih kahtā hūn, ki bi'lkull qasam na khānā; na to āsmān kī, kyūnki wuh Khudā kā takht hai; 35 na zamīn kī, kyūnki wuh us ke pānwōn ke nīche kī chaukī hai; na Yārūshalem kī, kyūnki wuh buzurg Bādshāh kā shahr hai; 36 na apne sir kī qasam khānā, kyūnki tū ek bāl ko bhī safed yā kālā nahīn kar saktā. 37 Balki tumhārā kalām Hān hān, yā Nahīn nahīn ho; kyūnki Jo is se ziyāda hai, wuh badī se hai.

38 Tum sun chuke ho, ki kahā gayā thā, ki A'ṅkh ke badle āṅkh, aur dānt ke badle dānt; 39 lekin main tum se yih kahtā hūn, ki sharīr kā muqābala na karnā; balki Jo koī tere dahīne gāl par tamāncha māre, dūsrā bhī us kī taraf pher de; 40 aur agar koī tujh par nālīsh karke terā kurtā lenā chāhe, to choga bhī use le lene de; 41 aur Jo koī tujhe ek kos begār men le jāe, us ke sāth do kos chālā jā. 42 Jo koī tujh se mānge, use de; aur Jo tujh se qarz chāhe, us se muṅh na mor.

43 Tum sun chuke ho, ki kahā gayā thā; Apne parausī se mahabbat rakh, aur apne dushman se 'adāwat; 44 lekin main tum se yih kahtā hūn, ki apne dushmanon se mahabbat rakkho, aur apne satānewālon ke liye du'ā māngo; 45 tāki tum apne Bāp ke Jo āsmān par hai beṭe thahro; kyūnki wuh apne sūraj ko badog aur nekon donon par chamkātā hai, aur rāstbāzon aur rāstōn donon par menh barsātā hai. 46 Kyūnki agar tum apne mahabbat rakknewālon hī se mahabbat rakkho, to tumhāre liye kyā ajr hai? kyā mahagūl lenewālē bhī aisā nahīn karte? 47 Aur agar tum faqat apne bhāiyan hī ko salām karo, to kyā ziyāda karte ho? kyā gair-qasamon ke log bhī aisā nahīn karte? 48 Pas chāhiye ki tum kāmīl ho jaisā tumhārā āsmānī Bāp kāmīl hai.

6 Khabardār, apne rāstbāzī ke kām ādmīon ke sāmne dikhāne ke liye na karo; nahīn to tumhāre Bāp ke pās Jo āsmān par hai tumhāre liye kuchh ajr nahīn hai.

2 Pas jab tū khairāt kare, to apne āge narsingā na bajwā, jaisā riyākār 'ibādatkhānon aur kūchon men karte hain, tāki log un kī barāī karen. Main tum se sach kahtā hūn, ki wuh apnā ajr pā chuke. 3 Balki jab tū khairāt kare, to Jo terā dahīnā hāth kartā hai, use terā bāyān hāth na jāne; 4 tāki terī khairāt poshida rahe; is sūrat men terā Bāp, Jo poshīdagī men dekhtā hai, tujhe badla degā.

5 Aur jab tum du'ā māngo, to riyākāron kī mānīnd na ho; kyūnki wuh 'ibādatkhānon men aur bāzāron ke moron par khare hokar du'ā māngnī pasand karte hain, tāki log unhen dekhē. Main tum se sach kahtā hūn, ki wuh apnā ajr pā chuke.

6 Balki jab tū du'ā mānge, to apnī koṭhrī men jā, aur darwaza band karke apne Bāp se Jo poshīdagī men hai du'ā māng; is sūrat men terā Bāp Jo poshīdagī men dekhtā hai, tujhe badla degā. 7 Aur du'ā māngte waqt, gairqaumon ke logon kī tarah bak bak na karo; kyūnki wuh samajhte hain, ki hamāre bahut bolne ke sabab hamārī sunī jāegī. 8 Pas un kī mānīnd na bano, kyūnki tumhārā Bāp tumhāre māngne se pahle hī jāntā hai, ki tum kin kin chizon ke muhtāj ho.

9 Pas tum is tarah du'ā māngā karo, ki Ai hamāre Bāp, tū Jo āsmān par hai; terā nām pāk mānā jāe; 10 terī bādshāhat āe; terī marzī, jaisī āsmān par pūrī hotī hai, zamīn par bhī ho; 11 hamārī roz kī roṭī āj hamen de; 12 aur jis tarah ham ne apne qarzdāron ko mu'āf kiya hai, tū bhī hamāre qarz hamen mu'āf kar; 13 aur hamen āzmāish men na lā, balki burāī se bachā. [Kyūnki bādshāhī aur qudrat aur jalāl hamēsha tere hī hain. A'mīn.] 14 Is liye ki agar tum ādmīon ke qusūr mu'āf karoge, to tumhārā āsmānī Bāp bhī tumhen mu'āf karegā. 15 Aur agar tum ādmīon ke qusūr mu'āf na karoge, to tumhārā Bāp bhī tumhāre qusūr mu'āf na karegā.

16 Aur jab tum roza rakkho, to riyākāron kī tarah apnī sūrat udās na banāo, kyūnki wuh apnā muṅh bigārtē hain, tāki log unhen rozadār

jānen. Main tum se sach kahtā hūn, ki wuh apnā ajr pā chuke. 17 Balki jab tū roza rakkhe, to apne sir men tel dāl, aur munh dho; 18 tāki ādmī nahīn, balki terā Bāp, jo poshidagi men hai, tujhe rozadār jāne; is sūrat men terā Bāp, jo poshidagi men dekhtā hai, tujhe badla degā.

19 Apne wāste zamīn par māl jama' na karo, jahān kīfā aur zang kharāb kartā hai, aur jahān chor naqb lagāte aur churāte hain; 20 balki apne liye āsmān par māl jama' karo, jahān na kīfā kharāb kartā hai, na zang, aur na wahān chor naqb lagāte aur churāte hain; 21 kyūnki jahān terā māl hai, wahīn terā dīl bhī lagā rahegā. 22 Badan kā chirāg ānkh hai: pas agar terī ānkh durust ho, to terā sārā badan raushan hogā; 23 aur agar terī ānkh kharāb ho, to terā sārā badan tārīk hogā; pas agar wuh raushnī jo tujh men hai tārīkī ho, to tārīkī kaisī barī hogī! 24 Koī ādmī do mālīkon kī khidmat nahīn kar saktā; kyūnki yā to ek se 'adāwat rakkhegā, aur dūse se mahabbat, yā ek se milā rahegā, aur dūse ko nā-chīz jānegā. Tum Khudā aur daulat donon kī khidmat nahīn kar sakte. 25 Is liye main tum se kahtā hūn, ki apnī jān kī fikr na karnā ki ham kyā khāenge? yā kyā piēnge? aur na apne badan kī, ki kyā pahīenge? Kyā jān khurāk se, aur badan poshāk se barhkar nahīn? 26 Hawā ke parandon ko dekho, ki na bote hain, na kātte, na kothiyon men jama' karte hain; taubhī tumhārā āsmānī Bāp un ko khilātā hai. Kyā tum un se ziyāda qadr nahīn rakhte? 27 Tum men aīsā kaun hai, jo fikr karke apnī 'umr men ek gharī bhī barhā sake? 28 Aur poshāk ke liye kyūn fikr karte ho? Janglī sosan ke darakhton ko gaur se dekho, ki wuh kis tarah barhte hain; wuh na mīhnat karte, na kātte hain; 29 taubhī main tum se kahtā hūn, ki Sulaimān bhī, bāwujūd apnī sārī shān o shaukat ke, un men se kisī kī mānīnd poshāk pahīne hūe na thā. 30 Pas jab Khudā maldān kī ghās ko, jo āj hai, aur kal tanūr men jhonkī jāegī, aīsī poshāk pahīnātā hai, to ai kamī'iqādo, tum ko kyūn na pahīnā degā? 31 Is liye fikrmand hokar yih na kahō, ki Ham kyā khāenge? yā kyā piēnge? yā kyā pahīenge? 32 kyūnki in sab chīzon

kī talāsh men gairqaumen rahtī hain; aur tumhārā āsmānī Bāp jāntā hai, ki tum in sab chīzon ke muhtāj ho; 33 balki tum pahle us kī bādshāhat aur us kī rāstbāzī kī talāsh karo, to yih sab chīzen bhī tumhen mil jāengī. 34 Pas kal ke liye fikr na karo, kyūnki kal kā dīn apne liye āp fikr kar legā; A'j ke liye āj hī kā dukh kāfī hai.

7 'Aibjoi nā karo, ki tumhārī bhī 'aibjoi na kī jāe; 2 kyūnki jis tarah tum 'aibjoi karte ho, usī tarah tumhārī bhī 'aibjoi kī jāegī, aur jis paimāne se tum nāpte ho, usī se tumhāre wāste nāpā jāegā. 3 Tū kyūn apne bhāī kī ānkh ke tinke ko dekhtā hai, aur apnī ānkh ke shahtīr par gaur nahīn kartā? 4 Aur jab terī hī ānkh men shahtīr hai, to tū apne bhāī se kyūnkar kah saktā hai, ki Lā, terī ānkh men se tinkā nikāl dūn? 5 Ai riyākār, pahle apnī ānkh men se to shahtīr nikāl, phir apne bhāī kī ānkh men se tinke ko achchhī tarah dekhkar nikāl sak-egā.

6 Pāk chīz kutton ko na do, aur apne motī sūaron ke āge nā dālo; aīsā na ho, ki wuh unhen pānwon ke nīche raunden, aur palātkar tumhen phāren.

7 Māngo, to tumhen diyā jāegā; dhūndho, to pāoge; darwāza khat-khatāo, to tumhāre wāste kholā jāegā; 8 kyūnki jo koī māngtā hai, use miltā hai; aur jo dhūndhtā hai, wuh pātā hai; aur jo khatkhatātā hai, us ke wāste kholā jāegā. 9 Tum men aīsā kaun sā ādmī hai, ki agar us kā betā us se rotī mānge, to wuh use patthar de? 10 Yā agar māchhī mānge, to use sānp de? 11 Pas jab ki tum bure hokar, apne bachchon ko achchhī chīzen denī jānte ho, to tumhārā Bāp jo āsmān par hai apne māngnewālon ko achchhī chīzen kyūn na degā? 12 Pas jo kuchh tum chāhte ho, ki log tumhāre sāth karen wuhī tum bhī un ke sāth karo; kyūnki Tauret aur nabīon kī ta'lim yihī hai.

13 Tang darwāze se dākhil ho, kyūnki wuh darwāza chaurā hai, aur wuh rāsta kushāda hai, jo halākat ko pahunchātā hai; aur us se dākhil honewāle bahut hain; 14 kyūnki wuh darwāza tang hai, aur wuh rāsta sakrā hai, jo zīndagi ko pa-

hugchāḥ hai, aur us ke pānewāle thore hain.

15 Jhūṭhe nabion se khabardār rahio, jo tumhāre pās bheron ke bhes meṃ āte hain, magar bātin meṃ pānewāle bheriye hain. 16 Un ke phalon se tum unhen pahchān loge. Kyā jhāriyon se angūr, yā anjīron se anjīr torṭe hain? Har tarah har ek achchhā darakht achchhā phal lātā hai, aur burā darakht burā phal lātā hai. 18 Achchhā darakht burā phal nahīn lā saktā, na burā darakht achchhā phal lā saktā hai. 19 Jo darakht achchhā phal nahīn lātā, wuh kātā aur āg meṃ dālā jātā hai. 20 Pas un ke phalon se tum unhen pahchān loge. 21 Jo mujh se, Ai Khudāwand, ai Khudāwand, kahte hain, un meṃ se har ek āsmān kī bādshāhat meṃ dākhil na hogā, magar wuhī jo mere āsmānī Bāp kī marzi par chaltā hai. 22 Us dīn bahutere mujh se kahenge; Ai Khudāwand, ai Khudāwand, kyā ham ne tere nām se nubuwat nahīn kī, aur tere nām se badrūhon ko nahīn nikālā, aur tere nām se bahut se mu'jize nahīn dikhāe? 23 Us waqt main un se sáf kah dūngā, ki Merī kabhī tum se wāqifiyat na thī: ai badkāro, mere pās se chale jāo. 24 Pas jo koī merī yih bāteṃ suntā, aur un par 'amal kartā hai, wuh us 'aqlmand ādmī kī mānind thahregā, jis ne chaṭān par apnā ghar banāyā; 25 aur meṃh barsā, aur pānī charhā, aur āndhiyān chalī, aur us ghar par takkareṃ lagī; lekin wuh na girā, kyūnki us kī bunyād chaṭān par dālī gayī thī. 26 Aur jo koī merī yih bāteṃ suntā hai, aur un par 'amal nahīn kartā, wuh us bewuqūf ādmī kī mānind thahregā, jis ne apnā ghar ret par banāyā; 27 aur meṃh barsā, aur pānī charhā, aur āndhiyān chalī, aur us ghar ko sadma pahunchāyā, aur wuh gir gayā, aur bi'kull barbād ho gayā.

28 Jab Yisū' ne yih bāteṃ khatm kī, to aisā huā ki bhīr us kī ta'lim se hairān hūi: 29 kyūnki wuh un ke faqihon ki tarah nahīn, balki sāhib i ikhtiyār kī tarah unhen ta'lim detā thā.

8 Jab wuh us pahār se utrā, to bahut si bhīr us ke piche ho li.

2 Aur dekho, ek koṭhī ne pās ākar use sijda kiya, aur kahā; Ai Khudāwand, agar tū chāhe, to mujhe

pāk sáf kar saktā hai. 3 Us ne háth barhākar use chhūā, aur kahā: Main chāhtā hūn, tū pāk sáf ho jā. Wuh fauran koṭh se pāk sáf ho gayā. 4 Yisū' ne us se kahā; Khabardār, kisī se na kahnā, balki jākar apne taīn kāhin ko dikhā, aur jo nazr Mūsā ne muqarrar kī hai use guzrān, tāki un ke liye gawāhī ho.

5 Aur jab wuh Kafarnahūm meṃ dākhil huā, to ek sūbadār us ke pās āyā, aur us kī minnat karke kahā; 6 Ai Khudāwand, merā khādim fālij kā mārā ghar meṃ parā hai, aur nihāyat taklīf meṃ hai. 7 Us ne us se kahā; Main ākar us ko achchhā kar dūngā. 8 Sūbadār ne jawāb meṃ kahā; Ai Khudāwand, main is lāiq nahīn, ki tū merī chhat ke niche ās; balki sirf zabān se kah de, to merā khādim shifā pā jāegā. 9 Kyūnki main bhī dūsre ke ikhtiyār meṃ hūn, aur sipāhī mere mātāht hain; aur jab ek se kahtā hūn, ki Jā, to wuh jātā hai; aur dūsre se, ki A', to wuh ātā hai; aur apne naukar se, ki Yih kar, to wuh kartā hai. 10 Yisū' ne yih sunkar ta'ajjub kiya, aur piche ānewālon se kahā; Main tum se sach kahtā hūn, ki main ne Isrāil meṃ bhī aisā imān nahīn pāyā. 11 Aur main tum se kahtā hūn, ki bahutere pūrāb aur pachehhim se ākar, Ibrāhīm aur Izhāq aur Ya'qūb ke sāth āsmān kī bādshāhat kī ziyāfat meṃ sharīk honge: 12 magar bādshāhat ke beṭe bāhar andhere meṃ dāle jāenge; wahān ronā aur dānton kā pīsnā hogā. 13 Aur Yisū' ne sūbadār se kahā; Jā, jaisā tū ne i'tiqād kiya, tere liye waisā hī ho; aur usī gharī khādim ne shifā pāi.

14 Aur Yisū' ne Patras ke ghar meṃ ākar, us kī sās ko tap meṃ parā dekhā. 15 Us ne us kā háth chhūā, aur tap us par se utar gayī; aur wuh uth kharī hūi, aur us kī khidmat karne lagī. 16 Jab shām hūi, to us ke pās bahut se logon ko lāe, jin meṃ badrūhen thī; us ne rūhon ko zabān hī se kahkar nikāl diya, aur sab bi-māron ko achchhā kar diya; 17 tāki jo Yasha'yāh nabī kī ma'rīfat kahā gayā thā, wuh pūrā ho, ki Us ne āp hamārī kamzoriān le lī, aur bīmārīān uthā lī.

18 Jab Yisū' ne apne gird bahut si bhīr dekhī, to pār chalne kā hukm diya. 19 Aur ek faqīh ne pās ākar

us se kahá; Ai Ustád, jahán kahín tú jáegá, main tere pichhe chalúngá. 20 Yisú' ne us se kahá, ki Lotfiyon ke bhat hote hain, aur hawá ke parandon ke ghonsle; magar Ibn i A'dam ke liye sir dharne ki bhi jagah nahin. 21 Ek aur shágird ne us se kahá; Ai Khudáwand, mujhe ijázat de, ki pahle jákar apne báp ko dafn karún. 22 Yisú' ne us se kahá; Tú mere pichhe chal, aur murdon ko apne murde dafn karne de.

23 Jab wuh kishití par charhá, to us ke shágird us ke sáth ho liye. 24 Aur dekho, jhil men aisá bará túfán áya, ki kishití lahton men chhip gayi; magar wuh sotá thá. 25 Unhon ne pás ákar use jagáya, aur kahá; Ai Khudáwand, hamen bachá; ham balák hue játe hain. 26 Us ne un se kahá; Ai kami'tiqádo, darte kyun ho? Tab us ne uthkar hawá aur pání ko daptá, aur bará amn ho gayá. 27 Aur log ta'ajjub karke kahne lage; Yih kis tarah ká ádmí hai, ki hawá aur pání bhi us ká hukm mante hain?

28 Jab wuh us pár Gadarenion ke mulk men pahunchá, to do ádmí jin men badrúhen thin, qabron se nikalkar use mile; wuh aise tundmizáj the, ki koi us ráste se guzar nahin saktá thá. 29 Aur dekho, unhon ne chillákar kahá; Ai Khudá ke Bete, hamen tujh se kyá kám? Kyá tú is liye yahán áya hai, ki waqt se pahle hamen 'azáb men dále? 30 Un se kuchh dúr bahut se súaron ká gol char rahá thá. 31 Pas badrúhon ne us ki minnat karke kahá, ki Agar tú ham ko nikáltá hai, to hamen súaron ke gol men bhej de. 32 Us ne un se kahá, ki Jáo. Wuh nikalkar súaron ke andar chali gayin; aur dekho, sára gol karáre par se jhapatkar jhil men já pará, aur pání men dúb mará. 33 Aur charánewále bháge, aur shahr men jákar sab májará, aur un ká ahwál, jin men badrúhen thin, bayán kiyá. 34 Aur dekho, sára shahr Yisú' se milne ko niklá, aur use dekhkar minnat ki, ki hamari sabbaddon se báhar chalá já.

9 Phir wuh kishití par charhkar pár gayá, aur apne shahr men áya. 2 Aur dekho, log ek mafúj ko, charpái par pará húa, us ke pás láe. Yisú' ne un ká imán dekhkar, mafúj se kahá; Beta, khatir jama' rakh; tere gunáh mu'áf hue.

3 Aur dekho, ba'z faqihon ne apne dil men kahá; Yih kufr baktá hai. 4 Yisú' ne un ke khayál ma'lúm karke kahá, ki Tum kyun apne dilon men bure khayál late ho? 5 A'sán kyá hai, yih kahná, ki Tere gunáh mu'áf hue, yá yih kahná, ki Uth aur chal phir? 6 Lekin is liye ki tum ján lo, ki Ibn i A'dam ko zamin par gunáhon ke mu'áf karne ká iktiyár hai, (us ne mafúj se kahá); Uth; apni charpái uthá, aur apne ghar chalá já.

7 Wuh uthkar apne ghar chalá gayá. 8 Log yih dekhkar dar gaye, aur Khudá ki barái karne lage, jis ne ádmion ko aisá iktiyár bakhshá.

9 Yisú' ne wahán se áge barhkar, Matí nám ek shakhs ko mahsúl ki chauki par baithe dekhá; aur us se kahá; Mere pichhe ho le. Wuh uthkar us ke pichhe ho liya.

10 Aur jab wuh ghar men, khána kháne baithá húa thá, to aisá húa ki bahut se mahsúl lenewále aur gunahgár ákar Yisú' aur us ke shágirdon ke sáth kháne baithe. 11 Farision ne yih dekhkar us ke shágirdon se kahá; Tumhárá ustád mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth kyun khátá hai? 12 Us ne yih sunkar kahá, ki Tanduruston ko hakim darkár nahin, balki bimáron ko. 13 Magar tum jákar is ke ma'ni daryáft karo, ki Main qurbáni nahin, balki rahm pasand kartá hún; kyun ki main rástbázon ko nahin, balki gunahgáron ko buláne áya hún.

14 Us waqt Yóhanná ke shágirdon ne us ke pás ákar kahá; Kyá sabab hai, ki ham aur Farisi to aksar roza rakhte hain, aur tere shágird roza nahin rakhte? 15 Yisú' ne un se kahá; Kyá baráti, jab tak dulhá un ke sáth hai, mátam kar sakte hain? Magar wuh din áenge, ki dulhá un se judá kiyá jáegá, us waqt wuh roza rakkhenge. 16 Kore kapre ká paiwand puráni poshák men keti nahin lagátá, kyun ki wuh paiwand poshák men se kuchh khénch letá hai, aur wuh ziyáda phat játi hai. 17 Aur nayi mai puráni mashkon men nahin bharte, warna mashken phat játi hain, aur mai bah játi hai, aur mashken barbád ho játi hain; balki nayi mai nayi mashkon men bharte hain, aur wuh donon bachi rahti hain.

18 Wuh un se yih batén kah hi rahá thá, ki dekho, ek sardár ne ákar

use sijda kiyá aur kahá; Merí beṭí bhí marí hai; lekin tú chalkar apná háth us par rakh, to wuh zinda ho jáegi. 19 Yisú' uthkar apne shágirdon samet us ke pichhe ho liyá. 20 Aur dekho, ek 'aurat ne jis ke bárah baras se khún jarí thá, us ke pichhe ákar us kí poshák ká kanára chhúá; 21 kyúnci wuh apne jí men kahtí thí, ki Agar sirf us kí poshák hí chhú lúngí, to achchhi ho jáungí. 22 Yisú' ne phirkar use dekhá, aur kahá; Beṭí, khátir jama' rakh; tere imán ne tujhe achchhá kar diyá; pas wuh 'aurat usí gharí achchhi ho gayí. 23 Aur jab Yisú' sardár ke ghar men áyá, aur bānsli bajānewálon ko, aur bhí ko gul macháte dekhá, 24 to kahá; Haṭ jáo, kyúnci laṛkí marí nahī, balki sotí hai. Wuh us par hānsne lage. 25 Magar jab bhí nikál dí gayí, to us ne andar jákar, us ká háth pakrá, aur laṛkí uthí. 26 Aur is bát kí shuhtrat us tamám 'ilāqe men phail gayí.

27 Jab Yisú' wahān se áge barhá, to do andhe us ke pichhe yih pukárte hue chale, ki Aí Ibn í Dáúð, ham par rahm kar. 28 Jab wuh ghar men pahunchá, to wuh andhe us ke pás áe; aur Yisú' ne un se kahá; Kyá tumhen i'tiqád hai, ki main yih kar saktá hūn? Unhon ne us se kahá; Hān, Khudá-wand. 29 Tab us ne un kí ánkhen chhúkar kahá; Tumháre i'tiqád ke muwáfiq tumháre liye ho. 30 Aur un kí ánkhen khul gayín. Aur Yisú' ne unhen tákid karke kahá; Khabardár, koí is bát ko na jáne. 31 Magar unhon ne nikalkar us tamám 'ilāqe men us kí shuhtrat phailá dí.

32 Jab wuh báhar já rahe the, to dekho, log ek gúnge ko us ke pás láe, jis men badrúh thí. 33 Aur jab wuh badrúh nikál dí gayí, to gúngá bolne lagá; aur logon ne ta'ajjub karke kahá, ki Isráíl men aísá kabhi nahī dekhá gayá. 34 Magar Farísion ne kahá, ki Yih to badrúhon ke sardár kí madad se badrúhon ko ní-káltá hai.

35 Aur Yisú' sab shahron aur gápwon men phirtá rahá, aur un ke 'ibádatkhānon men ta'lim detá, aur bádsháhat kí khushkhabarí kí manádí kartá, aur har tarah kí bímárl aur har tarah kí kamzorí dúr kartá rahá. 36 Aur jab us ne bhí ko

dekhá, to us ko logon par tars áyá, kyúnci wuh un bhefon kí manind jin ká charwáhá na ho, khastahál aur paráganda the. 37 Tab us ne apne shágirdon se kahá, ki Fasl to bahut hai, lekin mazdúr thore hain. 38 Pas fasl ke málík kí minnat karo, ki wuh apní fasl kátne ke liye mazdúr bhej

10 de. 1 Phir us ne apne bárah shágirdon ko pás bulákar, unhen nāpák rúhon par iktiyār bakhshá, ki un ko níkalén, aur har tarah kí bímárl aur har tarah kí kamzorí ko dúr karen.

2 Aur bárah rasúlon ke nám yih hain: pahlá, Shama'un, jo Patras kahlátá hai, aur us ká bhái Andriyás; Zabdí ká beṭá Ya'qúb, aur us ká bhái Yúhanná; 3 Filippus, aur Bar-Tulmái; Tomá aur Matí mahsúl lenewálá; 4 Halfái ká beṭá Ya'qúb aur Taddí; Shama'un Qan'ání, aur Yahúdáh Iskariyotí, jis ne use pakaṛwá bhí diyá. 5 In bárah ko Yisú' ne bhejá, aur unhen hukm deke kahá, ki

Gairqaumon kí taraf na jáná, aur Sámárlon ke kisé shahr men dákhil na honá; 6 balki Isráíl ke gharāne kí khoí hui bhefon ke pás jáná. 7 Aur chalte chalte yih manádí karná, ki A'smán kí bádsháhat nazdik á gayí hai. 8 Bímáron ko achchhá karná; murdon ko jiláná; koṥhiyon ko pák sáf karná; badrúhon ko níkalná: tum ne muft páyá, muft dená: 9 na soná apne kamarband men rakhná, na chándí, na paise; 10 ráste ke liye na jholí lená, na do do kurte, na jútiyān, na láthí; kyúnci mazdúr apní khurák ká haqqdár hai. 11 Aur jis shahr yá gápw men dákhil ho, daryáft karo ki us men kaun láiq hai; aur jab tak wahān se rawána na ho, usí ke hān raho. 12 Aur ghar men dákhil hote waqt, use du'á e khair do; 13 aur agar wuh ghar láiq ho, to tumhárá salám use pahunché, aur agar láiq na ho, to tumhárá salám tum par phir áe. 14 Aur agar koí tumhen qubúl na kare, aur tumhárl báten na sune, to us ghar, yá us shahr se báhar níkalte waqt, apne pánwon kí gard jhár do. 15 Main tum se sach kahtá hūn, ki 'adálat ke dín, us shahr kí nisbat Sadom aur 'Amoráh ke 'ilāqe ká hál ziyáda bardásht ke láiq hogá.

16 Dekho, main tumhen bhejtá

hūn, goyā bheron ko bheriyon ke bich men; pas sanpon ki manind hoshyar, aur kabutaron ki manind bhole bano. 17 Magar admion se khabardar rahō, kyunki wuh tumhen 'adalaton ke hawale karenge, aur apne 'ibadatkhānon men tumhare kore marenge; 18 aur tum mere sabab hakimon aur badshahon ke samne hazir kiye jaoge, taki un ke aur gairqaumon ke liye gawahi ho. 19 Lekin jab wuh tumhen pakarwaen, to fikr na karna ki ham kis tarah kahen ya kya kahen; kyunki jo kuchh kahna hoga, usi ghar tumhen bataya jaega. 20 Kyunki bolnewale tum nahin, balki tumhare Bap ki Ruh hai jo tum men bolti hai. 21 Bhai ko bhai qatl ke liye hawale karega, aur bete ko bap; aur bete apne man bap ke barkhilaf khare hokar unhen marwa dalenge. 22 Aur mere nam ke ba'is sab log tum se 'adawat karenge; magar jo akhir tak bardasht karega, wuh najat paega. 23 Lekin jab tumhen ek shahr men satan, to dusre ko bhag jao, kyunki main tum se sach kahta hun, ki tum israil ke sab shahron men na phir chukoge, ki Ibn i A'dam a jaega.

24 Shagird apne ustad se bara nahin hota, aur na naukhar apne malik se. 25 Shagird ke liye yeh kafi hai, ki apne ustad ki manind ho, aur naukhar ke liye yeh, ki apne malik ki manind. Jab unhon ne ghar ke malik ko Ba'atrabul kaha, to us ke gharane ke logon ko kyun na kahenge? 26 Pas un se na daro, kyunki koi chiz dhaki nahin, jo kholi na jaegi, aur na koi chiz chhipi hai, jo jani na jaegi. 27 Jo kuchh main tum se andhere men kahta hun, ujale men kahio, aur jo kuchh tum kan men sunte ho, kothon par us ki manadi karo. 28 Jo badan ko qatl karte haig, aur ruh ko qatl nahin kar sakte, un se na daro; balki usi se daro, jo ruh aur badan donon ko jahannam men halak kar sakta hai. 29 Kyu paise ki do churiyan nahin bikti? Aur un men se ek bhi tumhare Bap ki marzi bagair zamin par nahin gir sakti; 30 balki tumhare sir ke bal bhi sab gine hue hain. 31 Pas daro nahin; tumhari qadr to bahut si churiyon se ziyada hai. 32 Pas jo koi admion ke samne mera iqrar karega, main bhi apne Bap ke samne,

jo asman par hai, us ka iqrar karunga. 33 Magar jo koi admion ke samne mera inkar karega, main bhi apne Bap ke samne, jo asman par hai, us ka inkar karunga.

34 Yeh na samjho, ki main zamin par sulh karane aya; sulh karane nahin, balki talwar chalwane aya hun. 35 Kyunki main is liye aya hun, ki admi ko us ke bap se, aur beti ko us ki man se, aur bahu ko us ki sas se, juda kar dun; 36 aur admi ke dushman us ke ghar hi ke log hongey. 37 Jo koi bap ya man ko mujh se ziyada 'aziz rakhta hai, wuh mere laiq nahin; aur jo koi bete ya beti ko mujh se ziyada 'aziz rakhta hai, wuh mere laiq nahin. 38 Aur jo koi apni salib na uthae aur mere piche na chale, wuh mere laiq nahin. 39 Jo koi apni jan bachata hai, use khoega, aur jo koi mere sabab apni jan khoti hai, use bachaega.

40 Jo tumhen qubul karti hai, wuh mujhe qubul karti hai, aur jo mujhe qubul karti hai, wuh mere bhejnewale ko qubul karti hai. 41 Jo nabi ke nam se nabi ko qubul karti hai, wuh nabi ka ajr paega; aur jo rastbaz ke nam se rastbaz ko qubul karti hai, wuh rastbaz ka ajr paega. 42 Aur jo koi shagird ke nam se in chhoton men se kisi ko sirf ek piyala thanda pani hi pilaege, main tum se sach kahta hun, ki wuh apna ajr hargiz na khoega.

11 Jab Yisu' apne barah shagirdon ko hukm de chuka, to aisa hua ki wahan se chala gaya, taki un ke shahron men ta'lim de aur manadi kare.

2 Aur Yuhanna ne qaidkhane men Masih ke kamon ka hal sunkar, apne shagirdon ki marifat us se puchhwa bheja. 3 Ki A'newala tu hi hai, ya ham dusre ki rah dekhen? 4 Yisu' ne jawab men un se kaha, ki Jo kuchh tum sunte aur dekhte ho, jakar Yuhanna se bayan kar do. 5 Ki andhe dekhte, aur langre chalte phirte hain, kofhi pak saf kiye jate, aca bahre sunte hain, aur murde zinda kiye jate hain, aur garibon ko khusi khabari sunai jati hai; 6 aur mu batak wuh hai, jo mere sabab se thokar na khae. 7 Jab wuh rawana ho liye, to Yisu' ne Yuhanna ki bahat logon se kahna shuru kiya, ki Tum biyaban men kya dekhte gaye the?

kyá hawá se hilte hūe sarkandē ko ?
8 To phir kyá dekhne gaye the ?
Kyá mihín kapre pahine hūe shakhs
ko ? Dekho, jo mihín kapre pa-
hine hain, wuh bādshāhon ke ghar-
on men hote hain. 9 To phir kyūn
gaye the ? Kyá ek nabí ke dekhne
ko ? Hān, main tum se kahtā hūn,
balki nabí se bare ko. 10 Yih wuhí
hai, jis kí bábat likhá hai, kí

Dekh, main apná paigambar tere
áge bhejtā hūn.

Jo terí ráh tere áge taiyār karegá.

11 Main tum se sach kahtā hūn, kí
jo 'auraton se paidá hūe hain, un
men Yúhanná baptisma denewále
se koí bará nahín húa, lekin jo ásmán
kí bādsháhat men chhotá hai, wuh
us se bará hai. 12 Aur Yúhanná
baptisma denewále ke dinon se ab
tak, ásmán kí bādsháhat par zor hotá
rahá hai, aur zoráwar use chhín lete
hain. 13 Kyúinki sab nabíon aur
Tauret ne Yúhanná tak nubuwwat kí.
14 Aur cháho to máno, Eliyyáh jo
ánewálá thá, yihí hai. 15 Jis ke
sunne ke kán hon, wuh sun le.
16 Pas is zamáne ke logon ko main
kis se tashbíh dūn ? Wuh un larcon
kí mánind hain, jo bázaron men baithe
hūe apne sáthiyon ko pukárkar kahte
hain. 17 kí Ham ne tumháre liye
bánslí bajái, aur tum na náche ; ham
ne mátam kiyá, aur tum ne chhátí na
pítí. 18 Kyúinki Yúhanná na khátá
áyá, na pítá ; aur wuh kahte hain, kí
Us men badrúh hai. 19 Ibn i A'dam
khátá pítá áyá, aur wuh kahte hain ;
Dekho, khaú aur sharábí ádmí, mah-
súl lenewálon aur gunahgáron ká
yár ! Magar hikmat apne kámon se
rást sábit hūí.

20 Wuh us waqt un shahron ko
malámat karne lagá, jin men us ke
aksar mu'jize záhir hūe the, kyúinki
unhon ne tauba na kí thí ; kí 21 Ai
Khurázín, tujh par afsos ! Ai Bait-
saidá, tujh par afsos ! kyúinki jo mu'-
jize tum men záhir hūe, agar wuh
aur Saidá men záhir hote, to tát
kar aur khák men baithkar, kab
tauba kar lete. 22 Magar main
tum se kahtā hūn, kí 'adálat ke din
súr aur Saidá ká hál tumháre hál se
ziyáda bardásht ke láiq hogá. 23 Aur
ai Kafarnahúm, kyá tú ásmán tak
baland kiyá jáegá ? tú to 'álam i
arwáh men utregá, kyúinki jo mu'jize
tujh men záhir hūe, agar Sodom men

hote, to áj tak qáim rahtá. 24 Magar
main tum se kahtā hūn, kí 'adálat ke
din Sodom ke 'iláqe ká hál tere hál
se ziyáda bardásht ke láiq hogá.

25 Us waqt Yisú' ne kahá ; Ai Báp,
ásmán aur zamín ke Khudáwand,
main terí hamd kartā hūn, kí tú ne
yih báten dánaon aur 'aqlmandon se
chhipáin, aur bachchon par záhir
kín. 26 Hān, ai Báp ; kyúinki aisá
hí tujhe pasand áyá. 27 Mere Báp
kí taraf se sab kuchh mujhe saunpá
gayá, aur koí Betē ko nahín jántá,
siwá Báp ke ; aur koí Báp ko nahín
jántá, siwá Betē ke, aur us ke, jis
par Betá use záhir karná cháhe.
28 Ai mihnát uṭhánewálo, aur bojh se
dabe hūe logo, sab mere pás áo, main
tumhen áram dūngá. 29 Merá júá
apne úpar uṭhá lo, aur mujh se síkho ;
kyúinki main haím hūn, aur dil ká
firotn ; to tumhári jánen áram páengi.
30 Kyúinki merá júá muláim hai, aur
merá bojh halká.

12 Us waqt Yisú' sabbt ke din
kheton men hokar gayá, aur
us ke shágirdon ko bhúk lagí,
aur bálen tor torkar kháne lage.
2 Farísion ne dekhkar us se kahá, kí
Dekh, tere shágird wuh kám karte
hain, jo Sabbt ke din karná rawá nahín.
3 Us ne un se kahá ; Kyá tum ne yih
nahín parhá, kí jab Dáúd aur us ke
sáthí bhúke the, to us ne kyá kiyá ?
4 wuh kyúnkar Khudá ke ghar men
gayá, aur nazr kí rotíyan khaín, jin ká
khána na us ko rawá thá, na us ke
sáthiyon ko, magar sirf káhinon ko ?
5 Yá tum ne Tauret men nahín
parhá, kí káhin Sabbt ke din haikal
men Sabbt kí behurmatí karte hain,
aur bequsúr rahte hain ? 6 Main
tum se kahtā hūn, kí yahán wuh hai,
jo haikal se bhí bará hai. 7 Lekin
agar tum is ke ma'ní jánte, kí Main
qurbání nahín, balki rahm pasand
kartā hūn, to bequsúron ko qusúrwár
na thahráte. 8 Kyúinki Ibn i A'dam
Sabbt ká málík hai.

9 Aur wuh wahán se chalkar, un
ke 'ibádatkháne men gayá ; 10 aur
dekho, wahán ek ádmí thá, jis ká
háth súkhá húa thá. Unhon ne us
par ilzám lagáne ke iráde se yih
púchhá, kí Kyá Sabbt ke din tandurust
karná rawá hai ? 11 Us ne un se
kahá ; Tum men aisá kaun hai, jis kí
ek hí bher ho, aur wuh Sabbt ke din
garhe men gir jáe, to wuh use pakar-

kar na nikálé ? 12 Pas ádmí kí qadr to bhej se bahut hí ziyáda hai. Is liye Sabt ké din' neki karní rawá hai. 13 Tab us ne us ádmí se kahá, kí Apná háth barhá. Us ne barháya, aur wuh दूसरे háth kí mánind durust ho gayá. 14 Is par Farísion ne báhar jákar us ke barkhiláf mashwara kiyá, kí use kis tarah halák karen. 15 Yisú' yih ma'lúm karke wahán se rawána huá; aur bahut se log us ke píchhe ho liye; aur us ne sab ko achchhá kar diyá, 16 aur unhen tákid kí, kí mujhe zahir na karná; 17 táki jo Yasha'yáh nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, wuh púra ho, kí

18 Dekho, yih merá khádim hai, jise main ne chuná,

Merá piyará, jis se merá dil khush hai;

Main apní Rúh is par dálungá;

Aur yih gairqaumon ko insáf kí khabar degá.

19 Yih na jhagrá karegá, na shor;
Aur na bázaron men koi is kí áwáz sunegá.

20 Yih kuchle hús sarkande ko na toregá,

Aur dhuwán uthte hús san ko na bujháegá,

Jab tak kí insáf kí fath na karáe;

21 Aur is ke nám se gairqaumen ummed rakkhengí.

22 Us waqt log us ke pás ek andhe gúnge ko láe, jis men badrúh thí; us ne use achchhá kar diyá; chunánchi wuh gúngá bolne aur dekhne lagá.

23 Aur sári bhíj hairán hokar kahne lagi; Kyá yih Ibn í Dáúd hai?

24 Farísion ne sunkar kahá, kí Yih badrúhon ke sardár Ba'alzabúl kí madad bagair badrúhon ko nahín nikáltá. 25 Us ne un ke khayálon ko jánkar un se kahá; Jis kisi bádsháhat men phút partí hai, wuh wirán ho játi hai, aur jis kisi shahr yá ghar men phút paregi, wuh qáim na rahéga; 26 aur agar Shaitán hí ne Shaitán ko nikálá, to apná mukhálif áp ho gayá; phir us kí bádsháhat kyunkar qáim rahegi? 27 Aur agar main Ba'alzabúl kí madad se badrúhon ko nikáltá hún, to tumháre bete kis kí madad se nikálte hain? Pas wuhí tumháre munsif honge. 28 Lekin agar main Khudá kí Rúh kí madad se badrúhon ko nikáltá hún, to Khudá kí bádsháhat tumháre pás á pahunchí.

29 Yá kyunkar koi ádmí kisi zoráwar

ke ghar men ghuskar us ká asbáb lút saktá hai, jab tak kí pahle us zoráwar ko na bándh le? phir wuh us ká ghar lút legá. 30 Jo mere sáth nahín, wuh mere khiláf hai; aur jo mere sáth jama' nahín kartá, wuh bakhertá hai. 31 Is liye main tum se kahtá hún, kí A'dmion ká har gunáh aur kufr to mu'áf kiyá jáegá; magar jo kufr Rúh ke haqq men ho, wuh mu'áf na kiyá jáegá. 32 Aur jo koi Ibn í A'dam ke barkhiláf koi bát kahegá, wuh to use mu'áf kí jáegi; magar jo koi Rúhu'l Quds ke barkhiláf koi bát kahegá, wuh use mu'áf na kí jáegi, na is 'álam men, na ánewále men. 33 Yá to darakht ko bhí achchhá kaho, aur us ke phal ko bhí achchhá; yá darakht ko bhí burá kaho, aur us ke phal ko bhí burá; kyunki darakht phal hí se pahchána játa hai. 34 Ai sánp ke bachcho, tum bure hokar kyunkar achchhi báten kah sakte ho? kyunki jo dil men bhára hai, wuhí munh par áta hai. 35 Achchhá ádmí achchhe khazáne se achchhi chízen nikáltá hai; aur burá ádmí bure khazáne se burí chízen nikáltá hai. 36 Aur main tum se kahtá hún, kí jo nikammí bát log kahenge, 'adálat ke din us ká hisáb denge. 37 Kyunki tú apní báton ke sabab se rástbáz thahráya jáegá, aur apní báton ke sabab se qusúrwár thahráya jáegá.

38 Is par ba'z faqihon aur Farísion ne jawab men us se kahá; Ai Ustád, ham tujh se ek nishán dekhna cháhte hain. 39 Us ne jawab dekar un se kahá, kí Is zamáne ke bure aur zinákár log nishán talab karte hain; magar Yúnus nabí ke nishán ke siwá koi aur nishán un ko na diyá jáegá; 40 kyunki jaise Yúnus tín rát din machhli ke pet men rahá, waise hí Ibn í A'dam tín rát din zamin ke andar rahéga. 41 Nínaweh ke log is zamáne ke logon ke sáth 'adálat ke din khare hokar inhen mujrim thahráenge, kyunki unhon ne Yúnus kí manádi par tauba kar lí, aur dekhe yahan wuh hai jo Yúnus se bhí ba hai. 42 Dakkhan kí malika is zamáne ke logon ke sáth 'adálat ke din uthkar inhen mujrim thahráegi, kyunki wuh dunyá ke kanáre se Sulaimán kí hikmat sunne ko ál, aur dekho, yahan wuh hai, jo Sulaimán se bhí bará hai. 43 Jab nápak rúh ádmí men se nikalti hai, to súkhe ma-

gāmon men āram dhūndhti phirtī hai, aur pātī nahīn. 44 Tab kahtī hai, ki Main apne us ghar men phir jāngī, jis se niklī thī; aur ākar use phāl aur jharā hūā aur ārāsta pātī hai. 45 Phir jākar aur sāt rūhen apne se burī hamrah le ātī hai, aur wuh dākhil hokar wahān bastī hai, aur us ādmī kā pichhlā hāl pahle se bhī kharāb ho jātā hai. Is zamāne ke bure logon kā hāl bhī aisā hī hogā.

46 Jab wuh bhī se yih kah hī rahā thā, to dekho, us kī mān aur bhāī bāhar khare the, aur us se bāten karnī chāhte the. 47 Kisī ne us se kahā; Dekh, terī mān aur tere bhāī bāhar khare hai, aur tujh se bāten karnī chāhte hai. 48 Us ne khabar dene-wāle ke jawāb men kahā; Kaun hai merī mān, aur kaun hai mere bhāī? 49 Aur apne shāgirdon kī taraf bāth barhākar kahā; Dekho, merī mān aur mere bhāī yih hai. 50 Kyūnki jo koī mere āsmānī Bāp kī marzī par chale, wuhī merā bhāī aur bahin aur mān hai.

13 Usī roz Yisū' ghar se nikal-kar jhīl ke kanāre jā baithā; 2 aur us ke pās aisī barī bhī jama' ho gayī, ki wuh kishtī par charh baithā aur sārī bhī kanāre par kharī rahī. 3 Aur us ne un se bahut sī bāten tamsilon men kahī, ki Dekho, ek bonewālā bīj bone niklā; 4 aur bote waqt kuchh dāne rāh ke kanāre gire, aur parandon ne ākar unhen chug liyā; 5 aur kuchh pathrīlī zamīn par gire, jahān unhen bahut mittī na milī, aur gahrī mittī na milne ke sabab jald ug āe; 6 aur jab sūraj niklā, to jal gaye, aur jar na hone ke sabab sūkh gaye. 7 Aur kuchh jhāriyon men gire, aur jhāriyon ne barhkar unhen dabā liyā; 8 aur kuchh achchhī zamīn men gire, aur phal-lāe; kuchh sau gunā, kuchh sāth gunā, kuchh tīs gunā. 9 Jis ke kām hon, wuh sun le.

10 Shāgirdon ne pās ākar us se kahā; Tū un se tamsilon men kyūn bāten kartā hai? 11 Us ne jawāb men un se kahā; Is liye ki tum ko āsmān kī bādshāhat ke bhedon kī samajh dī gayī hai, magar unhen nahīn dī gayī. 12 Kyūnki jis ke pās hai, use diyā jāegā, aur us ke pās ziyāda ho jāegā; aur jis ke pās nahīn hai, us se wuh bhī le liyā jāegā, jo us ke pās hai. 13 Main un se

tamsilon men is liye bāten kartā hūn, ki dekhte hai aur phir nahīn dekhte, aur sunte hai aur phir nahīn sunte, aur nahīn samajhte. 14 Aur un ke haqq men Yasha'yāh kī yih peshingoī pūrī hotī hai, ki

Tum kānon se sunoge, aur hargiz na samjhoge;

Aur ānkhon se dekhoge, aur hargiz ma'lūm na karoge;

15 Kyūnki is ummat ke dil par charbī chhā gayī hai,

Aur wuh kānon se ūrchā sunte hai,

Aur unhon ne apnī ānkhen band kar lī hai;

Kahīn aisā na ho, ki ānkhon se ma'lūm karen,

Aur kānon se sunen,

Aur dil se samjhen,

Aur rujū' laen,

Aur main unhen shifā bakhshūn.

16 Lekin mubārak hai tumhārī ānkhen, is liye ki wuh dekhti hai, aur tumhāre kām, is liye ki wuh sunte hai. 17 Kyūnki main tum se sach kahtā hūn, ki bahut se nablon aur rāstbāzon ko ārzū thī, ki jo bāten tum dekhte ho, dekhē, magar na dekhī; aur jo bāten tum sunte ho, sunen, magar na sunen. 18 Pas bonewāle kī tamsil suno. 19 Jab koī bādshāhat kā kalām suntā hai, aur samajhtā nahīn, to jo us ke dil men boyā gayā thā, use wuh sharīr ākar chhīn le jātā hai. Yih wuh hai, jo rāh ke kanāre boyā gayā thā. 20 Aur jo pathrīlī zamīn men boyā gayā, yih wuh hai jo kalām ko suntā hai, aur use fī'lfaur khushī se qubūl kar letā hai; 21 lekin apne andar jar nahīn rakhtā, balki chandroza hai; aur jab kalām ke sabab musibat yā zulm barpā hotā hai, to fī'lfaur thokar khā jātā hai. 22 Aur jo jhāriyon men boyā gayā, yih wuh hai, jo kalām ko suntā hai, aur dunyā kī fikr, aur dāulat kā fareb us kalām ko dabā detā hai, aur wuh bephal rah jātā hai. 23 Aur jo achchhī zamīn men boyā gayā, yih wuh hai, jo kalām ko suntā aur samajhtā hai, aur phal bhī lātā hai; koī sau gunā phaltā hai, koī sāth gunā, koī tīs gunā.

24 Us ne ek aur tamsil un ke sāmne pesh karke kahā, ki A'smān kī bādshāhat us ādmī kī mānind hai, jis ne apne khet men achchhā bīj boyā; 25 magar logon ke sote men,

us ká dushman áyá, aur gehúon men karwe dāne bhí bokar chalá gayá. 26 Pas jab pattiyañ niklín, aur bálen áín, to wuh karwe dāne bhí díkhái diye. 27 Ghar ke málík ke naukaron ne ákar us se kahá; Ai k̄hudá-wand, kyá tú ne apne khet men achchhá bíj na boyá thá; phir us men karwe dāne kahān se á gaye? 28 Us ne un se kahá; Yih kisi dushman ne kiyá hai. Naukaron ne us se kahá; To kyá tú cháhtá hai, ki ham jákar unhen jama' karen? 29 Us ne kahá; Nahín; kahín aisá na ho, ki karwe dānon ke jama' karne men, tum un ke sáth gehúon bhí ukhár lo. 30 Fasl tak to donon ko ikatthá barhne do; aur fasl ke waqt main kátne-wálon se kah dúngá, ki Pahle karwe dāne jama' kar lo, aur jalāne ke wāste un ke gatthe bāndh lo, aur gehúon mere khatte men jama' kar do.

31 Us ne ek āur tamsíl un ke sāmne pesh karke kahá, ki A'smán kī bādsháhat us rái ke dāne kī mánind hai, jise kisi ádmí ne lekar apne khet men bo diyá: 32 wuh sab bíjon se chhoṭá to hai, magar jab barh jātá hai, to sab tarkáriyon se bará hotá hai, aur aisá daraḡht ho jātá hai, ki hawá ke parande ákar us kī dāliyon par baserá karte haiñ.

33 Us ne ek āur tamsíl unhen sunái, ki A'smán kī bādsháhat us k̄hamír kī mánind hai, jise kisi 'aurat ne lekar tīn paimāne áte men milá diyá, aur hote hote sab k̄hamír ho gayá.

34 Yih sab báten Yisú' ne bhír se tamsílon men kahín, aur bagair tamsíl ke wuh un se kuchh na kahtá thá; 35 táki jo nabí kī ma'rifat kahá gayá thá, wuh purá ho, ki

Main tamsílen kahne ko apná munh kholúngá;

Main un báton ko zāhir karúngá, jo biná e 'álam ke waqt se poshída rahí haiñ.

36 Us waqt wuh bhír ko chhoṡkar ghar men gayá, aur us ke shágirdon ne us ke pás ákar kahá, ki Khet ke karwe dānon kī tamsíl hamen samjhá de. 37 Us ne jawáb men kahá, ki Achchhe bíj ká bonewálá Ibn i A'dam hai, 38 aur khet dunyá, aur achchhá bíj bādsháhat ke farzand, aur karwe dāne us sharír ke farzand; 39 jis dushman ne unhen boyá, wuh Iblís hai; aur fasl dunyá ká ákhir, aur kátnewále firishte. 40 Pas jaise

karwe dāne jama' kiye játe, aur ág men jalāe játe haiñ, waise hí dunyá ke ákhir men hogá. 41 Ibn i A'dam apne firishton ko bhejega, aur wuh sab thokar khilānewáli chízon aur badkaron ko us kī bādsháhat men se jama' karenge; 42 aur unhen ág kī bhaṭṭi men dāl denge; wahān roná aur dānton ká písná hogá. 43 Us waqt rástbáz apne Báp kī bādsháhat men áftáb kī mánind chamkenge. Jis ke kán hon, wuh sun le.

44 A'smán kī bādsháhat khet men ek ch̄hipe hūe k̄hazāne kī mánind hai, jise kisi ádmí ne pákar chhipá diyá, aur khushí ke máre jákar jo kuchh us ká thá bech dālá, aur us khet ko mol le liyá.

45 Phir ásmán kī bādsháhat us saudágar kī mánind hai, jo 'umda 'umda motiyon kī talásh men thá: 46 jab use ek beshqímat motí milá, to jákar jo kuchh us ká thá, sab bech dālá, aur use mol le liyá.

47 Phir ásmán kī bādsháhat us bare jál kī mánind hai, jo daryá men dālá gayá, aur us ne har qism kī machhliyañ samet lín: 48 aur jab bhar gayá, to use kanāre par khench lāe, aur baithkar achchhí achchhí to bartanon men jama' kar lín, aur burí burí phenk dín. 49 Dunyá ke ákhir men aisá hí hogá; ki firishte niklenge, aur sharíron ko rástbázon men se judá karenge, aur unhen ág kī bhaṭṭi men dāl denge; 50 wahān roná aur dānton ká písná hogá.

51 Kyá tum yih sab báten samajh gaye? Unhon ne us se kahá; Hān. 52 Us ne un se kahá; Is liye har faqíh jo ásmán kī bādsháhat ká shágird baná hai, us ghar ke málík kī mánind hai, jo apne k̄hazāne men se nayí aur purání chízen nikáltá hai.

53 Jab Yisú' yih tamsílen khatm kar chuká, to aisá húa ki wahān se rawána ho gayá. 54 Aur apne watan men ákar un ke 'ibádatkhāne men unhen aisí ta'lim dene lagá, ki wuh hairán hokar bole, ki Is ko yih hikmat aur mu'jize kahān se mil gaye? 55 Kyá yih barhái ká beṭá nahín? aur is kī mán ká nám Maryam, aur is ke bhái Ya'qúb, aur Yúsuf, aur Shama'un, aur Yahúdáh nahín? 56 Aur kyá is kī sab bahinen hamāre hān nahín? Phir yih sári báten is ko kahān se á gayín? 57 Aur unhon ne us ke sabab se thokar khái.

Magar Yisú' ne un se kahá, kí Nabí apne watan aur apne ghar ke siwá, aur kahín be'izzat nahín hotá. 58 Aur us ne un kí be'tiqádí ke sabab waháp bahút se mu'jize na dikháe.

14 Us waqt chauthái mulk ke hákim Herodes ne Yisú' kí shuhtrat suní, 2 aur apne khádimoñ se kahá, kí Yih Yúhanná baptisma denewálá hai; wuh murdoñ meñ se jí uthá hai, is liye us se yih mu'jize záhír hote hain. 3 Kyúñkí Herodes na apne bhái Filippus kí bíwí Herodiyás ke sabab Yúhanná ko pakarkar bándhá, aur qaidkháne meñ dál diyá thá; 4 is liye kí Yúhanná né us se kahá thá, kí Is ká rakhná tujhe rawá nahín. 5 Aur wuh harchand use qatl karná cháhtá thá, magar 'ámm logoñ se dartá thá, kyúñkí wuh use nabí jánte the. 6 Lekín jab Herodes kí sálgirih hui, to Herodiyás kí be'tí ne mahfil meñ náchkar, Herodes ko khush kiyá. 7 Is par us ne qasam khákar us se wa'da kiyá, kí Jo kuchh tú mángegí, tujhe dúngá. 8 Wuh apní mán ke sikháne se bolí, kí Yúhanná baptisma denewále ká sir thál meñ yahín mujhe mángwá de. 9 Bádsháh gamgín huá, magar apní qasamoñ aur mihmánñoñ ke sabab us ne hukm diyá, kí de diyá jáe; 10 aur ádmí bhejkar, qaidkháne meñ Yúhanná ká sir kaṭwá diyá. 11 Aur us ká sir thál meñ láyá gayá, aur laṭkí ko diyá gayá; aur wuh use apní mán ke pás le gayí. 12 Aur us ke shágirdoñ ne ákar lách uthá lí, aur use dafn kar diyá, aur jákar Yisú' ko khabar dí.

13 Jab Yisú' ne yih suná, to waháp se kishtí par alag kisi wíran jagah ko rawána huá; aur log yih sunkar shahr shahr se paidal us ke píchhe gaye. 14 Us ne utarkar barí bhí dekhí, aur use un par tars áyá; aur us ne un ke bímároñ ko achchhá kar diyá. 15 Aur jab shám hui, to shágird us ke pás ákar bole, kí Jagah wíran hai, aur ab waqt guzar gayá hai; logoñ ko rukhsat kar de, táki gánwoñ meñ jákar apne wáste khána mol leñ. 16 Yisú' ne un se kahá, kí In ká jána zarúr nahín; tum hí inheñ kháne ko do. 17 Unhoñ ne us se kahá, kí Yahán hamáre pás páñch roṭiyóñ aur do machhliyoñ ke siwá aur kuchh nahín. 18 Us ne kahá; Unheñ yahán mere pás le áo. 19 Aur us ne

logoñ ko ghás par baithne ká hukm diyá; phir us ne wuh páñch roṭiyóñ aur do machhliyoñ líñ, aur ásmán kí taraf dekhkar barakat cháhi, aur toṭkar shágirdoñ ko roṭiyóñ díñ, aur shágirdoñ ne logoñ ko. 20 Aur sab khákar ser ho gaye, aur unhoñ ne bache hue tukroñ se bhari hui bárah tokriyoñ utháíñ. 21 Aur khánewále, siwá 'auratoñ aur bachchoñ ke, páñch hazár mard ke qaríb the.

22 Aur us ne fauran shágirdoñ ko majbúr kiyá, kí kishtí par sawár hokar us se pahle pár chale jáen, jab tak wuh logoñ ko rukhsat kare. 23 Aur logoñ ko rukhsat karke 'aláhida du'á mángne ke liye pahár par chaṛh gayá; aur jab shám hui, to wahán akelá thá. 24 Magar kishtí us waqt jhíl ke bích meñ thí, aur lahr-oñ se dagmagá rahí thí, kyúñkí hawá mukhálif thí. 25 Aur wuh rát ke chauthe pahar jhíl par chaltá huá un ke pás áyá. 26 Shágird use jhíl par chalte hue dekhkar ghabrá gaye aur kahne lage, kí Bhút hai; aur dar ke máre chillá uthé. 27 Yisú' ne fauran un se kahá; Khátir jama' rakkho; main hún; dáro nahín. 28 Patras ne us se jawáb meñ kahá; Ai Khudáwand, agar tú hai, to mujhe hukm de, kí pání par chalkar tere pás áuñ. 29 Us ne kahá; A'. Patras kishtí se utarkar, Yisú' ke pás jáne ke liye pání par chalne lagá. 30 Magar jab hawá dekhí, to dar gayá, aur jab dubne lagá, to chillákar kahá; Ai Khudáwand, mujhe bachá! 31 Yisú' ne fauran háth barhákar use pakar liyá, aur us se kahá; Ai kami'tiqád, tú ne kyúñ shakk kiyá? 32 Aur jab wuh kishtí par chaṛh áe, to hawá tham gayí. 33 Aur jo kishtí par the, unhoñ ne use sijda karke kahá; Yaqínan tú Khudá ká Beṭá hai.

34 Wuh pár jákar Gannesarat ke 'iláqe meñ pahunché. 35 Aur waháp ke logoñ ne use pahcháñkar, us sáre girdnawáh meñ khabar bhejí, aur sab bímároñ ko us ke pás láe; 36 aur wuh us kí minnat karne lage, kí us kí poshák ká kanára hí chhú leñ; aur jítñoñ ne chhúá, wuh achchhe ho gaye.

15 Us waqt Farísóñ aur faqíhoñ ne Yaráshalem se Yisú' ke pás ákar kahá, kí 2 Tere shágird buzurgoñ kí riwáyat ko kyúñ tál dete hain, kí roṭí kháte waqt háth

nahin dhote? 3 Us ne jawab men un se kaha, ki Tum apni riwayat se Khuda ka hukm kyun tal dete ho? 4 Kyunki Khuda ne farmaya hai, ki Bap ki aur man ki izzat kar; aur, Jo bap ya man ko burā kahe, wuh zarur jan se mara jae. 5 Magar tum kahte ho, ki Jo kol bap ya man se kahe, ki Jis chiz ka tujhe mujh se faida pahunch saktā tha, wuh Khuda ki nazar ho chuki; 6 to wuh apne bap ki izzat na kare. Pas tum ne apni riwayat se Khuda ka kalām batil kar diya. 7 Al riyakaro, Ya-sha'yah ne tumhare haqq men kyā khūb nubuwat ki, ki

8 Yih ummat zabān se to meri izzat karti hai; magar in ka dil mujh se dur hai.

9 Aur yih befāida meri parastish karte hai;

Kyunki ādmīon ke hukmon ki ta'lim dete hai.

10 Phir us ne logon ko pas bulakar un se kaha, ki Suno aur samjho; 11 jo chiz munh men jati hai, wuh ādmī ko nāpāk nahin karti, magar jo munh se nikalti hai, wuh ādmī ko nāpāk karti hai. 12 Is par shāgirdon ne us ke pas ākar kaha; Kyā tū jāntā hai, ki Farisīon ne yih bat sunkar thokar khāi? 13 Us ne jawab men kaha, ki Jo paudā mere āsmāni Bap ne nahin lagāyā, jās se ukhārā jāegā. 14 Unhen chho do; wuh andhe rāh batānewāle hai, aur agar andhe ko andhā rāh batāegā, to donon garhe men gir parenge. 15 Patras ne jawab men us se kaha, ki Yih tamāsil hamen samjhā de. 16 Us ne kaha; Kyā tum bhī ab tak besamajh ho? 17 Kyā nahin samajhte, ki jo kuchh munh men jātā hai, wuh peṭ men partā, aur pāekhāne men nikal jātā hai? 18 Magar jo bāten munh se nikalti hai, wuh dil se nikalti hai, aur wuh ādmī ko nāpāk karti hai. 19 Kyunki bure khayāl, khūnrezīān, zinākārīān, harām-kārīān, choriyān, jhūṭhi gawāhīān, badgolān dil hī se nikalti hai. 20 Yihī bāten hai, jo ādmī ko nāpāk karti hai; magar bagair hāth dhoe khānā khānā ādmī ko nāpāk nahin kartā.

21 Phir Yisū' wahān se nikalkar Sūr aur Saidā ke ilāqe ko rawānā hūā. 22 Aur dekho, ek Kan'āni aurat un sarhaddon se nikli, aur

pukārkar kaha, ki Ai Khudāwand. Ibn i Dāūd, mujh par rahm kar; ek badrūh meri beti ko burī tarah satāti hai. 23 Magar us ne kuchh jawab use na diya. Aur us ke shāgirdon ne pas ākar, us se yih 'arz ki, ki Use rukhsat kar de, kyunki hamare piche chillāti hai. 24 Us ne jawab men kaha, ki Main Isrāīl ke gharāne ki khoi hūi bheron ke siwā aur kisi ke pas nahin bhejā gayā. 25 Magar us ne ākar use sijda kiya aur kaha; Ai Khudāwand, meri madad kar. 26 Us ne jawab men kaha, ki Larkon ki roti lekar kutton ko dāl deni achchhi nahin. 27 Us ne kaha; Hān, Khudāwand; kyunki kutte bhī un tukron men se khāte hai, jo un ke mālikon ki mez se girte hai. 28 Is par Yisū' ne jawab men us se kaha; Ai aurat, terā barā hī imān hai; jaisā chāhti hai, tere liye waisā hī ho; aur us ki beti ne usi gharī shifā pāi.

29 Phir Yisū' wahān se chalkar, Galil ki jhīl ke nazdik āyā, aur pahār par charhkar wahin baith gayā. 30 Aur ek barī bhī langron, andhon, gūngon, tūndon, aur bahut se aur bimāron ko apne sāth lekar us ke pas āi, aur unhen us ke pānwon men dāl diya; aur us ne unhen achchhā kar diya; 31 chunānchi jab logon ne dekhā, ki gūnge bolte, tūnde tandurust hote, aur langre chalte phirte, aur andhe dekhte hai, to ta'ajjub kiya, aur Isrāīl ke Khudā ki barā ki.

32 Aur Yisū' ne apne shāgirdon ko pas bulakar kaha, ki Mujhe is bhī par tars ātā hai, kyunki yih tīn din se barābar mere sāth rahī hai, aur in ke pas kuchh khāne ko nahin; aur inhen bhūkā rukhsat karnā main nahin chāhtā, kahin aisā na ho, ki rāh men thakkar rah jāen. 33 Shāgirdon ne us se kaha, ki Biyābān men ham itni rotīyān kahān se lāen, ki aisī barī bhī ko ser karen? 34 Yisū' ne un se kaha, ki Tumhare pas kitni rotīyān hai? Wuh bole, Sāt, aur thori si chhoti machhliyan hai. 35 Us ne logon ko hukm diya, ki zamin par baith jāen. 36 Aur un sāt rotīyon aur machhliyon ko lekar shukr kiya, aur unhen toṭkar shāgirdon ko detā gayā, aur shāgird logon ko. 37 Aur sab khākar ser ho gaye, aur bache hūe tukron se bhare hūe sāt ṭokre uthāe. 38 Aur khānewāle, siwā auraton aur bachchon ke, chār hazār

merd the. 39 Phir wuh bhír ko rukhsat karke, kishti par sawár huá, aur Magadan kí sarhaddon meñ á gaya.

16 Phir Farisíon aur Sadúqíon ne pás ákar, ázmáne ke liye us se daríhwást kí, kí Hamen koí ásmáni nishán dikhá. 2 Us ne jawáb meñ un se kahá, kí Shám ko tum kahte ho, kí Khulá rahegá, kyúñki ásmán lál hai. 3 Aur subh ko yih, kí Añ ándhí chalegi, kyúñki ásmán lál aur dhundhlá hai. Tum ásmán kí súrat meñ to tamíz karní jánte ho, magar zamánon kí 'alámáton meñ tamíz nahín kar sakte? 4 Is zamáne ke bure aur zinákár log nishán talab karte hain, magar Yúnus ke nishán ke siwá, koí aur nishán un ko na diyá jáegá. Aur wuh unhen chhorkar chalá gayá.

5 Aur shágird pár játe waqt roti sáth lení bhúlgaye the. 6 Yisú' ne un se kahá; Khabardár, Farisíon aur Sadúqíon ke khamír se hoshyár rahná. 7 Wuh ápas meñ charchá karne lage, kí Ham roti nahín lée. 8 Yisú' ne yih ma'lúm karke kahá; Aí kamí-tiqádo, tum ápas meñ kyün charchá karte ho, kí hamáre pás roti nahín? 9 Kyá ab tak nahín samajhte, aur un páñch hazár ádmíon kí páñch rotíyán tumhen yád nahín, aur na yih kí kitní tokriyán útháin? 10 Aur na un chár hazár ádmíon kí sáth rotíyán, aur na yih kí kitne tokre útháe? 11 Kyá wajh hai, kí tum yih nahín samajhte, kí main ne tum se roti kí bábat nahín kahá? Farisíon aur Sadúqíon ke khamír se khabardár raho. 12 Tab un kí samajh meñ áyá, kí us ne roti ke khamír se nahín, balki Farisíon aur Sadúqíon kí ta'lim se khabardár rahne ko kahá thá.

13 Jab Yisú' Qaisariya Filippi ke 'iláqe meñ áyá, to apne shágirdon se yih púchhá, kí Log Ibn í A'dam ko kyá kahte haiñ? 14 Unhon ne kahá; Ba'z Yúhanná baptisma denewálá kahte hain, ba'z Eliyyáh, ba'z Yarmiyáh, yá nabíon meñ se koí. 15 Us ne un se kahá; Magar tum mujhe kyá kahte ho? 16 Shama'un Patras ne jawáb meñ kahá; Tú zinda Khudá ká Betá Masíh hai. 17 Yisú' ne jawáb meñ us se kahá, kí Mubárák hai tú, Shama'un BarYoná; kyúñki yih bát gosht aur khún ne nahín, balki mere Báp ne, jo ásmán par hai, tujh par

záhir kí hai. 18 Aur main bhí tujh se kahtá hún, kí Tú Patras hai, aur main is patthar par apní kalísiyá बनाúngá, aur 'álam í arwáh ke darwáze us par gálib na áenge. 19 Main ásmán kí bádsháhat kí kunjiyán tujhe dúngá, aur jo kuchh tú zamín par bándhegá, wuh ásmán par bandhegá; aur jo kuchh tú zamín par kholegá, wuh ásmán par khulegá. 20 Us waqt us ne shágirdon ko hukm diyá, kí kisi ko na batána, kí yih Masíh hai.

21 Us waqt se Yisú' apne shágirdon par záhir karne lagá, kí Mujhe zarúr hai, kí Yarúshalem ko jáún, aur buzurgon aur sardár káhinon aur faqíh-on kí taraf se bahut dukh útháún, aur qatlí kiyá jáún, aur tíere dín jí úthún. 22 Is par Patras us ko alag le jákar use malámat karne lagá, kí Aí Khudá-wand, Khudá na kare; yih tujh par hargiz nahín hone ká. 23 Us ne phirkar Patras se kahá; Aí Shaitán, mere sámnne se dúr ho: tú mere liye thokar ká bá'is hai; kyúñki tú Khudá kí báton ká nahín, balki ádmíon kí báton ká khayál rakhtá hai. 24 Us waqt Yisú' ne apne shágirdon se kahá, kí Agar koí mere píchhe áná cháhe, to apní khudí se inkár kare, aur apní salíb útháe aur mere píchhe ho le. 25 Kyúñki jo koí apní ján bachání cháhe, wuh use khoegá, aur jo koí mere wáste apní ján khoegá, wuh use páegá. 26 Aur agar ádmí sárá dunyá hásil kare aur apní ján ká nuqsán útháe, to use kyá fálida hogá? yá ádmí apní ján ke badle kyá degá? 27 Kyúñki Ibn í A'dam apne Báp ke jalál meñ apne fírishton ke sáth áegá; us waqt har ek ko us ke kámon ke muwáfíq badlá degá. 28 Main tum se sach kahtá hún, kí Jo yahán khare hain, un meñ se ba'z áise hain kí jab tak Ibn í A'dam ko us kí bádsháhat meñ áte húc na dekh lenge, maut ká maza hargiz na chakkhenge.

17 Chha dín ke ba'd Yisú' ne Patras aur Ya'qúb aur us ke bhái Yúhanná ko hamráh líyá, aur unhen ek únche pahár par alag le gayá; 2 aur un ke sámnne us kí súrat badal gayí; aur us ká chihra súraj kí mánind chamká, aur us kí poshák núr kí mánind safed ho gayí. 3 Aur dekho, Músá aur Eliyyáh us ke sáth báton karte húc unhen dikhái diye. 4 Patras ne Yisú' se kahá; Aí Khudáwand, hamará yahán rahná

achchhá hai; marzi ho, to main yahán tñ dere banáun, ek tere liye, ek Músá ke liye, ek Eliyyáh ke liye. 5 Wuh bol hí rahá thá, ki dekho, ek núrání bádál ne un par sáya kar liyá, aur dekho, us bádál men se áwáz áí, ki Yih merá piyará Betá hai, jis se main khush hún; is kí suno. 6 Shágird yih sunkar munh ke bal gire, aur bahut hí dare. 7 Yisú' ne pás ákar unhen chhúá, aur kahá, ki Utho, aur daro nahín. 8 Jab unhon ne apní ánkhen utháín, to ek Yisú' ke siwá aur kisi ko na dekhá.

9 Jab wuh pahár se utarte the to Yisú' ne unhen yih hukm diyá, ki Jab tak Ibn i A'dam murdon men se na jí uthe, jo kuchh tum ne dekhá hai us ká zikr kisi se na karná. 10 Us ke shágirdon ne us se púchhá, ki Phir faqih yih kyún kahte hain, ki Eliyyáh ká pahle áná zarúr hai? 11 Us ne jawáb men kahá; Eliyyáh albatta áegá, aur sab kuchh bahál karegá; 12 lekin main tum se kahtá hún, ki Eliyyáh to á chuká, aur unhon ne us ko nahín pahcháná, balki jo cháhá, us ke sáth kiya; isí tarah Ibn i A'dam bhí un ke háth se dukh utháegá. 13 Tab shágird samajh gaye ki us ne ham se Yúhanná baptisma denewále kí bábat kahá hai.

14 Aur jab wuh bhír ke pás pahunché, to ek ádmí us ke pás áyá, aur us ke áge ghutne tekkar kahne lagá; 15 Al Khudáwand, mere bete par rahm kar, kyunki us ko mírgí áti hai, aur wuh bahut dukh utháta hai, is liye ki aksar ág men gir partá hai, aur aksar pání men bhí. 16 Aur main us ko tere shágirdon ke pás láyá thá, magar wuh use achchhá na kar sake. 17 Yisú' ne jawáb men kahá; Al be'tiqád aur kajraú qaum, main kab tak tumháre sáth rahúngá? kab tak tumhári bardásht karúngá? use yahán mere pás le áo. 18 Yisú' ne use jhirká, aur badrúh us se nikal gayí, aur wuh lajká usí gharí achchhá ho gayá. 19 Us waqt shágirdon ne Yisú' ke pás alag ákar kahá, ki Ham is ko kyún na nikál sake? 20 Us ne un se kahá; Apne imán kí kamí ke sabab; kyunki main tum se sach kahtá hún, ki Agar tum men ráí ke dáne ke barábar bhí imán hogá, to is pahár se kah sakoge, ki Yahán se sarakkar wahán chalá já, aur wuh chalá jáegá; aur koi bát tumháre liye

námumkin na hogí. [21 Lekin yih qism du'á ke siwá aur kisi tarah nahín nikál saktí.]

22 Aur jab wuh Galí men rahte the, to Yisú' ne un se kahá, ki Ibn i A'dam ádmíon ke háth men hawále kiya jáegá; 23 aur wuh use qatl karenge, aur wuh tísre dín zinda kiya jáegá. Is par wuh bahut hí gamgín hue.

24 Aur jab Kafarnahúm men áe, to ním misqál lenewálon ne Patras ke pás ákar kahá; Kyá tumhárá ustád ním misqál nahín detá? 25 Us ne kahá; Hán, detá hai. Aur jab wuh ghar men áyá, to Yisú' ne us ke bolne se pahle hí kahá; Al Shama'un, tú kyá samajhtá hai? Dunyá ke bádsháh kin se mahsúl yá jlzya lete hain? apne beton se, yá gairon se? 26 Jab us ne kahá, ki Gairon se; to Yisú' ne us se kahá; Pas bete barí hue. 27 Magar is liye ki ham unhen thokar na khiláen, tú jhíl par jákar bansí dál, aur jo machhí pahle nikle use le; aur jab us ká munh kholegá, to ek misqál milegá; wuh lekar mere aur apne badle unhen de.

18 Us waqt shágird Yisú' ke pás ákar bole; Pas ásmán kí bádsháhat men bará kaun hai? 2 Us ne ek bachche ko pás bulákar use un ke bích men khará kar diyá, 3 aur kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki agar tum na phiro, aur bachchon kí mánind na bano, to ásmán kí bádsháhat men hargiz dákhil na hoge. 4 Pas jo koi apne ap ko is bachche kí mánind chhotá banáegá, wuhí ásmán kí bádsháhat men bará hogá. 5 Aur jo koi aise bachche ko mere nám par qubúl kartá hai, wuh mujhe qubúl kartá hai; 6 lekin jo koi in chhoton men se, jo mujh par imán láe hain, kisi ko thokar khiláta hai, us ke liye yih bihtar hai, ki ek barí chakkí ká pat us ke gale men latkáyá jáe, aur wuh gahre samundar men dubo diyá jáe. 7 Thokaron ke sabab dunyá par afsos hai; kyunki thokaron ká lagná zarúr hai, lekin us ádmí par afsos hai, jis ke bá'is se thokar lage. 8 Pas agar terá háth yá terá pánw tujhe thokar khiláe, to use kátkar apne pás se phenk de; tundá yá langrá hokar zindagi men dákhil honá tere liye is se bihtar hai, ki do háth yá do pánw hote, tú hamesha kí ág men dálá jáe. 9 Aur agar terí ánkhi tujhe thokar

khilāe, to use nikālkar apne pās se phenk de; kánā hokar zindagī meñ dākhil honā tere liye is se bihtar hai, ki do ānkhen hote, tú ág ke jahannam meñ dālā jāe. 10 Khabardār, in chhoton meñ se kisī ko nāchiz na jānna; kyūnki main tum se kahtā hūn, ki A'smān par un ke firishte mere āsmānī Bāp kā munh har waqt dekhte haiñ. [11 Kyūnki Ibnī A'dam khoe hūn ko dhūndhne aur najāt dene āyā hai.] 12 Tum kyā samajhte ho? agar kisī ādmī kī sau bheren hon, aur un meñ se ek bhaṭak jāe, to kyā wuh ninnānawe ko chhoṛkar aur pahāron par jākar, us bhaṭkī hūī ko na dhūndhegā? 13 Aur agar aisā ho ki use pāe, to main tum se sach kahtā hūn, ki wuh un ninnānawe kī nisbat jo bhaṭkī nahīn, is bher kī ziyāda khushī karegā. 14 Isī tarah tumhāre Bāp kī jo āsmān par hai yih marzī nahīn, ki in chhoton meñ se ek bhī halāk ho.

15 Agar terā bhāī terā gunāh kare, to jā, aur akele meñ bāt chīt karke use samjhā; agar wuh terī sune, to tú ne apne bhāī ko pā liyā. 16 Aur agar na sune, to āur ek do ādmīon ko apne sāth le jā, tākī har ek bāt do tīn gawāhon kī zabān se sābit ho jāe. 17 Agar wuh un kī bhī sunne se inkār kare, to kalīsiyā se kah; aur agar kalīsiyā kī bhī sunne se inkār kare, to tú use gairqaumwāle aur mahsūl lenewāle ke barābar jān. 18 Main tum se sach kahtā hūn, ki Jo kuchh tum zamīn par bāndhoge, wuh āsmān par bāndhegā; aur jo kuchh tum zamīn par khologe, wuh āsmān par khulegā. 19 Phīr main tum se kahtā hūn, ki Agar tum meñ se do shakhs zamīn par kisī bāt ke liye, jise wuh māngte hon, ittifaq karen, to wuh mere Bāp kī taraf se, jo āsmān par hai, un ke liye ho jāegī. 20 Kyūnki jahān do yā tīn mere nām par ikatthe haiñ, wahān main un ke bīch meñ hūn.

21 Us waqt Patras ne pās ākar us se kahā; Ai Khudāwand, agar merā bhāī merā gunāh kartā rahe, to main kitnī daf'a use mu'āf karūn? kyā sāt daf'a tak? 22 Yisū' ne us se kahā; Main tujh se yih nahīn kahtā, ki sāt daf'a, balki sāt daf'a ke sattar gunē tak. 23 Pās āsmān kī bādshāhat us bādshāh kī mánind hai, jis ne apne naukaron se hisāb

lenā chāhā. 24 Aur jab hisāb lene lagā, to us ke sāmne ek qarzdār hāzir kiyā gayā, jise das hazār toṛe dene the. 25 Magar chūnki us ke pās kuchh adā karne ko na thā, is liye us ke mālīk ne hukm diyā, ki Yih āur is ke jorū bachche, aur jo kuchh is kā hai, sab bechā jāe, aur qarz wusūl kar liyā jāe. 26 Pās naukar ne girkar use sijda kiyā aur kahā; Ai khudāwand, mujhe muhlat de, to main terā sārā qarz adā karūngā. 27 Us naukar ke mālīk ne tars khākar use chhoṛ diyā, aur us kā qarz bakhsh diyā. 28 Jab wuh naukar bāhar niklā, to us ke hamkhidmaton meñ se ek us ko milā, jis par us ke sau dīnār āte the; us ne us ko pakarkar us kā galā ghoṛtā aur kahā, ki Jo merā ātā hai, adā kar de. 29 Pās us ke hamkhidmat ne us ke sāmne girkar us kī minnat kī aur kahā, Mujhe muhlat de, main tujhe adā kar dūngā. 30 Us ne na mánā, balki jākar use qaid-khāne meñ dāl diyā, ki jab tak qarz adā na kar de, qaid rahe. 31 Pās us ke hamkhidmat yih hāl dekhkar bahut gangīn hūe, aur ākar apne mālīk ko sārā ahwāl sunā diyā. 32 Is par us ke mālīk ne us ko pās bulākar us se kahā; Ai sharīr naukar, main ne wuh sārā qarz tujhe is liye bakhsh diyā ki tú ne merī minnat kī thī; 33 kyā tujhe lāzim na thā, ki jaisā main ne tujh par rahm kiyā, tú bhī apne hamkhidmat par rahm kartā? 34 Aur us ke mālīk ne gusse hokar, us ko jallādon ke hawāle kiyā, ki jab tak tamām qarz adā na kar de, qaid rahe. 35 Isī tarah tumhāre sāth merā āsmānī Bāp bhī karegā, agar tum meñ se har ek apne bhāī ko dil se mu'āf na kare.

19 Jab Yisū' yih bāteñ khatm kar chukā, to aisā hūā ki Galīl se rawāna hokar, Yardan ke pār Yahúdiya kī sarhaddon meñ āyā; 2 aur us ke piche ek barī bhīr ho lí, aur us ne unhen wahān achchhā kiyā.

3 Aur Farīsī use āzmāne ke wāste us ke pās āe aur kahne lage; Kyā har ek sabab se apnī bīwī kā chhoṛ denā rawā hai? 4 Us ne jawāb meñ kahā; Kyā tum ne nahīn parhā, ki jis ne unhen banāyā, us ne ibtidā hī se unhen mard aur 'aurat banākar kahā, ki 5 Is sabab se mard bāp se aur māt se judā hokar, apnī bīwī

ke sáth rahegá, aur wuh donon ek jism honge? 6 Pas wuh do nahín, balki ek jism hai. Is liye jise Khudá ne jorá hai, use ádmí judá na kare. 7 Unhon ne us se kahá; Phir Músá ne kyún hukm diyá hai, ki taláqnáma dekar use chhor de? 8 Us ne un se kahá, ki Músá ne tumhári sakhtidí ke sabab tumhen apní bíwiyon ke chhor dene ki ijázat di, magar ibtidá se aisá na thá. 9 Aur main tum se kahtá hún, ki Jo koi apní bíwí ko harámkárí ke siwá kisi aur sabab se chhor de, aur dúsrí se biyáh kare, wuh ziná kartá hai; aur jo koi chhorí hui se biyáh kar le wuh bhi ziná kartá hai. 10 Shá-girdon ne us se kahá, ki Agar mard ká bíwí ke sáth aisá hí hai hai, to biyáh karná hí achchhá nahín. 11 Us ne un se kahá, ki Sab is bát ko qubúl nahín kar sakte, magar wuhí jinhen yih qudrat di gayí hai. 12 Kyúnci ba'z kхоje aise hai, jo man ke peh hi se aise paida hue, aur ba'z kхоje aise hai, jinhen ádmíon ne kхоja banáyá, aur ba'z kхоje aise hai, jinhon ne ásmán ki bádsháhat ke liye apne ap ko kхоja banáyá. Jo qubúl kar saktá hai, wuh qubúl kare.

13 Us waqt log bachchon ko us ke pás láe, táki wuh un par háth rakkhe aur du'á mánge, magar shá-girdon ne unhen jhirká. 14 Lekin Yisú' ne kahá; Bachchon ko mere pás áne do, aur unhen mana' na karo, kyúnci ásmán ki bádsháhat aison hí ki hai. 15 Aur wuh un par háth rakkhar wahán se chalá gayá.

16 Aur dekho, ek shakhs ne pás ákar us se kahá; Ai ustád, main kaun si neki karún, táki hamesha ki zindagi páun? 17 Us ne us se kahá, ki Tú mujh se neki ki bábat kyún púchhtá hai? nek to ek hí hai; lekin agar tú zindagi men dákhil honá cháhtá hai, to hukmon par 'amal kar. 18 Us ne us se kahá; Kaun se hukmon par? Yisú' ne kahá; Yih, ki Khún na kar; Ziná na kar; Chorí na kar; Jhúthí gawáhi na de; 19 Apne báp ki aur man ki 'izzat kar; aur apne parausi se apní manind mahabbat rakh. 20 Us jawán ne us se kahá, ki Main ne in sab par 'amal kiyá hai; ab mujh men kis bát ki kami hai? 21 Yisú' ne us se kahá; Agar tú kámil honá cháhtá hai, to já, apná mái o asbáb bechkar garíbon ko de;

tujhe ásmán par khazána milegá; aur ákar mere piche ho le. 22 Magar wuh jawán yih bát sunkar gangín hoke chalá gayá, kyúnci bará máldár thá.

23 Aur Yisú' ne apne shágirdon se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki daulatmand ká ásmán ki bádsháhat men dákhil honá mushkil hai. 24 Aur phir tum se kahtá hún, ki únt ká súl ke náke men se nikal jáná is se ásan hai, ki daulatmand Khudá ki bádsháhat men dákhil ho. 25 Shágird yih sunkar bahut hí hairán hue, aur bole, ki Phir kaun naját pá saktá hai? 26 Yisú' ne un ki taraf dekhkar kahá, ki Yih ádmíon se to nahín ho saktá, lekin Khudá se sab kuch ho saktá hai. 27 Is par Patras ne jawáb men us se kahá, ki Dekh, ham to sab kuch chhorkar tere piche ho liye hai; pas ham ko kyá milegá? 28 Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach kahtá hún; ki jab Ibn i A'dam nayi paidáish men apne jalál ke takht par baithegá, to tum bhi jo mere piche ho liye ho, bárah takhton par baithkar, Isráil ke bárah qabílon ká insáf karoge. 29 Aur jis kisi ne gharon, yá bháiyon, yá bahinon, yá báp, yá man, yá bachchon, yá kheton ko mere nám ki khatír chhor diyá hai, us ko sau guná milegá aur hamesha ki zindagi ká wáris hogá. 30 Lekin bahut se awwal ákhir ho jáenge, aur ákhir awwal. 1 Kyúnci ásmán ki bádsháhat us ghar ke málik ki manind hai, jo sawere niklá,

20 táki apne angúri bag men mazdúr lagáe. 2 Aur us ne mazdúron se ek dínár roz thahrákar, unhen apne bag men bhej diyá. 3 Phir pahar dín charhe ke qaríb nikalkar, us ne auron ko bázár men bekár khare dekhá, 4 aur un se kahá; Tum bhi bag men chale jáo; jo wájib hai, tumhen dúngá. Pas wuh chale gaye. 5 Phir us ne do pahar aur tisre pahar ke qaríb nikalkar waisá hí kiyá. 6 Aur koi ek ghantá dín rahe, phir nikalkar auron ko khare páyá, aur un se kahá; Tum kyún yahán tamám dín bekár khare rahe? 7 Unhon ne us se kahá; Is liye ki kisi ne ham ko mazdúri par nahín lagáyá. Us ne un se kahá; Tum bhi bag men chale jáo. 8 Jab shám hui, to bag ke málik ne apne kárinde se kahá, ki Mazdúron ko bulá, aur piche se

lekar pahlon tak unhen mazduri de
de. 9 Jab wuh ae jo ghanṭa bhar
din rahe lagae gaye the, to unhen ek
ek dinar mila. 10 Jab pahle mazdur
ae, to unhon ne yih samjha, ki hamen
ziyada milega, aur un ko bhi ek hi ek
dinar mila. 11 Jab mila, to ghar
ke malik se yih kahkar shikayat
karne lage, ki 12 In picchlon ne
ek hi ghanṭa kam kiya hai, aur tu ne
inhen hamare barabar kar diya, jinhon
ne din bhar ka bojh uthaya, aur sahit
dhup sahi. 13 Us ne jawab dekar
un men se ek se kaha; Miyan, main
tere sath beinsafi nahin karti; kyā
tera mujh se ek dinar nahin thahra
tha? 14 Jo tera hai utha le, aur
chala ja; meri marzi yih hai, ki jitna
tujhe deta hun, is picchle ko bhi utna
hi dun. 15 Kyā mujhe rawa nahin,
ki apne mal ko jo chahun so karun?
Ya tu is liye ki main nek hun, buri na-
zar se dekhti hai? 16 Isi tarah akhir
awwal ho jaenge, aur awwal akhir.

17 Aur Yisū' Yarushalem jate men
barah shagirdon ko alag le gaya, aur
rah men un se kaha; 18 Dekho,
ham Yarushalem ko jate hain, aur
Ibn i A'dam sardar kahinon aur faqih-
on ke hawale kiya jaega, aur wuh
us ke qatl ka hukm denge, 19 aur
use gairqaumon ke hawale karenge,
taki wuh use thaththon men uthaen, aur
kore maren, aur salib par chahāen,
aur wuh tisre din zinda kiya jaega.

20 Us waqt Zabdī ke beton ki
man ne, apne beton ke sath us ke
sāmnē ākar sijda kiya, aur us se
kuchh 'arz karne lagi. 21 Us ne
us se kaha, ki Tu kyā chāhti hai?
Us ne us se kaha; Farmā, ki yih mere
do bete teri bādshāhat men ek teri
dahini, aur ek teri bāin taraf baithe.
22 Yisū' ne jawab men kaha; Tum
nahin jānte, ki kyā māngte ho. Jo
piyāla main pine ko hun, kyā tum pi
sakte ho? Unhon ne us se kaha; Pi
sakte hain. 23 Us ne un se kaha;
Merā piyāla to pioge, lekin apne dahine
bāen kisī ko biṭhā denā merā kam
nahin, magar jin ke liye mere Bāp
ki taraf se taiyār kiya gaya, unhin
ke liye hai. 24 Aur jab dason ne
yih sunā, to un donon bhāiyon se
khafā hue. 25 Magar Yisū' ne un-
hen pās bulākar kaha; Tum jānte
ho, ki gairqaumon ke sardar un par
hukumat chālāte, aur amir un par
ikhtiyār jatāte hain. 26 Tum men

aisā na hogā, balki jo tum men barā
hōnā chāhe, wuh tumharā khādim
banē, 27 aur jo tum men awwal
hōnā chāhe, wuh tumharā gulām
banē: 28 chunānchi Ibn i A'dam is
liye nahin āyā, ki khidmat le, balki
khidmat kare, aur apni jān bahuteron
ke badle fide men de..

29 Aur jab wuh Yariho se nikalte
the, to ek barī bhīr us ke piche ho li.
30 Aur dekho, do andhon ne jo rāh
ke kanāre baithe hue the, yih sunkar,
ki Yisū' jā rahā hai, chillākar kaha;
Ai Khudāwand, Ibn i Dāūd, ham par
rahm kar. 31 Logon ne unhen dāntā
ki chup rahen; lekin wuh aur bhi
chillākar bole; Ai Khudāwand, Ibn i
Dāūd, ham par rahm kar. 32 Yisū'
ne khare hokar unhen bulāyā aur
kaha; Tum kyā chāhte ho, ki main
tumhare liye karūn? 33 Unhon ne
us se kaha; Ai Khudāwand, yih ki
hamārī ānkhon khul jāen. 34 Yisū'
ko tare āyā, aur us ne un ki ānkhon
ko chhā; aur wuh fauran binā ho
gaye, aur us ke piche ho liye.

21 Aur jab wuh Yarushalem ke
nazdik pahunchē, aur Zai-
tūn ke pahār par Baitfage ke
pās ae, to Yisū' ne do shagirdon ko
yih kahkar bheja, ki 2 Apne sāmnē
ke gānw men jāo; wahān pahunchte
hi ek gadhi bandhi hui, aur us ke sath
bachcha tumhen milega; unhen khol-
kar mere pās le āo. 3 Aur agar koī
tum se kuchh kahe, to kahna, ki Yih
Khudāwand ko darkār hain; wuh
fi'lfaur unhen bhej degā. 4 Yih is
liye hui, ki jo nabī ki ma'rifat kaha
gaya tha, wuh purā ho, ki

5 Siyyon ki beti se kaho, ki

Dekh, terā Bādshāh tere pās ātā
hai;

Wuh halīm hai, aur gadhe par
sawār hai;

Balki lādū ke bachche par.

6 Pas shagirdon ne jakar, jaisā Yisū'
ne unhen hukm diya tha, waisā hi
kiya; 7 aur gadhi aur bachche ko
lākar apne kapre un par dāle; aur
wuh un par baithe gaye. 8 Aur bhīr
men ke aksar logon ne apne kapre
raste men bichhāe, aur auron ne
darakhton se dāliyan kātkar rāh men
phailāin. 9 Aur bhīr jo us ke āge
āge jāti aur piche piche chālī āti
thi, pukār pukārkar kahti thi, ki Ibn
i Dāūd ko Hosha'nā, mubārak hai
wuh jo Khudāwand ke nām par ātā

hai, 'alam i bálá par Hosha'ná. 10 Aur jab wuh Yarushalem men dákhil húa, to sáre shahr men halchal par gayi, aur log kahne lage; Yih kaun hai? 11 Bhí ke logon ne kahá; Yih Galíl ke Násarat ká nabí Yisú' hai.

12 Aur Yisú' ne Khudá kí haikal men dákhil hokar, un sab ko nikál diyá, jo haikal men kharíd o farokht kar rahe the, aur sarráfon ke takhte aur kabútarfaroshon kí chaukiyan ulat dí, 13 aur un se kahá; Likhá hai, ki Merá ghar du'á ká ghar kah-láegá; magar tum use dákúon kí khoh banáte ho. 14 Aur andhe aur langre haikal men us ke pás áe; aur us ne unhen achchhá kiyá. 15 Le-kin jab sardár káhinon aur faqíhon ne un 'ajíb kámon ko, jo us ne kiye, aur larcon ko haikal men Ibn i Dáúd ko Hosha'ná pukárte dekhá, to kshafá hokar us se kahne lage; 16 Tú sunatá hai, ki yih kyá kahte hain? Yisú' ne un se kahá; Hán; kyá tum ne yih kabhí nahín parhá, ki Bachchon aur shírkhwáron ke munh se tú ne hamd ko kámil karáyá? 17 Aur wuh unhen chhoṛkar shahr ke báhar Bait'aniyyáh men gayá, aur rát ko wahín rahá.

18 Aur jab subh ko phir shahr men játá thá, to use bhúk lagí. 19 Aur anjír ká ek daraḥt ráh ke kanáre dekhkar us ke pás gayá, aur patton ke siwá us men kuchh na pákar us se kahá, ki A'yanda tujh men kabhí phal na lage. Aur anjír ká daraḥt usí dam súkh gayá. 20 Shágirdon ne yih dekhkar ta'ajjub kiyá, aur kahá; Yih anjír ká daraḥt kyúnkar ek dam men súkh gayá? 21 Yisú' ne jawáb men un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki Agar imán rakkho aur shakk na karo, to na sírf wuh karoge, jo anjír ke daraḥt ke sáth húa, balki agar is pahár se bhí kahoge, ki Tú ukhar já, aur samundar men já par, to yih ho jáegá. 22 Aur jo kuchh du'á men imán ke sáth mángoge, wuh sab tumhen milegá.

23 Aur jab wuh haikal men ákar ta'lim de rahá thá, to sardár káhinon, aur qaum ke buzurgon ne us ke pás ákar kahá; Tú in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hai? aur kis ne tujhe yih ikhtiyár diyá hai? 24 Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Main bhí tum se ek bát púchhtá hún; agar wuh mujhe batáoge, to main bhí tum ko

batáungá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. 25 Yúhanná ká bap-tisma kahán se thá? ásmán kí taraf se, yá insán kí taraf se? Wuh ápas men saláh karne lage, ki Agar ham kahen, A'smán kí taraf se, to wuh ham se kahegá, phir tum ne kyún us ká yaqín na kiyá? 26 Aur agar kahen, Insán kí taraf se, to ham 'awámm se ḍarte hain, kyúnci sab Yúhanná ko nabí jánte hain. 27 Pas unhon ne jawáb men Yisú' se kahá, ki Ham nahín jánte. Us ne bhí un se kahá; Main bhí tumhen nahín batátá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. 28 Tum kyá samajhte ho? Ek ádmí ke do beté the; us ne pahle ke pás jákar kahá; Betá, já; áj angúrí bág men kám kar. 29 Us ne jawáb men kahá; Main nahín jáungá; magar píchhe pachhtákar gayá. 30 Phir dúsre ke pás jákar us ne isí tarah kahá. Us ne jawáb diyá; Achchhá janáb: magar gayá nahín. 31 In donon men se kaun apne báp kí marzí bajá láyá? Wuh bole; Pahlá. Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki Mahsúl lenewále aur kasbíán tum se pahle Khudá kí bád-sháhat men dákhil hotí hain. 32 Kyúnci Yúhanná rástbázi kí taríq par tumháre pás áyá, aur tum ne us ká yaqín na kiyá, magar mahsúl lenewálon aur kasbíon ne us ká yaqín kiyá; aur tum yih dekhkar píchhe bhí na pachhtáe, ki us ká yaqín kar lete.

33 Ek áur tamsíl suno. Ek ghar ká málík thá, jis ne angúrí bág lagáyá, aur us ke cháron taraf iháta gherá aur us men hauz khodá, aur burj banáyá, aur use bágbanon ko theke par dekar pards chalá gayá. 34 Aur jab phal ká mausim qaríb áyá, to us ne apne naukaron ko bágbanon ke pás apná phal lene ko bhejá. 35 Aur bágbanon ne us ke naukaron ko pakarkar kisi ko pítá, aur kisi ko qatl kiyá, aur kisi ko sangsár kiyá. 36 Phir us ne áur naukaron ko bhejá, jo pahlon se ziyáda the, aur unhon ne in ke sáth bhí usí tarah kiyá. 37 A'khir us ne apne beté ko un ke pás yih kahkar bhejá, ki Wuh mere beté ká to liház karenge. 38 Jab bágbanon ne beté ko dekhá, to ápas men kahá, ki Yihí wáris hai; áo, ise qatl karke is kí mírás par qabza kar len. 39 Aur use pakarkar bág se báhar nikálá, aur qatl kar diyá.

40 Pas jab bág ká málík áegá, to un bágbanon ke sáth kyá karegá ?
 41 Unhon ne us se kahá ; Un bure ádmíon ko burí tarah halák karegá, aur bág ká theká aur bágbanon ko degá, jo mausim par us ko phal den.
 42 Yisú' ne un se kahá ; Kyá tum ne kitáb i muqaddas men kabhí nahín nahá, ki

Jis patthar ko mi'máron ne radd kiyá,

Wuhí kone ke sire ká patthar ho gayá ;

Yih Khudáwand kí taraf se húa, Aur hamárá nazar men 'ajíb hai ?

43 Is liye main tum se kahtá hun, ki Khudá kí bádsháhat tum se le lí jáegi, aur us qaum ko, jo us ke phal lée, de dí jáegi. 44 Aur jo is patthar par giregá, us ke tukre tukre ho jáenge, magar jis par wuh giregá, use píś dáleagá. 45 Aur jab sardár ká hinon aur Farísion ne us kí tamsílen sunín, to samajh gaye, ki hamáre haqq men kahtá hai. 46 Aur wuh us ke pakarne kí koshish men the, lekin logon se darte the, kyúinki wuh use nabí jánte the.

22 Aur Yisú' phir un se tamsílon men kahne lagá, kí 2 Ásmán kí bádsháhat us bádsháh kí mánind hai, jis ne apne bete kí shádí kí ; 3 aur apne naukaron ko bhejá ki buláe hunon ko shádí men buláen ; magar unhon ne áná na cháhá. 4 Phir us ne aur naukaron ko yih kahkar bhejá, ki Buláe hunon se kaho, ki Dekho, main ne ziyáfat taiyár kar lí hai ; mere baíl aur mote mote jánwar zabh ho chuke hain, aur sab kuchh taiyár hai ; shádí men áo. 5 Magar wuh beparwái karke chal diye, koí apne khet ko, koí apní saudágari ko, 6 aur baqíon ne us ke naukaron ko pakarkar be'izzat kiyá, aur már dälá. 7 Bádsháh ko gussa áyá, aur apná lashkar bhejkar, un khúnton ko halák kar diyá, aur un ká shahr phúnk diyá. 8 Tab us ne apne naukaron se kahá, ki Shádí kí ziyáfat to taiyár hai, magar buláe hue láiq na the. 9 Pas ráston ke nákon par jáo, aur jitne tumhen mílen, shádí men bulá láo. 10 Aur wuh naukar báhar ráston par jákar, jo unhen míle, kyá bure kyá bhale, sab ko jamá kar lée, aur shádí kí mahfil mihmánon se bhar gayi. 11 Aur jab bádsháh mihmánon ke dekhne ko

andar áyá, to us ne wahán ek ádmí ko dekhá, jo shádí kí poshák pahine hue na thá ; 12 aur us se kahá ; Miyán, tú shádí kí poshák pahine bagair yahán kyúnkar á gayá ? Lekin us ká munh band ho gayá. 13 Is par bádsháh ne khádímon se kahá ; Us ke háth pánw bándhkar us ko báhar andhere men däl do ; wahán roná aur dánton ká písná hogá. 14 Kyúinki buláe hue bahut hain, magar barguzída thore.

15 Us waqt Farísion ne jákar mashwara kiyá, ki use kyúnkar báton men phansáen. 16 Pas unhon ne apne shágírdon ko Herodíon ke sáth us ke pás bhejá, aur unhon ne kahá ; Ai ustád, ham jánte hain ki tú sachchá hai, aur sachcháí se Khudá kí ráh kí ta'lím detá hai, aur kisí ki parwá nahín kartá ; kyúinki tú kisí ádmí ká tarafdár nahín. 17 Pas hamen batá, tú kyá samajhtá hai ? Qaisar ko jizya dená rawá hai, yá nahín ? 18 Yisú' ne un kí sharárat jánkar kahá ; Ai riyákáro, mujhe kyün ázmáte ho ? 19 Jizye ká síkka mujhe díkháo. Wuh ek dinár us ke pás le áe. 20 Us ne un se kahá ; Yih súrat aur nám kis ká hai ? 21 Unhon ne us se kahá ; Qaisar ká. Is par us ne un se kahá ; Pas jo Qaisar ká hai, Qaisar ko, aur jo Khudá ká hai, Khudá ko adá karo. 22 Unhon ne yih sunkar ta'ajjub kiyá, aur use chhorkar chale gaye.

23 Usí din Sadúqí, jo kahte hain, kí qiyámat hai hí nahín, us ke pás áe, aur us se yih suwál kiyá, kí 24 Ai ustád, Músá ne kahá thá ki Agar koí beaulád mar jáe, to us ká bhái us kí bíwi se biyáh kar le, aur apne bhái ke liye nasl paidá kare. 25 Ab hamáre darmiyan sáť bhái the ; aur pahlá biyáh karke mar gayá, aur is sabab se, ki us ke aulád na thí, apní bíwi apne bhái ke liye chhor gayá ; 26 isí tarah dúsrá aur tísrá bhí, sáťwen tak. 27 Sab ke píchhe wuh 'aurat bhí mar gayi. 28 Pas wuh qiyámat men un sáton men se kis kí bíwi hogí ? kyúinki sab ne us se biyáh kiyá thá. 29 Yisú' ne jawáb men un se kahá, kí Tum gumrah ho, is liye ki na kitáb i muqaddas ko jánte ho, na Khudá kí qudrat ko ; 30 kyúinki qiyámat men biyáh shádí na hogí, balki log ásmán par frishton kí mánind hongé. 31 Magar murd-

on ke jī uṭhne kī bābat, jo Khudā ne tumhen farmāyā thā, kyā tum ne wuh nahīn parhā, kī 32 Main Ibrāhīm kā Khudā, aur Izhāq kā Khudā, aur Ya'qūb kā Khudā hūn? Wuh to murdon kā Khudā nahīn, balki zindon kā hai. 33 Log yih sunke us kī ta'lim se hairān hūe.

34 Aur jab Farislon ne sunā, kī us ne Sadūqlon kā muph band kar diyā, to wuh jama' ho gaye; 35 aur un men se ek 'ālim i shara' ne āzmāne ke liye us se pūchhā; 36 Ai ustād, Tauret men kaun sā hukm barā hai? 37 Us ne us se kahā, kī Khudāwand apne Khudā se apne sārē dil, aur apnī sārī jān, aur apnī sārī 'aql se mahabbat rakh. 38 Barā aur pahlā hukm yihī hai. 39 Aur dūsrā us kī mānind yih hai, kī Apne parausī se apne barābar mahabbat rakh. 40 In hī do hukmon par tamām Tauret aur ambiyā ke sahifon kā madār hai.

41 Aur jab Farisī jama' hūe, to Yisū' ne un se yih pūchhā, 42 kī Tum Masīh ke haqq men kyā samajhte ho? Wuh kis kā betā hai? Unhon ne us se kahā; Dāūd kā. 43 Us ne un se kahā; Pas Dāūd Rūh kī hidāyat se kyūnkar use Khudāwand kahtā hai, kī

44 Khudāwand ne mere Khudāwand se kahā;

Merī dahinī taraf baiṭh,

Jab tak main tere dushmanon ko tere pānwon ke nīche na kar dūn?

45 Pas jab Dāūd us ko Khudāwand kahtā hai, to wuh us kā betā kyūnkar ṭhahrā? 46 Aur koī us ke jawāb men ek bāt na bol sakā, aur na us din se phir kisī ne us se suwāl karne kī jur'at kī.

23 Us waqt Yisū' ne bhīr se aur apne shāgirdon se yih bāten kahīn, kī 2 Faqīh aur Farisī Mūsā kī gaddī par baiṭhe hain; 3 pas jo kuchh wuh tumhen batāen, wuh sab karo aur māno, lekin un ke se kām na karo, kyūnki wuh kahte hain, aur karte nahīn. 4 Wuh aise bhārī bojh, jīn kā uṭhānā mushkil hai, bāndhkar logon ke kandhon par rakhte hain, magar ap unhen apnī unglī se bhī hilānā nahīn chāhte. 5 Wuh apne sab kām logon ke dikhāne ko karte hain, kyūnki apne ta'wiz bare banāte, aur apnī po-shāk ke kanāre chauṛe rakhte hain;

6 aur ziyāfaton men sadrnishīnī, aur 'ibādatkhānon men a'lā darje kī kursīān, 7 aur bāzaron men salām, aur ādmīon se Rabībī kahlānā pasand karte hain. 8 Magar tum Rabībī na kahlāo; kyūnki tumhārā ustād ek hī hai, aur tum sab bhāī ho. 9 Aur zamīn par kisī ko apnā bāp na kaho; kyūnki tumhārā Bāp ek hī hai, jo āsmānī hai. 10 Aur na tum hādī kahlāo; kyūnki tumhārā hādī ek hī hai, ya'nī Masīh. 11 Lekin jo tum men barā hai, wuh tumhārā khādīm bane. 12 Aur jo koī apne ap ko barā banāegā, wuh chhoṭā kiyā jāegā; aur jo apne ap ko chhoṭā banāegā, wuh barā kiyā jāegā.

13 Ai riyākār faqīho aur Farisīo, tum par afsos hai! kī āsmān kī bādshāhat logon par band karte ho; kyūnki na to ap dākhil hote ho, aur na dākhil honewālon ko dākhil hone dete ho.

[14 Ai riyākār faqīho aur Farisīo, tum par afsos hai! kī tum bewa 'auraton ke gharon ko dabā baiṭhte ho, aur dikhāwe ke liye namāz ko tūl dete ho: tumhen ziyāda sazā hogī.]

15 Ai riyākār faqīho aur Farisīo, tum par afsos hai! kī ek murīd karne ke liye tarī aur khushkī kā daura karte ho, aur jab wuh murīd ho chukṭā hai, to use apne se dūnā jahannam kā farzand banā dete ho.

16 Ai andhe rāh batānewālo, tum par afsos hai! jo kahte ho, kī Agar koī maqdis kī qasam khāe, to kuchh bāt nahīn; lekin agar maqdis ke sone kī qasam khāe, to us kā pāband hogā. 17 Ai ahmaqo aur andho, kaun sā barā hai? sonā, yā maqdis jis ne sone ko muqaddas kiyā? 18 Aur phir kahte ho, kī Agar koī qurbāngāh kī qasam khāe, to kuchh bāt nahīn, lekin jo nazr us par charhī ho, agar us kī qasam khāe, to us kā pāband hogā. 19 Ai andho, kaun sī barī hai? nazr, yā qurbāngāh jo nazr ko muqaddas kartī hai? 20 Pas jo qurbāngāh kī qasam khātā hai, wuh us kī, aur sab chizon kī jo us par hain, qasam khātā hai. 21 Aur jo maqdis kī qasam khātā hai, wuh us kī aur us ke rahnewāle kī qasam khātā hai. 22 Aur jo āsmān kī qasam khātā hai, wuh Khudā ke takht kī, aur us par baiṭhnewāle kī qasam khātā hai.

23 Ai riyākār faqīho aur Farisīo, tum par afsos hai! kī podīne aur

sang aur zire par dabhyaki dete ho, aur tum ne shari'at ki ziyada bhari baton, ya'ni insaf aur rahim aur iman ko chhor diya hai. Lazim tha, ki yih bhi karte, aur wuh bhi na chhorten. 24 Ai andhe rah batanewalo, jo machchhar ko to chhante ho, aur un ko nigal jate ho.

25 Ai riyakar faqih aur Farisio, tum par afsos hai ki piyale aur rikabi ko upar se saf karte ho, magar wuh andar lut aur naparhezgari se bhare hai. 26 Ai andhe Farisi, pahle piyale aur rikabi ko andar se saf kar, taki upar se bhi saf ho jayen.

27 Ai riyakar faqih aur Farisio, tum par afsos hai ki tum safedi phiri hui qabron ki manind ho, jo upar se to khubsurat dikhate dete hai, magar andar murdon ki haq-diyon, aur har tarah ki najasat se bhari hui hai. 28 Isi tarah tum bhi zahir mein to logon ko rastbaz dikhate dete ho, magar batin mein riyakari aur bedini se bhare hue ho.

29 Ai riyakar faqih aur Farisio, tum par afsos hai ki nablon ki qabron banate, aur rastbazon ke maqbare arasta karte ho, 30 aur kahte ho, ki Agar ham apne bapdadada ke zamane mein hote, to nablon ke khun mein un ke sharik na hote. 31 Is tarah tum apni nisbat gawahi dete ho, ki ham nablon ke qatilon ke farzand hai. 32 Garaz apne bapdadada ka paimana bhar do. 33 Ai sanpo, ai ashi ke bachcho, tum jahannam ki saza se kyunkar bachoge? 34 Is liye dekho, main nablon aur danoon aur faqihon ko tumhare pas bhetja hun; un mein se ba'z ko qatl karoge, aur salib par chahoge, aur ba'z ko apne ibadatkhanon mein kore maroge, aur shahr ba shahr satate phiroge; 35 taki sab rastbazon ka khun, jo zamin par bahaya gaya, tum par ae; rastbaz Habi ke khun se lekar Birikyah ke bete Zakaryah ke khun tak, jise tum ne maqdis aur qurbangah ke darmiyan qatl kiya. 36 Main tum se sach kahta hun, ki Yih sab kuchh is zamane ke logon par aega.

37 Ai Yarusalem, ai Yarusalem, tu jo nablon ko qatl karti hai, aur jo tere pas bheje gaye, unhen sangsar karti hai! kitni hi bar main ne chaha, ki jis tarah murgi apne

bachchon ko paron tale jama kar leti hai, usi tarah main bhi tere laakon ko jama kar lun, magar tum ne na chaha! 38 Dekho, tumhara ghar tumhare liye wiran chhota jata hai. 39 Kyunki main tum se kahta hun, ki Ab se mujhe phir hargiz na dekhoge, jab tak na kahoge, ki Mubarak hai wuh jo Khudawand ke nam par ata hai.

24

Aur Yisu haikal se nikalkar ja raha tha, ki us ke shagird us ke pas ae, taki use haikal ki imaraten dikhayen. 2 Us ne jawab mein un se kaha; Kyu tum in sab chizon ko nahin dekhte? Main tum se sach kahta hun, ki Yahin kisi patthar par patthar baqi na rahega, jo giraya na jega.

3 Aur jab wuh Zaitun ke pahar par baitha tha, to us ke shagird alag us ke pas akar bole; Hamen bata ki yih baton kab hongii? aur tere ane aur dunya ke akhir hone ka nishan kya hoga? 4 Yisu ne jawab mein un se kaha, ki Khabardar, ko tumhen gumrah na kar de. 5 Kyunki bahutere mere nam se aenge, aur kahenge ki Main Masih hun, aur bahut se logon ko gumrah karenge. 6 Aur tum laaiyon, aur laaiyon ki afwah sunoge; khabardar, ghabra na jana; kyunki in baton ka waqi hona zarur hai, lekin us waqt khátima na hoga. 7 Kyunki qaum par qaum, aur badshahat par badshahat chahai karegi; aur jagah jagah kál parenge, aur bhaunchal aenge. 8 Lekin yih sab baton musibaton ka shuru hi hongii. 9 Us waqt log tumhen taklif dene ke liye pakarwaenge, aur tumhen qatl karenge, aur mere nam ke sabab sari qaumen tum se adawat rakkhengi. 10 Aur us waqt bahutere thokar khaenge, aur ek dusre ko pakarwaenge, aur ek dusre se adawat rakkhenge. 11 Aur bahut se jhuthi nabi uth khare honge, aur bahuteron ko gumrah karenge. 12 Aur bedini ke barh jane ke sabab bahuteron ki mahabbat phandi par jaege. 13 Magar jo akhir tak bardasht karega, wuh najat paega. 14 Aur badshahat ki is khushkhabari ki manadi tamam dunya mein hogi, taki sab qaumon ke liye gawahi ho; aur us waqt khátima hoga. 15 Pas jab tum us ujarnewali

makrúh chíz ko, jis ká zikr Dániyál nabi kí ma'rifat húa, muqaddas maqám men khará húa dekho, (parhne-wálá samajh le,) 16 to jo Yahúdiya men hon, wuh paháron par bhág jáen : 17 jo kothhe par ho, wuh apné ghar ká asbáb lene ko niche na utre ; 18 aur jo khet men ho, wuh apná kaprá lene ko píchhe na laúte. 19 Magar un par afsos hai, jo un dinon men hámila hon, aur jo dúdh piláti hon ! 20 Pas du'á mángo, ki tumhen járon men yá Sabt ke din bhágná na pare ; 21 kyúнки us waqt aisi barí musíbat hogí, kí dunyá ke shurú' se na ab tak hui, na kabhi hogí. 22 Aur agar wuh dín ghatáe na játe, to koi bashar na bachta ; magar barguzidon kí khátir wuh dín ghatáe jáenge. 23 Us waqt agar koi tum se kahe, ki Dekho, Masíh yahán hai, yá wahán hai, to yaqín na karná. 24 Kyúнки jhúthe Masíh aur jhúthe nabi uth khare honge, aur aise bare nishán aur 'ajíb kám dikháenge, ki agar mumkin ho, to barguzidon ko bhi gumráh kar len. 25 Dekho, main ne pahle hi tum se kah diyá hai. 26 Pas agar wuh tum se kahen, ki Dekho, wuh biyábán men hai, to báhar na jáná ; Dekho, wuh kothriyon men hai, to yaqín na karná. 27 Kyúнки jaise bijli púrab se kaundhkar pachchim tak dikhái deti hai, waise hi Ibn i A'dam ká áná hogá. 28 Jahán murdár hai, wahán giddh jama' ho jáenge.

29 Aur fauran un dinon kí musíbat ke ba'd sūraj tárik ho jáegá, aur chánd apni raushni na degá, aur sitáre ásmán se girenge, aur ásmán-on kí quwwaton hilái jáengi : 30 aur us waqt Ibn i A'dam ká nishán ásmán par dikhái degá ; aur us waqt zamín kí sári qaumen chhátí pítengi aur Ibn i A'dam ko barí qudrat aur jalál ke sáth ásmán ke bádalon par áte dekhengi. 31 Aur wuh narsinghe kí barí áwáz ke sáth apne firishton ko bhejega, aur wuh us ke barguzidon ko cháron taraf se ásmán ke is sire se us sire tak jama' karenge.

32 Ab anjir ke darakht se ek tamsil síkho : juphi us kí dái narm hoti aur patte nikalte hain tum ján lete ho, ki garmi nazdik hai : 33 isi tarah jab tum in sab báton ko dekho, to ján

lo ki wuh nazdik, balki darwáze par hai. 34 Maip tum se sach kahtá hún, ki Jab tak yih sab báten na ho len, yih nahi hargiz tamám na hogí. 35 A'smán aur zamín tal jáenge, lekin meri báten hargiz na talengi. 36 Lekin us dín aur us gharí kí bábat koi nahín jántá, na ásmán ke firishte, na Betá, magar sirf Báp. 37 Jaisá Nuh ke dinon men húa, waisá hi Ibn i A'dam ke áne ke waqt hogá. 38 Kyúнки jis tarah tufán se pahle ke dinon men log kháte píte the, aur un men biyáh shádí hoti thi, us dín tak, ki Nuh kishti men dákhil húa, 39 aur jab tak tufán ákar un sab ko bahá na le gayá, un ko khabar na hui, isi tarah Ibn i A'dam ká áná hogá. 40 Us waqt do ádmí khet men hongé ; ek le liyá jáegá, aur dúsrá chhor diyá jáegá. 41 Do 'auraten chakkí písti hongí ; ek le li jáegi, aur dúsrí chhor di jáegi. 42 Pas jágte raho ; kyúнки tum nahín jánte, ki kis dín tumhárá Khudáwand áegá. 43 Lekin yih ján rakkho, ki agar ghar ke málik ko ma'lúm hotá, ki chor rát ke kaun se pahar áegá, to jágtá rahtá, aur apne ghar men naqb hone na detá. 44 Is liye tum bhi taiyár raho ; kyúнки jis gharí tumhen gumán bhi na hogá, Ibn i A'dam á jáegá. 45 Pas wuh diyá-natdár aur 'aqlmand naukar kaun sá hai, jise málik ne apne naukar chákaron par muqarrar kiya, táki waqt par unhen khána de ? 46 Mubáarak hai wuh naukar, jise us ká málik ákar aisa hi karte pae. 47 Main tum se sach kahtá hún, ki Wuh use apne sáre mál ká mukhtár kar degá. 48 Lekin agar wuh kharáb naukar apne dil men yih kahkar, ki Mere málik ke áne men der hai, 49 apne hamkhidmaton ko márna shurú' kare, aur sharábion ke sáth kháe píe ; 50 to us naukar ká málik aise dín ki wuh us kí ráh na dekhtá ho, aur aisi gharí ki wuh na jántá ho, á maujud hogá ; 51 aur khúb kore lagákar us ko riyákaron men shámil karegá ; wahán roná aur dánton ká písná hogá.

25 Us waqt ásmán kí bádsháhat un das kupwariyon kí manind hogí, jo apni apni mash'alen lekar duhá ke istiqbál ko niklin. 2 Un men pánch bewuqúf,

aur pānch 'aqlmand thīn. 3 Jo bewuqūf thīn, unhon ne apnī mash'alā to le līn, magar tel apne sāth na liyā. 4 Magar 'aqlmandon ne apnī mash'alān ke sāth apnī kuppiyon men tel bhī le liyā. 5 Aur jab dulhā ne der lagāī, to sab ūnghne lagīn aur so gayīn. 6 A'dhī rāt ko dhūm machī, ki Dekho, dulhā ā gayā! Us ke Istiqbāl ko niklo. 7 Us waqt wuh sab kunwāriyān ūthkar apnī apnī mash'alān durust karne lagīn. 8 Aur bewuqūfon ne 'aqlmandon se kahā, ki Apne tel men se kuchh hamen bhī de do; kyūnki hamārī mash'alān bujhī jāti hai. 9 'Aqlmandon ne jawāb men kahā, ki Shāyad hamāre tumhāre donon ke liye purā na ho; bihtar yih hai, ki bechnewālon ke pās jākar apne wāste mol le lo. 10 Jab wuh mol lene jā rahī thīn, to dulhā ā pahunchā; aur jo taiyār thīn, wuh us ke sāth shādī men chālī gayīn, aur darwāza band kiyā gayā. 11 Pīchhe wuh bāqī kunwāriyān bhī āīn aur kahne lagīn; Ai Khudāwand, ai Khudāwand, hamāre liye darwāza khol de. 12 Us ne jawāb men kahā; Main tum se sach kahtā hūn, ki main tumhen nahīn jāntā. 13 Pas jāgte raho, kyūnki tum na us dīn ko jānte ho, na us gharī ko.

14 Kyūnki yih us ādmī kā sā hāl hai, jis ne pardes jāte waqt, apne ghar ke naukaron ko bulākar, apnā māl un ke supurd kiyā. 15 Aur ek ko pānch toṛe diye, dūsre ko do, tīsre ko ek; ya'nī har ek ko us kī liyāqat ke muwāfiq diyā, aur pardes chālā gayā. 16 Jis ko pānch toṛe mile the, us ne fauran jākar un se len den kiyā, aur pānch toṛe aur paidā kar liye. 17 Isī tarah jise do mile the, us ne bhī do aur kamāe. 18 Magar jis ko ek milā thā, us ne jākar zamīn khodī, aur apne mālīk kā rupaya chhipā diyā. 19 Baṛī muddat ke ba'd un naukaron kā mālīk āyā, aur un se hisāb lene lagā. 20 Jis ko pānch toṛe mile the, wuh pānch toṛe aur lekar āyā, aur kahā; Ai Khudāwand, tū ne pānch toṛe mere supurd kiye the; dekh, main ne pānch toṛe aur kamāe. 21 Us ke mālīk ne us se kahā; Ai achchhe aur diyānatdār naukar, shābāsh! tū thōre men diyānatdār rahā, main tujhe bahut chīzon kā mukhtār ba-

nāūngā: apne mālīk kī khushī men sharīk ho. 22 Aur jis ko do toṛe mile the, us ne bhī pās ākar kahā; Ai Khudāwand, tū ne do toṛe mere supurd kiye the; dekh, main ne do toṛe aur kamāe. 23 Us ke mālīk ne us se kahā; Ai achchhe aur diyānatdār naukar, shābāsh! tū thōre men diyānatdār rahā, main tujhe bahut chīzon kā mukhtār banāūngā; apne mālīk kī khushī men sharīk ho. 24 Aur jis ko ek toṛā milā thā, wuh bhī pās ākar kahne lagā; Ai Khudāwand, main tujhe jāntā thā, ki tū saḡht ādmī hai, aur jāhān nahīn boyā, wahān se kāṭṭā hai, aur jāhān nahīn bakherā, wahān se jama' kartā hai; 25 pas main darā, aur jākar terā toṛā zamīn men chhipā diyā: dekh, jo terā hai wuh maujūd hai. 26 Us ke mālīk ne jawāb men us se kahā; Ai sharīr aur sust naukar, tū jāntā thā, ki jāhān main ne nahīn boyā, wahān se kāṭṭā hūn, aur jāhān main ne nahīn bakherā, wahān se jama' kartā hūn; 27 pas tujhe lāzim thā, ki merā rupaya sāhūkaron ko detā, to main ākar apnā māl sūd samet le letā. 28 Pas is se wuh toṛā le lo, aur jis ke pās das toṛe hai, use de do. 29 Kyūnki jis kīsī ke pās hai, use diyā jāegā, aur us ke pās ziyāda ho jāegā; magar jis ke pās nahīn hai, us se wuh bhī, jo us ke pās hai, le liyā jāegā. 30 Aur is nikamme naukar ko bāhar andhere men dāl do; wahān ronā aur dānton kā pīsna hogā.

31 Jab Ibn i A'dam apne jalāl men āegā, aur sab firishte us ke sāth āenge, to us waqt wuh apne jalāl ke takht par baithēgā; 32 aur sab qaumen us ke sāmne jama' kī jāengi, aur wuh ek ko dūsre se judā karegā, jaise charwāhā bheron ko bakriyon se judā kartā hai; 33 aur bheron ko apne dahine, aur bakriyon ko bāen kharā karegā. 34 Us waqt bādshāh apne dahinī tarafwālon se kahegā, ki A'o, mere Bāp ke mubārak logo; jo bādshāhat binā e 'ālam ke waqt se tumhāre liye taiyār kī gayī hai, use mirās men lo; 35 kyūnki main bhūkā thā, tum ne mujhe khānā khilāyā; main piyāsā thā, tum ne mujhe pānī pilāyā; main pardesī thā, tum ne mujhe apne ghar men utārā; 36 nangā thā, tum ne mujhe kaprā

pahináyá; bímár thá, tum ne merí khabar h; qaid men thá, tum mere pás áe. 37 Tab rástbáz jawáb men us se kahenge; Ai Khudáwand, ham ne kab tujhe bhúká dekhkar kháná khiláyá, yá piyásá dekhkar pání piláyá? 38 ham ne kab tujhe par-desí dekhkar ghar men utará? yá nangá dekhkar kaprá pahináyá? 39 ham kab tujhe bímár yá qaid men dekhkar tere pás áe? 40 Bád-sháh jawáb men un se kahegá; Main tum se sach kahtá hún, chúnki tum ne mere in sab se chhoté bháiy-on men se kisi ek ke sáth yih kiya, is liye mere hí sáth kiya. 41 Phir wuh báig tarafwálon se kahegá; Ai mal'úno, mere sámné se us hamesha kí ág men chale jáo, jo Iblís aur us ke firishton ke liye taiyár kí gayí hai; 42 kyúнки main bhúká thá, tum ne mujhe kháná na khiláyá; piyásá thá, tum ne mujhe pání na piláyá; 43 par-desí thá, tum ne mujhe ghar men na utará; nangá thá, tum ne mujhe kaprá na pahináyá; bímár aur qaid men thá, tum ne merí khabar na h. 44 Tab wuh bhí jawáb men kahenge; Ai Khudáwand, ham ne kab tujhe bhúká, yá piyásá, yá par-desí, yá nangá, yá bímár, yá qaid men dekhkar terí khidmat na kí? 45 Us waqt wuh un se jawáb men kahegá; Main tum se sach kahtá hún, chúnki tum ne in sab se chhoton men se kisi ek ke sáth yih na kiya, is liye mere sáth na kiya. 46 Aur yih hamesha kí sazá páenge, magar rástbáz hamesha kí zindagi.

26 Aur jab Yisú' yih sab báten khatm kar chuká, to aisa húa ki us ne apne shágirdon se kahá; 2 Tum jánte ho, ki do din ke ba'd 'I'd i Fasah hogí, aur Ibn i A'dam maslúb hone ko pakarwáyá jáegá. 3 Us waqt sardár káhin aur qaum ke buzurg Káifá nám sardár káhin ke diwánkháne men jama' ho gaye; 4 aur saláh kí, ki Yisú' ko fareb se pakarkar qatl karen. 5 Magar kahte the, ki 'I'd ko nahín, aisa na ho kí logon men balwá ho jáe.

6 Aur jab Yisú' Balt'aniyyáh men Shama'ua korhí ke ghar men thá, 7 to ek 'aurat sang i marmar kí 'itrdání men qímatí 'itr lekar us ke pás áí, aur jab wuh kháná kháne

baithá thá, to us ke sir par dálá. 8 Shágird yih dekhkar khafa hue, aur kahne lage, ki Yih kis liye zái' kiya gaya? 9 Yih to bare dámon ko bikkar garíbo ko diya já saktá thá. 10 Yisú' ne yih jánkar un se kahá, ki Is 'aurat ko kyün diqq karte ho? us ne to mere sáth bhalái kí hai. 11 Kyúнки garíb gurbá to hamesha tumháre pás hai; lekin main tumháre pás hamesha na rah-úngá. 12 Aur is ne jo yih 'itr mere badan par dálá, yih mere dafn kí taiyári ke wáste kiya. 13 Main tum se sach kahtá hún, ki Tamám dunyá men jáhán kahín is khush-khabarí kí manadí kí jáegi, yih bhí jo is ne kiya, is kí yádgári men kahá jáegá.

14 Us waqt un bárah men se ek ne, jis ka nám Yahúdáh Iskariyotí thá, sardár káhinon ke pás jákar kahá, ki 15 Agar main use tumháre hawále kará dún, to mujhe kyá doge? Unhon ne use tís rupaye tolkar de diye. 16 Aur wuh us waqt se us ke pakarwáne ka mauqa' dhúndhne lagá.

17 Aur 'I'd i Fatír ke pahle din shágird Yisú' ke pás ákar bole; Tú káhán cháhtá hai, ki ham tere liye Fasah kháne kí taiyári karen? 18 Us ne kahá; Shahr men fulán shakhs ke pás jákar us se kahná; Ustád farmátá hai, ki Merá waqt nazdík hai; main apne shágirdon ke sáth tere hán 'I'd i Fasah kar-úngá. 19 Aur jaisá Yisú' ne shágirdon ko hukm diya thá, unhon ne waisá hí kiya aur Fasah taiyár kiya.

20 Jab shám hui, to wuh bárah shágirdon ke sáth kháná kháne baithá thá; 21 aur jab wuh khá rahe the, to us ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki tum men se ek mujhe pakarwáegá. 22 Wuh bahut hí dil-gír hue, aur har ek us se kahne lagá; Ai Khudáwand, kyá main hún? 23 Us ne jawáb men kahá, ki Jis ne mere sáth tabáq men háth dálá hai, wuhí mujhe pakarwáegá. 24 Ibn i A'dam to jaisá us ke haqq men likhá hai, játa hí hai; lekin us ádmí par afsos hai, jis ke wasíle se Ibn i A'dam pakarwáyá játa hai! agar wuh ádmí paidá na hotá, to us ke liye achchhá hotá. 25 Us ke pakarwánewále Yahúdáh ne jawáb men kahá; Ai Rabbí, kyá main

hā? Us ne us se kahā; Tú ne kah diyā. 26 Jab wuh khā the the to Yisú' ne roṭī lí, aur barakat chāhkar toṭī, aur shāgirdon ke dekar kahā; Lo, khāo, yih merā badān hai. 27 Phir piyāla lekar shukr kiya, aur unhen dekar kahā, ki Tum sab is men se pí lo; 28 Kyūnki yih 'ahd kā merā wuh khūn hai, jo bahuteron ke liye gunahon ki mu'āfi ke wāste bahāyā jāta hai. 29 Main tum se kahtā hūn, ki Angūr kā yih shīra phir kabhī na piūngā, us dīn tak ki tumhāre sāth apne Bāp ki bādshāhat men nayā na piūn.

30 Phir wuh gīt gākar báhar Zaitūn ke pahār par gaye.

31 Us waqt Yisú' ne un se kahā, ki Tum sab isí rát merí bábat thokar khāoge; kyūnki likhā hai, ki Main charwāhe ko mārūngā, aur galle ki bheren parāganda ho jāengī. 32 Lekin main apne jī ūthne ke ba'd tum se pahle Galil ko jāūngā. 33 Patras ne jawāb men us se kahā; Go sab terí bábat thokar khāen, lekin main kabhī thokar na khāūngā. 34 Yisú' ne us se kahā; Main tujh se sach kahtā hūn, ki Isí rát, murg ke bāng dene se pahle, tú tīn bár merā inkār karegā. 35 Patras ne us se kahā; Agar tere sāth mujhe marnā bhī pare, taubhī terā inkār hargiz na karūngā. Aur sab shāgirdon ne bhī isí tarah kahā.

36 Us waqt Yisú' un ke sāth Gatsamane nám ek jagah men áyā, aur apne shāgirdon se kahā, ki Yahīn baithē rahnā, jab tak ki main wahān jákar du'ā māngūn. 37 Aur Patras aur Zabdī ke donon beṭon ko sāth lekar, gamgīn aur beqarār hone lagā. 38 Us waqt us ne un se kahā; Merí jān nihāyat gamgīn hai, yahān tak ki marne ki naubat pahunch gayī hai; tum yahān thāhro, aur mere sāth jāgte raho. 39 Phir thorā āge barhā, aur muph ke bal girkar yih du'ā māngī; Ai mere Bāp, agar ho sake, to yih piyāla mujh se tal jāe; tāham jaisā main chāhtā hūn waisā nahīn, balki jaisā tú chāhtā hai waisā hī ho. 40 Phir shāgirdon ke pás ákar unhen sote pāyā, aur Patras se kahā; Kyūn, tum mere sāth ek gharī bhī na jāg sake? 41 Jāgo aur du'ā māngo, táki ázmāish men na paro: rūh to

mustā'idd hai, magar jism kamzor hai. 42 Phir dobāra us ne jákar yih du'ā māngī; Ai mere Bāp, agar yih mere piye bagair nahīn tal saktā, to terí marzī purī ho. 43 Aur ákar unhen phir sote pāyā, kyūnki un ki ānkhēn nīnd se bhārī hūī thīn. 44 Aur unhen chhoṭkar phir chalā gayā, aur wuhí bát phir kahkar terí bát du'ā māngī. 45 Tab shāgirdon ke pás ákar un se kahā; Ab sote raho aur arām karo: dekho, waqt á pahunchā hai, aur Ibn i A'dam gunahgāron ke háth men hawāle kiya jāta hai. 46 Ūtho, chalen; dekho, merā pakaṛwānewalā nazdīk á pahunchā hai.

47 Wuh yih kah hī rahā thā, ki Yahūdāh, jo un bárah men se ek thā, áyā, aur us ke sāth ek barī bhīr talwāren aur láthiyān liye hūe, sardār káhinon aur qaum ke buzurgon ki taraf se á pahunchī. 48 Aur us ke pakaṛwānewalē ne unhen yih patā diya thā, ki jis kā main bosa lūn, wuhí hai; use pakaṛ lenā. 49 Aur fauran Yisú' ke pás ákar kahā; Ai Rabbí, salām; aur us ke bosc liye. 50 Yisú' ne us se kahā; Miyān, jis kām ko áyā hai, wuh kar le. Is par unhon ne pás ákar Yisú' par háth dālā, aur use pakaṛ liyā. 51 Aur dekho, Yisú' ke sáthiyon men se ek ne háth barhākar apnī talwār khenchī, aur sardār káhin ke naukar par chalākar us kā kán uṛā diya. 52 Yisú' ne us se kahā; Apnī talwār ko miyān men kar le; kyūnki jo talwār khenchte hain, wuh sab talwār se halāk kiye jāenge. 53 A'yā tú nahīn samajhtā, ki main apne Bāp se minnat kar saktā hūn, aur wuh frishton ke bárah tuman se ziyāda mere pás abhī maujūd kar degā? 54 Magar wuh nawishte ki yūnhīn honā zarūr hai, kyūnkar pure hongē? 55 Usí gharī Yisú' ne bhīr se kahā; Kyā tum talwāren aur láthiyān lekar mujhe dākū ki tarah pakaṛne nikle ho? Main har roz haikal men baithkar ta'līm detā thā, aur tum ne mujhe nahīn pakaṛā. 56 Magar yih sab kuchh is liye huā hai, ki nablon ke nawishte pure hon. Is par sārē shāgird use chhoṭkar bhāg gaye.

57 Aur Yisú' ke pakaṛnewalē us ko Káifā nám sardār káhin ke pás le gaye, jahān faqīh aur buzurg

jama' ho gaye the. 58 Aur Patras fasile par us ke pichhe pichhe sardar kahin ke diwanthane tak gaya, aur andar jakar piyadon ke sath natija dekhne ko baith gaya. 59 Aur sardar kahin aur sare sadr 'adalat-wale Yisú' ko mar dalne ke waste us ke khilaf jhuthi gawahi dhundhne lage, 60 magar na pai, go ki bahut se jhuthi gawahi ae. Lekin akhir kar do gawahon ne akar kahá, ki 61 Is ne kahá hai; Main Khudá ke maqdis ko dha saktá, aur tin din men use bana saktá hun. 62 Aur sardar kahin ne khare hokar us se kahá; Tú jawab nahin detá? yih tere khilaf kyá gawahi dete hain? 63 Magar Yisú' chupká hi rahá. Sardar kahin ne us se kahá; Main tujhe zinda Khudá ki qasam detá hun, ki agar tú Khudá ka Betá Masih hai, to ham se kah de. 64 Yisú' ne us se kahá; Tú ne khud kah diya; balki main tum se kahta hun, ki is ke ba'd tum Ibn i A'dam ko Qadir i Mutlaq ki dahini taraf baithi, aur asman ke badalon par áte dekhoge. 65 Is par sardar kahin ne yih kahkar apne kapre phare, ki Us ne kufr baká hai; ab hamen gawahon ki kyá hájat rahi? dekho, tum ne abhi yih kufr suná hai: tumhari kyá ra'e hai? 66 Unhon ne jawab men kahá; Wuh qatl ke laiq hai. 67 Is par unhon ne us ke munh par thuka, aur us ke mukke mare, aur ba'z ne tamanche marke kahá; 68 Ai Masih, hamen nubuwat se batá, ki kis ne tujhe mará?

69 Aur Patras bahar sahn men baitha hua tha, ki ek laundi us ke pas akar boli; Tú bhi Yisú' Galili ke sath tha. 70 Us ne sab ke samne yih kahkar inkar kiya, ki Main nahin janta, tú kyá kahti hai. 71 Aur jab wuh deorhi men chala gaya, to dusri ne use dekhá, aur jo wahán the un se kahá; Yih bhi Yisú' Nasari ke sath tha. 72 Us ne qasam kahkar phir inkar kiya, ki Main is admi ko nahin janta. 73 Thorí der ke ba'd, jo wahán khare the, unhon ne Patras ke pas akar kahá, ki Beshakk tú bhi un men se hai; kyunki teri boli se bhi zahir hota hai. 74 Is par wuh la'nat karne aur qasam khane laga, ki Main is admi ko nahin janta; aur fir faur murg ne bang di. 75 Patras ko Yisú' ki wuh bat yad

ai jo us ne kahí thi, ki Murg ke bang dene se pahle tú tin bar merá inkar karega. Aur wuh bahar jakar zar royá.

27 Jab subh hui, to sab sardar kahinon aur qaum ke buzurgon ne Yisú' ke khilaf mashwara kiya ki use mar dalen; 2 aur use bandhkar le gaye, aur Pilatus hakim ke hawale kiya.

3 Jab us ke pakarwanewale Yahudah ne yih dekhá ki wuh mujrim thahraya gaya, to pachhtaya, aur wuh tis rupaye sardar kahinon aur buzurgon ke pas pher laya, aur kahá; 4 Main ne gunah kiya, ki bequsur ko qatl ke liye pakarwaya. Wuh bole; Hamen kyá? tú jan. 5 Aur wuh rupayon ko maqdis men phenkar chala gaya, aur jakar apne ap ko phansi di. 6 Sardar kahinon ne rupaye lekar kahá; Inhen haikal ke khazane men dalna rawa nahin, kyunki khun ki qimat hai. 7 Pas unhon ne salah karke un rupayon se kumhar ka khet pardesiyon ke dafa karne ke liye kharida. 8 Is sabab se wuh khet aj tak Khun ka khet kahlata hai. 9 Us waqt jo Yirmayah nabi ki marifat kahá gaya tha, wuh pura hua, ki Jis ki qimat thahrá gayi thi, unhon ne us ki qimat ke wuh tis rupaye le liye; (us ki qimat ba'z bani Israil ne thahrá thi;) 10 aur unhen kumhar ke khet ke waste diya, jaisa Khudawand ne mujhe hukm diya.

11 Yisú' hakim ke samne khará tha, aur hakim ne us se yih puchhá; Kyá tú Yahudion ka badshah hai? Yisú' ne us se kahá; Tú khud kahta hai. 12 Aur jab sardar kahin aur buzurg us par ilzam laga rahe the, to us ne kuchh jawab na diya. 13 Is par Pilatus ne us se kahá; Kyá tú nahin suntá, ki yih tere khilaf kitni gawahan dete hain? 14 Us ne ek bat ka bhi us ko jawab na diya, yahán tak ki hakim ne bahut ta'ajjub kiya. 15 Aur hakim ka dastur tha, ki 'Id par logon ki khátir ek qaidi jise wuh chahte the, chhor detá tha. 16 Us waqt Bar Abbá nam un ka ek mashhur qaidi tha. 17 Pas jab wuh ikatthe hue, to Pilatus ne un se kahá; Tum kise chahte ho, ki main tumhari khátir chhor dun? Bar Abbá ko, ya Yisú' ko jo Masih kahlata hai? 18 Kyunki use ma-

lūm thá, ki unhoṇ ne is ko hasad se pakarwáyá hai. 19 Aur jab wuh baith i 'adálat par baithá húa thá, to us ki bīwī ne use kahlá bhejá, ki Tús rástbáz se kuchh kám na rakh; kyúñki main ne áj khwáb meṇ is ke sabab se bahut dukh uṭháyá hai. 20 Lekin sardár káhinon aur buzurgon ne logon ko ubhára, ki Bar Abbá ko máng len, aur Yisú' ko halák karáen. 21 Hákim ne un se kahá, ki In donon meṇ se kis ko cháhte ho, ki tumhári khátir chhoṛ dúṇ? Wuh bole; Bar Abbá ko. 22 Pílátus ne un se kahá; Phir Yisú' ko jo Masíh kahlátá hai kyá karūṇ? Sab ne kahá, ki Us ko salíb dí jae. 23 Us ne kahá; Kyūṇ, us ne kyá burái kī hai? Magar wuh aur bhī chillá chillákar bole, ki Us ko salíb dí jae. 24 Jab Pílátus ne dekhá, ki kuchh ban nahīṇ partá, balki ultá balwá hotá játá hai, to pání lekar logon ke rúbarú apne háth dhoe, aur kahá; Main is rástbáz ke khún se barí hūṇ; tum jáno. 25 Sab logon ne jawáb dekar kahá, ki Is ká khún hamáři aur hamáři aulád kī gardan par! 26 Is par us ne Bar-Abbá ko un kī khátir chhoṛ diyá, aur Yisú' ko kore lagwákar hawáale kiyá, táki salíb dí jae.

27 Is par hákim ke sipáhlon ne Yisú' ko qil'e meṇ le jákar sári palṭan us ke gird jama' kī; 28 aur us ke kapre utárkar use qirmizí choga pahináyá; 29 aur kánton ká táj banákar us ke sir par rakkhá, aur ek sarkandá us ke dahīne háth meṇ diyá, aur us ke áge ghutne tekkar use thaṭṭhon meṇ uráne lage, ki Ai Yahúdíon ke bádsháh, ádáb! 30 Aur us par thúká, aur wuhí sarkandá lekar us ke sir par márne lage. 31 Aur jab us ká thaṭṭhá kar chuke, to choge ko us par se utárkar phir usí ke kapre use pahináe, aur salíb dene ko le gaye.

32 Jab báhar áe, to unheṇ Shama'un nam ek Kurení ádmí milá; use begár meṇ pakrá, ki us kī salíb uṭháe. 33 Aur us jagah jo Gulguta, ya'ní khopri kī jagah, kahláti hai pahunchkar, 34 pit milí hui mai use píne ko dí, magar us ne chakhkar píná na cháhá. 35 Aur unhoṇ ne use salíb par charháya, aur us ke kapre qur'a dálkar bánt liye, 36 aur wahán baithkar us kī nigah-

báni karne lage. 37 Aur us ká ilzám likhkar us ke sir se úpar lagá diyá, ki YIH YAHÚDÍON KÁ BÁDSHÁH YISÚ' HAI. 38 Us waqt us ke sáth do dákú salíb par charháe gaye, ek dahīne, aur ek báen. 39 Aur ráh chalne wále sir hilá hilákar us ko la'n ta'n karte, aur kahte the; 40 Ai maqdis ke dháne wále, aur tīn din meṇ banáne wále, apne taín bachá; agar tú Khudá ká Betá hai, to salíb par se utar á. 41 Isí tarah sardár káhin bhī, faqíhon aur buzurgon ke sáth milke, thaṭṭhe se kahte the; 42 Is ne auron ko bacháyá, apne taín nahīṇ bachá saktá. Yih to Isráíl ká bádsháh hai; ab salíb par se utar áe, to ham us par ímán láen. 43 Is ne Khudá par bharosá rakkhá hai; agar wuh ise cháhtá hai, to ab is ko chhurá le, kyúñki is ne kahá thá; Main Khudá ká Betá hūṇ. 44 Isí tarah dákú bhī, jo us ke sáth salíb par charháe gaye the, us par la'n ta'n karte the.

45 Aur do pahar se lekar tísre pahar tak tamám mulk meṇ andherá chháya rahá. 46 Aur tísre pahar ke qarīb Yisú' ne barí áwáz se chillákar kahá; Elí, Elí, lámá shabaqtaní? ya'ní Ai mere Khudá, ai mere Khudá, tú ne mujhe kyūṇ chhoṛ diyá? 47 Jo wahán khare the, un meṇ se ba'z ne sunkar kahá; Yih Eliyyáh ke pukártá hai. 48 Aur fauran un meṇ se ek shakhs daurá, aur isfanj lekar sirke meṇ duboyá, aur sarkande par rakhkar use chusáyá. 49 Magar báqíon ne kahá; Thahar jáo, dekhē to, Eliyyáh use bacháne átá hai, yá nahīṇ. 50 Yisú' phir barí áwáz se chilláyá, aur ján de dí. 51 Aur maqdis ká parda úpar se níche tak phaṭkar do tukre ho gayá, aur zamín larzí aur chatáneṇ tarak gayín; 52 aur qabron khul gayín, aur bahut se jism un muqaddason ke jo so gaye the jí uṭhe; 53 aur us ke jí uṭhne ke ba'd qabron se nikalkar muqaddas shahr meṇ gaye, aur bahuton ko díkhái diye. 54 Pas súbadár aur jo us ke sáth Yisú' kī nigahbání karte the, bhaunchál aur tamám májará dekhkar, bahut hí dare aur bole, ki Beshakk yih Khudá ká Betá thá. 55 Aur wahán bahut sí 'aurateṇ, jo Galíl se Yisú' ke píchhe píchhe us kī khidmat kartí hui áí thín, dūr se dekh rahí thín

56 Un men Maryam Magdalíni thí, aur Ya'qúb aur Yoses kí mán Maryam, aur Zabdi ke beton kí mán.

57 Jab shám húi, to Yúsuf nám Arimatiyáh ká ek daulatmand shakhs áyá, jo khud bhi Yisú' ká shágird thá. 58 Us ne Pilátus ke pás jakar Yisú' kí lách mángi. Is par Pilátus ne de dene ká hukm diyá. 59 Aur Yúsuf ne lách ko lekar sáf mihín chádar men lapetá, 60 aur apní nayi qabr men rakh diyá, jo us ne chatán men khudwái thí, aur ek bará patthar qabr ke munh par lúkháke chalá gayá. 61 Aur Maryam Magdalíni, aur dúsri Maryam wahán qabr ke sámné baithí thín.

62 Dúsré din, jo táiyári ke ba'd ká din thá, sardár káhinon aur Farisíon ne Pilátus ke pás jama' hokar kahá; 63 Khudáwand, hamen yád hai, ki us dhokebáz ne jíte jí kahá thá, ki Main tén din ke ba'd jí uthúngá. 64 Pas hukm de, ki tísre din tak qabr kí hifázat kí jáo, kahín aísá na ho ki us ke shágird ákar use churá le jáen aur logon se kah den, ki wuh murdon men se jí uthá: to yih píchhlá dhoká pahle se bhi burá hogá. 65 Pilátus ne un se kahá; Tumháre pás pahrewále haín; jáo, jahán tak tum se ho sake us kí hifázat karo. 66 Pas wuh pahrewálon ko sáth lekar gaye, aur patthar par muhr karke nabr kí hifázat kí.

28 Aur sabt ke ba'd hafte ke pahle din, pau phatte waqt, Maryam Magdalíni aur dúsri Maryam qabr ko dekhne áín. 2 Aur dekho, ek bará bhaunchál áyá, kyúnci Khudáwand ká firishta ásmán se utrá, aur pás ákar patthar ko lúkhá diyá, aur us par baith gayá. 3 Us kí súrat bijlí kí mánind thí, aur us kí poshák barf kí mánind safed thí: 4 aur us ke dar ke máre nigahbán kápp uthé, aur murda se ho gaye. 5 Firishte ne 'auraton se kahá; Tum na daro, kyúnci main jántá hún, ki tum Yisú' ko dhándhí

ho, jo maslúb húa thá. 6 Wuh yahán nahín hai, kyúnci apne kahne ke muwáfíq jí uthá hai; áo, yih jagah dekho, jahán Khudáwand pará thá; 7 aur jald jakar us ke shágirdon se kaho, ki Wuh murdon men se jí uthá hai; aur dekho, wuh tum se pahle Galíl ko játá hai; wahán tum use dekhoge; dekho, main ne tum se kah diyá. 8 Aur wuh khauf aur barí khushi ke sáth qabr se jald rawána hokar, us ke shágirdon ko khabar dene daurín. 9 Aur dekho, Yisú' unhen milá, aur kahá; Salám. Unhon ne pás ákar us ke qadam pakre, aur use síjda kiyá. 10 Is par Yisú' ne un se kahá; Daro nahín; jáo, mere bháiyon ko khabar do, táki Galíl ko chale jáen; wahán mujhe dekhenge.

11 Jab wuh já rahí thín, to dekho, pahrewálon men se ba'z ne shahr men ákar tamám májará sardár káhinon se bayán kiyá. 12 Aur unhon ne buzurgon ke sáth jama' hokar saláh kí, aur sipáhlon ko bahut rupaye diye aur bole; 13 Yih kah dená, ki Rát ko jab ham sote the, to us ke shágird ákar use churá le gaye. 14 Aur agar yih bát hákim ke kán tak pahunchí, to ham use samjhákar tumhen khatre se bachá lenge. 15 Pas unhon ne rupaye lekar, jaisá síkháe gaye the, waisá hí kiyá; aur yih bát áj tak Yahúdíon men mashhúr hai.

16 Aur gyárah shágird Galíl ke us pahár par gaye, jo Yisú' ne un ke liye muqarrar kiyá thá. 17 Aur use dekhkar síjda kiyá, magar ba'z ne shakk kiyá. 18 Yisú' ne pás ákar un se báten kí, aur kahá, ki A'smán aur zamín ká kull iktiyár mujhe diyá gayá hai. 19 Pas tum jakar sab qaumon ko shágird banáo, aur unhen Báp aur Bete aur Rúhu'l Quds ke nám par baptisma do; 20 aur unhen yih ta'lím do, ki un sab báton par 'amal karen jin ká main ne tum ko hukm diyá; aur dekho, main dunyá ke ákhir tak ham- esha tumháre sáth hún.

MARQUS KI' INJIL

1 Khudá ke Beté Yisú' Masih kí khushkhabarí ká shurú'.

2 Jaisá Yasha'yáh nabí ke sahífe men líkhá hai, kí

Dekh, main apná paigambar tere áge bhejtá hún,

Jo terí ráh taiyár karegá;

3 Biyábán men pukánewále kí áwáz áti hai, kí

Khudáwánd kí ráh taiyár kare,

Us ke ráste sídhe banáo;

4 Yúhanná áyá, aur biyábán men baptisma detá, aur gunáhon kí mu'áfí ke liye tauba ke baptisma kí manádí kartá thá. 5 Aur Yáhú-diya ke mulk ke sab log aur Yaráshalem ke sab rahnewále nikalkar us ke pás gaye, aur apne gunáhon ká iqrár karke daryá e Yordan men us se baptisma liyá. 6 Aur Yúhanná un ke bálon ká libás pahine, aur chamrē ká patká apní kamar se bándhe rahtá, aur tiddiyán aur janglí shahd khátá thá; 7 aur yih manádí kartá thá, kí Mere ba'd wuh shakhs ánewálá hai, jo mujh se zoráwar hai; main is láiq nahín kí jhukkar us kí jútíyon ká tasma kholún. 8 Main ne to tumhen pání se baptisma diyá, magar wuh tumhen Rúhu'l Quds se baptisma degá.

9 Aur un dinon aisá húa, kí Yisú' ne Galíl ke Násarat se ákar Yordan men Yúhanná se baptisma liyá. 10 Aur jab wuh pání se nikalkar úpar áyá, to sí'lfaur us ne ásmán ko phatke, aur Rúh ko kabútar kí manind apne úpar utarte dekhá: 11 aur ásmán se áwáz áí, kí Tú merá piyará Betá hai, tujh se main khush hún.

12 Aur sí'lfaur Rúh ne use biyábán men bhej diyá. 13 Aur wuh biyábán men chalis dín tak Shaitán se ázmáyá gayá; aur janglí jánwaron ke sáth rahá kiya; aur firishte us kí khidmat karte rahe.

14 Phir Yúhanná ke pakařwáo jáne ke ba'd Yisú' ne Galíl men ákar Khudá kí khushkhabarí kí manádí kí, 15 aur kahá, kí Waqt purá ho gayá hai, aur Khudá kí bádsháhat

nazdik á gayí hai; tauba karo, aur khushkhabarí ko máno.

16 Aur Galíl kí jhíl ke kanáre kanáre játe hue, us ne Shama'un aur Shama'un ke bhái Andriyás ko jhíl men jál dálte dekhá; kyúнки wuh machh-liyon ke pakařnewále the. 17 Aur Yisú' ne un se kahá; Mere pichhe chale áo, to main tumhen ádmíon ká pakařnewálá banáúngá. 18 Wuh sí'lfaur jálon ko chhořkar us ke pichhe ho liye. 19 Aur thoří dúr bařkar, us ne Zabdí ke beté Ya'qúb aur us ke bhái Yúhanná ko, kishtí par jálon kí marammat karte dekhá. 20 Us ne sí'lfaur unhen buláyá; aur wuh apne báp Zabdí ko kishtí par mazdúron ke sáth chhořkar us ke pichhe chale gaye.

21 Phir wuh Kafarnahúm men dákhil hue, aur wuh sí'lfaur sabt ke dín 'ibádatkháne men jákar ta'lím dene lagá. 22 Aur log us kí ta'lím se hairán hue; kyúнки wuh un ko faqíh-on kí tarah nahín, balki sáhib í ikhtiyár kí tarah ta'lím detá thá. 23 Aur sí'lfaur un ke 'ibádatkháne men ek shakhs milá, jis men nápak rúh thá; wuh yún kahkar chilláyá, 24 kí Al Yisú' Násarí! hamen tujh se kyá kám? Kyá tú hamen halák karne áyá hai? Main tujhe jántá hún, kí tú kaun hai—Khudá ká Quddús hai. 25 Yisú' ne use jhířakkar kahá, Chup rah, aur us men se níkal já. 26 Pas wuh nápak rúh use marořkar, aur baří áwáz se chillákar, us men se níkal gayí. 27 Aur sab log hairán hue, aur ápas men yih kahkar bahs karne lage, kí Yih kyá hai? Yih to nayí ta'lím hai! Wuh nápak rúhon ko bhi ikhtiyár ke sáth hukm detá hai, aur wuh us ká hukm mántí hain. 28 Aur sí'lfaur us kí shuhrat Galíl kí us tamám nawáhi men har jagah phail gayí.

29 Aur wuh sí'lfaur 'ibádatkháne se nikalkar, Ya'qúb aur Yúhanná ke sáth Shama'un aur Andriyás ke ghar áe. 30 Shama'un kí sás tap

men parí thí, aur unhon ne fi'lfaur us kí khabar use dí. 31 Us ne pás jákar, aur us ká háth pakarke, use utháyá, aur tap us par se utar gayí, aur wuh un kí khidmat karne lagi.

32 Shám ko jab sūraj dūb gayá, to log sáre bimáron ko aur un ko jin men badrúhon thín us ke pás láe. 33 Aur sára shahr darwáze par jama' ho gayá. 34 Aur us ne bahuton ko, jo tarah tarah kí bimáron men giriftár the, achchhá kiya, aur bahut sí badrúhon ko níkalá; aur badrúhon ko bolne na diyá, kyúnci wuh use pahchánti thín.

35 Aur subh hí, dín nikalne se bahut pahle, wuh uthkar niklá, aur ek wirán jagah men gayá, aur wahán du'á mángí. 36 Aur Shama'un aur us ke sáthi us ke píchhe gaye; 37 aur jab wuh milá, to us se kahá, ki Sab log tujhe dhúndh rahe hain. 38 Us ne un se kahá; A'ó, ham áur kahín ás pás ke shahron men chalen, táki main wahán bhí manadí karún, kyúnci main isí liye niklá hún. 39 Aur wuh sáre Galil men un ke 'ibádatkhánon men já-jákar manadí kartá, aur badrúhon ko níkalá rahá.

40 Aur ek korhí ne us ke pás ákar us kí minnat kí, aur us ke sámne ghutne tekkar us se kahá; Agar tú cháhe, to mujhe pák sáf kar saktá hai. 41 Us ne us par tars khákar háth barháya, aur use chhúkar us se kahá; Main cháhtá hún, tú pák sáf ho já. 42 Aur fi'lfaur us ká korh játa rahá, aur wuh pák sáf ho gayá. 43 Aur us ne use tákid karke fi'lfaur rukhsat kiya. 44 aur us se kahá; Khabardár, kisi se kuchh na kahná, magar jákar apne taín kahín ko díkhá, aur apne pák sáf ho jáne kí bábat un chízon ko jo Músá ne muqarrar kí, nazr guzrán, táki un ke liye gawáhi ho. 45 Lekin wuh báhar jákar bahut charchá karne lagá, aur is bát ko aisá mashhúr kiya, kí Yisú' shahr men phir zahírá-dákhil na ho saká, balki báhar wirán maqámon men rahá; aur log cháron taraf se us ke pás áte the.

2 Kai dín ba'd jab wuh Kafarnáhum men phir dákhil húa, to suná gayá, kí wuh ghar men hai. 3 Phir itne ádmí jama' ho gaye, kí darwáze ke pás bhí jagah na rahí; aur wuh unhen kalám suná

rahá thá. 3 Aur log ek masfúj ko char ádmíon se uthwákar us ke pás láe. 4 Magar jab wuh bhír ke sabab us ke nazdik na á sake, to unhon ne us chhat ko jahán wuh thá khol diyá, aur use udherkar us charpái ko, jis par masfúj letá thá, latká diyá. 5 Yisú' ne, un ká imán dekhkar, masfúj se kahá; Betá, tere gunáh mu'áf húe. 6 Magar wahán ba'z faqíh jo baithé the, apne dilon men sochne lage, kí 7 Yih kyún aisá kahtá hai? Kufr baktá hai. Gunáh kaun mu'áf kar saktá hai, siwá ek, ya'ní Khudá ke? 8 Aur fi'lfaur Yisú' ne apní rúh se ma'lúm karke, kí wuh apne dilon men aisá sochte hain, un se kahá; Tum kyún apne dilon men yih báten sochte ho? 9 A'sán kyá hai, masfúj se yih kahná, kí Tere gunáh mu'áf húe: yá yih kahná, kí Uth, aur apní charpái uthákar chal phir? 10 Lekin is liye kí tum jáno, kí Ibn i A'dam ko zamín par gunáhon ke mu'áf karne ká ikhtiyár hai, (us ne us masfúj se kahá,) 11 Main tujh se kahtá hún; Uth, apní charpái uthákar apne ghar chalá já. 12 Aur wuh uthá, aur fi'lfaur charpái uthákar un sab ke sámne báhar chalá gayá; chunánci sab hairán ho gaye, aur Khudá kí baráí karke bole; Ham ne aisá kabhí nahín dekhá.

13 Wuh phir báhar jhíl ke kanáre gayá, aur sári bhír us ke pás áí, aur wuh unhen ta'lím dene lagá. 14 Jab wuh já rahá thá, to us ne Halfai ke bete Lewi ko mahsúl kí chunki par baithé dekhá, aur us se kahá; Mere píchhe ho le. Pas wuh uthkar us ke píchhe ho liya. 15 Aur aisá húa kí wuh us ke ghar men khána kháne baithá, aur bahut se mahsúl lenewále aur gunahgár log Yisú' aur us ke shágirdon ke sáth kháne baithé; kyúnci wuh bahut the, aur us ke píchhe ho liye the. 16 Aur Farisíon ke faqíhon ne use gunahgáron aur mahsúl lenewálon ke sáth kháte dekhkar, us ke shágirdon se kahá; Yih to mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth kháta pítá hai. 17 Yisú' ne sunkar un se kahá; Tanduruston ko hakim darkár nahín, balki bimáron ko; main rástbázon ke nahín, balki gunahgáron ke buláne áyé hún.

18 Aur Yúhanná ke shágird aur

Farisí roze se the; unhon ne ákar us se kahá; Kyá sabab hai, ki Yúhanná ke aur Farisíon ke shágird to roza rakhte hain, magar tere shágird roza nahín rakhte? 19 Yisú' ne un se kahá; Kyá baráti, jab tak dulhá un ke sáth hai, roza rakh sakte hain? Jis waqt tak dulhá un ke sáth hai, wuh roza nahín rakh sakte. 20 Magar wuh din ánge ki dulhá un se judá kiyá jáegá; us waqt wuh roza rakkhenge. 21 Kore kapre ká paiwand purání poshák par koí nahín lagátá; nahín to wuh paiwand us poshák men se kuchh khench legá, ya'ní nayá purání se, aur wuh ziyáda phat jáegí. 22 Aur nayí mai ko purání mashkon men koí nahín bhartá; nahín to mashkon mai se phat jáengí, aur mai aur mashkon donon barbád ho jáengí; balki nayí mai ko nayí mashkon men bharte hain.

23 Aur aisa húa ki wuh Sabt ke din kheton men hokar já rahá thá; aur us ke shágird ráh men chalte hús bálen torne lage. 24 Aur Farisíon ne us se kahá; Dekh, yih Sabt ke din wuh kám kyún karte hain jo rawá nahín? 25 Us ne un se kahá; Kyá tum ne kabhí nahín parhá, ki Dáúd ne kyá kiyá, jab us ko aur us ke sáthiyon ko zarúrat húi aur wuh bhúke hús? 26 Wuh kyúnkar sardár káhin Abiyátar ke 'ahd men Khudá ke ghar men gayá, aur nazr ki rotiyán kháin, jin ká kháná káhinon ke siwá aur kisi ko rawá nahín, aur apne sáthiyon ko bhí din? 27 Aur us ne un se kahá; Sabt ádmí ke wáste baná hai, na ádmí Sabt ke wáste: 28 pas Ibn i A'dam Sabt ká bhí málík hai.

3 Aur wuh 'ibádatkháne men phir dákhil húa; aur wahán ek ádmí thá, jis ká háth súkhá húa thá. 2 Aur wuh us ki tak men rahé, ki agar wuh use Sabt ke din achchhá kare, to us par ilzám lagáen. 3 Us ne us ádmí se, jis ká háth súkhá húa thá, kahá; Bich men khará ho. 4 Aur un se kahá; Sabt ke din neki karní rawá hai, yá badí karní? Jan ko bachána, yá qatl karná? Wuh chup rah gaye. 5 Us ne un ki sahtdilí ke sabab gangin hokar, aur charon taraf un par gusse se nazar karke us ádmí se kahá, ki Apná háth barhá. Us ne barhá diyá, aur us ká

háth durust ho gayá. 6 Phir Farisí fi'faur báhar jákar Herodíon ke sáth us ke bakhiláf mashware kárne lage, ki use kis tarah halák karen.

7 Aur Yisú' apne shágirdon ke sáth jhíl ki taraf chalá gayá; aur Galí se ek barí bhir pichhe ho lí; aur Yahúdiya, 8 aur Yarusshalem, aur Idúmaya se, aur Yardan ke pár, aur Sér aur Saidá ke ás pás se ek barí bhir, yih sunkar ki wuh kaise bare kám kartá hai, us ke pás áí. 9 Pas us ne apne shágirdon se kahá; Bhir ki wajh se ek chhotí kishti mere liye taiyár rahe, táki wuh mujhe dabá na dále; 10 kyúnki us ne bahut logon ko achchhá kiyá thá; chunánchi jitne log saht bimaríon men giriftár the, us par gire parte the, ki use chhú len. 11 Aur nápák rúhen jab use dekhti thin, us ke áge gir partí, aur pukárkar kahtí thin, ki Tú Khudá ká Betá hai. 12 Aur wuh unhen barí tákid kartá thá, ki mujhe zahir na karná.

13 Phir wuh pahár par charh gayá, aur jin ko wuh ap cháhtá thá unhen pás buláyá; aur wuh us ke pás chale áe. 14 Aur us ne bárah ko muqarrar kiyá, táki us ke sáth rahen, aur wuh unhen bheje ki manádí karen, 15 aur badrúhon ke níkalne ká iktiyár rakkhen: 16 wuh yih hain; Shama'un, jis ká nám Patras rakkhá; 17 aur Zabdí ká betá Ya'qúb, aur Ya'qúb ká bhái Yúhanná, jin ká nám Buanargis, ya'ní Gara ke Bete rakkhá; 18 aur Andriyás, aur Filippus, aur Bartulmái, aur Matí, aur Tomá, aur Halfai ká betá Ya'qúb, aur Tadóí, aur Shama'un Qan'áni, 19 aur Yahúdáh Iskariyoti, jis ne use pakarwá bhí diyá.

Wuh ghar men áyá; 20 aur itne log phir jama' ho gaye, ki wuh roti bhí na khá sake. 21 Jab us ke 'azíon ne yih suná, to use pakarne ko níkie; kyúnki kahte the, ki Wuh bekhud hai. 22 Aur faqih jo Yarusshalem se áe the yih kahte the, ki Us ke sáth Ba'izabú hai, aur yih bhí, ki Wuh badrúhon ke sadár ki madád se badrúhon ko níkalá hai. 23 Wuh unhen pás bulákar tamashon men un se kahne lagá; Shaitán ko Shaitán kis tarah níkal saktá hai? 24 Aur agar kisi bádsháhat men

phút pare, to wuh bádsháhat qálm nahín rah saktí. 25 Aur agar kisi ghar men phút pare, to wuh ghar qálm na rah sakegá. 26 Aur agar Shaitán apná hí mukhálif hokar apne men phút dále, to wuh qálm nahín rah saktá, balki us ká khátima ho játá hai. 27 Lekin koí ádmí kisi zoráwar ke ghar men ghuskar us ke asbáb ko lút nahín saktá, jab tak wuh pahle us zoráwar ko na bándh le; phir us ke ghar ko lút legá. 28 Main tum se sach kahtá hún, ki baní A'dam ke sab gunáh aur jitná kufr wuh bakte hain, mu'áf kiyá jáegá. 29 lekin jo koí Rúhu'l Quds ke haqq men kufr bake, wuh abad tak mu'áfí na páegá, balki abadí gunáh ká qusúrwár hai. 30 Kyúinki wuh kahte the, ki Us men nápak rúh hai.

31 Phir us kí mán aur us ke bhái áe, aur báhar khare hokar use bulwá bhejá. 32 Aur bhír us ke ás pás baithí thí; aur unhon ne us se kahá; Dekh, terí mán aur tere bhái báhar tujhe púchhte hain. 33 Us ne unhen yih jawáb diyá; Kaun hai merí mán aur mere bhái? 34 Aur un par jo us ke gird baithé the nazar karke kahá; Dekho, merí mán aur mere bhái yih hain! 35 Kyúinki jo koí Khudá kí marzí par chale, wuhí merá bhái aur bahin aur mán hai.

4 Wuh phir jhíl ke kanáre ta'lím dene lagá. Aur us ke pás aisi barí bhír jama' ho gayí, ki wuh jhíl men ek kishtí par chadh baithá, aur sári bhír khushkí par jhíl ke kanáre rahí. 2 Aur wuh unhen tamsílon men bahut báten sikháne lagá, aur apní ta'lím men un se kahá; 3 Suno: dekho, ek bonewálá bíj bone niklá. 4 Aur bote waqt aisé húa, ki kuchh ráh ke kanáre girá, aur parandon ne ákar use chug liyá. 5 Aur kuchh pathrílí zamín par girá, jahán use bahut mittí na milí, aur gahrí mittí na milne ke sabab jald ug áyá; 6 aur jab súraí niklá, to jal gayá, aur jar na hone ke sabab súkh gayá. 7 Aur kuchh jháriyon men girá, aur jháriyon ne barhkar use dabá liyá, aur wuh phal na láyá. 8 Aur kuchh achchhí zamín par girá, aur wuh ugá aur barhkar phalá; aur koí tis guná, koí sáth guná, koí sau

guná phal láyá. 9 Phir us ne kahá; Jis ke sunne ke kán hon wuh sun le.

10 Jab wuh akelá rah gayá, to us ke sáthiyon ne un bárah samet us se in tamsílon kí bábat púchhá. 11 Us ne un se kahá, ki Tumhen Khudá kí bádsháhat ká bhed diyá gayá hai, magar un ke liye jo báhar hain sab báten tamsílon men hotí hain; 12 táki wuh dekhte hue dekhén aur ma'lúm na karen, aur sunte hue sunén aur na samjhén; aisé na ho ki wuh rujú' láen, aur mu'áfí páen. 13 Phir us ne un se kahá; Kyá tum yih tamsíl nahín samajhte? To sab tamsílon ko kyúnkar samjhoge? 14 Bonewálá kalám botá hai. 15 Jo ráh ke kanáre hain, jahán kí kalám boyá játá hai, yih wuh hain, kí jab unhon ne suná, to Shaitán fi'lfaur ákar us kalám ko jo un men boyá gayá thá, uthá le játá hai. 16 Aur isí tarah jo pathrílí zamín men boe gaye, yih wuh hain, jo kalám ko sunkar fi'lfaur khus' se qubúl kar lete hain; 17 aur apne andar jar nahín rakhte, balki chandroza hain; ba'd us ke, jab kalám ke sabab musibat vá zulm barpá hotá hai, to fi'lfaur thokar kháte hain. 18 Aur jo jháriyon men boe gaye, wuh aur hain. Yih wuh hain, jinhon ne kalám suná, 19 aur dúnyá ká fikr aur daulat ká fareb aur aur chízon ká lálach dákhil hokar kalám ko dabá detá hai, aur wuh bephal rah játá hai. 20 Aur jo achchhí zamín men boe gaye, yih wuh hain, jo kalám ko sunte aur qubúl karte aur phal láte hain, koí tis guná, koí sáth guná, koí sau guná. 21 Aur us ne un se kahá; Kyá chirág is liye láyá játá hai, kí paimáne yá palang ke tale rakkhá jáe? kyá is liye nahín, kí chirágdán par rakkhá jáe? 22 Kyúinki koí chíz chhipí nahín, magar is liye kí zahir ho jáe; aur poshída nahín húi, magar is liye kí zuhúr men áe. 23 Agar kisi ke sunne ke kán hon, to sun le. 24 Phir us ne un se kahá; Khabardár raho, kí kyá sunte ho; jis paimáne se tum nápte ho, usí se tumháre wáste nápa jáegá, aur tumhen ziyáda diyá jáegá. 25 Kyúinki jis ke pás hai, use diyá jáegá; aur jis ke pás nahín hai, us se wuh bhi jo us ke pás hai, le liyá jáegá.

26 Aur us ne kahá; Khudá ki bádsháhat aísí hai, jaise koí ádmí zamín men bíj dále; 27 aur rát ko soe aur dín ko jáge, aur wuh bíj is tarah uge aur barhe ki wuh na jáne. 28 Zamín áp se áp phal láti hai, pahle patti, phir bálen, ba'd us ke bálon men taiyár dáne. 29 Phir jab anáj pak chuká, to wuh sí'lfaur daránti lagátá hai, kyúinki káñne ká waqt á pahunchá.

30 Phir us ne kahá, ki Ham Khudá ki bádsháhat ko kis se tashbíh den, aur kis tamsíl men use bayán karen? 31 Wuh rái ke dáne ki mánind hai; ki jab zamín men boyá játá hai, to zamín ke sab bíjon se chhotá hotá hai; 32 magar jab bo diyá gayá, to ugkar sab tarkáron se bará ho játá hai, aur aísí barí dáliyán nikáltá hai, ki hawá ke parandé us ke sáye men baserá kar sakte haiñ.

33 Aur wuh un ko is qism kí bahut sí tamsílen de dekar un kí samajh ke muwáfiq kalám sunátá thá: 34 aur bagair tamsíl ke un se kuchh na kahtá thá, lekin khalwat men apne kháss shágirdon se sab báton ke ma'ní bayán kartá thá.

35 Usí dín jab shám húi, us ne un se kahá; A'o, pár chaleñ. 36 Aur wuh bhír ko chhókar use, jis tarah wuh thá, kishti par sáth le chale; aur us ke sáth áur bhí kishtián thin. 37 Tab barí ándhí chalí, aur lahren kishti par yahan tak lagin, ki kishti páni se bharí játi thí. 38 Aur wuh khud píchhe kí taraf gaddí par sotá thá; pas unhon ne use jagákar kahá; Ai Ustád, kyá tujhe fikr nahí, ki ham halák hue játe haiñ? 39 Us ne uthkar hawá ko dántá, aur páni se kahá; Chup rah, tham já: to hawá band ho gayí, aur bará amn ho gayá. 40 Phir un se kahá; Tum kyün darte ho? Ab tak ímán nahún rakhte? 41 Aur wuh niháyat dare, aur ápas men kahne lage; Pas yih kaun hai, kí hawá aur páni bhí us ká hukm mánte haiñ?

5 Aur wuh jhíl ke pár Giráseníon ke 'iláqe men pahunché. 2 Aur jab wuh kishti se utrá, to sí'lfaur ek ádmí jis men nápak rúh thí, qabron se nikalkar use milá. 3 Wuh qabron men rahá kartá thá, aur ab koí use zanjíron se bhí na bándh saktá thá; 4 kyúinki wuh bár bár bepiyon aur zanjíron se bándhá gayá

thá, lekin us ne zanjíron ko torá, aur bepiyon ke tukre tukre kiye the, aur koí use qábú men na lá saktá thá. 5 Aur wuh hamesha rát dín qabron aur paháron men chillátá, aur apne taín pattharon se zakhmí kartá thá. 6 Wuh Yisú' ko dúr se dekhkar daurá, aur use síjda kiya, 7 aur barí áwáz se chillákar kahá; Ai Yisú', Khudá Ta'álá ke Bete, mujhe tujh se kyá kám? Tujhe Khudá kí qasam detá hún, mujhe 'azáb men na dál. 8 Kyúinki wuh us se kahtá thá, ki Ai nápak rúh, is ádmí men se nikal á. 9 Phir us ne us se púchhá; Terá nám kyá hai? Us ne us se kahá; Merá nám Lashkar hai, is liye kí ham bahut haiñ. 10 Phir us ne us kí bahut minnat kí, kí hamen is 'iláqe se báhar na bhej. 11 Aur wahán pahár par súaron ká ek bará gol char rahá thá. 12 Pas unhon ne us kí minnat karke kahá, ki Ham ko un súaron men bhej de, táki ham un ke andar jáen. 13 Pas us ne unhen íjázat dí, aur nápak rúhen nikalkar súaron ke andar gayin, aur wuh gol, jo koí do hazár ká thá, karáre par se jhapkar jhíl men já pará, aur jhíl men dúb mará. 14 Aur un ke char-ánewálon ne bhágkar, shahr aur díhát men khabar pahunchái. 15 Pas log yih májará dekhne ko nikalkar Yisú' ke pás áe, aur jis men bad-rúhen, ya'ní badrúhon ká lashkar thá, us ko baithé aur kapre pahine aur hosh men dekhkar, dar gaye. 16 Aur dekhnewálon ne us shakhs ká ahwál, jis men badrúhen thin, aur súaron ká májará un se bayán kiya. 17 Wuh us kí minnat karne lage, kí Hamári sarhadd se chalá já. 18 Aur jab wuh kishti par charh-ne lagá, to jis men badrúhen thin, us ne us kí minnat kí, kí main tere sáth rahún. 19 Lekin us ne use íjázat na dí, balki us se kahá, ki Apne logon ke pás apne ghar já, aur unhen khabar de, kí Khudá-wand ne tere liye kaise bare kám kiye, aur tujh par rahm kiya. 20 Wuh gayá, aur Dikapulis men is bát ká charchá karne lagá, kí Yisú' ne mere liye kaise bare kám kiye; aur sab ta'ajjub karte the.

21 Jab Yisú' phir kishti men pár gayá, to barí bhír us ke pás jama' húi, aur wuh jhíl ke kanáre thá.

22 Aur 'ibádatkháne ke sardáron men se ek shakhs Yáir nám áya, aur use dekhkar us ke qadamon par girá, 23 aur yih kahkar us kí bahut minnat kí, ki Merí chhotí betí marne ko hai: tú ákar apne háth us par rakh, táki wuh achchhí ho jáe aur zinda rahe. 24 Pas wuh us ke sáth chalá; aur bahut log us ke píchhe ho liye, aur us par gire parte the.

25 Phir ek 'aurat, jis ke bárah baras se khún jári thá, 26 aur us ne bahut hakímon se barí taklíf utháí thí, aur apná sab mál kharch karke bhí use kuchh fáida na húa thá, balki ziyáda bímár ho gayí thí, 27 Yisú' ká hál sunkar, bhír men us ke píchhe se áí, aur us kí poshák ko chhúá; 28 kyúnci wuh kahtí thí, ki Agar main sírf us kí poshák hí chhú lúngí, to achchhí ho jáúngí. 29 Aur f'lfaur us ká khún bahná band ho gayá; aur us ne apne badan men ma'lúm kiyá, ki main ne is bímári se shifá páí. 30 Yisú' ne f'lfaur apne men ma'lúm karke, ki mujh men se quwwat niklí, us bhír men phirkar kahá; Kis ne merí poshák chhúí? 31 Us ke shágirdon ne us se kahá; Tú dekhtá hai, ki bhír tujh par girí partí hai, phir tú kahtá hai; Mujhe kis ne chhúá? 32 Us ne cháron taraf nigáh kí, táki jis ne yih kám kiyá thá use dekhe. 33 Wuh 'aurat yih jánkar, ki mujh par kyá asar húa, dartí káuptí áí, aur us ke áge gir parí, aur sára hál sach sach us se kah diyá. 34 Us ne us se kahá; Betí, tere ímán ne tujhe achchhá kiyá hai; salámat já, aur apní is bímári se bachí rah.

35 Wuh yih kah hí rahá thá, ki 'ibádatkháne ke sardár ke hán se logon ne ákar kahá, ki Terí betí mar gayí; ab ustád ko kyún taklíf detá hai? 36 Jo bát wuh kah rahe the, us par Yisú' ne tawajjuh na karke, 'ibádatkháne ke sardár se kahá; Khauf na kar; faqat i'tiqád rakh. 37 Phir us ne siwá Patras aur Ya'qúb aur Ya'qúb ke bhái Yúhanná ke, aur kisi ko apne sáth chalne na diyá. 38 Aur wuh 'ibádatkháne ke sardár ke ghar men áe, aur us ne dekhá ki hullar ho rahá hai, aur log bahut ro pít rahe hain, 39 aur andar jákar un se kahá; Tum kyún gul macháté aur rote ho? laṛkí mar

nahín gayí, balki sotí hai. 40 Wuh us par hansne lage. Lekin wuh sab ko níkalkar laṛkí ke mán báp ko aur apne sáthiyon ko lekar, jáhán laṛkí parí thí andar áya, 41 aur laṛkí ká háth pakaṛkar us se kahá, Talítá qúmi; jis ká tarjuma yih hai, ki Ái laṛkí, main tujh se kahtá hún; Uṭh. 42 Wuh laṛkí f'lfaur uthkar chalne phirne lagí; kyúnci wuh bárah baras kí thí. Is par log bahut hí hairán hue. 43 Phir us ne unhen tákid se hukm diyá, ki yih koí na jáne: aur farmáyá, ki use kuchh kháne ko diyá jáe.

6 Phir wahán se níkalkar wuh apne watan men áya, aur us ke shágird us ke píchhe ho liye. 2 Jab Sabt ká din áya, to wuh 'ibádatkháne men ta'lím dene lagá; aur bahut log sunkar hairán hue aur kahne lage, ki Yih báten is ko kahán se á gayín? aur yih kyá hikmat hai jo ise bakhshí gayí hai, aur kaise mu'jize is ke háth se záhir hote hain! 3 Kyá yih wuhí barhai nahín, jo Maryam ká betá, aur Ya'qúb aur Yoses aur Yahúdáh aur Shama'un ká bhái hai? Aur kyá us kí bahiney yahán hamáre hán nahín? Pas unhon ne us ke sahab se thokar khái. 4 Yisú' ne un se kahá, ki Nabí apne watan aur apne rishtadáron aur apne ghar ke siwá aur kahín be'izzat nahín hotá. 5 Aur wuh koí mu'jiza wahán na díkhá saká, siwá is ke, ki thore se bímáron par háth rakhkar unhen achchhá kar diyá. 6 Aur us ne un kí bei'tiqádí par ta'ajjub kiyá.

Aur wuh cháron taraf ke gánwon men ta'lím detá phirá.

7 Aur us ne un bárah ko pás bulákar unhen do do karke bhejná shurú' kiyá; aur unhen nápak rúhon par ikhtiyár diyá; 8 aur hukm diyá, ki ráste ke liye, siwá láthí ke, kuchh na lo; na rotí, na jholí, na apne kamarband men paise; 9 magar jútiyán pahino, aur do kurte na pahino. 10 Aur us ne un se kahá; Jáhán tum kisi ghar men dákhil ho, to usí men raho, jab tak wahán se rawána na ho. 11 Aur jis jagah ke log tumhen qubúl na karen, aur tumhári na sunen, wahán se chalte waqt apne talwon kí gard jháp do, táki un par gawáhi ho. 12 Aur unhon ne rawána hokar

manádí kí, kí Tauba karo; 13 aur bahut badrúhon ko nikálá, aur bahut bímáron ko tel malkar achchhá kiyá.

14 Aur Herodes bádsháh ne us ká zikr suná, kyúнки us ká nám mashhúr ho gayá thá, aur us ne kahá, kí Yúhanná baptisma denewálá murdon men se jí uthá hai, is liye us se mu'jize záhir hote hain. 15 Magar ba'z kahte the, kí Eliyyáh hai, aur ba'z yih, kí Nabíon men se kisi kí mánind ek nabí hai. 16 Magar Herodes ne sunkar kahá, kí Yúhanná jis ká sir main ne katwáyá, wuhí jí uthá hai. 17 Kyúнки Herodes ne ap ádmí bhejkar Yúhanná ko pakarwáyá, aur apne bhái Filippus bíwí Herodiyás ke sabab se, use qaidkháne men bándh rakkhá thá, kyúнки Herodes ne us se biyáh kiyá thá, 18 aur Yúhanná ne us se kahá thá, kí Apne bhái kí bíwí rakhní tujhe rawá nahín. 19 Pas Herodiyás us se dushmaní rakhtí, aur cháhtí thí kí use qatl karáe, magar na ho saká; 20 is wáste kí Herodes Yúhanná ko rástbáz aur muqaddas ádmí jánkar us se dartá, aur use bacháe rakhtá thá. Aur us kí báten sunkar bahut hairán ho játá thá; magar suntá khushí se thá. 21 Aur mauqa' ke din, jab Herodes ne apní sálgirih men apne amíron aur faují sardáron, aur Galíl ke raíson kí ziyáfat kí, 22 aur usí Herodiyás kí beṭí andar áí, aur náchkar Herodes aur us ke mihmánon ko khush kiyá; to bádsháh ne us larí se kahá, Jo cháhe mujh se máng, main tujhe dúngá; 23 aur us se qasam khái, kí Jo tú mujh se mángegí, apní ádhí bádsháhat tak tujhe dúngá. 24 Aur us ne báhar jákar apní mán se kahá, kí Main kyá mángún? Wuh bolí; Yúhanná baptisma denewále ká sir. 25 Wuh fi'lfaur bádsháh ke pás jaldí se andar áí, aur us se yih 'arz kí; Main cháhtí hún, kí tú Yúhanná baptisma denewále ká sir ek thál men abhí mujhe mangwá de. 26 Bádsháh bahut gamgín huá, magar apní qasamon aur mihmánon ke sabab us se inkár karná na cháhá. 27 Pas bádsháh ne fi'lfaur ek sipáhi ko hukm dekar bhejá, kí us ká sir láe. Us ne jákar us ká sir qaidkháne men kátá, 28 aur ek thál men rakhkar

láyá aur larí ko diyá, aur larí ne apní mán ko diyá. 29 Phir us ke shágird sunkar áe, aur us kí lásh uthákar qabr men rakkhí.

30 Aur rasúlon ne Yisú' ke pás jama' hokar, jo kuchh unhon ne kiyá, aur jo kuchh sikháya thá, sab us se bayán kiyá. 31 Us ne un se kahá; Tum ap alag wirán jagah men chale áo, aur zará áram karo: is liye kí bahut log áte játe the, aur unhen khána kháne kí bhí fursat na miltí thí. 32 Pas wuh kishtí men baithkar alag ek wirán jagah men chale gaye. 33 Aur logon ne unhen játe dekhá, aur bahuteron ne pahchan liyá, aur sáre shahron se ikatthe ho hokar paidal udhar daure, aur un se pahle já pahunché. 34 Aur us ne utarkar barí bhí dekhí, aur use un par tars áyá, kyúнки wuh un bheron kí mánind the, jin ká charwáha na ho; aur wuh unhen bahut báten sikháne lagá. 35 Jab din bahut dhal gayá, us ke shágird us ke pás ákar kahne lage; Yih jagah wirán hai, aur din bahut dhal gayá hai; 36 unhen rukhsat kar, táki wuh charon taraf kí bastiyon aur gánwon men jákar, apne liye kuchh kháne ko mol le. 37 Us ne un se jawáb men kahá; Tum hí unhen kháne ko do. Unhon ne us se kahá; Kyá ham jákar do sau dínar kí rotíyan mol láen, aur unhen khiláen? 38 Us ne un se kahá; Tumhare pás kitní rotíyan hain? jáo, dekho. Unhon ne daryáft karke kahá; Páñch, aur do machhliyan. 39 Us ne unhen hukm diyá, kí sab hari ghás par jamá'at jamá'at karke baith jáen. 40 Pas wuh sau sau aur pachás pachás kí qatáren bándhkar baith gaye. 41 Phir us ne wuh páñch rotíyan aur do machhliyan lín, aur ásmán kí taraf dekhkar barakat cháhí, aur rotíyan torkar shágirdon ko detá gayá, kí un ke áge rakkhen; aur wuh do machhliyan bhí un sab men bánt dín. 42 Pas wuh sab khákar ser ho gaye. 43 Aur unhon ne tukron se bárah tokriyan bharkar utháin, aur kuchh machhliyon se bhí. 44 Aur jinhon ne rotíyan kháin, wuh páñch hazár mard the.

45 Aur fi'lfaur us ne apne shágirdon ko majbúr kiyá, kí kishtí par charhkar us se pahle us pár

Baltsaidá ko chale jáen, jab tak wuh logon ko rukhsat kare. 46 Aur unhen rukhsat karke, pahar par du'á mángne gayá. 47 Aur jab sham hui, to kishti jhíl ke bich men thi, aur wuh ákela khushki par tha. 48 jab us ne dekhá, ki wuh khene se bahut tang hai, kyunki hawá un ke mukhálif thi, to ráat ke pichhle pahar ke qarib wuh jhíl par chaltá huá un ke pás áyá; aur un se áge nikal jáná cháhtá tha. 49 Lekin unhon ne use jhíl par chalte dekhkar khayál kiyá ki bhút hai, aur chillá uthe. 50 kyunki sab use dekhkar ghabrá gaye the. Magar us ne fi'lfaur un se báten kien aur kahá; Khátir jama' rakkho: main hun; daro nahin. 51 Phir wuh kishti par un ke pás áyá, aur hawá tham gayi: aur wuh apne dil men nihayat hairán hue; 52 is liye ki wuh rotiyon ke बारे में ना समझे थे, balki un ke dil saht ho gaye थे. 53 Aur wuh par jákar Gannesarat ke 'iláqe में pahunchे, aur kishti ghat par lagá. 54 Aur jab kishti par se utre, to fi'lfaur log use pah-chánkar 55 us sáre 'iláqe में chár-on taraf dāure, aur bímáron ko chár-páiyon par dálkar, jáhán jáhán suná ki wuh hai, wahán wahán liye phire. 56 Aur wuh khwáh gánwon, khwáh shahron, khwáh bastiyon में jáhán kahin játa tha, log bímáron ko bá-záron में rakhkar us ki minnat karte थे, ki wuh sirf us ki poshak ká kanára chhú len: aur jitne use chhúte थे, sab achche ho játe थे.

7 Phir Farisí aur ba'z faqih us ke pás jama' hue; wuh Yará-shalem se áe थे, 2 aur unhon ne dekhá, ki us ke ba'z shágird nápak, ya'ni bin dhoe háthon se roti kháte hai. 3 Kyunki Farisí aur sab Yáhudí, buzurgon ki riwáyat par qáim rahne ke sabab, jab tak apne háth khúb dho na len nahin kháte. 4 Aur bázár se ákar, jab tak gusl na kar len, nahin kháte; aur bahut si aur báten hai, jo qáim rakhne ke liye buzurgon se unhen pahunchi hai, jaise piyalon, aur loton, aur tánbe ke bartanon ká dhoná. 5 Pas Farisíon aur faqihon ne us se púchhá; Kyá sabab hai, ki tere shágird buzurgon ki riwáyat par nahin chalte, balki nápak háthon se roti kháte hai. 6 Us ne un se kahá; Yashá'yáh ne tum riyákáron

ke haqq में kyá khúb nubuwwat ki; jaisá ki likhá hai;

Yih ummat zabán se to meri 'izzat karti hai,

Magar in ká dil mujh se dúr hai.

7 Aur yih befáida meri parastish karte hai,

Kyunki ádmíon ke hukmon ki ta'lim dete hai.

8 Tum Khudá ke hukm ko tark karke ádmíon ki riwáyat ko qáim rakhte ho. 9 Aur us ne un se kahá; Tum apni riwáyat ke manne ke liye Khudá ke hukm ko kyá khúb bátíl karte ho! 10 Kyunki Musá ne farmáyá hai ki Apne báp ki aur apni man ki 'izzat kar; aur, Jo koi báp yá man ko burá kahe, wuh zarúr ján se mará jae. 11 Lekin tum kahte ho; Agar koi báp yá man se kahe, ki Jis chiz ká tujhe mujh se fáida pahunch saktá tha, wuh qurbán, ya'ni Khudá ki nazr ho chuki, 12 to tum use phir báp yá man ki kuchh madad karne nahin dete. 13 Yún tum Khudá ke kalám ko apni riwáyat se, jo tum ne jári ki hai, bátíl kar dete ho; aur aise bahutere kám karte ho. 14 Aur wuh logon ko phir pás bulákar un se kahne lagá, ki Tum sab meri suno aur samjho. 15 Koi chiz báhar se ádmí में dákhil hokar use nápak nahin kar sakti; magar jo chize ádmí में se nikalti hai, wuhí ádmí ko nápak karti hai. [16 Agar kisi ke sunne ke kán hon to sun le.] 17 Aur jab wuh bhir ke pás se ghar में गया, to us ke shágirdon ne us se is tamsil ke ma'ni púchhe. 18 Us ne un se kahá; Kyá tum bhi aise besamajh ho? Kyá tum nahin samajhte ki koi chiz jo báhar se ádmí ke andar játi hai, use nápak nahin kar sakti; 19 is liye ki wuh us ke dil में nahin, balki pet में játi hai, aur páekháne में nikal játi hai? Yih kahkar us ne tamám kháne ki chizon ko pák thahráyá. 20 Phir us ne kahá; Jo ádmí में se nikaltá hai, wuhí ádmí ko nápak kartá hai. 21 Kyunki andar se, ya'ni ádmí ke dil se, bure khayál, harámkarián, 22 choriyan, khun-rezián, zinákarián, lálach, badián, makr, shahwatparasti, badnazari, badgoi, shekhi, bewuqúfi nikalti hai; 23 yih sab buri báten andar se nikalkar ádmí ko nápak karti hai.

24 Phir wahān se uthkar Sūr aur Saidā kī sarhaddon men gayā. Aur ek ghar men dākhil huā, aur na chāhtā thā, ki koī jāne; magar poshida narah sakā; 25 balki fi'lfaur ek aurat jis kī chhotī betī men nāpāk rūh thī, us kī khabar sunkar āī, aur us ke qadamon par girī. 26 Yih aurat Yūnānī thī, aur qaum kī Sūrufinīkī. Us ne us se dar-khwāst kī, ki badrūh ko merī betī men se nikāl. 27 Us ne us se kahā, ki Pahle laṛkon ko ser hone de, kyūnki laṛkon kī roṭī lekar kutton ko dāl denī achchhī nahīn. 28 Us ne jawāb men kahā; Hān, Khudā-wand; kutte bhī mez ke tale laṛkon kī roṭī ke ṭukron men se khāte haiṅ. 29 Us ne us se kahā; Is kalām ke sabab jā; badrūh terī betī se nikal gayī hai; 30 aur us ne apne ghar men jākar dekhā, ki laṛkī palang par pari hai, aur badrūh nikal gayī hai.

31 Aur wuh phir Sūr kī sarhaddon se nikalkar Saidā kī rāh se Dikapulis kī sarhaddon men hotā huā Galīl kī jhīl par pahunchā. 32 Aur logon ne ek bahre ko jo haklā bhī thā, us ke pās lākar us kī minnat kī, ki apnā hāth us par rakh. 33 Wuh us ko bhīr men se alag le gayā, aur apnī ungliyān us ke kānon men dālīn, aur thūkkar us kī zabān chhūī, 34 aur āsmān kī taraf nazar karke ek āh bhari, aur us se kahā; Ifattah, ya'nī Khul jā. 35 Aur us ke kān khul gaye, aur us kī zabān kī girīh khul gayī, aur wuh sāf bolne lagā. 36 Aur us ne unhen hukm diyā, ki Kisī se na kahnā; lekin jitnā wuh un ko hukm detā rahā, utnā hī ziyāda wuh charchā karte rahe. 37 Aur unhon ne nihāyat hī hairān hokar kahā; Jo kuchh us ne kiya, sab achchhā kiya; wuh bahron ko sunne kī, aur gūngon ko bolne kī tāqat detā hai.

8 Un dinon men, jab phir barī bhīr jama' hūī, aur un ke pās kuchh khāne ko na thā, to us ne apne shāgirdon ko pās bulākar un se kahā; 2 Mujhe is bhīr par tars ātā hai, kyūnki yih tīn din se barābar mere sāth rahī hai, aur in ke pās kuchh khāne ko nahīn; 3 agar main inhen bhūkā ghar ko rukhsat karūn, to rāh men thakkar rah jāenge; aur ba'z in men se dūr ke haiṅ. 4 Us ke shāgirdon ne use

jawāb diyā, ki Is biyābān men kahān se koī itnī roṭiyān lāe ki inhen ser kar sake? 5 Us ne un se pūchhā, ki Tumhāre pās kitnī roṭiyān haiṅ? Wuh bole, Sāt. 6 Phir us ne logon ko hukm diyā, ki zamīn par baiṭh jāen; aur us ne wuh sāt roṭiyān līn, aur shukr karke torīn, aur apne shāgirdon ko detā gayā ki un ke āge rakkhen; aur unhon ne logon ke āge rakh dīn. 7 Aur un ke pās thoṭī sī chhotī machhliyān thīn; us ne un par barakat chāhkar kahā, ki Yih bhī un ke āge rakh do. 8 Pas wuh khākar ser hūe; aur bache hūe ṭukron ke sāt ṭokre uthāe. 9 Aur log chār hazār ke qarīb the; phir us ne unhen rukhsat kiya. 10 Aur wuh fi'lfaur apne shāgirdon ke sāth kishtī men baiṭhkar Dalmanūta ke 'ilāqe men gayā.

11 Phir Farisī nikalkar us se bahs karne lage, aur use āzmāne ke liye us se koī āsmānī nishān talab kiya. 12 Us ne apnī rūh men āh khenchkar kahā; Is zamāne ke log kyūn nishān talab karte haiṅ? Main tum se sach kahtā hūn, ki is zamāne ke logon ko koī nishān diyā na jāegā. 13 Aur wuh unhen chhor-kar phir kishtī men baiṭhā, aur pār chalā gayā.

14 Aur wuh roṭī lenī bhūl gaye the; aur kishtī men un ke pās ek se ziyāda roṭī na thī. 15 Aur us ne unhen yih hukm diyā, ki Khabardār, Farisīon ke khamīr aur Herodes ke khamīr se hoshyār rahnā. 16 Wuh āpas men charchā karne aur kahne lage, ki Hamāre pās roṭī nahīn. 17 Magar Yisū' ne yih ma'lūm karke un se kahā; Tum kyūn charchā karte ho, ki hamāre pās roṭī nahīn? kyā ab tak nahīn jānte, aur nahīn samajhte? kyā tumhārā dil saṅht ho gayā hai? 18 A'nkhen haiṅ, aur tum dekhte nahīn? kān haiṅ, aur sunte nahīn? aur kyā tumhen yād nahīn? 19 Jis waqt main ne wuh pānch roṭiyān pānch hazār ke liye torīn, to tum ne kitnī ṭokriyān ṭukron se bhari hūī uthāīn? Unhon ne us se kahā; Bārah. 20 Aur jis waqt sāt roṭiyān chār hazār ke liye torīn, to tum ne kitne ṭokre ṭukron se bhare hūe uthāe? Unhon ne us se kahā; Sāt. 21 Us ne un se kahā; Kyā tum ab tak nahīn samajhte?

22 Phir wuh Baitsaidá men áe. Aur log ek andhe ko us ke pás láe, aur us kí minnat kí, kí use chhúe. 23 Wuh us andhe ká háth pakarkar use gánw se báhar le gayá; aur us kí ánkhoñ men thúkkar apne háth us par rakkhe, aur us se púchhá; Kyá tú kuchh dekhtá hai? 24 Us ne nazar uthákar kahá; Main ádmíon ko dekhtá hún; kyúñki wuh mujhe chalte húe aise díkhái dete hain, jaise darakht. 25 Phir us ne dobára us kí ánkhoñ par apne háth rakkhe, aur us ne gaur se nazar kí, aur achchhá ho gayá, aur sári chizen sáf sáf dekhne lagá. 26 Phir us ne yih kahkar us ko us ke ghar kí taraf rawána kiyá, kí Is gánw ke andar qadam bhí na rakhná. 27 Phir Yisú' aur us ke shágird Qaisariya Filippi ke gánwon men chale gaye: aur ráh men us ne apne shágirdon se yih púchhá, kí Log mujhe kyá kahte hain? 28 Unhon ne yih jawáb diyá, kí Yúhanná baptisma denewálá; aur ba'z; Eliyyáh; aur ba'z; Nabíon men se koí. 29 Us ne un se púchhá; Lekin tum mujhe kyá kahte ho? Patras ne jawáb men us se kahá; Tú Masíh hai. 30 Phir us ne unhen tákid kí, kí merí bábat kisi se yih na kahná. 31 Phir wuh unhen ta'lim dene lagá, kí Zarúr hai kí Ibn i A'dam bahut dukh utháe aur buzurg aur sardár káhin aur faqíh use radd karen, aur wuh qatl kiyá jae, aur tén din ke ba'd jí uthé. 32 Aur us ne yih bát sáf sáf kahí. Patras use alag le jákar use malámat karne lagá. 33 Magar us ne phirke, aur apne shágirdon par nigáh karke Patras ko malámat kiyá, aur kahá; Ai Shaitán, mere sámne se dúr ho, kyúñki tú Khudá kí báton ká nahín, balki ádmíon kí báton ká khayál rakhtá hai. 34 Phir us ne bhír ko apne shágirdon samet pás bulákar un se kahá; Agar koí mere píchhe áná cháhe, to apní khudí se inkár kare, aur apní salíb utháe, aur mere píchhe ho le. 35 Kyúñki jo koí apní ján bachání cháhe wuh use khoegá, aur jo koí merí aur Injíl ke wáste apní ján khoegá, wuh use bacháegá. 36 Aur ádmí agar sári dunyá ko hásil kare aur apní ján ká nuqsán utháe to use kyá fáida hogá? 37 Aur ádmí apní

ján ke badle kyá de? 38 Kyúñki jo koí is zinákár aur khatákár qaum men mujh se aur merí báton se sharmáegá, Ibn i A'dam bhí, jab apne Báp ke jalál men pák frishton ke sáth áegá, to us se sharmáegá.

9 Aur us ne un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, kí Jo yahán khare hain, un men se ba'z aise hain, kí jab tak Khudá kí bádsháhat ko qudrat ke sáth áyá húa na dekh leñ, maut ká maza har-giz na chakkhenge.

2 Chha dín ke ba'd Yisú' ne Patras aur Ya'qúb aur Yúhanná ko hamráh liyá, aur unhen alag ek únche pahár par akele men le gayá; aur un ke sámne us kí súrat badal gayí: 3 aur us kí poshák aisi núrání aur niháyat safed ho gayí, kí dunyá men koí dhobí waisí safed nahín kar saktá. 4 Aur Eliyyáh Músá ke sáth unhen díkhái diyá; aur wuh Yisú' se báten karte the. 5 Patras ne Yisú' se kahá; Rabbi, hamará yahán rahná achchhá hai: pas ham tén dere banáen; ek tere liye, ek Músá ke liye, ek Eliyyáh ke liye. 6 Kyúñki wuh na jántá thá, kí kyá jawáb de; is liye kí wuh bahut dar gaye the. 7 Phir ek bádál ne un par sáya kar liyá, aur us bádál men se áwáz áí, kí Yih merá piyára Betá hai; is kí suno. 8 Aur unhon ne yakáyak jo cháron taraf nazar kí, to Yisú' ke siwá aur kisi ko apne sáth phir na dekhá.

9 Jab wuh pahár se utarte the, to us ne unhen hukm diyá, kí Jab tak Ibn i A'dam murdon men se jí na uthé, jo kuchh tum ne dekhá hai, kisi se na kahná. 10 Unhon ne us kalám ko yád rakkhá; aur wuh ápas men bahs karte the, kí murdon men se jí uthne ke kyá ma'ní hain? 11 Phir unhon ne us se yih púchhá, kí Faqíh kyúñkar kahte hain, kí Eliyyáh ká pahle áná zarúr hai? 12 Us ne un se kahá, kí Eliyyáh albatta pahle ákar sab kuchh bahál karegá; magar kyá wajh hai kí Ibn i A'dam ke haqq men líkhá hai, kí wuh bahut se dukh utháegá, aur haqír kiyá jáegá? 13 Lekin main tum se kahtá hún, kí Eliyyáh to á chuká, aur jaisá us ke haqq men líkhá húa hai, unhon ne jo kuchh cháhá us ke sáth kiyá.

14 Aur jab wuh shágirdon ke pás

áo, to dekhá ki un ke chároṅ taraf barí bhí hai, aur faqíh un se bahs kar rahe hain. 15 Aur fi'lfaur sári bhí use dekhkar niháyat hairán hui, aur us ki taraf daurkar use salám karne lagí. 16 Us ne un se púchhá; Tum un se kyá bahs karte ho? 17 Aur bhí men se ek ne use jawáb diya, ki Ai ustád, main apne bete ko, jis men gúngí rúh hai, tere pás láyá thá: 18 wuh jahán use pakartí hai, patak detí hai: aur wuh kaf bhar látá, aur dánt pístá, aur súkhtá játá hai: aur main ne tere shágirdon se kahá thá ki wuh use nikál den, magar wuh na nikál sake. 19 Us ne jawáb men un se kahá: Ai bei'tiqád qaum, main kab tak tumháre sáth rahúngá? kab tak tumhári bardásht karúngá? use mere pás láo. 20 Pas wuh use us ke pás láe: aur jab us ne use dekhá, to fi'lfaur rúh ne use maroṛá; aur wuh zamín par girá, aur kaf bhar lákar loṭne lagá. 21 Us ne us ke báp se púchhá; Yih is ko kitní muddat se hai? Wuh bolá, Bachpan se: 22 aur us ne aksar use ág men aur aksar pání men dálá, táki use halák kare: lekin agar tú kuchh kar saktá hai, to ham par tars khákar hamári madad kar. 23 Yisú' ne us se kahá; Kyá! Agar tú kar saktá hai! Jo i'tiqád rakhtá hai, us ke liye sab kuchh ho saktá hai. 24 Fi'lfaur us larke ká báp chillákar bolá; Main i'tiqád rakhtá hún, tú meri bei'tiqádi ká 'iláj kar. 25 Jab Yisú' ne dekhá, ki log daur daurkar jama' ho rahe hain, to us nápak rúh ko jhirakkar us se kahá; Ai gúngí bahrí rúh, main tujhe hukm kartá hún, is men se nikal á, aur is men phir kabhí dákhil na ho. 26 Wuh chillákar, aur use bahut maroṛkar, nikal á: aur wuh murda sá ho gayá, aisá ki aksaron ne kahá, ki Wuh mar gayá. 27 Magar Yisú' ne us ká háth pakarkar use utháya, aur wuh uth khará huá. 28 Jab wuh ghar men áya, to us ke shágirdon ne alag us se púchhá, ki Ham use kyun na nikál sake? 29 Us ne un se kahá, ki Yih qism du'á ke siwá kisi aur tarah nahín nikal saktí.

30 Phir wahán se rawána hue, aur Galíl men hokar guzre, aur wuh na cháhtá thá, ki koí jáne; 31 is liye ki wuh apne shágirdon

ko ta'lim detá aur un se kahtá thá, ki Iṭn i A'dam ádmíon ke háth hawále kiya jáegá, aur wuh use qatl karenge, aur wuh qatl hone ke tīn dīn ba'd jī uthegá. 32 Lekin wuh is bát ko samajhte na the, aur us se púchhte hue darte the.

33 Phir wuh Kafarnahúm men áe; aur jab wuh ghar men thá, to us ne un se púchhá, ki Tum ráh men kyá bahs karte the? 34 Wuh chup rahe; kyunki unhon ne ráh men ek dúsré se yih bahs kí thí, ki bará kaun hai. 35 Phir us ne baithkar un bárah ko buláya aur un se kahá, ki Agar koí awwal honá cháhe, to wuh sab men pichhlá aur sab ká khádīm bane. 36 Aur ek bachche ko lekar, un ke bích men khará kiya; phir use god men lekar un se kahá; 37 Jo koí mere nám par aise bachchon men se ek ko qubúl kartá hai, wuh mujhe qubúl kartá hai; aur jo koí mujhe qubúl kartá hai, wuh mujhe nahín, balki use jis ne mujhe bhejá hai qubúl kartá hai.

38 Yúhanná ne us se kahá, Ai ustád, ham ne ek shakhs ko tere nám se badrúhon ko nikálte dekhá, aur ham use mana' karne lage, kyunki wuh hamári pairawí nahín kartá thá. 39 Lekin Yisú' ne kahá; Use mana' na karná; kyunki aisá koí nahín jo mere nám se mu'jiza dikháe, aur mujhe jald burá kah sake; 40 is liye ki jo hamáre khiláf nahín, wuh hamári taraf hai. 41 Aur jo koí ek piyála pání tumhen is liye piláe ki tum Masíh ke ho, main tum se sach kahtá hún, ki wuh apná ajr hargiz na khoegá. 42 Aur jo koí in chhoton men se jo mujh par ímán láe hain kisi ko thokar khiláe, us ke liye yih bihtar hai, ki ek barí chakkí ká páṭ us ke gale men latkáyá jáe, aur wuh samundar men phenk diya jáe. 43 Aur agar terá háth tujhe thokar khiláe, to use kát dál; tunda hokar zindagí men dákhil honá tere liye is se bihtar hai, ki do háth hote jahannam ke bích us ág men jáe jo kabhí bujhne kí nahín; [44 jahán un ká kírā nahín martá, aur ág nahín bujhtí.] 45 Aur agar terá pánw tujhe thokar khiláe, use kát dál; langrá hokar zindagí men dákhil honá tere liye is se bihtar hai, ki do pánw hote jahannam men dala jáe; [46 jahán un ká kírā nahín martá,

aur ág nahín bujhti.] 47 Aur agar terí ánkhi tujhe thokar khiláe, to use nikál dái; káná hokar Khudá kí bádsháhat men dákhil honá tere liye is se bihtar hai, kí do ánkhen hote jahannam men dálá jáe. 48 jahán un ká kírá nahín martá, aur ág nahín bujhti. 49 Kyúñki har shakhs ág se namkín kiyá jáegá, [aur har ek qurbání namak se namkín kí jáegi.] 50 Namak achchhá hai; lekin agar namak kí namkíní játi rahe, to us ko kis chíz se mazadár karoge? Apne men namak rakkho, aur ek दूसरे के साथ मिल से राहो.

10 Phir wuh wahán se uñkar Yahúdiya kí sarhaddon men aur Yardan ke pár áyá; aur bhír us ke pás phir jama' ho gayí, aur wuh apne dastúr ke muwáfíq phir unhen ta'lim dene lagá. 2 Aur Farísion ne pás ákar us ke ázmáne ke wáste us se púchhá; Kyá yih rawá hai, kí mard apní bíwí ko chhor de? 3 Us ne un se jawáb men kahá, kí Músá ne tumhen kyá hukm diyá hai? 4 Wuh bole; Músá ne to ijázat dí hai, kí taláqnáma likhkar chhor den. 5 Magar Yisú' ne un se kahá, kí Us ne tumhári sakhtdilí ke sabab tumháre liye yih hukm likhá thá. 6 Lekin khilqat ke shurú' se, Us ne unhen mard aur 'aurat banáya. 7 Is sabab se mard apne báp se aur mán se judá hokar apní bíwí ke sáth rahegá, 8 aur wuh aur us kí bíwí donoñ ek jism hongé: pas wuh do nahín, balkí ek jism haín. 9 Is liye jise Khudá ne jorá hai, use ádmí judá na kare. 10 Aur ghar men shágirdon ne us se is kí bábat phir púchhá. 11 Us ne un se kahá; Jo koí apní bíwí ko chhor de, aur दूसरी से बियाह करे, wuh us pahli ke bar-khiláf ziná kartá hai: 12 aur agar 'aurat apne shauhar ko chhor de aur दूसरे से बियाह करे, to ziná kartí hai.

13 Phir log bachchon ko us ke pás láne lage, táki wuh unhen chhúe, magar shágirdon ne un ko jhíká. 14 Yisú' yih dekhkar khafá húa, aur un se kahá; Bachchon ko mere pás áne do; unhen mana' na karo; kyúñki Khudá kí bádsháhat aison hí kí hai. 15 Main tum se sach kahtá hún, kí Jo koí Khudá kí bádsháhat ko bachche kí tarah qu-búl na kare, wuh us men hargiz

dákhil na hogá. 16 Phir us ne unhen apní god men liyá, aur un par háth rakkhar unhen barakat dí.

17 Aur jab wuh báhar nikalkar ráh men já rahá thá, to ek shakhs us ke pás daurtá húa áyá, aur us ke áge ghutne tekkar us se púchhá; Ai nek ustád, main kyá karún, táki hamesha kí zindagí ká wáris banún? 18 Yisú' ne us se kahá; Tú mujhe kyún nek kahtá hai? koí nek nahín, magar ek, ya'ní Khudá. 19 Tú hukmon ko to jántá hai; Khún na kar, Ziná na kar, Chorí na kar, Jhúthí gawáhi na de, Fareb dekar nuqsán na kar, Apne báp kí aur mán kí 'izzat kar. 20 Us ne us se kahá; Ai ustád, main ne laarakpan se in sab par 'ama' kiyá hai. 21 Yisú' ne us par nazar kí, aur use us par piyár áyá, aur us se kahá; Ek bát kí tujh men kamí hai: já, jo kuchh terá hai bechkar garíbon ko de, tujhe ásmán par khazána milegá: aur ákar mere píchhe ho le. 22 Is bát se us ke chihre par udási chhá gayí, aur wuh gamgín hokar chalá gayá: kyúñki bará máldár thá.

23 Phir Yisú' ne charon taraf nazar karke apne shágirdon se kahá, kí Daulatmandon ká Khudá kí bádsháhat men dákhil honá kaisá mushkil hai! 24 Shágird us kí báton se hairán hue. Yisú' ne phir jawáb men un se kahá; Bachcho, jo log daulat par bharosá rakhte haín, un ke liye Khudá kí bádsháhat men dákhil honá kyá hí mushkil hai! 25 Uñt ká súí ke náke men se nikal jáná is se ásan hai, kí daulatmand Khudá kí bádsháhat men dákhil ho. 26 Wuh niháyat hí hairán hokar us se kahne lage; Phir kaun naját pá saktá hai? 27 Yisú' ne un kí taraf nazar karke kahá; Yih ádmion se to nahín ho saktá, lekin Khudá se ho saktá hai: kyúñki Khudá se sab kuchh ho saktá hai. 28 Patras us se kahne lagá; Dekh, ham ne to sab kuchh chhor diyá, aur tere píchhe ho liye haín. 29 Yisú' ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, kí Aisá koí nahín, jis ne ghar, yá bháiyon, yá bahinon, yá mán, yá báp, yá bachchon, yá kheton ko, mere aur Injíl ke wáste chhor diyá ho, 30 aur ab is zamáne men sau guná na páe; ghar, aur bhái, aur bahineñ, aur máen, aur bachche, aur khet,

magar zulm ke sáth; aur ánewále 'ádam men hamesha ki zindagi. 31 Lekin bahut se awwal ákhir ho jáenge, aur ákhir awwal.

32 Aur wuh Yarúshalem ko játe hoo ráste men the, aur Yisú' un ke áge áge já rahá thá: wuh hairán hone lage; aur jo píchhe píchhe chalte the darne lage. Pas us ne phir un bárah ko sáth lekar un se wuh báten kahni shurú' kin, jo us par waqí' honewálí thin, 33 ki Dekho, ham Yarúshalem ko játe hain; aur Ibn i A'dam sardár káhinon aur faqíhon ke hawále kiyá jáegá; aur wuh us ke qatl ká hukm denge, aur use gairqaumon ke hawále karenge; 34 aur wuh use tháthhon men uráenge, aur us par thúkenge, aur use koro márege, aur qatl karenge; aur tén din ke ba'd wuh jí uthegá.

35 Tab Zabdí ke beṭon Ya'qúb aur Yúhanná ne us ke pás ákar us se kahá; Ai ustád, ham cháhte hain, ki jo kuchh ham tujh se dar-khwást karen tú hamáre liye kare. 36 Us ne un se kahá; Tum kyá cháhte ho, ki main tumháre liye karún? 37 Unhon ne us se kahá; Hamáre liye yih kar, ki tere jalál men ham men se ek terí dahini, aur ek terí báin taraf, baithhe. 38 Yisú' ne un se kahá; Tum nahin jánte, ki kyá mángte ho. Jo piyála main pine ko hún, kyá tum pí sakte ho? aur jo bapṭisma main lene ko hún, tum le sakte ho? 39 Unhon ne us se kahá; Ham se ho saktá hai. Yisú' ne un se kahá; Jo piyála main pine ko hún, tum píoge: aur jo bapṭisma main lene ko hún, tum le loge; 40 lekin apní dahini yá báin taraf kisi ko biṭhá dená merá kám nahin: magar jin ke liye taiyár kiyá gayá, unhin ke liye hai. 41 Aur jab un dason ne yih suná, to Ya'qúb aur Yúhanná se khafá hone lage. 42 Magar Yisú' ne unhen pás bulákar un se kahá; Tum jánte ho, ki jo gairqaumon ke sardár samjhe játe hain, wuh un par hukúmat chaláte hain; aur un ke amír un par ikhtiyár jatáte hain. 43 Magar tum men aisá nahin hai: balki jo tum men bará honá cháhe, wuh tumhárá khádim bane: 44 aur jo tum men awwal honá cháhe, wuh sab ká gulám bane. 45 Kyúinki Ibn i A'dam bhi is liye nahin áyá ki khid-

mat le, balki khidmat kare, aur apní ján bahuteron ke badle fidye men de.

46 Aur wuh Yariho men áe, aur jab wuh aur us ke shágird aur ek bari bhi Yariho se nikalti thi, to Timái ká beṭ Bar Timái ek andhá faqir ráh ke kanáre baithá húa thá. 47 Aur yih sunkar ki Yisú' Násari hai, chillá chillákar kahne lagá; Ai Ibn i Dáúd, ai Yisú', mujh par rahm kar. 48 Aur bahuton ne use dāṭá, ki chup rahe: magar wuh aur bhi ziyáda chilláyá, ki Ai Ibn i Dáúd, mujh par rahm kar. 49 Yisú' ne khare hokar kahá; Use buláo. Pas unhon ne us andhe ko yih kahkar buláyá, ki Khátir jama' rakh: uth, wuh tujhe bulátá hai. 50 Wuh apná kaprá phenkkar uchhal pará, aur Yisú' ke pás áyá. 51 Yisú' ne us se kahá; Tú kyá cháhtá hai, ki main tere liye karún? Andhe ne us se kahá; Ai Rabbúní, yih ki main biná ho jáúg. 52 Yisú' ne us se kahá; Já, tere imán ne tujhe achchhá kar diyá. Wuh fi'lfaur biná ho gayá, aur ráh men us ke píchhe ho liyá.

11 Jab wuh Yarúshalem ke nazdík Zaitún ke pahár par Baitfage aur Bait'aniyyah ke pás áe, to us ne apne shágirdon men se do ko bhejá, 2 aur un se kahá, ki Apne sámne ke gāṭw men jáo, aur us men dákhil hote hí ek gadhí ká bachcha bandhá húa tumhen mil-egá, jis par koí admí ab tak sawár nahin húa; use khol láo. 3 Aur agar koí tum se kahe, ki Tum yih kyün karte ho? to kahná, ki Khudá wand ko darkár hai; wuh fi'lfaur use yahin wápas bhej degá. 4 Pas wuh gaye, aur bachche ko darwáze ke nazdík báhar chauk men bandhá húa páyá, aur use kholne lage. 5 Magar jo log wahán khare the, un men se ba'z ne un se kahá; Yih kyá karte ho, ki gadhí ká bachcha kholte ho? 6 Unhon ne jaisá Yisú' ne kahá thá, waisá un se kah diyá: phir unhon ne un ko jáne diyá. 7 Pas wuh gadhí ke bachehe ko Yisú' ke pás láe, aur apne kapre us par dál diye; aur wuh us par sawár ho gayá. 8 Aur bahut logon ne apne kapre ráh men bichhá diye, auron ne kheton men se dáliyan káṭke phailá di. 9 Aur jo us ke áge áge játe aur píchhe píchhe chale áte the, pukár pukárkar kahte játe the, ki Hosha'ná; mubáarak

hai wuh jo Khudáwand ke nám par átá hai; 10 mubáarak hai hamáre báp Dáúd kí bádsháhát jo á rahí hai: 'álam í bálá par Hosha'ná.

11 Aur wuh Yarúshalem men dákhil hokar haikal men áyá; aur cháron taraf sab chízen muláhaza karke, un bárah ke sáth Bait'aniyyáh ko gayá, kyúнки shám ká waqt ho gayá thá.

12 Dústre din, jab wuh Bait'aniyyáh se nikle, us ko bhúk lagí. 13 Aur dúr se anjír ká ek daraht, jis men patte the, dekhkar gayá, kí sháyad us men kuchh páe: magar jab us ke pás pahunchá, to patton ke siwá kuchh na páyá; kyúнки anjír ká mausim na thá. 14 Us ne us se kahá; A'yanda koí tujh se kabhí phal na kháe. Aur us ke shágirdon ne suná.

15 Phir wuh Yarúshalem men áe: aur Yisú' haikal men dákhil hokar unhen jo haikal men kharíd o farokht kar rahe the báhar nikálne lagá, aur sarráfon ke takhte aur kabútar-faroshon kí chaukiyán ulaí; 16 aur us ne kisi ko haikal men se hokar koí bartan le jáne na diyá; 17 aur apní ta'lím men un se kahá; Kyá yih nahín likhá hai, kí Merá ghar sab qaumon ke liye du'á ká ghar kahláegá? magar tum ne use dákúon kí khoh baná diyá hai. 18 Aur sardár káhin aur faqíh yih sunkar us ke halák karne ká mauqa' dhúndhne lage: kyúнки us se darté the, is liye kí sáre 'ámm log us kí ta'lím se hairán hote the.

19 Aur roz shám ko wuh shahr se báhar jáyá kartá thá.

20 Phir subh ko jab wuh udhar se guzre, to us anjír ke daraht ko jaf tak súkhá húa dekhá. 21 Patras ko wuh bát yád áí aur us se kahá; Ai Rabbí, dekh, yih anjír ká daraht, jis par tú ne la'nat kí thí, súkh gayá hai. 22 Yisú' ne jawáb men un se kahá: Khudá par ímán rakkho. 23 Main tum se sach kahtá hún, kí jo koí is pahár se kahe; Tú ukhar já, aur samundar men já par, aur apne dil men shakk na kare, balki yaqín kare, kí jo kahtá hai wuh ho jáegá, to us ke liye wuhí hogá. 24 Is liye main tum se kahtá hún, kí jo kuchh tum du'á men mángte ho, yaqín karo kí tum ko mil gayá, aur tumháre liye ho jáegá. 25 Aur jab kabhí tum khare hue

du'á mángte ho, agar tumhen kisi se kuchh shikáyat ho, to use mu'áf karo; táki tumhárá Báp bhí jo ásmán par hai tumháre qusúr mu'áf kare. [26 Aur agar tum mu'áf na karoge, to tumhárá Báp jo ásmán par hai tumháre qusúr bhí mu'áf na karegá.]

27 Wuh phir Yarúshalem men áe: aur jab wuh haikal men phir rahá thá, to sardár káhin aur faqíh aur buzurg us ke pás áe, 28 aur us se kahá; Tú in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hai? yá kis ne tujhe yih ikhtiyár diyá, kí in kámon ko kare? 29 Yisú' ne un se kahá, kí Main tum se ek bát púchhtá hún; tum jawáb do, to main tumhen batáungá, kí in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. 30 Yúhanná ká bapisma ásmán kí taraf se thá, yá insán kí taraf se? mujhe jawáb do. 31 Wuh ápas men saláh karne lage, kí Agar ham kahen, A'smán kí taraf se, to wuh kahegá; Phir tum ne kyúń us ká yaqín na kiyá? 32 Aur agar kahen; Insán kí taraf se—to logon ká dar thá, is liye kí sab log wáqa'í Yúhanná ko nabí jánte the. 33 Pas unhon ne jawáb men Yisú' se kahá; Ham jánte nahín. Yisú' ne un se kahá; Main bhí tumhen nahín batátá, kí in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún.

12 Phir us ne un se tamsílon men báten karní shurú' kí, aur kahá; Ek shakhs ne angúrí bág lagáya, aur us ke cháron taraf iháta ghéra, aur hauz khodá, aur burj banáya, aur use bágbanon ko theke par dekar pardes chalá gayá. 2 Phir phal ke mausim men us ne ek náukar ko bágbanon ke pás bhejá, táki bágbanon se bág ke phalon ká hissa le le. 3 Lekin unhon ne use pakarke píta, aur khálí háth lautá diyá. 4 Us ne phir ek áur náukar ko un ke pás bhejá; magar unhon ne us ká sir phor diyá aur be'izzat kar dála. 5 Phir us ne ek áur ko bhejá; unhon ne use qatl kiyá: phir áur bahuteron ko bhejá; unhon ne un men se ba'z ko píta, aur ba'z ko qatl kiyá. 6 Ab ek báqí thá, jo us ká piyará betá thá: us ne ákhir ko use un ke pás yih kahkar bhejá, kí Wuh mere beté ká to liház karenge. 7 Lekin un bágbanon ne ápas men kahá; Yihí

waris hai; áo, ise qatl karen, to mās hamārī ho jāegī. 8 Pas unhon ne use pakarke qatl kiyá, aur bág ke bahar phenk diyá. 9 Ab bág ka málík kyá karegá? Wuh áegá, aur un bágbánon ko halák karke bág auron ko de degá. 10 Kyá tum ne yih nawishta bhī nahīn parhá, ki

Jis patthar ko mi'máron ne radd kiyá,

Wuhī kone ke sire ká patthar ho gayá :

11 Yih Khudáwand kī taraf se huá, Aur hamārī nazar men 'ajīb hai?

12 Is par wuh us ke pakarne kī koshish karne lage; magar logon se dare; kyūnki wuh samajh gaye the, ki us ne yih tamsil ham par kahī : pas use chhorkar chale gaye.

13 Phir unhon ne ba'z Farislon aur Herodion ko us ke pás bhejá, táki báton men us ko phansáen.

14 Aur unhon ne ákar us se kahá; Ai ustád, ham jánte hain, ki tú sachchá hai, aur kisi kī parwá nahīn kartá; kyūnki tú kisi ádmī ká tarafdár nahīn, balki sachcháí se Khudá kī ráh kī ta'līm detá hai. 15 Pas Qaisar ko jizya dená rawá hai, yá nahīn? Ham den, yá na den? Us ne un kī riyákārī ma'lúm karke un se kahá; Tum mujhe kyūn ázmáte ho? Mere pás ek dínár láo, ki main dekhūn.

16 Wuh le áe. Us ne un se kahá; Yih sūrat aur nám kis ká hai? Unhon ne us se kahá, Qaisar ká. 17 Yisú' ne un se kahá; Jo Qaisar ká hai Qaisar ko, aur jo Khudá ká hai Khudá ko adá karo. Wuh us par bará ta'ajjub karne lage.

18 Phir Sadúqion ne, jo kahte hain kī qiyámat hai hī nahīn, us ke pás ákar us se yih suwál kiyá, ki 19 Ai ustád, hamáre liye Músá ne likhá hai, ki Agar kisi ká bhái beaulád mar jáe, aur us kī bīwī rah jáe, to us ká bhái us kī bīwī ko kar le, táki apne bhái ke liye nasl paidá kare. 20 Sát bhái the; pahle ne bīwī kī, aur beaulád mar gayá;

21 dúsre ne use kar liyá aur beaulád mar gayá; aur isī tarah tísre ne; 22 yahán tak kī sáton beaulád mar gaye. Sab ke píchhe 'aurat bhī mar gayī. 23 Qiyámat men yih un men se kis kī bīwī hogī? kyūnki sáton kī bīwī banī thī. 24 Yisú' ne un se kahá; Kyá tum is sabab se gumráh nahīn ho, ki na kitáb i

muqaddas ko jánte ho, na Khudá kī qudrat ko? 25 Kyūnki jab log murdon men se jī uthenge, to un men biyáh shádī na hogī; balki ásmán par firishton kī mánind hongé. 26 Magar is बारे men kī murde jī uthte hain, kyá tum ne Músá kī kitáb men Jhári ke zikr men nahīn parhá, ki Khudá ne us se kahá, ki Main Ibráhīm ká Khudá, aur Izháq ká Khudá, aur Ya'qúb ká Khudá hūn? 27 Wuh to murdon ká Khudá nahīn, balki zindon ká hai : pas tum baré gumráh ho.

28 Aur faqihon men se ek ne un ko bahs karte sunkar ján liyá ki us ne unhen khúb jawáb diyá hai. Wuh pás áyá aur us se púchhá, ki Sab hukmon men awwal kaun sá hai? 29 Yisú' ne jawáb diyá, ki Awwal yih hai; Ai Isráíl, sun : Khudáwand hamará Khudá ek hī Khudáwand hai : 30 aur tú Khudáwand apne Khudá se apne sáre dil, aur apní sárí ján, aur apní sárí 'aql, aur apní sárí táqat se mahabbat rakh.

31 Dúsrá yih hai, ki Tú apne parausi se apne barábar mahabbat rakh. In se bará aur koi hukm nahīn.

32 Faqih ne us se kahá; Ai ustád, kyá khúb! tú ne sach kahá, ki wuh ek hī hai, aur us ke siwá aur koi nahīn :

33 aur us se sáre dil, aur sárí 'aql, aur sárí táqat se mahabbat rakhní, aur apne parausi se apne barábar mahabbat rakhní sab sokhtani qurbánion aur zabihon se barhkar hai. 34 Jab Yisú' ne dekhá, ki us ne dánái se jawáb diyá, to us se kahá; Tú Khudá kī bádsháhat se dúr nahīn. Aur phir kisi ne us se suwál karne kī jur'at na kī.

35 Phir Yisú' ne haikal men ta'līm dete waqt yih kahá, ki Faqih kyūnkar kahte hain, ki Masih Dáúd ká betá hai? 36 Dáúd ne khud Rúhu'l Quds kī hidáyat se kahá hai, ki

Khudáwand ne mere Khudáwand se kahá;

Meri dahiní taraf baith,

Jab tak main tere dushmanon ko tere pánwon ke niche kī chauki na kar dún.

37 Dáúd to ap use Khudáwand kahtá hai, phir wuh us ká betá kahán se tháhrá? Aur 'amm log khushí se us kī sunte the.

38 Phir us ne apní ta'līm men kahá, ki Faqihon se khabardár

raho, jo lambe lambe jáme pahin-
kar phirná, aur bázaron men salám,
39 aur 'ibádatkhānon men a'lá dar-
je kī kursiān, aur ziyáfaton men
sadrnishīnī chāhte hain; 40 aur
wuh bewa 'auraton ke gharon ko
dabá baithē hai, aur dikhāwe ke
liye namáz ko tūl dete hain; inhen
ziyáda sazā hogí.

41 Phir wuh haikal ke khazāne
ke sāmne baithá dekh rahá thá, ki
log haikal ke khazāne men paise
kis tarah dālte hain: aur bahutere
daulatmand bahut kuchh dāl rahe
the. 42 Itne men ek kangál bewa
ne ákar do damriyān, ya'nī ek
dhelá, dālá. 43 Us ne apne shágird-
on ko pás bulákar un se kahá;
Main tum se sach kahtá hūn, ki jo
haikal ke khazāne men dāl rahe
hain is kangál bewa ne un sab se
ziyáda dālá; 44 kyūnki sabhon ne
apne mál kī bahutát se dālá; ma-
gar is ne apnī nádārī kī hálát men
jo kuchh us ká thá, ya'nī apnī sári
rozī, dāl dí.

13 Jab wuh haikal se báhar
já rahá thá, to us ke shágird-
on men se ek ne us se kahá;
Ai ustád, dekh, yih kaise kaise
patthar aur kaisí kaisí 'imáraton
hai! 2 Yisú' ne us se kahá; Tú
in barí barí 'imáraton ko dekhtá hai?
yahán kisi patthar par patthar baqí
na rahegá, jo giráya na jae.

3 Jab wuh Zaitún ke pahār par
haikal ke sāmne baithá thá, to Pa-
tras aur Ya'qúb aur Yúhanná aur
Andriyás ne akele men us se púch-
há; 4 Hamein batá, ki yih bátein
kab hongí? aur jab yih sári bátein
purí hone ko hon, us waqt ká kyá
nishán hai? 5 Yisú' ne un se kahná
shurú' kiya; Khabardár, koí tum-
hen gumráh na kar de. 6 Bahutere
mere nám se áenge, aur kahenge,
ki Wuh main hī hūn; aur bahut se
logon ko gumráh karenge. 7 Aur
jab tum laráiyān, aur laráiyon kī
afwāhen suno, to ghabrá na jáná:
in ká wáqi' honá zarúr hai; lekin
us waqt khátima na hogá. 8 Kyūn-
ki qaum par qaum, aur bádsháhat
par bádsháhat chārhái karegi; ja-
gah jagah bhaunchál áenge, aur kál
parenge: yih bátein musibaton ká
shurú' hī hongí.

9 Lekin tum khabardár raho; kyūn-
ki log tumhen 'adálaton ke hawále

karenge, aur tum 'ibádatkhānon men
píte jáoge, aur hákimon aur bád-
sháhon ke áge mere sabab házir
kiye jáoge, táki un ke liye gawáhi
ho. 10 Aur zarúr hai ki pahle sab
qaumon men Injíl kī manádí kī jae.
11 Lekin jab tumhen le jákar hawále
karen, to pahle se andesha na karná,
ki ham kyá kahen; balki jo kuchh us
gharí tumhen batáyá jae, wuhí kah-
ná; kyūnki kahnewále tum nahin
ho, balki Rúhu'l Quds hai. 12 Aur
bhái ko bhái aur betē ko báp qatl
ke liye hawále karegá, aur betē main
báp ke barákhiláf khare hokar unhen
marwá dālenge. 13 Aur mere nám
ke sabab sab log tum se 'adawat
rakkhenge: magar jo ákhir tak bar-
dásht karegá, wuh naját páegá.

14 Pas jab tum us ujánewálí
makrúh chíz ko us jagah khará
huá dekho, jahán us ká khará honá
rawá nahin (parhnewálá samajh le);
us waqt jo Yahúdiya men hon, wuh
paharon par bhág jāen; 15 jo kothe
par ho, wuh apne ghar se kuchh
lene ko na niche utre, na andar jae:
16 aur jo khet men ho, wuh apná
kaprá lena ko pichhe na laute.
17 Magar un par afsos hai, jo un
dinon men hámila hon, aur jo dúdh
piláti hon! 18 Aur du'á mángo, ki
yih járon men na ho. 19 Kyūnki
wuh dín aisi musibat ke hongē, ki
khilqat ke shurú' se, jise Khudá ne
khalq kiya, na ab tak hui hai, na
kabhi hogí. 20 Aur agar Khudá-
wand un dinon ko na ghatátá, to
koí bashar na bachta: magar un
bargúzidon kī khátir, jin ko us ne
chuná hai, un dinon ko ghatáyá.
21 Aur us waqt agar koí tum se
kahe, ki Dekho, Masih yahán, yá
Dekho, wahán hai, to yaqín na
karná: 22 kyūnki jhúthe Masih aur
jhúthe nabí uth khare hongē, aur
nishán aur 'ajib kám dikhāenge;
táki agar mumkin ho to bargu-
zidon ko bhi gumráh kar den.
23 Lekin tum khabardár raho: dekho,
main ne tum se sab kuchh pahle
hí kah diya hai.

24 Magar un dinon men, us musi-
bat ke ba'd, sūraj tárík ho jāegá,
aur chánd apnī raushnī na degá;
25 aur ásmán se sitáre girne lagē-
ge, aur jo quwwaten ásmán men
hain, wuh hilái jāengí. 26 Aur us
waqt log Ibn i A'dam ko barí qudrat

aur jalál ke sáth bádalon men áte dekhege. 27 Us waqt wuh firishton ko bhejkar apne barguzidon ko, zamín ke sire se ásmán ke sire tak, charon taraf se jama' karega.

28 Ab anjir ke darakht se ek tam-sil síkho: jünhi us ki dālí narm hotí, aur patte nikalte hain, tum ján lete ho, ki garmí nazdík hai; 29 isí tarah jab tum in báton ko hote dekho, to ján lo ki wuh nazdík, balki darwáze par hai. 30 Main tum se sach kahtá hün, ki jab tak yih sab báton na ho len, yih nasil hargiz tamám na hogí. 31 A'smán aur zamín tal jáenge: lekin meri báton na talengi. 32 Lekin us din yá us gharí ki bábat koí nahín jántá, na ásmán ke firishte, na Betá, magar Báp. 33 Khabardár, jágte aur du'á mángte raho; kyünki tum nahín jánte, ki wuh waqt kab áegá. 34 Yih us ádmí ká sá hál hai, jo pardes gayá huá hai, aur us ne ghar chhor-te waqt apne naukaron ko ikhtiyár diyá, ya'ní har ek ko us ká kám batá diyá, aur darbán ko hukm diyá, ki Jágtá rah. 35 Pas jágte raho: kyünki tum nahín jánte ki ghar ká málík kab áegá; shám ko, yá ádhí rát ko, yá murg ke báng dete waqt, yá subh ko; 36 aisé na ho ki achának ákar wuh tum ko sotá páe. 37 Aur jo main tum se kahtá hün, wuhí sab se kahtá hün, ki Jágte raho.

14 Do din ke ba'd Fasah aur 'I'd i Fatír honewáli thí: aur sardár káhin aur faqíh mauqa' dhundh rahe the, ki use kyünkar fareb se pakarke qatl karen; 2 kyünki kahte the, ki 'I'd ko nahín, aisé na ho ki logon men balwá ho jáe.

3 Jab wuh Bait'aniyyáh men Shamá'áh korhí ke ghar khána kháne baithá huá thá, to ek 'aurat jatámási ká beshqímat kháits 'itr sang i marmar ki 'itrdáni men láí; aur 'itrdáni torke, 'itr ko us ke sir par dálá. 4 Magar ba'z apne dil men khafá hokar kahne lage; Yih 'itr kis liye zái' kiyá gayá? 5 Kyünki yih 'itr tín sau dínár se ziyáda ko bikkar, garíbon ko diyá já saktá thá. Aur wuh use malámat karne lage. 6 Yisú' ne kahá; Use chhor do: kyün use diqq karte ho? us ne mere sáth bhalái ki hai. 7 Kyünki garíb

gurbá to hamesha tumháre pás hain; jab cháho, un ke sáth neki kar sakte ho; lekin main tumháre pás hamesha na rahúnga. 8 Jo kuchh wuh kar sakí, us ne kiyá; us ne dafn ke liye mere badan par pahle se 'itr malá. 9 Main tum se sach kahtá hün, ki Tamám dunyá men, jahán kahín Injíl ki manádi kí jáegi, yih bhí jo is ne kiyá is kí yádgári men kahá jáegá.

10 Phir Yahúdáh Iskariyotí, jo un bárah men se thá, sardár káhinon ke pás chalá gayá, táki use un ke háth pakarwá de. 11 Wuh yih sunkar khush hue, aur us ko rupaye dene ká iqrár kiyá. Aur wuh mauqa' dhundhne lagá, ki kisi tarah qábú pakar use pakarwá de.

12 'I'd i Fatír ke pahle din, ya'ní jis roz Fasah ko zabh kiyá karte the, us ke shágirdon ne us se kahá; Tú kahán cháhtá hai, ki ham jákar tere liye Fasah kháne kí taiyári karen? 13 Us ne apne shágirdon men se do shakhs bheje, aur un se kahá; Shahr men jáo; ek shakhs pání ká ghará liye hue tumhen mil-egá: us ke píchhe ho lená; 14 aur jahán wuh dákhil ho, us ghar ke málík se kahná; Ustád kahtá hai, ki Merá mihmánkhána, jahán main apne shágirdon ke sáth Fasah kháun, kahán hai? 15 to wuh ap tumhen ek bará bálákhána árásta aur taiyár dikháegá: wahín hamáre liye taiyári karná. 16 Pas shágird chale gaye, aur shahr men ákar, jaisá us ne un se kahá thá, waisá hí páyá, aur Fasah taiyár kiyá.

17 Jab shám hui, to wuh un bárah ke sáth áyá. 18 Aur jab wuh baithe khá rahe the, to Yisú' ne kahá; Main tum se sach kahtá hün, ki tum men se ek, jo mere sáth khátá hai, mujhe pakarwáegá. 19 Wuh dilgír hone aur ek ek karke us se kahne lage; Kyá main hün? 20 Us ne un se kahá, ki Wuh bárah men se ek hai, jo mere sáth tabáq men háth dáltá hai. 21 Kyünki Ibn i A'dam to, jaisá us ke haqq men likhá hai, játá hí hai; lekin us ádmí par afsos hai, jis ke wasile se Ibn i A'dam pakarwáyá játá hai! agar wuh ádmí paidá na hotá, to us ke liye achchhá hotá.

22 Aur wuh khá hí rahe the ki us ne rotí lí, aur barakat cháhkar torí, aur unhen dí, aur kahá, ki Lo, yih

merá badan hai. 23 Phir us ne piyála lekar shukr kiyá, aur unhen diya; aur un sabhon ne us men se piya. 24 Aur us ne un se kaha, ki Yih 'ahd ka merá wuh khun hai, jo bahuteron ke liye bahaya jata hai. 25 Main tum se sach kahta hun, ki Angur ka shira phir kabhi na piunga, us din tak ki Khuda ki badshahat men naya na piun.

26 Phir git gake bahar Zaitun ke pahar par gaye.

27 Aur Yisú' ne un se kaha; Tum sab thokar khaoge, kyunki likha hai, ki Main charwaha ko marunga, aur bheren paraganda ho jaege. 28 Magar main apne ji uthne ke ba'd tum se pahle Galil ko jaunga. 29 Patras ne us se kaha; Go sab thokar khaen, lekin main na khaunga. 30 Yisú' ne us se kaha; Main tujh se sach kahta hun, ki Tu aj isi rat, murg ke do bar bang dene se pahle, tin bar merá inkar karega. 31 Lekin us ne bahut zor dekar kaha; Agar tere sath mujhe marna bhi pare, taubhi tera inkar hargiz na karunga. Isi tarah aur sab ne bhi kaha.

32 Phir wuh ek jagah ae jis ka nam Gatsamane tha, aur us ne apne shagirdon se kaha; Yahán baitho raho, jab tak main du'a mangun. 33 Aur Patras aur Ya'qub aur Yuhanna ko apne sath lekar nihayat hairan aur beqarar hone laga. 34 aur un se kaha; Meri jan nihayat gamgin hai, yahán tak ki marne ki naubat pahunch gayi hai: tum yahán thahro, aur jagte raho. 35 Aur wuh thorá age barha, aur zamin par girke du'a mangne laga, ki agar ho sake, to yih gharí mujh par se tal jae; 36 aur kaha; Ai Abbá, ai Báp, tujh se sab kuchh ho saktá hai; is piyale ko mere pas se hatá le: táham jo main chahata hun wuh nahin, balki jo tu chahata hai wuhí ho. 37 Phir wuh áya, aur unhen sotá pakar Patras se kaha; Ai Shama'un, tu sotá hai? kyá tu ek gharí bhi na jag saká? 38 Jago aur du'a mango, taki ázmáish men na paro: ruh to musta'idd hai, magar jism kamzor hai. 39 Wuh phir chala gaya aur wuhí bat kahkar du'a mangi; 40 aur phir ákar unhen sotá paya, kyunki un ki ankhen mud se bhari thin; aur wuh na jante the, ki use kyá jawab

den. 41 Phir tisi bar ákar un se kaha; Ab sote raho aur áram karo: bas, waqt á pahuncha hai; dekho, Ibn i Adam gunahgaron ke hath men hawale kiyá jata hai. 42 Utho, chalen: dekho, merá pakarwanewala nazdik á pahuncha hai.

43 Wuh yih kah hi raha tha, ki fi'lfaur Yahúda, jo un barah men se tha, aur us ke sath ek bhir talwaren aur láthiyán liye hue sardar kahinon aur faqihon aur buzurgon ki taraf se á pahunchi. 44 Aur us ke pakarwanewale ne unhen yih patá diya tha, ki jis ka main bosa lun, wuhí hai: use pakar kar hifazat se le jana. 45 Wuh ákar fi'lfaur us ke pas gaya, aur kaha; Ai Rabbi; aur us ke bosa liye. 46 Unhon ne us par hath dalkar use pakar liya. 47 Un men se jo pas khare the, ek ne talwar khechkar, sardar kahin ke naukar par chalai, aur us ka kan ura diya. 48 Yisú' ne un se kaha; Kyá tum talwaren aur láthiyán lekar mujhe daku ki tarah pakarne nikle ho? 49 Main har roz tumhare pas halka men ta'lim deta tha, aur tum ne mujhe nahin pakra: lekin yih is liye hua hai ki nawishte pure hon. 50 Is par sare shagird use chhor kar bhag gaye.

51 Magar ek jawan apne nange badan par mihin chadar orhe hue us ke piche ho liya; use logon ne pakra, 52 magar wuh chadar chhor kar nanga bhag gaya.

53 Phir wuh Yisú' ko sardar kahin ke pas le gaye: aur sab sardar kahin, aur buzurg, aur faqih us ke han jama' ho gaye. 54 Aur Patras fasile par us ke piche piche sardar kahin ke diwankhane ke andar tak gaya; aur piyadon ke sath baithkar ag tapne laga. 55 Aur sardar kahin aur sare sadr 'adalatwale Yisú' ke mar dalne ke waste us ke khilaf gawahi dhundhne lage, magar na pai; 56 kyunki bahuteron ne us par jhuthi gawahiyan to di, lekin un ki gawahiyan muttafiq na thin. 57 Phir ba'z ne uthkar us par yih jhuthi gawahi di, ki 58 Ham ne use yih kahte suna hai, ki Main is maqdis ko jo hath se bana hai dhaunga, aur tin din men dusra banaunga, jo hath se na bana ho. 59 Lekin is par bhi un ki gawahi muttafiq na nikli. 60 Phir sardar

káhin ne bích men khare hokar Yisú' se púchhá, ki Tú kuchh jawáb nahín detá? yih tere khiláf kyá gawáhi dete hain? 61 Magar wuh chupká hí rahá, aur kuchh jawáb ná diyá. Sardár káhin ne us se phir suwál kiya aur kahá; Kyá tú us Sitúda ká Betá Masíh hai? 62 Yisú' ne kahá; Hán, main hún: aur tum Ibn i A'dam ko Qádir i Mutlaq kí dahiní taraf baithe, aur ásmán ke bádalón ke sáth áte dekhoge. 63 Sardár káhin ne apne kapre pharke kahá; Ab hamen gawáhiñ kí kyá hájat rahí? 64 Tum ne yih kufr suná: tumhári kyá ráe hai? Un sab ne fatwá diyá, ki Wuh qatlí ke láiq hai. 65 Tab ba'z us par thúkne, aur us ká munh dhánpne, aur us ke mukke márne, aur us se kahne lage, Nubuwwat kí báten suná! aur piyádon ne use tamáche már márke apne qabze men líyá.

66 Jab Patras niche sahn men thá, to sardár káhin kí laundiyon men se ek wahán áí, 67 aur Patras ko ág tápte dekhkar us par nazar kí aur kahne lagi; Tú bhí us Násari Yisú' ke sáth thá. 68 Us ne inkár kiya, aur kahá, ki Main to na jántá aur na samajhtá hún, ki tú kyá kahtí hai: phir wuh báhar deorhi men gayá; aur murg ne báng dí. 69 Wuh laundí use dekhkar un se jo pás khare the phir kahne lagi; Yih un men se hai. 70 Magar us ne phir inkár kiya. Aur thorí der ba'd unhon ne jo pás khare the Patras se phir kahá; Beshakk tú un men se hai; kyunki tú Galilí bhí hai. 71 Magar wuh la'nat karne aur qasam kháne lagá, ki Main is ádmí ko, jis ká tum zikr karte ho, nahín jántá. 72 Aur fi'lfaur dúsrí bár murg ne báng dí. Patras ko wuh bát jo Yisú' ne us se kahí thí yád áí, ki Murg ke do bár báng dene se pahle tú tén bár merá inkár karegá. Aur is par gaur karke wuh ro pará.

15 Aur fi'lfaur, subh hote hí, sardár káhinon ne buzurgon aur faqihon aur sáre sadr 'adálatwálon samet saláh karke, Yisú' ko bándhwayá, aur le jákar Pílátus ke hawále kiya. 2 Aur Pílátus ne us se púchhá; Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai? Us ne jawáb men us se kahá; Tú khud kahtá hai.

3 Aur sardár káhin us par bahut bátón ká ilzám lagáte rahe. 4 Pílátusne us se dobára suwál karke yih kahá; Tú kuchh jawáb nahín detá? Dekh, yih tujh par kitní bátón ká ilzám lagáte hain? 5 Yisú' ne phir kuchh jawáb nahín diyá; yahán tak ki Pílátus ne ta'ajjub kiya.

6 Aur wuh 'I'd par ek qaidí ko, jis ke wáste log 'arz karte the, un kí khátir chhor diyá kartá thá. 7 Aur Bar Abbá nám ek ádmí un bágon ke sáth qaid men pará thá, jinhon ne bagáwat men khún kiya thá. 8 Aur bhí upar charhkar us se 'arz karne lagi, ki Jo terá dastúr hai, wuh hamare liye kar. 9 Pílátus ne unhen yih jawáb diyá; Kyá tum cháhte ho, ki main tumhári khátir Yahúdíon ke bádsháh ko chhor dúñ? 10 Kyunki use ma'lúm thá, ki sardár káhinon ne is ko hasad se mere hawále kiya hai. 11 Magar sardár káhinon ne bhí ko ubhárá, táki Pílátus un kí khátir Bar Abbá hí ko chhor de. 12 Pílátus ne dobára un se kahá; Phir, jise tum Yahúdíon ká bádsháh kahte ho, us ko main kyá karúñ? 13 Wuh phir chilláe, ki Use salíb de. 14 Aur Pílátus ne un se kahá; Kyun, is ne kyá burái kí hai? Wuh aur bhí chilláe, ki Use salíb de. 15 Pílátus ne, logon ko khush karne ke iráde se, un ke liye Bar Abbá ko chhor diyá, aur Yisú' ko kore lagwákar hawále kiya, táki salíb dí jáe.

16 Aur sipáhi us ko us sahn men le gaye, jo Praitoriyun kahlátá hai; aur sári paltan ko bulá láe. 17 Aur unhon ne use argawání choga pahínáyá, aur kánthon ká táj banákar us ke sir par rakkhá; 18 aur use salám karne lage, ki Al Yahúdíon ke bádsháh, ádáb! 19 Aur wuh us ke sir par sarkandá márté, aur us par thúkte, aur ghutne tek tekkar use sijda karte rahe. 20 Aur jab use thañthon men upá chuke, to us par se argawání choga utárkar usí ke kapre use pahínáe; phir use salíb dene ko báhar le gaye.

21 Aur Shama'un nám ek Kurení ádmí, Sikanidar aur Rúfus ká báp, díhát se áte húe udhar se guzrá; unhon ne use begár men pakrá, ki us kí salíb utháe. 22 Aur wuh use maqám i Gulgutá par láe, jis ká tarjuma Khopri kí jagah hai. 23 Aur

murr milí húi mai use dene lage, magar us ne na lí. 24 Aur unhon ne use salíb par chaṛháyá, aur us ke kapron par qur'a dákhar, ki kis ko kyá mile, unhon bánt liyá. 25 Aur pahar dín chaṛhá thá, jab unhon ne us ko salíb par chaṛháyá. 26 Aur us ká ilzám likhkar us ke úpar lagá diyá gayá, ki YAHÓDÍON KÁ BÁDSHÁH. 27 Aur unhon ne us ke sáth do dákú, ek us kí dahíní, aur ek us kí báín taraf salíb par chaṛháe. [28 Tabís mazmún ká wuh nawishta, ki Wuh badkáron men gíná gayá, púrú húa.] 29 Aur ráh chalne-wále sir hilá hilákar us par la'n ta'n karte, aur kahte the, ki Wáh! maqdis ke dhánewále, aur tén dín men banánewále, 30 salíb par se utárke apne taín bachá. 31 Isí tarah sardár káhin bhí, faqíhon ke sáth milke, ápas men thaṭṭhe se kahte the; Is ne auron ko bacháyá, apne taín nahín bachá saktá. 32 Isráíl ká bádsháh Masíh ab salíb par se utár áe, táki ham dekhkar ímán láen. Aur jo us ke sáth salíb par chaṛháe gaye the, wuh us par la'n ta'n karte the.

33 Jab do pahar húi, to tamám mulk men andherá chhá gayá, aur tísre pahar tak rahá. 34 Aur tísre pahar ko Yísú' baṛí áwáz se chilláyá, ki Ilohí, Ilohí, lámá shabaqtaní? jis ká tarjuma yih hai; Ai mere Khudá, ai mere Khudá, tú ne mujhe kyún chhor diyá? 35 Jo pás kharé the, un men se ba'z ne yih sunkar kahá; Dekho, wuh Elíyyáh ko bulátá hai. 36 Aur ek ne daurkar ístánj ko sirke men duboyá, aur sarkande par rakkhar use chusáyá, aur kahá; Thahar jáo, dekhén to; Elíyyáh use utárne átá hai yá nahín. 37 Phír Yísú' baṛí áwáz se chilláyá, aur dam de diyá. 38 Aur maqdis ká parda úpar se niche tak phatkar do tukre ho gayá. 39 Aur jo súbadár us ke sámne khará thá, us ne use yún dam dete húe dekhkar kahá, ki Yih ádmí beshakk Khudá ká Betá thá. 40 Aur kái 'auraten dúr se dekh rahí thín: un men Maryam Magdalíní aur chhoṭe Ya'qúb aur Yoses kí mán Maryam, aur Salome thín; 41 jab wuh Galílí men thá, yih us ke píchhe ho letí aur us kí khidmat kartí thín; aur aur bhí bahut áí 'auraten thín, jo us ke sáth Yarúshalem men áí thín.

42 Jab shám ho gayí, to is liye kí Taiyárí ká dín thá, jo Sabt se ek dín pahle hotá hai, 43 Arimatíya ká rahnewálá Yúsuf áyá, jo 'izzatdár mushír aur khud bhí Khudá kí bádsháhát ká muntazir thá, aur jur'at se Pilátus ke pás jákar Yísú' kí lách mángí. 44 Aur Pilátus ne ta'ajjub kiyá, ki wuh aisá jald mar gayá; aur súbadár ko bulákar us se púchhá, kí Us ko mare húe der ho gayí? 45 Jab súbadár se hál ma'lúm kar liyá, to lách Yúsuf ko dilá dí. 46 Us ne ek mihín chádar mol lí, aur lách ko utárkar us chádar men kafnáyá, aur ek qabr ke andar jo chaṭán men khodí gayí thí use rakkhá, aur us qabr ke munh par ek patthar lúṛhká diyá. 47 Aur Maryam Magdalíní aur Yoses kí mán Maryam dekh rahí thín, kí wuh kahán rakkhá gayá hai.

16 Jab Sabt ká dín guzar gayá, to Maryam Magdalíní aur Ya'qúb kí mán Maryam aur Salome ne khushbúdar chízen mol lí, táki ákar us par maleñ. 2 Wuh hafte ke pahle dín bahut sawere, jab súraj niklá hí thá, qabr par áín. 3 Aur ápas men kahtí thín, kí Ham-áre liye patthar ko qabr ke munh par se kaun lúṛhkáegá? 4 Jab unhon ne nigáh kí, to dekhá kí patthar lúṛhká húa hai; kyúnki wuh bahut hí baṛá thá. 5 Aur qabr ke andar jáke, unhon ne ek jawán ko safed jáma pahine húe dahíní taraf baiṭhe dekhá, aur niháyat hat-rán hún. 6 Us ne un se kahá, Aísí hairán na ho; tum Yísú' Násarí ko, jo maslúb húa thá, dhúndhti ho; wuh hí uthá hai; yahán nahín hai; dekho, yih wuh jagah hai jahán unhon ne use rakkhá thá. 7 Lekin tum jákar us ke shágirdon aur Patras se kaho, kí Wuh tum se pahle Galílí ko jáegá; tum wahín use dekhoge, jaisá us ne tum se kahá. 8 Aur wuh nikalkar qabr se bhág gayín; kyúnki íarzish aur haibat un par gálib áí thí; aur unhon ne kisi se kuchh na kahá, kyúnki darrí thín.

9 Hafte ke pahle roz, jab wuh sawere hí uthá, to pahle Maryam Magdalíní ko, jis men se us ne sáṭ badróhen nikálí thín, dikhái diyá.

10 Us ne jákar us ke sáthiyon ko, jo mátam karte aur rote the, khabar di. 11 Aur unhon ne yih sunkar, ki wuh jítá hai aur us ne use dekhá hai, yaqín na kiyá.

12 Is ke ba'd wuh दूसरी surat mein un mein se do ko jab wuh díhát ki taraf paidal já rahe the díkhái diyá.

13 Unhon ne bhi jákar báqí logon ko khabar di, magar inhon ne un ka bhi yaqín na kiyá.

14 Phir pichhe wuh un gyarah ko bhi, jab khána kháne baithe the, díkhái diyá, aur un ki be'tiqáadí aur sakhtdí par malámat ki; kyúnci inhon ne us ke jí uthne ke ba'd use dekhá thá, unhon ne un ka yaqín na kiyá thá. 15 Aur us ne un se kahá, ki Tum tamám dunyá mein jákar sári khalq ke samne Injíl ki manáadí karo. 16 Jo imán láe aur

baptisma le, wuh naját páegá: aur jo imán na láe, wuh mujrim thábráyá jáegá. 17 Aur imán lánewálon ke darmiyan yih mu'jize hongé: wuh mere nám se badrúhon ko níkalenge; 18 nayí nayí zabáne bolenge; sánpon ko uthá lengé; aur agar koi halák karnewáli chíz pienge, unhen kuchh zarar na pahunchegá; wuh bímáron par háth rakkhenge, to achchhe ho jáenge.

19 Garaz Khudáwand Yisú' un se kalám karne ke ba'd ásmán par utháyá gayá, aur Khudá ki dahiní taraf baithe gayá. 20 Phir unhon ne níkalke har jagah manáadí ki, aur Khudáwand un ke sáth kám kartá rahá, aur kalám ko, un mu'jizon ke wasíle se jo sáth sáth hote the, sábit kartá rahá. A'mín.

LU'QA' KI' INJIL

1 Chúnki bahuton ne is par kamar bándhi hai, ki jo báten hamare darmiyan wáqí' hún, un ko tartíbwár bayán karen, 2 jaisá ki unhon ne, jo shurú' se khud dekhne-wále aur kalám ke khádim the, unhen ham ko pahuncháyá; 3 is liye ai mu'azzaz Thiyufílus, main ne bhi munásib jána, ki sab báton ka sílsila shurú' se thík thík daryáft karke unhen tere liye tartíb se líkh-ún, 4 táki jin báton ki tú ne ta'lim pái hai, un ki pukhtagí tujhe ma'lúm ho jáe.

5 Yahúdiya ke bádsháh Herodes ke zamáne mein Abiyyáh ke faríq mein se Zakaryáh nám ek káhin thá, aur us ki bíwi Hárún ki aulád mein se thí, aur us ka nám Ilíshiba' thá. 6 Aur wuh donon Khudá ke huzúr rástbáze aur Khudáwand ke sáre hukmon aur qánúnon par be'aib chalnewále the. 7 Aur un ke aulád na thí, kyúnci Ilíshiba' bájnh thí, aur donon 'umr rasída the.

8 Jab wuh Khudá ke huzúr apne faríq ki bári par kahánat ka kám anjám detá thá, to aisá húa 9 ki

kahánat ke dastúr ke muwáfíq us ke nám ka qur'a níklá, ki Khudáwand ke maqdis mein jákar khushbú jaláe: 10 aur logon ki sári jamá'at khushbú jaláte waqt báhar du'á máng rahí thí, 11 ki Khudáwand ka firishta khushbú ke mazbah ki dahiní taraf khará húa us ko díkhái diyá. 12 Aur Zakaryáh dekhkar ghabráyá aur us par dahshat chhá gayí. 13 Magar firishte ne us se kahá: Ai Zakaryáh, khauf ná kar; kyúnci teri du'á sun lí gayí, aur teri bíwi Ilíshiba' tere liye betá janegí; tú us ka nám Yúhanná rakhná. 14 Aur tujhe khushí o khurramí hogí, aur bahut se log us ki paidálsh ke sabab khush hongé. 15 Kyúnci wuh Khudáwand ke huzúr mein buzurg hogá, aur hargiz na mai na koi aur sharáb piégá, aur apni máng ke pet hí se Rúhu'l Quds se bhar jáegá, 16 aur bahut se baní Isráíl ko Khudáwand ki taraf jo un ka Khudá hai, pheregá. 17 Aur wuh Eliyyáh ki rúh aur quwwat mein us ke áge áge chalegá, ki wálidon ke dil aulád ki taraf, aur náfarmánon ko rástbázon ki dánái par chalne ki taraf phere, aur Khudá-

wand ke liye ek musta'idd qaum taiyar kare. 18 Zakaryah ne firishte se kaha; Main is bat ko kis tarah janun, kyunki main burha hun, aur meri biwi 'umr rasida hai. 19 Firishte ne jawab mein us se kaha; Main Jibra'il hun, jo Khuda ke huzur khará rahta hun, aur is liye bheja gaya hun, ki tujh se kalam karun aur tujhe in baton ki khush-khabari dun; 20 aur dekh, jis din tak yih baton waqi' na ho len, tu chupka rahega, aur bol na sakega, is liye ki tu ne meri baton ka, jo apne waqt par puri hongi, yaqin na kiya. 21 Aur log Zakaryah ki rah dekhte aur ta'ajjub karte the, ki use maqdis mein kyun der lagi. 22 Jab wuh bahar aya, to un se bol na saka. Pas unhon ne ma'lum kiya, ki us ne maqdis mein roya dekhi hai, aur wuh un se ishare karti thi, aur gungá hi raha. 23 Phir aisa hua ki jab us ki khidmat ke din pure hue, wuh apne ghar gaya.

24 In dinon ke ba'd us ki biwi Ilishiba' hamila hui; aur us ne panch mahine tak apne ta'in yih kahke chhipae rakha, ki 25 jab Khudawand ne meri ruswai logon mein se dur karne ke liye mujh par nazar ki, un dinon mein us ne mere liye aisa kiya.

26 Chhate mahine Jibra'il firishta Khuda ki taraf se Galil ke ek shahr mein jis ka nam Nasarat tha, ek kunwari ke pas bheja gaya, 27 jis ki mangni Da'ud ke gharane ke ek mard Yusuf nam se hui thi; aur us kunwari ka nam Maryam tha. 28 Aur firishte ne us ke pas andar ake kaha; Salam tujh ko, jis par fazl hua hai! Khudawand tere sath hai. 29 Wuh is kalam se bahut ghabra gayi aur sochne lagi, ki yih kaisa salam hai. 30 Firishte ne us se kaha; Ai Maryam, khauf na kar, kyunki Khuda ki taraf se tujh par fazl hua hai; 31 aur dekh, tu hamila hogi aur beta janegi; us ka nam Yisu' rakhna. 32 Wuh buzurg hoga; aur Khuda Ta'ala ka Beta kahlaga, aur Khudawand Khuda us ke bap Da'ud ka takht use dega, 33 aur wuh Ya'qub ke gharane par abad tak badshahi karega, aur us ki badshahi ka akhir na hoga. 34 Maryam ne firishte se kaha; Yih kyunkar hoga, jis hal mein ki main

mard ko nahin janti? 35 Aur firishte ne jawab mein us se kaha, ki Ruh-ul Quds tujh par nازل hoga, aur Khuda Ta'ala ki qudrat tujh par saya dalegi, aur is sabab se wuh pakiza jo paida honewala hai Khuda ka Beta kahlaga. 36 Aur dekh, teri rishtadar Ilishiba' ke bhi buhahe mein beta honewala hai; aur ab us ko, jo banjh khati thi, chhati mahina hai. 37 Kyunki jo qaul Khuda ki taraf se hai, wuh hargiz betasir na hoga. 38 Maryam ne kaha; Dekh, main Khudawand ki bandi hun; mere liye tere qaul ke muwafiq ho. Phir firishta us ke pas se chala gaya.

39 Un hi dinon Maryam uhi, aur jaldi se pahari mulk mein Yahudah ke ek shahr ko gayi, 40 aur Zakaryah ke ghar mein dakhil hokar Ilishiba' ko salam kiya. 41 Aur jinhin Ilishiba' ne Maryam ka salam suna, to aisa hua ki bachcha us ke pet mein uchhal para, aur Ilishiba' Ruh-ul Quds se bhar gayi, 42 aur baland awaz se pukarke boli, ki Tu 'auraton mein mubarak, aur tere pet ka phal mubarak hai; 43 aur mujh par yih fazl kahan se hua, ki mere Khudawand ki man mere pas ai? 44 Kyunki dekh, jinhin tere salam ki awaz mere kan mein pahunchi, bachcha mere khushi ke mere pet mein uchhal para. 45 Aur mubarak hai wuh jo iman lai, kyunki jo baton Khudawand ki taraf se us se kahi gayi thi, wuh puri hongi. 46 Phir Maryam ne kaha, ki

Meri jan Khudawand ki barai karti hai,

47 Aur meri ruh mere munji Khuda se khush hui;

48 Kyunki us ne apni bandi ki pasthali par nazar ki:

Aur dekh, ab se lekar har zamane ke log mujh ko mubarak kahenge.

49 Kyunki us Qadir ne mere liye bare bare kam kiye hain, Aur us ka nam pak hai.

50 Aur us ka rahm un par jo us se darte hain

Pusht dar pusht rahta hai.

51 Us ne apne bazu se zor dikhaya; Aur jo apne ta'in bara samajhte the un ko paraganda kiya.

52 Us ne ihtiyarwalon ko takht se gira diya,

Aur pasthálon ko baland kiyá.
 53 Us ne bhúkon ko achchhi chíz-
 on se ser kar diyá,
 Aur daulatmandon ko khálí háth
 lautá diyá.
 54 Us ne apne khádim Isráil ko
 sambhá liyá,
 Táki apní us rahmat ko yád
 farmáe,
 55 Jo Ibráhim aur us kí nasl par
 abad tak rahegi;
 Jaisá us ne hamáre báp dá dá se
 kahá thá.
 56 Aur Maryam tñ mahíne ke
 qaríb us ke sáth rahkar apne ghar
 ko laut gayí.
 57 Aur Ilíshiba' ke janne ká waqt
 á pahunchá, aur wuh beṭá janí.
 58 Aur us ke parausiyon aur rishta-
 dáron ne yih sunkar, kí Khudáwand
 ne us par barí rahmat kí, us ke sáth
 khushi manái. 59 Aur áthwen dín
 aisá huá kí wuh larke ká khatna
 karne áe, aur us ká nám us ke báp
 ke nám par Zakaryáh rakhne lage.
 60 Magar us kí man ne kahá;
 Nahín, balki us ká nám Yúhanná
 rakkhá jáe. 61 Unhon ne us se
 kahá, kí Tere kunbe men kisi ká yih
 nám nahín. 62 Aur unhon ne us ke
 báp ko ishára kiyá, kí Tú us ká nám
 kyá rakhná cháhtá hai? 63 Us ne
 takhtí mangáke yih likhá, kí Us
 ká nám Yúhanná hai; aur sab ne
 ta'ajjub kiyá. 64 Usí dam us ká
 munh aur zabán khul gayí, aur
 wuh bolne aur Khudá kí hamd
 karne lagá. 65 Aur un ke ás pás ke
 sab rahnewálon par dahshat chhá
 gayí; aur Yahúdiya ke tamám pahári
 mulk men in sab báton ká charchá
 phail gayá. 66 Aur sab sunnewál-
 on ne un ko díl men sochkar kahá;
 To yih larke kaisá honewálá hai?
 Kyunki Khudáwand ká háth us par
 thá.
 67 Aur us ká báp Zakaryáh Rúh-
 u'l Quds se bhar gayá, aur nubuwwat
 kí ráh se kahne lagá, kí
 68 Khudáwand Isráil ke Khudá
 kí hamd ho,
 Kyunki us ne apní ummat par
 tawajjuh karke use chhutkára
 diyá,
 69 Aur apne khádim Dáúd ke
 gharáne men
 Hamáre liye naját ká síng nikálá;
 70 (Jaisá us ne apne pák nabíon
 kí zabání kahá thá,

Jo kí dunyá ke shurá' se hote áe
 hain,)
 71 Ya'ní ham ko hamáre dushman-
 on se, aur sab kína rakhne-
 wálon ke háth se naját bakh-
 shí.
 72 Táki hamáre báp dá dá par rahm
 kare,
 Aur apne pák 'ahd ko yád
 farmáe;
 73 Ya'ní us qasam ko jo us ne
 hamáre báp Ibráhim se kháí
 thí,
 74 Kí wuh hamen yih 'ináyat kar-
 egá kí apne dushmanon ke
 háth se chhutkar,
 75 Us ke huzúr pákízagi aur rást-
 bázi se 'umr bhar bekhauf us
 kí 'ibádat karen.
 76 Aur ai larke, tú Khudá Ta'álá
 ká nabí kahláegá;
 Kyunki tú Khudáwand kí ráhen
 taiyár karne ko us ke áge áge
 chalegá;
 77 Táki us kí ummat ko naját ká
 'ilm bakhshé,
 Jo un ko gunáhon kí mu'áfi se
 hásil ho.
 78 Yih hamáre Khudá kí 'ain rah-
 mat se hogá,
 Jis ke sabab 'álam i bálá ká áftáb
 ham par tulú' karegá,
 79 Táki un ko jo andhere aur
 maut ke sáye men baíthe hain
 raushní bakhshé,
 Aur hamáre qadamon ko salá-
 matí kí ráh par dále.
 80 Aur wuh larke barhtá aur rúh
 men quwwat patá gayá, aur Isráil
 par zahir hone ke dín tak jangalon
 men rahá.
 2 Un dinon men aisá huá kí
 Qaisar Augústus kí taraf se yih
 hukm jarí huá, kí sári dunyá ke
 logon ke nám likhe jáen. 2 Yih
 pahíl ism nawísí Súriya ke hákim
 Kwiriniyus ke 'ahd men hui; 3 aur
 sab log nám likhwáne ke liye apne
 apne shahr ko gaye. 4 Pas Yúsuf
 bhí Galíl ke shahr Názarat se Dáúd
 ke shahr Baitlahm ko gayá, jo
 Yahúdiya men hai, is liye kí wuh
 Dáúd ke gharáne aur aulád se thá,
 5 táki apní mangetar Maryam ke
 sáth, jo hámila thí, nám likhwáe.
 6 Jab wuh wahán the, to aisá huá
 kí us ke janne ká waqt á pahunchá.
 7 Aur wuh pahlauthá beṭá janí, aur
 us ko kapre men lapetkar charáí

men rakkhá, kyúнки un ke wáste saráe men jagah na thí.

8. Usí 'iláqe men charwáhe the, jo rát ko maidán men rahkar apne galle kí nigahbání kar rahe the.

9 Aur Khudáwand ká frishta un ke pás á khará húa, aur Khudáwand ká jalál un ke chaugird chamká, aur wuh niháyat dar gaye.

10 Magar frishte ne un se kahá; Daro nahín; kyúнки dekho, main tumhen barí khushí kí bashárat detá hún, jo sári ummat ke wáste hogí: 11 kí áj Dáúd ke shahr men tumháre liye ek Munjí paidá húa, ya'ní Masíh Khudáwand; 12 aur is ká tumháre liye yih patá hai, kí tum ek bachche ko kapre men líptá aur charní men pará húa páoge. 13 Aur yakáyak us frishte ke sáth ásmání lashkar kí ek guroh, Khudá kí hamd kartí aur yih kahtí zahir hui, kí

14 'A'lam í bálá par Khudá kí tamjíd ho,

Aur zamín par un ádmíon men, jin se wuh rází hai, sulh.

15 Jab frishte un ke pás se ásmán par chale gaye, to aísá húa kí charwáhon ne ápas men kahá, kí A'o, Baitlahm tak chalen, aur yih bát jo hui hai, aur jis kí Khudáwand ne ham ko khabar dí hai dekhén. 16 Pas unhon ne jaldí se jákar Maryam aur Yúsuf ko dekhá, aur us bachche ko charní men pará páyá; 17 aur unhen dekhkar wuh bát, jo us larke ke haqq men un se kahí gayí thí, mashhúr kí; 18 aur sab sunnewálon ne in báton par, jo charwáhon ne un se kahín, ta'ajjub kiyá. 19 Magar Maryam in sab báton ko apne dil men rakkhar gaur kartí rahí. 20 Aur charwáhe, jaisá un se kahá gayá thá, waisá hí sab kuchh sunkar aur dekhkar Khudá kí barái aur hamd karte hie laut gaye.

21 Jab áth din pure hue, aur us ke khatne ká waqt áyá, to us ká nám Yísú' rakkhá gayá, jo frishte ne us ke pet men parne se pahle rakkhá thá.

22 Phir jab Músá kí shari'at ke muwáfiq un ke pák hone ke din pure ho gaye, to wuh us ko Yarúshalem men láe, táki Khudáwand ke áge házir karen, 23 (jaisá kí Khudáwand kí shari'at men likhá hai, kí Har ek pahlauthá Khudáwand

ke liye muqáddas thahregá,) 24 aur Khudáwand kí shari'at ke is qaul ke muwáfiq qurbání karen, kí Qumríon ká ek jozá, ya kabútar ke do bachche láo. 25 Aur dekho, Yarúshalem men Shama'un nám ek ádmí thá, aur wuh ádmí rástbáz aur khudátars aur Isráíl kí tasallí ká muntazir thá, aur Rúhu'l Quds us par thá. 26 Aur us ko Rúhu'l Quds se ágáhi hui thí, kí jab tak tú Khudáwand ke Masíh ko dekh na le, maut ko na dekhegá. 27 Wuh Rúh kí hidáyat se haikal men áyá, aur jis waqt mán báp us larke Yísú' ko andar láe, táki us ke liye shari'at ke dastúr par 'amal karen, 28 to us ne use apní god men liyá, aur Khudá kí hamd karke kahá, kí

29 Ái Málík, ab tú apne gulám ko apne qaul ke muwáfiq salámati se rukhsat detá hai;

30 Kyúнки merí ánkhon ne terí naját dekh lí hai,

31 Jo tú ne sab ummaton ke rá-barú taiyár kí hai,

32 Táki gairqaumon ko raushní denewálá núr

Aur terí ummat Isráíl ká jalál bane.

33 Aur us ká báp aur us kí mán in báton par, jo us ke haqq men kahí játi thín, ta'ajjub karte the. 34 Aur Shama'un ne un ke liye barakat cháhi, aur us kí mán Maryam se kahá; Dekh, yih Isráíl men bahuton ke girne aur uthne ke liye, aur aísá nishán hone ke liye muqarrar húa hai, jis kí mukhálafat kí jáegi—35 balki khud terí ján bhi talwár se chhid jáegi—táki bahut logon ke dilon ke khayál khul jáen. 36 Aur A'sher ke qabíle men se Hannáh nám Fanúel kí betí ek nabiya thí; wuh bahut 'umr rasída thí, aur apne kunwárepan ke ba'd sá baras ek shauhar ke sáth guzáre the; 37 wuh chaurási baras se bewa thí; aur haikal se judá na hotí thí, balki rát din rozon aur du'áon ke sáth 'ibádat kiyá kartí thí. 38 Aur wuh usí gharí wahán ákar Khudá ká shukr karne lagi, aur un sab se jo Yarúshalem ke chhuṭkare ke muntazir the us kí bábat báten karne lagi. 39 Aur jab wuh Khudáwand kí shari'at ke muwáfiq sab kuchh kar chuke, to Galíl men apne shahr Násarat ko phir gaye.

40 Aur wuh laṛká baṛhtá aur quwat pátá gayá, aur hikmat se ma'múr hotá gayá, aur Khudá ká fazl us par thá.

41 Us' ke mán báp har baras 'I'd i Fasah par Yarúshalem ko jáyá karte the. 42 Aur jab wuh bárah baras ká húa, to wuh 'I'd ke dastúr ke muwáfiq Yarúshalem ko gaye. 43 Jab wuh un dinon ko púra karke laṛte, to wuh laṛká Yisú' Yarúshalem men rah gayá, aur us ke mán báp ko khabar na húi. 44 Magar yih samajhkar ki wuh qáfile men hai, ek manzil nikal gaye, aur use apne rishtadáron aur jánpahchánon men dhúndhne lage. 45 Jab na milá, to use dhúndhte húa Yarúshalem tak wápas gaye. 46 Aur tñ roz píchhe aisá húa ki unhon ne use haikal men ustádon ke bích men baiṭhe, un kí sunte aur un se suwál karte húa páyá. 47 Aur jitne us kí sun rahe the, us kí samajh aur us ke jawábon se dang the. 48 Wuh use dekhkar hairán húa, aur us kí mán ne us se kahá; Beṭá, tú ne kyún ham se aisá kiyá? Dekh, terá báp aur main kúṛhte húa tujhe dhúndhte the. 49 Us ne un se kahá; Tum mujhe kyún dhúndhte the? Kyá tum ko ma'lúm na thá, ki mujhe apne Báp ke hán honá zarúr hai? 50 Magar jo bát us ne un se kahí, use wuh na samjhe. 51 Aur wuh un ke sáth rawána hokar Násarát men áyá, aur un ke tábi' rahá; aur us kí mán ne yih sab báten apne dil men rakkhín.

52 Aur Yisú' hikmat aur qadd o qámat men, aur Khudá kí aur insán kí maqbúliyat men, taraqqí kartá gayá.

3 Tibiriyus Qaisar kí hukúmat ke pandrahwen baras, jab Puntiyus Pílátus Yahúdiya ká hákim thá, aur Herodes Galíl ká, aur us ká bhái Filippus Itúraiya aur Traṭhonítis ká, aur Lisániyás Abilene ká hákim thá, 2 aur Hanná aur Káifá sardár káhin the; us waqt Khudá ká kalám biyábán men Zakaryáh ke beṭe Yúhanná par utrá. 3 Aur wuh Yardan ke sáre girdnawáh men jákar gunáhon kí mu'áfí ke liye tauba ke baptisma kí manádí karne lagá, 4 jaisá Yasha'yáh nabí ke kalám kí kitáb men likhá hai, ki

Biyábán men pukárnewále kí áwáz áti hai, ki

Khudáwand kí ráh taiyár karo,
Us ke ráste sídhe banáo.

5 Har ek gháṭí bhar dí jáegí,
Aur har ek pahár aur ṭíla níchá kiyá jáegá;

Aur jo ṭerhá hai sídhá,
Aur jo ṭínchá níchá hai hamwár rásta banegá;

6 Aur har bashar Khudá kí naját dekhegá.

7 Pas jo log us se baptisma lene ko nikalkar áte the, wuh un se kahtá thá; Ai sánp ke bachcho, tumhen kis ne jatáyá, ki ánewále gazab se bhágo? 8 Pas tauba ke muwáfiq phal láo, aur apne dílon men yih kahná shurú' na karo, ki Ibráhím hamará báp hai; kyúnki main tum se kahtá hún, ki Khudá in pattharon se Ibráhím ke liye aulád paidá kar saktá hai. 9 Aur ab to darakhton kí jaṛ par kulhárá rakkhá húa hai; pas jo darakht achchhá phal nahín látá, wuh káṭá aur ág men dálá játá hai. 10 Logon ne us se yih púchhá, ki Phir ham kyá karen? 11 Us ne jawáb men un se kahá, ki Jis ke pás do kurte hon, wuh us ko jis ke pás na ho bánṭ de, aur jis ke pás kháná ho, wuh bhí aisá hí kare. 12 Aur mahsúl lenewále bhí baptisma lene ko áe, aur us se púchhá, ki Ai ustád, ham kyá karen? 13 Us ne un se kahá; Jo tumháre liye muqarrar hai, us se ziyáda na lená. 14 Aur sípáhíon ne bhí us se yih púchhá, ki Ham log kyá karen? Us ne un se kahá; Na kisé par zulm karo, aur na kisé se náhaqq kuchh lo, aur apní tanṭhwáh par kifáyat karo.

15 Jab log muntazir the, aur sab apne apne dil men Yúhanná kí bábat sochte the, ki áyá wuh Masíh hai, yá nahín; 16 to Yúhanná ne un sab se jawáb men kahá; Main to tumhen pání se baptisma detá hún, magar jo mujh se zoráwar hai, wuh ánewálá hai; main us kí jútí ká tasma kholne ke láiq nahín; wuh tumhen Rúhu'l Quds aur ág se baptisma degá. 17 Us ká chháṭ us ke háth men hai, táki wuh apne khaliyán ko khúb sáf kare, aur gehúon ko apne khatte men jama' kare; magar bhúsi ko us ág men jaláegá jo bujhne kí nahín.

18 Pas wuh áur bahut sí nasíhaten de deke logon ko khushkhabarí sunátá rahá. 19 Lekin chauthái mulk ke hákim Herodes ne, apne

bhái Filippus kí bíwí Herodiyás ke sabab, aur un sári buráiyon ke bá'is jo Herodes ne kí thín, Yúhanná se malámat uthákar, 20 in sab se barhkar yih bhí kíyá, kí us ko qaid men dala.

21 Jab sab logon ne baptisma liyá, aur Yisú' bhí baptisma pákar du'á máng rahá thá, to aisá huá kí ásmán khul gayá, 22 aur Rúhu'l Quds jismání súrat men kabútar kí mánind us par utrá, aur ásmán se áwáz áí, kí Tú merá piyará Be'tá hai; tujh se main khush hún.

23 Jab Yisú' khud ta'lím dene lagá, to baras tis ek ká thá, aur (jaisá kí samjhá játá thá), Yúsuf ká be'tá thá, aur wuh 'Eli ká, 24 aur wuh Mattát ká, aur wuh Lewí ká, aur wuh Malkí ká, aur wuh Yanná ká, aur wuh Yúsuf ká, 25 aur wuh Mattityáh ká, aur wuh A'mos ká, aur wuh Nahúm ká, aur wuh Asalyáh ká, aur wuh Nogah ká, 26 aur wuh Má'at ká, aur wuh Mattityáh ká, aur wuh Shim'í ká, aur wuh Yosekh ká, aur wuh Yodáh ká, 27 aur wuh Yúhanná ká, aur wuh Resá ká, aur wuh Zarubbábil ká, aur wuh Sha'-altiyel ká, aur wuh Nerí ká, 28 aur wuh Malkí ká, aur wuh Addí ká, aur wuh Qosám ká, aur wuh Ilmodám ká, aur wuh 'Er ká, 29 aur wuh Yeshú' ká, aur wuh Il'ázár ká, aur wuh Yorím ká, aur wuh Mattát ká, aur wuh Lewí ká, 30 aur wuh Shama'un ká, aur wuh Yahúdáh ká, aur wuh Yúsuf ká, aur wuh Yonán ká, aur wuh Ilyáqím ká, 31 aur wuh Maleáh ká, aur wuh Mínnáh ká, aur wuh Mattatá ká, aur wuh Nátán ká, aur wuh Dáúd ká, 32 aur wuh Yishai ká, aur wuh 'Obed ká, aur wuh Bo'az ká, aur wuh Salmon ká, aur wuh Nahshon ká, 33 aur wuh 'Amminádáb ká, aur wuh Arní ká, aur wuh Hisron ká, aur wuh Firis ká, aur wuh Yahúdáh ká, 34 aur wuh Ya'qúb ká, aur wuh Izháq ká, aur wuh Ibráhím ká, aur wuh Tírah ká, aur wuh Náhor ká, 35 aur wuh Sarúg ká, aur wuh Ra'ú ká, aur wuh Filig ká, aur wuh 'Ebir ká, aur wuh Shilah ká, 36 aur wuh Qenán ká, aur wuh Arfakshad ká, aur wuh Shem ká, aur wuh Núh ká, aur wuh Límik ká, 37 aur wuh Mathúshilah ká, aur wuh Hánok ká, aur wuh Yirid ká, aur wuh Mahalalel ká, aur

wuh Qenán ká, 38 aur wuh Inosh ká, aur wuh Shet ká, aur wuh A'dam ká, aur wuh Khudá ká thá.

4 Phir Yisú' Rúhu'l Quds se bhará huá Yardan se lautá, aur chálís din tak Rúh kí hidáyat se biyábán men phirtá rahá, 2 aur Iblís use ázmátá rahá. Un dinon men us ne kuchh na kháyá; aur jab wuh din púre ho gaye, to use bhúk lagí. 3 Aur Iblís ne us se kahá; Agar tú Khudá ká Be'tá hai, to is patthar se kah, kí ro'tí ban jae. 4 Yisú' ne us ko jawáb diyá; Líkhá hai, kí A'dmí sirf ro'tí hí se jítá na rahégá. 5 Aur Iblís ne use únche par le jákar dunyá kí sári bádsháhateñ pal bhar men dikháin, 6 aur us se kahá, kí Yih sára ikhtiyár aur in kí shán o shaukat main tujhe de dúngá, kyúñki yih mere supurd hai, aur jis ko cháhtá hún detá hún. 7 Pas agar tú mere áge síjda kare, to yih sab terá hogá. 8 Yisú' ne jawáb men us se kahá; Líkhá hai, kí Tú Khudáwand apne Khudá ko síjda kar, aur sirf usí kí 'ibádat kar. 9 Aur wuh use Yarúshalem men le gayá, aur haikal ke kangure par khará karke us se kahá; Agar tú Khudá ká Be'tá hai, to apne taín yahán se niche girá de: 10 kyúñki líkhá hai, kí

Wuh terí bábat apne frishton ko hukm degá, kí terí hifázat karen:

11 Aur yih bhí, kí

Wuh tujhe háthon par uthá lenge,

Aisá na ho kí tere páñw ko patthar kí thes lage.

12 Yisú' ne jawáb men us se kahá; Farmáyá gayá hai, kí Tú Khudáwand apne Khudá kí ázmáish na kar.

13 Jab Iblís tamám ázmáishen kar chuká, to kuchh 'arse ke liye us se judá huá.

14 Phir Yisú' Rúh kí quwwat se bhará huá Galíl ko lautá, aur sáre girdnawáh men us kí shuhtrat phail gayí. 15 Aur wuh un ke 'ibádatkhánon men ta'lím detá rahá, aur sab us kí barái karte rahe.

16 Aur wuh Násarát men áyí, jabán us ne parwarish pái thí, aur apne dastúr ke muwáfiq Sabt ke din 'ibádatkháne men gayá, aur parhne ko khará huá. 17 Aur Yasha'yáh nabí kí kitáb us ko dí gayí, aur kitáb

khohar us ne wuh maqám nikálá, jahán yih likhá thá, ki

18 Khudáwand kí Rúh mujh par hai,

Is liye ki us ne mujhe garíbon ko khushkhabarí dene ke liye masah kiya;

Us ne mujhe bhejá hai, ki qaidíon ko rihái,

Aur andhon ko bínái oáne kí khabar sunáun,

Kuchle húon ko ázád karún,

19 Aur Khudáwand ke sál i maqbúl kí manadí karún.

20 Phir wuh kitáb band karke aur khádím ko wápas dekar baiñh gayá; aur jitne 'ibádatkháne men the, sab kí ankhen us par lagi thin.

21 Wuh un se kahne lagá, ki A'j yih nawishta tumháre sámne purá húa hai. 22 Aur sab ne us par gawáhi di, aur un purfazi báton par, jo us ke munh se nikalti thin, ta'ajjub karke kahne lage; Kyá yih Yúsuf ká betá nahín?

23 Us ne un se kahá; Tum albatta yih masal mujh par kahoge, ki Ai hakim, apne ap ko to achchhá kar: jo kuchh ham ne suná hai, ki Kafarnahúm men kiya gayá, yahán apne watan men bhí kar.

24 Aur us ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki koí nabí apne watan men maqbúl nahín hotá.

25 Aur main tum se sach kahtá hún, ki Eliyyáh ke dinon men, jab sárhe tén baras ásmán band rahá, yahán tak kí sare mulk men saht kál pará, bahut sí bewa 'auraten Isráíl men thin;

26 lekin Eliyyáh un men se kisi ke pás na bhejá gayá, magar mulk i Saidá ke shahr i Sarafat men ek bewa 'aurat ke pás.

27 Aur Ilísha' nabí ke waqt men Isráíl ke darmiyán bahut se korhi the, lekin un men se koí pák saf na kiya gayá, magar Na'mán Súriyání.

28 Jitne 'ibádatkháne men the, in báton ko sunte hí gusse se bhar gaye; 29 aur uthkar us ko shahr se bahar nikálá, aur us pahar kí choti par le gaye, jis par un ká shahr ábád thá, táki use sir ke bal girá den.

30 Magar wuh un ke bích men se nikalkar chalá gayá.

31 Phir wuh Galíl ke shahr i Kafarnahúm ko gayá. Aur wuh Sabt ke din unhen ta'lim de rahá thá; 32 aur log us kí ta'lim se hairán the; kyunki us ká kalám ikhtiyár

ke sáth thá. 33 Aur 'ibádatkháne men ek ádmí thá, jis men nápak deo kí rúh thí; wuh barí áwáz se chillá uthá, kí

34 Ai Yisú' Násari, hamen tujh se kyá kám? kyá tú hamen halák karne áya hai? Main tujhe jántá hún, ki tú kaun hai; Khudá ká Quddús hai.

35 Yisú' ne use jhirakkar kahá; Chup rah, aur us men se nikal já. Is par badrúh use bích men patakkar bagair zarar pahuncháe us men se nikal gayi.

36 Aur sab hairán hokar ápas men kahne lage, ki Yih kaisá kalám hai? kyunki wuh ikhtiyár aur qudrat se nápak rúhon ko hukm detá hai, aur wuh nikal játi hai.

37 Aur girdnawáh men har jagah us kí dhúm mach gayi.

38 Phir wuh 'ibádatkháne se uthkar Shama'un ke ghar men dákhil húa, aur Shama'un kí sás ko barí tap charhi hui thí; aur unhen ne us ke liye us se 'arz kí.

39 Wuh khará hokar us kí taraf jhuká, aur tap ko jhirká, to utar gayi; aur wuh usí dam uthkar un kí khidmat karne lagi.

40 Aur súraj ke dúbte waqt wuh sab log jin ke háñ tarah tarah kí bimaríon ke maríz the, unhen us ke pás láe; aur us ne un men se har ek par háth rakhkar unhen achchhá kiya.

41 Aur badrúhen bhí chillákar aur yih kahkar, kí Tú Khudá ká Betá hai, bahuton men se nikal gayin; aur wuh unhen jhiraktá aur bolne na detá thá, kyunki wuh jánti thin kí yih Masih hai.

42 Jab din húa to wuh nikalkar ek wirán jagah men gayá, aur bhír kí bhír us ko dhundhti hui us ke pás ái, aur us ko rokne lagi, kí Hamare pás se na já.

43 Us ne un se kahá; Mujhe aur shahron men bhí Khudá kí bádsháhat kí khushkhabarí sunáni zarúr hai, kyunki main is liye bhejá gayá hún.

44 Aur wuh Galíl ke 'ibádatkhánon men manadí kartá rahá.

5 Jab bhír us par giri partí thí, aur Khudá ká kalám sunti thí, aur wuh Gannesarat kí jhil ke kanare khará thá, to aisá húa kí

2 us ne jhil ke kanare do kishtián lagi dekhin, lekin machhi pakadewale un par se utarkar jái dho rúhe the.

3 Aur us ne un kishtiön men se ek par charhkar, jo Shama'un kí thí,

us se darkhwást kī, kī Kanāre se zarā haṭā le chal. Aur wuh baithkar logon ko kishtī par se ta'lim dene lagā. 4 Jab kalām kar chukā, to Shama'un se kahā; Gahre men le chal, aur tum shikār ke liye apne jāl dālo. 5 Shama'un ne jawāb men kahā; Ai sāhib, ham ne rāt bhar mihnāt kī, aur kuchh hāth na āyā; magar tere kahne se jāl dāltā hūn. 6 Yih kiyā aur wuh machhliyon kā barā gol gher lāe, aur un ke jāl phatne lage. 7 Aur unhon ne apne sharikon ko, jo dusrī kishtī par the, ishāra kiyā, kī A'o, hamārī madad karo. Pas unhon ne ākar donon kishtīn yahān tak bhar dīn kī dūbne lagīn. 8 Shama'un Patras yih dekhkar Yisú' ke pānwon men girā, aur kahā; Ai Khudāwand, mere pās se jā, is liye kī main gunahgār ādmī hūn. 9 Kyūpki machhliyon ke is shikār se, jo unhon ne kiyā, wuh aur us ke sab sāthī bahut hairān hūe. 10 Aur waise hī Zabdī ke bete Ya-qūb aur Yūhannā bhī, jo Shama'un ke sharik the, hairān hūe. Yisú' ne Shama'un se kahā; Khauf na kar; ab se tū ādmion kā shikār kiyā karegā. 11 Wuh kishtion ko kanāre par le āe, aur sab kuchh chhoṛkar us ke pichhe ho liye.

12 Jab wuh ek shahr men thā, to dekho, koṛh se bharā hūā ek ādmī thā. Wuh Yisú' ko dekhkar munh ke bal girā, aur us kī minnat karke kahā; Ai Khudāwand, agar tū chāhe, to mujhe pāk sáf kar saktā hai. 13 Us ne hāth baṛhākar use chhūā aur kahā; Main chāhtā hūn; tū pāk sáf ho jā; aur fauran us kā koṛh jātā rahā. 14 Aur us ne use tākid kī, kī Kisī se na kahná, balki jákar apne taīn káhin ko dikhá, aur jaisá Músá ne muqarrar kiyá hai, apne pāk sáf ho jáne kī bábat nazr guzrán, táki un ke liye gawábi ho. 15 Lekin us kā charchá ziyáda phailá, aur bahut se log jama' hūe, kī us kī sunen, aur apnī bīmáron se shifá pāen. 16 Magar wuh jangalon men ālag jákar du'á mángá kartá thā.

17 Aur ek dīn aísá hūā kī wuh ta'lim de rahá thā, aur Farísí aur shara' ke mu'allim wahān baithē hūe the, jo Galíl ke har gānw aur Yahúdiya aur Yarúshalem se āe the; aur Khudāwand kī qudrat shifá baḥshne ko us ke sáth thī.

18 Aur dekho, kái mard ek ádmī ko jo maflúj thā chārpái par lāe, aur koshish kī, kī use andar lákar us ke áge rakkhen; 19 aur jab bhír ke sabab us ko andar le jáne kī ráh na pái, to koṛhe par chaṛhke khaprail men se us ko khaṭole samet bích men Yisú' ke sámne utár diyá. 20 Us ne un kā ímán dekhkar kahá, kī Ai ádmī, tere gunáh mu'áf hūe. 21 Is par faqíh aur Farísí sochne lage, kī Yih kaun hai jo kufr baktá hai? Siwá Khudá ke áur kaun gunáhon ko mu'áf kar saktá hai? 22 Yisú' ne un ke khayálon ko ma'lúm karke jawāb men un se kahá; Tum apne dílon men kyá sochte ho? 23 A'sán kyá hai? yih kahná, kī Tere gunáh mu'áf hūe, yá yih kahná, kī Uṭh aur chal phir? 24 Lekin is liye kī tum jáno, kī Ibn i A'dam ko zamín par gunáhon ke mu'áf karne kā íkhtiyár hai (us ne maflúj se kahá;) Main tujh se kahtá hūn, Uṭh, aur apná khaṭolá uṭhākar apne ghar já. 25 Aur wuh usí dam un ke sámne uṭhá, aur jis par pará thā use uṭhākar, Khudá kī barái kartá hūā apne ghar chalá gayá. 26 Wuh sab ke sab baṛe hairān hūe, aur Khudá kī barái karne lage, aur bahut dar gaye, aur kahne lage, kī A'j ham ne 'ajíb báten dekhīn.

27 In báton ke ba'd wuh báhar gayá, aur Lewí nám ek mahsúl lenewále ko mahsúl kī chaukí par baithē dekhá, aur us se kahá; Mere pichhe ho le. 28 Wuh sab kuchh chhoṛkar uṭhá, aur us ke pichhe ho liyá. 29 Phir Lewí ne apne ghar men us kī barí ziyáfat kī; aur mahsúl lenewálon aur auron kā, jo un ke sáth kháná kháne baithē the, bará majma' thā. 30 Aur Farísí aur un ke faqíh us ke shágirdon se yih kahkar burburáne lage, kī Tum kyún mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth kháte píte ho? 31 Yisú' ne jawāb men un se kahá, kī Tanduruston ko hakím darkár nahín, balki bímáron ko. 32 Main rástbázon ko nahín, balki gunahgáron ko tauba ke liye buláne áyá hūn. 33 Aur unhon ne us se kahá, kī Yūhannā ke shágird aksar roza rakhte aur du'āen mángá karte hai, aur isí tarah Farísion ke bhī; magar tere shágird kháte píte hai. 34 Yisú' ne un se kahá; Kyá tum barátiyon

se, jab tak dulhá un ke sáth rahe, ~~us~~ rakhwá sakte ho? 35 Magar wuh din áenge: aur jab dulhá un se judá kiyá jáegá, tab un dinon ~~me~~ wuh roza rakkhenge. 36 Aur us ne un se ek tamsíl bhí kahí, kí Koí ádmí nayí poshák meñ se phárkar purání poshák meñ paiwand nahín lagatá; warna nayí bhí phategí, aur us ká paiwand purání meñ mel bhí na kháegá. 37 Aur koí shakhs nayí mai purání mashkon meñ nahín bhartá; nahín to nayí mai mashkon ko phárkar khud bhí bah jáegí, aur mashkon bhí barbád ho jáengí. 38 Balki nayí mai nayí mashkon meñ bharní cháhiye. 39 Aur koí ádmí purání mai píkar nayí kí khwáhish nahín kartá, kyúnki kahtá hai, kí Purání hí achchhí hai.

6 Phir Sabt ke din yún húa, kí wuh kheton meñ hokar já rahá thá; aur us ke shágird bálen tor torkar aur háthon se mai malkar kháte játe the. 2 Aur Farísion meñ se ba'z kahne lage; Tum wuh kám kyún karte ho, jo Sabt ke din karná rawá nahín? 3 Yisú' ne jawáb meñ un se kahá; Kyá tum ne yih bhí nahín parhá, kí jab Dáúd aur us ke sáthí bhúke the to us ne kyá kiyá: 4 wuh kyúnkar Khudá ke ghar meñ gayá, aur nazr kí rotíyan lekar kháin, jin ká khána káhinon ke siwá áur kisi ko rawá nahín, aur apne sáthiyon ko bhí dín? 5 Phir us ne un se kahá, kí Ibn i A'dam Sabt ká málík hai.

6 Aur yún húa kí kisi áur Sabt ko wuh 'ibádatkháne meñ dákhil hokar ta'lim dene lagá; aur wahán ek ádmí thá, jis ká dahiná háth súkh gayá thá. 7 Aur faqíh aur Farísí us kí tak meñ the, kí áyá Sabt ke din achchhá kartá hai yá nahín, táki us par ilzám lagáne ká mauqa' páen. 8 Magar us ko un ke khayál ma'lúm the; pas us ádmí se jis ká háth súkhá thá kahá; Uth aur bích meñ khará ho. Wuh uth khará húa. 9 Yisú' ne un se kahá; Main tum se yih púchhtá hún, kí A'yá Sabt ke din neki karní rawá hai, yá badí karní? ján ko bachána, yá halák karná? 10 Aur un sab par nazar karke us se kahá; Apná háth barhá. Us ne aisá kiyá, aur us ká háth durust ho gayá. 11 Wuh ápe se báhar hokar ek dúsre se kahne lage, kí Ham Yisú' ke sáth kyá karen?

12 Aur un dinon meñ aisá húa, kí wuh pahár par du'á mángne ko niklá, aur Khudá se du'á mángne meñ sárirát guzarí. 13 Jab din húa, to us ne apne shágirdon ko pás bulákar un meñ se bárah chun liye, aur un ko rasúl ká laqab diyá; 14 ya'ní Shama'un, jis ká nám us ne Patras bhí rakkhá, aur us ká bhái Andriyás, aur Ya'qúb aur Yúhanná, aur Filippus aur Bar Tulmái. 15 aur Matí aur Tomá, aur Halfái ká betá Ya'qúb aur Shama'un jo Zelotes kahlátá thá, 16 aur Ya'qúb ká betá Yahúdáh, aur Yahúdáh Iskariyotí jo us ká pakaṛwánewálá húa; 17 aur wuh un ke sáth utarkar hamwár jagah par khará húa; aur us ke shágirdon kí barí jamá'at aur logon kí barí bhí wahán thí, jo sáre Yahú-diya aur Yarúshalem aur Súr aur Saidá ke bahrí kanáre se, us kí sunne aur apní bímárlon se shifá páne ke liye us ke pás áí thí. 18 Aur jo nápak rúhon se dukh páte the, wuh achchhe kiye gaye. 19 Aur sab log use chhúne kí koshish karte the, kyúnki quwwat us se nikaltí aur sab ko shifá bakhshtí thí.

20 Phir us ne apne shágirdon kí taraf nazar karke kahá; Mubáarak ho tum jo garíb ho, kyúnki Khudá kí bádsháhat tumhári hai. 21 Mubáarak ho tum jo ab bhúke ho, kyúnki ásúda hoge. Mubáarak ho tum jo ab rote ho, kyúnki hansoge. 22 Jab Ibn i A'dam ke sabab log tum se 'adawat rakkhenge, aur tumhen khá-rij kar denge, aur la'n ta'n karenge, aur tumhárá nám burá jánkar ká denge, to tum mubáarak hoge. 23 Us din khush-honá aur khushí ke máre uchhalná; is liye kí, dekho, ásmán par tumhárá ajr bará hai; kyúnki un ke báp-dádá nablon ke sáth bhí aisá hí kiyá karte the. 24 Magar afsos tum par jo daulatmand ho, kyúnki tum apní tasallí pá chuke. 25 Afsos tum par jo ab ser ho, kyúnki bhúke hoge. Afsos tum par jo ab hanste ho, kyúnki mátam karoge aur rooge. 26 Afsos tum par jab sab log tumhen bhalá kahen, kyúnki un ke báp-dádá jhúthe nablon ke sáth bhí aisá hí kiyá karte the.

27 Lekín main tum sunnewálon se kahtá hún, kí Apne dushmanon se mahabbat rakkho; jo tum se 'adawat rakkhen un ká bhalá karo; 28 jo tum par la'nat karen, un ke

liye barakat cháho; jo tumhári be'izzatí karen, un ke liye du'á mángo. 29 Jo tere ek gál par tamáncha máre, dúsrá bhí us kí taraf pher de; aur jo terá choga le, us ko kurtá lene se bhí mana' na kar. 30 Jo koí tujh se mánge use de, aur jo terá mál le le us se talab na kar. 31 Aur jaisá tum cháhte ho kí log tumháre sáth karen, tum bhí un ke sáth waisá hí karo. 32 Agar tum apne mahabbat rakhnewálon hí se mahabbat rakkho, to tumhárá kyá ihsán hai? kyúunki gunahgár bhí apne mahabbat rakhnewálon se mahabbat rakhte hain. 33 Aur agar tum unhín ká bhalá karo jo tumhárá bhalá karen, to tumhárá kyá ihsán hai? kyúunki gunahgár bhí aisá hí karte hain. 34 Aur agar tum unhín ko qarz do, jin se wusúl hone kí ummed rakhte ho, to tumhárá kyá ihsán hai? gunahgár bhí gunahgáron ko qarz dete hain, táki púra wusúl kar len. 35 Magar tum apne dushmanon se mahabbat rakkho, aur bhalá karo, aur bagair náummed hue qarz do; to tumhárá ajr bará hogá, aur tum Khudá Ta'álá ke bete thahroge; kyúunki wuh náshukron aur badon par bhí mihrbán hai. 36 Jaisá tumhárá Báp rahím hai, tum bhí rahmdíl ho. 37 'Aibjoí na karo, tumhári bhí 'aibjoí na kí jáegi; mujrim na thahráo, tum bhí mujrim na thahráe jáoge; khalásí do, tum bhí khalásí páoge. 38 Diyá karo, tumhen bhí diyá jáegá, achchhá paimána dáb dábkar aur hilá hilákar aur labrez karke tumháre palle men dále; kyúunki jis paimáne se tum nápte ho, usí se tumháre liye nápa jáegá.

39 Aur us ne un se ek tamsíl bhí kahí, kí Kyá andhe ko andhá ráh díkhá saktá hai? kyá donon garhe men na girenge? 40 Shágird apne ustád se bará nahín; balki har ek, jab kámil húa, to apne ustád jaisá hogá. 41 Tú kyün apne bhái kí ánkhe ke tinke ko dekhtá hai, aur apní ánkhe ke shahtír par gaur nahín kartá? 42 Aur jab tú apní ánkhe ke shahtír ko nahín dekhtá, to apne bhái se kyünkar kah saktá hai, kí Bhái, lá, us tinke ko jo terí ánkhe men hai, nikál dúg? Ai riyákár, pahle apní ánkhe men se to shahtír nikál, phir us tinke ko jo tere bhái kí ánkhe men hai achchhí tarah dekhkar nikál

sakegá. 43 Kyúunki koí achchhá darakht nahín, jo burá phal láe, aur ná koí burá darakht hai, jo achchhá phal láe. 44 Har darakht apne phal se pahchána játa hai; kyúunki jháriyon se anjír nahín torte, aur ná jharberí se angúr. 45 Achchhá ádmí apne díle ke achchhe khazáne se achchhí chízen nikáltá hai, aur burá ádmí bure khazáne se burí chízen nikáltá hai; kyúunki jo díle men bhará hai, wuhí us ke munh par áta hai.

46 Jab tum mere kahne par 'amal nahín karte, to kyün mujhe Khudá-wand, Khudáwand kahte ho? 47 Jo koí mere pás áta, aur merí báte sunkar un par 'amal kartá hai, main tumhen jatáta hún kí wuh kis kí mánind hai. 48 Wuh us ádmí kí mánind hai, jis ne ghar banáte waqt zamín gahrí khodkar chatán par neo dállí; jab rau áí to dhár us ghar par zor se giri, magar use hilá na sakí, kyúunki wuh mazbút baná húa thá. 49 Lekin jo sunkar 'amal men nahín láta, wuh us ádmí kí mánind hai, jis ne zamín par ghar ko bebunyád banáyá: jab dhár us par zor se giri, to wuh fi'lfaur gir pará aur wuh ghar bí'lkull barbád húa.

7 Jab wuh logon ko apní sári báte suná chuká to Kafarná-húm meg áyá.

2 Aur kisí súbadár ká naukar, jo us ko 'azíz thá, bímárí se marne ko thá. 3 Us ne Yisú' kí khabar sunkar Yahúdíon ke kál buzurgon ko us ke pás bhejá, aur us se dar-khwást kí, kí A'kar mere naukar ko achchhá kar. 4 Wuh Yisú' ke pás áe, aur us kí barí minnat karke kahne lage, kí Wuh is láiq hai kí tú us kí khátír yih kare; 5 kyúunki wuh hamárí qaum se mahabbat rakhtá hai, aur hamáre 'ibádatkháne ko usí ne banwáyá. 6 Yisú' un ke sáth chálá. Magar jab wuh ghar ke qaríb pahunchá, to súbadár ne ba'z doston kí ma'rifat use yih kahlá bhejá, kí Ai Khudáwand, taklíf na kar, kyúunki main is láiq nahín, kí tú merí chhat ke niche áe; 7 isí sabab main ne apne ap ko bhí tere pás áne ke láiq na samjhá; balki zabán se kah de, to merá khádim shifá páegá. 8 Kyúunki main bhí दूसरे के इक़्तियार में हूँ, aur sipáhi mere mátaht hain, aur jab ek se kahtá hún, kí Já, to wuh játa hai,

aur dūsre se, ki A', to wuh átá hai, aur apne naukar se, ki Yih kar, to wuh kartá hai. 9 Yisú' ne yih sunkar us par ta'ajjub kiya, aur phirkar us bhír se jo us ke píchhe áti thí kahá; Main tum se kahtá hún, ki Main ne aisá Imán Isráil men bhí nahín páyá. 10 Aur bheje húe logon ne ghar men wápas ákar us naukar ko tandurust páyá.

11 Thoré 'arse ke ba'd aisá húa, ki wuh Náin nám ek shahr ko gaya, aur us ke shágird aur bahut se log us ke hamráh the. 12 Jab wuh shahr ke phátak ke nazdík pahunchá, to dekho, ek murde ko báhar liye játe the; wuh apní mán ká iklautá betá thá, aur wuh bewa thí: aur shahr ke bahutere log us ke sáth the. 13 Use dekhkar Khudá-wand ko tars áyá aur us se kahá; Ro nahín. 14 Phir us ne pás ákar janáze ko chhuá, aur uthánewále khare ho gaye, aur us ne kahá; Ai jawán, main tujh se kahtá hún; Uth. 15 Wuh murda uth baithá, aur bolne lagá. Aur us ne use us kí mán ko saunp diyá. 16 Aur sab par dahshat chhá gayí, aur wuh Khudá kí barái karke kahne lage, ki Ek bará nabí ham men uthá hai, aur yih, ki Khudá ne apní ummat par tawajjuh kí hai. 17 Aur us kí nisbat yih khabar sáre Yahúdiya aur tamám girdnawáh men phail gayí.

18 Aur Yúhanná ko us ke shágirdon ne in sab báton kí khabar dí. 19 Is par Yúhanná ne apne shágirdon men se do ko bulákar Khudá-wand ke pás yih púchhne ko bhejá, ki A' newálá tú hí hai, yá ham dūsre kí ráh dekhen? 20 Unhon ne us ke pás ákar kahá; Yúhanná baptisma denewále ne hamen tere pás yih púchhne ko bhejá hai, ki A' newálá tú hí hai, yá ham dūsre kí ráh dekhen? 21 Usí gharí us ne bahuton ko bímáron aur áfaton aur burí rúhon se naját bakhsí, aur bahut se andhon ko bínái 'atá kí. 22 Us ne jawáb men un se kahá, ki Jo kuchh tum ne dekhá aur suná hai jákar Yúhanná se bayán kar do; ki andhe dekhte hain, langre chalte phirte hain, korhí pák sáf kiye játe hain, bahre sunte hain, murde zinda kiye játe hain, garíbon ko khushkhabarí sunái játi hai. 23 Aur mubáarak hai wuh jo mere sabab se thokar na kháe.

24 Jab Yúhanná ke qásid chale gaye, to Yisú' Yúhanná ke haqq men logon se kahne lagá, ki Tum biyá-bán men kyá dekhne gaye the? Kyá hawá se hilte húe sarkande ko? 25 To phir kyá dekhne gaye the? Kyá mihín kapre pahine húe shakhs ko? Dekho, jo chamakdár poshák pahinte aur 'aish o 'ishrat men rahte hain, wuh bádsháhí mahallon men hote hain. 26 To phir tum kyá dekhne gaye the? Kyá ek nabí? Hán, main tum se kahtá hún, balki nabí se bare ko. 27 Yih wuhí hai, jis kí bábat líkhá hai, kí

Dekh, main apná paigambar tere áge bhejtá hún,

Jo terí ráh tere áge taiyár karegá.

28 Main tum se kahtá hún, ki Jo 'auraton se paidá húe hain, un men Yúhanná baptisma denewále se koí bará nahín: lekin jo Khudá kí bádsháhát men chhotá hai, wuh us se bará hai. 29 Aur sab 'ámm logon ne jab suná, to unhon ne aur mahsúl lenewálon ne bhí Yúhanná ká baptisma lekar Khudá ko rástbáz mán liyá. 30 Magar Faríson aur shara' ke 'álimon ne us se baptisma na lekar, Khudá ke iráde ko apní nisbat bátíl kar diyá. 31 Pas is zamáne ke ádmíon ko main kis se tashbíh dún, aur wuh kis kí mánind hain? 32 Un larakon kí mánind hain, jo bázár men baithe húe ek dūsre ko pukárkar kahte hain, ki Ham ne tumhare liye bānslí bajáí, aur tum na náche; ham ne mátam kiya, aur tum na roe. 33 Kyúñki Yúhanná baptisma denewálá na to rotí khátá húa áyá, na mál pítá húa; aur tum kahte ho ki Us men badrúh hai. 34 Ibn i A'dam khátá pítá áyá, aur tum kahte ho, ki Dekho, khaú aur sharábí ádmí, mahsúl lenewálon aur gunahgáron ká yár. 35 Lekin hikmat apne sab larakon kí taraf se rást sábit húi.

36 Phir kisi Farísí ne us se dar-khwást kí, ki Mere sáth kháná khá. Pas wuh us Farísí ke ghar jákar kháná kháne baithá; 37 to dekho, ek badchalan 'aurat, jo us shahr kí thí, yih jánkar ki wuh us Farísí ke ghar men kháná kháne baithá hai, sang i marmar kí 'itrání men 'itr lál, 38 aur us ke pánwon ke pás rotí húi píchhe kharí hokar us ke pánw an-súon se bhígone lagí, aur apne sir ke

bálon se ponchhe, aur us ke pánw bahut chume aur un par 'itr dala. 39 Us ki da'wat karnewala Farisi yih dekhkar apne ji men kahne laga, ki Agar yih shakhs nabi hota, to janta, ki jo use chhuti hai, wuh kaun aur kaisi 'aurat hai, kyunki badchalan hai. 40 Yisú' ne jawab men us se kaha; Ai Shama'un, mujhe tujh se kuchh kahnai hai. Wuh bola, Ai ustad, kah. 41 Kisi sahuakar ke do qazdar the; ek panch sau dinar ka, dusra pachas ka. 42 Jab un ke pas ada karne ko kuchh na raha, to us ne donon ko bakhsh diya. Pas un men se kaun us se ziyada mahabbat rakkhega? 43 Shama'un ne jawab men kaha; Meri daniist men wuh, jise us ne ziyada bakhsha. Us ne us se kaha; Tu ne thik faisala kiya. 44 Aur us 'aurat ki taraf phirkar us ne Shama'un se kaha; Kyá tu is 'aurat ko dekhta hai? Main tere ghar men aya; tu ne mere panw dhone ko pani na diya; magar is ne mere panw anson se bhigo diye, aur apne balon se ponchhe. 45 Tu ne mujh ko bosa na diya; magar is ne, jab se main aya hun, mere panwon ka chumna na chhota. 46 Tu ne mere sir men tel na dala; magar is ne mere panwon par 'itr dala hai. 47 Isi liye main tujh se kahta hun, ki is ke gunah, jo bahut the, mu'af hue, kyunki is ne bahut mahabbat ki; magar jis ke thore gunah mu'af hue, wuh thori mahabbat karti hai. 48 Aur us 'aurat se kaha; Tere gunah mu'af hue. 49 Is par wuh jo us ke sath khana khane baithe the apne ji men kahne lage, ki Yih kaun hai, jo gunahon ko bhi mu'af karti hai? 50 Magar us ne 'aurat se kaha; Tere iman ne tujhe bacha liya hai; salammat chali ja.

8 Thore 'arse ke ba'd yun hua, ki wuh manadi karti aur Khuda ki badshahat ki khushkhabari sunata hua shahr shahr aur ganw ganw phirne laga; aur wuh barah us ke sath the; 2 aur ba'z 'auraten jinhon ne buri ruhon aur bimariyon se shifa pai thi, ya'ni Maryam jo Magdalini kahlati thi, jis men se sat badruhen nikli thin, 3 aur Yoanna Herodes ke diwan Khuzi ki biwi, aur Susannah, aur bahuteri aur 'auraten bhi thin, jo

apne mal se un ki khidmat karti thin.

4 Phir jab bari bhiri jama hui, aur har shahr ke log us ke pas chale ate the, us ne tamsil men kaha, ki 5 Ek bonewala apni bij bone nikla. Aur bote waqt kuchh rah ke kanare gira aur raunda gaya, aur hawa ke parandon ne use chug liya. 6 Aur kuchh chatan par gira, aur ugke sukhi gaya, is liye ki us ko tari na pahunchi. 7 Aur kuchh jhariyon men gira, aur jhariyon ne sath sath barhkar use daba liya. 8 Aur kuchh achchi zamin men gira, aur ugkar sau guna phal laya. Yih kahkar us ne pukara; Jis ke sunne ke kan hon, wuh sun le.

9 Us ke shagirdon ne us se puchi, ki yih tamsil kyá hai? 10 Us ne kaha; Tum ko Khuda ki badshahat ke bhedon ki samajh di gayi hai, magar auron ko tamsilon men sunaya jata hai, taki dekhte hue na dekhne, aur sunte hue na samjhe. 11 Wuh tamsil yih hai, ki Bij Khuda ka kalam hai. 12 Rah ke kanare ke wuh hain jinhon ne suna; ba'd us ke Iblis akar kalam ko un ke dil se chhin le jata hai, aisa na ho ki iman laakar najat paen. 13 Aur chatan par ke wuh hain, jo sunkar kalam ko khushi se qubul kar lete hain; lekin jab nahin rakhte, magar kuchh 'arse tak iman rakhkar azmaish ke waqt phir jate hain. 14 Aur jo jhariyon men para, us se wuh log murad hain jinhon ne suna, lekin hote hote is zindagi ki fikron aur daulat aur 'aish o 'ishrat men phans jate hain, aur un ka phal pakti nahin. 15 Magar achchi zamin ke wuh hain, jo kalam ko sunkar 'umda aur nek dil men sambhale rahte, aur sabr se phal late hain.

16 Koí shakhs chirag jalakar bartan se nahin chhipata, na palang ke niche rakhti hai, balki chiragdán par rakhti hai, taki andar anealon ko raushni dikhai de. 17 Kyunki koí chiz chhipi nahin, jo zahir na ho jaege; aur na koí aisi poshida bat hai, jo ma'lum na hogi aur zuhur men na aege. 18 Pas khabardar raho, ki tum kis tarah sunte ho; kyunki jis ke pas hai, use diya jaege; aur jis ke pas nahin hai, us se wuh bhi le liya jaege jo apni samajhti hai.

19 Phir us kí mán aur us ke bhái us ke pás áe, magar bhíř ke sabab us tak pahunch na sake. 20 Aur use khabar dí gayí, kí Terí mán aur tere bhái báhar khare hain aur tujh se milná cháhte hain. 21 Us ne jawáb men un se kahá, kí Merí mán aur mere bhái to yih hain, jo Khudá ká kalám sunte aur us par 'amal karte hain.

22 Phir ek dín aisá húá, kí wuh aur us ke shágird kishtí par charhe; aur us ne un se kahá, kí A'ó, jhíl ke pár chalen: pas wuh rawána hue. 23 Magar jab kishtí chalí játí thí to wuh so gayá; aur jhíl par barí ándhí áí, aur kishtí pání se bhari játí thí, aur wuh khatre men the. 24 Unhon ne pás ákar use jagáyá aur kahá; kí Sáhíb, sáhíb, ham halák hue játe hain. Us ne uřkar hawá ko aur pání ke zor shor ko jhirká, aur donon tham gaye, aur amn ho gayá. 25 Us ne un se kahá; Tumhárá ímán kahán gayá? Wuh dar gaye, aur ta'ajjub karke ápas men kahne lage, kí Yih kaun hai? yih to hawá aur pání ko hukm detá hai, aur wuh us kí mánthe hain.

26 Phir wuh Girásenion ke 'iláqe men já pahunché, jo us pár Galíl ke sámne hai. 27 Jab wuh kanáre par utrá, to us shahr ká ek mard use milá, jis men badrúhen thín; aur us ne barí muddat se kapre na pahine the, aur wuh ghar men nahín, balki qabron men rahá kartá thá. 28 Wuh Yisú' ko dekhkar chilláyá, aur us ke áge girkar barí áwáz se kahá, kí Ai Yisú', Khudá Ta'álá ke Bete, mujhe tujh se kyá kám? terí minnat kartá hún, kí Mujhe 'azáb men na dál. 29 Kyunki wuh us nápák rúh ko hukm detá thá, kí Is ádmí men se nikal já. Is liye kí us ne us ko aksar pakrá thá, aur harchand log use zanjíron aur beriyon se jakarke qábú men rakhte the, táham wuh zanjíron ko tor daltá thá, aur badrúh us ko biyábánon men bhagáe phirtí thí. 30 Yisú' ne us se púchhá, kí Terá kyá nám hai? Wuh bolá; Lashkar; kyunki us men bahut sí badrúhen thín. 31 Aur wuh us kí minnat karne lagí, kí Hamen atháh garhe men jáne ká hukm na de. 32 Wahán pahar par súaron ká ek bará gol char rahá thá: unhon ne us kí minnat kí, kí Hamen un ke andar

jáne de. Us ne unhen jáne diyá. 33 Aur badrúhen us ádmí men se nikalkar súaron ke andar gayin, aur gol karáre par se jhapatkar jhíl men já pará aur dúb mará. 34 Yih májará dekhkar charánewále bháge, aur jákar shahr aur díhát men khabar dí. 35 Log us májare ke dekhne ko nikle; aur Yisú' ke pás ákar us ádmí ko, jis men se badrúhen niklí thín, kapre pahine aur hosh men Yisú' ke pánwon ke pás baithé páyá, aur dar gaye. 36 Aur dekhnewálon ne un ko khabar dí, kí jis men badrúhen thín, wuh kis tarah achchhá húá. 37 Aur Girásenion ke girdnawáh ke sab logon ne us se darkhwást kí, kí Hamáre pás se chalá já; kyunki un par barí dahshat chhá gayí thí; pas wuh kishtí men baithkar wápas gayá. 38 Lekin jis shakhs men se badrúhen nikal gayí thín, wuh us kí minnat karke kahne lagá, kí Mujhe apne sáth rahne de: magar Yisú' ne use ruřsat karke kahá; 39 Apne ghar ko lautkar logon se bayán kar, kí Khudá ne tere liye kaise bare kám kiye. Wuh rawána hokar tamám shahr men charchá karne lagá, kí Yisú' ne mere liye kaise bare kám kiye.

40 Jab Yisú' wápas á rahá thá, to log us se khushí ke sáth mile, kyunki sab us kí ráh takte the. 41 Aur dekho, Yáir nám ek shakhs, jo 'ibádatkháne ká sardár thá, áyá, aur Yisú' ke qadamon par girke us se minnat kí, kí Mere ghar chal: 42 kyunki us kí iklautí betí, jo baras bárah ek kí thí, marne ko thí. Aur jab wuh já rahá thá to log us par gire parte the.

43 Aur ek 'aurat ne, jis ke bárah baras se khún jarí thá, aur apná sára mál hakímon par kharch kar chukí thí, aur kisi ke háth se achchhí na ho saktí thí, 44 us ke píchhe ákar us kí poshák ká kanára chhúá; aur usí dam us ká khún bahná band ho gayá. 45 Is par Yisú' ne kahá; Wuh kaun hai jis ne mujhe chhúá? Jab sab inkár karne lage, to Patras aur us ke sáthiyon ne kahá, kí Ai sáhíb, log tujhe dabáte aur tujh par gire parte hain. 46 Magar Yisú' ne kahá, kí Kisi ne mujhe chhúá to hai; kyunki maig ne ma'lóm kiyá, kí quwwat mujh men se niklí hai. 47 Jab us 'aurat ne dekhá kí

main chhip nahin sakti, to kanti hui ai, aur us ke age girke sab logon ke samne bayan kiyi, ki main ne kis sabab se tujhe chhua, aur kis tarah usi dam shifa pa gayi. 48 Us ne us se kahi; Beti, tere iman ne tujhe achchha kiyi hai; salamat chali ja.

49 Wuh yih kah hi raha tha, ki 'ibadatkhane ke sardar ke han se kisi ne akar kahi, ki Teri beti mar gayi; Ustad ko taklif na de. 50 Yisus ne sunkar use jawab diya, ki Khauf na kar: faqat itiqad rakh; wuh bach jaege. 51 Aur ghar mein pahunchkar, Patras aur Yuhanna aur Ya'qub aur laiki ke man bap ke siwa, kisi ko apne sath andar na jane diya. 52 Aur sab us ke liye ro pit rahe the, magar us ne kahi; Roo nahin; wuh mar nahin gayi, balki soti hai. 53 Wuh us par hansne lage, kyunki jante the, ki mar gayi hai. 54 Magar us ne us ka hath pakri, aur pukarke kahi; Ai laiki, uth. 55 Us ki ruh phir ai, aur wuh usi dam uthi. Phir Yisus ne hukm diya, ki use kuchh khane ko diya jae. 56 Us ke man bap hairan hue; aur us ne unhen takid ki, ki Yih majara kisi se na karna.

9 Phir us ne un barah ko bulakar unhen sab badruhon par, aur bimaron ko dur karne ke liye qudrat aur ihtiyar bakhsha, 2 aur unhen Khuda ki badshahat ki manadi karne, aur bimaron ko achchha karne ke liye bheja. 3 Aur un se kahi, ki Rah ke liye kuchh na lena, na lahi, na jholi, na roti, na rupaya; na do do kurte rakhna. 4 Aur jis kisi ghar mein dakhil ho, wahin rakhna aur wahin se rawana hona. 5 Aur jis kisi shahr ke log tumhen qubul na karen, us shahr se nikalte waqt apne panwon ki gard jhar do, taki un par gawahi ho. 6 Pas wuh rawana hokar ganw ganw khush-khabari sunate, aur har jagah shifa dete phire.

7 Aur chauthai mulk ka hakim Herodes sab ahwal sunkar ghabra gaya, is liye ki ba'z kahte the, ki Yuhanna murdon mein se ji utha hai; 8 aur ba'z yih, ki Eliyiah zahir hua hai; aur ba'z yih, ki qadim nabion mein se ko ji utha hai. 9 Magar Herodes ne kahi, ki Yuhanna ka to main ne sir katwa diya; ab yih kaun hai, jis ki babat

aisi baten sunti hun? Pas us ke dekhne ki koshish mein raha.

10 Phir rasulon ne jo kuchh kiyi tha lautkar us se bayan kiyi. Aur wuh un ko alag lekar Baitsaida nam ek shahr ko chala gaya. 11 Yih janakar bhir us ke piche gayi; aur wuh khushi ke sath un se mila, aur un se Khuda ki badshahat ki baten karne laga, aur jo shifa pane ke muhtaj the unhen shifa bakhshi. 12 Jab din dhalne laga, to un barah ne akar us se kahi, ki Bhir ko rukhsat kar, ki charon taraf ke ganwon aur bastiyon mein ja tiken, aur khane ki tadbir karen; kyunki ham yahan wiran jagah mein hain. 13 Us ne un se kahi, Tum hi unhen khane ko do. Unhon ne kahi, ki Hamare pas panch rotiyon aur do machhliyon se ziyada maujud nahin; magar han, ham jakar in sab logon ke liye khana mol le aen? 14 Kyunki wuh panch hazar mard ke qarib the. Us ne apne shagirdon se kahi, ki Un ko takhminan pachas pachas ki qataren karke bithao. 15 Unhon ne usi tarah kiyi aur sab ko bithaya. 16 Phir us ne wuh panch rotiyon aur do machhliyon lip aur asman ki taraf dekhkar un par barakat chahi, aur torkar apne shagirdon ko deta gaya, ki logon ke age rakhen. 17 Unhon ne khaya, aur sab ser ho gaye; aur un ke bache hue tukron ki barah tokriyan uthai gayin.

18 Jab wuh tanhai mein du'a mang raha tha, aur shagird us ke pas the, to aisa hua ki us ne un se puchha, ki Log mujhe kya kahte hain? 19 Unhon ne jawab mein kahi, Yuhanna bapisma denewala; aur ba'z Eliyiah kahte hain; aur ba'z yih, ki qadim nabion mein se ko ji utha hai. 20 Us ne un se kahi; Lekin tum mujhe kya kahte ho? Patras ne jawab mein kahi, ki Khuda ka Masih. 21 Us ne un ko takid karke hukm diya, ki Yih kisi se na karna; 22 aur kahi; Zarur hai, ki Ibn i Adam bahut dukh uthae, aur buzurg aur sardar kabin aur faqih use radd karen, aur wuh qatl kiyi jae, aur tisre din ji uthae. 23 Aur us ne sab se kahi, ki Agar ko mere piche ana chae, to apni khudi se inkar kare, aur har roz apni salib uthae, aur mere piche ho le. 24 Kyunki jo ko apni jan bachani

rahe, wuh use khoegá; aur jo koí mere wáste apní ján khoe, wuhí use bacháegá. 25 Aur ádmí agar sári dunyá ko hásil kare aur apní ján ko kho de, yá us ká nuqsán utháe, to use kyá fáida hogá? 26 Kyúñki jo koí mujh se aur merí báton se sharmáegá, Ibn í A'dam bhí, jab apne aur apne Báp aur pák firishton ke jalál men áegá, to us se sharmáegá. 27 Lekin main tum se sach kahtá hún, ki un men se jo yahán khare haiñ ba'z aise haiñ, ki jab tak Khudá kí bádsháhat ko dekh na len, maut ká maza hargiz na chakkheñge.

28 Phir in báton ke koí áth roz ba'd aisá huá, ki wuh Patras aur Yúhanná aur Ya'qúb ko hamráh lekar pahár par du'á mángne gayá. 29 Jab wuh du'á máng rahá thá, to aisá huá ki us ke chihre kí súrat badal gayí, aur us kí poshák safed barráq ho gayí. 30 Aur dekho, do shakhs, ya'ní Músá aur Eliyyáh, us se báten kar rahe the; 31 yih jalál men díkháí diye, aur us ke intiqál ká zikr karte the, jo Yarúshalem men wáqi' hone ko thá. 32 Magar Patras aur us ke sáthí nínd men bhare the: aur jab achchhí tarah bedár hue, to us ke jalál ko aur un do shakhsón ko dekhá, jo us ke sáth khare the. 33 Jab wuh us se judá hone lage, to aisá huá ki Patras ne Yisú' se kahá; Ai Sáhíb, hamará yahán rahná achchhá hai: pas ham tén dere banáen; ek tere liye, ek Músá ke liye, ek Eliyyáh ke liye: lekin wuh jántá na thá, ki kyá kahtá hai. 34 Wuh yih kahtá hí thá, ki bádál ne ákar un par sáya kar líyá; aur jab wuh bádál men ghirne lage, to dar gaye. 35 Aur bádál men se ek áwáz áí, ki Yih merá barguzída Betá hai; is kí suno. 36 Yih áwáz áte hí Yisú' akelá páyá gayá. Aur wuh chup rahe, aur jo báten dekhí thín, un dínon men kisí ko un kí kuchh khabar na dí.

37 Dásre díñ, jab wuh pahár se utre the, to aisá huá ki ek barí bhí us se á míli. 38 Aur dekho, ek ádmí ne bhí men se chíllákar kahá; Ai ustád, main terí minnat kartá hún, ki mere bete par nazar kar; kyúñki wuh merá íklautá hai: 39 aur dekho, ek rúh use pakár tetí hai, aur wuh yakáyak chíkh uthá hai; aur us ko aisá marórtí hai, ki kaf

shar láta hai, aur us ko kuchalkar mushkil se chhoṛtí hai. 40 Aur main ne tere shágirdon kí minnat kí, ki use níkal den; lekin wuh na níkal sake. 41 Yisú' ne jawáb men kahá; Ai bel'tiqád aur kajrau qaum, main kab tak tumháre sáth rahúngá, aur tumhári bardásht karúngá? Apne bete ko yahán le á. 42 Wuh áta hí thá, ki badrúh ne use paṭakkar marórá. Aur Yisú' ne us nápak rúh ko jhíká, aur larke ko achchhá karke us ke báp ko de díyá. 43 Aur sab log Khudá kí shán ko dekhkar hairán hue.

Lekin jis waqt sab log un sáre kámon par jo wuh kartá thá, ta-'ajjub kar rahe the, us ne apne shágirdon se kahá; 44 Tumháre kánon men yih báten paṛí rahen: kyúñki Ibn í A'dam ádmíon ke háth men hawále kíye jáne ko hai. 45 Lekin wuh is bát ko samajhte na the, balki yih un se chhipáí gayí, táki use ma'lúm na karen: aur is bát kí bábat us se púchhte hue darte the.

46 Phir un men yih bahs shurú' hui, ki ham men se bará kaun hai? 47 Lekin Yisú' ne un ke dílon ká khayál ma'lúm karke ek bachche ko líyá, aur apne pás khará karke un se kahá; 48 Jo koí is bachche ko mere nám par qubúl kartá hai, wuh mujhe qubúl kartá hai; aur jo mujhe qubúl kartá hai, wuh mere bhejnewále ko qubúl kartá hai; kyúñki jo tum men sab se chhoṭá hai, wuhí bará hai.

49 Yúhanná ne jawáb men kahá; Ai Sáhíb, ham ne ek shakhs ko tere nám se badrúhen níkalte dekhá, aur us ko mana' karne lage, kyúñki wuh hamáre sáth terí pal-rawí nahín kartá. 50 Lekin Yisú' ne us se kahá, ki Use mana' na karná, kyúñki jo tumháre khilá nahín, wuh tumhári taraf hai.

51 Jab wuh díñ nazdík áe kí wuh úpar utháyá jáe, to aisá huá ki us ne Yarúshalem ke jáne ko kamar bándhí, 52 aur apne áge qásíd bheje; wuh jákar Sámáron ke ek gánw men dákhil hue, táki us ke liye taiyári karen. 53 Lekin unhon ne us ko tikne na díyá, kyúñki us ká rukh Yarúshalem kí taraf thá. 54 Yih dekhkar us ke shágird Ya'qúb aur Yúhanná ne kahá; Ai Khudáwand, kyá tú cháhtá hai ki ham hukm den, ki ásmán se ág

názil hokar unhen bhasam kar de [jaisá Eliyyáh ne kiyá]? 55 Magar us ne phirkar unhen jhirká, [aur kahá, Tum nahín jánte ki tum kaisí rúh ke ho. 56 Kyúinki Ibn i A'dam logon kí ján barbád karne nahín, balki bacháne áyá]. 56 Phir wuh kisi áur gáp w men cnale gaye.

57 Jab wuh ráh men chale játe the, to kisi ne us se kahá; Jahán kahín tú jáe, main tere píchhe chalúngá. 58 Yisú' ne us se kahá, ki Lomriyon ke bhaṭ hote hain, aur hawá ke parandon ke ghopsle; magar Ibn i A'dam ke liye sir dharne kí bhí jagah nahín. 59 Phir us ne dúsre se kahá; Mere píchhe chal. Us ne kahá; Ai Khudáwand, mujhe ijázat de, ki pahle jákar apne báp ko dafn karún. 60 Us ne us se kahá, ki Murdon ko apne murde dafn karne de; lekin tú jákar Khudá kí bádsháhat kí khabar phailá. 61 Ek áur ne bhí kahá, ki Ai Khudáwand, main tere píchhe chalúngá; lekin pahle mujhe ijázat de, ki apne ghar ke logon se rukhsat ho áún. 62 Yisú' ne us se kahá, ki Jo koí apná háth hai par rakhkar píchhe dekhtá hai, wuh Khudá kí bádsháhat ke láiq nahín.

10 In báton ke ba'd Khudáwand ne sattu admi áur muqarrar kiye, aur jis jis shahr aur jagah ko khud jánewálá thá, wahán unhen do do karke apne áge bhejá. 2 Aur wuh un se kahne lagá, ki Fasl to bahut hai, lekin mazdúr thore hain; is liye fasl ke málik kí minnat karo, ki apní fasl kátne ke liye mazdúr bheje. 3 Jáo; dekho, main tumhen goyá barron ko bheriyon ke bích men bhejtá hún. 4 Na baṭúá le jáo, na jholí, na jutiyan; aur na ráh men kisi ko salám karo. 5 Aur jis kisi ghar men dákhil ho, pahle kaho, ki Is ghar kí salámatí ho. 6 Agar wahán koí salámatí ká farzand hogá, to tumhárá salám us par thahregá; nahín to, tum par laut áegá. 7 Usí ghar men raho, aur jo kuchh un se mile kháo piyo; kyúinki mazdúr apní mazdúrí ká haqqdár hai. Ghar ghar na phiro. 8 Aur jis shahr men dákhil ho, aur wahán ke log tumhen qubúl karen, to jo kuchh tumháre sámnne rakkhá jáe, kháo: 9 aur wahán ke bímáron ko achchhá karo, aur un se kaho, ki

Khudá kí bádsháhat tumháre nazdík á pahunchí hai. 10 Lekin jis shahr men dákhil ho, aur wahán ke log tumhen qubúl na karen, to us ke bá-záron men jákar kaho, ki 11 Ham is gard ko bhí, jo tumháre shahr se hamáre pánwon men lagí hai, tumháre sámnne jháre dete hain; magar yih ján lo, ki Khudá kí bádsháhat nazdík á pahunchí hai. 12 Main tum se kahtá hún, ki Us dín Sodom ká hál us shahr ke hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá. 13 Ai Khurázín, tujh par afsos! ai Baitsaidá, tujh par afsos! kyúinki jo mu'jize tum men zahir hue, agar wuh Súr aur Saidá men zahir hote, to táṭ orhkar aur khák men baithkar kab ke tauba kar lete. 14 Magar 'adálat men Súr aur Saidá ká hál tumháre hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá. 15 Aur ai Kafarnahúm, kyá tú ásmán tak baland kiyá jáegá? Nahín, balki tú 'A'lam i arwáh men utará jáegá. 16 Jo tumhári suntá hai wuh meri suntá hai; aur jo tumhen nahín mántá, wuh mujhe nahín mántá; aur jo mujhe nahín mántá, wuh mere bhejnewále ko nahín mántá.

17 Wuh sattu khush hokar phir áe, aur kahne lage; Ai Khudáwand, tere nám se badrúhen bhí hamáre tábi' hain. 18 Us ne un se kahá; Main Shaitán ko bijlí kí tarah ásmán se girá huá dekh rahá thá. 19 Dekho, main ne tum ko ikhtiyár diyá, ki sánpaon aur bichchhuon ko kuchlo, aur dushman kí sárfi qudrat par gálib áo; aur tum ko hargiz kisi chíz se zarar na pahunchegá. 20 Taubhi is se khush na ho, ki rúhen tumháre tábi' hain; balki is se khush ho, ki tumháre nám ásmán par likhe hue hain.

21 Usí gharí wuh Rúhu'l Quds se khushí men bhar gayá aur kahá; Ai Báp, ásmán aur zamín ke Khudáwand, main terí hamd kartá hún, ki tú ne yih báten dánáon aur 'aql-mandon se chhipáin, aur bachchon par zahir kien: hán, ai Báp, kyúinki aísá hí tujhe pasand áyá. 22 Mere Báp kí taraf se sab kuchh mujhe saunpá gayá; aur koí nahín jántá, ki Betá kaun hai, siwá Báp ke; aur koí nahín jántá, ki Báp kaun hai, siwá Bete ke, aur us shakhs ke, jis par Betá use zahir karná cháhe. 23 Aur shágirdon kí taraf mutawajjih

hokar kháss unhín se kahá ; Mubáarak haín wuh ánkhen jo yih báten dekhí haiñ, jinhen tum dekhte ho. 24 Kyúñki main tum se kahtá hún, ki Bahut se nabíon aur bádsháhon ne cháhá, ki jo báten tum dekhte ho dekhén, magar na dekhín ; aur jo báten tum sunte ho sunén, magar na sunín.

25 Aur dekho, ek 'álim i shara' uñhá, aur yih kahkar us ki ázmáish karne lagá, ki Ai ustád, main kyá karún, ki hamesha ki zindagí ká wáris banún? 26 Us ne us se kahá, ki Tauret men kyá likhá hai? Tú kis tarah parhtá hai? 27 Us ne jawáb men kahá, ki Khudáwand apne Khudá se, apne sáre dí aur apní sári ján aur apní sári táqat aur apní sári 'aql se mahabbat rakh ; aur Apne parausi se apne barábar mahabbat rakh. 28 Us ne us se kahá ; Tú ne thík jawáb diyá : yihí kar, to tú jীগá. 29 Magar us ne apne taín rástbáz tháhráne ki garaz se Yisú' se púchhá, Phir merá parausi kaun hai? 30 Yisú' ne jawáb men kahá, ki Ek ádmí Yarusálem se Yariho ki taraf já rahá thá, ki dákuon men ghír gayá ; unhon ne us ke kapre utár liye, aur mára bhí, aur adhmúá chhorkar chale gaye. 31 Ittifáqan ek káhin usí ráh se já rahá thá ; aur use dekhke katrákar chalá gayá. 32 Isí tarah ek Lewí us jagah áyá ; wuh bhí use dekhke katrákar chalá gayá. 33 Lekin ek Sámari safar karte karte wahán á niklá, aur dekhkar tars kháyá, 34 aur us ke pás áyá, aur us ke zakhmon ko tel aur mai lagákar bándhá, aur apne jánwar par sawár karke saráe men le gayá, aur us ki khabargíri ki. 35 Dútre dí do dínr níkalíkar bhatiyáre ko díye aur kahá ; Is ki khabargíri karná ; aur jo kuchh is se ziyáda kharch hogá, main phir ákar tujhe adá kar dóngá. 36 In tinen men se us shakhs ká, jo dákuon men ghír gayá thá, terí dánist men kaun parausi tháhrá? 37 Us ne kahá ; Wuh jis ne us par rahm kiya. Yisú' ne us se kahá ; Já, tú bhí aísá hí kar.

38 Phir jab já raha the, to wuh ek gánw men dákhil húa : aur Marthá nam ek aurat ne use apne ghar men utára. 39 Aur Maryam nam us ki ek bahín thí ; wuh Yisú' ke pánwon ke pás baithkar us

ká kalám sun rahí thí. 40 Lekin Marthá khidmat karte karte ghabrá gayí ; pas us ke pás ákar kahne lagi ; Ai Khudáwand, kyá tujhe khayál nahín, ki merí bahín ne khidmat karne ko mujhe akelá chhor diyá hai? Pas use farmá, ki merí madad karé. 41 Khudáwand ne jawáb men us se kahá ; Marthá, Marthá, tú to bahut chizon ki fikr o taraddud men hai ; 42 lekin ek chíz zarúr hai ; aur Maryam ne wuh achchhá hissa chún liyá hai, jo us se chhíná na jáegá.

11 Phir aísá húa ki wuh kisi jagah du'á mángtá thá ; jab máng chuká, to us ke shágirdon men se ek ne us se kahá ; Ai Khudáwand, jaisá Yúhanná ne apne shágirdon ko du'á mángní síkhá, tú bhí hamen síkhá. 2 Us ne un se kahá ; Jab tum du'á mángo, to kaho, ki Ai Báp, terá nám pák maná jáe. Terí bádsháhat áe. 3 Hamari roz ki roti har roz hamen diyá kar. 4 Aur hamare gunáhon ko mu'áf kar ; kyúñki ham bhí apne har qarzdár ko mu'áf karte haiñ. Aur hamen ázmáish men na lá.

5 Phir us ne un se kahá ; Tum men se kaun hai, jis ká ek dost ho, aur wuh ádhí rát ko us ke pás jákar us se kahe, ki Ai dost, mujhe tín rotíyan de : 6 kyúñki merá ek dost safar karke mere pás áyá hai, aur mere pás kuchh nahín ki us ke áge rakkhún ; 7 aur wuh andar se jawáb men kahe ; Mujhe taklíf na de : ab darwáza band hai, aur mere larke mere pás bichhaune par haiñ ; main uthkar tujhe de nahín saktá. 8 Main tum se kahtá hún ; Agarchi wuh is sabab se ki us ká dost hai, uthkar use na de, táham us ki behayá ke sabab uthkar jitní darkár haiñ use degá. 9 Pas main tum se kahtá hún ; Mángo, to tumhen diyá jáegá ; dhúnđho, to páoge ; darwáza khatkhatáo, to tumháre wáste kholá jáegá. 10 Kyúñki jo koi mángtá hai, use miltá hai ; aur jo dhúnđhtá hai, wuh pátá hai ; aur jo khatkhatá hai, us ke wáste kholá jáegá. 11 Tum men se aísá kaun sá báp hai, ki jab us ká betá roti mánge, to use patthar dé? yá machhli mánge, to machhli ke badle use sánp dé? 12 yá andá mánge, to us ko bíchchhú de? 13 Pas jab ki tum bure hokar apne bachchon ko achchhi chízen

dení jánte ho, to ásmání Báp apne mángnewálon ko Rúhu'l Quds kyúp na degá?

14 Phir wuh ek gúngí badrúh ko níkalí rahá thá. Aur jab wuh badrúh utar gayí, to aísá huá kí gúngá bolá; aur logon ne ta'ajjub kiyá. 15 Lekin un men se ba'z ne kahá; Yih to badrúhon ke sardár Ba'alzabúl kí madad se badrúhon ko níkalá hai. 16 Ba'z áur log ázmaish ke liye us se ek ásmání nishán talab karne lage. 17 Magar us ne un ke khayálon ko jánkar un se kahá, kí jis kisi bádsháhat men phút pare, wuh wíran ho játí hai; aur jis ghar men phút pare, wuh barbád ho játá hai. 18 Aur agar Shaitán bhí apná mukhálif ho jáe, to us kí bádsháhat kis tarah qáim rahegi? kyúinki tum merí bábat kahte ho, kí Yih badrúhon ko Ba'alzabúl kí madad se níkalá hai. 19 Aur agar main badrúhon ko Ba'alzabúl kí madad se níkalá hún, to tumháre bete kis kí madad se níkalte hain? pas wuhí tumháre munsif honge. 20 Lekin agar main badrúhon ko Khudá kí qudrat se níkalá hún, to Khudá kí bádsháhat tumháre pás á pahunchí. 21 Jab zoráwar ádmí hathyár bándhe hue apní hawelí kí rakhwalí kartá hai, to us ká mál hifázat se rahtá hai; 22 lekin jab us se koi zoráwar hamla karke us par gálib átá hai, to us ke sab hathyár, jín par us ká bharosá thá chhín letá, aur us ká mál lútkar bánt detá hai. 23 Jo merí taraf nahín, wuh mere khiláf hai; aur jo mere sáth jama' nahín kartá, wuh bakhertá hai. 24 Jab nápak rúh ádmí men se níkalí hai, to súkhe maqámop men áram dhúndhtí phirtí hai; aur jab nahín patí, to kahtí hai, kí Main apne usí ghar men laut jáúngí jis se nikli hún; 25 aur ákar use jhará huá aur árásta patí hai. 26 Phir jákar áur sát rúhep apne se burí hamráh le átí hai, aur wuh us men dákhil hokar wahán bastí hain; aur us ádmí ká pichhlá hál pahle se bhí kharáb ho játá hai.

27 Jab wuh yih báten kah rahá thá, to aísá huá kí bhí men se ek 'aurat ne pukárrar us se kahá; Mubáarak hai wuh pet jis men tú rahá, aur wuh chhátíyan jo tú ne chúsín. 28 Us ne kahá; Háp, magar ziyáda mubáarak wuh hain, jo

Khudá ká kalám sunte, aur us par 'amal karte hain.

29 Jab barí bhí jama' hotí játí thí, to wuh kahne lagá, kí Is zamáne ke log bure hain; wuh nishán talab karte hain; magar Yúnus ke nishán ke siwá koi áur nishán un ko na diyá jáegá. 30 Kyúinki jis tarah Yúnus Nínaweh ke logon ke liye nishán thahrá, usí tarah Ibn i A'dam bhí is zamáne ke logon ke liye thahregá. 31 Dakkhin kí malika is zamáne ke ádmíon ke sáth 'adálát ke dín uthkar inhen mujrim thahráegi; kyúinki wuh dunyá ke kanáre se Sulaimán kí hikmat sunne ko ái; aur dekho, yahán wuh hai jo Sulaimán se bhí bará hai. 32 Nínaweh ke log is zamáne ke logon ke sáth 'adálát ke dín khare hokar inhen mujrim thahráenge; kyúinki unhon ne Yúnus kí manadí par tauba kar lí; aur dekho, yahán wuh hai jo Yúnus se bhí bará hai.

33 Koi shakhs chirág jalákar tahkháne men yá paimáne ke niche nahín rakhtá, balki chirágdán par rakhtá hai, táki andar ánewálon ko raushní dikhái de. 34 Tere badan ká chirág terí ápkh hai; jab terí ápkh durust hai, to terá sára badan bhí raushan hai; aur jab kharáb hai, to terá badan bhí tárík hai. 35 Pas dekhna, jo raushní tujh men hai táríki to nahín. 36 Pas agar terá sára badan raushan ho, aur koi hissa tárík na rahe, to wuh tamám aísá raushan hogá, jaisá us waqt hotá hai, jab chirág apní chamak se tujhe raushan kartá hai.

37 Jab wuh bát kar rahá thá, to kisi Farísí ne us kí dín kí da'wat kí; pas wuh andar jáke khána kháne baithá. 38 Farísí ne yih dekhkar ta'ajjub kiyá, kí us ne kháne se pahle gusl nahín kiyá. 39 Khudáwand ne us se kahá, kí Ai Farísí, tum piyále aur rikábí ko úpar se to sáf karte ho; lekin tumháre andar lút aur badí bharí húi hai. 40 Ai nádáno, jis ne báhar ko banáyá, kyá us ne andar ko nahín banáyá? 41 Háp, andar kí chízen khairát kar do, to dekho, sab kuchh tumháre liye pák hogá.

42 Lekin ai Farísí, tum par afsos hai! kí podíne aur sudáb aur har ek tarkárí par dahyakí dete ho, aur insáf aur Khudá kí mahabbat se

gāfil rahte ho : lāzim thā, ki yih bhī karte aur wuh bhī na chhortē. 43 Ai Farīsīo, tum par afsos hai ! ki tum 'ibādatkhānōn men a'la darje ki kursīān aur bāzārōn men salām chāhte ho. 44 Tum par afsos hai ! kyūnki tum un poshida qabron ki mānind ho, jin par ādmī chalte hai, aur un ko is bāt ki khabar nahīn.

45 Phir shara' ke 'ālīmōn men se ek ne jawāb men us se kahā, ki Ai ustād, in bāton ke kahne se tū hamen bhī be'izzat kartā hai. 46 Us ne kahā ; Ai shara' ke 'ālīmō, tum par bhī afsos hai ! ki tum aise bojh, jin kā uthānā mushkil hai, ādmīon par lādte ho, aur āp ek unglī bhī un bojhon ko nahīn lagāte. 47 Tum par afsos hai ! ki tum to nabīon ki qabron ko banāte ho, aur tumhāre bāpdādā ne un ko qatl kiyā thā. 48 Pas tum gawāh ho, aur apne bāpdādā ke kāmōn ko pasand karte ho ; kyūnki unhon ne to un ko qatl kiyā thā, aur tum un ki qabron banāte ho. 49 Isī liye Khudā ki hikmat ne kahā hai, ki Main nabīon aur rasūlon ko un ke pās bhejūngī ; wuh un men se ba'z ko qatl karenge, aur ba'z ko satāenge, 50 tāki sab nabīon ke khūn ki, jo binā e 'ālam se bahāyā gayā, is zamāne ke logon se bāzpurs ki jāe ; 51 Hābīl ke khūn se lekar us Zakaryāh ke khūn tak, jo qurbāngāh aur maqdis ke bich men halāk huā ; main tum se sach kahtā hūn, ki Isī zamāne ke logon se sab ki bāzpurs ki jāegī. 52 Ai shara' ke 'ālīmō, tum par afsos hai ! ki tum ne ma'rifat ki kunjī chhīn lī : tum āp bhī dākhil na hūe, aur dākhil honewālon ko bhī rokā.

53 Jab wuh wahān se niklā, to faqīh aur Farīsī use betarah chimāne aur chheṛne lage, tāki wuh bahut sī bāton kā zikr kare ; 54 aur us ki ghāt men rahe, tāki us ke munh ki koī bāt pakren.

12 Itne men, jab hazāron ādmīon ki bhīṛ lag gayī, yahān tak ki ek dūse par girā partā thā, to us ne sab se pahle apne shāgirdon se yih kahnā shurū' kiyā, ki Us khamīr se hoshyār rahnā jo Farīsīon ki riyākārī hai. 2 Kyūnki koī chīz dhankī nahīn, jo kholī na jāegī ; aur na koī chīz chhipī hai, jo jāni na jāegī. 3 Is liye jo kuchh tum ne andhere men kahā hai, wuh

ujāle men sunā jāegā ; aur jo kuchh tum ne kothriyon ke andar kān men kahā hai, kothon par us ki manādī ki jāegī. 4 Magar tum doston se main kahtā hūn, ki un se na dāro, jo badan ko qatl karte hai, aur ba'd us ke kuchh āur nahīn kar sakte. 5 Lekin main tumhen jātātā hūn, ki kis se dārnā chāhiye : us se dāro, jis ko qatl karne ke ba'd ikhtiyār hai, ki jahannam men dāle : hān, main tum se kahtā hūn, ki usī se dāro. 6 Kyā do paise ki pānch chīriyān nahīn biktiṅ ? tāham Khudā ke huzūr un men se ek ki bhī bhūl nahīn partī, 7 Balki tumhāre sir ke sab bāl bhī gine hūe hai. Dāro nahīn : tumhārī qadr to bahut sī chīriyon se ziyāda hai. 8 Aur main tum se kahtā hūn, ki Jo koī ādmīon ke sāmne merā iqrār kare, Ibn i A'dam bhī Khudā ke firishton ke sāmne us kā iqrār karēgā : 9 magar jo ādmīon ke sāmne merā inkār kare, Khudā ke firishton ke sāmne us kā inkār kiyā jāegā. 10 Aur jo koī Ibn i A'dam ke khilāf koī bāt kahe, us ko mu'āf kiyā jāegā : lekin jo Rūhu'l Quds ke haqq men kufr bake, us ko mu'āf na kiyā jāegā. 11 Aur jab wuh tum ko 'ibādatkhānōn men, aur hākīmōn aur ikhtiyārwalōn ke pās le jāen, to fikr na karnā, ki ham kis tarah yā kyā jawāb den, yā kyā kahen ; 12 kyūnki Rūhu'l Quds usī gharī tumhen sikhā degā, ki kyā kahnā chāhiye.

13 Phir bhīṛ men se ek ne us se kahā, ki Ai ustād, mere bhāī se kah, ki mīrās kā merā hissa mujhe de. 14 Us ne us se kahā ; Miyan, kis ne mujhe tumhārā munsif yā bāntnewālā muqarrar kiyā hai ? 15 Aur us ne un se kahā, ki Khabardār, apne āp ko har tarah ke lālach se bachāe rakkho : kyūnki kisī ki zindagī us ke māl ki kasrat par mauqūf nahīn. 16 Aur us ne un se ek tam-sil kahī, ki Kisī dāulatmand ki zamīn men barī fasl hūī ; 17 pas wuh apne dil men sochkar kahne lagā, ki Main kyā karūn, ki mere hān jagah nahīn, jahān apnī paidāwār bhar rakkhūn ? 18 Us ne kahā ; Main yih karūngā : apnī kothiyān dhākar un se barī banāūngā ; 19 aur un men apnā sārā anāj aur māl bhar rakkhūngā ; aur apnī jān se kahūngā,

ki Al ján, tere pás bahut barason ke liye bahut sá mál jama' hai; chain kar, khá, pí, khush rah. 20 Magar Khudá ne us se kahá; Al nádán, isí rāt terí ján tujh se talab kar lí jáegí: pas jo tú ne taiyár kiyá hai, wuh kis ká hogá? 21 Aisá hí wuh shakhs hai, jo apne liye khazána jama' kartá hai, aur Khudá ke nazdík daulatmand nahín.

22 Phir us ne apne shágirdon se kahá; Is liye main tum se kahtá hún, ki Apní ján kí fikr na karo, ki ham kyá kháenge; aur na apne badan kí, ki kyá pahíenge; 23 Kyúñki ján khurák se barhkar hai, aur badan poshák se. 24 Kauwon par gaur karo, ki na bote haiñ, na kátte; na un ke khattá hotá hai, na kothí; taubhí Khudá unhen khilátá hai; tumhári qadr to parandon se kahín ziyáda hai. 25 Tum men aisá kaun hai, jo fikr karke apní 'umr men ek gharí barhá sake? 26 Pas jab sab se chhotí bát bhí nahín kar sakte, to báqí chízon kí kyúñ fikr karte ho? 27 Sosan ke darakhthon par gaur karo, ki kis tarah barhte haiñ; wuh na mihnát karte, na kátte haiñ; taubhí main tum se kahtá hún, ki Sulaimán bhí, báwujúd apní sári shán o shaukat ke, un men se kisi kí mánind poshák pahíne hue na thá. 28 Pas jab Khudá maidán kí ghás ko jo áj hai, aur kal tanúr men jhonkí jáegí, aisi poshák pahínátá hai; to ai kamí'tiqádo, tum ko kyúñ na pahiná degá? 29 Aur tum is kí talásh men na raho, ki kyá kháenge aur kyá pienge, aur na shakkí bano. 30 Kyúñki in sab chízon kí talásh men dunyá kí qaumen rahtí haiñ: aur tumhárá Báp jántá hai, ki tum in ke muhtáj ho. 31 Hán, us kí bádsháhat kí talásh men raho, to yih chízen bhí tumhen míljáengí. 32 Ai chhote galle, na dar; kyúñki tumháre Báp ko pasand áyá, ki tumhen bádsháhat de. 33 Apná mál asbáb bechkar khairát kar do; aur apne iye aise batúe banáo, jo puráne nahín hote, ya'ní ásmán par aisá khazána jo khálí nahín hotá, jahán chor nazdík nahín játá, aur kírá kharáb nahín kartá. 34 Kyúñki jahan tumhárá khazána hai, wahín tumhárá díł bhí lagá rahega.

35 Tumhári kamaren bandhí rahen, aur tumháre chirág jalte rahen;

36 aur tum un ádmíon kí mánind raho, jo apne málík kí ráh dekhte hon, ki wuh shádí men se kab lautegá; táki jab wuh ákar darwáza khatkhatáe, to fauran us ke wáste khoi den. 37 Mubáarak haiñ wuh naukár, jin ká málík ákar unhen jágtá páe: main tum se sach kahtá hún, ki wuh kamar bándhkar unhen khána kháne ko biháegá, aur pás ákar un kí khidmat karega. 38 Aur agar wuh rāt ke dúsre pahar men, yá tísre pahar men ákar un ko aise hál men páe, to wuh naukár mubáarak haiñ. 39 Lekin yih ján rakkho, ki agar ghar ke málík ko ma'lúm hotá, ki chor kis gharí áegá, to jágtá rahtá, aur apne ghar men naqb hone na detá. 40 Tum bhí taiyár raho; kyúñki jis gharí tumhen gumán bhí na hogá, Ibn l A'dam ájáegá.

41 Patras ne kahá, ki Al Khudá-wand, tú yih tamsíl ham hí se kahtá hai, yá sab se? 42 Khudáwand ne kahá; Kaun hai wuh diyánatdár aur 'aqlmand dároga, jis ká málík use apne naukár chákaron par muqarrar kare, ki har ek kí khurák waqt par bánt diyá kare? 43 Mubáarak hai wuh naukár, jis ká málík ákar us ko aisá hí karte páe. 44 Main tum se sach kahtá hún, ki wuh use apne sáre mál ká mukhtár kar degá. 45 Lekin agar wuh naukár apne díł men yih kahkar, ki Mere málík ke áne men der hai, gulámon aur launđiyon ko márná, aur khá píkar matwálá honá shurú' kare; 46 to us naukár ká málík aise díñ, ki wuh us kí ráh na dekhtá ho, aur aisi gharí, ki wuh na jántá ho, á maujúd hogá, aur khúb koñe lagákar use befmánon men shámil karega. 47 Aur wuh naukár, jis ne apne málík kí marzí ján lí aur taiyári na kí, na us kí marzí ke muwáfiq 'amal kiyá, bahut már kháegá. 48 Magar jis ne na jánkar már kháne ke kám kiye, wuh thoñí már kháegá. Aur jise bahut diyá gayá, us se bahut talab kiyá jáegá; aur jise bahut saupá hai, us se ziyáda mángenge.

49 Main zamín par ág dáline áyá hún; aur agar lag chukí hotí to main kyá hí khush hotá! 50 Lekin mujhe ek baptisma lená hai; aur jab tak wuh na ho le main kyá hí

tang rahúngá ! 51 Kyá tum gumán karte ho, ki main zamin par aulh karáne áyá hún? Main tum se kahtá hún, ki Nahín, balki judái karáne ; 52 kyunki ab se ek ghar ke páñch ádmí ápas men mukhálafat rakkhenge, do se tén aur tén se do. 53 Báp beté se mukhálafat rakkhegá, aur betá báp se ; mán betí se, aur betí mán se ; sás bahú se, aur bahú sás se.

54 Phir us ne logon se bhí kahá, ki Jab bádal ko pachchím se uñhte dekhte ho, to fauran kahte ho, ki Menh barsegá ; aur aísá hí hotá hai. 55 Aur jab tum ma'lúm karte ho, ki dakkhiná chal rahí hai, to kahte ho, ki Lúh chalegi ; aur aísá hí hotá hai. 56 Ai riyákáro, zamin aur ásmán kí súrat men to imtiyáz karná tumhen áta hai ; lekin is zamáne kí bábat imtiyáz karná kyún nahín áta? 57 Aur tum apne áp hí kyún faisala nahín kar lete, ki wájib kyá hai? 58 Jab tak tú apne mudda'í ke sáth hákim ke pás já rahá hai, to ráh men koshish kar, ki us se chhút jáe ; aísá na ho kí wuh tujh ko munsif ke pás khench le jáe, aur munsif tujh ko sipáhi ke hawále kare, aur sipáhi tujhe qaid men dále. 59 Main tujh se kahtá hún, ki Jab tak tú damrí damrí adá na kar degá, wahán se hargiz na chhútegá.

13 Us waqt ba'z log házir the, jinhon ne use un Galíliyon kí khabar dí, jin ká khún Pilátus ne un ke zabíhon ke sáth miláya thá. 2 Us ne jawáb men un se kahá, ki In Galíliyon ne jo aísá dukh páya, kyá wuh is liye tumhári dánist men aur sab Galíliyon se ziyáda gunahgár the? 3 Main tum se kahtá hún, ki nahín : balki agar tum tauba na karoge, to sab isí tarah halák hoge. 4 Yá wuh áthárah ádmí jin par Shílokh ká burj girá, aur wuh dabkar mar gaye, kyá tumhári dánist men Yarúshalem ke aur sab rahne-wálon se ziyáda qusúrwár the? 5 Main tum se kahtá hún, ki nahín : balki agar tum tauba na karoge, to sab isí tarah halák hoge.

6 Phir us ne yih tamsíl kahí, kí Kisí ke angúrí bág men ek anjír ká darakht lagá húa thá : wuh us men phal dhúndhne áyá, aur na páya. 7 Is par us ne bágbán se kahá, kí

Dekh, tén baras se main is anjír ke darakht men phal dhúndhne áta hún, aur nahín pátá ; use kát dál ; wuh zamin ko bhí kyún roke? 8 Us ne jawáb men us se kahá ; Ai Khudáwand, is sál to aur bhí use rahne de, táki main us ke gird tháonlá khodún, aur khád dálún : 9 agar áge ko phalá, to khaír ; nahín to ba'd us ke kát dálná.

10 Phir wuh Sabt ke din kisi 'ibádatkháne men ta'lím detá thá. 11 Aur dekho, ek 'aurat thí, jis ko áthárah baras se kisi badrúh ke bá'is kamzorí thí ; wuh kubrí ho gayí thí, aur kisi tarah sídhí na ho saktí thí. 12 Yisú' ne use dekhkar pás buláya, aur us se kahá ; Ai 'aurat, tú apní kamzorí se chhút gayí. 13 Aur us ne us par háth rakkhe : usí dam wuh sídhí ho gayí, aur Khudá kí barái karne lagí. 14 'Ibádatkháne ká sardár, is liye kí Yisú' ne Sabt ke din shifá bakhshí khafá hokar, logon se kahne lagá ; Chha din hai, jin men kám karná cháhiye ; pas unhin men ákar shifá páo, na kí Sabt ke din. 15 Khudáwand ne us ke jawáb men kahá, kí Ai riyákáro, kyá har ek tum men se Sabt ke din apne bail yá gadhe ko, thán se kholkar pání piláne nahín le játá? 16 Pas kyá wájib na thá, kí yih jo Ibráhim kí betí hai, jis ko Shaitán ne áthárah baras se bándh rakkhá thá, Sabt ke din is band se chhurái játí? 17 Jab us ne yih báten kahín, to us ke sab mukhálif sharminda hue : aur sári bhí un 'álíshán kámon se, jo us se hote the, khush hui.

18 Pas wuh kahne lagá ; Khudá kí bádsháhat kis kí mánind hai? main us ko kis se tashbíh dún? 19 Wuh rái ke dáne kí mánind hai, jis ko ek ádmí ne lekar apne bág men dál díya ; wuh ugkar bará darakht ho gayá, aur hawá ke parandon ne us kí dáliyon par baserá kiyá. 20 Us ne phir kahá ; Main Khudá kí bádsháhat ko kis se tashbíh dún? 21 Wuh khamír kí mánind hai, jise ek 'aurat ne lekar tén paimáne áte men miláya, aur hote hote sab khamír ho gayá.

22 Wuh shahr shahr aur gánw gánw ta'lím detá húa, Yarúshalem ká safar kar rahá thá. 23 Aur kisi shakhs ne us se púchhá, kí Ai Khudáwand, kyá naját pánewále thore

hain? 24 Us ne un se kahá; Ján-fishání karo, ki tang darwáze se dákhil ho; kyúñki main tum se kahtá hún, ki bahutere dákhil hone kí koshish karege, aur na ho sakege. 25 Jab ghar ka málík uthkar darwáza band kar chuka ho, aur tum báhar khare hue darwáza khat-khatákar yih kahná shurú' karo, ki Ai Khudáwand, hamáre liye khol de; aur wuh jawáb de, ki Main tum ko nahín jántá, ki kahán ke ho. 26 us waqt tum kahná shurú' karoge, ki Ham ne to tere rúbarú kháyá piyá, aur tú ne hamáre bá-záron men ta'lím dí. 27 Magar wuh kahegá; Main tum se kahtá hún, ki main nahín jántá, tum kahán ke ho; ai badkáro, tum sab mujh se dúr ho. 28 Wahán roná aur dánt-on ka písná hogá, jab tum Ibráhim, aur Izháq, aur Ya'qúb, aur sab nabíon ko Khudá kí bádsháhat men shámil, aur apne ap ko báhar ní-kálá huá dekhoge. 29 Aur púr-rab, pachchhim, uttar, dakkhin se log ákar Khudá kí bádsháhat kí ziyáfat men sharík honge. 30 Aur dekho, ba'z ákhir áise hain, jo awwal honge, aur awwal hain, jo ákhir honge.

31 Usí gharí ba'z Farísion ne ákar us se kahá, ki Nikalkar yahán se chal de; kyúñki Herodes tujhe qatl karná cháhtá hai. 32 Us ne un se kahá, ki Jákar us lomrí se kah do, ki Dekh, main áj aur kal badrúhon ko níkáltá, aur shifá bakhshne ka káam anjám detá rahúngá, aur tísre din kamál ko pahunchúngá. 33 Magar mujhe áj aur kal aur parson apní ráh chalni zarúr hai; kyúñki mumkin nahín, ki nabí Yarúshalem ke báhar halák ho. 34 Ai Yarúshalem, ai Yarúshalem, tú jo nabíon ko qatl kartí hai, aur jo tere pás bheje gaye, un ko sangsár kartí hai; kitní hí bár main ne cháhá, ki jis tarah murgí apne bachchon ko paron tale jama' kar letí hai, usí tarah main bhí tere larakon ko jama' kar lún; magar tum ne na cháhá! 35 Dekho, tumhárá ghar tumháre hí liye chhorá játa hai; aur main tum se kahtá hún, ki mujh ko us waqt tak hargiz na dekhoge, jab tak na kahoge; ki Mubáarak hai wuh, jo Khudáwand ke nám par áta hai.

14 Phir aisá huá ki wuh Sabt ke din Farísion ke sardáron men se kisi ke ghar khána kháne ko gayá; aur wuh us kí tak men rahe. 2 Aur dekho, ek shakhs us ke sámne thá, jise jalandar thá. 3 Yisú' ne shara' ke 'álimon aur Farísion se kahá, ki Sabt ke din shifá bakhshní rawá hai, yá nahín? 4 Wuh chup rah gaye. Us ne use háth lagákar shifá bakhshí, aur chhor diyá; 5 aur un se kahá, ki Tum men se kaun aisá hai, jis ka gadhá yá bail kúe men gir pare, aur wuh Sabt ke din us ko fauran na níkal le? 6 Wuh in báton ka jawáb na de sake.

7 Jab us ne dekhá, ki mihmán sadr jagah kis tarah pasand karte hain, to un se ek tamsíl kahí, ki 8 Jab koí tujhe shádí men buláe, to sadr jagah par na baith, ki sháyad us ne tujh se bhí kisi ziyáda 'izzat-dár ko buláyá ho; 9 aur jis ne tujhe aur use donon ko buláyá hai ákar tujh se kahe, ki Is ko jagah de; phir tujhe sharminda hokar sab se níche baithná pare. 10 Balki jab tú buláyá jae, to sab se níchi jagah já baith, táki jab tera bulánewálá ae, to tujh se kahe, ki Ai dost, áge barhkar baith: to un sab kí nazar men, jo tere sáth khána kháne baithe hain, terí 'izzat hogí. 11 Kyúñki jo koí apne ap ko bará banáegá wuh chhotá kiya jáegá; aur jo apne ap ko chhotá banáegá, wuh bará kiya jáegá.

12 Phir us ne apne bulánewále se bhí yih kahá, ki Jab tú din ka yá ráat ka khána taiyár kare, to apne doston, yá bháiyon, yá rishtadáron, yá daulatmand parausiyon ko na bulá; ki aisá na ho, wuh bhí tujhe buláen, aur tera badla ho jae. 13 Balki jab tú ziyáfat kare, to garíbon, lunjon, langron, andhion ko bulá: 14 to tujh par barakat hogí; kyúñki un ke pás tujhe badla dené ko kuchh nahín; aur tujhe rástbázon kí qiyámat men badla milegá.

15 Jo us ke sáth khána kháne baithe the, un men se ek ne yih báten sunkar us se kahá; Mubáarak hai wuh jo Khudá kí bádsháhat men khána kháe. 16 Us ne us se kahá, ki Ek shakhs ne barí ziyáfat kí, aur bahut se logon ko buláyá.

17 Aur khāne ke waqt apne naukar ko bhejā, ki bulāe huon se kahe, ki A'o, ab khānā taiyār hai. 18 Is par sab ne milkar 'uzr karnā shurū' kiya. Pahle ne us se kahā, ki Main ne khet kharidā hai; mujhe zarūr hai ki jākar use dekhūn; main terī minnat kartā hūn, ki mujhe ma'zūr rakh. 19 Dūsre ne kahā; Main ne bailon ki pānch jorīyān kharidī hain, aur unhen āzmāne jātā hūn; main terī minnat kartā hūn, ki mujhe ma'zūr rakh. 20 Ek aur ne kahā; Main ne biyāh kiya hai, is sabab se nahīn ā saktā. 21 Pas us naukar ne ākar apne mālīk ko in bāton ki khabar di. Is par ghar ke mālīk ne gusse hokar apne naukar se kahā; Jald shahr ke bāzaron aur kūchon mein jākar garibon, lunjon, andhon aur langron ko yahan le ā. 22 Naukar ne kahā; Ai khudāwand, jaisā tū ne farmāyā thā, waisā hi hūā, aur ab bhī jagah hai. 23 Mālīk ne us naukar se kahā, ki Sarakon aur khet ki bāron ki taraf jā, aur logon ko majbūr karke lā, tāki merā ghar bhar jāe. 24 Kyūnki main tum se kahtā hūn, ki jo bulāe gaye the, un mein se koi shakhs merā khānā na chakhne pāegā.

25 Jab bahut se log us ke sāth jā rahe the, to us ne phirkar un se kahā; 26 Agar koi mere pās āe, aur apne bāp, aur mān, aur biwi, aur bachchon, aur bhāīyon, aur bahīnon, balki apnī jān se bhī dushmanī na kare, to merā shāgird nahīn ho saktā. 27 Jo koi apnī salīb na uthāe aur mere piche na āe, wuh merā shāgird nahīn ho saktā. 28 Kyūnki tum mein aisā kaun hai, ki jab wuh ek burj banānā chāhe, to pahle baithkar lāgat kā hisāb na kar le, ki āyā mere pās us ke taiyār karne kā sāmān hai, yā nahīn? 29 Aisā na ho, ki jab neo dālkar taiyār na kar sake, to sab dekhne-wāle yih kahka us par hansnā shurū' karen, ki 30 Is shakhs ne 'imārat banānī shurū' to ki, magar taiyār na kar sakā. 31 Yā kaun aisā bādshāh hai, jo dūsre bādshāh se lagne-jātā ho, aur pahle baithkar mashwara na kar le, ki āyā main das hāzār se us kā muqābala kar saktā hūn, yā nahīn, jo bīs hāzār lekar mujh par chāhā ātā hai? 32 Nahīn to, jab wuh hanoz dūr hi

hai, ekhī bhejkar, aulh ki shartog ki dardhwast karegā. 33 Pas is tarah tum mein se jo koi apnā sab kuchh tark na kare, wuh merā shāgird nahīn ho saktā. 34 Namak achchhā to hai; lekin agar namak kā maza jātā rahe, to wuh kis chiz se mazadār kiya jāegā? 35 Na wuh zamīn ke kām kā rahā, na khād ke; log use bāhar phenk dete hain. Jis ke kān sunne ke hon, wuh sun le.

15

Sāre mahsūl lenewāle aur gunahgār us ke pās āte the, tāki us ki bāten sunen. 2 Aur Farisī aur faqīh burburakar kahne lage, ki Yih admī gunahgaron se milta aur un ke sāth khānā khātā hai.

3 Us ne un se yih tamsīl kahī, ki 4 Tum mein aisā kaun admī hai, jis ke pās sau bheron hon, aur un mein se ek khoī jāe, to ninnānawe ko biyābān mein chhodkar us khoī hūī ko, jab tak mil na jāe, dhūndhtā na rahe? 5 Phir jab mil jātā hai to wuh khush hokar use kandhe par uthā letā hai. 6 Aur ghar mein pahunchkar, doston aur parausiyon ko bulātā aur kahtā hai, ki Mere sāth khushī karo; kyūnki merī khoī hūī bher mil gayī. 7 Main tum se kahtā hūn, ki Isī tarah ninnānawe rāstbazon ki nisbat, jo tauba ki hājat nahīn rakhte, ek tauba karnewāle gunahgār ki bābat āsmān par ziyāda khushī hogī.

8 Yā kaun aisī 'aurat hai, jis ke pās das dirham hon, aur ek khoī jāe, to wuh chirāg jalākar ghar mein jhārū na de, aur jab tak mil na jāe, koshish se dhūndhtī na rahe? 9 Phir jab mil jātā hai, to bahineliyon aur parausiyon ko bulākar na kahe, ki Mere sāth khushī karo, kyūnki merā khoyā hūā dirham mil gayā? 10 Main tum se kahtā hūn, ki Isī tarah ek tauba karnewāle gunahgār ki bābat Khudā ke firishton ke sāmne khushī hotī hai.

11 Phir us ne kahā, ki Kisī shakhs ke do bete the. 12 Un mein se chhote ne bāp se kahā, ki Ai bāp, māl kā jo hissa mujh ko pahunchtā hai, mujhe de. Us ne apnā māl matā unhen bānt diya. 13 Aur bahut din na guzre, ki chhotā betā apnā sab kuchh jama karke, dūr darāz mulk ko rawāna hūā, aur wahān apnā māl badehālī me

urá diyá. 14 Aur jab sab kharch kar chuká, to us mulk men sakht kál pará; aur wuh muhtáj hone lagá. 15 Phir us mulk ke ek báshinde ke hán já pará: us ne us ko apne kheton men súar charáne bhejá. 16 Aur use árzú thí, kí jo phaliyán súar kháthe the, unhín se apná pet bhare; magar koi use na detá thá. 17 Phir us ne hosh men ákar kahá, kí Mere báp ke kitne hí mazdúron ko rotí ifráat se miltí hai, aur main yahán bhúká mar rahá hún! 18 Main uthkar apne báp ke pás jáungá, aur us se kahúngá, kí Ai báp, main ásmán ká aur terí nazar men gunahgár húa: 19 ab is láiq nahín rahá, kí phir terá betá kahláun; mujhe apne mazdúron jaisá kar le. 20 Pas wuh uthkar apne báp ke pás chalá. Wuh abhí dúr hí thá, kí use dekhkar us ke báp ko tars áyá, aur daurkar us ko gale lagá liyá, aur bose liye. 21 Bete ne us se kahá, kí Ai báp, main ásmán ká aur terí nazar men gunahgár húa; ab is láiq nahín rahá, kí phir terá betá kahláun. 22 Báp ne apne naukaron se kahá, kí Achchhe se achchhá jáma jald nikálkar use pahináo; aur us ke háth men angúthí, aur pánw men jútí pahináo. 23 Aur pale hús bachhre ko lákar zabh karo, táki ham khákar khushí manáen; 24 kyúncí merá yih betá murda thá, ab zinda húa; khoyá húa thá, ab milá hai. Pas wuh khushí manáne lage. 25 Lekin us ká bará betá khet men thá: jab wuh ákar ghar ke nazdík pahunchá, to gáne bajáne aur náchne kí áwáz suní; 26 aur ek naukár ko bulákar daryáft karne lagá, kí Yih kyá ho rahá hai? 27 Us ne us se kahá, Terá bhái á gayá hai; aur tere báp ne palá húa bachhrá zabh karáya hai, is liye kí use bhalá changá páyá. 28 Wuh gusse húa, aur andar jáná na cháhá; magar us ká báp báhar jáke use manáne lagá. 29 Us ne apne báp se jawáb men kahá, kí Dekh, itne baras se main terí khidmat kartá hún, aur kabhí terí hukm'udúli nahín kí; magar mujhe tú ne kabhí ek bakrí ká bachcha bhí na diyá, kí apne doston ke sáth khushí manátá: 30 lekin jab terá yih betá áyá, jis ne terá mál matá' kasbion men urá diyá, to us ke

liye tú ne palá húa bachhrá zabh karáya. 31 Us ne us se kahá; Betá, tú to hamesha mere pás hai, aur jo kuchh merá hai, wuh terá hí hai; 32 lekin khushí manání aur shádmán honá munásib thá, kyúncí terá yih bhái murda thá, ab zinda húa; khoyá húa thá, ab milá hai.

16

Phir us ne shágirdon se bhí kahá, kí Kisí daulatmand ká ek mukhtár thá; us kí logon ne us se shikáyat kí, kí Yih terá mál urátá hai. 2 Pas us ne us ko bulákar kahá, kí Yih kyá hai, jo main tere haqq men suntá hún? Apní mukhtári ká hisáb de; kyúncí áge ko tú mukhtár nahín rah saktá. 3 Us mukhtár ne apne jí men kahá, kí Kyá karún? kyúncí merá málík mujh se mukhtári chhíne letá hai: mittí to mujh se khodí nahín játí, aur bhíkh mángne se sharm átí hai. 4 Main samajh gayá kí kyá karún, táki jab mukhtári se mauqúf ho jáún, to log mujhe apne gharon men jagah den. 5 Pas us ne apne málík ke ek ek qarzdár ko bulákar pahle se púchhá, kí Tujh par mere málík ká kyá átá hai? 6 Us ne kahá; Sau man tel. Us ne us se kahá, kí Apní dastáwez le, aur jald baithkar pachás likh de. 7 Phir dúsre se kahá; Tujh par kyá átá hai? Us ne kahá; Sau man gehún. Us ne us se kahá, kí Apní dastáwez lekar assí likh de. 8 Aur málík ne beíman mukhtár kí ta'rif kí, is liye kí us ne hoshyári kí thí: kyúncí is jahán ke farzand apne ham-jinson ke sáth mu'ámalát men núr ke farzandon kí nisbat ziyáda hoshyár hain. 9 Aur main tum se kahtá hún, kí Nárástí kí daulat se apne liye dost paidá karo; táki jab wuh játí rahe, to yih tum ko hamesha ke maskanon men jagah den. 10 Jo thore se thore men diyánatdár hai, wuh bahut men bhí diyánatdár hai, aur jo thore se thore men baddiyánat hai, wuh bahut men bhí baddiyánat hai. 11 Pas jab tum nárást daulat men diyánatdár na thahre, to haqíqí daulat kaun tumháre supurd karegá? 12 Aur agar tum begáne mál men diyánatdár na thahre, to jo tumhárá apná hai, use kaun tumhen degá? 13 Koi naukár do málíkon kí khidmat nahín kar saktá: kyúncí yá to ek se 'adawat rakkhegá, aur dúsre se mahabbat;

yá ek se milá rahegá, aur dúsre ko áchíz jánegá. Tum Khudá aur daulatdonon ki khidmat nahin kar sakte.

14 Baris, jo zardost the, in sab baton ko sunkar use thatthe men upane lage. 15 Us ne un se kahá, ki Tum wuh ho, ki ádmion ke samne apne ap ko rástbáz thahráte ho; lekin Khudá tumháre dilon ko jántá hai; kyunki jo chíz ádmion ki nazar men 'áliqadr hai, wuh Khudá ke nazdik makrúh hai. 16 Sharí'at aur ambiyá Yúhanná tak rahe; us waqt se Khudá ki bádsháhat ki khushkhabari dí játí hai, aur har ek zor márkar us men dákhil hotá hai. 17 Lekin ásmán aur zamín ká tal jáná sharí'at ke ek nuqte ke mit jáne se ásan hai. 18 Jo koi apní bíwí ko chhor kar dúsri se biyáh kare, wuh ziná kartá hai; aur jo shakhs shauhar ki chhorí hui aurat se biyáh kare, wuh bhi ziná kartá hai.

19 Ek daulatmand thá, jo argawáni aur mihin kapre pahintá, aur har roz khushi manátá aur shán o shaukat se rahtá thá. 20 Aur La'zar nám ek garib, násuron se bhará húa, us ke darwáze par dálá gaya thá. 21 Use árzú thi, ki daulatmand ki mez ke jhúte se apná pet bhare; balki kutte bhi ákar us ke násur cháhte the. 22 Aur aisé húa ki wuh garib mar gaya, aur firishton ne use le jákar Ibráhim ki god men rakh diyá; aur daulatmand bhi muá, aur dafn húa. 23 Us ne 'álam i arwáh ke darmiyán 'azáb men muhtalá hokar apní ánkhen utháin, aur Ibráhim ko dúr se dekhá, aur us ki god men La'zar ko. 24 Aur us ne pukárkar kahá, ki Ai báp Ibráhim, mujh par rahm karke La'zar ko bhej, ki apní ungli ká sirá pání men bhigokar meri zabán tar kare; kyunki main is ág men taraptá hún. 25 Ibráhim ne kahá; Betá, yád kar, ki tú apní zindagi men apní achchhi chizen le chuká, aur usi tarah La'zar buri chizen; lekin ab wuh yahán tasalli pátá hai, aur tú taraptá hai. 26 Aur in sab baton ke siwá, hamáre tumháre darmiyán ek bará garhá rakkhá gaya hai, aisé ki jo yahán se tumhari taraf pár jáná cháhén, na já saken, aur na log udhar se hamari taraf wár á saken. 27 Us ne kahá; Pas ai báp, main teri minnat kartá

hún, ki tú use mere báp ke ghar bhej; 28 kyunki mere páñch bhái hain; táki wuh un ke samne, in baton ki gawáhi de, aisé na ho ki wuh bhi is 'azáb ki jagah men áen. 29 Ibráhim ne us se kahá, ki Un ke pás Músá aur ambiyá to hain; un ki sunen. 30 Us ne kahá; Nahin, ai báp Ibráhim; hán, agar koi murdon men se un ke pás jáe, to wuh tauba karenge. 31 Us ne us se kahá, ki Jab wuh Músá aur nabion hi ki nahin sunte, to agar murdon men se koi jí uthé, to us ki bhi na manenge.

17 Phir us ne apne shágirdon se kahá; Yih nahin ho saktá, ki thokaren na lagen; lekin us par afsos hai, jis ke bá'is se lagen. 2 In chhoton men se ek ko thokar khiláne ki banisbat, us shakhs ke liye yih mufid hotá, ki chakki ká pat us ke gale men latkáyá játá, aur wuh samundar men phenká játá. 3 Khabardár raho; agar terá bhái gunáh kare, use malámat kar; agar tauba kare, use mu'áf kar. 4 Aur agar wuh ek din men sát daf'a terá gunáh kare, aur sáton daf'a tere pás phir ákar kahe, ki Tauba kartá hún, to use mu'áf kar.

5 Is par rasulon ne Khudáwand se kahá; Hamáre imán ko barhá. 6 Khudáwand ne kahá, ki Agar tum men rál ke dáne ke barábar bhi imán hotá, aur tum is tút ke darakht se kahte, ki Jar se ukharkar samundar men lag já, to tumhari mántá. 7 Magar tum men se aisé kaun hai, jis ká naukár hai jottá, yá gallabáni kartá ho, aur jab wuh khet se áe, to us se kahe, ki Jald ákar khána kháne baith? 8 aur yih na kahe, ki Merá khána taiyár kar, aur jab tak main kháún piún, kamar bándhkar meri khidmat kar; ba'd us ke tú khud khá pí lená? 9 Kyá wuh is liye us naukár ká ihsán manegá, ki us ne un baton ki jin ká hukm húa ta'míl ki? 10 Isi tarah tum bhi, jab un sab baton ki jin ká tumhen hukm húa ta'míl kar chuko, to kaho, ki Ham nikamme naukár hain; jo ham par kóná farz thá, wuhí kiyá hai.

11 Aur aisé húa, ki Yarúshalem ko játe hue wuh Samariya aur Galil ke bích se hokar já rahá thá. 12 Aur ek gánw men dákhil hote waqt, das kohí us ko mile. 13 Unhon ne dúr

khare hokar baland awaz se kaha; Ai Yisu', ai sahib, ham par rahm kar. 14 Us ne unhen dekhkar kaha; Jao, apne taap kahinon ko dikhao. Aur aisa hua ki wuh jate jate pak saf ho gaye. 15 Phir un men se ek, yih dekhkar ki main shifa pa gaya, baland awaz se Khuda ki barai karti hua lauta. 16 Aur munh ke bal Yisu' ke papwon par girke us ka shukr karne laga; aur wuh Samari tha. 17 Yisu' ne jawab men kaha, Kyā dason pak saf na hue? Phir wuh nau kahan hain? 18 Kyā siwa is pardesi ke aur na nikle, jo lautkar Khuda ki tamjid karte? 19 Phir us se kaha; Uthkar chala ja; tore iman ne tujhe achchha kiya hai.

20 Jab Farison ne us se puchha, ki Khuda ki badshahat kab aegi? to us ne jawab men un se kaha, ki Khuda ki badshahat zahiri taur par na aegi. 21 Aur log yih na kahenge, ki Dekho, yahan hai, ya Wahan hai! kyunki, dekho, Khuda ki badshahat tumhare darmiyan hai.

22 Us ne shagirdon se kaha; Wuh din aenge, ki tum ko Ibn i A'dam ke dinon men se ek din ke dekhne ki arzui hogi, aur na dekhoge. 23 Aur log tum se kabenge, ki Dekho, wahan hai, ya Dekho, yahan hai; magar tum chale na jana, na un ke piche ho lena. 24 Kyunki jaise bijli asman ki ek taraf se kaundkar dusri taraf chamakti hai, waise hi Ibn i A'dam apne din men zahir hoga. 25 Lekin pahle zarur hai, ki wuh bahut dukh uthae, aur is zamane ke log use radd karen. 26 Aur jaisa Nuh ke dinon men hua tha, isi tarah Ibn i A'dam ke dinon men bhi hoga; 27 ki log khate pite the, aur un men biyah shadi hoti thi, us din tak, ki Nuh kishti par charha, aur tufan ne akar sab ko halak kiya. 28 Aur jaisa Lut ke dinon men hua tha, ki log khate pite, aur kharid o farokht karte, aur darakht lagate, aur ghar banate the; 29 lekin jis din Lut Sodom se nikla, ag aur gandhak ne asman se baraskar sab ko halak kiya; 30 Ibn i A'dam ke zahir hone ke din bhi aisa hi hoga. 31 Us din jo kothhe par ho, aur us ka asbab ghar men ho, wuh us ke lene ko na utre; aur isi tarah jo khet men ho, wuh piche ko na laute. 32 Lut ki biwi ko yad rakkhe.

33 Jo ko apni jan bachane ki koshish kare, wuh use khoega; aur jo ko use khoe, wuh us ko zinda rakhkega. 34 Main tum se kahti hun, ki Us rat do admi ek charpai par sote honge; ek le liya jaega, aur dusra chhor diya jaega. 35 Do 'auraton ek sath chakki pisti hongi; ek le li jaegi, aur dusri chhor di jaegi. [36 Do admi khet men honge; ek le liya jaega, aur dusra chhor diya jaega.] 37 Unhon ne jawab men us se kaha, ki Ai Khudawand, yih kahan hoga? Us ne un se kaha; Jahan murdar hai, wahan giddh bhi jama honge.

18 Phir us ne, is garaz se ki har waqt du'a mangte rahnai, aur himmat na harni chahiye, un se yih tamsil kahi, ki 2 Kisi shahr men ek qazi tha; na wuh Khuda se darti, na admi ki kuchh parwa karti tha. 3 Aur usi shahr men ek bewa thi, jo us ke pas akar yih kahi karti thi, ki Meri insaf karke mujhe mudda ki se bacha. 4 Us ne kuchh 'arse tak to na chaha; lekin ba'd is ke apne ji men kahi, ki Go main na Khuda se darti, aur na admion ki kuchh parwa karti hun, 5 taubhi is liye ki yih bewa mujhe satati hai, main us ka insaf karunga; aisa na ho ki wuh bar bar akar akhri ko meri nak men dam kare. 6 Khudawand ne kahi; Suno, ki yih beinsaf qazi kyā kahti hai. 7 Pas kyā Khuda apne barguzidon ka insaf na karega, jo rat din us se faryad karte hain? Aur kyā wuh un ke bare men der karega? 8 Main tum se kahti hun, ki Wuh jald un ka insaf karega; taham jab Ibn i A'dam aega, to kyā zamin par iman paega?

9 Phir us ne ba'z logon se, jo apne par bharosa rakhte the, ki ham rastbaz hain, aur baqi admion ko nachiz jante the, yih tamsil kahi, 10 ki Do shakhs haikal men du'a mangne gaye; ek Farisi, dusra mahsul lenewala. 11 Farisi kharā hokar apne ji men yun du'a mangne laga, ki Ai Khuda, main tera shukr karti hun, ki baqi admion ki tarah zalim, beinsaf, zinakar, ya is mahsul lenewale ki manind nahin hun. 12 Main hafte men do bar roza rakhti, aur apni sari amadani par dahyak lagati hun. 13 Lekin mahsul lenewale ne dur khare hokar itna bhi na chaha, ki asman ki taraf

agha uthae; balki chhati pit pitkar kahai ki Ai Khuda, mujh gunahgar par rahm kar. 14 Main tum se kahai hun, ki Yih shakhs dusre ki misbat rastbaz thahkar apne ghar gaya: kyunki jo koi apne ap ko bara banaega, wuh chhoti kiyai jaege; aur jo apne ap ko chhoti banaega, wuh bara kiyai jaege.

15 Phir log apne chhote bachchon ko bhi us ke pas lane lage, taki wuh un ko chhue: aur shagirdon ne dekhkar un ko jhirka. 16 Magar Yisu' ne bachchon ko pas bulakar kahai, ki Bachchon ko mere pas aene do, aur unhen mana' na karo; kyunki Khuda ki badshahat aison hi ki hai. 17 Main tum se sach kahti hun, ki Jo koi Khuda ki badshahat ko bachche ki tarah qubul na kare, wuh us men hargiz dakhil na hogai.

18 Phir kisi sardar ne us se yih suwal kiyai, ki Ai nek ustad, main kyai karun, taki hamesha ki zindagi ka waris banun? 19 Yisu' ne us se kahai, Tu mujhe kyun nek kahti hai? koi nek nahin, magar ek, ya'ni Khuda. 20 Tu hukmon ko to janti hai: Zina na kar, Khun na kar, Chori na kar, Jhuthi gawahi na de, Apne bap ki aur man ki izzat kar. 21 Us ne kahai; Main ne larakpan se in sab par amal kiyai hai. 22 Yisu' ne yih sunkar us se kahai; Abhi tak tujh men ek bat ki kami hai: apni sab kuchh bechkar garibon ko banat de, tujhe asman par khazana milega: aur akar mere piche ho le. 23 Yih sunkar wuh bahut gamgin hui, kyunki bara daulatmand tha. 24 Yisu' ne us ko dekhkar kahai, ki Daulatmandon ka Khuda ki badshahat men dakhil hona kaisa mushkil hai! 25 Kyunki un ka sul ke nake men se nikal jana is se asan hai, ki daulatmand Khuda ki badshahat men dakhil ho. 26 Sunnewalon ne kahai; To phir kaun najat pa sakti hai? 27 Us ne kahai; Jo insaan se nahin ho sakti, wuh Khuda se ho sakti hai. 28 Patras ne kahai; Dekh, ham to apni ghar bar chhor kar tere piche ho liye hain. 29 Us ne un se kahai; Main tum se sach kahti hun, ki aisa koi nahin, jis ne ghar, ya biwi, ya bhaiyon, ya man bap, ya bachchon ko Khuda ki badshahat ke waste chhor diya ho, 30 aur is za-

mane men kai gunai ziyada na pae, aur anewale 'alam men hamesha ki zindagi.

31 Phir us ne un barah ko sath lekar un se kahai, ki Dekho, ham Yarusalem ko jate hain, aur jitni baton nabilon ki marifat likhi gayi hain, Ibn i A'dam ke haqq men puri hongi. 32 Kyunki wuh gairqaumwalon ke hawale kiyai jaege, aur log us ko thaithe men uraenge, aur be'izzat karenge, aur us par thukenge; 33 aur us ko kor marenge aur qatl karenge; aur wuh tisre din ji uth-ege. 34 Lekin unhon ne in men se koi bat na samjhi: aur yih qaul un par poshida raha, aur in baton ka matlab un ki samajh men na aya.

35 Jab wuh chalte chalte Yariho ke nazdik pahunchai, to aisa hui ki ek andha rah ke kanare baitha hui bhikh mang raha tha. 36 Wuh bhir ke jane ki awaz sunkar puchhne laga, ki Yih kyai ho raha hai? 37 Unhon ne use khabar di, ki Yisu' Nasari ja raha hai. 38 Us ne chillakar kahai; Ai Yisu', Ibn i Daud, mujh par rahm kar. 39 Jo age jate the, wuh us ko dantne lage, ki chup rahe: magar wuh aur bhi chillaya, ki Ai Ibn i Daud, mujh par rahm kar. 40 Yisu' ne khar hokar hukm diya, ki Us ko mere pas lao. Jab nazdik aya, to us ne us se yih puchhai; 41 Tu kyai chahti hai, ki main tere liye karun? Us ne kahai; Ai Khudawand, yih ki main bina ho jaun. 42 Yisu' ne us se kahai; Bina ho ja; tere iman ne tujhe achchi kiyai. 43 Wuh usi dam bina ho gayi, aur Khuda ki barai karti hui us ke piche ho liyi. Aur sab logon ne dekhkar Khuda ki hamd ki.

19 Wuh Yariho men dakhil hokar ja raha tha. 2 Aur dekho, Zakkai nam ek admi tha jo mahsul lenewalon ka sardar aur daulatmand tha. 3 Wuh Yisu' ke dekhne ki koshish karti tha, ki kaun sa hai: lekin bhir ek sabab dekh na sakti tha, is liye ki us ka qadd chhoti tha. 4 Pas use dekhne ke liye age dardkar ek gular ke per par charh gayi; kyunki wuh usi rah se jane ko thi. 5 Jab Yisu' us jagah pahunchai, to upar nigah karke us se kahai; Ai Zakkai, jald utar a; kyunki aj mujhe tere ghar rabua

zarūr hai. 6 Wuh jald utarke us ko khushī se apne ghar le gayā. 7 Jab logon ne yih dekhā, to sab burburākar kahne lage, ki Wuh to ek gunahgār shakhs ke hān jā utrā. 8 Aur Zakkāī ne khare hokar Khudāwand se kahā; Ai Khudāwand, dekh, main apnā ādhā māl garibon ko detā hūn; aur agar kisī kā kuchh nāhaqq le liyā hai, to us ko chāugunā adā kartā hūn. 9 Yisū' ne us se kahā, ki A'j is ghar men najāt āī hai, is liye ki yih bhī Ibrāhīm kā betā hai. 10 Kyūnki Ibn i A'dam khoe hūn ko dhūndhne aur najāt देने āyā hai.

11 Jab wuh in bāton ko sun rahe the, to us ne ek tamsīl bhī kahī, is liye ki Yarūshalem ke nazdīk thā, aur wuh gumān karte the, ki Khudā ki bādshāhat abhī zāhir hūā chāhtī hai. 12 Pas us ne kahā, ki Ek amīr dūr darāz mulk ko chālā, tāki bādshāhī hāsīl karke phir āe. 13 Us ne apne naukaron men se das ko bulākar unhen das ashrafīān dīn, aur un se kahā, ki Mere wāpas āne tak len den karnā. 14 Lekin us ke shahr ke ādmī us se 'adāwat rakhte the, aur us ke pīchhe elchion ki zābānī kahlā bhejā, ki Ham nahīn chāhte, ki yih ham par bādshāhī kare. 15 Jab wuh bādshāhī hāsīl karke phir āyā, to aīsā hūā ki un naukaron ko bulā bhejā, jinhen rupaya diyā thā, tāki ma'lūm kare, ki unhon ne len den se kyā kyā kamāyā. 16 Pahle ne hāzīr hokar kahā; Ai khudāwand, terī ashrafī se das ashrafīān paidā hūn. 17 Us ne us se kahā; Ai achche naukar, shābāsh! is liye ki tū nihāyat thore men diyānatdār niklā, ab tū das shahron par ikhtiyār rakh. 18 Dūsre ne ākar kahā; Ai khudāwand, terī ashrafī se pānch ashrafīān paidā hūn. 19 Us ne us se bhī kahā, ki Tū bhī pānch shahron kā hākīm ho. 20 Tīsre ne ākar kahā; Ai khudāwand, dekh, terī ashrafī yih hai jis ko main ne rūmāl men bāndh rakhā. 21 Kyūnki main tujh se dartā thā, is liye ki tū saht ādmī hai; jo tū ne nahīn rakkhā, use uṭhā letā hai, aur jo tū ne nahīn boyā, use kāttā hai. 22 Us ne us se kahā; Ai sharīr naukar, main tujh ko tere hī munh se mulzim thahrātā hūn. Tū mujhe jāntā thā ki saht ādmī hūn, aur jo

main ne nahīn rakkhā use uṭhā letā, aur jo nahīn boyā, use kāttā hūn; 23 phir tū ne merā rupaya sākūkar ke hān kyūn na rakh diyā, tāki main ākar use sūd samet le letā? 24 Aur us ne un se kahā jo pās khare the, ki Wuh ashrafī us se le lo, aur das ashrafīwāle ko de do. 25 (Unhon ne us se kahā; Ai khudāwand, us ke pās das ashrafīān to hain.) 26 Main tum se kahtā hūn, ki jis ke pās hai, us ko diyā jāegā; aur jis ke pās nahīn, us se wuh bhī le liyā jāegā, jo us ke pās hai. 27 Magar mere un dushmanon ko, jinhon ne na chāhā thā ki main un par bādshāhī karūn, yahan lākar mere sāmne qatī karo.

28 Yih bātey kahkar wuh Yarūshalem ki taraf un ke āge āge chālā.

29 Jab wuh us pahār par jo Zaitūn kā kahlātā hai Baitfage aur Bait'aniyyāh ke nazdīk pahunchā, to aīsā hūā ki us ne shāgirdon men se do ko yih kahkar bhejā, 30 ki Sāmne ke gānw men jāo, aur us men dākhil hote hī ek gadhī kā bachcha bandhā hūā milegā, jis par kabhī koi ādmī sawār nahīn hūā; use khol lāo. 31 Aur agar koi tum se pūchhe, ki Kyūn kholte ho? to yūn kah denā, ki Khudāwand ko darkār hai. 32 Pas jo bheje gaye the, unhon ne jakar, jaisā us ne un se kahā thā, waisā hī pāyā. 33 Jab gadhī ke bachche ko khol rahe the, to us ke mālikon ne un se kahā, ki Is bachche ko kyūn kholte ho? 34 Unhon ne kahā, ki Khudāwand ko darkār hai. 35 Wuh us ko Yisū' ke pās le āe, aur apne kapre us bachche par dālkar Yisū' ko sawār kiyā. 36 Jab jā rahā thā, to wuh apne kapre rāh men bichhāte jāte the. 37 Aur jab wuh shahr ke nazdīk, Zaitūn ke pahār ke utār par pahunchā, to shāgirdon ki sārī jamā'at un sab mu'jizon ke sabab, jo unhon ne dekhe the, khush hokar baland āwāz se Khudā ki hamd karne lagi. 38 ki Mubārak hai wuh bādshāh, jo Khudāwand ke nām par atā hai; āsmān par sulh, aur 'ālam i bālā par jalāl! 39 Bhī men se ba'z Farisyon ne us se kahā, ki Ai ustād, apne shāgirdon ko dānt de. 40 Us ne jawāb men kahā; Main tum se kahtā hūn, ki agar yih chup rahen, to patthar chillā uthenge.

41. Jab nazdík ákar shahr ko dekhá, to us par royá, aur kahá; 42 Kásh ki tú apne isí din men salámatí ki hátén jántá! magar ab wuh terí ánkhoñ se chhip gayí haiñ. 43 Kyúñki wuh din tujh par áenge, ki tere dushman tere gird morcha bándákar tujhe gher lénge, aur har taraf se tang karenge, 44 aur tujh ko, aur tere bachchoñ ko jo tujh men haiñ, zamín par de paṭ-kenge; aur tujh men kisé patthar par patthar báqí na chhorenge; is liye ki tú ne us waqt ko na pahcháñá, jab tujh par nigáh kí gayí.

45 Phir wuh haikal men jákar bechnewáloñ ko níkalne lagá, 46 aur un se kahá; Líkhá hai, ki Merá ghar du'á ká ghar hogá; magar tum ne us ko dákuñ ki khoh baná diyá.

47 Aur wuh har roz haikal men ta'lím detá thá. Magar sardár ká-hin aur faqíh aur qaum ke rais us ke halák karne kí koshish men the. 48 Lekin koí tadbír na níkal sake, ki yih kís tarah karen; kyúñki sab log bare shauq se us kí sunte the.

20 Un dinon men ek roz aisá húa, ki jab wuh haikal men logon ko ta'lím aur khush-khabarí de rahá thá, to sardár káhin aur faqíh buzurgon ke sáth us ke pás á khare hue; 2 aur kahne lage, kí Hamen batá, tú in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hai, yá kaun hai jis ne tujh ko yih ikhtiyár diyá hai? 3 Us ne jawáb men un se kahá, ki Main bhí tum se ek bát púchhtá hún; mujhe batáo: 4 Yúhanná ká bapṭisma ásmán kí taraf se thá, yá insán kí taraf se? 5 Unhon ne ápas men saláh kí, ki Agar ham kahen, A'smán kí taraf se, to wuh kahegá; Tum ne kyün us ká yaqín na kiya? 6 Aur agar kahen, ki Insán kí taraf se, to sab log ham ko sangsár karenge; kyúñki unhen yaqín hai, ki Yúhanná nabí thá. 7 Pas unhon ne jawáb diya; Ham nahín jánte, ki kís kí taraf se thá. 8 Yisú' ne un se kahá; Main bhí tumhen nahín batátá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún.

9 Phir us ne logon se yih tamsíl kahní shurú' kí, kí Ek shakhs ne angúrí bág lagákar bágbanon ko theke par diya, aur ek baṛí muddat

ke liye pades chalá gayá. 10 Aur phal ke mausim par us ne ek naukar bágbanon ke pás bhejá, táki wuh bág ke phal ká hissa use den; lekin bágbanon ne us ko píṭkar khálí háth lautá diya. 11 Phir us ne ek áur naukar bhejá; unhon ne us ko bhí píṭkar aur be'izzat karke khálí háth lautá diya. 12 Phir us ne tísrá bhejá; unhon ne us ko bhí zakhmí karke níkal diya. 13 Is par bág ke málík ne kahá, kí Kyá karún? Main apne piyáre bete ko bhejúngá: sháyad us ká liház karen. 14 Jab bágbanon ne use dekhá, to ápas men saláh karke kahá, kí Yihí wáris hai: ise qatl karen, kí mírás hamárá ho jáe. 15 Pas us ko bág ke báhar níkalkar qatl kiya. Ab bág ká málík un ke sáth kyá karegá? 16 Wuh ákar un bágbanon ko halák karegá, aur bág auron ko de degá. Unhon ne yih sunkar kahá; Khudá na kare. 17 Us ne un kí taraf dekhkar kahá; Phir yih kyá líkhá hai, kí

Jis patthar ko mi'maron ne radd kiya,

Wuhí kone ke sire ká patthar ho gaya?

18 Jo koí us patthar par giregá, us ke ṭukre ṭukre ho jáenge; lekin jis par wuh giregá, use pís dálegá.

19 Usí gharí faqíh aur sardár ká-hinon ne us ke pakarne kí koshish kí; magar logon se dare, kyúñki wuh samajh gaye the, kí us ne yih tamsíl ham par kahí. 20 Aur wuh us kí tak men lage, aur jásus bheje, kí rástbáz bankar us kí koí bát pakren, táki us ko hákim ke qabze aur ikhtiyár men de den. 21 Unhon ne us se yih suwál kiya, kí Ai ustád, ham jánte haiñ kí terá kalám aur ta'lím durust hai, aur tú kisé kí tarafdárá nahín kartá, balki sach-chái se Khudá kí ráh kí ta'lím detá hai; 22 hamen Qaisar ko khiráj dená rawá hai, yá nahín? 23 Us ne un kí makkárá ma'lúm karke un se kahá; 24 Ek dínár mujhe díkháo. Us par kís kí súrat aur nám hai? Unhon ne kahá; Qaisar ká. 25 Us ne un se kahá; Pas jo Qaisar ká hai, Qaisar ko, aur jo Khudá ká hai, Khudá ko adá karo. 26 Wuh logon ke sámne us qaul ko pakar na sake, balki us ke jawáb se ta'ajjub karke chup ho rahe.

27 Phir Sadūqī jo kahte haiṅ, ki qiyāmat hai hī nahīṅ, un meṅ se ba'z ne us ke pās ākar yih suwāl kiya, ki 28 Aī ustād. Mūsā ne hamāre liye likhā hai, ki agar kisī kā biyāhā hūā bhāī beaulād mar jāe, to us kā bhāī us kī biwi ko kar le, aur apne bhāī ke liye nālī paidā kare. 29 Chunānchī sāt bhāī the: pahle ne biwi kī, aur beaulād mar gayā. 30 Phir dūsre ne use liya, aur tīsre ne bhī; 31 isī tarah sāton beaulād mar gaye. 32 A'khīr ko wuh 'aurat bhī mar gayī. 33 Pas qiyāmat meṅ wuh 'aurat un meṅ se kis kī biwi hogī? kyūnki wuh sāton kī biwi banī thī. 34 Yisū' ne un se kahā, ki Is jahān ke farzand-ōṅ meṅ to biyāh shādī hotī hai; 35 lekin jo log Is lāīq ṭhahreṅge, ki us jahān ko hāsīl karen, aur murd-ōṅ meṅ se jī uṭhen, un meṅ biyāh shādī na hogī; 36 kyūnki wuh phir marne ke bhī nahīṅ, is liye ki firisht-ōṅ ke barābar honge; aur qiyāmat ke farzand hokar Khudā ke bhī farzand honge. 37 Lekin Is bāt ko ki murde jī uṭhte haiṅ, Mūsā ne bhī Jhārī ke zikr meṅ zāhīr kiya hai; chunānchī wuh Khudāwand ko Ibrāhīm kā Khudā aur Izhāq kā Khudā aur Ya'qūb kā Khudā kahtā hai. 38 Lekin Khudā murd-ōṅ kā Khudā nahīṅ, balkī zind-ōṅ kā hai; kyūnki us ke nazdīk sab zinda haiṅ. 39 Tab ba'z faqīhon ne jawāb meṅ us se kahā, ki Aī ustād, tū ne khūb farmāyā. 40 Kyūnki un ko us se phir koi suwāl karne kī jur'at na hūī.

41 Phir us ne un se kahā; Masīh ko kis tarah Dāūd kā beṭā kahte haiṅ? 42 Dāūd to Zabūr meṅ āp kahtā hai, ki

Khudāwand ne mere Khudāwand se kahā;

Merī dahīnī taraf baith,

43 Jab tak main tere dushman-ōṅ ko tere pārwōṅ tale kī chaukī na kar dūṅ.

44 Pas Dāūd to use Khudāwand kahtā hai, phir wuh us kā beṭā kyūnkar ṭhahra?

45 Jab sab log sun rahe the, to us ne apne shāgird-ōṅ se kahā, 46 ki Faqīhon se khabardār rahnā, jo lambe lambe jāme pahīnkar phirne kā shauq rakhte haiṅ, aur bāzār-ōṅ meṅ salām, aur 'ibādatkhān-ōṅ meṅ

a'lā darje kī kurtān, aur ziyāfat-ōṅ meṅ sadrīshīnī pasand karte haiṅ. 47 Wuh bewa 'aurat-ōṅ ke ghar-ōṅ ko dabā baithte haiṅ, aur dikhāwe ke liye namāz ko tūl dete haiṅ; inheṅ ziyāda saza hogī.

21

Phir us ne ānkh uṭhākar un dāulatmand-ōṅ ko dekhā, jo apnī nazr-ōṅ ke rupaye haikal ke khazāne meṅ dāl rahe the; 2 aur ek kangāl bewa ko bhī us meṅ do damṛiyān dālte dekhā. 3 Is par us ne kahā; Main tum se sach kahtā hūṅ, ki Is kangāl bewa ne sab se ziyāda dālā; 4 kyūnki un sab ne to apne māl kī bahutāt se nazr kā chandā dālā: magar Is ne apnī nādārī kī hālat meṅ jīnī rozī us ke pās thī, sab dāl dī.

5 Aur jab ba'z log haikal kī bābat kah rahe the, ki wuh nafīs patthar-ōṅ aur nazr kī hūī chizon se āraṣta hai, to us ne kahā; 6 Wuh dīn āenge, ki in chizon meṅ se, jo tum dekhte ho, yahān kisī patthar par patthar bāqī na rahegā, jo girāyā na jāe. 7 Unh-ōṅ ne us se pūchhā, ki Aī ustād, phir yih bāten kab hongī? aur jab wuh hone ko hōṅ, us waqt kā kyā nishān hai? 8 Us ne kahā; Khabardār, gumrah na hōnā; kyūnki bahutere mere nām se āenge, aur kahenge, ki Wuh main hī hūṅ; aur yih bhī, ki Waqt nazdīk ā pahunchā hai: tum un ke pīchhe na chale jānā. 9 Aur jab laṛāiy-ōṅ aur fasād-ōṅ kī afwāhen suno, to ghabrā na jānā; kyūnki un kā pahle waqt hōnā zarūr hai; lekin us waqt fauran khātima na hogā.

10 Phir us ne un se kahā, ki Qaum par qaum, aur bādshāhat par bādshāhat charhāl karegī. 11 Aur bare bare bhaunchāl āenge, aur jā ba jā kāl aur marī paregī; aur āsmān par barī barī dahshatnāk bāten aur nishānīn zāhīr hongī. 12 Lekin in sab bāton se pahle wuh mere nām ke sabab tumheṅ pakrenge, aur sataenge, aur 'ibādatkhān-ōṅ kī 'adālat ke hawāle karenge, aur qaidkhān-ōṅ meṅ dālwaenge, aur bādshāhon aur hākimon ke sāmne hāzīr karenge. 13 Aur yih tumhāre gawāhī dene kā mauqa' hogā. 14 Pas apne dīl meṅ ṭhān rakkho, ki ham pahle se fikr na karenge, ki kyā jawāb deṅ. 15 Kyūnki main tumheṅ aisī zabān aur hikmat dūngā, ki

tumhara ko mukhalif samna karne ya khilaf kahne ka maqdur na rakkhega. 16 Aur tumhen man bap, aur bhai, aur rishtadar, aur dost bhi pakarwaenge; balki wuh tum men se ba'z ko marwa daleenge. 17 Aur mere nam ke sabab sab log tum se adawat rakkhenge. 18 Lekin tumhare sir ka ek bal bhi bika na hoga. 19 Apne sabr se tum apni jansen bacha rakkhoge.

20 Phir jab tum Yarusalem ko fujon se ghira hua dekho, to jan lena, ki us ka ujar jana nazdik hai. 21 Us waqt jo Yahudiya men hon, paharon par bhag jaen, aur jo Yarusalem ke andar hon, bahar nikal jaen; aur jo dihat men hon, shahr men na jaen. 22 Kyunki yih intiqam ke din honge, jin men sab baton, jo likhi hain, puri ho jaengi. 23 Un par afsos hai jo un dinon men hamila hon, aur jo dudh pilati hon! kyunki mulk men bari musibat aur is qaum par gazab hoga. 24 Aur wuh talwar ka luqma ho jaenge, aur asir hokar sab qaumon men pahunchaen jaenge, aur jab tak gairqaumon ki madad puri na ho, Yarusalem gairqaumon se pamai hoti rahegi. 25 Aur suraj aur chand aur sitaron men nishan zahir honge, aur zamin par qaumon ko taklif hogi; kyunki wuh samundar aur us ki lahron ke shor se ghabra jaengi. 26 Aur dar ke mare aur zamin par anewali balakon ki rah dekhte dekhte logon ki jan men jan na rahegi; is liye ki asman ki quwatan hilai jaengi. 27 Us waqt log Ibn i A'dam ko qudrat aur bare jalal ke sath badal men ate dekheenge. 28 Aur jab yih baton hone lagen, to sidhe hokar sir upar uthana; is liye ki tumhari makhlasi nazdik hogi.

29 Aur us ne un se ek tamsil kahi, ki Anjir ke darakht aur sab darakhton ko dekho. 30 Jophin un men konpalen nikalti hain, tum dekhkar apni jan lete ho, ki ab garmi nazdik hai. 31 Isi tarah jab tum in baton ko hote dekho, to jan lo, ki Khuda ki badshahat nazdik hai. 32 Main tum se sach kahta hun, ki jab tak yih sab baton na ho len, yih nasil hargiz tamam na hogi. 33 Asman aur zamin tal jaenge, lekin meri baton hargiz na talengi.

34 Pas khabardar raho; aisa ho ki tumhare dil khumar, aur na shebazi, aur is zindagi ki fikron se sust ho jaen, aur wuh din tum par phande ki tarah nagahan a pare. 35 Kyunki jitne log tamam ru-e-zamin par maujud honge, un sab par wuh isi tarah a parega. 36 Pas har waqt jagte aur du'a mangte raho, taki tum ko in sab honewali baton se bachne, aur Ibn i A'dam ke huzur khare hone ka maqdur ho.

37 Aur wuh har roz haikal men ta'lim deta tha; aur rat ko bahar jake us pahar par raha karti tha, jo Zaitun ka kahlata hai. 38 Aur subh sawere sab log us ki baton sunne ko haikal men us ke pas aya karte the.

22

Aur 'I'd i Fatir, jis ko 'I'd i Fasah kahte hain, nazdik thi. 2 Aur sardar kahun aur faqih mauqa' dhundh rahe the ki use kis tarah mar dalein, kyunki logon se darti the.

3 Aur Shaitan Yahudah men samaya, jo Iskariyoti kahlata, aur un barah men shumari kiya jata tha. 4 Us ne jakar sardar kahunon aur sipahion ke sardon se salah ki, ki us ko kis tarah un ke hawale kare. 5 Wuh khush hue, aur use रुपये dene ka iqrar kiya. 6 Us ne man liya, aur mauqa' dhundhne laga, ki use bagair hangame ke un ke hawale kara de.

7 Aur 'I'd i Fatir ka din aya, jis men Fasah zabh karna farz tha. 8 Aur Yisus ne Patras aur Yuhanna ko yih kahkar bheja, ki jakar hamare khane ke liye fasah taiyar karo. 9 Unhon ne us se kaha; Tu kahan chahti hai, ki ham taiyar karen? 10 Us ne un se kaha; Dekho, shahr men dakhil hote hi tumhen ek admi pani ka ghara liye hue milega; jis ghar men wuh jae, us ke piche chale jana. 11 Aur ghar ke malik se karna, ki Ustad tujh se kahti hai; Wuh mihaman-khana kahan hai, jis men apne shagirdon ke sath Fasah khaun? 12 Wuh tumhen ek bara balakhana arasta kiya hua dikhaga; wahin taiyari karna. 13 Unhon ne jakar, jaisa us ne un se kaha tha waisa hi paya, aur Fasah taiyar kiya.

14 Jab waqt ho gaya, to wun khana khane baiti, aur rasul us ke sath baithe. 15 Us ne un se kaha;

Mujhe barī arzū thī, ki dukh sahne se pahle yih Fasah tumhare sāth khāūn; 16 Kyūnki main tum se kahtā hūn, ki Use kabhī na khāūngā, jab tak wuh Khudā ki bādshāhat men purā na ho. 17 Phir us ne piyāla lekar shukr kiya, aur kahā, ki Is ko lekar āpas men bant lo: 18 Kyūnki main tum se kahtā hūn, ki Angūr kā shīra ab se kabhī na piūngā, jab tak Khudā ki bādshāhat na ā le. 19 Phir us ne rotī lī, aur shukr karke torī, aur yih kahkar un ko dī, ki Yih merā badan hai, jo tumhare wāste diya jāta hai: merī yādgārī ke liye yihī kiya karo. 20 Aur isī tarah khāne ke ba'd piyāla yih kahkar diya, ki Yih piyāla mere us khūn men nayā 'ahd hai, jo tumhare wāste bahāyā jāta hai. 21 Magar dekho, mere pakarwānē-wāle kā hāth mere sāth mez par hai. 22 Kyūnki Ibn i A'dam to, jaisā us ke wāste muqarrar hai, jāta hī hai; magar us shakhs par afsos hai, jis ke wasile se wuh pakarwāyā jāta hai! 23 Is par wuh āpas men pūchhne lage, ki Ham men se kaun hai, jo yih kām karegā?

24 Aur un men yih takrār bhī hūī, ki Ham men se kaun barā samjhā jāta hai? 25 Us ne un se kahā, ki Gairqaumon ke bādshāh un par hukumat chālāte hai; aur jo un par ikhtiyār rakhte hai, Khudāwand i ni'mat kahlāte hai. 26 Magar tum aise na honā; balki jo tum men barā hai, wuh chhōte ki mānind, aur jo sardār hai, wuh khidmat karnewāle ki mānind bane. 27 Kyūnki barā kaun hai; wuh jo khānā khāne baithā, yā wuh jo khidmat kartā hai? Kyā wuh nahīn, jo khānā khāne baithā hai? Lekin main tumhare darmiyān khidmat karnewāle ki mānind hūn. 28 Magar tum wuh ho, jo merī āzmāishon men barābar mere sāth rahe. 29 Aur jaise mere Bāp ne mere liye ek bādshāhat muqarrar ki hai, main bhī tumhare liye muqarrar kartā hūn. 30 tāki merī bādshāhat men merī mez par khāo piyo; balki tum takhton par baithkar Isrāīl ke bārah qabilon kā insāf karoge. 31 Shama'un, Shama'un, dekh, Shaitān ne tum logon ko māng liya, tāki gehūon ki tarah phatke; 32 lekin main ne tere liye du'ā māngī, ki

terā imān jāta na rahe: aur jab tū rujū' kare, to apne bhāiyon ko mazbūt karnā. 33 Us ne us se kahā; Ai Khudāwand, tere sāth main qaid hone, balki marne ko bhī taiyār hūn. 34 Us ne kahā; Ai Patras, main tujh se kahtā hūn, ki āj murg bāng na degā, jab tak tū tīn bār merā inkār na kar legā, ki Main use nahīn jāntā.

35 Phir us ne un se kahā, ki Jab main ne tumhen batāe, aur jhōlī, aur jūti bagair bhejā thā, kyā tum kisī chīz ke muhtāj rahe the? Unhon ne kahā; Kisī chīz ke nahīn. 36 Us ne un se kahā, Magar ab jis ke pās batūā ho, wuh use le, aur isī tarah jhōlī bhī; aur jis ke pās na ho, wuh apnī poshāk bechkar talwār kharīde. 37 Kyūnki main tum se kahtā hūn, ki yih jo likhā hai, ki Wuh badkāron men ginā gayā, us kā mere haqq men purā honā zarūr hai; is liye ki jo kuchh mujh se nisbat rakhtā hai, wuh purā honā hai. 38 Unhon ne kahā; Ai Khudāwand, dekh, yahān do talwāren hai. Us ne un se kahā; Bahut hai.

39 Phir wuh nikalkar apne dastūr ke muwāfiq Zaitūn ke pahār ko gayā, aur shāgird us ke piche ho liye. 40 Aur us jagah pahunchkar us ne un se kahā; Du'ā māngo, ki āzmāish men na paro. 41 Aur wuh un se bamushkil alag hokar koī patthar ke tappe āge barhā, aur ghutne tekkar yūn du'ā māngne lagā, ki 42 Ai Bāp, agar tū chāhe, to yih piyāla mujh se hatā le; tāham merī marzī nahīn, balki terī hī marzī purī ho. 43 Aur āsmān se ek firishta us ko dikhāi diya; wuh use taqwīyat detā thā. 44 Phir wuh saht pareshānī men mubtalā hokar aur bhī dilsozī se du'ā māngne lagā; aur us kā pasīna goyā khūn ki barī būndon hokar zamīn par tapaktā thā. 45 Jab du'ā se uthkar shāgirdon ke pās āyā, to unhen gam ke mare sote pāyā; 46 aur un se kahā; Tum sote kyūn ho? Uthkar du'ā māngo, tāki āzmāish men na paro.

47 Wuh yih kah hī rahā thā, ki dekho ek bhīr āī, aur un bārah men se wuh jis kā nām Yahūdāh thā un ke āge āge thā. Wuh Yisū' ke pās āyā, ki us kā bosa le. 48 Yisū' ne us se kahā, ki Ai Yahūdāh, kyā tū bosa lekar Ibn i A'dam ko pakar-

watā hai? 49 Jab us ke sāthiyon ne mā'likān kiyā, ki kyā honewālā hai, to kahā; Ai Khudāwand, kyā ham talwār chalāen? 50 Aur un men se ek ne sardār kāhin ke naukar par chalākar us kā dahinā kān uṛā diyā. 51 Yisú' ne jawāb men kahā; Itne par kifāyat karo: aur us ke kān ko chhūkar us ko achchhā kiyā. 52 Phir Yisú' ne sardār kāhinon, aur haikal ke sardāron, aur buzurgon se, jo us par charh āe the, kahā; Kyā tum mujhe dākū jānkar talwāren aur lāthiyān lekar nikle ho? 53 Jab main har roz haikal men tumhāre sāth thā, to tum ne mujh par hāth na dālā; lekin yih tumhārī gharī, aur tārīkī kā iḥtiyār hai.

54 Phir wuh use pakarke le chale, aur sardār kāhin ke ghar men le gaye. Aur Patras fāsile par us ke pīchhe pīchhe jātā thā. 55 Aur jab unhon ne sahn ke bīch men āg jalāi, aur milkar baiṭhe, to Patras un ke bīch men baiṭh gayā. 56 Ek laundī ne use āg kī raushnī men baiṭhā huā dekhkar us par khūb nigāh kī aur kahā; Yih bhī us ke sāth thā. 57 Magar us ne yih kahke inkār kiyā, ki Ai 'aurat, main use nahīn jāntā. 58 Thorī der ke ba'd koī āur use dekhkar bolā, ki Tū bhī unhīn men se hai. Patras ne kahā; Miyān, main nahīn hūn. 59 Koī ghanṭe bhar ke ba'd ek āur shakhs yaqīnī taur se kahne lagā, ki Yih ādmī beshakk us ke sāth thā; kyūnki Galilī hai. 60 Patras ne kahā, Miyān, main nahīn jāntā tū kyā kahtā hai. Wuh kah hī rahā thā, ki usī dam murg ne bāng dī. 61 Aur Khudāwand ne phirkar Patras kī taraf dekhā. Aur Patras ko Khudāwand kī wuh bāt yād āi, jo us se kahī thī, ki A'j murg ke bāng dene se pahle tū tīn bār merā inkār karegā. 62 Aur wuh bāhar jāke zār zār rōyā.

63 Aur jo ādmī Yisú' ko pakre hue the, us ko ṭhaṭṭhe men uṛāte aur mārte the. 64 Aur us kī ānkhen band karke us se yih kahkar pūchhte the; Nubuwwat se batā, kis ne tujh ko mārā? 65 Aur unhon ne ta'ne se āur bhī bahut sī bāten us ke khilāf kahīn.

66 Jab din huā, to sardār kāhin aur faqīh, ya'nī qaum ke buzurgon

kī majlis jama' hūi: aur unhon ne use apnī sadr 'adālat men le jākar kahā; 67 Agar tū Masīh hai, to ham se kah de. Us ne un se kahā; Agar main tum se kahūn, to yaqīn na karoge; 68 aur agar pūchhūn, to jawāb na doge. 69 Lekin ab se Ibn i A'dam qādir i mutlaq Khudā kī dahinī taraf baiṭhā rahegā. 70 Is par un sab ne kahā; Pas kyā tū Khudā kā Betā hai? Us ne un se kahā; Tum khud kahte ho, kyūnki main hūn. 71 Unhon ne kahā; Ab hamen gawāhī kī kyā hājat rahī? kyūnki ham ne khud usī ke munh se sun liyā hai.

23

Phir un kī sārī jamā'at uṭhkar use Pīlātus ke pās le gayī. 2 Aur unhon ne us par ilzām lagānā shurū' kiyā, ki Ise ham ne apnī qaum ko bahkāte, aur Qaisar ko khirāj dene se mana' karte, aur apne āp ko Masīh bādshāh kahte payā. 3 Pīlātus ne us se pūchhā; Kyā tū Yahūdion kā Bādshāh hai? Us ne us ke jawāb men kahā; Tū khud kahtā hai. 4 Pīlātus ne sardār kāhinon aur 'āmm logon se kahā, ki Main is shakhs men kuchh qusūr nahīn pātā. 5 Magar wuh āur bhī zor dekar kahne lage, ki Yih tamām Yahūdīyā men, balki Galilī se lekar yahān tak, logon ko sikhā sikhākar ubhārtā hai. 6 Yih sunkar Pīlātus ne pūchhā; Kyā yih ādmī Galilī hai? 7 Aur yih ma'lūm karke ki Herodes kī 'amaldārī kā hai, use Herodes ke pās bhejā, ki wuh bhī un dinon Yarūshalem men thā.

8 Herodes Yisú' ko dekhkar bahut khush huā; kyūnki muddat se us ke dekhne kā mushtāq thā, is liye ki us kā hāl sunā thā, aur us kā koī mu'jiza dekhne kā ummedwār thā. 9 Aur wuh us se bahuterī bāten pūchhṭā rahā, magar us ne use kuchh jawāb na diyā. 10 Aur sardār kāhin aur faqīh khare hue zor shor se us par ilzām lagāte rahe. 11 Phir Herodes ne apne sipāhion samet use zakīl kiyā, aur ṭhaṭṭhe men uṛāyā, aur chamakdār poshāk pahinākar us ko Pīlātus ke pās wāpas bhejā. 12 Aur usī din Herodes aur Pīlātus āpas men dost ho gaye, kyūnki pahle un men dushmanī thī.

13 Phir Pīlātus ne sardār kāhinon, aur sardāron, aur 'āmm logon ko jama' karke 14 un se kahā, ki Tum

is shakhs ko logon ká bahkánewalá thabrake mere pás láe ho; aur dekho, main ne tumháre sámné hí us kí tahqíqát kí, magar jin báton ká ílm tum us par lagáte ho, un kí nisbat na main ne us men kuchh qusúr páyá, 15 na Herodes ne, kyúñki us ne use hamáre pás wápas bhejá hai; aur, dekho, us se koi aísá fi'l nahín húa, ki wuh qatl ke láiq thahrtá. 16 Pas main us ko pitwákar chhore detá hún. [17 Use har 'id men zarúr thá kí kisi ko un ke wáste chhor de.] 18 Sab milkar chillá uthe, ki Ise le já, aur hamári khátir Bar Abbá ko chhor de. 19 (Yih kisi bagáwat ke bá'is, jo shahr men hui thá, aur khún karne ke sabab qaid men dálá gaya thá.) 20 Magar Pilátus ne Yisú' ke chhorne ke iráde se phir un se kahá. 21 Lekin wuh chillákar bole, ki Is ko salíb de, salíb. 22 Us ne tisrí bár un se kahá; Kyúñ? Is ne kyá burái kí hai? main ne is men qatl kí koi wajh nahín pái: pas main ise pitwákar chhore detá hún. 23 Magar wuh chillá chillákar sir hote rahe, ki use salíb dí jáe. Aur un ká chilláná kárgar húa. 24 Pas Pilátus ne hukm diya, ki un kí darkhwást ke muwáfiq ho. 25 Aur jo shakhs bagáwat aur khún karne ke sabab qaid men pará thá, aur jise unhon ne mángá thá, use chhor diya; magar Yisú' ko un kí marzi ke muwáfiq sipáhiyon ke hawále kiya.

26 Aur jab us ko liye játe the, to unhon ne Shama'un nám ek Kurení ko, jo diháat se áttá thá, pakarke salíb us par rakh dí, ki Yisú' ke píchhe píchhe le chale.

27 Aur logon kí ek barí bhír, aur bahut sí 'auraten, jo us ke wáste rotí pítti thin, us ke píchhe píchhe chalin. 28 Yisú' ne un kí taráf phirke kahá, ki Ai Yarusálem kí betiyo, mere liye na roo, balki apne aur apne bachchon ke liye roo. 29 Kyúñki dekho, wuh din áte hain, jin men kahenge; Mubáarak hain bánjhen, aur wuh peñ jo na jane, aur wuh chhátíyan jinhon ne dúdh na pílayá. 30 Us waqt paharon se kahná shurú karenge, ki Ham par gir paro; aur filon se, ki Hamen chhipá lo. 31 Kyúñki jab hare darakht ke sáth aísá karte hain, to súkhe ke sáth kyá kuchh na kiya jáega?

32 Aur wuh do aur ádmíyon ko bhí, jo badkár the, liye játe the, ki us ke sáth qatl kiye jáen.

33 Jab wuh us jagah par pahunché, jise Khopri kahte hain, to wahán use salíb dí, aur badkaron ko bhí, ek ko dahiní aur दूसरे को बाँल तराफ. 34 Yisú' ne kahá; Ai Báp, in ko mu'áf kar; kyúñki yih jánte nahín, ki kyá karte hain. Aur unhon ne us ke kapron ke hisse kiye, aur un par qur'a dálá. 35 Aur log khare dekh rahe the. Aur sardár bhí tháthe már márkar kahte the, ki Is ne auron ko bacháya; agar yih Khudá ká Masíh aur us ká Barguzida hai, to apne ap ko bacháe. 36 Sipáhiyon ne bhí pás ákar aur sirka pesh karke us par tháthhá márá aur kahá, ki 37 Agar tú Yáhudíyon ká bádsháh hai, to apne ap ko bachá. 38 Aur ek nawishta bhí us ke upar lagáya gaya thá, ki YIH YAHUDÍON KÁ BÁDSHÁH HAI.

39 Phir jo badkár salíb par latkáe gaye the, un men se ek use yún ta'na dene lagá, ki Kyá tú Masíh nahín? to apne ap ko aur ham ko bachá. 40 Magar दूसरे ने use jhí-řakkar jawáb diya; Kyá tú Khudá se bhí nahín dartá, hálánki usí saza men giriftár hai? 41 Aur hamári saza to wájibi hai; kyúñki apne kámon ká badla pá rahe hain, lekin is ne koi bejá kám nahín kiya. 42 Phir us ne kahá; Ai Yisú', jab tú apní bádsháhat men áe, to mujhe yád karná. 43 Us ne us se kahá; Main tujh se sach kahtá hún, ki áj hí tú mere sáth Firdaus men hogá.

44 Phir do pahar ke qarib se tisre pahar tak tamám mulk men andherá chháya rahá, 45 aur súraj kí raushní játi rahí; aur maqdis ká parda bích men se phat gaya. 46 Phir Yisú' ne barí áwáz se pukárke kahá, ki Ai Báp, main apní ruh tere háthon men saunptá hún; aur yih kahkar dam de diya. 47 Yih májará dekhkar súbadár ne Khudá kí barái kí, aur kahá; Beshakk yih ádmí rástbáz thá. 48 Aur jitne log is nazzáre ko áe the, yih májará dekhkar chhátí pítte hue laut gaye. 49 Aur us ke sab jánpahchán, aur wuh 'auraten jo Galíl se us ke sáth áí thin, dúr khari yih báton dekh rahí thin.

50 Aur dekho, Yúsuf nám ek shakhs musáfir thá, jo nek aur rástbáz ádmí thá; 51 aur un kí saláh aur kám se razámánd na thá; yih Yahúdíon ko musáfir Arimatíya ká báhinda, aur Khudá kí bádsháhát ká muntazir thá. 52 Us ne Pilátus ke pás jakar Yisú' kí lách mángí; 53 aur us ko utárkar mihín chádar men lapetá; phir ek qabr ke andar rakh diya, jo chatán men khudí hui thí, aur us men koi kabhí rakkhá na gayá thá. 54 Wuh Taiyári ká dín thá, aur Sabt ká dín shurú' hone ko thá. 55 Aur un 'auraton ne jo us ke sáth Galí se áí thín, píchhe píchhe jakar us qabr ko dekhá, aur yih bhí ki us kí lách kis tarah rakkhí gayí. 56 Aur lautkar khushbudár chizen aur 'itr taiyár kiyá.

24 Sabt ke dín to unhon ne hukm ke mutábíq áram kiyá; 1 lekin hafte ke pahle dín wuh subh sawere hí un khushbudár chizon ko, jo taiyár kí thín, lekar qabr par áín; 2 aur patthar ko qabr par se lúhka húa páyá; 3 magar andar jáke Khudáwánd Yisú' kí lách na páí. 4 Aur aisá húa kí jab wuh is bát se hairán thín, to dekho, do shakhs barráq poshák pahine un ke pás á khare hue. 5 Jab wuh dar gayín, aur apne sir zamín par jhukáe, to unhon ne un se kahá, kí Zinde ko murdon men kyün dhundhtí ho? 6 Wuh yahán nahín, balkí jí uthá hai; yád karo, kí jab wuh Galí nien thá, to us ne tum se kahá thá; 7 Zarúr hai, kí Ibn i A'dam gunah-garon ke háth men hawále kiyá jáe, aur salíb diya jáe, aur tísre dín jí uthé. 8 Us kí báten unhen yád áín; 9 aur qabr se lautkar unhon ne un gyarah aur báqí sab logon ko in sab báton kí khabar dí. 10 Jinhon ne rasulon se yih báten kahín, wuh Maryam Magdalíni aur Yoanna, aur Ya'qúb kí mán Maryam, aur un ke sáth kí báqí 'auraten thín. 11 Magar yih báten unhen kahání sí ma'lúm hún, aur unhon ne un ká yaqín na kiyá. 12 Is par Patras uthkar qabr tak daurá gayá; aur jhukkar nazar kí aur dekhá, kí sirf kafn hí kafn hai; aur is májare se ta'ajjub kartá húa apne ghar chalá gayá.

13 Aur dekho, usí dín un men se do ádmí us ganw kí taraf já rahe the, jis ká nám Immaús hai; wuh

Yarúshalem se koi sát míl ke fásle par hai. 14 Aur wuh in sab báton kí bábat, jo wáqí' hui thín, ápas men bátchít karte játe the. 15 Jab wuh bátchít aur púchhpáchh kar rahe the, to aisá húa kí Yisú' á nazdík ákar un ke sáth ho liya. 16 Lekin un kí ánkhen band kí gayí thín, kí us ko na pahchánen. 17 Us ne un se kahá; Yih kyá báten hain, jo tum chalte chalte ápas men karte ho? Wuh gamgín se khare ho gaye. 18 Phir ek ne jis ká nám Kliyupás thá, jawáb men us se kahá; Kyá tú Yarúshalem men akelá musáfir hai jo nahín jántá, kí in dínon us men kyá kyá húa hai? 19 Us ne un se kahá; Kyá húa hai? Unhon ne us se kahá; Yisú' Násarí ká májará, jo Khudá aur sári ummat ke nazdík kám aur kalám men qudratwálá nabí thá; 20 aur sardár káhinon aur hamáre hákimon ne us ko pakarwá diya, táki us par qatl ká hukm diya jáe; aur use salíb dilái; 21 lekin ham ko ummed thí, kí Isráíl ko makhlasi yihí degá. Aur 'aláwa in sab báton ke, is májare ko áj tísra dín ho gayá; 22 aur ham men se chand 'auraton ne bhí ham ko hairán kar diya hai, jo sawere hí qabr par gayí thín: 23 aur jab us kí lách na páí, to yih kahtí hui áín, kí Ham ne royá men firishton ko bhí dekhá: unhon ne kahá, kí wuh zinda hai. 24 Aur ba'z hamáre sáthiyon men se qabr par gaye, aur jaisá 'auraton ne kahá thá, waisá hí páyá, magar us ko na dekhá. 25 Us ne un se kahá, kí Ai nádáno, aur nablon kí sári báton ke manne men sust í'tiqádo! 26 Kyá Masíh ko yih dukh uthákar apne jalál men dákhil honá zarúr na thá? 27 Phir Musá se aur sab nablon se shurú' karke, sáre nawishton men jitní báten us ke haqq men líkhí hui hain, wuh un ko samjhá dín. 28 Itne men wuh us ganw ke nazdík pahunch gaye, jahán játe the: aur us ke dhang se aisá ma'lúm húa, kí wuh áge barhná cháhtá hai. 29 Unhon ne use yih kahkar majbúr kiyá, kí Hamáre sáth rah, kyunki shám húa cháhtí hai, aur dín ab bahut dhai gayá. Pas wuh andar gayá, táki un ke sáth rahe. 30 Jab wuh un ke sáth khána kháne baitha, to aisá húa kí us ne roti lekar ba-

rakat chāhī, aur torkar un ko denē laga. 31 Is par un kī āpkhen khul gayī, aur unhon ne us ko pahchān liyā; aur wuh un kī nazar se gaib ho gayā. 32 Unhon ne āpas men kahā, ki Jab wuh rāh men ham se bāten kartā, aur ham par nawishton kā bhed kholta thā, to kyā hamāre dil josh men na bhar gaye the? 33 Pas wuh usī gharī uthkar Yaru-shalem ko laut gaye; aur un gyārah aur un ke sāthiyon ko ikatthā پایا. 34 Wuh kah rahe the, ki Khudāwand beshakk jī uthā, aur Shama'un ko dikhāī diyā hai. 35 Aur unhon ne rāh kā hāl bayān kiya, aur yih bhī, ki use rotī torte waqt kis tarah pahchānā.

36 Wuh yih bāten kar hī rahe the, ki Yisū' āp un ke bēch men ā kharā huā, aur un se kahā; Tumhārī salāmatī ho. 37 Magar unhon ne ghabrākar aur khauf khākar yih samjhā, ki kisī rūh ko dekhte hai. 38 Us ne un se kahā; ki Tum kyā ghabrāte ho? aur kis wāste tumhāre dil men shakk paidā hote hai? 39 Mere hāth aur mere pānw dekho, ki main hī hūn; mujhe chhūkar dekho; kyūnki rūh ke gosht aur haḍḍī nahīn hotī, jaisā mujhī men dekhte ho. 40 Aur yih kahkar us ne unhen apne hāth aur pānw dikhāe. 41 Jab māre khushī ke un ko yaqīn na āyā, aur ta'ajjub karte the, to us ne un se kahā; Kyā yahan

tumhāre pās kuchh khāne ko hai? 42 Unhon ne use bhuntī hūī machhī kā qatla diyā. 43 Us ne lekar un ke rūbarū khāyā.

44 Phir us ne un se kahā, ki Yih merī wuh bāten hai, jo main ne tum se us waqt kahī thī, jab tumhāre sāth thā, ki zarūr hai ki jitnī bāten Mūsā kī Taurēt, aur nabion ke sahifon, aur Zabūr men merī bābat likhī hai, purī hon. 45 Phir us ne un kā zihn kholā, tāki kitāb ī muqaddas ko samjhē, 46 aur un se kahā; Yūn likhā hai, ki Masīh dukh uthāegā, aur tisre din murdon men se jī uthēgā; 47 aur Yaru-shalem se shurū' karke sārī qaumon men tauba aur gunāhon kī mu'āfi kī manādī us ke nām se kī jāegī. 48 Tum in bāton ke gawāh ho. 49 Aur dekho, jīs kā mere Bāp ne wa'da kiya hai, main us ko tum par nāzil karūngā; lekin, jab tak 'ālam ī bālā par se tum ko quwwat kā libās na mile, is shahr men thahre raho.

50 Phir wuh unhen Bait'aniyyāh ke sāmne tak bāhar le gayā; aur apne hāth uthākar unhen barakat di. 51 Jab wuh unhen barakat de rahā thā, to aīsā huā ki un se judā ho gayā, aur āsmān par uthāyā gayā. 52 Aur wuh us ko sijda karke barī khushī se Yaru-shalem ko laut gaye: 53 aur har waqt haikal men hāzīr hokar Khudā kī hamd kiya karte the.

YU'HANNA' KĪ INJIL

1 Ibtidā men Kalām thā, aur Kalām Khudā ke sāth thā, aur Kalām Khudā thā. 2 Yihī ibtidā men Khudā ke sāth thā. 3 Sārī chīzē us ke wasīle se paidā hūn; aur jo kuchh paidā huā hai, us men se koī chīz bhī us ke bagair paidā nahīn hūī. 4 Us men zindagī thī; aur wuh zindagī ādmion kā nūr thā. 5 Aur nūr tarīkī men chamaktā hai: aur tarīkī ne use qubūl na kiya. 6 Ek ādmī Yūhannā nām ā mājūd huā, jo Khudā kī taraf se bhejā gayā thā. 7 Yih gawāhī ke liye

āyā, ki nūr kī gawāhī de, tāki sab us ke wasīle se imān lāen. 8 Wuh khud to nūr na thā, magar nūr kī gawāhī देने ko āyā thā. 9 Haqīqī nūr, jo har ek ādmī ko raushan kartā hai, dunyā men āne ko thā. 10 Wuh dunyā men thā, aur dunyā us ke wasīle se paidā hūī, aur dunyā ne use na pahchānā. 11 Wuh apne ghar āyā, aur us ke apnon ne use qubūl na kiya. 12 Lekin jitnon ne use qubūl kiya, us ne unhen Khudā ke farzand banne kā haqq bakhsā, ya'nī unhen jo us ke nām par imān

late hai. 13 Wuh na khún se, na jis ki khwáhish se, na insán ke iráde se, balki Khudá se paidá hue. 14 Aur Kalám mujassam huá, aur fazl aur sachcháí se ma'múr hokar hamáre darmiyán rahá, aur ham ne us ká aisá jalál dekhá, jaisá Báp ke iklaute ká jalál. 15 Yúhanná ne us ki bábat gawáhi dí, aur pukárke kahá hai, ki Yih wuhí hai, jis ká main ne zikr kiyá, ki Jo mere ba'd átá hai wuh mujh se muqaddam thahrá; kyúnci wuh mujh se pahle thá. 16 Kyúnci us ki ma'múri men se ham sab ne páyá, ya'ní fazl par fazl. 17 Is liye ki shari'at to Musá ki ma'rifat dí gayi; magar fazl aur sachcháí Yisú' Masíh ki ma'rifat pahunchí. 18 Khudá ko kisi ne kabhi nahín dekhá; iklaútá Betá, jo Báp ki god men hai, usí ne zahir kiyá.

19 Aur Yúhanná ki gawáhi yih hai, ki jab Yahúdiyon ne Yarusálem se káhin aur Lewi yih púchhne ko us ke pás bheje, ki Tú kaun hai? 20 to us ne iqrár kiyá, aur inkár na kiyá, balki iqrár kiyá, ki Main to Masíh nahín hún. 21 Unhon ne us se púchhá, Phir kaun hai? Kyá tú Eliyyáh hai? Us ne kahá; Main nahín hún. Kyá tú wuh nabí hai? Us ne jawáb diya, ki Nahín. 22 Pas unhon ne us se kahá; Phir tú hai kaun? táki ham apne bhejnewálon ko jawáb den. Tú apne haqq men kyá kahtá hai? 23 Us ne kahá; Main, jaisá Yasha'yáh nabí ne kahá hai, biyábán men ek pukárnewále ki áwáz hún, ki Tum Khudáwand ki ráh ko sídhá karo. 24 Yih Farisíon ki taraf se bheje gaye the. 25 Unhon ne us se yih suwál kiyá, ki Agar tú na Masíh hai, na Eliyyáh, na wuh nabí, to phir baptisma kyún detá hai? 26 Yúhanná ne jawáb men un se kahá, ki Main pání se baptisma detá hún; tumháre darmiyán ek shakhs khará hai, jise tum nahín jánte, 27 ya'ní mere ba'd ká ánewálá, jis ki juti ká tasma main kholne ke láiq nahín. 28 Yih báten Yardan ke pár Bait'aniyyáh men wáqí' hún, jabán Yúhanná baptisma detá thá.

29 Dútre dín us ne Yisú' ko apni taraf áte dekhkar kahá; Dekho, yih Khudá ká Barra hai, jo dunyá ká gunáh uthá le játá hai. 30 Yih

wuhí hai, jis ki bábat main ne kahá thá, ki Ek shakhs mere ba'd átá hai, jo mujh se muqaddam thahrá hai, kyúnci wuh mujh se pahle thá. 31 Aur main to use pahchántá na thá; magar is liye pání se baptisma detá huá áyá, ki wuh Isráíl par zahir ho jáe. 32 Aur Yúhanná ne yih gawáhi dí, ki Main ne Rúh ko kabútar ki tarah ásmán se utarte dekhá hai, aur wuh us par thahr gayi. 33 Aur main to use pahchántá na thá; magar jis ne mujhe pání se baptisma dene ko bhejá, usí ne mujh se kahá, ki Jis par tú Rúh ko utarte aur thahrte dekhe, wuhí Rúhu'l Quds se baptisma denewálá hai. 34 Chunánci main ne dekhá aur gawáhi dí hai, ki yih Khudá ká Betá hai.

35 Dútre dín phir Yúhanná aur us ke shágirdon men se do shakhs kharé the. 36 Us ne Yisú' par, jo já rahá thá, nigáh karke kahá, Dekho, yih Khudá ká Barra hai! 37 Wuh donon shágird us ko yih kahte sunkar Yisú' ke píchhe ho liye. 38 Yisú' ne phirkar aur unhen píchhe áte dekhkar un se kahá; Tum kyá dhúndhte ho? Unhon ne us se kahá; Ai Rabbi, (ya'ní Ai ustád), tú kahán rahtá hai? 39 Us ne un se kahá; Chalo, dekh loge. Pas unhon ne ákar us ke rahne ki jagah dekhí, aur us roz us ke sáth rahe; aur yih daswen ghané ke qaríb thá. 40 Un donon men se jo Yúhanná ki bát sunkar Yisú' ke píchhe ho liye the, ek Shama'un Patras ká bhái Andriyás thá. 41 Us ne pahle apne sage bhái Shama'un se milkar us se kahá, ki Ham ko Khristus, ya'ní Masíh mil gayá. 42 Wuh use Yisú' ke pás láyá: Yisú' ne us par nigáh karke kahá, ki Tú Yúhanná ká betá Shama'un hai: tú Kefá, ya'ní Patras, kahláegá.

43 Dútre dín Yisú' ne Galil men jáná cháhá; aur Filippus se milkar kahá; Mere píchhe ho le. 44 Filippus Andriyás aur Patras ke shahr Baitsaidá ká báhinda thá. 45 Filippus ne Natan'el se milkar us se kahá, ki Jis ká zikr Musá ne Tauret men aur nabíon ne kiyá hai, wuh ham ko mil gayá; wuh Yúsuf ká betá Yisú' Násari hai. 46 Natan'el ne us se kahá; Kyá Násarat se koi achchhi chíz nikal sakti hai? Fi-

Hippus ne kahá; Chalkar dekh le. 47 Yisú' ne Natan'el ko apní taraf áte dekhkar us ke haqq men kahá; Dekho, yih fi'haqqiqat Isrá'íl hai: is men makk nahín. 48 Natan'el ne us se kahá; Tú mujhe kahán se jántá hai? Yisú' ne us ke jawáb men kahá; Is se pahle ki Filippus ne tujhe buláya, jab tú anjír ke darakht ke niche thá, main ne tujhe dekhá. 49 Natan'el ne us ko jawáb diya; Ai Rabbi, tú Khudá ka Betá, tú Isrá'íl ka bádsháh hai. 50 Yisú' ne jawáb men us se kahá; Main ne jo tujh se kahá, ki tujh ko anjír ke darakht ke niche dekhá, kyá tú isí liye imán láya hai? Tú in se bhi bare bare májare dekhega. 51 Phir us se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, ki Tum ásmán ko khulá húa, aur Khudá ke firishton ko úpar játe aur Ibn i A'dam par utarte dekhoge.

2 Phir tisre din Qaná e Galíi men ek shádí hui; aur Yisú' ki mán wahán thi: 2 aur Yisú' aur us ke shágirdon ki bhi us shádí men dá'wat thi. 3 Aur jab mai ho chuki, Yisú' ki mán ne us se kahá, ki Un ke pás mai nahín rahí. 4 Yisú' ne us se kahá; Ai 'aurat, mujhe tujh se kyá kám hai? Abhi merá waqt nahín áya. 5 Us ki mán ne khádimon se kahá; Jo kuchh yih tum se kahe, wuh karo. 6 Wahán Yahúdíon ki tabárat ke dástúr ke muwáfiq patthar ke chha matke rakkhe the, aur un men de do, tin tin man ki gunjáish thi. 7 Yisú' ne un se kahá; Matkon men pání bhar do. Pas unhon ne un ko lab á lab bhar diya. 8 Phir us ne un se kahá, ki Ab nikálkar mir majlis ke pás le jáo. Pas wuh le gaye. 9 Jab mir majlis ne wuh pání chakkhá, jo mai ban gaya thá, aur na jántá thá, ki yih kahán se áí hai, (magar khádim, jinhon ne pání nikálá thá, jánte the,) to mir majlis ne dulhá ko bulákar us se kahá; 10 Har shakhs pahle achchhi mai pesh kartá hai, aur náqis us waqt jab píkar chhak gaye; magar tú ne achchhi mai ab tak rakh chhoi hai. 11 Yih pahla mu'jiza Yisú' ne Qaná e Galíi men dikhákar apná jalál záhir kiya, aur us ke shágird us par imán láe.

12 Is ke ba'd wuh aur us ki mán aur bhai aur us ke shágird Kafarna-

húm ko gaye, aur wahán chand roz rahe.

13 Yahúdíon ki 'Id i Fasah nazdik thi, aur Yisú' Yarúshalem ko gaya. 14 Us ne haikal men bail aur bher aur kabutar ke bechnewálon ko, aur sarráfon ko baiñhe hue páya; 15 aur rassiyon ka korá banákar sab ko, ya'ní bheron aur bailon ko, haikal se nikál diya, aur sarráfon ke paise bikher diye, aur takhte ulat diye; 16 aur kabutar faroshon se kahá; In ko yahán se le jáo: mere Báp ke ghar ko tijarat ka ghar na banáo. 17 Us ke shágirdon ko yád áya, ki likhá hai; Tere ghar ki gairat mujhe khá jáegi. 18 Pas Yahúdíon ne jawáb men us se kahá; Tú jo in kámon ko kartá hai, hamen kaun sa nishán dikhatá hai? 19 Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Is maqdis ko dhá do, to main use tin din men khará kar dúngá. 20 Yahúdíon ne kahá; Chhiyalis baras men yih maqdis baná hai, aur kyá tú use tin din men khará kar degá? 21 Magar us ne apne badan ke maqdis ki bábat kahá thá. 22 Pas jab wuh murdon men se jí uthá, to us ke shágirdon ko yád áya, ki us ne yih kahá thá; aur unhon ne kitáb i muqaddas aur us qaul ka, jo Yisú' ne kahá thá, yaqín kiya.

23 Jab wuh Yarúshalem men Fasah ke waqt 'Id men thá, to bahut se log un mu'jizon ko dekhkar, jo wuh dikhatá thá, us ke nám par imán láe. 24 Lekin Yisú' apní nisbat un par itibár na kartá thá, is liye ki wuh sab ke jántá thá, 25 aur is ki hájat na rakhtá thá ki koi insán ke haqq men gawáhi de; kyunki wuh ap jántá thá, ki insán ke dil men kyá kyá hai.

3 Farisíon men se ek shakhs Nikodemus nám Yahúdíon ka ek sardár thá: 2 us ne rát ko Yisú' ke pás ákar us se kahá; Ai Rabbi, ham jánte haiñ ki tú Khudá ki taraf se ustád hokar áya hai; kyunki jo mu'jize tú dikhatá hai, koi shakhs nahín dikhá saktá, jab tak Khudá us ke sáth na ho. 3 Yisú' ne jawáb men us se kahá; Main tujh se sach sach kahtá hún, ki jab tak koi naye sire se paidá na ho, wuh Khudá ki bádsháhat ko dekh nahín saktá. 4 Nikodemus ne us se kahá; A'dmi jab búrha ho gaya, to kyunkar paidá ho

saktá hai? kyá wuh dobára apní man ke peñ men dákhil hokar paidá ho saktá hai? 5 Yisú' ne jawáb diyá; Main tujh se sach sach kahtá hūn; jab tak koī admī panī aur Rūh se paidá na ho, wuh Khudá ki bādhshāhat men dákhil nahīn ho saktá. 6 Jo jism se paidá húa hai, jism hai, aur jo Rūh se paidá húa hai, rūh hai. 7 Ta'ajjub na kar, ki main se tujh se kahá; Tumhen naye sīrē se paidá honā zarūr hai. 8 Hawá jidhar cháhtí hai chaltí hai, aur tú us ki áwáz suntá hai, magar nahīn jántá, ki wuh kahán se áti, aur kahán ko játí hai: jo koī Rūh se paidá húa aísá hī hai. 9 Nikodemus ne jawáb men us se kahá; Yih bāten kyūnkar ho saktí hain? 10 Yisú' ne jawáb men us se kahá; Baní Isrá'íl ká ustád hokar kyá tú in báton ko nahīn jántá? 11 Main tujh se sach sach kahtá hūn, ki Jo ham jānte hain, wuh kahte hain, aur jise ham ne dekhá hai, us ki gawáhi dete hain; aur tum hamáři gawáhi qubūl nahīn karte. 12 Jab main ne tum se zamín ki bāten kahīn, aur tum ne yaqín nahīn kiyá, to agar main tum se ásmán ki bāten kahūn, to kyūnkar yaqín karoge? 13 Aur ásmán par koī nahīn charhá, siwá us ke jo ásmán se utrá, ya'ní Ibn i A'dam, jo ásmán men hai. 14 Aur jis tarah Músá ne sánp ko biyábán men ūnche par charháya, usí tarah zarūr hai ki Ibn i A'dam bhī ūnche par charháya jae; 15 táki jo koī imán láe, us men hamesha ki zindagi pae. 16 Kyūnki Khudá ne dunyá se aísí mahabbat rakkhí, ki us ne apná iklautá Betá bakhsh diyá, táki jo koī us par imán láe halák na ho, balki hamesha ki zindagi pae. 17 Kyūnki Khudá ne Betē ko dunyá men is liye nahīn bhejá, ki dunyá par sazá ká hukm kare, balki is liye ki dunyá us ke wasíle se naját pae. 18 Jo us par imán látá hai, us par sazá ká hukm nahīn hotá; jo us par imán nahīn látá, us par sazá ká hukm ho chuká; is liye ki wuh Khudá ke ikloute Betē ke nám par imán nahīn láyá. 19 Aur sazá ke hukm ká sabab yih hai, ki nūr dunyá men áyá hai, aur ádmīon ne taríki kó nūr se ziyáda pasand kiyá. is liye ki un ke kám bure the.

20 Kyūnki jo koī badí kartá hai, wuh nūr se dushmani rakhtá hai, aur nūr ke pás nahīn áta, aísá na ho ki us ke kámon par malámat ki jae. 21 Magar jo sachcháí par 'amal kartá hai, wuh nūr ke pás áta hai, táki us ke kám zāhir hon, ki wuh Khudá men kiye gaye hain.

22 In báton ke ba'd Yisú' aur us ke shāgird Yahúdiya ke mulk men áe; aur wuh wahán un ke sáth rahkar baptisma dene lagá. 23 Aur Yuhanná bhī Shálem ke nazdík 'Ainon men baptisma detá thá, kyūnki wahán paní bahut thá, aur log ákar baptisma lete the; 24 kyūnki Yuhanná us waqt tak qaid-khāne men dālá na gayá thá. 25 Pas Yuhanná ke shāgirdon ki kisi Yahúdí ke sáth tahárat ki bābat bahs hui. 26 Unhon ne Yuhanná ke pás ákar kahá; Ai Rabbí, jo shakhs Yardan ke pár tere sáth thá, jis ki tú ne gawáhi dí hai, dekh, wuh baptisma detá hai, aur sab us ke pás áte hain. 27 Yuhanná ne jawáb men kahá; Insán kuchh nahīn pá saktá, jab tak us ko ásmán se na diyá jae. 28 Tum khud mere gawáh ho, ki main ne kahá; Main Masih nahīn, magar us ke áge bhejá gayá hūn. 29 Jis ki dulhan hai, wuh dulhá hai; magar dulhá ká dost jo khará húa us ki suntá hai, dulhá ki áwáz se bahut khush hotá hai: pas meri yih khushí purí ho gayi. 30 Zarūr hai ki wuh barhe, aur main ghatūn.

31 Jo úpar se áta hai, wuh sab se úpar hai: jo zamín se hai, wuh zamín hī se hai, aur zamín hī ki kahtá hai: jo ásmán se áta hai, wuh sab se úpar hai. 32 Jo kuchh us ne dekhá aur suná, usí ki gawáhi detá hai, aur koī us ki gawáhi qubūl nahīn kartá. 33 Jis ne us ki gawáhi qubūl ki, us ne is bát par muhr kar dí, ki Khudá sachchá hai. 34 Kyūnki jise Khudá ne bhejá, wuh Khudá ki bāten kahtá hai: is liye ki wuh Rūh nāp nāpkar nahīn detá. 35 Bāp Betē se mahabbat rakhtá hai, aur us ne sab chizen us ke háth men de dí hain. 36 Jo Betē par imán látá hai, hamesha ki zindagi us ki hai; lekin jo Betē ki nahīn mántá, zindagi ko na dekhegá, balki us par Khudá ká gazab rahtá hai.

4 Phir jab Khudāwand ko ma'lūm huā, ki Farisīon ne sunā hai, ki Yisū' Yūhannā se ziyāda shāgird kartā, aur baptisma detā hai; **2** (go Yisū' ap nahīg balki us ke shāgird baptisma dete the); **3** to wuh Yahūdīya ko chhoṛkar phir Galīl ko chalā gayā. **4** Aur us ko Sāmariya se hokar jānā zarūr thā. **5** Pas wuh Sāmariya ke ek shahr tak āyā, jo Sūkhār kahlātā hai; wuh us qit'a ke nazdīk hai, jo Ya'qūb ne apne bete Yūsuf ko diyā thā. **6** Aur Ya'qūb kā kuān wahīn thā. Chunnānchī Yisū' safar se thakā mānda hokar us kūe par yūn hī baith gayā. Yih chhate ghanṭe ke qarīb thā. **7** Sāmariya kī ek 'aurat pānī bharne āī. Yisū' ne us se kahā; Mujhe pānī pilā; **8** kyūnki us ke shāgird shahr men khānā mol lene ko gaye the. **9** Us Sāmari 'aurat ne us se kahā, ki Tū Yahūdī hokar mujh Sāmari 'aurat se pānī kyūn māngtā hai? (kyūnki Yahūdī Sāmariyon se kisī tarah kā bartāo nahīn rakhte.) **10** Yisū' ne jawāb men us se kahā; Agar tū Khudā kī bakhshish ko jāntī, aur yih bhī jāntī, ki wuh kaun hai, jo tujh se kahtā hai; Mujhe pānī pilā, to tū us se māngtī, aur wuh tujhe zindagī kā pānī detā. **11** 'Aurat ne us se kahā; Ai Khudāwand, tere pās pānī bharne ko to kuchh hai nahīn, aur kuān gahrā hai: phir wuh zindagī kā pānī tere pās kahān se āyā? **12** Kyā tū hamāre bāp Ya'qūb se barā hai, jis ne ham ko yih kuān diyā, aur khud us ne, aur us ke beton ne, aur us ke maweshī ne us men se piyā? **13** Yisū' ne jawāb men us se kahā; Jo koī is pānī men se pitā hai, wuh phir piyāsā hogā; **14** magar jo koī us pānī men se piyāsā jo main use dūngā, wuh abad tak piyāsā na hogā; balki jo pānī main use dūngā, wuh us men ek chashma ban jāegā, jo hamesha kī zindagī ke liye jarī rahēgā. **15** 'Aurat ne us se kahā; Ai Khudāwand, wuh pānī mujh ko de, tāki main na piyāsī hūn, na pānī bharne ko yahān tak āūn. **16** Yisū' ne us se kahā; Jā, apne shauhar ko yahān bulā lā. **17** 'Aurat ne jawāb men us se kahā, ki Main beshauhar hūn. Yisū' ne us se kahā, ki Tū ne khūb kahā; Main beshauhar hūn; **18** kyūnki tū pānch

shauhar kar chukī hai; aur jis ke pās tū ab hai, wuh terā shauhar nahīn; yih tū ne sach kahā. **19** 'Aurat ne us se kahā; Ai Khudāwand, mujhe ma'lūm hotā hai ki tū nabī hai. **20** Hamāre bāpdādā ne is pahār par parastish kī; aur tum kahte ho, ki wuh jagah jahān parastish karnī chāhiye, Yārūshalem men hai. **21** Yisū' ne us se kahā; Ai 'aurat, merī bāt kā yaqīn kar, ki wuh waqt ātā hai ki tum na to is pahār par Bāp kī parastish karoge, aur na Yārūshalem men. **22** Tum jise nahīn jānte, us kī parastish karte ho; ham jise jānte hai, us kī parastish karte hai; kyūnki najāt Yahūdīon men se hai. **23** Magar wuh waqt ātā hai, balki ab hī hai, ki sachche parastār Bāp kī parastish rūh aur sachchāī se karenge, kyūnki Bāp apne liye aise hī parastār dhūndhtā hai. **24** Khudā rūh hai, aur zarūr hai ki us ke parastār rūh aur sachchāī se parastish karen. **25** 'Aurat ne us se kahā; Main jāntī hūn, ki Masīh, jo Khristus kahlātā hai, ānewālā hai; jab wuh āegā, to hamen sab bāten batā degā. **26** Yisū' ne us se kahā; Main jo tujh se bol rahā hūn, wuhī hūn. **27** Itne men us ke shāgird ā gaye, aur ta'ajjub karne lage ki wuh 'aurat se bāten kar rahā hai; tāham kisī ne na kahā, ki Tū kyā chāhtā hai? yā, Us se kis liye bāten kartā hai? **28** Pas 'aurat apnā gharā chhoṛkar shahr men chalī gayī, aur logon se kahne lagī; **29** A'o, ek ādmī ko dekho, jis ne mere sab kām mujhe batā diye: kyā mumkin hai ki Masīh yihī hai? **30** Wuh shahr se nikalkar us ke pās āne lage. **31** Itne men us ke shāgird us se yih dārkhwāst karne lage, ki Ai Rabbi, kuchh khā le. **32** Lekin us ne un se kahā; Mere pās khāne ke liye aīsā khānā hai jise tum nahīn jānte. **33** Pas shāgirdon ne āpas men kahā; Kyā koī us ke liye kuchh khāne ko lāyā hai? **34** Yisū' ne un se kahā; Merā khānā yih hai, ki apne bhejnewālē kī marzī ke murwāfiq 'amal karūn, aur us kā kām purā karūn. **35** Kyā tum kahte nahīn, ki Fasl ke āne men abhī chār mahīne bāqī hai? Dekho, main tum se kahtā hūn; apnī ānkhon uthākar kheton par nazar karo, ki fasl pak gayī hai. **36** Aur kānewālā maz-

dari pata, aur hamesha ki zindagi ke liye phal jama kartá hai, taki bonewala aur katnewala dono milkar khushi karen. 37 Kyunki is par yeh masal thick áti hai, ki Bonewala aur hai, katnewala aur. 38 Main ne tumhe wuh khet katne ke liye bheja, jis par tum ne mihnát nahin ki: auron ne mihnát ki, aur tum un ki mihnát ke phal mein sharik hue.

39 Aur us shahr ke bahut se Samari us 'aurat ke kahne se, jis ne gawahi di, ki Us ne mere sab kam mujhe bata diye, us par iman lae. 40 Pas jab wuh Samari us ke pas ae, to us se dar-khwast karne lage, ki Hamare pas rah: chunanchi wuh do foz wahán rahá. 41 Aur us ke kalám ke sabab aur bhi bahutere iman lae; 42 aur us 'aurat se kaha; Ab ham tere kahne hi se iman nahin late; kyunki ham ne khud sun liya, aur jante hain ki yih fi'haqiqat dunya ka Munji hai.

43 Phir un do dinon ke ba'd wuh wahán se rawana hokar Galil ko gaya. 44 Kyunki Yisú' ne khud gawahi di, ki Nabl apne watan mein 'izzat nahin pata. 45 Pas jab wuh Galil mein aya, to Galilion ne use qubul kiya, is liye ki jitne kam us ne Yarushelem mein 'id ke waqt kiye the, unhon ne un ko dekha tha; kyunki wuh bhi 'id mein gaye the.

46 Pas wuh phir Qana e Galil mein aya, jahan us ne pani ko mai banaya tha. Aur badshah ka ek mulazim tha, jis ka beta Kafarnahum mein bimar tha. 47 Wuh yih sunkar ki Yisú' Yahudiya se Galil mein a gaya hai, us ke pas gaya, aur us se dar-khwast karne laga, ki Chalkar mere bete ko shifa bakhsh: kyunki wuh marne ko tha. 48 Yisú' ne us se kaha; Jab tak tum nishan aur 'ajib kam na dekho, hargiz iman na laoge. 49 Badshah ko mulazim ne us se kaha; Ai Khudawand, mere bachche ke marne se pahle chal. 50 Yisú' ne us se kaha; Ja, tera beta jita hai. Us shakhs ne us bat ka yaqin kiya jo Yisú' ne us se kahi, aur chala gaya. 51 Wuh raste hi mein tha, ki us ke naukar use mile aur kahne lage, ki Teri larka jita hai. 52 Us ne un se puchha, ki Use kis waqt se aram hone laga tha? Unhon ne kaha, ki Kal satwen ghanthe mein us

ki tap utar gayi. 53 Pas bap jao gaya, ki wahi waqt tha jab Yisú' ne us se kaha tha, ki Tera beta jita hai. Aur wuh khud aur us ka sara gharana iman laya. 54 Yih dusra mu'jiza hai, jo Yisú' ne Yahudiya se Galil mein akar dikhaya.

5 In baton ke ba'd Yahudion ki ek 'id hui, aur Yisú' Yarushelem ko gaya.

2 Yarushelem mein bhej darwaze ke pas ek hauz hai, jo 'Ibrani mein Bait Hasda kahlata hai; aur us ke panch baramade hain. 3 In mein bahut se bimar, aur andhe, aur langre, aur pazhmurda log [pani ke hilne ke muntazir hokar] pare the. [4 Kyunki waqt par Khudawand ka firishta hauz par utarkar pani hilaya kartá tha: pani hilte hi jo koi pahle utarta so shifa pata, us ki jo kuchh bimari kyon na ho.]

5 Wahán ek shakhs tha, jo ahtis baras se bimari mein muhtala tha. 6 Is ko Yisú' ne para hua dekha, aur yih janakar ki wuh barí muddat se is halat mein hai, us se kaha; Kyá tu tandurust hona chahta hai? 7 Us bimar ne use jawab diya; Ai Khudawand, mere pas koi admi nahin, ki jab pani hilaya jae, to mujhe hauz mein utar de; balki mere pahunchte pahunchte dusra mujh se pahle utar parta hai. 8 Yisú' ne us se kaha; Uth, aur apni charpai uthakar chal phir. 9 Wuh shakhs fauran tandurust ho gaya, aur apni charpai uthakar chalne phirne laga.

Wuh din Sabt ka tha. 10 Pas Yahudi us se, jis ne shifa pa li thi, kahne lage, ki A? Sabt ka din hai; tujhe charpai uthani rawa nahin. 11 Us ne unhen jawab diya; Jis ne mujhe tandurust kiya, usi ne mujhe farmaya, ki Apni charpai uthakar chal phir. 12 Unhon ne us se puchha, ki Wuh kaun shakhs hai jis ne tujh se kaha; Charpai uthakar chal phir? 13 Lekin jo shifa pa gaya tha, wuh na janta tha ki kaun hai; kyunki bhir ke sabab Yisú' wahán se tal gaya tha. 14 In baton ke ba'd wuh Yisú' ko haikal mein mila. Us ne us se kaha; Dekh, tu tandurust ho gaya hai; phir gunah na karna, aisa na ho ki tujh par is se bhi ziyada afat ae. 15 Us admi ne jakar Yahudion ko khabar di, ki Jis ne mujhe tandurust kiya,

wuh Yisú' hai. 16 Is liye Yahúdí Yisú' ko satáne lage, kyúñki wuh aise kám Sabt ke dín kartá thá. 17 Lekin Yisú' ne un se kahá, ki Merá Báp ab tak kám kartá hai, aur main bhi kám kartá hún. 18 Is sabab se Yahúdí aur bhi ziyáda us ke qatl karne ki koshish karne lage, ki wuh na faqat Sabt ka hukm tortá, balki Khudá ko kháss apná Báp kahkar apne ap ko Khudá ke barábar banátá thá.

19 Pas Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, ki Betá ap se kuchh nahín kar saktá, siwá us ke jo Báp ko karte dekhtá hai; kyúñki jin kámon ko wuh kartá hai, unhen Betá bhi usí tarah kartá hai. 20 Is liye ki Báp Beṭe ko 'azíz rakhtá hai, aur jitne kám khud kartá hai, use díkhátá hai; balki in se bhi bare kám use díkháegá, táki tum ta'ajjub karo. 21 Kyúñki jis tarah Báp mardon ko uthátá aur zinda kartá hai, usí tarah Betá bhi jinhen cháhtá hai zinda kartá hai. 22 Kyúñki Báp kisi ki 'adálat bhi nahín kartá, balki us ne 'adálat ka sára kám Beṭe ke supurd kiya hai, 23 táki sab log Beṭe ki 'izzat karen, jis tarah Báp ki 'izzat karte hain. Jo Beṭe ki 'izzat nahín kartá, wuh Báp ki, jis ne use bhejá, 'izzat nahín kartá. 24 Main tum se sach sach kahtá hún, ki jo merá kalám suntá, aur mere bhejnewále ka yaqín kartá hai, hamesha ki zindagi us ki hai, aur us par sazá ka hukm nahín hotá, balki wuh maut se nikalkar zindagi men dákhil ho gayá hai. 25 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Wuh waqt áta hai, balki abhi hai, ki murde Khudá ke Beṭe ki áwáz sunenge, aur jo sunenge wuh jenge. 26 Kyúñki jis tarah Báp apne ap men zindagi rakhtá hai, usí tarah us ne Beṭe ko bhi yih bakhshá, ki apne ap men zindagi rakkhe; 27 balki use 'adálat karne ka bhi ikhtiyár bakhshá, is liye ki wuh ádamzád hai. 28 Is se ta'ajjub na karo, kyúñki wuh waqt áta hai, ki jitne qabron men hain us ki áwáz sunkar niklenge; 29 jinhon ne neki ki hai, zindagi ki qiyámat ke wáste, aur jinhon ne badi ki hai, sazá ki qiyámat ke wáste.

30 Main apne ap se kuchh nahín kar saktá: jaisá suntá hún, 'adálat

kartá hún, aur meri 'adálat rást hai; kyúñki main apni marzi nahín, balki apne bhejnewále ki marzi cháhtá hún. 31 Agar main khud apni gawáhi dún, to meri gawáhi sachchi nahín. 32 Ek aur hai jo meri gawáhi detá hai, aur main jántá hún ki meri gawáhi jo wuh detá hai sachchi hai. 33 Tum ne Yuhanná ke pás payám bhejá, aur us ne sachcháí ki gawáhi dí hai. 34 Lekin main apni nisbat insán ki gawáhi manzúr nahín kartá: tau-bhi main yih báten is liye kahtá hún ki tum naját páo. 35 Wuh jáltá aur chamaktá húa chirág thá; aur tum ko kuchh 'arse tak us ki raushni men khush rahná manzúr húa. 36 Lekin mere pás jo gawáhi hai, wuh Yuhanná ki gawáhi se harí hai; kyúñki jo kám Báp ne mujhe púre karne ko diye, ya'ni yihí kám jo main kartá hún, wuh mere gawáhi hain ki Báp ne mujhe bhejá hai. 37 Aur Báp jis ne mujhe bhejá hai, usí ne meri gawáhi dí hai. Tum ne na kabhi us ki áwáz suni hai, aur na us ki súrat dekhi; 38 aur us ke kalám ko apne dilon men qáim nahín rakhte; kyúñki jise us ne bhejá hai, us ka yaqín nahín karte. 39 Tum kitáb i muqáddas men dhúndhte ho; kyúñki samajhte ho ki us men hamesha ki zindagi tumhen mílti hai; aur yih wuh hai, jo meri gawáhi deti hai; 40 phir bhi tum zindagi páne ke liye mere pás áná nahín cháhte. 41 Main ádmion se 'izzat nahín cháhtá. 42 Lekin main tum ko jántá hún, ki tum men Khudá ki mahabbat nahín. 43 Main apne Báp ke nám se áyá hún, aur tum mujhe qubúl nahín karte; agar koí aur apne hí nám se áe, to use qubúl kar loge. 44 Tum jo ek dúsre se 'izzat cháhte ho, aur wuh 'izzat jo Khudá e Wáhid ki taraf se hoti hai nahín cháhte, kyúñkar ímán lá sakte ho? 45 Yih na samjhó ki main Báp se tumhári shikáyat karúngá: tumhári shikáyat karnewálá to hai, ya'ni Músá, jis par tum ne ummed lagá rakkhi hai. 46 Kyúñki agar tum Músá ka yaqín karte, to merá bhi yaqín karte, is liye ki us ne mere haqq men líkhá hai. 47 Lekin jab tum us ke nawishton ka yaqín nahín karte, to meri báton ka kyúñkar yaqín karoge?

6 In báton ke ba'd Yisú' Galí ki jhíl, ya'ní Tibiriyás ki jhíl ke pár gayá. 2 Aur barí bhír us ke píchhe ho lí, kyúnci jo mu'jize wuh bimáron par kartá thá, un ko wuh dekhte the. 3 Yisú' pahár par chah gayá, aur apne shágirdon ke sáth wahan baithá. 4 Aur Yahádion ki 'I'd i Fasah nazdík thí. 5 Pas jab Yisú' ne apní ánkhen uthákar dekhá, ki mere pás barí bhír á rahí hai, to Filippus se kahá, ki Ham in ke kháne ke liye kahan se rotíyan mol len? 6 Magar us ne us ke ázmáne ke liye yih kahá; kyúnci wuh ap jántá thá, ki main kyá karúngá. 7 Filippus ne use jawáb diyá, ki Do sau dínár kí rotíyan in ke liye káfi na hongí, ki har ek ko thori bhí mil jae. 8 Us ke shágirdon men se ek ne, ya'ní Shama'un Patras ke bhái Andriyás ne, us se kahá; 9 Yahán ek laṛká hai, jis ke pás jau kí páñch rotíyan, aur do machhliyan hai; magar yih itne logon men kyá hai? 10 Yisú' ne kahá, ki Logon ko bitháo. Aur us jagah bahut ghás thí. Pas wuh mard, jo takhminan páñch hazár the, baith gaye. 11 Yisú' ne wuh rotíyan líp, aur shukr karke unhen jo baith the bánt dín; aur isí tarah machhliyon men se jis qadr cháhte the bánt diyá. 12 Jab wuh ser ho chuke, to us ne apne shágirdon se kahá, ki Bache hue tukron ko jama' karo, táki kuchh zái' na ho. 13 Chunánci unhon ne jama' kiyá, aur jau kí páñch rotíyon ke tukron se, jo khánewálon se bach rahe the, bárah tokriyan bharín. 14 Pas jo mu'jiza us ne dikháya wuh log use dekhkar kahne lage; Jo nabí dunyá men ánewálá thá, f'íhaqiqat yihí hai.

15 Pas Yisú' yih ma'lúm karke, ki wuh ákar mujhe bádsháh banáne ke liye pakrá cháhte hai, phír pahár par akelá chalá gayá.

16 Phír jab shám hui, to us ke shágird jhíl ke kanáre gaye; 17 aur kishtí par chahkar jhíl ke pár Kafarnahúm ko chale játe the. Us waqt andherá ho gayá thá, aur Yisú' abhí tak un ke pás na áyá thá. 18 Aur ándhí ke sabab jhíl men maujen uthne lagín. 19 Pas jab wuh khete khete tén char mil ke qaríb nikal gaye, to unhon ne Yisú'

ko jhíl par chalte, aur kishtí ke nazdík áte dekhá, aur dar gaye. 20 Magar us ne un se kahá, ki Main hún; daro nahín. 21 Pas wuh use kishtí par chahá lene ko rázi hue, aur fauran wuh kishtí us jagah já pahunchí jahan wuh játe the.

22 Dúsré dín us bhír ne, jo jhíl ke pár kharí thí, yih dekhá ki yahán ek ke siwá aur koi chhotí kishtí na thí, aur Yisú' apne shágirdon ke sáth kishtí par sawár na húa thá, balki sirf us ke shágird chale gaye the; 23 (lekin ba'z chhotí kishtíyan Tibiriyás se us jagah ke nazdík áin, jahan unhon ne Khudáwand ke shukr karne ke ba'd rotí khaí thí:)

24 pas jab bhír ne dekhá, ki yahán na Yisú' hai, na us ke shágird, to wuh khud chhotí kishtíyon par chahkar, Yisú' kí talásh men Kafarnahúm ko áe, 25 aur jhíl ke pár us se milkar kahá; Ai Rabbi, tú yahán kab áyá? 26 Yisú' ne un ke jawáb men kahá; Main tum se sach sach kahtá hún Tum mujhe is liye nahín dhundhte kí mu'jize dekhe, balki is liye kí tum rotíyan khákar ser hue.

27 Fání khurák ke liye mihnát na karo, balki us khurák ke liye jo hamesha kí zindagí tak thahrtí hai, jise Ibn i A'dam tumhen degá; kyúnci Báp, ya'ní Khudá ne usí par muhr kí hai. 28 Pas unhon ne us se kahá, ki Ham kyá karen, táki Khudá ke kám anjám den? 29 Yisú' ne jawáb men un se kahá; Khudá ká kám yih hai, kí jise us ne bhejá hai, us par ímán láo.

30 Pas unhon ne us se kahá; Phír tú kaun sá nishán dikhátá hai, táki ham dekhkar terá yaqín karen? Tú kaun sá kám kartá hai?

31 Hamáre báp dáda ne biyáhan men magín kháya; chunánci jhíl hai, kí Us ne unhen kháne ke liye ásmán se rotí dí.

32 Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, kí Músá ne to wuh rotí ásmán se tumhen na dí, lekin merá Báp tumhen ásmán se haqíqí rotí detá hai.

33 Kyúnci Khudá kí rotí wuh hai, jo ásmán se utarkar dunyá ko zindagí bakhshtí hai.

34 Unhon ne us se kahá; Ai Khudáwand, yih rotí ham ko hamesha diyá kar.

35 Yisú' ne un se kahá; Zindagí kí rotí main hún; jo mere pás áe, wuh hargiz bhúká na hogá, aur jo mujh

par imán lāe, wuh kabhí piyásá na hogá. 36 Lekin main ne tum se kahá, ki Tum ne mujhe dekh liyá hai, phir bhí imán nahín lāte. 37 Jo kuchh Báp mujhe detá hai mere pás á jáegá; aur jo koi mere pás áegá, use main hargiz na nikálungá. 38 Kyúinki main ásmán se utr á hún, na is liye ki apní marzī ke muwáfiq 'amal karún, balki is liye ki apne bhejnewále ki marzī ke muwáfiq 'amal karún. 39 Aur mere bhejnewále ki marzī yih hai, ki jo kuchh us ne mujhe diyá hai, main us men se kuchh kho na dún, balki use ákhiri dín phir zinda karún. 40 Kyúinki mere Báp ki marzī yih hai, ki jo koi Bete ko dekhe, aur us par imán lāe, hamesha ki zindagi páe; aur main use ákhiri dín phir zinda karún. 41 Pas Yahúdí us par burburáne lage, is liye ki us ne kahá thá; Jo rotí ásmán se utrí, wuh main hún. 42 Aur unhon ne kahá; Kyá yih Yúsuf ká betá Yisú' nahín, jis ke báp aur main ko ham jánte hain? ab kyúnkar kahtá hai, ki Main ásmán se utr á hún? 43 Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki A'pas men na burburáo. 44 Koi mere pás nahín á saktá, jab tak Báp, jis ne mujhe bhejá hai, use khech na le; aur main use ákhiri dín phir zinda karúnga. 45 Nabíon ke sahífon men yih likhá hai, ki Wuh sab Khudá ki taraf se ta'lim páe hue hogge. Jis kisi ne Báp se suná aur síkhá hai, wuh mere pás átá hai. 46 Yih nahín, ki kisi ne Báp ko dekhá hai, magar jo Khudá ki taraf se hai, usi ne Báp ko dekhá hai. 47 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo imán látá hai, hamesha ki zindagi us ki hai. 48 Zindagi ki rotí main hún. 49 Tumhare bápádá ne biyábán men mann kháyá, aur mar gaye. 50 Yih wuh rotí hai jo ásmán se utartí hai, táki ádmí us men se kháe aur na mare. 51 Main hún wuh zindagi ki rotí jo ásmán se utrí: agar koi is rotí men se kháe, to abad tak zinda rahega; balki jo rotí main jahán ki zindagi ke liye dúngá, wuh merá gosht hai. 52 Pas Yahúdí yih kahkar ápas men jhagarne lage, ki Yih shakhs apná gosht hamen kyúnkar kháne ko de saktá hai? 53 Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá

hún, ki Jab tak tum Ibn i A'dam ká gosht na kháo, aur us ká khún na piyo, tum men zindagi nahín. 54 Jo merá gosht khátá, aur merá khún pítá hai, hamesha ki zindagi us ki hai, aur main use ákhiri dín phir zinda karúnga. 55 Kyúinki merá gosht fi'lhaqiqat kháne ki chíz aur merá khún fi'lhaqiqat pine ki chíz hai. 56 Jo merá gosht khátá aur merá khún pítá hai, wuh mujh men qáim rahtá hai, aur main us men. 57 Jis tarah zinda Báp ne mujhe bhejá, aur main Báp ke sabab se zinda hún; isi tarah wuh bhí jo mujhe kháegá mere sabab se zinda rahega. 58 Jo rotí ásmán se utrí yihí hai: bápádá ki tarah nahín ki kháyá, aur mar gaye; jo yih rotí kháegá, wuh abad tak zinda rahega. 59 Yih báten us ne Kafarnahúm ke ek 'ibádatkháne men ta'lim dete waqt kahín. 60 Is liye us ke shágirdon men se bahuton ne sunkar kahá, ki Yih kálám nágawár hai; use kaun sun saktá hai? 61 Yisú' ne apne jí men jánkar ki mere shágird ápas men is bát par burburáte hain, un se kahá; Kyá tum is bát se thokar kháte ho? 62 Agar tum Ibn i A'dam kó úpar játe dekhoge, jahán wuh pahle thá, to kyá hogá? 63 Zinda karnewáli to rúh hai; jism se kuchh fáida nahín: jo báten main ne tum se kahí hain wuh rúh hain, aur zindagi bhí hain. 64 Magar tum men se ba'z aise hain jo imán nahín lāe. Kyúinki Yisú' shurú' se jántá thá ki jo imán nahín lāte, wuh kaun hain, aur kaun mujhe pakarwáegá. 65 Phir us ne kahá; Isi liye main ne tum se kahá thá, ki mere pás koi nahín á saktá, jab tak Báp ki taraf se use yih taufiq na dí jae. 66 Is par us ke shágirdon men se bahutere ulte phir gaye, aur is ke ba'd us ke sáth na rahe. 67 Pas Yisú' ne un bárah se kahá; Kyá tum bhí chalá jáná cháhte ho? 68 Shama'un Patras ne use jawáb diyá; Ai Khudáwand, kis ke pás jáen? hamesha ki zindagi ki báten to tere hí pás hain. 69 Aur ham imán lāe aur ján gaye hain, ki Khudá ká Quddús tú hí hai. 70 Yisú' ne unhen jawáb diyá; Kyá main ne tum bárah ko nahín chun liyá? aur tum men se ek shakhs shaitán hai. 71 Us ne yih Shama'un Is-

kariyotí ke beté Yahúdáh kí nisbat kahá; kyúñki yihí, jo un bárah men se thá, use pakarwáne ko thá.

7 In báton ke ba'd Yisú' Galílí men phirtá rahá, kyúñki Yahúdiya men phirná na cháhtá thá, to liye kí Yahúdí us' ke qatl kí koshish men the. 2 Aur Yahúdíon kí 'Íd í Khíyám nazdík thí. 3 Pas us ke bháiyon ne us se kahá; Yahán se merána hokar Yahúdiya ko chalá játá, táki jo kám tú kartá hai, unhen tere shágird bhí dekhen; 4 kyúñki aisa koí nahín jo mashhúr honá cháhe, aur chhipkar kám kare. Agar tú yih kám kartá hai, to apne ap ko dunyá par záhír kar. 5 Kyúñki us ke bhái bhí us par ímán na láe the. 6 Pas Yisú' ne un se kahá, kí Merá te abhí waqt nahín áyá; magar tumháre liye sab waqt haín. 7 Dunyá tum se 'adáwat nahín kar saktí; lekin mujh se kartí hai, kyúñki main us par gawáhí detá hún, kí us ke kám bure haín. 8 Tum 'Íd men jáo; main abhí is 'Íd men nahín játá; kyúñki abhí tak merá waqt púra nahín húa. 9 Yih báton un se kahkar wuh Galílí hí men rahá.

10 Lekin jab us ke bhái 'Íd men chale gaye, us waqt wuh bhí gayá, záhírá nahín, balki goyá poshída. 11 Pas Yahúdí use 'Íd men yih kahkar dhúndhne lage, kí Wuh kahán hai? 12 Aur logon men us kí bábat chupke chupke bahut sí guftgú húi: ba'z kahte the; Wuh nek hai: aur ba'z kahte the; Nahín, balki wuh logon ko gumráh kartá hai. 13 Táham Yahúdíon ke dar se koí shakhs us kí bábat sáf sáf na kahtá thá.

14 Aur jab 'Íd ke ádhe dín guzar gaye, to Yisú' haikal men jákar ta'álm dene lagá. 15 Pas Yahúdíon ne ta'ajjub karke kahá, kí Is ko bagair parhe kyúñkar 'ilm á gayá? 16 Yisú' ne jawáb men un se kahá, kí Merí ta'álm merí nahín, balki mere bhejnewále kí hai. 17 Agar koí us kí marzí par chalná cháhe, to wuh is ta'álm kí bábat ján jáegá kí Khudá kí taraf se hai, yá main apní taraf se kahtá hún. 18 Jo apní taraf se kuchh kahtá hai, wuh apní 'izzat cháhtá hai: lekin jo apne bhejnewále kí 'izzat cháhtá hai, wuh sachchá hai, aur us men narástí nahín. 19 Kyá Músá ne tumhen shari'at nahín dí? taubhí tum men se

shari'at par koí 'amal nahín kartá. Tum kyúñ mere qatl kí koshish men ho? 20 Logon ne jawáb diyá; Tujh men to badrúh hai; kaun tere qatl kí koshish men hai? 21 Yisú' ne jawáb men un se kahá; Main ne ek kám kiyá, aur tum sab ta'ajjub karte ho. 22 Is sabab se Músá ne tumhen khatna ká hukm diyá hai, (hálánki wuh Músá kí taraf se nahín, balki bápádá se chalá áyá hai;) aur tum Sabt ke dín ádmí ká khatna karte ho. 23 Jab Sabt ko ádmí ká khatna kiyá játá hai, táki Músá kí shari'at ká hukm na tute, to kyá mujh se is liye gusse ho kí main ne Sabt ke dín ek ádmí ko bí'lkull achchá kar díyá? 24 Záhír ke muwáfíq faisala na karo, balki insáf se faisala karo.

25 Tab ba'z Yarúshalemi kahne lage; Kyá yih wuhí nahín, jis ke qatl kí koshish ho rahí hai? 26 Lekin dekho, yih sáf sáf kahtá hai, aur wuh us se kuchh nahín kahte; kyá ho saktá hai kí sardáron ne sach sach ján líyá kí yih Masáh hai? 27 Is ko to ham jánte haín kí kahán ká hai; magar Masáh jab áegá, to koí na jánegá kí wuh kahán ká hai. 28 Pas Yisú' ne haikal men ta'álm dete waqt pukárkar kahá, kí Tum mujhe bhí jánte ho, aur yih bhí jánte ho kí main kahán ká hún: aur main ap se nahín áyá; magar jis ne mujhe bhejá hai, wuh sachchá hai; us ko tum nahín jánte. 29 Main use jántá hún; is liye kí main us kí taraf se hún, aur usí ne mujhe bhejá hai. 30 Pas wuh us ke pakarne kí koshish karne lage; lekin is liye kí us ká waqt abhí na áyá thá, kisé ne us par háth na dala. 31 Magar bhír men se bahutere us par ímán láe, aur kahne lage, kí Masáh jab áegá, to kyá in se ziyáda mu'jize dikháegá, jo is ne dikháe? 32 Farísion ne logon ko suná kí us kí bábat chupke chupke yih guftgú karte haín; pas sardár kahinon aur Farísion ne us ke pakarne ko piyáde bheje. 33 Yisú' ne kahá; Main aur thore dínon tak tumháre pás hún; phir apne bhejnewále ke pás chalá jáungá. 34 Tum mujhe dhúndhoge, magar na páoge: aur jahán main hún, tum nahín á sakte. 35 Yahúdíon ne ápas men kahá; Yih kahán jáegá, kí ham ise na páenge? kyá un ke pás jáegá jo Yúnánion men já ba já

rahte hain, aur Yúnánion ko ta'lim degá? 36 Yih kyá bát hai jo is ne kahí, ki Tum mujhe dhúndhoge, magar na páoge : aur jahán main hún, tum nahín á sakte?

37 Phir 'id ke akhír dín, jo kháss dín hai, Yisú' khará húa, aur purkárke kahá; Agar koi piyásá ho, to mere pás ákar piye. 38 Jo mujh par imán láegá, us ke andar se, jaisá ki kitáb i muqaddas men áyá hai, zindagi ke pání ki nadiyán jarí hongí. 39 Us ne yih bát us Rúh ki bábat kahí, jise wuh páne ko the jo us par imán láe; kyúnci Rúh ab tak názil na hui thi, is liye ki Yisú' ab tak apne jalái ko na pahunchá thá. 40 Pás bhír men se ba'z ne yih báten sunkar kahá; Beshakk, yihí wuh Nabí hai. 41 Auron ne kahá; Yih Masih hai. Aur ba'z ne kahá; Kyún? kyá Masih Galil se áegá? 42 Kyá kitáb i muqaddas men yih nahín áyá, ki Masih Dáúd ki nati aur Baillahm ke gápw se áegá, jahán ká Dáúd thá? 43 Pás logon men us ke sabab se ikhtiláf húa. 44 Aur un men se ba'z shakhs us ko pakarna cháhte the; magar kisi ne us par háth na dála.

45 Pás piyáde sardár káhinon aur Farisíon ke pás áe, aur inhon ne un se kahá; Tum use kyún na láe? 46 Piyaadon ne jawab diya, ki Insán ne kabhi aisa kalám nahín kiya. 47 Farisíon ne unhen jawab diya; Kyá tum bhi gúmrá ho gaye? 48 Bhalá, sardáron, yá Farisíon men se bhi koi us par imán láyá? 49 Magar yih 'ámm log, jo shari'at se waqif nahín, is nati hain. 50 Nikodemus ne, jo pahle us ke pás áyá thá, aur un hi men se thá, un se kahá; 51 Kyá hamari shari'at kisi shakhs ko mujrim thahráti hai, jab tak pahle us ki sunkar ján na le, ki wuh kyá kartá hai? 52 Unhon ne us ke jawab men kahá; Kyá tú bhi Galil ká hai? Talásh kar aur dekh, ki Galil men se koi nabí nahín uthne ká.

53 [Phir un men se har ek apne apne ghar chalá gayá: 1 magar Yisú' Zaitun ke pahár ko gayá. 2 Subh sawere hi wuh phir haikal men áyá, aur sab log us ke pás áe; aur wuh baithkar unhen ta'lim dene lagá. 3 Aur faqih aur Farisí ek

'aurat ko láe, jo ziná men pakri gayi thi, aur use bich men khará karke Yisú' se kahá; 4 Ai ustád, yih 'aurat ziná men 'ain fi' ke waqt pakri gayi hai. 5 Tauret men Músa ne ham ko hukm diya ki aisi 'auraton ko sangsar karen; pas tú is 'aurat ki nisbat kyá kahtá hai? 6 Unhon ne use ázmáne ke liye yih kahá, taki us par ilzám lagáne ká koi sabab nikálen. Magar Yisú' jhukkar ungli se zamín par likhne lagá. 7 Jab wuh us se suwál karte hi rahe, to us ne sidhe hokar un se kahá, ki Jo tum men begunáh ho, wuhí pahle us ke patthar máre. 8 Aur phir jhukkar zamín par ungli se likhne lagá. 9 Wuh yih sunkar baron se lekar chhoton tak ek ek karke nikal gaye, aur Yisú' akela rah gayá, aur 'aurat wahin bich men rah gayi. 10 Yisú' ne sidhe hokar us se kahá; Ai 'aurat yih log kahán gaye? Kyá kisi ne tujh par hukm nahín lagáya? 11 Us ne kahá; Ai Khudáwand, kisi ne nahín. Yisú' ne kahá; Main bhi tujh par hukm nahín lagátá; já, phir gudáh na karná.]

12 Yisú' ne phir un se mukhátib hokar kahá; Dunyá ká núr main hún; jo meri pairawi karegá, wuh andhere men na chalegá, balki zindagi ká núr páegá. 13 Farisíon ne us se kahá; Tú apni gawáhi áp detá hai; teri gawáhi sachchi nahín. 14 Yisú' ne jawab men un se kahá; Agarchi main apni gawáhi áp detá hún, taubhi meri gawáhi sachchi hai, kyúnci mujhe ma'lúm hai ki main kahán se áyá hún, aur kahán ko játá hún; lekin tum ko ma'lúm nahín ki main kahán se áta hún yá kahán ko játá hún. 15 Tum jisth ke mutábíq faisalá karte ho; main kisi ká faisalá nahín kartá. 16 Aur agar main faisalá karún bhi, to mera faisalá sachchá hai; kyúnci main akela nahín, balki main hún, aur Báp hai jis ne mujhe bhejá hai. 17 Aur tumhari Tauret men bhi likhá hai, ki do ádmion ki gawáhi milkar sachchi hoti hai. 18 Ek to main khud apni gawáhi detá hún, aur ek Báp jis ne mujhe bhejá meri gawáhi detá hai. 19 Unhon ne us se kahá; Terá Báp kahán hai? Yisú'

ne jawáb diya; Na tum mujhe jante ho, na mere Báp ko; agar mujhe jante, to mere Báp ko bhi jante. 20 Us ne haikal men ta'lim dete waqt yih bāten Baitu'l Māl men kahin; aur kisi ne us ko na pakrá, kyunki abhi tak us ka waqt na áyá thá.

21 Us ne phir un se kahá; Main jātá hūn, aur tum mujhe dhūndhoge, aur apne gunáh men maroge; jahān main jātá hūn tum nahin á sakte. 22 Pas Yahūdion ne kahá; Kyá wuh apne ap ko már dálegá, jo kahtá hai; Jahān main jātá hūn tum nahin á sakte? 23 Us ne un se kahá; Tum niche ke ho; main upar ka hūn; tum dunyá ke ho; main dunyá ka nahin hūn. 24 Is liye main ne tum se yih kahá, ki apne gunāhon men maroge; kyunki agar tum imán na láoge ki main wuhí hūn, to apne gunāhon men maroge. 25 Unhon ne us se kahá; Tú kaun hai? Yisú' ne un se kahá; Wuhí hūn jo shurú' se tum se kahtá áyá hūn. 26 Mujhe tumhári nisbat bahut kuchh kahná aur faisala karná hai. Lekin jis ne mujhe bhejá, wuh sachchá hai; aur jo main ne us se suná, wuhí dunyá se kahtá hūn. 27 Wuh na samjhe ki ham se Báp ki nisbat kahtá hai. 28 Pas Yisú' ne kahá, ki jab tum Ibn i A'dam ko unche par charháoge, to jánoge ki main wuhí hūn, aur apní taraf se kuchh nahin kartá, balki jis tarah Báp ne mujhe síkháya, usí tarah yih bāten kahtá hūn. 29 Aur jis ne mujhe bhejá, wuh mere sáth hai; us ne mujhe akela nahin chhorá; kyunki main hamesha wuhí kám kartá hūn jo use pasand áte hain. 30 Jab wuh yih bāten kah rahá thá, to bahutere us parimán láe.

31 Pas Yisú' ne un Yahūdion se kahá, jinhon ne us ka yaqín kiyá thá, ki Agar tum mere kalām par qáim rahoge, to haqíqat men mere shágird thabroge, 32 aur sachchá se wáqif hoge, aur sachchá tum ko ázád karegi. 33 Unhon ne use jawáb diya; Ham to Ibráhim ki nati se hain, aur kabhi kisi ki gulámí men nahin rahe: tú kyunkar kahtá hai, ki Tum ázád kiye jáoge? 34 Yisú' ne unhen jawáb diya; Main tum se sach sach kahtá hūn, ki jo koi gunáh kartá hai, gunáh ka gulám hai. 35 Aur gulám

abad tak ghar men nahin rahtá; betá abad tak rahtá hai. 36 Pas agar Betá tumhen ázád karega, to tum wáqa'i ázád hoge. 37 Main janta hūn ki tum Ibráhim ki nati se ho; taubhi mere qatl ki koshish men ho, kyunki merá kalām tumhare dil men jagah nahin kartá. 38 Main ne jo apne Báp ke hán dekhá hai, wuh kahtá hūn; aur tum ne jo apne báp se suná hai, wuh karte ho. 39 Unhon ne jawáb men us se kahá; Hamará báp to Ibráhim hai. Yisú' ne un se kahá; Agar tum Ibráhim ke farzand hote, to Ibráhim ke se kám karte. 40 Lekin ab tum mujh jaise shakhs ke qatl ki koshish men ho, jis ne tum ko wuhí haqq bát batáí jo Khudá se suní. Ibráhim ne to yih nahin kiyá thá. 41 Tum apne báp ke se kám karte ho. Unhon ne us se kahá; Ham harám se paidá nahin hue; hamará ek Báp hai, ya'ní Khudá. 42 Yisú' ne un se kahá; Agar Khudá tumhárá Báp hotá, to tum mujh se mahabbat rakhte; is liye ki main Khudá men se niklá aur áyá hūn; kyunki main ap se nahin áyá, balki usí ne mujhe bhejá. 43 Tum meri bāten kyon nahin samajhte? Is liye ki merá kalām sun nahin sakte. 44 Tum apne báp Iblís se ho, aur apne báp ki khwahishon ko purá karná cháhte ho. Wuh shurú' hí se khúni hai, aur sachchá par qáim nahin rahá, kyunki us men sachchá hai nahin. Jab wuh jhúth bolta hai, to apní hí sí kahtá hai; kyunki wuh jhúthá hai, balki jhúth ka báp hai. 45 Lekin main jo sach bolta hūn, is liye tum merá yaqín nahin karte. 46 Tum men kaun mujh par gunáh sábit kartá hai? Agar main sach bolta hūn, to merá yaqín kyon nahin karte? 47 Jo Khudá se hotá hai, wuh Khudá ki bāten suntá hai: tum is liye nahin sunte ki Khudá se nahin ho. 48 Yahūdion ne jawáb men us se kahá; Kyá ham khúb nahin kahte ki tú Samarí hai, aur tujh men badrúh hai? 49 Yisú' ne jawáb diya, ki Mujh men badrúh nahin; magar main apne Báp ki 'izzat kartá hūn, aur tum meri be'izzati karte ho. 50 Lekin main apní buzurgí nahin cháhtá; hán, ek hai jo use cháhtá, aur faisala

kartá hai. 51 Main tum se sach sach kahtá hūn, ki Agar koī shakhs mere kalām par 'amal karegá, to abad tak kabhí maut ko na dekhegá. 52 Yahúdíon ne us se kahá, ki Ab ham ne ján liyá ki tujh meñ badrúh hai. Ibráhím mar gayá, aur nabí mar gaye; magar tú kahtá hai, ki Agar koī mere kalām par 'amal karegá, to abad tak kabhí maut ká maza na chakkhegá. 53 Hamará báp Ibráhím jo mar gayá, kyá tú us se bará hai? aur nabí bhí mar gaye; tú apne áp ko kyá thahrátá hai? 54 Yisú' ne jawáb diyá; Agar main áp apní barái karūn, to merí barái kuchh nahín. Lekin merí barái merá Báp kartá hai, jise tum kahte ho ki hamará Khudá hai: 55 tum ne use nahín jáná: lekin main use jántá hūn; aur agar kahūn ki use nahín jántá, to tumhári tarah jhúthá banúngá: magar main use jántá, aur us ke kalām par 'amal kartá hūn. 56 Tumhárá báp Ibráhím merá dín dekhne ki ummed par bahut khush thá; chunánci us ne dekhtá, aur khush húa. 57 Yahúdíon ne us se kahá, ki Terí 'umr to abhí pachás baras kí nahín; phir tú ne Ibráhím ko dekhtá? 58 Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá hūn; Peshtar us se ki Ibráhím paidá húa, main hūn. 59 Pas unhon ne us ke márne ko patthar utháe; magar Yisú' chhipkar haikal se nikal gayá.

9 Phir us ne játe meñ ek shakhs ko dekhtá, jo janam ká andhá thá. 2 Aur us ke shágirdon ne us se púchhá, ki Ai Rabbí, kis ne gunáh kiyá thá, jo yih andhá paidá húa; is shakhs ne, yá is ke mán báp ne? 3 Yisú' ne jawáb diyá, ki Na is ne gunáh kiyá thá, na is ke mán báp ne: balki yih is liye húa ki Khudá ke kám us meñ zahir hon. 4 Jis ne mujhe bhejá hai, hamen us ke kám dín hí dín meñ karne zarúr haiñ: wuh rát ánewálí hai jis meñ koī shakhs kám nahín kar saktá. 5 Jab tak main dunyá meñ hūn, dunyá ká núr hūn. 6 Yih kahkar us ne zamín par thúká, aur thúk se mittí sání, aur wuh mittí andhe ki ánkhoñ par lagákar 7 us se kahá; Já, Shílokh ke hauz meñ dho le, (jis ká tarjuma Bhejá Húa hai). Pas us ne jákar dhoyá, aur bíná hokar wápas áyá. 8 Pas

parausí aur jin jin logon ne pahle us ko bhíkh mángte dekhtá thá, kahne lage; Kyá yih wuh nahín, jo baithá bhíkh mángá kartá thá? 9 Ba'z ne kahá; Yih wuhí hai: auron ne kahá, ki Nahín; lekin koī us ke hamshakí hai: us ne kahá; Main wuhí hūn. 10 Pas wuh us se kahne lage, Phir terí ánkheñ kyúnkar khul gayín? 11 Us ne jawáb diyá, ki Us shakhs ne jis ká nám Yisú' hai mittí sání, aur merí ánkhoñ par lagákar mujh se kahá, ki Shílokh meñ jákar dho le: pas main gayá, aur dhokar bíná ho gayá. 12 Unhon ne us se kahá; Wuh kahán hai? Us ne kahá; Main nahín jántá.

13 Log us shakhs ko jo pahle andhá thá Farísion ke pás le gaye. 14 Aur jis roz Yisú' ne mittí sánkar us ki ánkheñ kholí thin, wuh Sabt ká dín thá. 15 Phir Farísion ne bhí us se púchhá; Tú kis tarah bíná húa? Us ne un se kahá, ki Us ne merí ánkhoñ par mittí lagáí, phir main ne dho liyá, aur ab bíná hūn. 16 Pas ba'z Farísí kahne lage; Yih ádmí Khudá kí taraf se nahín, kyúnki Sabt ke dín ko nahín mántá. Magar ba'z ne kahá, ki Gunahgár ádmí kyúnkar aise mu'jize díkhá saktá hai? Pas un meñ íkhtiláf húa. 17 Unhon ne phir us andhe se kahá, ki Us ne jo terí ánkheñ kholí, tú us ke haqq meñ kyá kahtá hai? Us ne kahá, Wuh nabí hai. 18 Lekin Yahúdíon ko yaqín na áyá ki yih andhá thá aur bíná ho gayá hai, jab tak unhon ne us ke mán báp ko jo bíná ho gayá thá bulákar 19 un se na púchh liyá, ki Kyá yih tumhárá betá hai, jise tum kahte ho ki andhá paidá húa thá? Phir wuh ab kyúnkar dekhtá hai? 20 Us ke mán báp ne jawáb meñ kahá; Ham jánte haiñ, ki yih hamará betá hai, aur andhá paidá húa thá; 21 lekin yih ham nahín jánte ki ab wuh kyúnkar dekhtá hai, aur na yih jánte haiñ ki kis ne us ki ánkheñ kholí; wuh to bálíg hai; usí se púchho; wñh apná hál áp kah degá. 22 Yih us ke mán báp ne Yahúdíon ke qar se kahá: kyúnki Yahúdí eká kar chuke the, ki agar koī us ke Masíh hone ká íqrár kare, to 'ibádatkháne se khá-ríj kiyá jáe. 23 Is wáste us ke mán

báp ne kahá, ki Wuh bálíg hai; usí se púchho. 24 Pas unhoñ ne us shakhs ko jo andhá thá dobára bulákar kahá, ki Khudá kí tamjíd kar: ham to jánte haiñ ki yih ádmí gunahgár hai. 25 Us ne jawáb diya: Main nahín jántá ki wuh gunahgár hai yá nahín: ek bát jántá hún, ki main andhá thá, ab bína hún. 26 Phir unhoñ ne us se kahá, ki Us ne tere sáth kyá kiyá? kis tarah terí áñkheñ kholín? 27 Us ne unheñ jawáb diya; Main to tum se kah chuká, aur tum ne na suná; dobára kyün sunná cháhte ho? kyá tum bhí us ke shágird honá cháhte ho? 28 Wuh use burá bhalá kahkar bole, ki Tú hí us ká shágird hai; ham to Músá ke shágird haiñ. 29 Ham jánte haiñ ki Khudá ne Músá ke sáth kalám kiyá hai; magar is shakhs ko nahín jánte ki kahán ká hai. 30 Us ádmí ne jawáb meñ un se kahá; Yih to ta'ajjub kí bát hai, ki tum nahín jánte ki wuh kahán ká hai, háláñki us ne merí áñkheñ kholín. 31 Ham jánte haiñ ki Khudá gunahgáron kí nahín suntá; lekin agar koí khudáparast ho, aur us kí marzí par chale, to wuh us kí suntá hai. 32 Duniyá ke shurú' se kabhí sunne meñ nahín áyá, ki kisi ne janam ke andhe kí áñkheñ kholí hoñ. 33 Agar yih shakhs Khudá kí taraf se na hotá, to kuchh na kar saktá. 34 Unhoñ ne jawáb meñ us se kahá; Tú to bi'l'kull gunahon meñ paidá huá, tú ham ko kyá sikhátá hai? aur unhoñ ne use báhar nikál diya.

35 Yisú' ne suná ki unhoñ ne use báhar nikál diya; aur jab us se milá, to kahá; Kyá tú Khudá ke Bete par imán látá hai? 36 Us ne jawáb meñ kahá; Ai Khudáwand, wuh kaun hai, ki main us par imán láun? 37 Yisú' ne us se kahá; Tú ne to use dekhá hai; aur jo tujh se báten kartá hai wuhí hai. 38 Us ne kahá; Ai Khudáwand, main imán látá hún: aur use síjda kiyá. 39 Yisú' ne kahá; Main duniyá meñ 'adálat ke liye áyá hún, táki jo nahín dekhte wuh dekheñ, aur jo dekhte haiñ wuh andhe ho jáen. 40 Jo Farísí us ke sáth the, unhoñ se yih báten sunkar us se kahá; Kyá ham bhí andhe haiñ? 41 Yisú' ne un se kahá, ki Agar tum andhe hote, to gunahgár na thahrte:

magar ab kahte ho, ki Ham dekhíte haiñ; pas tumhárá gunáh qáim rah-tá hai.

10 Main tum se sach sach kah-tá hún, ki Jo koí darwáze se bherkháne meñ dákhil nahín hotá, balki áur kisi taraf se charh játá hai, wuh chor aur dákú hai. 2 Lekin jo darwáze se dákhil hotá hai, wuh bheron ká charwáhá hai. 3 Us ke liye darbán darwáza khol detá hai; aur bheron us kí áwáz suntí haiñ: aur wuh apní bheron ko nám ba nám bulákar báhar le játá hai. 4 Jab wuh apní sab bheron ko báhar nikál chuktá hai, to un ke áge áge chaltá hai, aur bheron us ke píchhe píchhe ho letí haiñ; kyünki wuh us kí áwáz pahchántí haiñ. 5 Magar wuh gair shakhs ke píchhe na jáengí, balki us se bháengí; kyünki gairon kí áwáz nahín pahchántín. 6 Yisú' ne un se yih tamsíl kahí: lekin wuh na samjhe ki yih kyá báten haiñ jo ham se kahtá hai.

7 Pas Yisú' ne un se phir kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, ki Bheron ká darwáza main hún. 8 Jitne mujh se pahle áe, sab chor aur dákú haiñ; magar bheron ne un kí na suní. 9 Darwáza main hún: agar koí mujh se dákhil ho, to naját páegá, aur andar báhar áyá jáyá karegá, aur chará páegá. 10 Chor nahín átá, magar churáne aur már dálné aur halák karne ko. Main is liye áyá ki wuh zindagí páen, aur kasrat se páen. 11 Achchhá charwáhá main hún: achchhá charwáhá bheron ke liye apní ján detá hai. 12 Mazdúr jo na charwáhá hai, na bheron ká málík, bheriye ko áte dekhkar bheron ko chhoñke bhág játá hai, aur bheriyá un ko pakartá aur paráganda kartá hai. 13 Wuh is liye bhág játá hai, ki mazdúr hai, aur us ko bheron kí fikr nahín. 14 Achchhá charwáhá main hún; jis tarah Báp mujhe jántá hai, aur main Báp ko jántá hún. 15 Isí tarah main apní bheron ko jántá hún, aur merí bheron mujhe jántí haiñ; aur main bheron ke liye apní ján detá hún. 16 Aur merí áur bhí bheron haiñ, jo is bherkháne kí nahín. Mujhe un ká bhí láná zarúr hai; aur wuh merí áwáz sunengí; phir ek hí galla aur ek hí charwáhá hogá.

17 Báp mujh se is liye mahabbat rakhtá hai, ki main apní ján detá hún táki use phir le lún. 18 Koi use mujh se chhíntá nahín, balki main use ap hí detá hún. Mujhe us ke dene ká bhí ikhtiyár hai, aur us ke phir lene ká bhí ikhtiyár hai. Yih hukm mere Báp se mujhe milá.

19 In báton ke sabab Yahúdíon men phir ikhtiláf huá. 20 Un men se bahutere to kahne lage, ki Us men badrúh hai, aur wuh díwána hai; tum us kí kyún sunte ho? 21 Auron ne kahá; Yih aise shakhs kí báten nahín jis men badrúh ho. Kyá badrúh andhon kí ánkhen khol saktí hai?

22 Yarúshalem men 'I'd i Tajdíid hui; aur jare ká mausim thá: 23 aur Yisú' haikal ke andar Sulaimání báramade men tahal rahá thá. 24 Pas Yahúdíon ne us ke gird jama' hokar us se kahá; Tú kab tak hamáre dil ko dānwādol rakkhegá? agar tú Masíh hai, to ham se sáf kah de. 25 Yisú' ne unhen jawáb diyá, ki Main ne to tum se kah diyá, magar tum yaqín nahín karte; jo kám main apne Báp ke nám se kartá hún, wuhí mere gawáh hain. 26 Lekin tum is liye yaqín nahín karte, ki merí bheron men se nahín ho. 27 Merí bheron merí áwáz suntí hain, aur main unhen jántá hún, aur wuh mere piche piche chaltí hain: 28 aur main unhen hamesha kí zindagí bakhshatá hún; aur wuh abad tak kabhí halák na hongí, aur koi unhen mere háth se chhín na legá. 29 Merá Báp, jis ne mujhe wuh dí hain, sab se bará hai; aur koi unhen Báp ke háth se nahín chhín saktá. 30 Main aur Báp ek hain. 31 Yahúdíon ne use sangsár karne ke liye phir patthar utháe. 32 Yisú' ne unhen jawáb diyá, ki Main ne tum ko Báp kí taraf se bahutere achche kám dikháe hain; un men se kis kám ke sabab mujhe sangsár karte ho? 33 Yahúdíon ne use jawáb diyá, ki Achche kám ke sabab nahín, balki kufr ke sabab tujhe sangsár karte hain, aur is liye ki tú ádmí hokar apne ap ko Khudá banátá hai. 34 Yisú' ne unhen jawáb diyá; Kyá tumharí shari'at men yih nahín likhá hai ki Main ne kahá; Tum khudá ho? 35 Jab ki us ne unhen khudá kahá, jin ke pás Khudá ká kalām áyá, (aur

kitáb i muqaddas ká bátíl honá mumkin nahín;) 36 áyá tum us shakhs se jise Báp ne muqaddas karke dunyá men bhejá, kahte ho ki Tú kufr baktá hai, is liye ki main ne kahá; Main Khudá ká Betá hún? 37 Agar main apne Báp ke kám nahín kartá, to merá yaqín na karo. 38 Lekin agar main kartá hún, to go merá yaqín na karo, magar un kámon ká to yaqín karo; táki tum jáno aur samjho ki Báp mujh men hai, aur main Báp men. 39 Unhon ne phir us ke pakarne kí koshish kí, lekin wuh un ke háth se nikal gayá.

40 Wuh phir Yordan ke pár us jagah chalá gayá, jahan Yúhanná pahle baptisma diyá kartá thá; aur wahín rahá. 41 Aur bahutere us ke pás áe; aur kahte the, ki Yúhanná ne koi mu'jiza nahín dikhá-yá; magar jo kuchh Yúhanná ne is ke haqq men kahá thá, wuh sach thá. 42 Aur wahán bahutere us par imán láe.

11 Maryam aur us kí bahín Marthá ke gānw Bait'aniyyáh ká La'zar nám ek ádmí bímár thá. 2 Yih wuhí Maryam thí, jis ne Khudáwand par 'itr dáikar apne bálon se us ke pānw ponchhe; isí ká bhái La'zar bímár thá. 3 Pas us kí bahinon ne use yih kahlá bhejá, ki Ai Khudáwand, dekh, jise tú 'azíz rakh-tá hai, wuh bímár hai. 4 Yisú' ne sunkar kahá, ki Yih bímárí maút kí nahín, balki Khudá ke jalál ke liye hai, táki us ke wasile se Khudá ke Bete ká jalál záhir ho. 5 Aur Yisú' Marthá aur us kí bahín aur La'zar se mahabbat rakhtá thá. 6 Pas jab us ne suná ki wuh bímár hai, to jis jagah thá, wahín do dín áur rahá; 7 phir is ke ba'd shá-girdon se kahá, A'o, phir Yahúdíya ko chale. 8 Shágirdon ne us se kahá; Ai Rabbí, abhí to Yahúdí tujhe sangsár karná cháhte the, aur tú phir wahán játá hai? 9 Yisú' ne jawáb diyá; Kyá dín ke bárah ghante nahín hote? Agar koi dín ko chale, to thokar nahín khátá, kyunki wuh dunyá kí raushní dekh-tá hai. 10 Lekin agar koi rát ko chale, to thokar khátá hai, kyunki us men raushní nahín. 11 Us ne yih báten kahín, aur is ke ba'd un se kahne lagá, ki Hamará dost La'zar so gayá hai, lekin main use

jāgne jāta hūn. 12 Pas shāgirdon ne us se kahā; Ai Khudāwand, agar se gayā hai, to bach jāegā. 13 Yisū' ne to us ki maut ki bābat kahā thā; agar wuh samjhe ki āram ki nīnd bābat kahā. 14 Tab Yisū' ne un se kah diyā, ki La'zar mar gayā. 15 Aur main tumhare sabab se khush hūn ki wahān na thā, tāki tum imān lāo; lekin āo, ham us ke pās chalen. 16 Pas Tomā ne, jise Tauam kahte the, apne sāth ke shāgirdon se kahā, ki A'ō, ham bhī chalen tāki us ke sāth maren.

17 Pas Yisū' ko ākar ma'lūm hūā, ki use qabr men rakkhe chār din hūe. 18 Baī'taniyyāh Yarūshalem ke nazdik, koi do mil ke fāsile par thā. 19 Aur bahut se Yahūdī Marthā aur Maryam ko bhāī ke bāre men tasallī dene āe the. 20 Pas Marthā Yisū' ke āne ki khabar sunkar us se milne ko gayī; lekin Maryam ghar men baithī rahī. 21 Marthā ne Yisū' se kahā, ki Ai Khudāwand, agar tū yahān hotā, to merā bhāī na martā. 22 Aur ab bhī main jāntī hūn, ki jo kuchh tū Khudā se māngegā, wuh tujhe degā. 23 Yisū' ne us se kahā; Terā bhāī jī uthegā. 24 Marthā ne us se kahā; Main jāntī hūn, ki qiyāmat men ākhīrī din jī uthegā. 25 Yisū' ne us se kahā; Qiyāmat aur zindagī to main hūn; jo mujh par imān lātā hai, go wuh mar jāe, taubhī zinda rahegā; 26 aur jo koi zinda hai aur mujh par imān lātā hai, wuh abad tak kabhī na maregā. Kyā tū is par imān rakhtī hai? 27 Us ne us se kahā; Hān, ai Khudāwand; main imān lā chukī hūn, ki Khudā kā Betā Masīh, jo dunyā men ānewālā thā, tū hī hai. 28 Yih kahkar wuh chālī gayī, aur chupke se apnī bahin Maryam ko bulākar kahā, ki Ustād yahīn hai, aur tujhe bulātā hai. 29 Wuh sunte hī jald uthkar us ke pās āī. (30 Yisū' abhī gānw men nahīn pahunchā thā, balki usī jagah thā jahān Marthā use milī thī.) 31 Pas jo Yahūdī ghar men us ke pās the, aur use tasallī de rahe the, yih dekhkar ki Maryam jald uthke bahar gayī, is khayāl se us ke piche ho liye ki wuh qabr par rone jātī hai. 32 Jab Maryam us jagah pahunchī jahān Yisū' thā, aur use dekhā, to us ke qadamon par girke us se kahā; Ai Khudāwand,

agar tū yahān hotā, to merā bhāī na martā. 33 Jab Yisū' ne use aur un Yahūdīon ko jo us ke sāth āe the rote dekhā, to dil men nihāyat ranjīda hūā, aur ghabrākar kahā; 34 Tum ne use kahān rakkhā hai? Unhon ne kahā; Ai Khudāwand, chāhkar dekh le. 35 Yisū' ke ānsū hāne lage. 36 Pas Yahūdīon ne kahā; Dekho, wuh is ko kaisā 'azīz thā. 37 Lekin un men se ba'z ne kahā; Kyā yih shakhs, jis ne andhe ki ānkhen kholīn, itnā na kar sakā ki yih ādmī na martā? 38 Yisū' phir apne dil men nihāyat ranjīda hokar qabr par āyā. Wuh ek gar thā, aur us par patthar dharā thā. 39 Yisū' ne kahā, ki Patthar uthāo. Us mare hūe shakhs ki bahin Marthā ne us se kahā; Ai Khudāwand, us men se to ab badbū ātī hai, kyūnki use chār din ho gaye. 40 Yisū' ne us se kahā; Kyā main ne tujh se kahā na thā, ki Agar tū imān lāegī, to Khudā kā jalāl dekhegi. 41 Pas unhon ne us patthar ko uthāyā. Phir Yisū' ne ānkhen uthākar kahā; Ai Bāp, main terā shukr kartā hūn ki tū ne merī sun lī. 42 Aur mujhe to ma'lūm thā ki tū hamesha merī suntā hai; magar in logon ke bā'is jo ās pās khare haiñ main ne yih kahā, tāki wuh imān lāen ki tū hī ne mujhe bhejā hai. 43 Aur yih kahkar us ne baland āwāz se pukārā, ki Ai La'zar, nikal ā. 44 Jo mar gayā thā wuh kafan se hāth pāgw bandhe hūe nikal āyā; aur us kā chihra rūmāl se liptā hūā thā. Yisū' ne un se kahā; Use kholkar jāne do.

45 Pas bahutere Yahūdī jo Maryam ke pās āe the, aur jinhon ne Yisū' kā yih kām dekhā thā, us par imān le āe. 46 Magar un men se ba'z ne Farīsīon ke pās jākar unhen Yisū' ke kāmōn ki khabar dī.

47 Pas sardār kāhinon aur Farīsīon ne sadr 'adālat ke logon ko jama' karke kahā, Ham karte kyā haiñ? yih ādmī to bahut mu'jize dikhātā hai. 48 Agar ham use yūn hī chhor den, to sab us par imān le āenge, aur Romī ākar hamārī jagah aur qaum donon par qabza kar lenge. 49 Aur un men se Kāifā nām ek shakhs ne, jo us sāl sardār kāhin thā, un se kahā; Tum kuchh nahīn jānte, 50 aur na sochte ho ki tum-

hārē liye yih bihtar hai, ki ek admī ummat ke wāste marē, na ki sārī qaum halāk ho. 51 Magar us ne yih apnī taraf se nahīn kahā, balki us sāl sardār kāhīn hokar nubuwat ki, ki Yisū' us qaum ke wāste maregā; 52 aur na sirf us qaum ke wāste, balki is wāste bhī ki Khudā ke parāgarāda farzandon ko jamā karke ek kar de. 53 Pas wuh usī roz se us ke qatī karne kā mashwara karne lage.

54 Pas us waqt se Yisū' Yahūdion men 'alāniya nahīn phirā, balki wahān se jangal ke nazdik ke 'ilāqe men Ifrām nām ek shahr ko chalā gayā, aur apne shāgirdon ke sāth wahīn rahne lagā. 55 Aur Yahūdion ki 'Id i Fasah nazdik thā, aur bahut log Fasah se pahle dīhāt se Yarūshalem ko gaye, tāki apne ap ko pāk karen. 56 Pas wuh Yisū' ko dhūndhne, aur haikāl men khare hokar āpas men kahne lage, ki Tumharā kyā khayāl hai? kyā wuh 'Id men nahīn āegā? 57 Aur sardār kāhīnon aur Farisīon ne hukm de rakhā thā, ki agar kisi ko khabar ho, ki wuh kahān hai, to ittilā' de, tāki use pakar len.

12 Phir Yisū' Fasah se chha roz pahle Bait'ānīyyāh men āyā, jahan La'zar thā, jise Yisū' ne murdon men se jilāyā thā. 2 Wahān unhon ne us ke wāste shām kā khānā taiyār kiya; aur Marthā khidmat kartī thī, magar La'zar us men se thā jo us ke sāth khānā khāne baithe the. 3 Phir Maryam ne jaṭāmāsī kā ādh ser khālis aur beshqīmat 'itr lekar Yisū' ke pānwōn par dālā, aur apne bālon se us ke pānwō ponchke, aur ghar 'itr ki khushbū se bahār gayā. 4 Magar us ke shāgirdon men se ek shakhs Yahūdāh Iskariyētī, jo use pakarwāne ko thā, kahne lagā; 5 Yih 'itr tīn sau dīnār men bechkar garībōn ko kyūn na diyā gayā? 6 Us ne yih is liye na kahā ki us ko garībōn ki fikr thī, balki is liye ki chor thā, aur chūnki us ke pās un ki thailī rahtī thī, us men jo kuchh partā wuh nikāl letā thā. 7 Pas Yisū' ne kahā, ki Use yih 'itr merē dafn ke dīn ke liye rakhne de; 8 kyūnki garīb gurbā to hamesha tumharē pās hain; lekin main hamesha tumharē pās na rahūngā.

9 Pas Yahūdion men se 'awām yih ma'lūm karke ki wuh wahān hai, na sirf Yisū' ke sabab se āe, balki is liye bhī ki La'zar ko dekhen, jise us ne murdon men se jilāyā thā. 10 Lekin sardār kāhīnon ne mashwara kiya, ki La'zar ko bhī mar dālen; 11 kyūnki us ke bā'is bahut se Yahūdī chale gaye aur Yisū' par imān lāe.

12 Dōsre dīn bahut se logon ne jo 'Id men āe the, yih sunkar ki Yisū' Yarūshalem men ātā hai, 13 khajūr ki dāliyan līn, aur us ke istiqbāl ko nikalkar pukarne lage, ki Hosha'nā! mubārak hai wuh jo Khudāwand ke nām par ātā hai, aur Isrāīl kā bādshāh hai. 14 Jab Yisū' ko gadhe kā bachcha milā, to us par sawār huā; jaisā ki likhā hai, ki 15 Ai Siyyon ki betī, na dar: dekh, terā bādshāh gadhe ke bachche par sawār huā ātā hai. 16 Us ke shāgird pahle to yih bāten na samjhe; lekin jab Yisū' apne jalāl ko pahunchā, to un ko yād āyā ki yih bāten us ke haqq men likhī hūī thīn, aur logon ne us ke sāth yih sulūk kiya thā. 17 Pas un logon ne gawāhī di, jo us waqt us ke sāth the, jab us ne La'zar ko qabr se bahār bulakar murdon men se jilāyā thā. 18 Isī sabab se log us ke istiqbāl ko nikle, ki unhon ne sunā thā ki us ne yih mu'jiza dikhāyā hai. 19 Pas Farisīon ne āpas men kahā; Socho to ki tum se kuchh nahīn ban partā. Dekho, jahan us kā pairau ho chalā.

20 Jo log 'Id men parastish karne āe the, un men bāz Yēnānī the. 21 Pas unhon ne Filippus ke pās, jo Baitsaidā e Galīl kā thā, ākar us se darshwāst ki, ki Janāb, ham Yisū' ko dekhnā chāhte hain. 22 Filippus ne ākar Andriyās se kahā; phir Andriyās aur Filippus ne ākar Yisū' ko khabar di. 23 Yisū' ne jawāb men un se kahā; Wuh waqt ā gayā, ki Ibn i A'dam jalāl pāe. 24 Main tum se sach sach kahtā hūn, ki Jab tak gehūn kā dāna zamīn men girke mar nahīn jātā, ākelā rahtā hai; lekin jab mar jātā hai, to bahut sā phal lātā hai. 25 Jo apnī jān ko 'adāwat rakhtā hai, wuh use kho detā hai; aur jo dunyā men apnī jān se 'adāwat rakhtā hai, wuh use hamesha ki zindagī ke liye mahfūz rakkhegā. 26 Agar koi shakhs merī khidmat

kare, to mere piche ho le; aur jahan main hun, wahan mera khadim bhi hoga; agar koi meri khidmat kare, to Bap us ki 'izzat karega. 27. Meri jan ghabrati hai; pas kya kahun? Ai Bap, mujhe is ghari se bacha. Lekin main isi ghari se to is ghari ko pahuncha kar. 28 Ai Bap, apne nam ko jalal de. Pas asman se awaz ai, ki Main us ko jalal diya hai, aur phir bhi dunga. 29 Jo log khare sun rahe the, unhon ne kaha, ki Badai garja: auron ne kaha, ki Firishta us se bola. 30 Yisu' ne jawab mein kaha, ki Yih awaz mere liye nahin, balki tumhare liye ai hai. 31 Ab dunya ki 'adalat ki jati hai; ab dunya ka sardar nikal diya jaega. 32 Aur main agar zamin se unche par chahaya jaunga, to sab ko apne pas khenchunga. 33 Us ne is bat se ishara kiya, ki main kis maut se marne ko hun. 34 Logon ne us ko jawab diya, ki Ham ne shari'at ki yih bat suni hai, ki Masih abad tak rahega; phir tu kyunkar kahta hai, ki Ibn i A'dam ka unche par chahaya jana zarur hai? Yih Ibn i A'dam kaun hai? 35 Pas Yisu' ne un se kaha, ki Aur thore dinon nur tumhare darmiyan hai. Jab tak nur tumhare sath hai, chale chalo, aisa na ho ki tariki tumhen a pakre; aur jo tariki mein chalta hai, wuh nahin janta ki kidhar jata hai. 36 Jab tak nur tumhare sath hai, nur par iman lao, taki nur ke farzand bano.

Yisu' yih baton kahkar chala gaya, aur un se apne ap ko chhipaya. 37 Aur agarchi us ne un ke samne itne mu'jize dikhaye, taubhi wuh us par iman na lae: 38 taki Yasha'yah nabi ka kalam pura ho, jo us ne kaha, ki

Ai Khudawand, hamare paigam ka kis ne yaqin kiya hai?

Aur Khudawand ka hath kis par zahir hua hai?

39 Is sabab se wuh iman na la sake, ki Yasha'yah ne phir kaha;

40 Us ne un ki ankhon ko andha, aur un ke dil ko sakht kar diya;

Aisa na ho ki wuh ankhon se dekhen, aur dil se samjhen,

Aur rujú karen,

Aur main unhen shifa bakhshun.

41 Yasha'yah ne yih baton is liye kahin, ki us ka jalal dekhá; aur us ne usi ke bare mein kalam kiya. 42 Taham sardaron mein se bhi bahutere us par iman lae; magar Farishton ke sabab iqrar na karthe, aisa na ho ki 'ibadatkhane se kharij kiye jaen: 43 kyunki wuh Khuda se 'izzat hasil karne ki nisbat insaan se 'izzat hasil karne ziyada chahte the.

44 Yisu' ne pukarke kaha, ki Jo mujh par iman lata hai, wuh mujh par nahin, balki mere bhejnewale par iman lata hai. 45 Aur jo mujhe dekhta hai, wuh mere bhejnewale ko dekhta hai. 46 Main nur hokar dunya mein aya hun, taki jo koi mujh par iman lae andhere mein na rahe. 47 Agar koi meri baton sunkar un par amal na kare, to main us ko mujrim nahin thahrata; kyunki main dunya ko mujrim thahrane nahin, balki dunya ko najat dene aya hun. 48 Jo mujhe nahin mantá, aur meri baton ko qubul nahin karta, us ka ek mujrim thahranevala hai, ya'ni jo kalam main ne kiya hai, akhiri din wuh use mujrim thahraega. 49 Kyunki main ne kuchh apni taraf se nahin kaha, balki Bap jis ne mujhe bheja, usi ne mujh ko hukm diya hai, ki kya kahun, aur kya bolun. 50 Aur main janta hun ki us ka hukm hamesha ki zindagi hai. Pas jo kuchh main kahta hun, jis tarah Bap ne mujh se farmaya hai, usi tarah kahta hun.

13

'Id i Fasah se pahle, jab Yisu' ne jan liya ki mera wuh waqt a pahuncha, ki dunya se rukhsat hokar Bap ke pas jaun, to apne un logon se jo dunya mein the jaisi mahabbat rakhta tha, akhir tak mahabbat rakhta raha. 2 Aur jab Iblis Shama'un ke bete Yahudah Iskariyoti ke dil mein dal chuka tha ki use pakarwae, to sham ka khana khate waqt, 3 Yisu' ne yih janakar, ki Bap ne sab chizen mere hath mein kar di hai, aur main Khuda ke pas se aya, aur Khuda hi ke pas jata hun, 4 dastarkhwan se uthkar kapre utare, aur rumal lekar apni kamar mein bandha. 5 Is ke ba'd bartan mein pani dalakar, shagirdon ke panw dhone, aur jo rumal kamar mein bandha tha, us se poncha-

ne shurū' kiye. 6 Phir wuh Shama'un Patras tak pahunchā. Us ne us se kahā; Ai Khudāwand, kyā tū mere pānw dhota hai? 7 Yisū' ne jawāb men us se kahā, ki Jo main kartā hūn, tū ab nahin jāntā, magar ba'd men samjhogā. 8 Patras ne us se kahā, ki Tū mere pānw abad tak kabhi dhone na pāegā. Yisū' ne use jawāb diya, ki Agar main tujhe na dhoūn, to tū mere sāth sharik nahin. 9 Shama'un Patras ne us se kahā; Ai Khudāwand, sirf mere pānw hi nahin, balki hāth aur sir bhi dho de. 10 Yisū' ne us se kahā; Jo nahā chukā hai, us ko pānw ke siwā aur kuchh dhone ki hājat nahin, balki sarāsar pāk hai; aur tum pāk ho, lekin sab ke sab nahin. 11 Chūnki wuh apne pakarwānewāle ko jāntā thā, is liye us ne kahā, ki Tum sab pāk nahin ho.

12 Pas jab wuh un ke pānw dho chukā, aur apne kapre pahinkar phir baiṭh gayā, to un se kahā; Kyā tum jānte ho ki main ne tumhare sāth kyā kiya? 13 Tum mujhe Ustād aur Khudāwand kahte ho, aur khūb kahte ho, kyūnki main hūn. 14 Pas jab mujh Khudāwand aur Ustād ne tumhare pānw dhoe, to tum par bhi farz hai, ki ek dūse ke pānw dhoyā karo; 15 kyūnki main ne tum ko ek namūna dikhāyā hai, ki jaisā main ne tumhare sāth kiya hai, tum bhi kiya karo. 16 Main tum se sach sach kahtā hūn, ki Naukar apne mālik se barā nahin hotā, aur na bhejā hūā apne bhejnewāle se. 17 Agar tum in बातों ko jānte ho, to mubārak ho, basharte ki un par 'amal bhi karo. 18 Main tum sab ki bābat nahin kahtā; jin ko main ne chunā, unhen main jāntā hūn; lekin yih is liye hai ki yih nawishta purā ho, ki Jo meri rotī khātā hai, us ne mujh par lāt uthāi. 19 Ab main us ke hone se pahle tum ko jātā detā hūn, tāki jab ho jāe, to tum imān lāo ki main wuhī hūn. 20 Main tum se sach sach kahtā hūn, ki Jo mere bhejē hūe ko qubūl kartā hai, wuh mujhe qubūl kartā hai; aur jo mujhe qubūl kartā hai, wuh mere bhejnewāle ko qubūl kartā hai.

21 Yih बातें कहकर Yisū' apne dil men ghabrayā, aur yih gawāhī

dī, ki Main tum se sach sach kahtā hūn, ki tum men se ek shakhs mujhe pakarwāegā. 22 Shāgird shubha karke ki wuh jis ki nisbat kahtā hai, ek dūse ko dekhne lage. 23 Us ke shāgirdon men se ek shakhs, jis se Yisū' mahabbat rakhtā thā, Yisū' ke sine ki taraf jhukā hūā khāntā khāne baiṭhā thā. 24 Pas Shama'un Patras ne us se ishāra karke kahā, ki Batā to, wuh kis ki nisbat kahtā hai. 25 Us ne usi taraf Yisū' ki chhātī kā saharā lekar kahā, ki Ai Khudāwand wuh kaun hai? 26 Yisū' ne jawāb diya, ki Jise main nawāla duboke de dūngā, wuhī hai. Phir us ne nawāla duboyā, aur leke Shama'un Iskariyotī ke bete Yahūdāh ko de diya; 27 aur is nawāle ke ba'd Shaitān us men samā gayā. Pas Yisū' ne us se kahā, ki Jo kuchh tū kartā hai, jald kar le. 28 Magar jo khānā khāne baithe the, un men se kisī ko ma'lūm na hūā, ki us ne yih us se kis liye kahā. 29 Chūnki Yahūdāh ke pās thailī rahtī thī, is liye ba'z ne samjhā, ki Yisū' us se yih kahtā hai, ki Jo kuchh hamen 'id ke liye dārkār hai kharīd le; yā yih, ki muhtājōn ko kuchh de. 30 Pas wuh nawāla lekar fīlfaur bāhar chalā gayā, aur rāt kā waqt thā.

31 Jab wuh bāhar chalā gayā, to Yisū' ne kahā, ki Ab Ibn i A'dam ne jalāl pāyā, aur Khudā ne us men jalāl pāyā; 32 aur Khudā bhi use apne men jalāl degā, balki use fīlfaur jalāl degā. 33 Ai bachcho, main aur thoṛī der tumhare sāth hūn. Tum mujhe dhūndhoge, aur jaisā main ne Yahūdōn se kahā, ki Jahān main jātā hūn tum nahin ā sakte, waisā hi ab tum se bhi kahtā hūn. 34 Main tumhen ek nayā hukm detā hūn, ki ek dūse se mahabbat rakho; ki jaise main ne tum se mahabbat rakhi, tum bhi ek dūse se mahabbat rakho. 35 Agar āpas men mahabbat rakhoge, to is se sab jānenge ki tum mere shāgird ho.

36 Shama'un Patras ne us se kahā; Ai Khudāwand, tū kaṭhān jātā hai? Yisū' ne jawāb diya ki Jahān main jātā hūn, ab to tū mere piche ā nahin saktā; magar ba'd men mere piche āegā. 37 Patras ne us se kahā; Ai Khudāwand, main

tere pichhe ab kyun nahin a saktá? Main to tere liye apni jan dungá. 13 Yisú' ne jawab diya; Kyá tú mere liye apni jan degá? Main tujh se sach sach kahtá hún, ki mujh walg na degá, jab tak ki tú tñ bár mera inkár na kar legá.

14 Tumhára dil na ghabráe; tum Khudá par imán rakhte ho, mujh par bhi imán rakkho. Mere Báp ke ghar men bahut se makan hai; agar na hote, to main tum se kah detá; kyunki main jata hún, taki tumhare liye jagah taiyar karun. 3 Aur agar main jakar tumhare liye jagah taiyar karun, to phir ákar tumhen apne sáth le lungá, taki jahan main hún, tum bhi ho. 4 Aur jahan main jata hún, tum wahan ki ráh jante ho. 5 Tomá ne us se kahá; Ai Khudáwand, ham nahin jante ki tú kahan jata hai; phir ráh kis tarah janen? 6 Yisú' ne us se kahá, ki Ráh, aur Haqq, aur Zindagi main hún; koí mere wasile ke bagair Báp ke pás nahin áta. 7 Agar tum ne mujhe jana hotá, to mere Báp ko bhi jante; ab use jante ho, aur dekh liya hai. 8 Filippus ne us se kahá; Ai Khudáwand, Báp ko hamen dikhá; yih hamen kafi hai. 9 Yisú' ne us se kahá; Ai Filippus, main itni muddat se tumhare sáth hún; kyá tú mujhe nahin janta? Jis ne mujhe dekhá, us ne Báp ko dekhá; tú kyunkar kahtá hai, ki Báp ko hamen dikhá? 10 Kyá tú yaqin nahin kartá, ki main Báp men hún, aur Báp mujh men hai? Yih báten jo main tum se kahtá hún, apni taraf se nahin kahtá: lekin Báp mujh men rahkar apne kám kartá hai. 11 Merá yaqin karo, ki main Báp men hún, aur Báp mujh men; nahin to mere kámon hi ke sabab merá yaqin karo. 12 Main tum se sach sach kahtá hún, ki jo mujh par imán rakhtá hai, yih kám jo main kartá hún, wuh bhi karega; balki in se bhi bare kám karega; kyunki main Báp ke pás jata hún. 13 Aur jo kuchh tum mere nám se cháho, main wuh karunga, taki Báp Bete men jalal páe. 14 Agar mere nám se mujh se kuchh cháho, to main wuh karunga. 15 Agar tum mujh se mahabbat rakhte ho, to mere hukmon par 'amal karoge; 16 aur main Báp se darkhwást karunga, to

wuh tumhen dúsrá Madadgar bhega, ki abad tak tumhare saath rahe. 17 Ya'ni sachhai ki Ráh jis dunyá hasil nahin kar sakti, kyunki na use dekhti, aur na janti hai; tum use jante ho; kyunki wuh tumhare sáth rahí hai, aur tum hame andar hogi. 18 Main tumhen yatin na chhorunga; main tum hame pás áunga. 19 Thorí der baq hai, ki dunyá mujhe phir na dekhegi; magar tum mujhe dekhte rahoge: chunki main jita hún, tum bhi jite rahoge. 20 Us roz tum jánoge ki main apne Báp men hún, aur tum mujh men, aur main tum men. 21 Jis ke pás mere hukm hai, aur wuh un par 'amal kartá hai, wuh mujh se mahabbat rakhtá hai; aur jo mujh se mahabbat rakhtá hai, wuh mere Báp ka piyará hogá, aur main us se mahabbat rakhunga, aur apne ap ko us par zahir karunga. 22 Us Yahúdáh ne, jo Iskariyoti na thá, us se kahá; Ai Khudáwand, kyá hua, ki tá apne ap ko ham par to zahir kiya chahtá hai, magar dunyá par nahin? 23 Yisú' ne jawab men us se kahá, ki Agar koí mujh se mahabbat rakkhe, to wuh mere kalám par 'amal karega, aur merá Báp us se mahabbat rakkhega, aur ham us ke pás áenge aur us ke sáth sukunat karenge. 24 Jo mujh se mahabbat nahin rakhtá, wuh mere kalám par 'amal nahin kartá; aur jo kalám tum sunte ho, wuh merá nahin, balki Báp ka hai, jis ne mujhe bheja.

25 Main ne yih báten tumhare sáth rahkar tum se kahi. 26 Lekin Madadgar, ya'ni Rúhu'l Quds, jis Báp mere nám se bhejega, wuh tumhen sab báten sikhaega, aur jo kuchh main ne tum se kahá hai, wuh sab tumhen yad diláega. 27 Main tumhen itminán diye jata hún; apni itminán tumhen detá hún: jis tarah dunyá deti hai, main tumhen us tarah nahin detá. Tumhára dil na ghabráe aur na dare. 28 Tum sun chuke ho, ki main ne tum se kahá, ki jata hún, aur tumhare pás phir áta hún. Agar tum mujh se mahabbat rakhte, to is bát se, ki main Báp ke pás jata hún, khush hote; kyunki Báp mujh se basé hai. 29 Aur ab main ne tum se us ke hone se pahle kah diya hai, taki jab ho jae, to tum yaqin

karo. 30 Is ke ba'd main tum se bahut si baten na karunga, kyunki dunya ka sardar ata hai: aur mujh mein us ka kuchh nahin; 31 lekin yih is liye hota hai ki dunya jane, ki main Bap se mahabbat rakhta hun; aur jis tarah Bap ne mujhe hukm diya, main waisa hi karti hun. Utho, yahan se chalen.

15 Angur ka haqiqi darakht main hun, aur mera Bap bagban hai. 2 Jo dali mujh mein hai aur phal nahin lati, use wuh kat dalti hai; aur jo phal lati hai, use chhantta hai, taki ziyada phal lae. 3 Ab tum us kalam ke sabab, jo main ne tum se kiyi, pak ho. 4 Tum mujh mein qaim raho, aur main tum mein. Jis tarah dali, agar angur ke darakht mein qaim na rahe, to apne ap se phal nahin la sakti; isi tarah tum bhi agar mujh mein qaim na raho, to phal nahin la sakte. 5 Main angur ka darakht hun, tum daliyan ho; jo mujh mein qaim rakhta hai, aur main us mein, wahi bahut phal lati hai; kyunki mujh se juda hokar tum kuchh nahin kar sakte. 6 Agar koi mujh mein qaim na rahe, to wuh dali ki tarah phenk diya jata, aur sukhi jata hai; aur log unhen jama karke ag mein jhonk dete hain, aur wuh jal jati hain. 7 Agar tum mujh mein qaim raho, aur meri baten tum mein qaim rahen, to jo chaho, mango; wuh tumhare liye ho jagega. 8 Mere Bap ka jalal isi se hota hai, ki tum bahut sa phal lao; jab hi tum mere shagird thahroge. 9 Jaise Bap ne mujh se mahabbat rakhi, waise hi main ne tum se mahabbat rakhi; tum meri mahabbat mein qaim raho. 10 Agar tum mere hukmon par amal karoge, to meri mahabbat mein qaim rahoge, jaise main ne apne Bap ke hukmon par amal kiyi hai, aur us ki mahabbat mein qaim hun. 11 Main ne yih baten is liye tum se kahii hain, ki meri khushi tum mein ho, aur tumhari khushi puri ho jae. 12 Mera hukm yih hai, ki jaise main ne tum se mahabbat rakhi, tum bhi ek dusre se mahabbat rakkho. 13 Is se ziyada mahabbat koi shaks nahin karti, ki apni jan apne doston ke liye de de. 14 Jo kuchh main tum ko hukm deta hun, agar tum use karo, to mere dost ho. 15 Ab

se main tumhen naukar na kahunga, kyunki naukar nahin janta ki us ka malik kya karti hai; balki tumhen main ne dost kaha hai, is liye ki jo baten main ne apne Bap se suni, wuh sab tum ko bata dun. 16 Tum ne mujhe nahin chuna, balki main ne tumhen chun liya, aur tum ko muqarrar kiyi, ki jakar phal lao, aur tumhari phal qaim rahe; taki mere nam se jo kuchh Bap se mango, wuh tum ko de. 17 Main tum ko in baton ka hukm is liye deta hun, ki tum ek dusre se mahabbat rakkho. 18 Agar dunya tum se adawat rakhti hai, to tum jante ho ki us ne tum se pahle mujh se bhi adawat rakhi hai. 19 Agar tum dunya ke hote, to dunya apnon ko aziz rakhti; lekin chunki tum dunya ke nahin, balki main ne tum ko dunya mein se chun liya hai, is waste dunya tum se adawat rakhti hai. 20 Jo bat main ne tum se kahii thi, use yad rakkho, ki naukar apne malik se bara nahin hota. Agar unhon ne mujhe sataya, to tumhen bhi satenge; agar unhon ne meri bat par amal kiyi, to tumhari bat par bhi amal karenge. 21 Lekin yih sab kuchh wuh mere nam ke sabab tumhare sath karenge, kyunki wuh mere bhejnewale ko nahin jante. 22 Agar main na ata, aur un se kalam na karti, to wuh gunahgar na thaharte; lekin ab un ke pas un ke gunah ka uzr nahin. 23 Jo mujh se adawat rakhti hai, wuh mere Bap se bhi adawat rakhti hai. 24 Agar main un mein wuh kam na karti, jo kisi dusre ne nahin kiye, to wuh gunahgar na thaharte; magar ab to unhon ne mujhe aur mere Bap donon ko dekha, aur donon se adawat ki. 25 Lekin yih is liye hua ki wuh qaul pura ho, jo un ki shari'at mein likhi hai, ki Unhon ne mujh se muft adawat ki. 26 Lekin jab wuh Madadgar aega, jis ko main tumhare pas Bap ki taraf se bhejunga, ya'ni Sachchi ki Ruh, jo Bap ki taraf se nikalti hai, to wuh meri gawahi degi; 27 aur tum bhi gawahi ho, kyunki shuru se mere sath ho.

16 Main ne yih baten tum se is liye kahii ki tum thokar na khao. 2 Log tum ko ibadatkhanon se kharij kar denge,

balki wuh waqt átá hai ki jo koí tum ko qatl karegá, wuh gumán karegá ki main Khudá ki khidmat kartá hún. 3 Aur wuh is liye yih karenge, ki unhog ne na Báp ko jána, na mujhe. 4 Lekin main ne yih báten is liye tum se kahín, ki jab un ká waqt áe, to tum ko yád á jae ki main ne tum se kah diya thá; aur main ne shurú' men tum se yih báten is liye na kahín, ki main tumháre sáth thá. 5 Magar ab main apne bhejnewále ke pás játá hún; aur tum men se koí mujh se nahín púchhtá, ki Tú kahán játá hai? 6 balki is liye ki main ne yih báten tum se kahín, tumhárá dil gam se bhar gayá. 7 Lekin main tum se sach kahtá hún, ki Merá jána tumháre liye fáidamand hai; kyúuki agar main na jáúp, to wuh Madadgar tumháre pás na áegá; lekin agar jáúngá, to use tumháre pás bhej dúngá. 8 Aur wuh ákar dunyá ko gunáh, aur rástbázi, aur 'adálat ke báre men qusúrwar thahráegá: 9 gunáh ke báre men, is liye ki wuh mujh par ímán nahín láte; 10 rástbázi ke báre men, is liye ki main Báp ke pás játá hún, aur tum mujhe phir na dekhoge; 11 'adálat ke báre men, is liye ki dunyá ká sardár mujrim thahráya gayá hai. 12 Mujhe tum se áur bhí bahut sí báten kahní hain; magar ab tum un kí bardásht nahín kar sakte. 13 Lekin jab wuh, ya'ní Sachcháí ki Rúh, áegi, to tum ko tamám sachcháí kí rah díkháegi: is liye ki wuh apní taraf se na kahegi; lekin jo kuchh sunegi, wuhí kahegi, aur tumhen áyanda kí khabaren degí. 14 Wuh merá jalál zahir karegi; is liye ki mujh hí se hásil karke tumhen khabaren degí. 15 Jo kuchh Báp ká hai, wuh sab merá hai; is liye main ne kahá, ki wuh mujh hí se hásil kartí hai, aur tumhen khabaren degí. 16 Thorí der men tum mujhe na dekhoge; aur phir thorí der men mujhe dekh loge. 17 Pas us ke ba'z shágirdon ne ápas men kahá; Yih kyá hai jo wuh ham se kahtá hai, ki Thorí der men tum mujhe na dekhoge; aur phir thorí der men mujhe dekh loge: aur yih, ki Is liye ki main Báp ke pás játá hún? 18 Pas unhog ne kahá, ki Thorí der jo wuh kahtá hai, yih kyá bát hai? ham nahín jante ki kyá kahtá hai.

19 Yisú' ne, yih jánkar ki wuh mujh se suwái karná cháhte hain, un se kahá; Kyá tum ápas men merí is bát kí nisbat púchh páchh karte ho, ki Thorí der men tum mujhe na dekhoge; aur phir thorí der men mujhe dekh loge? 20 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Tum to rooge aur mátam karoge, magar dunyá khush hogí: tum gamgín to hoge; lekin tumhárá gam hí khushí ban jáegá. 21 Jab 'aurat janne lagti hai, to gamgín hotí hai, is liye ki us ke dukh kí gharí á pahunchí; lekin jab bachcha paidá ho chuktá hai, to is khushí se ki dunyá men ek ádmí paidá húa, us dard ko phir yád nahín kartí. 22 Pas tumhen bhí ab to gam hai; magar main tum se phir milúngá, aur tumhárá dil khush hogá, aur tumhárá khushí koí tum se chhín na legá. 23 Us din tum mujh se kuchh na púchhoge. Main tum se sach sach kahtá hún, ki Agar Báp se kuchh mángoge, to mere nám se tum ko degá. 24 Ab tak tum ne mere nám se kuchh nahín mángá; mángo, to páoge, táki tumhárá khushí purí ho jae.

25 Main ne yih báten tum se tamsilon men kahín; wuh waqt átá hai ki phir tum se tamsilon men na kahúngá, balki sáf sáf tumhen Báp kí khabar dúngá. 26 Us din tum mere nám se mángoge: aur main tum se yih nahín kahtá, ki Báp se tumháre liye darkhwást karúngá; 27 is liye ki Báp to ap hí tum ko 'azíz rakhtá hai, kyúuki tum ne mujh ko 'azíz rakhá hai, aur ímán lée ho ki main Báp kí taraf se niklá. 28 Main Báp men se niklá aur dunyá men áya hún; phir dunyá se rukhsat hokar Báp ke pás játá hún. 29 Us ke shágirdon ne kahá; Dekh, ab tú sáf sáf kahtá hai, aur koí tamsil nahín kahtá. 30 Ab ham ján gaye, ki tú sab kuchh jántá hai, aur is ká muhtáj nahín ki koí tujh se púchhe. Is sabab se ham ímán láte hain, ki tú Khudá se niklá hai. 31 Yisú' ne unhen jawáb diyá; Kyá tum ab ímán láte ho? 32 Dekho wuh gharí áti hai, balki á pahunchí, ki tum sab paráganda hokar apne apne ghar kí rah loge, aur mujhe akela chhor doge; taubhi main akela nahín hún, kyúuki Báp mere sáth hai. 33 Main ne tum se

yih bāten is liye kahin, ki tum mujh men itmān pāo. Dunyā men musibat uthāte ho; lekin khātir jama rakho; main dunyā par gālib āyā hūn.

17 Yisū' ne yih bāten kahin, aur apni ankhen āsmān ki taraf uthākar kahā, ki Ai Bāp, wuh ghari ā pahunchi; apne Bete kā jalāl zāhir kar, tāki Betā terā jalāl zāhir kare; 2 chunānchi tū ne use har bashar par ikhtiyār diyā hai, tāki jinhen tū ne use bakhshā hai, un sab ko wuh hamesha ki zindagi de. 3 Aur hamesha ki zindagi yih hai, ki wuh tujh Khudā e wāhid aur barhaqq ko, aur Yisū' Masīh ko, jise tū ne bhejā hai, jānen. 4 Jo kām tū ne mujhe karne ko diyā thā, us ko tamām karke main ne zamīn par terā jalāl zāhir kiya. 5 Aur ab, ai Bāp, tū us jalāl se, jo main dunyā ki paidāish se peshtar tere sāth rakhtā thā, mujhe apne sāth jalālī hūn de. 6 Main ne tere nām ko un ādmīon par zāhir kiya, jinhen tū ne dunyā men se mujhe diyā. Wuh tere the, aur tū ne unhen mujhe diyā; aur unhon ne tere kalām par 'amal kiya hai. 7 Ab wuh jān gaye ki jo kuchh tū ne mujhe diyā hai, wuh sab teri hi taraf se hai; 8 kyūnki jo kalām tū ne mujhe pahunchāyā, wuh main ne un ko pahunchā diyā; aur unhon ne us ko qubūl kiya aur sach sach jān liya, ki main teri taraf se niklā hūn, aur wuh imān lāe, ki tū hi ne mujhe bhejā. 9 Main un ke liye dakhwāst kartā hūn; main dunyā ke liye dakhwāst nahin kartā, balki un ke liye jinhen tū ne mujhe diyā hai; kyūnki wuh tere hain. 10 Aur jo kuchh merā hai, wuh sab terā hai; aur jo terā hai, wuh merā hai: aur in se merā jalāl zāhir hūā hai. 11 Main āge ko dunyā men na hūngā; magar yih dunyā men hain, aur main tere pās ātā hūn. Ai quddūs Bāp, apne us nām ke wasile se, jo tū ne mujhe bakhshā hai, un ki hifāzat kar, tāki wuh hamārī tarah ek hon. 12 Jab tak un ke sāth rahā, main ne tere us nām ke wasile se, jo tū ne mujhe bakhshā hai, un ki hifāzat ki. Main ne un ki nigalibāni ki, aur halākat ke farzand ke siwā, un men se koī halāk na hūā, tāki kitāb i muqaddas kā likhā purā ho. 13 Lekin ab

main tere pās ātā hūn, aur yih bāten dunyā men kahtā hūn, tāki meri khushi unhen puri puri hāsīl ho. 14 Main ne terā kalām unhen pahunchā diyā; aur dunyā ne un se 'adāwat rakhi, is liye ki jis tarah main dunyā kā nahin, wuh bhi dunyā ke nahin. 15 Main yih dakhwāst nahin kartā, ki tū unhen dunyā se uthā le, balki yih ki us Sharīr se un ki hifāzat kar. 16 Jis tarah main dunyā kā nahin, wuh bhi dunyā ke nahin. 17 Unhen sachchāi ke wasile se muqaddas kar: terā kalām sachchāi hai. 18 Jis tarah tū ne mujhe dunyā men bhejā, usi tarah main ne bhi unhen dunyā men bhejā. 19 Aur un ki khātir main apne āp ko muqaddas kartā hūn, tāki wuh bhi sachchāi ke wasile se muqaddas kiye jāen. 20 Main sirf in hi ke liye dakhwāst nahin kartā, balki un ke liye bhi, jo in ke kalām ke wasile se mujh par imān lāenge, 21 tāki wuh sab ek hon; yā'ni jis tarah ai Bāp, tū mujh men hai, aur main tujh men hūn, wuh bhi ham men hon; aur dunyā imān lāe, ki tū hi ne mujhe bhejā. 22 Aur wuh jalāl jo tū ne mujhe diyā hai, main ne unhen diyā hai, tāki wuh ek hon, jaise ham ek hain; 23 main un men, aur tū mujh men, tāki wuh kāmīl hokar ek ho jāen, aur dunyā jāne ki tū hi ne mujhe bhejā, aur jis tarah ki tū ne mujh se mahabbat rakhi, un se bhi mahabbat rakhi. 24 Ai Bāp, main chāhtā hūn ki jinhen tū ne mujhe diyā hai, jāhān main hūn, wuh bhi mere sāth hon; tāki mere us jalāl ko dekhien, jo tū ne mujhe diyā hai: kyūnki tū ne binā e 'ālam ke peshtar mujh se mahabbat rakhi. 25 Ai 'ādil Bāp, dunyā ne to tujhe nahin jānā, magar main ne tujhe jānā; aur inhon ne bhi jānā, ki tū ne mujhe bhejā. 26 Aur main ne unhen tere nām se wāqif kiya, aur kartā rahūngā; tāki jo mahabbat tujh ko mujh se thi, wuh un men ho, aur main un men hūn.

18 Yisū' yih bāten kahkar, apne shāgirdon ke sāth Qidron ke nāle ke pār gaya. Wahan ek bag thā; us men wuh aur us ke shāgird dākhil hūe. 2 Aur us kā pakarwānēwālā Yahūdāh bhi us jagah ko jāntā thā, kyūnki Yisū' aksar apne shāgirdon ke sāth wahan jāyā

kartá thá. 3 Pas Yahúdáh sipáhíon is pátan aur sardár káhinon aur Paríson se piyáde lekar, mash'alon aur chirágon aur hathyáron ke sáth waháa áyá. 4 Yisú' un sab báton ko jo us ke sáth honewáli thin jánkar, báhar niklá, aur un se kahne lagá, ki Kise dhúndhte ho? 5 Unhon ne use jawáb diyá; Yisú' Ná-sari ko. Yisú' ne un se kahá; Main hí' hún. Aur us ká pakaṛwá-newalá Yahúdáh bhí un ke sáth khará thá. 6 Us ke yih kahte hí, ki Main hí hún, wuh píchhe haṭkar zamín par gir paṛe. 7 Pas us ne un se phir púchhá, ki Tum kise dhúndhte ho? Wuh bole, Yisú' Ná-sari ko. 8 Yisú' ne jawáb diyá; Main tum se kah to chuká, ki main hí hún. Pas agar mujhe dhúndhte ho, to inhen jáne do. 9 Yih us ne is liye kahá, ki us ká wuh qaul púra ho, ki Jinhen tú ne mujhe diyá, main ne un men se kisi ko bhí na khoyá. 10 Pas Shama'un Patras ne talwár jo us ke pás thí khenchí, aur sardár káhin ke naukar par chalákar us ká dahiná kán urá diyá. Us naukar ká nám Malkhus thá. 11 Yisú' ne Patras se kahá; Talwár ko miyán kar; jo piyála Báp ne mujh ko diyá, kyá main use na piún? 12 Tab sipáhíon aur un ke súbá-dár aur Yahúdíon ke piyádon ne Yisú' ko pakaṛkar bándh liyá, 13 aur pahle use Hanná ke pás le gaye; kyúnci wuh us baras ke sardár káhin Káifá ká susrá thá. 14 Yih wuhí Káifá thá, jis ne Yahúdíon ko saláh dí thí, ki ummat ke wáste ek ádmí ká marná bihtar hai. 15 Aur Shama'un Patras Yisú' ke píchhe ho liyá, aur ek áur shágird bhí. Yih shágird sardár káhin ká jánpahchán thá, aur Yisú' ke sáth sardár káhin ke díwánkhane men gayá. 16 Lekin Patras darwáze par báhar khará rahá. Pas wuh dúsrá shágird, jo sardár káhin ká jánpahchán thá, báhar niklá, aur darbánní se kahkar Patras ko andar le gayá. 17 Us laundí ne jo darbánní thí, Patras se kahá; Kyá tú bhí is shakhs ke shágirdon men se hai? Wuh bolá, Main nahín hún. 18 Naukar aur piyáde jáne ke sabab se koele dabkákhar kharé táp rahe the, aur Patras bhí un ke sáth khará táp rahá thá.

19 Phir sardár káhin ne Yisú' se us ke shágirdon aur us kí ta'lím kí bábat púchhá. 20 Yisú' ne use jawáb diyá, ki Main ne dunyá se 'alániya báton kí hain. Main ne hamisha 'ibádatkhánon aur haikal men, jahág sab Yahúdí jama' hote hain, ta'lím dí, aur poshída kuchh nahín kahá. 21 Tú mujh se kyún púchhtá hai? Sunnewálon se púchh, ki main ne un se kyá kahá; dekh, un ko ma'lúm hai kí main ne kyá kyá kahá. 22 Jab us ne yih kahá, to piyádon men se ek shakhs ne jo pás khará thá, Yisú' ke tamáncha márke kahá; Tú sardár káhin ko aisá jawáb detá hai? 23 Yisú' ne use jawáb diyá, ki Agar main ne burá kahá, to us burái par gawáhi de: aur agar achchhá kahá, to mujhe mártá kyún hai? 24 Pas Hanná ne use bandhá húa sardár káhin Káifá ke pás bhej diyá.

25 Shama'un Patras khará táp rahá thá. Pas unhon ne us se kahá; Kyá tú bhí us ke shágirdon men se hai? Us ne inkár karke kahá; Main nahín hún. 26 Jis shakhs ká Patras ne kán urá diyá thá, us ke ek rishtádár ne jo sardár káhin ká naukar thá kahá; Kyá main ne tujhe us ke sáth bág men nahín dekhá? 27 Patras ne phir inkár kiyá, aur fauran murg ne báng dí.

28 Phir wuh Yisú' ko Káifá ke pás se qil'e ko le gaye aur subh ká waqt thá, aur wuh khud qil'e men na gaye, táki nápak na hon, balki Fasah khá saken. 29 Pas Pilátus báhar nikalkar un ke pás áyá aur kahá, ki Tum is ádmí kí kyá faryád karte ho? 30 Unhon ne jawáb men us se kahá, ki Agar yih badkár na hotá, to ham use tere hawále na karte. 31 Pilátus ne un se kahá, ki Ise le jákar tum hí apní shari'at ke muwáfiq is ká faisala karo. Yahúdíon ne us se kahá; Hamen rawá nahín kí kisi ko ján se máren. 32 Yih is liye húa, ki Yisú' kí wuh bát púrí ho, jo us ne apní maut ke tariq kí taraf ishára karke kahí thí.

33 Pas Pilátus qil'e men phir dá-khil húa, aur Yisú' ko bulákar us se kahá; Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai? 34 Yisú' ne jawáb diyá, ki Tú yih bát ap se kahtá hai, yá auron ne mere haqq men tujh se

kahí? 35 Pilátus ne jawáb diyá, Kyá main Yahúdí hún? Terí hí qaum aur sardár káhinon ne tujh ko mere hawále kiyá: tú ne kyá kiyá hai? 36 Yisú' ne jawáb diyá, ki Merí bádsháhat dunyá kí nahín; agar merí bádsháhat dunyá kí hotí, to mere khádim lafte, táki main Yahúdíon ke hawále na kiyá játá. Magar ab merí bádsháhat yahán kí nahín. 37 Pilátus ne us se kahá; Pas kyá tú bádsháh hai? Yisú' ne jawáb diyá; Tú khud kahtá hai, ki main bádsháh hún. Main is liye paidá huá, aur is wáste dunyá meñ áyá hún, ki haqq kí gawáhi dún. Jo koi sachcháí ká hai, merí áwáz suntá hai. 38 Pilátus ne us se kahá, ki Sachcháí hai kyá?

Yih kahkar wuh Yahúdíon ke pás phir báhar gayá, aur un se kahá, ki Main us ká kuchh jurm nahín pátá. 39 Magar tumhárá dastúr hai ki main Fasah ko tumhárí khátir ek ádmí chhor diyá kartá hún; pas kyá tum ko manzúr hai, ki main tumhárí khátir Yahúdíon ke bádsháh ko chhor dún? 40 Unhon ne chillákar phir kahá, ki Is ko nahín, lekin Bar Abbá ko, Aur Bar Abbá ek dákú thá.

19 Is par Pilátus ne Yisú' ko lekar kore lagwáe. 2 Aur sipáhiyon ne kánton ká táj banákar us ke sir par rakkhá, aur use argawání poshák pahinái; 3 aur us ke pás á ákar kahne lage; Ai Yahúdíon ke bádsháh, ádáb! Aur us ke tamánche bhi máre. 4 Pilátus ne phir báhar jáke logon se kahá, ki Dekho, main use tumháre pás báhar le áta hún, táki tum jáno, ki main us ká kuchh jurm nahín pátá. 5 Yisú' kánton ká táj rakkhe, aur argawání poshák pahine báhar áyá, aur Pilátus ne un se kahá; Dekho yih ádmí! 6 Jab sardár káhin aur piyádon ne use dekhá, to chilláke kahá, ki Salíb de! Salíb! Pilátus ne un se kahá, ki Tum hí ise le jáo aur salíb do, kyunki main is ká kuchh jurm nahín pátá. 7 Yahúdíon ne use jawáb diyá, ki Ham ahi i sharí'at hain, aur sharí'at ke muwáfíq wuh qatl ke láiq hai, kyunki us ne apne ap ko Khudá ká Betá banáyá. 8 Jab Pilátus ne yih bát suní, to aur bhi dará, 9 aur phir qil'e meñ jákar Yisú' se kahá; Tú

kahán ká hai? Magar Yisú' ne use jawáb na diyá. 10 Pas Pilátus ne us se kahá; Tú mujh se boltá nahín? Kyá tú nahín jántá, ki mujhe tere chhor dene ká bhi ikhtiyár hai, aur salíb dene ká bhi ikhtiyár hai? 11 Yisú' ne use jawáb diyá, ki Agar tujhe úpar se na diyá játá, to terá mujh par kuchh ikhtiyár na hotá; is sabab se jis ne mujhe tere hawále kiyá, us ká gunáh ziyáda hai. 12 Is par Pilátus us ke chhor dene meñ koshish karne lagá; magar Yahúdíon ne chillákar kahá; Agar tú is ko chhor detá hai, to Qaisar ká khair-khwáh nahín. Jo koi apne ap ko bádsháh banátá hai, wuh Qaisar ká mukhálif hai. 13 Pilátus yih báteñ sunkar Yisú' ko báhar láyá, aur us jagah jo Chabútara aur 'Ibrání meñ Gabbatá kahláti hai, takht i 'adálat par baithá. 14 Yih Fasah kí taiyári ká din, aur chhaṭe ghaṭe ke qaríb thá. Phir us ne Yahúdíon se kahá; Dekho, yih hai tumhárá bádsháh. 15 Pas wuh chilláe, ki Le já, le já, use salíb de! Pilátus ne un se kahá; Kyá main tumháre bádsháh ko salíb dún? Sardár káhinon ne jawáb diyá, ki Qaisar ke siwá hamárá koi bádsháh nahín. 16 Is par us ne us ko un ke hawále kiyá, táki salíb diyá jae.

Pas wuh Yisú' ko le gaye, 17 aur wuh apní salíb ap utháe hue us jagah tak báhar gayá, jo Khopri kí jagah kahláti hai, jis ká tarjuma 'Ibrání meñ Gulgutá hai. 18 Wahán unhon ne us ko, aur us ke sáth aur do shakhsan ko salíb dí, ek ko idhar, ek ko udhar, aur Yisú' ko bích meñ. 19 Aur Pilátus ne ek kitába likhkar salíb par lagá diyá: us meñ yih likhá huá thá; YISÚ' NÁSARI YAHÚDÍON KÁ BÁDShÁH. 20 Us kitába ko bahut se Yahúdíon ne parhá, is liye ki wuh maqám jahán Yisú' salíb diyá gayá thá, shahr ke nazdík thá: aur wuh 'Ibrání aur Latíní aur Yúnání meñ likhá huá thá. 21 Pas Yahúdíon ke sardár káhinon ne Pilátus se kahá, ki Yahúdíon ká Bádsháh na likh, balki yih, ki us ne kahá; Main Yahúdíon ká Bádsháh hún. 22 Pilátus ne jawáb diyá, ki Main ne jo likh diyá, wuh likh diyá.

23 Jab sipáhi Yisú' ko salíb de chuke, to us ke kapre lekar chár hisse kiye, har sipáhi ke liye ek

hissa, aur us ká kurta bhí liyá; yih kurta binsilá sarásar buná húa thá. 24 Is liye unhon ne ápas men kahá, ki ise pháren nahín, balki us par qur'a dālen, táki ma'lúm ho ki kis ká nikaltá hai. Yih is liye húa ki wuh nawishta púra ho jo kahtá hai, ki

Unhon ne mere kapre bānt liye,

Aur meri poshák par qur'a dālá. Chunānchi sipāhion ne aisá hí kiyá. 25 Aur Yisú' ki salib ke pás us ki mán, aur us ki mán ki bahin, Maryam Klopás ki bīwī, aur Maryam Magdalīnī kharī thīn. 26 Yisú' ne apnī mán aur us shágird ko jis se mahabbat rakhtá thá, pás kharē dekhkar, mán se kahá, ki Ai 'aurat, dekh, terá betá yih hai. 27 Phir shágird se kahá; Dekh, terī mán yih hai: aur usī waqt se wuh shágird use apne ghar le gayá.

28 Is ke ba'd, jab Yisú' ne ján liyá, ki ab sab báten tamám hūn, táki nawishta púra ho, to kahá, ki Main piyásá hūn. 29 Wahān ek sirke se bhará húa bartan rakkhá thá. Pas unhon ne sirke men bhigoe hūe isfanj ko zūfe ki sháksh par rakkar, us ke munh se lagáyá. 30 Pas jab Yisú' ne wuh sirká piyá, to kahá, ki Tamám húa: aur sir jhukákar ján de dí.

31 Pas chūnki taiyārī ká din thá, Yahúdíon ne Pilátus se darāhwást ki, ki un ki tängen tor dí jāen, aur lāshen utár lí jāen, táki Sabt ke din salib par na rahen; kyūnki wuh Sabt ek khāss din thá. 32 Pas sipāhion ne ákar pahle aur dūsre shákhs ki tängen torīn, jo us ke sáth maslūb hūe the. 33 Lekin jab unhon ne Yisú' ke pás ákar dekhá ki wuh mar chuká hai, to us ki tängen na torīn. 34 Magar un men se ek sipāhī ne bhāle se us ki pasī chhedī aur fi'lfaur us se khūn aur pānī bah niklá. 35 Jis ne yih dekhá hai usī ne gawāhī dí hai, aur us ki gawāhī sachchī hai; aur wuh jāntá hai ki sach kahtá hai, táki tum bhī imán lāo. 36 Yih báten is liye hūn ki yih nawishta púra ho, ki Us ki koi haqqī na torī jāegī. 37 Phir ek aur nawishta kahtá hai, ki Jise unhon ne chhedá, us par nazar karenge.

38 In báton ke ba'd Aramatiya

ke rahnewāle Yūsuf ne, jo Yisú' ká shágird thá, (lekin Yahúdíon ke qar se khufya taur par,) Pilátus se ijāzat chāhī, ki Yisú' ki lāsh le jāe. Pilátus ne ijāzat dí. Pas wuh ákar us ki lāsh le gayá. 39 Aur Nikudemus bhī áyá, jo pahle Yisú' ke pás rát ko gayá thá, aur pachás ser ke qarīb murr aur 'ūd milá húa lāyá. 40 Pas unhon ne Yisú' ki lāsh lekar use sūtī kapre men khushbūdār chizon ke sáth kafnáyá, jis tarah ki Yahúdíon men dāfn karne ká dastūr hai. 41 Aur jis jagah use salib dí gayí, wahān ek bāg thá, aur us bāg men ek nayí qabr thī, jis men kabhī koi na rakkhá gayá thá. 42 Pas unhon ne Yahúdíon ki taiyārī ke din ke bá'is Yisú' ko wahīn rakh diyá, kyūnki yih qabr nazdík thī.

20 Hafte ke pahle din, Maryam Magdalīnī aise tarke ki abhī andherá hí thá, qabr par áí, aur patthar ko qabr se hatá húa dekhá. 2 Pas wuh Shama'un Patras aur us dūsre shágird ke pás, jise Yisú' 'azíz rakhtá thá, daurī hūí gayí, aur un se kahá, ki Khudāwand ko qabr se nikál le gaye; aur hamen ma'lúm nahín ki use kahān rakh diyá. 3 Pas Patras aur wuh dūsra shágird nikalkar qabr ki taraf chale. 4 Aur donon sáth sáth daure: magar wuh dūsra shágird Patras se áge barhkar qabr par pahle pahunchá. 5 Us ne jhukkar nazar ki aur sūtī kapre parē hūe dekhe; magar andar na gayá. 6 Shama'un Patras us ke pichhe pichhe pahunchá, aur us ne qabr ke andar jáke dekhá, ki sūtī kapre parē hain, 7 aur wuh rúmál jo us ke sir se bandhá húa thá, sūtī kapron ke sáth nahín, balki lipá húa ek jagah alag pará hai. 8 Is par dūsra shágird bhī, jo pahle qabr par áyá thá, andar gayá; aur us ne dekhkar yaqín kiyá. 9 Kyūnki wuh ab tak us nawishte ko na jānte the, jis ke bamújib us ká murdon men se jí uṭhná zarūr thá. 10 Pas yih shágird apne ghar ko wapas gaye.

11 Lekin Maryam báhar qabr ke pás kharī rotī rahí, aur jab rote rote qabr ki taraf jhukke andar nazar ki, 12 to do firishton ko safed poshák pahine hūe, ek ko sirhāne aur dūsre ko páeptī baiṭhe dekhá, jahān Yisú'

ki lāsh parī thī. 13 Unhon ne us se kahā; Ai 'aurat, tū kyūn rotī hai? Us ne un se kahā; Is liye ki mere Khudāwand ko uthā le gaye, aur ma'lūm nahīn ki use kahān rakkhā. 14 Yih kahkar wuh pichhe phirī, aur Yisū' ko khare dekhā, aur na pahchānā ki yih Yisū' hai. 15 Yisū' ne us se kahā, ki Ai 'aurat, tū kyūn rotī hai? kis ko dhūndhtī hai? Us ne bāgbān samajhkar us se kahā, ki Miyān, agar tū ne us ko yahān se uthāyā ho, to mujhe batā de, ki use kahān rakkhā hai, tāki main use le jāūn. 16 Yisū' ne us se kahā; Maryam! Wuh phirkar us se 'Ibrānī zabān men bolī; Rabbūnī! ya'nī Ai ustād! 17 Yisū' ne us se kahā; Mujhe na chhū; kyūnki main ab tak Bāp ke pās ūpar nahīn gayā; lekin mere bhāiyōn ke pās jākar un se kah, ki Main apne Bāp aur tumhāre Bāp ke, aur apne Khudā aur tumhāre Khudā ke pās ūpar jātā hūn. 18 Maryam Magdalīnī ne ākar shāgirdōn ko khabar dī, ki Main ne Khudāwand ko dekhā, aur us ne mujh se yih bāten kahīn.

19 Phir usī din jo hafte kā pahlā din thā, shām ke waqt, jab wahān ke darwāze jahān shāgird the, Yahūdīōn ke dar se band the, Yisū' ākar bīch men kharā huā, aur un se kahā, ki Tumhārī salāmātī ho! 20 Aur yih kahkar us ne apne hāth aur paslī unheg dikhāī. Pas shāgird Khudāwand ko dekhkar khush hue. 21 Yisū' ne phir un se kahā, ki Tumhārī salāmātī ho; jis tarah Bāp ne mujhe bhejā hai, usī tarah main bhī tumhen bhejtā hūn. 22 Aur yih kahkar un par phūnkā aur un se kahā, ki Rūhu'l Quds lo. 23 Jin ke gunāh tum bakhsho, un ke bakhsho gaye hain; jin ke gunāh tum qāim rakkho, un ke qāim rakkhe gaye hain.

24 Magar un bārah men se ek shakhs, ya'nī Tomā, jise Tauam kahte hain, Yisū' ke āne ke waqt un ke sāth na thā. 25 Pas bāqī shāgird us se kahne lage, ki Ham ne Khudāwand ko dekhā hai. Magar us ne un se kahā, ki Jab tak main us ke hāthon men mekhōn ke surākh na dekh lūn, aur mekhōn ke surākhon men apnī ungli na dāl lūn, aur apnā hāth us ki paslī men na dāl lūn, hargiz yaqīn na karūngā.

26 A'ith roz ke ba'd, jab us ke shāgird phir andar the, aur Tomā un ke sāth thā, aur darwāze band the, to Yisū' āyā, aur bīch men kharā hokar bolā; Tumhārī salāmātī ho. 27 Phir us ne Tomā se kahā, ki Apnī ungli pās lākar mere hāthon ko dekh, aur apnā hāth pās lākar merī paslī men dāl, aur be'tiqād na ho, balki i'tiqād rakh. 28 Tomā ne jawāb men us se kahā; Ai mere Khudāwand! Ai mere Khudā! 29 Yisū' ne us se kahā; Tū to mujhe dekhkar imān lāyā hai; mubārak wuh hain, jo bagair dekhe imān lāe.

30 Aur Yisū' ne aur bahut se mu'jize shāgirdōn ke sāmne dikhāe. Jo is kitāb men likhe nahīn gaye; 31 lekin yih is liye likhe gaye, ki tum imān lāo, ki Yisū' hī Khudā kā Betā Masīh hai, aur imān lākar us ke nām se zindagī pāo.

21 In bāton ke ba'd Yisū' ne phir apne ap ko Tibiriyās ki jhīl ke kanāre shāgirdōn par zāhir kiya, aur is tarah zāhir kiya. 2 Shama'un Patras aur Tomā jo Tauam kahlātā hai, aur Nathan'el jo Qānā e Galīl kā thā, aur Zabdī ke bete, aur us ke shāgirdōn men se do aur shakhs jama' the. 3 Shama'un Patras ne un se kahā, ki Main machhlī ke shikār ko jātā hūn. Unhon ne us se kahā; Ham bhī tere sāth chalte hain. Wuh nikalkar kishtī par sawār hue, magar us rāt kuchh na pakrā. 4 Aur subh hote hī Yisū' kanāre par ā kharā huā; magar shāgirdōn ne na pahchānā ki yih Yisū' hai. 5 Pas Yisū' ne un se kahā; Bachcho, tumhāre pās kuchh khāne ko hai? Unhon ne jawāb diya, ki Nahīn. 6 Us ne un se kahā, ki Kishtī ki dahinī taraf jāl dālo, to pakroge. Pas unhon ne dālā, aur machhliyon ki kasrat se phir khench nā sake. 7 Is liye us shāgird ne jis se Yisū' mahabbat rakhta thā, Patras se kahā, ki Yih to Khudāwand hai. Pas Shama'un Patras ne yih sunkar, ki Khudāwand hai, kurta kamar se bāndhā, kyūnki nangā thā, aur jhīl men kūd parā. 8 Aur bāqī shāgird dōngī par sawār machhliyon kā jāl khenchte hue āe, kyūnki wuh kanāre se kuchh dūr na the, balki takhmīnan do sau hāth kā fāsila thā. 9 Jis

waqt kanāre par utre, to unhon ne kanton ki āg, aur us par machhli rakhti hūi aur roti dekhi. 10 Yisú' ne un se kahá; Jo machhliyan tum ne bhi pakri hai, un men se kuchh lao. 11 Shama'un Patras ne chahkar ek sau trepan bari machhliyon se bhará húa jál kanāre par khenchá; magar báwujūd machhliyon ki kasrat ke jál na phatá. 12 Yisú' ne un se kahá; A'o, khána khá lo; aur shágirdon men se kisi ko jur'at na hūi ki us se púchhtá, ki Tú kaun hai? kyunki wuh jante the, ki Khudáwand hí hai. 13 Yisú' áya, aur roti lekar unhen dí; isi tarah machhli bhi dí. 14 Yisú' mardon men se jī uthne ke ba'd yih tísri bār shágirdon par zahir húa.

15 Aur jab khána khá chuke, to Yisú' ne Shama'un Patras se kahá, ki Ai Shama'un, Yuhanná ke bete, kyá tú in se ziyáda mujh se mahabbat rakhtá hai? Us ne us se kahá; Hān, Khudáwand; tú to jántá hí hai, ki main tujhe 'azíz rakhtá hūn. Us ne us se kahá; To meri bheron ki gallabani kar. 17 Us ne tísri bār us se kahá, ki Ai Shama'un, Yuhanná ke bete, kyá tú mujhe 'azíz rakhtá hai? Chúnki us ne tísri bār us se kahá; Kyá tú mujhe 'azíz rakhtá hai, is sabab se Patras ne dilgír hokar us se kahá; Ai Khudáwand, tú to sab kuchh jántá

hai; tujhe ma'lúm hí hai, ki main tujhe 'azíz rakhtá hūn. Yisú' ne us se kahá; To meri bheron chará. 18 Main tujh se sach sach kahitá hūn, ki Jab tú jawán thá, to ap hí apni kamar bāndhtá thá, aur jahāg chāhtá thá, phirtá thá; magar jab tú búrhá hogá, to apne háthi lambe karegá, aur dúsrá shakhs teri kamar bāndhégá, aur jahāg tú na chāhégá, wabān tujhe le jáégá. 19 Us ne in báton se ishāra kar diyá, ki wuh kis tarah ki maut se Khudá ká jalál zahir karegá. Aur yih kahkar us se kahá, ki Mere pichhe ho le. 20 Patras ne phirkar us shágird ko pichhe áte dekhá, jis se Yisú' mahabbat rakhtá thá, aur jis ne shām ke khāne ke waqt us ke sine ká sahārá lekar púchhtá thá, ki Ai Khudáwand, terá pakaṛwānewalá kaun hai? 21 Patras ne use dekhkar Yisú' se kahá; Ai Khudáwand, is ká kyá hál hogá? 22 Yisú' ne us se kahá; Agar main cháhūn, ki yih mere áne tak thahrá rahe, to tujh ko kyá? tú mere pichhe ho le. 23 Pas bháiyon men yih bát mashhūr ho gayi, ki wuh shágird na maregá. Lekin Yisú' ne us se yih nahin kahá thá, ki yih na maregá; balki yih, ki Agar main cháhūn, ki yih mere áne tak thahrá rahe, to tujh ko kyá?

24 Yih wuh shágird hai, jo in báton ki gawáhi detá hai aur jis ne in ko likhá hai; aur ham jante hai, ki us ki gawáhi sachchi hai.

25 Aur bhi bahut se kām hai, jo Yisú' ne kiye; agar wuh judá judá likhe játe, to main samajhtá hūn, ki jo kitāben likhi játi, un ke liye dunyá meṅ gunjáish na hoti.

RASU'LON KE A'MA'L

1 Ai Thiyufilus, main ne pahlá risála un sab báton ke bayán meṅ tasnif kiya, jo Yisú' shurú' meṅ kartá aur sikhátá rahá, 2 us din tak ki wuh un rasulon ko jinhen us ne chuná thá, Rúhu'l Quds ke wasile se hukm dekar, úpar utháya na gayá. 3 Us ne dukh sahne ke ba'd bahut se subúton se apne ap ko un

par zinda zahir bhi kiya; chunāchi wuh chális din tak unhen nazar áta, aur Khudá ki bádsháhat ki báten kahtá rahá: 4 aur un se milkar un ko hukm diyá, ki Yarusalem se báhar na jáo, balki Báp ke us wa'de ke purá hone ke muntazir raho, jis ká zikr tum mujh se sun chuke ho. 5 Kyunki Yuhanná ne

to pání se baptisma diyá; magar tum thore dinon ke ba'd Rúhu'l Quds se baptisma páoge.

6 Pas unhon ne jama' hokar us se yih púchhá, ki Ai Khudáwand, kyá tú isí waqt Isráíl ko bádsháhi phir 'atá karegá? 7 Us ne un se kahá; Un waqton aur mí'ádon ká jánna, jinhen Báp ne apne hí ikhtiyár men rakkhá hai, tumhárá kám nahín. 8 Lekin jab Rúhu'l Quds tum par názil hogá, to tum quwwat páoge; aur Yarúshalem, aur tamám Yahúdiya, aur Sámariya men, balki zamín kí intihá tak, mere gawáh hoge. 9 Yih kahkar wuh un ke dekhte dekhte úpar úthá liyá gayá; aur badlí ne use un kí nazaron se chhipá liyá. 10 Aur us ke játe waqt, jab wuh ásmán kí taraf gaur se dekh rahe the, to dekho, do mard safed پوشاك pahine un ke pás á khare hue, 11 aur kahne lage; Ai Galíli mardo, tum kyún khare ásmán kí taraf dekhte ho? Yihí Yisú, jo tumháre pás se ásmán par útháya gayá hai, usí tarah phir áegá jis tarah tum ne use ásmán par játe dekhá hai.

12 Tab wuh us pahár se jo Zaitún ká kahlátá hai, aur Yarúshalem ke nazdík, sabb kí manzil ke fásile par hai, Yarúshalem ko phire. 13 Aur jab us men dákhil hue, to us bálákháne par charhe, jis men wuh, ya'ní Patras aur Yúhanná, aur Ya'qúb aur Andriyás, aur Filippus aur Tomá, aur Bar Tulmái aur Matí, aur Halfái ká betá Ya'qúb aur Shama'un Zelotes aur Ya'qúb ká betá Yahúdáh, rahte the. 14 Yih sab ke sab, chand 'auraton aur Yisú' kí mán Maryam, aur us ke bháiyon ke sáth ek dil hokar, du'á men mashgúl rahe.

15 Aur unhin dinon Patras bháiyon men, jo takhmínan ek sau bís shaikhson kí jamá'at thí, khará hokar kahne lagá; 16 Ai bháiyó, us nawishte ká purá honá zarúr thá, jo Rúhu'l Quds ne Dáúd kí zabání us Yahúdáh ke haqq men pahle se kahá thá, jo Yisú' ke pakarnewálon ká rahnumá húa; 17 kyunki wuh ham men shumár kiyá gayá, aur us ne is khidmat ká hissa páya. 18 (Us ne badkárí kí kamái se ek khet hásil kiyá; aur sir ke bal girá, aur us ká peñ phaḡ gayá, aur us kí sárí antri-

án nikal parín. 19 Aur yih Yarúshalem ke sab rahnewálon ko ma'lúm húa, yahan tak kí us khet ká nám un kí zabán men Haqal Damá par gayá, ya'ní Khún ká Khet.) 20 Kyunki Zabúr men likhá hai, kí Us ká ghar ujar jáe, Aur us men koí basnewálá na rahe:

aur

Us ká 'uhda dúsrá le le.

21 Pas jitne 'arse tak Khudáwand Yisú' hamáre sáth átá játa rahá, ya'ní Yúhanná ke baptisma se lekar Khudáwand ke hamáre pás se útháe jáne tak, jo barábar hamáre sáth rahe, 22 cháhiye kí un men se ek mard hamáre sáth us ke jí úthne ká gawáh bane. 23 Phir unhon ne do ko pesh kiyá, ek Yúsuf ko, jo Bar Sabá kahlátá, aur jis ká laqab Yústus hai, dúsrá Mattiyyáh ko. 24 aur yih kahkar du'á mángí; Ai Khudáwand, tú jo sab ke dilon kí jántá hai, yih záhir kar, kí in donon men se tú ne kis ko chuná hai, 25 kí wuh is khidmat aur risálat kí jagah le, jise Yahúdáh chhorkar apní jagah gayá. 26 Phir unhon ne un ke báre men qur'a dálá, aur qur'a Mattiyyáh ke nám ká niklá. Pas wuh un gyarah rasúlon ke sáth shumár húa.

2 Jab 'I'd í Pintekust ká din áya, to wuh sab ek jagah jama' the; 2 kí yakáyak ásmán se aísí áwáz áí, jaise zor kí ándhí ká san-nátá hotá hai, aur us se sára ghar, jahán wuh baithé the, gúnj gayá. 3 Aur unhen ág ke shu'le kí sí phatti húi zabánen dikháí dín; aur un men se har ek par á thahrín. 4 Aur wuh sab Rúhu'l Quds se bhar gaye, aur gair zabánen bolne lage, jis tarah Rúh ne unhen bolne kí táqat bakhshí.

5 Aur har qaum men se jo ásmán ke tale hai, khudátars Yahúdí Yarúshalem men rahte the. 6 Jab yih áwáz áí, to bhír lag gayí, aur log dang ho gaye, kyunki har ek ko yihí sunái detá thá, kí yih merí hí bolí bol rahe hai. 7 Aur sab hairán aur muta'ajjib hokar kahne lage; Dekho, yih bolnewále kyá sab Galíli nahín? 8 Phir kyunkar ham men se har ek apne apne watan kí bolí suntá hai? 9 Hálánki ham Párthí, aur Medí, aur 'Elámí, aur rahnewále Misuputámiya aur Yahú-

diya aur Kappadukiya, aur Puntus aur A'riya, 10 aur Frúgiya aur Pam-fúliya, aur Misr aur Libúá ke 'iláqe ke jo Kurene ki taraf hai, aur Romí musáfir, khwáh Yahúdí khwáh un ke muríd, aur Kretí aur 'Arab hai; 11 magar apní apní zabán men un se Khudá ke bare bare kámon ká bayán sunte hai. 12 Aur sab hai-rán hue, aur ghabrákar ek dúsre se kahne lage, ki Yih kyá huá chahtá hai? 13 Aur ba'z ne tháthá karke kahá, ki Yih to táza mai ke nashe men hai.

14 Lekin Patras un gyárah ke sáth khará huá, aur apní áwáz baland karke logon se kahá, ki Ai Yahúdí, aur ai Yarúshalem ke sab rahnewálo, yih ján lo, aur kán lagákar merí bá-ten suno; 15 ki jaisá tum samajhte ho yih nashe men nahín, kyúinki abhí to pahar hí dín charhá hai; 16 balki yih wuh bát hai, jo Yoel nabí ki ma'rifat kahí gayí hai, ki

17 Khudá farmátá hai, ki ákhiri dinon men aisá hogá,
Ki main apní Rúh men se har bashar par dálungá;
Aur tumháre beté aur tumhári betiyán nubuwwat karenge;
Aur tumháre jawán royá,
Aur tumháre buddhe khwáb dek-
henge:

18 Balki main apne bandon aur apní bandon par bhí
Un dinon men apní Rúh men se dálungá, aur wuh nubuwwat karenge.

19 Aur main úpar ásmán par 'ajíb kám, aur niche zamín par ní-shánín,
Ya'ni khún, aur ág, aur dhuwen ká bádál dikháungá.

20 Súraj tárík aur chánd khún ho jáegá,
Peshtar is se ki Khudáwand ká 'azím aur jalí dín áe.

21 Aur yih hogá, ki jo koí Khudá-wand ká nám legá naját páegá.

22 Ai Isráíli, yih báten suno, ki Yisú' Násarí ek shakhs thá, jis ká Khudá ki taraf se honá tum par un mu'jizon aur 'ajíb kámon aur ní-shánon se sábit huá, jo Khudá ne us ki ma'rifat tum men dikháe, chunáuchi tum ap hí jánte ho. 23 Jab wuh Khudá ke muqarrara intizám aur ilán i sábiq ke muwáfiq pakar-wáyá gayá, to tum ne beshara' logon

ke háth se use salíb dílwákar már dala: 24 lekin Khudá ne maut ke band kholkar use jiláyá, kyúinki mumkin na thá, ki wuh us ke qabre men rahtá. 25 Kyúinki Dáúd un ke haqq men kahtá hai, ki

Main Khudáwand ko hamesha apne sámnne dekhtá rahá;

Kyúinki wuh merí dahiní taraf hai, táki mujhe jumbish na ho:

26 Isí sabab se merá dil khush huá, aur merí zabán shád;
Balki merá jism bhí ummed men basá rahegá.

27 Is liye ki tú merí ján ko 'álam i arwáh men na chhoregá;
Aur na apne Muqaddas ke sarne ki naubat pahunchne degá.

28 Tú ne mujhe zindagi ki ráhen batáin;

Tú mujhe apne dídar ke bá'is khushí se bhar degá.

29 Ai bháiyó, main qaum ke buzurg Dáúd ke haqq men tum se dilerí ke sáth káh saktá hun, ki wuh muá aur dafn bhí huá, aur us ki qabr áj tak ham men maujud hai. 30 Pas nabí hokar, aur yih jánkar ki Khudá ne mujh se qasam khái hai, ki terí nasl se ek shakhs ko tere takht par bithá-ungá; 31 us ne peshingoí ke taur par Masíh ke jí uthne ká zikr kiyá, ki na wuh 'álam i arwáh men chhorá gayá, na us ke jism ke sarne ki naubat pahunchí. 32 Isí Yisú' ko Khudá ne jiláyá, jis ke ham sab gawáh hai. 33 Pas Khudá ke dahine háth se sarbaland hokar, aur Báp se wuh Rúhu'l Quds hasil karke, jis ká wa'da kiyá gayá thá, us ne yih názil kiyá, jo tum dekhte aur sunte ho. 34 Kyúinki Dáúd to ásmán par nahín charhá: lekin wuh khud kahtá hai, ki

Khudáwand ne mere Khudá-wand se kahá; Merí dahiní taraf baith,

35 Jab tak main tere dushmanon ko tere pángwon tale ki chauki na kar dun.

36 Pas Isráíl ká sára gharaná yaqín ján le, ki Khudá ne usí Yisú' ko jise tum ne salíb dí, Khudáwand bhí kiyá aur Masíh bhí.

37 Jab unhon ne yih suná, to un ke dilon par choť lagí, aur Patras aur baqí rasulon se kahá, ki Ai bháiyó, ham kyá karen? 38 Patras ne un

se kahá, ki Tauba karo, aur tum men se har ek apne gunáhon ki mu'áfi ke liye Yisú' Masíh ke nám par bap̄tisma le; to tum Rúhu'l Quds in'ám men páoge. 39 Is liye ki yih wa'da tum, aur tumhári aulád, aur un sab dúr ke logon se bhí hai, jin ko Khudáwand hamará Khudá apne pás buláegá. 40 Aur us ne áur bahut sí báten jatá jatákar, unhen yih nasihat kí, ki Apne ap ko is terhi qaum se bacháo. 41 Pas jin logon ne us ká kalám qubúl kiyá, unhon ne bap̄tisma liyá; aur usí roz tén hazár ádmíon ke qaríb un men mil gaye. 42 Aur yih rasúlon se ta'lím páne, aur rifáqat rakhne men, aur rotí torne aur du'á máng-ne men mashgúl rahe.

43 Aur har shakhs par khauf chhá gayá, aur bahut se 'ajíb kám aur nishán rasúlon ke zarí'e se zahir hote the. 44 Aur jo imán láe the, wuh sab ek jagah rahte the, aur sári chízon men sharík the; 45 aur apní jáedád aur asbáb bech bechkar har ek ká zarúrat ke muwáfiq sab ko bánt diyá karte the. 46 Aur har roz ek díl hokar haikal men jama' húa karte, aur gharon men rotí torkar khushí aur sádadilí se khána kháyá karte the; 47 aur Khudá ká hamd karte, aur sab logon ko 'azíz the. Aur jo naját páte the, un ko Khudáwand har roz un men milá detá thá.

3 Patras aur Yúhanná du'á ke waqt, ya'ní tísre pahar, haikal ko já rahe the. 2 Aur log ek janam ke langre ko lá rahe the, jis ko har roz haikal ke us darwáze par bithá dete the, jo Khúbsúrat kahlátá hai, táki haikal men jánewálon se bhíkh mánge. 3 Jab us ne Patras aur Yúhanná ko haikal men játe dekhá, to un se bhíkh mángí. 4 Patras aur Yúhanná ne us par gaur se nazar kí, aur Patras ne kahá, ki Hamári taraf dekh. 5 Wuh un se kuchh milne kí ummed par un kí taraf mutawajjih húa. 6 Patras ne kahá, ki Chándí soná to mere pás hai nahín; magar jo mere pás hai, wuh tujhe diye detá húp: Yisú' Masíh Násari ke nám se chal phir. 7 Aur us ká dahiná háth pakarke us ko utháyá: aur usí dam us ke pánw aur takhne mazbút ho gaye. 8 Aur wuh kúdkar khará ho gayá, aur chalne phirne lagá; aur chaltá

aur kúdtá, aur Khudá ká hamd kartá húa un ke sáth haikal men gayá. 9 Aur sab logon ne use chalte phirte, aur Khudá ká hamd karte dekhkar, 10 us ko pahchána ki yih wuhí hai, jo haikal ke Khúbsúrat Darwáze par baithá bhíkh mángá kartá thá; aur us májare se jo us par wáqi' húa thá bahut dang aur hairán hue.

11 Jab wuh Patras aur Yúhanná ko pakre hue thá, to sab log bahut hairán hokar us barámade kí taraf un ke pás daure áe, jo Sulaimán ká kahlátá hai. 12 Patras ne yih dekhkar logon se kahá; Ai Isráílio, is par tum kyün ta'ajjub karte ho, aur hamen kyün is tarah dekh rahe ho, ki goyá ham ne apní qudrat yá dín-dári se is shakhs ko chaltá phirtá kar diyá? 13 Ibráhim aur Izháq aur Ya'qúb ke Khudá, ya'ní hamáre báp̄dádá ke Khudá ne apne Khádim Yisú' ko jalál diyá, jise tum ne pakarwá diyá, aur jab Pílátus ne us ke chhor dene ká qasd kiyá, to tum ne us ke sámne us ká inkár kiyá. 14 Tum ne us Quddús aur Rástabáz ká inkár kiyá, aur dardkhwást kí, ki ek khúni tumhári khátir chhorá jáe; 15 magar zindagi ke Málik ko qatl kiyá, jise Khudá ne murdon men se jiláyá; is ke ham gawáh hai. 16 Usí ke nám ne, us imán ke wasíle se jo us ke nám par hai, is shakhs ko mazbút kiyá, jise tum dekhte aur jánte ho; beshakk usí imán ne jo us ke wasíle se hai, yih kámil tandurustí tum sab ke sámne use dí. 17 Aur ab, ai bháiyó, main jántá hún ki tum ne yih kám nádání se kiyá, aur aisá hi tumháre sardáron ne bhí. 18 Magar jin báton kí Khudá ne sab nabíon kí zabání peshtar khabar dí thí, ki us ká Masíh dukh utháegá, wuh us ne isí tarah purí kí. 19 Pas tauba karo, aur rujú' láo, táki tumháre gunáh mitáe jáen, aur is tarah Khudáwand ke huzúr se tazagí ke díñ áen; 20 aur wuh us Masíh ko, jo tumháre wáste muqarrar húa hai, ya'ní Yisú' ko, bheje. 21 Zarúr hai ki wuh ásmán men us waqt tak rahe, jab tak ki wuh sab chízen bahái na kí jáen, jin ká zikr Khudá ne apne pák nabíon kí zabání kiyá hai, jo dunyá ke shurú' se hote áe hai. 22 Chunánci Musá ne kahá, ki Khudáwand Khudá tumháre bháiyon men se tumháre liye

mujh sá ek nabí paidá karegá; jo kuchh wuh tum se kahe, us kí sunná. 23 Aur yih hogá, ki jo shakhs us nabí kí na sunégá, wuh ummat men se nest o nábud kar diyá jáegá. 24 Balki Samwíl se lekar pichhlon tak jitne nabíon ne báten kahín, un sab ne in dinon kí khabar dí hai. 25 Tum nabíon kí aulád, aur us 'ahd ke sharík ho, jo Khudá ne tumháre bápádádá se bándhá, jab Ibráhím se kahá, ki Terí aulád se dunyá ke sáre gharáne barakat páenge. 26 Khudá ne apne Khádim ko uthákar pahle tumháre pás bhejá, táki tum men se har ek ko us kí badíon se pherkar barakat de.

4 Jab wuh logon se yih kah rahe the, to káhin, aur haikal ká sardár, aur Sadúqí un par charh áe; 2 kyúinki sakht ranjída hue, ki wuh logon ko ta'lím dete, aur Yisú' kí nazír dekar murdon ke jí uthne kí manadí karte the. 3 Aur unhon ne un ko pakarke dúsre din tak háwálat men rakkhá; kyúinki shám ho gayí thí. 4 Magar kalám ke sunnewálon men se bahutere imán láe, yahán tak ki mardon kí ta'dád páñch hazár ke qaríb ho gayí.

5 Dúsre din yún huá, ki un ke sardár aur buzurg aur faqíh, 6 aur sardár káhin Hanná, aur Kálfá, aur Yúhanná, aur Iskandar, aur jitne sardár káhin ke gharáne ke the, Yarúshalem men jama' hue; 7 aur un ko bích men khará karke púchhne lage, ki Tum ne yih kám kis qudrat aur kis nám se kiya? 8 Us waqt Patras ne Rúhu'l Quds se ma'múr hokar un se kahá; 9 Ai ummat ke sardáro aur buzurgo, agar áj ham se us íhsán kí bábat bázpurs kí játi hai, jo ek nátawán admí par huá, ki wuh kyúinkar achchhá ho gaya; 10 to tum sab, aur Isráíl kí sári ummat ko ma'lúm ho, ki Yisú' Masíh Násarí, jis ko tum ne salíb dí, aur Khudá ne murdon men se jiláyá, usí ke nám se yih shakhs tumháre sámne tandurust khará hai. 11 Yih wuhí patthar hai, jise tum mi'máron ne haqír jáná, aur wuh kone ke síre ká patthar ho gayá. 12 Aur kisi dúsre ke wasíle se naját nahín; kyúinki ásmán ke tale admíon ko koi dúsra nám nahín bakhshá gaya, jis ke wasíle se ham naját pá saken.

13 Jab unhon ne Patras aur Yúhanná kí díleri dekhí, aur ma'lúm kiya ki yih anparhe aur náwáqif admí hain, to ta'ajjub kiya; phir unhen pahcháná, ki yih Yisú' ke sáth rahe haig. 14 Aur us admí ko jo achchhá huá thá, un ke sáth kharé dekhkar, kuchh khiláf na kah sake; 15 magar unhen sadr 'adálat se báhar jáne ká hukm dekar, ápas men mashwara karne lage, 16 ki Ham in admíon ke sáth kyá karen? kyúinki Yarúshalem ke sab rahnewálon par raushan hai, ki un se ek saríh mu'jiza záhir huá; aur ham is ká inkár nahín kar sakte. 17 Lekin is liye ki yih logon men ziyáda mashhúr na ho, ham unhen dhamkáen, ki phir yih nám lekar kisi se bát na karen. 18 Pas unhen bulákar tákid kí, ki Yisú' ká nám lekar hargiz bát na karná aur na ta'lím dená. 19 Magar Patras aur Yúhanná ne jawáb men un se kahá, ki Tum hí insáf karo, áyá Khudá ke nazdík yih wájib hai, ki ham Khudá kí bát se tumhári bát ziyáda sunen; 20 kyúinki mumkin nahín, ki jo ham ne dekhá aur suná hai, wuh na kahen. 21 Unhon ne un ko áur dhamkákar chhor diyá, kyúinki logon ke sabab se un ko sazá dene ká koi mauqa' na milá; is liye ki sab log us májare ke sabab se Khudá kí barái karte the. 22 Kyúinki wuh shakhs, jis par yih shifá dene ká mu'jiza huá thá, chálís baras se ziyáda ká thá.

23 Wuh chhútkar apne logon ke pás gaye, aur jo kuchh sardár káhinon aur buzurgon ne un se kahá thá bayán kiya. 24 Jab unhon ne yih suná, to ek díl hokar baland áwáz se Khudá se kahá, ki Ai Málik, tú wuh hai, jis ne ásmán aur zamín aur samundar aur jo kuchh un men hai paidá kiya; 25 tú ne Rúhu'l Quds ke wasíle se hamáro báp apne Khádim Dáúd kí zabání farmáyá, ki Qaumon ne kyúin dhímur machái? Aur ummaton ne kyúin bátíl khayál kiye?

26 Khudáwánd aur us ke Masíh kí mukhálafat ko

Zamín ke bádsháh uth kharé hue, Aur sardár jama' ho gaye.

27 Kyúinki wáqa'í tere pák Khádim Yisú' ke barkhiláf, jise tú ne masáh kiya, Herodes aur Puntiyus Pilá-

tus' gairqaumon aur Isráilíon ke sáth isí shahr men jama' hūe, 28 táki jo kuchh pahle se terí qudrat aur terí maslahat se thahr gayá thá, wuhí 'amal men láen. 29 Ab, ai Khudáwand, un kí dhamkiyon ko dekh; aur apne bandon ko yih taufiq de, kí wuh terá kalám kamál dilerí ke sáth sunáen; 30 aur tú apná háth shifá ko bárhá, aur tere pák Khádim Yisú' ke nám se mu'jize aur 'ajíb kám zuhúr men áen. 31 Jab wuh du'á máng chuke, to jis makán men jama' the, wuh hil gayá, aur wuh sab Rúhu'l Quds se bhar gaye, aur Khudá ká kalám dilerí se sunáte rahe.

32 Aur imándáron kí jamá'at ek díl aur ek ján thá, aur kisi ne bhí apne mál ko apná na kahá, balki un kí sab chizen mushtarak thin. 33 Aur rasúl barí qudrat se Khudáwand Yisú' ke jí uthne kí gawáhi dete rahe, aur un sab par bará fazi thá. 34 Kyúnci un men koí bhí muhtáj na thá; is liye kí jo log zamínon yá gharon ke málík the, un ko bech bechkar, bikí hui chizon kí qímat láte, 35 aur rasúlon ke pánwon men rakh dete the; phir har ek ko us kí zarúrat ke muwáfiq bánt diya játa thá.

36 Aur Yúsuf nám ek Lewí thá, jis ká laqab rasúlon ne Bar Nabá, ya'ni Nasíhat ká Betá, rakkhá thá, aur jis kí paidáish Kuprus kí thí; 37 us ká ek khet thá, jise us ne bechá, aur qímat lákar rasúlon ke pánwon men rakh dí.

5 Aur ek shakhs Hananyáh nám, aur us kí bíwi Saffira ne jáedád bechí; 2 aur us ne apní bíwi ke jánte hūe, qímat men se kuchh rakh chhorá; aur ek hissa lákar rasúlon ke pánwon men rakh diya. 3 Magar Patras ne kahá; Ai Hananyáh! kyúnci Shatán ne tere díl men yih bát dál dí, kí tú Rúhu'l Quds se jhúth bole, aur gamín kí qímat men se kuchh rakh chhore? 4 Kyá jab tak wuh tere pás thá, terí ná thí? aur jab bechí gayí, to tere íkhtiyár men na rahí? Tú ne kyúnci apne díl men is bát ká khayál bándhá? Tú ádmíon se nahín, balki Khudá se jhúth bolá. 5 Yih báten sunte hí Hananyáh gir pará, aur us ká dam níkal gayá; aur sab sunnewálon par bará khauf chhá gaya. 6 Phir

jawánon ne uthkar use kafnáya, aur báhar le jákar dafn kiya.

7 Jab tén ek ghanṭe guzre, to us kí bíwi, is májare se bekhabar, andar áí. 8 Patras ne us se kahá; Mujhe batá to, kyá tum ne itne hí ko zamín bechí thí? Us ne kahá; Hán, itne hí ko. 9 Patras ne us se kahá; Tum ne kyúnci Khudáwand kí Rúh ko ázmáne ke liye eká kiya? Dekh, tere shauhar ke dafn karne-wále darwáze par khare hain, aur tujhe bhí báhar le jáenge. 10 Wuh usí dam us ke qadamon par gir parí, aur us ká dam níkal gayá; aur jawánon ne andar áke use murda páya, aur báhar le jáke us ke shauhar ke pás dafn kar diya. 11 Aur sári kalísiyá, balki in báton ke sab sunnewálon par, bará khauf chhá gaya.

12 Aur rasúlon ke háthon se bahut se nishán aur 'ajíb kám logon men zahir hote the, aur wuh sab ek díl hokar Sulaimán ke barámade men jama' húa karte the. 13 Lekin auron men se kisi ko jur'at na hui, kí un men já mile; magar log un kí bará karte the; 14 aur imán lánewále mard o 'aurat Khudáwand kí kalísiyá men aur bhí kasrat se á mile; 15 yahán tak kí log bímáron ko sarakon par lá láke, chárpaíyon aur khatolon par litá dete the, táki jab Patras áe, to us ká sáya hí un men se kisi par par jáe. 16 Aur Yaráshalem ke cháron taraf ke shahron se bhí log, bímáron aur nápak ruhon ke satáe hūon ko lákar, kasrat se jama' hote the; aur wuh sab achche kar diye játe the.

17 Phir sardár káhin, aur us ke sab sáthí, jo Sadúqíon ke firqe ke the, hasad ke máre uthé, 18 aur rasúlon ko pakarke 'ámm hawálat men rakh diya. 19 Magar Khudáwand ke ek fríshte ne rát ko qaidkháne ke darwáze khole, aur unhen báhar lákar kahá, kí 20 Jáó, haikal men khare hokar is Zindagí kí sab báten logon ko sunáo. 21 Wuh yih sunkar subh hote hí haikal men gaye, aur ta'lím dene lage. Magar sardár káhin aur us ke sáthíyon ne ákar, sadr 'adálatwálon aur baní Isráíl ke sab buzurgon ko jama' kiya, aur qaidkháne men kahlá bhejá, kí unhen láen. 22 Lekin piyádon ne pahunchkar unhen qaidkháne men

na páyá, aur lautkar khabar dí, 23 ki Ham ne qaidkháne ko to barí hifázat se band kiyá huá, aur pahrewálon ko darwázon par khare hue páyá; magar jab kholá, to andar koí na milá. 24 Jab haikal ke sardár, aur sardár káhinon ne yih báten suni, to un ke báre men hairán hue, ki is ká kyá anjám hogá. 25 Itne men kisi ne ákar unhen khabar dí, ki Dekho, wuh ádmí jihen tum ne qaid kiyá thá, haikal men khare hue logon ko ta'lim de rahe hain. 26 Tab sardár, piyádon ke sáth jákar, unhen le áyá, lekin zabardastí nahín, kyunki logon se darte the, ki ham ko sangsár na karen. 27 Phir unhen lákar 'adálat men khará kar diyá. Aur sardár káhin ne un se yih kahá, 28 ki Ham ne to tumhen sakht tákid ki thí, ki yih nám lekar ta'lim na dená: magar dekho, tum ne tamám Yarúshalem men apní ta'lim phailá dí, aur us shakhs ká khún hamárá gardan par rakhná cháhte ho. 29 Patras aur áur rasúlon ne jawáb men kahá, ki A'dmíon ke hukm kí nisbat Khudá ká hukm mánná ziyáda farz hai. 30 Hamáre bápádádá ke Khudá ne Yisú' ko jiláyá, jise tum ne salib par latkákar már dálá thá. 31 Usí ko Khudá ne Málik aur Munjí thahrákar, apne dahine háth se sarbaland kiyá, táki Isráíl ko tauba kí taufiq aur gunáhon kí mu'áfí bakhshe. 32 Aur ham in báton ke gawáh hain, aur Rúhu'l Quds bhí, jise Khudá ne unhen bakhshá hai, jo us ká hukm mánte hain.

33 Wuh yih sunkar jal gaye, aur unhen qatl karná cháhá. 34 Magar Gamliel nám ek Farísí ne, jo shara' ká mu'allím aur sab logon men 'izzatdár thá, 'adálat men khare hokar hukm diyá, ki in ádmíon ko thori der ke liye báhar kar do. 35 Phir un se kahá, ki Ai Isráíli, in ádmíon ke sáth jo kuchh kiyá cháhte ho, hoshyári se karná. 36 Kyunki in dinon se pahle Thi-yúdás ne uthkar da'wá kiyá thá, ki maig bhí kuchh hún; aur takhminan char sau ádmí us ke sáth ho gaye the. Magar wuh mára gayá; aur jitne us ke mánnewále the, sab tittar bittar hue aur mit gaye. 37 Is shakhs ke ba'd Yahúdáh Galíli ismna-

wisi ke dinon men uthá, aur kuchh log apní taraf kar liye. Wuh bhí halák huá, aur jitne us ke mánnewále the, sab paráganda ho gaye. 38 Pas ab main tum se kahtá hún, ki in ádmíon se kanára karo, aur un se kuchh kám na rakkho; káhin aisé na ho ki Khudá se bhí lajawabé thahro; kyunki yih tadbír yá kám, agar ádmíon kí taraf se huá, to ap barbád ho jáegá: 39 lekin agar Khudá kí taraf se hai, to tum in logon ko maglúb na kar sakoge. 40 Unhon ne us kí bát máni: aur rasúlon ko pás bulákar un ko pitwáýá, aur yih hukm dekar chhor diyá, ki Yisú' ká nám lekar bát na karná. 41 Pas wuh 'adálat se is bát par khush hokar chale gaye, ki ham us Nám ke wáste be'izzat hone ke láiq to thahre. 42 Aur wuh haikal men aur gharon men har roz sikháne, aur is bát kí khushkhabarí dene se, ki Yisú' hí Masíh hai, báz na áe.

6 Un dinon men, jab shágird bahut hote játe the, to Yúnání-máil Yahúdí 'Ibráníon kí shikáyat karne lage, is liye ki rozána khabargírí men un kí bewa 'auraton ke báre men gafiát hotí thí. 2 Aur un bárah ne shágirdon kí jamá'at ko apne pás bulákar kahá; Munásib nahín ki ham Khudá ke kalám ko chhorkar kháne pine ká intizám karen. 3 Pas, ai bháíyo, apne men se sátt neknám shakhsan ko chun lo, jo Rúh aur dánái se bhare hue hon, ki ham un ko is kám par muqarrar karen. 4 Lekin ham to du'á men aur kalám kí khidmat men mashgúl rahenge. 5 Yih bát sári jamá'at ko pasand áí. Pas unhon ne Stifanus nám ek shakhs ko, jo imán aur Rúhu'l Quds se bhará huá thá, aur Filippus, aur Prukhurus, aur Níkánor, aur Tímon, aur Parminás, aur Níkuláus Antáki ko, jo naumuríd Yahúdí huá thá, chun liyá; 6 aur inhen rasúlon ke áge khará kiyá; unhon ne du'á mángkar in par háth rakkhe.

7 Aur Khudá ká kalám phailá rahá; aur Yarúshalem men shágirdon ká shumár bahut hí barhtá gayá, aur káhinon kí barí guroh is dín ke taht men ho gayí.

8 Aur Stifanus, fazl aur quwwat se bhará huá, logon men bare bare 'ajíb kám aur nishán záhir kiyá

kartā thā; 9 ki us 'ibādatkhāne se jo Libirtinon kā kahlātā hai, aur Kurepion aur Iskandarion aur un men se jo Kilikiya aur A'siya ke the, ba'z log uthkar Stefanus se bahs karne lage. 10 Magar wuh us dānāl aur Rūh kā, jis se wuh kalām kartā thā, muqābala na kar sake. 11 Is par unhon ne ba'z admion ko sikha kar kahiya diya, ki Ham ne us ko Musā aur Khudā ke barkhilāf kufr ki bāten karte sunā. 12 Phir wuh 'awām aur buzurgon aur faqihon ko ubharkar us par chah gaye, aur pakarkar sadr 'adālat men le gaye, 13 aur jhūthe gawāh khare kiye jinhon ne kahā, ki Yih shakhs is pak maqām aur shari'at ke barkhilāf bolne se bāz nahin atā: 14 kyunki ham ne use yih kahte sunā hai, ki wuh Yisū Nāsari is maqām ko barbad kar degā, aur un rasmon ko badal dālegā jo Musā ne hamen saunpi hain. 15 Aur un sab ne jo 'adālat men baithe the, us par gaur se nazar ki to dekhā, ki us kā firishte kā sā chibra hai.

7 Phir sardār kāhin ne kahā, Kyā yih bāten isī tarah par hain? 2 Us ne kahā; Ai bhāiyo, aur buzurgo, suno. Khudā e Zu'l jalāl hamāre bāp Ibrāhīm par us waqt zāhir hūā, jab wuh Hārān men basne se peshtar Masopatāmiya men thā; 3 aur us se kahā, ki Apne mulk aur apne kunbe se nikalkar us mulk men chālā jā, jise main tujhe dikhāungā. 4 Is par wuh Kasdion ke mulk se nikalkar Hārān men jā basā; aur wahān se, us ke bāp ke marne ke ba'd, Khudā ne us ko is mulk men lākar basā diya, jis men tum ab baste ho. 5 Aur us ko kuchh mirās, balki qadam rakhne ki bhi us men jagah na di; magar wa'da kiya, ki main yih zamin tere, aur tere ba'd teri nāsl ke qabze men kar dūngā; hālānki us ke aulād na thī. 6 Aur Khudā ne yih farmāyā, ki Teri nāsl gair mulk men pardesī hogi; wuh un ko gulāmī men rakkhenge, aur chār sau baras tak un se badsulūki karenge. 7 Phir Khudā ne kahā, ki Jis qaum ki wuh gulāmī men rahenge, us ko main sazā dūngā: aur us ke ba'd wuh nikalkar isī jagah meri 'ibādat karenge. 8 Aur us ne us se khatne kā 'ahd bāndhā; aur

isī hālat men Ibrāhīm se Izhāq paidā hūā, aur āthwon din us kā khatna kiya gayā; aur Izhāq se Ya'qūb, aur Ya'qūb se bārah qabilon ke buzurg paidā hūe. 9 Aur buzurgon ne hasad men ākar Yūsuf ko bechā, ki Misr men pahunch jāe: magar Khudā us ke sath thā; 10 aur us ki sab musibaton se us ko chhuraīyā, aur Misr ke bādshāh Fir'aun ke nazdik us ko maqbūliyat aur hikmat bakhshī, aur us ne use Misr aur apne sāre ghar kā sardār kar diya. 11 Phir Misr ke sāre mulk aur Kan'an men kāl parā, aur bari musibat āi; aur hamāre bāpdādā ko khānā na milā thā. 12 Lekin Ya'qūb ne yih sunkar, ki Misr men anāj hai, hamāre bāpdādā ko pahilī bār bhejā. 13 Aur dūsri bār Yūsuf apne bhāiyon par zāhir ho gayā, aur Yūsuf ki qaumiyyat Fir'aun ko ma'lūm ho gayi. 14 Phir Yūsuf ne apne bāp Ya'qūb aur sāre kunbe ko, jo pachhattar jānen thīn, bulā bhejā. 15 Aur Ya'qūb Misr men gayā; wahān wuh aur hamāre bāpdādā mar gaye. 16 Aur wuh shahr Shikim men pahunchāe gaye, aur us maqbare men dāfn kiye gaye, jis ko Ibrāhīm ne Shikim men rupaya dekar banī Hamor se mol liya thā. 17 Lekin jab us wa'de ki mī'ād pūri hone ko thī, jo Khudā ne Ibrāhīm se farmāyā thā, to Misr men wuh ummat bāh gayi, aur un kā shumār ziyāda hotā gayā, 18 us waqt tak ki dūsra bādshāh Misr par hukmrān hūā, jo Yūsuf ko na jāntā thā. 19 Us ne hamārī qaum se chālāki karke hamāre bāpdādā ke sath yahān tak badsulūki ki, ki unhen apne bachche phenkne parē, tāki zinda na rahen. 20 Is mauqā par Musā paidā hūā, jo nihāyat khūbsūrāt thā; wuh tīn mahīne tak apne bāp ke ghar men palā gayā. 21 Magar jab phenk diya gayā, to Fir'aun ki beti ne use uthā liya, aur apnā betā karke palā. 22 Aur Musā ne Misrion ke tamām 'ulūm ki ta'līm pāi; aur wuh kalām aur kām men quwwatwālā thā. 23 Aur jab wuh chālīs baras ke qarīb hūā, to us ke jī men āyā, ki main apne banī Isrāīl bhāiyon kā hāl dekhūn. 24 Chunānchī un men se ek ko zulm uthāte dekhkar us ki himāyat ki, aur Misrī ko mārkār

mazlūm kā badla liyā. 25 Us ne to khayāl kiya, ki mere bhāī samajh lenge, ki Khudā mere hāthoṅ unheṅ chhutkārá degā; magar wuh na samjhe. 26 Phir dūse din wuh un men se do larṭe huṅ ke pās á niklá, aur yih kahkar unheṅ sulh karne ki tarf se dī ki Al jawāno, tum to bhāī bhāī ho; kyūṅ ek dūse par zulm karte ho? 27 Lekin jo apne parāusī par zulm kar rahā thā, us ne yih kahkar use hatā diya, ki Tujhe kis ne ham par hākim aur qāzī muqarrar kiya? 28 Kyā tú mujhe bhī qatī karnā chāhtā hai, jis tarah kal us Misrī ko qatī kiya thā? 29 Mūsā yih bāt sunkar bhāg gayā, aur Madyān ke mulk meṅ pardeśī rahā kiya, aur wahān us ke do bete paidā hue. 30 Aur jab pūre chālīs baras ho gaye, to Koh i Sínā ke biyābān meṅ, jaltī hūī jhārī ke shu'le ke bīch, us ko ek firishta dikhā diya. 31 Jab Mūsā ne us par nazar ki, to us nazāre se ta'ajjub kiya; aur jab dekhne ko nazdīk gayā, to Khudāwand ki āwāz āī, 32 ki Main tere bāpdādā kā Khudā, ya'nī Ibrāhīm, aur Izhāq, aur Ya'qūb kā Khudā hūn. Tab to Mūsā kānp gayā, aur us ko dekhne ki jur'at na rahī. 33 Khudāwand ne us se kahā, ki Apne pānwōṅ se jūti utār le: kyūṅki jis jagah tú kharā hai, wuh pāk zamīn hai. 34 Main ne wāqā'ī apnī us ummat ki musibat dekhi, jo Misr meṅ hai, aur un kā āh o nāla sunā; pas unheṅ chhurāne utrā hūn: ab ā, main tujhe Misr meṅ bhejūngā. 35 Jis Mūsā kā unhoṅ ne yih kahkar inkār kiya thā, ki Tujhe kis ne hākim aur qāzī muqarrar kiya? usī ko Khudā ne hākim aur chhurānewalā thah-rākar us firishte ke zarī'e se bhejā, jo use jhārī meṅ nazar āyā thā. 36 Yihī shakhs unheṅ nikāl lāyā, aur Misr, aur Bahr i Quīzum, aur biyābān meṅ chālīs baras tak 'ajīb kām aur nishān dikhāe. 37 Yih wuhī Mūsā hai, jis ne banī Isrāīl se kahā, ki Khudā tumhāre bhāīyoṅ meṅ se tumhāre liye mujh sā ek nābī paidā karegā. 38 Yih wuhī hai, jo biyābān ki kalisiyā meṅ us firishte ke sāth, jo Koh i Sínā par us se hamkalām huā, aur hamāre bāpdādā ke sāth thā. Usī ko zinda kalām milā, ki ham tak pahunchā de; 39 magar hamāre bāpdādā ne

us kā farmānbardār honā na chāhā, balki us ko hatā diya, aur un ke dil Misr ki taraf māl hūe; 40 aur unhoṅ ne Hārūn se kahā, ki Hamāre liye aise ma'būd banā, jo hamāre āge āge chalen: kyūṅki yih Mūsā jo hamēṅ Misr ke mulk se nikāl lāyā, ham nahīn jānte ki wuh kyā huā. 41 Aur un dinōṅ meṅ unhoṅ ne ek bachhrā banāyā, aur us but ko qurbānī chārhāī, aur apne hāthoṅ ke kāmōṅ ki khushī manāī. 42 Pas Khudā ne muṅh moṅkar unheṅ chhor diya, ki āsmānī fauj ko pūjen; chunānchi nabīyoṅ ki kitāb meṅ likhā hai, ki

Al Isrāīl ke gharāne,

Kyā tum ne biyābān meṅ chālīs baras

Mujh ko zabīhe aur qurbānīyoṅ guzrānī?

43 Balki tum Molak ke khaime,

Aur Rifān deotā ke tāre ko liye phirte the,

Ya'nī un sūratōṅ ko, jinheṅ tum ne sijda karne ke liye banāyā thā:

Pas main tumheṅ Bābīl ke pare le jākar basāūngā.

44 Shahādāt kā khaime biyābān meṅ hamāre bāpdādā ke pās thā, jaisā ki Mūsā se kalām karnewāle ne hukm diya thā, ki jo namūna tú ne dekhā hai, usī ke muwāfiq ise banā. 45 Usī khaime ko hamāre bāpdādā āgle buzurgōṅ se hāsīl karke, Yahoshū' ke sāth lāe, jis waqt un qaumōṅ ki milkiyat par qabza kiya, jin ko Khudā ne hamāre bāpdādā ke sāmne nikāl diya, aur wuh Dāūd ke zamāne tak rahā. 46 Us par Khudā ki taraf se fazl huā, aur us ne darkhwāst ki, ki main Ya'qūb ke Khudā ke wāste maskan taiyār karūṅ. 47 Magar Sulaimān ne us ke liye ghar banāyā. 48 Lekin Bārī Ta'ālā hāth ke banāe hūe gharōṅ meṅ nahīn rahtā; chunānchi nabī kahtā hai, ki

49 Khudāwand farmatā hai;

Ā'smān merā taht,

Aur zamīn mere pāgw tale ki chauki hai:

Tum mere liye kaisā ghar banāoge,

Yā merī ārāmgāh kaun sī hai?

50 Kyā yih sab chīzeṅ mere hāth se nahīn banī?

51 Al gardankasho, aur dil aur kán ke nāmāhtūno, tum har waqt

Rúhu'l Quds kī mukhálafat karte ho; jaise tumháre bápádádá karte the, waise hí tum bhí karte ho. 52 Nabíon men se kis ko tumháre bápádádá ne nahín satáyá? Unhon ne to us Rástbáz ke áne kī peshkhabarí denewálon ko qatl kiyá; aur ab tum us ke pakarwánewále aur qátíl hūe: 53 tum ne firishton kī ma'rifat se sharí'at to pái, aur 'amal na kiyá.

54 Jab unhon ne yih báten sunín to jí men jal gaye, aur us par dánt písne lage. 55 Magar us ne Rúhu'l Quds se ma'múr hokar, ásmán kī taraf gaur se nazar kī, aur Khudá ká jalál, aur Yisú' ko Khudá kī dahiní taraf khará dekhkar 56 kahá, ki Dekho, main ásmán ko khulá húa, aur Ibn i A'dam ko Khudá kī dahiní taraf khará dekhtá hún. 57 Magar unhon ne bare zor se chillákar apne kán band kar liye, aur ek dil hokar us par jhapte; 58 aur shahr se báhar níkákar us ko sangsár karne lage: aur gawáhon ne apne kapre Shaúl nám ek jawán ke pángwon ke pás rakh diye. 59 Pas yih Stifanus ká sangsár karte rahe; aur wuh yih kahkar du'á mángtá rahá, ki Ai Khudáwand Yisú', merí rúh ko qubúl kar. 60 Phir wuh ghutne tekkar barí áwáz se pukará, ki Ai Khudáwand, yih gunáh un ke zimme na lagá:

8 aur yih kahkar so gayá. 1 Aur Shaúl us ke qatl par rází thá.

Usí dín us kálsiyá par jo Yaráshalem men thí, bará zulm barpá húa; aur rasúlon ke siwá sab log Yahúdiya aur Sámariya kī atráf men paráganda ho gaye. 2 Aur dándár log Stifanus ko dafn karne ke liye le gaye, aur us ká bará mátam kiyá. 3 Aur Shaúl kálsiyá ko is tarah tabáh kartá rahá, ki ghar ghar ghuske, aur mardon aur 'auraton ko ghasíkar qaid karátá thá.

4 Pas jo paráganda hūe the, wuh kalám kī khushkhabarí dete phire. 5 Aur Filippus shahr i Sámariya men jákar logon men Masíh kī manádi karne lagá. 6 Aur jo mu'jize Filippus dikhátá thá, logon ne unhen sunkar aur dekhkar bi'l ittifáq us kī báton par jí lagáyá. 7 Kyúnki bahutere logon men se nápak rúhen barí áwáz se chillá chillákar níkal gayín, aur bahut se masíj aur langre achche kiye gaye. 8 Aur us shahr men barí khushí hui.

9 Is se pahle Shama'un nám ek shakhs us shahr men jádúgarí kartá thá, aur Sámariya ke logon ko hairán rakhtá, aur yih kahtá thá, ki Main bhí koí bará shakhs hún. 10 Aur chhote se bare tak sab us kī taraf mutawajjih hote aur kahte the, ki Yih shakhs Khudá kī wuh Qudrat hai, jise Barí kahte hain. 11 Wuh is liye us kī taraf mutawajjih hote the, ki us ne barí muddat se apne jádú ke sabab un ko hairán kar rakkhá thá. 12 Lekin jab unhon ne Filippus ká yaqín kiyá, jo Khudá kī bádsháhat aur Yisú' Masíh ke nám kī khushkhabarí detá thá, to sab log, khwáh mard, khwáh 'aurat, baptisma lenne lage. 13 Aur Shama'un ne khud bhí yaqín kiyá; aur baptisma lekar Filippus ke sáth rahá kiyá, aur nishán aur bare bare mu'jize hote dekhkar hairán húa.

14 Jab rasúlon ne jo Yaráshalem men the suná, ki Sámariyon ne Khudá ká kalám qubúl kar liyá, to Patras aur Yúhanná ko un ke pás bhejá: 15 inhon ne jákar un ke liye du'á mángí, ki Rúhu'l Quds páen; 16 kyúnki wuh us waqt tak un men se kisi par názil na húa thá; unhon ne sirf Khudáwand Yisú' ke nám par baptisma liyá thá. 17 Phir inhon ne un par háth rakkhe, aur unhon ne Rúhu'l Quds páyá. 18 Jab Shama'un ne dekhá, ki rasúlon ke háth rakhne se Rúhu'l Quds diyá játa hai, to un ke pás rupaye lákar 19 kahá, ki Mujhe bhí yih íkhtiyár do, ki jis par main háth rakkhún, wuh Rúhu'l Quds páe. 20 Patras ne us se kahá; Tere rupaye tere sáth gárat hon, is liye ki tú ne Khudá kī bakhshish ko rupayon se hásil karne ká khayál kiyá. 21 Terá is amr men na hissa hai, na bakhra; kyúnki terá dil Khudá ke nazdík khális nahín. 22 Pas apní is badí se tauba kar, aur Khudáwand se du'á máng, ki sháyad tere dil ke is khayál kī mu'áfí ho; 23 kyúnki main dekhtá hún, ki tú pitt kī sí karwáha aur nárástí ke band men giriftár hai. 24 Shama'un ne jawáb men kahá; Tum mere liye Khudáwand se du'á mángo, ki jo báten tum ne kahín, un men se koí mujhe pesh na áe.

25 Phir wuh gawáhi dekar, aur Khudáwand ká kalám sunákar, Yaráshalem ko wápas hūe, aur Sámariyon

ke bahut se gānwon men khush-khabarī dete gaye.

26 Phir Khudāwand ke firishte ne Filippus se kahā, ki Uthkar dakkhin ki taraf us rāh tak jā, jo Yarūshalem se Azzāh ko jāti hai, aur jangal men hai. 27 Wuh uthkar rawāna huā; to dekho ek Habshī khoja ā rahā thā; wuh Habshion ki malika Kandāke kā ek wazīr, aur us ke sārē khazāne kā mukhtār thā; aur Yarūshalem men 'ibādat ke liye āyā thā. 28 Wuh apnī rath par baiṭhā huā, aur Yasha'yāh nabī ke sahīfe ko parṭā huā, wāpas jā rahā thā. 29 Rūh ne Filippus se kahā, ki Nazdīk jākar us rath ke sāth ho le. 30 Pas Filippus ne us taraf daurkar use Yasha'yāh nabī kā sahīfa parṭe sunā, aur kahā, ki Jo tū parṭā hai use samajhtā bhī hai? 31 Wuh bolā, Yih mujh se kyūnkar ho saktā hai, jab tak koī mujhe hidāyat na kare? Aur us ne Filippus se dar-khwāst kī, ki mere pās ā baiṭh. 32 Kitāb i muqaddas kī jo 'ibārat wuh parṭ rahā thā yih thī, ki

Log use bher kī tarah zabh karne ko le gaye,

Aur jis tarah barra apne bāl katarnewāle ke sāmne beza-bān hotā hai,

Usī tarah wuh apnā munh nahin kholtā.

33 Us kī pasthālī men us kā insāf na huā:

Aur kaun us kī nāsī kā hāl bayān karegā?

Kyūnki zamīn par se us kī zindagī mitāī jāti hai.

34 Khoje ne Filippus se kahā; Main terī minnat karke pūchhtā hūn, ki Nabī yih kis ke haqq men kahtā hai? apne, yā kisī dūsre ke? 35 Filippus ne apnī zabān kholkar usī nawishte se shurū' kiyā, aur use Yisū' kī khushkhabarī dī. 36 Aur rāh men chalte chalte, kisī pānī kī jagah par pahunchē. Khoje ne kahā; Dekh, pānī maujūd hai; ab mujhe bapṭisma lene se kaun sī chīz rokti hai? [37 Pas Filippus ne kahā, ki Agar tū dil o jān se imān lāe, to bapṭisma le saktā hai. Us ne jawāb men kahā, Main imān lātā hūn ki Yisū' Masīh Khudā kā Betā hai.] 38 Pas us ne rath ke kharā karne kā hukm diyā: aur Filippus aur khoja donon pānī men utar pāre; aur us ne us ko bap-

tisma diyā. 39 Jab wuh pānī men se nikalkar ūpar āe, to Khudāwand kī Rūh Filippus ko uthā le gayī, aur khoje ne use phir na dekha; kyūnki khushī kartā huā apnī rāh chālā gayā. 40 Aur Filippus Ashdod men ā niklā, aur Qaisariya men pahunchne tak sab shahron men khush-khabarī sunātā gayā.

9 Aur Shāul, jo abhī tak Khudāwand ke shāgirdon ke dhamkāne aur qatl karne kī dhun men thā, sardār kāhin ke pās gayā, 2 aur us se Damishq ke 'ibādat-khānon ke liye is mazmūn ke khatt mānge, ki jin ko wuh is Tarīq par pāe, khwāh mard, khwāh aurat, un ko bāndhkar Yarūshalem men lāe. 3 Jab wuh safar karte karte Damishq ke nazdīk pahunchā, to aisā huā ki yakāyak āsmān se ek nūr us ke girdāgird ā chamkā; 4 aur wuh zamīn par gir parā, aur yih āwāz sunī, ki Ai Shāul, ai Shāul, tū mujhe kyūn satātā hai? 5 Us ne pūchhā, ki Ai Khudāwand, tū kaun hai? Us ne kahā; Main Yisū' hūn, jīse tū satātā hai: 6 magar uth, shahr men jā, aur jo tujhe karnā chāhiye, wuh tujh se kahā jāegā. 7 Jo ādmī us ke hamrah the, wuh khāmosh khare rah gaye, kyūnki āwāz to sunte the, magar kisī ko dekhte na the. 8 Aur Shāul zamīn par se uthā; lekin jab ānkhen kholīn, to us ko kuchh na dikhāī diyā; aur log us kā hāth pakarke Damishq men le gaye. 9 Aur wuh tīn din tak na dekh sakā, aur na khāyā na piyā.

10 Damishq men Hananyāh nām ek shāgird thā. Us se Khudāwand ne royā men kahā, ki Ai Hananyāh! Us ne kahā; Ai Khudāwand, main hāzir hūn. 11 Khudāwand ne us se kahā; Uth, us kūche men jā jo Sīdhā kahlātā hai, aur Yahūdāh ke ghar men Shāul nām Tarsī ko puchh le; kyūnki dekh, wuh du'ā māng rahā hai; 12 aur us ne Hananyāh nām ek ādmī ko andar āte, aur apne ūpar hāth rakhte dekhā hai, tāki phir binā ho. 13 Hananyāh ne jawāb diyā, ki Ai Khudāwand, main ne bahut logon se is shakhs kā zikr sunā, ki is ne Yarūshalem men tere muqaddason ke sāth kaisī kaisī burāiyān kī hai. 14 Aur yahān is ko sardār kāhinon kī taraf se ikhtiyār milā hai, ki jo

log tera nam lete hain, un sab ko bandh le. 15 Magar Khudawand ne us se kaha, ki Tu ja; kyunki yih qaumon, badshahon, aur bani Israil par mera nam zahir karne ka mera chuna hua wasila hai. 16 Aur main use jata dunga, ki use mere nam ki khair kis qadr dukh uthana parega. 17 Pas Hananyah jakar us ghar mein dakhil hua; aur apne hath us par rakhkar kaha, ki Ai bhai Shaul, Khudawand, ya'ni Yisu, jo tujh par us rah mein jis se tu aya zahir hua tha, usi ne mujhe bheja hai, ki tu binai pae aur Ruhu'l Quds se bhar jae. 18 Aur fauran us ki ankhone se chhilke se gire, aur wuh bina ho gaya, aur uthkar baptisma liya; 19 phir kuchh khake taqat pai. Aur wuh kai din un shagirdon ke saath raha jo Damishq mein the. 20 Aur fauran 'ibadatkhanon mein Yisu ki manadi karne laga, ki wuh Khuda ka Beta hai. 21 Aur sab sunnewale hairan hokar kahne lage; Kyu yih wuh shaks nahin hai, jo Yarushalem mein is nam ke lenewalon ko tabah karti tha, aur yahan bhi si liye aya tha, ki un ko bandhkar sardar kahinon ke pas le jae? 22 Lekin Shaul ko aur bhi quwwat hasil hoti gayi, aur wuh is bat ko sabit karke ki Masih yhi hai, Damishq ke rahnewale Yahudion ko hairat dilata raha.

23 Aur jab bahut din guzar gaye, to Yahudion ne us ke mar dalne ki salah ki; 24 magar un ki sazish Shaul ko ma'lum ho gayi. Wuh to use mar dalne ke liye rat din darwazon par lage rahe; 25 lekin rat ko us ke shagirdon ne use lekar tokre mein bithaya aur diwar par se latkake utar diya.

26 Us ne Yarushalem mein pahunchkar, shagirdon mein mil jane ki koshish ki; aur sab us se darte the, kyunki un ko yaqin na ata tha, ki yih shagird hai. 27 Magar Bar Nabai ne use apne saath rasulon ke pas le jakar un se bayan kiya, ki is ne is is tarah rah mein Khudawand ko dekha, aur us ne is se baton kin, aur us ne Damishq mein kaisi dileri ke saath Yisu ke nam se manadi ki. 28 Pas wuh Yarushalem mein un ke saath ata jata raha, 29 aur dileri ke saath Khudawand ke nam ki manadi karti tha; aur Yunanimail Yahudion ke saath guftgu

aur bahs bhi karti tha; magar wuh us ke mar dalne ke darpai the. 30 Aur bhaiyon ko jab yih ma'lum hua to use Qaisariya mein le gaye, aur Tarsus ko rawana kar diya.

31 Pas tamam Yahudiya, aur Galil, aur Samariya mein kalisiya ko chain ho gaya, aur us ki taraqqi hoti gayi; aur wuh Khudawand ke khauf aur Ruhu'l Quds ki tasalli par chalti aur barhti jati thi.

32 Aur aisa hua ki Patras har jagah phirti hua, un muqaddason ke pas bhi pahuncha, jo Ludda mein rahte the. 33 Wahin Ainiyas nam ek masiuj ko paya jo ath baras se charpai par para tha. 34 Patras ne us se kaha; Ai Ainiyas! Yisu Masih tujhe shifa deti hai; uth, apni apni bistar bichha. Wuh fauran uth kar hua. 35 Tab Ludda aur Sharon ke sab rahnewale use dekhkar Khudawand ki taraf rui lae.

36 Aur Yafa mein ek shagird thi, Tabita nam, jis ka tarjuma Harni hai; wuh bahut hi nek kam aur khairat kiya karti thi. 37 Unhin dinon mein aisa hua ki wuh bimar hokar mar gayi, aur use nahakar balakhane mein rakh diya. 38 Aur chunki Ludda Yafa ke nazdik tha, to shagirdon ne yih sunkar ki Patras wahin hai, do admi bheje aur us se darkhwast ki, ki Hamare pas aane mein der na kar. 39 Patras uthkar un ke saath ho liya. Jab pahuncha, to use balakhane mein le gaye; aur sab bewa 'auraton roti hui us ke pas a kar hui, aur jo kurte aur kapre Harni ne un ke saath mein rahkar banate the dikhane lagin. 40 Patras ne sab ko bahar kar diya, aur ghutne tekkar du'a mangi; phir lash ki taraf mutawajjih hokar kaha, Ai Tabita, uth. Pas us ne ankhen khol di; aur Patras ko dekhkar uth baithi. 41 Us ne hath pakarke use uthaya, aur muqaddason aur bewa 'auraton ko bulakar use zinda un ke supard kiya. 42 Yih bat sare Yafa mein mashhur ho gayi; aur bahutere Khudawand par iman le ae. 43 Aur aisa hua ki wuh bahut din Yafa mein Shama'un nam dabbag ke han raha.

10 Qaisariya mein Kurneliyus nam ek shaks tha, wuh us palan ka subadar tha, jo Italiyan kahlati hai. 2 Wuh dindar tha,

aur apne sáre gharáne samet Khudá se darta thá, aur Yahúdíon ko bahut khairát detá, aur har waqt Khudá se du'á mángtá thá. 3 Us ne tísre pahar ke qaríb royá men sáf sáf dekhá, ki Khudá ká firishta mere pás ákar kahtá hai; Kurneliyus. 4 Us ne us ko gaur se dekhá, aur darke kahá; Khudáwand, kyá hai? Us ne us se kahá, ki Terí du'áen aur terí khairát yádgárl ke liye Khudá ke huzúr pahunchín. 5 Ab Yáfá men ádmí bhejkar, Shama'un ko, jo Patras kahlátá hai, bulwá le. 6 Wuh Shama'un dabbág ke hán mihmán hai, jis ká ghar samundar ke kanáre hai. 7 Aur jab wuh firishta chalá gayá, jis ne us se báten ki thin, to us ne do naukaron ko, aur un men se jo us ke pás házir rahá karte the ek dindár sipáhl ko buláyá; 8 aur sab báten un se bayán karke unhen Yáfá men bhejá.

9 Dústre din, jab wuh ráh men the, aur shahr ke nazdík pahunchte to Patras do pahar ke qaríb kothe par du'á mángne charhá. 10 Aur use bhúk lagi, aur kuchh khána cháhtá thá: lekin jab log taiyár kar rahe the, to us par bekhudí chhá gayí; 11 aur us ne dekhá, ki ásmán khul gayá, aur ek chíz, barí chádár kí manind cháron konon se latakti hui, zamín ki taraf utar rahí hai, 12 jis men zamín ke sab qism ke chaupáe, aur kire makaufe, aur hawá ke parande hain. 13 Aur use ek áwáz áí, ki Ai Patras, uth, zabh kar, aur khá. 14 Magar Patras ne kahá; Ai Khudáwand, hargiz nahín; kyúнки main ne kabhí koi harám yá nápak chíz nahín kháí. 15 Phir dúsrí bár use áwáz áí, ki Jín ko Khudá ne pák thahráyá hai, tá unhen harám na kah. 16 Tín bár aísá hí huá; aur fi'lfaur wuh chíz ásmán par uthá lí gayí.

17 Jab Patras apne dil men hairán ho rahá thá, ki yih royá jo main ne dekhí kyá hai, to dekho, wuh ádmí jinhen Kurneliyus ne bhejá thá, Shama'un ká ghar dar-yáft karke darwáze par á khare hue, 18 aur pukárke púchhne lage, ki Shama'un jo Patras kahlátá hai, yahín mihmán hai? 19 Jab Patras us royá ko soch rahá thá, to Rúh ne us se kahá, ki Dekh, tín ádmí tujhe púchh rahe hain; 20 pas

uthkar niche já, aur bekhatke un ke sáth ho le; kyúнки main ne hí un ko bhejá hai. 21 Patras ne utarkar un ádmíon se kahá; Dekho, jis ko tum púchhte ho, wuh main hí hún; tum kis sabab se áe ho? 22 Unhon ne kahá; Kurneliyus súbadár, jo rástbáz aur khudá-tars ádmí, aur Yahúdíon kí sárf qaum men neknám hai, us ne pák firishte se hidáyat páí, ki tujhe apne ghar bulákar tujh se kalám sune. 23 Pas us ne unhen andar bulákar un kí mihmání kí.

Aur dústre din wuh uthkar un ke sáth rawána huá, aur Yáfá men se ba'z bháí us ke sáth holiye. 24 Wuh dústre roz Qaisariya men dákhil hue. Aur Kurneliyus apne rishtadáron aur dilí doston ko jama' karke un kí ráh dekh rahá thá. 25 Jab Patras andar áne lagá, to aísá huá ki Kurneliyus ne us ká istiqbál kiyá, aur us ke qadamon men girke síjda kiyá. 26 Lekin Patras ne use uthákar kahá, ki Khará ho; main bhí to insán hún. 27 Aur us se báten kartá huá andar gayá, aur bahut se logon ko ikatthá pákar. 28 un se kahá; Tum to jánte ho, ki Yahúdí ko gairqaumwále se suhbat rakhní, yá us ke hán jáná nájáíz hai; magar Khudá ne mujh par záhír kiyá, ki main kisi ádmí ko najís yá nápak na kabún: 29 isí liye jab main buláyá gayá, to be'uzr chalá áyá. Pas ab main púchhtá hún, ki mujhe kis bát ke liye buláyá hai? 30 Kurneliyus ne kahá; Is waqt púre char roz hue, ki main apne ghar men tísre pahar kí du'á máng rahá thá; to dekho, ek shakhs chamakdár poshák pahíne hue mere sámné khará huá. 31 aur kahá, ki Ai Kurneliyus, terí du'á sun lí gayí, aur terí khairát kí Khudá ke huzúr yád hui. 32 Pas kisi ko Yáfá men bhejkar Shama'un ko, jo Patras kahlátá hai, apne pás bulá; wuh samundar ke kanáre Shama'un dabbág ke ghar men mihmán hai. 33 Pas usí dam main ne tere pás ádmí bheje; aur tú ne khúb kiyá jo á gayá. Ab ham sab Khudá ke huzúr házir hain, táki jo kuchh Khudáwand ne tujh se farmáyá hai, use sunen. 34 Patras ne zabán kholkar kahá;

Ab mujhe púra yaqín ho gayá, ki Khudá kisi ká tarafdár nahín:

35 balki har qaum men jo us se kartá aur rástbázi kartá hai, wuh us ko pasand áta hai. 36 Jo kalám us ne baní Isráil ke pás bhejá, jab ki Yisú' Masíh kí ma'rifat (jo sab ká Khudáwand hai) sulh kí khush-khabarí dí, 37 us bát ko tum jánte ho, jo Yuhanná ke baptisma kí manádí ke ba'd, Galíl se shurú' hokar, tamám Yahúdiya men mash-húr ho gayí; 38 kí Khudá ne Yisú' Násari ko Rúhu'l Quds aur qudrat se kis tarah masah kiyá: wuh bhalái kartá, aur un sab ko jo Iblís ke háth se zulm utháthe the, shifá detá phirá; kyúnci Khudá us ke sáth thá. 39 Aur ham un sab kámon ke gawáh hai, jo us ne Yahúdiyon ke mulk aur Yarúshalem men kiye; aur unhon ne us ko salib par latkakar már dálá. 40 Us ko Khudá ne tisre din jiláyá, aur zahir bhí kar diya, 41 na ki sári ummat par, balki un gawáhon par jo áge se Khudá ke chune hue the, ya'ní ham par, jinhon ne us ke murdon men se jí uthne ke ba'd us ke sáth kháyá piyá. 42 Aur us ne hamen hukm diya, ki Ummat men manádí karo aur gawáhi do, ki yih wuhí hai jo Khudá kí taraf se zindon aur murdon ká munsif muqarrar kiyá gayá. 43 Is shakhs kí sab nabí gawáhi dete hai, ki jo koí us par imán láegá, us ke nám se guná-hon kí mu'áfí hásil karegá.

44 Patras yih báten kah hí rahá thá, kí Rúhu'l Quds un sab par názil huá, jo kalám sun rahe the. 45 Aur Patras ke sáth jitne makhtún imándár áe the, wuh sab hairán hue, kí gairqaumon par bhí Rúhu'l Quds kí bakhshish jarí hui. 46 Kyúnci unhen tarah tarah kí zabánen bolte, aur Khudá kí barái karte suná. Patras ne jawáb diya; 47 Kyá koí pání se rok saktá hai, kí yih baptisma na páen, jinhon ne hamári tarah Rúhu'l Quds páya? 48 Aur us ne hukm diya, kí unhen Yisú' Masíh ke nám se baptisma diya jáe. Is par unhon ne us se darkhwást kí, kí chand roz hamare pás rah.

11 Aur rasúlon aur bháiyon ne jo Yahúdiya men the suná, kí gairqaumon ne bhí Khudá ká kalám qubúl kiyá. 2 Jab Patras Yarúshalem men áya, to makhtún

us se yih bahs karne lage, 3 kí Tú námakhtúnon ke pás gayá, aur un ke sáth kháná kháyá. 4 Patras ne shurú' se wuh amr tartibwár un se bayán kiyá, kí 5 Main Yáfá shahr men du'á máng rahá thá: aur bekhudí kí hálat men ek royá dekhi, kí koí chíz, barí chádar kí tarah charon konon se lataktí hui, ásmán se utarkar mujh tak áí. 6 us par jab main ne gaur se nazar kí, to zamín ke chaupáe, aur janglí jánwar, aur kíre makeñre, aur hawá ke par-ande dekhe; 7 aur yih áwáz bhí suní, kí Ai Patras, uth; zabh kar aur khá. 8 Lekin main ne kahá, kí Ai Khudáwand, hargiz nahín; kyúnci kabhi koí harám yá nápak chíz mere munh men nahín gayí. 9 Is ke jawáb men dúsrí bár ásmán se áwáz áí, kí Jin ko Khudá ne pák thahráyá hai, tú unhen harám na kah. 10 Tínn bár aisá hí huá: phir wuh sári chízen ásmán kí taraf khench lí gayín. 11 Aur dekho, usí dam tínn ádmí, jo Qaisariya se mere pás bheje gaye the, us ghar ke pás á khare hue, jis men ham the. 12 Rúh ne mujh se kahá, kí Tú bilá imtiyáz un ke sáth chalá já. Aur yih chha bhái bhí mere sáth ho liye; aur ham us shakhs ke ghar men dákhil hue. 13 Us ne ham se bayán kiyá, kí main ne firishte ko apne ghar men khare hue dekhi; jis ne mujh se kahá, kí Yáfá men ádmí bhejkar Shama'un ko bulwá le, jo Patras kahlátá hai. 14 Wuh mujh se aisí báten kahegá, jin se tú aur terá sára gharáná naját páegá. 15 Jab main kalám karne lagá, to Rúhu'l Quds un par is tarah názil huá, jis tarah shurú' men ham par názil huá thá. 16 Aur mujhe Khudáwand kí wuh bát yád áí, jo us ne kahí thí, kí Yuhanná ne to pání se baptisma diya; magar tum Rúhu'l Quds se baptisma páoge. 17 Pas jab Khudá ne un ko bhí wuhí ní-mat dí jo ham ko Khudáwand Yisú' Masíh par imán lákar milí thí, to main kaun thá, kí Khudá ko rok saktá? 18 Wuh yih sunkar chup rahe, aur Khudá kí barái karke kahá; To beshakk Khudá ne gairqaumon ko bhí zindagi ke liye tauba kí taufiq dí hai.

19 Pas jo log us musibat se pará-ganda ho gaye the, jo Stifanus ke

bá'is parí thí, wuh phirte phirte Píníke aur Kuprus aur Antákiya men pahunché, magar Yahúdíon ke síwá áur kisi ko kalám na sunáthe. 20 Lekin un men se chand Kuprusí aur Kurení the, jo Antákiya men ákar Yúnáníon ko bhí Khudáwand Yisú' kí khushkhabarí kí báten sunáne lage. 21 Aur Khudáwand ká háth un par thá; aur bahut se log imán lákar Khudáwand kí taraf rujú' hue. 22 Un logon kí khabar Yarúshalem kí kalísiyá ke kánog tak pahunchí; aur unhon ne Bar Nabá ko Antákiya tak bhejá. 23 Wuh pahunchkar, aur Khudá ká fazl dekhkar khush húa; aur un sab ko nasíhat kí, ki dilí iráde se Khudáwand se lípte raho: 24 kyün-ki wuh nek mard aur Rúhu'l Quds átur imán se ma'múr thá: aur bahut se log Khudáwand kí kalísiyá men á mile. 25 Phir wuh Shaúl kí talásh men Tarsus ko chalá gayá: 26 aur jab wuh milá, to use Antákiya men láyá. Aur aísá húa ki wuh sál bhar tak kalísiyá kí jamá'at men shámil hote, aur bahut se logon ko ta'lím dete rahe; aur shágird pahle Antákiya hí men Masíhí kahláe.

27 Unhín dínon men chand nabí Yarúshalem se Antákiya men áe. 28 Un men se ek ne, jis ká nám Agabus thá, khare hokar Rúh kí hidáyat se záhir kiyá, ki tamám dunyá men bará kál paregá; aur yih Klaudiyus ke 'ahd men wáqí' húa. 29 Pas shágirdon ne tajwíz kí, ki apne apne maqdúr ke muwáfiq Yahúdiya men rahnewále bháiyon kí khidmat ke liye kuchh bhejen. 30 Chunánci unhon ne aísá hí kiyá, aur Bar Nabá aur Shaúl ke háth buzurgon ke pás bhejá.

12 Us waqt men Herodes bád-sháh ne satáne ke liye kalísiyá men se ba'z par háth dala. 2 Aur Yúhanná ke bhái Ya'qúb ko talwár se qatl kiyá. 3 Jab dekhá, ki yih bát Yahúdíon ko pasand áí, to Patras ko bhí giriftár kar liyá. Aur yih 'I'd i Fatír ke din the. 4 Aur us ko pakarke qaid kiyá, aur nigahbání ke liye char char sipáhíon ke char pahron men rakkhá; is iráde se ki Fasah ke ba'd us ko logon ke sámne pesh kare. 5 Pas qaidkháne men to Patras kí nigahbání ho rahí thí: magar kalísiyá

us ke liye ba dil o ján Khudá se du'á máng rahí thí. 6 Aur jab Herodes use pesh karne ko thá, to usí ráat Patras do zanjíron se bandhá húa do sipáhíon ke darmiyán sotá thá: aur pahrewále darwáze par qaidkháne kí nigahbání kar rahe the; 7 ki dekho, Khudáwand ká ek firishta á khará húa, aur us kóthrí men núr chamak gayá: aur us ne Patras kí paslí par háth márkar use jagáyá aur kahá, ki Jald uth. Aur zanjíron us ke háthon men se khul parín. 8 Phir firishte ne us se kahá; Kamar bándh, aur apní jútí pahin le. Us ne aísá hí kiyá. Phir us ne us se kahá, ki Apná choga pahinkar mere píchhe ho le. 9 Wuh nikalkar us ke píchhe ho liyá, aur yih na jána, ki jo kuchh firishte kí taraf se ho rahá hai wuh wáqa'í hai, balki yih samjhá, ki royá dekh rahá hún. 10 Pas wuh pahle aur दूसरे halqe men se nikalkar, us lohe ke phátak par pahunché, jo shahr kí taraf hai; wuh ap se ap un ke liye khul gayá: pas wuh nikalkar kúche ke us síre tak gaye; aur fauran firishta us ke pás se chalá gayá. 11 Aur Patras ne hosh men ákar kahá, ki Ab main ne sach sach ján liyá, ki Khudáwand ne apná firishta bhejkar mujhe Herodes ke háth se chhurá liyá, aur Yahúdí qaum kí sári ummed tof dí. 12 Aur is par gaur karke us Yúhanná kí máng Maryam ke ghar áyá, jo Marqus kahlátá hai: wahán bahut se ádmí jama' hokar du'á máng rahe the. 13 Jab us ne phátak kí khiṛkí khat-khatáí, to Rude nám ek laundí áwáz sunne áí; 14 aur Patras kí áwáz pahchánkar khushí ke máre phátak na kholá, balki daurkar andar khabar kí, ki Patras phátak par khará hai. 15 Unhon ne us se kahá; Tú díwání hai. Lekin wuh yaqín se kahtí rahí, ki yún hí hai. Unhon ne kahá, ki Us ká firishta hogá. 16 Magar Patras khatkhatátá rahá: pas unhon ne khiṛkí kholí, aur us ko dekhkar hairán ho gaye. 17 Us ne unhen háth se ishára kiyá, ki chup rahen, aur un se bayán kiyá, ki Khudáwand ne mujhe is is tarah qaidkháne se nikálá. Phir kahá, ki Ya'qúb aur bháiyon ko is bát kí khabar kar dená; aur rawána hokar दूसरी jagah chalá gayá. 18 Jab

subh hūl, to sipāhī babut ghabrāe, ki Patras kyā huā. 19 Jab Herodes ne us ki talāsh ki aur na pāyā, to pahrewālōn ki tahqīqāt karke un ke qatl karne kā hukm diyā; aur Yahūdiya ko chhōṭkar Qaisariya men jārahā.

20 Aur wuh Sūr aur Saidā ke logon se nihāyat nākhush thā. Pas wuh ek dil hokar us ke pās āe, aur bādshāh ke bājib Blastus ko apnī taraf karke sulh chāhī, is liye ki un ke mulk ko bādshāh ke mulk se rasad pahunchī thī. 21 Pas Herodes ek din muqarrar karke, aur shāhāna poshāk pahinkar takht i 'adālat par baithā, aur un se kalām karne lagā. 22 Log pukār uthe, ki Yih to Khudā ki āwāz hai, na insān ki. 23 Usī dam Khudā ke firishte ne use mārā, is liye ki us ne Khudā ki tamjīd na ki: aur wuh kīre parke mar gayā.

24 Magar Khudā kā kalām taraqqī kartā aur phailtā gayā.

25 Aur Bar Nabā aur Shāūl apnī khidmat pūrī karke, aur Yūhannā ko jo Marqus kahlātā hai sāth lekar, Yarūshalem se wāpas āe.

13 Antākiya men, us kalisiyā ke muta'alliq jo wahān thā, kāi nabī aur mu'allim the, ya'nī Bar Nabā, aur Shama'un jo Kālā kahlātā hai, aur Lūkiyus Kurenī, aur Manāhem jo chauthāi mulk ke hākīm Herodes ke sāth palā thā, aur Shāūl. 2 Jab wuh Khudāwand ki 'ibādat kar rahe, aur roze rakh rahe the, to Rūhu'l Quds ne kahā, ki Mere liye Bar Nabā aur Shāūl ko us kām ke wāste makhsūs kar do, jis ke wāste main ne un ko bulāyā hai. 3 Tab unhon ne roza rakhkar, aur du'ā māngkar, aur un par hāth rakhkar, unhen rukhsat kiyā.

4 Pas wuh Rūhu'l Quds ke bheje hue Silūkiya ko gaye, aur wahān se jahāz par Kuprus ko chale. 5 Aur Salamis men pahunchkar, Yahūdion ke 'ibādatkhānon men Khudā kā kalām sunāne lage; aur Yūhannā un kā khādim thā. 6 Aur us tamām tūpū men hote hue Pāfus tak pahunchē; wahān unhen ek Yahūdī jādūgar aur jhūthā nabī, Bar Yisū, nām, milā. 7 Wuh Sirgiyus Paulus sūbe ke sāth thā, jo sāhib i tamīz thā. Is ne Bar Nabā aur Shāūl ko bulākar, Khudā kā kalām sunnā chāhā. 8 Magar Ilmās jādūgar ne,

(ki yih us ke nām kā tarjuma hai, un ki mukhālafat ki, aur sūbe ko imān lāne se roknā chāhā. 9 Aur Shāūl ne, jis kā nām Paulus bhī hai, Rūhu'l Quds se bharkar us par gaur se nazar ki. 10 aur kahā, ki Ai Iblīs ke farzand, tū jo tamām makkārī aur shārārat se bhārā huā, aur har tarah ki neki kā dushman hai, kyā Khudāwand ki sīdhī rāhon ko bigārne se bāz na āegā? 11 Ab dekh, tujh par Khudāwand kā gazab hai, aur tū andhā hokar kuchh muddat tak sūraj ko na dekhegā. Usī dam kohar aur andherā us par chhā gayā; aur wuh dhūndhtā phirā, ki koi us kā hāth pakarke le chale. 12 Tab sūba yih mājarā dekhkar, aur Khudāwand ki ta'lim se halrān hokar, imān le āyā.

13 Phir Paulus aur us ke sāth Pāfus se jahāz par rawāna hokar, Pamfūliya ke Pirga men āe: aur Yūhannā un se judā hokar, Yarūshalem ko wāpas chālā gayā. 14 Aur wuh Pirga se chalkar Pisidiya ke Antākiya men pahunchē; aur Sabt ke din 'ibādatkhāne men jā baithē. 15 Phir Tauret aur nabion ki kitāb ke parhne ke ba'd 'ibādatkhāne ke sardāron ne unhen kahlā bhejā, ki Ai bhāiyo, agar logon ki nasihat ke wāste tumbāre dil men koi bāt ho, to bayān karo. 16 Pas Paulus ne khare hokar aur hāth se ishāra karke kahā;

Ai Isrāīlīo, aur ai khudātarso, suno. 17 Is ummat i Isrāīl ke Khudā ne hamāre bāpdādā ko chun liyā, aur jab yih ummat Misr ke mulk men pardesiyon ki tarah rahtī thī, to us ko sarbaland kiyā, aur zabardast hāth se unhen wahān se nikāl lāyā. 18 Aur koi chālīs baras tak biyābān men un ki 'adaton ki bardāshht kartā rahā. 19 Aur Kan'an ke mulk men sāt qaumon ko gārat karke, takhmīnan sārhe chār sau baras men un kā mulk in ki mīrās kar diyā. 20 Aur in bāton ke ba'd Samwil nabī ke zamāne tak un men qāzī muqarrar kiye. 21 Is ke ba'd unhon ne bādshāh ke liye darkhwāst ki: aur Khudā ne Binyāmīn ke qabīle men se ek shakhs, Shāūl Qish ke bete ko chālīs baras ke liye un par muqarrar kiyā. 22 Phir use ma'zūl karke Dāūd ko un kā bādshāh banāyā; jis ki bābat us ne yih

gawáhi dí, ki Mujhe ek shakhs Yishai ká betá Dáúd mere dil ke muwáfiq mil gayá; wuhí merí tamám marziyon ko purá karegá. 23 Isí ki nasil men se Khudá ne apne wa'de ke muwáfiq Isráil ke pás ek munjí, ya'ní 'Yisú' ko bhej diya; 24 jis ke áne se pahle Yúhanná ne Isráil kí tamám ummat ke sámnne tauba ke baptismá kí manáadí ki. 25 Aur jab Yúhanná apná daur purá karne ko thá, to us ne kahá, ki Tum mujhe kyá samajhte ho? Main wuh nahín; balki dekho, mere ba'd wuh shakhs ánewálá hai, jis ke pánwon kí jútíyon ká tasma main kholne ke láiq nahín. 26 Ai bháiyó, Ibráhím ke farzando, aur 'ái khudátarso, is naját ká kalám hamáre pás bhejá gayá. 27 Kyúнки Yarusálem ke rahnewálon aur un ke sardáron ne na use pahcháná, aur na nabíon kí báten samjhin, jo har Sabt ko sunái játí hain; is liye us par fatwá dekar un ko purá kiya. 28 Aur agarchi us ke qatl kí koi wájh na milí, taubhi unhon ne Pilátus se us ke qatl kí darxhwást kí. 29 Aur jo kuchh us ke haqq men likhá thá, jab us ko tamám kar chuke, to use salib par se utárkar qabr men rakkhá. 30 Lekin Khudá ne use murdon men se jiláyá; 31 aur wuh bahut dinon tak un ko dikhái diya, jo us ke sáth Galíl se Yarusálem men áe the; ummat ke sámnne ab wuhí us ke gawáh hain. 32 Aur ham tum ko us wa'de ke báre men, jo bápádá se kiya gayá thá, yih khushkhabarí dete hain, 33 ki Khudá ne 'Yisú' ko jilákar, hamári aulád ke liye usí wa'de ko purá kiya; chünánci dúsre Mazmúr men likhá hai, ki Tú merá betá hai, áj tú mujh se paidá huá. 34 Aur us ke is tarah murdon men se jiláne ki bábat, ki phir kabhi na mare, us ne yun kahá, ki Main Dáúd kí pák aur sachchi ní'maten tumhen dungá. 35 Chünánci wuh ek áur Mazmúr men bhi kahtá hai, ki Tú apne Muqaddas ke sarne kí naubat pahunchne na degá. 36 Kyúнки Dáúd to apne waqt men Khudá kí marzi ká tabí'dár rahkar so gayá, aur apne bápádá se já milá, aur us ke sarne kí naubat pahunchí; 37 magar jis ke Khudá ne jiláyá, us ke sarne kí naubat nahín pahunchí. 38 Pas, ai bháiyó, tumhen ma'lúm ho, ki usí ke

wasile se tum ko gunáhon kí mu'áfi kí khabar dí játí hai. 39 Aur Musá kí shari'at ke bá'is jin báton se tum barí nahín ho sakte the, un sab se har ek imán lánewálá us ke bá'is barí hotá hai. 40 Pas khabardár, aisé na ho ki jo nabíon kí kitáb men áya hai, wuh tum par sádiq áe, ki

41 Ai tahqír karnewálo, dekho, ta-'ajjub karo, aur mit jáo;

Kyúнки main tumháre zamáne men ek kám kartá hún,

Aisé kám, ki agar koi tum se bayán kare, to kabhi us ká yaqin na karoge.

42 Un ke báhar játe waqt log miánat karne lage, kí agle sabt ko bhi yih báten hamen sunái jáen.

43 Jab majlis barkhwást hui, to bahut se Yahúdí aur khudáparast naumuríd Yahúdí Paulus aur Bar Nabá ke píchhe ho liye. Unhon ne un se kalám kiya, aur targíb dí, ki Khudá ke fazi par qáim raho.

44 Dúsre Sabt ko taqriban sára shahr Khudá ká kalám sunne ko ikatthá huá. 45 Magar Yahúdí itni bhir dekhkar hasad men bhar gaye,

aur Paulus kí báton kí mukhálafat karne, aur kufr bakne lage. 46 Paulus aur Bar Nabá diler hokar bole, ki

Zarúr thá ki Khudá ká kalám pahle tumhen sunáya jáe. Lekin chünki tum us ko radd karte ho, aur apne

áp ko hamesha kí zindagi ke ná-qábil thahráte ho, to dekho, ham gairqaumon kí taraf mutawajjih hote hain.

47 Kyúнки Khudáwand ne hamen yih hukm diya hai, ki

Main ne tujh ko gairqaumon ke liye núr muqarrar kiya,

Táki tú zamín kí intihá tak naját ká bá'is ho.

48 Gairqaumwále yih sunkar khush hue, aur Khudá ke kalám kí barái karne lage; aur jitne hamesha kí zindagi ke liye muqarrar kiye gaye the, imán le áe. 49 Aur us tamám 'iláqe men Khudá ká kalám phail gayá. 50 Magar Yahúdíon ne khudáparast aur 'izzatwáli 'auraton aur shahr ke raíson ko ubhárá, aur

Paulus aur Bar Nabá ke satáne par ámada karke, inhen apní sarhaddon se nikál diya. 51 Yih apne pánwon kí khák un ke sámnne jhárkar Iku-niyum ko gaye. 52 Magar shágird khushí aur Rúhu'l Quds se ma'múr hote rahe.

14 Aur Ikuniyum men aísá huá ki wuh sáth sáth Yahúdíon ke 'ibádatkháne men gaye, aur aísí taqrír kí, ki Yahúdíon aur Yúnáníon donon kí ek barí jamá'at imán le áí. 2 Magar náfarmán Yahúdíon ne gairqaumon ke dílon men josh paidá karke, un ko bháiyon kí taraf se badgumán kar díyá. 3 Pas wuh bahut 'arse tak wahán rahe, aur Khudáwand ke bharose par dílerí se kalám karte the; aur wuh un ke háthon se nisháni aur 'ajíb kám karáke apne fazl ke kalám kí gawáhi detá thá. 4 Lekin shahr ke logon men phút par gayí: ba'z Yahúdíon kí taraf ho gaye, aur ba'z rasúlon kí taraf. 5 Magar jab gairqaumwále aur Yahúdí unhen be'iz-zat aur sangsár karne ko, apne sardáron samet un par charhe; 6 to wuh is se wáqif hokar Lukáuniya ke shahron Lustra aur Dirbe aur un ke girdnawáh men bhág gaye; 7 aur wahán khushkhabarí sunáte rahe.

8 Aur Lustra men ek shakhs bal-thá thá, jo pánwon se láchár thá; wuh janam ká langrá thá, aur kabhí ná chálá thá. 9 Wuh Paulus ko báten karte sun rahá thá; aur jab is ne us kí taraf gaur karke dekhá, kí us men shifá páne ke láiq imán hai, 10 to barí áwáz se kahá, kí Apne pánwon ke bal sídhá khará ho já. Pas wuh uchhalkar chalne phirne lagá. 11 Logon ne Paulus ká yih kám dekhkar, Lukáuniya kí bolí men baland áwáz se kahá, kí A'dmíon kí súrat men deotá utarkar hamáre pás áe hain. 12 Aur unhon ne Bar Nabá ko Zyús kahá, aur Paulus ko Hirmes, is liye kí yih kalám karne men sabqat rakhtá thá. 13 Aur Zyús ke us mandir ká pujári, jo un ke shahr ke sámne thá, bail aur phúlon ke hár phátak par lákar, logon ke sáth qurbáni karní cháhtá thá. 14 Jab Bar Nabá aur Paulus rasúlon ne yih suná, to apne kapre phákar logon men já kúde, aur pukár pukárkar 15 kahne lage, kí Logo, tum yih kyá karte ho? ham bhí tumhare hamtabí'at insán hain, aur tumhen khushkhabarí sunáte hain, táki in bátíl chizon se kanára karke us zinda Khudá kí taraf phiro, jis ne ásmán aur zamín aur samundar aur jo kuchh un men

hai paidá kiya: 16 us ne agle zamáne men sab qaumon ko apní apní ráh chalne díyá. 17 Táham us ne apne áp ko begawáh na chhorá; chunánchi us ne mihrbáníán kí, aur ásmán se tumhare liye pání barsáya, aur barí barí paidáwar ke mausím 'atá kiye, aur tumhare dílon ko khurák aur khushí se bhar díyá. 18 Yih báten kahkar bhí logon ko mushkil se roká, kí un ke liye qurbáni na karen.

19 Phir ba'z Yahúdí Antákiya aur Ikuniyum se áe; aur logon ko apní taraf karke, Paulus ko sangsár kiya, aur us ko murda samajhkar shahr ke báhar ghasít le gaye. 20 Magar jab shágird us ke girdágird á khare hue, to wuh uthkar shahr men áya: aur dúsre díin Bar Nabá ke sáth Dirbe ko chálá gayá. 21 Aur wuh us shahr men khushkhabarí sunákar, aur bahut se shágird karke, Lustra, aur Ikuniyum, aur Antákiya ko wápas áe, 22 aur shágirdon ke dílon ko mazbút karte, aur yih nasíhat dete the, kí imán par qáim raho, aur kahte the; Zarúr hai kí ham bahut musíbaton sahkar Khudá kí bádsháhat men dákhil hon. 23 Aur unhon ne har ek kalísiyá men un ke liye buzurgon ko muqarrar kiya, aur roze se du'á mángkar, unhen Khudáwand ke supurd kiya, jis par wuh imán láe the. 24 Aur Pisidiya men se hote hue Pamfúliya men pahunche. 25 Aur Pirga men kalám sunákar, Attaliya ko gaye; 26 aur wahán se jaház par us Antákiya men áe, jahán us kám ke liye, jo unhon ne ab purá kiya, Khudá ke fazl ke supurd kiye gaye the. 27 Wahán pahunchkar unhon ne kalísiyá ko jama' kiya, aur un ke sámne bayán kiya, kí Khudá ne hamarí ma'rifat kyá kuchh kiya, aur yih kí us ne gairqaumon ke liye imán ká darwáza khol díyá. 28 Aur wuh shágirdon ke pás muddat tak rahé.

15 Phir ba'z log Yahúdiya se ákar bháiyon ko ta'lím देने lage, kí Agar Musá kí rasm ke muwáfíq tumhárá khatna na ho, to tum naját nahín pá sakte. 2 Pas jab Paulus aur Bar Nabá kí un se bahut takráar aur bahs hui, to kalísiyá ne yih tháhráya, kí Paulus aur Bar Nabá, aur un men se chand

shakhs is mas'ale ke liye rasūlon aur buzurgon ke pās Yarūshalem jāen. 3 Pas kalisiyā ne un ko rawana kiya, aur wuh gairqaumon ke rujū' lāne kā bayān karte hue Pntke aur Sāmariya se guzre; aur sab bhāiyon ko bahut khush karte gaye. 4 Jab Yarūshalem men pahunchē, to kalisiyā aur rasūl aur buzurg un se khushī ke sāth mile, aur unhon ne sab kuchh bayān kiya, jo Khudā ne un ki ma'rifat kiya thā. 5 Magar Farisyon ke firqe men se jo imān lāe the, un men se ba'z ne uthkar kahā, ki Un kā khatna karānā, aur un ko Mūsā ki shari'at par 'amal karne kā hukm denā zarūr hai.

6 Pas rasūl aur buzurg is bāt par gaur karne ke liye jama' hue. 7 Aur bahut bahs ke ba'd, Patras ne khare hokar un se kahā, ki

Ai bhāiyo, tum jānte ho ki bahut 'arsa hūā, jab Khudā ne tum logon men se mujhe chunā, ki gairqaumon merī zabān se khushkhabarī kā kalām sunkar imān lāen. 8 Aur Khudā ne, jo dilon ki jāntā hai, un ko bhi hamārī tarah Rūhu'l Quds dekar un ki gawāhī dī; 9 aur imān ke wasīle se un ke dil pak karke, ham men aur un men kuchh farq na rakkhā. 10 Pas ab tum shāgirdon ki gardan par aisā jūā rakkhar, jis ko na hamāre bāpdādā uthā sakte the, na ham, Khudā ko kyūn āzmāte ho? 11 Hālānki ham ko yaqīn hai, ki jis tarah wuh Khudāwand Yisū' ke fazl hī se najāt pāenge, usī tarah ham bhi pāenge.

12 Phir sārī jamā'at chup rahī, aur Paulus aur Bar Nabā kā bayān sunne lagī, ki Khudā ne un ki ma'rifat gairqaumon men kaise kaise nishān aur 'ajīb kām zāhir kiye. 13 Jab wuh khāmosh hue, to Ya'qūb kahne lagā, ki

Ai bhāiyo, merī suno: 14 Shama'un ne bayān kiya hai, ki Khudā ne pahle pahle gairqaumon par kis tarah tawajjuh ki, tāki un men se apne nām ki ek ummat banā le. 15 Aur nabion ki bāteṅ bhi is ke mutābiq haiṅ; chunānchi likhā hai, ki

16 In bāteṅ ke ba'd main phir ākar,

Dāūd ke gire hue khaime ko uthāungā;

Aur us ke phate tūte ki marammat karke,

Use kharā karungā:

17 Tāki bāqī admī,
Ya'nī sab qaumen jo mere nām ki kahlātī haiṅ,

Khudāwand ko talāsh karen.

18 Yih wuhī Khudāwand farmātā hai jo dunyā ke shurū' se in bāton ki khabar detā āyā hai.

19 Pas merā faisala yih hai, ki jo gairqaumon men se Khudā ki taraf rujū' hote haiṅ, ham un ko taklīf na den; 20 magar un ko likh bhejen, ki buton ki makrūhāt, aur harām-kārī, aur galāghonṭe hue jānwaron, aur lahū se parhez karen. 21 Kyūn ki qadīm zamāne se har shahr men Mūsā ki Tauret ki manādī karne-wāle hote chale āe haiṅ, aur wuh har Sābt ko 'ibādatkhānon men sunāī jāti hai.

22 Is par rasūlon aur buzurgon ne, sārī kalisiyā samet, munāsib jānā, ki apne men se chand shakhs chunkar, Paulus aur Bar Nabā ke sāth Antākiya ko bhejen; ya'nī Yahūdāh ko jo Bar Sabbā kahlātā hai, aur Silās ko; yih shakhs bhāiyon men muqaddam the: 23 aur un ke hāth yih likh bhejā, ki Antākiya aur Sūriya aur Kilikiya ke rahnewāle bhāiyon ko, jo gairqaumon men se haiṅ, rasūlon aur buzurg bhāiyon kā salām pahunchē. 24 Chūnki ham ne sunā hai, ki ba'z ne ham men se, jin ko ham ne hukm na diya thā, wahān jākar tumhen apnī bāteṅ se ghabrā diya, aur tumhare dilon ko ulā diya; 25 is liye ham ne ek dil hokar munāsib jānā, ki ba'z chūne hue admion ko apne 'azīzon Bar Nabā aur Paulus ke sāth tumhare pās bhejen: 26 yih donon aise admī haiṅ, jinhon ne apnī jānen hamāre Khudāwand Yisū' Masīh ke nām par nīsār kar rakkhi haiṅ. 27 Chunānchi ham ne Yahūdāh aur Silās ko bhejā hai; wuh yihī bāteṅ zabānī bhi bayān karenge. 28 Kyūnki Rūhu'l Quds ne aur ham ne munāsib jānā, ki in zarūrī bāteṅ ke siwā, tum par aur bojh na dālen; 29 ki tum buton ki qurbānon ke gosht se, aur lahū, aur galāghonṭe hue jānwaron, aur harām-kārī se parhez karo; agar tum in chizon se apne āp ko bachāe rakkhoge, to salāmat rahoge. Wa's salām.

30 Pas wuh rukhsat hokar Antākiya men pahunchē; aur jamā'at

ko ikatthá karke khatt de diya. 31 Wuh parhkar us ke tasallí/bakhsh mazmún se khush húa. 32 Aur Yahúdáh aur Sílás ne, jo khud bhí nabí the, bháiyon ko bahut sí nasihat karke mazbút kar diya. 33 Wuh chand roz rahkar, aur bháiyon se salámatí kí du'á lekar, apne bhejnewálon ke pás rukhsat kar diye gaye. [34 Lekin Sílás ko wahán rahná achchhá lagá.] 35 Magar Paulus aur Bar Nabá Antákiya hí men rahe; aur bahut se áur logon ke sáth Khudá-wand ká kalám síkháte, aur us kí manádí karte rahe.

36 Chand roz ba'd Paulus ne Bar Nabá se kahá, ki Jin jin shahron men ham ne Khudá ká kalám sunáyá thá, áo phir un men chalkar bháiyon ko dekhen, ki kaise hain. 37 Aur Bar Nabá kí saláh thí, ki Yúhanná ko, jo Marqus kahlátá hai, apne sáth le chalen. 38 Magar Paulus ne yih munásib na jáná, ki jo shakhs Pamfúliya men kanára karke us kám ke liye un ke sáth na gayá thá, us ko hamráh le chalen. 39 Pas un men aísí sakht takrár hui, ki ek dúsre se judá ho gaye, aur Bar Nabá Marqus ko lekar jaház par Kuprus ko rawána húa; 40 magar Paulus ne Sílás ko pasand kiyá, aur bháiyon kí taraf se Khudá-wand ke fazl ke supurd hokar rawána húa. 41 Aur kalisiyáon ko mazbút kartá húa Súriya aur Kilikiya se guzrá.

16 Phir wuh Dirbe aur Lustra men bhí pahunchá, to dekho, wahán Tímuthiyus nám ek shágird thá; us kí man to Yahúdan thí, jo imán le áí thí; magar us ká báp Yúnání thá. 2 Wuh Lustra aur Ikuniyum ke bháiyon men neknám thá. 3 Paulus ne cháhá, ki yih mere sáth chale; pas us ko leke un Yahúdíon ke sabab, jo us nawáh men the, us ká khatna kar diya, kyúnci wuh sab jánte the ki is ká báp Yúnání hai. 4 Aur wuh jin jin shahron men guzarte the, wahán ke logon ko wuh ahkám 'amal karne ke liye pahuncháte játe the, jo Yarúshalem ke rasúlon aur buzurgon ne jári kiye the. 5 Pas kalisiyáen imán men mazbút, aur shumár men roz ba roz ziyáda hotí gayin.

6 Aur wuh Frúgiya aur Galatiya ke 'iláqe men se guzre, kyúnci Rúhu'l Quds ne unhen A'siya men

kalám sunáne se mana' kiyá. 7 Aur unhon ne Músiya ke qaríb pahunchkar Bitúniya men jáne kí koshish kí; magar Yisú' kí Rúh ne unhen jáne na diya. 8 Pas wuh Músiya se guzarkar Troás men áe. 9 Aur Paulus ne rát ko royá men dekhá, ki ek Makiduní ádmí khará húa us kí minnat karke kahtá hai, ki Pár utarkar Makiduniya men á, aur hamári madad kar. 10 Us ke royá dekhte hí ham ne fauran Makiduniya men jáne ká iráda kiyá, kyúnci ham is se yih samjhe, ki Khudá ne unhen khushkhabarí dene ke liye ham ko buláyá hai.

11 Pas Troás se jaház par rawána hokar ham sídhe Samutráke men, aur dúsre din Niyápolis men áe; 12 aur wahán se Filippí men pahunché, jo Makiduniya ká shahr, aur us qismat ká sadr, aur Romíon kí bastí hai; aur ham chand roz us shahr men rahe. 13 Aur Sabt ke din shahr ke darwáze ke báhar nadí ke kanáre gaye, jahán samjhe kí du'á mángne kí jagah hogí; aur baithkar un 'auraton se jo ikatthí hui thín, kalám karne lage. 14 Aur Thuátíra shahr kí ek khudáparast 'aurat Ludiya nám qirmiz bechnewáli bhí suntí thí: us ká dil Khudá-wand ne kholá, táki Paulus kí báton par tawajjuh kare. 15 Aur jab us ne apne gharáne samet baptisma le liya, to minnat karke kahá, ki Agar tum mujhe Khudá-wand kí imándár bandí samajhte ho, to chalkar mere ghar men raho. Pas us ne hamen majbúr kiyá.

16 Jab ham du'á mángne kí jagah já rahe the, to aísá húa ki hamen ek laundí milí, jis men gaibdán ruh thí; wuh gaibgoí se apne málíkon ke liye bahut kuchh kamátí thí. 17 Wuh Paulus ke aur hamáre píchhe ákar chilláne lagi, ki Yih ádmí Khudá Ta'álá ke bande hain, jo tumhen naját kí ráh batáte hain. 18 Wuh bahut dinon tak aísá hí kartí rahí. A'khir Paulus sakht ranjída húa, aur phirkar us ruh se kahá, ki Main tujhe Yisú' Masih ke nám se hukm detá hún, ki is men se nikal já. Wuh usí gharí nikal gayí.

19 Jab us ke málíkon ne dekhá, ki hamári kamái kí ummed játi rahí, to Paulus aur Sílás ko pakarkar hákimon ke pás chauk men khepch

le gaye, 20 aur unhen faujdāri ke hākimon ke āge le jākar kahā, ki Yih ādmī jo Yahūdī hain, hamāre shahr men barī khalbalī dālte hain, 21 aur aisi rasmen batāte hain, jin kā qubūl karnā aur 'amal men lānā ham Romīon ko rawā nahīn. 22 Aur 'āmin log bhī muttāfiq hokar un ki mukhālafat par āmāda hue, aur faujdāri ke nākimon ne un ke kapre phārkār utār dāle aur bed mārne kā hukm diyā; 23 aur bahut se bed lagwākar unhen qaidkhāne men dālā, aur dāroga ko tākid kī, ki barī hoshyārī se un kī nigahbānī kare. 24 Us ne aisi hukm pākār unhen andar ke qaidkhāne men dāl diyā, aur un ke pānw kāth men thonk diye. 25 A'dhī rāt ke qarīb Paulus aur Silās du'ā māng rahe, aur Khudā kī hamd ke gīt gā rahe the, aur qaidī sun rahe the, 26 ki yakāyak barā bhaunchāl āyā, yahān tak ki qaidkhāne kī neo hīl gayī; aur usī dam sab darwāze khul gaye; aur sab kī beriyān khul parīn. 27 Aur dāroga jāg uthā, aur qaidkhāne ke darwāze khule dekhkar samjhā, ki qaidī bhāg gaye; pas talwār khenchkar apne āp ko mār dālnā chāhā. 28 Lekin Paulus ne barī āwāz se pukārke kahā, ki Apne taīn nuqsān na pahunchā, kyūnki ham sab maujūd hain. 29 Wuh chirāg māngwākar andar jā kūdā, aur kānpā huā Paulus aur Silās ke āge girā, 30 aur unhen bāhar lākar kahā, ki Aī sālībo, main kyā karūn ki najāt pāūn? 31 Unhon ne kahā; Khudāwand Yisū' par imān lā, to tū aur terā gharānā najāt pāegā. 32 Aur unhon ne us ko aur us ke sāre gharwālon ko Khudāwand kā kalām sunāyā. 33 Aur us ne rāt ko usī gharī unhen le jākar un ke zakhm dhoe, aur usī waqt apne sab logon samet baptisma liyā. 34 Aur unhen ūpar ghar men le jākar dastarkhwan bichhāyā, aur apne sāre gharāne samet Khudā par imān lākar barī khushī kī. 35 Jab din huā, to faujdāri ke hākimon ne hawāldāron kī ma'rifat kahlā bhejā, ki Un ādmīon ko chhor de. 36 Aur dāroga ne Paulus ko is bāt kī khabar dī, ki Faujdāri ke hākimon ne tumhāre chhor dene kā hukm bhej diyā; pas ab nikalkar salāmat chale jāo. 37 Magar Paulus

ne un se kahā, ki Unhon ne ham ko jo Romī hain, qusūr sābit kiye bagair 'alāniya piṭwākar qaid men dālā, aur ab ham ko chupke se nikālte hain? Yih nahīn ho saktā, balki wuh āp ākar hamen bāhar le jāen. 38 Hawāldāron ne faujdāri ke hākimon ko in bāton kī khabar dī. Jab unhon ne sunā, ki yih Romī hain, to dar gaye: 39 aur ākar un kī minnat kī; aur bāhar le jākar darkhwāst kī, ki shahr se chale jāen. 40 Pas wuh qaidkhāne se nikalkar Ludiya ke hān gaye; aur bhāiyon se milkar unhen tasallī dī, aur rawāna hue.

17 Phir wuh Amfipolis aur Apuloniya hokar Thissalunike men āe, jahān Yahūdīon kā ek 'ibādatkhāna thā: 2 aur Paulus apne dastūr ke muwāfiq un ke pās gayā, aur tīn Sabton ko kitāb i muqaddas se un ke sāth bahs kī; 3 aur us ke ma'nī khol kholkar dālel pesh kartā thā, ki Masīh ko dukh uthānā, aur murdon men se jī uthnā zarūr thā; aur yihī Yisū', jis kī main tumhen khabar detā hūn, Masīh hai. 4 Un men se ba'z ne mām liyā, aur Paulus aur Silās ke sharīk hue; aur khudāparast Yūnānīon kī ek barī jamā'at, aur bahuterī sharīf 'auraten bhī, un kī sharīk hūn. 5 Magar Yahūdīon ne hasad men ākar, bāzārī ādmīon men se kāi badma'āshon ko apne sāth liyā, aur bhīr lagākar shahr men fasād karne lage; aur Yāson kā ghar gherkar unhen logon ke sāmne le ānā chāhā. 6 Aur jab unhen na pāyā, to Yāson aur kāi aur bhāiyon ko shahr ke hākimon ke pās chillāte hue khench le gaye, ki Wuh shakhs jinhon ne jahān ko bāgi kar diyā, yahān bhī āe hain; 7 aur Yāson ne unhen apne hān utārā hai; aur yih sab ke sab Qaisar ke hukmon kī mukhālafat karke kahte hain, ki bādshāh to āur hī hai, ya'nī Yisū'. 8 Yih sunkar 'āmin log aur shahr ke hākim ghabrā gaye. 9 Aur inhon ne Yāson aur bāqīon kī zamānat lekar unhen chhor diyā.

10 Lekin bhāiyon ne fauran rāton rāt Paulus aur Silās ko Biriya men bhej diyā. Wuh wahān pahunchkar Yahūdīon ke 'ibādatkhāne men gaye. 11 Yih log Thissalunike ke

Yahúdíon se nekzát the; kyunki unhon ne bare shauq se kalám ko qubúl kiyá, aur roz ba roz kitáb i muqaddas men tahqíq karte the, ki áyá yih báten isí tarah hain. 12 Pas un men se bahutere imán láe; aur Yúnáníon men se bhi bahut si 'ízzatdár' auraten aur mard imán láe. 13 Jab Thissaluníke ke Yahúdíon ko ma'lúm húa, ki Paulus Biriya men bhi Khudá ká kalám sunátá hai, to wahán bhi jákar logon ko ubhárá, aur un men khalbalí dálí. 14 Us waqt bháiyon ne fauran Paulus ko rawána kiyá, ki samundar ke kanáre tak chalá jae; lekin Sílás aur Tímuthiyus wahín rahe. 15 Aur Paulus ke rahbar use Athene tak le gaye; aur Sílás aur Tímuthiyus ke liye yih hukm lekar rawána hue, ki jahán tak ho sake jald mere pás áo.

16 Jab Paulus Athene men un ki ráh dekh rahá thá, to shahr ko buton se bhará húa dekhkar us ká jí jal gayá. 17 Is liye wuh 'ibádat-kháne' men Yahúdíon aur khudá-paraston se, aur chauk men jo milte the un se roz bahs kiyá kartá thá. 18 Aur chand Ipiquí aur Stóki fáilsúf us ká muqábala karne lage. Ba'z ne kahá, ki Yih bakwási kyá kahná cháhtá hai? Auron ne kahá; Yih gairma'búdon ki khabar dene-wálá ma'lúm hotá hai; is liye ki wuh Yisú' aur qiyámat kí khushkhabari detá thá. 19 Pas wuh use apne sáth Ariyupagus men le gaye aur kahá; A'yá ham ko ma'lúm ho saktá hai, ki yih nayí ta'lím jo tú detá hai, kyá hai? 20 Kyunki tú hamen ano-khí báten sunátá hai; pas ham jánná cháhte hain, ki in se garaz kyá hai. 21 (Is liye ki sab Athenawí, aur pardsí jo wahán muqím the, apní fursat ká waqt nayí nayí báten kahne sunne ke síwá aur kisi kám men sarf na karte the.) 22 Paulus ne Ariyupagus ke bích men khare hokar kahá, ki

Aí Athenewálo! Main dekhtá hún, ki tum har bát men deotáon ke bare mánnewále ho. 23 Chunánci main ne sair karte, aur tumháre ma'búdon par gaur karte waqt ek aisi qurbángáh bhi pái, jis par likhá thá, ki NÁMA'LÚM KHUDÁ KE LIYE Pas jis ko tum bagair ma'lúm kiye pújte ho, main tum ko usí kí khabar detá hún. 24 Jis Khudá ne dunyá

aur us kí sári chizon ko paidá kiyá, wuh ásmán aur zamín ká Málik hokar, háth ke banáe hue mandiron men nahín rahtá; 25 na kisi chíz ká muhtáj hokar, ádmíon ke háthon se khidmat letá hai, kyunki wuh to khud sab ko zindagi aur sáns aur sab kuchh detá hai; 26 aur us ne ek hí asl se ádmíon kí har ek qaum tamám rú e zamín par rahne ke liye paidá kí, aur un kí mí'aden aur sukúnat kí hadden muqarrar kín; 27 táki Khudá ko dhúndhen, sháyad kí tatolkar use páen, harchand ki wuh ham men kisi se dúr nahín: 28 kyunki usí men ham jíte, aur chalte phirte, aur maujúd hain; jaisá tumháre shá'iron men se bhi ba'z ne kahá hai, ki Ham to us kí nasl bhi hain. 29 Pas Khudá kí nasl hokar, ham ko yih khayál karná munásib nahín, ki Zát i Iláhi us sone yá rúpe yá patthar kí mánind hai, jo ádmí ke hunar aur ijád se ghare gaye hon. 30 Pas Khudá jahálat ke waqton se chashmposhí karke, ab sab ádmíon ko har jagah hukm detá hai, ki tauba karen: 31 kyunki us ne ek dín thahráyá hai, jis men wuh rástí se dunyá kí 'adálat us ádmí kí ma'rífat karegá, jise us ne muqarrar kiyá hai; aur use murdon men se jilákar yih bát sab par sábit kar dí hai.

32 Jab unhon ne murdon kí qiyámat ká zikr suná, to ba'z tháthhá márne lage, aur ba'z ne kahá, ki Yih bát ham tujh se phir kabhi sunenge. 33 Isí hálát men Paulus un ke bích men se nikal gayá. 34 Magar chand ádmí us ke sáth mil gaye aur imán le áe; un men Diyunusiýus Ariyupagus ká ek hákim, aur Damaris nám ek 'aurat thí, aur ba'z aur bhi un ke sáth the.

18 In báton ke ba'd Paulus Athene se rawána hokar Kurinthus men áyá. 2 Aur wahán us ko Akwila nám ek Yahúdí milá. Jo Puntus kí paidáish thá, aur apní bíwí Priskilla samet Itáliya se nayá áyá thá, kyunki Klaudiýus ne hukm diyá thá, ki sab Yahúdí Roma se nikal jáen: pas wuh un ke pás gayá; 3 aur chúnki un ká hampesha thá, un ke sáth rahá, aur wuh kám karne lage; aur un ká peshá khaimadozí thá. 4 Aur wuh har Sabt ko 'ibádatkháne men

bahs kartá, aur Yahúdíon aur Yú-
dion ko qáil kartá thá.

5 Aur jab Sílás aur Tímuthiyus
Makiduniya se áe, to Paulus kalám
sunáne ke josh se majbúr hokar,
Yahúdíon ke áge gawáhi de rahá
thá, ki Yisú' hí Masíh hai. 6 Jab
log mukhálafat karne aur kufr bakne
lage, to us ne apne kapre jhárkar
un se kahá, ki Tumhárá khún tum-
hári hí gardan par; main pák hún:
ab se gairqaumon ke pás jáungá.
7 Pas wahán se chalá gayá, aur
Titus Yústus nám ek khudáparast
ke ghar gayá, jo 'ibádatkháne se
milá huá thá. 8 Aur 'ibádatkháne
ká sardár Krispus apne tamám
gharáne samet Khudáwand par imán
láyá; aur bahut se Kurinthe sunkar
imán láe aur baptisma liyá. 9 Aur
Khudáwand ne rát ko royá men
Paulus se kahá; Khauf na kar,
balki kahe já, aur chup na rah:
10 is liye ki main tere sáth hún,
aur koí shakhs tujh par hamla
karke zarar na pahunchá sakegá:
kyúinki is shahr men mere bahut
se log hai. 11 Pas wuh derh baras
un men rahkar Khudá ká kalám
sikhátá rahá.

12 Jab Galliyo Akhaya ká súba
thá, Yahúdí eká karke Paulus par
charh áe, aur use 'adálat men le
jákar 13 kahne lage; Yih shakhs
logon ko targib detá hai, ki shari'at
ke barákhiláf Khudá kí parastish
karen. 14 Jab Paulus ne bolná
cháhá, to Galliyo ne Yahúdíon se
kahá; Ai Yahúdí, agar kuchh zulm
yá barí sharárat kí bát hotí, to
wájib thá ki main sabr karke tum-
hári suntá: 15 lekin jab yih aise
suwál hai, jo lafzon aur námon
aur kháss tumhári shari'at se 'iláqa
rakhte hai, to tum hí jáno; main
aisí báton ká munsif banná nahín
cháhtá. 16 Aur us ne unhen 'adálat
se nikalwá diyá. 17 Phir sab logon
ne 'ibádatkháne ke sardár Sosthines
ko pakarke 'adálat ke sámne mára.
Magar Galliyo ne in báton kí kuchh
parwá na kí.

18 Pas Paulus bahut din wahán
rahkar bháiyon se rukhsat huá;
aur chúnki us ne mannát máni thí,
is liye Kinkhriya men sir mundáyá,
aur jaház par Súriya ko rawána
huá; aur Priskilla aur Akwila us
ke sáth the. 19 Aur Ísisus men

pahunchkar us ne unhen wahán
chhorá: aur ap 'ibádatkháne men
jákar Yahúdíon se bahs karne lagá.
20 Jab unhon ne us se daráhwást
kí, ki áur kuchh 'arsa hamáre sáth
rah, to us ne manzúr na kiya;
21 balki yih kahkar un se rukhsat
huá, ki Agar Khudá ne cháhá, to
tumháre pás phir áungá; aur Ísisus
se jaház par rawána huá. 22 Phir
Qaisariya men utarke, Yarúshalem
ko gayá, aur kalisiyá ko salám
karke Antákiya men áyá. 23 Aur
chand roz rahkar wahán se rawána
huá, aur tartibwár Galatiya ke 'iláqe
aur Frúgiya men guzartá huá, sab
shágirdon ko mazbút kartá gayá.

24 Phir Apullos nám ek Yahúdí,
Iskandariya kí paidáish, khushtaqrír
aur kitáb í muqaddas ká máhir,
Ísisus men pahunchá. 25 Is shakhs
ne Khudáwand kí ráh kí ta'lim
pái thí; aur rúhání josh se kalám
kartá, aur Yisú' kí bábat sahíh
sahíh ta'lim detá thá, magar sirf
Yúhanná hí ke baptisma se wáqif
thá. 26 Wuh 'ibádatkháne men di-
lerí se bolne lagá; magar Priskilla
aur Akwila us kí báten sunkar use
apne ghar le gaye, aur us ko Khudá
kí ráh áur ziyáda sihat se batái.
27 Jab us ne iráda kiya, ki pár
utarkar Akhaya ko jáe, to bháiyon
ne us kí himmat barhákar shágirdon
ko likhá, ki us se achchhi tarah
milná. Us ne wahán pahunchkar
un logon kí barí madad kí, jo fazl ke
sabab imán láe the; 28 kyúinki
wuh kitáb í muqaddas se Yisú' ká
Masíh honá sábit karke, bare zor
shor se Yahúdíon ko 'alániya qáil
kartá rahá.

19 Aur jab Apullos Kurinthus
men thá, to aisá huá ki
Paulus úpar ke 'iláqe se
guzarkar Ísisus men áyá, aur kai
shágirdon ko dekhkar 2 un se
kahá; Kyá tum ne imán late waqt
Rúhu'l Quds páyá? Unhon ne us
se kahá, ki Ham ne to suná bhi nahín,
ki Rúhu'l Quds názil huá hai. 3 Us
ne kahá; Pas tum ne kis ká bap-
tisma liyá? Unhon ne kahá; Yú-
hanná ká baptisma. 4 Paulus ne
kahá; Yúhanná ne logon ko yih
kahkar tauba ká baptisma diyá,
ki Jo mere piche ánewálá hai, us
par, ya'ní Yisú' par, imán láná.
5 Unhon ne yih sunkar Khudáwand

Yisú' ke nám ká bap̄tisma liyá. 6 Jab Paulus ne un par háth rakkhe, to Rúhu'l Quds un par názil huá, aur wuh tarah-tarah kí zabáneñ bóle, aur nubuwat karne lage. 7 Aur wuh sab takhmínan bárah ádmí the.

8 Phir wuh 'ibádatkháne men já-kár tén mahíne tak dílerí se bolta rahá, aur Khudá kí bádsháhát kí bábat bahs kartá, aur logon ko qáil kartá rahá. 9 Lekin jab ba'z sakht-díl aur náfarmán ho gaye, balki logon ke sámné is Tariq ko burá kahne lage, to us ne un se ká-nára karke shágirdon ko alag kar liyá, aur har roz Turannus ke madrase men bahs kiyá kartá thá. 10 Do baras tak yihí hotá rahá, yahan tak kí A'siya ke rahnewalon, kyá Yahúdí kyá Yúnání, sab ne Khudáwánd ká kalám suná. 11 Aur Khudá Paulus ke háthon se kháss kháss mu'jize díkhátá thá; 12 yahan tak kí rúmál aur patke us ke badan se chhuwákar bímáron par dále játe the, aur un kí bímárlán játi rahtí thín, aur burí rúhen un men se níkal játi thín. 13 Magar ba'z Yahúdíon ne jo jháráphúnki karte phirte the, yih íkhtiyár kiyá, kí jin men burí rúhen hon, un par Khudáwánd Yisú' ká nám yih kah kahkar phúnke, kí jis Yisú' kí Paulus manáadí kartá hai, main tum ko usí kí qasam detá hún. 14 Aur Skiwá Yahúdí sardár káhin ke sáť bete aísá kiyá karte the. 15 Burí rúh ne jawáb men un se kahá, kí Yisú' ko to main jántí hún, aur Paulus se bhí wáqif hún, magar tum kaun ho? 16 Aur wuh shakhs jis par burí rúh thí, kúdkar un par já pará; aur donon par gálib ákar aísí ziyádatí kí, kí wuh nange aur zakhmí hokar us ghar se níkal bháge. 17 Aur yih bát Ísus ke sab rahnewále Yahúdíon aur Yúnáníon ko ma'lúm ho gayí; pas sab par khauf chhá gayá; aur Khudáwánd Yisú' ke nám kí buzurgí huí. 18 Aur jo ímán láe the, un men se bahuteron ne ákar apne apne kámon ká íqrár aur izhár kiyá. 19 Aur bahut se jádú karnewalon ne apní apní kitáben íkattí kárke, sab logon ke sámné jalá díñ; aur jab un kí qímat ká hisáb huá, to pachás hazár rupaye kí

níklín. 20 Isí tarah Khudáwánd ká kalám zor pakarkar phailta aur gálib hotá gayá.

21 Jab yih ho chuká, to Paulus ne jí men thána, kí Makiduniya aur Akhaya se hokar Yarúshalem ko jáungá; aur kahá, kí Wahán jáne ke ba'd mujhe Roma bhí dekhna zarúr hai. 22 Pas apne khidmatguzáron men se do shakhs, ya'ní Tí-muthíyus aur Irástus ko Makiduniya men bhejkar, ap kuchh 'arsa A'siya men rahá.

23 Us waqt is Tariq kí bábat bará fasád uthá. 24 Kyúñki Demetriyus nám ek sunár thá, jo Artimis ke rúpahle mandir banwákar us peshe-wálon ko bahut kamwá detá thá. 25 Us ne un ko, aur un ke muta'alliq aur peshe-wálon ko jama' karke kahá, kí Aí logo, tum jánte ho kí hamáří ásudagí isí kám kí badaulat hai. 26 Aur tum dekhte aur sunte ho, kí sirf Ísus hí men nahín, balki taqríban tamám A'siya men is Paulus ne bahut se logon ko yih kahkar qáil aur gumrah kar díya hai, kí jo háth ke banáe hue hain, wuh Khudá nahín hain. 27 pas sirf yihí khatra nahín, kí hamára pesha beqadr ho jáegá; balki barí dewí Artimis ká mandir bhí náchíz ho jáegá, aur jise tamám A'siya aur sári dunyá pújti hai, khud us kí bhí 'azmat játi rahegi. 28 Wuh yih sunkar gusse men bhar gaye, aur chillá-chillákar kahne lage, kí Ísion kí Artimis barí hai. 29 Aur tamám shahr men hal-chal par gayí; aur logon ne Gayus aur Aristarkhus Makiduniyawálon ko, jo Paulus ke hamsafar the, pakar liyá, aur ek díl hokar tamáshagáh ko daure. 30 Jab Paulus ne majma' men jáná cháha, to shágirdon ne jáne na díya. 31 Aur A'siya ke hákimon men se us ke ba'z doston ne ádmí bhejkar us kí minnat kí, kí tamáshagáh men jáne kí jur'at na karná. 32 Aur ba'z kuchh chilláe, aur ba'z kuchh: kyúñki majlis darham barham ho gayí thí; aur aksar logon ko yih bhí khabar ná thí, kí ham kis liye íkattíe hue hain. 33 Phir unhon ne Iskandar ko, jise Yahúdí pesh karte the, bhí men se níkalke áge kar díya; aur Iskandar ne háth se íshára kárke majma' ke sámné 'uzr bayán karná cháha. 34 Jab unhen ma'lúm huá

ki yih Yahūdī hai, to sab hamāwáz hokar koī do ghanṭe tak chillāte rahe, ki Ifisīon kī Artimis barī hai. 35 Phir shahr ke muharrir ne logon ko ṭhandā karke kahā, ki Ai Ifisīo, kaun sā ādmī nahīn jāntā, ki Ifisīon kā shahr barī dewī Artimis ke mandir aur us murat kā muhafiz hai, jo Zyūs kī taraf se girī thī? 36 Pas jab koī in bāton ke khilāf nahīn kah saktā, to wājib hai ki tum itminān se raho, aur besochē kuchh na karo. 37 Kyūnki yih log jin ko tum yahān lāe ho, na mandir ke lūṭnewāle hai, na hamārī dewī kī badgoī karnewāle. 38 Pas agar Demetriyus aur us ke hampesha kisī par da'wā rakhte hon, to 'adālat khulī hai, aur sūbe maujūd hain: ek dūse par nālīsh karen. 39 Aur agar tum kisī aur amr kī tahqīqāt chāhte ho, to bāzābita majlis men faisala hogā. 40 Kyūnki āj ke balwe ke sabab hamen apne upar nālīsh hone kā andesha hai, is liye ki is kī koī wajh nahīn hai: aur is sūrat men ham is hangāme kī jawābdihi na kar sakege. 41 Yih kahkar us ne majlis ko bakhwāst kiyā.

20 Jab hullar mauqūf ho gayā, to Paulus ne shāgirdon ko bulwākar nasīhat kī, aur un se rukhsat hokar Makiduniya ko rawāna huā. 2 Aur us 'ilāqe se guzarkar, aur unhen bahut nasīhat karke, Yūnān men āyā. 3 Jab tin mahīne rahkar Sūriya kī taraf jahāz par rawāna hone ko thā, to Yahūdīon ne us ke bakhilāf sázish kī; phir us kī yih salāh hui, ki Makiduniya hokar wāpas jāe. 4 Aur Purrus kā betā Sopatrus jo Biriya kā thā; aur Thissalunīkion men se Aristarkhus, aur Sikundus; aur Gaiyus jo Dirbe kā thā, aur Tīmuthiyus; aur A'siya kā Tukhikus aur Trufimus, A'siya tak us ke sāth sāth gaye. 5 Yih āge jākar Troās men hamārī rah dekhte rahe. 6 Aur 'I'd i Fatir ke dinon ke ba'd ham Filippi se jahāz par rawāna hokar, pānch dīn ke ba'd Troās men un ke pás pahunchē; aur sāt dīn wahīn rahe.

7 Hafte ke pahle dīn, jab ham rotī torne ke liye jama' hue, to Paulus ne dūse dīn rawāna hone kā irāda karke un se bāten kī, aur ādhi rāt tak kalām kartā rahā. 8 Jis bālakhāne par ham jama' the,

us men bahut se chirāg jal rahe the. 9 Aur Yutukhus nām ek jāwān khirki men baithā thā; us par nīnd kā barā galaba thā; aur jab Paulus ziyāda der tak bāten kartā rahā, to wuh nīnd ke galabe men tīsri manzil se gir parā; aur uthāyā gayā, to murda thā. 10 Paulus utarkar us se lipaṭ gayā, aur gale lagākar kahā; Ghabráo nahīn; is men jān hai. 11 Phir upar jākar rotī torī, aur khākar itnī der tak un se bāten kartā rahā, ki pau phat gayī; phir wuh rawāna ho gayā. 12 Aur wuh us larke ko jītā lāe, aur un kī barī khātir jama' hui.

13 Ham jahāz tak āge jākar, is irāde se Assus ko rawāna hue, ki wahān pahunchkar Paulus ko charhā len; kyūnki us ne paidal jāne kā irāda karke yihī tajwīz kī thī. 14 Pas jab wuh Assus men hamen milā, to ham use charhākar Mitulene men āe. 15 Aur wahān se jahāz par rawāna hokar dūse dīn Khiyus ke sāmne pahunchē; aur tīsre dīn Sāmus tak āe aur agle dīn Miletus men ā gaye. 16 Kyūnki Paulus ne yih ṭhān liyā thā, ki Ifisus ke pás se guzre, alsā na ho ki use A'siya men der lage; is liye ki wuh jaldī kartā thā, ki agar ho sake, to use Pitekust kā dīn Yarūshalem men ho.

17 Aur us ne Miletus se Ifisus men kahlā bhejā aur kalisiyā ke buzurgon ko bulwāyā. 18 Jab wuh us ke pás āe, to un se kahā;

Tum khud jānte ho, ki pahle hī dīn se, ki main ne A'siya men qadam rakkhā har waqt tumhāre sāth kis tarah rahā; 19 ya'nī kamāl firo-tani se, aur ānsū bahā bahākar, aur un āzmāishon men jo Yahūdīon kī sázish ke sabab mujh par wāqī' hui, Khudāwand kī khidmat kartā rahā. 20 Aur jo jo bāten tumhāre faide kī thin, un ke bayān karne, aur 'alāniya aur ghar ghar sikhāne se kabhi na jhijhkā; 21 balki Yahūdīon aur Yūnānion ke rubarū gawāhī detā rahā, ki Khudā ke sāmne tauba karnā, aur hamāre Khudāwand Yisū Masīh par imān lānā chāhiye. 22 Aur ab dekho, main rūh men bandhā huā Yarūshalem ko jātā hūn, aur na ma'lūm kī wahān mujh par kyā kyā guzre: 23 siwā is ke ki Rūhu'l Quds har shahr men gawāhī de dekar mujh

se kahtá hai, ki qaid aur musíbaten tere liye taiyár hain. 24 Lekin main apní ján ko 'azíz nahín samajhtá ki us kí kuchh qadr karún, bamuqábala is ke, ki apná daur, aur wuh khidmat jo Khudáwand Yisú' se pái hai, púrí karún, ya'ní Khudá ke fazl kí khushkhabarí kí gawáhi dún. 25 Aur ab dekho, main jántá hún ki tum sab, jin ke darmiyán main bádsháhat kí manadí kartá phirá, merá munh phir na dekhoge. 26 Pas main áj ke din tumhen qata'í kahtá hún, ki sab ke khún se pák hún. 27 Kyúñki main Khudá kí sárí marzí tum se púre taur par bayán karne se na jhihká. 28 Pas apní aur us sáre galle kí khabardári karo, jis ká Rúhu'l Quds ne tumhen nigahbán thahráya, táki Khudá kí kalísiyá kí gallabáni karo, jise us ne kháss apne khún se mol liyá. 29 Main yih jántá hún, ki mere jáne ke ba'd pharnewále bheriye tum men áenge, jinhen galle par kuchh tars na áegá; 30 aur khud tum men se aise ádmí uthenge, jo ultí ultí báten kahenge, táki shágirdon ko apní taraf khench len. 31 Is liye jágte raho, aur yád rakkho, ki main tén baras tak rát dín ánsú bahá bahákar har ek ko samjháne se báz na áyá. 32 Ab main tumhen Khudá aur us ke fazl ke kalám ke supurd kartá hún, jo tumhári taraqqí kar saktá hai, aur sáre muqaddason men sharík karke mírás de saktá hai. 33 Main ne kisi kí chándí, yá sone, yá kapre ká lálach nahín kiya. 34 Tum ap jánte ho, ki inhin háthon ne merí aur mere sáthiyon kí hájaten rafa' kí. 35 Main ne tum ko sab báten karke díkhá dín, ki is tarah mihnát karke kamzoron ko sambhálná, aur Khudáwand Yisú' kí báten yád rakhní cháhiyen, ki us ne khud kahá; Dená lene se mubáarak hai.

36 Us ne yih kahkar ghutne teke, aur un sab ke sáth du'á mángí. 37 Aur wuh sab bahut roe, aur Paulus ke gale lag lagkar us ke boste liye; 38 aur khásskar is bát par gamgín the, jo us ne kahí thí, ki Tum merá munh phir na dekhoge. Phir use jaház tak pahuncháya.

21

Aur jab ham un se bamushkil judá hokar jaház par rawána hue, to aisá huá ki sídhí ráh Kós men áe, aur dúsre dín

Rodus men, aur wahán se Patara men: 2 phir ek jaház sídhá Fínike ko játá huá milá, aur us par sawái hokar rawána hue. 3 Jab Kuprus nazar áyá, to use báen háth chhoṛkar Súriya ko chale, aur Súr men utre; kyúñki wahán jaház ká mál utárná thá. 4 Jab shágirdon ko talásh kar liyá, to ham sáť roz wahán rahe: unhon ne Rúh kí ma'rifat Paulus se kahá, ki Yarúshalem men qadam na rakhná. 5 Aur jab wuh dín guzar gaye, to aisá huá ki ham níkalke rawána hue; aur sab ne, bíwiyon aur bachchon samet, ham ko shahr ke báhar tak pahuncháya. Phir ham ne samundar ke kanáre ghutne tekkar du'á mángí; 6 aur ek dúsre se widá' hokar, ham to jaház par charhe, aur wuh apne apne ghar wápas chale gaye.

7 Aur ham Súr se jaház ká safar tamám karke, Patulimayis men pahunché; aur bháiyon ko salám kiya, aur ek dín un ke sáth rahe. 8 Dúsre dín ham rawána hokar Qaisariya men áe; aur Filippus mubashshir ke ghar, jo un' sáton men se thá, utarkar us ke sáth rahe. 9 Us kí char kunwári betiyán thin, jo nubuwwat kartí thin. 10 Aur jab ham wahán bahut roz rahe, to Agabus nám ek nabí Yahúdiya se áyá. 11 Us ne hamáre pás ákar Paulus ká kamarband liyá, aur apne háth páñw bándhkar kahá; Rúhu'l Quds yún kahtá hai, ki jis shakhs ká yih kamarband hai, us ko Yahúdí Yarúshalem men isí tarah bándhenge, aur gairqaumon ke háth men hawále karenge. 12 Jab yih suná, to ham ne aur wahán ke logon ne us kí minnat kí, ki Yarúshalem ko na jáe. 13 Magar Paulus ne jawáb diya, ki Tum kyá karte ho? kyún ro roke merá díł toṛte ho? Main to Yarúshalem men Khudáwand Yisú' ke nám par na sírf bándhe jáne, balki marne ko bhí taiyár hún. 14 Jab us ne na maná, to ham yih kahkar chup ho gaye, ki Khudáwand kí marzí púrí ho.

15 Un dínon ke ba'd, ham apne safar ká asbáb taiyár karke Yarúshalem ko gaye. 16 Aur Qaisariya ke bhí ba'z shágird hamáre sáth chale, aur ek qadím shágird Manáson Kuprí ko sáth le áe, táki ham us ke hán mihmán hon.

17 Jab ham Yarushalem men pahunchhe, to bhái barí khushí ke sáth ham se mile. 18 Aur दूसरे दिन Paulus hamáre sáth Ya'qúb ke páas gayá; aur sab buzurg wahán házir the. 19 Us ne unhen salám karke, jo kuchh Khudá ne us kí khidmat se gairqaumon men kiya thá, mufassal bayán kiya. 20 Unhon ne yih sunkar Khudá kí barái kí: phir us se kahá; Ai bhái, tú dekhá hai, ki Yahúdíon men házárhá ádmí ímán le áe hai; aur wuh sab shari'at ke báre men sargarm hai. 21 Aur un ko tere báre men síkhá diya gayá hai, ki tú gairqaumon men rahnewále sab Yahúdíon ko yih kahkar Músá se phir jáne kí ta'lím detá hai, ki na apne larkon ká khatna karo, na Músawí rasmon par chalo. 22 Pas kyá kiya jae? Log zarúr sunenge, ki tú áya hai. 23 Is liye jo ham tujh se kahte hai, wuh kar: hamáre hán char ádmí aise hai, jinhon ne mannat máni hai; 24 unhen lekar apne ap ko un ke sáth pák kar, aur un kí taraf se kuchh kharch kar, táki wuh sir mundáen: to sab ján lenge, ki jo báten unhen tere báre men síkhá gayi hai, un kí kuchh asl nahin; balki tú khud bhi shari'at par 'amal karke durustí se chaltá hai. 25 Magar gairqaumon men se jo ímán láe, un kí bábat ham ne yih faisala karke likhá thá, ki wuh sirf buton kí qurbání ke gosht se, aur lahu, aur galághonte hue jánwaron, aur harámkari se apne ap ko bacháe rakkhen. 26 Is par Paulus un ádmíon ko lekar, aur दूसरे दिन apne ap ko un ke sáth pák karke, haikal men dákhil húa, aur khabar di, ki jab tak ham men se har ek kí nazr na charhá jae taqaddus ke din pure karenge.

27 Jab wuh sat din pure hone ko the, to A'siya ke Yahúdíon ne use haikal men dekhkar, sab logon men halchal machái, aur yun chil-lákar us ko pakar liya; 28 ki Ai Isrá'íli, madad karo: yih wuhí ádmí hai, jo har jagah sab ádmíon ko ummat, aur shari'at, aur is maqám ke khiláf síkháta hai: balki Yúnáníon ko bhi haikal men lákar, is pák maqám ko nápak kiya hai. 29 Kyunki unhon ne is se pahle Trufimus Ifisí ko us ke sáth shahr

men dekhá thá; usí kí bábat unhon ne khayál kiya, ki Paulus use haikal men le áya hai. 30 Aur tamam shahr men halchal par gayi, aur log daurkar jama' hue: aur Paulus ko pakarke haikal ke báhar ghashtkar le gaye: aur fauran darwáze band kar liye gaye. 31 Jab wuh use qatl karná cháhte the, to upar paltan ke sardár ke pás khabar pahunchí, ki tamam Yarushalem men khalbalí pari hui hai. 32 Wuh usí dam sipáhiyon aur súbadáron ko lekar un ke pás niche daurá áya: aur wuh paltan ke sardár aur sipáhiyon ko dekhkar Paulus kí már píť se báz áe. 33 Is par paltan ke sardár ne nazdik ákar use giriftár kiya; aur do zanjíron se bándhne ká hukm dekar púchhne lagá, ki Yih kaun hai, aur is ne kyá kiya hai? 34 Bhí men se ba'z kuchh chilláe, aur ba'z kuchh: pas jab hullar ke sabab kuchh haqíqat daryáft na kar saká, to hukm diya, ki use qil'e men le jáo. 35 Jab sírhiyon par pahunchá, to bhí kí zabardastí ke sabab sipáhiyon ko use uthákar le jáná pará; 36 kyunki logon kí bhí yih chilláti hui us ke píchhe pari, ki Us ká kám tamam kar.

37 Aur jab Paulus ko qil'e ke andar le jáne ko the, to us ne paltan ke sardár se kahá; Kyá mujhe ijázat hai, ki tujh se kuchh kahun? Us ne kahá; Kyá tú Yúnání jántá hai? 38 Kyá tú wuh Misrí nahin, jo is se pahle gázíon men se char hazár ádmíon ko bági karke jangal men le gayá? 39 Paulus ne kahá, ki Main Yahúdí ádmí, Kilikiya ke mashhúr shahr Tarsus ká báshinda hun. Main terí minnat kartá hun, ki mujhe logon se bolne kí ijázat de. 40 Jab us ne use ijázat di, to Paulus ne sírhiyon par khare hokar logon ko háth se ishára kiya. Jab wuh chupcháp ho gaye, to 'Ibrání zabán men yun kahne lagá, ki

22 Ai bháiyó aur buzurgó, merá 'uzr suno, jo ab tum se bayán kartá hun.

2 Jab unhon ne suná, ki nam se 'Ibrání zabán men boltá hai, to aur bhi chupcháp ho gaye. Pas us ne kahá;

3 Main Yahúdí hun, aur Kilikiya ke shahr Tarsus men paidá hua magar meri tarbiyat is shahr men

Gamliel ke qadamon men hui, aur main ne bāpdādā ki sharī'at ki khāss pābandī ki ta'līm pāi; aur Khudā ki rāh men aisā sargarm thā, jaisā tum sab āj ke din ho. 4 Chunānchi main ne mardon aur 'auraton ko bāndh bāndhkar, aur qaidkhāne men dāl dālkar, Masīhī tariqwālon ko yahan tak satāyā, ki marwā bhī dālā. 5 Chunānchi sardār kāhin aur sāre buzurg mere gawāh hain, ki un se main bhāiyon ke nām khatt lekar Damishq ko rawāna huā, tāki jitne wahān hon, unhen bhī bāndhkar Yarūshalem men sazā dilāne ko lāun. 6 Jab main safar kartā kartā Damishq ke nazdīk pahunchā, to aisā huā ki do pahar ke qarīb yakāyak ek barā nūr āsmān se mere girdāgird ā chamkā. 7 Aur main zamīn par gir parā, aur yih āwāz sunī, ki Ai Shāūl! ai Shāūl! tū mujhe kyūn satātā hai? 8 Main ne jawāb diyā, ki Ai Khudāwand, tū kaun hai? Us ne mujh se kahā; Main Yisū' Nāsari hūn, jise tū satātā hai. 9 Aur mere sāthiyon ne nūr to dekhā, lekin jo mujh se boltā thā, us ki āwāz na sunī. 10 Main ne kahā; Ai Khudāwand, main kyā karūn? Khudāwand ne mujh se kahā; Uthkar Damishq men jā; jo kuchh tere karne ke liye muqarrar huā hai, wahān tujh se sab kahā jāegā. 11 Jab mujhe us nūr ke jalāl ke sabab kuchh na dikhāi diyā, to mere sāthī merā hāth pakarke mujhe Damishq men le gaye. 12 Aur Hananyāh nām ek shakhs, jo sharī'at ke muwāfiq dīndār, aur wahān ke sab rahne-wāle Yahūdion ke nazdīk neknām thā, 13 mere pās āyā, aur khare hokar mujh se kahā; Bhāi Shāūl, phir binā ho. Usī gharī binā hokar main ne us ko dekhā. 14 Us ne kahā; Hamāre bāpdādā ke Khudā ne tujh ko is liye muqarrar kiya, ki tū us ki marzī ko jāne, aur us Rāstbāz ko dekhe, aur us ke munh ki āwāz sune. 15 Kyūnki tū us ki taraf se sab ādmion ke sāmne un bāton kā gawāh hogā, jo tū ne dekhī aur sunī hain. 16 Ab kyūn der kartā hai? uth, baptisma le, aur us kā nām lekar apne gunāhon ko dho dāl. 17 Jab main phir Yarūshalem men ākar haikal men du'ā māng rahā thā, to aisā huā

ki main bekhud ho gayā, 18 aur us ko dekhā ki mujh se kahtā hai; Jaldī kar, aur fauran Yarūshalem se nikal jā; kyūnki mere haqq men terī gawāhī qubūl na karege. 19 Main ne kahā; Ai Khudāwand, wuh khud jānte hain, ki jo tujh par imān lāe main un ko qaid karātā, aur jābajā 'ibādatkhānon men pit-wātā thā: 20 aur jab tere shahīd Stifanus kā khūn bahāyā jātā thā, to main bhī wahān khārā thā, aur us ke qatl par rāzī thā, aur us ke qatilon ke kapron ki hifāzat kartā thā. 21 Us ne mujh se kahā; Jā; main tujhe gairqaumon ke pās dūr dūr bhejūngā.

22 Wuh is bāt tak to us ki sunte rahe; phir baland āwāz se chillāe, ki Aise shakhs ko zamīn par se fanā kar de! us kā zindā rahnā munāsib nahīn. 23 Jab wuh chillāte aur apne kapre phenkte aur khāk urāte the, 24 to palṭan ke sardār ne hukm dekar kahā, ki use qill'e men le jāo, aur koṛe mārkar us kā izhār lo, tāki mujhe ma'lūm ho, ki wuh kis sabab se us ki mukhālafat men yūn chillāte hain. 25 Jab unhon ne use tasmon se bāndh liyā, to Paulus ne us sūbādār se jo pās khārā thā kahā; Kyā tumhen rawā hai, ki ek Romī ādmī ke koṛe mārō, aur wuh bhī qusūr sābit kiye bagair? 26 Sūbādār yih sunkar palṭan ke sardār ke pās gayā, aur use khabar dekar kahā; Tū kyā kartā hai? yih to Romī ādmī hai. 27 Palṭan ke sardār ne us ke pās ākar kahā; Mujhe batā to, kyā tū Romī hai? Us ne kahā; Hān. 28 Palṭan ke sardār ne jawāb diyā, ki Main ne barī raqam dekar Romī hone kā rutba hāsīl kiya. Paulus ne kahā; Main to paidāishī hūn. 29 Pas jo us kā izhār lene ko the, fauran us se alag ho gaye, aur palṭan kā sardār bhī yih ma'lūm karke dar gayā, ki jis ko main ne bāndhā hai, wuh Romī hai.

30 Subh ko yih haqīqat ma'lūm karne ke irāde se, ki Yahūdī us par kyā ilzām lagāte hain, us ne us ko khol diyā; aur sardār kāhin aur sāre sadr 'adālatwālon ko jama' hone kā hukm diyā, aur Paulus ko niche le jākar un ke sāmne khārā kar diyā.

23

Paulus ne sadr 'adálatwálon ko gaur se dekhkar kahá; Ai bháiyó, main ne áj tak kamál nekniyati se Khudá ke wáste 'umr guzarí hai. 2 Sardár káhin Hananyáh ne un ko jo us ke pás khare the hukm diyá, ki us ke munh par tamáncha máro. 3 Paulus ne us se kahá; Ai safedí phirí hui díwár, Khudá tujhe máregá: tú shari'at ke muwáfiq merá insáf karne ko baithá hai, aur kyá shari'at ke barkhiláf mujhe márne ká hukm detá hai? 4 Jo pás khare the unhon ne kahá; Kyá tú Khudá ke sardár káhin ko burá kahtá hai? 5 Paulus ne kahá; Ai bháiyó, mujhe ma'lúm na thá ki yih sardár káhin hai; kyúñki likhá hai, ki Apní qaum ke sardár ko burá na kah. 6 Jab Paulus ne yih ma'lúm kiyá ki ba'z Sadúqí haiñ aur ba'z Farísí, to 'adálat men pukárke kahá, ki Ai bháiyó, main Farísí aur Farísíon kí aulád hun; murdon kí ummed aur qiyámat ke báre men mujh par muqaddama ho rahá hai. 7 Jab us ne yih kahá, to Farísíon aur Sadúqíon men takráar hui; aur házirin men phut par gayí. 8 Kyúñki Sadúqí to kahte haiñ, ki na qiyámat hai, na koí firishta, na ruh; magar Farísí donon ká iqrár karte haiñ. 9 Pas bará shor húa: aur Farísíon ke firqe ke ba'z faqíh uthe, aur yun kahkar jhagarne lage, ki Ham is ádmí men kuchh burái nahín páte; aur agar kisi ruh yá firishte ne is se kalám kiyá ho, to phir kyá? 10 Aur jab barí takráar hui, to palñan ke sardár ne, is zhauf se kí mabádá Paulus ke tukre kar diye jáen, fauj ko hukm diyá, ki utarkar use un men se zabardastí nikálo, aur qil'e men le áo. 11 Usí ráat Khudáwand us ke pás á khará húa, aur kahá; Khátirjama' rakh: ki jaise tú ne merí bábat Yarúshalem men gawáhi dí, waise hí tujhe Roma men bhí gawáhi dení hogí. 12 Jab dín húa, to Yahúdíon ne eká karke aur la'nat kí qasam khákar kahá, ki jab tak nam Paulus ko qatl na kar len, na kuchh kháenge na pienge. 13 Aur jinhon ne ápas men yih sázish kí, wuh chálís se ziyáda the. 14 Pas unhon ne sardár káhinon aur buzurgon ke pás jákar kahá, ki Ham ne sakht la'nat kí qasam kháí hai, ki jab tak Paulus

ko qatl na kar len, kuchh na chakhenge. 15 Pas ab tum sadr 'adálatwálon se milkar palñan ke sardár se 'arz karo ki use tumháre pás láe, goyá tum us ke mu'ámale kí haqíqat ziyáda daryáft karní cháhte ho: aur ham us ke pahunchne se pahle us ke már dálné ko taiyár haiñ. 16 Lekin Paulus ká bhánjá un kí ghát ká hál sunkar áyá, aur qil'e men jákar Paulus ko khabar dí. 17 Paulus ne súbadáron men se ek ko bulákar kahá; Is jawán ko palñan ke sardár ke pás le já; yih us se kuchh kahná cháhtá hai. 18 Pas us ne us ko palñan ke sardár ke pás le jákar kahá, ki Paulus qaidí ne mujhe bulákar darkhwást kí, ki is jawán ko tere pás láun, ki tujh se kuchh kahná cháhtá hai. 19 Palñan ke sardár ne us ká háth pakarkar, aur alag jákar púchhá, ki Mujh se kyá bát kahní cháhtá hai? 20 Us ne kahá; Yahúdíon ne eká kiyá hai, ki tujh se darkhwást karen, ki kal Paulus ko sadr 'adálat men láe, goyá tú us ke hál kí aur bhí tahqíqat karní cháhtá hai. 21 Lekin tú un kí na mánná: kyúñki un men chálís shakhs se ziyáda us kí ghát men haiñ, jinhon ne la'nat kí qasam kháí hai, ki jab tak use már na dálen, na kháenge na pienge; aur ab wuh taiyár haiñ; sirf tere wa'de ká intizár hai. 22 Pas sardár ne jawán ko yih hukm dekar rukhsat kiyá, ki Kisi se na kahná, ki tú ne mujh par yih zahir kiyá. 23 Aur do súbadáron ko pás bulákar kahá, ki Do sau sipáhi, aur sattar sawár, aur do sau nezabardár pahar rát gaye Qaisariya ke jáne ko taiyár kar rakhná: 24 aur hukm diyá ki Paulus kí sawári ke liye jánwaron ko bhí házir karen, táki use Feliks hákim ke pás sahíh salámat pahunchá den. 25 Aur is mazmún ká khatt likhá: 26 Klaudiyus Lúsiyás ká Feliks bahádur hákim ko salám. 27 Is shakhs ko Yahúdíon ne pakarkar már dálná cháhá; magar jab mujhe ma'lúm húa ki Romí hai, to fauj samet charh gayá, aur chhurá láyá. 28 Aur is bát ke daryáft karne ká iráda karke, ki wuh kis sabab se us par nálísh karte haiñ, use un kí sadr 'adálat men le gayá; 29 aur ma'lúm húa, ki wuh apní shari'at ke mas'alon kí bábat us par nálísh

karte hain; lekin us par kolaisa ilzám nahin lagáya gayá, jo qatl yá qaid ke láiq ho. 30 Aur jab mujhe ittilá' hui, ki is shakhs ke barkhiláf sázish honewálí hai, to main ne use fauran tere pás bhej diya hai, aur us ke mudda'lon ko bhí hukm de diya hai, ki tere sámné us par dá'wá karen.

31 Pas sipáhlon ne hukm ke muwáfiq Paulus ko lekar, ráton rá Antipatris men pahunchá diya. 32 Aur दूसरे दिन sawáron ko us ke sáth jáne ke liye chhorakar, ap qil'e ko phire. 33 Unhon ne Qaisariya men pahunchkar hákim ko khatt de diya, aur Paulus ko bhí us ke áge házir kiya. 34 Us ne khatt parhkar púchhá, ki Yih kis súbé ká hai? aur yih ma'lúm karke ki Kili-kiya ká hai, 35 us se kahá, ki jab tere mudda'f bhí házir hongé, to main terá muqaddama karúngá: aur use Heródes ke qil'e men qaid rakhne ká hukm diya.

24

Páñch din ke ba'd Hanan-yáh sardár káhin, ba'z bu-zurgon, aur Tirtullus nám ek wakíl ko sáth lekar wahán áya, aur unhon ne hákim ke sámné Paulus kí faryád kí. 2 Jab wuh buláya gayá, to Tirtullus ilzám lagáke kahne lagá, ki Ai Feliks bahádúr, chúnki tere wasfle se ham bare amn men hain, aur teri dúrandeshi se is qaum ke fáide ke liye kharábion kí isláh hotí hai, 3 ham har tarah aur har jagah kamál shukrguzári ke sáth terá ihsán mánte hain. 4 Magar is liye ki tujhe ziyáda taklíf na dúñ, main teri minnat kartá hún, ki tú apni mihrbáni se hamári do ek báteñ sun le. 5 Kyúnki ham ne is shakhs ko mufsid, aur dunyá ke sab Yahúdíon men fitnaangez, aur Násaríon ke bid'atí firqe ká sarguroh páya. 6 Us ne haikal ko nápák karne kí bhí koshish kí thí, aur ham ne use pakrá: [aur ham ne cháhá ki apni shari'at ke muwáfiq us kí 'adálat karen. 7 Lekin Lú-siyás sardár ákar barí zabardastí se use hamáre háth se chhín le gayá, 8 aur us ke mudda'lon ko hukm diya, ki tere pás jáen:] usí se tahqíq karke tú ap in sab báton ko daryáft kar saktá hai, jin ká ham us par ilzám lagáte hain. 9 Aur Yahúdíon ne bhí is dá'we men muttáfíq hokar kahá, ki yih báteñ isí tarah hain.

10 Jab hákim ne Paulus ko bolne ká ishára kiya, to us ne jawáb diya:

Chúnki main jántá hún, ki tú bahut barason se is qaum kí 'adálat kartá hai, is liye main khatir-jama'í se apná 'uzr bayán kartá hún. 11 Tú daryáft kar saktá hai, ki bárah din se ziyáda nahin hue, ki main Yaráshalem men 'ibádat karne gayá thá: 12 aur unhon ne mujhe na haikal men kisi ke sáth bahs karte, yá logon men fasád utháte páya; na 'ibádatkhánon men; na shahr men: 13 aur na wuh in báton ko, jin ká mujh par ab ilzám lagáte hain, tere sámné sábit kar sakte hain. 14 Lekin tere sámné yih iqrár kartá hún, ki jis Taríq ko wuh bid'at kahte hain, usí ke mutábiq main apne bápádá ke Khudá kí 'ibádat kartá hún, aur jo kuchh Tauret aur nabíon ke sahífon men likhá hai, us sab par merá imán hai. 15 Aur Khudá se usí bát kí ummed rakhtá hún, jis ke wuh khud bhí muntazir hain, ki rástbázon aur naráston donon kí qiyámat hogí. 16 Isí liye main khud bhí koshish men rahtá hún, ki Khudá aur ádmíon ke báab men merá dil mujhe kabhi malámat na karé. 17 Bahut barason ke ba'd main apni qaum ko khalírat pahuncháne, aur nazren char-ífiáne áya thá. 18 Unhon ne bagair hangáme yá balwe ke mujhe tahárat kí hálát men, yih kám karte hue, haikal men páya—hán, A'siya ke chand Yahúdí the—19 aur agar un ká mujh par kuchh dá'wá thá, to unhen tere sámné házir hokar faryád karni wájib thí. 20 Yá yihí khud kahen, ki jab main sádr 'adálat ke sámné khará thá, to mujh men kyá burái páí thí, 21 siwá is ek bát ke, ki main ne un men kharé hokar baland áwáz se kahá thá, ki Murdon kí qiyámat ke बारे में मैं तुम्हारे सामने मुqaddama ho rahá hai.

22 Feliks ne, jo sahíh taur par is Taríq se waqíf thá, yih kahkar muqaddame ko multawí kar diya, ki jab paltan ká sardár Lúsiyás áega, to main tumhára muqaddama falsaf karúngá: 23 aur suba-dár ko hukm diya, ki us ko qaid to rakh; magar áram se rakhná, aur us ke doston men se kisi ko us kí khidmat karne se mana' na karná.

24 Aur chand roz ke ba'd Feliks apni biwi Drusilla ko, jo Yahudan thi, sath lekar aya; aur Paulus ko bulakar us se Masih Yisui ke din ki kaifiyat suni. 25 Aur jab woh rastbazi, aur parhezgari, aur anda 'adalat ka bayan kar raha tha, to Feliks ne dahshat khakar jawab diya, ki is waqt to ja, fursat pakar tujhe phir bulunga. 26 Use Paulus se kuchh rupaye milne ki ummed bhi thi; is liye use aur bhi bulakar us ke sath guftgu kiya karti thi. 27 Lekin jab do baras guzar gaye, to Purkiyus Festus Feliks ki jagah muqarrar hua; aur Feliks Yahudion ko apni ihsanmand karne ki garaz se Paulus ko qaid hi men chhor gaya.

25 Pas Festus suba men dakhil hokar tin roz ke ba'd Qaisariya se Yarusalem ko gaya.

2 Aur sardar kahinon aur Yahudion ke raason ne us ke hain Paulus ki faryad ki; 3 aur us ki mukhalafat men yih ri'ayat chahi, ki woh use Yarusalem men bulai bheje, aur ghat men the ki use rah men mar dalen. 4 Magar Festus ne jawab diya, ki Paulus to Qaisariya men qaid hai, aur main ap jaldi wahin jainga. 5 Pas tum men se jo ikhtiyarwale hain, woh sath chalen, aur agar is shakhs men kuchh beja bat ho, to us ki faryad karen.

6 Woh un men ahi das din rahkar Qaisariya ko gaya, aur dusre din takht i 'adalat par baithkar Paulus ke lane ka hukm diya. 7 Jab woh hazir hua, to jo Yahudi Yarusalem se aye the, woh us ke as pas khare hokar us par bahutere sakht ilzam lagane lage, magar un ko sabit na kar sake; 8 lekin Paulus ne yih 'uzr kiya, ki Main ne na to kuchh Yahudion ki shari'at ka gunah kiya hai, na haikal ka, na Qaisar ka. 9 Magar Festus ne, Yahudion ko apni ihsanmand banane ki garaz se, Paulus ko jawab diya; Kyai tujhe Yarusalem jana manzur hai, ki teri yih muqaddama wahin mere samne faisal ho? 10 Paulus ne kaha; Main Qaisar ke takht i 'adalat ke samne khara hun; mera muqaddama yahin faisal hona chahiye. Yahudion ka main ne kuchh qusur nahin kiya, chunanchi tu bhi khub janti hai. 11 Agar badkar hun, ya main ne

qatl ke laiq ko kam kiya hai, to mujhe marne se inkar nahin. Lekin jin baton ka woh mujh par ilzam lagate hain, agar un ki kuchh asli nahin, to un ki ri'ayat se ko mujh ko un ke hawale nahin kar sakti: main Qaisar ke hain apni karti hun. 12 Phir Festus ne salahkaron se maslahat karke jawab diya, ki Tu ne Qaisar ke hain apni kiya hai; to Qaisar hi ke pas jaiaga.

13 Aur kuchh din guzarne ke ba'd, Agrippa badshah aur Birnike ne Qaisariya men akar Festus se mulaqat ki. 14 Aur un ke kuchh 'arsa wahin rahne ke ba'd Festus ne Paulus ke muqaddame ka hal badshah se yih kahkar bayan kiya, ki Ek shakhs ko Feliks qaid men chhor gaya hai. 15 Jab main Yarusalem men tha, to sardar kahinon aur Yahudion ke buzurgon ne us ki faryad ki, aur saza ke hukm ki darkhwast ki. 16 Un ko main ne jawab diya, ki Romion ka yih dastur nahin, ki kisi admi ko ri'ayatan saza ke liye hawale karen, jab tak ki mudda 'alaihi ko, apne muddaion ke rubaru hokar, da'wa ke jawab dene ka mauqa na mile. 17 Pas jab woh yahin jama hui, to main ne kuchh der na ki, balki dusre hi din takht i 'adalat par baithkar, us admi ke lane ka hukm diya. 18 Magar jab us ke mudda'i khare hui, to jin buraiyon ka mujhe gumani tha, un men se unhon ne kis ka ilzam us par na lagaya; 19 balki apne din, aur kisi shakhs Yisui ki babat us se bahs karte the, jo mar gaya tha, aur Paulus us ko zinda batata hai. 20 Chunke main in baton ki tahqiqat ki babat uljhan men tha, is liye us se puchhi; Kyai tu Yarusalem men jane ko razi hai, ki wahin in baton ka faisala ho? 21 Magar jab Paulus ne apni kiya, ki mera muqaddama shahanshah ki 'adalat men faisal ho, to main ne hukm diya, ki jab tak use Qaisar ke pas na bhejun, woh qaid rahe. 22 Agrippa ne Festus se kaha; Main bhi us admi ki sunni chahti hun. Us ne kaha, ki Tu kai sun legi.

23 Pas dusre din, jab Agrippa aur Birnike, bari shan o shaukat se, palan ke sardaron aur shahr ke raason ke sath, diwanthane men

dakhil hue, to Festus ke hukm se Paulus hazir kiyá gaya. 24 Phir Festus ne kahá; Ai Agrippa bádsháh, aur ai sab házirín! tum is shakhs ko dekhte ho, jis ki bábat Yahúdíon ki sári guroh ne Yarúshalem men, aur yahan bhí chillá chillákar mujh se 'arz ki, ki is ka áge ko jítá rahná munásib nahín. 25 Lekin mujhe ma'lúm huá, ki us ne qatl ke láiq kuchh nahín kiyá; aur jab us ne khud sháhansháh ke hán apíl kiyá, to main ne us ke bhejne ki tajwiz ki. 26 Us ki nisbat mujhe koi thík bát ma'lúm nahín, ki Sarkár i 'A'li ko likhún. Is wáste main ne us ko tumháre áge, aur khásskar, ai Agrippa bádsháh, tere huzúr hazir kiyá hai, táki tahqíqát ke ba'd likhne ke qábil koi bát nikle; 27 kyúnci qaidí ke bhejte waqt, un ilzámon ko jo us par lagáe gaye hon záhir na karná, mujhe khiláf i 'aql ma'lúm hotá hai.

26 Agrippa ne Paulus se kahá; Tujhe apne liye bolne ki ijázat hai. Paulus háthi barhákar apná jawáb yún pesh karne lagá, ki

2 Ai Agrippa bádsháh, jitní báton ki Yahúdí mujh par nálish karte hain, áj tere sámné un ki jawábdihí karní apní khushnasibí jántá hún: 3 khásskar is liye ki tú Yahúdíon ki sab rasmon aur mas'alon se waqíf hai: pas main minnat kartá hún, ki tahammul se meri sun le. 4 Sab Yahúdí jánte hain, ki apní qaum ke darmiyán aur Yarúshalem men shurú' i jawání se merá chálchalan kaisá rahá hai; 5 chúnki wuh shurú' se mujhe jánte hain, agar cháhen, to gawáh ho sakte hain, ki main Farísí hokar apne dín ke sab se ziyáda páband i mazhab firqe ki tarah zindagí guzártá thá. 6 Aur ab us wa'de ki ummed ke sabab mujh par muqaddama ho rahá hai, jo Khudá ne hamáre bápda se kiyá thá; 7 usi wa'de ke purá hone ki ummed par hamáre bárah ke bárah qábile dil o ján se rát dín 'ibádat kiyá karte hain. Isi ummed ke sabab, ai bádsháh, Yahúdí mujh par nálish karte hain. 8 Jab ki Khudá murdon ko jilátá hai, to yih bát tumháre nazdík kyún gair-mu'tabar samjhí játi hai? 9 Main ne bhí samjhá thá, ki Yisú' Násari

ke nám ki tarah tarah se mukhálat karní mujh par farz hai. 10 Chunnánci main ne Yarúshalem men aisé hi kiyá, aur sardár káhinon ki taraf se ikhtiyár pákar, bahut se muqaddason ko qaid men dála, aur jab wuh qatl kiye játe the to main bhí yihí ráe detá thá. 11 Aur har 'ibádatkháne men unhen sazá dilá dilákar zabardastí un se kufr kahl-wátá thá, balki un ki mukhálafat men aisé diwána baná, ki gair shahron men bhí jákar unhen satátá thá. 12 Isi hál men sardár káhinon se ikhtiyár aur parwána lekar Damishq ko játá thá; 13 to ai bádsháh, main ne do pahar ke waqt ráh men yih dekhá, ki súraj ke núr se ziyáda ek núr ásmán se, mere aur mere hamsafaron ke girdágird á chamká. 14 Jab ham sab zamín par gir páre, to main ne 'Ibrání zabán men yih áwáz suní, ki Ai Shául, ai Shául, tú mujhe kyún satátá hai? Paine ki ár par lát mární tere liye mushkil hai. 15 Main ne kahá; Ai Khudáwand, tú kaun hai? Khudáwand bolá; Main Yisú' hún, jise tú satátá hai. 16 Lekin uth, apne pánwon par khará ho; kyúnci main is liye tujh par záhir huá hún, ki tujhe un chizon ka bhí khádim aur gawáh muqarrar karún, jin ki gawáhí ke liye tú ne mujhe dekhá hai, aur un ka bhí jin ki gawáhí ke liye main tujh par záhir huá karungá. 17 Aur main tujhe is ummat aur gairqaumon se bachátá rahungá; jin ke pás tujhe is liye bhejtá hún, 18 ki tú un ki ánkhen khol de, táki andhere se raushní ki taraf, aur Shaitán ke ikhtiyár se Khudá ki taraf rujú' láen, aur mujh par imán láne ke bá'is gunáhon ki mu'áfí, aur muqaddason men sharík hokar mirás páen. 19 Is liye, ai Agrippa bádsháh, main us ásmání royá ka náfarmán na huá: 20 balki pahle Damishqíon ko, phir Yarúshalem aur sáre mulk i Yahúdiya ke báhindon ko, aur gairqaumon ko samjhátá rahá, ki tauba karen, aur Khudá ki taraf rujú' lákar tauba ke muwáfíq kám karen. 21 Inhín báton ke sabab Yahúdíon ne mujhe haikal men pakarke, már dálné ki koshish ki. 22 Lekin Khudá ki madad se main áj tak qáim hún, aur chhote bare ke sámné gawáhí detá hún, aur un báton ke siwá

kuchh nahin kahta, jin ki peshingoi nabion aur Musá ne bhi ki hai, 23 ki Masih ko dukh uthana zarur hai, aur sab se pahle wuhí murdon mein se zinda hokar is ummat ko aur gairqaumon ko bhi nur ka ishthar dega.

24 Jab wuh is tarah jawabdihí kar raha tha, to Festus ne barí awaz se kaha; Ai Paulus, tu diwana hai; bahut ilm ne tujhe diwana kar diya hai. 25 Paulus ne kaha; Ai Festus bahadur, main diwana nahin, balki sachchai aur hoshyari ki baton kahta hun. 26 Chunanchi badshah, jis se main dilerana kalam kartá hun, yih baton janta hai: aur mujhe yaqin hai ki in baton mein se koi us se chhipi nahin; kyunki yih majara kone mein nahin hua. 27 Ai Agrippa badshah, kyá tu nabion ka yaqin kartá hai? Main janta hun, ki tu yaqin kartá hai. 28 Agrippa ne Paulus se kaha; Tu to thori hi si nasihat karke mujhe Masihí kar lena chahta hai. 29 Paulus ne kaha; Main to Khuda se chahta hun, ki thori nasihat se, ya bahut se, sirf tu hi nahin, balki jitne log aj meri sunte hain, meri manind ho jain, siwa in zanjiron ke.

30 Tab badshah, aur hakim, aur Birnike, aur un ke hamnishin uth khare hue; 31 aur alag jakar ek dusre se baton karne aur kahne lage, ki Yih admi aisa to kuchh nahin kartá, jo qatl ya qaid ke laiq ho. 32 Agrippa ne Festus se kaha, ki Agar yih admi Qaisar ke hap apil na kartá, to chhut saktá tha.

27 Jab jahaz par Italiya ko hamara jana thahar gaya, to unhon ne Paulus aur ba'z aur qaidion ko shahanshahi palan ke ek subadar Yuliyus nam ke hawale kiyá. 2 Aur ham Adramuttiyum ke ek jahaz par, jo A'siya ke kanare ki bandargahon mein jane ko tha, sawar hokar rawana hue; aur Thissalunike ka Aristarkhus Makiduni hamare sath tha. 3 Dusre din Saidá mein jahaz thahra; aur Yuliyus ne Paulus par mihrbani karke doston ke pas jane ki ijazat di, taki us ki khatirdari ho. 4 Wahán se ham rawana hue, aur Kuprus ki ar mein hokar chale, is liye ki hawa mukhalif thi. 5 Phir ham Kilikiya aur Pamfúliya ke samundar se guzarkar

Lúkiya ke shahr Múra mein utre. 6 Wahán subadar ko Iskandriya ka ek jahaz Italiya jata hua mila; pas ham ko us mein bitha diya. 7 Aur ham bahut dinon tak ahista ahista chalkar jab mushkil se Kanidus ke samne pahunche, to is liye ki hawa ham ko age barhne na deti thi Salmone ke samne se hokar Krete ki ar mein chale; 8 aur bamushkil us ke kanare kanare chalkar, Hasin Bandar nam ek maqam mein pahunche, jis se Lasaya shahr nazdik tha.

9 Jab bahut arsa guzar gaya, aur jahaz ka safar is liye khatarnak ho gaya, ki Roze ka din guzar chuka tha, to Paulus ne unhen yih kahkar nasihat ki, 10 ki Ai sahibo, mujhe ma'lum hota hai ki is safar mein taklif aur bahut nuqsan hoga, na sirf mal aur jahaz ka, balki hamari janon ka bhi. 11 Magar subadar ne nakhudá aur jahaz ke malik ki baton par Paulus ki baton se ziyada lihaz kiyá. 12 Aur chunki wuh bandar jaron mein rahne ke liye achchha na tha, is liye aksar logon ki salah thahri, ki wahán se rawana hon, aur agar ho sake, to Finiks mein pahunchkar jara katen: wuh Krete ka ek bandar hai, jis ka rukh shimál mashriq, aur junúb mashriq hai. 13 Jab kuchh kuchh dakkhina hawa chalne lagi, to unhon ne, yih samajhkar ki hamara matlab hasil ho gaya, langar uthaya, aur Krete ke kanare ke qarib qarib chale. 14 Lekin thori der ba'd ek barí tifani hawa, jo Yurakulon kahlati hai, Krete par se jahaz par ai: 15 aur jab jahaz hawa ke qabu mein a gaya, aur us ka samna na kar saka, to ham ne lachar hokar us ko bahne diya. 16 Aur Kauda nam ek chhote jazire ki ar mein bahte bahte, ham barí mushkil se dongi ko qabu mein lae; 17 aur jab mallah us ko upar charha chuke, to jahaz ki mazbuti ki tadbiren karke us ko niche se bandha; aur Surtis ke chorbalu mein dhas jane ke dar se, jahaz ka saaz o samán utar liya, aur usi tarah bahte chale gaye. 18 Magar jab ham ne andhi se bahut bichkole khae, to dusre din wuh jahaz ka mal phenkne lage; 19 aur tisre din unhon ne apne hi hathon se jahaz ke alat o asbab bhi phenk

diye. 20 Aur jab bahut dinon tak na sūraj nazar āyā, na tāre, aur shiddat kī āndhī chal rahī thī, to ākhir ham ko bachne kī ummed bi'lkull na rahī. 21 Aur jab bahut fāqe kar chuke to Paulus ne un ke bīch men khare hokar kahā; Ai sāhibo, lāzim thā ki tum merī bāt mānkar Krete se rawāna na hote, aur yih taklīf aur nuqsān na uthāte. 22 Magar ab main tum ko nasihat kartā hūn, ki khātirjama' rakkho: kyūnki tum men se kisī kī jān kā nuqsān na hogā, magar jahāz kā. 23 Kyūnki Khudā, jis kā main hūn, aur jis kī 'ibādat bhī kartā hūn, us ke firishte ne isī rāt ko mere pās ākar 24 kahā; Ai Paulus, na dar; zarūr hai, ki tū Qaisar ke sāmne hāzir ho; aur dekh, jitne log tere sāth jahāz men sawār hain, un sab kī Khudā ne terī khātir jānbakhshī kī. 25 Is liye, ai sāhibo, khātirjama' rakkho: kyūnki main Khudā kā yaqīn kartā hūn, ki jaisā mujh se kahā gayā hai, waisā kī hogā. 26 Lekin yih zarūr hai, ki ham kisī tūpū men jā parēn.

27 Jab chaudahwīn rāt hūi aur ham Bahr i Adriya men takrate phirte the, to ādhī rāt ke qarīb mallāhon ne atkal se ma'lūm kiya, ki kisī mulk ke nazdīk pahunch gaye; 28 aur pānī kī thāh lekar bis pursa pāyā; aur thorā āge barhkar, aur phir thāh lekar pandrah pursa pāyā. 29 Aur is dar se, ki mabādā chatānon par jā parēn, jahāz ke pīchhe se char langar dāle, aur subh hone kī du'ā māngte rahe. 30 Aur jab mallāhon ne chāhā ki jahāz par se bhāg jāen, aur is bahāne se ki galahī se langar dālen, dongī ko samundar men utārā. 31 to Paulus ne sūbadār aur sipāhion se kahā, ki Agar yā jahāz par na rahenge, to tum nahīn bach sakte. 32 Is par sipāhion ne dongī kī rasiyān kātkar use chhor diya. 33 Aur jab dīn nikalne ko hūā, to Paulus ne sab kī minnat kī, ki khānā khā lo, aur kahā, ki Tum ko intizār karte karte aur fāqa khenchte khenchte āj chaudah dīn ho gaye, aur tum ne kuchh nahīn khāyā. 34 Is liye tumhārī minnat kartā hūn, ki khānā khā lo; kyūnki is par tumhārī bihtarī mauqūf hai: aur tum men se kisī ke sir kā ek bāl bīkā na hogā.

35 Yih kahkar us ne roṭī lī, aur un sab ke sāmne Khudā kā shukr kiya, aur torkar khāne lagā. 36 Phir un sab kī khātirjama' hūi, aur ap bhī khānā khāne lage. 37 Aur ham sab milkar jahāz men do sau chhattar admī the. 38 Jab wuh khākar ser hūe, to gehūon ko samundar men phenkar jahāz ko halkā karne lage. 39 Jab dīn nikal āyā, to unhon ne us mulk ko na pahchānā: magar ek khārī dekhī, jis kā kanāra sāf thā, aur salāh kī, ki agar ho sake, to jahāz ko us par chārhā len. 40 Pas langar kholkar samundar men chhor diye, aur patwāron kī bhī rasiyān khol dīn, aur aglā pāl hawā ke rukh par chārhākar us kanāre kī taraf chale. 41 Lekin ek aisi jagah jā parē, jis ke donon taraf samundar kā zor thā, aur jahāz zamīn par ṭik gayā. Pas galahī to dhakkā khākar phans gayī; magar dumbāla lahon ke zor se ṭūṭne lagā. 42 Aur sipāhion kī yih salāh thī, ki qaidion ko mār dālen, ki aisa na ho koī tairkar bhāg jāe. 43 Lekin sūbadār ne, Paulus ke bachāne kī garaz se, un ko is irāde se bāz rakkhā; aur hukm diya, ki jo tair sakte hain, pahle kūdkar kanāre par chale jāen; 44 aur bāqī log, ba'z takhton par, aur ba'z jahāz kī āur chizon ke sahāre se chale jāen. Aur isī tarah sab ke sab khushkī par salāmat pahunch gaye.

28 Jab ham pahunch gaye, to jānā kī is tūpū kā nām Milite hai. 2 Aur un ajnabion ne ham par khāss mihrbānī kī, kyūnki menh kī jharī aur jāre ke sabab unhon ne āg jalāke ham sab kī khātir kī. 3 Jab Paulus ne lakriyon kā gatthā jama' karke āg men dālā, to ek sānp garmī pākar niklā, aur us ke hāth par lipaṭ gayā. 4 Jis waqt un ajnabion ne wuh kīrā us ke hāth men laṭkā hūā dekhā, to ek dūse se kahne lage, ki Beshakk yih admī khūnī hai; agarchi samundar se bach gayā, taubhī 'Adl use jīne nahīn detā. 5 Pas us ne kīre ko āg men jhaṭak diya, aur use kuchh zarar na pahunchā. 6 Magar wuh muntazir the, ki is kā badan sūj jāegā, yā yih marke yakāyak gir parēgā. Lekin jab der tak intizār kiya, aur dekhā ki us ko kuchh zarar na pahunchā, to āur khayāl

karke kahá, kí yih to koí deotá hai.

7 Wahán se qaríb Publiýus nám us tápú ke sardár kí milk thá. Us ne ghar le jákar, tín dín tak barí mihrbání se hamári mihmání kí. 8 Aur aisá húa kí Publiýus ká báp bukhár aur pechish kí wajh se bímár pará thá. Paulus ne us ke pás jákar du'á mángí, aur us par háth rakhkar shifá dí. 9 Jab aisá húa, to báqí log jo us tápú men bímár the áe, aur achchhe kiye gaye. 10 Aur unhon ne hamári barí 'izzat kí; aur chalte waqt jo kuchh hamen darkár thá, jaház par rakh diya.

11 Tín mahíne ke ba'd, ham Iskandriya ke ek jaház par rawána hue, jo járe thar us tápú men rahá thá, aur jis ká nishán Diyuskúrí thá. 12 Aur Surakúsa men jaház thahrákar tín dín rahe; 13 aur wahán se pher khákar Regiyum men áe: aur ek roz ba'd dakkhiná chali, to dúsre dín Putiyulí men áe. 14 Wahán ham ko bhái mile, aur un kí minnat se ham sát dín un ke pás rahe: aur isí tarah Roma tak gaye. 15 Wahán se bhái, hamári khabar sunkar, Appiýus ke Cháuk aur Tinsaráe tak hamáre istiqbál ko áe: aur Paulus ne unhen dekhkar Khudá ká shukr kiyá, aur us kí khátirjama' hui.

16 Jab ham Roma men pahunché, to Paulus ko ijázat hui, kí akelá us sipáhi ke sáth rahe, jo us par pahrá detá thá.

17 Tín roz ke ba'd aisá húa kí us ne Yahúdíon ke raíson ko bulwáyá; aur jab jama' ho gaye, to un se kahá, kí Ai bháiyó, harchand main ne ummat ke, aur bápádádá kí rasmon ke khiláf kuchh nahín kiyá, taubhí Yarúshalem se qaidí hokar Romíon ke háth hawále kiyá gaya.

18 Unhon ne merí tahqíqát karke mujhe chhor dená cháhá, kyúinki mere qatl ká koí sabab na thá.

19 Magar jab Yahúdíon ne mukhálafat kí, to main ne láchar hokar Qaisar ke hán apní víyá; magar is wáste nahín kiyá, kí apní qaum par mujhe kuchh ilzám lagáná thá.

20 Pás is líye main ne tumhen

buláyá hai, kí tum se milún aur guftgú karún: kyúinki Isráíl kí ummed ke sabab main is zanjír se jakr húa hún. 21 Unhon ne us se kahá; Na hamáre pás Yahúdiya se fere bare men khatt áe, na bháiyon men se kisi ne ákar terí kuchh khabar dí, na burái bayán kí. 22 Magar ham munásib jánte hai kí tujh se sunen, tere kyá khayálat hai; kyúinki is firqe kí bábat ham ko ma'lúm hai, kí har jagah us ke khiláf kahte hai.

23 Aur wuh us se ek dín thahrákar, kasrat se us ke hán jama' hue, aur wuh Khudá kí bádsháhat kí gawáhi de dekar aur Músá kí Taurat, aur nabíon ke sahífon se Yisú' kí bábat samjhá samjhákar subh se sham tak un se bayán kartá rahá. 24 Aur ba'z ne us kí báton ko mán líyá, aur ba'z ne na máná. 25 Jab ápas men muttafiq na hue, to Paulus ke is ek bát ke kahne par rukhsat hue, kí Rúhu'l Quds ne Yasha'yáh nabí kí ma'rifat tumháre bápádádá se khúb kahá, kí

26 Is ummat ke pás jákar kah, Kí tum kánon se sunoge, aur hargiz na samjhoge;

Aur ánkhon se dekhoge, aur hargiz ma'lúm na karoge:

27 Kyúinki is ummat ke dil par charbí chhá gayí hai,

Aur wuh kánon se únchá sunte hai,

Aur unhon ne apní ánkhen band kar lí hai;

Kahín aisá na ho kí ánkhon se ma'lúm karen,

Aur kánon se sunen,

Aur dil se samjhen,

Aur rujú' laen,

Aur main unhen shifá bakhshúg.

28 Pás tum ko ma'lúm ho, kí Khudá kí is naját ká paigám gairqaumon ke pás bhejá gaya hai, aur wuh use sun bhí lengí. [29 Jab us ne yih kahá, to Yahúdí ápas men bahut bahs karke chale gaye.]

30 Aur wuh pure do baras apne kiráe ke ghar men rahá, 31 aur jo us ke pás áte the, un sab se milta rahá, aur kamál díleri se bagair rok tok ke, Khudá kí bádsháhat kí manadí kartá, aur Khudáwánd Yisú' Masih kí báten sikhátá rahá.

ROMI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Paulus ki taraf se jo Yisú' Masíh ká banda hai, aur rasúl hone ke liye buláyá gayá, aur Khudá ki us khushkhabari ke liye mahsús kiya gayá hai, **2** jis ká us ne peshtar se apne nabíon ki ma'rifat kitáb i muqaddas mein, **3** apne Bete hamare Khudáwánd Yisú' Masíh ki nisbat wa'da kiya tha; jo jism ke i'tibár se to Dáúd ki nasl se paida húa, **4** lekin pákizagi ki ruh ke i'tibár se, murdon mein se ji uthne ke sabab, qudrat ke sáth Khudá ká Betá thahrá; **5** jis ki ma'rifat ham ko fazl aur risálat mili, táki us ke nám ki khátir sab qaumon mein se log imán ke tábi' hon; **6** jin mein se tum bhi Yisú' Masíh ke hone ke liye buláe gaye ho— **7** un sab ke nám, jo Roma mein Khudá ke piyáre hain, aur muqaddas hone ke liye buláe gaye hain. Hamare Báp Khudá aur Khudáwánd Yisú' Masíh ki taraf se tumhen fazl aur itminán hásil hotá rahe.

8 Awwal to main tum sab ke bare mein Yisú' Masíh ke wasile se apne Khudá ká shukr kartá hun, ki tumhare imán ká tamám dunyá mein shuhra ho rahá hai. **9** Chunápchí Khudá, jis ki 'ibádat main apni ruh se us ke Bete ki khushkhabari dene mein kartá hun, wuhí merá gawáh hai, ki main bilánaga tumhen yád kartá hun, **10** aur apni du'áon mein hamesha yih darkhwást kartá hun, ki ab ákhir kár Khudá ki marzi se mujhe tumhare pás áne mein kisi tarah kámyábi ho. **11** Kyunki main tumhari mulaqát ká mushtáq hun, táki tum ko kol ruhání ni'mat dun, jis se tum mazbút ho jáo; **12** garaz ki main bhi tumhare darmiyan hokar tumhare sáth us imán ke bá'is tasallí paun, jo tum mein aur mujh mein, donon mein hai. **13** Aur ai bháiyó, main is se tumhárá náwáqif rahná nahín cháhtá, ki main ne bárhá tumhare pás áne ká iráda kiya, táki

jaisá mujhe aur gairqaumon mein phal milá, waisá hi tum mein bhi mile; magar áj tak ruká rahá. **14** Main Yúnáníon aur gair Yúnáníon, dánáon aur nádáon ká qarzdár hun. **15** Pas main tum ko bhi jo Roma mein ho, khushkhabari sunáne ko hatta'l maqdúr taiyár hun. **16** Kyunki main Injil se sharmatá nahín: is liye ki wuh har ek imán lánewále ke wáste, pahle Yahúdí, phir Yúnání ke wáste, naját ke liye Khudá ki qudrat hai. **17** Is wáste ki us mein Khudá ki rástbázi imán se aur imán ke liye záhír hoti hai, jaisá likhá hai, ki Rástbáz imán se jítá rahégá.

18 Kyunki Khudá ká gazab un ádmíon ki tamám bedíni aur nárástí par ásmán se záhír hotá hai, jo haqq ko nárástí se dabáe rakhte hain; **19** kyunki jo kuchh Khudá ki nisbat ma'lúm ho saktá hai, wuh un ke batin mein záhír hai; is liye ki Khudá ne us ko un par záhír kar diya. **20** Kyunki us ki andekhi sifaten, ya'ni us ki azali qudrat aur ulúhiyat, dunyá ki paidaish ke waqt se banái hui chizon ke zarí'e se ma'lúm hokar sáf nazer áti hain; yahan tak ki un ko kuchh 'uzr báqi nahín; **21** is liye ki agarchi unhon ne Khudá ko ján to liya, magar us ki khudái ke láiq us ki barái aur shukrguzári na ki; balki bátil khayálat mein par gaye, aur un ke besamajh dilon par andherá chhá gaya. **22** Wuh apne ap ko dáná jatákar, bewuqúf ban gaye; **23** aur gairfáni Khudá ke jalál ko fání insán, aur parandon aur chaupáyon aur kife makauyon ki súrát mein badal dála.

24 Is wáste Khudá ne un ke dilon ki khwáhishon ke mutábíq unhen nápakí mein chhor diya; ki un ke badan ápas mein behurmat kiye jáen: **25** is liye ki unhon ne Khudá ki sachcháí ko badalkar jhúth baná dála, aur makhlúqát ki

ziyada parastish aur 'ibadat ki, banisbat us Khaliq ke, jo abad tak mahmud hai. A'min.

26 Isi sabab se Khuda ne un ko gandi shahwaton mein chhor diya: yahan tak ki un ki 'auraton ne apne taba'i kam ko khilafataba' kam se badal dala: 27 isi tarah mard bhi 'auraton se taba'i kam chhor kar apas ki shahwat se mast ho gaye; ya'ni mardon ne mardon ke sath rusiyahi ke kam karke, apne ap mein apni gumrahi ke lai badla paya.

28 Aur jis tarah unhon ne Khuda ka pahchanna napasand kiya, isi tarah Khuda ne bhi un ko napasandida 'aql ke hawale kar diya, ki nalaq harakaton karen. 29 Pas wuh har tarah ki naresti, badi, lalach, badkhwahi se bhar gaye; aur hasad, khunrezi, jhagre, mak-kari, bugz se ma'mur ho gaye; aur gibat karnewale, 30 badgo, Khuda ki nazar mein nafrati, auron ke be'izzat karnewale, magrur, shekhi-baz, badiyon ke bani, man bap ke nafarman, 31 bewuquf, 'ahdshikan, taba'i mahabbat se khali, berahm, ho gaye: 32 halanki wuh Khuda ka yih hukm jante hain, ki aise kam karnewale maut ki saza ke lai hain; phir bhi na faqat ap hi aise kam karte hain, balki aur karnewalon se khush bhi hote hain.

2 Pas ai ilzam laganevale, tu ko'i kyun na ho, tere pas ko'i 'uzr nahin; kyun ki jis bat ka tu dusre par ilzam lagata hai, usi ka tu apne ap ko mujrim thahrata hai; is liye ki tu jo ilzam lagata hai, khud wahi kam karti hai. 2 Aur ham jante hain ki aise kam karnewalon ki 'adalat Khuda ki taraf se haqq ke mutabiq hoti hai. 3 Ai insaan, tu jo aise kam karnewalon par ilzam lagata hai, aur khud wahi kam karti hai, kya yih samajhta hai, ki tu Khuda ki 'adalat se bach jagega? 4 Ya tu us ki mihrbani aur tahammul aur sabr ki daulat ko nachiz janti hai, aur nahin samajhta ki Khuda ki mihrbani tujh ko tauba ki taraf mail karti hai? 5 Balki tu apni sakhti aur gairtalb dil ke mutabiq us qahr ke din ke liye apne waste gazab kamah raha hai, jis mein Khuda ki sachchi 'adalat zahir hogi. 6 Wuh

har ek ko us ke kamon ke muwafiq badla dega: 7 jo nekokari mein sabitqadam rahkar jalal aur 'izzat aur baqa ke talib hote hain, un ko hamesha ki zindagi dega; 8 magar jo tafriqaandaz aur haqq ke na mannewale, balki naresti ke mannewale hain, un par gazab aur qahr hogi; 9 aur musibat aur tangi har ek badkar ki jan par aegi, pahle Yahudi ki, phir Yunani ki. 10 Magar jalal aur 'izzat aur salamat har ek nekokar ko milegi, pahle Yahudi ko, phir Yunani ko: 11 kyun ki Khuda ke han kisi ki tarafdari nahin. 12 Is liye ki jinhon ne bagair shari'at pae gunah kiya, wuh bagair shari'at ke halak bhi hongey: aur jinhon ne shari'at ke mataht hokar gunah kiya, un ki saza shari'at ke muwafiq hogi; (13 kyun ki shari'at ke sunnewale Khuda ke nazdik rastbaz nahin hote, balki shari'at par 'amal karnewale rastbaz thahrae jenge. 14 Is liye ki jab wuh qaumen jo shari'at nahin rakhtin, apni tabi'at se shari'at ke kam karti hain, to bawujud shari'at na rakhne ke, wuh apne liye khud ek shari'at hain. 15 Chunanchi wuh shari'at ki baton apne dilon par likhi hui dikhati hain, aur un ka dil bhi un baton ki gawahi deta hai; aur un ke bahami khayalat ya to un par ilzam lagate hain, ya un ko mazur rakhte hain;) 16 jis roz Khuda meri khushkhabari ke mutabiq Yisui Masih ki marifat admiyon ki poshida baton ka insaf karega.

17 Pas agar tu Yahudi kahlata, aur shari'at par takya aur Khuda par fakhr karti hai, 18 aur us ki marzi janti, aur shari'at ki ta'lim pakar 'umda 'umda baton pasand karti hai; 19 aur agar tujh ko is bat par bhi bharosa hai, ki main andhon ka rahnuma, aur andhere mein pare hueon ke liye raushni, 20 aur nadanon ka tarbiyat karnewala, aur bachchon ka ustad hun, aur 'ilm aur haqq ka jo namuna shari'at mein hai, wuh mere pas hai; 21 pas tu jo auron ko sikhata hai, apne ap ko kyun nahin sikhata? Tu jo wa'z karti hai ki chori na karna, ap khud kyun chori karti hai? 22 Tu jo kahti hai ki zina na karna, ap khud kyun zina karti hai? Tu jo buton se nafrat rakhti hai, ap

khud kyūn mandiron, kō lūttā hai? 23 Tū jo sharī'at par fakhr kartā hai, sharī'at ke 'udūl se Khudā kī kyūn be'izzati kartā hai? 24 Kyūn-kī Tumhāre sabab se gairqaumon men Khudā ke nām par kufr bakā jāta hai; chunānchī yih likhā bhī hai. 25 Khatne se fāida to hai, basharte ki tū sharī'at par 'amal karē: lekin jab tū ne sharī'at se 'udūl kiya, to terā khatna nāmakh-tūnī thahrā. 26 Pas agar nāmakh-tūn shakhs sharī'at ke hukmon par 'amal karē, to kyā us kī nāmakh-tūnī khatne ke barābar na ginī jāegī? 27 Aur jo shakhs qaumiyyat ke sabab se nāmakh-tūn rahā, agar wuh sharī'at ko purā karē, to kyā tujhe, jo bāwu-jūd kalām aur khatne ke sharī'at se 'udūl kartā hai, qusūrwar na thahrāegā? 28 Kyūnki wuh Yahūdī nahīn, jo zāhir kā hai; aur na wuh khatna hai, jo zāhirī aur jismānī hai; 29 balki Yahūdī wuhī hai, jo bātin men hai; aur khatna wuhī hai, jo dil kā aur ruhānī hai, na ki lafzī; aise kī ta'rīf ādamion kī taraf se nahīn, balki Khudā kī taraf se hotī hai.

3 Pas Yahūdī ko kyā fauqīyat hai, aur khatne se kyā fāida? 2 Har tarah se bahut, khāsskar yih ki Khudā kā kalām un ke supurd hūā. 3 Agar ba'z bewafā nikle, to kyā hūā? kyā un kī bewafāī Khudā kī wafādārī ko bātil kar saktī hai? 4 Hargiz nahīn: balki Khudā sach-chā thahre, aur har ek ādmī jhūṭhā: chunānchī likhā hai;

Kī tū apnī bāton men rāstbāz thahre,

Aur apne muqaddame men fath pāe.

5 Agar hamārī nārāstī Khudā kī rāstbāzī kī khūbī ko zāhir kartī hai, to ham kyā kahē? kyā yih kī Khudā beinsāf hai jo gazab nāzil kartā hai? (Main yih bāt insān kī tarah kahtā hūn.) 6 Hargiz nahīn: warna Khudā kyūnkar dunyā kā insāf karegā? 7 Agar mere jhūṭh ke sabab se Khudā kī sachchāī us ke jalāl ke wāste ziyāda zāhir hūī, to phir kyūn gunahgār kī tarah mujh par hukm diya jāta hai? 8 Aur ham kyūn burāī na karē, tākī bhalāī paidā ho? chunānchī ham par yih tuhmat lāgāī bhī jāti hai, aur ba'z kahte hain kī in-

kā yihī maqūla hai: magar alson kā mujrim thahrnā insāf hai.

9 Pas kyā hūā? kyā ham kuchh fazīlat rakhte hain? Bī'ikull nahīn. Kyūnki ham Yahūdion aur Yūnānion donon par peshtar hī yih ilzām lagā chuke hain, kī wuh sab ke sab gunāh ke mātāht hain. 10 Chunānchī likhā hai, kī

Koī rāstbāz nahīn, ek bhī nahīn;

11 Koī samajhdār nahīn,

Koī Khudā kā tālib nahīn;

12 Sab gumrah hain, sab ke sab nikamme ban gaye;

Koī bhalāī karnewālā nahīn, ek bhī nahīn;

13 Un kā galā khulī hūī qabr hai; Unhon ne apnī zabānon se fareb diya:

Un ke honthon men sānpōn kā zahr hai;

14 Un kā munh la'nat aur kar-wāhat se bharā hūā hai;

15 Un ke qadam khūn bahāne ke liye tezrau hain;

16 Un kī rāhon men tabāhī aur badhālī hai,

17 Aur wuh salāmatī kī rāh se wāqif na hūe:

18 Un kī ānkhon men Khudā kā khauf nahīn.

19 Ab ham jānte hain kī sharī'at jo kuchh kahtī hai, un se kahtī hai jo sharī'at ke mātāht hain; tākī har ek kā munh band ho jāe, aur sārī dunyā Khudā ke nazdīk sazā ke lāiq thahre: 20 kyūnki sharī'at ke a'māl se koī bashar us ke huzūr rāstbāz nahīn thahregā, is liye kī sharī'at ke wasīle se to gunāh kī pahchān hī hotī hai. 21 Magar ab sharī'at ke bagair Khudā kī ek rāstbāzī zāhir hūī hai, jis kī gawāhī sharī'at aur nabion se hotī hai; 22 ya'nī Khudā kī wuh rāstbāzī, jo Yisū' Masīh par imān lāne se sab imān lānewalon ko hasil hotī hai; kyūnki kuchh farq nahīn; 23 is liye kī sab ne gunāh kiya, aur Khudā ke jalāl se mahrum hain; 24 magar us ke fazl ke sabab, us makhlasī ke wasīle se jo Masīh Yisū' men hai, muft rāstbāz thahrāe jāte hain: 25 use Khudā ne us ke khūn ke bā'is ek aisā kaffāra thahrāyā, jo imān lāne se fāidamand ho; tākī jo gunāh peshtar ho chuke the, aur jin se Khudā ne tahammul karke tarah dī

thí, un ke báre men wuh apní rástbází zahir kare; 26 balki isí waqt us kí rástbází zahir ho: táki wuh khud bhí 'ádil rahe, aur jo Yisú' par imán láe, us ko bhí rástbáz thahránewalá ho. 27 Pas fakhr kahá? Is kí gunjáish hí nahín. Kaun sí shari'at ke sabab se? kyá a'mál kí shari'at se? Nahín: balki imán kí shari'at se. 28 Chunánchi ham yih natíja nikálte hain, kí insán shari'at ke a'mál ke bagair imán ke sabab se rástbáz thahrtá hai. 29 Kyá Khudá sirf Yahúdíon hí ká hai; gair-qaumon ká nahín? Beshakk, gair-qaumon ká bhí hai: 30 kyúuki ek hí Khudá hai, jo makhtúnon ko bhí imán se, aur námakhtúnon ko bhí imán hí ke wasíle se rástbáz thahráegá. 31 Pas kyá ham shari'at ko imán se bátíl karte hain? Hargiz nahín: balki shari'at ko qáim rakhte hain.

4 Pas ham kyá kahen, kí hamáre jismání báp Ibráhím ko kyá hásil húa? 2 Kyúukiagar Ibráhím a'mál se rástbáz thahráyá játá, to us ko fakhr kí jagah hotí; lekin Khudá ke nazdík nahín. 3 Kitáb í muqaddas kyá kahtí hai? Yih, kí Ibráhím Khudá par imán láyá aur yih us ke liye rástbází giná gayá. 4 Kám karnewále kí mazdúrí bakhshish nahín, balki haqq samjhí játi hai. 5 Magar jo shakhs kám nahín kartá, balki bedín ke rástbáz thahránewále par imán látá hai, us ká imán us ke liye rástbází giná játá hai. 6 Chunánchi jis shakhs ke liye Khudá bagair a'mál ke rástbází mahsúb kartá hai, Dáúd bhí us kí mubárákhálí is tarah bayán kartá hai, 7 kí

Mubárák wuh hain, jin kí bad-kárlán mu'áf hún,

Aur jin ke gunáh dhánke gaye.

8 Mubárák wuh shakhs hai, jis ke gunáh Khudáwand mahsúb na karegá.

9 Pas kyá yih mubárákbádí makhtúnon hí ke liye hai, yá námakhtúnon ke liye bhí? Kyúuki hamára da'wá yih hai, kí Ibráhím ke liye us ká imán rástbází giná gayá. 10 Pas kis hálát men giná gayá? Makhtúní men, yá námakhtúní men? Makhtúní men nahín, balki námakhtúní men. 11 Aur us ne khatna ká nishán páyá, kí us imán kí rástbází par muhr ho jáe, jo use námakhtúní

kí hálát men hásil thá: táki wuh un sab ká báp thahre, jo báwujúd námakhtún hone ke imán láte hain, aur un ke liye bhí rástbází mahsúb kí jáe; 12 aur un makhtúnon ká báp ho, jo na sirf makhtún hain, balki hamáre báp Ibráhím ke us imán kí bhí pairawí karte hain, jo use námakhtúní kí hálát men hásil thá. 13 Kyúuki yih wa'da kí wuh dunyá ká wáris hogá na Ibráhím se na us kí nasl se shari'at ke wasíle se kiyá gayá thá, balki imán kí rástbází ke wasíle se. 14 Kyúuki agar shari'atwále hí wáris hon, to imán befáida rahá, aur wa'da láhásil thahrá. 15 Kyúuki shari'at to gazab paidá kartí hai; aur jahán shari'at nahín, wahán 'udúlhukmí bhí nahín. 16 Isí wáste wuh mírás imán se míltí hai, táki fazl ke taur par ho, aur wuh wa'da kull nasl ke liye qáim rahe; na sirf us nasl ke liye jo shari'atwálí hai, balki us ke liye bhí, jo Ibráhím kí mánind imánwálí hai; wuhí ham sab ká báp hai. 17 (chunánchi likhá hai, kí Main ne tujhe bahut sí qaumon ká báp banáyá;) us Khudá ke sámné, jis par wuh imán láyá, aur jo murdon ko zinda kartá hai, aur jo chízen nahín hain, un ko is tarah bulá letá hai, kí goyá wuh hain. 18 Wuh náummedí kí hálát men ummed ke sáth imán láyá, táki is qaul ke bamújib kí Terí nasl aisí hí hogí, wuh bahut sí qaumon ká báp ho. 19 Aur wuh jo taqríban sau baras ká thá, báwujúd apne murda se badan aur Sáráh ke ríhm kí murdagi par liház karne ke, imán men za'íf na húa, 20 aur na beímán hokar Khudá ke wa'de men shakk kiyá, balki imán men mazbút hokar Khudá kí tamjíd kí; 21 aur us ko kámil í'tiqád húa, kí jo kuchh us ne wa'da kiyá hai, wuh us ke purá karne par bhí qádir hai. 22 Isí sabab se yih us ke liye rástbází giná gayá. 23 Aur yih bát, kí imán us ke liye rástbází giná gayá, na sirf us ke liye likhí gayí; 24 balki hamáre liye bhí, jin ke liye imán rástbází giná jáegá, is wáste kí ham us par imán láe hain, jis ne hamáre Khudáwand Yisú' ko murdon men se jiláyá; 25 wuh hamáre qusúron ke liye hawáale kar diyá gayá, aur hamáre rástbáz thahrne ke liye jiláyá gayá.

5 Pas jab ham imán se rástbáz thahre, to Khudá ke sáth apne Khudáwánd Yisú' Masíh ke wasíle se sulh rakkhen; 2 jis ke wasíle se imán ke sabab us fazl tak hamári rasái bhí hui, jis par qáim hai; aur Khudá ke jalál kí ummed par fakhr karen. 3 Aur sirf yihí nahín, balki musíbaton men bhí fakhr karen; yih jánkar, ki musíbat se sabr paidá hotá hai; 4 aur sabr se pukhtagí; aur pukhtagí se ummed paidá hotí hai. 5 aur ummed se sharmindagí hásil nahín hotí, kyúнки Rúhu'l Quds jo ham ko bakhshá gayá hai, us ke wasíle se Khudá kí mahabbat hamáre dilon men dáli gayí hai. 6 Kyúнки jab ham kámzor hí the, to 'ain waqt par Masíh bedínon kí khátir muá. 7 Kisí rástbáz kí khátir bhí mushkil se koí apní ján degá; magar sháyad kisí nek ádmí ke liye koí apní ján tak de dene kí jur'at kare. 8 Lekin Khudá apní mahabbat kí khúbí ham par yún záhir kartá hai, ki jab ham gunahgár hí the, to Masíh hamári khátir muá. 9 Pas jab ham us ke khún ke bá'is ab rástbáz thahre, to us ke wasíle se gazab í Iláhí se zarúr hí bachenge. 10 Kyúнки jab báwujúd dushman hone ke, Khudá se us ke Beṭe kí maut ke wasíle se hamára mel ho gayá, to mel hone ke ba'd to ham us kí zindagí ke sabab se zarúr hí bachenge; 11 aur sirf yihí nahín, balki apne Khudáwánd Yisú' Masíh ke sabab, jis ke wasíle se ab hamára Khudá ke sáth mel ho gayá, Khudá par fakhr bhí karte hai.

12 Pas jis tarah ek ádmí ke sabab se gunáh dunyá men áyá, aur gunáh ke sabab maut áí, aur yún maut sab ádmíon men phail gayí, is liye ki sab ne gunáh kiyá— 13 kyúнки shari'at ke diye jáne tak dunyá men gunáh to thá; magar jahán shari'at nahín, wahán gunáh mahsúb nahín hotá. 14 Táham A'dam se lekar Músá tak maut ne un par bhí bádsháhí kí, jinhon ne us A'dam kí náfarmání kí tarah, jo ánewále ká misl thá, gunáh na kiyá thá. 15 Lekin qusúr ká jo hál hai, wuh fazl kí ní'mat ká nahín. Kyúнки jab ek shakhs ke qusúr se bahut se ádmí mar gaye, to Khudá ká fazl aur us kí jo bakhshish ek hí ádmí, ya'ní Yisú' Masíh ke fazl se paidá

hui, bahut se ádmíon par zarúr hí ifráat se názil hui. 16 Aur jaisá ek shakhs ke gunáh karne ká anjám huá, bakhshish ká waisá hál nahín; kyúнки ek hí ke sabab se wuh faisala huá, jis ká natíja sazá ká hukm thá; magar bahutere qusúron se aisí ní'mat paidá hui, jis ká natíja yih huá ki log rástbáz thahre. 17 Kyúнки jab ek shakhs ke qusúr ke sabab maut ne us ek ke zari'e se bádsháhí kí; to jo log fazl aur rástbází kí bakhshish ifráat se hásil karte hai, wuh ek shakhs, ya'ní Yisú' Masíh ke wasíle se, hamesha kí zindagí men zarúr hí bádsháhí karenge. 18 Garaz, jaisá ki ek qusúr ke sabab wuh faisala huá, jis ká natíja sab ádmíon se sazá ká hukm thá; waisá hí rástbází ke ek kám ke wasíle se sab ádmíon ko wuh ní'mat milí, jis se rástbáz thahrke zindagí páen. 19 Kyúнки jis tarah ek hí shakhs kí náfarmání se bahut se log gunahgár thahre, usí tarah ek kí farmánbardarí se bahut se log rástbáz thahrenge. 20 Aur bích men shari'at á maujúd hui, táki qusúr ziyáda ho jáe; magar jahán gunáh ziyáda huá, wahán fazl us se bhí niháyat ziyáda huá. 21 táki jis tarah gunáh ne maut ke sabab se bádsháhí kí, usí tarah fazl bhí, hamáre Khudáwánd Yisú' Masíh ke wasíle se, hamesha kí zindagí ke liye, rástbází ke zari'e se bádsháhí kare.

6 Pas ham kyá kahen? Kyá gunáh karte rahen, táki fazl ziyáda ho? 2 Hargiz nahín! Ham jo gunáh ke i'tibár se mar gaye, kyúнкаr us men áyanda ko zindagí guzáren? 3 Kyá tum nahín jánte, ki ham jítion ne Masíh Yisú' men shámil hone ká baptisma liyá, to us kí maut men shámil hone ká baptisma liyá? 4 Pas maut men shámil hone ke baptisma ke wasíle se ham us ke sáth dafn hue; táki jis tarah Masíh Báp ke jalál ke wasíle se murdon men se jiláyá gayá, usí tarah ham bhí nayí zindagí kí ráh chalen. 5 Kyúнки jab ham us kí maut kí mushábahat se us ke sáth paiwasta ho gaye, to beshakk us ke jí uthne kí mushábahat se bhí us ke sáth paiwasta hongé. 6 Chunánchi ham jánte hai, ki hamári purání insániyat us ke sáth

is liye salib dí gayí, kí gunáh ká badan bekár ho jáe, táki ham áge ko gunáh kí gulámí men na rahen.

7 Kyünki jo muá, wuh gunáh se barí huá. 8 Pas jab ham Masíh ke sáth müe, to hamen yaqín hai kí us ke sáth jienge bhí; 9 kyünki yih jánte hain kí Masíh jab murdon men se jí uthá hai to phir nahín marne ká; maut ká phir us par ikhtiyár nahín hone ká. 10 Kyünki Masíh jo muá, gunáh ke i'tibár se ek bär muá: magar ab jo jítá hai, Khudá ke i'tibár se jítá hai. 11 Isí tarah tum bhí apne áp ko gunáh ke i'tibár se murda, magar Khudá ke i'tibár se Masíh Yisú' men zinda samjho.

12 Pas gunáh tumháre fání badan men bádsháhí na kare, kí tum us kí khwáhishon ke tábi' raho. 13 Aur apne a'zá nárástí ke hathyár hone ke liye gunáh ke hawále na kiyá karo; balki apne áp ko murdon men se zinda jánkar Khudá ke hawále karo, aur apne a'zá rástbází ke hathyár hone ke liye Khudá ke hawále karo. 14 Is liye kí gunáh ká tum par ikhtiyár na hogá, kyünki tum shari'at ke mátaht nahín, balki fazl ke mátaht ho.

15 Pas kyá huá? kyá ham is liye gunáh karen, kí shari'at ke mátaht nahín, balki fazl ke mátaht hain? Hargiz nahín! 16 Kyá tum nahín jánte, kí jis kí tábi'dárlí ke liye apne áp ko gulámon kí tarah hawále kar dete ho, usí ke gulám ho, jis ke tábi'dár ho; khwáh gunáh ke, jis ká anjám maut hai; khwáh tábi'dárlí ke, jis ká anjám rástbází hai. 17 Lekin Khudá ká shukr hai, kí agarchi tum gunáh ke gulám the, táham díl se us ta'lím ke tábi'dár ho gaye, jis ke sánche men tum dhále gaye the; 18 aur gunáh se ázád hokar rástbází ke gulám ho gaye. 19 Main tumhárlí insání kam-zorí ke sabab insání taur par kahtá hún: jis tarah tum ne apne a'zá badkárí karne ke liye nápákí aur badkárí kí gulámí ke hawále kiye the, usí tarah ab apne a'zá pák hone ke liye rástbází kí gulámí ke hawále kar do. 20 Kyünki jab tum gunáh ke gulám the, to rástbází ke i'tibár se ázád the. 21 Pas jin báton se tum ab sharminda ho, un se tum us waqt kyá phal páte the? kyünki un ká anjám to maut hai. 22 Magar

ab gunáh se ázád, aur Khudá ke gulám hokar, tum ko apná phal milá, jis se pákízagí hásil hotí hai, aur is ká anjám hamesha kí zindagí hai. 23 Kyünki gunáh kí mazdúrlí maut hai, magar Khudá kí bahíshish hamáre Khudáwánd Masíh Yisú' men hamesha kí zindagí hai.

7 Ai bháiyó, kyá tum nahín jánte, (main un se kahtá hún jo shari'at se wáqíf hain,) kí jab tak ádmí jítá hai, usí waqt tak shari'at us par ikhtiyár rakhtí hai? 2 Chunáncí jis 'aurat ká shauhar maujúd hai, wuh shari'at ke muwáfiq apne shauhar kí zindagí tak us ke band men hai; lekin agar shauhar mar gayá, to wuh shauhar kí shari'at se chhút gayí. 3 Pas agar shauhar ke jíte jí dúsre mard kí ho jáe, to zániya kahláegí; lekin agar shauhar mar jáe, to wuh us shari'at se ázád hai, yahán tak kí agar dúsre mard kí ho bhí jáe, to zániya na thahregí. 4 Pas ai mere bháiyó, tum bhí Masíh ke badan ke wasífe se shari'at ke i'tibár se is liye murda ban gaye, kí us dúsre ke ho jáo, jo murdon men se jiláyá gayá, táki ham sab Khudá ke liye phal paidá karen. 5 Kyünki jab ham jismání the, to gunáh kí ragbaten, jo shari'at ke bá'is paidá hotí thín, maut ká phal paidá karne ke liye hamáre a'zá men tásír kartí thín. 6 Lekin jis chíz kí qaid men the, us ke i'tibár se markar, ab ham shari'at se aise chhút gaye, kí ruh ke naye taur par, na kí lafzon ke puráne taur par, khidmat karte hain.

7 Pas ham kyá kahen? Kyá shari'at gunáh hai? Hargiz nahín! Balki bagair shari'at ke main gunáh ko na pahchántá; masalan, agar shari'at yih na kahtí, kí Tú lálach na kar, to main lálach ko na jántá: 8 magar gunáh ne mauqa' pákar, hukm ke zarí'e se mujh men har tarah ká lálach paidá kar diyá: kyünki shari'at ke bagair gunáh murda hai. 9 Ek zamáne men shari'at ke bagair main zinda thá; magar jab hukm áyá, to gunáh zinda ho gayá, aur main mar gayá; 10 aur jis hukm ká manshá zindagí thá, wuhí mere haqq men maut ká bá'is ban gayá: 11 kyünki gunáh ne mauqa' pákar, hukm ke zarí'e se mujhe bahkáyá, aur usí ke zarí'e

se mujhe már bhí dālā. 12 Pas sharī'at pák hai, aur hukm bhí pák, aur rást, aur achchhá hai. 13 Pas jo chíz achchhí hai, kyá wuh mere liye maut thahri? Hargiz nahín! Balki gunáh ne, achchhí chíz ke zarí'e se mere liye maut paidá karke, mujhe már dālā; táki us ká gunáh honá záhír ho, aur hukm ke zarí'e se gunáh hadd se ziyáda makrúh ma'lúm ho. 14 Kyúinki ham jánte hain ki sharī'at to rúhání hai, magar main jismání, aur gunáh ke háth biká húa hún. 15 Aur jo main kartá hún us ko nahín jántá; kyúinki jis ká main iráda kartá hún, wuh nahín kartá, balki jis se mujh ko nafrat hai, wuhí kartá hún. 16 Aur agar main us par 'amal kartá hún, jis ká iráda nahín kartá, to main mántá hún ki sharī'at khúb hai. 17 Pas is súrát men us ká karnewálá main na rahá, balki gunáh hai jo mujh men basá húa hai. 18 Kyúinki main jántá hún ki mujh men, ya'ní mere jism men, koi neki basí húi nahín: albatta iráda to mujh men maujúd hai, magar nek kám mujh se ban nahín parte. 19 Chunánchi jis neki ká iráda kartá hún, wuh to nahín kartá: magar jis badí ká iráda nahín kartá, use kar letá hún. 20 Pas agar main wuh kartá hún jis ká iráda nahín kartá, to us ká karnewálá main na rahá, balki gunáh hai jo mujh men basá húa hai. 21 Garaz main aisi sharī'at pátá hún, ki jab neki ká iráda kartá hún, to badí mere pás á maujúd hotí hai. 22 Kyúinki batiní insáníyat ke rú se to main Khudá kí sharī'at ko bahut pasand kartá hún: 23 magar mujhe apne a'zá men ek aur tarah kí sharī'at nazar áti hai, jo merí 'aql kí sharī'at se larakar, mujhe us gunáh kí sharī'at kí qaid men le áti hai, jo mere a'zá men maujúd hai. 24 Hae, main kaisá kambakht ádmí hún! is maut ke badan se mujhe kaun chhuráegá? 25 Apne Khudáwánd Yisú' Masíh ke wasíle se Khudá ká shukr kartá hún. Garaz main khud apní 'aql se to Khudá kí sharī'at ká, magar jism se gunáh kí sharī'at ká mahkúm hún.

8 Pas ab, jo Masíh Yisú' men hain, un par sazá ká hukm nahín. 2 Kyúinki zindagí kí Rúh kí sharī'at ne, Masíh Yisú' men,

mujhe gunáh aur maut kí sharī'at se ázád kar diyá. 3 Is liye ki jo kám sharī'at, jism ke sabab kamzor hokar, na kar sakí, wuh Khudá ne kiyá; ya'ní us ne apne Bete ko gunáhalúda jism kí súrát men aur gunáh kí qurbání ke liye bhejkar, jism men gunáh kí sazá ká hukm diyá: 4 táki sharī'at ká taqázá ham men púra ho, jo jism ke mutábíq nahín, balki rúh ke mutábíq chalte hain. 5 Kyúinki jo jismání hain, wuh jismání báton ke khayál men rahte hain; lekin jo rúhání hain, wuh rúhání báton ke khayál men rahte hain. 6 Aur jismání níyat maut hai; magar rúhání níyat zindagí aur itmínán hai: 7 is liye ki jismání níyat Khudá kí dushmaní hai; kyúinki na to Khudá kí sharī'at ke tábí' hai, na ho saktí hai: 8 aur jo jismání hain, wuh Khudá ko khush nahín kar sakte. 9 Lekin tum jismání nahín, balki rúhání ho, basharte ki Khudá kí Rúh tum men basí húi hai. Magar jis men Masíh kí Rúh nahín, wuh us ká nahín. 10 Aur agar Masíh tum men hai, to badan to gunáh ke sabab se murda hai; magar rúh rástbází ke sabab se zinda hai. 11 Aur agar usí kí Rúh tum men basí húi hai, jis ne Yisú' ko murdon men se jiláyá, to jis ne Masíh Yisú' ko murdon men se jiláyá, wuh tumháre fání badanon ko bhí apní us Rúh ke wasíle se zinda karegá, jo tum men basí húi hai.

12 Pas, ai bháíyo, ham qarzdár to hain, magar jism ke nahín, ki jism ke mutábíq zindagí guzáren. 13 Kyúinki agar tum jism ke mutábíq zindagí guzároge, to zarúr maroge. Aur agar rúh se badan ke kámon ko nest o nábud karoge, to jíte rahoge. 14 Is liye ki jitne Khudá kí Rúh kí hidáyat se chalte hain, wuhí Khudá ke bete hain. 15 Kyúinki tum ko gulámí kí rúh nahín milí, jis se phir dar paidá ho; balki lepálak hone kí rúh milí, jis se ham Abbá, ya'ní Ai Báp, kahkar pukárte hain. 16 Rúh khud hamárá rúh ke sáth milkar gawáhi detí hai, ki ham Khudá ke farzand hain. 17 Aur agar farzand hain, to wáris bhí hain; ya'ní Khudá ke wáris, aur Masíh ke hammíras, basharte ki ham us ke sáth dukt

18 Kyunki meri dānist men is zamāne ke dukh dard is laiq nahin, ki us jalāl ke muqābil ho saken, jo ham par zāhir honewālā hai. 19 Kyunki makhlūqāt kamāl ārzū se Khudā ke beton ke zāhir hone ki rāh dekhti hai. 20 Is liye ki makhlūqāt batālat ke ikhtiyār men kar di gayi thi, na apni khushi se, balki us ke bā'is se, jis ne us ko 21 is ummed par batālat ke ikhtiyār men kar diya, ki makhlūqāt bhi fanā ke qabze se chhūtkar, Khudā ke farzandon ke jalāl ki āzādī men dākhil ho jāegī. 22 Kyunki ham ko ma'lūm hai, ki sārī makhlūqāt milkar ab tak karāhti hai, aur dard zih men parī taraptī hai. 23 Aur na faqat wuhī, balki ham bhi, jinhen Rūh ke pahle phal mile hai, ap apne bātin men karāhte hai, aur lepālak hone, ya'ni apne badan ki makhlāsī, ki rāh dekhte hai. 24 Chunānchi hamen ummed ke wasile se najāt mili; magar jis chiz ki ummed hai, jab wuh nazar ā jāe, to phir ummed kaisī? kyunki jo chiz ko dekhi rahā hai, us ki ummed kyā karegā? 25 Lekin jis chiz ko nahin dekhte, agar ham us ki ummed karen, to sabr se us ki rāh dekhte hai. 26 Isi tarah Rūh bhi hamārī kamzori men madad kartī hai, kyunki jis taur se ham ko du'ā māngni chāhiye wuh nahin āti; magar Rūh khud aisi āhen bhar bharke hamārī shafā'at kartī hai, jin kā bayān nahin ho saktā. 27 Aur dilon kā parakhnewālā jāntā hai, ki Rūh ki kyā niyat hai: kyunki wuh Khudā ki marzi ke muwāfiq muqaddason ki shafā'at kartā hai. 28 Aur ham ko ma'lūm hai, ki sab chizen milkar Khudā se mahabbat rakhnewalon ke liye bhalāi paidā kartī hai; ya'ni un ke liye, jo Khudā ke irāde ke muwāfiq bulāe gaye. 29 Kyunki jinhen us ne pahle se jānā, unhen pahle se muqarrar bhi kiya, ki us ke Bete ke hamshakl hon, tāki wuh bahut se bhāiyon men pahlauthā thahre. 30 aur jin ko us ne pahle se muqarrar kiya, unhen bulāyā bhi: aur jinhen bulāyā, un ko rāstbāz bhi thahrāyā: aur jin ko rāstbāz thahrāyā, un ko jalāl bhi bakhshā.

31 Pas ham in baton ki bābat kyā kahen? Agar Khudā hamārī taraf hai, to kaun hamārā makhālif hai? 32 Jis ne apne Bete hi ke dāreg na kiya, balki ham sab ki khātir use hawāle kar diya, wuh us ke sāth aur sab chizen bhi hamen kis tarah na bakhshegā? 33 Khudā ke barguzidon par kaun nālīsh karegā? Khudā wuh hai jo un ko rāstbāz thahrātā hai; 34 kaun hai jo mujrim thahrāegā? Masīh Yisū' wuh hai jo mar gayā, balki murdon men se ji bhi uthā, aur Khudā ki dāhinī taraf hai, aur hamārī shafā'at bhi kartā hai. 35 Kaun ham ko Masīh ki mahabbat se judā karegā? Musibat, yā tangī, yā zulm, yā kāi, yā nangāpan, yā khatra, yā talwār? 36 Chunānchi likhā hai, ki

Ham terī khātir dīn bhar jān se mārē jāte hai;

Ham to zabh honewālī bheron ke barābar gine gaye.

37 Magar in sab hālaton men, us ke wasile se jis ne ham se mahabbat ki, ham ko fath se bhi barhkar galabā hāsīl hotā hai. 38 Kyunki mujh ko yaqīn hai, ki Khudā ki jo mahabbat hamāre Khudāwand Masīh Yisū' men hai, us se ham ko na maut judā kar sakegi, na zindagi, 39 na firishte, na hukūmaten, na hāl ki, na istiqbāl ki chizen, na qudraten, na balandī, na pastī, na koi aur makhlūq.

9 Main Masīh men sach kahtā hūn, jhūth nahin boltā, aur merā dil bhi Rūhu'l Quds men gawāhi detā hai, 2 ki mujhe barā gam hai, aur merā dil barābar dukhtā rahtā hai. 3 Kyunki mujhe yahān tak manzūr hotā, ki apne bhāiyon ki khātir, jo jism ke rū se mere qarābatī hai, main khud Masīh se mahrum ho jātā; 4 wuh Isrāīlī hai; aur lepālak hone kā haqq, aur jalāl, aur 'uhūd, aur shari'at, aur 'ibādat, aur wa'de unhin ke hai; 5 aur qaum ke buzurg unhin ke hūe hai, aur jism ke rū se Masīh bhi unhin men se hūā, jo sab ke ūpar aur abad tak Khudā e mahmūd hai. A'mīn. 6 Lekin yih bāt nahin, ki Khudā kā kalām bātil ho gayā. Is liye ki jo Isrāīlī ki aulād hai, wuh sab Isrāīlī nahin. 7 Aur na Ibrāhīm ki nāsīl hone ke sabab se sab farzand

ṭhahre; balki yih likhá hai, ki Izháq hí se terí nasl kahláegí: 8 ya'ní jismání farzand Khudá ke farzand nahín; balki wa'de ke farzand nasl gine játe hain. 9 Kyúñki wa'de ká qaul yih hai, ki Maín is waqt ke mutábíq áungá, aur Sáráh ke betá hogá. 10 Aur sirf yihí nahín, balki Ribqáh bhí ek shakhs, ya'ní hamáre báp Izháq se hámila thí; 11 aur abhí tak na to larke paidá hue the, aur na unhon ne nekí yá badí kí thí; ki us se kahá gayá, ki Bará chhote kí khidmat karegá; 12 táki Khudá ká iráda, jo barguzídagí par mauqúf hai, a'mál par mabní na ṭhahre, balki bulánewále par. 13 Chunánchí likhá hai, ki Maín ne Ya'qúb se to mahabbat kí, magar 'Esau se nafrat.

14 Pas ham kyá kahén? Kyá Khudá ke háñ beinsáfi hai? Hargiz nahín! 15 Kyúñki wuh Músá se kahtá hai, ki jis par rahm karná manzúr hai, us par rahm karúngá; aur jis par tars kháná manzúr hai, us par tars kháúngá. 16 Pas yih na iráda karnewále par munhasar hai, na daur dhúp karnewále par, balki rahm karnewále Khudá par. 17 Kyúñki kitáb í muqaddas men Fir'aun se kahá gayá hai, ki Maín ne isí liye tujhe khará kiyá hai, ki terí wajh se apní qudrat záhir karúñ, aur merá nám tamám rú e zamín par mashhúr ho. 18 Pas wuh jis par cháhtá hai rahm kartá hai, aur jise cháhtá hai use saḡht kar detá hai.

19 Pas tú mujh se kahegá, Phir wuh kyúñ 'aib lagátá hai? Kaun us ke iráde ká muqábala kartá hai? 20 Ai insán, bhalá tú kaun hai, jo Khudá ke sámne jawáb detá hai? Kyá baní hui chíz banánewále se kah saktí hai, ki Tú ne mujhe kyúñ aisá banáyá? 21 Kyá kumhár ko mittí par íkhtiyár nahín, ki ek hí launde men se ek bartan 'izzat ke liye banáe, aur dúsrá be'izzatí ke liye? 22 Pas kyá ta'ajjub hai, agar Khudá, apná gazab záhir karne, aur apní qudrat áshkára karne ke iráde se, gazab ke bartanon ke sáth, jo halákat ke liye taiyár hue the, niháyat tahammul se pesh áyá: 23 aur yih is liye húa ki apne jalál kí daulat rahm ke bartanon ke zari'e se áshkára kare, jo us ne

jalál ke liye pahle se taiyár kiye the, 24 ya'ní hamáre zari'e se, jinhen us ne na faqat Yahúdíon men se, balki gairqaumon men se bhí buláyá. 25 Chunánchí Hoshe' kí kitáb men bhí Khudá yún farmátá hai, ki

Jo merí ummat na thí, use apní ummat kahúngá;

Aur jo piyári na thí, use piyári kahúngá.

26 Aur aisá hogá, ki jis jagah un se yih kahá gayá thá, ki Tum merí ummat nahín ho,

Usí jagah wuh zinda Khudá ke bete kahláenge.

27 Aur Yasha'yáh Isráíl kí bábat pukárkar kahtá hai, ki Go baní Isráíl ká shumár samundar kí ret ke barábar ho, táham un men se thore hí bachenge. 28 Kyúñki Khudáwand apne kalám ko tamám aur munqata' karke us ke mutábíq zamín par 'amal karegá. 29 Chunánchí Yasha'yáh ne pahle bhí kahá hai, ki

Agar Rabbu'l afwáj hamári kuchh nasl báqí na rakhtá,

To ham Sádóm kí mánind, aur 'Amoráh ke barábar ho játe.

30 Pas ham kyá kahén? Yih, ki gairqaumon ne, jo rástbázi kí talásh na kartí thín, rástbázi hásil kí, ya'ní wuh rástbázi jo ímán se hai: 31 magar Isráíl, jo rástbázi kí shari'at kí talásh kartá thá, us shari'at tak na pahunchá. 32 Kis liye? Is liye ki unhon ne ímán se nahín, balki goyá a'mál se us kí talásh kí. Unhon ne us ṭhokar kháne ke patthar se ṭhokar khái; 33 chunánchí likhá hai ki

Dekho, maín Siyyon men thes lagne ká patthar, aur ṭhokar kháne kí chaṭán rakhtá hún;

Aur jo us par ímán láegá, wuh sharminda na hogá.

10 Ai bháiyó, mere dil kí árzú, aur un ke liye Khudá se merí du'á yih hai, ki wuh naját páen. 2 Kyúñki maín un ká gawáh hún, ki wuh Khudá ke báre men gairat to rakhte hain, magar samajh ke sáth nahín. 3 Is liye ki wuh Khudá kí rástbázi se náwáqif ho-kar, aur apní rástbázi qáim karne kí koshish karke, Khudá kí rástbázi ke tábi' na hue. 4 Kyúñki har ek ímán lánewále kí rástbár ke

lye Masih shar'at ka anjam hai. 5 Chunanchi Musa ne yih likha hai, ki Jo shakhs us rastbazi par amal karti hai jo shar'at se hai, wuh usi ki wajh se zinda rahega. 6 Magar jo rastbazi iman se hai, wuh yun kahti hai, ki Tu apne dil mein yih na kah, ki A'sman par kaun chahega? (ya'ni Masih ke utar lane ko :) 7 ya, Gahrab mein kaun utrega? (ya'ni Masih ko mardon mein se jilakar upar lane ko). 8 Balki kya kahti hai? yih, ki Kalam tere nazdik hai, balki tere munh aur tere dil mein hai: yih wahi iman ka kalam hai, jis ki ham manadi karte hain; 9 ki agar tu apni zabani se Yisui ke Khudawand hone ka iqrar kare, aur apne dil se iman lae, ki Khuda ne use mardon mein se jilaya, to najat paega. 10 Kyunki rastbazi ke liye iman lana dil se hota hai; aur najat ke liye iqrar munh se kiya jata hai. 11 Chunanchi kitab i muqaddas yih kahti hai, ki Jo ko us par iman laega, wuh sharminda na hoga. 12 Kyunki Yahudion aur Yunanon mein kuth farq nahin; is liye ki wahi sab ka Khudawand hai, aur apne sab du'a mangnewalon ke liye faiz hai. 13 Kyunki Jo ko Khudawand ka nam lega, najat paega. 14 Magar jis par wuh iman nahin lae, us se kyunkar du'a mangen? aur jis ka zikr unhon ne nahin suna, us par iman kyunkar laen? aur bagair manadi karnewale ke kyunkar sunen? 15 Aur jab tak wuh bheje na jain, manadi kyunkar karen? Chunanchi likha hai, ki Kyahi khushnuma hain un ke qadam, jo achchi chizon ki khushkhabari dete hain!

16 Lekin sab ne is khushkhabari par kan na dharai. Chunanchi Yasha'yah kahti hai, ki Ai Khudawand, hamare paigam ka kis ne yaqin kiya hai? 17 Pas iman sunne se paida hota hai, aur sunna Masih ke kalam se. 18 Lekin main kahti hun; Kyahi unhon ne nahin suna? Beshakk suna: chunanchi likha hai, ki

Un ki awaz tamam ru e zamin par,

Aur un ki baton dunya ki hadd tak pahunchin.

19 Phir main kahti hun; Kyahi Israil

waqif na tha? Awwal to Musa kahti hai, ki

Main un se tum ko gairat dilunga jo qaum hi nahin,

Ek nadan qaum se tum ko gussa dilunga.

20 Phir Yasha'yah bara diler hokar yih kahti hai, ki

Jinhon ne mujhe nahin dhundha, unhon ne mujhe pa liya;

Jinhon ne mujh se nahin puchha, un par main zahir ho gaya.

21 Lekin Israil ke haqq mein yun kahti hai, ki Main din bhar ek nafarman aur hujati ummat ki taraf apne hath barchae raha.

11 Pas main kahti hun, Kyahi Khuda ne apni ummat ko radd kar diya? Hargiz nahin! Kyunki main bhi Israili, Ibrahim ki nati, aur Binyamin ke qabile mein se hun. 2 Khuda ne apni us ummat ko radd nahin kiya, jise us ne pahle se jana. Kyahi tum nahin jante ki kitab i muqaddas Eliyyah ke zikr mein kya kahti hai? ki wuh Khuda se Israil ki yun faryad karti hai, ki 3 Ai Khudawand, unhon ne tere nabion ko qatl kiya, aur teri qurbangahon ko dha diya; ab main akela baqi hun, aur wuh meri jan ke bhi khwahain hain. 4 Magar jawab i ilahi us ko kya mila? Yih, ki Main ne apne liye sat hazar admi bacha rakkhe hain, jinhon ne Ba'al ke age ghutne nahin teke. 5 Pas isi tarah is waqt bhi, fazl se barguzida hone ke ba'is, kuchh baqi hain. 6 Aur agar fazl se barguzida hain, to a'mal se nahin; warna fazl fazl na raha. 7 Pas natija kya hua? Yih, ki Israil jis cheez ki talash karti hai, wuh us ko na mili, magar barguzidon ko mili, aur baqi sakht kiye gaye. 8 Chunanchi likha hai, ki Khuda ne unhen aj ke din tak sust tabiat di, aur aisi ankhen jo na dekhin, aur aise kan jo na sunen. 9 Aur Dauid kahti hai, ki

Un ka dastarkhwan un ke liye jal, aur phanda,

Aur thokar khane aur saza ka ba'is ban jae;

10 Un ki ankhen par tariki a jae, taki na dekhin;

Aur tu un ki pith hamesha jhu-kae rakh.

11 Pas main kahti hun, ki Kyahi

unhon ne aisi thokar khañ ki gir pareñ? Hargiz nahin! Balki un ki lagzish se gairqaumon ko najat mili, taki unhen gairat ae. 12 Pas jab un ki lagzish dunya ke liye daulat ka ba'is, aur un ka ghatna gairqaumon ke liye daulat ka ba'is hua, to un ka bharpar hona zarur hi daulat ka ba'is hoga.

13 Main yih baton tum gairqaumon se kahta hun. Chunki main gairqaumon ka rasul hun, is liye apni khidmat ki barai karti hun. 14 taki kisi tarah se apne qaumwalon ko gairat dilakar, un men se ba'z ko najat dilain. 15 Kyunki jab un ka kharij ho jana dunya ke a milne ka ba'is hua, to kya un ka maqbul hona murdon men se ji ugne ke barabar na hoga? 16 Jab nazr ka pahla perā pak thahra, to sara gundha hua ata bhi pak hai; aur jab jar pak hai, to daliyan bhi aisi hi hain. 17 Lekin agar ba'z daliyan tori gayin, aur tu jangli zaitun hokar un ki jagah paiwand hua, aur zaitun ki raugandar jar men sharik ho gaya. 18 to tu un daliyon ke muqabale men fakhr na kar; aur agar fakhr karega, to jan rakh ki tu jar ko nahin, balki jar tujh ko sambhalti hai. 19 Pas tu kahega, ki Daliyan is liye tori gayin ki main paiwand ho jaun. 20 Achchha, wuh to beimani ke sabab tori gayin, aur tu iman ke sabab qaim hai; pas magrur na ho, balki khauf kar. 21 Kyunki jab Khuda ne asli daliyon ko na chhota, to tujh ko bhi na chhorega. 22 Pas Khuda ki mihrbani aur sakhti ko dekh: sakhti un par jo gir gaye hain; aur Khuda ki mihrbani tujh par, basharte ki tu us mihrbani par qaim rahe: warna tu bhi kat dala jagega. 23 Aur wuh bhi, agar beiman na rahe, to paiwand kiye jenge: kyunki Khuda unhen paiwand karke bahal karne par qadir hai. 24 Is liye ki jab tu zaitun ke us darakht se katkar, jis ki asli jangli hai, asli ke bakhilaf achchhe zaitun men paiwand ho gaya, to wuh jo asli daliyan hain apne zaitun men zarur hi paiwand ho jenge.

25 Ai bhaiyo, kahin aisa na ho ki tum apne ap ko 'aqlmand samajh lo, is liye main nahin chahta, ki tum is bhed se nawaqif raho, ki

Israil ka ek hissa sakht ho gaya hai; aur jab tak gairqaumon puri puri dakhil na hon, wuh aisa hi rahega; 26 aur is surat se tamam Israil najat paege: chunanchi likha hai, ki

Chhuranevala Siyyon se niklega;
Aur bedini ko Ya'qub se dafa karega.

27 Aur un ke sath mera yih 'ahd hoga,

Jab ki main un ke gunahon ko dur kar dunga.

28 Inji ke itibar se to wuh tumhari khafir dushman hain; lekin barguzidagi ke itibar se bapdada ki khafir piyare hain. 29 Is liye ki Khuda ki nimaten aur bulawa betabdil hai. 30 Kyunki jis tarah tum pahle Khuda ke nafarman the, magar ab in ki nafarmani ke sabab tum par rahm hua; 31 isi tarah ab yih bhi nafarman hue, taki tum par rahm hone ke ba'is, ab un par bhi rahm ho. 32 Is liye ki Khuda ne sab ko nafarmani men giriftar hone diya, taki sab par rahm farmae.

33 Wah! Khuda ki daulat aur hikmat aur ilm kya hi amiq hai! Us ke faisale kis qadr idrak se pare, aur us ki raheñ kya hi benishan hain! 34 Khudawand ki 'aql ko kis ne jana? ya kaun us ka salahkar hua? 35 ya kis ne pable use kuchh diya hai, jis ka badla use diya jae? 36 Kyunki usi ki taraf se, aur usi ke wasile se, aur usi ke liye sari chizeñ hain. Us ki tamjid abad tak hoti rabe. A'min.

12 Pas, ai bhaiyo, main Khuda ki rahmaten yad dilakar, tum se iltimas karti hun, ki apne badan aisi qurbani hone ke liye nazr karo, jo zinda, aur pak, aur Khuda ko pasandida ho; yih tumhari ma'qul ibadat hai. 2 Aur is jahan ke hamshaki na bano, balki 'aql nayi ho jane se apni surat badalte jao; taki Khuda ki nek aur pasandida aur kamil marzi tajrube se ma'lum karte raho.

3 Main us taufiq ki waji se jo mujh ko mili hai, tum men har ek se kahta hun, ki jaisa samajhna chahiye, us se ziyada ko apne ap ko na samjhe, balki jaisa Khuda ne har ek ko andaze ke muwafiq iman taqsim kiya hai, itidal ke sath apne ap ko waisa hi samjhe. 4 Kyunki jis tarah hamare ek badan men

bahut se a'zá hote hain, aur tamám a'zá ká kám yaksán nahín; 5 isí tarah ham bhí, jo bahut se hain, Masíh men shámil hokar ek badan hain, aur ápas men ek dúsre ke a'zá. 6 Aur chúnki us taufiq ke muwáfiq jo ham ko dí gayí, hamen tarah tarah kí ní'maten milín, is liye jis ko nubuwwat milí ho, wuh imán ke andáze ke muwáfiq nubuwwat kare; 7 agar khidmat milí ho, to khidmat men lagá rahe; agar koí mu'allim ho, to ta'lim men mashgúl rahe; 8 aur agar násih ho, to nasíhat men: khairát bántnewalá sakhawwat se bánté; peshwá sargarmí se peshwái kare; rahm karnewalá khushí ke sáth rahm kare. 9 Mahabbat beriyá ho. Badí se nafrat rakkho; neki se lípte raho. 10 Bírádarána mahabbat se ápas men ek dúsre ko piyár karo; 'izzat ke rú se ek dúsre ko bihtar samjho; 11 koshish men sustí na karo; ruhání josh men bhare raho; Khudá-wand kí khidmat karte raho; 12 ummed men khush, musibat men sábir, du'á mángne men mashgúl raho; 13 muqaddason kí ihtiyájen rafa' karo; musáfirparwarí men lage raho. 14 Jo tumhen satáte hain, un ke wáste barakat cháho: barakat cháho, la'nat na karo. 15 Khushí karnewálon ke sáth khushí karo; ronewálon ke sáth roo. 16 A'pas men yakdíl raho. U'nche únche khayál na bándho, balki adná logon kí taraf mutawajjih ho. Apne ap ko 'aqlmand na samjho. 17 Badí ke 'iwaz kisi se badí na karo. Jo báten sab logon ke nazdík achchhí hain, un kí tadbír karo. 18 Jahán tak ho sake, tum apní taraf se sab ádmíon ke sáth mel miláp rakkho. 19 Ai 'azízo, apná inti-qám na lo; balki gazab ko mauqa' do; kyúnki yih líkhá hai, kí Khudá-wand kahtá hai; Inti-qám lená merá kám hai, badla maig hí dúnga. 20 Balki Agar terá dushman bhúká ho, to us ko khána khilá; agar piyásá ho, to use pání pilá; kyúnki aisá karne se, tú us ke sir par ág ke angáron ká dher lagáega. 21 Badí se maglúb na ho, balki neki ke zarí'e se badí par gálib áo.

13 Har shakhs a'lá hukúmaton ká tábi'dár rahe; kyúnki koí hukúmat aisí nahín, jo Khudá kí taraf se na ho; aur jo

hukúmaten maujúd hain, wuh Khudá kí taraf se muqarrar hain. 2 Pas jo koí hukúmat ká sámná kartá hai, wuh Khudá ke intizám ká mukhálif hai: aur jo mukhálif hain, wuh sazá páenge. 3 Kyúnki nek-okár ko hákimon se khauf nahín, balki badkár ko hai. Pas agar tú hákim se nídar rahná cháhtá hai, to neki kar, us kí taraf se terí ta'ríf hogí; 4 kyúnki wuh terí bihtarí ke liye Khudá ká khádim hai. Lekin agar tú badí kare, to dar; kyúnki wuh talwár befáida liye húe nahín; aur Khudá ká khádim hai, kí us ke gazab ke muwáfiq badkár ko sazá detá hai. 5 Pas tábi'dár rahná, na sirf gazab ke dar se zarúr hai, balki díl bhí yihí gawáhi detá hai. 6 Tum isí liye khiráj bhí dete ho, kí wuh Khudá ke khádim hain, aur is kháss kám men hamesha mashgúl rahte hain. 7 Sab ká haqq adá karo; jis ko khiráj cháhiye, khiráj do; jis ko mahsúl cháhiye, mahsúl; jis se darná cháhiye, us se daro; jis kí 'izzat karní cháhiye, us kí 'izzat karo.

8 A'pas kí mahabbat ke siwá, kisi chíz men kisi ke qarzdár na ho; kyúnki jo dúsre se mahabbat rakhtá hai, us ne shari'at par púra 'amal kiyá. 9 Kyúnki yih báten, kí Zina na kar, Khún na kar, Chorí na kar, Lálach na kar, aur in ke siwá aur jo koí hukm ho, un sab ká khulása is bát men páyá játá hai, kí Apne parausi se apní mánind mahabbat rakh. 10 Mahabbat apne parausi se badí nahín kartí; is wáste mahabbat shari'at kí ta'míl hai.

11 Aur waqt ko pahchánkar aisá hí karo, is liye kí ab wuh gharí á pahunchí kí tum nínd se jágo; kyúnki jis waqt ham imán láe the, us waqt kí nisbat ab hamárá naját nazdík hai. 12 Rát bahut guzar gayí, aur dín nikalnewalá hai: pas ham taríki ke kámon ko tark karke, raushní ke hathyár bándh len. 13 Jaisá dín ko dastúr hai, sháistagi se chale; na kí náchrang aur nashebázi se, na zinákari aur shahwatparasti se, aur na jhagre aur hasad se; 14 balki Khudá-wand Yisú' Masíh ko pahin lo, aur jism kí khwábishon ke liye tadbireq na karo.

14 Kamzor imánwale ko apne men shámit to kar lo, magar shakk o shubba kí takráron ke liye nahín. 2 Ek ko i'tiqád hai, ki har chíz ká kháná rawá hai; aur kamzor imánwálá ság pát hí khátá hai. 3 Khánewálá us ko jo nahín khátá haqír na jáne; aur jo nahín khátá wuh khánewále par ilzám na lagáe, kyúnci Khudá ne us ko qubúl kar liyá hai. 4 Tú kaun hai jo dúsre ke naukar par ilzám lagátá hai? Us ká qáim rahná yá gir pa'pná us ke málik hí se muta'alliq hai. Balki wuh qáim hí kar diyá jáegá; kyúnci Khudáwand us ke qáim karne par qádir hai. 5 Koí to ek din ko dúsre se afzal jántá hai, aur koí sab dinon ko barábar jántá hai. Har ek apne dil men púrá i'tiqád rakkhe. 6 Jo kisi din ko mántá hai, wuh Khudáwand ke liye mántá hai: aur jo khátá hai, wuh Khudáwand ke wáste khátá hai, kyúnci wuh Khudá ká shukr kartá hai; aur jo nahín khátá, wuh bhí Khudáwand ke wáste nahín khátá, aur Khudá ká shukr kartá hai. 7 Kyúnci ham men se na koí apne wáste jítá hai, na koí apne wáste martá hai. 8 Agar ham jíte hain, to Khudáwand ke wáste jíte hain: aur agar marte hain, to Khudáwand ke wáste marte hain. Pas ham jien, yá mare, Khudáwand hí ke hain. 9 Kyúnci Masíh isí liye muá, aur zindá huá, ki murdon aur zindon donon ká Khudáwand ho. 10 Magar tú apne bhái par kis liye ilzám lagátá hai? yá tú bhí kis liye apne bhái ko haqír jántá hai? Ham to sab Khudá ke takht i 'adálat ke áge khare hongé. 11 Chunánci yih likhá hai, ki

Khudáwand kahtá hai; Apní hayát kí qasam, har ek ghu'fná mere áge tikegá,
Aur har ek zabán Khudá ká iqrár karegi.

12 Pas har ek ham men se Khudá ko apná apná hisáb degá.

13 Pas áyanda ko ham ek dúsre par ilzám na lagáen: balki tum yih thán lo, ki koí apne bhái ke sámne wuh chíz na rakkhe, jo us ke thokar kháne yá girne ká bá'is ho.

14 Mujhe ma'lúm hai, balki Khudáwand Yisú' men mujhe yaqín hai, ki koí chíz bizátihi harám nahín; lekin jo us ko harám samajhtá hai,

us ke liye harám hai. 15 Agar tere bhái ko tere kháne se ranj pahunch-tá hai, to phir tú mahabbat ke qá'ide par nahín chaltá. Jis shakhs ke wáste Masíh muá, us ko tú apne kháne se halák na kar. 16 Pas tumhári neki kí badnámi na ho: 17 kyúnci Khudá kí bádsháhat kháne píne par nahín, balki rástbázi aur mel miláp aur us khushi par mauqúf hai, jo Rúhu'l Quds kí taraf se hotí hai. 18 Aur jo koí is taur se Masíh kí khidmat kartá hai, wuh Khudá ká pasandída aur ádmion ká maqbúl hai. 19 Pas ham un báton ke talib rahen, jin se mel miláp aur báhami taraqqí ho. 20 Kháne kí khátir Khudá ke kám ko na bigár. Har chíz pák to hai, magar us ádmí ke liye burí hai, jis ko us ke kháne se thokar lagti hai. 21 Yihí ach-chhá hai, ki tú na gosht kháe, na mai piye, na áur kuchh aisá kare, jis ke sabab se terá bhái thokar kháe. 22 Jo terá i'tiqád hai, wuh Khudá kí nazar men tere hí dil men rahe. Mubáarak wuh hai, jo us chíz ke sabab jise wuh jáiz rakhtá hai, apne áp ko mulzim nahín thahrátá. 23 Magar jo koí kisi chíz men shubha rakhtá hai, agar us ko kháe, to mujrim thahrátá hai, is wáste ki wuh i'tiqád se nahín khátá; aur jo kuchh i'tiqád se nahín wuh gunáh hai.

15 Garaz ham zoráwaron ko cháhiye ki náta'wánon kí kam-zorion kí ri'áyat karen, na ki apní khushi karen. 2 Ham men har shakhs apne parausi ko us kí bihtari ke wáste khush kare, táki us kí taraqqí ho. 3 Kyúnci Masíh ne bhí apní khushi nahín kí, balki yun' likhá hai, ki Tere la'n ta'n karnewálon ke la'n ta'n mujh par á pare. 4 Kyúnci jitní báten pahle likhi gayín, wuh hamári ta'lim ke liye likhi gayín, táki sabr se aur kitáb i muqáddas kí tasallí se um-med rakkhen. 5 Aur Khudá, sabr aur tasallí ká chashma, tum ko yih taufiq de, ki Masíh Yisú' ke mutábíq ápas men yakdí rahó; 6 táki tum yakdí aur yakzabán hokar hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke Khudá aur Báp kí barázi karo. 7 Pas jis tarah Masíh ne Khudá ke jalál ke liye tum ko apne sáth shámit kar liyá hai, usí

tarah tum bhi ek dusre ko shamil kar lo. 8 Main kahta hun ki Masih Khuda ki sachchai sabit karne ke liye makhtunon ka khadim bana, taki un wa'don ko pura kare, jo bapdada se kiye gaye the, 9 aur gairqaumon bhi rahm ke sabab Khuda ki barai karen; chunanchi likha hai ki,

Is waste main gairqaumon mein tera iqrar karunga,

Aur tere nam ke git gaunga.

10 Aur phir wuh kahta hai, ki

Ai gairqaumo, us ki ummat ke sath khushi karo;

11 Phir yih, ki

Ai sari gairqaumo, Khudawand ki hamd karo;

Aur sari ummaten us ki sitaish karen.

12 Aur Yasha'yah bhi kahta hai, ki

Yishai ki jar zahir hogi,

Ya'ni wuh shakhs jo gairqaumon par hukumat karne ko uthega;

Usi se gairqaumon ummed rakhengi.

13 Pas Khuda, jo ummed ka chashma hai, tumhen iman rakhne ke ba'is sari khushi aur itminan se ma'mur kare, taki Ruhu'l Quds ki qudrat se tumhari ummed ziyada hoti jae.

14 Aur ai mere bhaiyo, main khud bhi tumhari nisbat yaqin rakhta hun, ki tum ap neki se ma'mur, aur tamam ma'rifat se bhare hue ho, aur ek dusre ko nasihat bhi kar sakte ho. 15 Taham main ne ba'z jagah ziyada dileri ke sath yad dilane ke taur par is liye tum ko likha, ki mujh ko Khuda ki taraf se gairqaumon ke liye Masih Yisu' ke khadim hone ki taufiq mili hai; 16 ki main Khuda ki khushkhabari ki khidmat kahin ki tarah anjam dun, taki gairqaumon, nazar ke taur par Ruhu'l Quds se muqaddas banakar, maqbul ho jayen. 17 Pas main un baton mein jo Khuda se muta'alliq hain, Masih Yisu' ke ba'is fakhr kar sakti hun. 18 Kyunki mujhe aur kisi bat ke zikr karne ki jur'at nahi, siwa un baton ke jo Masih ne gairqaumon ke tabi' karne ke liye, qaul aur fi'l se, nishanon aur mu'jizon ki taqat se, aur Ruhu'l Quds ki qudrat se meri wisatat kin;

19 yahin tak ki main ne Yarushelem se lekar charon taraf Illurikum tak Masih ki khushkhabari ki puri puri manadi ki; 20 aur main ne yih hausala rakha, ki yahin Masih ka nam nahin liya gaya, wahin khushkhabari sunaun, taki dusre ki bunyad par 'imarat na uthaun; 21 balki jaisa likha hai, waisa hi ho, ki

Jin ko us ki khabar nahin pahunchi, wuh dekhenge;

Aur jinhon ne nahin suna, wuh samjhenge.

22 Isi liye main tumhare pas aane se bar bar ruka raha: 23 magar chunki mujh ko ab in mulkon mein jagah baqi nahin rahi, aur bahut barason se tumhare pas aane ka mushtaq bhi hun, 24 is liye jab Isfaniya ko jaunga, to tumhare pas hota hua jaunga; kyunki mujhe ummed hai ki us safar mein tum se milunga, aur jab tumhari suhbat se kisi qadr mera ji bhar jaege, to tum mujhe us taraf rawana kar doge. 25 Lekin bilfi'l to muqaddason ki khidmat karne ke liye Yarushelem ko jata hun. 26 Kyunki Makiduniya aur Akhaya ke log Yarushelem ke garib muqaddason ke liye kuchh chanda karne ko razamand hue. 27 Kiyi to razamandi se, magar wuh un ke qarzdar bhi hain. Kyunki jab gairqaumon ruhani baton mein un ki sharik hui hain, to lazim hai ki jismani baton mein un ki khidmat karen. 28 Pas main is khidmat ko pura karke, aur jo kuchh hasil hua, un ko saunkar, tumhare pas hota hua Isfaniya ko jaunga. 29 Aur main janta hun ki jab tumhare pas aunga, to Masih ki kamil barakat lekar aunga.

30 Aur ai bhaiyo, main Yisu' Masih ka jo hamara Khudawand hai wasta dekar, aur Ruh ki mahabbat ko yad dilakar, tum se iltimas karti hun, ki mere liye Khuda se du'ayen mangne mein mere sath milkar janfishani karo, 31 ki main Yahudiya ke nafarmon se bacha rahun, aur meri wuh khidmat jo Yarushelem ke liye hai muqaddason ko pasand ae, 32 aur Khuda ki marzi se tumhare pas khushi ke sath akar, tumhare sath aram paun. 33 Khuda, jo itminan ka chashma hai, tum sab ke sath rahe. A'min.

16 Main tum se Fibe ki, jo hamari bahin, aur Kinkhriya ki kalisiya ki khadima hai, sifarish karti hun, 2 ki tum use Khudawand mein qubul karo, jaisa muqaddason ko chahiye; aur jis kam mein wuh tumhari muhtaj ho, us ki madad karo, kyunki wuh bhi bahuton ki madadgar rahi hai, balki meri bhi.

3 Priska aur Akwila se meri salam kaho; wuh Masih Yisu' mein mere hamkhidmat hai. 4 Unhon ne meri jan ke liye apni sir de rakhi hai; aur sirf main hi nahin, balki gairqaumon ki sari kalisiyaen bhi un ki shukrguzar hai. 5 Aur us kalisiya se bhi salam kaho jo un ke ghar mein hai. Mere piyare Ipatinus se salam kaho, jo Masih ke liye A'siya ka pahla phal hai. 6 Maryam se salam kaho, jis ne tumhare waste bahut mihnati ki. 7 Andronikus aur Yuniyas se salam kaho: wuh mere rishtadar hai, aur mere sath qaid hue the, aur rasulon mein namwar hai, aur mujh se pahle Masih mein shamil hue. 8 Ampliyatus se salam kaho, jo Khudawand mein meri piyara hai. 9 Urbanus se, jo Masih mein hamara hamkhidmat hai, aur mere piyare Istakhus se salam kaho. 10 Apilles se salam kaho, jo Masih mein maqbul hai. Aristobulus ke gharwalon se salam kaho. 11 Mere rishtadar Herodiyon se salam kaho. Narkissus ke un gharwalon se salam kaho jo Khudawand mein hai. 12 Trufaina aur Trufosa se salam kaho, jo Khudawand mein mihnati karti hai. Piyari Pirsis se salam kaho, jis ne Khudawand mein bahut mihnati ki. 13 Rufus jo Khudawand mein barguzida hai, aur us ki man jo meri bhi man hai, donon se salam kaho. 14 Asunkritus, aur Fligon, aur Hirmes, aur Patrubas, aur Hirmas, aur un bhaiyon se jo un ke sath hai salam kaho. 15 Filulugus, aur Yuliya, aur Neryus, aur us ki bahin, aur Ulumpas, aur sare muqaddason se jo un ke

sath hai salam kaho. 16 A'pas mein pak bosa lekar ek dusre ko salam karo. Masih ki sari kalisiyaen tumhein salam kahti hai.

17 Ab ai bhaiyo, main tum se iltimas karti hun, ki jo log us ta'lim ke bar-khilaf jo tum ne pai, phut-parne aur thokar khane ke ba'is hai, un ko tar liya karo, aur un se kanara kiyi karo. 18 Kyunki aise log hamare Khudawand Masih ki nahin, balki apne pe ki khidmat karte hai; aur chikni chupri baton se sadadilon ko bahkate hai. 19 Kyunki tumhari farmanbardari sab mein mashhur ho gayi hai. Is liye main tumhare bare mein khush hun: lekin yeh chahti hun, ki tum neki ke i'tibar se dana ban jao, aur badi ke i'tibar se bhole bane raho. 20 Aur Khuda, jo itminan ka chashma hai, Shaitan ko tumhare panw-on se jald kuchalwa dega.

Hamare Khudawand Yisu' Masih ka fazi tum par hota rahe.

21 Meri hamkhidmat Timuthiyus aur mere rishtadar Lukiyus, aur Yason, aur Sosipatrus tumhein salam kahte hai. 22 Is khatt ka kاتب Tertiyus tum ko Khudawand mein salam kahti hai. 23 Gayus, meri aur sari kalisiya ka mihmandar, tumhein salam kahti hai. Irastus shahr ka khazanchi, aur bhai Kwartus tum ko salam kahte hai. [24 Hamare Khudawand Yisu' Masih ka fazi tum sab ke sath ho. A'min.]

25 Ab Khuda jo tum ko meri khushkhabari, ya'ni Yisu' Masih ki manadi ke muwafiq, mazbut kar sakti hai, us bhed ke mukashafa ke bamujib jo azal se poshida raha, 26 magar is waqt zahir hokar, Khuda e azal ke hukm ke mutabiq nablon ki kitabon ke zar'e se sab qaumon ko bataya gaya, taki wuh iman ke tabi' ho jayen; 27 usi wahid hakim Khuda ki, Yisu' Masih ke wasile se, abad tak tamjid hoti rahe. A'min.

KURINTHI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' PAHLA' KHATT

1 Paulus ki taraf se, jo Khudá ki marzi se Yisú' Masih ka rasul hone ke liye bulaya gaya, aur unhi Sosthines ki taraf se, **2** Khudá ki us kalisiya ke nam jo Kurinthus mein hai, ya'ni un ke nam jo Masih Yisú' mein pak kiye gaye, aur muqaddas log hone ke liye bulae gaye hain, aur un sab ke nam bhi jo har jagah hamare aur apne Khudawand Yisú' Masih ka nam lete hain. **3** Hamare Bap Khudá, aur Khudawand Yisú' Masih ki taraf se tumhen fazl aur itminan hasil hota rahe.

4 Main tumhare bare mein Khudá ke us fazl ke ba'is jo Masih Yisú' mein tum par hua, hamesha apne Khudá ka shukr karta hun, **5** ki tum us mein hokar sab baton mein, kalám aur 'ilm ki har tarah ki daulat se daulatmand ho gaye ho; **6** chunanchi Masih ki gawahi tum mein qaim hai: **7** yahan tak ki tum kisi ni'mat mein kam nahin; aur hamare Khudawand Yisú' Masih ke zuhur ke muntazir ho, **8** jo tum ko akhir tak qaim bhi rakkhega, taki tum hamare Khudawand Yisú' Masih ke din beizám thahro. **9** Khudá sachcha hai, jis ne tumhen apne Beté hamare Khudawand Yisú' Masih ki shirakat ke liye bulaya hai.

10 Ab, ai bhaiyo, main Yisú' Masih, jo hamara Khudawand hai, us ke nam ke wasile tum se iltimas karta hun, ki sab ek hi bat kaho, aur tum mein tafriq na hog; balki baham yakdil aur yakrae hokar kamil bane raho. **11** Kyunki, ai bhaiyo, tumhari nisbat mujhe Khloe ke gharwalon se ma'lum hua, ki tum mein jhagre ho rahe hain. **12** Meri yeh matlab hai, ki tum mein se koi to apne ap ko Paulus ka kahta hai, koi Apullos ka, koi Kefa ka, koi Masih ka. **13** Kyá Masih bat gaya? Kyá Paulus tumhari khafir salib

diya gaya? Ya tum ne Paulus ke nam par baptisma liya? **14** Khudá ka shukr karta hun, ki Krispus aur Gayus ke siwa main ne tum mein se kisi ko baptisma nahin diya; **15** taki koi yeh na kahe, ki tum ne mere nam par baptisma liya. **16** Han, Stifanas ke khandaan ko bhi main ne baptisma diya: baqi nahin janta, ki main ne kisi aur ko baptisma diya ho. **17** Kyunki Masih ne mujhe baptisma dene ko nahin bheja, balki khushkhabari sunane ko: aur wuh bhi kalám ki hikmat se nahin, taki Masih ki salib betasir na ho.

18 Kyunki salib ka paigam halak honewalon ke nazdik to bewuqifi hai, magar ham najat panewalon ke nazdik Khudá ki qudrat hai. **19** Kyunki likha hai, ki

Main hakimon ki hikmat ko nest,
Aur 'aqlmandon ki 'aql ko radd karunga.

20 Kahan ka hakim? kahan ka faqih? kahan ka is jahan ka bahs karnewala? kyá Khudá ne dunya ki hikmat ko bewuqifi nahin thahraya? **21** Is liye ki jab Khudá ki hikmat ke mutabiq dunya ne apni hikmat se Khudá ko na jana, to Khudá ko yeh pasand aya, ki is manadi ki bewuqifi ke wasile se iman lanewalon ko najat de. **22** Chunanchi Yahudi nishan chahte hain, aur Yunani hikmat talash karte hain; **23** magar ham us Masih i maslub ki manadi karte hain, jo Yahudion ke nazdik thokar, aur gairqaumon ke nazdik bewuqifi hai; **24** lekin jo bulae hue hain, Yahudi hog, ya Yunani, un ke nazdik Masih Khudá ki qudrat, aur Khudá ki hikmat hai. **25** Kyunki Khudá ki bewuqifi admion ki hikmat se ziyada hikmatwali hai, aur Khudá ki kamzori admion ke zor se ziyada zorawar hai.

26 Ai bháiyó, apne buláe jáne par to nigáh karo, ki jism ke liház se bahut se hakím, bahut se ikhtiyárwále, bahut se ashraf nahín buláe gaye: 27 balki Khudá ne dunyá ke bewuqúfon ko chun liyá, ki hakímon ko sharmina kare; aur Khudá ne dunyá ke kamzoron ko chun liyá, ki zoráwaron ko sharmina kare; 28 aur Khudá ne dunyá ke kamínon aur haqíron ko, balki bewujúdon ko chun liyá ki maujúdón ko nest kare, 29 táki koi bashar Khudá ke samne fakhr na kare. 30 Lekin tum us ki taraf se Masíh Yisú' men ho, jo hamáre liye Khudá ki taraf se hikmat thahrá, ya'ní rástbází, aur pákizagí, aur mákhlasí: 31 táki jaisá likhá hai, waisá hí ho, ki jo fakhr kare, wuh Khudáwand par fakhr kare.

2 Aur ai bháiyó, jab main tumháre pás áyá aur tum men Khudá ke bhed ki manádí karne lagá, to a'lá darje ki taqrír yá hikmat ke sáth nahín áyá. 2 Kyúнки main ne yih iráda kar liyá thá, ki tumháre darmiyán Yisú' Masíh, balki Masíh i maslúb ke siwá, aur kuchh na jánungá. 3 Aur main kamzóri, aur khauf, aur bahut thartharáne ki hálát men tumháre pás rahá. 4 Aur merí taqrír aur merí manádí men hikmat ki lubhánewálí báten na thín, balki wuh Rúh aur qudrat se sábit hotí thí: 5 táki tumhárá imán insánon ki hikmat par nahín, balki Khudá ki qudrat par mauqúf ho.

6 Phir bhí kámlon men ham hikmat ki báten kahte hain: lekin is jahán ki, aur is jahán ke nest hone-wále sardáron ki hikmat nahín: 7 balki ham Khudá ki wuh poshída hikmat bhed ke taur par bayán karte hain, jo Khudá ne jahán ke shurú' se peshtar hamáre jalál ke wáste muqarrar ki thí: 8 jise is jahán ke sardáron men se kisi ne na samjhá; kyúнки agar samajhte, to jalál ke Khudáwand ko salíb na dete: 9 balki jaisá likhá hai, waisá hí húa, ki

Jo chízen na ánkhop ne dekhín,
Na kánon ne sunín,
Na ádmí ke dil men áín,
Wuh sab Khudá ne apne mahabbat rakhnewálon ke liye taiyár kar dín

10 Lekin ham par Khudá ne un ko Rúh ke wasíle se zahir kiyá: kyúнки Rúh sári báten, balki Khudá ki tah ki báten bhí daryáft kar letí hai. 11 Kyúнки insánon men se kaun kisi insán ki báten jántá hai, siwá insán ki apní ruh ke jo us men hai? Isí tarah Khudá ki Rúh ke siwá, koi Khudá ki báten nahín jántá. 12 Magar ham ne na dunyá ki ruh, balki wuh ruh páí, jo Khudá ki taraf se hai; táki un báton ko jánén, jo Khudá ne hamen 'ináyat ki hain. 13 Aur ham in báton ko un alfáz men nahín bayán karte, jo insáni hikmat ne ham ko síkháe hon, balki un alfáz men, jo Rúh ne síkháe hain; aur ruhání báton ká ruhání báton se muqábala karte hain. 14 Magar nafsání ádmí Khudá ki Rúh ki báten qubúl nahín kartá, kyúнки wuh us ke nazdík bewuqúfí ki báten hain; aur na wuh unhen samajh saktá hai, kyúнки wuh ruhání taur par parkhí játi hain. 15 Lekin ruhání shakhs sab báton ko parakh letá hai, magar khud kisi se parkhá nahín játá. 16 Khudáwand ki 'aql ko kis ne jána, ki us ko ta'lím de sake? magar ham men Masíh ki 'aql hai.

3 Aur ai bháiyó, main tum se is tarah kalám na kar saká, jis tarah ruháníon se, balki jaise jismáníon se, aur un se jo Masíh men bachche hain. 2 Main ne tumhen dúdh piláyá, aur khána na khiláyá; kyúнки tum ko us ki bardásht na thí: balki ab bhí bardásht nahín; 3 kyúнки abhi tak jismání ho: is liye ki jab tum men hasad aur jhagrá hai, to kyá tum jismání na hue, aur insáni tariq par na chale? 4 Is liye ki jab ek kahtá hai, Main Paulus ká hun, aur dúsrá kahtá hai, ki Main Apullos ká hun, to kyá tum insán na hue? 5 Apullos kyá chíz hai? aur Paulus kyá? Khádím, jin ke wasíle se tum imán láe; aur har ek ki wuh haisiyat hai, jo Khudáwand ne use bakhshí. 6 Main ne darakht lagáyá, aur Apullos ne pání diyá; magar barháyá Khudá ne. 7 Pás na lagánewálá kuchh chíz hai, na pání denewálá; magar Khudá jo barhánewálá hai. 8 Lagánewálá aur pání denewálá donon ek hain: lekin har ek apná ajr apní mihnat ke muwáfíq páegá. 9 Kyúнки ham

Khudá ke sáth kám karnewále haiñ : tum Khudá kí khetí aur Khudá kí 'imárat ho.

10 Main ne us taufiq ke muwáfiq, jo Khudá ne mujhe bakhshí, dānā mīmār kí tarah neo rakkhí, aur dūsrá us par 'imárat uṭhātá hai. Pas har ek khabardār rahe, kí wuh kaisí 'imárat uṭhātá hai. 11 Kyúñki siwá us neo ke jo parí húi hai, aur wuh Yisú Masíh hai, koí shakhs dusrí nahín rakh saktá. 12 Aur agar koí us neo par soná, yá chandí, yá beshqímat pattharon, yá lakrí, yá ghás, yá bhúse ká raddá rakkhe, 13 to us ká kám zahir ho jáegá; kyúñki jo dín ág ke sáth zahir hogá, wuh us kám ko batá degá; aur wuh ág khud har ek ká kám ázmá legí, kí kaisá hai. 14 Jis ká kám us par baná huá baqí rahegá, wuh ajr páegá. 15 Aur jis ká kám jal jáegá, wuh nuqsán uṭháegá; lekin khud bach jáegá, magar jalte jalte.

16 Kyá tum nahín jánte, kí tum Khudá ká maqdis ho, aur Khudá kí Rúh tum men basí húi hai? 17 Agar koí Khudá ke maqdis ko barbad karegá, Khudá us ko barbad karegá; kyúñki Khudá ká maqdis pák hai, aur wuh tum ho.

18 Koí apne ap ko fareb na de. Agar koí tum men apne ap ko is jahan men hakim samjhe, to bewuqúf bane, táki hakim ho jáe. 19 Kyúñki dunyá kí hikmat Khudá ke nazdik bewuqúfí hai. Chunanchi likhá hai, kí Wuh hakimon ko un hí kí cháláki men phansá detá hai; 20 aur yih bhí, kí Khudáwānd hakimon ke khayalon ko jántá hai, kí bátíl haiñ. 21 Pas ádmion par koí fakhr na kare. Kyúñki sári chízen tumhári haiñ; 22 khwáh Paulus ho, khwáh Apullos, khwáh Kefá, khwáh dunyá, khwáh zindagí, khwáh maut, khwáh hái kí chízen, khwáh istiqbál kí; 23 sab tumhári haiñ; aur tum Masíh ke ho; aur Masíh Khudá ká hai.

4 A'dmí ham ko Masíh ká khádim, aur Khudá ke bhedon ká mukhtár samjhe. 2 Aur yahan mukhtár men yih bát dekhí játi hai, kí diyánatdár nikle. 3 Lekin mere nazdik yih niháyat khafif bát hai, kí tum yá koí insání 'adálat mujhe parkhe, balki main khud bhí apne ap ko nahín parakhtá. 4 Kyúñki merá dil to mujhe malámat nahín

kartá; magar is se main rástbáz nahín thahrtá: balki merá parakhnewálá Khudáwānd hai. 5 Pas jab tak Khudáwānd na áe, waqt se pahle kísi bát ká faisala na karo; wuh taríki kí poshida báten raushan kar degá, aur dilon ke mansúbe zahir kar degá; aur us waqt har ek kí ta'rif Khudá kí taraf se hogí.

6 Aur ai bháiyó, main ne in báton men tumhári khátir apná aur Apullos ká zikr misál ke taur par kiyá hai, táki tum hamáre wasíle se yih síkho, kí likhe hue se tajáwuz na karo; aur ek kí táld men dúsre ke barkhiláf shekhí na máro. 7 Tujh men aur dúsre men kaun farq kartá hai? aur tere pás kaun sí aisí chíz hai, jo tú ne dúsre se nahín pái? aur jab tú ne dúsre se pái, to fakhr kyúñ kartá hai, kí goyá nahín pái? 8 Tum to pahle hí se ásúda ho, aur pahle hí se daulatmand ho, aur tum ne hamáre bagair bádsháhí kí: aur kásh kí tum bádsháhí karte, táki ham bhí tumháre sáth bádsháhí karte! 9 Merí dánist men Khudá ne ham rasulon ko sab se adná thahrakar un logon kí tarah pesh kiyá hai jin ke qatl ká hukm ho chuká ho; kyúñki ham dunyá, aur firishton, aur ádmion ke liye ek tamásha thahre. 10 Ham Masíh kí khátir bewuqúf haiñ, magar tum Masíh men 'aqlmand ho; ham kamzor haiñ, aur tum zoráwar; tum 'izzatdár ho, aur ham be'izzat. 11 Ham is waqt tak bhúke, piyáse, nange haiñ; aur mukke kháte, aur áwára phírte haiñ; 12 aur apne háthon se kám karke mashaqqat uṭháte haiñ: log burá kahte haiñ, ham du'á dete haiñ; wuh satáte haiñ, ham sahte haiñ; 13 wuh bad-nám karte haiñ, ham minnat samájat karte haiñ: ham áj tak dunyá ke kúre aur sári chízon kí jharan kí mánind rahe.

14 Main tumhen sharminde karne ke liye yih báten nahín likhtá, balki apne piyáre farzand jánkar tum ko nasíhat kartá hún. 15 Kyúñki agar Masíh men tumháre ustád das hazár bhí hote, táham tumháre báp bahut se nahín: is liye kí main hí Injíl ke wasíle se Masíh Yisú' men tumhárá báp baná. 16 Pas main tumhári minnat kartá hún, kí merí mánind bano. 17 Isí wáste main

ne Timuthiyus ko tumhare pas bheja; wuh Khudawand men mera piyara aur diyanatdar farzand hai; aur mere un tariqon ko jo Masih men hain tumhen yad dilaga, jis tarah main har jagah har kalisiya men ta'lim deta hun. 18 Ba'z aisi shekhi marne hain, ki goya main tumhare pas aane hi ka nahin. 19 Lekin Khudawand ne chaha, to main tumhare pas jald aunga, aur shekhibazon ki baton ko nahin, balki un ki qudrat ko ma'lum karunga. 20 Kyunki Khuda ki badshahat baton par nahin, balki qudrat par mauquf hai. 21 Tum kya chahate ho? ki main lakri lekar tumhare pas aun, ya mahabbat aur narm-nizaji se?

5 Yahan tak sunne men aya hai, ki tum men haramkari hoti hai, balki aisi haramkari, jo gair-qadmon men bhi nahin hoti; chunanchi tum men se ek shakhs apne bap ki biwi ko rakhta hai. 2 Aur tum afsos to karte nahin, taki jis ne yih kam kiya, wuh tum men se nikala jae; balki shekhiyan marne ho. 3 Lekin main, go jism ke itibar se maujud na tha, magar ruh ke itibar se haziif hokar, goya bahalat i maujudagi, aisa karnewale par yih hukm de chuka hun. 4 ki jab tum aur meri ruh hamare Khudawand Yisu' ki qudrat ke sath jama ho, to aisa shakhs, hamare Khudawand Yisu' ke nam se, 5 jism ki halakat ke liye Shaitan ke hawale kiya jae taki us ki ruh Khudawand Yisu' ke din najat pae. 6 Tumhara fakhr karna khub nahin. Kyah nahin jante, ki thorai sa khamir sare gundhe hue ate ko khamir kar deta hai? 7 Purana khamir nikalkar apne ap ko pak kar lo, taki taza gundha hua ata ban jao; chunanchi tum bekhamir ho. Kyunki hamara bhi Fasal, ya'ni Masih, qurban hua. 8 pas ao, ham id karen, na purane khamir se, aur na badi aur shararat ke khamir se, balki safdil aur sachchai ki bekhamir roti se.

9 Main ne apne khatt men tum ko yih likha tha, ki haramkaron se suhbat na rakha. 10 Yih to nahin ki bilkul dunya ke haramkaron, ya lalchion, ya zalimon, ya butparaston se milna hi nahin; kyunki is surat men to tum ko dunya hi se nikal

jana parta. 11 Lekin main ne tum ko darhaqiqat yih likha tha, ki agar koi bhai kahlakar haramkar, ya lalchi, ya butparast, ya gali denewala, ya sharabi, ya zalim ho; to us se suhbat na rakho; balki aise ke sath khana tak na khana; 12 kyunki mujhe baharwalon par hukm karne se kya wasta? Kyah aisa nahin hai ki tum to andarwalon par hukm karte ho. 13 magar baharwalon par Khuda hukm karti hai? Pas us sharif admi ko apne darmiyan men se nikal do.

6 Kyah tum men se kisi ko yih jur'at hai, ki jab dusre ke sath muqaddama ho, to faisale ke liye bedinon ke pas jae, aur muqaddason ke pas na jae? 2 Kyah tum nahin jante, ki muqaddas log dunya ka insaf karenge? Pas jab tum ko dunya ka insaf karna hai, to kya chhote se chhote jhagron ke bhi faisal karne ke lal nahin? 3 Kyah tum nahin jante, ki ham firiston ka insaf karenge? To kya ham duniawi mu'amale faisal na karen? 4 Pas agar tum men duniawi muqaddame hon, to kya un ko munsif muqarrar karoge jo kalisiya men haqir samjhe jate hain? 5 Main tumhen sharminda karne ke liye yih kahta hun. Kyah waqa'i tum men ek bhi dana nahin milta, jo apne bhaiyon ka faisala kar sake? 6 balki bhai bhaiyon men muqaddama hota hai, aur wuh bhi bedinon ke age. 7 Lekin darasi tum men bara nuqs yih hai, ki apas men muqaddamabazi karte ho. Zulm uthana kyun nahin bihtar jante? apna nuqsan kyun nahin qubul karte? 8 Balki tum hi zulm karte, aur nuqsan pahunchate ho, aur wuh bhi bhaiyon ko. 9 Kyah tum nahin jante, ki badkar Khuda ki badshahat ke waris na hongey? Fareb na khaon; na haramkar Khuda ki badshahat ke waris hongey, na butparast, na zinakar, na aiyash, na laundehaz, 10 na chor, na lalchi, na sharabi, na galiyan baknewale, na zalim. 11 Aur ba'z tum men aise hi the bhi; magar tum Khudawand Yisu' Masih ke nam se, aur hamare Khuda ki Ruh se dhul gaye, aur pak hue, aur rastbaz bhi thahre.

12 Sab chizen mere liye rawa to hain; magar sab chizen mufid na

hūn. Sab chīzen mere liye rawá to hain; lekin main kisi chīz ká pá-band na hūngá. 13 Kháne peṭ ke liye hain, aur peṭ khānon ke liye: lekin Khudá us ko aur in ko nest karegá. Magar badan harámkarí ke liye nahín, balki Khudáwand ke liye hai, aur Khudáwand badan ke liye: 14 aur Khudá ne Khudáwand ko bhí jiláyá, aur ham ko bhí apní qudrat se jiláegá. 15 Kyá tum nahín jánte, ki tumháre badan Masíh ke a'zá hain? pas kyá main Masíh ke a'zá lekar kasbí ke a'zá banáūn? Hargiz nahín! 16 Kyá nahín jánte, ki jo koí kasbí se suhbat kartá hai, wuh us ke sáth ek tan hotá hai? kyūnki wuh farmátá hai, ki Wuh donon ek tan honge. 17 Aur jo Khudáwand ki suhbat men rahtá hai, wuh us ke sáth ek rúh hotá hai. 18 Harámkarí se bhágo. Jitne gunáh ádmí kartá hai, wuh badan se báhar hain; magar harámkar apne badan ká bhí gunahgár hai. 19 Kyá tum nahín jánte, ki tumhárá badan Rúhu'l Quds ká maqdis hai, jo tum men basá huá hai, aur tum ko Khudá ki taraf se milá hai? aur tum apne nahín; 20 kyūnki qímat se kharíde gaye ho: pas apne badan se Khudá ká jalál záhir karo.

7 Jo báten tum ne likhí thín un kí bábat yih hai.

Mard ke liye achchhá hai, ki 'aurat ko na chhúe. 2 Lekin harámkaríon ke andeshe se har mard apní bīwí, aur har 'aurat apná shauhar rakkhe. 3 Shauhar bīwí ká haqq adá kare: aur waisá hí bīwí shauhar ká. 4 Bīwí apne badan ki mukhtár nahín, balki shauhar mukhtár hai: isí tarah shauhar bhí apne badan ká mukhtár nahín, balki bīwí. 5 Tum ek dūse se judá na raho, magar thoṛí muddat tak ápas kí razámandí se, táki du'á ke wáste fursat mile; aur phir ikatthe ho jáo, aisá na ho ki galaba e nafs ke sabab Shaitán tum ko ázmáe. 6 Lekin yih main ijázat ke taur par kahtá hūn, na hukm ke taur par. 7 Aur main to yih cháhtá hūn, ki jaisá main hūn, waise hí sab ádmí hon. Lekin har ek ko Khudá ki taraf se kháss kháss taufiq millí hai: kisi ko kisi tarah kí, kisi ko kisi tarah kí.

8 Pas main bebiyáhon aur bewa 'auraton ke haqq men yih kahtá

hūn, ki un ke liye aisá hí rahná achchhá hai, jaisá main hūn. 9 Le-kin agar zabt na kar sake, to biyáh kar le; kyūnki biyáh karná mast hone se bihtar hai. 10 Magar jin ká biyáh ho gayá hai, un ko main nahín, balki Khudáwand hukm detá hai, ki bīwí apne shauhar se 'aláhida na ho; 11 (aur agar 'aláhida ho, to yá benikáh rahe, yá apne shauhar se phir miláp kar le); na shauhar bīwí ko chhoṛe. 12 Bāqíon se main hí kahtá hūn, na Khudáwand: ki agar kisi bhái kí bīwí bá ímán na ho, aur us ke sáth rahne ko rází ho, to wuh us ko na chhoṛe. 13 Aur jis 'aurat ká shauhar bá ímán na ho, aur us ke sáth rahne ko rází ho, to wuh shauhar ko na chhoṛe. 14 Kyūnki jo shauhar bá ímán nahín wuh bīwí ke sabab se pák thahrtá hai, aur jo bīwí bá ímán nahín wuh Masíh shauhar ke bá'is pák thahrtí hai: warna tumháre farzand nápak hote; magar ab pák hain. 15 Lekin mard jo bá ímán na ho agar wuh 'aláhida ho, to 'aláhida hone do: aisí hálát men koí bhái yá bahin páband nahín: aur Khudá ne ham ko mel miláp ke liye buláyá hai. 16 Kyūnki, ai 'aurat, tujhe kyá khabar hai, ki sháyad tú apne shauhar ko bachá le? Aur ai mard, tujh ko kyá khabar hai, ki sháyad tú apní bīwí ko bachá le? 17 Ma-gar jaisá Khudáwand ne har ek ko hissa diyá hai, aur jis tarah Khudá ne har ek ko buláyá hai, usí tarah wuh chale. Aur main sári kalisi-yáon men aisá hí muqarrar kartá hūn. 18 Jo makhtún buláyá gayá, wuh námakhtún na ho jáe. Jo námakhtúni kí hálát men buláyá gayá, wuh makhtún na ho jáe. 19 Na khatna koí chīz hai, na námakhtúni; balki Khudá ke hukmon par chalná hí sab kuchh hai. 20 Har shakhs jis hálát men buláyá gayá ho, usí men rahe. 21 Agar tú gulámí kí hálát men buláyá gayá, to fikr na kar: lekin agar tú ázád ho sake, to isí ko ikhtiyár kar. 22 Kyūnki jo shakhs gulámí kí hálát men Khudáwand men bu-láyá gayá hai, wuh Khudáwand ká ázád kiyá huá hai; isí tarah jo ázadí kí hálát men buláyá gayá hai, wuh Masíh ká gulám hai. 23 Tum qímat se kharíde gaye ho;

ādmlon ke gulām na bano. 24 Ai bhāiyo, jo koī jis hālat meṁ bulāyā gayā ho, wuh usī hālat meṁ Khudā ke sāth rahe.

25 Kunwāriyon ke haqq meṁ mere pās Khudāwand kā koī hukm nahīn : lekin diyānatdār hone ke liye jaisā Khudāwand kī taraf se mujh par rahm hūā, us ke muwāfiq apnī rāe detā hūn. 26 Pas maujūda musibat ke khayāl se, merī rāe meṁ ādmī ke liye yihī bihtar hai, ki jaisā hai waisā hī rahe. 27 Agar tere bīwī hai, to us se judā hone kī koshish na kar; aur agar tere bīwī nahīn, to bīwī kī talāsh na kar. 28 Lekin tū biyāh kare bhī, to gunāh nahīn : aur agar kunwārī biyāhī jāe, to gunāh nahīn. Magar aise log jismānī taklīf pāenge : aur main tumbheṁ bachā-nā chāhtā hūn. 29 Magar, ai bhāiyo, main yih kahtā hūn, ki waqt tang hai; pas āge ko chāhiye ki bīwī-wāle aise hon, ki goyā un ke bīwī-yān nahīn; 30 aur ronewāle aise hon, goyā nahīn rote; aur khushī karnewāle aise hon, goyā khushī nahīn karte; aur kharīdnewāle aise hon, goyā māl nahīn rakhte; 31 aur dunyawī kār bār karnewāle aise hon, ki dunyā hī ke na ho jāen, kyūnki dunyā kī shakl badaltī jāti hai. 32 Pas main yih chāhtā hūn, ki tum befikr raho. Bebiyāhā shakhs Khudāwand kī fikr meṁ rahtā hai, ki kis tarah Khudāwand ko rāzī kare : 33 magar biyāhā hūā shakhs dunyā kī fikr meṁ rahtā hai, ki kis tarah apnī bīwī ko rāzī kare. 34 Biyāhī aur bebiyāhī meṁ bhī farq hai. Bebiyāhī Khudāwand kī fikr meṁ rahtī hai, tāki us kā jism aur rūh donoṁ pāk hon. Magar biyāhī hūī 'aurat dunyā kī fikr meṁ rahtī hai, ki kis tarah apne shauhar ko rāzī kare. 35 Yih tumhāre fāide ke liye kahtā hūn, na ki tumbheṁ phānsāne ke liye; balki is liye ki jo zebā hai, wuhī 'amal meṁ āe, aur tum Khudāwand kī khidmat meṁ bewaswasa mashgūl raho. 36 Aur agar koī yih samjhe, ki main apnī us kunwārī larkī kī haqqtalafī kartā hūn jis kī jawānī dhal chālī hai, aur zarūrat bhī ma'lūm ho, to ikhtiyār hai—is meṁ gunāh nahīn—wuh us kā biyāh hone de. 37 Magar jo apne dīl meṁ pukhta ho, aur us kī kuchh zarūrat na ho, balki apne irāde ke

anjām dene par qādir ho, aur dīl meṁ qasd kar liyā ho, ki main apnī larkī ko benikāh rakkhūngā, wuh achchhā kartā hai. 38 Pas jo apnī kunwārī larkī ko biyāh detā hai, wuh achchhā kartā hai; aur jo nahīn biyāhtā, wuh āur bhī achchhā kartā hai. 39 Jab tak kī 'aurat kā shauhar jītā hai, wuh us kī pāband hai; par jab us kā shauhar mar jāe, to jis se chāhe biyāh kar saktī hai—magar sirf Khudāwand meṁ. 40 Lekin jaisī hai, agar waisī hī rahe, to merī rāe meṁ ziyāda khushnasīb hai : aur main samajhtā hūn ki Khudā kī Rūh mujh meṁ bhī hai.

8 Ab buton kī qurbānion kī bābat yih hai. Ham jānte hain, ki ham sab 'ilm rakhte hain. 'Ilm gurūr paidā kartā hai, lekin mahabbat taraqqī kā bā'is hai. 2 Agar koī gumān kare, ki main kuchh jāntā hūn, to jaisā jānnā chāhiye, waisā ab tak nahīn jāntā; 3 lekin jo koī Khudā se mahabbat rakhtā hai, us ko Khudā pahchāntā hai. 4 Pas buton kī qurbānion ke gosht khāne kī nisbat, ham jānte hain ki but dunyā meṁ koī chīz nahīn; aur siwā ek ke, āur koī Khudā nahīn. 5 Agarchi āsmān o zamīn meṁ bahut se khudā kahlāte hain; (chunānchi bahutere khudā aur bahutere khudāwand hain); 6 lekin hamāre nazdīk to ek hī Khudā hai, ya'nī Bāp, jis kī taraf se sārī chīzen hain, aur ham usī ke liye hain; aur ek hī Khudāwand hai, ya'nī Yisū' Masīh, jis ke wasīle se sārī chīzen maujūd hūn, aur ham bhī usī ke wasīle se hain. 7 Lekin sab ko yih 'ilm nahīn, balki ba'z ko ab tak butparastī kī 'ādat hai; is liye us gosht ko but kī qurbānī jānkar khāte hain, aur un kā dīl chūnki kamzor hai ālūda ho jātā hai. 8 Khānā hamen Khudā se nahīn milāegā; agar nā khāen, to hamārā kuchh nuqsān nahīn; aur agar khāen, to kuchh nafa' nahīn. 9 Lekin hoshyār raho, aīsā na ho ki tumhārī yih āzādī kamzoron kī tho-kar kā bā'is ho jāe. 10 Kyūnki agar koī tujh sāhib i 'ilm ko but-khāne meṁ khānā khāte dekhe, aur wuh kamzor shakhs ho, to kyā us kā dīl buton kī qurbānī khāne par diler na ho jāegā? 11 Garaz tere 'ilm ke sabab se wuh kamzor shakhs, ya'nī wuh bhāī jis kī khātir

Masíh muá, halák ho jáegá; 12 aur tum is tarah bháiyon ke gunahgár hokar, aur un ke kamzor díl ko gháyal karke Masíh ke gunahgár tháhte ho. 13 Is sabab se agar kháná mere bhái ko thokar khiláe, to main kabhí hargiz gosht na khaúngá; táki apne bhái kí thokar ka sabab na hún.

9 Kyá main ázád nahín? Kyá main rasúl nahín? Kyá main ne Yisú' ko nahín dekhá, jo hamará Khudáwand hai? Kyá tum Khudáwand men mere banáe hue nahín? 2 Agar main auron ke liye rasúl nahín, to tumháre liye to beshakk hún; kyúнки tum khud Khudáwand men merí risálat par muhr ho. 3 Jo merá imtihán karte hain, un ke liye merá yihí jawáb hai. 4 Kyá hamen kháne píne ka íkhtiyár nahín? 5 Kyá ham yih íkhtiyár nahín, kí kisi Masíhí bahin ko biyáhkár liye phiren, jaisá áur rasúl, aur Khudáwand ke bhái, aur Kefá karte hain? 6 Yá sirf mujhe aur Bar Nabá ko hí mihnát mashaqqat se báz rahne ka íkhtiyár nahín? 7 Kaun sa sipáhi kabhí apní girah se khákar jang kartá hai? Kaun angúr ka bag lagákar us ka phal nahín khátá? yá kaun galla charákar us galle ka dúdh nahín pítá? 8 Kyá main yih báten insáni qiyás hí ke muwáfíq kahtá hún? Kyá Tauret bhí yihí nahín kahtí? 9 Chunánchi Músá kí Tauret men likhá hai, kí Dáen men chalte hue bail ka munh na bándhná. Kyá Khudá ko baillon kí fikr hai? 10 Yá kháss hamáre wáste yih kahtá hai? Hán, yih hamáre wáste likhá gayá; kyúнки munásib hai kí jotnewálá ummed par jote, aur dáen chaláne-wálá hissa páne kí ummed par dáen chaláe. 11 Pas jab ham ne tumháre liye ruhání chízen boín, to kyá yih koí barí bát hai, kí ham tumhári jismáni chízon kí fasl káten? 12 Jab auron ka tum par yih íkhtiyár hai, to kyá hamará is se ziyáda na hogá? Lekin ham ne is íkhtiyár se kám na liyá; balki har chíz kí bardásht karte hain, táki hamáre bá'is Masíh kí khushkhabarí men harj na ho. 13 Kyá tum nahín jánte, kí jo muqaddas chízon kí khidmat karte hain, wuh haikal se kháte hain? aur jo qurbángáh ke khidmatguzár hain,

wuh qurbángáh ke sáth hissa páte hain? 14 Isí tarah Khudáwand ne bhí muqarrar kiya hai, kí khushkhabarí sunánewále khushkhabarí ke wasíle se guzára karen. 15 Lekin main ne in men se kisi bát par amal nahín kiya; aur na is garaz se yih likhá, kí mere wáste aisá kiya jae; kyúнки merá marná hí is se bihtar hai kí koí merá fakhr kho de. 16 Agar khushkhabarí sunáun, to merá kuchh fakhr nahín; kyúнки yih to mere liye zarúri bát hai; balki mujh par afsos hai agar khushkhabarí na sunáun. 17 Kyúнки agar apní marzi se yih kartá hún to mere liye ajr hai; aur agar apní marzi se nahín kartá, to mukhtári mere supurd hui hai. 18 Pas mujhe kyá ajr miltá hai? Yih, kí jab Injíl kí manadí karún, to khushkhabarí ko muft kar dún, táki jo íkhtiyár mujhe khushkhabarí ke bare men hásil hai, us ke muwáfíq purá 'amal na karún. 19 Agar-chi main sab logon se ázád hún, phir bhí main ne apne ap ko sab ka gulám baná diya hai, táki áur bhí ziyáda logon ko khénch láun. 20 Main Yahúdíon ke liye Yahúdí baná, táki Yahúdíon ko khénch láun; jo log shari'at ke mátaht hain, un ke liye main shari'at ke mátaht baná, táki shari'at ke mátahton ko khénch láun, agarchi khud shari'at ke mátaht na thá; 21 beshara' logon ke liye beshara' baná, táki beshara' logon ko khénch láun, (agarchi Khudá ke nazdík beshara' na thá, balki Masíh kí shari'at ke tábi' thá). 22 Kamzoron ke liye kamzor baná, táki kamzoron ko khénch láun: main sab ádmíon ke liye sab kuchh baná hua hún, táki kisi tarah se ba'z ko bacháun. 23 Aur main sab kuchh Injíl kí khátir kartá hún, táki auron ke sáth us men sharík hún. 24 Kyá tum nahín jánte kí maidán ke daurnewále daurte to sab hí hain, magar in'am ek hí le játá hai? Tum bhí aise hí dauro, táki jito. 25 Aur har pahlawán sab tarah ka parhez kartá hai; wuh log to murjhánewále síhra páne ke liye yih karte hain, magar ham us síhre ke liye karte hain, jo nahín murjhátá. 26 Pas main bhí isí tarah daurtá hún, yá'ni bebhákaná nahín; main isí tarah mukkon se laftá hún, ya'ni us kí manind

nahín, jo hawá ko mártá hai : 27 balki main apne badan ko mártá kúttá, aur use qábú men rakhtá hún : aísá na ho ki auron men manadí karke ap námaqbul thahrún.

10 Ai bháiyó, main tumhárá is se náwáqif rahná nahín cháhtá, ki hamáre sáre bápádádá bádal ke niche the, aur sab ke sab samundar men se guzre ; 2 aur sab hí ne us bádal aur samundar men Músá ká bap̄tisma liyá ; 3 aur sab ne ek hí rúhání khurák khái ; 4 aur sab ne ek hí rúhání pání piyá : kyúñki wuh us rúhání chaṭán men se pání píte the, jo un ke sáth sáth chaltí thí : aur wuh chaṭán Masíh thá. 5 Magar un men aksaron se Khudá rázī na huá ; chunáñchí wuh biyábán men dher ho gaye. 6 Yih báteñ hamáre wáste 'íbrat thahrín, táki ham burí chízon kí khwáhish na karen, jaise unhon ne kí. 7 Aur tum butparast na bano, jis tarah ba'z un men ban gaye the ; chunáñchí likhá hai, ki Log kháne píne baithé, phir náchne kúrne uṭhe. 8 Aur ham harámkárī na karen, jis tarah un men se ba'z ne kí, aur ek hí dín men teís hazár máre gaye. 9 Aur ham Khudáwand kí ázmáish na karen, jaise un men se ba'z ne kí, aur sanpon ne unhen halák kiyá. 10 Aur tum burburáo nahín, jis tarah un men se ba'z burburáe, aur halák karnewále se halák hue. 11 Yih báteñ un par 'íbrat ke liye wáqī' hún, aur ham ákhíri zamánewálon kí nasíhat ke wáste likhí gayín. 12 Pas jo koí apne ap ko qáim samajhtá hai, wuh khabardár rahe, kí gir na paṛe. 13 Tum kisí aísí ázmáish men nahín paṛe, jo insán kí bardásht se báhar ho. Aur Khudá sachchá hai ; wuh tum ko tumhári táqat se ziyáda ázmáish men na paṛne degá ; balki ázmáish ke sáth nikalne kí ráh bhí paidá kar degá, táki tum bardásht kar sako.

14 Is sabab se, ai mere piyáro, butparastī se bhágo. 15 Main 'aql-mand jánkar tum se kalám kartá hún ; jo main kahtá hún, tum ap use parkho. 16 Wuh barakat ká piyála jis par ham barakat cháhte hain, kyá Masíh ke khún kí shirákāt nahín? Wuh roṭī jise ham toṛte hain, kyá Masíh ke badan kí shirákāt nahín? 17 Chúnki roṭī ek hí hai, is liye ham jo bahut se hain ek badan

hain, kyúñki ham sab usí ek roṭī men sharík hote hain. 18 Jo jism ke i'tibár se Isráílī hain, un par nazar karo. Kyá qurbání ká gosht khánewále qurbángáh ke sharík nahín? 19 Pas main kyá yih kahtá hún, kí buton kí qurbání kuchh chíz hai, yá but kuchh chíz hai? 20 Nahín, balki yih kahtá hún, kí jo qurbání gairqaumen kartí hain shayátín ke liye qurbání kartí hain, na kí Khudá ke liye ; aur main nahín cháhtá kí tum shayátín ke sharík ho. 21 Tum Khudáwand ke piyále aur shayátín ke piyále donon men se nahín pí sakte : Khudáwand ke dastarkhwán aur shayátín ke dastarkhwán donon par sharík nahín ho sakte. 22 Kyá ham Khudáwand kí gairat ko josh diláte hain? Kyá ham us se zoráwar hain?

23 Sári chízen rawá to hain, magar sab chízen mufíd nahín. Sári chízen rawá to hain, magar sab chízen taraqqí ká bá'is nahín. 24 Koí apní bihtarī na dhúndhe, balki dúsre kí. 25 Jo kuchh qassábón kí dukánon men biktá hai, wuh kháo, aur díní imtiyáz ke sabab kuchh na púchho ; 26 kyúñki Zamín aur us kí ma'múrí Khudáwand kí hai. 27 Agar beimánon men se koí tumhári da'wat kare, aur tum jáne par rázī ho ; to jo kuchh tumháre áge rakkhá jáe, use kháo, aur díní imtiyáz ke sabab kuchh na púchho. 28 Lekin agar koí tum se kahe, kí Yih qurbání ká gosht hai, to us ke sabab jis ne tumhen jatáyá, aur díní imtiyáz ke sabab na kháo. 29 Díní imtiyáz se merá matlab terí imtiyáz nahín, balki us dúsre kí. Bhalá, merí ázadí dúsre shakhs kí imtiyáz se kyún parkhí jáe? 30 Agar main shukr karke khátá hún, to jis chíz par shukr kartá hún, us ke sabab kis liye badnám kiyá játá hún? 31 Pas tum kháo yá píó, yá jo kuchh karo, sab Khudá ke jalál ke liye karo. 32 Tum na Yahúdíon kí thokar ke bá'is bano, na Yúnáníon, na Khudá kí kalisiyá kí ; 33 chunáñchí main bhí sab báton men sab ko khush kartá hún, aur apná nahín, balki bahuton ká fáida dhúndhtá hún,

11 táki wuh naját páen. 1 Tum merí mánind bano, jaisá main Masíh kí mánind bantá hún. 2 Main tumhári ta'ríf kartá hún,

ki tum har bát meñ mujhe yád rakhte ho, aur jis tarah main ne tumhen riwayaten pahunchá dín, tum usí tarah un ko barqarár rakhte ho. 3 Pas main tumhen ágáh karná cháhta hún, ki har mard ká sir Masáh, aur 'aurat ká sir mard, aur Masáh ká sir Khudá hai. 4 Jo mard sir dhanke hue du'á yá nu-buwwat kartá hai, wuh apne sir ko behurmat kartá hai. 5 Aur jo 'aurat be sir dhanke du'á yá nu-buwwat kartí hai, wuh apne sir ko behurmat kartí hai, kyúñki wuh sir mundí hui ke barábar hai. 6 Agar 'aurat orhni na orhe, to bál bhí katáe. Agar 'aurat ká bál katána, yá sir mundána sharm kí bát hai, to orhni orhe. 7 Albatta mard ko apná sir dháñkná na cháhiye, kyúñki wuh Khudá kí surat aur us ká jalál hai; magar 'aurat mard ká jalál hai. 8 Is liye ki mard 'aurat se nahín, balki 'aurat mard se hai. 9 aur mard 'aurat ke liye nahín, balki 'aurat mard ke liye paidá hui. 10 Pas frishton ke sabab se 'aurat ko cháhiye, ki apne sir par mahkúm hone kí 'alámat rakkhe. 11 Táham Khudáwand men na 'aurat mard ke bagair hai, na mard 'aurat ke bagair. 12 Kyúñki jaise 'aurat mard se hai, waise hí mard bhí 'aurat ke wasíle se hai; magar sab chízen Khudá kí taraf se hain. 13 Tum ap hí insáf karo: kyá 'aurat ká be sir dhanke Khudá se du'á máng-ná munásib hai? 14 Kyá tum ko taba'í taur par bhí ma'lúm nahín, ki agar mard lambe bál rakkhe, to us kí behurmatí hai? 15 Aur agar 'aurat ke lambe bál hon, to us kí zínat hai, kyúñki bál use parde ke liye diye gaye hain. 16 Lekin agar koi hujjatí nikle to yih ján le, ki na hamará aisá dastúr hai, na Khudáwand kí kalisiyáon ká.

17 Lekin yih hukm jo detá hún, is men tumhári ta'ríf nahín kartá, is liye ki tumháre jama' hone se faida nahín, balki nuqsán hotá hai. 18 Kyúñki awwal to main yih suntá hún, ki jis waqt tumhári kalisiyá jama' hotí hai, to tum men tafriqe hote hain, aur main is ká kisi qádr yaqín bhí kartá hún. 19 Kyúñki tum men bid'aton ká bhí honá zarúr hai, táki zahir ho jáe, ki tum men maqbúl kaun se

hain. 20 Pas jab tum páham jama' hote ho, to tumhára wuh khána 'Ashá e Rabbáni nahín ho saktá; 21 kyúñki kháne ke waqt har shakhs dúsre se pahle apná 'ashá khá letá hai, aur koi to bhúka rahtá hai, aur kisi ko pasha ho jatá hai. 22 Kyúñ? Kháne píne ke liye tumháre ghar nahín? Yá Khudá kí kalisiyá ko náchíz jánte, aur jin ke pás nahín, un ko sharminda karte ho? Main tum se kyá kahún? Kyá is bát men tumhári ta'ríf karún? Main ta'ríf nahín kartá. 23 Kyúñki yih bát mujhe Khudáwand se pahunchí, aur main ne tum ko bhí pahunchá dí, ki Khudáwand Yisú' ne, jis rát wuh pakaawayá gayá, rotí lí; 24 aur shukr karke torí, aur kahá, ki Yih merá badan hai, jo tumháre liye hai: meri yádgári ke wáste yih kiyá karo. 25 Isí tarah us ne kháne ke ba'd piyála bhí liyá, aur kahá, ki Yih piyála mere khún men nayá 'ahd hai: jab kabhí piyo, meri yádgári ke liye yih kiyá karo. 26 Kyúñki jab kabhí tum yih rotí kháte, aur is piyále men se píte ho to Khudáwand kí maut ká izhár karte ho, jab tak wuh na áe. 27 Is wáste jo koi námunásib taur par Khudáwand kí rotí kháe, yá us ke piyále men se piye, wuh Khudáwand ke badan aur khún ke báre men qusúrwár hogá. 28 Pas admi apne ap ko ázmá le, aur isí tarah us rotí men se kháe, aur us piyále men se piye. 29 Kyúñki jo kháte píte waqt Khudáwand ke badan ko na pahcháne, wuh is kháne píne se sazá páegá. 30 Isí sabab se tum men bahutere kamzor aur bímár hain, aur bahut se so bhí gaye. 31 Agar ham apne ap ko jáñchte, to sazá na páte. 32 Lekin Khudáwand ham ko sazá dekar tarbiyat kartá hai, táki ham dunyá ke sáth mujrim na thahren. 33 Pas, ai mere bháiyó, jab tum kháne ke liye jama' ho, to ek dúsre kí ráh dekho. 34 Agar koi bhúka ho, to apne ghar men khá le, táki tumhára jama' honá sazá ká bá'is na ho. Aur báqi báton ko main ákar durust kar dúngá.

12

1 Ai bháiyó, main nahín cháhta, ki tum rúhání ni'maton ke báre men bekhábar raho. 2 Tum jánte ho, ki jab tum gair-

gaum the, to gūnge buton ke pichhe jis tarah koī tum ko le jāta thā, usī tarah jāte the. 3 Pas main tumhen jātā hūn, ki jo koī Khudā kī Rūh kī hidāyat se boltā hai, wuh nahīn kahtā, ki Yisū' mal'un hai; aur na koī Rūhu'l Quds ke bagair kah saktā hai, ki Yisū' Khudāwand hai.

4 Ni'maten to tarah tarah kī hain, magar Rūh ek hī hai. 5 Aur khidmaten bhī tarah tarah kī hain, magar Khudāwand ek hī hai. 6 Aur tāsireṅ bhī tarah tarah kī hain, magar Khudā ek hī hai, jo sab men har tarah kā asar paidā kartā hai. 7 Lekin har shakhs men Rūh kā zuhūr faida pahunchāne ke liye hotā hai. 8 Kyūnki ek ko Rūh ke wasīle se hikmat kā kalām 'ināyat hotā hai; aur dūsre ko usī Rūh kī marzī ke muwāfiq 'ilmīyat kā kalām: 9 kisī ko usī Rūh se imān; aur kisī ko usī ek Rūh se shifā dene kī tawfiq; 10 kisī ko mu'jizon kī qudraten; kisī ko nubuwwat; kisī ko rūhon kī imtiyāz; kisī ko tarah tarah kī zabānen; kisī ko zabānon kā tarjuma karnā: 11 lekin yih sab tāsireṅ wuhī ek Rūh kartī hai, aur jis ko jo chāhtī hai, bāntī hai.

12 Kyūnki jis tarah badan ek hai, aur us ke a'zā bahut se hain; aur badan ke sārē a'zā, go bahut se hain, magar bāham milkar ek hī badan hain, usī tarah Masīh bhī hai. 13 Kyūnki ham sab ne, khwāh Yahūdī hon, khwāh Yūnānī, khwāh gulām, khwāh āzād, ek hī Rūh ke wasīle se ek badan hone ke liye baptisma liyā, aur ham sab ko ek hī Rūh pilāi gayī. 14 Chunānchi badan men ek hī 'uzw nahīn, balki bahut se hain. 15 Agar pāpw kahe; Chūnki main hāth nahīn, is liye badan kā nahīn, to wuh is sabab badan se khārij to nahīn. 16 Aur agar kān kahe: Chūnki main ānkh nahīn, is liye badan kā nahīn, to wuh is sabab se badan se khārij to nahīn. 17 Agar sārā badan ānkh hī hotā, to sunnā kahān hotā? Agar sunnā hī sunnā hotā, to sūnghnā kahān hotā? 18 Magar fi'lwaqī' Khudā ne har ek 'uzw ko badan men apnī marzī ke muwāfiq rakkhā hai. 19 Agar wuh sab ek hī 'uzw hote to badan kahān hotā? 20 Magar ab a'zā to bahut se hain, lekin

badan ek hī hai. 21 Pas ānkh hāth se nahīn kah saktī, ki Main terī muhtāj nahīn: aur na sīr pāpwoṅ se kah saktā hai, ki Main tumhārā muhtāj nahīn. 22 Balki badan ke wuh a'zā jo auron se kamzor ma'lum hote hain, bahut hī zarūrī hain: 23 aur badan ke wuh a'zā, jinhen ham auron kī nisbat zalīl jānte hain, unhīn ko ziyāda 'izzat dete hain; aur hamārē nāzebā a'zā bahut zebā ho jāte hain; 24 hālānki hamārē zebā a'zā muhtāj nahīn: magar Khudā ne badan ko is tarah murakkab kiya hai, ki jo 'uzw muhtāj hai, usī ko ziyāda 'izzat dī jāe; 25 tāki badan men tafriqa na pāre, balki a'zā ek dūsre kī barābar fikr rakkhen. 26 Pas agar ek 'uzw dukh pātā hai, to sārē a'zā us ke sāth dukh pāte hain; aur agar ek 'uzw 'izzat pātā hai, to sārē a'zā us ke sāth khush hote hain. 27 Isī tarah tum milkar Masīh kā badan ho, aur fardan fardan a'zā ho. 28 Aur Khudā ne kalīsiyā men alag alag shakhs muqarrar kiye; pahle rasūl, dūsre nabī, tīsre ustād, phir mu'jize dikhānewāle, phir shifā denewāle, madadgār, muntazim, tarah tarah kī zabānen bolnewāle. 29 Kyā sab rasūl hain? kyā sab nabī hain? kyā sab ustād hain? kyā sab mu'jize dikhānewāle hain? 30 kyā sab ko shifā dene kī quwwat 'ināyat hūi? kyā sab tarah tarah kī zabānen bolte hain? kyā sab tarjuma karte hain? 31 Tum barī se barī ni'maton kī ārzū rakkho. Lekin āur bhī sab se 'umda tarīqa main tumhen batātā hūn.

13 Agar main ādmīon aur firish-ton kī zabānen bolūn, aur mahabbat na rakkhūn, to main thanthanātā hūā pītal, yā jhan-jhanātī hūi jhānjh hūn. 2 Aur agar mujhe nubuwwat milī, aur sārē bhedon aur kull 'ilm kī wāqifiyat hūi, aur merā imān yahān tak kāmīl hūā kī pahāron ko hatā dūn, aur mahabbat na rakkhūn, to main kuchh bhī nahīn. 3 Aur agar apnā sārā māl garībōn ko khilā dūn, yā apnā badan jalāne ko de dūn, aur mahabbat na rakkhūn, to mujhe kuchh bhī faida nahīn. 4 Mahabbat sābir hai, aur mīhrbān; mahabbat hasad nahīn kartī; mahabbat shekhi nahīn mārī, aur phūltī nahīn, 5 nāzebā kām nahīn kartī, apnī bihtarī nahīn chāhtī,

jhunhláti nahín, badgumáni nahín kartí; 6 badkari se khush nahín hotí, balki rástí se khush hotí hai; 7 sab kuchh sah letí hai, sab kuchh yaqín kartí hai, sab báton kí ummed rakhtí hai, sab báton kí bardásht kartí hai. 8 Mahabbat ko zawál nahín; nubuwwat hon, to mauqúf ho jáengi; zabánon hon, to játi rahengi; 'ilm ho, to mit jáegá. 9 Kyúнки hamará 'ilm náqis hai, aur hamári nubuwwat nátamám: 10 lekin jab kámil áegá, to náqis játá rahegá. 11 Jab main bachcha thá, to bachchon kí tarah boltá thá, bachchon kí sí tabí'at thí, bachchon kí sí samajh thí; lekin jab jawán huá, to bachpan kí báten tark kar dín. 12 Ab ham ko áine men dhundhlá sá dikháí detá hai; magar us waqt rúbarú dekhenge. Is waqt merá 'ilm náqis hai; magar us waqt aise púre taur par pahchánúngá, jaise main pahchána gayá hún. 13 Garaz ímán, ummed, mahabbat, yih tínon dáimí hai; magar afzal in men mahabbat hai.

14 Mahabbat ke talib ho, aur rúhání ni'maton kí bhí árzú rakkho, khusúsan is kí, ki nubuwwat karo. 2 Kyúнки jo begání zabán men báten kartá hai, wuh ádmíon se báten nahín kartá, balki Khudá se; is liye ki us kí koí nahín samajhtá; hálánki wuh apní rúh ke wasíle se bhed kí báten kahtá hai. 3 Lekin jo nubuwwat kartá hai, wuh ádmíon se taraqqí, aur nasíhat, aur tasallí kí báten kahtá hai. 4 Jo begání zabán men báten kartá hai, wuh apní taraqqí kartá hai; aur jo nubuwwat kartá hai, wuh kalísiyá kí taraqqí kartá hai. 5 Agarchi main yih cháhtá hún, ki tum sab begání zabánon men báten karo; lekin ziyádatar yihí cháhtá hún, ki nubuwwat karo: aur agar begání zabánon bolnewálá kalísiyá kí taraqqí ke liye tarjuma na kare, to nubuwwat karnewálá us se bará hai. 6 Pas, ai bháiyó, agar main tumháre pás ákar begání zabánon men báten karún, aur mukáshafa, yá 'ilm, yá nubuwwat, yá ta'lim kí báten tum se na kahún, to tum ko mujh se kyá fálida hogá? 7 Chunánchi beján chízon men bhí, jin se áwáz níkalí hai, masalan bánsrí, yá barbat, agar un kí áwázon men

farq na ho, to jo nhúnká yá bajáya játá hai, wuh kyúнкаr pahchána jáe? 8 Aur agar turhí kí áwáz sáf na ho, to kaun laráí ke liye táiyári karegá? 9 Aise hí tum bhí agar zabán se wázih bát na kaho, to jo kahá játá hai, kyúнкаr samjhá jáegá? Tum háwá se báten karnewále thahroge. 10 Dunyá men kitní hí mukhtalíf zabánon kyún na hon, magar un men se koí bhí bema'ni na hogí. 11 Pas agar main kisi zabán ke ma'ni na samjhún, to bolnewále ke nazdík main ajnabí thahrúngá, aur bolnewálá mere nazdík ajnabí thahregá. 12 Pas tum jab rúhání ni'maton kí árzú rakhte ho, to aisi koshish karo, ki tumhári ni'maton kí afzúní se kalísiyá kí taraqqí ho. 13 Is sabab se jo begání zabán men báten kartá hai, wuh du'á mánge, ki tarjuma bhí kar sake. 14 Is liye ki agar main kisi begání zabán men du'á mángún, to merí rúh to du'á mángtí hai, magar merí 'aql bekár hai. 15 Pas kyá karná cháhiye? Main rúh se bhí du'á mángúngá, aur 'aql se bhí du'á mángúngá; rúh se bhí gaúngá, aur 'aql se bhí gaúngá. 16 Warna, agar tú rúh hí se hamd karegá, to náwáqif ádmí terí shukrguzári par A'mín kyúнкаr kahegá? Is liye ki wuh nahín jántá ki tú kyá kahtá hai. 17 Tú to beshakk achchhí tarah se shukr kartá hai, magar dústre kí taraqqí nahín hotí. 18 Main Khudá ká shukr kartá hún, ki tum sab se ziyáda zabánon boltá hún: 19 lekin kalísiyá men begání zabán men das hazár báten kahne se mujhe yih ziyáda pasand hai, ki auron kí ta'lim ke liye páñch hí báten 'aql se kahún.

20 Ai bháiyó, tum samajh men bachche na bano: badí men to bachche raho, magar samajh men jawán bano. 21 Tauret men likhá hai, ki Khudáwánd kahtá hai; Main begání zabán aur begáne honthon se is ummat se báten karúngá, taubhí wuh merí na sunenge. 22 Pas begání zabánon ímándáron ke liye nahín, balki beímánon ke liye nishán hai; aur nubuwwat beímánon ke liye nahín, balki ímándáron ke liye nishán hai. 23 Pas agar sári kalísiyá ek jagah jama' ho, aur sab ko sab begání zabánon

boleñ, aur nāwāqif yā beīmān log andar ā jāen, to kyā wuh tum ko dīwāna na kahenge? 24 Lekin agar sab nubuwwat karen, aur koī beīmān yā nāwāqif andar ā jāe, to sab use qāil kar denge, aur sab use parakh lenge; 25 aur us ke dil ke bhed zāhīr ho jāenge; tab wuh munh ke bal girkar Khudā ko sijda karegā, aur qārār karegā, ki beshakk Khudā tum men hai.

26 Pas, ai bhāiyo, kyā karnā chāhiye? Jab tum jama' hote ho, to har ek ke dil men mazmūr, yā ta'īm, yā mukāshafa, yā begānī zabān, yā tarjuma hotā hai. Sab kuchh rūhānī taraqqī ke liye honā chāhiye. 27 Agar begānī zabān men bāten karnī hon, to do do, yā ziyāda se ziyāda tīn tīn shakhs bārī bārī se boleñ, aur ek shakhs tarjuma kare: 28 aur agar koī tarjuma karnewālā na ho, to begānī zabān bolnewālā kalīsiyā men chupkā rahe, aur apne dil se aur Khudā se bāten kare. 29 Nabīon men se do yā tīn boleñ, aur bāqī un ke kalām ko parkhen. 30 Lekin agar dūsrē pās baithnewāle par wahī utre, to pahīlā khāmosh ho jāe. 31 Kyūñki tum sab ke sab ek ek karke nubuwwat kar sakte ho, tāki sab sikhē, aur sab ko nasihat ho; 32 aur nabīon ki rūhen nabīon ke tābī' hain; 33 kyūñki Khudā ab-tarī kā nahīn, balki amn kā bānī hai; jaisā muqaddason ki sārī kalīsiyāon men hai.

34 'Auraten kalīsiyā ke majma' men khāmosh rahen, kyūñki unhen bolne kā hukm nahīn; balki tābī' rahen, jaisā Tauret men bhī likhā hai. 35 Aur agar kuchh sikhnā chāhen, to ghar men apne apne shauhar se pūchhen; kyūñki 'aurat kā kalīsiyā ke majma' men bolnā sharm ki bāt hai. 36 Kyā Khudā kā kalām tum men se niklā? yā sirf tum hi tak pahunchā hai?

37 Agar koī apne āp ko nabī yā rūhānī samjhe, to yih jān le, ki jo nāten main tumhen likhtā hūn, wuh Khudāwand ke hukm hain. 38 Aur agar koī na jāne, to na jāne.

39 Pas, ai bhāiyo, nubuwwat karne ki ārzū rakkho; aur zabānen bolne se mana' na karo. 40 Magar sārī bāten shāistagi aur qarīne ke sāth 'amal men āen.

15

Ab, ai bhāiyo, main tumhen wuhī khushkhabarī jatāe de-tā hūn jo pahle de chukā hūn, jise tum ne qubūl bhī kar liyā thā, aur jis par qāim bhī ho; 2 usī ke wasīte se tum ko najāt bhī miltī hai, bā-sharte ki wuh khushkhabarī jo main ne tumhen dī thī yād rakhte ho; warna tumharā imān lānā befāida hūā. 3 Chunāñchi main ne sab se pahle tum ko wuhī bāt pahunchā dī, jo mujhe pahunchī thī, ki Masīh kitāb i muqaddas ke hamūjib hamāre gunāhon ke liye mūrā; 4 aur dāst hūā; aur tisre dān kitāb i muqaddas ke hamūjib jī uthā; 5 aur Kefā ko, aur us ke ba'd un bārah ko dikhāī diyā; 6 phir pāñch sau se ziyāda bhāiyoñ ko ek sāth dikhāī diyā, jin men se aksar ab tak maujūd hain, aur ba'z so gaye; 7 phir Ya-qūb ko dikhāī diyā; phir sārē rasūlon ko; 8 aur sab se pīchhe mujh ko, jo goyā adhūre dīnon ki paidāish hūn, dikhāī diyā. 9 Kyūñki main rasūlon men sab se chhotā hūn, balki rasūl kahlāne ke lāiq nahīn, is liye ki main ne Khudā ki kalīsiyā ko satāyā thā. 10 Lekin jo kuchh hūn, Khudā ke fazl se hūn; aur us kā fazl jo mujh par hūā, wuh befāida nahīn hūā; balki main ne un sab se ziyāda mihnāt ki; aur yih merī taraf se nahīn hūī, balki Khudā ke fazl se jo mujh par thā. 11 Pas khwāh main hūn, khwāh wuh hon, ham yihī manādī karte hain, aur isī par tum imān bhī lāe.

12 Pas jab Masīh ki yih manādī ki jāī hai, ki wuh murdon men se jī uthā, to tum men se ba'z kis tarah kahte hain, ki murdon ki qiyāmat hai hi nahīn? 13 Agar murdon ki qiyāmat nahīn, to Masīh bhī nahīn jī uthā; 14 aur agar Masīh nahīn jī uthā, to hamārī manādī bhī befāida hai, aur tumharā imān bhī befāida; 15 balki ham Khudā ke jhūthe gawāh thāhre; kyūñki ham ne Khudā ki bābat yih gawāhī dī, ki us ne Masīh ko jilā diyā, hālāñki nahīn jilāyā, agar bi'lfarz murde nahīn jī uthte. 16 Aur agar murde nahīn jī uthte, to Masīh bhī nahīn jī uthā; 17 aur agar Masīh nahīn jī uthā, to tumharā imān befāida hai; tum ab tak apne gunāhon men giriftār ho. 18 Baiki jo Masīh men so gaye hain, wuh bhī halāk hūe. 19 Agar ham sirf is hi

zindagi men Masih men ummed rakhte hain, to sare admion se ziyada badnasib hain.

20 Lekin fi'lwāqī' Masih murdon men se ji uthā hai, aur jo so gaye hain, un men pahlā phal huā. 21 Kyūnki jab admī ke sabab se maut āi, to admī hī ke sabab se murdon ki qiyāmat bhī āi; 22 aur jaise A'dam men sab marte hain, waise hī Masih men sab zinda kiye jāenge. 23 Lekin har ek apnī apnī bārī se: pahlā phal Masih; phir Masih ke āne par us ke log. 24 Is ke ba'd ākhirat hogī; us waqt wuh sārī hukumat aur sārā ikhtiyār aur qudrat nest karke, bādshāhat ko Khudā, ya'nī Bāp ke hawāle kar degā. 25 Kyūnki jab tak ki wuh sare dushmanon ko apne pānwon tale na le āe, us ko bādshāhī karnī zarūr hai. 26 Sab se pichhlā dushman jo nest kiya jāegā, wuh maut hai. 27 Kyūnki Khudā ne sab kuchh us ke pānwon tale kar diya hai. Magar jab wuh kahtā hai, ki Sab kuchh us ke tābī' kar diya gayā, to zāhir hai, ki jis ne sab kuchh us ke tābī' kar diya, wuh alag rahā. 28 Aur jab sab kuchh us ke tābī' ho jāegā, to Betā khud us ke tābī' ho jāegā, jis ne sab chīzen us ke tābī' kar dīn; tāki sab men Khudā hī sab kuchh ho.

29 Warna jo log murdon ke liye baptisma lete hain, wuh kyā karenge? Agar murde jī uthte hī nahīn, to phir kyūn un ke liye baptisma lete hain? 30 Aur ham kyūn har waqt khatre men parē rahte hain? 31 Aī bhāiyo, mujhe us fakhr ki qasam, jo hamāre Khudā-wand Masih Yisū' men tum par hai, main har roz martā hūn. 32 Agar main insān ki tarah Iīsus men darandon se larā, to mujhe kyā fāida? Agar murde na jilāe jāenge, to āo, khāen piēn, kyūnki kal to mar hī jāenge. 33 Fareb na khāo: burī suhbatēn achchhī 'ādaton ko bigār detī hain. 34 Rāstbāz hone ke liye hosh men āo, aur gunāh na karo; kyūnki ba'z Khudā se nāwāqif hain. Main tumhen sharm dilāne ko yih kahtā hūn.

35 Ab koi yih kahegā, ki Murde kis tarah jī uthte hain, aur kaise jism ke sāth āte hain? 36 Aī nādān, tū khud jo kuchh botā hai, jab tak wuh na mare, zinda nahīn kiya jātā:

37 aur jo tū botā hai, yih wuh jism nahīn jo paidā honewālā hai; balki sirf dāna hai, khwāh gehūn kā, khwāh kisī āur chīz kā; 38 magar Khudā ne jaisā irāda kar liyā, waisā us ko jism detā hai; aur har ek bī ko us kā khāss jism. 39 Sab gosht yaksān gosht nahīn: balki admion kā gosht āur hai: chaupāyon kā gosht āur; parandon kā gosht āur hai; machhliyon kā gosht āur. 40 A's-mānī bhī jism hain, aur zamīnī bhī: magar āsmānion kā jalāl āur hai, zamīnion kā āur. 41 A'ftāb kā jalāl āur hai, māhtāb kā jalāl āur, sitāron kā jalāl āur; kyūnki sitāre sitāre ke jalāl men farq hai. 42 Murdon ki qiyāmat bhī aisī hī hai. Jism fanā ki hālat men boyā jātā hai; aur baqā ki hālat men jī uthtā hai: 43 behurmatī ki hālat men boyā jātā hai; aur jalāl ki hālat men jī uthtā hai: kamzori ki hālat men boyā jātā hai; aur quwwat ki hālat men jī uthtā hai: 44 nafsānī jism boyā jātā hai; aur rūhānī jism jī uthtā hai. Jab nafsānī jism hai, to rūhānī jism bhī hai. 45 Chunnānchi likhā bhī hai, ki Pahlā admī, ya'nī A'dam, zinda nafs banā. Pichhlā A'dam zindagi bakhshnewālī rūh banā. 46 Lekin rūhānī pahle na thā, balki nafsānī thā; is ke ba'd rūhānī huā. 47 Pahlā admī zamīn se, ya'nī khākī, thā: dūsrā admī āsmānī hai. 48 Jaisā wuh khākī thā, waise hī āur khākī bhī hain; aur jaisā wuh āsmānī hai, waise hī āur āsmānī bhī hain. 49 Aur jis tarah ham is khākī ki sūrat par hue, usī tarah us āsmānī ki sūrat par bhī hongē.

50 Aī bhāiyo, merā matlab: yih hai, ki gosht aur khūn Khudā ki bādshāhat kā wāris nahīn ho saktā, aur na fanā baqā ki wāris ho saktī hai. 51 Dekho, main tum se bhed ki bāt kahtā hūn: ham sab to nahīn soenge, magar sab badal jāenge; 52 aur yih ek dam men, ek pal men, pichhlā narsingā phūnkte hī, hogā: kyūnki narsingā phūnkā jāegā, aur murde gairfānī hālat men uthenge, aur ham badal jāenge. 53 Kyūnki zarūr hai ki yih fānī jism baqā kā jāma pahine, aur yih marnewālā jism hayāt i abādī kā jāma pahine. 54 Aur jab yih fānī jism baqā kā jāma pahin chukegā, aur yih marnewālā jism hayāt i abādī kā jāma

pahin chukegá, to wuh qaul púra hogá jo likhá hai, ki Maut fath ká luqma ho gayí. 55 Ai maut, terí fath kahán rahí? Ai maut, terá dank kahán rahá? 56 Maut ká dank gunáh hai; aur gunáh ká zor sharí'at hai. 57 magar Khudá ká shukr hai, jo hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle se ham ko fath bakhshatá hai. 58 Pas, ai mere 'azíz bháiyó, sábitqadam aur qáim raho, aur Khudáwand ke kám men hameshá afzáish karte raho, kyúinki yih jánte ho, ki tumhári mihnát Khudáwand men befáida nahín hai.

16 Ab us chande ki bábat jo muqaddason ke liye kiyá jatá hai, jaisá main ne Galatiya ki kalísiyaon ko hukm diyá, waisá hi tum bhi karo. 2 Hafte ke pahle din, tum men se har shakhs apní ámadání ke muwáfiq kuchh apne pás rakh chhorá kare, táki mere áne par chande na karne parein. 3 Aur jab main áungá, to jinhen tum manzúr karoge un ko main khiatt dekar bhej dúngá, ki tumhári khairát Yarusálem ko pahunchá den. 4 Aur agar merá bhi jáná munásib húa, to wuh mere sáth hi jáenge. 5 Aur main Makiduniya hokar tumhare pás áungá; kyúinki mujhe Makiduniya hokar jáná to hai hi; 6 magar rahún sháyad tumháre hi pás; aur járá bhi tumháre hi pás kátún, táki jis taraf main jáná cháhún, tum mujhe us taraf rawána kar do. 7 Kyúinki main ab ráh men tum se muláqát karní nahín cháhtá; balki mujhe ummed hai ki Khudáwand ne cháhá, to kuchh ársé tumháre pás rahúngá. 8 Lekin main 'I'd i Píntekást tak Ífísus men rahúngá; 9 kyúinki mere liye ek wasí' aur káramád darwáza khulá hai, aur mukhálf bahut se hai.

10 Agar Tímuthiyus á jáe, to kha-yá rakhná, ki wuh tumháre pás bekhauf rahe; kyúinki wuh merí taraf Khudáwand ká kám kartá hai. 11 pas koí use haqír na jáne; balki us ko sahíh salámat is taraf rawána karná, ki mere pás á jáe; kyúinki main muntazir hún ki wuh bháiyon samet áe. 12 Aur bhái Apullos se main ne bahut iltimás kiyá, ki tumháre pás bháiyon ke sáth jáe; magar is waqt jáne par wuh mutlaq rází na húa; lekin jab us ko mauqa' milegá, to jáegá.

13 Jágte raho, ímán men qáim raho, mardánagí karo, mazbút ho. 14 Jo kuchh karte ho, mahabbat se karo.

15 Ai bháiyó, tum Stifanáas ke khándán ko jánte ho, ki wuh Akhaya ke pahle phal hai, aur muqaddason ki khidmat ke liye mustá'idd rahte hai. 16 Pas main tum se iltimás kartá hún, ki aise logon ke tábi' raho, balki har ek ke jo is kám aur mihnát men sharík hai. 17 Aur main Stifanáas aur Furtúnátus aur Akhayikus ke áne se khush hún; kyúinki jo tum se rah gayá thá, unhon ne púra kar diyá; 18 aur unhon ne merí aur tumhári rúh ko táza kiyá: pas aison ko máno.

19 A'siya ki kalísiyaen tum ko salám kahtí hai. Akwila aur Priska, us kalísiyá samet jo un ke ghar men hai, tumhen Khudáwand men bahut bahut salám kahte hai. 20 Sáre bhái tumhen salám kahte hai: pák bosa lekar ápas men salám karo.

21 Main Paulus apne háth se salám likhtá hún. 22 Jo koí Khudáwand ko 'azíz nahín rakhtá, mal'ún ho. Hamará Khudáwand ánewálá hai. 23 Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum par hotá rahe. 24 Merí mahabbat Masíh Yisú' men tum sab se rahe. A'mín.

KURINTHI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' DU'SRA' KHATT

1 Paulus ki taraf se, jo Khudá ki marzi se Masíh Yisú' ka rasúl hai, aur bhái Tímuthiyus ki taraf se, Khudá ki us kalisiyá ke nám, jo Kurinthus men hai, aur tamám Akhaya ke sab muqaddason ke nám. 2 Hamáre Báp Khudá aur Khudá-wand Yisú' Masíh ki taraf se tumhen fazl aur itminán hásil hotá rahe.

3 Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke Khudá aur Báp ki hamd ho, jo rahmaton ka Báp, aur har tarah ki tasalli ka Khudá hai; 4 wuh hamári sab musibaton men ham ko tasalli detá hai, táki ham us tasalli ke sabab jo Khudá hamein bakhshtá hai, un ko bhi tasalli de sakein, jo kisi tarah ki musibat men hain. 5 Kyúinki jis tarah Masíh ke dukh ham ko ziyáda pahunchte hain, usi tarah hamári tasalli bhi Masíh ke wasíle se ziyáda hoti hai. 6 Agar ham musibat utháte hain, to tumhári tasalli aur naját ke wáste; aur agar tasalli páte hain, to tumhári tasalli ke wáste, jis ki tásir se tum sabr ke sáth un dukhon ki bardásht kar lete ho, jo ham bhi sahte hain: 7 aur hamári ummed tumháre báre men mazbút hai; kyúinki ham jánte hain, ki jis tarah tum dukhon men sharík ho, usi tarah tasalli men bhi ho. 8 Ai bháiyó, ham nahin cháhte ki tum us musibat se náwáqif rahe jo A'siya men ham par pari, ki ham hadd se ziyáda aur táqat se báhar past ho gaye, yahán tak ki ham ne zindagi se bhi háth dhó liye: 9 balki apne úpar maut ke hukm ka yaqín kar chuke the, táki apná bharosá na rakkhen, balki Khudá ka, jo murdon ko jilátá hai: 10 chunánci usi ne ham ko aisi bari halákat se chhuráya, aur chhuráega: aur ham ko us se yih ummed hai, ki áge ko bhi chhurátá rahega; 11 agar tum bhi milkar du'á se hamári madad

karoge, táki jo ní'mat ham ko bahut logon ke wasíle se mili, us ka shukr bhi bahut se log hamári taraf se karen.

12 Kyúinki ham ko apne dil ki is gawáhi par fakhr hai, ki hamára chálchalan dunyá men, aur khiáss-kar tum men, jismáni hikmat ke sáth nahin, balki Khudá ke fazl ke sáth, ya'ní aisi pákizagi aur safái ke sáth rahá, jo Khudá ke láiq hai. 13 Ham aur báten tumhen nahin likhte, siwá un ke jinhen tum parhte ya mánte ho, aur mujhe ummed hai ki ákhir tak mánte rahoge: 14 chunánci tum men se kitnon hi ne mán bhi liya hai, ki ham tumháre fakhr hain, jis tarah hamáre Khudáwand Yisú' ke din tum bhi hamáre fakhr hoge.

15 Aur isi bharose par main ne yih iráda kiyá thá, ki pahle tumháre pás áun, táki tumhen ek aur ní'mat mile; 16 aur tumháre pás hotá huá Makiduniya ko jáun, aur Makiduniya se phir tumháre pás áun, aur tum mujhe Yahúdiya ki taraf rawána kar do. 17 Pas main ne jo yih iráda kiyá thá, to kya talawwunmizáji se kiyá thá? ya jin báton ka qasd kartá hun, kya jismáni taur par kartá hun, ki han han bhi karun, aur nahin nahin bhi karun? 18 Khudá ki sachchái ki qasam, ki hamáre us kalám men jo tum se kiyá játá hai, han aur nahin donon pái nahin játin. 19 Kyúinki Khudá ka Betá Yisú' Masíh jis ki manádi ham ne, ya'ní main ne, aur Silwánus, aur Tímuthiyus ne tum men ki, us men han aur nahin donon na thin, balki us men han hi han hui; 20 kyúinki Khudá ke jitne wa'de hain, wuh sab us men han ke sáth hain; isi liye is ke zarí'e se A'mín bhi hui, táki hamáre wasíle se Khudá ka jalál zahir ho. 21 Aur jo ham ko tumháre sáth

Masíh men qáim kartá hai, aur jis ne ham ko masah kiyá, wuh Khudá hai; 22 jis ne ham par muhr bhí kí, aur ba'áne men Rúh ko hamáre dilon men diyá.

23 Main Khudá ko gawáh kartá hun, ki main ab tak Kurinthus men is wáste nahín áyá, kí mujhe tum par rahm átá thá. 24 Yih nahín, ki ham ímán ke báre men tum par hukúmat jatáte hain, balki khushi men tumháre madadgár hain: kyünki tum ímán hí se qáim rahte ho.

2 Main ne apne dil men yih qasd kiyá thá, kí phir tumháre pás gamgín hokar na áun.

2 Kyünki agar main tum ko gamgín karün, to mujhe kaun khush karegá, siwá us ke jo mere sabab se gamgín huá? 3 Aur main ne tum ko wuhí bát likhí thí, táki aisá na ho kí mujhe ákar, jin se khush honá cháhiye thá main un ke sabab se gamgín hun; kyünki mujhe tum sab par is bát ká bharosá hai, kí jo meri khushi hai, wuhí tum sab kí hai. 4 Kyünki main ne barí musibat aur dilgiri kí hálat men, bahut se ánsu bahá bahákar, tum ko likhá thá; lekin is wáste nahín kí tum ko gam ho, balki is wáste kí tum us barí mahabbat ko ma'lúm karo, jo mujhe tum se hai.

5 Aur agar koi shakhs gam ká bá'is huá hai, to mere hí gam ká nahín, balki (táki us par ziyáda sakhti na karün,) kisi qadr tum sab ke gam ká bá'is huá. 6 Yihí sazá, jo us ne aksaron kí taraf se pái, aise shakhs ke wáste káfi hai. 7 Pas bajáe is ke yihí bihtar hai, kí us ká qusúr mu'áf karo, aur tasallí do, táki wuh gam kí kasrat se tabáh na ho. 8 Is liye main tum se iltimás kartá hun, kí us ke báre men mahabbat ká fatwá do. 9 Kyünki main ne is wáste bhí likhá thá, kí tumhen ázmá lün, kí sári báton men farmánbardár ho, yá nahín. 10 Jise tum kuchh mu'áf karte ho, use main bhí mu'áf kartá hun: kyünki jo kuchh main ne mu'áf kiyá, agar kiyá, to Masíh ká qáim-maqám hokar tumhári khátir mu'áf kiyá; 11 táki Shaitán ká ham par dágw na chale, kyünki ham us ke hilon se náwáqif nahín.

12 Aur jab main Masíh kí khush-khabari dene ko Troás men áyá,

aur Khudáwand men mere liye darwáza khul gayá, 13 to meri ruh ko áram na milá, is liye kí main ne apne bhái Titus ko na páyá: pas un se rukhsat hokar Makiduniya ko chalá gayá. 14 Magar Khudá ká shukr hai, jo Masíh men ham ko hamesha asíron kí tarah gasht karátá hai, aur apne 'ilm kí khushbú hamáre wasíle se har jagah phailátá hai. 15 Kyünki ham Khudá ke nazdík naját pánewálon aur halák honewálon donon ke liye, Masíh kí khushbú hain; 16 ba'z ke wáste to marne ke liye maut kí bú, aur ba'z ke wáste jine ke liye zindagi kí bú hain. Aur kaun in báton ke láiq hai? 17 kyünki ham un bahut logon kí manind nahín, jo Khudá ke kalám men ámezish karte hain; balki dil kí safái se, aur Khudá kí taraf se, Khudá ko házir jánkar Masíh men bolte hain.

3 Kyá ham phir apni neknámí jatáni shurú karte hain? yá ham ko ba'z kí tarah neknámí kó khatt tumháre pás láne, yá tum se lene kí hájat hai? 2 Hamará jo khatt hamáre dilon par likhá huá hai, wuh tum ho, aur use sab ádmí jánte aur parhte hain: 3 zahir hai, kí tum Masíh ká wuh khatt ho, jo ham ne khádimon ke taur par likhá; siyáhi se nahín, balki zinda Khudá kí Rúh se; patthar kí takhtion par nahín, balki gosht kí, ya'ní dil kí takhtion par. 4 Ham Masíh kí ma'rifat Khudá par aisá hí bharosá rakhte hain: 5 yih nahín kí barát i khud ham is láiq hain, kí apni taraf se kuchh khayál bhí kar saken; balki hamári liyáqat Khudá kí taraf se hai; 6 jis ne ham ko naye 'ahd ke khádim hone ke láiq bhí kiyá: lafzon ke khádim nahín, balki ruh ke; kyünki lafz már dálte hain, magar ruh zinda kartí hai. 7 Aur jab maut ká wuh 'ahd jis ke hurúf pattharon par khode gaye the, aisá jaláiwálá huá, kí baní Isráíl Músá ke chihre par, us jalál ke sabab se jo us ke chihre par thá, gaur se nazar na kar sake; hálánki wuh ghattá jatá thá; 8 to ruh ká 'ahd to zarúr hí jaláiwálá hogá. 9 Kyünki jab mujrim thahránewálá 'ahd jaláiwálá thá, to rástbázi ká 'ahd to zarúr hí jaláiwálá hogá. 10 Balki is súrat men wuh jaláiwálá is bare hí jalál ke

sabab se bejalál thahrá. 11 Kyúñki jab miṭnewálí chíz jalálwálí thí, to báqí rahnewálí chíz to zarúr hí jalálwálí hogí. .

12 Pas ham aisi ummed karke, barí dilerí se bolte hain; 13 aur Músá kí tarah nahín hain, jis ne apne chihre par niqáb dālí, táki baní Isráíl us miṭnewálí chíz ke anjám ko na dekh saken: 14 lekin un ke khayálát kasíf ho gaye: kyúñki áj tak puráne 'ahdname ke parhte waqt, un ke dilon par wuhí parda pará rahtá hai; aur wuh Masíh men uth jata hai. 15 Magar áj tak jab kabhí Músá kí kitáb parhí jati hai, to un ke dil par parda pará rahtá hai. 16 Lekin jab kabhí un ka dil Khudáwand kí taraf phiregá, to wuh parda uthi jaegá. 17 Aur wuh Khudáwand Rúh hai: aur jahán kahín Khudáwand kí Rúh hai, wahán ázádí hai. 18 Magar jab ham sab ke beniqáb chihron se Khudáwand ka jalál is tarah mun-'akis hotá hai, jis tarah áine men, to us Khudáwand ke wasíle se jo Rúh hai, ham usí jaláli súrat men darja ba darja badalte jate hain.

4 Pas jab ham par aisa rahm húa, ki hamen yih khidmat mili, to ham himmat nahín hárté: 2 balki ham ne sharm kí poshida baton ko tark kar diya, aur makkari kí chál nahín chalte, na Khudá ke kalám men ámezish karte hain; balki haqq zahir karke Khudá ke rúbarú har ek ádmí ke dil men apni neki bithate hain. 3 Aur agar hamari khushkhabari par parda pará hai, to halák honewálon hí ke wáste pará hai: 4 ya'ni un beimánon ke wáste, jin kí aqlon ko is jahán ke khudá ne andhá kar diya hai, táki Masíh jo Khudá kí súrat hai, us ke jalál kí khushkhabari kí raushni un par na pare. 5 Kyúñki ham apni nahín, balki Masíh Yisú' kí manádi karte hain, ki wuh Khudáwand hai; aur apne haqq men yih kahte hain, ki Yisú' kí khátir tumháre gulám hain. 6 Is liye ki Khudá hí hai, jis ne farmáyá, ki Tárikí men se núr chamke; aur wuhí hamáre dilon men chamká, táki Khudá ke jalál kí pahchán ka núr Yisú' Masíh ke chihre se jalwagar ho.

7 Lekin hamáre pás yih khazána mitti ke bartanon men rakkhá hai,

táki yih hadd se ziyáda qudrat hamari taraf se nahín, balki Khudá kí taraf se ma'lúm ho. 8 Ham har taraf se musibat to uthate hain, lekin láchar nahín hote; hairán to hote hain, magar náummed nahín hote; 9 satáe to jate hain, magar akele nahín chhore jate; giráe to jate hain, lekin halák nahín hote; 10 ham har waqt apne badan men Yisú' kí maut liye phirte hain, táki Yisú' kí zindagi bhí hamáre badan men zahir ho. 11 Kyúñki ham jite hí Yisú' kí khátir hamesha maut ke hawale kiye jate hain, táki Yisú' kí zindagi bhí hamáre fani jism men zahir ho. 12 Pas maut to ham men ásar karti hai, aur zindagi tum men. 13 Aur chúnki ham men wuhí imán kí rúh hai, jis kí bábat likhá hai, ki Main imán láya, aur isi liye bolá; pas ham bhí imán láe, aur isi liye bolte hain; 14 kyúñki ham jante hain, ki jis ne Khudáwand Yisú' ko jiláyá, wuh ham ko bhí Yisú' ke sáth shámil jánkar jiláegá, aur tumháre sáth apne sámne házir karegá. 15 Is liye ki sari chizen tumháre wáste hain, táki bahut se logon ke sabab fazl ziyáda hokar Khudá ke jalál ke liye shukrguzari bhí barháe.

16 Is liye ham himmat nahín hárté; balki go hamari zahirí insániyat záil hoti jati hai, phir bhí hamari batini insániyat roz ba roz nayi hoti jati hai. 17 Kyúñki hamari dam bhar kí halki si musibat hamáre liye azhadd bhari aur abadi jalál paida karti jati hai; 18 jis hal men ki ham dekhi hui chizon par nahín, balki andekhi chizon par nazar karte hain: kyúñki dekhi hui chizen chandroza hain; magar andekhi chizen abadi hain.

5 Kyúñki ham jante hain, ki jab hamara khalme ka ghar jo zamin par hai giraya jaega, to ham ko Khudá kí taraf se ásmán par ek aisi 'imarat milegi, jo háth ka bana húa ghar nahín, balki abadi hai. 2 Chunanchi ham is men karáhte hain; aur barí árzú rakhte hain, ki apne ásmáni ghar se mulabbas ho jaen: 3 táki mulabbas hone ke bá'is nange na páe jaen. 4 Kyúñki ham is khalme men rahkar bojh ke máre karáhte hain; is liye nahín ki yih libás utarna cháhte hain, balki is par

aur pahinná cháhte hai, táki wuh jo fání hai zindagi men garq ho jae. 5 Aur jis ne ham ko isi bat ke liye taiyar kiya, wuh Khudá hai, aur usi ne hamen Rûh ko bai'áne men diya. 6 Pas hamesha hamári khatirjama' rahti hai, aur yih jante hain, ki jab tak ham badan ke watan men hain, Khudáwand ke han se jiláwatan hain; 7 kyunki ham imán par chalte hain, na ki ánkho dekhne par; 8 garaz, hamári khatirjama' hai; aur ham ko badan ke watan se 'aláhida hokar Khudáwand ke watan men rahná ziyáda manzúr hai. 9 Isi wáste ham yih hausala rakhte hain, ki watan men hon, khwáh jiláwatan, us ko khush karen. 10 Kyunki zarúr hai ki Masíh ke takht i 'adálat ke sámne jákar ham sab ká hál zahir kiya jae, táki har shakhs apne un kámon ká badla pae, jo us ne badan ke wasíle se kiye hon, khwáh bhale hon, khwáh bure. 11 Pas ham Khudáwand ke khauf ko jánkar, ádmion ko samjháte hain, aur Khudá par hamára hál zahir hai; aur mujhe ummed hai, ki tumháre dilon par bhi zahir húa hogá. 12 Ham phir apni neknámi tum par nahin jatáte, balki ham apne sabab tum ko fakhr karne ká mauqa' dete hain, táki tum un ko jawáb de sako, jo zahir par fakhr karte hain, aur batin par nahin. 13 Agar ham be-khud hain, to Khudá ke wáste hain; aur agar hosh men hain, to tumháre wáste. 14 Kyunki Masíh ki mahabbat ham ko majbúr kar deti hai; is liye ki ham yih samajhte hain, ki jab ek sab ke wáste muá, to sab mar gaye; 15 aur wuh is liye sab ke wáste muá, ki jo jíte hain, wuh áge ko apne liye na jien, balki us ke liye jo un ke wáste muá, aur phir ji uthá. 16 Pas ab se ham kisi ko jism ki haisiyat se na pahchánenge; han, agarchi Masíh ko bhi jism ki haisiyat se jáná thá, magar ab se nahin janenge. 17 Is liye agar koi Masíh men hai, to wuh nayá makhlúq hai: puráni chizen jati rahin; dekho, wuh nayi ho gayin. 18 Aur sab chizen Khudá ki taraf se hain, jis ne Masíh ke wasíle se apne sáth hamára mel miláp kar liya, aur mel miláp ki khidmat hamáre supurd ki; 19 matlab yih hai, ki Khudá ne Masíh men hokar aone sáth dunya

ká mel miláp kar liya, aur un ki taqsiron ko un ke zimme na lagaya, aur us ne mel miláp ká paigám hamen saunp diya hai.

20 Pas ham Masíh ke elchi hain; goya hamáre wasíle se Khudá iltimás kartá hai: ham Masíh ki taraf se minnat karte hain, ki Khudá se mel miláp kar lo. 21 Jo gunáh se waqif na thá, usi ko us ne hamáre wáste gunáh thahráya, táki ham us men hokar Khudá ki rástbazi ho

6 jaien. 1 Aur ham jo us ke sáth kám men sharik hain, yih bhi iltimás karte hain, ki Khudá ká fazl jo tum par húa, befáida na rahne do; 2 kyunki wuh kahtá hai, ki

Main ne qubúliyat ke waqt teri sun li,

Aur naját ke din teri madad ki:

dekho, ab qubúliyat ká waqt hai; dekho, yih naját ká din hai: 3 ham kisi bat men thokar kháne ká koi mauqa' nahin dete, táki hamári khidmat par harf na ae; 4 balki Khudá ke khadimon ki tarah har bat se apni khúbi zahir karte hain, bare sabr se, musibaton se, ihtiyájon se, tangion se, 5 kore kháne se, qaid hone se, hangamon se, mihnaton se, bedáron se, fáqon se, 6 pákizagi se, 'ilm se, tahammul se, mihrbáni se, Rûhu'l Quds se, beriyá mahabbat se, 7 kalám i haqq se, Khudá ki qudrat se; rástbazi ke hathyaron ke wasíle se jo dahine báen hain, 8 'izzat aur be'izzati ke wasíle se, badnámi aur neknámi ke wasíle se; go gumráh karnewále ma'lum hote hain, phir bhi sachche hain; 9 gumnámon ki manind hain, táham mashhúr hain; marte huon ki manind hain, magar dekho, jíte hain; mar khánewálon ki manind hain, magar jan se máre nahin játe; 10 gangion ki manind hain, lekin hamesha khush rahte hain; kangálon ki manind hain, magar bahuteron ko daulatmand kar dete hain; ná-daron ki manind hain, táham sab kuchh rakhte hain.

11 Ai Kurinthio, ham ne tum se khulkar báten kin, aur hamára dil tumhári taraf se kusháda ho gaya. 12 Hamáre dilon men tumháre liye tangi nahin, magar tumháre dilon men tangi hai. 13 Pas main farzand jánkar tum se kahtá hun, ki tum

bhī us ke badle men kushādādīl ho jāo.

14 Beīmānōn ke sāth nāhamwār jūe men na juto: kyūnki rāstbāzī aur bedīnī men kyā mel jol? yā raushnī aur tārīkī men kyā shirākāt? 15 Masīh ko Baliyā'al ke sāth kyā muwāfaqat? Yā Imāndār kā beīmān se kyā wāsta? 16 Aur Khudā ke maqdis ko bītōn se kyā munāsabat hai? kyūnki ham zinda Khudā kā maqdis hai; chunānchī Khudā ne kahā hai, ki Maīn un men basūngā, aur un men chalūn phirūngā; aur maīn un kā Khudā hūngā, aur wuh merī ummat honge. 17 Is wāste Khudāwand farmātā hai, ki

Un men se nikalkar 'alāhida raho,

Aur nāpāk chīz ko na chhūo;
To maīn tum ko qubūl kar lūngā,

18 Aur tumhārā Bāp hūngā,
Aur tum mere beṭe beṭiyān hoge:

yih Khudāwand Qādir i mutlaq kā qaul hai. 1 Pas ai 'azīzo, chūnki ham se aise wa'de kiye gaye, to āo, apne āp ko har tarah ki jismānī aur rūhānī ālūdagī se pāk karen, aur Khudā ke khauf ke sāth pākīzagi ko kamāl tak pahunchāen.

2 Ham ko apne dil men jagah do: ham ne kisī se beinsāfī nahīn kī, kisī ko nahīn bigārā, kisī se dagā nahīn kī. 3 Maīn tumhen mujrim ṭhahrāne ke liye yih nahīn kahtā: kyūnki pahle hī kah chukā hūn, ki tum hamāre dilon men aise bas gaye ho, ki ham tum ek sāth maren aur jīen. 4 Maīn tum se barī dilerī ke sāth bāten kartā hūn, mujhe tum par barā fakhr hai: mujh ko purī tasallī ho gayī hai; jitnī musībaten ham par ātī hai, un sab men merā dil khushī se labrez rahtā hai.

5 Kyūnki jab ham Makiduniya men āe, us waqt bhī hamāre jism ko chain na milā, balki har taraf se musībat men giriftār rahe; bāhar larāiyān thīn, andar dahshate. 6 Tāham 'ājizon ko tasallī bakhshne-wāle, ya'nī Khudā ne Titus ke āne se ham ko tasallī bakhshī; 7 aur na sirf us ke āne se, balki us kī us tasallī se bhī, jo us ko tumhārī taraf se hūl; aur us ne tumhārā ishtiyāq, tumhārā gam, aur tumhārā josh, jo merī bābat thā, ham se bayān

kiyā, jis se maīn aur bhī khush hūā. 8 Go maīn ne tum ko apne khatt se gamgīn kiyā, magar us se pachhtā-tā nahīn, agarchi pahle pachhtātā thā. Chunānchī dekhtā hūn, ki us khatt se tum ko gam hūā, go thore hī 'arse tak rahā. 9 Ab maīn is liye khush nahīn hūn, ki tum ko gam hūā, balki is liye ki tumhāre gam kā anjām tauba hūā: kyūnki tumhārā gam khudāparastī kā thā, tāki tum ko hamārī taraf se kisī tarah kā nuqsān na ho. 10 Kyūnki khudāparastī kā gam aisī tauba paidā kartā hai, jis kā anjām najāt hai, aur us se pachhtānā nahīn partā: magar dunyā kā gam maut paidā kartā hai. 11 Pas dekho, isī bāt ne, ki tum khudāparastī ke taur par gamgīn hūe, tum men kis qadr sargarmī, aur 'uzr, aur kha-fagī, aur khauf, aur ishtiyāq, aur josh, aur intiqām paidā kiyā! Tum ne har tarah se sābit kar dikhāyā, ki tum is amr men barī ho. 12 Pas agarchi maīn ne tum ko likhā thā, magar na us ke bā'is likhā, jis ne beinsāfī kī, aur na us ke bā'is jis par beinsāfī hūl, balki is liye ki tumhārī sargarmī jo hamāre wāste hai, Khudā ke huzūr tum par zāhir ho jāe. 13 Isī liye ham ko tasallī hūl hai: aur hamārī is tasallī men ham ko Titus kī khushī ke sabab aur bhī ziyāda khushī hūl, kyūnki tum sab ke bā'is us kī rūh phir tāza ho gayī. 14 Aur agar maīn ne us ke sāmne tumhārī bābat kuchh fakhr kiyā, to sharminda na hūā; balki jis tarah ki ham ne sārī bāten tum se sach sach kahīn, isī tarah jo fakhr ham ne Titus ke sāmne kiyā, wuh bhī sach niklā. 15 Aur jab us ko tum sab kī farmānbardārī yād ātī hai, ki tum kis tarah darte aur kānpṭe hūe us se mile, to us kī dilī mahabbat tum se aur bhī ziyāda hotī jātī hai. 16 Maīn khush hūn, ki har bāt men tumhārī taraf se merī khātirjama' hai.

8 Ab ai bhāiyo, ham tum ko Khudā ke us fazl kī khabar dete hai, jo Makiduniya kī kalīsī-yāon par hūā hai; 2 ki musībat kī barī āzmāish men un kī barī khushī aur saḡht garībī ne un kī saḡhawāt ko hadd se ziyāda kar diyā. 3 Aur maīn gawābī detā hūn, ki unhon ne maqdūr ke muwāfiq, balki maqdūr

se bhi ziyāda, apni khushi se diya, 4 aur is khairāt aur muqaddason ki khidmat ki shirakat ki babat, ham se barī minnat ke sāth dard-khwast ki: 5 aur hamāri ummed ke muwāfiq hi nahin diya, balki apne ap ko pahle Khudāwand ke, aur phir Khudā ki marzi se hamāre supurd kiya. 6 Is wāste ham ne Titus ko nasihat ki, ki jaise us ne pahle shurū kiya thā, waise hi tum men is khairāt ke kām ko purā bhi kare. 7 Pas jaise tum har bāt men imān, aur kalām, aur 'ilm, aur purī sargarmi, aur us mahabbat men jo ham se rakhte ho sabqat le gaye ho, waise hi is khairāt ke kām men bhi sabqat le jāo. 8 Main hukm ke taur par nahin kahtā, balki is liye ki auron ki sargarmi se tumhāri mahabbat ki sachchāi ko āzmān; 9 kyunki tum hamāre Khudāwand Yisū Māsīh ke fazi ko jānte ho, ki wuh agarchi daulatmand thā, magar tumhāri khātir garīb ban gaya, tāki tum us ki garībī ke sabab se daulatmand ho jāo. 10 Aur main is amr men apni rāe detā hūn, kyunki yih tumhāre liye muḥim hai, is liye ki tum pichhle sāl se na sirf is kām men, balki is ke irāde men bhi awwal the. 11 Pas ab is kām ko purā bhi karo, tāki jaise tum irāda karne men mustā'idd the, waise hi maqḍūr ke muwāfiq takmil bhi karo. 12 Kyunki agar niyat ho, to khairāt us ke muwāfiq maqbūl hogi jo ādmī ke pās hai, na us ke muwāfiq jo us ke pās nahin. 13 Yih nahin ki auron ko āram mile, aur tum ko taklīf ho: 14 balki barābarī ke taur par, is waqt tumhāri daulat se un ki kamī purī ho, tāki un ki daulat se bhi tumhāri kamī purī ho; aur is tarah barābarī ho jāe; 15 chunānchi likhā hai, ki jis ne bahut jama' kiya us kā kuchh ziyāda na niklā, aur jis ne thorā jama' kiya us kā kuchh kam na niklā. 16 Khudā kā shukr hai, jo Titus ke dil men tumhāre wāste waisi hi sargarmi paidā kartā hai. 17 Kyunki us ne hamāri nasihat ko mān liya, balki barā sargarm hokar apni khushi se tumhāri taraf fawāna huā. 18 Aur ham ne us ke sāth us bhāi ko bhejā, jis ki taraf khushkhabarī ke sabab se tamām kalisi-

yāon men hoti hai; 19 aur sirf yih nahin, balki wuh kalisiyāon ki taraf se is khairāt ke bare men hamārā hamsafar muqarrar huā: aur ham yih khidmat is liye karte hain, ki Khudāwand kā jalāl aur hamārā shauq zāhir ho: 20 aur ham bachte rahte hain ki jis barī khairāt ke bare men khidmat karte hain, us ki babat ko ham par harf na lāe: 21 kyunki ham aisi chizon ki tadbir karte hain, jo na sirf Khudāwand ke nazdik bhalī hain, balki ādmīon ke nazdik bhi. 22 Aur ham ne un ke sāth apne us bhāi ko bhejā hai, jis ko ham ne bahut si bāton men bār-hā āzmākar sargarm پایا hai, magar chunki us ko tum par barā bharosā hai, is liye ab bahut ziyāda sargarm hai. 23 Agar koī Titus ki babat pūchhe, to wuh merā sharīk, aur tumhāre wāste merā hamkhi-mat hai: agar hamāre bhāiyon ki babat pūchhā jāe, to wuh kalisiyāon ke qāsīd aur Māsīh ke jalāl hain. 24 Pas apni mahabbat aur hamārā wuh fakhr jo tum par hai, kalisiyāon ke rubārū un par sābit karo.

9 Jo khidmat muqaddason ke wāste ki jāti hai, us ki babat mujhe tum ko likhnā fuzūl hai: 2 kyunki main tumhārā shauq jāntā hūn, jis ke sabab se Makiduniya ke logon ke āge tum par fakhr kartā hūn, ki Akhaya ke log pichhle sāl se taiyār hain, aur tumhāri sargarmi ne aksar logon ko ubhārā. 3 Lekin main ne bhāiyon ko is liye bhejā, ki ham jo fakhr is bare men tum par karte hain, wuh beasī na thāhre; balki tum mere kahne ke muwāfiq taiyār raho: 4 aisa na ho, ki agar Makiduniya ke log mere sāth āen, aur tum ko taiyār na pāen, to ham (yih nahin kahte, ki tum) us bharose ke sabab sharminā hon. 5 Is liye main ne bhāiyon se yih dard-khwast karni zarūr samjhi, ki wuh pahle se tumhāre pās jakar tumhāri mauḍā bakhshish ko peshtar se taiyār kar rakkhen, tāki wuh bakhshish ki tarah taiyār rāhe, na zabardasti ke taur par. 6 Lekin bāt yih hai, ki jo thorā botā hai, wuh thorā kātegā; aur jo bahut botā hai, wuh bahut kātegā. 7 Jis qadr har ek ne apne dil men thāhrāyā hai, usi qadr de; na dāreg

karke, aur na lácharí se, kyúñki Khudá khushí se denewále ko 'azíz rakhtá hai. 8 Aur Khudá tum par har tarah ká fazl kasrat se kar saktá hai, táki tum ko hamesha har chíz káfi taur par milá kare, aur har nek kám ke liye tumháre pás bahut kuchh maujúd rahá kare: 9 chunáñchi líkhá hai, ki

Us ne bakher kí hai, us ne kañ-gálon ko diyá hai;

Us kí rástbázi abad tak báqi rahegi.

10 Pas jo bonewále ke liye bíj, aur kháne ke liye rotí baham pahunchátá hai, wuhí tumháre liye bíj baham pahuncháegá, aur us men taraqqí kar degá, aur tumhári rást-bázi ke phalon ko barháegá: 11 aur tum har chíz ko ifráat se pákar, sab tarah kí sakháwat karoge, jo hamáre wasíle se Khudá kí shukrguzári ká bá'is hotí hai. 12 Kyúñki is khidmat ke anjám dene se na sirf muqaddason kí ihtiyájen rafa' hotí haiñ, balki bahut logon kí taraf se Khudá kí barí shukrguzári hotí hai; 13 is liye ki jo níyat is khidmat se sábit húi, us ke sabab se wuh Khudá kí barái karte haiñ, ki tum Masíh kí khushkhabarí ká iqrár karke us par tábi'dári se 'amal karte ho, aur un kí aur sab logon kí madad karne men sakháwat karte ho; 14 aur wuh tumháre liye du'á mángte haiñ, aur tumháre mushtáq haiñ, is liye ki tum par Khudá ká bará hí fazl hai. 15 Shukr Khudá ká us kí us bakshish par jo bayán se báhar hai.

10 Main Paulus jo tumháre rú-barú 'ájiz, aur píth píchhe tum par diler hún, Masíh ká hilm aur narmí yád dilákar khud tum se iltimás kartá hún: 2 balki minnat kartá hún, ki mujhe házir hokar us bebáki ke sáth diler na honá pare, jis se main ba'z logon par diler hone ká qasd rakhtá hún, jo hamen yún samajhte haiñ, ki ham jism ke mutábíq zindagí guzárté haiñ. 3 Kyúñki ham agarchi jism men zindagí guzárté haiñ, magar jism ke taur par laré nahín; 4 is liye ki hamári larái ke hathýar jismání nahín, balki Khudá ke nazdíq qil'ón ke dhá dene ke qábil haiñ; 5 chunáñchi ham tasawwurat, aur har ek únchi chíz ko jo Khudá kí

pachán ke barkhiláf sir utháe hue hai, dhá dete haiñ, aur har ek khayál ko qaid karke Masíh ká farmánbardár baná dete haiñ; 6 aur ham taiyár haiñ, ki jab tumhári farmánbardári purí ho, to har tarah kí náfarmání ká badla len. 7 Tum to un chizon par nazar karte ho, jo áñkhon ke sámne haiñ. Agar kisi ko apne úpar yih bharosá hai, kí wuh Masíh ká hai, to apne dil men yih bhí soch le, ki jaise wuh Masíh ká hai, waise hí ham bhí haiñ. 8 Kyúñki agar main is ikhtiyár par kuchh ziyáda fakhr bhí karún, jo Khudáwánd ne tumháre banáne ke liye diyá hai, na bigarne ke liye, to main sharminda na húngá. 9 Yih main is liye kahtá hún, kí khatton ke zarí'e se tum ko daránewálá na thahrún. 10 Kyúñki kahte haiñ, kí Us ke khatt to albatta mu'assir aur zabardast haiñ; lekin jab khud maujúd hotá hai, to kamzor sá ma'lúm hotá hai, aur us kí taqrír lachar hai. 11 Pas aisá kahnewálá samajh rakkhe, kí jaisá píth píchhe khatton men hamará kalám hai, waisá hí maujudagí ke waqt hamará kám bhí hogá. 12 Kyúñki hamári yih jur'at nahín, kí apne ap ko un chand shakhsan men shumár karen, yá un se kuchh nisbat den, jo apní neknámí jatáte haiñ; lekin wuh khud apne ap ko ápas men wazan karke, aur apne ap ko ek dúsre se nisbat dekar, nádán thahrte haiñ. 13 Lekin ham andáze se ziyáda fakhr na karenge, balki usí 'iláqe ke andáze ke muwáfiq jo Khudá ne hamáre liye muqarrar kiyá hai, jis men tum bhí á gaye ho. 14 Kyúñki ham apne ap ko hadd se ziyáda nahín barháte, jaise ki tum tak na pahunchne kí súrat men hotá; balki ham Masíh kí khushkhabarí dete hue tum tak pahunch gaye the: 15 aur ham andáze se ziyáda, ya'ní auron kí mihnaton par, fakhr nahín karte; lekin ummedwár haiñ, kí jab tumháre ímán men taraqqí ho, to ham tumháre sabab se apne 'iláqe ke muwáfiq aur bhí barhen; 16 táki tumhári sarhadd se pare khushkhabarí pahunchá den, na kí gair ke 'iláqe men baní banái chizon par fakhr karen. 17 Garaz, jo fakhr kare wuh Khudáwánd par fakhr kare. 18 Kyúñki jo apní neknámí

jatátá hai, wuh maqbúl nahín, balki jis ko Khudáwánd neknám thahrátá hai, wuhí maqbúl hai.

11 Kásh ki tum merí thorí sí bewuqúfí kí bardásht kar sak-te : hāp, tum merí bardásht karte to ho. 2 Mujhe tumhári bábat Khudá kí sí gairat hai : kyúñki main ne ek hí shauhar ke sáth tumhári nisbat kí hai, táki tum ko pákdáman kunwári kí manínd Masíh ke pás házir karūn. 3 Lekin main darta hūn, kahín aisá na ho ki jis tarah sánp ne apní makkári se Hawwá ko bahkáyá, isí tarah tumháre kha-yálát bhí us khulús aur pákdámaní se hat jáen, jo Masíh ke sáth honí cháhiye. 4 Kyúñki jo átá hai, agar wuh kisi dúsre Yisú' kí manádí kartá hai, jis kí ham ne manádí nahín kí, yá koí áur rúh tum ko míltí hai, jo na míltí thí, yá dúsri khush-khabarí míltí, jis ko tum ne qubúl na kiyá thá, to tumhárá bardásht karná bajá hai. 5 Main to apne áp ko un afzal rasúlon se kuchh kam nahín samajhtá. 6 Aur agar taqrír men beshu'úr hūn, to 'ilm ke i'tibár se to nahín; balki ham ne is ko har bát men tamám ádmíon par tumhári khátir zahir kar diyá. 7 Kyá yih mujh se khatá hūi, kí main ne tumhen Khudá kí khushkhabarí muft pahunchákar apne áp ko past kiyá, táki tum baland ho jáo? 8 Main ne áur kalísiyáon ko lúta, ya'ní un se ujrat lí, táki tumhári khidmat karūn; 9 aur jab main tumháre pás thá, aur hájatmand ho gayá thá, taubhí main ne kisi par bojh nahín dálá; kyúñki bháiyon ne Makiduniya se ákar merí hájat ko rafa' kar diyá thá: aur main har ek bát men tum par bojh dálne se báz rahá, aur rahúngá. 10 Masíh kí sadáqat kí qasam, jo mujh men hai! Akhaya ke 'iláqe men koí shakhs mujhe yih fakhr karne se na rokegá. 11 Kis wáste? kyá is wáste kí main tum se mahabbat nahín rakhtá? Is ko Khudá jántá hai. 12 Lekin jo kartá hūn, wuhí kartá rahúngá, táki mauqa' dhúndhnewálon ko mauqa' na dūn; balki jis bát par wuh fakhr karte hain, us men ham hí jaise niklen. 13 Kyúñki aise log jhúthe rasúl, aur dagábázi se kám karnewále hain, aur apne áp ko Masíh ke rasúlon ke hamshakl baná

lete hain. 14 Aur kuchh 'ajab nahín, kyúñki Shaitán bhí apne áp ko núrání fríshte ká hamshakl baná letá hai. 15 Pas agar us ke khádim bhí rástbázi ke khádimon ke hamshakl ban jáen, to kuchh barí bát nahín: lekin un ká anjám un ke kámon ke muwáfíq hogá.

16 Main phir kahtá hūn, kí mujhe koí bewuqúf na samjhe: warna bewuqúf hí samajhkar mujhe qubúl karo, kí main bhí thorá sá fakhr karūn. 17 Jo kuchh main kahtá hūn, wuh Khudáwánd ke taur par nahín, balki goyá bewuqúfí se, aur us jur'at se kahtá hūn jo fakhr karne men hotí hai. 18 Jahán áur bahutere jismání taur par fakhr karte hain, main bhí karúngá. 19 Kyúñki tum to 'aqlmand hokar khushí se bewuqúfon kí bardásht karte ho. 20 Jab koí tumhen gúlám banátá hai, yá kha játá hai, yá phansá letá hai, yá apne áp ko bará banátá hai, yá tumháre munh par tamáncha mártá hai, to tum bardásht kar lete ho. 21 Merá yih kahná zillat hí ke taur par sahí, kí ham kamzor se the. Magar jis kisi bát men koí diler hai, (agarchi yih kahná bewuqúfí hai,) main bhí diler hūn. 22 Kyá wuhí 'Ibrání hain? Main bhí hūn. Kyá wuhí Isráíli hain? Main bhí hūn. Kyá wuhí Ibráhim kí nasl se hain? Main bhí hūn. 23 Kyá wuhí Masíh ke khádim hain? (merá yih kahná díwánagí hai;) main ziyádatar hūn; mihnaton men ziyáda, qaid men ziyáda, koré knáne men hadd se ziyáda, bárhá maut ke khatron men rahá hūn. 24 Main ne Yahúdíon se páñch bár ek kam chálís chálís koré kháe. 25 Tín bár bedon kháin, ek bár sangsár kiyá gayá, tín martabe jaház tútne kí balá men pará, ek rát din samundar men kátá; 26 main bárhá safaron men, daryáon ke khatron men, dákúon ke khatron men, apní qaum se khatron men, gair-qaumon se khatron men, shahr ke khatron men, biyábán ke khatron men, samundar ke khatron men, jhúthe bháiyon ke khatron men; 27 mihnát aur mashaqqat men, bárhá bedári kí hálát men, bhúk aur piyás kí musíbat men, bárhá faqakashí men, sardí aur nangápan kí hálát men rahá hūn. 28 Aur báton ke

'alāwa, jin kā main zikr nahīn kartā, sarī kalīsiyāon kī fikr mujhe har roz ā dābātī hai. 29 Kis kī kamzori se main kamzor nahīn hotā? Kis ke thokar khāne se merā dil nahīn dukhtā? 30 Agar fakhr hī karnā zarūr hai, to un bāton par fakhr karūngā, jo merī kamzori se muta'alliq hai. 31 Khudāwand Yisū' kā Khudā aur Bāp, jis kī abad tak hamd ho, jāntā hai ki main jhūth nahīn kahtā. 32 Damishq men us hākīm ne jo bādshāh Aritās kī taraf se thā, mere pakarne ke liye Damishqon ke shahr par pahrā bithā rakkhā thā: 33 phir main tokre men khirki kī rāh dīwār par se latkā diyā gayā, aur main us ke hāthon se bach gayā.

12 Mujhe fakhr karnā zarūr huā, agarchi mufid nahīn. Pas jo royā aur mukāshafe Khudāwand kī taraf se 'ināyat hue, un kā main zikr kartā hūn. 2 Main Masīh men ek shakhs ko jāntā hūn; chaudah baras hue, ki wuh yakāyak tīsre āsmān tak uthā liyā gayā; na mujhe yih ma'lūm ki badan samet; na yih ma'lūm ki bagair badan ke; yih Khudā ko ma'lūm hai. 3 Aur main yih bhī jāntā hūn, ki us shakhs ne, (badan samet yā bagair badan ke, yih mujhe ma'lūm nahīn; Khudā ko ma'lūm hai,) 4 yakāyak firdaus men pahunchkar aisī bāten sunī, jo kahne kī nahīn, aur jin kā kahnā ādmī ko rawā nahīn. 5 Main aise shakhs ke upar to fakhr karūngā, lekin apne upar, siwā apnī kamzori ke, fakhr na karūngā. 6 Aur agar fakhr karnā chāhūn bhī, to bewuqūf na thahrūngā; is liye ki sach bolūngā: magar tāham bāz rahtā hūn, tāki koī mujhe us se ziyāda na samjhe, jaisā mujhe dekhtā hai, yā mujh se suntā hai. 7 Aur mukāshafon kī ziyādatī ke bā'is, mere phūl jāne ke andeshe se, mere jism men kāptā chubhoyā gayā, ya'nī Shaitān kā qāsīd, tāki mere mukke mare, aur main phūl na jāūn. 8 Is ke bare men main ne tin bār Khudāwand se iltimās kiyā, ki yih mujh se dūr ho jāe. 9 Magar us ne mujh se kahā, ki Merā fazl tere liye kafi hai, kyūnki merī qudrat kamzori men purī hotī hai. Pas main barī khushi se apnī kamzor-

ion par fakhr karūngā, tāki Masīh kī qudrat mujh par chhāl rahe. 10 Is liye main Masīh kī khātir kamzori men, be'izzati men, ihtiyājon men, satāe jāne men, tangi men khush hūn; kyūnki jab main kamzor hotā hūn, usī waqt zorāwar hotā hūn.

11 Main bewuqūf to banā: magar tum hī ne mujhe majbūr kiya; kyūnki tum ko merī ta'rīf karī chāhiye thī: is liye ki main un afzal rasūlon se kisī bāt men kam nahīn, agarchi kuchh nahīn hūn. 12 Rasūl hone kī 'alāmaten kamāl sabr ke sāth, nishānon, aur 'ajīb kāmōn, aur mu'jizon ke wasīle se tumhare darmiyan zāhir hūn. 13 Tum kaun sī bāt men aur kalīsiyāon se kam thahre, bajuz is ke ki main ne tum par boj na dālā? Merī yih beinsāfi mu'af karo.

14 Dekho, yih tīsri bār main tumhare pās āne ke liye taiyār hūn: aur tum par boj na dālūngā; is liye ki main tumhare māl kā nahīn, balki tumharā hī khwāhān hūn; kyūnki laṛkon ko mān bāp ke liye jama' karnā nahīn chāhiye, balki mān bāp ko laṛkon ke liye. 15 Aur main tumharī rūhon ke waste bahut khushī se kharch karūngā, balki khud bhī kharch ho jāūngā. Agar main tum se ziyāda mahabbat rakkhūn, to kyā tum mujh se kam mahabbat rakkhoge? 16 Lekin mumkin hai, ki main ne khud tum par boj na dālā ho; magar makkār jo huā, is liye tum ko fareb dekar phansā liyā ho. 17 Bhalā, jinhen main ne tumhare pās bhejā, kyā un men se kisī kī ma'rīfat dagā ke taur par tum se kuchh le liyā? 18 Main ne Titus ko samjhākar us ke sāth us bhāl ko bhejā. Pas kyā Titus ne tum se dagā ke taur par kuchh liyā? kyā ham dono kā chāl chalan ek hī Rūh kī hidāyat ke mutābiq na thā? kyā ham ek hī naqsh i qadam par na chale?

19 Tum abhī tak yihī samajhte hoge, ki ham tumhare sāmne 'uzr kar rahe hai? Ham to Khudā ko hāzir jānkar Masīh men bolte hai. Aur ai piyāro, yih sab kuchh tumharī taraqqī ke liye hai. 20 Kyūnki main darta hūn, kahīn aisā na ho, ki main ākar jaisā tumhen chāhtā hūn, waisā na pāūn, aur mujhe bhī

jaisá tum nahín cháhte, waisá hí páo; ki tum men jhagrá, hasad, gussa, tafriqe, badgoián, gíbaten, shekhián, aur fasád hon; 21 aur phir main jab áun, to merá Khudá mujhe tumháre sámne 'ájiz kare, aur mujhe bahuton ke liye afsos karná pare, jinhon ne peshtar gunáh kiye hain, aur us nápakí, aur harám-karí, aur shahwatparastí se jo un se sarzadd hui, tauba nahín kí.

13 Yih tísrí bár main tumháre pás átá hún. Do yá tén gawáhon kí zabán se har ek bát sábit ho jáegí. 2 Jaise main ne jab dúsri daf'a házir thá to pahle se kah diyá thá, waise hí ab gairházirí men bhí un logon se jinhon ne peshtar gunáh kiye hain, aur aur sab logon se, pahle se kahe detá hún, ki agar phir áungá, to darguzar na karúngá; 3 kyúnci tum is kí dalíl cháhte ho, ki Masih mujh men boltá hai; aur wuh tumháre wáste kamzor nahín, balki tum men zoráwar hai: 4 hán, wuh kamzorí ke sabab se salíb diyá gayá, lekin Khudá kí qudrat ke sabab se zinda hai. Aur ham bhí us men kamzor to hain, magar us ke sáth Khudá kí us qudrat ke sabab se zinda hongé, jo tumháre wáste hai. 5 Tum apne áp ko ázmáo, kí imán par ho yá nahín; apne áp ko jáncho. Kyá tum apní

bábat yih nahín jánte, kí Yisú' Masih tum men hai? warna tum námaqbul ho. 6 Lekin main um-med kartá hún ki tum ma'lúm kar loge, kí ham to námaqbul nahín. 7 Aur ham Khudá se du'á mángte hain, kí tum kuchh badí na karo; na is wáste kí ham maqbul ma'lúm hon, balki is wáste kí tum neki karo, cháhe ham námaqbul hí tháhr-en. 8 Kyúnci ham haqq ke bar-khiláf kuchh nahín kar sakte, magar sirf haqq ke liye kar sakte hain. 9 Jab ham kamzor hain, aur tum zoráwar ho, to ham khush hain: aur yih du'á bhí mángte hain, kí tum kámil bano. 10 Is liye main gairházirí men yih báten likhtá hún, táki házir hokar mujhe us ikhtiyár ke muwáfiq sahtí na karní pare, jo Khudáwánd ne mujhe banáne ke liye diyá hai, na bigárne ke liye.

11 Garaz, ai bháiyó, khush raho; kámil bano; khátirjama' rakkho; yakdil raho; mel miláp rakkho; to Khudá, mahabbat aur mel miláp ká chashma, tumháre sáth hogá. 12 A'pas men pák bosa lekar salám karo.

13 Sára muqaddas log tum ko salám kahte hain.

14 Khudáwánd Yisú' Masih ká fazl, aur Khudá kí mahabbat, aur Rúhu'l Quds kí shirákat tum sab ke sáth hotí rahe.

GALATI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Paulus kí taraf se, jo na insánon kí jánib se, na insán ke sabab se, balki Yisú' Masih aur Khudá Báp ke sabab se, jis ne us ko murdon men se jiláyá, rasúl hai; 2 aur sára bháiyon kí taraf se, jo mere sáth hain, Galatiya kí kalisi-yáon ko. 3 Khudá Báp, aur hamáre Khudáwánd Yisú' Masih kí taraf se tumhen fazl aur itmínán hásil hotá rahe; 4 usí ne hamáre gunáh-on ke liye apne áp ko de diyá, táki hamáre Khudá aur Báp kí marzi

ke muwáfiq, hamen is maujúda kharáb jahán se khalási bakhshe: 5 us kí tamjíd abadu'l ábád hotí rahe. A'mín.

6 Main ta'ajjub kartá hún, kí jis ne tumhen Masih ke fazl se buláyá, us se tum is qadr jald phirkar kisi aur tarah kí khushkhabarí kí taraf máil hone lage: 7 magar wuh dúsri nahín: albatta ba'z aise hain, jo tumhen ghabrá dete, aur Masih kí khushkhabarí bigárná cháhte hain. 8 Lekin agar ham, yá ásmán

ká koí firishta bhí, us khushkhabarí ke siwá jo ham ne tumhen sunáí, koí áur khushkhabarí tumhen sunáe, to mal'un ho. 9 Jaisá ham peshtar kah chuke hain, waisá hí ab main phir kahtá hún, kí us khushkhabarí ke siwá, jo tum ne qubúl kí thí, agar koí tumhen áur khushkhabarí sunátá hai, to mal'un ho. 10 Ab main ádmíon ko dost banátá hún, yá Khudá ko? kyá ádmíon ko khush karná cháhtá hún? agar ab tak ádmíon ko khush kartá rahtá, to Masíh ká banda na hotá.

11 Ai bháiyó, main tumhen jatáe detá hún, kí jo khushkhabarí main ne sunáí, wuh insán kí sí nahín. 12 Kyúnki wuh mujhe insán kí taraf se nahín pahunchí, aur na mujhe síkháí gayí, balki Yísú' Masíh kí taraf se mujhe us ká mukáshafa húa. 13 Chunáñchi Yahúdí tariq men jo pahle merá chál chalan thá, tum sun chuke ho; kí main Khudá kí kalísiyá ko azhadd satátá aur tabáh kartá thá: 14 aur main Yahúdí tariq men apní qaum ke aksar ham'umron se barhtá jatá thá, aur apne buzurgon kí riwáyaton men niháyat sargarm thá. 15 Lekin jis Khudá ne mujhe merí mán ke pet hí se makhsús kar liyá, aur apne fazl se bulá liyá, jab us kí yih marzí hui, 16 kí apne Bete ko mujh men zahir kare, táki main gairqaumon men us kí khushkhabarí dún; to na main ne gosht aur khún se saláh lí: 17 aur na Yarusaleem men un ke pás gayá, jo mujh se pahle rasúl the, balki fauran 'Arab ko chalá gayá; phir wahán se Damishq ko wápas ayá.

18 Phir tín baras ke ba'd main Kefá se muláqát karne ko Yarusaleem gayá, aur pandrah dín us ke pás rahá. 19 Magar áur rasúlon men se, Khudáwánd ke bhái Ya'qúb ke siwá, kisi se na milá. 20 Jo báten main tum ko dikhtá hún, Khudá ko házir jánkar kahtá hún, kí wuh jhúthí nahín. 21 Is ke ba'd main Súra aur Kilikiya ke iláqon men áyá. 22 Aur Yahúdiya kí kalísiyáen jo Masíh men thín merí súrat se to wáqif na thín: 23 magar sirf yih suná kartí thín, kí Jo ham ko pahle satátá thá, wuh ab usí dín kí khushkhabarí detá hai, jise pahle tabáh kartá thá; 24 aur wuh mere bá'is Khudá kí baráí kartí thín.

2 A'khir, chaudah baras ke ba'd main Bar Nabá ke sáth phir Yarusaleem ko gayá, aur Titus ko bhí sáth le gayá. 2 Aur merá jáná mukáshafa ke mutábíq húa: aur jis khushkhabarí kí gairqaumon men manádi kartá hún, wuh un se bayán kí, magar 'aláhídagí men un hí logon se jo kuchh samjhe játe the, aisá na ho kí merí is waqt kí yá aglí daur dhúp befáida jáe. 3 Lekin Titus bhí jo mere sáth thá, aur Yúnání hai, khatna karáne par majbúr na kiya gayá: 4 aur yih un jhúthe bháiyon ke sabab se húa, jo chhipkar dákhil ho gaye the, aur chorí se ghús áe the táki us ázádí ko jo hamen Masíh Yísú' men hásil hai, jásóon ke taur par daryáft karke, hamen gulámí men láen: 5 un ke tábi' rahná ham ne gharí bhar bhí manzúr na kiya, táki khushkhabarí kí sachcháí tum men qáim rahe. 6 Aur jo log kuchh samjhe játe the, (khwáh wuh kaise hí the, mujhe is se kuchh wásta nahín; Khudá kisi ádmí ká tarafdár nahín)—un se, jo kuchh samjhe játe the, mujhe kuchh hásil na húa: 7 lekin bar'aks is ke, jab unhon ne yih dekhá, kí jis tarah makhtúnon ko khushkhabarí dene ká kám Patras ke supurd húa, isí tarah námakhtúnon ko sunána is ke supurd húa; 8 (kyúnki jis ne makhtúnon kí risálat ke liye Patras men asar paidá kiya, usí ne gairqaumon ke liye mujh men bhí asar paidá kiya); 9 aur jab unhon ne us taufiq ko ma'lúm kiya, jo mujhe milí thí, to Ya'qúb aur Kefá aur Yuhanná ne, jo kalísiyá ke rukn samjhe játe the, mujhe aur Bar Nabá ko dahiná háth dekar sharík kar liyá, táki ham gairqaumon ke pás jáen, aur wuh makhtúnon ke pás; 10 aur sirf yih kahá, kí garíbon ko yád rakhná: magar main khud hí isí kám kí koshish men thá.

11 Lekin jab Kefá Antákiya men áyá, to main ne rúbarú hokar us kí mukhálafat kí, kyúnki wuh malámat ke láiq thá. 12 Is liye kí Ya'qúb kí taraf se chand shakhsan ke áne se pahle to wuh gairqaumwálon ke sáth kháyá kartá thá: magar jab wuh á gaye, to makhtúnon se dárkar báz rahá, aur kanára kiya. 13 Aur báqi Yahúdiyon ne bhí us ke sáth hokar riyákári kí; yahán tak kí Bar

Nabá bhí un ke sáth riyákári men par gayá. 14 Jab main ne dekhá, ki wuh khushkhabarí ki sachcháí ke muwáfiq sídhí cháí nahín chalte, to main ne sab ke sámné Kefá se kahá, ki jab tú, báwujúd Yahúdí hone ke, gairqaumon ki tarah zindagi guzártá hai, na Yahúdíon ki tarah, to gairqaumon ko Yahúdíon ki tarah chalne par kyün majbúr kartá hai? 15 Go ham paidáish se Yahúdí hain, aur gunahgár gairqaumon men se nahín, 16 táham yih jánkar ki ádmí sharí'at ke a'mál se nahín, balki sirf Yisú' Masíh par imán lāne se rástbáz thahrtá hai, khud bhí Masíh Yisú' par imán lāe, táki ham Masíh par imán lāne se rástbáz thahren, na ki sharí'at ke a'mál se; kyünki sharí'at ke a'mál se koí bashar rástbáz na thahregá. 17 Aur ham jo Masíh men rástbáz thahrná cháhte hain, agar khud hí gunahgár niklen, to kyá Masíh gunáh ká bá'is hai? Hargiz nahín! 18 Kyünki jo kuchh main ne dhá diyá, agar use phir banáun, to apne ap ko qusúrwár thahratá hún. 19 Chunánci main sharí'at hí ke wasíle sharí'at ke ítibár se mar gayá, táki Khudá ke ítibár se zinda ho jáun. 20 Main Masíh ke sáth maslúb huá hún; aur ab main zinda na rahá, balki Masíh mujh men zinda hai: aur main jo ab jism men zindagi guzártá hún, to Khudá ke Bete par imán lāne se guzártá hún, jis ne mujh se mahabbat rakkhi, aur apne ap ko mere liye maut ke hawále kar diyá. 21 Main Khudá ke fazi ko bekár nahín kartá: kyünki rástbázi agar sharí'at ke wasíle se míltí, to Masíh ká marná 'abas hotá.

3 Ai nádán Galatío, kis ne tum par afsún kar liyá? tumhári to goyá ánkhon ke sámné Yisú' Masíh salib par dikháya gayá. 2 Main tum se sirf yih daryáft karná cháhtá hún, ki tum ne sharí'at ke a'mál se Rűh ko páyá, yá imán ke paigám se? 3 Kyá tum aise nádán ho, ki Rűh ke taur par shurú' karke, ab jism ke taur par kám purá karná cháhte ho? 4 Kyá tum ne itní taklífen befáida útháin? magar sháyad befáida nahín. 5 Pas jo tumhen Rűh bakhshá, aur tum men mu'jize záhir kartá hai, kyá wuh sharí'at ke a'mál se aísá kartá hai,

yá imán ke paigám se? 6 Chunánci Ibráhím Khudá par imán láyá, aur yih us ke liye rástbázi giná gayá. 7 Pas ján lo, ki jo imánwále hain, wuhí Ibráhím ke farzand hain. 8 Aur kitáb í muqaddas ne peshtar se yih jánkar, ki Khudá gairqaumon ko imán se rástbáz thahraegá, pahle hí se Ibráhím ko yih khushkhabarí suná dí, ki Tere bá'is sári qaumen barakat páengi. 9 Pas jo imánwále hain, wuh imándár Ibráhím ke sáth barakat páte hain. 10 Kyünki jitne sharí'at ke a'mál par takya karte hain, wuh sab la'nat ke mátaht hain: chunánci likhá hai, ki jo koí un sab báton ke karne par qáim nahín rahtá, jo sharí'at ki kitáb men likhi hain, wuh la'natí hai. 11 Aur yih bát záhir hai, ki sharí'at ke wasíle se koí shakhs Khudá ke nazdík rástbáz nahín thahrtá: kyünki likhá hai, ki Rástbáz imán se jítá rahegá: 12 aur sharí'at ko imán se kuchh wásta nahín; balki likhá hai, ki jis ne in par 'amal kiyá, wuh in ke sabab se jítá rahegá. 13 Masíh jo hamáre liye la'natí baná, us ne hamen mol lekar sharí'at ki la'nat se chhuráya: kyünki likhá hai, ki jo koí lakri par latkáyá gayá, wuh la'natí hai: 14 táki Masíh Yisú' men Ibráhím ki barakat gairqaumon tak bhí pahunché; aur ham imán ke wasíle se us Rűh ko hásil karen, jis ká wa'da huá hai.

15 Ai bháiyó, main insán ke taur par kahtá hún: ki agarchi ádmí hí ká 'ahd ho, jab us kí tasdíq ho gayí, to koí us ko bátíl nahín kartá, aur na us par kuchh barháta hai. 16 Pas Ibráhím aur us ki nasl se wa'de kiye gaye. Wuh yih nahín kahtá, ki nasl-on se, jaisá bahuton ke wáste kahá játá hai; balki jaisá ek ke wáste, ki Terí nasl ko; aur wuh Masíh hai. 17 Merá yih matlab hai, ki jis 'ahd kí Khudá ne pahle se tasdíq kí thí, us ko sharí'at char sau tís baras ke ba'd ákar bátíl nahín kar saktí, ki wuh wa'da láhásil ho. 18 Kyünki agar mírás sharí'at ke sabab se míltí hai, to wa'de ke sabab se na húi: magar Ibráhím ko Khudá ne wa'de hí kí ráh se bakhshí. 19 Pas sharí'at kyá rahí? Wuh náfarmaníon ke sabab se ba'd men dí gayí, ki us nasl ke áne tak rahe jis se wa'da kiyá

gayá thá; aur wuh firishton ke wasíle se ek darmiyání kí ma'rifat muqarrar kí gayí. 20 Ab darmiyání ek ká nahín hotá; magar Khudá ek hí hai. 21 Pas kyá shari'at Khudá ke wa'don ke khiláf hai? Hargiz nahín! kyúnci agar koi aisi shari'at dí jái, jo zindagi bakhsh saktí, to albatta rástbázi shari'at ke sabab se hotí. 22 Magar kitáb i muqaddas ne sab ko gunáh ká mátaht kar diyá, táki wuh wa'da jo Yisú' Masíh par imán lāne par mauqúf hai, imándáron ke haqq men purá kiyá jae.

23 I'mán ke áne se peshtar shari'at kí mátahti men hamári nigahbání hotí thí, aur us imán ke áne tak jo zahir honewálá thá, ham usí ke páband rahe. 24 Pas shari'at Masíh tak pahunchāne ko hamará ustád baní, táki ham imán ke sabab rástbáz thahren. 25 Magar jab imán á chuká, to ham ustád ke mátaht na rahe. 26 Kyúnci tum sab us imán ke wasíle se jo Masíh Yisú' men hai, Khudá ke farzand ho. 27 Aur tum sab jitnon ne Masíh men shámil hone ká baptisma liyá Masíh ko pahin liyá. 28 Na koi Yahúdí rahá, na Yúnání; na koi gulám, na ázád; na koi mard, na 'aurat: kyúnci tum sab Masíh Yisú' men ek ho. 29 Aur agar tum Masíh ke ho, to Ibráhím kí nasl, aur wa'de ke mutábíq wáris ho.

4 Main yih kahtá hún, kí wáris jab tak bachcha hai, agarchi wuh sab ká málík hai, magar us men aur gulám men farq nahín; 2 balki jo mí'ád báp ne muqarrar kí, us waqt tak sarparaston aur mukhtáron ke ikhtiyár men rahtá hai. 3 Isí tarah ham bhí jab bachche the, to duniyawí ibtidái báton ke páband hokar gulámí kí hálát men rahe: 4 lekin jab waqt purá ho gayá, to Khudá ne apne Bete ko bhejá, jo 'aurat se paidá huá, aur shari'at ke mátaht paidá huá, 5 táki shari'at ke mátahton ko mol lekar chhurá le, aur ham ko lepálak hone ká darja mile. 6 Aur chúnki tum bete ho, is liye Khudá ne apne Bete kí Rűh hamare dilon men bhejí, jo Abbá, ya'ní, Aí Báp, kah kahkar pukárti hai. 7 Pas ab tú gulám nahín, balki betá hai; aur jab betá huá, to Khudá ke sabab wáris bhí huá.

8 Lekin us waqt Khudá se náwá-qif hokar, tum un ma'búdon kí gulámí men the, jo apní zát se Khudá nahín: 9 magar ab jo tum ne Khudá ko pahchána, balki Khudá ne tum ko pahchána, to un za'if aur nikammí ibtidái báton kí taraf kis tarah phir rujú' hote ho, jin kí dobára gulámí karní cháhte ho? 10 Tum dinon, aur mahinon, aur muqarrari waqton, aur barason ko mánte ho. 11 Mujhe tumhári bábat dar hai, kahín aísá na ho, kí jo mihnát main ne tum par kí hai, befáida jae.

12 Aí bháiyó, main tumhári minnat kartá hún, kí merí mánind ho jáo, kyúnci main bhí tumhári mánind hún. Tum ne merá kuchh bigará nahín: 13 balki tum jánte ho, kí main ne pahlí daf'a jism kí kamzori ke sabab se tum ko khushkhabari sunái thí: 14 aur tum ne merí us jismání hálát ko, jo tumhári ázmáish ká bá'is thí, na haqír jáná, na us se nafrat kí; aur Khudá ke firishte, balki Masíh Yisú' kí mánind mujhe mán liyá. 15 Pas tumhárá wuh khushí manána kahán gayá? Main tumhárá gawáh hún, kí agar ho saktá, to tum apní ankhen bhí nikálkar mujhe de dete. 16 To kyá tum se sach bolne ke sabab main tumhárá dushman ban gayá? 17 Wuh tumhen dost banáne kí koshish to karte hain, magar nekníyatí se nahín; balki wuh tumhen kharij karána cháhte hain, táki tum unhin ko dost banáne kí koshish karo. 18 Lekin yih achchhi bát hai, kí nek amr men dost banáne kí har waqt koshish kí jae, na sirf usí waqt kí jab main tumháre pás maujud hún. 19 Aí mere bachcho, tumhári taraf se mujhe phir janne ke se dard lage hain, jab tak kí Masíh tum men súrat na paka le. 20 Jí cháhtá hai, kí ab tumháre pás maujud hokar aur tarah se bolún, kyúnci mujhe tumhári taraf se shubha hai.

21 Mujh se kaho to, tum jo shari'at ke mátaht honá cháhte ho, kyá shari'at kí bát ko nahín sunte? 22 Yih likhá hai, kí Ibráhím ke do bete the; ek laundí se, दूसरा ázád se. 23 Magar laundí ká larhá jismání taur par, aur ázád ká larhá wa'de ke sabab se paidá huá. 24 Ir

báton men támsíl pái játí hai: is hie ki yih 'auraten goyá do 'ahd hain; ek Koh i Síná par ká, jis se gulám hí paidá hote hain, aur wuh Hájira hai. 25 Aur Hájira 'Arab ká Koh i Síná hai; aur maujúda Yarú-shalem us ká jawáb hai, kyúнки wuh apne larkon samet gulámi men hai. 26 Magar 'álam i balá ki Yarú-shalem ázád hai, aur wuhí hamári mán hai. 27 Kyúнки likhá hai, ki

Ai bánjh! tú jis ke aulád nahín hotí, khushi maná;

Tú jo dard i zih se náwáqif hai, áwáz baland karke chillá:

Kyúнки bekas chhorí hui ki aulád shauharwáli ki aulád se ziyáda hogí.

28 Pas, ai bháiyó, ham Izháq ki tarah wa'de ke farzand hain. 29 Aur jaise us waqt jismání paidáishwálá ruhání paidáishwále ko satátá thá, waise hí ab bhí hotá hai. 30 Magar kitáb i muqaddas kyá kahtí hai?

Yih, ki Laundí aur us ke beté ko níkal de, kyúнки laundí ká betá ázád ke beté ke sáth hargiz wáris na hogá. 31 Pas, ai bháiyó, ham laundí ke farzand nahín, balki ázád ke hain.

5 Masíh ne hamen ázád rahne ke liye ázád kiya hai. Pas qáim raho, aur dobára gulámi ke júc men na juto.

2 Dekho, main Paulus tum se kahtá hún, ki agar tum khatná karóge, to Masíh se tum ko kuchh fáida na hogá. 3 Balki main har ek khatna karánewále shakhs par phir gawáhi detá hún, ki use tamám shari'at par 'amal karná farz hai. 4 Tum jo shari'at ke wasíle se rást-báz thahrná cháhte ho, Masíh se alag ho gaye, aur fazl se mahrúm. 5 Kyúнки ham Rúh ke bá'is imán se rástbází ki ummed bar áne ke muntazir hain. 6 Aur Masíh Yisú' men na to khatna kuchh kám ká hai, na námakhtúni; magar imán, jo mahabbat ki ráh se asar kartá hai. 7 Tum to áchchhi tarah daur rahe the; kis ne tumhen haqq ke mánne se rok diya? 8 Yih targib tumháre bulánewále ki taraf se nahín hai. 9 Thorá sá khamír sáre gundhe hue áte ko khamír kar detá hai. 10 Mujhe Khudáwand men tum par yih bharosá hai, ki tum aur tarah ká khayál na karoge: lekin jo tumhen ghabrá detá hai,

wuh koi kyún na ho, sazá páegá. 11 Aur ai bháiyó, main agar ab tak khatne ki manádi kartá hún, to ab tak satáyá kyún játá hún? Is súrat men salíb ki thokar to játí rahí. 12 Kásh ki tumháre beqarár karne-wále apná ta'alluq qata' kar lete.

13 Ai bháiyó, tum ázadí ke liye buláe to gaye ho; magar aisé na ho, ki wuh ázadí jismání báton ká mauqa' bane, balki mahabbat ki ráh se ek dúsre ki khidmat karo. 14 Kyúнки sári shari'at par ek hí bát se purá 'amal ho játá hai, ya'ni is se, ki Tú apne parausi se apní manind mahabbat rakh. 15 Lekin agar tum ek dúsre ko kátte aur phare kháte ho, to khabardár rahná, ki ek dúsre ká satyanás ná kar do.

16 Magar main yih kahtá hún, ki Rúh ke muwáfiq chalo, to jism ki khwáhish ko hargiz purá na karoge. 17 Kyúнки jism Rúh ke khiláf khwáhish kartá hai, aur Rúh jism ke khiláf; aur yih ek dúsre ke mukhálif hain; táki jo tum cháhte ho, wuh ná karo. 18 Aur agar tum Rúh ki hidáyat se chalte ho, to shari'at ke mátaht nahín rahe. 19 Ab jism ke kám to zahir hain, ya'ni harámkari, nápakí, shahwatparasti, 20 butparasti, jádúgarí, 'adawatén, jhagra, hasad, gussa, tafriqé, judálan, bid'aten, 21 bugz, nashe-bází, náchrang, aur aur in ki manind: in ki bábat tumhen pahle se kahe detá hún, jaisá ki peshtar jatá chuká hún, ki aise kám karnewále Khudá ki bádsháhát ke wáris na hongé. 22 Magar Rúh ká phal mahabbat, khushi, itminán, tahammul, mihirbání, neki, imándari, 23 hilm, parhezgári hai: aise aise kámon ki koi shari'at mukhálif nahín. 24 Aur jo Masíh Yisú' ke hain, unhon ne jism ko us ki ragbaton aur khwáhishon samet salíb par khiñch diya hai.

25 Agar ham Rúh ke sabab se zinda hain, to Rúh ke muwáfiq chalná bhí cháhiye. 26 Ham bejá fakhr karke, na ek dúsre ko chiráen, na ek dúsre se jalén.

6 Ai bháiyó, agar koi ádmí kisi qusúr men pakrá bhí jae, to tum jo ruhání ho, us ko hilm-mizáji se bahái karo; aur apná bhí khayál rakh, kahín tú bhí az-máish men na par jae. 2 Tum

ek dūsre kā bār uṭhāo, aur yūn Masīh kī sharī'at ko pūrā karo. 3 Kyūnki agar koī shakhs apne āp ko kuchh samjhe, aur ho kuchh nahīn, to apne āp ko dhokā detā hai. 4 Pas har shakhs apne hī kām ko āzmā le; is sūrat meṃ use apnī hī bābat fakhr karne kā mauqa' hogā, na dūsre kī bābat. 5 Kyūnki har shakhs apnā hī bojh uṭhāegā.

6 Kalām kī ta'līm pānewālā ta'līm denewālē ko sab achchhī chīzon meṃ sharīk kare. 7 Fareb na khāo; Khudā ṭhatthoṃ meṃ nahīn uṛāyā jātā: kyūnki ādmī jo kuchh botā hai, wuhī kātegā. 8 Jo koī apne jism ke liye botā hai, wuh jism se halākat kī fasl kātegā; aur jo Rūh ke liye botā hai, wuh Rūh se hamēsha kī zindagī kī fasl kātegā. 9 Ham nek kām karne meṃ himmat na hāreṃ, kyūnki agar bedil na honge, to 'aīn waqt par kāṭenge. 10 Pas jāhān tak mauqa' mile, sab ke sāth nekī kareṃ, khāsskar ahl i imān ke sāth.

11 Dekho, main ne kaise bare

bare harfon meṃ tum ko apne hāth se likhā hai. 12 Jitne log jismānī namūd chāhte haiṃ, wuh tumheṃ khatna karāne par majbūr karte haiṃ; sirf is liye kī Masīh kī salīb ke sabab satāe na jāeṃ. 13 Kyūnki khatna karānewālē khud bhī sharī'at par 'amal nahīn karte; magar tumhārā khatna is liye karānā chāhte haiṃ, kī tumhārī jismānī hālat par fakhr kareṃ. 14 Lekin Khudā na kare, kī main kisī chīz par fakhr karūṃ, siwā apne Khudāwand Yisū' Masīh kī salīb ke, jis se dunyā mere i'tibār se maslūb hūī, aur main dunyā ke i'tibār se. 15 Kyūnki na khatna kuchh chīz hai, na nāmāḡhtūnī, balki naye sire se maḡhlūq honā. 16 Aur jitne is qā'ide par chaleṃ, unheṃ, aur Khudā ke Isrāīl ko, itminān aur rahm hāsīl hotā rahe.

17 A'ge ko koī mujhe taklīf na de: kyūnki main apne jism par Yisū' ke dāg liye hūe phirtā hūṃ.

18 Aī bhāīyo, hamāre Khudāwand Yisū' Masīh kā fazl tumhārī rūh ke sāth rahe. A'mīn.

IFISI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KĀ' KHATT

1 Paulus kī taraf se, jo Khudā kī marzī se Masīh Yisū' kā rasūl hai, un muqaddason ke nām jo Ifisus meṃ haiṃ aur Masīh Yisū' meṃ imāndār haiṃ. 2 Hamāre Bāp Khudā aur Khudāwand Yisū' Masīh kī taraf se tumheṃ fazl aur itminān hāsīl hotā rahe.

3 Hamāre Khudāwand Yisū' Masīh ke Khudā aur Bāp kī hamd ho, jis ne ham ko Masīh meṃ āsmānī maqāmon par har tarah kī rūhānī barakat bakhsī: 4 chunānchī us ne ham ko binā e 'ālam se peshtar us meṃ chun liyā, tāki ham us ke nazdīk mahabbat meṃ pāk aur be-'aib hoṃ: 5 aur us ne apnī marzī ke nek irāde ke muwāfiq hamē apne liye peshtar se muqarrar kiyā, kī Yisū' Masīh ke wasīle us ke lepā-lak beṭe hoṃ, 6 tāki us ke us fazl

ke jalāl kī sitāīsh ho, jise hamē us 'Azīz meṃ muft bakhsā: 7 ham ko us meṃ us ke khūn ke wasīle se maḡhlāsī, ya'nī qusūron kī mu'āfi, us ke us fazl kī daulat ke muwāfiq hāsīl hai, 8 jise us ne har tarah kī hikmat aur dānāl ke sāth kasrat se ham par nāzil kiyā; 9 chunānchī us ne apnī marzī ke bhed ko apne us nek irāde ke muwāfiq ham par zāhir kiyā, jise apne āp meṃ ṭhahrā liyā thā: 10 tāki zamānon ke pūre hone kā aisā intizām ho, kī Masīh meṃ sab chīzon kā majmū'a ho jāe, khwāh wuh āsmān kī hoṃ, khwāh zamīn kī; 11 usī meṃ ham bhī us ke irāde ke muwāfiq, jo apnī marzī kī maslahat se sab kuchh kartā hai, peshtar se muqarrar hokar mīrās bane; 12 tāki ham jo pahle se Masīh kī ummed meṃ the, us ke

jalál kí sitáish ke bá'is hon : 13 aur usí men tum par bhí, jab tum ne kalám í haqq ko suná, jo tumhári naját kí khushkhabarí hai, aur us par imán líte, pák mau'úda Rúh kí muhr lagí ; 14 wuhí Khudá kí milkiyat kí makhlási ke liye, hamári mirás ká bai'ána hai, táki us ke jalál kí sitáish ho.

15 Is sabab se main bhí us imán ká, jo tumháre darmiyán Khudá-wand Yisú' par hai, aur sab muqaddason par záhir hai, hál sunkar, 16 tumhári bábat shukr karne se báz nahín atá, aur apní du'áon men tumhen yád kiya kartá hun ; 17 kí hamáre Khudá-wand Yisú' Masíh ká Khudá, jo jalál ká Báp hai, tumhen apní pahchán men hikmat aur mukáshafe kí rúh bakhshe ; 18 aur tumháre dil kí ánkhen raushan ho jáen, táki tum ko ma'lúm ho, kí us ke buláne se kaisí kuchh ummed hai, aur us kí mirás ke jalál kí daulat muqaddason men kaisí kuchh hai ; 19 aur ham imán lánewálon ke liye us kí barí qudrat kyá hí behadd hai, us kí barí quwwat kí tásir ke muwáfíq, 20 jo us ne Masíh men kí, jab kí use murdon men se jilákar apní dahiní taraf ásmání maqámon par biþháya, 21 aur har tarah kí hukumat, aur ikhtiyár, aur qudrat, aur riyásat, aur har ek nám se bahut baland kiya, jo na sirf is jahán men, balki ánewále jahán men bhí liya jáegá : 22 aur sab kuchh us ke pánwon tale kar diya, aur us ko sab chízon ká sardár banákar, kalísiya ko de diya ; 23 yih us ká badan hai, aur usí kí ma'múrí jo har tarah se sab ká ma'múr karnewálá hai.

2 Aur us ne tumhen bhí zinda kiya, jab apne qusúron aur gunáhon ke sabab murda the, 2 jin men tum peshtar dunyá kí rawish par chalte the, aur hawá kí 'amaldá-ri ke hákim, ya'ní us rúh kí palrawí karte the, jo ab náfarmání ke farzandon men tásir kartí hai ; 3 in men ham bhí sab ke sab pahle apne jism kí khwáhishon men zindagi guzáarte, aur jism aur 'aql ke iráde púre karte the, aur dúron kí mániñd taba'í taur par gazab ke farzand the :— 4 magar Khudá ne apne rahm kí daulat se, us barí mahabbat ke sabab, jo us ne ham se kí, 5 jab qusúron ke sabab

murda hí the, to ham ko Masíh ke sáth zinda kiya, (tum ko fazl hí se naját mili hai,) 6 aur Masíh Yisú' men shámil karke us ke sáth jiláyá, aur ásmání maqámon par us ke sáth biþháya ; 7 táki wuh apní us mihr-bání se, jo Masíh Yisú' men ham par hai, ánewále zamánon men apne fazl kí beniháyat daulat díkháe : 8 kyúñki tum ko imán ke wasile fazl hí se naját mili hai : aur yih tumhári taraf se nahín : Khudá kí bakhsish hai : 9 aur na a'mál ke sabab se hai, táki koi fakhr na kare. 10 Kyúñki ham usí kí kárigari hain, aur Masíh Yisú' men un nek 'amál ke wáste makhlúq hue, jin ko Khudá ne pahle se hamáre karne ke liye taiyár kiya thá. 11 Pas yád karo, kí tum jo jism ke rú se gairqaumwále ho—aur wuh log jo jism men háth se kiye hue khatne ke sabab makhtún kah-láte hain, tum ko námakhtún kahte hain— 12 agle zamáne men Masíh se judá, aur Isráíl kí saltanat se khárij, aur wa'de ke 'ahdon se náwáqif, aur náummed, aur dunyá men Khudá se 'aláhida the. 13 Magar tum jo pahle dúr the, ab Masíh Yisú' men Masíh ke khún ke sabab se nazdík ho gaye ho. 14 Kyúñki wuhí hamári sulh hai, jis ne donon ko ek kar liya, aur judái kí díwár ko jo bích men thí, dhá diya ; 15 chunáñchi us ne apne jism ke zarí'e se dushmaní, ya'ní wuh sharí'at jis ke hukm zábiton ke taur par the, mauqúf kar dí ; táki donon se apne ap men ek nayá ínsán paidá karke sulh kará de ; 16 aur salib par dushmaní ko mitákar, aur us ke sabab se donon ko ek tan banákar, Khudá se miláe ; 17 aur us ne ákar, tumhen jo dúr the, aur unhen jo nazdík the, donon ko sulh kí khushkhabarí dí : 18 kyúñki us hí ke wasile se ham donon kí ek hí Rúh men Báp ke pás rasái hotí hai. 19 Pas ab tum pardesí aur musáfir nahín rahe, balki muqaddason ke hamwatan aur Khudá ke gharáne ke ho gaye, 20 aur rasúlon aur nabíon kí neo par, jis ke kone ke síre ká patthar khud Masíh Yisú' hai, ta'mír kiye gaye ho ; 21 usí men har ek 'imárat mil milákar Khudá-wand men ek pák maqdis bantí játi hai ; 22 aur tum bhí us men báham ta'mír kiye játe ho, táki Rúh men Khudá ká maskan bano.

3 Isí sabab se main Paulus jo tum gairqaumwálon kí khátir Masíh Yisú' ká qaidí hún— 2 sháyad tum né Khudá ke us fazl ke intizám ká hál suná hogá, jo tumháre liye mujh par húa; 3 ya'ní yih ki wuh bhed mujhe mukáshafe se ma'lúm húa; chunáncí main ne pahle us ká mukhtasar hál likhá hai, 4 jise parhkar tum ma'lúm kar sakte ho, ki main Masíh ká wuh bhed kis qadr samajhtá hún; 5 jo áur zamánon men baní A'dam ko is tarah ma'lúm na húa thá, jis tarah us ke muqaddas rasúlon aur nabílon par Rúh men ab záhir ho gayá hai; 6 ya'ní yih, ki Masíh Yisú' men gairqaumen khushkhabarí ke wasíle mírás men sharík, aur badan men shámil, aur wa'de men dákhil hai; 7 aur Khudá ke us fazl kí bakhshish se, jo us kí qudrat kí tásir se mujh par húa, main is khushkhabarí ká khádim baná. 8 Mujh par, jo sab muqaddason men chhoṭe se chhoṭá hún, yih fazl húa, ki main gairqaumon ko Masíh kí beqiyás daulat kí khushkhabarí dú; 9 aur sab par yih bát raushan karún, ki jo bhed azat se sab chízon ke paidá karnewále Khudá men poshída rahá, us ká kyá intizám hai; 10 táki ab kalisiyá ke wasíle Khudá kí tarah tarah kí hikmat un hukúmatwálon aur ikhtiyárwálon ko, jo ásmání maqámon men hai, ma'lúm ho jáe, 11 us azalí iráde ke mutábíq jo us ne hamáre Khudáwánd Masíh Yisú' men kiyá thá: 12 jis men ham ko us par ímán rakhne ke sabab dilerí hai, aur bharose ke sáth rasái. 13 Pas main dakhwást kartá hún, ki tum merí un musibatón ke sabab jo tumhári khátir sahtá hún, himmat na háro, kyúnci wuh tumháre liye 'izzat ká bá'is hai.

14 Is sabab se main us Báp ke áge ghuṭne tectá hún, 15 jis se ásmán aur zamín ká har ek khándán námzad hai; 16 ki wuh apne jalál kí daulat ke muwáfíq tumhen yih 'ináyat kare, kí tum us kí Rúh se apní bátini insániyat men bahut hí zoráwar ho jáo; 17 aur ímán ke wasíle se Masíh tumháre dílon men sukúnat kare; táki tum mahabbat men jar pakarke, aur bunyád qáim karke, 18 sab muqaddason samet

bakhúbí ma'lúm kar sako, kí us kí chauṛái, aur lambái, aur úpchái, aur gahrái kitní hai, 19 aur Masíh kí us mahabbat ko ján sako, jo jánne se báhar hai, táki tum Khudá kí sári ma'múrí tak ma'múr ho jáo. 20 Ab jo aisá qádir hai, kí us qudrat ke muwáfíq jo ham men tásir kartí hai, hamári dakhwást aur khayál se bahut ziyáda kám kar saktá hai; 21 kalisiyá men aur Masíh Yisú' men pusht dar pusht, aur abadu'l ábád us kí tamjíd hotí rahe. A'mín.

4 Pas main jo Khudáwánd men qaidí hún, tum se iltimás kartá hún, kí jis buláwe se tum buláe gaye the, us ke munásib chalo; 2 ya'ní kamál firotaní aur hilm ke sáth tahammul karke mahabbat se ek dústre kí bardásht karo; 3 aur isí koshish men raho, kí Rúh kí yagánagi sulh ke band se bandhí rahe. 4 Ek hí badan hai, aur ek hí Rúh; chunánci tumhen jo buláe gaye the, apne buláe jáne se ummed bhí ek hí hai; 5 ek hí Khudáwánd hai, ek hí ímán, ek hí baptisma; 6 aur sab ká Khudá aur Báp ek hí hai, jo sab ke úpar, aur sab ke darmiyan, aur sab ke andar hai. 7 Aur ham men se har ek par Masíh kí bakhshish ke andáze ke muwáfíq fazl húa hai. 8 Isí wáste wuh kahtá hai, kí

Jab wuh 'álam i bálá par chaṛhá,
to qaidíon ko sáth le gayá,

Aur ádmíon ko in'ám diye.

9 (Us ke chaṛhne se áur kyá páyá játá hai, siwá is ke kí wuh zamín ke níche ke 'iláqe men utrá bhí thá? 10 Aur yih utarnewálá wuhí hai, jo sáre ásmánon se bhí úpar chaṛh gayá, táki sab chízon ko ma'múr kare.) 11 Aur usí ne ba'z ko rasúl, aur ba'z ko nabí, aur ba'z ko mubashshir, aur ba'z ko charwáhá aur ustád banákar de diyá; 12 táki muqaddas log kámil banen, aur khidmatguzarí ká kám kiyá jáe, aur Masíh ká badan taraqqí páe: 13 jab tak ham sab ke sab Khudá ke Beṭe ke ímán aur us kí pahchán men ek na ho jáen, aur kámil insán na banen, ya'ní Masíh ke púre qadd ke andáze tak na pahunch jáen; 14 táki ham áge ko bachche na rahen, aur ádmíon kí bázígari aur makkári ke sabab, un ke gumráh karnewále

mansúbon kí taraf, har ek ta'lim ke jhoke se maujon kí tarah uchhalte bahte na phireñ; 15 balki mahabbat ke sáth sachcháí par qáim rahkar, aur us ke sáth jo sir hai, ya'ní Masíh ke sáth, paiwasta hokar har tarah se baḥte jáeñ; 16 jis se sára badan, har ek joṛ kí madad se paiwasta hokar aur gaṭhkar, us tásir ke muwáfiq jo baqadr har hisse ke hotí hai, apne áp ko baḥatá hai, táki mahabbat meñ apní taraqqí kartá jáe.

17 Is liye main yih kahtá hún, aur Khudáwand meñ jatáe detá hún, kí jis tarah gairqaumen apne behúda khayálát ke muwáfiq chaltí haiñ, tum áyanda ko us tarah na chalná, 18 kyúñki un kí 'aql tárik ho gayí hai, aur wuh us nádání ke sabab jo un meñ hai, aur apne dílon kí saḥtí ke bá'is, Khudá kí zindagí se khárij haiñ; 19 unhoñ ne sun hokar shahwatparastí ko iḥtiyár kiyá, táki har tarah ke gande kám hirs se karen. 20 Magar tum ne Masíh kí aisi ta'lim nahín pái; 21 balki tum ne us sachcháí ke mutábiq, jo Yisú' meñ hai, usí kí suní, aur us meñ yih ta'lim pái hogí, 22 kí tum apne agle chál chalan kí us purání insáníyat ko utár dálo, jo fareb kí shahwaton ke sabab se kharáb hotí játi hai; 23 aur apní 'aql kí rúhání hálat meñ naye bante jáo, 24 aur nayí insáníyat ko pahino, jo Khudá ke mutábiq sachcháí kí rástbázi aur pákizagí meñ paidá kí gayí hai.

25 Pas jhúth bolná chhoṛkar, har ek shaḥs apne parausi se sach bole, kyúñki ham ápas meñ ek dúsre ke 'uzw haiñ. 26 Gussa to karo, magar gunáh na karo: súraj ke dúbne tak tumhári khafagí na rahe: 27 aur Iblís ko mauqa' na do. 28 Chorí karnewálá phir chorí na kare, balki achchhá pesha iḥtiyár karke háthoñ se mihnát kare, táki muhtáj ko dene ke liye us ke pás kuchh ho. 29 Koí gandí bát tumháre munh se na nikle, balki wuhí jo zarúrat ke muwáfiq taraqqí ke liye achchhí ho, táki us se sunnewálon par fazl ho. 30 Aur Khudá kí pák Rúh ko ranjída na karo, jis se tum par maḥlasí ke dín ke liye muhr huf. 31 Har tarah kí talkhmizájí, aur qahr, aur gussa, aur shor o gul, aur

badgoí, har qism kí badḥwáhi samet, tum se dúr kí jáeñ: 32 aur ek dúsre par mihrbán, aur narmdil ho, aur jis tarah Khudá ne Masíh meñ tumháre qusúr mu'áf kiye haiñ, tum bhí ek dúsre ke qusúr mu'áf karo.

5 Pas 'azíz farzandon kí tarah Khudá kí mánind bano; 2 aur mahabbat se chalo, jaise Masíh ne tum se mahabbat kí, aur hamáre wáste apne áp ko khushbú kí mánind Khudá kí nazr karke qurbán kiyá. 3 Aur jaisá kí muqaddason ko munásib hai, tum meñ harámkarí aur kisi tarah kí nápakí yá lálach ká zikr tak na ho; 4 aur na be-sharmí, aur behúdagóí, aur ṭhaṭṭhe-bázi ká, kyúñki yih láiq nahín: balki bar'aks is ke shukrguzári ho. 5 Kyúñki tum yih khúb jánte ho, kí kisi harámkar, yá nápak, yá lálchí kí, jo butparast ke barábar hai, Masíh aur Khudá kí bádsháhat meñ kuchh mirás nahín. 6 Koí tum ko befáida báton se dhoká na de, kyúñki inhín gunáhoñ ke sabab se náfarmání ke farzandon par Khudá ká gazab názil hotá hai. 7 Pas un ke kámon ke sharík na ho; 8 kyúñki tum pahle tárikí the, magar ab Khudáwand meñ núr ho: pas núr ke farzandon kí tarah chalo, 9 (is liye kí núr ká phal har tarah kí neki aur rástbázi aur sachcháí hai), 10 aur tajribe se ma'lúm karte raho kí Khudáwand ko kyá pasand hai; 11 aur tárikí ke bephal kámon meñ sharík na ho, balki un par malámat hí kiyá karo; 12 kyúñki un ke po-shída kámon ká zikr bhí karná sharm kí bát hai. 13 Aur jin chízon par malámat hotí hai, wuh sab núr se záhír hotí haiñ: kyúñki jo kuchh záhír kiyá játá hai, wuh raushan ho játá hai. 14 Is liye wuh kahtá hai, kí Ai sonewále, jág, aur murdon meñ se jí uth, to Masíh ká núr tujh par chamkegá.

15 Pas gaur se dekho, kí kis tarah chalte ho; nádánon kí tarah nahín, balki dánáon kí mánind chalo; 16 aur waqt ko ganímat jáno, kyúñki dín bure haiñ. 17 Is sabab se nádán na bano, balki Khudáwand kí marzí ko samjho, kí kyá hai. 18 Aur sharáb meñ matwále na bano, kyúñki is se badchalní wáqi' hotí hai; balki Rúh se ma'múr

hote jāo; 19 aur āpas men maz mir, aur rūhānī gazalep gāyā karo, aur dil se Khudāwand ke liye rote bajāte rahā karo; 20 aur sab dāton men hamāre Khudāwand Yisū Masīh ke nām se hamesha Khudā Bāp kā shukr kartē raho; 21 aur Masīh ke khauf se ek dūsre ke tābī' raho.

22 Ai bīwiyo, apne shauharon ki aisi tābī' raho, jaise Khudāwand k. 23 Kyūnki shauhar bīwī kā sir hai, jaise ki Masīh kalisiyā kā sir hai, aur wuh khud badan kā bachāne-wālā hai. 24 Lekin jaise kalisiyā Masīh ke tābī' hai, waise hī bīwiyān bhī har bāt men apne shauharon ke tābī' hon. 25 Ai shauharo, apnī bīwiyon se mahabbat rakkho, jaise ki Masīh ne bhī kalisiyā se mahabbat karke apne āp ko us ke waste maut ke hawāle kar diyā; 26 tāki us ko kalām ke sāth pānī se gusl dekar aur sáf karke muqaddas banāe, 27 aur ek aisi jalāl-wālī kalisiyā banāke apne pās hāzir karē, jis ke badan men dāg, yā jhurri, yā koī aur aisi chīz na ho; balki pāk aur be'aib ho. 28 Isī tarah shauharon ko lāzim hai, ki apnī bīwiyon se apne badan ki mānind mahabbat rakkhen. Jo apnī bīwī se mahabbat rakhtā hai, wuh apne se mahabbat rakhtā hai: 29 kyūnki kabhī kisī ne apne jism se dushmanī nahīn kī, balki us ko pāltā, aur parwarish kartā hai, jaise ki Masīh kalisiyā ko; 30 is liye ki ham us ke badan ke 'uzw hai. 31 Isī sabab se ādmī bāp se aur mān se judā hokar apnī bīwī ke sāth rahēgā, aur wuh donon ek jism hongē. 32 Yih bhed to barā hai, lekin main Masīh aur kalisiyā ki bābat kahtā hūn. 33 Ba har hāl tum men se bhī har ek apnī bīwī se apnī mānind mahabbat rakkhe; aur bīwī is bāt kā khayāl rakkhe, ki apne shauhar se dārtī rahe.

6 Ai farzando, Khudāwand men apne mān bāp ke farmānbardār raho; kyūnki yih wājib hai. 2 Apne bāp ki aur mān ki 'izzat kar, (yih pahla hukm hai, jis ke sāth wa'da bhī hai). 3 tāki terā bhalā ho, aur terā umr zāmin par dāz ho. 4 Aur ai bachchewālō, tum apne farzandon ko gussa na dilāo, balki Khudāwand ki taraf se tarbiyat aur nasi-

hat de dekar, un ki parwarish karo.

5 Ai naukaro, jo jism ke rū se tumhāre mālīk hai, apnī sáf-dillī se dārtē aur kānpē hue, un ke aise farmānbardār raho, jaise Masīh ke; 6 aur ādmīon ko khush karnewālōn ki tarah dikhāwe ke liye khidmat na karo, balki Masīh ke bandon ki tarah dil se Khudā ki marzī purī karo; 7 aur us khidmat ko ādmīon ki nahīn, balki Khudāwand ki jānkar jī se karo; 8 kyūnki tum jāntē ho, ki jo koī jaisā achchhā kām karegā, khwāh gulām ho, khwāh āzād, Khudāwand se waisā hī pāegā. 9 Aur ai mālīko, tum bhī dhamkiyān chhōkar, un ke sāth aisā hī sulūk karo; kyūnki tum jāntē ho, ki un kā aur tumhārā donon kā mālīk āsmān par hai, aur wuh kisī kā tarafdār nahīn.

10 Garaz, Khudāwand men aur us ki qudrat ke zor men mazbūt banō. 11 Khudā ke sab hathiyār bāndh lo, tāki tum Iblīs ke mansūbon ke muqābale men qāim rah sako; 12 kyūnki hamen khūn aur gosht se kushtī nahīn karnī hai, balki hukumatwālōn aur ihtiyār-wālōn, aur is dunyā ki tarīkī ke hākīmon aur shararat ki un rūhānī faujon se, jo āsmānī maqāmon men hai. 13 Is waste tum Khudā ke sārē hathiyār bāndh lo, tāki bure dīn men muqābala kar sako, aur sab kāmōn ko anjām dekar qāim rah sako. 14 Pas sachchāi se apnī kamar kaskar, aur rāstbāzī kā baktar lagākar, 15 aur pānwōn men sulh ki khushkhabarī ki taiyārī ke jūte pahīnkar, 16 aur un sab ke sāth imān ki sipar lagākar, qāim raho, jis se tum us sharīr ke sārē jalte hue tiron ko bujhā sako; 17 aur najāt kā khod aur Rūh ki talwār, jo Khudā kā kalām hai, le lo; 18 aur har waqt aur har tarah se Rūh men du'ā aur minnat kartē raho; aur isī garaz se jāgtē raho, ki sab muqaddason ke waste bilā-nāga du'ā māngā karo; 19 aur mere liye bhī, tāki bolne ke waqt mujhe kalām karne ki tawfīq ho; jis se main khushkhabarī ke bhed ko dilerī se zāhir karūn, 20 jis ke liye zanjīr se jakrā huā elchī hūn; aur us ko aisi dilerī se bayān karūn, jaisā bayān karnā mujh par farz hai. 21 Aur Tukhikus jo piyārā bhāi, aur Khudāwand men diyānatdār khā-

dīm hai, tumhen sab bāten batā degā, tāki tum bhī mere hāl se wāqif ho jāo, ki main kis tarah rahtā hūn : 22 us ko main ne tumhare pās isī wāste bhejā hai, ki tum hamārī hālat se wāqif ho jāo, aur wuh tumhare dilon ko tasallī de.

23 Khudā Bāp, aur Khudāwand Yisū' Masīh kī taraf se bhāiyon ko itminān hāsīl ho, aur un men imān ke sāth mahabbat ho. 24 Jo hamāre Khudāwand Yisū' Masīh se lāzawāī mahabbat rakhte hain, un sab par fazl hotā rahe.

FILIPPI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Masīh Yisū' ke bandon Paulus aur Tīmuthiyus kī taraf se, Filippī ke sab muqaddason ke nām jo Masīh Yisū' men hain, nigah-bānon aur khādimon samet. 2 Hamāre Bāp Khudā, aur Khudāwand Yisū' Masīh kī taraf se tumhen fazl aur itminān hāsīl hotā rahe.

3 Main jab kabhī tumhen yād kartā hūn, to apne Khudā kā shukr bajā lātā hūn; 4 aur har ek du'ā men jo tumhare liye māngtā hūn, hamesha khushī ke sāth tum sab ke liye dākhwāst kartā hūn, 5 is liye ki tum awwal roz se lekar āj tak khushkhabarī ke phailāne men sharīk rahe ho; 6 aur mujhe is bāt kā bharosā hai, ki jis ne tum men nek kām shurū' kiyā hai, wuh use Yisū' Masīh ke din tak purā kar degā; 7 chunānchī wājib hai, ki main tum sab kī bābat aisā hī khayāl karūn, kyūnki tum mere dil men rahte ho, aur merī qaid aur khushkhabarī kī jawābdihī aur subūt men, tum sab mere sāth fazl men sharīk ho. 8 Khudā merā gawāh hai, ki main Masīh Yisū' kī sī ulfat karke tum sab kā mushtāq hūn. 9 Aur yih du'ā kartā hūn, ki tumhārī mahabbat, 'ilm aur har tarah kī tamīr ke sāth aur bhī ziyāda hotī jāe; 10 tāki 'umda 'umda bāton ko pasand kar sako; aur Masīh ke din tak sāfdil raho, aur thokar na khāo; 11 aur rāstbāzī ke phal se, jo Yisū' Masīh ke sabab se hai, bhare raho, tāki Khudā kā jalāl zāhir ho, aur us kī sitāish kī jāe.

12 Aur aī bhāiyo, main chāhtā

hūn tum jān lo, ki jo mujh par guzrā, wuh khushkhabarī kī taraqqī hī kā bā'is huā; 13 yahan tak kī qaisarī sipāhion kī sārī palān aur bāqī sab logon men mashhūr ho gayā, ki main Masīh ke wāste qaid hūn; 14 aur jo Khudāwand men bhāī hain, un men se aksar mere qaid hone ke sabab se diler hokar, bekhauf Khudā kā kalām sunāne kī ziyāda jur'at karte hain. 15 Bā'z to hasad aur jhagre kī wajh se Masīh kī manādī karte hain; aur bā'z neknīyatī se: 16 ek to mahabbat kī wajh se, yih jānkar Masīh kī manādī karte hain, ki main khushkhabarī kī jawābdihī ke wāste muqarrar hūn: 17 magar dūsre tafriqe kī wajh se, na kī sāfdilī se, balki is khayāl se ki merī qaid men mere liye musibat paidā karen. 18 Pas kyā huā? Sirf yih, ki har tarah se Masīh kī manādī hotī hai, bahāne se ho, khwāh sachchāī se; aur is se main khush hūn, aur rahūngā bhī. 19 Kyūnki main jāntā hūn, ki tumhārī du'ā, aur Yisū' Masīh kī Rūh ke in'ām se, is kā anjām merī najāt hogā; 20 chunānchī merī dilī ārzū aur ummed yihī hai, ki main kisī bāt men sharminda na hūn, balki merī kamāl dilerī ke bā'is jis tarah Masīh kī ta'zīm mere badan ke sabab se hamesha hotī rahī hai, usī tarah ab bhī hogī, khwāh main zinda rahūn khwāh marūn. 21 Kyūnki zinda rahnā mere liye Masīh hai, aur marnā nafa'. 22 Lekin agar merā jism men zinda rahnā hī mere kām ke liye mufid hai, to main nahīn jāntā, ki

kise pasand karūn. 23 Main donon taraf phansā hūā hūn; merā jī to yih chāhtā hai, ki kuch karke Masīh ke pās jā rahūn, kyūnki yih bahut hī bihtar hai; 24 magar jism men rahnā tumhārī khātir ziyāda zarūrī hai. 25 Aur chūnki mujhe is kā yaqīn hai, is liye main jāntā hūn ki zinda rahūngā, balki tum sab ke sāth rahūngā, tāki tum imān men taraqqī karo, aur us men khush raho; 26 aur jo tumhen mujh par fakhr hai, wuh mere phir tumhare pās āne se Masīh Yisū' men ziyāda ho jāe. 27 Sirf yih karo ki tumhārā chāl chalan Masīh kī khushkhabarī ke muwāfiq rahe, tāki main khwāh aūn aur tumhen dekhūn, khwāh na aūn, tumhārā hāl sunūn, ki tum ek rūh men qāim ho, aur Injil ke imān ke liye ek jān hokar jānfishānī karte ho; 28 aur kisī bāt men mukhālifon se dahshat nahīn khāte: yih un ke liye halākat kā sāf nishān hai, lekin tumhārī najāt kā, aur yih Khudā kī taraf se hai; 29 kyūnki Masīh kī khātir tum par yih fazl hūā, ki na faqat us par imān lāo, balki us kī khātir dukh bhī saho: 30 aur tum usī tarah jānfishānī karte ho, jis tarah mujhe karte dekhā thā, aur ab bhī sunte ho, ki main waisī hī kartā hūn.

2 Pas agar kuchh tasallī Masīh men, aur mahabbat kī diljam'ī, aur Rūh kī shirākat, aur rahmdillī o dardmandī hai; 2 to merī yih khushī purī karo, ki yakdīl raho; yaksān mahabbat rakkho; ek jān ho; ek hī khayāl rakkho; 3 tafriqe aur bejā fakhr ke bā'is kuchh na karo, balki firotnī se ek dūse ko apne se bihtar samjhe: 4 har ek apne hī ahwāl par nahīn, balki har ek dūson ke ahwāl par bhī nazar rakkhe. 5 Waisā hī mizāj rakkho, jaisā Masīh Yisū' kā bhī thā: 6 us ne agarchi Khudā kī sūrat par thā, Khudā ke barābar hone ko qabze men rakhne kī chīz na samjhā, 7 balki apne āp ko khālī kar diyā, aur khādīm kī sūrat ikhtiyār kī, aur insānon ke mushābih ho gayā; 8 aur insānī shakl men zāhir hokar apne āp ko past kar diyā, aur yahan tak farmānbardār rahā, ki maut, balki salībī maut, gawārā kī. 9 Isī wāste Khudā ne bhī use bahut sarbaland kiyā, aur use wuh

nām bakhshā jo sab nāmon se a'la hai; 10 tāki Yisū' ke nām par har ek ghutnā tike, khwāh amānion kā ho, khwāh zāmīnion kā, khwāh un kā jo zāmīn ke nichē hain; 11 aur Khudā Bāp ke jalāl ke liye har ek zabān iqār kare, ki Yisū' Masīh Khudāwand hai.

12 Pas ai mere 'azīzo, jis tarah tum hamesha se farmānbardārī karte āe ho, usī tarah ab bhī na sirf merī hāzirī men, balki is se bahut ziyāda merī gairhāzirī men, darte kānpte hūe apnī najāt kā kām kiye jāo; 13 kyūnki jo tum men niyat aur 'amal donon ko, apne nek irāde ko anjām dene ke liye, paidā kartā hai, wuh Khudā hai. 14 Sab kām shikāyat aur takrār bagair kiya karo; 15 tāki tum be'aib aur bhole hokar, terhe aur kajrau logon men Khudā ke benuqs farzand bane raho, (jīn ke darmiyan tum dunyā men chirāgon kī tarah dikhāi dete ho, 16 aur zindagi kā kalām pesh karte ho,) tāki Masīh ke din mujhe fakhr ho, ki na merī daur dhūp befāida hūi, na merī mihnāt akārath gayī. 17 Aur agar mujhe tumhare imān kī qurbānī aur khidmat ke sāth apnā khūn bhī bahānā pare, tau-bhī khush hūn, aur tum sab ke sāth khushī kartā hūn: 18 tum bhī isī tarah khush ho, aur mere sāth khushī karo.

19 Mujhe Khudāwand Yisū' men ummed hai, ki Tīmuthīyus ko tumhare pās jald bhejūngā, tāki tumhārā ahwāl daryāft karke merī bhī khātirjama' ho. 20 Kyūnki koī aisā hamdil mere pās nahīn, jo sāfdillī se tumhare liye fikrmand ho. 21 Sab apnī apnī bāton kī fikr men hain, na Yisū' Masīh kī. 22 Lekin tum us kī pukhtagī se wāqif ho, ki jaise beṭā bāp kī khidmat kartā hai, waise hī us ne mere sāth khushkhabarī phailāne men khidmat kī. 23 Pas main ummed kartā hūn, ki jab apne hāl kā anjām ma'lūm kar lūngā, to use fauran bhej dūngā. 24 Aur mujhe Khudāwand par bharosā hai, ki main āp bhī jald aūngā. 25 Lekin main ne Ipafruditus ko tumhare pās bhejnā zarūr samjhā; wuh merā bhāi, aur hamkhidmat, aur hamsipāh, aur tumhārā qāsīd, aur merī hājat rafa' karne ke liye khādīm hai; 26 kyūnki wuh tum sab kā bahut

mushtaq thá, aur is wáste beqarár rahtá thá, ki tum ne us kí bímári ká hál suná thá: 27 beshakk wuh bímári se marne ko thá; magar Khudá ne us par rahm kiyá; aur faqat us hí par nahín, balki mujh par bhí, táki mujhe gam par gam na ho. 28 Is liye mujhe us ke bhejne ká aur bhí ziyáda khayál huá, ki tum bhí us kí muláqát se phir khush ho jáo, aur merá bhí gam ghat jáe. 29 Pas tum us se Khudáwand men kamál khushí ke sáth milná, aur aise shakhson kí 'izzat kiyá karo: 30 is liye kí wuh Masíh ke kám kí khátir marne ke qaríb ho gayá thá, aur us ne ján lagá dí, táki jo kamí tumhári taraf se meri khidmat men hui, use purá kare.

3 Garaz, mere bháiyó, Khudáwand men khush raho. Tumhen ek hí bát bār bār likhne men mujhe to kuchh diqqat nahín, aur tumhári is men hifázat hai. 2 Kuttog se khabardár raho, badkaron se khabardár raho, kaṭwánewálon se khabardár raho: 3 kyunki maḥtún to ham hain, jo Khudá kí Rúh kí hidáyat se 'ibádat karte hain, aur Masíh Yisú' par fakhr karte hain, aur jism ká bharosá nahín karte: 4 go main to jism ká bhí bharosá kar saktá hún: agar kisi aur ko jism par bharosá karne ká khayál ho, to main us se bhí ziyáda kar saktá hún: 5 áthwen din merá khatna huá, Isráil kí qaum, aur Binyámín ke qabíle ká hún; 'Ibráníon ká 'Ibrání; shari'at ke i'tibár se Farísí hún; 6 josh ke i'tibár se kalísiyá ká satánewalá; shari'at kí rástbázi ke i'tibár se be'aib thá. 7 Lekin jítne chízen mere nafa' kí thin, unhn ko main ne Masíh kí khátir nuqsán samajh liyá hai. 8 Balki main apne Khudáwand Masíh Yisú' kí pahchán kí ba'í khúbi ke sabab sab chízon ko nuqsán samajhtá hún: jis kí khátir main ne sári chízon ká nuqsán utháya, aur un ko kúrá samajhtá hún, táki Masíh ko hásil karún, 9 aur us men páyá jáun; ná apní us rástbázi ke sáth, jo shari'at kí taraf se hai, balki us rástbázi ke sáth, jo Masíh par imán lāne ke sabab hai, aur Khudá kí taraf se imán par milí hai: 10 aur main us ko aur us ke jí uthne kí qudrat ko,

aur us ke sáth dukhon men sharík hone ko ma'lúm karún, aur us kí maut se mushábahat paidá karún; 11 táki kisi tarah muzdon men se jí uthne ke darje tak pahunchún. 12 Yih garaz nahín, kí main pá chuká, yá kámil ho chuká hún: balki us chíz ke pakarne ke liye daurá huá játa hún, jis ke liye Masíh Yisú' ne mujhe pakrá thá. 13 Ai bháiyó, merá yih gumán nahín, kí pakar chuká hún: balki sirf yih kartá hún, kí jo chízen píchhe rah gayín un ko bhúlkar, áge kí chízon kí taraf barhá huá, 14 níshán kí taraf daurá huá játa hún, táki us in'ám ko hásil karún, jis ke liye Khudá ne mujhe Masíh Yisú' men úpar buláya hai. 15 Pas ham men se jítne kámil hain, yihí khayál rakkhen, aur agar kisi bát men tumhárá aur tarah ká khayál ho, to Khudá us bát ko bhí tum par zahir kar degá: 16 ba har hál jahán tak ham pahunché hain, usí ke mutábíq chalein.

17 Ai bháiyó, tum sab milkar meri mánind bano, aur un logon ko pahchán rakkho, jo is tarah chalte hain jis ká namúna tum ham men páte ho. 18 Kyunki bahutere aise hain, jin ká zikr main ne tum se bárhá kiyá hai, aur ab bhí ro roke kahtá hún, kí wuh apne chál chalan se Masíh kí salíb ke dushman hain: 19 un ká anjám halákat hai, un ká khudá peṭ hai, wuh apní sharm kí báton par fakhr karte hain, aur dunyá kí chízon ke khayál men rahte hain. 20 Magar hamára watan ásmán par hai; aur ham ek Munjí, ya'ni Khudáwand Yisú' Masíh ke wahán se áne ke intizár men hain: 21 wuh apní us quwwat kí tásir ke muwáfíq, jis se sab chízen apne tábi' kar saktá hai, hamári pasthálí ke badan kí shakl badalkar, apne jalál ke badan kí súrat par banáegá.

4 Is wáste, ai mere piyáre bháiyó, jin ká main mushtaq hún, jo meri khushí aur táj ho, ai piyáro, Khudáwand men isí tarah qáim raho.

2 Main Yúodiya ko bhí nasíbat kartá hún, aur Suntukhe ko bhí, kí wuh Khudáwand men yakdíil rahen. 3 Aur ai sachche hamkhidmat, tujh se bhí darákhwást kartá hún, kí tú un 'auraton kí madad kar, kyúнки

unhon ne mere sáth khushkhabarí phailáne men, Klemens aur mere un báqí hamkhidmaton samet ján-fishání kí, jin ke nám kitáb i hayát men darj hain.

4 Khudáwand men har waqt khush raho; phir kahtá hún, kí khush raho. 5 Tumhári narmmizáji sab ádmíon par záhir ho. Khudáwand qarib hai. 6 Kisí bát kí fikr na karo: balki har ek bát men tumhári darghwásten, du'á aur minnat ke wasile se, shukrguzári ke sáth Khudá ke sámne pesh kí jáen; 7 to Khudá ká itminán, jo samajh se bi'l-kull báhar hai, tumháre dílon aur khayálon ko Masíh Yisú' men mah-fúz rakkhegá.

8 Garaz, ai bháyo, jitní báten sách hain, aur jitní báten sharáfat kí hain, aur jitní báten wájib hain, aur jitní báten pák hain, aur jitní báten pasandída hain, aur jitní báten dílkash hain; garaz jo neki aur ta'ríf kí báten hain, un par gaur kiyá karo. 9 Jo báten tum ne mujh se síkhín, aur hásil kí, aur sunín, aur mujh men dekhín, un par 'amal kiyá karo; to Khudá jo itminán ká chashma hai tumháre sáth rahegá.

10 Main Khudáwand men bahut khush hún, kí ab itní muddat ke ba'd tumhárá khayál mere liye sar-sabz huá; beshakk tumhen pahle bhí is ká khayál thá, magar mauqa' na milá. 11 Yih nahín kí main muhtáji ke liház se kahtá; kyúnki main ne yih síkhá hai, kí jis hálat men hún, usí par rázi rahún.

12 Main past honá bhí jántá hún, aur barhána bhí jántá hún: har ek bát, aur sab hálaton men, main ne ser honá, bhúká rahná, aur barhána ghatná síkhá hai. 13 Jo mujhe táqat bakhshtá hai, us men main sab kuchh kar saktá hún. 14 Táham tum ne achchhá kiyá, jo merí musibat men sharík hue. 15 Aur ai Filippíó, tum khud bhí jánte ho, kí khushkhabarí ke shurú' men, jab main Makiduniya se rawána huá, to tumháre siwá kisí kalísiyá ne lene dene ke mu'ámale men merí madad na kí. 16 Chunánci Thissalúnike men bhí merí ihtiyáj rafa' karne ke liye tum ne ek daf'a nahín, balki do daf'a kuchh bhejá thá. 17 Yih nahín kí main in'am cháhtá hún, balki aísá phal cháhtá hún, jo tumháre hisáb men ziyáda ho jáe. 18 Mere pás sab kuchh hai, balki ifráat se hai: tumhári bhejí hui chizen Ipafruditus ke háth se lekar main ásúda ho gayá hún; wuh khushbú, aur maqbúl qurbání hain, jo Khudá ko pasandída hai. 19 Merá Khudá apní daulat ke muwáfíq jalál se Masíh Yisú' men tumhári har ek ihtiyáj rafa' karegá. 20 Hamáre Khudá aur Báp kí abadu'l ábád tamjíd hotí rahe. A'mín.

21 Har ek muqaddas se jo Masíh Yisú' men hai salám kaho. Jo bhái mere sáth hain tumhen salám kahte hain. 22 Sáre muqaddas, khusúsan Qaisar ke gharwále, tumhen salám kahte hain.

23 Khudáwand Yisú' Masíh ká fazi tumhári rúh ke sáth rahe

KULUSSI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Paulus kí taraf se, jo Khudá kí marzi se Masíh Yisú' ká rasúl hai, aur bhái Tímuthiyus kí taraf se, 2 Masíh men un muqaddas aur imándár bháiyon ke nám, jo Kulusse men hain.

Hamáre Báp Khudá kí taraf se tumhen fazi aur itminán hásil hotá rahe.

3 Ham tumháre haqq men ham- esha du'á karke, apne Khudáwand Yisú' Masíh ke Báp, ya'ní Khudá, ká shukr karte hain; 4 kyúnki ham ne suná hai, kí Masíh Yisú' par tumhárá imán hai, aur sab muqaddas logon se mahabbat rakhte ho, 5 us ummed kí hui chíz ke sabab jo tumháre wáste ásmán par rakkhi hui

hai, jis ká zikr tum us khushkhabarí ke kalám i haqq men sun chuke ho, 6 jo tumháre pás pahunchí hai; jaise sáre jahán men bhí phal detí, aur taraqqí kartí játi hai; chunánchi jis din se tum ne us ko suná, aur Khudá ke fazl ko sachche taur par pahchána, tum men bhí aisá hí kartí hai; 7 usí kí ta'lim tum ne hamáre 'azíz hamkhidmat Ipafrás se pái, jo hamáre liye Masíh ká diyánatdár khádim hai; 8 usí ne tumhári mahabbat ko jo Rúh men hai ham par zahir kiya.

9 Isí liye jis din se yih suná hai, ham bhí tumháre wáste yih dú'a mángne aur darkhwást karne se báz nahín áte, ki tum kamál ruhání hikmat aur samajh ke sáth us kí marzí ke 'ilm se ma'múr ho jáo; 10 táki tumhárá chál chalan Khudá-wand ke láiq ho, aur us ko har tarah se pasand áe, aur tum men har tarah ke nek kám ká phal lage, aur Khudá kí pahchán men barhté jáo; 11 aur us ke jalál kí qudrat ke muwáfíq har tarah kí quwwat se qawí hote jáo, táki khushí ke sáth har súrát se sabr aur tahammul kar sako; 12 aur Báp ká shukr karte raho, jis ne ham ko is láiq kiya, ki núr men muqaddason ke sáth mírás ká hissa páen; 13 usí ne ham ko taríki ke qabze se chhurákar apne 'azíz Bete kí bádsháhat men dákhil kiya; 14 jis men ham ko makhlási, ya'ní gunáhon kí mu-'áfí, hásil hai; 15 wuh andekhe Khudá kí súrát aur tamám makhlúqát se pahle maulúd hai; 16 kyúnci usí men sári chizen paidá kí gayin, ásmán kí hon, yá zamín kí, dekhí hon, yá andekhi, takht hon, yá ri-yásaten, yá hukúmaten, yá ikhti-yárát; sári chizen usí ke wasíle se, aur usí ke wáste paidá hui hain; 17 aur wuh sab chizon se pahle hai, aur usí men sári chizen qáim rahtí hain. 18 Aur wuhí badan, ya'ní kalisiyá, ká sir hai; wuhí mabdá hai, aur murdon men se jí uthnewálon men pahlauthá, táki sab báton men us ká awwal darja ho; 19 kyúnci Báp ko yih pasand áya, ki sári ma'múri usí men sukúnat kare; 20 aur us ke khún ke sabab jo salib par bahá sulh karke, sab chizon ká usí ke wasíle se apne sáth mel kar le, khwáh wuh zamín kí hon, khwáh ásmán kí. 21 Aur us ne ab us ke

jismání badan men maut ke wasíle se tumhárá bhí mel kar liya, 22 jo pahle khárij, aur bure kámon ke sabab dil se dushman the, táki wuh tum ko muqaddas, be'aib, aur beil-zám banákar, apne sámne házir kare; 23 basharte ki tum imán kí bunyád par qáim aur pukhta raho, aur us khushkhabarí kí ummed ko jise tum ne suná, na chho, jis kí manadí ásmán ke niche ke tamám makhlúqát men kí gayí; aur main Paulus usí ká khádim baná.

24 Ab main un dukhon ke sabab se khush hún, jo tumhári khátir uthatá hún, aur Masíh kí musibatón kí kamí us ke badan, ya'ní kalisiyá, kí khátir, apne jism men purí kiye detá hún; 25 jis ká main Khudá ke us intizám ke bamújib khádim baná, jo tumháre wáste mere supurd húa, táki main Khudá ke kalám kí purí purí manadí karún; 26 ya'ní us bhed kí, jo tamám zamánon aur pushton se poshída rahá, lekin ab us ke un muqaddason par zahir húa, 27 jin par Khudá ne zahir karná cháhá, ki gairqaumon men us bhed ke jalál kí daulat kaisí kuchh hai, aur wuh yih hai, ki Masíh jo jalál kí ummed hai tum men rahtá hai: 28 jis kí manadí karke ham har ek shakhs ko nasíhat karte, aur har ek ko kamál dánái se ta'lim dete hain, táki ham har shakhs ko Masíh men kámil karke pesh karen; 29 aur isí liye main us kí us quwwat ke muwáfíq jánfishání se mihnát kartá hún, jo mujh men zor se asar kartí hai.

2 Main cháhtá hún tum ján lo, ki tumháre, aur Laudíkiyawálon, aur un sab ke liye jinhon ne merí jismání súrát nahín dekhí, kyá hí jánfishání kartá hún; 2 táki un ke dilon ko tasallí ho, aur wuh mahabbat se ápas men gathe rahen, aur purí samajh kí tamám daulat ko hásil karen, aur Khudá ke bhed, ya'ní Masíh ko pahchánen, 3 jis men hikmat aur ma'rifat ke sáre khazáne chhipe hús hain. 4 Yih main is liye kahtá hún, ki koi ádmí lubhánewálí báton se tumhen dhoká na de. 5 Kyúnci main go jism ke i'tibár se dúr hún, magar ruh ke i'tibár se tumháre pás hún, aur tumhári báqá'ida hálát, aur tumháre imán kí jo Masíh par hai mazbutí dekhkar khush hotá hún.

6 Pas jis tarah tum ne Masih Yisai Khudawand ko qubul kiyá, usi tarah us men chalte raho; 7 aur us men jar pakarte aur ta'mir hote jao; aur jis tarah tum ne ta'lim pai, usi tarah iman men mazbut raho, aur khub shukrguzari kiyá karo.

8 Khabardar, ko shakhs tum ko us failsúfi aur láhásil fareb se shikar na kar le, jo insanon ki riwayat aur dunyawí ibtidai baton ke muwafiq hain, na Masih ke muwafiq: 9 kyunki Ulúhiyat ki sari ma'muri usi men mujassam hokar sukunat karti hai, 10 aur tum usi men ma'mur ho gaye ho, jo sari hukumat aur ihtiyar ka sir hai: 11 usi men tumhara aisa khatna hua, jo hath se nahin hota, ya'ni Masih ka khatna, jis se jismani badan utara jata hai; 12 aur usi ke sath baptism men dafn hue, aur is men Khuda ki quwwat par iman laakar, jis ne use murdon men se jilaya, us ke sath ji bhi uthe. 13 Aur us ne tumhen bhi, jo apne qusuron aur jism ki namakhtuni ke sabab se murda the, us ke sath zinda kiyá, aur hamare sab qusur mu'af kiye; 14 aur hukmon ki wuh dastawez mita dali, jo hamare nam par, aur hamare khilaf thi; aur us ko salib par kilon se jar kar samne se hatá diya: 15 us ne hukumaton aur ihtiyaron ko apne upar se utarkar un ka barmala tamasha banaya, aur salib ke sabab se un par fathyabi ka shadiyana bajaya.

16 Pas khane pine, ya 'id, ya naye chand, ya sabb ki babat ko tum par ilzam na lagae: 17 kyunki yih ane-wali chizon ka saya hain, magar asli chizen Masih ki hain. 18 Ko shakhs khaksari aur frishton ki ibadat pasand karke, tumhen daur ke in'am se mahrum na rakkhe; aisa shakhs apni jismani 'aql par befaida phulkar, dekhí hui chizon men masruf rahata hai, 19 aur us Sir ko pakre nahin rahata, jis se sara badan joron aur patthon ke wasile se parwarish pakar, aur baham paiwasta hokar, Khuda ki taraf se barhata jata hai.

20 Jab tum Masih ke sath dunyawí ibtidai baton ki taraf se mar gaye, to phir un ki manind jo dunya men zindagi guzarte hain, admion ke hukmon aur ta'limon ke muwafiq, aise qaidon ke kyun paband hote ho.

21 ki Ise na chhuna, use na chakha, use hath na lagana. 22 (kyunki yih sari chizen kam men late late fana ho jaengi)? 23 In baton men apni ijad ki hui ibadat, aur khaksari, aur jismani riyazat ke itibar se hikmat ki surat to hai, magar jismani khwahishon ke rokne men in se kuchh faida nahin hota.

3 Pas jab tum Masih ke sath jilae gaye, to 'alam i bala ki chizon ki talash men raho, jahan Masih maujud hai, aur Khuda ki dahini taraf baitha hai. 2 'A'lam i bala ki chizon ke khayal men raho, na zamin par ki chizon ke; 3 kyunki tum mar gaye, aur tumhari zindagi Masih ke sath Khuda men chhipi hui hai. 4 Jab Masih, jo hamari zindagi hai, zahir kiyá jaega, to tum bhi us ke sath jalal men zahir kiye jaoge.

5 Pas apne un a'za ko murda karo, jo zamin par hain, ya'ni harankari, aur napaki, aur shahwat, aur buri khwahish, aur lalach ko jo butparasti ke barabar hai; 6 ki unhin ke sabab se Khuda ka gazab nafarmani ke farzandon par nazil hota hai; 7 aur tum bhi, jis waqt un baton men zindagi guzarte the, us waqt unhin par chalte the. 8 Lekin ab tum bhi in sab ko, ya'ni gussa, aur qahr, aur badkhwahí, aur badgoi, aur munh se gali bakna chhor do: 9 ek dusre se jhuth na bolo, kyunki tum ne purani insan-iyat ko us ke kamon samet utar dala, 10 aur nayi insan-iyat ko pahin liya hai, jo ma'rifat hasil karne ke liye apne Khaliq ki surat par nayi banti jati hai: 11 wahan na Yunani raha, na Yahudi, na khatna, na namakhtuni, na wahshi, na Skuti, na gulam, na azad: sirf Masih sab kuchh aur sab men hai.

12 Pas Khuda ke barguzidon ki tarah, jo pak aur aziz hain, dard-mandi, aur mihrbani, aur firotani, aur him aur tahammul ka libas pahino; 13 agar kisi ko dusre ki shikayat ho, to ek dusre ki bardasht kare, aur ek dusre ke qusur mu'af kare; jaise Khudawand ne tumhare qusur mu'af kiye, waise hi tum bhi karo: 14 aur in sab ke upar mahabbat ko jo kamal ka patka hai bandh lo. 15 Aur Masih ka itminan, jis ke liye tum ek badan

hokar bulāe bhī gaye ho, tumhāre dilon par hukūmat kare, aur tum shukrguzār raho. 16 Masīh ke kalām ko apne dilon men kasrat se basne do; aur kamāl dānāī se āpas men ta'lim aur nasihat karo, aur apne dilon men fazl ke sāth Khudā ke liye mazāmīr aur gīt aur rūhānī gazalen gāo; 17 aur kalām yā kām jo kuchh karte ho, wuh sab Khudāwand Yisū' ke nām se karo, aur usī ke wasīle se Khudā Bāp kā shukr bajā lāo.

18 Ai biwiyo, jaisā Khudāwand men munāsib hai, apne shauharon ke tābī' raho. 19 Ai shauharo, apnī biwiyon se mahabbat rakkho, aur un se talkhmizājī na karo. 20 Ai farzando, har bāt men apne mām bāp ke farmānbardār raho; kyūnki yih Khudāwand men pasandīda hai. 21 Ai bachchewālo, apne farzandon ko diqq na karo, tāki wuh bedil na ho jāen. 22 Ai naukaro, jo jism ke rū se tumhāre mālik hain, sab bāton men un ke farmānbardār raho; ādmīon ko khush karnewālon kī tarah dikhāwe ke liye nahīn, balki sāfdilī aur Khudā ke khauf se: 23 jo kām karo, jī se karo, yih jānkar ki Khudāwand ke liye karte ho, na ādmīon ke liye; 24 kyūnki tum jānte ho ki Khudāwand kī taraf se is ke badle men tum ko mirās milegī. Tum Khudāwand Masīh kī khidmat karte ho. 25 Kyūnki jo burā kartā hai, wuh apnī burāī kā badla pāegā; wahān kisī kī tarafdārī nahīn.

4 Ai māliko, apne naukaron ke sāth yih jānkar 'adl o insāf karo, ki āsmān par tumhārā bhī ek Mālik hai.

2. Du'ā māngne men mashgūl, aur shukrguzārī ke sāth us men bedār raho; 3 aur sāth sāth hamāre liye bhī du'ā māngā karo, ki Khudā ham par kalām kā darwāza khole, tāki main Masīh ke us bhed ko bayān kar sakūn, jis ke sabab qaid bhī hūn; 4 aur use aisā zāhir karūn, jaisā mujhe karnā lāzim hai. 5 Waqt ko ganīmat jānkar bāhar-

wālon ke sāth hoshyārī se bartāo karo. 6 Tumhārā kalām hamesha aisā purfazi aur namkīn ho, ki tumhen har shakhs ko munāsib jawāb denā ājāe.

7 Piyārā bhāī aur diyānatdār khādim Tukhikus, jo Khudāwand men hamkhidmat hai, merā sārā hāl tumhen batā degā: 8 use main ne isi liye tumhāre pās bhejā hai, ki tum hamārī hālat se wāqif ho jāo, aur wuh tumhāre dilon ko tassallī de; 9 aur us ke sāth Ūnesimus ko bhī bhejā hai, jo diyānatdār aur piyārā bhāī, aur tum men se hai. Yih tumhen yahān kī sārī bāten batā denge.

10 Aristarkhus, jo mere sāth qaid hai, aur Bar Nabā ke rishte kā bhāī Marqus (jis kī bābat tumhen hukm mile the; agar wuh tumhāre pās āe, to us se achchhī tarah milnā:) 11 aur Yisū' jo Yūstus kahlātā hai, tumhen salām kahte hain: makhtūnon men se sirf yihī Khudā kī bādshāhat ke liye mere hamkhidmat, aur merī tassallī kā bā'is rahe hain. 12 Ipafrās jo tum men se hai, aur Masīh Yisū' kā banda hai, tumhen salām kahtā hai; wuh tumhāre liye du'ā māngne men hamesha jānfishānī kartā hai, tāki tum kāmīl hokar pūre i'tiqād ke sāth Khudā kī pūrī marzī par qāim raho. 13 Main us kā gawāh hūn, ki wuh tumhāre aur Laudīkiya, aur Hiyarāpulis ke logon ke wāste barī koshish kartā hai. 14 Piyārā tabīb Lūqā aur Demās tumhen salām kahte hain. 15 Laudīkiya men ke bhāiyon aur Numfās aur un ke ghar kī kalīsiyā se salām kahnā. 16 Aur jab yih khatt tum men parh liyā jāe, to aisā karnā ki Laudīkiya kī kalīsiyā men bhī parhā jāe, aur us khatt ko jo Laudīkiya se āe, tum bhī parhnā. 17 Aur Arkhippus se kahnā, ki Jo khidmat Khudāwand men tere supurd hūī hai, use hoshyārī ke sāth anjām de.

18 Main Paulus apne hāth se salām likhtā hūn. Merī zanjiron ko yād rakhnā. Tum par fazl hotā rahe.

THISSALUNI'KI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' PAHLA' KHATT

1 Paulus, aur Silwānus, aur Tí-muthiyus kí taraf se, This-saluníki'ón kí kalísiyá ke nám, jo Khudá Báp aur Khudáwand Yisú' Masíh men hai. Fazl aur itminán tumhen hásil hotá rahe.

2 Tum sab ke báre men ham Khudá ká shukr hamesha bajá láte hai; aur apní du'áon men tumhen yád karte hai; **3** aur apne Khudá aur Báp ke huzúr tumháre imán ke kám, aur mahabbat kí mihnat, aur us ummed ke sabr ko bilánága yád karte hai, jo hamáre Khudá-wand Yisú' Masíh kí bábat hai; **4** aur ai bháiyó, Khudá ke piyáro, ham ko ma'lúm hai ki tum bargu-zída ho; **5** is liye ki hamáre khush-khabarí tumháre pás na faqat lafzî taur par pahunchí, balki qudrat aur Rúhu'l Quds aur púre í'tiqád ke sáth bhí; chunáñchí tum jánte ho, ki ham tumháre khátir tum men kaise ban gaye the. **6** Aur tum kalám ko barí musíbat men Rúhu'l Quds kí khushí ke sáth qubúl karke, hamáre aur Khudáwand kí mánind bane; **7** yahán tak ki Makiduniya aur Akhaya ke sáre imándáron ke liye namúna bane. **8** Kyúñki tumháre hán se na faqat Makiduniya aur Akhaya men Khudáwand ke kalám ká charchá phailá hai, balki tumháre imán jo Khudá par hai har jagah aisá mashhúr ho gayá hai, ki hamáre kahne kí kuchh hájat nahín. **9** Is liye ki wuh ap hamára zikr karte hai, ki tumháre pás hamára áná kaisá huá; aur tum buton se phirkar Khudá kí taraf rujú' hue, táki zinda aur haqíqí Khudá kí bandagí karo, **10** aur us ke Be'te ke ásmán par se áne ke muntazir raho, jise us ne murdon men se jiláyá, ya'ní Yisú' ke, jo ham ko ánewále gazab se bacháta hai.

2 Ai bháiyó, tum ap jánte ho ki hamára tumháre pás áná be-fáida na huá; **2** balki tum ko ma'lúm hí hai, ki báwujúd peshtar Filippí men dukh utháne aur be'iz-zat hone ke, ham ko apne Khudá men yih dilerí hásil huí, ki Khudá kí khush-khabarí barí jánfishání se tumhen sunáen. **3** Kyúñki hamáre nasíhat na gumráhí se hai, na ná-pákí se, na fareb ke sáth: **4** balki jaise Khudá ne ham ko maqbúl karke khush-khabarí hamáre supurd kí, waise hí ham bayán karte hai; ádmíog ko nahín, balki Khudá ko khush karne ke liye, jo hamáre dilon ko ázmátá hai. **5** Kyúñki tum ko ma'lúm hí hai ki na kabhí hamáre kalám men khushámád pái gayí, na wuh lálach ká parda baná; Khudá is ká gawáh hai; **6** aur ham ádmíog se 'izzat nahín cháhte the; na tum se, na auron se; agarchi Masíh ke rasúl hone ke bá'is tum par bojh dál sakte the. **7** Balki jis tarah mán apne bachchon ko páltí hai, usí tarah ham tumháre darmiyan narmí ke sáth rahe; **8** aur usí tarah ham tumháre bahut mush-táq hokar, na faqat Khudá kí khush-khabarí, balki apní ján tak bhí tumhen de dene ko rázî the, is wáste ki tum hamáre piyáre ho gaye the. **9** Kyúñki, ai bháiyó, tum ko hamáre mihnat aur mashaqqat yád hogí, ki ham ne tum men se kisi par bojh na dálné kí garaz se, rát din mihnat mazdúrí karke, tumhen Khudá kí khush-khabarí kí manadí kí. **10** Tum bhí gawáh ho, aur Khudá bhí, ki tum se jo imán le áe ho ham kaisí pá-kízagí aur rástbázi aur be'aibí ke sáth pesh áe: **11** chunáñchí tum jánte ho, ki jis tarah báp apne bach-chon ke sáth kartá hai, usí tarah ham bhí tum men se har ek ko nasíhat karte, aur dilásá dete, aur samjháte

rahe, 12 táki tumhárá chál chalan Khuda ke láiq ho, jo tumhen apní bádsháhat aur jalál men bulatá hai.

13 Is wáste ham bhí bilánága Khudá ká shukr karte hain, ki jab Khudá ká paigám hamárá ma'rifat tumháre pás pahunchá, to tum ne use ádmíon ká kalám samajhkar nahín, balki (jaisá haqíqat men hai,) Khudá ká kalám jánkar qubúl kiyá, aur wuh tum men jo imán le áe ho tásir bhí kar rahá hai. 14 Is liye ki tum, ai bháiyó, Khudá kí un kalísiyáon kí mánind ban gaye, jo Yahúdiya men Masíh Yisú' men hain; kyúñki tum ne bhí apne qaum-wálon se wuhí taklífen utháín, jo unhon ne Yahúdíon se; 15 jinhon ne Khudáwand Yisú' ko aur nabíon ko bhí már dálá, aur ham ko satá satákar níkal díyá; wuh Khudá ko pasand nahín áte, aur sáre ádmíon ke mukhálif hain. 16 Aur wuh hamen gairqaumon ko un kí naját ke liye kalám sunáne se mana' karte hain; táki un ke gunáhon ká paimána hamesha bharta rahe; lekin un par intihá ká gazab á gayá.

17 Ai bháiyó, jab ham thore 'arse ke liye zahir men, ná díl se, tum se judá ho gaye, to ham ne kamál árzú se tumhárá súrat dekhne kí aur bhí ziyáda koshish kí: 18 is wáste ham ne (ya'ní mujh Paulus ne) ek daf'a nahín, balki do daf'a tumháre pás aná cháhá, magar Shaitán ne hamen roke rakkhá. 19 Bhalá, hamárá um-med, aur khushí, aur fakhr ká táj kyá hai? Kyá wuh hamáre Khudáwand Yisú' ke sámnne us ke áne ke waqt tum hí na hoge? 20 Hamárá jalál aur khushí tum hí to ho.

3 Is wáste jab ham ziyáda bardásht na kar sake, to Athene men akelá rah jáná manzúr kiyá; 2 aur ham ne Tímuthiyus ko jo hamárá bhái, aur Masíh kí khush-khabarí men Khudá ká khádím hai, is liye bhejá ki wuh tumhen mazbút kare aur tumháre imán ke báre men tumhen nasíhat kare, 3 ki in musibatón ke sabab koí na ghabráe; kyúñki tum ap jánte ho, ki ham in hí ke liye muqarrar hue hain. 4 Balki pahle bhí, jab ham tumháre pás the, to tum se kahá karte the, ki hamen musibat uthání hogí; chunáñchi aísá hí huá, aur tumhen ma'lúm bhí hai.

5 Is wáste jab main aur ziyáda bardásht na kar saká, to tumháre imán ká hál daryáft karne ko bhejá, kahín aísá na huá ho ki ázmánewále ne tumhen ázmáyá ho, aur hamárá mihnát befáida gayí ho. 6 Magar ab jo Tímuthiyus ne tumháre pás se hamáre pás ákar tumháre imán aur mahabbat kí, aur is bát kí khush-khabarí dí, ki tum hamárá zikr i khair hamesha karte ho, aur hamáre dekhne ke aise mushtáq ho, jaise ki ham tumháre; 7 is liye ai bháiyó, ham ne apní sárá ihtiyáj aur musíbat men tumháre imán ke sabab se tumháre báre men tasallí páí: 8 kyúñki ab, agar tum Khudáwand men qáim ho, to ham zinda hain. 9 Tumháre bá'is apne Khudá ke sámnne hamen jis qadr khushí hásil hai, us ke badle men kis tarah tumhárá bábat Khudá ká shukr adá karen? 10 Ham rát díñ bahut hí du'á mángte rahte hain, ki tumhárá súrat dekhén, aur tumháre imán kí kamí purí karen.

11 Ab hamárá Khudá aur Báp khud, aur hamárá Khudáwand Yisú' tumhárá taraf hamárá rahbarí kare: 12 aur Khudáwand aísá kare ki jis tarah ham ko tum se mahabbat hai, usí tarah tumhárá mahabbat bhí, ápas men aur sab ádmíon ke sáth, ziyáda ho aur barhe; 13 táki wuh tumháre dílon ko aísá mazbút kar de, ki jab hamárá Khudáwand Yisú' apne sab muqaddason ke sáth áe, to wuh hamáre Khudá aur Báp ke sámnne pákízagí men be'aib thahren.

4 Garaz, ai bháiyó, ham tum se dar-khwást karte hain, aur Khudáwand Yisú' men tumhen nasíhat karte hain, ki jis tarah tum ne ham se munásib chál chalne, aur Khudá ko khush karne kí ta'lím páí, aur jis tarah tum chalte bhí ho, usí tarah aur taraqqí karte jáo. 2 Kyúñki tum jánte ho, ki ham ne tum ko Khudáwand Yisú' kí taraf se kyá kyá hukm pahuncháe. 3 Chunáñchi Khudá kí marzí yih hai, ki tum pák bano, ya'ní harámkarí se bache raho; 4 aur har ek tum men se pákízagí aur 'izzat ke sáth apne zarf ko hásil karná jáne; 5 ná shahwat ke josh se, un qaumon kí mánind jo Khudá ko nahín jántín: 6 aur koí shakhs apne bhái ke sáth

is amr men ziyádatí aur dagá na kare, kyúñki Khudáwand in sab kámon ká badla lenewálá hai; chunáñchi ham ne pahle bhí tum ko tambíh karke jatá diyá thá. 7 Is liye ki Khudá ne ham ko nápákí ke liye nahín, balki pákízagí ke liye buláyá. 8 Pas jo nahín mántá, wuh ádmí ko nahín, balki Khudá ko nahín mántá, jo tum ko apní Pák Rúh detá hai.

9 Magar birádarána mahabbat kí bábat tumhen kuchh likhne kí hájat nahín, kyúñki tum ápas men mahabbat karne kí Khudá se ta'lim pá chuke ho; 10 aur tamám Maki-duniya ke sab bháiyon ke sáth áisá hí karte ho. Lekin ai bháiyó, ham tumhen nasíhat karte hain, ki taraqqí karte jáo; 11 aur jis tarah ham ne tum ko hukm diyá, chupcháp rahne, aur apná kár o bár karne, aur apne háthon se mihnát karne kí himmat karo; 12 táki báharwálon ke sáth sháistagí se bartáo karo, aur kisi chíz ke muhtáj na ho.

13 Ai bháiyó, ham nahín cháhte ki jo sote hain, un kí bábat tum náwáqif raho, táki auron kí mánind jo náummed hain gam na karo. 14 Kyúñki jab hamen yih yaqín hai ki Yisú' mar gayá aur jí uthá, to isí tarah Khudá un ko bhí jo so gaye hain, Yisú' ke wasíle se usí ke sáth le áegá. 15 Chunáñchi ham tum se Khudáwand ke kalám ke mutábíq kahte hain, ki ham jo zinda hain, aur Khudáwand ke áne tak báqí rahenge, soe hún se hargiz áge na barhenge. 16 Kyúñki Khudáwand khud ásmán se utar áegá; us waqt lalkár, aur muqarrab firishte kí áwáz sunái degí, aur Khudá ká narsingá phúnká jáegá, aur pahle to Masíh men mue húsé jí uthenge; 17 phir ham jo zinda báqí hongé, un ke sáth bádalón par utháe jáenge, táki hawá men Khudáwand ká istiqbál karen, aur is tarah hamesha Khudáwand ke sáth rahenge. 18 Pas tum in báton se ek dúsre ko tasallí diyá karo.

5 Magar, ai bháiyó, is kí kuchh hájat nahín ki waqton aur mauqa'on kí bábat tum ko kuchh likhá jáe. 2 Is wáste ki tum áp khub jánte ho, kí Khudáwand ká din is tarah ánewálá hai, jis tarah rát ko chor átá hai. 3 Jis waqt log kahte

hongé ki Salámatí aur amn hai, us waqt un par is tarah nágahán halákat áegí, jis tarah hámila ko dard lagte hain; aur wuh hargiz na bachenge. 4 Lekin tum, ai bháiyó, tárikí men nahín ho, ki wuh din chor kí tarah tum par ápare: 5 kyúñki tum sab núr ke farzand, aur din ke farzand ho; ham na rát ke hain, na tárikí ke. 6 Pas auron kí tarah so na rahen, balki jágte aur hoshyár rahen. 7 Kyúñki jo sote hain, rát hí ko sote hain, aur jo matwále hote hain, rát hí ko matwále hote hain. 8 Magar ham jo din ke hain, ímán aur mahabbat ká baktar lagákar, aur naját kí ummed ká khod pahinkar hoshyár rahen. 9 Kyúñki Khudá ne hamen gazab ke liye nahín, balki is liye muqarrar kiyá ki ham apne Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle se naját hásil karen; 10 wuh hamári khátir is liye muá ki, ham jágte hon yá sote hon, sab milke usí ke sáth jien. 11 Pas tum ek dúsre ko tasallí do, aur ek dúsre kí taraqqí ke bá'is bano, chunáñchi tum áisá karte bhí ho.

12 Aur, ai bháiyó, ham tum se darxhwást karte hain, ki jo tum men mihnát karte, aur Khudáwand men tumháre peshwá hain, aur tum ko nasíhat karte hain, unhen máno; 13 aur un ke kám ke sabab mahabbat se un kí barí 'izzat karo. Ápas men mel miláp rakkho. 14 Aur, ai bháiyó, ham tumhen nasíhat karte hain, ki beqá'ida chalnewálon ko samjháo, kamhimmaton ko dilásá do, kamzoron ko sambhálo, sab ke sáth tahammul se pesh áo. 15 Khabardár, koí kisi se badí ke 'iwaz badí na kare; balki har waqt neki karne ke darpai raho, ápas men bhí, aur sab se. 16 Har waqt khush raho; 17 bilá nága du'á mángo: 18 har ek bát men shukrguzárí karo: kyúñki Masíh Yisú' men tumhári bábat Khudá kí yihí marzí hai. 19 Rúh ko na bujháo; 20 nubuwwatón kí haqárat na karo: 21 sári báton ko ázmáo: jo achchhí ho use pakre raho; 22 har qism kí badí se bache raho.

23 Khudá jo itmínán ká chashma hai, áp hí tum ko bi'lkull pák kare; aur tumhári ruh aur ján aur badan hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke áne tak púre púre aur be'aib

mahfúz rahen. 24 Tumhárá bulá-newalá sachchá hai, wuh aisá hí karegá.

25 Ai bháiyó, hamáre wáste du'á mángo.

26 Pák bose ke sáth sáre bháiyon

ko salám karo. 27 Main tumheí Khudáwand kí qasam detá hun, kí yih khatt sáre bháiyon ko sunáyá jáe.

28 Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum par hotá rahe.

THISSALUNI'KI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' DU'SRA' KHATT

1 Paulus, aur Silwánus, aur Tímuthiyus kí taraf se Thissalunikíon kí kalísiyá ke nám, jo hamáre Báp Khudá aur Khudáwand Yisú' Masíh men hai. 2 Fazl aur itmínán Khudá Báp aur Khudáwand Yisú' Masíh kí taraf se tumheñ hásil hotá rahe.

3 Ai bháiyó, tumháre báre men har waqt Khudá ká shukr karná ham par farz hai, aur yih is liye munásib hai, kí tumhárá imán bahut barhtá játa hai, aur tum sab kí mahabbat ápas men ziyáda hotí játi hai; 4 yahán tak kí ham áp Khudá kí kalísiyaon men tum par fakhr karte hain, kí jitne zulm aur musíbaton tum utháthe ho, un sab men tumhárá sabr aur imán záhir hotá hai; 5 yih Khudá kí sáchchí 'adálat ká sáf nishán hai; táki tum Khudá kí bádsháhat ke láiq thahro, jis ke liye tum dukh bhi utháthe ho: 6 kyuníki Khudá ke nazdík yih insáf hai, kí badle men tumháre musíbat denewálon ko musíbat, 7 aur tum musíbat uthánewálon ko hamáre sáth árám de; us waqt, jab kí Khudáwand Yisú' apne qawí firishton ke sáth, bharaktí húi ág men ásmán se záhir hogá; 8 aur jo Khudá ko nahín pahchánte, aur hamáre Khudáwand Yisú' kí khush-khabarí ko nahín mánte, un se badla legá: 9 wuh Khudáwand ke chihre aur us kí qudrat ke jalál se dúr hokar, abadí halákat kí sazá páenge; 10 yih us din hogá, jab kí wuh apne muqaddason men jalál páne, aur sab imán lánewálon ke sabab se ta'ajjub ká bá'is hone ke liye áegá, kyuníki tum hamárá gawáhi par imán láe. 11 Isí wáste ham tumháre liye har

waqt du'á bhi mángte rahte hain, kí hamárá Khudá tumheñ is buláwe ke láiq jáne, aur neki kí har ek khwáhish aur imán ke har ek kám ko qudrat se púra kare; 12 táki hamáre Khudá aur Khudáwand Yisú' Masíh ke fazl ke muwáfíq, hamáre Khudáwand Yisú' ká nám tum men jalál páe, aur tum us men.

2 Ai bháiyó, ham apne Khudáwand Yisú' Masíh ke áne aur us ke pás apne jama' hone kí bábat tum se darkhwást karte hain, 2 kí kisi rúh, yá kalám, yá khatt se, jo goyá hamárá taraf se ho, yih samajhkar kí Khudáwand ká dín á pahunchá hai, tumhárá 'aql daf'atan pareshán na ho jáe, aur na tum ghabráo. 3 Kisi tarah se kisi ke fareb men na áná; kyuníki wuh dín nahín áegá, jab tak kí pahle bargashtagí na ho, aur wuh gunáh ká shakhs, yá'ni halákat ká farzand, záhir na ho, 4 jo mukhálafat kartá hai, aur har ek se jo Khudá yá ma'búd kahlátá hai apne áp ko bará thahrátá hai, yahán tak kí wuh Khudá ke maqdis men baithkar apne áp ko Khudá záhir kartá hai. 5 Kyá tumheñ yád nahín, kí jab main tumháre pás thá, to tum se yih báteñ kahá kartá thá? 6 Ab jo chíz use rok rahí hai, táki wuh apne kháss waqt par záhir ho, us ko tum jánte ho. 7 Kyuníki bedíni ká bhed to ab bhi tásir kartá játa hai, magar ab ek roknewálá hai, aur jab tak kí wuh dúr na kiyá jáe roke rahégá. 8 Us waqt wuh bedín záhir hogá, jise Khudáwand Yisú' apne munh kí phúpk se halák, aur apní ámad kí tajallí se nest karegá: 9 aur jis

ki ámad Shaitán ki tásir ke muwáfíq, har tarah ki jhúthi qudrat, aur nishánon, aur 'ajíb kámon ke sáth, 10 aur halák honewálon ke liye narástí ke har tarah ke dhoke ke sáth hogí; is wáste ki unhon ne haqq ki mahabbat ko ikhtiyár na kiyá, jis se un ki naját hotí. 11 Isí sabab se Khudá un ke pás gumráh karnewáli tásir bhejega, táki wuh jhúth ko sach jánen, 12 aur jitne log haqq ká yaqin nahín karte, balki narástí ko pasand karte hain, wuh sab sázá páen.

13 Lekin tumháre báre men, ai bháiyó, Khudáwand ke piyáro, har waqt Khudá ká shukr karná ham par farz hai, kyúñki Khudá ne tumhen ibtidá hí se is liye chun liyá thá, ki Rúh ke zarí'e se pákíza ban-kar, aur haqq par imán lákar naját páo: 14 jis ke liye us ne tumhen hamári khushkhabarí ke wasíle se buláya, táki tum hamáre Khudá-wand Yisú' Masíh ká jalál hásil karo. 15 Pas, ai bháiyó, sábitqadam raho, aur jin riwáyatón ki tum ne hamári zabání, yá khatt ke zarí'e se ta'lim pái hai, un par qáim raho.

16 Ab hamára Khudáwand Yisú' Masíh khud, aur hamára Báp Khudá, jis ne ham se mahabbat rakkhi, aur fazl se abadí tasallí aur achchhi ummed bakhsí, 17 tumháre dilon ko 'tasallí de, aur har ek nek kám aur kalám men mazbút kare.

3 Garaz, ai bháiyó, hamáre haqq men du'á karo, ki Khudáwand ká kalám aisá jald phail jáe, aur jalál páe, jaisá tum men; 2 aur kajrau aur bure ádmion se ham bache rahen; kyúñki sab men imán nahín. 3 Magar Khudáwand sach-chá hai; wuh tum ko mazbút karega, aur us Sharír se mahfúz rakkhega. 4 Aur Khudáwand men hamen tum par bharosá hai, ki jo hukm ham tumhen dete hain, un par 'amal karte ho, aur karte bhí rahoge.

5 Khudáwand tumháre dilon ko Khudá ki mahabbat aur Masíh ke sabr ki taraf hidáyat kare.

6 Ai bháiyó, ham apne Khudáwand Yisú' Masíh ke nám se tumhen hukm dete hain, ki har ek aise bhái se kanára karo, jo beqá'ida chaltá hai, aur us riwáyat par 'amal nahín kartá jo us ko hamári taraf se pahunchí; 7 kyúñki tum ap jánte ho, ki hamári mánind kis tarah banná cháhiye; is liye ki ham tum men beqá'ida na chalte the; 8 aur kisi ki rotí muft na kháthe the, balki mihnát mashaqqat se rát din kám karte the, táki tum men se kisi par bojh na dálen: 9 is liye nahín ki ham ko ikhtiyár na thá, balki is liye ki apne ap ko tumháre wáste namúna thahraen, táki tum hamári mánind bano. 10 Aur jab ham tumháre pás the, us waqt bhí tum ko yih hukm dete the, ki jise mihnát karní manzúr na ho, wuh kháne bhí na páe. 11 Ham sunte hain, ki tum men ba'z beqá'ida chalte hain, aur kuchh kám nahín karte, balki auron ke kám men dakhí dete hain. 12 Aise shakhson ko ham Khudáwand Yisú' Masíh men hukm dete aur nasíhat karte hain, ki chupcháp kám karke apní hí rotí kháen. 13 Aur tum, ai bháiyó, nek kám karne men himmat na háro. 14 Aur agar koi hamáre is khatt kí bát ko na máne, to use nigáh men rakkho; aur us se suhbat na rakkho, táki wuh sharminda ho. 15 Lekin use dushman na jáno, balki bhái samajhkar nasíhat karo.

16 Ab Khudáwand jo itminán ká chashma hai, ap hí tum ko hamesha aur har tarah se itminán bakhshe. Khudáwand tum sab ke sáth rahe.

17 Main Paulus apne háth se salám likhtá hun: har khatt men merá yihí nishán hai: main isí tarah likhtá hun. 18 Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum sab par hotá rahe.

TI'MUTHIYUS KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' PAHLA' KHATT

1 Paulus kí taraf se jo hamáre Munjí Khudá, aur hamáre um-medgáh Masíh Yisú' ke hukm se Masíh Yisú' ká rasúl hai, 2 Tímuthiyus ke nám, jo imán ke liház se merá sachchá farzand hai. Fazl, rahm, aur itmínán, Khudá Báp aur hamáre Khudáwand Masíh Yisú' kí taraf se tujhe hásil hotá rahe.

3 Jis tarah main ne Makiduniya játe waqt tujhe nasíhat kí thí, kí Iisús men rahkar ba'z shakhsón ko hukm kar de, kí áur tarah kí ta'lim na den, 4 aur un kahániyon aur beintihá nasabnamon par liház ná karen jo takrár ká bá'is hote hain, aur us intizám í Iláhi ke muwáfiq nahín jo imán par mabní hai; usí tarah ab bhí kartá hún. 5 Hukm ká maqsad yih hai, kí pák dil aur nek níyat aur beriyá imán se mahabbat paidá ho. 6 In ko chhorakar ba'z shakhs behúda bakwás kí taraf mutawajjih ho gaye; 7 aur shari'at ke mu'allim banná cháhte hain, hálánki jo báten kahte hain, aur jin ká yaqíní taur se da'wá karte hain, un ko samajhte bhí nahín. 8 Magar ham jánte hain kí shari'at achchhi hai, basharte kí koí use shari'at ke taur par kám men láe, 9 ya'ní yih samajhkar kí shari'at rástbázon ke liye muqarrar nahín húi, balki be-shara' aur sarkash logon, aur bedinon, aur gunahgáron, aur nápákon, aur rindon, aur man báp ke qátilon, aur khúnion, 10 aur harámkaron, aur laundebázon, aur bardafaroshon, aur jhúthon, aur jhúthí qasam khánewálon, aur in ke siwá sahíh ta'lim ke áur barkhiláf kám karnewálon ke wáste hai; 11 yih Khudá e mubáarak ke jalál kí us khushkhabarí ke muwáfiq hai, jo mere supurd húi.

12 Main apne táqat bakhshnewále Khudáwand Masíh Yisú' ká shukr kartá hún, kí us ne mujhe diyánatdár samajhkar apní khidmat ke liye muqarrar kiyá; 13 agarchi main

pahle kufr baknewálá, aur satáne-wálá, aur be'izzat karnewálá thá: táham mujh par rahm húa, is wáste kí main ne belmání kí hálát men nádání se yih kám kiye the; 14 aur hamáre Khudáwand ká fazl, us imán aur mahabbat ke sáth jo Masíh Yisú' men hai, bahut ziyáda húa. 15 Yih bát sach, aur har tarah se qubúl karne ke láiq hai, kí Masíh Yisú' gunahgáron ko naját dene ke liye dunyá men áyá, jin men sab se bará main hún. 16 Lekin mujh par rahm is liye húa, kí Yisú' Masíh mujh bare gunahgár men apná kamál tahammul zahir kare, táki jo log hamesha kí zindagi ke liye us par imán láenge, un ke liye main namúna banún. 17 Ab azalí bádsháh, ya'ní gairfání, nádída, wáhid Khudá kí 'izzat aur tamjíd abadu'l ábád hotí rahe. A'mín.

18 Ai farzand Tímuthiyus, un pesh-ingolon ke muwáfiq jo pahle terí bábat kí gayí thín, main yih hukm tere supurd kartá hún, táki tú un ke mutábíq achchhi larái lartá rahe, aur imán aur us nek níyat par qáim rahe, 19 jis ke dúr karne ke sabab ba'z logon ke imán ká jaház garq ho gayá. 20 Unhín men se Huminayus aur Sikandar hain, jinhen main ne Shaitán ke hawále kiyá, táki kufr se báz rahná síkhen.

2 Pas main sab se pahle yih nasíhat kartá hún, kí munájáten, aur du'áen, aur iltijáen, aur shukrguzárián sab ádmion ke liye kí jáen; 2 bádsháhon aur sab bare martabawálon ke wáste is liye, kí ham kamál dindári aur sanjídagi se amn o áram ke sáth zindagi guzáren. 3 Yih hamáre Munjí Khudá ke nazdík 'umda aur pasan-dída hai; 4 wuh cháhtá hai kí sáre ádmí naját páen, aur sachcháí kí pahchán tak pahunchen. 5 Kyúnki Khudá ek hai, aur Khudá aur insánon ke bích men darmiyání bhí

ek, ya'ní Masíh Yisú' jo insán hai; 6 jis ne apne ap ko sab ke fide me diya, ki munásib waqton par is ki gawáhi di jae. 7 Main sach kahtá hún, jhúth nahín boltá, ki main isí garaz se manádí karnewálá aur rasúl aur gairqaumon ko imán aur sachchái ki báten sikhánewálá muqarrar húa.

8 Pas main cháhtá hún, ki mard har jagah, bagair gusse aur takrár ke, pák háthon ko uthákar du'á mángá karen. 9 Isí tarah 'auraton hayádár libás se sharm aur parhezgári ke sáth apne ap ko sanwáren, na bál gúndhne aur sone aur motiyon aur qímatí poshák se; 10 balki nek kámon se, jaisá khudáparastí ká iqrár karnewálí 'auraton ko munásib hai. 11 'Aurat ko chupcháp kamál tábi'dárl se síkhná cháhiye. 12 Aur main ijázat nahín detá ki 'aurat síkháe, yá mard par hukm chaláe, balki chupcháp rahe. 13 Kyünki pahle A'dam banáyá gayá, us ke ba'd Hawwá; 14 aur A'dam ne fareb nahín kháyá, balki 'aurat fareb khákar gunáh men par gayí. 15 Lekin aulád janne ke wasíle se naját páegi, basharte ki wuh imán aur mahabbat aur pákizagi men parhezgári ke sáth qáim rahen.

3 Yih bát sach hai, ki Jo shakhs nigabhán ká 'uhda cháhtá hai, wuh achchhe kám ki khwáhish kartá hai. 2 Pas nigabhán ko beilzám, ek bíwí ká shauhar, parhezgár, muttaqí, sháista, musáfirparwar, aur ta'lím dene ke láiq honá cháhiye; 3 nashe men gul machánewálá, yá márpít karnewálá na ho, balki halím ho, na takrári, na zardost; 4 apne ghar ká bakhúbí bandobast kartá ho, aur apne bachchon ko kamál sanjídagi se tábi' rakhtá ho. 5 (Jab koi apne ghar hí ká bandobast karná nahín jántá, to Khudá kí kalísiyá kí kyünkar khabargíri karegá?) 6 Naumuríd na ho, táki gurúr karke kahín Iblís kí sí sazá na páe. 7 Aur báharwálon ke nazdík bhí neknám honá cháhiye, táki malámat men aur Iblís ke phande men na phanse. 8 Isí tarah khádimon ko bhí sanjída honá cháhiye; dozabán, aur sharábí, aur nájáiz nafa' ke lálchí na hon; 9 aur imán ke bhéd ko pák dil men hifázat se rakkhen. 10 Aur yih bhí pahle ázmáe jáen, is ke ba'd agar

beilzám thahren, to khidmat ká kám karen. 11 Isí tarah 'auraton ko bhí sanjída honá cháhiye, tuhmat lagánewálí na hon, balki parhezgár aur sári báton men imándár hon. 12 Khádím ek ek bíwí ke shauhar hon, aur apne apne bachchon aur gharon ká bakhúbí bandobast karte hon; 13 kyünki jo khidmat ká kám bakhúbí anjám dete hain, wuh apne liye achchhá martaba, aur us imán men jo Masíh Yisú' par hai, barí dilerí hásil karte hain.

14 Main tere pás jáld áne kí ummed karne par bhí, yih báten tujhe is liye likhtá hún, 15 ki agar mujhe áne men der ho, to tujhe ma'lúm ho jae kí Khudá ke ghar, ya'ní zinda Khudá kí kalísiyá men, jo haqq ká sutún aur bunyád hai, kyünkar bartáo karná cháhiye. 16 Is men kalám nahín, kí dándárl ká bhéd bará hai, ya'ní wuh jo jism men záhir húa, aur rúh men rástbáz thahrá, aur firishton ko díkhái diyá, aur gairqaumon men us kí manádí hui, aur dunyá men us par imán láe, aur jalál men úpar utháyá gayá.

4 Lekin Rúh sáf kahtí hai, kí áyanda zamánon men ba'z log, gumráh karnewálí rúhon aur shayátín kí ta'límon kí taraf mutawajjih hokar, imán se bargashta ho jáenge. 2 Yih un jhúthe ádmíon kí riyákárlí ke bá'is hogá, jin ká dil goyá garm lohe se dágá gayá hai; 3 yih log biyáh karne se mana' karenge, aur un khánon se parhez karne ká hukm denge, jinhen Khudá ne is liye paidá kiyá hai, kí imándár aur haqq ke pahchánnewále unhen shukrguzárlí ke sáth kháen; 4 kyünki Khudá kí paidá kí hui har chíz achchhí hai, aur koi chíz inkár ke láiq nahín, basharte kí shukrguzárlí ke sáth khái jae; 5 is liye kí Khudá ke kalám aur du'á se pák ho játi hai.

6 Agar tú bháiyon ko yih báten yád dílaegá, to Masíh Yisú' ká achchhá khádím thahregá, aur imán aur us achchhí ta'lím kí báton se, jis kí tú pairawí kartá áyá hai, parwarish pátá rahegá: 7 lekin behúda aur búrhíyon kí sí kahániyon se kanára kar, aur dándárlí ke liye riyázat kar: 8 kyünki jismání riyázat ká fáida kam hai, lekin dándárlí sab báton ke liye fáidamand hai, is

liye ki ab ki aur áyanda ki zindagi ká bhí wa'da isí ke liye hai. 9 Yih bát sach hai, aur har tarah se qubúl karne ke láiq. 10 Kyúñki ham mihnat aur jánfishání isí liye karte hain, ki hamári ummed us zinda Khudá par lagí hui hai, jo sab ádmion ká, khásskar imándaron ká, Munjí hai. 11 In báton ká hukm kar, aur ta'lim de. 12 Koí terí jawání kí haqárat na karne páe; balki tú imándaron ke liye kalám karne, aur chál chalan, aur mahabbat, aur imán, aur pákízagi men namúna ban. 13 Jab tak main na áun, parhne, aur nasihat karne, aur ta'lim dene kí taraf mutawajjih rah. 14 Us ní'mat se gáfil na rah, jo tujhe hásil hai, aur nubuwat ke zarí'e, buzurgon ke háth rakhte waqt, tujhe milí thí. 15 In báton kí fikr rakh; inhín men mashgúl rah; táki terí taraqqí sab par zahir ho. 16 Apní aur apní ta'lim kí khabardári rakh. In báton par qáim rah; kyúñki aisá karne se tú apní aur apne sunnewálon kí bhí naját ká bá'is hogá.

5 Kisi bāre 'umrwāle ko malámat na kar, balki bāp jánkar nasihat kar; 2 aur jawánon ko bhái jánkar; aur bāri 'umrwáli 'auraton ko mán jánkar; aur jawán 'auraton ko, kamál pákízagi se, bahin jánkar. 3 Un bewa 'auraton kí jo wáqa'í bewa hain, 'izzat kar. 4 Aur agar kisi bewa ke beṭe yá pote hon, to wuh pahle apne hí gharáne ke sáth dindári ká bartáo karná, aur mán bāp ká haqq adá karná síkhen; kyúñki yih Khudá ke nazdík pasandída hai. 5 Jo wáqa'í bewa hai aur us ká koí nahín, wuh Khudá par ummed rakhtí hai, aur rát din munáját aur du'áon men mashgúl rahtí hai. 6 Magar jo 'aish o 'ishrat men par gayi hai, wuh jíte jí mar gayi hai. 7 In báton ká bhí hukm kar, táki wuh beilzám rahen. 8 Agar koí apnon aur khásskar apne gharáne kí khabargiri na kare, to imán ká munkir, aur beimán se badtar hai. 9 Wuhí bewafard men likhí jae, jo sáth baras se kam kí na ho, aur ek shauhar kí bíwí hui ho; 10 aur nek kámon men mashhúr ho; bachchon kí tarbiyat kí ho; pardesiyon ke sáth mihmánnawází kí ho; muqaddason ke páñw dhoe hon; musibatzaadon kí madad kí ho; aur har nek kám karne kí darpai rahí ho. 11 Magar

jawán bewa 'auraton ke nám darj na kar, kyúñki jab wuh Masíh ke khláf nafs ke tábi' ho játi hain, to biyáh karná cháhtí hain; 12 aur sazá ke láiq thahrtí hain, is liye ki unhon ne apne pahle imán ko chhor diya. 13 Aur is ke sáth hí wuh ghar ghar phirkar bekár rahná síkhtí hain; aur sirf bekár hí nahín rahtín, balki bakbak kartí rahtí, aur auron ke kám men dakhil bhí detí hain, aur násháista báten kahtí hain. 14 Pas main yih cháhtá hún ki jawán bewa 'auraten biyáh karen, aulád janen, ghar ká intizám karen, aur kisi mukhálif ko badgoi ká mauqa' na den; 15 kyúñki ba'z gumráh ho-kar Shaitán kí pairau ho chuki hain. 16 Agar kisi imándár 'aurat ke hán bewa 'auraten hon, to wuhí un kí madad kare, aur kalisiyá par bojh na dálá jae, táki wuh un kí madad kar sake, jo wáqa'í bewa hain.

17 Jo buzurg achchhá intizám karte hain, khásskar wuh jo kalám sunáne aur ta'lim dene men mihnat karte hain, dochand 'izzat ke láiq samjhe jae. 18 Kyúñki kitáb i muqaddas yih kahtí hai, ki Dáen men chalte hue bail ká munh na bándhná; aur, Mazdúr apní mazdúri ká haqqdár hai. 19 Jo da'wá kisi buzurg ke barkhláf kiyá jae, bagair do yá tén gawáhon ke us ko na sun. 20 Gunáh karnewálon ko sab ke sámne malámat kar, táki auron ko bhí khauf ho. 21 Khudá aur Masíh Yisú' aur barguzída frishton ko gawáh karke, main tujhe tákid kartá hún, ki in báton par bilá ta'assub 'amal karná, aur koí kám tarafdári se na karná. 22 Kisi shakhs par jald háth na rakhná, aur dusron ke gunáhon men sharík na honá. Apne áp ko pák rakhná. 23 A'yanda ko sirf pání hí na piyá kar, balki apne mi'de aur aksar kamzor rahne kí wajh se, zarí sí mai bhí kám men láyá kar. 24 Ba'z ádmion ke gunáh zahir hote hain, aur pahle hí 'adálat men pahunch játe hain; aur ba'z ke píchhe játe hain. 25 Isí tarah ba'z achchhe kám bhí zahir hote hain; aur jo aise nahín hote, wuh bhí chhip nahín sakte.

6 Jitne naukar jue ke niche hain, apne apne málikon ko kamál 'izzat ke láiq janen, táki Khudá ká nám aur ta'lim badnám na ho.

2 Aur jin ke málík imándár hain, wuh un ko bhái hone kí wajh se haqír na jánen; balki is liye ziyádatar un kí khidmat karen, ki fáida utháñe-wále imándár aur 'azíz hain. Tú in báton kí ta'lím de, aur nasíhat kar.

3 Agar koí shakhs áur tarah kí ta'lím detá hai, aur sahíh báton ko, ya'ní hamáre Khudáwand Yisú' Masíh kí báton, aur us ta'lím ko nahín mántá, jo dindári ke mutábíq hai; 4 wuh magrúr hai, aur kuchh nahín jántá, balki use bahs aur lafzí takráar karne ká marz hai, jin se hasad, aur jhagré, aur badgóían, aur badgumánián, 5 aur un ádmíon men radd o badal paidá hotá hai, jin kí 'aql bigar gayí hai, aur wuh haqq se mahrúm hain, aur dindári ko nafa' hí ká zarí'a samajhte hain. 6 Hán, dindári qaná'at ke sáth bare nafa' ká zarí'a hai; 7 kyúñki na ham dunyá men kuchh láe, aur na kuchh us men se le já sakte hain; 8 pas agar hamáre pás kháne pahinne ko hai, to usí par qaná'at karen. 9 Lekin jo daulatmand honá cháhte hain, wuh aisi ázmáish aur phande aur bahut sí behúda aur nuqsán pahunchánewáli khwáhishon men phanste hain, jo ádmíon ko tabáhi aur halákat ke daryá men garq kar detí hain; 10 kyúñki rupaye kí mahabbat har qism kí burái kí ek jar hai; jis kí árzú men ba'z ne imán se gumráh hokar apne dílon ko tarah tarah ke gamon se chhalní kar liyá.

11 Magar, ai mard i Khudá, tú in báton se bhág: aur rástbázi, dindári, imán, mahabbat, sabr, aur hilm ká tálib ho. 12 I'mán kí achchhí kushtí

lar, us hamesha kí zindagí par qabza kar le jis ke liye tú buláyá gayá thá, aur bahut se gawáhon ke sámne achchhá iqrár kiyá thá. 13 Main us Khudá ko jo sab chízon ko zinda kartá hai, aur Masíh Yisú' ko jis ne Puntiyus Pílátus ke sámne achchhá iqrár kiyá thá, gawáh karke tujhe tákid kartá hún, 14 ki hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke us zuhúr tak hukm ko bedág aur beilzám rakh; 15 jise wuh munásib waqt par numáyán karegá, jo mubáarak aur wáhid Hákim, bádsháhon ká Bádsháh, aur khudáwandon ká Khudáwand hai; 16 baqá sírf usí ko hai; aur wuh us núr men rahtá hai, jis tak kisi kí guzar nahín ho saktí; na use kisi insán ne dekhá, aur na dekh saktá hai; us kí 'izzat aur saltanat abad tak rahe. A'mín.

17 Is maujüda jáhán ke daulatmandon ko hukm de, kí magrúr na hon, aur ná páedár daulat par nahín, balki Khudá par ummed rakkhen, jo hamen lutf utháne ke liye sab chízen ifrá se detá hai; 18 aur neki karen, aur achchhe kámon men daulatmand banen, aur sakháwat par taiyár, aur imdád par musta'idd hon; 19 aur áyanda ke liye apne wáste ek achchhí bunyád qáim kar rakkhen, táki haqíqí zindagí par qabza karen.

20 Ai Tímuthiyus, is amánat ko hífázat se rakh; aur jis 'ilm ko 'ilm kahná hí galat hai, us kí behúda bakwás aur mukhálafaton par tawajjuh na kar. 21 Ba'z us ká iqrár karke imán se bargashta ho gaye hain.

Tum par fazl hotá rahe.

TI'MUTHIYUS KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' DU'SRA' KHATT

1 Paulus kí taraf se, jo us zindagí ke wa'de ke muwáfíq jo Masíh Yisú' men hai, Khudá kí marzi se Masíh Yisú' ká rasúl hai, 2 piyáre farzand Tímuthiyus ke nám. Fazl, rahm, aur itmínán, Khudá Báp aur hamáre Khudáwand Masíh

Yisú' kí taraf se tujhe hásil hotá rahe.

3 Jis Khudá kí 'ibádat main sáf dil se bápádádá ke taur par kartá hún, us ká shukr hai kí apní du'áon men bilánága tujhe yád rakhtá hún; 4 aur tore ánsuon ko yád karke rát

din teri muláqat ká mushtáq rahtá hún, táki khushí men bhar jáun; 5 aur mujhe terá wuh beriyá imán yád diláya gayá hai, jo pahle teri ná-ni Lois, aur teri mán Yúnike rakhtí thí, aur mujhe yaqín hai, ki tú bhí rakhtá hai. 6 Isí sabab se main tujhe yád dilátá hún, kí tú Khudá kí us ní'mat ko chamká de, jo mere háth rakhne ke bá'is tujhe hásil hai. 7 Kyúнки Khudá ne hamen dahshat kí rúh nahín, balki qudrat, aur mahabbat, aur tarbiyat kí rúh dí hai. 8 Pas hamáre Khudáwand kí gawáhi dene se, aur mujh se jo us ká qaidí hún, sharm na kar; balki Khudá kí qudrat ke muwáfiq khushkhabarí kí khátir mere sáth dukh úthá, 9 jis ne hamen naját dí, aur pák buláwe se buláya, hamáre kámon ke muwáfiq nahín, balki apne kháss iráde, aur us fazl ke muwáfiq jo Masíh Yisú' men ham par azal se huá; 10 magar ab hamáre Munjí Masíh Yisú' ke zuhúr se záhír huá, jis ne maut ko nest, aur zindagí aur baqá ko us khushkhabarí ke wasíle se raushan kar diyá, 11 jis ke liye main manádí karnewálá, aur rasúl, aur ustád muqarrar huá. 12 Isí bá'is se main yih dukh bhí úthátá hún; lekin sharmátá nahín; kyúнки jis ká main ne yaqín kiyá hai use jántá hún; aur mujhe yaqín hai ki wuh merí amánat kí us dín tak hifázat kar saktá hai. 13 Jo sahíh báten tú ne mujh se sunín, us imán aur mahabbat ke sáth jo Masíh Yisú' men hai, un ká kháka yád rakh. 14 Rúhu'l Quds ke wasíle se jo ham men basá huá hai, is achchhi amánat kí hifázat kar.

15 Tú yih jántá hai, ki A'siya ke sab log mujh se phír gaye, jin men se Fúgilus aur Hirmugines hain. 16 Khudáwand Unesifurus ke gharáne par rahm kare, kyúнки us ne bahut daf'a mujhe tázadam kiyá, aur merí qaid se sharminda na huá; 17 balki jab wuh Romá men áya, to koshish se talásh karke mujh se milá; 18 (Khudáwand use yih bakhshe, ki us dín us par Khudáwand ká rahm ho;) aur us ne Ifisus men jo jo khidmaten kín, tú unhen khúb jántá hai.

2 Pas, ai mere farzand, tú us fazl se jo Masíh Yisú' men hai mazbút ban. 2 Aur jo báten tú ne bahut se gawáhon ke sámné mujh

se suní hain, un ko aise diyánatdár ádmíon ke supurd kar, jo auron ko bhí síkháne ke qábil hon. 3 Masíh Yisú' ke achchhe sipáhi kí tarah mere sáth dukh úthá. 4 Koí sipáhi jab lafái ko játá hai apne ap ko dunyá ke mu'ámalon men nahín phansátá, táki apne bhartí karnewále ko khush kare. 5 Dangal men muqábala karnewálá bhí, agar us ne báqá'ida muqábala na kiyá ho, to sihrá nahín pátá. 6 Jo kisan mihnát kartá hai, paidáwar ká hissa pahle usí ko milná cháhiye. 7 Jo main kahtá hún us par gaur kar; kyúнки Khudáwand tujhe sári báton kí samajh degá. 8 Yisú' Masíh ko yád rakh, jo murdon men se jí úthá hai, aur Dáúd kí nasl se hai, merí us khushkhabarí ke muwáfiq. 9 jis ke liye main badkár kí tarah dukh úthátá hún, yahán tak ki qaid hún; magar Khudá ká kalám qaid nahín. 10 Isí sabab se main barguzida logon kí khátir sab kuchh sahtá hún, táki wuh bhí us naját ko jo Masíh Yisú' men hai, abadí jalál samet hásil karen. 11 Yih bát sach hai, ki Jab ham us ke sáth mar gaye, to us ke sáth jenge bhí: 12 agar ham dukh sahenge, to us ke sáth bádsháhi bhí karenge; agar ham us ká inkár karenge, to wuh bhí hamará inkár karega; 13 agar ham bewafá ho jáenge, taubhi wuh wafádár rahega, kyúнки wuh ap apná inkár nahín kar saktá.

14 Yih báten unhen yád dilá, aur Khudáwand ke sámné tákid kar, ki lafzí takrár na karen, jis se kuchh hásil nahín, balki sunnewále bigar játe hain. 15 Apne ap ko Khudá ke sámné maqbúl, aur aise kám karnewále kí tarah pesh karne kí koshish kar, jis ko sharminda honá na pare, aur jo haqq ke kalám ko durustí se kám men látá ho. 16 Lekin behúda bakwás se parhez kar, kyúнки aise shakhs aur bhí bedíní men taraqqí karenge, 17 aur un ká kalám ákila kí tarah khátá chalá jáega; Humi-nayus aur Filetus un hí men se hain: 18 wuh yih kahkar kí qiyámat ho chukí hai, haqq se gumráh ho gaye hain, aur ba'z ká imán bigarte hain. 19 Táham Khudá kí mazbút bunyád qáim rahtí hai, aur us par yih muhr hai, ki Khudáwand apnon ko pahchántá hai: aur, Jo koí Khudá-

wand ká nám letá hai, nárásti se báz rahe. 20 Bare ghar men na sirf sone chándi hí ke bartan hote hain, balki lakṛ aur miṭṭi ke bhí; ba'z 'izzat aur ba'z zillat ke liye. 21 Pas jo koí in se 'aláhida hokar apne taín pák karegá, wuh 'izzat ká bartan, aur muqaddas banegá, aur Málik ke kám ke láiq, aur har nek kám ke liye taiyár hogá. 22 Jawání ki khwáhishon se bhág, aur jo pák dil ke sáth Khudáwand se du'á mángte hain, un ke sáth rástbázi, aur imán, aur mahabbat, aur sulh ká talib ho. 23 Lekin bewuqúfi aur nádání ki hujjaton se kanára kar, kyúunki tú jántá hai ki un se jhagṛe paidá hote hain. 24 Aur munásib nahín, ki Khudáwand ká banda jhagṛá kare, balki sab ke sáth narmi kare, aur ta'lím dene ke láiq, aur burdbár ho, 25 aur mukhálifon ko halími se tádiḅ kare; sháyad Khudá unhen tauba kí taufiq baḅshe, táki wuh haqq ko pahcháne, 26 aur Khudáwand ke bande ke háth se Khudá kí marzi ke asir hokar, Iblís ke phande se chhúten.

3 Lekin yih ján rakh, ki ákhir zamáne men bure din áenge. 2 Kyúunki ádmi khudgaraz, zardost, shekhíbaz, magrúr, badgo, mán báp ke náfarmán, náshukr, nápak, 3 taba'í mahabbat se khálf, sangdil, tuhmat lagánewále, bezabt, tundmizáj, neki ke dushman, 4 dagábáz, qhíth, ghamand karnewále, Khudá kí nisbat 'aish o 'ishrat ko ziyáda dostrakhnewále honge; 5 wuh dín-dári kí waza' to rakkhenge, magar us ke asar ko qubúl na karenge; aisone se bhí kanára karná. 6 In hí men se wuh log hain, jo gharon men dabe pánw ghus áte hain, aur un chhachhorí 'auraton ko qábú men kar lete hain, jo gunáhon men dabi hui hain, aur tarah tarah kí khwáhishon ke bas men hain; 7 aur hamisha ta'lím páti rahti hain, magar haqq kí pahchán tak kabhi nahín pahunchtín. 8 Aur jis tarah ki Yannes aur Yambres ne Músá kí mukhálafat kí thi, isi tarah yih log bhí haqq kí mukhálafat karte hain. Yih aise ádmi hain, jin kí 'aql bigṛi hui hai, aur wuh imán ke i'tibár se námaqbul hain. 9 Magar is se ziyáda na baḅ sakege, is wáste ki in kí nádání sab ádmon par zahir ho

jáegi, jaise un kí bhí ho gayi thi. 10 Lekin tú ne ta'lím, cháli chalan. iráde, imán, tahammul, mahabbat, sabr, satáe jáne, aur dukh uṭháne men meri pairawí kí; 11 ya'ní aise dukhon men, jo Antákiya aur Ikníyum aur Lustra men mujh par pare, aur aur dukhon men bhí jo main ne uṭháe hain, magar Khudáwand ne mujhe un sab se chhurá liya. 12 Balki jitne Masíh Yisú' men dindári ke sáth zindagi guzárná cháhte hain, wuh sab satáe jáenge. 13 Aur bure aur dhokebáz ádmi fareb dete aur fareb kháte hue bigarte chale jáenge. 14 Magar tú un báton par jo tú ne síkhi thin, aur jin ká yaqín tujhe diláyá gayá thá, yih jánkar qáim rah, ki tú ne unhen kin logon se síkhá thá; 15 aur tú bachpan se un pák nawishton se wáqif hai, jo tujhe Masíh Yisú' par imán láne se naját hásil karne ke liye dánái baḅsh sakte hain. 16 Har ek sahífa jo Khudá ke ilhám se hai, ta'lím, aur ilzám, aur isláh, aur rástbázi men tarbiyat karne ke liye fáidamand bhí hai; 17 táki mard i Khudá kámil bane, aur har ek nek kám ke liye bi'lkull taiyár ho jáe.

4 Khudá aur Masíh Yisú' ko jo zindon aur murdon kí 'adálat karegá, gawáh karke, aur us ke zuhúr aur bádsháhat ko yád dilákar main tujhe tákid kartá hun, 2 ki tú kalám kí manádi kar; waqt aur bewaqt musta'idd rah; har tarah ke tahammul aur ta'lím ke sáth samjhá de, aur malámat aur nasíhat kar. 3 Kyúunki aisa waqt áegá, ki log sahíh ta'lím kí bardásh na karenge, balki kánon kí khujli ke bá'is apni apni khwáhishon ke muwáfiq bahut se ustád kar lenge; 4 aur apne kánon ko haqq kí taraf se pherkar, kahániyon par mutawajjih honge. 5 Magar tú sári báton men hoshyár rah; dukh uṭhá; bashárat ká kám anjám de; apni khidmat ko purá kar. 6 Kyúunki main ab qurbán ho rahá hun, aur mere kúch ká waqt á pahunchá hai. 7 Main achchhi kushti lar chuká, main ne dauṛ ko khatm kar liya, main ne imán ko mahfúz rakkhá. 8 A'yanda ke liye mere wáste rástbázi ká wuh táj rakkhá húa hai, jo 'ádil munsif, ya'ní Khudáwand, mujhe us din degá; aur

sirf mujhe hi nahin, balki un sab ko bhi, jo us ke zuhur ke arzemand hon.

9 Mere pas jald aane ki koshish kar: 10 Kyunki Demas ne is maujuda jahan ko pasand karke mujhe chhor diya, aur Thissalunike ko chala gaya, aur Kreskens Galatiya ko, aur Titus Dalmatiya ko. 11 Sirf Luka mere pas hai. Marqus ko sath lekar a ja; kyunki khidmat ke liye wuh mere kam ka hai. 12 Tikhikus ko main ne Iesus bhej diya hai. 13 Jo choga main Troas mein Karpus ke han chhor aya hun, jab tu aye, to wuh, aur kitaben, khas kar raqq ke tumar, leta ayo. 14 Sikandar thathere ne mujh se bahut buraiyan kin: Khudawand use us ke kamon ke muwafiq badla dega. 15 Us se tu bhi khabardar rah: kyunki us ne hamari baton ki bari mukhalafat ki. 16 Meri pahli jawabdih ke waqt kisi ne mera sath na diya, balki sab ne

mujhe chhor diya: kash ki unhen is ka hisab dena na pare. 17 Magar Khudawand mera madadgar tha, aur us ne mujhe taqat bakhshi, taki meri marifat paigam ki puri manadi ho jae, aur sab gairqaumen sun len; aur main sher ke munh se chhuraya gaya. 18 Khudawand mujhe har ek bure kam se chhuraega, aur apni asmani badshahat mein sahih salamat pahuncha dega; us ki tamjid abadu'l abad hoti rahe. A'min.

19 Priska aur Akwila se, aur Onesifurus ke khandan se salam kah. 20 Irastus Kurinthus mein raha; aur Trufimus ko main ne Miletus mein bimar chhori. 21 Jaron se pahle mere pas a jane ki koshish kar. Yubulus, aur Pudens, aur Linus, aur Klaudiya, aur aur sare bhai tujhe salam kahte hain.

22 Khudawand teri ruh ke sath rahe. Tum par fazi hota rahe.

TITUS KE NA'M

PAULUS RASUL KA' KHATT

1 Paulus ki taraf se, jo Khuda ka banda aur Yisus Masih ka rasul hai, (Khuda ke barguzidon ke iman, aur us haqq ki pahchan ke mutabiq, jo dindari ke muwafiq hai, 2 us hamesha ki zindagi ki ummed par, jis ka wa'da azal se Khuda ne kiya hai, jo juth nahin bol sakti, 3 aur us ne munasib waqton par apne kalam ko us paigam mein zahir kiya, jo hamare Munji Khuda ke hukm ke mutabiq mere supurd hua,) 4 iman ki shirkat ke ru se sachche farzand Titus ke nam. Fazi aur itminan Khuda Bap aur hamare Munji Masih Yisus ki taraf se tujhe hasil hota rahe.

5 Main ne tujhe Krete mein is liye chhori tha, ki tu baqi rahi hui baton ko durust kare; aur mere hukm ke mutabiq shahr ba shahr aise buzurgon ko muqarrar kare, 6 jo beilzam, aur ek ek biwi ke shauhar hon, aur un ke bachche

imandar, aur badchalni aur sarkashi ke ilzam se pak hon; 7 kyunki nigaban ko Khuda ka mukhtar hone ki wajh se beilzam hona chahiye; na khudrae ho, na gussawar; na nashe mein gul machanewala, na mar pit karnewala; aur na najaz nafa ka lalchi; 8 balki musafirparwar, khairdost, muttqi, munsifmizaj, pak, aur zabt karnewala ho; 9 aur iman ke kalam par, jo is ta'lim ke muwafiq hai, qaim ho, taki sahih ta'lim ke sath nasihat bhi kar sake, aur mukhalifon ko qail bhi kar sake.

10 Kyunki bahut se log sarkash, aur behudago, aur dagabaz hain, khas kar makhtunon mein se; 11 in ka munh band karna chahiye; yih log najaz nafa ki khafir nashaista bateg sikhakar ghar ke ghar tabah kar dete hain. 12 Un hi mein se ek shakhs ne kaha hai, jo khas un ka nabi tha, ki Krete hamesha juthhe, muzi janwar, ahadi khatu hote hain.

13 Yih gawáhi sach hai; pas unhen sáht malámat kiyá kar, táki un ká imán durust ho jáe, 14 aur wuh Yahúdiyon kī kahániyon aur un ádmíon ke hukmon par tawajjuh na karen, jo haqq se gumráh hote hain. 15 Pák logon ke liye sab chízen pák hain; magar gunáhlúda aur beímán logon ke liye kuchh bhí pák nahin balki un kī 'aql aur dil donon gunáhlúda hain. 16 Wuh Khudá kī pahchán ká da'wá to karte hain, magar apne kámon se us ká inkár karte hain, kyúnci wuh makrúh aur náfarmán hain, aur kisi nek kám ke qábil nahin.

2 Lekin tú wuh báten bayán kar, jo sahíh ta'ím ke munásib hain; 2 ya'ní yih kī búrhe mard parhezgár, sanjída, aur muttaqí hon, aur un ká imán, aur mahabbat, aur sabr sahíh ho. 3 Isí tarah búrhí 'auraton kī bhí waza' muqaddason kī sí ho; tuhmat lagánewálí, aur ziyáda mai píne men mubtalá na hon, balki achchhi báten sikhánewálí hon; 4 táki jawán 'auraton ko sikháen, ki apne shauharon ko piyár karen, bachchon ko piyár karen, 5 aur muttaqí, aur pákdáman, aur ghar ká kárbár karnewálí aur mihrbán hon, aur apne apne shauharon ke tábi' rahen, táki Khudá ká kalám badnám na ho. 6 Jawán ádmíon ko bhí isí tarah nasíhat kar, ki muttaqí banen. 7 Sári báton men apne áp ko nek kámon ká namúna baná. Terí ta'ím men safái, aur sanjídagi, 8 aur aisí sihhatkalámí pái jáe, jo malámat ke láiq na ho; táki mukhálíf ham par 'aib lagáne kī koí wajh na pákar sharminda ho jáe. 9 Naukaron ko nasíhat kar, ki apne málíkon ke tábi' rahen, aur sab báton men unhen khush rakkhen; aur un ke hukm se kuchh inkár na karen; 10 chorí chálákí na karen; balki har tarah kī diyánatdári achchhi tarah záhir karen; táki un se har bát men hamáre Munjí Khudá kī ta'ím ko raunaq ho. 11 Kyúnci Khudá ká wuh fazl záhir huá hai, jo sáre ádmíon kī naját ká bá'is hai, 12 aur hamen tarbiyat detá hai, táki bedíni aur dunyawí khwá-hishon ká inkár karke, is maujúda jahán men parhezgári, aur rást-

bázi, aur dindári ke sáth zindagi guzáren; 13 aur us mubáarak um-med, ya'ní apne buzurg Khudá aur Munjí Yisú' Masíh ke jalál ke záhir hone ke muntazir rahen; 14 jis ne apne áp ko hamáre wáste de diyá, táki fídyá hokar hamen har tarah kī bedíni se chhurá le, aur pák karke apní kháss milkíyat ke liye ek aisí ummat banáe, jo nek kámon men sargarm ho.

15 Púre íkhtiyár ke sáth yih báten kah, aur nasíhat de, aur malámat kar. Koí terí haqárat na karne páe.

3 Un ko yád dilá, ki hákimon aur íkhtiyárwálon ke tábi' rahen, aur un ká hukm mánen; aur har nek kám ke liye musta'idd rahen; 2 kisi kī badgoí na karen; takrári na hon; balki narmmizáj hon, aur sab ádmíon ke sáth kamál halímí se pesh áen. 3 Kyúnci ham bhí pahle nádán, náfarmán, fareb khánewále, aur rang ba rang kī khwáhishon, aur 'aish 'ishrat ke bande the; aur badkhwáhi aur hasad men zindagi guzáarte the; nafrat ke láiq the, aur ápas men kína rakhte the. 4 Magar jab hamáre Munjí Khudá kī mihrbáni, aur insán ke sáth us kī ulfat záhir húi; 5 to us ne ham ko naját dí, magar rástbázi ke kámon ke sabab nahin, jo ham ne khud kiye, balki apní rahmat ke mutábíq nayí paidáish ke gusl aur Rúhu'l Quds ke hamen nayá banáne ke wasíle se, 6 jise us ne hamáre Munjí Yisú' Masíh kī ma'rifat ham par ifrát se názil kiyá; 7 táki ham us ke fazl se rástbáz tháhrkar, hamesha kī zindagi kī ummed ke mutábíq wáris banen. 8 Yih bát sach hai, aur main cháhtá hun, ki tú in báton ká yaqíni taur se da'wá kare; táki jinhon ne Khudá ká yaqín kiyá hai, wuh achchhe kámon men lage rahne ká khayál rakkhen. Yih báten bhalí aur ádmíon ke wáste fáidamand hain. 9 Magar bewuqúfi kī hujaton, aur nasabnámon, aur jhagron, aur un laráiyon se jo sharí'at kī bábat hon, parhez kar, is liye ki yih láhásil aur befáida hain. 10 Ek do bár nasíhat karke bid'atí shakhs se kanára kar, 11 yih jáncar kī aisá shakhs bargashta ho gayá hai, aur apne áp ko mujrim tháhrákar gunáh kartá rahtá hai.

12 Jab main tere pás Artimás yá Tukhikus ko bhejūn, to mere pás Nikupulis āne kī koshish karnā: kyūnki main ne wahīn jārá kātne ká qasd kar liyá hai. 13 Zenás 'ālim i shara' aur Apullos ko koshish karke rawāna kar de, is taur par kī un ko kisī chīz kī hājat na

rahe; 14 aur hamāre log bhī zarūraton ko rafa' karne ke liye achchhe kāmōn meñ lage rahnā sīkhen, tākī bephal na rahen.

15 Mere sab sāthī tujhe salām kah-te hain. Jo imān ke rū se hamen 'azīz rakhte hain, un se salām kah.

Tum sab par fazl hotā rahe.

FILEMON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Paulus kī taraf se, jo Masīh Yisū' ká qaidī hai, aur bhāī Tīmuthiyus kī taraf se, apne 'azīz aur hamkhidmat Filemon, 2 aur bahin Affiya, aur apne hamsipāh Arkhippus, aur Filemon ke ghar kī kalisiyā ke nām. 3 Fazl aur itmīnān hamāre Bāp Khudā, aur Khudāwand Yisū' Masīh kī taraf se tumhen hāsīl hotā rahe.

4 Main terī us mahabbat ká aur imān ká hāl sunkar jo sāre muqaddason ke sāth, aur Khudāwand Yisū' par hai, 5 hamesha apne Khudā ká shukr kartā hūn, aur apnī du'āon meñ tujhe yād kartā hūn, 6 tākī tere imān kī shīrākat tumhārī har khūbī kī pahchān meñ Masīh ke wāste muassir ho. 7 Kyūnki, aī bhāī, mujhe terī mahabbat se bahut khushī aur tasallī hūī; is liye kī tere sabab se muqaddason ke dil tāza hue hain.

8 Pas agarchi mujhe Masīh meñ barī dilerī to hai, kī tujhe munāsib hukm dūn; 9 magar mujhe yih ziyāda pasand hai, kī main būrā Paulus, balki is waqt Masīh Yisū' ká qaidī bhī hokar, mahabbat kī rāh se iltimās karūn. 10 So apne farzand Unesimus kī bābat, jo qaid kī hālat meñ mujh se paidā hūā, tujh se iltimās kartā hūn. 11 Pahle to wuh kuchh tere kām ká na thā, magar ab tere aur mere donon ke kām ká hai; 12 khud usī ko, yā'nī apne kaleje ke tukre ko, main ne tere pás wāpas bhejā hai. 13 Us ko main apne hī pás rakhnā chāhtā thā, tākī terī taraf se is qaid meñ, jo khushkhabarī ke bā'is hai, merī khidmat kare. 14 Lekin terī marzī

ke bagair main ne kuchh karnā na chāhā, tākī terā nek kām lāchārī se nahīn, balki khushī se ho. 15 Kyūnki mumkin hai kī wuh tujh se is liye thori der ke wāste judā hūā ho, kī hamesha tere pás rahe; 16 magar ab se gulām kī tarah nahīn, balki gulām se bihtar hokar, yā'nī aise bhāī kī tarah rahe, jo jism meñ bhī aur Khudāwand meñ bhī merā nihāyat 'azīz ho, aur terā is se bhī kahīn ziyāda. 17 Pas agar tū mujhe sharīk jāntā hai, to use is tarah qubūl karnā jis tarah mujhe. 18 Aur agar us ne terā kuchh nuqsān kiyā hai, yā us par terā kuchh ātā hai, to wuh mere nām likh le; 19 main Paulus apne hāth se likhtā hūn, kī khud adā karūngā; aur is ke kahne kī kuchh hājat nahīn, kī merā qarz jo tujh par hai, wuh tū khud hai. 20 Aī bhāī, main chāhtā hūn, kī mujhe terī taraf se Khudāwand meñ khushī hāsīl ho: Masīh meñ mere dil ko tāza kar. 21 Main terī farmānbardārī ká yaqīn karke tujhe likhtā hūn, aur jāntā hūn kī jo kuchh main kahtā hūn, tū us se bhī ziyāda karegā. 22 Is ke siwā, mere liye thahrne kī jagah taiyār kar; kyūnki mujhe ummed hai, kī main tumhārī du'āon ke wasīle se tumhen bakhshā jāūngā.

23 Ipafrās jo Masīh Yisū' meñ mere sāth qaid hai, 24 aur Marqus aur Aristarkhus, aur Demās, aur Lūqā, jo mere hamkhidmat hain, tujhe salām kahte hain.

25 Hamāre Khudāwand Yisū' Masīh ká fazl tumhārī ruh par hotā rahe. A'mīn.

‘IBRA’NĪ’ŌN KE NA’M KA’ KHATT

1 Agle zamāne men Khudā ne bāpdādā se hissa ba hissa aur tarah ba tarah nabīon kī ma’rifat kalām karke, 2 is zamāne ke ākhir men ham se Beṭe kī ma’rifat kalām kiyā, jise us ne sārī chizon kā wāris thahrāyā, aur jis ke wasīle se us ne ‘ālam bhī paidā kiye; 3 wuh us ke jalāl kā partau, aur us kī zāt kā naqsh hokar, sab chizon ko apnī qudrat ke kalām se sambhāltā hai; wuh gunāhon ko dhokar ‘ālam i bālā par Kibriyā kī dahinī taraf jā baithā; 4 aur firishton se isī qadr buzurg ho gayā, jis qadr us ne mirās men un se afzal nām pāyā. 5 Kyūnki firishton men se us ne kab kisī se kahā, ki

Tū merā Beṭā hai,
A’j tū mujh se paidā huā?

Aur phir yih, ki
Main us kā Bāp hūngā,
Aur wuh merā Beṭā hogā?

6 Aur jab pahlauṭhe ko dunyā men phir lātā hai, to kahtā hai, ki Khudā ke sab firishte use sijda karen. 7 Aur firishton kī bābat yih kahtā hai, ki
Wuh apne firishton ko hawāen,
Aur apne khādimon ko āg ke shu’le banātā hai:

8 Magar Beṭe kī bābat kahtā hai, ki

Ai Khudā, terā takht abadu’l
ābād rahegā;
Aur terī bādshāhat kā ‘asā rāstī
kā ‘asā hai.

9 Tū ne rāstbāzī se mahabbat,
aur badkāri se ‘adāwat rak-
khī;

Isī sabab se Khudā, ya’nī tere
Khudā ne khushī ke tel se,
Tere sāthiyon kī banisbat tujhe
ziyāda masah kiyā.

10 Aur yih, ki
Ai Khudāwānd, tū ne ibtidā men
zamīn kī neo dālī,
Aur āsmān tere hāth kī kārīgārī
hain:

11 Wah nest ho jāenge; magar
tū baqī rahegā:

Aur wuh sab poshāk kī mānind
purāne ho jāenge:

12 Tū unhen chādar kī tarah lapete-
gā,

Aur wuh poshāk kī tarah badal
jāenge:

Magar tū wuhī hai,

Aur tere baras khatm na honge.

13 Lekin us ne firishton men se kisī
ke bāre men kab kahā, ki

Tū merī dahinī taraf baith,

Jab tak main tere dushmanon ko
tere pānwon tale kī chaukī na
kar dūn?

14 Kyā wuh sab khidmatguzār rūh-
en nahīn, jo najāt kī mirās pāne-
wālon kī khātir khidmat ko bhejī
jātī hain?

2 Is liye jo bāten ham ne sunīn,
un par aur bhī dil lagākar gaur
karnā chāhiye, tāki bahkar un
se dūr na chale jāen. 2 Kyūnki jo
kalām firishton kī ma’rifat farmāyā
gayā thā, jab wuh qāim rahā, aur
har qusūr aur nāfarmānī kā thīk thīk
badla milā: 3 to itnī barī najāt se
gāfil rahkar ham kyūnkar bach sakte
hain? jis kā bayān pahle Khudāwānd
ke wasīle se huā, aur sunnewālon se
hamen pāya e subūt ko pahunchā;
4 aur sāth hī Khudā bhī apnī marzī
ke muwāfiq, nishānon, aur ‘ajīb
kāmon, aur tarah tarah ke mu’jizon,
aur Rūhu’l Quds kī ni’maton ke
zarī’e se us kī gawāhī detā rahā.

5 Us ne us ānewāle jahān ko, jis
kā ham zikr karte hain, firishton ke
tābī’ nahīn kiyā. 6 Balki kisī ne kisī
mauqa’ par yih bayān kiyā hai, ki

Insān kyā chiz hai, jo tū us kā
khayāl kartā hai?

Yā ādamzād kyā hai, jo tū us par
nigāh kartā hai?

7 Tū ne use firishton se kuchh hī
kam kiyā;

Tū ne us par jalāl aur ‘izzat kā
tāj rakkhā.

Aur apne hāthon ke kāmon par
use iḥtiyār bakhshā;

8 Tú ne sab chízen tábi' karke us ke pánwon tale kar dí haiñ.

Pas jis sūrat men us ne sab chízen us ke tábi' kar díñ, to us ne koī chíz aisí na chhoī, jo us ke tábi' na kí ho. Magar ham ab tak sab chízen us ke tábi' nahín dekhte. 9 Albatta us ko dekhte haiñ, jo firishton se kuchh hí kam kyá gayá, ya'ní Yisú' ko, kí maut ká dukh sahne ke sabab jalál aur 'izzat ká táj use pahináyá gayá hai, táki Khudá ke fazl se wuh har ek ádmí ke liye maut ká maza chakkhe. 10 Kyúñki jis ke liye sab chízen haiñ, aur jis ke wasíle se sab chízen haiñ, us ko yihí munásib thá, kí jab bahut se beton ko jalál men dákhil kare, to un kí naját ke bání ko dukhon ke zarí'e se kámil kar le. 11 Is liye kí pák karnewálá aur pák honewále sab ek hí asl se haiñ: isí bá'is wuh unhen bhái kahne se nahín sharmátá. 12 Chunánchi kahtá hai, kí

Terá nám main apne bháiyon se bayán karúngá,

Kalísiyá men terí hamd ke gít gaúngá.

13 Aur phír yih, kí Main us par bharosá rakkhúngá. Aur phír yih, kí Dekh, main un lañkon samet jinhen Khudá ne mujhe diyá. 14 Pas jis sūrat men kí lañke khún aur gosht men sharík haiñ, to wuh khud bhí un kí tarah un men sharík huá; táki maut ke wasíle se us ko jise maut par qudrat hásil thi, ya'ní Iblís ko, tabáh kar de; 15 aur jo 'umr bhar maut ke dar se gulámi men giriftár rahe, unhen chhurá le. 16 Kyúñki wáqi' men wuh firishton ká nahín, balkí Ibráhím kí nasl ká sáth detá hai. 17 Pas us ko sab báton men apne bháiyon kí mánind banná lázim huá; táki ummat ke gunáhon ká kaffára dene ke wáste, un báton men jo Khudá se 'iláqa rakhti haiñ, ek rahmdil aur diyánatdár sardár káhin bane. 18 Kyúñki jis sūrat men us ne khud hí ázmáish kí hálát men dukh utháiyá, to wuh un kí bhí madad kar saktá hai, jin kí ázmáish hotí hai.

3 Pas, ai pák bháiyó, tum jo ásmání buláwe men sharík ho, us Rasúl aur Sardár Káhin Yisú' par gaur karo, jis ká ham iqrár karte haiñ; 2 jo apne muqarrar karnewále ke haqq men diyánatdár

thá, jis tarah kí Músá us ke sáre ghar men thá. 3 Kyúñki wuh Músá se is qadr ziyáda 'izzat ke láiq samjhá gayá, jis qadr ghar ká banánewálá ghar se ziyáda 'izzatdár hotá hai. 4 Chunánchi har ek ghar ká koī na koī banánewálá hotá hai, magar jis ne sab chízen banáñ, wuh Khudá hai. 5 Músá to us ke sáre ghar men khádim kí tarah diyánatdár rahá, táki áyanda bayán honewáli báton kí gawáhi de; 6 lekin Masíh bete kí tarah us ke ghar ká mukhtár hai, aur us ká ghar ham haiñ, basharte kí apní díleri aur ummed ká fakhr ákhir tak mazbutí se qáim rakkhen. 7 Pas jis tarah kí Rúhu'l Quds farmátá hai,

Agar áj tum us kí áwáz suno,

8 To apne dilon ko sakht na karo, jis tarah kí gussa dílane ke waqt

A'zmáish ke dín jangál men kiyá thá;

9 Jahán tumháre bápádá ne mujhe jáñchá aur ázmáyá, Aur chálís baras tak mere kám dekhe.

10 Isí liye main us pusht se náráz huá, Aur kahá, kí In ke dil hamesha gumráh hote rahte haiñ; Aur inhon ne merí ráhon ko nahín pahcháñá;

11 Chunánchi main ne apne' gázab men qasam khái, Kí yih mere árám men dákhil na hone páenge.

12 Ai bháiyó, khabardár, tum men se kisí ká aisá burá aur beímán dí na ho, jo zinda Khudá se phír jáe: 13 balkí jis roz tak A'j ká dín kahá játá hai, har roz ápas men nasíhat kiyá karo, táki tum men se koī gunáh ke fareb men ákar sakhtdí na ho jáe: 14 kyúñki ham Masíh men sharík hue haiñ, basharte kí apne ibtidái bharose par ákhir tak mazbutí se qáim raheñ: 15 chunánchi kahá játá hai, kí

Agar áj tum us kí áwáz suno,

To apne dilon ko sakht na karo, jis tarah kí gussa dílane ke waqt kiyá thá.

16 Kin logon ne áwáz sunkar gussa dílayá? kyá un sab ne nahín, jo Músá ke wasíle Misr se nikle the? 17 Aur wuh kin logon se chálís baras tak náráz rahá? Kyá un se nahín,

jinhon ne gunáh kiyá, aur un kí hāshen biyābān men parī rahīn? 18 Aur kin kí bābat us ne qasam khāi, ki wuh mere āram men dākhil nā hone pāenge, siwā un ke jinhon ne nāfarmānī kí? 19 Garaz ham dekhte hain, ki wuh beīmānī ke sabab dākhil na ho sake.

4 Pas jab us ke āram men dākhil hone kā wa‘da bāqī hai, to hamen dārnā chāhiye, aisā na ho ki tum men se koī rahā huā ma‘lūm ho. 2 Kyūnki hamen bhī un hī kí tarah khushkhabarī sunāī gayī. Lekin sune hue kalām ne un ko is liye kuchh fāida na diyā, ki sunnewālon ke dilon men imān ke sāth na baiṭhā. 3 Aur ham jo imān lāe, us āram men dākhil hote hain, jis tarah us ne kahā, ki

Main ne apne gazab men qasam khāi,

Ki yih mere āram men dākhil na hone pāenge :

go binā e ‘ālam ke waqt us ke kām ho chuke the. 4 Chunānchī us ne sātwen dīn kí bābat kisī mauqa‘ par is tarah kahā hai, ki Khudā ne apne sāre kāmōn ko purā karke sātwen dīn āram kiyā. 5 Aur phir is maqām par yih kahtā hai, ki

Wuh mere āram men dākhil na hone pāenge.

6 Pas jab yih bāt bāqī hai, ki ba‘z us āram men dākhil hon, aur jin ko pahle khushkhabarī sunāī gayī thī, wuh nāfarmānī ke sabab se dākhil na hue; 7 to phir ek khāss dīn ṭhahrākar, itnī muddat ke ba‘d Dāūd kí kitāb men use A‘j kā dīn kahtā hai, jaisā peshtar kahā gayā, ki

Agar āj tum us kí āwāz suno,

To apne dilon ko saḡht na karo.

8 Aur agar Yahoshū‘ ne unhen āram men dākhil kiyā hotā, to wuh us ke ba‘d dūsre dīn kā zikr na kartā.

9 Pas Khudā kí ummat ke liye sabt kā āram bāqī hai. 10 Kyūnki jo us ke āram men dākhil huā, us ne bhī Khudā kí tarah apne kāmōn ko purā karke āram kiyā. 11 Pas āo, ham us āram men dākhil hone kí koshish karen, tāki un kí tarah nāfarmānī karke koī shakhs gir na paye. 12 Kyūnki Khudā kā kalām zinda aur muassir, aur har ek dodhārī talwār se ziyāda tez hai, aur jān aur rūh, aur band band, aur gūde gūde ko judā karke guzar jātā hai,

aur dīl ke khayālon aur irādon ko jānchtā hai. 13 Aur us se mākhil-qāt kí koī chīz chhipī nahīn, balki jis se ham ko kām hai us kí nazarōn men sab chīzen khulī aur beparda hain.

14 Pas jab hamārā ek aisā barā sardār kāhin hai, jo āsmānon se guzar gayā, ya‘nī Khudā kā Betā Yisū‘, to āo, ham apne iqrār par qāim rahen. 15 Kyūnki hamārā aisā sardār kāhin nahīn, jo hamārī kamzorīon men hamārā hamdard na ho sake, balki sārī bāton men hamārī tarah āzmāyā gayā, tāham begunāh rahā. 16 Pas āo, ham fazl ke taḡht ke pās dilerī se chalein, tāki ham par rahm ho, aur wuh fazl hāsīl karen jo zarūrat ke waqt hamārī madad kare.

5 Kyūnki har sardār kāhin ādmīon men se muntakhab hokar ādmīon hī ke liye un bāton ke wāste muqarrar kiyā jātā hai, jo Khudā se ‘ilāqa rakhtī hain, tāki nazren aur gunāhon kí qurbānīān guzrāne: 2 aur wuh nádānon aur gumrahon se narmī ke sāth pesh āne ke qābil hotā hai, is liye ki wuh khud bhī kamzorī men mubtalā rahtā hai; 3 aur isī sabab se us par farz hai, ki gunāhon kí qurbānī jis tarah ummat kí taraf se guzrāne, usī tarah apnī taraf se bhī chārhāe. 4 Aur koī shakhs apne āp yih ‘izzat ikhtiyār nahīn kartā, jab tak Hārūn kí tarah Khudā kí taraf se bulāyā na jāe. 5 Isī tarah Masīh ne bhī sardār kāhin hone kí buzurgī apne taīn nahīn dī, balki usī ne dī, jis ne us se kahā thā, ki

Tū merā Betā hai,

A‘j tū mujh se paidā huā :

6 chunānchī wuh dūsre maqām par bhī kahtā hai, ki

Tū Malik i Sidq ke tarīqe kā

Abad tak kāhin hai.

7 Us ne apnī bashariyat ke dinon men, zor zor se pukārkar aur ānsū bahā bahākar, usī se du‘āen aur ilti-jāen kīn, jo us ke maut se bachā saktā thā, aur khudātarī ke sabab us kí sunī gayī; 8 aur bāwujūd Betā hone ke us ne dukh uṭhā uṭhākar farmānbardārī sīkhī; 9 aur kāmīl bankar apne sab farmānbardāron ke liye abadī najāt kā bā‘is huā; 10 aur use Khudā kí taraf se Malik i Sidq ke tarīqe ke sardār kāhin kā khitāb milā.

11 Is बारे में हमें बहुत सी बातें कहनी हैं, जिन का समझना मुश्किल है, इस लिये कि तुम अच्छा सुनने लगे। 12 Waqt ke khayāl se to tumhen ustād honā chāhiye thā, magar ab is bāt kī hājat hai, ki koi shakhs Khudā ke kalām ke ibtidāi usūl tumhen phir sikhāe; aur sakht gizā kī jagah tumhen dūdh pine kī hājat par gayī. 13 Kyūnki dūdh pite hue ko rāstbāzī ke kalām kā tajriba nahīn hotā, is liye ki wuh bachcha hai. 14 Aur sakht gizā purī ‘umr-wālon ke liye hotī hai, jin ke hawāss kām karte karte nek o bad में im-tiyāz karne ke liye tez ho gaye hain.

6 Pas āo, Masīh kī ta’līm kī ibtidāi bāte chhor kar kamāl kī taraf qadam bahāen, aur murda kāmōn se tauba karne, aur Khudā par imān lāne kī, 2 aur baptismōn, aur hāth rakhne, aur murdōn ke jī ūthne, aur abādī ‘adālat kī ta’līm kī bunyād dōbāra na dālen. 3 Aur Khudā chāhe, to ham yihī karenge. 4 Kyūnki jin logōn ke dil ek bār raushan ho gaye, aur wuh āsmānī bakhshish kā maza chakh chuke, aur Rūhu’l Quds में sharīk ho gaye, 5 aur Khudā ke ‘umda kalām, aur āyanda jahān kī quwwatōn kā zāiqā le chuke, 6 agar wuh bargash-ta ho jāen, to unhen tauba ke liye phir nayā banānā nāmumkin hai, is liye ki wuh Khudā ke Beṭe ko apnī taraf se dōbāra salīb dekar ‘alāniya zalīl karte hain. 7 Kyūnki jo zamīn us bārish kā pānī pf letī hai, jo us par bār bār hotī hai, aur un ke kārāmād sabzī paidā kartī hai, jin kī taraf se us kī kāsht bhī hotī hai, wuh Khudā kī taraf se barakat pātī hai: 8 aur agar jhāriyān aur ūṭkātāre ugātī hai, to nāmaqbul, aur qarīb hai ki la’natī ho, aur us kā anjām jalāyā jānā hai.

9 Lekin, ai ‘azīzo, agarchi ham yih bāte kahte hain, tāham tum-hārī nisbat in se bihtar aur najāt-wālī bāteon kā yaqīn karte hain: 10 is liye ki Khudā beinsāf nahīn, jo tumhāre kām aur us mahabbat ko bhūl jāe, jo tum ne us ke nām ke wāste is tarah zāhir kī, ki muqaddas-ōn kī khidmat kī, aur kar rahe ho. 11 Aur ham is bāt ke ārzūmand hain, ki tum में se har shakhs purī ummed ke wāste ākhīr tak isī

tarah koshish zāhir kartā rahe: 12 tāki tum sust na ho jāo, balki un kī mānind bano, jo imān aur tahammul ke bā’is wa’dōn ke wārīs hote hain.

13 Chunānchī jab Khudā ne Ibrā-hīm se wa’dā karte waqt qasam khāne ke wāste kisi ko apne se barā na pāyā, to apnī hī qasam khākar. 14 kahā, ki Yaqīnan main tujhe barakatōn par barakatōn bakh-shūngā, aur terī aulād ko bahut bahāūngā. 15 Aur is tarah sabr karke us ne wa’dā kī hūi chīz ko hāsīl kiyā. 16 A’dmī to apne se bare kī qasam khāyā karte hain, aur un ke har qaziye kā ākhīrī subūt qasam se hotā hai. 17 Is liye jab Khudā ne chāhā, ki wā’dē ke wārison par āur bhī sāf taur se zāhir kare, ki merā irāda badal nahīn saktā, to qasam ko darmiyān में lāyā: 18 tā-ki do betabdīl chīzōn ke bā’is, jin ke बारे में Khudā kā jhūth bolnā mumkin nahīn, hamārī pukhta taur se diljam’ī ho jāe, jo panāh lene ko is liye dāure hain, ki us ummed ko, jo sāmne rakkhī hūi hai, qabze में lāen; 19 wuh hamārī jān kā aisā langar hai, jo sābit aur qāim rahtā hai, aur parde ke andar tak bhī pahunchtā hai; 20 jahān Yisū’ ha-mesha ke liye Malik i Sidq ke tariqe kā sardār kāhin bankar, hamārī khā-tir peshrau ke taur par dākhil hūā hai.

7 Aur yih Malik i Sidq Shālem kā bādshāh, Khudā Ta’ālā kā kāhin, hamesha kāhin rahtā hai: jab Ibrāhīm bādshāhōn ko qatl karko wāpas atā thā, to isī ne us kā istiqbāl kiyā, aur us ke liye barakat chāhī; 2 isī ko Ibrāhīm ne sab chīzōn kī dahyakī dī; yih awwal to apne nām ke ma’nī ke muwāfiq Rāstbāzī kā Bādshāh hai; aur phir Shālem, ya’nī Sulh, kā bādshāh: 3 yih bebāp, bemāp, benasabnāma hai, na us kī ‘umr kā shurū’, na zindagī kā ākhīr, balki Khudā ke Beṭe ke mus’ābih thahrā.

4 Pas gaur karo ki yih kaisā bu-zurg thā, jis ko qaum ke buzurg Ibrāhīm ne lūṭ ke ‘umda se ‘umda māl kī dahyakī dī. 5 Ab Lewī kī aulād में से जो कानान का ‘uhda pāte hain, un ko hukm hai kī um-mat, ya’nī apne bhāiyōn से, agarchi wuh Ibrāhīm hī kī sulb से paidā hue

hog, shari'at ke mutabiq dahyaki lea; 6 magar jis ka nasab un se juda hai, us ne Ibrahim se dahyaki li, aur jis se wa'de kiye gaye the, us ke liye barakat chahi. 7 Aur is men kalām nahin ki chhotā bare se barakat patā hai. 8 Aur yahan to marnewāle admī dahyaki lete hain, magar wahān wuh letā hai, jis ke haqq men gawāhi dī jāti hai ki zinda hai. 9 Pas ham kah sakte hain ki Lewī ne bhī, jo dahyaki letā hai, Ibrahim ke zari'e se dahyaki dī; 10 is liye ki jis waqt Malik i Sidq ne Ibrahim ka istiqbāl kiya thā, wuh us waqt tak apne bāp ki sulb men thā.

11 Pas agar banī Lewī ki kahānat se kāmiliyat hasil hotī, (kyūnki usī ki mātahtī men ummat ko shari'at milī thī,) to phir kyā hājat thī, ki dūsrā kahin Malik i Sidq ke tariqe kā paidā ho, aur Hārūn ke tariqe kā na ginā jāe? 12 Aur jab kahānat badal gayī, to shari'at kā bhī badalnā zarūr hai; 13 kyūnki jis ki bābat yih bāten kahī jāti hain, wuh dūsrē qabīle men shāmil hai, jis men se kisī ne qurbāngāh ki khidmat nahin ki. 14 Chunānchi zāhir hai, ki hamārā Khudāwand Yahūdāh men se paidā hūā; aur is firqe ke haqq men Mūsā ne kahānat kā kuchh zikr nahin kiya. 15 Aur jab Malik i Sidq ki mānind ek āur aisā kahin paidā honewālā thā, 16 jo jis-mānī ahkām ki shari'at ke muwāfiq nahin, balki gairfānī zindagī ki quwat ke mutabiq muqarrar ho, to hamārā da'wā āur bhī sāf zāhir ho gaya. 17 Kyūnki us ke haqq men yih gawāhi dī gayī hai, ki

Tū Malik i Sidq ke tariqe kā
Abad tak kāhin hai.

18 Garaz pahlā hukm kamzor aur befāida hone ke sabab se mansūkh ho gaya, 19 (kyūnki shari'at ne kisī chiz ko kāmīl nahin kiya), aur us ki jagah ek bihtar ummed rakkhī gayī, jis ke wasīle se ham Khudā ke naz-dīk jā sakte hain. 20 Aur chūnki Masīh kā taqarrur bagair qasam ke na hūā, 21 (kyūnki wuh to bagair qasam ke kāhin muqarrar hūe hain, magar yih qasam ke sāth us ki taraf se hūā, jis ne is ki bābat kahā, ki

Khudāwand ne qasam khāī hai,
aur us se phiregā nahin, ki

Tū abad tak kāhin hai;)

22 isī liye Yisū' ek bihtar 'ahd kā

zāmin thāhrā. 23 Aur chūnki mant ke sabab qāim na rah sakte the, is liye wuh to bahut kāhin muqarrar hūe; 24 magar chūnki yih abad tak qāim rahnewālā hai, is liye is ki kahānat lāzawāl hai. 25 Isī liye jo us ke wasīle se Khudā ke pās āte hain, wuh unhen purī purī najāt de saktā hai, kyūnki wuh un ki shafā'at ke liye hamesha zinda hai.

26 Chunānchi aisā hī sardār kāhin hamāre lāiq bhī thā, jo pāk, aur beriyā, aur bedāg ho, aur gunahgāron se judā, aur āsmānon se baland kiya gaya ho; 27 aur un sardār kāhinon ki mānind is kā muhtāj na ho, ki har roz pahle apne gunāhon aur phir ummat ke gunāhon ke wāste qurbānīān chārhāe; kyūnki ise wuh ek hī bār kar guzrā, jis waqt apne āp ko qurbān kiya. 28 Is liye ki shari'at to kamzor admīon ko sardār kāhin muqarrar kartī hai; magar us qasam kā kalām jo shari'at ke ba'd khāī gayī, us Beṭe ko muqarrar kartā hai, jo hamesha ke liye kāmīl kiya gaya hai.

8 Ab jo bāten ham kah rahe hain, un men se barī bāt yih hai, ki Hamārā aisā sardār kāhin hai, jo āsmānon par Kibriyā ke takht ki dahinī taraf jā baiṭhā, 2 aur maqdis aur us haqīqī khāime kā khādīm hai, jise Khudāwand ne kharā kiya hai, na insān ne. 3 Aur chūnki har sardār kāhin nazren aur qurbānīān guzrāne ke wāste muqarrar hotā hai: is liye zarūr hūā, ki is ke pās bhī guzrāne ko kuchh ho. 4 Aur agar wuh zāmin par hotā, to hargiz kāhin na hotā, is liye ki shari'at ke muwāfiq nazr guzrānewāle maujūd hain, 5 jo āsmānī chizon ki naql aur 'aks ki khidmat karte hain; chunānchi jab Mūsā khāima banāne ko thā, to use yih hidāyat hūī, ki Dekh, jo namūra tujhe pahār par dikhāyā gaya thā, usī ke mutabiq sab chizen banānā. 6 Magar ab us ne is qadr bihtar khidmat pāī, jis qadr us bihtar 'ahd kā darmiyānī thāhrā, jo bihtar wa'don ki bunyād par qāim kiya gaya hai. 7 Kyūnki agar pahlā 'ahd benuqs hotā, to dūsrē ke liye mauqa na dhūndhā jātā. 8 Pas wuh un ke nuqs batākar kahtā hai, ki

Khudāwand farmātā hai, Dekh,
wuh dīn āte hain,

Ki main Isráíl ke gharáne, aur Yahúdáh ke gharáne se ek nayá 'ahd bándhúngá;

9 Yih us 'ahd ki mánind na hogá, jo main ne un ke bápádá se us dín bándhá thá, Jab mulk i Misr se nikál láne ke liye un ká háth pakrá thá; Is wáste ki wuh mere 'ahd par qáim nahín rahe, Aur Khudáwand farmátá hai, ki Main ne un kí taraf kuchh ta-wajjuh na kí.

10 Phir Khudáwand farmátá hai, ki Jo 'ahd Isráíl ke gharáne se Un dinon ke ba'd bándhúngá, wuh yih hai, ki Main apne qánún un ke zihn men dálúngá, Aur un ke dílon par líkhúngá; Aur main un ká Khudá húngá, Aur wuh merí ummat hongé:

11 Aur har shakhs ko apne ham-watan. Aur apne bhái ko yih ta'lim dení na paregi, ki Tú Khudáwand ko pahchán; Kyúнки chhóte se bade tak, sab mujhe ján lenge;

12 Is liye ki main un ki nárástíon par rahm karúngá, Aur un ke gunáhon ko phir kabhí yád na karúngá.

13 Jab us ne nayá 'ahd kahá, to pahle ko puráná thahráyá. Aur jo chíz puráni aur muddat kí ho játi hai, wuh mitne ke qaríb hoti hai.

9 Garaz, pahle 'ahd men bhí 'ibádat ke ahkám the, aur aisá maqdis jo duniyawí thá; 2 ya'ní ek khaíma banáyá gayá thá; agle men chirágdán, aur mez, aur nazr ki rotíyan thín; aur use Pák makán kahte hai. 3 Aur dústre parde ke píchhe wuh khaíma thá, jise Pák-tarín kahte hai; 4 us men sone ká 'údsóz, aur charon taraf sone se mandhá huá 'ahd ká sandúq thá; is men mann se bhará huá ek sone ká martabán, aur phúlá phalá huá Harún ká 'asá, aur 'ahd kí takhtíán thín; 5 aur us ke úpar jalál ke karúbí the, jo kaffáragáh par sáya karíe the: in báton ke mufassal bayán karne ká yih mauqa' nahín. 6 Jab yih chízen is tarah ban chukín, to pahle khaíme men to káhin har waqt dákhil hote, aur 'ibádat ká kám anjám dete hai. 7 Magar

dústre men sirf sardár káhin hí sál bhar men ek bár játá hai; aur bagair khún ke nahín játá; jise apne wáste aur ummat kí bhúl chúk ke wáste guzrántá hai. 8 Is se Rúhu'l Quds ká yih ishára hai, ki jab tak pahlá khaíma khará hai, pák makán kí ráh záhir nahín húi. 9 Wuh khaíma maujúda zamáne ke liye ek misál hai; aur is ke bamújib aisí nazren aur qurbánián guzrání játi thín, jo 'ibádat karnewále ko díl ke ítibár se kámil nahín kar saktín; 10 is liye ki wuh sirf kháne píne, aur tarah tarah ke guslon kí biná par jismáni ahkám hai, jo isláh ke waqt tak muqarrar kiye gaye hai.

11 Lekin jab Masíh áyanda kí achchhí chízon ká sardár káhin ho-kar áyá, to us buzurgtar aur káml-tar khaíme kí ráh se jo háthon ká baná huá, ya'ní is duniyá ká, nahín; 12 aur bakron aur bachhron ká khún lekar nahín, balki apná hí khún lekar, pák makán men ek hí bár dákhil ho gayá, aur abadí khalási karái. 13 Kyúнки jab bakron aur bailon ke khún aur gae kí rákh ná-pákon par chhírke jáne se záhírí pákizagi hasil hoti hai; 14 to Masíh ká khún jis ne apne ap ko azalí Rúh ke wasíle Khudá ke sámné be'aib qurbán kar díyá, tumháre dílon ko murda kámon se kyún na pák karegá, táki zinda Khudá kí 'ibádat karen. 15 Aur isí sabab se wuh naye 'ahd ká darmiyáni hai, táki us maut ke wasíle se jo pahle 'ahd ke waqt ke qusúron kí mu'áfi ke liye húi hai, buláe hue log wa'de ke bamújib abadí mírás ko hasil karen. 16 Ky-úнки jáhán wasíyat hai, wáhan wasíyat karnewále kí maut bhí sábit honí zarúr hai. 17 Is liye ki wasíyat maut ke ba'd hí jári hoti hai, aur jab tak wasíyat karnewálá zinda rahtá hai, us ká íjrá nahín hotá. 18 Isí liye pahlá 'ahd bhí bagair khún ke nahín bándhá gayá. 19 Chu-nánci jab Músá tamám ummat ko shari'at ká har ek hukm suná chuká, to bachhron aur bakron ká khún lekar, páni, aur lál ún, aur zúfá ke sáth, us kitáb aur tamám ummat par chhírak díyá, 20 aur kahá, ki Yih us 'ahd ká khún hai, jis ká hukm Khudá ne tumháre liye díyá hai. 21 Aur isí tarah us ne khaíme aur 'ibádat kí tamám chízon par khún

chhirká. 22 Aur taqriban sári chíz-
en shari‘at ke mutábíq khún se pák
kí játi hain, aur bagair khún baháe
mu‘áfi nahín hotí.

23 Pas zarúr thá, ki ásmání chízon
kí naqlen to in ke wasíle se pák kí
jáen; magar khud ásmání chízen in
se bihtar qurbáníon ke wasíle se.

24 Kyúнки Masíh us háth ke banáe
húe pák makán men dákhil nahín
húa, jo haqíqí pák makán ká namú-
na hai, balki ásmán hí men dákhil
húa; táki ab Khudá ke rúbarú
hamári khátir házir ho: 25 yih na-
hín kí wuh apne ap ko bár bár
qurbán kare, jis tarah kí sardár
káhin pák makán men har sál dúsre
ká khún lekar játa hai; 26 warna
biná e ‘álam se lekar us ko bár bár
dukh úthána zarúr hotá: magar ab
zamánon ke ákhir men ek bár záhír
húa, táki apne ap ko qurbán karne se
gunáh ko mitá de. 27 Aur jis tarah
ádmíon ke liye ek bár marná aur us
ke ba‘d ‘adálat ká honá muqarrar
hai; 28 isí tarah Masíh bhí ek bár
bahut logon ke gunáh útháne ke
liye qurbán hokar, dúsri bár bagair
gunáh ke, naját ke liye un ko dikháí
degá, jo us kí ráh dekhte hain.

10 Kyúнки shari‘at jis men áyan-
da kí achchhi chízon ká ‘aks
hai, aur un chízon kí aslí
súrat nahín, un ek hí tarah kí qurbáni-
on se, jo har sál bilánága guzrání
játi hain, pás ánewálon ko hargiz
kámil nahín kar saktí. 2 Warna un
ká guzránná kyún mauqúf na ho
játa? Is liye kí jab ‘ibádat karnewále
ek bár pák ho játe, to phir un ká dil
unhen gunahgár na thahrátá. 3 Balki
wuh qurbánián sál ba sál gunáhon
ko yád diláti hain. 4 Kyúнки mum-
kin nahín kí baillon aur bakron ká
khún gunáhon ko dúr kare. 5 Isí liye
wuh dunyá men áte waqt kahtá hai, kí

Tú ne qurbáni aur nazr ko pa-
sand ná kiya;

Balki mere liye ek badan taiyár
kiya;

6 Púri sokhtaní qurbániion aur gu-
náh kí qurbániion se tú khush
na húa:

7 Us waqt main ne kahá, kí Dekh
main áya hún,

(Kitáb ke warqon men meri nis-
bat likhá húa hai,)

Táki, ai Khudá, teri marzi púri
karún.

8 U‘par to wuh kahtá hai, kí Na tú
ne qurbániion aur nazron aur púri
sokhtaní qurbániion, aur gunáh kí
qurbániion ko pasand kiya, aur na un
se khush húa; hálánki wuh qurbá-
nián shari‘at ke muwáfíq guzrání
játi hain; 9 aur phir yih kahtá hai,
kí Dekh, main áya hún, táki teri
marzi púri karún; garaz wuh pable
ko mauqúf kartá hai, táki dúsre ko
qáim kare. 10 Usí marzi ke sabab
ham Yisú‘ Masíh ke jism ke ek hí
bár qurbán hone ke wasíle se pák
kiye gaye hain. 11 Aur har ek káhin
to khaje hokar har roz ‘ibádat kartá
hai, aur ek hí tarah kí qurbánián bár
bár guzrántá hai, jo hargiz gunáhon
ko dúr nahín kar saktín: 12 lekin
yih shakhs hamesha ke liye gunáhon
ke wáste ek hí qurbáni guzránkar,
Khudá kí dahiní taraf já baithá;
13 aur usí waqt se muntazir hai, kí
us ke dushman us ke pánwon tale
kí chauki banen; 14 kyúнки us ne
ek hí qurbáni chaháne se un ko ha-
mesha ke liye kámil kar diya hai, jo
pák kiye játe hain. 15 Aur Rúhu‘l
Quds bhí ham ko yihí batátá hai;
kyúнки yih kahne ke ba‘d, kí

16 Khudáwand farmátá hai;

Jo ‘ahd main un dinon ke ba‘d un
se bándhúngá, wuh yih hai, kí
Main apne qánún un ke dilon par
likhúngá,

Aur un ke zihn men dálúngá;

17 phir wuh yih kahtá hai, kí

Un ke gunáhon aur bedíniion ko
phir kabhi yád na karúngá.

18 Aur jab in kí mu‘áfi ho gayí hai,
to phir gunáh kí qurbáni nahín rahí.

19 Pas ai bháiyó, chúnki hamen
Yisú‘ ke khún ke sabab us nayí aur
zinda ráh se pák makán men dákhil
hone kí dilerí hai; 20 jo us ne parde
ya‘ní apne jism men se hokar, ha-
máre wáste makhsús kí hai; 21 aur
chúnki hamára aisá bará káhin hai,
jo Khudá ke ghar ká mukhtár hai;
22 to áo, ham sachche dil aur púre
ímán ke sáth, aur dil ke ilzám ko
dúr karne ke liye dilon par chhín-
te lekar, aur badan ko saf páni se
dhulwákar, Khudá ke pás chalen;
23 aur apni ummed ke iqrár ko
mazbútí se tháme rahen; kyúнки jis
ne wa‘da kiya hai, wuh sachchá hai;
24 aur mahabbat aur nek kámon kí
targíb dene ke liye ek dúsre ká liház
rakkhen; 25 aur ek dúsre ke sáth

jama' hone se báz na áen, jaisá ba'z logon ká dastir hai, balki ek dúse ko nasihat karen; aur jis qadr us din ko nazdik hote hue dekhte ho usi qadr ziyáda kiyá karo.

26 Kyunki haqq kí pahchán hásil karne ke ba'd agar ham ján bújkar gunáh karen, to gunáhon kí kol áur qurbáni báqi nahin rahi; 27 han, 'adálát ká ek haulnák intizár aur gazabnák átish báqi hai, jo mukhá-lifon ko khá legi. 28 Jab Músá kí shari'at ká na mánnewálá do yá tin shakhsan kí gawáhi se, bagair rahm kiye mará játa hai, 29 to khayál karo ki wuh shakhs kis qadr ziyáda sazá ke láiq thahregá, jis ne Khudá ke Bete ko pámal kiyá, aur 'ahd ke khun ko, jis se wuh pák huá thá, nápak jáná, aur fazl kí Ráh ko be'izzat kiyá. 30 Kyunki use ham jánte hai, jis ne kahá, ki Intiqám lená merá kám hai, badla main hí dúngá: aur phir yih, ki Khudáwand apni ummat kí 'adálát karegá. 31 Zinda Khudá ke háthon men parná haulnák bát hai.

32 Lekin un pahle dinon ko yád karo, kí tum ne munawwar hone ke ba'd dukhon kí bari khakhe uthái; 33 kuchh to yun ki la'n ta'n aur musibaton ke bá'is tumhárá tamásha baná; aur kuchh yun ki tum un ke sharik hue, jin ke sáth yih badsulúki hoti thi. 34 Chunánci tum ne qaidion kí hamdardi bhi kí, aur apne mál ká lut jáná bhi khushi se manzúr kiyá, yih jánkar ki tumháre pás ek bihtar aur dáimi milkiyat hai. 35 Pas apni dilerí ko háth se na do, is liye ki us ká bará ajr hai. 36 Kyunki tumhen sabr karná zarúr hai, táki Khudá kí marzi puri karke wa'da kí hui chiz hásil karo.

37 Aur ab bahut hí thori muddat báqi hai, kí

A'newálá áegá, aur der na karegá.

38 Aur merá rástbáz banda imán se jita rahegá:

Aur agar wuh hahegá, to merá dil us se khush na hogá.

39 Lekin ham ha'newále nahin kí halák hon; balki imán rakhnewále haig kí ján bacháen.

11 Ab imán ummed kí hui chizon ká i'timád, aur andekhi chizon ká subút hai. 2 Kyunki usi kí bábat buzurgon ke

haqq men achchhi gawáhi di gayi. 3 I'mán hí se ham ma'lúm karte hai, kí 'álam Khudá ke kahne se bane hai; yih nahin, kí jo kuchh nazar áta hai záhiri chizon se baná ho. 4 I'mán hí se Hábil ne Qayin se afzal qurbáni Khudá ke liye guzráni; aur usi ke sabab us ke rástbáz hone kí gawáhi di gayi; kyunki Khudá ne us kí nazron kí bábat gawáhi di: aur agarchi wuh mar gayá hai, táham usi ke wasíle se ab tak kalám kartá hai. 5 I'mán hí se Hanok uthá liyá gayá, táki maut ko na dekhe; aur chunke Khudá ne use uthá liyá thá, is liye us ká patá na milá: kyunki utháe jáne se peshtar us ke haqq men yih gawáhi di gayi thi, kí yih Khudá ko pasand áyá hai. 6 aur bagair imán ke us ko pasand áná námumkin hai: is liye kí Khudá ke pás ánewále ko imán láná cháhiye, kí wuh maujud hai, aur apne talibon ko badla detá hai. 7 I'mán hí ke sabab se Núh ne un chizon kí bábat, jo us waqt tak nazar na áti thin, hidayat pákar, Khudá ke khauf se apne gharane ke bacháo ke liye kishti baná; jis se us ne dunyá ko mujrim thahráyá, aur us rástbazi ká wáris huá, jo imán se hai. 8 I'mán hí ke sabab se Ibráhim jab buláyá gayá, to hukm mákar us jagah chalá gayá, jise mirás men lenewálá thá; aur agarchi jántá na thá, kí main kahán játa hun, táham rawána ho gayá. 9 I'mán hí se us ne wa'da kiye hue mulk men is tarah musáfirána taur par búd o báhsh kí, kí goyá gair mulk hai, aur Izháq aur Ya'qub samet jo us ke sáth usi wa'de ke wáris the, khalmon men sukúnat kí. 10 Kyunki wuh us páedar shahr ká ummedwar thá, jis ká mí'már aur banánewálá Khudá hai. 11 I'mán hí se Sáráh ne bhi sinni yás ke ba'd hámila hone kí táqat pái, is liye kí us ne wa'da karnewále ko sachchá jáná: 12 pas ek shakhs se jo murda sá thá, ásmán ke sitaron ke barábar kasir, aur samundar ke kanáre kí ret ke barábar beshumár aulád paidá hui.

13 Yih sab imán kí hálat men mare, aur wa'da kí hui chizen na páin, magar dúr hí se unhen dekhkar khush hue, aur iqrár kiyá, kí ham zamín par pardesi aur musafir hai. 14 Jo aisi báten kahte hai, wuh

zahir karte hain, ki ham apne watan ki talash mein hain. 15 Aur jis mulk se wuh nikal aye the, agar us ka khayal karte, to unhen wapas jana ka mauqa tha. 16 Magar haqiqat mein wuh ek bihtar, ya'ni asmani, mulk ke mushtaq the. Isi liye Khuda un se, ya'ni un ka Khuda kahlane se, sharmaya nahin: chunanchi us ne un ke liye ek shahr taiyar kiyā.

17 I'man hi se Ibrahim ne azmaish ke waqt Ishaq ko nazr guzrana: aur jis ne wa'don ko sach man liya tha, wuh us iklaute ko nazr karne laga, 18 jis ki babat yeh kaha gaya tha, ki Ishaq hi se teri nasl khalaege: 19 kyunki wuh samjha, ki Khuda murdon mein se jilane par bhi qadir hai; chunanchi un hi mein se tamsil ke taur par wuh use phir mila. 20 I'man hi se Ishaq ne honewali baton ki babat bhi Ya'qub aur 'Esau donon ko du'a di. 21 I'man hi se Ya'qub ne marte waqt Yusuf ke donon beton mein se har ek ko du'a di, aur apne 'asa ke sire par saharā lekar sijda kiyā. 22 I'man hi se Yusuf ne, jab wuh marne ke qarib tha, bani Israil ke khuruj ka zikr kiyā, aur apni haddiyon ki babat hukm diya. 23 I'man hi se Musa ke man bap ne us ke paida hone ke ba'd tin mahine tak us ko chhipae rakha; kyunki unhon ne dekhā ki bachcha khubsurat hai, aur wuh badshah ke hukm se na dare. 24 I'man hi se Musa ne bare hokar Fir'aun ki beti ka beta kahlane se inkar kiyā; 25 is liye ki us ne gunah ka chandroza lutf uthane ki nisbat, Khuda ki ummat ke sath mein badsuluki ka bardasht karna ziyada pasand kiyā; 26 aur Masih ke liye la'n ta'n uthane ko Misr ke khazanon se bari daulat jana; kyunki us ki nigah ajr pane par thi. 27 I'man hi se us ne, badshah ke gusse ka khauf na karke, Misr ko chhor diya, is liye ki wuh andekhe ko goya dekhkar sabitqadam raha. 28 I'man hi se us ne Fasah karne aur khun chhirakne par 'amal kiyā, taki pahlauthon ka halak karne-wala bani Israil ko hath na lage. 29 I'man hi se wuh Bahr i Qulzum se is tarah guzar gaye, jaise khushk zamin par se, aur jab Misrion ne yeh qasd kiyā to dub gaye. 30 I'man hi

se Yariho ki shahrpanah, jab aat din tak us ke gird phir chuke, to gir pari. 31 I'man hi se Rahab fahisha nafarmanon ke sath halak na hui, kyunki us ne jason ko amn se rakha tha. 32 Ab aur kya kahun? Itni fursat kahā ki Gidon, aur Baraq, aur Shimshon; aur Yiftah, aur Dauid, aur Samwil, aur, aur nabion ka ahwal bayan karun? 33 Unhon ne iman hi ke sabab se badshahaton ko maglub kiyā, rastbazi ke kam kiye, wa'da ki hui chizon ko hasil kiyā, sheron ke munh band kiye, 34 ag ki tezi ko bujhaya, talwar ki dhar se bach nikle, kamzori mein zorawar hue, larai mein bahadur bane, gairon ki faujon ko bhaga diya. 35 Auraton ne apne murde phirke zinda pae; ba'z mar khate khate mar gaye, magar rihai manzur na ki, taki un ko bihtar qiyamat nasib ho; 36 ba'z thaththon mein uae jane, aur kore khane, balki zanjiron mein bandhe jane aur qaid mein pane se azmae gaye; 37 sang-sar kiye gaye; are se chire gaye; azmaish mein pae; talwar se mare gaye; bhegon aur bakriyon ki khal orhe hue, muhtaji mein, musibat mein, badsuluki ki halat mein mare mare phire; 38 dunya un ke laiq na thi; wuh jangalon, aur paharon, aur garon, aur zamin ke gathon mein awara phira kiye. 39 Aur agarchi in sab ke haqq mein iman ke sabab se achchi gawahi di gayi, taham unhen wa'da ki hui chiz na mili; 40 is liye ki Khuda ne peshbini karke hamare liye ko bihtar chiz tajwiz ki thi, taki wuh hamare bagair kamil na kiye jayen.

12 Pas jab ki gawahon ka aisa bara badal hamen ghere hue hai, to ao, ham bhi har ek bejh, aur us gunah ko jo hamen asani se uljha leta hai dur karke, us daur mein sahr se dauren, jo hamen darpesh hai; 2 aur iman ke bani aur kamil karnewale Yisu ko takte rahen, jis ne us khushi ke liye jo us ki nazon ke samne thi, sharmindagi ki parwa na karke, salib ka dukh sahā, aur Khuda ke takht ki dahini taraf ja baitha. 3 Pas us ko gaur karo, jis ne apne haqq mein burai karnewale gunah-garon ki is qadr mukhalafat ki bardasht ki; taki tum bedil hokar

himmat na háro. 4 Tum ne gunáh se larne men ab tak aisá muqábala nahín kiyá, jis men khún bahá ho. 5 Aur tum us nasíhat ko bhúl gaye, jo tumhen farzandon ki tarah ki játi hai, ki

Ai mere bete, Khudáwand ki tambíh ko náchíz na ján,

Aur jab wuh tujhe malámat kare, to bedil na ho;

6 Kyúñki jis se Khudáwand mahabbat rakhtá hai, use tambíh bhí kartá hai,

Aur jis ko betá baná letá hai, us ke kore bhí lagatá hai.

7 Tum jo kuchh dukh sahte ho wuh tumhári tarbiyat ke liye hai. Khudá farzand jánkar tumháre sáth sulúk kartá hai; wuh kaun sá betá hai, jise báp tambíh nahín kartá?

8 Aur agar tumhen wuh tambíh na ki gayi, jis men sab sharík hain, to tum harámzáde thahre, na bete.

9 'Aláwa is ke, jab hamáre jismání báp hamen tambíh karte the, aur ham un ki ta'zím karte rahe, to kyá rúhon ke Báp ki is se ziyáda tábí'dári na karen, jis se ham zinda rahen?

10 Wuh to thore dinon ke wáste apni samajh ke muwáfíq tambíh karte the, magar yih hamáre fáide ke liye kartá hai, táki ham bhí us ki pákizagi men shámil ho jáen.

11 Aur bí'ifí'í har qism ki tambíh khushi ká nahín, balki gam ká bá'is ma'lúm hotí hai: magar jo us ko sahte sahte pukhta ho gaye hain, un ko ba'd men chain ke sáth rástbázi ká phal bekhshtí hai. 12 Pas dhíle háthon aur sust ghuñnon ko durust karo;

13 aur apne pánwon ke liye sídhe ráste banáo, táki langrá beráh na ho, balki shifá pae.

14 Sab ke sáth mel miláp rakhne, aur us pákizagi ke talib raho, jis ke bagair koi Khudáwand ko na dekhega. 15 Gaur se dekhte raho ki koi shakhs Khudá ke fazl se mahrum na rah jáe; aisá na ho ki koi karwí-jar phútkar tumhen dukh de, aur us ke sabab se aksar log nápak ho jáen;

16 aur na koi harámkar yá 'Esáú ki tarah bedín ho, jis ne ek waqt ke kháne ke 'iwaz apne pahlauthe hone ká haqq bech dála. 17 Kyúñki tum jánte ho ki is ke ba'd, jab us ne barakat ká waris honá cháhá, to manzúr na húa, chunáñchí us ko níyat ki

tabdílí ká mauqa' na milá, go us ne ápsú bahá bahákar us ki ba'í talásh ki.

18 Tum us pahár ke pás nahín áe, jis ká chhúná mumkin thá, aur wuh ág se jaltá thá, aur us par kálí ghatá, aur táríki, aur túfán,

19 aur narsinge ká shor, aur kalám karnewále ki aisi áwáz thí, jis ke sunnewálon ne darqhwást ki, ki ham se áur kalám na kiyá jáe:

20 kyúñki wuh is hukm ki bardásht na kar sake, ki Agar koi jánwar bhí us pahár ko chhúe, to sangsár kiyá jáe;

21 aur wuh nazzára aisá darauná thá, ki Músá ne kahá; Main niháyat dartá aur káñptá hún.

22 Balki tum Siyyon ke pahár, aur zinda Khudá ke shahr, ya'ní ásmání Yarúshalem ke pás, aur lákhon frishton,

23 aur un pahlauthon ki 'ámm jamá'at, ya'ní kalísiyá, jin ke nám ásmán par líkhe hain, aur sab ke munsif Khudá, aur kámil kiye hue rástbázon ki rúhon,

24 aur naye 'ahd ke darmiyání Yisú, aur chhirkáo ke us khún ke pás áe ho, jo Hábil ke khún ki nisbat bihtar báten kahtá hai.

25 Khabardár, us kahnewále ká inkár na karná, kyúñki jab wuh log zamín par hidáyat karnewále ká inkár karke na bach sake, to ham ásmán par ke hidáyat karnewále se munh mo'kar kyúñkar bach sakenge?

26 Us ki áwáz ne us waqt to zamín ko hilá diyá: magar ab us ne yih wa'da kiyá hai, ki Ek bár phir main faqat zamín hí ko nahín, balki ásmán ko bhí hilá dúngá.

27 Aur yih 'ibárat, ki Ek bár phir, is bát ko zahir kartí hai, ki jo chízen hilá dí játi hain makhlúq hone ke bá'is tal jáengi, táki behilí chízen qáim rahen.

28 Pas ham wuh bádsháhat pákar jo hilne ki nahín, us fazl ko háth se na den, jis ke sabab se pasandída taur par Khudá ki 'ibádat khud/

tarsi aur khauf ke sáth kare. 29 Kyúñki hamára Khudá khák ki denewáli ág hai.

13 Birádarána mahabbat qáim rahe. 2 Musáfirparwarí se gáfil na raho: kyúñki is ki wajh se ba'z ne bekhabarí men frishton ki mihmándári ki hai.

3 Qaidíon ko is tarah yád rakkho, ki goyá tum un ke sáth qaid ho; aur jin ke sáth badsulúki ki játi hai, un ko

bhī yih samajhkar yād rakkho, ki ham bhī jism rakhte hain. 4 Biyāh karnā sab men ‘izzat kī bāt samjhī jāe, aur bistar bedāg rahe; is liye kī Khudā harāmkaron aur zānon kī ‘adālat karegā. 5 Rūpaye kī mahabbat se khālī raho; aur jo tumhāre pās hai, usī par qanā‘at karo; kyūnki us ne khud kahā hai, kī Main tujh se hargiz dastbardār na hūngā, aur kabhī tujhe na chhorūngā. 6 Is wāste ham dilerī ke sāth kahte hain, kī

Khudāwand merā madadgār hai; main khauf na karūngā.

Insān merā kyā karegā?

7 Jo tumhāre peshwā the, aur jinhon ne tumhen Khudā kā kalām sunāyā, unhen yād rakkho; aur un kī zindagī ke anjām par gaur karke un jaise imāndār ho jāo. 8 Yisū‘ Masīh kal, aur āj, baiki abad tak yaksān hai. 9 Mukhtalif aur begāni ta‘līmōn ke sabab se bhatakte na phiro: kyūnki fazl se dil kā mazbūt rahnā bihtar hai; na un khurākon se, jin ke isti‘māl karne-wālon ne kuchh fāida na uthāyā. 10 Hamārī ek aisi qurbāngāh hai, jis men se khaime kī khidmat karne-wālon ko khāne kā iḥtiyār nahīn. 11 Kyūnki jin jānwaron kā khūn sardār kāhin pāk makān men gunāh ke kaffāre ke wāste le jātā hai, un ke jism khaimagāh ke bāhar jalāe jātē hain. 12 Isī liye Yisū‘ ne bhī, ummat ko khud apne khūn se pāk karne ke liye, darwāze ke bāhar dukh uthāyā. 13 Pas āo, us kī zillat ko apne ūpar liye hue khaimagāh se bāhar us ke pās chale. 14 Kyūnki yahān hamārā koī qāim rahnewālā shahr nahīn; balki ham ānewālā shahr kī talāsh men hain. 15 Pas ham us ke wasīle se hamd kī qurbānī, ya‘nī un honthon kā phal,

jo us ke nām kā iqrār karte hain, Khudā ke liye har waqt charhāyā karen. 16 Aur bhalāī aur saḥāwat karnī na bhūlo, is liye kī Khudā aisi qurbānon se khush hotā hai. 17 Apne peshwāon ke farmānbardār aur tābī‘ raho, kyūnki wuh tumhārī rūhon ke fāide ke liye un kī tarah jāgte rahte hain, jinhen hisāb denā paregā; tāki wuh khushī se yih kām karen, na ranj se: kyūnki is sūrat men tumhen kuchh fāida nahīn.

18 Hamāre wāste du‘ā karo; kyūnki hamen yaqīn hai, kī hamārā dil sáf hai, aur ham har bāt men nekī ke sāth zindagī guzārī chāhte hain. 19 Main tumhen yih kām karne kī is liye āur bhī nasīhat kartā hūn, kī main jald tumhāre pās phir āne pāūn.

20 Ab Khudā itminān kā chashma, jo bheron ke bare charwāhe, ya‘nī hamāre Khudāwand Yisū‘ ko, abadī ‘ahd ke khūn ke bā‘is murdon men ‘se zinda karke uthā lāyā; 21 tum ko har nek bāt men kāmīl kare, tāki tum us kī marzī purī karo, aur jo kuchh us ke nazdīk pasandīda hai Yisū‘ Masīh ke wasīle se ham men paidā kare; jis kī tamjīd abadu‘l ābād hotī rahe. A‘mīn.

22 Aī bhāīyo, main tum se iltimās kartā hūn, kī is nasīhat ke kalām kī bardāsht karo; kyūnki main ne tumhen mukhtasar taur par likhā hai. 23 Tum ko wāzih ho, kī hamārā bhāī Tīmuthiyus rihā ho gayā hai: agar wuh jald ā gayā, to main us ke sāth tum se milūngā.

24 Apne sab peshwāon aur sāre muqaddason se salām kaho. Itāliyawāle tumhen salām kahte hain.

25 Tum sab par fazl hotā rahe A‘mīn.

YA'QU'B KA' 'A'MM KHATT

1 Khudá ke aur Khudáwand Yisú' Masih ke bande Ya'qúb kí taraf se, un bárah qabílon ko jo jábajá rahte hain, salám pahunché.

2 Ai mere bháiyó, jab tum tarah tarah kí ázmáishon men paró, **3** to is ko yih jánkar kamál khushí kí bát samajhná, ki tumháre ímán kí ázmáish sabr paidá kartí hai. **4** Aur sabr ko apná purá kám karne do, táki tum pure aur kámil ho jáo, aur tum men kisi bát kí kamí na rahe.

5 Lekin agar tum men se kisi men hikmat kí kamí ho, to Khudá se mánge, jo bagair malámat kiye sab ko fáiyaží ke sáth detá hai; us ko dí jáegí. **6** Magar ímán se mánge, aur kuchh shakk na kare; kyúinki shakk karnewálá samundar kí lahr kí mánind hotá hai, jo hawá se bahtí aur uchhaltí hai. **7** Aisá admi yih na samjhe, ki mujhe Khudá-wand se kuchh milegá; **8** wuh shakhs dodilá hai, aur apní sári báton men beqiyám.

9 Adná bhái apne a'la martabe par fakhr kare: **10** aur daulatmand apní adná hálat par: is liye kí ghás ke phúl kí tarah játá rahegá. **11** Kyúinki súraj nikalte hí sakht dhúp partí, aur ghás ko sukhá detí hai, aur us ka phúl gir játá hai, aur us kí khúbsúrati játi rahtí hai; isi tarah daulatmand bhi apní ráh par chalte chalte khák men mil jáegá.

12 Mubáarak wuh shakhs hai, jo ázmáish kí bardáshht kartá hai: kyúinki jab maqbúl thahrá, to zindagi ka wuh táj hásil karegá, jis ka Khudáwand ne apne mahabbat karnewálon se wa'da kiya hai. **13** Jab koi ázmáyá jáe, to yih na kahe, ki meri ázmáish Khudá kí taraf se hoti hai; kyúinki na to Khudá badí se ázmáyá já saktá hai, aur na wuh kisi ko ázmátá hai: **14** han, har shakhs apní hí khwáhishon men khinchkar aur phanskar ázmáyá játá hai. **15** Phir khwáhish hámila hokar gunáh ko jantí hai; aur gunáh jab barh chuká to maut paidá kartá hai. **16** Ai mere piyáre bháiyó, fareb

na khána. **17** Har achchhi bakhshish, aur har kámil in'ám úpar se hai, aur núron ke Báp kí taraf se miltá hai, jis men na koi tabdílí ho saktí hai, aur na gardish ke sabab us par sáya partá hai. **18** Us ne apní marzí se hamen kalám i haqq ke wasíle se paidá kiya, táki us kí makhlúqát men se ham ek tarah ke pahle phal hon.

19 Ai mere piyáre bháiyó, yih bát tum jánte ho. Pas har admi sunne men tez, aur bolne men dhírá, aur gusse men dhímá ho; **20** kyúinki insán ka gussa Khudá kí rástbázi ka kám nahín kartá. **21** Is liye sári najásat, aur badí ke fuzle ko dūr karke, us kalám ko halími se qubúl kar lo, jo dil men boyá gayá, aur tumhári rúhon ko naját de saktá hai. **22** Lekin kalám par 'amal karnewále bano, na mahz sunnewále jo apne ap ko dhoká dete hain. **23** Kyúinki jo koi kalám ka sunnewálá ho, aur us par 'amal karnewálá na ho, wuh us shakhs kí mánind hai, jo apní qudratí súrat áine men dekhtá hai: **24** is liye kí wuh apne ap ko dekhkar chalá játá, aur fauran bhúl játá hai kí main kaisá thá. **25** Lekin jo shakhs ázadí kí kámil shari'at par gaur se nazar kartá rahtá hai, wuh apne kám men is liye barakat páegá, kí sunkar bhúltá nahín, balki 'amal kartá hai. **26** Agar koi apne ap ko dindár samjhe, aur apní zabán ko lagám na de, balki apne dil ko dhoká de, to us kí dindári bátíl hai. **27** Hamáre Khudá aur Báp ke nazdík khális aur be'aib dindári yih hai, kí yatímon aur bewa 'auraton kí musibat ke waqt un kí khabar len, aur apne ap ko dunyá se bedág rakkhen.

2 Ai mere bháiyó, hamáre Khudá-wand Zu'ljalál Yisú' Masih ka ímán tum men tarafdári ke sáth na ho. **2** Kyúinki agar ek shakhs to sone kí angúthí aur 'umda poshák pahine hue tumhári jamá'at men áe, aur ek garíb admi maile kuchaile kapre pahine hue áe;

3 aur tum us 'umda poshák-wále ká liház karke kaho, ki Tú yahán achchhí jagah baith; aur us garíb shakhs se kaho, ki Tú wahán khará rah, yá mere pánwon kí chaukí ke pás baith; 4 to kyá tum ne ápas men tarafdári na kí, aur badniyat munsif na bane? 5 Ai mere piyare bháiyó, suno; kyá Khudá ne is jahán ke garibon ko imán men daulatmand, aur us bádsháhat ká wáris hone ke liye barguzida nahín kiya, jis ká us ne apne mahabbat karnewálon se wa'da kiya hai? 6 Lekin tum ne garíb ádmí kí be-'izzatí kí. Kyá daulatmand tum par zulm nahín karte, aur wuhí tumheñ 'adálaton men ghasíkhar nahín le játe? 7 Kyá wuh us buzurg nám par kufr nahín bakte, jis se tum námzad ho? 8 Táham, agar tum is nawishte ke mutábiq, ki Apne parausi se apní mánind mahabbat rakh, us bádsháhi shari'at ko purá karte ho, to achchhá karte ho: 9 lekin agar tum tarafdári karte ho, to gunáh karte ho; aur shari'at tum ko qusúrwár thahráti hai. 10 Kyúñki jis ne sári shari'at par 'amal kiya, aur ek hí bát men khatá kí, wuh sári báton men qusúrwár thahrá. 11 Is liye ki jis ne yih kahá, ki Ziná na kar, usí ne yih bhí kahá, ki Khún na kar. Pas agar tú ne ziná to na kiya, magar khún kiya, taubhí tú shari'at ká 'udúl karnewálá thahrá. 12 Tum un logon kí tarah kalám bhí karo aur kám bhí karo, jin ká ázádí kí shari'at ke muwáfiq insáf hogá. 13 Kyúñki jis ne rahm nahín kiya, us ká insáf bagair rahm ke hogá. Rahm insáf par gálib áta hai.

14 Ai mere bháiyó, agar koí kahe, ki Main imándár hún, magar 'amal na kartá ho, to kyá fáida? Kyá aisá imán use naját de saktá hai? 15 Agar koí bhái yá bahin nangí ho, aur un ko rozána roti kí kamí ho, 16 aur tum men se koí un se kahe, ki Salámati ke sáth jáo, garm aur ser raho; magar jo chízeñ tan ke liye darkár hain, wuh unheñ na de, to kyá fáida? 17 Isí tarah imán bhí, agar us ke sáth a'mál na hon, to apní zát se murda hai. 18 Balki koí kah saktá hai, ki Tú to imándár hai, aur main 'amal karnewálá hún: tú apná imán bagair a'mál ke to

mujhe dikhá; aur main apná imán a'mál se tujhe dikhaunga. 19 Tú is bát par imán rakhtá hai, ki Khudá ek hí hai; khair, achchhá kartá hai: shayátin bhí imán rakhte, aur thartharate hain. 20 Magar, ai ní-kamme ádmí, kyá tú yih bhí nahín jántá, ki imán bagair a'mál ke bekár hai? 21 Jab hamáre báp Ibráhim ne apne bete Izháq ko qurbángáh par qurbán kiya, to kyá wuh a'mál se rástbáz na thahrá? 22 Pas tú ne dekh liya ki imán ne us ke a'mál ke sáth milkar asar kiya, aur a'mál se imán kámil huá; 23 aur yih nawishta purá huá, ki Ibráhim Khudá par imán láya, aur yih us ke liye rástbázi giná gayá, aur wuh Khudá ká dost kahláya. 24 Pas tum ne dekh liya, ki insán sirf imán hí se nahín, balki a'mál se rástbáz thahrtá hai. 25 Isí tarah Ráháb fáhisha bhí, jab us ne qásidon ko apne ghar men utára, aur dúsrí ráh se rukhsat kiya, to kyá a'mál se rástbáz na thahrí? 26 Garaz, jaise badan bagair ruh ke murda hai, waise hí imán bhí bagair a'mál ke murda hai.

3 Ai mere bháiyó, tum men se bahut se ustád na banen, kyúñki jánte ho, ki ham jo ustád hain ziyáda sazá páenge; 2 is liye ki ham sab ke sab aksar khatá karte hain. Kámil shakhs wuh hai, jo báton men khatá na kare; wuh sáre badan ko bhí qábú men rakh saktá hai. 3 Jab ham, apne qábú men karne ke liye, ghoron ke munh men lagám de dete hain, to un ke sáre badan ko bhí ghumá sakte hain. 4 Dekho, jaház bhí, agarchi bare bare hote hain, aur tez hawáon se chaláe játe hain, táham ek niháyat chhotí sí patwár ke zari'e se mánjhí kí marzí ke muwáfiq ghumáe játe hain. 5 Isí tarah zabán bhí ek chhotá sá 'uzw hai, aur barí shekhí mártí hai. Dekho, thorí sí ág se kitne bare jangal men ág lag játi hai. 6 Zabán bhí ek ág hai; zabán hamáre a'zá men sharárat ká ek 'álam hai, aur sáre jism ko dág lagáti hai, aur dáira e dunyá ko ág lagá detí hai, aur jahannam kí ág se jalti rahtí hai. 7 Kyúñki har qism ke chaupáe, aur parand, aur kíre makau're, aur daryái jánwar to insán ke qábú

men á sakte hain, aur áe bhí hain : 8 magar zabán ko koí ádmí qábú men nahín kar saktá ; wuh ek balá hai, jo kabhí rukti hí nahín ; zahr i qátíl se bharí húi hai. 9 Isí se ham Khudáwand aur Báp kí hamd karte hain ; aur isí se ádmíon ko, jo Khudá kí súrat par paidá hue hain, baddu'á dete hain. 10 Ek hí munh se mubárákbád aur baddu'á nikaltí hai. Ai mere bháiyó, aísá na honá cháhiye. 11 Kyá chashme ke ek hí munh se míthá aur khárfání nikaltá hai? 12 Ai mere bháiyó, kyá anjír ke daraht men zaitún, aur angúr men anjír paidá ho sakte hain? Isí tarah khárfání chashme se míthá pání nahín nikal saktá.

13 Tum men dáná aur samajhdár kaun hai? jo aísá ho, wuh apne kámon ko nek chál chalan ke wasíle se us hilm ke sáth záhir kare jo hikmat se paidá hotá hai. 14 Lekin agar tum apne díl men sakht hasad aur tafriqe rakhte ho, to haqq ke khiláf na shekhí máro, na jhúth bolo. 15 Yih hikmat wuh nahín, jo úpar se utartí hai, balki dunyawí, aur nafsání, aur shaitání hai. 16 Is liye ki jahán hasad aur tafriqa hotá hai, wahán fasád aur har tarah ká burá kám bhí hotá hai. 17 Magar jo hikmat úpar se áti hai, awwal to wuh pák hotí hai, phir milansár, halím, aur tarbiyatpizír, rahm aur achchhe phalon se ladí húi, betaraf-dár, aur beriyá hotí hai. 18 Aur sulh karánewálon ke liye rástbázi ká phal sulh ke sáth boyá játá hai.

4 Tum men laráiyán aur jhagre kahán se á gaye? Kyá un khwáhishon se nahín, jo tumháre a'zá men fasád kartí hain? 2 Tum khwáhish karte ho, aur tumhen miltá nahín : khún aur hasad karte ho, aur kuchh hasil nahín kar sakte ; tum jhagarte aur laré ho ; tumhen is liye nahín miltá, ki mángte nahín ; 3 tum mángte ho, aur páte nahín, is liye ki burí níyat se mángte ho, táki apní 'aish o 'ishrat men kharch karo. 4 Aiziná karnewáliyo, kyá tumhen nahín ma'lúm, ki dunyá se dostí rakhní Khudá se dushmaní karní hai? Pas jo koí dunyá ká dost banná cháhtá hai, wuh apne ap ko Khudá ká dushman banátá hai. 5 Kyá tum yih samajhte ho, ki

kitab i muqaddas befáida kahti hai? Jis rúh ko us ne hamáre andar basáyá hai, kyá wuh aísí árzú kartí hai, jis ká anjám hasad ho? 6 Wuh to ziyáda taufiq bakhshtá hai. Isí liye yih áyá hai, ki Khudá magrúron ká muqábala kartá hai, magar firotanon ko taufiq bakhshtá hai. 7 Pas Khudá ke tábi' ho jáo ; aur Iblís ká muqábala karo, to wuh tum se bhág jáegá. 8 Khudá ke nazdík jáo, to wuh tumháre nazdík áegá. Ai gunahgáro, apne háthon ko sáf karo ; aur ai dodilo, apne dilon ko pák karo. 9 Afsos aur mátam karo, aur roo : tumhárfání hansí mátam se badal jáe, aur tumhárfání khushí udási se. 10 Khudáwand ke sámne firotaní karo, wuh tumhen sarbaland karegá.

11 Ai bháiyó, ek dúsre kí badgoí na kare. Jo apne bhái kí badgoí kartá, yá bhái par ilzám lagátá hai, wuh shari'at kí badgoí kartá, aur shari'at par ilzám lagátá hai ; aur agar tú shari'at par ilzám lagátá hai, to shari'at par 'amal karnewálá nahín, balki us par hákim thahrá. 12 Shari'at ká denewálá aur hákim to ek hí hai, jo bacháne aur halák karne par qádir hai ; tú kaun hai, jo apne parausi par ilzám lagátá hai?

13 Tum jo yih kahte ho, ki Ham áy yá kal fulán shahr men jákar wahán ek baras thahrenge, aur saudágarí karke nafa' utháenge ; 14 aur yih jánte nahín ki kal kyá hogá ; zará suno to. Tumhárfání zindagí chéz hí kyá hai? Bukhárát ká sá hál hai ; abhí nazar áe, abhí gaíb ho gaye. 15 Bajáe is ke tumhen yih kahná cháhiye, ki Agar Khudáwand cháhe, to ham zinda bhí rahenge, aur yih yá wuh kám bhí karenge. 16 Magar ab tum apní shekhíon par fakhr karte ho ; aísá sab fakhr burá hai. 17 Pas jo koí bhalái karní jántá hai, aur nahín kartá, us ke liye yih gunáh hai.

5 Ai daulatmando, zará suno to ; tum apní musibaton par jo ánewáli hain roo aur wáwailá karo. 2 Tumhárfání mál bigar gayá, aur tumhárfání poshákon ko kírá khá gayá. 3 Tumháre sone chándi ko zang lag gayá ; aur wuh zang tum par gawáhi degá, aur ág kí tarah tumhárfání gosht kháegá. Tum ne akhír zamáne men khazána jamá

kiyá hai. 4 Dekho, jin mazdúron ne tumháre khet káte, un kí wuh mazdúrí jo tum ne dagá karke rakh chhoí, chilláti hai, aur fasl kátné-wálon kí faryád Rabbu'l afwáj ke kánon tak pahunch gayí hai. 5 Tum ne zamín par 'aish o 'ishrat kí, aur maze uráe; tum ne apne dilon ko zabh ke dín motá táza kiyá. 6 Tum ne rástbáz shakhs ko qusúrwár thahráyá aur qatl kiyá; wuh tumhárá muqábala nahín kartá.

7 Pas, ai bháiyó, Khudáwand kí ámad tak sabr karo. Dekho, kisán zamín kí qímatí paidáwár ke intizár men pahle aur pichhle men ke barasne tak sabr kartá rahtá hai. 8 Tum bhí sabr karo, aur apne dilon ko mazbút rakkho; kyúnkí Khudáwand kí ámad qaríb hai. 9 Ai bháiyó, ek dúsre kí shikáyat na karo, táki tum sazá na páo: dekho, munsif darwáze par khará hai. 10 Ai bháiyó, jin nabíon ne Khudáwand ke nám se kalám kiyá, un ko dukh uṭháne, aur sabr karne ká namúna samjho. 11 Dekho, sabr karnewálon ko ham mubáarak kahte hai: tum ne Aiyúb ke sabr ká hál to suná hí hai, aur Khudáwand kí taraf se jo is ká anjám huá, use bhí ma'lúm kar liyá, jis se Khudáwand ká bahut tars aur rahm záhir hotá hai.

12 Magar, ai mere bháiyó, sab se barhkar yih hai, kí qasam na káo;

na ásmán kí, na zamín kí, na kisi áur chíz kí, balki han kí jagah han karo, aur nahín kí jagah nahín, táki sazá ke láiq na thahro.

13 Agar tum men koí musibat-zada ho, to du'á mánge. Agar khush ho, to hamd ke gít gáe.

14 Agar tum men koí bímár ho, to kalísiyá ke buzurgon ko buláe, aur wuh Khudáwand ke nám se us ko tel malkar, us ke liye du'á mángen;

15 jo du'á ímán ke sáth hogí, us ke bá'is bímár bach jáegá, aur Khudáwand use uṭhá khará karegá, aur agar us ne gunáh kiye hon, to un kí bhí mu'áfi ho jáegí.

16 Pas tum ápas men ek dúsre se apne apne gunáhon ká iqrár karo; aur ek dúsre ke liye du'á mángo, táki shifá páo.

Rástbáz kí du'á ke asar se bahut kuchh ho saktá hai. 17 Eliyyáh hamará hamtabí'at insán thá; us

ne bare josh se du'á kí, kí men na barse; chunáñchi sárhe tén baras tak zamín par men na barsá.

18 Phir us ne du'á kí, to ásmán se pání barsá, aur zamín men paidáwár húi.

19 Ai mere bháiyó, agar tum men koí ráh i haqq se gumráh ho jáe, aur koí us ko pher láe, 20 to wuh yih ján le, kí jo koí kisi gunahgár ko us kí gumráhí se pher láegá, wuh ek ján ko maut se bacháegá, aur bahut se gunáhon par parda dálegá.

PATRAS KA PAHLA 'A'MM KHATT

1 Patras kí taraf se, jo Yísú' Masíh ká rasúl hai, un musáfron ke nám jo Puntus, Galatiya, Kappadukiya, A'siya aur Bithuniya men jábajá rahte hai, 2 aur Khudá Báp ke 'ilm i sábiq ke muwáfiq, Rúh ke pák karne se, farmánbardár hone aur Yísú' Masíh ká khún chhirke jáne ke liye barguzída húe hai. Fazl aur ítmínán tumhen ziyáda hásil hotá rahe.

3 Hamáre Khudáwand Yísú' Masíh ke Khudá aur Báp kí hamd ho, jis ne Yísú' Masíh ke murdon men se jí uṭhne ke bá'is apní barí rahmat se hamen zinda ummed ke liye naye sire se paidá kiyá, 4 táki ek gairfání, aur bedág, aur lázawál mírás ko hásil karen; 5 wuh tumháre wáste, jo Khudá kí qudrat se ímán ke wasíle us naját ke liye, jo ákhiri waqt men záhir hone ko

talyār hai, hifārat kiye jāte ho, āsmān par mahfūz hai. 6 Is ke sabab tum khushī manāte ho, agar-chi ab chand roz ke liye zarūrat kī wajh se, tarah tarah kī āzmāishon ke sabab gamizada ho; 7 aur yih is liye hai, kī tumhārā āzmāyā huā imān, jo āg se āzmāe hue fānī sone se bhī bahut hī beshqīmat hai, Yisū' Masīh ke zuhūr ke waqt ta'rif aur jalāl aur 'izzat kā bā'is thāhre: 8 us se tum bedekhe mahabbat rakhte ho, aur agarchi is waqt us ko nahīn dekhte, tāham us par imān lākar aisi khushī manāte ho, jo bayān se bāhar aur jalāl se bhārī hai; 9 aur apne imān kā maqsad, ya'nī rūhon kī najāt, hāsīl karte ho. 10 Isī najāt kī bābat un nabīon ne barī talāsh aur tahqīq kī, jinhon ne us fazl ke bāre men jo tum par hone ko thā, nubuwwat kī. 11 Unhon ne is bāt kī tahqīq kī, kī Masīh kī Rūh, jo un men thī, aur peshtar se Masīh ke dukhon kī, aur un ke ba'd ke jalāl kī gawāhī detī thī, wuh kaun se aur kaise waqt kī taraf ishāra kartī thī. 12 Un par yih zāhir kiya gayā, kī wuh na apnī, balki tumhārī khidmat ke liye yih bāton kahā karte the, jin kī khabar ab tum ko un kī ma'rifat milī, jinhon ne Rūhu'l Quds ke wasīle jo āsmān par se bhejā gayā, tum ko khush-khabarī dī; aur firishte bhī in bāton par gaur se nazar karne ke mush-tāq hai.

13 Is waste apnī 'aql kī kamar bāndhkar, aur hoshyār hokar, us fazl kī kāmīl ummed rakkho, jo Yisū' Masīh ke zuhūr ke waqt tum par honewālā hai; 14 aur farmānbar-dār farzand hokar apnī jahālat ke zamāne kī purānī khwāhishon ke tābī' na bano; 15 balki jis tarah tumhārā bulānewālā pāk hai, usī tarah tum bhī apne sāre chāl chalan men pāk bano; 16 kyūnki likhā hai, kī Pāk ho, is liye kī main pāk hūn. 17 Aur jab kī tum Bāp kahkar us se du'ā māngte ho, jo har ek ke kām ke muwāfiq bagair tarafdārī ke insāf kartā hai, to apnī musāfirat kā zamāna khauf ke sāth guzāro: 18 kyūnki tum jānte ho, kī tumhārā nikammā chāl chalan jo bāpdādā se chālā atā thā, us se tumhārī khalāsi fānī chizon, ya'nī sone chāndī ke zarī'e se nahīn hū; 19 balki ek

be'aib aur bedāg barre, ya'nī Masīh ke beshqīmat khūn se; 20 us kā 'ilm to binā e 'ālam ke peshtar se thā, magar zuhūr akhīr zamāne men tumhārī khātir huā; 21 kī us ke wasīle se Khudā par imān lāe ho, jis ne us ko murdon men se jilāyā, aur jalāl bakhshā, tāki tumhārā imān aur ummed Khudā par ho. 22 Chūnki tum ne haqq kī tābī'dārī se apne dilon ko pāk kiya hai, jis se bhāiyon kī beriyā mahabbat paidā hū, is liye dil o jān se āpas men bahut mahabbat rakkho; 23 kyūnki tum fānī tukhm se nahīn, balki gairfānī se, Khudā ke kalām ke wasīle, jo zinda aur qāim hai, naye sire se paidā hue ho. 24 Chūnāchi

Har bashar ghās kī mānind hai, Aur us kī sārī shān o shaukat ghās ke phūl kī mānind:

Ghās to sūkh jāti hai, aur phūl gir jātā hai;

25 Lekin Khudāwand kā kalām abad tak qāim rahēgā.

Yih wuhī khushkhabarī kā kalām hai, jo tumhen sunāyā gayā thā.

2 Pas har tarah kī badkhwāhī, aur sāre fareb, aur riyākārī, aur hasad, aur har tarah kī badgoī ko dūr karke, 2 nauzād bachchon kī mānind khālis rūhānī dūdh ke mushtāq raho, tāki us ke zarī'e se najāt hāsīl karne ke liye barhte jāo; 3 agar tum ne Khudāwand ke mihrbān hone kā maza chakkhā hai: 4 us ke, ya'nī ādmīon ke radd kiye hue, par Khudā ke chune hue aur qīmatī zinda patthar ke pās ākar, 5 tum bhī zinda pattharon kī tarah rūhānī ghar bante jāte ho, tāki kāhinon kā muqaddas firqa bankar, aisi rūhānī qurbāniān charhāo, jo Yisū' Masīh ke wasīle se Khudā ke nazdīk maqbūl hotī hai. 6 Chūnāchi kitāb i muqaddas men āyā hai, kī

Dekho, main Siyyon men kone ke sire kā chūnā huā aur qīmatī patthar rakhtā hūn:

Jo us par imān lāegā, hargīz sharminda na hogā.

7 Pas tum imān lānewālon ke liye to wuh qīmatī hai: magar imān na lānewālon ke liye

Jis patthar ko mi'māron ne radd kiya,

Wuhī kone ke sire kā patthar ho gayā;

8 aur,

Thes lagne ká patthar, aur thokar kháne kí chatán huá; kyúñki wuh náfarmán hokar kalám se thokar kháte haiñ: aur isí ke liye muqarrar bhí hue the. 9 Lekin tum ek barguzida nasl, sháhí káhinon ká firqa, muqaddas qaum, aur aisi ummat ho, jo Khudá kí kháss milkiyat hai, táki us kí khúblán záhir karo, jis ne tumhen taríki se apní 'ajíb raushní meñ buláyá hai: 10 pahle tum koí ummat na the, magar ab Khudá kí ummat ho: tum par rahmat na hui thi, magar ab tum par rahmat hui.

11 Ai piyáro, main tumhári minnat kartá hun, kí tum apne ap ko pardesí aur musáfir jánkar un jis-mání khwáhishon se parhez karo, jo ruh se larái rakhti haiñ: 12 aur gairqaumon meñ apná chál chalan nek rakkho; táki jin báton meñ wuh tumhen badkár jánkar tumhári badgoi karte haiñ, tumháre nek kámon ko dekhke, unhi ke sabab muláhize ke din Khudá kí barái karen.

13 Khudáwand kí khátir insán ke har ek intizám ke tábi' raho: bád-sháh ke, is liye ki wuh sab se buzurg hai; 14 aur hákimon ke, is liye ki wuh badkáron kí sazá aur neokáron kí taríf ke liye us ke bheje hue haiñ; 15 kyúñki Khudá kí yih marzi hai, kí tum neki karke nádán ádmion kí jahálat kí báton ko band kar do: 16 aur apne ap ko ázád jáno; magar is ázádi ko badí ká parda na banáo, balki apne ap ko Khudá ká banda jáno. 17 Sab kí 'izzat karo. Birádarí se mahabbat rakkho. Khudá se daro. Bád-sháh kí 'izzat karo.

18 Ai naukaro, bare khauf se apne málikon ke tábi' raho; na sirf nekon aur halímon hi ke, balki badmizájon ke bhí. 19 Kyúñki agar koí Khudá ke khayál se, beinsáfi ke bá'is dukh uthákar, taklífon kí bardásht kare, to yih pasandída hai. 20 Is liye ki agar tum ne gunáh karke mukke kháe, aur sabr kiyá, to kaun sá fakhr hai? hán, agar neki karke dukh páte, aur sabr karte ho, to yih Khudá ke nazdík pasandída hai. 21 Aur tum isí ke liye buláe gaye ho: kyúñki Masíh bhí tumháre wáste

dukh uthákar tumhen ek namúna de gayá hai, táki us ke naqsh i qadam par chalo. 22 Na us ne gunáh kiyá, aur na us ke munh se koí makt ká bát nikli: 23 na wuh gáliyan khákar gáli detá thá; aur na dukh pákar kisi ko dhamkátá thá; balki apne ap ko sachche insáf karnewále ke supurd kartá thá: 24 wuh ap hamáre gunáhon ko apne badan par liye hue salib par charh gayá, táki ham gunáhon ke i'tibár se markar rástbázi ke i'tibár se jien; aur usí ke már kháne se tum ne shifá pái. 25 Kyúñki pahle tum bhegon kí tarah bhákte phirte the; magar ab apní ruhon ke Gallabán aur Nigahbán ke pás phir á gaye ho.

3 Ai bíwiyo, tum bhí apne apne shauhar ke tábi' raho; 2 is liye ki agar ba'z un meñ se kalám ko na mánte hon, taubhi tumháre pákíza chál chalan aur khauf ko dekhkar, bagair kalám ke apní apní bíwi ke chál chalan se Khudá kí taraf khinch jáen. 3 Aur tumhárá singár záhiri na ho; ya'ni sir gúndhná, aur sone ke zewar, aur tarah tarah ke kapre pahinná; 4 balki tumhári bátini aur poshída insániyat, hilm aur mizáj kí gurbat kí gairfáni áráish se árásta rahe; kyúñki Khudá ke nazdík is kí barí qadr hai. 5 Aur agle zamáne meñ bhí Khudá par ummed rakhnewáli muqaddas 'auraten apne ap ko isí tarah sanwárti, aur apne apne shauhar ke tábi' rahti thin: 6 chunáñchi Sáráh Ibráhím ke hukm meñ rahti, aur use khudáwand kahti thi; tum bhí agar neki karo, aur kisi daráwe se na daro, to us kí betiyan huiñ.

7 Ai shauharo, tum bhí bíwiyon ke sáth 'aqlmandí se basar karo, aur 'aurat ko názuk zarf jánkar us kí 'izzat karo, aur yúñ samjho ki ham donon zindagi kí ni'mat ke wáris haiñ, táki tumhári du'áen ruk na jáen.

8 Garaz, sab ke sab yakdil aur hamdard raho; birádarána mahabbat rakkho; narmdil aur firotan bano; 9 badí ke 'iwaz badí na karo; aur gáli ke badle gáli na do; balki is ke bará'ks barakat cháho; kyúñki tum barakat ke wáris hone ke liye buláe gaye ho. 10 Chunáñchi

Jo koī zindagī se khush honā,
Aur achchhe dīn dekhnā chāhe,
Wuh zabān ko badī se,
Aur honthon ko makr kī bāt
kahne se bāz rakkhe :

11 Badī se kanāra kare, aur nekī
ko 'amal men lāe ;

Sulh kā tālib ho, aur us kī
koshish men rahe.

12 Kyūnki Khudāwand kī nazar
rāstbāzon kī taraf hai,

Aur us ke kām un kī du'ā par
lage hain :

Magar badkār Khudāwand kī
nigāh men hain.

13 Agar tum nekī karne men sar-
garm ho, to tum se badī karnewālā
kaun hai? 14 Aur agar rāstbāzī kī
khātīr dukh saho bhī, to tum mu-
bārak ho : na un ke darāne se daro,
aur na ghabrāo ; 15 balki Masīh ko
Khudāwand jānkar apne dilon men
muqaddas samjho, aur jo koī tum
se tumhārī ummed kī wajh daryāft
kare, us ke jawāb dene ke liye har
waqt musta'idd raho, magar hilm
aur khauf ke sāth ; 16 aur niyat
bhī nek rakkho, tāki jin bāton men
tumhārī badgoī hotī hai, un hī men
wuh log sharmina ho, jo tumhāre
Masīhī nek chāl chalan par la'n ta'n
karte hain. 17 Kyūnki agar Khudā
kī yihī marzī ho, ki tum nekī karne
ke sabab dukh uṭhāo, to yih badī
karne ke sabab dukh uṭhāne se
bihtar hai. 18 Is liye ki Masīh ne
bhī, ya'nī rāstbāz ne nārāston ke
liye, gunāhon ke bā'is ek bār dukh
uṭhāyā, tāki ham ko Khudā ke
pās pahunchāe ; wuh jism ke i'tibār
se to mārā gayā, lekin rūh ke i'tibār
se zinda kiyā gayā ; 19 isī men us
ne jākar un qaidī rūhon men ma-
nādī kī, 20 jo us agle zamāne men
nāfarmān thin, jab Khudā Nūh ke
waqt men tahammul karke ṭhahrā
rahā thā, aur wuh kishtī taiyār ho
rahī thī, jis par sawār hokar thore
se ādmī, ya'nī āth jānen, pānī ke
wasīle se bachīn : 21 aur usī pānī
kā mushābih bhī, ya'nī baptisma,
Yisū' Masīh ke jī uṭhne ke wasīle
se, ab tumhen bachātā hai ; us se
jism kī najāsat kā dūr karnā murād
nahīn, balki khālis niyat se Khudā kā
tālib honā murād hai ; 22 wuh āsmān
par jākar Khudā kī dahinī taraf
baithā hai ; aur firishte aur ikhtiyārāt
aur qudraten us ke tābi' kī gayī hain.

4 Pas jab ki Masīh ne jism ke
i'tibār se dukh uṭhāyā, to tum
bhī aisā hī mizāj ikhtiyār karke
hathyārband baho ; kyūnki jis ne
jism ke i'tibār se dukh uṭhāyā, us
ne gunāh se farāgat pāī, 2 tāki
āyanda ko apnī bāqī jismānī zin-
dagī ādmīon kī khwāhishon ke
mutābiq na guzāre, balki Khudā
kī marzī ke mutābiq. 3 Is wāste
kī gairqaumon kī marzī ke muwā-
fiq kām karne, aur shahwatparas-
tī, burī khwāhishon, maikhwārion,
nāchrang, nashebāzion, aur mak-
rūh butparastion men jis qadr ham
ne pahle waqt guzārā, wuhī bahut hai :
4 is par wuh ta'ajjub karte hain, ki
tum usī sakht badchālī tak un kā
sāth nahīn dete, aur la'n ta'n karte
hain. 5 Unhen usī ko hisāb denā
paregā, jo zindon aur murdon kā
insāf karne ko taiyār hai. 6 Kyūnki
murdon ko bhī khushkhabārī isī liye
sunāī gayī thī, ki jism ke lihāz se to
ādmīon ke mutābiq un kā insāf
ho, lekin rūh ke lihāz se Khudā ke
mutābiq zinda rahen.

7 Sab chizon kā khātima jāld hone-
wālā hai ; pas hoshyār raho aur du'ā
māngne ke liye taiyār. 8 Sab se
bahkar yih hai, ki āpas men bārī
mahabbat rakkho, kyūnki mahabbat
bahut se gunāhon par parda dāl
detī hai. 9 Bagair burburāe āpas
men musāfirparwarī karo : 10 jin
ko jis jis qadr ni'mat milī hai, wuh use
Khudā kī mukhtalif ni'maton ke
achchhe mukhtaron kī tarah ek
dusre kī khidmat men sarf karen ;
11 agar koī kuchh kahe, to aisā
kahe ki goyā Khudā kā kalām hai ;
agar koī khidmat kare, to us tāqat
ke mutābiq kare, jo Khudā de ; tāki
sab bāton men Yisū' Masīh ke wasīle
Khudā kā jalāl, zāhir ho : jalāl aur
saltanat abadu'l ābād usī kī hai.
A'mīn.

12 Ai piyāro, jo musibat kī āg
tumhārī āzmāish ke liye tum men
bharkī hai, yih samajhkar us se
ta'ajjub na karo, ki yih ek anokhī
bāt ham par wāqī' hūī hai : 13 bal-
ki Masīh ke dukhon men jyūn
jyūn sharīk ho, khushī karo ; tāki
us ke jalāl ke zuhūr ke waqt bhī
nihāyat khush o khurram ho.
14 Agar Masīh ke nām ke sabab
tumhen malāmat kī jātī hai, to
tum mubārak ho ; kyūnki jalāl kā

Rūh, ya'nī Khudā kā Rūh, tum par sādā kartā hai. 15 Tum men se koi shakhs khunī, yā chor, yā badkār, yā auron ke kām men dastandāz hokar dukh na pāe: 16 lekin agar Masīh hone ke bā'is koi shakhs dukh pāe, to sharmāe nahīn, balki is nām ke sabab se Khudā kī barāī kare. 17 Kyūnki wuh waqt ā pahunchā hai, ki Khudā ke ghar se 'adālat shurū' ho, aur jab ham hi se shurū' hogī, to un kā kyā anjām hogā, jo Khudā kī khush-khabarī ko nahīn mānte? 18 Aur jab rāstbāz hī mushkil se najāt pāegā, to bedīn aur gunahgār kā kyā thikānā? 19 Pas jo Khudā kī marzi ke muwāfiq dukh pāte hain, wuh neki karke apnī jānon ko wafādār Khāliq ke supurd karen.

5 Tum men jo buzurg hain, main un kī tarah buzurg, aur Masīh ke dukhon kā gawāh, aur zāhir honewāle jalāl men sharīk bhi hokar, un ko yih nasīhat kartā hūn, 2 ki Khudā ke us galle kī gallabānī karo jo tum men hai; lāchārī se nigah-bānī na karo, balki Khudā kī marzi ke muwāfiq khushī se; aur nājāiz nafa' ke liye nahīn, balki dilī shauq se; 3 aur jo log tumhare supurd hain, un par hukumat na jatāo, balki galle ke liye namūna bano; 4 aur jab sardār Gallabān zāhir hogā, to tum ko jalāl kā aisā sihrā milegā, jo murjhāne kā nahīn. 5 Ai jawāno, tum bhi buzurgon ke tābi'

raho. Balki sab ke sab ek dūme kī khidmat ke liye firotnī se kamārbasta raho; is liye kī Khudā magrūr-on kā muqābala kartā hai, magar firotnon ko taufiq bahshatā hai. 6 Pas Khudā ke qawī hāth ke niche firotnī se raho, tāki wuh tumhen waqt par sarbaland kare; 7 aur apnī sarī fikr usī par dāl do, kyūnki us ko tumharā khayāl hai. 8 Tum hoshyār aur bedār raho: tumharā mukhālīf Iblīs garajnewāle sher l babar kī tarah dhūndhtā phirtā hai, kī kis ko phār khāe: 9 tum imān men mazbūt hokar, aur yih jānkar us kā muqābala karo, kī tumhare bhāī jo dunyā men hain, aise hī dukh bhar rahe hain. 10 Ab Khudā, jo har tarah ke fazl kā chashma hai, jis ne tum ko Masīh men apne abādī jalāl ke liye bulāyā, tumhare thoī muddat tak dukh uṭhāne ke ba'd, ap hī tumhen kāmīl, aur qāim, aur mazbūt karegā. 11 Abadu'l ābād usī kī saltanat rahe. A'mīn.

12 Main ne Silwānus kī ma'rifat, jo merī dānist men diyānatdār bhāī hai, mukhtasar taur par likhkar, tumhen nasīhat kī, aur yih gawāhī dī, kī Khudā kā sachchā fazl yihī hai: isī par qāim raho. 13 Jo Bābil men tumharī tarah barguzīda hai, wuh, aur merā betā Marqus tumhen salām kahte hain. 14 Mahabbat se bosa le lekar āpas men salām karo.

Tum jitne shakhs Masīh men ho, sab ko itminān hāsīl hotā rahe.

PATRAS KA' DU'SRA' 'A'MM KHATT

1 Shama'un Patras kī taraf se, jo Yisū' Masīh kā banda aur rasūl hai, un logon ke nām jinhon ne hamāre Khudā aur Munjī Yisū' Masīh kī rāstbāzī ke sabab hamārā sā qīmatī imān pāyā hai. 2 Khudā, aur hamāre Khudāwand Yisū' kī pahchān ke sabab fazl aur itminān tumhen ziyāda hotā rahe; 3 kyūnki us kī ilāhī qudrat ne wuh

sab chizen jo zindagī aur dindārī se muta'alliq hain, hamen us kī pahchān ke wasīle se 'ināyat kīn, jis ne ham ko apne khāss jalāl aur neki ke zarī'e se bulāyā; 4 jin ke bā'is us ne ham se qīmatī aur nihāyat bare wa'de kiye, tāki un ke wasīle se tum us kharābī se chhūtkar, jo dunyā men burī khwāhish ke sabab se hai,

zát i iláhi men sharik ho jáo. 5 Pas isi bá'is tum apní taraf se kamál koshish karke, apne imán par neki, aur neki par ma'rifat, 6 aur ma'rifat par parhezgári, aur parhezgári par sabr, aur sabr par dindári, 7 aur dindári par birádarána ulfat, aur birádarána ulfat par mahabbat barháo. 8 Kyúнки agar yih báten tum men maujud hon, aur ziyáda bhí hotí jáen, to tum ko hamáre Khudáwand Yisú' Masih ke pahchánne men bekár aur bephal na hone dengí. 9 Aur jis men yih báten na hon, wuh andhá hai, aur kotáhnazar, aur apne pahle gunáhon ke dhoe jáne ko bhúle baithá hai. 10 Pas, ai bháiyó, apne buláwe aur barguzidagi ko sábit karne kí ziyáda koshish karo: kyúнки agar aisá karoge, to kabhí thokar na kháoge: 11 balki is se tum hamáre Khudáwand aur Munjí Yisú' Masih kí abadí bádsháhat men barí 'izzat ke sáth dákhil kiye jáoge.

12 Is liye main tumhen yih báten yád diláne ko hamesha musta'idd rahúngá; agarchi tum un se wáqlf aur us haqq bát par qáim ho, jo tumhen hásil hai. 13 Aur jab tak main is khaime men hun, tumhen yád dilá dilákar ubhárná apne úpar wájib samajhtá hun; 14 kyúнки hamáre Khudáwand Yisú' Masih ke batáne ke muwáfiq mujhe ma'lúm hai, ki mere khaime ke giráe jáne ká waqt jald ánewálá hai. 15 Pas main aisí koshish karúngá, ki mere intiqál ke ba'd tum in báton ko hamesha yád rakh sako. 16 Kyúнки jab ham ne tumhen apne Khudáwand Yisú' Masih kí qudrat aur ámad se wáqlf kiyá thá, to dagábázi kí gharí húi kahániyon kí pairawí nahín kí thí, balki khud us kí 'azmat ko dekhá thá. 17 Ki us ne Khudá Báp se us waqt 'izzat aur jalál páyá, jab us afzal jalál men se use yih áwáz áí, ki Yih merá piyará Betá hai, jis se main khush hun: 18 aur jab ham us ke sáth muqaddas pahár par the, to ásmán se yih áwáz áti suní. 19 Aur hamáre pás nabíon ká wuh kalám hai, jo ziyáda mu'tabar thahrá; aur tum achchhá karte ho, jo yih samajhkar us par gaur karte ho, ki wuh ek chirág hai, jo andherí jagah men raushní bakhshítá hai, jab

tak pau na phate, aur subh ká sitára tumháre dílon men na chamke: 20 aur pahle yih ján lo, ki kitáb i muqaddas kí kisi nubuwwat kí bát kí táwíl kisi ke zátí ikhtiyár par mauquf nahín. 21 Kyúнки nubuwwat kí koi bát ádmí kí khwáhish se kabhí nahín húi, balki ádmí Rúhu'l Quds kí tahrík ke sabab Khudá kí taraf se bolte the.

2 Aur jis tarah us ummat men jhúthe nabí bhí the, isí tarah tum men bhí jhúthe ustád hongé, jo poshída taur par halák karnewáli bid'aten nikálenge, aur us Málík ká inkár karenge, jis ne unhen mol liyá thá, aur apne ap ko jald halákat men dálenge. 2 Aur bahutere un kí shahwatparastí kí pairawí karenge; jin ke sabab se ráh i haqq kí badnámi hogí. 3 Aur wuh lálach se báten banákar, tum ko apne nafa' ká sabab thahraenge: aur jo qadím se un kí sazá ká hukm ho chuká hai, us ke áne men kuchh der nahín, aur un kí halákat sotí nahín. 4 Kyúнки jab Khudá ne gunáh karnewále frishton ko na chhorá, balki jahannam men bhejkar tárík gáron men dál diyá, táki 'adálat ke din tak hirásat men rahen; 5 aur na pahlí dunyá ko chhorá, balki bedín dunyá par tufán bhejkar rástbázi ke manadí karnewále Núh ko, ma' áur sát ádmíon ke bachá llyá; 6 aur Sodom aur 'Amoráh ke shahron ko khák i slyáh kar diyá, aur unhen halákat kí sazá dí, aur áyanda zamáne ke bedínon ke liye já e 'ibrat baná diyá; 7 aur rástbáz Lút ko, jo bedínon ke nápák chál chalan se diqq thá, rihái bakhshí, 8 (chunánci wuh rástbáz un men rahkar, aur un ke beshara' kámon ko dekh dekhkar, aur sun sunkar, goyá har roz apne sachche dil ko shikanje men khenchtá thá); 9 to Khudáwand dindáron ko ázmáish se nikál lená, aur badkáron ko 'adálat ke din tak sazá men rakhná jántá hai; 10 khusúsan un ko jo nápák khwáhishon se jism kí pairawí karte hain, aur hukúmat ko náchíz jánte hain. Wuh gustákh, aur khudráe hain, aur 'izzatdaron par la'n ta'n karne se nahín darte: 11 báwujúde kí frishte, jo táqat aur qudrat men un se bare hain. Khudáwand ke sámné un par la'n

ta'n ke sáth nálish nahín karte. 12 Lekin yih log be'aql jánwaron kí mánind hain, jo pakre jáne aur halák hone ke liye haiwán i mutlaq paidá hue hain; jin báton se náwáqif hain, un ke बारे में auron par la'n ta'n karte hain; apni kharabi में khud kharab kiye jaenge; 13 दूसरों के बुरा करने के बदले इनहीं का बुरा होगा. In ko dīn dīhare 'ai-yáshī karne में maza áta hai; yih dág aur 'aib hain; jab tumhare sáth kháte pite hain, to apni taraf se mahabbat kí ziyáfat karke 'aish o 'ishrat karte hain; 14 un ki ánkhen, jin में zinákár 'auraten basī hūi hain, gunáh se ruk nahīn saktīn; wuh beqayám dilon ko phansáte hain; un ka dil lálach ka mashsháq hai; wuh la'nat kí aulád hain; 15 wuh sídhi ráh chhoṛkar gumráh ho gaye hain, aur Ba'or ke beṭe Bil'am kí ráh par ho liye hain, jis ne nárástī kí mazdúri ko 'azíz jáná; 16 magar apne qusūr par yih malámat uthái, kí ek bezabán gadhí ne ádmī kí tarah bolkar, is nabí ko díwánagī se báz rakkhá. 17 Wuh andhe kúe hain, aur aise kuhar, jise ándhī uráti hai; un ke liye behadd táriki dhari hai. 18 Wuh ghamand kí behúda báten bak bakkar, shah-watparastī ke zarí'e se un logon ko jismání khwáhishon में phansáte hain, jo gumráhon में se nikal hí rahe hain; 19 wuh un se to ázádi ka wa'da karte hain, aur ap kharabi के गुलाम बने हुए हैं; kyunki jo shakhs jis se maglúb hai, wuh us ka gulám hai. 20 Aur jab wuh Khudáwand aur Munjí Yisú' Masih kí pahchán ke sabab dunyá kí álúdaglon se chhútkar, phir un में phanse, aur un se maglúb hue, to un ka píchhlá hál pahle se bhí badtar húa. 21 Kyunki rástbázi kí ráh ka na jánná un ke liye is se bihtar hotá, kí use jánkar us pák hukm se phir játe, jo unhen saunpá gayá thá. 22 Un par yih sachchi masal sádiq áti hai, kí Kuttá apni qai kí taraf rujú' kartá hai, aur nahlaí hūi súarni daldal में loṭne kí taraf.

3 Ai 'azizo, ab main tumhen yih दूसरा ख़ात लिखता हूँ; aur yáddihání ke taur par donon khatton se tumhare sáf dilon ko ubhártá hūn; 2 ki tum un báton

ko jo pák nablon ne peshtar kahín, aur Khudáwand aur Munjí ke us hukm ko yád rakkho, jo tumhare rasúlon kí ma'rifat áyá thá: 3 aur yih pahle ján lo, kí ákhir dinon में aise hansī tháṭhā karnewále áenge, jo apni khwáhishon ke muwáfiq chalenge, 4 aur kahenge, kí Us ke áne ka wa'da kahán gayá? kyunki jab se bápádá soe hain, us waqt se ab tak sab kuchh waisá hí hai, jaisá khilqat ke shurú' se thá. 5 Wuh to ján bújhkar yih bhúl gaye kí Khudá ke kalám ke zarí'e se ásmán qadím se matjúd hain, aur zamín páni में se baní, aur páni में qáim hai; 6 inहीं के zarí'e se us zamáne kí dunyá dúbkar halák hūi. 7 Magar is waqt ke ásmán aur zamín usi kalám ke zarí'e se is liye rakkhe hain kí jaláe jáen, aur wuh bedín ádmion kí 'adálat aur halákat ke dīn tak mahfúz rahenge.

8 Ai 'azizo, yih kháss bát tum par poshida na rahe, kí Khudáwand ke nazdík ek dīn hazár baras ke barábar hai, aur hazár baras ek dīn ke barábar. 9 Khudáwand apne wa'de में der nahīn kartá, jaisi der ba'z log samajhte hain; balki tumhare बारे में tabammul kartá hai, is liye kí kisi kí halákat nahīn cháhtá, balki yih cháhtá hai, kí sab kí tau-ba tak naubat pahunché. 10 Lekin Khudáwand ka dīn chor kí tarah á jáegá; us dīn ásmán bare shor gul के साथ बर्बाद हो जाँगे, aur 'anásir harárat kí shiddat se píghal jáenge, aur zamín aur us par ke kám jal jáenge. 11 Jab yih sab chízen is tarah píghalnewáli hain, to tumhen pák chál chalan aur dīndári में kaisá kuchh honá cháhiye, 12 aur Khudá ke us dīn के अने का kaisá kuchh muntazir aur mushtáq rahná cháhiye, jis के बा'is ásmán ág se píghal jáenge, aur 'anásir harárat kí shiddat se gal jáenge. 13 Lekin us के वा'दे के muwáfiq ham naye ásmán aur nayi zamín ka íntizár karte hain, jin में rástbázi basī rahégi.

14 Pas, ai 'azizo, chúnki tum in báton के मuntazir ho, is liye us के sámné itminán kí hálát में bedág aur be'aib nikalne kí koshish karo; 15 aur hamare Khudáwand के tahammul ko naját samjho; chuná-chi hamare piyáre bhái Paulus ne

bhí us hikmat ke muwáfiq jo use 'ináyat hui, tumhen yihí likhá hai; 16 aur apne sáre khatton men in báton ká zikr kiyá hai; jin men ba'z báton aisi hain, jin ká samajhná mushkil hai, aur jáhil aur beqiyám log un ke ma'non ko bhí, aur sahifon ki tarah khench tákar, apne liye halákat paidá karte hain. 17 Pas,

ai 'azízo, chúnki tum pahle se ágáh ho, is liye hoshyár raho, táki bedinon ki gumráhi ki taraf khinchkar apni mazbúti ko chhor na do; 18 balki hamáre Khudáwand aur Munjí Yisú' Masíh ke fazl aur pahchán men barhte jáo. Usí ki tamjíd ab bhí ho, aur abad tak hotí rahe. A'mín.

YU'HANNA' KA' PAHLA' 'A'MM KHATT

1 Us zindagi ke Kalám ki bábat jo ibtidá se thá, aur jise ham ne suná, aur apni ánkhon se dekhá, balki gaur se dekhá, aur apne háthon se chhúá; 2 (yih zindagi záhir hui, aur ham ne use dekhá, aur us ki gawáhi dete hain, aur isí hamesha ki zindagi ki tumhen khabar dete hain jo Báp ke sáth thí, aur ham par záhir hui); 3 jo kuchh ham ne dekhá aur suná hai, tumhen bhí us ki khabar dete hain, táki tum bhí hamáre sharik ho: aur hamári shirákát Báp ke sáth, aur us ke Bete Yisú' Masíh ke sáth hai. 4 Aur yih báten ham is liye likhte hain ki hamári khushí puri ho jáe.

5 Us se sunkar jo paigám ham tumhen dete hain, wuh yih hai, ki Khudá núr hai, aur us men zará bhí taríki nahín. 6 Agar ham kahen, ki hamári us ke sáth shirákát hai, aur phir taríki men chalen, to ham jhúthe hain, aur haqq par 'amal nahín karte; 7 lekin agar ham núr men chalen, jis tarah ki wuh núr men hai, to hamári ápas men shirákát hai, aur us ke Bete Yisú' ká khún hamen tamám gunáh se pák kartá hai. 8 Agar ham kahen, ki ham begunáh hain, to apne áp ko fareb dete hain, aur ham men sachchái nahín. 9 Agar apne gunáhon ká iqrár karen, to wuh hamáre gunáhon ke mu'áf karne, aur hamen sári nárásti se pák karne men sachchá aur 'ádil hai. 10 Agar kahen, ki ham

ne gunáh nahín kiyá, to use jhúthá thahráte hain, aur us ká kalám ham men nahín hai.

2 Ai mere bachcho, yih báten main tumhen is liye likhtá hún ki tum gunáh na karo. Aur agar koí gunáh kare, to Báp ke pás hamára ek Madadgár maujúd hai, ya'ní Yisú' Masíh rástbáz; 2 aur wuhí hamáre gunáhon ká kaffára hai, aur na sirf hamáre hi gunáhon ká, balki tamám dunyá ke gunáhon ká bhí. 3 Agar ham us ke hukmon par 'amal karenge, to is se hamen ma'lúm hogá, ki ham use ján gaye hain. 4 Jo koí yih kahtá hai, ki Main use ján gayá hún, aur us ke hukmon par 'amal nahín kartá, wuh jhúthá hai, aur us men sachchái nahín; 5 hán, jo koí us ke kalám par 'amal kare, us men yaqínan Khudá ki mahabbat kámil ho gayí hai. Hamen isí se ma'lúm hotá hai, ki ham us men hain: 6 jo koí yih kahtá hai, ki main us men qáim hún, to cháhiye ki yih bhí usí tarah chale, jis tarah wuh chaltá thá.

7 Ai 'azízo, main tumhen koí nayá hukm nahín likhtá, balki wuhí purána hukm, jo shurú' se tumhen milá hai: yih purána hukm wuhí kalám hai, jo tum ne suná hai. 8 Phir tumhen ek nayá hukm likhtá hún, aur yih bát us par aur tum par sádiq áti hai; kyúnki taríki mittí játi hai, aur haqqí núr chamakná shurú' ho gayá hai. 9 Jo koí yih kahtá hai,

ki main nūr men hūn, aur apne bhāī se 'adāwat rakhtā hai, wuh abhī tak tārīkī hī men hai. 10 Jo koī apne bhāī se mahabbat rakhtā hai, wuh nūr men rahtā hai, aur thokar nahīn khāne kā. 11 Lekin jo apne bhāī se 'adāwat rakhtā hai, wuh tārīkī men hai, aur tārīkī hī men chaltā hai, aur yih nahīn jāntā ki kahān jātā hai; kyūnki tārīkī ne us ki ānkhēn andhī kar dī hain.

12 Ai bachcho, main tumhen is liye likhtā hūn ki us ke nām se tumhāre gunāh mu'āf hūe. 13 Ai buzurgo, main tumhen is liye likhtā hūn ki jo ibtidā se hai, use tum jān gaye ho. Ai jawāno, main tumhen is liye likhtā hūn ki tum us sharīr par gālib ā gaye ho. Ai larko, main ne tumhen is liye likhā hai ki tum Bāp ko jān gaye ho. 14 Ai buzurgo, main ne tumhen is liye likhā hai ki jo ibtidā se hai us ko tum jān gaye ho. Ai jawāno, main ne tumhen is liye likhā hai ki tum mazbūt ho, aur Khudā kā kalām tum men qāim rahtā hai, aur tum us sharīr par gālib ā gaye ho. 15 Na dunyā se mahabbat rakkho, na un chizon se jo dunyā men hain. Jo koī dunyā se mahabbat rakhtā hai, us men Bāp ki mahabbat nahīn. 16 Kyūnki jo kuchh dunyā men hai, ya'nī jism ki khwāhish, aur ānkhon ki khwāhish, aur zindagī ki shekhī, wuh Bāp ki taraf se nahīn, balki dunyā ki taraf se hai. 17 Dunyā aur us ki khwāhish donon mittī jāti hain, lekin jo Khudā ki marzī par chaltā hai, wuh abad tak qāim rahegā.

18 Ai larko, yih akhīr waqt hai; aur jaisā tum ne sunā hai ki mukhālīf i Masīh ānewālā hai, us ke muwāfiq ab bhī bahut se mukhālīf i Masīh paidā ho gaye hain; is se ham jānte hain, ki yih akhīr waqt hai. 19 Wuh nikle to ham hī men se, magar ham men se the nahīn; is liye ki agar ham men se hote, to hamāre sāth rahte; lekin nikal is liye gaye ki yih zāhir ho, ki wuh sab ham men se nahīn hain. 20 Aur tumhārā to us Quddūs ki taraf se masah kiya gayā hai, aur tum sab kuchh jānte ho. 21 Main ne tumhen is liye nahīn likhā ki tum sachchāī ko nahīn jānte, balki is liye ki tum use jānte ho, aur is liye ki koī jhūth sachchāī ki taraf se nahīn hai.

22 Kaun jhūthā hai siwā us ke jo Yisū' ke Masīh hone kā inkār kartā hai? Mukhālīf i Masīh wuhī hai jo Bāp aur Bete kā inkār kartā hai. 23 Jo koī Bete kā inkār kartā hai, us ke pās Bāp bhī nahīn; jo Bete kā iqrār kartā hai, us ke pās Bāp bhī hai. 24 Jo tum ne shurū' se sunā hai, wuhī tum men qāim rahe. Jo tum ne shurū' se sunā hai, agar wuh tum men qāim rahe, to tum bhī Bete aur Bāp men qāim rahoge. 25 Aur jis kā us ne ham se wa'da kiya, wuh hamesha kī zindagī hai. 26 Main ne yih bāten tumhen un kī bābat likhī hain, jo tumhen fareb dete hain. 27 Aur tumhārā wuh masah jo us kī taraf se kiya gayā, tum men qāim rahtā hai, aur tum is ke muhtāj nahīn, ki koī tumhen sikhāe; balki jis tarah wuh masah jo us kī taraf se kiya gayā, tumhen sab bāten sikhātā hai, aur sachchā hai, aur jhūthā nahīn, aur jis tarah us ne tumhen sikhāyā, usī tarah tum us men qāim rahte ho. 28 Garaz, ai bachcho, us men qāim raho; tāki jab wuh zāhir ho, to hamen dilerī ho, aur ham us ke āne par us ke sāmne sharmindā na hon. 29 Agar tum jānte ho ki wuh rāstbāz hai, to yih bhī jānte ho ki jo koī rāstbāzī ke kām kartā hai, wuh us se paidā huā hai.

3 Dekho, Bāp ne ham se kaisī mahabbat kī hai, ki ham Khudā ke farzand kahlāe; aur ham hain bhī. Dunyā hamen is liye nahīn jāntī, ki us ne use bhī nahīn jānā. 2 'Azīzo, ham is waqt Khudā ke farzand hain; aur abhī tak yih zāhir nahīn huā ki ham kyā kuchh honge. Itnā jānte hain ki jab wuh zāhir hogā, to ham bhī us kī mānind honge; kyūnki us ko waisā hī dekhenge, jaisā wuh hai. 3 Aur jo koī us se yih ummed rakhtā hai, apne āp ko waisā hī pāk kartā hai, jaisā wuh pāk hai. 4 Jo koī gunāh kartā hai, wuh shara' kī mukhālafat kartā hai; aur gunāh shara' kī mukhālafat hī hai. 5 Aur tum jānte ho ki wuh is liye zāhir huā thā, ki gunāhon ko uthā le jāe; aur us kī zāt men gunāh nahīn. 6 Jo koī us men qāim rahtā hai, wuh gunāh nahīn kartā: jo koī gunāh kartā hai, na us ne use dekhā hai, aur na jānā hai. 7 Ai bachcho, kisī ke fareb

men na aná: jo rástbázi ke kám kartá hai, wuh us kí tarah rástbáz hai. 8 Jo shakhs gunáh kartá hai, wuh Iblís se hai; kyúunki Iblís shurú' hí se gunáh kartá rahá hai. Khudá ká Betá isí liye záhir húa thá, kí Iblís ke kámon ko mitáe. 9 Jo koi Khudá se paidá húa hai, wuh gunáh nahín kartá; kyúunki us ká tukhm us men baná rahtá hai: balki wuh gunáh kar hí nahín saktá, kyúunki Khudá se paidá húa hai. 10 Isí se Khudá ke farzand, aur Iblís ke farzand záhir hote hain: jo koi rástbázi ke kám nahín kartá, wuh Khudá se nahín, aur wuh bhí nahín jo apne bhái se mahabbat nahín rakhtá. 11 Kyúunki jo paigám tum ne shurú' se suná, wuh yih hai, kí ham ek दूसरे se mahabbat rakkhen; 12 aur Qayin kí mánind na banen, jo us sharír se thá, aur jis ne apne bhái ko qatl kiyá. Aur us ne kis wáste use qatl kiyá? Is wáste kí us ke kám bure the, aur us ke bhái ke kám rástí ke the.

13 Ai bháyo, agar dunyá tum se 'adawat kartí hai, to ta'ajjub na karo. 14 Ham jánte hain kí maut se nikalkar zindagi men dákhil ho gaye, kyúunki ham bháyon se mahabbat rakhte hain. Jo mahabbat nahín rakhtá, wuh maut kí hálát men rahtá hai. 15 Jo koi apne bhái se 'adawat rakhtá hai, wuh khúní hai: aur tum jánte ho, kí kisi khúní men hamesha kí zindagi maujud nahín rahtí. 16 Ham ne mahabbat ko isí se jáná hai, kí us ne hamáre wáste apní ján de dí: aur ham par bhí bháyon ke wáste ján dení farz hai. 17 Jis kisi ke pás dunyá ká hai ho, aur wuh apne bhái ko muhtáj dekhkar rahm karne men dareg kare, to us men Khudá kí mahabbat kyúunkar qáim rah saktí hai? 18 Ai bachcho, ham kalám aur zabán hí se nahín, balki kám aur sachchái ke zarí'e se bhí mahabbat karen. 19 Is se ham jánenge kí haqq ke hain, aur jis bát men hamára dí hamen ilzám degá, us ke बारे men ham us ke huzúr apní diljam'í karenge; 20 kyúunki Khudá hamáre dí se bará hai, aur sab kuchh jántá hai. 21 Ai 'azízo, jab hamára dí hamen ilzám nahín detá, to hamen Khudá ke sámné dilerí ho játi hai; 22 aur jo kuchh ham

mángte hain, wuh hamen us kí taraf se miltá hai; kyúunki ham us ke hukmon par 'amal karte hain, aur jo kuchh wuh pasand kartá hai, use bajá láte hain. 23 Aur us ká hukm yih hai, kí ham us ke Bete Yisú' Masíh ke nám par ímán láen, aur jáisá us ne hamen hukm diyá, us ke muwáfiq ápas men mahabbat rakkhen. 24 Aur jo us ke hukmon par 'amal kartá hai, wuh is men, aur yih us men qáim rahtá hai. Aur isí se, ya'ní us Rúh se jo us ne hamen dí hai, ham jánte hain kí wuh ham men qáim rahtá hai.

4 Ai 'azízo, har ek rúh ká yaqín na karo, balki rúhon ko ázmáo, kí wuh Khudá kí taraf se hain yá nahín; kyúunki bahut se jhúthe nabí dunyá men nikal khare hue hain. 2 Khudá kí Rúh ko tum is tarah pahchán sakte ho, kí jo koi rúh íqrár kare kí Yisú' Masíh mujassam hokar áyá hai, wuh Khudá kí taraf se hai: 3 aur jo koi rúh Yisú' ká íqrár na kare, wuh Khudá kí taraf se nahín: aur yihí mukhálif í Masíh kí rúh hai, jis kí khabar tum sun chuke ho kí wuh ánewálí hai, balki ab bhí dunyá men maujud hai. 4 Ai bachcho, tum Khudá se ho, aur un par gálib á gaye ho; kyúunki jo tum men hai, wuh us se bará hai jo dunyá men hai. 5 Wuh dunyá se hain, is wáste dunyá kí sí kahte hain, aur dunyá un kí suntí hai. 6 Ham Khudá se hain: jo Khudá ko jántá hai, wuh hamári suntá hai; jo Khudá se nahín, wuh hamári nahín suntá. Isí se ham haqq kí rúh aur gumráhí kí rúh ko pahchán lete hain.

7 Ai 'azízo, áo ham ek दूसरे se mahabbat rakkhen; kyúunki mahabbat Khudá kí taraf se hai, aur jo koi mahabbat rakhtá hai, wuh Khudá se paidá húa hai, aur Khudá ko jántá hai. 8 Jo mahabbat nahín rakhtá, wuh Khudá ko nahín jántá, kyúunki Khudá mahabbat hai. 9 Jo mahabbat Khudá ko ham se hai, wuh is se záhir hui, kí Khudá ne apne iklaute Bete ko dunyá men bhejá hai, táki ham us ke sabab se zinda rahen. 10 Mahabbat is men nahín, kí ham ne Khudá se mahabbat kí, balki is men hai, kí us ne ham se mahabbat kí, aur hamáre gunáhon ke kaffáre ke liye apne Bete ko

bhejā. 11 Aī 'azīzo, jab Khudā ne ham se aīśī mahabbat kī, to ham par bhī ek dūse se mahabbat karnī farz hai. 12 Khudā ko kabhī kīśī se nahīn dekhā : agar ham ek dūse se mahabbat karte hai, to Khudā ham men rahtā hai, aur us kī mahabbat hamāre dil men kāmīl ho gayī hai. 13 Chūnki us ne apnī Rūh men se hamen diyā hai, is se ham jānte hai, ki ham us men qāim rahte hai, aur wuh ham men. 14 Aur ham ne dekh liyā hai, aur gawāhī dete hai, ki Bāp ne Beṭe ko dunyā kā Munjī karke bhejā hai. 15 Jo koī iqrār kartā hai, ki Yisū' Khudā kā Beṭā hai, Khudā us men rahtā hai, aur wuh Khudā men. 16 Jo mahabbat Khudā ko ham se hai, us ko ham jān gaye, aur hamen us kā yaqīn hai. Khudā mahabbat hai; aur jo mahabbat men qāim rahtā hai, wuh Khudā men qāim rahtā hai, aur Khudā us men qāim rahtā hai. 17 Isī sabab se mahabbat ham men kāmīl ho gayī hai, tāki hamen 'adālat ke dīn dīlerī ho; kyūnki jaisā wuh hai, waise hī dunyā men ham bhī hai. 18 Mahabbat men khauf nahīn hotā : balki kāmīl mahabbat khauf ko dūr kar detī hai, kyūnki khauf se 'azāb hotā hai; aur koī khauf karnewālā mahabbat men kāmīl nahīn huā. 19 Ham is liye mahabbat karte hai, ki pahle us ne ham se mahabbat kī. 20 Agar koī kahe, ki main Khudā se mahabbat rakhtā hūn, aur wuh apne bhāī se 'adāwat rakkhe, to jhūṭhā hai; kyūnki jo apne bhāī se jise us ne dekhā hai, mahabbat nahīn rakhtā, wuh Khudā se bhī, jise us ne nahīn dekhā, mahabbat nahīn rakh saktā. 21 Aur ham ko us kī taraf se yih hukm milā hai, ki jo koī Khudā se mahabbat rakhtā hai, wuh apne bhāī se bhī mahabbat rakkhe.

5 Jis kā yih imān hai, ki Yisū' hī Masīh hai, wuh Khudā se paidā huā hai : aur jo koī wālīd se mahabbat rakhtā hai, wuh us kī aulād se bhī mahabbat rakhtā hai. 2 Jab ham Khudā se mahabbat rakhte, aur us ke hukmon par 'amal karte hai, to is se ma'lūm ho jātā hai, ki Khudā ke farzandon se bhī mahabbat rakhte hai. 3 Aur Khudā kī mahabbat yih hai, ki ham

us ke hukmon par 'amal karen; aur us ke hukm saḡht nahīn. 4 Jo koī Khudā se paidā huā hai, wuh dunyā par gālīb atā hai; aur wuh galaba, jis se dunyā maglūb hūī hai, hamārā imān hai. 5 Dunyā kā maglūb karnewālā kaun hai, siwā us shaḡhs ke jis kā yih imān hai, ki Yisū' Khudā kā Beṭā hai? 6 Yihī hai wuh jo pānī aur khūn ke wasīle se āyā thā, ya'nī Yisū' Masīh; wuh na faqat pānī ke wasīle se, balki pānī aur khūn donon ke wasīle se āyā thā; 7 aur jo gawāhī detā hai, wuh Rūh hai, kyūnki Rūh sachchāī hai. 8 Aur gawāhī denewāle tīn hai, Rūh aur pānī aur khūn; aur yih tīnon ek hī bāt par muttāfiq hai. 9 Jab ham ādmīon kī gawāhī qubūl kar lete hai, to Khudā kī gawāhī to us se baḡhkar hai, aur Khudā kī gawāhī yih hai, ki us ne apne Beṭe ke haqq men gawāhī dī hai. 10 Jo Khudā ke Beṭe par imān rakhtā hai, wuh apne āp men gawāhī rakhtā hai? jis ne Khudā kā yaqīn nahīn kiyā, us ne use jhūṭhā ṭhahrāyā; kyūnki wuh us gawāhī par jo Khudā ne apne Beṭe ke haqq men dī hai, imān nahīn lāyā. 11 Aur wuh gawāhī yih hai, ki Khudā ne hamen hamesha kī zindagī baḡhshī, aur yih zindagī us ke Beṭe men hai. 12 Jis ke pās Beṭā hai, us ke pās zindagī hai; aur jis ke pās Khudā kā Beṭā nahīn, us ke pās zindagī bhī nahīn.

13 Main ne tum ko, jo Khudā ke Beṭe ke nām par imān lāe ho, yih bāten is liye līkhī, ki tumhen ma'lūm ho ki hamesha kī zindagī rakhte ho. 14 Aur hamen jo us ke sāmne dīlerī hai, us kā sabab yih hai, ki agar us kī marzī ke muwāfiq kuchh māngte hai, to wuh hamārī suntā hai. 15 Aur jab ham jānte hai ki jo kuchh ham māngte hai, wuh hamārī suntā hai, to yih bhī jānte hai ki jo kuchh ham ne us se māngā hai, wuh pāyā hai. 16 Agar koī apne bhāī ko aīśā gunāh karte dekhe, jis kā natīja maut na ho, to du'ā mānge; Khudā us ke wasīle se zindagī baḡhshegā; unhī ko jinhon ne aīśā gunāh nahīn kiyā jis kā natīja maut ho. Gunāh aīśā bhī hai, jis kā natīja maut hai : is kī bābat du'ā māngne komāin nahīn kahtā. 17 Hai to har tarāh kī nārāstī gunāh; magar aīśā gunāh bhī hai, jis kā natīja maut nahīn.

18 Ham jānte hain, ki jo koī Khudā se paidā huā hai, wuh gunāh nahīn kartā; balki us kī hifāzat wuh kartā hai, jo Khudā se paidā huā, aur wuh sharīr use chhūne nahīn pātā. 19 Ham jānte hain, ki ham Khudā se hain; aur sārī dunyā us sharīr ke qabze mein parī hūī hai. 20 Aur yih bhī

jānte hain, ki Khudā kā Betā ā gayā hai, aur us ne hamen samajh bakhshī hai, tāki us ko jo haqīqī hai jānen; aur ham us mein jo haqīqī hai, ya'nī us ke Betē Yisū' Masīh mein hain. Haqīqī Khudā aur hamesha kī zindagī yihī hai. 21 Ai bachcho, apne ap ko buton se bachāe rakkho.

YU'HANNA' KA' DU'SRA' KHATT

1 Mujh buzurg kī taraf se us barguzīda bībī aur us ke farzandon ke nām, jin se main us sachchāī ke sābab sachchī mahabbat rakhtā hūn, jo ham mein qāim rahtī hai, aur abad tak hamāre sāth rahegī; 2 aur sirf main hī nahīn, balki wuh sab bhī mahabbat rakhte hain, jo haqq se wāqif hain. 3 Khudā Bāp, aur Bāp ke Betē Yisū' Masīh kī taraf se fazl, aur rahm, aur itmīnān, sachchāī aur mahabbat samet, hamāre shāmilhāl rahenge.

4 Main bahut khush huā, ki main ne tere ba'z laṅkon ko us hukm ke mutābiq, jo hamen Bāp kī taraf se milā thā, haqīqat mein chalte hūe pāyā. 5 Ab, ai bībī, main tujhe koī nayā hukm nahīn, balki wuhī jo shurū' se hamāre pās hai likhtā, aur tujh se minnat karke kahtā hūn, ki āo, ham ek dūse se mahabbat rakkhen. 6 Aur mahabbat yih hai, ki ham us ke hukmon par chalen. Yih wuhī hukm hai, jo tum ne shurū' se sunā hai, ki tumhen is par chālnā chāhiye. 7 Kyūnki bahut se aise

gumrah karnewāle dunyā mein nikal khare hūe hain, jo Yisū' Masīh ke mujassam hokar āne kā iqrār nahīn karte. Gumrah karnewālā, aur mukhālīf ī Masīh yihī hai. 8 Apnī bābat khabardār raho, tāki jo mihnat ham ne kī hai, wuh tumhare sābab se zā'i na ho jāe, balki tum ko purā ajr mile. 9 Jo koī āge barh jātā hai, aur Masīh kī ta'līm par qāim nahīn rahtā, us ke pās Khudā nahīn. Jo us ta'līm par qāim rahtā hai, us ke pās Bāp bhī hai, aur Betā bhī. 10 Agar koī tumhare pās āe, aur yih ta'līm na de, to na use ghar mein āne do, aur na salām karō; 11 kyūnki jo koī aise shakhs ko salām kartā hai, wuh us ke bure kāmōn mein sharīk hotā hai.

12 Mujhe bahut sī bāten tum ko likhni hain; magar kāgaz aur siyāhī se likhnā nahīn chāhtā; balki tumhare pās āne, aur rūbarū bāt chit karne kī ummed rakhtā hūn, tāki tumharī khushī kāmīl ho. 13 Terī barguzīda bahīn ke laṅke tujhe salām kahte hain.

YU'HANNA' KA' TI'SRA' KHATT

1 Mujh buzurg kī taraf se us piyāre Gayus ke nām, jis se main sachchī mahabbat rakhtā hūn.

2 Ai piyāre, main yih dū'ā māngtā hūn, ki jis tarah tū rūhānī taraqqī kar rahā hai, isī tarah tū sab bāton

mein taraqqī kare, aur tandurust rahe. 3 Kyūnki jab bhāiyōn ne ākar terī us sachchāī kī gawāhī dī, jis par tū haqīqat mein chāltā hai, to main nihāyat khush huā. 4 Mere liye is se barhkar aur koī khushī

nahin, ki main apne farzandon ko haqq par chalte hue sunun.

5 Ai piyare, jo kuchh tu un bhaiyon ke sath kartá hai, jo pardesi bhi hain, wuh diyánat se kartá hai; 6 unhon ne kalisiyá ke samne teri mahabbat ki gawáhi di thi. Agar tu unhen us tarah rawána karega, jis tarah Khudá ke logon ko munásib hai, to achchhá karega: 7 kyunki wuh us Nám ki khatir nikle hain, aur gairqaumon se kuchh nahin lete. 8 Pas aison ki khatirdari karni ham par farz hai, taki ham bhi haqq ki talid men un ke hamkhidmat hon.

9 Main ne kalisiyá ko kuchh likhá tha; magar Diyutrifes jo un men bara banna chahta hai, hamen qubul nahin kartá. 10 Pas jab main áungá, to us ke kamon ko jo wuh kar raha hai, yad diláungá, ki hamare haqq men buri baten baktá

hai; aur in par qaná'at na karke khud bhi bhaiyon ko qubul nahin kartá, aur jo qubul karna chahte hain, un ko bhi mana' kartá hai, aur kalisiyá se nikál detá hai. 11 Ai piyare, badi ki nahin, balki neki ki pairawi kar. Neki karnewala Khudá se hai: badi karnewale ne Khudá ko nahin dekhá. 12 Demetriyus ke bare men sab ne, aur khud haqq ne bhi gawáhi di; aur ham bhi gawáhi dete hain, aur tu janta hai, ki hamari gawáhi sachchi hai.

13 Mujhe likhna to tujh ko bahut kuchh tha; magar siyahi aur qalam se tujhe likhna nahin chahta: 14 balki tujh se jald milne ki ummed rakhta hun; us waqt ham rubaru bat chit karenge. Tujhe itminan hasil hota rahe. Yahan ke dost tujhe salam kahte hain. Tu wahan ke doston se gam ba nam salam kah.

YAHU'DA'H KA 'A'MM KHATT

1 Yahudáh ki taraf se jo Yisú' Masih ka banda aur Ya'qub ka bhai hai, un bulae hon ke nam, jo Khudá Bap men 'aziz, aur Yisú' Masih ke liye mahfuz hain. 2 Rahm aur itminan aur mahabbat tum ko ziyada hasil hoti rahe.

3 Ai piyaro, jis waqt main tum ko us najat ki babat likhne men kamal koshish kar raha tha, jis men ham sab sharik hain, to main ne tumhen yih nasihat likhni zarur jani, ki tum us imen ke waste janfishani karo, jo muqaddason ko ek hi bar saunpa gaya tha. 4 Kyunki ba'z aise shakhs chupke se ham men a mile hain, jin ki is saza ka zikr qadim zamane men peshtar se likha gaya tha; yih bedin hain, aur hamare Khudá ke fazl ko shahwatparasti se badal dalte hain, aur hamare wahid Malik aur Khudawand Yisú' Masih ka inkar karte hain.

5 Pas agarchi tum sab baton ek

bar jan chuke ho, taham yih bat tumhen yad dilani chahta hun, ki Khudawand ne ek ummat ko mulk i Misr men se chhurne ke ba'd unhen halak kiyá jo iman na lae. 6 Aur jin frishton ne apni hukumat ko qaim na rakha, balki apne khas maqam ko chhor diya, un ko us ne daimi qaid men tariki ke andar roz i 'azim ki 'adalat tak rakha hai. 7 Isi tarah Sodom, aur Amorab aur un ke aspás ke shahr jo in ki tarah haramkari men par gaye, aur gairjism ki taraf ragib hue, hamesha ki ag ki saza men giriftar hokar ja e 'ibrat thahre hain. 8 Taham yih log bhi apne wahmon men mubtala hokar un ki tarah jism ko napak karte, aur hukumat ko nachiz jante, aur 'izzatdon par la'n ta'n karte hain. 9 Lekin muqarrab frishte Mikail ne Musá ki lash ki babat Iblis se bahs o takrar karte waqt, la'n ta'n ke sath us par nalish karne

ki jur'at na ki, balki yih kahá, ki Khudáwand tujhe malámat kare. 10 Magar yih jín báton ko nahín jánte un par la'n ta'n karte hain: aur jín ko be'aql jánwaron ki tarah taba'í taur par jánte hain, un men apne ap ko kharáb karte hain. 11 In par afsos hai! ki yih Qayin ki ráh par chale, aur mazdúri ke liye barí hirs se Bil'am ki sí gumráhi ikhtiyár ki, aur Qorah ki tarah mukhálafat karke halák hue. 12 Yih tumhári mahabbat ki ziyáfaton men tumháre sáth kháte píte waqt goyá daryá ki poshida chatáne hain; yih bedhark apná pe bharnewále charwáhe hain: yih bepání ke bádal hain, jinhen hawáen urá le játi hain; yih patjhar ke bepahal daraht hain; jo donon tarah se murda, aur jar se ukhre hue hain; 13 yih samundar ki purjosh maujen hain, jo apni besharmi ke jhág uchhálti hain; yih wuh áwaragard sitáre hain, jín ke liye abad tak behadd táriki dhari hai. 14 In ke báre men Hanok ne bhí, jo A'dam se sátwín pusht men thá, yih peshingoi ki thí, ki Dekho, Khudáwand apne lákhon muqaddason ke sáth áyá, 15 táki sab ádmion ká insáf kare, aur sab bedínon ko un ki bedíni ke un sáre kámon ke sabab, jo unhon ne bedíni se kiye hain, aur un sári sakht báton ke sabab, jo bedín gunahgáron ne us ki mukhálafat men kahí hain, qusúrwar thahráe. 16 Yih burburáne-wále aur shikáyat karnewále hain,

aur apni khwáhishon ke muwáfiq chalte hain, aur apne munh se bare bol bolte hain, aur nafa' ke liye logon ki rúdári karte hain.

17 Lekin, ai piyáro, un báton ko yád rakkho, jo hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke rasúl pahle kah chuke hain; 18 wuh tum se kahá karte the, ki Akhír zamáne men aise thatthá karnewále honge, jo apni bedíni ki khwáhishon ke muwáfiq chalenge. 19 Yih wuh ádmi hain, jo tafriqe dálte hain, aur nafsáni hain, aur Rúh se bebahra. 20 Magar tum, ai piyáro, apne páktarin imán men apni taraqqi karke, aur Rúhu'l Quds men du'á mángke, 21 apne ap ko Khudá ki mahabbat men qáim rakkho, aur hamesha ki zindagi ke liye hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ki rahmat ke muntazir raho. 22 Aur ba'z logon par, jo shakk men hain, rahm karo; 23 aur ba'z ko jhapatkar ág men se nikálo; aur ba'z par khauf khákar rahm karo, balki us poshák se bhí nafrat karo, jo jism ke sabab se dagí ho gayi ho.

24 Ab jo tum ko thokar kháne se bachá saktá hai, aur apni purjalál huzúr men kamál khushi ke sáth be'aib karke khará kar saktá hai, 25 us Khudá e wáhid ká, jo hamára Munjí hai, jalál, aur 'azmat, aur saltanat, aur ikhtiyár, hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle se jaisá azal se hai, ab bhí ho, aur abadu'l ábád rahe. A'mín.

YU'HANNA' 'A'RIF KA' MUKA'SHAFĀ

1 Yisú' Masíh ká mukáshafa, jo use Khudá ki taraf se is liye huá ki apne bandon ko wuh báton dikháe, jín ká jald honá zarúr hai: aur us ne apne fríshte ko bhejkar, us ki ma'rifat unhen apne bande Yuhanná par záhír kiya, 2 jis ne Khudá ke kalám aur Yisú' Masíh ki gawáhi ki, ya'ní un sab chizon ki jo us ne dekhí thin, shahádat di.

3 Is nubuwwat ki kitáb ká parhne-wálá, aur us ke sunnewále, aur jo kuchh is men likhá hai us par 'amal karnewále, mubáarak hain; kyúнки waqt nazdik hai.

4 Yuhanná ki jánib se un sát kalí-siyaon ke nám jo A'siya men hain. Us ki taraf se jo hai, aur jo thá, aur jo ánewálá hai; aur un sát ruhon ki

taraf se, jo us ke takht ke sāmne hain; 5 aur Yisū' Masih kī taraf se, jo sachchā gawāh, aur murdon men se jī uthnewālon men pahlauthā, aur dunyā ke bādshāhon par hākīm hai; tumhen fazl aur itminān hāsīl hotā rahe. Jo ham se mahabbat rakhtā hai, aur jis ne apne khūn ke wasīle se ham ko gunāhon se khalāsī bakhsī, 6 aur ham ko ek bādshāhat bhī, aur apne Khudā aur Bāp ke liye kāhin bhī banā diyā; us kā jalāl aur saltanat abadu'l ābād rahe. A'mīn. 7 Dekho, wuh bādalon ke sāth ānewālā hai; aur har ek ānkhe use dekhegi; aur jinhon ne use chhedā thā, wuh bhī dekhenge; aur zamīn par ke sare qabīle us ke sabab se chhātī pītenge. Beshakk. A'mīn.

8 Khudāwand Khudā, jo hai, aur jo thā, aur jo ānewālā hai, ya'nī Qādir i Mutlaq, farmatā hai, ki Main Alfa aur Omiga hūn.

9 Main Yūhannā jo tumharā bhāī, aur Yisū' kī musibat, aur bādshāhat, aur sabr men tumharā sharīk hūn, Khudā ke kalām aur Yisū' kī nisbat gawāhī dene ke bā'is us tapū men thā, jo Patmus kahlātā hai; 10 ki Khudāwand ke din Rūh men ā gayā, aur apne piche na' ge kī sī yih ek barī āwāz sunī, 11 ki Jo kuchh tū dekhtā hai, us ko kitāb men likhkar, sāton kalisiyāon ke pās bhej de, ya'nī Ifisus, aur Smurna, aur Pirgamun, aur Thūātīra, aur Sardīs, aur Filadīfiya, aur Laudīkiya men. 12 Main ne us āwāz denewāle ke dekhne ke liye mujh pherā, jis ne mujh se kahā thā; aur phirkar sone ke sāt chirāgdān dekhe; 13 aur un chirāgdānon ke bīch men ādamzād sā ek shakhs dekhā, jo pānwon tak kā jāma pahine, aur sone kā sīnaband sīne par bāndhe hue thā. 14 Us kā sir aur bāl safed un, balki barf kī mānind safed the; aur us kī ānkhen āg ke shu'le kī mānind thīn; 15 aur us ke pānw us khālīs pītāl ke se the, jo bhattī men tapāyā gayā ho; aur us kī āwāz zor ke pānī kī sī thī. 16 Aur us ke dahine hāth men sāt sitāre the: aur us ke munh men se ek dodhārī tez talwār nikaltī thī; aur us kā chihra aisā chamaktā thā, jaise tezi ke waqt āftāb. 17 Jab main ne use dekhā, to us ke pānwon men murda sā gir parā. Aur us ne yih kahkar mujh par apnā dahinā

hāth rakkhā, ki Khauf na kar; main awwal, aur ākhir, 18 aur Zinda hūn; main mar gayā thā, aur dekh, abadu'l ābād zinda rahūngā, aur maut aur 'ālam i arwāh kī kunjiyān mere pās hain. 19 Pas jo bāten tū ne dekhīn, aur jo hain, aur jo in ke ba'd honewālī hain, un sab ko likh le; 20 ya'nī un sāt sitāron kā bhed, jinhen tū ne mere dahine hāth men dekhā thā, aur un sone ke sāt chirāgdānon kā. Wuh sāt sitāre to sāt kalisiyāon ke firishte hain: aur wuh sāt chirāgdān sāt kalisiyāen hain.

2 Ifisus kī kalisiyā ke firishte ko yih likh, ki

Jo apne dahine hāth men sāton sitāre liye hue hai, aur sone ke sāton chirāgdānon men phirtā hai, wuh yih kahtā hai, ki 2 Main tere kām, aur terī mashaqqat, aur terā sabr to jāntā hūn; aur yih bhī, ki tū badon ko dekh nahīn saktā; aur jo apne āp ko rasūl kahte hain, aur hain nahīn, tū ne un ko āzmākar jhūthā pāyā; 3 aur tū sabr kartā hai, aur mere nām kī khātir musibat uthāte uthāte thakā nahīn. 4 Magar mujh ko tujh se yih shikāyat hai, ki tū ne apnī pahlī sī mahabbat chhoṛ dī. 5 Pas khayāl kar ki tū kahān se girā hai, aur tauba karke pahle kī tarah kām kar; aur agar tū tauba na karegā, to main tere pās ākar tere chirāgdān ko us kī jagah se hatā dūngā. 6 Albatta tujh men yih bāt to hai, ki tū Nīkulaiyon ke kāmōn se nafrat rakhtā hai, jin se main bhī nafrat rakhtā hūn. 7 Jis ke kām hon, wuh sune, ki Rūh kalisiyāon se kyā kahtī hai. Jo gālīb āe, main use us zindagi ke daraḥt men se, jo Khudā ke Firdaus men hai, phal khāne ko dūngā.

8 Aur Smurna kī kalisiyā ke firishte ko yih likh, ki

Jo awwal o ākhir hai, aur jo mar gayā thā aur zinda hūā, wuh yih kahtā hai, ki 9 Main terī musibat aur garībī ko jāntā hūn, (magar tū daulatmand hai); aur jo apne āp ko Yahūdī kahte hain, aur hain nahīn, balki Shaitān kī jamā'at hain, un ke la'n ta'n ko bhī jāntā hūn. 10 Jo dukh tujhe sahne hongē, un se khauf na kar: dekho, Iblīs tum men se ba'z ko qaid men dāine ko hai, tāki tumharī āzmāish ho; aur das dīn tak musibat uthāoge. Jān dene tak bhī

wafádár rah; to main tujhe zindagi ká táj dúngá. 11 Jis ké kán hon, wuh sune, kí Rúh kalisiyáon se kyá kahtí hai. Jo gálib áe, us ko dúsrí máut se nuqsán na pahunchegá.

12 Aur Pírgamun kí kalisiyá ke fríshte ko yih likh, kí

Jis ke pás dodhári tez talwár hai, wuh kahtá hai, kí 13 Main yih to jántá hún, kí tú Shaitán kí takhtgáh men sukúnat rakhtá hai, aur mere nám par qáim rahtá hai, aur jin dinon men merá wafádár shahíd Antipás tum men us jagah qatl húa thá, jahán Shaitán rahtá hai, un dinon men bhí tú ne mujh par ímán rakhne se inkár nahín kiya. 14 Le-

kin mujhe chand báton kí tujh se shikáyat hai, is liye kí tere hán ba'z log Bil'ám kí ta'lím mánnewále hai, jis ne Báláq ko baní Isráíl ke sámne thókar khilánewáli chíz rakhne kí ta'lím dí, ya'ní yih kí wuh buton kí qurbánián kháen, aur harámkari karen. 15 Chunánchi tere hán bhí ba'z log isí tarah Níkulaíyon kí ta'lím ke mánnewále hai. 16 Pas tauba kar; nahín to, main tere pás jáld ákar apne munh kí talwár se un ke sáth lárungá. 17 Jis ke kán hon, wuh sune, kí Rúh kalisiyáon se kyá kahtí hai. Jo gálib áe, main use poshída mann men se dúngá, aur ek safed patthar dúngá; us patthar par ek nayá nám likhá húa hogá, jise us ke pánewále ke siwá koí na jánegá.

18 Aur Thúátíra kí kalisiyá ke fríshte ko yih likh, kí

Khudá ká Betá, jis kí ánkhen ág ke shu'le kí mánind, aur pánw khális pítal kí mánind hai, yih kahtá hai, kí 19 Main tere kámon, aur mahabbat, aur ímán, aur khidmat, aur sabr ko to jántá hún, aur yih bhí kí tere pichhle kám pahle kámon se ziyáda hai; 20 par mujhe tujh se yih shikáyat hai, kí tú ne us 'aurat I'zibil ko rahne diyá hai, jo apne ap ko nabíya kahtí hai, aur mere bandon ko harámkari karne aur buton kí qurbánián kháne kí ta'lím dekar gumráh kartí hai. 21 Main ne us ko tauba karne kí muhlat dí; magar wuh apní harámkari se tauba karní nahín cháhtí. 22 Dekh, main us ko bistar par dáltá hún; aur jo us ke sáth ziná karte hai, agar us ke se kámon se tauba na karen, to un ko barí mu-

sibat men phansátá hún. 23 Aur us ke farzandon ko ján se márúngá; aur sári kalisiyáon ko ma'lúm hogá, kí gurdon aur dilon ká jánchnewalá main hí hún; aur main tum men se har ek ko us ke kámon ke muwáfiq badla dúngá. 24 Magar tum Thúátíra ke báqí logon se, jo us ta'lím ko nahín mánte, aur un báton se jinhe log Shaitán kí gahri báten kahte hai, náwáqif ho, yih kahtá hún, kí tum par áur boj na dálúngá. 25 Albatta jo tumháre pás hai, mere áne tak us ko tháme raho. 26 Jo gálib áe, aur jo mere kámon ke muwáfiq ákhir tak 'amal kare, main use qaumon par ikhtiyár dúngá: 27 aur wuh lohe ke 'asá se un par hukumat karegá, jis tarah kí kumhár ke bartan chaknáchúr ho játe hai: chunánchi main ne bhí aisá ikhtiyár apne Báp se páyá hai: 28 aur main use subh ká sitára dúngá. 29 Jis ke kán hon, wuh sune, kí Rúh kalisiyáon se kyá kahtí hai.

3 Aur Sardís kí kalisiyá ke fríshte ko yih likh, kí

Jis ke pás Khudá kí sát rúhen hai, aur sát sitáre hai, wuh yih kahtá hai, kí Main tere kámon ko jántá hún, kí tú zinda kahlátá hai, aur hai murda. 2 Jágtá rah, aur un chízon ko jo báqí hai, aur jo mitne ko thín, mazbút kar; kyúnci main ne tere kisi kám ko apne Khudá ke nazdík purá nahín páyá. 3 Pas yád kar, kí tú ne kis tarah ta'lím pái, aur suní thí, aur us par qáim rah, aur tauba kar. Aur agar tú jágtá na rahegá, to main chor kí tarah á jáúngá, aur tujhe hargiz ma'lúm na hogá kí kis waqt tujh par á parúngá. 4 Albatta Sardís men tere hán thore se aise shakhs hai, jinhon ne apní poshák álúda nahín kí; wuh safed poshák pahine hue mere sáth sair karenge, kyúnci wuh is láiq hai. 5 Jo gálib áe, use isí tarah safed poshák pahínái jáegi, aur main us ká nám kitáb i hayát se hargiz na kátúngá, balki apne Báp aur us ke fríshton ke sámne us ke nám ká íqrár karúngá. 6 Jis ke kán hon, wuh sune, kí Rúh kalisiyáon se kyá kahtí hai.

7 Aur Filadífiya kí kalisiyá ke fríshte ko yih likh, kí

Jo quddús aur barhaqq hai, aur Dáúd kí kunjí rakhtá hai, jis ke

khole hūe ko koī band nahīn kartā, aur band kiye hūe ko koī kholtā nahīn, wuh yih kahtā hai, ki 8 Main tere kāmōn ko jāntā hūn, (dekh, main ne tere sāmne ek darwāza khol rakkhā hai, koī use band nahīn kar saktā;) ki tujh men thōrā sā zor hai, aur tū ne mere kalām par 'amal kiyā hai, aur mere nām kā inkār nahīn kiyā. 9 Dekh, main Shaitān ke un jamā'atwālōn ko tere qābū men kar dūngā, jo apne āp ko Yahūdī kahte hain, aur hain nahīn, balki jhūth bolte hain; dekh, main aisā karūngā, ki wuh ākar tere pānwōn men sijda karenge, aur jānenge ki mujhe tujh se mahabbat hai. 10 Chūnki tū ne mere sabr ke kalām par 'amal kiyā hai, is liye main bhī āzmāish ke us waqt terī hifāzat karūngā, jo zamīn ke rahnewālōn ke āzmāne ke liye tamām dunyā par ānewālā hai. 11 Main jald ānewālā hūn; jo kuchh tere pās hai, use thāme rah, tāki koī terā tāj na chhīn le. 12 Jo gālīb āe, main use apne Khudā ke maqdis men ek sutūn banāūngā; wuh phir kabhī bāhar na niklegā; aur main apne Khudā kā nām, aur apne Khudā ke shahr, ya'nī us naye Yarūshalem kā nām, jo mere Khudā ke pās se āsmān se utarnewālā hai, aur apnā nayā nām us par likhūngā. 13 Jis ke kām hon, wuh sune, ki Rūh kalīsiyāon se kyā kahtī hai.

14 Aur Laudīkiya ki kalīsiyā ke frishte ko yih likh, ki

Jo A'mīn aur sachchā aur barhaqq gawāh, aur Khudā ki khilqat kā mabdā hai, wuh yih kahtā hai, ki 15 Main tere kāmōn ko jāntā hūn, ki nā tū sard hai na garm: kash ki tū sard yā garm hotā. 16 Pas chūnki tū na to garm hai, na sard, balki nīngarm hai, is liye main tujhe apne munh se nikāl phenkne ko hūn. 17 Aur chūnki tū kahtā hai, ki Main daulatmand hūn, aur māl-dār ban gayā hūn, aur kisī chīz kā muhtāj nahīn; aur yih nahīn jāntā, ki tū kambakht aur khwār aur garīb aur andhā aur nangā hai; 18 is liye main tujhe salāh detā hūn, ki mujh se āg men tapāyā hūā sonā kharīd le, tāki daulatmand ho jāe; aur safed poshāk le, tāki tū use pahīnkar nangāpan ke zāhir hone ki shar-mindagi na uṭhāe; aur ānkhoṅ men

lagāne ke liye surma le, tāki tū bīnā ho jāe. 19 Main jīn jīn ko 'azīz rakhtā hūn, un sab ko malāmat aur tambīh kartā hūn: pas sargarm ho, aur tauba kar. 20 Dekh, main darwāze par kharā hūā khatkhatātā hūn; agar koī merī āwāz sunkar darwāza kholegā, to main us ke pās andar jākar us ke sāth khānā khāūngā, aur wuh mere sāth. 21 Jo gālīb āe, main use apne sāth apne takht par bithāūngā, jis tarah main gālīb ākar apne Bāp ke sāth us ke takht par baiṭh gayā. 22 Jis ke kām hon, wuh sune, ki Rūh kalīsiyāon se kyā kahtī hai.

4 In bāton ke ba'd jo main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, ki āsmān men ek darwāza khulā hūā hai; aur jis ko main ne peshtar narsingē ki sī āwāz se apne sāth bāteṅ karte sunā thā, wuhī kahtā hai, ki Yahan ūpar ā jā; main tujhe wuh bāteṅ dikhāūngā, jin kā in bāton ke ba'd honā zarūr hai. 2 Fauran main Rūh men ā gayā; aur kyā dekhtā hūn, ki āsmān par ek takht rakkhā hai, aur us takht par koī baiṭhā hai; 3 aur jo us par baiṭhā hai, wuh sang i yashab aur 'aqlīq sā ma'lūm hotā hai, aur us takht ke gird zumurrud ki sī ek dhanuk ma'lūm hotī hai. 4 Aur us takht ke gird chaubīs takht hain: aur un takhton par chaubīs buzurg safed poshāk pahīne hūe baiṭhe hain, aur un ke siron par sone ke tāj hain. 5 Aur us takht men se bijliyan aur āwāzen aur garajen paidā hotī hain; aur us takht ke sāmne āg ke sāt chīrāg jal rahe hain; yih Khudā ki sāt rūhen hain; 6 aur us takht ke sāmne goyā shīshe kā samundār bil-laur ki mánind hai; aur takht ke bīch men aur takht ke girdāgird chār jándār hain, jin ke āge pīchhe ānkhen hī ānkhen hain. 7 Pahlā jándār babar ki mánind hai, aur dusrā jándār bachhre ki mánind, aur tīsre jándār kā chihra insān kā sā hai, aur chauthā jándār urte hūe 'uqāb ki mánind hai. 8 Aur in chārōn jándāron ke chha chha par hain, aur chārōn taraf aur andar ānkhen hī ānkhen hain, aur rāt dīn bagair āram liye yih kahte rahte hain, ki Quddūs, quddūs, quddūs, Khudā-wand Khudā, Qādīr i mutlaq, jo thā, aur jo hai, aur jo ānewālā hai.

9 Aur jab wuh jándár us kí tamjíd, aur 'izzat, aur shukrguzári karenge, jo takht par baithá hai, aur abadu'l ábád zinda rahégá, 10 to wuh chaubís buzurg us ke sámne jo takht par baithá hai gir paenge, aur us ko síjda karenge, jo abadu'l ábád zinda rahégá, aur apne táj yih kahte húe us takht ke sámne dál denge, kí 11 Aíhamáre Khudáwand aur Khudá, tú hí tamjíd, aur 'izzat, aur qudrat ke láiq hai: kyúinki tú hí ne sári chízeñ paidá kíñ, aur wuh terí hí marzí se thín, aur paidá hún.

5 Aur jo takht par baithá thá, main ne us ke dahine háth men ek kitáb dekhí, jo andar se aur báhar se líkhí hui thí, aur use sát muhren lagákar band kiyá gayá thá. 2 Phir main ne ek zoráwar fríshte ko baland áwáz se yih manádí karte dekhá, kí Kaun is kitáb ke kholne aur us kí muhren torne ke láiq hai? 3 Aur koi shaḡhs ásmán par, yá zamín par, yá zamín ke niche, us kitáb ke kholne, yá us par nazar karne ke qábil na níklá. 4 Aur main is bát par zár zár rone lagá, kí koi us kitáb ke kholne, yá us par nazar karne ke láiq na níklá; 5 tab un buzurgoñ men se ek ne mujh se kahá, kí Ro nahín: dekh, Yahúdáh ke qábile ká wuh Babar, jo Dáúð kí asl hai, us kitáb aur us kí sátoñ muhren ke kholne ke liye gálib áyá. 6 Aur main ne us takht aur cháron jándáron aur un buzurgoñ ke bích men, goyá zabh kiyá húa ek Barra khará dekhá; us ke sát síng aur sát áñkheñ thín: yih Khudá kí sátoñ rúhen hain, jo tamám rú e zamín par bhejí gayí hain. 7 Us ne ákar takht par baithé húe ke dahine háth se us kitáb ko le líyá. 8 Jab us ne kitáb le lí, to wuh cháron jándár aur chaubís buzurg us Barre ke sámne gir pañe; aur har ek ke háth meñ barbat, aur 'úd se bhare húe sone ke piyále the; yih muqaddason kí du'áen hain. 9 Aur wuh yih nayá gít gáne lage, kí Tú hí is kitáb ke lené, aur us kí muhren kholne ke láiq hai, kyúinki tú ne zabh hokar apne khún se har ek qábile, aur ahl í zabán, aur ummat, aur qaum men se Khudá ke wáste logon ko kharíd líyá; 10 aur un ko hamáre Khudá ke liye ek bádsháhát aur káhin baná diyá; aur wuh zamín par bádsháhi

karte hain. 11 Aur jab main ne nigáh kí, to us takht aur un jándáron aur buzurgoñ ke girdágird bahut se fríshton kí áwáz suní, jin ká shumár lákhon aur kañon thá; 12 aur wuh baland áwáz se kahte the, kí Zabh kiyá húa Barra hí qudrat, aur daulat, aur hikmat, aur táqat, aur 'izzat, aur tamjíd, aur hamd ke láiq hai. 13 Phir main ne ásmán, aur zamín, aur zamín ke niche kí, aur samundar kí sab maḡhlúqát ko, ya'ní sári chízon ko jo un men hain, yih kahte suná, kí Jo takht par baithá hai, us kí aur Barre kí hamd, aur 'izzat, aur tamjíd, aur saltanat abadu'l ábád rahe. 14 Aur cháron jándáron ne A'mín kahí, aur buzurgoñ ne girkar síjda kiyá.

6 Phir main ne dekhá, kí Barre ne un sát muhren men se ek ko kholá, aur un cháron jándáron men se ek kí garaj kí sí yih áwáz suní, kí A'. 2 Aur main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, kí ek safed ghoṛá hai, aur us ká sawár kámán liye húe hai: use ek táj diyá gayá, aur wuh fath kartá húa níklá, táki áur bhí fath kare.

3 Aur jab us ne dúsrí muhr kholí, to main ne dústre jándár ko yih kahte suná, kí A'. 4 Phir ek áur ghoṛá níklá, jis ká rang lál thá; us ke sawár ko yih íkhtiyár diyá gayá, kí zamín par se sulh úthá le, táki log ek dústre ko qatl karen: aur use ek baḡí talwár dí gayí.

5 Aur jab us ne tísrí muhr kholí, to main ne tísre jándár ko yih kahte suná, kí A'. Aur main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, kí ek kálá ghoṛá hai; aur us ke sawár ke háth men ek tarázú hai. 6 Aur main ne goyá un cháron jándáron ke bích men se yih áwáz áti suní, kí Gehún dínár ke ser bhar, aur jau dínár ke tén ser, aur tel aur mai ká nuqsán na kar.

7 Aur jab us ne chauthí muhr kholí, to main ne chauthé jándár ko yih kahte suná, kí A'. 8 Aur main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, kí ek zard sá ghoṛá hai, aur us ke sawár ká nám Maut hai, aur 'A'lam í Arwáh us ke píchhe píchhe hai. Aur in ko chauthái zamín par yih íkhtiyár diyá gayá, kí talwár, aur kál, aur wabá, aur zamín ke darand-on se logon ko halák karen.

9 Aur jab us ne páñchwíñ muhr

kholf, to main ne qurbángáh ke niche un ki rúhen dekhín, jo Khudá ke kalám ke sabab, aur gawáhí par qáim rahne ke bá'is máre gaye the; 10 aur wuh barí áwáz se chillákar bolín, ki Ai Málík, ai quddús o barhaqq, tú kab tak insáf na karegá, aur zamín ke rahnewálon se hamáre khún ká badla na legá? 11 Aur un men se har ek ko safed jáma diyá gayá, aur un se kahá gayá, ki áur thoří muddat árám karo, jab tak ki tumháre hamkhidmat aur bháiyon ká bhi shumár purá na ho le, jo tumhári tarah qatl honewále hain.

12 Aur jab us ne chhaṭí muhr kholf, to main ne dekhá ki ek bará bhaunchál áyá, aur súraj kammal kí mánind kálá, aur sára chánd khún sá ho gayá; 13 aur ásmán ke sitáre is tarah zamín par gir páre, jis tarah zor kí ándhí se hilkar anjír ke darakht men se kachche phal gir páre hain. 14 Aur ásmán is tarah sarak gayá, jis tarah maktúb lapetne se sarak játá hai, aur har ek pahár aur tápü apní apní jagah se tal gayá. 15 Aur zamín ke bádsháh, aur amír, aur faují sardár, aur máldár, aur zoráwar, aur tamám gulám aur ázád, paháron ke gáron aur chaṭánon men já chhipe; 16 aur paháron aur chaṭánon se kahne lage, ki Ham par gir páro, aur hamen us kí nazar se jo takht par baithá huá hai, aur Barre ke gazab se chhipálo: 17 kyün ki un ke gazab ká roz i 'azím á pahunchá; ab kaun thahr saktá hai?

7 Is ke ba'd main ne zamín ke cháron konon par char frishte khare dekhe; wuh zamín kí cháron hawáon ko tháme hue the, táki zamín, yá samundar, yá kisi darakht par hawá na chale. 2 Phir main ne ek áur frishte ko, zinda Khudá kí muhr liye hue, mashriq se úpar kí taraf áte dekhá; us ne un cháron frishton se, jinhen zamín aur samundar ke zarar pahuncháne ká ikhtiyár diyá gayá thá, baland áwáz se pukárkar kahá, 3 ki Jab tak ham apne Khudá ke bandon ke máthe par muhr na kar len, zamín aur samundar aur darakhton ko zarar na pahunchána. 4 Aur jin par muhr kí gayi, main ne un ká shumár suná, ki baní Isráíl ke sab qabilon men se ek lách chauálís hazár par muhr kí gayi.

5 Yahudáh ke qabile men se bárah hazár par muhr kí gayi: Ra'úben ke qabile men se bárah hazár par: Gád ke qabile men se bárah hazár par: 6 A'sher ke qabile men se bárah hazár par: Naftáli ke qabile men se bárah hazár par: Manashshih ke qabile men se bárah hazár par: 7 Shama'un ke qabile men se bárah hazár par: Lewí ke qabile men se bárah hazár par: Yissákár ke qabile men se bárah hazár par: 8 Zabúlún ke qabile men se bárah hazár par: Yúsuf ke qabile men se bárah hazár par: Binyámín ke qabile men se bárah hazár par muhr kí gayi. 9 In báton ke ba'd jo main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hün, ki har ek qaum, aur qabile, aur ummat, aur ahl i zabán kí ek aisi barí bñr, jise koí shumár nahín kar saktá, safed jáme pahine aur khajúr kí dáliyán apne háthon men liye hue, takht aur Barre ke áge kharí hai; 10 aur barí áwáz se chillá chillákar kahtí hai, ki Naját hamáre Khudá kí taraf se hai, jo takht par baithá hai, aur Barre kí taraf se. 11 Aur sáre frishte us takht, aur buzurgon aur cháron jándáron ke girdágird khare hain; phir wuh takht ke áge munh ke bal gir páre, aur Khudá ko sijda karke 12 kahá, A'mín: Hamd, aur tamjíd, aur hikmat, aur shukr, aur 'izzat, aur qudrat, aur táqat, abadu'l ábád hamáre Khudá kí ho. A'mín. 13 Aur buzurgon men se ek ne mujh se kahá, ki Yih safed jáme pahine hue kaun hain, aur kahán se áe hain? 14 Main ne us se kahá, ki Ai mere khudáwánd, tú hí jántá hai. Us ne mujh se kahá, ki Yih wuhí hain, jo us barí musíbat men se nikalkar áe hain; inhon ne apne jáme Barre ke khún se dhokar safed kiye hain. 15 Isí sabab se yih Khudá ke takht ke sámne hain, aur us ke maqdis men rát din us kí 'ibádat karte hain; aur jo takht par baithá hai, wuh apná khaima un ke úpar tánegá. 16 Is ke ba'd na kabhi un ko bhúk

lagegi, na plyás; aur na kabhi un ko dhup sataegi, na garmi; 17 kyunkijio Barra takht ke bich men hai, wuh un ki gallabani karega, aur unhen ab i hayat ke chashmon ke pas le jaega; aur Khuda un ki ankhone ke sab ansu ponchh dega.

8 Jab us ne satwin muhr kholi, to adh ghanthe ke qarib asman men khamoshi रही. 2 Aur main ne un saton frishton ko dekhá, jo Khuda ke samne kharé rahte hain; aur unhen sat narsinge diye gaye.

3 Phir ek aur frishta sone ka 'ud-soz liye hue áya, aur qurbangah ke upar khará hua; aur us ko bahut sa 'ud diya gaya, taki sab muqaddason ki du'aron ke sath us sunahri qurbangah par charhae, jo takht ke samne hai. 4 Aur us 'ud ka dhuwan frishte ke hath se muqaddason ki du'aron ke sath Khuda ke samne pahunch gaya. 5 Aur frishte ne 'udsoz ko lekar, us men qurbangah ki ag bharí, aur zamin par dal di; aur garajen, aur awazen, aur bijliyan paida hui, aur bhaunchal áya.

6 Aur wuh saton frishte, jin ke pas wuh sat narsinge the, phunkne ko taiyar hue.

7 Aur jab pahle ne narsinga phunka, to khun mile hue ole aur ag paida hui, aur zamin par dali gayi; aur tihai zamin jal gayi, aur tihai darakht jal gaye, aur tamam hari ghas jal gayi.

8 Aur jab dusre frishte ne narsinga phunka, to goya ag se jalta hua ek bara pahar samundar men dala gaya, aur tihai samundar khun ho gaya; 9 aur samundar ki tihai jandar makhlugat mar gayi; aur tihai jahaz tabah ho gaye.

10 Aur jab tisre frishte ne narsinga phunka, to ek bara sitara mash'al ki tarah jalta hua asman se tuta, aur tihai daryaron aur pani ke chashmon par a para; 11 us sitare ka nam Nagdauna kahlata hai, aur tihai pani nagdaune ki tarah karwa ho gaya; aur pani ke karwe ho jane se, bahut se admi mar gaye.

12 Aur jab chautha frishte ne narsinga phunka, to tihai suraj, aur tihai chand, aur tihai sitaron par sadma pahuncha, yahan tak ki un ka tihai hissa tarik ho gaya, aur tihai din men raushni na रही, aur isi tarah tihai rat men bhi.

13 Aur jab main ne phir nigah ki, to asman ke bich men ek 'uqab ko urte, aur barí awaz se yih kahte suna, ki Un tin frishton ke narsingon ki awazon ke sabab, jin ka phunkna abhi baqi hai, zamin ke rahnewalon par afsos, afsos, afsos!

9 Aur jab panchwen frishte ne narsinga phunka, to main ne asman se zamin par ek sitara gira hua dekhá; aur use athah garhe ki kunji di gayi. 2 Aur jab us ne athah garhe ko kholá, to garhe men se ek barí bhatti ka sa dhuwan utha; aur garhe ke dhuwen ke ba'is se suraj aur hawa tarik ho gayi. 3 Aur us dhuwen men se zamin par tid-diyan nikal parin, aur unhen zamin ke bichchhuon ki si taqat di gayi. 4 Aur un se kaha gaya, ki un admion ke siwa jin ke mathe par Khuda ki muhr nahin, zamin ki ghas, ya kisi hariyawal, ya kisi darakht ko zarar na pahunchana. 5 Aur unhen jan se marne ka nahin, balki panch mahine tak logon ko aziyat dene ka iktiyar diya gaya; aur un ki aziyat aisi thi, jaise bichchhu ke dank marne se admi ko hoti hai. 6 Un dinon men admi maut dhundhenge, magar hargiz na paenge; aur marne ki arzu karenge, aur maut un se bhagegi. 7 Aur un tiddiyon ki surat-en un ghoron ki si thin, jo larai ke liye taiyar kiye gaye hon; aur un ke siron par goya sone ke taj the, aur un ke chihre admion ke se the; 8 aur bal auraton ke se the, aur dant babar ke se. 9 Aur un ke pas lohe ke se baktar the; aur un ke paron ki awaz aisi thi, jaise rathon aur bahut se ghoron ki, jo larai men daurte hon. 10 Aur un ki dumen bichchhuon ki si thin, aur un men dank bhi the; aur un ki dumon men panch mahine tak admion ko zarar pahunchane ki taqat thi. 11 Athah garhe ka frishta un par badshah tha: us ka nam 'Ibrani men Abaddon, aur Yunani men Apullyon hai.

12 Pahlá Afsos to ho chuka; dekho, is ke ba'd do Afsos aur honewale hain.

13 Aur jab chhate frishte ne narsinga phunka, to main ne us sunahri qurbangah ke singon men se, jo Khuda ke samne hai, aisi awaz suni, 14 ki us chhate frishte se, jis ke pas

narsingá thá, koí kah rahá hai, kí Bāre daryá e Furát ke pás jo chār frīshte bandhe hue hai, unhen khol de. 15 Pas wuh chāron frīshte khol diye gaye, jo khāss gharī, aur dīn, aur mahīne, aur baras ke liye, tihāī ādmīon ke mār dālne ko taiyār kiye gaye the. 16 Aur faujon ke sawār shumār men bis karō the: main ne un kā shumār sunā. 17 Aur mujhe is royā men ghorē aur un ke aise sawār dikhāī diye, jin ke baktar āg aur sumbul aur gandhak ke se the; aur un ghoron ke sir-babar ke se sir the; aur un ke munh se āg, aur dhuwān, aur gandhak nikaltī thī. 18 In tīnon āfaton, ya'nī us āg, aur dhuwen, aur gandhak se, jo un ke munh se nikaltī thī, tihāī ādmī māre gaye. 19 Kyūnki un ghoron kī tāqat un ke munh aur un kī dumon men thī; is liye kī un kī dumen sānpōn kī mānind thī, aur dumon men sir bhī the; unhīn se wuh zarar pahūnchāte the. 20 Aur bāqī ādmīon ne, jo in āfaton se na mare the, apne hāthon ke kāmōn se tauba na kī, kī shayātīn kī, aur sone, aur chāndī, aur pītal, aur patthar, aur lakṛī kī mūraton kī parastish karne se bāz āte, jo na dekh saktī hai, na sun saktī hai, na chal saktī hai: 21 aur jo khūn, aur jādūgarīān, aur harāmkarī, aur choriyān unhon ne kī thī, un se tauba na kī.

10 Phir main ne ek āur zorāwar frīshte ko bādāl orhe hue āsmān se utarte dekhā; us ke sir par dhanuk thī, aur us kā chihra āftāb kī mānind thā, aur us ke pāp w āg ke sūtūnon kī mānind; 2 aur us ke hāth men ek chhoṭī sī khulī hūī kitāb thī: us ne apnā dahinā pāp w to samundar par rakkhā, aur bāyān khushkī par; 3 aur aisi bārī āwāz se chillāyā, jaise babar dahārtā hai: aur jab wuh chillāyā, to garaj kī sāt āwāzen sunāī dī. 4 Aur jab garaj kī sāton āwāzen sunāī de chukī, to main ne likhne kā irāda kiyā; aur āsmān par se yih āwāz ātī sunī, kī Jo bāten garaj kī in sāt āwāzon se sunī hai, un ko poshīda rakh; aur tahrīr na kar. 5 Aur jis frīshte ko main ne samundar aur khushkī par khare dekhā thā, us ne apnā dahinā hāth āsmān kī taraf ūthāyā, 6 aur jo abadu'l ābād zinda rahegā, aur jis ne āsmān aur us ke andar kī chīzen,

aur zamīn aur us ke ūpar kī chīzen, aur samundar aur us ke andar kī chīzen paidā kī hai, us kī qasam khākar kahā, kī Ab āur der na hogī; 7 balki sātwen frīshte kī āwāz dene ke zamāne men, jab wuh narsingā phūnkne ko hogā, to Khudā kā poshīda matlab, us khushkhabarī ke muwāfiq, jo us ne apne bande nablon ko dī thī, purā hogā. 8 Aur jis āwāz denewāle ko main ne āsmān par bolte sunā thā, us ne phir mujh se mukhātīb hokar kahā, kī Jā, us frīshte ke hāth men se, jo samundar aur khushkī par khare hai, wuh khulī hūī kitāb le le. 9 Tab main ne us frīshte ke pás jākar kahā, kī Yih chhoṭī kitāb mujhe de de. Us ne mujh se kahā, kī Le, ise khā le; yih terā peṭ to karwā kar degī; magar tere munh men shahd kī tarah mīthī lagegī. 10 Pas main wuh chhoṭī kitāb us frīshte ke hāth se lekar khā gayā; wuh mere munh men to shahd kī tarah mīthī lagī; magar jab main use khā gayā, to merā peṭ karwā ho gayā. 11 Aur mujh se kahā gayā, kī Tujhe bahut sī ummaton aur qaumon, aur ahlī zabān aur bādshāhon par phir nubuwat karnī zarūr hai.

11 Aur mujhe 'asā kī mānind ek nāpne kī lakṛī dī gayī; aur kisī ne kahā, kī Ūthkar Khudā ke maqdis aur qurbāngāh, aur us men ke 'ibādat karnewālon ko nāp. 2 Aur us sahn ko jo maqdis ke bāhar hai, khārij kar de, aur use na nāp; kyūnki wuh gairqaumon ko de diyā gayā hai; wuh muqaddas shahr ko bayālīs mahīne tak pāmāl karengī. 3 Aur main apne do gawāhon ko ikhtiyār dūngā, aur wuh tāt orhe hue ek hazār do sau sāth dīn nubuwat karenge. 4 Yih wuhī zaitūn ke do darakht, aur do chirāgdān hai, jo zamīn ke Khudāwand ke sāmne khare hai. 5 Aur agar koī unhen zarar pahūnchānā chāhtā hai, to un ke munh se āg nikalkar un ke dushmanon ko khā jātī hai. Aur agar koī unhen zarar pahūnchānā chāhegā, wuh zarūr isī tarah mārā jāegā. 6 Un ko ikhtiyār hai kī āsmān ko band kar den, tākī un kī nubuwat ke zamāne men pānī na barse; aur pānīyon par ikhtiyār hai, kī unhen khūn banā dālen, aur jitnī daf'a chāhen zamīn par har

tarah kí áfat láen. 7 Jab wuh apní gawáhi de chukenge, to wuh haiwán jo atháh garhe se niklegá, un se larkar un páz gálib áegá, aur un ko már dálegá. 8 Aur un kí lášhen us bare shahr ke bázár men parí rah-engí, jo ruhání i'tibár se Sadom aur Mísr kahlátá hai, jahán un ká Khudáwand bhí maslúb húa thá. 9 Aur ummaton, aur qabílon, aur ahl i zabán, aur qaumon men se log un kí lášhon ko sárhe tín dín tak dekhte rahenge, aur un kí lášhon ko qabr men na rakhne denge. 10 Aur zamín ke rahnewále un ke marne se khushí manáenge, aur shádiyáne bajáenge, aur ápas men tuhfe bhejenge; kyúнки in donon nabílon ne zamín ke rahnewálon ko satáyá thá. 11 Aur sárhe tín dín ke ba'd, Khudá kí taraf se un men zindagí kí rúh dákhil húi; aur wuh apne pánwon ke bal kharé ho gaye, aur un ke dekhnewálon par bará khauf chháya. 12 Aur unhen ásmán par se ek baland áwáz sunái dí, kí Yahán úpar á jáo. Pas wuh bádál par sawár hokar ásmán par charh gaye; aur un ke dushman unhen dekh rahe the. 13 Phir usí waqt ek bará bhaunchál á gayá, aur shahr ká daswán hissá gir gayá; aur us bhaunchál se sát hazár ádmí mare: aur baqí dar gaye, aur ásmán ke Khudá kí tamjíd kí.

14 Dúsrá Afsos ho chuká; dekho, tísrá Afsos jáid honewálá hai.

15 Aur jab sátwen firishte ne narsingá phúnká, to ásmán par barí áwázen is mazmún kí paidá huín, kí Dunyá kí bádsháhat hamáre Khudáwand aur us ke Masíh kí ho gayí: aur wuh ábadu'l ábád bádsháhi karegá. 16 Aur chaubíson buzurgon ne, jo Khudá ke sámne apne apne takht par baíthe the, munh ke bal girkar Khudá ko sijda kiyá, 17 aur yih kahá, kí Ai Khudáwand Khudá, Qádir i mutlaq, jo hai aur jo thá, ham terá shukr karte haín; kyúнки tú ne apní barí qudrat ko háth men lekar bádsháhi kí. 18 Aur qaumon ko gussa áya, aur terá gazab názil húa, aur wuh waqt á pahunchá hai kí mardon ká insaf kiyá jáe, aur tere bande nabílon aur muqáddason aur un chhoṭe baron ko, jo tere nám se darte haín, ajr diyá jáe, aur zamín ke tabáh karnewálon ko tabáh kiyá jáe.

19 Aur Khudá ká jo maqdis ásmán par hai, wuh kholá gayá; aur us ke maqdis men us ke áhd ká sandúq díkhái diyá; aur bijliyan, aur áwázen, aur garajen paidá huín, aur bhaunchál áya, aur bare ole pare.

12 Phir ásmán par ek bará nishán díkhái diyá, ya'ní ek 'aurat nazar ái, jo áftáb ko orhe hue thí, aur chánd us ke pánwon ke niche thá, aur bárah sitáron ká táj us ke sir par; 2 wuh hámila thí, aur dard i zih men chillátí thí, aur bachcha janne kí taklíf men thí. 3 Phir ek áur nishán ásmán par díkhái diyá, ya'ní ek bará lál azhdahá; us ke sát sir aur das síng the, aur us ke siron par sát táj. 4 Aur us kí dum ne ásmán ke tihái sitáre khenchkar zamín par dál diye: aur wuh azhdahá us 'aurat ke áge já khará húa, jo janne ko thí, táki jab wuh jane, to us ke bachche ko nigal jáe. 5 Aur wuh betá janí, ya'ní wuh larká jo lohe ke 'asá se sab qaumon par hukúmat karegá; aur us ká bachcha yakáyak Khudá aur us ke takht ke pás tak pahunchá diyá gayá. 6 Aur wuh 'aurat us biyábán ko bhág gayí, jahán Khudá kí taraf se us ke liye ek jagah taiyár kí gayí thí, táki wahán ek hazár do sau sáth dín tak us kí parwarish kí jáe.

7 Phir ásmán par larái húi: Mí-káíl aur us ke firishte azhdahé se larne ko nikle; aur azhdahá aur us ke firishte un se lare; 8 lekin gálib na áe, aur is ke ba'd ásmán par un ke liye jagah na rahí. 9 Aur wuh bará azhdahá, ya'ní wuhí puráná sánp jo Ibíls aur Shaitán kahlátá hai, aur sáre jahán ko gumráh kar detá hai, zamín par girá diyá gayá, aur us ke firishte bhí us ke sáth girá diye gaye. 10 Phir main ne ásmán par se yih barí áwáz átí suní, kí Ab hamáre Khudá kí naját, aur qudrat, aur bádsháhat, aur us ke Masíh ká iktiyár záhir húa; kyúнки hamáre bháiyon par ilzám lagánewálá, jo rát dín hamáre Khudá ke áge un par ilzám lagáya kartá hai, girá diyá gayá. 11 Aur wuh Barre ke khún, aur apní gawáhi ke kalám ke bá'is us par gálib áe; aur unhon ne apní ján ko 'azíz na samjhá, yahán tak kí maut bhí gawará kí.

12 Pas, ai ásmáno, aur un ke rahnewálo, khushí manáo. Ai khushkí aur tarí, tum par afsos hai; kyúñki Iblís bare gusse men tumháre pás utarkar áyá hai, is liye ki jántá hai, ki merá thorá hí sá waqt báqí hai.

13 Aur jab azhdahe ne dekhá, ki main zamín par girá diyá gayá hún, to us 'aurat ko satáyá, jo betá janí thí. 14 Aur us 'aurat ko bare 'uqáb ke do par diye gaye, táki sánp ke sámne se urkar biyábán men apní us jagah pahunch jáe, jahán ek zamáne, aur zamánon, aur ádhe zamáne tak us kí parwarish kí jáegí. 15 Aur sánp ne us 'aurat ke píchhe apne munh se nadí kí tarah pání baháyá, táki us ko is nadí se bahá de. 16 Magar zamín ne us 'aurat kí madad kí, aur apná munh kholkar us nadí ko pí liyá, jo azhdahe ne apne munh se baháí thí. 17 Aur azhdahe ko 'aurat par gussa áyá, aur us kí báqí aulád se, jo Khudá ke hukmon par 'amal kartí hai, aur Yisú' kí gawáhí dene par

13

qáim hai, larne ko gayá : 1 aur samundar kí ret par já khará huá.

Aur main ne ek haiwán ko samundar men se nikalte hue dekhá, us ke das síng aur sát sir the, aur us ke síngon par das táj, aur us ke siron par kufr ke nám likhe hue the. 2 Aur jo haiwán main ne dekhá, us kí shakl tendúe kí sí thí, aur pánpw ríchh ke se, aur munh babar ká sá; aur us azhdahe ne apní qudrat aur apná takht aur bará ikhtiyár use de diyá. 3 Aur main ne us ke siron men se ek par goyá zakhm i kárl lagá huá dekhá, magar us ká zakhm i kárl achchhá ho gayá, aur sárl dunyá ta'ajjub kartí hui us haiwán ke píchhe píchhe ho lí. 4 Aur chúnki us azhdahe ne apná ikhtiyár us haiwán ko de diyá thá, is liye unhon ne azhdahe kí parastish kí; aur us haiwán kí bhí yih kahkar parastish kí, ki Is haiwán kí mánind kaun hai? kaun us se lar saktá hai? 5 Aur bare bol bolne aur kufr bakne ke liye use ek munh diyá gayá, aur use bayáls mahíne tak kám karne ká ikhtiyár diyá gayá. 6 Aur us ne Khudá kí nisbat kufr bakne ke liye munh kholá, kí us ke nám, aur us ke khaime, ya'ní ásmán ke rahnewálon kí nisbat kufr bake. 7 Aur

use yih ikhtiyár diyá gayá, kí muqaddason se lare, aur un par gálib áe; aur use har qabíle, aur ummat, aur ahl i zabán, aur qaum par ikhtiyár diyá gayá. 8 Aur zamín ke wuh sab rahnewále, jin ke nám us Barre kí kitáb i hayát men likhe nahín gaye, jo biná e 'álam ke waqt se zabh huá hai, us haiwán kí parastish karenge. 9 Jis ke kán hon wuh sune. 10 Jis ko qaid honewáll hai, wuh qaid men paregá; jo koi talwár se qatl karegá, wuh zarúr talwár se qatl kiyá jáegá. Muqaddason ke sabr aur imán ká yih mauqa' hai.

11 Phir main ne ek áur haiwán ko zamín men se nikalte hue dekhá; us ke barre ke se do síng the, aur azhdahe kí tarah boltá thá. 12 Aur yih pahle haiwán ká sára ikhtiyár us ke sámne kám men látá thá, aur zamín aur us ke rahnewálon se us pahle haiwán kí parastish karátá thá, jis ká zakhm i kárl achchhá ho gayá thá. 13 Aur wuh bare bare nishán dikhátá thá, yahán tak ki ádmíon ke sámne ásmán se zamín par ág názil kar detá thá. 14 Aur zamín ke rahnewálon ko un nishánon ke sabab se, jin ke us haiwán ke sámne díkháne ká us ko ikhtiyár diyá gayá thá, is tarah gumráh kar detá thá, kí zamín ke rahnewálon se kahtá thá, kí jis haiwán ke talwár lagí thí, aur wuh zinda ho gayá, us ká but banáo. 15 Aur use us haiwán ke but men rúh phúnkne ká ikhtiyár diyá gayá, táki wuh haiwán ká but bole bhí, aur jitne log us haiwán ke but kí parastish na karen, un ko qatl bhí karáe. 16 Aur us ne sab chhote baron, daulatmandon aur garíbon, ázádon aur gulámon ke dahine háth, yá un ke máthe par ek ek chháp kará diyá; 17 táki us ke siwá jis par nishán, ya'ní us haiwán ká nám, yá us ke nám ká 'adad ho, áur koi kharíd farokht na kar sake. 18 Hikmat ká yih mauqa' hai. Jo samajh rakhtá hai, wuh is haiwán ká 'adad gín le; kyúñki wuh ádmí ká 'adad hai; aur us ká 'adad chha sau chhiyásath hai.

14

Phir main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, kí wuh Barra Siyyon ke pahár par khará hai, aur us ke sáth ek lákh

chauális hazár shakhs hain, jin ke máthe par us ká aur us ke Báp ká nám likhá huá hai. 2 Aur mujhe ásmán par se ek aisi áwáz sunáí dí, jo zor ke pání, aur barí garaj kí si áwáz thí; aur jo áwáz main ne suní, wuh aisi thí jaise barbatnawáz barbat bajáte hon. 3 Wuh takht ke sámne, aur charon jándaron aur buzurgon ke áge, goyá ek nayá gít gá rahe the: aur un ek lách chauális hazár shakhson ke siwá, jo dunyá men se kharíd liye gaye the, koí us gít ko na síkh saká. 4 Yih wuh hain, jo 'auraton ke sáth áluda nahín hue, balki lunwáre hain. Yih wuh hain, jo Barre ke píchhe píchhe chálte hain, jahán kahín wuh játa hai. Yih Khudá aur Barre ke liye pahle phal hone ke wáste ádmion men se kharíd liye gaye hain. 5 Aur un ke munh se kabhí jhúth na niklá thá; wuh be'aib hain.

6 Phir main ne ek áur firishte ko ásmán ke bích men urte hue dekhá, jis ke pás zamín ke rahnewálon kí har qaum aur qabile aur ahl i zabán aur ummat ke sunáne ke liye, abadí khushkhabarí thí. 7 Aur us ne barí áwáz se kahá, ki Khudá se daro, aur us kí tamjíd karo; kyúnci us kí 'adálat ká waqt á pahunchá hai; aur usí kí 'ibádat karo, jis ne ásmán aur zamín, aur samundar aur pání ke chashme paidá kiye.

8 Phir is ke ba'd ek áur dúsrá firishta yih kahtá huá áyá, ki Gir pará, wuh bará shahr i Bábil gir pará, jis ne apní harámkarí kí gazabnák mai tamám qaumon ko piláí hai.

9 Phir in ke ba'd ek áur tísre firishte ne ákar barí áwáz se kahá, ki Jo koí us haiwán aur us ke but kí parastish kare, aur apne máthe yá apne háth par us kí chháp le le, 10 wuh Khudá ke qahr kí us kháalis mai ko pílegá, jo us ke gazab ke piyále men bharí gayí hai; aur pák firishton ke sámne aur Barre ke sámne ág aur gandhak ke 'azáb men mubtalá hogá: 11 aur un ke 'azáb ká dhuwán abadu'l ábád uhtá rahegá; aur jo us haiwán aur us ke but kí parastish karte hain, aur jo us ke nám kí chháp lete hain, un ko rát din chain na milegá. 12 Muqaddason, ya'ni Khudá ke hukmon par 'amal karnewálon, aur

Yísu' par Imán rakhnewálon ke sabr ká yih mauqa' hai.

13 Phir main ne ásmán men se yih áwáz suní; ki Likh, Mubáarak hain wuh murde jo ab se Khudá-wand men marte hain; Rúh kahtí hai, ki Beshakk; kyúnci wuh apní mihnaton se áram páenge, aur un ke a'mál un ke sáth sáth hote hain.

14 Phir main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hun, ki ek safed bádal hai, aur us bádal par ádamzád kí má-nind koí baithá hai, jis ke sir par sone ká táj, aur háth men tez darántí hai. 15 Phir ek áur firishte ne maqdis se nikalkar, us bádal par baithé hue se barí áwáz ke sáth pukárkar kahá, ki Apní darántí chalákar ká, kyúnci káthe ká waqt á gayá; is liye kí zamín kí fasil bahut pak gayí. 16 Pas jo bádal par baithá thá us ne apní darántí zamín par dál dí, aur zamín kí fasil kat gayí.

17 Phir ek áur firishta us maqdis men se niklá jo ásmán par hai; us ke pás bhí tez darántí thí. 18 Phir ek áur firishta qurbángáh se niklá, jis ká ág par ikhtiyár thá, us ne tez darántiwále se barí áwáz se kahá, ki Apní tez darántí chalákar zamín ke angúr ke daraht ke guchchhe ká le; kyúnci us ke angúr bi'lkull pak gaye hain. 19 Aur us firishte ne apní darántí zamín par dáli, aur zamín ke angúr ke daraht kí fasil kátkar, Khudá ke qahr ke bare hauz men dál dí. 20 Aur shahr ke báhar us hauz men angúr raunde gaye; aur hauz men se itná khún niklá, ki ghoron kí lagámon tak pahunch gayá, aur solah' sau farláng tak bah niklá.

15 Phir main ne ásmán par ek áur bará aur 'ajíb nishán, ya'ni sá firishte sáton pichhlí áfaton ko liye hue dekhe; kyúnci in áfaton par Khudá ká qahr khatm ho gayá hai.

2 Phir main ne shíshe ká sá ek samundar dekhá, jis men ág milí hui thí; aur jo us haiwán, aur us ke but, aur us ke nám ke 'adad par gálib áe the, un ko us shíshe ke samundar ke pás Khudá kí barbaten liye khare hue dekhá. 3 Aur wuh Khudá ke bande Musá ká gít, aur Barre ká gít gá gákar kahte the, ki Aí Khudá-wand Khudá, Qádír i

mutlaq, tere kām bare aur 'ajīb hain; ai azalī Bādshāh, terī rāhen rāst aur durust hain. 4 Ai Khudā-wand, kaun tujh se na dāregā? aur kaun tere nām ki barāt na karegā? kyūnki sirf tū hī quddūs hai; aur sārī qaumen ākar tere sāmne sijda karenge, kyūnki tere insāf ke kām zāhir ho gaye hain.

5 In bāton ke ba'd main ne dekhā, ki shahādāt ke khaime kā maqdis āsmān men kholā gayā: 6 aur wuh sāton frishte jin ke pās sāton āfaten thīn, ābdār aur chamakdār jawāhir se ārāsta, aur sīne par sunahrī sīnaband bāndhe hue, maqdis se nikle. 7 Aur un chāron jāndāron men se ek ne sāt sone ke piyāle, abadu'l ābād zinda rahne-wāle Khudā ke qahr se bhare hue, un sāton frishton ko diye. 8 Aur Khudā ke jalāl, aur us kī qudrat ke sabab maqdis dhuwen se bhar gayā, aur jab tak un sāton frishton kī sāton āfaten khatm na ho chukīn, koi us maqdis men dākhil na ho sakā.

16 Phir main ne maqdis men se kisī ko barī āwāz se un sāton frishton se yih kahte sunā, ki Jāo, Khudā ke qahr ke sāton piyālon ko zamīn par ulaṭ do.

2 Pas pahle ne jākar apnā piyāla zamīn par ulaṭ diyā; aur jin ādmīon par us haiwān kī chhāp thī, aur jo us ke but kī parastish karte the, un ke ek burā aur taklīf dene-wālā nāsūr paidā ho gayā.

3 Aur dūsre ne apnā piyāla samundar men ultā; aur wuh murde kā sā khūn ban gayā; aur samundar ke sab jāndār mar gaye.

4 Aur tīsre ne apnā piyāla daryāon aur pānī ke chashmon par ultā, aur wuh khūn ban gaye. 5 Aur main ne pānī ke frishte ko yih kahte sunā, ki Ai Quddūs, jo hai, aur jo thā, tū 'ādil hai, ki tū ne yih insāf kiya; 6 kyūnki unhon ne muqaddason aur nabion kā khūn bahāyā thā, aur tū ne unhen khūn pilāyā: wuh isī lāiq hain. 7 Phir main ne qurbāngāh men se yih āwāz sunī, ki Ai Khudāwand Khudā, Qādir i mutlaq, beshakk, tere faisale durust aur rāst hain.

8 Aur chauthē ne apnā piyāla suraj par ultā aur use ādmīon ko āg se jhulas dene kā iḥtiyār diyā gayā. 9 Aur ādmī sakht garmī se

jhulas gaye, aur Khudā ke nām kī nisbat kufr bakā, jo in āfaton par iḥtiyār rakhtā hai; aur tauba na kī ki us kī tamjīd karte.

10 Aur pānchwen ne apnā piyāla us haiwān ke takht par ultā; aur us kī bādshāhat men andherā chhā gayā; aur dard ke mārē log apnī zabānen kātne lage; 11 aur apne dukhon aur nāsūron ke bā'is āsmān ke Khudā kī nisbat kufr bakā, aur apne kāmōn se tauba na kī.

12 Aur chhaṭe ne apnā piyāla bare daryā e Furāt par ultā; aur us kā pānī sūkh gayā, tākī mashriq se ānewāle bādshāhon ke liye rāh taiyār ho jāe. 13 Phir main ne us azhdahe ke munh se, aur us haiwān ke munh se, aur us jhūṭhe nabī ke munh se, tīn nāpāk rūhen men-ḍakon kī sūrat men nikalte dekhīn: 14 yih shayātīn kī nishān dikhāne-wālī rūhen hain, jo Qādir i mutlaq Khudā ke roz i 'azīm kī laṛāī ke wāste jama' karne ke liye, sārī dunyā ke bādshāhon ke pās nikalkar jāti hain. 15 (Dekho, main chor kī tarah ātā hūn. Mubārak wuh hai, jo jāgtā hai, aur apnī poshāk kī hifāzat kartā hai, tākī nangā na phire, aur log us kī barahnagī na dekhēn.) 16 Aur unhon ne un ko us jagah jama' kiya, jis kā nām 'Ibrānī men Har Magidon hai.

17 Aur sātwen ne apnā piyāla hawā par ultā, aur maqdis ke takht kī taraf se bare zor se yih āwāz āī, ki Ho chukā. 18 Phir bijliyan, aur āwāzen, aur garajen paidā hūn; aur ek aisā barā bhaunchāl āyā, ki jab se insān zamīn par paidā hue, aisā barā aur sakht bhaunchāl kabhī na āyā thā. 19 Aur us bare shahr ke tīn ṭukre ho gaye, aur qaumon ke shahr gir gaye; aur bare shahr i Bābil kī Khudā ke hān yād hūī, tākī use apne sakht gazab kī mai kā jām pilāe. 20 Aur har ek ṭāpū apnī jagah se ṭal gayā, aur pahāron kā patā na lagā. 21 Aur āsmān se ādmīon par man man bhar ke bare bare ole gire, aur chūnki yih āfat nihāyat sakht thī, is liye logon ne olon kī āfat ke bā'is Khudā kī nisbat kufr bakā.

17 Aur un sāton frishton men se jin ke pās sāt piyāle the, ek ne ākar mujh se yih kahā, ki Idhar ā; main tujhe us barī kasbī

ki saza dikhāūn, jo bahut se pāniyon par baithī hūi hai; 2 aur jis ke sāth zamīn ke bādshāhon ne harām-kārī kī thī; aur zamīn ke rahnewāle us kī harām-kārī kī mai se matwāle ho gaye the. 3 Pas wuh mujhe Rūh men jangal ko le gayā; wahān main ne qirmizi rang ke haiwān par, jo kufr ke nāmōn se lipā hūā thā, aur jis ke sāt sir aur das sīng the, ek 'aurat ko baithē hūe dekhā. 4 Yih 'aurat argawānī aur qirmizi libās pahine hūe, aur sone aur jawāhir aur motiyōn se āraṣṭa thī; aur ek sone kā piyāla makrūhāt, ya'nī us kī harām-kārī kī nāpākīon se bharā hūā, us ke hāth men thā; 5 aur us ke mātḥe par yih nām likhā hūā thā; RĀZ, BARĀ SHAHR I BĀBIL, KASBĪON AUR ZAMĪN KĪ MAK-RŪHĀT KĪ MĀN. 6 Aur main ne us 'aurat ko muqaddason ke khūn, aur Yisū' ke shahidon ke khūn pīne se, matwālā dekhā: aur use dekhkar sakht hairān hūā. 7 Us firishte ne mujh se kahā, kī Tū hairān kyūn ho gayā? Main is 'aurat aur us haiwān kā, jis par wuh sawār hai, aur jis ke sāt sir aur das sīng hain, tujhe bhed batātā hūn. 8 Yih jo tū ne haiwān dekhā, yih pahle to thā, magar ab nahīn hai; aur āyanda athāh garḥe se nikalkar, halākat men paṛegā; aur zamīn ke rahnewāle jin ke nām binā e 'ālam ke waqt se kitāb i hayāt men likhe nahīn gaye, is haiwān kā yih hāl dekhkar, kī pahle thā, aur ab nahīn, aur phir maujūd ho jāegā, ta'ajjub karenge. 9 Yih mauqa' hai us zihn kā, jis men hikmat hai; wuh sāton sir sāt pahār hain, jin par wuh 'aurat baithī hūi hai; 10 aur wuh sāt bādshāh bhī hain; pānch to ho chuke hain, aur ek maujūd hai, aur ek abhī āyā nahīn; aur jab āegā, to kuchh 'arse tak us kā rahnā zarūr hai. 11 Aur jo haiwān pahle thā, aur ab nahīn, wuh āthwān hai, aur un sāton men se paidā hūā, aur halākat men paṛegā. 12 Aur wuh das sīng jo tū ne dekhe, das bādshāh hain; abhī tak unhon ne bādshāhat nahīn pāī; magar us haiwān ke sāth gharī bhar ke wāste bādshāhon kā sā iḥtiyār pāenge. 13 In sab kī ek hī rāe hogī, aur wuh apnī qudrat aur iḥtiyār us haiwān ko de denge. 14 Wuh Barre se

laṛenge, aur Barra un par gālib āegā; kyūnki wuh khudāwandon kā Khudāwand, aur bādshāhon kā Bādshāh hai; aur jo bulāe hūe, aur barguzida, aur wafādār us ke sāth hain, wuh bhī gālib āenge. 15 Phir us ne mujh se kahā, kī Jo pānī tū ne dekhe, jin par kasbī baithī hai, wuh ummaten, aur guroh, aur qaumen, aur ahl i zabān hain. 16 Aur jo das sīng tū ne dekhe, wuh, aur haiwān us kasbī se 'adāwat rakkhenge, aur use bekas aur nangā kar denge, aur us kā gosht khā jāenge, aur us ko āg men jalā dālenge. 17 Kyūnki Khudā un ke dilon men yih dālegā, kī wuh usī kī rāe par chalen, aur jab tak kī Khudā kī bāten pūrī na ho len, wuh muttafiqur rāe hokar apnī bādshāhat us haiwān ko de den. 18 Aur wuh 'aurat jise tū ne dekhā, wuh barā shahr hai, jo zamīn ke bādshāhon par hukumat kartā hai.

18 In bāton ke ba'd main ne ek aur firishte ko āsmān par se utarte hūe dekhā, jise barā iḥtiyār thā; aur zamīn us ke jalāl se raushan ho gayī. 2 Us ne barī āwāz se chillākar kahā, kī Gir parā, barā shahr i Bābil gir parā, aur shayātīn kā maskan, aur har nāpāk rūh kā addā, aur har nāpāk aur makrūh parande kā addā ho gayā. 3 Kyūnki us kī harām-kārī kī gazabnāk mai ke bā'is tamām qaumen gir gayī hain, aur zamīn ke bādshāhon ne us ke sāth harām-kārī kī hai; aur dunyā ke saudāgar us ke 'aish o 'ishrat kī badaulat daulatmand ho gaye.

4 Phir main ne āsmān men kisī aur ko yih kahte hūe sunā, kī Ai merī ummat ke logo, us men se nikal āo, tāki tum us ke gunāhon men sharīk na ho; aur us kī āfaton men se koī tum par na ā jāe. 5 Kyūnki us ke gunāh āsmān tak pahunch gaye hain, aur us kī bad-kārīān Khudā ko yād ā gayī hain. 6 Jaisā us ne kiya, waisā hī tum bhī us ke sāth karo; aur use us ke kāmōn kā do chand badla do; jis qadr us ne piyāla bharā, tum us ke liye dugnā bhar do. 7 Jis qadr us ne apne āp ko shāndār banāyā, aur 'aiyāshī kī thī, usī qadr us ko 'azāb aur gam men dāl do; kyūnki wuh apne dil men kahtī hai, kī Main

malika ho baithī hūn, bewa nahīn, aur kabhī gam na dekhūngī. 8 Is liye us par ek hī din men āfateṅ āengī, ya'nī maut; aur gam, aur kāl; aur wuh āg men jalākar khāk kar dī jāegī; kyūnki us kā insāf karnewālā Khudāwand Khudā qawī hai. 9 Aur us ke sāth harāmkarī aur 'aiyāshī karnewāle zamīn ke bādshāh, jab us ke jalne kā dhuwān dekhenge, to us ke liye roenge, aur chhātī pīenge; 10 aur us ke 'azāb ke dar se dūr khare hue kahenge, ki Aī barē shahr! aī Bābīl! aī mazbūt shahr! afsos! afsos! gharī hī bhar men tujhe sazá mil gayī. 11 Aur dunyā ke saudāgar us ke liye roenge, aur mātām karenge, kyūnki ab koī un kā māl nahīn kharidne kā: 12 aur wuh māl yih hai; sonā, chāndī, jawāhir, motī, aur mihīn katānī aur argawānī aur reshmī aur qirmizī kapre, aur har tarah kī khushbūdār lakriyān, aur hāthidānt ke tarah tarah kī chīzen, aur nihāyat beshqīmat lakrī, aur pītal aur lohe aur sang i marmar ke tarah tarah kī chīzen; 13 aur dārchīnī, aur masālih, aur 'ūd, aur 'itr, aur lubān, aur mai, aur tel, aur maida, aur gehūn, aur maweshī, aur bheren, aur ghore, aur gariyān, aur gulām; aur ādmīon kī jānen. 14 Ab tere dilpasand me-we tere pās se dūr ho gaye; aur sārī lazīz aur tuhfa tuhfa chīzen tujh se jāti rahīn; ab wuh hargiz hāth na āengī. 15 In chīzon ke saudāgar jo us ke sabab se maldār ban gaye the, us ke 'azāb ke khauf se dūr khare hue roenge, aur gam karenge; 16 aur kahenge, ki Afsos! afsos! wuh barā shahr, jo mihīn katānī aur argawānī aur qirmizī kapre pahīne hue, aur sone aur jawāhir aur motiyon se ārásta thā! 17 gharī hī bhar men us kī itnī barī daulat barbād ho gayī. Aur sab nākhudā, aur jahāz ke sārē musāfir, aur mallāh, aur āur jītne samundar kā kām karte hain, 18 jab us ke jalne kā dhuwān dekhenge, to dūr khare hue chillāenge aur kahenge, ki Kaun sā shahr is barē shahr kī mánind hai? 19 Aur apne siron par khāk dālenge, aur rote hue, aur mātām karte hue, chillā kar kahenge, ki Afsos! afsos! wuh barā shahr, jis kī daulat se

samundar ke sab jahāzwāle daulat-mand ho gaye! gharī hī bhar men ujar gayā. 20 Aī āsmān, aur aī muqaddaso, aur rasūlo, aur nabīo, us par khushī karo; kyūnki Khudā ne insāf karke us se tumhārā badla le liyā.

21 Phir ek zorāwar firishte ne barī chakkī ke pāt kī mánind ek patthar uṭhāyā, aur yih kahkar samundar men phenk diyā, ki Bābīl kā barā shahr bhī isī tarah zor se girāyā jāegā, aur phir kabhī us kā patā na milegā. 22 Aur barbatnawāzon, aur mutribon, aur bānsī bajānewālon, aur narsingā phūnknewālon kī āwāz phir kabhī tujh men na sunāi degī; aur kisī peshe kā kārīgar tujh men phir kabhī pāyā na jāegā; aur chakkī kī āwāz tujh men phir kabhī na sunāi degī; 23 aur chirāg kī raushnī tujh men phir kabhī na chamkegī; aur tujh men dulhā aur dulhan kī āwāz phir kabhī na sunāi degī: kyūnki tere saudāgar zamīn ke amīr the; aur terī jādūgarī se sārī qaumen gumrah ho gayīn. 24 Aur nabīon aur muqaddason aur zamīn ke āur sab maqtūlon kā khūn us men pāyā gayā.

19 In bāton ke ba'd, main ne āsmān par goyā barī jamā'at ko baland āwāz se yih kahte sunā, ki Hallalūyāh; Najāt, aur jalāl, aur qudrat hamāre Khudā hī kī hai: 2 kyūnki us ke faisale rāst aur durust hain, is liye kī us ne us barī kasbī kā insāf kiya, jis ne apnī harāmkarī se dunyā ko kharāb kiya thā, aur us se apne bandon ke khūn kā badla liyā. 3 Phir dūsrī bār unhon ne Hallalūyāh kahā. Aur us ke jalne kā dhuwān abadu'l ābād uṭhtā rahegā. 4 Aur chāubison buzurgon aur chāron jandaron ne girkar Khudā ko sīda kiya, jo takht par baithā thā, aur kahā, ki A'mīn; Hallalūyāh. 5 Aur takht men se yih āwāz niklī, ki Aī us se dānewāle bando, chhote ho khwāh barē, tum sab hamāre Khudā kī hamd karo. 6 Phir main ne barī jamā'at kī sī āwāz, aur zor ke pānī kī sī āwāz, aur sakht garajon kī sī āwāz sunī, ki Hallalūyāh: is liye kī Khudāwand hamārā Khudā, Qādir i mutlaq, bādshāhī kartā hai. 7 A'o. ham khushī karen. aur mi-

háyat shádmán hon, aur us kí tam-jíd karen: is liye kí Barre kí shádi á pahunchí, aur us kí biwí ne apne áp ko taiyár kar liyá. 8 Aur us ko chamakdár aur sáf mihín katání kaprá pahinne ká ikhtiyár diyá gayá: kyúnci mihín katání kapre se muqaddas logon kí rástbázi ke kám murád hain. 9 Aur us ne mujh se kahá, kí Likh, Mubárah hain wuh, jo Barre kí shádi kí ziyáfat men buláe gaye hain. Phir us ne mujh se kahá, kí Yih Khudá kí sachchí báten hain. 10 Aur main use sijda karne ke liye us ke pánw-on par girá. Us ne mujh se kahá kí Khabardár, aisá na kar: main bhí terá aur tere un bháiyon ká hamkhidmat hún, jo Yisú' kí gawáhi dene par qáim hain: Khudá hí ko sijda kar: kyúnci Yisú' kí gawáhi nubuwat kí ruh hai.

11 Phir main ne ásmán ko khulá huá dekhá; aur kyá dekhtá hún, kí ek safed ghorá hai; aur us par ek sawár hai jo Sachchá aur Barhaqq kahlátá hai; aur wuh rástí ke sáth insáf aur larái kartá hai. 12 Aur us kí ankhen ág ke shu'le hain, aur us ke sir par bahut se táj hain; aur us ká ek nám likhá huá hai, jise us ke siwá aur koí nahín jántá. 13 Aur wuh khún kí chhírki hui poshák pahine hue hai: aur us ká nám Kalám i Khudá kahlátá hai. 14 Aur ásmán kí fauj-en safed ghoron par sawár, aur safed aur sáf mihín katání kapre pahine hue, us ke píchhe píchhe hain. 15 Aur qaumon ke márne ke liye us ke munh se ek tez talwár nikaltí hai: aur wuh lohe ke 'asá se un par hukumat karegá: aur Qádir i mutlaq Khudá ke saht gazab kí mai ke hauz men angúr raundegá. 16 Aur us kí poshák aur rán par yih nám likhá huá hai, BÁDShÁHON KÁ BÁDShÁH, AUR KHUDÁ-WANDON KÁ KHUDÁWAND.

17 Phir main ne ek frishte ko áftáb par khare hue dekhá; aur us ne barí áwáz se chillákar ásmán men ke sáre urnewále parandon se kahá, kí A'ó, Khudá kí barí ziyáfat men sharík hone ke liye jama' ho jáo; 18 táki tum bádsháhon ká gosht, aur faují sardáron ká gosht, aur zoráwaron ká gosht, aur ghoron aur un ke sawáron ká gosht, aur

sáre ádmíon ká gosht kháo, khwáh ázád hon khwáh gulám, khwáh chhoṭe hon khwáh bare.

19 Phir main ne us haiwán, aur zamín ke bádsháhon, aur un kí faujon ko us ghoré ke sawár aur us kí fauj se jang karne ke liye ikatthá dekhá. 20 Aur wuh haiwán aur us ke sáth wuh jhúthá nabí pakrá gayá, jis ne us ke sámnne aise nishán dikháe the, jin se us ne haiwán kí chháp lenewálon aur us ke but kí parastish karnewálon ko gumráh kiyá thá: wuh donon ág kí us jhíl men zinda dále gaye, jo gandhak se jaltí hai: 21 aur báqí us ghoré ke sawár kí talwár se, jo us ke munh se nikaltí thí, qatl kiye gaye; aur sáre parand un ke gosht se ser ho gaye.

20 Phir main ne ek frishte ko ásmán se utarte dekhá, jis ke háth men atháh garhe kí kunjí, aur ek barí zanjír thí. 2 Us ne us azhdahe, ya'ní puráne sánp ko, jo Iblís aur Shaitán hai, pakaar kar hazár baras ke liye bándhá, 3 aur use atháh garhe men dalkar band kar diyá, aur us par muhr kar dí, táki wuh hazár baras ke púre hone tak qaumon ko phir gumráh na kare; is ke ba'd zarúr hai, kí thore 'arse ke liye kholá jáe.

4 Phir main ne takht dekhe, aur log un par baith gaye, aur 'adálat un ke supurd kí gayí: aur un kí ruhon ko bhí dekhá, jin ká Yisú' kí gawáhi dene, aur Khudá ke kalám ke sabab sir káṭá gayá thá, aur jinhon ne na us haiwán kí parastish kí thí, na us ke but kí, aur na us kí chháp apne máthe aur háthon par lí thí; wuh zinda hokar hazár baras tak Masíh ke sáth bádsháhi karte rahe. 5 Aur jab tak yih hazár baras púre na ho liye, báqí murde zinda na hue. Pahlí qiyámat yihí hai. 6 Mubárah aur muqaddas wuh hai, jo pahlí qiyámat men sharík ho: aison par dúsrí maut ká kuchh ikhtiyár nahín; balki wuh Khudá aur Masíh ke káhin hongé, aur us ke sáth hazár baras tak bádsháhi karenge.

7 Aur jab hazár baras púre ho chukenge, to Shaitán qaid se chhoṭ diyá jáegá, 8 aur un qaumon ko jo zamín ke cháron taraf hongé, ya'ní

Yájűj o Májűj ko, gumráh karke larái ke liye jama' karne ko nik-legá; un ká shumár samundar kí ret ke barábar hogá. 9 Aur wuh tamám zamín par phail jáengí aur muqaddason kí lashkargáh aur 'azíz shahr ko chároñ taraf se gher lengí, aur ásmán par se ág názil hokar unhen khá jáegí. 10 Aur un ká gumráh karnewálá Iblís ág aur gandhak kí us jhíl men dálá jáegá, jahán wuh haiwán aur jhúthá nabí bhí hogá; aur wuh rát din abadu'l ábád 'azáb men rahenge.

11 Phir main ne ek bará safed takht, aur us ko jo us par baiṭhá huá thá dekhá, jis ke sámne se zamín aur ásmán bhág gaye; aur unhen kahín jagah na milí. 12 Phir main ne chhoṭe bare sab murdon ko us takht ke sámne khare húe dekhá; aur kitáben kholí gayín; phir ek áur kitáb kholí gayí, ya'ní kitáb i hayát: aur jis tarah un kitábon men likhá huá thá, un ke a'mál ke mutábíq murdon ká insáf kiyá gayá. 13 Aur samundar ne apne andar ke murdon ko de diyá, aur maut aur 'álam i arwáh ne apne andar ke murdon ko de diyá: aur un men se har ek ke a'mál ke mu-wáfíq us ká insáf kiyá gayá. 14 Phir maut aur 'álam i arwáh ág kí jhíl men dále gaye. Yih ág kí jhíl dúsrí maut hai. 15 Aur jis kisi ká nám kitáb i hayát men likhá huá na milá, wuh ág kí jhíl men dálá gayá.

21 Phir main ne ek naye ásmán, aur nayí zamín ko dekhá: kyúñki pahlá ásmán aur pahlí zamín játi rahí thí; aur samundar bhí na rahá. 2 Phir main ne shahr i muqaddas, naye Yarúshalem ko ásmán par se Kḥudá ke pás se utarte dekhá; aur wuh us dulhan kí mánind árasta thá, jis ne apne shauhar ke liye singár kiyá ho. 3 Phir main ne takht men se kisi ko baland áwáz se yih kahte suná, kí Dekh, Kḥudá ká kḥaima ádmíon ke darmiyán hai; wuh un ke sáth kḥaima karegá, aur wuh us ke log hongé, aur Kḥudá ap un ke sáth rahegá, aur un ká Kḥudá hogá: 4 aur wuh un kí ankhoñ ke sab ápsú ponchh degá; is ke ba'd maut nahín rahegí, aur na mátam rahegá, na áh o nála, na dard: pahlí chízen játi rahín. 5 Aur

jo takht par baiṭhá huá thá, us ne kahá, kí Dekh, main sári chízon ko nayá baná detá hún. Phir us ne kahá, kí Likh le: kyúñki yih báten sach aur barhaqq haiñ. 6 Phir us ne mujh se kahá, kí Yih báten purí ho gayín. Main Alfa, aur Omiga, ya'ní ibtidá aur intihá hún. Main piyáse ko áb i hayát ke chashme se muft piláungá. 7 Jo gálib áe, wuhí in chízon ká wáris hogá; aur main us ká Kḥudá húngá, aur wuh merá beṭá hogá. 8 Magar buzdilon, aur beimánon, aur ghinaune logon, aur khúnion, aur harámkaron, aur jádúgaron, aur butparaston, aur sáre jhúthon ká hissa ág aur gandhak se jalnewálí jhíl men hogá; yih dúsrí maut hai.

9 Phir un sát frishton men se, jin ke pás sát piyále the, aur wuh pichhlí sát áfaton se bhare húe the, ek ne ákar mujh se kahá, kí Idhar á; main tujhe dulhan, ya'ní Barre kí bñwí, díkháun. 10 Aur wuh mujhe Rúh men ek bare aur únche pahár par le gayá, aur shahr i muqaddas Yarúshalem ko, ásmán par se Kḥudá ke pás se utarte díkháya; 11 us men Kḥudá ká jalál thá: aur us kí chamak niháyat qímatí patthar, ya'ní us yashab kí sí thí, jo billaur kí tarah shaffáf ho; 12 aur us kí shahrpanáh barí aur baland thí, aur us ke bárah darwáze, aur darwázon par bárah frishte the, aur un par baní Isráíl ke bárah qabílon ke nám likhe húe the: 13 tín darwáze mashriq kí taraf the; tín darwáze shimál kí taraf; tín darwáze junúb kí taraf; aur tín darwáze magrib kí taraf. 14 Aur us shahr kí shahrpanáh kí bárah bunyáden thín, aur un par Barre ke bárah rasúlon ke bárah nám likhe the. 15 Aur jo mujh se kah rahá thá, us ke pás, shahr aur us ke darwázon aur us kí shahrpanáh ke nápne ke liye, ek paimáish ká ála, ya'ní sone ká gaz thá. 16 Aur wuh shahr chaukor wáqi' huá thá, aur us kí lambái chaurái ke barábar thí: us ne shahr ko us gaz se nápá, to bárah hazár farláng niklá: us kí lambái aur chaurái aur únchái barábar thí. 17 Aur us ne us kí shahrpanáh ko ádmí kí, ya'ní frishte kí, paimáish ke mutábíq nápá, to ek sau chauálís háth niklí. 18 Aur us kí shahrpanáh

ki ta'mir yashab ki thī : aur shahr aise khālis sone kā thā, jo shaffāf shishe ki mānind ho. 19 Aur us shahr ki shahrpanāh ki bunyāden har tarah ke jawāhir se āraṣṭa thīn. Pahlī bunyād yashab ki thī; dūsri nīlam ki; tisri shabchirāg ki; chauthī zumurrud ki; 20 pānchwin 'aqīq ki; chhaṭī la'l ki; sāṭwin sunahre patthar ki; āṭhwin firoze ki; nawīn zabarjad ki; daswin yamanī ki; gyārahwin sang i sumbulī ki, aur bārahwin yāqūt ki. 21 Aur bārah darwāze bārah motiyon ke the; har darwāza ek ek motī kā thā; aur shahr ki saṛak shaffāf shishe ki mānind khālis sone ki thī. 22 Aur main ne us men koi maqdis na dekhā : is liye ki Khudāwand Khudā Qādir i mutlaq, aur Barra us kā maqdis hai. 23 Aur us shahr men sūraj yā chānd ki raushnī ki kuchh hājat nahīn; kyūnki Khudā ke jalāl ne use raushan kar rakkhā hai, aur Barra us kā chirāg hai. 24 Aur qaumen us ki raushnī men chalen phirengī; aur zamīn ke bādshāh apnī shān o shaukat kā sāmān us men lāenge. 25 Aur us ke darwāze dīn ko hargiz band na honge, (aur rāt wahān na hogī :) 26 aur log qaumon ki shān o shaukat aur 'izzat kā sāmān us men lāenge : 27 aur us men koi nāpāk chīz, yā koi shakhs jo ghinaune kām kartā, yā jhūṭhī bāten ghaṛtā hai, hargiz dākhil na hogā, magar wuhī jin ke nām Barre ki kitāb i hayāt men likhe hue hai.

22

Phir us ne mujhe billaur ki tarah chamaktā huā āb i hayāt kā ek daryā dikhāyā, jo Khudā aur Barre ke takht se nikalkar, us shahr ki saṛak ke bīch men bahtā thā. 2 Aur daryā ke wār pār zindagī kā daraḥt thā; us men bārah qism ke phal āte the, aur har mahīne men phaltā thā; aur us daraḥt ke patton se qaumon ko shifā hotī thī. 3 Aur phir la'nat na hogī : aur Khudā aur Barre kā takht us shahr men hogā : aur us ke bande us ki 'ibādāt karenge; 4 aur wuh us kā munh dekhenge; aur us kā nām un ke mātḥon par likhā huā hogā. 5 Aur phir rāt na hogī; aur wuh chirāg aur sūraj ki raushnī ke muhtāj na honge; kyūnki Khudāwand Khudā un ko raushan kare-

gā, aur wuh abadu'l ābād bādshāhī karenge.

6 Phir us ne mujh se kahā, ki Yih bāten sach aur barhaqq hai; chunānchī Khudāwand ne, jo nabīon ki rūhon kā Khudā hai, apne frishte ko is liye bhejā, ki apne bandon ko wuh bāten dikhāe jin kā jald honā zarūr hai. 7 Aur dekh, main jald ānewālā hūn. Mu-bārak hai wuh jo is kitāb ki nubuw-wat ki bāton par 'amal kartā hai.

8 Main wuhī Yūhannā hūn, jo in bāton ko suntā aur dekhtā thā. Aur jab main ne sunā aur dekhā, to jis frishte ne mujhe yih bāten dikhāin, main us ke pānwon par sijda karne ko girā. 9 Us ne mujh se kahā, ki Khabardār, aisā na kar : main bhī terā, aur tere bhāi nabīon, aur is kitāb ki bāton par 'amal karnewālon kā hamkhidmat hūn : Khudā hī ko sijda kar.

10 Phir us ne mujh se kahā, ki Is kitāb ki nubuw-wat ki bāton ko poshida na rakh; kyūnki waqt naz-dīk hai. 11 Jo burāi kartā hai, wuh burāi hī kartā jāe : aur jo najis hai, wuh najis hī hotā jāe : aur jo rāstbāz hai, wuh rāstbāzī hī kartā jāe : aur jo pāk hai, wuh pāk hī hotā jāe. 12 Dekh, main jald ānewālā hūn; aur har ek ke kām ke muwāfiq dene ke liye ajr mere pās hai. 13 Main Alfa aur Omega, awwal o ākhir, ibtidā o intihā hūn. 14 Mu-bārak hai wuh, jo apne jāme dhote hai, kyūnki zindagī ke daraḥt ke pās āne kā iḥtiyār pāenge, aur un darwāzon se shahr men dākhil honge. 15 Magar kutte, aur jā-dūgar, aur harāmkar, aur khūnī, aur butparast, aur jhūṭhī bāt kā har ek pasand karne aur ghaṛnewālā bā-har rahegā.

16 Mujh Yisū' ne apnā frishta is liye bhejā ki kalisiyāon ke bāre men tumhāre āge in bāton ki gawāhī de. Main Dāūd ki asl o nasl, aur subh kā chamaktā huā sitāra hūn.

17 Aur Rūh aur Dulhan kahtī hai, ki A'. Aur sunnewālā bhī kahe, ki A'. Aur jo piyāsā ho wuh āe : aur jo koi chāhe āb i hayāt muft le.

18 Main har ek ādmī ke āge jo is kitāb ki nubuw-wat ki bāten suntā hai gawāhī detā hūn, ki agar koi ādmī un men kuchh barhāe, to Khudā is kitāb men likhī hūi āfaten

us par nāzil karegā: 19 aur agar
koī is nubuwwat kī kitāb kī bāton
men se kuchh nikāl dāle, to Khudā
us zindagī ke darakht, aur muqaddas
shahr men se, jin kā is kitāb men
zīkr hai, us kā hissa nikāl dālegā.

20 Jo in bāton kī gawāhī detā
hai, wuh yih kahtā hai, kī Beshakk:
main jald ānewālā hūn. A'mīn: al
Khudāwand Yisū', A'.

21 Khudāwand Yisū' kā fazl mu-
qaddason ke sāth rahe. A'mīn.